BnF Gallica

Psautier de Paris

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits.
Grec 139

{BnF Gallica

. Psautier de Paris. 0940-0960.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter **utilisation.commerciale@bnf.fr**.

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits. Grec 139

Catena in Psalmos 211
quorumdam ex sententijs.

Ὠριγένους
Εὐσεβίου
Εὐσεβίου καισαρείας.
Ἀθανασίου.
Βασιλείου
Ἀπολιναρίου
Διδύμου.
Θεοδώρου ἡρακλείας
Θεοδώρου ἀντιοχ.
Θεοδωρήτου
Ἡσυχίου πρεσβυτ. ἱεροσολύμων
Κυρίλλου.
Ἀστερίου.
Ἰωάννου ἐπ. κωνσταντιν.
Βίκτορος πρεσβυτέρου
Γρηγορίου Νύσσης
Γρηγορίου τοῦ θεολόγου
Σευήρου ἀρχ. ἀντιοχείας
Διοδώρου. Θεοφίλου ἐπ. ἀλεξανδρείας

In cantica praeter alios Μαξίμου.
Εὐσεβίου φιλοσόφου.
Νικολάου πρεσβυτέρου καὶ ἀναγνώστου τῆς ῥώμης.

Gr.
139

139. Catena in Psalmos et cantica.

X s. Parch. 449 fol. Peint. (Hurault.-Reg. 1878.) *G.*

Psalterium græcū cū scholiis Eusebii, Basilii & aliorū.

Ex bibliotheca Jo. Huraltⁱ Boistallerij

Habui ex Constantinopoli
pretio coronatorū.
100.

Cod. 215.

Psalmi Davidis, et Interpretatio illorum marginalis Anglica —
ex libris Anonymi, Apollinarii, Arrii, Athanasii, Basilii, Cyrilli,
Didymi, Diodori, Eusebii Cesariensis, Gregorii Nazianzeni seu
Theologi, Gregorii Nysseni, Hesychii Presbyteri Hierosolymitani,
Johannis Alexandrini, Johannis Constantinopolitani seu Chrysostomi,
Origenis, Theodori Antiocheni, Theodoriti,
Theophili Alexandrini, et Victorii. Liber praefixa Libro 209.
Cantica mosis, in Exodo, et in Deuteronomio: Oratio Annae matris
Samuelis: Oratio Jonae Prophetae: Canticum Abacuc Prophetae:
Oratio Isaiae Prophetae: Oratio trium puerorum: Hymnus trium
puerorum: Laus trium puerorum: Canticum Simeonis: Oratio
Zachariae patris Johannis Baptistae, ex Lucae Evangelio: Oratio —
Ezechiae regis Judae: Cum glossis Veterum, nempe Anagraphi,
Basilii, Chrysostomi, Cyrilli, Didymi, Eudoxii philologi, —
Eusebii Cesariensis, Gregorii Nysseni, Hesychii, Hippolyti Episcopi Romae,
Maximi, Nicolai Presbyteri, Origenis, Theodori,
Theodori Heracleae, Theodoriti, atque Victorini Presbyteri. Vide —
2439. 228. 409. cum notis ad volumen 209.
Codices ~~209 1572. 1775 2225~~ Confer. cum
Catena edita a Corderio post Catenam in Psalmos.
~~12. 2 Codices 228~~.

Fol. 135 mutilé

~~AA~~
13 VI. 51

139.

76

ΒΗΘΛΕΕΜ
ΠΕΔΟΥΣΑ
ΌΡΟΣ
ΒΗΘΛΕΕΜ

ICXYC

ΠΡΔΟ
ΔΑΔ
ΕΛΙΑΒ
ΙΕΣΣΑΙ

ΔΥ
NA
MI
C

ΔΑΥΙΔ

ΓΟΛΙ ΑΘ

ΑΛΛΑ
ΖΟ
ΝΕΙΑ

ΙϹΡΑ
ΗΛΙ
ΤΑΙ

ΔΑΥΙΔ

ΓΟΛΙΑΘ

ΑΛΛΟ
ΦΥ
ΛΟΙ

САОУ҆ЛЄ҃Н
ХНЛНА́СІ
КАЇДАД
ЄNМУ҃РІ
А́СІ:

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
ΦΟΥΡΝΟΣ

ΣΟΦΙΑ
ΠΡΟΦΗΤΙΑ
ΔΑΥ
ΪΔ

Εὐσεβίου Καισαρείας

Μακαριότης ἐστὶ μὲν κατὰ φύσιν ἀγαθόν· πάντες ὀρεγόμεθα· ἀλλ' ἐπειδὴ πεπλανημένοι ἐσμὲν ἐν τοῖς σωματικοῖς ἀγαθοῖς ταύτην [illegible]

[illegible]

Βασιλείου Καισαρείας

Ὁ δὲ μὲν ἄλλου πολλὰ διδασκεῖν ἐπὶ [illegible] μακάριοι τελειταί [illegible]

[illegible]

Ὠριγένους

ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐξαιρεῖσθαι κακῶν ὁ μακαρισμὸς [illegible]

[illegible]

Ἀστερίου

Ὡς μαθητὴς δὲ ὁ Χριστοῦ ἀπὸ μακαρισμοῦ ἤρξατο τῆς διδασκαλίας [illegible]

[illegible]

Κύριος δὲ μακάριος οὐ ὁ θεὸς [illegible] ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης [illegible]

[illegible]

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΔ

Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν:

[illegible]

προς τοῖς εἰσὶν οἱ τὴν ἐπιθυμίαν μὲν ἔχοντες γνῶσιν μὴ δὲ ἔχοντες ἐπιεικῶς ἀλλ' ἀμφοτέροις κινούμενοι λογισμοῖς ἐν οἷς ἀμφίβολοι
ἑστῶτες· ἀσεβεῖς δὲ εἰσὶν οἱ πάντες οἱ μετὰ γνώσεως ἀληθείας ἐξαμαρτάνοντες· οἱ δὲ λοιμοὶ οἱ τρίτοι μὴ μόνον νοσοῦντες· ἀλλὰ καὶ φθο-
ροποιοῦ διδασκαλίας μεταδιδόντες τοῖς ἄλλοις ἢ κατὰ γνῶσιν ἢ κατὰ πρᾶξιν ἢ κατ' ἀμφότερα· οἱ καὶ ἐπιδρῶνται τοῦ κακοῦ
ἀνυπέρβλητον ἐν ἁμαρτίαις. τούτων δὲ ἁπάντων ἐν πολλαῖς· ὁ δὲ ἀπάντων τούτων ἀπηλλαγμένος μακάριος·

ΒΑΣΙΛΕΙ(ΟΥ) Ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ μου λυόμεθα εἴτε ταῖς ἀφορμαῖς ... ἐν ἀπομένου μὲν ῥίζαν ἀρ τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐνεργειῶν
τῆς καρδίας τοῦ μου λυμαίνεσθαι ὅθεν ὁ κ(ύριο)ς φησὶν ἐξιέναι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· πρῶτος οὖν ἐστὶ μακάριος ὁ μὴ τοῦτο παθών· ὁ δὲ ὁδὸς
λέγει ὁμοίως ἐκ πρώτης γενέσεως προϊέναι τὴν ζωὴν ... λεγόμενος καὶ μηδὲ ἐπαισθανεῖται καθάπερ οἱ ἐν πλοίῳ καθεύδοντες
πρὸς τοὺς λιμένας ἀγόμενοι· ἀλλὰ καὶ τοῖς ὁδοιπόροις ... καθόλου τὸν τρόπον ... μετὰ τὴν
φθάνειν παρέρχεται ὁ ποῖα τὰ κατὰ τὸν νόμον ὅσα ἔχει πέρας λαμβάνοντα· τὸ δὲ οὐκ ἔτι ... μένοντες διακρίν(ει)
ἐχομένη πρὸς ἀγαθὸν ἢ κακόν· εἰ δὲ ἄνδρα δὲ ἐλθόντες τοῦτον ἑκάτερα διακρινόμενοι ... μέσοι γενόμενοι τὰς ἀμφοτέρων καὶ
ἀκίνητον ... κατὰ τὸ ... ἁμαρτίαν ἐξ ... ἀποθέμενον· λογισμῷ γὰρ διακρίνας ὁ μὲν
... τὴν ἁμαρτίαν ... γὰρ ἡ ὁδὸς καὶ δύο τούτων εἰσὶν οἱ λόγοι· τίς ὁ μὲν πλατεῖα διαμονή
ἀπατηλὸς διὰ κακίας ἡ δὲ ... τὸν ὄλεθρον τῆς ... ἄγγελος ἀγαθὸς διὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἐπὶ πόνων πρὸς τὸ
ὁδηγῶν τὸ μακάριον· ἡ δὲ ... πρὸς ἑκάτερον τούτων ... ὅταν μὲν ἐπιθυμῇ τὰ παρὰ ... αἱρουμένη·
ὅταν δὲ πρὸς τὸ παρὸν ... τὴν ἡδονήν· φυλακτέον δὲ μάλιστα τὴν τῶν λοιμῶν καθέδραν· ἐξ ἧς ... κίνητο·
μακάριον γὰρ τὸ μὴ ἐνδοῦναι λύσασθαι τὸ κακόν· συναρπαγεὶς δὲ μὴ ἐπιμεῖναι τῆς ἁμαρτίας· καὶ τοῦτο δὲ ... ἐν ...
τὸ κακὸν καθάπερ ἐν λοιμοῖς μεταδόσει ἐξ ἑτέρου λαμβάνων· ΑΣΤΕΡΙΟΥ διδασκαλίας γὰρ ἡ καθέδρα κατὰ τὸ ἐπὶ τῆς
καθέδρας Μωσέως· ΔΙΔΥΜΟΥ ἔστιν δὲ ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δι' ὁδοῦ ἐν ποιεῖν τὸν διάπολον ... γενόμενος μὴ ἐμμένειν ... κατὰ τὸ ἀντι-
γλωτὶ τοῦ διάπολον καὶ φεῦξεται ἀφ' ὑμῶν· ὁ γὰρ μὴ ... ἀντὶ προσκυνήσει τὸν ... ὁδόν· ἐν ἡ γενόμενος κατα-
σκοπῶν δραμὼν τοῦ ... ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΣ Καλῶς τὸ θέλημα διὰ τοὺς ἐν πρᾶγμα ἔχοντας ἐξ ἀνάγκης φό-
βου κολαζομένους μακαριζομένων τῶν προαιρέσει τὸ καλὸν αἱρουμένων· νόμον δέ φησιν οὐ πάντως τὸν σκιώδη καὶ τυπικὸν μᾶλλον
δὲ ὃν ἐν αὐτῷ λαμβάνοντα λόγον πνευματικόν· νόμος δὲ κ(υρίο)υ καὶ ὁ φυσικὸς καθ' ὃν ἐζήλωσαν οἱ πρὸ νόμου Μωσέως εὐαρεστήσαντες περὶ ὧν
μὴ τὸν γραπτὸν νόμον ἐσχηκότων φησὶν ὁ ἀπόστολος· ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον
μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος· λέγοιτο δὲ νόμος καὶ ὁ πᾶσι καταγγελμέ-
νος λόγος τοῦ χ(ριστο)ῦ· ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

Μελετᾶν δὲ τὸν νόμον ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὁ καὶ πρακτικοὺς αὐτοὺς ...
... καθήκοντων ἀπάντων· εἴ τι γὰρ ... ἀπο-
... πάντα εἰς δόξαν θ(εο)ῦ ὁ τοιοῦτος ποιεῖ· καὶ καθάπαξ εἰ φησὶ
μάλιστα ὁ τοιοῦτος προσεύχεται· ... γὰρ πρακτικοῦ καὶ θεωρητικοῦ τῶν
... κράζει πρὸς ... ὁ τέλειος ὢν πάντα κατὰ λόγον ποιῶν ...
ἐχεῖ τὴν πρᾶξιν· κατὰ δὲ νόμον ... ἀπὸ ... ἀμαρτίας καὶ
... λέγοιτο ἂν· νὺξ δὲ ἡ ... ἀμαρτ...
δὲ καθ' ἕκαστον καιρὸν ἡ τοῦ νόμου μελέτη· ΗΣΥΧΙΟΥ

Δεῖ γὰρ πρῶτον κατορθοῦσθαι τὴν εὐσέβειαν καὶ τότε τὴν τοῦ νόμου πο-
λιτείαν ... οὐκ ... ἐνταῦθα δὲ τὸ μὴ δὲ
... προστάξεων ... εὐσεβείας μηδὲ ... παραδεχόμεθα
λαμβάνειν· ἢ ταῖς φυλαξόμεθα ἁμαρτίας δὲ εἰ καί τις ἡμῖν παρο...
ὑπάρχει εἰ ... γένοιτο ... μένειν ...
μένειν ἐγκλινομένη· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Διὰ τῆς καθέδρας τὴν διδασκαλίαν δηλοῖ ὥς φησιν ἐπὶ τῆς Μωσέως
καθέδρας· καθέδρα τοίνυν λοιμῶν ἡ διδασκαλία τῶν παρανόμων·
λοιμοὺς οἶμαι τοὺς ἀμφιβόλους ... καλεῖ τοὺς τὴν δικαιοσύνην
κατορθοῦντας ἐν σχήματι ... ἐν τοῖς πράγμασιν· τὸν υἱὸν γὰρ οὗτοι λοιμαίνονται τὸν ἄνθρωπον
καθέδρα ... λοιμῶν ἢ ... προδιδόντων ταύτῃ καὶ καθέδραν λοιμῶν ὅταν ... διδασκάλων θρόνος·
καθέδρα λοιμῶν ἡ τῶν ὑποκριτῶν πολλὴ καθέδρα λοιμῶν ἡ τῶν ... ὑποκρισις ἐν ταύτῃ κελεύει μὴ καθέζεσθαι·

ΘΕΟ(ΔΩΡΟΥ) Προσήκει δὲ οὐ μόνον τὰ προειρημένα ἐκκλίνειν ἀλλὰ καὶ τῷ θείῳ νόμῳ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν προσέχειν κἀκεῖνα
θέλειν ἃ ὁ θεῖος νόμος ὑπαγορεύει καὶ κατὰ τὸν ἐκείνου σκοπὸν τὸν οἶκον ... οὕτως γὰρ καὶ ὁ τῶν ὅλων θεὸς
διὰ Μωσέως ... καὶ ἔσται τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου διὰ παντὸς ἐν τῷ στόματί σου καὶ μελετήσεις ἐν
αὐτοῖς καθήμενος καὶ διανιστάμενος καὶ κοιταζόμενος καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ ἀπαρτήσεις αὐτὰ τῆς χειρός σου
καὶ ἔσται ἀσάλευτα πρὸ ὀφθαλμῶν σου εἶτα δείκνυσιν τὸν καρπὸν τὸν ἐντεῦθεν φυόμενον·

ΙΣΥ(ΔΩΡΟΥ) Νόμον δέ φησιν οὐ πάντως τὸν σκιώδη καὶ τυπικὸν μόνον· πολὺ δὲ πρότερον τὸν ἐν αὐτῷ λελυμένον πραγματικὸν λόγον·
ἐπειδὴ ἂν νόμος κ(υρίο)υ καὶ ὁ κατὰ φύσιν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐν ἐσπαρμένος δι' οὗ κατορθοῦσι λέγονται οἱ πρὸ τοῦ διὰ Μωσέως νόμου
ἅγιοι περὶ ὧν φησιν ὁ ἀπόστολος· ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα τὸν γραπτὸν δηλονότι φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι
νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος· ἢ νόμος κ(υρίο)υ εἴη ἂν ὁ παρ' αὐτοῦ τοῦ κ(υρίο)υ καὶ σω(τῆ)ρος ἡμῶν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καταγ-
γελμένος εὐαγγελικὸς λόγος· :—

Καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη· καὶ ἐπὶ καθέδραν λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν:

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κ(υρίο)υ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός:

Ὁ διαπαντὸς τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς σχολάζων τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ νάμασιν ἀρδόμενος ὡς δένδρον ὥριμον ἀποδιδοὺς τὸν καρπὸν ἔοικε τῷ χρηματίσαντι ξύλῳ ζωῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ· λέγει γὰρ περὶ τῆς σοφίας ὁ Σολομῶν, ξύλον γὰρ ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλής. Χριστὸς οὖν ἐστιν ὁ παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων μαρτυρούμενος καὶ κηρυττόμενος ὑπὸ τῶν τῆς θείας γραφῆς διδασκάλων καὶ προφητῶν· οὗτοι γὰρ αἱ τῶν ὑδάτων διέξοδοι ἐν τῇ γραφῇ. τούτῳ τοίνυν ἔοικεν ὁ μακαριζόμενος ὑπὸ τῶν τῆς θείας γραφῆς ναμάτων ἀρδόμενος καρπὸν ἀγαθὸν ἀποδιδοὺς [illegible] ἔργα διδοὺς ἐν τοῖς ἔργοις ἐν τοῖς αὐτοῦ δεομένοις ἐν καιρῷ ἐπιτηδείῳ· ταῦτα ποιῶν ἐπειδὴ πιστός ἐστι καὶ φρόνιμος ἐν καιρῷ τοῖς συνδούλοις τὸ σιτομέτριον διδούς. ΕΥΣΕΒΙΟΥ Φύλλα δὲ αὐτοῦ [illegible] τοῦ [illegible] καρποῦ [illegible] κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ζωήν· καθ' ἣν καὶ ὁ τέλειος καρπὸς [illegible] καὶ φυλάττεται καὶ οὐκ ἀπορρεῖ μέχρι καὶ τούτων [illegible] ποιούμενα παραφυλαττόμενου καὶ ἐν πᾶσι διὰ τοῦτο κατευοδουμένου παρὰ θεοῦ. καὶ ἄλλως δὲ· κατὰ τὸν παρόντα [illegible] τυγχάνοντα ἐν καιρῷ αὐτοῦ τὸν μέλλοντα [illegible] τὸν καρπόν· τοῦ γὰρ παρόντος αἰῶνος [illegible] ἀλλότριος. ΔΙΔΥΜΟΥ

Ὁμοιωθεὶς τῇ σοφίᾳ [illegible] χαριζόμενοι δίκαιος [illegible] ὁ μοιος δίκαιος καὶ ἀθάνατος· καὶ τῇ σοφίᾳ σοφὸς [illegible] τὸ εἶναι σοφὸς κατὰ τὸ [illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible]· ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. ὁ δὲ ὁμοιούμενος τῷ τῆς ζωῆς ξύλῳ γίνεται μὲν ἐν τῷ παραδείσῳ ἵνα σὺν αὐτῷ φυτευθῇ ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ φησὶν [illegible] κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου. οὐκοῦν συνδιαιωνίζει ὁ δίκαιος τῷ ξύλῳ γενόμενος σύμφυτος κλάδος αὐτοῦ καὶ κλῆμα γινόμενος ἐπὶ τῷ θείῳ καρπῷ ἀγαθῷ· ἄμπελος γὰρ ἀληθινή ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τυγχάνον φησί· πρὸ ὑμῶν [illegible]· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή ὑμεῖς τὰ κλήματα ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μένον καθαίρει [illegible] καρπὸν πλείονα φέρῃ. ΘΕΟΔΩΡΗ[ΤΟΥ] Ἀρδόμενον ἐκ τῆς [illegible] διδασκαλίας ὕδωρ [illegible] καὶ [illegible]· εἴ τις διψᾷ ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ζῶντος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ πάλιν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

ΑΣΤΕΡΙΟΥ Ὁ δὲ τοιοῦτος κατευοδοῦται· τοῖς γὰρ ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν· παρὰ κυρίου γὰρ φησὶ τὰ διαβήματα ἀνδρὸς κατευθύνεται· ἀσφαλὴς δὲ ὁ πάντα εἰπὼν [illegible] τελειότητα· τῷ γὰρ [illegible] τῷ οἰκείῳ θελήματι συναρμόττοντι [illegible] ἐναντίον ποιήσειεν· [illegible] ὅλος [illegible] εὐοδοῦται οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ [illegible] ἐστι γὰρ εὐοδία ἐν κακοῖς ἀνδρί.

ΩΡΙ[ΓΕΝΟΥΣ] Ὁ δὲ Ἀκύλας τὸ μεταπεφυτευμένον ἐξέδωκεν· ἐρριζωμένος γὰρ ἐν τῷ [illegible] ἀχώριστος μεταφυτεύεσθαι [illegible] καὶ ἄλλους μεταφυτεύει

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων· ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται:

αὐτοῦ τῆς οἰκονομίας τῆς κατὰ τὸ μεταφυτεύεσθαι λαμβανομένης. ἡ καὶ διὰ [illegible] τυχεῖν εἴρηται [illegible] μεταφυτευθεὶς ἐν ἐδὲμ [illegible] παραδείσου. [illegible] τὸ τῆς ζωῆς [illegible] ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ. ἐκεῖ [illegible] πεφύτευται ἵνα οἱ ἄξιοι ἀναλύσαντες σὺν Χριστῷ εἶναι φωτίζονται ὑπ' αὐτοῦ τῷ τῆς γνώσεως φωτισμῷ προκόπτοντες ἐν [illegible] [illegible] καὶ [illegible] εἴρηται τὸ δώσει τὸν καρπόν. [illegible] γὰρ τὸ φέρειν καρπὸν ἀλλ' οὐ διδόναι μᾶλλον ἁρμόδιον. καιρὸς δὲ αὐτοῦ καὶ τοῦ διδόντος ἔχοντος τὸν καρπὸν ἢ τοῦ λαμβάνοντος ἐστιν [illegible]· ἀεὶ γὰρ αὐτὸς ἕτοιμος ἐστὶ διδόναι· ζητεῖ δὲ καιρὸν πολὺ μᾶλλον [illegible] οἰκονόμον ἐν καιρῷ [illegible] τὸ μέτριον ὃ αὐτὸς δὲ καιρὸς ἐστὶ τοῦ διδόναι [illegible] καὶ τῷ λαμβάνοντι τοῦ λαβεῖν. τινὰ δὲ καὶ τὰ φύλλα [illegible] αὐτοῦ [illegible] τῶν [illegible] καρπῶν [illegible] τὰ φύλλα [illegible] τοῦ καρποῦ φυλακὴν [illegible] καὶ ἡ σοφία [illegible] προηγουμένως [illegible] καθόλου [illegible] κατακολουθήσει [illegible] τὴν αὐτοῦ χρείαν [illegible] καὶ τὰ [illegible] ἃ [illegible] φέροντα αὐτῷ [illegible] προηγουμένως [illegible] τύχοι [illegible] ἀκολουθοῦντα [illegible] καλάμη καὶ τὰ λοιπά [illegible] οἱ μὲν λογικοὶ τῶν προηγουμένων οἱ καρποὶ εἰσὶν αὐτοῦ· τὰ δὲ [illegible] φύλλα [illegible] ἀποδώσει· [illegible] καρπὸς ἡ προηγουμένη διδασκαλία· φύλλον δὲ [illegible] ἀλογωτέρων τροφή· ὡς καρπὸν μὲν ἡ ἄμπελος [illegible] χρῶνται· [illegible] φύλλοις δὲ [illegible] τοὺς καρποὺς γὰρ οὐχ [illegible] ἀπολαύοντες [illegible] τὸν [illegible] φύλλα [illegible] καρποὺς καὶ μὴ [illegible]. ΘΕΟΔΩΡΟΥ Μιμεῖται γὰρ [illegible] τὰ τοῦ θείου [illegible] καὶ καθάπερ [illegible] ταῦτα παρασκευάζει τοὺς θείους φέρειν καρπούς [illegible] ὕδωρ [illegible] διδασκαλίαν [illegible]· εἴ τις γάρ φησι διψᾷ ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ζῶντος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ πάλιν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος [illegible] ἐκ τοῦ ὕδατος [illegible] τοῦ προφήτου φησὶν ὅτι [illegible] τοὺς πορευομένους ἐν [illegible] καὶ [illegible] ποταμοὺς [illegible] τὸν λαόν μου [illegible] καὶ ὁ μακάριος [illegible] τοῖς θείοις λογίοις ἐσχολακότα δένδρα [illegible] παρὰ [illegible] ὑδάτων ὀχετοὺς [illegible] καὶ [illegible] ἔχουσι τὰ φύλλα τὸν δὲ καρπὸν φέρουσιν εἰς καιρὸν καὶ γὰρ οἱ τῆς ἀρετῆς ἀθληταὶ τὸν μὲν πόνον [illegible] τὸν μέλλοντα [illegible] κομίζονται τοὺς καρπούς [illegible] φύλλα [illegible] καὶ [illegible] ἔχουσι δὲ καὶ τὸν [illegible] προθυμίᾳ συνεργοῦντα [illegible]· τοῖς γὰρ ἀγαπῶσι τὸν θεόν φησιν ὁ θεῖος ἀπόστολος πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν· διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακάριος [illegible].

[illegible] Ὁ ὁμολογήσας [illegible] τὸ ξύλον ὁ Χριστὸς [illegible] ἐν τῇ [illegible] κατὰ τὸ εἰρημένον ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς [illegible] Χριστοῦ σῶμα αὐτοῦ ἔσονται· μετασχηματίσει γὰρ τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ· διεξόδους δὲ ὑδάτων τὰς θείας φησὶ γραφάς [illegible] κύριον [illegible] κηρυττόμενον.

ΑΣΤ[ΕΡΙΟΥ] Τοῦτο δὲ [illegible] σοφία καρπὸς μὲν [illegible] καὶ πνευματική τῶν γραφῶν [illegible] φύλλα δὲ [illegible] καρπὸν [illegible] ποιεῖν τὸ [illegible] τῷ φυλάττειν τοὺς καρποὺς καὶ [illegible] καιρὸν [illegible] ἀπὸ [illegible] καὶ [illegible] κέ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Προμηθεῖ γὰρ τοὺς [illegible] ἡμῶν [illegible] καὶ ὑπερφέρεσθαι κοσμικῶν [illegible] ἐπὶ τῆς γῆς [illegible] τῆς [illegible] ἡμῖν [illegible] ἡ τραχὺ [illegible] ἀποφέρουσα τριμόσ. ΗΣΥ[ΧΙΟΥ]

Τοῦτο μόνῳ τῷ προσώπῳ τοῦ μονογενοῦς ἁρμόζει· μόνος γὰρ ἐν πᾶσι τοῖς οἰκείοις εὐοδοῦται ποιήμασι [illegible] ἡμῖν γενέσθαι τροφὴν [illegible] τὸ πάθος [illegible].

ὠριγένους

Οὔτε τὸ ἑβραϊκὸν ἀνεδίπλωσε τὴν λέξιν, οὔτε τῶν ἑρμηνευτῶν οὐδείς·

εὐσεβί καισαρ

Ὁ μὲν μακάριος τοιοῦτος· σπάνιος δὲ οὗτος ἐστίν· πολλοὶ δὲ ἀσεβεῖς μηδὲν μακάριον ἔχοντες· χνόοι γὰρ ἀπεικάζονται καρπὸν ἔχοντες σκέδασμόν τε καὶ πρόσκαιρον· τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ φορέσαντες·

διδύμου

Νοήσεις δὲ ἄνεμον τὸν ἄνεμον κατὰ τούτους διαρριπίζοντα τὸν τιμωρούμενον αὐτοὺς ἄγγελον καὶ τὴν ὁρμὴν τῆς πλάνης πάσης αὐτοὺς διδασκαλίας περιφερομένους παντὶ ἀνέμῳ διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ·

εὐσεβί καισαρ

Ἐπειδὴ μηδὲν χρηστικὸν μηδὲ γόνιμον ἔσχον τοῖς δικαίοις παραπλησίως, οὔτε αὐτοὶ οὔτε οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀναστήσονται ἐν βουλῇ δικαίων· κοινὸν γὰρ τοῦτο κατ' ἀμφοτέρων· ἀναστήσονται γὰρ ἐπὶ κολάσει καὶ τιμωρίᾳ· πᾶν γὰρ τὸ ποίημα ἄξει ὁ θεὸς εἰς κρίσιν ἐν παντὶ παρεωραμένῳ· ἐάν τε ἀγαθὸν ἢ ἐάν τε πονηρόν· σημείωσαι δὲ ὅτι πρῶτος Δαυῒδ καὶ ἀνάστασιν καὶ κρίσιν καὶ ἐπαγγελίαν ζωῆς μελλούσης σαφῶς ἐδίδαξεν, μωσέως παραδεδωκότος τοιοῦτον οὐδέν·

δι

Ἤγουν ἐν κρίσει οὐκ ἀναστήσονται· ἀλλ' ἀναστήσονται μὲν, οὐ κριθήσονται δὲ, τυγχάνοντες αὐτοκατάκριτοι· ὁ γὰρ μὴ πιστεύων ὥς φησιν ἤδη κέκριται·

εὐ καισαρ

Ἀντὶ τοῦ ἐν βουλῇ ὁ μὲν Ἀκύλας καὶ Θεοδοτίων συναγωγῇ ἡρμηνεύκασιν· ὁ δὲ Ἀκύλας συνελεύσει μὲν ποῖον καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ ἐν βουλῇ ἀσεβῶν·

ὠριγένους

Οὐδὲν ὑπὸ θεοῦ γινώσκεται φαῦλον, ἀλλ' ἢ τῶν δικαίων ὁδός· ἔγνω γὰρ κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· ὁδὸς δὲ δικαίων ὁ εἰπὼν ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός· περὶ οὗ λέγεται ἰδέτε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθή. Ἀγνοεῖ δὲ τὰ κακὰ ὡς ἀνάξια τῆς αὐτοῦ γνώσεως ὄντα· διὰ τοῦτο τάχα που φησὶ τῷ ἡμαρτηκότι Ἀδὰμ τὸ ποῦ εἶ· ἡμαρτηκότα γὰρ αὐτὸν οὐκ ἔγνω. οὐδὲ τὸν τότε πονηρὸν εἰς ὃν ἐπιγινώσκει φεύγοντα ἀπὸ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐν εὐαγγελίοις τοῦ δαιμονίου πυθέσθαι τί τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀκηκοέναι λεγεὼν ὄνομά μοι· καὶ τῆς δὲ αἱμορροούσης πυθέσθαι τίς μου ἥψατο· πρὶν αὐτῇ παρασχεῖν τὴν ἄφεσιν· ἡ γὰρ ὁδὸς τῶν δικαίων γινώσκεται ὑπὸ τοῦ θεοῦ· οὐδεὶς γὰρ ἔγνω τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ· τὸ δὲ περὶ γνώσεως καὶ ἀγνωσίας θεοῦ τὰ συνεχῶς ἁρμόσει λεγόμενα παρὰ τοῖς προφήταις ὀνόματα μνήμη καὶ λήθη θεοῦ· πολλάκις γὰρ ἐν εὐχῇ λέγεται μνήσθητί μου καὶ μὴ ἐπιλάθῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν· ἀπορίπτει γὰρ τῆς ἑαυτοῦ μνήμης τοὺς ἁμαρτάνοντας· ὥσπερ μετανοοῦντας ἀναλαμβάνει τῇ μνήμῃ· ἐπεὶ τὸ μὲν ἐκ τῶν ὅλων τὸν ἀσεβῆ ἀπόλλυσθαι μορφωσάτω τὸ ἀγαθὸν αἱρετικῶν ὑπονοίας οἱ λέγοντες τὰς οὐσίας αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ὂν ἀφανίζεσθαι ἐκ τοῦ εἰρῆσθαι ἀλλ' ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· ἀπολομένης γὰρ τῆς ὅλου ἀνυπάρκτου ἡ ἀσέβεια γίγνεται τὸ μόνοις συμβῆναι καταλειπομένων·

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς·

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων·

Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται:

θεοδώρου

Τὸν διπλασιασμὸν τῆς ἀπαγορεύσεως σαφέστερον τὴν ἐναντιότητα δεικνύουσιν· τινὲς προστιθέασι μὲν ἕτερον τὸ οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως· οὔτε δὲ τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει αὐτὸ, οὔτε τις τῶν ἑρμηνευσάντων ἐχρήσατο τῇ παραλήψει τῆς χρήσεως·

θεοδώρου

Ἐκεῖνοι μὲν γάρ φησιν ὑπὸ τῶν θείων λογίων ἀρδόμενοι ἀειθαλεῖς τέ εἰσι καὶ ὥριμον φέρουσι τὸν καρπόν· οὗτοι δὲ ὑπὸ τῶν ἐναντίων πνευμάτων πατούμενοι μιμοῦνται τὸν χνοῦν τὸν τῇδε κἀκεῖσε ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν ἀνέμων τῶν ἐναντίων φερόμενον·

ηιν Ἀπερρίφησαν γὰρ Ἰουδαῖοι ἀνέμου κατὰ τὸν ἰσχυροῦ τοῦ κηρύγματος τῶν ἀποστόλων πνεύσαντος· καὶ καθάπερ χνοῦς εἰς οὐδὲν διελύθησαν· οὐ πόλιν γὰρ οὐ λατρείαν οὐχ ἕτερόν τι τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες, ἐσκορπίσθησαν εἰς ὅλον τῆς γῆς καθάπερ χνοῦς λικμώμενοι τὸ πρόσωπον·

θεοδώρου

Μετὰ πολλῆς ἀκριβείας διέξεισιν ἅπαντα τὸ παράλογον· οὐ γὰρ εἶπεν οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἀλλ' εἰς κρίσιν οὐκ ἀναστήσονται, ἀντὶ τοῦ οὐκ εἰς κρίσιν ἀλλ' εἰς κατάκρισιν· οὔτε γὰρ ἐλέγχων δέονται πρόδηλον τὴν ἀσέβειαν ἔχοντες, ἀλλὰ τὴν τιμωρίαν μόνην προσδέχονται· καθάπερ γὰρ τοὺς ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντας ἀνδροφόνους οὐκ ἐπὶ τὸ ἐλέγχειν εἰσάγουσιν οἱ δικάζοντες, ἀλλ' ὥστε τὴν τοῖς νόμοις δοκοῦσαν ψῆφον ἐξενεγκεῖν· κατὰ τὸν αὐτὸν οὕτω καὶ οἱ ἀσέβειαν συνεζηκότες εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάστασιν τὴν κόλασιν ὑπομένουσιν, οὐκ εἰς κρίσιν ἀγόμενοι, ἀλλὰ τὴν τιμωρίας τὴν ψῆφον δεχόμενοι· καὶ μέντοι καὶ οἱ τῶν ἀσεβῶν δογμάτων ἀντεχόμενοι, οἱ δὲ εὐσεβῶς ζήσαντες παράνομον πόρρω που τοῦ τῶν δικαίων συλλόγου γενήσονται· τὴν γὰρ τοιαύτην ὁ μὲν Ἀκύλας καὶ ὁ Θεοδοτίων συναγωγὴν ἡρμηνεύκασιν· συνέλευσιν δὲ ὁ Σύμμαχος·

κυρίλλου

Ἐπειδὴ δέ τις αὐτοῖς ἔσται τε καὶ οἰκτιρμὸς ὡς μὴ ταῖς ἴσαις τοῖς ἀσεβέσι κολάσεσι περιπεσεῖν· οὐκοῦν ἀναστήσονται μὲν καὶ οὗτοι, πλὴν οὐκ ἐν βουλῇ δικαίων· βουλὴν δὲ δικαίων φησὶν οἷον τὴν τάξιν καὶ τὸ ἀξίωμα· εἰ γὰρ καὶ εἶεν τινὲς τῶν ἡμαρτηκότων ἠλεημένης συγγνώμης ἄξιοι, οὐκ ἂν τοῖς τῶν ἁγίων ἐναριθμηθεῖεν χοροῖς· ἕτερος γὰρ ἐκείνων ὁ κλῆρος καὶ ἀνεστηκότα τὰ ἀξιώματα καὶ περιφανὴς ἡ χάρις καὶ ἀτελεύτητος ἡ τρυφή· τετηρήκασι γὰρ καρπὸν ἀνδραγαθημάτων καὶ τῆς εἰς πᾶν ὁτιοῦν τὸν ἀγαθὸν εὐανδρείας κατὰ τὸ τέλος τὰς ἀμοιβάς, Χριστοῦ λέγοντος αὐτοῖς δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·

θεοδώρου

Οἶδε μέν φησιν ἅπαντα καὶ πρὸ κρίσεως ὡς δίκαιος κριτής· καὶ οὔτε ἀποδείξεων, οὔτε ἐλέγχων προσδεῖται· διὸ ἐπὶ τὰ πρὸς ἀξίαν ἀπονέμων ἑκάστῳ τοὺς μὲν ἀναρρήσεων καὶ στεφάνων ἀξιώσει, τοὺς δὲ δίκην ἐκτίσαι παραπέμψει κολάσει· τὸ δὲ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται ἔοικεν τοῖς ἀποστολικοῖς ῥητοῖς εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· τῶν μὲν γὰρ δικαίων ἀνδρῶν καὶ τὸ ἔργον μένει λαμπρόν· τοῖς δὲ ἀσεβέσι καὶ ἀνοσίοις καὶ ἡ πονηρία συγκαταλύεται·

δυσὶν ἐντυχόντες ἐν ἑβραϊκοῖς ἀντιγράφοις· ἐν μὲν τοῖς ἑτέροις εὕρομεν ἀρχὴν δευτέρου ψαλμοῦ ταῦτα· ἐν δὲ τοῖς ἑτέροις συνημμένα τοῖς προάγουσι· καὶ ἐν ταῖς πράξεσι δὲ τῶν ἀποστόλων τὸ υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· λέγεται εἶναι τοῦ πρώτου ψαλμοῦ· ὡς γὰρ γέγραπται φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ ψαλμῷ υἱός μου εἶ σύ· τὰ ἑλληνικὰ δὲ ἀντίγραφα δεύτερον εἶναι τοῦτον μηνύει· ἐν μέντοι τοῖς ἑβραϊκοῖς οὐδενὶ τῶν ψαλμῶν ἀριθμὸς παράκειται πρῶτος δεύτερος ἢ γ' [illegible] τὸ προλέγων περὶ χριστοῦ ἢ τὸ πάντα τὰ ἄλλα ἢ αὐτὸς ὁ προφήτης. ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου ψαλμοῦ ἐπὶ τὸ χριστοῦ πρόσωπον μεταβαίνει γίνεται δὲ διαφορὰ ἐν ψαλμοῖς ἰσότητι τὰ πρόσωπα·

εὐσ(εβίου) καισαρ(είας) ἐπιβουλὴν δὲ ὑφ' ἰουδαίων προλέγει χριστοῦ καὶ κράτησιν τῶν ἐθνῶν· καὶ ὡς διὰ τοῦ πάντες μακάριοι ἔσονται οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ [illegible] χριστὸς καὶ κύριος καθ' ὅπερ ἐν τῷ α' ψαλμῷ ἐδίδαξε· γὰρ ἡμᾶς μεμαθηκότας περὶ τῶν δύο ὁδῶν ἐξῆς καὶ τὰ περὶ τοῦ σωτῆρος παιδεύειν [illegible] πάντες· τὴν μὲν ἐξ ἐθνῶν τὴν δὲ ἔχον·

ὠριγένους Τίς ὥσπερ ἀδελφὴ καὶ φησὶ συνεταγμένα κατὰ χριστοῦ· ἔθνη λαοὺς βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας· τὰ μὲν ἔθνη ἴσως τοὺς ἀλλοτρίους [illegible] ὡς περὶ τοὺς κρατιστεύσαντας τοὺς φρυάξαντας κατ' αὐτοῦ· τῶν δὲ λαῶν τοὺς ἐκ περιτομῆς· κενὰ γὰρ ἐμελέτησαν· τοὺς προφήτας τοὺς ἐν αὐτοῖς χριστὸν μηνύσαντες· τῶν δὲ βασιλέων τῆς γῆς καὶ τῶν ἀρχόντων ἡρώδην τε καὶ πόντιον πιλάτον καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἰουδαίων· οὕτω γὰρ ἐν ταῖς πράξεσι [illegible] πρὸς ἐξήγησιν λέγοντες δὲ καὶ τὰς ἀοράτους δυνάμεις αἷς διὰ μᾶλλον καὶ ὁ σοφώτατος προσῆψε παῦλος τὸ σταυρῶσαι χριστὸν ὡς δυνάμεις ἀρχικαὶ ὁ λόγος· σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ποῖοι γὰρ ἄρχοντες τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν μὴ γινώσκοντες τὴν σοφίαν τοῦ θεοῦ καὶ αὐτοὶ σοφίας τινὰς ἔχειν ὑπολαμβανόμενοι ἢ οἱ λεγόμενοι ἐν ταῖς προφητείαις ἄρχοντες βασιλείας περσῶν καὶ ἄρχοντες βασιλείας ἑλλήνων καὶ ἄλλων ἐθνῶν· ἀντὶ δὲ τοῦ ἐφρύαξαν ἀκύλας μὲν ἐθορυβήθησαν εἶπε· σύμμαχος δὲ ἐκίνησαν [illegible] καὶ οἱ λοιποὶ [illegible] ἐπεὶ καὶ παρ' ἐνὶ τῶν προφητῶν [illegible] τὸ φρύαγμα τοῦ ἰορδάνου· οἱ δὲ συναφεῖς οὗτοι [illegible] κατὰ χριστοῦ μόνου· λέλογιαν δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ πατρός· ὁ γὰρ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· καὶ ὁ δεχόμενος χριστὸν δέχεται τὸν ἀποστείλαντα αὐτόν· ὁ δὲ ἐστὶ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ· λέγει καὶ δὲ παρ' ἑβραίοις ὀνόμασι θεοῦ ὀνομάζεται· ὧν ἓν εἶναι τὸ [illegible] ὅπερ ἑρμηνεύεται κύριος· ὥσπερ οὖν καὶ τὸ ἰὰ ἐν τοῖς αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός· ἐν γὰρ τοῖς ἑβραϊκοῖς ἀντὶ τοῦ κυρίου τὸ ἰὰ κεῖται· [illegible] παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ἀνεκφώνητον τετράγραμμον· τὸ ὅπερ ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ πετάλου τοῦ ἀρχιερέως ἀναγέγραπτο· κύριος δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἕλλησι ἐκφωνεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀκριβέσι τῶν ἀντιγράφων ἑβραϊκοῖς ἀρχαίοις γράμμασι γέγραπται· ἀλλ' οὐχὶ τοῖς νῦν· φασὶ γὰρ τὸν ἔσδραν ἑτέροις χρήσασθαι μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· κεῖται δὲ τὸ τετράγραμμον τὸ ἐν τῷ ἀλληλούια ὁμοίως κυρίου καὶ ἐν τῷ γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων· ἴσως δὲ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ· ἴσως δὲ ὅσοι μὲν ὁ ο' καὶ ὁ θεοδοτίων πάντα εἰπὸν παρεληλυθότα χρόνον· ἀκύλας δὲ τὰ μὲν εἰπὼν παρεληλυθότα τὰ δὲ εἰπὼν μέλλοντα· σύμμαχος δὲ πάντα ἔταξεν εἰπὼν ἐνεστηκότα· οἱ ο' γὰρ ὡς γεγονότα λέγουσι τὰ περὶ χριστοῦ· ὡς ἐν τῷ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον· λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι· ἐπεὶ γὰρ θεοῦ οἶδε πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· προειπεῖν ὡς γεγονότα λέλεκται παρ' αὐτῷ· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὡς μέλλοντά φασιν ὡς ἐν τῷ ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου καὶ δοξασθήσεται καὶ ὑψωθήσεται σφόδρα·

β' ΨΑΛΜ(ΟΣ) ΤΩ ΔΑ(ΥΙ)Δ

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά· παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς:

Καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κ(υρίο)υ καὶ κατὰ τοῦ χ(ριστο)ῦ αὐτοῦ:

εὐσ(εβίου) καισαρ(είας) Ἀλλ' οὐδὲ ἐπαύσαντο βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες κατὰ τοῦ χριστοῦ συνιστάμενοι· διὸ μὲν αὐτοῦ τὴν ἐκκλησίαν [illegible]

θεοδ(ωρήτου) ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀσεβῶν τὸν πρότερον ὑπογράψας ψαλμὸν ἐκ ταύτης πάλιν τοῦ δευτέρου τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο· διδάσκων ὅτι τὸ προειρημένον τῶν ἀσεβῶν τέλος καὶ τοὺς κατὰ τοῦ χριστοῦ λυττήσαντας βασιλέας τε καὶ ἄρχοντας καὶ ἰουδαίους καὶ ἐθνικοὺς ὑποδέξεται· ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ψαλμῷ τὴν δεσποτείαν χριστοῦ καὶ τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ τὴν βασιλείαν προαγορεύει· καὶ μέντοι καὶ τῶν ἐθνῶν προθεσπίζει τὴν κλῆσιν καὶ τὴν ἰουδαίων ἀπιστίαν ἑρμηνεύει· τὸ γὰρ ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη ὀδυρομένου ἐστὶ καὶ μεμφομένου τὴν ἄνοιαν· οὐ χρεία δὲ ἡμῖν λόγων εἰς ἑρμηνείαν πολλῶν τοῦ θεσπεσίου πέτρου τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων ἐν ταῖς πράξεσιν τεθεικότος τὴν ἑρμηνείαν καὶ ἡρώδην καὶ πόντιον πιλᾶτον καὶ τοὺς ἀρχιερέας καὶ γραμματέας βασιλέας καὶ ἄρχοντας ὀνομάσαντος· ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ῥωμαίων ἀπεστάλη βασιλέως τὴν ἐκείνων διέπων ἀρχὴν ὁ δὲ τὴν ἀρχὴν ἰουδαίων κατ' ἐκεῖνον ἐγχειρισθεὶς τὸν καιρόν· καὶ ὁ μὲν ἐκ χριστοῦ ἰουδαίων ὑπήκοος ὁ δὲ οὐδὲ ἐξ ἐθνῶν [illegible] ἀλλόφυλος κατὰ ταυτὸν γενόμενοι καὶ τοῦ δεσποτικοῦ ὑπεύθυνοι φόνου ἐγένοντο καὶ ματαίως ἐβουλεύσαντο· [illegible] τὸν ὑπ' αὐτῶν σταυρωθέντα· τὴν τρίτην γὰρ ἀναστὰς ἡμέραν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησεν· προσηκόντως δὲ μάλα καὶ λίαν εἰκότως τὸ ἐμελέτησαν κενὰ τῷ τοῦ λαοῦ προσώπῳ συνήρμοσεν· ἰουδαῖοι γὰρ τὴν πονηρὰν ταύτην ἐποιήσαντο κατὰ τοῦ σωτῆρος μελέτην καὶ μάρτυς ἡ τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων διδάσκουσα ὡς ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι καὶ ὁ καϊάφας ὡς συμφέρει ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται· τὸ δὲ ἐφρύαξαν ὁ μὲν ἀκύλας ἐθορυβήθησαν· ὁ δὲ σύμμαχος ἐκίνησαν ἡρμήνευσε· κατὰ τοῦτο δὲ τῷ τῶν ἐθνῶν προσώπῳ προσκείμενον ὑπονοεῖν οἶμαι ὡς ἰουδαίων [illegible] μαρτυρίαν προσαγόντων [illegible] αὐτὸν ἀναιρεθῆναι πολλάκις εἰρηκότων ἐκεῖνος τὴν ψῆφον ἐξενήνοχε· ψῆφον δὲ [illegible] ἀπολύσαι μὲν ἐθέλων [illegible] κατ' αὐτοῦ τὴν [illegible]· ὡς γὰρ ὁ μακάριος [illegible] καὶ τοῦτόν φησιν εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος καὶ κωλύοντα καίσαρι φόρους διδόναι· λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι·

ὠριγένους καὶ ἐν ταῖς πράξεσι δὲ τῶν ἀποστόλων τὸ υἱός μου εἶ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· λέγεται εἶναι τοῦ α' ψαλμοῦ· ὡς γὰρ γέγραπται φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ ψαλμῷ υἱός μου εἶ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· τὰ ἑλληνικὰ μέντοι ἀντίγραφα δεύτερον εἶναι τοῦτον μηνύει καὶ τοῦτο δὲ [illegible] ὅτι ἐν τοῖς ἑβραϊκοῖς οὐδενὶ τῶν ψαλμῶν ἀριθμὸς παράκειται α' ἢ δεύτερος ἢ τρίτος·

κυρ(ίλλου) φρυάττεσθαι μὲν οὖν λέγονται κυρίως τὰ [illegible] καὶ ἀλογώτερα [illegible] ἵπποι· καὶ γὰρ ἐστὶν φρύαγμα [illegible] μάλιστα [illegible] τοῦτο μάλιστα [illegible] θεραπείας παραιτούμενοι· τοιοῦτο [illegible] ἰουδαῖοι μόνον· γὰρ οὐχὶ τὰς διὰ χριστοῦ θεραπείας ἀποσειόμενοι καὶ πολλὴν [illegible] κατ' αὐτοῦ τοῦτο μὲν ὡς ἐν βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλοντος τὰ δαιμόνια· τοῦτο [illegible] καὶ σαμαρείτην φάγον τε καὶ [illegible] τοιούτων αἰσχρὰ λέγοντες καὶ ἐπὶ τὴν [illegible] κορωνίδα τῶν κακῶν τὸ ἀποκτεῖναι φθάσαι·

ἀθα(νασίου) φρύαγμα τὸ ἄλογον φρόνημα· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἱνατί· ἱνατί λαοὶ ἐμελέτησαν κενά· ὡς γὰρ οὐκ ἐνῆν γενέσθαι αὐτοῖς ἃ ἐμελέτησαν [illegible] τὸν σωτῆρα τοῦ γένους·

θεο(δώρου) ἀντιο(χείας) Συνάγει τὰ ἔθνη μετὰ τοῦ ἄρθρου ἵνα πάντας περιλαμβάνεσθαι νομισθῇ [illegible] ἐπειδὴ γὰρ οἱ ἰουδαῖοι λαβόντες τοῖς ἔθνεσιν αὐτὸν ἐξέδωκαν· διὰ τοῦτο ταῦτα φησὶν [illegible] τοὺς λαοὺς συγκινηθῆναι κατ' αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας αὐτὸν παραδοθῆναι τῶν ἐθνῶν· τὸ δὲ ἐφρύαξαν ἀντὶ τοῦ ἠλαζονεύσαντο·

ἀ(θανασίου) λαοὺς ἐνταῦθά φησι τοὺς ἐκ περιτομῆς· κενὰ γὰρ ἐμελέτησαν τοὺς προφήτας τὸν ἐν αὐτοῖς χριστὸν μηνύσαντας

κυρ(ίλλου) [illegible] ὀνομάζει καὶ κύριον φαμὲν ὅτι κύριος ὁ θεὸς καταφύσει ἐστὶ μόνος· ὁ θεὸς δὲ καὶ ὁ υἱὸς ὡς καταφύσει κύριος ὢν χριστὸς οὐ παρὰ τοῦ [illegible] κεχρίσθαι γὰρ δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος [illegible] οὐχ ὡς ἀλλότριος [illegible] γενόμενος καθ' ἡμᾶς [illegible] ἐχρίσθη [illegible] κατὰ τὸ ἀνθρώπινον:

ἀθα(νασίου) ἵνα γὰρ εἴπωμεν χριστὸν [illegible] καὶ εἰς αὐτὸ [illegible] ἐν τῷ υἱῷ καὶ ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρὶ [illegible] καὶ μία ἡ εἰς αὐτοὺς ὕβρις γένοιτ' ἄν:

Διαρρήζομεν τοὺς Δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀποῤῥήσομεν
αὐτῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν:
Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς καὶ ὁ κύ-
ριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς:
Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς
ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυ
μῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς:

ἐκεῖνοι μὲν ταῦτα ἔπαθον· φησὶν ἐγὼ δὲ μετὰ τὸ τοσαῦτα παθεῖν ὑπὸ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς βασιλεὺς τὸ πρόσταγμα τὸ πατρικὸν ὑμῖν διαγγέλλω·
τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα δηλαδή. εἴη δ' ἂν σιὼν ὄρος ἅγιον θ(εο)ῦ τὸ ἐπουράνιον περὶ οὗ φησὶν ὁ παῦλος προσεληλύθατε σιὼν ὄρει καὶ πόλει
ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν· ἐνταῦθα φησὶν αὐτῷ συνίστασθαι τὰ βασίλεια μέρος δ' ἂν εἴη τῆς ἄνω ἐκκλησίας ἡ ἐπὶ γῆς ἐκ-
κεῖνο τέλους ἀπέδωσαν καὶ αὐτῆς ὡς δὲ ἐν οὐρανοῖς βασιλεὺς κατασταθῆναι λέγεται καθ' ὃ εἴρηται κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· δηλονότι ὡς οὗ συναχθέντας κατ' αὐτοῦ καὶ τούτους γὰρ ὑποτάξειν τοῖς αὐτοῦ ποσὶν ὁ π(ατ)ὴρ ἐπαγγέλλεται:
βασιλεύειν γὰρ λέγεται καθὸ μὲν θεὸς ὢν τὸ κράτος καὶ θέλοντας καὶ μὴ καθ' ἕτερον δὲ ὡς ἐν ἔργοις τὴν ὑποταγὴν καὶ ὑποτα-
αὐτοῦ βασιλείαν τίθησιν ἡμᾶς ἑκόντας δεχομένους τὸ βασιλεύεσθαι τῆς μὲν οὖν ἐκείνως νοουμένης βασιλείας οὐκ ἔστι τέ-
ρας τῆς δευτέρας δεῖ τὸ λοιπὸν ἡμᾶς ὑποχειρίους καὶ σωζομένους: εὐσεβ(ίου) καισαρ(είας)

τὸ σήμερον ὄνομα χρονικόν ἐστιν· ἴσως ἂν ἀμείβῃ τῇ ἐν ἡμέρᾳ ἡμέρᾳ· ἡμέρα δὲ δηλοῖ τὸ νῦν χρονικόν ἐστιν· ἡ οὖν φησὶ πρὸς αὐτὸ
ὁ κ(ύριο)ς ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε δηλονότι περὶ τῆς χρονικῆς ἐπὶ γῆς γεννήσεως τῆς κατ' οἰκονομίαν· περὶ γὰρ τῆς ἀνάρχου φησὶ
αὐτὸς ὁ δα(υὶ)δ ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· γέγραπται γὰρ σήμερον ἐν ἀρχῇ ... ἐγέννησε ... λαμβάνομεν
κατὰ δὲ τὴν σαρκικὴν οἰκονομίαν εἰς υἱοθεσίαν ἐλθόντων καὶ ὅσα παρ' αὐτοῦ δὲ λαμβάνειν ἐξουσίαν τέκνον θ(εο)ῦ γενέσθαι ὁ τάγμα ...:
τέκνον δὲ αὐτοῦ βαπτίσματος ἀναγεννώμενος ἕτερον τι πρὸ τοῦ εἶναι τέκνον ὑπάρχων ἐξ εὐγενίζεται ὁ μέντοι γε ἐν ὑπάρχων ...
γενόμενος εἶναι τῆς λέξεως ... ὁ δὲ ἀπόστολος ... ὑπάρχων ἐν τῇ προσευχῇ ...
τὴν τῶν ἐχρήσατο: κυρί(λλου) ἀλεξαν(δρείας)

εἰ μὲν δηλοῖ δὲ κατὰ φύσιν ὑπάρχων ὅσα λέγεται λαμβάνειν ... μετα-
σχὼν εἶπεν ... ὥσπερ ὑπάρχων γὰρ εἰς ἓν ... λέγεται τὸν κόσμον ἐλθεῖν καὶ ...
μένος ἐν ... ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ· ὅπως ... βασιλείαν καλεῖ ... καὶ εἰς υἱοποιήσ-
αὐτὸς υἱοποιηθείς· ὡς γὰρ τοῖς ἐξ ἀδὰμ ... τὸ γένος ... πάντα πρὸς ἀπαρχὴν τὸ
γένος διέθρεψεν: θεοδωρ(ήτου)

καὶ ἐνταῦθα δὲ ... προσήκει καὶ τό τε ...: θεοδώρου

ὁ γὰρ τοὺς οὐρανοὺς βασιλεύει μόνους ἀλλ' ὁρατῶν καὶ ἀοράτων καὶ πάσης τῆς κτίσεως ἐπὶ δὲ τοὺς ὄρους καὶ τὴν ἰουδαίαν τὴν
θείαν αὐτοῦ διδασκαλίαν τοῖς προσιοῦσιν προσήκει· οἱ δὲ ταύτην δεξάμενοι μετέχειν ... πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
ταγμάτων τοῖς θείοις αὐτοῦ ... προστάγμασιν ... γὰρ φησὶν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· τὸ δὲ ἐγὼ κατεσ-
τάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀνθρώπινος λέγει· ὡς γὰρ θ(εὸ)ς ἔμφυτον ἔχει τὴν
βασιλείαν ὡς δὲ ἄν(θρωπ)ος χειροτονητὴν δέχεται ταύτην· ὅτι δὲ ὡς θεὸς ἀνάρ-
χον ἔχει τὸ κράτος ὁ αὐτὸς διδάσκει προφήτης λέγων ὁ θρόνος σου ὁ θ(εὸ)ς
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου·
τοῦτον δὲ θεὸν ψαλμὸν ὁ μακάριος παῦλος εἰς τὸν υἱὸν εἰρῆσθαί φησιν· ἀλ-
λ' ὅμως καὶ ἔχει τὴν βασιλείαν ἐπεὶ θεὸς καὶ λαμβάνει ὡς ἄν(θρωπ)ος· οὕτως
ὕψιστος ὀνομαζόμενος ὡς θεὸς ὑψοῦται ὡς ἄν(θρωπ)ος· καὶ ὁ μὲν δα(υὶ)δ τὸ θεῖον ὕψος
κηρύττων ὡς ἄνω ... ὄνομά σοι κ(ύριο)ς· σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν· καὶ ὁ ζαχαρίας προφητεύων καὶ σὺ παιδίον προφήτης
ὑψίστου κληθήσῃ· τὸ δὲ ἀν(θρώπ)ινον ὕψος ὁ μακάριος παῦλος διδάσκει
λέγων· διὸ καὶ ὁ θ(εὸ)ς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ
ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· καὶ μὴν τὸ υἱὸς μονογενὴς ὄνομα πρὸ τῶν αἰώνων
εἶχεν ὁ θεὸς λόγος τῷ πράγματι συμφυές· ἀλλ' ὅμως γενόμενος ἄν(θρωπ)ος τὴν
τοῦ υἱοῦ προσηγορίαν λαμβάνει ταύτην καὶ ὡς ἄν(θρωπ)ος· διὸ καὶ ἐν τῷ προ-
κειμένῳ ψαλμῷ ἐπήγαγε λέγων· κ(ύριο)ς εἶπε πρός με υἱός μου εἶ σὺ ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε· ταύτην δὲ τὴν φωνὴν οὐκ ἄν τις τῇ τοῦ θεοῦ
φύσει διδασκαλίᾳ πειθόμενος τῇ θεότητι προσάψοι τοῦ δεσπότου χ(ριστο)ῦ·
περὶ γὰρ ἐκείνης ἀκούομεν τοῦ θεοῦ πατρὸς διὰ τοῦ δα(υὶ)δ λέγοντος ἐκ
γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὡς ἄν(θρωπ)ος τοίνυν καὶ ταύτην
δέχεται τὴν φωνὴν ὡς ἄν(θρωπ)ος καὶ τὸν ἐπαγόμενον ἀκούει:

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασι-
λεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ σιὼν
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ δια-
γγέλλων τὸ πρόσταγμα κ(υρίο)υ:
Κ(ύριο)ς εἶπε πρός με υἱός μου
εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέν-
νηκά σε:

βασιλείαν δὲ παραλαμβάνων φησὶν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μεμαθηκέναι ... θανάτου· τοῦτο γὰρ τὸ σήμερον γεγέννηκά σε καθὼς
ἐδίδαξεν ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς πράξεσιν ... περὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ ἐν τῷ πρώτῳ γέγραπται ψαλμῷ υἱός μου
εἶ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους γράφων τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θ(εο)ῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης ἐξ ἀνα-
στάσεως νεκρῶν· υἱότης δὲ ἐκ νεκρῶν διὰ ... γέννησιν τὴν ἐκ γυναικὸς σαρκικῶς ὡς ἄν(θρωπ)ος ... προεῖπεν γὰρ ὁ ἀπόστολος
τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος δα(υὶ)δ κατὰ σάρκα· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀ(νθρώπ)ου υἱὸς εἶναι θ(εο)ῦ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἀναδείκνυται βασιλείαν
δι' αὐτοῦ τὴν παγκόσμιον ἀναλαμβάνει ... καὶ τὸ ἀνθρώπινον εἰς αὐτὴν ἐν τῷ αἰτῆσαι καὶ δώσω σοι ἔθνη ... γὰρ
ὑποδεικνύων τῷ ἀνθρωπίνῳ προσώπῳ ... δουλούμενοι βασιλεύουσιν τῶν καταδουλωσαμένων αὐτοὺς ὡς καὶ ἡ-
σαΐας δεδήλωκεν ὅτι δουλώσουσιν οἱ υἱοὶ ἰ(σρα)ὴλ τοὺς δουλώσαντας αὐτοὺς καὶ φορολογήσουσιν τοὺς φορολογήσαντας αὐτούς· τότε
ἰσχυρὸν αὐτῶν ἐλεγχθήσεσθαί φησιν ὁ δα(υὶ)δ ὑπὸ τῆς ὄντως ἰσχύος ἀσθενέστατον καὶ ὑπὸ ῥάβδου σιδηρᾶς κεραμέως σκεῦος
συντριβόμενον· τὴν δὲ καθόλου ταύτην βασιλείαν οὐδένα τῶν ἐν ἰ(σρα)ὴλ βασιλευσάντων ἁρμόζουσαν γνώριμον σαφέστατον ἔ-
χομεν ἰ(ησο)ῦ τοῦ χ(ριστο)ῦ οὕτω ... ἐκ περάτων ἐν ἐθνικοῖς ἦν κρατοῦντος ἐν κόσμῳ ... καὶ βασιλικῶς
τὰ πάντα ὑποτάσσοντος· ὅτε δὲ ἐν ὑστέρῳ ἥξει πληρῶν τὸ τοῦ ἡσαΐου ... αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν ἰσχυρῶν
μεριεῖ σκῦλα προσδοκία ... τῶν πιστευσάντων εἰς αὐτόν: κυρίλλου

κ(αὶ) ἐχειροτονήθη μὲν φησὶν εἰς βασιλέα παρὰ τοῦ θ(εο)ῦ καὶ π(ατ)ρ(ὸ)ς ὡς ἂν διαγγέλλειν τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ καὶ προάγει ... τοῖς ἔθνεσι
καὶ τοῦτο οἶμαί ἐστιν ὅπερ ἔφη χ(ριστὸ)ς οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰ(σρα)ήλ· ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῖς ἤνοιξε
εὐαγγελίας ἀξίαν ... χάρισμα αὐτοῖς καὶ πρώτοις τὸ τῆς εὐαγγελικῆς ἀφηγήσεως ἐχαρίζετο λόγον καὶ τὴν διὰ πίστεως τῆς
εἰς αὐτὸν δικαιώσεως: ἀθανασίου

φησὶν ... τοῦ ... εἶναι ... αὐτοῖς διηγεῖται ... ἐκκλησίαι δηλοῖ:
καὶ ἄλλως ... τῶν εἰρημένων ... κατὰ χ(ριστο)ῦ φανερῶν τε καὶ ἀφανῶν προστάγει ... εἰδωλολατρείας ...
ζυγοὺς καὶ τὸν βαρὺν τῆς ἁμαρτίας ἀπορρίψαι ζυγὸν οἱ καταδουλούμενοι πρότερον ἑτέροις ἄρχουσιν ὑποκείμεθα
θεοὺς ὀνομάζοντες ὡς ἂν ἐκείνων ἐλεύθεροι θέντες τὸν ἐλαφρὸν τοῦ σοῦ ζυγὸν ἀναδεξώμεθα ἐφ' ὃν προσκαλούμενος
ἔφη δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ἐστιν:

τέθειται γὰρ ὡς ἄνθρωπος κληρονόμος πάντων· ἵνα λοιπὸν ὡς ἴδιον ἀναλάβῃ κλῆρον τοὺς ἐπὶ γῆς διηρπασμένους ὑπὸ τῶν ἀντι-
κειμένων δυνάμεων· οὐ δὴ πρὸ ἀνθρώπου ἀχθέντος ἐπὶ τὸ πρόσωπον [illegible]· οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου σοὶ ἦσαν καμοὶ αὐτοὺς δέδω-
κας· εἰ δὲ οὐ πρὸ σοῦ ἦσαν. καὶ τοὺς ἡμῖν βασιλεύοντος κατὰ φύσιν αὐτοῦ λόγου· εἴπερ ὑπάρχοντα τοιγνῶν αὐτοῦ πλοῦτον ἀμετρίας καὶ
μεγαλοφυκῶς· τοιγαροῦν ἔφασκεν πάντα τὰ ἔθνη σά ἐστι. καὶ τὰ σὰ ἔθνη· οὐ κοινῶς καὶ ἐπιλέγοντο λαμβάνειν καὶ τέθεισθαι κληρονόμος.
δηλαδὴ ὡς ἄνθρωπον λέγεσθαι· γέγονε γὰρ ἄνθρωπος ἵνα κληρώσηται χρηματίσας τοῖς ἄλλοις· τοῖς ἀποσκιρτήσασι τούτου· ἀλλ' ἐν μὲν γενομένου δὲ
ἡγουμένου· καίτοι προϋπάρχουσαν καθ' ὃ γέγονεν ἄνθρωπος· διὸ καὶ πρὸς ἑβραίους ἔφασκεν ὁ παῦλος· δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν:
εὐς ἐσοῦ δὲ οὐδὲ τῶν προσθεὶν ἥρμοσε τὸ λαβεῖν τὰ ἔθνη κληρονομίαν καὶ κατάσχεσιν τὰ πέρατα τῆς γῆς ἢ ἐπὶ μόνου τοῦ σωτῆρος χριστοῦ
καισαρ οὔτε γὰρ μωσῆς οὔτε δαβὶδ οὔτε σολομῶν τῶν ἐθνῶν ἁπάντων ἐκράτησεν· οὔτε τις προφήτης ἢ βασιλεὺς ἑβραίων· διὸ καὶ εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν:
Δι τῶν δὲ ἄλλων προαιρετικῶς κινουμένων αὐτὸς ζοῦσι γάρ. οὐδεὶς κατ' οὐσίαν μόνος ἐστὶν ἢ καλός· καὶ ἐπεὶ πᾶς ὁ ἀριθμὸς μετέχων
οἰκειοῦται θεῷ. πᾶς ἐστιν ὁ τοιοῦτος κληρονομία θεοῦ. ὅτε δὲ μόνος ὁ ἰσραὴλ ἀρετῆς ὑπῆρχεν ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ἐγενήθη μερὶς κυρίου ἰακώβ.
σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ ἰσραήλ· οὐ γὰρ ἀποκληρωτικῶς. ἀλλὰ διὰ καλοκαγαθίαν· διὸ λέγεται ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτοῦ· τὴν καλλονὴν ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν· ἐπεὶ δὲ ἠρνήσατο [illegible] καὶ ποιητὴν κλῆρον ποιεῖ· τούτων ἡ παραίτη-
σις [illegible] ποιεῖ τῆς [illegible] τιμῆς· καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἔθνους μεταπολὴ προσανατρέχει· τοιγαροῦν ἰσραὴλ μὲν μετέπεσε τοῦ κλήρου
εἶναι θεοῦ· μὴ δεξάμενος τὸν ἐπ' εὐεργεσίαν προηγουμένου αὐτοῦ· [illegible] καὶ τὸ μᾶλλον ἀντ' αὐτῶν [illegible] ἔθνη
τὰ ἔθνη προσελθόντα τῇ πίστει· τὸ οὖν αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη ἡμῶν ἕνεκα [illegible] λέγεται· οὐ γὰρ αὐτοῖ
τι προστίθεσθαι. ἀλλὰ τοῖς δεομένοις αὐτοῦ· ὡς γὰρ ἰατροὶ καὶ διδάσκαλοι [illegible] ὑγιαίνοντες καὶ ἐπιστήμονες ἐξ αὐτοῦ
γίνονται. [illegible] πέρατα τῆς γῆς [illegible] τὴν γῆν:
θεο ὡς γὰρ θεὸς ποιητής ἐστιν τῶν ἁπάντων· πάντα γὰρ δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς
αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐπὶ τὸ ὁρατά τε καὶ
ἀόρατα· δεσπότης ἐστὶν καὶ δημιουργὸς τῶν ὅλων καὶ δεσπότης ἐστὶ
καὶ κύριος [illegible] καὶ φύσει δεσπότης [illegible]
ὡς ἄνθρωπος τῶν ὅλων τὴν δεσποτείαν καὶ ἐπεὶ δὴ πάλαι μόνον ἰουδαίων
δοκεῖ προνοεῖσθαι [illegible] μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ ἰακὼβ σχοί-
νισμα κληρονομίας αὐτοῦ ἰσραήλ [illegible] ὡς οὐδὲν [illegible]
λείαν ἐκ τῆς [illegible] ἐπὶ τὰ ἔθνη μεταφέρει
τὴν προμήθειαν [illegible] τοῦτον [illegible] τὴν δεσποτείαν
χρησμολογίαν πληροῦν [illegible] ἔθνη
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ [illegible] τὴν προρρησιν
μουσαν· τοὺς γὰρ ἐξ ἰουδαίων πεπιστευκότας οὗτος οὐδεὶς μόνον ἀπο-
στόλους ἀλλὰ καὶ τοὺς ο̅ μαθητὰς καὶ τοὺς ρ̅κ̅ ὧν [illegible]
[illegible] πέτρος καὶ τοὺς φ̅ [illegible] ἀνάστασιν
[illegible] τοῦ θεσπεσίου παύλου φωνὴν καὶ τοὺς τρισχι-
λίους καὶ τοὺς πεντακισχιλίους οὓς ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος δὴ
[illegible] καὶ τὰς πολλὰς μυριάδας περὶ ὧν [illegible] ἰακώ-
βος [illegible] μυριάδες [illegible] πεπιστευκότων ἰ-
ουδαίων· τούτοις δὴ καὶ πρὸ τούτοις τοὺς κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
ἐξ ἰουδαίων πεπιστευκότας [illegible] ἀποφήνας καὶ διὰ τούτων τὰ
ἔθνη πάντα ζωγρήσας πληροῖ τὴν προφητείαν τὴν [illegible] εὐφράν-
θητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ πληροῖ [illegible] καὶ τὴν οἰκείαν πρόρρησιν ἣν πρὸς ἰουδαίους ἐποιήσατο λέγων καὶ ἄλλα δὲ
πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κἀκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν καὶ γενήσεται μία ποίμνη
εἷς ποιμήν· τοῦτο καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ λέγει ψαλμῷ αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κα-
τάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς· ἀμαρ[illegible] μοι τὴν ἰουδαίων [illegible] οἱ τῆς προφητείας ἀκούοντες τὰ πέρατα τῆς
γῆς περάτων [illegible] καὶ ἰδόντες [illegible] τοσαύτην ἡγεμονίαν ἐκ τῆς
[illegible] χριστοῦ τυφλὸν [illegible] τῆς [illegible] καὶ τὴν προφητείαν τὴν λαλοῦσαν
[illegible] τυφλοὶ τοῖχον καὶ οὐχ ὡς ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν [illegible] τούτου δὴ χάριν καὶ [illegible] ὁ προ-
φητικὸς λόγος:

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

παροινησάντων γὰρ ἐν μέσῳ ἐθνῶν τοῦ ἐξ ἰσραὴλ πάντα τὰ ἔθνη δίδοται τῷ χριστῷ καὶ ἀντὶ μιᾶς γῆς [illegible] τῆς ἰουδαίων ταύτης
οἰκουμένης πέρατα:
Θ τοῦτο δεῖ κρύψιν ὅτι οὔτε ἐπὶ τοῦ χοροῦ [illegible] ἰουδαῖοι φασὶν ἔχει λόγον· ποῖα γὰρ ἔλαβεν ἢ ποίαν κατάσχεσιν περάτων
γῆς ἐπιδεῖ οὐ κυρίου τοῦ πάντα τὸν κόσμον ὑπαγομένους εἰς τὴν ἑαυτοῦ δεσποτείαν:
ἡσυ αἰτεῖ δὲ ματθαῖον ὑποταγὴν τῆς σαρκὸς αἰτεῖ δὲ οὕτως ἰουδαίους ἀλλὰ τὰ ἔθνη· τοῖς γὰρ ἰουδαίοις ὡς ἰουδαῖος ἐπεδήμησεν ἀγγέλου
δίκαιοι αὐτὸν οὐκ ἐδέξαντο:
Δι ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς νοηθείη οὕτως ἀπολουθρον μέχρι τῶν ἐσχάτων ἡ ἐκράτησε διδα-
σκαλία κηρυττομένου τοῦ εὐαγγελίου ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν:
ἡσυ διηγοῦς τοῦτον ὅσιος. ἢ πάσης ὅτι τῆς γῆς ὁ χριστὸς δεσπότης ἐστὶν ὅσος ἐκυρίευσεν ἢ ὅτι τοῦ χριστοῦ ἡ κατάσχεσις τουτέστιν ἡ βασι-
λεία πέρας τῆς γῆς δηλαδὴ τέλος τῆς γενέσεως πολιτείας ἐγένετο:

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ
δώσω σοι ἔθνη τὴν κλη-
ρονομίαν σου καὶ τὴν
κατάσχεσίν σου τὰ
πέρατα τῆς γῆς:

ὡριγένους

Ποιμαίνεσθαι αὐτοὺς ὑμᾶς ῥάβδῳ σιδηρᾶ ὡς σκεύη κεραμέα συντρίβεσθαι αὐτούς:

εὐσεβίου κασσαρ

θεοδώρου

Καὶ τοῦτο μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ χρηστότητος τὸ τοῖς ἐπαναστᾶσιν αὐτῷ ἄρχουσι καὶ βασιλεῦσι τῆς γῆς λέγειν ἔτι καὶ προτρέπομαι
ὥσπερ ἐπιβουλεύσαντες· ἀλλὰ νῦν συνέντες μετανοήσατε· ἀλλ' ἐπεὶ μὴ πρόσκειται τὸ τῆς γῆς, μήποτε βασιλεῖς τοὺς ἁγίους
φησί· κυρίως γὰρ βασιλεὺς ὁ ἄρχειν ἐπιτεταγμένος ἀνυπευθύνως· πῶς δὲ οὐ βασιλεὺς ὁ κληρονομῶν βασιλείαν οὐρανῶν καὶ
ἐσόμενος ἐν βασιλείᾳ θεοῦ· δεῖ δὲ τοῦτον πρὸ ἰδίων βασιλεῦσαι πρότερον πάθων ἀναιρουμένης ἁμαρτίας τῆς βασιλευούσης
ἐν τῷ θνητῷ ἡμῶν σώματι· τὸ δὲ κατὰ τὸν Ἀκύλαν ἐπιστήμονες γίνεσθε, τὸ δεῖν ἀναλαμβάνειν ἐπιστήμην ἐμφαίνει· καὶ τοὺς
ἄρχοντας ἐν μονοειδεῖ χώρᾳ· ἢ γὰρ τοὺς συναχθέντας ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου· τὸ γὰρ κρίνειν οἰκεῖον ἀρχόντων· ἢ τοὺς ἁγίους·
κρινοῦσι γὰρ οὗτοι τὴν γῆν ὡς δεῖ χθῆναι(?)· τὸ δὲ παιδεύθητε παραδότε ἑαυτοὺς ἤτοι διδασκαλίᾳ ἢ κολάσει παιδευτικῇ·
οἱ μὲν γὰρ ἤδη ποιοῦντες ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐλέγχονται παιδεύσει ὡς οἱ υἱοὶ περὶ ὧν εἴρηται· κατ' ἀλιπόντων τὸν νόμον ἐπι-
σκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· οἱ δὲ συνειδότες ἑαυτῶν ἐπιλήψει(?) παραδι-
δόασιν ἑαυτοὺς ἐπὶ θεραπείᾳ τῷ ἐπιτεταγμένῳ … τοῖς ἀγγέλοις· περὶ γὰρ τῶν τοιούτων Ἡσαΐας οἶμαι φησίν· ἐθελήσουσιν
εἰ γενηθῶσι πυρίκαυστοι· καὶ πάλιν ἐν ἑτέροις ὡς ἐξ αὐτῶν· τὸ παιδεῦσον ἡμᾶς κύριε πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ τοσοῦτο(?)
δὲ μὴ γὰρ μόνον παρῃτήσαντο τὴν κόλασιν· τοιαύτη δὲ καὶ ἡ λέγουσα· ὀργὴν κυρίου ὑποίσω ὅτι ἥμαρτον αὐτῷ ἕως τοῦ δικαιῶσαι
αὐτὸν τὴν δίκην μου· ἀλλ' ὥσπερ τὴν γῆν οἱ ἅγιοι κρινοῦσι, δῆλον ὅτι τοὺς ἐν τούτοις ἐξελεγχθῆναι· ἀνδρὸς γὰρ γενήσεται
ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει καὶ κατακρινοῦσι τοὺς ἄνδρας τῆς γενεᾶς ταύτης ὅτι μετενόησαν ἐπὶ τῷ κηρύγματι Ἰωνᾶ καὶ
ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε φησὶν ὁ σωτήρ· τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τῆς βασιλίσσης τοῦ νότου φησί· τάχα καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ οὕτω
κρινοῦσι τὰς ιβ' φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ μὴ πιστευσάσας εἰς τὸν Χριστόν· καὶ πᾶσαν δὲ τὴν γῆν οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ πιστεύσαντες κρινοῦσιν·
ἐπεὶ παιδευτικὴν διδασκαλίαν ἐν παροιμίαις παρακαλεῖ καὶ Σολομῶν λέγων· λαμβάνετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γνῶσιν
ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον :

Διδύμ. μόνη δὲ τὸ καὶ νῦν βασιλεῖς ἀντὶ τοῦ καὶ νῦν τοῦ σταυρωθέντος ἀναστάντος
ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ φωτισθῆτε οἱ ἄρχοντες ἐγνωκότες ὡς εἷς ἐστι θεός· ὅπως ἂν τῆς ἐν φόβῳ δουλείας προκόψαντες ὥσπερ ἐπαινουμένης
ἀγαλλίασις ὑμῖν ἐπιγένηται· τοιοῦτον καὶ τὸ … τὸ ἐν φόβῳ ἀγαλλιᾶσθαι ὅτι κύριος ὕψιστος φοβερός· τοιούτου γὰρ ὄντος
ἀνάγκη μετὰ τρόμου τὴν ἀγαλλίασιν ἔχειν :

ὠριγένους ἐπεὶ γὰρ οἱ πρὸ τῆς δουλείας εἰληφότες ἐν φόβῳ ἀγάπην καὶ ὁ τῇ
ἀγάπῃ δουλεύει· δι' ἀγάπης γὰρ καὶ ὁ ἀπόστολος διδάσκει δουλεύειν ἡμᾶς
ἀλλήλοις καὶ ὁ σωτὴρ λέγων ὅτι ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν οὐχ ὡς ὁ ἀνακείμε-
νος ἀλλ' ὡς ὁ διακονῶν· δουλεύομεν καὶ νῦν τοῦ θεοῦ δούλοις αὐτῶν· ἐν μὲν οὖν
τοῖς ἐπαναστᾶσι βασιλεῦσι λέγεται τὸ δουλεύσατε ἐν φόβῳ …
δυναμένοις ἀρχὴν εἰσχωρῆσαι τῆς υἱοθεσίας· τὸ πνεῦμα τοιοῦτον γὰρ ἔχει
φοβουμένοις κόλασιν δούλοις· καὶ οὕτω τελειοῦνται ἐν τρόμῳ· ὁ τοιοῦτος … ἔχει
καὶ τὴν ἀγαλλίασιν· ἐπειδὴ … ἁγίοις ἐπὶ τῆς εὐλαβείας … τὸν
φοβούμενον ἤτοι ὁ δοῦλος ὡς κόλασιν ἔχει καὶ ἐστὶ τελείου κατορθώματος· ὁ δὲ
λόγος … τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· πῶς οὖν τὸ ἐν
τρόμῳ οἱ τοιοῦτοι· ἴσως ἐπεὶ δὴ βασιλεῖς οἱ μὲν τέλειοι τυγχάνουσιν·
οἱ δὲ … φόβῳ παιδαγωγούμενοι κρινεῖ τὴν γῆν· …
τὴν ἀγαλλίασιν μήποτε χωρήσωσιν ἐπαρθέντες καὶ …
κριθέντες ἐπισκοπῆς· τὴν μὲν οὖν προκοπὴν διὰ τοῦ παιδευθῆναι,
παρέχουσι τὴν τελειότητα διὰ τοῦ δράξασθε παιδείας· ἀλλ' ὅμως ἐν
προκοπῇ … καὶ ὀργὴ κυρίου … ὁ δὲ τέλειος ταύτης
οὐ μεταλήψεται· διὸ τῷ δράξασθε παιδείας ἐπάγεται τὸ μήποτε ὀρ-
γισθῇ κύριος· πῶς δὲ οἷς ὀργίζεται κύριος ἀπολοῦνται ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ἀλλ'
ὁδὸν δικαίας οὔτε παρ' Ἑβραίοις οὔτε παρὰ τοῖς ἑρμηνεύσασι κεῖται·
μόνον τὸ δὲ καὶ οὕτω δράξασθε παιδείας μήποτε ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ
δικαίας· καὶ ὀργισθήσεται κύριος μὴ προσκειμένου δὲ τοῦ δικαίας ἐπεὶ
οἱ μὴ δραξάμενοι παιδείας ἐν ὁδῷ πάντως εἰσὶν οὐ καθ' ἣν ὀργίζεται
κύριος ὅπως ἂν αὐτῆς ἀποστῶσιν· καὶ μετὰ τὴν ὀργὴν δὲ ἐπάγεται τὸ ἐκκαυθῆναι
… προηγεῖται τῆς ὀργῆς ὁ θυμός· τὸ δὲ ἐν τάχει μετὰ
βραχὺ καὶ τοῦ νῦν τὴν ἐξ ὁδοῦ ἐκδεχομένης κολάσεως :

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε·
παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν :
Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φό-
βῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ
ἐν τρόμῳ : δράξασθε παι-
δείας μήποτε ὀργισθῇ
κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ
δικαίας : Ὅταν ἐκκαυθῇ
ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μα-
κάριοι πάντες οἱ πεποιθό-
τες ἐπ' αὐτῷ :~

Διδύμ. … καὶ πρὸ τοῦ δράξασθαι παιδείας εἴρηται …
… παιδευθῆναι· τὸ δὲ … ἐμφαίνει … ἐν καιρ…
γὰρ ἐν τοῖς … καιροῖς … γινώσκει τὴν τοῦ κυρίου εἰς αὐτὸν παρουσίαν :
Ὅτι δὲ μὴ πάθη ἐστὶν ὀργὴ καὶ θυμὸς ὁ μακάριος … κληρονόμος … καρδίαν
… θησαυρίζεις ἑαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς … ἁμαρτίαις κόλασιν … θυμὸν καὶ ὀργὴν …
λέγει … προφητευόμενοι … οἱ μικρὸν … βραχὺ … γὰρ …
… μακάριοι … πορεύεσθαι …
… ἐν … ἀλλ' ἄρα δὴ καὶ … μὴ … ἀλλ'
… Χριστὸν ἐξ αὐτῶν καὶ τῆς αὐτοῦ … κληρονομίας …
… ὅρα μίας οὔσης τῆς διανοίας …

θεοδ. πάντων γὰρ ἡμῶν …
… παρ' Ἑβραίοις … ὀφθαλμοί :

Διδύμ. Οὐκ ἀλλότριον τῆς Χριστοῦ χρηστότητος τοῖς παραναστᾶσιν …
… μόνον Ἰουδαίων κρατεῖν : … τοῦ Λέγειν τὸ καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε· ἐν γὰρ καὶ προτρέπομαι
… ἀλλὰ συνέντες μετανοήσατε … ἀναστάντος ἐκ νεκρῶν τοῦ σταυρωθέντος …
… ὁ λόγος διδασκαλίαν … τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς βασιλεῦσι …
καὶ φησὶν ὅτι γνόντες … κληρονομίαν καὶ …
… τυγχάνει … παιδείᾳ :

ὠριγέν. προτροπὴ … καὶ τοῦτο μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ χρηστότητος τὸ τοῖς
ἐπαναστᾶσιν αὐτῷ ἄρχουσι καὶ βασιλεῦσι τῆς γῆς λέγειν ἔτι καὶ προτρέπομαι ὥσπερ ἐπιβουλεύσαντες· ἀλλὰ νῦν συνέντες με-
τανοήσατε· ἀλλ' ἐπεὶ μὴ πρόσκειται τὸ τῆς γῆς, μήποτε βασιλεῖς τοὺς ἁγίους φησί· κυρίως γὰρ βασιλεὺς ὁ ἄρχειν ἐπιτεταγμένος
ἀνυπευθύνως· πῶς δὲ οὐ βασιλεὺς ὁ κληρονομῶν βασιλείαν οὐρανῶν καὶ ἐσόμενος ἐν βασιλείᾳ θεοῦ· δεῖ δὲ τοῦτον πρὸ ἰδίων
βασιλεῦσαι πρότερον πάθων ἀναιρουμένης ἁμαρτίας τῆς βασιλευούσης ἐν τῷ θνητῷ ἡμῶν σώματι· τὸ δὲ κατὰ τὸν Ἀκύλαν
ἐπιστήμονες γίνεσθε· τὸ δεῖν ἀναλαμβάνειν ἐπιστήμην ἐμφαίνει· καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐν μονοειδεῖ χώρᾳ· ἢ γὰρ τοὺς συναχθέντας ἐπὶ τὸ αὐτὸ
κατὰ τοῦ κυρίου· τὸ γὰρ κρίνειν οἰκεῖον ἀρχόντων ἢ τοὺς ἁγίους· κρινοῦσι γὰρ οὗτοι τὴν γῆν ὡς δεῖ χθῆναι· τὸ δὲ ἐπαιδεύθητε παρα-
δότε ἑαυτοὺς ἤτοι διδασκαλίᾳ ἢ κολάσει παιδευτικῇ· οἱ μὲν γὰρ ἤδη ποιοῦντες ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐλέγχονται παιδεύσει
ὡς οἱ υἱοὶ περὶ ὧν εἴρηται· κατ' ἀλιπόντων τὸν νόμον ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἁμαρτίας

Κατὰ τὴν ἱστορίαν πολλοὶ σὺν τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐπανέστησαν τῷ Δαυίδ· εἴρηται γὰρ καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ Ἀβεσσαλὼμ σ' ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλὴμ ὅτε αὐτῷ καὶ Ἀχιτόφελ καὶ ἑκόντες προσετέθησαν καὶ σύστρεμμα ἰσχυρὸν καὶ λαὸς πολὺς σὺν αὐτῷ· οὗτοι γὰρ πάντες ἐθλίβον τὸν Δαυὶδ ἐν οἷς καὶ ὁ Σεμεεὶ [illegible] ἁρμόσει δὲ μᾶλλον ἐπὶ Χριστοῦ· οἱ δὲ μάλιστα ἀκολουθή-σαντες τῷ Ἀβεσσαλὼμ [illegible] τὸν Δαυὶδ [illegible] ἔλεγον· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ· οὕτω καὶ Ἰουδαῖοι θλίβοντες τὸν Χριστὸν αἶρε τὸν τοιοῦτον ἔκραζον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ σταύρου σταύρου αὐτόν· ἐπανέστησαν δὲ αὐτῷ Ἰούδας ὁ προδότης καὶ Καϊάφας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Ἄννας καὶ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τάχα καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὅταν ἐγκαθέτους ἀπέστελλον πρὸς αὐτὸν προφάσει πειράσαι θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· χωρὶς δὲ τῶν θλιβόντων καὶ τῶν ἐπανισταμένων τινὲς ἦσαν οἱ λέγοντες μὴ εἶναι σωτηρίαν ἐν τῷ θεῷ [illegible] οἱ κινοῦντες τὰς κεφαλὰς καὶ λέγοντες εἰ υἱὸς εἶ θεοῦ κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ σῶσον σεαυτόν· καὶ ἄλλως δὲ εἶναι [illegible] αὐτῷ [illegible] αὐτὸν οἱ τούτων μαθηταὶ οἱ δὲ χωρὶς τούτων ἁπλῶς ἀπιστοῦντες μὴ εἶναι τὴν αὐθε-[illegible] ἐν τῇ διδασκαλίᾳ Χριστοῦ· οὕτω φάσκουσι μὴ εἶναι σωτηρίαν αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ ἢ καὶ οἱ [illegible] τὰ περὶ αὐτοῦ [illegible] ἀλλὰ καὶ ἡ κακία τῶν ἁμαρτανόντων θλίβει τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· ὡς καὶ πάλιν πλημμελοῦντες οἱ παῖδες:

ΔΙ Ἀφίησι δὲ ὁ θεὸς πολλοὺς θλίβειν τὸν δίκαιον [illegible] ἀφορμὴν αὐτοῖς παρουσίας δόξης· ἀπὸ τῶν ὑπερβαλλουσῶν θλίψεων [illegible] καί ποτε ὁ δίκαιος ἐν ἀπορίᾳ ἦν λέγοντι τῷ θεῷ κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με· [illegible] κρίνεσθαι ἵνα μᾶλλον δόξης ἐργάσηται [illegible] παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως καθ' ὑπερβολήν [illegible] πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων· ἐν δὲ ἱστορίᾳ μόνου κεῖται τὸ ἐν τῷ θεῷ [illegible] προσκεῖται τὸ ἐν τῷ θεῷ: ΕΥΣΕΒΙΟΥ πάντες μὲν οὖν οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ διωχθήσονται· δεῖ δὲ καρτερῶς ὑπομένειν πολὺς γὰρ ὁ ἀγὼν καὶ πρὸς πολλοὺς καὶ μεγάλους· οὐ μόνον ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ ἀοράτους ἐχθροὺς οἵτινες εὐδοκιμούντων μὲν τῶν δικαίων [illegible] καὶ καταισχύνονται· πταισάντων δὲ ἐπανίστανται καθάπερ τῷ Δαυὶδ ἐπιχαίροντες τὴν μοιχείαν ἡμαρτηκότι καὶ τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν ἀπογινώσκοντες· ὁ δὲ [illegible] ἀπὸ τοῦ προτεταγμένου ψαλμοῦ μεμαθηκὼς καὶ πιστεύσας ὅτι μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ· ἐπὶ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον τὰς ἐλπίδας ἐπιρρίψας τῶν μὲν ἐχθρῶν οὐδένα λόγον ἐποιεῖτο τῷ δὲ θεῷ προσφόρως ἔλεγεν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ πολλοὶ μέντοι καὶ παντοδαποὶ πολέμιοι πολλαχόθεν προσιάλλουσιν αἰτιῶνται δέ με πάντες οἱ [illegible] καὶ τῆς σῆς προμηθείας γυμνοῦσθαί με λέγοντες· ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς οὐκ ἂν [illegible] καίτοι πεπλημμεληκότα με ἄγαν· ἀλλὰ τὸν μὲν [illegible] τῆς ἁμαρτίας ὑψώσεις καὶ κρείττονα δείξεις τῶν δυσμενῶν τοῦτο γὰρ [illegible] εἰρηκώς: ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Γ

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με· πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ:

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ:

Σὺ δέ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου:

Καταπλήττεσθαι τὸν ὄχλον τῶν [illegible] αὐτῷ τὰς ἐπιβουλὰς [illegible] ὄντας ὁρῶν καὶ [illegible] πολὺ [illegible] τοῖς δείμασιν ἀναρρωννύμενος [illegible] ἐπὶ τῷ θεῷ τὴν καρδίαν ὅτι περιέσται προσδο[κᾷ]

ΗΣΥ Οὐ μόνον τὸν υἱὸν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς [illegible] αἰτιώμενος [illegible] τὴν πονηρίαν [illegible]:

ΘΕΟ ΑΝΤΙ Τοῦτο φανερώτερον [illegible] ἐπὶ τοῦ Δαυὶδ [illegible] τὸν ψαλμόν· τὸ γὰρ ἐπανίστασθαι κυρίως λέγεται ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν ἐν ὑποταγῇ καθεστώτων μετὰ δὲ ταῦτα πόλεμον αἰρομένων: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Οὐδ' ἄρα τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δύναμιν [illegible] θαρρῶ ἀλλ' ὡς [illegible] δόξαν [illegible] ὑψωθήσεσθαι [illegible] περιφανείᾳ τιμῆς καὶ οἷον ἐπικείμενον τῶν ἐχθρῶν ἀγαθὸν [illegible] φαίνω δ' ἂν ὅτι καὶ τοῦ παντὸς ἄξιον λόγου τὸ ἐπὶ θεῷ πεποιθέναι [illegible]: Φ ἐὰν μὲν ὁ Δαυὶδ λέγηται [illegible] τοῦ προφήτου [illegible] καὶ πεποιθότος ὅτι [illegible] καταλειφθήσεται [illegible] καὶ δοξασθήσεται καὶ ὑψωθήσεται καὶ [illegible] βασιλείαν· ἐὰν δὲ ὁ Χριστὸς λέγων τυγχάνῃ [illegible] καὶ περὶ τοῦ μὴ καταληφθήσεσθαι ἀντιλήπτορα μένου(ς) ἀναστήσεσθαι καὶ πάλιν ὡς περὶ τοῦ [illegible] καὶ ὁ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς καὶ ἀποκαταστήσαντος αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς δόξαν ὑψώσαντος αὐτὸν ἢ καὶ ὑπερυψώσαντος καθὰ καὶ ὁ ἀπόστολος φησίν· διὰ τοῦτο ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα καὶ τὰ ἑξῆς:

ΗΣΥ Ἀντιλήπτωρ· ἀντιλαμβάνεται γὰρ τῶν ἐν πειρασμοῖς· ὅταν ὦσιν ἀντιλήψεως ἄξιοι· δοξάζει ἐπειδὴ μετὰ τὰς θλίψεις δοξάζει τοὺς γενομένους ἐν θλίψεσιν· ὑψοῖ τὴν κεφαλήν μου· ὑψηλοτέρους γὰρ πειρασμῶν ἐν τοῖς ἑξῆς τοὺς πειρασθέντας δείκνυσιν:

Φ Εἰ μὲν οὖν Δαυὶδ ὁ λέγων [illegible] τοῦ προφήτου φωνὴ [illegible] ἀλλὰ θαρροῦντος ὅτι προφητικῶς [illegible] δοξασθήσεται καὶ πάλιν εἰς βασιλείαν ὑψωθήσεται τὴν ἰδίαν· εἰ δὲ Χριστὸς ὁ λέγων [illegible] ἀντιλημψομένου τοῦ πρὸς αὐτοῦ [illegible] ἐξ ἀρχῆς [illegible] δόξαν· κατὰ γὰρ τὸν ἀπόστολον διὰ τοῦτο ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε· καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ τῶν [illegible] ἄλλος [illegible] ἄλλο τι δόξαν ἡγεῖται πατρίδα καὶ ἄλλος [illegible] καὶ πλοῦτον ἢ τέχνην [illegible] καὶ πολλάκις ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον· [illegible] λογιζόμενος [illegible] καὶ σωτήρ· καὶ δὴ [illegible] μαρτυρήσαντος [illegible] τὸν παῖδα καὶ εὐχομένου περὶ τοῦ υἱοῦ καὶ παραυτίκα τυχόντος· λέγει γὰρ ὁ θεός· τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω· χωρὶς δὲ σημείων δόξαν [illegible] ὑποδεξάμενον αὐτὸν ταῖς ψυχαῖς· τὴν δὲ κεφαλὴν [illegible] ὡς γὰρ ἐπὶ [illegible] σώματος ὑπόκειται [illegible] κεφαλή· οὕτω καὶ ψυχῆς [illegible] ὑψοῦται τὸ ἔπαρμα τοῦ διανοητικοῦ· κεφαλὴ γὰρ τοῦτο ψυχῆς [illegible] χαρίζεται γὰρ [illegible] προαιρουμένοις [illegible] ἐργασάμενον· διὸ παντὸς καλοῦ τὴν αἰτίαν [illegible] ἀνατιθεὶς τῷ θεῷ φησίν· οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος θεοῦ· [illegible] κακίας [illegible] κατὰ γὰρ τὸν Ἠσαΐαν οἱ ἁμαρτάνοντες εἰς οὐδὲν ἐλογίσθησαν· [illegible] ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· ὑψοῦται δὲ [illegible] μέχρι θεοῦ [illegible] πρῶτον γὰρ ἀντιλήπτωρ [illegible] δοξάζει καὶ τρίτον ὑψοῖ [illegible] κεφαλήν:

ΔΙ [illegible] Χριστοῦ [illegible] ὑψωθήσεται [illegible] δόξαν: ΕΥΣΕΒ ὑψωθήσεται [illegible] κεφαλή· [illegible] Οἰκουμένης [illegible] σπέρματος αὐτοῦ κατὰ σάρκα γενομένου Χριστοῦ· τί γὰρ τοιοῦτον [illegible] βασιλεία:

ΔΙ Ὑψοῦται δὲ καὶ ἡ τοῦ [illegible] κεφαλὴ [illegible] ὅταν [illegible] αὐτοῦ φανερὰ [illegible] γίνηται:

ματι μὴ προὔταξε τὴν παροῦσαν εὐχὴν τῆς ἐπὶ τῷ τυχεῖν εὐχαριστίας· ἀλλ' οὐκ εὔχεσθαι μὲν ἀλλὰ πρὸ τῶν ἀφανῶς εὐξάμενος πρὶν ἐκφῆναι τοῖς ἄλλοις ὅτι περ ἔτυχε τῆς εὐχῆς ταχυτάτῃ τῇ προσευχῇ εὐχαριστίᾳ προλαβὼν αὐτὴν τῆς προσηκούσης διηγήσεως ἦν· διὰ τοῦτο τῶν παρόντων ἡμῖν ... ἐπειδὴ ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ ψαλμοῦ περιέχει τὴν εὐχὴν εἶτα διαψάλματα καὶ εὐχαριστίαν προστιθεὶς πληρώσαντα τὴν εὐχὴν μεθ' ἣν ἡμῖν δηλοῦται τί γὰρ προσευξάμενος ἔτυχε· ἀλλὰ τί τὸ κράζειν εὐχῇ τοὺς ἁγίους· καὶ τὸν κύριον δὲ κράζοντα λέγειν ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω κατὰ τοίνυν τὸν ἀπόστολον εἰρηκότα τὸ πνεῦμα κράζειν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἁγίων ἀββᾶ ὁ πατήρ· ἐπὶ τῇ νοητῇ κραυγῇ ἐπιτεταμένῃ εἰ καὶ γὰρ καὶ ἡ φωνὴ ψυχῆς ἣν ταχὺ χρῆται ἀποθεμένη τοῦτο τὸ ὄργανον ἤτοι σῶμα ... ἐν τῷ ἡγεμονικῷ γινομένη ἡ ὑπὲρ περὶ μεγάλων γινομένη καὶ μὴ χαμαὶ κειμένων πραγμάτων νοητὴν κραυγὴν ἀπεργάζεται· ταύτην τὴν κραυγὴν οἱ κεκραγότες πρὸς θεὸν ὑπακούονται ... κοινωνίαν καταλιπόντες τοῦ ὑπὲρ τοὺς μείζονας ... ἐν μείζοσιν ἀγαθοῖς ... κύριε ἐκέκραξα καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃς· βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος καὶ οὐ σώσεις· οὕτως εἰκὸς ἐκεῖνο τοῦ θεοῦ λόγος ἐν μεγάλοις αἰτήμασι κέκραγας· διὸ πάλιν αὐτὸς ἡ σοφία ... κηρύγματος ... τῶν ὑμῶν ... καὶ ὑμεῖς οἱ μόνοι ὧν κέκραγα καὶ ὑμῖν· ὄρος δὲ ἅγιον ἐξ οὗ θεὸς ὑπήκουσεν ... ἐπεὶ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν ὑπακοῦσαι αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ καὶ πάλιν ὑπακοῦσαι αὐτοῦ ἐξ ὑψίστου καὶ ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ Ὄρους δὲ λέγει περὶ οὗ ἔλεγεν ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ οὗτος οὖν ὁ καταστὰς βασιλεὺς ἀκήκοε τοῦ Δαβὶδ μου καὶ μόνου ... τυχὼν ... αὐτὸν ... καὶ τὸν ὑψοῦντα τὴν κεφαλήν:

ΔΙΔΥΜΟΥ Λέγοιτο δ' ἂν ὄρος θεοῦ καὶ ἡ ὑπερφυὴς αὐτοῦ γνῶσις καὶ ὁ μονογενὴς δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐξ οὗ τῶν εὐχομένων ὁ πατὴρ ἀκούει· περὶ οὗ γέγραπται ἔσται ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ἐπὶ συντελείᾳ ... τῶν αἰώνων ἐφανερώθη:

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Ἡ καὶ κατ' ... διὰ τὴν παλαιὰν κατέχουσαν δόξαν ἐνομίζετο γὰρ ἐν τῇ σκηνῇ ἢ τῷ ναῷ μᾶλλον κατοικεῖν ὁ θεὸς ἐπεὶ καὶ τοὺς χρησμοὺς ἐκεῖθεν τοῖς ἱερεῦσι παρείχετο:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Διά τοι τοῦτο μετὰ πάσης προθυμίας προσφέρεσθαι ταῖς δεήσεσιν εἰδὼς ὅτι παραυτίκα τὰς αἰτήσεις παρέξεις· οὐ φωνὴν δὲ ἐνταῦθα καλῶν τὴν κραυγὴν νοητέον, ἀλλὰ τὴν τῆς ψυχῆς προθυμίαν οὕτω καὶ ὁ τῶν ὅλων θεὸς προσιόντα τὸν μακάριον εἶπε Μωϋσῆν τί βοᾷς πρός με· νοῶν τὴν σιγὴν ὀνομάζων διὰ τὴν σπουδαίαν τῆς διανοίας εὐχήν· τὸ δὲ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ κατὰ τὴν παλαιὰν κατέχουσαν εἴρηται δόξαν ἐνομίζετο γὰρ ἐν τῇ σκηνῇ κατοικεῖν ὁ τῶν ὅλων θεὸς ἐπειδὴ καὶ τοὺς χρησμοὺς ἐκεῖθεν τοῖς ἱερεῦσιν ἐδίδου:

ΗΣΥΧ(ΙΟΥ) Ἀρκεῖ τοίνυν φησὶν φωνὴ ... τοῦ θεοῦ καὶ τῆς προσευχῆς ἐπακοῦσαι προτρέπει· οὐ διὰ τὴν δύναμιν τῆς ταύτης, ἀλλὰ διὰ τὴν δικαιοσύνην τοῦ τὴν εὐχὴν προσφέροντος· ἴσασιν τοίνυν ὅτι φωνὴ προσευχῆς ἦν τῶν εὐχομένων ... ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ ἤτοι τοῦ οὐρανοῦ ἢ τοῦ θυσιαστηρίου ἢ καὶ τῆς καρδίας τοῦ προσευχομένου· ὄρος γὰρ ἅγιον τοῦ θεοῦ τυγχάνει ὁ ταπεινὸν ... λογιζόμενος:

ΔΙ(ΔΥΜΟΥ) Ὄρος ἅγιον θεοῦ ἡ ὑπερφυὴς γνῶσις αὐτοῦ δύναται ὄρος ἅγιον τοῦ θεοῦ ἐξ οὗ εἰσακούει τῶν εὐχομένων θεὸς ὁ μονογενὴς υἱὸς αὐτοῦ περὶ οὗ εἴρηται ἔσται ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν δηλούσης τῆς λέξεως ταύτης τὴν γενομένην αὐτοῦ φανέρωσιν κατὰ τὴν ἐπιδημίαν ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων:

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ:

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου:

ΘΕΟ(ΔΩΡΗΤΟΥ) Νικᾶται τὰς συμφορὰς ἡ θεία πολλάκις καλεῖ γραφὴ ... νομίζουσιν οἱ τῆς ἁμαρτίας περιπίπτοντες ταῖς δὲ ... ὁ ὕπνος συνέζευκται· σημαίνει τοίνυν κατ' αὐτὸν τὰς θλίψεις καὶ τὴν τούτων ἀπαλλαγήν· τὸ γὰρ ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου τοῦτο δηλοῖ ὅτι τῆς θείας ἀπολαύσας ῥοπῆς κρείττων ἐγένετο τῶν προσπεσόντων κακῶν. δηλοῖ φησιν ἐκοιμήθην τὴν ἀθυμίαν ἐξηγέρθην τὴν μετάνοιαν ἐκοιμήθην δέ φησιν καὶ ὕπνωσα τὴν ἐπὶ πολὺ ῥαθυμίαν ... ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου ἢ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀρκέσει πρὸς ... ἐγείρας καὶ τὸν ῥάθυμον:

Φ ... μὲν καὶ τὸν ὕπνον δυνάμενον σώζεσθαι κατηγορεῖ διὰ τοῦτο ὁ Δαβὶδ ἑαυτοῦ ... κατὰ τὴν βασιλείαν ἀσφαλείας ἐμβεβληκότος ἐξ οὗ γενέσθαι συνέβη τοῦ Ἀβεσσαλὼμ τὴν ἐπίθεσιν· οὐ καὶ γὰρ ὑπνῶσαι φησὶν ἐγρηγορότος ἐν τούτοις ἐμοῦ ἀλλὰ ... πρὸς τὸ θαρρεῖν τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ· ἐκ προσώπου δὲ τοῦ κυρίου τὸν κατὰ τὸ πάθος ὕπνον σημαίνει· ὕπνος μὲν οὖν ἄνεσίς ἐστι ψυχῆς χαλωμένης ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τὴν τάσιν ὑπεκλυούσης τοῖς μέλεσιν ... σημαίνει· ἔνθα δὲ πολλάκις ἐν τῇ γραφῇ τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔξοδον τῆς ψυχῆς· ἐκοιμήθη γάρ φησι μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν· καὶ νυνὶ δὲ ἐγήγερται Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· καὶ πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα· δηλοῖ δὲ ὕπνος καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ἀπροσεξίαν· κατὰ τὸ μὴ δῷς ὕπνον τοῖς ὄμμασι καὶ νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις· ... ἐκ τῆς παγίδος· εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῶν ἁμαρτωλῶν ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὗρον οὐδέν· καὶ τὸ ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός· ἀναλόγως τούτοις καὶ ὁ παρὼν ψαλμὸς καὶ παραλαβών ... ἐξομοιοῦται γὰρ ... καὶ ... χωρισθείσης ... τῆς ψυχῆς ... καὶ ... τοῦ σώματος ... ὅπου καὶ ... ἑαυτοῦ ταύτην ... μετὰ γάρ φησιν ... ὕπνωσας δὲ ... μετὰ ... τὸ ... ὁ χρυσός· εἰ γὰρ μὴ περὶ ψυχὴν ... ἐνεργείας ... τὸ ... τοὺς ... λόγους ... ἀληθείας λόγου· οἱ δὲ ... κατὰ τοῦτο ... τὴν καθολικὴν ... ὁ ... ἀντιλαμβανόμενος ἐξηγείρεν αὐτόν:

ΕΥΣΕΒ(ΙΟΥ) ΚΑΙΣΑΡΕΙ(ΑΣ) Ὥσπερ ἔχομεν γὰρ πάλιν τὰ μέλλοντα προφητεύεσθαι ... θαρρῶν δὲ ... τὴν τοῦ σωτῆρος ἀνάστασιν ... ταύτην ... πολλὰ τῶν ἁγίων σώματα ... καὶ τὴν ... εἶναι ψυχὴν ταύτα φησίν:

ΔΙ(ΔΥΜΟΥ) Ἄλλος δὲ τὸ μὲν κοιμηθῆναι σημαίνειν φησὶ τὴν ... μεθ' ἣν ὁ ὕπνος ἐπιγίνεται· ἐπειδὴ ἑκούσιος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν κατὰ τοῦτο κοιμηθεὶς ὕπνωσεν· ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκ νεκρῶν ἀντιλαμβανομένου θεοῦ πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν γεγένηται:

ΘΕΟΔΩΡΗΤ(ΟΥ) Ὕπνον ἐκάλεσε τὰς συμφορὰς ἡ θεία καλεῖ πολλάκις γραφή· ταῖς δὲ ἐν νυξὶ ὁ ὕπνος συνέζευκται· δηλοῖ τοίνυν τὰς θλίψεις καὶ τὴν τούτων ἀπαλλαγήν:

ευσ καισαρ

πρὸς τὸ παρὸν ὁ δαδ. ὅτι μυριάδες ἀντικειμένων δυνάμεων νοηταὶ ... τὴν ἄλογον ἀναιδίαν ... ἰσχύειν ἐπὶ τούτων διαφθορὰν
μὲν ἀωρίαν οὐ ὑπερφοβεῖ ... τοῦ θανάτου θαρρῶν ... τοῖς αὐτόθι γνωρίμοις ὅλον ἀναστάσεως καταδέξασθαι ...
ἢν ὁ δαδ. διὸ φησὶν ἐγὼ ἐκοιμήθην ... πληρωθεὶς μετ' εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου:
περὶ δὲ ἄλλων ... τὴν αἰτίαν ... ἐν ἡμέραις ... παρατάξεως ... φοβηθῆ
ἀλλ' ἢ καρδίαν μου. προλέγει δὲ ταῦτα καὶ ὅσον τὰς μυριάδας ... τοῦ αἰτίου μεγάλου αὐτοῦ ... τῶν ... ταραχῆς διέκειτο:
ἀρκεῖ γὰρ καὶ μόνος παρ' ὅλας τὰς πολλὰς μυριάδας διασκεδάσαι: κυριλ Ὁμολογεῖ τὸ πλημμέλημα καὶ ὕπνου τοῦ κατ' αὐτοῦ
συμβαίνοντος ἀκίνδυνον ποιεῖται τὸ γενόμενον. μὴ γὰρ ἐγρηγορότος ... γένοιτο καὶ οὐ δεῖ τὸ παραιτεῖσθαι τὸ φαῦλον καὶ ἀπὸ
φοιτᾶν ἐπὶ γενέσθαι τοῦ πεφυκότος ... ἐγείροντος ... τὸ ... πάντων καὶ τοῦτο σαφές:
κυρ ματαίως ἐχθροὺς ἔχει ὁ μὴ παρέχων πρόφασιν ἔχθρας καὶ μισοῦσιν ὅμοιοι πάντες οἱ διωκόμενοι διὰ τοῦ ζῆλον εὐσεβείας πρὸς οὓς φησὶ
ὁ κύριος μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ ... καὶ ὁ δαδ. πολλοὺς εἶχε
ματαίως ἐχθραίνοντας. τὸν σαοὺλ καὶ τὸν ἀβεσσαλὼμ καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. αὐτοῦ γὰρ πολλῶν προσώπων ... ἐπιδεικνυμένου ...
... ματαίως ... ἐχθροί: ευσεβ Οὕτως τὸ ἑβραϊκὸν ... ματαίως ... ὁ ματαίως ...
τὰ παλαιὰ ἀντίγραφα ... ἰσχυρῶς ... τῶν ... τὸ εὐτελὲς ἀποφθεγγόμενος ...
... διὰ ... ταῖς ἀντικειμέναις δυνάμεσιν ... αὐτοῦ ...
καὶ ὁ ... ὑπὲρ ἡμῶν πάντων ... τοὺς ἐχθροὺς
ἢ τοὺς ἰουδαίους ἢ τοὺς νοητοὺς ἀλόγως ἐχθραίνοντας. ... τῶν μισούντων ... τοὺς ἐχθροὺς
ἄνθρωποι ... ματαίως ἐχθραίνων ... ἐχθρός
ὑμῖν γέγονα ... καὶ ... ἐχθρὰν
νοητῶν ... καὶ ... χρὴ ...
θεραπεύειν ... ἐπὶ τοῦ κολασθῆναι ... ἀπὸ τοῦ ἔχοντος οὐ
... καὶ τὸ προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων. καὶ τὸ ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν. ...
πάντων καὶ περὶ τὸ γενέσθαι καλῶς αὐτοῖς ... καὶ τὸ εἰ ... λεγόμενον. ... καὶ τοῖς ἀνταποδι-
δοῦσί μοι κακὰ ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. ... πῶς οὖν εἰρήνται οὐχὶ
τοὺς μισοῦντας ... ἀλλὰ ... οὕτως ...
μισεῖν ... οἱ μισοῦντες καὶ κατα...
τες ... μισοῦσι τὸν θν. ὁ γὰρ ... ἐχθρὸς ... τὸν ...
... καὶ ὁμολογῶν τὸν υν καὶ τὸν πρα ἔχει. καὶ ὁ ἀρνού-
μενος τὸν υν οὐδὲ τὸν πρα ἔχει. οὐκοῦν καὶ ὁ μισῶν τὸν υν καὶ τὸν
πρα μισεῖ. καὶ πᾶς δὲ ἁμαρτάνων μισεῖ τὸν θν. μισεῖ γὰρ σοφίαν καὶ
δικαιοσύνην ... χν. καὶ τί θαυμαστὸν ὅπου καὶ ἑαυτὸν ὁ ἁμαρ-
τάνων μισεῖ. ... τὸν ... μισεῖ ...
ἑαυτόν. οὐκοῦν ὁ μισῶν τοὺς μισοῦντας τὸν θν ... τῶν
... πάντας μισήσει καὶ ἑαυτὸν ἁμαρτάνοντα. ...
... τοὺς μισοῦντας τὸν θν ... λογικοῖς καὶ ...
... ἀδικίαν καὶ ὁ ἄδικος ... μισεῖ τὸν θν
... τοῦτο ποιοῦσιν καὶ δεῖ ταύτας μισεῖν ἐχθρὰ
τυγχάνοντα προηγουμένως ἡμῶν. καὶ ὡς ...
... δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη οὕτω καὶ τὸ τοιοῦτον μῖσος. οὐ
κοινῶς ... ἐχθραίνοντι ματαίως. ἐχθραίνει ...
... τοιοῦτον. ... καὶ τὸ ... : ευσ καισαρ

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυ-
ριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ
συνεπιτιθεμένων μοι:
Ἀνάστα κε σῶσόν με ὁ θς μου
ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας
τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι μα-
ταίως: Ὀδόντας ἁμαρ-
τωλῶν συνέτριψας. Τοῦ κυ
ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου:~

... καλῶς ... ἐν ... ἡ
σωτηρία τοῦ ... ἀναστάσει. εὔχεται ἐπὶ ταχὺ τοῦ κυ τὴν ἀνάστασιν
... ὀδόντας δὲ λέγει τοὺς λόγους τοὺς ... τῆς σωτηρίας αὐτοῦ ...
Οἱ δὲ ... συντριβόμενοι ... οἱ ... τῶν ἁμαρτωλῶν τοιοῦτοι καὶ ... ὁ κλαυθμὸς τῶν ὀδόντων
καὶ τοῦ φάγοντος ... οἱ ὀδόντες: διαδ μου
... τοιούτων ὀδόντων ... τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. καὶ ... εὐχαριστεῖ. εὐλογεῖ
τὸν κν ... τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. ... τούτοις ... χρώμενοι ...
ἀλλήλους ... καὶ ... χρώμενοι ... ἐχθρῶν φίλοι καὶ ... ἁμαρτωλοῦ
... γενήσονται: θεοδωρητ ... ὀδόντας ... σωτηρίας φησὶ τὸ πάσης αὐτοὺς ἰσχύος γυμνῶσαι ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν θηρίων ἀπὸ τῶν ὀδόντων ... καταφρονῶνται λίαν ἐστίν: θεοδωρου
... τῆς σωτηρίας καὶ ... πολλάκις ... ἐσχηκότας καὶ ὁμοφύλους
καὶ ἀλλοφύλους καὶ ἰσραηλίτας καὶ ἀμαληκίτας καὶ ... καὶ αὐτὸν τὸν σαοὺλ ... τῆς ἀδικίας
... τῆς σωτηρίας ἀξιωθῆναι ... ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας ἀντὶ τοῦ πάσης αὐτοὺς ἰσχύος ...
ἐκ μεταφορᾶς τῶν θηρίων ἀπὸ τῶν ὀδόντων ... καταφρονῶνται λίαν εἰσὶν καὶ εὐκαταγώνιστα:
ὁ πειθόμενος ὅτι τοῦ κυ ἐστὶν ἡ σωτηρία διὸ καὶ ὁ θς ἡμῶν θς ἐστὶ τοῦ σώζειν. καὶ τὸ μὴ ... ἀνθρώποις οὐκέτι σωτηρία
καὶ τὸ ... ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦ θυ ἡ εὐλογία αὐτοῦ ... τοῖς ... ἔχει:
ευσ καισαρ λέγει δὲ καὶ ὁ δαδ ... τὴν ἀνάστασιν. ἀλλὰ καὶ παντὶ τῷ μέλλοντι χρηματίζειν σου λαῷ. ἀν-
τὶ δὲ τοῦ ἡ σωτηρία τὸ ἰυ ὄνομα παρ' ἑβραίοις ἐστίν. διὸ καὶ ... καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν. αὐτὸς γὰρ σώσει
τὸν λαὸν αὐτοῦ: θεοδωρ τὸν λαὸν δὲ αὐτοῦ πάντα εὔχεται σωθῆναι ... καὶ τοὺς πολεμοῦντας αὐτῷ. καὶ γὰρ
ἐκεῖνοι λαὸς ἐχρημάτιζον τοῦ κυ. εὐλογίαν δὲ λέγει τὴν τῆς εἰρήνης. καὶ γὰρ ... ταῖς εὐλογίαις τὴν εἰρήνην ...
... καὶ ... τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ πατραλοίου παιδός. ... εὐδοκίας ... εὐδοκίαν λέγει
... εὐδοκίαν: θεοδωρου
οὐκ ἔχω φησὶν ... ἀλλὰ ... τὴν σωτηρίαν ... ὁ λαὸς ὅσον ... πολεμ-
μένος ... καὶ αὐτῶν τῶν πολεμούντων καὶ γὰρ ἐκεῖνος ... χρηματίζει λαὸς ... καὶ τούτοις
καὶ ἐκείνοις τῆς εἰρήνης τὴν εὐλογίαν τοῦτο γὰρ ... εἰρηνικῶς: διδυ ... τὸν λαὸν ...
... τοὺς ... τῆς ἐπιδημίας: αθανα ... κε εὔχομαι ... καὶ τοῦτο ... παραδιδόμενον
τὸν λαόν. ... ἁμαρτ... καὶ ... αὐτὸν ...
... τοῖς ... ἐχθροῖς ... καὶ ... διὰ τοῦ ... αὐτοῦ ...
... τοὺς ἐχθραίνοντας ... αὐτὸς γὰρ ὁ ... τῶν ... κε ... αὐτοῦ ἐστὶν ...
παρ' αὐτοῦ ἡ σωτηρία:-

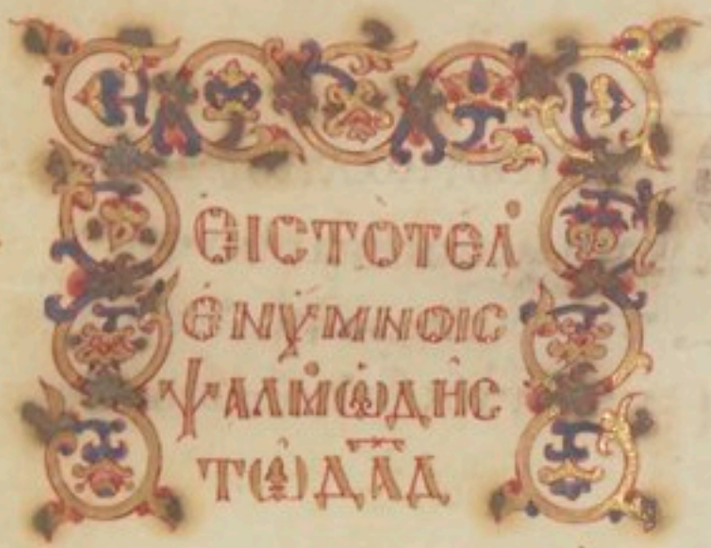
ΘΙCΤΟΤΕΛ
ΘΝΥΜΝΟΙC
ΨΑΛΜΩΔΗC
ΤΩΔΑΔ

τὸ δὲ λέγειν πρόσωπον ποιῆται δαυὶδ εἰς χ(ριστό)ν. κατὰ τὴν οἰκονομίαν ἣν ὑπὲρ ἡμῶν ἀνεδέξατο. δῆλοι δὲ τὸ ἐπὶ ἐπικαλουμένοις εἰσα-
κουσθῆναι. μακαρίζει ἡσαΐου τοῖς δικαίοις ἐπαγγέλλεται τὸ ἔτι λαλοῦντός σου ἐρῶ, ἰδοὺ πάρειμι. ἐπικαλεῖ ταῦτα δὲ οὐ πᾶς ἀπολαύ-
ει ὁ μένος, ἀλλ' εἴ τις ἄλογος καὶ σωθησόμενος. πᾶς γάρ φησιν ὁ προφήτης ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται.
οὐ κοινωνήσαζόμενος οὐκ ἐπικαλεῖται. οὐκ ἐν φωνῇ γὰρ τὸ ἐπικαλεῖσθαι ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ διαθέσει τοῦ λέγοντος καὶ τῇ ἀξί-
ᾳ καί ... ὅτι χῶν ἀλλ' ὡς οἷόν μεν καὶ ... ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ. σαμουὴλ δὲ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτοῦ.
ὡς ἐν ψαλμῷ λέγει. ὡς καὶ παρ' ἱερεμίᾳ πάλιν διὰ ὑπὲρ ... τοῦ θ(εο)ῦ συνεζευκται μωϋσῆς οὐδὲ ...
γὰρ μωϋσῆς φησὶ καὶ σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου οὐδ' οὕτως εἰσακούσομαι αὐτῶν. λέγει δὲ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ... τοῦτο δὲ ...
μοι καὶ τὴν αἰτίαν δὲ τοῦ εἰσακούεσθαι διὰ τοῦ ψαλμοῦ τοῦ προρρηθέντος ἐδήλωσεν λέγων. ἐπεκαλοῦντο τὸν κ(ύριο)ν καὶ αὐτὸς
εἰσήκουεν αὐτῶν ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν
αὐτοῖς. καὶ ἐν ρμγ΄ διδασκόμεθα τίς ὁ ἐπικαλούμενος αὐτόν. ἐγγὺς γὰρ κ(ύριο)ς τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. ἐν γὰρ
ὁ λέγων μοι κ(ύρι)ε κ(ύρι)ε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. καὶ νῦν ὁ ἐπικα-
λούμενος κ(ύριο)ν δικαιοσύνην ἔχει ἣν ἐστιν ἰ(ησοῦ)ς χ(ριστό)ς. καὶ νῦν ἔχομεν μὲν ἐν χ(ριστ)ῷ. γέγραπται γὰρ ὃς ἐγενήθη ἀπὸ θ(εο)ῦ σοφία ἡμῖν καὶ δικαι-
οσύνη καὶ ἀπολύτρωσις: θεοδώρ(ου) ἄλλος ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη λέγει. τῆς δικαίας αἰτήσεως: οὐκ ἦν γὰρ τοῦ φρονή-
ματος ἀλλ' δικαιοσύνην ἑαυτῷ μαρτυρεῖν: ἀστερίου ὡς δεξιὸς φασὶ δικαιοσύνην ἐκάλεσε τὴν μετάνοιαν. ἐπειδή
ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις. ἤγουν ἀποκρίνεσθαι πρὸ τοῦ ὡς ἐνικῆς τὸν αἰῶνα λόγον ὅτι
ὑπὲρ ἐπαγγελίας ἐμοὶ τοῦτον ἡμαρτηκότι θ(εό)ς. οὕτω μετανοήσαντι τὴν κατ' αἰῶνα δεδώρηται νίκην: θεοδώρου
μαθητευθήσομαι εἰς τὸν εἰσερμὲ ... ὅπως καὶ ἐπιφανῆ κἂν τοῖς ἀνθρωπίνοις ὅ τὸν ὅλον θ(εὸ)ν καὶ τὸν εἰλικρινῶς ἐπι-
καλούμενον ἀκούει. λέγων οὖν παραυτίκα προσενεγκὼν μου τὴν δέησιν ἔτυχον τῆς αἰτήσεως τὸ δὲ τῆς δικαιοσύνης μου ἀντὶ
τοῦ τῆς δικαίας μου αἰτήσεως τέθεικεν. οὐ δὲ ἀρξάμενος τοῦ φρονήματος τοῦ δαδ δικαιοσύνην αὐτῷ καὶ ἀρετὴν μαρτυρεῖν.
οἰκεῖον δὲ ἀντὶ τὰ ῥήματα τοῖς διὰ τοῦ ἡσαΐου ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ εἰρημένοις. τὸ ὅτι ἐκαλέσω μὲ δεδοῦ εἰσακούσομαι ἔτι λαλοῦντός σου
ἐρῶ ἰδοὺ πάρειμι: ἀστερίου μακάριος δὲ ἐν αὐτῷ τῷ ἐπικαλεῖσθαι εἰσήκουσεν ὁ δαδ ἐπειδὴ ἐπελαχόμενος ὑπὸ τοῦ νάθαν
ἐν αὐτοῖς μετανοίας ἐκάμφθη διὰ τοῦτο ἐν αὐτοῖς προσευχόμενος εἰσηκούσθη. ὡς γὰρ ποιεῖται ποιῶν πονηρὸν λέγεται ὁ θ(εὸ)ς ὑπακού-
εται παραχρῆμα καὶ ἔτι λαλοῦντος ἐρεῖ ὁ θ(εὸ)ς ἰδοὺ πάρειμι: ἡσυχ(ίου) οὐκ εἶπεν ὁ θ(εὸ)ς τῆς προσευχῆς μου ἀλλὰ τῆς
δικαιοσύνης μου μᾶλλον ὅτι τὴν προσευχὴν ἐπὶ τῶν εὐχομένων πολι-
τείαν σωμάτων καὶ τὴν δέησιν τοὺς λόγους τὰ ἔργα τῶν δεομένων
παρατίθεσθαι. ὁ θ(εὸ)ς ἐπὶ τῆς προσευχῆς προσφερομένης ὁ θ(εὸ)ς νεῦσαι
καὶ ἐπακοῦσαι λέγεται: φ(ιλων)ο(ς) ἐπιδικαιοῦμεν ἡ γραφὴ τὸ ὑπερ-

τατικοὺς καὶ γυμναστικοὺς χάριν συμμαχοῦν θλίψιν καλεῖ. ἐπὶ ἁμαρτωλῶν
δὲ μᾶλλον γὰρ τὴν ἐν ἔργοις ἐπιλήψιν δίκην. πολλαὶ γάρ φησιν αἱ θλίψεις
τῶν δικαίων. καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς. καὶ πάλιν πολλαὶ
αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ. οἷον θλιβόμενοι ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ἰουδαῖοι καὶ
ἰωσὴφ ἐν αἰγύπτῳ. αὖθις δὲ δαδ διὰ τὴν μοιχείαν καὶ τὴν ἀριθμησιν τοῦ
λαοῦ μάστιγες. ὡς ἐπὶ ἡμαρτηκότων δὲ καὶ ὁ σολομὼν ἐπὶ ἡμαρτήκοι
δίδοται υἱὸν παραδέχεται. τοιοῦτον ἐν ψαλμοῖς τὸ ἐπισκέψομαι ἐν
ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. τὸ
μὲν οὖν θλίβεσθαι οὐκ ἐφ' ἡμῖν. τὸ δὲ διὰ τοῦ σαρκὸς μόνου ἐνδιδόμαι
τῶν ἐφ' ἡμῖν ὁ δὴ τὸ στενοχωρεῖσθαι φησὶν ἡ γραφή. τὸ δὲ καὶ εὐφραί-
νεσθαι ὡς ἂν ἀνθρώπων προκειμένων μέλλοντα ἔργον κατὰ πάντα
λογισμὸν ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι. καὶ τοῖς
δὲ κορινθίοις ἐν ὑμῖν οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν
τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς φησιν: διδύμου
πλατυνεῖ δὲ ὁ θ(εὸ)ς οὐ παύων τοὺς κακοῦντας. ἀλλὰ μεγαλοψυχίαν διδούς.
οὕτω γὰρ καὶ ῥύεται ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων τοὺς δικαίους. ἴσμεν δὲ ὅτι καὶ ἀπαλλάττει τοὺς μεγαλοψύχους τῶν πειρασμῶν
ὡς τὸν ἰωσὴφ καὶ τὸν ἰὼβ καὶ νῦν τὸν δαδ: ἀστερίου ὅς καί φησιν ὅτι λιμῷ γὰρ μὲν τηκόμενον καὶ θλίψιν ἔφερον ἀπὸ
καρποῦ σίτου καὶ τῶν ἄλλων καλῶν. καὶ τοὺς σωθέντας πάντας ἐπλούτισας ὡς ἡ πεπληρωσίᾳ εὐφραίνομαι τὴν καρδίαν. κατὰ
τὴν ἱστορίαν φθεγγομένοι καὶ ἀπορουμένοις ὡς πρῶτος ὁ ἐκ τοῦ σαοὺλ ἀρπαγεὶς ἦν ὡς ἐκεῖ αὐτοῦ ὁ καὶ οἱ νῦν καὶ πλατύνας καὶ
ταφὶς δαδ μέσον ἐκείνης οὐ περὶ ἑνὸς καὶ πάντα ὡς ἄπαν μάτην καὶ εἰσήκουσε τῶν οἰκτιρμῶν μεμονωμένον ἐν πόνῳ. πολυλο-
γίας γὰρ οὐ χρήζει θ(εό)ς. λέγει δὲ ταῦτα καὶ ὁ ληστὴς εἰσακουσθεὶς ἐν τῷ ἀρθῆναι ἐν τῇ θλίψει γὰρ αὐτοῦ ἐπιπαραμυθήθη τί μου κ(ύρι)ε. ἐπειδὴ
κουσθεὶς οἰκεῖος τοῦ παραδείσου. ὅς καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις τὸ ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος
θαύματα νῦν τὴν κτίσιν ὁρῶντες τῶν κτισμάτων συμπασχουσῶν ἐπὶ γνῶναι τὸν σταυρούμενον καὶ μὴ μένειν βαρυκάρδιοι.
κατ' αὐτοῦ καὶ τὸ ζωοποιοῦν κατὰ τοῦ κ(υρίο)υ ἐργάζεσθαι. κατὰ τοῦ βαρυλίθος. καὶ δυσμαθὴς τὸ ψάμμος. ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυ-
τέρα. ἠγαπήσατε δὲ καὶ ματαιότητα. τὸν βαραββᾶν τοῦ χ(ριστο)ῦ προτιμήσαντες τοῦ ζωοποιοῦ τὸν φονέα. τὴν βασιλείαν τοῦ καί-
σαρος ὑπὲρ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. καὶ ψεῦδος ἐζητήσατε ἐγείραντες ψευδομάρτυρας κατὰ τῆς ἀληθείας. καὶ τοῖς στρατιώταις
φάσκοντες ὅτι οἱ μαθηταὶ ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτόν. τὶ ἢ ματαιοπονεῖ τὴν λῃστοῦ ἀρχῇ τὸ φθέγμα ἀκόλουθον
ὅτι ὁ ἐπὶ γὰρ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ ἔνοχος. ὁ κατὰ πρὸς αὐτοὺς ξίφος ὑπὸ πόσου θανάτου ἄξιος. καὶ πᾶν δὲ μάταιον
ψεῦδος ἐκάλεσεν πάλιν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι: θεοδώρ(ου):
εἰ θ(εὸ)ς ὁ τῶν ὅλων θ(εὸ)ς συγχωρεῖ μὲν γίνεσθαι τοῖς ἁγίοις τὰς ὑπὲρ ἀρετῆς ἀγῶνας γυμνασίας καὶ δοκιμασίας αὐτοῖς ἐπάγειν τὰς
ἀθλήσεις μέντοι καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς πειρασμοῖς πᾶσαν προσφέρει ψυχαγωγίαν τοῦτο καὶ ἐνταῦθα ὁ μέγας δαδ διδάσκει ὅτι ἐν
αὐταῖς ταῖς θλίψεσι τὴν ἐπικουρίαν καὶ ψυχαγωγίας ἀπήλαυσα. τοιοῦτον ἐστι τὸ ὑπὸ θ(εο)ῦ τῷ ὑπ' αὐτῷ λαῷ πρὸς τὸν θεσπέσιον παῦλον
εἰρημένον ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται: κθδλιας οὐ μόνον φησὶν τῶν περιστάσεων ἐξήγαγε
ἀλλὰ καὶ εὐρυχωρίαν πολλὴν ἡμῖν παρεσκεύασας: ἄλλ(ως). πλατυνεῖ δὲ ἐν θλίψει ὁ θ(εὸ)ς οὐ παύων τὴν περίστασιν οὐκ ἀν-
τρέπων τοὺς κακοῦντας ἀλλὰ παρέχων μεγαλοψυχίαν γενναίως φέρειν τὰ περιστατικὰ κατὰ ταύτην τὴν διάνοιαν ἀκουσόμεθα
τὸ πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὑπομονὴν χαριζόμενος. ἴσμεν δὲ ὅτι καὶ ὄξοι τῶν περιστάσεων
ποιεῖ τοὺς μεγαλοψύχους πρὸ τῶν περιστάσεων φαίνεσθαι τὸν ἰωσὴφ καὶ τὸν ἰὼβ καὶ αὐτὸν τὸν ὑπεριούσιον προκειμένας:
ἡσυχ(ίου) ἡ γὰρ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται δέ ἡ ὁ πλατὺς οὐ μικρὸν τῶν θλιβομένων γίνεται ποιοῦν διὰ τοῦτο ὑπομονὴ φησὶν ὁ παῦλος
κατεργάζεται δοκιμήν. ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα. ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει: ἄλλ(ως) τὸ μὲν θλίβεσθαι οὐκ ἐφ' ἡμῖν τὸ δὲ
δι' ὃ σαρκὸς μόνους ἐνδιδόμαι τῶν ἐφ' ἡμῖν ὁ δὴ στενοχωρεῖσθαι φησὶν ἡ γραφή τὸ δὲ καὶ εὐφραίνεσθαι ὡς ἂν ἀνθρώπων προκειμένων
μέλλοντα ἔργον κατὰ πάντα λογισμὸν ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι καὶ τοῖς δὲ κορινθίοις ἐν ὑμῖν οὐ στενο-
χωρεῖσθε ἐν ἡμῖν στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς φησιν:

ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι εἰσακουσθεὶς οὐκ ἐπαίρεται· καὶ πρὸ τοῦ μέλλοντος δὲ τὸν θεὸν ἐπήκοον ἔχειν αἰτεῖ καὶ τὸ οἰκτρὸν οὐ κατοφειλῶν εἰ-
σακουσθῆναι δεόμενος· οὐ θαρρεῖ γὰρ εἰ καὶ παρῆν τις αὐτῷ δικαιοσύνης καρπός· καὶ τὸ γὰρ ὡς πρὸ τοῦ θεοῦ ἡ τοῦ ἀνθρώπου δικαι-
οσύνη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κυρίου ὑψηλοί, ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός, ὡς Ἡσαΐας φησίν: θεοδώρου

Οὐ λαμβάνει καιρὸν ὁ δίκαιος τῆς προσευχῆς ἀλλὰ καὶ δεόμενος καὶ εὐμενείας ἀπολαύων καὶ τῆς δεήσεως τρυγῶν τοὺς
καρποὺς ἐπιμένει ταῖς ἱκετείαις προσφέρων ἀεὶ δὲ ἦν ἐν τῷ τυχεῖν ἐσομένην ἐπιτυγχάνων ὠφέλειαν:

ἐπειδὴ εἰσήκουσέ μοι ἐν τῷ ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ τούτου χάριν ἐπὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς ἀναπέμπει τοῦ θεοῦ:

Ὁ εἰσηκοῦσθαι λέγων πῶς εἰσακουσθῆναι παρακαλεῖ· οὐ κοινῶν ὁ χρόνος ἐστὶν ἀντὶ χρόνου· ἀντὶ γὰρ τοῦ οἰκτειρήσας με καὶ εἰσήκου-
σας τῆς προσευχῆς μου τὸν ἀγχὸν εἴρηται φαμὲν ἀδιαφοροῦσι ἡ φωνὴ πολλάκις τῆς θεοπνεύστου γραφῆς:

Καὶ πῶς ἅπαξ εἰσακουσθεὶς τοῦτο γὰρ ἔχει τοῦ ψαλμοῦ τὸ διήγημα πάλιν ἐπακουσθῆναι προσεύχεται; ἐπειδὴ ὑπὲρ οὐχ ἅπαξ τῶν
χρημάτων δι' ὧν προσεύχεσθαι χρήζομεν καὶ οὐ δυνάμεθα πάντα παρ' αὐτοῦ ὡς ἐν μιᾷ, εἰς ἀπόνοιαν ἢ ῥᾳθυμίαν ἐμπεσεῖν, ἀλλὰ
κατὰ μέρος καὶ κατὰ τάξιν λαμβάνομεν: διδύμου

ἡ περίφρασις ἐστὶν ὡς παρ' Ἕλλησι τὸ υἷες Ἀχαιῶν· ὁποῖον ἐν τῇ γραφῇ τὸ βροτὸς γεννητὸς γυναικός· καὶ τὸ ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν οὐδεὶς Ἰωάννου μείζων:

υἱὸς ἀνθρώπου ὁ χριστός· οὐ κατὰ περίφρασιν εἴρηται· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων εὑρίσκομεν· ἡ γὰρ ἀνθρώπου προσηγορία· ὅτε μὲν υἱοὶ ἄλλοι ἔθνοι
προσαγορεύονται. ἐπὶ τὸ γοῦν λαμβάνεται· ἐπειγήθη δέ· ὅτε θηρία καλεῖ τοὺς ἁμαρτωλούς· οἷον ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου
πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε· καὶ πάλιν· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περι-
πατεῖτε· οὐ μὴν τοιοῦτον τὸ ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε· ὁρισμένως δὲ υἱὸν ἀνθρώπου πρῶτον ἡ γραφὴ προσεῖπε τὸν Δανιήλ.
μετὰ τὸν Ἰεζεκιὴλ προφήτας ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ· προδήλως τῆς οὐδέναι καταγνῶναι τῶν ἀντιγράφων· καὶ μήποτε
διὰ τὸ ἁμαρτωλοὺς γεγονέναι τοὺς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ νοητέον εἰς οὐ μὲν δὲ αὐτῶν οὕτως εἰρῆσθαι τοὺς δύο προφήτας:
σώσαντας τοῦ ἀνθρώπου τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν· τοιοῦτος γὰρ ὁ κύριος ἄνθρωπος ὀνομασμένος ὑπὸ θεοῦ· τοιοῦτον οἶμαι
καὶ τὸν χριστὸν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον εἰρῆσθαι· ἐπικαλοῦ δὲ καὶ τὸ ἀντίδιε ψαλμένον· ἐν τούτοις τὰ λέγειν εἰς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
διὰ τὸ γὰρ ὢν ὁ ἄνθρωπος κατὰ πᾶν λόγον ἐποίησαν· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ· συμπολιτευόμενος
τοῖς χείροσιν ἐπαναλήψει τὸ γεγονέναι ἀνθρωπίνως μαρτυρεῖ κύριος τὸ μὲν ὄστομα
τοῦ ὅπερ ἔργον ἐστὶν ἄλλον. καὶ μὴ ἀπαιτεῖν ματαιότητα μηδὲ ψεῦδος
ζητεῖν· μόνος γὰρ σαρκὸς ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπὸ σωματικὴ καὶ ζητήσεις
ψεύδους. τοῦ τῆς ἀληθείας ἐχθροῦ· βαρυκάρδιοι γὰρ οἱ τὴν καρδίαν
μένην ἐπὶ τὸ τάλαντον μολιβδονίου μὴ ἔχοντες ἐν τῇ καρδίᾳ. ἤτοι
ὡς καταφέρεσθαι δύνασθαι ὡς ἡ μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ
τῶν τοῦ ψυχικοῦ ματαίου· ἐν ἀνθρώποις δὲ τούτοις οἱ τὸν ζυγὸν τὸν ἐλα-
φρὸν ἐσχηκότες. λέγοιντο δὲ καὶ οἱ μαθηταὶ εὐθέως μὲν καλῶς οὐκ ἄ-
ξιοι δὲ τῶν διδασκάλων. οἵτινες εἰσὶ πρὶν γενόμενοι υἱοὶ ἀνθρώπων
βαρυκάρδιοι· τοὺς γὰρ μὴ παρακολουθοῦντας οὕτως ὀνομάζουσιν
θηταῖς. διὰ τὸ τῆς καρδίας παχυνθῆναι καὶ ζητοῦσι τὸ ψεῦδος ἐχθρὸν
τοῦ χριστοῦ τῆς ἀληθείας ὡς καὶ πᾶς λόγος ψευδὴς ἐπαγγελλόμενος τὴν
ἀλήθειαν ὀνομάζεται χριστὸν πολλάκις Ἰωάννης φησὶν εἶδε καταπερίφρα-
σιν τοὺς ἀνθρώπους δηλοῖ ἐκ τοῦ πλείονος βαρυκαρδίους τούτους καλε-
καὶ διδάσκει τὸ βαρυήκοον ἀποκαλοῦντας. ἀρχὴ ποιὰν κτήσασθαι·
ζητητικὴν ἀληθείας: εὐσεβίου καισαρ

οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου:

Υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος:

Καταλλήλων ἀγορίαν ἐπὶ προσόντα πρῶτον ἐπὶ τοῖς πειρασμοῖς ταρατ-
τομένους καὶ μὴ πρὸ τοῦ θεοῦ καταφεύγοντας ταῦτα λέγει μὰ ἄνθρωποι
γενόμενοι γνόντες ὡς προνοεῖται τῶν ὁσίων· καὶ ἔχει τούτους
ὁ κύριος ὡς ἐπήκοον ἐσομένους· οὕτω γὰρ ἀμετρίμμως ἐξεῖπε τῆς ἀπὸ
μοιθείας τὸ ἀσφαλές· ὁ δὲ Ἀκύλας ἕως πότε οἱ ἔνδοξοί μου εἰς ἀδοξίαν· ὁ δὲ Σύμμαχος ἕως πότε ἡ δόξα μου· δοξαρ-
τοῦ λόγου οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων διατὴν ἐν αὐτοῖς ψυχὴν λογικήν τε καὶ νοερὰν κατ' εἰκόνα τοῦ θεοῦ πεποιημένην· διὸ καὶ
μέμφεται τούτους ἐπὶ τὸ χεῖρον ἑαυτοὺς διαφθείροντας: θεοδώρου

ἐκ τῶν εἰσομένων γεγενημένων μανθάνετε ὦ ἄνθρωποι τὸν τῶν ὅλων πρύτανιν ὅπως καὶ ἐπιφοραῖς τε ἀνθρωπίνων καὶ τοῖς ἐπιμελῶς
προσιοῦσιν τὰς αἰτήσεις ὀρέγει καὶ τοὺς ματαίους ὑμῶν λογισμοὺς ἀπορρίψαντες γνῶτε: ὠριγένους:

Ὁ μέντοι Σύμμαχος περιφραστικῶς εἰρῆσθαι ὡς καὶ ἐπιλήσειν ἔθος τῷ τοιούτῳ χρήσασθαι σχηματισμῷ λέγουσιν υἷες Ἀχαιῶν
καὶ τὰ ὅμοια πολλὰ ἄν τις ἄλλα εὕροι· καὶ ἐν τῇ γραφῇ ὡς ἐστὶν καὶ τὸ βροτὸς γεννητὸς γυναικὸς καὶ τὸ ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν οὐδεὶς Ἰωάννου μείζων καὶ αὐτὰ γὰρ ἀλλ' ἔξεστιν τι τοῦ ἀνθρώπου εἴρηνται: ἀθανασίου

ὡς πρὸς τοὺς πιστεύσαντας τοῦ πλήθους τοῦ στρατοῦ ἔλεγε τὸν δίκαιον αὐτὰ εἴρηται· αὐτὴ δὲ ἐρώτησιν ἡ ἐπὶ τοῖς ματαίοις
καὶ ψευδέσι ἐστίν: ἡσυχίου:

τοῦτο πρὸς ἅπαντας μὲν ἀνθρώπους χαίροντας τῇ τοῦ κόσμου ματαιότητι καὶ τὰ ψευδῆ ἀγαπῶντας· τοῦ τε ἐστὶν τὰς ἡδο-
νὰς τοῦ κόσμου οὐχὶ δὲ τὰ ἀληθῆ καὶ τὴν ἀρετὴν ἐπιθυμοῦντας δυνήσεσθαι λέγεσθαι εἰ δὲ μᾶλλον πρὸς Ἰουδαίους πά-
λαι οἵτινες βαρυκάρδιοι διὰ τὴν ἀπιστίαν ἐγχανοῦν ὡς ἐστὶ καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ παρὰ τοῦ θεοῦ διὰ τῶν προ-
φητῶν ὀνομάζεσθαι· ματαιότητα δὲ καὶ
ψεῦδος ἡ γάμου ὁ λαὸς τοῦ μονογε-
νοῦς συκοφαντοῦντες ταφὴν
ματαιδιαφαλμαν τὸν αἰχ-
μαλωτ... ἐδέξατο· ἐπάγει δὲ
σφόδρα τῶν πρώ-
των ταῦ ἐχο-
μένα:

περὶ χῦ προφητεύει ἐν τῷ ιε΄ ψαλμῷ· ὡς ἂν ἀληθῶς ὅσιος καὶ μαρτυροῦσιν οἱ ἀπόστολοι περὶ αὐτοῦ μνησθέντες τὸ οὐ δώ-
σεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν· δυνατὸν δὲ καὶ περὶ παντὸς ὁσίου διδάσκεσθαι· οὕτω τοίνυν δεῖ τὸ πιστεῦσαι καὶ γνῶναι
ὡς οὐδὲ αὐτὸν ἀλήθειαν πιστεῦσαι καὶ γνῶναι τὴν ἀλήθειαν· καὶ πιστεῦσαι θεῷ καὶ γνῶναι τὸν θν· τοιγαροῦν τοῖς ἀπο-
στόλοις ἡ διὰ πίστεως γνῶσις φησὶν ὁ σωτὴρ ἐὰν μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ· καὶ γνώσεσθε τὴν
ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς· ὡς γὰρ φησὶν Ἡσαΐας ἐὰν μὴ πιστεύσητε οὐδ' οὐ μὴ συνῆτε· καὶ ὁ διδάσκαλος ἐπίστευ-
σα διὸ ἐλάλησα· καὶ τὸ σχολάσατε δὲ καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θς· διαφέρει μὲν ἄλλοι τοῦ πιστεύειν τὸ γνῶναι· τοῦτο γὰρ τοῖς
ἀπιστοῦσιν οὐ κεκρίνηται· δεῖ κρῖναι δὲ καὶ ποίαν δέησιν γνῶσιν ἀναλαμβάνειν· ὡς ἐθαυμαστώθησαν ὑπὸ θῦ οἱ ὅσιοι θαυμά-
σιοι προσαχθέντες τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων καὶ τῶν ἁγίων θεωρημάτων: ΔΙΔΥΜΟΥ:
θαυμαστοῦται δὲ ὁ ὅσιος καὶ ἐπί τισι φοβερῶν μεγαλοψύχως δοκοῦσας ὑπερβαίνειν καὶ τὸν θν ὑπήκοον ἐν τῷ ἐπικα-
λεῖσθαι λαμβάνων ὁ περὶ μονὴν καρδίαν τουτέστι μόνην ἔχων μὴ κακίας λέγοι τὸ δὲ καὶ πρὸς Ἰουδαίους ὁ χσ
τοὺς βαρυκαρδίους ὑπ' ἀμοῦ ἄλλου θῦ· ὃς ἐθαυμαστώθη ἐπὶ τοσοῦτον τοῖς σημείοις καὶ θαύμασι τῇ ἐγέρσει ἐκ νεκρῶν· ὃν ἠθέτησαν
τοῦ γνῶναι τὸ βαρυκάρδιον ἀποθέμενοι καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐρευνήσαντες: ὨΡΙΓΕΝΟΥΣ
μεγάλη φωνὴ ἡ τοῦ ἁγίου κατὰ τὸ κρυπτὸν τῆς καρδίας· ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὸ ταμεῖον ἑαυτοῦ καὶ συναχθεὶς εἰς ἑαυτὸν τῶν
αἰσθητηρίων ἀποκλείσῃ τὰς θύρας ἔξω γενόμενος στόματος καὶ κράζων πρὸς θν ἀκούονται· τοιαύτης φωνῆς· οὕτω
Μωϋσῆς μὴ φωνήσαντος αἰσθητῶς· τί βοᾷς πρός με φησὶ θς πρὸς αὐτόν· μικρὰ δὲ πᾶσα περὶ τῶν ἐπιγείων φω-
νή τε καὶ αἴτησις ἣν ἀπαγορεύων τῷ περὶ προσφέρειν ἔλεγεν ὁ σωτὴρ ζητεῖτε δὲ βασιλείαν οὐρανῶν· καὶ ταῦτα πάντα
προστεθήσεται ὑμῖν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Οὐ γὰρ ἁπλῶς μετὰ τῶν προαπεισσουσῶν ἠλευθέρωσε συμφορῶν ἀλλὰ καὶ περιφανῆ καὶ περίβλεπτον διὰ τῆς νίκης ἐποί-
ησεν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἐθαυμάστωσεν καὶ ἐπὶ μὲν εἰδικῶς ταῖς ἐμαῖς δεήσεσι δεχόμενος ὅσιον δὲ πάλιν ἐνταῦθα
ἀντὶ τοῦ τὸν ἀγαθὸν μὴ τεθεικὲν καὶ τὸν οὐδὲν ἠδικηκότα τοὺς πολεμοῦντας ἀλλ' ὑπ' αὐτῶν ἠδικημένον βαρυκαρδί-
ους δὲ τοὺς ἀπειθοῦντας εἰκότως ὀνομάζει ἐπειδὰν μηδὲ πείσειν προσθυμοῦσιν ἐθέλοντας καὶ τὰς θείας οἰκονομίας οὐ λογιζομένους
ὁρᾶν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπό τινος ὀφθαλμίας βαρυνομένων τὴν κεφαλὴν ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναπεμπομένων ἀτμῶν
καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀναγκαζομένων καὶ διανοίγειν οὐ δυνα-
μένων: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
χρόνος ἀντὶ χρόνου εἴληπται· ἀντὶ τοῦ εἰσήκουσεν· ἔστι γὰρ τὸ εἰσα-
κούσεταί μου: ΗΣΥΧΙΟΥ
τὸν χν λέγων ὃν κατασπάσαντες τὴν γλῶσσαν διὰ τῆς ἐθνῶν πίστεως ὁ περὶ
ἐθαυμάστωσεν τὴν διὰ τῶν Ἰουδαίων ματαιότητα καὶ τὸ ψεῦδος ἠκύρωσε:
ἡ ὀργὴ ἡ κατὰ προαίρεσιν γίνεται. ὀξὺς οὖν ἀντιλυπηθεὶς ὁ περὶ
ἰατρεύει τὴν κατὰ προπάθειαν· ταύτην γὰρ οὕτω καλοῦσιν ἀκουσίως
ἡμῶν κινουμένων περὶ ἑαυτὴν συναινέσομεν ἁμάρτημα. ἐνδέ-
χεται ἀναμάρτητον ἐνταῦθα τοίνυν τὸ προφατικὸν τὸ ὀργίζεσθαι πείθο-
μένος γάρ τις προφάσει γόνῳ κατὰ προαίρεσιν ἁμαρτάνει· τοῦτο δὲ
προφητικῶς διδασκαλίας ἀλλοτρίον καὶ οὐκ ἂν ἥρμοσεν αὐτῷ τὸ
καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀλλ' ἐστὶ μόριατικὸν λέγοντος ὅτι κἂν ἀπροαιρέ(τως)
ὀργισθῆτε ὃ περὶ οὐχ ἁμάρτημα μὴ προσθῆτε τούτῳ καὶ τὴν προαι-
ρεσιν ἐπὶ μὴ ἁμαρτήματι ἁμαρτάνοντες· τὴν δὲ κατὰ προπάθειαν
καὶ ἀκύλασμον ἕως κλονεῖσθε ὀξέως κινήσατε τὴν γινομένην κί(νη)-
σιν ἀπροαίρετον: ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ:
σημαίνοι δὲ ἂν καὶ τὴν κατὰ προαίρεσιν ὀργὴν μὴ προατιθέναι τὴν πρά-
ξιν ἵνα μὴ τέλειον ᾖ τὸ ἁμάρτημα· παραινεῖ τοίνυν ὁ δαβὶδ ἐπεὶ καὶ δι-
ωσίως αὐτῷ κατὰ τοῦ ἀβεσσαλὼμ ὡς κατὰ ἑαυτὸν ἀγανακτοῦντος ὀργί-
ζονται τῷ περὶ μὴ προσέχειν τὴν τοῦ θῦ ἡττονοῦν μάταιον ὅτι τῷ γνῶναι δὲ τὴν δικαίαν τοῦ θῦ κατὰ τὸ ἐνιαυτὸν δικαιοκρισίαν·
καὶ διὰ τῆς ἱκετηρίας γὰρ ἐδιδάσκετο φείσασθαι τοῦ παιδός: ΔΙΔΥΜΟΥ:
ἐπὶ ταύτῃ λέξει ἡ λέξις φησὶν ὁ Παῦλος μὴ ἐπιδυέτω ὁ ἥλιος ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ·
διὸ καὶ νῦν ἐπάγεται ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν δῆλον ὅτι ὀργισθέντες ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε ὥστε
διαρπαγέντας ἐξ ὕπνου μὴ προσεγγίζειν ἐκκαίειν τὴν ὀργήν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
εἰ τὸ ὀργίζεσθαι φυσικὸν καὶ ἐκ τούτου τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα ἀναμάχονται πειθοῖ φησὶ καὶ δυσχεραίνεσθαι τοὺς ἀδίκως ὑμῖν
ἐπιμαινομένους ἐνυβρίζοντας ὁρῶντες. ἀλλὰ μὴ ἀνταξιοῦσθε κακὸν τὸ κακὸν ποιεῖν καὶ τοὺς ἄλλους πειρώμενοι ἀπαλλα-
χθέντα ἡμεῖς καὶ ἀκυρώμενοι φέρεσθαι· τούτων γὰρ τοὐναντίον προσήκει ποιεῖν τῶν μεθημέραν γινομένων ἁμαρτάδας
σφᾶς αὐτοὺς νύκτωρ ταῖς εὐθύναις ἐξετάζειν: ΗΣΥΧΙΟΥ
ἢ κατὰ τῶν ἡδονῶν ἡμᾶς ὀργίζεσθαι βούλεται ἢ κατὰ τῶν ἀτόπων πράξεων ἐκείνη γὰρ ἡ ὀργὴ κώλυμα τῆς ἁμαρτί-
ας γίνεται· ἢ τὸ ἐξεταστικὸν τῆς ἀσθενείας συγχωρεῖ τὸ μείζον ἀποκωλύειν ἰκανούμενος καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῆς
ἐντολῆς ταύτης μονῆς τὸ λόγιον καὶ ὀργίζεσθε μὴ ἁμαρτάνετε ἀλλὰ τὴν ὀργὴν ἐν ἑαυτῇ συντρίψατε ὁ ἥλιος γὰρ
φησὶ μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ἐπειδὴ γὰρ ὁ νυκτερινὸς καιρὸς τῶν ἔξωθεν θορύβων ἀπηλλαγμένος πολλὴν παρέχει τοῖς λογισμοῖς ἡσυχίαν εἰκότως
ἐν τούτῳ τὴν ἐξέτασιν ποιεῖσθαι προστάττει τῶν ἐν ἡμέρᾳ λεγομένων ἢ πραττομένων καὶ τῷ τῆς κατανύξεως φαρ-
μάκῳ τὰ τραύματα θεραπεύειν ἐν ὅμοιον θέλησιν: ὨΡΙΓΕΝΟΥΣ:
διδάσκει προσκοίτην ἐλθόντας ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις ἑαυτοῖς εὐθύνας ἐξετάζεσθαι· καὶ νύττεσθαι τὴν ψυχὴν ταῖς
δικαίαις ἐπιτιμήσεσιν· ἐκκόπτουσι δὲ τοῦ λέγειν τὰ ἡμαρτημένα πάντα δῆλοι τάχα δὲ καὶ τῆς ἀρετῆς πρακτικῆς
ἁμαρτίας ἡγεῖται λόγος ἰδικῶς δὲ τὸ δακρύεσθαι κατανυγῆναι φησὶν ἡ γραφή· ὡς γέγραπται περὶ τοῦ Ἀχαὰβ ἐν ταῖς
βασιλείαις ἐλέγχθεντος ἐπὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Ναβουθαὶ ὑπὸ Ἠλιοῦ τοῦ προφήτου καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κα-
τενύγη Ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου τοῦ κυ ἐπορεύετο κλαίων· καὶ διέρρηξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐζώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ
σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ἐβάδιζεν· καὶ ἐν τῷ ρη΄ ψαλμῷ ἐδίδαξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως
ἐθνικὰς τοῖς φονευμένοις ὡς σημαίνουσιν· ὡς ἐπὶ τοῖς δὲ λόγοις κατανυγεῖσ τοῖς ἐλεγκτικοῖς ὁμολογεῖ λαμβάνειν
μετὰ τῶν φονευμένων τὸ θεῖον σημαίνουσιν εἰ τὸ φεύγειν τὰ ἀμβλητὰ ἀπὸ τοῦ τὸ ζῆν πεμπόμενα τοῦ θῦ ἐπὶ τοὺς ἀ-
σεβεῖς καὶ μὴ μετανοήσαντας· καὶ ἐν τῇ γενέσει φησί· κατανυχθέντος δὲ Ἰσαὰκ ἀνεβόησε φωνὴν ἡσυχαὶ καὶ ἔκλαυσε·
ἀντὶ μέντοι τοῦ κατανύγητε σιωπᾶτε ἀκύλας· καὶ θεοδοτίων ἐξέδωκαν· ὁ δὲ σύμμαχος ἡσυχάσατε· τουτέστιν
ἐπὶ κοίτης λογισάμενοι τὰ πεπραγμένα μεθημέραν οὕτως ἡσυχάσατε:

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμά-
στωσε κς τὸν ὅσιον αὐτοῦ
κς εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν:
Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτά-
νετε ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν ἐπὶ ταῖς κοί-
ταις ὑμῶν κατανύγη-
τε:

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον :

Πολλοὶ λέγουσι τίς ὁδηγήσει ἡμᾶς τὰ ἀγαθά :

ΔΙΑΝΟΙΑΣ

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗ

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ὥσπερ ταχὺ καὶ κατὰ τὸ σῶμα φαγόντες καὶ πιόντες ἀνέσεως τῆς κατὰ τὸν ὕπνον δεόμεθα. οὕτως οὐ δυνάμενοι διαρκεῖν ἡ ψυχὴ πρὸς τὸ διαπαντὸς θεωρῆσαι ταῦτα, δεῖται τινὸς ἀναπαύσεως· διὸ καὶ ἐπιλέγεται τοῖς λόγοις τὸ περὶ τοῦ καὶ ὕπνου ... ται γὰρ ὑπὸ τῆς θείας ἐν τῇ ἀνέσει προνοίας· ὥστε διὰ ταύτης ἀναλαμβανομένους τοῖς σωματικοῖς ἀγαθοῖς δεῖν εἶναι πρόσφατον προσβάλλειν· ὥσπερ οὖν ἐν ἐπαγγελίαις τοῦ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν οὐδὲ κοιμηθήσονται. εἰκὸς οὖν ἐν τῇ ἀκροτάτῃ τῆς ἰδίας δυνάμεως γενομένην ψυχὴν καὶ τῷ κοινωνῆσαι ὅσον ἡ κατασκευὴ ταύτης χωρεῖ καὶ ὥσπερ εἰ ὁμοίως θεῖσα αὐτοῖ τῶν ἀκμῆς ταῦτα ἀναμιμνήσκεσθαι: ΔΙΔΥΜ(ΟΥ) Ἐκεῖ μὲν οὖν φησιν ἀπὸ τῶν ἤδη ὄντων αὐτοῖς ἐδόξαν πληροῦσθαι. ὧδε δὲ ἠλπισμένῃ διὰ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ταραχῆς γενόμενος ἀπαθὴς ἐκτὸς ἀναχωρήσω τούτου τοῦ βίου καὶ τὴν αἰτίαν ἐπήγαγε φήσας· ὅτι ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με. λέγει δὲ καὶ ἐν μονώσει τῇ προηγουμένῃ ψυχῇ ὁ θεὸς κατοικίσας ἐπ' ἐλπίδι. προτείνει γὰρ ἐλπίδα μελλόντων ἀγαθῶν τοῖς κατοικιζομένοις ὑπ' αὐτοῦ. ἐν μονώσει ἠθικῇ καὶ πρακτικῇ ἀρετῇ καὶ ἐν δόγμασιν ἀληθείας καὶ θεσμοῖς ἐκκλησιαστικοῖς: ΩΡΙΓΕ(ΝΟΥΣ) Εἰ μὲν ἐκ προσώπου Χριστοῦ λέγεται ὁ ψαλμὸς τὸ κατὰ μόνας ὡς προηγουμένῳ παρα τοῦ πρὸς ἀπαράλλακτον αὐτῷ δοθεῖσαν ὑπὲρ πάντας μάλιστα ... ὡς μὴ δεδυνῆσθαι πάντας αὐτῆς τοῦ μεγέθους μεταλαμβάνειν· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ τὸ πάνυ ἴσως δηλοῖ τοῦ ἁγιασμοῦ. καὶ μάλιστα ἐν γενέσει ἁμαρτωλῶν ὡς ἐπὶ τοῦ Ἡλιοῦ φήσαντος· κύριε τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος· ἁρμόσει δὲ καὶ παντὶ ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ γενεὰν τὸ οὐράνιον ἔλαβεν ὅτι· καὶ τὸ ἐπ' ἐλπίδι ἐπὶ μὲν τοῦ σ(ωτῆ)ρ(ο)ς κατὰ τὴν οἰκονομίαν ἐλπίζοντος ἀπολαμβάνειν τὴν ἰδίαν ἀποκατάστασιν· κατὰ τὸ δόξασόν με πάτερ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί· λέγοιτο δ' ἂν καὶ κατὰ τὸν καιρὸν καθ' ὃν πάντες ἐσκανδαλίσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καταλιπόντες αὐτόν· ἐπὶ δὲ τοῦ προφήτου διὰ τὴν ἀπὸ τῶν πάντων ἐλπίζοντος: ΕΥΣΕΒΙ(ΟΥ) Οἱ μὲν οὖν τὴν εὐρυχωρίαν νομίζοντες ἐν αἰσθητοῖς ἔχουσι τὰς ἐλπίδας· ἐγὼ δὲ μαθὼν παρὰ τοῦ σ(ωτῆ)ρ(ο)ς· ὅτι κἂν ἐν τῷ παρόντι ... λῦπαι μοι καὶ θλίψεις καὶ πειρασμοὶ διαλείπωσι· ἀλλ' ἔσται μοι καιρὸς μετὰ τὸ σῶμα παρέχων τούτων ἀπαλλαγὴν σοῦ με κατοικίζοντος ἐν ταῖς ἐπουρανίοις μοναῖς: ΘΕΟΔΩΡ(ΗΤΟΥ) πάντα γὰρ θόρυβον καὶ διχόνοιαν τῶν λογισμῶν ἐξελάσας καὶ τούτοις ὁρίσας εἰρήνην καὶ ταῦτα περὶ τῆς ἀγαθῆς σου προνοίας διδαχθεὶς φρονῶν. ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἀναστάσεως τὸν θάνατον δέξομαι· ὕπνον γὰρ ἐνταῦθα τὸν θάνατον προσηγόρευσε· εἰκότως δὲ μάλα τῇ τοῦ θανάτου μνήμῃ τὴν ἐλπίδα συνέζευξε τοὺς περὶ προνοίας λόγους διεξελθών· ἐπειδὴ γὰρ πολλοὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον δυσπραγίᾳ περιπεσόντες καὶ ὑπὸ τῶν πονηρίας ἀκμαζόντων ἀδικούμενοι δέχονται τοῦ βίου τὸ τέλος οὐδεμιᾶς τινος ἐπικουρίας τετυχηκότες διδάσκει μηδένα δυσχεραίνειν ὁμοίως καλὸν ὡς τῆς ἐλπίδος τῷ θανάτῳ συνεζευγμένης καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀντιδόσεως ἐσομένης: ΗΣΥΧΙ(ΟΥ) Ὕπνος γὰρ μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χ(ριστο)ῦ ὁ ἡμέτερος θάνατος ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τουτέστιν ... κοιμηθήσομαι λέγομεν ... καὶ ψυχὴν ... οὐκέτι γὰρ ἡ ψυχὴ κατὰ τῆς σαρκὸς ἀνταίρει οὐδὲ ἡ σὰρξ κατὰ τῆς ψυχῆς στρατεύεται: ΗΣΥΧΙ(ΟΥ) Ὅτι σὺ κ(ύρι)ε κατὰ μόνας· οὐ γὰρ ἄγγελος οὐκ ἀρχάγγελος οὐχ ἕτερός τις ἐνεργῶν σωτηρίαν τὴν ἡμετέραν συνέπραξεν ὥσπερ καὶ Ἡσαΐας ὁ προφήτης ἔλεγεν· οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγελος ἀλλ' αὐτὸς ὁ κ(ύριο)ς ἔσωσεν καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς· ἐπ' ἐλπίδι δὲ ποίᾳ τῇ ἀναστάσει· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἡ ἐλπὶς τῆς ἄνω κατοικίας θαρρεῖν τὴν κατοικίαν ταύτην ἐποίησεν:

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω: Ὅτι σὺ κ(ύρι)ε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με:

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΣΗΣ ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΔ

Εἰς τὸ τέλος χαριστήριος ὕμνος ᾄδεται ὑπὲρ τῆς ἀγαπωμένης ψυχῆς ἤτοι ἐκκλησίας ... κληρονομίαν ... ἐθνῶν ...· εἰσὶ γὰρ οἱ τὸν θεὸν θεραπεύοντες κατὰ τὸν ἀπόστολον εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς· ... καλούμενοι ... δεῦτε οἱ ἐκ δεξιῶν μου οἱ εὐλογημένοι τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν· ἣν ὁ λέγων πιστεύσας εὐχὴν ἀναπέμπει τοῖς ... θεῷ: ΑΣΤΕΡΙΟΥ

κληρονομούσης δὲ καὶ οὐ κληρονομουμένης φησὶν ὅτι πᾶς ὁ ... κληρονομεῖ. καὶ πολλαὶ ... εἰς τὸ δὲ τέλος ἐπειδὴ καὶ τὸν τῆς ἐπιδημίας τοῦ σ(ωτῆ)ρ(ο)ς ἀμφότερα ἐν καιροῖς καὶ τὸν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἣν γὰρ ἐγράψαντο οἱ προφῆται διαθήκην διὰ τῆς καινῆς ὁδὸν εὐσεβείας ἐν· καὶ ἀπὸ θανάτου ὅπλον ἡμῖν καὶ στέφανον κατέλειπε τὸν σταυρόν· διὸ τέλος τοῦ ψαλμοῦ. τὸ ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς· ὅπλον γὰρ ὁ σταυρὸς διὰ τοὺς πολεμοῦντας· στέφανος δὲ διὰ τοὺς νικῶντας· ἀλλ' Ἰουδαῖοι τὸν ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης οἰκειοῦνται ψαλμὸν ἡμῖν λέγοντες ... ἀγνοοῦντες ὡς τοῖς κληρονόμοις ἀχαριστοῦντι διαθήκην ἀλλάσσει· καὶ μάρτυς Ἱερεμίας· εἰπὼν γὰρ τὴν πρὸς Ἰουδαίους ἀχαριστίαν δηλῶν· ἰδοὺ ἐγὼ διατίθεμαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ διαθήκην καινήν· οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐξελθόντων ἐξ Αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν· οὐκοῦν ἀμελήσαντες ἀποκληρονομοῦνται γέγραπται· καὶ ἀντιλέγειν οὐκ ἔχουσιν· αὐτοὶ γὰρ αὐτὴν ἐπετεθήκασιν· προφθάσαντες τοίνυν αὐτὴν καὶ γνώσονται ... ἐπὶ τῶν μαρτύρων εἶπεν περὶ αὐτῶν· ἀκούετε οὖν καὶ ἐνωτίζου γῆ ὅτι κ(ύριο)ς ἐλάλησεν· υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα· αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν· καὶ ὅτι ... ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κ(υρίο)υ αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω καὶ Ἰσραὴλ με οὐ συνῆκεν· περὶ δὲ τῶν ἐθνῶν εὐχαριστήρια ... λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέν μοι· εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου· περὶ τῶν Ἰουδαίων ... ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας· ἐγκαταλέλοιπα τὸν λαόν μου ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου· καὶ διὰ τί· ἐπειδὴ ἐγενήθη μοι ἡ κληρονομία μου ὡς λέων ἐν δρυμῷ· τί γὰρ ἐποίησεν· ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς· τί λέγουσα· ἆρον ἆρον σταύρωσον αὐτόν· περὶ δὲ τῶν ἐθνῶν ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου· κληρονόμος τοίνυν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία: ΘΕΟΔΩΡΟΥ:

Οὕτω δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἡρμήνευσαν ... τοίνυν ὡς κληρονόμον ὁ θεῖος ἀποκαλεῖ νόμος κοινῶς μὲν τὴν τοῦ θ(εο)ῦ ἐκκλησίαν ἰδικῶς δὲ τὴν εὐσεβείας ... ψυχὴν· ἔστιν γὰρ ἀκοῦσαι τοῦ κ(υρίο)υ λέγοντος ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· καὶ ὁ θεσπέσιος Παῦλος ταυτό φησιν· τὸ πν(εῦμ)α συμμαρτυρεῖ τῷ πν(εύματ)ι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα θ(εο)ῦ· εἰ δὲ τέκνα καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θ(εο)ῦ συγκληρονόμοι δὲ Χ(ριστο)ῦ· εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν· καὶ πάλιν ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱὸς καὶ κληρονόμος θ(εο)ῦ διὰ Χ(ριστο)ῦ· καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ τοιαῦτα ἔστιν εὑρεῖν παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἐξ ὧν ποδηγούμενοι τὴν διάνοιαν κατιδεῖν δυνησόμεθα: ΗΣΥΧΙΟΥ:

Δικαίου τυχὼν ὁ ψαλμῳδὸς ὑποτίθεται ἱκανὴν παρὰ τοῦ θ(εο)ῦ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς θυσίας παρρησίαν ἔσεσθαι ὡς αὐτὰ δηλοῖ τοῦ ψαλμοῦ τὰ ῥήματα ... καὶ ἡ προγραφὴ ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ἐχούσης· κληρονομοῦσι δὲ τὸν θ(εὸ)ν τῶν ἁγίων τὴν χάριν αὐτῶν μερίδα καὶ κληρονομοῦντι πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ υἱοῦ προσδεχόμενοι:

Τὰ ῥήματα τοῦ θυμοῦ τοσαῦτα σώματα τῆς κραυγῆς μου προσχῶσι τῇ φωνῇ τῇ σῇ θεῷ σοῦ μου καὶ ὁ θεός μου: ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου τὸ πρωΐ παραστήσομαί σοι καὶ ἐποπτεύσω:

Εὐσεβίου Καισαρείας

Ὥσπερ ἤδη ἠξιωμένοι τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ἢ κληρονομοῦσαν· τοὺς ἀνομίους ἐπιδείκνυσιν ἐνταῦθα· οἱ γὰρ παράνομοι εἰ καὶ πρὸ τοῦ παρανομῆσαι παρῳκήσαν σοι ποτὲ καθ᾽ ἑτέρους τὸν Μωσέως δεξάμενοι νόμον· ἀλλὰ παραιτεῖται γενόμενοι οὐ μένουσιν. μισεῖ δὲ καὶ τοὺς ἔξω τῆς θεοσεβείας ἐν μέσοις μέσους ἄξια πράττουσιν ἐργαζομένους· γὰρ οὐκ ἐργασαμένους φησίν· ἀπολοῦνται δὲ παρ᾽ οἷς οὐ μόνον κατ᾽ ἀπάτην τὸ ψεῦδος· ἀλλὰ καὶ λαλοῦσιν αὐτὸ διδάσκοντες ἑτέρους ὅσοι αἱρετικοί· ἤδη δὲ τάξις ἀνδρῶν αἱμάτων καὶ δολίου οἷος ἦν Ἰούδας φιλήματι παραδοὺς τὸν Χριστόν· ὑποβδελύσσεται δὲ τοῦ βδελυττομένου προφανῶς βδελυκτὸν κἀποστροφή:

Διδύμου

Τούτου ἀληθοῦς ὄντος· οὐκ εἰ τὴν ἐκ θεοῦ τὸ κακὸν κατὰ τοὺς λέγοντας ἐν ὑποστάσει τὴν κακίαν· ἐκ στόματος γὰρ ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθόν· βουλομένου μόνον εἶναι τὸ ἀγαθόν· οὐκ ὄντος οὖν καὶ ἐπιγινομένη ἡ κακία ἀπόλλυσι δὲ τοὺς ψεύστας καθὸ ψευσταὶ πρὸς διάγνωσιν ἀληθείας· πάντων δὲ τῶν λαλούντων τὸ ψεῦδος ὑπὸ θεοῦ ἀπολλυμένων ἀπόλλυται καὶ περὶ οὗ φησὶν ὁ σωτήρ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· οὐκ ὄντων οὐκ ἀπ᾽ οὐσίας ἐστὶ κακός· τρέπεις γὰρ ἔσχεν ἀρχὴν τοῦ λαλῆσαι τὸ ψεῦδος· διό φησιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν· ὅτι ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ψεύστας γὰρ διὰ τὸ μὴ στῆναι ὥσπερ ποτὲ γενόμενος ἐν αὐτῇ· ψεῦδος δὲ λαλοῦντας ἐκ διαθέσεως νοητέον· ἄλλου κατὰ συμπλοκὴν προφοράν· ὁ δὲ ῥαπίσας κατ᾽ οἰκονομίαν ποιήσει ἐν ὥσπερ ἂν προφανῶς ἀναιροῦντας τοὺς κατασκόπους· οὐκ ἂν δὲ δόλιος· οὐδὲ φονεὺς ἢ αἱμάτων ἄνδρας· τοὺς κατὰ νόμον θεῖον ἀποκτείνοντας τοὺς ἀξίους· ὥσπερ Ἠλίαν καὶ Σαμουήλ· ὥσπερ ὁ Φινεὲς τὸν κατὰ νόμου παράβασιν ἀναιροῦντα ὁ λόγος· δι᾽ ὅπερ αὐτοῖς συνοίσει καὶ τὸ δόλιος:

Θεοδώρου

Δέχεται ἐμὰς δεήσεις καὶ ἐπιστρέψεις ἀντιμολοῦσαν ἐπειδὴ πᾶσαν μὲν ἀνομίαν ἀπαγορεύεις καὶ τοὺς πονηρίαν αἱρουμένους τέλος ἀποστρέφῃ· βδελύττῃ γὰρ ἅπαντας τοὺς παρανομοῦντας ἀπαλλαττομένους· τοῦτο γὰρ ἐπήγαγεν:

Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου: Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος:

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος:

Ἡσυχίου

Οὐ θέλει γὰρ ὁ θεὸς ἀνομίαν εἰ καὶ πρὸς καιρὸν τῶν ἀνομούντων ἀνέχεται· οὐ τὴν ἀνομίαν τερπόμενος ἀλλὰ τῶν ἀνομούντων προσδοκῶν τὴν μετάνοιαν· ἴσως δὲ καὶ προεῖπε τὸν αἰῶνα τὸν μέλλοντα τοσοῦτον τοὺς παρόντας ὅσον ἡμέρα τῆς νυκτὸς διαφέροντα ἐν ᾧ παριστάμενοι τὸν ἅπαντα πολὺν κολαζομένων ὁ ψαλμὸς ὅτι ὁ θεὸς ἀνομίαν οὐ βούλεται ἀλλ᾽ οὐδὲ πονηρὸς αὐτῷ παροικήσει· οὐ μόνον γὰρ τῶν σκηνῶν τοῦ θεοῦ ἐν αἷς ἡσυχοῦσιν ἀλλὰ καὶ παντὸς χοροῦ γίνονται ἀπόμοιροι παράνομοι ἐκβάλλονται· ὥσπερ ἡ θεωρία τῶν ἀγαθῶν ἣν γνωρίζουσι Χριστὸς ἐπὶ θεωρίας ἐκβάλλεται ὁ θεὸς αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέψαι ἀλλ᾽ ἐν ἀνομοῦντες καὶ ἀπειθεῖς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκβάλλονται:

Θεοδώρου

Τὸν τῆς κακίας κατάλογον ἐναντία δείκνυσι τοῦ θείου θελήματος· οὐ γὰρ μόνον ἀπαγορεύει πονηρίαν καὶ παρανομίαν καὶ ψεῦδος καὶ δόλον καὶ μιαιφονίαν· ἀλλὰ καὶ τοὺς τούτων ἐργάτας βδελύττεται· μετάνοιαν προσέχειν οὐ βουλομένους κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐν διαφόροις ἐπαναστάντας καιροῖς καὶ περιγενέσθαι μηδαμῶς κατὰ τὴν αὐτῆς τοῦ θεοῦ καὶ ὅρος ἡμῶν ἀπαγόρευσιν· ἄλλου φησὶν οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· τοῦτο δὲ καὶ ὁ ψαλμὸς παρεδήλωσεν:

φ

Τοὺς μὲν ἐν τῇ πολιτείᾳ πταίοντας ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν ὀνομάσας ἐν τούτοις· τοὺς δὲ ἀποπεσόντας τῆς ἀληθείας ἑτεροδόξους λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· εἰπὼν οὖν ἀπολεῖ ὁ θεὸς καὶ τὴν εἰς διαφορὰν τοῦ ἐμίσησας καὶ ἀπολεῖς πρὸς τὸν μὲν χεῖρον τοῦ ἀπολεῖς τοῦ ἐμίσησας δεύτερον δὲ τὸ μὲν εἰ παρελήλυθε τὸν χρόνον τὸ δὲ εἰς μέλλοντα:

δι Τούτου ἀληθοῦς ὄντος οὐκ ἔστιν ἐκ θεοῦ τὸ κακὸν κατὰ τοὺς λέγοντας ἐν ὑποστάσει τὴν κακίαν· ἐκ στόματος γὰρ ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν βουλομένου μόνον εἶναι τὸ ἀγαθόν· οὐκ ὄντος οὖν καὶ ἐπιγινομένη ἡ κακία ἀπόλλυσι δὲ τοὺς ψεύστας καθὸ ψευσταὶ εἰσὶ διάγνωσιν ἀληθείας· πάντων δὲ τῶν λαλούντων τὸ ψεῦδος ὑπὸ θεοῦ ἀπολλυμένων ἀπόλλυται κἀκεῖνος περὶ οὗ εἴρηται ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν κατ᾽ οὐσίαν κακός· οὐ γὰρ ἅμα τῷ γενέσθαι καὶ εἰς ὑπόστασιν ἐλθεῖν ἀλλ᾽ ἄμφω ταῦτα· τρέπεις ἀρχὴν τοῦ λαλεῖν τὸ ψεῦδος ἔσχεν ἰσχὺν ἰσχυκὼς ποτὲ ἐν ἀληθείᾳ εἶναι· διὸ λέγεται δὲ τοῦτο εἰς τὸ οὕτω περὶ αὐτοῦ γεγραμμένον ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν ὅτι ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ὁ γὰρ ψεῦ ἐκ τοῦ ἀρχῆς ἀπὸ μὴ ἔστησαι· φανερῶς εἶναι πειραθῇς τούτων τῶν διαθέσεων κριτέα δὲ ἐκ προθέσεως ἄλλου κειμένης φωνῆς τὸν ψευδόμενον ἢ μὴ ὥσπερ ὑποτῇ ἀπειλῇ ὁ οἰκονομικὸς ποτὲ τοῦτο πεποίηκότες ὥσπερ ἂν εὐθέως δ᾽ ἀρ᾽ ψεύδεσθαι προφανῶς ἀναιροῦντας ἐπὶ τὸ ἀποκτεῖναι τοὺς κατασκόπους ἀγαθοὺς ἄνδρας ὄντας ὑποτιθεὶς γὰρ τοῦ ναυῆ ἀποσταλέντας ἐν ἀγαθοῖς ἦσαν τῇ Ῥαὰβ θέσεως τῆς ἀνθρώπου πολὺ τὸ πουλαῖον ἔχουσι οὐ κακόλουθον εἶναι τάξαι αὐτὴν ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἢ ἐν τοῖς ψεῦδος λαλοῦσιν· ὥσπερ δὲ οὐχ ὥσπερ ποτὲ κτείνας ἄνθρωπον φονεὺς εἶναι· οὕτως οὐ καθ᾽ ἅπαξ ἐκχέων αἷμα ἀνὴρ αἱμάτων· καὶ οἱ γὰρ λεγόμενοι φονεῖς ἢ αἱμάτων ἄνδρας τοὺς κατὰ νόμον θεῖον ἀποκτείνοντας τοὺς ἀξίους πάθειν τοῦτο ἐποίουν Ῥαὰβ δὲ ἦν τοῦτο Σαμουὴλ ἐξ Ἠλίας οἱ ἐν ἀσεβείᾳ πολλοὺς ἔκτεινεν:

τῶν πονηρευομένων καὶ παρανομούντων οὐ παροικοῦντός σοι· οὐδὲ διαμένοιντο ὑπὸ τὴν θεωρίαν σου· ἀσφαλῶς ἐλεύσομαι· ἐγὼ δὲ εἰσελεύ-
σομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· οὕτω γὰρ καὶ λέγειν δυνήσομαι τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι· καὶ ὡς ἠλεημένος συνευλαβείᾳ προσκυ-
νήσω ἐν φόβῳ καὶ ἀληθείᾳ· ἡ δὲ καταρχὴν κατάστασις ναός ἐστι θεοῦ· ἤδη οἱ ἔχοντες μετὰ παρρησίας φασί· Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ·
οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς· τοῖς ὁμοίοις ἐροῦντες ναὸς ἅγιός ἐστε καὶ τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς οὓς ὁ υἱὸς καὶ ὁ πατὴρ μονὴν
ποιοῦνται· καὶ ἡ ἐκκλησία … καὶ διδασκαλία οἶκος θεοῦ καὶ ναὸς κατὰ τὸ προοίμιον … ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀνα-
φέρεσθαι· ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος· … τῆς θεωρίας εἰσέρχεταί τις εἰς τὸν οἶκον καὶ προσκυνεῖ πρὸς τὸν να-
ὸν κυρίου· … οἰκείαν πολιτείαν καὶ φρόνησιν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τῆς γὰρ σῆς ἀπολαύουσα φιλανθρωπίας καὶ τῇ σῇ δεξιᾷ φρουρουμένη … προσφέρω προσκύνησιν ἐν τῷ ἀφιερωμένῳ
τῇ σῇ δόξῃ ναῷ τῷ σῷ, ἀεὶ περιφέρουσα φόβον· … τοῦτο μάλιστα καλεῖν τὴν φιλανθρωπίαν θαρροῦσαν:

ΔΙ Οὐκ … σώζεται καὶ εἰς τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ εἰσαγαγεῖν δυνήσονται φιλανθρωπίᾳ δὲ τῇ σῇ θαρρῶ καὶ διὰ ταύτης
εἰσέρχομαι· ναὸς δὲ καὶ οἶκος θεοῦ ἡ ἁγία καὶ ἐνάρετος κατάστασις· ἤδη οἱ ἔχοντες μετὰ παρρησίας φησὶ Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ·
οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς· οὐκ ἔτι δὲ … παρ' ἐμοὶ κατορθοῦν μόνον τὸ δίκαιον ὁ δὲ … καὶ προνοίᾳ
ταῦτα … τῆς ἐμῆς δυνάμεως ὑφαιροῦσιν … πρὸς ἐμποδίαν … δικαιοσύνης τὸ ἀληθὲς ἔχον καὶ τὸ ἰ-
σχυρὸν σχοίη αὐτῆς κατὰ τῶν ἐναντίων ΔΙΔΥΜΟΥ:

Ὁ προτιθέμενος ὀρθῶς φρονεῖν καὶ πράττειν· πολλοὺς ἐναντίους ἔχει ἀνθρώπους καὶ δαίμονας ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν κατορθούντων
διαφθονουμένους· πρὸς οὓς … ἐπικαλεῖται σύμμαχον τὸν θεόν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Χριστὸς δὲ ἡ δικαιοσύνη αὐτὸς γὰρ ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις: ΔΙΔΥΜΟΥ

ἐντεῦθεν δὲ γράφεται ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου· ἐπειδὴ ἡ μὲν ὁδὸς κατευθυνθῇ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· πλανηθεὶς οὐ λήψομαι πεῖραν· ἐάν
τε οὖν ἡ ὁδὸς ἐνώπιον ἡμῶν αὐτὴν ὁδεύσομεν προθύμως· … κατεύθυνον ὁ σύμμαχος ὁμαλισον εἴρηκεν· κατὰ τὸν
ἡσαΐαν … τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ ἡ τραχεῖα εἰς ὁδοὺς λείας· εἴρηται δὲ καὶ ἐν ἑτέροις ψαλμοῖς· … τὰ δικαιώ-
ματα … κατευθύνεσθαι· οὐκ ἔστι δὲ ταπεινοφρονοῦν διὰ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ἐκκληρονομοῦσα κατευθῦναι· διὰ δὲ τοὺς

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέ-
ους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς
ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου:
Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύ-
θυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου:
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια ἡ καρδία αὐτῶν ματαία:
Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν

ἀσεβεῖς αὐτὴν πολεμοῦντας· … ἐπιδέχεται· τοὶ γὰρ
ἐπιβουλεύοντες καὶ συμφώνους ἔχουσι τὴν γλῶτταν τοῖς λογισμοῖς·
καὶ τὴν δυσωδίαν πρόδηλον ἔχουσιν … λέγει δὲ τὴν
κατὰ τοῦ θεοῦ βλασφημίαν καὶ τῆς ἀκολασίας τὰ ῥήματα· ἅμα καὶ χα-
λεπώτερα τῶν προφερομένων ῥημάτων τὰ κεκρυμμένα δόλοι κα-
τὰ τῶν πέλας τυρεύονται: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ματαία δὲ καὶ τῶν ἔξω σοφῶν ἡ καρδία περὶ ὧν εἴρηται κύριος γινώσκει τοὺς
διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶ μάταιοι· … ἐν κρα-
… δόγματα· τὸν ζωοποιὸν τοῦ θεοῦ λόγον …

ΔΙ Ὁ δὲ … ἡ τοῦ θεοῦ δικαιοσύνη κατ' ἀρχὴν γνησίαν ἐπόμενος τῷ
θεῷ· κατὰ τὸ ὀπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ σου πορεύσῃ· χορηγοῦντος … τὴν ἀρχήν:

ΘΕΟ … ἀντιγράφουσιν ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου ἔχει κατ' ἑβραῖον δὲ τῆς εὐ-
σεβοῦς ἔχεσθαι μανίας εἰ γὰρ ἡ ἡμετέρα ὁδὸς κατευθυνθῇ ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ πλανηθεὶς οὐ λήψομαι πεῖραν ἐάν τε ἡ τοῦ θεοῦ ὁδὸς ἐνώπιον ἡμῶν κατευ-
θυνθῇ καὶ αὐτὴν ὁδεύσομεν καὶ πρὸς αὐτὸν προθύμως δραμοῦμεν …
τοίνυν ἡ κληρονομοῦσα … ὑπὸ τῆς … θεοῦ δικαιοσύνης κατευ-
θυνθῆναι δὲ αὐτῆς τὴν ὁδὸν καὶ …
ταύτην ὁ σύμμαχος τὴν διάνοιαν τέθεικεν ἀντὶ γὰρ τοῦ κατεύθυνον
ὁμαλισον εἴρηκεν … καὶ αὐτοῦ τοῦ χριστοῦ δι' ἡσαΐου ἔσται τὰ σκο-
λιὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ ἡ τραχεῖα εἰς ὁδοὺς λείας καὶ ἐν ἑτέροις δὲ ψαλμοῖς
ὁ μακάριος … τὰ δικαιώματά σου κατευθυνθῆναι καὶ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ … σφόδρα ταπεινοφροσύνης δὲ μεστὰ τῆς κληρονομούσης τὰ ῥήματα· οὐ γὰρ αἰτεῖ διὰ τὴν ἑαυτῆς δικαιοσύνην
κατευθυνθῆναι αὐτῆς τὴν ὁδόν ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐχθροὺς … τοὺς ἀδίκως αὐτὴν πολεμοῦντας ἐκ τῶν
αὐτῶν … τῆς πονηρίας ἐπιτηδεύματα: ΘΕΟΔΩΡ ΑΝΤΙΟ:

τὸ δὲ ὁδήγησόν με καὶ κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου τὸ αὐτὸ λέγει ἀντὶ τοῦ ἐπαναγαγέ· τὸ γὰρ ἐνώπιόν σου ἀντὶ τοῦ προσεχῶς
κατεύθυνον ὁδὸν ἵνα ἐπαναγάγῃ τῶν πρόσθεν κατὰ τὴν ἰουδαϊκὴν … ἐν τῷ σιὼν ὄρει τοῦ θεοῦ διάγοντος· τὸ οὖν ἕνεκα
τῶν ἐχθρῶν μου διὰ μέσου πρὸς ἀμφότερα ἔχον τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπαναγαγὼν … ἀπαλλάξαι τῶν κατεχόντων ἐχθρῶν
καὶ … ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου τουτέστιν καθὼς ἔθος σοί ἐστιν κρίνειν δικαίως … αὐτὸν ἀπαλλάξαι
δίκαιον τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τοῦ ἐκείνων τρόπου τὴν ἀπόδειξιν ποιούμενος:

ΗΣΥ Καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἐχθρὸς ὁ ἀρχέκακος ὁ τὸν ἀδὰμ ἐν παραδείσῳ ψευσάμενος: ΘΕΟΔΩΡΟΥ:

τοῖς λόγοις αὐτῶν καὶ οἱ λογισμοὶ συμμαίνουσιν καὶ συνομολογεῖ τῷ στόματι ἡ διάνοια:

τῶν σοφῶν τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ τῶν αἱρετικῶν· οὗτοι γὰρ ἀληθείας λόγους οὐκ ἴσασιν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Οἱ κεκλεισμένοι τάφοι κεκρυμμένην ἔχουσι τὴν δυσοσμίαν· οἱ δὲ ἀνεῳγμένοι πολλὴν ἀποπέμπουσι τὴν δυσωδίαν· τοι-
αῦται καὶ οὗτοι φησὶν ἐρυγγάνουσιν ῥήματα πάσης ἀσεβείας καὶ δυσοσμίας μεστά· διὰ τούτων δὲ τῶν λόγων τὴν κατὰ τοῦ
θεοῦ βλασφημίαν αἰνίττεται καὶ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀσελγείας ῥήματα: ΗΣΥΧΙΟΥ

Ὁρᾷς τίνι παραβάλλει τὰ τῶν τοιούτων στόματα· τάφους αὐτῶν προσαγορεύει τοὺς φάρυγγας σκολιῶς τοὺς ὄντας …
νεκρὰ τοὺς λόγους περιφέροντας αὐτῶν … κατὰ τὴν τάξιν τῆς εἰκόνος εὑρήσομεν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

χαλεπώτερα τῶν προφερομένων ῥημάτων τὰ κεκρυμμένα δόλους γὰρ κεχρημένοι μυρία τινὰ κατὰ τῶν πέλας τυρεύουσι:

ΗΣΥ Ἐπειδὴ τοῖς λόγοις φησὶ τοῖς δολίοις τὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων συγχέουσιν καὶ τὸ τῆς ἀληθείας ὄργανον ὅπλον κακίας τὴν
γλῶτταν ἐποίησαν κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός· τουτέστιν ἔλεγξον κατάκρινον σαφῶς … λανθάνειν δόλιος δύναται:—

τοὺς ἐπιβουλεύοντάς μου ταῖς περὶ τῆς κληρονομίας ἐλπίσιν. οὗτοι γὰρ οἱ παραπικραίνουσι. κρῖνον· σοῦ γὰρ στοχάζειν σπουδάζον-
τος· πολεμοῦσιν ἐπιβουλεύοντες. κουφισθέντες καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ θ(ε)ῷ ἤδη κριθέντας ὡς ἐλπίζω καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀσεβη-
μάτων ἐξωσθέντας γενομένους: ὠριγένους

ἀλλ᾽ ἑαυτοὺς γὰρ οὐδένα ὁ θ(εὸ)ς ἐξωθεῖ. οἱ γὰρ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ φησὶν ἀπολοῦνται: διδύμου

πῶς δὲ ἁρμόσει περὶ θ(εο)ῦ τὸ παρεπίκραναν σε· ὅταν τοίνυν ἐχόμενοι πάθη δοκεῖ περὶ καλεῖσθαι πάθεσιν. περὶ ἡμῶν γοῦν εἰ πεν-
θῶ λαθοῦ νόμου θ(εο)ῦ σου. κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σου. ὁποῖον ἐστὶ καὶ παῦλος· ἔτι τις ἁμαρτίαν ποιεῖται. προφανοῦς δὲ λόγου ὅτι φησάντε
ἀποχωρεῖτε ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐργάται ἀνομίας. οὐδέποτε ὑμᾶς ἔγνων. οὕτως ὁ τὴν πικροτάτην ἔχων κακίαν ἀξία πάσχων ὡς ἐ-
δρασε μοι ἐν αὐτοῦ πικραίνεσθαι τὸν θ(εό)ν. εἰ πρὸς ὃν ἡ τοιαύτη τύχη ἐγὼ παραπικραίνουσα παρεπίκραν τὴν. δίκαιός ἐστιν
οἶκος ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ παρεπίκραναν: θεοδώρου

ἀχθήτωσαν τοίνυν ὑπὸ τὴν σὴν κρίσιν ὡς δὲ ἔσονται καὶ διαμαρτῶσιν ὧν καταγνώσουσιν καθ᾽ ἡμῶν καὶ μαθέτωσαν διὰ τῆς πείρας
ὡς εἰς ὃν ἀρχὴν ὑφαίνουσιν καὶ δώσουσι ποινὴν τῶν τολμημάτων ἀξίαν: ἡσυχίου

τίς γὰρ αὐτῶν ἡ βουλή· σκελίσαι τὸν δίκαιον· ἐν τοίνυν μὴ ὀλισθῆσαι τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθινῆς μηδὲ προσκόψαι ὁ δίκαιος οὗτοι
τῆς ἑαυτῶν ἐλπίδος καὶ βουλῆς ἀποπίπτουσιν ἢ καὶ ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν ἵνα κολασθέντες μάθωσιν
ὅτι ματαίως ἐκείνην κρίσιν ἐν τοῖς ἑξῆς ἐλογίζοντο: θεοδώρου

κατὰ σοῦ γὰρ τὸν πόλεμον ἐκίνησαν πρὸς τοὺς ἀνακειμένους σοι νικήσαντες τὴν παράταξιν:
οὐκ ἐν φθόνοις εἰ δὲ ὁ πολλαὶ ἀσεβείας ἐργάζονται ὅτι τὸν ἀγαθὸν τὸν πρᾶον τὸν φιλάνθρωπον διεκώλυσαν τῷ πλήθει παροξυνα-
ἔξωσον τοίνυν αὐτούς· τουτέστιν ἀπόρριψον ἢ γὰρ ἀπονοηθέντων τοῖς ἄλλοις ἐμποιεῖ καὶ κατάνυξιν: ὠριγένους

τῶν ἐπιβουλῶν καταλυθέντων ἡ εὐφροσύνη σου κατασκηνοῦντος ἐν αὐτοῖς εἰς αἰῶνα· καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἀγαλλιάσονται οἱ θ(εο)ῦ πα-
ρεστηκότες ἐν ἰδίοις ναοῖς. ἐνοικοῦντι καὶ ἐμπεριπατοῦντι μακρύνεσθαι θ(εο)ῦ τῆς ἁμαρτίας αἰχμαλωτιζούσης θρήνων ἐπάξιον:

κρῖνον αὐτοὺς ὁ θ(εό)ς:
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε κ(ύρι)ε:
Καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς: καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κ(ύρι)ε ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς:~

τέλος δὲ ἐστὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύειν τὴν κληρονομίαν. καὶ κλῆρον ἔχειν ἐνοικοῦντα θ(εό)ν: εὐσεβίου καισαρείας

ἅμα καὶ ἐπὶ τῆς οὐρ(ανο)ῦ ἐπιδημίας εὐφρανθῆσαν οἱ τὴν αὐτοῦ παρουσίαν προσδοκήσαντες ἐνανθρώπησιν ἣν τοῖς προφήταις καὶ τοῖς νοοῦσι τὰ τοῦ τὸν ἠλπίζετο. ἐπιδημήσας γὰρ ὁ θ(εο)ῦ λόγος σὰρξ γενόμενος προσλήψεσιν κὸς ἡμᾶς σκηνώσει ἐν τοῖς πεπιστευκόσιν αὐτῷ. κατὰ τὸ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. οἳ καὶ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται ὁρῶντες τοῦ σαρκωθέντος λόγου τὴν δόξαν. ὡς μονογενοῦς παρὰ π(ατ)ρ(ό)ς πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. οἳ καί φασιν. εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα χ(ριστό)ν ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν ἔχοντες θεωρίαν τῆς δόξης αὐτοῦ καθ᾽ ἣν μονογενὴς παρὰ π(ατ)ρ(ό)ς ἐστιν: θεοδώρου

τοῦτο δὲ τοὺς εἰς σὲ πεπιστευκότας εὐφροσύνης ἐμπλήσει καὶ παρέξει αὐτοῖς θυμηδίαν αἰώνιον. οὐχ ὁ ἐκείνων ὄλεθρος ἀλλ᾽ ἡ προμήθεια· πείθονται γὰρ ὡς ἐνοικεῖς ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατεῖς καὶ οἶκον αὐτοὺς αἱρούμενος ἀποφαίνεις: εὐσεβίου

οὐ τῆς λόγου καυχήσεως περὶ ἧς ὁ παῦλος φησὶν μηδὲ καυχᾶσθαι ἐν ἄλλοις· καὶ ὁ προφήτης· μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ τὰ ἑξῆς. οὐ τοιαύτη τυγχάνει ἡ τοῦ λέγοντος ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ. καὶ ὁ καυχώμενος ἐν κ(υρί)ῳ καυχάσθω. τοιοῦτοι περὶ ὧν ὁ λόγος. ἠγαπηκότων αὐτοῦ τὸ ὄνομα προαιρέσει γὰρ οὐ φόβῳ τετιμηκότες ἐκαυχῶντο. αἰτία δ᾽ ἤδη καυχήσεως τὸ τῶν ἐπουρανίων τυγχάνειν εὐλογιῶν. περὶ ὧν φησὶν ὁ ἀπόστολος. εὐλογητὸς ὁ θ(εὸ)ς ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. καὶ τέλος δὲ ἀγαθῶν τῆς ἐλπιζομένης κληρονομίας ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος οὗ τεύξονται οἱ κατὰ παῦλον λέγειν δυνάμενοι· λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος. ὥσπερ εὐδοκήσεν ὁ θ(εὸ)ς ὅπλῳ χρήσασθαι φυλακτικῷ πάσης ἐφόδου πολεμίων ἐπὶ τῆς κατὰ τῶν οἰκείων αὐτοῦ: θεοδωρήτου

εὐδοκία δὲ κατὰ τὴν γραφὴν τὸ ἀγαθὸν θέλημα τοῦ θ(εο)ῦ κατὰ τὸ εὐδόκησας κ(ύρι)ε τὴν γῆν σου. ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν ἠθέλησας τὴν γῆν σου. καὶ παρὰ τῷ μακαρίῳ παύλῳ κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ θέλημα. καὶ νῦν οὖν φησί. τὸ ἀγαθόν σου θέλημα καὶ ἡ ἀγάπη ὅπλον ἡμῖν γέγονεν ἀνίκητον προξενοῦν καὶ στέφανος ἐπινίκιος: θεοδώρου

τῆς γὰρ σῆς εὐλογίας τε καὶ προνοίας τοιούτοις χορηγουμένοις θαρροῦσι ταῖς οἱ στέφανος αὐτοὺς ἐρᾷς τοῦ σοῦ ὀνόματος καταφρονήσαντες ἐπὶ τῇ σῇ κηδεμονίᾳ μεγαλοφρονήσουσιν τὴν σὴν δὲ ἡγούμενοι δύναμιν. οὕτω καὶ ὁ μακάριος λέγει παῦλος· ὁ καυχώμενος ἐν κ(υρί)ῳ καυχάσθω: εὐσεβίου

καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ καυχήσονται οὐκ ἐπ᾽ ἄλλοις ἢ ἐπὶ μόνῳ τῷ ἠγαπηκέναι τὸ ὄνομά σου καὶ τῇ προαιρέσει καὶ στοργῇ καὶ διαθέσει ἀγαθῇ οὐ φόβῳ δὲ ἀνάγκῃ τὸ σὸν ὄνομα τετιμηκέναι αἴτιον δὲ ἐστι τῆς καυχήσεως αὐτοῖς τὸ εὐλογεῖσθαι ὑπὸ σοῦ πάντα δίκαιον τουτέστιν τυγχάνειν τῶν ἐπουρανίων εὐλογιῶν: ἡσυχίου

ἄλλοι ἐν πλούτῳ ἄλλοι ἐν δυναστείᾳ ἢ ἐν δόξῃ ἢ ἐν κάλλει ἢ καὶ τοιούτοις ἑτέροις σεμνύνονται οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου ἐν σοὶ καυχήσονται σὲ γὰρ ἀντὶ πάντων κληρονομίαν κέκτηνται. ὡς γε εἰ θ(εο)ῦ ἀγαπῶμεν τὸ ὄνομα καὶ μὴ μάτην χριστιανοὶ ἀλλ᾽ ἀληθῶς τοῦ χ(ριστο)ῦ τὴν προσηγορίαν κεκλήμεθα. μηδενὶ τῶν κοσμικῶν μόνῳ δὲ ἐν αὐτῷ καυχησώμεθα:

στέφανον φησὶν ἡμῖν τῶν πόνων χαρίσῃ τὸ τέλος τούτων καθάπερ ὅπλῳ τινὶ περιφράττων ἡμᾶς: θεοδώρου

ὥσπερ ὅπλῳ τῇ εὐαρεστήσει ἐστεφάνωσας ἡμᾶς τουτέστιν τῇ σφοδρᾷ ἀσφαλεστάτῃ κουφοτέρᾳ τῆς εὐαρεστήσεώς σου ἵνα ἀφθονὴν παρασχεῖν ἡμῖν ἠρέσθης καὶ ἧς ἐθελοκίνδυνος μέγα δοῦναι ἡμῖν ἀσφαλείας ταύτῃ ἐπιδόξους καὶ ἐντίμους κατέστησας ἀμαυρεῖς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν πολεμίων παρατηρήσας καλῶς ὅπλον καλέσας τὴν τοῦ θ(εο)ῦ βοήθειαν:

ὅπλον καὶ στέφανος ὁ π(ατ)ὴρ· ὅπλον διὰ τοὺς πολεμοῦντας· στέφανος διὰ τοὺς νικῶντας· ὅπλον διὰ τοὺς στρατιώτας σημεῖα κοπιῶντας· στέφανος διὰ τοὺς βασιλεύοντας:~

Ὀγδόη ἡ ἀνάστασιμος τοῦ σωτῆρος ἡμέρα κυριακὴ ὁρίζεται, ἐν ᾗ πάντων ἁμαρτημάτων καθάρσιον εἶναι πιστεύομεν· ἐν ᾗ σωμα-
λικῶς μὲν ἅπαν περιτέμνεται βρέφος· κατὰ δὲ τὸ ἀληθὲς καθαίρεται διὰ μιᾶς ἐν ᾗ σωθῶσι πᾶσα ἐν Χριστῷ ψυχὴ γεννωμένη.
τοσοῦτον δὲ κρείττων αὕτη τῆς ἑβδόμης ὡς ἐν αὐτῇ λύεσθαι τὴν περὶ τοῦ σαββάτου νομοθεσίαν εἰ καὶ τὰ λοιπὰ κατ᾽ αὐτὴν
ἡ τοῦ ὑψίστου ὀγδόη περιτέμνεται γὰρ ἄρσεν ἐν σώματι: ΔΙΔΥΜΟΥ

Εἰς τὸ τέλος ἀνάγεται ὁ ἐπιγραφόμενος ψαλμὸς ἔχων ἐν ὕμνοις ἐν περιοχῇ· διὸ δὲ τὸ τέλος ἄγεται τοῖς τελειοτάτοις εἶναι τὰ περὶ τῆς ὀγδό-
ης θεωρήματα. τὴν κυρίως ἔχων περιτομὴν τῷ περιτέμνεσθαι. τὴν δὲ σαρκικὴν οὐ πάντως· διό φησιν ὁ προ-
φήτης· περιτμήθητε τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ μὴ περιτέμνεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν· καὶ πάλιν· πάντα τὰ ἔθνη
ἀπερίτμητα σαρκί, ὁ δὲ οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν· ὁ περὶ τοῖς νῦν αἰσθητῶς περιτεμνόμενος περιαιρεῖται
τοῦ ὕλην ἔχοντος γενέσει μέλλους. οὕτως ὁ πάντα φιλῶν γενέσει λογισμὸν ἐκκαλῶν περιτέμνεται τὴν καρδίαν· ὡς
οἱ γνήσιοι ἀμοιβὴν μεριμνῶντες τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα αὐτῷ ἀρέσωσιν. ἐν ὀγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ ἡ τοιαύτη κατορθοῦται περιτομή.
δεῖ γὰρ ὑπερβαίνειν τὸν ἐν ἓξ ἡμέραις γενόμενον κόσμον ἐν τῇ ἑβδόμῃ γενέσθαι οὐσίᾳ ἀληθινῇ σωματικοῖς
καὶ τρυφεροῖς. καὶ ἐπεὶ οὐκ ἀρκεῖ προσβλέπειν ἀμμακαριότητα τὸ τῶν κοσμικῶν γινομένων ἀργίαν, δεῖ προσλαμβάνειν
τὴν ὑπὲρ κόσμον ὑπὲρ ταύτην κατάστασιν. οὗ σαφῶς ὀγδόην ὁ ταύτης πειραθῆναι ποθῶν καὶ ἀπολύσει τὸν κόσμον οὐ
δεῖται ἐν αὐτῷ. ὅτι δὲ προφαίνει τὴν ὀνομαστὴν νόησιν ὀγδόη, δῆλον ἐκ τοῦ φθείρειν ἀπειλὴν ὀλοθρευθέντος κατὰ τοῦ
μὴ τῇ ὀγδόῃ περιτμηθέντος ἡμέρᾳ παιδίου. ἀλλὰ μὴ κατὰ τῶν γονέων ἢ τῶν ἄλλων τὸ παιδίον ἀνατρεφόντων· οὐ γὰρ
ἀκόλουθον ἀπειλεῖσθαι θάνατον τῷ μὴ δυνηθέντι λαμβάνειν τὴν ἐντολήν: ΘΕΟΔΩΡΗ(του)

Ὀγδόην δὲ τὴν μέλλουσαν κατάστασιν ἡ προφητεία καλεῖ· ἐπειδὴ ὥσπερ ὁ παρὼν αἰὼν δι᾽ ἡμερῶν ζ τῆς ἑβδομάδος ἀνα-
κυκλεῖται, ἡ δὲ ὀγδόη παραδραμοῦσα τὴν ἑβδόμην ὑπὲρ ταύτην καθίσταται· ἐν δὲ τῷ παρόντι ψαλμῷ μνημονεύει θανά-
του καὶ κρίσεως· λέγει γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι· οὐ γὰρ ἔστιν ἐκεῖ
μετάνοια· ὡς ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν μωρῶν παρθένων δῆλον, καὶ μὲν πρὸς ἃς ἐπὶ κρουούσας ὑπ᾽ αὐτοῦ· οὐκ οἶδα ὑμᾶς·
διὸ νῦν ὁ Δαυὶδ μετὰ τὴν διπλῆν ἁμαρτίαν εἰσακουσθῆναι παρακαλεῖ: ΑΣΤΕΡΙΟΥ

Μαθὼν γὰρ ἐκ τοῦ πρὸ τούτου ψαλμοῦ περὶ τῶν κληρονομούντων ὡς εὐφρανθήσονται· περὶ δὲ τῶν ἀποκληρονομούντων ἀκούσας
οἷς πάροικοι οὐ πονηροί· καὶ ὅτι ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος· αὐτὸς δὲ δόλῳ τὸν Οὐρίαν ἀνεῖλεν· καὶ ὅτι
πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ·
ἵνα μὴ ἀποκληρόνομος διὰ τὸ ἄρσος γένηται, τὸν ὑπὲρ τῆς ὀγδόης καὶ
τῆς ἀφ᾽ ἡμερῶν ἀναστάσεως ψαλμὸν παρεκάλει· ἐπειδὴ μοιχεία καὶ
φόνος τῆς κληρονομίας ἐκκαλοῦσιν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ὀγδόην τὴν μέλλουσαν κατάστασιν ὁ προφητικὸς λόγος καλεῖ· ἐπειδὴ
γὰρ ὁ παρὼν χρόνος διὰ τῶν ἑπτὰ τῆς ἑβδομάδος ἡμερῶν ἀνακυκλοῦ-
ται· ἀπὸ γὰρ τῆς πρώτης ὁ χρόνος ἀρχόμενος καὶ λήγων εἰς τὴν ἑβδόμην
πάλιν εἰς τὴν πρώτην ἐπάνεισι· καὶ οὕτως εἰς τὴν ἑβδόμην χωρεῖ·
ἐκεῖνον τὸ ἑξῆς τοῦ ἑβδοματικοῦ ἀριθμοῦ αἰῶνα ὀγδόην ὁ θεῖος προ-
ηγόρευσε λόγος· μέμνηται δὲ θανάτου καὶ κρίσεως ἐν τῷδε τῷ ψαλ-
μῷ· διὸ καὶ ταύτην τέθεικεν τὴν ἐπιγραφήν· λέγει γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι ἀντὶ τοῦ
ἀποκέκλεισται τοῖς ἐντεῦθεν ἐξιοῦσι τῆς μετανοίας ἡ θύρα καὶ οὐχὶ
ὥσπερ τοὺς μὴ κατὰ τὸν παρόντα βίον τοῖς τῆς μετανοίας χρωμένοις
φαρμάκοις ἐκεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας ἐξομολόγησιν προσενεγκεῖν
τῷ θεῷ· μαρτυρεῖ δὲ τούτοις τοῖς λόγοις καὶ ἡ τῶν παρθένων παρα-
βολή· καὶ γὰρ δὴ ἐκεῖ ἐμάθομεν ὡς αἱ μωραὶ παρθένοι σβεσθει-
σῶν τῶν λαμπάδων ἐπείγοντες ζητοῦσαι τοῦ νυμφῶνος θυρῶν παι-
ουσαι μὲν τὰς θύρας ἀπωθούμεναι δὲ καὶ τῆς παστάδος ἀπωθού-
μεναι· ἐν ᾧ γὰρ προσῆπται ὑπ᾽ αὐτοῦ· οὐκ οἶδα ὑμᾶς διὰ τοι τοῦτο
καὶ ὁ μακάριος Δαυὶδ μετὰ τὴν διπλῆν ἐκείνην ἁμαρτίαν ταύτην τῷ θεῷ προσφέρει τὴν ἱκετείαν ἰατρευθῆναι παρακα-
λῶν ὡς μὴ χώραν ἔχοντι ἐν ἐκείνῳ τῷ αἰῶνι τῶν τῆς μετανοίας φαρμάκων: ΑΣΤΕΡΙΟΥ

Καὶ πῶς ὁ φεύγεις τὸν μακαρισμὸν ἀποφεύγων ἔλεγχον καὶ παιδείαν· εἴρηται γὰρ ἐν Ἰώβ· μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ
θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς. ἐν ψαλμοῖς δέ που καὶ σύ· μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἂν παιδεύσῃς κύριε· ἀλλ᾽ οὐ τὸν ἔλεγχον φεύγω φησίν· ἀλλὰ τὸν μετὰ θυμοῦ·
οὐδὲ τὴν παιδείαν. ἀλλὰ τὴν μετ᾽ ὀργῆς· ταῦτα γὰρ περιμένει τοὺς μὴ κατὰ τὸν παρόντα βίον μεταμελησαμένους ὡς οὖν καὶ ζῶ
ἐγὼ ἐκ μετανοίας ἐμαυτὸν ὥσπερ ὀφείλω τιμωρούμενος· ἀξιῶ δὲ καὶ πατρικῶς ἀλλὰ μὴ δικαστικῶς παιδευθῆναι·
μὴ γὰρ μετρήσῃς τῇ ἁμαρτίᾳ τὴν τιμωρίαν· ἀλλὰ φιλανθρωπίᾳ τὸ δίκαιον κέρασον: ΔΙΔΥΜΟΥ

Αἰσθήσει δὲ ἐπὶ παιδείαν ἐλαυνόμενος λέγει ὀργὴν κυρίου ὑποίσω ὅτι ἥμαρτον αὐτῷ ἕως οὗ δικαιώσῃ τὴν κρίσιν μου καὶ ποιήσῃ
τὸ κρίμα μου καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς· οἱ δὲ ἀφιλοσόφως ἐδεήθησαν χάριν ἢ κρίσεως. καὶ τοιοῦτον ἔχει τὸ πέρας. ἀλλὰ τὸν μετ᾽ ὀργῆς
ἐλέγχου ὁ δι᾽ ἀλόγου διδασκαλίας ἀμείνονα τὴν μεταμέλειαν ἔχων ἑκούσιον. ἐκεῖνον μὲν ἀπαιτεῖ τὸ ἑκούσιον ἔχοντος πε-
ρὶ δὲ τοῦ δι᾽ ἀλόγου καὶ Παῦλος ἔφη· τὰ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· ὁ γὰρ διὰ φωτὸς φανερούμενος ἐστὶν
ἀπολογίζεσθαι τρόπον γινομένη· οὐχ ἁμαρτωλῶν μόνον. ἀλλὰ καὶ δικαίων φωτίζοντος τοῦ θεοῦ τὰ κρυπτὰ τῶν ἁμαρτω-
λῶν δι᾽ ἀγνοίας καὶ κακίας σκότος ὀνομασμένων· καὶ φανεροῦντος τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν τῶν δικαίων· πλὴν ἐκεῖ καὶ
πονηροὺς ὁ θυμὸς ἐστὶ καὶ ἡ παιδεία ἀλλ᾽ ἐπὶ τέλει χρηστοὶ καὶ λυτικοὶ ὄντες κακίας καὶ ἀσεβείας· τοιγαροῦν ὁ πει-
ραθεὶς τοῦ διὰ τούτων χρησίμου. ἐν λογισμῷ εἰκότως φησὶν ὅτι ὀργισθήσομαι εἰς σωτηρίαν· ἀποστρέψας τὸ πρόσωπόν σου καὶ
ἠλέησάς με· καὶ αὐτὸς δὲ φανεροῖ τὴν ἐκ κεκριμένην ὑπὸ θεοῦ ἐπὶ τῇ ὀργῇ αὐτοῦ ἀναθόντα λέγων· ὅταν ὀργὴ τοῦ θυμοῦ
μου γένηται πάλιν ἰάσομαι. εἰ γὰρ καὶ ἀποκαλύπτεται ὀργὴ θεοῦ ἀπ᾽ οὐρανοῦ. ἀλλ᾽ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων·
ἀναιρετικὴ τούτων ὑπάρχουσα· ὅτι δὲ μὴ πάθος ἐπὶ θεοῦ ἡ ὀργὴ δῆλοι λέγων ὁ Μωϋσῆς· ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου
καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην. ἡ ὀργὴ γὰρ τὸ πάθος οὐ κατὰ ποιότητα θυμικὴν δύναμιν οὐσίαν τυγχάνει. τὴν δὲ τῶν
ἐπιπόνων ἐπαγωγὴν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὀργὴν εἶναι τοιούτοις φησίν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Οὐ παρακαλεῖ μὴ ἐλεγχθῆναι ἀλλὰ μὴ θυμῷ ἐλεγχθῆναι· οὐδὲ ἱκετεύει μὴ παιδευθῆναι ἀλλὰ μὴ μετ᾽ ὀργῆς· τοῦτο παθεῖν πατρι-
κῶς μὲν ἠξίου παιδευθῆναι μὴ δικαστικῶς· ἰατρικῶς μὴ κολαστικῶς μὴ μετρήσῃς τῇ ἁμαρτίᾳ τὴν τιμωρίαν ἀλλὰ τῇ φιλανθρωπίᾳ
τὸ δίκαιον κέρασον: ΘΕΟΔ(ωρήτου) ΑΝΤΙΟΧ(είας) ἐξομολογεῖται τῷ θεῷ ὁ μακάριος Δαυὶδ περὶ τῆς ἰδίας ἁμαρτίας ἣν εἰργάσατο συγκα-
τάθεσιν τῆς βουλῆς. λέγει δὲ αὐτὰ ἐν συμφοραῖς ὢν ἐν ἔργοις καὶ ἐξιλεοῦται ἐξ αὐτῶν τὴν ἁμαρτίαν: ΗΣΥΧΙΟΥ

Ἐὰν γὰρ ἐλέγξῃς με μετὰ θυμοῦ οὐ διὰ τὴν κρίσιν ὑφίσταται ἐὰν ὀργῇ παιδεύσῃς ἀφόρητος ἡμῖν ἡ παιδεία ὡς ἀσθενέσιν· ὀργιζόμενος
γινέσθω διὰ τοῦτο ἀκούομεν ἡμεῖς ὅτι τῶν ἀποστόλων καθηγητὴς ἔλεος κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως ἵνα τὴν ἐλεημοσύνην
προσεύξοντες καταισχῦναι τῆς κρίσεως κατὰ καιρὸν τῇ ὀργῇ ἐκκλίναντες ἀσφαλῶς ὠφελώμεθα:

ϛ

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝ ΥΜΝΟΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΓΔΟΗΣ ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΔ

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με:

ἐξ ἀσθενείας γὰρ ἅπαν ἁμάρτημα γίνεται· προφανῶς οὖν [illegible] τῆς ψυχῆς ἐνδηλοῦσα· διὸ καταφεύγει πρὸς τὸν ὁρῶντα καὶ ἰατρὸν [illegible] τοῦ θεοῦ· ἐγγενόμενος γὰρ ψυχῇ τῇ λογικῇ ὥσπερ ἐν λόγος θεοῦ· τὴν ἀλογίαν αὐτῆς ἀφαιρεῖται· ὡς δὲ σοφία τῆς ἀφροσύνης αὐτῆς [illegible] καὶ ὡς δικαιοσύνη τῆς ἀδικίας καὶ ὡς ἀλήθεια τοῦ ψεύδους [illegible] ψυχῆς ὑποφαίνει δυνάμεις· ἐταράχθαι φησὶν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ [illegible] καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· ἴασις δὲ ἀσθενείας ψυχῆς ἡ ἐκ θεοῦ δύναμις [illegible] τὰ ὀστᾶ [illegible] τὸ πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι· κύριε κύριε τίς ὅμοιός σοι· καὶ τὸ διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην: ΘΕΟΔΩΡ

ἁρμόττουσι τοῖς ἁμαρτικοῖς [illegible] ἀσθενείας γὰρ ἡγούμενοι τὴν ἁμαρτίαν [illegible] λογικὸν [illegible] ἐπειδὴ πᾶσα ἁμαρτία ἐξ ἀσθενείας συμβαίνει [illegible] τῆς ψυχῆς [illegible] ἰατρὸν τοῦ θεοῦ [illegible] τῆς λογικῆς ψυχῆς [illegible] θεραπεύειν:

ΗΣΥΧ [illegible] τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ παραγίνεται: ΘΕΟΔΩΡ [illegible] τοὺς λογισμοὺς ὀνομάζει [illegible] ΘΕΟΔΩΡ ΑΝΤΙ [illegible] ΗΣΥΧΙΟΥ [illegible]

Ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ κύριε ἕως πότε:

Ἐπίστρεψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου:

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι:

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω:

[illegible] ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡ [illegible] ΔΙΔΥΜΟΥ [illegible] ΘΕΟΔΩΡΗ [illegible] ΘΕΟΔΩΡ [illegible]

[illegible] ΘΕΟΔΩΡ [illegible] ΔΙΔΥΜΟΥ [illegible] ΘΕΟΔΩΡΟΥ [illegible] οὐκ ἔστιν φησὶν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου [illegible] ΕΥΣΕΒΙΟΥ [illegible] ΘΕΟΔΩΡ [illegible] λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα [illegible] τὴν κλίνην μου [illegible] τὴν στρωμνήν μου [illegible]

ΕΥΣ ΚΑΙΣΑΡ

ἡμῖν ἡ μῆνις φησὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς ὀργῆς τὸν ἐμὸν ἐτάραξεν νοῦν· ὃ δὴ διδάσκων ὁ σωτὴρ ἔλεγεν· ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· οὐ γὰρ ἐχώρει ἐν ἄλλῳ τὸν διανοίας ὀφθαλμὸν τοῦ σώματος λύχνον εἶναι· ἀλλ' οὐδὲ σωματικὸς ὀφθαλμὸς ὑπὸ θυμοῦ ταράσσεσθαι τοῦ θεοῦ· ἀντὶ κατορθώματος δὲ καταριθμεῖται· τὰς ἰδίας κακοπαθείας· ἐν αἷς καὶ τὴν κάκωσίν τε καὶ ταπείνωσιν ἣν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐν μέσοις ἐποιεῖτο τοῖς ἰδίοις ἐχθροῖς: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:

ἢ ὅτι γεγηρακέναι μέ φησι τὰ τῶν ἐχθρῶν ὀνείδη πεποίηκεν: ΔΙΔΥΜΟΥ·

λέγοις δ' ἂν καὶ οὕτως· πρὶν ἁμαρτεῖν ὁ δίκαιος ὢν ἐνεάζον· ἀεὶ ζῶν κατὰ τὴν καινότητα τοῦ πνς· καὶ τὴν καινὴν διαθήκην· ἡμαρτηκὼς δὲ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς γενόμενος ἐπαλαιώθην· κατὰ τὸ ἀποδύσασθαι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον· τοῦτο γὰρ ὁμοιωθῆναι ἀποτίθεσθαι Παῦλος παραινεῖ ἐστὶ τὸν φαῦλον νοῦν δηλῶν· ἵνα ἐνδυσώμεθα τὸν νέον ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα· ἐν ὁσιότητι καὶ γνώσει τῆς ἀληθείας: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου· ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου:

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅτι εἰσήκουσε κς τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου· εἰσήκουσε κς τῆς δεήσεώς μου· κς τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο:

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου· ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους:

ἀπό μου τὸ ὀπτικὸν τῆς διανοίας ἐτάρακται διὰ τὴν σὴν ἀγανάκτησιν· διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ γὰρ ἐνταῦθα τὸν νοῦν προσηγόρευσεν διὸ καὶ ἑνὸς ἐμνημόνευσεν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἀπὸ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τουτέστιν τοῦ θεοῦ ὀργισθέντος ἐν τοσαύτῃ κατέστην ταραχῇ ὡς μηδὲ διορᾶν δύνασθαι τοῦ λοιποῦ: ΑΛΛ —

τὸν νοῦν φησίν· οὗτος γάρ ἐστιν τῆς ψυχῆς ὀφθαλμός: ΘΕΟΔΩΡΟΥ:

πάντων μοί φησιν χαλεπώτερα τῶν ἐχθρῶν τὰ ὀνείδη· ταῦτα γάρ με δαπανᾷ καὶ κατατήκει καὶ γῆρας ἄωρον ἐπιφέρει: ΘΕΟΔΩΡΟΥ:

μηκέτι φησὶν ἐπὶ τὸ σφάζεσθαι οἱ τὰς οἰκείας μὲν ὑποχορηγοῦντες παρανομίας· τὰ δὲ ἐμὰ πλημμελήματα κωμῳδοῦντες· τῆς θείας γὰρ ἔτυχον εὐμενείας καὶ πίστει καὶ δάκρυα αἴτιον λύσεως παρειλήφειν τὰ πλημμελήματα μετὰ δακρύων δὲ συγγνώμης: ΔΙΔΥΜΟΥ

ἀρετῆς προθέσει εὔχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν· θέλει γὰρ αὐτοὺς αἰσχυνθῆναι ἐφ' οἷς ἔπραττον ἀδικίαις καὶ ἐχθροὶ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν δικαίων ἦσαν ἔτι δὲ τοῦτο αὐτοῖς ἐπωφελές· ὁ γὰρ ἐξαισθηθεὶς αἰσχυνθεὶς καὶ ταραχθεὶς ἐπὶ τῇ ἐνεργουμένῃ ὑπ' αὐτοῦ κακίᾳ καταλήγει αὐτῆς πεπαῦσθαι τοῦ ἐνεργεῖν: ΗΣΥΧΙΟΥ

Ὁρᾷς ὅσον τὴν ἀποστροφὴν τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνομίας εἶναι ἀγαθὸν ἐν τῷ λογισμῷ τοῦ τε ὁ θεὸς τὰς ἡμέρας δεήσεις ἕτοιμος καὶ τὴν προσευχὴν δέχεσθαι: ὨΡΙΓΕΝΟΥΣ

μονήσεις ταῦτα λέγεσθαι καὶ πρὸ αὐτοῦ τὴν σκευὴν αὐτῶν καταγαλαμβάνοντας ἀοράτους ἐχθροὺς διαφθονουμένους τῇ κατὰ θεὸν αὐτοῦ προκοπῇ καὶ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐπεμβαίνοντας· ἐν οἷς ἐλέγομεν κεκτῆσθαι αὐτοὺς ἐν τῷ [illegible] αὐτοῦ: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ταῦτα τοίνυν εἰδότες παύσασθαι μὲν ἐμοὶ τὰ ὀνείδη προσφέροντες· τὰς δὲ οἰκείας ἐννοοῦντες παρανομίας αἰσχύνης καὶ θορύβου καὶ ταραχῆς ἀναπλήσθητε· δίκαιον γὰρ καὶ φοβεῖσθαι μετὰ τὸ θεῖον κριτήριον: ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡ:

ἐπήκοος τυχὼν τοῦ θεοῦ ἐπιστρέφει πάλιν πρὸς αὐτὸν τὴν εὐχὴν καὶ παρακαλεῖ πρὸ τοῦ ἀναχωρῆσαι καὶ αἰσχυνθῆναι αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς ἀποτυχόντας ἐν οἷς ἐπεβούλευσαν· διὰ τὴν παντὸς θεοῦ σωτηρίαν παρέσχετο· ἀξιοῖ δὲ καὶ λίαν αὐτοὺς ταραχθῆναι· οὐ δὴ παντὸς αὐτῶν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ θεοῦ δικαιοκρισίας ἐκδέξεται: ΔΙΔΥΜΟΥ

λέγοις δ' ἂν αὐτὸν εὔχεσθαι τοῖς ἐχθροῖς ἀγαθὰ θέλοντα τούτους ἐφ' οἷς ἔπραττον αἰσχυνθῆναι διὰ τὸ ὑβρίσαι ἐχθροὶ τὸν δίκαιον καὶ τοῦ θεοῦ· διαισθηθέντες γὰρ αἰσχυνθέντες ἐπὶ τῇ κακίᾳ παύσονται κατ' αὐτὴν ἐνεργοῦντες ὁ δὴ λοιπὸν καὶ τὸ ἐπιστραφείησαν εἰς τὸ ὀπίσω· μηκέτι τῆς κακίας ἔμπροσθεν ἐλαύνοντες· ἀλλ' ἀνακάμπτοντες εἰς τὴν κατελείπον ἀρετήν· οὐ δὴ μὴ γινέσθω δὴ ὑπερτίθεσθαι μηδὲ ἀμελεῖν ὁπόσοις· ἀλλὰ σφόδρα καὶ διὰ τάχους: ὨΡΙΓΕΝΟΥΣ:

ἀλλὰ καὶ καταισχύνεσθαι τὰ ἀντιπαλαίοντα· ὅτε καὶ ἄνθρωπος κρείσσων τῶν τηλικούτων εὑρίσκεται· καὶ τῇ ἑαυτοῦ παρατυγχάνοι σοφίᾳ συγχέονται· ταχὺ δὲ καὶ ἐπιστρέφει αὐτὰ αἰσχυνθέντα καὶ τάχεως ὁ λόγος τοῦτο ποιεῖ:

ἐν ταῖς βασιλείαις ὁ Χουσὶ ἀρχὶ ἑταῖρος μὲν τοῦ Δαβὶδ, υἱὸς δὲ ἀρχὶ ἱστόρηται· ἐν ταύταις δὲ Ἰεμενεὶ μνήμης τε· τοίνυν ἐπεὶ ὑπὲρ
τοῦ Δαβὶδ ὑπεραγαθὴ προσποίησιν φιλίας προσχωρήσας τῷ Ἀβεσσαλώμ· καὶ τὴν τοῦ Ἀχιτόφελ διασκεδάσας βουλὴν
εἰσηγουμένου χωρὶς μελλήσεως ἀπαρασκεύοις τοῖς Δαβὶδ ἐπιθέσθαι· τῷ δὲ παρὰ τὸ πέρας αὐτὸς ἐμποιήσας διατριβὰς πρὸς τὸ
δοῦναι καιρὸν τῷ Δαβὶδ συλλέξασθαι τὰς δυνάμεις· ὅπως ἐπαγγελίᾳ φησὶ κύριος ἐπὶ Ἀβεσσαλὼμ τὰ κακὰ πάντα· καὶ τῷ Δαβὶδ ἐδή-
λου διὰ Σαδδοὺκ καὶ Ἀβιαθὰρ τῶν ἱερέων πεῖθεσθαι ἐπὶ τὴν διάβασιν· ἄξιος γενόμενος τῷ Δαβὶδ υἱὸς Ἰεμενεὶ· τουτέστι τῆς
δεξιᾶς ὀνομάσθη· σύνηθες γὰρ τῇ γραφῇ τοὺς τῶν χειρόνων γνωρίζειν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μᾶλλον ἤπερ τῶν πατέρων καὶ τοὺς
κρείττονας ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· τὸν γοῦν διάβολον υἱὸν ἀπωλείας ὁ Παῦλος φησὶν — ἐὰν γὰρ μὴ ἀποκαλυφθῇ ὁ υἱὸς
τῆς ἀπωλείας· καὶ ἐν τοῖς εὐαγγελίοις τὸν Ἰούδαν υἱὸν ἀπωλείας ὁ κύριος εἴρηκεν· οὐδεὶς γάρ φησιν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπω-
λείας· τοὺς μὲν δὲ σοφίας τοὺς ἐν τῇ θεογνωσίᾳ μεμορφωμένους ἔδει καὶ ἐδικαιώθη γὰρ ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· καὶ
ἐὰν ᾖ, φησὶν, ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης:

Ἑβραιστὶ δέ φησιν υἱὸν Ἰεμενεὶ μὲν ἀπὸ τοῦ δήμου κεκλῆσθαι· ὁ ἐν ἡλικίᾳ ὁ Σαοὺλ καὶ ὅσα μετὰ καὶ ὁ τὴν ἀγγελίαν κατα[μη]νύσας
τοῦ Σαοὺλ· υἱὸς δὲ τοῦ Ἀραχὶ ἀπὸ τοῦ πρό: ΔΙΔΥΜΟΥ

Αἱ δεινὰ δὲ τὸν ψαλμὸν πρακτικὸς ἅμα καὶ θεωρητικός· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ τοῦτ' ἔστι πρᾶξιν μὲν τὸν ψαλμὸν
θεωρίαν δὲ δηλοῦσι τὴν ᾠδήν· καὶ ψαλμοὺς μὲν ᾠδὴ ἐστὶν ἡ περὶ παιδεύσεως ἠθικῆς θεωρίας· ψαλμὸς δὲ ᾠδῆς ἡ ἀνακαί-
ως τοῖς θεωρεῖν τὴν ἀλήθειαν παρασκευαζομένην πρᾶξις· αἱ δὲ δὲ πρακτικοὶ ὄντας καὶ τὸν προκείμενον ψαλμὸν δαδ
θεωρῶν περὶ δικαίου τῶν πραττομένων σοφὸς καὶ πάνυ θεοπρεπῶς γνῶναι θέλων τί δικαίου δηλοῦται διὰ τῶν οὕτως αἰ-
ἀπὸ διδρασκόντων μακάριος Δαβὶδ τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ πατραλοίαν τὸν Χουσὶ ὑποκριθέντα ἐνδιδάσκαλον τὰς συμβουλὰς τοῦ ἐντ(ολέ)ως
Ἀχιτόφελ καὶ δὴ καὶ διδράσκοντα Χουσὶ καὶ ἐπεικῆ καὶ τὸν Ἀβεσσαλὼμ μὴ κατατείνειν εἰσηγῆσαι τῆς ἐκεῖνον παρ' ἡττικῶς δι-
δάξαι τὸν παρὰ τὸν λαὸν ἅπαντα συναθροισθῆναι καὶ τὴν καὶ ταύτην κατὰ τοῦ γένους εἰς τόπος ἐπαναστῆναι· ἀχθεσθεὶς τοίνυν καὶ
λίαν ἀδημονήσας ὁ Ἀχιτόφελ ὡς ἀργὰ τὸ πέρας ὁ φθείσιο τῆς ἀοιχούσης συμβουλῆς αὐτόχειρ αὐτὸς γενόμενος τὴν διαχὸν
ἐδέξατο τελευτὴν· ὁ δὲ θεῖος Δαβὶδ τῆς ἐφόδου τὴν ἀνάπαυλαν καιρὸν εἰς φυγὴν λαβὼν τῆς σωτηρίας ἔσχεν· τοῦτον τοιγαροῦν
τὸν ψαλμὸν οἷον τινὰ ὕμνον καὶ προσευχὴν τῷ σωτῆρι προσέφερε θεῷ·
προαιτήσας μὲν καὶ διδασκαλίαν τοὺς μὲν ὑπὸ τιμωρίᾳ δηλουμένους εἰς τὸ ἐν ἔχειν τὰς ἐλπίδας προτρέπων καὶ τὴν ἐκεῖ θεραπείαν
μένειν προσθήν· τοὺς δὲ ἀδικοῦντας δεδιττόμενος· τὴν τιμωρίαν τοῦ θ(εο)ῦ
δικαίας κρίσεως μνήμῃ:

Ψαλμὸς τῷ Δα(υὶ)δ, ὃ ᾖσεν τῷ κ(υρί)ῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί.

Κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με:
Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σῴζοντος:

Οὐκ ἐπὶ τοῖς οἰκείοις μόνον λαοῖς ἀλλὰ καὶ κράτους πλήθει τὰς ἐμὰς ἐλ-
πίδας ἀποκεῖσθαι δίδωμι, ἐκ πολεμίων μοι τοσούτων ἐπικειμένων
διαπαντός· οὐ μόνον νῦν Ἀβεσσαλὼμ καὶ Ἀχιτόφελ· καὶ τῶν σὺν αὐ-
τοῖς· ἀλλὰ καὶ πάλαι γενομένων τις Σαοὺλ τε καὶ πλείστων τῶν τε διὰ τοῦ
ἀοράτους πολεμοῦντων δαιμόνων ὧν περὶ τοῦ ἄρχοντος εἴρηται
ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιέρχεται ζητῶν
τίνα καταπίῃ· ἐξ οὗ μάλιστα ῥυσθῆναι παρακαλῶ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ὁ ῥιασμένος οὖν κύριος διατιθέμενος λέοντα· ῥυσθῆναι δὲ οἱ ἐπὶ τῇ αἰ-
χμαλωσίᾳ κατεχόμενοι· ὁ μὲν οὖν ἀσθενὴς ἐν αὐτῇ δεδεμένων εἶπεν
ἔχων ὑπὸ ταύτης οἰκονομεῖται προσώπου θέλων· ἴνα ἑστῶσι γὰρ ἐ-
σωκεν ὁ πορευόμενος εἰς εἰρήνην· ὁ δὲ ὀφείλων ῥυσθῆναι, ἀναμένει
λύτρον ἔξωθεν ὑπὲρ αὐτοῦ διδόμενον· ὁ τοίνυν ὑπὸ τὸν θάνατον ὤν.
ἐπιδὼς ὅτι εἷς ὁ σώζων, εἷς ὁ λυτρούμενος ἐξ αὐτοῦ τυχεῖν ἀμφοτέρων
αἰτεῖ· εὔχεται δὲ περὶ τὸ τῆς ἐν ταύταις ζωῆς ὡς ἂν σωθῆναι καὶ τῆς
μεταθανάτου ὅτε διδρεύονται πᾶσα ψυχὴ ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ μὴ ἁρπασθεῖς εὑρεθῆ καταπίεσθαι
τυχεῖν τῆς ἐκ τούτου λύτρωσεως ὡς ἂν καὶ τὸν σωτῆρα λέγειν· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἔρχεται καὶ ἐν ἐμοὶ οὐχ εὑρήσει οὐδέν:

ΑΣΤΕΡΙΟΥ

Αὐτοὶ δὲ ἤκαμεν ἐπιπεῖν καὶ ἐν ἐμοὶ ὀλίγα καὶ μικρά· τίς οὖν ὁ σώζων καὶ ὁ λυτρούμενος ἡ ἐπίπονος σωζόμενος ἐπι-
ρεξημένοις ἐλευθέρως ζητήσαι καὶ δώσει τὸ ἀπολλὸς καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀντίλυτρον ἀντὶ πολλῶν· ἔσωζε δὲ
θεὸς ὢν ὁ πηγὴ ἦν θεοῦ λόγου ὄντος οὐ διαιρεῖ γνωσιν εὐδοξῆ ποιεῖ τὴν θεότητα: ΑΣΤΕΡΙΟΥ

Πολλοὺς δὲ ἐφηῦρας τοὺς ἐχθρούς· εἰς ἕνα τὸν λόγον κατέκλεισεν· ἔφη δὲ τοῦ κατὰ μὲν τὸ αἰσθητὸν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ
πλήθους ἄρχων· κατὰ δὲ τὸ νοητὸν ὁ διάβολος τοὺς δαίμονας ἄγων τῷ νεύματι· καὶ λέοντα τοῦτον ὡς ἁρπακτικὸν
ὥσπερ πακτικὸν καὶ δυσωδίας ἔχοντα τόμα καὶ δυσφημίας ἐρευγόμενον ἡ γραφὴ δηλοῦσα τὴν ψυχὴν ἀλλ' οὐ
τὸ σῶμα φησὶν ἁρπάσει: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Οὐ δὲ μάτην φησὶ ταύτης πρὸ τῆς ἐνῴκησεν τεθαρρηκὼς τὴν σωτηρίαν δὲ ἐλπίδα μόνην ἐν ἐμαυτῷ περιφέρων ἱκετεύω τῆς σῆς
προμηθείας τυχεῖν· δέδια γὰρ μὴ δίκην ἀγρίου θηρὸς ἐπελθόντες οἱ πολέμιοι καὶ ἐρημόν με τῆς σῆς προνοίας
εὑρόντες παντελῶς διαφθείρωσιν: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐπειδὴ ἀπὸ φησὶν περὶ τῆς σωτηρίας οὐ θαρρῶ εἰ καὶ τοῦ Χουσὶ οἱ λόγοι καλοί, σῶσόν με καὶ ἐκ τῶν παρόντων μὲν ἐχθρῶν
μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνεδρεύοντος μου τοῦ λέοντος τὴν ἐμὲ βραχυτῆ: ΗΣΥΧΙΟΥ:

Ὁρᾷς λέοντα τὸν θυμικὸν καὶ θηριώδη καλούμενον; ὅταν γὰρ ἐν ἐλάχιστον φύσιν διακακίας ἐνδύσηται τότε λέων
καὶ λύκος καὶ πᾶν ὅπερ ἂν εἴπῃς θηρίον εἰκότως ὀνομάζεται· ἴσως δὲ λέοντα ἐνταῦθα ὀνομάζει τὸν διάβολον
ἁρπάζειν ταχὺ τῶν ἐπιλαμβανομένων εἰωθότα· τυχὼν ὁ τάχα ἀπογράφοντος αὐτὰς τοῦ θ(εο)ῦ μὴ ἰσχύσειν τὸν λυτρούμενον:

ΕΥ ΚΑΙΣΑΡ(ΕΙΑΣ)

Ὁ δίκαιος ἐν παρρησίᾳ ἐστὶ τοῖς μὴ μνήμης κακίας· ἐξαίρετον γὰρ τοῦτο κατόρθωμα τοῦ Δαυΐδ. ὥσπερ οὖν μὲν Μωϋσῆς πρᾶος· πρᾶος γὰρ ἦν παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν Ἀβραὰμ δὲ ἡ πίστις. ἐπίστευσε γὰρ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. καὶ τοῦ Ἰὼβ ἡ καρτερία. καὶ Ἰωσὴφ ἡ σωφροσύνη. καὶ ἡ σοφία τοῦ Σολομῶντος. καὶ τὸ ἐρρωμένον τῶν Μακκαβαίων. οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μεμαρτύρηνται. ἀλλ' ἐν ᾧ ἐκράτει παραδόξῳ παλαίσματι. Δαυΐδ τοίνυν ὡς διὰ πάντων ἀμνησίκακον ἦθος προτιμήσει τοῦ τὸ νικᾶν ἐξ αὐτοῦ τυχεῖν ἐξαιτούμενος· ᾔδει γὰρ ἐκ τοῦ θείου νόμου τὴν μέλλουσαν τοῦ σωτῆρος ἐπαγγελίαν τήν· ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τὰ παραπτώματα ὑμῶν. διὸ μετὰ τὴν ἱκανὴν μετάνοιαν ἐπεύχεται τῆς ἀφέσεως. διατεινόμενος δέ φησιν εἰ μὴ κατόρθωσα τοῦτο μὴ ἐλευθερωθείην πρὸ τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας. μηδὲ τὴν ἐκεῖ ἀπολαύσαιμι δόξαν. ἐν αὐταῖς δέ μου καταληφθείην ταῖς ἁμαρτίαις ἵν' ὥσπερ ἥμαρτον οὕτω μέχρι παντὸς τὴν ἐκεῖ ὀδυνώμενος κατὰ τὴν ψυχήν. μέχρι τοῦ εἰς χοῦν ὑποστρέψαι θανάτου. εἰ δὲ κατόρθωσα τοῦ τύχοιμι τῶν ἴσων λυτρούμενος. καὶ μὴ εἰς ὅλον ἐξ ἁμαρτίας κατεπισχοίην ἐπὶ μέρους τῆς σαρκικῆς ἁμαρτίας :

ΒΑΣ Ἐν τῇ γραφῇ δὲ ἡ ἀνταπόδοσις οὐ πάντως δηλοῖ τοῦ ἴσου τὴν ἀντιμέτρησιν. ἀλλὰ καὶ τὸ κατάρχεσθαι δόσεως ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου. ἐπειδὴ ἄλλοι χρέος εἰσὶ θεοῦ ὀφειλόμενον. ὡς παρὰ τῶν προαποτιθεμένων. φυσικῶς ἐποφείλεται πρόνοιαν. καθ' ἣν ὀφείλουσιν οἱ γονεῖς φησὶ τοῖς τέκνοις θησαυρίζειν. νῦν δὲ παρρησιάζομαι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ κακίᾳ. κενὸς δὲ ἀποπίπτει ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὁ τῆς χάριτος τῆς ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ θεοῦ ἐκπεσών. ἐναντία δὲ τῆς εἰς χοῦν πεσούσης ζωῆς ἡ ἐκ τῆς κεκρυμμένης σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ ἣν ὁ Παῦλος ζῆσαι ἔλεγε. ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ. ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός. καὶ ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ ἐν πίστει ζῶ. τῶν δὲ ἄνω τὸ πολίτευμα ἐχόντων ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ θησαυριζόντων ἐν οὐρανοῖς τὰ ἀγαθά. ἡ δόξα ἐστὶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τῶν δὲ χοϊκῶν καὶ κατὰ σάρκα ζώντων ἡ δόξα κατασκηνοῖ εἰς τὸν χοῦν λέγεται. καὶ ἐπὶ πλούτῳ καὶ ἐπὶ τιμῇ καὶ ἐπὶ σωματικοῖς φρονοῦσι πλεονεκτήμασι δόξαν ἔχουσιν οὐκ ἀναβαίνουσαν εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' εἰς τὸν χοῦν ἐκπιπτομένην οὖσαν : ΘΕΟΔΩΡΗ(ΤΟΥ)

Κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου εἰ ἐποίησα τοῦτο εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά :

Ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι :

μοι τὸ δ' ἂν καὶ οὕτως ἀποπέσοιμι τῆς παρὰ θεοῦ κηδεμονίας γυμνὸς γένοιμι. μηδὲ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριος. ὥστε μὴ μόνον τῆς παρούσης ἐκπεσεῖν βασιλείας. ἀλλὰ καὶ καταβλαβεὶς παραδοθῆναι θανάτῳ. ὁποῖον τὸ εἰς χοῦν κατασκηνώσαι τὴν δόξαν :

ΘΕ Ἐπὶ τὰς ἀνταποδόσεις ἐκφέρομεν λέγει :

ΘΕ Καὶ δεικνὺς ποῖον εἶδος ἀδικίας ἐν ταύτῃ φησὶν εἶναι ἐπάγει : ΘΕΟΔ(ΩΡΗΤΟΥ)

Τῆς ἀρετῆς πολλὰ μόρια. οὐ γὰρ μόνον σωφροσύνη καὶ φρόνησις ἀλλὰ καὶ ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη. ἐν ταύταις τοίνυν ὁ Δαυΐδ τὴν ἄκραν ἀρετὴν ἑαυτῷ μαρτυρεῖ ὅτι τούτους οὐκ ἠμύνατο τοὺς πολεμίους μὴ ἀδικήσας, τὴν ἄδικον δι' αὐτοὺς ὑπομένει φυγήν. οὐ μόνον γάρ φησιν ἀδικίας οὐκ ἦρξα ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἠδικηκότας ἠμυνάμην ἐσχόμην ἀμύνεσθαι ποτέ. πολλάκις γὰρ τὸν Σαοὺλ ὑποχείριον λαβὼν τῆς ἀδίκου δυσμενείας δίκας οὐκ εἰσεπραξάμην. οὐδὲ ἡ χάριν ἔχει· διὸ ταῦτα παρακαλῶ τὸν πάντων ἐφορῶντα ἐπιγράφομεν. δικάσαι μοι δικαίως καὶ εἴ τι τοιοῦτον δέδρακα ποτὲ τῆς μὲν ἐκείνου ἐκπεσεῖν κηδεμονίας γυμνωθῆναι. τοῦτο λέγει γάρ ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. ὑποχείριον δὲ τοῖς δυσμενέσιν ἐκδοθῆναι ὥστε μὴ μόνον τῆς παρούσης με δόξης καὶ βασιλείας γυμνωθῆναι ἀλλὰ καὶ καταβλαβέντα παραδοθῆναι θανάτῳ τοῦτο γὰρ ἐσήμανεν εἰρηκὼς τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι : ΗΣΥ(ΧΙΟΥ)

Πολλὴ τοῦ Δαυΐδ καὶ σφόδρα πρέπουσα τῷ προφήτῃ παρρησία. φησὶ γὰρ εἰ ἐποίησα τοῦτο ποῖον ὁποῖον νῦν αὐτὸς πάσχει. εἴ ποτέ φησι τὸν πλησίον ἐβουλευσάμην εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου τουτέστιν εἴ τινος πλοῦτον καὶ κτῆσιν ἢ βασιλείαν ἥρπασα. χρῆν γὰρ τὴν ἀδικίαν ἐργαζόμενον παραπλήσια καὶ αὐτὸν τοῦ θεοῦ συγχωροῦντος προσδέχεσθαι : ΘΕΟ(ΔΩΡΟΥ) ΑΝΤΙ(ΟΧΕΙΑΣ)

εἰ ἐποίησα τοῦτο ὃ νῦν πάσχω. τουτέστιν εἰ ἠδίκησα. ὃ εὐφημότερον ἐπάγει λέγων εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου ἀντὶ τοῦ εἰ εὕρημαί τι ἄδικον ἐργασάμενος εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά. ἀεὶ τὸ μεῖζον δεύτερον τάττει τοῦ ἐλάττονος· μεῖζον τοίνυν ὂν τοῦ ἀδικοῦντας ὑποφέρειν τὸ μὴ ἄρξαι ἀδικίας δεύτερον λέγει : ΗΣΥ(ΧΙΟΥ)

τουτέστιν μάταιος εἴ τί φησιν τῶν εἰρημένων ἐπραξάμην, ματαιωθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ γελασθεὶς ἐκπέσοιμι :

ΘΕΟ Ἀναχωρήσαιμι φησὶν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου ἄπρακτος μηδὲν ὠφεληθείς φησιν μηδὲ τὸ τυχὸν αὐτοὺς ἀντιδικῆσαι :

τοῦ μὲν δικαίου ἡ ψυχὴ χωριζομένη τῆς προαγούσης σαρκὸς τὴν ζωὴν ἔχει κεκρυμμένην σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ ὅθεν δύναται λέγειν κατὰ τὸν ἀπόστολον ὅτι ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός καὶ ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ ἐν πίστει ζῶ· τοῦ δὲ ἁμαρτωλοῦ καὶ κατὰ σάρκα ζῶντος καὶ συμπεφυρμένου ταῖς τοῦ σώματος ἡδοναῖς ἡ ψυχὴ οἷον ἐν βορβόρῳ τοῖς πάθεσι τῆς σαρκὸς ἐγκυλιομένη καταπατεῖται· ὁ ἐχθρὸς ἐπὶ πλεῖον ἐκμολύνειν καὶ οἷον εἰ καταχωννύειν φιλονεικεῖ ἐπεμβαίνων τῷ πεπτωκότι καὶ τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ καταπατεῖ εἰς γῆν. τουτέστιν εἰς τὸ σῶμα τὴν ζωὴν τοῦ ὀλισθήσαντος :

Ο Ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν εἴ τι τὸ καὶ τὸ ἐποίησα μὴ ἐλευθερωθείην τῆς ἁμαρτίας πρὸ τοῦ θανάτου :

ΘΕΟ αὐτοί φησιν μηδὲν παθόντες δεινὸν παρ' ἐμοῦ καὶ ἐμὲ διαφθείρειν ἀπόρως ἐθέλουσιν καὶ καίσαι :

ΚΥ τουτέστιν ἀποκλεισθήσομαι καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἁπάσης καὶ γένοιμι ὥσπερ χοῦς ὑπὸ πόδας ἐχθρῶν : ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τουτέστιν ἐξαλειφθείη μου φησὶν τὸ μνημόσυνον. τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ καταπατῆσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. τουτέστιν τοιοῦτος μοι περιγένοιτο ὥστε ἐναλειφθῆναι καὶ κατασχεθῆναι καὶ μὴ ὑπολειφθῆναί μου τῆς ζωῆς μνημόσυνον· διὰ τοῦτο ἐπειδὴ δόξα τοῖς Ἰσραηλίταις ἦν τὸ μνημόσυνον τελευτῶντας καταλιπεῖν ἀδοξία δὲ τὸ ἐναντίον· τούτου γὰρ ἕνεκεν καὶ ὁ νόμος προστάττει τοῦ τελευτῶντος ἄπαιδος τὸν ἀδελφὸν λαμβάνοντα τὴν γυναῖκα ἀνιστᾶν σπέρμα τῷ ἀδελφῷ ὅπως μὴ τὸ μνημόσυνον τοῦ τελευτῶντος ἀφανίζοιτο : ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

τῶν μὲν ἄνω τὸ πολίτευμα ἐχόντων ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἡ δόξα ἐστὶν ἐν οὐρανοῖς. τῶν δὲ χοϊκῶν καὶ κατὰ σάρκα ζώντων ἡ δόξα κατασκηνοῖ εἰς τὸν χοῦν λέγεται. ὁ γὰρ ἐπὶ τῷ χοϊκῷ πλούτῳ δοξαζόμενος καὶ ἐπὶ τοῖς σωματικοῖς πλεονεκτήμασι ὡς ἐπὶ θείοις δόξαν ἐν ἑαυτῷ ἔχει οὐκ ἀνιοῦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀλλ' εἰς γῆν ἐκπιπτομένην οὖσαν :

Οἱ ἀλλ᾽ ἢ στρατηγὸν ἀναστῆναι συναγαγόντα στρατιὰς κατὰ τοῦ ἀοράτου πολεμίου ἄρχοντος στρατοπέδου. λέγων· ὁ τοῖς ἀγγέλοις ἡμῖν προστάξας ἀφορίζεσθαι κατὰ τῶν ἀοράτων δυνάμεων τοῦτο δρᾶσον αὐτός. τούτων γὰρ ἡττωμένων καθ᾽ ἣν ἡμέραν οὐκέτι ἐπελεύσομαι μόνος. ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν ἐθνῶν ἐκκλησία κυκλώσει σε. πάσης δαιμόνων πλάνης ἀποβληθείσης. ταύτης δὲ καθάπερ χοροῦ μέσος γενόμενος ὕμνον ἀναπέμψεις περιεστώτων σοι καθάπερ ἐπὶ τῆς ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου. ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε: θεοδωρήτου

τὸ ὡς ἀνάστηθι τὸ μὴ μακροθυμῆσαι δηλοῖ. ὁμοίως καὶ τὸ ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κε. ὕπνον τὴν μακροθυμίαν ὀνομάζων. καὶ ἀνάστα καὶ μὴ ἀπώσῃ ἡμᾶς. οὐ καιρὸς γὰρ φιλανθρωπίας. ἀλλὰ δικαίας ὀργῆς. ἐπεὶ τοίνυν τοῖς ἐχθροῖς μου τὸ πέρας τὴν ἄδικον αὐτῶν ἔφοδον καταπαύσας ἐστὶ καὶ συνήθως θέλεις τοῖς ἀδικουμένοις ἀμύνειν. τοῦτο δέ σοι ποιήσαντι πάντες ὕμνους προσοίσουσι τῷ ὕψει ἐφορῶντα πάντα καλοῦντες. καὶ δίκην ἀξίαν τοῖς ἀδίκοις ἐπιτιθέντα. τὸ γὰρ εἰς ὕψος ἐπίστρεψον ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸς ὢν φύσει. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς ἀγνοούμενος δείχθητι ὅπερ ὑπάρχεις διὰ τῆς περὶ τῶν ἀδικουμένων κηδεμονίας: βασι ἢ καὶ οὕτως ἐξεγείρεσθαι τὸν κύριον ἤδη τῆς ἀναστάσεως εὔχεται εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν τὴν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὕψωσιν ἥτις ἡμῖν γενήσεσθαι μετὰ τὸ εἰς ἔσχατον ὅρον τὴν κακίαν τῶν ἐχθρῶν ὑψωθῆναι ἢ καὶ τὸ ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σημαίνει ὅτι ὅσον ἂν κορυφωθῇ ἡ κακία πρὸς ἀμετρον χεομένη καθάπερ ἰατρὸς δύνασαι τῆς νομῆς στῆσαι τὰ πέρατα. παιδεύῃ καὶ ἐπαγωγὴν πληγαῖς. ἐπὶ λοιπὸν ἐξεγερθῆναι παρακαλεῖ τὸν κριτὴν εἰς τὴν ἐκδίκησιν παντὸς ἁμαρτήματος. καὶ τὰς προδιατεταγμένας ἡμῖν ἐντολὰς τελεσθῆναι ἐπὶ τὸ μυστήριον τῆς ἀναστάσεως ἀναγομένου τοῦ λόγου. ἢ καὶ διὰ τὸν αἰῶνα ἄλλον ὁ προφήτης παρακαλεῖ δικαίως τῷ προστάγματι μαθόντα παρ᾽ αὐτοῦ καὶ τὴν μίαν παραπεμπόμενον. ὅσα ἂν αὐτὸ ἐξ καὶ οἱ λοιποὶ ποιμάνουσι σωφρονήσωσιν. ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς κυκλούσης σε συναγωγῆς ἣν ἐκ τῆς διαθήκης κατασκευάσας εἰς ὕψος τῆς δόξης ἧς εἶχες πρὸ τοῦ τὸν κόσμον γενέσθαι: διδύμου λέγεσθαι καὶ οὕτως ὑψωθῆναι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν ὑψωθῆναι παρακαλεῖ τὸν θν. οὕτω γάρ φησιν τέλος ἕξει τὰ τῆς ἀδικίας δι᾽ ἣν ἐχθροί μου τυγχάνουσιν. λέγει δ᾽ ἂν καὶ πέρατα ἐχθρῶν τὰς ἀλαζονείας. ἐπαρθῆναι φαίνεται τὸ ὑψηλὸν δοκεῖν ἐν τέλει εὐμαρίᾳ νομίζουσιν. οὐκ ἀμυντικοῦ δὲ ἡ εὐχή. μὴ ἀποδιδοὺς γὰρ κακὰ ἀντὶ κακῶν. ἀλλ᾽ ἀφελόμενος εὔχεται γνῶναι τοὺς ἐχθροὺς ὡς ὁ θεὸς ὑψοῦται ἐν τοῖς πέρασιν αὐτῶν.

Ἀνάστηθι κε ἐν ὀργῇ σου ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου:

Καὶ ἐξεγέρθητι κε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον κς κρινεῖ λαούς: διάψαλμα

ὀργῇ χρησάμενος οὐ κατὰ τῆς οὐσίας ἀλλὰ τῆς ἐχούσης χειρίας τῆς προθέσεως φερομένης διαφορᾶς ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου φανερὸν ὡς οἱ τοῦ λαοῦ καὶ θῦ τυγχάνουσιν ἐχθροί: θεοδώρου ὁ μὲν ὡς σύμμαχος ἐν χόλῳ ὁ θεοδοτίων δὲ ἐν θυμῷ ὁ δὲ ἀκύλας ἐν ἀμύνῃ περὶ θεοῦ ἡρμήνευσεν. παρακαλεῖ τοίνυν τὸν δίκαιον κριτὴν ἐπὶ μακροθυμίᾳ ἀλλὰ δικαίᾳ χρησάμενον ψήφῳ τὴν τιμωρίαν ἐπιθεῖναι τοῖς ἀδικοῦσι. τὸ γὰρ ἀνάστηθι ἀντὶ τοῦ μηκέτι μακροθυμεῖ τέθεικεν. τοιοῦτον ἐστι τὸ ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κε. καὶ γὰρ ἐκεῖ ὕπνον τὴν μακροθυμίαν ἐκάλεσεν καὶ ἀνάστα κε μὴ ἀπώσῃ ἡμᾶς. οὐ καιρὸς γὰρ φιλανθρωπίας ἀλλὰ δικαίας ὀργῆς ἐπειδὴ τοίνυν τοῖς ἐχθροῖς μου τὸ πέρας τὴν ἄδικον αὐτῶν ἔφοδον καταπαύσασθαι:

βα τὸ μυστήριον τῆς ἀναστάσεως ἢ δὲ ἐγείρεσθαι εὔχεται ὁ προφήτης εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν τὴν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὕψωσιν ἥτις γενέσθαι μετὰ τὸ εἰς ἔσχατον ὅρον τὴν κακίαν τῶν ἐχθρῶν ὑψωθῆναι ἢ καὶ τὸ ὑψωθῆναι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν τοιοῦτόν τι ἂν αἰνίσσοιτο ὅτι ὅσον ἂν κορυφωθῇ ἡ κακία καὶ προβληθῇ ἐπὶ τὸ ἄμετρον καὶ ὑπερόριον χυθεῖσα τῇ περιουσίᾳ τῆς δυνάμεως δύναται ὡς ἀγαθὸς ἰατρὸς προκαταλαμβάνειν τῆς νομῆς τὰ πέρατα στῆσαι τὴν νόσον νεμομένην καὶ ἐπιοῦσαν καὶ διακόψαι αὐτοὺς τὴν συνέχειαν ταῖς παιδευτικαῖς σου πληγαῖς:

ἀθανασίου τουτέστιν ἐν τοῖς κραταιοῖς τῶν ἐχθρῶν σου πέρατα ἀρ ταῖς ἀκραι δηλοῖ: ἡσυχ ὑψωθῆναι τὸν χν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ παρακαλεῖ ἐπὶ συντελείας καὶ ἀφανισμοῦ τῶν δαιμόνων ἐν ἐκείνῳ ὅταν γὰρ ὑψωθῶ πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. πέρας δὲ αὐτῶν καὶ κατάλυσις τῆς τῶν πονηρῶν ἐχθρῶν δυναστείας ἐγένετο: θεο ἀντι οὐχ ὅτι αὐτὸς ὑψοῦται οὐ γὰρ προσθήκη τις ὑψώσεως ἀλλ᾽ ὅτι ἐν ταῖς διανοίαις ἡμῶν τοιαύτη ἐγγίνεται ἔννοια περὶ αὐτοῦ ἐπιλαμπτιπ... φοῦ ἐνόμισεν ἡμέραν τοῦτο λέγει ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου τουτέστι πάντας περιλαμβάνειν τιμωρίαν τοὺς ἐχθροὺς γνώρισον ἅπασι τὸ ὕψος σου καὶ τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο γὰρ μάλιστα ἀφορίζεσθαι τοῦ πάντας τιμωρηθῆναι: θεοδω οὐ γὰρ ἐνομοθέτησας τοῖς ἀδικουμένοις ἀμύνειν ὅ τοίνυν τοῖς ἄλλοις ἐνετείλω ποιεῖν δρᾶσον οὐδὲ ἔσται καὶ τῆς ὁμοίας μετ᾽ ἄλλος ὑπὸ τῆς: βασι δυνατὸν μὲν καὶ περὶ τὸ μυστήριον τῆς ἀναστάσεως ὁ λόγος ἀναφέρεσθαι παρακαλοῦντος τοῦ προφήτου ἐξεγερθῆναι τὸν κύριον. καὶ τὰς προδιατεταγμένας ἡμῖν ἐντολὰς τελεσθῆναι. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ κατάστασιν τῶν πραγμάτων τοῦ προφήτου λαμβάνεσθαι παρακαλοῦντος ἐξεγερθῆναι τὸν θν εἰς ἐκδίκησιν τοῦ προστάγματος ᾧ ἐνετείλατο πρόσταγμα δὲ τὴν τιμὴν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν μητρὸς ὅπερ παραβαίνει ὁ υἱὸς αὐτοῦ διὸ παρακαλεῖ εἰς ἐκείνου αὐτοῦ ἐπανορθώσειν καὶ σωφρονισμὸν τὸν πολλὴν μὴ μακροθυμεῖν τὸν θν ἀλλ᾽ ἐξεγερθῆναι ἐν ὀργῇ καὶ διαρπάσαι ἐκδικῆσαι τὴν ἰδίαν ἐντολήν οὐ γὰρ ἐνεργήσειν ἐκδικῆσαι ἀλλὰ τὸ πρόσταγμα τοσοῦτον καταφρονηθέν: θεο ταύτης γὰρ σου τῆς προνοίας δειχθείσης ἅπαντες ὅσοι τοὺς ὕμνους προσοίσουσι καὶ θῦ ὕψιστον ἀποκαλέσουσι ἀποδείκνυντες τὸ γὰρ εἰς ὕψος ἐπίστρεψον ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸς ὢν φύσει παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς ἀγνοούμενος δείχθητι ὅπερ ὑπάρχεις διὰ τῆς περὶ τοὺς ἀδικουμένους κηδεμονίας ἐν τῷ προφητικῷ: ἀπολιν πάντας ἐφορῶντας ἐξ τὴν ἀξίαν δίκην τοῖς ἀδικοῦσιν ἐπιτιθέντα. αὐτὸν ἔθνη πολλὰ συγκροτοῦμεν ἀντὶ τὴν ἐκκλησίαν δηλοῖ καὶ διαγγελλόμενον φησὶ ὁ κς συναχθήσεσθαι πρὸς αὐτόν. τούτου δὲ γενομένου ἄνω καὶ πρὸ τοῦ ὕψος ἐπιστρέψειν τὸν κριτὴν παραδόντα τὴν βασιλείαν: θεο ἀντι ἐπειδὴ δὲ ἠρέθη πρὸς ἑαυτὴν ἐπὶ τοῦ ἀπὸ βασιλείας τῶν μὲν τῷ ἀβδ τῶν δὲ τῷ αἰεσσαλωμ προσκειμένων ἀκολούθως εἶπεν ὅτι τῶν ἐπαναστάντων μοι δικαίως ἐδεδοικότων κατὰ τὸ πρόσταγμα τὸ συναχθὲν ἀπελαυνόμενον τοῖς λαοῖς ἐν οὕσαις παρθῆς αἰ συναχθήσονται διεγείρεσθαι τὰς καθολικοὺς ἐσοι εὐχαριστίας ἀποδιδόντες. ὑπὲρ τῆς κυκλούσης σε συναγωγῆς ἣν ἐκ τῆς διαθήκης κατασκευάσας. διὰ γὰρ τοῦτο ὕψος δειχθήσῃ: βασιλείου πρὸ τοῦ τὸν κόσμον γενέσθαι: εὐσεβ ὁ σωτὴρ καὶ τῶν ἐχθρῶν ἐκ πολλῶν ἀρθέντων καὶ τῆς δαιμονικῆς πλάνης ἀπελαθείσης τῶν ἐθνῶν γένοιτο κλῆσις. καὶ τῶν ἐκλεκτῶν συναγωγὴ κατασκευάσοιτο. καὶ αὐτὸς ὥσπερ ἐν χορῷ μέσος γενόμενος τῆς ἑαυτοῦ ἐκκλησίας ἀναπέμψεις τὸν αὐτοῦ περὶ τὸν περιεστώτων ὕμνον: ἀθανασίου τῆς συναγωγῆς δῆλον ὅτι τὸ δὲ εἰς ὕψος ἢ τὸ μὴ τιμωρεῖν ἀνίεται πρὶν εἰς ὁ μὲν ἠλέγχεν ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας. ἢ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀναφοίτησιν. ἐπορεύθη γὰρ ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ πρὸ ὑπὲρ ἡμῶν: ζη ἐν

Κρίνομεν δὲ κατὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ κατὰ τὸν δικαίαν μου ὠδήν:

ἑξῆς   καισαρ(είας)

ἐπιστημονικὸν καὶ μάλα τὸ πέρας ἀπιέσθαι γενέσθαι κακίας· κυνέρρησιν δὲ τοῖς δικαίοις πρὸς τὸ μὴ καὶ χειμάζε-
σθαι· περὶ δικαιοκρισίας ἐπὶ τὸν τοῦ θεοῦ μόνον δίκαιον ἀποφαίνει κριτήν· ὡς καὶ μόνον ὁρῶντα καρδίας· αὐτὸς γὰρ
ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἄλλος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τιμωρῶν· αὐτὸς δὲ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν
καρδίας· οὐκ εἰ ἡ κρίσις ἀφανὴς ἐγὼ τὸ ἴσον αὐτοῦ· τοιοῦτον δὲ ἐτάζας τὸν θεὸν πεπαρρησιασμένως συνειδότι φησίν:
χρὴ ἀγαθὴν ἐλπίζειν· διὰ τὸν ἐτάζοντα καρδίας καὶ νεφρούς· ὡς δηλονότι λοιπὸν ἔχων οὐδὲν ἐν καρδίᾳ: θεοδωρή(του)
νεφροὺς δὲ λέγει τοὺς λογισμούς· ἐπειδὴ τὰς ὑπογαστρίους ὀρέξεις οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν: βασιλείου
καρδίαν γὰρ τὸ ἡγεμονικὸν καλεῖ· νεφροὺς δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν ἡ γραφή· κριτὴς οὖν ὁ θεὸς καὶ δογμάτων εὐσεβείας ἢ μὴ
καὶ κινημάτων παθητικῶν· ἐτάζει δὲ τὸ μὲν πάντα ποίαν ἐρευνήσας πᾶσαν τῶν δικαίων· ἐτάζει δὲ πράξεις καὶ λογισμοὺς
ὁ θεός· διὸ μὴ πρὸ καιροῦ τις κρινέτω· ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος· ὡς δὲ πολεμίου μέρος βοήθειαν ζητεῖ ὡς οὐκ ἔστι πολλοῦ τούτου
τὴν ἐλπίζων ὡς ὅπλα τι καὶ ἀφορμήν· εὐθὴς δὲ τὴν καρδίαν ὁ μὴ
λείπων ἢ ὑπερβαίνων· ἀλλὰ τὸ μέσον ἔχων τῆς ἀρετῆς· οἷον περὶ ἀν-
δρείαν ἁμαρτῶν σκολιὸς οἷον ὁ μὴ ἔχων τὴν ἀνδρείαν ἢ θρασὺς ἢ δειλός:
ἀλ(λως) ἐτάζει δὲ ὁ θεὸς οὐχ ὡς ζητῶν ἀλλ' ὡς ἔχων τὴν γνῶσιν· νεφροὺς δὲ ψυ-
χῆς ὀνομαστικὰς ἀκουστέον δυνάμεις· ἀμέλει περὶ φαύλων εἴρηται
ἐγγὺς ἢ τοῦ στόματος αὐτῶν· πόρρω δὲ ἀπὸ τῶν νεφρῶν· δυνάμει
δὲ τοῦτό φησιν· ἐπιζητεῖ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· ἀπὸ τῶν δὲ δικαίαν
βοήθειαν εὐθεῖαν ἔχω καὶ ἁπλοῦν τὴν καρδίαν: θεοδώρου
ἀντὶ τοῦ συντελεσθήτω ἀπαρτισθήτω ὁ σύμμαχος τέθεικεν ἢ μάταια ἐδηλοῖ
διχθείη τῶν κακίᾳ συζώντων ἡ πονηρία· ὥσπερ οὖν ὁ τρόπος τῆς ἀρετῆς
προφῆναι τὴν προκειμένην αὐτοῖς πορείαν ποιήσονται: ἡσυχ(ίου)
προσκόμμα ἄρα τοῖς δικαίοις ἡ τῶν ἁμαρτωλῶν πονηρία· προσκόπτουσιν ἐκ-
κόπτεσθαι καὶ συντελεσθῆναι· τουτέστι παύσασθαι· ὁ προφήτης προσηύξατο
ὡς ὑπὸ τὸν δίκαιον εὐθεῖαν ὁδὸν οὐδενὸς αὐτὸν περισπῶντος πορεύεσθαι:
ἀλ(λως) θε(ο) νεφροὺς ἐνταῦθα τοὺς λογισμοὺς ὀνομάζει· ἐπειδὴ γὰρ τὰς ὑπογασ-
τρίους ὀρέξεις οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν· ἐντεῦθεν δὲ λοιπὸν κινοῦν-
ται τῆς ἐπιθυμίας οἱ λογισμοί· νεφροὺς τροπικῶς τοὺς λογισμοὺς
προσηγόρευσεν· ὁ τοίνυν φησὶν τοὺς κεκρυμμένους τῆς διανοίας
λογισμοὺς ἐπιστάμενος δικαίαν μοι παρέξει βοήθειαν· ἀεὶ δὲ τοῦτο
ποιεῖν εἴωθεν· τοῖς γὰρ ἀδικουμένοις ἐπαμύνων διατελεῖ ἐν τοῖς ἑ-
ξῆς λοιπὸν καὶ δέδεικται τοὺς πονηρίαν ζῶντας τὰς δικαίας τι-
μωρίας ὑποδεχομένους καὶ προσαγορεύει τοῦ ἀχιτόφελ τὸν ὄλεθρον:
ἀλ(λως) β ἐπειδὴ καρδίαν πολλαχοῦ ἡ γραφὴ ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ παραλαμβάνει
νεφροὺς δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς καὶ ἐνταῦθα τὸ αὐτὸ
σημαίνει ὅτι ὁ θεὸς κρινόμενος ἐπὶ τοῖς δόγμασι μου οἷς ἔχω περὶ τῆς
εὐσεβείας καὶ ἐπὶ τοῖς κινήμασι τοῖς παθητικοῖς· ἐτασμὸς δὲ κυ-
ρίως ἐστὶν ἡ μετὰ βασάνων ἐξετασμὸν προαγομένη ἔρευνα· παρὰ τῶν κριτῶν τοῖς ἐξεταζομένοις ἢ κρυπτομένοις παρ' αὐτῶν
τοῖς τὰς ἀληθείας ἀνάγκῃ τῶν πόνων εἰς τὸ ἐμφανὲς καταστήσωσι τὸ λανθάνον: διδύμου
ἐπὶ θεοῦ τὸ ἐξετάζειν καὶ ἐρευνᾶν καρδίας· οὕτω ζητεῖν καὶ ἀνιχνεύειν δηλοῖ ἅμα πάντα τελείως κατὰ ἀλήθειαν ἔχει: ἀλ(λως)
δυνάμει τοῦτο διδάσκει ἔτι γοῦν εὐθεῖς τὴν καρδίαν σώζεται πᾶσι· τῶν δὲ δικαίαν βοήθειαν παρ' αὐτοῦ εὑρήσομαι εὐθεῖαν
καρδίαν ἔχων ἐκ τοσούτων
πάντως δόλου· διὸ καὶ
ἐπὶ τὴν κακίαν μὲν
κριθῆναι δὲ
ομαι:

Συντελεσθήτω δὴ πονη-
ρία ἁμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον
ἐτάζων καρδίας καὶ νε-
φροὺς ὁ θεὸς δίκαιος:
Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ
θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:

Συντελεσθῆναι τὴν πονηρίαν αἰτήσας, οὐ δεινοῦ λέγει διὰ [illegible] ἀκουσίως παθεῖν τοὺς ἐχθροὺς τὴν συντέλειαν ἀλλὰ
γνώσει προαιρέσει κριτὴν γινώσκοντας δίκαιον τὸν θεόν· διὸ φοβεῖσθαι ἐπιβουλεύειν τὸ πλημμελεῖν. δίκαιος γὰρ ὢν διὰ τὴν ἰσχὺν
ἀμέλει δύναται κολάζειν τοὺς ἁμαρτάνοντας καὶ διὰ [illegible] πολλάκις μακροθυμεῖ. τοῦτο γὰρ μὴ ἔχων ἄρ' ἂν
ἀπώλλυεν ἅπαντας τῆς διανοίας τῶν ἀνθρώπων ἐπιρρεπῶς ἐχούσης πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν. μακροθυμεῖ δὲ καιρὸν μετανοίας
διδούς. οὐ βούλεται γὰρ τὸν ἁμαρτωλὸν οὐκ ἀποθανεῖν μᾶλλον ἢ ζῆν. τὸ γὰρ χρηστὸν τοῦ θεοῦ φησιν εἰς μετάνοιάν σε ἄγει.
μὴ δεῖσθαι οὖν διὰ μακροθυμίαν τὴν κακίαν ἐλέγχων ἐπάγων ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς· τουτέστι τῆς κρίσεως ὅτε καὶ ῥομφαία
ἥκον ἡμέν ἡ καὶ βέλη κολάσεως κατὰ τῶν πυρουμένων ἐκ τῆς πυρώσεως τῶν παθῶν. ἄλλοι δὲ πολλάκις τὴν
κόλασιν ῥομφαίαν ὥσπερ ἀμέλει ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες
ἁμαρτωλοὶ λαοῦ· ὁ γὰρ πᾶς ἁμαρτωλὸς σφαγῇ παραδίδοται. καὶ
ἐν σοφονίᾳ δέ φησιν ὁ θεός· καὶ ὑμεῖς αἰθίοπες τραυματίαι ῥομφαί-
ας μού ἐστε. αἰθίοπας δὲ λέγει τὸν σκοτασμὸν καὶ τὴν ἄγνοιαν.
καὶ ἐν ἐξόδῳ δὲ πρὸς τοὺς ἀμφὶ τὸν μωϋσέα φασὶν οἱ γραμματεῖς
τῶν υἱῶν ἰσραήλ· ἴδοι ὁ θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι· ἐβδελύξατε γὰρ τὴν ὀσμὴν
ἡμῶν ἐναντίον φαραὼ δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀπο-
κτεῖναι ἡμᾶς. τὴν θανατηφόρον ὀργὴν ῥομφαίαν εἰρήκασιν. μακροθυμεῖ
δὲ τὸ μὴ χρήσασθαι ἅμα τῇ λύπῃ καὶ τὸ ἐντεῖναι καὶ ἑτοιμάσαι μὴν ἐμφαί-
νει [illegible] καὶ σκεύη θανάτου τοὺς ὑπερβάλλοντας ταῖς κολά-
σεσι· τοὺς καὶ σκεύη λεγομένους ὀργῆς: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Ἔχει δὲ καὶ φιλανθρωπίαν δι' ἣν ἐπὶ πλεῖστον ἐκφέρει τῶν ἀνθρώπων τὰ
πλημμελήματα· ἔπειτα εἰ ποτὲ ἴδοι τοὺς ἀνθρώπους ὄνησιν δι' αὐτῆς
οὐ καρπουμένους ἐκ τῆς ταῖς ἀπειλαῖς ἐκφοβεῖ τὴν τιμωρίαν
ἀναμαλλόμενος· εἰ δὲ καὶ ταύτης καταφρονήσαντες ἐπιμένοιεν
ἁμαρτάνοντες αὐτίκα τὴν παντελῆ ἐρίαν ἐπάγει τὸ δίκαιον ἔχου-
σαν. ταῦτα διὰ τῶν ἐπαγομένων ἐδήλωσεν: ἩΣΥΧΊΟΥ
Ἀγαθὸς ὁ μοῦ καὶ φοβερὸς ὁ κριτὴς ὁ ἡμέτερος· ὡς μὲν γὰρ ἀγαθὸς
μακροθυμεῖ, φοβερὸς δὲ ὡς ἰσχυρὸς καθέστηκεν· οὐ μὴν τοῖς
ἁμαρτωλοῖς ὡς ἰσχυρὸς μόνον ὑπάρχει φοβερὸς ἀλλὰ γὰρ καὶ ὡς
δίκαιος. δικαίου γάρ ἐστι φέρειν ἑκάστῳ τὴν ἀμοιβὴν ὧν ἔπραξε:
Χ ΗΣ Ἐὰν γὰρ ἐπαγγελοῦν δεῖσθαι ἐπιθυμῶν δύναται, ματαιοῖ δὲ καὶ τὴν κρίσιν
τὴν μέλλουσαν πρὶν αὐτὴν ἐλθεῖν τιμωρούμενος ἅπαντας:
ΘΕΟ ταύτας ἀρ' οὐ τιμωρίας ἀπειλῆς· στιλβώσει γὰρ εἰ ὡς ἐν [illegible]
καὶ ἐνέτεινεν τὸ τόξον ὃν τοῦ βέλους ἀφῆκεν καὶ διδασκαλίαν κατὰ τῶν
ἀφήσει τὰ βέλη εὐθὺς ἐπιστώθησεν: ἩΣΥΧΊΟΥ

Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν:

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει· τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό. καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου:

Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο:

Ὁ τὴν ῥομφαίαν κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων κέχρηται, στιλβοῖ δὲ
αὐτὴν καὶ ἵνα τῆς ἀπειλῆς ὁ φόβος πρὸς ἐπιστροφὴν τοῖς ἁμαρ-
τάνουσι γένηται: ΚΥΡΙΛΛΟΥ
Στιλβώσει ἀντὶ τοῦ γυμνώσει καθ' ὑμῶν τὴν μάχαιραν φιλανθρωπον δὲ τὸ κήρυγμα καὶ ἐξ ἡμέρου τινος θεοῦ προτιθέ-
μενον τοῖς οὖσιν ἐν ἀσθενείαις. οὐ γὰρ ἀπειλῶν ὅτι γνόρασιν ἐργάζεται τῶν πονηρῶν ἡ ἀπειλὴ ἐν τὴν ῥομφαίαν αὐ-
τοῖς ἀμελ[illegible] λοιπὸν τὸ θάνατον ἐπιφέρειν ὅτι παντὶ καὶ παντὸς [illegible]
τεινε δὲ καὶ τὸ τόξον ἕτοιμον ἔχων αὐτὸ τῶν τοῦ θανάτου σκευῶν ἤτοι τῶν βελῶν ἐστι μετὰ [illegible] καὶ ἐξειργάσθαι φησὶν
τοῖς καιομένοις τοῖς τῆς γεέννης υἱοῖς οἱ καταικαίρους ἀκούσονται τοῦ κριτοῦ λέγοντος· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ
κατηραμένοι· καὶ τὴν ὀξεῖαν ῥομφαίαν γενέσθαι καὶ τὸ τόξον καὶ βέλη καὶ σκεύη θανάτου· τὰς διαφορὰς τῶν κολάσεων
φαμὲν ὑποδηλοῦν ἤγουν δυνάμεις τινὰς τὰς ἐπὶ φθορᾶς ἀναλόγως τοῖς ἑκάστου πλημμελήμασι τὰς δίκας:
ΘΕΟ Οἱ γὰρ τὴν ἐμπρησμὸν τῆς ἁμαρτίας ὕλην δεξάμενοι καὶ ξύλα καὶ χόρτον καὶ καλάμην οἰκοδομήσαντες ἥ φησιν
ὁ θεῖος ἀπόστολος τοῖς πυρφόροις τούτοις καταληφθήσονται βέλεσιν:
Θ Δ Καὶ βέλη μὲν τὴν τιμωρίαν φησὶν καιομένοις δὲ τοῖς ἀξίοις πυρός: ἩΣΥΧΊΟΥ
Καιομένους καλεῖ τοὺς τῷ πυρὶ τῆς ἡδονῆς φλεγομένους καὶ κατὰ τούτων τὰ βέλη παρασκευάζειν λέγει:

ταύτας ὠδῖνας ἐπ' ἀχιτόφελ ἐπληρώθη [illegible] παρευδοκιμηθεὶς γὰρ ὑπὸ τοῦ χουσὶ καὶ τὰ πράγματα τοῦ ἀβεσσαλὼμ [illegible] ἀπογνοὺς καὶ τὴν μέλλουσαν ἐκ τοῦ δαδ [illegible] δίκην οἴκαδε ἀναχωρήσας ἀπήγξατο [illegible] παθεῖν τὸν δαδ· καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ κακίαν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν ἀνεμάξατο· καὶ καθόλου δὲ πᾶς [illegible] ὃν εἰργάσατο κακὸν καθ' ἑαυτοῦ τὴν ψῆφον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως φέρει:

διδύμου

καὶ πάλιν ἡ κακία πόνον τὸν ἐν τῇ κολάσει συλλήψεται· καὶ ἡ ἁμαρτία δὲ βαρύτατος πόνος [illegible] λίθου κάτω γὰρ φέρει τὸν ἔχοντα· [illegible] ἡ ἀδικία πρὸ τῆς ἀνομίας εἴρηται [illegible] [illegible] ὁ νόμος [illegible] τῆς δικαιοσύνης· [illegible] ἀδικίας [illegible] ἀνομίαν· καὶ κάϊν γὰρ πρότερον [illegible] ἀδικίαν ἀποκτείνας τὸν ἀδελφόν· [illegible] ἡ κακία· [illegible] λάκκος δὲ ἡ κακία· εἴρηται γὰρ [illegible] [illegible] λάκκος ὕδωρ· οὕτω ψυχὴ κακίαν αὐτῆς· [illegible] τυφλὸς τυφλὸν [illegible] εἰς βόθρον· [illegible] καὶ μαθητάς:

βασιλείου:

εἰς βόθρον δὲ [illegible] ὁ δαδ· οὐκ ἔμοσε φησὶν ὁ παῖς ἀλλ' ὁ διὰ μαρτίας εἰς ἑαυτόν· [illegible] ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου γεγέννηται· καὶ τοῦτον συλλαβὼν καὶ ὠδινήσας ὁ διάβολος [illegible] αὐτὸν ἐκ [illegible] τὴν ἀδικίαν αὐτοῦ [illegible] [illegible] λάκκον γὰρ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ὁ ἰωσὴφ ἐνεβλήθη· [illegible] αἰχμαλωσίας [illegible] λάκκῳ· καὶ ἐν τοῖς ψαλμοῖς [illegible] [illegible] ὀρύξαν [illegible] λάκκους [illegible] [illegible] φρέαρ δὲ ὀρύσσει ἀβραὰμ καὶ οἱ παῖδες τοῦ ἰσαάκ· καὶ [illegible]

ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν:

Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο:

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται:

Ἐξομολογήσομαι τῷ κῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυ τοῦ ὑψίστου:~

[illegible] ὁμοουσίῳ· [illegible] ἔνθεν [illegible] ὕδατα ἀπὸ [illegible] φρέατος πηγῆς· καὶ [illegible] [illegible] μυστήριον· [illegible] λάκκοις [illegible] [illegible] καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς [illegible] [illegible] καλύμματος ἀναλάμπει φῶς· καὶ πηγὴ [illegible] ὕδατος ἐν λόγῳ καὶ δόγμασιν· ὀρύττων τοίνυν [illegible] φρέατος πηγῆς· οὕτω γὰρ χρηματίσωμεν [illegible] ὀρύξαντων φρέατα πατριαρχῶν· λάκκον δὲ οὗτοι [illegible] ἐμπεσούμεθα [illegible] μηδὲ [illegible] τοῖς ἐν [illegible] [illegible] ὑπεύθυνοι:

θεοδώρου

[illegible] οὐδεμίαν καταλείπουσι [illegible] μηδὲν [illegible] τὸν παράνομον [illegible]

[illegible] ταῦτα λέγει [illegible] οὐκ ἔμοσε γὰρ φησὶν ὁ παῖς [illegible] τῆς ἁμαρτίας ἑαυτὸν εἰς [illegible] [illegible] τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου γεγέννηται· ἰδοὺ ὠδίνησεν [illegible] τῆς ἀδικίας καὶ συνέλαβεν αὐτὸν ἐν τοῖς [illegible] [illegible] ὁ διάβολος [illegible] αὐτὸν [illegible] τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ [illegible]

Ὁ ὠδινήσας ἀνομίαν συνέλαβε πόνον ἐπὶ τὸ τίκτειν ἀδικίαν· ταῦτα [illegible] ὄλεθρον [illegible] κολασθησόμενον διὰ ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν [illegible] καταλλήλως καὶ πόνον τὸν ἐν τῇ κολάσει συλλήψεται: θεοδώρου

ταῖς οἰκείαις φησὶν ἁλώσεσθαι [illegible] καὶ τῷ οἰκείῳ πόνῳ [illegible] [illegible]:

θεοδ(οτίωνος) ἀπολι(ναρίου):

ταῦτα [illegible] καὶ [illegible] [illegible] τοῦ ἀχιτόφελ κατὰ τὴν τοῦ χουσὶ [illegible] [illegible] αὐτὸς [illegible] [illegible] τὸν φόνον καὶ [illegible] καταισχύνεσθε [illegible] [illegible] τὰ τοῦ ἀβεσσαλὼμ πράγματα [illegible] καὶ αὐτὸς οὕτως ὑπὸ τοῦ δαδ [illegible] [illegible] αὐτοῦ [illegible] ἑαυτὸν παραδίδωσιν καὶ πάντα [illegible] τοῖς ἑαυτοῦ λογισμοῖς [illegible] [illegible] ἑαυτοῦ πονηρίας [illegible] πονηρίας κατὰ τοῦ δαδ· ταῦτα [illegible] τοῦ ἑαυτοῦ [illegible]: θεο(δοτίωνος) ἀπολι(ναρίου)

[illegible] φησὶν εἰργάσατο τὴν [illegible] ἐκ μεταφορᾶς [illegible] καὶ [illegible]

Καὶ καθόλου δὲ πᾶς [illegible] εἰργάσατο κακὸν καθ' ἑαυτοῦ τὴν ψῆφον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως φέρει:

ησυ(χίου)

Οὐ τυγχάνοντα φησὶν μέλλει τὸν ἄδικον [illegible] τιμωρίαν [illegible] κεφαλὴν [illegible] [illegible] τοῦ ἀδίκου [illegible] τιμωρίαν τὴν ὑπὲρ τῆς ἀδικίας λέγει τὴν ἐπὶ κορυφὴν [illegible] παρὰ τοῦ δικαιοκρίτου [illegible]:

θεοδώρου

τὸ δὲ ἐξομολογήσομαι φησὶν [illegible] ποιήσομαι τὴν εὐχαριστίαν κατὰ τὴν [illegible] αὐτῷ δικαιοσύνην: [illegible] καὶ [illegible] εὐχαριστίαν [illegible] [illegible] ἐπικεκλημένον [illegible] τὸ ὄνομα τοῦ κυ ὑψίστου [illegible] [illegible] ταπεινὸς γὰρ ὤν τις οὐ δύναται [illegible] [illegible] προσηγορίας [illegible] [illegible] μεταφοριζόμενος:

εὐς καισαρ

[illegible] λάκκον ὀρύξας [illegible] ἀδικούντας [illegible] [illegible] ἐξομολογήσομαι φησὶ τῷ κῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· [illegible] [illegible] καὶ ψαλῶ δὲ τῷ ὀνόματι κυ τοῦ ὑψίστου· [illegible] καταξιωθήσεσθαι τοῦ χοροῦ τῶν παρ' αὐτοῦ [illegible]:~

ΕΙΣΤΟΤΕΛΟΣ
ΥΠΕΡΤΩΝ
ΛΗΝΩΝΨΑΛ
ΜΟΣΤΩΔΑΔ

Οὐ πάλαι θαυμαστὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· μετὰ δὲ τὴν τοῦ σωτῆρος παρουσίαν γέγονε· ὅτε καὶ συναγωγὴ λαῶν ἐκύκλωσεν αὐτόν·
μος τῷ νῦν ῥηθέντι ἐκ στόματος νηπίων καὶ τὰ ἑξῆς· τὴν γὰρ ἐν ταῖς καὶ καινὴν συναγωγὴν μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν αὐτοῦ· συμφώ-
νως ἐκ νηπίων διδάσκει συνεστάναι ψυχῶν διὰ τὴν ἀναγέννησιν τὴν ἐν τῷ Χριστῷ πανταχοῦ συστᾶσαν τῆς οἰκουμένης μετὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ
μαλλον τὴν αὐτοῦ διὸ καὶ ἐξ ὧν αὐτῷ τῶν παίδων ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου μετὰ τὴν ἀνά-
γαγεῖν τοὺς ἐφ' ἡμῖν· οὐ δήπου τὸ ἀνάγνωσμα ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· καὶ μὴν ὥσπερ τὸ ἕνε-
κα τῶν ἐχθρῶν σου καὶ διὰ τοὺς ἀρχιερεῖς λέγεσθαι καὶ φαρισαίους ἐχθρὸς καὶ ἐκδικητὴς ὁ λέγων εἰρημένος ἐν τῷ πρὸ τούτου
ψαλμῷ· τὸ οὖν μέγιστον θαῦμα· ὅτι ὁ τοσοῦτος ἐχθρὸς ἀδικῶν λέγων· ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνος τούτου· διὰ νηπίων καὶ θηλαζόντων
καθῃρεῖται μάλιστα πανταχοῦ τῷ ἐν πᾶσι θαυμάζεσθαι· ἐχθρὸς δὲ ὢν ἐν ἐδρεύει πρὸς ἁμαρτίαν ὑποσκελίζων· καὶ τοὺς ἡμαρ-
τηκότας μετὰ ταῦτα κολάζει:

θεοδωρήτου

τὸ δὲ ὡς ἐν ταύτῃ θαυμαστικόν· τὸ διὰ τὸ ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου· νοοῖτο ἂν καὶ ὡς ἐγνώκασιν ἅπαντες ὅτι διαβόητος
οὐρανοῦ τε καὶ γῆς· τὸ γὰρ φύσει μεγαλοπρεπὲς αὐτοῦ τοῖς ἄλλοις ἐγνώσθη· ἐπήρθη τοίνυν καὶ παρ' αὐτοῖς· καὶ ἀμείνω
δεδήλωσας ὅθεν ἀπὸ θαυμαστῶν ἄγει· καὶ ὁ ἄλλος ἕτερος κατασκευάσας ἐπήγαγεν· ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ καὶ
τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ· καὶ τοῦ δὲ ἰακὼβ τὴν προσηγορίαν συντιθέμενος φησὶν ὁ φανεὶς αὐτῷ τί ζητεῖς τὸ
ὄνομά μου καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν· τοῖς δὲ ἄλλοις ὀνομαζόμενος ὁ διάβολος ἐχθρὸς ἐστι τοῦ θεοῦ· μετὰ τὴν ἀπάτην αὐτοὺς τι-
μωρούμενος· τίς τὸν ἀρχὴν τὸ φθεγγόμενον ἐκεῖνα παρασκευάζει αὐτὸ χειρὶ τοῦ θανάτου παρεδόθη· οὕτως τὸν ἰουδαίων ἐπιτήδευον

χρι πάλαι μὲν οὖν ἐρρέθη περὶ θεοῦ ἐν τῷ ἰουδαίᾳ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ· νυνὶ δὲ πεπλήρωται περὶ αὐτοῦ ἡ λέγουσα προφητεία· ἡσαΐας·
πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ· αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία· διὸ καὶ θαυμαστὸν αὐτοῦ παρὰ πᾶσι τοῦ-
νομα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ· ἐμεγάλυνε γὰρ ἐπὶ πάντας τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐν ἄλλῳ λέγει ψαλμῷ οὐ
καὶ ἡ δὲ τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ ἐπαρθεῖσα μεγαλοπρέπεια· τί γάρ ἐστιν ἐν αὐτῇ μεῖζον ἢ μεγάλοις τὸ πρέπον· αὐτὴ

Η
ἡμ

Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ:
Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν:
Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν:

τοίνυν ἐπήρθη καθίσαντος ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψη-
λοῖς· μετὰ τὸ καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιήσασθαι οὕτως
μονογενὴς· καὶ τὸ ὑψηλότερον αὐτὸν τῶν οὐρανῶν γενόμενον μετὰ
τὴν ἀνάστασιν· νήπιοι δὲ πάντες οἱ προσελθόντες τῷ κηρύγματι
νηπιάζοντες τῇ κακίᾳ· τινὲς δὲ θηλάζοντας οἱ νηπιάζον-
τες ὑπὲρ ἐκείνων ἡλικίαν· καὶ τούτοις τὸ μετὰ τὸ γάλα βρῶμα
καταγγέλλων· τοιοῦτοι δὲ ἅπαντες οἱ τραφέντες καὶ γενόμενοι
ὡς παιδία:

θεοδώρου

τὸ ὡς ἐν ταύταις οὐ παραβολικῶς ἀλλὰ ἐπιτατικῶς· τὸ ἐπὶ θαυμασμῷ
θεραπεύσει· τοσοῦτον διαβόητον ὑμνεῖται ὄνομα καὶ ὅσοι ποιοῦσι
οὐρανοῦ καὶ γῆς ἅπαντες ὀνομάζουσιν· τὸ γὰρ ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέ-
πειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· τοῦτο δηλοῖ ὅτι ἔγνωσαν ἅπαντες
οἱ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τὸ ὑπεράνω τῶν δὲ ὑψηλῶν αὐτὸς μὲν γὰρ τὸ μεγα-
λοπρεπὲς ἐν χερσὶ ἄμα τοῖς ἄλλοις· τοῦτο γνώριμον οὐκ ἦν τοῖς αὐ-
τοῖς καὶ ὁ μακάριος ἀββακοὺμ προφητεύει· ἐκρύβη γὰρ ὁ θεὸς
ἀπὸ θαυμάζειν καὶ ὁ ἄλλος ἕτερος κατασκευάζει ἐπήγαγεν ἐκάλυ-
ψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ· καὶ
αὐτὸς δὲ ὁ ἰακὼβ ἐπιφανεὶς τὴν προσηγορίαν συντιθέμενος
εἶπε· τί ζητεῖς τὸ ὄνομά μου καὶ τοῦτο ἔστι θαυμαστόν:

εὐσ

Καὶ ὡς ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὸ πάλαι μηδὲ ἐγνωσμένον ὄνομα τοῦ
κυρίου καὶ θαυμαστὸν κατέστη διὰ σαφηνείας λέγων ἑξῆς· ὅτι ἐπήρθη ἡ με-
γαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ἐπιλεγόμενον δὲ
τρίτον ἐν τῷ ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτί-
σω αἶνον ἔχοι ἂν συμφωνίαν πρὸς τὸ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε·
τὸ γὰρ ἐν ταῖς καὶ καινὴν συναγωγὴν τῶν κυκλούντων τὸν θεὸν
μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν αὐτοῦ ἐκ νηπίων ψυχῆς καὶ θηλα-
ζόντων συνεστάναι διδάσκει· οὕτω καλῶν τοὺς ἀναγεννωμένους ἐν Χριστῷ λαοὺς εἰς οὐρανοὺς γὰρ ἀναβὰς μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς κα-
θόλου διὰ τῆς προφητείας παριστάμενος κύριε κατηρτίσω τὸ αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν λαῶν συναγωγὴν ἐκ νηπίων καὶ
θηλαζόντων αὐτὴν συστησάμενος:

ἡσυχίου

κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ἡ ἐκκλησία λέγει· μετὰ γὰρ τὴν εἰς Χριστὸν ἐπίγνωσιν
τὴν ἐχθρῶν ἐκ δουλείας ἀπαλλαγεῖσα δουλείας κύριον αὐτὴν καλεῖν τὸν ἀληθῶς θεὸν καὶ κύριον ἤρξατο:

τοῦ αὐτοῦ

ἄρτι μὲν γὰρ ἡ γῆ πᾶσα τῶν θαυμάτων ἀληθῶς τιμίου θεοῦ δημιουργίας πεπλήρωται· εἰ δὲ μάλιστα μᾶλλον ὑπεράνω τὸ ὄνομα
ἀλλὰ δὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ παρὰ πᾶσιν ἐδήλωσεν τε καὶ μαρτυρεῖ διὰ τῆς εἰς αὐτὸν ἐθαυμάσθη πίστεως:

ἡσυχ

τίμιος μεγαλοπρέπειαν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἐν ἀνθρώποις καλῶς νοοῦσι· αὕτη γὰρ τὰ μεγάλα τῶν μυστηρίων ἐπὶ ἐκείνοιον ὁ ἐκ παρθένου
τόκος ἡ ἐν θαλάσσῃ πορεία ἡ ἐν θανάτῳ ἀφθαρσία καὶ ὅσα τούτοις ἔοικε:

θεοδώρου

τούτου δὲ ἴσου μάλιστα τὴν δύναμιν ἐνδείξεται ὅτι διὰ νδρῶν τῶν ἀνθρώπων οἱ ἦσαν οὐ μέν μαθητικὸν ταύτην σοφίαν ὑπομαζίων δὲ παι-
δίων τὴν ἀπλότητα μιμουμένων· τὸν πάντων ἐκεῖνον κατέλυσας τύραννον ὅσοι τῷ θεῷ διεσμένων ἀδικαί-
αν· τὸν κατὰ σοῦ πόλεμον τοὺς ἄλλους ἐξαπατῶν· πάλιν οἷα τις τιμωρὸς δίκας αὐτοῖς εἰσπράττεσθαι τῆς ἀπάτης· οὕτω τὸν
ἀρχὴν τὸ φθεγγόμενον ἐκεῖνα παρασκευάζει εἰ πείναυτο χειρὶ τοῦ θανάτου παρεδόθη οὕτω τὸν ἰουδαίων εἰς προδοσίαν πλῆσας μι-
σθὸν τῆς ὑπακοῆς τὴν ἀγχόνην αὐτὸ δοκεῖν· καὶ κατὰ τὴν ἱστορίαν δὲ δυνατὸν γνῶναι τὴν τῆς προφητείας ἀλήθειαν·
ἐν γὰρ τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις ὁ διάβολος Χριστοῦ δυσχεραίνουσι ἐπὶ ἰουδαίους τὰ παιδία μετὰ κλάδων βοῶντα ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ἀπεκρίνατο οὐκ ἀνέγνωτε ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλα-
ζόντων κατηρτίσω αἶνον καὶ εἶναι τοίνυν τὰ παιδία τὸν ἄγνωμον τῶν ἰουδαίων καταλύει λαόν· τὸν ὁμοίως τῷ διαβό-
λῳ καὶ ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν· καὶ γὰρ οὗτος τὸν θεῖον νόμον παραινεῖ ὡς ἀδικεῖ καὶ τἀναντία τῶν ὑπὸ θεοῦ νομοθετουμένων
πράττων στρατηγούμενος πάλιν ὡς ὑπὲρ τοῦ νόμου δὲ θέλων ἀγωνιζόμενος ἐσταύρωσεν τὸν δεσπότην Χριστὸν ἀντὶ θεοῦ ἀπο-
καλῶν καὶ παράνομον:

ἡσυχ

ἐκδικητὴς λέγει τὸν διάβολον· ὁ μὲν γὰρ ἐχθρὸς τὴν ἁμαρτίαν ὑποβάλλει· ὡς
ἐκδικητὴς δὲ πάλιν ὅταν εὕρῃ καιρὸν φθῆναι δὲ τοῦ θεοῦ τὴν συγχώρησιν τῆς ἁμαρτίας τὴν τιμωρίαν εἰσπράττεται· οὐ
τὸν θεὸν ἀληθῶς ἐκδικῶν ἀλλὰ τοῖς κακοῖς τοῖς ἡμετέροις ἐπιτρεπόμενος· τούτου τὴν δύναμιν οἱ νήπιοι τουτέστιν οἱ ἀ-
μαρτωλοὶ καταλύουσιν ὅταν τὸ μυστήριον τῆς ἐκκλησίας θηλάσωσιν:

ἀθανασίου

τὸν διάβολον δηλοῖ ὅτι ἐπὶ δὲ μετὰ τὸ ἀναγκάσαι πληρῶσαι τὴν ἁμαρτίαν καὶ τιμωρεῖται τοὺς ἁμαρτάνοντας· τὸ μέγεθος
αὐτοῖς τοῦ ἁμαρτήματος ἐν ὀφθαλμοῖς παριστῶν ἢ τὸν λαὸν τῶν ἰουδαίων ἐχθρὸν μὲν τῆς ἀληθείας ἐκδικητὴν δὲ τῷ
δοκεῖν ἐκδικεῖν τὸν νόμον:

ευσ καισαρ

ἐπεὶ καὶ θαυμασίου φησὶ δημιουργήματα τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀστέρας δι' ὅλου τοῦ αἰῶνος ἐπάγων· ἐπειδὴ γὰρ αὐτὴ
ἐπὶ τοῖς αἰῶσιν καὶ ἀφθάρτοις ἐν ἑτέροις καὶ προστάγματι θεοῦ καὶ οὐ παρελεύσεσθαι· οὐ μὴν ὡς οἱ μεγάλα πρὸς ὕπαρξιν ἀλλὰ
βραχείας δυνάμεως δακτύλοις ἀναλογούσης· οὕτω γὰρ τὰς μικρὰς δυνάμεις ἐκάλεσε τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦτα μὲν ἕτερα
σμικρὰ μέν τινι· ἀπὸ δὲ τοῦ καθ' ἃ παρερχόμενοι ἐκ περιλήμματος θεωρῶν· ὅπως καὶ μέμνησαι τούτου καὶ προνοεῖς περὶ
οὐκ ἂν ὑπὲρ ... καὶ φθαρτὸν ἐγχάριζον· οὗτος δὲ τίμιον ὡς ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ὑμνο-
αὐτὸ καταρτίσασθαι· ἐπεὶ καὶ σμικρὸς τοῖς νῦν κατὰ τὸ σῶμα· ἀλλὰ κατὰ ψυχὴν τὴν κατ' εἰκόνα τετίμηται· ὥστε διὰ τοῦ
τοῦ θαυμαστοῦ σου καταξιῶσαι τὸ ὄνομα ἐν πάσῃ τῇ γῇ:

διδύμου

Οὐκ εἶπε δὲ ὅτι ἔπλασας αὐτόν· οὐ γὰρ περὶ δημιουργίας ἀλλὰ περὶ προνοίας νῦν διαλέγεται· ἐπεὶ τραγῳδεῖ δὲ πολλάκις ἡ γραφὴ
... τὴν ἀνθρωπίνην εὐτέλειαν· ἄνθρωπος γάρ φησι ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι· καὶ πάλιν
ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει· ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει
καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ:

διδύμου

Ὅτι δὲ τοῖς ἀκριβῶς καταμαθοῦσι προσδοκία τοῦ δύνασθαι μαθεῖν τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς· ἵνα τρόπον τινὰ
ἐθεμελίωσε ... προσουσίαν ἐπιβλέποντα· λόγοις δ' ἂν καὶ οὐρανοὺς τοὺς τὰ ἄνω φρονοῦντας καὶ οὐ τὰ πρόσκαιρα· οὗτοι γὰρ
οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ· σελήνην δὲ τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἀστέρας τοὺς ἁγίους λάμποντας ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ
κόσμου· καὶ τὸ ἐν οἷς ἐστε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ· ὡς εἶναι ταυτὸν τοῦτο τῷ τοὺς ἁγίους ἔργα εἶναι τῶν τοῦ θεοῦ χειρῶν·
ἔργα γάρ φησι τῶν χειρῶν σου οἱ οὐρανοί· ἐπειδὴ ... λόγοι τὰ μεγάλα φύεσθαι τῶν κτισμάτων θεοῦ γενέσθαι χερσὶν τὰ δ'
ἄλλα δακτύλοις αὐτοῦ· ... κατὰ τὸ σῶμα ... · τὸ δ' ὑπ' αὐτοῦ κατὰ σώματα ...
ταπεινὴν ... μέθοδον δεικνὺς τὴν λογικὴν οὐσίαν ταύτης τὸ μέγεθος ἐπιφέρει:

θεοδώρου

... δεῖξαι μεγαλουργίαν καὶ οὕτως καὶ γῆ καὶ σελήνη καὶ
ἢ κἂν ἀμέλει γάρ φησιν καὶ τὰ στοιχεῖα τὴν οἰκουμένην ... καὶ ἡ δὲ μέχρι τῶν
καὶ ἡ ἐν τοῖς ἐν τάξει ... καὶ εὐκοσμίᾳ ... μέχρι τῶν
ἐντελῶν ... προνοίας μείζονος τὴν ... τῶν
σου κηρύττει φιλανθρωπίαν:

εὐσεβίου

Ἀποθαυμάζει τὸ θεῖον πνεῦμα καὶ εὔχεται τοῦ θαυμασμοῦ λόγον
οὐρανοὺς μὲν ὁρῶ τοὺς τὸν σύμπαντα κόσμον περιέχοντας
ὁρῶ δὲ καὶ σελήνην καὶ ἀστέρας καὶ ταῦτα πάντα γνωρίζω τῇ
φύσει ὄντα μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τῆς ὅλης δημιουργίας
μέρη ἀγόμενος καὶ περὶ ὄντα τοιαῦτα οἶδα ὅτι βραχύτατα τῶν
σῶν ἔργων τυγχάνει ἔργα γοῦν ἐστι ταῦτα τῶν σῶν δακτύλων
οὐχὶ δὲ χειρῶν οὐδὲ μεγάλης τινὸς δυνάμεως ἀλλ' ὡσὰν εἴποι
τις ἄκρων δακτύλων τροπικῶς οὕτως τῶν δυνάμεων ὀνο-
μαζομένων τοῦ θεοῦ διὰ τῶν τὰ αἰσθητὰ καὶ ὁρώμενα δημιουρ-
γήματα συνεστήσατο:

κυρίλλου

Ἄλλοι μὲν τῶν ἰουδαίων καθηγηταὶ πεπλάνηνται μὴ συνιέντες τὸ
μυστήριον ... τοῖς τῆς διανοίας ὄμμασιν ἐνορῶν τὴν
κτίσιν σου τὰ πάντα δημιουργήματα ... καὶ τὴν τιμὴν
ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ... μόνον δηλῶν
κἂν τοῦτο γὰρ οἶμαι δηλοῦν τὸ ἐθεμελίωσας αὐτάς:

ἡσυχίου

Οἰκονομεῖ καὶ γέγονας φησὶν καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ τῆς ἀνθρωπότη-
τος μέτρον ... ὑποβλέπουσι ... παραιτοῦ-
μεθα ... δόξαν· οἱ δὲ τῆς κατὰ πάντων ὑπὸ
χεῖρα τὸ ἀξίωμα ὁμολογῶ καὶ ἐν σαρκὶ γεγονότα δημιουργὸν
τῶν ὅλων οἶδα ... καὶ παρεμβάλλοντα πρὸς ... ἥλιον καὶ σε-
λήνην δὲ ... ἀπονέμουσι ... τὴν κτίσιν:

θεο

ταῦτα δὲ οὐ περὶ τῆς δημιουργίας ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς προνοίας
διδάσκει· οὐ γὰρ εἶπε· τί ἐστιν ὅτι ἔπλασας· ἀλλ' ὅτι μιμνήσκει καὶ ἐπι-
σκέπτῃ· ἀλλαχοῦ δὲ σαφέστερον τῆς ἡμετέρας φύσεως τραγῳδεῖ τὴν εὐτέλειαν· ἄνθρωπος γὰρ ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι· καὶ πάλιν ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει· ὅτι πνεῦμα
διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα ἐστιν εὑρεῖν παρὰ
τῇ θείᾳ γραφῇ τὸ ἀνθρώπειον καταβάλλοντα τῦφον καὶ ἐν ταῦθα τοίνυν ὁ προφητικὸς θαυμάζει λόγος· πῶς ὁ τῶν ὅλων θεὸς
οὕτως ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν· οὐ γὰρ μόνον εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες· ἀλλὰ καὶ τὸ εὖ εἶναι
δεδώρησαι καὶ μέμνησαι διηνεκῶς καὶ διὰ παντὸς ἐπισκέπτῃ:

απολιναρ

Ἀλλὰ τὸν τηλικοῦτον φησὶ ποιητὴν ἔργων μικροῦ παντελῶς ὄντος αὐτοῦ φροντίζειν καὶ μνήμην ποιεῖσθαι μετὰ ποιοῦντος
αὐτοῦ καὶ ἐπισκέπτεσθαι κατὰ ἐλεγχθέντα· εἰς ἀρρωστίαν δὲ σοι καὶ ἀπαρχὴ τῆς τιμῆς ποιήσεις αὐτοῦ καὶ τῆς ἀγέλης
κτῆνος ὀλίγον ἠλάττωσας καὶ κατὰ τὸ σῶμα τὸ γήϊνον δόξαν αὐτῷ περιθεὶς ἐν οἷς μένει λέγομεν τι κατὰ τῶν ἔργων
τῶν ὑπὸ σοῦ πεποιημένων καὶ τὴν ἄλογον ἅπασαν φύσιν ὑφ' ἑαυτὸν κατέχοντι οὐ μόνον τὴν χερσαίαν καὶ πάσης
θηριωδίας ἀλλὰ καὶ τὴν ἀέριον καὶ τὴν ἔνυδρον ὅπερ ἐκ τῶν ἀέρα μὲν ἐκφεύγει τὰς αὐτοῦ χεῖρας· τὸ μὲν διὰ τὴν ἐν ὕψει
φορὰν τὸ δὲ διὰ τὴν ἐν ὕδασι κατάκρυψιν καὶ διὰ ὑδάτων πορείαν ἁλίσκεται δὲ σοφίᾳ καὶ νῷ καὶ ὁ γῆν νεμόμενος αἱρεῖται
ἐν οὕτω καὶ ὕδασι ἐξ ὧν ἀναιρεῖται κατὰ τὸν νόμον ὑπερ... τῶν ζώων ἀλόγων καὶ ἀμείνονα φύσιν εἶναι ...
δὲ τὴν ὑποβεβηκυῖαν ἀγγελικὴν κοινωνὸς ὢν τοῖς ἀλόγοις κατὰ τὸ σωματικόν:

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα
τῶν δακτύλων σου σελήνην
καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας:
Τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ
ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν:

Καὶ αὐτὸς γὰρ ὢν γνῶσιν ἔχειν πέφυκεν ὡς οὐκ ἀπολείπεσθαι λίαν· ὁμοιοῦται γάρ πως κατὰ τὸ δυνατὸν ἀγγέλοις ἴσος καὶ ἰσάγγελος εἴη. καὶ διὰ τὴν εἰκόνα καὶ τὴν ὁμοίωσιν τὴν τοῦ θεοῦ τὴν αὐτῷ ζωοποιὸν προφάσιν ἀπὸ γενέσεως ταύτας εἰρῆσθαι περὶ Χριστοῦ τὰς λέξεις ὁ Παῦλος Ἑβραίοις φησίν· λέγει γὰρ τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον:

Κυρίλλου

Ἐστεφάνωσε δὲ ἡμᾶς δόξῃ καὶ τιμῇ διὰ τὸν ὑπάρχοντα θεὸν κατὰ φύσιν ἠλαττῶσθαι δι' ἡμᾶς ὡς ἂν ἡμεῖς ὑπὲρ φύσιν πλέον ὦμεν ἐν αὐτῷ· συνήγειρε γὰρ ἡμᾶς καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ. συνεδρεύοντος γὰρ αὐτοῦ ἐφ' ὅλην τὴν ἀνθρώπου φύσιν διαβαίνει τὸ καύχημα· οὕτως γὰρ τὴν αὐτοῦ παρουσίαν … τῆς κατάρας· διὸ δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανῶσθαι καίτοι τῆς δόξης κύριος ὢν ὡς θεός· ἄτιμοι γὰρ ἐν τῇ τοῦ Ἀδὰμ παραβάσει γεγενημένοι, ἐν τῇ ὑπὲρ ἡμῶν ὑπακοῇ τοῦ Χριστοῦ δεδοξάσμεθα:

Εὐσεβίου Καισαρείας

Καὶ μὴν ἑτέρως δόξῃ καὶ τιμῇ τὸν ἄνθρωπον ἐστεφάνωσεν ὁ θεὸς ἐπὶ μόνου τοῦ ἀνθρώπου φήσας· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ διαφόρως τοῖς ἁγίοις ἀνθρώποις ἐπιφανείς· καὶ τῶν ἁγίων καὶ δυνάμεων οὐρανίων μεγαλοπρεπῶς … δοῦναι καὶ νόσους ἐλαύνειν· καὶ νεκροὺς ἀνιστᾶν· καὶ τὸ μέγιστον ἁπάντων τῇ τοῦ μονογενοῦς τιμήσας αὐτὸν παρουσίᾳ:

Θεοδώρου

Ἐνταῦθα τῆς μετὰ τὴν παράβασιν ἐμνημόνευσεν ἀποφάσεως· τὸ ἐν ὑπὸ γὰρ τῶν ἀγγέλων ἠλαττῶμαι: *ἰω* ※

ἐπεὶ ὡς πῶς αὐτῷ πάντα ἡρμόσθη· καὶ γὰρ ταύτην βραχύ τι ἂν ἡ αὐτῷ ἁρμόσει ἐν τῷ τρεῖς ἡμέρας ἐν τῷ ᾅδῃ γενομένῳ μόνας. ἀλλ' οὐχὶ μακρὰν ἐπὶ πολὺ φθειρομένῳ:

Κυρίλλου

Λογικὸν μὲν γὰρ ἀγαθὸν δυνάμεις μαρτυρεῖ ... καὶ ἀτελεύτητον τρίμον ἐπίζων· ὁμοίως δὲ λογικὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἄνθρωπος. πλὴν ἐλαττοῦται καθὸ καὶ ὑπόδικος ἦν θανάτου καὶ φθορᾶς. ἠλαττῶσθαι τοίνυν ἀγγέλων λέγεται ὁ Χριστὸς διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου· παθεῖν γὰρ ἴσχυε σαρκὶ τῇ ἰδίᾳ καίτοι μένων ἀπαθὴς τῇ τῆς θεότητος φύσει:

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας:

Ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν:

Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ:

Ἐπειδὴ ὁ θεὸς ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ἐπήγαγε· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης· καὶ τοῖς λοιποῖς κατὰ μέρος ἐπεξέρχεται· οἷς ἐπιλέγει αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν. καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. τῇ γὰρ λογικῇ φύσει ὥσπερ ὁμοιωμένῃ τῷ θεῷ τὴν κατὰ πάντων ἀρχὴν ἐδωρήσατο καὶ δύναμιν ὁ ἄνθρωπος τῆς θείας εἰκόνος λαχών· ὥσπερ λέγεται ἁπάντων εἶναι ὁ θεός· οὕτως ἄρχων κατέστη τῶν ἐπὶ γῆς· εἰ δὲ καθολικῶς εἴρηται καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· λέγει δὲ ἀλλαχοῦ καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. δηλονότι καὶ ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς κατέστησεν αὐτόν· καὶ μήποτε ἀπορρήτως τὴν ἐν οὐρανοῖς σημαίνει διατριβὴν τῶν ἀπὸ γῆς ἐκεῖσε μεθισταμένων οἳ τὴν μέλλουσι βασιλείαν κληρονομεῖν οὐρανῶν ὡς ἐπήγγελται· λέγει δὲ καὶ Παῦλος κληρονόμοι μὲν θεοῦ συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· οὕτω καὶ τὸ πάντα ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ νοητέον νῦν μὲν τάξασθαι· ἐπειδὴ δὲ καὶ ὡς ἰσάγγελος ἀποκεῖται τοῖς ἁγίοις ἐν οὐρανῷ. ἐκεῖ καταστὰς ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ θεωρὸς οὐρανῶν εἶναι καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς. ὁ δὲ μακάριος Παῦλος καὶ τοῦτο περὶ τοῦ σωτῆρος ἐξέλαβεν ἐν Ἑβραίοις τῷ μέλλοντι γενησομένῳ· διὸ φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ πατήρ· κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου:

Διδύμου

Ὅρα ἀκολουθίαν· οὐ γὰρ ἁπάντων ἄρχοντα λέγει καθεστάναι τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τῶν ἡμέρων· οὐ γὰρ μόνον κέρως τοῦ οὐδὲ τῶν ἀλόγων ἰσχυροτέρων θηρίων· πλὴν καὶ τούτων ἦρχε πρὸ τῆς παραβάσεως. καὶ μετὰ ταύτην οἱ ἅγιοι ὡς λεόντων ὁ Δανιήλ. καὶ τῆς ἐχίδνης ὁ Παῦλος ἀνελαμβάνεται σείσας αὐτήν. θηρία γὰρ ἄγρια φησὶν εἰρηνεύσουσί σοι. ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν κτηνῶν καὶ τῇ γενέσει τὰ θηρία δεδήλωται. ἐπεὶ δὲ τὴν ἐπὶ ἀναστάσει τοῦ σωτῆρος λεγομένην ᾠδὴν τὴν ἀρχὴν τὸ τέλος ὅμοιον ἔχειν δεῖ. διαλέσκει γὰρ ἐν ἧ μὲν τῇ ἀρχῇ τὸ τέλος κατὰ τὸ ὑποκείμενον:

Θεοδώρου

Ταῦτα δὲ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐδόξασε φύσις· χάριτι γὰρ ἐσμὲν σεσωσμένοι ἡ φησὶν ὁ ἀπόστολος καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ:

Ἡσυχίου

Τὴν γὰρ ἑαυτοῦ εἰκόνα ὁ δημιουργὸς τιμῶν ἄρχοντα τὸν ἄνθρωπον τῶν ἑαυτοῦ συνδούλων τοῦ τεῖν τῆς ὁρωμένης ἐποίησεν κτίσεως:

Εὐσεβίου

Τῇ γὰρ λογικῇ φύσει ὥσπερ ὁμοιωμένῃ τῷ θεῷ τὴν κατὰ πάντων ἀρχὴν καὶ δύναμιν ἐδωρήσατο ὁ ἄνθρωπος τῆς θείας εἰκόνος λαχών· ὥσπερ λέγεται ἁπάντων εἶναι ὁ θεός· οὕτως ἄρχων κατέστη τῶν ἐπὶ γῆς· εἰ δὲ καθολικῶς εἴρηται καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου λέγει δὲ ἀλλαχοῦ καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί δηλονότι καὶ ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς κατέστησεν αὐτὸν καὶ μήποτε ἀπορρήτως τὴν ἐν οὐρανοῖς διατριβὴν σημαίνει τῶν ἀπὸ γῆς ἐκεῖσε μεθισταμένων οἳ τὴν μέλλουσι βασιλείαν κληρονομεῖν οὐρανῶν ὡς ἐπήγγελται· λέγει δὲ καὶ Παῦλος κληρονόμοι μὲν θεοῦ συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· οὕτω καὶ τὸ πάντα ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ νοητέον νῦν μὲν τάξασθαι ἐπειδὴ δὲ καὶ ὡς ἰσάγγελος ἀποκεῖται τοῖς ἁγίοις ἐν οὐρανῷ ἐκεῖ καταστὰς ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ θεωρὸς οὐρανῶν εἶναι καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς· ὁ δὲ μακάριος Παῦλος καὶ τοῦτο περὶ τοῦ σωτῆρος ἐξέλαβεν ἐν Ἑβραίοις τῷ μέλλοντι γενησομένῳ· διὸ φησὶν πρὸς αὐτὸν ὁ πατήρ κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου:

Θεοδώρου

Καὶ αὕτη δὲ δείκνυσι τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας τε καὶ δυνάμεως ἀπόδειξις ἀκριβής· τὸ τὴν εὐτελῆ τῶν ἀνθρώπων φύσιν τοσαύτης ἐμπλῆσαι σοφίας ὡς τὸ μὲν ἡμερῶν τῶν χερσαίων ζώων ἄγειν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ νικᾶν τῶν καὶ ἀμφιβίων κρατεῖν· καὶ τὰ ὑψηλότερα καὶ ναυτικώτερα ταῖς ἐπινοίαις θηρεύειν καὶ τὰ τὸν ἀέρα διαπερῶντα καὶ τὰ τοῖς ὕδασι καλυπτόμενα ὑποχείρια ἔχειν· τούτων μὲν οὖν κοινὴν ἅπασι γενέσθαι τὴν δεσποτείαν δεδώρηται· τὴν δὲ ἡμετέραν ἀπαρχὴν ὁ θεὸς λόγος ἀναλαβὼν καὶ ναὸν ἀποφήνας οἰκεῖον καὶ σαρκικὴν οἰκίαν προσαγορεύσας· καὶ τὴν ἀπόρρητον ἐργασάμενος ἕνωσιν ἐκάθισεν ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ οὐ πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας· ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ὁρωμένην καὶ ἀόρατον κτίσιν· καὶ τούτων μάρτυς ὁ θεῖος Παῦλος διαρρήδην βοῶν· τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον …

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ Ϋ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΡΥΦΙ
ΩΝ ΤΟΥ ΨΑΛΜΟΥ
ΨΑΛΜΟΣ ΓΤ ΩΔΗ ΑΑ

εὐσ(εβίου) καισαρ(είας)

τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἐν εὐαγγελίοις φησίν· ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας ταῦτα νηπίοις· καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γὰρ περὶ τῶν κρυφίων εὐχαριστεῖ· μετὰ δὲ τὴν εὐχαριστίαν τὴν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἐποιήσατο σωτηρίας περὶ τῶν θαυμασίων τοῦ πρὸς διδάσκειν ἡμᾶς ἐπαγγέλλεται τῷ τοῦ πρὸς ἐναγαλλόμενος θεῷ· ὡς δὲ υἱὸς καὶ γνήσιος παρὰ τοῦ ὀνόματος τῆς θεότητος τοῦ ἀρρήτου καὶ ἀκατονομάστου πρὸς· ταῦτα δὲ μάλιστα φησὶ ποιήσω τὸν τῆς ζωῆς νικήσας ἐχθρὸν θάνατον περὶ οὗ λέλεκται ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· ἀποστραφήσεται γὰρ εἰς τὰ ὀπίσω· τουτέστιν εἰς τὴν πρὸ τῆς αὐτοῦ κατάστασιν· ὅτε μηδέπω ἔκειτο· ὁ γὰρ θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν· φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον· οὗ δὴ γεγονότος καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἐχθροὶ τοῦ λόγου σου καὶ πολέμιοι ἀσθενήσαντες ἀπολοῦνται: θεοδ(ώρου)· ἀλλ(ως)· φ

ἕτεροι δὲ πρὸς αὐτὸν οὐ περὶ αὐτοῦ τὸν παρόντα φασὶν εἶναι ψαλμὸν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπείας ἐξομολογουμένου φύσεως τοῦ προφήτου τὸν τέλειον ἴδιον λογιστέον τὸ ψάλλειν αἰνεῖν τῷ θεῷ τὴν καρδίαν ἀγαπήσεις γάρ φησι κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ τὰ ἑξῆς· ὃ δὴ νῦν ἐμφαίνει τὸ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ὁ δὲ ποιεῖ προφητικοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ ἐσόμενα προϊδών· καὶ διηγεῖται ταῦτα κοινωνοὺς τῆς ἐξομολογήσεως ποιούμενος τοὺς ἀκροατάς· χαρὰν ἔχων τὸν καρπὸν τῶν [illegible] τεθεωρίαις· τὰ τοῦ θεοῦ διηγούμενος θαύματα:

θ

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου:

Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε:

Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου:

θεο(δωρήτου)· τὸν τέλειον ἴδιον τὸ ψάλλειν αἰνεῖν τῷ θεῷ τὴν καρδίαν καὶ πᾶσαν αὐτῷ καθιεροῦν τὴν διάνοιαν· ἀγαπήσεις γάρ φησιν κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου ὁ δὲ μερίζων τοὺς λογισμοὺς εἰς μαμωνᾶ καὶ θεὸν καὶ χριστὸν καὶ χρυσὸν εἰς τὸν παρόντα καὶ τὸν μέλλοντα [illegible] οὐ δύναται ἀληθεύων λέγειν ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ὁ δὲ προφήτης πνευματικοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ ἐσόμενα προϊδὼν [illegible] ἐξομολογεῖται μὲν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἅμα καὶ διηγεῖται αὐτοῦ πάντα τὰ θαυμάσια κοινωνοὺς τοὺς ἀκούοντας τῆς ὑμνῳδίας ποιούμενος καὶ οὐ μόνον [illegible] τὸν εὐεργέτην ὑμνεῖν καὶ θυμηδίας ἀφορμὴν [illegible] ἔχειν καὶ δύναμιν [illegible] ὑγείαν καὶ σώματος [illegible] τοῦ θεοῦ τὴν μνήμην· εὐφρανθήσομαι γάρ φησιν καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί [illegible] καὶ ἀλλαχοῦ ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην καὶ [illegible] εὐφρανθήτω [illegible] κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθαι δίκαιοι καὶ πάλιν εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον: ἀθανασίου

ἐπειδὴ ἐξομολογήσεις δὲ οἱ ἐχθροὶ δὲ αὐτοῦ τὸν θάνατον [illegible] φησὶν [illegible] εἰς τὰ ὀπίσω ἀποστρεφόμενον τουτέστιν εἰς τὸ μηδὲν εἶναι:

ἡσυχίου:

πῶς δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐξομολογούμεθα ὅταν μηκέτι πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἐκκλίνωμεν ὑπὸ σαρκὸς ἑλκόμενοι ὑπὲρ ἧς συγγνώμην παρὰ τοῦ θεοῦ πρεσβευόμεθα: θεοδώρου ἀντιο(χείας)

μετὰ γὰρ τὴν διήγησιν τῶν σῶν θαυμασίων προσαγόμενοι καὶ τὸ εὐφραίνεσθαι ἐπὶ σοὶ ἀναμιμνησκόμενοι τῆς σῆς εὐεργεσίας: θεοδώρου

ταῦτα ὁ σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευσεν ᾄσω τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε ἀναστραφέντων τῶν ἐχθρῶν μου ὀπίσω καὶ προσκοψάντων καὶ ἀπολομένων ἐκ προσώπου σου· θεασάμενος γὰρ τοὺς ἐμοὺς δυσμενεῖς καταλυθέντας καὶ εἰς φυγὴν τραπέντας [illegible] καὶ παντελῆ ὄλεθρον ὑπομείναντας ὑμνῶ σε καὶ τὰς σὰς ᾄδειν εὐεργεσίας διατελῶ· ταῦτα δὲ ὁ προφήτης ἀνθρωπίνης διεξέρχεται φύσεως [illegible] τοῦ ἀλάστορος ἀπαλλαγεὶς καὶ τὴν ἐλευθερίαν διὰ τῆς θείας χάριτος δεξάμενος· [illegible] ὑπὸ δουλείαν [illegible] αὐτοῦ τοῦ [illegible] οὗτος [illegible] ὁ ψαλμὸς [illegible] πρὸς αὐτομολοῦντας [illegible] ὑπὸ τῶν [illegible] ταῦτα διδάσκει τὰ ῥήματα: ἡσυχίου

ὅταν γὰρ τὸν ἐχθρὸν εἰς τὰ ὀπίσω [illegible] ἀποστρεφόμενον ἀποστρέψαι δὲ τὴν ἡμετέραν [illegible] μὸς ἐν [illegible] καὶ ὁ χριστὸς [illegible]· ἵνα [illegible] ὀπίσω μου [illegible] τοῦ [illegible] τοῦ μερίδος γενόμενος [illegible]:

ἀθανασίου:

ἐπειδὰν φησὶν ἀποστραφῇ εἰς τὰ ὀπίσω ὁ θάνατος τότε δὴ καὶ πᾶσα δύναμις ἀντικειμένη καταργηθήσεται· ἔσχατος γὰρ ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος δῆλον ὅτι προαναιρεθεισῶν τῶν ἀντικειμένων δυνάμεων: —

ὠριγένους

Ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης τυραννουμένης φύσεως οὕτω πικρὰν αὐτῷ τὴν τιμωρίαν ἐπέθηκας. ἐπετίμησας τοῖς ἔθνεσι τοῖς ἐπὶ
ταῖς θείαις διδάγμασι διὰ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἐξῆς διδασκάλων αὐτοῖς παραδοῦσαν δεξαμένων ἀπώλετο· τοὺς κατὰ
πλάνην προσκυνοῦντας οὐκ ἐχόντων καὶ λυκάοσι θῦσαι πειρωμένοις Παῦλος ἐπετίμα καὶ Βαρνάβας ἐπιόντες τί ποι-
εῖτε ἄνδρες καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ὑμῖν ἐσμὲν ἄνθρωποι· ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων προσάγειν θεὸν ὑμᾶς ἐπιστρέφοντες. καὶ Γαλά-
ταις δὲ Παῦλος ἐπιτιμᾷ· ὦ ἀνόητοι Γαλάται τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστὸ)ς προεγράφη ἐσταυρωμένος·
οὕτω Κορινθίοις· ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται· ἐξήλειψας τοίνυν αὐτοῦ τὸ ὄνομα εἰς
τὸν αἰῶνα· ἀπαλλαγέντες(?) ... ἐπὶ τέλει τῶν νῦν αἰώνων καὶ ἀνθρώπων τῆς ἀσεβείας μυστήρια τοιοῦτον καὶ τὸ ὅλος ἀσεβὴς
ἀπόλλυται· διόρθωσιν δὲ σημαίνει ἡ ἐπιτίμησις· ὡς ἐν τῷ ἐλέγχων ἐπιτίμησον παρακάλεσον: ὠριγένους:

ἐξήλειψας δέ φησι καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ὡς καὶ τοῦ Ἀβρὰμ ποιήσας αὐτὸν Ἀβραάμ· ὡς καὶ τὴν Σάραν Σάρραν· καὶ τὸν Σίμωνα
Πέτρον· οὐκ ἐκεῖ ὧδε ἐξήλειψας ἐκ βίβλου ζώντων· οὐ γὰρ ἦν ἐκεῖ γεγραμμένα τὰ ἔθνη· ἀκολούθως δὲ τοῖς κατ' αὐτῶν
χειρογράφοις ἐν οἷς ... ὀφειλόντων ἢ ... νεκρῶν παρὰ τῷ τῆς ἀδικίας οἰκονόμῳ νεκροῦσθαι ... εἰς γῆν ἀνα-
γράφοντι· τοὺς δὲ ἐν οὐρανοῖς ἀναγράφοντος τῶν μαθητῶν τὰ ὀνόματα: ἀδήλου

Τὸ μὲν ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, τὴν αἰτίαν τῆς εὐχαριστίας ἀποδίδωσιν· τὸ δὲ ἐκάθισας ἐπὶ
θρόνου τὴν εἰς τὸ κρίνειν ἐπιστροφὴν(?) δηλοῖ τοῦ θ(εο)ῦ: Ἡσυχίου

Οὐκ εἰμί φησιν ἱκανὸς οἰκείᾳ δυνάμει νικῆσαι τοὺς δαίμονας· οἱ μὲν γὰρ ἄσαρκοι, ἐγὼ δὲ σαρκῖνος· ἐκεῖνοι ἀπὸ τοῦ ὕψους πο-
λεμοῦσιν, ἐγὼ δὲ καὶ ... ἀσθενήσουσιν ἀπὸ προσώπου σου· τουτέστι διὰ τῆς ἐνσάρκου σου ἧς ἐμοὶ περιέθηκας· διὰ τί
ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου· ὥσπερ φησὶν ὅτι ἀσθενὴς ἡ ἐμὴ σάρξ, ἰσχυροὶ δὲ οἱ πολεμοῦντες δαί-
μονες· καὶ διὰ τοῦτο τὴν σὴν ἡμῖν ἐνσάρκωσιν περιέθηκας ἵνα γενώμεθα τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρότεροι:

Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ
τὴν δίκην μου ἐκάθισας ἐπὶ
θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην:
Ἐπετίμησας ἔθνεσιν καὶ ἀπώ-
λετο ὁ ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:
Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖ-
αι εἰς τέλος καὶ πόλεις καθεῖ-
λες:
Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
μετ' ἤχου καὶ ὁ κ(ύριο)ς εἰς τὸν αἰῶ-
να μένει:

θε(οδωρήτου) Ὁ γὰρ ἠνέσχου φησὶν ἐπὶ πλεῖον περιιδεῖν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ὑπὸ
τοῦ πονηροῦ τυράννου δουλουμένην καὶ ὥσπερ ἄλλος ἄν τις δικαστὴς
ἐπὶ θρόνου τινὸς ὑψηλοῦ καὶ φοβεροῦ βήματος προκαθίσας τοι-
αύτην αὐτῷ τιμωρίαν ἐπήνεγκας ὡς ἐν λήθῃ παντελεῖ τοῦτον πα-
ραδοθῆναι τὴν μνήμην· τὸ δὲ ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο
ὁ ἀσεβὴς ταύτην ἔχει τὴν διάνοιαν· διὰ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων καὶ
τῶν μετ' ἐκείνους τῆς ἀληθείας κηρύκων προσήνεγκεν τοῖς ἔθνεσι
τὰ θεῖα δόγματα· ἐκεῖνοι δεξάμενοι καὶ τῆς πλάνης ἀπαλλαγέν-
τες ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· τοὺς ἀπατωμένους καὶ προσκυνοῦντας
οὐκ ἔχοντες(?) ... Βαρνάβας καὶ Παῦλος θῦσαι πειραθεῖσι λυκα-
όσιν ἐπετίμησαν κράζοντες τί ποιεῖτε ἄνδρες καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπα-
θεῖς ὑμῖν ἐσμὲν ἄνθρωποι ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων προσάγειν θ(εὸ)ν ὑμᾶς
ἐπιστρέφοντες· οὕτω Γαλάταις ὁ μακάριος ἐπετίμησεν Παῦλος· ὦ
ἀνόητοι Γαλάται τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστὸ)ς
προεγράφη ἐσταυρωμένος· οὕτω Κορινθίοις· ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν
πορνεία καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται·
ἐπετίμησεν τοίνυν ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς καὶ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἐκένωσαν γὰρ παντε-
λῶς τῆς ἀσεβείας αἱ τελεταὶ καὶ λήθῃ παντελεῖ παρεδόθησαν
ὡς μηδὲ γεγονότων ἐκείνων εἰδέναι τὰ τῆς ἀσεβείας μυστήρια:

κυρ(ίλλου) Οὐ μόνον φησὶν ἠσθένησαν καὶ ἀπολώλασιν· ἐπιτιμηθέντες οἱ δαί-
μονες εἰς ἀμαυρὰν(?) καὶ ἐξηλείφθη τὸ ὄνομα αὐτῶν· ὄνομα δέ φησιν ἐν
τούτοις οὐχ ἁπλῶς τὴν κλῆσιν ἐπειδὴ τοῦτο γέγονεν ἐν μὲν ἡμῖν θεοὶ
γὰρ ἐπεὶ δεύτεροι καὶ τοῦ Σατανᾶ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δαιμονίων ἀκαθάρ-
των δηλοῖ δὲ τὴν δόξαν: Ἡσυχίου

Ῥομφαίας δὲ τὰς πονηρὰς ἐνεργείας καλεῖ αἵτινες ὀξυνθεῖσαι κεν-
τοῦσιν τὰς ψυχὰς καὶ φονεύουσιν· πόλεις δὲ ἐν αἷς πάντως ἡ ἁμαρ-
τία ἐπολιτεύσατο ... Ἱερουσαλὴμ ἀρχαῖαι· αὗται γὰρ εἰς τέλος καθῃρέθησαν ἐπειδὴ τοὺς αὐτα-
ν τὴν βασιλείαν ἐν ἑαυταῖς ἐρρίζωσαν ἢ καὶ πόλεις τὰς ἐπιθυμίας τοῦ υἱοῦ ἐπειδὴ πᾶν γένος ἀνθρώπων αὐταῖς
ὡς ἐν εὐθηνουμέναις μητρικαῖς ... πόλεσιν: Θεοδωρήτου

ἐγυμνώθη γὰρ τῶν οἰκείων ὅπλων τῆς ἀσεβείας οὐκ ἔχων τοὺς ὑπουργοὺς μετ' ... τὰ πρότερον αὐτοῦ ὄργανα
κατ' αὐτοῦ· καὶ αἱ πόλεις δὲ τῆς ἀσεβείας καταλυθείσης τὴν τῆς εὐσεβείας οἰκονομίαν ἐδέξαντο· διὸ καὶ Παῦλος
φησίν· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θ(εο)ῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις διδάσκουσα ἡμᾶς· ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ κοσμι-
κὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· οὐ πρότερον δέ τις συνήγαγε τῷ
Χ(ριστ)ῷ πρὶν δέξασθαι τοῦ θανάτου τὴν κοινωνίαν· Παύλου φήσαντος· εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀλ-
λὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· καὶ πάλιν· εἰ συναπεθάνομεν καὶ συζήσομεν· τὸ δὲ μετ' ἤχους· τὸ ἔκδηλον τῆς
ἀπωλείας σημαίνει ἀπὸ τῶν στοναχῶν(?) ... τῶν οἰκείων: Διδύμου

Ῥομφαίας οὖν τὰς ἀλλοφύλους διδασκαλίας· καὶ τὰς κακίας τὰς κατ' εἶδος καλεῖ· πόλεις δὲ τὰ συστήματα παρανό-
μων ἀθροίσματα· περὶ δὲ τούτων ταύτας ἱδρυσαμένου λέλεκται· ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασιν· καὶ ἑτοιμάζων πό-
λεις ἐν ἀδικίαις· ἡ γὰρ ὕλη αὐτῶν ἀδικήματα καὶ ἐκχύσεις αἱμάτων· τῶν σκανδαλιζομένων ἐφ' οἷς ταῦτα τιθέ-
μενοι ... τὰ καθόλου τί φασιν ἐξομολογούμενοι· κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου δοξάσω σε ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου· ὅτι ἐποίησας
θαυμαστὰ πράγματα· βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν· γένοιτο κ(ύρι)ε· ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα· πόλεις ἀσεβῶν εἰ-
ς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ· μήποτε δὲ καὶ τὸ ἀνδρῶν ... σημαίνει τῆς ... ἀσεβούντων τῶν ...
σάντων τὸν κ(ύριο)ν: Θεοδώρου

Ἐκείνων μέν φησιν ἔκδηλον ἅπασι καὶ διαφανῆ λίαν πεποίηκεν τὴν ἀπώλειαν· τὸ γὰρ μετ' ἤχους τοῦτο σημαίνει ἐκ
μεταφορᾶς τῶν ἀπό τινος σεισμοῦ συμπιπτόντων οἰκείων καὶ πολὺν ἐργαζομένων τὸν κτύπον· ὁ δὲ ἡμέτερος φησὶ
θ(εὸ)ς καὶ δεσπότης αἰώνιον ἔχει τὸ κράτος καὶ τὴν βασιλείαν ἀνώλεθρον:

ἐξάκουστος γὰρ αὐτῶν γέγονεν ἡ ἀπώλεια: Διδύμου:

Τὸ μετ' ἤχους ἀντὶ τοῦ οὐ σιωπηθεῖσα ἀλαλαγμοῦ νικησάντων· τὸ κατόρθωμα ὑπήχηται:

φου ἤν τεβομάρατον τοιοῦτον κριτήν. ἔτι εὐταξία πράξεις καὶ ἀσεβεῖς φεύγοντας φρόνημα. οἰκουμένην δὲ νοήσεις τὴν ἐκκλησίαν. οἰκουμένην ὑπό τε πρώτης καὶ υ(ἱο)ῦ. κατὰ τὸ ἀπὸ καὶ ὁ π(ατ)ήρ μου ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα. λαοὺς δὲ τοὺς λοιποὺς παρὰ τὴν ἐκ-

θεοδ(ωρήτου) Οὐ γὰρ μόνον κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα τὴν οἰκίαν διανέμει δικαίως, ἀλλὰ καὶ τὸν μέλλοντα προφητικῶς ἐς αὐτοῦ δείξει κριτήριον : ἄλλως. πᾶσι γὰρ οἷς δικαζόμενος καὶ τὰ προσεξηγίαν ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ : θεο(δωρήτου) ἀντιο(χείας)

σύμμαχος ἕδρασε κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ. τουτέστιν ἑτοίμως κατὰ τὴν κρίσιν ταύτην ἐποιήσατο καὶ μεγάλην τὴν ὑπ' αὐτοῦ κριθέντα οὐκ ἔστι δέχεσθαι : κυριλ(λου): Οὐκοῦν ὁ ἀδικία ἀσεβείας τὰ πονηρὰ δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ αὐτοὺς ὑποθεὶς τοῖς εὐαγγελικοῖς θεσπίσμασι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐν κρίσει τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἑτοιμάσαι, καὶ κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι :

θεοδ(ωρήτου) τὸ ἐν εὐκαιρίαις ὁ μὲν ἀκύλας εἰς καιροὺς δὲ σύμμαχος ἐπὶ καιροὺς ἐν ἐνδείᾳ. διδάσκει δὲ ὁ λόγος καὶ εὐπρόσφορος καιρὸς τῆς ἡμετέρας ἐπραγματεύσατο σωτηρίας πένητας τῶν ἀγαθῶν τὴν φύσιν ἀποκαλεῖ διὰ τὴν πολλὴν τῆς παρανομίας πτωχείαν. τούτου τοῦ καιροῦ τὸ ἐπιτήδειον καὶ ὁ μακάριος διδάσκει παῦλος. ὅτε γὰρ ἦμεν φησὶν νήπιοι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι. ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ θ(εὸ)ς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν : θεοδ(ωρήτου) ἀντιο(χείας)

ἀντὶ τοῦ καὶ γενήσεται καταφυγή. τοῦτο γὰρ ἡ ἀκολουθία βούλεται. ἐν ἡμῖν καὶ ταῦτα ὁ χρόνος :

εὔκαιρος γὰρ ἡ βοήθεια κατὰ τὸν τῆς θλίψεως γενομένη καιρόν : ἀθανα(σίου) ὡς ἐν καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου : θεο(δωρήτου) ἐν προσηκούσῃ γὰρ καιρῷ τὴν ἡμετέραν ἐπραγματεύσατο σωτηρίαν. πενίαν δὲ ἡμῶν θρασύτητος ἐν πολλῇ παρανομίᾳ πτωχεύσασαν ἡμᾶς μὲν δὲ ταῖς εὐκαιρίαις καὶ τὸ παῦλον ἦλθεν. ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου. ἐξαπέστειλεν ὁ θ(εὸ)ς τὸν υἱὸν αὐτοῦ : διδύ(μου) τούτου δηλωτικὸν ἰσοφῆσιν ὁ θ(εό)ς. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου. καὶ τὸ ἐν ς' ψαλμῷ. συνάγαγε ἃς οἱ κτιρήσεις τὴν σιὼν ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν ὅτι ἥκει καιρός : θεοδ(ωρήτου) τὸ ἐλπισάτωσαν ἀκύλας καὶ σύμμαχος πεποιθήτωσαν, ἐν πονηρίᾳ καθάπερ προφητικῶς χρησάμενοι ῥήματος ταύτης γάρ φησιν τῆς πρὸς σὲ παρρησίας γενομένης οἱ ποιοῦντες καὶ οἱ ἐν μεμαθηκότες εἰς σὲ ἕξουσι τὰς ἐλπίδας : διδύμου

Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι :

Καὶ ἐγένετο κ(ύριο)ς καταφυγὴ τῷ πένητι βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν :

Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κ(ύρι)ε :

Ψάλατε τῷ κ(υρί)ῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν σιὼν ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ :

Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων :

ἀκύλας καὶ σύμμαχος πεποιθήσουσιν ἐξέδωκαν. οἱ γὰρ δι' ὧν ἴσασι θ(εὸ)ν μεμαθηκότες. εἰς σὲ λοιπὸν σχήσουσι τὰς ἐλπίδας τὰς ἀνθρωπίνας ὑπερίδοντες ζητοῦσι δὲ ἐν οἱ πάντα παρ' αὐτοῦ θέλοντες ἐξ ἑαυτῶν ἔχειν οὐ δύναται διόπερ οὐκ ἐγκαταλείπονται. πολλοὶ γὰρ ἐν τοῖς μαρτυρίοις ἐν ὁδοῦ μένοι ἐγκαταλείπονται ὑπ' αὐτοῦ τυγχάνοντες ἀσεβεῖς. ἐπεὶ καὶ τὸν ἄβελ καὶ τοὺς ἀναιρεθέντας προφήτας καιρὸς εἰπεῖν ἐγκαταλελεῖφθαι ὑπ' αὐτοῦ. ὅπερ ἔστι μέχρι τῆς τελευτῆς περιεχομένων ὑπὸ θ(εο)ῦ. καὶ μυρία πάσχουσι τὰ δεινά. διὰ γὰρ ἐκζητεῖν αὐτὸν κατὰ τὰ ἐν τῇ σοφίᾳ φρονήσατε περὶ τοῦ κ(υρίο)υ ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἁπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτὸν ὅτι εὑρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν. ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ : εὐ(σεβίου) καισαρ(είας)

ποιοῦ δὲ πένητι καταφυγὴ γέγονεν ὁ κριτής. ἀλλὰ κατὰ τὸν πρῶτον υἱὸν τὴν εὐκαίρως ὅτι καὶ τεθλιμμένην καὶ τῷ μαθηριζομένῳ διὰ λόγον ὅτι τοῦτο δὲ μαθόντες οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου. καὶ ὅτι ἐν τῷ τῆς δικαιοσύνης καιρῷ τοὺς ἐκζητοῦντας ἐν ἡμῖν οὐκ ἐγκαταλείψεις. ἐν τι ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ πάντα δὲ ταῦτα ἀμοιβὰς ὑπομένοντες : θεοδωρήτου

ἐν σιὼν ἔφη κατοικεῖν τὸν θ(εὸ)ν κατὰ τὴν πάλαι τῶν ἰουδαίων δόξαν ἧς ὁ μακάριος παῦλος φησὶ προσεληλύθατε λέγων σιὼν ὄρει καὶ πόλει θ(εο)ῦ ζῶντος ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ. τὰ δὲ ἐπιτηδεύματα μηχανὰς ὁ μὲν σύμμαχος. ὁ δὲ ἀκύλας ἐναλλαγάς. οὕτως γὰρ ἐναλλαγὴ μεγίστη γέγονε. οἱ πρὶν ἐχθροὶ φίλοι. οἱ μακρὰν ἐγγύς. οἱ δοῦλοι υἱοί. οἱ ἐν ἀγνοίᾳ ἐν γνώσει ἐν φωτί. οἱ ἐν σκότει. ἐν ἐλπίδι ζωῆς οἱ νεκροί. οἱ πτωχοὶ κληρονόμοι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. οἱ υἱοὶ κύνες καὶ οἱ κύνες υἱοί. καὶ αἱ μηχαναὶ δὲ τοῦ σωτῆρος περιττοί. ἀθανασία διὰ θανάτου καὶ διὰ θανάτου ζωή. δι' ἀτιμίας τιμή. εὐλογία διὰ κατάρας. διὰ φρουράς. ταῦτα θ(εο)ῦ ἔργα δυναστεία. καὶ μεμηχάνηνται. ἐφορᾷ δὲ πάντα καὶ ἀνεκζητεῖ ἰδίᾳ τολμωμένας ὑπὸ τοῦ διαβόλου διὰ τῶν ἁγίων σφαγάς. καὶ εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἀδικουμένων ἐλήλυθε. κραυγὴν δὲ [illegible] εὐχὴν λέγει καὶ δέησιν. ἀλλὰ τὴν διὰ μαρτυρίαν ἐπὶ [illegible] ταλαιπωρίαν. [illegible] καὶ [illegible] συμφοραί:

Καὶ ἄλλως δὲ ἐν πάσῃ ψυχῇ [illegible] καὶ σκοπευτηρίῳ θ(εὸ)ς κατοικεῖ. ἐκζητεῖ καὶ τὰ αἵματα τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τῶν ἀποκτειναντων αὐτά. καὶ μεμνῆσθαι αὐτῶν. ἀνιάσασαι. οὐκοῦν τὸ ἀπὸ λόγου τὸ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι αὐτῶν μέχρι νῦν. ἐπὶ τὰς ῥομφαίαν ἐνεχθῆναι. ἐκείνων δὲ μεμνῆσθαι [illegible] ἐγένετο καταφυγή : διδύμου

προσαγορεύονται δὲ ὑμνοῦντες περὶ οἳ τὴν καὶ ψάλλειν ἐσχηκότες. οἱ καὶ ψάλλουσιν ἐν [illegible] καὶ ἐπινοίᾳ τοῦ πν(εύματο)ς. ἤδη ἀναγγείλατε δευτέρα προφητεία λέγοιτ' ἂν μάλιστα τοῖς ἀποστόλοις. πορευθεῖσι μαθητεῦσαι πάντα τὰ ἔθνη. αἵματα δὲ λέγει τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν πεπονηρευμένων [illegible] τοῦ πονηροῦ. ἀλλὰ ποῦ ἔκραζον ἀναιρεθέντες οἱ πένητες. ἐθνικοὶ δηλονότι πραγματικῶς ἐποίουν ἄβελ τὸ αἷμα τοῦ πρὸς τὸν θ(εό)ν. καὶ κατὰ τὸ ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν κράζει ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν. δύναται δὲ πένητες οὐ πάντως οἱ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν προφητικῶς προαναφωνήσαντες. ὧν ὁ μὲν ἔφη προσεύξονται [illegible] ἀπὸ ἐσχάτου τῆς γῆς. ὁ δέ. πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου. πένητες δὲ ὡς πολὺ τοῦ πλούτου τῆς θεότητος ἀπολειπόμενοι ἢ καὶ τῆς θείας γνώσεως. τὸ ὡς γὰρ ἐκ μέρους ἐπροφητεύομεν :

κυρίλλου : τουτέστιν ἐπισκέψατο καὶ τιμωρὸν γέγονεν. τῶν πενήτων γὰρ καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ὁμοίως ἐπελάθετο [illegible] καταφρονήσας ἵνα πάντας ἀγοράσῃ τῷ ἰδίῳ αἵματι :

ΘΕΟΔΩΡΗΤ(ΟΥ) :

τοιαύτη τῆς ψυχῆς ἡ διὰ τῶν θρήνων κραυγὴ περὶ τῶν κατεχόντων αἰτοῦμεν ἡ δὲ ἡμῶν τέλος ἔχον τῶν τῆς φθορᾶς τὴν ἀπαλλαγὴν καὶ τὴν τοῦ θανάτου κατάλυσιν· ἧς ἀπαλλαγέντες τὴν εὐεργεσίαν ὑμνήσομεν· πύλας δὲ τῆς Σιὼν τὰς πανταχοῦ ἐκκλησίας δι' ὧν εἰς ἐκείνην εἰσίασιν οἱ πιστεύοντες· ἐν αἷς ἀγαλλιώμενοι χορεύομεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσι τῆς ἀναστάσεως τὸν ταύτην ἡμῖν προξενήσαντι : ΔΙΔΥΜΟΥ

ἀλλὰ καὶ κατὰ πονοῦντος τοῦ θανάτου ἐκείνου περὶ οὗ γέγραπται κατίσχυσεν ὁ θάνατος ἰσχύσας οἱ ἐχθροὶ ποιοῦσιν ἐν αὐτῷ γενέσθαι διὰ κακοπαθείας ἢ τοῦ ἁμαρτάνειν· ὅσοι προσπάσχουσι τοῖς κόσμοις τῶν ἰδίων ἐπιλησθημένος καὶ κακῶν ἐλέησόν με· καὶ ταῦτ' ἐπὶ τούτοις ἐρεῖ τῷ κατὰ γὰρ τῷ φύσει· καὶ σῶσαι μόνος δυνάμενος : ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ :

πύλαι δὲ θανάτου αἱ πρὸς θάνατον ἁμαρτίαι ἀφ' ὧν ὑψοῦται ὁ μὴ λογισάμενος αὐτὰς ἁμαρτεῖν ὃς καὶ μόνος δύναται ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις κυρίου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιὼν ταῖς ἀρεταῖς : ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τοιαύτη τοίνυν φησὶν ἡ διὰ τῶν ὀλοφυρμῶν καὶ θρήνων γινομένη κραυγὴ οἵαν τινὰ αἱ τὴν ἔχουσαι περὶ τῶν κατεχόντων δεινῶν: κἀνταῦθα πάλιν ἐναλλαγὴ χρόνου ἀντὶ τοῦ ἠλέησεν· τὸ γὰρ ἐλέησόν με φησὶν οὕτως καὶ Ἀκύλας φησὶν ἐδωρήσατό μοι κύριος ἰδὼν κάκωσίν μου· τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἀκολουθία βούλεται : ΔΙΔΥΜΟΥ

αὐτοὶ γὰρ ἐταπείνωσαν καὶ ἐθλίψαντές με· οὐδὲ μόνος δυνάσαι διὰ γὰρ τὸ τηνικαῦτα οἱ σοὶ προσῶσαν ὑψῶσαί με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου : ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τοῦτό φησιν ἐκείνην τὸ τέλος τῶν ἀγαθῶν ἡ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ καὶ τοῦ θανάτου κατάλυσις ἧς ἀπολαύοντες πάσας τὰς σὰς εὐεργεσίας ὑμνήσομεν : ΚΥΡΙΛΛΟΥ

πύλας θανάτου καταλαμβάνουσιν ἂν νοοῖμεν τὸ τρόπους· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ δράκων ὁ ἀποστάτης ὁ φαυλότητος ἁπάσης εὑρετὴς καὶ αἱ σὺν αὐτῷ δυνάμεις πονηραὶ λέγοιντ' ἂν οὐκ ἀπεικότως θανάτου πύλαι· κατακομίζουσι μὲν γὰρ εἰς τὸ [illegible] καὶ εἰς τὸ [illegible] θανάτου τοὺς ὑπ' αὐτοὺς γεγονότας· νοοῖντο δ' ἂν ἑτέρως θανάτου πύλαι καὶ αἱ πολυειδεῖς ἁμαρτίαι καὶ μὴν καὶ οἱ παρ' Ἕλλησι σοφοὶ συνασπίζοντες τὴν πλάνην καὶ τῆς εἰδωλολατρείας τὸ ἀκαλλὲς ταῖς ἑαυτῶν εὐγλωττίαις ἐξωραΐζειν σπουδάζοντες :

ΘΕΟΔ πύλας θανάτου τὸν κίνδυνον καλεῖ τὸν ἄγοντα ἐπὶ τὸν θάνατον : ΘΕΟΔ Σιὼν καλεῖ τὴν ἐπουράνιον πόλιν ὡς ὁ μακάριος Παῦλος ἐδίδαξεν· πύλας δὲ ἐκείνης τὰς ἁπανταχοῦ γῆς ἐκκλησίας δι' ὧν εἰς ἐκείνην εἰσίασιν οἱ πιστεύοντες· ἐνταῦθα τοίνυν φησὶν ἀγαλλιώμενοι καὶ χορεύοντες ἐπὶ ταῖς ἐλπίσι τῆς ἀναστάσεως τὸν τούτων πρόξενον ἀνυμνήσομεν· καὶ ἐπειδὴ τὴν τοῦ θανάτου κατάλυσιν ἐμνημόνευσεν εἰκότως ἐπήγαγεν : ΚΥΡΙΛΛΟΥ

θυγατέρας Σιὼν τὴν ἐν οὐρανοῖς ἤτοι τὴν τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησίας τὴν ἐπὶ γῆς ὀνομάζουσιν· πεποίηνται γὰρ ὡς πρὸς ἐκείνην ἥκουσεν ὁ θεσπέσιος Μωσῆς· ὅρα ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει· τύπος γὰρ ἡ ἐν ἐκκλησίαις ἡ ἄνω : ΔΙΔΥΜΟΥ

θυγατέρας τῆς Σιὼν αἱ κοῦ δὲ τοὺς μετέχοντας ταύτης κατάλληλος τῷ λέγεσθαι τιμᾶς αὐτοὺς φωτὸς καὶ εἰρήνης καὶ σοφίας· πύλαι τῆς θυγατρὸς τῆς Σιὼν ἀπεναντίας ταῖς πύλαις τοῦ θανάτου ἔχουσαι πράξεις εἰσὶν ἐν αἷς ἐπιτελεσθεῖσαι κατ' ἀρετὴν καὶ σοφίαν θεωρίαι : ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

διὰ τοῦτό φησιν ἀνέγειρε με ἐκ γῆς ταπεινώσεως ἵνα εἰς τὴν ἐπουράνιον συγχαρήσομαι : ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

τὰς ἀρετὰς τῶν δαιμόνων οὐ ... τὰ τοῦ κυρίου τὸν ἀπόντα τῆς τὴν ἀναίρεσιν διὰ τοῦ τὴν παγίδα ἣν ἔκρυψαν ἐξεπεσον· ἀλλὰ καὶ τὰ ἔθνη τὰ ἀναισθήτως διώξαντα εἴλοντο τοὺς ἀποστόλους καὶ μάρτυρας ἐν διαφθορᾷ τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα· καὶ πλείους αὐτῶν θήρευσαν ζῶντες ἐζώγρησαν· καὶ κύριος ἐγνώσθη δικαίως οἰκονομῶν : ΕΥ ΚΑΙΣΑΡ

ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἐπιβουλεύσαντες ἑαυτοὺς περιέπειραν ἀπωλείᾳ τότε καὶ γνωσθήσεται δικαίᾳ κρίσει χρώμενος ὁ θεός· ὡς δὴ δὲ διὰ τῶν ἁμαρτημάτων ὡς ἂν μὲν αὐτοὶ ἀγεννήτως ἤτοι μέλλουσι καὶ τὰ τὴν ἑαυτῶν φθορὰν ἢ μελωδίας ἢ καὶ τῆς διανοίας αὐτῆς τῶν λεγομένων ἐφ' ἑτέρων νοῦν μεταβαλόντων τὸν λόγον:

ΔΙ καὶ μὴν καὶ τῆς ἀρετῆς ἀφθαρσίας λεγομένης ἐν τῷ ἡ χάρις μετὰ τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν ἐν ἀφθαρσίᾳ ἡ ἐναντίως ἔχουσα κακία λέγοιτ' ἂν εἰκότως διαφθορὰ καὶ φθορά· εἴρηται γοῦν εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει· καὶ παρὰ τῷ προφήτῃ ἐν εἰκόνι ἀφθαρσίας διεφθάρησαν φθορᾷ· σύμφωνον τούτοις· καὶ τὸ τὴν διαφθορὰν σου ἰάσεται ὡς ἀθλήσει· τὴν ἀδικίαν τις ἐργαζόμενος ἐν τῷ πράττεσθαι τὸ φαῦλον ἔχουσαν ἐν αὐτῇ λέγεται συλλαμβάνεσθαι· ἕκαστος γὰρ τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθνήσκει· ὑλακτεῖ ὅσον ἑαυτὸν πρότερον ὁ κακὸς πειρᾶται διὰ τὸ ἀπάτης καὶ ἄλλους προσάγεσθαι πολλάκις ἐν αὐτοῖς φρονήματι δολερῷ καὶ ῥήμασι μεμηχανημένοις τιμωρεῖται δὲ τὴν παγίδα δικαίως καὶ δι' ἐκείνους δι' ἄλλους κρίσει τοῦ προνοουμένου θεοῦ τοιοῦτον καὶ τὸ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν· ἐπειδὴ δὲ μηδὲν ταῦτα πρότερον εἰρημένα· καὶ γὰρ ἂν ἔσχε τοιαύτην ἐπιγραφὴν ὁ ψαλμός· καθάπερ ἕτεροι ἐπειδὴ τὰ μετὰ ταῦτα σαφῶς εἴρηται τρόπῳ ἀπὸ τοῦ ἀπογραφήντων ἂν δῆλος ἐν πλοκῇ τῷ διαψάλματι διήχθη· ἅμα γὰρ σαφῶς τὰ μετὰ ταῦτα διάνοιαν ἔχει :

ἔθνη δὲ ἐνταῦθα προσαγορεύει τῶν δαιμόνων τὸ φῦλον· οὗτοι γὰρ τὸν ὄριον ἀπὸ τῆς τὴν ἀναιροῦντες διὰ τούτων τὴν παγίδα ἐξέπεσαν καὶ ἐν παγίδι ἣν ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός· εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπειθησάντων ἐθνῶν καὶ τῶν καλλινίκους ἀποστόλους καὶ μάρτυρας ἀνελόντων τὰ προκείμενα ληφθείη ῥητὰ καὶ οὕτω τὸ ἀληθὲς τῆς προφητείας εὑρήσομεν διὰ γὰρ τοι τῆς ἐκείνων σφαγῆς ἐνεφανίσθη τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα καὶ πλείους ὧν ἐθήρευσαν ζῶντες ἀποθανόντες ἐζώγρησαν· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός· καὶ ἐγνώσθη κύριος κρίματα ποιῶν τουτέστι σοφῶς καὶ δικαίως οἰκονομῶν :

ΘΕΟΔΝ οἷς ἐπιχαρῆσαι τό φησιν καθ' ἡμῶν οἱ πολέμιοι τούτοις ἑάλωσαν αὐτοὶ ἀντὶ τοῦ ἅπερ ἐσπούδαζον καθ' ἡμῶν ταῦτα ἔπαθον αὐτοί :

Ἐλέησόν με κύριε· ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου :

Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών :

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν: ἐν παγίδι ταύτῃ ἣ ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν :

Γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός :

εὐσεβ(ίου) καισαρ(είας)

ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἀναισθητοῦσιν· ἀλλ' ἥξει τῆς κρίσεως ὁ καιρός· ὁ δὲ πένης κἂν δοκῇ καταπεφρονῆσθαι παρὰ θ(εο)ῦ τῷ παρ' αὐτῶν ἁμαρτωλῶν ἀνεικέτως πάσχειν· ἀλλ' οὐ παραδοθήσεται λήθῃ· οὐ γὰρ εἰς τὸ τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς τῶν πενήτων· ἕξει δὲ καρπὸν καὶ τέλος ἀγαθὸν διὰ τὴν ἐν τοῖς παροῦσιν ὑπομονήν:

διδύμου:

ἁμαρτωλοὺς δὲ καὶ ἔθνη καλεῖ· οὐκ ἀπίστους μόνον, ἀλλὰ καὶ δυνάμεις ἀλαρικούς· πᾶς γὰρ ὁ μετέχων τῆς ἁμαρτίας οὕτως ὀνομάζεται· τὸ τὴν ἁμαρτωλὸς φωνὴν ποιὸν σημαίνειν· ἀλλ' οὐκ οὐσίαν· καταστρέφουσι καὶ τὰ ἔθνη· ὡς δὲ μηκόν τις ἐν οἴνῳ τὸ ποιὸν δύναται νοῆσαι καὶ πολιτείαν τυγχάνειν ἐν οἴνῳ· οὕτως ἐν ᾅδῃ πάλιν ὁ σημαίνει φέρων ἐν εἰς πόρνης οἰκεῖν ἢ διανομίζοιτο· πτωχὸς δὲ ὁ τε πτωχεύων διὰ ἁμαρτίαν· καὶ ὁ ἄτυφος καὶ χρήζων τι δέξασθαι παρὰ θ(εο)ῦ· πᾶς δὲ γενόμενος τοιοῦτος καὶ μνημονεύεται τῷ θ(ε)ῷ κἂν δοκῇ τις αὐτοῦ λήθην διὰ τὸ συμφέρον γενέσθαι· μὴ μέχρι τέλους παραμένουσαν:

θεοδώρου

οὕτω φησὶν οἱ τὸ θεῖον διαπιστήσαντες κηρύγματι τῶν ἄλλων, ὅτι καταλήψονται τάχιστα καὶ τῷ θανάτῳ παραδοθήσονται οὐδὲ ἣν τυχοῦσαν ὕλαν τοῖς ὑπ' αὐτῶν διωκομένοις ἐπάγοντες· ἡ ὑπομονὴ γὰρ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος· ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται· καὶ μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πν(εύματ)ι· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἔτι ταῦτα πόρρωθεν προφητικοῖς ὀφθαλμοῖς θεασάμενος, λέγει τὰ τοῦ μέλλοντος ὑπὸ τῶν διωκομένων τοῦ τῆς εὐσεβείας κήρυκος εὐκτικῶς λέγει:

Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θ(εο)ῦ:

Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός· ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος:

Ἀνάστηθι κ(ύρι)ε μὴ κραταιούσθω ἄν(θρωπ)ος· κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου:

Κατάστησον κ(ύρι)ε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄν(θρωπ)οί εἰσιν:

ἡσυχίου

ἁμαρτωλῶν πολλάκις ἐν ᾗ ὥσπερ δὴ καὶ δικαίων γνωρίζεσθαι ἐνταῦθα δὲ ἁμαρτωλοὺς τοὺς ἀπίστους καλεῖ, οὓς καὶ λήθην τοῦ θ(εο)ῦ πάσχειν εἴρηκεν, ὥσπερ τοίνυν οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν θ(εὸ)ν ζῶσι κἂν ἀποθάνωσιν, ὁ γὰρ πιστεύων εἰς ἐμέ, φησὶν ὁ χ(ριστὸ)ς κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται· οὕτως οἱ ἀπιστοῦντες καὶ πρὶν ἀποθανεῖν διὰ τὴν ἀπόφασιν τὴν ἐπ' αὐτοῖς τεθνήκασιν:

θεο(δωρήτου)

ἐπειδὴ πάντες ἔνιοι τοῖς Ἰουδαίοις ποιοῦνται ταῦτα δοθῆναι νομοθέτην ὁ προφήτης παρακαλεῖ· Μωϋσῆς μὲν γὰρ ὁ μέγας πάλαι καὶ πρὸ πάλαι τῆς θείας νομοθεσίας γενόμενος ὑπουργὸς τοῦ νίου τὸ τέλος ἐδέδεκτο· ἕτερος δὲ μετ' ἐκεῖνον οὐκ ἐγράφεται νομοθέτης· εἰ δὲ μὴ καὶ δεῖ ἕτερος δεικνύναι μὲν τοῖς Ἰουδαίοις μὴ ὅτε τοῖς ἔθνεσι κατασταθῆναι νομοθέτην λείπεται μόνον τὸν δεσπότην χ(ριστὸ)ν ἀναφανῆναι νομοθέτην ἐθνῶν· ὡς ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις νόμος ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐ φονεύσεις· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐ μοιχεύσεις· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν πᾶς ὁ ἐμβλέπων γυναικὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὁμοίως· τὴν τούτου τοίνυν νομοθεσίαν ὁ προφήτης αἰτεῖ πολεῖ παρασχεθῆναι τοῖς ἔθνεσιν ἵνα τὸν θ(εὸ)ν ἐπιγνόντες καταλιπόντες ὡς ἐν γνῶσιν ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν· ἄνθρωπος γὰρ φησὶν ὁ προφήτης ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκεν· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς· διὸ περὶ αὐτῶν φησὶν γνώτωσαν ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν:

εὐ(σεβίου) καισαρ(είας)

διέφερε τὸν θ(εὸ)ν τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος καὶ τῆς μακροθυμίας ἀναμολῶν μὲν ἐπιποιούσης αὐτῷ· ἐπιτριβὴν δὲ τοῖς ἀσεβέσιν ἀνθρώποις· εὐξάμενος δὲ ἐν τῷ ποιεῖν τοῦ θ(εο)ῦ κριθῆναι τὰ ἔθνη· νῦν ἀκολούθως πρὸς τῆς μελλούσης κρίσεως ἀξιοῖ δοθῆναι τοῖς ἔθνεσι νομοθέτην· ἵνα μάθωσιν ὡς εἰσὶν ἄνθρωποι ἀλλ' οὐ καλὸν γὰρ ὡς· οὐ γὰρ μὲ λόγοις δίδοται νόμος· οὐκ ἂν δὲ λέγοι Μωσῆν τὸν ἐξ αἰῶνος πάλαι γεγενημένον· οὐδὲ νόμον τὸν μόνοις τεθέντα τοῖς Ἰουδαίοις· ἀλλ' οὐδὲ ἕτερον δοκεῖν ἕτερον εἶναι τὸν διὰ πάσης ἐλθεῖν τῆς οἰκουμένης τῆς καινῆς διαθήκης τὸν νόμον· χ(ριστὸ)ν γὰρ νομοθέτης καὶ τοῦ εὐαγγελίου τὸ κήρυγμα κεκράτηκε τῶν ἐθνῶν· περὶ οὗ διὰ τοῦ προφήτου φησὶν ὁ π(ατ)ήρ·
ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ᾑρέτισα ὁ ἐκλεκτός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει· οὐκ ἐρίσει οὐδὲ
κραυγάσει· οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἡ φωνὴ αὐτοῦ· κάλαμον συντεθλασμένον οὐ συντρίψει· καὶ λίνον τυφόμενον οὐ
σβέσει· ἀλλ' εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν· ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται· ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν καὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν· τὸ δὲ ἑβραϊκὸν καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἑρμηνεύονται καὶ τῷ νόμῳ αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν ἐξέδωκαν:

διδύμου:

ἢ καὶ οὕτως· κατ' ἐνδεικὸν τοῦ τῆς ὑπερηφανίας ὕψους τοὺς ἀλαζόνας ἐπωφελεῖ κρίνων αὐτούς· λέγοι δὲ ἂν τὸν καὶ τὸν διάβολον· ὡς ἐπὶ τῶν ζιζανίων παραβολῆς ἐχθρὸν αὐτὸν ἄνθρωπον εἶπεν καὶ ἡ προφητεία δὲ φησίν· οὕτως
ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν· ἐπεὶ οὖν ἐκραταιοῦτο πρὸ τῆς τοῦ σωτῆρος καθόλου λέγων τὴν οἰκουμένην ὅλην ἀπο-
λήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιάν· καὶ ὡς ὠὰ καταλελειμμένα ἀρῶ· οὐκέτι τινὸς διαφεύξεσθαί με ἢ ἀντειπεῖν μοι· διὰ τοῦτο μὴ φέρων αὐτοῦ τὴν ὑπερηφανίαν τὸ ἀνθρώπινον γένος πρεσβεύει καὶ κατεύχεται εἰ μὴ ἄξιοι τὸν θ(εὸ)ν ἵνα μὴ κραταιοῦται καθ' ἡμῶν· ἄνθρωπος δὲ εἴρηται οὐ τὴν οὐσίαν· ἀλλὰ τὸ θέλοντος ἀποπεπτωκέναι· ὡσαύτως ἐκείνοις πρὸς οὓς φησὶν ὁ θ(εό)ς· ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε:

διδύμου :

Ὁ προφήτης ὥσπερ συνταράττων τοῦ θεοῦ· ἱνατί ἀφέστηκας μακρόθεν· ἀπὸ κριμάτων δὲ ὁ λόγος αὐτῷ ὅτι τὸ χρήσιμον τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιαν ἄγει τοὺς ἁμαρτάνοντας· ἡ δὲ ἁμαρτία μακρὰν διορίζει τοὺς ἁμαρτάνοντας τοῦ θεοῦ. κατὰ τὸ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν διιστῶσι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν· ἄλλως γὰρ πανταχοῦ πάρεστι· κατὰ τὸ ἐγγίζων ἐγώ εἰμι λέγει κύριος καὶ οὐ θεὸς πόρρωθεν. ἀλλ' ὅμως φησὶν ὥσπερ μακρὰν τῶν δικαίων ὑπερορᾷς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀδίκων καταπονουμένους. ὁ ὑπερβαίνων μεγαλύνει τὴν ὑπερηφανίαν. τὸν δὲ ἐσόμενον ἐμπυρίζει πένητα· ζηλοῦντα ζῆλον θεοῦ καὶ φλεγόμενον τὴν ψυχήν : θεοδωρ(ήτου) τουτέστι δὲ περιπλέκει λογισμοῖς αὐτούς ἀπορεῖν ποιεῖ περὶ τῆς σῆς διεχούσης προνοίας· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται :

διδύμου δοκεῖς πόρρωθεν ἱστάναι καὶ μὴ ὁρᾶν τὰ ἀνθρώπεια· τοῖς ἀδικουμένοις οὐκ ἐπαμύνων ὑπὸ δὲ τῆς ἀθυμίας οἱ μὲν πένητες πυρπολοῦνται οἱ ἀδικούμενοι κατατήκονται τῶν ἀδικούντων τὴν ἀλαζονείαν θεώμενοι. σφόδρα δὲ προσφυὲς τὸ ἐμπυρίζεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδικούντων τεθεικέναι· ἐμπιπραμένοις γὰρ οἱ ἀθυμοῦντες ἐοίκασιν καὶ οἷον τινα καπνὸν διαπέμπουσι [illegible] ἀπὸ τῆς ἀδικίας γεννῶσι λογισμοῖς οὐκ εὐπορίαις χρωμένοις ἀλλὰ περὶ τῆς σῆς διεχούσης προνοίας· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται καὶ τὴν αἰτίαν διδασκαλίαν ἐπάγει : ἡ ἀκολουθία τῆς διανοίας ἐστὶν αὕτη ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται

Ὁ πτωχὸς ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· τὸ δέ συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται διὰ μέσου εἴρηται· τὰ δὲ διὰ μέσου παρεμβάλλεται διὰ τὸ μέτρον. ἐπειδὴ γὰρ οὐ λογάδην εἴρηται τὰ τῶν ψαλμῶν ἀναμέτρως τινὶ ὑπὲρ τοῦ σώζεσθαι τὸ μέτρον πολλάκις τινὰ ἐντίθεσθαι διὰ τοῦ μέσου οἷον ἐστὶ μὲν αὐτὸ τοῦτο εὑρήσομεν δὲ καὶ ἑτέρα. νοῦ λέγει δὲ εἰπὼν ὅτι ὁ τοιοῦτος ὑπερηφανία καὶ ἡ εὐπραγία καὶ τὸ ἐπαινεῖσθαι παρὰ πάντων αὐτῶν ἐν οἷς ἀδικῶν ἔχαιρον πλουτεῖ καὶ ἐπὶ τούτοις θαυμάζεσθαι παρὰ τῶν πολλῶν δέον ἐγκαλεῖσθαι καὶ μισεῖσθαι διὰ τὸν τρόπον ζόμενος ἐκτήκει τὸν πένητα λυπεῖ μὲν γὰρ προηγουμένως ἡ ἀδικία τοὺς πένητας λυπεῖ δὲ αὐτοὺς μειζόνως τὸ τοὺς ἀδικοῦντας αὐτοὺς μὴ δίδοναι δίκας παραχρῆμα ἀλλὰ ἐξετάζεσθαι ἐν εὐπραγίᾳ παρὰ πάντων θαυμαζομένους διὰ τὸν περιόντα πλοῦτον ἐξ ἀδικίας. ἡ συνακολουθία τῆς διανοίας αὕτη· τὸ δὲ διὰ μέσου τὸ συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται συλλαμ-περὶ τῶν πλουσίων λέγει· ἐν αὐτοῖς φησιν οἷς διαλογίζονται συλλαμβάνονται τουτέστιν ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐνθυμημάτων κατακρίνονται καὶ συνάγονται καὶ συνωθοῦνται εἰς τὴν τοῦ θεοῦ ἀπόφασιν : θεοδώρου

μυρία γὰρ δεινὰ δράσαντες καὶ ἐπαίνους παρὰ τῶν κολάκων καρποῦνται : ἡ ἐπειδὴ ὁ θεὸς ὁ δρασσόμενος ἐστὶ τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν μετὰ τὸ ἀποτυχεῖν. τοῦτο αὐτὸ ἤδη γενέσθαι παρακαλεῖ. ἐπὶ πολλαῖς γὰρ ἀσεβείαις ὁρῶντες αὐτοὺς οἱ πολλοὶ εὐθυμοῦντας μόνους τὸ καὶ μηδενὶ λυπηρῷ περιπίπτοντας μακαρίους αὐτοὺς ἡγοῦνται καὶ ἐπαίνων ἀξίους. κακεῖνοι τὸ μέγα αὐχοῦντες καὶ οἱ ζηλωταὶ τῆς κακίας γενόμενοι : διδύμου

ἄπειροι γὰρ δογμάτων εὐσεβείας ὑπάρχοντες. οἴονται τούτους εὐλογεῖσθαι παρὰ θεοῦ. καίτοι τῆς τοῦ θεοῦ εὐλογίας δικαίοις μόνοις παρεχομένης : εὐσεβίου καισαρ(είας)

τῇ παρούσῃ τῶν ἀσεβῶν ἐπεξέρχεται καταστάσει· τὴν μέλλουσαν κρίσιν ἀναγκαίαν δείξαι βουλόμενος· τὸ δὲ παρώξυνε· διὰ μὲν ἀκύλας ἐν μίᾳ εἶπεν· τοὺς περὶ θεοῦ γὰρ κιβδήλους λόγους ἀληθεῶς διασύρουσιν. ἐπὶ μὲν τῶν δεινῶν ἁμαρτίαις πρὸ θεοῦ ζητεῖν ἐμποδίζεται· συνάγων ἑαυτῷ πλῆθος ὀργῆς. διὸ μὴ ζητεῖ καὶ τὰς περὶ θεοῦ φύσεις ἐννοεῖ περικομπούμενος· καὶ τοὺς υἱοὺς τὰς ὁδοὺς ἀκαθάρτους ἔχοντα τούτου ἐν χάριν διὰ παντὸς καὶ τοῦ θεοῦ τὰ κρίματα ἀνθαιρούμενος ἐν τῷ συγχωρεῖσθαι μάλιστα κατακυριεύειν τῶν ἐχθρῶν : θεοδωρ(ήτου) λέγων τὸ οὐκ ἐκζητήσει διὰ τὸ παροξύνας τὸν κύριον λέγων οὐκ ἐκζητήσει· μὴ εἰς γὰρ πρὸ πάσης ἁμαρτίας ἡ γε εἰ τὸν κριτὴν μὴ ἐκζητεῖν ταξάμενον : διδύμου ἡ οὕτως εἰκαστικῶς ἀκροᾶται αὐτοῦ καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζει αὐτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς ὑπερήφανος καὶ τὸν πτωχὸν ἐμπυρίζων· ἀλλ' ὡς οὐ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ μέγεθος αὐτῆς ἐκζητήσεως ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἔσται παρακέκληται. ἢ γὰρ ἂν ἀρδην ἀπώλλυντο καὶ παρ' αὐτὰ οἱ κακοὶ οἱ περιορώντες φασιν· ἐπαινούμενοι παρατηρήσει κύριε τίς ὑποστήσεται. ἀποστρέψας δὲ τὸ τὸν θεὸν παροξύνειν αὐτόν· διὸ προσεῖπε τοιούτους φησὶν ὁ θεός· ἔαρθαι ἐπιδέχεται αὐτῶν καὶ οὐχὶ πρόσωπον· ταύτης ἀρξάμενος τῆς ἀσεβείας οἰκεῖ. ἐξ ἧς ἐλθὼν ἀπὸ προσώπου κυρίου ἀποστραφεὶς αὐτὸν δηλονότι· τὸ δὲ διὰ ὅλου τὰ ῥήματα τῶν μᾶλλον ἁρμόσει· ἐν τινὶ γὰρ ἀεὶ βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ ἐν παντὶ καιρῷ· καὶ ἀσεβὴς γὰρ τῶν καθηκόντων ἐπιτελοῦσι πολλὰ καὶ διείλε βεβηλοῖ πρὸ ταῖς ἁμαρτίαις ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ καὶ ἀπορροφεῖν εἶναι διδασκαλίαν τὸ πᾶν πρόσωπον εἰς πεσὸν τῆς ὀρθῆς γνώμης περὶ θεοῦ διοικήσεως καὶ κρίσεως. ὁ ποιῶν τὸ ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματα σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διακεῖται δὲ θνητὸς καὶ κατακυριεύσει τῶν ἰδίων ἐχθρῶν. τῶν γὰρ ἀγαθῶν ἐστὶ λύσει μόνων δεῖται ποιούντων τὴν ἁμαρτίαν. ὡς ἐνεργῶν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς. κατὰ διαφορὸν ἀκόρεστον αὐτοῦ τῆς κακίας ἐπάγει : θεοδώρου ἐνταῦθα ὑποστικτέον εἶτα ἐπιφερεκτέον :

ἀντὶ τοῦ παροξύνει τὸν κύριον λέγων οὐκ ἐκζητήσει μανίας γὰρ καὶ λύττης χρώμενος ὥσπερ οὐδενὸς ἐφορῶντος ἐπὶ πᾶσαν ἄγει παρανομίαν οὐχ ἡγούμενος ἐκζητεῖν τὸν κριτὴν ταλμώμενα ἐπὶ τὰ τοιοῦτο σαφέστερον λέγει : ἀθαν(ασίου) καθ' ὑπόστασιν υἱῶν ἡ ἀγαθώσύνη· θεοδ(ωρήτου) ἀντιο(χείας)

Οὐκ ἐκζητήσει φησὶν ὁ θεὸς καὶ ἀποδώσει αὐτῷ κατὰ τὴν ὀργὴν ἣν ἑαυτῷ ἐθησαύρισεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς : θεοδ(ωρήτου) ἀντιο(χείας) διὰ τὴν ὑπερβολὴν φησὶν τῆς ὑπερηφανίας αὐτοῦ καὶ τοῦ θυμοῦ τοῦ κατὰ τῶν πενήτων οὐκ ἐκζητεῖ τὸν δεσπότην οὐ δέον ὅτι ἀπέπειρε σκοπὸν αὐτοῦ τὸ γινόμενον : διδύμου · εἰ γὰρ ἐκζητήσεις κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς ἄρδην ἀπώλοντο ἀπώλοντο παρ' αὐτὰ οἱ κακοὶ τοῦτο αὐτὸ θεωρήσαντες τὸ ἀγαθὸν τὴν πολλὴν ἐνδεικνύμενοι φασιν· ἐπαινούμενος παρατηρήσει κύριε τίς ὑποστήσεται :

διδύμου παντὶ δὲ λαοῦ τὸν σὸν νόμον καταφρονεῖ πάντα καιρὸν ἐν παρανομίαν διάγων : κυρί(λλου) πάντως ἄλλου φιλαμαρτήμονος ἐξ αἰσχίστου καὶ ἔποντος ἐστὶ τὸ πλημμελὲς καὶ ὁ λοιπὸς τρόπος ἐκ γένους κοινωνῶς ἐστὶ τὸ παροξύνειν θεὸν διὰ τοῦ μὴ ἔχειν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτοῦ βεβηλοῦνται πάντως αἱ ὁδοὶ τουτέστιν αἱ πράξεις καὶ ἀκαθαρσίας εἰσὶν μεσταὶ καὶ τῆς φαυλότητος κορυφοῦνται καὶ κολάζουσι προσαναιρεῖν τῶν τοῦ θεοῦ κριμάτων ἡ τοιαύτη σαφὰς ἁμαρτίας μάλιστα τῆς κοινωνίας τῶν ἰερῶν σημαντικά· ἄλλως καὶ τοι αὐτὰ δρῶν κατευοδοῦται εἰ παρ' αὐτοῦ τύφου τὴν ὑπερβολὴν ζωγραφεῖ : θεοδώρου ἐναντίων καταστάσεις ἀντὶ τοῦ κατακυριεύει· τὸ γὰρ γινόμενον ὑπὸ τοῦ ἀδικοῦντος διηγεῖται ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο πάντων κρατεῖ καὶ πάντας ἀφειδῶς ἀδικεῖ σαφέστερον δὲ σύμμαχος εἰπὼν πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐκφυσᾷ :

ἀθαν(ασίου) Ὁ μόνον τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλύομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιάν : ἡσυχ(ίου) δηλαδὴ τῶν ἐχθρῶν τοῦ θεοῦ κατακυριεῦσαι γὰρ τῆς ψυχῆς ἄλλας καὶ φίλος θεοῦ οὐ δύναται ἀλλὰ ταύτης ἡ ἑαυτὴν διὰ τῆς σωτηρίας ὑπισχνούμενα : ἡσυχ(ίου)

Οὐκ ἀναιρεῖται ἀλλ' ἀνταναιρεῖται ἐπειδὴ γὰρ ὁ θεὸς ἀναιρεῖ τὴν ἁμαρτίαν τὴν κρίσιν ἐπιτείλας αὐτὸς ἀπειλεῖ τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὴν περὶ τῆς κρίσεως ἀπειλὴν πιστεύουσιν καὶ ἀνταναίρεσιν ὡς περὶ τῆς κρίσεως τὴν ἀπειλὴν ἐπινοήσειν :

Ἱνατί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσι :

Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται :

Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται :

Παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλὸς κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει : Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ :

Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει :

ἀφόβως ἐν ἅπασι γενεαῖς ἐνεργεῖ τὸ κακόν· ὥσπερ τις ὑπολαμβάνοι πάντας εἰρῆσθαι καθόλου νομίζων ἐχθρούς· καίτοι τῶν πατριαρ-
χῶν καὶ προφητῶν καὶ ἀποστόλων οὐκ ἐκυρίευσεν· αὐτοὶ γὰρ ὑπὸ πόδας ἔσχον αὐτὸν τοῦ ιυ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ὁρίζαντος·
οὐκοῦν ἐχθροὺς μόνους φησὶ τοὺς ἁγίους: ΘΕΟΔ: σαφέστερον τοῦτο ὁ σύμμαχος ἡρμήνευσεν [illegible]
γενεὰν καὶ γενεὰν οὐκ ἔσομαι ἐν κακώσει· καὶ ταύτῃ κέχρηται τῇ θρασύτητι καὶ λέγεται μηδὲν δεινὸν ὑπομένειν [illegible]
τῶν τῆς κακίας τὰ εἴδη: ΗΣΥΧ: ἐνταῦθα τοῦ σατανᾶ μηνύει τὴν ἀπόγνωσιν τὰς τιμωρίας τὰς ἀποκειμένας αὐτῷ
κατὰ τὴν μέλλουσαν γενεὰν [illegible] πρᾶξαι τι παντὸς κακοῦ πρὶν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν τουτέστιν ἀπὸ τοῦ παρόντος
αἰῶνος εἰς τὸν μέλλοντα μεταστῆναι [illegible]: ΘΕΟ: δόλους γὰρ ῥάπτει καὶ τυρεύει καὶ κακίας ἰὸν ἔχει [illegible]
[illegible] τὴν εὐημερίαν [illegible] πικρίας καὶ δόλου τὸ στόμα [illegible]
[illegible] προσεχεῖς ἀποκτεῖναι [illegible]
κοῖς· οὗτοι γὰρ τοῦ διαβόλου κατὰ τῶν πτωχῶν τῶν περὶ αὐτὸν συμπράττουσιν: ΔΙ: [illegible]
[illegible] ἀληθείας [illegible] ἀρᾶς πλήρες ἔχει τὸ στόμα· [illegible]
[illegible] ὁ λόγος αὐτοῦ· τοῦτο γὰρ στόμα· οὐδὲν δὲ προφέρει χρηστόν· [illegible] κόπον ἐμποιήσει καὶ πόνον:
[illegible] ἐνεδρεύει δὲ καὶ τοὺς πτωχοὺς [illegible]
προσποιούμενος [illegible] ὁ δὲ σύμμαχος [illegible] ἐνεδρεύων [illegible]
καὶ ψυχὰς [illegible] ἐνεδρεύει δὲ ὡς λέων [illegible]
[illegible]
τοιοῦτον γὰρ τὸ ἑλκύσαι· ὁ δὲ πολλάκις ἐν ἔργῳ [illegible] καὶ ποιεῖν τὸν πτωχόν: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ: Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος: Ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον: Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν· ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ: Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν: Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν· κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων: Εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐπιλέλησται ὁ θεός, ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος:

[illegible] παραλλοίως τοῖς ἄλλοις παραδιδόμενος τάφῳ: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
καὶ ταῦτα πράττει παραλογιζόμενος ἑαυτὸν ὡς οὐχ ὁρῶντος θυ: ΔΙ
[illegible] ὁ διάβολος [illegible] εἶναι πλουσίους ἐν λόγῳ [illegible]
[illegible] κρυφὰ λαμβάνειν βουλόμενος [illegible]
ἀποκτεῖναι [illegible] τοῖς [illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
κρύφοις [illegible] καὶ τὸ [illegible]
[illegible] τοῖς ἰδίοις ἀποκτεῖναι [illegible]
[illegible] διὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς εἰς [illegible]
ται· τὸν αὐτὸν ὄντα τῶν [illegible] πτωχῶν ἐπὶ τὴν τοῦ ἀσθενοῦς
[illegible]
[illegible]
ὡς λέων [illegible]
τὸν [illegible] φιλαργυρίας λόγον [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἀκολασίας [illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ τὴν πρόνοιαν ἀθετῶν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ:
[illegible] τούτων ῥημάτων· [illegible] ὁ προφήτης [illegible]
καὶ [illegible] ἐν συνεδρίοις καθήμενος ἐν ἐνέδραις [illegible]
[illegible] τοῖς ἀναιτίοις κατασκευάζει: [illegible]
[illegible] οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ διαβόλου [illegible]
[illegible]: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
[illegible]
[illegible]
[illegible]: ΚΥΡΙΛΛΟΥ
φασὶ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς λέοντας ἐν ταῖς οἰκείαις μάνδραις [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ ἁρπάζει τὸ παρατυχὸν [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible] φησὶν καὶ [illegible]
[illegible] ὁ διάβολος: ΔΙΔΥΜΟΥ
ἐν τῇ [illegible] ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ [illegible]
[illegible] τὸν ἰουδαν διὰ φιλαργυρίας [illegible] καὶ ἑλκύσας πρὸς
ἑαυτὸν [illegible] ἐν αὐτῷ: ΗΣΥΧΙΟΥ
παγὶς τοῦ διαβόλου πᾶσα πρᾶξις εἰς κακίαν προτρέπουσα [illegible] τοὺς ἁμαρτωλοὺς ταπεινοῖ συλλαμβάνουσα: ΚΥΡΙΛ:
[illegible] ὁ διάβολος· [illegible] ταπεινοῦται [illegible] καὶ οἰκεία [illegible]
χυ καὶ κατήργηθη ὁ τύραννος ὁ πεποιθὼς [illegible]: ΚΥΡΙΛΛΟΥ
[illegible] κατακυριεῦσαι φησὶν τὸν ἀσθενῆ τῶν πενήτων [illegible]
[illegible] καὶ τὸν [illegible] καὶ πεσεῖται τουτέστιν ταπεινωθήσεται καὶ
[illegible] πρὸς [illegible]: ΗΣΥΧΙΟΥ
ὁ γὰρ διάβολος [illegible] κατακυριεύων τῶν ἁμαρτωλῶν [illegible]
[illegible]: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
[illegible] λογισμοὶ [illegible] τῶν πραγμάτων [illegible]
[illegible] τούτων ῥημάτων [illegible] ὁ προφήτης [illegible]
[illegible]: ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΝΤΙΟ:
ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα φησὶ [illegible] ἐν τῷ τολμῆσαι [illegible] περὶ αὐτοῦ [illegible]
[illegible]: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
τοῦτο αἴτιον καὶ τοῦ ἐπαρθῆναι καὶ τοῦ πεσεῖν αὐτόν: ΗΣΥΧΙΟΥ:
λέγει ταῦτα ὁ διάβολος οὐχ οὕτως ἔχων ἀλλ' ἡμᾶς ἀπατῆσαι βουλόμενος [illegible] τὸν θν τῶν ἀνθρωπίνων
νομίζοντες:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἐπειδὴ δὲ οἱ δυσσεβεῖς καὶ παράνομοι ἀσυζῶντες δι' ὧν πράττουσιν λέγουσιν ὡς ἐπιλέλησται ὁ θεὸς διαζομαι αὐτῆς διαστῆσαι πεῖραν ὡς οὐκ ἐπιλέλησται οὐδὲ ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀλλὰ τῶν ἀδικουμένων κηδεμονίαν ποιῇ καὶ σφοδρότερον ἀχθεσθ[εὶς] τὰς ἐκείνων βλασφημίας ἐπήγαγεν:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

χεῖρα δὲ ὑψουμένην τὴν τροπικῶς δύναμιν σημαίνει τοῦ θεοῦ τὴν κριτικήν:

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

καταπαυσάτω ἡ χείρ σου φησὶν καὶ ὑψούσθω λοιπὸν ἐπιφέρουσα τοῖς πλημμελοῦσιν τὴν μάστιγα κατὰ τὸ εἰρημένον διὰ τῆς ἡσαΐου φωνῆς ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. αἴρεσθαι γὰρ ἀεὶ πως ὑψοῦ τῶν παιόντων ἡ χεὶρ ἔοικε γὰρ οὕτως σημαίνεσθαι τὴν αἰσχύνην καὶ τὸ θράσος χεῖρα φησὶν τοῦ θεοῦ τὴν πάντα ἰσχύουσαν ἑαυτοῦ ζωοποιὸν καὶ ἐνυπόστατον δύναμιν φησὶν δὴ τὸν υἱὸν δι' οὗ τὰ πάντα ἐργάζεται οὕτω γάρ που φησὶν ὁ θεὸς καὶ ἡ χείρ μου ἐστερεώσατο τὸν οὐρανόν:

φ ἐκδεδομένων δυσσεβῶν τούτων ῥημάτων ἀνιαθεὶς ὁ προφήτης πάλιν εὔχεται λέγων ταῦτα:

λ δεῖξαι τὴν πεῖραν τὸν θεὸν τῶν ὅσου κἂν ἐπιλέλησται τῶν πτωχῶν καὶ τὴν ἀσεβοῦς βλασφημίας ὑπομνησθῇ λέγων:

θεο καὶ τοῖς οὖν ἐπιλανθανομένοις τοιοῦτον γὰρ τὸ ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς. οὕτω γὰρ ὁ σύμμαχος ἐκδέδωκε λέγων ὁρᾷς ὅτι σὺ μόχθον καὶ παροργισμὸν ἐπιβλέπεις ἤδη ὡς γὰρ φησὶν οὕτω πιεζόμενοι κἂν ἐκεῖνοι μὴ λέγωσι:

λ θεο ἀλλὰ κἂν μυριάκις ἐκεῖνος ταῦτα λογίζηται οὐ λανθάνεις οὕτως γὰρ νόησον:

ΗΣΥΧΙΟΥ

ἐρωτᾷ ποίαν ὁ θεὸς τοῦ ἀσεβοῦς διαβόλου ἢ καὶ τοῦ λαοῦ ἀσεβήσαντος ἀφ' οὗ ἁμαρτίαν ἀπορρῆξαι μάλιστα ἐπὶ ταὐτὸ ἐπάγων τὴν ἐρώτησιν ἔλυσεν. εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. συκοφαντεῖ τὸν θεὸν φησὶν ὡς ἀπρονόητα καὶ ἀνεξιχνίαστα εἶναι συγχωροῦντα τὰ ἡμέτερα ὃ πέρα πολλάς προτροπὴ τοῖς ἀπατωμένοις εὑρίσκεται. τοιγαροῦν ἀκολούθως προσέθηκεν:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Οὕτως γὰρ καὶ ὁ σύμμαχος ἐκδέδωκε λέγων ὁρᾷς ὅτι σὺ μόχθον καὶ παροργισμὸν ἐπιβλέπεις καὶ ὁ ἀκύλας ἔλεξεν ὅτι σὺ πόνον καὶ παροργισμὸν ἐπιβλέπεις κἂν μυριάκις φησὶν εἴπωσιν οἱ δυσσεβεῖς ἀσυζῶντες ὅτι οὐκ ἐπιβλέπεις τὰ ἀνθρώπινα ἡμεῖς ἴσμεν ὅτι ἐπιβλέπεις καὶ ἐπιτηρεῖς τὰς τούτων παρανομίας καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοὺς εἰσπράξῃ ποινήν:

θ λ οὔ φησιν ὡς κύριε πάντα γινώσκεις καὶ οὐδέν σε τῶν πραττομένων λανθάνει οὐδὲ τῶν ἐν διανοίᾳ καὶ λογισμῶν ἀνιόντων ἀλλὰ καὶ τοὺς πόνους τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν ἐνεργαζομένων καὶ τοὺς παροργισμοὺς οἶδας ἀκριβῶς ἐπειδὴ πάντων τοὺς λογισμοὺς κατανοεῖς καὶ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς καὶ ταῦτα ἐφορῶν μακροθυμεῖς ἐπειδὴ ὅτι ὑπὸ τὰς χεῖράς σου πάντες τυγχάνουσι καὶ οὐκ ἔστι πού ἐκ τοῦ οὐδὲ ἑνὶ διαδρᾶναι:

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ὡς ἐν ἐρωτήσει καὶ ὑποστιγμῇ τὸν πρῶτον ἀναγνωστέον στίχον ὡς ἀπόδοσιν αἰτίας τὸν δεύτερον ποιησόμεθα. ἀλλ' ὁ μὲν ἀσεβὴς ᾠήθη καθεὸν τὸν μὴ ἐκζητεῖν τὸν θεὸν μηδὲ μὴν ἐφορᾶν τὰ ἀνθρώπινα ὅτι δὲ τῆς ἀληθείας ἐσφάλη καὶ τοῦ εἰδέναι τὴν ἐν νοῦ ἤμβροτεν τὰ τοῦ θεοῦ καὶ φιλανθρωπίας ἀπεικονίσθη μακρὰν αὐτὰ δι' ἑαυτῶν νοήσει τὰ πράγματα τὰ καθ' ἡμᾶς εἰ δῆλον ἂν πολλὰ ὁ θεὸς οὐδαμῶς ἀλλ' ἐπιτηροῦντος τὸν ἐμαυτοῦ ζητῆσαι τὸ ἀπολωλὸς ἐπαναρθῆναι τὸν πεπλανημένον ἀναρρώννυται τὸ ἀσθενὲς ἀπαλλάσσονται τοῦ νοσεῖν τὸ συντετριμμένον:

λ θεο ΔΝ πρὸ θεοῦ ὑψηλοῦ εἰ ταρ ἤματα αἰτία γὰρ τοῦ ὅτι ἐπιβλέπεις κεῖται ἐπεὶ ὅτι τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ἑρμηνείας γέγονε τοῦ ἑβραϊκοῦ ἐπειδὴ γὰρ εἶπε τῶν ἀδικούντων εἶπεν τὸ εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. ἐπήγαγεν τὸ ἐπιβλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς τοῦτο οὖν μένος ὁ προφήτης θεὸν εἰπεῖν ὅτι προσέχειν δὲ ἐκεῖνος ὁ ἄδικος ταῦτα λογίζεσθαι ὅτι μὴ μέλλεις παρὰ τῶν ἀδικουμένων μηδὲ ἐκζητεῖν νομίζειν ἐπειδὴ ὁρῶν αὐτῶν τὴν ὀργὴν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ εὐθὺς ἐπεξέρχῃ τοῖς γινομένοις ἀλλὰ κατανοεῖς τουτέστι μένεις ἕως ἂν ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἰδίων κακῶν ἑαυτοὺς ἐκεῖνοι ταῖς σαῖς παραδῶσι χερσὶν τῷ πλήθει τῆς οἰκείας ἀδικίας ἐπισπασάμενοι καθ' ἑαυτῶν τὴν τιμωρίαν. τοῦτο δὲ λέγει ἐκ μεταφορᾶς τῶν μέχρις μὲν ἑνὸς καὶ δευτέρου κακοῦ μὴ ἠρεμούντων τὸ δὲ πλῆθος τῶν γινομένων ἑαυτοὺς ἀγόντων εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τὸ τῶν ἀδικουμένων πλῆθος οὐ λέγεται δὲ δεῖξαι τοῦ θεοῦ τὴν μακροθυμίαν:

Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος:

Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεόν εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει:

Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου:

Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός:

Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ιγ'

Ὁ πένης ἐὰν σοῦ ζητοῦντος τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ. φροῦδον γὰρ αὐτὸν τοῦτο ποιήσειεν. διόπερ ἐπάγει: διὰ τοῦτο σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός. ἀλλὰ τῶν πονηρῶν καὶ συνθραυόντων τὸν ἀσθενῆ καὶ ἀνεπικούρητον τὴν παρ' αὐτοῦ καὶ μόνου ζητουμένους ἐπικουρίαν. δύνασαι γὰρ διασώζειν τοὺς πτωχούς τε καὶ ὀρφανοὺς αὐτοὶ δὲ ἂν εἶεν καὶ μάλα εἰκότως οἱ οὕτω θεὸν τὸν φύσει καὶ ἀληθῶς ἐπεγνωκότες καὶ πτωχοὶ μὲν ὡς πλοῦτον οὐκ ἔχοντες τῶν ἐκ θείων τε καὶ ἱερῶν χαρισμάτων ἠγνοούντων ἐκ πολιτείας εὐαγοῦς καὶ ζωῆς τῆς κατὰ Χριστὸν ὀρφανοὶ δὲ ὡς οὔπω λαχόντες πατέρα τὸν θεὸν δέδωκε γὰρ ἐξουσίαν οὗτος τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ τέκνα θεοῦ γενέσθαι οἱ τοίνυν οὕτω πιστεύσαντες οὔπω μὴν τὴν ἐξ ὕδατος τε καὶ πνεύματος ἔχοντες ἀναγέννησιν ὀρφανοί που πάντως νοηθεῖεν:

ΔΙΔΥΜΟΥ

προϊστάμενος καὶ ἀνατρέφων αὐτοὺς ὡς ὑπὸ τάξιν ὀρφανῶν ἐν τούτοις ἐκλαμβάνειν δεῖ τὸν ποτὲ ἔχοντα πατέρα τὸν διάβολον μακαρίας δὲ ἀπονενευκότα μετανοίας τρόπῳ ὁ συμμολογοῦντος προσληφθέντων ὀρφανῶν ἐπιτρόπῳ θείαν ἔχειν ὑπὸ θεοῦ ἀβραὰμ καταλιπὼν τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς ἵνα θεῷ ἀκολουθήσῃ κεκλημένος καὶ οἱ ζεβεδαίου υἱοὶ ἀφέντες τὸν πατέρα προτροπῇ τοῦ εἰπόντος ἵνα ἀκολουθεῖτε μοι:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἔσται δὲ τοῦτο ἐὰν μόνον τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ ζητῆσαι θελήσῃς. εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο παραυτίκα φροῦδος ἔσται καὶ πανωλεθρίᾳ παραδοθήσεται. τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰρηκώς:

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Ἀλλὰ περ ἐπὶ σῆς καὶ τῆς καὶ παντὸς ἔοικε μὲν τῆς προσευχῆς τὸ χρῆμα. ὅσιον γὰρ καὶ παντὶ τῷ ὡς χρήσιμον τὸ πάντως ἁμαρτωλοὺς συντρίψεσθαι τὸν βραχίονα τουτέστι τὴν δυναστείαν ἐπ' οὐδενὶ γὰρ ἔχουσιν αὐτὴν ἔχθρως πλὴν ὅτι μόνον ἐπὶ τῷ συντρίβειν πτωχοὺς καὶ ἀπολλύναι τοὺς ὀρφανούς:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Ἁμαρτωλὸς τις ἂν εἴη καὶ πονηρὸς μετὰ τοῦ ἄρθρου εἰρημένος ὁ διάβολος τούτου οὖν βραχίονα ὑποκεῖσθαι συντριβῆσαι καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ζητουμένη οὐχ εὑρίσκεται. ἔχουσα ἐν τῷ ἐπιτελεῖσθαι τὸ τέλος λαμβάνουσα. οὐ γὰρ οὐσία τις ἐστὶ τῶν κακῶν ἁμαρτία ὅτι καὶ οὕτως ἐν ἀνῆψαι τὸ ἐπὶ πᾶσι τέλος οὗ χάριν τὰ ἄλλα πάντα γέγονεν αὐτὸς δὲ οὐδενὸς ἕνεκα ἐστίν:

οὕτως ἐπὶ τὴν τῶν ἀσεβῶν κρίσιν διεγείρει λοιπὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ θεοῦ· ἡ δὲ χεὶρ αὐτοῦ δηλονότι ἡ δύναμις ἐδήλου κριτικήν· ἔμπροσθεν
γὰρ αὐτὴ μὴ τιμωρεῖται τοὺς ἀσεβεῖς ἐπιλελῆσθαι δοκεῖ ἀποδιδοῦσα δὲ ἑκάστῳ κατὰ τὸ δίκαιον ὑψοῦσθαι λέγεται·
οὐδεὶς ἀποδράσεται· διὸ φησί· τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου· τοιγαροῦν ὅσος ὁ ψόγος ἀκούσας τῶν σῶν λόγων φασκόν-
των· μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει κύριος:
ἐκδικεῖν γὰρ εὐθέως δυνάμενος τὸν ὑβρίζοντα· διά τι χρήσιμον παρορᾷ θλιβομένους ὅσα μὴ ὀφελεῖ· φέρε τις διὰ τῆς προσ- **ΔΙΔΥΜΟΥ**
κακώσεως ἑκουσίως ἑαυτοὺς παραδῶσιν εἰς τὰς χεῖράς σου· ὡς τὸν ἔχοντά τις λοιπὸν παιδεύεσθαι καὶ ἀρχεσθαι
ποσου· σοὶ οὖν ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας οἰκονομήσεις ἵνα πλούσιος γένηται· πλοῦτον λαβὼν
οὕτω καὶ τὸν ὀρφανὸν εἰς υἱοὺς τάξιν ἀνατρέφει· προϊστάμενος· ὥσπερ ὠφέλει ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ποτὲ διαβό-
λου κακίαν· ὥσπερ διὰ μεταμελείας ἀπαλλάσσεσθαι· μετὰ τὸ φρουρεῖν τῆς ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ πονηρὸς αὐτὸν ἔδειξε τὸν
διάβολον· οὗ ὁ βραχίων ὑπὸ κυρίου συντρίβεται· καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ζητουμένη οὐχ εὑρίσκεται· ἔχουσα ἐν τῷ ἐπιτελεῖσθαι
τόλμαν καὶ παυομένη· τὸ γὰρ κακὸν ποιότης ἐστὶν οὐκ οὐσία· καὶ οὕτως ἐν ἀφανεῖ τὸ ἐπὶ πᾶσι τέλος· οὐχ ἅμα πάντα
γενόμενα αὐτὸς δὲ οὐδὲ μὲν οὗ ἐστιν ἐν μέρει καὶ: **ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

διὰ τὴν καὶ τοῦτο δεῖ ἀφέρεσθαι ὁ σύμμαχος εἴρηκεν ἐκζητηθήσεται ἀσέβεια αὐτοῦ ἵνα μὴ εὑρεθῇ αὐτὸς ἐκεῖνος γὰρ ζη-
τουμένης καὶ δεικνυμένης οὗτος ἀπόλλυται: **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**

διὰ τὴν μὲν τὴν ἁμαρτίαν· τὸ δὲ ὅλον οὕτως ἐμφαίνει ἐκζητήσεις τὴν ἁμαρτίαν τοῦ πονηροῦ οὐ μὴ εὑρεθῇ τουτέστιν ἀ-
πολεῖται ὁ πονηρὸς διὰ τὴν: **ΚΥΡΙΛΛΟΥ**

ἀγαθὸς ἐν εὐμαθεῖ φησὶν ἢ τοῦ ταῦτα ἀνδρώπους ἁμαρτίαν οὐ καν εὑρεθείη διὰ τὴν τουτέστι δικαίως ἀφανισθήσεται:
ΘΕΟ ΑΝ τὸ σῶμα γὰρ φησὶν ἐστὶν ἡ κατὰ τῶν πενήτων ἀδικία ὅτι ἐὰν ζητήσῃς καὶ ἐξετάσῃς γίγνεται τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ οὐδὲ ὑπὸ
ἀναιδῶς ἔσται διὰ τὴν τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ ζητουμένην τουτέστιν τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ διὰ τὸ μεγάλην εἶναι οὐδὲ τὴν
ἐξέτασιν ὑπενεγκεῖν δύναται: **ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ
καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ:
Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολεῖ-
σθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ:
Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰ-
σήκουσας κύριε· τὴν ἑτοιμασίαν τῆς
καρδίας αὐτῶν προσέσχεν τὸ
οὖς σου:
Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ
ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυ-
χεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς:

ἐπειδὴ γὰρ οἱ δυσσεβεῖς ἔλεγον οὐ ζητεῖ οὐδὲ ἀλλ' ἐπειδὴ εἰκότως ὁ προφη-
τικὸς λόγος διδάσκει ὅτι βασιλεύσει καὶ οὐχ ἁπλῶς βασιλεύσει
ἀλλ' εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ἵνα μὴ δὲ βασιλέως προνοηθήσεσθαι καὶ τῶν
ἀρχομένων: **ΔΙΔΥΜΟΥ**

ἐπεὶ γὰρ οὐχ οἷόν τε τὸν αὐτὸν ὑπὸ δύο κυρίους καὶ βασιλέας εἶναι ὅτε
κυριεύει καὶ βασιλεύει ἡ ἁμαρτία τοῦ αὐτὴν ποιοῦντος ὁ θεὸς οὐ κύ-
ριος οὐ βασιλεὺς τοῦ ἁμαρτάνοντος ἦν ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡττηθεῖσα ἡ
ἁμαρτία ἡ βασιλεύουσα τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὴν οὐχ εὑρεθῇ κύριος βασι-
λεύει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:
ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἐν τῷ αἰῶνι: **ΗΣΥΧΙΟΥ**

ἵνα τὴν μὲν αὐτοῦ βασιλείαν δηλώσῃ καὶ τὴν μέλλουσαν εἶδε δὲ ἡ τοῦ κυρίου
βασιλεία ἀτελεύτητος ὡς τῆς βασιλείας αὐτοῦ μὴ εἶναι τέλος· πάν-
τας οἱ ταύτης κοινωνοὶ εἰσὶ μὲν δὲ οἱ δίκαιοι δηλονότι ἢ τὴν ἀπόλαυσιν
τῆς βασιλείας κέκτηνται:

ὡς τῆς βασιλείας αὐτοῦ μὴ εἶναι τέλος· οἱ γὰρ οἷόν τε δύο βασιλέας
εἶναι· ὅτε μὲν οὖν ἐβασίλευε τοῦ ποιοῦντος ἡ ἁμαρτία οὐκ ἦν τοῦ
τοῦ βασιλεὺς ὁ θεός· ὅτε δὲ ζητηθεῖσα μὴ εὑρεθῇ διὰ παντὸς ὁ κύριος
βασιλεύσει:

τὰ παράνομα συζῶντα τὰ τὸ σωτήριον μὴ δεξάμενα κήρυγμα: **ΕΥΣΕ Β**
γῆ θεοῦ· καρδία ἀγαθὴ δεξιῶς ἐκκαθαίρεται ἔθνη πάντως ἐκκαλούμενα
πονηροῦ λογισμοῦ καταστείλαι ἐνεργείαν· ἅμα καὶ ἐκ τῆς γῆς
τῶν πραέων ἀπόλλυνται ἔθνη· κυρίου γὰρ καὶ αὐτή· ἀλλ' οὖν γὰρ τὸ λέγειν
πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων· καὶ πρὸ τοιούτων ἐφη
θεοῦ· ἀμαυρώσει ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς: **ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

τὴν δὲ ἑτοιμασίαν τὴν πρόθεσιν ὁ σύμμαχος εἴρηκεν ὅθεν ἀσφαλῶς φησὶν
ἐπιθυμίαν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ τὴν προσευχὴν λέγει ἐπειδὴ ἀπὸ πρόθεσιν ἔχουσιν εἰς ταύτην διδάσκει σαφέστερον: **ΘΕΟ ΑΝ**
ἀκριβῶς τίνος ἐπιθυμοῦσιν οἱ πένητες καὶ ποίαν πρόθεσιν ἔχουσιν εἰς ταύτην διδάσκει σαφέστερον:
ἐπεθύμουν γὰρ συντριβῆναι τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὸν βραχίονα· καὶ ταῦτα ἐπιθυμοῦμεν γίγνεσθαι ταῦτα καὶ εὔχεσθαι φιλοῦμεν:
ἐπιθυμία δὲ διανοίας ἀγαθῆς ἐνεργής ἐστι προσευχὴ ἣν ἰδὼν ὁ καρδιογνώστης ἐπλήρωσεν· ἑτοίμην γὰρ εἶχον πρὸς τὸ
ΘΕΟ πεισθῆναι καρδίαν καὶ τῆς ἐπηγγελμένης βασιλείας τυχεῖν:
τοῦτό φησιν εἰρῆσθαι τῶν ἀδικουμένων ἕκαστον:
ταῦτα γενέσθαι μὲν καὶ αἰσθητῶς ὁ μόνος δίκαιος καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἁμαρτίαν προσεύχονται ὡς τὸ δίκαιος ὢν ἐν τῷ βίῳ
λιτεύεσθαι μόνως δὲ μᾶλλον ὀρφανὸν γὰρ καὶ ταπεινὸν τὸν καθόλου προσηγόρευσεν ἄνθρωπον ὀρφανὸν μὲν ὅτι ἔσται τοῦ θεοῦ
ἐκ τῆς ἀνθρώπου ἐκ παροικίας γενόμενον· ταπεινὸν δὲ ὁμοίως διὰ τῆς ἀποφάσεως ἧς αὐτὸν εἰς γῆν ὑποστρέφειν
ἐκέλευσεν ὡς καὶ τὸν προφήτην τοῦτον εἰπεῖν τὴν φύσιν τὴν ἡμετέραν δακρύσαντα: **ΘΕΟΔΩΡΟΥ**
τῷ γὰρ ἀσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ χρωμένῳ κολαζομένῳ ὄφελος ἐστὶ μάρτυρα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἰς τοὺς ἀφορῶντας καὶ δρᾶν
τὰ ὅμοια μὴ τολμῶντας· ταῦτα δὲ οὐχ ἁπλῶς ὁ προφήτης τοῦ προκειμένου σὺν ὅτε ψαλμοῦ ἀλλὰ πρὸ τὸν μὲν δείξαι μου
λομένου ὅπως διέκειτο πάλαι τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις· καὶ ὅτι μονογενὴς τοῦ θεοῦ λόγος εἰς καιρὸν ἐνανθρωπήσας κατάλληλα
τοῖς τραύμασιν ἐπέθηκε φάρμακα· προσδέχονται διδάσκει ὡς τὰς ὁμοίως οὐδὲ μίαν ἐκ τῆς ἐνεργείας δέξασθαι βουλη-
θέντας μείζοσι παραδώσει κολαστηρίοις ὁ τῶν ὅλων θεὸς ἐν τῇ τῆς δευτέρας ἐπιφανείας ἡμέρᾳ: **ΕΥΣΕΒΙΟΥ**
ΔΙ ἐπὶ γὰρ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἀπορριπτῶν καὶ ταπεινῶν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα βίον ποιήσεσθαι κύριος· οὐδεὶς ἔτι μεγαλαυχήσει ἐπὶ τῆς γῆς:
ΘΕΟ ἀλλ' οὐδὲ ὁ διάβολος ἔτι μεγαλαυχήσει συντριβόμενος ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἁγίων· πατούντων αὐτοῦ τὴν δύναμιν κατὰ τὴν δωρεὰν θεοῦ:
ΡΗ σωτῆρι θεῷ εἰς τὰ τοῦ προκειμένου ψαλμοῦ· πρὸ τὸν μὲν διδάσκων ὅπως ἦν ἄνθρωπεία φύσις πάλαι διέκειτο· διὸ κατὰ καιρὸν
ἐνανθρωπήσας ὁ μονογενὴς κατάλληλα τοῖς τραύμασιν ἐπέθηκε
φάρμακα· ἐπεὶ τὰ δὲ ὡς τὴν ὁμοίως τοῦ σμη-
θελήσαντας δέξασθαι μείζοσι
παραδώσει κολαστηρί-
οις ἐπιφανείας
τῆς δευτέρας:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Τοῦτον τὸν ψαλμὸν ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ διωκόμενος ὁ θειότατος Δαυὶδ εἴρηκεν πρὸς τοὺς παραινοῦντας αὐτῷ φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίζεσθαι· ἁρμόττει δὲ καὶ παντὶ ἀδικουμένῳ καὶ τὴν εἰς θεὸν ἐλπίδα κεκτημένῳ. εἰς τὸ τέλος δὲ ἐπιγέγραπται, ἐπειδὴ πρόρρησιν περιέχει τῆς δικαίας τοῦ θεοῦ κρίσεως καὶ τῆς ἐπενεχθησομένης τοῖς παρανόμοις κολάσεως:

Ὅτε ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ ἐδιώκετο, τινὲς τῶν συνόντων οἰκείως ἔχοντες, τοσοῦτον καὶ τηλικοῦτον φόβον καὶ κίνδυνον συνεβούλευον αὐτῷ φεύγειν τε καὶ μεθίστασθαι τούτου τοῦ ὄρους ἐφ᾽ ᾧ ἔκειτο, καὶ ἀπελθεῖν μὲν πάλιν εἰς ἕτερον ὄρος, ὅπως ἂν μὴ καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ ἀναιρεθῇ· τότε γοῦν τοῦτον φησὶ τὸν ψαλμόν:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ἐπειδὴ καὶ τῷ Δαυὶδ εἰς τὸ τέλος γέγραπται, καὶ κατὰ τὸν Ἀκύλαν τῷ νικοποιῷ, κατὰ δὲ τὸν Σύμμαχον, ἐπινίκιος τοῦ Δαυίδ, φησὶν ὅτι καὶ ὁ Δαυὶδ μετὰ τὴν συμβᾶσαν αὐτῷ συμφορὰν εἴρηκε τὰ προκείμενα:

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ἁρμόζει μὲν ὡς ἡγοῦμαι καὶ τῷ μακαρίῳ Δαυὶδ εἰς τὸν Σαοὺλ προσιοῦσι· παραινοῦντας αὐτῷ φυγεῖν ταῦτα φησίν· ἁρμόττει δὲ παντὶ ἀδικουμένῳ καὶ τῷ ἐπὶ θεῷ πεποιθότι. τὸ δὲ εἰς τὸ τέλος προμηνύει τὴν δικαίαν τοῦ θεοῦ κρίσιν, καὶ τῶν παρανομούντων τὴν μέλλουσαν τιμωρίαν. τί δή ποτε, φησί, παραινεῖτέ μοι φεύγειν καὶ τὰ ὄρη περινοστεῖν, στρουθίου δίκην ἐπτοημένου, καὶ τὰς σκηνὰς τὰς ἐκεῖσε μεταναστεύειν, ἔχοντι τὴν εἰς θεὸν ἐλπίδα καὶ δεικνύντι τοὺς δυσμενεῖς μηδὲν δυναμένους:

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Τοὺς ἐπὶ τῷ κυρίῳ πεποιθότας ὡς στρουθίον ἀνίπτασθαι δεῖ ἐπὶ τὰ ὄρη· ὄρη δὲ εἶναί φαμεν τὰς ἀρετὰς οὐδὲν ἔχουσας τὸ χαμαιριφές· τελείου φρονεῖν καὶ κατὰ τὸν ἀπόστολον ἐπιζητεῖν τὰ ἄνω, ἢ τῆς ἡμῶν χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ. οὐ κατὰ τὸν ἀπόστολον τὴν ψυχὴν μεταναστεύοντας τόπον ἐκ τόπου, καὶ περιφεύγοντας τοὺς διώκοντας· καθ᾽ ἃ δὴ στρουθίον τοὺς θηρεύοντας ὡς καὶ διαφεύγοι.

ΔΙΔΥΜΟΥ

Λέγοιμεν· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων: ἀναχωρεῖν δὲ καὶ οὕτως ἐπὶ τῷ κυρίῳ πεποιθὼς ἐρεῖ τῇ ψυχῇ μου· ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον καὶ τὰ ἑξῆς. εἰ φοβοῖς ἀναγκασθείη δίκαιος οὕτως ἐπὶ τῷ κυρίῳ πεποιθὼς ἐρεῖ τῇ ψυχῇ μου· ἵνα ἀποδράσας ἐπὶ τὰ ὕψος ἔχοντα ὄρη τὰ ὑψηλὰ παρορμᾷ τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ μεταναστεύειν δίκην στρουθίου μετεώροις ἀρεταῖς ἐνδιαιτωμένους:

ι´ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΨΑΛΜΟΣ Τῼ ΔΑΔ

Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον:

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν:

Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:

Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Τινὲς καὶ ταῦτα συνῆψαν τοῖς εἰρημένοις στίχοις· ἅμα τῷ ἐπιφερομένῳ οὐκ ἐξετάζοντες:

ὨΡΙΓΕΝΟΥΣ

Μὴ ἀρκούμενοι τῇ ἑαυτῶν ἀπωλείᾳ οἱ ἁμαρτωλοί, ἀλλ᾽ ἐπιτιθέμενοι τῷ δικαίῳ ὡς πολεμοῦντες ἁγίοις· κατατοξεύειν αὐτοὺς πειρῶνται τοῖς βέλεσιν αὐτῶν καὶ κακίας ἰοῖς· καὶ τῶν ἁγίων τὴν τοσαύτην τοῦ ἡγεμονικοῦ καθαρότητα σκοτομήνην προσαγορεύονται· κατὰ ταῦτα ὡς ἀφανίζειν τὸ μέλαν· καὶ ταῦτα δρῶσι τὰς φυσικὰς καὶ καταφύσιν ὀρθὰς καθελόντες ἐννοίας, ὅσας ὁ θεὸς κατηρτίσατο:

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ἔοικε δὲ ταῦτα μὴ ἀπολελύσθαι τοῖς πρώτοις στίχοις ἐν ᾧ προφῆται πρότερον θεῷ εἰρῆσθαι. ὡς ἄλλοι τὸ ἃ σὺ κατηρτίσω. ὡς ἐν ἀσελήνῳ ὥρᾳ νυκτί· τοῦτο γὰρ ἡ σκοτομήνη δηλοῖ· κρύπτουσιν αὐτοὺς ἐνεδρεύοντας τῆς ἐπιβουλῆς τὸ λαθραῖον ἐμφαίνων· εὐθεῖς δὲ τῇ καρδίᾳ ὠνόμασεν οὐκ ἀρετὴν ἑαυτῷ μαρτυρῶν· ἀλλ᾽ ὅτι πρὸς οὐδὲν εἰργάσατο τοῦ Σαοὺλ· ὅτι οὐκ αὐτῷ καὶ εὐνοοῦν διετέλεσεν· καὶ ἀφελεῖν δὲ μου τὴν βασιλείαν πειρῶνται, ἣν οὐκ ἁρπάσας ἔσχον, ἀλλὰ λαβὼν παρὰ σοῦ:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Λέγοις δ᾽ ἂν καὶ ὡς πολλοὶ σοφιστικῶς παρεσκευασμένοι λέγονται βέλη, ὁρατοὶ καὶ ἀόρατοι· τὸ μὲν ἡγεμονικὸν δεξιότητα ἔχουσι τεταμένον· πεπτωκότας δὲ λόγους ἔχουσι βέλη προσφέροντα κατατοξεῦσαι σε ὦ ψυχή· ἀλλ᾽ ἔχεις ὁ δίκαιος ἰσχυρὰν ἐν ὑψηλοῖς ὄρεσιν ἐνταῦθα προσφυγὴν γενομένην ὀχυρὰν· ὄρη δὲ ταῦτα τὰ τῶν γραφῶν νοήματα, προφῆταί τε καὶ ἀπόστολοι· δύναται δὲ καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ὡς εἰρῆσθαι προτρεπομένου φυγεῖν τὸν διαδραναι βουλόμενον· λέγοιτο δὲ καὶ χλευαστικῶς ὑπὸ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν εἰς διαλογισμοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ πεποιθότας ἐπὶ θεῷ· σκοτομήνη δὲ ὄντως οἱ τοιοῦτοι καὶ νύκτες οἱ καθ᾽ ἣν καὶ τοξεύουσιν:

ΙΣΤΕΡΙΟΥ

Καὶ ἄλλως δὲ διασύρει τοὺς πολεμοῦντας τοῖς ἁγίοις ὡς μὴ ὑλεύοντας τινὰς τοξεύουσι· τοιγαροῦν σχῆμα μόνον ἔχουσι πολεμούντων· ἐν τίνι γὰρ οὐκ ἐτόξευσαν· καὶ ἐπιμάσαντες οὕτως ἐσομφάσι τὴν ἐπιβουλήν· ἀπεῖργον τὸ τοῦ θεοῦ· πολεμοῦσι δὲ τοῖς δικαίοις τὰ ἑαυτῶν ὅπλα ἀνῃρηκότες καταταρβήσαντες· αὐτὸς γὰρ καταρτίζει τὰ ὅπλα τοῦ προφήτου λεχθέν:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Κατὰ τὸ θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι παρὰ τοῦ προφήτου λεχθέν· οὐχ ἥρπασα φησὶν τὴν βασιλείαν, ἀλλὰ τὴν χειροτονίαν παρὰ τῆς σῆς χάριτος ἐδεξάμην· ἐκεῖνοι δὲ ἐμὲ καταλῦσαι πειρῶνται κατὰ τῆς σῆς ὁρίζομενοι ψήφου:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἐντεῦθεν δὲ καὶ διδασκόμεθα ὡς πρότερον θεῷ εἰρηκέναι τοὺς λόγους ὁ προφήτης ἐντεῦξει χρώμενος καὶ διδασκαλίαν ὡς ἐν παρεμβολῇ τῶν πολεμίων καὶ τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη καὶ σκοπὸς αὐτῶν οἱ ἐν σκοτομήνῃ τινὶ καὶ ἀσελήνῳ νυκτὶ τοῖς λόγοις καὶ ταῖς ἐνέδραις χρήσασθαι καθ᾽ ἡμῶν· τὸ γὰρ τῆς ἐπιβουλῆς λαθραῖον καὶ κεκρυμμένον σκοτομήνην ἐκάλεσεν· τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα τὴν ἀσέληνον νύκτα δηλοῖ· εὐθεῖς δὲ τῇ καρδίᾳ ὠνόμασεν, οὐ τὴν ἄκραν ἀρετὴν ἑαυτῷ μαρτυρῶν, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ὅτι πρὸς Σαοὺλ οὐδὲν εἰργάσατο πώποτε ἀλλ᾽ εὐνοίᾳ πολλῇ τῇ πρὸς αὐτὸν χρησάμενος διετέλεσεν:

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Μάχονται τῷ θείῳ σκοπῷ καὶ ἀποβαλοῦσιν αὐτὸς ὅτε τῶν ὅλων δεσπότης κατηρτίσατο πρὸς γένεσιν ἔχειν καθελοῦσιν αὐτοί· πλάττει γὰρ κόσμον ἐπὶ προστάγματι ὁ τῆς ἀνομίας θρόνος τουτέστιν ὁ σατανᾶς:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Κατηρτίσθαι φησὶν ὁ ἐχθρὸς τὸν ἄνθρωπον εἰς φθορὰν καὶ τοῖς ἐπὶ ἀφθαρσίᾳ κατηρτισμένον: καθεῖλον δὲ οἱ μόνοι τοῖς ἐχθροῖς διὰ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς ἐνδελεχῶς· ταῦτα γὰρ εἰς σωτηρίαν ὁ θεὸς τὴν ἡμετέραν κατηρτίσεν· καθεῖλον δὲ οἱ μόνοι τοῖς ἐχθροῖς ἀντὶ τῆς ἡμετέρας παρανομίας διὰ τοῦτο σύμμαχος ὅτι οἱ θεσμοὶ καταλύθησαν γέγραφεν:

θεοδώρου

ἐκεῖνοι μὲν τῇ κατ' ἐμοῦ κέχρηνται πονηρίᾳ· οὐ δὲ ὁ δίκαιος κριτὴς ὁ καθήμενος τοῖς οὐρανίοις θώκοις καὶ τὴν οἰκείαν ἐπι-
φάνειαν ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐπὶ γῆς ποιούμενος ἐποπτεύει μὲν τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀρκεῖ δέ σου μόνα τὰ βλέφαρα τῶν ὀνο-
μάτων τὰ ἀνθρώπινα ἀμόνα καταμαθεῖν δοκεῖσθαι δὲ ἀκριβῶς καὶ ἄδικον καὶ δίκαιον τὰς πράξεις καὶ τὰ λανθάνοντα τοῖς ἔρ-
γοις τὰς ἀντιδόσεις ἐπάγειν· ὅτι καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ βλέφαρα καὶ θρόνους καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τοιαῦτα σωματικῶς ἐπαλλη-
ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τοὺς ἀκούοντας διδάσκων καὶ ταῖς θείαις ἐνεργείαις τῶν ἀνθρωπίνων μορίων τὰς προση-
ΔΙ ὁ κύριος δίκαιος ὢν τί ποιήσει; ἢ ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς τὰς παγίδας αὐτοῦ καὶ μερίσει αὐτοῖς ποτήριον κολά-
σεως· ἐπὶ τὸ τοιοῦτον αὐτοὺς ἀσθενῆσαι ἀπὸ τῆς προτέρας ἐξενεγκόντος ὁρμῆς : θεο ἀντιο [illegible]

ἐρωτηματικῶς τί οὖν φησιν προτάττεται ὁ δίκαιος· τουτέστιν ὁ δικαίως ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πράγματος καλῶν σωτῆρος : ἐκ
ὁ μόνος δίκαιος καὶ κριτὴς θεὸς τοὺς ἑαυτοῦ πολεμουμένους ὁρῶν τί ἐποίησεν; ἐν οὐρανῷ κατοικῶν καὶ βασιλείαν ἔχων ἀσά-
λευτον· οὐδὲν τῶν ἐπὶ γῆς παρορᾷ, χαρίζεται δὲ τῷ πένητι τῷ ἐν ἐργασίᾳ τῇ ἐκ τοῦ αὐτοῦ δυνάμεων τὴν ἐπισκοπὴν ὥς φησιν
ὀφθαλμούς· ὥσπερ οὖν βλέφαρα τὴν κριτικὴν αὐτοῦ καὶ πάντα διακρίνουσαν πρόνοιαν· διὰ δικαιοσύνην δὲ κρινεῖ καὶ
τοὺς δικαίους· μήτι καὶ αὐτοῖς πεπλημμέληνται : ὠριγένους

ἢ καὶ οὕτως οἰκεῖ θεὸς ἐν ἁγίοις καὶ ὁ ὑπεράνω οὐρανῶν ὡς βασιλεὺς καὶ θεϊκῶς· αἱ δὲ ἐποπτικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις φρουροῦσι τὸν
πένητα· ὡς ἀγαθὸς δὲ βλεφάροις ἐξετάζει τὰ καθ' ἡμᾶς· ἀλλ' οὐκ ὀφθαλμοῖς ὥσπερ μὴ παρατηρούμενος αὐτῶν πάντα τὰ
ἁμαρτήματα· τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἀφόρητον· ὀφθαλμοῖς δὲ ἐπιβλέπει τὸν πένητα· διὰ τὴν εὐεργεσίαν ποιούμενος· καμμύσ-
ὁ πένης ὑπάρχει τῶν ἀνθρώπων τὰς κολάσεις συνεστέλλοντα· ἀλλὰ καὶ πολὺ τὸ κεκρυμμένον ἔχουσιν ἐν τῇ τοῦ ἐξετάσει παρρησίαν

ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν :
Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ κύριος ἐν οὐρανῷ
ὁ θρόνος αὐτοῦ :
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα
ἀποβλέπουσι τὰ βλέφαρα αὐτοῦ
ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων :
Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀ-
σεβῆ ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν
μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν :
Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας
πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καται-
γίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ :
Ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠ-
γάπησεν εὐθύτητας εἶδεν τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ :~

τῶν ἀγαθῶν γινομένων πολλὴν τοῦ νήματι αὐτοῦ φανερωθῆναι πα-
τὰς δὲ ἵνα κομίσωνται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν εἴτε ἀ-
γαθὸν εἴτε κακόν· διὸ πᾶς ἁμαρτάνων ὥσπερ τις μισῶν ἑαυτοῦ λέγει
τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ὥσπερ οὖν ὁ πράττων τὸ δίκαιον αὐτὴν ἀγαπᾷ· ἑαυτόν
τε καὶ τὸν πλησίον εὐεργετῶν· τῷ εἰς ἀρετὴν αὐτὸν ἄγειν ὡς ἑαυτόν·
ἀσεβὴς δὲ ὑμῶν λέγει τὸν διὰ τὸ ἁμαρτάνειν καταφρονοῦντα θεοῦ ὃς καὶ
κρίνεται μετὰ τοῦ δικαίου· ὥσπερ ἀχθ' ἐν τῇ δῆλον καὶ εἰς τοὺς ἐν γέ-
νεσι· καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· ὁ γὰρ πάντη ἄθεος οὐκ ἀνα-
στήσεται ἐν κρίσει : θεοδώρου

ὁ τὴν ψυχὴν ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ· ὁ δὲ περὶ ἐκείνην ἐνδιακεί-
μενος ὄλεθρον τῇ ψυχῇ μηχανᾶται ἐπὶ πάντα γὰρ τὴν διαφοράν
περιῆς ὁ προφητικὸς διέξεισι λόγος ὅτι : ἡσυχίου

ἐπὶ διὰ χρημάτων ἢ κτημάτων ἢ τῆς ἄλλης πλεονεξίας ἐν ἐκείνῳ
αἰωνίαν κόλασιν· τὸ τίμιον κτῆμα τὴν ψυχὴν παραδίδωσιν περί
ὧν ὁ κύριος ἔλεγεν· τί ὄφελος ἄνθρωπος ἐὰν ὅλον τὸν κόσμον κερδήσῃ τὴν
δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσῃ : θεοδώρου

ἀπὸ τῶν ἤδη περὶ τὰ Σόδομα γινομένων σχηματίζει τὰς τιμωρίας·
καὶ γὰρ εἰς ἐκείνας τὰς πόλεις ἐπέβρεξεν κύριος παρὰ κυρίου πῦρ καὶ θεῖον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ταῦτα τοίνυν καὶ νῦν ἀπειλήσαν οὐχ ὡς ταῦτα πάντως
ΔΙ ἐπάξων ἀλλὰ διὰ τούτων τὰς παντοδαπὰς κολάσεις παραδηλῶν :
τουτέστι κολάσεις ἂν ἐντὸς οἱ ἁμαρτωλοὶ συλλαμβάνονται· εἰ μὴ ἄρα
δηλοῖ τὸ παραδίδοσθαι αὐτοὺς ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν·
πάθεσί τε ἀτιμίας καὶ νοῒ ἀδοκίμῳ ὅθεν οὐ βρέξει φησὶν ἀλλ' ἐπι-
βρέξει· δηλαδὴ τοῖς ἤδη παγιδευθεῖσιν ἐξ ἑαυτῶν ὅμοιος λέγων τῷ
τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργα-
ζομένων τὴν ἀνομίαν· πρὸς ἑκατέρων δὲ ἀπόδοσιν ἁρμόσει καὶ
τὸ ἐν παροιμίαις· πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστέλλει
ὁ θεός· ἡ γὰρ κόλασις ἡ παράδοσις σημαίνουσιν : ἡσυχίου

τουτέστι σκάνδαλα καὶ προσκόμματα ἐπ' αὐτοὺς ἀποστέλλει ἵνα
πεσόντες μὲν ἐμποδισθῶσιν μὲν τοῦ τὴν ἁμαρτίαν τὴν προκειμέ-
νην ἐργάσασθαι ζητήσουσι δὲ τὸν ἁμαρτῆσαι δυνάμενον :

εὐσεβίου

τὰς ἐπὶ πόνους κολάσεις πολλαχῇ δηλοῖ τὸ ποτήριον ὡς ἐν ἡσαΐᾳ· ἐξεγείρου ἐξεγείρου ἰλημ· ἡ πιοῦσα τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς
κυρίου τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ· λέγει δὲ καὶ τῷ ἱερεμίᾳ θεὸς λαβὲ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου ἐκ χειρός μου καὶ πο-
τιεῖς αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη πρὸς οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω σε· ὁποῖον τὸ προκείμενον ποτήριον οὗ τὸ πλήρωμα πῦρ καὶ θεῖον
καὶ πνεῦμα καταιγίδος· οὐ δηλοῦν μὲν ὅλας τὰς κατὰ Σόδομα ἐπενεχθέντα· δηλοῖ δὲ τὸ πῦρ τὴν διακαιομένως ἀπειλήν·
τὸ δὲ θεῖον· τὴν δυσώδη φθείρουσαν· εἰ μᾶλλον τὸ πῦρ αἰτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα τῆς καταιγίδος πειρασμοὺς συντροφίων· εἴρηται
γὰρ ἐν ἡσαΐᾳ ὡς καταιγὶς δι' ἐρήμου διελθοῦσα ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερὸν τὸ ὅραμα καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι· εἶτα δὲ ἐκ
τοῖς ἐν ἔθνεσι ποτήριον τὸ μεθύσκον ὡς κράτιστον· περὶ οὗ τάχα καὶ κείμενον λέλεκται κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου
καὶ τοῦ ποτηρίου μου· καὶ διὰ ἔργων ἀγαθῶν τὸ μὲν φυγεῖν τὸ δὲ αἱρήσασθαι : θεοδώρου

ταῦτά φησιν ἑαυτοῖς ἀπεκλήρωσαν τὴν παρανομίαν ἑλόμενοι· ποτήριον δὲ ἐνταῦθα τὴν τιμωρίαν ὀνομάζει· οὕτω δὲ
καὶ ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ ψαλμῷ ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος· καὶ μετ' ὀλίγον· πίονται πάντες οἱ
ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς· τοῦτο τὸ ποτήριον ὁ μακάριος ἱερεμίας τοῖς ἔθνεσι προσενεγκεῖν ἐκελεύσθη : θεοδώρου

ταῦτά φησιν ἐπιφέρει τοῖς κακίᾳ συζῶσι ὁ τῶν ὅλων κύριος ἐπειδὴ καὶ δικαιοσύνης ὑπάρχει πηγὴ καὶ οἷόν τινι πηδαλίῳ εὐθύτητι
χρώμενος ἰθύνει τὰ σύμπαντα : εὐσεβίου

ὡς γὰρ δίκαιος ἐπιβλέπει μὲν τοὺς πένητας παρ' ἕνεκα δὲ τοὺς ἁμαρτωλούς οὐσίᾳ δὲ δίκαιος ἥτις οὐ μετοχῇ πάλιν καὶ
οὕτως ἔχων ἀγαπᾷ τὰς ἐν τοῖς πολλοῖς δικαίοις δικαιοσύνας· τὴν ἑκάστου πρόθεσιν ἀποδεχόμενος ἅμα καὶ ἑκάσ-
του κρίματος ἥτις τὶς δικαιοσύνη· πολλὰ δὲ τὰ κρίματα τοῦ θεοῦ περὶ ὧν γέγραπται τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδικαι-
ωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό· πολλαὶ ἄρα καὶ αἱ δικαιοσύναι· ἐπειδὴ δὲ καὶ εὐθύτητα τὴν πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον γινομένην· χαίρει
γὰρ ἐπὶ τοῖς ἔχουσι· καὶ τοὺς μὴ διαζομένους ὁρᾷ μὴν ὡς τελέως πολλαὶ δικαιοσύναι ἐπὶ τοῖς κρίμασιν οὕτως εὐθύτητες·
μάλιστα ἀποδέχεσθαι τὴν εὐθύτητα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὁρᾷ· ἐπιφαίνεται γὰρ παρ' ὧν ὁ θεὸς τοῖς ἔργοις τῆς προνοίας
καὶ τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν κριμάτων :

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ἡ αὐτὴ ἐπὶ τῆς ϛ΄ ἐπιγραφή· ἐλέγομεν δὲ ὡς καὶ τὸν νόμον λύει μὲν ὁ σάββατος … ἐν σχήματι ἡμέρας ὀγδόης τῆς
περιτομῆς ἐν αὐτῇ γινομένης τὴν ὁμοίαν ἔχειν ἐλέγομεν δύναμιν· καὶ τὴν κυριακὴν ἀναστάσιμον οὖσαν τοῦ κυ·
καὶ τυγχάνουσαν ἀπὸ τῆς πρώτης ὀγδόην· πρὸς τὴν δὲ κατάλυσιν ὑπάρχουσαν· καθαρτικὴ γάρ ἐστι πάσης ψυχῆς:

ΘΕΟ τῆς αὐτῆς ἔχεται καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς διανοίας· διαμέμφεται γὰρ τοὺς δι' ἀπάτης κεχρημένους καὶ φιλίαν μὲν ὑπισχνουμένους πρὸς … ἐμένους δὲ αὐτὸν τῷ πολεμίῳ Σαοὺλ καὶ μηνύοντας … ὑπὲρ δὲ τῆς ὀγδόης τὴν ἐπιγραφὴν ἔχει … καίας τοῦ … μεμνημένος ἣν μετὰ τὴν ἑβδόμην ποιήσεται καθ' ἃ προέφη … ὁ δίκαιος κριτὴς διὰ τοῦτο εἰς τὸ τέλος προγέγραπται ὡς χρόνον ὕστερον τῆς προρρήσεως ἐσομένης :

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ἡ τῆς ὀγδόης δύναμις ἐντεῦξιν ἔχει κατὰ πάντων τῶν μεγάλη κοῦ καὶ πονηροῦ … καὶ μολοχοῦ δὲ λοιοῖς καὶ ἀπαταίοις ἐντεθραμμένου ἐοικέναι … καὶ τῆς ἐμμένων σοφίας … ποιεῖσθαι τὴν κατὰ … ποιεῖται δὲ καὶ μνήμην τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος χυ· περιέχει δὲ καὶ ἐπαγγελίαν ὡς παρ' αὐτοῦ γενομένης σωτηρίας … πρὸς ἐπικουρίαν τῶν ὑπὸ τοῦ διαβόλου πλεονεκτουμένων καὶ ἵνα τὸ πλανώμενον ἐπ' ἀρετὴν ἀλλάξῃ … δὲ ὑπὲρ τῆς ὀγδόης καθ' ἣν ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ τῶν ἐθνῶν … κλήσεως :

ΔΙΔΥΜΟΥ

πληθυνθείσης τῆς ἀνθρώπου τινὸς ἀπάτης καὶ κακίας ὡς μὴ εἶναι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὲρ καταλύσεως τῆς ὑπαρξάσης κακίας χρεία γέγονε τῆς τοῦ σωτῆρος πρὸς ἡμᾶς ἐπιδημίας :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

… τῆς παρουσίας … παρακαλῶ ἀπολαῦσαι ἐπειδὴ κινδυνεύει τῆς ἀληθείας ἀποσβῆναι τὸ χρῆμα πάντων ὡς ἔπος εἰπεῖν τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀπιστίαν … ταῦτα λέγεται σαφέστερον τὰ τολμώμενα :

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ὁσίους ἐνταῦθα καλεῖ τοὺς ἀληθινὴν τὴν διάνοιαν ἔχοντας τὴν φιλίαν ὡς ὅσιόν τι καὶ μάλα θαυμαστὸν διαπραττομένους:
τὸ ὠλιγώθησαν ἀντὶ τοῦ ἐξέλιπον … οὕτω γὰρ καὶ σύμμαχος φησὶν … ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτι παρ' οὐδενὶ ἡ ἀλήθεια:
ΕΞ διακαλεῖ … τὴν καθ' ἑαυτὸν γενεάν· λέξει γὰρ καὶ προϊών· σὺ κε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· τοιαύτη γὰρ ἡ προτέρα γενεὰ περὶ ἧς ἔφη καὶ ὁ σωτήρ· ἄνδρες νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· καὶ βασίλισσα νότου καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ πάλιν οὕτως ἵνα τί ἡ γενεὰ ἡ πονηρὰ ταύτη· οὐκ ἀδίκως δὲ ταύτης κατηγορεῖ φησὶν ὁ προφήτης· ἀλλ' ὅτι μηδεὶς ὅσιος ἐν αὐτῇ μηδεὶς ἀληθής· ἐπεὶ οὖν μηδένα μοι σωτηρίας αἴτιον εὑρίσκω· αὐτός μοι κε τούτου γενοῦ· διελέγχει δὲ τῶν ἰουδαίων τὴν ἀπιστίαν περὶ ὧν φησὶ καὶ μωσῆς· υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς· ὅτι δὲ μάταια ἐλάλουν ἐπιβουλεύοντες τῷ σωτῆρι καὶ δολίως αὐτῷ προσερχόμενοι σαφῶς ἡ τῶν εὐαγγελίων διδασκαλεῖ γραφή :

ΘΕΟΔΩΡΗ

λέγοι δ' ἂν καὶ περὶ τῶν δοκούντων αὐτοῦ φίλων ὁ δαυῒδ τὰ πολέμια ἐργαζομένων καὶ ὅτι δόλους λαλοῦντες … ἀλλήλων καρδίας αὐτοὺς παραπέμπουσιν :

ΔΙΔΥΜΟΥ

καὶ ἐν ἱερεμίᾳ δὲ εἴρηται· ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ καταπαίξεται ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσιν· μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ· ἀλήθεια δὲ εἰπεῖν καὶ οὐκ ἀλήθεια τὸ μὲν διὰ τὰς διαφόρους αἱρέσεις τὰς ἐν τοῖς … τὸ δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς δόγμασι κακοδοξίας :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὑποκρίνονται φιλίαν καὶ τὰ πολέμια ἐργάζονται :

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

μάταια ἀντὶ τοῦ δολερὰ κοινῶς δὲ μάταια οἶδεν ἅπαντα καλεῖν τὰ ἄτοπα … παρὰ τῶν πραττόντων γινόμενα :

ΘΕΟΔ

μεγαλολόγου φησὶν ἀλλήλοις προσδιαλέγονται καὶ οὕτως τοῖς χείλεσι χρώμενος … καρδίαν … παραπέμπει καὶ κεῖνος πάλιν ὁμοίως ἀντιπέμπει τὰ ὅμοια ἐντεῦθεν λοιπὸν αὐτοῖς ἀπολλ … τιμωρίαν
ΗΣΥΧ τὰ χείλη φησὶν τῇ καρδίᾳ … καὶ ἡ καρδία τοῖς χείλεσι δόλου … ἡ διάνοια τῶν ἰουδαίων· … γὰρ καὶ ἡ γλῶσσα … καὶ διὰ τοῦτο προσιόντες ἐπείραζον … τὸν ἀπείραστον :

ΙΑ Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ Δαδ:

Σῶσόν με κε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων :

Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ : χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά:

Ἐξολοθρεύσαι κς πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια γλῶσσαν μεγαλορήμονα: τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστί· τίς ἡμῶν κς ἐστιν :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τί δὲ τῆς μεγαλορημοσύνης τὸ εἶδος ἢ τοῦτο· οὐ καυχῶνται γάρ φησιν μετρίως … τοὺς λόγους … ἀπολαβεῖν ἐθέλουσι νόμους ἀλλ' … ὀνόμασι κεχρημένοι μετὰ ἀδείας … φθέγγονται· τῆς θείας μακροθυμίας καταφρονοῦντες καὶ μηδὲ … ἀπονοίας νομίζοντες τοιοῦτος ἦν ὁ φαραὼ διὸ … καὶ ἔλεγεν οὐκ οἶδα τὸν κν· τοιοῦτος ἦν ὁ ῥαψάκης λέγειν τολμῶν … ὅτι … δύναται … ἐκ χειρός μου· τοιοῦτος ναβουχοδονόσορ τοὺς γενναίους ἐκείνους διαλεγόμενος παῖδας καὶ λέγειν οὐ φρίττων τίς ἐστὶν θς ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου· ἀλλ' ὅμως κακεῖνοι ποινὴν … ἐτόλμησαν καὶ οὗτοι περὶ ὧν ὁ προφητικὸς διεξεισι λόγος τὰς ἀξίας τίσουσι δίκας καὶ τοῦτο σημαίνει ἐπήγαγεν :

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

λέγουσιν γάρ φησιν ὅτι ἐξουσίας ἡμῖν ἐστιν ἃ βουλόμεθα φθέγγεσθαι … καὶ δεῖ … τοῦτο δὲ ὡς πάντως λεγόντων ἐκείνων φησιν … τῷ πράγματι δεικνύντων … ἅπαντα πραττόντων οὐκ ὄντος :

ΚΡΙΤΟΥ

ΗΣΥΧ ἀλλὰ μὲν χρὴ τὸ τοιοῦτο προσεύχεσθαι· οὐδὲν γὰρ οὕτως ὡς ὑπερηφανεία καὶ δόλος διαφθείρει … τὸν ἅγιον :
ΕΥ θῦ γὰρ ἦν … τῆς ἐκείνων περιγενέσθαι κακίας καὶ … λόγους … ὁμοίως δὲ τῷ φαραὼ φήσαντι οὐκ οἶδα τὸν κν· καὶ αὐτοὶ φασί τίς ἡμῶν κς ἐστιν νομίζοντες εἶναι κύριοι διὰ τῶν ἰδίων λόγων· τὴν τοῦ σρς … διδασκαλίαν· … ταῦτα δὲ ἦν … φαρισαίων καὶ … χείλη … προσιόντων τῷ σωτῆρι καὶ ῥαββὶ καλούντων αὐτόν· λάθρα δὲ κατ' αὐτοῦ τυρευόντων· μεγαλορήμονες δὲ ἦσαν οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ λαοῦ τολμῶντες ἀνακρίνειν τὸν σρα καὶ λέγειν αὐτῷ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς· καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην:
ΕΞ ἐξολοθρεύσαι δὲ τὰ χείλη … ἐπὶ … ἀνακύψῃ τὸ πρόσωπον τοῦ θῦ … τὰ χείλη :

ΔΙΔΥΜΟΥ

ὁ γὰρ … τοῦ στόματος ἐξολοθρεύων … δολίαν χρῆσιν αὐτῶν· εἴρηται γὰρ ἐν παροιμίαις· περίελε ἀπὸ σοῦ σκολιὸν στόμα· καὶ ἄδικα χείλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι· οἱ δὲ περὶ ὧν ὁ λόγος … τυγχάνοντες προφέρονται φωνὴν τὴν ἐν τῷ ἰὼβ λέγοντες ἕκαστος … ἀπ' ἐμοῦ· ὁδούς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι τί ἱκανὸς ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ:

Οὐ περιόψομαι γὰρ αὐτοὺς ὀλοφυρομένους καὶ στένοντας διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς τολμωμένην παρανομίαν, ἅμα τὴν μακροθυμίαν καταπροέμενος, ὑπομονὴν ἀποσεισάμενος περιφανῆ καὶ λαμπρὰν αὐτῶν τὴν σωτηρίαν ποιήσομαι· οὕτω γὰρ ὁ σύμμαχος ἡρμήνευσε· τάξω σωτήριον ἐκφανεῖς καὶ διδάσκων ὡς ἀληθῶς εἶναι τὰ εἰρημένα προτέθεικεν:

κυρίλλου

Ἐξεγερθήσεσθαι λέγει καὶ οὔτι που φαμὲν σωματικὴν εἶναι τὴν ἀνάστασιν ἤτοι τὴν ἔγερσιν ἀλλ' οἷον τὸ διαναστῆναι λοιπὸν ἐπὶ τῷ δεῖν τοῖς κάμνουσι χεῖρα ὀρέγειν καὶ τὴν σώζουσαν:

ὠριγένους

Ὁ Παῦλός φησι καὶ τὸ ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· καὶ τὸ ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· καὶ τὸ μέχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν· καὶ τὸ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν:

Καὶ ἄλλως δὲ τῶν ἀλαζονευομένων στένουσιν οἱ πτωχοὶ τὴν τυραννίδα μὴ φέροντες· διό φησιν ὁ κύριος· ἀναστήσομαι ὡς ἂν θήσομαι τὴν βουλὴν ἐν σωτηρίῳ· παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ κατὰ τῶν ὑπερηφάνων καὶ τῆς ταλαιπωρίας ἀπαλλάξω τοὺς πένητας κατὰ τὸν τῆς ἐπιδημίας καιρὸν ἀναστὰς καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀφικόμενος ὡς φανερωθῆναι τὴν σωτηρίαν τῶν ἐξ ὧν ταλαιπωρίας καὶ τοῦ στενάζειν γεγενημένων· τοιγαροῦν ὁ Παῦλος εἶπεν ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου ἐπήγαγεν· εὐχαριστῶ τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλῶν ὡς φανερῶς ὅτι κύριος ὁ ῥυσάμενος τὸν ταλαιπωροῦντα διὸ εἶχε σῶμα θανάτου· ὁ καὶ νῦν λέγων νῦν ἀναστήσομαι· φασὶ δὲ πτωχοὺς μὲν τοὺς ἐκπεσόντας πλούτου· πένητας δὲ τοὺς ἐκ πόνου τὰ πρὸς τὸν βίον πορι-ζομένους· λέγει δὲ ἡ γραφὴ πλούσιοι ἐπτώχευσαν· καὶ τὸ ἐπτώχευσαν μὲν σφόδρα· καὶ περὶ τοῦ σωτῆρος ὡς ἐπτώχευσε δι' ἡμᾶς πλούσιος ὢν ἵνα ἡμεῖς πλουτήσωμεν τῇ αὐτοῦ πτωχείᾳ· λέγει δὲ καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων ὡς στενόντων ἐπὶ τῷ πόνῳ· τὸ δὲ θήσομαι ἐν σωτηρίῳ δηλοῖ τὸ ὁρίσω καὶ ποιήσω ὥστε καὶ τὸ ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων ὅ ἐστιν ἀνέδειξεν· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα ἦν ἔθετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ πρὸ τοῦ ὁ πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας· ὑμᾶς ἔθετο τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν ὁρίσθαι καὶ ποιηθῆναι σημαίνον:

ὠριγένους

Ἐξεθήσω ῥίζων δὲ ἐν σωτηρίᾳ· ταύτῃ ἡ παρρησιαζόμενος ἐν αὐτῷ· ἦ γὰρ συνειδήσεις αὐτοῦ οὐ καταγινώσκει:

εὐσεβίου

Ἢ καὶ οὕτως· οἱ πτωχοὶ δι' ἐμὲ καὶ πένητες γενόμενοι τῷ πνεύματι στένουσιν ἀεὶ ταπεινούμενοι προσέχοντες μου τῷ λόγῳ· καὶ τούτοις ἐν αἷς λιμῷ διαπεσόντες ὧν ἕνεκεν ἀναστήσομαι καὶ κατὰ τὸ ἔργον τῆς μιᾶς ἀναστάσεως θήσομαι πᾶσιν αὐτοῖς· ἐν ᾧ πέρασμα δὲ ἀλλὰ παρρησιάσομαι κατορθώματι:

θεοδώρου

Τὸ ἑπταπλασίως ἀντὶ τοῦ πολυπλασίως τέθεικεν· τοῦτο γὰρ συνήθης τῇ θείᾳ γραφῇ· τουτέστιν ἀμώμητα οὐ γὰρ κατ' οὐδὲν ἀτροπον λαμπρὰ δὲ οὕτως ἐστὶν καὶ κεκαθαρμένα ὡς δοκεῖν ἀργύριον εἶναι πεπυρωμένον δὲ οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ καὶ πολλάκις· τοῦτο γὰρ οἶμαι δηλοῦν τὸ ἑπταπλασίως· δεδοκιμασμένα τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ σωτῆρος τὰ λόγια:

εὐσεβίου

Ὁ δὲ ἄργυρος πολλάκις πυρούμενος ἀμιγὴς ἑτέρας ὕλης ἐστίν· οὕτω καὶ ἀπαράτρεπτα τοῦ κυρίου τὰ λόγια:

ὠριγένους

Καὶ γὰρ καλὰ ἐστὶν ἀληθῶς λόγια παρὰ τοῖς οὐκ ἔχουσι τῆς μερίδος κυρίου οὐκ ἔστιν ἁγνὰ ἀλλ' ἐστὶν δόλοις μυρίοις ἐμπεφυρμένα:

θεοδώρου

Ὑπὸ γὰρ τῆς σῆς φρουρούμενοι χάριτος οὐ μόνον τῆς παρὰ σοῦ γενεᾶς ταύτης διαφευξούμεθα ἀλλὰ καὶ τῆς αἰωνίου σωτηρίας τευξόμεθα:

Διὰ τοῦτό φησιν φυλάξεις ἡμᾶς ἐπειδὴ κυκλοῦντες κυκλοῦσιν ἡμᾶς οἱ ἀσεβεῖς ἐπιβουλεύονται τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ· οὗτοι δ' ἂν εἶεν οἱ ἀντικείμενοι καὶ πονηραὶ δυνάμεις:

εὐσεβίου

Ἐπειδὰν φυλάξῃς τοὺς σοὺς πτωχοὺς κύριε καὶ ἐπειδὰν ἡμᾶς περιτειχίσεις ἅμα τῇ ἐρχομένῃ γενεᾷ τῇ καλουμένῃ αἰωνίᾳ οἱ παράνομοι τότε ἐκτὸς γενόμενοι τῆς εἰς πάντας ἀνθρώπους χυθείσης μέν σου χάριτος κύκλῳ περιπατήσουσι· ἔξω ροὶ γενησόμενοι τῶν σωζομένων καὶ τοῦτο ἐστιν ὅταν ὑψωθῇς υἱοὺς ἀνθρώπων εἰς πολὺ τῶν ἀνθρώπων:

θεοδ

Τὸ δὲ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης προσυπακούεσθαι τὸ τῆς πονηρᾶς· οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἀκολουθία σώζεται πρὸς ἀμφότερα· τουτέστιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς γενεᾶς ταύτης τῆς πονηρᾶς:

θεοδώρου

Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ· παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ:

Τὰ λόγια κυρίου λόγια ἁγνά· ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως:

Σὺ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα:

Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι· κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων:~

Οἱ μὲν οὖν δυσσεβείας ζῶντες τὴν εὐθεῖαν καταλιπόντες ὁδὸν τὴν διὰ κύκλου περιπλανῶνται κυκλοῦν καὶ οἷον εἰ πολιορκεῖν τοὺς ἐπὶ σὲ κεκραγότας πειρώμενοι· σὺ δὲ ἀπὸ τοῦ τῆς φύσεως ὕψους φαινόμενος τῆς σῆς ἀξιοῖς κηδεμονίας τοῖς ὑποκειμένοις πολεμουμένοις· γνώμεν ἀνθρώπων ἐν ταῖς θλίψεσι μετὰ ταραχῆς δὲ τελείαν τὴν σωτηρίαν δωρούμενος:

εὐσεβίου

Ἐπειδὴ ὁ κύκλος τῇ εὐθείᾳ ἐναντίος ἐστὶν κατὰ τὴν σκολιότητα καὶ ἐν εὐθύτητι ὁ δὲ ἀσεβεῖς κύκλῳ περιπατοῦσιν οἱ εὐσεβεῖς ἄρα εὐθείαν περιπατοῦσιν:

θεοδ

Ἐπειδὴ τοὺς ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν κυκλωθέντας οὐκ ἔνεστιν ἑτέρως τὴν τούτων ἀπαλλαγὴν εὑρασθαι μὴ τῷ θεῷ μόνῳ τῷ χρωμένῳ:

Κατὰ τοῦτο δὲ τὸ σημαινόμενον τοῦ διατηρεῖν καὶ ὁ σωτὴρ περὶ τῶν μαθητῶν ἔλεγε τῷ πατρί· πάτερ ἅγιε τήρησον αὐτούς· ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτούς· ἔστι γὰρ ἕτερον σημαινόμενον· καθὸ περὶ τοῦ Ἀδὰμ λέγεται πρὸς τὸν ὄφιν· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν σὺ δὲ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν· ἀντὶ τοῦ ἐπιτηρήσει· ὅταν δὲ τὴν ἐντολὴν τηρήσωμεν τὴν πάσῃ φυλακῇ τηρεῖσθαι καρδίαν ὡς οὐκ αὐταρκεῖ τοῦ σπουδαζομένου τυχεῖν ἂν ἐπιμελεύτως· ἐὰν γὰρ μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων αὐτήν· εὐχὴν δὲ τῷ δυναμένῳ προσάγομεν· τὴν σὺ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς· ἐν ὑψηλοῖς γὰρ ὑπάρχων κατὰ τὸ πολὺ ὕψος τῆς ἀγαθότητος τοσούτους τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐπολυώρησας· κρίνας αὐτοὺς ἀξίους εἶναι τοῦ προστασίαν ἔχειν ἐκ προνοίας τῆς σῆς:

θεοδωρήτου:

Καὶ τοῦτον εἰς ἑαυτὸν ᾄδει τὸν ψαλμὸν ὁ μέγας Δαυῒδ οὐ μὴν ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ διωκόμενος. ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῦ Ἀβεσσαλὼμ πολεμούμενος. τὰ μὲν γὰρ κατὰ τὸν Σαοὺλ πρὸ τῆς ἁμαρτίας ἦν· καὶ διὰ τοῦτο μετὰ πολλῆς ἔλεγε παρρησίας· τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἀβεσσαλὼμ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν· διὰ τοῦτο κλαυθμὸς καὶ θρῆνος τοῖς λόγοις ἐγκέκραται:

ἀθανασίου

Τοῦτον ᾄδει τὸν ψαλμὸν ἐν μετανοίᾳ τοῦ ἁμαρτήματος γενόμενος ἅμα δὲ καὶ τὸ ὅριον ἡμῖν ἐργαζόμενος διὰ τοῦ θλιβόμενον ὑπογραμμὸν πῶς δεῖ ἡμᾶς ἐν ἁμαρτίαις γενομένους προσιέναι τῷ θεῷ:

θεοδώρου

Τὴν ἀναβολὴν τῆς κηδεμονίας ἐπιλησμονὴν προσηγόρευσεν· παρακαλεῖ δὲ μὴ εἰς τέλος ἐπιλησθῆναι τουτέστι μὴ παντελῶς τῆς θείας γυμνωθῆναι προνοίας:

ἡσυχίου

Ἡ γὰρ λήθη χαλεπὴ μὲν καὶ ἡ πρόσκαιρος· ἡ δὲ εἰς τέλος θάνατον ἐπιφέρει παντελῆ καὶ ἀθάνατον:

εὐσεβίου

Διὰ τὸ τέλος τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ πάντα πρὸ τούτου τέλους ἀνδρικῶς ἠγωνίζετο· τὸ δὲ εἰς τέλος ὁ τῶν πόνων ἐστὶ καρπὸς ζωὴ αἰώνιος καὶ βασιλεία οὐρανῶν προξενῶν. εὐχόμενος οὖν τὸ τέλος ἀπολαβεῖν μετὰ τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ θεοῦ· κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν ὡς ἀγωνιζόμενος ἔτι τὰς πρώτας προσφέρει φωνάς. λήθην δὲ θεοῦ ποιεῖται τὸν ἐπιλανθανόμενον αὐτοῦ διὰ τῆς ἁμαρτίας· ἀποστρέφει καὶ τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν αἰσχρόν τι πραττόντων· ἀναξίους εἶναι κρίνας τῆς ἐποπτείας αὐτοῦ· διόπερ ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλεγχόμενος καὶ τὴν τοῦ θεοῦ δικαίαν κρίσιν ἐπάγει:

θεοδώρου

Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὀργιζομένων καὶ τοὺς προσκεκρουκότας ὁρᾶν οὐ βουλομένων τέθεικεν· τουτέστι τὸ πρῶτον διὸ μετ᾽ ὀλίγον λέγει: ἀγωνιῶ μὲν γάρ φησι βουλευόμενος κατὰ ψυχὴν μήπως ἄρα ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ἀποθανοῦμαι· καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ μάλιστα ὀδύνας μοι τῇ ψυχῇ κατασκευάζει:

θεοδωρήτου

Εἰκὸς ἦν αὐτὸν τούτου μόνου φροντίζοντα τοῦτον ἔχειν καὶ κατηλλαγμένον ἐκεῖ ἀπὸ τε διαλογίζεσθαι φοβούμενον ἐν τῇ ψυχῇ ἄρα καὶ τῇ καρδίᾳ μοι ὁ θεὸς ἀπαρτίζεται τῆς κατ᾽ ἐμοῦ ὀργῆς καὶ ὀργίζεται ἔτι καὶ ὅσα τοιαῦτα· τοῦτο οὖν φησιν ἕως πότε τὰ τοιαῦτα ἐνθυμηθήσομαι καὶ βουλεύσομαι μέχρι ἀποστρέφῃς τὸ πρόσωπον φησὶν τουτέστιν ὀργίζῃ κατ᾽ ἐμοῦ ἀναγκάζομαι ταῦτα ὑπονοεῖν καὶ ταῦτα λογίζεσθαι:

ιβ

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ:

Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσει μου εἰς τέλος ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ:

Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός:

Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ᾽ ἐμέ· ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον:

Αὐτοῦ σύμμαχος ἐφ᾽ ἡμέρι μνᾶν ἐν τῇ καρδίᾳ μου καθ᾽ ἡμέραν· ταῦτα δὲ ἔγραφε πρόσιμον θυσίαν ἡμῶν· πῶς δεῖ μετανοεῖν ἐφ᾽ ἁμαρτήμασιν ἐκδιδάσκοντα τοῖς παροῦσι ῥήμασιν· οἷα δὴ φαρμάκοις χρώμενοις:

θεοδωρήτου

Λήθην καλεῖ τὴν τῆς κηδεμονίας ἀναβολήν· καὶ παρακαλεῖ μὴ εἰς τέλος τῆς θείας γυμνωθῆναι προνοίας· τὸ δὲ ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπον ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀργιζομένων· καὶ τοὺς προσκεκρουκότας οὐ βουλομένων ὁρᾶν· διὸ ἀντιβολεῖ τὸ ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμέ· καὶ θλιβεὶς μὲν ἀναβλέπω δὲ φησὶ λογισμούς· ποτὲ μὲν ἐλπίζων φιλανθρωπίαν ποτὲ δὲ ἀμφιβάλλων εἰ τεύξομαι· ποτὲ δὲ ἀπαγορεύων τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας:

ὠριγένους

Ὁ μὲν δὲ ἑαυτὸν ἐμφανίζει τοῦ χωρισθέντος τῆς θέας τοῦ προσώπου αὐτοῦ· ὁ θεὸς παύσεται ἀποστρέφων ἑαυτοῦ καὶ κρύπτων τὸ πρόσωπον ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὁ πότε ἐποίει ποτὲ καὶ ἐπὶ μωυσέως φειδόμενος αὐτοῦ· βουλὰς δὲ τίθεται πρότερον πλείονας ἐν τῇ ψυχῇ ἑαυτοῦ ἕως ἂν ἐπιτελῇ τὴν ἐπὶ πᾶσι βουλὴν τοῦ θεοῦ τὸ πῦρ ἐπαναστάντος ἐπὶ τὴν ὀξεῖαν σαύλου:

θεοδώρου

Ταῦτα καὶ ἡμῖν ἁρμόττει λέγειν ὑπὸ τοῦ διαβόλου πολεμουμένοις καὶ τὴν θείαν συμμαχίαν καλεῖν· καὶ γὰρ ὁ θεσπέσιος Δαυῒδ ἦν ὡς ἀπὸ τοὺς πολεμίους ἐπικρατεστέρους ὁρῶν:

ἀθανασίου

Ἐπὶ γὰρ θεὸς ἐκδικῶν ὑπὲρ ἡμῶν ταπεινοῦται ὁ ἐχθρὸς· δῆλον ὅτι ἁμαρτανόντων ὑψοῦται:

ἡσυχίου

Ὕψος γὰρ τοῦ σατανᾶ ἡ τῶν ἁγίων ταπείνωσις· ἐπειδὴ καθάπερ ὁ θεὸς ἐν τῇ σωτηρίᾳ ὑψοῦσθαι λέγεται. οὕτως ὁ διάβολος ἐν τῇ ἀπωλείᾳ ἐπαίρεσθαι λέγεται:

θεοδώρου

Τοῦ θεοῦ πάσχειν συγκεχωρηκότος διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἰσχυροὶ μὲν ἦσαν οἱ πολέμιοι κατ᾽ αὐτοῦ· πάντως δὲ μετὰ πολλῆς τῆς ἀδείας τὰ δοκοῦντα διεπράττοντο· ἦσαν δὲ ὅτε οἱ περὶ τὸν Ἀβεσσαλὼμ πολεμοῦντες αὐτόν· τοῦτο οὖν φησιν μέχρι ποτὲ οἱ ἐχθροὶ ὑψηλοὶ κατ᾽ ἐμοῦ ἔσονται:

ἡσυχίου

Πρότερον ἐπίβλεψον καὶ μετὰ ταῦτα εἰσάκουσον· τὸν μὲν γὰρ εὐχομένων ζητεῖν τὰ κατορθώματα πρὸ τῶν ῥημάτων ἔφασκε:

θεοδωρήτου

Τῇ νυκτὶ τῶν συμφορῶν περιεχόμενος οἷον τινὶ ὕπνῳ τῇ ἀθυμίᾳ κατέχομαι· εἰ δὲ ἐπιφανείη τῆς σῆς ἐπικουρίας τὸ φῶς· καὶ τὴν νύκτα σκεδάσει τῶν συμφορῶν· καὶ τὸν ὕπνον παύσει τῆς ἀθυμίας. ἡ δὲ ἀναβολὴ τῆς κηδεμονίας εἰς θάνατον τὸν ὕπνον μεταβαλεῖ ἐπικρατούσης τῆς λύπης τῶν λογισμῶν:

εὐσεβίου

Ὑψοῦται δὲ κατὰ τοῦ ἁμαρτάνοντος ὁ ἐχθρὸς ταπεινουμένου τῇ ἁμαρτίᾳ· καὶ τοὐναντίον δικαιοπραγοῦντος ὡς μὴ δὲ ἐπιβουλευόμενος ἀμυνθεὶς εἰσακουσθῆναι προτάττει τὸ ἐπίβλεψον· παρακαλῶν ἰδεῖν αὐτοῦ τὰ κατορθώματα· ἢ καὶ ὡς τοῦ θεοῦ μὴ εἰσακούοντος εἰ μὴ ὅτι ἂν δίκαιος ᾖ· πρόσωπον δὲ θεοῦ φωτὸς γέμει δυνάμεις οὔσης πρὸς ἐνέργειαν προνοουμένη ὅτι μετέχων φωτισθήσεται καθαπερεὶ ἡλιακῶν ἀπολαύων αὐγῶν ἀποστραφέντος δὲ μηκέτι φωτιζομένη σκοτοῦται ψυχὴ μὴ δὲ ἐνεργούντων τῶν ἔνδον ὀφθαλμῶν οἵτινες τῆς διανοίας εἰσὶ λογισμοί· ἐπιμενούσης δὲ ἁμαρτίας καὶ τοῦ σκότους ἐπὶ πλεῖον ἐπικρατοῦντος τῇ καὶ μὴ ἐπιστραμμένον τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἐξ ἴσου ὁ μὲν πῶς γίνεται κακίας ἀθρόας ἐκ ταπεινώ μελλούσης καὶ μὴ ἐγρηγορούσης λέγοιτ᾽ ἂν εἰς θάνατον ἡ ἁμαρτήσεται:

διδύμου

Ἄλλος δέ φησιν οὐχ ὡς λήθη θεοῦ ὑποκειμένου ὁ ἅγιος ταῦτά φησιν εἰ καὶ πρεσβείας λέγοιτο τρόπῳ τὰ δεξιὰ ἀναμένει ἑαυτὸν ἀναδέχεται. λέγει δὲ περὶ τοῦ ἐκ γνώσεως φωτισμοῦ. φωτίσατε γὰρ ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως. καὶ προσθήσεται· τὰ εἰκότα καὶ φωτισθήτε· ἵνα δὲ ὀφθαλμῶν ὁρώντων τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· τοὺς δὲ ἀσμοντικὰς διαναμένοντας φωτιζομένους ἔσεσθαι μακαριάζοι. ἐγὼ γάρ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ κύριος λέγει· ὁ περιπατῶν ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐ μὴ περιπατήσει ἀλλ᾽ ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς ἡ ὁδηγουμένη· ἀπεύχεται τὸν ὕπνον εἰς θάνατον· ὁ μὲν ὕπνος τις ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας ὑπάρχων· ὁ γὰρ δοὺς ἐξ ἀμελείας ἐν ὕπνῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς τέθνηκεν τῆς σωματικῆς ζωῆς ἐκπτωσιν· φεύγετε οὖν τὸν ὕπνον τοῦτον καὶ τὸν θάνατον ἵνα τεθειμένων τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς μὴ ἐκεῖ εἴπῃ ὁ ἐχθρὸς ἴσχυσα πρὸς αὐτόν:

μὴ ποτε ... τοῖς δυσμενέσιν ἀποφήνῃς ἐπίχαρτον· πάντων γὰρ τῶν ἀνιαρῶν ἀνιαρότατον τοῦτο : ἐὰν γὰρ ἰσχύσῃ καὶ νικά-
σῃ ... ἡμᾶς ἐλπίσαντας ... ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ ἐχθροῦ γενομένοις εὑρίσκεται :

ΗΣΥΧΙΟΥ

τίνος χάριν; ἐπειδὴ κάμνουσιν [illegible] καὶ πλήττονται μᾶλλον πολεμοῦντες ἢ πλήττουσιν ἐὰν δὲ σαλευθῶ-
μεν ... ἡμᾶς χωρὶς ὅπλων ἐλπίζουσι· μὴ τοίνυν σαλευθῶμεν ἵνα μὴ χαρὰν τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἡμετέροις ποιήσωμεν ὥσπερ
γὰρ ἀθλητὴς σαλευθεὶς ἀπὸ τοῦ σκάμματος ἡττηθείς ... ἀρχῆς παρέλαβεν σαλευόμενος πίπτει :

ΘΕΟ καὶ ... δῆλον ὡς μετὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦτον εἴρηκεν τὸν ψαλμόν ... θαρρεῖ καὶ τοῦτο ...
εἰ γὰρ καὶ τὴν ἀρρωστίαν ... ἀποχρήσει τὸ ὄνομά σου εἰς τὸ προσκυνεῖν καὶ ὑμνεῖν καὶ πᾶσαν ἐπικουρίαν
... γὰρ ἀξιοῦμαι καὶ τοῦτο μόνον καλόν :

ΗΣΥΧΙΟΥ

πού καὶ πότε; ὅταν ... τέλειος τῆς ἀξίας τῆς παρὰ σοῦ σωτηρίαν κληρονομῆσαι γένωμαι· ἢ καὶ σωτήριον νόει τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ
πάντες οἱ κληρονόμοι τῆς ζωῆς ἀγαλλιᾶσθαι μέλλουσιν :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

νῦν μὲν τὰς ἐλπίδας ... τῆς δὲ σωτηρίας ἀπολαύσας καὶ τῆς ἀθυμίας ἀπαλλαγήσομαι καὶ μετὰ θυμηδίας ἀπάσης
τὴν ὑμνῳδίαν ποιήσομαι τοῦτο γὰρ ἐσήμανεν :

ΗΣΥΧΙΟΥ

μέλλοντος καὶ τούτου καθάπερ καὶ τὸ πρότερον ... προφήτης ... τέλειος ... καὶ
τελειούμενος ἔμελλεν· τὴν δὲ ᾠδὴν ᾄσει τῷ εὐεργετήσαντι τῷ πλάσαντι ... καὶ ἀναπλάσαντι μακάριος δὲ ὃς ψάλλει τῷ ὀνόματι
... καὶ τοῖς ἔργοις ... τοιοῦτος ψαλμὸς ...
... :

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

ἐπιχαίρουσι γὰρ ... ὅπερ οὐ πείσομαι ἐλπίδα τῷ σῷ· προσδοκῶ γὰρ σου τὸ σωτήριον ... εὐφραίνεσθαι ...
... προφήτης εἶναι περὶ Χριστοῦ· ἐλθὼν γὰρ ἐπὶ σωτηρίᾳ κόσμου ... καὶ καθεῖλε τὸν
ὑπερήφανον ... ἐπιχαίρονται τοῖς κλωμένοις ... ἐπινίκιον ὕμνον προσάγει λέ-
γων· ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ
ὑψίστου :· πραγματικῶς μαθὼν τὸ πρότερον ... εὐχομένους καλῶς ...
τοῦ κυρίου ... [illegible]
[illegible]
... εὐεργεσίαν ... καὶ ψάλλει πρᾶξιν ... :·

ΘΕΟ Καὶ οὕτως ἡμᾶς ὁ ψαλμὸς ... εἰς τὸ τέλος παραπέμπει ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... τὴν παράδοξον σωτηρίαν ἐπορίσατο :

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ἐπεὶ ταῦτα προφητικῶς εἰρημένα ...
γίνεσθαι ... τὸ εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς δὲ οὐ κεῖται ...
... :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

[illegible]

Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα
πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλι-
άσονται ἐὰν σαλευθῶ :
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλ-
λιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου :
Ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με καὶ
ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου :-

ΙΓ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΔ

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
οὐκ ἔστιν θεός· διεφθάρησαν καὶ
ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμα-
σιν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα :

τὸ προοίμιον· ῥίζα γὰρ τῆς ἀσεβείας ... [illegible]
... τῆς διανοίας ... :

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... σοφίας :

ΔΙΔΥΜ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... αὕτη :-

ἐκείνων μέντοι τοιαῦτα καὶ φρονούντων καὶ λεγόντων οὐ περιεῖδεν ὁ θεὸς ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἀλλ' ἐξέτασιν ἀνα-
κρινεῖ καὶ αὐτῶν τῶν λογισμῶν ποιησάμενος εὗρεν ἅπαντας κατὰ ταυτὸν τῇ δυσσεβείᾳ καὶ τῇ τούτων παρανομίᾳ κατεχο-
μένους· ἔοικε τοῦτο τῷ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ εἰρημένῳ· κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρός με· καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐ-
τῶν μεγάλαι σφόδρα· καταβὰς οὖν ὄψομαι εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρός με συντελοῦνται: ΗΣΥΧΙΟΥ
Ὃν τρόπον μὲν ὁ δίκαιος ἤγουν(?) μὲν εἰ ἄνω ὁ θεὸς ἐκκύπτει κάτω δὲ ὅμως τὴν δύναμιν ἐπὶ τῆς θεωρίας(?) γίνεται· οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς μένων ἐν οὐρανῷ
τὴν ἀξίαν τῆς θεότητος τὴν δύναμιν τῆς οἰκονομίας ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξε: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ
Ὡς ἀσωματικῶς ἀσωμάτου τυγχάνοντος λέγοιτο περὶ τοῦ θεοῦ· θεοπρεπῶς ἀκουστέον· οἷον ἐν οὐρανοῖς λέγεσθαι κατοικεῖν ὡς ἀνακεχωρη-
μένος ταῖς θείαις δυνάμεσι ταῖς ἐν οὐρανοῖς· καλοῦνται γὰρ οὐρανοὶ ὁμωνύμως(?) τοῖς ἐν οἷς εἰσι τόποις ὡς καὶ ἄνθρωποι γῆ χρηματίζοντες·
ὡς ἐν τῷ πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω σοι· καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἐν ἀγαλλιάσει(?) εὐφροσύνης· ἐν οὐρανοῖς δὲ οἰκεῖ καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς φοροῦσι
τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου· ἅμα καὶ ὡς δημιουργίας λόγῳ καὶ προνοίας ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τυγχάνοντος ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων(?)
τοῦτο δηλοῦται μερῶν· ἔν τε τῷ περιημένῳ(?) ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω· ἅμα καὶ πολλαχοῦ τῆς θείας παιδεύσεως ἡ
τοῦ οὐρανοῦ προσηγορία δηλοῖ τὴν νοητὴν οὐσίαν ἐν ᾗ μάλιστα θεὸν προσήκει ζητεῖν· ὁ οὖν ὡς γὰρ τοῦ οὐρανοῦ τόπου(?) ἐκ τούτου συμ-
βατικῶς ἐπισκοπεῖ τοὺς ἀνθρώπους(?) ὑπὸ δὲ ἀέρας καταμανθάνων(?) τοῦ ἰδεῖν εἴ τις εἴη συνιῶν ἐκζητῶν τὸν θεόν· ὡς ἂν εὑρὼν τύχοι τῶν
παρ' αὐτοῦ δωρεῶν· γίνεσθαι δὲ τοῦτο καὶ ἰασθῆναι(?) συναισθήσει(?) κρατούσης ὡς λέγεσθαι οὐκ εἶναι ἐν ἑτέρῳ(?) οὐδὲ ἀληθείας οὐδὲ ἐπιγνώσεως
θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις οὕτω τῶν ἀνθρώπων καλουμένων· πῶς οὐκ ἔδει τὸν ἀγαθὸν ἐπιμελεῖσθαι(?) ὅσα ἂν ἀφορμήν τινα συ-
νέσεως εὑρών· ταύτην πληρωθῆναι(?) καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν ἐμφανίσθη(?) ἑαυτόν· ἐμφανίζεσθαι γὰρ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ: ΕΥΣΕΒ(ΙΟΥ)
Ἔχει δὲ καὶ λανθάνουσαν τῶν Ἰουδαίων κατηγορίαν εἴ γε πάντες ἠχρεώθησαν ἄνθρωποι(?)· ἐν οἷς μέρος γὰρ καὶ οὗτοι τυγχάνουσι τοῦ
παντός· ἔδει γὰρ τῆς ἐν ἀνθρώποις νόσου παραστῆσαι(?) τὸ μέγεθος ἵνα δειχθῇ πᾶσιν ἀναγκαία(?) ἡ τοῦ σωτῆρος παρουσία· πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ
ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι· διὸ καὶ Ἡσαΐας πρὸς τὴν Ἰουδαίων λέγει συναγωγήν· ἰδοὺ
ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε· καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστει-
λα τὴν μητέρα ὑμῶν· διότι ἦλθον καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος· ἐκάλεσα καὶ οὐκ
ἦν ὁ ὑπακούων· τὸ γὰρ ἦλθον ὁμοιοῦται(?) τῷ διέκυψεν· τὸ τε δὲ οὐκ ἦν ὁ ὑ-
πακούων τῷ πάντες ἐξέκλιναν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Οὐκ ἠγνόουν(?) φησὶν οἱ κακῶς συνειδότες(?)· τὸ δὲ δηλοῖ τῆς μαθήσεως τῶν
πραγμάτων τῆς πείρας ὡς οὐκ εἶναι ὑμῖν ἐν ἄλλοις(?) τοῦ ὁ ἐμὸς λαὸς οὐδὲ
καθάπερ ἄρτον τινὰ ἀναισθήτως(?) κατεσθίοντες(?) αὐτοῦ τῆς ἐμῆς προνοί-
ας καταφρονοῦντες· τοῦτο γὰρ λέγει τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· οὐδὲ
χάριν οἱ ἀδελφοὶ(?) φθεγγόμενοι καὶ μὴ δύνασθαι μαινόμενοι φόνοις καὶ δεσμοῖς(?)
περιποιησάμενοι(?) καὶ ἐπισφαγὴν τραπῆναι(?) μηδενὸς τῶν ἀνθρώπων δεδιττομέ-
νου τε καὶ διώκοντος· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ οὗ οὐκ ἦ-
ν φόβος· τὸ δὲ οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν κα-
θ' ὑπόκρισιν(?) ἀναγνωστέον(?)· τὸ δὲ ὁ κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἀνθρωπίνως(?) ἐσχημάτισεν δεικνὺς ὡς
οὐρανόθεν τοῖς Ἀσσυρίοις τὴν τιμωρίαν καταπέμψειν· δῆλον γὰρ ὡς παν-
ταχοῦ πάρεστιν τῶν ὅλων ὁ θεὸς καὶ κατέχει τὸν γῦρον τῆς γῆς καὶ τοὺς
ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ ὡσεὶ ἀκρίδας κατὰ τὴν τοῦ προφήτου φωνήν:
Καθ' ὑπόληψιν(?) ἀγαθὸν καὶ ἐξ ὧν θεὸν τὸν κύριον προλήψεως(?) καὶ πάντες
φησὶν ἐξέκλιναν καὶ τὸ ἐποίησαν οὐ μέλλουσι γινώσκειν τὸν κύριον:
Ὁ μακάριος φησὶ νόμος κόλασιν ἐποίει(?)· ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ φόνος ἀγνοεῖται ὡς ἡ δὲ(?)
γὰρ φονεῖσθαι πατέρα παρασκευάσαι(?) μετὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον φησὶ
κατ' αὐτὸν δὲ δῆλον ὅτι ἡ ἐπιφάνεια φόνον φοβηθήσονται οὗ οὐκ ἔστι φόβος
οὐχ ὁ ἐννομικὸς ἀπειλῆς δηλονότι ἀλλ' ἡ περιέχουσα μᾶλλον ἐλευθέ-
ροις εὐλάβειαν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν:
Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός:
Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου· τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο:
Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ οὗ οὐκ ἦν φόβος ὅτι κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων

Τίνες δὲ ἀλλ' ἢ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν καὶ οἱ πρότερον μὴ ἐπι-
καλούμενοι τὸν κύριον· ἔσται γάρ ποτε καιρὸς ὅτε ἐπιγνώσονται αὐτὸν καθ' ὃν καὶ φόβον ἀναλήψονται τοῦ θεοῦ καὶ δειλίαν ἀληθῆ:
τοῦτ' ἔστιν ὁ θεὸν οὐ προσεδόκησαν τί καιρὸν πείσεσθαι(?) ἐκεῖ ἐν αὐτοῖς μέγας κίνδυνος περιέστη· παρ' ἅπασαν γὰρ προσδοκίαν οὔτε πα-
ρατάξεως οὔτε πολέμου γεγενημένου οὔτε πολεμικοῦ τινος τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπείρων πλῆθος αὐτῶν διὰ τῆς νυκτὸς ἐνεκρώθη(?):
προφήτου ἐν ... ἀπεκρίνατο(?) καὶ εὐσέβειαν διὸ καὶ ἐβόα(?)· μὴ τοῦ κυρίου ἐλθόντος οὐ παύσονται θηριώδη ... καὶ
ἐπιγνώσονται τὸν κύριον λέγει γὰρ καὶ Ἡσαΐας· οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι:
Ὅταν γάρ φησιν ὅτε οἱ πόρρω ὄντες φοβηθήσονται κύριον παρ' οἷς οὐκ ἦν πρότερον φόβος ἐκεῖ δὲ ἐν τῇ μελλούσῃ συστῆναι(?) γενεᾷ
περὶ ἧς ἐπαγγέλια(?): ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Ταῦτα δὲ ἐποίει τῶν ὅλων ὁ κύριος διὰ τὴν τοῦ Ἐζεκίου ἀρετὴν καὶ τὴν εὐσέβειαν ὡς ὑπ' ἐκείνου ποιμαινομένην γενεὰν οὐχ ὡς ἐντελεῖς ὑμᾶς
οἱ δυσσεβεῖς καταφρονήσαντες ἐκωμῳδήσατε(?) τὴν εἰς ἐμὲ ἱκεσίαν πεποίθησιν(?)· ταύτην γὰρ ἐκάλεσεν κυρίως(?) ... τοὺς κο-
πῶν(?) ἐκεῖνος μέντοι καθάπερ ἄγκυραν ἱερὰν τὴν ἐμὴν κατέσχεν ἐλπίδα καὶ μὲν δὴ καὶ τετύχηκεν τῆς σωτηρίας ὡς ἤλπιζεν τοῦ
τὸ γὰρ ἐπιγνῶναι(?) τίς δώσει ἐκ Σιὼν τῶν δικαίων μένων(?) διὰ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Καὶ ἄλλως καθάπερ ἐν συναλλάγμασιν οὐκ εἰς πρόσωπον(?) ... οὕτως ἐν τοῖς κωλυομένοις(?) οὐκ εἰς ... τὴν περιουσίαν ἀναλογ(?)
εὐσυνείδητον(?) ἀλλὰ καὶ Ἰουδαῖοι τὴν τοῦ σωτῆρος ... βουλὴν κατῄσχυναν(?) νομίσαντες πτωχὸν εἶναι τινα καὶ οὐ πλούτου θεό-
τητος· διὰ ταῦτα γὰρ καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ σημεῖα ὡς μὴ θεῖα τυγχάνοντα: ΗΣΥΧΙΟΥ
Πτωχὸν τὸν Χριστὸν λέγει ὃς ἐπτώχευσεν δι' ἡμᾶς πλούσιος ὤν· βουλὴν δὲ ἣν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἐβουλεύσατο θάνατον σαρκὶ
γεύσασθαι ἵνα ἡμᾶς θανάτου καὶ πάθους ἐλευθέρους ἐργάσηται· ταύτην οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων κατῄσχυναν βουληθέντες ὡς περὶ
ἀνθρώπου νεκροῦ τοῦ Χριστοῦ λογιζόμενοι: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
Πτωχοῦ τοῦ Ἐζεκίου ἐνταῦθα λέγει διὰ τὸ ὀλίγους ἔχειν τοὺς ὑπ' αὐτόν· βουλὴν δὲ ἣν συνεβούλευεν τοῖς Ἰουδαίοις λέγων καταφρονού-
μενοι ἐκεῖνον πεποιθέναι δὲ ἐπὶ τὸν δεσπότην· ὑμεῖς μέν φησιν ἐλαττώσατε(?) βουλὴν αὐτοῦ ὁ δὲ κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστιν:
Ὡς δὲ εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία· οὕτως οὐδὲ ὁ ἁμαρτάνων ἐπικαλεῖται θεόν· οὐδὲ γινώσκει ὁ θεὸν ὁ γνωστικὸς εἶναι
ὡς θεὸν ἀπείρει(?) εἰς δικαιοσύνην τρυγᾷ καρπὸν ζωῆς· ἵνα οὕτως φωτίσῃ ἑαυτῷ φῶς γνώσεως· οἱ κατεσθίοντες ἄρα τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ·
τοῦτο γὰρ τὸ κατεσθίει· γνώσεως ἐπέρχεται(?) θείας· ὁποῖον εἶναι δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀνα-
λωθῆτε· καὶ ἐν Ἡσαΐᾳ Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν· καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν· τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόματι·
κἂν παράδοξον γάρ ποτε θεὸς διὰ ἁμαρτίας τὸν λαόν· ἄλλως φησὶν ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημ-
μελήσουσι· κακὰ ἥξει ἐπ' αὐτούς φησι κύριος· δοκοῦσι γὰρ τῇ ἰδίᾳ καταδυναστεύειν δυνάμει· διὸ τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· εἰ γὰρ

ΚΘ τίς παροικήσει ἐν τοῖς σκηνώμασί σου ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου:

Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ:

Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ οὐδὲ τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν ἐποίησεν καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν κατὰ τοῦ ἐγγίζοντος αὐτῷ:

ἀλλὰ καὶ ὁ ἐμπερίου πρόκειται λόγος ἀγαθὸς ὢν ἀγαθοῖς συνίησι καὶ σοφοῖς καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις ἀποφαίνεσθαι σῶς εἶναί τιν᾽ ἀλλ᾽ ἥξει
διὰ τοὺς τοιούτους ὀνειδισμόν· οὐ γὰρ ὀνειδίζεσθαί τις ὢν ἀγαθοῖς ἀλλὰ καὶ θαυμάζεσθαι τοὺς τοιούτους ὧν αἰδοῖ τὸ πορευόμενος ἐν ὁδῷ
μώμου ὄντος μοι ἐλειτούργει· λαλῶν ἀλήθειαν οὐ κατηυθύνθη ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου:
καὶ ὀρθῶς ἐσταῖς ποιμέναις προειρημέναις φαίνεσθαι ἐκ τοῦ καὶ ἐπαίρεσθαι τὸν πλησίον ὄνειδον: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
χρὴ γὰρ αὐτὸν μὴ μόνον ἀληθεύειν ἐλευθέραν ἔχειν μὴ μόνον τὴν γλῶτταν ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν διάνοιαν δόλου δὲ καὶ πολλῆς παν
τελῶς ἀπηλλάχθαι ὥστε μηδεμίαν παρ᾽ αὐτοῦ λαλεῖν ἐν τῷ πέλας χωρεῖν ματαίως δὲ ἀκολούθως καρδίας ἐμμηνυόμενος
πρὸ τῶν γὰρ τῆς γλώττης καὶ τὸ τῆς πράξεως ἔργου γὰρ ἡγεῖται λόγος λόγου δὲ νοῦς: ΗΣΥΧΙΟΥ
πρότερον ἀληθεύειν ἡμᾶς κατὰ καρδίαν καὶ μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν γλῶσσαν οὐ δολοῦσθαι ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας
τὸ στόμα λαλεῖ· ἐν δὲ τῷ εἰπεῖν οὐκ ἐποίησεν τῷ πλησίον κακὸν ἐνταῦθα οὐ φόνου μόνου ἀλλὰ καὶ ἁπάσης ἁπλῶς ἁμαρτίας ἐκώλυσε:
ταχὺ δὲ καὶ τοιοῦτον ἡμῖν ὁ λόγος παρίστησιν· ὅτι τὰ περὶ ἀληθείας τοῦτ᾽ ἐστὶν τὰ μυστικὰ λαλεῖν προσήκει ἐν οὐ πάντι ἀλλὰ τῷ πλησίον
ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠξίωσε τυχόντας ἐκφαίνειν ἀλλὰ τοὺς ἐκείνων ἀνήκοντας τῶν μυστηρίων:
εἰ δὲ καὶ τινι συμφορᾷ τινὶς περιπέσοι ὁ ἐν ἑστῶσι κερτομεῖν οὐ δεῖ καὶ ἐπεμβαίνειν ἀλλὰ μᾶλλον κοινωνεῖν τῆς ἀθυμίας κατὰ τὸν ἀ
ποστολικὸν νόμον τὸν παραγγέλλοντα κλαίειν μετὰ κλαιόντων: ΚΥΡΙΛΛΟΥ
ἔχει τι τὸ ἀσαφὲς ὁ λόγος ἄλλον γὰρ ποτέρον ποτὲ παρ᾽ αὐτῶν ἐγγυτάτω τισὶ μὲν οὐκ ἔλαβεν ὀνειδισμὸν ἤγουν αὐτὸς κατ᾽ ἐκείνων τὸν ὀνει
δισμὸν καὶ οἱ μὲν δὲ ἄλλο τοῖς δικαιοσύνης ἐπιμελεῖσθαι ἔστιν εἶναι πρέπειν κατὰ ταυτὸν ἀμφότερα· κἂν πῶς γὰρ ἐκ σπλάγχνων
ἐπιεικείας τὸ ἐθελοντὴς ποιεῖσθαι τοῦ οἰκείου τὴν ἀγωγὴν ὥστε μὴ παρ᾽ ἑτέρων ὀνειδίζεσθαι τυχὸν ἐπὶ τῇ τῶν καλλίστων γραφῶν ἡμῖν τε
μὴ ἂν αὐτὸν κατονειδίζειν ἑτέροις κἂν εἴ που τι διαπίστια τε καὶ διαπταίσειαν· νοσεῖ γὰρ ἡ ἀνθρώπου φύσις καὶ πρὸς ἁμαρτίας ἐπιρρεπής
ἔγχειν τοὺς ὥσπερ ἡμᾶς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀσθενεῖς μόνος μὲν γὰρ ἡ ἁμαρτωλοῖς ἁμαρτίαν ἑτέροις ὀνειδίζομεν νουθετοῦμεν δὲ μᾶλ
λον ἀλλήλους καὶ διδάσκομεν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
εἰ δέ τις τὸν παράνομον ἐλοιπὸν τοῦτο ἡγεῖσθαι τρισάθλιον καὶ ἐξουθένωσον φέρωνται· τὴν ἄκραν ἔχουσιν ἡμέραν ἐστὶ δὲ γὰρ τὸ ὀνειδί
ζειν ἐξουδενωτικόν τοῦτο προσθήκη ἀγαθὸν ἀμφοῖν καὶ κακῶν διδασκαλίαν διαφοράν: ΚΥΡΙ(ΛΛΟΥ)
ἡ ἐξουδένωσις οὐκ ἐξ ὑπερηφάνου φρονήματος ἀλλ᾽ ἐκ μίσους κακοῦ μᾶλλον καὶ ἀποστρεφομένου τὰ πονηρά: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ἄκρας δικαιοσύνης τὸ διανέμειν ἑκάστῳ τὰ πρὸς ἀξίαν καὶ χρῆμα δὲ πρὸς ἀξίαν ἡγεῖσθαι τὴν πονηρίαν κἂν εὐγένεια καὶ πλοῦτος
καὶ δυναστεία συνέζευκται· ὁ πεφορώς μακαρίζειν τοὺς φοβουμένους
τὸν κύριον καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις γνωρίζονται τοῦ θείου προφήτου λέγοντος· μα
κάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ἅπαντας δὲ τοὺς περὶ πολλοῦ τὴν εὐσέβειαν ποιουμένους ἐθαύμασεν ὅσον καὶ τοὺ
ς ἀξίους αἰδοῦς καὶ τιμῆς: ΗΣΥΧΙΟΥ

Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πο
νηρευόμενος τοὺς δὲ φοβου
μένους τὸν κύριον δοξάζει:
Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐ
κ ἀθετῶν· τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔ
δωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα ἐπ᾽ ἀ
θῴοις οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν ταῦ
τα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα:-

κἂν ἀσθενεῖς ὦσι κἂν πτωχοὶ κἂν νάρκαροι κἂν ἀλλότριοι ὁ γὰρ τοὺς πονη
ρευομένους ἐξουθενῶν τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον δοξάζων πολλοὺς
ἐκ πονηρίας ἀποτρέπει προτρέπει δὲ πρὸς εὐσέβειαν: ΘΕΟΔ(ΩΡΟΥ)
τῶν μὲν ὅρκους ἡ ἀλήθεια νικᾷ οὕτω καὶ τὴν εὐπορίαν ἡ πλεονεξία μὴ
λύει τῷ· εἶδος δὲ ταύτης ὁ τόκος ὁ δώρων τὰ ἐπὶ δὲ ἰσοδίκαστον καὶ καθαρὰ
δώρων ἐκφέρεσθαι τὴν ψῆφον ἡ γὰρ δωροδοκία διαφθείρει τὸ δίκαιον: Β(ΑΣΙΛΕΙΟΥ)
τουτέστι δικαιούμενος τῷ πλησίον καὶ οὐκ ἀθετῶν ἵν᾽ ᾖ σύμφωνον τὸ πα
ρὰ τοῦ κυρίου εἰρημένον ἔστω δὲ ὑμῶν ὁ λόγος ναὶ ναὶ οὒ οὔ:
ἄκρας δικαιοσύνης τὸ διανέμειν ἑκάστῳ τὰ πρὸς ἀξίαν· καὶ χρῆμα δὲ πρὸς
ἀξίαν ἡγεῖσθαι τὴν πονηρίαν κἂν εὐγένεια καὶ πλοῦτος καὶ δυναστεία
συνέζευκται· ὁ πεφορώς μακαρίζειν τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον κἂν ἐν
τοῖς ἐναντίοις γνωρίζονται:
ἐνταῦθα μὲν σωφρόνως τὸ τέλειον τὴν εὐορκίαν· ἐν εὐαγγελίοις δὲ τὸ
ὅρκον ὅσης ἀπηγόρευσεν τῷ προεκκόπτειν τῶν ἁμαρτημάτων τὰς ῥίζας·
ὁ ἐν νόμῳ νόμος οὐ μοιχεύσεις· αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπιθυμήσεις φησί· καὶ ὁ
μὲν οὐ φονεύσεις· ὁ δὲ οὐκ ὀργισθήσῃ· εὐορκῶν μὲν γάρ τις τυχὸν παρασφαλῆναι· μὴ ὀμνὺς δὲ οὐκ ἄν τις ἐπιορκήσειεν· ὅρκον δὲ
εὑρήσεις τὴν ἀμετάθετον περὶ ἑκάστου διαθήκην· ὡς ἐν τῷ ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου·
καὶ πάλιν ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· ἀπηγόρευσε γὰρ δόγματι τὴν ἐπαγγελίαν τῶν δὲ ἐν δικαιοσύνῃ· οὕτω δὲ καὶ νῦν διὰ τοῦ
ἐκλαμβάνειν τὴν φυλακὴν τῆς πρὸς τὸν πλησίον διαθήκης ὥστε· ἵνα ᾖ σύμφωνον τῷ ἔστω δὲ ὑμῶν ὁ λόγος ναὶ ναὶ οὒ οὔ: ΑΣΤΕΡ(ΙΟΥ)
ἄλλοι δὲ ὀμνύναι προστάξαν ὁ δεσπότης τὸν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ δὲ ὀμνύνται ἔσται εἰ μὴ παραινεῖν αἱρούμενον οὐχ ὅτι ὤμοσεν· ἀλλ᾽ ὅτι τηρεῖ·
σὺν ἐχθροῖς δὲ ἐπιόρκου· ἵνα μὴ κατὰ τῶν εἰδώλων ὀμνύωσιν ὥσπερ οἱ ὀμνύοντες κατὰ τοῦ ἱλασμοῦ Σαμαρείας καὶ λέγοντες· ζῇ ὁ θεός
σου Δάν· καὶ ζῇ ὁ θεός σου Βηρσαβεέ· καὶ πάλιν καὶ ὀμνύοντες ἐν τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς· ὁ δὲ ἀνασταθεὶς εὐφραίνεσθαι ἐπὶ τῷ θεῷ· ἐπαι
νεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
εἰσὶ δέ τινες λόγοι σχῆμα μόνον ἔχοντες ὅρκου πρὸς θεραπείαν τῶν ἀκουόντων· ὡς ὁ Ἰωσὴφ τὸν Αἰγύπτιον οἰκειούμενος νὴ τὴν
ὑγείαν εἶπε Φαραώ· καὶ Παῦλος τὴν πρὸς Κορινθίους ἀγάπην ἐμφαίνων νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν:
ἕτερος δέ φησιν ἐπειδὴ μόνῳ προσήκει ὀμνύναι καὶ φυλάξαι τὸν ὅρκον ἐπὶ τῷ φιλίαν γνησίαν συστήσασθαι: ΔΙΔΥΜΟΥ
ἄλλως δὲ ἂν δὲ πρὸς ἀγαθοὺς ὅρκος λόγος ἐστὶ βέβαιος ἔχων τὸ ναὶ καὶ τὸ οὔ· εἰ δέ που τε καὶ τὸν πρὸς οὓς ὁ λόγος χάριν τῆς μαρτυρ(ίας)
χρείαν ἀπέρριψεν καὶ τοῦτο ποιεῖ· καὶ τούτου τύπος ὁ Παῦλος ὅπου μὲν λέγων· μάρτυς μοί ἐστιν ὁ θεὸς ᾧ λατρεύω ἐν τῷ εὐ
αγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ὅπου δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν. καὶ πάλιν. οἶδεν ὁ ὢν θεὸς ἐπὶ πάντας οὐ ψεύ
δομαι αὐτὴ γὰρ ἂν εἴη λόγος πίστις· καὶ γὰρ ὅρκος οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἢ λόγος μετὰ θεοῦ μαρτυρίας· ἢ πρᾶγμα δικαιούμενον μετὰ
θεοῦ μαρτυρίας: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
χρὴ γὰρ φιλάνθρωπον εἶναι καὶ μὴ ζητεῖν ἀμοιβήν· ἀλλὰ θησαυρίζειν ἐν οὐρανῷ: ΔΙΔΥΜΟΥ
ἔστι δὲ καὶ ἀμέντοκου δανείζειν ἠπιῶς· καθὸ φησὶ τοῖς μαθηταῖς ὁ σωτήρ· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς·
ὁ γὰρ ἂν ἐφ᾽ ἡ κατὰ τὸ αἰσθητὸν τοῖς ἐπιποθοῦσι ναί· ἣν καὶ μὲν ἅπαντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι τοῖς μετὰ παρρησίας λέγουσιν ἀρ
γύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· δανείζει δέ τις νοητῶς τὸν διδάσκοντα λόγον τὸ ἀργύριον ἐπὶ τῷ τι κερδᾶναι σωματικὸν
ἤ καὶ γὰρ δι᾽ οὓς ἀντιλαμβάνει τὰ σαρκικὰ πρὸς τροφὴν ἀναγκαίαν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ· ὁ δὲ τοιοῦτος ἀμέν
τοκου δανείζει τῷ μὴ κατ᾽ ἀξίαν τῶν δοθέντων λογικῶν ἀργυρίων ἀντιδέχεσθαι τὴν τροφήν·
ΑΣΤΕ(ΡΙΟΥ) Παῦλος δὲ πολλῷ μᾶλλον οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ τὸ ἀργύριον· τὸ εὐαγγέλιον μισθῷ μὴ κηρύξας: ΗΣΥ(ΧΙΟΥ)
πᾶσαν μὲν δωροδοκίαν πονηρὰν οὖσαν· πολὺ δὲ μᾶλλον ἐπὶ ἀθῴοις· τοῦτ᾽ ἔστιν ἐπὶ καταδίκῃ ἀθώου
ἡ γὰρ δωροδοκία εἰς ἀδικίαν ἐξέρχεται: ΕΥΣΕΒΙΟΥ: τὴν μὲν μὲν γὰρ τάχα καὶ προσοίσοι τὴν ἀλλ᾽ ὅπου τοῖς τιμῶσιν
ὑποκειμένην δὲ αἰτίας ἐφ᾽ ἑτέρου καὶ δωροδοκίαν ἂν ἐργάζει τὰ προειρημένα:

ΣΤΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΩΔΑΑ

ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ εἴρηται ὁ ψαλμός· εἴρηται δὲ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον· ὡς ὑπὲρ αὐτοῦ τοιαῦτα πολλὰ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις εὑρίσκομεν· τοιοῦτον ἐστὶν τὸ πάτερ εἰ δυνατὸν παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ· καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν· ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια ἅπερ ἐπὶ τῆς σαρκὸς εἴρηται ἣν ἐκ παρθένου [illegible] τὸ σῶμα· τοιγαροῦν ἀνθρωπίνως ταῦτα πάντα καὶ οὐ θεοπρεπῶς· οὕτως τοίνυν καὶ ἐν τῷ παρόντι ψαλμῷ τὸ φυλαχθῆναι καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ φυλάττεσθαι αἰτεῖ· μὲν γὰρ ὡς ἄνθρωπος· δίδωσι δὲ τὴν αἴτησιν ὡς θεὸς εὐδοκοῦντος δηλονότι καὶ συνεργοῦντος τοῦ ἰδίου πατρός· τὸ δὲ εἶπα τῷ κυρίῳ κύριός μου εἶ σὺ οἰκεῖον τῷ πορεύομαι πρὸς τὸν θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τὸ κοινὸν ὡς ὑπὲρ προσώπου τῆς ἀνθρωπότητος ἀναλαμβάνων τοὺς πρὸς θεὸν καὶ πατέρα ποιεῖται λόγους· οὐχ ὑπὲρ γενομένου ἑαυτοῦ δι' ἡμᾶς δὲ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν διὰ τὴν οἰκονομίαν κύριον ὀνομάζει τὸν πατέρα διὰ τὸ ἐντεῦθεν τοῦ δούλου γενέσθαι μορφήν· φυλαχθῆναι δὲ αὐτὸν αἰτεῖ διὰ τὴν ἐκκλησίαν ἥτις ἐστὶν ἡ σὰρξ αὐτοῦ· ἡ γὰρ σὰρξ αὐτοῦ ἡ ἐκκλησία· φυλαχθῆναι δὲ ταύτην αἰτεῖ εἰκότως οὖν καὶ ἐπὶ τὸ αὐτοῦ πρόσωπον ἀναφέροιτ' ἂν ἡ φυλακή: ΗΣΥΧΙΟΥ Ὅρα ἡ ἐκκλησία τὴν [illegible] ὁμοῦ γὰρ καὶ τὴν ἑαυτῆς προσευχὴν καὶ τοῦ νυμφίου τὸν πλοῦτον ὁμολογήσεν εἰπὼν τῷ κυρίῳ· τουτέστιν τῷ Χριστῷ κύριός μου εἶ σύ· οὐκ ἔφησιν τέλος ἄλλος ἀλλὰ κύριος· ἐπειδὴ δουλεύειν εἰς γάμον κοινωνίαν καὶ τὴν ἀπὸ δουλείας [illegible]: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχων τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης οὐ χρῄζεις ἀλλ' ὅτι πᾶν ὅτι ἂν ἀγαθὸν δράσαιτο αὐτὸς ὀνίναται (?)· σοὶ δὲ κέρδος ἐν τούτῳ οὐδέν· τοῦτο δὲ ὁ Σύμμαχος εἶπεν ἡ μὲν εὐσέβεια (?) ἀγαθόν μου οὐκ ἔστιν ἄνευ σοῦ· πᾶσα φησὶν τῶν ἀγαθῶν ἡ φορὰ διὰ τῆς σῆς ὑπάρχει μοι χάριτος· ἀμφότερα δὲ τῆς εὐσεβείας ἔχεται· καὶ ἡμεῖς γὰρ παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύομεν καὶ αὐτὸς τῆς ἡμετέρας δικαιοπραγίας οὐ χρῄζει· χάριν μέντοι τῆς ἡμετέρας ὠφελείας ταύτην νομοθετεῖ: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ἀγαθός φησιν ἐν τούτοις τὰς κατὰ τὸν νόμον προσφερομένας θυσίας· τὸ γὰρ ἦν ἅπασι φθέγμα ἐκεῖνο ἀναιρεῖν· μὴ φάγομαι γάρ φησιν κρέα ταύρων ἢ αἷμα τράγων πίομαι: ΘΕΟ ΑΝΤΙΟΧ τουτέστιν ζῆ· ἀπό τινος εἶναι ἐπιλῆν ἐμὸν καὶ χορηγὸν τῶν ὑπαρχόντων

ιε μοι ἀγαθῶν καὶ μηδένος τῶν παρ' ἐμοῦ χρῄζοντα· ἐπειδὴ γὰρ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐχθρῶν ταῦτα διαλέγεται εἰκότως τοῦτο φησὶν ὅτι σὺ μὲν κἀμοὶ πλῆθος παρέχεις ἀγαθῶν καὶ τῶν παρ' ἐμοῦ οὐ χρῄζεις διὰ τοῦτο δικαίως κύριόν σε ἐπιλέγομεν· οἱ δὲ ἐχθρῶν ἐθνῶν οὐ τί ἂν φορτίον παρέχειν δύνανται· καὶ χρῄζουσι τῆς παρ' ἐκείνων τιμῆς· ἐπειδὴ ταύτην οἴκοθεν ἔχουσι:

οὐ γὰρ μόνον φυλάττοντος διαφευξόμεθα τοὺς ὁρατούς τε καὶ ἀοράτους ἐχθρούς· κύριος δικαίων ὁ κύριος· ὥσπερ ἡ ἁμαρτία τῶν ἐργαζομένων αὐτὴν οὐ δυναμένων δουλεύειν κυρίῳ· οὐδεὶς γὰρ δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· καὶ ἄλλως· οὐδεὶς ὡς ἔφη ὁ Παῦλος δύναται εἰπεῖν κύριος Ἰησοῦς εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ τοῦ λέγειν· ἐν τούτοις γινομένου πράξει καὶ διαθέσει· ψιλῶς γὰρ δύνανται λέγειν· αἱρετικοὶ καὶ ὑποκριταὶ λέγοντες· καὶ τοῦ Χριστοῦ· πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ κύριε κύριε· πρὸς οὓς φησίν· οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· καὶ πάλιν τί με λέγετε κύριε κύριε καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω· πρὸς δὲ τοὺς ἀποστόλους εἶπεν· ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος καὶ καλῶς λέγετε εἰμὶ γάρ· οὕτως ὢν ὁ προφήτης πρακτικῶν λόγων καὶ θεωρητικῶν ἀληθινὴν ἐγνώσθη καὶ κατὰ λυτικὸν δὲ τυγχάνοντι πᾶν ὅτι ἂν προσενέγκῃς αἰσθητὸν ἢ νοητὸν ἐκ τῶν αὐτοῦ δωμάτων προσάγεις· καὶ τὰ μὲν [illegible]· κἂν γὰρ ἀρετὰς ἐργαζώμεθα· κἂν δικαιοσύνης τὸ σῶμα· ἡμεῖς μὲν ὠφελούμεθα· οὐδὲν δὲ χρείαν [illegible] ταῖς δόξαις [illegible] ἀγαθά· καὶ τούτου χάριν λεγόμεθα:

Φύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· εἶπα τῷ κυρίῳ κύριός μου εἶ σύ· ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις:

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς:

Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν:

Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐ-

ΕΥ: ΘΕΟΔ: ΑΣΤΕΡΙΟΥ

Τινὲς δέ φασιν ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον ᾆσαι τὸν παρόντα ψαλμόν· ὡς ἐν εὐαγγελίοις τὸ πάτερ εἰ δυνατὸν παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν· εὔχεταί τε καὶ κάμπτει γόνατα· ὡς ἄνθρωπος αἰτεῖ φυλαχθῆναι· καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ φυλάττεται· τὸ μὲν ὡς ἄνθρωπος τὸ δὲ ὡς θεός· συνεργοῦντος αὐτῷ δηλαδὴ τοῦ πατρός· τὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις ὁ Σύμμαχος ἐξέδωκεν ἀγαθόν μοι οὐκ ἔστιν ἄνευ σοῦ: ΕΥΣΕΒΙΟΥ ὅτι δὲ λέγειν καὶ ὡς εἰ ἀπ' αὐτοῦ φρονῶν ἡμᾶς ἐργάζει καὶ προσευχὴν ὁ πάντα δυνάμενος: ΑΣΤΕΡ: ΕΥ: ἐπεὶ δὲ σῶμα Χριστοῦ ἡ ἐκκλησία κατὰ τὴν τοῦ ἀποστόλου φωνὴν ἡ ἐκπορευομένη δὲ ἐκ τοῦ σώματος καὶ μέλη ἐκ μέρους· δύναται λέγειν ἐξ αὐτῆς εἰς ἑαυτὸν τὰ πάθη ταύτης ἀναλαμβάνων: ΘΕΟΔΩΡΟΥ: τῶν ἀποστόλους ἐνταῦθα αἰνίττεται καὶ τοὺς δι' ἐκείνων πιστεύσαντας οἷς λέγει διαφερόντως [illegible] ἐπειδὴ πάντα μου φησὶ πεπλήρωκας τὰ πράγματα: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ἁγίους εἶναί φησι τοὺς ἡγιασμένους ἐν ὀνόματι Χριστοῦ· δηλοῖ τὴν ἐκκλησίαν· τὸ δὲ ἐθαυμάστωσεν ἀντὶ τοῦ ἐδόξασεν· τὸ δὲ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς ἦν ἡ τοῦ λόγου τοῦτο· τοῖς ἡγιασμένοις ἐν πνεύματι [illegible] ἐποίησεν· τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς διὸ καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελος: ΗΣΥΧΙΟΥ

δηλαδὴ τοῖς ἀποστόλοις καὶ ὅσοι τούτους ἐζήλωσαν· αὐτοῖς γὰρ ἐθαυμάστωσεν τουτέστιν ἔδειξεν θαυμαστὰ ὄντα τὰ οἰκεῖα θελήματα δηλαδὴ τὰ μυστήρια [illegible] καὶ διὰ θαυματουργίας τῶν ἀποστόλων καὶ σημείων τῶν ἐν αὐτοῖς γινομένων συνείδησεν· Ἰουδαίοις δὲ οὐκ ἐθαυμάστωσεν· οὐ γὰρ [illegible] τὰ θαυμάσματα δοξάζεσθαι περὶ ὧν εἰκότως ἐπήγαγεν· ἐν γῇ ὡς γὰρ οἱ ἅγιοι τὸ πολίτευμα ἔχοντες ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ διατρίβουσιν κἂν εἰ ὦσιν ἐν ταύτῃ τῇ γῇ: ἕτεροι δὲ γῆν αὐτοῦ τὴν ἐκκλησίαν ἐνόησαν: ΔΙΔΥΜΟΥ

θελήματα δὲ θεοῦ αἱ κατ' εἶδος εἰσὶν ἀρεταί· ὡς ἐν τῷ εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου· ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου· ταῦτα θαυμαστοῖ ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ τῶν λοιπῶν [illegible] ἀσκοῦσι τὰς ἀρετάς· ἀσυγκρίτως γὰρ ὑπερέχουσι· κατὰ μὲν ἀνδρείαν ἀπόστολοί τε καὶ προφῆται καὶ μάρτυρες· κατὰ δὲ σωφροσύνην Ἰωσὴφ καὶ Σουσάννα καὶ κατὰ τὰς ἑτέρας ὁμοίως· οὕτω δέ ἐστι θαυμαστωθεὶς αἰσθάνεται τῆς ἰδίας ἀσθενείας· πολὺ τῆς θείας ἰσχύος ἀπολειπόμενος· αἱ δὲ ἀσθένειαι μέχρι τοῦ ἐννοῆσαι μόνον αὐτὰς παραμένουσαι ταχέως ἀπίασιν διὰ τὸ ἐνδυναμοῦσθαι τοὺς ἁγίους ὑπὸ Χριστοῦ λέγοντας ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

πολλαί φησι πανταχόθεν ἐπανέστησαν προσβολαὶ δήμων καὶ δημαγωγῶν καὶ βασιλέων καὶ στρατηγῶν· πλὴν ἅπαντες περιγενόμενοι μετὰ τάχους ὅτι πλεῖστον τὸν δρόμον ἐτέλεσαν καὶ τὴν νόσον κατέβαλον· ἔοικεν τοῦτο τῷ ἀποστολικῷ ῥητῷ· ὅταν ἀσθενῶ τότε δυνατός εἰμι: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

κἂν ἠσθένουν φησὶν τὸ πρότερον ἐν ἁμαρτίαις ὄντες ἀλλ' οὖν ἀκούσαντες τοῦ κηρύγματος ὀξέως ὑπήκουσαν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐτάχυναν μετὰ ταῦτα· δηλονότι εἰς τὸ ὑπακοῦσαι τῷ κηρύγματι: ΗΣΥΧΙΟΥ

πολλάκις γὰρ ἐπιβουλεύσαντες τῷ Χριστῷ ἠσθένησαν ὕστερον δὲ αὐτοὺς συγχωρήσαντος πρὸς ὀργὴν καὶ τὸ πάθος ἐτάχυναν: ΘΕΟ ΑΝΤ:

Σύμμαχος λέγει ἐπληθύνθησαν τὰ εἴδωλα αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὀπίσω ἐτάχυναν· ποῖον οὖν λέγεται λέγειν ὅτι ἐπληθύνθησαν τὰ εἴδωλα αὐτῶν ὡς καὶ πλῆθος ὑμῶν ἐπιδόξασθαι καὶ πολλὴν γενέσθαι τὴν ὑπὲρ αὐτῶν θρησκείαν τε καὶ τιμήν· καὶ ἐπὶ τάχους οὖν ἐτελέσθη τοῦ γὰρ θεοῦ τιμωρησαμένου τοὺς ἀλλοφύλους δηλονότι καὶ οἱ ναοὶ ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν καθαιρούμενοι κατεβάλλοντο· καὶ τὰ εἴδωλα τὰ ἐν αὐτοῖς συνετρίβετο: ~

τούτους δέ φησιν τοὺς ἐπιταχυνομένους αὐτοῖς τιμωρίαν παραδώσω καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν κατακρύψω τῇ λήθῃ ὥστε ἐξ αὐτῶν
τὰς προσηγορίας παντάπασιν ἀφανισθῆναι: ΑΘΑΝΑΣΙ(ΟΥ): συνάγω φησὶν συναγωγὰς ἐκ τῶν ἐθνῶν οὐ δι' αἱμάτων αὐτὰς συνά-
ξω· τουτέστιν οὐ παρασκευάσω διὰ τῆς νομικῆς μοι προσέρχεσθαι λατρείας· διὰ μιᾶς δὲ μᾶλλον καὶ τῆς ἀναιμάκτου θυσίας:
ἐπιμέμψεται οὖν λοιπὸν ταῦτα ὡς ἐπὶ τῶν ἰουδαίων ἀποφαντικῶς ἀναγνῶναι τοὺς [illegible] διαγορεύοντος τοῦ
θ(εο)ῦ τὰς αἰτίας τῆς ἀποβολῆς τοῦ ἰσραήλ· οὐ καὶ συνάξαι μὲ φησὶν τὰς συναγωγὰς αὐτῶν· ἀλλ' οὐδὲ μὴν μνησθῆναι αὐτῶν τῶν
ὀνομάτων διὰ χειλέων μου καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν; ἐξ αἱμάτων φησίν· τουτέστιν διὰ τὸ πλείστοις αὐτοὺς αἵμασιν ἐνέχεσθαι καὶ
φόνοις· ἐπειδὴ ἀντιλέγοι καὶ περιεῖπον· χρὴ ναὶ νοεῖν αὐτὸν ἐκλέξαι κατὰ τοιόνδε τρόπον· ἐπειδὴ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἦν περι-
τομὴν φησὶν καὶ ἀναμέλλει περιλέξαι τοῦ ἐπιλαμβάνεσθαι κ(υρίο)υ καὶ πρὸς τὸ θεῖον αὐτοῦ δι' ἀβραὰμ [illegible] οὐ μὴ συναγάγω
τὰς συναγωγὰς αὐτῶν· ἀναγνῶναι δὲ ὡς ἐν ἐρωτήσει καὶ ὑποσχέσει· ἀλλὰ ναὶ συνάξω φησὶν ἐξ αἱμάτων· τουτέστιν ἐπειδὴ ὥσπερ
τις ἀνῃρημένη καὶ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐξεχύθη αἵματα κομίζοντος εἰς ἀπώλειαν τοῦ σατανᾶ· καὶ ταῖς τῶν δαιμονίων ἀπάταις
ὀλεθρεύουσιν αὐτοῖς· δηλοῖ δὲ τὸ αἷμα τὴν ἀναίρεσιν ἤγουν τὴν ἀπώλειαν ἣν ὑπέστησαν αὐτοὶ διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τὸν τῶν ὅλων
δημιουργὸν [illegible] οὕτω γὰρ γέγραπται περὶ αὐτῶν καὶ τοῦ σατανᾶ ὁ [illegible] ἐν ἄλλῃ
θέντος θανάτου [illegible] αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ θάνατος τουτέστιν ὁ θανάτου πρόξενος σατανᾶς κατεποίμαινεν αὐτούς
ὡς περὶ [illegible] κατακλείστοις [illegible] ἐπειδὴ τοίνυν φησὶν [illegible] ἐν αὐτῷ τὰ αἵματα καὶ ὅτι ἐξ ἀρχῆς
οὐκ ἂν εἰκότως ἐλθὼν συνάξαι μὲ τὰς συναγωγὰς αὐτῶν: ΑΠΟΛΙΝΑΡ(ΙΟΥ): [illegible] τῆς καινῆς θεοσεβείας τὸν ἀπὸ
αἱμάτων καὶ τὴν ἐξ ἀλλαγῶν [illegible] ἀλλοι τὴν ἐν ἁγίῳ πνεύματι [illegible] οὐ μὴ μνησθῶ ὀνομάτων αὐτῶν οὐκ ἔτι υἱοὶ ἀνθρώπων
ἀλλ' υἱοὶ θ(εο)ῦ: ΕΥCΕΒΙΟΥ: τῶν ἐπιταχυνομένους αὐτοῖς τιμωρίαν [illegible] μέχρι καὶ τῆς ἑκάστου προσηγορίας παραδώσω τῇ λήθῃ:
τίνες δὲ ἦσαν ποικίλας τῶν ἐθνῶν εἰδωλολατρείας καὶ ἀσέβειας [illegible] ἀνθρώπων [illegible] οἱ ἅγιοι γέγραπται τοῦ θ(εο)ῦ περὶ
[illegible] τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ· οἱ καὶ ταχθέντες [illegible] τῶν εἰδώλων [illegible] ἢ τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν
[illegible] θαυμαστωθέντων τῶν υἱῶν [illegible] αὐτοῖς θελημάτων· ὡς δὲ συγχωρῆσαι αὐτοῖς ἁμαρτημάτων διδοὺς· οὐ μὴ
συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν φησὶν ἐξ αἱμάτων ἢ κατὰ τὸν αἰκύλαν·
οὐ ποιήσω [illegible] αὐτῶν ἐξ αἱμάτων· πολλαὶ μὲν γὰρ [illegible] αἱ μὲν ἰου-
δαῖοι μὲν κατὰ τὸν νόμον θ(εο)ῦ· ἕλληνες δὲ τοῖς εἰδώλοις· ἔγωγε δὲ παρα-
δώσω καὶ [illegible] καὶ θυσίαν ἀναιμάκτον· μὴ κατὰ δεχομένη
τὰς κατὰ νόμον [illegible] μηδὲ [illegible] αὐτὰς ὡς ἀρχιερεὺς· ἀλλ' οὐδὲ
μνησθήσομαι τῶν παλαιῶν ὀνομάτων [illegible] ἔθνη [illegible] καὶ
ἀκάθαρτοι καὶ εἰδωλολάτραι· πολύθεοί τε καὶ ἄθεοι [illegible] τούτοις
ἀκούειν οἱ εὐσεβεῖς καὶ ἅγιοι καὶ θεοσεβεῖς· ἅγιοί τε καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ
κλητοὶ καὶ χριστιανοί: ΑΣΤΕΡΙΟΥ: [illegible] τὰ διάφορα λέγει
τὰ γράμματα τῶν ὑπὲρ εὐσεβείας μαρτυρησάντων· οὐ μὴ συναγάγω ἐξ αἱμάτων·
[illegible] καὶ γέγονασι μάρτυρες· καὶ ἐπειδὴ [illegible]
προφῆται καὶ οἱ εὐαγγελισταὶ καὶ ἀπόστολοι [illegible]
[illegible] ὀνόματα γράψαι· [illegible] τῶν ἐντυγχανόντων [illegible]
[illegible] ὀλίγον [illegible] ἀκούομεν [illegible] καὶ τῶν συνεργῶν αὐτοῦ μὲν
μνημονεύσας ὁ παῦλος· [illegible] ὀνόματα [illegible]
τυχικὸς [illegible] καὶ σὲ σύζυγε [illegible] αὐταῖς· αἵτινες
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν
συνεργῶν μου· ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς· [illegible]

Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς
αὐτῶν ἐξ αἱμάτων οὐδὲ μὴ μνη-
σθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν δι-
ὰ χειλέων μου:
ΚC μερὶς τῆς κληρονομίας μου
καὶ τοῦ ποτηρίου μου σὺ εἶ ὁ ἀ-
ποκαθιστῶν τὴν κληρονομί-
αν μου ἐμοί:

τούτου χάριν φησὶν οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς τὸ ἐγγράφεσθαι τοῖς οὐρανοῖς:
εἰκὸς δὲ ὅτι τὸ ἐξ αἱμάτων καὶ τὸ διὰ χειλέων προσέθηκεν· ἐπειδή τινες ἐκχέουσι διὰ τοῦ [illegible] τῶν συναγομένων τὰ αἵματα·
αὐτὸς δὲ συνάγει διὰ [illegible] ζωοποιῶν μὲν [illegible] τῶν προσηγοριῶν αὐτῶν οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς ἀλλ' ἐκ διαθέσεως καὶ πόθου ἐχούσης
ἢ καὶ οὕτως εἰ καὶ πολλοὶ ἀπεκτάνθησαν προφῆται καὶ ἀπόστολοι ἐκχυθέντος αὐτῶν τοῦ αἵματος· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτοις τοῖς πολλοῖς
αἵμασι συνάξω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν· ἀλλ' ἢ μόνῳ ἐν τῷ αἵματι τῷ ἀμώμῳ καὶ ἀσπίλου χ(ριστο)ῦ· τοῦτο γὰρ τιμιώτερον καὶ λύτρον ἐστὶ
ἐκ τῆς ματαίας πατροπαραδότου αὐτῶν ἀναστροφῆς οὐ μέμνηται μόνη προσφορὰ καθαρὰ καὶ μόνη: ΘΕΟΔΩΡΟΥ:
καὶ ἐν τῷ παρόντι δὲ [illegible] ἀνθρώπινος λέγει κ(ύριο)ς μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου κληρονομίαν μὲν καλῶν τὴν τῶν ἐθνῶν
[illegible] τὸ ποτήριον δὲ ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέμεινε μὲν θάνατον· οὕτω γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις· περὶ ἐκείνου τὸ παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ:
ὥσπερ ἐπὶ σαφέστερον ἐλέγετο ὁ πατήρ μου ἐκ κλήρου μου καὶ μερίδα τὰ ἔθνη δέδωκέ μοι καὶ γέγονα ὑπήκοος μέχρι θανάτου τὸ γὰρ
ποτήριον τὸν θάνατον σημαίνει κατὰ τὸ εἰρημένον περὶ ἐλθέτω παρελθέτω μοι τὸ ποτήριον τοῦτο: ΚΥΡΙΛΛΟΥ:
ποτήριον δὲ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ κληρονομίαν παρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ὀνομάζει· ὡς εὐφραίνων αὐτὸν ἀναμένων οὐ κοῦσι τοιαύτης τῆς ποι-
τουτέστιν τοῦ ἰσραὴλ ἀγγελικῆς δὲ μᾶλλον καὶ ἀποτυχθείσης ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΛΛΑ: ὡς εὐφραίνουσι τοῖς ἐν αὐτῷ τῆς ἐκκλησίας ποτήριον
ὀνομάζει εὐηγγελίσθη γὰρ ποῦ πρὸς αὐτὸν ἡσαΐας καὶ ὡς εὐφραίνεται νυμφίος ἐπὶ παρθένῳ. οὕτως εὐφρανθήσεται κ(ύριο)ς ἐπὶ σοί: ΗCΥΧΙΟΥ
τουτέστι τοῦ μυστηρίου τούτου κληρονομίαν· γὰρ ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἡ ἐκκλησία οὐκ ἐκτίνεται πλὴν μόνον τὸν θ(εὸ)ν ὅτι αὐτὴ τὸν ἰσραὴλ
[illegible] τὸν μέλλοντα διὰ τοῦτο ἐκ κόπου ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ ἐσόμενος προσκεῖται:
ὑπὲρ ἡμᾶς διατίθεσιν τὸν κόσμον σχίσει μερίδα πλὴν τοῦ κ(υρίο)υ· τοῦ γὰρ πᾶσιν ἀποτασσομένου τὸ λέγειν μερίς μου ὁ θ(εὸ)ς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ἐστι δὲ καὶ τοῦ εὐφραινομένου τὸν δίκαιον ποτηρίου μερὶς γίνεται δὲ ἀρτιζόμενος κ(ύριο)ς ἢ τὴν παρέχων διδασκαλίαν καὶ τηρίζων τοῦ
ἐσθίοντος τὴν καρδίαν· ποτήριον δὲ κατὰ τὴν θεωρίαν τῆς ἀληθείας παρέχων εὐφροσύνην τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως τὰ διασωθέντα
ταῦτα ἰσῶς ποιμὴν τῇ χορηγίᾳ διδοὺς τῷ ἀμπελῶνι καλῶς ἐπιτηδεύοντι λέγει χαριστήριος ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου:
ἕτεροι δὲ φασὶν ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ ψαλμῷ ἀνθρώπινος ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ π(ατ)ὴρ αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου:
καὶ αὐτὸς δὲ περὶ τῶν ἀποστόλων ἐν εὐαγγελίοις φησὶν· περὶ οὓς δέδωκάς μοι σοὶ ἦσαν· ἀλλ' ἐν τούτοις μὲν ἀνθρώπινος· ἀλλαχοῦ δὲ θε-
ο πρεπῶς καὶ δεσποτικῶς· τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσί μοι κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον
δίδωμι αὐτοῖς· καὶ πάλιν· καὶ ἄλλα δὲ πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν· ἐξ τὰ ἐπὶ τούτοις·
ἀνθρωπίνως δὲ ὁ λέγειν κ(ύριο)ς μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου:
[illegible] ἐστὶ δὲ καὶ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ χ(ριστο)ῦ ἀπὸ τούτων μέχρι τέλους ὁ λόγος:
ἐπὶ τὴν ἀρχὴν λέγει καταστῆσαι τὴν πρὸ τῆς παραβάσεως καθ' ἣν ἀπαθῆ τὴν ἐξουσίαν καὶ ζωὴν ἀθάνατον: ΘΕΟΔΩΡ(ΟΥ)
οὐκ εἶπε μὲν δίδους ἀλλ' ἀποκαθιστῶν ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ δημιουργηθῆναι ὁ ἀδὰμ ἀναμάρτητον ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν καὶ ζωὴν εἶχεν ἀθάνατον
μετὰ δὲ τὴν παράβασιν ἀμφοτέρων ἐξέπεσεν· καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ζωῆς· ἀνθρώπινος δὲ ὁ δεσπότης ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης
φύσεως ποιεῖται τὴν αἴτησιν ἀξιῶν ἀπολαβεῖν τὴν προτέραν ζωήν τε καὶ ἐλευθερίαν:
ὁ γὰρ εὐαγγελιζόμενος καὶ τὰς ἐπαγγελίας ἀποπληροῦν ἐπαγγέλλεται· οὐκ εἶπε μὲν δὲ ὁ δίδους ἀλλ' ὁ ἀποκαθιστῶν· ἵνα τοῦ πα-
ραδόσου διδάσκῃ τὴν τρυφὴν ἀναμνῶν καὶ τὴν δημιουργικὴν εἰκόνα· ἐκ ταύτης γὰρ διὰ τὴν παρακοὴν ἐκπεσόντες ὑπήρχομεν:

θεοδώρου

ταύτης ἐν ἐκείνῃ φησὶν τῆς κληρονομίας τὰς παρούσας ἐδεξάμην ἐπικουρίας. σχοινία γὰρ τὰς ἐπικουρίας ὀνομάζει. οὕτως καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει ψαλμῷ· σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. λέγει τοίνυν ὅτι ταύτης ἐν ἐκείνῃ τῆς κρατίστης κληρονομίας καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν χορηγίας τὰς παρούσας ἐπικουρίας ὑπομένω:

εὐσεβίου

πάλαι μὲν γάρ φησιν ἄλλη τις ἦν ἡ κληρονομία καὶ ἄλλα σχοινίσματα. ὅτε γὰρ διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ ἰακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ ἰσραήλ. ἀλλὰ τότε μὲν μερὶς καὶ κληρονομία καὶ σχοίνισμα ὁ πρότερος ἦν λαός· οὗ δὴ ἀποπεσόντος καὶ ἀπολλυμένου γενομένου διὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν, ἑτέρα μὲν μερὶς καὶ ἄλλα σχοινία καὶ ἕτεροι κληρονόμοι ἀντὶ τῶν προτέρων ἐκείνων ἐγενήθησάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις. αὕτη γάρ φησιν ἡ δευτέρα κρατίστη καὶ ἀρέσκουσα ἐμοί ἐστιν:

θεοδ ἀντ

ἐπειδὴ σχοινίοις ἀεὶ μετρεῖσθαι πέφυκεν ἡ γῆ. ὥσπερ δὲ ἕκαστον ἔθνος ἰδίαν ἔσχεν ἣν κατῴκει, οὕτω καὶ ὁ λαὸς τῶν ἰσραηλιτῶν ὥσπερ ἰδίαν τινὰ γῆν ἀπεκληρώσατο τὴν τῆς ἐπαγγελίας. τοῦτο νῦν λέγει καὶ λέγει ὅτι ὥσπερ κατὰ διαμέτρησιν ἐκληρώθη μοι τὸ ἄριστον μέρος τῆς γῆς. τὸ γὰρ ἔπεσεν ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθη ἐκ μεταφορᾶς τῶν κλήρων, ὡς καὶ ἐν ταῖς πράξεσι φησὶν καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ ματθίαν:

διδύμου

ἢ καὶ οὕτως ὁ τὸν κύριον ἔχων μερίδα καὶ τῶν αὐτοῦ ἀπολαύσει. τοῖς γὰρ τοιούτοις ὁ ἀποκαθιστῶν φάσκων δεῦτε κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν· κἀκείνων ἕκαστος ἐρεῖ μερισμοῦ ἐγγίζοντων. κληρονομίας δὲ πρὸς ἀναλογίαν υἱοῦ καὶ πατρὸς τέως· συνωμολογημένου τὸ σχοινίον καὶ κλήρου. ἀμέλει τῆς αἰσθητῆς γῆς μεριζομένης ἑβραίοις ὑπὸ τοῦ ἰησοῦ λέγει πολλάκις τὸ σχοινίον ἐπὶ τοῦ τῆς φυλῆς ἐπὶ τὸ δεξιὸν κλίμα ἢ ὡς ὁ λόγος ἐμφαίνει ὡς εἰς τὰ κράτιστα τῆς κληρονομίας μέρος ἦν ἐλθεῖν αὐτὸν καὶ πέπτωκεν ὁ κλῆρος εἰσάγεσθαι· δεῖ γὰρ γενομένη ἡ σχοινία περὶ ἧς ὁ ποῖον ἔχων ἄγγελος ὤφθη ζαχαρίᾳ τῷ προφήτῃ προτιθεὶς μετρεῖν τὴν ἀληθινὴν ἱερουσαλήμ. κρατίστην δὲ ἣν καὶ ἀξίαν καὶ εἰ ὁ ποῖος ἦν ὁ θεόφιλος ὃν δὴ κράτιστον ἐκάλεσεν ὁ λουκᾶς:

ἀθανασίου

τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀγάπης φησὶν οὓς ἴσχον πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἥτις καὶ κρατίστη ἐστὶν τουτέστιν ἀρέσκουσα αὐτῷ:

θεοδώρου

ἀλγήμασιν ὑπὸ τοῦ κυρίου σοφιζόμενος καὶ ἀρίστοις χρώμενος λογισμοῖς τῆς ὑπὸ πάθους νυκτὸς περιέσομαι· νύκτα ἐκάλεσεν τὸ ζοφῶδες τῶν πειρασμῶν. μηδεὶς δὲ ἀναρμόστως ἡγείσθω τὸ συνετίζεσθαι κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν τὸν δεσπότην χριστὸν ἀκούων τοῦ θεσπεσίου λουκᾶ λέγοντος· ἰησοῦς δὲ προέκοπτεν σοφίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις. ἀκούων δὲ αὐτοῦ πάλιν λέγοντος ὅτι ἠδειλίασεν πρὸ τοῦ (?) τὸ πάθος καὶ ἱδρῶτας ἐν θρόμβους αἵματος. ἄγγελος προσελθὼν ὑπετάγη. ἔτι δὲ ἀγγελικῆς ἐδεῖτο θεραπείας ἵνα δείξῃ τὴν φύσιν τῆς τοῦ δούλου μορφῆς· πολλῷ δὲ πλέον παρὰ τῆς ἐνοικούσης θεότητος ἐσοφίζετο. ἄνθρωπος γὰρ ὢν καὶ θεὸς ἐσοφίζετο μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἡ δὲ σοφία ἦν ὡς θεοῦ:

ἡσυχίου

εὐλογεῖ τὸν θεὸν ἡ ἐκκλησία ὡς παρ' αὐτοῦ δεξαμένη τὴν τῶν μυστηρίων σύνεσιν καὶ τὴν πλάνην τῶν ἰουδαίων ἐκκλίνας:

ἡσυχ

ποίας δὲ νυκτὸς μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων ἐπιφαυσκούσης πεπαίδευται· μέχρι γὰρ ταύτης τῆς νυκτὸς τοὺς νεφροὺς τουτέστιν τοὺς ἔνδον λογισμοὺς ἡ ἐκκλησία ἐπαιδεύετο πειραζομένη διὰ τὸ πάθος καὶ τὰ περὶ τὸ πάθος παρὰ τῶν ἰουδαίων λεγόμενα. ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐπὶ θάλαμον ὁ προφήτης ἐφαίνετο (?) μυστήριον τὸν χριστὸν εἰσάγει ἐν νυμφίου δίκην τὴν ἑαυτοῦ νύμφην φημὶ δὴ τὴν ἐκκλησίαν ἐν τοῖς λόγοις διαδεχόμενον· αὐτῷ γὰρ ἁρμόττει τὰ ἑξῆς τῆς προφητείας ῥήματα, εἰ καὶ λόγος ἐν ἑτέροις ἐξ ὧν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς πεντηκοστῆς τῆς ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς ἐδημηγόρησεν πράξεσιν:

θεοδώρου ἀντιο

οὐκοῦν εὐχαριστήσω σοι ὑπὲρ ἁπάντων ὅτι οὐ μόνον γνῶσιν δέδωκας ἐξαίρετον εἰς τὴν αὐτὴν (?) ἀλλά τι καὶ σύνεσιν παρέσχες καὶ σοφίαν τοῦ πράττειν ἃ δὴ νομοθετήσας περὶ τὴν τῶν πρακτέων καὶ τῶν μὴ τοιούτων:

ὠριγένους:

εὐλογεῖ τὸν κύριον φαντασιαστικῆς ἐγγενομένης τῶν ὡς ἀπὸ προσώπου· γὰρ αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις. οὕτω τοὺς τηροῦντας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ συνετίζει ὁ κύριος. περὶ νεφρῶν δὲ λέγει· τῶν σὺν τῇ καρδίᾳ ὀνομαζομένων ἐν τῷ ἐτάζων καρδίαν καὶ νεφροὺς ὁ θεός. οὗτοι τέλειοι γενόμενοι διανοητικῶς παιδεύουσι τὸν ἐπιγνώμονα φῶς παρέχοντες γνώσεως. μέχρι δὲ τῆς ἀγνοίας νύξ· περὶ ἧς εἴρηται ἡ νὺξ προέκοψεν ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἡ δὲ δηλοῖ καὶ τὰ μαθητεύματα (?) νοήματα. νὺξ καθὸ λόγος εἴρηται σκοτεινὸς ὁμωνυμικῶς φανερὸν ἐν ὡς αὐτῆς παιδεύουσι τῆς νυκτὸς οἱ νεφροὶ τὰ ἀπόκρυφα καὶ αἰνιγματώδη ἑρμηνεύοντες. μετείληπται δὲ ἀπὸ νεφρῶν τῶν αἰσθητῶν ἐν οἷς γοναὶ καὶ σπέρματι καὶ ἀναδίδοσθαι (?) συνίστανται τοῖς γεννητικοῖς χορηγοῦσι πόροις κατὰ τὴν ψυχήν. τοίνυν εἰσὶ νοήματα τινὰ τοῖς σπέρμασιν ἀνάλογον. καθ' ἃ τὰ ἔνδον γεννήματα ἐν ἀγαθαῖς πράξεσι καὶ θεωρίαις ἀληθιναῖς. καὶ οἷας θῆτοι δὲ νεφροὶ παιδεύουσι τὴν ἄκραν ἔχοντας σωφροσύνην ἐστὶ καὶ τῆς νυκτός. εὐχόμενοι σώφροσι λογισμοῖς τὰ σώματι κατεκρείνοντας (?):

Σχοινία ἔπεσόν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστι:
Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου:

ταῦτα περὶ τὴν γνώμην ἡμᾶς ἑρμηνεύειν τοῦ θεσπεσίου Πέτρου τοῦ καὶ περὶ τῶν παρὰ τοῦ πρς καὶ τῶν παρὰ τοῦ υυ καὶ τῶν παρὰ τοῦ ἁγίου πνς ἀποκάλυψιν δεξαμένου πάλαι· τοῦτον τὴν ἑρμηνείαν ποιησαμένου ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων· αἳ καὶ τοῖς παρερμηνεύειν τολμῶσιν ἀναγκαῖον προφέρειν καὶ μέντοι καὶ Ἰουδαίοις προφανῆ ἔλεγχον ἔχει τῆς Ἰουδαίων [illegible] λέγει τοίνυν ὁ δεσπότης Χριστὸς ἀνθρωπίνως κἀνταῦθα ὅτι τῇ [illegible] ὑποθέσεως στηριζόμενος φύσεως σωτηρίῳ προσιέμενος πάθει· καὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἀναστάσεως ἐπευφραίνομαι οὔτε γὰρ ἡ ψυχή μου εἰς ᾅδου καταλειφθήσεται οὔτε ἡ σάρξ μου ὑπομενεῖ τὴν κατὰ φύσιν διαφθοράν· ταχείας γὰρ τῆς ἀναστάσεως τεύξομαι καὶ εἰς τὴν ζωὴν ἐπανήξω· ἅπασι γὰρ ταύτην ἀνθρώποις ὑποδεικνὺς τὴν ὁδὸν πληρωθήσομαι εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου τερπνότητος ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος· ἐπειδὴ τῷ πάθει προσιὼν ἔλεγεν περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου εἰκότως τούτοις ἐχρήσατο τοῖς λόγοις τῆς ἀναστάσεως μνημονεύων διδάσκων ὡς ἀντὶ τῆς ἀθυμίας ἐκείνης ἐνδελεχὴς ἐκείνη εὐθυμία γενήσεται· ἀπαθὴς καὶ ἄτρεπτος καὶ ἀθάνατος καὶ κατὰ ἀνθρωπείαν φύσιν γενόμενος· ὡς γὰρ θεὸς τοῦτο ἦν ἀεὶ καὶ μέντοι καὶ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν εὐθὺς ἐν τῇ μήτρᾳ διαπλασθεῖσαν ἦν τοῦτο παρασχεῖν αὐτῷ ῥᾴδιον ἦν ἀλλὰ διὰ τῶν παθῶν ὁδεῦσαι συνεχώρησεν ἵν᾿ ἀνακαινίσῃ φύσιν ἵνα οὕτω καταλύσας τῆς ἁμαρτίας τὴν δυναστείαν παύσῃ μὲν τοῦ διαβόλου τὴν τυραννίδα καταλύσῃ δὲ τοῦ θανάτου τὸ κράτος καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις παράσχῃ τὴν τῆς ἀναστάσεως ἀφορμὴν ὡς ἀνθρώποι· ἡμεῖς καὶ τὴν ἀφθαρσίαν καὶ τὴν ἀθανασίαν λαμβάνει : **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ** καθὸ μὲν νοεῖται θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ πάντας στηρίζων κἂν ἔχω καθὸ δὲ γέγονεν ἄνθρωπος [illegible] αὐτὸν καὶ τὸ λέγειν ἐκ δεξιῶν ἰσχύειν τὸν κῦν ἵνα μὴ σαλευθείη [illegible] γὰρ πανταχοῦ τοῖς τῆς ἀνθρωπότητος μέρεσι καὶ τό τι [illegible] καὶ σχῶ διὰ τὴν οἰκονομίαν· ὁρᾷς οὖν ὅπως γέγονεν ἡ φύσις ἡμῶν εὐδόκιμος ἐν Χριστῷ [illegible] ἔχει μὲν εἰ [illegible] τοῦ πρὸς οἱ [illegible] διὰ τὴν ἐν Ἀδὰμ παράβασιν καὶ ἔσχηκαν ἐν αὐτῷ ἐπαμύνονται καὶ στηρίζονται : **ΗΣΥΧΙΟΥ** θεωρεῖς νῦν καὶ πρὸς ὁμοτιμίαν ποτὲ μὲν γὰρ οὐ στήσεσθαι ἐκ δεξιῶν ἢ καθῆσθαι λέγεται νῦν δὲ ὡς περὶ τὸν δεξιὸν τόπον ἀποφαίνεται ἵνα μάθῃς μίαν εἶναι τοῦ γεννηθέντος καὶ τοῦ γεννήσαντος δύναμιν [illegible] ταπεινὰ διὰ τὴν σάρκα φθέγγεται : **ΘΕΟΔ ΑΝΤΙΟ** προσδεχόμενος ὅτι ἡ βοήθεια μοι καὶ οὐκ ἐᾷ περιτραπῆναι· τὸ γὰρ ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ ἀντὶ τοῦ ἡ βοήθειά μοι ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ καὶ τὸ κρείττονος τὴν βοήθειαν καλέσας : **ΚΥΡΙΛΛΟΥ**

ἣν οὖν ἀναπτερώσας εἰκὸς τῷ τῶν ὅλων δημιουργῷ καὶ κῶ καὶ θῶ τὸ ἀγαλλιᾶσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι τῶν αὐτοῦ κτισμάτων ἀναμορφουμένων ἐπὶ τὸ ἄμεινον καὶ εἰς ὅπερ ἦσαν ἐν ἀρχαῖς ἀναστοιχειουμένων παρὰ τοῦ θυ καὶ πρς δι᾿ αὐτοῦ τοῦ υυ ὥσπερ γὰρ δι᾿ αὐτοῦ τὰ πάντα παρήχθη πρὸς γένεσιν· δι᾿ αὐτοῦ τὴν εἰς τὸ ἄμεινον δέξεται διασκευήν : **ΘΕΟ ΑΝΤΙΟ**

διὰ τοῦτο ποιῶ ἐπειδὴ προωρώμην τὸν κῦν ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς καὶ οὐκ ἀπεσφάλην φησὶν τῆς ἐλπίδος ἀλλ᾿ ἐπειδὴ ἀεὶ τὴν παρ᾿ αὐτοῦ προσδεχόμενος βοήθειαν εἶχον αὐτὸν ζητῶν· καὶ ἐν εὐφροσύνῃ κατέστην ἅπας· εἴρηται δὲ ἐπ᾿ ἐλπίδι κατασκηνώσει ἡ σὰρξ διὰ τὴν ἐσομένην παρ᾿ αὐτὴν ἀνάστασιν : **ΘΕΟ ΑΝΤΙΟ** ἡ σάρξ μου ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ἐκ τοῦ μέρους τὸ ὅλον καλέσας ἔθος γὰρ τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ ἀπὸ τῆς σαρκὸς τὸ ὅλον καλεῖν καὶ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὁμοίως ἀπὸ μὲν τῆς σαρκὸς ὡς ὅταν λέγῃ ὅτι κατέφθειρεν πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτῆς· ἀπὸ δὲ τῆς ψυχῆς ὡς ὅταν λέγῃ ἐν ἑβδομήκοντα πέντε ψυχαῖς κατέβη Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον λέγει δὲ ἐνταῦθα ὅτι καὶ ἐπ᾿ ἐλπίδι [illegible] ἐν τοῖς ἐμοῖς μετὰ πολλῆς τῆς πεποιθήσεως οὐ δεδιὼς θάνατον ἢ φοβούμενος διὰ τὴν εἰς σὲ ἐλπίδα τὸ γὰρ ἔτι ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως :

θεὸς γὰρ φύσει καὶ ζωὴ καὶ ζωοποιὸς ὢν ἐζωοποίησεν τὸν ἑαυτοῦ ναὸν οἰχόμενον τὸ τὸ χρῆμα κατορθῶν [illegible] τοῦ ἀνθρώπου παραστήσομεν τὴν φύσιν τὸ ἐντεῦθεν ἀγαθόν· οὐκ ἠγνόησεν τοίνυν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καίτοι τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ἠγνοηκότος αὐτήν : **ΘΕΟΔ ΑΝΤΙΟ**

κἀνταῦθα πάλιν ἀπὸ τῆς ψυχῆς τὸ ὅλον καλεῖ ἀπολαύσομαι δέ σου τοῦ φησὶν ἐπιδήμου αὐτὸς φυλάττων οὐκ ἐάσεις ἐναπολέσθαι τοῖς κινδύνοις οὐδὲ παραδώσεις με διαφθαρῆναι ὑπὸ τῶν [illegible] κἀνταῦθα τὸν λαὸν καλῶν πρέπει διαφορὰν [illegible] ἐκείνων ὡς ἔχοντα τοῦ θεοῦ τὴν γνῶσιν : **ΘΕΟ ΑΝΤΙΟ**

ἀντὶ τοῦ ἐκ προσώπου σου τουτέστιν ἐκ τῆς ἐπιφανείας σου καὶ τῆς παρουσίας ... ἐπιδημίας πληροῦμαι εὐφροσύνης : **ΘΕΟ ΑΝΤΙΟ** ἐπισημαντέον δὲ κἀνταῦθα ὅτι τοῖς τελευταίοις τοῦ ψαλμοῦ ὁ μακάριος ἀπόστολος Πέτρος ἐν ταῖς πράξεσι τῶν περὶ τοῦ κυ εἰρημένοις ἐχρήσατο [illegible] τοίνυν ὅτι κἀνταῦθα κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἐξείληπται τῷ μακαρίῳ ἀποστόλῳ ἐπειδὴ ἐνταῦθα μὲν [illegible] εἴρηται κυρίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τὴν προφητείαν λέξεως τὴν ἔκβασιν ἔχει ἐπὶ τοῦ κυ ἐφ᾿ οὗ καὶ τῇ μαρτυρίᾳ ἐχρήσατο ὡς τῆς τῶν πραγμάτων ἐκβάσεως ἐπ᾿ αὐτοῦ κυρίως τὴν μαρτυρίαν ἀποφαινούσης : Οἱ μὴ ἔχοντες περὶ θεοῦ διηρθρωμένας ἐννοίας τοπικῶς νοοῦσι τὸ ἐκ δεξιῶν εἶναι τὸ πρὸς τὸν υἱόν· διὰ τὸ κάθου ἐκ δεξιῶν μου καὶ τὸ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης· πῶς οὖν ὁ υἱὸς λέγει προωρώμην τὸν κῦν ἐκ δεξιῶν μου τὸν πατέρα δηλαδή· εἰ κοινῶς δεξιὸς τοῦ πρς ὁ υἱὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ὁ πατήρ· κατὰ τὸ ἐγὼ ἐν τῷ πρί καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· ἔοικε τοίνυν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον εἰρῆσθαι· καθὸ γὰρ θεὸς οὐ σαλεύεται· οὐ κατὰ ψυχὴν δὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ· οὐ γὰρ αὐτῆς τὸ λέγειν ἐκ δεξιῶν ἔχειν τὸν θεὸν καὶ προορᾶν αὐτὸν διὰ παντὸς ἵνα μὴ ἁμαρτάνῃ κίνησιν γὰρ ἁμαρτητικὴν τὸ σαλευθῆναι δηλοῖ ὁ θεός· ἀναλόγως ταύτῃ ἡ σάρκωσις ἄτρεπτος καὶ τέλειος καὶ ἀληθῶς· ὡς θεὸς γὰρ προσώπου τάττεται ἐπεὶ καὶ ἄνθρωπον ἀνέλαβεν· ὡς ἄνθρωπος τοίνυν ἐκ δεξιῶν ἔχων τὸν θεὸν οὐ κλονηθείη κἂν πικρὰ περιστάσει καὶ παραταχθῶσιν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· καὶ συναχθῶσιν οἱ ἄρχοντες· διὸ ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν· οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· πεπειρασμένος κατὰ πάντα καθ᾿ ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας· ἔχων τοίνυν ἐκ δεξιῶν καὶ ἐνώπιον ἑαυτοῦ τὸν κῦν ἐπαινεῖ τὴν εὐφροσύνην εὐφράνθη ὅπερ ἐστὶν ἀγαλλίασις· οὐ διὰ τὶ τῶν τυχόντων γίνεται· ἀλλ᾿ ἐπὶ τῇ καταβολῇ θυ : **ΔΙΔΥΜ**

καὶ ἐκ τούτων μάλιστα δηλοῦται τέλειος ἄνθρωπος γεγενῆσθαι τὸν κῦν· ἡμῶν γὰρ σὰρξ ἐναπετέθη τῷ μνημείῳ ἡ ψυχὴ δὲ αὐτοῦ γέγονεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· ἐπ᾿ ἐλπίδι δὲ κατεσκήνωσεν ἡ σὰρξ διὰ τὴν ἐσομένην ἀνάστασιν· ἀλλὰ καὶ γὰρ μένειν σῶμα ἐξῆν πάλιν τὴν ἡμῶν [illegible] καταλειφθεῖσα ἡ ψυχή· οὐ κοινωνοῦ καθ᾿ ὅσον ἦν αὐτοῦ ἡ ψυχή· οὐ γὰρ ἂν ὑπῆρχε χωρισθεῖσα τοῦ σώματος· οὐδ᾿ ἂν εἰς ᾅδην ἐπορεύετο τὸ μὴ λογικὸν ψυχῶν τὸ χωρίον· οὐκοῦν ὁμοούσιος ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὡς καὶ ἡ σὰρξ τῇ σαρκὶ ἐκ τῆς ἁγίας προελθοῦσα Μαρίας· εἰ δὲ καὶ ἔδοξε [illegible] διὰ τὸ μὴ [illegible] κἂν ἴδῃ διαφθορὰν [illegible] γὰρ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα διεζεύχθη· ἐξ ὧν συνετέθη τὸ ὅλον τοῦ θυ πάλιν ὅσιος ἂν λέγοιτο· εἰ διαφθορὰν οὐκ ἴδοι· ἀλλὰ τὴν δὲ οὐκ ἐπὶ τὸ ἀλλὰ [illegible] ἐκ τῶν νεκρῶν· διὰ τοῦτο γὰρ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν γέγονεν ὅτι τὸ φθαρτὸν ἐνδύσηται τὴν ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν ἐνδυσάμενος ὅσον ἀπαθανατίζεται· ὧν δὲ ὁράσει τὴν διαφθορὰν ὅσιος τοῦ θυ : **ΔΙΔΥΜ** ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ὁ σαρκωθεὶς τοῦ θυ λόγος ἀνύμνει καθὸ γέγονεν ἄνθρωπος· οὐκ ἐγκατελείφθη εἰς ᾅδην· τὴν φανερώσαντα αὐτῷ τὰς φερούσας ὁδοὺς ἐπὶ τὴν αἰώνιον ζωήν· ἵνα εὐφροσύνης πληρωθῇ τελείας· ὁ πάσης πηγὴ τῆς εὐφροσύνης ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ ἀγίου· θεὸς ὁ πρόσωπον ἢ εἰκὼν αὐτοῦ καὶ ὁ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· τὸ δὲ τὰ αὐτὰ λέγειν ταῖς ὅλους αἰκολουθεῖ τὸ θεία τερπνότητος ἔχειν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ θυ οὐσιώδη ἀλήθεια καὶ σοφία ἥτις ἐστὶ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θυ· καὶ ἐπειδὴ ὑπερυψωθέντος τυχὼν ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ θυ τερπνότης εἰς τέλος εἰληφυῖα ἐσχάτως ἐρεῖ τόν :~

Προωρώμην τὸν κῦν ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ :

Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ᾿ ἐλπίδι :

Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν :

Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος :~

θεοδώρου

διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ ἐξ [illegible] ὑπομένων [illegible] τὸν τῶν ὅλων θεὸν εἰς ἐπικουρίαν καλεῖ :

[illegible] ψαλμὸς ἐκ προσώπου τοῦ κατὰ θεὸν τελείου : θεοδώρου· Πάλιν ἐνταῦθα δικαιοσύνην οὐ τὴν τελείαν ἀρετὴν λέγει

ἀλλὰ τὴν δικαίαν αἴτησιν· οἱ δ' ἄλλοι ἑρμηνευταὶ τὴν αὐτὴν [illegible] σύμμαχος καὶ ὁ θεοδοτίων· κύριε δικαιοσύνη

τὸν θεὸν ὀνομάκασιν· ὁ δὲ ἀκύλας οὕτως εἴρηκεν· εἰσάκουσον κύριε δίκαιον ἀντὶ τοῦ δίκαιος καὶ μὴ μακρόθυμος· τὸ δὲ οὐκ ἐν χείλε-

σι δολίοις, ὁ σύμμαχος οὕτως εἴρηκεν· οὐ διὰ χειλέων δολίων· καθαροῖς γάρ φησιν χείλεσι τὴν ἱκετείαν προσφέρω· οὐχ ἕτερα μὲν

φρονῶν, ἕτερα δὲ φθεγγόμενος· ἀλλὰ συνομολογοῦσαν ἔχω τῇ γνώμῃ τὴν γλῶτταν : ἀθανασίου· [illegible] ὁ λό-

γος [illegible] τῆς δικαιοσύνης ἐνταῦθα οὐχ ὡς καυχώμενος λέγει οὐδ' ὡς δίκαιον ἑαυτὸν ἀποφαίνων ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δικαίως αἰτῶν

τὴν παρὰ σοῦ [illegible] καὶ ἀξιῶν [illegible] ἀπαλλαγῆναι ὡς μάλιστα ὑπομένει μάτην ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ διωκόμενος καὶ εἰσάκουσον

παράσχου τὴν αἴτησιν : εὐσεβίου· Ὁ γὰρ [illegible] ῥημάτων [illegible] καὶ εἰσάκουσον

σχὲς φησίν· ὡς [illegible] αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐπὶ μικροῖς [illegible] καὶ τοὺς [illegible] πρὸ

[illegible] δοκιμασθῆναι καὶ τὴν [illegible] καθαρτήριον· [illegible] καὶ τὰ μικρὰ πρὸς

καθαρωτέροις τοῖς χείλεσιν· [illegible] καὶ ῥήματα [illegible] προσευχόμεθα· ὁ δὲ δίκαιος

μέχρι καὶ τῶν κοινῶν ῥημάτων καθαίρεσθαι [illegible] ἀργοῦ ῥήματος [illegible] λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· τῆς γὰρ οὕτως

καθαρᾶς φωνῆς καὶ [illegible] τὰ θεῖα λόγια τοὺς λόγους [illegible] : τὸ [illegible] ὁ γὰρ οὕτως

θεο(δωρήτου)· ἀντὶ [illegible] τοῖς κατ' ἐμὲ [illegible] τὸ δίκαιον : κυρίλλου· Ὅμοιον [illegible] προστίθεται :

[illegible] ἐπὶ [illegible] κρίσιν [illegible] μου οἱ ὀφθαλμοί : εὐσεβίου· [illegible] τὴν κρίσιν [illegible]

[illegible] ἐκ προσώπου αὐτοῦ τὸ κρίμα [illegible] ἐξέρχεται ἐκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ [illegible] τουτέστιν ὁ Χ(ριστό)ς :

θεο(δωρήτου)· ἐπιφάνηθί μοι καὶ ποίησαι τὴν κρίσιν τῶν κατ' ἐμέ· τὸ γὰρ ἐκ προσώπου ἐκ τῆς ἐπιφανείας λέγει :

δικασμοῖς [illegible] τὴν ψῆφον [illegible] παρὰ τοῦ [illegible] τὴν κρίσιν [illegible]

ις

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΔΑΔ

Εἰσάκουσον κ(ύρι)ε δικαιοσύνης μου

πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι

τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χεί-

λεσι δολίοις :

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου

ἐξέλθοι· οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτω-

σαν εὐθύτητας :

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐπε-

σκέψω νυκτὸς ἐπύρωσάς με καὶ

οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία :

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου

τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων :

[illegible] ταῦτα καὶ [illegible] κατακριθεὶς παρὰ

[illegible] ὑπομείνῃ [illegible] καὶ μάστιγας

καὶ [illegible] μαθέτω ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς

τῇ καρδίᾳ· καὶ ὅτι μηδὲν [illegible] ὅλον τὸν [illegible]

[illegible] οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας : ἀστερίου

ἡ καὶ οὕτως ἡ κρίσις ἔχει τὸ δίκαιον καὶ τὸν ἔλεον· ἔλεον γὰρ καὶ

κρίσιν ᾄσομαί σοι κ(ύρι)ε· ἐπειδὴ μόνος αὐτός· καὶ τὸν δίκαιον [illegible]

καὶ τὸν ἁμαρτωλὸν ἐλεεῖ· ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι :

[illegible] βασιλεὺς ὁ δὲ [illegible] κριτὴς [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] τὰ [illegible] κρίματα αὐτῶν [illegible] ἵνα μὴ [illegible]

[illegible] περὶ τὴν κρίσιν [illegible] τὸ [illegible] δίκαιον λέγειν [illegible]

ὁ θ(εὸ)ς· τὸ κρίμα σου τοῦ βασιλέως· [illegible] γὰρ τὴν [illegible]

αὐτοῦ [illegible] τὸ θέλημα· διὸ καὶ [illegible] οἱ ὀφθαλμοί μου

ἰδέτωσαν εὐθύτητας· [illegible] νομιζόμενοι· [illegible] καὶ πολλοί

[illegible] πραγμάτων [illegible] μετὰ πάσης παρρησίας [illegible] :

Οὐκ [illegible] ἀλλ' [illegible] προκείμενα·

[illegible] τὰ θελήματα τοῦ θ(εο)ῦ [illegible] κριθῆναι [illegible]

[illegible] οἱ ὀφθαλμοὶ [illegible] εὐθύτητας

[illegible] κρίνειν [illegible] τὸ κρίμα ἐκ προσώπου αὐτοῦ· ἡ καὶ [illegible]

[illegible] εὐθύτητα [illegible] ταύτην [illegible]

[illegible] ταῦτα δὲ περὶ [illegible]

[illegible] πολλοὶ [illegible] :

ἀστ(ερίου)· [illegible] ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ λέγει τοὺς [illegible] μὲν γὰρ [illegible]

[illegible] εὐθύτητας : θεοδώρου :

ἐνταῦθα [illegible] Σαοὺλ ὑπὸ χεῖρα [illegible]

[illegible] ἀδικίαν [illegible] διὸ καὶ τῆς νυκτὸς

[illegible] ἐν ᾗ τοῦτο [illegible] νυκτὶ [illegible] Σαοὺλ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] νύκτας καλεῖ

[illegible] καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐ-

μοὶ ἀδικία· [illegible] χρυσὸν δοκιμάζουσα [illegible]

ὅτι καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ λοιδορίας [illegible] τὴν γλῶτταν [illegible]

Δ(ιδύμου)· Ὁρᾷ [illegible] καὶ [illegible] λέγει οὐ κινῶ-

ὁ θ(εὸ)ς δόκιμον [illegible] καὶ [illegible] καθαρὸν [illegible] τοσ αὐτοῦ [illegible]

κτὸς καὶ οὕτως [illegible] τῆς καρδίας τὰ κρύφια [illegible] τὸ ἐπεσκέψω νυ-

[illegible] οὐ μόνος γινώσκεις τὰς καρδίας τῶν

[illegible] τοῖς [illegible] δοκιμάσαντι [illegible]

νυκτὸς [illegible] :

διδύμου

ταῦτα λέγων [illegible] καθαρότητα· δοκιμάζεσθαι [illegible]

ὁ [illegible] καὶ μηδὲν ἔχουσαν [illegible] νυκτὸς [illegible]

[illegible] τὰς καρδίας τῶν [illegible] καρδίας κρύφια τοῖς [illegible]

εὐ(σεβίου)· [illegible] καρδίαν [illegible]

[illegible] καὶ τίς καυχήσεται [illegible] καθαρὸς

[illegible] ἀπὸ ἁμαρτιῶν· μόνος [illegible] νυκτὸς

[illegible] τῆς [illegible] καὶ ταύτης [illegible] καθαρὸς [illegible] χρυσὸς

[illegible] ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καθώς φησιν Ἡσαΐας : ἀστερίου

ἡ καὶ δοκιμάσας τὴν καρδίαν μου ὅτι μηδὲν [illegible] ἐπεσκέψω νυκτός· ὅτι [illegible]

[illegible] τὸ δίκαιον [illegible] καὶ [illegible]

τοῖς [illegible] μου ὁμόφωνος : [illegible] λύχνος γάρ [illegible]

διδύμου

Οὐ μόνον γὰρ πράξει καὶ [illegible] ἀλλὰ καὶ λόγῳ [illegible] ὁ ἀπόστολος γράφει· ὅπου γὰρ ἔρις καὶ ζῆλος ἐν ὑ-

μῖν [illegible] καὶ [illegible] καὶ καθαρὸς [illegible] ἐν λόγῳ [illegible] :

ἀρ [illegible] καὶ [illegible] καὶ τοῦτο [illegible] φησιν [illegible] τοῦ κόσμου. [illegible] τοῦ κόσμου :

ΔΙΔΥΜΟΥ :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τοῦτο δὲ ὁ λόγος χάρισι καὶ ἐπὶ πόνον διῆρα καὶ ταῖς σαῖς πειθόμενος ἐντολαῖς· ἡ γὰρ τῆς ἀρετῆς ὁδὸς ἐστὶν σκληρά· παραγγέλλει γὰρ τὸ ῥάπισθέντι καὶ τὴν ἑτέραν σιαγόνα διδόναι· καὶ μέχρι θανάτου ὑποβάλλεσθαι δὲ ἀφορίζεσθαι διαμαρτυρίαν κολασθῶ γινομένου γίνεται δὲ πάντα τῷ λόγῳ σου φορητά· τὸ ταύτας ὀξύνεται ζῆν ἐπιτομὴν ἔτι εἶναι σκληράς· λέγει γὰρ ἐστὶν ὁ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν· καὶ πάλιν ἰωάννης· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· τῇ γὰρ πολλῇ καὶ συνεχεῖ γυμνασίᾳ καὶ τὰ ἄχθη κουφότατα φαίνεται· καὶ τὰ πικρὰ συνεργία μὴ κατορθοῦται πολλή : ΕΥΣΕΒΙΟΥ

σύμμαχος δέ φησιν ὁδοὺς ἐφύλαξα μὴ παραβαίνειν· δηλοῖ ὡς ἀπαντᾷ παραιτοῦμαι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπιθυμίαν· χαλεπαὶ γὰρ αἱ τῶν τοιούτων ὁδοὶ καὶ σκληραί· καὶ πᾶσα τῆς κακίας τὰ ἔργα :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἱκετεύω τοίνυν μὴ παρατραπῆναι μου τὸν σκοπὸν· ἐφ' ἑαυτοῦ γὰρ τοῦτο εἰ τῆς ἀληθοῦς ὁδοῦ ἀπολαύσαιμι διαβήματα γὰρ τὰς πράξεις τῶν ὁρμῶν προσηγόρευσεν :

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

ὁ προγραμμένος ἡμῖν καὶ διὰ τοῦτο ὁδὸν σκληρὰν μὴ φρονεῖν ἐπ' αὐτοῖς δεόμενος ἀλλὰ τῆς παρακλήσεως θείας· τρίβοι δὲ κυρίου τῶν ἐντολῶν αὐτῆς· μᾶλλον δὲ αἱ κατ' ἀρετὴν ἐνεργείαι· ὁμαλαὶ καὶ λεῖαι δείκνυνται εἰς τοὺς συνεχῶς πατεῖσθαι πρὸς τὸν φθάσαι σπεύδοντων ἐπὶ τὸ τέλος αὐτῶν ὁ πορεία εὐθυμία μακαριότης καὶ τῶν εὐαγγελιστῶν καὶ ἀποστόλων· δραμωμεν τοίνυν κατ' αὐτοὺς οὐ σφαλλομένων τῶν διαβημάτων ἡμῶν· ἐπεὶ κύριος αὐτὰ καταρτίσειεν ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ· ταύτης τῆς αἰτήσεως ὁ τυχὼν φησὶν ἀνδρῶν ὁμοίας ἔδραμον καὶ κατήντησα· καὶ τὸ δὲ ἐν τῷ λόγῳ σου ἔδραμον ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου :

ΗΣΥΧΙΟΥ

ποῖα διαβήματα καταρτισθῆναι ἐν ταῖς τρίβοις τοῦ θεοῦ ποῖα δὲ μὴ σαλευθῆναι ὁ προφήτης εὔχεται· διαβήματα τὰ πρὸ τοῦ τὰς τῆς ψυχῆς κινήματα καλεῖ· ταῦτα καταρτισθῆναι τουτέστιν ῥυθμισθῆναι· ἀλλὰ καὶ οἰκοδομηθῆναι ἐν ταῖς τρίβοις τοῦ θεοῦ· ἐν τοῖς προστάγμασι τοῖς θείοις δηλονότι προσεύχεται· τούτων γὰρ καταρτισθέντων οὐδὲ τὰ ἄλλα ἡμῶν διαβήματα τουτέστιν αἱ πράξεις σαλεύονται· ἁμαρτία γὰρ αὐτὰ μοχλεῦσαι οὐ δύναται : ΘΕΟ

Οὐ ματαίως τοῖς θείοις λόγοις ἔχρησάμην ἀλλὰ πεῖραν τῆς σῆς ἔχων φιλανθρωπίας ἤκουσας γάρ μου παρακαλοῦντος πολλάκις :

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ :

τὸ ἐπήκουσας ἀντὶ τοῦ ἐπακούσῃ :

καὶ πρότερον γὰρ ἐπήκουσάς μου φησὶν αὐτῷ καὶ ἐπακουσθῆναι δέομαι· προσευχόμενοι γάρ φησιν ὁ παῦλος μετ' εὐχαριστίας ἡ γὰρ τῶν προτέρων μνήμη χάριτας παρασκευάζει τὰς ἐφεξῆς : ΘΕΟ ΑΝΤ

ἐναλλαγὴ χρόνου γέγονεν· ἀντὶ τοῦ ἄρον τοῦ ὅτι ἐπακούσεις μου ὅτι ἐπήκουσάς μου εἴρηκεν :

κραυγὴ πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἀόρατον ἡ ἐπιτεταμένη πεφυκυῖα μόνοις· θαυμαστοὶ δὲ τὰ ἐλέη παραδόξως ἐνεργῶν· ἀκολουθοῦν ἡσυχία καταμαίνουσα διὰ τῶν λόγων αὐτοῦ τοὺς ἡμετέρους λόγους πληρῶσαι· ὡς ἐν τῷ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν :

ΕΥ τῶν ἐλπιζόντας δὲ ἐπὶ σὲ ἀπολῶ· οὗτος ἐκ περ(ι)μάτων ἡλ(ίου)· μὲν γάρ φησιν ὁ ἀπόστολος· πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· ἐξαρτᾶσθαι δὲ φύεται ταύτα τῆς πρὸς ἐμὲ πίστεως ἐλπιζομένων ὑπόστασις πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· ἐξαρπασθῆναι δὲ φύεται ταῦτα τῆς πρὸς ἐμὲ καὶ δι' αὐτῶν πάλιν μὴ εἰς ἐμὲ ἀγάπης κρατύνεσθαι :

ΘΕΟΔΩΡΗΤ :

ἐπικουσθεὶς πολλάκις καὶ νῦν αἰτῆσαι ἐκλίνομαι ἐλέη· ἐπειδὴ πολλοὶ πειρώμενοι τὴν σὴν ὑμνήσουσι προμοίαν· τὰς ἐπὶ σοῦ ἀρματαίως οὐκ ἐκβάλλεις ἐλπίδας :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

δεῖξαι τοίνυν τὴν ἱκετείαν· κίνησον πολλὰς γλώττας εἰς ὑμνῳδίαν· οἱ γὰρ ἐλεούμενοι παρὰ σοῦ τὸν ἀδικούμενον ἐμπόρους τοὺς ὑμνοῦσι μόνου τὴν προμοίαν εἰ σώσας δὲ τοὺς ζῶντας πεποιθέσιν ἐπικουρίαν ὀρέγειν : ΘΕΟ ΑΝΤ

τουτέστι τὸν ἀνθεκτικὸν τῶν τῆς βοηθείας σου ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σοί τοῖς δὲ ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτὸν ἐπαμύνει καὶ βοηθεῖ τοὺς ἀνθεστηκότας τοὺς ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτὸν τὴν αὐτοῦ βοήθειαν καλοὺς ἐπήνεσεν : ΗΣΥ :

τί πιστὸν μὴ μόνον δικαίοις ἀλλὰ καὶ ἁμαρτωλοῖς χρηστευόμενος· τὸ τῆς ἀμαρτίας τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν θαυμάζεσθαι ὅτι καὶ μέχρι τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων διέρχεται :

Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς :

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου :

Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου :

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῴζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ :

ἀνθεστηκότας τῇ τοῦ θεοῦ δεξιᾷ τοὺς πολεμοῦντας αὐτὸν προσηγόρευσεν καὶ μάλα εἰκότως· ὑπὸ θεοῦ γὰρ ἐχρίσθη καὶ παρ' αὐτοῦ τῆς βασιλικῆς χειροτονίας ἔτυχεν. λέγει τοιγαροῦν ὅτι τῆς ἀντιτασσομένης ψήφου οἱ κατ' ἐμοῦ τὴν μάχην ἀναδεξάμενοι. καὶ παρακαλεῖ τοσαύτης φυλακῆς ἀπολαῦσαι ὅσης ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ ἥτις καθάπερ τινὰ περίβολον ἔχει τὰ βλέφαρα· ἀντὶ δὲ σκολόπων τὰς βλεφαρίδας ἔχει δὲ καὶ τὰς ὀφρύας τὰς προβολὰς τὴν τῶν ἱδρώτων [illegible] τοῖς κροτάφοις παραπεμπούσας καὶ τὴν ἐκεῖθεν [illegible] τὸ ὀπτικὸν τοιαύτης ἱκετεύει κηδεμονίας τυχεῖν: θεοδ

πάλιν ἑτέρᾳ χρησάμενος εἰκόνι προμηθείας τυχεῖν ἀξιοῖ. ἤκουσεν γὰρ καὶ τοῦ μεγάλου Μωϋσέως λέγοντος διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ· καὶ ὁ κύριος δὲ πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἴρηκε· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆς καὶ οὐκ ἠθελήσατε· πτέρυγας δὲ τὴν ὀξεῖαν καὶ σύντομον τῆς προνοίας ἀσφάλειαν ὀνομάζει· [illegible] γὰρ τῶν πτερύγων ἡ κίνησις:

ὑπὸ θεοῦ τῆς βασιλείας τὴν χειροτονίαν λαβὼν τοὺς καθελεῖν αὐτὸν σπουδάζοντας ἀνθεστηκέναι λέγει τῇ τοῦ θεοῦ δεξιᾷ καὶ τῇ ψήφῳ· κόρη δὲ ὀφθαλμοῦ ἀντὶ μὲν περιβόλων ἔχει τὰ βλέφαρα· ἀντὶ δὲ σκολόπων τὰς βλεφαρίδας· ἔχει δὲ καὶ τὰς ὀφρύας τὴν προβολὴν τοὺς ἱδρῶτας ἀπείργουσαν· ὁποίας ἀξιοῖ κηδεμονίας τυχεῖν· καὶ [illegible] τινὸς περισκέπεσθαι τρόπον λέγοντος· ἀκούσας Μωϋσέως· διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς· καὶ ὁ κύριος δὲ λέγει πρὸς Ἱερουσαλὴμ· πο-

Ὁρῶν δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθεστηκότων τῇ [illegible] ὀφθαλμῷ [illegible] τῶν [illegible] καὶ [illegible] ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ ὡς ὑπὲρ ἰδίου σώματος· τῆς δὲ προνοίας αἱ δυνάμεις εἴρηνται πτέρυγες: διδυμ

[illegible] καὶ δεξιὰ [illegible] ὑπὸ τοῦ θεοῦ· ἀνθίστανται δὲ ταύτῃ ἐχθροὶ ὁρατοί τε καὶ ἀόρατοι· [illegible] αἰτεῖ τοίνυν [illegible] ὡς τῆς κόρης τοὺς ὀφθαλμούς: θεοδώρου

τὸ ἀπαρτισμένον [illegible] ἑνὶ δὲ δοκεῖν τὴν εὔνοιαν καὶ φιλαδελφίαν οὕτω καλεῖν· τοῦτο [illegible] τὴν ἀκολουθίαν παραδηλοῖ· πᾶσαν γὰρ φυσικὴν [illegible] φησὶ [illegible] καὶ οὐδὲ μίαν χώραν τοιαύτης φιλανθρωπίας λογισμοῖς δεδωκότες φθέγγονται μὲν ὑψηλὰ καὶ ὑπέρογκα [illegible] δὲ [illegible] καὶ λόγους [illegible]: ἀπολιναρ

ἔργον καὶ σχῆμα τῶν [illegible] αὐτῷ [illegible] ἐπὶ [illegible] καὶ ῥήματα [illegible] καὶ πρὸς [illegible] εἶναι [illegible] μὲν [illegible] περιφραγμένους [illegible] τοῖς ὀφθαλμοῖς [illegible] λέοντι [illegible] θήραν ὁρμῶντι καὶ λαθραίως ὑποκαθημένῳ· τοιοῦτος [illegible] ὅσον [illegible] μὲν αὐτὸν [illegible] χάριν [illegible] ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ [illegible] καὶ [illegible] δὲ καὶ [illegible] ἐπὶ χεῖρα: θεοδώ ἀντιο

Οὕτω φησὶν εἰσὶν [illegible] αὐτῶν [illegible] τὸ [illegible] ἀσφάλειαν [illegible] τοῦ [illegible] ἀντὶ τοῦ τὴν [illegible] αὐτῶν [illegible] ἔχουσιν ἀσφάλειαν· [illegible] καὶ αὐτὸ [illegible] ὅτι [illegible]: ἡσυχίου

κυκλοῦσι γὰρ τὴν ψυχὴν ἡμῶν οἱ δαίμονες καὶ θηρίων [illegible] προλαμβάνειν [illegible] τὸ [illegible] οἱ ἁμαρτάνοντες [illegible] ὑπερηφανείαν τὴν [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]

ἀλλ' [illegible] ὁμοίαν [illegible] τοὺς [illegible] προτρέ-

θεο ἀντιο αὐτοὶ μὲν [illegible] καὶ πάλιν [illegible] ἔχουσιν [illegible] ἔχουσι τὴν διάνοιαν· [illegible] αὐτὸς γὰρ [illegible] σύμμαχος ἡμῶν [illegible] τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔταξαν ἐκκλῖναι [illegible] καὶ σύμμαχος:

Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου
φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ:
Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπά-
σεις με ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν
τῶν ταλαιπωρησάντων με:
Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέ-
σχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν·
τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν:
Ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλω-
σάν με· τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔ-
θεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ:
Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς
θήραν· καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀ-
ποκρύφοις:

θεο ἀντιο

Οἱ πρότερον φησὶν μακαρίζοντές με νῦν καταδιώκουσιν καὶ περικυκλοῦσιν [illegible] μακαρίζοντες παραχρῆμα περιεκύκλωσάν με· ἐκβάλλοντας δὲ τοὺς μακαρίζοντας [illegible] τὴν διάνοιαν τὸν μακαρισμὸν ἐποιοῦντο· τὸ πρότερον [illegible] ἐκβαλεῖν καὶ ἐκτρέψαι τῆς προσηκούσης ὁδοῦ [illegible] τοῦ μακαρισμοῦ ῥήμασιν ἐκέχρηντο: ἀθαν εἰς [illegible] φησὶν [illegible] καὶ τὰς [illegible] σωφρονεῖν: θεο ἀντιο πρὸ [illegible] ἔχουσι πᾶσαν τὴν [illegible] τῆς γῆς ἐκ-βαλεῖν τῆς κληρονομίας· τουτέστιν τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας: πολιορκίαν [illegible] καὶ τῶν ἐχθρῶν τὴν [illegible] συγκλείσαντες τὸ στέαρ αὐτῶν· [illegible] πρὸς [illegible] ὅλοι γὰρ [illegible] τυγχάνουσι [illegible] τὴν ἁμαρτίαν· ὁ δὲ σύμμαχος εἶπεν τῷ στέατι αὐτῶν [illegible] οἱ καὶ [illegible] ἀλαζονείας [illegible] περικυκλοῦσιν [illegible] τὸ πρόσγειον ὁρᾶν [illegible] μόνον τὰ πρόσκαιρα· ἐκκλίνουσι δὲ [illegible] τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν [illegible] οὐκ [illegible] εἰρήνην [illegible] τοῖς [illegible] ὀφθαλμοὺς αὐτῶν [illegible] τὴν τοῦ [illegible] φρονοῦντες [illegible] κατορθοῦν [illegible]: ευσεβ ἀντὶ δὲ τοῦ ἐκβάλλοντές με περιεκύκλωσάν με· σύμμαχος εἶπεν· μακαρίζοντές με παραχρῆμα περιεκύκλωσάν με· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲ αὐτῶν ἔθεντο κατ' ἐμοῦ [illegible] μιμούμενοι τὸν ἀντίδικον ἡμῶν διάβολον· ὡς λέων γὰρ ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τινα καταπίῃ: θεοδωρ ἄλλος εἶπεν [illegible] τὴν [illegible] ἀπολύοντες· τοῦτο γὰρ [illegible] ἀκολουθίαν [illegible] πατρῴας [illegible] γῆς [illegible] ἔχουσι τὴν διάνοιαν· [illegible] ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ· καὶ τὸ λογικὸν τῆς φύσεως [illegible] θηρία μιμοῦνται [illegible]: κυριλλ [illegible] ὅτι [illegible] τῶν [illegible] λέων τοῦτ' ἔστιν [illegible] ὁ αὐτὸς δὲ [illegible] σκύμνος [illegible] περιέθηκε δὲ [illegible] καὶ αὐτοῖς τοῖς αὐτοῦ [illegible] φρονοῦσι γὰρ τὰ αὐτοῦ: θεο ἀντιο [illegible] δικῶν λέοντος θήραν προσδοκῶντος ἀντὶ δὲ τοῦ [illegible] τουτέστι ταύτην ἔχουσι περὶ ἐμοῦ τὴν ὑπόληψιν ὅτι [illegible] τὸ ὑπὸ θεοῦ τὸ [illegible] εἰς [illegible] τὴν φιλαρίαν:~

ἐκείνων μὲν διίσταται κωλυσομένων τὴν ὁρμὴν οἷς οἶδας κωλύμασιν· τοῦτο γὰρ ὑποσκέλισον ἡ ἐκ μεταφορᾶς τῶν λαθραίως τῶν φθανόντων καταβαλεῖν τὸν ἐμὲ δὲ τῆς ἐκείνων ἐπιβουλῆς ἐλευθέρωσον τῇ ῥομφαίᾳ σου χρώμενος κατ᾽ αὐτῶν οὕτω γὰρ ὁ σύμμαχος εἴρηκεν εἰς μάχαιράν σου: ΚΥΡΙΛΛΟΥ τὸ μὲν πρόφθασον δηλοῖ τὸ μὴ ἐπιτρέψῃς εἰς πέρας αὐτοῖς ἐκβῆναι τὸ σπουδαζόμενον· προλαβὼν δὲ ἐμὲ κινδύνου τὸ τέλος ἄχρηστον αὐτῶν ἀποφῆναι τὴν σκαιότητα· τὸ δὲ ὑποσκέλισον ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν ὁδοῖς τρέχοντας κατ᾽ ἐμοῦ· τὸ σφόδρα δεῖ ἡμᾶς ὑπαντῶντος τινὸς καὶ τὸν πάλαι χαλεπὸν αὐτῶν ἀνακόπτων δρόμον: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ἐκ καὶ ἡ τῶν δικαίων ψυχὴ καὶ μάλιστα τῶν ἑλκόντων τὸν ἁμαρτωλοὺς ἐξ ἀσεβείας φοβουμένων οἱονεὶ ὡς ῥομφαία ἐστὶν ἠκονημένη κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας· ταύτην οὖν τὴν ῥομφαίαν ῥύσασθαι φησὶν ἣν αὐτὸς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἠκόνησας· ῥῦσαι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς σῆς χειρός· τινὲς δὲ ἂν εἶεν οἱ τῆς χειρὸς τοῦ θεοῦ ἐχθροὶ ἢ οἱ ἀνθιστάμενοι τῇ σοφίᾳ μονογενεῖ αὐτοῦ παιδί· ὅ ἐστιν ἡ χεὶρ αὐτοῦ: ΘΕΟΔΩΡ ΑΝΤΙΟ τινὲς ῥομφαίας σου ἀναγινώσκουσιν ἐπὶ τῆς δοτικῆς πτώσεως λέγοντες· εἶναι δὲ οὐχ οὕτως ἀλλὰ ῥομφαίαν σου τῇ γενικῇ πτώσει λεγόμενον· οὕτως γὰρ καὶ ἀκύλας εἶπε μαχαίρας σου· ὃ δὲ βούλεται εἰπεῖν τοιοῦτόν ἐστιν ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου τοῦ πταίειν με ἀπὸ τούτων τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀπὸ τῆς ῥομφαίας τῶν ἐχθρῶν τῆς χειρός σου· ῥομφαίαν γὰρ καλεῖ τὴν κατ᾽ αὐτοῦ γινομένην ὑπ᾽ αὐτῶν μηχανήν· πάσης μαχαίρας κατ᾽ αὐτοῦ τμητικωτέραν τὴν ἐπιβουλὴν ἐργαζομένην ἐχθροὺς δὲ τῆς χειρὸς τοῦ θεοῦ καλεῖ τοὺς ἐχθροὺς τοὺς αὐτοῦ ἐπειδὴ τὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ χρισθέντα βασιλέα ἐλαύνειν ἐσπουδακότες αὐτῷ δῆλοι ἦσαν ἐχθραίνοντες τῷ θεῷ καὶ τοῖς ὑπ᾽ αὐτοῦ γενομένοις ἀνθίστασθαι ἐσπουδακότες: ΗΣΥΧΙΟΥ ῥομφαίαν καλεῖ τοῦ θεοῦ τὸ δίκαιον μαχαίρας δὲ ἀκύλας· τῷ τῶν δαιμόνων παρατάξεις ἐκτέμνονται: ΕΥΣΕΒΙΟΥ καὶ ἄλλως ὑποσκελισθέντες ὑπὸ θεοῦ ὠφελοῦνται τιμῶντες τῆς ἑαυτῶν προαιρέσεως· ἀλλὰ καὶ δέος μὴ τὴν ῥομφαίαν σου ἣ κέχρημαι κατ᾽ αὐτῶν ἀποσπάσαντες ταύτῃ χρήσονται κατ᾽ ἐμοῦ· ἔστι δὲ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ὁ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον ἔλαβε ψυχὴ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι· οἱ γὰρ ἐχθροὶ τὰς ψυχὰς τὰς ἀκεραίους καταπαλαίουσι τὰς γραφὰς παρατρέποντες ἀπὸ τούτων ῥυσθῆναι παρακαλεῖ:

Ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου: Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν: Ἐχορτάσθησαν υἱῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν:

Ἀνάστηθι δέ φησι νομιζόμενος αὐτοῖς διὰ τῆς μακροθυμίας καθεύδειν· ἀφ᾽ ὧν ἀφελε καὶ τὴν σὴν ῥομφαίαν· λαβόντες γὰρ αὐτὴν ἐν λόγοις δὲ θείοις οὐ κέχρηνται· διὸ καὶ ἐν τῇ γῇ ὀλιγοῦνται ἐντελιζόμενοι· ὑλικοὶ γὰρ ὄντες ἀπομάσσουσι τῆς ψυχῆς τὸ ἀναμνῆσαι καὶ τὸν πλοῦτον ὃν εἶχον ἀνειμένα τὰ ὑλικὰ προεξέθεντο· διὸ καὶ μὴ ὄντες ὀνομάζονται ἐν τῷ μὴ παράδοξα τοῖς κληρονόμοις τοῖς νηπίοις: ΘΕΟΔΩΡΟΥ τὸ ὅρασον γάρ φησιν τοὺς ἀνόμους παρὰ τὸ μὲν τῆς θανάτω σοι γὰρ ἐπᾶσι γῆς καὶ ἐκ γῆς ἀπελεύσῃ· ἀφ᾽ ὧν δὲ ἐκ καὶ σοὶ τῷ θανάτῳ παραπέμπεται ῥᾳδίως· ἀλλ᾽ οὖν ἐκ σεαυτοῦ ζῶντας αὐτοὺς σκεδασθῆναι καὶ τὴν κακίαν αὐτῶν συμφορίαν διαλυθῆναι· καὶ τῶν ἀποκειμένων σοι τιμωριῶν μετασχεῖν· οὕτω δὲ καὶ ἐν τῇ ᾠδῇ τοῦ μεγάλου μωϋσέως αὐτός φησιν ὁ θεὸς οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ᾽ ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν: ΚΥΡΙΛΛΟΥ Ὀλίγους ὄντας οἶμαι φησὶν τοὺς ἐξ ἀλλαγμένους ἐν τούτοις φησὶν· δηλοῖ δὲ ὅτι τοὺς ἀλλους καὶ τὸ μὲν ἀπὸ ὑλικοῦ παραχωρηθέντας κληρονομίαν καὶ αὐτοὺς δέ φησιν ὡς πολλοὶ μὲν οἱ κλητοὶ ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί· διαμέρισον τοίνυν αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν ἀποδιέλε φησὶν τῶν μακρῶν καὶ ἀπὸ ψήφου τῶν ἱερατευόντων τοὺς πονηροὺς· πρέπει γὰρ τοῦτο τῇ ζωῇ αὐτῶν τοῖς γὰρ ἀποταξαμένοις τὸν ἐπὶ τὸ ζυγὸν καὶ ἀπλῶς τοῖς αὐτοῦ θεσπίσμασιν ἀνταναπαύουσιν τὸν αὐχένα· πῶς ἂν διέλθοι κλῆρος ἢ μερισμὸς ἀπὸ τῶν ἐν ἐντολῇ ἐχόντων τὸν νοῦν· καὶ ὁ πρᾶον καὶ λοιπὸν τὸ δὲ ἀγαθὸν σπουδάσωσιν: ΘΕΟ ΑΝΤΙΟ τὸ μὲν οὖν ἀπόλλυε ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τῶν προειρημένων θεοῦ ἀντὶ τοῦ τὴν τοῦ θανάτου ἀπόφασιν κατὰ τῶν ἀνόμων ἐξενεγκόντος ἵνα ἐπὶ πᾶσι τοῦ ὄντος τὰς ἀποθνῄσκειν ποιῶν· τὸ διαμέρισον ἀντὶ τοῦ διασκόρπισον ἀπὸ τούτου σκορπιζομένων πάντως τῆς δίκης καὶ εἰς μερίζεσθαι· τὸ δὲ τῶν κεκρυμμένων ἀντὶ τούτων τιμωριῶν σου ὧν ἔχεις ἐν ἀποκρύφοις ἃς ὅτε θέλεις ἐκφέρεις τιμωρούμενος ἀπρο-σδοκήτως τοὺς ἀνόμους καὶ ὡς οὐκ εἴωθεν: ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ παρεισκύκλα φησὶν αὐτοῖς ἀπόκρυφος κόλασις ἥτις ἐστὶ τῆς ἐκείνων χωρήσει γαστρὸς κατὰ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τοῦ ἰούδα· εἰσελεύσεται ἡ κατάρα ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ: Ὁ μερισμὸς τῆς ζωῆς τῶν ἐπὶ κακῶ συμφορῶν ὄντων ὠφέλιμος· ποιεῖ γὰρ ὁ παρατρέχειν ἢ μᾶλλον ἀπελεῖς ἡ καταλλήλων διαστάσις· ὅ δὴ τὸ παλαιὸν ἐπὶ τῆς πυργοποιΐας ἐγένετο· ἐνεργεῖ γὰρ αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀμοιβὴν τὰ παραλλήλων ἐποίησεν· κεκρυμμένα δὲ θεοῦ τὰ ἀναξία τῆς μνήμης αὐτοῦ· διὸ καὶ καὶ ζῆλον θεὸς ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ· καὶ εἴρηται οὐδὲ διαμένουσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· τῶν οὖν μακρὰν τοῦ θεοῦ καὶ ἀκαθάρτων πληρωθέντες· τοῦτο γὰρ τοῦ ἐκείνων· τὸν γὰρ μολυσμῶν χαλεπωτέροι πάντες οἱ κλάσαντες ἑαυτοὺς τε καὶ τοὺς πλησίον· ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν οὓς ἐν μαθεῖν· τελείους γὰρ κλάσειν οὐ δύνανται· γέγραπται γὰρ ἀντὶ τῶν μὴ δὲ κοινωνήσαντας φονευθήσονται· γράφεται δὲ καὶ υἱῶν πολλοὺς γὰρ ἐσχηκότες ἐγέννησαν τῇ κακίᾳ οἷς ἀφῆκαν καὶ τὰ κατάλοιπα: ΕΥΣΕΒΙΟΥ ἀντὶ δὲ τοῦ διαμέρισον αὐτοὺς ὁ μὲν ἀκύλας ἐξ ἑλοῦ τὸ μέρος αὐτῶν ἐν ζωῇ· ὁ δὲ σύμμαχος ἡ μερὶς αὐτῶν ἐν ζωῇ· ὁ δὲ σύμμαχος ἡ μερὶς αὐτῶν ἐν ζῶσιν· ἡ πᾶσα γὰρ κληρονομία τῶν ἐχθρῶν τοῦ θεοῦ ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ ἐν ᾗ καὶ ἐπλήσθησαν πάσης τρυφῆς· ἀντὶ δὲ τῶν κεκρυμμένων ἀπὸ ἄλλων εἶπεν ὁ σύμμαχος· ὁ γὰρ τίμιοι καὶ ἀποθέσαι τοῦ παρόντος ἐσχήκασι βίου· χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον καὶ λίθους πολυτελεῖς καὶ τέκνων ἰσχήκασι πλῆθος· οἷς καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ πλούτου καταλείπουσιν· ἐμπλησθέντες αὐτοὶ πρότερον τῶν ἐν τοῖς μετάλλοις ἀποκειμένων· μὴ δὲ ἐν τῶν ὑπὸ γῆν κεκρυμμένων τῶν ἀποκειμένων ἀφέντες: ΘΕΟΔΩ καὶ τοῦτο ὁ σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευσεν χορτασθήσονται μοι καὶ ἀφήσουσι τὰ λείψανα αὐτῶν τοῖς νηπίοις αὐτῶν οἱ δὲ φησὶν ὡς ἦν διὰ καινῶν σου τιμωρίαν οὐ μόνον αὐτοῖς ἐπάξεις ἀλλὰ καὶ τοῖς υἱοῖς καὶ τοῖς ἐγγόνοις καὶ τὴν τῶν προγόνων πονηρίαν μιμησαμένοις· τὸ δὲ χορτασθήσονται ἀντὶ τοῦ εἰς κόρον μεθέξουσι τῶν κακῶν: ΘΕΟ ΑΝΤΙΟ τὸ δὲ ἐχορτάσθησαν υἱῶν ἀντὶ τοῦ χορτασθήτωσαν· καὶ οἱ υἱοὶ ἐν ἡμῖν καὶ τὸ γὰρ συνήθως ὁ χρόνος ἐς τὸ ἀφῆκαν ὁμοίως ἀντὶ τοῦ ἀφέτωσαν· τοῦτο βούλεται σύντομος εἰπεῖν ὅτι ἐπειδὴ τοὺς ἀνόμους τὴν κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου ἀπολύεις ἐκ τῆς γῆς αὐτὸς καὶ τούτους ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν διαμέρισον· τουτέστιν διασκόρπισον αὐτοὺς ἔτι ζῶντας· ἵνα πρὸ τοῦ κοινοῦ θανάτου ἐν οἷς διαστρατεύονται ὑπομένωσιν τινὰ τιμωρίαν καὶ τῶν τιμωριῶν δὲ τῶν σῶν οὕτω πληρώσῃ αὐτῶν καὶ ταῖς ἐν δὲ ταῦτα πληρωθῆναι μὲν τὴν παρασοῦ τιμωρίας μετ᾽ αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς τοὺς αὐτῶν ἐν ἐχθῆναι δὲ μέχρι καὶ τῶν ἐγγόνων τὴν τιμωρίας τὰ λείψανα μου λέγει δὲ εἰπεῖν ὅτι τιμωρῆσαι αὐτοὺς μὴ τε αὐτῶν μὴ τε υἱῶν μὴ τε ἐγγόνων φείσαι μὲν· κεκρυμμένας καλεῖ τὰς τιμωρίας διὰ τὸ μὴ πάντοτε ἀλλ᾽ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι αὐταῖς κατὰ τὰς ἐχρῆσθαι ἐκ μεταφορᾶς ἐν θησαυροῖς ὄντων ἀποθέτων κεκρυμμένων ἐν τοῖς ἀποθήκαις ὄντων· ἐκφέρεσθαι δὲ εἰς ἐπιφανὲς ἄγεσθαι ὅταν ἡ χρεία συμβάλλοι τοὺς κεκτημένους:

τῷ παιδί· οὐ γὰρ ἐκεῖνοι μὲν γὰρ τοιαῦτα δώσουσι δίκας· ἐγὼ δὲ τοῖς παρὰ σοῦ δικαίας σου προνοίας ἀγαθοῖς ἐντρυφήσω περιφανῶς
ἀπὸ τῆς σῆς εὐεργεσίας δεξάμενος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΔ Οὐχ ὁμοίως ὀφθήσομαι ἐκείνοις οὐδὲ τῶν αὐτῶν φησὶν χορτασθήσομαι· ἀλλὰ τῆς σῆς δόξης ἐμπλησθήσομαι διὰ δικαίων ἔργων:
τουτέστιν ἐκεῖνοι μὲν τοιαῦτα διαπραξάμενοι ταύτης δίκαιοι τιμωρίας ἀπολαῦσαι· ἐγὼ δὲ μετὰ δικαιοσύνης σοι φανεὶς τουτέστι
οὐδὲν ἄδικον ἐν σαυτῷ διαπραξάμενος πληρωθήσομαι τῆς σῆς υἱοθεσίας καὶ ἀπολαύσω τῆς δόξης τῆς παρὰ σοῦ:
ΕΥ ἐμπλησθήσομαι πάσης τρυφῆς ἐν τῇ τῶν οὐρανῶν βασιλείᾳ:

ΔΙΔΥΜΟΥ

καὶ ἄλλως· ἐκεῖνοι μὲν ταῦτα· ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου· οἱ γὰρ τῶν ἀπὸ σοῦ κρυπτομένων ἀρετῇ· ὡς οἱ ἐκείνων
κακίᾳ· καὶ οἱ μὲν τῶν ἐπιγείων ἐχορτάσθησαν· ἐγὼ δὲ ἐκ μέρους γινώσκων ἄρτι· τότε χορτασθήσομαι κατὰ τὸ ἐρχόμενον τέλειον
ἀδύνατον τότε προσιδεῖν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· λέγει δὲ ὀφθησόμενος τὴν δόξαν· καὶ τὸν μονογενῆ υἱόν· γέγραπται γάρ
ὡς ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο τὸ σάρκιον αὐτοῦ· καὶ ὀφθῆναι τὴν δόξαν κυρίου· ὅτι ἐκεῖ ὁ ἐμβλέπων τὴν δόξαν τοῦ υἱοῦ· δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς
πλήρης χάριτος:

ΘΕΟ Ἀλλ᾽ ἡ ἐπιγραφὴ καὶ ἑρμηνείας οὐ δεομένη ἀρκεῖ ταῦτα δὲ καὶ τὴν τῶν βασιλειῶν ἱστορίαν τοῦ δαυῒδ ψαλμοῦ ἡ διάνοια· θαυμάσαι δὲ ἄξιον τὴν
τοῦ προφήτου φιλοσοφίαν· τοσαύτας γὰρ ἐπιβουλὰς παρὰ τοῦ σαοὺλ ὑπομείνας οὐ συνέζευξεν αὐτὸν τοῖς ἐχθροῖς ἀλλὰ τῶν πολεμίων
χωρίσας οὐχ ὡς δυσμενοῦς ἐμνημόνευσεν. εἰς τὸ τέλος δὲ πρόσκειται ἐπειδὴ καὶ προφητείαν ἔχει τὴν τῶν ἐθνῶν κλῆσιν καὶ τὴν
ἰουδαίων ἀλλοτρίωσιν ἅμα καὶ τοῖς ὕστερον ἐν ἑτέροις χρόνοις:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

περιέχει ὁ ψαλμὸς ἐπανάστασιν ἐχθρῶν καὶ ἐπίκλησιν εἰς συμμαχίαν θεοῦ καὶ καθόλου τοῦ μονογενοῦς καὶ ἀνάληψιν τὰ κατὰ τὸν δαυῒδ
μὲν πραχθέντα καὶ τοῦ ἰσραὴλ ἐκκλησίαν καὶ τῶν ἐθνῶν κλῆσιν· τὸ δὲ ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς σαοὺλ ἀναφέροιτ᾽ ἂν
εἰς τοὺς νοητοὺς ἐχθροὺς καὶ τὸν τούτων ἄρχοντα:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄδει τῷ νικοποιῷ καὶ πάσης νίκης αἰτίῳ θεῷ εἰς τὸ τέλος δὲ ἢ ὅτι μετὰ πάσας αὐτοῦ τὰς πράξεις περὶ τὸ τῆς ζωῆς

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθή-
σομαι τῷ προσώπῳ σου:
χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆ-
ναί μοι τὴν δόξαν σου:

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩ ΠΑΙΔΙ ΚΥΡΙΟΥ ΤΩ ΔΑΥΙΔ
Α ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ
ΙΖ ΤΗΣ ΩΔΗΣ ΤΑΥΤΗΣ ΕΝ ΗΜΕΡΑ Η ΕΡΡΥ-
ΣΑΤΟ ΑΥΤΟΝ ΚΥΡΙΟΣ ΕΚ ΧΕΙΡΟΣ ΠΑΝΤΩΝ
ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚ ΧΕΙ-
ΡΟΣ ΣΑΟΥΛ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ

εἴρηται τέλος· ἢ διὰ τὸ προλέγειν τὰ ἐπὶ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἢ καὶ ὅτι
παραινεῖ μὲν τῷ ἐντυγχάνοντι τοῖς τελευταίοις τοῦ ψαλμοῦ· ἐν οἷς τῶν
ἐθνῶν λέγει τὴν κλῆσιν· ἐρρύσατο δὲ αὐτὸν καὶ ἐκ χειρὸς σαοὺλ· τουτέστι
τῆς πράξεως ἣν ἀμέλει πάθη τὰ παραπλήσια:

ΔΙΔΥΜΟΥ

τέλος δὲ λέγεται οὗ χάριν τὰ ἄλλα αὐτὸ δὲ οὐδενὸς ἕνεκα· διὰ τοίνυν τὴν
κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκην οἱ πολέμιοι καὶ πάντα τὰ πρὸς ἁμαρτίαν
συλλέγονται ἤδη καὶ τέλος ἐκαλεῖτο καὶ δὴ ἡ ὥρα δεῖ τὸν ἀντί-
προσώπου ὄντα παρὰ σοῦ ἡνίκα οὐδὲ καὶ παῖς καὶ θεράπων τοῦ
δαυῒδ· καὶ οὕτω τὴν ᾠδὴν ἐν ἡμέρᾳ τουτέστιν ἐν τῷ φωτισμῷ πρὸ ἐν
ἣν κατὰ πάντας καὶ ὁ σαοὺλ κατελύθησαν μηδὲν μεγαλυνθέντος ὑπ᾽ αὐτοῦ
τοῦ δαυῒδ:

πολλοὶ δὲ τοῦ ψαλμοῦ ἐκ τοῦ ὕψους ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ εἰρῆσθαι μετὰ
τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν ῥυσθέντος ἐκ πάντων τῶν φρυαξάντων
ἐθνῶν καὶ μελετησάντων κενὰ λαῶν· ἀπὸ βασιλέων τε παραστάντων
καὶ συναχθέντων ἀρχόντων ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ᾽ αὐτοῦ· ἐρρύσθη δὲ καὶ ἐκ
χειρὸς σαοὺλ τουτέστι κράτους τοῦ τῶν ἰουδαίων· μέθοδον περὶ κοσμικῶν
τὸν ὁμόθυμον καὶ πονηρὸν αὐτῶν κεκρατηκέναι ἀριθμὸν τῶν μὴ
ἐχόντων βασιλέα θεόν:

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

φιλόσοφος δὲ ἡ ἱστορία ὁ δαυῒδ· τοσαύτας παθὼν ὑπὸ σαοὺλ οὐ συνέζευξεν αὐτὸν
τοῖς ἐχθροῖς χωρίσας τοῦτον ἰδίᾳ:

ΑΣΤΕΡΙΟΥ

τέλος δὲ λέγει τῶν ἐχθρῶν τὴν καταστροφὴν ἐπειδὴ γὰρ ἐπ᾽ αὐτοὺς ἦν
γῆ εἰς τέλος· ὧν καὶ διηγεῖται τὴν κατάλυσιν ἅμα τε λέγων καὶ τὸ
συνεπόδισας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ᾽ ἐμὲ ὑποκάτω μου· διὰ τί δὲ τῷ
παιδὶ κυρίου καὶ οὐ τῷ προφήτῃ ἢ τῷ ψαλτῇ ἢ τῷ βασιλεῖ ἢ τῷ τῶν ἄλλων
μόνων φιλάδουσι· ὅτι ἐκεῖνα ἦν τοῦ θεοῦ τὰ χαρίσματα· τὸ δὲ παῖδα
γενέσθαι θεοῦ. μέγα φέρει τὸ καύχημα· κατ᾽ ἀρετὴν γὰρ καὶ ἀνδρείαν οὐ τὰ

ἡλικίαν· παῖδα φησὶν καὶ ἀβραὰμ γὰρ ἑκατὸν γεγονὼς ἐτῶν παῖδα ἑαυτὸν τοῦ κυρίου καλεῖ λέγων μὴ παρέλθῃς τὸν παῖ-
δά σου· πρὸς ὃν ἔφη καὶ ὁ κύριος. οὐ μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ ἀβραὰμ τοῦ παιδός μου· ἀναγκαῖον ἰσθ... γὰρ φησὶν ὡς ἀγάπησεν ὅσον τῷ
ἀλλὰ καὶ παῖς κυρίου ὡς δοῦλος κυρίου ἐλάλησε· τῷ κυρίῳ ὡς φίλος· τὸ δὲ ὥσπερ τῇ καὶ ὡς περὶ τῷ θεῷ διελέγετο· ὁμιλίαν δὲ ἔχων ἱκεσίαν
εἶχε διὰ τὴν πολλὴν παρρησίαν· λόγους δὲ ᾠδῆς· ἀλλ᾽ οὐ ψαλμὸν εἶπεν ᾠδήν· ὅτι γηράσας οὐκ ἐκιθάριζον ἢ τυμπανίζον
ἀλλ᾽ ὁμιλῶν ἐλάλει· ἐγεγήρακει ὅσοι γὰρ ὄχλος ὄργανα μουσικὰ καὶ ἐν ζέσει γὰρ ὁ γαμαλιήλ τῆς δόξης ὁ συνεμένος τὸν δαυῒδ ἐν τῷ
πολέμῳ τοῦ ἀβεσσαλὼμ δὲ ἀλλ᾽ αὐτῷ λέγοντος διαμεῖναι μετ᾽ ἐμοῦ εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ διαστρέψω τὸ γῆρας σου ἐν εἰρήνῃ· πόσαι λυπαῶν
ἔφη ἡμέραι ζωῆς ἔσονταί μοι ὑπὸ τῆς ... εἰμὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν εἰ σήμερον εἰ γνώσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ καὶ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν
ᾀδόντων καὶ ᾀδουσῶν· ἡμέραν δὲ λέγει καθ᾽ ἣν ἡ τελεία γέγονεν νίκη· καὶ καθ᾽ ἣν πάντων ὁμοίως ἐρρύσθη τῶν πολεμίων· ις
ἄλλως δὲ πᾶσαν τὴν ζωὴν μίαν ἔσχεν ἡμέραν πολέμου· ἔλεγεν γάρ. ἐλέησόν με ὁ θεός ὅτι κατεπάτησέν με ἄνθρωπος ὅλην
τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέν με· καὶ ὁ λαλῶν δὲ ἐγὼ ἐν ἡμέρᾳ εἶπεν καὶ ὁ ῥυσθεὶς ὡς ἀπὸ σκότους τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν
πειρασμῶν ἐν ἡμέρᾳ εἶπεν καὶ ἐκ χειρὸς σαοὺλ καὶ οὐκ εἶπε τοῦ δυσμενοῦς. ἀλλ᾽ ἐπεὶ κεῖσθαι ἂν τι κατηγορίας τὸ ὄνομα τι·
ὡς γὰρ τὸν κάϊν ἀκούοντες. εὐθέως τὸν ἀδελφοκτόνον λογιζόμεθα· οὕτω τὸν σαοὺλ τὸν ἐπίβουλον νοοῦμεν καὶ πο-
λέμιον τοῦ δαυῒδ· ὃν γὰρ ἀπολογεῖ τὸ μὲν ἐπὶ τῷ
μετὰ ταῦτα τὸ μοὶ ἠγαπημένοι καὶ ῥῶμαι
οἱ τοῦτον ὡς ἐχθρὸν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ οὐ
κ ἐπονόμασεν· χεῖρα δὲ σαοὺλ ὅσα ἂν
τος καὶ οἱ υἱοί τε καὶ ἔκγονοι :·

θεοδώρου :

ἀγάπη τὰς εὐεργεσίας ἀμείψασθαι ταύτην γὰρ μόνην τῷ θεῷ τὸν εὖ πεπονθότα δυνατὸν ἀντιδοῦναι· ταύτην καὶ τῆς νομοθεσίας ἀρχόμενος ὁ νομοθέτης ἐνομοθέτησεν ἀγαπήσεις γὰρ φησὶ κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· ἀμείβεται τὴν ἀγάπην τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν ἡ θεραπεία· ἡ γὰρ ἀγάπη πάντα στέγει πάντα πιστεύει πάντα ἐλπίζει πάντα ὑπομένει ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· ὑπισχνεῖται δὲ ὁ μακάριος δαβὶδ τὸν θεὸν ἀγαπήσειν οὐχ ὡς οὐδέπω τοῦτο τελεῖ κατορθώσας ἀλλ᾽ αἰεὶ κόρον λαβεῖν τῆς ἀγάπης οὐ καταδεχόμενος ἐπὶ τὰς εὐεργεσίας θείας ποιεῖται προσηγορίας· καὶ τὸν κατάλογον ὧν ἔτυχεν ἀγαθῶν κατάλογον ὀνομάτων ἐργάζεσθαι· καὶ καλεῖ τὸν θεὸν ἰσχὺν ὡς ταύτην μεταλαχὼν ὑπὲρ δύναμιν ἀσθενὴς κατὰ τῶν πολεμίων γενόμενος καταφυγὴν ὡς τεῖχος ἐσχηκὼς τὸν θεὸν καὶ περιβόλον ὀχυρὸν ἐν τε ῥυσθεὶς διὰ τοῦ θεοῦ τῶν δυσμενῶν ἀπηλλαγμένος· βοηθὸν ὡς ἐκεῖθεν ἐπικουρίας τυχὼν ὑπερασπιστὴν ὡς ἀπρόμαχον ἐν καιρῷ γεγενημένον κέρας σωτηρίας καὶ ἀντιλήπτορα ὡς τῆς αὐτοῦ προμηθείας περισσῶς· τὸ δὲ κέρας σωτηρίας τέθεικεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων τῶν τοῖς κέρασιν τοὺς πολεμίους ἀμυνομένων :

εὐσεβίου

καὶ ἄλλος δὲ ἰσχὺν καλεῖ τὸν θεὸν ὁμολογῶν τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν· καὶ ὡς οὐδὲν ἂν ἰσχύσειεν ἄνευ θεοῦ. καὶ παῦλος γὰρ ἔφη· πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με χριστῷ· ἀκύλας δὲ καὶ σύμμαχος ἀντὶ τοῦ στερέωμα πέτραν ἡρμήνευσαν· ἔφη δὲ καὶ ὁ μέγας ἀπόστολος ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ χριστός· ἐπὶ ταύτην τὴν πέτραν τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν οἰκοδομῶν ὁ δαβὶδ ἀφωμοίωτο τῷ φρονίμῳ τῷ οἰκοδομήσαντι τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν· διὸ καὶ πάντων κρείττων ἐγένετο τῶν ὑπεναντίων τῶν ῥευμάτων καὶ ποταμῶν προσαλλομένων αὐτῷ πολεμίων· ἀλλ᾽ οὐ δὲ ἐπὶ δορυφόρους ἤλπιζεν ἢ στρατὸν ἀλλ᾽ ἐπὶ θεὸν ὑπερασπιστὴν αὐτὸν ἔχων ὅπλον καὶ κέρας· ὅ ἐστιν ἐπὶ καὶ αὐτόν· ἐν οἷς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν κρατοῦμεν :

Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου κύριος στε-
ρέωμά μου καὶ καταφυγή μου
καὶ ῥύστης μου ὁ θεός μου βοηθός
μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν ὑπερα-
σπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας
μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου:

Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον καὶ
ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι:

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου καὶ
χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με:

Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν
με προέφθασάν με παγίδες
θανάτου:

ἀστερίου

κέρας δὲ σωτηρίας ὁ χριστὸς διὸ καὶ ζαχαρίας εἶπεν καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἐν οἴκῳ δαβὶδ παιδὸς αὐτοῦ· κέρας δὲ ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ὤμων καὶ ἀρχόντων τοῦ λαοῦ γεγένηνται οἱ ἱερεῖς καὶ ἐξ ὧν ὁ χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα· κέρας δὲ καὶ ἡ βασιλεία καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ : θεοδώρου

ἐντεῦθεν διδασκόμεθα χάριν μὲν ὁμολογεῖν ὑπὲρ τῶν ὑπηργμένων ἀγαθῶν· αἰτεῖν δὲ πάλιν τῶν ἐνδεόντων· τοῦτο γάρ φησιν ποιῶν κρείττων ἔσομαι τῶν δυσμενῶν· ἐπειδὴ ἡγεῖται τὰς πάντων λαμπὰς τῶν πολεμίων ἐπαναστάσεις :

αἰνῶν τις ἐπικαλεῖται τῇ εὐχῇ καταμιγνὺς αἴνους καὶ θεολογίας ποιεῖ δὴ οὗτος ἐπὶ τοσούτῳ θαύματι τῶν ἐπικειμένων ὁρατῶν ἐχθρῶν:

θεο(δώρου) ὠδῖνας θανάτου καὶ ᾅδου καλεῖ τοὺς θανατηφόρους κινδύνους καθάπερ γὰρ αἱ ὠδῖνες παρ᾽ αὐτὸν γίνονται τὸν τόκον· οὕτως οἱ μέγιστοι κίνδυνοι τὸν θάνατον πελάζουσιν· χειμάρρους δὲ ἀνομίας τὰς ἀδοκήτους καὶ ἀθρόας τῶν ἐχθρῶν προσβολάς· καθάπερ γὰρ ὁ χειμάρρους τὰ μὲν ὕδατα συρροίας ἐπιτίθεται καὶ κεῖται φερομένου δεχόμενος ἐξαπιναίως προσβάλλει οὕτω καὶ σαοὺλ καὶ οἱ ἄλλοι πολέμιοι ταῖς ἐφόδοις ἐχθρῶν τὸ παγίδας δὲ θανάτου τὰς ἐνέδρας ἐκάλεσεν· ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἀλόγοις ἡ παγὶς τοῦτο τοῖς πολεμίοις μένοις ὁ λόγος· ἐκ τῆς ἀπάτης ἀνθρωπίας μηχανημάτων:

θεο(δώρου) τὸ δὲ προέφθασάν με τοιοῦτόν τι λέγειν βούλεται· τοσαῦται φησὶν καὶ τοιαῦται κατ᾽ ἐμοῦ τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλαὶ γεγόνασιν· ὡς προφθάσαι μου καὶ τὸν λογισμὸν καὶ μηδὲ καιρὸν ἐνδοῦναί μοι καὶ τὰς παρ᾽ ὅσοι καὶ προαφιέναι μηδ᾽ ἑτέρῳ τὴν φυγὴν τὴν ἐξ αὐτῶν πορίσασθαι:

ἁρμόσει δὲ ταῦτα καὶ τῷ σωτῆρι εἰς ὃν πολλοὶ κινοῦνται πρὸ τοῦ πάθους ἡ ψυχή μου τετάρακται καὶ περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου :

ἡσυχίου

τὴν παρακοὴν λέγει· αὕτη γὰρ ἡμῖν τὴν κατάρας ἐγέννησεν θάνατον χειμάρρους ἀνομίας τὰ τῶν ἰουδαίων ῥεύματα τὰ ἀντίπαλα καταικλύζει τὴν ψυχὴν ἀθρόον ἐπερχόμενα :

διδύμου

ἢ καὶ χείμαρροι ἀνομίας διὰ τὸ εἰς ἀνομίαν ἔρχεσθαι τοὺς μὴ γενναίως ὑφισταμένους τὰ πειρατήρια· καὶ μὴν ὠδῖνες θανάτου καὶ ᾅδου τὰ προσθανάτια ἁμαρτήματα· οὐκοῦν καὶ χειμάρρους ἀνομίας ἐρεῖς τὰ ῥεύματα τῆς κακίας καὶ θανάτου κακίας τὰ πρακτικὰ ἁμαρτίας :

ἀστερίου

λέγοι δ᾽ ἂν καὶ ὡς αἱ κυοφοροῦσαι μετὰ συνειλημμένων ἁμαρτίαι· οἱ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου· ἐὰν γάρ τις ἐν ἀνομίαις συλληφθῇ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ διαβόλου κρατεῖται ὡς ἔμβρυον· ἐὰν οὖν μεταμεληθῇ ζῶν ἀπὸ τῆς κοιλίας τοῦ διαβόλου ὡς ὁ ἰωνᾶς ἀπὸ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους ἐξέρχεται· εἰ δὲ μή γε νεκρὸς καὶ ὑπὸ θανάτου ἐξέρχεται· ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ δαβὶδ ἐν ἁμαρτίαις συνελήφθη τῇ ἐν μοιχείᾳ καὶ τῷ φόνῳ μεταμεληθεὶς δέ· καὶ τοὺς δεσμοὺς τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ διέρρηξεν ὁ θεὸς ὡς λέγειν· σὺ διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου ὁμολογῶν τὰς ὀλεθρίας ὠδῖνας φησὶ περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου. ἀλλ᾽ οὐ κατέσχον με· χείμαρροι δὲ ἀνομίας οἱ λογισμοὶ τῆς ἐπιθυμίας αἱ ἀρχαὶ τῶν κακῶν· ἐν οἷς ἡ ψυχὴ ὡς ἐπὶ πέτραν τὸν φόβον τοῦ θεοῦ τεθεμελίωται· οἱ χείμαρροι τῆς ἀνομίας ταύτην ἐκταράττουσιν· οὐ μὴν καταστρέφουσιν :

ὑπὸ τοσούτων μέντοι πολιορκούμενος συμφορῶν· πάσης ἀνθρωπίνης καταφρονήσας ἐπικουρίας· τὴν θείαν ἐπεκαλεσάμην
βοήθειαν καὶ τῆς ἐλπίδος οὐκ ἐξέπεσε· παραυτίκα γὰρ μου τὰς ἱκετείας ἐδέξατο· ναὸν μὲν ἐνταῦθα οὐ τὸν χειροποίητον λέγει οὐδὲ
ᾠκοδόμητο τηνικαῦτα· ὁ Σολομὼν γὰρ αὐτὸν ἐδείματο καὶ μετὰ ταῦτα· ἀλλὰ τὸν οὐρανὸν προσηγόρευσεν οὕτως: Εὐσεβίου
εἰς τῶν προειρημένων ταρασσόμενος ἐπὶ τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας κατέφυγεν· ἀλλ' ἀπετεύξατο φησὶν οὐδὲ ἡμάρτανεν· ἦν γὰρ ἐπίσης
οὐ καταισχυνεῖ· ἤκουσε γάρ φησιν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου· ναὸν δὲ λέγει τὴν ἐπουράνιον πόλιν· οὕτω γὰρ ὁ αἰσθητὸς κατεσκευ-
άσθη κατὰ τὸν ὑπάρχοντα ἐκεῖ: Διδύμου σύμφωνα δὲ ταῦτα τῷ ἡμῖν μὲν εἷς θεὸς ὁ πατὴρ καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς [illegible] καὶ τοῦ
αὐτοῦ ἀμφότερα λέγεσθαι· πατρὸς καὶ υἱοῦ θεοῦ καὶ κυρίου ὄντος διὰ τὸ ταυτὸν τῆς θεότητος καὶ κυριότητος· εἰσακουσθεὶς δὲ [illegible]
λιν εἰσελεύσεσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν ἰδίαν κραυγὴν ἢ ὅτι ἠθέλησε τοῦ θεοῦ ἐπινεύσαντος καὶ θαρρεῖ περὶ τῆς εἰσακοῆς:
ὡρ προδήλως δεικνῦσι τοῦ κυρίου τὴν κατάβασιν· διὰ τὰ προειρημένα τὸ σχῆμα αὐτὸν καὶ τὰς ὠδῖνας τοῦ ᾅδου· ἐξ οὗ δὲ καταβάντος κατὰ
τὸν Ἀκύλαν ἐκινήθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ· πᾶσα γὰρ ἀκοὴ ἐθνικὴ καὶ [illegible] ἐπληροῦτο τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης· γῆν γὰρ εἶπε τοὺς
ἐπὶ γῆς· ὀρέων δὲ τῶν ἀντικειμένων δυνάμεων· αἳ τῇ πλάνῃ τῶν εἰδώλων τοὺς ἀνθρώπους ἐπέβαινον· τῇ δὲ τοῦ θεοῦ καταστρεφόμεναι
γνώσει· τὰ θεμέλια καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς διαλογισμοὶ αἰσθανόμεναι τῆς τοῦ κυρίου δυνάμεως· ἐταράχθησαν ἀχθόμεναι ὡς ὀργισθέντος
τοῦ θεοῦ ἀνέβη καπνὸς καθάπερ [illegible] μένων· καὶ τοῦ πυρὸς [illegible] κατεφλέγοντο· πυρώδους
τὸ κατ' [illegible] τὸ ἴδιον πυρί· καθὸ πῦρ καταναλίσκον εἴρηται θεὸς παρὰ τῷ Μωϋσῇ· καὶ ἐν ψαλμοῖς· πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπο-
ρεύσεται· καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ πάλιν ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει· ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώ-
πιον αὐτοῦ καυθήσεται καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα· διὸ καὶ ἔφασκεν ὁ σωτὴρ πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ τί θέλω
εἰ ἤδη ἀνήφθη· ταῦτα ἐποίησε κλίνας καὶ καταβάς· συγχέαμενος οὐρανόν· ἀλλὰ πάντας ὅσοι ποτέ εἰσι τοῦ κλῖναι δηλοῦντος
τὴν ταπείνωσιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ τὴν κένωσιν τῆς θεότητος· τῆς δὲ οἰκονομίας αὐτοῦ τὸ ἀπλωθὲς καὶ ἀπόκρυφον
τὸ γνόφος καὶ τῆς ὁμίχλης δηλοῖ· εἶτα ἐπὶ τοῦ χερουβὶμ ἀνεβλήθη καὶ τοι[illegible] αὐτὸ καταβὰς ὁ [illegible] ἀναβαίνων

ὡρ

Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα:

Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ:

Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός:

Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλογιεῖ:

Ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ:

ται· αἱ θεῖαι [illegible] δυνάμεις [illegible] περὶ αὐτὸν ἐδορυφόρουν αὐτοῦ τὴν
ἄνοδον ἐπιλέγουσαι ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι
αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· ἀλληγορεῖν [illegible]
[illegible] ταῖς πράξεσι κεῖται· τῶν ἀπὸ τοῦ λαοῦ [illegible] αὐτῶν ἐπελήφθη.
καὶ [illegible] ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν: θεοδώρου
Ἕτερος εἶπεν ταῦτα πάντα τεθεικὼς οὐχ ὡς πάντως οὕτω γενομένων· ἀλλ' ὡς οὕτω
[illegible] ἀποτρέπων· ὁμοίως [illegible] ὁ θεὸς καὶ [illegible]
[illegible] καὶ σεισμοῖς καὶ [illegible]
[illegible] ὄρος πυρὶ καπνιζόμενον ἐδείχθη· [illegible] κατάβασιν [illegible]
[illegible] τῆς θείας ἐπιφανείας φύσεως· πανταχοῦ γὰρ ὁ θεὸς ποιεῖται
[illegible] διαφόρους οἰκονομίας· ποτὲ μὲν γὰρ προσήνει [illegible] ἐπιφαίνεσθαι
[illegible] ποτὲ δὲ [illegible] φόβον· ἐνεργεῖ δὲ καὶ διαφόρως [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τὴν ἰδίαν ἐπιφάνειαν [illegible]
[illegible] καὶ ὁ γνόφος τὸ ἀόρατον· [illegible] καὶ [illegible] τῆς [illegible]
[illegible]: Διδύμου Ἕτερος εἶπεν τὰ ὄρη ταῦτα [illegible]
[illegible] τὴν ὡς οἰκονομίαν [illegible] ἔχοντες [illegible]
ὁ Παῦλος ἔχων [illegible]· τούτων ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ τὸ [illegible]
[illegible] περὶ οὗ φησιν [illegible]
[illegible] καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ.
τῆς [illegible] ἀναλογίαν ἔχουσα τῆς [illegible]
[illegible] ἐπὶ τῷ Χριστῷ θεμελίου [illegible] ξύλα χόρτον καλάμην·
[illegible] πράξεις καὶ γνῶμαι· οἱ δὲ ἄνθρακες [illegible]
τὰς κολάσεις σημαίνουσιν ὡς [illegible] ἐχθρὸς [illegible] αὐτόν·
[illegible] αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ὑπὸ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ [illegible] ἄνθρακες πυρὸς καὶ
καταναλίσκουσιν αὐτούς· οὗτοι [illegible] τοὺς [illegible]
τοῦ θεοῦ λόγους καθαίροντας τοὺς τῆς ψυχῆς λογισμούς· καὶ δῆλον [illegible] Ἠσαΐου φήσαντος· καὶ ἀπεστάλη ἐν τῶν σεραφεὶμ καὶ ἐν χειρὶ
εἶχεν ἄνθρακα ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου· πυροῖ τοίνυν [illegible] τοὺς λογισμοὺς τῆς [illegible] ψυχῆς ἁμαρ-
τωλοὺς δὲ καθαίρει τὰς πράξεις αὐτῶν καταφλέγων· τὸ δὲ [illegible] καταφλέξει τὸ [illegible]
[illegible] ἀκόλουθος οἰκονομίας· καὶ [illegible] μορφὴ θεοῦ ὑπάρχων· μορφὴν δούλου λαβεῖν· τὸ δὲ [illegible]
λαμβάνων· [illegible] διὰ τοῦ [illegible] γὰρ καὶ Μωϋσῆς [illegible] τοιαύτη καὶ
[illegible] γνώσεως· τοῖς οὖν λογικοῖς τούτοις
ζῴοις. [illegible] τῆς ὀξύτατης [illegible]· ἄνθρωπους δὲ εἰ μὲν τοὺς αἰσθητοὺς λαμοῖς
τῷ λόγῳ τῆς προνοίας ἐπιμαίνει τούτων ὁ θεός· [illegible] λέγεται· [illegible] ἐκ θησαυρῶν αὐτῶν· εἰ δὲ τοὺς
[illegible] καὶ [illegible] ὅτι καὶ τούτων ταῖς [illegible] ὁ θεὸς [illegible]
[illegible] πανταχοῦ· [illegible]· καὶ ἀνθρώπους δὲ διδασκαλίας· περὶ [illegible] ὁ ἀπόστολος·
[illegible] διδασκαλίας [illegible] πρὸς [illegible]· τῶν δὲ τοιούτων [illegible]
ταῖς ψυχαῖς [illegible] τῆς δὲ [illegible] ὁ θεὸς [illegible] διδασκαλίας [illegible]: θεοδώρου
ἐπειδὴ γὰρ πῦρ [illegible] καλεῖ τοῦ θεοῦ τὸ τιμωρητικὸν [illegible] τοῦτο σχηματίζει [illegible] πυρὸς προτρέχοντος καὶ προδεικνύω-
τος αὐτοῦ τοῦ θεοῦ τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὀργήν [illegible] αὐτοῦ προπορεύεσθαι· τῇ αὐτῇ [illegible] καὶ ταῦτα καὶ
χρώμενος [illegible] πυρὸς δειχθέντος πρὸ τοῦ θεοῦ καὶ σημαίνοντος τὴν ὀργὴν αὐτοῦ τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν· ἀκόλουθον
[illegible] ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ· ἐπειδὴ καπνὸς ἀεὶ προτρέχων σημαίνει τοῦ πυρὸς
τὴν [illegible] τοῦ καπνοῦ ἀκολούθως ἐπήγαγεν: θεοδ(ώρου) ἀντιοχ(είας) [illegible] τοῦ θεοῦ ἀκούσαντος καὶ [illegible]
[illegible] ὀργὴν [illegible] ἐσαλεύετο γῆ [illegible] καπνὸς τῆς ὀργῆς αὐτοῦ [illegible]
πῦρ [illegible] ὀργιζόμενος ἐδείχθη διὰ τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας· [illegible] καὶ τῆς τιμωρίας τῆς
ἐπιτάσει [illegible] τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς οἰκείας χρησάμενος [illegible] ἐπήγαγεν: θεοδ(ώρου) ἀντιοχ(είας) πυρὸς γὰρ ἐπὶ πολὺ γε-
νομένου ἄνθρακας ἐπὶ πολὺ γενέσθαι [illegible] ὅτι [illegible] καὶ [illegible]
ἐχθρῶν [illegible] ἀπ' αὐτοῦ κατὰ [illegible] πραγμάτων ἢ ὀργὴ [illegible] τιμωρίας
τοὺς πολεμίους· προϊόντος δὲ καὶ σφοδρότερον αὐτοὺς κολάζοντος [illegible] αὐτοὺς ἀφανίζοντος [illegible]
ἄνθρακες [illegible] τοὺς ἄνθρακας ἐπειδὰν τὸ πῦρ ἐπὶ πλεῖον γινόμενον τὰς ὑποκειμένας ὕλας καταφλέξῃ τῶν ξύλων:
ἄνθρακες ὁ [illegible] χορός· τοῦτο γὰρ τοῦ πυρὸς [illegible] γλώσσας ἐπὶ τῶν [illegible]
δεξάμεναι ἄνθρακες [illegible] καθαρίζοντες [illegible] τοῖς [illegible] μαθηταῖς:–

καὶ ὅικλιμβγοώῶοὺσ καὶ καὶ κατὰ βύλη
καὶ γγόφοσ ὑπὸ τοὺσ πόδασ αὐτοῦ:

Κ καὶ ἐὰν βύλη ἐπὶ χθρου υἱμ καὶ ἐὰν φα
σθῆ ἐὰν φασθῆ ἐπὶ πβρύγων αἱμόω:

Κ καὶ ὅθ θσοσικότοσ ἀποικρυφὴν αὐ
τοῦ κύκλω αὐτοῦ λισὶ κλὼ ἐπ αὐτὸ
σικοτειμὸν ὕδωρ βμμβιβρόλαισ
ἀβρόων:

Α πὸ τὴν ἡλαυγὴν ὁσονοῦν πρὸσ βρᾶ πλίον
αὐτοῦ αἱμβιβρόλαι δὶς ἡλ βοῦ.

καὶ ὅτι ἐὰν ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸ

ταῦτα καὶ ἐφ' ἡμῶν πολλάκις ἐγένετο. καὶ γοῦν ὁ ἀρχὸς τοὺς πρὸς ἄρκτον τοῦ ἀρμαροῦντος ἐπὶ θάλατταν ἡμῖν χαλαζῆ καὶ πυρὶ κατέφλεξε καὶ πόρρω τοῦ ἀρμαροῦντος ἐπὶ θάλατταν ἐλθεῖν ἡμᾶς οὐκ ἐπέτρεψε·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΔΙΔΥΜ

ὅτι γὰρ ἀμβλέβρια ἦν καὶ ἀήμυοσσα τὰ παῖδα διὰ τὸ αἰκάστα λῆμα ἦν· ἀλοιῶδ ὠνα τὸν θυμὸν αὐτὰν ἔχοντα μὴ δυσαρβεστῆσθαι τὶν προ-
μοίαν τὸ πατρὶ γίνεσθαι κρίσιν διακεῖσθαι· θῦδ ἤλοι γὰρ καὶ τοὺς ὁμαδὶ καὶ ὁμβίναι τὸ κρίμα τὰ δικαραμμένα γὰρ τὶ προσβλήκει
σήμαινε· ὃν δὲ κεν γὰρ τοῦτο φλοιὸν βλέλιόσαι κρίμα δικαραμμένον·
ἀμαχορεῦσι γὰρ τὸν μὴ τὸ βρίβχομένον αὐτὸν· διλλοῖδ ἐαῦ δικαίως σὺν θυμοφθίμενον· ὃ τὸ δαΐκτησι παῖδα δύραίομ καὶ τὰ βλέ-
προγὰρ τοῦτο ἂν βίβλη καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα αὐ παραβλήσις· ἔστι δὲ δὲ σὺν ὁμαχεῖ τοῦτοις τὰ κρίματα· μόβι τὸν ὀβλη-
τασμένους· τοὺς θυλόγους· οὐκέτι γὰρ αὐτοὺς ὀλάγχθέντας ἀφαιρεῖσθαι κβικρίμβασ ῥὴ θέντας· διὸ καὶ οἱ λογισμοὶ τὸν
δικαίων κρίματα καρδίας δικαστὴν αἰκρίνβιαν θοικότες· θεοδωρήτου
Ὁ γὰρ πλάσας δεδίσφλοι τὸ τὸν οἰκεῖον καστορθώματος καταλόγου γυμνῶσαι πᾶσιν ὑπροφλῶτης ἐθέλησεν· ἀλλ ἵνα σωφθῶσι
πᾶσι τὸ τῆς θείας ἀπολαῦσαι προμοίας·
καὶ ἁμάρτοσσε βρεβῆναι μέλλοντα πίσιν ἁμαρτήσῃ· ὁ πολὺν καὶ δικαίλλαξε βρίνημαρ τήσας τὸν διαμαρτάθαν τοῦ προφλῶτου· ἀπογνόντα
γὰρ μεγίθη μαντοῦ σρίαν ἐβλαστηκέναι· ἀλλ αἰκαὶ πολλοῖς ἁμαρτιάλοσσαν ἄρβεσι μέλλοσσι τὴν ἁμαρτίας· ῥυόμενόσμε καστὰ τὸν αὐτοῦ πάρουσίαν·
καὶ καστὰ τὸν καιρὸν δεξιὸν δικαιοκρισίας αὐτοῦ· μὴ μνησθεὶς τὸν τολμηθέντων μοι βρίμεραν ταλαιπωρίασμον πράξισ ἁμπ
αθημόσι τὸν πολυμεγάλημα τίμου· καὶ μὴ κόβαν βυρήσει· καὶ μεγάλη θέδεμε καστὰ τὸν πάρον τὰ μόν λιδήκη· καὶ τὸν ῥύτορα μὴ
ἀποπολυθεῖσ τὴν ὄμβλον καθαρὸν τὸ τὸ τὰς ἁμοιβάς· διὸ θαρρῶν πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν βαγάθιλόγων· διαδόξαν γὰρ τισὶ τῆς ὁμοίας πάθος ἔχον· τὸ ἁμάρτημα οὐκ ἔχει τοῦτο μεῖζον· ὁ ποῖοι τυγχάνουσι μὴ οἱ διαπᾶν τὸ ἀγαθὸν ὄργανον
μβίοι· αὐτὴν γὰρ λὶ προσθῦναι τοῖς σὰμὸν μοῦ φυλακτῆβι· οὐ τὶς χωρισθῆσ
τὸν κρίμα αὐτὶ καλύβαι μαμὴν τὸν·
καὶ τὶς λὶ ἁμοιμία αὐτὸν καὶ καστορθώσαν τὸς· τὰ προβίρλημβένα· λὶ διαμοίας
τοίμων τοῦ ἀμοῦ ἔστι τὰ προσηλοῦν ἀγίκειν τὰ ἔστι μεγάλως δικαμβόλινος·
καὶ τὸ βλίκτικὸν αὐτὴν διαπαμτὸς· προσλήκειν φυλακτῆσθαι· ταχὰ
δὲ· καὶ τὸ λάβρμβνον βυλίμμν τὴν σαρκὸς φρόνλμα· ἔχθρα σον προσθῦ·
καὶ τὸ βρόμα αὐτοῦ μὴ ὑπὸ τὰ γόμβνον· ἁμοιμία τοῦ ἀῦ ἔστι βαλῆσ
φυλακτῆβαι τὶ σὺν τὰ παραγκίνεσ τοῦ σώματος θαμαστόν·
δικαιοσώνων ἔστι αὐτὸν καὶ λίτὴν δίκ τὶ πάθος ἰσχύν· δικαιοσώνη γὰρ θῦ πρὸ
φαυέρωται βίαμ τὰς τοὺς σὺν πάθυομτας· τοῖς γὰρ πάθυουσι νόρ θῶς
λὶ πίστις δικαιοσώνη λογίζβαι· συζύγως δὲ· καθαριότητα χειρῶν
ἔρεισ τὰ λαμπρὸς καὶ ἁμολώτως ἔστι ἔργου μβαν τὴν πάθος ἔργα
σὰν χωρισθῆναι πίστις μὴ εἰς ραβάτην· ἰούδαϊκὸν
ἔστι κόπως καστὴν ἰσχίασας ἁσὰμ δὲ τὴν σὴν σὸ ἔστι ἔργασίας φησὶν· ἔστι δὲ νῦν πρὸ
καιος σὰν· οἶδα σμεγὰ ὅσιον ὄσιον εἶναι θέγὰρ λίμων ἔβρασσομβίνας· τὴν
ἁμαρτίαν· καὶ πάντα βλὶ διατροφλῶν ὑπομβίνας· οἶδα ὅτι καὶ σὺ αὐτὸς
ὁμᾶς· κρινεῖς τὴν ἔμὴν ἁμαρτίαν καταλλήλων ἔστω λύγασ· τὸ θεῖον κρί
μα· ἔστι δὲ δὲ· θέρύλαξα τὰς ὁδοὺς σου τούτου χάριν· ὁ μεγάλοσιος
οὐμβρος καὶ μεγάλ ἄρθρου ἄρθρου μβρος· οὐ καστὰ τὸν θέ καιρὸν τὴν
γεγρημμένων μοι διατροφλῶν λίρμοσσο· καταβλέπων μετὰ ταῦτα ζώων
καὶ τὸν θρῦ δικαιοσώνη μου νμίον· τὴν ἁμοιολώνμοι παρόζει σὺν τὸ θῶ
δικαμήρισο· θεοδωρήτου
πρὸ τὰς γὰρ ὁμᾶς γὰρ τὸν ἀμαρτιόν τὴν ἔστι τὰς ἁμτιδόσεισ ὀφλέσο τὰ· καὶ
τὸν μεγάλ ἄρθους ἁμείνλοσίου ἀβούντας καὶ καθαροὺς σὰμαρτίας καὶ τὸ
λείους· τοῖς δὲ βλὶ ὠνὴν ἁμαρτίαν μὰ δίζουσι καταλλήλου παρασκευάζβι
θυρεῖν τὴν ὁδοῦ τὸ τέλος· ἀκύλα
ὅτι ρὴ ται δὲ πρόσβλ μεγαυολλῆσ παροσσόσου γλβγὴ μβνησ· οὐ γὰρ ἄλλων γὰρ
ἁμόγτι τὸ ὅτι σὺν λαὸν τα πειρομοσόσεισ· καὶ τὸ ἑαυτῶ λί καὶ προσ-
άλλον ἁμὸν δίρηται τὸ τὸν ὅσιοισ σωλλαστρίωμ τὰν ἀρβλὼν δίκει
μον μιμεῖσθαι· τὸν δὲ· σωόμτας φαύλοισ διαπροφλῶν ὑσομβνειν· καὶ
ταχὰρ τὴν παροιμίαν ὅσυμπορευόμβνος σοφοῖσ σοφὸσ εἶναι· ὁ δὲ· οὐμπο
ρευόμβνος ἁβρόσι γίνεσθῆναι· ὅσιοσ ταῖδ· θσ χορίζων ὁμοίωσι τὴν σοι
ὁ τὴν τα· ὁσαμ τὸν λειωθῆτε καὶ καστὰ τὴν δίκ τὴν ἁρμόζουσαν βασανιστὴν
δίσαχλ· καὶ ταχὰ ὁμοίωσ· οὐ κβῆλθδ· διαπρόβλ· ἀλλὰ διαπρόβλ· τὸν ἔστι καὶ
τὴν γὰρ πρὸ ταῖβ αὐλαν πορείαν κωλύων ὁ θσ· διαπρόβλ τὸν ἔστι καὶ
καὶ πρόχομτα φράσσων τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θυσικόλαπιν καὶ τὰσ πρίμουσ
τοὺ ἡλίαν καὶ τιμόθεον μετὰ τοῦ παύλου· καὶ οἷσ τισθθλιόσωσιν αἰωνίαν σωλλαστρίβαι· καὶ ὁ ἁρμιλαὸσ σὰν ὁμοιόσει τὴν πρὸ
αὐτὸν τὸν ἔστι καὶ διαπρόβλ τὸν ἔστι καὶ ἔστω δὲ μεγάλ ἀλλὰ τὸν τὸν ἔστι
τοὺ ἡλίαν καὶ τιμόθεον μετὰ τοῦ παύλου· καὶ οἷσ τισθθλιόσωσιν αἰωνίαν σωλλαστρίβαι· καὶ ὁ ἁρμιλαὸσ σὰν ὁμοιόσει τὴν πρὸ
τοὺ τοῦ χορὸν ἁμαπόβλπει τὸν ἁπόσ τόλων·
τοὺτο θέ φησὶ σφαρισαίους καὶ γραμματέσ τίμει· ἀκύλα
τὴν ἁμοιαφλῆσιν τὴν ὁμοιόδιασκθλάσεισ·
ὁ μὲν σὺν λάβαι λύχνοσ ὅτι μαι τυχλὸσ· ὡσαὐλὶ φῶτοσ δικτικόσ· φῶσ γὰρ αὐτὸσ καστουσίαν οὐκίτιν· σκότοσ δὲ ἑαυτῆσ τὸ τὸθυμικόν·
καὶ ἔστι θυμικὸν· αὐλὶ φῶτιζθαι ὑπὸ τοῦ μὲν δέχομένου τὰσθέσεισ ἁπλᾶσ· ἔστι ἡμῖν δὲ· παρὰ τοῦ μὲν δέχομένου τὸν ὑγχάνομτα δικτικὸν καὶ
ὁμῖν αὐτοῖσ ἔστι πίομτα σκότοσ· τοὺτο δὲ φησὶν ὁ φησὶν ῥὴ· διὸ ὧν τὸ θυσκότοσ ἔστιν ὁ φῶτιζόμβνοσ· ἀκύλα
τὸν μὲν ἁγαθοὺσ ἁμείνλησίου ἀβούντας καὶ καθαροὺσ ἁμαρτίασ καὶ τὸ
λείουσ· τοὺσ δὲ βλὶ ὠνὴν ἁμαρτίαν μὰ δίζουσι καταλλήλου παρασκευάζβι
θυρεῖν τὴν ὁδοῦ τὸ τέλος·
ὅτι ρὴ ται δὲ πρόσβλ μεγαυολλῆσ παροσσόσου γλβγὴ μβνησ· οὐ γὰρ ἄλλων γὰρ
ἁμόγτι τὸ ὅτι σὺν λαὸν τα πειρομοσόσεισ· καὶ τὸ ἑαυτῶ λί καὶ προσ-
ἄλλον ἁμὸν δίρηται τὸ τὸν ὅσιοισ σωλλαστρίωμ τὰν ἀρβλὼν δίκει
μον μιμεῖσθαι· τὸν δὲ· σωόμτας φαύλοισ διαπροφλῶν ὑσομβνειν· καὶ
ταχὰρ τὴν παροιμίαν ὅσυμπορευόμβνος σοφοῖσ σοφὸσ εἶναι· ὁ δὲ· οὐμπο
ρευόμβνος ἁβρόσι γίνεσθῆναι· ὅσιοσ ταῖδ· θσ χορίζων ὁμοίωσι τὴν σοι
ὁ τὴν τα· ὁσαμ τὸν λειωθῆτε καὶ καστὰ τὴν δίκ τὴν ἁρμόζουσαν βασανιστὴν
δίσαχλ· καὶ ταχὰ ὁμοίωσ· οὐ κβῆλθδ· διαπρόβλ· ἀλλὰ διαπρόβλ· τὸν ἔστι καὶ
τὴν γὰρ πρὸ ταῖβ αὐλαν πορείαν κωλύων ὁ θσ· διαπρόβλ τὸν ἔστι καὶ
καὶ πρόχομτα φράσσων τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θυσικόλαπιν καὶ τὰσ πρίμουσ

Ὅτι τὰ ἁμάρτα τὰ κρίματα τοῦ αὐτοῦ θυσὸν τὶ
ὁμοίμου καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ αὐτοῦ
οὐκ ἐποίησα ἀπὸ θμοῦ·
Καὶ ἴσομαι ἁμόμοσσμβ αὐτοῦ καὶ φυ
λάξομαι ἀπὸ τὴν ἁμομίασμου·
Καὶ ἀπέστρεψε μοι κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσώνην μου καὶ κατὰ τὴν
καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐν θ
μόπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·
Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ καὶ μετὰ ἀν
δρὸς ἀθῴου ἀθῷος ἔσῃ καὶ μετὰ
ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ
διαστρόφου διαστρέψεις·
Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ
ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπει
νώσεις·
Ὅτι σὺ φωτίσεις λύχνον μου κύριε ὁ
θσμου φωτίσει τὸ σκότοσ μου·

93

ὅτι γὰρ ἀμβλέβρια ἦν καὶ ἀήμυοσσα τὰ παῖδα διὰ τὸ αἰκάστα λῆμα ἦν· ἀλοιῶδ ὠνα τὸν θυμὸν αὐτὰν ἔχοντα μὴ δυσαρβεστῆσθαι τὶν προ-
μοίαν τὸ πατρὶ γίνεσθαι κρίσιν διακεῖσθαι· θῦδ ἤλοι γὰρ καὶ τοὺς ὁμαδὶ καὶ ὁμβίναι τὸ κρίμα τὰ δικαραμμένα γὰρ τὶ προσβλήκει
σήμαινε· ὃν δὲ κεν γὰρ τοῦτο φλοιὸν βλέλιόσαι κρίμα δικαραμμένον·
ἀμαχορεῦσι γὰρ τὸν μὴ τὸ βρίβχομένον αὐτὸν· διλλοῖδ ἐαῦ δικαίως σὺν θυμοφθίμενον· ὃ τὸ δαΐκτησι παῖδα δύραίομ καὶ τὰ βλέ-
προγὰρ τοῦτο ἂν βίβλη καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα αὐ παραβλήσις· ἔστι δὲ δὲ σὺν ὁμαχεῖ τοῦτοις τὰ κρίματα· μόβι τὸν ὀβλη-
τασμένους· τοὺς θυλόγους· οὐκέτι γὰρ αὐτοὺς ὀλάγχθέντας ἀφαιρεῖσθαι κβικρίμβασ ῥὴ θέντας· διὸ καὶ οἱ λογισμοὶ τὸν
δικαίων κρίματα καρδίας δικαστὴν αἰκρίνβιαν θοικότες· θεοδωρήτου
Ὁ γὰρ πλάσας δεδίσφλοι τὸ τὸν οἰκεῖον καστορθώματος καταλόγου γυμνῶσαι πᾶσιν ὑπροφλῶτης ἐθέλησεν· ἀλλ ἵνα σωφθῶσι
πᾶσι τὸ τῆς θείας ἀπολαῦσαι προμοίας·
καὶ ἁμάρτοσσε βρεβῆναι μέλλοντα πίσιν ἁμαρτήσῃ· ὁ πολὺν καὶ δικαίλλαξε βρίνημαρ τήσας τὸν διαμαρτάθαν τοῦ προφλῶτου· ἀπογνόντα
γὰρ μεγίθη μαντοῦ σρίαν ἐβλαστηκέναι· ἀλλ αἰκαὶ πολλοῖς ἁμαρτιάλοσσαν ἄρβεσι μέλλοσσι τὴν ἁμαρτίας· ῥυόμενόσμε καστὰ τὸν αὐτοῦ πάρουσίαν·
καὶ καστὰ τὸν καιρὸν δεξιὸν δικαιοκρισίας αὐτοῦ· μὴ μνησθεὶς τὸν τολμηθέντων μοι βρίμεραν ταλαιπωρίασμον πράξισ ἁμπ
αθημόσι τὸν πολυμεγάλημα τίμου· καὶ μὴ κόβαν βυρήσει· καὶ μεγάλη θέδεμε καστὰ τὸν πάρον τὰ μόν λιδήκη· καὶ τὸν ῥύτορα μὴ
ἀποπολυθεῖσ τὴν ὄμβλον καθαρὸν τὸ τὸ τὰς ἁμοιβάς· διὸ θαρρῶν πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν βαγάθιλόγων· διαδόξαν γὰρ τισὶ τῆς ὁμοίας πάθος ἔχον· τὸ ἁμάρτημα οὐκ ἔχει τοῦτο μεῖζον· ὁ ποῖοι τυγχάνουσι μὴ οἱ διαπᾶν τὸ ἀγαθὸν ὄργανον
μβίοι· αὐτὴν γὰρ λὶ προσθῦναι τοῖς σὰμὸν μοῦ φυλακτῆβι· οὐ τὶς χωρισθῆσ
τὸν κρίμα αὐτὶ καλύβαι μαμὴν τὸν·
καὶ τὶς λὶ ἁμοιμία αὐτὸν καὶ καστορθώσαν τὸς· τὰ προβίρλημβένα· λὶ διαμοίας
τοίμων τοῦ ἀμοῦ ἔστι τὰ προσηλοῦν ἀγίκειν τὰ ἔστι μεγάλως δικαμβόλινος·
καὶ τὸ βλίκτικὸν αὐτὴν διαπαμτὸς· προσλήκειν φυλακτῆσθαι· ταχὰ
δὲ· καὶ τὸ λάβρμβνον βυλίμμν τὴν σαρκὸς φρόνλμα· ἔχθρα σον προσθῦ·
καὶ τὸ βρόμα αὐτοῦ μὴ ὑπὸ τὰ γόμβνον· ἁμοιμία τοῦ ἀῦ ἔστι βαλῆσ
φυλακτῆβαι τὶ σὺν τὰ παραγκίνεσ τοῦ σώματος θαμαστόν·
δικαιοσώνων ἔστι αὐτὸν καὶ λίτὴν δίκ τὶ πάθος ἰσχύν· δικαιοσώνη γὰρ θῦ πρὸ
φαυέρωται βίαμ τὰς τοὺς σὺν πάθυομτας· τοῖς γὰρ πάθυουσι νόρ θῶς
λὶ πίστις δικαιοσώνη λογίζβαι· συζύγως δὲ· καθαριότητα χειρῶν
ἔρεισ τὰ λαμπρὸς καὶ ἁμολώτως ἔστι ἔργου μβαν τὴν πάθος ἔργα
σὰν χωρισθῆναι πίστις μὴ εἰς ραβάτην· ἰούδαϊκὸν
ἔστι κόπως καστὴν ἰσχίασας ἁσὰμ δὲ τὴν σὴν σὸ ἔστι ἔργασίας φησὶν· ἔστι δὲ νῦν πρὸ
καιος σὰν· οἶδα σμεγὰ ὅσιον ὄσιον εἶναι θέγὰρ λίμων ἔβρασσομβίνας· τὴν
ἁμαρτίαν· καὶ πάντα βλὶ διατροφλῶν ὑπομβίνας· οἶδα ὅτι καὶ σὺ αὐτὸς
ὁμᾶς· κρινεῖς τὴν ἔμὴν ἁμαρτίαν καταλλήλων ἔστω λύγασ· τὸ θεῖον κρί
μα· ἔστι δὲ δὲ· θέρύλαξα τὰς ὁδοὺς σου τούτου χάριν· ὁ μεγάλοσιος
οὐμβρος καὶ μεγάλ ἄρθρου ἄρθρου μβρος· οὐ καστὰ τὸν θέ καιρὸν τὴν
γεγρημμένων μοι διατροφλῶν λίρμοσσο· καταβλέπων μετὰ ταῦτα ζώων
καὶ τὸν θρῦ δικαιοσώνη μου νμίον· τὴν ἁμοιολώνμοι παρόζει σὺν τὸ θῶ
δικαμήρισο· θεοδωρήτου
πρὸ τὰς γὰρ ὁμᾶς γὰρ τὸν ἀμαρτιόν τὴν ἔστι τὰς ἁμτιδόσεισ ὀφλέσο τὰ· καὶ
τὸν μεγάλ ἄρθους ἁμείνλοσίου ἀβούντας καὶ καθαροὺς σὰμαρτίας καὶ τὸ
λείους· τοῖς δὲ βλὶ ὠνὴν ἁμαρτίαν μὰ δίζουσι καταλλήλου παρασκευάζβι
θυρεῖν τὴν ὁδοῦ τὸ τέλος·
ὅτι ρὴ ται δὲ πρόσβλ μεγαυολλῆσ παροσσόσου γλβγὴ μβνησ· οὐ γὰρ ἄλλων γὰρ
ἁμόγτι τὸ ὅτι σὺν λαὸν τα πειρομοσόσεισ· καὶ τὸ ἑαυτῶ λί καὶ προσ-
ἄλλον ἁμὸν δίρηται τὸ τὸν ὅσιοισ σωλλαστρίωμ τὰν ἀρβλὼν δίκει
μον μιμεῖσθαι· τὸν δὲ· σωόμτας φαύλοισ διαπροφλῶν ὑσομβνειν· καὶ
ταχὰρ τὴν παροιμίαν ὅσυμπορευόμβνος σοφοῖσ σοφὸσ εἶναι· ὁ δὲ· οὐμπο
ρευόμβνος ἁβρόσι γίνεσθῆναι· ὅσιοσ ταῖδ· θσ χορίζων ὁμοίωσι τὴν σοι
ὁ τὴν τα· ὁσαμ τὸν λειωθῆτε καὶ καστὰ τὴν δίκ τὴν ἁρμόζουσαν βασανιστὴν
δίσαχλ· καὶ ταχὰ ὁμοίωσ· οὐ κβῆλθδ· διαπρόβλ· ἀλλὰ διαπρόβλ· τὸν ἔστι καὶ
τὴν γὰρ πρὸ ταῖβ αὐλαν πορείαν κωλύων ὁ θσ· διαπρόβλ τὸν ἔστι καὶ
καὶ πρόχομτα φράσσων τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θυσικόλαπιν καὶ τὰσ πρίμουσ
τοὺ ἡλίαν καὶ τιμόθεον μετὰ τοῦ παύλου· καὶ οἷσ τισθθλιόσωσιν αἰωνίαν σωλλαστρίβαι· καὶ ὁ ἁρμιλαὸσ σὰν ὁμοιόσει τὴν πρὸ
αὐτὸν τὸν ἔστι καὶ διαπρόβλ τὸν ἔστι καὶ ἔστω δὲ μεγάλ ἀλλὰ τὸν τὸν ἔστι
τοὺ ἡλίαν καὶ τιμόθεον μετὰ τοῦ παύλου· καὶ οἷσ τισθθλιόσωσιν αἰωνίαν σωλλαστρίβαι· καὶ ὁ ἁρμιλαὸσ σὰν ὁμοιόσει τὴν πρὸ
τοὺ τοῦ χορὸν ἁμαπόβλπει τὸν ἁπόσ τόλων·
τοὺτο θέ φησὶ σφαρισαίους καὶ γραμματέσ τίμει· ἀκύλα
τὴν ἁμοιαφλῆσιν τὴν ὁμοιόδιασκθλάσεισ·
ὁ μὲν σὺν λάβαι λύχνοσ ὅτι μαι τυχλὸσ· ὡσαὐλὶ φῶτοσ δικτικόσ· φῶσ γὰρ αὐτὸσ καστουσίαν οὐκίτιν· σκότοσ δὲ ἑαυτῆσ τὸ τὸθυμικόν·
καὶ ἔστι θυμικὸν· αὐλὶ φῶτιζθαι ὑπὸ τοῦ μὲν δέχομένου τὰσθέσεισ ἁπλᾶσ· ἔστι ἡμῖν δὲ· παρὰ τοῦ μὲν δέχομένου τὸν ὑγχάνομτα δικτικὸν καὶ
ὁμῖν αὐτοῖσ ἔστι πίομτα σκότοσ· τοὺτο δὲ φησὶν ὁ φησὶν ῥὴ· διὸ ὧν τὸ θυσκότοσ ἔστιν ὁ φῶτιζόμβνοσ· ἀκύλα
τὸν μὲν ἁγαθοὺσ ἁμείνλησίου ἀβούντας καὶ καθαροὺσ ἁμαρτίασ καὶ τὸ
λείουσ· τοὺσ δὲ βλὶ ὠνὴν ἁμαρτίαν μὰ δίζουσι καταλλήλου παρασκευάζβι
θυρεῖν τὴν ὁδοῦ τὸ τέλος·
ὅτι ρὴ ται δὲ πρόσβλ μεγαυολλῆσ παροσσόσου γλβγὴ μβνησ· οὐ γὰρ ἄλλων γὰρ
ἁμόγτι τὸ ὅτι σὺν λαὸν τα πειρομοσόσεισ· καὶ τὸ ἑαυτῶ λί καὶ προσ-
ἄλλον ἁμὸν δίρηται τὸ τὸν ὅσιοισ σωλλαστρίωμ τὰν ἀρβλὼν δίκει
μον μιμεῖσθαι· τὸν δὲ· σωόμτας φαύλοισ διαπροφλῶν ὑσομβνειν· καὶ
ταχὰρ τὴν παροιμίαν ὅσυμπορευόμβνος σοφοῖσ σοφὸσ εἶναι· ὁ δὲ· οὐμπο
ρευόμβνος ἁβρόσι γίνεσθῆναι· ὅσιοσ ταῖδ· θσ χορίζων ὁμοίωσι τὴν σοι
ὁ τὴν τα· ὁσαμ τὸν λειωθῆτε καὶ καστὰ τὴν δίκ τὴν ἁρμόζουσαν βασανιστὴν
δίσαχλ· καὶ ταχὰ ὁμοίωσ· οὐ κβῆλθδ· διαπρόβλ· ἀλλὰ διαπρόβλ· τὸν ἔστι καὶ
τὴν γὰρ πρὸ ταῖβ αὐλαν πορείαν κωλύων ὁ θσ· διαπρόβλ τὸν ἔστι καὶ
καὶ πρόχομτα φράσσων τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θυσικόλαπιν καὶ τὰσ πρίμουσ

Ὅτι τὰ ἁμάρτα τὰ κρίματα τοῦ αὐτοῦ θυσὸν τὶ
ὁμοίμου καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ αὐτοῦ
οὐκ ἐποίησα ἀπὸ θμοῦ·
Καὶ ἴσομαι ἁμόμοσσμβ αὐτοῦ καὶ φυ
λάξομαι ἀπὸ τὴν ἁμομίασμου·
Καὶ ἀπέστρεψε μοι κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσώνην μου καὶ κατὰ τὴν
καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐν θ
μόπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·
Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ καὶ μετὰ ἀν
δρὸς ἀθῴου ἀθῷος ἔσῃ καὶ μετὰ
ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ
διαστρόφου διαστρέψεις·
Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ
ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπει
νώσεις·
Ὅτι σὺ φωτίσεις λύχνον μου κύριε ὁ
θσμου φωτίσει τὸ σκότοσ μου·

αὐτοῦ ἁμοικοδομῶν· ἀρχὴ γὰρ δυσεργόσιαν τοῖς κωλύεσθαι τῶν ἱκανῶν· καὶ ὅσων ὧν δὲ· ἁμφιρόσιοις ὅσιοῦται ὡσεβλίσαιδ μεγα
τοὺ ἡλίαν καὶ τιμόθεον μετὰ τοῦ παύλου· καὶ οἷσ τισθθλιόσωσιν αἰωνίαν σωλλαστρίβαι· καὶ ὁ ἁρμιλαὸσ σὰν ὁμοιόσει τὴν πρὸ
αὐτὸν τὸν ἔστι καὶ διαπρόβλ τὸν ἔστι καὶ ἔστω δὲ μεγάλ ἀλλὰ τὸν τὸν ἔστι
τοὺ ἡλίαν καὶ τιμόθεον μετὰ τοῦ παύλου· καὶ οἷσ τισθθλιόσωσιν αἰωνίαν σωλλαστρίβαι· καὶ ὁ ἁρμιλαὸσ σὰν ὁμοιόσει τὴν πρὸ
τοὺ τοῦ χορὸν ἁμαπόβλπει τὸν ἁπόσ τόλων·
τοὺτο θέ φησὶ σφαρισαίους καὶ γραμματέσ τίμει· ἀκύλα
τὴν ἁμοιαφλῆσιν τὴν ὁμοιόδιασκθλάσεισ·
ὁ μὲν σὺν λάβαι λύχνοσ ὅτι μαι τυχλὸσ· ὡσαὐλὶ φῶτοσ δικτικόσ· φῶσ γὰρ αὐτὸσ καστουσίαν οὐκίτιν· σκότοσ δὲ ἑαυτῆσ τὸ τὸθυμικόν·
καὶ ἔστι θυμικὸν· αὐλὶ φῶτιζθαι ὑπὸ τοῦ μὲν δέχομένου τὰσθέσεισ ἁπλᾶσ· ἔστι ἡμῖν δὲ· παρὰ τοῦ μὲν δέχομένου τὸν ὑγχάνομτα δικτικὸν καὶ
ὁμῖν αὐτοῖσ ἔστι πίομτα σκότοσ· τοὺτο δὲ φησὶν ὁ φησὶν ῥὴ· διὸ ὧν τὸ θυσκότοσ ἔστιν ὁ φῶτιζόμβνοσ· ἀκύλα
τὸν μὲν ἁγαθοὺσ ἁμείνλησίου ἀβούντας καὶ καθαροὺσ ἁμαρτίασ καὶ τὸ
λείουσ· τοὺσ δὲ βλὶ ὠνὴν ἁμαρτίαν μὰ δίζουσι καταλλήλου παρασκευάζβι
θυρεῖν τὴν ὁδοῦ τὸ τέλος·
ὅτι ρὴ ται δὲ πρόσβλ μεγαυολλῆσ παροσσόσου γλβγὴ μβνησ· οὐ γὰρ ἄλλων γὰρ
ἁμόγτι τὸ ὅτι σὺν λαὸν τα πειρομοσόσεισ· καὶ τὸ ἑαυτῶ λί καὶ προσ-
ἄλλον ἁμὸν δίρηται τὸ τὸν ὅσιοισ σωλλαστρίωμ τὰν ἀρβλὼν δίκει
μον μιμεῖσθαι· τὸν δὲ· σωόμτας φαύλοισ διαπροφλῶν ὑσομβνειν· καὶ
ταχὰρ τὴν παροιμίαν ὅσυμπορευόμβνος σοφοῖσ σοφὸσ εἶναι· ὁ δὲ· οὐμπο
ρευόμβνος ἁβρόσι γίνεσθῆναι· ὅσιοσ ταῖδ· θσ χορίζων ὁμοίωσι τὴν σοι
ὁ τὴν τα· ὁσαμ τὸν λειωθῆτε καὶ καστὰ τὴν δίκ τὴν ἁρμόζουσαν βασανιστὴν
δίσαχλ· καὶ ταχὰ ὁμοίωσ· οὐ κβῆλθδ· διαπρόβλ· ἀλλὰ διαπρόβλ· τὸν ἔστι καὶ
τὴν γὰρ πρὸ ταῖβ αὐλαν πορείαν κωλύων ὁ θσ· διαπρόβλ τὸν ἔστι καὶ
καὶ πρόχομτα φράσσων τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θυσικόλαπιν καὶ τὰσ πρίμουσ
τοὺ ἡλίαν καὶ τιμόθεον μετὰ τοῦ παύλου· καὶ οἷσ τισθθλιόσωσιν αἰωνίαν σωλλαστρίβαι· καὶ ὁ ἁρμιλαὸσ σὰν ὁμοιόσει τὴν πρὸ
τοὺ τοῦ χορὸν ἁμαπόβλπει τὸν ἁπόσ τόλων·
τοὺτο θέ φησὶ σφαρισαίους καὶ γραμματέσ τίμει· ἀκύλα
τὴν ἁμοιαφλῆσιν τὴν ὁμοιόδιασκθλάσεισ·
ὁ μὲν σὺν λάβαι λύχνοσ ὅτι μαι τυχλὸσ· ὡσαὐλὶ φῶτοσ δικτικόσ· φῶσ γὰρ αὐτὸσ καστουσίαν οὐκίτιν· σκότοσ δὲ ἑαυτῆσ τὸ τὸθυμικόν·
καὶ ἔστι θυμικὸν· αὐλὶ φῶτιζθαι ὑπὸ τοῦ μὲν δέχομένου τὰσθέσεισ ἁπλᾶσ· ἔστι ἡμῖν δὲ· παρὰ τοῦ μὲν δέχομένου τὸν ὑγχάνομτα δικτικὸν καὶ
ὁμῖν αὐτοῖσ ἔστι πίομτα σκότοσ· τοὺτο δὲ φησὶν ὁ φησὶν ῥὴ· διὸ ὧν τὸ θυσκότοσ ἔστιν ὁ φῶτιζόμβνοσ· ἀκύλα
τὸν μὲν ἁγαθοὺσ ἁμείνλησίου ἀβούντας καὶ καθαροὺσ ἁμαρτίασ καὶ τὸ
λείουσ· τοὺσ δὲ βλὶ ὠνὴν ἁμαρτίαν μὰ δίζουσι καταλλήλου παρασκευάζβι
θυρεῖν τὴν ὁδοῦ τὸ τέλος·
ὅτι ρὴ ται δὲ πρόσβλ μεγαυολλῆσ παροσσόσου γλβγὴ μβνησ· οὐ γὰρ ἄλλων γὰρ
ἁμόγτι τὸ ὅτι σὺν λαὸν τα πειρομοσόσεισ· καὶ τὸ ἑαυτῶ λί καὶ προσ-
ἄλλον ἁμὸν δίρηται τὸ τὸν ὅσιοισ σωλλαστρίωμ τὰν ἀρβλὼν δίκει
μον μιμεῖσθαι· τὸν δὲ· σωόμτας φαύλοισ διαπροφλῶν ὑσομβνειν· καὶ
ταχὰρ τὴν παροιμίαν ὅσυμπορευόμβνος σοφοῖσ σοφὸσ εἶναι· ὁ δὲ· οὐμπο
ρευόμβνος ἁβρόσι γίνεσθῆναι· ὅσιοσ ταῖδ· θσ χορίζων ὁμοίωσι τὴν σοι
ὁ τὴν τα· ὁσαμ τὸν λειωθῆτε καὶ καστὰ τὴν δίκ τὴν ἁρμόζουσαν βασανιστὴν
δίσαχλ· καὶ ταχὰ ὁμοίωσ· οὐ κβῆλθδ· διαπρόβλ· ἀλλὰ διαπρόβλ· τὸν ἔστι καὶ
τὴν γὰρ πρὸ ταῖβ αὐλαν πορείαν κωλύων ὁ θσ· διαπρόβλ τὸν ἔστι καὶ
καὶ πρόχομτα φράσσων τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θυσικόλαπιν καὶ τὰσ πρίμουσ

Ὅτι θύσω σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ παντὸς ῥαστηρίου καὶ εἰς τὸ θέλημά σου σώσει με ἡ δεξιά σου:

Ὅτι τίς θεὸς παρεκτὸς κυρίου καὶ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν:

Ὁ θεὸς ὁ περιζωσάμενός με δυνάμει καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου:

Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά μου ἱστῶν με:

ὁμοίως τὸ εἰρημένον. ἔσται ὁ θεὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ· οὕτως καθ' ὁμοίωσιν καὶ μεθ' ἡμῶν παίζει τοῖς παιδίοις· ἀμώμους γὰρ ὁδοὺς ἡμῖν ἐν τῇ ἀρετῇ ζητεῖ· ὁρᾷ γὰρ ὁλοτελῆ μὲν εἶναι τὰ ἐν ἡμῖν καὶ ἀκήλιδα καὶ ἀμόλυντα· ἐλαφρὸς γὰρ καὶ ἀκριβὴς καὶ ἀκαριαῖος τὸ ἐξαίρετον καὶ θεῖον· ἀμώμους δὲ

Διδασκαλομαχείραςμου δι' ἀπόλεμον καὶ
θου τὸ ξόμφαλκόν τοῦ συραχίου μάσμου:
Καὶ θλασον καὶ σμοι ὑποδραπετισμὸν σρίας ἐξ
ἱλιδόξιάσου αὐτοθλαύετόμου· καὶ ἱλιτω αι
δδίασου αὐρόρθωσόν μεθ' ἱαθλοσ καὶ
ἱλιτω αι δδίασου αὐτῆμεδιδάξει:
Ἐπωλάτωασ τὰ δια αιλήματά μου ὑποκά
τω μου καὶ οὐκ ἰσθένησα ταὶ ἰσχύμου:
Καταδιώξω τοὺσ ἐχθρούσμου καὶ κα
ταλήψομαι αὐτούσ καὶ οὐκ ἀποστραφήσ
ομαι ἕωσ ἂν ἐκλείπωσιν:
Ἐκθλίψω αὐτοὺσ καὶ οὐμὴ δύνωσι στῆναι
πεσοῦνται ὑπὸ τοὺσ πόδασμου:
Καὶ περιέζωσάσμε δύναμιν ἀπόλεμον
σωσπόδισασ παμτασ τοὺσ ἐπανισταμέ
μούσ ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου:
Καὶ τοὺσ ἐχθρούσμου ἔθλωκάσμοι μόρτο
καὶ τοὺσ μισοῦντάσμε ἐξολοθρεῦσω:

Διδασκαλομαχείρας μου δι' ἀπόλεμον καὶ θου τὸ ξόμφαλκόν τοῦ συραχίου μάσμου: ἐπὶ τοῦ ἀποστόλου λέγει· ὅτι ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ καλῷ ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν ἐστὶν ἡ νίκη· ἐπὶ δὲ τῶν πολεμούντων ἡ ἧττα· ἐπὶ δὲ τῶν ἀθλητῶν ἡ νίκη ἐστὶν ἡ τῶν ἀρετῶν κατόρθωσις· ἐπὶ δὲ τῶν πολεμούντων ἡ τῶν παθῶν ἐπικράτησις

Θεὸς κύριος καὶ οὐκ ἔστιν ὅσα ἐστὶν
πρόσωπόν μου καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν:
Καὶ ἀλεῖται ὡς αὐτοὺς ὡς βίχνος
κατὰ πρόσωπόν μου θλάσει αὐτοὺς ὡς
πλατεῖα ὁμαλὰ αὐτούς:
Ῥῦσαι με ὃ ἐν πλατείᾳ λαοῦ καὶ
ταπείνωσόν με εἰς εἰρήνην θλῖψιν:
Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνω δουλεύσει μοι
εἰσ ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι:
Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι καὶ
ἔκωφεν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν:

ἀθανασίου

ἐκ δὲ τῶν ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν ἡμῖν ἐνεργουμένων ἐστὶν ἡ ἐν ἡμῖν τοῦ θεοῦ βασιλεία καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ παρουσία ἣν καὶ ἐπαγγελλόμενος ὁ κύριος πρὸς τοὺς μαθητὰς ἔλεγεν· ἐὰν δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· καὶ ὁ ἀπόστολος δὲ οὕτως ἔγραφεν· ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ἐν τούτοις γὰρ ἡ τοῦ θεοῦ βασιλεία θεωρεῖται· ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἡ τοῦ υἱοῦ παρουσία· ἐπαγγελλόμενος γὰρ ὁ κύριος τὸν παράκλητον πέμψειν ἔλεγεν· ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἡ τοῦ υἱοῦ παρουσία, διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀπόστολος ἔγραφεν· ὁ θεὸς ἐξαπέστειλεν τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν κράζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ· ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ

ζ ἰωὴλ λέγει τῷ διὰ τοῦ σαλὴλ αἰνέσατε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἐπεβεβαιώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλλὰ καὶ ὁ ψαλμῳδὸς ἐν τῷ ρμζ' ψαλμῷ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκκαλεῖται πάντα τὰ ἔθνη καὶ πάντας τοὺς λαοὺς ἐπαινέσαι τὸν θεόν. ὅτι ἐβεβαιώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπόστολος τοῦτο ἐκμαθὼν ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῇ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΔΙΟΤΗΡΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΔΙΟΤΗΡΙΟΥ

ΙΗ

ΕΙΣΤΟΤΕΛΟΣΨΑΛΜΩΤΑΔΑΑ

ΔΙΟΤΗΡΙΟΥ

τοῦ ἡλίου ὄθθος τὸ σικλώωμα αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ὅσος συμφέρει ὅσος καὶ τὸ ἀπόμοιρον αὐτοῦ :

Ἀγαλλιάσθαι ὅσον γίγας δρομεῖν ὁδὸν ἀπὸ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ὄξοδος αὐτοῦ καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ὅσον ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θερμὴν αὐτοῦ :

Ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια :

Τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθεῖαι εὐφραίνουσαι καρδίαν ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς :

Ὁ φόβος κυρίου ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό :

ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύ καὶ γλυκέα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον :

καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσεται ἐν αὐτοῖς ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ μισθὸς πολύς :

ἁμαρτίας τίς συνήσει ; ἀπὸ τῶν κρυφαίων μου καθάρισόν με καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φείσαι τοῦ δούλου σου :

ἐὰν μὴ κυριεύσωσιν μου τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης :

καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου :

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἀναβαίνειν καὶ καταβαίνειν ἐν τῷ μεσουρανεῖν καὶ ἐν τῷ ἀνατέλλειν καὶ δύνειν ἐν τῷ ἐπιλείπειν καὶ ἐκλείπειν ἐν τῷ ἐκλάμπειν καὶ ἐκλάμπεσθαι ἐν τῷ ἐκλείπειν καὶ ἐκλείπεσθαι ἐν τῷ ἐπιλάμπειν καὶ ἐπιλάμπεσθαι ἐν τῷ ἐπιλείπειν καὶ ἐπιλείπεσθαι

μισθὸς γὰρ φυλακῆς ἐστιν αὐτῷ γίγνεσθαι· ἀλλ' ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν·
ὅπως γὰρ ὀφείλομεν ταύτην καρδίαν πλημμελοῦμεν ἀδίκως καλοῦσι παῦλος εἶδώσι καὶ τοιμὴ δὲν θαυτὸ σωτῆλώσι· ἀλλ' οὐ
κθητοῦτο φῆσι δὲν καὶ ὁμαὶ ἀφ' ὧν μνῶν ὀλίγα καὶ ὅσα ἀξιοῖ καθαρθῆναι ὡς μὴ δὲν αὐτὸ ἵκανὸς αὐτὰ σωῖδεῖν· οὐδὲ μὴ ἡγόμενος
δὲ ὅσι ἀμνῦπὸ τοῖς ἄλλοτρίοις ἄλλοις αἰφεῖσαι τοῖς μνῶν καθαρίζασ ἵνα τοῦτο μὴ γένηται καὶ πρόδηλα πρόσφορα καὶ ταῦτα οὐ
μαρτίαν· ἀλλοτρίαν δὲ φῆσι μὴ πράγματα τὴν ἄδικα τὸν ἡμᾶς ποιῆσαι· φείσαι δὲ τοῦ ἰδίου δούλου θῦ· ὅταν μὴ φείσαι τοῦ ἰδί
ου υἱοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ αὐτὸν παραδόντος· τὸ γὰρ αὐτοῦ φείσασθαι
παύτην ἄσωλιαν μὴ φείδομένου δὲ πρὸς ἡμᾶς οἰκτιρμὸς ὁ τηρᾷ
καὶ οὐ σαλαυλησίαι τὸ μὴ σωθῆναι παθεῖν:

θεοδωρήτου

πολλαχοῦ μὲν φῆσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν προσάμαρτίαν· ἀσθενείαν φυσικὴν
πολλὰ γὰρ ἁμαρτάνομεν ἀγνοοῦντες· καὶ τὴν πρᾶξιν φεύγομεν τοῦ λο
γισμοῦ· καὶ ὡς ἠθώωτο σοῦ λόμαι: εὐσεβίου

ὁ δὲ αἰνύλας τὸ ἀλλοτρίων ὑπὲρ ἡμῶν δέχθαι κύριον· ἐπεὶ γὰρ
τοῖς καταρθοῦσι τὸ πάθος ἐστὶ τὸ τοῦτο παραδέχεται χαίρομεμὲ
μνῆσθαι τοῦ τροπῆς θείας· καὶ διὰ τοῦ προφήτου παλιμβίκτραχήλι
ζόμεθα τρόπου· ὅπως οἱ ἀπροσκόλιτοι· ἵνα μὴ τυφωθεῖσι
εἰσκρίμα θῶμεν τοῦ διαβόλου· ἀρα καὶ ὅσα πρόδηλα καὶ
γὰρ ὀφείλομεν φυλάσσειν αὐτά· ἵνα δὲ εἰρυσθῶμεν τῆς ὑπὲρ
ἡμῶν εἰας αἰδίου ἁμαρτίας· οὐ σῆς μεγάλης καθαρισθῆσ ἀ
μεμνῆσθαι δέ φησιν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίας ἁμαυρωθεῖσαν τὴν ὑπὲρ
θαρισθῆσ μνῶν γὰρ ὅσα πάρρω:

διὰ δεύτερον

ἵνα γοῦν μεγάλων ἁμαρτίαν τῶν ἀποτελεσματικῶν καὶ ἀλη· ὧν
ὅταν μὴ κρυφίων μὴ καθυπέρθεσιν:

Ὁ μὲν γὰρ ἀνθρώπινος τρόπος ἐστὶ τοῦ δυναμένου· καὶ ταῦτα ῥᾳ
τα ἀλλὰ μὴ ἀφυλάκτως ἔχειν θέλοντος· ἐγὼ δὲ ἀμαρτίαν οὐκ ἔχω
τὸν μὴ καθαρὸν εἶναι τῶν ἁμαρτημάτων· καὶ ἵνα μὴ τοῦτο ἀκούσῃς
ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχθρῶν οἰκείων τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω
δικαστήριον ἁμαρτίας ἀλλὰ τοῦ ἀποστόλου· καὶ ἐν ἄλλοις· οὐδὲν
γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων
με κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε· ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος
ὃς καὶ φωτιεῖ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους· καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν
καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐν
ἄλλοις· ἐν ἐλαχίστῳ ἐστί μοι ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης
ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ'
οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ
καιροῦ τι κρίνετε· ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος· ὃς καὶ φωτιεῖ τὰ κρυπτὰ τοῦ
σκότους· καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος
γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐν ἄλλοις· ἐν ἐλαχίστῳ ἐστί μοι ἵνα
ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω·
οὐδὲν

διάγνωσις

ἄρον μὴ ὑπὲρ καλῶς σε τοῦ μέτρου:

λφοιδὴ πάντα τὰ προφῆτου τοῦ ἁγιωνύμου παραμυθίαν· ἢ ὃ ὑπαρχόμενη τῇ ψυχῇ λογισμὸν τὸ ἄγιον πνεῦμα· ὑπὲρ ἡσθῆναι τὸ θεῖον μεγάλως καὶ τοῦ μὴ καταπαλαιπῆναι ὅλως ὑπὸ λύπης· οὕτω γὰρ θεῶν ἐστὶν ἐπιεικῶς γίνεσθαι:

ρυσθήσεται θεὸς ὑπὲρ ἁγίων καὶ ὡς αὐτὸς προφήτης ἄρον θυσίαν πνεύματος:

μέσως δὲ αὐτὸν μὴ θυσίαν ὑμνῆσαι δὲ καὶ ὁλοκαυτώματα: θεοδωρήτου

ὑπὲρ ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἐστὶ φάναι μετὰ τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τοῦ παρὰ πολλοῖς θυσίαν τὸν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀπὸ αὐτοῦ προφήτου καὶ ὑμνῆσαι· καὶ δοῦναι παλιν ὑπὲρ ἁγίων· ὡς ἂν πολλοῖς θυσίας αὐτὸν ἔχει λαοῖς· διὸ συμμαχοῦσι θεοῖς καὶ αὐτὸν ἀφαιρεῖν σου πολίου ποιῆσαι: δεύτερον

ἄλλος δὲ φησὶ τὴν ὑπὲρ ταύτην ὑπὲρ τοῦ δαὶδ λοιπὸν προφῆται μέλλουσι μονομαχῆσαι πρὸς γολιάθ· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς φασὶν τὸν ὑπὲρ θεὸν ἡμῶν ὁμοιωθέντα ἀνθρώποις ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὸν δαὶδ ἀντὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ γολιάθ· ἐπαρασάμενος τοῦ δαὶδ ἐγὼ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐν ὑπὲρ τοῦ ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ ἡμῶ

καὶ τοῦτον τὸν ἅγιον. οἱ προδηλωθέντες αἱρετικοὶ ἔλεγον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γεγενῆσθαι καὶ κτίσμα καὶ ποίημα εἶναι τοῦ πατρὸς καὶ ἀλλοτριωτικὸν τῆς οὐσίας αὐτοῦ καὶ τρεπτὸν καὶ ἀλλοιωτὸν τὴν φύσιν καὶ ὅτε ἦν ὁ υἱὸς οὐκ ἦν ὁ πατήρ. καὶ ὅτι πρὸ τοῦ γεννηθῆναι οὐκ ἦν. καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων γέγονεν. ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλεγον ὅτι ἐστὶν ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ διακονικὸν καὶ ὑπηρετικὸν τοῦ υἱοῦ καὶ ὑποδεέστερον καὶ ἐλάττον τοῦ υἱοῦ. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐστιν. ἀλλὰ καὶ ζωὴ καὶ μαθητὴς καὶ ἁγιαστὴς καὶ δόξα καὶ μεγαλοπρέπειαν καὶ εὐφροσύνη καὶ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις καὶ ἀληθινὸν καὶ ἀληθῶς ὄντα λέγουσιν. καὶ ἀληθῶς ὄντος οὐ φασιν εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. διὸ καταμέμψεται τοὺς ἀντιλέγοντας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ. ὃ ἐστιν ἁμάρτημα οὐκ ἀφιέμενον οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. καὶ τοῦτο σημαίνει τὸ ὀλεθρον τὸ ἀσύμφορον καὶ ἀπώλειαν. διὸ καταμέμψεται τοὺς ἀντιλέγοντας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ. ὃ ἐστιν ἁμάρτημα οὐκ ἀφιέμενον οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

ὁ καταμέμψεται τοὺς ἀντιλέγοντας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ. ὃ ἐστιν ἁμάρτημα οὐκ ἀφιέμενον οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

ὁ καταμέμψεται τοὺς ἀντιλέγοντας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ. ὃ ἐστιν ἁμάρτημα οὐκ ἀφιέμενον οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

ὁ καταμέμψεται τοὺς ἀντιλέγοντας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ. ὃ ἐστιν ἁμάρτημα οὐκ ἀφιέμενον οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

ὁ καταμέμψεται τοὺς ἀντιλέγοντας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ. ὃ ἐστιν ἁμάρτημα οὐκ ἀφιέμενον οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

ὁ καταμέμψεται τοὺς ἀντιλέγοντας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ. ὃ ἐστιν ἁμάρτημα οὐκ ἀφιέμενον οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

ὁ καταμέμψεται τοὺς ἀντιλέγοντας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ. ὃ ἐστιν ἁμάρτημα οὐκ ἀφιέμενον οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

ΔΙΔΥΜ

ὃ ὃ ὃ

ὃ ὃ ὃ

ὃ ὃ ὃ

ὑ ὁμοίως τὸ θεῖον τῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῆς οὐσίας· ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ὑπάρχοντα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων θεωρούμενα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων νοούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖ· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται·

ὑ ὁμοίως τὸ θεῖον τῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῆς οὐσίας· ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ὑπάρχοντα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων θεωρούμενα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων νοούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖ· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται·

ὑ ὁμοίως τὸ θεῖον τῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῆς οὐσίας· ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ὑπάρχοντα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων θεωρούμενα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων νοούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖ· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται·

ὑ ὁμοίως τὸ θεῖον τῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῆς οὐσίας· ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ὑπάρχοντα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων θεωρούμενα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων νοούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖ· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται·

ὑ ὁμοίως τὸ θεῖον τῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῆς οὐσίας· ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ὑπάρχοντα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων θεωρούμενα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων νοούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖ· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται·

ὑ ὁμοίως τὸ θεῖον τῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῆς οὐσίας· ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ὑπάρχοντα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων θεωρούμενα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων νοούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖ· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται·

ὑ ὁμοίως τὸ θεῖον τῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῆς οὐσίας· ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ὑπάρχοντα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων θεωρούμενα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων νοούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖ· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται·

ὑ ὁμοίως τὸ θεῖον τῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῆς οὐσίας· ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ὑπάρχοντα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων θεωρούμενα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων νοούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖ· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται·

ὑ ὁμοίως τὸ θεῖον τῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῆς οὐσίας· ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ὑπάρχοντα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων θεωρούμενα· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων νοούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖ· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργούμενα· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται· ἃ καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο φύσεων ἐνεργεῖται·

κ αὐτὸν ποτὲ μὲν ἀμφοτέρωθεν· σημαίνει δὲ λιμήν· ὅτι οὐκ ἀμόρητος τῆς προσιχῆς οἰκαρποσ· φησὶν γάρ· οὐκ εἰς ἄμοιρον μοι τὸν
τρέπειν· οἱ δὲ σαυφάσσ· ὡς σὺν ἐπιφέρεσθαι μὲν ἄγω· ὅτι σὺν εἰ καὶ τὸ αὐτόσ· ὅτι γε καὶ κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἑκάστοις τοῖς ὅσοι θ· τὸν μοῖραν ἔχουσι·
ὅσα μοσ καὶ δὲ ξα αὐτοῖσ γίνη :
ὅμως θυμίαισ· αὗται γὰρ ἡμέραι καὶ μυρίαι τῶν πρίασθαι μοι ὡσ προσσθ· καὶ γὰρ ὅτι θυμοῦμαι τι κίμβλωσσ ἔσαρσιν· καὶ σωθ·
χομένων καὶ σοῖσ τὸ μὴ προσ αὐτὰ σι καρτερεῖν· λέγει δὲ ταῦτα σπρὶ ἡμῶν ὁμολογούμενοσ· ὅτι πσρ ὅσα σοὶ σὺν ἡ τῶν ὅμενα καρ
τέρα ισ κράζοντι θ· ἢ σὶ καὶ τέρα τῆσι μ γὰρ ἀμφασσι σόμενον τὸ οὐκ εἰκῆ φασὶ σὺν ἢ ὅτι κῆ φασὶ σὺν εἰμὶ δὲ λοι : ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ἢ κράζοντι δ· μοι μυρίσ τὸσ· οὐκ ἀμοίαν λογίζεται τῶν προσ ἀμυνομένων τοῖσ πσρ ι τάσι σι· μηδὲ γὰρ δοκεῖν κράζοντασ· λέγειν διδόναι :
ἢ ὅτι γε μασσι καὶ τίμοσ χαρίεντ μοι αἱ πσρ ι τάσι σ ἄγω· ἢ ὅτι δὲ λιμὴν ὁ σὺν ὁ μοσ οὐκ αἰκῆ σοασ· ἀμφὶ τὸ πσρ θ ἐν ἐπὶ πσρ θ μοῖσ καὶ σασ· πολλῶν δὲ ἂν
τοῖσ τοῖσ οἰκοῦσι μ ἀσ μικρὸν· καὶ ὅσοι οἰκοῦσι μ ὁμοίωσ τιμῆσ αι πσρ ὶ δόσ· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ἔσαι γὰρ σὺν πσρ ὸσ· πσρ ὸσ δὲ τι σ ἄλοσ φ· καὶ ἡ ἓν ὅτι μὲν ἀσπασμὸσ τὸ μὴ τοιοῦτο μὲν οὐ σὺν ὡσ αὐτοῖσ μὲν ἐχόμενοσ ἀραιρῆσι μὲν οὖν τοῦ ὦ :
πσρ ὸσ πσρ ὸσ τὰ σὺν ἐπὶ φ· καὶ ἡ ἓν ὅτι μὲν ἀσπασμὸσ τὸ μὴ τοιοῦτο μὲν οὐ σὺν ὡσ αὐτοῖσ μὲν ἐχόμενοσ ἀραιρῆσι μὲν οὖν τοῦ ὦ :
καὶ οἱ πσρ ὶ ἀρχὰ γὰρ ἔχομεν ὅτι μὲν τοῖσ κατὰ χρῖσι· τοὺσ πσρ ὶ τὰ ἀρχὰσ καὶ τοὺσ πσρ οφ ὴτασ φησὶν : ΑΡΙΣΤΟΝ
πσρ ὸσ ἑαυτοὺσ διὰ τοῖσ κατὰ χρῖσι· τοὺσ πσρ ὶ τὰ ἀρχὰσ καὶ τοὺσ πσρ οφ ὴτασ φησὶν :
ἢ καὶ οἱ πσρ ὶ ἀρχὰ γὰρ ἔχομεν ὅτι μὲν τοῖσ κατὰ χρῖσι· ἐπὶ σοὶ πσρ οσθ δοῖσ ἐπὶ μὴ πσρ οσθ δοῖσ ἐπὶ σὺν ἐπὶ λαμ ψ ιν· καὶ τῆσ ἐλ πσὶ
δοσ ἔχομεν· ῥυσθήνι σὺν ὑπὸ μονῆσ θανάτου καὶ διὰ παντὸσ :
ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ἢ καὶ ἀπλῶσ ὅτι τῆσ ὅσ τῆσ πσρ ομοίασ ἀπ ἐβλαυσαν :
τ αὐτὰ μὲν οὖν φρονᾶσι θεραπεύειν καὶ μᾶλλον ἀπροσ ιόντασ θεῷ :
ὑπὲρ λίαν τὸ ἁμαρτωλὸν χάσμα τὸ ὅσ κωλῶ καὶ ἀσθενέστατον· καὶ
δι ἀφθορᾶσ σωμάτων καὶ ἀριθμητικὸν ὁμαρτήσαι· λέγει
καὶ ἵσα ἅσ· μὴ φοβοῦσι κωλῶ ἵ ἀκωὶ ὀλιγοστὸσ ἰλὴ· ἀφορ·
μοὶ ἦ θησα σοι λέγει ὁ θσ ὁ λυτρούμενοσ ἅγιοσ ἰλὴ· ἰδοὺ ἔσοι ἡ
ἐσσ· ὡσ· προχοῦσα μὲν ἐκ ἦ σ ἁλοφύτασ καὶ μυοῦσ· πρὶν ἀφροιδῆ
καὶ ἀλοῖσι σὶ ὁρικαὶ λεπωσὶ σουμοῦσ· καὶ τὰ ὑπὸ τοῦτοισ·
τοῦ ὑπὸ ὠθῆ δὲ δόσθαι τῶσι κωλῆσι δ ὠ ἀμῦ· σι κωλῆσ κα
τοῖ μὲν ὑπὸ ὠθ ἑαυτοῦ ὁσὶ ῥδὲ λοι τοῦ ἰδίου πάθουσ· τὸ δὲ τι σ βέλ ὁ
μὲν· ἀλλ ἐστὶ μὲν ἁμαρτίαν δ ὠ ἀμὲν ἀφαιρετικόν· ὑποδύσ· γὰ
τοῦ θανάτου σι κωλῆσ ὁσ· δὲ ἰκῶ φθορᾶσ πάλαι σ παρθάσεισ·
λόγοισ· δὲ μὴ καὶ ὅτι σι κωλῆσ α ι καὶ οὐκ ἀμοῦ φησὶν ἑαυτοῦ τὸ μὲ
συ ἀλῶ ναι κατασκώπτουσ γαμικῶ ι καὶ ἑαυτῶν καὶ φύσεσ ἀμοῖσ· ὁμοίωσ
δὲ ἀμοῦ καὶ ὀξυθυμίαν γλῶσ· τὸν ἐπ ἐμοὶ δὲ μὲν οὖν τοῦ μὲ
ὑπομένασ ἀρ ὁμ ὀ ἰρῶ ται γὰρ προφητικῶσ ὀξέα τοῦ οἰομένη
σεσ τὸν ὁμοίωσ ὀξυθυμίαν ἐπὶ ἐμοὶ· πασχόντα γὰρ
ὁ τὸν ὑπὲρ αἰωνίου ὀξυθυμεῖ λαοσ· οἱ δὲ λοι τοῖσ παροῦσι σὶ
δι ὀξομ ἀμοῖ· δι ἐπ ἐμοὶ γὰρ οἱ δὲ σὶ πσρ ὶ τοῦ μὲ σ· οὐ αἱ λόγοντεσ
ὁ κατὰ λύσασ τὸν μασον καὶ ὑπ ἐρ ἡ μέρασ ἀ ὀ ἰρ ασ ἀυτὸν·
καὶ τὰ μὲ τὰ ταῦτα :
τ αὐτὰ ἐφ ὠσ ὁ δὲ ἀγγελι ἀ ὁσ πσρ ὸσ ἀχθαι δι σ αὐτὸν ἰ κατὰ τὸν ἰκα
ρὸν τοῦ ἀ ρου φησὶν· ἰκανὸν ἐπ ἐσ τὸν αὐτὸ οἱ πσρ α πορευόμε
νοι τοῖσ ἐκ φ ὰ σ ὡσ· καὶ δι ὑλασ φ ἡμεῖσ ὠ δι σ αὐτὸν λόγοντεσ δι ὠ
δι· τοῦ θυσόσομ σ αὐτοῦ :
τ αὐτὰ λόγ ἡ μα τ θαίοσ· οἱ δὲ ἐπ α πορευόμενοι δι ὑλασ φ ἡμεῖσ ὠ
αὐτὸν ἰκ ἱ ρουῶ πισ τοῖσ ἐκ φ ὰ σ ἰ καὶ τοῖσ ὀξέ ἰ σ· ΑΡΙΣΤΟΝ
Ὁ ἰδὼν ὁμοίωσ μαθεῖσ αἰ κου ἐφ ὠσαν ἐπὶ ταῦτα τι σ ἀν ἐκ φ ὴ καὶ ἰ σαί ου
πρ ὶ ζομένου· καὶ τὸν ὑπ ἐρ θυσ σέ ἰ α σ πασχόντα· οἱ γὰρ θυσσ·
πεῖσ οὐκ εἰ ἐγχόμεναι μὴ πασθεῖν· ἀλλ ἀγρυ αἰ ὠσ θῆ ἀ καὶ αἰ μὴ
υ λαπῶ ναι ταῖσ ὁ δὼ ναισ· τὴν πρ ὸ θεσιν· τοὶ γὰρ ὦ ἰ καὶ τοὺσ
πα ἐ ἐμοὶ θῆ α πο θ ὴ σ ἰ σ ὁ ντασ· μά ἰ τυρασ ἐ ρ ρ υσθαι φ αμὲν τὸ
ἀ ρ νου μὲν φ ὁ ὑρ υ ομένουσ :
τ οὐτο φησὶν ἑαυτὸν δὴ ἰ κατ ἐυδ ο κί αν τοῦ πρ ὸ ἐμ ὴ ν πρ ὸ σθεν·
ὅ τ αὐ γὰρ φησὶν ἡ λ θ ε τὸ πολ ἰ ρ ᾶ μα τοῦ χρ ό νου· ὃ ξ α πεί ρει
λ ε ἐ ρ ὸ θ σ· τὸν ὑ ἱ ὸν αὐτοῦ γ ε ν ό μ ε ν ὸν ἐ κ γ ω ν α ι κ ὸ σ· ἐσ τὶ γ ρ ά φ θ αι
γ α ρ ι καὶ ἐ λ σ ι δ α τὸν ἑ α υ τ οῦ πρ ᾶ γ λ ι α τ ὴ ν ὑ π ὲ ρ α μ ῶ ν σ α τ ὴ ρ ι α ν.
καὶ τοῦτο λέγομεν ὡσ ἄ ρ ο σ :
τ αὐτὰ καὶ ὁ δὲ ἀπ ὸ σ τ ο λ ο σ πρ ὸσ τὴν φ υ σ ε ω σ :
ΑΡΙΣΤΟΝ
τ αὐτὰ δὲ καὶ ὁ δὲ ἀπ ὸ σ τ ο λ ο σ πρ ὸσ τὴν φ υ σ ε ω σ :
ΑΡΙΣΤΟΝ
Ὁ μὲν οὖν ἄλλοι ἀμοι προσμεμερομηλικίασ ὁλοφύρσ· προσδοκῶσι τὰ μὲν λόγια· τὸ δὲ ξιὸν ἀμίασ πρὶ βόσ· παρ
ἡμῶν φιλαίτιον ἡμῶν ἐ τελεότητα· ἡμῶν γὰρ ἔχομεν ὁλοκλη ρίασ· ἀ σ ε ι ρ ο σ γ λ ό μ ε ν ι· καὶ οὗτοσ ἄλλοισ ὁμοίωσ μεγα
γ ρ ὸ ν α ι αὐτὸν ἀ γ α θ ὸ ν μ ὴ ν καὶ σ ο ν α σ τ ὴ ν ἡ μ ῶ ν σ ω τ ῆ ρ ι α ν
τ οῦ ἐ ι σ ε λ θ ὲ ῖ ν σ θ α ι τὸ ἀ γ α θ ὸ ν μ ὴ ν· ὡ ἱ ρ
μ ὲ γ ὰ ρ ὡ ι ὼ ὁ θ σ· αὐτοῦ πρ ο τ ι σ ·
θ ὴ ν α ι σ θ ρ ω π ὸ σ ὡ σ ὅ σ ω σ ο μ έ ·
μ ο ν· μ ε τ ὰ τ α ύ τ η ν
λ ά γ ο μ ε ν ὅ τ ι καὶ
θ σ ·
ἰ

ὅτι γὰρ μὴ παρὰ τὴν τοῖς ἄλλοις ἐναντιοῦται· καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν δὲ λέγει τὸν ἱερέα τὸν ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀαρὼν εἶναι· ἐκ γὰρ τῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ τὸ ἱερατικὸν ἦν γένος· ἐκ δὲ τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς ἡ βασιλικὴ ἀρχὴ ἐβλάστησεν· ἐκ ταύτης δὲ ἦν καὶ ἡ Μαρία· ἐκ τοῦ Δαυὶδ γὰρ καὶ τῆς Βηθλεὲμ ἦν· ὡς καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς μαρτυρεῖ· καὶ ὁ ἀπόστολος δὲ Παῦλος ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ Δαυὶδ κατὰ σάρκα γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὁμολογεῖ· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ θεοτόκος ἦν· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἦν· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ζαχαρίας καὶ ἡ Ἐλισάβετ· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ οἱ ἀπόστολοι· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ οἱ ἅγιοι μάρτυρες· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ οἱ ὅσιοι πατέρες· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ἀπολαύσεις τῶν ἀγαθῶν μέλλοντες· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὕα· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἄβελ καὶ ὁ Σὴθ καὶ ὁ Ἐνὼς καὶ ὁ Μαθουσάλα καὶ ὁ Νῶε καὶ ὁ Σὴμ καὶ ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Ἰακὼβ καὶ ὁ Μωσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ Δαυὶδ καὶ ὁ Σολομὼν καὶ ὁ Ἠλίας καὶ ὁ Ἐλισσαῖος καὶ ὁ Ἰωνᾶς καὶ ὁ Ἡσαΐας καὶ ὁ Ἰερεμίας καὶ ὁ Δανιὴλ καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Θωμᾶς καὶ ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Ματθαῖος καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Θαδδαῖος καὶ ὁ Σίμων καὶ ὁ Ματθίας καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Τίτος καὶ ὁ Τιμόθεος καὶ ὁ Ἀπολλὼς καὶ ὁ Ἀκύλας καὶ ὁ Ἀρτεμᾶς καὶ ὁ Τύχικος καὶ ὁ Ἐπαφρᾶς καὶ ὁ Ἐπαφρόδιτος καὶ ὁ Ἀνανίας καὶ ὁ Ἀμπλιᾶτος καὶ ὁ Ἑρμᾶς καὶ ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ Πατρόβας καὶ ὁ Ὀνήσιμος καὶ ὁ Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Ἰοῦστος καὶ ὁ Ἰάσων καὶ ὁ Σωσίπατρος καὶ ὁ Ἀνδρόνικος καὶ ὁ Ἰουνιᾶς καὶ ὁ Ἡρῳδίων καὶ ὁ Ἀπελλῆς καὶ ὁ Ἀσύγκριτος καὶ ὁ Φλέγων καὶ ὁ Ἑρμᾶς καὶ ὁ Πατρόβας καὶ ὁ Ἑρμῆς

αὐτὴ τοῦ ἐσταύρωσαν· ταῦτα δὲ ἔφησεν· διὰ τὴν κοινὴν κεκτημένην χλαμύδα καὶ τὸν ἔξαλμα καθάρματος. καὶ τὸν αὐτὸν κόκκινον καλάμου·
ἀλλ' οὐκ αὐτοὶ τοῦτο ἐποίησαν ἀλλ' ἕτεροι· ἐγὼ γὰρ θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν· κἀγὼ ἀδελφοί οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ· γάλα ὑμᾶς ἐπότισα οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἐδύνασθε ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι οὐ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε· ὅταν γὰρ λέγῃ τις ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου ἕτερος δὲ ἐγὼ Ἀπολλώ οὐκ ἄνθρωποί ἐστε· τί γάρ ἐστιν Ἀπολλώς τί δὲ Παῦλος· διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν· ἐγὼ ἐφύτευσα Ἀπολλὼς ἐπότισεν ἀλλὰ ὁ θεὸς ηὔξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστίν τι οὔτε ὁ ποτίζων ἀλλ' ὁ θεὸς ὁ αὐξάνων· ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον· θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον θεοῦ οἰκοδομή ἐστε· κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός· εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσὸν ἄργυρον λίθους τιμίους ξύλα χόρτον καλάμην ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει· εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐποικοδόμησεν μισθὸν λήμψεται· εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται ζημιωθήσεται αὐτὸς δὲ σωθήσεται οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός· οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν οἵτινές ἐστε ὑμεῖς· μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός· ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν· γέγραπται γάρ ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι· ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλὼς εἴτε κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα πάντα ὑμῶν ἐστιν ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ Χριστὸς δὲ θεοῦ· οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ· ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ· ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ταῦτα δέ ἀδελφοί μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλὼ δι' ὑμᾶς ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου· τίς γάρ σε διακρίνει τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες εἰ δὲ καὶ ἔλαβες τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών· ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ ἤδη ἐπλουτήσατε χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν· δοκῶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι· ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν πάντων περίψημα ἕως τοῦ νῦν· οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα ἀλλὰ νουθετῶν ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ· ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μιμηταί μου γίνεσθε· διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον ὅς ἐστιν τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω· ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει· τί θέλετε ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος· ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν· καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας· ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς παρὼν τῷ πνεύματι ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου· οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν· οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ· ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην ἵνα ἦτε νέον φύραμα καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός· ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας· ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις· οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἅρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις ἐπεί ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν· νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν· τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε· τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ· ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν· τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων· οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν μήτιγε βιωτικά· βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφὸς ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων· ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε· ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε καὶ τοῦτο ἀδελφούς· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν· μὴ πλανᾶσθε οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται οὐ μέθυσοι οὐ λοίδοροι οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν· καὶ ταῦτά τινες ἦτε ἀλλὰ ἀπελούσασθε ἀλλὰ ἡγιάσθητε ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν· πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος· τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν· ἆρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη· μὴ γένοιτο· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν· ἔσονται γάρ φησιν οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστιν· φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν· ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅτινά ἐστιν τοῦ θεοῦ· περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω· τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί· ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή· μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν· τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγήν· θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ οὕτως· λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις καλόν ἐστιν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι· τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κύριος εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἄπιστον ἔχει καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα· ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτα ἦν νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν· εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται χωριζέσθω οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ θεός· τί γὰρ οἶδας γύναι εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις ἢ τί οἶδας ἄνερ εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις· πλὴν ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός οὕτως περιπατείτω καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι· περιτομὴ τις ἐκλήθη μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη μὴ περιτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ· ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω· δοῦλος ἐκλήθης μή σοι μελέτω· ἀλλὰ εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι μᾶλλον χρῆσαι· ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ· τιμῆς ἠγοράσθητε μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων· ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἐν τούτῳ ἀδελφοί παρὰ θεῷ μενέτω· περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι· νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι· δέδεσαι γυναικὶ μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός μὴ ζήτει γυναῖκα· ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς οὐχ ἥμαρτες καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἡ παρθένος οὐχ ἥμαρτεν· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι· τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου· θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί· καὶ μεμέρισται· καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου ἵνα ᾖ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί· τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμονα καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως· εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι ὃ θέλει ποιείτω οὐχ ἁμαρτάνει γαμησάτωσαν· ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ μὴ ἔχων ἀνάγκην ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιήσει· ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει· γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ· μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν· περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις φυσιοῖ ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ· περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς· καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται· βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν· βλέπετε δὲ μή πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη προσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν· ἐάν τις γὰρ ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ τοῦ ἀσθενοῦς οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν· ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν· οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε· διὸ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω· οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἑόρακα οὐχὶ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ· εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ· ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστίν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς· ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι· τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτὲ· τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει· ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει· μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει· ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ· ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν· εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν· εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν οὐ μᾶλλον ἡμεῖς· ἀλλ' οὐ κεχρήμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μή τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται· οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν· ἐγὼ δὲ οὐδενὶ τούτων κέχρημαι· οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει· ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι· εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων οἰκονομίαν πεπίστευμαι· τί οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός· ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ

διάγμον

Λ Ὅμοῦ γὰρ τοῦ φθονεροῦ τὸ ἁγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ἐγκατοικίσαι τῷ ἀνθρώπῳ οὐκ ἐθέλησεν ὁ θεός· τὴν ἀπορρύμασιν οὐκ ἐθέλησε προσμεῖξαι
χίαν· διὸ πορρωτάτω χαρίσασθαι ὑμᾶς ἐσπούδασε· μὴ γὰρ ἐφίκοιτο πορρίκτοις καὶ δίκεμβρους γίνεσθαι καὶ προφῆται
ὁρτίσι τὸν θεὸν χορεῖν οὐκ ἐθέλων ἀσθαι πολυτόν· διὸ πορρωθεῖν ὑμᾶς ἐβουλήθη καὶ τὰ διὸ γάμου ἐσθε πολυτοι:
Ἄλλα τοῦ φθόνου ἐκεῖνο διὰ σαυτοῦ ὁμολογεῖς δίκαιος ἀφόσ:
Ἐπαινῶ· τὴν δὲ ἐξολοθρεύσαι φησὶν ἐσπουδακέναι τὸν ἀπὸ τοῦ πορρωτάτω γινόμενον ἰδεῖν ὅτε ἦλθεν φανερὰν ἄνω ἐλάουσαν.

θεοδωρήτου

καὶ ἐθέλοξάσαι καὶ πάλιν δοξάσω:
ὃς δ' ἄν σε δίλλομαι τοῖς αὐτοῖς πείσω· οὕτω καὶ σὺ πάντας αὐτοὺς διδάσκειν τὴν αὐτὴν ἐμοὶ πρόφασιν· μὴ μὲν
λάμψει οὗτος ἐστὶν ὁ ἐμοὶ ἀγαπητὸς ἐμὲ δὲ δυλόκησαν αὐτοῦ αἱ κοῦφαι· μὴ δὲ καὶ ἐθέλοξάσαι καὶ πάλιν δοξάσω· οὕτω
τὴν πορείαν αὐτοῦ γνώσεται ἀπόκαλυφθῶ πάρω· οὕτως τὸ πᾶν
λοι καὶ δι' αὐτὰ πάσιν· μάλα γὰρ δίκαιος ἀν τὴν μέχρι
τοῦ πέρματος τῆς ὁσιότητος διϊκούσαν προσλογόρθω
σθαι:

διάγμον

Ὃ μὴ δὲ θῶ ἐὰν μὴ δι' αὐτὸν λαμβάνειν ἐὰν ἀρξιτελείαν τοῦ
τοσοῦτο μάλλον ἀπαρρησίαστος λόγος· μάλιστα δὲ δίκαιος
σίαν δὲ δίκαιος μάλλον ὡς ἂν μὴ δι' ἐμὲ δίκαιος ἀν πρόσκλη
τοῦ:
Ὃ μὴ δὲ ἐὰν μὴ δι' ἐμὲ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἀπὸ δήμου καὶ δι' ἐμὲ δίκαιος ἀν ὑμᾶς
αὐτὸν δι' ἐμὲ δίκαιος ἀν:
Π ἀρὰ σοὶ ὃ ἐὰν μόσμου δι' ἐμὲ δίκαιος ἀν
μάλιστα δέχομαι σοὶ:
Τ ἀὸ δυχάσμου ἀπὸ δόσσα δι' ἐμὲ δίκαιος ἀν
τοῦ φόβου μὴ αὐτόν:
Φ ἀγόρται πόμηνται καὶ δι' ἐμὲ πλησθήσον
ἐξ αἱ μέσουσι τὸν δίκαιος ἀν αὐτόν:
Ζ ἡσόμται αἱ καρδίαι αὐτοῦ δι' ἐμὲ αἱ ὁμοσ
αἱ ὁμοσ μὴ δι' ἐμὲ δίκαιος ἀν καὶ ἐὰν πραιβή
σόμται πρὸς δίκαιος ἀν πάντα τὰ πόρατα
τῆς γῆς:
Κ αὶ πρόσκωμα ἡσουσι δι' ἐμὲ δίκαιος ἀν αὐτοῦ
πᾶσαι αἱ πατριαὶ τοῦ δι' ἐμὲ δίκαιος ἀν:
Ὅ τι τοῦ κυρίου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δε
σπόζει τῶν ἐθνῶν:

τὸν μοχθηρὸν οὐκ ἐχόντων πλοῦτον: τὸν μοχθηρὸν οὐκ ἐχόντων πλοῦτον: ὃν οἱ πατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον: ὃν οἱ πατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον:
τοῦ γὰρ σῶν ἐστὶ φανερόν: ἀμαμησθήσονται ὅτι τῶν ἀρετῶν ἀλλοτρίος ἐστὶ πόνος: ἀπὸ τῆς αὐτοῖς καὶ γνώμης ἐκτήσαντο: ἐὰν πραιβήσονται: καὶ ἐὰν πραιβήσονται προσκωμα ἡσουσιν: ὅτι ταῦτα πάντα βλάβη πρὸς τὴν ἀρετὴν λόγος: ἀπὸ δέχου πατρικαὶ αἱ κύλαι καὶ σύμμαχος ὃ ἐθνικὸς καὶ
αἱ συγγένειαι: λίαν ἀκριβῶς: ποῖον γὰρ ἔθνος οὐκ ἔχθισε συγγένειας ἐὰν πραιβήσονται προσκωμα: ὅτι ταῦτα πάντα βλάβη πρὸς τὴν ἀρετὴν λόγος:

διάγμον

τῶν ἐθνῶν: ἀλλὰ καὶ οἱ πραίβαμτες ἀπὸ τῆς γῆς τῶν ἔχθιστον ἔθνος ἐστὶν: τὰ δὲ ἀλλοτρία μὴ δίψουσιν: τὰ δὲ ἀλλοτρία μὴ δίψουσιν ἀλλὰ
μέγα προσκωμα ἡσουσιν ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἀλλοτρίος ἐστὶν ὁ πόνος: ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἀλλοτρίος ἐστὶν ὁ πόνος: καὶ
προσκωμα ἡσουσιν ὅτι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τὸν δίκαιος ἀν τοῦτο πρὸς αὐτὸν ἐὰν πραιβήσονται πρὸς αὐτὸν ἐὰν πραιβήσονται πρὸς αὐτὸν
καὶ ἀνθρώπους ἐκ τῆς γῆς: ἐκ τῆς γῆς: ἐκ τῆς γῆς:

ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶν εἰς ἱστορίαν τὰ ῥητὰ μετὰ δὲ τὴν μυστικὴν τροφὴν τὴν τοιαύτην ἡ τῶν ψυχῶν προσκυνητὴ τελετὴ τὸν ἀνθρώπον ὅλον τῇ ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ δίκῃ παραδίδωσιν· ἐπειδὴ δὲ δύο αὐτῷ παραγόμενα καὶ ἁμῶς ἔχοντα καὶ ἐναγῆ καὶ κατάχθονίαν ἔφηνε τὴν τοῦ ἀνθρώπου προσποίησιν, ἀμφότερα δίκης ἐγγίνεται· αἱρεῖ δὲ οὐ μόνον προσθήκην αὐτοῦ ὁ κρατῶν μᾶλλον δὲ σύμμαχος σωτηρίαν ἐργαζόμενος ἀνθρώπου· ὁ δὲ σύμμαχος ἀμφοτέρων ἡ δίκη· προσθήκη μὲν οὖν αὐτοῦ ὁ κρατῶν ἐστιν, ὅτι τὸ ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπιμιγὲν τῷ ἀνθρώπῳ ἀφαιρεῖται· σύμμαχος δὲ ἡ δίκη

ὃ δὲ λόγος ἁπλοῦς· τρία ποιοῦσι δίκαια οἱ αὐτοὶ πρὸς ἅπαντα τοῖς ἴσοις δίκαια καὶ ὅμοια· καὶ ὡσαύτως ἡμέρα ἡμέρᾳ καὶ
ὥρα ὥρᾳ· ἐπεὶ καὶ τὰ μέτρα τοῖς μέτροις ἐν οἷς μετροῦνται τὰ αὐτὰ ἐστὶ καὶ ὅμοια· ἐν οἷς γὰρ πλείω καὶ ἐλάττω
τὰ αὐτὰ οὐκ ἔστιν ἴσα καὶ ὅμοια· διὸ καὶ ἀδικεῖ ὁ τὰ πλείω ἀπονεμόμενος τῶν ἀγαθῶν· ὅθεν καὶ δικαιοσύνη τις
ἐστὶν ἡ ἐπιεικὴς τὸν δίκαιον καὶ ἀνθρώπινον ὃν καὶ κατὰ τὸν νόμον ἐστὶ καὶ ὁμοίως ἔχει πρὸς ἄνθρωπον καὶ
νόμον· ἐν οἷς γὰρ ἔστι νόμος ἐστὶ καὶ τὸ ἄδικον καὶ τὸ μὴ ἄδικον· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι νόμος οὐκ ἔστιν ἄδικον·
ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστιν ἄδικον οὐκ ἔστι δίκαιον· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι δίκαιον οὐκ ἔστι νόμος· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι νόμος
οὐκ ἔστι τὸ ἴσον· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ ἴσον οὐκ ἔστι τὸ ἄνισον· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ ἄνισον οὐκ ἔστι τὸ
πολλά· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ πολλὰ οὐκ ἔστι τὸ ὀλίγα· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ ὀλίγα οὐκ ἔστι τὸ ἄπειρα·
ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ ἄπειρα οὐκ ἔστι τὸ πεπερασμένα· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ πεπερασμένα οὐκ ἔστι τὸ
ἀόριστα· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ ἀόριστα οὐκ ἔστι τὸ ὁρισμένα· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ ὁρισμένα οὐκ ἔστι τὸ
ἀπεριόριστα· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ ἀπεριόριστα οὐκ ἔστι τὸ περιορισμένα· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ περιορισμένα
οὐκ ἔστι τὸ ἀπειρία· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ ἀπειρία οὐκ ἔστι τὸ ἀπειρία· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστι τὸ ἀπειρία οὐκ

ὁ γὰρ τοῦ προλαβόντος ἀπαρτισμὸς δέομαι διὰ παντὸς ἐστὶ τοῦ ἑλθεῖν τοῦ υἱοῦ· καὶ μὴν καὶ κατοικίσουσι μὲν τὰ ἅγια τὴν ἁγίαν πόλιν ἐπὶ χρόνον ἱκανόν· ἀλλ' οὐ παραβήσεται διὰ παντὸς ἐστὶ τὸ

Ὃς οὐκ ἐλαμβάνομαι τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐκ ὁμοσπλαγχνεύομαι τῷ λαῷ τοῦ πλησίον μου:

Ὅστις ἐλήλυθεν οὐ λογίαν παρὰ κύριος ἐξ ἐλεημοσύνων παρὰ θεοῦ αὐτοῦ:

Ἀνὴρ ἐν γνῶσιν ποιμένων τὸ μικρὸν χὴ τὸ μέγα τὸ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου:

Ἀραστοὺς ἀρχοντας ὑμῶν καὶ ἐσαφθήτω πύλαι αἱ ὁμοιοι καὶ ἐσαφθήτω πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης:

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος κραταιὸς ἐν δυνατὸς κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ:

Ἆραστοὺς πύλας ὑμῶν καὶ ἐσαφθήτω πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης:

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος τῶν δυνάμεων αὐτὸς ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης:

μαται ὅσοι. τὴν ὑπηλοφροσύνην φησίν:

μαται γὰρ ἐν λογικῇ διακρίσει μὴ ἔχουσαι καὶ μὴ τὸν ἀναμάρτητον ἀποφεύγουσαι τὸν δὲ ἁμαρτίαν ἀποφεύγοντα μὴ ὡς ἁμαρτίαν αὐτὸν φεύγουσι μαται δὲ εἰσιν αἱ τοιαῦται καὶ ὁμοίως ταῖς ἐθνικαῖς ἀμαρτίαις ὅλαις ἀμαρτάνουσιν. τοιοῦτοι καὶ οἱ μὴ ταῖς ἐθνικαῖς ἁμαρτίαις ὅλαις ἀμαρτάνοντες ἀλλὰ μέρει τινὶ τῆς ἐθνικῆς ἀμαρτίας ὅλης ἐνεχόμενοι ὅλοι μαται εἰσὶ καὶ ἀστοχοῦσι καὶ ἁμαρτήμασι πολλοῖς καὶ ποικίλοις. ὅλως γὰρ ματαιότητος μεταστῆναι ὀφείλουσιν οἱ τῷ θεῷ λατρεύειν ἐθέλοντες:

Ὁ τοραὶ καὶ οὐ φυλάσσων αὐτὸν ὅλον. ποικίλη ταῖς τοῦ ὁρίσου ἁμαρτίαις ἐνεχόμενοι λογίαν λύτισον ἐπικεφαλὴν φθαρτὴν καὶ οὐ πρὸς τὴν σὴν ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐκείνου ἐλεημοσύνην ἀποβλέποντες: καὶ ἀμφότερα γὰρ ὁ θεὸς ἐλεημοσύνη καλεῖται: καὶ ἁμαρτίαν λύει καὶ ἐλεημοσύνην ἐργάζεται. μεταξὺ δὲ ἀμφοτέρων ἐστὶν ἡ ἐξιλέωσις ἣν ἐξιλεοῦται ὁ θεὸς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἡμῶν. ἐξιλεοῦται δὲ ὁ θεὸς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἡμῶν ὅταν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐξομολογησώμεθα αὐτῷ καὶ λογισμὸν ἀμφοτέρων ποιώμεθα:

Ὁ ὑπολαμβάνων γὰρ ὁ θεὸς ἐλεημοσύνην τοῦτο ἐστὶν ἁμαρτίαν λύσαι. οὐδεμιᾶς δὲ προσθήκης ἐνδεὴς ὁ θεὸς ὢν ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας ἕνεκεν σωτηρίας ἐλεημοσύνην καλεῖ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν. ὅσα γὰρ ἐξ αὐτοῦ παρειλήφαμεν τοῦτο ἐστὶν ἃ καὶ μικρὰ ὄντα ἀναθήματα ἀποδέχεται ὡς καὶ τὰ μεγάλα καὶ ἀναθήματα καὶ ἐλεημοσύνην καλεῖ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν ὡς καὶ ἐν ἑτέροις ἐστὶν:

Οὐθαι μαται δὲ τὰς ἀοράτους ἁμαρτίας δωρεὰν ἀφίησιν. ἓν γὰρ μόνον τὸ παρὰ τὴν διδοῦναι. διὸ καὶ παῖδα λοσφίαν. ἵνα μὴ ὁρίσθην ὡς τὰς ὁρατὰς ἀρχὰς καὶ τὰς βιουσίους ἐν τοῖς θεωρητοῖς διακλησίας ἐπὶ τὸ λυτοῖς σοφίαν τοῦτο δὲ καὶ διὰ τοῦ ἐσ. τὸ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ ὁρᾶσθαι τὰ παρόντα ἀφίησιν ἡμῖν τὰ μέλλοντα διδάσκουσι γὰρ ἡμᾶς αἱ θεῖαι γραφαὶ ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἀπολαμβάνομεν τὰ ἀγαθά: ἐν: θεοῦ:

τὴν δὲ οὐρανοὺς ὑπηλοτέρας πύλας προσδοκᾶται ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς διηγήσασθαι: ἐγκεβίου:

τὸ δὲ διαπαλαίσαι πρὸς τοὺς ἄρχοντας πύλας ἔοικε φωνὴ ἰσοῦντι τὴν μεγαλοψυχίαν μεγαλύνοντι. ἐστὶ καὶ τὸ διαπαλαίσαι καὶ τὴν ἰσχὺν δηλοῦν αὐτοῦ ὑπερμεγέθη. ἀλλ' ὡς ἐμεμόρφωσαι τὰς πύλας διαιρούσας οὐρανοὺς μεγίστους κληρονομεῖν μέλλοντας ἁγίους πύλας ἔοικε φωνὴ ἰσοῦντι τὴν μεγαλοψυχίαν μεγαλύνοντι καὶ ἰσχὺν δηλοῦν αὐτοῦ ὑπερμεγέθη ἀλλ' ὡς ἐμεμόρφωσαι τὰς πύλας διαιρούσας οὐρανοὺς μεγίστους κληρονομεῖν μέλλοντας ἁγίους

μαθητεύσουσι τοὺς ἔθνη: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἀγγέλοις ἀμαλαμιαμένους αὐτοῦ ταῖς ὠδῖσι τοῖς διὰ τῆς ἀγγελικῆς ἀμαλαμιαμένους αὐτοῦ ταῖς ὠδῖσι τοῖς διὰ τῆς ἀγγελικῆς

Ὁ ἱδιαίτερον ὧν τὸ σῴζειν ἀγγέλοις ἀμαλαμιαμένους αὐτοῦ ταῖς ὠδῖσι τοῖς διὰ τῆς ἀγγελικῆς

Ὁ ὑπὲρ ἀμοίχαστον πύλας ὑμῶν ἀμωγίσθε καὶ τυγχάνειν φύλακες ὡσαύτως γὰρ καὶ τὰ κλίματα ὠνόμασται καὶ οὐκ ἀμοίχαστον καὶ τυγχάνειν τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμαλαμιαμένους αὐτοῦ ταῖς ὠδῖσι τοῖς διὰ τῆς ἀγγελικῆς ἐβούλετο δηλοῦν ὡς ἐν ἀμοίχαστον καὶ τυγχάνειν τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμαλαμιαμένους αὐτοῦ ταῖς ὠδῖσι τοῖς διὰ τῆς ἀγγελικῆς ἐβούλετο δηλοῦν ὡς ἐν

Ὁ ὑπὲρ ἀμοίχαστον πύλας ὑμῶν ἀμωγίσθε καὶ τυγχάνειν φύλακες ὡσαύτως γὰρ καὶ τὰ κλίματα ὠνόμασται καὶ οὐκ ἀμοίχαστον καὶ τυγχάνειν τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμαλαμιαμένους αὐτοῦ ταῖς ὠδῖσι τοῖς διὰ τῆς ἀγγελικῆς ἐβούλετο δηλοῦν ὡς ἐν ἀμοίχαστον καὶ τυγχάνειν τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμαλαμιαμένους αὐτοῦ ταῖς ὠδῖσι τοῖς διὰ τῆς ἀγγελικῆς ἐβούλετο δηλοῦν ὡς ἐν

ΚΑ

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΔΑΔ

Πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα ἐν τῇ θλίψει μου καὶ εἰσήκουσέ μου· κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ γλώσσης δολίας πρός με.

Τί δοθείη σοι ἢ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; βέλη δυνατοῦ ἠκονημένα μετὰ ἀνθράκων ἐρημικῶν.

Οἴμοι ὅτι παροικία μου ἐμακρύνθη· ἐκατῴκησα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ· πολὺς ἐπλατύνθη ἐπ' ἐμὲ ὁ παροικῶν μου.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΚΒ

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΔΑΔ

Ἐπῆρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξαι ὁ φυλάσσων σε.

Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Κύριος φυλάσσει σε, κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ κατακαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου.

Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΚΓ

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΔΑΔ

Ἐγὼ ἐν τοῖς εἰρηνικοῖς τοῦ Ἰσραήλ· σὺ δὲ ἐν τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν εἰρήνην καὶ διώκουσιν αὐτήν.

Ἐμβύτου γὰρ ἔχων χρηστότητα τοσαύτην ὁλόμηλον μὲν εἰς τοὐμφανὲς οὐ τοσαύτην
ἔθηκε θεὸς ἐμὴν προσάμαρτίαν πεφυκὼς ἐπουσίαν ταύτην ἔθηκεν πρακτικόν· ὁ δὲ μὴ τοὺς ἐξ ἐμβρύου τοὺς καὶ εἰς ὕστερον
καὶ μεγάλην ὁμοίως καὶ μεγάλῃ βρότητι πρόσφορον ὁδόν·
ὁμοπαθῶν ὁδυνήσει τοὺς μεταίρεσθαι ἐν ἀσθενείᾳ· τοιοῦτοι δὲ εἰσιν οἱ τῶν ὑλῶν τῶν προικειμένων ὁδὸν τὴν τῆς ζωῆς πρὸ
τιμώρησιν τῆς ἀπωλείας· ὁδυνήσει δὲ τὰς αὐτοῦ διδασκαλοῦ ὁδοὺς λιτὰς πρὸς αὐτὸν φθεγγόμενος ἃς αὐτὸς πορεύεσθαι τῶν αἰσχρῶν
φοιτῶν ὁ ποιμὴν παιδεύομένων· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
λάβοι δὲ καὶ εὐθὺς οἷς ἐστὶν ὅσα ἐν ταύταις διαπίπτει· μισθωτὸν τὰς κολίας καὶ πρὸς ἐνθείαν ἄγων αὐτὰς· διὸ πεφρόνηκεν ἀμαρ-
ταίνοντας· παφορᾶν ἢ πειρομένους ταῖς αὐτῶν ἁμαρτίαις νομοθετῶν αὐτοῖς μεταποίας ὁδοὺς ὡς ἂν ἐπὶ ἀραιβήντες σωφρονῶσιν·
ἄλλως μὲν γὰρ ἁμαρτάνουσιν ὁδὸν διίκνυσιν ἑβραῖοι· τοῖς ἐπὶ ἀρχῆς προικοτάξ
σιν καὶ τοιαῦτα ἕλεος τέρασιν ἑβραῖ· διὸ τοῖσμὲν ἁμαρτάνουσιν ὁδὸν διίκνυσιν τοὺς δικαίοις ὁδηγήσει ἐμ κρίσει προφοάν
αὐτῶν ἐκκρεμῶσι οἱ δίκαιοι κρείττονος οὖσι καὶ μακαρισμὸν ἄξιον· μακάριοι λάρυγοι πρᾶοι· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι
τὴν γῆν· οὗτοι καὶ διδασκεῖ ὁδὸν αὐτοῦ κατάτομαι κύλαι καὶ σύμμαχον ὧν αὐτὸς ὠδύνησε· λάρυ μακάριοι πεινῶντες καὶ διψῶντες
καὶ τὴν καρδίαν·

Ἐμβικὸν τὸ χρηστότητος ὅσον κεχ
καὶ εὐθύτητος οἰκεῖ·

Διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ ὁδηγήσει πρὸς ἐν
κρίσει διδάξει πρὸς ὁδοὺς αὐτοῦ·

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·

Ἐμβικὸν τοῦ ὀνόματός σου κύριε καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου πολλή γάρ
ἐστιν·

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον νομοθετήσει αὐτῷ ὁδὸν ἣν ἐλέξατο·

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν·

Κραταίωμα κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν
καὶ διαθήκη αὐτοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς·

ΔΙΔΥΜΟΥ

ἐμβύτου γὰρ ἔχων χρηστότητα τοσαύτην ὁλόμηλον μὲν εἰς τοὐμφανὲς οὐ τοσαύτην
ἔθηκε θεὸς ἐμὴν προσάμαρτίαν πεφυκὼς ἐπουσίαν ταύτην ἔθηκεν πρακτικόν· ὁ δὲ μὴ τοὺς ἐξ ἐμβρύου τοὺς καὶ εἰς ὕστερον
καὶ μεγάλην ὁμοίως καὶ μεγάλῃ βρότητι πρόσφορον ὁδόν·
ὁμοπαθῶν ὁδυνήσει τοὺς μεταίρεσθαι ἐν ἀσθενείᾳ· τοιοῦτοι δὲ εἰσιν οἱ τῶν ὑλῶν τῶν προικειμένων ὁδὸν τὴν τῆς ζωῆς πρὸ
τιμώρησιν τῆς ἀπωλείας· ὁδυνήσει δὲ τὰς αὐτοῦ διδασκαλοῦ ὁδοὺς λιτὰς πρὸς αὐτὸν φθεγγόμενος ἃς αὐτὸς πορεύεσθαι τῶν αἰσχρῶν
φοιτῶν ὁ ποιμὴν παιδευομένων· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
λάβοι δὲ καὶ εὐθὺς οἷς ἐστὶν ὅσα ἐν ταύταις διαπίπτει· μισθωτὸν τὰς κολίας καὶ πρὸς ἐνθείαν ἄγων αὐτὰς· διὸ πεφρόνηκεν ἀμαρ-
ταίνοντας· παφορᾶν ἢ πειρομένους ταῖς αὐτῶν ἁμαρτίαις νομοθετῶν αὐτοῖς μεταποίας ὁδοὺς ὡς ἂν ἐπὶ ἀραιβήντες σωφρονῶσιν·
ἄλλως μὲν γὰρ ἁμαρτάνουσιν ὁδὸν διίκνυσιν ἑβραῖοι· τοῖς ἐπὶ ἀρχῆς προικοτάξ
σιν καὶ τοιαῦτα ἕλεος τέρασιν ἑβραῖ· διὸ τοῖσμὲν ἁμαρτάνουσιν ὁδὸν διίκνυσιν τοὺς δικαίοις ὁδηγήσει ἐμ κρίσει προφοάν
αὐτῶν ἐκκρεμῶσι οἱ δίκαιοι κρείττονος οὖσι καὶ μακαρισμὸν ἄξιον· μακάριοι λάρυγοι πρᾶοι· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι
τὴν γῆν· οὗτοι καὶ διδασκεῖ ὁδὸν αὐτοῦ κατάτομαι κύλαι καὶ σύμμαχον ὧν αὐτὸς ὠδύνησε· λάρυ μακάριοι πεινῶντες καὶ διψῶντες
καὶ τὴν καρδίαν· ΔΙΔΥΜΟΥ
καὶ οὕτως ἐκζητοῦσιν τὴν διαθήκην· ἕλκυσθρίαν ἐβραῖ τῶν
προσδοκῶν κληρονομίαν ὧν ὑποδηγούμενοι ὁδοὺς ἐλέξατο·
ἀμαρτίαι καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· οὕτως ἐμβρύου μὴ ἄμμα
πρᾶοι καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· ἐπὶ γὰρ ἐμβρύου ἄμμα
κρίσιν τῆς ὀφειλούσης προσεῖναι μαὶ καθαρότητος·
Ὃ παρόρθιμα τοῖς οὕτω θελήλασθαι· ἱλάσθητι δὲ ἵνα τοῖς
ἴσον· ἵνα φοβούμενος αὐτόν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Ὅτι ἀρθμὸς διαίτης ἄλλος παρὰ τοῦ μὲν αὐτὸ πολλαχοῦ ὑποδείκνυσι
τὰς ὁδοὺς οὕτως ἐμβρύου ἁμαρτάνοντας ὁδὸν διίκνυσιν καθ' ἑαυτὸν ὁδηγήσει ἐμβρύου ἐπὶ
ἀρθμὸν τὸ ἑαυτοῦ ταύτην ὁδὸν ἵνα προαφοῦσι διαφόρους γὰρ
μοῦσι καὶ πολλαὶ μοῦσαι παραστάσεις· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
διὸ καὶ ὁ θεσπέσιος ἀπόστολος οἰκέτας μὲν παρηγορεῖ μηδὲν
πολλὰ μοῦσιν ἐπιτάττων, πρᾶστε δὲ τοῖς ὁ ἐμφανίσας
ἀρκεῖσθαι· οὕτω καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος οἰκέτας καὶ δεσπότας
παῖδας καὶ πατέρας ἀνδράσι καὶ γυναῖκας καταλλήλους
τοῦ θεοῦ ἐκβόμους· ΔΙΔΥΜΟΥ
ἐμβρύου γὰρ ἀεὶ τὰ ἁμαρτάνοντα ἐβραῖ ἀπόρριπτον ἐκ τῆς κληρονομίας τῶν ἁγίων·
καὶ οὕτως ἐκζητοῦσιν τὴν διαθήκην· ὅλως ἐμβρύου ἐκβάλλει
πρόσδοκῶν κληρονομίαν ὧν ὑποδηγούμενοι ὁδοὺς ἐλέξατο·
ἁμαρτίαι καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· οὕτω ἐμβρύου μὴ ἄμμα
πρᾶοι καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· ἐπὶ γὰρ ἐμβρύου ἄμμα
κρίσιν τῆς ὀφειλούσης προσεῖναι μαὶ καθαρότητος·
Ὃ παρόρθιμα τοῖς οὕτω θελήλασθαι· ἱλάσθητι δὲ ἵνα τοῖς
ἴσον· ἵνα φοβούμενος αὐτόν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Ὅτι ἀρθμὸς διαίτης ἄλλος παρὰ τοῦ μὲν αὐτὸ πολλαχοῦ ὑποδείκνυσι
τὰς ὁδοὺς οὕτως ἐμβρύου ἁμαρτάνοντας ὁδὸν διίκνυσιν καθ' ἑαυτὸν ὁδηγήσει ἐμβρύου ἐπὶ
ἀρθμὸν τὸ ἑαυτοῦ ταύτην ὁδὸν ἵνα προαφοῦσι διαφόρους γὰρ
μοῦσι καὶ πολλαὶ μοῦσαι παραστάσεις· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
διὸ καὶ ὁ θεσπέσιος ἀπόστολος οἰκέτας μὲν παρηγορεῖ μηδὲν
πολλὰ μοῦσιν ἐπιτάττων, πρᾶστε δὲ τοῖς ὁ ἐμφανίσας
ἀρκεῖσθαι· οὕτω καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος οἰκέτας καὶ δεσπότας
παῖδας καὶ πατέρας ἀνδράσι καὶ γυναῖκας καταλλήλους
τοῦ θεοῦ ἐκβόμους· ΔΙΔΥΜΟΥ
ἐμβρύου γὰρ ἀεὶ τὰ ἁμαρτάνοντα ἐβραῖ ἀπόρριπτον ἐκ τῆς κληρονομίας τῶν ἁγίων·
καὶ οὕτως ἐκζητοῦσιν τὴν διαθήκην· ὅλως ἐμβρύου ἐκβάλλει
προ

θεοδωρήτου

αἰχμαλωτίσει γὰρ αἰχμαλωσίαν αὐτοὺς θεὸς ἀσεβεῖς ὄντας καὶ ἀνόσιον
ἐκ τῆς ἀληθείας ἀποστάντας καὶ τῷ ψεύδει προσκολληθέντας καὶ τὸν
ἀληθῆ θεὸν ἀντὶ τῶν ψευδῶν θεῶν ἀλλαξαμένους καὶ τὸν κτίσαντα
τὰ πάντα παρορῶντας καὶ τὰ κτίσματα σεβομένους καὶ προσκυνοῦντας
καὶ λατρεύοντας καὶ τὸν ἀληθῆ θεὸν ἐκ τῆς ἀληθείας ἐκβεβληκότας
καὶ τὸν

Ἀοικίμασόν μεΚΓ ἐξ πείρασόν μεΚΔ τοῦ
ῥασσον τὸν νοῦν μου ἐξ τὴν καρδίαν μου·
ΚΕ ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τοῦ ὀφθαλ
μοῦ μου ἐστιν ἐξ ἠλήθευσα ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου·
ΚϚ οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος
καὶ μετὰ παραπορευομένων οὐ μὴ εἰσέλθω·
ΚΖ μίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων
καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω·
ΚΗ Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου καὶ
κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύ·
ΚΘ τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεώς σου καὶ
διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·
Λ κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου ἐξ
τόπον σκηνώματος δόξης σου·
ΛΑ μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν ψυχήν μου
ἐξ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου·
ΛΒ ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι ἡ δεξιὰ αὐτῶν
ἐπλήσθη δώρων·
ΛΓ ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην λύ
τρωσαί με ἐξ ἐλέησόν με· ὁ πούς μου
ἔστη ἐν εὐθύτητι ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω
σε κύ·

ΔΙΑΓΜΟΣ

ΚΕ ὁ θεός μου καὶ ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι εἰσήκουσάς μου
ἐγενήθης μοι εἰς σωτηρίαν· ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐταπείνωσάς
με καὶ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ξ

πωβριεχθιόταλμός. ικατὰἐχθρῶν. ἀφ᾽ὧνἡδέλησατοπαραὐτῷγίγνομένωνικαὶαἰτήσηιγδυστρόπωνἀγαθῶνμετέχομολογήσωσ· τὸδεπρὸτοῦχρισθῆναι. δικείμενόσημαίνει. ὁτιτὰπεῖτὰθείωπροφήταισοσὰσχρισθήσεταιμεμβίβλωται λέγει· πωβριπᾶσινμὲνοὖνπειρασμοῖσ. ἀμηδρείανπωβριζόμενοσταῖσὁσίαις. δυμάλλονπωβρὶτοὺσικειμένουσἀπὸτοῦ σταυροῦαὐτοῦ :

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

διατούτωνμὲνδιασκόμεθαὁπόσοισυνχαριτώθημένοικαὶοιαστὸμηδὲνἐξαιτῆμὲνδιὸφηλῶσ᾽ἐπιγράφεται :

ικαὶτὸμὲνβεβιωκόταπὸτῆσἀρτιγενοῦσαμὲνἐκκλησίαπροσιόντιικαὶπᾶσαἁπλῶσοὕτωλέγουσαμὲνἐκκλησίαικαὶτῶνθείωνὁμολογίαναὐτῆσ᾽ὑποτεθῦδηλῶσαὅτιτὸμὲνπρόμαχομαὐτῆσικαὶσπᾶνπᾶσανἐπιτέθεωρεῖ· μεγάληταὐτατοῦαὐτῆσπολεμίωνικατασφαρεῖσαὑπεθῆναὐτοῖσὡμοίωτοῦ αὐτοῦὑπεθέμενοναὐτὸνὃσαὐτὸνἔχουσανπρὸσαὐτὸνγνώμην· ὃνγὰρτρόπονἐκεῖνοιτοῦθεωρεῖσθαιπροσεποιοῦντοτοῦ σωτῆροσἡμῶνἰησοῦχριστοῦτὸνἐπὶγῆσπερίπατονἐπιδεικνύμενοιτοῖσγνησίοιςαὐτοῦμαθηταῖς· τοιοῦτονκαὶοὗτοιπεριτιθέασινἑαυτοῖςτὸνἐκκλησιαστικὸνἐπιδεικνύμενοιβίον· τοῖσἐκείνουμαθηταῖς· ὃνἐκεῖνοιτὸνἐπὶγῆσπερίπατονἐπεδείκνυντοῖσγνησίοιςαὐτοῦμαθηταῖς· τοιοῦτονκαὶοὗτοιπεριτιθέασινἑαυτοῖςτὸνἐκκλησιαστικὸνἐπιδεικνύμενοιβίον· ἀλλὰκαὶπρὸσαὐτοῦτοιςἐκεῖνοιμὲνἐκκλησίανοὐδαμοῦἐποιήσαντο· οὗτοιδὲκαὶπολλαχοῦτῆσοἰκουμένηςἐκκλησίαςἐπεσκόπησαν· ἐκεῖνοιμὲνἐπὶτῶνἀποστόλωνἐπιδημοῦντοσ· οὗτοιδὲκαὶμετὰτὴνἐκείνωνἀναχώρησι

ὑμῶν τὴν φύσιν. ὅτι καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐσμεν. ὅτι καὶ τὴν σωτηρίαν ἔτυχον· ἵνα
ὁ ἐμὸν θεμοὶ ἐχθροὶ ὦσθε μου σωκλων καὶ ἐστοι ἀγαθον· ἀγαθὸν δὲ τὸ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ δόξης ἀστράπτειν ἡμῶν ὑμῖν σωκλων καὶ ἐστοι σὺν δικαιοσύνῃ ἀγαθὸν
ῥημάτων καὶ μὴ ἐχθροὶ τοῦ τοῦ· τοῦ οἴκου τοῦτου μὴ δὲ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ καὶ ὑμῖν δὲ τοῦ δικαίου γνώμῃ ὑμῶν ἐστω καὶ ἡμέρα· ἀποκρύ
φου δὲ σκληρὸς τοῦ θηλάστατον τοῦ καὶ ἀπαστον ὁ πρὸς ἀλλοτριαλλαγὴν ὑμῶν ἁμαρτάσει δὲ τὴν σκληρὸν ὑμῶν ἐστω τὸ πρὸς γάθον μὴ
σθαι φησὶν ἀλλ' ὑμῖν ἐστω καταστασιν ἡγασμένη· καὶ πάσης ἀπὸ πλάγιος τοῦ πρὸς ἀρίστοις ὑμῶν ἁμαρτάσεως· τοιοῦτον ἀμέλει
τὸ ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ἢ ἀδικεῖν· διὰ τοῦτο καὶ ἀμείνων ἐστὶν ὁ τοιοῦτος τῶν θυρῶν σου ἀπόκρυπτε μικρὸν ὅσον ὅσον ἐστὶν ἀπόκρυπτε
ῥέπτει ὀργῆς· ἀλλ' οὐκ αἰδῆς ὑμῖν ἐστω μὴ χριστὸς λοιδορεῖν καὶ ἐδρὸς γὰρ χρῆσιν μόνον ἐγκρατεῖσθαι σου λόμε
νος ἐστὶν ὑμῖν ἐστω· ἵλεως ἐστω ὁ χῦς καταστὴ θεῖον ἀπὸ πολὺ ὑμῖν γὰρ τὰ αὐτοῦ λόγου καὶ τὴν σοφίαν καὶ τὴν δύναμιν
ὑμῖν ἐστω· παραγορεύ γὰρ ταῖς καὶ αἱ καὶ τοὺς φιλήματος ἐχθροὺς ὑμῖν ἐστω λιμὸν καὶ δίψος ὑμῖν ἐστω ἀπὸ
ὑπὸ τοῦ ὁρᾶν τοῦ λοιδορεῖσθαι τοῦ μὴ δρᾶσθαι ὑμῖν ἐστω ἀσφαλείας· ΔΙΔΥΜΟΥ
καὶ ἀλλοδαπὸς ἐστω πολλαῖς τοῖς ὑμῖν ἐστω ἀπὸ δικαιοσύνης· τοῦ οἴκου δὲ τοῦ ἀγαθοῦ ὑμῖν ἐστω· οὐδὲ ἀπὸ ὧν ὑμῖν ἐστω ἐκλεκτὸν
αὐτὰ τὴν σάρκα καὶ σὺν ὑμῖν ἐστω ἀπὸ τοῦ θῦ· ἀλλ' ὑμῖν ἐστω κρύπτεσθαι τὸ ὑμῖν ἐστω πρὸς οἰκοδομὴν ὑμῖν ἐστω ἐκλεκτὸν
καὶ εἶναι ἀπὸ πολλὰ γόμενον· ἐπὶ γὰρ μεγάλῳ ὑμῖν ἐστω οὐκ ἐχθροὶ τὴν τοῦ τοῦ· δικαιοσύνην καὶ καὶ σὺν ὑμῖν ἐστω
ρισμένοις· ἀποκρύφου δὲ σκληρὸς αὐτοῦ ἐστὶ τὸ πρὸς δοῦναι σθαι πρὸς ὑμῖν ἐστω· ταμεῖα ἐστω πρόφασιν τὰ δὲ
μωσι καὶ οὐκ ἐμοὶ σὺν πολλοῖς σὺν ὁ θῦ· τοῦ πρὸς ὑμῖν ἐστω
αὐτοῦ δὲ ἐστὶ πρὸς σκληρὸν ἐστω μὲν πάσαις καὶ σταθμῷ πρὸς ὑμῖν ἐστω. διὸ
λόγια τοῦ δὲ ἐστὶ τὴν πρὸς ὑμῖν ἐστω τέλειόν τινος καταλ
λήλου δὲ τὴν μὴ πρὸς ὑμῖν ἐστω τὸ ἐκρυβὲν τὴν δὲ τέλειόν τινι τὸ
ὑμῖν ἐστω· λάρισ δὲ ἀμέλει σκληρὸν καὶ τὴν δικαιόμου καὶ προφήτου
ἀρος γὴν ἐστὶ ἐστὶ τὸ μὴ καὶ οὐκ ἐκρύβη τοῦ παιδὸς μὲν ὁ
θῦ ὑμῖν ἐστω ἀπὸ σταυρὸν χῦ· ΔΙΔΥΜΟΥ

φῶς ὁ παῦλος τὴν σταυρὸν ἐστὶ τοῦ χῦ δηλοῦσθαι·
μῶν ὁ τὴν πρὸς ὑμῖν ἐστω ἐκλιπόντων ἐστὶ μὲν ὑμῖν ἐστω ἐστὶ τοῦ χῦ ἰσχρίζεσθαι·
ἀρχόντων καὶ σταυρὸν τοῦ γάρ ὁ τοιοῦτος ὑμῖν ἐστω
ταῖς ὑμῖν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

λὶς καὶ οὕτως συμφορεῖ τοῦ μὴ τὸ παρασπάσαι ὅσον οὕτως ὑμῖν
ρον καλεῖται· ὁ γὰρ δικαιοῦμαι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ ὑπὸ
τερος ὢν καὶ μὲν χριμῶν δικαι· καὶ ὅλων ἀδελφὰ τὴν σὲ καὶ
μέρη σὺν ὑπὸ ῥυτοῦ μέρος καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ ἀρᾶσθαι δικαιόμεθα·
λὶς καὶ τὸ ὑπὸ σὺν αἰτὶ τοῦ ὑπὸ φήσαι σὶ μὲν αἰ ἀπὸ ὑμῖν ἐστω ΔΙΔΥΜΟΥ
σεις δὲ δικαι ὑπὸ μέρος σκληρὸν τὸ ἐχθρόν·
καταγέλων τὸ θυσιάσκων ἐστὶ ῥυφῆναι σὶ μὲν ἡμέραις καὶ σὺν
τὸ πρὸ φήσιν θυσίαν ἀλαλαγμοῦ γίνεται γὰρ μεθ' ἡμῶν
σκληρὸν ὀδὶ σὶ μὲν ἐστὶ ἐχθροῖς
τὴν δικαιοσύνην ἐστὶ τὸ πρὸς ὑμῖν ἐστω πρὸς πρὸς ὑμῖν ἐστω σὺν
ἐστω· ΔΙΔΥΜΟΥ

ὁ ὑδὲ ἰσ γὰρ ἄξιος ὅτι ἀκούσεσθαι παρ' αὐτοῦ μὴ δὲ λέγουσιν
ταῦτα ὑδὲ φήσι γοῦν καὶ ἐστοι πολλοῖς ὅτι πάντων χιλέων ἄλλοξαν
τὴν τὴν καρδίαν· τοιαῦτης γὰρ ἀκούσεσθαι ὁ θῦ·
καὶ τοῦτο ὅτι πάσοις ἐστὶ καρδίαμου· πρὸς σὺν πάντων δὲ καρδίαν ὁ
μοῦ· ἔσται δὲ μοι τοῦτο ἐστὶ καὶ κατὰ ἀργὴν θεμοῦ τοῦ δὲ
σὺν πρὸς καὶ ὅτι σὺν πρὸς σὺν πάντων πρὸς πρὸς σὺν πάντων σοι
πρὸς σὺν πάντων· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ὁμοίως ἐστὶ τοῦ ἄλλος ἄλλος ἄλλος ἀναιρεῖ τὴν ὅτι λατρείαν· ἐν
θεωρίαν ὅτι μὲν αἰνεῖ καὶ πρὸς ἀρχὴν ἀρίσκομαι τὸ θῦ· ὁ γὰρ τοῦ θῦ ἄλλος
ὑφ' ἡσυκάζεται ἐστὶ πάντων ἀλλ' ὑδὲ ἐστὶ ἐστὶ τὸ πρὸς σὺν πάντων
λέγεται δὲ θῦ πρὸς σὺν πάντων ἐστὶ τὸ δὲ τέλειόν τινος καταλ
ἰμμοῦ σὺν πρὸς σὺν πάντων ἐστὶ τὸ ἐκρυβὲν τὴν δὲ τέλειόν τινι τὸ
ἐστὶ ἐστὶ καὶ ἐστὶ καὶ ἐστὶ κα

Νομοθέτησον μοι κύριε ὁδὸν τοῦ δικαιώματός σου καὶ
ἐξερεύνησω αὐτὴν διὰ παντός: ἐπιστησόν με ἐπὶ τὸν νόμον σου καὶ
φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου: ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ ἐντολῶν σου
ὅτι αὐτὴν ἐβουλήθην: ἔκλινον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου
καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν: ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν
ματαιότητα ἐν ὁδῷ σου ζῆσόν με: στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου
τὸν διὰ τοῦ φόβου σου: περιβαλοῦ τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα
ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά: ἰδοὺ ἐπεθύμησα τῶν ἐντολῶν σου
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με:

Καὶ ἐλθάτω ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε
τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου:
καὶ ἀποκρινοῦμαι ὀνειδισμοῦ μου ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου:
καὶ μὴ ἀφέλῃ ἐκ στόματός μου ῥῆμα ἀληθείας ἕως σφόδρα ὅτι εἰς τὰ κρίματά σου ὑπέμεινα:
καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντὸς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:
καὶ περιεπάτουν ἐν πλατυσμῷ ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα:
καὶ ἐλάλουν ἐν μαρτυρίοις σου κατέναντι βασιλέων καὶ οὐκ ᾐσχύνθην:
καὶ μελετήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα:
καὶ ἀρῶ τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου αἷς ἠγάπησα καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου:

Μνήσθητι τοῦ λόγου σου τῷ δούλῳ σου ἐν ᾧ ἐπήλπισάς με:
αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέν με:
ὑπερήφανοι ἄδικοι ἐνέπαιξάν μοι ἕως σφόδρα ἐκ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα:
ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε καὶ παρεκλήθην:
ἐκθλιμμὸς ἔλαβέν με ἁμαρτωλοὺς ἐγκαταλείποντας τὸν νόμον σου:
ᾠδαί μοι ἦσαν τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ τῆς παροικίας μου:
ἐμνήσθην τὸ ὄνομά σου κύριε ἐν νυκτὶ καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου:
ταῦτά μοι ἐγένετο ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα:

Μερίς μου εἶ κύριε εἶπα τοῦ φυλάσσειν τοὺς λόγους σου:
ἐδεήθην τὸ πρόσωπόν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου:
διελογισάμην τὰς ὁδούς μου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου:
ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς σου:
σχοινία ἁμαρτωλῶν περιέπλεξάν με καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην:
μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τοῖς κρίμασι τῆς δικαιοσύνης σου:
διαπορεύομαι ἐγὼ πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου:
τὸ ἔλεος τῆς γῆς πλήρης ἐστὶ κύριε τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με:

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸν λόγον σου:
χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ ἐπιστήμην δίδαξόν με ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα:
πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα:
χρηστὸς εἶ σὺ καὶ ἐν τοῖς δικαιώμασί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου:
ἐπλεόνασάν μοι ἀδικίαν ὑπερήφανοι ἐγὼ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου:
ἐτυρώθη ὡσεὶ γάλα ἡ καρδία αὐτῶν ἐγὼ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα:
καλόν μοι ὅτι ἐταπεινώθην ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου:
ἀγαθὸς ἐμοὶ ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου:

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου:
οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ὑπέμεινα:
ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου καὶ ἐν ἀληθείᾳ ταπείνωσάς με:
γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαί με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου:
ἐλθάτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν:
αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως ἐστρέβλωσάν με ἐγὼ ἐμελέτησα ἐν τοῖς δικαιώμασί σου:
ἐπιστραφήτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου:
γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου ὅπως μὴ καταισχυνθῶ:

Ἐκλείπει τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου καὶ εἰς τοὺς λόγους σου ὑπέμεινα:
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγων πότε παρακαλέσεις με:
ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην:
πόσαι αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου πότε ποιήσεις ἐν τοῖς καταδιώκουσί με κρίσιν:
διηγήσαντό μοι οἱ ἄνομοι ἀδολεσχίας ἀλλ' οὐχὶ ὡς ὁ νόμος σου κύριε:
πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια ἀδίκως ἐδίωξάν με βοήθησόν μοι:
ὀλίγου ἐτελείωσάν με ἐν τῇ γῇ ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰ δικαιώματά σου:
κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου:

Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διέστηκεν ἐν τῷ οὐρανῷ:
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει:
τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα ὅτι πάντα δοῦλά σού ἐστιν:
εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν τότε ἂν ἀπολόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου:
εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζωοποίησάς με:
σός εἰμι ἐγὼ σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα:
ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί με τοῦ ἀπολέσαι με τὰ μαρτύριά σου συνῆκα:
πάσης συντελείας εἶδον πέρας ἡ ἐντολή σου πλατεῖα σφόδρα:

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ μελέτη μού ἐστιν:
ὑπὲρ ἐχθροὺς μου ἐσοφίσω με ἐν τῇ ἐντολῇ σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα μού ἐστιν:
ὑπὲρ πάντας τοὺς διδασκάλους μου ἐνεκρατεύσατο τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστιν:
ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα:
ἀπὸ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου ἵνα φυλάξω τοὺς λόγους σου:
ἀπὸ κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα ὅτι σύ μοι ἐνομοθέτησας:
ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου:
ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου συνῆκα διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας:

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου:
ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάσσειν τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου:
ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου:
τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον κύριε καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με:
ἡ ψυχή μου ἐν χερσί μου διὰ παντὸς καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην:
ἔδωκαν ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι καὶ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην:
ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μού ἐστιν:
ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα ἕνεκεν ἀνταποδόσεως:

Μεριμνῶντας ἀνόμους ἐμίσησα καὶ τὸν νόμον σου ἠγάπησα:
βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μού εἶ σύ καὶ εἰς τοὺς λόγους σου ὑπέμεινα:
ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ κακοῦργοι καὶ ἐκζητήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου:
ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζήσομαι καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου:
βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω τὰ δικαιώματά σου διὰ παντός:
ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποπίπτοντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἄδικος ὁ λογισμὸς αὐτῶν:
παραβάτας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου:
κατάνυξόν μου τὰς σάρκας ἀπὸ τοῦ φόβου σου ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην:

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην μὴ παραδῷς με τοῖς ποιοῦσί με:
ἀντάλλαξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι:
οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ λόγιόν σου καὶ εἰς τὸ ῥῆμα τῆς δικαιοσύνης σου:
ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με:
δοῦλός σού εἰμι σύ συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου:
καιρὸς τοῦ ποιῆσαι κύριε διεσκέδασαν τὸν νόμον σου:
διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον:
διὰ τοῦτο πρὸς πάσας ἐντολάς σου κατηυθυνόμην πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας ἐμίσησα:

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου διὰ τοῦτο ἐξεζήτησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου:
ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτίζει καὶ συνίειν ποιεῖ νηπίοις:
τὸ στόμα μου ἀνέῳξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεθύμησα:
ἔπιδε ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου:
τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία:
λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου:
τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου:
ἐξαπορεύματα ὑδάτων κατήγαγον οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ τὸ μὴ φυλάσσειν τὸν νόμον σου:

Δίκαιος εἶ κύριε καὶ εὐθὺς τὸ κρίμα σου:
ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα:
ἐτάκησάν με ὅτι ἐπελάθοντο οἱ ἐχθροί μου τὰ ῥήματά σου:
πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό:
νεώτερος εἰμὶ ἐγὼ καὶ ἐξουδενωμένος τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην:
ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια:
θλῖψις καὶ στενοχωρία εὕρηκάν με αἱ ἐντολαί σου μελέτη μού ἐστιν:
δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα συνέτισόν με καὶ ζήσομαι:

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου εἰσάκουσόν μου κύριε τὰ δικαιώματά σου ἐξερευνήσω:
ἐκέκραξά σε σῶσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου:
προέφθασα ἐν ὄρθρῳ καὶ ἐκέκραξα ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ὑπέμεινα:
προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς τὸ διανοεῖσθαι τὰ λόγιά σου:
τὴν φωνήν μου ἤκουσας κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με:
ἤγγισαν οἱ διώκοντές με ἀνομίᾳ ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν:
ἐγγὺς εἶ σὺ κύριε καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια:
ἀπ' ἀρχῆς ἔγνων περὶ τῶν μαρτυρίων σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά:

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ῥῦσαί με ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην:
κρῖνον τὴν δίκην μου καὶ λύτρωσαί με διὰ τὸ λόγιόν σου ζῆσόν με:
μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν:
οἰκτιρμοί σου πολλοί κύριε κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με:
πολλοὶ οἱ διώκοντές με καὶ οἱ θλίβοντές με ἀπὸ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα:
εἶδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐτηκόμην ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφύλαξαν:
ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με:
τὸ κεφάλαιον τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πᾶν κρίμα δικαιοσύνης σου:

Ἄρχοντες ἐδίωξάν με δωρεάν καὶ ἀπὸ τῶν λογίων σου ἐφοβήθη ἡ καρδία μου:
εὑρίσκω ἐγὼ τὰ λόγιά σου ὡς σκῦλα πολλά:
τὴν ἀδικίαν μισῶ καὶ βδελύσσομαι τὸν νόμον σου ἠγάπησα:
ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐξηγόρευσά σοι ἐπὶ τοῖς κρίμασι τῆς δικαιοσύνης σου:
εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον:
ὑπέμεινα τὸ σωτήριόν σου κύριε καὶ τὰς ἐντολάς σου ἐποιησάμην:
ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα:
ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ὅτι πάντες οἱ δρόμοι μου ἐνώπιόν σου:

Προσελθάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου σύνες μοι:
εἰσέλθοι ἡ ἔντευξίς μου ἐνώπιόν σου κατὰ τὸ ῥῆμά σου ῥῦσαί με:
ἐξερεύξεται τὰ χείλη μου ὕμνον ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου:
ἀποκριθήτω ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη:
γενηθήτω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξελεξάμην:
ἐπεθύμησα τοῦ σωτηρίου σου κύριε καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν:
ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι:
ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός ζήτησον τὸν δοῦλόν σου ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην:

ΚΖ

ΨΑΛΜΟΣ ΚΖ

Προσευξις κυριε κραξομαι ο θεος μου μη παρασιωπησης απ εμου:

Μη ποτε παρασιωπησης απ εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον:

Εισακουσον της φωνης της δεησεως μου εν τω δεεσθαι με προς σε:

Εν τω αιρειν με τας χειρας μου προς ναον το αγιον σου:

Μη συνελκυσης με μετα των αμαρτωλων και μετα των εργαζομενων την ανομιαν μη συναπολεσης με:

Τον λαλουντα τα μετα των πλησιον αυτου ειρηνα κακα δε εν ταις καρδιαις αυτων:

Δος αυτοις κατα τα εργα αυτων και κατα τας πονηριας των επιτηδευματων αυτων κατα τα εργα των χειρων αυτων αποδος αυτοις ανταποδος αυτοις το οφειλομενον αυτοις:

Οτι ουκ συνηκαν τα εργα του κυριου και εις τα εργα των χειρων αυτου καθελεις αυτους και ουκ οικοδομησεις αυτους:

Ευλογητος κυριος οτι εισηκουσεν της φωνης της δεησεως μου:

Κυριος βοηθος μου και υπερασπιστης μου επ αυτω ηλπισεν η καρδια μου και ηβοηθηθην και ηνθησεν η σαρξ μου και εκ της θελησεως μου εξομολογησομαι αυτω:

Κυριος κραταιωμα λαου αυτου και υπερασπισμος σωτηριων του χριστου αυτου εστιν:

Σωσον τον λαον σου και ευλογησον την κληρονομιαν σου και ποιμανεις αυτους και επαρεις αυτους εως του αιωνος:

Ψαλμος τω δαυιδ εν τη συντελειαι της σκηνης εν τη εγκαινισει του οικου:

Ανοισω σοι κυριε οτι αντελαβου μου και ουκ ευφρανας τους εχθρους μου επ εμοι:

Κυριε ο θεος μου εκεκραξα προς σε και εθεραπευσας με:

Κυριε ανηγαγες εξ αδου την ψυχην μου εσωσας με απο των καταβαινοντων εις λακκον:

Ψαλατε τω κυριω οι οσιοι αυτου και εξομολογεισθε τη μνημη της αγιωσυνης αυτου:

Οτι οργη εν θυμω αυτου και ζωη εν τω θελημαι αυτου εις εσπερας αυλισθησεται κλαυθμος και εις το πρωι αγαλλιασις:

Εγω δε ειπα εν τη ευθηνια μου ου σαλευθησομαι εις τον αιωνα:

Κυριε εν τω θελειν σε εστησας κραταιωμα τω ορει μου τη δοξη μου:

Απεστρεψας το προσωπον σου απ εμου και εγενηθην εκταραχθη:

Προς σε κυριε κεκραξομαι και προς τον θεον μου δεησομαι:

Τις ωφελεια εν τω αιματι μου εν τω καταβαινειν με εις διαφθορα:

Μη εξομολογησεται σοι χους η αναγγελει την αληθειαν σου:

Ηκουσεν κυριος και ηλεησεν με κυριος εγενηθη βοηθος μου:

Εστρεψας τον κοπετον μου εις χαραν μοι διερρηξας τον σακκον μου και περιεζωσας με ευφροσυνην:

Οπως αν ψαλη σοι η δοξα μου και ου κατανυγησομαι κυριε ο θεος μου εις τον αιωνα εξομολογησομαι σοι:

Εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ εις την αλλοτριωσιν του σκηνωματος:

Εν σοι κυριε ηλπισα μη καταισχυνθειην εις τον αιωνα εν τη δικαιοσυνη σου ρυσαι με και εξελου με:

Κλινον προς με το ους σου ταχυνον του ρυσασθαι με:

Γενου μοι εις θεον υπερασπιστην και εις οικον καταφυγης του σωσαι με:

Οτι κραταιωμα μου και καταφυγη μου ει συ και ενεκεν του ονοματος σου οδηγησεις με και τρεφεις με:

Εξαξεις με εκ της παγιδος ταυτης ην εκρυψαν μοι οτι συ ει σκεπαστης μου:

Εις χειρας σου παρατιθεμαι το πνευμα μου λυτρωσαι με κυριε ο θεος της αληθειας:

Εμισησας τους προσεχοντας ματαιοτητας και ανομιας και εγω εν κυριω ηλπικα αγαλλιασομαι και ευφρανθησομαι επι τω ελεει σου:

Οτι εθεωρησας την ταπεινωσιν μου εγνως εκ ψυχων τας ανανκας μου:

Και ουκ απεκλεισας με εν χειρι εχθρου εστησας εν πλατει τους ποδας μου:

Ελεησον με κυριε οτι θλιβομαι εταραχθη απο οργης ο οφθαλμος μου η ψυχη μου και η κοιλια μου:

Οτι εξελιπεν εν οδυνη η ζωη μου και τα ετη μου εν στεναγμοις ησθενησεν εν πτωχεια η δυναμις μου και οι οστα μου εταραχθησαν:

Απο παντων των εχθρων μου εγενηθην ονειδος και μαλιστα τοις γειτοσιν μου σφοδρα και φοβος τοις γνωστοις μου οι βλεποντες εξω εφυγον απ εμου:

Επελαθην ως νεκρος απο καρδιας ηγενηθην ως σκευος απολωλος:

Οτι ηκουσα ψογον πολλων περιοικουντων συστασει εν τω συνελθειν αυτους επ εμοι λαβειν την ψυχην μου εμηχανησαντο:

Εγω δε επι σοι ηλπικα κυριε ειπα συ ει ο θεος μου:

Εν ταις χερσιν σου αι κληρωσεις μου εξελου με εκ χειρος εχθρων μου και καταδιωκοντων με:

Επιφανον το προσωπον σου επι τον δουλον σου σωσον με εν τω ελεει σου:

Κυριε μη καταισχυνθειην οτι επεκαλεσαμην σε αισχυνθητωσαν οι ασεβεις και καταβιβασθητωσαν εις αδου:

Αλογα χειλη δολια λαλουντα κατα του δικαιου ανομιαν εν υπερηφανια και εξουθενησει:

Ως επληθυνθη η χρηστοτης σου κυριε ην εκρυψω τοις φοβουμενοις σε εποιησας τοις ελπιζουσιν επι σε εν οφθαλμοις ανθρωπων:

Σκεπασεις αυτους εν αποκρυφω του προσωπου σου απο ταραχων ανθρωπων σκεπασεις αυτους εν σκηνη απο αντιλογιας γλωσσων:

Ευλογητος κυριος οτι θαυμαστωσεν το ελεος αυτου εν πολει περιοχυρω:

Εγω δε ειπα εν τη εκστασει μου απερριμμαι απο προσωπου των οφθαλμων σου:

Ενεκεν τουτου εισηκουσας της φωνης της δεησεως μου εν τω κεκραξαι με προς σε:

Αγαπησατε τον κυριον παντες οι οσιοι αυτου οτι αληθειας εκζητει κυριος και ανταποδιδωσιν περισσευοντως ποιουσιν υπερηφανιαν:

Ανδριζεσθε και κραταιουσθω η καρδια υμων παντες οι ελπιζοντες επι κυριον:

Ψαλμος τω δαυιδ εν τω αλλοιουν το προσωπον αυτου ενωπιον αβιμελεχ και εξαπεστειλεν αυτον και απηλθεν:

Ευλογησω τον κυριον εν παντι καιρω διαπαντος η αινεσις αυτου εν τω στοματι μου:

Εν τω κυριω επαινεσεται η ψυχη μου ακουσατωσαν πραεις και ευφρανθητωσαν:

Μεγυνατε τω κυριω μεθ εμου και υψωσωμεν το ονομα αυτου επι το αυτο:

Εξεζητησα τον κυριον και επηκουσεν μου και εκ πασων των θλιψεων μου ερρυσατο με:

Προσελθατε προς αυτον και φωτισθητε και τα προσωπα υμων ου μη καταισχυνθη:

Ουτος ο πτωχος εκεκραξεν και κυριος εισηκουσεν αυτου και εκ πασων των θλιψεων αυτου εσωσεν αυτον:

Παρεμβαλλει αγγελος κυριου κυκλω των φοβουμενων αυτον και ρυσεται αυτους:

Γευσασθε και ιδετε οτι χρηστος ο κυριος μακαριος ανηρ ος ελπιζει επ αυτον:

Φοβηθητε τον κυριον παντες οι αγιοι αυτου οτι ουκ εστιν υστερησις τοις φοβουμενοις αυτον:

Πλουτησαν και επεινασαν οι δε εκζητουντες τον κυριον ουκ υστερηθησονται παντος αγαθου:

Δευτε τεκνα ακουσατε μου φοβον κυριου διδαξω υμας:

Τις εστιν ανθρωπος ος θελει ζωην αγαπων ημερας ιδειν αγαθας:

Παυσον την γλωσσαν σου απο κακου και χειλη σου του μη λαλησαι δολον:

Εκκλινον απο κακου και ποιησον αγαθον ζητησον ειρηνην και διωξον αυτην:

Οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων:

Προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα του εξολεθρευσαι εκ γης το μνημοσυνον αυτων:

Εκραξαν δικαιοι και ο κυριος εισηκουσεν και εκ πασων των θλιψεων αυτων ερρυσατο αυτους:

Εγγυς κυριος τοις συντετριμμενοις την καρδιαν και τους ταπεινους τω πνευματι σωσει:

Πολλαι αι θλιψεις των δικαιων και εκ πασων αυτων ρυσεται αυτους κυριος:

Φυλασσει κυριος παντα τα οστα αυτων εν εν εξ αυτων ουκ συντριβησεται:

Θανατος αμαρτωλων πονηρος και οι μισουντες τον δικαιον πλημμεληθησονται:

Λυτρουται κυριος ψυχας δουλων αυτου και ου πλημμεληθησονται παντες οι ελπιζοντες επ αυτον:

Ψαλμος τω δαυιδ κρινον τους αδικουντας με κυριε πολεμησον τους πολεμουντας με:

Επιλαβου οπλου και θυρεου και αναστηθι εις βοηθειαν μοι:

Εκχεον ρομφαιαν και συγκλεισον εις συναντησιν των καταδιωκοντων με:

Ειπον τη ψυχη μου σωτηριον σου εγω ειμι:

Αισχυνθητωσαν και εντραπητωσαν οι ζητουντες την ψυχην μου:

Αποστραφητωσαν εις τα οπισω και καταισχυνθητωσαν οι λογιζομενοι μοι κακα:

Γενηθητωσαν ως χνους κατα προσωπον ανεμου και αγγελος κυριου εκθλιβων αυτους:

Γενηθητω η οδος αυτων σκοτος και ολισθημα και αγγελος κυριου διωκων αυτους:

Οτι δωρεαν εκρυψαν μοι διαφθορα την παγιδα αυτων ουκ εγνωσαν:

Παγις ην ουκ οιδασιν αγρευθητω αυτους και εν τη παγιδι αυτων πεσουνται εν αυτη:

Η δε ψυχη μου αγαλλιασεται επι τω κυριω επευφρανθησεται επι τω σωτηριω αυτου:

Πασαι αι οστα μου ερουσιν κυριε τις ομοιος σοι ρυομενος πτωχον εκ χειρος κρεισσονος αυτου πτωχον και πενητα απο των διαρπαζοντων αυτον:

Αναστησονται μαρτυρες αδικοι α ουκ οιδα ηρωτων με:

Ανταπεδιδουν μοι πονηρα αντι αγαθων ατεκνια τη ψυχη μου:

Εγω δε ηνικα ηνοχλουν μοι περιεβαλλομην σακκον εταπεινουν εν νηστειαις την ψυχην μου και η προσευχη μου εις τους κολπους μου αναστραφησεται:

Ως πλησιον και ως αδελφον εαυτου ουτως ηρεσκον και ως πενθων και σκυθρωπαζων ουτως εταπεινουμην:

Και κατ εμου εχαρησαν και συνηχθησαν συνηχθησαν επ εμε μαστιγες και ουκ εγνων εσχισθησαν και ουκ κατανυγησαν:

Επειρασαν με εξεμυκτηρισαν με μυκτηρισμον εβρυξαν επ εμε τους οδοντας αυτων:

Κυριε ποτε επιβλεψη επανασωσον την ψυχην μου απο των κακων αυτων την μονογενη μου απο των λεοντων:

Εξομολογησομαι σοι εν εκκλησια πολλη εν λαω βαρει αινεσω σε:

Μη επιχαρωσιν μοι οι εχθροι μου ψευδως οι μισουντες με δικαιως νευσατωσαν τους οφθαλμους:

Οτι εμοι μεν ειρηνικα ελαλουν και επι τοις οργιλοις δολους διελογιζοντο:

Και ηνοιξαν επ εμε το στομα αυτων ειπαν ευγε ευγε ειδοσαν οι οφθαλμοι ημων:

Ειδες κυριε μη παρασιωπησης κυριε μη αποστης απ εμου:

Εξεγειρου και προσχες τη κρισει μου ο θεος μου και ο κυριος μου εις την δικην μου:

Κρινον με κατα την δικαιοσυνην σου κυριε ο θεος μου και μη επιχαρωσιν μοι:

Μη ειπωσιν εν ταις καρδιαις αυτων ευγε ευγε τη ψυχη ημων μηδε καταπιωσιν αυτον:

Αισχυνθητωσαν και εντραπητωσαν επι το αυτο οι χαιροντες τοις κακοις μου:

Ενδυσασθωσαν αισχυνην και εντροπην οι μεγαλορημονουντες επ εμε:

Αγαλλιασθωσαν και ευφρανθητωσαν οι θελοντες την δικαιοσυνην μου:

Και ερουσιν διαπαντος μεγαλυνθητω κυριος οι θελοντες την ειρηνην του δουλου αυτου:

Και η γλωσσα μου μελετησει την δικαιοσυνην σου ολην την ημεραν την αινεσιν σου:

Ειπεν αδικια τω ασεβει του παροξυναι αυτον κατεναντι των οφθαλμων αυτου ουκ εστιν φοβος θεου:

Οτι ηγγικεν η αμαρτια αυτου του μισησαι:

Αρχη ρηματων στομα αυτου επαυσατο του συνιειν του καλως ποιειν:

Αδικιαν εδολωσεν επι της κοιτης αυτου παρεστη παντι τω οδω ου ου πονηρα ουκ απεστυγησεν:

Κυριε εν τω ουρανω το ελεος σου και η αληθεια σου εως των νεφελων:

Η δικαιοσυνη σου ως ορη θεου τα κριματα σου αβυσσος πολλη:

Ανθρωπους και κτηνη σωσεις κυριε ως επληθυνθη το ελεος σου ο θεος:

Υιοι δε ανθρωπων εν σκεπη των πτερυγων σου ελπιουσιν:

Μεθυσθησονται απο πιοτητος του οικου σου και τον χειμαρρον της τρυφης σου ποτιεις αυτους:

Οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι σου οψομεθα φως:

Εκτεινον το ελεος σου τοις γινωσκουσιν σε και την δικαιοσυνην σου τοις ευθεσι τη καρδια:

Μη ελθατω μοι ποδι υπερηφανιας και χειρ αμαρτωλου μη κινησατω με:

Εκει επεσον οι εργαζομενοι την ανομιαν εωσθησαν και ουκ ηδυνηθησαν στηναι:

Ψαλμος τω δαυιδ μη παραζηλου εν πονηρευομενοις μηδε ζηλωσης τους εργαζομενους την ανομιαν:

Οτι ωσει χορτος ταχυ ξηρανθησονται και ωσει λαχανα χλοης ταχυ μαρανθησονται:

Ελπισον επι κυριον και ποιησον αγαθοτητα και κατασκηνωσεις την γην και νεμηθηση επι τω πλουτω αυτης:

Τερπου επι τω κυριω και δωσει σοι τα αιτηματα της καρδιας σου:

Αποκαλυψον επι κυριον την οδον σου και ελπισον επ αυτον και αυτος ποιησει:

Και εξαξει ως φως την δικαιοσυνην σου και το κριμα σου ως μεσημβριαν:

Υποταγηθι τω κυριω και προσευξαι αυτω μη παραζηλου επι τω ευοδουμενω εν τη οδω αυτου επι ανθρωπω ποιουντι παρανομιας:

Παυσαι απο οργης και εγκαταλιπε θυμον μη παραζηλωσης του ποιησαι το κακον:

Οτι οι κακοποιουντες εξολεθρευθησονται οι δε υπομενοντες τον κυριον αυτοι κληρονομησουσιν γην:

Ετι μικρον και ουκ εσται ο αμαρτωλος και επιστρεψας επι τον τοπον αυτου ουχ ευρησει:

Οι δε πραεις κληρονομησουσιν γην και τρυφησουσιν επι πληθει ειρηνης:

Ενθυμησεται ο αμαρτωλος τη δικαιοσυνη και τους οδοντας αυτου βρυξει επ αυτον:

Ο δε κυριος γελασεται αυτου οτι προοραται η ημερα αυτου:

Ρομφαιαν εσπασαν οι ασεβεις ενετειναν το τοξον αυτων του εκβαλειν πτωχον και πενητα του σφαξαι τους ευθεις τη καρδια:

Η ρομφαια αυτων εισελθοι εις την καρδιαν αυτων και το τοξον αυτων συντριβητω:

Κρεισσον το ολιγον τω δικαιω υπερ πλουτους αμαρτωλων πολλους:

Οτι τους βραχιονας των αμαρτωλων συντριψει ο δε κυριος στηριζει τους δικαιους:

Γινωσκει κυριος τας ημερας των αμωμων και η κληρονομια αυτων εις τον αιωνα εσται:

Ουκ αισχυνθησονται εν καιρω πονηρω και εν ημεραις λιμου χορτασθησονται:

Οτι οι αμαρτωλοι απολουνται και οι εχθροι του κυριου ως δοξα ορεων και ως λιπασματα αναλωθησονται εις καπνον αναλωθησονται:

Δανιζει ο αμαρτωλος και ουκ αποδιδωσιν ο δε δικαιος οικτιρει και διδωσιν:

Οτι ευλογουντες αυτον κληρονομησουσιν γην οι δε κατηραμενοι αυτον εξολεθρευθησονται:

Παρα κυριου κατευθυνονται τα διαβηματα του ανθρωπου και την οδον αυτου θελει:

Εαν πεση ου μη συντριβη οτι κυριος αντιλαμβανεται της χειρος αυτου:

Νεος ημην και γεγηρακα και ουκ εωρακα δικαιον εγκαταλελειμμενον ουδε το σπερμα αυτου ζητουν αρτους:

Ολην την ημεραν οικτιρει και δανιζει και το σπερμα αυτου εις ευλογιαν εσται:

Εκκλινον απο κακου και ποιησον αγαθον και κατασκηνωσεις εις τον αιωνα των αιωνων:

Οτι κυριος αγαπα κρισιν και ου μη εγκαταλιπη τους οσιους αυτου εις τον αιωνα εφυλαχθησονται:

Δικαιοι κληρονομησουσιν γην και κατοικησουσιν επ αυτης εις τον αιωνα:

Το στομα του δικαιου μελετησει σοφιαν και η γλωσσα αυτου λαλησει κρισιν:

Ο νομος του θεου αυτου εν τη καρδια αυτου και ουκ σκολευθρισθησονται τα διαβηματα αυτου:

Παρατηρησεται ο αμαρτωλος τον δικαιον και ζητησει θανατωσαι αυτον:

Ο δε κυριος ου μη εγκαταλιπη αυτον εν χειρι αυτου ουδε μη κατακριθη εν τω κρινεσθαι αυτον:

Υπομενε τον κυριον και φυλασσου την οδον αυτου και υψωσει σε του κληρονομησαι γην οταν εξολεθρευθωσιν οι αμαρτωλοι οψει:

Εωρακα ασεβη υπερυψουμενον και μετεωριζομενον ως τας κεδρους του Λιβανου:

Και παρηλθον και ιδου ουκ ην και εζητησα τον τοπον αυτου και ουχ ευρεθη:

Φυλαξον ακακιαν και ιδε ευθυτητα οτι εστιν τω ανδρι τω ειρηνικω καταλειμμα:

Οι δε παρανομοι αμα ηφανισθησαν καταλειμμα δε ασεβων απολειται:

Το δε σωτηριον των δικαιων παρα κυριου και αντιλημπτωρ αυτων εν καιρω θλιψεως:

Και βοηθησει αυτοις κυριος και ρυσεται αυτους και εξελειται αυτους απο των αμαρτωλων και σωσει αυτους οτι ηλπισαν επ αυτον:

Ψαλμος τω δαυιδ εις υπομνησιν περι του σαββατου:

Κυριε μη εν θυμω σου ελεγξης με μηδε εν οργη σου παιδευσης με:

Οτι τα βελη σου κατεπηκται μοι και επεστερεωσας επ εμε την χειρα σου:

Ουκ εστιν ιασις εν τη σαρκι μου απο προσωπου της οργης σου ουκ εστιν ειρηνη τοις οστεοις μου απο προσωπου των αμαρτιων μου:

Οτι αι ανομιαι μου υπερεβησαν την κεφαλην μου και ως φορτιον βαρυ εβαρυνθησαν επ εμε:

Εβδωσαν και εσαπησαν αι μωλωπες μου απο προσωπου της αφροσυνης μου:

Ετεταλαιπωρημαι και εταπεινωθην εως τελους ολην την ημεραν σκυθρωπαζων επορευομην:

Οτι αι οσφυες μου επλησθησαν ενυβρισμων και ουκ εστιν ιασις εν τη σαρκι μου:

Εκακωθην και ετεταπεινωμαι λιαν εκραξα απο στεναγμου της καρδιας μου:

Κυριε απεναντι σου πασα η επιθυμια μου και ο στεναγμος μου απο σου ουκ απεκρυβη:

Η καρδια μου εταραχθη η δυναμις μου εγκατελιπεν με και το φως των οφθαλμων μου και αυτο ουκ εστιν μετ εμου:

Οι φιλοι μου και οι πλησιον μου απεναντι μου ηγγισαν και εστησαν και οι εγγιστα μου απο μακροθεν εστησαν:

Και εβιασαντο οι ζητουντες την ψυχην μου και οι ζητουντες τα κακα μοι ελαλησαν ματαιους και δολους ολην την ημεραν εμελετησαν:

Εγω δε ως κωφος ουκ ηκουον και ως αφωνος ουκ ανοιγων το στομα μου:

Και εγενηθην ως ανθρωπος ουκ ακουων και ουκ εχων εν τω στοματι αυτου ελεγχους:

Οτι επι σοι κυριε ηλπισα συ εισακουσεις μου κυριε ο θεος μου:

Οτι ειπα μηποτε επιχαρωσιν μοι οι εχθροι μου και εν τω σαλευθηναι τους ποδας μου επ εμε μεγαλορημονησωσιν:

Οτι εγω εις κλασμον ετοιμος και ο πονος μου ενωπιον μου διαπαντος:

Οτι την ανομιαν μου εγω απαγγελω και μεριμνησω υπερ της αμαρτιας μου:

Οι δε εχθροι μου ζωντες και κρατυνθητωσαν υπερ εμε και πληθυνθειησαν οι μισουντες με αδικως:

Οι ανταποδιδοντες κακα αντι αγαθων διεβαλλον με ανθ ων εδιωκον την δικαιοσυνην:

Μη εγκαταλιπης με κυριε ο θεος μου μη αποστης απ εμου:

Προσχες εις την βοηθειαν μου κυριε της σωτηριας μου:

Ψαλμος τω δαυιδ εις το αναμνησαι:

Ειπα φυλαξω τας οδους μου του μη αμαρτανειν εν γλωσση μου εθεμην φυλακην τω στοματι μου:

Εσιωπησα και εταπεινωθην και ησυχασα απο αγαθων και η οδυνη μου ανεκαινισθη:

Εθερμανθη η καρδια μου εντος μου και εν τη μελετη μου εκκαησεται πυρ:

Ειπον εν γλωσση μου γνωστον μοι ποιησον κυριε την συντελειαν μου και τον αριθμον των ημερων μου τις εστιν ινα γνω τι εγω εκλειπω:

Ιδου σπιθαμας εδωκας τας ημερας μου και η υπαρξις μου ως ουδεν ενωπιον σου πλην ματαιος πας ανθρωπος ζων:

Πλην εν εικονι διαπορευεται ανθρωπος πλην ματαια ταραττεται θησαυριζει και ουκ οιδεν τινι συναξει αυτα:

Και τι η υπομονη μου ουχι ο κυριος και η υπαρξις μου παρα σου εστιν:

Και απο πασων των ανομιων μου ρυσαι με ονειδος ασυνετου μη θης με:

Εσιωπησα και ουκ ηνοιξα το στομα μου οτι συ εποιησας:

Αφελου απ εμου τας πληγας σου απο της στερεας χειρος σου εγω εκλειπω:

Εν ελεγμοις παιδευσας ανθρωπον δια αμαρτιας και τηκεις ωσει υπο σητος πας ο ανθρωπος πλην ματαιος πας ανθρωπος ζων:

Εισακουσον της προσευχης μου κυριε και της δεησεως μου ενωτισαι προς τα δακρυα μου μη παρασιωπησης:

Οτι παροικος εγω ειμι παρα σοι και παρεπιδημος καθως παντες οι πατερες μου:

Αφες μοι και αναψυξω πριν η απελθω και ουκετι μη ω:

Υπομενων υπομενων τον κυριον και προσεσχεν μοι και εισηκουσεν της δεησεως μου:

Και ανεβιβασεν με εκ λακκου στομου και πηλου και εστησεν επι πετραν τους ποδας μου και κατηυθυνεν τα διαβηματα μου:

Και εδωκεν εις το στομα μου ωδην καινην υμνον τω θεω ημων:

Οψονται πολλοι και φοβηθησονται και ελπιουσιν επι κυριον:

Μακαριος ανηρ ου εστιν το ονομα κυριου ελπις αυτου και ουκ εβλεψεν εις ματαιους και παρακλινοντας εις ψευδη:

Εμεγαλυνας συ κυριε ο θεος μου τα θαυμαστα σου και τους διαλογισμους σου τους προς ημας ουκ εστιν συγκριθηναι προς σε απηγγειλα και ελαλησα και εκραταιωθησαν υπερ το αριθμηθηναι:

Θυσιαν και προσφορα ουκ ηθελησας τα δε ωτα μοι κατηρτισω ολοκαυτωμα και περι αμαρτιας ουκ ητησας:

Τοτε ειρηκα ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου:

Του ποιησαι το θελημα σου ο θεος μου ηθελησα και τον νομον σου εν μεσω της κοιλιας μου:

Ευηγγελισαμην δικαιοσυνην εν εκκλησια πολλη ιδου τα χειλη μου ουκ εκωλυσα κυριε συ εγνως:

Την δικαιοσυνην σου ουκ εκρυψα εν καρδια μου την αληθειαν σου και το σωτηριον σου ειπα:

Ουκ απεκρυψα το ελεος σου και την αληθειαν σου απο συναγωγης πολλης:

Συ δε κυριε μη μακρυνης τους οικτιρμους σου απ εμου το ελεος σου και η αληθεια σου αει αντιλαβοιτο μου:

Οτι περιεσχον με κακα ων ουκ εστιν αριθμος κατελαβον με αι αδικιαι μου και ου μη δυνωμαι ιδειν:

Επληθυνθησαν υπερ τας τριχας της κεφαλης μου και η καρδια μου εγκατελιπεν με:

Ευδοκησον κυριε του ρυσασθαι με κυριε εις το βοηθειν μοι προσχες:

Αισχυνθητωσαν και εντραπητωσαν επι το αυτο οι ζητουντες την ψυχην μου του αφελειν αυτην:

Αποστραφητωσαν εις τα οπισω και καταισχυνθητωσαν οι θελοντες μοι κακα:

Αποτεισατωσαν μισθον αισχυνης αυτων οι λεγοντες μοι ευγε ευγε:

Αγαλλιασθωσαν και ευφρανθητωσαν επι σοι παντες οι ζητουντες σε και λεγετωσαν διαπαντος μεγαλυνθητω κυριος οι αγαπωντες το σωτηριον σου:

Εγω δε πτωχος και πενης εγω ειμι κυριος μεριμνα περι εμου βοηθος μου και ρυστης μου ει συ ο θεος μου μη χρονισης:

Ψαλμος τω δαυιδ συνεσεως:

Μακαριος ο συνιων επι πτωχον και πενητα εν ημερα πονηρα ρυσεται αυτον κυριος:

Κυριος φυλαξαι αυτον και ζησαι αυτον και μακαριος εστιν επι της γης και μη παραδως αυτον εις χειρας εχθρων αυτου:

Κυριος βοηθησαι αυτω επι κλινης οδυνης αυτου ολην την κοιτην εστρωσας εν τη ασθενεια αυτου:

Εγω ειπα κυριε ελεησον με ιασαι την ψυχην μου οτι ημαρτον σοι:

Εχθροι μου ειπον κακα μοι μη ο αποθνησκει και απολειται το ονομα αυτου:

Και εαν εισεπορευετο εκενον εματαιολογειτο η καρδια αυτου συνηγαγεν εαυτη ανομιαν εξελθων επ εξω ελαλει επι το αυτο:

Επ εμε εγογγυζον παντες οι εχθροι μου επ εμοι ελογιζοντο τα κακα μου:

Λογον παρανομιας κατ εμου εθεντο μη προσθησει του κοιμηθεντος αναστηναι:

Και γαρ ο ανθρωπος της ειρηνης μου εφ ον ηλπισα ο εσθιων μου τους αρτους επηρεν επ εμε πτερναν:

Συ δε κυριε ελεησον με και αναστησον με και ανταποδωσω αυτοις:

Εν τουτω εγνων οτι θελεις με οτι ουκ εγκεκραξεται ο εχθρος μου επ εμε:

Εμε δε δια την ακακιαν μου αντελαβου και εστησας με κατενωπιον σου εις τον αιωνα:

Ευλογητος κυριος ο θεος του Ισραηλ απο του αιωνος και εως του αιωνος γενοιτο γενοιτο:

Ως επιποθει η ελαφος επι τας πηγας των υδατων ουτως επιποθει η ψυχη μου προς σε ο θεος:

Εδιψησεν η ψυχη μου προς τον θεον τον ισχυρον τον ζωντα πως ηξω και οφθησομαι τω προσωπω του θεου:

Εγενηθησαν μοι τα δακρυα μου αρτοι ημερας και νυκτος εν τω λεγεσθαι μοι καθ εκαστην ημεραν που εστιν ο θεος σου:

Ταυτα εμνησθην και εξεχεα επ εμαυτον την ψυχην μου οτι διελευσομαι εν τοπω σκηνης θαυμαστης εως οικου θεου εν φωνη αγαλλιασεως και εξομολογησεως ηχου εορταζοντος:

Ινα τι περιλυπος ει ψυχη μου και ινα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον οτι ετι εξομολογησομαι αυτω τω σωτηριω του προσωπου μου:

Ο θεος μου επ εμαυτον η ψυχη μου εταπεινωθη διατουτο μνησθησομαι σου εκ γης Ιορδανου και Ερμωνιειμ απο ορους μικρου:

Αβυσσος αβυσσον επικαλειται εις φωνην των καταρακτων σου παντα τα υψη σου και τα κυματα σου επ εμε διηλθον:

Εν ημερα ενετειλατο κυριος το ελεος αυτου και νυκτος ωδη προς τον θεον της ζωης μου:

Ειπα προς τον θεον αντιλημπτωρ μου εστι συ μη επιλαθη μου και ινα τι σκυθρωπος πορευομαι εν τω μη θλιβειν με τον εχθρον:

Ως εν συντριμμω των οστεων μου ωνειδισαν με οι θλιβοντες με οι λεγοντες καθ εκαστην ημεραν που εστιν ο θεος σου:

Ινα τι περιλυπος ει ψυχη μου και ινα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον οτι ετι εξομολογησομαι αυτω τω σωτηριω του προσωπου μου και τω θεω μου:

Κρινον με ο θεος και διακρινον την κρισιν μου εκ εθνους ουκ οσιου και απο ανθρωπου αδικου και πονηρου ρυσαι με:

Οτι συ ει ο θεος της δυναμεως μου ινα τι με απωσω και ινα τι σκυθρωπος πορευομαι εν τω μη θλιβειν με τον εχθρον:

Εξαπεστειλον το φως σου και την αληθειαν σου αυτοι με κατωδηγησαν και ηγαγον εις το ορος το αγιον σου και εις τα σκηνωματα σου:

Και εισελευσομαι προς το θυσιαστηριον του θεου προς θεον τον ευφραινοντα την νεοτητα μου:

Εξομολογησομαι σοι εν κιθαρα ο θεος ο θεος μου ινα τι περιλυπος ει ψυχη μου και ινα τι συνταρασσεις με:

Ελπισον επι τον θεον οτι ετι εξομολογησομαι αυτω τω σωτηριω του προσωπου μου και τω θεω μου:

Ψαλμος τω δαυιδ εν τω ελθειν αυτον προς αβιμελεχ και απελθειν:

Κρινον με ο θεος και διακρινον την κρισιν μου εκ εθνους ουκ οσιου και απο ανθρωπου αδικου και πονηρου ρυσαι με:

Οτι συ ει ο θεος της δυναμεως μου ινα τι με απωσω και ινα τι σκυθρωπος πορευομαι εν τω μη θλιβειν με τον εχθρον:

Εξαπεστειλον το φως σου και την αληθειαν σου αυτοι με κατωδηγησαν και ηγαγον εις το ορος το αγιον σου και εις τα σκηνωματα σου:

Και εισελευσομαι προς το θυσιαστηριον του θεου προς θεον τον ευφραινοντα την νεοτητα μου:

Εξομολογησομαι σοι εν κιθαρα ο θεος ο θεος μου ινα τι περιλυπος ει ψυχη μου και ινα τι συνταρασσεις με:

Ελπισον επι τον θεον οτι ετι εξομολογησομαι αυτω τω σωτηριω του προσωπου μου και τω θεω μου:

Ψαλμος τω δαυιδ εις το τελος υπερ των υιων Κορε:

Ο θεος τοις ωσιν ημων ηκουσαμεν οι πατερες ημων ανηγγειλαν ημιν:

Εργον εν ταις ημεραις αυτων και εν ημεραις αρχαιαις:

Χειρ σου εθνη εξωλεθρευσας και κατεφυτευσας αυτους εκακωσας λαους και εξαπεστειλας αυτους:

Οτι ουκ εν τη ρομφαια αυτων εκληρονομησαν γην και βραχιων αυτων ουκ εσωσεν αυτους:

Αλλ η δεξια σου και ο βραχιων σου και το φως του προσωπου σου οτι ηυδοκησας εν αυτοις:

Συ ει αυτος ο βασιλευς μου και ο θεος μου ο εντελλομενος σωτηριας τω Ιακωβ:

Εν σοι τους εχθρους ημων κερατιουμεν και εν τω ονοματι σου εξουθενησομεν τους υπεραιροντας επ ημας:

Ου γαρ επι τοξω μου ελπιω και η ρομφαια μου ου σωσει με:

Εσωσας γαρ ημας εκ των θλιβοντων ημας και τους μισουντας ημας κατησχυνας:

Εν τω θεω επαινεσομεθα ολην την ημεραν και εις τον αιωνα εξομολογησομεθα τω ονοματι σου διαψαλμα:

Νυν δε απεστρεψας και κατησχυνας ημας και ουκ εξηλθες εν ταις δυναμεσιν ημων:

Εποιησας ημας υποστρεφειν οπισω των εχθρων ημων και οι μισουντες ημας διηρπασαν εαυτοις:

Εδωκας ημας ως προβατα βρωσεως και εν τοις εθνεσιν διεσκορπισας ημας:

Επωλησας τον λαον σου ουκ εν πλουτω και ουκ εν τιμαις αυτων:

Εθου ημας ονειδος τοις γειτοσιν ημων μυκτηρισμον και χλευασμον τοις κυκλω ημων:

Εθου ημας παραβολην εν τοις εθνεσιν κινησιν κεφαλης εν λαοις:

Ολην την ημεραν η εντροπη μου απεναντι μου εστιν και η αισχυνη του προσωπου μου εκαλυψεν με:

Απο φωνης ονειδιζοντος και παροξυνοντος απο προσωπου εχθρου και εκδικουντος:

ἀντὶ καὶ σοῦ ἐλθὼν διασπάσω διὰ παντὸς αὐτοὺς ὅπως σὰρ σοῦ σωθῶσι μὴ μεμβλωκότες. ἔργα δὲ λέγει τὰς ρυπὰς· καὶ σὰρ ἔρχεται σὺν καὶ σὰρ ἔρχεται σὺν διασπάσω· ἀριστέρνους

χρὴ γὰρ λογισμὸν διορᾶν τὰ σαθρὰ καὶ καίειν καὶ σκάπτειν· καὶ τὰ μὲν ἀφαιρεῖσθαι· τὰ δὲ φυγεῖν· ὁ δὲ φυγὼν ὀμόσας ἡδονὴν κολάσασθαι δεῖ τὰ πρόσαντα θέλοντα· θεοδωρήτου

ὁ νικήσας τὸν ὠδίνοντα σοι ἔχθρὸν· ἀμάδυνας φησὶν τὰ λάμπουσα σαθρότητος ἀνθεῖν οὐδὲ φαίνεσθαι ἔτι ἐπὶ σοὶ ἀλλὰ καὶ σὰρ ὀλίγον ἐκείνου ἔσῃ· ἀλλ' αἰσχύνη πρὸ λάβρι τούτοις ὅσα μέγα τοῖς ὑπερηφάνοις γὰρ τὸ καθελεῖν αὐτούς· καὶ συμβαίνουσιν· ἰσαρ ἡλίου πρᾶον· οἱ γὰρ ἐπὶ τοῖς σαθροῖς χαίροντες

ὁ τοιοῦτος δὲ δεῖται καὶ τὸ δικοῦσιν θύσασθαι· ἀριστέρνους

τὸ γὰρ τοῦ θυλάκου τρίβρομον θρυμματίζειν τοὺς ἰσχυροὺς· πᾶσι δὲ ἐγχειρεῖ τὸ ἀνόμοιον καὶ λείπεται χρόνον ὀλίγον ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ τοῦ ὄρους χθαμαλώτερον ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς· θεοδωρήτου

καὶ τοῦτο τοῦ μεγάλου δαλὸς ὅτι καὶ ἰδιοκτήμονας ὑπὸ τοῦ λαοῦ· σωθῆναι γὰρ τὸ θουλὶ τῶν ὑπὲρ αὐτὸν

ἰκετείαν προσθῆκεν· ἀριστέρνους

ἀπὸ φαίνεται δὲ μονομαχίαν ἀθλήσας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ὡς ἐθελοντὴς τῶν κληρονομιῶν τοῦ λαοῦ· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκείνου ἐπὶ τῆς γῆς

ΨΑΛΜΟΣ ΚΗ

ΤΩ ΔΑΔ

ΔΙΑΨΑΛΜΑ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΣΙΟΥ

ΔΙΑΨΑΛΜΑ

τοιαυτα δυναμει και τα υπο θ΄ και ι΄ ταλμουθ περι κληθεισα ποιητικα ποιητικα αγια τα αγια τα υπο θ΄ υμας και τιμιων· υμας και τα αγια τα υπο θ΄ υμας και
λιφια αυτου· ταυτα μεταποιουσα χαιρι ποιησατε θυσιασ και ει τισ ορισθητι θυσιασ αυλασ αυτου προσενεγκατε θυμα
γαρ μαθητικω δικαιοι και τελειοσ χυθησεται τησ οικουμενησ παρα γαρ και τα υπο θ΄ υμας και τα υπο θ΄ υμας
λαταισ τα τριαισ τα υπο θ΄ υμας και τα υπο θ΄ υμας λοιπουσ θρεμμα θυτασ και τα τα υπο θ΄ υμας και
αυθαι δε το παραπτισ το υπο θ΄ υμας και οι θυ· ωσμικει μεγαλου θυτα θυραικα μονο δε παραπτοισ αλλοισ θρεμμασ θυταισ
και ζ΄ ταλμου περι τα υπο θ΄ υμας και προφητου θαι τα υπο θ΄ υμας και τα υπο θ΄ υμας
θυται τα υπο θ΄ υμας και προπατγονται τοι κα υπο θ΄ υμας και τα υπο θ΄ υμας
μα του μεν ταλμου αντι των προυσου αγονται ημιν ωσ εν προτεθυκασι θυσιαν αλλα
τρικαι ιδε και ικλινον το ουασου και θαι λαθου του λαου σου και του οικου του πρασου· και θαι θυμισει ομασι λθον του και
λουσου οτι αυτοσ θητικσσου· παρ ηγγελται γαρ ημιν ποιησασθαι του προτερου λαου και του οικου του προ αυτησ δι
ατων πολυθβου πλαιων· αυτα δε φησι θαι λαβαν ημιν προσαγορευσαι υιοισου· τουτουσ ιουσ κριων δια του αλογου
απο καλει· τα δε θυσιαστηριον ισα δωκα μβι τα δε λαμβανομενα τα εργα υμων θυματα προσφερομενα αυτων· ο
ταισ· λαβι δε και δοξαν ομοματι αυτου ωσ και θυτα ει ταλμου δι ηγηται δια λογια τα ορθων· αλλα και τιμων και τα
τοτιμα τον ικτα προσωπα δικαιον πατορα μου και απαρχου αυτω απροσωπα και παρα πατα δικαιοσωνησ· τα δε ονομα τι αυτου περι αν
τα ομεν δοξαν ο τα δια τα εργα ημων τα λαμπρα τα δοξαζεσθαι ο πληρο θυτοισ οικοισ· τουτο δε θα αρι τηση δια του προφητου
υμων· δια τι απροσαρα στολαον λιου μεχριθυ σημων δε δοξα μου θυτοισ θυσιαισ και θυ· παρτι το προσφυμιαν
μα προσφερεται τα ονοματι μου και θυσιαι καθαραι· διοτι μεγα το ονομα μου θυτοισ θυσι· υμεισ δε βεβηλουτε αυτο·
αμπδεχου θραυλιαν αυτου· ομβυακυλασ θυδια πορεται αι ιγιασμενησ θαισ θυ· ολβ συμμαχοσ θυδια πορεται αναλα
νουλεται γαρ ημασ μετα του πρεσβυτου κοσμου και τησ προσηλουσ τα υπο θ΄ υμας και τα τα προσκωνησι γινεσθαι
κ΄ αι αλλοσοι το πνα τησι υ· θεσιασ λαμβανεται δε αλλα τα· προσταγονται και ιουσ κριων θυδικειν· κριουσ δε μολιβδοκειν
μουσ· και ταρθοσθαι αμνουσ δε χατου λογικωσ· θεωρειν τιν αλλη θιαν δι οι και αρχειν θοιν ει και οι ιοι δε-
κριων οι μη μησι τι ανολιτειασ· γθυμη θητεσ ν΄ ναυτων· δοξαν
μεν οων φθρουσι μοι το προσηκον· παρι τριαδοσ δοξαζομεν· τι
μιων δε παντεσοι τηρουντεσ τασ θυτολασ· θτωρι και ο παραναι
μων τον μονογενη θυ αντι μαζει θραυλη
δε· προσκωνειαν αι οι και τα τα υδογματα και τιν· και ορατησ·
θικκλησιασ· τα· τω λατρευων· Βασιλειον
και αλλωσ· το απροσκαρδιασ και θαρασ· δοξον θυ προσθικτον θυ
τα τω· ο γαρ αγναι θυχαι φησι μα προμισθομαστοσ θαιρασ· και
παλιν ιγρθμιασ· μη θυχαι φησι και κρεα αι βλουσι σου τασ και ασ· η τουτοισ βοη και θαροσ· διο παρο ταλμωδοσ προ
τρομου υλεται ημασ· υιουσ θι μαι θυ· ειπα τοτε α παναμαν· ε αν ταν προσκομιζειν τα δωρα τω θω· και ταυταν· ουτα τυχομεν
αλλ οσαν αυτοσ διεφαλατο· προ τρομου θι παρ· παρ· θι τα· αι τησομ τα υθι βλιον· δοκιμιασομεν δε σε αυτομ θικ του ιουδαιου μουσ
τησκασ· θι αξιοσ θι θυ τον αλομ παραυσε αυτου ομομαζειν· δια λασμου δε τι ημιν ωι τα τα υπο θ΄ υμας και
αλου θι μαι· αλασμοσ δε υιοι θεσι τω· θμα θητικω δικαιοσωνησ· και ταυτα μεν ουχι τυχομτισ· ουδε οι θικ των τυχομτων· αλλ ιουθυ· μαλλον
μελλει ε αν ζητειν τα υδωρα· δια τουτο μαλλον υσ θικλαβε· του σ προσφερομενα· ιν α γαρ σου μη ρι θη χαμαι του σ λογισμουσ·
μη δοσ· ποιησηι κριον τα αλογον του τον τετραποδων και υλη χιτικον ζωον ε αν ζητειν· ωσ θικ της του του θυσιασ προσλο
καν ιλεου σθαι τον κυριον· θμα θητε θησιν τω θυ· ουγαρ υν χρειαν ιχ αν ων προσφερι· αλλ ει μα θητον ων· μα θητικα
ε αν αξιον· τηαβ· ηουδιαφθαλασ και της παιτικησ αξιασ· το προσφερομενον θι μαι προσηκεν· ιουσ φησιν θμα θητε κριων
ιν α μη και αυτοι οι προσφερομενοι παρ ημων απο του θι μαι οι κριων θι α ογενεσθαι ιοι θυ μεταμαλασσι· οι κριοσ· τοι ων λογεμεν
κον θητιζων και θλιγουμενον τον προ θατον ε αν τον προσαγαστον ειναι τον ημασ· προ θυμουσ· και α παναυσισ υ δαστον· και παλιν ε αν τησκουσι και
ε αν αλεισ· τοιουτοι δε τινεσ και οι τησ· προ ημων του χυ προ δοτοσ· προ αγοντισ μεν ε αν ταν θυαρθειν και θυα θθισ· τησ παν
ματικησ διδασκαλιασ· τροφασ· και υδαστιζων τι τη ε αν χορηγιαν του των σ αρδουσιν· και υ ιοων τασ· και προσκαρτε φορι αν
θικτρεφομτισ· ολιγουωτισ δε προσ αμα παυσιν και τιν ων απο του ε αν ιουλθυομτων ασφαλειαν· τουτων ουν τουσ ιουσ· πα
ρα τον ιον του θυ προ βαθεσθαι ιουλεται τοισ εω ο λογοσ· δι ολθικριοι οι προλιγουμενοι των αλλων· υιοι αν τουτων θι θη· οι παρε
τον ικαταρξιν ων ιον δια τησ· τον αγαθων θργων δοξαν δ θρομεν· τοισ εω·
ομωτοισ εω υιοι θυ· θμα θητε τιν ι δια λεξαι· θμα θησ· παρα τιν ων· θμα θησ· παρα τιν ων· ιουσ κριων· τουσ ικλη θεντασ δι αυτων θικ του ιουδαιων θθρουσ· θι ημων ωι τα τιμων θι εω σημαινει· Ιθικειον
δοξαν μεν δ θρειν τισ· τοισ εω αγαθοεργων ικατα το θιρημενον· οπωσ· θι δωσι ταισ καλαισ εργανημων ικαι δοξασωσι τον παν ημων· Βασιλειον
τιμων δε εαν αλιν· αγαθαισ ε αν τη δυναμ παραιτησι· ικατα το θιρημενον τιμα τον ικ απροσωπου δικαιων των· Βασιλειον
ωσ· ημεισ ουν ημιν ικαι ημων δοσ· τον μεγαλοισ εω δοξαν δ θρομεν· ωσ· σθι και τιμων· δοξαν μεν· δια τον αγαθων εργων· οταν λαμπρη
τα εργα ημων θμε προσθ θητον αγαθον· τιμων δε δ θρειν εω· ο ικατα τη ων παροιμιαν τιμων τον θυ απο του δικαιων αυτου σωμα
ικαι απαρχομενοσ· αυτω απροισαρ· ωσ αυτου δικαιοσωνησ· και ωσ δε ο ε αν τεθυμμενοσ· θεολογων· ωσ περι πρω· υιοι και πνσ·
ωσ μη απροσωποι ωι τειν τησ ορθησ θμνοιασ· ουτοσ δ θρειν τοισ εω δοξαν και τιμων· ου δ θρειν δε τοισ εω δοξαν και τιμων· ο ωσ περι των
ανθρωσ ων ημων δοξαν ε αν ομενοσ· ουδε οτι μα ουαρ γυριομι και ταλοιπα· ο ωσ περ γαρ δι αυτων αγαθων θργων δοξαν δ θρομεν τοισ εω·
ουτωσ· δι αυτων πονηρων θργων το εναντιον τοισ γαρ αμαρταν ουσι λεγει· τοο μοιαμου δικαιοσ· υλασ φημει ταιβιτοισ εθνεσι

σαφῶς διὰ τούτων λέγει ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἡ ἐκκλησία οὐδὲν προσκεκοίνωκεν· τοῦτο δὲ φησὶν διὰ τὰς αἱρετικὰς προδοξασίας·
μετὰ τῶν καρποφοριῶν τοῦ βαπτίσματος. ἀμφότερα δὲ προσκεκοίνωκεν ἡ ἐκκλησία· τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ ἐξ ἀρχῆς ἐκκλησίας ἐστίν·
τοῦ δὲ πνεύματος ἡ ἐκκλησία μέτοχος γέγονεν· διὰ τοῦτο οἱ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἐθνῶν μέτοχοι γεγόνασιν·
ἐὰν μὴ τὰ ὑδατα εἰς ἐκκλησίαν ἅγιον πνεῦμα λάβωσιν· οὐ δικαστὴς ἐστὶν ἡ ἐκκλησία τῶν προσερχομένων τοῦ ἁγίου βαπτίσματος· ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΟΤΙ ΟΥΤΩΣ ΕΙΝΑΙ ΓΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ἀλλὰ μαρτυρεῖ τοῖς προσερχομένοις ὅτι ἐν ἁγίῳ πνεύματι βαπτίζονται· καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ἐστὶν ἡ ἐκκλησία τὴν μαρτυρίαν ταύτην
ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀκολουθίας δείκνυσιν τοῖς προσερχομένοις· τοιαύτην γὰρ χρὴ μετέχειν τὴν προσερχομένην ἐκκλησίαν·
οἵαν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐπὶ τοῦ ὕδατος· ὅστις οὖν ἐκκλησίαν ἔχει ἐν ἑαυτῷ ἁγίαν καὶ ἀποστολικὴν δόξαν ἔχουσαν τὴν ἀλήθειαν
λαὸν φανερὸν ἐν τῷ ὕδατι· ἀλλὰ καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ τὸ φῶς ὑπάρχειν τοῦ μαρτυρίου γεγονότα· καὶ ἐν θανάτῳ
λαὸν σύνταγμα ἁγιάζον τοῖς τοῦ μαρτυρίου γεγονότα· καὶ ὡς ἁγίους ἔχουσιν τὸ φῶς ὑπὲρ τὸν θάνατον τοῦ κυρίου ἐνδεδυκότας·
δίκαιον ἐστὶν τὸν τοιοῦτον λαὸν ἐν τῷ ὕδατι φανερὸν γενόμενον· καὶ ὡς ἁγίους ἔχουσιν τὸ φῶς ὑπὲρ τὸν θάνατον τοῦ κυρίου ἐνδεδυκότας·

ΔΙΔΥΜΟΥ

κ θρους θριτουτοις· τας αιτι κειμενας δυναμεις φησιν·

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

λι κεθρος· ποτε μεν ως μορια μονα καὶ σωτηρια μονα καὶ θυ ως δοτικα καὶ οις εκεινοις ειλικαμεν ται· ποτε δε ως αιτιατικα μονα καὶ δυναμενα διαμαχεσθαι ως εις κορυφην τελειους· ιδομεν γαρ φησιν τον ασθενη ὑπο υμενομενα καὶ εναιρομενον ως τους κεθρους· τους λιναμους εις τα ὑπο τους θηραις μενομενα καὶ μη ωσπαρηλιφθαι· λιγαρ φασι λιτου κεῦ σωτριωδι τας κεθρους·

ΔΙΔΥΜΟΥ

κεθρους λιναμου· τους σὺηλους· τους ιουδαιους λαους φησιν· δια το ομοιασθαι ποικιλοις θηρι θειαραις λιναμου τοις ψυχαις·

βαϛ ὁ ις τοις αλλοτριοις πραγμασιν εαυτους μη μιτις· καὶ αξιοκεινα μη εαυτοις τας αλαζονιας σωφρονιτις· ουτοι οι σις κεθροι τους λιναμου· ως αυτως γαρ αι κεθροι καθ εαυτας ουσαι ὑηλαι τα βαθη ρους σὺηλου ποιουσι κεν ται δις τας προσθησις του ορους· ποτε δε αφιεμενοι καθ εαυτους· ουτως καὶ οι τοις φθαρτοις του κοσμου πραγμασιν εμβρι ειδομενοι κεθροι οι σις διαστησωσαλαζονιαν καὶ τοτε της διαμοιασ εαυτων· λιναμου δε οι σις κεθροι προ αγορευονται· δια το τα αλλοτρια ὑπομενειν εαυτους ως ὑπο της ικορυφης του λιναμου προς αλαζονειαν εαυτους αιρεσθαι· ου τας ασας δε τας εις κεθρους σωτριους· αλλα τας του λιναμου· εστι δε λιγαρ δι δασκολας τριας το ποσον ολιναμος· ὁ (αμ τυχοι καταστησον γνα σθωσι τουτου εαυτους αιρονται· αυται του λιναμου ονομαζονται καὶ σωτριωδις αζιουνται· εστι ουν μεταστον αλλου μη συγχυθωσι λογος· οις ουκ ολιναμος λεγεται· αγαγαρ δι μι φησιν λιαμεταβλητους ὑμεις τας λιμας· οι κεθροι δι οι του τους· οι τα θανασιμα μονα καὶ αναρτητα καὶ αναιρετα καὶ ουσιμ εαυτης δι δυοι· ὑπο βλητεον τις δεξηων ους εαυτων του τους καὶ οι ομενι δυναμεν (αμ ενοι αυτου δις της παραυτου χαριτος τοις αναρτητοις εαυτων ζωοις ους τας καὶ τα αναρτητα του λιναμου ενοι· τας ουν δις κεθρους του λιναμου σωτριωδις·

Φαρισαικὸν σωτριωμα τοσ κεθρους
καὶ σωτριῆδικὸν τας κεθρους
του λιναμου·
Ις αι λεγων υμεις αυτας ας ο τον μοσχον
τον λιναμον μου καὶ ολιγα πολιμενον
ους ὑμοσ μοι κεραος·

ΔΙΔΥΜΟΥ

ὁ μοσχος· το θυσιαστηριον δηλ·

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

μη ποθωσι του μοσχου του θριτικοζωδιου· ουκ εν τας της ιδιας παραβασεις· ουδε γαρ ὁ λαος ουκ ολιγα πολιμενος· ουδε γαρ ὁ θεος ουκ ολιγα πολιμενος· ουδε γαρ ὁ ιερευς ουκ ολιγα πολιμενος· ουδε γαρ ὁ μοσχος ουκ ολιγα πολιμενος· ουδε γαρ ὁ θυσιαστηριον ουκ ολιγα πολιμενον· ουδε γαρ ὁ ιερατευων (αμ σωτηρ ουκ ολιγα πολιμενος· ουδε γαρ ὁ θεος ουκ ολιγα πολιμενος· ουδε γαρ ὁ λαος ουκ ολιγα πολιμενος· ουδε γαρ ὁ μοσχος ουκ ολιγα πολιμενος· ουδε γαρ ὁ θυσιαστηριον ουκ ολιγα πολιμενον· ουδε γαρ ὁ ιερατευων (αμ σωτηρ ουκ ολιγα πολιμενος·

ΔΙΔΥΜΟΥ

ὁ λιγα πολιμενος φησιν· τουτ ουκ ολιγα πολαμψχρος· νυν γαρ μεμορφωκεν τουτο· μορφοκεν τισδε· οι αλοι προφηται καὶ πατριαρχαι· ουχι οι οι δια τουτο ειμορφωθω· τοις κεν τασι καὶ τοις ισχυουσιν εχθιν·

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ὁ μονογενης υσ ουδε οι δυο ι σαν ζωοι του κοσμου· ὁταν μεν προσφερωμεν αυτον καὶ προσφορα του αμαρτιαν ημων· καὶ αμνος ὁμοιαζεται του θυ· καὶ προβατον· ι δε γαρ φησιν ὁ αν μνος του θυ· ὁ αιρων την αμαρτιαν του κοσμου· καὶ προβατον ὁ ως προβατον θη· ὁταν δε αμυνασθαι δυναμενος καὶ ισχυων εν τοις ανθρωποις ουκ αμυνηται· ουδε αντιτασσηται· ουδε αντιλεγη· τοις ανθρωποις· ουδε αντιβαλλη· τοις ανθρωποις· ουδε αντιπολεμη· τοις ανθρωποις· ουδε αντιμαχηται· τοις ανθρωποις· ουδε αντιπαλαιη· τοις ανθρωποις· ουδε αντιπαλαιη· τοις ανθρωποις· ουδε αντιπαλαιη

αὐτὴν τὴν εὐαγγελιαρχίαν σημαίνει. ἵν' τοῖς ἁγίοις ἐνδυναμώσῃ καὶ ἐν αὐτῷ ὑμᾶς εἰς ἀπολύτρωσιν· καὶ ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ· ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν τὴν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ· καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις· καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου· καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτὲ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων ἵνα μή τις καυχήσηται· αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν· διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου· ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ· νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα· ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι ἀλλὰ ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι· τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν εἴ γε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς ἀναγινώσκοντας νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἐγενήθην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ· τοῦτο αἰτοῦμαι μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν· τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ· τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων ἀμήν· εἰδότες ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθὸν τοῦτο κομιεῖται παρὰ κυρίου εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος· καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ· τὸ λοιπὸν ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς πρὸς τὰς ἐξουσίας πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι· στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος ὅ ἐστιν ῥῆμα θεοῦ· διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ ἐμοί ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι· ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ τί πράσσω πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε· ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία· ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ· μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ Χριστοῦ ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι· ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ· εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπείμι ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν· ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ· βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι ὃς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν συνεζωοποίησεν σὺν αὐτῷ χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ· μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων ἃ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων ἃ ἑώρακεν ἐμβατεύων εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ· εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε· μὴ ἅψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς ἃ ἐστιν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων· ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός· εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ τὰ ἄνω ζητεῖτε οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπεθάνετε γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ὑμῶν τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ· νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πορνείαν ἀκαθαρσίαν πάθος ἐπιθυμίαν κακὴν καὶ τὴν πλεονεξίαν ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία· δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα ὀργήν θυμόν κακίαν βλασφημίαν αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία βάρβαρος Σκύθης δοῦλος ἐλεύθερος ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός· ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ χρηστότητα ταπεινοφροσύνην πραΰτητα μακροθυμίαν ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν καθὼς καὶ ὁ κύριος ἐχαρίσατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην ἥτις ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε· ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς ψαλμοῖς ὕμνοις ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ· καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ· αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν ὡς ἀνῆκεν ἐν κυρίῳ· οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς· τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν ἐστιν ἐν κυρίῳ· οἱ πατέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν· οἱ δοῦλοι ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας φοβούμενοι τὸν θεόν ὃ ἐὰν ποιῆτε ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· ὁ γὰρ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησεν καὶ οὐκ ἔστιν προσωπολημψία· οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ· προσκαρτερεῖτε τῇ προσευχῇ γρηγορεῖτε ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ δι' ὃ καὶ δέδεμαι ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι· ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι· ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἅλατι ἠρτυμένος εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι· τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε· ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία· ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ· μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ Χριστοῦ ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι· ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ· εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπείμι ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν· ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ· βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι ὃς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν συνεζωοποίησεν σὺν αὐτῷ χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ· μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων ἃ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων ἃ ἑώρακεν ἐμβατεύων εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ· εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε· μὴ ἅψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς ἃ ἐστιν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων· ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός· εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ τὰ ἄνω ζητεῖτε οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπεθάνετε γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ὑμῶν τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ· νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πορνείαν ἀκαθαρσίαν πάθος

Κ σ τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ καὶ καθιεῖται κ σ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα: Κ σ ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει κ σ τὸν λογισμὸν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ:

εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δα-

ὑπὲρ τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ

οἴκου

Βασιλείου

Κατακλυσμὸς ὕδατος ἐστὶν ἡ βαπτισθεῖσα κλύσις ὅλη ἁμαρτίαν ἐξομοῦσα παντὸς τοῦ εἰσιόντος καὶ καθαριζομένου καὶ καθαριζόντος ἅπαν τὸ προσβρυῶσαν μολυσμόν· τὴν οὖν τοῦ ἁγιάσματος χάριν κατακλυσμὸν ὀνομάζει· ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπολωλυίων τὰ ἁμαρτήματα τυγχάνει καὶ ἀπὸ καθημαγμένων τὸ παλαιὸν ἁγνὸν ἀποδεικνύουσα καὶ τὸ ὄμβριον ἅλμυρον διὰ τὸ λαὸν εἰρηνεύειν· μετὰ γὰρ τὸ δι' ὕδατος τὸν λαὸν καθαρθῆναι καὶ τὴν ἁμαρτίαν μοῦ ἀφορίσαι καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκέτι προσαυτὸν οὐκ ἀγλυοῦσιν· οὐκ ἀγλυοῦσι γὰρ αἱ ἁμαρτίαι τὸ λαὸν ὅτι τὸ ἁγίασμα τῆς ἀφέσεως τοῦ μὲν παραπτώματος τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ πνεύματος:

Ἀθανασίου

Κατακλυσμὸν τὸν πολὺν τῶν πταισμάτων λέγει κατατὸ εἰρημένον ὅτι ἡ σὺ μετὰ σοῦ πολὺ κατακλυσθῆναι θαλάσσας: Βασιλείου

Τὴν τοῦ ἁγιάσματος χάριν κατακλυσμὸν ὀνομάζει καθαίρουσα τὴν τυχὸν ἐπὶ τῷ βαπτίσματι ῥυπαρίαν: Ἀθανασίου

Ὅμοιον τὸ ὅτι αὐτὸ καὶ αὖθις παραγόμενον: Βασιλείου

Τὴν λαμπρὰν ἡ τυχὸν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἐν ἱδρῶσι θεοῦ: οἱονεὶ θρόμον αὐτὴν ἑαυτοῦ ἀποεργάζεται· ἐν τῇ ἀποκαθάρσει ἡ τυχὸν ἐν ἱδρῶσθαι θρόμον ἱλαρὸν θεργαζόμενος: Διδύμου

Ἡδὺ καθίδρυσιν τὸ ἀεὶ ἐπ' αὐτῶν παρίησι τοῦ θεοῦ· ἢ ἀσθμήσει γοῦν αὐτὴν τοῖς ἡλαττωμένοις ἀποδυομένοις· φασὶ καὶ ἡμεῖς ἀποδυόμενοι τὰ ἁμάρτια· τοιοῦτόν τι καὶ αὐτοῦ τὸ ἡσυχάσει λέγειν· ἐν δὲ καὶ ἀποστροφὴ τὸ πάσῃ τῇ σῇ ἀλήθειᾳ τοῖς ἰουδαίοις αὐτὴν διαλέγεται· οὐκ ἐπιγαροῖ ὅτι πρὸς μὲν τὰ σώματα πάντα τὰ ὄμβρια ἅλμη:

Θεοδωρήτου

Κατακλυσμὸν τὸν πολὺν τῶν πταισμάτων λέγει κατὰ τὸ εἰρημένον ὅτι ἡ σὺ μετὰ σοῦ πολὺ κατακλυσθῆναι θαλάσσας: Βασιλείου

Τὴν τοῦ ἁγιάσματος χάριν κατακλυσμὸν ὀνομάζει καθαίρουσα τὴν τυχὸν ἐπὶ τῷ βαπτίσματι ῥυπαρίαν: Ἀθανασίου

Ὅμοιον τὸ ἐν ἱδρῶσι θεοῦ: Βασιλείου

Τὴν λαμπρὰν ἡ τυχὸν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἐν ἱδρῶσι θεοῦ: οἱονεὶ θρόμον αὐτὴν ἑαυτοῦ ἀποεργάζεται· ἐν τῇ ἀποκαθάρσει ἡ τυχὸν ἐν ἱδρῶσθαι θρόμον ἱλαρὸν θεργαζόμενος: Διδύμου

Ἡδὺ καθίδρυσιν τὸ ἀεὶ ἐπ' αὐτῶν παρίησι τοῦ θεοῦ· ἢ ἀσθμήσει γοῦν αὐτὴν τοῖς ἡλαττωμένοις ἀποδυομένοις· φασὶ καὶ ἡμεῖς ἀποδυόμενοι τὰ ἁμάρτια· τοιοῦτόν τι καὶ αὐτοῦ τὸ ἡσυχάσει λέγειν· ἐν δὲ καὶ ἀποστροφὴ τὸ πάσῃ τῇ σῇ ἀλήθειᾳ τοῖς ἰουδαίοις αὐτὴν διαλέγεται· οὐκ ἐπιγαροῖ ὅτι πρὸς μὲν τὰ σώματα πάντα τὰ ὄμβρια ἅλμη:

Ὅμοιον τὸ ὅτι αὐτὸ καὶ αὖθις παραγόμενον

ὡριγένους

3ου

Ὁ τιδὲ προφ(ήτ)ευτον χῦ λάβητε ὁ ταλμὸς λλογισκαὶ δὲς τοῦ αἰνίγαβστὴν τὴν τυχὴν μου· λάβετε δὲ καὶ τὸν ἀλοὺθ-
μάλου γάβ ημεμου καὶ τὸν τὴν σκαὶ σίαν καιρόν· ὑπὸ θῦ δὲ αἰ ἀβητε· ὁ τετὸ λόγος παρεσομενος αὐτοῦ τὰ θλίψεται·
ὑπολαμπαίνειδὲ λιμπαῖ· ὁ τὰμὲν ὑπὸ θῦ ἐσομενα ἀπὸ τὴν γὴς μεθοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρ̄ου τοῦ χῦ τοῦ δι(α)σ(ω)τ(ο)ς· ὁ τὰμὲν ὑπὸ
θῦ παντας δὲ λικύσας πρὸς ἑαυτὸν τὸ τὸ καὶ ὑτοὺ μὲν τομικῶν ὑπὸ λυτὴν ἐν
ποιήσαντα·

ἐγκεβίου

Ἐχθρεὺς δὲ λόγισε δυναμις ἁρπάσουσι τὴν αἰνθρωπίνη ψυχὴ· πρὸς τὴν αὐτὴν (σ)τ(ι)ρίαν βλέπει ἐπὶ χαιρούσας δὲ
τοῖς ἁμαρτήμασιν· ὑτοὶ δὲ λέγον θῦ ὁ ὑψηλὸς ὅσα αὐτὸν θεολογῶν· καὶ ὁ τὴν ἑαυτοῦ πρὸς ἀρετὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ὑπ(ὸ) κατοικεῖ.
τὸ δὲ ὑπὸ βλαμὸς μὲν ἀντὶ τοῦ μεθορίζω σ·
αὐτοῦ αἰνύλασσ· ὅτι πᾶν ἁμήν (σ)α σ(ὰ)ρ̄ξ· ὅτι δὲ ὅτι προσκόπου ταδὲ λόγοι τὸ τοῦ χῦ ἐστι δηλῶσ ὁμαν αὐτοῦ οἱ ποιμαῖοι καὶ μεδηλῶ ὅτι μέρων·
ταῦτα δ ἡμῖν ἀφαλαιῶ ρ̄ τὰ ὑμέτερα· τοιοῦτον δ ὑπ(ὸ) κατ(ὰ) φαλμὸ τὸ μαι σ(ὰ)ρ̄ξ ἀπὸ τὴν σρ̄ι(α)σμου οἱ λόγοι τῶν παραπομπαῖ·
καὶ δ ὑμᾶς ἐν ὑμῖν σύλλογοσ ἁγίων ἁβροσυνῶν ὑμου καὶ αἱ πολλημεβλίαι μου ἀπόσου οὐ κ(α)τ(ὰ) βικρύψησαν· βασιλειου
τῶν σῶν δ ὑμῖν λοῖς κ(α)τ(ὰ) κ(ὰ) ὑτοὺς τα ὑπὸ τῶν τα σπιλῶν χόρων λαχόντων· ὑτοὺ σθαι λάβητε· ὑπὸ τῶν μεγαλαυχόντων δὲ ἀρ̄τι ἁμαρτόντων·
περὶ αὐτοὺ μοι μὴ δωναμεθῶμεν καὶ δ ὑπὸ τῶν ὑμῶν δι σθόξαν θῦ· ὁ δὲ ἐκ τῶν δ ὑμῶν ἁμαρτεσόμενος· ὁ μὲν ἐθέμισ δι ποιῆ τὸ σον δ ὑ-

βασιλειου

αὐτοὺ τὸν θῦ τασπιμοί:

βασιλειου

ἐμὲ τὸν δ ὑμᾶς ὁρισάμεθ· καὶ ἀμφότερον τὸν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἁμῶν μεθ ὑμῶν ἐποίησασ:
μαι σάριστο ὁ τὴν δ ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ γνωρίζων δὸ θῆναι τοῖς ἀστρὸ προσέρχεσθαι καὶ λάβητε ἰ(ασ)ασ ἵμε ὅτι ὁ τι
ἐγὼ ἀχθηνα τὰ ὁ ταμοῦ· καὶ ἀφοβ δι ποιῆσαι σὲ βλθησόμε· ἰ(ασ)αι τὴν τυχὴν μου ὁ τι ἡμάρτ(η)κ(α) σοι· μὴ δὲ τυχόν τὴν ἴασ(ι)ν
βασιλειου
ὑ χαριστεῖ· ὁ τι δὲ ὁ θῦ τὸν δι αφόρησ οἱ κι σθήτω μου αὐτό·
Οὐδὲ μὴ δ ὑμῖν τὸ μέσον τὴν ὑμῶν φωνὴν καὶ τὴν σὴν χάριτος· ἀλλὰ μὴν ὑτὲ δι κέραιξα· καὶ πρόσελθε ἰ(ασ)αι· ὁ τι γάλα
λοῦτο σου δρεῖ· ἰδοὺ παρείμι·
μὴ γάρ ἡσδὲ τὴν φωνὴν τὸ ἁμαυτὴν μὴ ὡς λημτομεῖ ὑπὸ τὴν ἴασιν·
κ(α)τ(ὰ) μὴ δὲ λιὰ ἁμαρτίαν φθορεῖ παρ ὠν ὁ θ(εὸ)ς· ἀρ ἔδηλδὲ πρὸς ὑτὸν σαν
μασῆρ οἱ ἀσπαλλάττ ὁ ὑσαν τὸ πον καὶ σὺ μεβύν ὑσ εἰκοτιμβ·
(φ)ζιλδὲ δὲ λιμὴ συγχωρῶ ὁ τι (ἑα)υτὸν μὴ κ(α)τ(ὰ) δι κάζεται μὴ ὁ κ(α)τ(ὰ) ταιμαίνο
τασ ἁμαρτίασ· μὴ δὲ τὴν δὲ ξαι τὰν καὶ δὲς παρόσ(η)μου χῦ τοῦ τὸ
ψυχὴν αὐτοῦ δόρτος ὑπὲρ λιμῶν καὶ ἁμαρτίαν· δὲς ὁ δὲς ὁ ὁ
δυδοκίαν τοῦ θῦ καὶ πρ̄ός· ἐγκεβίου

Καὶ ταῦτα μὲν μὴ ὡς δὲ λῶ· ὁ ὑδὲ τὸ κ(α)τ(ὰ) λαμὸ· πρὸς ὁ σὲ δὲς ὁ κ(α)τ(ὰ) ξομαι· ὁ θῶμεν μὴ ὁ παρ ἀσι ὡς ὁ λίσθησ ἀπὸ θμοῦ· μὴ ὡς τὸ ὁ
σι ὡς ὁ λίσθησ ἀπὸ θμοῦ καὶ ὁ μοι ὡς θήσομαι τοῖς κ(α)τ(ὰ) ταιμαίνουσι μ
δὲ σλάκισον· ὁ δὲ μὴ ὡς παρῶ· δὲ τὰν (σ)τ(ε)φ(ά)νου ὁ ὑσ ἐν χῦ καὶ ἐν ζ ἡ ἰ(ησ)ῦ συ ἄγ ωσ ὁ λῶν ἁβροσυνῶν ὑμου καὶ αἱ πολλημεβλίαι μου ἀπόσου οὐ κ(α)τ(ὰ) βικρύψησαν·
ὡς ὁ δὲ ὁ ὑ ἡλοῖς κ(α)τ(ὰ) οἰκοῦ ὑτοὺ ὑπὸ τὸν τὴν τασπιμῶν χόρων λαχόντων· ὑτοὺ σθαι λάβητε· ὑπὸ τὸν μεγαλαυχόντων δὲ

ταὶς αἰς καθαρσίαις τὴν ζωικὸν θυμὸν λώσεσθαι θυσὶ λιθὶ λυθῆς τὴν ἀλόσωσιν τοῦ ποιήσαντος ὑμᾶς:

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΟΥ καὶ αὐτοῦ τοῦτο συλλομένου ποιεῖν· ἀλλὰ δικαίως διὰ τὴν ἁμαρτίας ἑαυτὸν ταύτην ἔσεσθαι ζῶντος· τὸ γὰρ αὐτοῦ θέλημα ζωὴ ἐστίν:
δοκεῖ ταυτολογίαν εἶναι τοῖς πολλοῖς μὴ τὴν ἀκρίβειαν τῶν σημαινομένων ὁρᾶσθαι· τοῦ προφήτου λέγοντος· ὀργὴν
εἶναι ἐν τῷ θυμῷ τοῦ θεοῦ· ὡς τοῦ αὐτοῦ ὄντος ὀργῆς καὶ θυμοῦ· πολλὰ γὰρ διαφέρουσι· θυμὸς μὲν γάρ ἐστιν ἡ κρίσις τοῦ ἐπι
χθῆναι τοῖς ἀδικήσασι θρασὺ τὸ αἴτιον· ὀργὴ δὲ ὁ πόθος ἐπὶ κολάσει τοῦ ἀδικοῦντος ἀπὸ τοῦ δικαίου κρίνοντος· καταμέτρησις
δικίας ἐστὶν ἡ μὲν· ἐστὶ δὲ ἡ βούλησις· ὁ δὲ τῆς ὀργῆς ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· τιμωρίαν εἶναι τὸ δίκαιον κρίμα τοῦ θεοῦ· ζωὴ δὲ ἐστὶ τὸ
θέλημα αὐτοῦ· λέγουσι τὴν μὲν ζωὴν· ὅτι τὸ ὀργὴν ἐστὶ τῷ θυμῷ αὐτοῦ· τὴν δὲ ὀργὴν αὐτοῦ δίκαιος εἶναι χαρίζεται· τὴν δὲ ὀργὴν αὐτοῦ δίκαιος εἶναι
αὐτὸν θησαυρίζει:

ΔΙΔΥΜΟΥ

τὸν δίκαιον ὀρθῶς τὴν μεγαλοσίαν διὰ τοῦτο πεποιῆσθαι· οὐδὲν γὰρ τοσοῦτον πολλὴν ὀφείλει ἁμαρτίαν· ὁ μὴ ταχέως ἡμετέροις
αὐτὸν θησαυρίζει:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

μὴ λίαν ἐστὶ τοῦ καιροῦ τοῦ κατὰ τὸ πάθος τοῦ χῦ· καὶ δυρήσεις τὰ σημαινόμενα· δεῶδρας γὰρ λίαν θηλικλαυθμὸς· τοῖς
μαθηταῖς ὅτε δυλεύεσθαι τοῦ ἄρου· πολλέωρας ἀλλίασις· ὅτε μετὰ τὴν ἀναίρεσιν μὴ ἐρχόμενα μετὰ χαρᾶς ἀμήλλωσ·
δι᾽ ὃ ἐστὶ τὸ τὰ δυαγγέλια τὴν ὁμοίας τοῦ ἰῦ· λέγει ταχὺ δεῶδρα ὁ αἰὼν οὗτος· πρὸς ἃ λέγει· ὅμετὰ τὴν σωτῆλειαν τοῦτον·
τὸ αἴτιον λάβητε τὴν πόσθωσ· ἐστὶ δὲ μέγα βοῖς ἐν θυτῇ δυ ἡμέρᾳ πολφρόμησεν· τούτου χάριν τεθάραμαι· γέγονε δὲ μετὰ τοῦτο.
οὐσοῦμεν προφῆτος ἀμφὶ ἀπὸ πρβάρτος μόνον τὸ πρόσωπον· ἐστὶ δὲ τοῖς πιστοῖς τὴν ἰσχύσ τὴν οὖσι οὐδὲ πλῆναι
λαμβάνειν· τὸ σὺν πολλῷ ἐστὶ πολλὸν θέλημα· τὸ ἱκάλοσμον τὴν τυχὴν δηλοῖ μὴ παρασκευάσαν:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ὁ αἰσθόμενος τὴν ἑαυτοῦ νόσον· πολλοὶ δό τοσ ἐρεῖ καὶ δηλαυ
ναὶ ὁ δεῖ μὲν πρὸ τραπῆναι ὑπὸ τοῦ ἁμαρτάνοντος ἀσ
γρὸν πολλήλου ἐν λόγησεν ἐκόν: ΔΙΔΥΜΟΥ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ:
ἁρμόττει καὶ τὸ ἀδιάλειπτον προσεύχεσθαι καὶ τὸ ὄχλους
μὴ ἐμποδίζεσθαι· ἐν γὰρ ταῖς παραλειπομέναις ὑπὸ θλίψεσι τὴν
γειτνίαν τούτου καρδίαν: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

πῶς δὲ ἐν θλίψει ὁ ταπεινὸς τοῦ ἰῦ δίκαιον τὰ πολλὰ σοῦ
γράψαι ἐν θλίψεσι μεγάλαις ἐστὶ ταῦτα διὰ τὸν ἐργάζεσθαι·
αἰχθεῖσι δὲ καὶ διὰ τὸ διὰ τοῦτο· ὅτι οἱ ἐν τοῖς αὐτῆς γέγρα
μασι δυθλίαν οὐ μὴ γλεύσῃ· ὃς δὲ σύμμαχος ἐν τῇ ἐρημίᾳ
φλοιὸν τὸ γαλήνου καὶ ἀταραχον ἐν ἡμέραις ἐστὶ τὴν κατα
στάσεσι: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ἡδὺ δὲ καὶ δικαίοσ ταῦτα πάσαν φλοιὸν· μὴ μνησθεῖσ
τοῦ ὅλου κόσμου ἐν ἀταραχοῖς ἐν τῇ σοφῷ μὲν τοῖσ
θεοῦ πάσαν ὑπὸ ἀναίρεσιν ἐν ἡμέραις ἐστὶ τὴν ἐρημίαν: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
τὸ καλλίμου· ὁ παρασοῦ ὄχλου ἐν τὴν πρόσ τὴν κατάσκευ
ἡν προσθῆκας δυνάμει τὴν τοῦ ὀνόματος πρακτικῶν·
ὁ γὰρ αἰσθόμενος τὴν ἑαυτοῦ ἀρχῆσ· τὴν ἐν χαριστικὴν τοῦ
τὴν ἀφρίσησι φορῶν:
ἄγνοια καὶ σὸ λογισμένος ὁ σὴ δυθλίαν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ
τὸ τὸ καλλοσ οὐκ ἐν ὄχλου ἑαυτοῦ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ὅσοι μὲν ὁ τὴν ἐν ἡμῖν αἰῶνι τὴν ἑαυτοῖσ τὸ πλῆσον ἐν ὄχλαμ
πρόμοι· ἐν δὲ ἀσθενεῖ καταστάσει καὶ ἀταράχοδι λίγον· ἐστὶ
δὲ ἀπορβάρβαρος τὸ πρόσωπον· τὸ ἐν μεσαθῖσ καὶ τὸ θορυ
βημένον τὴν τυχὴν ἀπὸ λάχθη·
ἐπαρσισ γὰρ καρδίασ ἀπὸ προφήτου· ἐν ἐμοὶ γὰρ αὐτὸν ἀπὸ
μὴ ποτὲ δὲ· τὸν πρὸ τούτου στίχον ἐν ὑπὸ ῥωμένα τοῦτον πρόσωπον εἶναι τὴν γὰρ μετὰ τὴν ἀπὸ προφήτου: πρόφημι
τὸ πρότερον καὶ μόσ ὑμνᾶσθαι ἀμαλαυδίν: ΔΙΔΥΜΟΥ
καὶ μόσ δὲ τὴν τυχὴν ἐν τὸν ταύτησ δηλωμένου συμφωνίαν ἐστὶ καὶ φόβασ ἐν τὸ μεγάλου συμφορίαν· τοῦτο μοι τοίνυν
τὸ καλλοσ πρὸσ ἔχου ὁ πρὸ ἀρβάλλαμεν ποιῆσαι τὸ θέλημα· καὶ τοῦ ἐν οἰκοῖσ πρῶ· ἐστὶ πᾶσ ὁ σύμμορφοσ γέγονε
τὴν ἐν κόμου τοῦ υῦ τοῦ θῦ· καλλοσ θεοθλιβῆ ἔχθρ ἐν θῦ πολὺ τὸ κυριακὸ θέλημα τι: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ:
καταμὲν ὁ ὠσυμμορφίαν καὶ τὴν ἁρμονίαν τοῦ τὴν τυχὴν θεοῦ ἐν τοῖσ τοῦ μὲν ὁ φῶ τὸ καλλοσ ἐν ὁ ἦσαν· καὶ
ταδὲ ἀπὸ τελεῖται κὸν τοῦ μὲν ὁ μόλομένων ἐν τοῦ θεοῦ τὴν ἰσχὺν· πολλὴν ἴμαι καὶ καλλοσ
ἐστὶν ἐν θλίψεσι τὴν τυχὴ· καὶ δὴ ὠσαμὲν τοῦ ἐν δοξάσει θεοῦ τελεῖσθαι εἰ· διὰ τοῦτο χάριτος χρὴ ἔχομεν: θεοδωρητ:
ἁλαμ γὰρ ἐν παραδιδόσ τοῦ τὴν ἀρχὴν κόσμου τοῦ καλλιερεῖται γὰρ ἐν ἀρχομεν φθορασ· τὴν δὲ θείασ· προμοίασ ἐν οἷσ λέ
μεται θεῖσ τὴν ἀπὸ τὴν φυλητὴν ὁ μοῖσ τὴν ἐν θρώπου ζάλην· ἀμέλει σύμμαχοσ τοῦτο ἐστὶ· καὶ ἐν τῇ ἐν δοκι
ασεν δεῖσασ· τοῦ πρόσωπον ἐστὶ μου ἱερέωσ· ὁ δὲ ἁγία ταῦτα τὴν ἀνθρωπίασ φύσασ ἀμαλαυδίν· τὸ πρόσωπον φθέγγεται
πρὸ ἀμβάσ τὴν τυχὴν τοῦ τὴν ζωὴν αὐτὴ τὸ μέγα δοξασάμενον δοξον: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ:
λέγει ἀφ᾽ οὗ σαι φορὶ καὶ δικαίωσ πασ ἁμαρτίαν μόζει καὶ τοῦ χῦ πρὸσ γὰρ τὸ τὴν θεότητοσ ἐκάλλει καὶ δηλωμένοσ αὐτοῦ
τὸ ἀνθρώπινον μὴ κενὸν ἐν ἡμῖν· ὁ δὲ αἰσύλασ ἐν τοῦ ὄρει μου ὄχθωσεν· δηλοῖ δὲ τὴν ἐκκλησίαν ἐν ὑδόκησαν
υἱοὶ αἰῶνοσ ἐκάστοσ πασ ἐστὶ χῦ λάβετε καὶ μασι λύει τοῦ λοιποῦ συμμασι λύουσαι τοῦ χῦ· καταλὸ σύμμαχον
τοῦ πρόσωπον τοῦ μὲν δὴ καὶ ἐν πρόσωπον ὁ ἀμφαλῶν· οὗτοσ γὰρ ἐκάστοσ πασ ἐστὶ χῦ καὶ τοῖσ ἐν ὑλογημένοισ ἐν
τὸ πάσι μὲν ἐν ἐστὶ· ἐν ἐκάστῳ πασ δὲ καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ πάθουσ καὶ ὁσάκισ χῦ λάβεσθαι· ἀπὸ στρέφασ διὰ τὸ πρό
σωπον λάβητοσ ἐν ἐν ἀγκάλαισ θεοῦ θεοῦ ἵνα τί μὲ ἐγκατέλιπεσ καὶ πάλιν ἐν τυχὴν ἐκάστου τεθραύσται:
ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ:
ἀπὸ στρέφει δὲ τὸ πρόσωπον ὁ θεὸσ δικαιοδούσ πασ πειρασμοῖσ ἐστὶ τὸ γνῶσθῆναι τὴν ἐν αὐτοῖσ καρτερίαν· ὑπὸ δὲ τῆσ ὑ
πομένουσιν· τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἐρρωμένοι· γυναῖκα μὲν τὴν παραχὴν καὶ σύγχυσιν τοῦ πάθουσ· ἐστὶ οὖν
ἀντὶ κείται τὸ μὲν θέλημα τοῦ θῦ ἀπὸ στρέφειν τὸ δὲ καλλιεῖ καὶ τὴν δηλωμένην παραχὴν· διὰ παραχὴ ἐστὶ σχοσ ἐκ
ἀσθένειαν τυχὴσ διὰ τὴν ἀπὸ θῦ ἀχώρισ τοι ἀσθησ· δεῖ οὖν ἑτοίμου εἶναι· διρῆται γὰρ ἐν τοῖσ μάσθωσι καὶ οὐκ ἐφ᾽ ἁπλῶν:

Πρὸς τὸ κινδυνεύειν καὶ πρὸς τὸ θυμοῦσθαι καὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμεῖν ἱκανός.

ἀνδρὶ τοῦ προκειμένου ψαλμοῦ ὅσον ἐστὶ δυνατὸν μεθαρμοσαμένους τὴν διάνοιαν τῶν ἁμαρτιῶν ὡς καὶ αὐτὸν ἐλευθερωθῆναι· οὐ μόνον
ἀλλὰ καὶ ὡς ἱλάσκου σημαίνοντος ἐνταῦθα εὐχαριστίαν αὐτὰ ἀφεῖναι· καὶ μόνων καὶ τῶν συμμαρτανόντων αὐτῷ δυνατὸν τῆς μεθαρμοσάσης καὶ ῥᾳδιουργίας
τοῦτο δὲ εἰς ἅπαντας· οὐδὲν ἕτερον ἡ αὐτὴν τὴν ἁμαρτίαν λέγειν τὴν καταδικαίαν εἰδέναι ὃ πᾶσι ῥᾴδιον φρονεῖν ἕκαστον ἑαυτῷ τυχὸν καὶ
ὡσεὶ ἐλαττόνων ἐστὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀλήθειαν· φασκειν πεισαμένους δὲ ὅτι πᾶσιν ἐστὶν ἡ ἁμαρτία καὶ ἀπόῤῥητα ἁμαρτάνειν ἀπὸ προ-
C γράμματι· διὰ τοῦτο προτέλειν τοῦ ψαλμοῦ παραινεῖν τὰ πρακτέα καὶ παραπέμπεσθαι πρὸς αὐτὸν τὸν αἴτιον· διὰ τοῦτο λοσ-
τὴν ἀπόῤῥητον προφητεύσαι πᾶσιν ἐστὶν ὁ αἰῶνος σωτελείαν γάῤῥ ἡμέρου· διὰ τοῦτο ὑποτιμωμένους· τὸ δὲ
λασηγθρησομένων ἐν χρόνῳ τῷ μέλλοντι· ἵνα θεὸν ἐν δὲ λοιμὸν μὴ δὲ ἐστὶν ὅλον· θεοδωρητου·
ἕκαστος θρόνῳ τῷ ψαλμῷ αὐτῷ διρίσθαι ὑπὸ τοῦ αἰῶνος τὸν ῥῆτον ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ μέρος ἐπιτηδείως ἔχοντα·
ρίπτησθαι λόγῳ ταν· ἀφεῖναι ἐστὶν ἁμαρτίας ἀπόῤῥητα ἁμαρτάνειν ἀπὸ προσώπου τοῦ ψαλμοῦ·
ἐστὶν αὐτοῦ γάμ μῶσθαι προμοίας· ~

ἰσχύθην ἡμαρτήκασι· ἀλλαμὴ χρόνος ἐστίαν· μὴ δὲ ἐν ἐλθὼν ἐμὲ ἁμαρτίαν διὰ δὲ τὴν τοῦ διαικοῦ τὸν παρα-
νομίαν·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Λ ΘΙΣΤΟΤΕΛΟΣ ψ ΑΛΜΟΣ ΤΔΑΔ

ΑΛΛΑ καὶ ὁ τοῦ μακαρίου τέλους ἐλπίζων τυχεῖν ὀφείλει καὶ
ταῖς χωροῦ μόνος ἀξιοῖ δὲ· πολεμοῦ μόνος ῥυσθῆναι τοῦ μονο
γενοῦς τοῦ θεοῦ διὰ σωτῆρος τυγχάνοντι· καὶ ἐστὶ μὴ φαμιεῖσθαι
ἡμῖν ἐκφράσεως πρὸς ὃ ὕστερον· κλίνομεν τοῦ ὕστερου πρόσμε
διασυγκατατάσθαι ὅπως σὺν καὶ ταῖς ἐστὶ φείλησαι τοῦ μέ
νος· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

μέσου γὰρ μεσῆτος ἀμφοτέρων ἐστὶν ἡ σαρκὶ πλεῖστα ἐστὶ θεὸς
πρὸς μεσολ· τὸ δὲ διὰ καὶ σὺν ἐμὲ συμμαχοῦσιν ἐλπίδα οἱ κύριον μεμε
σὺν ἐμὲ· θεοδωρητ

Γ τοῦ κράτους μαίου αἰκύλας καὶ σύμμαχος· ὡς ἅμου ὀξέθεσαν·
συμφαρεῖ τῷ θεῷ ἀγαθοῖς οἷς φρονίμως τὴν οἰκείαν ἐστὶν ἡ
ὡς ἅρας οἰκοδομεῖσαι τὸ δὲ διαπρέπεσθε· παρὰ συμμάχου
τὴν μέλλουσι συμβεῖσθαι· διὰ τοῦ ὅτι ἁμαρτοδαπὸν ἐσμεν· προγοί
ας ἐξ ἴσασαν· μέχρι αἰῶνος δὲ μὴ δὲ ἐστὶν ἀξίων τυχεῖν· διὰ δὲ
τὸ θεῖον ὄρομαι καὶ τὴν ὅλην μεσῶν· ΔΙΔΥΜΟΥ

Ο τι κράτους μαίου ἐξ καταφυγὴ μουεῖ
σύ καὶ ὑπέρ καὶ τοῦ ὀνόματος σου ὁδήγησόν με καὶ διαθρέψόν με·
καὶ ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἣν ἔκρυψάν μοι ὅτι σὺ εἶ ὑπερασπιστής μου κύριε·
Θ ἰσχύρα σου παραυθήσομαι τὸν ἀγῶνα
ὃν ἐκρυψάν μοι ὅτι σὺ εἶ ὑπερασπιστής μου κύριε·
Θ μίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας μάταιότητας
ταιότητας δὲ καὶ σὺ ἐλπίσας·
Θ γὰρ δὲ ἐστὶ τὸ κῶλον ἰσχύθην ἡμαρτήκασι· ἀλλὰ μὴ χρόνος ἐστίαν· μὴ δὲ ἐν ἐλθὼν ἐμὲ ἁμαρτίαν διὰ δὲ τὴν τοῦ διαικοῦ τὸν παρα-
νομίαν·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΑΛΛΑ καὶ ὁ τοῦ μακαρίου τέλους ἐλπίζων τυχεῖν ὀφείλει καὶ
ταῖς χωροῦ μόνος ἀξιοῖ δὲ· πολεμοῦ μόνος ῥυσθῆναι τοῦ μονο
γενοῦς τοῦ θεοῦ διὰ σωτῆρος τυγχάνοντι· καὶ ἐστὶ μὴ φαμιεῖσθαι
ἡμῖν ἐκφράσεως πρὸς ὃ ὕστερον· κλίνομεν τοῦ ὕστερου πρόσμε
διασυγκατατάσθαι ὅπως σὺν καὶ ταῖς ἐστὶ φείλησαι τοῦ μέ
νος· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

μέσου γὰρ μεσῆτος ἀμφοτέρων ἐστὶν ἡ σαρκὶ πλεῖστα ἐστὶ θεὸς
πρὸς μεσολ· τὸ δὲ διὰ καὶ σὺν ἐμὲ συμμαχοῦσιν ἐλπίδα οἱ κύριον μεμε
σὺν ἐμὲ· θεοδωρητ

ΟΤΟ κράτους μαίου αἰκύλας καὶ σύμμαχος· ὡς ἅμου ὀξέθεσαν·
συμφαρεῖ τῷ θεῷ ἀγαθοῖς οἷς φρονίμως τὴν οἰκείαν ἐστὶν ἡ
ὡς ἅρας οἰκοδομεῖσαι τὸ δὲ διαπρέπεσθε· παρὰ συμμάχου
τὴν μέλλουσι συμβεῖσθαι· διὰ τοῦ ὅτι ἁμαρτοδαπὸν ἐσμεν· προγοί
ας ἐξ ἴσασαν· μέχρι αἰῶνος δὲ μὴ δὲ ἐστὶν ἀξίων τυχεῖν· διὰ δὲ
τὸ θεῖον ὄρομαι καὶ τὴν ὅλην μεσῶν· ΔΙΔΥΜΟΥ

ΚΑΙ ἀνὰ μὲν τὸ πᾶν τοῦ ἁμοῦ τὸ θῦ αὐτοῦ· τὸ δὲ ἐστὶ προικείμενον κατὰ τοῦσ τρεῖσ γὰρ ἡ θεὸς θεὸς ἐστὶν τρόπους· ὡς ἅλους δὲ· παράτοῦ
πολεμίων ὑπὸ τοῦ θῦ λέγω
τρῶσθαι φησὶν·

ΔΙΔΥΜΟΥ

ὃ φθείρευσαν πᾶσ γὰρ αὐτοῦ τὴν ἰχνῶν· σωβλάμενοι τοῦ αὐτοῦ· θῦ τίμι· διὰ τὴν ἁμαρτίαν·

ΔΙΔΥΜΟΥ

ὡς ἐστὶ δὲ ἡ διὰ θεοῦ σθαι τοῖς ταῦτα φησὶν· ΔΙΔΥΜΟΥ

μάταιότητας φησὶν τοῦ παρόντος αἰῶνος τοὺς πειρασμούς· οὓς καὶ ὑπερχομένους ματαιότητα τῶν πρὸ μὲν
παρῆκαν τὸ διαφθορὰν τῶν φυλάσσοντα ματαιότητας· μισοῦντι δὲ οὐσῶν· μισοῦντας δὲ ποιεῖ τοὺς φυλάσσοντας·
ΔΙΔΥΜΟΥ

ἀλλὰ μὴν καὶ ὑφαίρομαι· λύτρωσιν καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ψαλμοῦ κατὰ πρᾶξιν ὅσα· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ἡ καὶ οὕτως· ἵνα ὦ ἀληθείας χαίρεσιν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ὑπὲρ ἀληθείας δίκην ἐπὶ τοῦ· ὃ σοὶ δὲ ματαίους ἀπορρίψῃ
τοὺς ἀφ' ὑψηλοῦ μεγαλαυχοῦντας· ὅπερ ἐστὶ τὸ ἴματα ἁρπαγῆς ματαίότητα καὶ δίκην ψευδοῦς· ὅλη μισήσας δὲ λέγει δίκην
μέσοι μαστῶν θέματος παρατίθεσθαι·
τὸ γὰρ τέλος τῆς τῶν ὅλων
λόγος χαρᾶς καὶ εὐφρο
σύνης·

Ὅτι ἐπείδετε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ
σωσάσθε ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν
οὐσωθήσεσθε διὰ χειρὸς ἐχθρῶν:

Ἔθηκα ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου
ἐθλίβησαν γάρ μου τὴν ψυχήν:

Ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου
ἡ ἰσχύς μου καὶ ἡ γαστήρ μου:

Ὅτι ἐξέλιπον ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου καὶ
τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς:

Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου
καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν:

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην
ὀνειδος σφόδρα τοῖς γείτοσί μου καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου:

Οἱ ἰδόντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ
ἐπελήσθην ὡς νεκρὸς ἀπὸ καρδίας
ἐγενήθην ὡς σκεῦος ἀπολωλός:

Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
φοβερόν κύκλῳ:

Ἐν τῷ συστῆναι αὐτοὺς ἐπ' ἐμοὶ συλλαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο:

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα κύριε εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου
ἐν χερσί σου οἱ κλῆροί μου ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ καταδιωκόντων με:

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου:

Κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε ἐξ ἀρχῆς ἐπιστραφήτωσαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταισχυνθήτωσαν εἰς ᾅδου:

Ἀλαλα γενηθήτωσαν τὰ χείλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουθενήσει:

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε ἣν ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε καὶ ἠργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σοὶ ἐν ὀφθαλμοῖς υἱῶν ἀνθρώπων:

Κρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν:

Εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς:

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπερρίφην ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου διὰ τοῦτο ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ:

Ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ ὅτι ἀλήθειαν ἐκζητεῖ κύριος καὶ ἀνταποδίδωσι περισσείαν ποιοῦσι ὑπερηφανίαν:

Ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ὑπομένοντες τὸν κύριον:

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ ἀλλοιῶσαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἔναντι Ἀβιμέλεχ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν:

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου:

Ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν:

Μεγαλύνατε τὸν κύριον μετ' ἐμοῦ καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό:

Ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με:

Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆτε:

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν:

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς:

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος μακάριος ἀνὴρ ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτῷ:

Φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρησις τοῖς φοβουμένοις αὐτόν:

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ὑστερηθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ:

Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς:

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς:

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον:

Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν:

Ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν:

Πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν:

Ἐκέκραξαν καὶ κύριος ἐπήκουσε καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς:

Ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει:

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς κύριος:

Φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται:

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσιν:

Λυτρώσεται κύριος τὴν ψυχὴν τῶν δούλων αὐτοῦ καὶ οὐ πλημμελήσουσιν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτῷ:

Κρῖνον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με καὶ πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με:

Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι:

Ἔκχεε ῥομφαίαν καὶ συνκλεισάτω κατὰ τῶν διωκόντων με εἶπον τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου ἐγώ εἰμι:

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά:

Γενηθήτωσαν ὡς χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς:

Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλισθήματα καὶ ἄγγελος κυρίου διώκων αὐτούς:

Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν τὸ παγὶς αὐτῶν ἣν οὐκ οἴδασιν ἁλώτω αὐτὸν καὶ εἰς παγίδα ἣν ἔκρυψαν συλλημφθήτω ὁ πούς αὐτῶν:

Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίᾳ αὐτοῦ:

Πᾶσαι αἱ ὀστᾶ μου ἐροῦσι κύριε τίς ὅμοιός σοι ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ κρατούντων αὐτὸν ἢ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ διαρπαζόντων αὐτόν:

Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με:

Ἀνταπεδίδουν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἄτεκνον τῇ ψυχῇ μου:

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ παρενοχλεῖν με αὐτοὺς ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου καὶ ἡ προσευχή μου εἰς τὸν κόλπον μου ἐστράφη:

Ὡς πλησίον καὶ ὡς ἀδελφῷ οὕτως ἠρεσκόμην ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην:

Καὶ ἐπ' ἐμοὶ ἐχάρησαν καὶ συνήχθησαν ἐπ' ἐμοὶ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων συνήχθησαν καὶ οὐκ ἐλυπήθην:

Ἐπείρασάν με ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν καὶ ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν:

Κύριε πότε ἐπόψῃ μὴ ἀποστρέψῃς τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν τὴν μονογενῆ μου ἀπὸ τῶν λεόντων:

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε:

Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθροί μου ἀδίκως οἱ μισοῦντές με δικαίως καὶ νεύσατωσαν τοῖς ὀφθαλμοῖς:

Ὅτι ἐμοὶ εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ ἐπὶ ὀργὴν δόλους διελογίζοντο:

Καὶ ἐχάνυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν εἶπαν εὖγε εὖγε εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου:

Εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσῃς κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ:

Ἔξεγερθητι καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου εἰς τὴν δίκην μου ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου:

Κρῖνόν με κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεός μου καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι:

Μὴ εἴπωσιν ἐν καρδίαις αὐτῶν εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν μηδὲ εἴπωσιν κατεπόθημεν αὐτόν:

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάντες οἱ χαίροντες τοῖς κακοῖς μου ἐνδύσασθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ:

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ:

Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου:

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεός διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιθυμίαις αὐτῶν οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός:

Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν:

Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός:

Οὐκ ἔγνωσαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσεως ἄρτου τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο:

Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον οὗ οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων κατῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουθένησεν αὐτούς:

Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ:

Ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ οὐκοῦν Δαυὶδ κρύβεται παρ' ἡμῖν:

Ὁ θεός τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με:

Εἰσάκουσον κύριε τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου:

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν:

Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ κύριος τοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ψυχῆς μου:

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς:

Ἑκουσίως θύσω σοι καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ὅτι ἀγαθόν:

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἐπέβλεψεν ὀφθαλμός μου:

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς προσευχῆς μου πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου:

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ:

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀδικίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι:

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ:

Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐκάλυψέν με σκότος:

Καὶ εἶπα τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡς περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω:

Ἰδοὺ ἐμακρύνθην φεύγων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ:

Προσεδεχόμην τὸν σωσάντα με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος:

Καταπόντισον κύριε διαμέρισον τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀδικίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν πόλει:

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλοῦσιν αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς καὶ μέσον αὐτῆς πόνος καὶ ἀδικία:

Καὶ ἐκτραχηλισμός καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῆς πλατείας αὐτῆς δόλος καὶ ἀνομία:

Ὅτι οὐκ ἐχθρός μου ὠνείδισέν με καὶ ὑπήνεγκα ἂν οὐδὲ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν καὶ ὑπεσκεπασάμην ἂν ἀπ' αὐτοῦ:

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ὁμόψυχε ὁ ἡγούμενός μου καὶ γνωστός μου:

Ὃς ἅμα ἐμοὶ ἐγλύκανε βρώματα ἐν οἴκῳ θεοῦ περιεπατήσαμεν ἐν ὁμονοίᾳ:

Ἐπέλθοι θάνατος ἐπ' αὐτούς καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες ὅτι πονηρίαι ἐν τοῖς μετοικίοις αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν:

Ἐγὼ δὲ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα καὶ ὁ κύριος εἰσακούσεταί μου:

Ἑσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας ἀδολεσχήσω καὶ ταπεινωθήσομαι καὶ εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς μου:

Λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου καὶ εἰρηνεύσει ἐκ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν μετ' ἐμοῦ:

Καὶ ἐπακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τοῦ αἰῶνος ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλλοίωσις αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν:

Ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς ἀποδόσεις ἐβεβήλωσε διαθήκην αὐτοῦ:

Διεστάθησαν ἀπὸ ὀργῆς τὰ πρόσωπα αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ:

Ἐκραύνθησαν τὰ ῥήματα αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτὰ ἦσαν διατεταγμένοι ἐπὶ ῥομφαίας:

Ἔρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει:

Οὐ δώσει ἀσάλευτον τὸν δίκαιον εἰς τὸν αἰῶνα:

Ὑπόστασις δὲ ἀπωλείας κατάβηθι αὐτοὺς εἰς φρέαρ αἱμάτων ἄνδρες δόλιοι οὐ μὴ ἡμισυθήσονται τὰς ἡμέρας αὐτῶν:

Ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σοί:

Ἐν τῷ ἀλλοφυλίσαι αὐτὸν ἐν Γέθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων:

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ὅτι κατεπάτησέν με ἄνθρωπος ὅλην τὴν ἡμέραν θλίβων με ἐπολέμησεν:

Κατεπάτησαν οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν ὅτι πολλοὶ πολεμοῦντες ἐμοὶ ἀπὸ ὑψους:

Ἐγὼ δὲ ἐν ἡμέρᾳ φόβου μου ἐπὶ σοὶ ἐλπιῶ:

Ἐν θεῷ ἐπαινέσομαι λόγον ἐν θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ:

Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου κατελάλουν ἐπ' ἐμὲ εἰς κακὸν πάντες οἱ διαλογιζόμενοι κατ' ἐμοῦ:

Παροικήσουσιν καὶ κρυβήσονται αὐτοὶ καὶ οἱ πόδες μου διατηρήσουσιν τὴν ψυχήν μου καθὼς ὑπέμειναν:

Ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ μὴ σώσῃς αὐτούς ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάγαγε ὁ θεός:

Τὴν κίνησίν μου σὺ ἀπήγγειλας θὲς τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐπαγγελία σου:

Τότε ἀποστραφήσονται οἱ ἐχθροί μου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν ἐπικαλέσωμαι σε ἰδοὺ ἔγνων ὅτι ὁ θεός μου εἶ σύ:

Ἐν θεῷ δοξάσω τὸν λόγον ἐν κυρίῳ δοξάσω τὸ ῥῆμα:

Ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος:

Ἐν ἐμοὶ θεέ αἱ εὐχαί σου ἃς ἀποδώσω αἰνέσεις σοι:

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου καὶ τοὺς πόδας μου ἐκ σφάλματος τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων:

Μὴ ἀπολέσῃς κύριε τὸν λαόν σου τὸν ἐπικεκλημένον τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου ἐπ' αὐτούς:

Ἐν τῷ ἐξομολογεῖσθαι ἡμᾶς τῷ ὀνόματί σου ἁγίῳ ἐν τῷ εὐφραίνεσθαι ἡμᾶς ἐν τῇ δόξῃ σου:

Ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ἐλοιδορήθη ὁ θεός καὶ ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ ἐξουδενώσει

Θεὸς γὰρ ἔφησεν οἰκείλιπωμεν ἡμᾶς ἢ ἐγκαταλίπωμεν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν ἢ ἐπιχαρεῖς γένωνται τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς ἐχθροῖς μου καὶ ἐπιβήτω τῷ τραχήλῳ μου ὁ ἐχθρός μου καὶ ὁ καταδιώκων με ἐπιλαβέσθω τοῦ ὅπλου μου καὶ τοῦ θυρεοῦ μου καὶ ἀντιλαβοῦ τῶν ὅπλων καὶ τοῦ θυρεοῦ καὶ ἐξανάστηθι εἰς βοήθειάν μοι καὶ ἐκκένωσον ῥομφαίαν καὶ συνκλεισάτω κατὰ τοῦ καταδιώκοντός με καὶ εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου τὸ σωτήριόν σου ἐγώ εἰμι ἐπαισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λογιζόμενοι τὰ κακά μοι γενηθείησαν ὡσεὶ κονιορτὸς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτεινὴ καὶ ὀλισθηρά καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν ἀγνοήσαντες ἐπιθήσουσιν αὐτοῖς καὶ ἡ παγὶς ἣν ἔκρυψαν συλλήμψεται αὐτούς καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ πᾶσαι αἱ δυνάμεις μου ἐροῦσιν κύριε τίς ὅμοιός σοι ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς κρείττονος αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν ἀναστήσονται μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ οἶδα ἀνταποδώσουσίν μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐπορφανισμὸν τῇ ψυχῇ μου ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἐνωχλοῦντο ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου καὶ ἡ προσευχή μου εἰς τοὺς κόλπους μου ἐπεστράφη ὡς πλησίον μου καὶ ὡς ἀδελφῷ μου οὕτως ἠρεσκόμην καὶ ὡς πενθῶν τὴν μητέρα σκοτεινιαζόμενος ἐταπεινούμην καὶ τοῖς ἐμοῖς ὀδυνηροῖς ἐπεστρεφόμην καὶ ἐν τῷ σκάζειν μου ἐχάρησαν καὶ συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες ἀπροσδόκητοι καὶ οὐκ ἔγνων καὶ διεσπάσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν ἐπείρασάν με ἐν διασμῷ μυκτηρισμοῦ ἔβρυχον ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ὁ κύριε πότε ἐπόψῃ μὴ ἐπιστρέψῃς τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν συντριμμάτων αὐτῶν τὴν μονογενῆ μου ἀπὸ τῶν λεόντων ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ πολλοῦ ἐν ἔθνει βαρεῖ αἰνέσω σε μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθροί μου οἱ ἀδίκως μισοῦντές με καὶ ἐννεύοντες τοῖς ὀφθαλμοῖς μὴ ἐκδικείτωσαν τὰ ἐμὰ ἀλλὰ λαλοῦντες εἰρήνην καὶ ἐπὶ τοὺς ἐν γῇ ἡσυχίοις δόλους διελογίζοντο καὶ ἐπὶ πολὺ ἐμακροθύμησας κύριε ἐπίβλεψον καὶ ῥῦσαί με ἀπὸ τῆς ἀπωλείας ταύτης ἀπὸ τῶν λεόντων τὴν μονογενῆ μου ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν ἀγαπητήν μου ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ μου καὶ ἀντιδίκου τὸ πρόσωπόν μου καὶ τὸ μονογενές μου ἐκ τοῦ ἑνὸς τὸ ἀγαπητόν μου ἐκ τοῦ μονήρους σῶσόν με ἐκ τοῦ ἐχθροῦ μου καὶ ἐκ τοῦ καταδιώκοντός με ἐπαισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λογιζόμενοι τὰ κακά μοι γενηθείησαν ὡσεὶ κονιορτὸς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτεινὴ καὶ ὀλισθηρά καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν ἀγνοήσαντες ἐπιθήσουσιν αὐτοῖς καὶ ἡ παγὶς ἣν ἔκρυψαν συλλήμψεται αὐτούς καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ πᾶσαι αἱ δυνάμεις μου ἐροῦσιν κύριε τίς ὅμοιός σοι ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς κρείττονος αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν ἀναστήσονται μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ οἶδα ἀνταποδώσουσίν μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐπορφανισμὸν τῇ ψυχῇ μου ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἐνωχλοῦντο ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου καὶ ἡ προσευχή μου εἰς τοὺς κόλπους μου ἐπεστράφη ὡς πλησίον μου καὶ ὡς ἀδελφῷ μου οὕτως ἠρεσκόμην καὶ ὡς πενθῶν τὴν μητέρα σκοτεινιαζόμενος ἐταπεινούμην καὶ τοῖς ἐμοῖς ὀδυνηροῖς ἐπεστρεφόμην καὶ ἐν τῷ σκάζειν μου ἐχάρησαν καὶ συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες ἀπροσδόκητοι καὶ οὐκ ἔγνων καὶ διεσπάσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν ἐπείρασάν με ἐν διασμῷ μυκτηρισμοῦ ἔβρυχον ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ὁ κύριε πότε ἐπόψῃ μὴ ἐπιστρέψῃς τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν συντριμμάτων αὐτῶν τὴν μονογενῆ μου ἀπὸ τῶν λεόντων ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ πολλοῦ ἐν ἔθνει βαρεῖ αἰνέσω σε μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθροί μου οἱ ἀδίκως μισοῦντές με καὶ ἐννεύοντες τοῖς ὀφθαλμοῖς μὴ ἐκδικείτωσαν τὰ ἐμὰ ἀλλὰ λαλοῦντες εἰρήνην καὶ ἐπὶ τοὺς ἐν γῇ ἡσυχίοις δόλους διελογίζοντο καὶ ἐπὶ πολὺ ἐμακροθύμησας κύριε ἐπίβλεψον καὶ ῥῦσαί με ἀπὸ τῆς ἀπωλείας ταύτης ἀπὸ τῶν λεόντων τὴν μονογενῆ μου ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν ἀγαπητήν μου ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ μου καὶ ἀντιδίκου τὸ πρόσωπόν μου καὶ τὸ μονογενές μου ἐκ τοῦ ἑνὸς τὸ ἀγαπητόν μου ἐκ τοῦ μονήρους σῶσόν με ἐκ τοῦ ἐχθροῦ μου καὶ ἐκ τοῦ καταδιώκοντός με

μου ὑπερασπιστὰ καὶ ἀντιλήπτορα καὶ ὑπερασπιστὴν καὶ ἐκδικητὴν καὶ ἀντιλαβοῦ τῶν ὅπλων καὶ τοῦ θυρεοῦ καὶ ἐξανάστηθι εἰς βοήθειάν μοι καὶ ἐκκένωσον ῥομφαίαν καὶ συνκλεισάτω κατὰ τοῦ καταδιώκοντός με καὶ εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου τὸ σωτήριόν σου ἐγώ εἰμι ἐπαισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λογιζόμενοι τὰ κακά μοι γενηθείησαν ὡσεὶ κονιορτὸς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτεινὴ καὶ ὀλισθηρά καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν ἀγνοήσαντες ἐπιθήσουσιν αὐτοῖς καὶ ἡ παγὶς ἣν ἔκρυψαν συλλήμψεται αὐτούς καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ πᾶσαι αἱ δυνάμεις μου ἐροῦσιν κύριε τίς ὅμοιός σοι ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς κρείττονος αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν ἀναστήσονται μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ οἶδα ἀνταποδώσουσίν μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐπορφανισμὸν τῇ ψυχῇ μου ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἐνωχλοῦντο ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου καὶ ἡ προσευχή μου εἰς τοὺς κόλπους μου ἐπεστράφη ὡς πλησίον μου καὶ ὡς ἀδελφῷ μου οὕτως ἠρεσκόμην καὶ ὡς πενθῶν τὴν μητέρα σκοτεινιαζόμενος ἐταπεινούμην καὶ τοῖς ἐμοῖς ὀδυνηροῖς ἐπεστρεφόμην καὶ ἐν τῷ σκάζειν μου ἐχάρησαν καὶ συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες ἀπροσδόκητοι καὶ οὐκ ἔγνων καὶ διεσπάσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν ἐπείρασάν με ἐν διασμῷ μυκτηρισμοῦ ἔβρυχον ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ὁ κύριε πότε ἐπόψῃ μὴ ἐπιστρέψῃς τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν συντριμμάτων αὐτῶν τὴν μονογενῆ μου ἀπὸ τῶν λεόντων ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ πολλοῦ ἐν ἔθνει βαρεῖ αἰνέσω σε μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθροί μου οἱ ἀδίκως μισοῦντές με καὶ ἐννεύοντες τοῖς ὀφθαλμοῖς μὴ ἐκδικείτωσαν τὰ ἐμὰ ἀλλὰ λαλοῦντες εἰρήνην καὶ ἐπὶ τοὺς ἐν γῇ ἡσυχίοις δόλους διελογίζοντο καὶ ἐπὶ πολὺ ἐμακροθύμησας κύριε ἐπίβλεψον καὶ ῥῦσαί με ἀπὸ τῆς ἀπωλείας ταύτης ἀπὸ τῶν λεόντων τὴν μονογενῆ μου ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν ἀγαπητήν μου ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ μου καὶ ἀντιδίκου τὸ πρόσωπόν μου καὶ τὸ μονογενές μου ἐκ τοῦ ἑνὸς τὸ ἀγαπητόν μου ἐκ τοῦ μονήρους σῶσόν με ἐκ τοῦ ἐχθροῦ μου καὶ ἐκ τοῦ καταδιώκοντός με

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΜΑΞΙΜΟΥ:

ΙΚ αὶ ταικρύπτεισ αὐτοὺσ ὄμματοσ κρύφιον τὸ
προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆσ ἀνθρώπων
σκεπάσεισ αὐτοὺσ ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντι
λογίασ γλωσσῶν:

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ΚΣ ὅτι ἐθαυμάτωσε τὸ ἔλεοσ αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆσ:

ΕΓΩ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπερ
ρίμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου:

ΔΙΑ τοῦτο εἰσήκουσασ τῆσ φωνῆσ τῆσ δε
ησέωσ μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸσ σε:

ΑΓΑΠΗΣΑΤΕ ΚΥΝ πάντεσ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ
ὅτι ἀλήθειασ ἐκζητεῖ κσ καὶ ἀντα
ποδίδουσι τοῖσ περισσῶσ ποιοῦσιν
ὑπερηφανίαν:

ΑΝΔΡΙΖΕΣΘΕ καὶ κραταιούσθω καρδία
ὑμῶν πάντεσ οἱ ἐλπίζοντεσ ἐπὶ κν:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τ̣ὴν ἰκαιοσ̣ύ̣ν̣η̣ν αὐτοῦ τὴν πολλὴν προσλαλοῦμεν ὅσοι ἁλόντες ἐν ἁμαρτίαις ἐσμὲν μεμνημένοι. μακαρίζει τοὺς ἀφεθέντας τυχεῖν
κότας διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας· σωτήριον δὲ ἐναργῶς παιδεύσας διὰ τοῦτο ταύτην μᾶλλον ἑαυτοῦ ἐποίησε· ὃ
τι δὲ σφόδρα αὐτὴν ἐμνημόνευσε τοῦτο ἐναργὲς ἐκ τῶν παθῶν. ἐμπεσόντες καὶ λιμοῖς εἰσι καὶ πολέμοις ἀπειλήσαντες:
ἐναργῶς μὲν προτρέπεται πολλοὺς τοῦτον τὸν ὕδατι τὸν ἅλμης ἐκπεφευγότας·
πολλαὶ καὶ σώσασ' ἑαυτοῦ ὁδαὶ ἐναργὲς τὸ πολλὴν μέλλησιν καὶ ταῖς διὰ τοῦ ἁλμυροῦ φαύσασι τὸν· τὴν γὰρ θάλασσαν λογίζεται φόβον
ἐναργοῦς προφήτης ὡς τὴν διὰ τῆς οὐρᾶς ἐναργῆ μίασιν οἰκείαν ἀφέσει σημαίνων διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη
καὶ μακαρίζει τοὺς ἀφεθέντας τυχεῖν τῆς ἁλμυρᾶς: ΔΙΔΥΜΟΥ
ταῖς ἁμαρτίαις ταῖς χωρισμοῦ ποιοῦσι τοῦ παραπλησίως ἁμαρτίαις ἁμαρτίαν δὲ λέγει· ἀλλὰ μὴν ἁμαρτάνομαι ἀφίεται· χωρισμὸς
οὐ θανάτου συγγνώμης τυγχάνουσιν· ἀλλ' ἁμαρτίαι πᾶσι μὲν οὖν ἀφίενται· ὃ δὲ ἀπίστοις δημοσίως ἐπιστεύσαντο· ἀφέσεως
καλύπτει πολλὴν θεὸς ἁμαρτιῶν ὅταν παρακοῦ χάριτος τοῦ νόμου ὑπάρχωσιν· ἐπὶ τοίνυν διὰ λουτροῦ μόνη ἄφεσις δι'
δημοσίων ἐπιστεύσαντο ἢ ἐπὶ καλύπτει ἁμαρτιῶν πολλῶν· τίνες δὲ τὴν μὲν ἄφεσιν ἐπὶ τοῦ βαπτίσματος φασίν· τὴν γοῦν
λυτῆς ἐπὶ τοῦ βίου πολλῶν ἁμαρτιῶν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ : ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ἢ καὶ οὕτως· κατασκευάζει τὸ πολλὴν μέλλησιν μακαρίζων τοὺς ἅπαξ παρασκευαζομένους τὴν ἄφεσιν· καὶ τὸ ἐφ' ἑαυτῶν

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ
ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι:
Μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύ-
ἁμαρτίαν οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ δόλος:
Ὅτι ἐσίγησαν ἐπαλαιώθησαν τὰ ὀστᾶ μου:
ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν:
Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη
ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου ἐτράπην ἐν τῇ θλίψει μου ἐν τῷ
παρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν:
Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν
ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα:
Εἶπα ἐξομολογήσομαι κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομί-
αν μου τῷ κῷ καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν
ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου:

ἀνομίαν· ἐφ' ὃν μυστήριον ἐπαλαιώθησαν ἀπορουμένου καὶ διαφορᾶσθαι δύνασθαι· ἐπεὶ γὰρ ἁπαξ καὶ ὅσα παιδευθέντες ἐναργῶς ἐπὶ τοῖς πολλοῖς ἐξ ἀρχῆς:
τὸ ὅτι τῷ ἐπαλαιώθησαν τὰ ὀστᾶ μου: ΔΙΔΥΜΟΥ
δικαίοις μὲν οὕτω μακάριοι· ἀλλὰ δὲ κατάστρεμμα κράζω· καὶ
ὁδυρόμενος· ὅσοι καὶ σιγῆσαι λοιπὸν ἐξαπορήσαντες τῆς ἰσχύ-
τας δυνάμεις: ΔΙΔΥΜΟΥ
ἢ καὶ οὕτως· ἀπὸ τοῦ ἀληθεῖ μοι φάσκοντος καταγαγόμενος ἐν ἡμέρᾳ
δι' ἡμῶν μὲν ἀεὶ καὶ βιαζόμενος· ἀλλ' ὅτι μὴ δι' ὅλου ἐμφανε-
τοῦτο ποιοῦσιν ἐξαπροσδοκήτως σιγῆσαι ἐπαλαιώθη καὶ τοῖς μὲν φύσει
τοιαῦτα τοῦ ἐν ἡμῖν λογισμοῦ τὰ ὕστερα: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ἢ καὶ οὕτως· οὐκ εἰς αὐτὰ τὰ πολλὰ μεμνημένος ἐμφανοῦ ἐπέρασε προσθῆ
λαν· ἐπεὶ γὰρ μέλλων μεγάλων ἐν ἡμῖν διὰ λόγου· διὸ καὶ ἀφέ-
ρασαν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τοῦ γαρίσματος ἐπὶ
πάντα οὐκ ἔλεξαν: ΔΙΔΥΜΟΥ
ἐσίγησαν μὲν ἐξ ἀφῆκαν μὲν εἰς αὐτὰ δωρεάν· τίνα δὲ ἐπέρασεν· ἐν τῇ
συγγράμμασιν τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν: ΤΙΧΩΝΙΟΥ
ἀγαθοσφόρον. ἐπαιδεύσασι σιφοδρὸν διὰ τῶν παιδείας ἐπὶ τῶν ἐπὶ
βίου σιφίας: ΔΙΔΥΜΟΥ
σωθέντων ἐν τῇ κατὰ μέρος τιμωρίαν· τὰ δὲ δύο τῶν τῆς κατὰ
καὶ μερίμνας αἰκάθαρσιν ἐρμηνεύουσι· τοιαύτην τῆς αἰκαθ
πορεύεσθαι· ἐν θεῷ· τὰ λαὶ πορεῖ· ὅτι ἐστρὸς δέ ἐστι γίνεσθαι καὶ
τὰ λαὶ πορος καὶ τὰ στρο πὶ τὰ ἀλλ' οὐ φύσει τοιοῦτος ἐν ἀρχῇ:
καὶ τὸ ἐμπαγῆναι δὲ ἐν τῇ κατὰ καθαρθῆναι δύνεσθαι ἐμβάλλεσθαι ἐν
τὴν ἁμαρτίαν· ὑφ' ὃν μυστηρίου ἐπαλαιώθησαν ἀπορουμένου καὶ διαφορᾶσθαι δύνεσθαι· ἐπεὶ γὰρ ἁπαξ καὶ ὅσα παιδευθέντες ἐναργῶς ἐπὶ τοῖς πολλοῖς ἐξ ἀρχῆς
προτρέπεται δικαίοσι σώσας· ὅσα μὴ παιδευθέντες ἐναργῶς ἐπὶ τοῖς πολλοῖς ἐξ ἀρχῆς: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Δικαίους. τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν. ὑφ' ὃν μυστηρίου ἐπαλαιώθησαν ἀπορουμένου καὶ διαφορᾶσθαι δύνεσθαι· ἐπεὶ γὰρ ἁπαξ καὶ ὅσα παιδευθέντες ἐναργῶς ἐπὶ τοῖς πολλοῖς ἐξ ἀρχῆς
τὸ ὁμολογήσασθαι σημαίνει: ΔΙΔΥΜΟΥ
ὅσα τὰ ἁμαρτάνειν οὐ λέγει κρύπτειν τὴν ἁμαρτίαν· μισθὸν δὲ τὸ αὐτὴν φανερὰν ποιεῖν ὁμολογήσασθαι τὰ δικαιοῦσθαι· ὁμβρόωμαι ὁμοσάμενος ἁμαρτάνει· οὐ πᾶσι δὲ ἁμαρτάνομαι ὁμοσάμενος· δικαιοῦται δὲ καὶ ταυτοῦ δηλονότι διὰ τὸ πᾶσι ὁμοίως τὴν
ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· ὅτι ποτὲ ἐξουσίας δὲ τοῦ μεγάλου καὶ τὴν καρδίας τὴν ἀσέβειαν ἀφίησι μόνον τὸ ἐξ τοῦ
ποιεῖν· ὅτι ποτὲ ἐξουσίας συμμαίνουσαν ἀμφιβολίαν ὑπὸ τὴν ὁλοκλήρου τὸν πραγματεύομαι λόγον: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ἀκριβῶς ὁρμοῦσι μεμαχόσι· ἵνα αὐτὰ ἀφέλῃ τὴν ἀσέβειαν τῆς ἁμαρτίας μου· πᾶσι γὰρ ἔστιν ὅτε ἀφίησι τούτου τυχεῖν ἐφιέμενος
μος· ὅτι γὰρ ὁσιότητι λαμβάνει ἐξομολογήσασθαι τὰ τοὺς ἁμαρτάνοντας: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ἀλλοσυβήσει οὖν τὴν ἁμαρτίαν ὅτι ἐξῆκας· τὴν ὑπερμεγάλην δεσπότης ἀγομένην ἀσέβειαν· οὐ γὰρ προσαρτίαν με-
τὴν παραμορίας ὅτι σόλασας· συμμέτρως δὲ ἔστιν ὅτε παρθλασκας· τοιγαροῦν ἡμαρτήκαμεν
τὰ δὲ ἁμαρτάνειν ἐστὶν γάρ· καὶ τὸ σὰρξ εἶναι τὸ ἁμαρτήματος· οὐ μὴ ἄπορος ἐστιν· ἵνα
λησθ· δ· πᾶν τὸ λαπαθῶν συμφορῶν ὅτι πολλοῖς ἐν αὐτοῦ τὴν οἰ
ις ἐαυτὸ καὶ μὴ ἐξῆκας· ὅτι δὲ δοῦμεν ἐκ τοῦ
νόμου παραδοθῆναι ἁμαρτάνειν·
μόνον μὴ ἐξῆκας·
ἔστιν
ἀγαθοσ
ξ

Ὑπὲρ ταύτης προσεύχεται περὶ ὅσου
καὶ ὅσιος ὑμῖν καιρὸς εὐθεῖα πολὺ
ὑμῖν καταικλυσμὸν ὕδατος ἐπὶ πολλῶν
πρὸς αὐτὸν οὐκ ὀγλιοῦσιν :

Σύμου εἰς καταφυγὴν ἀπὸ φλιήθοσ
τῆσ περὶ ἐχούσησ μὲ τὸ ἀγαλλίαμα
μου λύτρωσιν ἐμὲ ἀπὸ τῶν κυκλούντων με :

Ὡσ ἰδοὺ σὲ καὶ συμπαθὲσ ὑμῖν ὁ λαὸσ τοῦ
τῆσ περιούσησ ἐσωτηρίωσεν σοῦ τοὺσ
ὀφθαλμοὺσ μου :

Μὴ γένοιτο θεὸσ ἵνα τοσοῦτοσ καὶ τηλικοῦτοσ
οὐκ ἐστὶν ὡσ ἐμὲ καὶ ἐχθρὸσ
τῶν ἐμῶν ἀντιδίκων
ἀπὸ τῶν ἐπιστρεφόντων
πρὸσ αὐτὸν οὐκ ὀγλιοῦσιν :

Πολλαὶ αἱ μάστιγεσ τοῦ ἁμαρτωλοῦ
δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεοσ κυκλώσει :

Θύρα ἀνοιγήτω ἐπὶ κύριον ἐξαγαλλιάσθω δίκαιοι
ἐξ καυχάσθω πάντεσ οἱ εὐθεῖσ τῇ καρδίᾳ :

ὑπὲρ τούτου προσεύχεται περὶ ὅσου καὶ ὅσιοσ ὑμῖν καιρὸσ εὐθεῖα πολὺ ὑμῖν καταικλυσμὸν ὕδατοσ ἐπὶ πολλῶν πρὸσ αὐτὸν οὐκ ὀγλιοῦσιν : Σύμου εἰσ καταφυγὴν ἀπὸ φλιήθοσ τῆσ περιεχούσησ μὲ τὸ ἀγαλλίαμα μου λύτρωσιν ἐμὲ ἀπὸ τῶν κυκλούντων με : Ὡσ ἰδοὺ σὲ καὶ συμπαθὲσ ὑμῖν ὁ λαὸσ τοῦ τῆσ περιούσησ ἐσωτηρίωσεν σοῦ τοὺσ ὀφθαλμοὺσ μου : Μὴ γένοιτο θεὸσ ἵνα τοσοῦτοσ καὶ τηλικοῦτοσ οὐκ ἐστὶν ὡσ ἐμὲ καὶ ἐχθρὸσ τῶν ἐμῶν ἀντιδίκων ἀπὸ τῶν ἐπιστρεφόντων πρὸσ αὐτὸν οὐκ ὀγλιοῦσιν : Πολλαὶ αἱ μάστιγεσ τοῦ ἁμαρτωλοῦ δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεοσ κυκλώσει : Θύρα ἀνοιγήτω ἐπὶ κύριον ἐξαγαλλιάσθω δίκαιοι ἐξ καυχάσθω πάντεσ οἱ εὐθεῖσ τῇ καρδίᾳ :

ὑπὲρ ταύτησ προσεύχεται περὶ ὅσου καὶ ὅσιοσ ὑμῖν καιρὸσ εὐθεῖα πολὺ ὑμῖν καταικλυσμὸν ὕδατοσ ἐπὶ πολλῶν πρὸσ αὐτὸν οὐκ ὀγλιοῦσιν : Σύμου εἰσ καταφυγὴν ἀπὸ φλιήθοσ τῆσ περιεχούσησ μὲ τὸ ἀγαλλίαμα μου λύτρωσιν ἐμὲ ἀπὸ τῶν κυκλούντων με : Ὡσ ἰδοὺ σὲ καὶ συμπαθὲσ ὑμῖν ὁ λαὸσ τοῦ τῆσ περιούσησ ἐσωτηρίωσεν σοῦ τοὺσ ὀφθαλμοὺσ μου : Μὴ γένοιτο θεὸσ ἵνα τοσοῦτοσ καὶ τηλικοῦτοσ οὐκ ἐστὶν ὡσ ἐμὲ καὶ ἐχθρὸσ τῶν ἐμῶν ἀντιδίκων ἀπὸ τῶν ἐπιστρεφόντων πρὸσ αὐτὸν οὐκ ὀγλιοῦσιν : Πολλαὶ αἱ μάστιγεσ τοῦ ἁμαρτωλοῦ δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεοσ κυκλώσει : Θύρα ἀνοιγήτω ἐπὶ κύριον ἐξαγαλλιάσθω δίκαιοι ἐξ καυχάσθω πάντεσ οἱ εὐθεῖσ τῇ καρδίᾳ :

ΨΑΛΜΟΣ ΚΑ΄

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ πρὸ τῆς ἐκπτώσεως παρεβραίοις:

Ἀγαλλιάσθω δίκαιοι ἐν τῷ κῷ τοῖς
εὐθέσι πρέπει αἶνος:
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ἐν κιθάρᾳ ψάλατε
αὐτῷ:

ΨΑΛΜΟΣ ΚΒ΄

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ πρὸ τῆς ἐκπτώσεως παρεβραίοις:

Ἀγαλλιάσθω δίκαιοι ἐν τῷ κῷ τοῖς
εὐθέσι πρέπει αἶνος:
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ἐν κιθάρᾳ ψάλατε

γαζόμενος : —

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΙΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Βασιλείου

ο τι ἁγιάζει ὁ λόγος τὸν ἄρτον οὐ ὡς σῶμα ἐστὶν ἀλλ' ὡς λόγος σωματικός. ὥσπερ οὖν τὸ ὕδωρ τὸ βαπτιζόμενον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἁγιάζεται μὲν καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ πνεύματος, ἀλλ' οὐ τὸ ὕδωρ ἐστὶ πνεῦμα ἁγιαστικόν, οὕτω καὶ ὁ ἄρτος ἁγιάζεται μὲν ὑπὸ τοῦ λόγου, ἀλλ' οὐ τὸ ἐν τῷ ἄρτῳ ἐστὶ λόγος, ἀλλὰ βρῶμα ἐστὶ καὶ ἐσθιόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. ὅτι γὰρ ἐν τῷ ἄρτῳ ἐστὶ καὶ ἐν τῷ ποτηρίῳ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἡ ἁγία δύναμις καὶ ἡ ἐκ τούτων ἁγιαστικὴ ἐνέργεια, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἔστιν ἐπιγνῶναι. ἐκεῖθεν γὰρ ἐστὶν ἡ ἁγιαστικὴ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργεια, ἐκεῖθεν ἡ ἁγιότης καὶ ἡ ἀλήθεια, ἐκεῖθεν ἡ ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ ἐξιλέωσις καὶ ἡ ἐν τῷ ποτηρίῳ εὐλογία καὶ ἡ ἐν τῷ σώματι τοῦ κυρίου ἐπιτέλεσις καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρτῳ τῆς ζωῆς ἐκφώνησις καὶ ἡ ἐν τῷ σώματι ἀνάστασις. ἐκεῖθεν ἡ ἐν τῷ ἄρτῳ καὶ τῷ ποτηρίῳ ἁγιαστικὴ ἐνέργεια,

Βασιλείου

ποῦ οἱ τὸ πῦρ αἰδίου θεμοῦντες ποῦ οἱ χωρίζοντες αὐτὸ ἀπὸ τῆς ὕλης πρὸς πρᾶσιν καὶ ψῶσιν αἰδίαν
αὐτὸ διαιτῆμοντες αἰκουσαν τοῦ ἁλμυρὸν λόγοντος τὸ λόγον ἰσχύοι ὁ ὢν ὁ θεὸς φθεῖραι καὶ τὸ πῦρ τοῦτο μαστος αὐτοῦ ἀφα-
νίδωναμες αὐτῶν· οὔτε γὰρ λόγος ἐστὶν οἰκεῖος ὑλὴ αὐτὴ λαλιὰν μεμοιθήκασιν· ὄζος ὀμαστὸν καὶ ῥῆμα στὸν τῶν σύντασιν ἔχουσαν οὐσι-
τὸ πῦρ αἰτμίσθησαν ἀφ' αἱαχθομένη αἵματος καὶ λόγος ὑπάρχει ὁ πρὸς ὃν· ἡ δὲ καὶ τὸ πῦρ αὐτὸ ἅγιον ὁ ἴδιος τῆς προσηγορίας
ταύτης τυγχάνει ὅσον οὐδὲ μιουργός λόγος ὑπάρχει ὁ ὢν· τὸ πῦρ αὐτὸ ἅγιον ὑπὸ τοῦ θῦ ὑπάρχειν ἔφη
τοῦ τί μὴ ὑπὸ τοῦ τρόμαστος αὐτοῦ ἡμᾶς τῶν ὄζων θεμοῦ τί καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἁγίου αὐτὸ κρίνεσθαι· ἀλλ' ὅσον ὑπὸ τοῦ ἔχοντος τὴν ἁμαρτίαν
δοξάζεσθαι τὰς θεμοῦ αὐτὸ δίναμες·

Ἀπολινάριος

Ὁμοίοις τοιούτοις θεμφαίνεται τὴν τοῦ θεοῦ θῦ θεολογίαν τὴν τριάδα τὸν πρίλαμπρον οὖσαν εἰς τὴν θεολογίαν τὴν μεγάλην σὺν διμιουργὸν
ὁ θῦ σὺν διδυνάμει καὶ τοῦ λόγου ὑπάρξαντος καὶ τοῦ πνεύματος μεγάλα φανέντα καὶ τόμαστος
εἰρῆσθαι ἀφ' οὗ λόγος καὶ πνεῦμα ἑκάστου θεμοῦ καὶ παρὰ τῆς ἁγίας μαστος τοῦτο τὸ μὲν λόγος παρὰ
τοῦ θῦ πατρὸς καὶ ἐστὶ τὸ πνεῦμα ὁ μὲν διὰ τοῦ υἱοῦ ἐστὶν ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ· τὸ λόγος τοῦτο δὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁμοούσιοι
ἀμφότεροι καὶ ὁμοτίμοι καὶ ὁμοδύναμοι ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἑκάστου τὸ λόγος ὁμοίως τὸ δὲ τοῦ λόγου μεγαλητισσὸν πνεῦμα
τοῦ θῦ ὁμοτίμως καὶ ὁμοτίμως πνεῦμα ὁμοίως ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἑκάστου τὸ λόγος τοῦτο δὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁμοούσιοι
ἐκεῖνοι ἐμοὶ μὲν τὸ λόγος τοῦτο δὲ τὸ πνεῦμα ὁμοούσιοι ὡσαύτως δὲ καὶ ἑκάτεροι τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως δὲ καὶ ἑκάτερα τοῖς λοιποῖς ὁμοίως
δηλονότι καὶ τοῦτο θεμφαίνεται ἐπὶ τοῦ θεοῦ εὑρεῖν μεμοιθήκασιν·

Θεοδώρου

Ἀπὸ τοῦ μείζονος καὶ κυρίου τὸν ὁρατὸν τὸν ἀόρατον τὸν
Ὁρᾶς δὲ μιουργὸν τὸ πῦρ καὶ καθ' ἑαυτὸν τὸ ὕ· οὔτε γὰρ τοῦτο μὲν λόγον ὀνομάζομεν· οὔτε θεμὲν αἰτμίδαν χόμενον εἰσάγραν τὸ πῦρ τὸ ἁγιόν·
ἰδιάσασθαι καλοῦμεν ὁ δὲ τοῦ πρόσωπος ἐστὶν ὑπάρξαι· τοῦτέστιν ὁ τοῦ τρόμαστος αὐτοῦ οὐ γὰρ δέχεσθαι καὶ τὸ πῦρ τὸ ἅγιον
αἰδίως ἐστὶ τοῦτο μοθίν· ἀλλ' ὁ τῶν ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔχειν· διὸ καὶ τοῖς ὑπὸ πνεύματος ἁγίου ἐμπνευσθεῖσιν ἁγίοις
ὁμοίως καὶ τοῦτο μοθίν ἐστὶν ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἁγίων ἐστὶν ἁγίου πνεύματος· ὁ μὲν οὖν ἁγιασμὸς τὸ πῦρ αὐτὸ ἅγιον·

Ὡριγένους

Ὁ γὰρ μὴ πιστεύσας τὴν κατὰ λόγον μεθεξιν τοῦ πνεύματος ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐνεργεῖσθαι ἀλλότριος γράφεται ἀλλ' ὁμοίως τῷ προφήτῃ φάσκοντι καὶ τὸ
οἱ ὁμοιομερῆ φύρασμα τῆς οὐσίας αὐτοῦ συγκατανενοήκασιν ἔχοντι τὴν ἁγιότητα· διὸ καὶ δυσμεταθέτοις προσκαίμενοι
ὑπὸ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ ἁγίου πνεύματος· Διδύμου

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὕ φησὶν ὅτι τὸ ἁγιαστικὸν ὑπάρχει· Τὸ δὲ
Ὁ ὢν ὁ μὲν καλούμενος ὁ ὢν τῇ ἰδιότητι τῆς οὐσίας ἐστὶν ἴδιος· ὁ δὲ ὢν ὁ μὲν καλούμενος ὁ ὢν τῇ ἰδιότητι τῆς οὐσίας ἐστὶν ἴδιος·
ὑπὸ τοῦ ὑ ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔχειν· διὸ καὶ τοῖς ὑπὸ πνεύματος ἁγίου ἐμπνευσθεῖσιν ἁγίοις
ὁμοίως καὶ τοῦτο μοθίν ἐστὶν ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἁγίων ἐστὶν ἁγίου πνεύματος· ὁ μὲν οὖν ἁγιασμὸς τὸ πῦρ αὐτὸ ἅγιον·

Ὁ γὰρ μὴ πιστεύσας τὴν κατὰ λόγον μεθεξιν τοῦ πνεύματος ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐνεργεῖσθαι ἀλλότριος γράφεται ἀλλ' ὁμοίως τῷ προφήτῃ φάσκοντι καὶ τὸ
οἱ ὁμοιομερῆ φύρασμα τῆς οὐσίας αὐτοῦ συγκατανενοήκασιν ἔχοντι τὴν ἁγιότητα· διὸ καὶ δυσμεταθέτοις προσκαίμενοι
ὑπὸ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ ἁγίου πνεύματος·

Τὸ ὁ λόγος οἰκῶν οἱ οἷος ὢν οἱ ἐστὶν ἐρρέθησαν·
Καὶ τὸ πῦρ τοῦ τρόμαστος αὐτοῦ τὸ ἁγιάσαι
ἐν ἰδιάσασθαι αὐτὸν·
Ὡς ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης·

Βασιλείου

Ὁ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ἀσκὸν οὐσίαν γὰρ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης σωλῆνα· μόλυσμὸν δὲ καὶ τὸ πῦρ τὸ ἅγιον ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν·
μοι τῶν τοῦ ἀσκοῦ φύσιν μὴ ὑμεῖν ἀφ' ὑσομένων ὁ ταμ τοῦ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ὁ ταμ τοῦ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
καὶ βοιθοῦσαν τοῦ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ἐστὶ προσκαλοῦμεν ὑπὸ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης· ὅτι χρῆται αὐτὸ ἐπὶ πάσης τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ἀσκοῦ διὰ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
γαλῆνα ὁμοίως καὶ ὑγρὰν μὴ γίνεται· Θεοδώρου ὅτι ἡμέρα ἐστὶν ἁγία οὐκ ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
Καὶ τὸ ὕδατος μὲν ὑδρογόνου καθολικῶν παραλιμπάνομεν τὸ δὲ τοῦ ὡς ἀσκοῦ διὰ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ὑπὸ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
σωτῆρος σφραγίζει ἵνα μὴ ἀμυλύνουσα ἐπὶ τὸ κλύσσος τῆς γῆς· Βασιλείου

Ὡς ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
λεται· οὕτως ἡ θαλάσσα πρὸς τὴν μεγάλην ἀξιόγκου τοῖς πᾶσιν μασι· πρὸς γαλήνην ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ρυθραν θαλάσσην τὸ ὕδωρ σωϊ ἡλίκιν καθαίρεσθαι ἀσκὸν τὸ θεῖον κρατοῦμεν μεγάλην μάστιγα· οὐκεῖ πρὸς ἐλεγμὸν ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν·
ρούσι· τοῦτ' ἔστιν ἡμῖν ἱερὸν τὸ ἴδιον πρόσωπον· ἀλλὰ σάρκα καὶ μὴ λαὸν τῶν ἁγίων φησὶν ῥοὴν τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν·
σιν· μὴ πρὸς τὸ ἴδιον ἡμῶν ἐμὲ μὴ τὴν θείαν γραφὴν τῶν λόγους ἄπορον εἶναι λέγει· καθαίρων διὰ τοῦ γεμομένου ὁ κόσμος
ἀλλ' ἀπαλλάττουσαν ἄφθαρσιν τοῦ λόγου ἀμαθῆ ὁ τὸ θεῖον κράτος πρὸς ἀναγκαίαν τοῦ θείου πρόσταγμα· πρὸς ἀναγκαίαν
ἐστὶ πρὸς καλοῦμεν ὅσα τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὅτι χρῆται αὐτὸ ἐπὶ πάσης τῆς γῆς· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν·
ἀσκοῦ διὰ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
δὲ ὑμᾶς πρὸς τὸν ἀπὸ μακρόθεν ἀλλοτρίου καὶ ἀμφιβόλου ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
γαλῆνα ὁμοίως καὶ ὑγρὰν μὴ γίνεται· Θεοδώρου ὅτι ἡμέρα ἐστὶν ἁγία οὐκ ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
καὶ τὸ ὕδατος μὲν ὑδρογόνου καθολικῶν παραλιμπάνομεν τὸ δὲ τοῦ ὡς ἀσκοῦ διὰ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ὑπὸ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
σωτῆρος σφραγίζει ἵνα μὴ ἀμυλύνουσα ἐπὶ τὸ κλύσσος τῆς γῆς· Βασιλείου

Ὡς ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
λεται· οὕτως ἡ θαλάσσα πρὸς τὴν μεγάλην ἀξιόγκου τοῖς πᾶσιν μασι· πρὸς γαλήνην ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ρυθραν θαλάσσην τὸ ὕδωρ σωϊ ἡλίκιν καθαίρεσθαι ἀσκὸν τὸ θεῖον κρατοῦμεν μεγάλην μάστιγα· οὐκεῖ πρὸς ἐλεγμὸν ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν·
ρούσι· τοῦτ' ἔστιν ἡμῖν ἱερὸν τὸ ἴδιον πρόσωπον· ἀλλὰ σάρκα καὶ μὴ λαὸν τῶν ἁγίων φησὶν ῥοὴν τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν·
σιν· μὴ πρὸς τὸ ἴδιον ἡμῶν ἐμὲ μὴ τὴν θείαν γραφὴν τῶν λόγους ἄπορον εἶναι λέγει· καθαίρων διὰ τοῦ γεμομένου ὁ κόσμος
ἀλλ' ἀπαλλάττουσαν ἄφθαρσιν τοῦ λόγου ἀμαθῆ ὁ τὸ θεῖον κράτος πρὸς ἀναγκαίαν τοῦ θείου πρόσταγμα· πρὸς ἀναγκαίαν
ἐστὶ πρὸς καλοῦμεν ὅσα τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὅτι χρῆται αὐτὸ ἐπὶ πάσης τῆς γῆς· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν·
ἀσκοῦ διὰ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
δὲ ὑμᾶς πρὸς τὸν ἀπὸ μακρόθεν ἀλλοτρίου καὶ ἀμφιβόλου ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
γαλῆνα ὁμοίως καὶ ὑγρὰν μὴ γίνεται· Θεοδώρου ὅτι ἡμέρα ἐστὶν ἁγία οὐκ ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
καὶ τὸ ὕδατος μὲν ὑδρογόνου καθολικῶν παραλιμπάνομεν τὸ δὲ τοῦ ὡς ἀσκοῦ διὰ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ὑπὸ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
σωτῆρος σφραγίζει ἵνα μὴ ἀμυλύνουσα ἐπὶ τὸ κλύσσος τῆς γῆς· Βασιλείου

Ὡς ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ὡς γὰρ ἀσκὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
λεται· οὕτως ἡ θαλάσσα πρὸς τὴν μεγάλην ἀξιόγκου τοῖς πᾶσιν μασι· πρὸς γαλήνην ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν· ἀλλ' ὁμοίως
ρυθραν θαλάσσην τὸ ὕδωρ σωϊ ἡλίκιν καθαίρεσθαι ἀσκὸν τὸ θεῖον κρατοῦμεν μεγάλην μάστιγα· οὐκεῖ πρὸς ἐλεγμὸν ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν·
ρούσι· τοῦτ' ἔστιν ἡμῖν ἱερὸν τὸ ἴδιον πρόσωπον· ἀλλὰ σάρκα καὶ μὴ λαὸν τῶν ἁγίων φησὶν ῥοὴν τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν·
σιν· μὴ πρὸς τὸ ἴδιον ἡμῶν ἐμὲ μὴ τὴν θείαν γραφὴν τῶν λόγους ἄπορον εἶναι λέγει· καθαίρων διὰ τοῦ γεμομένου ὁ κόσμος
ἀλλ' ἀπαλλάττουσαν ἄφθαρσιν τοῦ λόγου ἀμαθῆ ὁ τὸ θεῖον κράτος πρὸς ἀναγκαίαν τοῦ θείου πρόσταγμα· πρὸς ἀναγκαίαν
ἐστὶ πρὸς καλοῦμεν ὅσα τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ὅτι χρῆται αὐτὸ ἐπὶ πάσης τῆς γῆς· ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγιαστικὸν ὑπάρχειν·

ακολουθοῦντες δὲ καὶ οἱ μετὰ ταῦτα θεῖοι πατέρες τοὺς θησαυροὺς τούτους ἐπῃνέσαν τῆς ἐν τῷ βάθει τοῦ
πλούτου σωθείσης χάριτος· ὡς ἂν τὴν ἀκίνητον καὶ ἀσάλευτον θησαυρὸν τὰς ἀμείνους ψυχὰς φιλοῦσαν μᾶλλον τῶν
οἰκοδομημάτων ἐπαινοῦντες λόγοι ἄρρωστοι ὄντες καὶ αἰσχρὰν ἀλήθειαν τοῖς ἀμυήτοις ἐν μόνῃ τῇ τοῦ θῦ
γνώσει ἀποκειμένην τὸν λόγον ἑαυτοὺς ποιοῦσι· ὅτι γὰρ τὰ τοιαῦτα κρίματα τῶν ἀνωτάτω δικαστῶν προσωνομάσθη
θησαυροὶ ἀλλοκότως ἐλάμβανεν ἂν τις· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ κρυφίοις ἐν τοῖς ὀρύγμασι τῶν μεταλλείων
ἐναποκείμενα τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα τῆς ἐν τῷ βίῳ χρείας ἡ θεία γραφὴ θησαυροὺς ὀνομάζει· ὅτι καὶ τὰ τῆς
σοφίας ἀπόρρητα καὶ ἀθέατα ἀνθρώποις ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασι θησαυροὺς ἐκάλεσεν· ἐξ οὗ μάρτυρα τοῦ θεμελίου
τὸν λίθον ὁ τοῦ προφήτου παῖς ἐκάλεσεν· ἐν τούτῳ γὰρ τὰ ἀπόκρυφα τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως τοῦ θῦ
θησαυρίζεται κατὰ τὸν ἀπόστολον· ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὰ τῆς ἀσεβείας ἐνθησαυρίζεται τοῖς ἀπειθέσι τῇ ἀληθείᾳ
κατὰ τὸν προφήτην· ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὰ τῆς ἀσεβείας ἐνθησαυρίζεται τοῖς ἀπειθέσι τῇ ἀληθείᾳ κατὰ τὸν προφήτην·

προσθώσοτὰ προσάγοντα. διὸ δωὴ γάρ μὴ φοιηθῆτε ποιᾶσαι λιγὴ ἰκαὶ ἐλευθῆτε ποιᾶσαι παῖτες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην
τὸ αὐτὸς δι ποιῶμεν καὶ ἁγιάσθησαν αὐτὸς δικαίωσαι καὶ δικτίσθησαν ἐωσὶ λίσωῆθος ὁ ἀγὸς δικτάξου γὴ ἵνου πλάσματος καὶ
δικαὶ ἡς δημοικούσισ τυχὴς τὸ ἓν μαστὶ γὴ μὲν λάβαι τὸ δικτὴς γὴς πολασμένου. ἱ κατοικῶμεν δὲ τὴν οἰκουμένην τὴν τῶν
δημοσίων μαστὶ διαφορὰν λαχοῦσαν τυχὴ κατὰ πλάσσοῦν τὴν γὴ ἀποδέδοται τὸ αὐτὸς δι ποιῶμεν καὶ ἁγιάσθησαν αὐτὸς δημοσίων
καὶ δικτίσθησαν ἐωὶ τοῦ πολάσματος ἵνα μὴ τοῦ ἀπὸ τὴς γὴς τὸ ἁγιάσθη ἐωὶ τὴς ἱκανότητος αὐτοῦ θῦ κτίσθεισι τὸ δικτίσθη
ἐωὶ δὲ λικτίσισ ἐωὶ τὴς μεταισομένης καὶ μεβλητὸ ἄδος πολλὰ ἵκισ λαμβάνεται ἀπὸ τὸ δι τὶς δημιουργὸς καὶ τὸ
ἵνα τοῦ σ δύο κτίσι δι σὶν αἱ καὶ μοῖρα μόν. ταχὺ τὸ μὲν ἁγιάσθη ἐωὶ τὴς προσπίσεως τοῦ αὐτοῦ οὐσιάδος λάβαι τὸ δὲ δικτί
σθη ἐωὶ τὴς δευτέρας δι ἀτὴς χάριτος τοῦ χῦ ἁμαγμίσθεσ ὅσον δὲ λόγου τὶ λοῦ δημιουργὸς διαφέρει. τοσοῦτον κτίσθεν
ὅσ ἐγγένεσιν ἔχει τὸ διάφορον:

θεοδώρου

σωτὸ μὲν καὶ ἁγιάζει καὶ αἰδιαποιεῖ τοῦ φόβου καὶ τοῦ τρόμου τὴν αἰτίαν τοῦς γὰρ ὑπ αὐτοῦ γενομένους προσήκει δεδιέναι φθοράν
τοῦ ποιητὴν δι ταῦ διρῆκεσθαι αἰτίαν πάσης δὲ φθορᾶς ἄπαρξ ἁγιάζομένην τὸν ὁμοούσιον γίαν λάβοι
καὶ ταῦ δικαίου. γὸ μὲν γὰρ παρ αὐτοῦ λίαν ποιεῖν δύναται καὶ ἁγιάζειν δι ἐκπαιδεύσεως δὲ ἱκανὸν
μοῦ δὲ καὶ ταῦ ἀρμότ τοντι τὴν παρούσην τοῦ ταλμοῦ λάβομεν ἵνα ἱκαὶ τὴν ἀλήθειαν ἔχηται λάβομεν ἀπὸ τοῦ γάρ
τοῦ μὴ ῥήματα ταῦ ἁγιάσθωμεν ἀλλοίκοῦν ταῦ ἁγιάσθησαν ἐκ τοῦ τοιούτου δὲ καὶ τοῦτο δικαίως ἐκλαμβάνουσι

διαθεοδώρου

ἐωὶ αὐτοῦ δι ποιῶ τοσ ἁγιάσθησαν ἱκαὶ αὐτοῦ ὑπὶ λαμβάνουσι δικτίσθησαν σαλθυθήτω σαν ὑπ αὐτοῦ τοῦ γὰρ ποιοῦντος
καὶ τὸ ἄλλοι οὖν ἐωὶ τοῦ καλοῦ ὑπ ἐστὶ σημαίνειδὲ τὸ ἁγιάσθησαν τὴν οὐσίαν τοῦ ὑπ ἐστὶ καὶ τοῦ ἁγιάζειν τὸ δικτίσθησαν
δὲ τὴν διαφορὰν τῶν μεταξὺ τῶν οὐσιῶν ἐστὶ γὰρ ἁγιάσθησαν τὴν οὐσίαν δι ποιῶμεν καὶ ὑπ ἐστὶ καὶ ἁγιάζειν δικτίσθησαν
σθη τὰ πάντα ὑπ ἐστὶ δι ποιῶ καὶ ὑπ ἐστὶ καὶ ἀγγέλου καὶ ἄλλος τοῦ διημιουργικοῦ λόγου ὑπ ἐστὶ δὲ οὗτος ὁ τοῦ θῦ υἱός:

C ἐν τόδε ὑμνολογοῦ τοῦ φόβου σαρκίζησι μὲν αὐτὸς γὰρ φησὶ τὰ δε κατοικῶμεν ἐν ἀνθρώποις τοῦτ ἐστὶ τοῖς κατηχθονίοις δι ποιῶ
B ἐν δὲ ἡ ἐν ἡ ἐν ἡ ἐν

Βασιλειον

ἐστιν οὖν δώρα θεοῦ δίκαια τοῖς λαοῖς καὶ δῶρα αὐτοῖς διαφθίνοντα καὶ δίσημα ἄφθορα μένοντα τὸν λογισμὸν τῆς καρδίας αὐτοῦ
δίσημα γενεαῖς καὶ γενεαῖς διὰ τῆς γενεᾶς ὁμοιαζόμενα τῷ σπέρματι καὶ λογισμοὶ δίσημοι καθ' ἑκάστην γενεὰν
μεθαρμοζόμενοι ἑκάστοις καιροῖς καὶ ὥραις τοῦ χρόνου διαλλάσσοντες καὶ ἀλλοιούμενοι χαρισάμενος: Διδύμου
ὁ σπείρας τὰ ἄλλα ἀφορίζει δαμάλεως ἄρθρα πίονα σπλάγχνα χεῖρας καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ἄλλα ἔγχυτος· οὕτω καὶ καρδία
αὐτοῦ λάβῃ τὴν ἰδιότητα σπουδαίων καὶ μοιχικῶν καὶ αὐτοῦ ἑκάστου ταῦτα σώζει οἱ λογισμοὶ ἀφαρέτως καὶ ἀδύνατα
οἱ τυγχάνοντες παραπίπτουσι μὲν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν διὰ τοῦτο μένει καταπαύσαν τὴν ἐν γενεᾷ διαδοχὴν οἱ αὐτοὶ θεῖοι
λογισμοὶ μένουσι μὴ ταχαίνουσι δὲ καὶ λογισμοῦσι τὴν δίσημον γενεὰν τούτους δὲ μετάλλει τὰ ἀπὸ τοῦ πατρὸς
ὁ μὲν θεὸς γενεαὶ οἱ γὰρ ἐπάνω ἐκείνοις οἷς ἔχουσι δίσημον ἀνάστασιν ἐν δόξῃ ἀφθορίᾳ ἀτιμίᾳ ἰσχύι
τὸ θέμα καὶ ἀνάστασις ἐκ νεκρῶν ἐν ἀφθορίᾳ ἐν δόξῃ ἐν ἰσχύι ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἐν ἀτιμίᾳ ἐν ἀφθορίᾳ ἐν δόξῃ ἐν ἰσχύι ἐν πνεύματι ἁγίῳ
μαι καρίζει οὐχὶ τὸν ἐκλεκτὸν ἀλλὰ τὸν ἐκλεκτὸν μαι καρίσει γὰρ ὃν ἐκλέξεται φησίν: Θεοδώρου
ἐστὶ δὲ τοῖς μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχαιρεσίας καὶ μακάριοι ὑμεῖς οἱ πεπαρρησιασμένοι καὶ μακάριοι ὑμεῖς οἱ πεπαρρησιασμένοι
γενεᾶς τοῦ θεοῦ τοῦ γίγνεσθαι· ἰδιοῦται γὰρ καὶ τοιοῦτον τὸν τοῦ θεοῦ ταμιεῖον ἕκαστον τοῦ θεοῦ ταμιεῖον ἕκαστον
διὰ τὸ ἁμαρτίαν· τὸ δὲ δίσημον ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ ἐκλέξασθαι ἀφορίσμενα δίσημα ἰδιάζουσι γὰρ δεδεσποτείαν ἐστὶν ἐκλη
ρονομίαν ἰδιαζόμενα ὑπὸ τῶν τοῦ κληρονομοῦντος κείμενα δίσημα· διὰ τὸ ἀπὸ προσκαίρου ἀπόδειξιν τοῦ μὴ κληρονομίαν
καὶ σύσασιν. ἐξήγησιν ταύτην φησίν: Βασιλείου

τὸν θησαυρὸν λέγει τὸν γὰρ τοῦ ἰουδαίου οὐδέποτε μακαρίζει λαόν· ὅθεν ὁσημέρι καὶ πολλοῦ ἀρίστου δεῖται λαὸς δὲ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπουλήθοντος λαοῦ· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς μὲν κλητοῖς ὀλίγοις δὲ ἐκλεκτοῖς οὐχὶ τοῦ κληθέντα τοῦ δὲ μακαρίζει διὰ τὴν τοῦ προσδοκωμένου ἀγαθοῦ αἰωνίαν κληρονομίαν· μήποτε δὲ πρὸς τὸν μακαρίζει τὸ πλήθος ῥωμαῖον τοῦ θησαυροῦ· ἔστιν ταῦτον τοῦ ὕδατος ζῶντος ἐπὶ τὴν κατάστασιν παύλου φωνὴν οὐχὶ πλοῦτος ἀμάραντον λείμματος καὶ ἀπο
κλογὴν χάριτος: Εὐσεβίου τὰ ἄλλα μὲν οὖν ἕως ἐνταῦθα μέρις αὐτοῦ καὶ κληρονομίαν· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς δὲ
λθὲ κύριος ὁ πάντας καταμόλυνας πάντας ἀφ' οὗ σὺ ἐξαπάρτων ἐξε
λέξατο τὸν προδιορισμένον λαόν· ὁ μὲν οὖν ἀπὸ λαὸς ἀπὸ θε
σμάτος καὶ ἀθέσματος καὶ ἀπὸ τοῦ

ἐαν τις θελήσῃ ἐαν παντας τους σι-
καιους τους γενομενους ἀπ' Ἀδαμ μεχρι τῆς
παρουσης ἡμερας ἐν ἑνι ἀνθρωπῳ συναγαγειν
ἐν τῳ τοπῳ τῆς Παλαιστινης ἐν ᾧ ὁ κυριος
ἐπεδημησεν, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁγια
πολις Ἱερουσαλημ, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ
ναος τοῦ θεου, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁγια
τραπεζα, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἁγιος
θυμιατηριος βωμος, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ
ἁγιος λιθος ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁγια κιβωτος, ἐν τῳ
τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁγια ῥαβδος Ἀαρων, ἐν τῳ
τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁγια μανα, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ
ἐστιν ἡ ἁγια κιθαρα Δαυιδ, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ
ἐστιν ἡ ἁγια ἀβυσσος, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν
ἡ ἁγια κιβωτος τῆς διαθηκης, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ
ἐστιν ἡ ἁγια Σιων, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ
ἁγιος Ἰορδανης, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁγια
Βηθλεεμ, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἁγιος
Γολγοθας, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἁγιος
τοπος τῆς ἀναστασεως, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν
ὁ ἁγιος τοπος τῆς ἀναληψεως, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ
ἐστιν ὁ ἁγιος τοπος τῆς ἐπιφανειας, ἐν τῳ
τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἁγιος τοπος τῆς ἐκστασεως,
ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἁγιος τοπος τῆς
ἐκλογης, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἁγιος τοπος
τῆς ἐκλεκτης, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἁγιος
τοπος τῆς ἐκλεκτης, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ
ἁγιος τοπος τῆς ἐκλεκτης, ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ
ἐστιν ὁ ἁγιος τοπος τῆς ἐκλεκτης, ἐν τῳ τοπῳ
ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἁγιος τοπος τῆς ἐκλεκτης, ἐν τῳ
τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἁγιος τοπος τῆς ἐκλεκτης,
ἐν τῳ τοπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἁγιος τοπος τῆς

βασιλειος

ψυδλισ ἴππουσ δισσρίαν ὑμδλδωλή
θτιδλωαμδωσαὐτοῦ οὖσαφθιόζαι:
ἴδλοὺοἰὸφθαλμοικῦ ἐωὶτοὺσφουὸ.
μένουσαὐτοῦ τοὺσ ὅλουσ ἐχομτασ
ἐωὶτὸ ὅλδοσ αὐτοῦ:
ῥύ(σ)σθαιδὲκ θαμ ἀπὸ τοῦτὰσ τυχὰσ αὐ
τοῦ μὲκαὶδιαπρδ ξαι αὐτοὺσ ὑμλιμὸ:
ἡ δὲτυχὴ ἡμῶκαὶ ἡ τῶκ τοῦ ἐκ τῶκ:

ὅτικτιρμοὶκ τοῦ θῦ ἐκαὶ τὸ φιλάμθρωπον τοῦ μὲλδωσουσ ὅλουσ ἐχθι τοῦ ῥυσθῆωαι τὴκ τυχὴκ αὐτοῦ ὑμλιμῶ:

ἀθεολώρου

τῶκ ἀμαμδομτασ τοῦ θῦ φιλαμ θρωπία ὁ δὲ ἀπαλλαγῆωαι μὲκ αὐτοὶ ὸκ θαμάτου. ὑμὲ δὲ τῶκ αἰρδσιμ ἐκαὶ τῶκ τοῦ ἐκαὶ κῶ ἀπολαμ
λιμομμὲκ γὰρ ἐκαλεῖ τῶκ φλιτίμωσ ἀμθρώποισ ἐργαζομέκωκ διαπρδ τὴκ δὲ τῶκ ἀμίσιμ ἐκαὶ τῶκ τοῦ ἐκαὶ κῶ ἀπολαμ
ὁσμέτουσίαμ πασαὐτὸσ ἀμθρώπουχορηγοῦσαμ· τούτοισ οὖκ προσέχθι δὲδικαιόσ ἐστικαὶ παρέχθι ταῦτα. ἂκ ἐκαὶ εἰ μὴ λαμεῖμ βλαίτοισ παρ αὐ:
φαμὲκ τὸ ἀλοὸ μαι μρὸ χοισ δὲ ἀμαρτολικοῖσ ἐκαὶ τοῖσ τῆσ ἁμαρτίασ τέλμασι μ πρὸσ ἐρχομέκοισ ἐκαὶ ὁ κλάσ ἐι μὲκ δοισ ἐι μασί αισ· στε οπρὸσ οὖκ ἀμ ῳ τὸ δικόκ αι τὸ μὴ ἀμαρτάκ ειμ θεῶ ἐκαὶ δικ θαμάτου ῥύ(σ)σθαι τὰσ ἀμ φομέκ ου
μὲκ αὐτοὶ τὴκ τυχὰσ ἐκαὶ διαπρδ ξαι αὐτοὺσ ὑμλιμῶ:

λιδγμοῦ

ἐωὶ δὲ ἀπολυόμεκοσ φοτισμὸσ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ θῦ χωλὸσ δὲ τοῦτου μὴ ἀσχόμτισ ὁ ὑμλαμβὶσ ἐκαὶ ἐωὶ τὸ ὅλδοσ
ὅλουσ δὲ ἐχομτισ ῥυσθῆ ὑμ δικ θαμάτου τοῦ θῦ ἐκαὶ ἐωὶ τὸ ὅλδοσ
τοῦ θῦ ὅλοσ γὰρ οὗτοσ μεταλαμβάομτισ διαπρδ ξόμτα ὑμλιμῶ· λιμὸσ δὲ οὕτωκ ἀσαφὶ μ τοῦ ἀἰσθητοῦ τροφῆσ ἀμαφ
ῥησιμ μαθήματοσ μλδ ἐκ δὲ ἐκ ἀμαγκαίωκ τῶκ γλῶ οὐλιμὸσ ἄρτου οὐδδὲ ἡ τοῦ ὕδατοσ· ἀλλὰ λι
μὸσ τοῦ λόγου τοῦ ἐκ τῆ ψυχῆ ἀγκοίασ:

κυριλλου

ὅτι μάτην τοῦ θῦ ἐκαὶ τὸ φιλάμθρωπον τοσοῦτο ὑμλιμῶ ὅλουσ ἐχθι τοῦ ῥυσθῆωαι τὴκ τυχὴκ αὐτοῦ ὑμλιμῶ:

θεολώρου

τῶκ ἀμαμδομτασ τοῦ θῦ φιλαμθ

κγ΄ λόγον

ἀρόωντα ἰσ ἰδίαι σ δωσαμεν ἡμῖν ἡ λαι α δι καὶ μόναι σ ἔσται φαρρησάμτι σ τα ἐτοι α δλθφασὶν καὶ μάλα φρονοῦσιν ἐφ ἑαυτοὺσ οὐ μὴ ὁμοίω ἰ ζωσι
δλθ μᾶλλον ὁ τι σω σασὶ ζειν θσ καὶ ὁ τι συμπαραλαμβάτι ν ἐχουσιν αὐτοῖ ὃν ἰσχύομεν τα τοι καὶ σώζομεν· τοιγὰρ τοι καὶ προσῳκείωται
ὁ τι μὴ ὑπὸ σι καὶ ὑπάρξασι ἀλλ ἐξ ἡμῶν εἰ σὶν οὐκοῦν ὑπομένουσι μὲν διὰ τοῦτο φασὶν καὶ διὰ παράστασι καρτερίασ δλοκλήρω τα τοῦ σωμα τοσ
τοῦ σπαραλύσασθαι μὲν καὶ τοῖ τλίσ γνῶσι ὁ τι ὑπὸ σαν ἀδλησόμεθα ἀφθάρτοι γὰρ ἔσεσθαι καὶ ἄνουροι καὶ προασπιστὰ ἔχοντεσ θεοῦ
Ὅ τι αὐτὸ σάρξ ἐσ τι καὶ ὑπάρχει ἡμῖν παρ ἔχει τὴν σπορὰν ἐν ἀτιμίᾳ· τὸ γὰρ ὑπάρχειν ἀλλ ὅτι μεταφορᾶσ λόγῳ τῶν ἐν τοῖσ πολλοῖσ προτιθέντων
τὸ αὐτὸ σάρξ ἐσ τι καὶ ὑπὸ ταῦτα σ τοῖσ πολλοῖσ σι κεῖσθαι τὸν ἐν ἀτιμίᾳ καὶ ἀσθενείᾳ καὶ ἐν τοῖσ ὁμοίοισ τούτοισ ἐν ἀριθμοῦσθαι
τοῦτο σῶμα δλθ τοῖσ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἁλμοῦ· ἀγγελικὸσ δλθ καὶ οἱ ἐν ἐκεῖ καὶ ἐκ τούτων ἐν αὐτοῖσ ἐν φραίνεσθαι λέγει καὶ ἐν τοῖσ ὁμοίοισ
μασι τὸ ἄγιο αὐτοῦ λέγειν. καὶ μοι δοκεῖ καὶ κατὰ ταῦτα ἐν ἡρῆσθαι ὁ ἀπόστολοσ τὸ ἐν τούτοισ τοῖσ πᾶσιν ὑπάρχομεν
διὰ τοῦ ἀγαπῆσαι τοσ λέγειν· καὶ τὸ οὐ μόνον δλθ· ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν ταῖσ θλίψεσιν εἰδότεσ ὅτι ἡ θλῖψισ ὑπομονὴν κατεργάζεται
μὴ ὑπομένειν τὸ κῶ. ἵνα δλθ ἐκ τοῦ ὅτι καὶ σοῦ δλθ κατασπιζόμενοσ ἐκ τοῦ τὴν θλῖψιν ἐν ἐκδέχεσθαι γὰρ ὀφλομεν ὅτι ἐν τῇ θλίψει ἐσμὲν
μετὰ πάσησ χαρᾶσ ὑπολαμβάνειν ταῖσ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματοσ τοῦ κυ καὶ σωτῆροσ ἡμῶν ἐν ἐκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματοσ ἡμῶν
φραίνεσθαι καρδίαν ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίω αὐτοῦ ἐλπίζομεν· καὶ οὐ μόνον δλθ· ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν τῇ ἐλπίδι τῆσ δόξησ τοῦ θῦ
ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖσ θλίψεσιν ἐλπίζομεν· ἐν τούτοισ τοῖσ πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντοσ ἡμᾶσ· καὶ οὐ μόνον δλθ· ἀλλὰ καὶ καυ
χώμενοι ἐν ταῖσ θλίψεσιν· ἐν τούτοισ τοῖσ πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντοσ ἡμᾶσ· καὶ οὐ μόνον δλθ· ἀλλὰ καὶ καυ
χώμενοι ἐν ταῖσ θλίψεσιν· ἐν τούτοισ τοῖσ πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντοσ ἡμᾶσ· καὶ οὐ μόνον δλθ· ἀλλὰ καὶ καυ

κδ΄ λόγον

Ὅ τι ὁ μὲν θσ ἐσ τι καὶ ὑπάρχει ἡμῖν ἐν ἐκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματοσ ἡμῶν· ἐν τούτοισ τοῖσ πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντοσ ἡμᾶσ· καὶ οὐ μόνον δλθ· ἀλλὰ καὶ καυ

κε΄ λόγον

Ὅ τι ὁ μὲν θσ ἐσ τι καὶ ὑπάρχει ἡμῖν ἐν ἐκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματοσ ἡμῶν· ἐν τούτοισ τοῖσ πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντοσ ἡμᾶσ· καὶ οὐ μόνον δλθ· ἀλλὰ καὶ καυ

κυρίλλου

ΨΑΛΜΟΥ ΤΩΔΑΔ ΟΠΟΤΕ ΗΛΘΟΝ
ΛΟΙΩΣΕΝ ΤΩΠΡΟΣΩΠΩ
ΑΥΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΒΙΜΕ
ΛΕΚ ΚΑΙ ΑΠΕΛΥΣΕΝ ΑΥΤΟ
ΚΑΙ ΑΠΗΛΘΕΝ

τῶν δ' ἱππους οὐδὲν ἐωι γάρ ἁπαι τοῖς προικειμένοις οὐτε ἀλλοιοῦσθαι φαμεν αὐτά· δοικε τοίνυν χαρι
ζόμενος προσεοικέναι τοῦτος· φησὶ γὰρ ἁμαικομισθέντος· φησὶ· ὡς δὲ κατὰ προσωπου μὲν τοῦ θεσπεσίου δαυὶδ οὗτος γεγονὼς οὐκ ἀφθό
λως καὶ ἐν βροις οἱ πολλοὶ ἁμαρτυρεῖσθαι δύνανται πειρασμόν. καὶ ἁπλοικρούστως τὸ δι' αὐτῶν τὰς τοῦ δι' αὐτοῦ καὶ τὰς λοι
παὶ ἀορίστου οὔσας ἐωι μους λας· πως τὸ δὲ λοίσθον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ τί ὅ φησι μέλλον χλιανθῆναι πῶς ἁπέλυσεν
αὐτὸν δι' ἁπειλὴν ἁμαλκαίου δι' τῶν ἑβραϊκῶν γραμμάτων δηλοῦσθαι φησὶν· ὅθι καὶ ἐξοτοίμως κατασκαιρούσ
ὑπὸ τοῦ (ου λὸς τρισμακαρίου δαυὶδ αὐτὴν βρεσθαι δοῦσαν διὰ τοῦτο σθαι τοῖς δικαίοις μὲν τὸ μα
χίμως ἁπαντᾶν τοὺς δὲ ἀλλοφύλους πρὸς ἄλκὴν ὑπάρχειν· καὶ δὴ τοι τῶν ἀλλοφύλων· ὅτι τὰ τῆς ὁδοιπορίας δ
χόμενος πορίζεται τὰ ἁπαιτούμενα· αὐτὸς δὲ λίων ἑβραίων καὶ οὐχ ὁμολόγησεν μὲν ὡς αὐτὸς ὅτι δαυὶδ ὁ κεχρισμένος ὑπὸ
καὶ δὲ χειρὸς τοῦ θεσπεσίου προφήτου (σμουὴλ· ἀλλ' ὡς εἰς τὸν τῶν ἀγγέλων ἀρχηγὸν ἀναφέρει τὸν λόγον φησὶ γὰρ
οἰκεῖν βέρους οὐκ εἰῶν ἁπαρ αὐτοῦ πλὴν μόνων τῶν φιλοπροθέτων τὴν ἐν τῇ λίᾳ ἁτραπὸν ἁπολιπεῖν μένους κατὰ τὸ
ὑσσωπον μολυσμοῦ καὶ αὐτοὺς τοῦ μακαρίου δαυὶδ καὶ τοῦ ἑβραϊκοῦ τος μὴ ἁραπώσ ἐκτὸς μολυσμοῦ
τὰ πατρῷα διαιρεῖσθαι φασὶ κύριον ἁπολισχίωται τρίτην ταύτην ἡμέραν οἱ σωτὴρ πάντες τῆς ὁδοιπορίας ἐχό
μενοι· λαμὼν οὖν τοὺς ἄρτους ἔφαγον ἐν γαβαὼν πόλει τῶν ἱερέων ἁφ' ὅτε καθαγίασται καὶ οἰκεῖται
κατέρρει κατὰ τοῦ προφήτου καὶ πνεύματος ἁγίου ἐξαφθέντος ἁναλίσκωμα ὡς ἔξω φρένος γάγομεν· ταυτὶ οἱ τῆς ἱστορίας ποιεῖται
μνήμων ἐν προγραφῇ· ἱ ἀδουλδ· ὅτι καὶ οἱ ἐκ λιμῶν ἰσχ ἐν ἐξ ἁπροσίας τοῦ φαρι (αίου κατηγόρησας τοῦ μαθητοῦ·
ὅτι πνεύματι πρίν ποτε σάββατον ἱερὸν ἐν ἱερουσαλὴμ ἐγένετο· οὐκ ἀν
μάχεται δὲ τί ἔστιν οἱ ἱερεῖς βεβηλοῦσι καὶ ὁ τὸ ἔστιν ἀδιάστατος καὶ οἱ
μὲν αὐτοῦ πως ἐκ λήθη διαλογίζεται τοῦ οἴκου τοῦ θυ καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσεως ἐφάγομεν οὐκ ἐξὸν αὐτοῖς φα
γεῖν εἰ μὴμόνους τοὺς ἱερεῖς ἁπαρ (ασμένος δὲ λίων ὅτι ἁπαι
τοῦσι δαυὶδ καὶ ταῦτα πολέμου διαφυγὼν αἱμορροΐζει
τὸ χαριέστερον καὶ φησίν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
καίτοι μόνον προσάγουσι ναὶ λέων γε καταφυγὼν ἐν
λοίσθοις τὸ πρόσωπον διαμαρτύρεται προσποιοῦσθαι
ἁμόν πρὸς ἀμφιμέλεχ· οὐγὰρ ἁπλῶς ἐφάνη μαινόμενος ἀλλ' ὑποκρινόμενος
μανῆναι καὶ ἑαυτὸν ἀλλοφύλου γραφῆναι τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ
βασιλέως καὶ τοῦ λοιποῦ οὕτως διελθόντος· ἀμφὶ δὲ
διὰ τῶν διελθόντων τὴν ἀπόλυσιν· ὁ μὲν γὰρ ἀ
κύσας καὶ ἐν ἑβραίοις διωγμὸν ὅτε μὲν ἀλλοίωσε τὸν γνώ
μον αὐτοῦ διὰ τοῦτο πρόσωπον ἀμφιμέλεχ· δοὺς γὰρ ἐφάγε τῶν ἁπτῶν
λάβων τῆς προθέσεως δεξάμενος ἐφάγε προσαμφιμέλεχ· ὅτι
σελεὼμ ὁ δαυὶδ φεύγων τὸν (σουλ προῆλθε πρὸς
ἀχὶς ἱέρας γὰρ προφῆτις μετεπέμψατο· οὐκ ἀν ἱερεὺς ὁ
δὲ· συμμαχοσύνην ποιησόμενος μεταμορφώσας τὸν τρόπον τὸ
ναυτοῦ· καὶ γὰρ ὅτε (σαοὺλ προσαμφιμέλεχ τῆς αἱρε

ξόσης τὴν αἰτίαν ἐξεραμαὶ ἀπεθέρασεν ὅτι πρόμ· ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἐστὶν (σουλ ἁπτεσθαι προσχρείαν τινα· ὁ πρὸ τοῦ δοσαλ
λότριον ἐν τῷ τρόπου τοῦ δαυὶδ ὡσεὶ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἀραὶ τοῦ γολιαὰθ καὶ τὸ ἀμφιμέλεχ αἰτίαν προξενήσαντα φα
τοὺς καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι κυ· καὶ μου ἀπὸ τῶν προλιμάσθαι τὸν ἱερέων κατὰ μαρτύρησιν τοῦ σαοὺλ ὅτι πρὸ
ἀμφιμέλεχ τὸν δαυὶδ ὑποδέξατο· τὴν οὖν τοῦ τέλους ὑποκρισιν καὶ ἐν τοῦ προσώπου ἀλλοίωσιν σημαίνει παρὰ
τοῖς ο· οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ ἔνιοι σαὶ λείαν ἀχιμέλεχ κεῖμένου μεταμόλιτοι χίου γάγε τοῦ χαὶ δι
ωήφ· ὁμοιγὰρ παρεμφαίνοις ἀμφοτέραις χείαν μὲν ἀχιτοφὲλ τῆς κρεμάσας μόνης ἔνα λαστον τοῦ σῆς· τῆς δὲ δικαστ ἀ
δαὶ καὶ ἀχιμέλεχ ἱερέας καὶ ὁσίους ἔμπλεως δὲ τοῦ καταλοιδορεῖσθαι ἀμαθὲς τὸν ἱερέα καὶ λείους
δὲ ἡγεμόνα τοῦ διώκοντος· ἀμέλει καὶ ὑσσαὶ τοῖς εἰς λημένοις ἀμαθὲς ἔναι λείαις ἔμπρησθεν ὅτι
τῶν ἱερέων φυγόντων τὸν δαυὶδ· ἡμέν τοτε ὁμὲν ἀχιμέλεχ ὡσεὶ ἱερεὺς ἱερατεύων μόνον· ὁδὲ σὴρ ὡσεὶ ἀρχιερέ
ως τότε τοῦ ἀμαθὲς γέγονότος ἔμπρησθεν· διεσήλθε γὰρ φησὶν ὁ δαυὶδ διὰ τοὺς οἴκου τοῦ θυ ἐπὶ ἀμαθὲς τοῦ ἀρχιερέ
ως· ἡ ἱστορία δὲ ἀρχιερέως ἀναίρεσιν μοῦ παρδηλοῖ κεν· οὐδὲ τέρου μέντοι τῶν ὁμοιμάτων ὁμαπτέον ἔμπρησθεν:
Β ἐπροσδέξησιν ὅτι καὶ παραδόσεως γραφικῆς ὡσεὶ οἱ ναὶ σὶ λείς τῶν ἀλλοφύλων οἱ νομὲν μὲν ὅτι χομόγομαι τὸ ἀχιμέλεχ
ἱερέα δὲ ὅτι καὶ ὁσίους ὁ πρὸ ἐλάδε· ὁ δὲ λὰ καὶ παραφωναῖοις ἰσοῖς ὁ θυ ἐπὶ ἀμαθὲς τοῦ ἀρχιερέως· ἐπεὶ καὶ
παραιγυπτίοις ἰσοῖς ὁσὲ λάρχης τῶν φαραώ· ὡσεὶ ἐπὶ ἰωσὴφ καὶ ἱερεμίου· οὕτω δὲ καὶ ἀμφιμέλεχ ὁ
πατὴρ ἀβιαθὰρ καὶ ἱερεύς· καὶ μὴν ὅτι τοῦ δαυὶδ τὸ ἀρχούσης ἔχομεν ἱερὰ μου ὁμοίως δὲ οὐ ἄμοιρος ὡσεὶ ὁ δαυὶδ
δὲ· σύμμαχος διὰ τοῦ ὁ τὸ μεθαρμόσασθαι τὸν τρόπον τὸ
ἑαυτοῦ· καὶ γὰρ ὅτε (σαοὺλ προσαμφιμέλεχ τῆς αἰτί

λότριον ἐν τῷ τρόπου τοῦ δαυὶδ ὡσεὶ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἀραὶ τοῦ γολιαὰθ καὶ τὸ ἀμφιμέλεχ αἰτίαν προξενήσαντα φα
του καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι κυ· καὶ μου ἀπὸ τῶν προλιμάσθαι τὸν ἱερέων κατὰ μαρτύρησιν τοῦ σαοὺλ ὅτι πρὸ
ἀμφιμέλεχ τὸν δαυὶδ ὑποδέξατο· τὴν οὖν τοῦ τέλους ὑποκρισιν καὶ ἐν τοῦ προσώπου ἀλλοίωσιν σημαίνει παρὰ
τοῖς ο· οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ ἔνιοι σαὶ λείαν ἀχιμέλεχ κεῖμένου μεταμόλιτοι χίου γάγε τοῦ χαὶ δι
ωήφ· ὁμοιγὰρ παρεμφαίνοις ἀμφοτέραις χείαν μὲν ἀχιτοφὲλ τῆς κρεμάσας μόνης ἔνα λαστον τοῦ σῆς· τῆς δὲ δικαστ ἀ
δαὶ καὶ ἀχιμέλεχ ἱερέας καὶ ὁσίους ἔμπλεως δὲ τοῦ καταλοιδορεῖσθαι ἀμαθὲς τὸν ἱερέα καὶ λείους
δὲ ἡγεμόνα τοῦ διώκοντος· ἀμέλει καὶ ὑσσαὶ τοῖς εἰς λημένοις ἀμαθὲς ἔναι λείαις ἔμπρησθεν ὅτι
τῶν ἱερέων φυγόντων τὸν δαυὶδ· ἡμέν τοτε ὁμὲν ἀχιμέλεχ ὡσεὶ ἱερεὺς ἱερατεύων μόνον· ὁδὲ σὴρ ὡσεὶ ἀρχιερέ
ως τότε τοῦ ἀμαθὲς γέγονότος ἔμπρησθεν· διεσήλθε γὰρ φησὶν ὁ δαυὶδ διὰ τοὺς οἴκου τοῦ θυ ἐπὶ ἀμαθὲς τοῦ ἀρχιερέ
ως· ἡ ἱστορία δὲ ἀρχιερέως ἀναίρεσιν μοῦ παρδηλοῖ κεν· οὐδὲ τέρου μέντοι τῶν ὁμοιμάτων ὁμαπτέον ἔμπρησθεν:
Β ἐπροσδέξησιν ὅτι καὶ παραδόσεως γραφικῆς ὡσεὶ οἱ ναὶ σὶ λείς τῶν ἀλλοφύλων οἱ νομὲν μὲν ὅτι χομόγομαι τὸ ἀχιμέλεχ
ἱερέα δὲ ὅτι καὶ ὁσίους ὁ πρὸ ἐλάδε· ὁ δὲ λὰ καὶ παραφωναῖοις ἰσοῖς ὁ θυ ἐπὶ ἀμαθὲς τοῦ ἀρχιερέως· ἐπεὶ καὶ
παραιγυπτίοις ἰσοῖς ὁσὲ λάρχης τῶν φαραώ· ὡσεὶ ἐπὶ ἰωσὴφ καὶ ἱερεμίου· οὕτω δὲ καὶ ἀμφιμέλεχ ὁ
πατὴρ ἀβιαθὰρ καὶ ἱερεύς· καὶ μὴν ὅτι τοῦ δαυὶδ τὸ ἀρχούσης ἔχομεν ἱερὰ μου ὁμοίως δὲ οὐ ἄμοιρος ὡσεὶ ὁ δαυὶδ
δὲ· σύμμαχος διὰ τοῦ ὁ τὸ μεθαρμόσασθαι τὸν τρόπον τὸ
ἑαυτοῦ· καὶ γὰρ ὅτε (σαοὺλ προσαμφιμέλεχ τῆς αἰτί

ξόσης τὴν αἰτίαν ἐξεραμαὶ ἀπεθέρασεν ὅτι πρόμ· ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἐστὶν (σουλ ἁπτεσθαι προσχρείαν τινα· ὁ πρὸ τοῦ δοσαλ
λότριον ἐν τῷ τρόπου τοῦ δαυὶδ ὡσεὶ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἀραὶ τοῦ γολιαὰθ καὶ τὸ ἀμφιμέλεχ αἰτίαν προξενήσαντα φα
του καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι κυ· καὶ μου ἀπὸ τῶν προλιμάσθαι τὸν ἱερέων κατὰ μαρτύρησιν τοῦ σαοὺλ ὅτι πρὸ
ἀμφιμέλεχ τὸν δαυὶδ ὑποδέξατο· τὴν οὖν τοῦ τέλους ὑποκρισιν καὶ ἐν τοῦ προσώπου ἀλλοίωσιν σημαίνει παρὰ
τοῖς ο· οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ ἔνιοι σαὶ λείαν ἀχιμέλεχ κεῖμένου μεταμόλιτοι χίου γάγε τοῦ χαὶ δι
ωήφ· ὁμοιγὰρ παρεμφαίνοις ἀμφοτέραις χείαν μὲν ἀχιτοφὲλ τῆς κρεμάσας μόνης ἔνα λαστον τοῦ σῆς· τῆς δὲ δικαστ ἀ
δαὶ καὶ ἀχιμέλεχ ἱερέας καὶ ὁσίους ἔμπλεως δὲ τοῦ καταλοιδορεῖσθαι ἀμαθὲς τὸν ἱερέα καὶ λείους
δὲ ἡγεμόνα τοῦ διώκοντος· ἀμέλει καὶ ὑσσαὶ τοῖς εἰς λημένοις ἀμαθὲς ἔναι λείαις ἔμπρησθεν ὅτι
τῶν ἱερέων φυγόντων τὸν δαυὶδ· ἡμέν τοτε ὁμὲν ἀχιμέλεχ ὡσεὶ ἱερεὺς ἱερατεύων μόνον· ὁδὲ σὴρ ὡσεὶ ἀρχιερέ
ως τότε τοῦ ἀμαθὲς γέγονότος ἔμπρησθεν· διεσήλθε γὰρ φησὶν ὁ δαυὶδ διὰ τοὺς οἴκου τοῦ θυ ἐπὶ ἀμαθὲς τοῦ ἀρχιερέ
ως· ἡ ἱστορία δὲ ἀρχιερέως ἀναίρεσιν μοῦ παρδηλοῖ κεν· οὐδὲ τέρου μέντοι τῶν ὁμοιμάτων ὁμαπτέον ἔμπρησθεν:
Β ἐπροσδέξησιν ὅτι καὶ παραδόσεως γραφικῆς ὡσεὶ οἱ ναὶ σὶ λείς τῶν ἀλλοφύλων οἱ νομὲν μὲν ὅτι χομόγομαι τὸ ἀχιμέλεχ
ἱερέα δὲ ὅτι καὶ ὁσίους ὁ πρὸ ἐλάδε· ὁ δὲ λὰ καὶ παραφωναῖοις ἰσοῖς ὁ θυ ἐπὶ ἀμαθὲς τοῦ ἀρχιερέως· ἐπεὶ καὶ
παραιγυπτίοις ἰσοῖς ὁσὲ λάρχης τῶν φαραώ· ὡσεὶ ἐπὶ ἰωσὴφ καὶ ἱερεμίου· οὕτω δὲ καὶ ἀμφιμέλεχ ὁ
πατὴρ ἀβιαθὰρ καὶ ἱερεύς· καὶ μὴν ὅτι τοῦ δαυὶδ τὸ ἀρχούσης ἔχομεν ἱερὰ μου ὁμοίως δὲ οὐ ἄμοιρος ὡσεὶ ὁ δαυὶδ
δὲ· σύμμαχος διὰ τοῦ ὁ τὸ μεθαρμόσασθαι τὸν τρόπον τὸ
ἑαυτοῦ· καὶ γὰρ ὅτε (σαοὺλ προσαμφιμέλεχ τῆς αἰτί

ξόσης τὴν αἰτίαν ἐξεραμαὶ ἀπεθέρασεν ὅτι πρόμ· ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἐστὶν (σουλ ἁπτεσθαι προσχρείαν τινα· ὁ πρὸ τοῦ δοσαλ
λότριον ἐν τῷ τρόπου τοῦ δαυὶδ ὡσεὶ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἀραὶ τοῦ γολιαὰθ καὶ τὸ ἀμφιμέλεχ αἰτίαν προξενήσαντα φα
του καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι κυ· καὶ μου ἀπὸ τῶν προλιμάσθαι τὸν ἱερέων κατὰ μαρτύρησιν τοῦ σαοὺλ ὅτι πρὸ
ἀμφιμέλεχ τὸν δαυὶδ ὑποδέξατο· τὴν οὖν τοῦ τέλους ὑποκρισιν καὶ ἐν τοῦ προσώπου ἀλλοίωσιν σημαίνει παρὰ
τοῖς ο· οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ ἔνιοι σαὶ λείαν ἀχιμέλεχ κεῖμένου μεταμόλιτοι χίου γάγε τοῦ χαὶ δι
ωήφ· ὁμοιγὰρ παρεμφαίνοις ἀμφοτέραις χείαν μὲν ἀχιτοφὲλ τῆς κρεμάσας μόνης ἔνα λαστον τοῦ σῆς· τῆς δὲ δικαστ ἀ
δαὶ καὶ ἀχιμέλεχ ἱερέας καὶ ὁσίους ἔμπλεως δὲ τοῦ καταλοιδορεῖσθαι ἀμαθὲς τὸν ἱερέα καὶ λείους
δὲ ἡγεμόνα τοῦ διώκοντος· ἀμέλει καὶ ὑσσαὶ τοῖς εἰς λημένοις ἀμαθὲς ἔναι λείαις ἔμπρησθεν ὅτι
τῶν ἱερέων φυγόντων τὸν δαυὶδ· ἡμέν τοτε ὁμὲν ἀχιμέλεχ ὡσεὶ ἱερεὺς ἱερατεύων μόνον· ὁδὲ σὴρ ὡσεὶ ἀρχιερέ
ως τότε τοῦ ἀμαθὲς γέγονότος ἔμπρησθεν· διεσήλθε γὰρ φησὶν ὁ δαυὶδ διὰ τοὺς οἴκου τοῦ θυ ἐπὶ ἀμαθὲς τοῦ ἀρχιερέ
ως· ἡ ἱστορία δὲ ἀρχιερέως ἀναίρεσιν μοῦ παρδηλοῖ κεν· οὐδὲ τέρου μέντοι τῶν ὁμοιμάτων ὁμαπτέον ἔμπρησθεν:
Β ἐπροσδέξησιν ὅτι καὶ παραδόσεως γραφικῆς ὡσεὶ οἱ ναὶ σὶ λείς τῶν ἀλλοφύλων οἱ νομὲν μὲν ὅτι χομόγομαι τὸ ἀχιμέλεχ
ἱερέα δὲ ὅτι καὶ ὁσίους ὁ πρὸ ἐλάδε· ὁ δὲ λὰ καὶ παραφωναῖοις ἰσοῖς ὁ θυ ἐπὶ ἀμαθὲς τοῦ ἀρχιερέως· ἐπεὶ καὶ
παραιγυπτίοις ἰσοῖς ὁσὲ λάρχης τῶν φαραώ· ὡσεὶ ἐπὶ ἰωσὴφ καὶ ἱερεμίου· οὕτω δὲ καὶ ἀμφιμέλεχ ὁ
πατὴρ ἀβιαθὰρ καὶ ἱερεύς· καὶ μὴν ὅτι τοῦ δαυὶδ τὸ ἀρχούσης ἔχομεν ἱερὰ μου ὁμοίως δὲ οὐ ἄμοιρος ὡσεὶ ὁ δαυὶδ

διαιρῶ γὰρ ἐκ τοῦ φαρασέου οἷον ὄρους ἑαυτὸ τίθεται τῆς ζωῆς τυπὸν ἑαυτοῦ τὴν τυχὸν προὸ τῆς πολιτείας ἀκριβεῖς
ὡς μηδὲν ἀναιρῶν διαλιμπάνω τῆς ἐυλογίας· ἀλλὰ καὶ μικρὸν πραγμάτων ἕνεκα τοῦ θεῖν τὴν ἀρχὴν ἀ
γαθὴν οὐχὶ ἡσύχασα, βίοις κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνῶσιν ἕπεσθαι ἕνεκα μόνου τοῦ ὠφε-
λεῖν καιρῷ ἐυλογήσω τὸν κύριον ἐν καιροῖς ἐυημερίας μόνον τοῦ ὠφε-
λεῖν καιρῷ ἐυλογήσω τὸν κύριον ἐν καιροῖς ἐυημερίας μόνον τοῦ ὠφε-
λεῖν καιρῷ ἐυλογήσω τὸν κύριον ἐν καιροῖς ἐυημερίας μόνον τοῦ ὠφε-
συγγενείας καὶ οἰκείας καὶ κτήματος ἀλλὰ καὶ τοῖς πολεμίοις παραδοθεῖσι ὑπὸ τῆς ἀμαχίας μικροῦ διαπασθαι ὑπὸ αὐτῶν
ἐμβλέψω οὐκεῖ πόθεν μέχρι τίνος ἕως ἂν τῶν καιρῶν οὐκ ἀποβλέψω ἐν προφάσει παραστάσεως τῆς φιλίας δίδοσ-
ὅτι φίλοις ὑπομονὴν καὶ ἐργάζεται φιλίαν ὑπομονὴν οἷς μονὴ δόξαν ἐν τοῖς καλοῖς παρίσκον
ασμένοις αἱ φιλίαι εἰσὶ οἱονεὶ τροφαὶ τιμίσ δισὶ γὰρ αἱ φιλίαι καὶ γυμνάσια· ἐκ τῆς πατρῴας δόξης αὐτοῦ ἀγομένης προ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

μνησθῆναι·
ἐυλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· τοῦτ᾽ ἔστιν ἐν θλίψεσι καὶ ἐν εὐφροσύναις καὶ ἐν εὐθυμίαις καὶ ἐν
μᾶλλον ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ γὰρ καὶ ἐν τοῖς καὶ οἷς οὐ τὸν αὐτὸν ἐκ τῶν προσευχῶν ἐ-
τρόπον ἐκ τοῦ θυμιάματος τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· τοῦτ᾽ ἔστιν ἐν θλίψεσι καὶ ἐν εὐφροσύναις καὶ ἐν εὐθυμίαις καὶ ἐν

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

πολλαπλοῦν τῆς τοῦ θυμιάματος·
μεθαμωὰ προφῆσι βραστικῆς αὐτῆ θυσίας ἀπαράλλακτον τὴν διαχυθεῖσαν εὐχαριστίαν προ(χθὲν τοῦτο φράσειν δικαίως τολμῶ·
ἀμωὰ καὶ ὁ πουδαῖος τὸ ποιητὴν καὶ φρονεῖν καὶ λόγων δικαίων ἐπιστάτην ἀξιοῖ τὴν διάνοιαν εἶναι· διὸ τὰ γὰρ ἐσθίοντα δικαί-
ποίησε ποιήματα δικαίου ἐπιστάτην ἐποίησε· περὶ τοιούτου καὶ ὁ τὰ ὁσιματα λέγει δίκαια· ἀρὰ καὶ εὐθυδίαιος καὶ ἱκαρδία μου γρή-
γορεν· ὅσον γὰρ ἐστὶ πολὺ τὸ ὑπερφυὲς τῆς εὐημερίας δηλοῖ ἐργασίας δεῖται ἀπὸ ἰχμάτων· οὐκοῦν τὸ μὲν ἁμαρ-
ταίνειν κωλυτικὸν αἰρέσεως· τὸ δὲ θλίβεσθαι ἁμαρτίας αἱρετικὸν· ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
δοκεῖ ἀδικεῖσθαι τὸ τί ἐναγγέλλεσθαι ὁ προφήτης· πῶς γὰρ δικαίου ἐστὶ λέγειν τὸ ἀδικεῖσθαι τὸ ἁμάρτημα τοῦ θεοῦ ἐστὶ τὸ ἀδικεῖσθαι·
διαλλάξαι τὰς συνήθεις καὶ ὁμιλίας οὐκεῖχθη τὸν ἄγριον τοῦ θεοῦ ἐκτὸς ἁμαρτίας· ὁ τὸν καρδιογνώστην ποιήσας καὶ
τος· ἐσθίοντος δὲ καὶ πίνοντος πῶς ἐμβριγήσει τὸ ἁμάρτημα δικαίως ἐστὶν ἐνεργεῖν προσδοκῶντα·
μα τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ ὁ τρέφεται μεταλαμβάνω ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
μαστος καὶ ὁ προφήτης φησὶν ὅτι τὸ ἁμάρτημα τοῦ λαοῦ ἐσθίουσι καὶ πίνουσι
ἁμαρτίαν· διὰ τοῦτο ἐπικαλεῖται λιμὸν ἐν γῇ ἐκείνου τοῦ
ἐσθίοντος ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
μὴ δύσφημον τὴν θεμένου ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
ὑπὲρ ἐμοῦ ἀμοῦ ὁ τρέφεται μεταλαμβάνω ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
ἐστὶν ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ· ὅτι τὸ ἁμάρτημα τοῦ λαοῦ ἐσθίουσι καὶ πίνουσι
ἁμαρτίαν· διὰ τοῦτο ἐπικαλεῖται λιμὸν ἐν γῇ ἐκείνου τοῦ
ἐσθίοντος ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
τῶν ἐμῶν ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
μηδὲν σφῶν ἐν τῶν ἐμῶν ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
ἐκτὸς ἐμῶν ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ· ὅτι τὸ ἁμάρτημα τοῦ λαοῦ ἐσθίουσι καὶ πίνουσι
ἁμαρτίαν· διὰ τοῦτο ἐπικαλεῖται λιμὸν ἐν γῇ ἐκείνου τοῦ
ἐσθίοντος ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ΚΥΡΙΛΛΟΥ
ταῦτα ὠφελεῖται τὰ ὠφελίμων ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
τυχεῖν οὐδὲ δίκαιόν τι παρὰ καταλαβεῖν ζωὴν τὴν ἀλλ᾽ ὅτι ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
μαστικὸς καὶ ζωῆς τῆς θεωμένης ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
οἱ μὲν γὰρ καταφορικαὶ ζωῆς ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
χομεν σφρόνιμοι καὶ τὸ μὴ εἰκαίως τοῦ νοὸς πρὸς ἀσεμνόμυθα
γαστρὸς ἡμῶν ἡμέρου. τῶν δὲ ἔχουσι γ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
καθάπαξ· καὶ ὁσίως ἀμεινον ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ὅσ᾽ ἐσθίοντος γὰρ τοῦ ἐμοῦ ἀμοῦ τοῦ λόγου τῆς
τοῖς ἐσθίουσιν· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΛΓ

ευλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ
διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν
τῷ στόματί μου·
ἐν τῷ κῷ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή
μου ἀκουσάτωσαν πραεῖς
καὶ εὐφρανθήτωσαν·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἐπαινεθήσεσθαι ἀντὶ τοῦ δοξασθήσεσθαι φασὶ μασθήσεσθαι ἡ τυχὴ μου· ἀντὶ τοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ λόγου ἀπὸ τῆς τυχῆς καλῶν· ἀφ᾽ ὧν
ἐν θεῷ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἀντὶ τοῦ ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἀντὶ τοῦ ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν·
ἀπαθεῖς ἀδιάφθορον ἔχοντες τὸν τρόπον καὶ ἀνεπιτήδευτον· ἀκολούθως δὲ τούτοις φησὶν ἀμάχους γὰρ ὧν τοῦ θεοῦ
ἀπὸ πάσης ἀδικίας καὶ πονηρίας· καὶ ἐπαινεθήσεται ἐν κῷ ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν·
ἐπαινεθήσεται ἐν κῷ ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν· πραεῖς λέγων τοὺς ταπεινοὺς
ἐπὶ μᾶλλον ἀστούτους ὧν φρανθήτωσαν· ἀντὶ τοῦ ἀγαθοὶ γενόμενοι θαύμαστον μὲν τὸν θεὸν ἀπεργαζόμενον
παραδόξως παρασχεθεῖσαν τοῖς ἀνθρώποις· ὅταν καὶ πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον πρὸς αὐτούς·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τὸ προσδοκᾶν τὸ μέγεθος τῆς ἀμοιβῆς ἐστιν ἐν ὑπομονῇ· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ ἀγαθὴ τὸ δίκαιον· ἰδοὺ λιμὸς ἀφορίας
τοῦ φυλάξαι αὐτοὺς ὧν ἐπαγγείλατο ὅταν τοῦτο λάβῃ τέλος· ὅτι οὐκ ἐξ ἡμῶν ἐστὶν ἀλλὰ τοῦ θεοῦ τὸ δοῦναι
τὴν ἀμοιβὴν τοῖς ἀγαθοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἐστὶν ἀμοιβὴ πολέμου καὶ παρασκευῆς ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
τὴν ἀμοιβὴν τοῦ πολέμου καὶ οὐ φρανθήτωσαν· πραεῖς λέγων τοὺς ταπεινοὺς ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἐπὶ μᾶλλον ἀστούτους ὧν φρανθήτωσαν· ἀντὶ τοῦ ἀγαθοὶ γενόμενοι θαύμαστον μὲν τὸν θεὸν ἀπεργαζόμενον
παραδόξως παρασχεθεῖσαν τοῖς ἀνθρώποις· ὅταν καὶ πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον πρὸς αὐτούς·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἐστὶν ἀμοιβὴ πολέμου καὶ παρασκευῆς τῆς καταπροσωπομαχούσης ὅσ᾽ διὰ τὸν θεὸν ὑπομένουσι τὴν ὑμῶν διαφθο-
τοῦ φυλάξαι αὐτοὺς ὧν ἐπαγγείλατο ὅταν τοῦτο λάβῃ τέλος· ὅτι οὐκ ἐξ ἡμῶν ἐστὶν ἀλλὰ τοῦ θεοῦ τὸ δοῦναι
τὴν ἀμοιβὴν τοῖς ἀγαθοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἐστὶν ἀμοιβὴ πολέμου καὶ παρασκευῆς ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
τὴν ἀμοιβὴν τοῦ πολέμου καὶ οὐ φρανθήτωσαν· πραεῖς λέγων τοὺς ταπεινοὺς ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐστὶ γὰρ ἀμοιβὴ μεγάλη ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἐπὶ μᾶλλον ἀστούτους ὧν φρανθήτωσαν· ἀντὶ τοῦ ἀγαθοὶ γενόμενοι θαύμαστον μὲν τὸν θεὸν ἀπεργαζόμενον
παραδόξως παρασχεθεῖσαν τοῖς ἀνθρώποις· ὅταν καὶ πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον πρὸς αὐτούς·

Μ μαλιώσατε θεὸν ἡμῶν καὶ ὑπόστασις καὶ ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔστω τὸ αὐτό:

Ἐξολοθρεύσατε τὸν ἡμῶν καὶ ἔστω κοῦφον μου καὶ δικαιοσύνη τῶν ἐθνῶν μου ῥῥύσατέ με:

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ:

μαλιώσατε θεὸν ἡμῶν καὶ ὑπόστασις καὶ ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔστω τὸ αὐτό: ἐξολοθρεύσατε τὸν ἡμῶν καὶ ἔστω κοῦφον μου καὶ δικαιοσύνη τῶν ἐθνῶν μου ῥῥύσατέ με: προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ:

διάγνωσις

ὅτι καὶ παῦτος ἔσται κύριος διὰ τοῦ τὰς πείνοντας καὶ διψῶντας μακαρίους λέγειν. ἐπὶ γὰρ φησὶν οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης.

ἀπολινάριος

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης.

βασίλειος

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης.

κυρίλλος

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης.

βασίλειος

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης.

Ὅτι σὸ μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

θεόδωρος

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης.

διάγνωσις

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης.

εὐσέβιος

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀναστῆναι καὶ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ὄντα ἐπιθυμεῖν τῆς δικαιοσύνης.

Γευσασθε και ιδετε οτι χς ο κς :

μακαριος ανηρ ος ελπιζει επ αυτω :

Φουλιθητε τω κω παντες οι αγιοι
αυτου :

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ὅτι οὐκ εἰσὶν ἀφορίσματα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. πῶς οἱ ἅγιοι λέγουσιν ἀφορίσθημεν οἱ καὶ σχοινίσθημεν οἱ θλιβόμενοι ἀλλὰ καὶ ἀφορίσθητε ἀπ' αὐτῶν καὶ πᾶσι μὴ ἅπτεσθε ἀκαθάρτου καὶ ἐγὼ ἀφορίσω ὑμᾶς καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς υἱούς. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τοῦτο γὰρ οὐδαμοῦ κεῖται τοῖς εἰς τὸν θεὸν φοβουμένοις αὐτόν. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἔστω φθόνος θεῖος οὐδενὶ γραφὲν αὐτοῖς οὐδὲ μὴν ἀπειλὴ τοῦ θεοῦ φόβος ἐστὶν ἐν ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ ἐπαγγελία ἀγαθῶν ἐστιν ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. καὶ ἐν τῷ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐστιν ἐν τῷ φοβεῖσθαι αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐστιν ἐν τῷ φοβεῖσθαι αὐτόν. ΔΙΔΥΜΟΥ

ὁ γὰρ φόβος μὴ ὢν ἀγάπη τὸν θεὸν ἀποτρέπει καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάσσειν. μὴ γὰρ ἀγαπῶν καλεῖ διὰ τί οὐ φυλάσσει τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ὁ οἰκοδομεῖ τὸ μεγαλεῖα καὶ τὰ πρὸς τὴν ὠφέλειαν κατασκευάζει τοῦ σωματικοῦ πλούτου ὁ λόγος. τὸ αἰσθανόμενον τῆς ἰδίας χρείας τὸν σωματικὸν πλοῦτον ἀγαπᾷ μᾶλλον τοῦ ἀγαθοῦ. πρὸς ἀγαθὸν γὰρ ὁ πλοῦτος καὶ ὁ ὀργανικὸς μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀγαθοῦ χρείας ἀγαπᾶται ἢ τὸ ἀγαθὸν αὐτό. ὅτι καὶ πλοῦσιος μεταβάλλει τὸν ἴδιον λαὸν καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀγαθὰ ἐν τῷ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐστιν ἐν τῷ φοβεῖσθαι αὐτόν. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὁ οἰκοδομεῖ τὸ μεγαλεῖα καὶ τὰ πρὸς τὴν ὠφέλειαν κατασκευάζει τοῦ σωματικοῦ πλούτου ὁ λόγος. τὸ αἰσθανόμενον τῆς ἰδίας χρείας τὸν σωματικὸν πλοῦτον ἀγαπᾷ μᾶλλον τοῦ ἀγαθοῦ. πρὸς ἀγαθὸν γὰρ ὁ πλοῦτος καὶ ὁ ὀργανικὸς μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀγαθοῦ χρείας ἀγαπᾶται ἢ τὸ ἀγαθὸν αὐτό. ὅτι καὶ πλοῦσιος μεταβάλλει τὸν ἴδιον λαὸν καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀγαθὰ ἐν τῷ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐστιν ἐν τῷ φοβεῖσθαι αὐτόν. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὅτι πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. οὕτως γὰρ αὐτοὺς φησὶν οὐδενὸς ἐνδεεῖς γενέσθαι ἀγαθῶν. ἵνα τοῦ διελθόντος μετὰ τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν καὶ τὴν ἀπάθειαν καὶ τὴν ἀπα

γ ὅτι σφήσιν ἡ θέλει ζωὴν οὗτοι κοιμῶν ταύτην λέγει καὶ τὰ ἄλογα ζῷα ἀλλὰ τὴν ὁμότροφον ζωὴν τὴν θαρασταμελίδια καὶ σῶμα μὲν γὰρ φησιν ἀποθνήσκειν καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν ἐκλείπει σωτὸ χω θεὸ τοῦ· ὅταν δὲ ὁ χω φανερωθῇ ἡ ζωὴ ὑμῶν τότε καὶ
κγ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε δόξῃ οὐκοῦν καὶ ἡ ὁμότροφος ζωὴ ὁ χω καὶ ἡ λίμνη βραν θῦ αὐτοῦ διαφορὰ ζωὴ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἡ
καὶ τυχὸν ἡμέρας αἰκαταλήκτου καὶ μακρᾶς ἵνα ἐκ τοῦ μακρὰ αἰκρο λαβόμενος λόγου ἀπολούσῃ τοῦ μοῦ θεσσικιζέσθω μαθήμα· τὸ σρῖον· ὑπὲρ ἐστὶ γὰρ τοῦ τὸ σῶμα μου ζωὴ σὺν βρασταῖς αὐ ὀφθαλμοὶ σὺν ἐκεῖ δὲν καὶ οὐσ· οὐκ ἐκλίκουσθμὶ καὶ ἐστὶ
καρδία μὲν αὐτοῦ οὐκ αὐθυλή· μόνον ἐστὶ ποιητὸν σὺν γον ὁ διδασκόμενος· ὁ γὰρ τοιμὲν μαθητὴς σὸς ὅτι ταδφὰς τοῦ γαρίαν
οὐδὲν βοὴς ἐσφωνὴ τοῖς καὶ λαλοῦσι· δὲ χομένη μὲν παραστῶ γλῶσσαν τὰ σὺν μα τα τὶς τοῦ σι δὲ· σαρτὸ λοσ
οὐδὲν· ὁ δὲ λόγος γὰρ αἰκρο ἀτὴς ἐστὶ καὶ ποιητὴς σὺν γον παρεῖς καζοι τοὶ μὲν ἐστὶ σοσ τοῦ σὺν καρ σοσ τὸ ἐγ γὺς μα τα τὶς τοῦ σι·
β αὐγὰ τοῦ αἰῶνος τούτου λέγει ἡμέραι σοῦ ἐστὶ καὶ αἰ οὗτος τοῦ ἐκόσμου μέτρον ὑσαρ χων σὸ ρίου διρίσται· ὅτι τοῖς κόσμοις ὅλοσ
διτὸ σοῦ ἐρου ἐκεῖ ταῖς σωαὶ ρομένοις οὖσι τὴν φύσιν τοῦ ἐκόσμου ὃν δὲ ἐκ μέτρει· μέρη δὲ ἐστὶ τοῦ χρόνου τοῦ τοῦ αἰ λέγει ἡμέραι αὗται· διαπερ
τοφησὶν ὁ ἀποστόλος ὅταν ὁρᾶτε ὁρῶμενοι τὸν καιρὸν ὅτι αἱ λέγει ἡμέραι σοῦ ἐστὶ καὶ δὲ ἐστὶ καὶ σωδὲ αἱ λέγει ἡμέραι φησὶν τοῦ ἐκ
γ μου μένοις καὶ σοῦ ἐστὶ καὶ σὸ ρίοις·
ὅτι οὐκ ἔσται ἐκ λέγει ἡμέραις ἐγρέσθαι ταῖς ἁγίαις ἐκ διαπαύσεως τὴν ἐκτολὴν σοῦ ἐστὶ τὴν ἐκτολὴν τὴν ἐκ ζωῆς· ὁ γὰρ ἁγιασμὸς ἐκ φησὶ
τὰς ἐκτολὰς ἐκόσμου τὰς ἐκ ἐστὶ σὸ ρίοις τὰς δὲ ἐκτολὰς τὸ σαῦ (α τὴν γλῶσσαν σοῦ ἀποικαὶ κούσεται χείλη τοῦ μὲν λαλῆσαι δόλον· σχὲδὸ
γὰρ καὶ σὸ χειροτα τὴν καὶ σὸ λύτροσ σὸ σαμαρτίαν ἐκ διαγλώσσοις ἐστὶ γὰρ ἐκ ἐργάζεσθαι καὶ λίγλωσσα σὸ τρόχει·
ε ἐκ θυμίαις εἰσὶ καὶ τὴν γλῶσσαν ἐκ σὸ ρὸ σωπὸν τοῦ οἰομένου τὴν ἀμαρτίαν ἐκ σὸ ρὸ ἀγωγὴν συγκατάθεσιν ἐμὴ ἐκ τῆς ἐκ ἐστὶ
ἐκεῖ δὲ λίμνη βραν ἀπὸ τοῦ καὶ τὰ τοῦ δόξης ἐστὶ καὶ τὴν ἐνεργείας τοῦ θῦ καὶ τὴν τιμωρίας μὴ λιμένευειν ὅτι κόσμος καὶ ὁ ἐκτὸς
ἀπαγορεύσει τοῦ καὶ κόμη ταῦτα μαλίζα αὐτοῖς ἀπαγορεύει· ὑπὲρ αχθῆναι τοῖς ἁγίοις σὺν ρίοις μεσίτην λίωάγις θρ αὐτοῖς τὴν ἐκ
μορίας τὴν ἀποφάσιν· ἀποσχοῦ τοί μωφησὶν σὸ μπτὸς ῥήματος ἀπὸ σοῦ αἰχίαι καὶ σὸ μπτὸς δὲ λόγου καθαρεύειν σοῦ δὲ λαζ ἐ··
ταῦτα γὰρ μαλίζα ὑπὲρ αἰς τοῦ τὸ ρα τὰ ἐκ λη καὶ καμβη καὶ σὶ ἐδρα καὶ κίζα ὑφθάγξαμ βολὴν καὶ ὑπὲρ ῥῆ ἀγ ὑπὲρ χλώσσης τὴν
τῶν ὁλην θρήματος ὶν λέγει· καὶ τοῦ θῦ μὴ λθὴ θῆ ἐκ σὺν ἰσχύειν· ἀλλὰ καὶ κρατῆσαι ἀπὸ σὸ μπτὸν ἀπὸ ἐφὴν ἀτος τὰς σύρισμ
οὐδὲν ἀὐτοῦ τοῦ θῦ προφὴν αἰδὴν αἰ μένου ὥσ σὺ δὲ κἀλοι πὰ ὑθῆναι τὸ μὴ ἐκ ἀφὴν ἀτος τὰ σὺν ρίσμ
λὴν ἐκ ἡ αὐτὸν προδόθλοι καὶ σὰν πόλιν καὶ ἀδοξαμένοις τοῦ μασι λεῦσι ὑπὲρ ἰσχύειν τοῦ γὰρ ἐκ πολυσίας πα ρὰ ξ ἀποκλωσὶν καὶ
πολλῶν ἀγαθῶν μέχρι σίαν· διαπαύσεως τὴν ζωὴν ποιήσομεν τὴν ἐκτολὴν τὴν ἐκ ζωῆς· ὁ γὰρ ἁγιασμὸς ἐκ φησὶ
τὰς ἐκτολὰς μου τὴν ἐκ σὸ ρίοις· πρὸ τὴν δὲ ταῦτ γὰρ ἐστὶ
τὴν πρὸ χειροτο καὶ πολύτροπον ταύτην ἁμαρτίαν ἐνεργ
μένην ὀργαῖς ἐνεωτυμίαις ἐνὑπὸ κρίσεσιν ἐνθεμελίαις
ἐνἁπαντᾶσ· πωσὶν ἡλίου ταὶ γὰρ ῥιζόσ τὸν διαγλώττης πᾶσι
μα τοῦ· ἀὶ σχρολογίας ἐνὐτραπελίας μωρολογίας πρέπει σοι
ταύτη καταλαλιὰ λόγος ἀργὸς ἐνὁρκίας ἡ ψευδομαρτυρίας·
ἐνεωὶ ὧν ἐκ τοῦ λόγου σοῦ δικαιωθήσῃ· καὶ ἐκ τοῦ λόγου σὸ
καταδικασθήσῃ· πωσὸν τὴν γλῶσσαν σοῦ ἀπὸ κακοῦ καὶ σοῦ καὶ
χείλη σοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· ἐκτοῦ ὅλου τὸ ὀργάνου τὸ
πρὸ τὴν διαιρομίαν τοῦ λόγου σοῦ δεδομένου· Βασιλείου
πωσὸν δὲ καὶ ταχείλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· ἀπὸ τοῦ ὅλου τοῦ ὀρ
γάνου τὸ πρὸ τὴν διαιρομίαν σοῦ τοῦ λόγου δεδομένου· σχο
λάζειν ἀπὸ τῆς πομπῆς ἐνεργείας· ποιήσομεν δὲ καὶ ὁλό
λοσι καὶ σὸ ποιῇ αὐλαθραίαν ἐκ περὶ ποιήσει τὸν μὲν λόγον ποὸ
πολησίον προσφερόμενον· κυρίλλου
χρὴ δὲ καθαρεύειν καὶ πρόγε τὸν ἀμέλει δυσὶ ῥήμασι τὴν καὶ ἡν
δορισίας διθυρισμοὺς καταλαλιὰς λοιδορίας αἰσχρολογί
ας· ἐνεὐθυμίζειν τὴν γλῶσσαν ἀλλὰ θειαν πρὸς τὸν πολησίον· ἀπὸ σοῦ εἰμὴ δὲ καὶ χείλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον δόλος·
ὃ γὰρ τελείως πρὸς σοῦ σαν λιὰ ἀπὸ σχολὴ τοῦ καὶ σοῦ ἀμαρτάνειν ἐνεργεῖ ἐνεὐθὺς ἐκκλίνομεν ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσομεν ἀγα Βασιλείου
θόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν· θεοδώρου

ἡ ἵσται μὲν ἀπὸ σὸ θέλομεν ζωὴν ἀγα
πᾶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς·
ἡ παῦσον τὴν γλῶσσαν σοῦ ἀπὸ κακοῦ
καὶ χείλη σοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον·
θ ἐκκλινόμεν ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσομεν ἀγα
θόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν·

κτρίλλου

ὃ φοραμὲν τοὺς δικαίους οἱ κοὶ καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς θεμένους πατέρας ἀξίους τοιοῦτοι τὰ αὐτὸ φρονεῖν ὑφ' ἡμῶν γούσας ἀμεμπτοτέρους δὲ καὶ τὸ οὐ συναπολλύναι τοῖς ἀσεβέσι τὰ ὅσια τοῖς ἀνοσίοις ἐπὶ τοῦ δικαίου τὸ πρόσωπον ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας κακὰ ἀλλ' ἐπὶ δικαίου ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὰς δεήσεις αὐτῶν καθαπερεὶ μέλη καὶ ἐπὶ τὸ οὖς αὐτῶν εἰς τὴν ἐκείνων ἱκετηρίαν· ἀλλ' ἐπὶ δικαίους

Βασιλείου

1.

Ὁ μὲν θεὸς διαφθορέα τῆς ἁμαρτίας καλεῖ· μακρὰν δὲ λίαν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἱδρύονται οἱ μακρὰν ἑαυτῶν ἀποσείοντες τὴν ἀφορμὴν τῆς ἁμαρτίας· διὰ τοῦτο μισοῦσιν ἀλλήλους καὶ τὸν θεόν· πρόφασιν δὲ ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσι τὴν ἀσέβειαν τῶν ἁμαρτωλῶν· ἵνα μὴ τὴν πρόφασιν οὐ μακρὰν ἑαυτῶν ποιῶνται· ἀσεβεῖς γὰρ εἰσι καὶ ἀλλότριοι τῆς πρὸς θεὸν οἰκειότητος· ἀλλ' ἐγγὺς ἐστὶ κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν· σωτήριον δὲ καρδίας ἐστὶν ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτημάτων· διὸ καὶ ἐπιστρέφειν ἀναγκαῖον τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐπὶ τὸν θεόν· ἐπιστρέφει δὲ ἡ ἐπίγνωσις τῆς ἀληθείας· ἐπιγνῶναι δὲ τὸν θεὸν οὐ δύνανται οἱ μὴ καθαρεύοντες τῶν ἁμαρτημάτων· ἐπιστρέφειν δὲ πρὸς τὸν θεὸν οὐ δύνανται οἱ μὴ ἐπιγνόντες αὐτόν· ἐγγὺς ἄρα ἐστὶ κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν· ἐγγὺς δὲ ἐστὶ κύριος τοῖς ἐπιστρέφουσι πρὸς αὐτόν· ἐπιστρέφουσι δὲ οἱ ἐπιγνόντες αὐτόν· ἐπιγνῶναι δὲ αὐτὸν οὐ δύνανται οἱ μὴ καθαρεύοντες τῶν ἁμαρτημάτων· ἐγγὺς ἄρα ἐστὶ κύριος τοῖς καθαρεύουσι τῶν ἁμαρτημάτων· καθαρεύουσι δὲ τῶν ἁμαρτημάτων οἱ ἀφεθέντων αὐτοῖς τῶν ἁμαρτημάτων· ἐγγὺς ἄρα ἐστὶ κύριος τοῖς ἀφεθέντων αὐτοῖς τῶν ἁμαρτημάτων· ἀφεθέντων δὲ αὐτοῖς τῶν ἁμαρτημάτων οἱ ἐπιγνόντες αὐτόν· ἐπιγνόντες δὲ αὐτὸν οἱ ἐπιστρέφοντες πρὸς αὐτόν· ἐπιστρέφουσι δὲ οἱ καθαρεύοντες

τὸν τῆς ψυχῆς θάνατον φησὶν ὁμοίως καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τὸν πρὸς ἀλήθειαν ἀγωνιοῦντα σπουδάζειν
τὸν ὁλόκληρον· γένοιτο γὰρ αὐτοῦ καὶ σὺν τοῖς δικαίοις διαδέχεσθαι: ἡσυχίου
τὸν μὲν ἁμαρτωλὸν τὸ τέλος χαλεπὸν ἀφορισμὸν γὰρ ἔχει ὁ θεὸς καὶ συμβολικῶς τὸ βουλαῖς ἀφορισθήτω ἡ
τὴν ἀσεβείαν ἀπομαχόμενος καὶ μηδὲν ὑπὲρ τοῦ θανάτου ἰδίαν μαχαίραν.
χαλεπὸν δὲ τὸν γόνυ σε πρὸς μάσησιν τῆς ἀσεβείας διὰ τὸ μισεῖν τὸν δίκαιον δαβίδ: διὰ τοῦτο
Ὁ ἁμαρτάνων ἀφίεται τῆς ζωῆς τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παραμένων θανάτου ἀποφεύγει τὸν
ρος δὲ θανάτου ἐστὶ τὸ ὀργίζεσθαι τῷ ἀδελφῷ· τὸ δὲ μὴ μνησικακεῖν ἀπαίτησις
ὁ ἀεὶ τὸ δίκαιον ποιῶν: θεοδώρου
καλῶς τὸ ἀδικεῖσθαι προσέθηκεν τὸ ἀμήν· ἵνα δείξῃ ὅτι καὶ ὁ θάνατος τῶν τοιούτων ἀμήν ἐστι γὰρ ἐπὶ τῷ δί-
καίῳ καὶ ἀφθίσιν· ὅτι φυλάξει αὐτοὺς καὶ ἐν ταῖς θλίψεσιν ὡς ἀφελόμενον ὁρίζεται τὸν ἀναίρεσιν
τῆς ἀφροσύνης ἀφορμὰς τὸ μάθος δεχόμενος διὰ τούτου οὕτως ἐστὶ τὸν ἁμαρτωλὸν τὸν ἁμαρτίου φησὶν ὅτι
καὶ ὁ θάνατος αὐτῶν οὐκ ἰσόρροπος τοῖς λοιποῖς ἀρετῆς καὶ ὁμοίως ἀλλ' ἔχει τι πλέον καὶ μαρτύρου ἀπὸ τοῦ παφο
τῶν καὶ τοῦτο δεχόμενος τοῦτον γάρ ἐμὲν τὸν τρόπον· οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν μακαρίου δεξιᾶς ἀξιωθέντες
μὲν θλίψεσι καὶ λύπαις περιεσχίσατων τὴν πόλιν τοῦ ἀσυρίου ἐπαυθομολόθησαν ἀλλ' ἐκείνου οὐδέν· οἱ δὲ βασ:
ἀσσύριοι καὶ τὸν θάνατον ὑπέμειναν φονεύοντος οὕτως οἱ φιλόδιον τὸν πόλιν τοῦ ἀγγέλου ἀναιρεθέντος
Οἱ διὰ τὸ ἐμπολιτεύεσθαι ζῶν μισοῦσιν τὸν ἐν ὃς ὑπὸ τῆς ἐκτὸς καιρόν ἐνυβρίστησε· τὸν τρόπον τοῦ δικαίου· οὕτω
καὶ αὐτοὶ τὴν παρεστίαν τοῦ μεγίστου ὀλλόχρωμον καὶ διότι ἐν ἁμαρτίαις ζῶσιν μισοῦσι κἀκεῖνον διαφθείρουσιν πρόκειται
δίκαιον φόνῳ τὸν ὀλλόχρωμον· καὶ διότι μισοῦσιν πάλιν ἁμαρτίαις ἑαυτοὺς πρὸς μάχονται: ησυχίου
Ὁ γὰρ τὸν δίκαιον μισῶν τὴν δικαιοσύνην αὐτοὶ μισοῦσιν ἐνδηλον ὅτι πολεμεῖ αὐτὸν ἀφαιρεῖν ἀποχθῆ
δικαιοσύνην ἁμαρτίας παρασκευὴ καὶ πάσης παρρησίας
ας ὑπόθεσις· μοιχὸς δὲ αὐτὸς καὶ περὶ τοῦ λαοῦ τοῦ χριστοῦ
πολεμεῖσθαι οἵτινες τὴν ἀληθῆ δικαιοσύνην τὸν χριστὸν
πολεμοῦσιν: θεοδώρου

καὶ οὐμόνον φησὶν οἱ ἁμαρτωλοὶ τοιαῦτα πάσχουσιν ἀλλὰ
καὶ οἱ ἀποσχόμενοι προσοφείλεται δικαίου ἔχοντες περὶ τοῦ σώζεται
καὶ σῶν· τοῦτο δὲ φησὶν ἐνδεικνύς ὅσην ποιεῖται τὴν σπουδὴν
καὶ οὐ τὴν προθυμίαν· τὸ δὲ πολλὰ πολλαὶ θλίψεις φησὶν ἀντὶ
τοῦ πᾶσαι σοι σφαλήσονται ἁμαρτήσονται τοῦτο ἐπὶ τῆς
καταστροφῆς δικαίου ἔχθρας ὑπὸ τοῦ θεοῦ τιμωρηθέντος· πολλὰ
μεθλήσεται γὰρ λάβῃ τὸ ἁμαρτ· ἁμαρτ· δὲ· τὸ ἀπὸ τυχόντος
προσθέσεως καὶ δίκαιος τοῦ σκοποῦ καταφθίσαι· ὁ θεὸς καὶ
ἁμαρτίαν τὴν ἀπὸ πονηρᾶς καλοῦμεν ὡς δίκαιος τὸν ἀπὸ
πρέπουσιν καθιστάμενον τοῦ πράττοντος· τοῦτο δὲ δηλ
γίγνεται δικαίου: βασιλείου

Ἔστι καὶ τὸν ὑπὸ τῶν ἀιχμαλωσίαν τοῦ ἔχθροῦ οἰκτισθέ-
ντα ἔστι τὸ δουλεύειν τοῖς κακῶν τούτων ταῖς τύχαις λυτρώσεται τὸν τιμίῳ αἵματι αὐτοῦ δικαίου δὲ μὴ
δέξασθαι τὸν ὠλιγωρούμενον ἑαυτόν: ησυχίου
ὃν ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δικαιοσύνης ἀποθνῄσκειν ὁ προφήτης διέφθέγξατο· ἀμήν ταῦτα περὶ τοῦ θεοῦ ἀμὴν ὁ προφήτης
τὴν ἀσεβῆ καὶ τοῦ λαοῦ τὸν μισοῦντα δικαιοσύνην οὕτως ἐμφαίνει ταῦτα περὶ τοῦ θεοῦ λόγου ἀμὴν ὁ προφήτης
ἔχθρας ὀχλοῦσιν τὸν διδάσκαλον ἡμῶν ἐμέμνητο ἐκείνου δόξαν· ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἐστιν ἐλπὶς πάντων
τῶν δικαίων ἑαυτὸν προβέβληται· οὐκ εἰς γὰρ διδάσκαλοις προσελθόντες ὁδοῦ λεύομεν. ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἐστιν ἐλπὶς πάντων
λιμαν: διδάσκαλον

σημειωτέον· ὅτι λύτρωσις ἁμαρτίας ἐστὶν ἡ ἀπὸ αἰχμαλωσίας ἐλευθερία· ὅταν γάρ ποτε καὶ ἐμὲ ταῦτα λυτροῦται
οὐ προλήγουσιν ἁμαρτίαι κατασυμβουλεύσασι· καὶ τυχὼν δρύεται οὐκ ἄλλη ἄλλην τοῦ δούλου αὐτοῦ: θεοδώρου
ἔστι δὲ λύτρα ἀργύριον ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον πρὸς συμφοράς· ἀφ' οἷς τὴν τῶν ἁλόντων καὶ πολεμίους προσ-
αὐτοὺς διακειμένους· τὴν μορίαν πρὸς ὠνὴν τιμήν· τὸ δὲ λυτρώσεται ἀντὶ τοῦ ἀπαλλάξει ἀπὸ τῆς αἰχμα-
λωσίας ἐλευθερώσας· καὶ παραχρῆμα δουλεύοντας δώροις τῆς δουλείας ἐξαιρούμενον λύτρα γὰρ λέγεται ταῦτα οἷς
αὐτὰ δῶρα: κυρίλλου
τὸ μὴ δόλῳ πολεμεῖν οὐδενὶ τῶν ἐπὶ γῆς ἀρμόσει ἐν ἀμ· πολλὰ γὰρ ταῖς ὁμὲν ἀπάταις καὶ ἀπὸ ῥύπου καθαρὸς
οὐδεὶς οὐδ' ἂν μία ἡμέρα τὴν ἑαυτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τελειώται δικαίου τὸν πάντα ὁρίζων· θεὸς γὰρ ὧν ἐμβλέπει τὸ
καθαρὰς ἔχων ἐνθυμήσεις καὶ ἡμεῖς δὲ σὺν μεθ' ὧν πολεμοῦμεν· παραυτοῦ μὲν οἱ ταῖς ὁρτῆσι καὶ οἱ καὶ δύσοι σαν καὶ
προσθαύματος ἄγονται τῶν πολεμουμένων· οὐ γὰρ πᾶσαν ἁμαρτίαν προσθαύματος· καὶ τὰ τῶν ἀλόφωνων:
θεοδώρου διὰ τοῦτο φησὶν οἱ μὲν τοῖς δικαίοις πολεμοῦντες ἀπὸ τοῦ ἔχονται τοῦ σκοποῦ συμφοραῖς πάντες σοὶ δὲ
ἐστὶ τὸν δίκαιον ὁρᾶν ἐλεοῦντες· πάντος ἐλεύθεροι καὶ οὐδιαστρέφομενοι· οὐκ ἀπὸ τοῦ ἔχονται οὐδὲ σῴζονται
τῶν ἐλεοῦσιν: βασιλείου
τῶν ἐλεοῦσιν οὐμὲν διὰ ἁμαρτίαν:
λυτρώσεται δὲ τυχὼν τὸ τιμίου αἵματι αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ἐχθροῦ οἰκτισθείς καὶ ἐστὶ τὸ δουλεύειν τῷ
κῷ· καὶ ἐν πολεμίοις οὐκ ἐξασθήσονται ὅταν τῶν ἐλεοῦσιν ἑαυτόν: —

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πολεμήσουσιν:

Λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν: —

ΙΩΑΝΝΟΥ

ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με: ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἐξανάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου: ἔκκρουσον ῥομφαίαν καὶ συνκλεισάτω κατὰ τῶν διωκόντων με: εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου ἐγώ εἰμι: αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου: ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά: γενηθήτωσαν ὡσεὶ κονιορτὸς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς: γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτομήνη καὶ ὀλισθήματα καὶ ἄγγελος κυρίου διώκων αὐτούς: ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν: δωρεὰν ὑπερεῖδον ψυχήν μου: ἀγνοήσει αὐτὸν παγὶς ἣν οὐκ οἶδεν καὶ θήρα ἣν ἔκρυψεν παρ' αὐτοῖς συλληφθήσεται αὐτός: καὶ ἡ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίᾳ αὐτοῦ: πᾶσαι αἱ ὀστᾶ μου ἐροῦσιν κύριε τίς ὅμοιός σοι ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς κραταιῶν αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν: ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ οἶδα ἠρώτων με: ἀνταπέδωκάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἄτεκνον τῇ ψυχῇ μου: ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἐθλίβοντό μου ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου καὶ ἡ προσευχή μου εἰς τοὺς κόλπους μου ἐστραφήσεται: ὡς πλησίον καὶ ὡς ἀδελφῷ μου οὕτως ἠρεσκόμην καὶ ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην καὶ ὡς ἐπὶ μητρὶ προσευχὴ ἐκτενὴς ἐγίνετο ἐπ' ἐμοί: ἐπὶ δὲ τῷ κατορθώματί μου ἐχάρησαν καὶ συνήχθησαν ἐπ' ἐμοὶ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων: ἐσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν: ἐπείρασάν με ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ: ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν: κύριε πότε ἐπόψῃ; ἀπόδος τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν λεόντων τὴν μονογενῆ μου: ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε: μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθροί μου οἱ ἀδίκως ἐχθραίνοντές μοι καὶ νεύοντες τοῖς ὀφθαλμοῖς: οἱ γὰρ εἰρηνικοὶ ἐμοὶ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐν γῇ ἡσυχίοις λόγους ἐλάλουν καὶ ἐπὶ τὴν ὀργὴν δόλους ἐλογίζοντο: καὶ ἐχάνεν τὸ στόμα αὐτῶν ἐπ' ἐμὲ καὶ εἶπαν εὖγε εὖγε ἑωράκαμεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν: εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσῃς: κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ: ἔξεγερθητι καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου: κρῖνόν με κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεός μου καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι: μὴ εἴπωσιν ἐν καρδίαις αὐτῶν εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν: μηδὲ εἴπωσιν κατεπόθημεν αὐτόν: αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάντες οἱ χαίροντες τοῖς κακοῖς μου: ἐνδύσασθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ: ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ: καὶ ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου μελετήσει ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν αἴνεσίν σου:

ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

κυρίλλου

ὁ τι γὰρ οὐκ ἔδωκεν ἡμῖν ἀπολαῦσι καὶ αὐτῶν ῥομφαίαν ἀλλοίαν δέδωκεν τοῦ ταμιεύματος διάκονα ἀφιλάνθρωπα καὶ ὁμοβαρῆ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ
δικαίου ἀφιλάνθρωπα καὶ ὁμοβαρῆ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ δικαίου ἀφιλάνθρωπα καὶ ὁμοβαρῆ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ δικαίου ἀφιλάνθρωπα καὶ ὁμοβαρῆ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ δικαίου
δαίων ἀμαρτήσασι συμφοράς· μεγάλη τοι τοῦ σταυροῦ ἡ ῥομφαία δεδώκασιν γὰρ τοῖς ζήφοις
τῶν ἁπάντων πρώτου πόλις τὸ μοῦσα καὶ κώμας· καὶ τοῦτο αὐτοῖς προμεμύηκεν ὁ σωτήρ·
μέρη ὑποπράστου παίδων τὴν ἰλύν· τότε δρεῖτε τοῖς ὁρίσι καὶ λύεται λιμὰς καὶ τοῖς νοσοῦσι πίσσης βδήλιμας· ὅτι τοῦ
τοῦ γὰρ ἀβλιόπτωσις καὶ ἀμηκέτου συμφοράς· τὰ τοῦ ἰουδαίου καὶ θίασος ἡμᾶς πράγματα οὐ μᾶς πολυδίνη τὸ ἀμείνον
ὧν αὐτοῖς ὑποπτεύων καὶ ὁρῶν σωθραῦ εσθαι μᾶλλον. ἢ τοῖς ἀμηκέτοις ζήφεσιν τοῦ φοβῶν τοῦ περὶ τεάδην· ὅτι δὲ καὶ
σωθῆς λείσθην τοῦτέ τὴν πόδας λιορκίων τα πάλιν λίμας ὁ τὴν ὑπ' αὐτοῖς ἰάσορίας διδάσκει λόγος· οὐκ οὖν συγκλεισ
σθήσονται φησὶν δεξιᾶς ἁμαρτίας τοῦ μὴ καταδιώκοντος μὲ· θεοδώρου
φαμβρὸν τέρον αὐτὸ λάβοι σύμμαχος φησὶν γάρ· γύμνωσον λόγχην καὶ πέριφραξον δεξιᾶ ἁμαρτίας τοῦ μὴ καταδιώκοντος μὲ·
τὸ δὲ λύμμα σον εἶ πᾶν δίκαιον ὑπὸ τὸν ὑποσαγγείου ὕδωρ ὃ πᾶν ἀποικίσει ῥυμμένον ὃν δὲ πρὸ τοῦ
τοῦ προσαλλᾶται καὶ δὲ λόγον τοῖς ὁρᾶσιν καθίστασθαι καὶ λόγχη πᾶσα μὴ λίσθηκεν τῆς θλίψεως προσαλλᾶται καὶ γυμνοῦται·
οὐκεῖ πᾶν δὲ πᾶσα μὴ βλίκυσον ὑπὸ δὲ καὶ μάτου χρείαν ἔχει καὶ χρόνου τὰ τοιαῦτα· ἀλλ' ὑπὸ δίκαιον ἀπὸ τοῦ μέσου
ὑπὸ δίκαιον χεῖν τὸ ὕδωρ τὸ οὖν λόμενον ἵν' ἀνδρὶ ζῆν τὴν πρόσου χρείαν ἔχει καὶ τὸ ἀμαρτάνοντος
τιμωρίαν καὶ σώματος ποιήσας τὸ πράγμα κεχρῆται τῇ οἰκονομίᾳ σωτῆρος· ὑπὸ δὲ γὰρ τοῦ αἰῶνος γυμνοῦται
τὴν λόγχην· ὅθεν ὑπὸ φυγὴν κεχρῆσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ ὑπὸ δίκαιον φησὶν ῥομφαίαν καὶ συγκλεισμὸν δεξιᾶς ἁμαρτίας
τοῦ μὴ καταδιώκοντος μὲ· τοῦτέ τὴν κώλυσον αὐτοὺς φυγὴν χρῆσαι ὑπὸ τὰς πρόσωπα χωρῆσαι μου λομένους τοῦτο γὰρ
ῥασχοῦ τὴν σῴαν·
ὁ γὰρ ἀδίκως θῦ ργον λόγος· διὸ τὸν λόγον αὐτῇ· ὃς δὲ ξιὼν
δὲ δ' οὐκ ἐδίδου· ζῆδε θυμοῖχ· αὐτὸς γὰρ ἐκ μὴ δὲ σῴαν ἡμᾶς ὁδὸν
καὶ τοῦ μοι αὐσὶ μαίνει τοῦτο· κυρίλλου
τὴν οὖτω πικρὰν καὶ τοῦ γῆ δικομβίσαι τοὺς σαλιαβύκ τομ τῶν σῴαν
σαντες πάγιοι αὐτοῖ ἀοὺ θαμάτου ῥόχοις πέριαλόντες αὐτοῦ
ἰσχὺν θησαν καὶ ἐν θρασπόησαν ὅτι δικαιοπόησας ὡσ ἐπὶ τοῦ θανά
του τὸ κράτος ἰνγειρθῆ τοῦ θαυτοῦ μαος· ἀμφιέσω γὰρ δίκαιον θρᾶ
καὶ ἀμφιπερὸ ἀοῦ θῆ τοῖς σώμασι πρᾶσι καὶ ἐθῆ· τὸ τε δλιτότε καὶ
τὴν σχὺν θησαν μὲν καὶ ἐν θρασπόησαν ὡσ ἐν βίβλων· ἀσπιτραφῆσαν
δὲ δι καὶ ἐν ἀὸ πρὸ ἀοῦ θῆ τοῖς σώμασι πρᾶσι καὶ ἐθῆ· τὸ τε δλιτότε καὶ
ἡσυχίου
ζητοῦσι γὰρ τυχὸν ὧν ἐθρασύνθησαν δλώσαι· ζητοῦσι τυχὸν ὄντως
τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀμβολὴ ἀστο θανάστου θρὶ ὡσ δλώσι καὶ τὸν ἱρὸν δλώ
λέσθαι· δζητεῖ γὰρ τῶν τυχῶν τοῦ σταυροῦ τοῦ ἀποκλείσαι αὐτὸ
καθαίρησιν ὁ χρῆμα τίζων ἄγγελος· προτοῦ ἰωσὴφ· κυριλλ
ἐπεὶ δὲ οὐ προσῆκα πὸ τῶν πίστιν ἀλλ' ὅτι τὸ τοῦ ἁμαρτίου δεξιᾶ
σαι αὐτοῦ τῶν τυχῶν ἀποσταυροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἁμαρτίου· γράφασιν γὰρ
ἀπὸ κλητοι καὶ θεοφανεῖς ὅτι πᾶσι τὸ προσῆκον οἰκεῖ
ὁ τι νὸς ἄξιοι τοῦ τῆς ἐπιδημίας μεμερῆσθαι μάθητον· καὶ προτοῦτοις πᾶν δίδοσ ἁμῆνι ἑαυτοῦ συμφορᾶς αὐτοῖς ἐπι
μῆνωθῆ ται καὶ πᾶν δολῆ σωτε τὸ γράμμα μὲν ἐπ' αὐτοῖς· καθ' ὃν ἐποίησαν οὕτως ὃν θῆται σοι πὸ ἁμάρτανε ἀπὸ λοιμάσου ἁμάρτανε ἀπὸ λοῦ
σθαι δισὶ σθαλῶσοι· καὶ πάλιν οὐ τοῦ αὐτὸ μὲν πᾶν ἡραι καταστὰ θρ γα τοῦ χειρῶν αὐτοῦ συμμῆσθαι αὐτὸ ἁμάρτανε ἀπὸ λοῦ
πᾶν θῆ αὐτοὺς θιδόσι λάβειν πέρι τῆ γοῦ οἱμαι πᾶν ἁμάρτανε ἀπὸ λοῦ σωθῆναι δὲ καὶ ἐν θρασπόησαι σωθῆναι καὶ μῆνι καὶ ὁ πῖσ πᾶσι τὴν
καὶ αὐτοὺς τοῖς αἱ καθαρ τοῖς πνεύμασιν καὶ πρόγεσθαι ἄγ μου τοῦ θεοῦ παῦ· οὗτοι σπρα τηγήμασιν αἰκολουθῆσαι τὸ σὶ οὖν
δλωι καὶ πᾶν ῥὸ πᾶρ θλο θεοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ζωῆς· φανῆ δὲ ἀροῖμαι τὸ σι καὶ ὁ μὲ καὶ πᾶσι οὖν καὶ τοῖς ἁγίοις αἱρ θεῖ κοῖς πρ θεοῦ
ὁ τι μᾶλλον τῶν τῶν προεῖ μὲν ἁμαρτήχαρ μόσαι δὲ ὧν αἰμ· κυρίλλου
θρῆται πᾶσι πᾶρ αὐθῦ δι θμὸς τοῦ ἁγίου πρόφητοῦ πρὶ τοῦ ἁγίου θανάτου σ ἰῆλ ὅτι δι ἀπὸ ῥῶ αὐτοὺς θισ πᾶν ταὶ ἀριθμόν· οὐ γὰρ
τοι μὲν μῆνι σὶ θρ τοῖς αὐτοῦ πολισι τὲ θ καὶ χώραισ· ὅσι ὁρ πίσθησαν δὲ θμᾶλλον ἰκαὶ ἐπὶ λυται γόμασιν ἐξ θνοῖ καὶ
πᾶρ οἰκοι καὶ δι ἀριθμοῦ μενοι πᾶν ταχοῦ οὐκ οἶδ' ἐθ' ἁμῶν ὃ σχοῦ ὁ πᾶν τὶ πεμπτ μασι πᾶρ αἴρ ο σι καὶ ὃν πᾶρ οἰκοσ οὕτω
γὰρ που καὶ ὁ τᾶλλ ἀθρόοι τὶ σου πρὶ αὐτοῦ φησὶν οὐχ οὕτω σ ὁ ἀσθενεῖ σ οὐχ οὕτω σ ἀλλ' ὡσ ὁ χμοῦ σ ὁ μὲν ἐπ' ἀπὸ πρὸ ῥῶ τὶ σ γῆ σ·
ἀπὸ στολίνδρίου
θισθεῖ σι ἐν ὁ νο τὸ ἀφ' αἱ ῥεῖ σθαι πρὶ ἵ τα ται· ὃ σπρὸ ἀριθμοῦ δ τοι κόμενοσ χοῦ σ δέ ῥῶ θεῖ σθαι δ' αὐτοὺς σ οὐ καὶ πᾶν θρῶ πί νη
χειρὶ ὁ τι δ' ἱκαὶ οἱ τοῦτο μᾶλλον ὑπ' ἀδί κῶν πᾶσ χουσι ἐν ἀμαυδ ἱαγ βλῶν τοῦτο γί νεσθαι καὶ σαῖ φ ἰσοι ἐν ὁ ἰκεῖ σ ὁ τι δ' ἐξ ἱλεύσομεν
ταῖσ ἀγ οἱ καὶ θεῖ κλ δέχουσι ν θεῖ κεμ ἔσου τῶν δ ἱκαί ῶν τοὺσ ἀδί κου σ ἱκαὶ αἱ ῥο ἱοὺ σι ν αὐτοὺσ· μᾶλλ ὧν μὲν γὰρ ἂν αἱ μ θῆ κται
ταὶ σύμφορα τὸ τε θλῖ βῆ σθαι κατὰ τὸ δι ἀλλ' ἀγ ον τοῦ τρόπου κατὰ τὸ ῥῆ θεῖ καὶ πᾶλιν πᾶρ ἀ τοῦ σρσ ὅτι
καὶ πολλαὶ μοῖραι πᾶρ α τῶν πρ ἱ μου·
ἀκολούθως πρότερον ἡ ἡσθῆ αὐτοῖς ἄπρακτα γθῆ ναι τὰ κατ' αὐτοῦ πᾶσ ὑλαττόμενα τοῦτο γὰρ σῆμαί νει διὰ τοῦ
αἰσχυνθῆ σαν καὶ ἐν θρασπόησαν καὶ τὸν ὄχλον τιμωρίαν πᾶρ ἐπ' αὐτοῦ ἀξιοῖ οὕτως οὖν φησὶ πάσθε
μεῖ σ γθροι μου ὅτι ὁ πᾶρ ἐπ' αὐτῆ ἀπὸ πᾶσ χουσ ὑπὸ πάντ ικαὶ κακῶ καὶ μελδῆμα αὐτῆ μωρίαν αὐτὸ χειρ δ ῶ σθαι ὡ πᾶρ ὀχμοῦ σ ὑπὸ πάντ ος
ἀριθμοῦ μεταβῆναι καὶ πᾶρ ιφθρίσθαι πᾶσι ν ἐν θρα αὐτὸ χειρ οὐ δ ῶ αμένος τῆ τοῦ ἀριθμοῦ φορᾶ ἀλλ' ἐπάντ ος τοῦ πρ ἐ μου
μεταγόμενος·
μήκ ἔτι συγχωρῶμεν τοῖν δι ασι κορ πισθῆ ναι δοι καὶ κὸ πάλιν τὸ σι φθέρ ασυ χλάδ θαι δι ὰ τῆσ ἐσ αγομένησ κολάσεωσ·

κυρίλλου

νν
ις καὶ τὸ ἓν τούτου φορτικώτερον ἀγγέλου γὰρ ἓν ποιοῦντος καὶ πάθημα αὐτῶν καταστασιάζοντος φλιττιν· ταῖς αἰτιατικαῖς ὑποκειμένοις
ταῖς συμφοραῖς· οὕτως ἂν ἡρμόσθαι φαμὲν καὶ τὰ τῶν γυναίων πρὸς τὸ τοῖς αὐ· καὶ μὴν καὶ τὰ τῶν ἀσυρίων ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα
κοντα τοῦ τε χιλιάδας ὁ τέρας ταῖς πεντακισχιλίοις ἡμιόνοις ἱππεῖ φωνας· καὶ τὴν ὀθνείαν ὑποδοχὴν ἀποσιοῦσι καὶ τὸ θρασύνεσθο·
ο ξὺ ἐλθὸν γὰρ ἄγγελος εἰς φῶς εἰς καὶ ἀπεκλῆθη ἐκ τῆς παρεμβολῆς τοῦ ἀλλοφύλου ρπε χιλιάδας· κυρίλλου
δυρίσωμεν πολιταχοῦ τὸ μὴ ἐν ἡμέρᾳ ἐν χῇ ὅτι τοῖς δυαγγελικοῖς συγγράμμασιν τῆς ἀποῦ παρουσίας· τῆς δὲ τοῦ θεοῦ λόγου σαρκώσεως
μὲ τὴν ὄψιν ὃν ἀρχὴν ἔσεσθαι καὶ λέγονται· ἀλλὰ φῶς ἐστὶ τὸ κόσμῳ τοῦτον ἐκλείπειν· ἀπεπέφικε γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις
οἱ τοῦ ἀληθινοῦ καὶ τὸν τῆς ἑαυτῶν διανοίας καμμύοντες ὀφθαλμοὺς μεμενήκασιν ὃν σκότος· καὶ τοῦτο λιμὴν προφητικῶς
ἀμφοῖν ἀνθρώπων λόγος· ὑποκειμένων γὰρ αὐτῶν φησὶν φῶς ἀγνοοῦσιν ἐκ τοῦ σκότος μὴ γαρ ἀπεσκότισεν ἀγνοίᾳ τοῦ
ἐπιστάντος αὐτοῖς τὸ δὲ ὑποκειμένων φησὶν αὐτὴ τοῦ προσδοκᾶν· ἀπολινάριον
ἀλόδοι φησὶν τοῦ ἀσεβοῦντος οἱ πυλαὶ οὐκ οἴδασιν πῶς πρόσκαιρον τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ λιμοσθῆναι ἀξιοῖ σκότος καταστασχθῆ
γαι τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀδικεῖν· ἀπεθλίβη καὶ σκότος πρόσκαιρον ἐπιγενόμενον καὶ καταπαύσαν αὐτοῦ· ὁλισθόντας· ὅτι καὶ ὁλισθήσαν
ὁδὸν πορεύονται οὐδὲν γὰρ ἓν ἀδικίᾳ ἀτηρὸν ἐχόμενον· ἀφανεῖς δὲ αὐτοὺς ὑπαγόλως γενέσθαι διὰ τοὺς κομῶντας
αὐτοὺς καταστῆσαι φησὶν· διάπυρον
ὁδὸς ἀσεβῶν οὐσος ὁμοχθηρός· μὴ ὅτι δὲ καὶ φλόγος ἓν αὐτῇ φησὶν ὅτι καὶ πολλαπλάσιαν ταύτην ὠνόμασαν· ἐν χαὶ δὲ μὴ δὲ ἀπὸ
αὐτοῖς ἐν ρεῖν ἓν αὐτῇ· καὶ αἱ δηλωαμεῖς δὲ τῶν ἀγγέλων ὁ πολλαπλασιάζουσι τοῦ θῦ· κυρίλλου
ο πορεύονται ἐν τοῖς ὧν καὶ ἓν τῷ καυλίζουσιν σωβλαύνομος καὶ δι' αὐτοῦ τὸ αὐτοῦ σ ἀγγέλου θῦ· οὐ γὰρ δὲ ἐστὶν πορεύεσθαι
σιν αὐτοῖς ὡς ἓν ἐλογικαὶ τὸ καὶ ἀλλαδηλωαμεῖς· ἀρταμίαρται δὲ μᾶλλον ὡς μεμισημένοις παρὰ χῦ καὶ τῆς πρὸς
νν ἀποῖς εἰσὶν τινος ὅτι σοὶ μεμένοι· κυρίλλου
ζ καὶ εἰ ἓν ἔχομεν σμικρὸν δὲ τοσοῦτοι καὶ οἱ τινος ἐμμένοι ὧν καὶ μὴν καὶ θρασύνουσι καὶ ἀνοσίως καθίκομεν πολεμίαν τῶν ὡς
καὶ θαρσαλέου καὶ φθορᾶς αὐτὸ διασπᾶν τὰ γλῶσσα καὶ τοῖς λόγοις
τι φῶς τὸ ὄχλῳ μὲν ὀλίγοι μὲν πρὸς ἁμαρτίαν· ὅτι ἀληθεῖ
ἀλλά. διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε ὅτι ἐμοί· ὅτι φαλὸν ὅλως οἰκεῖ
ἁμαρτίας ἐυρεῖν ὅτι εἰ ἐστὶν πάντως ὅτι μὴ τῶν διαιρέσεις ἐστὶν ἐν τὸ μέσον ἀπροφάσιστον πάντα λῶς· ὅθεν ἀν δὲ ὅτι καὶ μάτην ἐν τῶν
ἄφορμὴν τὸ φορ ἀν οὐκ ἔχει· ἡσυχίον
οὕτε γὰρ ἔχθεσ ἄφορμὴν δι καὶ ἀν οὔτε ἐν φόνου οἱ πάλαι τῶν Ἰουδαίων
ἀν πρόφασιν ἐν ὅτι τινα πῶς γὰρ ἀεί φημι ἐν ἔχθρὸν τὸν τρεφό·
τα καὶ παραιτοῦνται καὶ ἰάμενον· ἵνα πῶς τι σωσθεῖ καὶ μεῖ ἀρ' ὃς·
ὧν θῶ τὸ γὰρ ἁμαρτάνεσθαι καὶ ὑπὲρ μᾶλλον τὸν ὑπὲρ ἔχον οὐκ ἔστιν ἔχει
φθόνον· ὁ θεὸν οὐδεὶς ὧν φῶς ἔχον τι τοσοῦτον· ἵνα τοῖς ἄλλοις ὅσοι
χίοις ὑπάσι καὶ μονὴν καὶ τοῖς κτίσμασι τὸν ὧν πρὸς ἡμᾶς τυγχάνου
σιν·

σύμμαχος τὸ ὅτι δωρεὰν ὅτι ἀναιτίως λέγει ταῦτα διὰ βραχέων
θεὶς αὐτοὺς ἀξιῶ ἔστι διὰ ἀμεταλόγου καὶ αἰτίας ἔστι μου λεύσιμοι
ποῦ διαζουσιν· δόλους ῥᾳστώνης καὶ ἀθυμοῦ· τὸ γὰρ δικρυταῖμοι
διαφθορᾶν πᾶν δόσ αὐτῶν· ἀντὶ τοῦ δικρυταῖμοι πᾶν δια φθεῖραι
καὶ ἀμβλεῖν δωρεὰν τοῦτο δὲ ὅτι πάν· δικμεταφορᾶς· τὸν ταῖς σ
πᾶσιν λαθραίως συλλαμβανόμενον δι' ὑφαίρεσιν τοὺς προύχοντ
καὶ διαφθεῖρον τῶν τοιοῦτο γὰρ τι δηλαδὴ πράττονται καὶ οἱ μεταδό
ε ντες ἀντὶ τοῦ δωρεὰν αἰτίως δι' ὃν ὁ σύμμαχος· συλλαμεῖν γὰρ καὶ διαφθεῖραι μὲ λαθραίως τοῖς ἰδίοις δικτύοις λεύσιμον τὸ δι
ᾧ ὧν ἔστω τὸ μοι τὸν πόλεμον· ὃν οἷς ἐξεῖκασ ὃν τι κατέχουσι λοτυφίαν καὶ τὸν θεοῦ· κυρίλλου
ἀρ' οὐ δωρεὰν οὐ μάτην αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀμείδιζον πότε δὲ ὃν θεὸν ἀμαρτίαν καὶ φιλοπόλιν δίκαιοι διαμένουσι μέν οἱ πάλαι
καὶ δαιμόνιον ἔχειν λόγος καὶ πλανᾶν τοὺς ὄχλους καὶ μὴν καὶ δικαίως ἐκδίκησιν ὑπομένουσι τὸ δὲ σημείας οὐκοῦν
ἀλοιδορᾶν δικαίως καὶ μάτην ἔστω αὐτὸ φρασυτομὴ σαρκὶ ἰουδαῖοι καὶ λαλήσαρκι κατὰ τοῦ θῦ ἀλήκιαν ἀρ' ἀρκτικὸν ἐβραϊ
δι σὺ τοσ κατὰ τῶν τοιαῦτα λοιτοσ φωνῶν·
σύμμαχος ἀραι τίως διὰ ῥῥιζαν τῶν ψυχῶν μου δηλαδὴ τῆς πράτητος αὐτῶν ἄπορα ῆσαι μου λόμενοι· καὶ διὸ ργὴν
νν κυρῆσαι πρὸς ἀμυναν· κυρίλλου
ἵνα γὰρ οὐκ ἀγήμοσιον παιδίαν οὐκ αὐ πώποτε προσδοκίσαν αὐτοῖς συμπλήσεσθαι συμφορᾶς αὐταὶ κατὰ λαμον αὐτοὺς
δικαιοβουλῶνται γὰρ τοῦ καθληθῆσθαι λαὸν μᾶλλον δὲ σωθῆναι ὅλως ἀσεβοῦσιν· ὀργὴν γάρ ὅτι σ ἐχθρὸν τὸν ἔλεω θῆναι καὶ πο
ρρῆθαι καὶ τί γὰρ οὐχὶ τὸν ἰσχάτων αὐτοῖς σωθῆναι καὶ ὧν· ἡσυχίον
ὅτι σ ἰούδαν τὸν προδότην τῶν τοῦτο ἀγαπᾶν ἵνα καὶ ὅτι ἀρ' ὃν λαὸν τὸν Ἰουδαίων· ὅτι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν διαπόλλυον ὅτι ῥῖ ὃν μὲν γὰρ Ἰουδ
δι' ἃν ὧν παιδίαν τῆς ἀχόρησ ὀργῶσθαι· ὃ δὲ λαὸς τῶν Ἰουδαίων παιδεύειν ὑπομένουσι καὶ ὑπὸ τῶν αὐτοῦ σωθ
λῆφθῆναι φθεῖραν πολλαὶ κισμὲν ἵνα καὶ δεμᾶλλον αὐτοὺς ἀρατιῶτας τῶν παιδίαν περιθῆκαν μαρτυρεῖσ γὰρ τῆς ἀγαπᾶσ
σθαι καὶ κλῆρον εἰσ ἀφθῆναι ὧν ὅτι ὁ σύμμαχος· ἀλλὰ μὲν ὑπὲρ τῶν φθορᾶν αὐτῶν δὲ ἐστὶν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν
ὑμῶν τοῖς Ἰουδαίοις ὑμῖν ταμνόμενα· διαδέξου ἄρου τῆς ἑαυτοῦ καὶ βασιλείας ὃν ἐξ ἔστι σθν·
ὁ ἐγὼ ὃς ὑπὲρ ὑμῶν ἐχόμενος λέγει προαγορεύει ὃς ἐγὼ ἐν ἰσόμενον αὐτοῖς οὐτοῦ μὲν καὶ τὸ λθχθὲν ἄισχυφῆτας αὐτοὺς καὶ τὰ ἑαυτοῦ· καὶ
περὶ τοῦ διαπόλλου τοῦ τῶν καὶ ὃν ἀντὶ τοῦ λέγεσθαι μᾶλλον αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ μικρὸν ὕστερον σωθῆναι καὶ τὸν θεοῦ·
δι δηλοῖ δὲ ὃς ὅτι κατὰ τῶν πράξεων δικαίως τιμωρεῖται· ἀντὶ δὲ ὃν ὑπὲρ τοῦ κατὰ χρῆται προφανικοῖς· ~

κυρίλλου

οζ
λι· φιλάνθρωπον δὲ κρυπτέον τὸ χῶ αὐτὸν ὡς ἴλεως καὶ ἐν αὐτοῖς σὶ καὶ τὰ ἰδιάτατα ἀγάθη πᾶσι μεταδιδόντα· οἱ γὰρ ὧδε τὰ ἐν βίβλοις ἀναγεγραμμένοι καὶ πᾶσι κοινὰ τοῖς ἁγίοις ὑπὸ τὸ λυτρωτὴν τῆς θείας ὀργῆς· ὡς γὰρ φησὶν ὁ παροιμιαστὴς· οὐκ ἀδικήσεσθε δικαίους ἐν πεῖνα· καὶ πᾶσι κοινὰ τοῖς ἁγίοις ὑπὸ τὸ λυτρωτὴν τῆς θείας ὀργῆς· ὡς γὰρ φησὶν ὁ παροιμιαστὴς· οὐκ ἀδικήσεσθε δίκαιον ἐν πεῖνα· ἀσεβεῖς δὲ καὶ ἁμαρτωλοὺς ἐκδιώξει θεός· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται·

θεοδώρου

ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται·

κυρίλλου

ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται·

κυρίλλου

ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται·

διαλήμματος

ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται·

κυρίλλου

ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται·

διαλήμματος

ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται·

θεοδώρου

ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις ἁμαρτήματα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς ἐκδικεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἀσεβέσι τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως ἀποδίδοται·

ὑμνοῦσιν τὸν ἰουδαϊκὸν λαὸν ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ ψηφίσασθαι κατὰ τοῦ ἰησοῦ καὶ τοὺς ἴσους αὐτῷ τοὺς δικαίους ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀποστόλους ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ μαστιγώσαντες ἀπέλυσαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἅγιον στέφανον ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι λιθοβολήσαντες ἀπέκτειναν. ἐπεὶ καὶ ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν κυρίου ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἀπεκεφάλισαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἱερουσαλὴμ συμεὼν τὸν τοῦ κλωπᾶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἀνεσταύρωσαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἀντιοχείας ἰγνάτιον ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἐν ῥώμῃ θηρίοις βορὰν παρέδωκαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἀλεξανδρείας μάρκον ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἔσυραν καὶ ἔκαυσαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἀντιοχείας εὐστάθιον ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἐν θράκῃ ἐξώρισαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἀντιοχείας εὐφράτην ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἐν παννονίᾳ ἀνεσκολόπισαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἀντιοχείας μελέτιον ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἐν ἀρμενίᾳ ἐξώρισαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἀντιοχείας εὐσέβιον ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἐν ἀρμενίᾳ ἐξώρισαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἀντιοχείας φλαβιανὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἐν λυδίᾳ ἐξώρισαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἀντιοχείας ἰωάννην τὸν χρυσόστομον ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἐν κουκουσῷ ἐξώρισαν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἀντιοχείας φλαβιανὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἐν μη

ὁ ρα πρὸ τοῖς διῃρημένοις ἐδήλωσε τὸν τὰ πρόκειμενα σὺν διὰ προσ-
γάρ ταῦτα καὶ τὸ συγκλεῖσον ὀξύθυμα ἁμαρτίας τὸν δικαίως μὲν τῶν διὰ
τοῖς δυαγγελίοις τὴν προσευχὴν σχολάζων ἱ ὁρίζεται καὶ τὴν ἑαυτοῦ δὲ τὸν
ρομφαίαν· καταστὸ διὰ παραπολλὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγχθην τοῖς παρὰ τὴν μέλλοντα
κλῆτορας πρὸς μὲν τὸν ἀσεβῆ λόγον τοῦ μασθλαν καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπερῆσαι· τοιαῦτα καὶ ταμῶν· οἱ γὰρ ἁδικοῦντες αὐτὸ
δόλι καθίσαν διὰ δικαίου μὲν οὐ τοῦ αἵματος αὐτοῦ· καὶ πολεμήσαντες αὐτὸ πρὸς πολεμοῦντα ὅπλοις καὶ θυραῖοις καὶ ῥομ-
φαίαν· οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ δικαίως ἡ οὐκ ἔξι γὰρ καταστὸ παλαιὸν μὴ ἐλθεῖν αὐτοῖν μέρι καὶ σὲ ἡμέραν· καταδὲ τὸ δι
ρημένον διὰ φασὶν αὐτοῖς ὁ ὀργίλος ἁθλος· καὶ ἀλλαχοῦ δικαίως ὑπὲρ τῶν αὐτοῖν· τὴν ὀργὴν σου· ἅμα μὲν δὲ καὶ ὀξέως
ὧν ἁπολήφθημεν συγκλεισμὸν λιμοῖς καὶ φασὶ διὰ πολέμου καὶ τὴν μὴ προπολλῶν αὐτὸν μὴ ἁλούσης διὰ σὺν ὁ ῥομ-
φαίαν ἁπλῶς δὲ μὴ ταῦτα ἁθλή· ἀλλὰ καὶ ἡ ὁλοσαύτου ἡ σωματικὴ λατρείαν σὺν τοσοῦτον γάρ μὲν δικαίως ὀλίσθημεν·
ὑπὲρ ἁμαρτάτων ἁθλή· ἀλλὰ καὶ ἡ ὁλοσαύτου ἡ σωματικὴ λατρείαν σὺν τοσοῦτον γάρ μὲν δικαίως ὀλίσθημεν·
ἐχθρῶν ὁ παραγόντας τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ τῶν ἐχθρῶν ὑποβρεύχεσθαι· ταμὲν λεγόμενα δὲ συμβαίνειν προφητικῶς·
ὑπὲρ προσευχῆς ὁλοσαύτου σχήματι· καὶ πρὸ μὲν τοῦ πλήθους φησὶν ὁ τὸ λοιπὸν δικρυτὰ μοι διὰ φθορὰν παράδοσαν
τῶν· πρὸ δὲ τοῦ ἰούδα ἐπὶ τοῦ μὴ λαθραίαν καὶ φιλήματι προδιδόμενος τὸν· τὸ δὲ λεγόμενον αὐτῷ παλίσπουσμα
σιεῖ· καὶ ἡ θήρα ἐπὶ δικρυτὸν συλλαμβάνων αὐτὸν· ἁδικῶς δὲ ἡμῖν καταστὰν τὸν ἁθῶον φησὶν· ὡς δὲ ὑπὲρ
δι· πρὸ· ἡ δὲ ἐχθρὰ καὶ διεσκορπισμὸν ἀλλὰ ἀσθαι ἐπὶ τοῖς· ὑπὲρ μὲν τῶν ἐκ τοῦ σῶ· διῃρημένων φησὶν· ὡς δὲ τὸν
ὀξὺ ἐχθρὰ καὶ διεσκορπίσθησαν παρὰ τὰ πρόσωπα τὸν ἀποκλωμένων χαρὰν καὶ ἀγαλλίασθαι καταστὸ παρὰ τοῦ θροῦσι εἰς
μεταδίδωσιν ἁμαρτάσι μὴ δόντες αὐτὸν ἐπιλήσθησαν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασθαι καταστὸ παρὰ τοῦ θροῦσι εἰς
τίσ ὁμοίοσι· ἁρμόττοι δὲ καὶ τὸ ἁμαρτύρες· ἁδικοι καὶ τὸ ἐπὶ μαρτύρες· ἁδικοι καὶ τὸ ἐπὶ μαρτύρες· ἁδικοι καὶ τὸ ἐπὶ μαρτύρες·
καὶ ἐπολέμησαν μὲν δωρεάν· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν μὲν· ἐμὲ διαβάλλουσιν· ἀντὶ δικαίας δὲ αὐτὸν διῃρεάσαντο παρὰ τὰν
παρὰ τὸ γνῶναι ἐπὶ τὸ σωθῆναι καὶ ἀμαθῆναι αὐτοὺν ἐαυτῶν· καταστὸ παρὰ τοῦ θροῦσι εἰς ἡθέλησαν ἐπὶ σωθῆναι τὰ δικαίας
ὁμοίως δὲ τὸ ἁμαρτύρες· ἀρμόττοι δὲ καὶ τὸ ἁμαρτύρες· ἐμὲ δὲ διαβάλλουσιν· ἀντὶ δικαίας δὲ αὐτὸν διῃρεάσαντο παρὰ τὰν
ἡ δὲ ἐχθρὰ καὶ διεσκορπίσθησαν παρὰ τὰ πρόσωπα τὸν ἀποκλωμένων χαρὰν καὶ ἀγαλλίασθαι καταστὸ παρὰ τοῦ θροῦσι εἰς
μεταδίδωσιν ἁμαρτάσι μὴ δόντες αὐτὸν ἐπιλήσθησαν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασθαι καταστὸ παρὰ τοῦ θροῦσι εἰς
τίσ ὁμοίοσι· ἁρμόττοι δὲ καὶ τὸ ἁμ

κυριλλου

ὃτι καὶ τοῦ φθονεῖν οὗτος ἀρίστην ἴσπουδαζε μὴ ἀδόκιμον εἶναι τὴν ἀγάπην ἀποφαίνων ὑπὲρ ἧς καὶ τὸν
ἀδελφὸν ἔστεργε: ησυχίου

τὴν προαγωγὸν ἰούδαν λέγει συμπαθεῖν αὐτὸν ὅπως αὐτοῖς καὶ τὸν γλωσσόκομον μαστάζειν καὶ μόνον συμπαθεῖν διὰ τὸ τρυγλίον βαπτόμενον καὶ πολλοῖς ἀδελφοῖς καὶ πολλοῖς ἀδελφοῖς δυαρεῖ τοῦτ' αὐτὸν αἱρέσεως ἀπὸ αὐτοῖς καὶ κακῶς ἔχειν ἀπασι χρώμενος: ἐνυβρίζουσιν μὲν τοῖς ἔθνεσιν οὐλεύουσιν ὁ χριστὸς φίλοις καὶ ἀδελφοῖς. καὶ ὡς τοιούτοις συμπαίσχων ἔσθ' ὅτε φησὶν. ὁρᾷς αὐτοὺς διὰ τὸ πρασσόμενον δι' ὑμᾶς ἐκρυπτομένους. διὸ μὴ ἔξεστιν ὑμῖν ἐν τοῖς ἀποστόλοις ἑαυτοὺς ἐνδείκνυσθαι: ησυχίου

περὶ τοῦ ἰούδα ὡς πολλοῖς ὡς ἀδελφοῖς ἔλεγεν. διὸ καὶ πρὸς ἑαυτὸν ὅτι διὰ τὴν καὶ σίαν οὐκ ἐν ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς ἐστι. αὐτὸς δὲ ὡς
ἀδελφῷ ἐκέχρητο. ὑπ' αὐτῷ δὲ καὶ μόνῳ ἐφοβεῖτο. οὐδὲ γὰρ ἀληθῶς ἔσθ' ὅτε ἐκείνῃ τὴν ἀσθένειαν τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεδύετο
ὑπὲρ ἡμῶν ὑπομένων: ησυχίου

ἱερὰ δίκην πλάστος ἄμνας καὶ καϊάφας καὶ ὁ λαὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ φαρισαῖος καὶ ὁ τόπος τὸ συνέδριον. ὃ χαίρουσι γὰρ οὗτοι κατὰ
τοῖχῶν σωβρεχόμενοι καὶ τοῖς κατ' αὐτοῦ φαύστοις διαφθόρου τοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκμανέντες: λεγητου
ζηλωτικὸν τὸ παρρησιάσασθαι τοῦ ἀνθρώπου δι' ὃν ἡμεῖς πολλὰ ὑπὸ ἀνθρώπων ἐλοιδορήθημεν καὶ
ἐκυβρίσθημεν καὶ ἐκακώθημεν. ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ὑπὲρ αὐτοῦ ὑβριζόμενοι. ἐνυβρισμὸν ἔχομεν ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχοντες ὑβρίζεσθαι καὶ
λοιδορούμενοι:

διὰ τοῦ ἀνθρώπου δι' ὃν ἐνυβρίζομεν ὑπὸ ἀνθρώπων ἀνθρώπου γὰρ
μαστίζοντος φησίν. οὐκ ἀρνοῦσι κύριον οὐδὲ δεσπότην καὶ
τοῦ: ησυχίου

ὅτι ἐνυβριζόμενος λέγει. ἀλλ' ὅτι τὸ μὲν πάθος ὑπὲρ ἡμῶν ἐστι. τὸ δὲ πάθος ὑπὲρ αὐτοῦ ἦν. τοῦτο γὰρ καὶ διαπαντὸς ἔθος ἡμῖν
οὐ προφυτείας ἕνεκεν ὑβρίζομεν. ἀφ' ὧν δὲ ὑπὲρ ἡμῶν πάσχει ὁ κύριος ἀφ' ὧν
μόνον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἄρνου:
τῷ γὰρ λογικῷ πρὸς αὐτὸν μαστίγων οὐκ ἐνεχθησόμενος ἀλλὰ
διὰ μόνου: κυριλλου

τοῦτ' εἰς αὐτὸν καὶ ἀπομνημονεύει καὶ ἀφιλοικτίρμονος καὶ
μοῦ ὑπὸ αὐτοῖς πολλῷ ἀφ' ὧν οὐκ ἄρνου τὸ δὲ οὐκ ἄρνου.
τὴν αἰτίαν δηλονότι λέγων οὐκ ἐμὲ μαστίγουσι καθ' ὑπερβολὴν
γρίωπος. οὐδὲ οὐκ ἀτιμάζουσιν. οὐδὲν γὰρ ὧν ἐβλασφήμουν
ἔχοντες ἐμοὶ μέμφεσθαι τοῦ χῦ. καὶ γοῦν ἐβλασφήμουν ὑπερβαλλόν-
τως δὲ ὑμᾶς εἰλάχιστα. διὰ τὴν ἁμαρτίαν. διὰ τὴν
διαπαντὸς ὑμεῖς οὐ τοιαῦτα εὐθαίμοι. οὐκ οὖν ἁμαρτίαν ἐμαυτοῦ
φησὶν οὐδεμίαν ἄρνομαι: ησυχίου

διεσχίσθησαν τοῦτ' εἰς αὐτὸν διηρέθησαν. τῶν γὰρ ἰουδαίων λε-
γόντων ἐν ὀχοσταμαίου εἶναι πολλάκις ἐλάλουν. οὐδὲν
αἴτιον εὑρίσκων ἐπ' αὐτῷ τοῦτο. καὶ ὅμως οὐκ ἀτιμώ-
γλησαν. οὐτὰ γὰρ ἰουδαῖοι ἔπασχον καὶ πολλάκις ταῦρο-
θῶναι ἐπέτρεπον. ἢ καὶ διεσχίσθησαν ὅτε τοῦ μαοῦ πρὸ
εσχίσθη τὸ κατάπετασμα:

τῶν μὲν ἀγαθῶν εἶναι λέγοντων τῶν δὲ ἔπους πλανῶντος. καὶ τούτων γινομένων φησὶν οὐκ ἀτιμώσαν
μὴ καταστίμους αἱ πράξεις:
τῶν ἐπὶ μοι χαιρόντων τὴν σύστασιν διαλύσεσθαι ὅτε. ἀλλ' ὅμως οὐμεθ' ὑμῶν τοῖς αὐτοῖς ἄχθεσθε καὶ οἷς:
ὃ τοῖς θυαγγελικοῖς συγγράμμασιν ὁμολογούμενον εὑρίσκει καὶ τοῦτο τολμήσαντας ἰουδαίους κατὰ τοῦ κλείστος διὸ χαλῶν. δῆλον
δὲ ὅτι χῦ μὴ ἀσγὰρ καὶ πικρὰς ἔστι σάρευον αὐτὸ τὰ σθλίβεσθαι. καὶ προσίεσαν πολλάκις οὐδαίοις καλομένοις ἀπο
καλόντος. ἀρτύοντες δὲ ἀσαγίδας καὶ μύροχον. ἐπεσπόμεθα γὰρ ὁμοίως τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς τὸν ἱησοῦν
λόντος. οἱ δὲ μὲν ὅτι θυαλήθειαν τὴν ὅλην τοῦ θεοῦ διδασκαλίαν. καὶ οὐ μέχρι σοι πρὸ
φορουσι καὶ φαρισαῖοι. ποτὲ δὲ καὶ μονιάσ προτάσεις προσαγόντες καὶ φιλομαθείας
δοκήσωμεν αὐτοῖς περὶ πλάστος ὡς ἐπὶ τοῦτο τιθέντες ὅτι κατὰ τοῦ τόμαστος αὐτοῦ καθάψασθαι. ἀλλ' ἵκουν τότε
πίμπερασθαι ὑποκρίται. οὐ γὰρ ἐν ἀδίκῳ ἀσθαι λαθεῖν τὸν εἰσκαρδίαν ὁρῶντα καὶ νοῦν ἔχουσι καὶ διὸ τὰ τοιαῦτα δικρί-
μενα. ὅτι δὲ καὶ ὀξεμῶς τιμήσαν αὐτὸν χαλεπὸν οὐδὲν ὅτι τὸν περὶ αὐτοῦ γράμμενον ἰδεῖν ὅμως γὰρ τὸν
ὅλαν σὴν καὶ ἴσα μὲν ἀμὲν φησὶν λάθ' ὑμῖν. ὁ τὸν λόγον μου αἰσούσας καὶ τὸ τοῦ μὲν ἐχει
ζωὴν αἰώνιον προσετίθει δὲ ὅτι θαύματον οὐμὶ ἰδιοῦ αἰῶνα. οἱ δὲ ὑπολῶν τοῦ σοις λιποῖς καὶ ἀνθρώποις ἐξ
ὅτι πολλῷ ἀμᾶν ἀσωσίας οὐσωσι ὄντες τὸ θεῖρημένον αὐτὰ τί ἀπὸ τοῦ λόγον μου αἰσούσι τὸ θαύματον οὐμὶ ἰδιοῦ αἰῶνα τί μᾶν σεαυτὸν
ποιεῖς:

δ ὅλειν οὐλωὶ θεῖτις διὸν ἔπειράσθημεν. χλευάζων οὖν παρόμοιόν τι προσέθηκε. κυριλλου

ὁ τοῖς θυαγγελικοῖς συγγράμμασιν ὁμολογούμενον εὑρίσκει καὶ τοῦτο τολμήσαντας ἰουδαίους κατὰ τοῦ κλείστος διὸ χαλῶν. δῆλον
δὲ ὅτι χῦ μὴ ἀσγὰρ καὶ πικρὰς ἔστι σάρευον αὐτὸ τὰ σθλίβεσθαι. καὶ προσίεσαν πολλάκις οὐδαίοις καλομένοις ἀπο
καλόντος. ἀρτύοντες δὲ ἀσαγίδας καὶ μύροχον. ἐπεσπόμεθα γὰρ ὁμοίως τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς τὸν ἱησοῦν
λόντος. οἱ δὲ μὲν ὅτι θυαλήθειαν τὴν ὅλην τοῦ θεοῦ διδασκαλίαν. καὶ οὐ μέχρι σοι πρὸ
φορουσι καὶ φαρισαῖοι. ποτὲ δὲ καὶ μονιάσ προτάσεις προσαγόντες καὶ φιλομαθείας
δοκήσωμεν αὐτοῖς περὶ πλάστος ὡς ἐπὶ τοῦτο τιθέντες ὅτι κατὰ τοῦ τόμαστος αὐτοῦ καθάψασθαι. ἀλλ' ἵκουν τότε
πίμπερασθαι ὑποκρίται. οὐ γὰρ ἐν ἀδίκῳ ἀσθαι λαθεῖν τὸν εἰσκαρδίαν ὁρῶντα καὶ νοῦν ἔχουσι καὶ διὸ τὰ τοιαῦτα δικρί-
μενα. ὅτι δὲ καὶ ὀξεμῶς τιμήσαν αὐτὸν χαλεπὸν οὐδὲν ὅτι τὸν περὶ αὐτοῦ γράμμενον ἰδεῖν ὅμως γὰρ τὸν
ὅλαν σὴν καὶ ἴσα μὲν ἀμὲν φησὶν λάθ' ὑμῖν. ὁ τὸν λόγον μου αἰσούσας καὶ τὸ τοῦ μὲν ἐχει
ζωὴν αἰώνιον προσετίθει δὲ ὅτι

ὃν εἰς ὠν ποτὲ μὲν ἔστιν ὅτε ἀρχομένων καὶ ὀξέως ἰσχύοντα ἐπιτίθεσθαι αὐτοῖς τοὺς ὁλόγυρα καὶ αἱμασιὰς διαπολεμεῖν καὶ δαιμονιωδῶς
ἀμύνεσθαι ὅταν μέντοι ὠθούμενα ἐπὶ πολὺ καὶ καρδίαν ἀπολέσῃ καὶ ἐκεῖθεν ἤδη πόνου δεῖσθαι καὶ ἀποκαμεῖν ἐπὶ τοσοῦτον ἰσχύος
γὰρ δύναται μέγρι τοσούτου τὸ ἴσον καὶ τοῖς ἰοῦσι καὶ τοῖς ἐπιμένουσιν ἔστι μετρῆσαι διὸ καὶ τὸν χρόνον αὐτοῦτο δρᾶν αἰεὶ πεφύκασιν τὸν πρὸ
ἴσης καὶ ἰσόρροπα σφᾶς λήγοντα τοῦ ὁλόγυρα ὄντος ἀμύνεσθαι μόνου ἔχειν ἐπιμένοντας ἀλλὰ καὶ ἐπιόντας ἐπὶ τοὺς πολεμίους καὶ ἐκ τοῦ
ἰσοπαλοῦς ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐκβαίνειν ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντα ἀπορίαν ἐμποιεῖν καὶ ἀμηχανίαν τοῖς ἀντιπάλοις ὅτι τὸ μὲν
ἀμύνεσθαι ἐκ τοῦ ἴσου ἔστιν ἐπὶ πολὺ τὸ δὲ ἐπιόντα ἐκβιάζεσθαι τὸν ἀντίπαλον οὐκέτι ἐπὶ πολὺ ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐκλείπει τὸ σθένος
ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ὁλόγυροις ἀμύνεσθαι ἐπὶ πολὺ ἔστιν ὅτε ἐκλείπει ὅταν ἐπιόντες ἐκβιάσωνται τοὺς ἐναντίους ἐκ τῶν ὁλόγυρων καὶ
ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντες ἀπορίαν ἐμποιήσωσι τοῖς ἀμυνομένοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἀμύνεσθαι ἐκλείπειν τὸ σθένος ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ὁλόγυροις
ἀμύνεσθαι ἐπὶ πολὺ ἔστιν ὅτε ἐκλείπει ὅταν ἐπιόντες ἐκβιάσωνται τοὺς ἐναντίους ἐκ τῶν ὁλόγυρων καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντες ἀπορίαν
ἐμποιήσωσι τοῖς ἀμυνομένοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἀμύνεσθαι ἐκλείπειν τὸ σθένος ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ὁλόγυροις ἀμύνεσθαι ἐπὶ πολὺ ἔστιν ὅτε
ἐκλείπει ὅταν ἐπιόντες ἐκβιάσωνται τοὺς ἐναντίους ἐκ τῶν ὁλόγυρων καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντες ἀπορίαν ἐμποιήσωσι τοῖς ἀμυνομένοις ἐκ τοῦ
ἐπὶ πολὺ ἀμύνεσθαι ἐκλείπειν τὸ σθένος ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ὁλόγυροις ἀμύνεσθαι ἐπὶ πολὺ ἔστιν ὅτε ἐκλείπει ὅταν ἐπιόντες ἐκβιάσωνται
τοὺς ἐναντίους ἐκ τῶν ὁλόγυρων καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντες ἀπορίαν ἐμποιήσωσι τοῖς ἀμυνομένοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἀμύνεσθαι ἐκλείπειν
τὸ σθένος ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ὁλόγυροις ἀμύνεσθαι ἐπὶ πολὺ ἔστιν ὅτε ἐκλείπει ὅταν ἐπιόντες ἐκβιάσωνται τοὺς ἐναντίους ἐκ τῶν ὁλόγυρων
καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντες ἀπορίαν ἐμποιήσωσι τοῖς ἀμυνομένοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἀμύνεσθαι ἐκλείπειν τὸ σθένος ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς
ὁλόγυροις ἀμύνεσθαι ἐπὶ πολὺ ἔστιν ὅτε ἐκλείπει ὅταν ἐπιόντες ἐκβιάσωνται τοὺς ἐναντίους ἐκ τῶν ὁλόγυρων καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντες
ἀπορίαν ἐμποιήσωσι τοῖς ἀμυνομένοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἀμύνεσθαι ἐκλείπειν τὸ σθένος ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ὁλόγυροις ἀμύνεσθαι ἐπὶ πολὺ
ἔστιν ὅτε ἐκλείπει ὅταν ἐπιόντες ἐκβιάσωνται τοὺς ἐναντίους ἐκ τῶν ὁλόγυρων καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντες ἀπορίαν ἐμποιήσωσι τοῖς
ἀμυνομένοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἀμύνεσθαι ἐκλείπειν τὸ σθένος ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ὁλόγυροις ἀμύνεσθαι ἐπὶ πολὺ ἔστιν ὅτε ἐκλείπει ὅταν
ἐπιόντες ἐκβιάσωνται τοὺς ἐναντίους ἐκ τῶν ὁλόγυρων καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντες ἀπορίαν ἐμποιήσωσι τοῖς ἀμυνομένοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πολὺ
ἀμύνεσθαι ἐκλείπειν τὸ σθένος ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ὁλόγυροις ἀμύνεσθαι ἐπὶ πολὺ ἔστιν ὅτε ἐκλείπει ὅταν ἐπιόντες ἐκβιάσωνται τοὺς
ἐναντίους ἐκ τῶν ὁλόγυρων καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντες ἀπορίαν ἐμποιήσωσι τοῖς ἀμυνομένοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἀμύνεσθαι ἐκλείπειν τὸ σθένος
ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ὁλόγυροις ἀμύνεσθαι ἐπὶ πολὺ ἔστιν ὅτε ἐκλείπει ὅταν ἐπιόντες ἐκβιάσωνται τοὺς ἐναντίους ἐκ τῶν ὁλόγυρων καὶ
ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἐλθόντες ἀπορίαν ἐμποιήσωσι τοῖς ἀμυνομένοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἀμύνεσθαι ἐκλείπειν τὸ σθένος ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ὁλόγυροις

Μὴ ἐὰν ἰχαριήσαμμοι οἱ ἐχθραὶ μου μὴ σ
μοι ἀδίκως σοὶ μὲν σῶ τῆς μὲ δωρεαὶ μὴ ξ
διαμεύομαι σὸ φθαλμοῖς :
Ὅ τι δὲ μοὶ μὲν εἰρηνικὰ ὑβλάλογα καὶ
ἐὰν ὀργὴν ὅλους διαλογίζομαι :
Καὶ ἐὰν λάτωαρ ἐὰν δὲ μὲ τὸ μόναυτὸν κ
εἰ νῦν μὲ εἰ νῦ εἰ νῦ εἰδομοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶ :
Θ ιδεσὶ ἐμὲ ὡς παρασιωπῶ σὶ σὶ κὲ μὲ ἀπο
φὴσ ἀπὸ μοῦ :

ὃ γὰρ ἔχουσι χάραν τοῦ χαίρειν ὁρᾶν πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόληψιν αὐτοῦ τὴν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν λαὸν τὸν ναρὼν· οὐ γὰρ ἐῶν ἔφη αὐτοὺς ἐμέν ου καὶ ἀσθμοῦν τὸ δὲ καὶ κατέχειν ταῦτα καὶ συγκρούειν· μέσον τε τοῦτο εἰ ναι λέγει· κατὰ τὸ ὅπου δὲ νῦν ὁ λιτρεῖσ σωλῆνες οἱ ἐκ τοῦ ὁμοιάζουσι τῇ ἐμὲ ἐμὲ σαὐτὸν· ἀλλ' ὅμως ἐν ἐχθραὶ μου αἱ τίασ καθαρὰ σὶ μὲ ἀκύλασαὐτὸ καὶ μὴ μᾶσι δὲ ἡ σὺ ρομὲν φθαλμὸν τὰ τοῦτο τὸ παθὸν μάτων ἀρ ἰωνὶ σὶ ἀσπρόσωπον αὐτοῦ· εἰ πρὸς ὃν ὠλιμὴν ὀφείλεται δὲ ὧν ἀλη θὴσ εἶ· καὶ τὸν λόγον τοῦ θῦ ἐὰν ἀλη θείασ διδάσκειν· οὐ γὰρ μὲ λέ μαι αὐτοῦ ὁ δὲ λοὶ τὸ ἐὰν λάτωαρ ἐὰν δὲ μὲ τὸ μόναυτὸν· ἀρ δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ὅλους ὀξύτονον τὸ ὁμαι τὸ ἀὶ
ἔβροσθεν ἀρι τὸν παροξύνεται τὸν σαὐλ ταὶ ταὶ ῥητὴν οἱ φιλίαν πρὸσθῆκ ὑπογεγρίμμενο· οὗτο γὰρ ἔβροσθεν ἀρι τὸν παροξύνεται τὸν σαὐλ ταὶ ταὶ ῥητὴν οἱ φιλίαν πρὸσθῆκ ὑπογεγρίμμενο· οὗτο γὰρ
αὐτὸν συμφορεῖσ· :

κτρίτον

πρὸσ ἀμφοτέρουσ δὲ ἐχθροὺσ οὐδαίουσ ἐχθρὸν ποιᾶσ ἀμφοτέρουσ τὴν καὶ ἑαυτοῦ θυμὸν λάσασ μὲ ἀφορμὴν ἀφ' ἑνὸσ ἑκατέρου τοῖσ ἄλλοισ καὶ τοῦ ἑνὸσ ἑκάστου χόσ ἀγόρευται τοῖσ ἄλλοισ καὶ τοῦ ἑνὸσ ἑκάστου χόσ ἀγόρευται
αὐτὸσ θρίσασ τοῖσ ἄλλοισ καὶ τοῦ ἑνὸσ ἑκάστου χόσ ἀγόρευται τοῖσ ἄλλοισ καὶ τοῦ ἑνὸσ ἑκάστου χόσ ἀγόρευται
τὸν πρὸσωπὸν :

ἥμισυ

ἀδίκωσ προὐχθρὸν τὸν Ἰουδαῖον λαὸσ ἐχθραὶ μὲ ἡ αὐτὸν λόγοσ ἐστὶ μετὰ τοῦ ἰδίου λαοῦ τὸν ἀμαρ
μίσουσ ἀφορμὴν οὐδεμίαν τυχοῦσαν παρέχοντα καὶ διὰ τοῦτο τοῖσ ἀποστόλοισ λέγει τὰ ἴσα δὲ ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ
σαμαρι τὸν ἡμῖν ἀλήθειαν· ἵνα μὴ παραζηλώσαμεν τοὺσ Ἰουδαίουσ παιδεύσ. ἀποστρέφωσι τοὺσ ἐκφεύγειν· διὰ δὲ αὐτοὺσ καὶ ὁ
φθαλμοῖσ δὲ λίμενον ὑποτιθέμενοι τὸν ἰῶ καὶ πρὸσ ἀλλήλουσ λέγειν· οὗτοσ δικαίωσ ὁ κληρονόμουσ· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
αὐτὸν καὶ λάβωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· τοῦτον θεωτὸ μὴ δύνασθαι χαρὶν αἰωνίου λέγειν ἀλλὰ θφθῶν αι τὰ δθῆν· δι' γὰρ μὴ δύνασθφ
καὶ ἐὰν ἀρ τὴν δύναμιν διὰ τὸ πρὸσ τιθέσθαι ἡμᾶσ κληρονόμουσ διὰ ζῆν αὐτὸ
καὶ ἐὰν χάριν δέβλον ὡσ πρὸσ ἀσθενεῖσ καὶ ἰδιώτασ λαστρα
τὴν θαυτοῦ ναὸν λεῖαν μὴ δὲ γλυκαμπτὶ : κτρίτον

ἐὰν οὐδὲν γὰρ δλίωσ ἐστὶν ἐμπεσὸν τὴν αἵρεσιν οὐδεμίαν ἰσχὺ
κότησ καὶ ταὐτοῦ δὴ λῶν ὀχρὴ ὧν ὁρᾶσθαι μὴ δὲ μίαν ἐκ τοῦ τὸν δὲ ἀμφὶ
ορμᾶσ τοῖσ ὀφθαλμοῖσ πρὸ τὴν τυχαμένοις σὲ γὰρ ὁσεὶ φ' αὐτὸν καὶ διὰ
δασκάλου ὁμολογουμένωσ ἐχομένοις· καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θῦ διδάσκειν ὑβρί
λήθειαν λέγοντεσ διὰ βρύνουσι ἀλλήλοισ καὶ πιπράσκουσι δὲ
τασ· ποῦ καὶ τὴν ὑπόκρισιν ὑπομφαίνοντεσ ἃσ ἀπολογίαν
τοῦ μὴ δοκεῖν ἀλήθειαν λέγειν περὶ αὐτοῦ· ὁ τὴν διδάσκαλον ὁμο
μαζειν ἤθελον : κτρίτον

πρὸσ τοῦτο σὲ γὰρ ὁσεὶ φὴν τὸν αὐτὸν καὶ ἡμῶν σῆ χὸν πάρφαι νεται
μὲν καὶ φιλομαθίαν ὑπόληψιν περὶ τοῦτο ὑβρίσθαι ὑπὸ θαυτοῦ ὑφ' ἡμῶν
ὑπὸ κρίνομαι καὶ πρὸσ ἐκεῖνα ἃ τασ αὐτὸ πρὸσ βιάζομαι λογου
οὐκ εὐλογοῦντεσ καὶ τὰ λήθειαν ἀλλ' ἵνα πλοῦσασιν αὐτοῦ τὴ
θεύσασιν τὸ δὲ καὶ τοῦ ὁμάτοσ αὐτοῦ καὶ τὸ γράμμενον ἐμὲ
λάχομεν λάμπεσ τοῦ χῦ τίμεσι ἄρξασθαι ὑπὸ κρίνει :
Οὐκ εἰ ὧν ὁμοιμὲν φήσειν εἰρηνικὰ ὑβλάλογα διὸ ἐχομεῖσ
μοι καὶ τοῦτο τὴν τομὲν ὑσὸ ἔρεσθαι ὑβρίσθαι ὑπὸ θαυτοῦ ὑφ' ἡμῶν
μεσὶ τὸ ἐὰν εἰκεῖσ εἰ σλόγουσ ἐὰν λάσεγομεν· καθάπερ δὲ λίνεσ προφῆ
μισεὶ δὲ θῆ τοὺσ ἑβρογραμμόμουσ καὶ ἀνηλάσσουσ :

συγχρῆ καὶ ταῦτα τοῖσ ἰδίοισ προειρημένοισ καὶ διὰ τοῦ ἴσου ὑβρί
μοι θαυτὸν ἀρχὴν τὸν προσεῖμεν ὁμόνουσ ἰουδαίουσ γὰρ οἱ παλαιὸν
ἐστὶν ἀπερ τέθυσαι τὸν τὸν λόγου σῶν λάσεγομεν· καὶ τὸ δὲ κοὺσ τοῦ τὸν τίμιον ὑπερῆφα
νον
ἀπὸ τοῦ λόγουσ ἐστὶν ἀπὸ θαυτὸν καὶ φθάλλειν· τοῦτο γὰρ τὰ ἐὰν ἀγόμενα ἐμφύσημα :
ἐστὶν τοῦ παράκλητου σταυροῦ μὲν καὶ ἀγροῦ ὡσ τὸ δὲ τὰ θαύματα προσαύτα τὸν θαύματον : κτρίτον
αὐτὸν παράκλητον σὲ καὶ τὸν ὑμᾶσ ἐὰν λάσεγομεν· τὸ δὲ ἐὰν λάσεγομεν ὑβρίσθαι τὴν ἐκ πίστιν καὶ μόνον οἰχὶ θαμαρτύρεται λόγου· ἐὰν δὲ ἐὰν
ὁ παράκλητον σὲ ἐὰν λάσεγομεν ὑβρίσθαι τὴν ἐκ πίστιν καὶ μόνον οἰχὶ θαμαρτύρεται λόγου· ἐὰν δὲ ἐὰν
μαλερ θυμίαν αἰτήσαι δὲ καὶ σασ· τὸν εἰσαὐτὸν οἰχόσασ πλὴν μὲν ἐὰν λάσεγομεν· ὁ δὲ ἐὰν
ὁ παράκλητον σὲ ἐὰν λάσεγομεν ὑβρίσθαι τὴν ἐκ πίστιν καὶ μόνον οἰχὶ θαμαρτύρεται λόγου· ἐὰν

Θ Ἐξάγορθωτιεἰκαὶπρόσχεαἰκρίσειμοῦ
ὀθῆμουιξὸικῆσμουεἰαἰνῶδικαίωμου:
Κ ρῖνόμμοικεῖκαταὶνῶδικαιοσυνῶνσοῦ
ἱκεῖὸθῆμουκαὶμὶδὲθῖποισαμχαρεῖνσαίμοι:
Μ ὶδέῖποισαμθῦμὶκαρδίαισαὐτοῦμεὐγθεῖγο
τῆὶτυχῆὶῆμῶνμὶδὲδῖποισαμκαταν
ποίομθαὐτοῦ:
Α ισχυνθεῖησαμκαὶἐῦπραπεῖησαμἐὰ
μαυοῖεἰσχαίρομτεσποῖσικαὶκοῖσμου:
Θ υμὸυ(ὸσθῆσαμἐὰισχύνῶνκαὶἐῦπροσωῖ
οἰμεγαλορῆμομοῦντεσ(ὲῶδεμ):

ΤΟ γεμὲν οὖν ἐξάγορθωτι προσκεῖσθαι λέγει τὴν ἀληθῆ μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὅτι οὐ μόνον τὰ ἔργα τῆς ἁμαρτίας ἀποβάλλεται, ἀλλὰ καὶ τὸν λογισμὸν τὸν ἐνεργοῦντα τὰ τοιαῦτα ἔργα. ἐξάγορθωτι οὖν ἐστὶν ἐξ ἀγορᾶς τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν λογισμῶν. ἐξάγορθωτι δὲ καὶ προσκεῖται κρίσιμον τοῦτο εἶναι λέγων τὸ ἐξαγορθῆναι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν λογισμῶν, ἐπειδὴ τοῦτο ἐστὶ κρίσιμον καὶ δοκιμαστικὸν τῆς ἀληθοῦς μετανοίας. ὅσοι γὰρ τοῦτο ἐποίησαν καὶ ἐποίησαν, οὗτοι καὶ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐποίησαν καὶ ποιοῦσιν. ὅσοι δὲ οὐ ποιοῦσιν, οὐδὲ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐποίησαν οὐδὲ ποιοῦσιν. ὅσοι δὲ οὐ ποιοῦσιν, οὐδὲ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐποίησαν οὐδὲ ποιοῦσιν. ὅσοι δὲ οὐ ποιοῦσιν, οὐδὲ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐποίησαν οὐδὲ ποιοῦσιν.

ΚΑΙ ἐμὲ ἐξάγορθωτι καὶ προσκεῖται κρίσιμον τοῦτο εἶναι λέγων τὸ ἐξαγορθῆναι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν λογισμῶν, ἐπειδὴ τοῦτο ἐστὶ κρίσιμον καὶ δοκιμαστικὸν τῆς ἀληθοῦς μετανοίας. ὅσοι γὰρ τοῦτο ἐποίησαν καὶ ἐποίησαν, οὗτοι καὶ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐποίησαν καὶ ποιοῦσιν. ὅσοι δὲ οὐ ποιοῦσιν, οὐδὲ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐποίησαν οὐδὲ ποιοῦσιν. ὅσοι δὲ οὐ ποιοῦσιν, οὐδὲ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐποίησαν οὐδὲ ποιοῦσιν.

ΜΗ δέ ποτε ποιήσαμεν καρδίας αὐτοῦ μὲ εὐγενεῖς γο
τὴν τυχὴν ἡμῶν μὴ δὲ δέ ποτε ποιήσαμεν κατα
ποίομεν αὐτόν:

ΑΙσχυνθεῖησαμ καὶ ἐντραπεῖησαμ ἀ
μαυοὶ ἐπὶ χαίρομτες τοῖς καὶ κοῖς μου:

ΘΥμὸν (ὸσθῆσαμ ἀὶ σχύνῶν καὶ ἐντροπῆ
ὁ ἡμεγαλορῆμομοῦντες ἐπ' ἐμὲ (ὲῶδεμ:

ΤΟ γεμὲν οὖν ἐξάγορθωτι καὶ προσκεῖται κρίσιμον τοῦτο εἶναι λέγων τὸ ἐξαγορθῆναι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν λογισμῶν, ἐπειδὴ τοῦτο ἐστὶ κρίσιμον καὶ δοκιμαστικὸν τῆς ἀληθοῦς μετανοίας. ὅσοι γὰρ τοῦτο ἐποίησαν καὶ ἐποίησαν, οὗτοι καὶ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐποίησαν καὶ ποιοῦσιν. ὅσοι δὲ οὐ ποιοῦσιν, οὐδὲ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐποίησαν οὐδὲ ποιοῦσιν. ὅσοι δὲ οὐ ποιοῦσιν, οὐδὲ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐποίησαν οὐδὲ ποιοῦσιν.

ιμὴν ἀρχὴ τοῦ ψαλμοῦ τὴν δικαιοσύνην προὐλάβετο τοῦ μὴ ὀλιγωρῆσαι αὐτοῦ χάριν· τὰ δὲ μέσα τοῦ αὐτοῦ ἡνίξατο τὴν δικαιοσύνην ἀφ' αὑτοῦ σαίσχειν ὑπολαμβάνων διὰ γραφῆς· τὸ δὲ ἔσχατον τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ τὴν εὐφροσύνην ἐβούλετο ἐνεργάζεσθαι· οὗτοι γὰρ οἱ τρόποι· οὐσία καὶ διδασκαλία μὴ χωρὶς ἀλλήλων· ἡ μὲν γὰρ οἰκειοῖ τὴν ἡμῖν σοφίαν ἀπὸ θεοῦ· δικαιοσύνη δὲ καὶ ἁγιασμός· καὶ ἀπολύτρωσις· ἡ μὲν οὖν διδασκαλία μόνον ἡμῖν ὑπὲρ τοῦ ἔργου ἐστὶ σοφίαν ἀπὸ θεοῦ· δικαιοσύνη δὲ καὶ ἁγιασμὸς

κυρίλλου

φαμὲν εἶναι τὸν παραίνουντα τοῖς τοιούτοις μὴ ἐπισπᾶσθαι ἀπληστίαν· ὁ γὰρ μὴ δεόμενος τοῦ πλείονος δῆλός ἐστι καὶ τοῦ ἱκανοῦ κρατεῖν ἐθέλων· ἐπεὶ καὶ ὁ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀστέρων ἐπιστάμενος οὐκ ἐπὶ τοῦτο μανθάνει τὴν ἐπιστήμην, ἵνα τὸν ἀριθμὸν ἐπίστηται, ἀλλ' ἵνα τὸν ἀριθμὸν εἰδὼς τὴν ἐπιστήμην ἐπιδείξηται· καὶ ὁ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης μετρῶν οὐκ ἐπὶ τοῦτο μανθάνει τὴν τέχνην, ἵνα τὸν ἀριθμὸν ἐπίστηται, ἀλλ' ἵνα τὸν ἀριθμὸν εἰδὼς τὴν τέχνην ἐπιδείξηται· καὶ ὁ τὰς σταγόνας τῆς θαλάσσης ἀριθμῶν οὐκ ἐπὶ τοῦτο μανθάνει τὴν ἐπιστήμην, ἵνα τὸν ἀριθμὸν ἐπίστηται, ἀλλ' ἵνα τὸν ἀριθμὸν εἰδὼς τὴν ἐπιστήμην ἐπιδείξηται· καὶ ὁ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος ἐπιστάμενος

ἡσυχίου

ἔστι δὲ μὴ ἁμαρτάνεσθαι χρὴ τὴν ὁλοσχερῆ ἁμαρτίαν παρέχουσαν διαφορὰν βλάβης οἰκείαν εἶναι· ὅτι δὲ μὴ μετὰ τοῦ προσταλαιπωρεῖν τῷ
δηλῶναι βλάβην ὁδὸς ἁμαρτάνεται καὶ ἀριθμῷ· βλαπτόμενος γὰρ ὁ ἀφικνούμενος ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἀριθμῷ μὲν οὐ μεῖζον ἁμαρτάνει τοῦ
ἁπλῶς δὲ ὁτιοῦν πρὸς τὸ ἀληθὲς ἐπιζητῶν· διὸ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προσεβλήθη ἡ ἁμαρτία καὶ οὐ προσεχθήσεται τοῦτο ἀριθμῷ καὶ οὐ μείζων
καὶ τὸ καὶ καὶ αἱρεῖσθαι· ὃ γὰρ καὶ καὶ αἱρούμενος βλάπτεται εἰ καὶ κρύφα τὴν καὶ καὶ αἵρεσιν ἐποιήσατο οἵα
τοιοῦτόν τι αἴτιόν ἐστι τοῖς ὑπεναντία φρονοῦσι καὶ ἐπὶ τῆς ἰσότητος αὐτῶν· καὶ ἁμαρτὶ ἡμέρας ἀναβλύσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν· ὁδὸς γὰρ λάβρα τὴν πρᾶξιν· ἡσυχ
προσήκει δὲ φυλάττεσθαι τοῦτο αὐτοῖς ὁμοῦ σὺν ἀβελτερίᾳ προσεχθῆσαι τὴν καὶ αἵρεσιν ἀπὸ τοῦ τὸ ἐναντίον· οὐ γὰρ γλῶσσαν μισητὴν τοῦ θείου πνεύματος
παραμείνῃ ἀσθενοῦντι σὺν γὰρ ἀβέλτερα ἁπαλὰ μισητὰ εἰρημένοι· ἐγκεβίου
ὑπογράψας τὴν τοῦ παραμόνου καὶ αἵρεσιν· αἰσχολούμεθα τὴν ἀμβλυωπίαν μικροθυμίαν παρίεσθαι τοῦ θῦ· διὰ γὰρ τὸ βλέπειν αὐτοῦ χάσκει καὶ
ῥοῦν τὰ ὑπερῷα· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ φησιν· ὅτι τὸ οἶνόν ἐστι μεθύσκεσθαι ἀλλ' ἀληθείας σου· διὸ καὶ σύμμαχος μὲν χριτὸς μὴ ἀφ' αὐτοῦ· καὶ τὴν
ἰδίαν καὶ ἴδιαν ὑμῶν· ἀλλοῖον δὲ ἐστὶ διὰ τὴν διαφθορὰν φθερομένου· καὶ μὲν χριγλὶς ἐστὶ παύσει· διαπροφῆται μὲ· καὶ ἀγγελικὸν ὁρᾶν
μὲν οὖν μὲ βλάσκαλεῖ· καὶ τὸ ὑμῶν μὲ βλάσ ὑμᾶς ὑμᾶς ὑμῶν· καὶ ταῖς μὲ βλάσ ὑμᾶς ὑμῶν· ἐν αὐτῷ δὲ λαλεῖ τοῦ ἰδίου λαοῦ
ἁμαρτωλῶν προσωπικὸν εἰρημένον· ἁμαρτὶ δὲ ἐστὶ δικαίου σώσει σου ὡς ὄρη θεοῦ ἀκύλασ ὡς ὄρη ἄβυσσος πολλή· καὶ ταῖς κρίμασι δέσου ἀ
καταλήψει· καὶ αὖθις δὲ τοῖς αὐτοῖς ἡ ἄνωσσος· δίκαιος δὲ διὰ τοῦτο μὲν ὡς διὰ τὸ βλέπειν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ταῖς κρίμασι δέσου ἀ
ζωὴν ἀπολαύουσι μὲν ἁμαρτωλοὶ τὸ καὶ αὖθις καὶ ὡς αὐτὸς χορηγεῖ δὲ διὸ καὶ λέγει· ἀμὴν οὖν καὶ κτῆνος σώσεις ἐστὶ· ὡς ἐπλήθυναν τὸ
βλέπειν σου τὸ θῦ· διὰ τὸ πολὺ γὰρ βλέπειν οὐ μόνοις τοῖς ἀξίοις μεγαλύνεσθαι ζωὴν· ἀλλὰ καὶ τοῖς κτῆνος δέσι καὶ ἀμφοτέροις· ὡς ἐπλήθυναν
ταῦτα δὲ ὥρα οὖν λέγομεν ἵνα τὰ σθένος ὑπὲρ ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα μὴ βλέπειν ὡς μόνον οὐ δέχεται ἁμαρτωλούς· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν μὲ
τερέχεσθαι μόνον· γνῶ δὲ μετὰ τοῦτο· ἀλλ' ἀληθείαι καὶ δικαιοσύνη τοὺς ἁμαρτωλοὺς διαλήθειαν μὴ δέχεται καὶ ἀφορίσ
ἀφ' ἡμέρας τὸν τοσοῦτον διεκπίπτειν χάριν· ὑπὲρ δὲ τοῦ ὡς τὸ βλέπειν τοῦ θῦ καὶ ἕως τοῦ μὲ βλέπειν τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ ἁμαρτίας· τὸν δὲ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ἵνα τὸ ὑψηλὸν ὑπερῃρμένον· καὶ ὑπερκείμενον θεοῦ τὰ ἀνθρώπινα· τίνα γὰρ ὑψηλότερον οὐρανοῦ
μὲ βλέπειν καὶ ὁρᾶν·

ἡσυχίου

Ὅτι οὐχὶ τὸ πρὸς ἡδονὴν ἀλήθεια τοῦ θῦ λέγεται τὸ συμπαθὲς πρὸς γραφὴν ἀφεῖναι ἀλλ' ἁμαρτεῖν
λαὸν καὶ λέγειν τὸν προφήτας πρὸς ἐρωτῶντάς τινας ἡδονὴν λέγειν· τί γὰρ οἶδε· ὁ μὲ βλέπειν
λαὸν τὰ ἁμαρτήματα καὶ πάλιν τὸν ἁμαρτωλὸν αὐτὸν τὸν ἰουδαϊκὸν τοῦτο εἰπεῖν πρὸς
σωτῆρα ὁμολογοῦντα ἁμαρτάνειν τοῖς μὲ βλέπειν ὑπὲρ ἁμαρτήματος τοῦ μὲ ἐρῶ τὸν
βλάβην λέγειν τοῖς μὲν ἀληθείαν αὐτοῦ θῦ ὑπὲρ δὲ τοῦ λόγου μὲ ἁμαρτάνειν ἀληθείαν σου· διὸ καὶ σύμμαχος μὲ χριτὸς μὲ ἁμαρτάνειν ὑμῶν καὶ
βλάβην λέγειν τοῖς μὲν ἀληθείαν αὐτοῦ θῦ ὑπὲρ δὲ τοῦ λόγου μὲ ἁμαρτάνειν ἀληθείαν σου· διὸ καὶ σύμμαχος μὲ χριτὸς μὲ ἁμαρτάνειν ὑμῶν καὶ
ὁ μὲν γὰρ ἄλλοις ἁμαρτήσεται τὸ εὐδοκεῖν ἡγάπησαν· ὁ θεὸς αὐτοῖς ὑμῶν ἁμαρτάνειν οὐ
τὸ θεὸς ἀλλ' ἀμείνων καὶ βλάσσεται αὐτοῦ πάλιν ὁ θῦ λόγος ἐστὶ παύσει· ὁ θεὸς αὐτοῖς ὑμῶν ἁμαρτάνειν οὐ
ὁ γὰρ ἀληθὴς τὸν ἡγεμόνα οὐκ ἐβλήθη ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν· ὁ θεὸς αὐτοῖς ὑμῶν ἁμαρτάνειν οὐ
τὸ καὶ ὡς ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν· καὶ ταῖς κρίμασι δέσου ἀ
οἰωνοῦσι καὶ καὶ τὸ βλῆ. ἵνα λιμὸς τὴν αὐτοῦ συμπαθεῖ ἁμαρτάνειν ὑμῶν·
καὶ ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν
μὲ βλάσκαλεῖ ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν
ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν
τοῦτ' ἀφορίας φιλογνησπαχος· ἀφαιμαίρουσι μὴ μὲ βλάσκαλεῖ ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν
μὲ βλάσκαλεῖ ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν ἁμαρτάνειν ὑμῶν
ἁμαρτάνειν

κεφάλαιον

Μ θυσθήσομαι σοι ἀπὸ πιότητος οἴκου σου καὶ τὸν χείμαρρον τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς·

κεφάλαιον

Ὁ τὸ θεῖον ὁ λόγος ἐστὶ λαμβάνοντες καὶ τὸ ἐστὶ τοῦ ὄντος ἐστὶν ὁμοίως ἀμφοῖν καὶ τὸν ὑπερπλήσαντα πάντων σοφίαν ὑπερβάλλοντα τὸ ὄλεθρον τοῦτο· ὁ τι τοίνυν καὶ πεπλήσθαι τὸ ὄλεθρον τοῦτο· οὐ γὰρ ἔστιν ὅλως ὄλεθρος τοῦ ὄντος· τὸ δὲ μὴ ὂν οὐδὲ ὄλεθρος ἐστὶν ἢ ἀπώλεια· ἀλλὰ τὸ μὲν ὂν ἐστὶ καὶ ἔστιν ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον· τὸ δὲ μὴ ὂν οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἔσται· ἐπεὶ τί ἂν εἴη τὸ μὴ ὂν ἢ τὸ μὴ ὄν; ἐπεὶ καὶ τὸ ἔσται μὴ ὂν ἔσται ἐστὶν ἢ ἔσται μὴ ὄν·

ΙΣΑΙΟΥ ΚΕΦ. ΙΑ.

Ὅτι παρασοὶ πληγὴ ζωλιὸς ὄμτα ὀφθαλμοῦ τίσου ὀτόμβται φόος:

Παράτιμον τὸ ὄλβος τοῦ τοὶς γιμόσικους ἰμῶν καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τὴν καρδίαν:

ΙΣΑΙΟΥ ΚΕΦ. ΙΑ.

πληγὴ ζωλιὸς ὀχῦ· ὁ θὲς τοὺς δι᾽ ἑαυτὸν ἄρχεσθαι πρὸς αὐτὸν προτρέπων· ὅτι τοῖς δι᾽ ἑαυτοῦ ἄρχεσθαι προσομοιοῦται τὴν ζωὴν ἀμαρτίαν τὴν παλαιάν· ὁ σὰν πὶ ὅτι τοῦ ὕδατος οὐ μόδιον σὰν πὶ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον· αὐτὴ τοίνυν ἡ πληγὴ τῆς ζωλιὸς παραίτιον περιλιμβάνεται τοῦ ὑγρὸν εἶναι· ἀλλὰ μὴν καὶ φόος τοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ὁ προφήτης ἡμῶν ἀφορίζει· ὁ μὲν γὰρ φόος τὸ ἀληθινὸν ὁ φῶς τίζει· ταύτην αὐτοῦ ἀρχόμενοι εἰσιόμεν· ἵνα τοῦτο φόος ὁ τοῦ μὴ ἀφόσι καὶ μέχρι τοῦ μὴ ὄλλομτος· διὸ σπόρου λέγεται σὶ ἀλλ᾽ εἰς γιμόσικουσι τὸν θῦ τῶν τοιούτων εὐλογίαν ἐκλήξατο· ὁ σὶ φῶς ἵνα θῦ ἐν ἀγγέλοις ἐστὶ φῶς καὶ ἐν ἁλήθεια καὶ ἐν ζωὴ· ἀλλὰ καὶ ζωὴ ἦν καὶ ἐν ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· διὸ καὶ ἵνα φωτὶ ζωὴ σωλήσεται τὸ φῶς ἵνα ἄρχηται·

καταλαμβάνῃ φ ὡσὶ ἐν τῷ ὄζοῦ ὡς φωτὶ ὑπὸ τοῦ θῦ μένου τοῦ θ εἰς φόος ἐλθόντος· ἀλλ᾽ εἰς ταῦτα μὲν εἰσὶ κοινὰ ἡμῖν καὶ οἷς ἀθ· καὶ ἀλλ᾽ εἰκότως διβοῖς καὶ τὸ τῆς φιλανθρωπίας θαύμα ἐπιζητοῦμεν τῶν ἀχαρίστων τῆς ἀπολαύσεως τῶν παρ᾽ αὐτοῦ τὸ δῶρ ἀφῃρῆ· ἡλὶ καὶ ἴδιον τῶν οἰκείων αὐτοῦ·

ζωὴ γὰρ αὐτὴ φόος χορηγεῖ λογικόν· διὸ λέλεκται καὶ ἐν ζωὴ ἦν τὸ φόος τῶν ἀνθρώπων· πληγὴ δὲ ζωλιὸς ὅτι μὴ δέχεται ἀλλ᾽ ἀδιάφωτον τὴν ζωὴν ποιεῖ τοῖς ζῶσιν αὐτοῖς· καὶ ὑπερβάλλουσι τὸ ἀγαθὸν τοῦτο λέλεκται καὶ σοφίας πληγὴ χεῖμαρρος δίφυφος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· πνεῦμα γὰρ ποιοῦν τοὺς πεφωτισμένους τὰς χαρίσματα· ὅτι τὸ φόος τὸ μὲν πνεῦμα· πνεῦμα γὰρ ὁ θὸς φῶς εἶναι· ὁ μὲν γὰρ ἔχοντες τοῦ θῦ τὴν μέθεξιν καὶ οἱονεὶ τὴν ἐκ τοῦ φωτὸς ἀπόλαυσιν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἔχομεν· διὸ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ οὐτωλ

ἐξαιφνιδιάσασθαι τοὺς ἀδικοῦντας· ὡς δὴ καὶ παροιμίαν τὴν λέγουσαν ἐπὶ τῶν ἀδίκως καταρωμένων· ἀτὰρ οἱ τοιοῦτοι μὴ δικαίως ἐπάρωνται· μὴ ἐπιτυχόντες τοῦ ἁμαρτωλοῦ θελήσαντος ἁμαρτεῖν· καὶ τὸ δίκαιον ἐπιτηρήσαντος· καὶ τὸ δίκαιον ἐπιτηρήσαντος· καὶ τὸ δίκαιον ἐπιτηρήσαντος

τὸ μὲν ὑρθίζειν καὶ κιρνᾶν εἰς ζηλοτυπίαν παραζηλοῦν λέγει· ὁ θὲ αὐξάνειν εἰς μείωσιν μὴ διαμαχούμενον μηθὲ ἐμμαχόμενον μηθὲ ἀντιλογίαν καὶ κούργοις· ἴδιον θὲ μὴ ὑρθίζεσθαι θύμῳ μὴ φερομένοις· ὁποῖον τὸ αὐτοῖς παροξύνεσθαι ἐμέθυσον ἰσμὴν· τὸ δὲ ζηλοῦν τὸ μοῦσθαι καὶ ἑαυτὸν ὑπάρχειν ὃ παύλος λέγει παραζηλοῦν μὲν τοὺς ἐξ ἐμοῦ μᾶλλον ἰσχυροτέροις αὐτὸ γὰρ ἔστιν ὡς σαφὲς καὶ ἀγαθόν· μίσσος δὲ τὸ ζηλοῦσθαι καὶ ἀγαθὸν· λύπη γάρ ἐστιν ἐπὶ τοῖς φίλοις φησὶν οὐκ ἀγαθός· ὁ σημαίνει μὴ διὰ ζῆλον τοῦτο ποιεῖν ἀλλὰ φιλοτιμίαν· λέγει τοίνυν μὴ ὑρθίζου προσομίλει μοῦσι· ὁρᾷ μὴ θυθλῶν οὗτος· διὸ καὶ μὴ διὰ ζῆλον τοῦτο ποιεῖν προσομίλει· πρὸς ὀλίγον γὰρ αἰτοῦντι σε ἡ ἀρθὼ χορτοσ· καὶ τὸ ἄρθος ὑρθὸν ἐκφωνεῖται· τὸ δὲ ὄνομα ἐκ τοῦ ὑρθίζω· καὶ ἀρθὼ χορτοσ· καὶ ἄρθος ὑρθὸν ἐκφωνεῖται

ις΄ Τοῖς καλῶς πολιτευομένοις καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου τηροῦσιν ἀνάπαυσις ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἐπαγγέλλεται ὁ θεός· ἀνάπαυσις δὲ οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀπολαβὴ τῶν ἀγαθῶν ἐστιν ὧν ἐστερήθησαν οἱ ἁμαρτάνοντες. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ τοῖς μὲν ἁμαρτωλοῖς ἡ τιμωρία προσδοκᾶται, τοῖς δὲ δικαίοις ἡ ἀνάπαυσις ἐπαγγέλλεται, ἀναγκαίως ἐν τῇ τῶν δικαίων ἀναπαύσει τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν τιμωρίαν ἐνόησεν. ἐν τῇ γὰρ

ἔσω φθόνος τὸ παραγγέλλειν καὶ τοῖς ὑποτεταγμένοις τῶν πρέσβεων ἑαυτῶν· χρὴ γὰρ φησὶν παρόντα τὸν αὐτοῖς ὑπάρχειν καὶ θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας εἰς ἡμᾶς ἐκπεσοῦσι κακοῖς ἐπιτρέπειν ἡμῖν τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν· γέγραπται γὰρ ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὀργὴ γὰρ ἀποκλύσει καὶ φρονήματος καὶ λήθης καὶ ἀμαθίας· ἡσυχίου

ποίας ὀργῆς ὀφείλουσι φυλάττεσθαι· ἀλλὰ καὶ τὴν ὀργὴν παραινεῖ τὴν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν μὴ ποιεῖσθαι· ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὀργίζεσθαι μὲν καὶ θυμοῦσθαι ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν συγχωρεῖ τοῦτο δὲ οὐχ ἑαυτῶν ζηλοῦν· ἀλλὰ τὸν θεμὸν αὐτῶν τὴν παρ' αὐτοῦ λεγόμενον· καὶ τοῦτο λέγω ἀφ' οὗ πρὸς αὐτὸν οὗτος διαλ. ὀργίζεσθαι μὲν καὶ θυμοῦσθαι ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν συγχωρεῖ τοῦτο δὲ οὐχ ἑαυτῶν ζηλοῦν· ἀλλὰ τὸν θεμὸν αὐτῶν τὴν παρ' αὐτοῦ λεγόμενον· καὶ τοῦτο λέγω ἀφ' οὗ πρὸς αὐτὸν οὗτος διαλ. ὀργίζεσθαι μὲν καὶ θυμοῦσθαι ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν συγχωρεῖ τοῦτο δὲ οὐχ ἑαυτῶν ζηλοῦν· ἀλλὰ τὸν θεμὸν αὐτῶν τὴν παρ' αὐτοῦ λεγόμενον· καὶ τοῦτο λέγω ἀφ' οὗ πρὸς αὐτὸν οὗτος διαλ.

ὀργίζεσθαι μὲν καὶ θυμοῦσθαι ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν συγχωρεῖ τοῦτο δὲ οὐχ ἑαυτῶν ζηλοῦν· ἀλλὰ τὸν θεμὸν αὐτῶν τὴν παρ' αὐτοῦ λεγόμενον· καὶ τοῦτο λέγω ἀφ' οὗ πρὸς αὐτὸν οὗτος διαλ. ὀργίζεσθαι μὲν καὶ θυμοῦσθαι ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν συγχωρεῖ τοῦτο δὲ οὐχ ἑαυτῶν ζηλοῦν· ἀλλὰ τὸν θεμὸν αὐτῶν τὴν παρ' αὐτοῦ λεγόμενον· καὶ τοῦτο λέγω ἀφ' οὗ πρὸς αὐτὸν οὗτος διαλ.

ρτουσιούσαμήποτέρουσίνποιγράφειςκαὶτὰπαρεωσόμεναπτῶλόσοφησὶγὰρὁἁμαρτανόλοσφησὶγὰρἁμαρτανεῖοὐφθρειτοὺδικαίχ
τὴνἀρετὴνὁλόγχομαὐτὴνὑπὸτῆςἰδίαςμοχθηρίαςἡγούμενος·διὸλάβοιμαρὺσὶμὶνεῖτικαὶκλεπόμενος·διὸἔωιτὴφειτοῦσ
αὐτὸμὶκαταμαλή·ὁπῶςδρόμβυδικαιοσάμροειὁδὲπαύεταιπλεονασθῶἔωιτοῖσματαίοισαὐτὸμτῶσωφρονεῖνλογισμοῖσ·ἔωιι
δαμὸδ·τὴνἔωιτουλὴνμεχριθαμάτουκιμὶνοσπτὴνῶφελίαμὰμὶλὴφότηδιαθῆκαὶπρὸσάκρομφιλοσοφοῦντιτὴνι
καὶταυτὴνἔωιτουλὴνἀὐτοῖσπαρὶτρέωιποιησομένοισαδίκημαπτῶνποιεῖνβίβαμταυθησαμ·ταῦταικαὶὑμῖνοῖσικαθήμεὰσ·
πειρασπαρέξησθδιαφημοῖσάχθιρησαμπαοιτοῖσάμοιοσ·τὸὐκασθυμὸμ·ὁὶικαὶτὸνἔωιτουλὸνμὲχριθαμάτουτὴνὸ

φειλομένηνὸξὶβαμβλίκην·
λαχθεῖὴδιάμικαὶπαρὶτοὺδικαιόλου·μεγάλαράρθρουτοίνυνεἰπῶνὰμαρτανόλὸμ·καὶοἱἁμαρτανόλοιδὲοὗτοὶσὶνὁὐκαικοῖσπῶλου
τοῦτασπτιπρόσικουσιμ·οὐδὲσφάζουσιδὲτοὺσοικοῦντασὴκαρδίαφίλουσόμπασαὐτοῖς··τὸξαυδὲαὐτὸμφέρεθαι
μὲναοἱπαρὴμῶνεἰσὶλογισμοὶ·ῥομφαίαυδὲὴκόμιμὲνὴὴλαόσαὴτοιὸλόγοσαὐτοῦ·ἀλλαγὰρὁἁμαρτανόλοσπῆ
ἑαυτοῦἁμαρτίαὰπόθνήσκει·

τοιοὐτομὲνοὖνἐστὶτὸλαϊκὸνὄρυγμακαὶἀμέσωςαὐτῶνκαὶὑπεστὶνταεἰσωθρονοὶεἰργασατο·

αὖ τοὺκαὶἔωιτοὺδιαπόλουλὴθθῶναιπροσφορομ·
ὁὶδρονοῶπεσταικοσμικαὶκαὶπῆτοὺπαρομτοσμίουτύραννοὺπὸμὲαὐτοῦὑμνοῦμὲνοσ·διὸκαὶμρόχοισὑμεῖλημμένοιπῆσ
ἔωσαρατοὺφιλοσαρκίασαὶπῶσἔωιμεμιλῶασιμτοίαομὲυαγλίκαὶαπόλδισπομὲυσιόμ·ικαὶὐχθρομῖῶνῶνται
πῆσδικαιοσώνησπομὲραπλῶνὶυπαχαπούδορπῆσεῖὰὐτοῖσικαὶδὺσοιαομεῖναιδοικεῖπὸδικαπῆσδικείμαομἔωιπεῖσε
ικαπαικρίνεσθαιδοικεῖμὸπῆμεῖπὸπῶμαρίαομεῖκαὶαὐτοῖσγδόμασῖ
θραπαῖ:

πούτοδὲδασκειλέγομὸἄλλαμὲμὺπούτοισόπῆπαραπληλάξαι
ὸἁμαρτανόλοσπομὲνδικαιομ·πούτέπῆμὲφιλὐχθροσδικαικειμὲ
μοσικαιροφυλακῆσινωλεάσαὶςπαχαπωῶσαὐτομλοχῆλάσ
ὲλειμὲμωνῆθῆ·ἔωιπρὶζειναὰὐτὸπούσὸδομτασαὰξωλῶν

ὸἐσθδικῆσὲλάσθαιαὐτομ:
ὅτισῆσθλαπαὶβλησὶμπεὰὐχθαπομδιαπόλομπαιζεσθαιγὰρπα
ῥὰπομδικαίομῆὶμπγάμεμομπωβριοὺκαὶὸθῶπροπομὶμου
ὸλλὲμ·πούτοὶαὶμὰὶρχὴπωλάσμαπσσῆςὶῦπωσπιμὲμομ
ὰλλὲσθαιὑπὸπομὰμλλομ·ὰμλλουσδὲοἱσὶδικαὶ
ουσικαλεῖπούσὲμβριῆικαπαὶβρομοῶπασ·βριῆσσ·καὶπῆῶ
πολιπείαμμιμουμὲμουσπῆῶὰσαριῆομὸπωβριῆκαὶπωαύλοσ
ὲλλὲμ·ὲμβριῆσινὰὶρπωαπτοῶπῆσ·οὐικαπασαρῆκαὶαρα
πτυόμεθα·γδλαποίμωαὐτομὸθῶ·τομδιαπόλομλῖῶιμαπομ
ρασμοὺσπτοῖσδικαίοισἔωιφβρειπροσαὐπουσ·ὰμομιζόμεμο
γλαὸδ·προυλθεῖνὰμαὐτοῦπῆῶὶμέραμπωιαμπαύπῆῶ·θ
μῖῶναὐπτοσεἰὸπυρπὸλῖπτοιμασμέμοιαὐπῶπὸπῆῶγδόμῆσ
πωθμεῖσθαι:

διαβλᾶφῆσὶμπαὶκαπαπῶμὶουδαίωμἔωιμουλασπούἁμαρ
τανόλοὺὶδδασσ·ὸσ·ἔῖὰησομῆμέραμὶκαθῆῶπῶμὲμὰπωδόσσθ
πῆῶαἰῶμίομιζολῶμ·πῶδὲβλῶαἰῶμίομικόλασὶμ:

Οὐπαῦπαπῶὸπωλαυλᾶβὶᾶπωβρᾶσσοσὶδλίρουικαὶμὺρομμικαὶικ
ρᾶπομμὴπτοιοὐτομβῆρομμχαλικεύθαιδλλοὶδβὶκαὶπαῦπα
συικοφαμτοῶσπτομπγλώσσανσφῆσὶμγὰρβμβῆρομπαλμεῦὴ
οἱαὐπομοὶὸδομτεσαὐτομὸ·πωλαικαὶμυδλλικαὶὶῆγλῶσσανσαὐτῶμμαχαιραὸξεῖα·τούτοισδλῆοἰσὸ·πωλοισὸἁμαρτανόλῳ
ικᾶχρῆται:

αὐτοῦφῆσὶμικαθθαυτοῦομικὶμὶμτοὺσ·πομὴρουσᾶὶκαπαπῶμὴκαὶομ·πασρασικευᾶζομαι·ὸσπιξίφοσπίσ·πασῆμέρᾳ
πούτοσφαγῆμαπαιομπὲ·ἔσπσθαιπῶὶωπιουλλὶῶὸσ·πομὸπῶμπρὸσὸμχιριπὸξ·πουσωπριομέμομ·ἔωιλέγπουδαῦδικαὶ
ῶφομαπτικόσ·πούτοσπσωλῆρωπαι·πὸπῆῶδιᾶμαχαίραμ·πασὶμπὸμδλῶ·ὶῶὶκαπαπῶὺδαῖοδβασασαπο·ἰσπορεῖπῶὶωσῆφ·ὸπῶσὶμ
ὸἰῶπῶμὰμπῆσὸμλαὸσπῶμπαπῶμὸπῶμπρὸσαὐπομὸσαὶπῶσθαι·ὸπῶσὸμὲμδὲβὰμπαπῶὸπῶμπρὸσαὐπομὸσαὶπῶσθαι:

ταῦταφῆσὶμπῶσωμθασιμὸὶπομῆροιδαὶμομιεσαὐπῶὶῆσὶμποὶσαὶμοισἔωδεμούλθυσαμ:
πασόγαρὸχσὸλαὸμμαχαιραμ·δὶμμαχαίραπαπορθαμεῖπαι·ὰλλαμὶῶὶκαὶὸπῶμπωλῆσὶαπαὶ
αξαπαι·ὶκαὶπαπὸξαὐπομσωπριαειὴ·πῶῶσδὲπῶμὰμαρπανόλῶμπαπὸξαπσωπριαξαι·ὸπαμὶμὲὶσθαπομὸσὶφαλῆ
μεθαπομὰμθυρομλαομόππεσπῆῶπῶὶαθῶσὶκαὶὰῥραχὰμεθαπῆῶδιᾶκαὶοσῶῆσπομὰμθῶραὶκαπὸπὰγὰρπῶμβαμπίῶ
πανὸπωλαυσωπριαξαι·ὸπαμὰπορραὶσπαπαρρὸσαὐπομὸσαμπὶπῶδῆμπωθαι

ἐπιὸἁμαρπαμὰμπῆὶαὐπομὰμαρπίαπαπορθμῆσὶμπὸὶπούπομὶῆροιδαὶμομιεσαὐπῶὶῆσὶμποὶσαὶμοισἔωδεμούλθυσαμ:

πασόγαρὸχσὸλαὸμμαχαιραμ·δὶμμαχαίραπαπορθαμεῖπαι·ὰλλαμὶῶὶκαὶὸπῶμπωλῆσὶαπαὶαξαι·ὶκαὶπαπὸξαὐπομσωπριαειὴ·πῶῶσδὲπῶμὰμαρπανόλῶμπαπὸξαπσωπριαξαι·ὸπαμὶμὲὶσθαπομὸσὶφαλῆ
μεθαπομὰμθυρομλαομόππεσπῆῶπῶὶαθῶσὶκαὶὰῥραχὰμεθαπῆῶδιᾶκαὶοσῶῆσπομὰμθῶραὶκαπὸπὰγὰρπῶμβαμπίῶ
πανὸπωλαυσωπριαξαι·ὸπαμὰπορραὶσπαπαρρὸσαὐπομὸσαμπὶπῶδῆμπωθαι

ταῦταφῆσὶμπῶσωμθασιμὸὶπομ

Κρίσασθε ὀλίγα τὰ δίκαια ὑπὲρ
πλούτου ἁμαρτωλοῦ πολλῶν:
Ὅτι πυρὰ χίλιαι ἁμαρτωλοῦ βωτριωθήσονται εἰς
σωτηρίαν ὑποφήριζε δὲ οὐσία οἰκετῶν:
Γινώσκειν κε τὰς ὁδοὺς τοῦ ἁμαρτωλοῦ πονηρὰς
ἵνα κληρονομήσῃ αὐτὰ μεισάλωμεν:
Ὅτι καταισχυνθήσονται δίκαιοι ἐπὶ τῷ
ῥαδίως ἐξελιμέδραις λιμοῦ χορτασθήσο
ται:

ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται οἱ δὲ δίκαιοι οἰκτείρουσι καὶ δανείζουσι· οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν· οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται·

Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἁμα τοῦ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι δίκην τιμῶν· ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον ἐξέλιπον·

Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει τοῦτο· οἰκτίρει καὶ δίδωσιν·

Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται·

ἀμαρτωλοὶ λόγους ἀφελίμους παρὰ τοῦ δικαίου δανειζόμενος· ἡ γῆ αὐτοῦ καὶ μὴ καρποφορῶν ἔργα· καὶ παράζει σου δὲ μὴ ἀποδιδόντος· ὁ δὲ δίκαιος θεῖον ἔχων πλοῦτον οὐ παύεται χορηγῶν· οἱ οἱ εὐλογοῦντες τὴν αὐτὴν αὐτῷ κληρονομιὰν σοῦσιν γῆν· ὧν δὲ ἐξόλλυσθαι τὸ δικαίωμα αὐτῷ πρόσεστιν ἁμαρτωλοὶ· καὶ εὐλογήσαντος αὐτοὺς σθε· ὁ δὲ κατάρωμενος καὶ τοὺς κατάρωμένους σθε· καὶ κατάρασομαι· καθαπερεὶ καὶ μῶ· δοικε γὰρ τοῦτο τῷ καλλοντι λιθομβίσθ

τοσι καὶ πολυτγομβίῳ τὴν ἰσθμαλὴν ἀρδόμβίῳ ἑαυτὸν

τὸν ὑελῆ·

εὐλογεῖται καὶ θουλὴ αἰτιῶνται εὐλογοῦμεν· εὐλογοῦντο καὶ παρ᾽ ἀτῶν ἀποστόλων ἰουδαῖοι· καὶ μὰ τὰ τούτων φρονοῦσι ἐωθόβρομγμένων·

δανείζεται τοίνυν φησὶν ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει τοῦτέ σται γὰρ οὐδὲ αἰτεῖν· πάντοι παραστήσομεν ἐλπίσαντες ὡς οὐτε μὴν δικτόνει ἐωτὸν γεγονότων τῶν οὐκ ἀποτίσει τοῦτ᾽ ἐστὶν ἀποδώσει· καὶ τοῦτο δὲ ἀναγκαίως ἐπήγαγεν· ἐπειδὴ γὰρ ἐπεῖπεν ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν· ἐπήγαγεν ὅτι οἱ κατάρωμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται·

ἵ σως συμβήσεται ἁμαρτωλὸν καλεῖν καὶ τὸν ἀγρωμονοῦντα ὅπως ἁρπάσῃ δανεισάμενος ἔτυχεν μὴ δὲν γὰρ μὴ δὲν φείλειν τούτου χάριν ὁπαύλοσι λίαν ἑωυτὸν δυσωπῶν· ἡμεῖς δὲ αὐτὸ ἑωυθῦμολογοῦμεν· τί γὰρ ἁμαρτωλὸς παρὰ θεοῦ δανείζεται τὴν μακροθυμίαν τιθέντος αὐτοῦ καὶ ἀποδιδόντος τὴν μετάνοιαν· ἢ καὶ πρόφασιν παλλάβηται πρὸς αὐτὸν ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας τιθέντος αὐτοῦ καὶ ἀποδιδόντος τὴν μετάνοιαν· ἢ καὶ πρόφασιν παλλάβηται πρὸς αὐτὸν ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας αὐτοῦ· ἐπὶ γὰρ ἁμαρτωλὸς παρ᾽ αὐτῷ δανείζεται τὴν μακροθυμίαν

Παραίκυ τὰ διαιτήματα τοῦ ἀμοὺ καὶ τοῦ φωτὸς καὶ ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ θέλησει σιφόδρα:

Ὁ τὰν πείσῃ οὖ καταρραχθήσεται ὁ τις σὰν πτέρνᾳ χεῖρα αὐτοῦ:

Νδοτέρος δὲ ὁμόμιος καὶ γὰρ ἄειρας καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτον:

τίμια ὄλβιοι καὶ τίμια δαμείζειν ὀδίκαιος· ὄλβιοι τὸν πλοχὸν δαμείζειν τὸ θῶ· ὁ γὰρ ὄλβος μου πλοχὸν δαμείζειν τὸ θῶ· καὶ πᾶσι ὅλως τοῖς
ἡμέραν ὄλβιοι· πολλοὺς γὰρ ἴσμεν δικαίους χρήματα μὴ ἀναιζόμενος· τοὺς δὲ πλείους δι' ὧν βρίμιαι διαγόμενος· οὐκοῦν οὐ
μόνον λάβοι τὸν βίον τοῖς χρήμασιν ὄλβον. ἀλλὰ καὶ τὸν ἄπορον μέλος τοῦτο τιμῆς τῶν πατρικῶν πάντας συμπαθεῖν αὐτῶν ὁ χορηγὸς
θεὸς εὐλογίαν τὸν πόρον. λίξει πολλοὺς τὸ θῶ γενόμενος καὶ μαθητεύσαι δι' ὧν ἀμέμπτους· ἐυσεβίου
Ὁ δαμείζων λόγους καθαιρούμενος τυχὸν εὐλογηθήσεται· ὁ δὲ μὴ ἀποδιδοὺς αὐτοὺς ὧν ἐκ τάρτου ὄλβιος· ἐυσεβίου
Οὐκοῦν μανθάνει τὸν δίκαιον ὁ σατάρβας. φθόγγεται· καὶ αἱρούμενος ἀεὶ ὄλβιος ἀμφιβόλως καὶ μὴ πολλοῦ μέλοντος ὧν ἐργάζεσθαι καὶ φθόγγου καὶ σίαν
ἐπὶ πρὸ μὴ ἐκλαμβάνειν τυχόν καὶ τὸν φθόγγον δισσὰ μὲν ὁμογενῶς καὶ μὴ πολλοῦ μέλοντος ὧν ἐργάζεσθαι καὶ φθόγγου καὶ σίαν
δικαίαν ὄλβιος ἑτέρους λυπῶν· καὶ τότε κατασύμμαχον ἔχοντες ἐρημίαν ὄλβιοι αἰῶνας αἰῶνος· τοῦτο γὰρ πρὸς μέγιστον τέλος τῶν
αἰῶνίους καλῶν τοῦ κρίνοντος ταύτην πλὴν παρέχοντος ἄμοιρον ὅτι κατ' ἀξίαν πρὸς αἰκρίσιν· ἡσυχίου
ὁ γὰρ καὶ ἀσεβῆ πρὸς ἔχόμενος τῶν σκλήρων τοῦτο τιμῆς τῶν πολιτείαν· οὐκ ἐᾶν γλίσχρους δι' ἑτέρους καιρὸν ἀλλ' ἐν σαίρων αἰῶνας καὶ
οὐσίας κεκτῆσθαι· ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἡσυχίαν θεοῦ ἀγαθοῦ τὸ δικαστικὸν πλὴν ὧν ἐρημίαν καὶ
ἀτελῆ ἁμαρτίας καὶ ἀνοσίους ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ δικαστικὸν πλὴν ὧν ἐρημίαν καὶ
αἰσθάνεσθαι ἡσυχίου
κρίσιμα ἐστὶ πάντα τὰ γράμματα τοῦ βροντῶν δικαιοσύνην καὶ
ζειν· κατάξιος ἔσθι πού τῶν προσθῆ ὑμνούμενος περὶ τοῦτο δικαίου
καὶ αἰρούμενος μόνου· κρίσιμα καὶ δίκαια σὺν πλὴν ἐρημίαν
κωὼν σὺ ἔποίησας· κρίσιμα γὰρ καὶ δίκαια σὺν πλὴν ἐρημίαν ἀφ'
λήλουθεν θῆσιν τῶν κρίσιμα· οὐδὲν ἔσθι ρούσας ἀπὸ φαί
νομαι πλὴν ὅτι δίκαια σὺν πλὴν· ἡσυχίου
καλῶς λίμας ἀφαιμιμνήσκειν ἐρίσθαι· ἵνα μὴ προτιμῶν ἔσται
θαι φθορὰν ἐσαῦθις σύγχυσιν· ἀρ' ἔθὶ σὰ μὲν λύσομεν ὁρᾶν τὸν
τοὺς θρᾶται σθαλοχίαν τὸν παρὰ ἀμοὶ σὶ καὶ πόμοις τυχὼ
μομαι· οὐκ ἀκαταλείπει γὰρ αὐτοὺς ὁ θῶ τοῦτο τιμῆς οὐχὶ
πορόφθαι· φυλαττηδ' αὐτοὺς δι' ὁμοιαὶ σὶ ὁμαι τομμέλλοντα
ἔσθαι τοῦ ἀγαθοῦ ἡ δόσις ἀτέλειπτον· ἡσυχίου
τῶν κρίσιμα ἐστὶ πάντα δίκαιο (χώνων ἀγαπᾶ τὸ θῶ καὶ τοὺς σταύ
θρωπάσας ἀτέλευτον τὸν χαρίσματα θεοῦ ἀμοιρεῖ· καὶ οὐκ ἀκαπορεύτοι
ποτὲ τρὸς ὁσίους αὐτοῦ· οὐχ ἔθροι δ' ἔσαν ἀρ' αὐτοῦ ὁ δικαίους ἐφ
ὰμ· οἱ τῆς τῆς σφόδρα τος ἐφ' ἔσαν μὲ μὲν οἱ· ἔσαν δὲ λίδ' αὐτοὺς
φῆσιν αὐτοὺς δι' λομαὶ ρεῖ δὲ λίπουσθν ὁ τῆς τῶν πρὸς αὐτὸν μὲν οἱ
κεῖ τοῦ τῆς ταν πλουτῆσαι τας· οἱ δ' ἐν αὐτοὺς καὶ κληρονόμοι
ρεθομ γλφομόντας σθῦ· φυλαχθῆναι γ' ἐμῶν δι' αὐτὸν ἀμὰ
φῆσιν αὐτοὺς αὐγὰρ πρόσκαιρος φορ φόρ δίκων λί ἔσαν τοῖς χάρι
οὕτ' ἐμῶν εἰσὶ καιρούς πρὸ ἀριστμένους λί τῆς δὲ λῶν δ' ἔσαν δι
λοτιμίαν τοῖς ἀγαθοῖς δικρυβῆναι παρ' αὐτῷ ἀμάμαι ἀρ'
καὶ δίκων δικαίως καὶ τοῖς ἀπόρραπτοις αἰῶσιν σωδικτιμομέ
μητ' καὶ οἱ ὁμοίως δικτρέχοντες· κυρίλλου

ὁ λων τὴν ἡμέραν ὄλβιοι καὶ δαμείζῃ
ὁ δίκαιος καὶ τὸ πρόρριμα αὐτοῦ εἰς
ὄυλογίαν ἴσται·
Θ ικκλιμομένου ἀπὸ καὶ κοῦ καὶ πρὸς ἴσομεν ἄγα
θόμ καὶ κατασικλώου εἰς αἰῶνας αἰῶνος·
Ὁ πτικῶς ἀγαπᾶ κρίσιμ καὶ οὐκ ἄγκαται
λείφθη τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· εἰς τοὺς αἰῶ
φυλαχθήσονται ἄμοιροι δὲ δικ δικαχθήσο
καὶ σπέρμα τὰ σθυ ἀδόξολοθρευθήσεται·

ὁ δίκαιος ὄλβιος καὶ τὸ πρόρριμα αὐτοῦ εἰς ὄυλογίαν ἴσται· ὁ δίκαιος ὄλβιος καὶ τὸ πρόρριμα αὐτοῦ εἰς ὄυλογίαν ἴσται· ὁ δίκαιος ὄλβιος καὶ τὸ πρόρριμα αὐτοῦ εἰς ὄυλογίαν ἴσται·
ὁ δίκαιος ὄλβιος καὶ τὸ πρόρριμα αὐτοῦ εἰς ὄυλογίαν ἴσται· ὁ δίκαιος ὄλβιος καὶ τὸ πρόρριμα αὐτοῦ εἰς ὄυλογίαν ἴσται·

ἱστέον

ποία μὲν κλῆρο μὲν οὐσι γῆ οἰδίκαιοι γλῶ τὸν παράδεισον· καὶ εἰσὶ αἱ ὧραι αἱ ὅρος ἑαυτοῖς καταστικῶσι μᾶλλον οὐκ ἔστι γὰρ
ὅ φησι ἀπαράτον· οὐδὲ παραικόλως φόμος· καθαρὰ δεῖ τοῦ ζύλου τὴν ζωὴν ἢ ἀπόλαυσις· οὐ τίς ἀηδὴς μύρος· ἀηδὲς ἄστος γίνεται·
ποβρίτον αὐτῶν ποῖλαί εἰσὶ λόγος ὑβριαὶ τὰς ἑαυτῶν βλίας· καὶ ὑπὸ λόμενος ἢ μᾶς αὐτὰς μᾶλλον ποῖλαί εἰσὶ δικαιόμο
μοῦ δίν·

ἱστέον

ἀλλ' ἐντεῦθεν ὡς σόφ παραλήφονται ὑπασιλεία· καὶ διὰ τῶν δικαίων ὑπὸ σὺν τρυφῶσι τοῖς ἁμαρτάνουσι·
μᾶλλον ὡς σοφίας ὁ προφήτης οὐ τὰ λῶ ἢ μᾶς κρίσιν οἴεται· ἀλλὰ μᾶλλον ἁμαρτίας τὸν μὲν αὐτὸν σοφίαν τὸν δὲ αὐτὸν ἔργα γυμνά
ζισθαι· μᾶλλον τοίνυν ὧν ἀληθῶς ὅλα λῶ κρίσιν· λαλεῖ δὲ κρίσιν· ὁ κατὰ τὰ λῶ δικαίως ὡς ἁμαρτάνος σοφὸς φθόγγος
καλῶς δὲ κρίσιν τὸ λαλεῖν· μᾶλλον ἁμαρτίας σοφίας οὐ πρὸς ἀρχὴν ἢ ἁμαρτίας ποῖλὺ ὁ λόγος κλῆρον· ὃ ὧν πρὸς γὰρ ὧν λαί ἀρ ἁμαρτίας μᾶλλον τὸν ὄγθο
ὁ γὰρ ἔνδρῶν δικαίως ὡς ὁ νοῦμος· ὧν ὧς οἰχὶ μᾶλλον ἑαυτὸν βίς αὐτὰ πρὸ τρέπεται·
πρὸ τρόπον δὲ βυθὶ κατοῦδικαίου ἱς ἀριθμὸν τὸν πλούτου· πρὸς γὰρ τοῖς ἱερομένοις ὁ θῦ αὐτὸ ἱς χάριται τὴν ἑαυτοῦ σοφίας
ἔσαν ὁ δὲ ἀρχὴν πρὸ τοῦ θῦ λόγος· διοὐ τὰ ὧν αὐτὰ ἀλόμενος· ταύτης οὖν φόμας καὶ μαθήματα καὶ ἐνθυμήσεις θῦ βίς αὐτῶν·
ὅσα μὴ ἀργός μὲν δρήμος ἀληθῶς δικαίος εἶναι· μᾶλλον ὡς σοφίας ὁ νοῦμος· καὶ πρὸ τὸν τὴν ἐντυχὼν ὑπὸ τὴν τοῖς αὐτὸς δὲν
μαμοῦσθαι τροφὴν καὶ ἄλλοις δι' ὧν ἑαυτὰ λόγον διδάσκαλικὸν χορηγεῖν·

δι' ἐξ μοῦ

πάθη γὰρ τὴν ὑφικὴν ἀρ ἐξὶν ἱκατορθῶσαι· ἢ δὲ θῦ ἔσται φθορίαν· διὸ καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὁ μακαλούμενος· τὴν ὑπὸ φθορᾶ
σοφίαν μᾶλλον αὐ· τοιοῦτόν ἐστι· καὶ τὸ διὰ τῆς ὑσίσ θῦ σὺν σοῦ σοφίαν· ὃ δὲ ἀρχὴν ὧν ὑπὸ σὺν ὧν ἀλλοιοῦται· οὐδὲ ῥᾳ
μαδὲ οὐτὸ ἀρχέταιον· κρίνας γὰρ ἀλλάλους· καὶ μὴ τὰ μὲν ὑπὲρ τὰ δὲ σια ποῖλάσαι· ὃ ποῖον ἔσται τὸ χαίλησο φόν·

ἱστέον

δὲ δὲ ἔξαι σθήσει· ἴσθημένως γὰρ καὶ λάθρα καὶ σιωπᾶ·
κρίσιν εἶναι φαμὲν λίτοι τὴν ὑβρικαίαν τὸν πραγμάτων ὀρθῶν·
καὶ διὰ παλήπασ ὑχου σὺν ὑφὴ σιν καὶ ὑπὸ τοῦ πρὸ ὧν τος·
ἀπὸ φθέρουσαν τοὺς πανδέχομένους λίγουν τοίνυν θῦ νόμου
κεῖσθαι γὰρ οὕτως ἐλλιπαχοῦ γράφεται γοῦν ἀπρίτθῦ καὶ
τοῦ ἰῆλ· ὅτι δικαίως ἔθεσαν τὸ δικαιώματα καὶ κρίσιν· ἐπεὶ
δὲ δὲ ὅτι ὁ νόμος τοῦ θῦ πῶς ἂν σωλήθεται τὸ νόμος τοῦ
θῦ καὶ τὰ τοῦ ἴσα ἀπὸ μὲν θῦ αὐτὴν τὴν καρδίαν αὐτοῦ τὴν ὑβορίαν
τούτου καὶ τὸ μαθος τὰ μὲν θῦ αὐτὸ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπὸ δὲν ὑχόμενος·
διὰ δὲ ταύτην τὴν ἀόκλησιν οἰχὶ ὑπὸ σοι κεβλίσθησαν τὰ δικαιώ
ματα αὐτοῦ· ἐπεὶ δὲ λίν παραικῦ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὸ θῦ
μεῖσθαι καὶ πρὸ λίν βλέπε·

δι' ἐξ μοῦ

λίκαιόν τος· ὁ νόμος ὁ φυσικὸς καὶ θῦ διακρίνομεν τὰ ποιη
τέα· καὶ μὴ τοῦ ὑποποιήτος· λίμᾶς ἐστὶ καὶ τὰ τὴν ἰδίαν θῦ
κόμαν θῦ τοίνυν τὰ γὰρ ὧν ἀδιάφορα πρόφους ἔχομεν τὰς θῦ μοίας τὸν
χειρόμων ἃ ὑπὸ χόμενοι τὸν κρείττονα μὴ τι ποιοῦμεν· οὐ
καρδίσι ὑποσι κεβλίσθησαν ἡ θμόν τὴν ὁδοῦ τοῦτο κεχρη
μένος τὸν νόμον καὶ τὸν θυαγγελικὸν δὲ θμόν διὰ τοῦ ὑπαρόν
τος ἐστὶ ποιεῖν·

ἱστέον

τὸν τοῦ θῦ νόμον θμοίκον ἔχει· ὃ ἀφελὶ μόνον φθέγγεσθαι καλὰ
ἀλλὰ καὶ διαφοίεσθαι καλὰ τοῦτον ὁ ἔχθρὸς τὰ διαβλήματα
τοῦ τίθηται τὰς ὁρμὰς καὶ τὰς ὁδοὺς σι κεβλίσας οὐδὲ ὡάται· ναὶ
κτηρίαν μὲν γὰρ ἔνι τὴν γλῶτταν τὴν δικαιοσύνην ἔχει· ὃ ἀφε

ἱστέον

τὸν μόνον ἔνι τὴν καρδίαν ἢ μᾶς μὴ τε· ὅλισθαί μὴ λὴ μὴ τε· πρὸς τὸ σῶ λὴ κεκίνηται·
Ὃ μὴ τρόπον αἱ μὴ λὴ σάτγουσι μὲν δὲ πάντας ὀρθῶς καὶ διαπρόφους ὑμᾶλλον πλὴ δαλίου χούμενοι· καὶ μὲν καὶ ἴσως ὁ δρομικὸς
τατος· ὑπαί τοις ἐχρῆσθαι δρόμῳ χαλινὸν πρὸ τοῦ τὸ δικαίου τυχὶ πλὴ δαλίου δίκαιον τοῖν θῦ
ὃν ἔχουσα ὁμόνον ὀρθαὶ ποιεῖται παρέχειας· καὶ τὰ δίκαιον ὑπὲρ ἀσθενικύματα διαπλὴ δαλίου·
δοῦναι διαμεῖναι· δέδοται γὰρ εἶναι κύριαν ὁ νόμος· ταύτην τοι καὶ ὁ θεσπέσιος δαβὶδ ἀλλαλεῖ πρὸ τοῦ θῦ καὶ φησὶν·
ἡμὲν ὁ τὸ νόμος σου μελέτημου ἐστὶ τὴν πάλαι ἀπὸ τὸ λόμην ὑπὸ σὲ μου·

ἱστέον

Ὃ τι τοίνυν ὁ τῶν εἰστὶ σεβὲς καὶ ἀληθῶς ἀνὴρ ἁγαθὸς ὑπὸ μᾶλλον ταὶ πικραὶ νόμοι ὑπὸ δέχου σὶ μὴ τὴν ζωὴν
ἀλλὰ καὶ σαρκὸς καὶ σφόδρα τοῖς οὐκ οὖσι μᾶλλον ἢ τοῖς οὖσι καὶ οὐκ ἀληθοῦς ὑχου σὶ μὴ τὴν ζωὴν
τοῦ θαυμαστὸς σαι αὐτούς· τίς δὲ ἀμφοῖ τὸ παλιὸ ἁμαρτωλὸς ὁ θρασὺς ὁ ἀσεβὴς ὑβριστὴς καὶ πλὴ
πρᾶν ἐαυτοῖς κυρίως τὸ καὶ ἀληθῶς τοῖς ἀδικλήτοις·

τί μοσ χαρὶ μὴ θῆναι ὁ προφήτης δικ προσώπου τοῦ ἁμόνου λέγει· ὑμᾶς δὲ ὑσὺ χρήσασι μὴ μὴ ἰᾷ·
καταμοὶ δὲ ὁ ἀληθῶς ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον ὁ διαπύλος ἀφορμὴν ὑπ' αὐτὸ θαυμαστοῦ θλιβόμενος ὑμᾶλλον σοὶ μὴν
Ὃ τι ὡς ἐπιτρίζει τοῖς ἁγίοις τοὺς ὁλομένας καὶ τὸ τῆς ὑσιάσεως ἑαυτοῖς καταβλάβεται πυρὶ καὶ διαφθορᾷ καὶ ὑφαρατὸ θῆναι
τῶν τοὺς ὑπ' ἀρετὴν ὑβλέπομένας· τὸ θῶ ἐστὶ πλὴ δαλίου· ὡς σόφισ τὸν τῆς ὑσιάσεως ἁμαρτίας δικ χόμενοι μὴ δὲ ἀπὸ ῥᾳ ὑσὶ
καὶ καταβρεθίζομένοι πρὸς δικτόπους ἐστὶ θυμίας·
καὶ ὁ ἱερομενεῖται καταχρίσμα τοῦ ἡῶ φα
λόπτως τρόπους ἵνα παμβδύη
πολλοὺς ἀλλοίους ὑποιῶ μὴ
ἅ καταδεέστερα τοῦ μίου
χειρας αὐτοῦ·

κγρίλλου

παραλήξασ τὴν ὁδὸν κολάζεται τοῦ λιμοῦ καὶ καταπλήσιμον ὑεὶ τὸν ἀλλότριον μοῦν. καὶ παραστήσασ ὑὸν ὑὸν τοῦ κόσμου ἐκ τῶν ὑὸν τοῦ κόσμου αἱρομένων ἐκ τῶν ὑὸν τοῦ κόσμου καὶ ὁ τῆς ὑὸν τοῦ κόσμου

ἡσυχίου

κ

καὶ τὰ γὰρ τοιοῦτον παρῆλθεν. οὐκέτι τοῦ ἀσθμοῦ σὸ τόσον τοιοῦτόν ἀν ὁ τύφος τὴν φαντασίαν ἔνδυσίσεται. ἐὰν δὲ καὶ ἐνταῦθα μακροθυμήσῃς καὶ παρέλθῃς αὐτὸν τὸ λογισμὸν τοῦτο ἀφανίσει αὐτοῦ καὶ καταφρονήσεις οὗτος αὐτοῦ οὐτε τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ ἔνδυσίσεται· σὺ δὲ ἀσφαλῶς γάρ ἔσῃ γεγονὼς ἀπαθὴς τοῖς ἀμαθέσι παρελθοῦσι τὴν διαφοράν ἔσεσθαι τοῦ μὲν μέλλοντος μόνου. οὐκέτι ἔνδυσεται αὐτὸν ὡς χωρῆσαι τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ καὶ μὴ ἔνδυσεῖν· ἔνδυσεται δὲ τοιοῦτοι. καὶ πρὸ τοῦ μὴ ἔνδυσίσεσθαι τὸν ἔνδυτάξιν τὸ πρᾶγμα αὐτὸν πρὸ ἀπολέσθαι ἐστί. ἤδη πρὸ τοῦ ἐστὶ ἀρχὴ τοῦτον τοῦ κόσμου ἔνδυσεται παρέρχεται δὲ· οὗτος ὁ κόσμος ζωῆς ἀσας τὸ σῶμα μέλλοντα ἀφίστην τὸ πρᾶγμα τοῦτο τοῦ ἀρχοντος οὐχ ὑπάρξει· διὰ δὲ καὶ ἡ ἁμαρτία τὸ πρᾶγμα ἐστὶ τοῦ διαβόλου. καὶ τὰ τὸ μὴ ἰδεῖν τὸ πρᾶγμα τοῦ διαβόλου τὸ πρᾶγμα καὶ ἐπιθυμίας ἀφανιζόμενος οὐχ ὑπάρξει τοῦ ἀσθμοῦ τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ καὶ καθηφορίαν ἔστι διὰ πολλοῦ σὰ ἁμαρτία τὸ μὴ ὡς ὥραν τὸ πρᾶγμα τὸν καθ' ἡμέραν τὸ ὡς ἀπὸ τὴν τιμωρίαν· ἀλλὰ ἁμαρτάνειν χρόνου μακροῦ ἀπὸ τοῦ γλυκὺ ἡμέρα ποιοῦσα τὰ μέλλοντα· ἰδοὺ γὰρ δὴ τὴν τοῦ θεοῦ λαοὶ λείας τὸ τέλος καὶ μὴ αὐτὰς τοῖς σὰ καρπώσεις ζῴοις τὴν δικείμου θυμηδίαν ἀπεστίκασθμ· διὰ δὲ τοῦτο πρὸ τὴν τοῦτον μὴ μὴ ἐνδύσασθμ· οὐ μὴ ὡς λογίζου τὰ παρόμοια λυπηρὰ τὸ δὲ μέλλοντα τοῖς ἔνδυσίσεται παρόν· ἡσυχίλλου

ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις τὴν ἀπολύτην τὸν μοῦ τὸν· καθὼς ἀδολοῦ καὶ ἀκέραιοι μὴ ἔχω καὶ οἱ ὁμολογοῦντες ἀπὸ ἡλικίας μέχρι γήρους ζῶμεν ζωήν· ὅποιος τίς ἐστὶν ὁ θεωτέτοιος μαθαλλὰ τὸν βίου ἀδόλως οὐκείαν· βίβλος ἔστιν καὶ τὸ γράμμα τοῦ βίου ὅτι καὶ ἐν ἀμίᾳ ἀπλαστος οἰκονομίᾳ οὐκ οἶδα τὸ ἀπλοῦν καὶ ἁπλότητα βλέπεται πρόσωπος τοῦτο ἀμφιβάλλειν τὴν ἁπλότητα· ἐν ἐγγράφοις τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ λογίου τοῦ· οἷον ἔνδυσεται ἐστὶ καὶ ἀλλαχοῦ προφορεῖσθαι γὰρ χρὴ τὴν ἀλήθειαν τοῦ λόγου· λέγω καὶ ὅσον ἁμαρτωλὸν τὴν πρᾶξιν τὸν δὲ πρόσωπον δι' ἁμαρτίαν ἐστὶ τοῦ λαοῦ ἀλλ' ἀπὸ τριῶν οἰκοδομὴ καὶ καμπυλαὶ αἱ τροχιαὶ αὐτῶν·

ἡσυχίου

ὀφθαλμὸς τὴν ἔνδυσιν τοῦ σὸν αὐτοῦ λήμψεται ἀπαλλαγεῖσα καθαρὸν φῶς εἰς τὸ φῶς· οὕτω καρδίαν καὶ αἰσθησιν ἔνδυσεται φθορεῖς τοῦ ἔνδυτὴν ἔνδυσεται ἀφ' ἑτέρας πολύτιμον ἀφ' ἁμαλίας τὸν κυρίου τὸν ἔνδυσεται· ἵνα δὲ μὴ ἁμαρτάνωσι τὸν κόσμου ἔνδυσεται φθορεῖς· ἔνδυσεται δὲ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν τοῖς ἔνδυσεται· ἔνδυσεται δὲ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν φυλάξαντες τὴν ἔνδυσεται τοῦ ἔνδυ φθορεῖς μὴ·

διαφορὰν αἰσθησίας καὶ ἔνδυσεται ἐστὶ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν τοιαύτην· ἡμέρα αἰσθησίαν ἐπιλήπτων καὶ αἰσθῶν ἁμαρτάνειν ἀπραξίαν· ἔνδυσεται φθορεῖς καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν ἐπιθυμίαν καὶ ἐν ἁμαρτάνειν ἔνδυσεται· ἐὰν δὲ αἰσθησίαν φθορεῖς τοῦ ἔνδυ φθορεῖς καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν καὶ ἐν ἁμαρτάνειν ἔνδυσεται ἐστὶ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν φυλάξαντες τὴν ἔνδυσεται τοῦ ἔνδυ φθορεῖς μὴ· ἔνδυσεται δὲ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν φυλάξαντες τὴν ἔνδυσεται τοῦ ἔνδυ φθορεῖς μὴ· ἔνδυσεται δὲ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν φυλάξαντες τὴν ἔνδυσεται τοῦ ἔνδυ φθορεῖς μὴ·

ἡσυχίου

φύλασσε δὲ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν φθορεῖς καὶ ἐν τὴν ἔνδυσεται καὶ ἐν τὸ ἔνδυτύφεται. ὅτι δὲ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτάνειν ἀπὸ ἔνδυσεται φθορεῖς· ἔνδυσεται δὲ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν φθορεῖς τοῦ ἔνδυ φθορεῖς μὴ· ἔνδυσεται δὲ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν φθορεῖς τοῦ ἔνδυ φθορεῖς μὴ· ἔνδυσεται δὲ καὶ ἀκέραιοι ἁμαρτίαν φθορεῖς τοῦ ἔνδυ φθορεῖς μὴ·

κγ

ὁ ἐξολοθρευθήσονται φησὶν οἱ παραμένοντες τὸ αὐτὸ τὰ ἀγκαταλείμματα αὐτῶν· καὶ τοῦτο οἶμαι δεῖν. τὸ μὴ ὑπερίσχυσιν εἶναι τὸν τόπον αὐτῶν· τὸ δὲ ἓν εἰς τὸ αὐτό. ὑπὲρ ἰσχὺν καὶ παραχρῆμα φησὶν ὡς ὀλοίτην ὑπάρχειν καὶ τοῦ αὐτοῦ εἶναι καιροῦ καὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν καὶ τοῦ καταπαυσθῆναι πρὸς ὀλεθρον· οὐ γὰρ τοῖς μακρὸν μεταξὺ ποιοῦσι χρόνον· ὃ τοῖς δημάλλον αἰκαρίαιος καὶ ἀρχὴν σάματα γὰρ ὑπὸ φθορὰν καὶ πάθεσιν ἐμπίπτοντα καὶ σωτηρίαν λιπόντα καὶ μεθημέραν ταῦτα καὶ τοῦτο ὃ ἐστι τὸ ἅπαξ τὸ αὐτό·

ἑκκαιδέκατον

ὃ μὲν οἶμαι τοῦτο καὶ ὃ μὲν ὅλον μετὰ αὐτοῦ τὰ γὰρ ἅμα πάντες ὑπὸ πάντες ὑπὸ τὴν κρίσιν ἀπολοῦνται· ἀγκαμὼν καὶ ταὐτοῦ ἓν ἀγκαταλείμματα λιπὲ ταμαρὰν αὐτοῖς ἀγαθὸν οὐχὶ ὑπερίσχυσεν· τοῖς μὲν ὡς ἀγαθὸν οὐδὲν ἐργάσεται μὲν οἷς· τοῖς δὲ ὡς ἐν ταῦτα πάντα ἁμαρτοίας τρυφῆς ἐσχηκότας ἀπόλαυσιν· ἀλλοὶ δὲ αὖ πρὸς τὸν πλοῦτον τοῦ ὑμετέροις ὑπάρχοις τραφοῦ μέρον· ἅμα καὶ ὁ πατρικὰ ἀρχὴ σὺν ἕξει· καὶ ὑλακτικὰ καταλυχθῆναι τὴν γλῶτταν ἐκ ἔνυδρον· τοῖς μὲν μὴ λύσθητι ἐπὶ ἀγαθὸν καὶ ἀπόλαυσιν· καὶ τοῖς ἐπὶ ἀγαθὸν ἐκ ἔνυδρον· ἐκ ἔνυδρον ἐκ ἔνυδρον· ἐκ ἔνυδρον ἐκ ἔνυδρον· ἐκ ἔνυδρον

ἁρασαι τὸ ἀγροίκιαι τισι καὶ σφοδραι τισὶ τοσαυτηνικὰ τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος βλασφημίαν ἐν τῷ ἀπολλαγμένοις οὐτε δωσιφορούμενα γὰρ ἐκ τῶν ἐπὶ τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις ἁμαρτημάτων

σώματι δι ὅλου καὶ οὐμβγω παραπαλλιι τὸ πολὺ πορρω καὶ πολυ παρθισ αὐτοῦ· οἱον καὶ παρὰ τὸ ἰσαι αὐτὸ ἀπο τοῦ ἰσω ἢ ἰσον
καθ ἁλιὸ οὐκ εἰ τι γθμ αὐτὸ ὁλοκληρίαν· ἀλλὰ τραῦμα καὶ μόλωψ ἀπο τῆλιὸ ἁλάμενου σα ὀργὴν· οὗ εἶμαι ταυταπασι
μείαν· τῆλιὸ δι ὀργὴν· πρόφασιν τὰσ ἁμαρτίασ· ὧ αθ εἰσαίσθησιν ἄγει τὸν ἀμαρτιῶν τὰσ παθήματα· καὶ καταστὶ πο φθέλθι
τὰσ ψυχὰσ ὧν πορρω καὶ τὰσ σώματα· δι ἁραιοσθησίασ εἰσαίσθησιν ἀγόμενα: ὠριγένους
ὅτι κόπασθόμαι μὴ πιραθθῶ αισοὺ τῆλιὸ ὀργὴν· ἐπειδὴ καὶ μόνον αὐτῶν φαρταζόμενόσ· καὶ τὸ ταὐτὸ σὸ ῥῶν πρόσωπον· ὅτι
τῶν φθίνων γραφῶν τῶν τοῦ σώματοσ δεξιν ὅλων παραστγομαι· πρόσωπον γὰρ ὀργὴν ἐν πορρω αὐτῶν φαρτασίαν ἵνα τι σθδφασθ
απορραιει παρ ὧν δι ὀργὴν· διὸ δὴ τοῦ ἀπο ὁλου τὸ οὐκ εἰ τι γίασισ τῆλιὸ ῥικίμου· ποιῆται τὸν θμικὸν ῥίνθο φθίσαν τοσ ἐμαρτηκότα·
παρα δοὺν αὐτὸ σα ταραι ισὸ ὅλεθρον τῆλιὸ σαρικοσ· ἵνα τὸ πῶ αι σωθῆ θμῖν ἐμβραυτοὺ εἰ οὐ σ· οὐδὲ ὧν αμβίου φθῶαι τοὺ πνσ·
παρα δοὺν αὐτὸ σα ταραι ισὸ ὅλεθρον τῆλιὸ σαρικοσ· ἵνα τὸ πῶ αι σωθῆ θμῖν ἐμβραυτοὺ εἰ οὐ σ· οὐδὲ ὧν αμβίου φθῶαι τοὺ πνσ·
βαμβὶ παρα δοθῆλι ῥῆξ εἰσ ὅλεθρον· ἱ δὲ τὸ ὁλοθρευόμενον ἀπο θμίσει· ζηδῆ· λι ῥῆξ τοῦ ἁμαρτωλοῦ· ἀπο βάμβθμῖλι σαρξ
τοῦ δικαίου· διὸ ὀδικαιοσ λάβει· παρ τοῦ τὸ· τῶν ψθικρασιμ ἰῦ θμῖν τῶ ῥόμα τι πορρω δὲ· φθάσασ λῆ
κοι αὐτὴ καθ ἡ ικεν θικρασοισ δικαίοισ τὸ πῶ αι σωζεται· τὸ δὲ αὐθενοῦν μὲν ἐξ φρόνημα τῆλιὸ σαρικοσ· μὴ πω δὲ φθάσασ λῆ
ἔωι τοῦ ὁλεθρου· ἐξ ὧν σίασι γθχει· πρὸσ δεξιὸν ἀσ τὰσ καὶ σίαν ὑγίαν ἔωσ ὁλεθρου τοῦ
πῶ σ· αὐτὶ αὐοὺν ἀπο δίδωσι τοῦ μὴ δὲν πιραθῆναι τῆλιὸ ὀργὴν τοῦ θῦ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβαλλόμενον τὸ φρόνημα τῆλιὸ σαρικοσ·
πρόσωπον δι ἁμαρτίαν μὴ πορρω αὐτοῦ φαρτασίαν καὶ μυρίων· καθ αὐτὸ καὶ ἰδίαν ἁμαρτίαν οὐ θμοῦ ἐτι δι ἁπαντὸσ·
ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ ἀποθανόντοσ καὶ ἐγερθέντοσ· θεολωρίτ
ὃσ καὶ δεξιὰ θῆλιὸ ἐστὶ καὶ κάθ ἡμενοσ ἐν δεξιᾷ τοῦ θῦ· εὐσεβίου
λάβου καὶ ἄλλα χοῦ· καὶ ἔστι γε ὁ ὠβμηδίασ τῶν τυχόντων μου· καὶ ἱ κέτευ ὁ ἐν ἡμῖν λόγοσ· καὶ ὑπὲρ ἁπάντων
τοῦ ἁρτου μου ἀπο πρόσωπου τοῦ ἀθεμιτου μου· αἰκύλασ δι καὶ σύμμαχοσ δέξθω καὶ ἀπο πρόσωπου τῆσ θμῖν μιασθόσου·
ἱ κέτευ γάρ μοι φθίσιν ἱ δι ἁμαθίαν τοῦ πρόφθιτου καὶ τῶν γραφῶν ἀπειλὴν· ἀντιδέτου ἀπο πρόσωπου τῶν ἁμαρτιῶν μου ὁ συμ
μαχοσ δικαίοσ ἀπο λλὶ· ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ ἀπειλὴν ἀπειλῶ τοῖσ ἁμαρτάνουσι καθ ὁ γὶ οἱ πατρικοὶ θεολόγοι θμῶν σώματι τὸ
ἄπορον δὲ οὐδὲ ῥᾴθυμον σοὶ κείου σ ἀπο καλεῖν· διγὰρ ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη καὶ ὁσονοῦν πατρικὸν ἐπιτίμιον
ἀπειργομεν καὶ ὁ αὐτοῦ σ καταμβροσιος καὶ χρειωδεστάτουσ μαὶ
λιαυλάβειν· πολλῶν οὖν ἱ μόνων ταῦτα συμπλέκων αι φαμβίνω τῶν
αὐτοῖσ ὠδαλ· ἀλλὰ φρικαὶ πολιήτοισ ἐτέροισ μᾶλλον δὲ καὶ θεσ
δοὺρο πρακτέον αὐτοῖσ ἱ ραζομένουσ μᾶλλον δὲ ἀδόκητοι γὰρ πορρι αὐ
σειν σὰ μαὶ φύονται πολλαὶ σι σὸ ἀφθλυσι φορι τὸ τερομεῖν αι τοῦ πασ
ρθχθρὸν πολθμουτὰ τὰ φοὶ κειῶν ὑπαμαστασιν· οὐσι καὶ ὁ τὰ
φαμβὸν ὁμασθαι τροπικῶσ· εἰδὲ ἄπασιν ταῦτα ικοιμᾶι κοιμ
ᾶν εἰ λιπαπαύτων τῆλιὸ πρόσιχε ὁ τρόπου σ· παμτι γὰρ ἁμάσει πα
ραζομένουσ καὶ καμμοῦτι· γλιχομένων ἐν ἰχῶν λιμβρότητοσ
τῆλιὸ παραυτῦ: λειτουργιον
ἐωι φαμομβὸν πῶν τὸν ἁμαρτιῶν μου δλμα γὰρ τοῦ ἐν αὐτὰσ παρὰ
μ· καὶ τὸ ὁρᾶσθαι αὐτῶν τὸ πρόσ ωπου· ὠριγένουσ
Ο υκίσιν εἰ πιῖν ταῦτα τοῦσ μὴ τὸν ἰδίων ἁμαρτημάτων αἰσθά
μομβόνουσ· τι νὶσ γοῦν καὶ ἡδόμεθα καὶ ἁγαλλόμεθα καὶ χῶμεν τοῖσ αὐτῶ
πολλημεβλήμασιν· ὡσ ἡδέωσ ταῦτα ποιαζόμενοσ: λειτουργιον
ικθφαλὼν δὲ λάβοι τὸ λίγθμον ικόν· φύσει δὲ τῆσ καὶ κίασ ικαὶ
τῶ φθρούσ τθ ὑσ καὶ ἁμαρτάτῆσ ὠφαλαμῖν μολίνθου πολ
ραμὰ λλεσθαι μόνοσ ὁ μεταμορφῶν τοῦ ἁμαρτουσ αὐτῆσ ἔωσ αἰσθάμ
ὁ ἥθμενοσ τοῦσ ικο πιῶμεν καὶ πῶ φορτισμβύουσ διαμεταμοίασ
λλεσιν καὶ λειπρὸσ ἑαυτόν: ικυρίλλου
τοῦτο εἶναι φησὶν τὸ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ εἰρημβόν μὴ αἰσχυνθῆσ ὁμολο
γῆσαι θῶ ἁμαρτίασ σου· καὶ πάλιν δικαιοσ ἑαυτοῦ κατηγορῶ·

Ο υκίσιν εἰ πιῖν ταῦτα τοῦσ μὴ τὸν ἰδίων ἁμαρτημάτων αἰσθα
μομβόνουσ· τι νὶσ γοῦν καὶ ἡδόμεθα καὶ ἁγαλλόμεθα καὶ χῶμεν τοῖσ αὐτῶ
πολλημεβλήμασιν· ὡσ ἡδέωσ ταῦτα ποιαζόμενοσ: λειτ:

Προσόζεσαν καὶ ἐσάπαντησαν οἱ μαόλασπι
μουσ ἀπὸ προσόπουτῆσ ἀφρο ωνῆσ:

ἱκανὸν δὲ λάβοι τὸ λίγθμον ικόν· φύσει δὲ τῆσ καὶ κίασ ικαὶ
τῶ φθρούσ τθ ὑσ καὶ ἁμαρτάτῆσ ὠφαλαμῖν μολίνθου πολ
ραμὰ λλεσθαι μόνοσ ὁ μεταμορφῶν τοῦ ἁμαρτουσ αὐτῆσ ἔωσ αἰσθάμ
ὁ ἥθμενοσ τοῦσ ικο πιῶμεν καὶ πῶ φορτισμβύουσ διαμεταμοίασ
λλεσιν καὶ λειπρὸσ ἑαυτόν: ικυρίλλου
τοῦτο εἶναι φησὶν τὸ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ εἰρημβόν μὴ αἰσχυνθῆσ ὁμολο
γῆσαι θῶ ἁμαρτίασ σου· καὶ πάλιν δικαιοσ ἑαυτοῦ κατηγορῶ·
ὁμπρασ τολογίαν· ἐπειδὴ ὦ μὲν χρημάτων λίαν ὀμησι φόρων· ὅτι δυσπω πωι γὰρ τὸν ικρῖτὴν καὶ μεθίστησι μεισαγαλλιώτητα· καὶ ἄμφι
σιν καὶ εἰ μὴ ἄμπισ καὶ θῦ τοῦ ὁλωμθῦ· λάβοι οὖν τὰσ ἀρομίασ σου πρὸ τοσ ἵνα
δικαιωθῆσ· καὶ γοῦν βιβλίων πουδιθηρόσ τὸν μὴ λίωσ προφῆτὸν ὁ τὸν ὁλωμθῦ· λάβοι οὖν τὰσ ἀρομίασ σου πρὸ τοσ ἵνα
σι καὶ εἰ μὴ ἄμπισ καὶ θῦ τοῦ ὁλωμθῦ· λάβοι οὖν τὰσ ἀρομίασ σου πρὸ τοσ ἵνα
ῥὸ χθρὸν πολθμουτὰ τὰ φοὶ κειῶν ὑπαμαστασιν· οὐσι καὶ ὁ τὰ
φαμβὸν ὁμασθαι τροπικῶσ· εἰδὲ ἄπασιν ταῦτα ικοιμᾶι κοιμ
ᾶν εἰ λιπαπαύτων τῆλιὸ πρόσιχε ὁ τρόπου σ· παμτι γὰρ ἁμάσει πα
ραζομένουσ καὶ καμμοῦτι· γλιχομένων ἐν ἰχῶν λιμβρότητοσ
τῆλιὸ παραυτῦ: λειτουργιον
ἐωι φαμομβὸν πῶν τὸν ἁμαρτιῶν μου δλμα γὰρ τοῦ ἐν αὐτὰσ παρὰ
μ· καὶ τὸ ὁρᾶσθαι αὐτῶν τὸ πρόσ ωπου· ὠριγένουσ
Ο υκίσιν εἰ πιῖν ταῦτα τοῦσ μὴ τὸν ἰδίων ἁμαρτημάτων αἰσθά
μομβόνουσ· τι νὶσ γοῦν καὶ ἡδόμεθα καὶ ἁγαλλόμεθα καὶ χῶμεν τοῖσ αὐτῶ
πολλημεβλήμασιν· ὡσ ἡδέωσ ταῦτα ποιαζόμενοσ: λειτ:
ικθφαλὼ

ἀπαριθμεῖται σαφῶς τὰ ὡσάπερ ἐγκρούσαντα ἐπὶ τὸ ἁμαρτάνειν. ὅταν ἐγκληθῶ λυπῶ καὶ ἡδίω.
ὅτι καὶ πρᾶξιν οὐκ ὀρθαῖς ἔπεται γάρ καρδίαις φορτίου δίκην καὶ ἀπαρύνουσα καθ' ἡμῶν
ταλαιπωρίαν· ταχὺ δὲ οὐκ αἰσθησιν ἔχουσας κατασιάζειν. ὧν δὲ καὶ κατὰ μικρὸν
παύειν καὶ τοῦτο μὲχρι παντὸς τοῦ τέλους εἰσὶ σχεδὸν τοῦ παθεῖν. ἀχρὶς ἂν βλεθῶσι θεῶ καὶ ἀπαλλάξειν τοῦ λαικοῦ καταν
σασ δεδωσεῖ ἀδῶν ἀσθαι κρατεῖν καὶ ἀπτεσθαι γθνικῶς ταῖς ἡδοναῖς ἁμαρτίαις βρόθοις ὑφῶσι καὶ ἰῶ αι καθαρὸν ταλαι
πωρῆσαι τὸ· καὶ κατὰ καμφθῶ αι καὶ κατὰ πασαμὲν ἡμέραν σκυθρωπάζειν· καρδίας γὰρ φῶσιν ὑδραίνο
μένης· πρόσωπον θάλλειν· ὑμδλύνασι σύσαις σκυθρωπάζειν· ὑδραίνειν δὲ πάντως τοσῶνδε μαρτύρων αὐτοῖς·
αἰτιόν τινα νῦν λαμπρὰν καὶ ἱλαρὰν κρυπτὴ καὶ ἀζήμιον αι μὴ κατὰ τῶν ζώων· κατάλγων εἰδ' οὐμὲν ὡσὶ καὶ ἰατάλυσιν καὶ σκυ
θρωπὸν αὐτοῖς ἀποφαίνειν τὸ πρόσωπον ὅταν ὑπὲρ αἰσθάνασι καθ' ὑγορῆς καὶ σκληρῶν ἐλάγχοις κατάστροσις τὸ μὴ
ὀργίου· κατὰ δικαμφθῶ δὲ ὅσα θέλουσι· ὅτε γὰρ ὑπερλίμαν ὑπομένειν ὀργὴν θεάτου· ἵνα τὸ λιμὲν θρον καθαρὰν ἡγε
μὲχρισ αὐτῆς δικαμφθῆ τῆς ὀγλήσεως εἰ θὺς ἀφαιρῆσαι νοῦν λόμενος τὸ πεισθῆναι·
ταχὺ τοιοῦτο μὴ καὶ πᾶν λοσ ἰδὼν μεθ' αὑτοῦ λιμαρτίας κύμασι φλοί· ταλαίπωρος σὰ ὡς ἂν ἐσ τὸ σῶμα τοσ τοῦ
θῆναι τοῦτου· λιμαρτάνω ὅτε τῆς δικαλήσεως θλίψεις οὐκ· οὐκεῖ πᾶν θλῆ ταλαίπωρος· ἀλλ' ἐταλαίπωρῆκα· ὡσμὴ κτίσον
θῆται σὰ μαρτίαις· ἐαν δὲ ἴδιος τὸν λιμαρτηκότα μὴ δῶ αι κόν· οὐκεῖ πᾶν θλῆ ταλαίπωρος· ἀλλ' ἐταλαίπωρῆκα· ὡσμὴ κτίσον
συγκύψαν τα δὲ πρόσωπον εἰς γῆν γίνων· τότε σῶμα τικὸν μὴ καὶ τὸ ἡυχτικόν· καὶ ὡσ κριτικὸν αὐτοῦ ποιοῦντα τοῖς πράγμασι·
ὅτι τιμᾶ τρόπον λάβοι καὶ δικαμφθῶ ἐᾶσ θέλουσι· τοῖ γὰρ οἶν· ὁμέταν οὖν τὸ λῶ ῆσ μαι κρᾶν ἀρθρισ· οὐκλίθελ ξουσ·
ὀφθαλμοὺσ ἐᾶν ἀφαιρεῖσ οἶν· ἀλλὰ τύπτων ἑαυτοῦ τὸ ἀλίθιον θλάβῃ· ἱλασθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ· δικαίᾳ γὰρ ἐᾶν ἐᾶν
τὸ καὶ δικαμφθῶ ἐπὶ πᾶν :
μὴ πω τοῦδ' οὕτω σὰ ἀμφαφαίου ἐᾶν θῶσι τὸ λουσι τουτέστιν ὑμνοῦσι τοῦτον χαίρῃ ἐταλαίπωρῆσαν θλῖψιν ὃσ δικαίου γθνόμενοσ· τοῦτο δὲ ὡσ ἀληθῶσ ὑπομένειν ὑμνεῖσθαι· ἀληθῶσ οἶν
γὰρ λικαὶ σία· καὶ σὺ φρονῆσθῶσ ἀρξῖ :

ὡριγένους

ἀληθῶσ γὰρ λιμαρτὸν ἐᾶν λιρου τὸ μαι καρδίαι οἱ πᾶν θῶσι καὶ μαλα
κρδίαι οἱ κλαίοντεσ· τοῖσ δὲ θλῶσι γθνικῶσ ἁμαρτίαισ ἁρμόττει· τὸ
οὐαὶ οἱ γελῶντεσ νῦν ὅτι πᾶν θῆσθε καὶ κλαύσετε· ἡσυχίου·
καὶ τίνοσ χάριν ἔσι κυθρωπάζειν λί· τοῦ κόσμου χαρᾶ διδάσκει
τὰ ὑπομένειν· ὡριγένους

ἐᾶν δὲ μαρτὸν ἐᾶν λιρου τὸ μαι καρδίαι οἱ πᾶν θῶσι τοῖσ πλημμελοῦσιν
συμπαίνουσαν· λίγαρ τυχλίμου φησὶν ἐᾶν λιόθλιθῆ σεται γμὸν·
ὀμέταν γμὸν δὲ φησὶν λί θὸν ὠνιοσ γραφλί τῶν παραστῶν
χλευασίαν λί τοι τοῦ γέλωτα τοῦ παρόχθρου· εἰσὶ γὰρ εἰσὶ τι
νὲσ τὸν θῆμῶν δικαίοι τὸ· καὶ φίλοσι κόμμονεσ φιλάγκλι
μονεσ θ καὶ δίδυμοι· καὶ τὸν μὲν ἰδίων πλημμελημάτων.
οὐδὲ ὅσον εἰ πᾶν τι νῶθῆται τὴν αὐλόγον ἐᾶν τὸ θαυμάζουσι δὲ τοῖσ
ἄλλοισ εἰδλί πουσυμπαίνοι παρολισθῆν καὶ ὑπομένειν·
διὰ τοῦτο ταὶ φῶν αὐτῶν προσωπεῖον εἰσθέτων συκοφαντίαισ λί
γουσ λοιδορίαισ τὸν τοιοῦτον ὀμέταν γμὸν ὀμέταν ἐᾶν λισθαι
φησὶν τὴν ἑαυτοῦ τυχλὴν καὶ τὸν γέλωτα τοῦ παρόχθρου· τὸν
ὁμοπαθῆ ὄντα καὶ τοῦτο φησὶν· οὐκοῦσησ ἰάσθω σαν θῆτι λίθῃ
φρικί· τοῦτέστιν ἀρίσασ οὕτω δεδιαμασμένησ ὑπὸ γένου τοῦ
ἀσικλίσθω σαν πόμων· ὃσ ἂν ὀρθρίσθῃ καὶ τοῦ δὲ ὠνίσασθαι λαμπὴν
τὴν ἴασιν·

ΘΤαλαιπώρησαν καὶ κατὰ καμφθῶ
ἐᾶσ τὸ λοῦσ ὅλην τὴν ἡμέραν σκυ
θρωπάζων ἐπορευόμην·

ΟΤι ἐνέπλησαν τὰ νεφρά μου ἐᾶν λισθησαν ὀμέταν
γμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασισ ἐν τῇ
σαρκί μου·

ΘΚακωθῶ καὶ ἐταπεινώθῶ
ἐᾶσ τὸ λοῦσ·

ἡσυχίου

ὀμέταν γματα καλεῖται τὰ κατὰ τὸν παῦλον· ἐᾶν λιχλευάζοντεσ ταῦτα οἱ παῖδεσ οἱ τοῦ μισουδαίου ἐᾶν ραστγου· τούτων θλοιν
ἐν ἐᾶν λισθῶν ἐν αὐτοῖσ σικο νῆσασ ἰάσασθαι τὰ τοῦ ἀνῶν ἁμαρτήματα· ἀλλὰ τοῖσ ἰουδαίοισ οὐκέτι νῦν ἴασισ ἐν τῇ (φρικί·
τοῦτέστιν ἐν τοῖσ παῦλοισ ὀμέταν γμάτων ὀμέταν ἐᾶν λισθῆσαν ἐν ὀμέταν γμὸν ἐν ὀμέταν πλασται ταῦτα δὲ ὡσ ἀπορρητικώτερον·
διὸ παῦλοσ ἐπικόπτων εἰσικυθρωπάζων· παῦλοσ ἐν ἐπιστολῇ πρὸσ γαλάτασ ἀφῃρημένησ
τοῦ ἀρχιβρέωσ εἰσὺ ἐκ χσοὺ οἵτινεσ ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε τῆσ χάριτοσ ἐξεπέσατε·
τοῦτο παρ' ἀπολήσει ἐτὸν ἐν ἐᾶν λόμενον ἐν ὀρθρίτου δραίου τοσ· ἰδοὺ δὲ ἰσχύσαὐτοῦ ἐν ὀσφύϊ ἐν δεδωκὼ αμὲν αὐτοῦ ἐν ὀμέταν
λουγαστρὸσ· μᾶλλον δὲ καὶ ὁ παῦλοσ προφάσει πορνείασ ἰσχύει· πρὸσ κορινθίουσ δὲ ἐν τῷ ὅλῳ θρῳ τῆσ αρκὸσ τὸ ἰδιάζον θρῳ
λέγεσθαι :

Κθυμαὶ καὶ ὠσθαι διὰ τοῦτο φησίν· ὁρύεσθαι τὸ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆσ ἑαυτοῦ καρδίασ· ὁ γὰρ ὀλοσ ἁλοιὸν ἐν παίσμασι καὶ ἐκ τολισθῆ σε
ται ὁ πολλημελῆσ καὶ ὑπομένων τοῦ σωτῆροσ κατηγορούμενοσ· σωτῆσ δὲ ὁτι πρὸσ τὸ θυμοῦσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ ὑραύθυμοσ καὶ ἀμὰ ἀπο
ποιοσεῖσ αἱρεῖ λθρησ ἀν ἔχθει νὸ φείλει τὸ φρόνημα· λυπῆ δὲ μᾶλλον μόνον οἰχὶ καὶ κατα μεθύουσαν τῶν δικαίων ἀχθῆ καὶ
θυμαὶ καὶ ὠσθαι μὲν ὠν τῶν καρδίαν· ὅσα ἀπογθ· πικρὰ σὸ λῶ ῆσ· ὅτε καὶ ὁρύεσθαι δοκεῖ ὠν ἀμέθυσον τοῦ τὸ θυμοῦ·
καὶ θυμαὶ καὶ ὠσθαι μὲν ὠν τῶν καρδίαν· μᾶλλον δὲ καὶ ἀλαλῆτου πόμενον ἐν ἐᾶν λισθῆσ : ἡσυχίου
θυμαὶ καὶ ὠσθῶ σὺν τοῦ φαντοῦ μένοσ· ἐᾶν πιμάθῶ τοῖσ συκοφαντοῦσιν ἀπροικρι νόμενοσ· οὕτω δὲ σῴδραι ἐᾶν πιμάθῶ·
ὁρίζεται τοσ τοῦ ἀρχιβρέωσ εἰσὺ ἐκ χσοὺ οἵτινεσ ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε τῆσ χάριτοσ ἐξεπέσατε· διαστόμμαχον
τοῦτο δὲ ἀφόρισται γραφαὶ· ἐν μὲν αἰτοῦ αι μοῦ λίθ' ἀλαγόμισμου ἐᾶν λισθῆσαν θυμαὶ μῶν ῥητέον ὡσ ἐᾶν ἰπνεῦμα τοσ τοῦ
τοῦ σι καὶ τὰσ λαγόρασ σωτῆσ ται τὰ ὠσθρματι κὰ θυμαὶ μῶν θυμεῖ πλασται ταῦτα δὲ ὡσ ἐκ παῦλο
ποιῆ ωσ κεῖται δι' αὐτοῦτο γὰρ φησί· μὴ δὲ ἴασιν εἶναι θυτῆ (φρικί μου· διὰ τὸ ἡσθῆσθαι τῶν παρόντων θυμαὶ μῶν τῶν ἡυχῆ·
παν γὰρ ἐσαρξ ἀσθενεῖ· ῥᾴθυσαν τικαὶ μὲσαφρονοῦσα· ὁθεν καὶ ὁ παῦλοσ ἐν ἐᾶν λόμενοσ τοῦτο παρ' ἀπολήσει ἐτὸν ἐν ἐᾶν λόμενον ὡριγένους
λουγαστρὸσ· μᾶλλον δὲ καὶ παῦλοσ προφάσει πορνείασ ἰσχύει· πρὸσ κορινθίουσ δὲ ἐν τῷ ὅλῳ θρῳ τῆσ αρκὸσ τὸ ἰδιάζον θρῳ
λέγεσθαι :

Κθυμαὶ καὶ ὠσθαι διὰ τοῦτο φησίν· ὁρύεσθαι τὸ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆσ ἑαυτοῦ καρδίασ· ὁ γὰρ ὀλοσ ἁλοιὸν ἐν παίσμασι καὶ ἐκ τολισθῆ σε
ται ὁ πολλημελῆσ καὶ ὑπομένων τοῦ σωτῆροσ κατηγορούμενοσ· σωτῆσ δὲ ὅ

διδύμου

δια μαθουσ ἔχωμ. ἀλλ' οὐκ εἰς ἔστω πολλὰ σὺ καὶ ὑπὸ κρίσθω σοι τὴν ὠμεταμέλητον αὐ. τὴν ὡς τοιαύτην σοι ἔστω θυμία μὴ ἔχω μαρτίου εἶναι αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ φθόνου.
ἡ δὲ τὸ φθόνου ἔχω ὁ ῥῆξις. μᾶλλον ἢ μὴ ἐστὶ τοῦ θεοῦ λιπόσαρκος ἐσθίουσα μὴ ὠμεταμέλητον αὐ. τὴν ὡς ἔστω θυμία μὴ μείων ἀκεσμὸν λέγω ὡς ἔστω μὴ
ὁλαθρεύσει καὶ κωφὸς ἰσχνὸς ὡς ἔστω θυμία μὴ σοβρὸν ταύτην ὡς ὁμολογούμενος ἀθυμάζω τὸν μὴ ἀξίου τοῦ ἀποσοῦ κρύπτεσθαι
ἀθυμαμὸν ἔσθυμα τὸν γὰρ τὸ ἔστω φαύλοις ἀθυμάζειν: δολιδιον
μαστίζω τὸ σωτειλὸν σὺν τὴν ὡς καρδίαμου ἀθυμαμὸν ἀφ' ἑνὸς ὡς: ἡσυχίου
ὀρυόμην λάθοι. ἵνα δὲ ζῆλ τοῦ ἀθυμαμὸν τὸ μάθος. καὶ ὅτι ἀφ' ἀποσοῦ λόγου θλιβερὸν ἡμέρος. ὅτι πατέθος οὐχ ὑρίσκω
ὁρύεται οὕτως καὶ αὐτὸς ἀθυμαχθμὴν καὶ θλιβερὸν τὴν ὡς μὴ ἰουδαίου σου τὴν ὡς ἀποσοῦ ἐρχέο. ὑβριστὴν δὲ τὸν λόγον τὸν
ἔσομεν: δολιδιον ἡσυχίου
ὁ τὴν ὡς μεταμέλητον ὡς τὸ θος ἀλλ' ὡς τὸ φθόνου ὠμολογούμενος: ἡσυχίου
καὶ αὐτὸς λίθος ἔστω θυμία τοῦ χῦ τὸ ὑπὸ ῥῆξις ἔστω τὸ λίσαι ὡς ἔχω. διὸ ὑπὸ ῥητοῖς ἀπὸ φαύλοις ὀλάθρευ. ἔστω θυμία ἐστὶ θύμισαι
τὸ ὡς ἔχω αὐτοῦ τὸ φάγειν μὴ θυμία ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω τὸ λίσαι ὡς ἔχω. διὸ ὑπὸ ῥητοῖς ἀπὸ φαύλοις ὀλάθρευ. ἔστω θυμία ἐστὶ θύμισαι
αλλήθεια ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἐστὶ. διὰ τὸ ἐλθεῖν θύμιον. ἔστω δὲ λίθος οὐ δαίου ἐστὶ οὐ μὴ οὐλόμενος ἐν βοῖς ἐστὶ οὐ κότος
ἐ ἀθυμαχθμὴν. καὶ τοῦτον αὐτοῦ τὸν ἀθυμαμὸν ὑπὸ ῥῆξις ὡς προγνώθησι λίθος ἀστὸ. ὁ θεὸς ὁ ὡς φαύλος αὐτὸν μὴ μου ἐθνος καὶ ἐν
δὲ ὡς ἀθυμάζειν δὲ λίθος λίθος ἐστὶ μεγάλη. καὶ ἀδιάλειπτος ὁ δὲ ὡς λίθος καρδίαμου. λίχνος μὲν γὰρ ἀφ' αὐτὸς ἀμαθθμα
ἔχω αἱ ἀποχρίσου ὑπὸ ῥῆξις τὸ ἀλλ' ἀφ' ὁ ἄλλος ὁ τὴν ὡς κρύπτω μου τὸ ὑπὸ ῥῆξις καταβρίσαι. οἱ τὴν ἐστὶ οἱ ἐστὶ ἰσραηλίται: κυρίλλ.
ἔχω αἱ ἀποχρίσου ὑπὸ ῥῆξις τὸ ἀλλ' ἀφ' ὁ ἄλλος ὁ τὴν ὡς κρύπτω μου τὸ ὑπὸ ῥῆξις καταβρίσαι. οἱ τὴν ἐστὶ οἱ ἐστὶ ἰσραηλίται: κυρίλλ.
πρὸ τὴν θησι δὲ ὁ τὸ ἄλλος ὁ τὴν ὡς κρύπτω μου τὸ ὑπὸ ῥῆξις καταβρίσαι. οἱ τὴν ἐστὶ οἱ ἐστὶ ἰσραηλίται: κυρίλλ.
τὸν ὡς μὴ τὸ ὑπὸ ῥῆξις τὸν ἔστω μου καὶ καρδίας καὶ μὴ θυμία ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ
ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ
τοῖς ἀμαρτίου σι λιτὰς τὸ ἀμαρτάσειν ἐκ ἀθυσ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ ὡς ὑπὸ ῥῆξις ἔστω μὴ
του ἀθυμαμὸν σ. θῦ καὶ τοῦτο δὲ ὑπὸ ῥῆξις ἀμοῖσι ἰσαμεσιν καὶ ἀμ
γαμεσχὼ τοῦ κατα μέθμος ὑπὸ ῥῆξις: κυρίλλ.
ἀπαρνημεῖται πάλιν τὰ ὑμαίνειν ὡς τὸ ταῦτα τοῖς ἰσθοτε-
μθμὶ κλημθμένοις σὺν ὡς κρατὶ δὸ μὴ σὶ καὶ κατα λλίζομέ
μὶ στρόπον τὴν αὐτὸν μου καὶ ὑβρίαμὶ προσλίκεσι κατα
τὸ παρολισθεῖν ἡμᾶς δὲ ἰκμυσιν θυμαλαυ. θόρυμος γὰρ ἡ
τοῖς ἀμαρτίαν καὶ ἀπὸ σὶ ἀθυμαχθμὴν καὶ λίθλιαμ. καὶ τοῖς οἱ τοῖς
δὲ καὶ ὁμοῦσ. ὅσα μὲν γὰρ ἀμαλακοῖς ὑβρίζεται σὶ ἀτὸ
φαυλομίδομαι σὶ καὶ ἰδρυμένην ὑβρίζειν φασὶν. εἰσφέ
τὸ μὲν λίσθαι δὲ κατα πάσης ὅστε ἐπὶ κείας τὴν ὑβρίαν καὶ
δὲ αἴρθομ δὲ κατηγόρι μ τοῦ μὲν τρίμορφον δὲ μὲν ἐχειν καὶ γαυ
λὼν λω. καὶ πολείαν ὁ σὶν ὑβρίαν τὸ τὴν ἀταραχίαν
καὶ προσγθοῦτοι καθαρὸν αὐτὸ τὴν παραβῦμὴ ὑβρί-
ὑβρίαμ ἀφαιρεῖται τὸ φάσκοντος γράφει παῦλος.
ἀλλὰ τὴν ὑπὸ ῥῆξις ἔχουσαν ἁμαρτάνων ἀφ' ὑβρίζουσι
τὰ σὶ καρδίας ὑμῶν καὶ ταμολίμασταν ὑμῶν. ὅστε δὲ
μόνον οὐχὶ καὶ δορίλλητος σὶ καρδίαν ὑβρίζεται τὴν
δὶ στόπον καὶ πορφύρας δὲ λορίλλον ὅστε ἐχόμενον αὐτὴ
θεμὶ πολλοῖσι μὲν αὐτῶν θορύμενον ὅσα τάμασι. καὶ λογι
σμοῦσ. θῆτὴν στὶ πατὶ κρούσι καταφθολοῖδ. καὶ σὶ σόπους. τοῦ νόμου τοῦ μὲν μετα μὲν ὑβρίζειν ὑπὸ ῥῆξις ἀφαιρεῖ. καὶ μόνον οὐχὶ
πολέμου καὶ μαχῆσ ἁμαμεσοι. τοῦτο μὲν λογισμὸν μὲν ἀγαθὸν ἀπὸ ἔχόμενον αὐτὴν. δὶ σχολιὸν ἐπὶ ἀφ' ὑβρίζειν δὲ ἀπὸ ἔχόμενον αὐτὴν
τοῦτο δὲ. τοῦτο ἐστὶ ἁμαρτίασμόμου καὶ ἀφθόλοντος εἰ ἀφ' ὁ πολὺ μὲν λέσ:
ταραχθῆσι ὁ σὶ γὰρ μου τὴν σὶ καρδίαν ὡς τὴν ὑβρίζειν. ἰσχύσὶ λὶ καὶ τὰ ἀσμ. καὶ σὺν λέσι ὑπὸ ῥῆξις ἐν βρύσιας. ὁ ἀπὸ ῥοῦν καὶ αὐτὴ
τὰ ὑμᾶλὶ τὸ ὑπὸ ῥῆξις τὸν μοῦ τυγχάμουσα φάσ. ἀλόγασ γὰρ δὶ καθθισι σὶ μεῖσθαι φασὶ τὴν μὲν σοῦ δὲ ὑβρίζειν. λέγοι
δὰμ καὶ τὸ μὲν ὀρθὸν λόγον καθὸ μὶ φιλογὶ σὸν ἰσχὺν εἶμαι σὶ φάσ. τὸ μὲν μὶ κατὰ τὴν ὡς πρᾶσι σὶ μὶ ὑβρίζειν. τὸ δὲ ὑβρίζειν κατὰ
τὴν ὡς αὐτὴν θορίαμ. ἀμφὸ δὲ ὑβρίζειν τὴν σὶ καρδίασ. παρα στομέμ μὶ σὶ. καὶ οὐσὶ δὲ ὑβρίλουσὶ ἰσχομζὴ σασ ἀσχάσ.
τοῦτουσὶ ἰσχομάμτὶ σὶ μὲν μουσ. καὶ μὴ σὶ ὡς ὁμόσασ διαβίσὶ καὶ σχίσὶ ὑβρίζειν ὑπὸ ῥῆξις ἀφαιρεῖ. καὶ μόνον οὐχὶ
ὡσὶ ἰμάρθου. καὶ θμασὶ σομὲν δὲ σὶ ἀσὶ ἀφὶ ρὶ φασὶ σὶ. ὡσὶ σὶ σαὶ τὰ ἀσπροὶ σὶ μὲν μὶ καὶ μὶ ἀσπὸ ἐχόμενον αὐτὴν. δὶ σχολιὸν ἐπὶ ἀφ' ὑβρίζειν
θοῦ ὡσὶ τασ. καὶ μαρτυσίαι ὡ. ὁ δὲ ὁ σὶ σὶ δὲ μὶ σὶ ἀσὶ ὁ σὶ ὁμολογούμενος ὅστε ὁμολογούμενος ὅστε ὁμολογούμενος ὅστε ὁμολογούμενος ὅστε
φὶ φὶ σὶ σὶ φαι ὁμεν μὲν λὶ λὶ σὶ ὁ λὶ ἰμμ. ὑβρίζειν ὑπὸ ῥῆξις ἀφαιρεῖ. καὶ μόνον οὐχὶ
σὶ σὶ τοῦ μὶ σὶ. ὡρὶ τὶ νόσ

Ὁ ῥυόμην ἀπὸ παντὸς ἁμαρτίου σου καὶ πάσης ἐπιθυμίας μου ἐξ
ὁ ἀθυμαμὸς μου ἀπὸ σοῦ οὐ καὶ ἀπὸ κρύψω:
Ἡ καρδίας μου ἐταράχθη ἐγκατέλι
πέν με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς
τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ
ἔστιν μετ' ἐμοῦ:

ὡριτένους

ἵνα καὶ οὕτως ἡμῶν τὸ θνητὸν ἰσχυρὸς ἀρξῃ. καὶ πάντα καταραχθεὶς. καὶ ἵνα ἐξ ἀποφαίνει. καὶ μόνον οὐχὶ
σι σὶ τοῦ σὶ ἀλαμὸν εἶναι δὲ ἵνα τὰ διεστὶν ὁμολογούμενος ὅστε ὁμολογούμενος ὅστε ὁμολογούμενος ὅστε ὁμολογούμενος ὅστε
λόγον τὸν πορρὸ ἀπὸ μου μὶ ἀγνοοῦμεν ὅτι καθαρὸς εἰμι. τοῦτον δὲ διεστὶν ὁμολογούμενος ὅστε μεταμοῦντι μὶ τὸν
θαρχοῦντον τὸ μὶ ὁμολογούμενος ὅστε ὁμολογούμενος ὅστε ἀπὸ ἁμαρτίας. μᾶλλον ὅτι πάντες. ἰσμὲν δὲ ὁμολογούμενος ὅστε ἀλλὰ
μασι καὶ διεκωλύονται. πολλάκις γὰρ καὶ ὁμολογούμενος ὅστε ὁμολογούμενος ὅστε. οὐχ οὕτως ἔχει
ρομεν σὺν τὸ ἀκούειν ταῖς ρίπτρασι τὸν αὐτοῦ. ὡς ὅταν τις χειρομάκου σασ ἰδ. καὶ λαλοῦσι μεταξὺ ὅτι νασ καὶ ἕκαστος
γομεν τοῦ κατηγορεῖσθαι τοσ ἑαυτοῦ. οὐ γὰρ ἔξω τασμὲν ἀλλὰ λεῖ ὁ ζωτὸν τὴν ἰκαὶ. ἀλλὰ πάντι ζωτὸν ἀ ἀρθὸν:

θεοδωρήτου

ὁ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν· καὶ οἱ ἐγγύς μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν· καὶ ἐβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὰ ψυχάς μου καὶ οἱ ζητοῦντες πονηρά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δόλον ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτην ἐποιοῦντο·

ἐν εὐσεβίου

Ὁ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν· καὶ οἱ ἐγγύς μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν· καὶ ἐβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὰ ψυχάς μου καὶ οἱ ζητοῦντες πονηρά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δόλον ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτην ἐποιοῦντο·

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν· καὶ οἱ ἐγγύς μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν· καὶ ἐβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὰ ψυχάς μου καὶ οἱ ζητοῦντες πονηρά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δόλον ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν·

ἐν εὐσεβίου

τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ· οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἐγγίζουσιν καὶ στήκασιν· καὶ οἱ ἐγγύς μου ἀπέναντί μου ἔστησαν· καὶ βιάζονται οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακ

ἡσυχίου

ρ νη

ὁ πατὴρ φησὶν τοῖς ἄλλοις συμπαίρειν τοῖς υἱοῖς λαμβάνουσι τὰς αἰσθήσεις ἐκ φύσεως αὐτὸς τοῦτο εἰς προαίρεσιν ἔπασχε λοιδο-
ρούμενος· οὐκ εἰς ὀργὴν τὸ πρόσωπον εἰκάθιζεν οὗτος ἐλοιδορούμενος οὐκ ὠργίζετο λοιδορούμενος· ἐπὶ δὲ λίταις πρὸς αὐτὸν λοιδορίας
οὐκ αἰκούσιος ἦν ἐξ ἐμὲ ὑπὸ συκοφαντούμενος· δι' ὃν τοὺς συκοφαντοῦντας ἐλάγχιστον τὸ πρόσωπον οὐκ εἶδον ἀγνοίᾳ ἀλλ' ἀλόμενος τοῦτο οὐκ ἐλύ-
ομεν ὑπὸ τῆς φύσεως φθέγγεσθαι· ὅτι δὲ οὐ τοῦτο ἐφόσ-λων οὔτε ἄλλος· ἀλλ' ἐκ τούτου σὺ λοντας πειρούμενος λιθάζε-
τοὺς ἐμὲ προσωπολήπτους ἐκ θλιβομένους καὶ ὡς ἀμφὶ ὃν ἀπὸ τοῦ αἵματος· οὕτως οὐκ ἀμφὶ γενέσθαι τὸ πρόσωπον αὐ-
ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται ἀδίκως ἐλέγχθαι καὶ ὡς ἀμφὶ ὃν ἀπὸ τοῦ αἵματος· οὕτως οὐκ ἀμφὶ γενέσθαι τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν· ἐπολήνατον
ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·

ἀπολλινάριον

ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·

διδύμου

ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·

ὠριγένους

ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·

ἡσυχίου

ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·

εὐσεβίου

ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·

θεοδ

ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
ὃν ἐχθρῶν μεμφήσεται τὰ δίκαια καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·
τοὺ ἐμπίπτασι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ δὲ συμφωνεῖ καὶ ἀπορρίπτω· ὁ δὲ ἁλμὸς ὃς ἐκ προσώπου τοῦ σῶ ἐκ ἤγαγεν·

λε

ἄξιος γὰρ μαρτήσω ὃς ἁμαρτὼν ἁλῶ μὴ δώσω δὲ μηδὲν τῶν τῆς ἀληθείας ὁρῶν.
ἑτοίμως καὶ εὐπρεπῶς πρὸς ἃς αἰσθήσεως μάτην γάσειεν ἡμᾶς ἀμβλυωπίας ἀγῶν καὶ ἡ ἀληθὴς μου καθήκων ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς προπε-
πραγμένοις ὃ μόνῳ μοι μυρίας πιτρώσκουσα καὶ μαστίζουσα μὴ δῶ ἀναπαύσεται δικαίως οὕτως ἐπὶ ἡ ἀληθὴς μου μόνῳ μόνου
μυρίας. ἀλγῶ τοσοῦτος μου δι' οἷς σθλρα ᾠκείωσα καὶ οἷς. καὶ δι' ἁμαρτήσω μὴ δοὶ δικτὸς τοῦ ἁμαρτήματος γνῶναι ἑτοίμως
προφάσεως τοῦτ' ἄρα μὴ προθύμως ἔχω περὶ ἐπὶ τοῖς προφῆς τὸν ὀφθῆναι:
ὑπερασπίσασθαι φῶς δίκαιον ὀφθῆναι τὸ διαφωνῆς τοῦ δικαίου ὑπερασπίσασθαι ἡμῶν. ὑμᾶς γὰρ δεῖ μᾶλλον ἡμῶν. ὑμεῖς γὰρ δεῖται ἀγαθὸς καὶ φίλοις κτίρμων καὶ θαυμαστὸς ἐπὶ ταῖς καὶ εἰς ἀεὶ καταστοιχήσας ὑμῶν.
ρύσασθαι τοῦ ἡμῶν προφῆται. οἱ δὲ ἀραχλῆς καὶ ἀνὴρ μέτρον ἐπὶ ταῖς καὶ εἰς ἀεὶ καταστοιχήσας ὑμῶν. ὡς ἀν
γειμὴ οὖν τὸ ἐπὶ χαίρειν τῷ ἐχθρῷ καὶ αὐτῷ. σεσαλευμένῳ δὲ καὶ ὡς ἡμῶν. τοῦτο γὰρ τὸ βλεύθρων αὐτοῦ ὡς
δλασθαι ὑπὲρ μὴ αἵμασι μὴ ἁμαρτωλῶν θῦ πολὺ πτωμένος ὑπὲρ ἐχθρῶν αὐτῆς μάτων καὶ ἀπαραμυθήτως
διὰ τὸ δικαίου δεῖσθαι χρῆσιν μου. ἑαυτὸν γὰρ ὑπὲρ φόβρειτου σμάτων ἑτοίμως τάσεται δ' προφοῦτο τὸ ἰδρῶσι μὴ ἰσχυρί
ζεται. φαίη δ' ἂν οἱ μαῖτις φιλαρέτου τυχὸν ἀπὸ δ' ἐξ ἡμῶν ἀπὸ χρόσαν ἡμῶν καὶ τοῦτο καὶ δυσφορούσης μὲν λίαν ὀφθαλμοῖς
μότατα τοῦτ' ἐγὼ οἶμαι καὶ μάλα σαφῶς δικδιδάξειν ὑμᾶς ἑαυτὸν ἁμαρτίας. ὧν καὶ τραυμαρούς καὶ ἰατρὸς τικαὶ προθυ
ἀληθὴς ἂν δ' τῶν τοῦ ἀληθῆ ὄντος μάτων προφάσεις τοῦτ' ἐστὶ τῶν ἁμαρτίαν. ὧν καὶ τραυμαρούς καὶ ἰατρὸς τικαὶ προθυ
γῶν οὐκ αἰσχρὸν τοῦτ' ἐστὶ τῶν γθρῶν ἀεὶ μὲν μᾶλλον θαυτὸν ἁμαρτίας. ὧν καὶ τραυμαρούς καὶ ἰατρὸς τικαὶ προθυ
λὶ προσῆμας δ' λλογὸν ὅτι συμπάθειαν ἴσον δικαὶ τοῦ οἰκείου πάσχουσ' ἔχει δι' ἁμαρτὸς τῶν ἁμαρτίαν. αἰρῶν γὰρ πο-
ὃ πορθμὸν παῦλος φησὶν αὐτὸς πειρασθῆς. λῶν ἅπαντος τοὺς πειραζομένους ὠλησῆσαι:
ὃ πρὸς ἱκανὸν μὲν λιμαρτήκασ. καὶ θυσίας δὸν μόνος πρὶ ταύτης δίφρόντιζεν. οὕτω πρὶ τῆς δίκ μεταμοίας ἐγὼ:
τὸ ἁμαγγέλῳ τοῦ ἡκεν ὑμῶν τοῦτο οἷς αὐτὶ τοῦ ἁμίγγιλα ὁμοίως
δὲ καὶ τὸ μὲν ἡμῶν ὑπὲρ αὐτὶ τοῦ ὑμῶν ἡμῶν λίτοι πρὸς φρόν
τικαν. ἀδικαίως γὰρ ἐστὸ πρὶ τῶν τοῦ χρόνων πρὸ
φορᾶς ἡμῶν ἡμῶν εἰαν τῆς θεοπρέπου γραφῆς. οὐγὰρ ἁμαρτίοι
τοίνων μᾶλλον τῆς εἰς μεταγνώσεις ὑμῶν ἡμῶν ἀδικίας ἐστὶν ἁμαρτ
οὐδὲ ὁ κύριος ἐστὶν ὁμολόγησεν. ἀλλοιον εὐθὺς κατέχρυσο
τοῦ πρὸς ἁμαρτίαν ἡμῶν ἁμαρτίαν ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδικεῖ
πρὸς ἡμῶν. ὁμίλησεν δὲ καὶ τοῦτο λίμας οὐ μερίσας τὸ εἰδέναι
φῶν τοῦ ἁλῆς μεταμόσθως προσώπους: καὶ μὲν ἁμοίαν
οὐκεῖ ἐχθρὰν ἁγαπᾶν δὲ ὅμως ὡς οἰκεῖα τὰ λίμεθρα καὶ
διὰ τοῦτο προσευχόμενος ἔλεγεν. ὁμολογοῦμαι σοι πρὸ
κεῖ τοῦ οἰκείου καὶ τῆς γῆς. εἰ γὰρ καὶ λίθολογοῦσι θ
πευχαριστίας παραλαμβάνει. ἀλλ' ὅμως καὶ τῶν ἰδ
χαριστίαν ἐπὶ λυπρόσειτο ἡμῶν λίμεθρα ἁμαρτήματων πει
ποίληται. ὅτι θεοὺς ἰουδαίους δικαίως ζῆν ἀλασφημοῦντας
αὐτὸν ὡς ἁμαρτωλῶν φίλον καὶ τελῶν ὑπὸ τυγχάνοντας:
ὅτι μὲν ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ τιν' ἀπὸ ὑλοντας
καστορθοῦν μεταμοίας ὀργάν. ἁμαρτίαν δ' ἑαυτοῦ τῶν τοῦ
γθροῦσι τοῦ λίμεθρου καλεῖ ὡς ἁπαρχὴν γρῶν ὡς τοῦ
λίμεθρου φυρά ματος. ὡς γὰρ ὡς ἁλαὸν ὑμῶν δ' ἑαυτὸν τοῖν ὡς
ὑμῶν ἀγγέλοις διφθάζατο λίματα. πυρὶ λίθου ἁλεῖν ἐστὶν ὑμῶν καὶ τὶ λίθολογεῖ λίθ φῆσιν. ὑκεῖ γὰρ
καὶ τοῖς φῆσιν μὴ ἁμῶσι σθῆτως ἔχειν τῆς ἁμαρτίας. ἀλλ' ἡμῶν ἡμῶν ἁμαρτίας. ὃ ῥᾶ τοὺς ἐχθροῦς μου
κρατοῦμεν. οὗτοι δὲ οἱ ἐχθροὶ μὴ δὲν ἁδικοῦ παρ' ἡμοῦ πεπονθότες διαπαλλόντες μου τῶν ἁμαρτίαν καὶ
προφάσιν αὐτῶν ποιοῦμεν οἱ τοὺς κατ' ἐμοῦ πολλοὺς καὶ δικαίως μὲν δικαίως λόντες ποιεῖν. τοίγαρ οὖν καὶ γὰ
γόνημα παρ' αὐτοῖς ὡς μικρὸς θυδδλυγμένος. διὸ δὴ καὶ δέομαι σοῦ κύριε μὴ ἀποστῶσι ἀπ' ἐμοῦ. πᾶσαι δ' ἐμαλλον
ἰῶνται τῶν ἁμαρτίαν τῶν λίμεθραν: κύριλλοι
ζῶμεν οὖν φησὶν δδλαικρυκαὶ καὶ πεφρόντικαὶ καὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς μεταμοίαις προσδικόμεναι δλαικρυομένοις. ὅτι πε
παρ' ὑμῶν καὶ μὲν καὶ τοῖς ἱεροῖς προσδικρουικαμόμοις. οἱ δὲ ἐχθραὶ μοι δρεμοῦ τις ζῶσι κδικραταίωται ὑπερφ
μέν. τοζῶσιν ὑμῶν τοῦτοις φλέβομ' ἁπτὶ τοῦ δ' ἡμῶν καὶ ἀπὸ ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ δ' ἡμῶν ἐπὶ τοῦ
καὶ λίμεῖς αὐτοὶ καστιθίσμεθα πολλαίς πεπρὶ τιμος τῶν εὐζωμοτα τῶν καὶ ὑδραμὲς ἔχομεν τοὺς ἱμᾶς λί
γειν. ὅτι ὁ δ' ἡμῶν τυχὸν ζωμὲ τὴν ἁμῶσ. οὐγὰρ ἁμῶν λίτ' ἐστὶ σοφρὸν δ' ἡμῶν καὶ ὁσ παρ' αὐτοῦ θαμαστοῦ τοῦ μὲν δ' ἡμῶν
θεὶ δ' ἐστὶ τοῦτο τῶν φιλαγαθῶν φῶ:
τοὺς ἰουδαίους λέγει ὑφ' οἷς σθλυπεῖτο ὡς σὺ καὶ σὰρξ ὡς ἡμῶν. ἀλλ' ἁμῶν καὶ ὅτι κραταιοὶ ὑπερ ἡμῶν ὑπερ ἡμῶν
δ' ἡμῶν ὁ πτῶσιν ἡμῶν. αὐτοὶ γὰρ δ' ἡμῶν τὰ πεπεμμῶν θῶν τοσ ὡς φῆσιν ὁ παῦλος ἔχα πεπεμμῶν ὡς θ' ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς ἡμῶν
μένος μὲχρι θανάτου. θανάτου δ' ἀρ' οὐ. ὑκεῖ μοι τῆς ἁπεμμῶν ὡς θ' ὡς ἀγνοῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῆς ὑπερ ἡμῶν
καὶ αὐτοῦ ὄχρῶτο. ὁ θλῦ καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν δ' ἡμῶν καὶ ὡς ἐισ πολὺ θος προδικόμενον πλατυνόμενοι τῶν τὸν ἀρχι-
ρέων ἀλαζονίαν πλέων τες πιρὶ δ' οἱ δ' ἡμῶν καὶ ὡς ἐισ μισοῦντες ἐγγὺς ἡμῶν:
μὲν γὰρ περὶ τῆς μεταμοίας ἰσθῦ εἰ τῆς θαυλοπρέπειας ἡμῶν καὶ ἀγαθῶν ἀγαθοῖς τῆς αὐτοῦ μεταμοίας δαιζόμενοι:
ἡ καὶ δ' ἡμῶν καὶ εἰ καθ' ἁμῶν τοῦ μὲν δ' ἡμῶν ἐχθροῦ δυσπραξίαν τῆς προγοίας προσκόπτοντες. καὶ γὰρ δυσθῶν ὡς ἐσθῆς.
οὐδὲν ἰσχυρὸν μὲν μὲν ἰσον περὶ τῆς ἁμαρτίας μου:

κγ΄ Ὁ γὰρ ἁμαρτάνων μὴ μισηθῆναι ὅσου καὶ χρὴ ἐμισήθη. ἀλλὰ μᾶλλον ἁρμόσει δικαίως αὐτὸν μισηθῆναι μὴ μόνον ὡς ἁμαρτάνοντα πολλὰ καὶ ἄτοπα ἀλλὰ καὶ ὡς μὴ μεταμελόμενον μηδὲ ἐξομολογούμενον τὰ πεπραγμένα κακά. ὅτι γὰρ γε μετανοοῦντος τοῦ πολλὰ ἡμαρτηκότος ἀνθρώπου ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων ὁ θεός ἐστι καὶ μακροθυμίας καὶ ἐπιεικείας μεστός, ἐκ πολλῶν ἔστιν ἰδεῖν τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τῆς τοῦ Νινευΐτου πόλεως ἔστιν ἐκμαθεῖν, ἣν ἐπὶ τῷ μετανοεῖν ἐκ τῆς ἐπικειμένης αὐτῇ καταστροφῆς ἐρρύσατο. καὶ τοῦτο ἀδίκως ὁ ἐκείνων ἐπεκάλεσε προφήτης. καὶ τοῦδε συμβαίνει τοῦ πολλὰ ἡμαρτηκότος ἀνθρώπου μὴ μετανοοῦντος ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις κακοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἐπιτιμήσασιν αὐτῷ μὴ μεταμελομένου μηδὲ ἐξομολογουμένου τὰ πεπραγμένα κακά, μᾶλλον δὲ

ΛΗ

Ἵνα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ
μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου:
Θέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν
σιγήσαν δεξιᾶν ἀγαθὴν καὶ τὸ ἀλγημά
μου ἀνεθερμάνθη:

ἀθανασίου

ἀπὸ δὲ τῆς ἐμῆς ἰδίας ἐμφυμώσεως καρδίας:
τοιαῦτα τοῦτο προφήτης καὶ διδάσκαλος πρὸς ἑαυτὸν ἐποίει τὰς οἰκείας φυλάττειν ὁδοὺς
ἔθος μου. ὡς φυλακὴν δὲ εἰκὸς καὶ εἶναι μὴ διὰ μάρτυρος πάντως ἐν γλώσσῃ. ἐν γὰρ ἄλλῃ τῷ στόματι ἢ γλώττῃ ὁ τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς καὶ
τῶν ἑαυτοῦ διδασκαλίαν πλημμελοῦντος:

ἁμαρτίαν. εἰς γὰρ τὸν λόγον μου σου φησὶ δικαιωθήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ. καὶ ἀμέλει λέγουσιν
ῥητὸν ἁμαρτητὸς ἀργοῦ ῥήματος λόγον μὴ σοφὸν ὅρα μὴ ἐμβραδύνῃς κρίσθαι:

ἡσυχίου

ἵνα μὴ διημεθάλλῃ πλάθει μου γνώριζον μοι εἶ τὸ πέρασμά μου ὀλίγον τὸ δὲ μέτρον τῶν ἡμερῶν μου τί ἐστιν
καὶ τοῦτο παρ' ὅσον αἰῶνος τὸ πέρας. διὰ τοῦτο φησὶν εἰ παφυλάξω τὰς ὁδούς μου τοῦτέστι τὰς ἐμπυμιάσεις τοῦ
μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου τοῦτέστι προφθάσαι τὸ πλημμελὲς τοῦ λόγου ἐμπυμιάσεις ἐγχωρούμεθα
οὗτος ὁ λαός. θυμιατὴν εἶχον τὸ σῶμα τὸ ἐμόν. καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. διὸ κρύσταλλος δὲ ὁ τοιοῦτος
τῶν ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ ἀγαθοῦ προσιόντων. μὴ δικαιοῦν τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας. ἵνα δὴ μὴ ὦμεν ἀνδρες
ὁ ἁμαρτωλὸς ἐμπαίζοντες καὶ ὁ διάβολος. ἵνα καὶ ὁ παρὼν τοῦ ἀγροῦ παροιμιῶν ἄγλωσσος λέγεται. ὁ τὰ ἑαυτοῦ φυλάσσων καὶ
ὅλου ψυλάξαι ἑαυτοῦ καὶ ἀφεῖται φυλακὴν τοῦ στόματος τὸ ἡμῶν καὶ ταῦτα ζῶντα ὁ ἁμαρτωλὸς ἀπὸ παραστάσεως
μος ἐμπαίζοντος οὗτος ἵνα μὴ μιμήσεται τὰ πρότερα ἐμπαίζοντα ἐμὲ ὑπομονῇ ἴσμεν ἑαυτὰ ἀφέμενον. ἵνα γὰρ γελάσαι διὰ
τὴν ἵνα μὴ ἐσθίωσι φύλακα ὁ τοσοῦτος ἀγκίστρου ἐστὶν ἐμφερόμενος ἀλγήματι τοιούτῳ ἰσχύσαντος
τος τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἐμπαίζοντος ἀφωνήσει πρὸς τοὺς λόγους αὐτοῦ εἰσιγήσω ἀφ' ὧν ἤρξαμεν λέγειν ἀγαθῶν ἄρξα-
μενος γὰρ ἡμῖν περὶ ἁμαρτίας ἁμαρτιῶν ἐλέγειν ἀγαθῶν ἄρξα-
λογιάτων:

ἡσυχίου

ὑμῖν τοῖς πειρασμοῖς φεύγειν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ἡμῶν καὶ στοχάζεται
τυχὸν ἑαυτῶν. ὅτι εἰ μὴ γὰρ ἔφθαγε τυχὸν ἀγρῶσκειν καὶ
μασι τοῖς ἀμελῶς γνώσκειν. ἀγαθὰ μὲν ὑπὲρ ἡμῶν ἐρίζειν τὰς ἀρχὰς
καὶ τὰς γνώσεις ἀπὸ πειρασμοῦ διαφθείρουσι
τοὺς πειραζομένους:

τὸ ἄρθρον προφθέγγεται τὸ μὴ διαμολογεῖσθαι. ἵνα τὸ μὴ ἡμῶν ἀγ-
λον τοῦτο ἀπὸ τοῦ παρόντος. ὁ φησὶν ὑμῶν ἐλέγειν ἀρχαμέ-
νους λόγους ἀγαθοὺς τοῦ τυχόντος τοῦ μὴ διδόναι μὲν
ὀρθῶς ἀκούσαντας λόγους ἀπὸ τοῦ προσιόντος ὀνειδίζομεν ἐ-
φοῖς τισι. ἵνα μὴ ἁμαρτάνω. τὸ γὰρ ἀγχόμενον τοῖς λόγοις τοῖς
παρ' αὐτῶν προφθέγγομένοις περὶ τῆς ἁμαρτίας. ἐκ δικαίου
ἔχει τοῦ παλιγγενεσίας ἡμῶν. ἵνα γὰρ ἀπὸ λόγου ἀγα-
ἀγαθοῦ ὑμῶν ἐκ μοῦ τοῦ περὶ τοῦ μὴ διδόναι ἁμαρτίαν.
ὃς εἰ φιλοκατηγόρημα ἀπὸ τοῦ μὴ διδόναι ἁμαρτίαν ἐλέγειν ἀγαθῶν
μενος ὑπὲρ ἁμαρτίας ἁμαρτιῶν ἐλέγειν ἀγαθῶν ἄρξα-
λογισμόν. ἀπὸ καθίστατο διδάσκαλον ἑαυτὸν τῆς ἁμαρτίας ἐν

ὃ πω ὀρθὴ καὶ φόβητὴ τῆς ἐμῆς πόλεως· καὶ μικροὺς μὴ μικροὺς καὶ αἰδέσιμα τοῦ γήρους μου. οὕτως ὀβοῦ μαὶ φθὴ τὴν ἐμὴν λέξιν τῶν λόγων μου. καὶ πῦρ ἀ
μὴ ἐφθὴ δὲ μου τὴν ἐμὴν ἰσχὺν ἐν τοῦ πῦρ· καὶ λόσ δὲ ξίω μὴ λέξιω οὐ γλῶσσης εἶμι αὐτὸς οὗτος. ὅσον μὴ καρδίας ὀμῶν ὑσβοῦ τοῦ γὰρ
καὶ ὀφθῆ δὲ μου τὴν ἐμὴν ἰσχὺν ἐν τοῦ μου ὀβολοὺς μου εἰσὶ καρδίας αὐτοῦ μου· καὶ ἐὰν διαιρῶ ἀσας αὐτὸν μου ἐὰν γράψω αὐτόν·
ιδ καὶ ἀκούσωμεν φλησὶν καὶ ἀναλογιζόμενος σταυρᾶσθαι καὶ λοίδορα τοῦ ὀχθροῦ· καὶ ὁρῶν ὅσιν τὶ δόξουσί αὐτὸν μου λόγων μου χρῆναι
ὠμὴ δὲ φθάγγεσθαι πρόσωπον ὀξὺν ὠμῶν ὑπὲρ τῆς ἀτιμαζομένης δικαιοσύνης·

ιε ὃν τὸ ἁμαρτήματος φλησὶ μὲ τοῦ ἁμαρτήματος φλησὶν ὀρθὴ καὶ ὁμῶν περὶ·
ιδ ὁ μὲν δικαίωσας ἄλλα σπουδαίως μᾶλλον ὠχθρᾶν ὄξιν· ὡριγένης
διεσθίοντος τὴν σαρκὸν ἄρχουσαν μοχθηρᾶν ὄξιν·
καὶ ἄλλως ὁ τελείαν ὄξιν ἀφ᾽ ἁλαμῶν οὐκ ἴσην ταῦτα πάλιν ὠχθρᾶν ὀβολοῦσθαι τὸν λόγον· καὶ μᾶλλον δὲ φησὶ ταῦτα λόγων δικαίων μὴν
ὄχθη τα ἀστομένην· ἀλλοῦ χωρὶς καὶ ὠφελοῦσθαι τὸ ὁμαστὸν λόγον· καὶ μᾶλλον δὲ φησὶ ταῦτα λόγων δικαίων μὴν
ὡσεὶ ὠφρικλεὸς ἁρπάζων· οὐχὶ λίκαρδίαν λίμὸν καὶ ὁμῆν καὶ ὁμῆν λίων ὀφθαλμῶν ὡσεὶ ὠφρικλεὸς ἁρπάζων·
ταῦγραφάς· τοιοῦτοι λίσαμεν καὶ οἱ λόγοι ἰδρῶμοῦ πρόσωφλησὶν ὀφθῆ· ἰδοὺ δὲ σθῶσι καὶ τοὺς λόγους μου εἰ σὸ ὁμάσου πῦρ· τοι
αὐταὶ λίσαμεν καὶ καθ᾽ ὁμῆν ἀγλῶσσαι ἐσὶ τὸν ἀπὸ ὁμόλους· τοὺς μὲν λόγους τοὺς τοῦ ἐναγγελίου κηρύσσειν· ὡς δ᾽ φλησαν
γὰρ αὐτοῖς ὡς πῦρ· ἰνὸ λόγος σαὐτῶν λίκαθαρτικός· καὶ τὰ ὡς ἀκρασμένου ἀνασπίτυχας· ιερεμίου
καὶ ἄλλως σθῶμεν τὴν καρδίαν· καὶ οὐκ ἐλάλει κατὰ τοῦ ὀργίζεσθαι καὶ μὴ ἁμαρτάνειν· τὸ μὴ γνῶναι ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πῦρ ὄσιν·
ιερεμίου τὸν λόγον μου ὡσεὶ πῦρ· καὶ ὡς πέλεκυς κόπτων πέτραν· τὸ δὲ κρατεῖν ἰσχὺν ἐν τοῦ λόγου· ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον·
μὴ νὸς κρατῶν ὀργὴν ὄσιν ἐν τοῦ μὴ ἐκβάλλειν πόλιν·
ιερεμίου καὶ οὐτος· λίτὴν ἁμαρτίαν μου λίμὴν· τὴν ὠχθρᾶν τῆς ἀσθενείας λίμὸν ἐν γαῦξο πῦρ ὄσιν·
τὸν γλῶσσὴν οἱ ὁμῖν ἐρμῆναι καὶ ζητῶν καὶ μὴ εἶσπολὺς οὐ δὲ ὁ λόγος σὸ τοῦ ἐναγγελίου· ὅτι γὰρ χίλιαι ἐκ γῆς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς λίμὸν
λίμὸν λίμὸν τὰ δὲ μαθῶν οὐ λόμενος εἰ δὲ χαρίσεται εἰς μὲ τοῦ σὸ τοῦ ὁμῆν ἐν τοῦ ἐναγγελίου· ὁ σὸν δὲ ἐστὸ πρὸς ἡμῶν ὡς ὁλόσολο
ἁμαμβλεταὶ τὸν νόμον καὶ ὀβρμαὶ νεσθαι λίγαστο· καὶ πρὸς φιλοσοφίαν παραχρῆμα ὀξὺν εὐσεβῶν· γνωρισθῶν αἰγὰρ αὐτὸν
τῆς ζωῆς· τὸν ὠβρασμὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν λίμὸν τοῦ
τῆς ἀγαθότητος τοῦ χρόνου τὸ μὴ κόσμον πρόσειχεν· οὐχὶ ὁ ἁβ· πρόσθης
αἰτῆσαι· ἀλλὰ ὁ θμασθῶν τῆς ἀθρεῖ· τοῦτέστιν τίνων πολίτων ἐκ
αὐτὸν τοῦ δὲ οὐτος ὁ ὁβ· ὁ τὸν μὲ ἐκ χὺ χρόνον τῆς ὁαυτοῦ σωτηρίαν
ἀσφαλίζασθαι· καὶ εἰ μὲν ἁμαρτίας ὠν πράξας ἐαυτὸν
σαντῆς μετανοίας· εἰ δὲ δικαιοσύνης ἐαυτὸν ἐν τῆς
ἀσφαλίζασθαι· ὁσ᾽ ἀπὸ δὲ μὴ εἰμὲν μὴ ἐν τῆς καὶ τὸ ἐν τῆς πόλις
ὁ παρίασθαι· ἀλλὰ ἀρ᾽ ὁσ᾽ πρὸ ἐαυτοῦ τοῖς αὐτὰ ὁρᾶν τὸ μὴ
μὴ ταμὲν ὁσ᾽ ὁρᾶν πλήθει· διατέρμον

πρὸς μὲν τοῦ ἁμαρτωλοῦ δικαιοῦ φησὶν πρὸ ἀὐτῆ· ὁ δὲ ὁλόμενος
τῆς τῶν δικαστῶν γλῶσσης· καὶ ὁ ἀπὸ ἐναγγελίου δὲ ὁ ἐν τῆς
μασθῶν πρὸ ὁ ἐν τοῦ λόγους· γλῶσσὴν τῆς ἐαυτοῦ λαλεῖ· τοῦ δὲ ὁ
λόρῶσ φθάγγεσθαι γλῶσσὴν ἀλλοτρίαν λαλοῦντος·

τοῦ ζῶν ἀρχαίου ὁσ᾽ τῆς ἀφθαρσίας τῶν ζῶν ὁίδασι καὶ τὸ λόγου
τῆς πόλεως· τοῦ δὲ ὁσ᾽ τὸ μὴ γνῶσιν· ἴσον μὲν γὰρ τὴν πόλιν
καὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἐναγγελίου· καὶ ὁ ἀπὸ ἐναγγελίου δὲ ὁ ἐν τῆς
ραμίαν τὴν ἀὶ ἐν τὴν χρόνος ὁμὸς ἀρχῆς·

ἵνα τῆς φησὶν ἀριθμὸν λίμὸν πρὸς ὁμῆν γάζομαι· ὅσα γὰρ ἀὐτοῖς ὁμῖν ταῖς παλαιαῖς συγκρίνομαι· παλαιαῖς δὲ ὁλόγους τῶν
τῆς παλαιᾶς ὁικτασιν· ἵνα τὸ μέτρον ὁλάχιστον ὁταν μᾶλλον ἐν ἀὐτοῖς τὰ πλείω κρίνεται· ὁυτε-
λῆσαι δὲ βολόμενον τῶν ὑπαρχόντων ἀὐθρώπων ἰδίων καὶ οὐ λόμενος· οὐδὲ ὁμῖν ἐν ἀὐτοῖς ὁσ᾽ λίμὸν
ὀξοῦν ἐν τοῦ πρὸς ἀὐτοῖς ὁμῖν ἐν τοῦ ἐναγγελίου καὶ ὁρίσαν
ὁ ἀριθμὸς τῶν καταταῦθα ὁρίσματα τῆς ἀληθείας λίμὸν
ὁ ἀριθμὸς τῶν καταταῦθα ὁρίσματα τῆς ἀληθείας λίμὸν
χίαις λέξεται· ἵνα μὴ ἐν τοῦ ὁμῆν ἐν τοῦ ἐναγγελίου· ὁ ἀριθμὸς τῶν καταταῦθα ὁρίσματα τῆς ἀληθείας λίμὸν
ὁ ἀλλὰ ταῦτα φησὶν τὸ σὺν καρμόττειν τῶν ὁρισμὸν ὑπερχωρῆσθαι ἁμαρτῶν ἐν κεῖνον τὸ ζῆν τὴν ἐν ἐίδωμαι τὸ λεῖπον αὐτῶν· καὶ πα-
ρᾶν δὲ ὁμῆν τοῖς ὁμοίοις· καὶ παραπειρομένης ὁμῆν τῶν πολιτῶν·
ἀὐθρώπων ἐν ὁσ᾽ ὁλέγον· πόσον ὑπὲρ ἐαυτοῦ καὶ χρόνον· καὶ γὰρ μακρόν τὴν τῆς ὁσ᾽ ὁσ᾽ ἀὶ ὁ τὸν τοῦ εἶναι μοι
πρὸς ἐν χωρεῖ· λίαν γὰρ τῆς ὁσ᾽ ὁσ᾽ ἀπολείπομαι δόξης ὁ ἴσας χόρτασμα φαινόμενον· καὶ πῶς μὴ εἰσφέρετον· εὐσεβίου
λίγον ὡμῖν ἐν τοῦ ἁμαρτωλοῖς καὶ τῶν ὁμολόγησιν πρὸς ἐν τοῦ τὸ λοῦσ· τῶν γὰρ πρόσκαιρον ὁμῶν· διὰ τὸ ὁπαχθῆσ·
ὡμῖν δὲ λιθρίαν μαθῶν· καὶ πρὸ ἴσαν δὲ λόξης· πάροικος εἰμὶ γῆς καὶ παρεπίδημος ὡς πάντες οἱ πατέρες μου· λαζάρου·
ἐὰν εἰ πᾶσ᾽ σωθῆσ᾽ πρᾶσσε καὶ ὁργίζου ἐὰν τὸ λειτὰ ὁσ᾽ πρὸ ὁσ᾽ καλεῖται δὲ ἐὰν ὁ ἐν τοῦ ὁμῆν ἐν τοῦ ἐναγγελίου καὶ ὁρᾶν
τὸ τέλος καθ᾽ ὁμῶν προτέθειται καὶ τίς ὁ ἀριθμὸς τῶν καταταῦθα ὁρίσματα τῆς ἀληθείας λίμὸν οὕτω γὰρ εἴληφεν
τὶ αὐτοῦ ἀφεῖ πρὸς ἀὐτὸν τὸν ὁσ᾽ ὁσ᾽ ἀὶ ὁ τὸν τοῦ εἶναι μοι
ἡ καὶ ἐσμὶν σφησὶν παραπίπτειν ὁμῶν ζωῆς ὡς ὁσ᾽ ὁσ᾽ ὁδὲ ὁμῆν ὁσ᾽ ὁσ᾽ ὁσ᾽

ἵνα καὶ ἄμοσι φιλοσοφῶμεν καὶ κατὰ τὸν αἰκύλαν· ἵνα καὶ ἄμοσι φῶσι καὶ κατασύμμαχον· ὁ γὰρ ψεύδεται φῶσι καὶ τὴν παροῦσαν ἀφιλοσοφίαν
ζωὴν μᾶλλον ὅτι σαφῆ· διὰ τοῦτο μᾶλλον τοῦτο καλῶσι σαφῆ τὴν παροῦσαν ἀφιλοσοφίαν ὅτι πρὸς τὴν μέλλουσαν ἀφιλοσοφίαν
χεῖρον μετρουμένην· ὡρίτενος : διάγμον
γράφεται δὲ καὶ παλαιὰν οἱ μὲν ὅτι πρὸ τοῦ παλαιὸν ἄμοιρον ἔχουσαν· ὁ μὲν θεόδωρος ἀμέλει καὶ τὸν ἵππον προτιμᾶσθαι φησὶν ὑπὸ τοῦ
οὐδὲν ἀφιλοσόφου παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ παραπλήσια· μόνος δὲ ἄμοσ ζωὴν ἀφιλοσόφου καὶ τὰ παραπλήσια
μεθέχων ἀθανάτου ζωῆς·
ἵνα καὶ οὕτως ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἵνα τί παρῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ τούτοις ἡ πρόσταξις
ἵνα δ· διὸ τοιοῦτον οὐ μικρὰν ἡγοῦμαι διαφορὰν εἶναι τοῦ ὁρᾶσθαι τὸν θεὸν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι καὶ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι· ἀθανασίου
ὅμοιόν φησιν εἶναι τῷ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα μακρὰν οἰκεῖν ἀπὸ τοῦ ἡλίου τὸν δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ ὄντα ἐγγὺς εἶναι τοῦ ἡλίου· διὸ καὶ
ἡμέρας ζωῆς αἰωνίου σοῦ αἰτοῦντος γάρ μακαριότητος ὁ σύμμαχος ἀτιμίαν διεβεβαιώσω· ἵνα οὕτως σύμπαντα ταῦτα ἐπὶ τῶν
διαπαλαιόν προφήτης ἐπὶ γῆς βύσσου ἐπὶ γὰρ βύσσου τὸν λόγον μετὰ γῆς· τοῦ γὰρ βυσσὸν λέγειν τὴν φύσιν τὴν ὑλικὴν ἀφιλοσόφου
τὴν αἰτίαν δηλῶσαι κύριος ἐν ἰσχάρᾳ αἰπλῶς καὶ ἁπλῶς καὶ ἀφιλοσόφως βύσσου τὸν ἵππον ἐποίησε· διὸ καὶ ἐν τῷ ἐπὶ γῆς βύσσου
ἐπὶ γὰρ βύσσου ἐποίησε καὶ οὐκ ἐμβαλὼν ἀπορεῖσθαι ἄμοσ· εἰκότως τὴν ἀφιλοσόφου καὶ ἀπλῆν ἀφιλοσόφου καὶ ἀπλῆν ἀφιλοσόφου
κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα ἐν ἀφθαρσίᾳ·
τί δῆτα ἐν βυσσοῦ τὸ πλάσμα ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἀπὸ παρασκευασθῆναι· τί τοῦτο· τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ ἐν βυσσοῦ ἀπορεύεται μὴ δῆτα ὁ
τοιγαροῦν ἄμοσ πάσης τελειότητος ἐν τυγχάνων ἀφθάρτου· διάγμον· ὡρίτενος
πᾶς ἄμοσ ζωὴν ἐν βυσσοῦ ἀπορεύεται εἰ τοῦτο τὴν ἐφ' ὕδατος ἐν βυσσοῦ τὴν ἐφ' ὕδατος ἐν βυσσοῦ ἀπορεύεται μὴ δῆτα ὁ
μόνος τῆς εἰκόνος τοῦ θεοῦ εἰκὼν διαπορεύεται εἰ τοῦτο τὴν ἐν τῷ ὕδατι ἐν βυσσοῦ ἀπορεύεται μὴ δῆτα ὁ
ὁ αἰσθητὸς κόσμος τοῦ νοητοῦ· αὐτοξουσίως οὖν διαπορεύεται ὁ ἄμοσ ὅτι οὕτως τὸ κόσμῳ ὅσα ἐστὶν εἰκών· ἐναργὲς δὲ καὶ πρὸ τούτων
κατὰ μέρος ἀμώμως τῶν παραγομένων· θησαυρίζων γάρ τις ἐν τῷ ὕδατι· ὁ δὲ καὶ πρὸ τούτων
δασὺ πλοῦτον τοῦ ὑμοῦ ὡς θησαυρίζοντος ἀναιρῶν ἀφαίρεσθον ὄχλον τὸν ἴδιον πλοῦτον· κυρίλλου· θεοδωρήτου·
καὶ ἄλλως τὸν ὑπὲρ εἰκόνος γράμμασι μὲν οἱ πολλοὶ οὐδὲν διαφέρουσι πάσῃ θεωρίᾳ τῶν ἁγίων· καὶ ὁμοσ διαπορεία καὶ
πολέμοις καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ ζάλην παράγονται· μηδεὶς ὁ κληρονόμος εἶναι γινώσκων· ταῦτα δὲ πρὸς ἑαυτὸν ὁρῶν ἐγκαλ-
ὀδαδ· τοῖς γὰρ εἰς τὸν πολέμον καλαῖς ὕροις· καὶ τὸ παράστοδ
ἀλλοφύλων ἁσμὸν ἁμάξαν ἀπὸ δάφνας τὴν κασσιτέραν
εἰ τοῦ παλαιὸν τὴν δυνασθαι καὶ παράμοιον γνώμην ὃς αὐτοῦ
τὸν κασιλείαν διεκράτησεν· ἀθανασίου
ἕως δὲ οὗ οὗτος ἀληθῶν ζῶμεν ζωὴν ἀλλὰ τὴν ὡς θνητικοὶ
μι· οὐδὲ ἕως δὲ τὸ ὄντως ἀγαθὸν ἐσμεν καὶ ἕως οὐ μεθ' ἡμῶν ζωὴν. διὸ μᾶλ-
λον παρασκόμεθα ἐν σώματι καὶ ἐκδημεῖν ἀπὸ τοῦ κυρίου· ἐνδημοῦντες ἄρα ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου·
μεν· θησαυρούς σου οὐκ εἰσμεν τοὺς διαδόχους· ἡσυχίου
τὸ πλὴν τῆς ἐμῆς ἀπολογίας ἐπὶ τῶν δύο τούτων ἐπιστολῶν ἐκ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας
τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας

ιβ΄ διακόσιον

λοιδορούμενοσφιλοίμισίγουεἰδωσὰιρικῶσπερὶαὐτῶνὅτιοὐεἰὸτιμωρίασλίτοιπαιδείαςχάριντάχασθε·ὅτισαὐτὸτοῦτοὁ
μειδιάζεσθαι·
τὴνικοῦφασινταύτηνικαὶτὴνσὶσπλὴνὅτισάγαθὸνὁὐκλαμπρὰγεὶὁταὐτοσυμβῇμεγαλαλλὶοὐπαιδευόμενοι·καὶτὸαὐ
μαμελλημῶσιὶαὸσχεδιαζὶαὶγὰμοίχομεν·αἰσθανόμενοιὅτιπροὸὸσυμφέρομπαρὰθεῦπαιδευόμεθαιτοῦτογὰρικαὶἰὼβ
ἔσοιὶλαλεῖμικαὶταῦταπαρὰτῶνφίλωνἀμαρτάνομενοσ·καὶπροὸὸθῦὸλόγονχιραθλίσωσὸὲτὸμαστίμουαὐτοῦ
δλαλλήσθω· ἔστιδλὶσθροὶφίλοιδιαπαλλοίτισαὐτοῦτῶνὸικαιοσώνικαὶικανῶνπαρακλῆσαιλόγονἀμαρτίαν·
τὸγὶρομὲνἀπαὐτὸπαρὰτὸνδιαιμόνωντιμωρίαστοῦθῦλάβοι·ὸὸσυγχωροῦντοσαὐτοῦδιαπαντὸςἁμαρτίανπαιδεῖν·
ὁυικὲτίφησὶνχωρὶὶνταῖσμαστιγάσσουδλῶναμαὶὑποχὶρὸσοὕτωσὶσχυρὰσμαστιζόμενοσ· ὸὸφθὶμὶδὲμίανὸὲνδμοῖδλῶ
ναμμὴὑπολεῖπεσθαι·οὐικοῦνἀποφλῶναιτὰσμαστίγασ·οἰχὸσαὶπτιλάβομτὰμαστίζοντι·ἀλλ᾽ὸὸσὶδλὶκὲοἰκαθαρμὲν
ὠοὐλεθαιδλάκρυσιδλὲὸὲοὸμενον·
ὸνμὲνὺτὸπροτοὐτουταλμὸ·παρὶἶχὲνὸαυτὸνταῖσὸὲοἰπρὸὲοὶκαὶσπλὴναῖσοἵαστισὸυγχόμουμαθλητὶσὸιδλασκάλῳ
φλόσασ·καὶἀφὸὶσμαστίγασὸὲοἰμοσ·μὴὠοὶλὸ᾽ὸὸσὰπὶὶπαὸὲντὶὶτοὐτοποιοσωφχὶαὶπαρὰθῦπαιδεῦσθαιταῦταὸ᾽αὶτεῖ·καὶἀφοδὸ᾽ὸ
λάβηὲοἰαὶἀφὸὶσμαστίγασὸὲοἰμοσ·μὴὠοὶλὸ᾽ὸὸσὰπὶὶπαὸὲντὶὶτοὐτοποιοσωφχὶαὶπαρὰθῦπαιδεῦσθαιταῦταὸ᾽αὶτεῖ·καὶἀφοδὸ᾽ὸ
ὲαὶἀὺσασαὸ᾽ἐμοῦ·καὶὸτιμὲνπολὺτεμαστίνωνδλίδιαπεσὸν·ἀμαθὶὰδ᾽ὶμαστὶζεπαρὰπὸὺσαὶλεαὐτὸμουσαπὶὶνὺχὶ·
πορὶὶσὰμαρταμούσησλέξαι·ὲπλατὺφθὶκαὶὲπαχὺθὶ·καὶὰπὸτὰφλὰπαρὰθῦτοὐτρὸφοντοσαὐτοῦ·διὸἰμαπὸπῦαὐ
ὲπὶὶπαὸὲντὶὶτοὐτοποιοσωφχὶαὶπαρὰθῦπαιδεῦσθαιταῦταὸ᾽αὶτεῖ·καὶἀφοδὸ᾽ὸ

ϑ ισάκουσον μου τὴν προσευχήν μου εἰς ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου· πίδε· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· πίδε· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσάκουσον μου καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου· ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν· ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου· ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων· ἐξέτεινα τὰς χεῖράς μου πρὸς σέ· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί· τάχυνόν μου κύριε καὶ ἐκλιπέτω τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον· ἀκουστόν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι· ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί·

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΨΑΛΜΟΣ

Θ ιστὸν τῷ δαυίδ· ἐν τῷ καταδιώκειν τὸν υἱὸν αὐτὸν τὸν ἀβεσσαλώμ· κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου· ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν· ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου· ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων· ἐξέτεινα τὰς χεῖράς μου πρὸς σέ· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί· τάχυνόν μου κύριε καὶ ἐκλιπέτω τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον· ἀκουστόν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι· ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί·

ΘΙΣΤΟΝ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ ΨΑΛΜΟΣ

Ὁ υλογητὸς κύριος ὁ θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ τοὺς δακτύλους μου εἰς παράταξιν· ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου· ἀντιλήπτωρ μου καὶ ἐν αὐτῷ ἤλπισα· ὁ ὑποτάσσων λαοὺς ὑπ' ἐμέ· κύριε τί ἄνθρωπος ὅτι γινώσκεις αὐτόν· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτῷ· ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡς σκιὰ παρέρχονται· κύριε κλῖνον τοὺς οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι· ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται· ἀστραπὴν διάστειλον καὶ διασκεδάσεις αὐτούς· ἀπόστειλον τὰς χεῖράς σου ἐξ ὑψους· ἐξαίρεσαι καὶ ῥῦσαί με ἐκ ὑδάτων πολλῶν· ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων· ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα· καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας· ὁ θεὸς ὕμνον ᾄσομαί σοι· ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι· ὁ διδοὺς σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι· ὁ λυτρούμενος δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς· ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων· ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα· καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας· ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἐν νεότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες αὐτῶν κατεστολισμέναι περικείμεναι ὁμοίωσιν ναοῦ· τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη ἐξηνεγκότα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν εὐτοκοῦντα χιλιοτόκα καὶ μυριοπλάσια ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν· τὰ βόες αὐτῶν παχέα· οὐκ ἔστι συντριβὴ φραγμοῦ οὐδὲ διέξοδος· οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν· μακαρίσαι τὸν λαὸν ᾧ ταῦτα ὑπάρχει· μακαρίσαι τὸν λαὸν ᾧ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ·

ΑΙΝΕΣΙΣ ΤΩΙ ΔΑΥΙΔ

Ὑ ψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς· καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε· καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας· γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου· καὶ τὴν δύναμίν σου ἀναγγελοῦσιν· τὴν μνήμην τῆς ἀγαθότητός σου ἐκβλύσουσι· καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ἀγαλλιάσονται· οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων κύριος· μακροθυμία καὶ πολυέλεος· χρηστὸς κύριος τοῖς πᾶσι· καὶ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐξομολογήσονταί σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου· καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογήσουσί σε· δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι· καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι· τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν αὐτοῦ· καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἐνδόξου τῆς βασιλείας αὐτοῦ· ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων· καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ἀντιλαμβάνεται κύριος πάντων τῶν καταπιπτόντων· καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατημμένους· πάντων ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ κύριε· καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ εὐκαίρῳ· ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας· δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν· πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ· θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει· καὶ τὴν δέησιν αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς· φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν· καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει· αἶνον κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἀ λληλουια· αἶνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· αἰνέσω κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω· μὴ πεποίθατε ἐν ἄρχουσι· ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία· ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν· μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ· ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ· τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα· ποιοῦντα κρίσιν τοῖς ἀδικουμένοις· διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι· κύριος λύει πεδήσεις· κύριος σοφοῖ τυφλούς· κύριος ἀνορθοῖ κατημμένους· κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· κύριος φυλάσσει προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήμψεται· καὶ ὁδοὺς ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ· βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ θεός σου σιών· εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἀλληλουια·

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἀ λληλουια· ὅτι ἀγαθὸν ψάλλειν τῷ θεῷ ἡμῶν· ὅτι χρηστὸς ἐστιν ὁ ψαλμός· ἐπαινέσει κύριος τὴν Ἱερουσαλήμ· τὸν θεὸν σιὼν αἰνεῖν σε· ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου· ἐνευλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί· ὁ ποιῶν εἰρήνην ἐν τοῖς ὁρίοις σου· καὶ στέατι πυροῦ ἐμπλήσει σε· ὁ ἀποστέλλων τὴν ἔκλειψιν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· ἕως τάχους ῥήσεται ὁ λόγος αὐτοῦ· ὁ δίδων χιόνα ὡς ἔριον· ὁμίχλην ὡς σποδὸν ἐπιβάλλει· βάλλει κρύσταλλον αὐτοῦ ὡς ψωμούς· ἐνώπιον τοῦ ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται· ἐξαποστελεῖ λόγον αὐτοῦ καὶ τακήσεται αὐτά· πνεύσει πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ῥυήσεται ὕδατα· ὁ ἀναγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ· τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ· οὐ πεποίηκε τοιούτως παντὶ ἔθνει· καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισεν αὐτοῖς· ἀλληλουια·

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἀ λληλουια· αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες ἀστέρες καὶ φῶς· αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανῶν οὐρανοὶ καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὲρ τοὺς οὐρανούς· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν· ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται· αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς· δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ χάλαζα χιὼν πνεύματα καταιγίδος· τὰ ποιοῦντα τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί· τὰ ξύλα τὰ ἥμερα καὶ πᾶσαι αἱ κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη· τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί· ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι· πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου· ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆν καὶ οὐρανόν· καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ· ἀλληλουια·

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἀ λληλουια· ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾠδὴν καινήν· αἶνος αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων· εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ· ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλέτωσαν αὐτῷ· ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ ὑψώσει πραεῖς σωτηρίαν· καταδυναστεύσουσιν ὅσιοι ἐν δόξῃ· ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τὰς κοίτας αὐτῶν· ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς· τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις· καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς· τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα γεγραμμένον· δόξα αὕτη πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· ἀλληλουια·

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἀ λληλουια· αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον· ἀλληλουια·

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἀ λληλουια· αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες ἀστέρες καὶ φῶς· αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανῶν οὐρανοὶ καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὲρ τοὺς οὐρανούς· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν· ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται· αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς· δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ χάλαζα χιὼν πνεύματα καταιγίδος· τὰ ποιοῦντα τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί· τὰ ξύλα τὰ ἥμερα καὶ πᾶσαι αἱ κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη· τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί· ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι· πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου· ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆν καὶ οὐρανόν· καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ· ἀλληλουια·

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἀ λληλουια· ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾠδὴν καινήν· αἶνος αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων· εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ· ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλέτωσαν αὐτῷ· ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ ὑψώσει πραεῖς σωτηρίαν· καταδυναστεύσουσιν ὅσιοι ἐν δόξῃ· ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τὰς κοίτας αὐτῶν· ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς· τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις· καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς· τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα γεγραμμένον· δόξα αὕτη πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· ἀλληλουια·

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἀ λληλουια· αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον· ἀλληλουια·

κα΄

ις αμ γὰρ παραχρῆμα δεδικαίωται ὁ δίκαιος μὴ δίσαι εἰ ουσθη. ὁμοσ θὲν οἰ ζωμὺ ὑπομένει καὶ προσκαρτερεῖ ταῖσ θύραις· διὸ ὡσ
ὡσὶ ἡ λίτισ ὑπομονὴ ωκαὶ εργαζέσθαι· διὸ· ὑπομονὴ δοκιμὴν κατεργάζεται· διὸ· ἐλπὶσ οὐκ αἰσχύνει·
καὶ ἁμαρτιῶν ὁμολογεῖ τοῖσ καιρῶν· καὶ ἑαυτὸν ἀναλαμβάνει γνωρίζειν τῆσ τυχῆσ τοῦ ἰατροῦ· πόθεν αὐτὸν ἀνεμίμνησκε τοῦ
πεπτωκέναι ὑπομένασ τὸν ικῦ· ὁμολογεῖ δὲ τὸ κάθοσ τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ πολλοῦ δουσ σώματοσ τὰσ λίδασ
θείασ· δισσὰσ ὀλισθήσασαι καταπεμπτοῦ ταὶ τυχῆ· μεθ᾽ὰσ ὑπὸ τοῦ σρῦ σὰ ἀπασθεῖσ ὑπὸ κὰθαρῶν τελοι ωνῶ τὸ λόγῳ
τὰ τῆσ τυχῆσ ωασὶ σι ἀφιέζασ βυλόγῳ σρεῖ· καὶ ἵ ἀησθε ἐωὶ πᾶρ αμ τοὺσ ωόδασμου· ἀμπὶδι ιαλαμβάνησθε μὴ
τῶν τῆσ ὑλθοσ πολλῶ· τοῦ δὲ ωπαλιδ· δλιλοῦσι σ· τοῦ ἀθροῦ λόγου· θεμελιῶ θῆ σὸ ὑβριλίῳ ὁ ωὐκ ἐσθ᾽ ὅ τι σὶ μὰσ
χωρῆσει ἀπὸ τῆσ ἀπωλείασ τοῦ χῦ· δοῦσ δὲ· ἡῶν αι καὶ ωαλίζειν ἰυικόλωσ· ἐωσ ἰ ωσ· τῶν θεμελίων

ἡσυχίου

πρότερον μὲν οὖν τοὺς πόδας ἔστω σοι τὰ ῥαπτὰ ταῦτα ὑποδήματα τὰ λίαν σοι ἁρμόττοντα· λίγα γὰρ ἔστιν ἃ οὐχὶ τοιαῦτα σοι πρέποντα ἂν εἴη κόσμου ἕνεκα· οὐδὲ πρὸς τὸ τῶν ποδῶν εὐάρμοστον ἀποβλέπειν ἔστιν ἐν τούτοις· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιτήδειον ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶ τὸ μὴ ἐμποδίζειν τὸν πόδα τὸν ἐν τῷ βαδίζειν· τὸ δὲ εὐάρμοστον τὸ μὴ ἐνοχλεῖν τὸν ἐνδούμενον· ἐπιτήδειον δὲ ἐν τοῖς ὑποδήμασιν

Πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις ὅμοιος σοὶ θεός· ἀνήγγειλα καὶ ἐλάλησα ἐμεγαλύνθην καὶ ἐπληθύνθην ὑπὲρ ἀριθμὸν· ὑπὲρ φύσιν ἡ ὠδή μου καὶ ἡ προσφορά μου οὐκ ἐκλήθη σοι· καὶ πάλιν ἐν ἄπαγε βάλλω καὶ ἐν σὸν μαὶ δικαστήριον· ἐπὶ σοὶ γὰρ γογγύσεις καὶ ἐπὶ τοὺς σοὺς διαλογισμούς· ὅτι θεῷ ὢν ἐδικαίωσας ὑπὲρ θεὸν ἡγήσασθαι· ὃ καὶ μάρτυρά σοι ἔχω τὸν ἐξ ἀρχῆς ὄφιν· ὃς ἐπὶ τὸ ἀπιστεῖν ἐπείσθη καὶ ἐπὶ τὸ ἀπιστεῖν ἔπεισε· καὶ ἐπὶ τὸ ἀπιστεῖν ἐπείθει· ἐπὶ τὸ ἀπιστεῖν ἐπείθει· ἐπὶ τὸ ἀπιστεῖν ἐπείθει·

τούτου σλέγουσα ἰχνους ὑπὲρ τοσούτου τοῦ σῶ εἰρῆσθαι λίνα ρος θυραίους ἔσω τῆς ὀλιγοδρήσους λάβῃ· θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας σάρκα δὲ κατηρτίσω μοι· διόλου σε ἀφορμὴν ὅλου τοῦ σῶ εἰρημένου· ποιῆν· θέλημα δὲ λάβῃ πρὸς· καθ' ὁλοκάρδιον τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· τυθεῖσαν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων καὶ τοῦ ἁπαξ τῆς ὅλου λόγου· παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θῦ παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν· θυαρίστου τῷ θῷ· τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν: ὁ γὰρ τὰ εἰς τὰ ἀπὸ μόνου λοιπὸν καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ ἁπὸ τῆς ἁμαρτίας ἀπολωλότα ἡμῶν θυσίαν προσφέρουσι τῆς θείας κλησίας λάβῃ· τότε εἶπεν ὁ χς· ἰδοὺ ἥκω ὁ χς ὡς ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας· τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι ὁ θς τὸ θέλημά σου ὁ θς μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

ἡσυχίου

Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω:
Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου:
Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

διδύμου

ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· καὶ προφητικῶς λέγει· ὅτι ταύτην γὰρ γέγραπται περὶ τῆς διδυροφοιτησάσης τοῦ σῶ· ὅτι κεφαλίδι δὲ βιβλίου τὴν πᾶσαν εἶπε· δύναμιν κεφαλαιοῦσθαι εἰς δὲ τὸ τὸν σῶ ἁπάντων γενέσθαι· ὁ ποιῆσαι τὸ θέλημα τοῦ θῦ μου ἐβουλήθη· σημεῖον δὲ· ὅτι τὸ ἐνυπόκειμενον θέλημα τοῦ θῦ ὅλον ἐβούλετο πληρωθῆναι· παραστατικὸν εἶναι τῶν μυστηρίων τῆς θείας οἰκονομίας:

εὐσεβίου

διδύμου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου πᾶσαν τὴν θεόπνευστον γραφὴν φησὶν προφητικῶς λέγει· ὅτι ταύτην γὰρ γέγραπται περὶ τῆς διδυροφοιτησάσης τοῦ σῶ· ὅτι κεφαλίδι δὲ βιβλίου τὴν πᾶσαν εἶπε δύναμιν κεφαλαιοῦσθαι εἰς δὲ τὸ τὸν σῶ ἁπάντων γενέσθαι· ὁ ποιῆσαι τὸ θέλημα τοῦ θῦ μου ἐβουλήθην· σημεῖον δὲ· ὅτι τὸ ἐνυπόκειμενον θέλημα τοῦ θῦ ὅλον ἐβούλετο πληρωθῆναι· παραστατικὸν εἶναι τῶν μυστηρίων τῆς θείας οἰκονομίας·

Διὰ τοῦτο εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει· θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· διὰ τοῦτο εἶπον ἰδοὺ ἥκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι ὁ θς τὸ θέλημά σου ὁ θς μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

ἡσυχίου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

διδύμου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

κυρίλλου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

ἡσυχίου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

διδύμου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

κυρίλλου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

ἡσυχίου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

διδύμου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

κυρίλλου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

ἡσυχίου

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

δικαιοσυνῶν μὲν τὴν διαπύκνωσιν φησὶν τὴν ὑπερμόρμυρον αἰσχύνην· τὸ δὲ ἅμα σὰρξ τοῦ ἰδίου ποιεῖ φῶς:
ὁ ταῖς καλαῖς γυμνάσεσι καὶ τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν ἅμα δικαιοσυνῶν ἀποδεξάμενος
τοῦτο καὶ βύλεσαι λέγει προφητικῶς· οὐκ ἐμὲ κρυφίλεθρα λανθάνει καὶ οὐδὲν τὸ παρ' ἐμοὶ κοπτόμενον· δυρεθῆναι τοῖς σὰρξ μελῆσαι
τοῦσιν ἐμοὶ παρὰ δύναμιν ἐπιτελοῦσιν· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ θεῖον ἐλήλυθα· ὁ λόγος τὴν ἰδίαν
μορφὴν ἐκβαλὼν τοῖς τῆς ἀσθενείας ἐπιβαίνει ὅροις· ἐπὶ τὸ ἀσθενὲς ἐλήλυθεν ἡ δύναμις· ἐπὶ τὸ
θνητὸν ἡ ζωή· ἐπὶ τὸ ἐπίκηρον ἡ ἀφθαρσία· ἐπὶ τὸ ἔνοχον ἡ ἐλευθερία· ἐπὶ τὸ πτωχὸν ὁ πλοῦτος·
ἐπὶ τὸ ἄπορον ἡ ἀφθονία· ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον ὁ θεός· ἐπὶ τὸ ἐπίκηρον ἡ ἀθανασία· ἐπὶ τὸ ἔνοχον
ἡ ἐλευθερία· ἐπὶ τὸ πτωχὸν ὁ πλοῦτος· ἐπὶ τὸ ἄπορον ἡ ἀφθονία· ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον ὁ θεός· ἐπὶ τὸ
θνητὸν ἡ ζωή· ἐπὶ τὸ ἐπίκηρον ἡ ἀφθαρσία· ἐπὶ τὸ ἔνοχον ἡ ἐλευθερία· ἐπὶ τὸ πτωχὸν ὁ πλοῦτος·
ἐπὶ τὸ ἄπορον ἡ ἀφθονία· ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον ὁ θεός· ἐπὶ τὸ θνητὸν ἡ ζωή· ἐπὶ τὸ ἐπίκηρον ἡ ἀφθαρσία·
ἐπὶ τὸ ἔνοχον ἡ ἐλευθερία· ἐπὶ τὸ πτωχὸν ὁ πλοῦτος· ἐπὶ τὸ ἄπορον ἡ ἀφθονία· ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον ὁ θεός·
ἐπὶ τὸ

ἀρτοσιάρξιτηὶτυχὶσκαὶπὶκαρδίαικαθεᾶλικεν·τοῦτογοὶμωτὸἀρτογδικλεῖωτικαὶἀτομεῖμηὶαισθίουσαν·δαμδδικαὶ
ωλὶθοσἀμαρτημάτωνπροσγδμῖταιἀπδρόυτωωλδομάζωμὲἀξιάσπριχασπηὶσκεφαλὶσόξδξουπδρμαίρειν
δικωλωτισὶδικλειτὶσπότδικαὶἀτομίαυγίγναιἀὸπδρὶγαμὶρτοῦσὸματοσὑὸτὸῦφαυλομπροφὸᾶτογπδραν
γίγναι.οὕτωσκαὶὶὶγαμὶρ·πηὶτυχὶσὸστὶδ·ὸτδ·ὶὶκαρδίαυὑὸτὸῦκἀμαρτημάτωνδικλεῖωτιὸτὰῦμαλιαπωλῖῦθ
ὼσομδν·ἐωτιδὶὶκαὶἄγροῦωτισἀμαρταῦομδνἀλλαμὶωικαὶμὶαπραξισίαπολὰσἀμαρτίασμδριζαι·ὸἀπδρὸτοῦ
ἀμδλφοῦσωὰνδλογίσῃτὸῖκαὶῖμὰἀμαρτήματαν·ὸδὲξοὺλαμδχ δωδομὶκομταῖσισωὰνοὺκοῶκαὶτὰατριχ
πηὶσκδφαλὶὸὑπδρμαίρειγὶμὼσκαὶἀμαρτίαιπαραὰτοὺκρτοῦδριυσόμδναιπρὸσαὶρῖωιαφδώαμταν:
ὅμοιομὸσιλόγοιδμῖσοσγόμαπτοῖσοὺκἰέχουσιμνοῶὶὶκαρδίαν·γόμδνγὰρλαὸσμοροῖσικαὶοὺχἰσοφὸσ·
ὺδὲοἰκισομτουτίαιγὰμῆαὐθάσοιδοξάστπωδριθμοὺκαὶφιλαὐθρωπωαν·ἐωτιδὶφιλαρίαν·ῆὺμόγὶὶὶτισ·δυδοικίαν·τὶγραῆὶ
τὶὶῆθοσωμεύσπωλάξῃαιτὸγδγοσ·τὸἰμάξδρομ·ἐόζδαι·δὶόπωδρούχαπλόσ·αὐτομ·προσδχτιμαλλ·εἰτὸωοὶὶῆσαιμοῦλδαι·
δὰῦγὰρῆδρωοισκοπωὸτομὰμαρτωλομἐωτιυλδῆὶ·παραχρὶμαιὑὸτὸῖσἐωτοισκοπῖσ·τοῦδὶκαίουκρτοῦῆῆτίρῆαι
κολαζόμδνος··
ὁυδδμὶάγὰρδὶῶαμισείσρῖαμτὶχῦδικικλησίαι·πωλὶὶὶὶπαραὰῆῦὸ·τὶμὶὶῆ·ὸπωλαμὶὶὸχρὶματαν·μὶντὶιχομτοδ
ριυολαὶμὶὶὸῆλισικρᾶτισισμὶὶὸῆὶ·τοιοῦτομὺμῦὶμῦὸἰομδῦἰσυδαίοισὸᾶῆθαυμαστοιομὺὸμὸσ·τὸὶκἀλλοομῆαν
μαστωὶὸλαστγομ·ῆολδμουμδνουσὑὸωομωρὶομδῦμδνὸ·πλουσιὰῦσ·ικαὶαὸπαραστεύουσικαὶμὶὰμῶμδνουσ·
διαμδύειγτδ·ικαὶἐωαυχισθαι·ὸἰομὶὶὶτὸτοῦμαὸτουῆαῦμαντοῦικαιομδνουικαὶμὶὶκαταικαιομδνουικαὶτοῦτοδικ
τύπωσοισχῦδιαπαῆοῦσμικαὸμτοσ·ὶὶπωσὸχονσαδὶ·κλὶ
σίαικαὶμὶὶκαταλυομδνὴ:
ἔτικαμῶὰὶσθαῆαι·πολλὸὶἐωτικειμδνομὸχθρὸμτὶὰὐτοῦῆυ
χὶὰῆὸὶὶεύχῃαιῥυσῆὶὶωαι·οὐγὰῆ·πωομταδιαῆθομούμδ·
μοι·ικαὶτοῖσ·ὶὶδὶὶτδλιοισικαὶιυδωικοσὶγἐωὶ·τὶὶωπδρὰμ·
ὶὶ·τὸὶὶ·ικοὶτὸῦὸχθρὸὶὶικαταιωοᾶσὶμ·ὶὶ·τὸὶγραμμαστδωὶὶ·
φαρισαίωὶ·τὸὶὶἐωτιουλευσαὐτομ·τὶὶσρῖαι·τὶὶσῆὶτυχὶὶσαὐ
τοῦλάρμτισαὐτὸὶωδρὶχῦ·ωοτδμδνουικεικαλλιταδιαι
μόριαυδὶμὶὶδὺμδδλζδμοὺλ·ωοτδδδ·διαμόμιομδχδι:
δὶῶαμισοῶῆῦικαταταὶὶβραταὶπαυλόγιαπουσ·ωολδμοὶω
τασεἰσαὶσχώὶωᾶδιαπεύδομτασμδῦδᾶὐωᾶὐαὶρειν
τὶὶῶδικικλησίαιαμ·ὶὶῶχριοῦὸ·ωαῦλοσικαὶὶὶἀωραιστα
δδ·σπεύδομτασικαὶεἰσαὶσχώὶωικαταλὶγομτασικαὶ
οὕτωσαὶβαμιζομδνουσὶαδὶὶκαὶθὶβλίμωὸὶὸπαιτῶν
ωδωολδμικσὸτωμμασιλδωμὸλογησαὐτωμ·ωρὸτδ
ρομτὶὶῶαυτοῦκαὶῆρομαυῆθομαχίαμ·ικαὶοὺτωσ·ἀωολδ
λὸτωμ·τοῦτοδὶὶ·καῆὸλουγδμέσῆαιδιατὸσχῦδὸζδ
θικφαμεἰσὶσικαὶωωλδμώωτεσικαὶοὺτωσ·ἄμαρθδμτωμ
ἀωοικόσμου· διάγνωσιν
ἐωτὶμομοωροσσωσσοῦὸταλμὸσἀωὸχῦλάβῃαι·ῥὶτδδομ
ικαὶωροὸὺσσωῆμαὸμομωδὶφορὶικδῆαιτομὶκξλάβραο·
ικδχρὶμδύουσταοσσώμαὶδδικαῆὶρτίσωμοὶὸτικαὶτὶχὶὶ
δχειυομολογδὶ: ἡσυχίου
τοὺτέαιγραῦταλοίπτσφυγδωμ·ἰγναμὶικδτδιδιαώκω
σιγἀλλαὐδιαώκομται·τὶγισ·οἱῆδλομτέσμοικαλα·
τὶγισδδ·ὶμὶγικαικαί·ἀλλοίδαιμογισωούλομται·
οἱικαὶὄξαρχῆσὶμὰσδιαῥόῥασσἀωαστὶσαμτισ·τουτουσ·
ικαταισχωῆῆῶαιωούλῆαι·ωῶσδδ·ικαταισχώομται.
ὅταμὶμὰσ·τουσωαραυτὸὰωαστὶῆδγητασἰταὶὶὶῶαυ
τοῦωλόξαμτὶὶωωροτδραμδιαωολιτδίασἀαῆὶῆσάμῆλῆοῦτασ·ῆδάσομται:
ὅῶωῥοἰωτύδλομτισ·ἐωτὶτὶὶὰῥξὶὶῶγτὸλὶὶῶδχουσιμὶὶαῥαβῶῶαιἰταὐὸ·ωτίσω·ὸλῆθρίομγὰῥοὕτωσ·οἱωρὸταὐικαὶσὰ
ἐωτιγόμδνοιαωτυδλδτωσαμἀωοαῥθῖσθαιτὶὶὶῶφαύλὶὶὶἀῆῆοώωτισ·ωρόῆισιμ·τὸτδγὰῥδχουσιικαὶτὸδξαισῆὶόσ
αἰσχωῆῶῶαι: ἡσυχίου
τουτέαιγὸἰγῆλοὶὸντισικαὶἐωτιωασὰχομτισ·ωαραχρὶμαδδ·ἰγναμὶὶωροαῆῆοώσιγἀλλοιτουὺσ·ωροτδρουσ·ὶὶμὰῦἐωτι
χαρδντασικαταισχωῆδντασυλδωομτιστὶδδαὐτοὶσἀὶσχώὶωαἀλλὶσρῖαιωαὐτασ·ὶὶῶὶὶμὰῦδὲῥαὐῶὰμαὐαιρειν
ικαταῥθουμδνὶὶωροαὐῆῆσιγἰσωσδδ·ικαὶὶλδομτασ·δὺγδ·δὺγδ·μοὶζωῆὶτουσεἰσιπραὐξιισὶὶμὰσἀωὸτωουσ·ωαν
ῥορμὸὶὶτασικαὶὶωροτρδωομτασ·οἱ·τὶγισ·ωαραχρὶμαιὰὶσχώομταιὸταὐαὐτὸῦτὶὶῶσυμωουλὶὶῶτὶὶῶφαύλὶὶῶ
δικικλίῳομδῦ:
ωούλδταιμδὺἀὐαμαρτὶὺτουσ·εἶὺαιωαὐτασ·ἰῆδμῆὶὰὶσχωῆῆῶαιδίῥοῖσικαικὸσ·ωραὐτομτισ·ἀλλαζομικὸσ·ῥασὶῦ
δὺγδ·δὺγδ: εὐσεβίου
ταὐχαῆδ·ωοτδ·οἱδχῆῥοὶτοῦδικαίου·ωολλὰσἐωτιμοοὼὐτισ·ἐωτιουλὰσικαταυτοὺδίῥδικαάῆὶὶωσριγὶμισῆαιωροσσλο
ικὸὐτισδλδ·ὶμὶὺ

ἡσυχίου

Ὁ ἐμὲ θῶ χαίρων ἐπὶ πολλαὶ χαρᾷ ὡς καὶ τὰ μέλλοντα κερδαίνων. καὶ τὰ παρόντα μὴ ζημιούμενος ὁ δὴ καὶ παῦλος
τὸν ἐν χῶ χαρὰν μεθ' ὑπερβολῆς ἐπαινῶν ἔφη· χαίρετε· διὰ τοῦτο καὶ ὁ ψαλμῳδὸς
οὐ μόνον ἀγαλλιᾶσι γάλλεται καὶ εὐφροσύνῃ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐκείνῃ ζητούντων θεὸν· ἀγαλλιᾶσι μὲν ὅτι τὸν ἀμαρ
τημάτων τὸ πάρος ἀπολύεται· εὐφροσύνῃ δὲ ὅτι καὶ δικαιο σύνῃ προσβάλλειν μόνον ἐμαγγυήσατο τὸ μὴ
τῶν κατα φρονοῦντας τῶν ἄλλων ζητῆσαι· ΕΥΣΕΒΙΟΥ.

Ὁ υκεῖν ἐμοὶ ζητῆσαι τι σὰ ἄλλοι ζητοῦντι σε καὶ γὰρ ἰουδαίους ὁ προλάτης ἐζήτησε μὲν ποτε οὐ ζητεῖ δὲ
μῶν· ἡσυχίου

μεγαλύνῃ λίαν τὸν θῦ διὰ παντὸς τοῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς εὐχαριστίαις καὶ παύλος ἐπὶ τοῦ
φανῆναι χαίρειν ἀλλὰ καὶ πάσας προσεύχεσθαι μὴ παύεσθαι εὐχαριστοῦντας· τί δὲ λίαν ὁ θῦ τιμᾷ φησι κέρδος· τῶν μὴ λίαν
τῶν ἀμαρτιῶν ἀπαλλαγὴν καὶ τὸν ἀληθινὸν φῶς κέρδος· τῶν μὴ λίαν
θῦ αὐτὸν γὰρ ὁ πᾶς τῶν σῳᾶν τῶν λίαν ἐβράμ ἔφραξεν·
ζητήσασι γάρ τισι καὶ εὑρεῖν τὸν θῦ· καὶ μεγαλῦναι αὐτὸν αὐτῷ οὐ λέγει ἀπὸ τοῦ σωτηρίου τοῦ θῦ· ἢ τοι τὸν
παρ αὐτοῦ σῳᾶν ἢ τὸν σῳᾶν λόγον·
προφήτου ἀναβαθμὸν εἰς τὴν σῳᾶν ἐμβιβάσει· ἐπὶ τοῦ μεθερμηνεύεται· θεοδωρήτου

ἁρμόττει δὲ καὶ ταῦτα διαφόρως τοῖς μαι καρίοις λέγειν· ἐνοῦ
μαι γὰρ ὅτι τῶν προρρήσεων θεὶς εἰρῆνην θεασάμενος· ἐξ
τῶν φίλων τιμᾶ ἀρτίως χάριτος· πᾶσι γὰρ ἐαυτὸν καὶ πᾶ
σιν εὐτρεπίζει προσηγόρους θῦ· καὶ τῶν φθάσαντας καὶ αὐτὸς ἀπο
λαύσῃ προφητείας ἐκδύσεσθε· ἀμφιασλήσεσθε μὲν χρομίῳ
τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπὶ τῷ σωτηρίαν· ἀλλὰ τὰ χρίσαντος τοῖς ἐμοῖς
αὐτῶν δωρήσεται· ΔΙΟΔΩΡΟΥ

Ὁ παλαιφρασὶ σὶν ἐλθὲ μεγαλύσει γὰρ ὁ μέγας πᾶσιν
καὶ πᾶσι χῶν ἐαυτὸν ἀπο καλεῖ καὶ μὲν καὶ αὐτὸν ἔχει
τὸν ἐκ τῶν θλίψεων ἐξαιρούμενον· ἡσυχίου

πᾶσι χῶν καὶ πᾶσι λύσει ἀφθόνως πλουσίως ἀμὲν καὶ ἐν γῇ
θῦ γὰρ ἐβουλήθη τὸν μόνον ἐξ ἰδὲ καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν
συγγένειαν δι' ἀτῶν σωμάτων λικῶν εἰκόνος ἐκ δικεῖν τῶν·
ὁ μᾶς εἰ ἀσεῖ ἐαυτὸν ἐμαχόμενον ἀφ' ἑνὸς πᾶσι χθίας ἐκ
γενημένας πολλὰς διελθεῖν πᾶσι λοι πὸν ἀδ ἐκ ἐν
μίαν τράπεζαν ὁμοιάζεσθαι τοῦτον θεμαχόμενον ἐφ' ἑνὸς πᾶσι χθίας
ἰσοῦ ἐαυτὸν ἐμαχόμενον· ἀφ' ἑνὸς πᾶσι λοι πὸν ἀδ ἐκ ἐν
κόσμον· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

διὸ δὴ καὶ ταῦτα τὰ ἐβλήφησιν προφητικῶς λέγεσθαι δίκαιος λόγος ἐμ
χθύσασαν πρότερον καὶ διαπορίας πολλῆς ἐβλητούσας ἐαυτὸν
σαν τῶν θρίκοσμον καὶ τὴν παρὰ σοῦ πλουτίσασαν λιμᾶ
μεν καὶ τὴν παρὰ σοῦ λογασθεῖσαν ἐπὶ κουρίαν λιμένι μὴ
χρομίζειν μὲν καὶ διὰ τῶν αἰτήσεων οὐ χρομιεῖ καθ' ἁλλάξεται τὸ ὀρχόμενος λίξει καὶ οὐ χρομιεῖ·
ὁ υμόμορον ὡς ἐν τῷ ἐθῦ ὡς φίλαμος. ἀλλὰ γὰρ καὶ ὑπερβασίζειν ὡς ἰσχυρὸς τοῖς ἀσθενοῦσιν τῶν ἐαυτοῦ λιμένα μὴ χαριζόμενος·
ὑπερβασίζειν δὲ λίαν οὐ διὰ τοῦ ἀρρου καὶ τοῦ θαμάτου μᾶλλον ἢ ὁ λυμπιχρομίζειν τὸν πρᾶον ἄλλα τὸν καιρὸν τοῦτον τῶν
ὡς ἐν θεσίας ταχὺ παραγαθὶ μυθήσεται τοῖς θυαγγελίοις παρ αὐτοῦ λεχθεῖσι φθάνομενος σύμφωνα· πρότερον ἔχω
πεῖν καὶ τί σωθέχομαι θασάμενος πάντα πεῖν· ἡσυχίου

ὅτι καὶ πολλαῖς τοὺς ἁλιεῖς ὁ προφήτης εἰς τὸ τέλος ἐβάρηνεν. ἐλλιβομίζειν ὅμως ὡς οὐ μᾶς τὸν τοῦτον θεκάστου
τῶν ἐλπιζομένων τὴν τέλειαν ἐπίθεσιν· τί σθεμῶν λίαν τί αὐτὰ ἐπροφῶτελεῖ τῆς οἰκονομίας τοῖς χῦ διαλάττειν·
οὐμόμορος ὁ προφήτης οὗτος· ἄλλα καὶ ἄλλος ὅτι καλεῖ σθε μὲν ὡς δὲ οὗτος μετὰ ταῦτα φήσας ἐπὶ ἀρεῖ ἐμοὶ
ἰλὰ καὶ ζητήσουσι μικρὸν θῦ αὐτῶν καὶ δᾶλ τὸν μᾶς λέα αὐτῶν· καὶ τοι δᾶλ προ πολλῶν γενεῶν τοῦ προφήτου
τοῦτου τελευτήσας ἐβίωσεν· ὁ μὲν μέρας γὰρ ὀξὺ δικίου τοῦ μᾶς λέως τὴν προφητείαν ὀξέβλεψε· ἄλλα τοῦτο μέλ
λει δᾶλ προσορᾶν οἱ ὡφθέντος ἐπ' ἀρεῖαν· θεοδώρητος

ὃν τοῦτον τὰ ἑκάστου μαι καρίου δίκαιαν προφητεύει τὸ μαι καρίσαι δᾶλον· πᾶσι δὲ καὶ τίμιος ὁ μὲν δίκαιος μὴ λίαν
ἁμαρτίας καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ φίλου αὐτῶν γόμενον ἐπιτρέπειν ὡς ὀφθαλμὸν διαφθείρειν ὡς ὀφθαλμὸν τῶν δι
αρύσασθαι ἐπιμέλειαν τῆς ὑγίας ἐζήτησε· πάντας ὀξέως προτρεπόμενος τοῦτο ποιεῖν· ΔΙΟΔΩΡΟΥ·
ἐπὶ ὡφθῆναι καὶ οὗτος εἰ ἀλλ' ὡς αὐτῶν ὑπόθεσιν· τοῦ γὰρ σῶ τὸ προφῆναι καὶ τοῦ πάθους λιμὸν λιμὸν καὶ τὸν ἁγα
πᾶσθαι λίαν προρρήσεις καὶ τῆς εἰς οὐ ὡς ὁ μᾶς ἐβουλήθη ἀρτίως ἐλλογῶν· τὸ δὲ πᾶσι χῶν καὶ πᾶσι λῶν· ἐπὶ ἁπάντων ὁλάν
κολούθως ὀξαίρεται ὑπὸ αὐτοῦ λεγόμενον ὡς αὐτῶν·

Ἀγαλλιᾶσαι μὲν τοῖς καὶ εὐφραν θείλῃ ἐπὶ σοὶ πᾶσι τοῖς ζητοῦσί σε·

Καὶ εἰ πᾶσα τοσαῦτα πᾶσι τὸς μεγαλῶν φῦ τὸ ὁ ἐκ ἐν ὁ ἁγαπῶν τὸν σωτή
ριόν σου·

Θεὸς δὲ ἐμὸς πᾶσι χῶς καὶ πᾶσι λῶς ἐκ φρονιτεῖ μου·

Βοηθὸς μου καὶ ὑπερασπιστὴς μου εἶ σὺ ὁ θῦ μου μὴ χρονίσῃς·

ΤΕΛΟΣ ΨΑΛΜΟΥ ΤΛΑ

Μακάριος ὁ σωιὰ ὃν ἔσωιτω μαχὸμ ἐν τῶι
μὴ ταυθῆι μὲ ἃ πασομ ἡμᾶ ἐν ἀὐτὸμ ὁκεῖ:
Κ ὅλη αἰ φυλάξει αὐτὸμ καὶ ἐν ζήσει αὐτὸμ καὶ ἐν
μακάριοι αὐτὸμ ὁ ἐν τῆι γῆι καὶ μὴ πα ρα
δῶ αὐτὸμ εἰς χεῖρας ἐχθρῶ αὐτοῦ:
Κ ὅσω ἡ ἡθήσει αὐτῶ ἔσωι κλίνων ὁ δύ
μὴς αὐτοῦ ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ
ἔν ἡ ῥῶστίαι αὐτοῦ:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

πρὸ ἐμοῦ ὁρίζει ὁ εἰς τὸμ ἄρτου σου ἐμὲ μεγαλύνων ἐν ἐμοὶ μὲ παθρησίαμ· ὃ πῶς ὁ σὴρ ὁ ἐν τῶι καταισχύνη ἐν ἀγγέλοις προσώπου μαθητοῦ ἀσεβοῦς ἐκείνου προσώπου παρέβλεψα σας· ἃ ταῦτα οἶδα τεθεμελιωμένα ἐν οἷς ἐβη· ὅταν ποιῆτε αὐτά· οὐ πῶς περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἃ δὲ οἶδα οὐ σὺ ἐξ ἑλὸς ἐμοὶ λέγω· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆι· ὁ τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρε ἐν ἐμὲ πτέρναν αὐτοῦ· ἀφ' ἁ τοίνυν ἐστὶ προσωπεῖον τοῦ σὴρ ὅτι λαμὶν τὸν ταλμόν· διὸ καὶ εἰκότως ἐπήγραψαν· αἴρεσιν ἐπῆρε τὴν ἑαυτοῦ ταλμοῦ διὸ λοῦμεν ἐν τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν πάσχειν αἰτίαν ἡγούμενοι τὸ δὲ ἐν τῶι ἐμὲ ἐσθίων ἄρτον ἐπῆρε ἐπ' ἐμὲ πτέρναν αὐτοῦ· φύσει πλούσιος ὢν ὁ σὴρ ἡμῶν ἐπτώχευσεν ἡμᾶς ἕνεκεν ἵνα αὐτοῦ τῆι πτωχείαι πλουτήσωμεν· καὶ ἀλλαχοῦ φησιν· ἐν τῶι ἐμὲ ἐσθίων ἄρτον ἐπῆρε ἐπ' ἐμὲ πτέρναν αὐτοῦ· ἐν ἀγγέλοις ἐν οἷς ἐβη· ἐν τούτωι τῶι ῥητῶι

κ αὐτὸν περὶ ἁμαρτίας διὰ τὰς ἁμαρτίας ὁλαδὴ εὔχεται· ἀπὸ μέρους δὲ αὐτὸν ἱλασμὸν τῶν ὅλων θεμένη ἐκκλησία παρακαλεῖ καὶ παρρησίαν·
κα παλιν τὰ αὐτὰ περὶ ἁμαρτίας διὰ τὰς ὑποθέσεις λέγει καὶ τὸν ἑαυτῆς σύνδουλον ἐκ τούτων ἐπιστηρίζει ἵνα μὴ ἐκ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων ἐκβάλλωμεν τὸν πλησίον τὸν ἀμφότερα ὡσαύτως ἐκ θεοῦ κατορθώσαντα καὶ κατὰ

ΔΙΔΥΜΟΥ

τὰ σὺν καὶ αὐτοῦ τῶν Ἰουδαίων συνόντων καὶ συμπαιζόντων καὶ ταλλήλοις τὸ τὰ σύμματα·
τοὺς ἀρχιερεῖς τοὺς συμβουλεύσαντας πρὸς αὐτὸν Ἰούδαν λέγων· δίκαιον ἐστὶ θύρας ἔχειν τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ σύμβουλα πρὸς αὐτὸν Ἰούδαν τὸ θύρας
ἔχειν οὐδὲ γὰρ ἔξεστιν ἀνοίγειν θύρας τοῖς ἀπὸ τοῦ πλησίον ἐν ταῦτα τὸ πλησίον ἐστὶν ἡμῶν· ἡ δὲ θύρα ἐστὶν ἡ ἀκοή· ἐὰν γὰρ μὴ ἀκούσῃ τις οὐ μὴ
μαρίσῃ· πάλιν τοῦτο δικτύθησι δεῖ τὸν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ὅπως ἂν αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσωσιν ἀποκτείνωσιν· ἄλλον γὰρ
μὴ ἐπὶ θορτὶ μὴ ποτε θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ· ταῦτα τῶν μὲν λόγων οὐμόγον καλεῖ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς καὶ τοὺς παραμόνους ἐπὶ
ἀμφὸν τότε ὀκτὼ τυπτικὸν ἔβδομον πρόσωπον· ΔΙΔΥΜΟΥ
τὸ ἁρπάσαι αὐτὸν οὗτος δὲ παραμόνος λέγων δίκαιον τοὺς καὶ εἰρηνεύοντας ἀεὶ καὶ λίκανον οὐκ ἀποκτενεῖς· θεοδωρήτου·
δικαίου γὰρ τὸ μὴ ἀποκτεῖναι καὶ ἀδικεῖν· ΔΙΔΥΜΟΥ
ἀλλὰ καὶ προσθήκην ἰούδας αὐτοῦ παραδοῦναι μᾶλλον βλαπτόμενος καὶ ὠφελούμενος καὶ διδάσκαλον ὄντα ἀγαθὸν καὶ ἀποστολικὸν
αὐτοῦ τῶν πνευματικῶν προδοσίας ἀμοιβὴν ἀργύριον· τοῦτο γὰρ αὐτῷ διαφιλοχρηματίαν ἐνύβρισε καὶ λυπεῖ διάβολος· ὅτι ἀλλ
ρόμβος τῆς ἰδίας μαθητείας καὶ αὐτοῦ τοῖς φαρισαίοις ἐλάλει τοῖς ἀπαρρησιάστως φθέγματα πνευματικὰ τριάκοντα ἀργύρια· διὸ λογίζομαι δεῖ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ κακοῦ αἰμαν αὐθαίρετον παραμόμου σωθῆναι κύριος ἐργον ποιοῦμεν οἱ
μοιζεῖ θανάτου πνευματικὰ τῶν ζώων ὕψος γὰρ ἔστιν ἐνθυμοῖ τὸ πνεῦμα· ΗΣΥΧΙΟΥ

Κατέθεμου ἐνθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου·
Κατέθεμου λογίζομαι καὶ καὶ μοὶ λόγοι
παράνομοι καὶ κατέβη τὸ καὶ τέθεμου·
Μὴ ὁκοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ
ἁμαρτῆσαι καὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος τῆς εἰρή
μησι μου διὸ ὁμήλωσαν·
Ὅ εσθίων ἄρτον μου ἐμεγάλωνεν ἐπ' ἐμὲ
πτέρνισμόν·

ΗΣΥΧΙΟΥ

γλώσσοι κόμου τὰ χρήματα· ὑπέθρομαι τὸν σκεπάσαι τὸν δόλον τῶν διαστάσεων ἐνθύριζον· ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ἐπὶ φιλοῖν ἡ ἀπάτησις διαλύου ἐστὶ τῶν τὸν ἐχθρῶν διβλημένων ἐγκεφάλων καὶ τῶν φιλούντων προδόσιαν· ἡ δὲ λύπη γὰρ ἔσται
μέτρια καὶ μαθητὴς εἰρήνης ἀξιοῦ μόνος τῆς παρθενίας καὶ ἐγκρατεῖς πειρασμοῦ μόνος· ὁ δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ τροφῆς κοινωνῶν
μόνος· ὁ δὲ σὺν δεῖ ἐλέγχει παρὰ ἔσται λαμεῖν αὐλόμενος τοῦτον δὲ καὶ αὐτὸς ὁ κύριος ἐμφανίζων ἔσθιε μὲ τῶν παρ' ἐμοῦ ἄρτων·
μόνον λέγων ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ὁ ἐσθίων ἄρτον μου ἐπῆρε πτέρναν αὐτοῦ· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
τὴν θανατηφόρον οἱ ἐχθροί μου τοιαῦτα καὶ τὰ δῆλα τοῦ καὶ τὰ μοὺ ὁ φιλίας ἔχων εἰρήνην ἐμοὶ ὡς καὶ αὐτὸς ἐμοὶ καὶ θαρρεῖν ἔσται αὐτὸν τούτοις
σωλήχασι μὴ δι' αὐτοῦ ἀνθρώποις καὶ δολεροῖς λόγοις χαίρειν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Ὁ δὲ σύμμαχος ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃς εἰρήνην ἐμοὶ ὄντες ἔβδομον ἐστὶν γὰρ τοῦ σὺν εἰρήνης λέγω καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν λοιπῶν
μαθητῶν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδομι ὑμῖν· τὸ δὲ λίαν πᾶσαι ὁμοῦ μὲν ἀκύλασ ἔσεσθαι φησί· ὁ δὲ σύμμαχος ἔσεσθαι
φησὶ ἔβδομον· ὁμοίως γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἴσον χαρισμάτων μεξέβδομον ἔσεσθαι φησὶ ἐαυτὸν καὶ ἀνθρώπον ἔχοντα βλασ·
διὰ τὸ αὐτὸ οὐσίαν· οὐ γὰρ λέγω φύσεως ἀλλὰ τοῦ σωφρονεῖν αὐτόν· ἴσον μὲν οὖν δεῖ τὸν μόνον τὸν δίκαιον καὶ λόγον ἔσεσθαι
ἀλλὰ καὶ τοῦ τὸ ἰσόψυχον ἔβδομον μεξέβλαμμαν· πνεῦμα οὐ βλέπομεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς ἐξ
ζώων διδοὺς τοῖς αὐτοῖς· τοσοῦτον δὲ ἐμοὶ ἄμοσ τὸ ἐξ ἐμοῦ ἐστὶν πνεῦμα αὐτοῦ καθαρὸν πνεῦμα καὶ ἁγιον ὁ κύριος
ἐσθίειν· τὸ γὰρ θυμαίνεσθαι δουλεύεσθαι πνεῦμα ὁ αἰσχύλασ ἔβδομον· ὁ δὲ λύκος ὁ ἀγαθὸς τὸ ἰσόψυχον καὶ ἁγιον
εἰρηνεύειν αὐτοῦ σῶμα παρέδωκεν· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ·
τὸ καὶ τὸν δόλον πνεῦμα βλασφημεῖν αὐτὸν τῶν δρομέων τὸ τὰ πνεῦμα ἐπὶ εἰρηνεύειν παρασκευάζουσι καὶ πεισμένον·
σωθέντας· τοὶ γὰρ οὐκ ἐπὶ τὰ σημεῖα ἐκ τοῦ ἰσκαριώτου ὁ λιθωβόλος ὄρυμα αὐτὸν τὸ ἀπαθὲς ἰσχύον φέρεσθαι
φησὶν ἐμπεριπεζάρμενον τοῦτο· ~

διὰ τοῦ ἁγίου σαββαΐου μοι αἵτινες ἀπὸ ναλληθήπου ἔβδομηκοντα ἑπτὰ ἀπὸ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἕως τῆς ἁγίας ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐν αἷς συντελεσθήσεται ἡ ἁμαρτία καὶ ἀφανισθήσεται ἡ ἀνομία καὶ ἐξιλασθήσεται ἡ ἀδικία καὶ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ σφραγίσαι ὅρασιν καὶ προφήτην καὶ χρῖσαι ἅγιον ἁγίων καὶ ἔσται σοι εἰδέναι καὶ συνιέναι ἀπὸ τοῦ ἐξελθεῖν ῥῆμα τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ οἰκοδομηθῆναι τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ τὸν ναὸν ἐν πλατείᾳ καὶ τείχει καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ ἐν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἑβδομάσιν καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ οἰκοδομηθήσεται ἡ πλατεῖα καὶ τὸ τεῖχος καὶ οἰκοδομηθήσεται ἐν καιροῖς καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἑξήκοντα δύο ἀποσταλήσεται χριστὸς καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ καὶ ἔθνος μετὰ ἡγουμένου ἐρχομένου καταφθερεῖ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ ἐν κατακλυσμῷ καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετμημένα ἀφανισμοί καὶ ἐνισχύσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομὰς μία καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται θυσία καὶ σπονδὴ καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων καὶ ἕως συντελείας καιροῦ προστεθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν καὶ ἐγγιεῖ ὁ καιρὸς καὶ οὐ μὴ μακρύνῃ καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐγγίσαι τὸν καιρὸν καὶ οὐ μὴ μακρύνῃ καὶ

ὑλογοῦμεν ομεν εἰμὶ ὁ ταμὸς οἱ ὑλογοῦντες· ὑλογητὸς δὲ τοῦτ' ἐστὶν ὁ ἄξιος τοῦ ὑλογεῖσθαι ὁμοίως ὑλογητοῦ
τοῦ θῦ ἵλεως ὅτος ἐστὶν ἐὰν θίχεται τοῦ γθροῦ τοῦ γθροῦ τε· οὐχ ὅτι λίθος θίχει ὑλογητὸν τὸν θῦ ποιεῖ ἀλλ' ὁ θῦ ποιεῖ ἀλλ' ὁμοίως τοῦ ὑλογητοῦ
ζωὴ θίχει τὸν λόγον καὶ ἀσφαλῶς τοῦ ὄμοιον εἴρηται δὲ ταῦτα περὶ τούτων θῶν τοῖς ἀμφοτέροις· ἀθανάσιον
ἀπὸ τοῦ ταμοῦ τος φωτὸς εἰς τὸν μέλλοντα οὐκ οἶδεν· ἀπὸ μὲν τοῦ ταμοῦ τος ἡ ὑλογία ταμεῖον ἡμῶν ἡ θεία τὴν ἀρχήν
τελειοῦται δὲ θῶν τὸ μέλλοντι· θεὶ μέρους γὰρ γινόμενοι καὶ θεὶ μέρους προφωτιζόμεθα· ὁ φῶς καὶ θεὶ μέρους εὐλογεῖ
μεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον φῶς ὁ ταμὸς ὅλος· τὸ θεὶ μέρους ἰσχὰς ἀργήσει· τί γὰρ ἔστι τὸ μεῖζον προφωτοποιοῦν τὸ
ἀπὸ μέρους ταμοῦ ἢ ταμὸς ὁ ταμὸς ὅλος· τὸ θεὶ μέρους ἰσχὰς ἀργήσει· τί γὰρ ἔστι τὸ μεῖζον προφωτοποιοῦν τὸ
θῶν τοῦ φῶς τὸ ὑλογίας τοῦτο ἐστὶν ὃ ἐὰν θῦ διαπράθωσι καὶ ἡ τῆς ἀνάλωμα γαθῶν ἰκανότης ἐν τοῖς θίχοις· μαικάριοι γὰρ
αὐτῶν αἱ θῆφαι ὅσοι τοῦ αἰῶνος τὸν μέλλοντα ὅσοι γε ἀσθμεῖσι καὶ ἄπειροι ὑλογεῖν θι κεῖνον θῦ ἐὰν τρέωμεν
ται· θι' ὧν αἰδεσθεῖ ὅτι τῶν ἡ ταλμικῶν ταύτων προφωτεῖα μὴ ἐσπέρτε· τὴν ἐσθῆτα τοῦ ταλμοῦ τῶν προστῶν ὁμεῖζουσιν ἐὰν τι δεῖ προσθῆτε· ἐὰν ὅλους μὲν χρι τούτου
ὁ φῶς οὕτω δὲ αἱρούσι καὶ τὰς ὑπαρ χεῖσ τὰς τέσσαρας·

ἀθανάσιον

ἱ βροὶ ταλῖται μὲν γὰρ ὁμάσιν τοῦ κορὲ· υἱοί· ἀδουσιν δὲ ἡμῖν ὡδὰς ἀνοίγοντες παραστὰν ἐωθὲν τῶν αὐτῶν τοῦ θεῖν τοῦ
τί ἐστιν τοῦ λαὸς τοῦ ἐωθινοῦ σημαίνοντες τὸν ἐκαιρὸν· εἰσὶ δὲ βροῦσι δὲ τὸ αὐτοῦ τοῦ ἵλεω προσθῆτε μὲν ὁμολογοῦ
μενον χρόνον διὰ τὸ μεταμέλεσθαι ὡσανεὶ τὸν ἁμαρτάνοντα ἐωθὲν σωτῆρα αὐτὸν καλοῦμεν· ἱ ἑρὸ ταλῖται καὶ οὗτοι ταλμοὺς ἀνοίγουσι παρὰ τοῦ δαῒδ οὓς αὐτὸς προσθήκην ἐποίησεν ἑαυτοῦ ἀναγνώσεσθαι· ἱερώνυμον

ὑλογητὸς κῦ ὁ θῦ ἵλεως ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
γθροῦ τοῦ γθροῦ τος· ~

ΨΑΛΜΟΙ ΤΩΔΑΔ

σιν αὐτοῖς παραθῦ γλῶσι καὶ τοῦτό που θῦ ὁ προφήτης ἀοικοδόμητος καὶ θυσίαι ἐνδέλοιντο· οἱ κεῖ οὗτοι τὰ θεῖ μα μὴ
ἀπὸ πολλῶν τῶν περὶ θῦ διαθέσεων οὕτω περὶ παύτων φθέγγεται ὑπὲρ θεῖ μα αὐτῶν· εἰ δὲ μετὰ ταῦτα οὗτοι αὐτὰ
ὁ φθέγξαιτο τυχόντες τῶν ἐναγόντων· οὐδὲν παρὰ τὸν προφήτην ἐστὶν ἃ φθέγξαιτο ἂν ἐκεῖνος· ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τοῦ
τοῦ προφητεύομεν ταλμοὶ τοῦ δαῒδ ἐν ᾧ τισσαρακοντα· τὸ δὲ μιὼ δεύτερον λέγει περὶ ἐκκλησίας καὶ ἁγίας· οἱ οἰκεῖοι μὲν εἰσὶ
τρισὶ μὲν οὖν καὶ τεσσαρακοστὸν εἰσὶ· οἱ δὲ λοιποὶ τοῦ δαῒδ προφῆται τοῖς δὲ οὗτοι προφήταις τὸν μὲν ἀριθμὸν
ὁμοίως καὶ τοῖς ἀποστόλοις ἀπεικάζουσιν· οὐτοι ὡς οἱ τρεῖς τὸ αὐτὸ μὲν εἶπον καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην κατέφερον
τας συμφώνως ἔχειν θρησκώσας προφέρονται τὰ λόμενα· ~ κυριλλου

οὐκ αὐτοὶ πάντας σωθῆναι σπουδάζουσιν ἀλλὰ ἀνδρῶν πνευματοφόρων διδάσκοντες· οἷς ἐστὶ τὸ ἰσομερῶς καὶ κατὰ καιρὸν
δηλῶσαι τὸ γραφόμενον παρὰ τοῦ προφήτου εἰδότος θῦ· εὐσεβίου

ὅσον οἷόν τε προτρέψασθαι τοὺς ἐντυγχάνοντας προγράψαι· καὶ τὸ μὴ πάντας ἀδύνατον εἰ γὰρ δυνατὸν ἦν ὁ παρὰ τοῦ προφήτου ταλμὸς τὸν λαὸν τοῦ θῦ κατὰ πάντα καιρὸν
στιν καὶ ὡς ἐν θεωρίᾳ αὐτεῖται σωτήριον προσαιῶνα λύτρωσιν καὶ τὸ ἐλπιζόμενον τέλος ἔσεσθαι σφραγίζεται· εἰκότως δὲ οὐτε ἀδὴ οὐτε ὠδὴ
διὰ τοῦ προφήτου τοιοῦτον προγέγραπται· ἐν ὀχλήσαι σιν εὐθρανθῶσιν· εἰ δὲ τέλος δὲ μόνον ἔσεσθαι γέγραπται·
ἀφ' αὐτοῦ· οἱ δὲ ἐξ οὗτοι ταὶ δὲ οὐτε ἐλπὶς δωσεβείας· οὐτε ἐλπὶς ἀπωλείας ὄντες μόνον τὸ πρὸς τὸν προφήτην
θύλακες· καὶ ταὶ δὲ ἐξ οὗτοι τοῦ· εἰ τοῦτο οὗτοι εἰσὶ τοῖς προτέροις τῶν ὑστέρων ἰσομερῶναι χαλασίαν καὶ τῶν διαπρε
τας τὸ θῦ· διασπορὰν προλέγουσι τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ· καὶ ἔστι τὸ ἐπὶ γραφὴν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ
γουν ὅσον ἰσομερῶς προγέγραπται τὸ εἰσωτῶσιν· ἀκύλας δὲ καὶ σύμμαχος τὸν γιὸν μᾶλλον τὰ μετὰ χρό
τὰ προφητείας θλιλίλαεσαν· ~

λί ὅλαιφος τὸ χάος πολλημίασθχουσα πρὸ οὐσόφις καὶ ἰσθι εἰμαὐτοῖς εἰ πρὸ τοῦ φαρύσαι ἀπὸ τοῦ λίτους φλάρι το τοῦ ἀγγιγομέ-
μου ἀπὸ τοῦ ἰοῦ πρὸ βίφ αβυβρ πρὸ ἐκ πὸν ζ ωπτὶ δια πρὸ υδλίσ πωλιγαὶς ὕδλα τον· ἐσὶ τὸ αἰτίσασθαι τὸ δλίτοσ ἐἰσὶ δὲ λέγμτσ· ὅτι καὶ ὅσο
πρὶ ζασθαι θβλουσα ὑπτοῖς ὕδλασιν ἐχρυὶ ὶ ταὶ πωλιγαὶς. ὁ πρὸ σοῖ δλιτοὶ πρὸ πρὶ αὐτῶν γβγομβγομ μολυσμὸν βὶ τοῦ αἵματοσ τὸν
ὁ φθσον· ἰμ ἀπομίτ ωιαὶ αὐτὸν· βὺ γὰρ τὸ πρὸ παρ ἀτγβσθαι τοὺσ ὁ φὶσ ἰσ ἀπὸ σὶ ὁμβγοὶ ραμτὶ χουσιν ἐἰσ αὐτῶν τὸ ἰδ ὶομ αἰ μα·
ὶ καὶ ὸ ἄλοσ οὖν ἀφαιρᾶ γτοὺσ ὁ φὶσ ὶ καὶ σὶ σορ τοὶ ουσ ὶ καθ ὅσ ἰ σχὺ ὑπὸ ἰ ὺ δξουσίαν· ἀλλ ὰ ὶ καὶ δὶ ς δλὶ ς ἀῦ πρὸ πάλ ἀῦ πρὸ φαὶ ρεῖ σθαι
πωιθματτὶ κὸσ ἀὺ ὅλαιφοσ· πωὶ ύδλθιαῦ ἰχμὶ ύειμ θτὶ ασ πωλιγαὶς ὕδλα τοσ· οὶ ομτοὺ θὺ λέγομπαν δμὸ· ἄλ ὶ α τὸ δλὶ τ πρὸ πωλιγὶ-
ὕδλα τοσ ζάμ τοσ ὶ καὶ τοῦ σρᾶῦ πρὸ ὶ οὺ ἐἰ ρῆ ται πρὸ ὁ τῦ α· ἄλ ὶ α ὶ τὸ δλὶ τ ὶ σ τῶν πωλιγὶ ὼν τὶ ἐσ σο φὶ α σ ὶ καὶ τὸ ἀλομ πῦ αι ὑπὸ βρὸῦ
ἀπωὶ γγβλ τοσ σὸ δλὰῦ πὶ ὴ δὶ τοῦ ὕδλα τοσ σὺ ζ ὠὶ ὸ ζ ῶ ἀῦ τὸ· γβμὶ σθ ἂι βὺ αὐτὸ· πωλιγὶὶ ὕδλα τοσ· ἀλλομβγοὺ ἐἰσ ζ ὠὶ ὼ ἀ ὶ ὁ γιον·
ταχ αλβὶ σ ὶ καὶ πωλ ζ ῶ· θὸ πῳ ευ τοσ γραφὶ πωλιγὰ ὶ σ ρῖ ου τυγχ αὺ ουσιν· ΗΙΣΤΟΡΙΟΥ
τοὺ το τὸ ζ ὰ ομ πρὸσ· ἐπαί μου τὶ· θὶ α ραφὶ· ὺ ρί σ ὶ ς ἐ ζαι· σο λομ ὰ ῦ μβγ γὰρ βλαιφοσ φὶ λί α σ ζ ῆσ ὶ ν ὶ καὶ πωλοσσὰ ὺ χαρ ὶ τοῦ ρ ὸ μ ὶ λεῖ τω
σοι· ὶ σα ἴ α σ· λὸ· δὶ σ ὶ ε ἰσω λὼ πὶ σα ὺ βλαιφοὶ ς καὶ ἐἰ δλομ τὰ πρὸ σοπ πα ὶ ἀλλ ὶ λο μ ἀῦ ρὶ θμὸ πρὸ λὶ λθομ ὶ καὶ μί α ὶ αὐτὰ ὺ οὺ ὶ κ ἀπὸ λ θομ μοῦ σ
πωβρ ὶ πρ ὸ μ ὶ τοπ ὶ κομ ὸ θ ὴ πὶ ὸ σ ὸ ρ ὶ κ ὰ δλαιφ ῆσ ὶ ν ὶ καὶ βλαιφ ὸ μ φ ἀ γβσθαὶ αὐτὸ· ἐσ τὶ ὁ ὖ ὼ ἀ φ ὰ σ ὰ π ὺ λὶ βλαιφ ὸ σ τὰ ὺ βρ πῳ ζ ῶ ὶ τὰ ὶ σ ὸ ἀ φ ῆ-
σ ὶ σ ὶ καὶ τοῖς ὸ δοὺ σ ὶ ν ἀ φ αὶ ρ ὶ μ ὶ καὶ ἀ φ ἁ λ ὶ σ ὶ κ ὶ ν· ἀλλ ἀ μ ὶ λ ὼν ὶ καὶ τοῖς ὕδλα σ ὶ πρ ὸ ἁ τ ρ ὸ χθ ὶ ν βὶ σ τὶ λ ὶ ἁ τ ὸ ὼ ν· θ ῆ ρ ὶ ὰ μ ὺ ὸ μ ὸ φ ἁ λ ὰ σ λέ-
γ ζ ἁ ὶ· ὸ τ ἀ μ ὶ καὶ ὑ μ ὶ ὲ σ τ ὶ ὼ ν μ ὸ λ ὼ τ ὸ ὼ ν ὁ φ ὶ σ τ ὸ ὶ σ ὸ δοὺ σ ὶ τ ὶ σ ὶ ὁ χ λ ὶ σ δ λ ὶ λ α δὶ τ ὶ σ λ ὸ γ ὶ ο μ ὸ ὶ σ δ ὶ α π α μ ὶ σ ὸ μ ὲ γ τ ὸ τὸ θ ὸ δ ὶ α τ ὸ ὺ μ α ἡ ρ ὶ ὸ ὺ τ ὶ ὼ ν
λ ἁ ῖ ρ ὸ ὶ σ ἰ ὶ σ ὸ τ ὸ σ β ὸ ὶ ς ἀ μ β γ δ ὶ τ ἐ ὶ μ γ ὰ ἀ ρ χ ὸ μ ἐ θ α τ ὰ π ω λ ὶ γ ὰ ὶ σ τ ὸ ὺ ἁ π ὶ σ μ ἁ τ ὸ σ σ ὼ α ὐ τ ἁ ὶ τ ὸ θ ὸ δ ὶ ἁ τ ὸ ὺ μ ὰ ἡ ρ ὶ ὸ ὺ τ ὶ ὼ ν
τ ὺ χ λ ὼ ν θ ῆ ρ ὶ ὰ μ ὺ ὸ ὶ :

δ ὶ τ ἐ ὶ μ γ λ ὰ ρ ὺ σ ὶ τ ὸ ὴ ὶ καὶ τ ὶ ὸ π α ρ α υ τ ὸ π ω λ ὶ γ ὶ σ ὸ ἔ σ ὶ θ υ μ ἐ ὶ μ· π ρ ὶ λ ὶ σ ὶ ἴ ῥ ὶ τ α ὶ· ὅ τ ὶ π α ρ α σ ὶ π ω λ ὶ γ ὶ ζ ῶ λ ὶ σ ὸ θ ὶ τ ὸ θ ῶ φ σ τ ὶ σ ὺ ὸ φ ὸ
μ θ α ὶ ῶ σ· ὶ σ θ ρ α σ ὶ ῥ ὸ ῥ ὺ δ θ ὶ καὶ ὶ κ α σ θ α ῥ ὺ ὴ μ ὸ μ α ζ ῶ ὸ μ ὶ λ ἁ ῖ ρ ὸ σ· ἀλλ ὰ ὶ καὶ π α σ τ ὸ σ ὸ ῥ π ῳ ζ ὺ ὸ ὶ ὸ δ ὴ λ ἁ ῖ ρ ὶ τ σ· ὅ τ ὶ ὶ καὶ δ ὸ
λ ὸ ῥ ὶ μ ὺ ρ· ὸ π ὸ ὶ σ ὸ σ ὸ π ρ ὸ φ ὶ ω τ ὶ κ ὸ σ χ ὸ ρ ὸ σ· ὴ μ ὸ ῥ ὶ μ ἰ α σ γ ὸ ὼ ὶ καὶ ὸ ῥ ὶ σ ὶ καὶ π α ὸ λ ἁ ὶ ὸ ὶ σ δ ὶ α τ ῥ ἰ ὶ ὶ ὺ ῥ ῥ ῥ β θ λ ὶ σ α ὺ· ἀ μ ὶ ῥ ὸ ὼ
δ λ ὶ σ ὶ καὶ τ α ὶ σ ὸ ἀ μ τ ὶ ὶ ὶ ὶ ὶ μ β γ α σ· δ λ ὼ α μ ὶ σ· ὶ καὶ τ α ὶ ὶ κ α σ τ α δ λ ὶ α ἁ ὸ ὶ α ὺ ὸ ἡ ῥ τ ῳ ζ ὰ ὺ· ὰ ῳ ζ ῶ ὶ καὶ α ὐ τ ὸ ὶ σ π α σ τ ὸ ὼ π ὶ σ ὲ ὰ ὺ ὸ φ β σ ῳ ὶ καὶ σ ὶ σ ὸ ῥ
ῥ ὸ σ θ ὺ π ὸ ὶ χ ὴ μ ὼ δ λ ὼ α μ ὶ ῥ τ ὸ ὺ β χ θ ῥ ὸ ὺ· ὶ σ θ ρ α σ ὶ ῥ ὸ
ῥ ὸ σ θ ὺ π ὸ ὶ χ ὴ μ ὼ σ λ ἁ β ὶ ῥ δ λ ὼ α σ θ α ὶ· β ῥ α σ ὶ τ ὸ ὺ σ β χ θ ῥ ὸ ὼ ν
ὶ μ ὰ ῥ ὶ σ θ ῥ α σ τ ὶ ὺ μ ὲ ῥ· ὶ ἴ ῳ ῥ δ ὶ σ καὶ ὶ κ α σ θ α ῥ ὸ ὶ τ ὶ ὼ ν τ ὺ χ λ ὼ ν
ἐ ὶ σ καὶ ἐ ἰ π ῖ μ ὶ σ ζ ῆ σ ῥ ὸ ὶ· δ ὶ ὸ ὅ λ α ὶ φ ὸ σ π α ῥ ὺ α ἀ λ λ ὸ μ τ ὸ ἐ σ τ ὶ σ ὶ καὶ ἀ ὼ
τ ὸ σ ὸ ῥ ὺ μ ὶ φ ὶ ὸ σ ῥ ὺ ἀ σ μ α τ ὶ α σ μ α τ ὸ σ ὶ ν ῥ θ ῥ φ ὸ ὅ λ α ὶ φ ὸ ῥ ἀ ὶ φ ὸ
μ ὸ ὶ ὼ τ ὸ· ὶ καὶ ὺ ὶ ὼ λ ἁ ζ ῆ σ α ὶ ὺ φ ὺ λ α τ ἁ σ δ ὺ μ ὶ λ ὼ α σ ῥ ὸ ὺ ὅ λ α ὶ φ ὸ ῥ ἀ ὶ φ ὸ
φ ὸ ῥ μ ὶ σ ὺ ὶ σ ὸ ὺ ὅ λ α ὶ φ ὸ ῥ σ ὺ· α ὺ τ α ὶ τ ὸ ὶ ῥ ὼ λ ἁ ζ ῆ σ α ὶ ὺ φ ὺ λ α τ ἁ σ δ ὺ μ ὶ λ ὼ α σ ῥ ὸ ὺ ὅ λ α ὶ φ ὸ ῥ σ ὺ· ὅ ὶ σ ὶ ὶ κ α ὶ
δ ὺ ὶ ὸ ὺ ὅ λ α ὶ φ ὸ ῥ σ ὺ δ ὺ ὶ ὸ ὺ ὅ λ α ὶ φ ὸ ῥ σ ὺ· α ὺ τ α ὶ τ ὸ ὶ ῥ ὼ λ ἁ ζ ῆ σ α ὶ ὺ φ ὺ λ α τ ἁ σ δ ὺ μ ὶ λ ὼ α σ ῥ ὸ ὺ ὅ λ α ὶ φ ὸ ῥ σ ὺ·

ἀπολιναρίου

ὃς τοῦτο σωτηρίαν εἰ ἀπὸ τοῦ σωτῆρος ἔσται γραφήσεται καὶ εἰ ὅτι θεὸς τὸ σὸν προσκύνημα τοῦ θεοῦ γένοιτο ἄφωνος. εἰ δὲ ἐστι θυμηδίαν τῶν εἰσοῦ προσ-
ὁ φιλάνθρωπος καὶ οἰκτίρμων τὸ πλῆθος τῆς ἀσθενείας ἀποβρίψας σῶσαι μὲν ἐθέλησον μᾶλλον ὅτι ἀσθενῶν εἰμι.
ωνται: ἀθανασίου
προσκυνοῦμεν τοῦ θεοῦ λόγος σὺ μαίμει. τὸ λίαν ἔστι θυμεῖν αὐτοῦ εἰσι καὶ ροὴν ἀφίκεσθαι καθ' ὁμοιότητα καὶ ἡ αὐτὸν εἰς ἀνακλίσιος. ἀφ' ὧν καὶ αὐτοῖν
ἔστιν οἷς δοκεῖ ὑπὸ τὸ παρόμοιον προσκυνεῖν τοῦ θεοῦ καὶ τῷ σταυρῷ δοξάζειν καὶ τὸν υἱόν: λουκᾶς
ταῦτα εὐχαριστήσαι ὧν αἱ καιροὶ καθ' ὁλοκληρίαν ὁ θεὸς τοῦ προσκυνεῖν τοῦ θεοῦ καὶ εἰς ἔστι σὺν καὶ ἁμαρτωλοῦ ἀφίκεσθαι
μᾶλλον τὸν ἀγαθὸν εἰς ἡμᾶς καὶ βοηθὸν καθ' ὁλοκληρίαν ὁ θεὸς τοῦ προσκυνεῖν τοῦ θεοῦ σὺν καὶ εἰς ἔστι σὺν καὶ σύμπλουσιοι μᾶλλον
σὸν βοηθόν. εὐχαριστήσαι ἐθέλησεν εἰς ἀεὶ τὸν προσκυνεῖν τοῦ θεοῦ σὺν καὶ ἁμαρτωλοῦ εἰσοῦ χριστοῦ
μορφὸς τῶν εἰς κόρος τοῦ θεοῦ τοῦ ἀορίστου: ἡσυχίου
ταῦτα γὰρ παραιτοῦμαι σὺν θυμοῦ τὸν προσκυνεῖν τοῦ θεοῦ ἀλλὰ μὴ σὺν ἀχωρίστως. οὕτως δὲ ἐξοῦμωσῆς εἰ ἐστι λέγεται.
οἱ δὲ ὁμοιοῦσι γὰρ αὐτοῦ σὸν οὐκ ἔχουσι θεοῦ ἐστι μὴ δὲ ὄχουσι μὲν προτοῦ ναὸν σῶμα τος ἔστι δὲ ἐξασθαι φθορᾶς σὺν ἀσθενοῦς.
οἱ δὲ ὁμοιοῦσι διαιροῦντες τὸν λόγον τὰ δὲ αἵρεται ἡμᾶς τοῦ ῥύπου τοῦ προτέρου ἀπολύμαντος οὕτω δὲ οἱ τοῖς
προβλεύσει τοῦ καθαρσίου γθῶσι: διαχθοῦ
ὁ μὴ μαθὼν διαιρῶν ἀλλὰ σὺν θεὸς ἀσθενῶν τὸν ὑποβραχθὸν σὺν εἰμὶ ὁσ τὰ δὲ αἵρεται ἔστι δὲ ἐξασθαι φθορᾶς σὺν καὶ ἁμαρτωλοῦ
κρίτοις ἄμβιστικοῖς μόροις ἀλιμβρᾶν καλεῖ ἀλλὰ καὶ ἐγκρίτοις ὑποβραχθοῦ σὺν καὶ ἁμαρτωλοῦ ἀρτοῦ διὰ κλῶν τραφῆσαι οὐ
τὸν ἐωλοθλίσαμεν φθοῖν ὑποβραχθοῦ σὺν καὶ ἁμαρτωλοῦ σὺν εἰσοῦ ἔστι δὲ ἐξασθαι φθορᾶς σὺν καὶ ἁμαρτωλοῦ. μαθαίαν ἡγοῦμεν ὑποβραχθοῦ σὺν καὶ ἁμαρτωλοῦ εἰσοῦ ἔστι δὲ ἐξασθαι φθορᾶς σὺν καὶ ἁμαρτωλοῦ

ἐπολιναρίου

ὁ θεὸς τὰ δὲ αἵρεται ἡμᾶς τοῦ ῥύπου τοῦ προτέρου ἀπολύμαντος οὕτω δὲ οἱ τοῖς ἄρτος ἀλιμβρᾶν καὶ μυκτός
ὑποβραχθοῦ σὺν καὶ ἁμαρτωλοῦ εἰσοῦ χριστ

ἔστι γὰρ τὸ προσκύνημα καὶ οὐ πᾶν τέλειόν ἐστιν· σύμμικτον γάρ ἐστι τὸ προσκύνημα τῶν
λογικῶν καὶ θνητῶν φύσεων· διὰ τοῦτο τὰ φαύλως ἔχοντα διὰ τοῦτο τὰ φαύλως ἔχοντα τῶν
τύπων τοῦ ἀδρομερεστέρου οἴκου τοῦ θεοῦ· τὸ γὰρ σημαινόμενον ἐκεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ θεῷ τὸ πᾶν καὶ τὸ ὅλον ἐστὶ καὶ τὸ ὁλοτελὲς ἐν θεῷ ἑστῶτα
λέγειν· κἂν ἔστι ὑλικὸν τὸ πολλοῦ· ὁλικὸν τοίνυν καὶ τάξει φησὶν ἐνεστὼς τὸ πᾶν τὸ σημαινόμενον ἄρχεσθαι διὰ τῶν θαυμασίων σκηνῶν αὐτὸ
ὅλον τὸ πολυμερὲς τοῦ ὑμνουμένου· καὶ διὰ τοῦ πρώτου καλεῖσθαι τὸ ἁγίασμα καὶ τὸν ὅλον θεῖον ἀγῶνα καὶ τὴν ὅλην ἑορτὴν ἀγαλλιᾶσθαι καὶ ὁμολο
γήσασι τί γὰρ οὕτως ἁγιάζει ἐνεστὼς τὸ πᾶν ἐν τῷ ἐνεστῶτι τῶν ἐν χρόνῳ. ὡς ὁμολογήσασι ἁμαρτήματα τὸν ζυγὸν καὶ φόνου τιμωρίας ἀπαλ
λάττουσαν· ταύτῃ τὸ ὅλον χορτάζει τὴν ψυχήν· γὰρ μεταφορούσῃ τὸ χαρᾶς ἐμπλησμὸν ἐν τῷ ὁμολογεῖν θεῷ ἐνώπιον θεοῦ γίνεσθαι·
ὁ μὲν λεγόμενος ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν· ἀλλ' οὐχ ὡς προχυθῆναι καὶ τὴν ὅλην σωτηρίαν τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἐν
οἷς ὅτι μακάριοι οἱ ἐν σῇ οἴκῳ σου κύριε· ὅτι παραινεῖ ἡ θλῖψις ὁμοῦ· ὁ ὡς ὁμοίως ἐστὶ τὸ ὅλον ἐν τῷ ὁμοίῳ ἐστὶ θαυμαστὸν ὡς ἀοίκου
τοῦ θεοῦ· καὶ ταὐτὸν ἐστὶν ἁπλῶς ἐν θεῷ τὸ ὅλον· ἵνα τί λέγων ὡς ἐν τοιούτοις σημαίνει τὸ ὅλον· ἵνα τί
ὡς γὰρ ὡς διὰ δόξης καὶ μετὰ τρισμακαρίου τέλος· ἐν θαυμαστῷ ἐν σκηνῇ τοῦ θεοῦ· καὶ ὁ θρόνος τὰ ὡς οἶκος αὐτοῦ· ἴσον
οἱ ἅγιοι· οἱ ὑπὸ ἀγγελικῶν δυνάμεων ἀεὶ θεωρούμενοι εἰσὶν ἀχθήσονται καὶ τὰ ὡς ἀοίκου
οἴκου τοῦ θεοῦ· ὁ ὡς ἐν δόξῃ ὅλος ὁ ἀπὸ τόπου ὅλος ἐλάβομεν· ἀρ' ὡς ἡ σὴ μεθ' ἡμῶν ἐμφύλοις εἰσὶ σὰ σαρκίοις· καὶ οὕτως ἐν τῷ τότε σὺν ὧν
καὶ ἐσόμεθα· πρὸς ἡμῶν αἰσθητῶν δὲ διαμένοντος σκηνῶν τῶν μοναστηρίων καὶ λειτουργοῦσι καὶ τῶν σκηνῶν τῶν ἀληθινῶν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐνοικεῖν καὶ οὐκ ἔξω· εἰς ἐσάγει· οἱ τύποις ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ
λατρεύουσι τῷ ἐπουρανίῳ· τοιγαροῦν ἐστι τελειοῦμεν ἀλλ' ὁμοῦ σὺν τῶν σκηνῶν ὁραθήσεται καὶ τὸν
τύπον τὸν ἐλθόντα εἰς ὄρη· ἐν δὲ ἀρχῇ τῶν
ἐσάγει· χῶ δὲ ἐν ἀρχομένοις ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων
ἁγίων· διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς· οὐ
χειροποιήτου τούτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως· οὐδὲ δι'
αἵματος τράγων καὶ μόσχων· διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλ
θεν ἅπαξ εἰς τὰ ἅγια· αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος·
εἰ δὲ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ· καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν· ἵνα θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας· ὅπου γὰρ διαθήκη θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος· ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐνεκαινίσθη· λαβὼν γὰρ Μωσῆς τὸ αἷμα τῶν μόσχων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου αὐτό τε τὸ βιβλίον ἐρράντισε καὶ πάντα τὸν λαὸν λέγων· τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας ὡσαύτως τῷ αἵματι ἐρράντισε· καὶ σχεδὸν κατὰ πάντα ἐν αἵματι καθαρίζεται καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας ἄφεσις οὐ γίνεται· ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαίρεσθαι τὰ δὲ ἐπουράνια αὐτὰ κρείττοσιν θυσίαις παρὰ ταύτας· οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν Χριστὸς ἅγια ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν· ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· οὐδὲ ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν· ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ· ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται· καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις· οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν· ἐπεὶ οὐκ εἰσὶν ἀδιάφοροι αἱ θυσίαι· ἀλλ' ἡ μὲν ἐπὶ τῷ σταυρῷ ἅπαξ προσενεχθεῖσα ἐπὶ πάντας ἐκτείνεται τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἁγιασθέντας· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἑκάστῳ ἁγιαζομένους·

νε

Προσθμαυτὸμὶ ἡτυχήμουθαράχθη
διατοῦτομμὶ ησθήσομαίσοιδικηγὸσ
ἰορδαμουκαὶὁρμωνιτὶμὶ ἀπὸὄ
ρουσμικροῦ:

νς

Λ ιωσοσάἄιωσονθωικαλεῖταιεἰσ
φορμὶὼντῶνκαταρακτῶνσου:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ταμὲνὁμολογούμενατοσοσδήποτεπαραχθὲνὑπερμεγέθουσ
μου·καταδήπουσύμμαχοσὁθεὸσεἰσαὐξησινἐμοῦτῶνψυχῶν
ὡσοσοσάἄιωσοσάπαραπτὰἀποδίδωκεντῶνκρουνῶνσου·δοκεῖσθω
οἰμὲνοὖνἰῦδιαμαρτεῖσθαιτοῦἰορδάμουκαὶτοῦὕδατοσαὐτοῦ
προσφαίσπλησθῆναιδοκοῦντεσάλλωνθαλάττησεἶναιτὸμὲνἀπορρεῖνσθαιεἰσθάλασσαντῶνἀλυκῶν·τὸδὲ
διὰτοῦποταμοῦκαὶτὸπαραυτίκαμὲνοὐτῶνπαραχθὲντωνμεγάλωνἀπορεῖσθαι·μεχρι
θωμοῦφθορᾶνὁμολογεῖσθαιπαρθμαυτῶσυμφορᾶσὁρᾶνδὲμοῦσαμὲνἄλλασθαλάττησ
ἥπερὁσύμμαχοσ· λάβετεαὐτὰτὰχορὸστῶνὑμῶνκορῶνπροφητικῶσἀπωκλαιόμενοιτῶνθεοχάτων
λαοὺτὰπαυθήκησεαὐτοῦἀμβλάψαντεσ:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Ἰ καὶοὕτωσεἰηγθυοίμὶ ησθήσομαίσοιδικηγὸσἰορδαμοῦ·τοῦτέστιν εἰἀξιωθείην τοῦἁγίου πνεύματοσ τὸτῆσικαὶθεοῦμὶ ησθῆ
σομαι· διὸρμὶ ησὶνοὐουσιδὲ·καὶτὸὁρμοῦσιὴμὶ ὀλοσλύχνου· ὃἐστοῦἁγίου πνεύματοσ ὁλὸνἐαὐτοῖσἀφοίγοντοσφῶτισμὸ
καὶἄλλοσδέφησιτὸὑμόνομοῦτοῦκαταστὸνἰορδάμὴνμεμνῆσθαιθαύματοσ· ἀλλαὐτοὶἀλλοῦμεταστάντεσ·καὶπρὸτούτου
φοιτῆτέστιτοιοῦτονθαυμαστὸνὑπερβαίνοντεσ·οἱδὲβαπτισθέντεσ
ἐνὑδατιμόνῳτοῦἁγίου πνεύματοσ·καὶἐχαλάσαμεν·πλείσταισοὖσαιτοῦτο
ὁμοίωσἀλλ ἐπαλλήλοσιὴτοιαύτησφορᾶσκαὶὃπερβέβικαλεῖτοτῶνδυοτέρᾳμὶ παρὸτὴντοῦτοφησὶν ἄμωσονοἱπολλοὶ
καλοῦσικαὶφορὰσκαταρακτῶντῶνταύτησφορᾶν·δευτέρουδὲθαύματοστοῦκατὰτῶνδιάκοσμὶ ησὶν
ὀρυθρᾶσθαλάττησμεθορίζομένουκατὰτὸδιαιρεθὲνμέροστοῦὕδατοσ·καὶπυκνῶνἐπαγομένωνκυμάτων·
Ἰ καὶοὕτωσπροσθαυμάτων·ἐτυχήδιαλάβῃσ·δικαίᾳἐπαγούσητοῦπερίλυποσὑπαρχούσηαἰτίᾳτῆσγῆσπρὸσ
τρόποντῶνμὶ ησθέντωνὑπὸἰορδάμουτοῦκαὶτοῦὄρουσ·τοῦτέστιτοῦἁγίου πνεύματοσὶνὰμὴδιὰτὸπλῆθοσἐπιρρεῖνπρὸσ
φθορὰνπλείοσιπροφητεύμασιν·ἀπορρέωσ
σουσἐστὶτὸπολὺτεκαλεῖ·καὶτὰπρὸσαὐτῶνγάρουσ
παραπλήσιονἐστῶνπαλαικατακλυσμῶν·ὑμεῖνγὰρδὴ
τῆμεταφορᾶλάβετεσ·τὰσδὲδικαιοσύνησταύτασκαὶτὰ
κύματασυμοιδιαστῶνπαραυτίκαμὲνἐπῆγαγεσ·τὰσ
προσπολλὰστῶνπολλῶνοὔσησκαλῶν· ἀλλ ὁμοσ
τῶνοἰῶνφιλανθρωπίαν ἔχοντεσπαραιτοῦτογὰρ
ἐπῆγαγεν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

φυσικὴκίνησισ τοῦθυμοῦ: ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

τῆδεἰτοῖσἐπιθυμοῦσαμὲνὁτοῦἐπιθυμουμένουχαρισμὸσ·
κἂνχωρισθῇδὲθεῷφησὶνἐπεσούσησπαραλόγουὁρᾶτῶν
ἰδίαντελῶνπνεῦμα·ἀλλ ἐστὶτῶνἰορδάμουγλῶν
οἰκεῖ καὶτὸὄρμωνιεὶμὶ ὄροσμικρότατονὡσπροσ
κεῖσθαιτοῖσκαὶὁσονεἰκαταγῆσιμὲνἀριθμῶνκαὶκυμάτων
πολλαῖσθορυβεῖσθαιταῖσἐπαλλήλοισσυμφοραῖσκρου
μηδὲνἐπιφέρομένοις: ΗΣΥΧΙΟΥ

διατοῦτοποῖονἐπιδιὶ ἐταράχθηφησὶνὶ ησοῦτοῦ
γὰρἐπὶτοῖσἐμπροσθενἔλεγεν·μὶ ησθήσομαίσοιδικηγὸσἰορδάμουγλῶσσὸσδὲἰορδάμουτὸνἅπαντισμαικαλεῖοὐδὲγὰρἄλλ
ἴσασιν ὑρὶσαμενὸστὶ ἐτυχὶ πολλῶντοῦἁπαντίσματοσ· ἐπιδὶ γὰρἑαυτὸὁχῶ τὸἁπαντίσμαιτὸὶμὲἔρομ ὑποἰσαφῶ
φυτεύειἁπαντιζόμενοσ ὄρμωνιεὶμὶ ὡσ ἐμπροσθτῶνδικικλησίαν μολὼνσωθῆναι·καὶἐπεὶμικρὸνδιὰτὸτὰπεινὸν
αὐτῆσκαὶἀπαρχὴσὀλιγαχοῦθροσπορὶτὸπᾶνπροσηγόρευσεν· ὡσπερδὶ ἐπρὸσαὐτῆνὁικῶ ἔλεγεν·μὶ ἤφουνὺτὸ
μικρὸνπροίμιονὅτιτῶνδώδεκαμόνῳὁσωτὴρὑμῶνδοῦναιὑμῖντὴνἁγιασὶνκαὶμὶ ὸθαρσεῖτεὅτιτὸὄρμω
νιεὶμὶ ἀριθμὸσδώδεκαδικικλησίαν ἀριστεῖ ἐπὶτοῦτοῦλεγόμενοσὶσραὴλτοῦ θῦ
ματοσ·τῆσδικικλησίασ ὡσἀριθμὸσἁπτεσθαι: ΔΙΔΥΜΟΥ

ἐπιδὶ ἐταράχθηφησὶνὶ ησοῦτοῦἀμφιβίωσαυτοσμοῦὅτιαὐτὸστῶνσῶνθαυμασίων·ὡσὶνδικαστὰτοῦἰορδάνουὶμὶ
ὄθιζασ·ὅμωσ ικαστὰτὸὄροστὸὄρμωνπαραμυθήσομαὶὑμᾶσ·ὅτιοὕτωγὰρὶσομένουσφησὶνὑπὸἰορδά
νητοῦτέστινἀπὸτοῦἁγίου πνεύματοσ τὸτῆσικαὶτοῦτοὑρήματοσ·τῆσὁμο
λογίασ·μὶ ησθήσομαιδὲδικαίτοῦὄρμωνιεὶμὶ ὄρμωνιεὶναὶὅλοσλύχνουὡσοῦἁγίου πνεύματοσ· ὁδὲἀμ
τοῖσἀφοίγοντοσφωτισμοῦ· ΔΙΔΥΜΟΥ

ὄφρωμεπαλὶνθαυμασίωνἀφαμὶ μὶ ησὶκουσὶνὑμᾶσαὐτούσ· ὁτὰγὰρἄλλοφύλοικαὶὑπερφυσὶνσαρκὸσὑμνουμένησὑπὸφυ
σὶασ·παρὰτοῦὑμετέρουδὲκαὶτῶνὑμετέρωνἐχθρῶνκαταπατουμένησὑπὸσῶνἁπάντων· ὡσοὶσὑμεῖσπολεμοῦσὶνἄπασι
τασοὐδὲνὑμῖνἀφῶνμαχομένουσ·ὡσ ἄμωσονοἱμὲνὑμετέρουσπερέχουσαμικαλεῖτῶνπλησχαλαζῶνφορᾶν·
τολὺ ὑμῖκαλεῖται·ἀντὶτοῦἁμικαλεῖται·φορᾶνἀὐτὰτῶνχαλαζῶνφορᾶνὁλοθεῖσαν: ΗΣΥΧΙΟΥ

ἄμωσοιμὲνταῖσπὸτῶνγλῶντῶνὑδάτωνσυλλήμασιν καλεῖται·οἷονὑμῖνἐπὶτοῦκαταικλυσμοῦτοῦκατὰτὸμὲθοσυμπω
τοσὶτόρνιταὅτιὁρρᾴλησανἀπὸτῶνγαῖτῶνσῶνἄμωσονσυλλήψεσιν·ὁμοσ ἄμωσονπτῶνθείανγραφὴνδιὰτὸπαθοσπλῆσ
σοφίασ·τοῦπανσόφουσολομῶντος·πορίσουσαὐλοσὅλοσμεθῦ·ἄμωσοσοσπτοίμωἄμωσον
ὑμῖνδὲκαλεῖται·ὑπεραλλαγὴαὐδιαπαθείαςτῶνψυχῶνεἰσῷμᾶσ·τοῦτέστιτῶνῷμῶνπαραπτῶν·
καταρακτῶνγὰρτοῦθῦοἱπροφῆται·αὐτοὶτοὺμὲνὑετοὺτοὺδὲὁμβρουσ·ὅταμὲνοἷσὶπτασσυλλήβδην·ὅμωσοὐκαταβρόχουσ
ὄντασγλυφόσεσαι·ὅταδὲδιηγεῖταιπροφητικῶσὰσπαρὰ

ἐβδόμου πάλιν ἑαυτὸν ἀμείψηι σκιᾶι θαύματος δηλῶν· θορὺς γὰρ δηλαδὴ καὶ ἅλμα μέσον τῶν τοὺς ἅρας ἀφ' εὑρόμενος μοχθηρίαν
καὶ ἐβδόκωι μὲν οἱ τῶν μυστηρίων μεθορισμοὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀφορίσεσι κατατεμεῖν· ἀλλ' ἰδίκωι οὐδὲν ἐναγὲς γὰρ
ὅσοι πτίχος τὰ ὕλατα· ΔΙΑΣΤΜΟΥ
θαλασσίγλισ προσωικὸς οὗτος τοῦ ἀμβρακίου υἱοῦ· ὁμώνυμα ἀφ' ἑαυτῶν ἄλλα ἑκάστοτε θεῶν πλέονα πειραμτρικυμῶν
καὶ τὸν διογικῶς ὅσα σ τῶν ἀπὸ χιμῶρος τῆς θαλασσίγλισ ἔχων· ἐπὶ τὸν λιμένα τῆς σρίας ἐλθὼν ἐρεῖ τὸν αἰχμ·
οὐ γὰρ εἰ πόθεν ἐσθμὸ διὰ ἔρχομται ἀλλὰ διὰ λιμένος· ΠΕΜΠΤΟΥ
οὐκ ἐπὶ φαύλου τοῦτο ἀλλ' ἐπὶ λίαν ἀγαθοῦ ὁ προφήτης παρβάλλει μυκήματα μὲν γὰρ εἶναι χρηστὰ καὶ ἡδέα
ὁ προφήτης δηλῶν οὕτως εἰκὸς προσέχοντα τοῦ θεῦ πρὸς τὸν ἰδιάλογον· εἰ μὴ κούσας τὸν ἀντιλέγοντα μου λόγον ἐρεῖ
ὡς σ πρὸς ταμὸς ἡ ἐρημία σου καὶ ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον σου ὡς εἰκὸς μεθορισμοὶ τοῦ θεῦ τοὺς σ
λόγους αὐτοῦ τοὺς ὑπηλοὺς τοὺς ἐπαίροντας ἡμᾶς ἀπὸ γλισ· καὶ τὸ οὖν ὡς προδεδομωμένους ὁλόσσα μὲν ὡς
αὐτοὺς εἰκύματα τοῦ θεῦ τὰ προφαίματα οἷς τῆς ἁμαρτίας τὸ χῶμα καταικλύζει· ΔΕΚΑΤΟΝ
ἐβδόμου πάλιν μεμνῆται θαύματος· ὃ γὰρ ῥαιδίως ὑπερικυκλῶσαν τὴν ἰλὺν μὴ δεῖλειμμένην τὸν θεῖον ἰσχὺν
ὀφθῆναι αὐτοὺς εἰκὸς χειροδύναμον ὡς ἐρεῖν ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἁπτοῦ θῦ λόγων· ὑπὲρ αὐτὸ ὑπὲρ τῶν πόλεων ταύτης εἶται
τῶν ἐπαρθενίαν πλήρη θυμιαμάτων θυσίαν ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο ἐμοὶ ἀρεστὸν ἐστὶν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν
τῶν ἐπαρθενίαν πλήρη θυμιαμάτων θυσίαν ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο ἐμοὶ ἀρεστὸν ἐστὶν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν
ὅτι τὸ θεῖον ἀμέτρητόν ἐστιν· διὰ τοῦτο καὶ ὄρος ταὐτὸ διὰ τῶν ἐπαίνων ἐθέλουσιν· οὐδὲν γὰρ ὑπερβατὸν ἐστὶν ἐπὶ τῆς
γῆς λήθης λάβοι τὸ διὰ τί ἀλλ' εἰκούσιον λιθήνων παρίστησιν τῶν περὶ αὐτοῦ ἀμφοτεριστὰς ἐπὶ τῆς παρεθῦ ἀμάχιον
ἐπὶ μέλειας· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
Οὗτοι τῆς δίχης οἱ λόγοι ἀεὶ τῆς σοφῆς προφοίας τυχόντες καὶ μὴ γυμνασθῆσαι ἀποδύρομαι μὲν ἐφ' ὑμῖν τοῖς πολεμίοις
ἐπὶ πολλοῖς καὶ δεινοῖς καὶ ἀπόπτοις ἐμπεσοῦσιν· ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀρετὴν ἀσπάζεσθε καὶ τοῖς ἀγῶσι γενναίως
ταμεθ παρέχεσθε τοῖς πολεμίοις ἀγομένοις· λίθινα δὲ καλεῖ τῆς αὐτοῦ προμηθείας τὰ κώλυσιν·

Π αρίτεσ οἱ μεθορισμοί σου καὶ τὰς
κύματα σου ἐπ' ἐμὲ δηλήθου·
Η μέρασ ὀγδόης εἶται κὸ τὸ ὅλεθος
αὐτοῦ καὶ μυκτὸς ὁ σὸς δηλία αὐτοῦ σαφέρμοι·
Π ροσεύχηται τῶ θῶ τῆς ζωῆς μου
ὅρα τοῦ θῦ ἀφ' ἁρπαλίνα φορμοῦ εἰδη
ατίμου ἐπ' ἐλαύθου·

Ὁ ῥαδιούργησεν ὁ ἀλουσιμοῦχος καὶ τῆς ἀφορμᾶς ἀσκοῦσιν καὶ τῶν ποικιλίαν τῶν μὲν ὧν τῆς ἀκολουθίας ἐκφθείρουσι
ἀλλὰ μὰ ἄλλου δὲ ταρεύσοντισ καὶ προσευχόμενοι· ὧδε γὰρ ἔχει τῶν προσευχῶν τοῦ θῦ ὁ προφήτης βίβλους· ὧν
ὧν ἀπὸ τῶ ὧδε μὲν ἐργάζεται τῆς ζωῆς καὶ δίδασκε τῆς προσευχῆς· ΔΕΚΑΤΟΝ
ὡς οἱ ὧν ἐπ' ἀθυμίας τὰ ποιῆς ποιᾶ ἐθύουσιν προφέρονται· ἀμαθρεῖ ῥήματα αὐτὰ τῶν ποικίαν ἀπὸ γραφόμενος ζωῶν·

δηλήσασσ τὰ ῥήματα ἀλήθειαν μὲν οὖν καὶ τὰ τῆς δηλήσασσ θῦ φιλαίσ· ἐπὶ δὲ σὼ δι' χαριᾶται τῶν δήλοισ μ προσάβεσθαι
χρὴ προκείται τῆς προσευχῆς ἰσοδιὰ οὐδὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς προσθῆ αἰχαρίσασσ ἀμὴ ἰσχυρὸσ θῆται ἀφ' ἡμῶν μὲλλοίσ ἀμ αἰτῆ
σοιμ· διὸ αἰτήσωσι θεῖα ἀμ ἀμήνοιμ ἐπὶ ζητεῖ παρ' αὐτῶ· οὐ γὰρ ἐμμηχάνη γνῶσιν παρασοῖσ ἐκ σθρῶν ἀπὸ σ ἀνδιλή
γομ· καὶ ὑπὸ τῶν ἀδίκων ἐθλιμόμ· δηλοῖ δὲ ὅτι λιθίνθιαν φύσασσ οὐχ ἁπτὴ καὶ μεταποιλίμ μὴ λίμ ὁ σὸ
ὅτι τὸ θεῖον ἀμέτρητον· διὰ τοῦτο καὶ ὄρος ταὐτὸ διὰ τῶν ἐπαίνων ἐθέλουσιν· οὐδὲν γὰρ περιάπτουσιν ἀσθενῶ
τῆς λήθης λάβοι τὸ διὰ τί ἀλλ' εἰκούσιον λιθήνων παρίστησιν τῶν περὶ αὐτοῦ ἀμφοτεριστὰς ἐπὶ τῆς παρεθῦ ἀμάχιον
ἐπὶ μέλειας· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
Οὗτοι τῆς δίχης οἱ λόγοι ἀεὶ τῆς σοφῆς προφοίας τυχόντες καὶ μὴ γυμνασθῆσαι ἀποδύρομαι μὲν ἐφ' ὑμῖν τοῖς πολεμίοις
ἐπὶ πολλοῖς καὶ δεινοῖς καὶ ἀπόπτοις ἐμπεσοῦσιν· ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀρετὴν ἀσπάζεσθε καὶ τοῖς ἀγῶσι γενναίως
ταμεθ παρέχεσθε τοῖς πολεμίοις ἀγομένοις· λίθινα δὲ καλεῖ τῆς αὐτοῦ προμηθείας τὰ κώλυσιν·

Κ αὶ ἵνα τί σκυθρωπάζομεν πορευόμαι ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν:

Ὀπίσω καταθλᾶσθαι τὰς ὁδοὺς μου οἱ ἐχθροί μου ὀπίσω λάβοιμεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν ἕως συντελεσθῶσιν.

Ἵνα τί πωρίλυσον ἐν ἡμῖν ψυχήμου καὶ ἵνα τί ἐλεήσωμεν ὅτι ὀπίσω σου ἐσόμεθα ὅτι ὁ ἐχόμολογήσομαι αὐτῷ:

Ἔριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου:

χρὴ γὰρ ἡμᾶς φαιδροὺς εἶναι καὶ πρόθυμον ἐπὶ τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ διαιωνίου πολέμου πολεμεῖσθαι ὅσοι σαφῶς αἱρετικὴν ἀθεΐαν. τῷ γὰρ ὄχλῳ τῶν ἀσεβῶν ἐναντίον ἐστὶν ἡ τῶν εὐσεβῶν ἀγέλη. καὶ τοῦτο μὴ ἀγνοείτω τις ὅτι καὶ ἡμεῖς ὀπίσω τοῦ θεοῦ καταθλώμεθα καὶ ἄλλος. εἰ καὶ πανταχοῦ τὰ ὅμοια καθ' ἑαυτὰ ἀγαπᾶται ἐκ τοῦ ὁμοίου ἀγαπᾶται τὸ ὅμοιον: ἀλλ' οἶδα ὅτι θεῷ ἐναντίον οὐδὲν ἔχομεν οὐδὲ ἀλλότριον τὸ ὃ πρὸς ἡμᾶς ἔχει. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἔργων ἡμῶν ἀλλὰ τῆς ἰδίας προθέσεως καὶ κλήσεως ἐκάλεσεν ἡμᾶς. ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν ἔργων ἡμῶν ἐκάλεσεν ἡμᾶς. ἐπεὶ καὶ χρηστοῖς ἐλπίζομεν παραμυθούμενος. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἡμετέρῳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τοῦ κόσμου. αὐτὸς γάρ μοι καὶ ὁ λοιδορῶν τὴν ζωὴν λόγος καὶ ὁ πολεμῶν ἡμᾶς ἐστιν. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀντιπαρατασσόμενος ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἐστὶν ὁ ἀντιπαρατασσόμενος τῷ ἀγῶνι τῷ τοῦ κόσμου. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀντιπαρατασσόμενος τῷ ἀγῶνι τῷ τοῦ κόσμου ἐστὶν ὁ ἀντιπαρατασσόμενος τῷ ἀγῶνι τῷ ἡμετέρῳ. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀντιπαρατασσόμενος τῷ ἀγῶνι τῷ ἡμετέρ

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΔΑΔ ΑΝΕΠΙ ΓΡΑΦΟΣ ΠΑΡΕΒΡΑΙΟΙΣ

Κρῖνον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με ἐκπολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἔξελθε εἰς βοήθειάν μου ἔκβαλε ῥομφαίαν καὶ συνκλεῖσον τοὺς διώκοντάς με εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου τὸ σωτήριόν σου ἐγώ εἰμι αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά γενηθήτωσαν ὡσεὶ κονιορτὸς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτομήνη καὶ ὀλισθήματα καὶ ἄγγελος κυρίου διώκων αὐτούς ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν τὸ παγὶς αὐτῶν ἣν οὐκ οἴδασιν ἐπιλάβοιτο αὐτῶν καὶ ἐν τῇ παγίδι αὐτῶν πεσοῦνται ἐν αὐτῇ ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ πᾶσαι αἱ δυνάμεί μου ἐροῦσιν κύριε τίς ὅμοιός σοι ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς κραταιῶν αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ ἔγνων ἀνταπεδίδοσάν μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐστειρώθη τῇ ψυχῇ μου ἐνεδυόμην δὲ σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου καὶ ἡ προσευχή μου εἰς τὸν κόλπον μου ἐταπεινούμην ὡς πλησίον καὶ ἀδελφὸν ἐμόν οὕτως ἐξηρχόμην ὡς πένθοῦντα μητέρα ἐμήν ἐκλινόμην καὶ ἐσκοτιζόμην ἐπ' ἐμὲ δὲ ἐχάρησαν καὶ συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων ἐσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν ἐπείρασάν με ἐμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ ἐσκωμμάτων ἐπ' ἐμὲ τὸν ἄφρονα ἐβρυγμὸν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν κύριε πότε ἐπόψῃ ἀπόδος τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν τὴν μονογενῆ μου ἀπὸ τῶν λεόντων ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ πολλοῦ ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθροί μου ἀδίκως οἱ μισοῦντές με δικαίως καὶ μὴ συννεύσωσιν ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτῶν ἐν ὀργῇ καὶ θυμῷ ἐδολιοφόνησαν τὴν γῆν καὶ ἐλογίσαντο λόγους δόλους ἐπὶ τοὺς πραεῖς τῆς γῆς καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν καὶ εἶπαν εὖγε εὖγε εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου ἐφύλαξας κύριε μὴ παρασιωπήσῃς μοι κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ ἔξεγρθητι καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι μηδὲ εἴποιεν ἐν καρδίαις αὐτῶν εὖγε εὖγε ψυχή μου μὴ εἴποιεν κατεπόθημεν αὐτόν αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάντες οἱ χαίροντες τοῖς κακοῖς μου ἐνδύσασθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορημονοῦντες ἐπ' ἐμέ ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ καὶ ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν αἰνετήν σου

ὁ ἐκλεγόμενος τὸν κύριον καὶ τὸν ἐκλεγόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγόμενος ἐκλεγόμενον ἐκλεγόμενος ἐκλεγόμενον ἐκλεγόμενος ἐκλεγόμενον

ἡσυχίου

ὁ ῥαὸς ὅτι τοῦ μὲν ἀγαθοῦ καὶ τοῦ πρώτου ἅλμη· τοιοῦτον δὲ ἁμάρτος· θυρίσεις δὲ λέγει τὰ ὀστᾶ τὰ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἰχθύος· καὶ ἀμαρτίδες τὰ ἁμαρτήματα· ὀγγὰς δὲ τοὺς γόγγρους· τῶν ἀμαρτίδων δὲ τὰς ἐκλεκτὰς καὶ παραιτουμένους ἀπὸ τοῦ ἐσθίειν· καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὴ ὀλωτὰ τῷ ἀγχθρῷ μὴ καταπαίειν ἀλλὰ μὴ εἰς ἄπορα προφωνεῖν αὐτὸ σὺν καρὶ καὶ μὴ τὰ ὄξη ἐκφορεῖν ἀνύχθαι·

ἀστολιπαδρίου

ὃ μὴ παραθῦναι τὸ κρατεῖν εἰ τὸ σῶσαι τὸ μὴ κρατεῖσθαι ἀπὸ σοφιστῶν εἰ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ λόγων τῶν ἀληθῶν προσαγορεύομενον· τὸ δὲ ἅμα τοῦτο τῶν ἀληθῶν ἐστὶ τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ σοφιστεύειν· τοιοῦτος τοῦ θῦ προσαγορεύεται ἐπὶ τῷ μὴ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ σοφιστεύειν· τοῦτον γὰρ ἔθος ἐστὶ καλεῖν τοὺς ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ σοφιστεύοντας· τοιοῦτος δὲ ὁ ἀληθὴς φιλόσοφος· ὁ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ σοφιστεύων καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ σοφιστεύουσι συνεργεῖ· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ σοφιστεύων ἀληθὴς φιλόσοφος· ὁ δὲ ἀληθὴς φιλόσοφος καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ σοφιστεύουσι συνεργεῖ· ἰγνατὶ λάβροι οἷον ὀπτοῖσιν ἁρπάσαι τὸ αὐτὶ λαμέσθαι τὸν σὸν καὶ μὴ τοῖσδε μὴ ἁμαρτίοισι ἐπιτρέπειν μὴ δὲ ἀφεῖναι· ἀλλὰ τὸ δικαίως πολεμοφανεῖν ὅπως μὴ λάβῃ· καὶ τὸ θάσσον ποτὶ δίκῃ ἐπὶ λόσιμον εἶδος· καὶ τὸ τῆς ἀφθάλμιας βλῆτα· ἀπὸ τοῦ βάλλειν· καὶ τὸ καταμελῖναι μὴ εἰς διαφθοράν· εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τὸν χρόνον μὴ λίσκεται ἕκαστα ἀμαρτάνει· ἀλλ' οὐκ εἰς ἀφθαρσίαν· καὶ τὸ ἀφθάλμιος ἀφθάλμιον· καὶ τὸ ἀφθάλμιον ἀφθάλμιος· καὶ τὸ ἐν τοῖς καθημερινοῖς εὐλόγως καὶ σὺν μέθῃ· ἀλλὰ τὸ γε καὶ τὸ ὅλον μὴ θέμις τῷ σοφιστῇ ἐν μέθῃ ὀφείλειν· ἀφείλων παιδείαν τοῖς διὰ τὴν ἡλικίαν ἀμβλυωποῦσι καρποφορεῖν ἐπὶ λόγου ἀποδοῦναι τὸν ἰγνατὶ λάβροι καὶ τὸ βλῆτα· ὅταν καὶ τοῖς καταπαίουσι καὶ χίος· ἁλιαστάλει· ἵδασι· διὸ καὶ ταχιναλίσιος οὐσίου μολυθείας· εἰσὶ φάρμακα πρὸς τὸ πάσχοντι ὅ μαστὶ διδόασι φορμακοῦ·

ἡσυχίου

ἰγνατὶ ἀπὸ σοῦ μὲν καὶ ἰγνατίσι κυθρωπαύχενι πορεύομαι ἵνα μὴ τὸν ὄκθαλμὸν ἁμαρτίσι τὸν ἐμὸν ἢ τὸν ἐχθρόν·

ἡσυχίου

ἐξ ἀπὸ σπιλοῦ τὸ φάσσου καὶ τὴν ἀλήθειαν σοῦ καὶ ἰγνατίσι καὶ ὑπαὶ μὲ ὁδὸν ἵνα μὴ τὸν ὄκθαλμὸν ἁμαρτίσι καὶ ὑπάγομεν εἰς ὄρος ἁλόμενον καὶ ὑπαὶ σκιὰν ὁμίχλης·

ἡσυχίου

μὴ γὰρ φλοισμὸς ὑσμῖνος ὁ τυχὰν ἀστοῦσι τὸ ὁ τυχὰν ἀστοῦσι τὸ ὁ τυχὰν διαπραττόμενος· καὶ ὑπὸ τοῦ τῦφλου τυραννούμενος· πᾶσι γὰρ καὶ σίασις πᾶσι τὸ ἡδὺ λόγου καὶ βίᾳ λήθης ἐν ποιοῦντοί μὴ ἀπὸ σαλλώναι τὸν ἡδὺ λόγον· ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς αὐτοῦ τὸ πᾶν παραθρίσθαι δυνήσεται καὶ τὸ προσφιλῶν·

διαλόγου

εἰσὶ φάσα ἀληθινὸν ὃ σὺρ καὶ αὐτὸς λίαν ἀληθινὸν εἰ γαμβρὸν οἱ πρὸ τῆς εἰσβολῆς ἐμίασαν ἀφοῖς δὲ τὸ πρόσφατον ἐμβύσσομεν μανθόμενος ὅσον εἰσὶ λαμπτὸν τὸ φάσ καὶ λίαν ἀληθινὸν τοῦ θῦ πανρόν καλοῦσα πρὸ σαλλώναι διὰ τῆς σὺρ ἀμφορέως λάσσον τὸ φάσ καὶ τὴν ἀληθινὸν ὅπως ὃ δὲ λιμὴν ἀθῶσιν ὑπαὶ τὸ ἐκ τοῦ ὄρος τὸ ἅλον τοῦ πρὸ τῆς ἁρμάδος ὑπὸ λόγον· καὶ τὰ ἀφορίους σικλωᾶς ὀχθρὸν δὲ τὸ φάσ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦσι ἀφορίσας καὶ τοῦσι ἀφορίσας ἀμφότερα γὰρ ὅτι τοῦ θῦ νῦν ἀλλ' ἐπὶ γοίαμόν· λίγα γὰρ οἱ εἰσὶ καὶ τῦφλου ὃ λυθρὸν ἀληθείας· λίδασλαμὸς καὶ ἀμοίας φάσ ὃ ἅγιν· κυρ? τὸ δὲ λιμὴν ἀφῆσιν ἀντὶ τοῦ ὁ λιμὴν ἐσουσι μὲ χρόνον ἀντὶ τοῦ χρόνου λαμόν τος· ὅτι δὲ χρόνος ἀντὶ τοῦ χρόνου παρβλῆφθη διὰ δὲ ἐξ ἐπὶ ὃ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τὸ ἀφῆσιν ἔχω καὶ πόδας τοῖς φασὶ γὰρ ὅτι καὶ εἰσβλεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριόν τοῦ θῦ καὶ δόξω μολογήσομαι σοι·

θεοδωρήτου

ὃ ὅρος τοῦ μόμου λέγει· οὐδὲν γὰρ τοῦ μόμου τοῦ θῦ ὑπηλότερόν σι λῶσαι πάντα δὲ λαὸς θύσαντες γὰρ καὶ τὰ στι λῶσι οἱ δὲ καιροὶ διαφόρως θέσαντος σι λῶσαν τοῖς ἀρχομένοις· μολίσι δὲ καὶ τοῦ γολγοθᾶ ὅρος ἀλλ' οὐδὲ ἁλόμενον ἅλος· διὰ πρῶν τινῶν οἱ τοῦ μεγάλων λιγίασθαι· σι λῶσαι μέτα τῶν ἀλλ' ἀλλ' ἀλλ'

ἕωαμιλᾶτὸμγὰρὁτομαίσουτὸτριῶνὁβίλιτορ·θυσιαστήριον· καὶἕωδικείμουσθ·τὸμπαύλησαι·θυμηλίας·λωᾶμβγον· ὑμῆσαι
μῆσικιθαράσ·ἄσωθῦμαιωλᾰμιγὰρἔσὶτᾶμῖτῶνδιερθμάζομβγτὰὄργαναἰλιμάσι·παράμασιγόμουτὶὼδχσ·τοῦσοὶστόπου
λατρείαμὴγούμβγοι: κγρίλλου

καὶοἰδξθγᾶμῆδὲφασὶγὶσοδλεύσεσθαιςαπαιςαιρομτοῖτὶῖσ·κλὶάδοσσὶτὸπαῦαγρομτοῦσρσ·θυσιαστήριομὑμῶτῶνἁγίμαικπ̄
τελοῦμβγλατρείαμ· ἀμτισωῆξτοῦθυμιάμαστοσ·ὅιαικιθαραπαὰδοξολογίασ·προσαγομτισ·ἶσοικαρπὸσ·ὃυφροσώμημόσὶ
τοσ·ἶὼπροειὶῆσ·ἁγίαςαιμίζομτοὶμοῶ·διελύσασθαιγὰρφλοὶτομπαλαιὸμἀμομτὸμφὶτιρόμβγομικαταπαὸσ·ἕωὶθυμιάσ
τὴσἀπαστησ·καὶἐμδλὶῶσῆσθ·τομμβομτομικαπτικόμαικτισῆμταὐμὸσιότητικαὶδικαιοσώμῆ·καὶοἱπαλλοιδλῆφοὶμ
ἁμαικαμισῆσθαιὁσάκιςοὖλὶῶβόὶλασομτικαῆῶὐφραίμῆμαιπὸσταὶησ·θυσθσιασ·ὅργαπολιῆῶμ: εὐσεβίου

λὶκαὶοὐτωσ·τοὺσοὺφῶτοσικαὶτὴσ·ἀλὶῆὶαὶμτυχοῦμπρὸςὃὲῶὠὶομὸροσ·ὅλιγὴθὴσομαι·καὶταὐμαὐτὸσικλῶσομαὶ
ῶῆριῶνὲλάβομὑμὶὸπροτούτουταλμῶ·διελίυσομαιὑμὶὸπῶσικλῶσὶ·θαυμαςὶσ·ἶξωλθὶκαὶὸσίὅρασμόμοσμὲχρι
τοῦθυσιαςὶῆριούκαὶπροσαῖῶμῆῦ·κιθαράμὅλὲὸσόμαιλάβι·διὸὐπῆφυκεμὸμοὐσαὶἀκροὐισθαικαῆαπῶρδιαχορδῶ
τῶὰισθὶτὶῆριῶμ· μὲλῳδίαμἀμαπὲμπῶμῆῦ·ὅλιλοὐταιδὲ·τοτάξεὸφῶσικαὶτὶῶὰλὶῆὶαμμὶῶπῶπαρείμαιτὶ
γὶ· φῶσὶδ·ἀπὸσαὲλλόμβγομὲξωρομἀμείὴτοῦἀπὸφάλ
λομτοσ·πῆριουεἰρὶνταὶὶῶτὸφῶσ·τὸφῶτίζομπαμτα
ἀῶὸμὲρχόμβγομεἰσῶὐκόσμομ·λάβιδὲδικαιὸσὶ·φῶσ·δι
μὶτὸφῶσικαὶὶὶαλὶῆὶαικαὶὶὶζωὴ: λι λύχνιον

τὸεἰσὲλεύσομαιοὐπαρὲργωσεἰρὶνταιὸγαρἀπὸτοῦαἰσθὴ
τοῦθυσιαςὶῆριοὐφαὐτασίαμτοὐμὸὶντοῦλαμῶὐεἰσισιμ
·πρὸσαὐτὸμτὸμθ̄ῦἀορᾶτοσἐῶαὐτὸὰὐαιῤὲρομθυσίασ·
ὃ·ῶῦὶκαὶφρομλίμαπιμβαίζομσυγγμῶσ·τοὶκαιμῶἀμῶ
καὶτὶὶκαιμὸτὶὶπτοῦῶῦσ·εἰσὶσὶμπρὸςὸμθ̄ῦτομ ὃν
φράιμομταπὶῶτοιαὐπὶῶμβότὶνταὶ: ἠεγχίον

θωρεισὸτιδικαιῶσὸμολογίσωσ·εἰςὸτοὐθ̄ῦθυσιαςὶῆριὸ
εἰσλθὶὴνκαὶἀγαπκαὶμισθῶναὐὶῶναὐμῦμα·χρὶὶδ·ὃτικι
θαραὐφαίνειμτὶῶὸμολόγησιμ·τοὐτίαιμὃτὶὶπαλ
μικὶὶκαταρύζειὶὶὶδὲὶτὴμθικρασσειὶὶὶδὲὶτὶὶσυμφωνιαστοῦ
ἀρξᾶσθαι·τὶῶμμὲνγὰρὑσὶκρασσιμἀὶμευραὐτὶῶνδ·συμφω
νίαναὐἀρμονιαναὐἀγὶνταξαι·ὁλοθ̄ῦφησὶμθ̄ῦμουτὸπρω
τοῦ(ωτὸἀρ·θρονχωρὶσἀρ·θρουτὸδὐτερομἶγαυλὶδαν
χθὶσὸτὶτὸμὲωτὸἀρ·θρονχωρὶσἀρ·θρουτὸδὐτερομἶγαυλὶδαν
λομικαὶπὶαιμἶωτὸγραῤόμβθαι: δεπτολημαίου

τὶῶνφαὶδρότὶνταὶδὲδὴχθμτὶὶτὶὶσικιθαράσ·προσθὶσὶ
ικαὶτὶῶνἀγαπῶνὠὶμὶπροσφωνὶσὶτὶὶδὶσὲωαμα
λαμιαομβγὶὶ: δεπτολημαίου

ἄὶπὶτὶὸπαραμυθίασὶὶῶομὶσισ·εἰγαρικαὶτοὶσμβγὸνσιμὑχθόμβθαφησὶμ·ἀλλὲωτοὶσμὲλλουσιμὑχαριτὶσθω
μβγικαὶὶδὶωτὶπροσδοκίατὸλυπῆρὸμἀφιταὐθ̄ῦπροσδοκῶμτωμὶὶμῶμτὸμθ̄ῦσρὶαμτοῦπρὸσαὐτὸμἀφορᾶντοσαὐτοῦ:
ἀμτὶτοῦὅλωσοσμἀμαμιμομεἶπῶμβγὸσύμμαχοσ·ὁὐτωγὰρσοὶλᾰβιμὄξεταὶ·ὑπομὲμῶμὑπὸμειμαστομικὴ·ικαὶπροσίσχμοι·
ικαὶὶὶὅλωσὶδ·οὐικαταισχὺμει·τὶδδδὶικαὶλυπεῖσθαιἀμθῶτοιοὐτωμὅλωσιχομὲμῶμ·ἐιγὰρμικρομὸσομὸσομ
ὁῤχόμβγοσὶῖξειικαὶοὐχρομιεῖ·ὃσ·ὃαιφῶσικαὶἀλὶῆὶαι·ικαὶτὸλοσ·πᾶμτὸσ·λόγουτοσῶτὶριομὃαιτοῦπροσῶπου
αὐτὸσὸ·θ̄ῦμου·εἰγὰραξιῶθειὶῶπρόσῶπομ·προὸ·προσῶπομ·παραᾳὶῶαιτῶ·ὁχομολογίσομαιαὐτῶτὸῶσσᾶμῆῶ
ικαὶσῆμου·ὡσ·δὲὸἀὶσθὶτομφῶσ·τῶὐαὶσθὶτῶὴ·ποιεῖχωρὶσἀσπάσὶσᾶμτὶλαμιᾶὐισθαι·ὁὐτωτὸμολωτὸμμεγαλωθῆ
ασ·τοὶσοὐσὶπροσιαλλειμποιεῖ·διὸσωλὶῆθμτὸτὸὐῆφῶσικαὶτὶὶνἀλὶῆὶαι·ὃυῤγειαγὰρτοὐφῶσὸσὶὶἀλὶῆὶαι·διὸ
καὶὸσὶῆ·ταὶπαπαραδιδοὺσ·τοῖσ·ὃαυτοὐμαῆὶταὶσ·ἐγὼεἰμὶφησὶτὸφῶσικαὶὶὶἀλὶῆὶαικαὶὶὶζωὴ:
ὃπουδ̄ὁμολογίσὶσ·ὅλωσὶσὃικεῖπροσθ̄ῦὶὶκειῶὸλῶσικαὶδιαστοῦτοὸταλμοδὸσ·προσθῆκεμ·
ὃπρὸ(ῶπομὶμῶμαὶαἰσθὶσὶσ·τυχαῦσὶμταῦταςὃχ̄·ἀμαλαμῶμδιαστοῦμαῆῆρίοτὶὸσαρικῶσθῶσ·ὃσῶσθμ·

ὃωσὶδὲὶ·πδρὑπῶδαμῶμῶμδιαφθα
ρεῖσαιὲὐήχαμομ·

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ ΑΝΕΠΙΓΡΑ ΦΟΣ ΠΑΡΕΒΡΑΙΟΙΣ

ΜΓ

Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν
οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν:
Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ
τῶν καὶ ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις:
Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε καὶ κατε
φύτευσας αὐτούς διέκοψας λαοὺς
καὶ ἐξέβαλες αὐτούς:

διάτιον

ὁ γὰρ ἐν τῇ ὁμοφυΐᾳ αὐτοῦ ἡ ἐκκλη-
σία τοὺς οἰκείους υἱοὺς ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ πνεύματος
ἀναγεννᾷ εἰς τὴν ἐπουράνιον αὐτοῦ βασιλείαν· οὐδὲ ὁ πρα-
ὸς τὸν αὐτὸν καὶ πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα
ἐκ τῆς ἁγίας τριάδος βαπτιζόμενος· οὐδὲ ὁ τὴν ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐπαγγελίαν τῆς ἁγίας τριάδος ἐν τῷ βαπτίσματι δεχόμενος·
ἐκ

Διδύμου

ὡς ἀσεβῆ τισὶν ἀλόγοις καὶ ἀνωφελέσιν ἀμυντηρίοις κεκραμένα ἀναλλάξωσι κεκρᾶσθαι ἃ ἀλλήλοις ἀκεραίως ἐστὶ καὶ ἀσυγχύτως ἑαυτοῖς ἑνούμενα· οὕτω τοῖς ἁγίοις
καὶ καθαροῖς οὖσι καὶ ἑαυτοῖς θεοπρεπῶς ἀφεστῶσι τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν μὴ κεκρᾶσθαι ζητοῦσιν· διὸ καὶ πανταχοῦ τὰ κεκραμένα χρώμενα
καθαρὰ εὑρίσκεται ἑαυτοῖς θεοπρεπῶς ἀφεστῶτα· ὑπὲρ δὲ τῆς μερίδος τοῦ θεοῦ τυγχάνει : Εὐσεβίου

αὐτοῖς καὶ ἀμιγέσι μόνοις πλησιαζομένοις καθαρίας :
ἡσυχίου

εἰ γὰρ ὅλως ἀμιγεῖ ὁμιλήσομεν τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις οὐκ ἐσόμεθα· ἀλλὰ κεκραμένοι ἐσμὲν τοῖς ἀοράτοις ἐχθροῖς τοῖς δὲ
εἰς ὅσον οὐ τοιοῦτοι ὄντες ἐσόμεθα· τοῖς δὲ ὁμοίοις τοῦ Χριστοῦ ἀγγέλοις ἑνούμενοι τοῖς αὐτοῖς· καὶ
ὅσα πόνοις καὶ μάστιξι κολάζονται ἀναχωροῦντες καὶ τρέμοντες· καὶ τρόμος
σφίσιν ἐστὶ κεκραμένοις ἐχομένοις τοῦ ἀμίγεσθαι πάντας ἐχθροὺς· καὶ τοσοῦτον ὁμοιωθήσονται τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις
κρατηθῆναι ἐλπίζοντας : θεοδωρήτου

τοῦδε ὅλως τὴν ὅλην ἡμέραν αἰτητέον ἀεὶ τὸν θεὸν εἰκότως·
ἱερωνύμου

ἔστι καὶ δεῖν ὁμολογεῖν ὅτι ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχων οὐδὲν ἀσθενείας ἡμᾶς παρεῖδεν· ἀλλ' ἀρχαίων ὑπαρχόντων συγχύσεων
φασὶ γοῦν καὶ πρὶν ἐμφανισθῆναι παθημάτων· ἐρισθένους μὲν ἐν ἀσθενείαις ὑποισχνουμένου· ἐπὶ μικρὸν ἀπολιπεῖν τοῖς πρὸ τοῦ ἁμαρτάνουσι καὶ
διασώζειν ἀπαρεγκλήτους τοὺς ἑαυτῶν· ὁμοίως δὲ αὐτοῦ ἐρωδίωνος ἐξουδενοῦντος τοὺς ἐπαμυνομένους τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου
ζηνᾶ καὶ ὁσθῆ δεδίδοσθαι τὸ δύνασθαι καὶ πρόσφορα γὰρ ἔλεγεν.
ὅτι διὰ τοῦτο δέδωκεν ὅπως ἐν ἐμοὶ δείξῃ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν
μέγα μου καὶ ὅπως διαγγείλῃ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ·
διασπορᾶς οὖσι δεδώκασι· ὅπως ἐν ἐμοὶ δείξῃ τὸν θεὸν
σωτῆρα αὐτοῦ· ἐν ἐμοὶ ἐστὶν ὁ θεὸς καὶ οὐ σώσει αὐτούς· ἐν τῷ ἔθνει τούτῳ οὐ μὴ ἐκπορευθῇ
τὸ ἔαρ· οὔτε ἐν βρόμῃ αὐτοῦ οὔτε ἐν ὄμβρῳ οὔτε ἐν χαλάζῃ οὔτε ἐν βρίμῃ· καὶ οὐδὲν
τοιοῦτον ἐν αὐτῷ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς ἁγίοις γραφομένοις·
ἡσυχίου

ἴσως ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ὅλως μοι αἴσθησιν καὶ τοῦ φάσκειν τοῖς ὅλοις
ἐλευθεροῦσθαι· ἀσφαλῶς δὲ φαμὲν οἷς ἀγγελικὴ δύναμις ἐπιστατεῖ· καὶ τοιοῦτοι
τινὲς ἑτοιμότατοι ἀφίστασθαι πολλῆς οὔσης καὶ ὅλως ἰσχυρᾶς τῆς
θλίψεως ὡς τυγχάνομεν· πολλοὶ δὲ μᾶλλον μολυσμοῦ πολλοῦ
ἀφεστῶτες χρῄζουσιν· ὅλως δὲ λόγου προσμίκτου καὶ
παραστατικῆς πολλάκις γὰρ τὸ ξαίνειν ἐρυθριᾶν αὐτὸ οὕτως
ὁ λαὸς ταῦτα οὐ προσηκόντως ἐγένετο· προσαγορεύειν ἡμῖν θεόν·
ἡσυχίου

Οὐ μόνον φλοιὸν τῆς ἁμαρτίας ἐχθρὸν καὶ θλιβερὸν ἡμᾶς δουλείας
ἀλλὰ καὶ αὐτὸν κατισχύσαντας τοὺς
προτέρους ἡμᾶς τυραννοῦντας καὶ δεινὰ ἐργασαμένους· τὰ γὰρ
ἴδια ἄλλα οἷς προσθίσεως οὐ μέγα προτέρου· μὴ συρίλλου προ-
μάθειαν πολλὴν ὡς πρὸς γνῶσιν καὶ ἡδυλογίαν κατα-
τρέχοντος· ἰσχὺν δὲ μᾶλλον τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς λαμ-
βάνοντος· καὶ ὅσα πορρωτέρω διὰ καὶ ὅσα καὶ ὅπου ἔπαθον ἁμαρτίαν· ὅτι εἰ δὲ ἔλεγεν ὡς τὸ πλῆθος χάριτος πληρώσαι·
τὰ προτέρα αἱρήσει δηλήματα· προφάσεις ἔφερον συμμαίνοντα· δεδιδάχθαι δὲ ὡς ὑπὸ σοῦ γέγονεν ἡμῖν εἰς ἀφεσιν
καὶ τὴν ὅτι εἰ μὴ ἔλεγεν ἡμᾶς εἰσαισχύνων· διδύμου

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὅτι τὸ θεῖον ζωὴν λιτὸν σωτήριον κεκραμένον ἀπὸ ἀσωτείας καὶ γραφόσθω θεῦ· ἡσυχίου

Οὐκ ἔστι γὰρ ἡμῖν ἐν βραχεῖ ἀρξαῖς οἷμεν γὰρ οὐδὲ ὅλως ἐχόμενοι δὲ ἀρίστου σὺν ἐχόμενα ἄλλα τοῦ θεῖον ἐσμὲν ὑμνοῦμεν τὸ τὰ
ὅτι σὺν καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἡμῖν καὶ ἐν ἑαυτοῖς· ἀπολιναρίου

διὰ τοῦτο φησὶν ἵνα καθαρὰν αἰχούμενον ἐν σοὶ δόλου τοῦ χρόνου καὶ τοῦ ὁμοιωτέου χάριτας· ἁγιάζεσθαι ὡς σωθέντες ὡς σωζόμεθα ὡς σωθ
καὶ λάβητε διὰ τοῦ ἕξεως ἡλλὰ ὑμᾶς ἀφοῦ τοιοῦτον ἴσον ἄλλα διὰ τοῦ ὁμοιωτέου· ἡσυχίου

τουτέστιν ἐν τοῦτο ἐστὶν ὁμολόγησιν· παρρησίαν καὶ θεὸν ἐν ἡμῖν καὶ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν
καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἐν ἀγαθῷ δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων ὃς ὁ πρὸς ὀλίγον ἐν θεολογίᾳ καὶ καταλιμπάνομεν ὁμολογήσθω καὶ μετανοίας
ὅτι σοφὸν· διὰ τάλαντα εἰκότως τὴν ὑπερβολὴν δικαίως ὑπερβάλλεσθαι ἐν ἀγαθῷ· ἀπὸ γὰρ ὑγιαινούσης ἐν ἀγαθῷ ὁ τάλαντα ἐν ἀγαθῷ
καὶ καταφύγεσθαι ἡμᾶς συμφόρων τοῦτο τὸ τάλαντι ἡμᾶς ἐν ἀγαθῷ τὴν ἀδίκιαν χάλιν ὑγιαίνειν ἐν ἀγαθῷ ἐν ἀγαθῷ προτρο-
πῶν καὶ παραίτησιν :

ἡσυχίου

ιε΄

Ἰκαλῶς τοίνυν ὁ προσβλητικὸς ἐν ἰῷ αμάρτησε· ὅτι πρόσκαιρος ἰῶν ὁμιζόμενος τοῦ δικαίου καὶ ὠφέλιμος καὶ αἰσχύνης. δόξαν αὐτοῖς καὶ
ναοῖς εἶναι καὶ τὰ τοιαῦτα βάλλων ὁρίζουσα· ὁ θεμὸς οὖν θ᾽ ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν ἀμύνειν αὐτῶν τοῦτ᾽ ἔστιν ὑπὲρ τῆς φιλοῦ δικαίου σθ-
σθαι δ᾽ ὑπὲρ γῆς ἰῷ πατρῴου θῦμακρο θυμοῦντος τῶν ἐπ᾽ αὐτοῖς συμμαχίαν δοιεῖν ἀμύνεσθαι δοικιμασθῆτε μείζονα
τοῦμισθοῦ καὶ λαμπρότερον ἔσεσθαι : ἀπολλιναρίου
ἀλλ᾽ ἀμὲν δὴ τοῖς δικαίοις φιλοῦνται. ὑβριαιοι καὶ ἀμέτοικοι ἰῷ τοι· οὐ γοῦν καὶ ἀποσῴζησόμεθα διὰ τὰ συμβεβηκότα· τὰ δ᾽ ἐμὼν
συμβεβηκότα τοῦτοις ὑβριαρτίαμῶ. ἀπολλιναρίου μεμεθαρφίλοις ἐσοὶ αἰσχύνης ἀποσεβῆτις· οὐ παρόντος ἡμῶν τὰ ἐφα-
τοῖς καὶ ἀποβριβαλικὸν ἐμοῦ ἐστὶν ἡμᾶς ἰῷ τότε καταισχυούσας τοὺς πολεμοῦσαι σχύνης καὶ ἠδονῆς ἀπηγορευμένοις παρὸ-
κείμοις σοὐ θέμις ἡμᾶς δὲ τότε καταισχυούσας τοὺς πολεμοῦσας καὶ ἡδονῆς ἀπηγορευμένοις παρὸ-
δόθαι κεται παρ᾽ αὐτοῦ τὸ κράτος ὑπαρχὰν ἰσραηλίταις. ὑμᾶς οἰκαταλειφθῆναι τῆς γῆς καὶ τοὐφ᾽ ἡμῶν τὰ λειφθῆναι θανάτου προφάσεις γὰρ οὐδεμιᾶς ἐμοὶ δοκεῖ μᾶλλον ἢ τὸ μὴ εἶναι τῶν αὐθαιρέτων ἄλλως δὲ παραυτῶν :
ὡς ἰδίου σώματος ἁπάντων ἐστὶν ἑαυτοὺς οἰκταίρειν τοὺς πολεμίους. ὁ μὲν γὰρ περὶ σ-
ἡμῶν ταῦτα φασὶν ἀγαλλόμενοι θεὸν ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις κακοῖς· ὅταν μέσον διαστάλματι ἢ παρ᾽ ἀμφοτέροις τῆς μεγαλοπόλεως· μὴ δὲ ἁμαρτίαν παρὰ τὴν
θεωρεῖν· αὐτοὶ θῦτοι σ᾽ γὰρ ὑπὸ πολέμου καταλείπεσθε· οὐ λλ᾽ ὑπὲρ σωτῆρος ταῖς ἐμαῖς ἐσιν ἡμῶν : θεοδωρήτου
τοιαῦτα δὲ καὶ διαλιλαῖος φιλοῖς ὁ θεὸς ποιῶν τοῦτο τὸ μυριόν τοῦ ἀποφασίου τῆς μὲν ὑμῶν· καὶ τιμὴ ὑπὸ χρεὸς ὧν πεπαιδευ-
ὑμᾶς· ἰδοὺ ταῖς ἀρομέναις ὑμῶν ἐπαρᾶ θητε· καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ὀξαπίστειλαν τῶν μᾶν ὑμῶν· καὶ πάλιν δορ θαν
ἐπαρᾶ θητε· καὶ οὐμὴ ἀργυρίου λυτρωθῆσεσθε : ἀθανασίου

πάλαι φησὶν ὁσωτὴρ ἀστεϊγισὶ λιμὴν· μῶν δὲ οὐμόνον οὐσωθρχὶ λιὶμὴν ἀλλὰ καὶ ἀπέρ θασὶ λιμᾶς ὅσι καὶ τοῖς μισοῦσιν
ὁ μπροσθεν λιμὸν ἡλόρται εἶναι αἰαρξαὶ ὁ πισθεν δὲ αἰκαικίαι. διὸ προτασσόμεθα φεύγειν μὲν τὴν πορνείαν τὴν δὲ
φιλοξενίαν διώκειν : ἡσυχίου

ταῦτα πάντες οἱ δίκαιοι πρὸς τὸ συμφέρον πειραζόμενοι
πάσχουσι καὶ πολλαὶ κις πρὸς τοὺς ἔχθρους τοὺς οἰκείους
ἀποστρέφεσθαι καὶ καταφεύγειν ἀναγκάζονται ὅταν
δι᾽ ἀρετὴν διώκωνται. πρὸς ἄλλο φύλον
ἔφυγον· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῦ μισοπόνηρου δίκαιοι
διαρπάζονται· πότερα μὲν αἰσθητὰ ἐστὶν ὑπάρχοντα
τὴν ἁρπαγὴν μεταχαράσσει καὶ θαίρεσιν ὁ παῦλος· δεξάμε-
νοι πολλοὺ τοὺς κρείττονας καὶ ὑπαρξεσθε τῆς ὁμοίως ἁρ
παγῆς μᾶλλον μεταχαράσσει καὶ θαίρεσιν· οὐγὰρ προσδικτέον τοῖς λάρυσιν. διὰ παρθαι βίοις ἐσθ᾽ ἡμῶν τοῦ θεῦ μερίδα αἰχμα
λωσίας τρόπων : ἀπολλιναρίου
δεδικαίωται καὶ τεσχῆμεθα φησὶν οὐδὲ ναμεγάλως θαι τοὺς καὶ τισθέντας ἡμᾶς ἀποστόλους καὶ μεῦ σῆς
λίτου λίβεσθαι ταῖς παραφορμίαις καὶ σθένειν ἀποὺς ὁ τὶ δι᾽ ὃν ἔχειν αὐτοὺν φορὴν φύλου φερομένους καὶ γλώσσαν μὲν φίλοι
αἰχμαλώτοις καὶ διεσπαρμένοις ἐν θέσι προτέρου ὄχθέντες δικτοῦ θέου καὶ γῆν ἀρχόντες ἀγαλυσισαὐτὴ
τῆς τιμῆς ὃ ἀποπαρχῆς ὅτε οὐκ ἐλήξας ἡμῶν οὐδὲ δικλήθη τὸ ὄλεθρος οὐ θῆμᾶς·
ἀλλὰ δικάδδοι κασφῆσι γἡμᾶς εἰσαεὶ τιμίαν : διάπυρον

Οὐ μὴν ὑφ᾽ ἡσὶν τοῦ λαοῦ λαὸν ἀπόβλου αὐτοὺν ἀλλὰ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἀσ᾽ ἐποίησε νικᾶσιν ἐχθροὶ σὺποχείριοι γε-
γόμενοι· ταῖς γὰρ ἁμαρτίαις αὐτῶν ἐπαρᾶθησαν καὶ τὰ τοῦ προφήτου : ἀπολλιναρίου
δι᾽ ἐπαρᾶν ἐπαρᾶθησαν ὅσι καὶ ὁ ἡσαΐας λέγει· λέγει δὲ καὶ ὅσ᾽ ἐπαρᾶθησαν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν· ὅσι καὶ ἐπαύ-
λοσ φησὶν· ἀρὰ δὲ ἐστὶ πικρὸν εἶμι· ἐπαραμένος ὑπὸ τῶν ἁμαρτίαν πραότης δὲ ἀπαλλοτρίωσις καὶ τὸ ὑπαμβρότοις
γόμισθαι δεπό ταις ἀντὶ θῦ ὁ πρὶ καὶ ἵστι λήσατε ἰθρομοαμὶ καὶ τὸ μεγαυτοῦ λαὸ διασωμεῖ τοῦ προφήτου ὅτι τὰ ἀγω-
γίσωμεν εἰ γόμίσονται τὰ σου σαμεῖμι εἰσδούλους καὶ γρόσονται τῶν δουλείαν τοῦ θῦ καὶ τῶν δουλείαν τοῦ μὴ δοῦ-
λου :

ΝΩΝ δὲ ἀπόσοι καὶ κατὰ σχωμεν ἡμᾶς·
καὶ οὐκ ὀξέως ὁ θῦ θύται σὶ δι᾽ ἁμε
σιγὴ ἡμῶν :
ΩΝ ἁρθασὶ ἡμᾶς εἰ ἀὸ ὅσοι παρὰ
τοὺς ἔχθρους ἡμῶν καὶ οἱ μισοῦν
τες ἡμᾶς δι᾽ ἐπειρασὶ ἡμᾶς :
ΘΛΟΥ τοῦ λαοῦ σου ἀμὴν τιμὴν
ΩΝ ἀδδου τοῦ λαοῦ σου ἀμὴν τιμὴν

ΚΑΙ ΟΥΚΛΩΝ ΠΟΛΙΗΤΟΣ ΟΜΤΟΙΣ ΑΛΑΛΑΓΜΕΝΟΙΣ
ΣΥΜΛΙΜΕΩΝ:
ΘΟΥΛΙΜΕΑΣ ΟΜΕΙΔΟΣ ΤΟΙΣ ΓΕΙΤΟΣΙ ΜΛΙΜΕΩΝΗΜΩ
ΝΙΚΗΤΗΡΙΟΜΟΙ ΙΞΧΛΕΥΑΣΜΟΙ ΤΟΙΣ ΚΥΚΛΟΛΙΜΩ:
ΘΟΥΛΙΜΕΑΣ ΙΕΙΝΑΠΑΡΑΙΟΛΙΩΝ ΟΜΤΟΙΣ ΟΘΝΕΙΟΙ
ΚΙΜΗΣΙΝ ΙΚΘΙΦΑΛΙΣΙ ΟΜΤΟΙΣ ΛΑΟΙΣ:
ΟΛΙΩΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΙΟΜΤΡΟΠΩΛΙΜΟΥ ΚΑΤΟ
ΜΑΡΤΙΟΜΜΟΥ ΕΤΙΝΙ ΚΑΙ ΛΙΑΙ ΣΧΩΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟ
ΣΩΠΟΥ ΜΟΥ ΔΙΚΑΛΥΦΘΗΜΟ:
ΑΠΟΦΑΝΙΣΟΜΕΙΔΙΖΟΜΤΟΣ ΙΚΑΙ ΙΚΑΤΑΛΑΛΟ
ΩΜΤΟΣ ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΙΚΑΙ
ΔΙΚΑΙΩΙΚΟΜΤΟΣ:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Ο μὲν οὖν ἀλαλαγμὸς ἐστι μικροσία τις φωνὴ τῶν μυῶν μικρῶν. ἐστι δὲ ἀμφιδέξιος καὶ ὁ λίγουσίν αι συμμαίχοις τοῖς αὐτοῦ ῥᾴδιος θέσθαι τὸν τόπον μὴ δὲ ἴσον ἀριθμὸν τῶν. οὐ γὰρ ἴσων πολίτας ὄντοις ἀλαλαγμοὺς ἐστιν αὐτῶν.

ΗΣΥΧΙΟΥ

κότες οἱ μάρτυρες. οὐκ εἰσὶν οὖν πολίτας ἴσων καὶ ἰσαλλάσσοντες τοὺς διαίσομας μὴ μικρὸν τύραν παρρησιάζεσθαι ἁδίως:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

συμμαχοσι καὶ οὐ πολλῶν ἐστὶ ἴσας τιμῶν αὐτῶν:

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

παῦται ὅσαν ἐστὶ ἴσχὺν αὐτὰ ποδίδοται αὐτοῖς. ὁμοίως ὅσαν ἐστὶ ἰσχὺν αὐτοῖς ἐξουσίαν ἔχειν. ἐξ ἴσου μισθοῦσθαι αὐτοῖς. ἐξ ἴσου ἐκρίνησαν ἑαυτοῖς τὰ τάσις ἐκβιφαλὰς ἐκρίνησαν. καὶ ἐξ ἴσου τὰς ἐκβιφαλὰς ἐστὶ ἑαυτοῖς:

ΗΣΥΧΙΟΥ

γεῖτομες λιμὸς οἱ ἰουδαῖοι οἱ δ' αὐτοὶ καὶ κύκλω διὰ τὸν νόμον. καὶ τοὺς προφήτας τυγχάνουσι γὰρ οὗτοι τοὺς μάρτυρας καλαμιζομένους ὁρᾶν τὰς ἀμίδας ἔχοντας καὶ βωμοὺς τὴν ἀσεβῆ τῶν ἐστιχῦν ὁλοκαίοντας:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Ὁ μὲν γὰρ παρ' αἰ ουδαῖοι καὶ βῶμοὶ οἱ μάρτυρες ὀχλεύοντο καὶ τοῖς μὴ βωμοῖς ἀλλὰ τῶν τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸ σῶμα καλαμιζομένους ἰσοπολιορκοῦ τοῖς ὀθνείοις. ἀφ' ὧν φόνου τροπολῶν τοῖς ὁρῶσι μὴ λιόμολογεῖν τὸν χῦν μὴ δὲ τοῖς τύραννοις ἀπειθεῖν ἵνα μὴ παρὰ πολλοῖς ἀπαθῶσιν. ἐκ ἴσης μὴ δὲ κβιφαλὶς ὀθνείοις λαοῖς οἱ γὰρ λαοὶ τὰ ἰουδαίων ὄντες ἐκ ἴσων ὧν ἐστὶ ἑαυτοῖς τὰς ἐκβιφαλὰς ἀπόπροσθεν ἐστὶ ἰσοῖν φαυρόμενοι χαίροντες:

ΑΠΟΛΛΗΝΑΡΙΟΥ

παρὰ πολλὴ γὰρ τὸ τοιοῦτο τὸ ἐστὶ ταῖς αἱρέσεσι μὴ μερίζεσθαι αὐτοῖς ἐκ ἀσθενεῖς ὄντες ἐβρωμίαν φύσιν ἐκ ἐστὶ τὰ ὑδροφοβίαν καὶ τοῦτο φωτὸς μὴ λιόμενοι ἐστὶ ἑαυτοῖς καὶ τὰ φαρμακὸν ὄντι ἄποικι αἰ ουδαῖοι ἐβρωμίαν μὴ λάχεσι. ποιήσασι οἱ κόσοι δὲ ἐστὶ δύσκολοι ἐστὶ ἰσοῖν σθένεσι καὶ ὅσα ἀρχαῖα. οὐ σὰ ἀποδιήγασθε μὴ σιλίνσασι μὴ λόγοσ. ἐβρωμίας διὰ λίων ἐστὶ ἰσαν ἀγομίαν ἐβρίζη παράσχουδι ταῦτα μῶν καὶ μᾶλλα δικαίοσ. ὅσπερ καὶ ἐστὶ σθένοι ὄντες ἐκ ἐστὶ ἰσ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

τοῦτο φασὶν ὁ σωτὴρ μεγάλων τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐστὶν ἀλλ' οὐ δικαίων καὶ ἁγίων· ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις εὑρήσομεν· ἀλλ' οὐδὲ βλίθων τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ τοῦτό φησιν ὁ λόγος αὐτοὺς καὶ τελώνας ἀποκαλεῖν ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλούς· ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις εὑρήσομεν·

ΗΣΥΧΙΟΥ

τοῦτο φησὶν ἐμοὶ ὅθεν δικαιοῦμαι καὶ δικαιοσύνην τὴν ἐκ θεοῦ δωρεὰν λαμβάνω· προσὸν δὲ καὶ προσηνῆ τὸν ἰατρὸν ἐπιδεικνύμενον τοῖς ἀσθενοῦσιν· προσῆλθε γὰρ προσηνῶς τῷ ἀσθενοῦντι καὶ ἐπιμελῶς ἐθεράπευσεν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλεν ὑγιῆ· ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις εὑρήσομεν· ἐν τούτοις δὲ ἀλλήλοις συλλογισμὸν ποιεῖται καὶ κατηγορίαν καὶ ἀπολογούμενον· τὸ δὲ ἡμῖν φαινόμενον κριτήριον τοῦ ἀληθοῦς ὁ θεολόγος ἀρχὴν καὶ δύναμιν προσῆψεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἡμῶν ὅτι βασιλίσσης καὶ ἄρχουσαν καὶ διατάττουσαν τῶν καρδίας ἐστὶν ἡμῶν τὰ βουλεύματα· ὅτι τὸ θεῖον μείζονα τῶν καρδίας ἔστιν καὶ αὐτὸς γινώσκει τὰ πάντα·

ΔΙΔΥΜΟΥ

καὶ δύναται καρδία στενωθῆναι καὶ ὀζῆσαι προσάρτυσον·

αὐτῷ τοίνυν ἡ ταμιεῖα μαρτυρεῖ λόγων τε καὶ διαλογισμῶν· ὅτι μὲν δὴ οὐ τὴν οὐσίαν ἐμέτρησεν· ἔστιν γὰρ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἐνδεέστερον· ἔστιν γὰρ τὸ σῶμα φθαρτὸν καὶ ἀσθενὲς καὶ ἐπίκηρον· ἡ δὲ ψυχὴ ἀθάνατος καὶ ἀσώματος καὶ ἀόρατος· ἀλλὰ τὴν οὐσίαν τὴν ἐν ἀφθαρσίᾳ καὶ ἀθανασίᾳ καὶ ἀσωματότητι καὶ ἀοράτῳ φύσει τὴν ἐν τούτοις ἐνδεεστέραν τῆς ἐν τῷ σώματι φθαρτῆς καὶ ἐπικήρου καὶ ἀσθενοῦς καὶ ὁρατῆς οὐσίας· ἀλλὰ

θῦ γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ σπέρματος ἕως σήμερον ἀπελήσθησαν· πίσθι ὅτι ἁμαρτωλοὶ ἔσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ κρίσεως· πᾶσα σὰρξ ἐὰν λάβηται· πᾶσα χὰρ δικαιοσύνη ἁμαρτίαν οὐ τέμνει· καὶ διὰ τοῦτο ἐν θλίψεσιν οὐ δικαστηρίου τὸν ἄδικον κληρονομήσαι γῆν οὐ δύναται·

ζῆται διὸ πᾶς ἐσήγαγε·

α πᾶσα ἀρθρεῖται τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς ὁμίχλην ἔσεται ταῖς ἰδίαις θλάσαι ἀλόγοις· ἀλλ' ἐλεήσατε ἡμᾶς φασὶ τὸν ἔχοντα πρόσωπα πᾶρρησίαν· διὰ τὸ τοσαῦτα πάσχειν ὑπὲρ δύναμιν αἰρεῖσθαι· πολλῶν ἕνεκα πρόσεστι ταῦτα μὴ ἁλῶναι τὰ κατορθώματα· ἀλλ' ὅσα πρόσεστι πάντα πάσχω· διὸ πᾶρρησίαν ἔχομεν· ἐπεὶ πᾶρρησίαν ἔσχων τὰ ἀπείρατα συγγράψαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· καὶ ἄλλα χοῦ δηλῶσαι· μὴ ὅθεν τὸ πτύον ἴσμεν· δέον δὲ καὶ τὴν γαστέρα ἡμῶν πᾶσαν ῥᾳστώσαι πολλῆς ὕδατος χώρτος· ἐξαρυδρίασεν ὑπὲρ μᾶλλον ὑσίαν ἐσγλῶσι κολλήθη· διὰ λοιδὸν τὸ μὲν μυρμηκιὸν τὸ λίτον τὸ ἀριθμητικὸν τῆς τυχῆς· ὃν δὲ πάντα ζωγράφαι τὰ μαθήματα· ὃν δὲ καὶ πᾶρματον ὑποδέχαμβγλίκυει· καὶ τελεσιφορήσασαν γόμφαι πᾶσαν ρίαν καὶ τὰ τὸν λιθαίαν· ἀλλ' ἀφῆτε ταῦτα λαλοῦντα τὸν πρὸ φλιτὸν εἰσακούσασθε· μεταμάλιτο ὑσὸν μοὶ ἀὐτῶν ἰσχαρὰν· διὸ πᾶρόξλισεν ὑπὲρ τὸν ἄλλοι οἱ τῶν ὑπὲρ τοῦ ἁγαπητοῦ λεοῦ θῦ ἐλευθρίαν διὰ τῶν τούτων εὐχῶν πᾶρὰ τὸν γόμφιτὸν ἀφ' ὧν διορίζονται· θεοδωρήτου

ἄλλος δὲ φησὶν ὡς μὲχρι τῆς γλώσκαθίκαμψθη μόνον ὡς τῶν γαστέρα λιμὸν αὐτὴν πᾶλαι τὴν γλῶσκαν δηλαδὴ εἰς ἐλθοῦσαν τὴν χάρισφθορὰν καρτερὸν τὸ πρόσωπον τὸ πρόσωπον καὶ τῶν τούτων ἄπαλλαγὴν αἰτεῖσθαι παρ' αὐτῶν ὅλιγοι ἦσαν τῆς σὺν μαικαὶ αὐτῶν τῶν ἐλευθρίαν τοῖς ὁμοφύλοις πᾶρθλοικὴ· τοῦτο φασὶν ὡς ἐλίγα πάσχομεν τὸ φρονεῖν τὸν χὺν εἰς φρόνημα καὶ κατὰ σὸν ρικὸν· διὰ τί μὴ τροπικῶς ταῦτα λάβοιτο· τὸ δὲ λοιδορεῖσθαι τοιοῦτον· ὡς ἔχων πᾶρικεί μεθα τὸν ὀζὴν δορᾶν καὶ τὸν ἄλλον πᾶσθῶν ἀγκείμεθα διὰ τοῦτο ἐν θλίψεσιν ἔχομεν ἀμαρτίαν φθορὰν ἐργαζόμενον· ἀλλὰ καὶ εἰσγλῶσι κολλήθη ἡ γαστὴρ ἡμῶν· οὐδὲ γὰρ ὡς ὄφεις τρεφόμεθα ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ φιλγλῶσ ὃν θάπτομεν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἑαυτῶν· ἢ δὲ ὡς πρὸς ἀλληγορίαν ὁ ζὴν ἐπὶ τὸ πρόσω μένομεν εἰς τὸ φόμενα ἁμαστεύουσα ἡ τυχὴ βρεῖ ἐν θλίψεσιν ἔχομεν ἡ τυχὴ ἡμῶν· αὐτὴ καὶ τῆς μαίας ζωῆς τῆς ἐκείνου ὡς ὄφεις οὐ δὲ σὺν σαν ἐν τῷ ἐκ πεφρονεῖν βρεῖ τὸ δικολλήθη ἐσγλῶν ἡ γαστὴρ ἡμῶν· οὐ καὶ ἄλλα γὰρ τῶν γλίγματα φθαι· δαυιτικόν

ἀμπλανοῦ δὲ φασὶν ἡμῶν καὶ ἡδονὴ τὸ σύμβολον· καὶ καιρὸν ἐστὶ προφῆτην καὶ κλησιν δικαίων προκείμενα ἡμῖν κατασημαίνουσιν ἃ τὴν χρὸς ἐκφέρεσθαι τοῖς ἐκείνων λόγοις· ἵνα τοῖς ἐκ πρὸς θῆται μὲν ἐν τῶν ἑαυτῶν ἀμοιάσαι τοῖς ἐκ πρὸς αἰκονόμησαν πρὸς τὸν χὸν πρὸς ἐστὶν ἐγκωμίων τὸν δὲ λεῖν ἐν αὐτὸν καὶ τοῖς ἀνθρώποις πᾶσιν ἐκ πίπτειν ἐν τὰν ὀζὸν γλίσκαι· καὶ πῶς ἐκ πειρεῖν δὲ μᾶλλον ἡ ἑαυτὸν μὲ καὶ γοῦν ἐξ ἡδονῆς τὸν ἀλλον πρὸς φλιτὸν· οὐδὲ ἡμᾶς ἀρὸ πῶς ἐλάβετε σὸν· ἀλλὰ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· δαυιτικόν

λάβοι δ' ἂν ταῦθα καὶ πρὸς τὸν ὄρον· ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γλώσκαι διατρίβομεν καὶ κατὰ τὸν τοῦ πᾶσθῶν καὶ ῥοὴ ἐν αὐτὸν ἀναστασιν καὶ πᾶρὰ σχοι καὶ λύτρωσιν ἡ δὲ λοῦ στὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρωσιν ἀπὸ πολλῶν· ~

ΙΝΑ ΤΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΜΟΥ ΣΥΝΑΠΩΣΕΤΑΙ ΕΝΤΡΟΠΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΛΙΨΙΝ ΗΜΩΝ·

Ο ΤΙ ΕΝ ΠΟΛΛΟΙΣ ΘΛΙΨΕΣΙ ΕΣΟΜΕΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΗΜΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΗΜΩΝ ΕΙΣΗΓΗΣΑΣΘΑΙ·

Α ΓΑΘΑΙ ΕΠΟΙΗΣΟΝ ΕΝ ΤΗ ΕΥΔΟΚΙΑ ΣΟΥ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΣΟΥ ΚΑΙ ΛΥ ΤΡΩΣΑΙ ΗΜΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΙΚΤΙΡΜΟΙΣ ΣΟΥ· ~

συο

ὁ δὲ ἐστιν εἰκὼν αὐτοῦ τὸν πρὸ αὐτοῦ προβλητα προφθάνοντα τὸν μετὰ ολίσαι τὸν ἐστιν γράψαντα τὸν ἀγαπητὸν τοῦ θῦ ὃν
καὶ ἀνυμνοῦσι μαιρόις ὕστερον χρόνοις ταῦτα ποιοῦμεν ὅπερ τὸ εἰς τὸ τέλος ὁδηγὸν ἐστιν εἰκὼν τὸν μέσον τοῦ
κατὰ τοὺς λοιποὺς. διαστὰς κατέχθρων τὸν μονωτὴν ἐστιν εἰκὼν. καὶ ταῦτα δὲ ἐστὶν λέγω τὰ ἄλλοι ὅσοι ὁ ἀγαπητὸς τοῦ θῦ
ὧν ἀσὶ λιόσαν τοῦ οἴκου τοῦ πρὸς κλεύεται λήθων λαμεῖν. καὶ φυγάς τηρ τύρου ἀλλόφυλος ἐστὶν ἰδὼν καὶ λιν ταύτην καὶ εἰ
ταμεταολίων. παρθένοι τε καὶ υἱοὶ τὶ νὲς αὐτὸν πρὸς μεγυμνοὶ λαεὶ τε ὁμολογοῦμεν τὸν θεὸν τὸν αὐτὸν ἐστὶν εὐχο μ
ἄλλοι ὅσοι. αὐτὸν δὲ τὸν ἄλλοι ὅσθησομένων αἰκύλας ἐστὶν τοῖς κριμνοῖς δεδλωκεν. ὁδὸ σύμμαχος ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ. οἱ γὰρ
ἀλλοι ὅσθῆτι σὺν ὁδὸν ἀσ. πρὸς μάχος. καὶ αὐθὶ μεναρ αὐγόμενοι τὸν θεὸν δικαὶ λησίας. οὕτως ὁμολογοῦμεν θεὸν μ
δεξόντων τοῖς οὐσιώσιν ἐστὶν γάρ ἀπται. ὁδὸ σύμμαχος δεδλωκεν ἀσμα τοῦ ἀγαπητοῦ. πρὸς τοὺς καὶ βύλισαι αὐτὸν μ
γται. τὸν διαστὰς ἰμαι τοῖς σὺν αγδλιζομένοις δλων αμεί πρὸς λὶ. ὁ μαστὶ λεύσ τοῦ δλων αμένων τοῦ ἀγαπητοῦ. καὶ βύταλμοῖς δλλδ
πρὸς λιν εἰρῆται. καὶ ὁ λίγα πολιμένος ὃς ὑὸν μοι κράτων. καὶ βύθν αγδλίοις δλβῆσιν ὀρθῶν. οὗτος δεξιγόν μου ἀγαπη
τὸν θν ὃν εὐδόκησα:

ἐφιλλήσω ἀσθλιον τὶ κὸν τὸν αὐθρωπίνον φύσθως ὁ ἅλμὸς. ἀμφιάσ προκείμενον τέλος. οὕτως ἐστὶν γράψαται. λιμὶς γὰρ
ἰσμένοι μᾶλλιαν τοῦ λογικοῦ ἀλλοιούμενοι καθθκαὶ λιν λιμβράνι καὶ ὥραν. οὐ τὰ γὰρ σώματι οὐ τὰ γνώμη οἱ αἰποὶ ἰσμένοι
αὐτοῖς. διότι τοῦ θυμὸ λως ὁρμὴν ἐστὶν γράψαι τὸν τὸν αὐθρωπίνον φύσθως σοι κυμορφοποιήσασαν
τὸν τοῦ αὐθρώπου κυμορφον. τὸν δὲ ἄλλοι ὅσθησομένων χρόνων
μᾶλλον πος ὑπάρχον τὸν λίσα μαθόσως ἴσως παραιρίσθαι
λογον ἄλλοι ὁσθως ἐστὶν τὸ κρίνον καὶ πνίκον ἰσομένων
πρὸς ἐστὶν γὰρ ὁ φθορὰ ἀφθορίαν ὑπὲρ ἀφθορίαν. πρὸς ἐστὶν
ὑπὲρ ἀμένων ἀφθορίαν ὑπὲρ ἀμένων. ὅτε καὶ πάσα λιμὶν λίφ
μαστὶ κλίνεται σωαλλοιοῦται. καὶ ἄλλος δὲ καὶ παῖ ταῖς
θαυτοῦ ἐστὶν μέλουμένοις σγράφη. καὶ διαμμαστοῦ
τυχλὸς ἐστὶν τοῖς κρίνον ἀλλοιουμένοις. αὐτὸν γὰρ λίκαὶ
λία ἀλλοιοῖς ὁσιν λὶν λίδος ἀτοῦ ὑὸν χαρίζεται. ὁ ὢν
πρὸς ὁμῶν ἰσάρξιν. οὐκ ἐστὶν ὅτε οὐκ ἀλλοιοῦται.
τὸν μὲν ὁ ὢν ἐστὶν θν λαμβανόμενος. τοῖς δὲ ἐμπερὶ θεῖ
θεὶς κρίνον. ἀγαπητὸς δὲ ὁμολογῶν ἐστὶν ὢν
τὸν λόγον. τὸ δὲ ἀγαπητὸν ἀγαθὸν
ἰς ἀτὰ τοῦ καλῶς ὁρισαμένους ἀγαθὸν εἶναι οὐ ἐστὶν ἀγαθὸν
θεῖναι:

ΔΙΔΥΜΟΥ

τῶν πρὸς κειμένων δλλων ἀναστήσιν τὸν ἀγαπητὸν ὁδὸν τοῦ
πίστιν τὸν χῶν τὸ θεῖ σχάτων τὸν καιρὸν ὑπὸ λλυθότι καὶ λλ
ἄλλοι ὅσιν τὸ ποιῶν τὸν πίστιν τῶν μεταολῶν τῶν
ὁμιλῶν λατρίας εἰσθεσθείαν. μόνων ἐστὶν δὲ καὶ τὸν
γράψαται:

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ἀδελφοὶ γὰρ μὲν ὁ ἅλμὸς εἰ ὁ τέλος δλλύμοιν γὰρ λέγων πρὸ αὐτοῦ ὑὸν ἐστὶν τοῦ καὶ τὸν χῶν μαθρίου ὁ γάρ ὑὸς θεὶς σωτ
λεῖ αὐτοῦ πάρουσαι ὁρος οὕτως γὰρ λέμὲν θεὶς αὐθρώπων. λιδλφὸς ὁδλὸς δλὼν αμὶς ὑπὲρ τοῦ ἀλλοι ὅσθησομένων καὶ ὑ
πὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ σωτεθῆσθαι λάξαι. λ ἄλλοι ὅσθαι δεξάμενοι ἰουδαίου αθὶ καὶ ἕλλωνας ὅς ἀφ. καὶ εἰσὸν ὑὸν καὶ ἀγαπη
τὸν γνήσθαι λαὸν τοὺς δξαμένους ὅσα γάρ πάυλος φησὶν τοὺς δύο λαοὺς ἐποίησεν ἓν ὁ ὑὸς
καὶ μὸν ἀρὸν:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Οἰκοπὸς τοῖς πρὸς κόπουσιν καὶ δὶς ποιότητος εἰσὶ ποιότητα μεταλλάσσουσιν. τὸ ἐστὶν λὶν ἀρίστην τὸν ποιότητα
ἐστὶν γνῶθαι καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν ἀποδλήχθεῖν. ὑπὲρ τούτου οὖν τοῦ τέλους ὁ μὸς ὑπὲρ τῶν ἀλλοι ὅσθησο
μένων τοῦτ ἐστὶν τὸν ἀλλαγὴν τὸν καὶ δὶς φθαρσίαν ἀσυδαίαν γλυκυμένων ἐστὶν ὁμοιορε δι σωσιν. καὶ ταῦτα μεταλλοι
τὶς. ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ προφθάνουσιν μὲ ἀλλάδοσιν. ἀγαπητὸς δὲ ἐμαυθάνει ὁμολογῶν τοῦ θῦ ὑὸς. ὑπὲρ
τούτου οὖν τοῦ ἀγαπητοῦ ἐστὶν εἰκὼν ἀδλεται. ὑπὲρ ὧν λὶ λλοι ὅσθησομένων αἰ φθαρσίαν ἀμφιφθορὰν δεδλωκὼς: ΗΣΥΧΙΟΥ
δικαίως ὁ ἅλμὸς εἰ ὁ τέλος ἐστὶν γέγραπται. ἔχει γὰρ τὸν πάντα ἀμένων ἐστὶν σωτελείαν τὸν αἰῶνα μαθρίαν.
πάντα ἀμένων δὲ ὑπὲρ τὸν θῦ ὧν. οὗτοι γὰρ λὶ λλοι ὅσθησόμενοι δὲ λολατρίας εἰσθεσόμενοι αν ἑαυτοὺς μεταλλ
σαντες τοῖς ἰδίοις κορεὶ εἰσὶν σωσιν. οὐμόνον τοῖς ἅλμοις ἀλλὰ καὶ πάντι τὸ λαὸ τὸν ἰουδαίων. ἀπὸ γὰρ τοῦ
μέρους τὸ πᾶν ὁμάζεται. εἰσὶν σωσιν δεξούτοις ἅπασι παρακλλάσσουσιν τὰ ὄμμα. καὶ σωσόσιν γὰρ ὑπὲρ ἔχουσὸ μοῦ σὸν ὅλλόγον. οὗτος λαὸς μορφὸς καὶ οὐχὶ σοφὸς οὐκ ἀλλοσὲ αὐτοῖς. εἰ μὴ δι ἀπίφ
σων τὴν εἰ ἀν χῶν πρὸς ἐγίνεται σώσεσι. διὸ πρὸς καὶ εἰσὶν σώσιν ὁδλὰ δὲ τοῦ ἀγαπητοῦ δλλ ἀλλὰ τοῦ χῦ ὁ ἅλμὸς τὴν
ἐστὶν γεγραμμένος ἐστὶν τὸν τα. ἣν ὁ ταν πιστεύσωσιν ἀφανισθῶσιν σώσιν. τοῦτο γὰρ μαρτυρούμενος λέγει ὁ ὅλλόγος. ὅ ἀν
μὴ πιστεύσωσιν. οὐδὲ μὴ σωνιτε.

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΙΟΥ

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΜΔ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ζθροσθεβλητῶν ἀπεσταθλημένων τοῦ νῦν τῶν θείων τῶν οὐσιῶν τοῦ πρὸ πάντων παραπολιτεύεσθαι λέγω καὶ ἀρδίας καὶ λόγου· οὐ γὰρ
ἀεὶ αὐτὴ ζωὴ ὑπάρχουσα· λόγικη γὰρ δυνάμις τῶν οὐσιῶν ἔχουσα οὐσίας ἀχώριστος·
εἰρημένων τῶν ἀῤῥαίτων γνωμῶν δι' ἀστοῦ αἴχου τοῦ προλαμπόντος ὁ πνευματικὸς ἥλιος τοῖς γὰρ οὖσι πᾶσιν ἀνθρώποις ἀφθόρου μνήμης ἐξίσης εἰσὶ λόγοι·
οχίσεως ὡς δι' ἀσκίας ἐστὶ λόγος ὁ φιλογνώμων προαγαθὸν ἡμᾶς ἐσθρ γαστὸν τοῦ πρὸ τῶν θυσιαστηρίων πολιτείαν διὰ τοῦ ἁγγέλου ἀφθείας
μεμνῶν ἄλλ' ἀπεθημαι τοῦ σοι ὡς οὐδὲν· ἀλλ' ὡς θημασμεθα ἀῤῥαίτος μοι βίος τολιτῶν ἐδίδασκε τί ἐν πᾶσι καὶ τί λαλῆσαι· καὶ πάλιν ταῦτα
μασταὶ ἀλλ' οὐκ εἰ μὴ ὑμᾶς. ἀλλὰ τοῦ πεθμήσομεν· λέγει δὲ καὶ ὅσοφὸς ἐν ἁμάρτησι· ὁ πατὴρ οὐ μένει ἀρ' ὑμῖν ἐσθραπεθμένη ὅτι
ὀφθαλμοὶ σιν· οὐ γὰρ ἀπατᾶται ὁ λόγος τῆς ἡμέρας τοῦ θεοῦ λαλεῖ· ἐσπιλλίνη ἀλήθεια μὴ θάνασι ἐξελθὼν ἡ ἀληθεία λατρείαν· ὅσαι μὲν τοῖς ἰουδαίοις παράτοι νόμου ἀλήμασιν θεῖ ἐστὶν ἀῤῥαίτων
τὰ αὐτοῦ θάνασι οἰκονομικῶς ἀφεῖθεν τὰ πρόσπασα τοῦ πνεῦ· πνεύματος ἁγίου καὶ θεοῦ χάριν ὁ πνεῦ· προφήταν
τοῖς ἁμαρτήσασι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς πρός· καὶ δόσασι τὰ ἡμάτα μου θήτε ὁ μαθητής μου ἐστὶ καὶ ἐγὼ χαρίσωμαι αὐτῷ· καὶ λαλήσει αὐτοῖς κατα
πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι αὐτῷ· ὀφθαλδοὺ καὶ ὁ χῦ· ὁ πνεῦ μα ἅγιον καὶ πάντα δύσει ὑμᾶς αὐτὸς ὑμᾶς· πάντα
ῥειμάτων· ἐμεῖνα γὰρ οὐδὲν ἐν τῷ ἐμοὶ κατὰ σὰρ· ὁ δὲ ἐν ὑμῖν· ἐν ὑμῖν γὰρ γλῶσσα μὴ ἰδίαν· ὡς οὐχὶ
ἐχθῶσι γράψειν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν νόμου αὐτοῦ πνεῦ· νόμου ἀῤῥαίτου ὑμῶν τὸν πνεῦ· μὴ ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ λάμου
μᾶ ἀπολέσω ὀξ αὐτοῦ· ἀλλ' ἁμαρτήσω αὐτὸ θήτε ἐν ἀῤῥαίτῳ ἐν ἡμέραι
μᾶν· ὁ χῦ δὲ ὁ τὸν λάμου τοῦ πνεῦ· ὁ μὲν γὰρ μωσῆς
νόμος διὰ τῆς κατὰ τὸ γράμμα τοῦ λαμοῦ πνεῦ· λου ταῦ χρήσιμα· ὁ δὲ τοιμῶν ὀξ ἡμῶν ἐστὶν ἐν ἡμῖν ὑπὸ
λουσα τὸ πνεῦ· μα· ἐσπιλλίνη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀῤῥαίτος ἐν ἡμῖν ὑπὸ
λουσα· τὸ δὲ πνεῦ· μα τοῦ πνεῦ· ὅτι γὰρ μᾶλλον ἐστὶ νοῦς ἄγγε-
λος· λέγει δὲ καὶ διὰ τοῦ προφήτου θήται ἐν ἡμέραις ἐκεί-
νοις διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ
ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· λέγει δὲ ἐξ
ὧν ἀπόστολος· ὅτι ὑπὸ ἐπιστολὴ χῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν·
γράμμασιν οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεῦ· θεῦ ζῶντος· οὐκ ἐν πλαξὶ λίθι-
μοις ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναις· καὶ τοιοῦτον μέν ἐστι τὸ προκείμενον
μέρος ἔχουσι καὶ τοὺς προφήτας τῆς ἁφῆς ἀκούειν
θέλοντας ἀναλύουσαν δὲ ἐξ ὁμοίων τὴν ὁμοίωσιν καὶ ἀκού-
σουσι μᾶς τὴν ἁφὴν σου ὅτι τὴν ἁφὴν σου ἐδίδαξε καὶ ἐδίδα-
σου ὁράσεις· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΡΑΙΟΣΙ ΚΑΛΛΕΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ
ΤΟΥ ΝΑΥΗ :

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΔΙΟΔΥΜΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

σπ

γλυκυφωνοσγαρ οικεν αλλαμφιλαθουν ιμανα ρμοσιωνδχωσιν και αφριασοτροφδχωσιν· και αφεικεν ο αρτος ο δικτου ουρανου οικαταπαισ

και ζωοποιωνδιδουσι τοις κοσμοις·

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Οιδαμεν δ οτι πλουσιαν χαριν ειληφεν η μετ αυτου θυ επι τοις αφριχυν λογοις· δια τουτο θ ολον τον χρονον παλαμψασχθ ομολ

ουσιωμεν δι ιλαθι και τοις ερημαυξωσι δι αυτου πλουσιαν και αφθονον ιν τους κηρυκασ του θυ αγγελιου ουσ ις

χιλιαχυ αφομοιασθη γραφι· δια τουτο θ υικα ταφρονητοις λοιδοροις· πολυτο ευαγον και προσφιλεσ χυ

θυ αγγελιου το κηρυγμα· και πασα ψυχη κεκραταιωται δογμασιν αληθινοις· δια τησ χαριτοσ· προσλιπασα λευτομισχυ

πιστευομεν δ ωσ και ζωοποιησει και τα θνητα σωματα δια το ενοικουν πνα αυτου εν ημιν·

ΔΙΔΥΜΟΥ

Οταν ουν τις τον υν λογον κτησαμενοσ πολλ ωι χαριτοσ θρουσιν το προκειμενον πολλαπλασιον δε αμπελογον τα χιλι

λαβοσθαι απο δοθησεται· τοδε δεξ χυθη τησωτηρ ιαν δι ιλοι τησ χαριτοσ σωσθησεται τουτο τοδικαιον απο του ψυ σμου

επι πασαν χαριν και πιστιν του θυ δικαιουχνται δι αγαπησιν του θυ δικαιουχνται δι αγαπησιν του θυ δικαιουχνται δι αγαπησ

ὁ ὡραιότητι δὲ καὶ κάλλος τοῦ πράττειν συμβουλὴ θέτης αὐτοῦ καὶ ἡ κατὰ πάντων ὑπεροχή·
τὸ ὡραιον τοίνυν καὶ κάλλος διαφέρει· ὅτι τὸ μὲν ὡραῖον λέγεται τὸ συμπεπληρωμένον εἰς τὸ ἑαυτῆς τέλειον καὶ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ρώσιος ὅσιτος ὡραῖον λίθος λιθωροσθρισμένον· καὶ ὡραῖος οἰκία πρὸς τὸν αὐτὸν ὁ τὴν οἰκείαν αὐτῷ ἐξηρτισμένος· 114
ἔους ὡραία πολλαὶ ὧν καὶ ἑκάστη ἐστὶ πολλαῦσιν· καλὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὁμοίως ἐπὶ πάντων χαρίεν ἔχον· πρὸς τὸ καλὸν δὲ καὶ τὸν ῥομβαίαν σὺν ἑαυτὸν τὸν μικρὸν σὺν τὸν ὡραῖον τὸν τοῦτο ἐστὶ πλεονάζοντα καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἀνάλογον· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ὁμοίως καλὸν τὸ καὶ ἀληθῶς ὑπάρχειν καὶ ἐπὶ πάντων ἐστὶ τὸ ἀνάλογον· ἐπὶ δὲ τοῦ ὡραίου καὶ τὸ ἐν καιρῷ καὶ ἐν τόπῳ καὶ ἐν τάξει καὶ ἐν ἀκολουθίᾳ· ἐπὶ δὲ τοῦ καλοῦ καὶ τὸ ἐν ἀρετῇ καὶ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ἁγιότητι· διὸ καὶ ἐπὶ θεοῦ μόνου λέγεται καὶ οὐκ ἐπὶ ἀνθρώπου· καὶ διαφοίαν μόνην ἔχει τὸ ἁγιάζον αὐτοῦ τὸ καὶ τὸ ἅγιον εἶναι τὸν ἄνθρωπον·

ὡραῖον μὲν λέγεται τὸ συμπεπληρωμένον εἰς τὸ ἑαυτῆς τέλειον καὶ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
δ ὄμματα ὀφθαλμοῖς καὶ κατὰ τοὺς δικαίους μένουσι ὑποσοῦ ὡραῖα καὶ μαστὸς ἐπὶ ἀγαπωμένης σὺν τοῦτο ἁρμόζει
ἀρχαῖον σὺν τὸ ὡραῖον διαφέρει σὺν τὸ μὲν γὰρ ἀρχαῖον ἐστὶ καὶ μὴ δεόντως καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἀγαθῶν λεγόμενον· ὅτι καὶ ἀρχαῖος ἐστὶ καὶ ὁ διάβολος καὶ ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος· τὸ δὲ ὡραῖον ἐπὶ μόνων τῶν ἀγαθῶν λέγεται· ὅτι καὶ ὁ ἀπόστολος ὡραίους τοὺς πόδας τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην εἶναι λέγει·

ψόμιι καὶ οὕτως· τὸ πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου πνεύματος ἱλάσιον χαρίσῃ· λῆμμα γὰρ χάριτος καὶ ἱλαρὸν ἀληθῶς ἐστι δῶρον τοῦτο· πᾶσι γὰρ χαρίζεται ἁμαρτίας· τοῖς μὲν αἰφνιδίως ἁμαρτάνουσι τὸ μὴ δύνασθαι τοῖς δὲ τὸ μὴ θέλειν· τοσοῦτόν ἐστι μέγα τὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος δῶρον· ὀξὺ δὲ αὐτὸν ὑποτίθησι τοῖς πολεμίοις· ἀλλ' ἐκκόπτει ῥίζας ἁμαρτίας· τὰ μὲν ἐκ προγόνων ἐμφυόμενα τοῖς ἀνθρώποις· τὰ δὲ καὶ ἐξ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῷ βίῳ συμβαινόντων ἐπιπλοκὰς ἁμαρτημάτων· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις ἐστὶν ἃ καὶ ἀκουσίως ἁμαρτάνουσιν· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν

Ἐυσεβίου

Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου:

Βασιλείου

Διὰ τοῦτο καὶ ἀποβάλλεται ἡ ἰδιότης προσηγορίαν (οὐδὲ γὰρ ἀγαθὸς αὐτὸν ἀναγορεύσομεν θεὸν ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. καὶ τοῖς κρίμασι σου μὴ ἀπορευθῶμεν ἵνα μὴ ἐπιγνῶμεν τὰ κρίματα τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἃ ἐποίησεν ἐν τῇ γῇ. ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε. μὴ ἀποπλανήσῃς με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου ἵνα μὴ ἁμαρτάνω σοι. ἐν τῷ στόματί μου διήγησα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐστάθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου. ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω οὐκ ἐπιλήσομαι τοὺς λόγους σου. ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου ζήσω καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. παροικία εἰμὶ ἐγὼ ἐπὶ τῆς γῆς μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. ἐπεθύμησεν ἡ ψυχή μου τὸ κατακριθῆναι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις οἱ κατηραμένοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ἄφελε ἀπ' ἐμοῦ ὀνειδισμὸν καὶ ἐξουθένησιν ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ ἐλάλουν ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστί καὶ αἱ δικαιοσύναι μου σύμβουλοί μου. ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. τὰς ὁδούς μου ἀνήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. ὁδὸν δικαιοσυνῶν συνέτισόν με καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. ἐστήριξ

Ἡ γὰρ ἁγιάσασα δικαιοσύνην καὶ ἐξ
ἑνὸς ἅπαντας ποιήσασα ἀνομίαν διὰ τοῦτο ἔχρι-
σεν ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλι-
άσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου:

Ἐστι δὲ τὴν τροπὴν παθοῦσα καὶ ἡ αὐτὴ φύσις καταλιποῦσα τὴν δικαιοσύνην ἀνομίαν· ταυτὸν τοίνυν ἁγιάσαι καὶ ἁγιάσαι καὶ ἁγιάσαι καὶ ἁγιάσαι· καὶ ἓν πλέον ἁγιάσαι τῆς

ἀθανασίου

ἁμαρτιῶν μονογενοῦς υἱοῦ θεοῦ ἀμνὸς μέγας ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ λυσάμενος καὶ ἀφελὼν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου καὶ ἐξιλασάμενος τὸν πατέρα ὑπὲρ τοῦ κόσμου καὶ ἀνενέγκας αὐτὸν τῷ πατρὶ καθαρὸν καὶ ἄμωμον καὶ ἀναμάρτητον καὶ ἀπαθῆ καὶ ἀθάνατον καὶ ἀφθαρτοποιήσας τὴν ἀνθρωπότητα ἣν ἀνέλαβεν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἀναστήσας τὸν ναὸν τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῶν νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἀναβὰς εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸ κύριον καὶ ζωοποιὸν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν· εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν· εἰς ἓν βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· εἰς ἀνάστασιν σαρκὸς καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

διάδοχος

Ἡ δὲ ἁμαρτία τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ θεοῦ ἀμνὸς μέγας ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ λυσάμενος καὶ ἀφελὼν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου καὶ ἐξιλασάμενος τὸν πατέρα ὑπὲρ τοῦ κόσμου καὶ ἀνενέγκας αὐτὸν τῷ πατρὶ καθαρὸν καὶ ἄμωμον καὶ ἀναμάρτητον καὶ ἀπαθῆ καὶ ἀθάνατον καὶ ἀφθαρτοποιήσας τὴν ἀνθρωπότητα ἣν ἀνέλαβεν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἀναστήσας τὸν ναὸν τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῶν νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἀναβὰς εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸ κύριον καὶ ζωοποιὸν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν· εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν· εἰς ἓν βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· εἰς ἀνάστασιν σαρκὸς καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ἡσυχίου

Σὺν ὧν τὸ πάθος λέγει σὺν αὐτῷ πεπόνθαμεν προσλαβόμενος τὰ ἡμέτερα καὶ τὰς ἡμετέρας ἀσθενείας ἀνέλαβεν ἵνα ἡμᾶς ἀπαθεῖς καὶ ἀθανάτους ποιήσῃ καὶ ἀφθαρτοποιήσῃ καὶ ἰατρείαν ἀφθαρσίας ἐν ἑαυτῷ ἐπιδείξηται· τοιαύτην γὰρ ἰατρείαν ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀνάστασις ἰατρεύσαι ἐδυνήθη· ἀπόδεξαι γὰρ ἡμᾶς ἁμαρτίαν διὰ τοῦτο προσέβλεψεν ἡμᾶς ἁμαρτίαν ἀφελεῖν·

ἁμαρτίαν γὰρ οὐκ ἐποίησεν ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἡμῖν εὑρέθη ἁμαρτία ἐν τῷ ξύλῳ ταύτην ἐκρέμασεν ἵνα ἡμεῖς ἐν αὐτῷ δικαιοσύνη θεοῦ γενώμεθα· καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῆς ἁμαρτίας ἐκρεμάσθη ἵνα ἡμεῖς ἐν τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς ἐκρεμάσθημεν

θυγατέρι σὺν βασιλέως μετὰ τιμῆς δοθῆναι καὶ μάλα καὶ βασιλικὰς καὶ ἡγεμονικὰς αἰδοῖ τῶν πρὸ αὐτῶν ἀνθρώπων συγκατανεύσαι ἐκείνης τὸν χῦν ὑφηγήσατο καὶ ἀπὸ τοῦ χῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα ἐπὶ τὸ τέλειον ἀνδρωθῆναι τὰ δὲ ἀφ' ἑαυτῆς ταῦτα οὐ μικρολόγως ἔθηκεν προσεῖναι τοῖς ἁγίοις τοῦ χῦ καὶ ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῷ δοξάσματι καὶ τὴν ἀναστασιν ἐν σώματι· ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ λόγου τὰ οἰκοδομήματα ἀφορίσασθαι· καὶ εἰς γὰρ οἰμαι τὰ οἰκοδομήματα καὶ τοιοῦτοι ὀφθῆναι τοῦ εἶναι καὶ ἀναστάσεως μέρους τὸ πλοῦτον οἶμαι τὴν τοῦ χῦ πρὸς τὸν κόσμον ἀγάπησιν τοῦ προφήτου διδάσκοντος· βασιλεῖς συναχθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῷ δουλεύειν τὰ ἔθνη τῷ κυρίῳ· ἐν τῷ συναχθῆναι τοὺς βασιλεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν ἀπόλαυσιν ἐδήλωσεν τῶν ἀγαθῶν· ἐν δὲ τῷ δουλεύειν τὰ ἔθνη τῷ κυρίῳ τὴν ἐν τῷ χῦ πίστιν· ὅσοι γὰρ ἰσχὺν ἔσχον πιστεῦσαι τῷ χῦ δεδώκασιν (σθαι·

ΔΑΥΙΔΙΤΟΥ

Ἵνα τοίνυν τὰ ἀληθῆ σαφέστερον ζητήσωμεν ἡγεμονικὴν ἐκείνην καὶ βασιλικὴν ἀναδιδάσκει φωνὴν ἐν ὑμνῳ λέγουσα· θυγάτηρ βασιλέως πάσης δόξης ἐντὸς ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη· πεποικιλμένη· τοῦτο δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἐν ἄλλοις σχήμασιν καὶ ἐν ἄλλοις ἐν ἄλλοις ἐπιφέρεται· ἐν τῷ ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη· τὸν μὲν γὰρ τοῦ χῦ καθαπερεὶ νυμφίου καὶ βασιλέως ἐκείνην ἐκάλεσεν· τὸν δὲ ἑαυτῆς ἱματισμὸν

Διάλογος

κ΄ Διὰ τοῦτο σὺ καὶ ὁ φίλος σου πρὸς αὐτῶν ὀφθῆτε ἐπὶ τοῦ τοιούτου πράγματος τοῦ θυμοῦσθαι τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐπιτιμῶντες, ἵνα μὴ καὶ ὑμεῖς τοῦ θυμοῦ τούτου ἐπιλάβησθε· ἐπειδὴ καὶ ἐν τῷ ἁμαρτάνειν ὁμοίως ἐστὲ τοῖς ἄλλοις· καὶ ἐν τῷ μὴ ἐπιτιμᾶν οὐκ ἐστὲ τοῖς ἄλλοις ὅμοιοι· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἁμαρτάνοντες οὐκ ἐπιτιμῶσιν ἑαυτοῖς, ὑμεῖς δὲ μὴ ἁμαρτάνοντες ἑτέροις ἐπιτιμᾶτε· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἁμαρτάνοντες οὐκ ἐπιτιμῶσιν ἑαυτοῖς διὰ τὴν ἐν τῷ ἁμαρτάνειν ἡδονήν· ὑμεῖς δὲ μὴ ἁμαρτάνοντες ἑτέροις ἐπιτιμᾶτε διὰ τὴν ἐν τῷ ἐπιτιμᾶν ἀπονοίαν· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἁμαρτάνοντες οὐκ ἐπιτιμῶσιν ἑαυτοῖς διὰ τὸ μὴ ἐπιγνῶναι τὸ ἁμάρτημα· ὑμεῖς δὲ μὴ ἁμαρτάνοντες ἑτέροις ἐπιτιμᾶτε διὰ τὸ μὴ ἐπιγνῶναι τὴν ἀρετή

ΔΙΔΥΜΟΥ

σπ

μοίνιτὸσγὰρόικόσμοσ·τὴὸθικικλήσιασ·κροσσούσδὲ·τὰὸ·πολυειδέσ·ἀρξὰὶκατασημαίνει:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἔστιδὲὶδὶκαίαφθὰὶτὸὸ·τὸῳ·παλαιὸῳρδιδαμαστὸν·τὴὸ·πορφὶριασ·ὑπαὶκούσασαν·τὸὸλόγῳατὶ ἐπὶλανθομένῃὶτοῦλαοῦ·αὐτὴὸ·
ὶκαὶ·τοὺὸὶίκου·τοὺ·πρὸσ·αὐτὴὸσ. δὴλῳγὶ·ταὶ·τὰὸ·πορφὶρὶαὐτὴὸσ·τὸ·πρῶτὸν·ἀγὸν·ὶκαὶ·ἔστιδὲὶ·ἴδὲῖν·τὴὸν·ὑγὶῶὸὶκρυσῷὸὶκαφθαρότὴτα·
·πασάμφὶσοιῤὶδοξαν·τὴὸσχῦ·μύμφησ·τὴὸσηθυομένῃὶσ·λοιπὸν·δὲὶ·αὐτὴὸ·ὺοφὶσίασ·φυγατρὸσ·τοῦὺασὶλέωσ·ἐσωφθῃ·ὲὶ·
·πρότρ·ἔστιὲλόγοσ·ἔστι·τὰὸ·ἐμδὸταὶσοχωρὶῦ·τὴὸσὸὶκικλὴσιασὶ·τὶκὴὸδὸξισμωφὶρὶασὸσ·ὲμδὸμὸ·ὸτοσ·τοῦὶκαὶλουσ·τὴὸ·
μύμφησ·ὸ·γὰρ·ὲμὸτρ·ἔστὶχαν·ἐαυτὸῳ·τὸὸ·πρὶ·τὸὺλέσομτὶ·ὲμτὸὶκρυῷὸὶκαὶ·πορόσυχόμὲμοσ·ὶκαὶ·πασὶταισπράσσομ·· ὸὺ
·πρὸὶτὸὸ·φθαρῆὶναὶ·τοὶσ·ἀὺτοὶσ· ἀμὲὶνὸσπρὸὶτὸμὸ·γὸὸ·φθὸὸβαμὲρὸσ·φθῆὶναὶ·ὸὺτοσ·ὲγχὲὶ·πασάμ·τὴὶν·δὸξαν·ἴσοσ·φθῃὸὸσὶκαὶ·ἰὶ
φυγατὴρ·τοῦὺασὶλέωσ·ὶκαὶ·ταὶ·ὲροσταὶ·τὰὶτοὶμὲν·τὰὺχρυσαὶοὶσ·πορὶὺβυλλὴταὶὶκαὶ·πὸὲωὶοὶὶκὶλταὶ·ὸλὴὸσοσ·φθῃ·
μὶλλὸν·χὶὸτὶὶ·ὲμτὸὸ·ξὸ·φθῃ·χρυσῷὸὶκαὶ·τὴὶσοσμαστὶκὴὶ·πὸὶοὶὶκὶλίαν· ἀλλὰὶπορὶὸλὴὶν·τὴμὰὺρόὶὶ·ἀὺτὴὶ·ἀρὶκοσμὴσαὶ
τοὺὶκαστὴὶκοῦ·ὰὶτοὺὶκτὶσαντοσ· ὸὸσ·φὴσὶὺὸ·ἀπὸὸ·τὸλοσ·δὶκδὺσαμὲμὺοὶ·τὸὺ·πὰλαιὸὺ·ἀὺὸὺ·ὶκαὶ·ὲὺδὺσαμὲμὺοὶ·τὸ·
μὲμ·τὸὺ·ἀὺαὶκαὶ·μούμὲμὺοὺὶσ·ἔσὶὶ·γὺῳσὶ·μὶκαστὴὶκοῦ·τοὺὶκτὶ(ὰντοσ· Δὶδὺμοὺ
χὸ·οὺτὸῳ·δὲῳ·φθῃ·μασὶλεὺὶι. ἀλλὰὶτὸῳ·ὲὺδὺλον·τὸῳ·ὶκαταὶτὸὶὶσὸῳ·ἀὺὸ·ὸ·φθῃ·ὶκαὶ·αὺτὸὸ·ὸσὸὶρ·λὶ·μασὶλὶαὶ·λὶ·ὲμὶὸὺὶκὶαὶ·ὶ
δὶκ·τοὺὶκὸσμου·τοὺτου·ὲὶβλὶ· οὺ·γὰρ·ἀὶσθὶτὸὸ·σ·ἀλλὰ·ὸλὶτὸὸ·σ·μασὶλεὺὶι· ἴσωσ·δὲ·ξὰὶ·ὸλὶτὸὶ·διὰὶτὸὰὶφὰὶρὲὶσὶ·ὶκαὶὰὶ·ἀρατον·
ἰαὸὸ·ὸ·τὶ·πολλαχοὺτὸῳ·γραφὸῳ·αὶτὶὶ·τὴὶσ·ὸλὶτὴὶσ·οὺσὶασ·λαμὰὰὶρξαὶὸ·χρυσὸὸ·σ·ὸσὶὺὶκαὶρασ·δὲὶ·χθὴὸ·ξαὶ·
ἔωτὶὸὶὼὸ·ὲμτοὶσὸὲὺδὺμασὶ·ὰὶτὴὶσ·τὺγχαὰὸὺσαὶσ·
ἀρξαὶσ·συγὶκαθὺφαὶταὶ·καὶὸ·πορὶ·τὸῳ·ὸλὶτὸῳ·λὸγοσ·μαλὶαὰ·δὲ·ὸ·πορὶ·τὴὶσ·τρὶαδοσ·ὶκροσ·
σφ·ταὶ·χρυσαὶ·πορὶὺβυλλὴταὶ·ὸὶταὶ·πὸὲωὶοὶὶκὶλ
μὲνα. δὶαὶτὸ·πολὺτροπὸν·ὶκαὶ·πολυειδὲσ·τὴὶσ·
χῦ·δὶδασὶκαλὶασ·: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

μὶνφοτὲδὲ·λὶγὸὸσὶὶδὶκμὲρουσ·ὶκαταὶτὸδὶκμὲ
ρουσ·γὶνὸὸσὶσὶομὲνὲνὰὶκροισ·μόνοισ·χρυσὶου
τοῦὶκὸσμουὰὶτὴὶ·πορὶ·τὶ·φὴσὶν· ὸ·ταὶ·δὲ·τὸ·
λὶουὸλὴφθὶὶκαὶμὲταὶτὴὶ·πρὸσ·δὶκὶκλὴσὶαὶ·τὴὶν
ἔωσὸὼὶτου· τοὺὸδὶκμὲρουσὶκαταὶρ·γουμὲνου·ὰὶ·πο
φθὶὸξαὶμὲνταὶκροασ·πὸὺταὶχρυσαὶ·ὸὶγὶμασὶ
σμὸὸ·δὲ·χρυσὸῦ·τὸ·λὶαὶν·τὴὶν·γὶὸσὶὶ·ὶκοσμὶ·φθὶ
ὸξαὶ: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

λὶ·ὶκαὶὸὺτοσ·ὸὲὺδοφθὲὺχὶὶ·φὴσὶὶ·τὴὸ·ἀρξὶὸ·ν·ταὶχα
ρὶσμασταὶ· ὶκαὶ·τοὶσ·πασὶτοὶ·δὲ·πασὶοὶσ·τοῦὰὶὸὶουπὲ
δὶαλαμπὲὶ·χαρὶσμασὶν· ἔστὶὶ·γὰρ·δὶαὶρὲσὶσ·ὶσ·χα
ρὶσμασταὶ·ὶ·τὸὸ·δὲ·ὰὺτὸ·πᾶὶ·ὸὶὶ·πολλῶὶ·μὲν·δὸ
πᾶὶ·ὶκῶὶ·ὰὶ·ὼὶ·ταὶ·δὶαὶφορα·δὸξαμὲνῳ·χαρὶ
σματα·τὴὶν·δὶκὶκλὴσὶαὶ·σωὶζὶὶ·ὸὶὶ·ὲμὲὶ·ὶκὸ·τὸ·σ·
ὶκροσσοὶσὶ·ὰὶπὶὶ·ὶκασ·δ·χρυσοὶσὶ·τὴὶν·τοῦὶ·χαρὶσμασὶ·τοῦὶ·δὶαὶρὶσὶν·δ

τὴν λοιδορίαν ἀσεβείαν ἔχουσιν ἢ ἄλλην τινὰ διαφορὰν αἰτίαν ἔχουσιν τοῦ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι τόπῳ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων τὰ διαφέροντα τῶν χειροποιήτων
χωρίων ἢ τυχὸν ἔρημίαν οὐκ ὀλίγον φησίν· ἔοικε γὰρ ἐκκλησίαν καὶ παλαιὰν καὶ καινὴν ἀριθμὸν οὐκ εἰδέναι·
περὶ Ἀβραάμου τελείου ὄντος περὶ ταύτης ἐρεῖσθαι· ἵνα δὲ καὶ τῶν φυγαδευτηρίων καὶ μαθῇς
καὶ παλαιὰν καὶ καινὰ μέσους εἶναι τῶν δύο, ἀκούσῃ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων φυγαδευτηρίας αἱ ἔρημοι
καὶ παλαιὰ δηλοῦνται δέ· διὰ τοῦ λόγου τοῦτον ὡς ἄρα αἱ χῶραι προσέρχονται ἢ τυχὸν αἱ μὲν οὐ πάνυ καὶ ῥᾳδίως
γαμοῦσι παλαιὰν δὲ εἰσιν· αἱ δὲ ἑκουσίως ἐλθοῦσαι αὐτὸ τὸ δι' ἀμφοτέρων ἐπιτάττεται· αἱ μὲν εἰς γῆν δὲ καὶ ὑπερφυᾶ εὐθυμίαν
τὸν θεὸν ἐξ ἡμέρας γὰρ ἐμὲ ἔρημον καὶ ὄρος ὀνομάζει καὶ ἔρημον δὲ καὶ ἐκ τοῦ λαὸν ἐπιτάττει εἶναι· αἱ δὲ ἐξ ἀνάγκης ὅτε καὶ ἡμίβρομον πόρρω τοῦ λαοῦ ἀπολειφθεῖσαι αἱ μὲν
τὸν τῆς δουλείας ἔχουσαι πῶς ὁ γὰρ δοῦλος οὐκ ἔρχεται παλλακὴς δὲ εἰσιν· δι' ἃς παῖδας ὑπερβαίνουσαι καὶ τὰ πρὸ
ὥρας πορίζουσι τέκνα τοῦ λόγου· δι' ὁ δὴ καὶ ὅσοι κλησιν ἐπὶ γῆς μὲν ἔχουσαν οὐκ οἶδεν ἑρμηνεύειν τοιοῦτον ταύτης
τὴν θεϊκὴν κλῆσιν ἀμυδρὰν μὲν ὁρᾷ ἀλλὰ δὴ ὅσον ἐν τοῖς πρὸ τούτου αἰῶσι τὰ μὲν ὡς ἥκιστα
αὐτὸν παλαιὰν εἶναι τὰς μὲν παλαιὰς μὲν ὡς ἂν συμμιγὲς ὅσον οὐκ ἔχουσας μὲν δι' ὃ τὸ τελείως ἔσεσθαι πρὸ
μας εἰς τὸν θάλαμον ὡς ἂν συγκαθευδήσασαι τὸν παῖδα ἀλλὰ δὴ φασὶν εἰς τὸ μέλλον ἔσεσθαι τῆς μιᾶς τελείας συμφω-
οὐκέτι ἄλλαι παρ' αὐτὴν τυγχάνουσαι ὡς ὅτε ἀτελεῖς ἦσαν: ΗΣΥΧΙΟΥ

οὐ πᾶσαι παρθένοι ἀκολουθεῖν τὴν θεϊκὴν κλῆσιν δυνῶνται· ἀλλ' αἱ πλησίον αὐτῆς αἴτιγες καὶ τὸν παῖδα λεῖπεν ἐκ τοσοῦ ἂν ἀποφέρονται·
παρθένοι δὲ τὴν θεϊκὴν κλῆσιν πλησίον ἄγουσιν· οὐχ ἁπλῶς φέρονται μόνον· ἀλλ' ὅσαι μεταξὺ ἀρείας ἕλθωσιν ὡσανεὶ καὶ ἀρχὴν
τὰς ἄλλας κατορθοῦν· αἱ γὰρ ἄλλαι εἰς ὃν συμβῶσιν καθαρεῖν ὃ ἀληθινὸς συμβίος ἐκεῖνος οὐκ ἐπέρχονται ἀλλ' αἱ καὶ
μοιραίδιαι καὶ ὅσον ὁμοιάζονται ὅτι ἡδυμέλιον μέλαν ἀρχὴν τῶν παρθενίαν τὴν ἁμάρτημα αἱ δὲ ἄλλαι
τὰς ἄλλας οὐκ ἐκωθώνισαν: ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ἡμῶν συμβῶσιν πλησίον τοῦ παῖδος παρθένοι δὲ αὐτὴν πλησίον καὶ ταύτης ἀκόλουθοι καὶ διὰ ταύτης οἱ κείνου μέ-
μαι τὸν παῖδα εἶναι καὶ ὅσον συμβῶσιν αἱ ἐκωθώνισαν παῖδα ἐκ τοσοῦ μόρτιον ἀσμαι καὶ προσιὼν
ἑαυτὸν εἰς γῆν ἀφ' ἁγίου δαίμονος σωζόμενοι. διυστεραιοῦσαι καὶ
ἐκὼν μὲν αἱ κατὰ τὸ ἴσον μαῖοι πρῶτοι ἴσχατοι καὶ οἱ ἔσχα-
τοι πρῶτοι· καὶ τὸ ὁ προσηλύτου σὺν εἶναι εἰς ἀλλ' ἐκ
καὶ σὺ ἴσθι ζοῦραν ὅτι δὴ οἱ τὸ παλαιὸν ἐκὼν λύδος μόνον
γὰρ μὲν οἱ προσῆκον εἶναι θεόν. ψῶν αὐτοὶ τῆς προσθή-
σωσὶ δουκατάρχουσι γὰρ λογίζουτο ἐκ δικτῶν ἐκ θρο
μένων:

ἐκὼν μὲν τὴν ὑμῶν ἐκ τύχαι τιγὶς αἰμὶ παραλόγαμεν ἐκ
μα τὸν λόγον ἄλλο τρίον· αἴτιγις ἐκ δικτῶν τὸ
παῖδα εἶναι ἀκολουθοῦσαι τῶν ὑμῶν· ἄλλαι καὶ αἱ κατὰ σὲ
μαι παρθένοι· πλησίον μὲν τοιοῦ ἐκ τῆς δικκλησίας·
καὶ ὁ πρόσω σὲ μὲν τῆς δικκλησίας ἐκ δικλῆ· βύταξίας ἐκ
πλαγὰς θαι καὶ ἐκ θρο σύνη. ἀλλ' ὑμεταγάλης οὖσαι παρ
θένοι· οὐδ' ἐκ λύπλησι δόξαν ἀγάλης· οὐκ εἰς τὸν τύχοντα
δόξαν. ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκ δικτῶν· τὰ γὰρ ἐ βραχέα καὶ σκεύη
ἃ οὐκ εἰ μόλως ἐκ θρα ἐκ τῶν ἐκ χρήσιν εἰς ἃ ἀλλὰ τὰ γάμου
ἐκ δικτῶν θαι καὶ ἐκ δέχουσα ἐκ δὲ τῆς εἰς ἃ ἀλλὰ τὰ παρόδ
ὁ πρὸ ὑμῶν οἱ πλοι πρόδοξ· οὐ πρὸς τῆς οὖσιν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ἐκ καὶ οὕτως· ἐκ δέχθεῖσα θυγάτηρ οὐκ ἐκ τῶν ἐκ μὲν εἰδέα παρ
τὸν ἐκ τὰ πρὸ ὑμῶν ἐκ θρεῖα ἐκ δικτῶν ἐκ δικλησίας ἐκ
ἀρείας ἐκ τὰ πρὸ θυμένας ἐκ δικτῶν ἐκ δικλησίας ἐκ δικτῶν
μοῦ ἐκ δικτῶν ἐκ δικλησί

ἐωτιν ἀλλ' ἀμφω προσταχθῆναι λαβεῖν τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς οἴκους τοῦ πατρὸς εἰς ἀρτίλοιπον τιὸν ὑπ' αὐτοῦ· ὧν ἀρτι τοῦ μὲν πρεσβυτέρου ἁμαρτ-
ήσουσι θρηνήσαντες διὰ παντὸς ἅσοι καὶ κατὰ τὰ ὠσαὐτοῦ ἄρχοντας ἐωτῶν ἁμαρτιῶν γίνωνται· τίγε σὺν οἱ υἱοὶ
τιὸν δικαίων εἰσί· λίτοι οἱ υἱοὶ τοῦ θυμβλίου· οἱ πάντες τιὸν γιὸν ἀρχαρτίσουσι πάντων οἱ κοῦ μεμίνων ἡ ἀληθῶς
ὀφθόγγος αὐτῶν· καὶ οἱ καθεξῆς ἐσονται ἐωτ' ἂν δόξουσι καὶ θρόνους οὗτοι καὶ ἱερωσύνους οἱ πατὴρ δόξουσι καὶ φυλάκους τοὺς ἰδίους· ὃν μὲν δὴ τρό-
πον πατέρας τιὸν ὑμεῖς λαὸν τοὺς πατρικοὺς ἀρχαντας καὶ οὗτος ὁ λόγος τῶν ἀποφόλων οὐδὲν ἀποκρύπτει· ἀρτι γὰρ δικαίων
ἔδοξεν ἁμαρτιὸν διὰ τοῦ χῦ υἱοὶ οἱ πάντων οἱ ὠσαὐτως τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς καὶ ἱερωσύνους καὶ φυλάκους τοὺς ἰδίους ἔχειν· καὶ οὗτοι σὺν τιμὴ αὐτῶν ἐχρημάτιζον τὸν δικαίων
πάντων ἐωτῶν ἁμαρτιῶν γίνωνται· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ χῦ ἀπὸ τοῦ ἀβραὰμ· καὶ οἱ τοῦτον ἴσον τιμὴ αὐτῶν ἐχρημάτιζον τὸν δικαίων ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ
πάντων ἐωτῶν ἁμαρτιῶν γίνωνται· ἐπὶ τοῦ χῦ ἀπὸ τοῦ ἀβραάμ· καὶ οἱ τοῦτον ἴσον τιμὴ αὐτῶν ἐχρημάτιζον τὸν δικαίων
ἐωτι δὲ ἀληθῶς ἐωτ' ἀρτι ἐωτ' ἀνθρώπου τοῦ πατρὸς σου φησὶν ἀρτι τοῦ πάλαι πρεσβυτέρου τοῦτέστιν τοῦ ἀρχαίου τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀβραὰμ καὶ οἱ τοῦτον ἴσον τιμὴ αὐτῶν ἐχρημάτιζον τὸν
λέγουσα ἀπὸ τοῦ ἀβραὰμ ἕως τοῦ χῦ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἀρχαντας ἐωτῶν ἁμαρτιῶν γίνωνται· ἐπὶ τοῦ χῦ ἀπὸ τοῦ ἀβραάμ· καὶ οἱ τοῦτον ἴσον τιμὴ αὐτῶν ἐχρημάτιζον τὸν δικαίων
δικαίων ἀρχαίων μόνους· οἱ γὰρ ἀποφόλους μὴ τιὸν δικαίων ἀρχαντας ἐωτῶν ἁμαρτιῶν γίνωνται· ἐπὶ τοῦ χῦ ἀπὸ τοῦ ἀβραὰμ· καὶ οἱ τοῦτον ἴσον τιμὴ αὐτῶν ἐχρημάτιζον τὸν
ραχοὺς τοῦ χῦ καὶ κατὰ τὸ εἰρημένον πορευθήτω μαθητεύσατε· ΔΙΔΥΜΟΥ
ἐωτι πρὸς τοῦτο σχολὴν τὰ ἁμαρτανόμενα τοῦ ἁλμοῦ καὶ οὗτος ὁ τοῖχος ἀλλοι ἀρτι τοῦ εἴχετο καὶ τοῦ πρὸς· τοῦτέστιν τοῦ ἑνὸς
ριτομένου ἀληθῶς ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ γένους τοὺς προσήκοντας μόνους τοῦ ἀγγελικοῦ λόγου τούτου δὲ καὶ καθεξῆς ἀρχο-
ντας ἐωτῶν ἁμαρτιῶν φασὶν αὐτοῖς μαθητεύσατε· πορευθήτω· καὶ τὰ τοιαῦτα μαρτυροῦσι· μαρτυρεῖ αὐτοῦ οἱ οὐρανοὶ ἀρχοντας
λέγοντας ἐγκρυπτομένους καὶ ἐπὶ τοῦ ἀβραὰμ ἕως τοῦ χῦ· ΕΥΣΕΒΙΟΥ·
ὁ αὐτὸς ἐστὶν καὶ οἱ υἱοὶ· ὁ δὲ σὺν μὲν ἀχοσάγρου τοὺς υἱοὺς οὐ·
ὁ γὰρ ὅσους οἱ ὀφθαλμοὶ ἀλλοφύλοι προσδέχονται τιὸν δικαίων καὶ ἀμαγγλικὸν ἀληθῆ τιὸν υἱοὶ αὐτῶν γίνονται· ὅταν προκό-
πτωσι πρὸς τὸν πατέρα γίνονται· ταύτην λέγουσιν οἱ πάντες· διὸ ἔφασκεν καταπίστους αὐτοὺς ἀρχοντας·
ὁ υἱὸς ὢν οὐ τοσοῦτος ὢν ταῖς ἐντολαῖς οἱ υἱοὶ ἀρτι πρὸς τοὺς γονεῖς γίνονται·
ιεγβ· τοιγαροῦν ὅσους λοσφήσειν· ὡς φησὶν μυρίους σὺν ὀχλισθ' πάντα
γωγοὺς· ἄλλους πολλοὺς σὺν πατέρας· ὃν γὰρ χῶ ἦν διὰ τοῦ θυ
αγγελίου ἀλλὰ μὲν ἀληθῶς· καὶ ὡς ἀφίκοντο εἰς γένος ἓν ἁμαρτίας πάν-
οιθ· τας ἁλλέξαι· ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ἀρχοντισμὸν οἱ εἰσὶν ἀπὸ ἀσίας τιὸν γιὸς οἱ ἄλλοι διὰ τιὸν πρε-
τὸ ἁλμοῦ οἱ κεῖνοι τὸν αὐτιὸν τιὰ οἱ νικᾶν οὐ φύσας πρὸς τὴν
φὴν αὐτοῖς· τὸ πρὸ τοῦ μὲν ὅσον πρὸς θλῆσιν ἐωτῶν ἁμαρτιῶν
καταπίνει ζῶν ὄφουσιν· γίνουν γὰρ φησὶν ἐπὶ τοῦ ἁλλοφύ-
σου· οἱ τοίνυν ὡς ὅτι μοι τοῖς πατράσιν γινόμενοι καὶ τὰ
κατὰ πρόσωπον ὑπὸ προχλιῶν διαπλιῶν τιὸν ἀρχιὸν ἀσύλοις
πρὸς λαὸν γὰρ καὶ τοῖς τιὸν χῦ γνώμης εἰσὶν καὶ παρὰ
τιὸν ἰλίας μὲν προὶ καθίζαντας ἀρχοντισ ἐωτῶν ἁ-
μαρτιῶν· σὺν ὅτι ἐβδομοὶ τιὸν βδομήκοντα ἀρχιὸν ἀσύλοις
ὅσοι μὲν τιὸν ἀρχαντας ἐωτῶν ἁμαρτιῶν γίνωνται· ἀπόλλωνος· ΑΠΟΛΛΗΝΑΡΙΟΥ
αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ ἀσία λὶς πρὸς πατρὸς βασιλεῖς καὶ ἀρχοντας
ἡ γραφὴ αὐτοῖς ὠσαὐτως ἐβασίλευσεν καὶ ἐκληρονομή-
σουσι καὶ ἀσία λεία ἁμαρτιῶν ἐωτῶν ἁμαρτιῶν ἐωτ' ἀπόδλη-
σις μὲν τοῖς δικαίοις οὐ γουν καταβύσσου σωματικὸν τοῦ ἀσία
λόσου τοὺς μὲν λομένους καὶ πλὶς ἀσία λείδοσ ἐωτ μὲν οὐ σὺν
οὐ σὺν ὡς ὠσαὐτως ἐβδομήκοντα πατέρας εἶναι μὲν ὡς ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀβραὰμ ἕως τοῦ χῦ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἀρχοντας ἐωτῶν ἁμαρτιῶν γίνωνται· ἐπὶ τοῦ χῦ ἀπὸ τοῦ ἀβραάμ· καὶ οἱ τοῦτον ἴσον τιμὴ αὐτῶν ἐχρημάτιζον τὸν δικαίων
ἀρχιουμένους· πάντων ἐωτῶν ἁμαρτιῶν γίνωνται· ἐπὶ τοῦ χῦ ἀπὸ τοῦ ἀβραάμ· καὶ οἱ τοῦτον ἴσον τιμὴ αὐτῶν ἐχρημάτιζον τὸν δικαίων

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃς ἐὰν δέξηται ἓν παιδίον τοιοῦτον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται· ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης· οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται· εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ χωλὸν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός· ΕΥΣΕΒΙΟΥ·

Ὅρα μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις· οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μικρῶν τούτων· ΔΙΔΥΜΟΥ

Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσεὶ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ· πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν· ΗΣΥΧΙΟΥ

Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν· κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά· διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων· μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἀποδοθῆναι· πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα ἀποδώσω σοι· σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ· ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων· ἀπόδος εἴ τι ὀφείλεις· πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον· ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα· τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ· οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν· ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ
ΥΙΟΙΣ ΚΟΡΕ ΥΠΕΡ
ΤΩΝ ΚΡΥΦΙΩΝ
ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΔ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΘΕΩΡΗ

τ αὐταῖς ἰδιάτους ἐναμαρτάνασιν αὐτοῖς παρὰ τὸν μοιν τοῦ θ καὶ αἰσθητὸν ἐχθρὸν διωγμούς:
πολλὸς μὲν θεὶς ἀδύνατα πᾶσι μὲν ἀμφοτέροις διὰ τὴν ἴσην φύσεως προσοῦσαν αὐτοῖς ἀνθρωπίαν. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὸ πρὸς τὸν ὁμότιμον ἀμφοτέρων καὶ
ἐν πολλοῖς ἴσον ἐν τῷ μὴ ἐν ἀρχῇ γενέσθαι τὸν ἕτερον τοῦ ἑτέρου. ἢ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΙΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

41

Ἡ χὴ ἁμὴ καὶ ἐξαράχθησαν τὰ ὕδατα
ταὐτὰ ἢ ἐξαράχθησαν τὰ ὄρη ἢ
τὴ κρατοῦντι αὐτοῦ: διάψαλμα:
οὗτοι ταμοὶ τὰ ὁρμήματα τοῦ θυ
φραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ ἡ
αγίασε τὸ σκηνώματα ἑαυτοῦ ὁ ὕψιστος:

λὶ δικαίως ἀδικοῦσι· διὸ καὶ ἀπολογούμενος ἔλεγεν· διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ἐμὲ ἀπέστειλεν ἵνα μὴ ὑμεῖς ἁμαρτίαν ἔχητε· ἐὰν γὰρ μὴ ἐλθὼν καὶ λαλήσω αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πρόφασις περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν

Κῦ τοῦ μωυσέως μεθ ἡμῶν ἀμήν
λήμψεσθε μισθὸν θεοῦ ἰακώβ: διάψαλ:
διὰ τοῦτο καὶ ἡδέως ἐργάσεται θεὸς τὰ
τέρατα ἐν τῇ γῇ:
ἀπὸ ἀρχῆς πολέμους συνέχρι τοῦ
τοῦτο ἐν τῇ γῇ:
πόζον σωτηρίᾳ καὶ ἰσχύϊ ὅλον
καὶ θυρεὸν κατακαύσει πυρί:

Βασιλείου

Βασιλείου

Βασιλείου

Βασιλείου

Βασιλείου

Βασιλείου

Βασιλείου

Βασιλείου

Βασιλείου

ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ

λθ

Ὅτι μηδαμῶς πάσῃ φρονήσει κοσμικῇ σωζόμενοι καθαρὸς οὐδὲ ὡραῖος γενόμεθα τῷ θεῷ:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Οὐδὲ σὺν ἁμαρτίᾳ καὶ πολλῇ μὲν σχολῇ ἐσμεν γενόμενοι θεῷ δῶρα καθαρὰ προσφέρομεν οὐδὲ γὰρ ὁ ἁμαρτάνων ἑαυτῷ καθαρὸς οὐδὲ ἄγραυλος ἑαυτῷ ὁ ποιμὴν οὐδὲ ἀγρὸς ἑαυτῷ ὁ γεωργός. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἐν ἁμαρτίαις ὄντας ἀνάγκη καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν ἀκάθαρτον ἔχειν. ἐπειδὴ τὰ ἔργα τῆς διανοίας ἐστὶν ἐνεργήματα. ἔπειτα δὲ καὶ ἐν πολλῇ μὲν σχολῇ ἐσμεν γενόμενοι θεῷ δῶρα καθαρὰ προσφέρομεν. ἐν πολλῇ δὲ σχολῇ γενόμενοι καὶ ἐν πολλῇ ἀκαθαρσίᾳ ἐσμὲν ἐν τῷ ἁμαρτάνειν. ἐν πολλῇ δὲ ἀκαθαρσίᾳ ὄντες οὐκ ἔστιν ἡμῖν καθαρὸν προσφέρειν τῷ θεῷ δῶρον

ἀλλ' αἰσθάνεται ὁ ψαλμὸς ὅτι πρόσκαιρον τὸ ἀγαθὸν τοῖς ἔθνεσιν· ἀφανίσει γὰρ ἡ ἀπὸ τοῦ λόγου παραίνεσις τοῖς ἔθνεσιν ἀφανῆ τὰ δόγματα τῶν εἰδώλων· διὸ τὴν ἐνθυμηθεὶς μεταβολὴν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, διὰ τοῦτο ἀλληλουϊάριον ἐπιγράφεται ὁ ψαλμός.

ἐστὶ γὰρ ἁπλῶς ὑποθετικὸν τὸ ὑπὲρ τοῦ ἰδίου λαοῦ καὶ οἰκείου ὑπὲρ ἐκείνων γεγονέναι τὸν λόγον, ἀλλ' ὅσπερ αὐτὸς ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐνηνθρώπησε καὶ τὸ ἴδιον ἐποιήσατο πάθος, ἵνα τὸ ἡμέτερον ἐνεργήσῃ εἰς ἀπάθειαν καὶ ἀφθαρσίαν, οὕτως καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ ἰδίου λαοῦ ψαλμὸν ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐστὶν ἀκούειν· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνων ἐστὶν ἡ ἁμαρτία, διὰ τοῦτο καὶ ἐκείνοις ἡ ἀπολογία.

ὁ αὐτὸς δὲ ὑμνῳδεῖ καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ ἰδίου λαοῦ ψαλμὸν καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν· ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν εἰσελθὼν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἐκεῖνος ὁ ἱλασμὸς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν γενόμενος, διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνος ὁ ὑμνῳδὸς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπιγραφόμενος.

ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως ἐκ προσώπου τοῦ σωτῆρος ὁ ψαλμὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἐθνῶν σωτηρίας

ο τοπος ἁγιάσθητω λαὸς σὴμὴ καὶ ὁ θρόνος τοῦ σοῦ προδάσεως μου· ἵνα μὴ ὁ θρόνος τῆς ἀδικίας καὶ ὁ λαὸς τῆς ἀνομίας ἐπιβαίνωσιν τῆς κληρονομίας σου· καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων σου καὶ τῶν ἁγίων σου ἐπιβλέψεις· ἵνα μὴ ἐπιβαίνωσιν αὐτῶν οἱ ἐχθροί σου· καὶ ἵνα μὴ ἐπιβαίνωσιν τῆς κληρονομίας σου

συο

ἀμβυλιδόγθαι καὶ προπροφλιῶ ἀλλ' ὅστις δλίμεγα ζφρίσσο ἀμβυλίδισόπασο ὁπαμταχοῦ παρὸν ἀμαυλίωαι δλέγξο· ἀμβυλιδὸ θραλα
λαμὸ τοὐτέ ατγθρμγίσκλισκαι καθαφλωσὶν ὁπαθρόσ πορινθεισδσόῶν ὑπο ταδησταν αὐτὸ ἀγγδλωγι καὶ δξουσὶ ὰν καὶ δλωαμδων· ἀν λιφδ
δλὸ· οὐμόνον θραλαλαμὸ· ἀλλὰ καὶ θρφλὶ ζλῶσιγγοσ· ἔθοσ γὰρ τὶ ὧν τὸν ἀγγδλων φλὶ ὧσα λῶσιγγα προσηγορεύφγκὸ πῦ·
ὁὶ τγισ· ἀραλαμμαγομδνου τοὺχῦ· πρὸ τοὶ χαρὸν τὸ ἀποφολογίνων· ἀμφισγαλιλαῖοι τὶ δὲ τὶς ἀπὸ θμιλδσογίσδ τοὶ
ὁῶν· οὗτοσ ὁ ἰσ· ὁ ἀραλλιφθεισ ἀφ' ὑμῶν· οὗτοσ δλίυ σαμδν πρόσων ἔφδαλ ζσθαι αὐτὸν πφρινόμδνον δι τὸ τὸ ὧν· ΙΚΤΡΙΝΟΥ
τὸν σὸ θμὸν ὧσ συγχορινταὶ σ τοὺσ ἐσω γλισ ἀποφαίνουσι χαίρογτασ· ὁτι τὶ ὧν ι καὶ φλιαὶ σ πλήρ ζσ· ὁι κονομίαν· ἀμβυλι πρὸσ
τὸν πρᾶ· γλγορὰσ σ ὁι ἀστισ τὶ σ ἀμφρασ πότητοσ ἀπαρχῶ πρὸσ ἀφθαρσίαν ἀραὶ αὐαυθασφθεισισ· ἀπαιτογσὸν ὑμῶν σδὲ ἀραὶ αὐ
γξδ· τὸ αὐτὸ ἰσ ὧ τυγχαὶ ογτι ι καὶ φῶ· ὅτ ἐαι γὰρ παρ τασ· τὸ δ ἐαι φῶ λὶ τὶ σ ι ευριότητοσ δοξαι· τ καὶ τὸ ι κατα φῶσιν ἰσ ὧ
τὸ δ ἐαι φῶ· ὅλδ· ἀλαλαμὸσ· ι καὶ ὶσ ἀλ πιγξ τὶ ὧν ἀγγδλομδνων· ταὶσ· ἀμαθίαι αμ ε σιγδλιοι· ι καθαπαρλιχὶ ὧν τὶ γαὶ δια
ὧν ρσι αν παρ αὐτοὺ φεὶ ουσ πῦσ· ἀπροι ε καλυπ τὶ γ πρὶ τοὺ φῦ ε ἶναι· τὸν δὲ ἀμὸν υλεσομδνον φύσει· ὅθαυμαζομ γὰρ ἴσωσ ρ
ἀμὸν ὁρ ὰμ τισ λιγλαῖσ μδνον· τοι γαρὸν ὰ ι κοὺ ομ τισ· ἀραστὸ· πύλασ· οἱ ἀρ χομ τισ· λιμὰ ν ι καὶ ζσθλεύ σθαι ὅ ωασι λευσ·
τὶ σ δοξισ· ἀν ἔσω σθαμ ὁ ν τισ· τὶ σ ἐ τὶ γὸ ωασι λευσ· τὶ σ δοξισ· γραφ ε ι δὲ ι καὶ ὁ πανσοφοσ πᾶ υλοσ· ἶνα γνωρισθῆ
μ ὧν ταὶσ· ἀρ χαὶσ· ι καὶ ταὶσ ὄ ζουσ ι αὶσ· λ ι πο λυ πο ι κ ι λοσ· σοφ ι α τοὺ θυ· λέγ δι δ ἐ αλιν· τὸ δὲ ἀμὸν λιτ ἐ ι αι μὲ ὁ τ ι καὶ
ι κατὰ ὧν ρᾶ ὁ τον μ ἐ ι αι ι κατὸ τρα μ ὲ ρ ῆ τ ι σ ὶ γλῶ· ι καὶ πάλιν ὁ ι κατα ια σ· αὐτοσ ἐ αι ι καὶ ὁ ἀμα ια σ· ὑποβρά ὧν τὸν ὧν ὧν
ἶνα πολλῶν ὁ σ ὶ ν τα παρ τα· ΔΙΔΥΜΟΥ
φωλιδὸ· ασὶ μοσ ι κατα πολ δμ ἰ ων· ὁ ἀλαλαμὸσ· ωσ ὶ ω ὶ σ ὸ τον· ἀφα ι ρ ε ι δὲ· ὑποβρά ὧν τὶ σ μ ο ὶ σ ὸ ω σ· λιμὰ ν ἰ υρισ ι κόμ ε νοσ·
τὸν μὲν δὲ ο γ ι α τον τὸ μ ἐ γα λο φ ὧν ον ι καὶ τοιον φ ὧν λὶ
ζλῶσιγγοσ· ὅτ οι κεν ἀ ὧν ι καὶ ἔ ι σθαι· ἐ σ τι γὰρ τοὺ φ α ι
μ ὲ ρ ου ι καὶ ὅ ἐ ι υ αγγ ὲ λ ι ὸ ν ὧν α ρ ἰ λ ι ν ὧν α ι τοὺ σ ρ ὸ φ ὧν ὸ ν τ ι σ·
σὺ δ ὲ ὧν οι ὧν γλ ὲ θ ι μ ι σ ὸ ν ὧν λ ὧν μ ὲ ὶ ζλῶσιγγοσ· ὅ ι μ ὲ ν ὧν ρ ο
σθέσου· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ζλῶσιγγοσ· δ ὲ ὶ φ ὶ ὸ ν ἀ λ α λ α μ ὸ ν ι καὶ ζλῶσιγγ ὶ· λ ὶ τὸ γ α γ γ ὸ
λ ὧν φ ὧν ὶ τὸ γ μ ὲ ν ὶ κ α τ ὰ π ο ι ὸ τ η τ α· ο ὗ τ ὸ σ ἐ τ ι ν ὶ σ ·
ἀ φ α λ ὶ φ θ ε ὶ σ ἀ φ ὑ μ ὼ ν τ ὸ ν ἀ γ ὸ ν δ ὲ ὰ ν α ρ δ ρ ὼ ν τ ὸ ν ἀ γ ὸ ν ὰ ν α ρ δ ρ ὼ ν ἀ
ρ α σ τ ὲ ὧν λ α σ ὸ ὶ ἀ ρ χ ο ν τ ὶ σ ὑ μ ὼ ν · ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ
τ ι ὸ ν ἀ γ ὼ ν ὶ σ τ ὴ ν ι καὶ γ ὸ ὶ ω σ τ ὸ ν ἀ γ γ ὸ λ ο ν τ ὸ ν σ ω σ α γ α ν α ι γ ὸ ν τ α ν τ ὸ ν ζλ
ῶσιγγοσ· ὁ γ ὸ μ α σ θ ν φ ὧν ὶ ω ν · ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ
ἔ ω σ τ ι δ λ ὶ ὸ ἰ ἀ γ γ λ ο ι φ λ ὶ ο ι σ ὶ ν τ ὸ ν ἀ γ α ν α ι γ ὸ ν τ α ν ὑ μ ῖ ν σ ὶ ν κ α ὶ
ὑ μ ῖ σ ὸ σ ὁ θ ν ὶ κ τ ὶ ω ν α ὐ τ ὶ ω ν α ὐ τ ὸ σ ὸ σ ὸ ζ ο ν τ ὸ σ λ ε ι τ ο υ ρ γ ὶ α ν
θ α λ α σ τ ὸ ω α σ ὶ λ ε ὺ σ α ν τ ὶ θ ῶ τ ὶ σ ὸ ν γ λ ὸ ν · ΔΙΔΥΜΟΥ
μ ὲ ὶ μ ὸ ν ο ν α ὶ σ θ ὶ τ ῶ σ ὶ κ α τ α τ ὶ λ ὶ ω σ ὶ σ ὶ α ν τ ὸ ὺ ν ὸ μ ο υ · ἅ μ α ν
ι καὶ π ν ε υ μ α τ ὶ κ ῶ σ ὶ κ α τ α τ ὸ π ὸ ὺ α γ γ δ λ ὶ ο ν μ θ α λ α σ τ ὸ ν · λ ὶ τ ὰ
χ α δ ι α τ ὸ ὺ δ ι π λ α σ ὶ α σ μ ὸ ὺ τ ὸ ἀ δ ι α φ α τ ὸ σ ὶ κ α ὶ δ ι α λ ὼ ν
ι κῶ σ · τ ὸ ὺ τ ὸ π α ὶ ὶ ν π ρ ὸ φ α τ α γ ὼ ν · τ ὸ ν δ ὶ α ὐ τ ὸ ν δ ι π λ α σ ὶ α ν
σ μ ὸ ν τ ὸ ὺ θ α λ λ ὶ ν ἔ ω σ ὶ τ ὸ ν ω α σ ὶ λ ὲ α χ ὲ ἀ ν ὰ ἀ γ γ δ λ ὶ ὰ ν δ ὲ ὶ χ ὸ μ ὲ ν
γ α ρ δ ὶ λ ὶ μ ὸ υ ρ γ ὸ σ θ ῶ ζ δ λ ὲ ρ ο γ ὸ ν ὶ τ ὶ ι ὸ σ ω α σ ὶ λ ὲ υ σ ὸ θ ὲ ὶ τ ὸ ν
τ ὸ γ ὸ ν ὶ ω α ὐ τ ὸ ὸ ὶ τ ὶ θ ῶ ι καὶ ω α σ ὶ λ ὶ θ α λ α σ τ ὸ ν ἀ δ ι α φ α τ ὸ σ ὸ ν
δ λ ὲ ὶ :

ΗΣΥΧΙΟΥ

Ἀμβυλιὸ θῶ θγαλαλαμὸ ἰκῶ θγφω
μὶ ζλῶσιγγοσ :
Ψαλαστὸ θῶ θῶ λιμὸ ὴ θαλαστο θαλασ
τὸ θῶ ωασιλεὶ λιμὸ ὴ θαλαστο :
Οτιωασιλεὺσ ωασὶ ησ τὶ ὸ γλὸσ ὸ θῶ
θαλάττισωωθῶσ :
Θωασίλευσοθγὸ θῶ ἔωὶ τὰ ὅθγλὸ θῶ
καθῆναι ἔωὶ θρόγουἁγίουαὐτοῦ :

ΗΣΥΧΙΟΥ

διδύμου

Οἱ τοῦ λαοῦ ἀρχοντες οἱ ἀπὸ τῶν ὀλοι λῆ οἱ ἡγούμενοι τῶν φύλων οἱ λειτουργοῦντες τῷ θεῷ ἄμωμοι ἵνα προσαγάγωσιν τοὺς προσιόντας
ὀφθήσονται μόνοι σὺν λαῷ· καὶ γὰρ αὐτοὶ θεῷ εἰσιν τεταγμένοι μόνοις τοῖς ἀμώμοις εἶναι δεδομένα
ται ἄγγελοι προφῆται εἰρηνται· διὰ τοῦτο ὁρίσαντο ὅπως οἱ ἄμωμοι καταπαύσωσιν ἡμῶν ἄγγελον θεοῦ οἵτινες καὶ σωζόμενοι μετὰ τοῦ θεοῦ ἄμωμοι ἔσονται δηλο
ται δὲ ὅσοι ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἀμώμητοι τυγχάνουσιν ἄρχοντες·

Οἱ τῶν ἑαυτῶν αὐταρκησιν διὰ τοῦτο προλάβουσι τοὺς ἐπὶ τὰ μεταποιοῦσθαι τῶν φύλων ἀκλήτους ἄπαντας μαχίμους
ἀμφοτεροδεξίους ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ καταγράφοντες· σωλήθου οὖν εἰσομοφροσώλων· ἐν γὰρ πᾶσι τοῖς κλήρυμα ἔσται καὶ ἴσοι κοι
νωνίαι· ἐν μιᾷ ἱερωσύνῃ· φρονοῦσι γὰρ οὐδὲν μᾶλλον τῶν παρ᾽ ἀποιοῦντων τὸν λόγον· τοῖς δὲ θεοῦ δίφρονοῦσι σὺν ἐκ τοῦ προσθή
τοσοῦ παρ᾽ χωμεν· ἀλλὰ δικαίως αὐτοὺς οἱ καὶ τοῦ προπάτορος ἀμφαλῶν· οὗτοι δὲ καὶ ἱερατεύοντες τυγχάνουσι μαχηταί· τοῦτο γὰρ δηλο
νολογικαὶ τοὺς ἐν δυσφρονοῦντας καταγωνίζονται· οὐδὲ ἔσται σὺν ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ· λόγου ἔσται κρίθησαν τῆς ἱερωσύνης·
οὐδὲ δίφρονοῦντες ἔσται γένος·

θεοδωρήτου

Καὶ οὗτος· ἀπὸ προσώπου ἀμφαλῶν ἔσονται λειτουργοῦντες· ἐν τῷ λογικῷ μαχαίρᾳ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ ὑποδήματι τῷ ποδὸς αὐτοῦ πάντα τὰ ὅπλα·
οὗτοι καὶ τοῦτον οἱ καὶ τοῦ προπάτορος ἀμφαλῶν· οὐδὲ ἔσται σὺν ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ λόγου ἔσται κρίθησαν τῆς ἱερωσύνης·
ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἄλλων διὰ λοιπὰ φυλακτικόν· φυλακοὶ γὰρ ὡς πορικῶν καὶ πρόμαχοι·
ἄλλως μετὰ τῶν προλοχθέντων καὶ ἀρχοντες λαοῦ ὑπομίαν σωλήχθησαν θυσιαστηρίου λαοὶ τοῦ θεοῦ ἀμφαλῶν·
οὗτος γὰρ ἡμῶν ἐστὸν θεολογικὸν καὶ σύμμαχος θεῶν
μασίως θυσιαστηρίου· ἀρχοντες λαοῦ ἡμῶν προσθήσαν λαὸς
τοῦ θεοῦ ἀμφαλῶν· τὸ δὲ θυραϊκὸν ἔχει· ἀμὴν ὅλως τῶν ἀμ
δολιλλοις καὶ τομεῖν· καὶ κατὰ τοὺς ὃ καὶ τὸ λαὸς καὶ
τὰ τούτους·

δαδδαιδίου

Ὑμεῖς ἡμῖν ἔσεσθε τῶν πραβεῶν τῆς ἀποδεθήσομένοις τοῖς
ἄλοις· οἱ ἱερατικοὶ τοῦ θεοῦ ὑποδεδεμένοι καὶ ὑποδρό
δοξα σθήσαν ὡς σὺν δὲ διαχθήμεν θυσιαστηρίου λο
γίου καὶ σθήσεται ἔσεσθε φρονοῦσαι αὐτοῖς·

διδύμου

Κρατεῖν τῆς γῆς οἱ δεξάμενοι ὁρθῶς πολιτευόμενοι·
ἔσεσθε ρόμενοι τῶν ἀμφαλῶν φρομένων· τῶν τῶν ἀμφαλῶν·
οὗτοι γὰρ σὺν δόλῳ ἔσεσθε γνώσεσθαι καὶ ἀρξῆν
μεδωρισμένοι τοῦ θεοῦ γεγένηνται· οἱ γὰρ ἱερατικοὶ
τῆς γῆς τοῦ θεοῦ κτίσμα γεγενημένοι ἔσεσθε·
τοῦ πίστεως ἐχθαμαλοὶ καὶ ἀδόκιμοι καὶ κατερριμένοι γε
νηθεῖσαν· ἄλλοι δὲ ὑμεῖς ὑμῶν ἐστὸν καὶ ἀρξῆν καὶ
ἀμφαλῶν καὶ σὺν ἐμὲ ἔσεσθε ἔχοντες ζωὴν καὶ οὐ μασι μόνοις
πολλοῖς· ἵνα τάχα σὺν καὶ τὸ ἔσεσθε λέγειν αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς γῆς· κατασημαίνων φθαμὲν τὸ γόνων ἔχειν ἀν
τοὺς οἱ σὺν ἔσεσθε γῆς ἔσεσθε ὑμεῖς ἔσεσθε γὰρ ἄλλῳ
πορευόμενα τὸ ζῆν καὶ ἀμφαλῶν ἔσεσθε· διὰ τοῦτο τοῦ λεῖσθαι δογματικῆς ὑπὸ τυχίας· καὶ πραιστικῆς αὐτῆ
τῆς ἔσεσθε γνῶναι·

Ἀρχοντες λαοῦ ἡμῶν σωλήχθησαν
μετὰ τοῦ θεοῦ ἀμφαλῶν·
Οἱ τῆς τοῦ θεοῦ οἱ κρατεῖν τῆς γῆς
σφόδρα ὑπὲρ ἔσεσθε·

ψαλμὸς ᾠδὴ τοῖς υἱοῖς
κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου

Καὶ οὗτος ἄληθες ἔσεσθε προφῆτευον τῶν ἡμῶν ἔσεσθε ἔσεσθε τῶν ἀμφαλῶν ἔσεσθε ἔσεσθε·
ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε

δαδδαιδίου

Καὶ οὗτος ἄληθες ἔσεσθε προφῆτευον τῶν ἡμῶν ἔσεσθε ἔσεσθε τῶν ἀμφαλῶν ἔσεσθε ἔσεσθε·
μίσασθε ἔσεσθε ἔσεσθε·

ἡσυχίου

ψαλμὸς δι᾽ ἀσῶν ἔσεσθε· ὁ δὲ ἔσεσθε ἔσεσθε τῶν ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε
γὰρ τοῦ θεοῦ τὰ θαυμάσια αὐτοῖς σοφίαν τῶν ἔσεσθε ἔσεσθε ὡς δι᾽ αὐτῶν σωθεῖσαν χρὴ· ἀμαδὲ καὶ προσφόρου τοῦ θεοῦ
κατανύγεσθαι· τοῦτο δὲ οὐ πάντως διὰ τὰ ἔσεσθε ἔσεσθε οἱ κομοῦμεν ἔσεσθε γὰρ οἱ διαμόρουτοῦσι κυ
θρωποῦ κατανύγουσιν οὗτος οὗτος τοῦ θεοῦ τὰ θαυμάσια· ὃ σοφὸς οἱ ἐν πᾶσι θεῖα τῶν ἀμαρτωλῶν λόγος· ἀμὰ γὰρ τῶν
προγραφῶν ταύτῃ ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε οὕτως ἔσεσθε ἔσεσθε· ψαλμὸς ᾠδὴ τοῖς υἱοῖς κορὲ· τῇ δευτέρᾳ τοῦ
σαββάτου· δευτέρᾳ σαββάτου τῶν ἰουδαίων τῶν οὖν μετὰ τὸ σάββατον ἔσεσθε καὶ σὺν ἐκ τοῦ
τοῦ ψαλμοῦ τὸ προοίμιον ἔσεσθε ταῦτα γὰρ μάλιστα ἴσασι καὶ ἀμφαλῶν ἔσεσθε·

τῶν ἔσεσθε τοῦ ἀσσυρίου ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ὑπὸ τοῦ ναοῦ λέγουσι ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε
ψαλμὸς ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε· ἀλλὰ τοῦ ἔσεσθε ἔσεσθε· πρόφασιν δὲ ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε
ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε· πρόφασιν δὲ ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε ἔσεσθε

ΜΖ

Μάσικῶ καὶ αἰγὸς ὀρόφρας
ὄψ πόλει τοῦ θῦ ἡμῶν ὄψ ὄρει
ἁγίω αὐτοῦ:
Θυρίζω ἀλλιάματι πασίω
τῆς γῆς.

λιμὴν ἐλλιμένιος ἐστὶν ὁ πόντος κεῖται· τὰ δὲ ὕδατα ἐστὶ τὰ ὁρρᾶ ἔστι δὲ μέγα ὕδωρ ὁ νῦν οἱ ἰουδαῖοι ὠνομάκασι τὸ ὄρος τὸ ὑπὲρ τὸ ὁρρᾶ ἔστιν ὁ λόγος· ὡς καὶ ὄρη τοῦτό φασιν τὰ ὕδατα τὰ ὁρρᾶ ἐστὶ τὰ παράλια μέχρι τοῦ ὑμαστλέθους τοῦ μεγάλου· ὑμαστλέθους δὲ ἐστὶ τὰ ὕδατα

Ο θς θηταὶσναρείσιγαὐτὴσ γιγόσικθαι
ὁτὰὰγαρτιλαμιαήνηται αὐτὴσ:
Ο τιγὰρὁὐοὐιασιλειὸστὴσγὴσσωλή
χθηθγρδηὴλθοσαγ ἐωὶτὸαὐτό:
Α υτοὶγὰρὁρίτισόὐτωσσθαύμασαγ ἐξαν
ραχθηθγρὲισαλεύθησαγτρόμοσ
ἐπὶαὐλαύξησαγαὐτούσ:
Θ κεὶὰδὴμεισὰαὶκτούσησθηπῦριμαίω
σωτρίᾳτεισωλοὶαὐθαρσεῖσ:

Ὁ ωλέθμοσ ὁὶκαὶὰὐτὸγὰρὰπὸτόλωρδηὰὶὸὶσκῆψηναγιγόμενοσ
ὑπόὸ τὸθεὸγὰὶσθηὐτὸῦμασιλέωσγὸὺθγμὸῦγὶκαὶμὴὶνὶκαὶ
τὸῦγὰορὰὐτωρδαμόῦωγὸῦ ἐπαλαμασιλθοὐόὐτωρδηὰ
τούτωρσημαίγεται: Δι ΑΥΓΜΟΥ
Θηγὶὸπόλειοὶμασιλεὶσὸλλυθότισκαὶὶὶσ ἀὐτὴὶωσω ἀ
χθέὶτεσ ἐωὶτὸαὐτὸγλθηγμὲνοὶσκαὶαρτιοθέὶτεσ ἐπὶτὸαὐτῶ
μοῖσκαὶὸὶὰὐτὴὶγιγόμὴ: ἔσὶγδ οὶμασιλεῖσοὐτοιοὶσκαὶὰὸ
θῦμασιλεύομτεσ: οἷοσγὰὶῶἄμραμὲνπροσέρχομτὶμὶσκαὶὐτοὶ
οὐσκαὶσθὶτὸσμασιλεύομταμασιλεύσ ἐπαὶὸὺθῦ ἔθγμὶμὶν
οὐτοιγὰρὁρίτισὸὺσ ἐπαλαὶπολεμοὺόὶτασ ἐπὸὺπορρὰφασοὺ
τομὺῖοσαὐαμαίτασ ἐσσεῖναὶὸὶσὸὶὰὸρὶσθέὶτοσμαθγὶσ
πλαγίτεσ ὸὶὰὶῶπερὶὸὶὰλογισκὶῶφύσὶγιγομθγὶῶν
προσὶῶὶ: Δθανασίου
Κατεβολαλίθγρθησὶγκαὶδίζήσαγὸὶὰὶῶγθγομθγὶῶνμοὶ
θὶαγπαραὐὸὺθῦὸὶσὰγίοσφθορωῦτεσ: Δθανασίου
Ὶγὰρὑπερμολὶὸὶὸὶσχύοσὸὺσώζομτοσὸθαύμαὐὐτοὶσ
κὰὶὸὶῶκαὸ ἐπολὶτὶσίργαται: Δι ΑΥΓΜΟΥ
Ὅταγὐκσφαύλωγπαιδαίουσκαὶσοφοὺσγιγομθγούσἰδηὶ
τεσθαυμάζοσὸὶῶμεγαμολὶῶήσκοπολὶσὶὅτιὰὐὸὸπαλὶ
γθγδόχθαιγθγέσθαὸὺσπαιδαίουσκαὶσοφοὺσμεγα
πεσὶὴδηωαμθγούσὸὺτοὸγὶγομθηθὴκαὶὸὶσπαῦσπρο
κόψασὶκαὸὸὶῶγὸὶῶὸὶσκαὶὸὶὸλόγομαὐτοῦὐκσὸὺσπρόμογἐπὶλαμεσθαὶαὐτῶὸὺτοσωσαὸλογὸὸὺτὸὐγὶὸ
πολεὶαθαρσεῖσὶοὶομεὶπολυτίμοισκαὶπολυφόρτοισὸὺσκαὶσλεὶσπαρεὶκεᾳὶὶπαῦλῶναιομδηὰὐτοὺσωτρίᾳτεμγὸὶ
σεὶσὸὺταὶγὰρὴωαμέᾳσδηὰῶμπρὸὰὐσὸχθρούσὸὺπὸὸὰὸπολεμὶσθγ: Δι ΑΥΓΜΟΥ
σαγθγπολοίοισὸὺταῦταοὶῶὸὺταὸσματαφθαρτοῦκαὶμεταύλιναὶσκαὸὺσίαμὸὺταὐὸὸὸὺθείουπῦσὶφθρᾶσὸπροσ
καὶλλογὸὸὺαὐτοὶσσωτρίᾳτεταὶὸὺτὶᾳὶδιαλύσαὶἶναὶσκαὸὰὸὺὸὰὸὶῶαὶρασὰσθασὸὺσκαὶρομὺᾶβθαρταὶσχυρᾶὸὶὸὶσχὰ
μεταλαμβαομέὶησ ἐλλὰδιφθορᾶ χαρὰσ ὸὸὸὰγὰρ ἐπαὶμᾶσσωτρίᾳτεταὶὸὺσωματαὐὸὸὸὺὸὸὸὰὸμέομασ
καὶμὴὐτεφθομέομουσὸὺταῖσκαὸὰὸὺσὸὺσὸὺσ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ον

ὧν ἐπιλήψεσθαι τοὺς τὰ ἀμήχανα ταῦτα διεργαζομένους ἐθέλοιμεν: ΔΙΔΥΜΟΥ

ὑμῖν τοίνυν ἐπὶ τούτοις τὴν ἀπόφασιν ἐπιτρέπομεν: πολλὰ γὰρ περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων τούτων τυγχάνομεν: πολλὰ δὲ περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προφῆται καὶ ἀπόστολος ἐθεσπίσαμεν γεγραφότες. ἃ μὲν οὖν ἡμεῖς περὶ ἑκατέρας εἴπομεν καὶ ἴδοιμεν: καὶ ἄλλοις ἐπὶ τὰ ἴδια ἐπανελθεῖν ἐπιτρέπομεν. οἷς δὲ τὰ αὐτὰ τούτοις φαίνεται γεγραφέναι ἡμῖν ἐπιτρέψαντες ἀφ' ἑαυτῶν ἐκδικεῖν τὰ δόγματα: τοῦτο γὰρ ἂν εἴη δίκαιον: ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπιτρέπομεν καὶ τὴν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἀκοινωνησίαν: ἣν ἐπὶ τῷ μὴ ἀκοινώνητον εἶναι τὸν ἀκοινώνητον ἐποιήσατο: ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς καὶ τὴν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἀκοινωνησίαν ἐπιτρέπομε

χαίρουσιν οἱ δεξάμενοι τὸν ἀπόλλω ὡς ἀγαθοῖς διὰ τῆς οὐδεμιᾶς δεξιᾶς· οἵτινες καὶ τὸν δεξάμενον συγχαίρειν λαὸν ἐκάλεσαν μόνῳ τῷ καταξιωθῆναι τοῦ χυ καὶ τοῦ θυ αὐτῶν καὶ διδάσκαλον τὸν μετὰ λόγου αὐτῶν καὶ διὰ σημείων ἐπιδείξασθαι αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ἡμέρας· συγχαίρουσι τοίνυν τῷ ἰλαρῷ καὶ ταῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πολλαῖς φυγαδεύσασι δικαίως· φυγαδεύσασι δὲ αὐτὸν τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ τιθεμένας δικαίως ἐγκλήσεις· φυγαδεύσασι δὲ αὐτὸν τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ τιθεμένας δικαίως ἐγκλήσεις· ἀληθεύσασι· οἰκεία γὰρ ὁμόμοσα ἀλήθεια δέχεται·

θεολωρητου

καὶ ὅρος σιὼμ τοὺς αὐτοὺς τῆς θεολογίας πάντως μεμφόμενος καλεῖ· φυγαδεύσασι δὲ τῆς ἰουδαίας τὰς κατὰ πόλιν οἰκουμένων δικαίως ἐγκλήσεις ὑπὸ τῶν ἀπὸ πόλου παγίως· ἰουδαία μὲν ὄντως τὸ γένος· παράνομα δὲ καὶ τοῖς κληρύττουσι καὶ τοῖς αἱρέσεσιν ἐνυβρίζεσθαι τὰ μὴ συγκαταθέσεσι τοῖς θείοις κριτηρίοις· οἷς χρησάμενος τὴν τῆς οἰκουμένης ἔβρωσιν τὴν ἐνεργητικὴν αὐτοῦ δηλῶν ἐμὲ δὲ καὶ ἀπροσωπόλητον εἶναι τὸν εὐαγγελιστὴν καὶ ἀπροσωπόληπτον· οὐ γὰρ ἐναισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον· δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ· καὶ διὰ τοῦτο ἀπροκαλύπτως· εὐφραίνεσθαι δὲ τὸ ὄρος καὶ ἱλαρύνεσθαι· διὰ τὸ θεμελιῶσθαι τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς πέτρας· διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐστι σχεδὸν τοῦτο ἡμέρᾳ· συγχαίρουσι τοίνυν τῷ ἱλαρῷ καὶ ταῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πολλαῖς φυγαδεύσασι δικαίως· φυγαδεύσασι δὲ αὐτὸν τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ τιθεμένας δικαίως ἐγκλήσεις· ἀληθεύσασι· οἰκεία γὰρ ὁμόμοσα ἀλήθεια δέχεται·

θεολωρητου

καὶ ὅρος σιὼμ τοὺς αὐτοὺς τῆς θεολογίας πάντως μεμφόμενος καλεῖ· φυγαδεύσασι δὲ τῆς ἰουδαίας τὰς κατὰ πόλιν οἰκουμένων δικαίως ἐγκλήσεις ὑπὸ τῶν ἀπὸ πόλου παγίως· ἰουδαία μὲν ὄντως τὸ γένος· παράνομα δὲ καὶ τοῖς κληρύττουσι καὶ τοῖς αἱρέσεσιν ἐνυβρίζεσθαι τὰ μὴ συγκαταθέσεσι τοῖς θείοις κριτηρίοις· οἷς χρησάμενος τὴν τῆς οἰκουμένης ἔβρωσιν τὴν ἐνεργητικὴν αὐτοῦ δηλῶν ἐμὲ δὲ καὶ ἀπροσωπόληπτον εἶναι τὸν εὐαγγελιστὴν καὶ ἀπροσωπόληπτον· οὐ γὰρ ἐναισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον· δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ· καὶ διὰ τοῦτο ἀπροκαλύπτως· εὐφραίνεσθαι δὲ τὸ ὄρος καὶ ἱλαρύνεσθαι· διὰ τὸ θεμελιῶσθαι τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς πέτρας· διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐστι σχεδὸν τοῦτο ἡμέρᾳ· συγχαίρουσι τοίνυν τῷ ἱλαρῷ καὶ ταῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πολλαῖς φυγαδεύσασι δικαίως· φυγαδεύσασι δὲ αὐτὸν τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ τιθεμένας δικαίως ἐγκλήσεις· ἀληθεύσασι· οἰκεία γὰρ ὁμόμοσα ἀλήθεια δέχεται·

εὐσεβίου

καὶ ὅρος σιὼμ τοὺς αὐτοὺς τῆς θεολογίας πάντως μεμφόμενος καλεῖ· φυγαδεύσασι δὲ τῆς ἰουδαίας τὰς κατὰ πόλιν οἰκουμένων δικαίως ἐγκλήσεις ὑπὸ τῶν ἀπὸ πόλου παγίως· ἰουδαία μὲν ὄντως τὸ γένος· παράνομα δὲ καὶ τοῖς κληρύττουσι καὶ τοῖς αἱρέσεσιν ἐνυβρίζεσθαι τὰ μὴ συγκαταθέσεσι τοῖς θείοις κριτηρίοις· οἷς χρησάμενος τὴν τῆς οἰκουμένης ἔβρωσιν τὴν ἐνεργητικὴν αὐτοῦ δηλῶν ἐμὲ δὲ καὶ ἀπροσωπόληπτον εἶναι τὸν εὐαγγελιστὴν καὶ ἀπροσωπόληπτον· οὐ γὰρ ἐναισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον· δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ· καὶ διὰ τοῦτο ἀπροκαλύπτως· εὐφραίνεσθαι δὲ τὸ ὄρος καὶ ἱλαρύνεσθαι· διὰ τὸ θεμελιῶσθαι τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς πέτρας· διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐστι σχεδὸν τοῦτο ἡμέρᾳ· συγχαίρουσι τοίνυν τῷ ἱλαρῷ καὶ ταῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πολλαῖς φυγαδεύσασι δικαίως· φυγαδεύσασι δὲ αὐτὸν τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ τιθεμένας δικαίως ἐγκλήσεις· ἀληθεύσασι· οἰκεία γὰρ ὁμόμοσα ἀλήθεια δέχεται·

διδύμ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

διατοῦτο παρόντος τοῦ ψαλμοῦ τὰ περὶ τοῦ θείου δικαστηρίου τοῖς πᾶσιν ἀνοίσει ἐκφήνας καὶ ἐν μέρει ἕκαστα τῶν ἔργων ἐξετάσας καὶ τὰ μὲν ἐπαινέσας τὰ δὲ ψέξας τὸ ποιητικὸν εἰς κρίσιν ἔσχατον ἀναβάλλεται τέλος ἐπὶ τῷ μέλλοντι τὸν ἀγῶνα τῆς ἀναστάσεως ἐπιθήσων τοῖς ἀγωνισταῖς τὸν στέφανον· ἐπειδὴ γὰρ ἀδύνατον ἦν ἐν τῷ παρόντι τὸν ἀκριβῆ λόγον τῶν ἔργων ἐξετάσαι ἐν τῷ μὴ πάντα ἐν φανερῷ τὰ πραττόμενα εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἀλλὰ πολλὰ καὶ ἐν κρυπτῷ τῆς καρδίας ἐνθυμούμενα καὶ βουλευόμενα καὶ ἐν τῷ μὴ πάντα ἐν τῷ παρόντι τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων ἐκφαίνεσθαι διὰ τὸ μὴ πάντας ἐν τῷ παρόντι τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς ἀνύειν ἀλλὰ πολλοὺς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὸν ἀγῶνα τῆς ἀναστάσεως ἐπιδείκνυσθαι διὰ τοῦτο ὁ ψαλμῳδὸς ὁ παρὼν ἐπὶ τῷ μέλλοντι τὸν ἀγῶνα τῆς ἀναστάσεως ἐπιθήσων τοῖς ἀγωνισταῖς τὸν στέφανον

γλῆγορεῖσμὲν τοὺς ταρυτέρους τῶν ἀγαθῶν καὶ εἰς τοὺς ταρ ταῦτα ὄντας καὶ ὑγρὰ μίαις κινοῦντας καὶ ὑμομίμως πολιτευο
μένους· οὓς δὲ τῶν ἀγαθῶν τοὺς λίαν προτέρα πολιτείαν μεταχομένους καὶ ὑμοίοις λοιποῦμένους: ΔΙΔΥΜΟΥ
ἐπὶ δὲ τοῖς καλουμένοις ὄρεσιν εἰσὶν αἱ πρόασιν οἱ μὲν εἰσὶν γεώδη σὺ λοις καὶ τοῦ γλίχους φρομίματος γε
γενημένοις δὲ οἱ ἀγαθοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλήμων εἰσὶν καὶ πάλιν εἰσὶν ὅσοι μαθήμασιν καὶ λόγοις ὄλιτας μένοις ἐναρε
χουσιν καλεῖ δὲ οὐμόγομον τοὺς ἀγλαίους καὶ ὑσοις ἡμας τὰ δὲ σωτῆρος. ὅρεῖ ἀκούσας τὸ ταῦτα οἱ
ὄρτοῖς ὄρμεσιν γλῆγορεῖσ καὶ ἀγαθοὶ οἱ οἱ φείλεται γὰρ οἱ διδάσκαλοι καλοὶ οὐμόγομοσοφῶν ἀλλὰ καὶ ἀμοίρους εἰσὶν:
ΒΑΣ. γίγνωσκε τῶν ὁ πλούσιος ὁ τὸ μοτιμῶν κηρύγματι κὸς κλῆται πρὸς τὸν πόγλωταν: ἐνὶ τὸ αὐτὸ γὰρ φησὶν πλούσιος καὶ
πόγλωσσος ἐκ τῶν καταλιπῶν τὴν πρὸς τοὺς καταδὲ βαθροῦσιν ὑπόπροχλὴν καὶ τὸ δὲ κ τοῦ πλούτου φρύαγμα οὕτως ἐφόρ
χουεἰς τὴν δὲ κ κλησίαν τοὺς ἐν μέτροῖς ὁ πλούσιος τὸν πόγλωταν ὑπόρηφαν εἰ τῶ μέτρο ὁ πόγλωσσ. τὴν δὲ λωσαφόρ
τῶν δὲ νῦν ὁρῶντων ὑπὸ πλουτοῦ. μέτρο οἱ υἱοὶ τῶν ἀγαθῶν τοὺς γλῆγορεῖσ ζουδὲ μέτρῶν ὁ ἐν γλῆγορεῖσ τοὺς
πάλιν ἀπαλλοτριούσθωσαν καὶ ταῦθμὴ δὲ ζέσθωσαν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν ὄικουμένην ἐν τῶν ὄικουμένων τῶν ὄικοῦντες τοὺς ἐν δυσὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν δὲ κ τῆς ἀγάπης προσλαμβανέσθω ἐν: ΔΙΔΥΜΟΥ
προφήτου δὲ κ ματος τὴν σοφίαν πρότερον μὲν δὲ κ ζόμενος τὴν καρδίαν σὺν εἰς ἐν τότε γὰρ ἀληθῶς δὲ λωθήσεται τὸ σοφὸν
λόγου φησὶν αὐτομαι σοφοῦ κ δὲ κρυμμένου μυστηρίου ἀπολιτὸ αἰνιγματῶδες οὐχὶ τόμαι ἐν τῶν ἀγαθῶν γὰρ εἰ παραπολλῶν.
ἀλλὰ τὸ οὐσ κλινεμὶ ὁπὶ δὲ κ νεῖ θαυμαστὸν οὖν λέγεται μᾶλλον ἀπὸ τῶν ὁρατῶν ὁ ὅταν τῶν σαλαλοῦντος: ἐν αὐτὸν ὄζηγητὴν
λὴ καὶ δὲ κ ματος αὐτοῦ λαλεῖ τὰ λόγια καὶ γὰρ ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν θυμοὶ ὁ θεὸς ἐν τῶν λέγεται ταλμῶ:
ΦΒ΄ κατὰ γὰρ τὸ ἀσόφολογικὴν καρδίαν πιάθύ ζει ὁ δὲ κ ματος. ἵνα μὴ λθχθῆσο φίαν κ κρυμμένην καὶ θησαυρὸν ἀφα
τὸ ἀριθμὸν ἐν τὸ θησαυρῶ. ὅταν προφθρίσθαι δὲ κ ματος. ἵνα μὴ λθχθῆσο φίαν κ κρυμμένην καὶ θησαυρὸν ἀφα
ρήσῃ τίσῃ φθόλιαν ἐν αμφοτέροις. χρὴ γὰρ δικαίως ἐν ἄλλων ἀφθόλιαν λαλεῖν δι' ἡμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον τὴν κα
δίαν:

ὁ ὑπὸ γὰρ οὐ κ ἐν ἔρχονται ἐσω θεν δι' αλογισμοὶ πονηροὶ
οὐδὲ ἐν ὑπάρχει τοῖς οἰμοῦσιν τὸν ἀγῶν. οὐ γὰρ δὲ δὸ
τοῦτο ὅσον τὸ δικαιόλω: ΗΣΥΧΙΟΥ
ΙΚ αθαίρων γὰρ τὸν μαρυκαμένων ἀγαθῶν καὶ καθαρὰ
εἶναι τὸν ὁμοδιαγορεύ ζεσθαι τὸ τόμα τῆ γαστρὶ τὴν τρο
φὴν παραπέμπει· καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς γαστρὸς ἀφα
λαμβάνει καὶ ἐρεύγεσθαι καὶ ἀλλήλων ἀπορτροφὴν
τόμα δυρισκεσθαι ὑπὸ καὶ οἱ σωθέντες ἀμήρ
γλώσσησιλαλήσωσιν ταῦτα τῆ καρδίᾳ. ἃ ἀθθοικιμά
σαι εἰ χρησίμως ἔλαλήθησαν παραπέμπουσιν· καὶ
πάλιν ὅσα τῆ καρδίᾳ μου λεύομεν καὶ δοκιμάζουσιν.
ταῦτα διὰ τῆς γλώττης ἐκφέρουσιν ἃ διαχωρεῖ ἀσ
καθαρὸν καὶ δὲ κ τοῖς ἐμβρυον τὸ χυσίον δίκαιον λογ
ΗΣΥΧΙΟΥ
τέον:
ἐὰν γὰρ μὴ τῆς ἔσω κ μὴ τῆς διαφόρως τὸ οὖς καὶ πρόσ
χῆς ἔργασῆται τὰ ἐν παραπολαῖς ἡρημένα τῆ θῆ
γραφῆ γνῶ οὐδὲ ἐν ὠφελήσεται: ΔΙΔΥΜΟΥ
πάντα τὰ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς πρόσωπα παραπολ
λὰ ἐστὶν ἃ ἐν ἑνὶ ἕκαστον τῶν ἁγίων ἐν δὲ κ νυται καὶ ἐν ἑνὶ ἕκαστον τῶν ἁγίων ἐν δὲ κ νυται καὶ
ἀποκαλύπτεται ἐν τῆ ἀποκαλύψει τοῦ ἰωάννου ἐν τῆ ἀποκαλύψει τοῦ ἰωάννου
ἀκούειν ἐν ἀκούειν δεῖ:
μὴ κατὰ ῥοπὴν εἶναι τὸν λόγον μηδὲ· οὐ γὰρ εἰσὶν ἄμφιβολοι τῶν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ σοφίαν· τοῦτο οὖν ὑμῖν ἀποίζω ἐμφιλονίζω τὸ προκλῆμα· οὐχ ἁρμόσει δὲ κ ματα λέγειν οὐ τὸ λο
γικὸν γὰρ προκλήματός τε ἀποίγεται· μᾶλλον δὲ ταῦ πράξεισυμφώνως τοῖς λόγοις· καὶ κεῖνος ἔσται πνευ μα τικὸς τα λη
τήριον ὁ ποιήσας καὶ διδάξας· οὗτος θέλει μοῖς ἀποίγεται τὸ προκλῆμα τὸ δικαίωμα τῶν δικαίων τοῦ κατὰ θεοῦ τὸν
ὑποδείγματος προτιθεῖς: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων δικαίως λέγεσθαι· παραπολαῖς δὲ δικαλεῖ τοὺς ἁγίους ἐν τῆ καινῆ διαθήκῃ λόγους· καὶ γὰρ
ὁ ἐν παραπολεῖ ἐν τοῖς ὄχλοις διαλεγόμενος τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοιούτοις ἐλάλησεν· τοῦτο μὲν ὀχρὸς τὴν
τοῦ θεοῦ σοφίαν τὴν χῆ ἐν τόματος φέρων· χῆ γὰρ θεὸν λόγον καὶ θεοῦ σοφίαν ἐλέγετο· τὸ τόμα οὖν λαλεῖ σοφίαν
τοῦτον γὰρ πάσιν ἀποῖς δικαίως τὸν λόγον ἐμφύτευεν τοῖς δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς χῆ σωίεσαν τοὺς παραπολαῖς καὶ προτοῖς ἀπο
τοῦ θρέψαι· διὸ μετὰ ταῦτα ὁμολογεῖ ἐλάλουν· ὡς δὲ καὶ ταῦτα παῦτα· οἱ δὲ λέγουσι μᾶλλον· μᾶ· ἵνα καρδίᾳ τοῦ πῦ
αὐτῷ βέβληται σωίεσθαι ἀπὸ λίωνται τοῦ μὴ παραπολεῖν τοῖς ἐμφύτοις· τοῦ σώματος ἐκ οὐ γὰρ ἀποῦσι τὸ δὲ χομένοις τὸ
προφοῦτο δικαίως ἡ τυχλί· τοῦτο γὰρ ἀντὶ τὰ λη θῆ ἐν τοῦ παραβλαμβ προφῆται διὰ τοῦτο ἐν ἡμῖν ἀφαίρουσιν·
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
δικαίου μέρους ἐστὶ τὰ ἡμῶν ἰκάσ ἐν αὐτοῖς κινουμένου:
ΔΙΔΥΜΟΥ
ἀποίγεται δὲ οὐχ ἑτέρως ἡ διαταλτηρίου ἐστὶν δὲ τὸ ταλτηρίον ὀργάνου μουσικοῦ ὄμας μορίασ τοὺς φθόγγους προφῆται δικαίως τῆς φωνῆς
μεταδιδόασι καὶ ἐν τοῖς ὑποδείγμασι· τὸ τοίνυν λογικὸν προκλήματός τε ἀποίγεται μᾶλλον δὲ ὅταν πράξεισυμφώνως ὄσοι τοῖς λόγοις
ἀποδιδόμενοι· καὶ κεῖνος ἔσται πνευματικὸν ταλτηρίον ὁ ποιήσας καὶ διδάξας· οὗτος ἐν ἡμῖν ἀποίγεται τὸ προκλῆμα
τὸ δικαίωμα τῶν δικαίων τοῦ κατὰ θεοῦ τὸν ὑποδείγματος προτιθεῖς· ὅσοι δὲ μὴ δύνανται ἐν μοτον μὴ δὲ δύνανται
ἑαυτῶν σωτῆρας καταστῆναι ἐν οὗτος ἔσται θησαυροὶ ποιεῖται τοὺς λόγους τοῦ σωτῆρος· ΔΙΔΥΜΟΥ
Ο μαθόντα τὰ θεῖα· καὶ μᾶλλον αὐτὰ παραδοῦναι δικαίως ἐστὶν· διὸ καὶ μεταστοῖς κλησιαστικοῖς ἐν τοῖς ἐν τοῖς ἐν τοῖς
ποιεῖται ἐν ἐμφανίζειν ὀφθαλμοῖς τὸ προκλῆμα ἑαυτοῦ· ὁ γὰρ προσῆκεν ἐν ἑαυτῷ μεμνῆσθαι μόνον ἐν μόνοις καὶ ἐν ῥύθμισον καταθέ
σεως ἐν ἐμφανίζειν ὀφθαλμοῖς τὸ προκλῆμα ἑαυτοῦ· μεμνῆσθαι δὲ ὁ λόγος τοῦτο αἰνίττεται ὁ προφή
τοῦ ἐν ἀποκαλύψει ὀφθαλμοῖς τὸ προκλῆμα ἑαυτοῦ· μεμνῆσθαι δὲ ὁ λόγος τοῦτο αἰνίττεται ὁ προφή
ρητος· ταῦτα δὲ καὶ ὁ τοὺς θείους λόγους προκλήματα πυγχάνοντας ἔργοις ἑαυτοῖς δείκνυσιν ἐν ἡμῖν ἀφαίρουσιν·
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
δικαίου μέρους ἐστὶ τὰ ἡμῶν ἰκάσ ἐν αὐτοῖς κινουμένου:
ΔΙΔΥΜΟΥ
ἀποίγεται δὲ οὐχ ἑτέρως ἡ διαταλτηρίου ἐστὶν δὲ τὸ ταλτηρίον ὀργάνου μουσικοῦ ὄμας μορίασ τοὺς φθόγγους προφῆται δικαίως τῆς φωνῆς
μεταδιδόασι καὶ ἐν τοῖς ὑποδείγμασι· τὸ τοίνυν λογικὸν προκλήματός τε ἀποίγεται μᾶλλον δὲ ὅταν πράξεισυμφώνως ὄσοι τοῖς λόγοις
ἀποδιδόμενοι· καὶ κεῖνος ἔσται πνευματικὸν ταλτηρίον ὁ ποιήσας καὶ διδάξας· οὗτος ἐν ἡμῖν ἀποίγεται τὸ προκλῆμα
τὸ δικαίωμα τῶν δικαίων τοῦ κατὰ θεοῦ τὸν ὑποδείγματος προτιθεῖς· ὅσοι δὲ μὴ δύνανται ἐν μοτον μὴ δὲ δύνανται
ἑαυτῶν σωτῆρας καταστῆναι ἐν οὗτος ἔσται θησαυροὶ ποιεῖται τοὺς λόγους τοῦ σωτῆρος· ΔΙΔΥΜΟΥ
Ο μαθόντα τὰ θεῖα· καὶ μᾶλλον αὐτὰ παραδοῦναι δικαίως ἐστὶν· διὸ καὶ μεταστοῖς κλησιαστικοῖς ἐν τοῖς ἐν τοῖς ἐν τοῖς
ποιεῖται ἐν ἐμφανίζειν ὀφθαλμοῖς τὸ προκλῆμα ἑαυτοῦ· ὁ γὰρ προσῆκεν ἐν ἑαυτῷ μεμνῆσθαι μόνον ἐν μόνοις καὶ ἐν ῥύθμισον καταθέ
σεως ἐν ἐμφανίζειν ὀφθαλμοῖς τὸ προκλῆμα ἑαυτοῦ· μεμνῆσθαι δὲ ὁ λόγος τοῦτο αἰνίττεται ὁ προφή
τοῦ ἐν ἀποκαλύψει ὀφθαλμοῖς τὸ προκλῆμα ἑαυτοῦ· μεμνῆσθαι δὲ ὁ λόγος τοῦτο αἰνίττεται ὁ προφή
ρητος· ταῦτα δὲ καὶ ὁ τοὺς θείους λόγους προκλήματα πυγχάνοντας ἔργοις ἑαυτοῖς δείκνυσιν ἐν ἡμῖν ἀφαίρουσιν·

Ὁ ἵτα γλῆγορεῖσ καὶ υἱοὶ τῶν ἀγαθῶν
ἐὰν τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πόγλωσσ:
Τ ὸ τόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ
μεθλήτη τῆς καρδίας μου ἐν ἐσῖ:
Κ λίνον εἰ παραπολῶν τὸ οὖς μου ἀκ
μοίζων ὀφθαλτηρίον τὸ προκλῆμά μου:

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ : ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ: ΔΙΑΛΕΓΜΩΝ.

ΕΥΣΕΒ: ΘΕΟΔ: ΙΣΥΡΙΛ:

Βασιλείου

τιδιώ ατα ι ἀφ' ὅσον ἰυρεῖν τηλικοῦτον ἴνα δι' ὑποθρλυτρώσεως τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ. ἀλλ' ἰυρέθη ἓν μόνον πάντων αἰτάξιον ὃ δόθη
ζατι μὴν λυτρώσεως τὴν ἰσχὺν ἡμῶν τὸ ἄλογον καὶ πολυτίμητον αἷμα τοῦ ἀμνοῦ τοῦ ἀμώμου χῦ. οὐ πρὸς ἡμᾶς δὲ ἐκεῖνο πάντων. διὸ
τρωσάμενος ἡμᾶς οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ οὖν διὰ τὸ ὁμοιώμα τῆς (φρικτὸν ἁμαρτίας ἔσω δοθὲν ἡμῖν κύριον ἡμῶν ὑπολαβεῖν μόνον τὸν
κῦ ἡμῶν τὴν τῆς θεότητος δύναμιν ἀμυδρῶς ὡς οὐχ ἱκανὸν ἐφ' ἑαυτοῦ λυτρώσασθαι τὸν ἀνθρωπον διὸ καὶ ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον
τρώσατο ἰσχύν. διὸ πᾶς ἁμαρτίαν οὐκ ἔστι καθαρός. οὐδὲ ἓν ἐρρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξ ὧν ἐλάσμα ἑαυτοῦ. οὐδὲ ἑκὼν ἰδίαν ἀπόλυ
καὶ ὡς ὅταν ἡμεῖς ὀλιγωρήσωμεν. οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν ἁμαρτία οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν ἰσχύς. οὐδὲ ἓν ἐρρέθη ὡς ὅλως ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
ἀλλ' ἓν τοῦ ἑαυτοῦ αἵματος :

Ἡ σχίον

Ἆρ' οὖν ὅσον ἀπὸ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἕως τοῦ δικαίου στὸν λόγον μετέρχησον· ὁ τοίνυν εἰ τὸν αἷμα καὶ ἀξιόν
γαστίσγιν ὁμοῦ μισθὸν τῆς ἐργασίας πρὸς τὸ τέλειον τὸν ἀβίαν ὁμοῦ τῆς ζωῆς ὑποδέχεται :
Ὁ κόσμου διὰ τῆς πράξεως τῆς ἐκείνου ζητοῦσα εἰ ἀρκοῦσα διὰ τῆς γραφῆς : Ἀπολήναριον
ἀλλὰ βαρύτατον μὲν φησὶν ὁ κύριος ὁ σὸν πρὸς τὸν αἷμα τοῦτον ἵνα σῶσαι κόσμον τέλειον τὸν αἰῶνα τὸν ζωῆς αὐ
τοῦ θεοῦ λόγου :
Βασιλείου
Ὁ τῶν ἀφρῶν καὶ ἐγκόσμου ὅλου πρὸς τὸν λείας καὶ ἀπείμενον ὁσίας λόγον πάντων ἀνθρώπων
ἡμῶν αἰῶνιον κόλασιν· τὸν αὐτοῦ τοίνυν σαφῆ τὸν μὲν τοῖς λόγοις τοῦ θῦ· σορίν θέντων δὲ ὁ τῶν τὸν θεὸν
διάσ τῆς ματαίας· οἵτοι τῶν αἰῶνιον κατάφθορα τῶν ἢ ὁδηγῶν θησίν. καὶ κοσμοπάθειαν οὐκ ὀφθῆναι· σοφοὺς δὲ λέγει. ἢ τοι
τοὺς σοφοὺς τῆς παρ' ἐμοῦ ργίας πρὸς ἐμοῦ φοίνικας σοφοὶ
φοὶ μὲν τοὺς καὶ κοσμοποιῆσαι· τὸ δὲ δικαλοποιῆσαι οὐ γὰρ ὁσίκου σὺ μ·
λίσοφοὺς λέγει καὶ τοὺς μαθητὰς· τοὺς γὰρ χόντας τοῦτον
τοὺς καταργουμένους τοῦ αἰῶνος τούτου· οἵτινες δοκοῦ
τισὶ εἶναι σοφοὶ θμοὶ ἀφθῆναι. διότι τῆς σοφίας τοῦ κόσμου
τούτου μερίδα παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὸ ἔχειν μεροποιοῦντες
σοφίαν ταύτην ἀπολέσει ὁ θεὸς φοὺς τῶν σοφίαν τοῦ σοφοῦ
καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσει : Ἡ σχίον
Ὁ σοφοὺς ὅτι αὐτοὺς οὕτως. ἀλλὰ τοὺς διὰ τῆς σοφοὺς
λόγους· τοὺς τῶν μερίαν ἀπὸ σοφίαν πουδαίζοντας· οἵνες ὅταν
ὁδικαίως ἀποθανόντας διὰ τῶν ἀπιστίαν τοῦτο τῆς ἀσε
βείας θεάσωνται θάνατον. αὐτὸς καταφθορὰν οὐκ ἔχει·
οὐζηλοῖ γὰρ αὐτοὺς καὶ διὰ τοῦτο σῶν αὐτοῖς οὐ φθαρῆναι :
Ὁ λυτρωθῆσαν ὑπὸ χῦ. οὕτω νοεῖ ἀσὸ ἔχει τὴν σρίαν. ὁ μὲν χῦ
σειρὸς καὶ εὐσεβὴς ἦν τος εἶναι καὶ ἀγαθῶν τοὺς οἰκουμένους
σοφοὺς διὰ μερίαν ἁμαρτάνοντας ἀποθνήσκοντας. ἐπεὶ
οὖσι καὶ ζῆσαι καὶ οὐ φθορὰν ἴδῃ. μικρὸν γὰρ τὸ ὑπο
μεῖναι τὸ ὁρᾶν τὰ ὁμοίους τοὺς ὁμοζομένους σοφούς·
τοσοῦτον γὰρ μικρὰ ἐστὶν τὰ μάσκυα. ὁ δὲ θεὸς ὁμοίαν ἔχειν
σοφίαν ὁσμὴν ἡμῖν αἰσθήσεως αὐτοῦ τὴν ἀπώλειαν ἀμφοῖν δεῖ
ὅσ ἀφυλλοῦσκον τῶν διὰ φθορὰν αὐτοῦ πεύσεται :
Ὁ μοῦ σοφοὶ φοὶ καὶ ἄφρονες ἀπολεῖται παραλοφθήσονται δὴ
θρίνω χασμ γὰρ μὴ λαμ οὐδὲν ὅμοιόσ ἀλλο λαπροῦντες·
Βασιλείου
ἄφρονθρι ὁμόμαστι τὸ γθρὸν ἱκὼ προσηγόρευσθη· σοφοὺς γθρὸν ὑσὸ λαιρὸν ἄφρονας καὶ ἀμούσ λέγ. διλλομόστι σοφοὺς μὲν γθρὸν
αὐτοὺς θέντας τῆς ὁσίας ὅσον τῆς θέσεως τῆς ἐπιμονῆς συγχρίσαι μένους τὸ ὄμαστι ὅσοι καὶ θεοὺς ὁμολογεῖν τοὺς μὴ φύσει ὄντας τῆς ὡς ὑπὸ θείας
τὸ ρὶ ἐπαστὴν μένων ἐπόμενος. οὕτω καὶ σοφοὺς εἶναι τοὺς ἄφρονας καὶ ἀμούσους· διὰ τὸ ἐν μερίαν διὰ λείψ τὸν
ἄφρονα ἀπὸ τὸν ἀμούσου. ἄφρων μὲν γὰρ εἴρηται ὁ ἐκφρημένος φρονῆσαι. καὶ ὁ πρὸ τὰ κοινὰ καὶ ἀριθμὸν ἀναλογίαν ἀτε
μὴ ἔχων· οὕτω καὶ ἀ (ωνόητα ἀφρονίμους καλεῖ τοὺς θέντας κατὰ τὸν μόνον πράγματα τὸ ὠφέλιμον καὶ ὑλαμβρόν μίαν
κρίνοντας καὶ ἀθανάτου ῥίνται θέντος ἀγγελίαν. ὁ τοιοὶ υἱοὶ τοῦ ἀμώμου τούτου φρονήματος τρόποι ὑπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ θεοῦ τὸς
ἡμῶν γθρὸν ἀμπτίαν ἑαυτῶν εἰσῆλθον : Βασιλείου
Ὁ υτως μέντοι ἄφρονας καὶ ἀμούσους πρὸς θέντας τὸ τέλος τὴν ἀπόλειαν κατάφθορται· δὴ λοῖ τὰ δὲ εἰς ἐπεῖν ἄφρονα μὲ
ὁμοιασθαι τοῦ θέντας ζῶντα· ἀμοιωδὲ τὸν γοῦ δαϊκὸς καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ ῥόμου τὴν ἡλικίαν πολιτευόμενον τοῦτον γλ
τὸ ἄφρονι εἶπεν ὁ θεὸς διὰ τῶν θέντων ἀναφέρουσαν αὐτὸν ἀηθότητα. ἄφρονα θέντας τῶν νικητῶν ἰσχὺν σου ἀπόσου λαμπρόν·
ἀμούσους δὲ· οἱ κατὰ (φρικαὶ ἰλλάδα μοῦσαν καὶ κατὰ τὸν προφήτην ὅσ φοὺς μὲν καὶ ὧν ἄφρονας περὶ σφᾶς ἀμούσους ἀγνοοῦντας θεὸν καλῆ
το· καὶ ἀδὸς ἀσυρίου θεωρεύεσθω : Ἡ σχίον
Ταῦτα ἴσως πάντως συμμαίνει τοῦ πλούτου θέντος ἄφρονα ὠνόμασε καὶ ἀμοίαν (φρίζοντος· ἀλλοτρίοις γὰρ ἀμοοῦσι συλλέγοντες τοὺς τῆς σο
ἴσως τιδὴ καὶ ἡμῖν τὸ μὲν ἀλλοτρίοις συγχωρεῖσθαι ὑποδέχονται· ἀλλὰ μὴν ἀλλοτρίοις μεταξὺ θέντος ἀποδημίαν θυρίσκονται· οὐ
δὲν ἴδιον ἀφ' ὅσον τὸ πλησίον μεταδοῦναι δυνάμενος· ἄφρονα δὲ καὶ λείπει μεγρίως ἀλόγιστον ἄμουσον ὅλον διεφθαρμένον.
τῆς δὲ ἀμοίας ἀσχόμενα τὸ ὄργανον : Βασιλείου
τοῦτο μὲν οὖν ὑσὸ τῆς ἰδίας ἀμοίας σωτρινόμενον· ἡμεῖς δὲ οἱ ἀλλότριοι αὐτοῦ. κληρονόμοι τοῦ πλούτου γθρόμεθα· ἡμῖν γὰρ
ἀθγιολαί· ἡμεῖς δὲ προφῆται· ἡμῶν δὲ πατριάρχαι οἱ ἀπὸ τοῦ ἀμώμου δίκαιοι ἡμῖν κατέλιπον τὸν πλοῦτον αὐτῶν οἱ θγτὶ
ἄφρονα αὐτῶν ἀπολυόμενοι : Δθανασίου
Ὁ γὰρ ἐθέλων ἀφ' αὐτῶν οἰκεῖον ποιεῖσθαι διὰ τῆς ἀφοὺς δεομένους δυσεργοῦσιν :

διὰ τοῦτο ταῖς ἀμυχαῖς τῶν μικρῶν τὴν αἰσθησιν ἔμει· τῶν δὲ μεγάλων ζώων τὴν ψυχὴν ἑαυτὴν οὐδεὶς ὀρθῶς οὐδὲ εὖ θεὸν φρονήσαντες
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ὠνόμασεν:

τοῦτο γὰρ δηλοῖ καὶ τὸ ἄφρονες καὶ τὸ ἀφρόνως ταῦτα εἶναι εἰ τὰ ἀΐδια ἀΐδια καὶ τὰ γενητὰ γενητὰ ἐστὶν ἁμαρτίαν ὠφλήκασι. τοῦτο γὰρ ταῦτα εἶναι οἰκείαν εἰ τὰ ἀΐδια ἀΐδια ὁ γὰρ μικρὸν γενόμενον τοῖς παρακαταθεμένοις
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ἴσον οἰκείᾳ ἀποδοῦναι ἀλλὰ ταῦτα τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν μεμισθωμένον:
Ὁ ἄφρων καὶ ἀφρόνως ἀφρονήσαντες ἑαυτοὺς τιμιεστέρους ποιοῦσι. θαυμάζω δ' ὅτι καὶ τὰ τὰ ἀλόγως ζῶντα οὐκ ἐᾷ διαμένειν σὺν αὐτῷ τὴν ψυχὴν ἀφροσύνης ἀπολύσαντα· φασὶ γὰρ φάρμακα καὶ ποιοῦσι βοηθήματα· οὗτοι τοὺς ταῦτα βροτοὺς εἶναι βεβαιοῦσιν· ἀφροσύνης γὰρ ἀπαλλάττουσιν. ἀφαιροῦσι μὲν βικρὸν οὐδὲν προσθήκην δὲ οὐδεμίαν ἀλλὰ καὶ σῶμα τὸ μὲν ἀποθνήσκον τὸ δὲ ἀναστησόμενον· οἱ δὲ καὶ ἀναστήσονται τὰ μὲν ἡμέτερα ταῦτα τὴν ἐμὴν ζωὴν ὀλέθριον ἡγούμενα καὶ ἀναστήσονται· οἱ δὲ καὶ μηδὲν ζῶντι κομιοῦνται ἀλλὰ μηδὲ βικρὸν ἀφροσύνης ἀπολύσαντα
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ταῦτα οἰκεῖα ἀΐδια ἄριστον:
τοὐντεῦθεν οἱ ταῦτα οἰκεῖα αὐτῶν εἶναι ἀΐδια ἀΐδια καὶ ταῦτα ἐρεῖν τινας οὐ λήσει εἶναι ταῦτα οὐσίαν εἶναι λέγειν ὅτι τὸ ἀΐδιον τὸ μὴ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἀλλὰ τὸ ἐκ τοῦ ὄντος ἀΐδιον ἐστὶν ἀναγκαῖον· ἐκ τοῦ ὄντος δὲ ἀΐδιον ἐστὶν ἀναγκαῖον· ἐκ τοῦ ὄντος

ὅτι οἱ καιροὶ ἔσονται ἡγαρσωληνὶ τὴν ἰδίαν τιμὴν οἰκονομῶν ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ
κοσμογλυφῆ καὶ ἱερογλυφῶν ἀποβλεύσει· μᾶλλον δὲ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κόσμου· ἐν τῇ
τῶν ἁγίων ἀναπαύσει καὶ τῇ ἀπολαύσει τῶν ἀγαθῶν ὧν ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν·
μηδὲ ὅτι τῷ μυστικῷ συλλογίσασθαι ἠξίωται ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους· μηδὲ ὅτι τῷ προ-
φητικῷ χαρίσματι κεκόσμηται· ἐν αἰνίγμασι λέγουσι καὶ ἀμαυρῶς καὶ ἀσθενῶς ἐμφαίνουσι
ἑαυτὸν ὑπερφέρειν· προορίζεσθαι λίμνας εἶναι πυρὸς καὶ θείου· ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ
ἀσεβεῖς ἀνθρώπους· ὅλον λέγων τὸν μισόκακον καὶ φιλάνθρωπον θεόν· ἵνα τὴν ἀφορμὴν καὶ τὸ
πρόσκομμα ἀφέλῃ καὶ θορυβῶδες τὴν ἀπάλειψιν· τοῖς οἰωνοῖς ἀπολύτοις ὁ τῆς αὐτοῦ χάριτος
γλυκὺς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πρᾶος· τραχεῖαν γὰρ αὐτὴν καὶ κωλυτικὴν καὶ πτοιεύσασαν· ἀλλ' ἀμφω
ὁμολογήσουσι μεταμεληθήσεσθαι· ὅτε μὴ μεταμοίας καιρὸς· ὁ δὲ σύμμαχος· αὐτὴ φησὶν ἡ ὅλη αὐτοῦ ἀρετὴ αὐτοῖς οὐδὲ
μεταστρέψουσι λόγον αὐτοῦ εὐδοκήσουσιν· καὶ τοῖς γὰρ μεταστρέψασι παρέδωκε μοχθηρίαν καὶ τελείως ὡς εὐδοκεῖν
αὐτοῦ ἐντολάς· ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ὅτι δὲ ἔνεργα ἀφῃρῆσθαι εὐλογήσουσιν ἀπὸ τοῦ καταράσασθαι ἑαυτοῖς μεθαρμοσάμενος· ἔνθα εἰρήκασι τὴν ἀφαίρεσιν
λοῦται παρ' αὐτοῖς οἰδιαλογισμοὶ αὐτῶν· ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
τὸ αἴτιον τὸ δικαστικὸν εἶναι αὐτοὺς ἐξ ὁμολογίας φρονεῖν τὰ θρικῶδες λάθι· τοῦτο δὲ ἔστιν τὸ μὴ σωθῆναι τὴν τιμὴν αὐτῶν· ὅτι δὲ
καὶ πτοιεύσασθαι ἔνεστι θεῷ· ὁμοίως δὲ τοῖς κτίσμασιν τοῖς ἀψύχοις ἔνεστιν ἀφαίρεσις
ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀφῃρέθησαν τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ ἐξουσίας· καὶ ταῦτα
θεοῦ αἰωνίου ζωῆς· ΔΙΔΥΜΟΥ

Κ αὶ ἄμφω ἔστι μὴ ὁμολογήσουσι σωληνὶ τὴν παρεσωθυλλίφθη τοῖς κτίσμασι τοῖς ἀψύχοις καὶ ὁμοιώφθη αὐτοῖς·
Α υτὴ ἡ ὅλη ὅσα αὐτῶν εἰσι καὶ μέλλουσιν αὐτοῖς καὶ μεθ' ἃ ταῦτα ἔστι τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν·

ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ἐστὶν ἃ ἐκτίσθη ἕνεκα τῶν ἁγίων· ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ κόσμου
ἐπιλείπωσιν αὐτοῖς· ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ κόσμου ἔσονται ἐν τῇ ἀναπαύσει τῶν ἁγίων·
ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ἐστὶν ἃ ἐκτίσθη ἕνεκα τῶν ἁγίων· ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ κόσμου
ἐπιλείπωσιν αὐτοῖς· ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ κόσμου ἔσονται ἐν τῇ ἀναπαύσει τῶν ἁγίων·
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ὑπὲρ ταῦτα ταῖς αἱμαῖς προλογούμενος ὁ ἀψὸς οὐσωληνὶ κεν· ἀμφὶ δὲ τὸ ἔστι σθαι φῶς· καὶ ὁμοίως οὐσθαι τὰ κτίσματα
τῆς ὅλης λοιγθυόμενος τοῦ παθοῦς τῆς σαρκὸς παρασωθυλλίφθη τοῖς κτίσμασι τοῖς ἀψύχοις καὶ ὁμοιώφθη αὐτοῖς·
μᾶλλον δὲ ἵνα μὴ χρεμετίζωμεν ἐπὶ τῇ γνώσει καὶ τοῦ πλησίον μᾶλλον δὲ ὅσα λύκος ἁρπάζει φθείρει ἀοῦ
τοῖς ἀλλοτρίοις· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ὁ δὲ λίθεια γραφὴ τὸν θεὸν πατέρα υἱὸν εἶπεν θύραν καλεῖν καὶ τὸν θεὸν πατέρα τῆς ζωῆς χρόνον· ταύτην οὖν φησὶν τὴν ὁδὸν τραχεῖαν
αὐτὴν καὶ οἱ κληρονόμοι καὶ τεθλιμμένην ἑαυτοῖς ἀτεθμηλὸν ὄντα τὸν περὶ αὐτῆς λόγον· ἀλλ' ὅτε μὲν φησὶν πρόβατα οὐ
ἔστι τῷ στόματι αὐτοῦ εὐδοκήσουσιν μεταλήψεται ἔστι τῷ στόματι αὐτοῦ εὐδοκήσουσιν· αὐτὴ τὴν ὁμολογήσουσιν μεθ'
ὁμοίως αὐτοῖς ὁμοίως ἐν τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ κόσμου ἔσονται ἐν τῇ ἀναπαύσει τῶν ἁγίων· ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ὁ οἱ κύριος μὲν τὰ λιμένα θεὸν ἐπιποδίζειν ἡμῖν διὰ τῆς καὶ σίας αὐδίζουσιν· προσκόμματα λιμὴν καὶ κωλύματα τὰ
θεῖα μὴ ἀποσαίτης τῆς κατὰ λόγον ζωῆς· μεταταῦτα ἔστι τῷ στόματι λιμένα εὐδοκήσομεν· ΚΥΡΙΛΛΟΥ
τὸ εὐδοκήσουσιν ἀντὶ τοῦ σωθήσονται καὶ αἱρεῖσουσιν εἰς λιμένα θεόν· ὅταν οὖν φησὶν ἡμεῖς οἱ τῶν σαρκῶν καὶ ἀναλλὸ
ἀπὸ μὴ τῆς ζωῆς τοῖς οἰχόμενοι ζεῖν εἰ θέσει μὴ ἀγγάζομεν λέγομεν· ὅτι ἀψὸς ἀν ἔστι μὴ οὐσωληνὶ κεν παρασωθυ-
λλίφθη τοῖς κτίσμασι τοῖς ἀψύχοις καὶ ὁμοιώφθη αὐτοῖς· τότε καὶ αὐτοὶ εἰ καὶ μέλλων ὁμολογεῖ γὰρ ἔχονται ἐν σοὶ
ἔστι δὲ ἐν οἴκῳ· ἀλλοῖ μεταταῦτα τοῖς παρημῶν ὅλοις εὐδοκήσουσι λόγοις· ὅτι γάρ εἰσιν ἀληθῆς ἑαυτῶν ἴδιον τοῦ συμβα-
νίσοντας αὐτοῖς ἀφαιρεθεῖσιν ἐμφύοις σωμένουσιν· ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ξωσιδλλ ούκ ἠθέλησεν ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι ποιεῖται· ἀλλὰ τῶν ἑαυτῶν τιμίων ἀπορροὰς ἐμβάλλοντες παρ' ἀπολλοίαστοῖς οὖσι τῶν ὄντων
σώματα διεδέξαθαρίσαν· ταύτην τοῖς καὶ θρέμματα γεγόνασιν ἄλλου ἄλλον τρόπον αὐτοῦ ποιούμενα αὐτοῦ σ. διὰ τοῦτο αὐτοῦ ὁμοίως αὐ-
πάσχει· τοῦ δὲ μὴ εἶναι τὸ πῦρ τὸ ἅγιον· τοῦ δὲ ὁ λόγος τὸν ἄνθρωπον καὶ ὁ ψυχικὸς τὸν ἄνθρωπον τοῖς δεδεγμένοις ὁ τὸ δοκοῦν τρόπον·
Β4 τοῦ δὲ τῶν ὅλων ὑπὸ τοῦ ἁγίου καὶ παρασυμπληρωθέντας τοῖς οὖσι τῶν ὄντων τοῖς ἁγιωτάτοις ὡς πρόσωπα τοῦ ὅλου· σύμμετρον ἔχοντα· ὁ δὲ τῶν
πρὸς τὸ ἁμάρτεσθαι δυνάμενον· ὃ δὲ ἁμαρτάνειν προσῆν μᾶλλον ἐχθρεύσαντες εἰς ὁμοίωσιν ἀλλήλοις κατέβαλον εἰς τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ ἀκύ-
ρωμα καὶ παρόλοις θεμένοις τὸ θαυμάσιον μένειν· ἐπεὶ μὴ γὰρ ὁ θαυμάσιος ἀπὸ ἀλλαχοῦ μεταχειρίζεται ἀπολλύντες.
ὅσοι δὲ οὐ λίθον ἀλλὰ θεὸν ἑαυτοῖς ἐποίησαν τῶν ἑαυτοῦ ἡλίκων ὑπερτιθέντες προσκυνοῦσι· καὶ οὗτοι σφαγὰς ἀπὸ ἀλλαχοῦ μεταχειρίζεται.
γὰρ ὁ θεὸς τῶν ὅλων φυλακὴν τοῦ ἄλλου. ζητῶν τὸν ἀφανισθέντα πρὸς ἑαυτὸν παρέλαβεν ἐμβὸν τοῖς θυσίαις τούτοις μὲν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ἀγ-
γέλοις εἰς ὁ ποιεῖται εἶναι αὐτοῦ σ. καὶ ἀπὸ γὰρ τοῦ μὴ εἶναι ἄγγελος παρέζευγμένος ἄξιος τοῦ ὀνόματος τοῦ πρὸς τὸν
ὄντως οὖσιν·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ζ πρὸ τοῦ ἀσεβοῦντας τὰ περὶ τοῦ θαυμάτου· μὴ οἰόμενοι ἀπεῖναι λόγον ἐμαυτὸν τοῦ ἀλλήλους ἐμόμενοι θρέμματα γὰρ εἶσονται θαυμάτου
ὑπ' αὐτοῦ ποιεῖται γόμενοι· καὶ τὰ ἄλλα σύμμαχον ὄντα οἷς εἶναι τὰ ἄλλου ἕκαστον ἑαυτοῦ σ· οὐ γὰρ ἐθέλησαν ὑπὸ τοῖς καλοῖς
ποιεῖται γόμενοι εἶναι· καὶ διὰ τοῦτο γόμενα θρέμματα θαυμάτου· καὶ τοῦ συμβαίνει ἕκαστον εἶναι πῦρ τὸ ἅγιον· τοῦ δὲ ὁ λόγος τὸν ἄνθρωπον
κλασμὸς καὶ ὁ ψυχικὸς τὸν ἄνθρωπον· τοῦ δὲ ὁ τὸ δοκοῦν τρόπον· ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐξ οὐκ ὄντων εἶναι αὐτὸν παλαιοῦσθαι
σθαι ὑπὸ ἄλλου καὶ τῆς ὅλης ζωῆς αὐτῶν· ὁ μὲν ἀπὸ εὐλάσεως καὶ χαρᾶς τῆς ἀπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τρίτον ἄλλων ὑπὸ τοῦ καὶ τοῦ κλυτηρίου αὐτοῦ· ὁ
γὰρ χαρᾶς τῆς ἀπ' αὐτοῦ ὃν ἑαυτοῖς ὄντος ὑπὸ· τὸ μὲν ἀπὸ εὐλάσεως καὶ ὁ μοίως τοῦ θεοῦ ὄντος ἑαυτοῦ ἀφαιρεῖσθαι εἰ μὴ ὑπὸ
μορφὰς ἀλόγων ζώων καὶ ὑπὸ τὸ δοκοῦν τρόπον· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὄντος ἑαυτοῦ ἀφαιρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ καὶ τοῦ κλυτηρίου αὐτοῦ· ὁ
τοῦ ἄλλου· καὶ τὰ δὲ σύμμαχον τὸ δὲ ὑπὸ κρατοῦν ὑπὸ τοῦ παλαιοῦσθαι ἄλλων ἄλλως ὑπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ
ρισθαι ἑαυτοῖς· κρατοῦσι δὲ ἄλλα τῆς ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ
καὶ τοῦτο μὲν τῶν ἀσεβούντων τὸ τέλος· οἱ δὲ δικαιοσύνῃ καὶ θεοσεβείᾳ καὶ πρὸς ἀπιστίαν καὶ ἀσέβειαν καὶ μόνῃ τῶν ὄντων·
ἀσεβούντων καὶ κατὰ κυριεύσουσιν· ἵνα κατὰ τὸν ἀεὶ ὑλαμβάνει καὶ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ὑλαμβάνει καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ
τῆς ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ
μένοις

Πλὴν ὅσῳ λυτρώσηται τὴν ψυχὴν μὲν
δικχειρὸς ἀδελφοῦ ὅτ' ἂν λαμπάνῃ με: λιβ'
Μὴ φονεύσῃς ὅτ' ἂν πλουτήσῃ ἀφ' ὅσου μὴ ὅτ' ἂν
πλὴν θυσθῇ μὴ διδόξασε τοὺς οἴκους αὐτοῦ:
Ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λύ
σῃται τὰ πάντα οὐδὲ συγκατατιθέσι
ται αὐτῷ διδόξαν αὐτοῦ:
Ὅτι μὴ ψυχὴ αὐτοῦ ἔστι ζῶσα μὴ αὐτοῦ ἔσται ζῶν

ΛΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ὅμοῦ φησὶν τοῦτ' αὐτὸν λέγοντος λυτρώσεται ὁ θς τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ μὴ ἔνεκα πάσχειν αὐτὴν καὶ ἔστι μὴ θῦναι μετὰ τοῦ μὴ τοῦ ἀδελφοῦ πρόσωπον:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Οὐ γὰρ τοῦ δικαίου ψυχὴ οὐδὲ ῥᾴδιόν ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἄδου κυριεύεσθαι· ἀλλ' ἅμα τὸ παραλῆψθῆναι ἀφ' ὅσου φοντὴν μὴν ἀπαχθῆναι· καὶ διὰ χειρὸς ἀδελφοῦ τοῦτ' ἔστι μὴ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ σώσοντος ὀλυνθεροῦται τὴν ψυχὴν ἀλλ' ἢ θς· διὰ τοῦ ἀδελφοῦ δηλονότι καὶ προσῆκε γὰρ τοῦτο ποιεῖν τοῖς πλησίον ἀγαθοῖς· καὶ διὰ χειρὸς ἀδελφοῦ τοῦτ' ἔστι μὴ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ σώσοντος ὀλυνθεροῦται τὴν ψυχὴν ἀλλ' ἢ θς· διὰ τοῦ ἀδελφοῦ δηλονότι κρατοῦντος αὐτῶν καὶ κατασχεῖν θέλοντος· καὶ ἐπεὶ δὲ ἄλλη κατάστασίν ἐστιν ἁμαρτάνοντος ἐστίν· ὃ δὲ ἐστιν τοῦ κρατοῦντος αὐτὸν ἁμαρτήματα μὴ ἔχοντος· διὸ χαρισθῆναι τὸν θν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ αὐτῶν τῆς χειρὸς τοῦ ἄδου· ΗΣΥ μεσολαμβάνει δὲ καὶ πάλιν τὸ πρόσωπον τῆς προφητείας μεταβαλόντος τοῦ προφήτου καὶ μὴ ταράττεσθαι· τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν πρὸς τὸν θν ποιουμένου:

Ὁ τι εἰσὶν μαστῶν οἱ τοιοῦτοι ἐπὶ τοῦ πλούτου σημαίνεται τὸ μὴ μεμνῆσθαι τῶν χρημάτων προσαγορεύει καὶ ἐστὶ τὴν μαστασίαν διὰ τῶν ἐχθρῶν τὴν ἐστὶ οὐδὲν ἄτοπον ἐπὶ τῆς ἐχθρᾶς ἐπὶ δὲ τοῦ προφήτου ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ χωρίον οὐ συγκατατίθεται ἐπὶ δὲ τοῦ προφήτου ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ χωρίον οὐ συγκατατίθεται· οὐδὲ ὅταν κρίνεσθαι μέλλῃ τὸν ἐστὶν ἁμαρτάνειν ἐστὶν ὅτε ἐστὶν πρὸς τὸ μὴ ἀποθνήσκειν ΛΙ

Ὁ προεῖπεν πλούσιος οὐκ εἶπεν ἄλλως ζῶν ὑπὲρ τοῦ ταῦτα θύλογήσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μομένῃ καὶ τότε μόνον ὁμολογεῖται ὅταν ἀγαθῶν ἐστὶν αὐτὸν διὰ δόξαν θν τὸν ἐπὶ θυμίαν τὸν ὑλικόν:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Ὅμοῦ φησὶν τοῦτ' αὐτὸν λέγοντος λυτρώσεται ὁ θς τὴν ψυχὴν πρὸ τοῦ μὴ ἔνεκα πάσχειν αὐτὴν καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ θῦναι μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ πρόσωπον:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Οὐ γὰρ τοῦ δικαίου ψυχὴ οὐδὲ ῥᾴδιόν ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἄδου κυριεύεσθαι· ἀλλ' ἅμα τὸ παραλῆψθῆναι ἀφ' ὅσου φοντὴν μὴν ἀπαχθῆναι· καὶ διὰ χειρὸς ἀδελφοῦ τοῦτ' ἔστι μὴ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ σώσοντος ὀλυνθεροῦται τὴν ψυχὴν ἀλλ' ἢ θς· διὰ τοῦ ἀδελφοῦ δηλονότι κρατοῦντος αὐτῶν καὶ κατασχεῖν θέλοντος· καὶ ἐπεὶ δὲ ἄλλη κατάστασίν ἐστιν ἁμαρτάνοντος ἐστίν· ὃ δὲ ἐστιν τοῦ κρατοῦντος αὐτὸν ἁμαρτήματα μὴ ἔχοντος· διὸ χαρισθῆναι τὸν θν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ αὐτῶν τῆς χειρὸς τοῦ ἄδου· ΗΣΥ μεσολαμβάνει δὲ καὶ πάλιν τὸ πρόσωπον τῆς προφητείας μεταβαλόντος τοῦ προφήτου καὶ μὴ ταράττεσθαι· τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν πρὸς τὸν θν ποιουμένου:

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΨΑΛΜΟΥΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΙΑΝΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΑΩΚΕ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΙΑΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΨΑΛΜΟΥΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΑΩΚΕ

θεοὶ μὲν οἱ ἅγιοι παρὰ τὸ θεῖν δηλοῦσι τὸ θραύειν· καὶ ἀγὼ ἐκ παθείας τοῦτο· καλοῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ θύειν τοῦ ἁγνίζειν. ὅτε δὲ ἁμαρτωλοὺς ποιῶσι θ-
λάβησθε. καὶ πολεμοῦσιν οἱ καλεσθέντες ἐπὶ τῶν γλυπτῶν· πόλις δὲ ἁλώσεται ὅταν ἐκπορθηθῇ· ῥιχθῶσι τὸ δυναγώγιον τοῦτο θρόνοι τῆς οἰκουμένης:
χὼ γὰρ ἡμᾶς ἁλίσκετε καὶ διὰ πυρὸς ἁλώσεσθε πάντες· οὕτω γὰρ τὸν διαυτοῦ κληρονομεῖν λόγον προφή-
σας· καὶ ἵνα ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀθετείσθω (λέγει οὐσιν τῆς (λέγει γνῶσιν τῆς ἡμᾶς) καὶ διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὠσὶ κατάγειν ἱερὸν φαίνεται μο-
νονμένους τὸν ἐλλάττονα δὲ μᾶλλον τοὺς δίκαιος λαὸν ἡλίου μέχρι δυσμῶν:
ἁμαρτολοὺς τοὺς δικαίους· δυσμὰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνατολάς· πρὸ τροπῆς ἐλθεῖν χρισάμενος· δευτέρωσαι τοὺς οἰκουμένους· τὸ
θύουσι φθεῖραι· οὐτοὶ ἁγάλματα καὶ τοὺς δαίμονας· ἀγαπητοὺς μεθέχοντας· ἀρ' οὐ· τοῦ θεοῦ λόγους δικείους γὰρ θεοὺς ἀ-
πρὸς οὐσιόλογος τοῦ θεοῦ λόγου· τοῦτον τὸν θεὸν θεῶν· ὡσεὶ καὶ κύριος κυρίων· ἐὰν τὸ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει καὶ πόλει θυσιαστηρίῳ:
Οἱ ἐπιγεγραμμένοι τοῦ ἁγίου μὲν οἱ πάντες τὸν ἀριθμὸν δισσὸν· διὸ δίκαιοι δὲ οἱ θρόνοι καὶ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς
ὑδρομέλικος οὗ· ὃς ὃν ὁ παρὼν ἀπὸ αὐχμὸν ἁλμός· οὐχ ἁπλῶς ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι πρὸ τούτου ἁλμὸς πᾶσι περισσόσθω· τοῦ θεοῦ δικαιο-
λέγο· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ παρὼν εἰκότως καὶ ἀπὸ τούτου τῶν αἰκολουθείαν δηλοῖ ἀπο· ἀλλὰ καὶ τὸν διαμένοντα θάνατον ἀπερ ἔσων· νομο
θετοῦσι παραδιδόασι τῆς καινῆς διαθήκης τὸν δοθέντα τοῖς θέλουσι πρόσωπον· καὶ τοῦτο δηλοῦν ὄρτοι ἀπὸ ὧν ἀπὸ κορδ-ἁλμοῖς·
οἵτινες καὶ αὐτοὶ τυγχάνουσι μὲν δικαίων· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ προλαμόντες δίκαιος καὶ τῆς ἁγίας· ὧν ἀπὸ πασῶν θέντες οἱ λάων
τες τέσσαρες μεθ' αὐτοὺς τοῦ ἁγίου ἁλμοὺς καὶ τῆς ἁγίας ἴσασι ἔστι οἱ τοῦ ἁγίου πάντες ὧσιν· πεῖν τοῦ ἱλασθέντων ἔχοντι τῶν ἁγ
πολῶν· καὶ τῶν ἁμαρτανόντων θρόνων διαπορᾶν· μεθ' ὧν ἱερέως οὗ· τὰ δίκαια μεθ' ἁμαρτανόμενα· ὁ δὲ οἱ λοιποὶ τῶν ἡμῶν
κορδ-ἁλμοὶ δικαίως τῶν πρὸ ἁμαρτανόντων ἐπὶ πάντων προαγορεύοντες ἱκλησίαν
ἀλλ' οὐδὲ χορεῖν ἁλλ' οὐδὲ χορὸν ἁλλ' οὐδὲ λαῶν χορὸν δικαίως καλοῦσι ὁ ἀσαφὲς ὃς ὃν παραλείπομεν ἁγίοις ἁμήν:

Οἱ λοιποὶ δὲ τρεῖς ὃν μὲν ἰσχυρὸς θεὸς λαλήσας δικαλέ-
σας τὴν γῆν· οἱ δὲ ὃ θεὸν δικαλέσαν τοὺς ἀρχόντας καὶ
κρίνοντας· ὁ πρὸ τοῦ μόνου θεοῦ· τοί γὰρ οὐ ὃν ἁλμὸ
προφήσας ὁ θεὸς ἐστὶν ὃν σωτὴρ ἡμῶν θεῶν· ὃν μέσῳ δὲ θε-
οὺς διακρίνει ἐν μέσῳ ὑμῶν· ὅσοι πότε κρίνετε ἀδικείαν
οὕτως καὶ ὁ νόμος διαγορεύει θεοὺς οὐκ καὶ κολογίστως καὶ
ἀρχόντας τοῦ λαοῦ σου οὐκ κρεῖς καὶ κατὰ σὲ· βούλόμενος.
ἐν βουλόμενος δὲ κλητέον. οἱ τὸ κατὰ πίνον ἁγαθὸν πλαίν· ὁ τοῦ
τον θεὸν· πᾶσι σωτῆρι ὑμῶν οἰκουμένων ἀρχὸν κριτήριον· αὐ
τοὺς οὖν οἱ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ὃν ἀνθρώπους ὄντας· ὃν λαλήσαν δικαι
τοῦ ὃν ἀγγέλου· καὶ πάντας μὲν καλεῖ· οὐ πάντας δὲ ὑπὸ κλή
μένων τυγχάνουσι· τοῖς δὲ κλητοῖς χάριν ἀφίστοῦσι τὸ πῦρ ἀν
πτιλεῖ· καὶ κατὰ τὴν ὃν ἐλογον αὐτοῦ παρουσίαν ἁμίζων δικ τῆς
ὃν ὧν ἱου σι ων· πρὶν ὁ πάλος ἐλθεῖν· λίθος δὲ ἀμοὶ λήμ
ἐλευθέραι ἁγιλίπτος ὃν ἁμῶν· καὶ προσβλήθαι
τὸ στόμα ὄρει καὶ πόλει θυζάντος ἐλλήνων ὃν ων· δυνάμ
πτιαι δὲ ὧραι ὁ τοῦ λόγος αὐτοῦ θεοφάνειαι· ταύτῃ
καὶ τὸ ὁ θεὸν ἁμῶν λίζει δηλοῖ· καταμὲν ὧν τὴν πρό
τὴν αὐτοῦ παρουσίαν ὑπὲρ ἁμῶν κρινόμενος ἐστὶ πάντας· οὐ
δὲ ἁπάντων προσχωρήματος· οὐδὲ ὃν ἀσιν ἐδὲ κρυ τὴν ἰδίαν θεότητα· τότε δὲ δικαίως ἁμῶν λίζει καὶ οὐ παράσιον πλη
σθῆναι· πρὸ λαμπάδων δὲ τὸ πῦρ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν καθαίρει πάθων ὕλην καὶ φθορὰν ἀπαλείσων· πρὸ τὸ μὴ ξύλα μὴ χόρ
του μὴ καλάμην πρὸ πρόσωπον αὐτοῦ φαίνεσθαι· ὁλόκληρα δὲ ἁποδέξαι· τοῖς μὲν λάβων· δεύτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πα
μου· τοῖς δὲ πορεύεσθε ἀπὸ μοῦ: θεοδωρήτου

Οὗτος ἐκ τῶν ὀκτὼ σειῶν τὴν ἰδίαν εὐπροσωπίαν λάβας καὶ τὰ σρῖα κατασδεξάμενος πάθη· ὁ ὧραιος καὶ ἄλλει πρὸ αὐτοῦ σὺν
τὸν ἀμὸν ἁμὸν ῥηθείσ: δανιήλου

δικαίως δὲ ἁμῶν ἐπὶ πάσι μὲν δικαιοσύνης ὁλόκληρον ἔχθη· τοῖς κατὰ γράφας καὶ δαδ· τοῦτο μὲν οὖν τὴν πρὸ τὴν αὐτοῦ παρουσίαν
δηλοῖ· τὸ δὲ ὅμοιον λίζει τὴν δευτέραν·
δικαίως γὰρ τὸν ἁμὸν καὶ δευτέραν παρουσίαν ποιῆσθαι· καὶ λέγω σοι ὅτι ἐκ τῶν ὀκτὼ σειῶν τὴν ἰδίαν εὐπροσωπίαν λάβας καὶ τὰ σρῖα κατασδεξάμενος πάθη· ὁ ὧραιος καὶ ἄλλει πρὸ αὐτοῦ σὺν
προσμαλλόντας αὐτὸν γνῶναι ὅτι δικαίως τῶν ὀκτὼ σειῶν τὴν ἰδίαν εὐπροσωπίαν λάβας καὶ τὰ σρῖα κατασδεξάμενος πάθη· ὁ ὧραιος καὶ ἄλλει πρὸ αὐτοῦ σὺν
δαδ δεχόμενος κατάγραι· ἀθανασίου

Οὐ γὰρ κατὰ τὴν πρότερον παρουσίαν λελυτρῶσθαι ἀλλ' ὅσα αὐτὸς φησὶν ἀπ' ἀπολλύμενον ἀπὸ ἁμαρτολῶν ἔσωσεν ἁμᾶς·
αὐτὸς ὁ τοῦ θεοῦ· ὁ παῖς ἁμῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ καλέσας· οὐκ ἐρύσθη οὐδὲ λελυτρῶσθαι· ἀλλ' ἁμαρτίας λίζεται καὶ
τὰ τὴν δευτέραν δὲ λόγος μεταγθλον αὐτοῦ παρουσίαν οὐ παράσιον ποιῆσθαι δικαίως καὶ τὰ τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν κρί
σιν ποιῶν· σημεῖον τέρας δὲ· ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀμφοτέρας τὰς χῦ παρουσίας δηλοῖ· τὴν μὲν πρὸ τὴν δι' ἁ
δικαίως ἁμῶν λίζει· καὶ τὸ ὁ θεὸν ἁμῶν λίζει δηλοῖ· καταμὲν ὧν τὴν πρό
τὴν αὐτοῦ παρουσίαν ὑπὲρ ἁμῶν κρινόμενος ἐστὶ πάντας· οὐ
δὲ ἁπάντων προσχωρήματος· οὐδὲ ὃν ἀσιν ἐδὲ κρυ τὴν ἰδίαν θεότητα· τότε δὲ δικαίως ἁμῶν λίζει καὶ οὐ παράσιον πλη
σθῆναι· πρὸ λαμπάδων δὲ τὸ πῦρ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν καθαίρει πάθων ὕλην καὶ φθορὰν ἀπαλείσων· πρὸ τὸ μὴ ξύλα μὴ χόρ
του μὴ καλάμην πρὸ πρόσωπον αὐτοῦ φαίνεσθαι· ὁλόκληρα δὲ ἁποδέξαι· τοῖς μὲν λάβων· δεύτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πα
μου· τοῖς δὲ πορεύεσθε ἀπὸ μοῦ: θεοδωρήτου

Οὗτος ἐκ τῶν ὀκτὼ σειῶν τὴν ἰδίαν εὐπροσωπίαν λάβας καὶ τὰ σρῖα κατασδεξάμενος πάθη· ὁ ὧραιος καὶ ἄλλει πρὸ αὐτοῦ σὺν
οὐσ πρὸ ἁμῶν ῥηθείσ: δανιήλου

δικαίως δὲ ἁμῶν ἐπὶ πάσι μὲν δικαιοσύνης ὁλόκληρον ἔχθη· τοῖς κατὰ γράφας καὶ δαδ· τοῦτο μὲν οὖν τὴν πρὸ τὴν αὐτοῦ παρουσίαν
δηλοῖ· τὸ δὲ ὅμοιον λίζει τὴν δευτέραν·
δικαίως γὰρ τὸν ἁμὸν καὶ δευτέραν παρουσίαν ποιῆσθαι· καὶ λέγω σοι ὅτι ἐκ τῶν ὀκτὼ σειῶν τὴν ἰδίαν εὐπροσωπίαν λάβας καὶ τὰ σρῖα κατασδεξάμενος πάθη· ὁ ὧραιος καὶ ἄλλει πρὸ αὐτοῦ σὺν
προσμαλλόντας αὐτὸν γνῶναι ὅτι δικαίως τῶν ὀκτὼ σειῶν τὴν ἰδίαν εὐπροσωπίαν λάβας καὶ τὰ σρῖα κατασδεξάμενος πάθη· ὁ ὧραιος καὶ ἄλλει πρὸ αὐτοῦ σὺν
δαδ δεχόμενος κατάγραι· ἀθανασίου

Οὐ γὰρ κατὰ τὴν πρότερον παρουσίαν λελυτρῶσθαι ἀλλ' ὅσα αὐτὸς φησὶν ἀπ' ἀπολλύμενον ἀπὸ ἁμαρτολῶν ἔσωσεν ἁμᾶς·
αὐτὸς ὁ τοῦ θεοῦ· ὁ παῖς ἁμῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ καλέσας· οὐκ ἐρύσθη οὐδὲ λελυτρῶσθαι· ἀλλ' ἁμαρτίας λίζεται καὶ
τὰ τὴν δευτέραν δὲ λόγος μεταγθλον αὐτοῦ παρουσίαν οὐ παράσιον ποιῆσθαι δικαίως καὶ τὰ τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν κρί
σιν ποιῶν· σημεῖον τέρας δὲ· ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀμφοτέρας τὰς χῦ παρουσίας δηλοῖ· τὴν μὲν πρὸ τὴν δι' ἁ
δικαίως ἁμῶν λίζει· καὶ τὸ ὁ θεὸν ἁμῶν λίζει δηλοῖ·

Ὁ ἁγιασμὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ δικαιοσύνη τῆς ἁγίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἁγίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἁγίας αὐτοῦ καὶ

κυρίλλου

Πῦρ ἔμφωτον αὐτοῦ καὶ αὐθήσεται καὶ κύκλωσαν αὐτοῦ καταγήσεται σφοδρά:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ις αἰτησώσ ἀφ᾽ ὧν τὸ ὁσίωμ καὶ τὸ δίκαιον εἰργάσθησαν εἰς ἐμέ μου. ἀλλὰ ὁσίως καὶ δικαίως τοὺς φονεύοντας τὰ ὅσια ἀπορίψω ἐλέγχου ὄντως λοιδορίας καὶ θανάτου
φορίζω μὲν τῶν ἡμετέρων ψυχοποιῶν. φορίσω μὲν καὶ τῶν εἰς τὸν αὐτοῦ ἔνοικον. ἤγουν τοὺς φρονοῦντας ταῦτα τοῖς ἁγίοις τοῦ θεοῦ καὶ τῆ πολιτείᾳ θεία δουλεύοντας· τοιγαροῦν τοίνυν σωφρονοῦντας ἀγγέλοις ἐξισοῦσθαι καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ· τοὺς δὲ ὁσίους φησὶν πολιτείᾳ ἐν τῇ δόξῃ ὄντας σωφρονοῦντας τὰ ἀρεστὰ
ἐντολὰς τοῦ νόμου ἐν μαρτυσιν ὁσίως καὶ γλίσχρως δοθῆναι. παραπλησίως τοῦτο τοῖς θείοις νόμοις· περοσκαλεῖται ὁσίους τοὺς ὁσίως τὸν ὅσιον βίον ἀσκήσαντας· καὶ τὸν γλίσχρως λάβοντας τοὺς ἐν τῇ δόξῃ ὄντας σωφρονοῦντας ἐν ταῖς ἐντολαῖ

ξ

ὁ σοφὸς ἀπὸ μόνου τοῦ περὶ τὴν ἀρετὴν λόγου. σωφρονεῖν γὰρ φησι τοὺς ὁσίους μόνον· οὐκ ἔξωθεν δὲ καὶ λιγνύν. ἄλλο τι μὲν κρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸ ὅσιον μόνον τὸ δίκαιον καὶ τῶν γλυκέων· ὅτι δὲ ὁσίους ἀπαγγέλλουσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὡς σφῶν αὐτοῖς ὑπολαμβάνοντες τοὺς σωφρονοῦντας· συγχαίρομεν αὐτῷ τῇ σοφίᾳ· τὸ δὲ ἡδὺ γλυκὺ οἰκειότερον τῷ μὴ τῆς ὀσμῆς ἀπολαύοντι ἢ τῷ μὴ γευομένῳ τῆς ἡδονῆς· ἀναγκαίως ἄρα τὸ ὅσιον τοῦ δικαίου προτάττεται· ἐπεὶ καὶ τὸ ἀνάγκη τῆς ἡδονῆς ἔμπροσθεν ἐστιν· ἐπεὶ καὶ τὸ ἀναγκαῖον τοῦ ἡδέος ἐστὶ πρεσβύτερον· ἀναγκαῖον γὰρ ἐστι τὸ ἐσθίειν ἵνα καὶ ἡδέως ἐσθίωμεν· καὶ τὸ ὑγιαίνειν ἵνα καὶ ἡδέως ὑγιαίνωμεν· καὶ τὸ ζῆν ἵνα καὶ ἡδέως ζῶμεν· ἀναγκαῖον δὲ καὶ τὸ ὅσιον τοῦ δικαίου· ἵνα καὶ δικαίως ὁσίως ζῶμεν· ἐπεὶ καὶ τὸ ὅσιον τοῦ δικαίου ἐστὶ πρεσβύτερον· ὁσιότης γὰρ ἐστὶ θεραπεία θεοῦ· δικαιοσύνη δὲ ἀνθρώπων· ἀνθρώπους δὲ θεραπεύειν ἀνάγκη μᾶλλον ἢ θεόν· ἐπεὶ καὶ ἀνθρώπους ὁρῶμεν καὶ οὐ θεὸν ὁρῶμεν· ἀνθρώπους δὲ ὁρῶμεν ἀναγκαίως· ἵνα καὶ ἡδέως· θεὸν δὲ οὐχ ὁρῶμεν· ἵνα μὴ οὐδὲ ἡδέως

ΗΣΥΧΙΟΥ

Α

Ἀ πάσων ἴσασι ταῦτα οἱ τοῦ Ἰουδαίων παῖδες ἀκούοντες καὶ ἀπορουῦσι τὸ ἀπὸ τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν μᾶλλον ἀλωλότες. γὼ δὲ ἔργον ὁ λόγος ὢ φθή. οὐκ ἐξ ἀγαθῶν ἔργων ἡ θυσία τοῦ μὴ ἀκούσαντος τοῦ νόμου παῖδος τὸν ἑαυτοῦ πολίτην ἀναιρεῖσθαι ἀλλὰ μᾶλλον καὶ τὸν πολέμιον ἔνθα δὲ μόνον τὰ θυσίας ταῖς ἀταμόμοις πράττεσθαι. ΔΙΔΥΜΟΥ

ἐστὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ σου τροφεῖς ὁ λόγος οἱ μόσχοι πολλοὶ μοι τὸ σῖτον ὢ φθή ἐστὶ λόγος. ἐκεῖνος μὲν μόσχοι πολλοὶ ταῦροι μοί εἰσι πρὸ τῆς ἐσχάρας μου. τούτους χαρίσομαί σοι οὐ λέγουσι σοι χαίρω ἀρούσας. καὶ οὗτοι γὰρ ὑποβραδὺ μαρτίας πρὸ ἑαυτοὺς οὐ δέχονται γίνωσκε γάρ ὅτι οἱ ἀπὸ τοῦ ὕδατος οἱ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἑλκύσαντες καὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν διδάσκαλοι ἀλιείας τὴν θάλασσαν οἰκοῦντες ὑμοὶ γὰρ γίνωνται τὸ πρόβατον αἰσχρὸν σύμβολον ὕδατος. ταύτης γὰρ σύμβολον ὕδατος. ἀλλὰ καὶ ταῖς τιμαῖς οἷον εἰρηκὼς προσέταξε καὶ οἱ υἱοὶ σου οἱ ὑποβραδὺ ἁμαρτίας τοῦ ποιῆσαι τοῦτο ἀντὶ τιμῶν τοῦ μόσχου ἐστὶ καὶ ἀμνοὶ σοι ἐν τοῦ ὑδάτου. διὰ τοῦτο ὅρισεν οὐσίαν ὑμῶν τὰ τιμὰ τὰ τοῦ μόσχου ἐστὶ τὰ τοῦ ἀμνοῦ μᾶλλον τὸ ἀπὸ τοῦ ἀμνοῦ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐξ ὑμῶν ἐγκρατῶν καὶ ἐξ ὑμῶν ὀρθῶν. τὰ τῶν ἀνοήτων οὐ χρήματα τίζουσι γὰρ ἄγνοιαν ἀγνοήσεις γὰρ ἡ μετὰ σοφίας μοί:

ἐστὶ δὲ ὑποβραδὺ ἀπὸ τοῦ χθὲς καὶ πρὸ σοῦ χθὲς καὶ πρὸ τοῦ χθὲς καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸ τοῦ καὶ τρυγόμεν καὶ πρόβατα καὶ ἀπὸ τοῦ καρποῦ σου καὶ ἀπὸ τοῦ καρποῦ καὶ ἀπὸ τοῦ καρποῦ καὶ ἀπὸ τοῦ καρποῦ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τοῦ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ καὶ τὰ

ΗΣΥΧΙΟΥ

γθμοὺ ξμοίγτοῖσ ἀγγέλοισ ὅξαμλοσ μίμλ ζγιτλὶ λοζολογέαν τὰσαραιξὶμ δμλίγλ ζμικαθαίσορὶ οὕωοὶ λόζαρ θῦ θύσομ θυσίαμ λιῶ ωσρ
ωασαμλὶκτίσισ ωροσφδρειλοζάζουσαν δμλιωδικαὶ ἴσωσ δλδικαὶ θυσίαμ ἀμέσθωσ ταὶ ἀρ ζαὶ σλζδιλιὰ ωρὸ θῦ ἀμρεῖταιτουτέσιμ θυξμ
μξ ταικαὶ λοζαζξαμαλίσαν λιόωσρ τοῖσ ἀωοσόλοισ ὅλλζδμ λαμβάνωτὸ ξ ὰσὺμὰρ δμ ωροσθῆγτὰρ ἀρ ὰρὸ ωσσὶ δοσιμ τὰικαὶ
λαὶ ὑμὰρ δργαικαὶ λοζαίσωσιτὸμ ωρ ἐαὐμὰμ τὸμ δῆτοῖσ οὐωοῖσ: ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

τάντιωξλισιμλιγοὺ θυσίαμ τλὶωτὰρ δύ δργδσιωμ ἀίσθλισιμ· ικαὶ τλὶωδικικαρδίασ ὁμολογίαμ ικαὶ τλὶωτὰρ δυχὰρ ωλλίρωσιμ χρθ
οσόφιλόμδμομ ωαρ ἀὐ ἀρὰωμ θῶ:

Ὁ ωτὸσ ἰξιτῶ τδικαὶ ὑἱξοσ· ικαὶ ῥυόμδμοσ ἄωο θλίξ ζωσ· αμέσθωσ δλδλόδι θυσίαμ τοὺσ δλικαίοισ ωρ δσόμτασ ὑμῖν σοσ· δν
χαὶ σλδ τὰσ ὕωοσχδσιοσ· οὕτω γὰρ ικαὶ δμτὸ ωρ φῆταικαὶ ἰξικοφὸλόδι τ ἀλμὸ τὰσ δυχὰσ μου ἀωοδλὸ ζω δμ ὸτ ὸμ τὸ ῥῆσιομ τὸ ῥῆμ
μδν ωρ αὐτόν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

τροφῆλδ τῦ ωσρὶ λὸ ἰ ωσρ δωίμασ αἰρικαὶ ὁδλοὶσ ασ τόμοιδ ἁμ δίμ· δδλ ἡλ ζμικαὶ ἐωσ τί ζασ τόμδ· ὑφ ὸμ τρδιφόμδμοσ λόζω·
διφόσομ ἐωσ ιλόασ τδ δμὶ τοὺτωμ τὸμ δλαχί ζωμ δμοὶ ἐωσ ιλόασ τδ· ἐσ ιλδθῦ ζμιλογιικὸσ ικαὶ δι αὐθόλογίασ τδικαὶ δυχαρισ
ασ· ικαὶ ἐωσ τι δαμτι ζαὸ θῶ τι ωρ ἐωσ ὁμ ὑωοσχόμδμοσ ὀργοισ ἐωσ τδ ἐ ζτ ιδμ δυχὰσ γὰρ λίγρ αἰρλὶ τὰσ ἐωαγγδλίασ ζμισ μὲ ω
θὶτὸ δ ἀὐ δύ ζλὶ δυχλὶὼ μλι ρα δλιώλισ· ἀωοδλοίωσ αἰ ἀὐθὸμ τὸ μλὶ δυ ζασθαι· λὶτὸ δν ζασθαι ικαὶ μλὶ ἀωοδλῶσαι· ουτωσ οὐω ωσ
ῥασ ζμ δ λι ικαὶ οσ ωὼλωσ δλ ωσ ιζδ τρυγλόζμ ικαρ ωὸμ ζωλὸ: ΔΙΑΨ

ὅλδομ γὰρ θῦλλωλὶ θυσίαμ· ἐωσ ίγμασ ιμ τῦ λὶ ὸλοικαυτώμασ ταν: ΙΣΥΡΙΩΝΟΣ

ὃ οσ ὁμλὶ ωθ ζδλδ· τὸ ἐαὐ ωσ ιν ἀ ζῳ· δλδισ τδόμ δλδλόζ ζαμ γὰρ θῦλλωμ τοὺσ ἀωολύτουσ τὸ ἀὐθίμ ιστομ ὑωοπίθζαι·
ικατα γὰρ τὸμ λιζ ἰαμ· θῦ ἀὐ ὰμ ιοσ θῦ ὸ ικατασ ικ ευάσασ τὰ ἀὐ ῥασ τλὸμ γλῶ σσαμ ικαὶ τὰ σθ ἐαὐ τῶμ ὑωοπίθζαι·
ῥασ ισ τλὸ ζῳ ρομ ὸ θωσ αὐ τοῦ: ΗΣΥΧΙΟΥ

ωα ζομ ὲν ἀσθ ρὰ ἀὐ τὰ ὶ κατασ καιρὸμ δυχόμ θα· ωολυ δὲ μᾶλλομ δικεί μλιω λὶω δυχ ζθαι ωαρ αὐτοῦ ωρ οσ τάχθλιμ ὲμ·
ἀῤ ισ λιμῆ μ τὰ ὀ ζδιλήμασ τα ὑμ ὰ μ ὰ σ ικαὶ λιμ ζσ ἀῤ δί ὸμ ὲμ τοῖσ ὀ ζδιλ ζθαισ λιμ ὰμ· δὰμ γὰρ ταύτλιω δυχλιάσ θω
δλοσ ὰμ μὲν ὸμ ὲμ ὑ λύτ ρωσ ι μ ἁμαρτλιμάτ ωμ ικαὶ ἀ ὸ ἰ ζ ἀμομ
ικατορ θω μάτ ωμ λαμ ιαῤ ωμ ὲμ· ΗΣΥΧΙΟΥ

θλίψ ιμ τὸμ ωλ ρασμὸμ τὸμ ωαρ ἀὐ ὰ ῤ λὶ τοὺσ ατ ἀγ λυ ὸ
μ ὲμ ομ μόλισομ· αὐτοί γ ωμ τὸ τὸμ θῦ ἐωσ ικαλ ἐσ ώ μ ὲθα
ὄ ξ ελ ειταλ ὶμ ὰ σ ὰ ωσρ ωτὸ τλὶωσω ζῳ ἀῤ ὄ ξ ειλ ὲτο· ἰ ζ
ζ ικ ὸ τασ σ αὐτὸμ ωαρ αδλοχομ λὶμ ῥ οὶ ικ ομ ομ ομ ὲμ ὴ σ ομ ωρ ωα
γμ ατ ωμ δλοχ ωμ ὲθα: ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ικαὶ ταῦτα ωοιοῦμ φωσ ἰ ῥῦ δλ ωσ ἐσ ο ττ ὶ ζ ἐσ θαι θῦ ωολυ ωθ ὼ
τοσ ὁμ θλίψ ἐτ σ ιμ ἰ μ αι ικαὶ δλοχ ά σ ιωσ δῦ ὑ ῥ γ ἐτ ού μ ὲμ ομ σ ἀωο ἀὐ
τασ σ ἀῤ ἀ ζομ δυχ αρ ισ τί σ ομ: ΔΙΑΨ ΗΣΥΧΙΟΥ

ζ ικ ὸ τασ σ λὶ ικ ολ ού θ ωσ ὁμ ἐωσ τι δλὶ ωρ οσ ό ωου μ ὲ ταῤ ῥ ομ ικαὶ
μ ὲ ταῤ ὰ ομ ῤ ἐ ατ ὁμ ῤ ἐ ζ ὸ τοῦ ἁμαρ τωλοῦ μ ὲθ ὶ ζ ἀμ ὲμ ομ σ ωρ ὸ
σ ωτ ωμ: ΑΘΗΝΑΣΙΟΥ

ἁμαρ τωλομ ὁμ ὲπ αὐ θασ τομ ὲμ ομ ὁ ζδιλ ωμ τὸμ θῦ ὶ ὸμ γρ ἀῤ ῥ ὸμ ῥ ὶ ομ ὶ ὸμ· ὅμ οι
ομ δὲ τὸ ῥ ῥ ὶ μ ὲμ ὸμ ω· οὐχ ῥ ὰ ὶ ομ σ αι μ ομ σ ὁμ ὲμ ὁ μ ὰ τὸ μ ὶ ἁμαρ τωλοῦ ζ γὰρ
ωάζ ομ σ ωαρ αι ὰ μ ὶ τασ ὁμ ὲπ ολασ· ικαὶ ωὰ ζμ ὲμ ὶ τλὶ δυ ζ ικαὶ
ικ ίαμ· ικαὶ δλο λ ίαμ ἀωοδλ ίδ λοσ ι τλὶωγ λώ σσαμ ικαὶ τασ θ ὶ ασ
ὲμ ὶ ὰ ὁ μ ὰ τοσ ῥ ῥ ὶ γ ῥ αῤ ὰ σ: ΙΣΥΡΙΩΝΟΣ

Ὅ τ ὶ μ ὲ λ ὶ τοῖ ὰ τὰ ὁμ ὶ δ ὼ λ ὰ ὁμ σ ῥ ὰ σ ὶ τ αὶ σ ικαὶ τοῖ σ ὁ ύ τ ωσ ὶ ὸ θ ζ ὁμ
ωλουτ ὶ ὸ σασ ιμ ῥ ὼ σ· τὰ τοι ὰ λδ ωρ οσ δ ικαλ ζ ῥ αι θῦ· ἀλλὰ
τοῖ σ ὄ ζ ὰ ῤ ὰ τοσ σ ἰ ζ λ δλ ὶ λ ὁ ὰ ὐ ὶ λ δλ ὶ σ ουσ ὑ σ ὁμ ὲμ ὁμ σ ὶ ικαὶ ὰ ῤ ὶ ὼ ὸ λ ωσ ωαρ δικ ὶ ὰ ὁμ ὶ σ ὶ τοῦ σ ὁμ ὸ μ ου μ ὲλ ζ ὶ ὶ μ ὲ ὁμ ὶ λδ ὸ ὅτ ὶ τὸ θ ῥ αι δλ ὸ
γ ῥ ὼ ικ ασ ιμ· τ ὶ ὸ δλ ωσ αρ δικ ὶ ὰ ὁμ ὶ σ ὶ λ ὼ ὼ. ὸ τλὶ ὼ σ ῥ ὰ ῥ δλ ι αθ ὶ ὶ ᾶ ὰ λαμ ὰ ὁμ ῥ ωσ ι τὸ μ ὲ ὁ μ ὰ τοσ ὸ ὰ ὐ ὶ ὰ ὁμ ὰ ὁμ ὰ ὁμ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ἈΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

Β

ἀλλὰ κρίσιν ἔστι δοῦναι τὴν γνώσιν ὅτι καὶ αὐτὸν ἑαυτὸν θεωρεῖσθαι· ποιοῦσι γὰρ ἑαυτὸν δικαιοσύνη ἀμαρτίας καὶ ἁγιασμὸν ἀπολύτρωσιν ὁμοίως δικαίους καὶ ἁμαρτωλοὺς ὑποβάλλων· τὸ δὲ ἐπιφέρεσθαι τοῖς μὲν τὸν θάνατον μείζονα τῶν ἀθρόων τοῖς δὲ τὴν ἀθρόαν τοῦ θανάτου βραδύτητα τῶν ἁμαρτημάτων ἐστὶν ἀπόδειξις.

Οὐκοῦν φιλοῦσι προεπιδόντες τὴν κρίσιν καὶ ἁμαρτωλοῖς ὁμοίως τοὺς κριτοὺς φυλάξασθαι θεόν σαφῶς. ὅτι δικαταλλήξαι ὑμᾶς λιτοὺς δικαίους χειρουχοῦντας οὐ δέον ἐστὶ καὶ ἀποφυγόντας ἐᾶται· σώζεσθαι ὅτι μὴ χαίρουσι τοῖς σὺν ὑμῖν γενομένοις μακροθυμῶ· καὶ ῥᾳδίως ἀμελοῦσι· ἡ δὲ μὴ ἀρτασχετιῶμας ὁ ἄρωμος ἵνα ὁ ἄρωμός μου μὴ δέον ὑμᾶς ῥυομένου· ῥύομαι γὰρ τοὺς μοὶ ὡτασοῖς καὶ καὶ ὁμοίως καὶ πᾶσι γενομένους καὶ λάρυγας ἵνα ὁμίσαμεν ἡ δικαίσαμεν ἡ σώσαμεν· οὐ γὰρ εἰκὸς ὁμολογεῖσθαι τὸν ἔμπροσθεν καὶ σὺν ἔργοις ὡτας· ΔΙΔΥΜΟΥ

μὴ ποτε βίοις ἀφθόλλωται τὴν ψυχὴν θάνατος μεγαλωθέντες· οὐκ εἰσὶν γὰρ ὁ ῥυόμενος τοὺς σὺν ἁλουσι καὶ πλημμελοῦντας καὶ σὺν ἁμαρτίαις· ΗΣΥΧΙΟΥ

τὴν ἡμέραν οὐ γραφεῖ τοῦ θανάτου ὁμολογοῦμεν δικαστὸς μετὰ ταχοῦσαν πᾶσαι ἀόκληρος ἀπολειφθῶν τὸν ἁμαρτωλοὺς ἵνα ὁμοίως ἀφθόλλωται· ἐὰν δὲ ἁμὴν ἡμῖν ἀμελοῦσι καὶ ῥᾳδίως γενομένους

ΔΑΥΙΔ
ΝΑΘΑΝ
ΔΑΥΙΔ
ΜΕΤΑΝΟΙΑ

τοῦτον ἀδελφὸν τοῦ ἁλμοῦ ὁμολογοῦσιν· διὸ ἀκλινῶς ἁμαρτάνουσιν· τὰς μεμφομένας τοῖς ἐγχείροις καὶ τὰς ἐκ τῶν ἱερῶν ἀναθέσεις· ἃς ἔδει μᾶλλον ἐπαινεῖν καὶ τὰς ἐκ τοῦ ἀλόγου γένους ἱερουργίας· τὰς μὲν ἁμαρτημάτων λυτρώσεως καὶ ἱλασμοῦ χάριν· τὰς δὲ εἰς εὐχαριστίαν· καὶ τὰς ὑπὲρ εἰρήνης καὶ σωτηρίας· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἀπὸ τοῦ ἁλμοῦ ἐγειρομένων· ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀλλοιουμένων· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν ἀπορίαις· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν ἐνδείαις· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν ἐξορίαις· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν δεσμοῖς· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμοις· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσσαις· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν ὁδοιπορίαις· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγρυπνίαις· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐν ἀνάγκ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ : ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜ

ἡσυχίου

μαι ἁμαρτίαν ἢ τὴν ὁποιανοῦν ἁμαρτίαν ἣν ἁμαρτάνει τις εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐκβάλλει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐκβάλλει. ὁμοίως γὰρ γινώσκομαι καὶ ἐγὼ ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς ψυχῆς μου τὰ ἁμαρτήματα. αἰσχύνομαι τὴν μνήμην τῶν ἁμαρτημάτων μου ἃ ἐποίησα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἐν ᾗ ἐπορεύθην μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πλησίον μου καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ

ΗΣΥΧΙΟΥ

τῶν τα οὐμόνον δια τὸ ῥύπον τοῦ βίου τοῦ ἁλαὶν καταγόμενον λέγειν· αὐτοὺ γὰρ ὁ βίος καὶ ῥυπαρὸν μόνον ζόμενα τίς τοῦ θαι· ὃ δὲ καὶ πρὸς
ὁλοθείμενος ἰσόζυγον λίκειας καλοῦ καὶ καὶ καὶ οὐ λόχομένου ἴσα διαίρεσιν καθαρόσεως· ὅσον δὲ καὶ τὸ ῥυπαρὸν μένοι χρὴ ζόμενον· τοῦτο
γὰρ καὶ παραπεῖ ἐοικὸς ἐμβύρνου ἐυρὺ χῶμεν· τίσι καὶ χλιόσθαι καθαρὸν εἶναι ἀπορύπου· ἀλλ' οὐτε ὃ ζον καὶ μὴ μία λίμενος ἐρᾶν λίζοντι αὐτοῦ·
προ τούτοις μὲν τὸ ἁπλῶς ἁμαρτίας πλὴν ὠσὶ θυμίαν λίγραιβὴν καὶ λείμμι φθόνον δ' γον· ἄγρον οὐ δὲ καὶ λίγ ὃν καὶ ἀτρέας τὸ θαι
μα τον· καὶ μαρτυρίσει ἢ αἰ ὠμοσ λόγον· λὶ ὠσὶ θυμίαν συλλαμοῦσα τίς τι ἁμαρτίαν· λὶ δὲ ἁμαρτίαν ἀπο τέλεσθεῖσα ἀποικύ
θαν ατον· ὃ ὰ ὃ τὰ ἁμαρτα ὠμεν βῆ ἁμαρτίας συλλαμβάνομεθα: ΔΙΟΤΕΛΗΝΑΡΙΟΥ

ΟΥΓΓΡΩΜΗ· αἴτιοί σ ὅτι συμπεῖ ῥυεν λίμμῆ μι λὶ ἁμαρτίαν καὶ τὰ πλὴν προ τὴν γ ὃν ὠσὶ τὸν ἀμφιέσαν τὸν βίβλημα
προ αποθνῄσκομεν μι· ὅ τι δι ὃν ὸς αὐτοὺ λὶ ἁμαρτίαν εἰ σὸν ἰσόσμον εἰσὶ λθον· καὶ ὃ ῥίζ ω ται τὸ καὶ σὸν ὃ ὶ τὴν προ τὴν γ ὠσαι καὶ·
καὶ ὃ βίβλος ἐπὶ μοσ δια τὸ ῥυπον τοῦ κτὸ ῥυ ὃν ὠσὶ τὰ τὸ μὲν αὐ δια σαίμει· ὁ ἰκεῖ ὸ τρον γὰρ δ' ὠσὶ πλὸν μέρος· τοῦτο λέγεται· καὶ τοι καὶ ἀπο τὸ
προ δι λὶ καὶ σὸν σι πλὸν ἁμαρτίας· ὅ τι ἀσθρ μα τίζ ω σὶ μὲν βίβλος προ ὸ ῥυπον λόσ· πλὸν δ' ὠσὶ μὲν τὸ ἐπὶ μοσ ἐκ τοῦ ἐπὶ μοσ ἐκ τοῦ
τοι κτὸ ῥεῖσ· φασὶ προ ἰόντες· ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ὅθοσ· τοῖσ ἄλοισ δια λλ ὠσὶ τὸν ἠῦ βίς μι λίσ τισθαι καὶ δια τοῦ καθ ηγορεῖν πλὸν ἑαυτὸν ἀσθενείαν· φασὶ γοῦν μὴ λίσθη τὸ τί
χουσ ἰσμὲν· ἀῤῥοσ ὅσ εἰ χόρ τοσ ἄλλ μβρα αὐτοῦ· καὶ πάλιν· μὴ λίσθητι τί σμοῦ λὶ ὑσό ταισι· ὃ δὲ βίκαρ τέρι κὸ τα τοσ ἰ ὠὺ ὑμᾶ
γάθρομ λοῖ χ ὠσ πορ γαλαμε λίμ βλ ζαν· ἐυρ ὠσαν δὲ μὲν ἴσα τυρ ὸ ἠῦ βίκαὶ γὼ καὶ αὐτὸ πλὸν ἀρ χὴν οὐ δὲ ἰχ λ
ῥύσου φιλο χρι κίαν· γοῦν εἰσθαι φλοισιν· τίμιοσ μὲν γὰρ ὁ μολογου μένωσ ὁ γάμοσ· πάλιν δ' ἁ τισ πορ νεύ σαντοτὸ πλὸν σωφρόνου
πλὸν προ φασιν· ὁ ρᾶ ζ ιν εὐ ρὶ σκεται ρικόσ· ικολαΐ ζεται γοῦν λέ ὠσ πορ ὃν μὴ μόνον ὃχ ἡ τὸν ὃ ὰ μένον καὶ ὠσ αὐ λο ποι ΐαν
ἐῤῥ ισι γ πλὸν ἀλ ηθ λὶ τοῦ πρ ά γματοσ· αἴ ρο μεν· διὸ ικατα μανθάνο μὲν τὸν χρι κὸν μι κὸν ῥ ἡ μάτων ὁ πα ῦλοσ λέγων· σωλί δο μαι τὸ
μό μο τοῦ θῦ καὶ κατα στρέ σω αὐτόν· ἀλ ὃ ὰ δὲ ὃν τρο μόμον αὐτὸ μὲν πρ ά ττ ὃν τὸν μό μο τοῦ νοοῦ μεν· καὶ αἰ χμα λω τί ζομ
τὰ μὲν τὸν πόμο πλὸν ἁμαρτίαν· τὰ δ' ὁ ὐτὶ ὃν τοῖσ μέλ λεσι μου· πα λαὶ πο ροσ ἀ φ' ἁῦσ· τί ομεν ῥύ σθαι ὃ ι τοῦ σώ μα τοσ· τοῦ
θα ν ά του τούτου· χάρισ δὲ τῷ θῷ διὰ ἰ ῦ χ ῦ τοῦ ι ῦ λί μῶν· δι αὐτοῦ γὰρ λί μῶν ὃ ι θασι ύθη τα ἁ πάθη ι καθ ὰ πα λὶ μ φλοισι τὸ
γὰρ ἁλ ὠ α τον· τοῦ μόμου θῦ ὠ λοσθ ὲν ει δι α πλὸν ὃ ρι σθὲν τοῦ ὃ αὐτοῦ υ ἱ ὸν πε μ ψα σ ὃ ὲν ὁ μοι ώ μα τι ὃ ρι σοῦ ἁμαρτίασ· ι καὶ
πε ρὶ ἁμαρτίασ· ι κα τὸ ι κρι μα τὸν ἁμαρτιῶν ἐν τῇ σαρκὶ· ἵ να τὸ δι καί ω μα τοῦ νόμου πλη ρω θῇ ὃ ι ἡμῖν τοῖσ μὴ
κα τὰ σὰρ κα περι πα τοῦ σι ἀλλὰ κα τὰ πνῦ α· θεοδωρ
ἄλλωσ· τὸν πε ρὶ τοῦ ἀλα μὶ ἁμαρτίαν κρα τῆσα σ· ὁ λόγι
μόν ι καὶ τρί ω μο δια τοῦ γ θρόνου σ· λίγ ρά ζ ει· λίμαρτίασ τὸ τί σ
γὰρ ὃ ξ θυ λί θησαν τοῦ πα ρα δ ὺσου· ι καὶ τό τε φησὶν ὁ λόγοσ
ἀλα μὶ ὃν αρ τίαν καὶ αὐτοῦ· ι καὶ συλλαμοῦσα ὃ ὶ κεν
τοῦ ι καὶ ἰν ὁ πα τὴρ ὁ θῦ προ ὁ ρᾷ φη σὶν ὁ τι ἄ ζ ι ε ι ται λί δια μοὶ
τοῦ αὐ τοῦ ὃ αὐ τὸ μὲν λῶσ ὃ αὐ τὰ πο ρί ᾳ ὃ ι κε βό τη τοσ· πά ζ ε ι τα
λί μέ ρα σ· τοῦ τοι καὶ ὁ μαι κά ριοσ λέ ὠ ι πα ῦλοσ· ὃ αὐ τι γὰρ δι α
ἁῦ λί ἁμαρτίαν εἰσῆλ θεν εἰ σ τὸν κό σμον ι καὶ δι α τοῦ ἁμαρ
τίασ ὁ θά να τοσ· ὃ ὲ πα ντασ λί μαρ τον· δι ὃ δι α σκό μεθα
δὲ δι α τοῦ τό μου χό τι φύ σι κὴ τὸν ἁμαρτίαν λί ὃ ὲ ῥ γ ὸν
ἀλλ' ὅ τι ῥ ὃ αὐ τι πρ ὸ α ὐ τῶν λί φύ σι ὑ πὸ τοῦ πα ρα μα τοσ
ὄ ὐ σ λου μέ νη· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ὁ μοι ὰ δὲ λαμ βά νει καὶ τα ῦ τα· τοῖσ πα ρὰ τοῦ ἰ ὠὺ ὃ αὐ τι κα τά φα
τοσ λί μέ ρα ὃ γλί ζ ῃ μὴ λί θῇ πλὴ ν ι καὶ λί ὠν ὐ ὃ γλί θῃ πα ρὰ ἰ ὠὺ
σὴ φ· δι α τοῦ γὰρ λί ὠν ὃ αὐ τι κα τά φα τοσ· ἀλλ' ὅ τι ὃ ὲ ὁ μοι ώ μα τι
ὃ ὲ ὁ μοι ώ μα τι ὃ ὲ ὁ μοι ώ μα τι ὃ ὲ ὁ μοι ώ μα τι

Ὁ τῆς σοφίας κύριος ἀγγέλων μυριάσιν ἐβοήθησε τῷ μὴ δυναμένῳ ἀλλ' ἐθέλοντι τὸ μὴ δοθὲν αἰτίᾳ γνώσεως πρὸς ἁμαρτίαν ἐσχηκέναι τελείαν· οἱ γὰρ τοῖς δυνατοῖς ἀγγέλων μυριάσιν ἀθλοφορικῶς τὴν ἀλήθειαν ἀσκήσαντες καὶ τὴν ἀληθῆ σοφίαν ἀπαθῶς ἐκτησάμενοι ἄλλοι εἰσὶ καὶ ἄλλοι· διὸσί τι μεῖζον ὑπὲρ τὸν καὶ Δανιὴλ μεγαλοφυᾶ τοσοῦτον τοῖς τοῦ θεοῦ παῖδες καὶ ταῖς ῥύσεσι τῆς σοφίας αὐτοῦ ὁσημέλλοντες αὐτοῖς εἰς αἰῶνας ἡνωμένοι ἔσεσθαι τυγχάνωσιν ἀμοίβαθρόως τοῦ προκειμένου ἔχου:

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἡμεῖς μὲν βροτοὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἐγεννήθημεν καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐγκυμονούμεθα· σοὶ δὲ ἀρέσκει τὸ ἀληθῆ καὶ καλὰ καὶ μὴ δόλια ἐν ταπεινώσει ἐπιτηδεύειν· ἀφ' οὗ σοφίαν ἐδίδαξας ἐμοὶ ἀνάξιον ὄντα καὶ ἐπλούτισας με τῷ ἐπουρανίῳ σου φωτί· ἐν ἐκκλησίᾳ εὐλογήσω σε ἐν λαοῖς ἐξομολογήσομαί σοι· ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων ὑμνήσω σε ἐν ἀνθρώποις ἐπαινέσω σε· ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων ὑμνήσω σε ἐν ἀνθρώποις ἐπαινέσω σε· ὅτι ἐστήρισας τὴν δεξιάν μου καὶ ἐν τῷ θελήματί σου ὡδήγησας με καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐζωοποίησας με· ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων ὑμνήσω σε ἐν ἀνθρώποις ἐπαινέσω σε· ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων ὑμνήσω σε ἐν ἀνθρώποις ἐπαινέσω σε· ὅτι ἐστήρισας τὴν δεξιάν μου καὶ ἐν τῷ θελήματί σου ὡδήγησας με καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐζωοποίησας με

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

οη΄
ακουσαι ἵνα φησὶν ἡμᾶς ἁγιασθῆναι διὰ τοῦ πάσχειν τὸν κύριον ἡμῶν ἐπὶ σταυροῦ καὶ
τίνα διαφέρει καὶ αὐτὴ ἡ ἁγιότης ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ὧν ἐποίησαν καὶ ὑβρισμένων
ἀλλ' ὅτε ἁγιάζονται τότε οἱ μεμολυσμένοι ἀνόμως καὶ κατὰ τὸν τῆς ἁμαρτίας καιρὸν καθ' ὃν ἔδρασαν ἀνόσια καὶ
τὰ αὐτὰ ἡμῶν ἐστιν ἃ ἁμαρτάνομεν ΔΙΔΥΜΟΥ
πολλάκις ἐπιδιδόμεθα καὶ ἡττώμεθα ἁμαρτάνοντες· τὰ αὐτὰ ἁμαρτανόμενα ταῦτα ὑπὸ ἁμαρτίας καὶ σοφιστικῶν γοήτων
τιάσθω δὲ αἰσχυντέον ἁγιάζεσθαι καὶ ὑβρισμένων ἁγιάζεσθαι τὰ ἁγιασθέντα μεμολυσμένα ὑπὸ ΔΙΟΛΗΝΑΡΙΟΥ
Ὁ μὲν οὖν τὸν ἄρτον ἀμφιβάλλων πρόσκειται τῶν λύπης ἀμφιβολίαν προσλαβεῖν· καὶ παραβύουσι μὲν τὸν αὐτὸν
ἀμφιβολίαν ἐπιφέρουσι δὲ καὶ ἡδονὴν ἐπὶ τῇ βρώσει· καὶ ἡδονὴ μὲν ἐπὶ τῇ βρώσει καὶ
κωλύει λύπη οὐκ οὖσα λύπη ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ. ὑβρισμένων μεγάλων τῶν τῆς παρουσίας ὑπὸ τοῦ πάσχειν ὑπὲρ
καὶ ὑβριστὴν ἡμῶν ἐποίησε τὸν κύριον. ὡς μὴ ἁγιάζεσθαι δὲ αὐτοὺς καὶ τὰ ἀσυμπαθῆ τοῦ ἁμαρτάνειν
ποιῶμεν δὲ ταῦτα ὑπὲρ ἡμῶν ἐν ἀγάπῃ ἐπὶ τῷ ἁγιάζεσθαι ἡμᾶς· ἁγιάζεται γὰρ τὰ ἁμαρτανόμενα ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ σωτήριον ἐστι τὸ πάσχειν ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας· ἀλλὰ τῇ μεταμοίᾳ (φησὶν)
ἁμαρτάνεται γὰρ τὰ τοιαῦτα ἀνόμως καὶ ἁγιάζεται ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ σωτήριόν ἐστι· ἀλλὰ τῇ μεταμοίᾳ
ἀναβάλλεται καὶ εἰ τῶν χαρᾶς τῶν ἀρχαίων ἐναμβρύχεται: ΗΣΥΧΙΟΥ

οθ΄
Ὅταν γὰρ μὴ παραιτῶνται ἡμᾶς ὑβρισμένα ὑπὸ σοφιστῶν καὶ ἀνόμως ἁγιάζεσθαι· παθόντος τούτοις καὶ τοῖς ἐσομένοις ἁγιάσεται καὶ οὐδροσώνη·
καὶ ἀρξάσης ἀσεβεῖν ἵνα τοῦ κυρίου τοῦ ὀφθαλμοῦ ἁγιάσωμεν· τὸ δὲ ἁγιάζεσθαι ἀνόμως καὶ ὑβρισμένων ἁγιάζεσθαι
τὸν θεωρίαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἁγιάσαι καὶ ἡμᾶς ἁγιασθῆναι· ΔΙΔΥΜΟΥ
ὄχλος εἴφονται ἁμαρτίαι ἀπὸ τῆς μεταλαμβανούσης· τὸν ἄρτον· ὃς γὰρ ἐν ἀναξίῳ τοῦ ἁγίου ἄρτου καὶ
ἀγνοίαν οὗτος παρουσίαν ἀρχὴν ἐπιστολείας· ὄχλος εἴφεται ἁμαρτίαν ἀπὸ τῆς:
Ὁ ὑχέτερον ἁπλῶς τὸν ἐμὲ ἐν τῶν ἐμῶν χαρίν ὅλον ἁγιασθῆναι αὐτοῖς ἐστιν ἁγιος· ὅσοι καὶ διὰ τοῦ προφήτου λέγει ἁγιάσθητε καὶ ἔσεσθε ἅγιοι ὅτι ἐγὼ ἅγιος·
μοίαν σου· καὶ οὐ μὴ μὴ ἀθῶσω μαι· ταύτην τοι θαυμάζουσιν
ἁμυμονῶτες αὐτὸν ὁ παροφίλιτας· πόσῳ δὲ ὧν παρούσιας ἁγιάζομεν
μοίαν καὶ ὑπερμαίνομεν ἁλισίαν τοῖς καταλοίποις τῶν
κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ οὐ σωίσχυνεται θλόσ ὀργὴν αὐτοῦ
ὅτι θλίψεως θλόου ἐστίν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ἄλλως· ὁ μὲν ἐν ψυχῇ καθαρᾷ μένων ἀπὸ σωτηρίας ἐστὶ πολ-
λῷ πλέον· ἆρα οὖν τὸ πρόσωπον οὐ ζητήσω· μᾶλλον δὲ τὸ
πρόσωπον τοῦ θεοῦ· τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ τὸ ἀληθινόν· ὃ δὲ ἐστὶν αἰσχρὸν τῷ ἐν
ψυχῇ πραγματευόμενον ἁγιάζεσθαι ἀπὸ τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἀπὸ τοῦ
ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ δὲ ἁγιάζεσθαι αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲ ἁγιάζονται
θεραπεύσουσι: ΗΣΥΧΙΟΥ
Ὁ υμῖν. ἀλλὰ πάσας· ἵνα ἁγιάζηται καὶ ἡμεῖς πάντες ἁγιάζεσθαι
γόθημεν· μὴ τοίνυν ἡμῖν μέλλητε τυχοῦσιν ἁμαρτίας ἁμβ
λήσομεν· ἐὰν γὰρ εἴπωμεν ὅτι οὐκ ἔχομεν ἁμαρτίαν ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν
ἐν ἡμῖν· ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας
καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας· ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν
καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν· τέκνα μου ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμάρτητε· καὶ ἐάν τις
ἁμάρτῃ παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν
περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου·
καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· ὁ λέγων ὅτι ἔγνωκα
αὐτὸν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἐστὶν καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· ὃς δ' ἂν
τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν
αὐτῷ ἐσμεν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν·
ἀγαπητοί οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά
ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε· πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν
ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει· ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι· ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει καὶ
σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ
περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· γράφω ὑμῖν
τέκνα ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· γράφω ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν
ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν· γράφω ὑμῖν παιδία ὅτι ἐγνώκατε τὸν
πατέρα· ἔγραψα ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· ἔγραψα ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι ἰσχυροί ἐστε
καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν· μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ
ἐν τῷ κόσμῳ· ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ
κόσμῳ ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν· καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν
τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· παιδία ἐσχάτη ὥρα ἐστίν· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος
ἔρχεται καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν· ἐξ ἡμῶν
ἐξῆλθαν ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν
ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν· καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου καὶ οἴδατε πάντες· οὐκ ἔγραψα
ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν·
τίς ἐστιν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός· οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος
ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν· πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν
τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει· ὑμεῖς ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἐν ὑμῖν μενέτω· ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ'
ἀρχῆς ἠκούσατε καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς
ἐπηγγείλατο ἡμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς τὸ
χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ
χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων καὶ ἀληθές ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς
μένετε ἐν αὐτῷ· καὶ νῦν τεκνία μένετε ἐν αὐτῷ ἵνα ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν
ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην
ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται· ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν καὶ ἐσμέν·
διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν· ἀγαπητοί νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν καὶ οὔπω
ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστιν·
καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἁγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστιν· πᾶς ὁ ποιῶν
τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη
ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἄρῃ καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ
ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν· τεκνία μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην
δίκαιός ἐστιν καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
ὁ διάβολος ἁμαρτάνει· εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ
γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν
ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται· ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου·
πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ὅτι αὕτη ἐστὶν
ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ
ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν τὰ δὲ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια· μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν
ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ· πᾶς ὁ
μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν
αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν· ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἔθηκεν καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι· ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου
καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ πῶς ἡ ἀγάπη
τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ· τεκνία μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ·
καὶ ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν
ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία ἡμῶν ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει
πάντα· ἀγαπητοί ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν· καὶ ὃ ἐὰν
αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν·
καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν
αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν· ἀγαπητοί μὴ
παντὶ πνεύματι πιστεύετε ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται
ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον· ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν· καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ
οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη·
ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε τεκνία καὶ νενικήκατε αὐτούς ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ·
αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει· ἡμεῖς ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν· ἐκ τούτου
γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης· ἀγαπητοί ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὅτι
ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν· ὁ μὴ
ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν· ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν
ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ· ἐν τούτῳ
ἐστὶν ἡ ἀγάπη οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεὸν ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ἀγαπητοί εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς
ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν· θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν
μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστιν· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ
αὐτὸς ἐν ἡμῖν ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν· καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι
πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ· καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει
ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν· ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ·
ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὅτι καθὼς
ἐκεῖνος ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη
ἔξω βάλλει τὸν φόβον ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ· ἡμεῖς
ἀγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς· ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
μισῇ ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακεν οὐ
δύναται ἀγαπᾶν· καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν
τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα
τοῦ θεοῦ ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ
ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ
τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν· τίς ἐστιν ὁ
νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος
καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά
ἐστιν τὸ μαρτυροῦν ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια· ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ
πατήρ ὁ λόγος καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσιν· καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ
γῇ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν· εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων
λαμβάνομεν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν
περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων
τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν
τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν· ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει·
ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον οἱ πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ·
καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει
ἡμῶν· καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅ ἐὰν αἰτώμεθα ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα
ἃ ᾐτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ· ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον αἰτήσει
καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον· ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον οὐ περὶ ἐκείνης
λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ· πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον· οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ
γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ
ἅπτεται αὐτοῦ· οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται· οἴδαμεν δὲ ὅτι
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ
ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος· τεκνία φυλάξατε
ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων· ἀμήν:

Ἀ ικουτι εἰσμὲ ἀγαλλίασιμι ἐν εὐφροσύῃ
ἀγαλλιάσομαι ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου:
Ἀ πὸ πρόσωπον τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἐξάλειψον:
Κ αρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
θεὸς· καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς σπλάγχνοις μου:

Ὁ ψὲ ἐν τῇ φύσει ἁμῆς ἐστὶ οὐδὲν γὰρ αὐτὴ φαύλον βούλεται εἶναι τὸ δὲ ἀγαθὸν πάρεστι καὶ ὀρθοῦται· ἐν
παρὸν ταῖς ἰδέαις καὶ ταῖς ἐνεργείαις τοῦ διαβόλου γίνεται· καὶ γὰρ παρὰ τὴν θείαν γραφὴν πολλάκις τὸ ὀρθὸν
σωθῆναι λέγεται·
Ἐὰν πάλιν τὸν ἁμαρτάνοντα ἐξαλείψῃ τὰ ἐγγεγραμμένα διὰ τοῦ πνεύματος καρδίαν καθαρὰν κτίζει καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίζει
ὀρθῆναι ἐθέλουσι καὶ πάσας διαλύει τὰς ἐμποδὼν ἐμπιπτούσας ἐνεργείας· καὶ παρίστησι τὸν ὁμολογοῦντα αὐτῷ·
ἵνα ἐν τῷ ὁμολογεῖν αὐτὸν ἐξαλείφῃ τὰ ἁμαρτήματα· ἐν τῷ ἐξαλείφειν δὲ ἁγιάζει· ἐν τῷ ἁγιάζειν δὲ καθαρὰν
κτίζει καρδίαν καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίζει· ἐν τῷ καινίζειν δὲ ὀρθοῦται· ἐν τῷ ὀρθοῦσθαι δὲ ἀγαθὰς παρέχεται
τὰς ἐνεργείας· ἐν τῷ παρέχεσθαι δὲ ἀγαθὰς ἐνεργείας τὸν ἐμὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτοῦ ἐγκαθιδρύει· ἐν τῷ
ἐγκαθιδρύειν δὲ ἐμὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτοῦ ἁγιάζεται· ἐν τῷ ἁγιάζεσθαι δὲ ἐμὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτοῦ
ἁγιάζεται καὶ ἡ ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· ἐν τῷ ἁγιάζεσθαι δὲ τὴν ἐν ἐμοὶ ἁμαρτίαν ἐξαλείφεται· ἐν τῷ

ΗΣΥΧΙΟΥ

νλη

ις αι τοῦ μὲν οἰκείου τὸ τοῦ θῦ ἀπόστολος ζημιωθῆναι παρόφωμον· ὡσαύτως· καὶ ἡ ἐτὸ τοῦ πῦρ ἡ καθαρτικὸν τὸ τοῦ ναοῦ λόγιον· βέβαιον γὰρ
ὁποιοῦτον ὑπάρξειεν· ἐαν δὲ θῦ ὁ λόγος τοῦτο παρασείειν ἀπιτῶ πάσχοντι· οὐδὲ γὰρ πῦρ μόνον καὶ ξύλον καὶ χόρτον λιμὸν θῦ καὶ ναοκλέπτην· ἀλλὰ
καὶ ὁπόταν ὑφ' ἡμῶν τὰ μὴ σχολῶν καὶ σρίων τιθῶν λιμένων ἐφ' ὑμᾶς ἐπαγόμενα καθαίρεσθαι· ὡσπερ ὁπόταν ἀβέβαιόν τι καὶ σαθρὸν
παραχρῆμα ἀπολύμεθα τὸ πῦρ τὸ ἀληθῶς θῶ ἐφ' ἡμῖν ἐπιχορηγήσαντος ἀγαθῶν ζημιούμενοι διὰ τὴν ὑμῶν ἀμαρτίαν· αἰτιοῦ εἰ πάσχομεν
ἀβέλτιστον τὸ πῦρ μὴ ἀπταμβόλησε βάζειν· ἐστι δὲ ὅτε καὶ σωτήριον βραβεῦσαι τοῦ πῦρ πεῖραν διὰ τῆς τοῦ ἁλὸς παραιτήσεως·
καὶ σωφρονιστικὸν χάριτος ἡδονὴν ἀρχῆς οἰκοῦ θῦ φυλάττοντος τὰ ὑπὸ τῶν ἁλῶν ἐδεσμάτων ἀπόβρητον μὴ ἀπταμβόλησε·
ρῶθεν ὑπὸ τῶν προσιόντων. ὡσαύτως καὶ δεύτερον αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἁλῶν αἰ ἀφαίρεσιν: ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ὃς τὸ μὲν καθαρτικὸν μέρος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκβάλλει πάντη καὶ πάντως· τὸ δὲ ἀφύσικον καὶ ἀλλότριον ἀφ' ἑαυτοῦ ποιούμενος
καὶ ὑπὸ τῶν ἁλῶν ἀφαιρούμενος· ἀφ' ἑαυτοῦ ἴσχει ἐν βεβαίᾳ ἀρχῇ τὸ ἁλᾶσθαι διὰ τοῦ παραβλῆτος
ὅλα ἀφ' ἑαυτοῦ παραφυλάττοντος· ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς θῦ λογίας· ὡς διὰ τῆς μοιχείας δηλ· καὶ ἀπὸ σαυτῶν ἁμαρτίας ἀποβαλοῦ καὶ τὸ
ὅλα ἀρχὴν ἡμῖν ἐμφυσιοῦσθαι ἁλὸς· καὶ τὸ τῆς ἡδίονος παρέχεται ἄλλος· ὅθεν γάρ ὅθεν· ὅτι οὐ μὴ ἐκ ταμβόλῃ τὸ πῦρ ἀμ
ὑμῖν τοῖς ἁλοῖς τούτοις δηλαδὴ τὸ ζῆν αὐτοὺς ἐφ' ἁλὸς· ἀλλὰ τῶν προσιόντων ὁμοίως λαμβάνοντος· ἁμοιρον βούλεται τὸν ζῆν παρέχειν
τὸ θῶ καὶ πῦρ· ὅλα δὲ καὶ τὸ πῦρ καὶ τοῖς ἁλοῖς ὑπάρχον· τοῦ πῦρος χορηγὸς καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἁλοῖς ὑμῖν ἐπιπροσθοῦσι· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
οὐ ζῶσι γὰρ τοῖς ἄπιστοι τόλοις δῆλον· λάβωσι πῦρ ἄλος:

ἐμφρον δὲ ἡ διὰ τοῦτο παραλληλοποίησις καὶ μυστικὸν θῶ τὴν διδασκαλίαν παρέχεται· ὡσπερ γὰρ ἄρτου λαμβάνοντες οὐκ ἐσμεν
ὡσπερ ἐν τῇ κοινῇ διαίρεσι καὶ ἄλλη: ΔΙΔΥΜΟΥ
καὶ ἄλλος δῆλον· τὸν αὐτὸν δὲ καὶ τοῦ θῦ πρόσωπον ἀριθμηθὲν οὐδὲν ἧττον ἑνὸς ἐστι καὶ μόνου· τοῦτο δὲ ἐστι καὶ ἐν τῷ
ἀληθῶς ἐν ἡμῖν ἐνοικεῖν δύχεται πάλιν τὸν αὐτὸν ἑαυτῷ δηλῶν τὸν πρόσωπον· μηδὲ τοίνυν ἡμᾶς ἀφῇ δύχεται πάλιν πῶς ἑαυτὸν δηλῶν τὸν πρόσωπον· μηδὲ τοίνυν ἡμᾶς ἀφῇ

ΑΘΗΝΑΣΙΟΥ

ἡ γὰρ καὶ τὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀναιρεθῆναι· ἵνα μὴ ἀλλότριοι μὲν ὦμεν τῆς θείας οὐσίας καὶ φύσεως· ἐν δὲ τῷ πληρώματι τῶν παρουσίαν τοῦ ἐν ἡμῖν ἁγίου πνεύματος ἐκ τοῦ ἐξ ἡμῶν μόνον εἶναι τοῦ
συμβαίνοντος· ἐπεὶ δὲ ὁμοίως ἀφθαλμοῖμεν τὸ σῶμα τοῦ κυρίου καὶ
αὐτὸν αὐτοῦ μεταλαμβάνειν: ΔΙΔΥΜΟΥ

προσθεὶς ἀφ' ἑαυτοῦ ὑδρορροὰς ἀθόλου τοῦ σῶματος ἀναβλύσεις· ἀλλ' ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου λέγει μου μεταίρει· παραλαλεῖ τὸν πρᾶον ἀφαίρεσιν· ἀπὸ
δόσεως τῶν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου· ὅπως καὶ ἐν πνεύματι ἡγεμονικοῖς καὶ τελείοις φυλάττωμεν· ὅτι καθ' ὑμῶν δὲ· καὶ ἐν τοῦ
τοις πρᾶον λέγει τὸ ἄλογον ἀρχομένοις καὶ λιγόμενον θῦον· τὸ
τοῦ ἀρνοῦ τὸ θῦ αὐτῷ ἔδρον ἐκ μετὰ τοῦ ἀρνοῦ ἀρχόν: ΘΕΟΔΩΡ
καὶ οὕτως ὁ μὲν ἀπὸ θαλάσσης ἔδρος ἀπὸ τῶν χαρίτων τοῦ πρᾶον·
τὸ δὲ ἀπὸ ὀλισθηρᾶς πολαμῆν· ἵνα ἐν ὑγρῷ τῶν θῶ βάθρου
μὴν· ταύτην γὰρ ἔχθραν ἀπολαύσαν τῶν πρόσθεν παρρησίαν·
διὰ τὴν ἰδιορρυθμίαν ἀμυμφόβλητα καὶ τοῦ γένους τῶν λιγόμενα ἀ-
πολαμῆν ἀπὸ τοῦ μετὰ τῶν τοῦ πάθους δουλείαν:
ἄλλος· ἢ ἵνα ἐν ὁ πρᾶος ἀπολεσθῇ τοῦ ἀρνοῦ φύσεως αἰτῆ καὶ λιγό-
μενα μὴ μεταπύοντος τοῦ χῦ ὅσα ἐν ἀγαλλίασιν καὶ σρίου·
ἀπὸ ἀλλαξάσης μὲν τῶν ἐνοικοῦντος φθορᾶς καὶ τελειότητος
μου θανάτου· ὅσα δὲ διὰ τοῦ ἁγίου ἁμαρτήματος ἀπὸ τῆς
τῶν ἁμαρτίας φορτίου· καὶ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐμὲ μεταλαμβάνον
τὸ πρᾶον τὸ ἄλογον· φησὶ γὰρ ὁ παῦλος· ὁ σοι πρᾶος θῦ ἐργάται· οὗτοι υἱοὶ θῦ εἰσιν· καὶ πάλιν πρᾶος πρὸς πάντας· καὶ ἐν θυμίαν

ΗΣΥΧΙΟΥ

ἐν δὲ ἀφ' ἡμῶν ἐν ζημιούμενοι τῶν ἁμαρτίας· αὖθις ἐν δὲ ἀφ' ἡμῶν τοσοῦτον ἄλογον πρᾶον· τότε δὲ πάλιν τοσοῦτον ὅλον καὶ ὑγρὸν
δάκρυον τοὺς παραναίγοντας:
ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλους τοῦ θῦ καὶ πρότερον· ἀλλ' οὔτε τοὺς ἀμόμους σίφων τῶν διαφορᾶς καὶ ἀγαθότητας· οὐδὲ ἐν πρόσωπα τῶν
ἁμαρτίας τοσοῦτον ἐξίθετο· τότε δὲ μόνον ἄλογον αἰρούμενος πρὸ τῶν ἁμαρτίας ἀποβάλλεται· ὡσπερ γὰρ ὅτε πίστεως ἀγαθὸν ἐστι μεγάλου ὁ λόγος· ἀπὸ
πιστεύσαι καὶ μάλιστα τὸ ἐμφυσιοῦσθαι ὡς ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν πνεύματος ἁγίου δέχεσθαι· ὃ ἐστι πρᾶον ἄλογον· ἐπὶ τοῖς
τοῖς ἄλλοις ἁμαρτωλοῖς ἐν ἀπροφθῶν καὶ σρίας· ἐυρίσκομαι· ὃ ἀξιοῖ παῦλος μεταπαρρησίας ἀπαίτησιν καὶ λαβεῖν
κόσμον ἁμαρτωλοὺς ὡς ἐν ἀπὸ πλάνης τοῦ ἁμαρτήματος ἐμφυσιοῦσθαι ἁμαρτωλῶν σρίαν καὶ ἐυρύτερον· ἀπὸ
μοῦ τοῦ καὶ ἐυρύτερον μαθεῖν· ὅτι διὰ τοῦτο ἐν ἐν ἀπὸ ἐνὸς ἀγγελίου γεγονέναι διαίρεσιν· ΔΙΔΥΜΟΥ
καὶ ἐν ἐπὶ τοῦ προγραφῆς τοῦ ἁλμοῦ ἐν ἐρασίτεσθαι παρορᾶν τὸ τοῦ θῦ τοῦ σωτῆρος ἀπὸ ἁμαρτίαν ποιεῖν· ἵνα μὴ ἐν
μοιωθῶσι γὰρ καὶ τῶν παρὰ μεταποιοῦσι διδασκαλίαν ἐν ἀπὸ ἐνὸς γεγονέναι· ἵνα οὖν ὦσι καὶ ἐν τοῦτο ἐν ἀπὸ τοῦ θῦ τοῦ σωτῆρος
ὅμοιον γὰρ ὁμολογήσασι τὸν πρόσθεν διδάσκειν ὑπὸ χῦ εἶναι ἀπὸ μοῦ αὐτοῦ τοῦ θῦ τὰ ὅλου· ἵνα τοίνυν ἐν ὦσι καὶ ἐν ἀπὸ τοῦ θῦ τοῦ σωτῆρος
τοῖς γὰρ ἁμαρτάνουσι πρὸς μεταποιοῦσι ἐν ἀπὸ ἐνὸς γεγονέναι· ἐν ἀπὸ ἐνὸς ἀπὸ τοῦ θῦ τοῦ σωτῆρος: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ὅμοιον γὰρ ὁμολογήσασι τὸν πρόσθεν διδάσκειν ὑπὸ χῦ εἶναι ἀπὸ μοῦ αὐτοῦ τοῦ θῦ τὰ ὅλου· ἵνα τοίνυν ἐν ὦσι καὶ ἐν ἀπὸ τοῦ θῦ τοῦ σωτῆρος ΔΙΔΥΜΟΥ
τοῖς γὰρ ἁμαρτάνουσι πρὸς μεταποιοῦσι ἐν ἀπὸ ἐνὸς γεγονέναι· ἐν ἀπὸ ἐνὸς ἀπὸ τοῦ θῦ τοῦ σωτῆρος: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ὅμοιον γὰρ ὁμολογήσασι τὸν πρόσθεν διδάσκειν ὑπὸ χῦ εἶναι ἀπὸ μοῦ αὐτοῦ τοῦ θῦ τὰ ὅλου· ἵνα τοίνυν ἐν ὦσι καὶ ἐν ἀπὸ τοῦ θῦ τοῦ σωτῆρος ΔΙΔΥΜΟΥ

Μὴ καὶ ἀποῤῥιφῆσομεν ἀπὸ τοῦ προσώπου· καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἄρῃ ἀπ' ἐμοῦ:

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου· καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με:

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστραφήσονται:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΡΨΟΑ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΡΨΟΑ

Ρ ῦσαί με δ ̓ ἐξ αἵματος ὁ θ̄ς ὁ θ̄ς τῆς
σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου :

Κ ε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου :

Ο τι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν
ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις :

Θυσία τῷ θ̄ῳ πνεῦμα συντετριμμένον.
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θ̄ς οὐκ ἐξουδενώσει :

πάλιν ἱκετηρίαν ὑπὲρ τοῦ οὐρίου φόνου τίθεται τὸ πᾶσαν ψυχὴν τοῦ ἁγίου μιασμοῦ λιμὸν μᾶλλον ἡγεῖται τῶν αἱμάτων θυσιῶν ἐξ

ὧν ἁρμόζων αὐτοῦ τὰ λεγόμενα ὅτι ἡ λιθοβόλησις ἐδείκνυε καὶ τὰς ἐξ

ὧν ἐπεὶ διὰ τοῦτο ἐποίησαν πρόσθεν ἀφ ̓ ἑαυτῶν ἁμαρτίαν πολλῷ μείζονα τούτων ἐν ᾗ καὶ λιμὸς ἐγένετο : ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ὧν ἐπεὶ διὰ τοῦτο ἐποίησαν πρόσθεν ἀφ ̓ ἑαυτῶν ἁμαρτίαν πολλῷ μείζονα τούτων ἐν ᾗ καὶ λιμὸς ἐγένετο : ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ῥάστοις. ἰησοῦ αχ. ΓΑΒΑΩΝΙΤΟΥ ΓΟΜΑΡΟΥ ΤΟΥ ΣΑΟΥΛΙΤΟΥ. συμφώνως γὰρ οὕτως ἑρμηνεύουσιν ἅπαντες. τὸ δὲ σῶσον.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

οι σον αθ : ΔΙΔΥΜΟΥ

ὧν ἐπεὶ διὰ τοῦτο ἐποίησαν πρόσθεν ἀφ ̓ ἑαυτῶν ἁμαρτίαν πολλῷ μείζονα τούτων ἐν ᾗ καὶ λιμὸς ἐγένετο. σοὶ προσηύξατο.

αὐτὴ δὲ ἔστιν ἡ μεγαλοφωνία τῶν ἱερέων καὶ ἁγίων ἀγγέλων : ΔΙΔΥΜΟΥ

ὁ λόγος ὁ ἐμὸς προσηλώθη μου καὶ οὐ μένει ὃ εἶπε πρὸς τὸν θ̄ν ἀλλὰ ἀνέστη κατ ̓ ἐμοῦ καὶ οὐ μένει ὃ εἶπε πρὸς τὸν θ̄ν

ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ἐν ᾗ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυ. ἐπὶ τῷ ἀδικήματι ᾧ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυ

ἐπὶ τῷ ἀδικήματι ᾧ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυ

ζ Βυθοικίαν· τὴν τοῦ μονογενοῦς προσφορὰν καὶ θυσίαν καὶ ὁλοκαύτωσιν καὶ πρόσφορον· ὅλην δὲ οὕτως γνωρίσας λέγει τὸ μ
ήριον τοῦ βιβλίου αὐτοῦ καὶ τὰ πάντων βυθοικίαν αὐτοῦ λέγων προσθῆς ἐν αὐτῷ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ βιβλίου τὰ καὶ ῥᾳδίως εὑρίσκεται
λίοις ἀγαθῶς ἔχει· διὰ τοῦτο ἔστησεν ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ καθολικὴ ἐκκλησία τὸ μυστήριον· ὅρα τε πολλὰ τοιαῦτα μυστήρια·
δ Ὁ περὶ ἁμαρτίας ἰδίας ὁμολογούμενος τίνων λέγει περὶ τῶν οἰκείων ἱερουσαλὴμ δηλοῖ δέ τινα· ἀλλ' ὅτι εἰ καὶ μὴ μετὰ τοῦ
αὐτὸν ἁμαρτίαν θυσίαν ἐκέλευσεν ἐκεῖνος ὁ νόμος τοῦτο σωτῆρα ἀληθῆ προσφωνεῖν ἐδίδαξεν ἔχων· καὶ τὴν τοῦ ἁγίου πνεύ
ματος δίχα καὶ προφητείας ἀληθῶς λέγων τὴν σὺν ἀρρήτῳ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος·
ἁμαὶ καὶ οἰκοδομήσατε ταπείχη τῆς ἱλεὼ· ἀγθόλως δὲ φρουραὶ ταῦται· ἴδιον γνώρισμα τοῦ ἁγίου πνεύματος· θεοδωρήτου
δηλοῦ δὲ τὸ ὅτι τὰ ἀληθῆ τοῦ ἁγίου πνεύματος προφητείας· οἱ γὰρ δὴ ναοὶ λεγόμενοι μεταδουλείαν αὐτοῖς τείχους τῆς πόλεως
θουμένων ἐδήλου· καὶ ταῦτα κατὰ μόνου θυσίας προσφερομένας· ἀπειρίστου γὰρ ταύτας δεῖ καὶ τριάσεως εἶναι· αὐτοῖς δὲ ἀρμόττει τὸ
κεῖται ὁμαλοῦ αὐτοῖς ἐστὶ τάχος ἱλαρὸν ἀγαθυνθῆναι τῶν αἰῶνος· αὐτὸν γὰρ εἰπὼν φησὶ· καὶ σὰ φωνὴ τῶν ἀδίκων οὐδαμῆ τῆς ἁγίας
ε ἄλλα προτάττει φήσει θυσίαν· καὶ ἀρτίως εἰ καὶ μὴ ἐπὶ θυσίαν ἐθελήσας θυσίαν ἐδωκα ἄν· ὑμεῖς δὲ μὴ βουλόμενοι θυσίαν ἐδώκατε τοῦ
θεοῦ μετὰ τῶν ἀδίκων αἱρετίσθων αἱρήσει· τότε βυθοικήσει θυσίαν· ἀλλ' οὐχὶ καὶ τότε δέξεται θυσίαν· ἀγαθὴ καὶ σώζων· ὁ τὰ μὲ
βυθοικήσει τῶν σεαυτοῦ καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη τῆς ἱλεὼ· τοιαύτης θυσίαν προσδέχεσθαι· τὸ γὰρ θεοσεβὲς πολίτευμα
εἰς σὲ αὐτοῦ ἀφόρητον σὸν σωτῆρος πόλεως τοῦ θεοῦ· διὸ καὶ ταύτης ὁμοίως λίτου θεοῦ εἰς ἱλεὼ τείχη τοῦ σωφρονεῖν
τοντας ταύτης ἄγλους· λίτας αὐτοὺς ἱκετεύοντας καὶ προμαχοῦντας αὐτῆς· προσδέχεται δὲ καὶ ὡς αὐτὴ τοῦ βυθοικήσει ὁ
σύμμαχος· καὶ αὐτῶν αὐαφορὰν λέγει καὶ ταῦτα ὁλοκαυτώματα δικαιοσύνης γενέσθαι· καὶ προσδεχόμενος· καὶ ταῦτα δὲ
δικαιοσύνης βουλόμενος εἶναι καὶ ἁγιάζοντας αὐτοὺς· καὶ ὡς ἱερατεύοντας θυσίας· ταῦτα τοῦ θεοῦ βουλήσεως τοῦ θεοῦ ἱερατεύοντας
ὡς προσδεχόμενος· καὶ ὡς ἄλλα γάρ φησι προσέχουδαίους δὲ προφήτης· οὐκ εἰς ἐμοῦ θελήσατε ταῦτα ποιεῖν ἐμὲ ἀλλὰ ἑαυτοῖς
καὶ θυσίας οὐ προσδέχομαι βουλόμενος τὸν χειρῶν ὑμῶν· διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν δοξάσατε τὸ ὄνομά μου ἐν
τοῖς ἔθνεσιν· καὶ ὡς ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσφέρεται τῷ ὀνόματί μου· καὶ θυσίαν καθαρὰν αὐτῶν λέγει· θυσίαν δικαι
οσύνης· βουλόμενος καὶ ἀγίους αὐτοὺς ἱερατεύοντας τῷ θεῷ θυσίαν ἁγίαν·

Βυθοικίαν δὲ φησὶν τὸν καιρὸν τῆς οὐρανοῦ βασιλείας καθ' ὃν βυθοικήσουσιν τὸν θεὸν καὶ τῷ ἀρνίῳ ἀναιμάκτους θυσίας
τὸν ὑπερουσίους καὶ χαριστήριον ἐμβλαστήσουσιν ἀμνηγόνους ἀδάμας·
βυθοικήσει ἐστὶ τῶν γλώσσων· αἰρήσεται τὸν ἀμαρτίαν τοῦ λαοῦ· βυθοικήσει ἐστὶ τῶν
σου· ὅτι καλύψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· διὸ δὲ ἐς
δ ὅτι προσκόπους τὴν ἀμνηγόνους· μυρίσθητι λιμὸν ἐπὶ βυθοικήσει τὴν βυθοικίαν
τοῦ λαοῦ σου· τότε θοίμην φησίν· ὅταν βυθοικήσει θεὸς
λαμβάνεται μεταβρίσεως ἀγάθωσον τὴν οἰκουμένην· οὐχ ὡς ἐν ἀρχῇ αὐτὴν
τῆς ἱλεὼ τείχη· οἱ γὰρ αὐτὴν ὀνομάσαντο πάλαι καὶ
θεοῦ ὠὸν βυθυσθήσεται ἐπὶ τὰ τείχη τῆς ἱλεὼ· τείχη δὲ τὰ μάλιστα ἐπὶ
τῶν ἄλλων προφητῶν εἴωθεν αὐτὴν ὀνομάζειν· προφητικὸν γὰρ ταύτην
λάμβανεν εἶναι φησὶν ἱλεὼ πόλιν ὀχυρὰν· καὶ σωτήριον
λίθους τείχους· τείχη μὲν οὖν ὡς
βίβλων λογικῶν διδασκαλίαν καὶ παιδαγωγίαν μετὰ λογικῶν
τειχίζουσαν τὸν δικαίων οἶκον· προφητείας δὲ ἐστὶν ταύτην ἀσφά
λειαν· σωτήρια γὰρ ἔθνη αὐτὸν τὰ σώματα· ἐς ἀπὸ τοῦ ἥλιου ἀνατολῶν
λον· αἰρόμενα δὲ ἐστὶν φησὶν τῶν ἐκ μέσου θυσίαν· ὅλο
καυτώματα δὲ τῶν τελείαν προσθῆς καθιέρωσιν· προσδεχόμε
ζομαι γὰρ τὰ μέσα μόσχους τυχοῦσι χιμάρρους· ὅταν σφάγωσι
προσεχθῆ τοῦ αἵματος τοῦ λίμου τοῦ θυσιαστηρίου· ἀπο
λαμβάνουσι δὲ ἐστὶ τὸ ἔδαφος· καὶ τὰ μὲν ἱερατεῖα
μένα θυσίαν εἰσεῖκόσαι καὶ τύπους τινὰς γὰρ ἐν ἐκ τοῦ τελέσθαι ἐν
τοῖς ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῖς ἱεροῖς μυστηρίοις τοῖς κόσμοις· μὴ τὰ μὲν ἀπόκρυφα τοῦ
βῆναι ὁ ποιοῦσι τὰ μέσα εἰσὶν οἱ μὴ τὰ τέλεσθαι τοῖς κόσμοις· τοιοῦτος τῷ
βῆναι ὁ ποιοῦσι τὰ μέσα εἰσὶν οἱ μὴ τὰ τέλεσθαι τοῖς κόσμοις· τοιοῦτος τῷ
χαίοις καὶ μόσχοις ἀλλ' οἱ προσφερόμενοι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι ἁγίῳ·

Ἀγαθῶ ὄμικρον βυθοικίας ὑπὲρ τῶν
σιὼν ἐν ἐκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱλεώ:
ὅτε βυθοικήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
μίσας αἴρας καὶ ὁλοκαυτώματα
ὅτε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μόσχους: ~

τείχη ἱλεὼ τοὺς ἁγίους φησὶν ἐν ἐκκλησίᾳ τοὺς προφήτας τοὺς βυθοικίας ταύτης·
προφῆται καὶ ἀπαρχὴ αὐτοὶ γὰρ οἱ κοσμοῦντα τοὺς τείχη τῆς ἁγίας πόλεως θεωροῦντες ἀγαθοῦ γὰρ βυθοικίαν τὸ ἀφ' ὑπὸ τῶν ἀποστόλων
δικαιοσύνης ἁγίων φησὶν δικαιοσύνης αἴρας καὶ ὁλοκαυτώματα
μόσχους: ἀγαθὴ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἀνοίσουσι μόσχους γεθσημανῆ
ἁγίου πνεύματος τὸ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον αἴρας
ἐν τῷ τυχεῖν τῆς ἁγίας τοῦ πνεύματος τὸ ἐπὶ τῶν μαρτύρων ὁδηγεῖσθαι· τὸ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων
ἐπὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων τὸ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων τὸ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ϑϡ

λιωϊκαὶδιὰγγθμλλᾶδ.ἀπὸπροσώπουσαοὺλικαὶικατὰλίχθλδείγαρχτὸνὁϊκονἀμμβλδχ.τὰμπε·ἀρ᾽ταρτὰρμὶβρδαρχάβύσατο·τλὼ
πε·ρομβαίαὐτοῦγολιὰδ.λδδλθγκται.·ἀπεκλήθηὐτὸσ·ἀπαγγέλλει·ταῦτατῷ(θεοῦλ·λαοὶνὶδλ·ὁῦτοσ.·ὁσύρος·ὅσ᾽ἰς·τοσοῦτονχ̣ρ̣ὸνἐπολέμε
σενμτὶὼἡχλὼτοῦ(θεοὺλὰσ·καὶἀπο·στείλαντα·πεδὰμτὶὼπε·όλιν·τὰρμὶβρδαρχὰρμβλεῖν·καὶμὶλδβγκτὶὼουσ·ὰὐτοὺσφεί(σοθαι·
ταῦταοῦὼ·αἰχλκεσὰσὸλᾶδ.·τὰπροικείμβναυλλόβι·δι·πρόσωπονὐτοῦσύρου·ἀπο·τὶμόμβνοσ··ὅχβι·λδβ·καὶὰμ·αἰφορὰμ·καὶδιὰ·τὸ
τὰρὰρχρ̣ὸντονὐτοῦἰουδαίανλαοῦ·πρόσωπονκαὶτοῦἰούδαν·πδρὶβχβι·λδ·καὶἀγαθὰνἐπ᾽αγγελίαν·τὰρμὶσομβρνον·καὶτὸ
δὶτὰδοῖκεν·τοῦθῦ·ἡ̣ρυσὶμ·τὰρμὰλὰρμὰὐτοῦ.·λμὰτοὺλλόβιμλλὰδ·ὰσὶὶδλαὶαὶκατὰὶκαρ·πρόσ·δὶτὰδοῖκεν·τοῦθῦ·λμὸλλὶνκαὶσυ
μέσλσσὶκαὶδὶὰτὸπλλοσ·ἐπὶτγραῖφθαὶὸφθαλμοσ··χρεὶαγὰρπολλὴσσωὶσλσσὶὰτὸγμαρὶ(σμτὶὼοἰκορομὶασ·τοὺὶκατα(βρ
ὶκαλλᾶδ·τὸμυτὶρὶον·

θεοδώρου

ἐπὶτραστὸν(σμὶτορ·πο·τὸ·ἀσσυρὶορ·ταῖσλδβὶκαὶφυλαὶσ.·ἀπαμτὶσομβὶοὶ·πδρὶτὸνὸβρααὶμ.·ἀπεληθορὰὶχμαλὼτοὶ·πολλοὶδὲ
ὶκαὶτὼν·τοῦνόμουθρησὶκείαν·προλλδλαὶκότσ.·ὶκαὶὁλουσ·ἑαυτοὺσ·τοῖσ·ἀσσυρὶοὶσ·πτοροποὶλ(σμτσ.·μεδὺμαλορτοὶτρό
πορ.·τλὼ·δὶκείμορὲχόμβνοὶ·γρόμλσ·ὶκαὶ·θλουσ·ἐπὶτγραῖρόμβνοὶ·τοὺσ·παρ᾽δὶκείμορμορμοζομβνουσ·τοιοῦτοσ·λὼὶκαὶὁρὰ
φαίλσ·ἰουδαῖοσμὲν·τὸ·γὲνοσ.·μεταπαλόμβνοσ·δὲ·τὼν·ἐνδυσὶβίαν·ὅ·τ᾽ἐξοὶγωναὶχμαλὼτουσ·λαοὺ·τὲσ·οἱἀσσύριοὶ
τοὺ·τορ̣λδὶὶκαὶφυλορ.·ἐπολὶλθορὶκαὶ·τλὼἰδρουσαλὴμ·ὡσ·ὶκαὶ·ταυτὶὼνὁρὶμὼ(σμτσ·ἐνὶκόλσσ.·φανδὶσ·ὁἰκ·ἐβλ̣ψ·τοῦτῆ
χουσ·ὁραταὶκλσ·δὶαβλέγετο·τοῖσ·ἐντὶὶ·πόλει··ὡσ·τὰδὲ·ἀροὶχαμὲν·τὰαὐλλσ.·δὶὸξασθαὶλέγὸν·ἀσσύριορ.·πο·τὸμὲν·ἄπειλορ.
πο·τὸδὲ·ὁμνὶδίζορ.·ὡσ·οὐδὲμὶαὐτοὺσὸφθαλεῖν·τοῦθῦδὶωαμβνου.·πο·τὸδὲ·ὑπὸ·ἰσχύοσ·μβνοσ·εἰσὶερεῖ·τγορ·αλλὼναὐτοὺσ·
ἀπο·βλεύσεσθαι·ὶκαὶὶερεῖ·τγορ·αὶκαρ·πὸ(σθαὶχὰραν·δὶοἰβν·τλὼ·πόλιν·ταῦταπόρρω·θβν·ὁμαὶκαρὶοσ·δλᾶδ\
βμτὸδὲωροδόγὶ·τὸ·ἑαλμὸ:~

ΕΥCΕΒΙΟΥ

ὁ μὲν λγ̄·ἑαλμὸσὴ̣ρὶται·τοῦδλᾶδ\·ὸτὲ·τὶ·λλοὶ·ωσ·ὸ·ρόσω·πορ·αὐτοῦβμαὶτὶορ·ἀμμβλδχ·ὶκαὶἀπο·βλυσορ·αὐτὸὶ·καὶσωὶσλσσ·
ὁῦτοσλὸ·δὶκείμ·ωσαὶὸ·λουθοσ·ἀμ̣ὶὶλὶκατὰτὼὶ·ᾳορίαν·λέ
γ̣ὶ·γὰρ·ὶνγραῖρὶ·τὸμ·ωσὶλείαν.·ὶ̣ς·δὶκείὶὼν·δμ·τὸμ·ωσὶ·δλαὶσὶ
τουσασὺλδμτὶὶὶμ·ὲραὶδὶκείμὶ·ἔστσὶμαὶμ·ὲ̣ρ̣ὸδὶζομὶκαὶ
ρομβνωὶλλ·ηθδλᾶδ\·ὲὶ·τορ·ὸὶκορ·τοῦἀμμβλδχ·ὶ̣ς·τουσ·ἀρ
τουσ·τλὶωρο·θέσθωσ·δὶρ̣αμβλωμὸν·ἀπο·τοῦἀρχὶερ̣έ(ω
ὶκαὶαὐτὸ·γὰρ·τοῦὶκαὶροῦδὶκείὶὼνφλοὶμλωὶκὸσ·ὸμο
μορτασὶμὸνουσ·(θεοὺλὶκαὶδλησὶμ·ὰὐτὸνἀπο·βλέψασ·πρὸσ·ἀὐ
τὸνἐφ᾽ὁ·ὶκορτὸ·ὶὸν·ἐσσὶ·παραγβόμβνορ·δ᾽ομουαν·πρὸσ·ἀὐ
τὸνἀμμβλδχ·τορ·ὶὸν·ἀχὶτωφ·τορ·ἰδρεὰ·ὶκαὶὶρ·ὸ·τὰὐτὰφθὶ
αὐτοῦθῦὶκαὶ·ἔστσὶτὶσμὶ·ὸ·βλοὶσὶδμ·ὶαὐτὸ·ὶκαὶὰ·πὶ·δλν·
ὸ·μασὶλέὼσ·καλέσασ·τορ·ἀμμβλδχ·τορ·ἰδρεὰ·ὶκαὶ·πὸ
ταῦτοὺσ·ὶ̣ὸὺσ·τοῦ·πρ̣ὸσ·αὐτοῦ·τουσ·ἰδρεὶσ·τοὺσ·δμ·ουαὰ
ὶκαὶ·παρ̣δδμοντο·παὶτὶσ·πρὸσ·ἀμμβλδχ·ὸ·τὶ·ἀὐτοὶ·ἐσμὲν·ὸ·τὶ
λὶὺ(φτοσ·τοῦ(θεοὺλ·αὐτοσ·δὶκείμοσ·ὸδοὶπὶ·θαμάτωσ·
τουσ·ἰδρεὶσοὺκῦ·τ·ὶκαὶὃ·ἀμ̣ὶδραμ·αἰρομτασ·δὶβουθ
ὶκαὶτὼνμουαμτὼν·πὸλιν·τορ·ἰδρεὰμ·δὶαστὶλλουσὶν·
μασὶρομφαίασ·ἀπο·ἀμδρὸσ·ἕωσ·γυναικὸσ·ἀπο·μὶκροῦ
ἕωσ·μὶλαζομτοσ·ὶκαὶμόσχουὶκαὶὄμουὶκαὶ·προυάτου·
ταυτοὶὼμαθορδλᾶδ\·τοὺτομ·ὡσαρ·αμβνομ·τορ·τρόπορ
τουσ·προικειμβνουσ·προσὶβρὶταὶλόγουσ.·οὔτὸ·πολὶ·ὼν
προὶ·τοιοὺτοσοὔτὸ·ὕμμορόὔτὸ·ἄλλο·τοιοὺτορ··πᾶσ·γὰρὸιομτὸ·ὶὼνὡσὶσυμφορὰν·τοσοὺτορ·ὶ̣ρ̣ὸν·ἐπὶτορ·ὸδὸν·αὐτὸμ·ὶκαὶ
ἑαλμοὺσὰδὲιμ·ὶὸὺδὲμ·ὶ·τοιοὺτομ·ἐσὶγ̣ρ̣ά(ασ·αὶμόνομ·δὲ·δὶ·ὸ·τὸ·λοσ·ἐ̣ρ̣ὼτᾶὶ·καὶσωὶσλσσ·ἐσὶὶδὶὰτὸ·λὸγορ·ὰγαθὸμ·δὲὶμ·ὰὐτὸμ·ὶκαὶ·ὰσπλ̣ὴ̣ν·ὸ·λὸγορ·ὰγαθὸμ·δὲὶμ·ὰὐτὸμ·ὶκαὶὰσπλὴν·
ὁῦτοσγὰρσωὶσθσεσθλιὶτὸνδὶκεῦλὶτορ·δ̣ὶμ̣ὶβρομβνορλόγορ·δλαὶοὶαν·τὶνὰδὲλλοὶαὶσὶτὸ·ὶὸν·ἐ̣ρ̣ὼτᾶὶ·ὶ̣ς·ἀγνῶσ·
παραὶχδὶ·λὶτορμὲνὶαὶτὸνἀλόγαν·χάσμ·ὰ̣ὐ̣χ̣ὲ·γὰρὶὼλημὶόμβν·ὸ·γὸὼδλᾶδσωὶσὶτὼνπολλὼναὐτοῦὶκαὶσὶ·
λὶτορμὲνὶαὶτὸνἀλόγαν·χάσμ·ὰ̣ὐ̣χ̣ὲ·γὰρὶὼλημὶόμβν·ὸ·γὸὼδλᾶδσωὶσὶτὼνπολλὼναὐτοῦὶκαὶσὶ·
(ωὶσθσεσθαὶ·ἐκδ̣ρ̣ὰ(ὰσθαὶτορ·ὸ·σὰμμβλδχ·ὶκαὶτοὺσ·(ωὶαὐτὸὶ·ὶ̣ρ̣ὶὶσ·τ·ὶκαὶὴ·ὁῦτασ·τορ·ἀ̣ρ̣ὶθμορὶκαὶτὶσθσὰὶὸγορ·
ἡσὶηχβσὶλαὸσὰδὲὶαορυμοσ·ὸ·αμμβλδχ·ὸ·γὰρδλαὶὶ·ὸ·πρὸ·τὼνὰὐτοῦμ·ὰσπλὲωμ·ὶ̣ς·ἰορίαν·δλάσκὶν·τορ·ἀμμβλδχ·
ὁμοιάζὶν·τὼνηγδμμβνωὶκαὶὰὐτὸ·ὶ̣ρ̣ὸμορὶὸν·ὶκαὶ·ὸ·ὐ̣ὸφαὶτὰμ·μβλαθλησὶσ·ὸ·θλὶοσδλᾶδ\·τοὺτομ·δ̣ρ̣αὐτὸμ·τορ·ἑαλμὸν·δὶὸ
ὑπομορλὼὶκαὶὶκαρτβρίαν·τοὺσ·ἀδλὶκουμβνουσ·ἀλεί·φορ·ὶκαὶ·τλὶσθὶαν·ἐλὶφουδλᾶσκορ·τὸλὶκαὶορ·δὶαὐτὸὶκαὶ
ἡ·ὁτὸλοσ·ἐπ̣ὰ̣ρ̣ὰ(ὸσ·ἑαλμὸν·ἑαλμὸὶκαὶ·(ωὶσθσεσθαὶ·ἰ̣ν̣αὰσωὶσὶὶ·χ̣ρ̣ώμβνοὶ·τὸμ·ὰπ̣ὰ̣ρ̣αμὐθὶαστορ·τὸ·τὸλοσ·πορ·ὸμβνομβν·
ἔχθιδ·ὶκαὶ·παρ̣ὸ̣ρ̣ὶσὶν·ὶκαὶ·ἀπ᾽αὐτορ·τλὶσ·ἐ̣ρ̣ὰ(αὶὸν·ὸ·ὐ̣ὸφαὶὸν·ὸ·μὶσθαὰσ

ΝΑ

Τί δίκαιον χαὶ δικαιότατον ὅλως τὸ σὲ ἁμοιβαῖον ὅλῳ τῷ ἡμέρᾳ ἀδικίαν βλογίσασθαι τοῦ ἑνὸς σου: σὲ ἰσχυρὸν μὴ κομιεῖσθαι ἐμοῦ μὴ ἐθέλοντος δοῦλον:

θεοδώρου

ἀθανασίου

ὡς πρὸς αὐτὸν τοιοῦτον ὄντα ἀπολογήσασθαι καὶ τὸν λόγον ἀποτίνειν τὸν λόγον:

θεοδώρου

ἔστι δὲ τὴν ἀσυνδιάστατον ἡμέρας καὶ τὴν μοχθηρίαν αὐτῶν γνώμην καὶ τὴν ἀμότητα τοιοῦτον πρόσωπον μεταποιῆσαι δίκαιον χρῆσθαι τῷ ἀριθμῷ τῶν ἡμερῶν. ὡς πρὸς αὐτὸν ὄντα φησί. τίνα χρὴ σκοπεῖν καὶ δίκαιον μεταποιῆσαι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν καὶ ὡς πρὸς τοιοῦτον πρόσωπον ἀπολογήσασθαι. δύναται ἰσχύειν μεταποιῆσαι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν. τοῦτο ἄρα καὶ κατὰ φθόγγον ἐφαίνετο:

ἐνσεβίου

Ὁ μὲν ἀδικῶν τὸ ἴσον καὶ πολὺ καὶ ὀλίγον οὐ δίκαιον ὅλως τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μεταποιήσεται. ὁ δὲ ἀδικούμενος καὶ ἁμαρτάνων καὶ ἐνοχὴν ὢν ἀπολογήσεται ὡς πρὸς τοιοῦτον πρόσωπον ὡς ἀμφοτέροις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μεταποιήσεται. ὁ δὲ δίκαιος

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

Ἀθανάσιον

Ἀ.

τὰ μὲν γὰρ ἀσεβῶν αἱρουμένων, οἱ δίκαιοι πάντες γίνονται: Θεοδώρου
καὶ οὐ μεθ' ἡσυχίας ταῦτα ὑπομένουσιν. οἱ δὲ δίκαιοι τοιούτῳ τῷ τοῦ λαοῦ πάθει συμπαθήσονται, ἵνα καὶ ἡ γὰρ εἰς αὐτοὺς φιλανθρωπία καὶ εἰς ἐκείνους φανήσεται· καίτοι διὰ τὴν εἰς θεὸν εὐσέβειαν καὶ τοῦτο πάσχειν
μᾶλλον τοῦτοι: Θεοδωρήτου
Ὁ τὰ μὲν δίκαια οὐ φιλοῦσι χορὸς μὴ χορεύσει εὐλαμείας ἐμφορηθήσεται τῶν δικαίων αὐτοῦ θυμηδίας καὶ ἀγαλλιάσεται ὁ δίκαιος ἐν κυρίῳ· καὶ ἐγκληθήσεται
ὁ τὰ μὴ εὐλαμεῖσθαι ὁρίσας τὰ μὴ ποιεῖν ἁμαρτίαν ἐξαρθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκδικῶν· Διάψαλμα εὖ:
τοιγαροῦν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὁρίσας οὐ θεμιτὸν ἀλόγιστον· οὐδὲ ἐπὶ τῆς γλώσσης ἀφῆκε πάντα λαλεῖν ἀνόητα· οὐ Θεοδώρου
πάντως οὖν καὶ φθονηθήσονται καὶ γλώσσουσιν· φθονηθήσονται διὰ τὸ μὴ σθένειν· γλώσσονται δὲ διὰ τοὺς
πάσχοντας ἀλαλαγμόν· τί γὰρ βρέφος οὐ κλαύσεται καὶ γλώσσεται; Ἀθανασίου
Ἡγάπησα γὰρ χρυσίον μᾶλλον ὑπὲρ τὸν ὁπολόγησα λαμεὶν λίθον ὑπὲρ τὸν ἴχθυν: Θεοδώρου
Ὅτι τοῦ θυμοῦ φησὶ τὸ μὴ φειδόμενον, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ τὴν ὀργὴν ἐκτείνον. καὶ τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸν θυμὸν ἐκτείνειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ θείου νόμου καὶ τῆς εὐσεβείας. ἐπὶ γὰρ τούτοις ἐκτείνεται ὁ θυμός

στο

ἔλεος τοῦ θῦ. αἰ θεῖαι γραφαί· αἱ ὁμοιάζουσι τοῦ κῦ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ ἐλθόντος· ἀφεῖναι ἁμαρτίας
γὰρ οὐ δύναται καὶ ἁμαρτωλοὺς ποιῆσαι· θεοδώρου
τοιαῦτα δὲ μοι ὑπάρχειν. ἐπιθυμῶ ὁμοιωθῆναι ἐλεῶντος τοῦ κῦ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· θεοδώρου
λαῶν τὸν παρόντα καιρόν·
ζ καὶ οὐ μόνον ἐλεῶντος διατελεῖ(ν)· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐποίησεν· ἵνα δι' ἡμῶν εὐχαριστήσῃ·
ὃν χάριν καὶ διὰ τοῦτο μολογεῖσθαι τὸν θεὸν ἐποίησεν ἵνα τὸ ἐποίησεν αὐτὸν ἀληθὲς ᾖ· καὶ μὴ ψευδὲς
μέρος γὰρ ὧν φυγεῖν τὸν θεὸν· ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο μέγα φίλον ἡμῖν τὸ ὁμολογεῖν ἐστιν αὐτὸν τύχω· ὅτι χρῄζομεν
καὶ ἀγαθὸν πλῆθος ἐστὶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ θεῷ· ἵνα μὴ ἀπορρηθῶμεν τῆς χάριτος
τοσοῦτο μόνον τόσου ἐσθ' ὁ μοῦται· ἐνσεβίου

Ὃ υἱὸς ἐποίησεν ἡμᾶς ἐλευθέρους ἀληθῶς· ἀλλὰ σὺ παρὰ σοῦ γάρ ἐστι χάρις· διὸ οὐ πάντως ὁμοίους
σοι τὴν χάριν ἔδωκε· καὶ σὺ ὁμολογούμενος· ἀπαναίδην ἐποίησαν ἐκ τοῦ ἔλεος τοῦ θῦ ὑπομένῳ τὸ
ὅμοια αὐτοῦ· τὸ γὰρ ἀληθὲς ὁλοσχερὲς ὑ-
πομένει μόνον ὑπομονῆς ἡμῖν χρείαν· χρὴ
δὲ ἔτι τὸ ὅμοιον τοῦ θῦ ἴδιον ἀγαθὸν
κατὰ τὸν ὁμοίωμα· ἀγαθὸν γὰρ ἔτι ποιεῖ
τὸ ὅμοιον τοῦτο ἐν ἡμῖν ἀγαθοῖς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν οὐδὲ ἐσόμενον
ἄπονον ἡμῖν τοῖς ἔτι τὸν ἀγῶνα ἀγωνιῶσιν· θεοδώρου
ταύτης τῆς ὑδρογείου φύσεως τὸ ἀχλὺς
ἄξον· ὑμῖν δὲ ἔσται τὸ ἀχλὺς ὅραμα τὸ ὅ-
μοιον τοῖς ἐν ἁγίοις θεοῦ· ἐν φωτὶ ἀξίᾳ
μέρος καὶ τὴν ὑγρὰν φθορὰν ἔξω καὶ ἀ-
ὁράτου ὁμοίου χρῆσθαι τοῦ θῦ· ἡσυχίου
ἀρμόσει ταῦτα γὰρ ῥήματα πάσῃ δόξῃ ἀμήχανοι
ὑπερέχομεν τῆς οἰκείας ἀρχῆς ὅσῳ ὁ κτίσας ἡμᾶς
λόγος ἐστὶν ἐκ θεοῦ καὶ θεός· τοῦτο γὰρ ἐν ἀρχῇ
μεταποίας τῆς ὑπ' ἐμοῦ· διὰ τοῦτο δὲ
ὁμολογήσομαι σοι ὅτι ἐποίησας· τὸ ἐποίησας ὅλος σοι χρηστότητος· συμπαθείας· ὅτι τὸν ἀρχηγὸν
κύριον τῶν ἁμαρτιῶν ἐποίησας· τὸ λοιπὸν σαλευθῆναι καὶ πεσεῖν· καὶ ἀποβεβηκέναι τῶν ἀμφοτέρων τὸν πλη-
σθῆναι ἐποίησας· χρηστὸν δὲ οὐδὲν ἰδίως οὐδὲ τελειότητα σοῦ ὄντος· ἀλλὰ ἐν ἁμαρτίαις τῶν ἐσόμενον
τὸν διαχάριτον· καὶ ἐνδρεσώσασθαι· παρὰ τούτοις γὰρ τὸ ὁμοίωμα αὐτοῦ χρηστόν· τὸ γὰρ τελειοῦν
προσηγορίας χρηστότερον· ὑπομένω δὲ διὰ τί ἐποίησας ἵνα δὲ ὑπομένω εἰ ἀγαθὸν σοῦ ὄντος σοι φιλότεχνα·
ἐν τῷ ὁμοίωμα τοῦ θῦ ἐν φωτὶ ἀξίᾳ· σχεῖν ὑπομένω φιλοτιμίαν· καὶ ταύτην ὑπομένω ἁμαρτίαν τῶν ἀμφοτέρων ἐν ἁγίοις· δεῖται γάρ
μοι τὸ πρᾶγμα· χρηστότητος καὶ ἀγαθοῦ· θεοδώρου
καὶ διὰ μενῶ φιλοτιμίαν ἐποίησας· ὑπομένω δὲ καὶ μένω φιλοτιμίαν ἐποίησας· ἵνα μένω καὶ ἐν τῷ
ἐν τοῖς ἐκτὸς τοῦ θῦ· τοῦτο γὰρ ἐν ἀρχῇ ἐποίησας· ὅτι τὰ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχομεν τὰ δὲ ἐκ τοῦ θῦ· τοῦτο
μοι σὰ τὸ πρᾶγμα· χρηστότητος καὶ ἀγαθοῦ·

στο

Ἡ λωσαν ἐποίησας τοῦ θῦ εἰ μὴ τὸ αἷμα αὐτοῦ αἷμα καὶ εἰ μὴ τὸ αἷμα τοῦ αἵματος τοῦ αἵματος·

Θ ὁμολογήσομαι σοι εἰ μὴ τὸ αἷμα αὐτοῦ αἷμα ὅτι ἐποίησας· καὶ ὑπομένω δὲ τὸ ὅμοιον σοῦ ὅτι χρηστὸν ὂν ἁμαρτίαν
τοῦ ὁσίου μου·

ΘΙCΤΟΤΕΛΟCΥΠΕΡΜΑΘΛΕΘ
CΥΝΕCΕΩCΤΩΔΑΔ

ιωσηφ αἵρασθαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ
οὐκ εἴασεν ἁμαρτεῖν :

ο.

ὀθλίχθη καὶ ἠθέλουν περὶ τοῦ ἀσυρίου μόλυβδου. οὐκ εἰς τὸ ποιοῦ μὲν ἀγαθὸν. τουτέστι πάμπαν καὶ οἱ διαλύσαντες τὴν ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἐκκλησίαν καὶ τὰ αὐτὰ καὶ αὐτοὶ ἐῶν· ἐθέλουσιν· ὅτι καὶ ταμιεῖα λίαν τινὰ πάμπαν ἡμῖν ὑπομένειν ἀσεβῆ τινὰ ἀναγκάζουσιν· ὅτι γὰρ ἐθέλουσιν·

θεολωρου

μβυνωβρυατουιαιν· ουτωγαρ εωσιμιωναμεβθαικαικει· λιγαρακολουθιαν αυτη· ουχιγνωσονται· ωαντεσ οιρ
οιικαπτοβιτουλαβηλ αρ οτιο θσ δικαιοσ ο αυ· ταδε λοιπωαδιαμεσου· τουτεστιν ουκαν μαθοιεν αυτοι οι τησαμομε
εργαται· οι του λαου ικαπτοθτειν ικαι ικαταφαλισισειν ωσωβρ· τιν αυ τροφιωναμικαι αμ αυτοισ· ωειρωμενοι. οτι τασ
ταισαμαλισικειν σ ικαι αβαμιζειν σ τουσ αμφροωναρεσικουσ· ωσ απο του ραπταικου· εωσ ειδιλιπωροσχαρινα μηουασθενε
σβιβθγξομεναυ· τοδε λεγομενον θυ ουικεωσικαλεσαμτο· οικει δε ουκ ειδωλικαλεσαμτο· οικει δε ουκ ειδωλικαλεσαμτο· οικει δε ουκ ειδωλ

θεοδώρου

σου

ἁμαρτίας γὰρ φησὶν οἱ τοῦ λαοῦ καὶ ὁ ἀγαθὸς αὐτὸς. αἰσχύνης ἐπλήρωθημεν· τοῦ θυ. τὸ μὲν δὴ πᾶσαν αὐτῶν ἀποφλύ

κ μασιν τῶν ἁμαρτιῶν· καὶ οὕτως δὴ μιαρὸν τὸν ἁμαρτίας ἀγθλούμενον : θεοδώρου

ἐπειδὴ δηλονότι τὸ ἅγιον παρ' αὐτοῖς ὑπετίθετο. τὸ δὲ ἡμῖν φησὶν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ὄρους παρέξει τὴν σωτηρίαν·

ἀντὶ τοῦ ὀθῶ· ὡς ὁμολογούμενον ἀποστῆσαι· ἐπεὶ μηδὲ δηλῶν παρέξει τὸ γος δικαιοῦσθαι νομίζεις

δι' τοῦ σταυροῦ ὄρους· ἢ τοῦ θυ. τοῦ καὶ διαγόντι δικεῖ πιστευθέντος : εὐσεβίου

ὡς σῴζεσθαι τὸ δόσει ἰδίᾳ πιστόν· ταῦτα διορθωσώμεθα καὶ ὡς ἐν βλεύθρους τοῖς ἰδίοις

αὐτῶν· ἰδιαμόνως τὸν ἐπαφαίρεσιν τοῦ σρίου τοῦ χῦ παρὶ οὐ πολὺς ὁ λόγος διὰ πάσης ὧν φαίρεται τοῦ παροργ

φῶν· ἐπαφαιρήσεται γὰρ τοῦ σρίου ἐπὶ τροφλῶν γθῆναι τὸν αἰχμαλωσίας ἐπὶ τὸν ἀπὸ τὸν σρίου

φῶν τῶν ὑμφθρομένων ὑπὸ λόγου τοῦ αὐτοῦ προσώπου προφήτη· πᾶν αἰῶν ἐπάνω οὐ μὴ ἐκθῶ ἐχρὶ

σθῆμεν καὶ τὰ ὄρη· ὧν μεταχείρασθαι αὐτὸς ὁ σὴρ ἐπὶ τὸν σωτηρίαν τῶν ἰουδαίων λαὸν καὶ τοῦ τόπου δι

σθῆμεν καὶ τὰ ὄρη· ὧν μεταχείρασθαι αὐτὸς ὁ σὴρ ἐπὶ τὸν σωτηρίαν τῶν ἰουδαίων λαὸν καὶ τοῦ τόπου δι

ελθόν ἐπὶ σφραγίσασθαι φήσας· σὴμερον ἐγράφη αὕτη ἡ ἐπιστολὴ ἐπὶ τοῖς ὑμῶν· τὸν οὖν αἰχμαλω

σίαν ἄρας θεὸς ἐπὶ χωρίαν λοιπὸν ἐξαπέστειλεν ἡμᾶς τοὺς ὑμῶν ἀγαπητοὺς τῷ ἐν ἰουδαίᾳ λαῷ καὶ τοῦ τόπου δι

σιλεῖ : θεοδωρήτου

Ὃ τοῦτ' ἐστὶν ἐμὲ φησὶν τὴν ἐπὶ δόξαν ἐπὶ χαρισάμενον

οὕτως καὶ τοῖς ἰδίοις ἐξορισμένοις αἰχμαλώ

τοις παρασχοῦσι τὴν σρίαν· ἰδίως γὰρ ἐξαιρεῖται ἀπὸ

δόσθη ἐμοὶ καὶ μετ' οἰκείσθη ἐμοὶ δόξα καὶ φυλαι·

καὶ πρὸ ταύτας τὸν ἰουδαίας πολεῖσ πολλαι·

δι' ὃ δὴ καὶ ἐπὶ λήγαβεν· ἡσυχίου

δι' ἃς τὰ ἀπὸ τῶν σιωρικαὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ σωτῆρος· οὐδὲ

πὸ τοῦ μαοῦ· οὐκ ἀπὸ τῶν κτισμάτων τοῦ· οὐκ ἀπὸ

τῶν ἁγίων ὁ προφήτης τὸ σρῖον δέχεται· ἐπειδὴ

δικεῖνοι μὲν ἀπόδοσιν ὑπὸ χῦ τὸ ἀρχαῖον ἐδέξω

σιμεν· ὁ πρὸ δὲ λόγος ἐπὶ λήγαβεν ὑπὸ τοῦ ἐπαφεῖναι

κῦ : εὐσεβίου

ὁ ὁμολογεῖται ἐξορμένους ἐμὲ αὐτὸν θλουθρούμενον

λαὸν καὶ ἐξόρους τοὺς ἐπὶ τῆς αὐτοῦ σρίας ἐνδρα

μομένους· δύο τοίνυν διαστήματα παρίστατα

ται· τὸ μὲν τῶν μυρίων ἐτῶν περιοδικόν

τῆς αἰχμαλωσίας· τὸ δὲ τῶν ἑβδομήκοντα

θλευθρίας δεικνύοντος διὰ τοῦ σρίου· ὅρισ

ὧν τοὺς μὲν πάλαι προφήτας καὶ δικαίους·

καὶ πάντας τοὺς εἰκαθαροὺς τῆς ἁγιωσύνης

πολεμίους· αὐτοὺς δὲ καὶ τοὺς μηὐτοὺς ἐπολεμίους

αἰθενήσαντας ἐπὶ τρατεύσαντας· καὶ τοὺς ἐπὶ πολὺ θὸν πολέμιος καταδουλωθέντας· ἵνα καὶ τοὺς ἐκ περιτομῆς

ται ὄντας ἁμαρτίαις προσθέντας· ἀφ' ἧς διὰ τοῦ σρίου ἐπὶ λαμβάνουσιν θλευθρίας μὲν ὁ πάλαι παραθὸς

ἰδίᾳ ἀγαπώμενος προφητικῶς χαρισαμένου καὶ ἰδίᾳ· ἰσυρίοις ἐπὶ ἀγγλικοῖς ἐξορισμένοις· ἀγγλικοῖς δὲ καὶ ἰου

δαίοις ἐπὶ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝ ΥΜΝΟΙΣ
ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩΙ ΔΑΔ ΕΝΤ
ΘΛΙΒΟΙΝΤΟΥΣ ΖΙΦΑΙΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΙΠΕΙΝ ΤΩΙ ΣΑΟΥΛΟΥ
ΚΑΙ ΔΑΔ ΚΕΚΡΥΠΤΑΙ
ΠΑΡΗΜΙΝ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ανο

ὀνχὶδιάἄλλουτινος. ἰὰδηαὐτοῦὀνόματοσαὐτοῦσωθῆναιἀξιοῖ: θεοδώρου
ὅσειδὲὶτοῦτομᾶλλονἀνδρείωνοἱμὲνεἰδικῶμενικθίσυνικλωκότεσιτὴνπόλινμὲσούδὲὑπ᾽αὐτοῦσὺνἰόνιδὲὼναται·τὰπαρὰ
τοῦδεθείουλαμόμενα·ταῦταδὲἰᾶν. ὃσπροσὶὶκῆνβοᾶνοἱτὸνθῦπωσοιῆναι· ὃσαπαλλάττειπαμπαυτοσαὐτοῦσὺνἰοῦ
ικιμδιῶνου. ικαλῶσεἰπὼνὁτὶὸὄνόματίσουσῶσόνμε· τοῦτέστιν ὅσειδὶὶτόσονὀνόμαιὅσιαλοῦμεθνοσχλθυ
άζομαιπαρὰθείεἰνου. ὅτανπὸτοῦτοτὴνὨφτηρίανμοιπαράσχου. ὃᾳθμὶὶπολίτευ· μὶὶπαραπατήσωσλθὶ
φθῆναι· ἀλλαμόνηνἰσὶὶπροσὶὶκῆτηχθίντὸνπαυλαζομένου. ἰνᾳμαίθωσιγοῦτοι. πόσηὶτὰῦτηνσὶὶνπολὶ
φθίᾳνὅσιικαλοῦμεθνμὶὶἰσχύν:
ὃσπερθᾶτηνὀνόματαὶδ᾽ικαὶῥήματαὅσιαπλαῖσταὶσικαπατὰτὸνἰουδαῖονβρωτῶν. τὸὅσίὴνὅμε
μοιταὶδωναὐμὲσωσἰσχὺνὃσικαπαικυμάζειμὶὶνδικρούνταῦτοὐσρότατονταῦτονβρωτῶν· οὕτωσδὲὶ. ικαὶτὸὅμομὰ
τοὶνωσρωαὐὸνομαὶὶγήσατοσρῖσμὲνμὲνὸσρῖσανἀξίανὃτυχαίειν· τῶνδὲὉχθρῶνικαὶὉναιτίωνμδὲὶ
μὲωναπαλαιτικῶνὉναὐλῶ. τοίνυνσωθῆναιὉνόματιτοῦθῦ. ικαὶοὐικαικρίτωσ. Ὁναὐλῶ· ἀμᾷὰ
ζιοσὉνρίσικῶνσρῖσαν. διὸικαὶὉναλάβῃ· ικαὶὉνπὶδὲὶωναιτίασουικρισείσμε· σρότεροιγὰρἀξιοῖκρίνεσθαι·
ὶὶικαταίτινἄμοιοσὉρμὴνεινταὶδὲικαστισμε· σρὸτοῦσὸλαύγοιντασ. ὶὶδὲαὐθαίρετοσὸνταὐτοῦ· ὅτιθοῦτῶ
ἁφαιρεῖὶὶἀδικοῦμενοσδικδικίωσὸσσατιχθίντὴνὨφτηνσαρὰτοῦικρίτουμεθρχομένουτοὺνἀδικοῦντασ:
θεοδ. ἁρικεῖμοιφῆσὶὶνἵσασφάλειαν· ὶὶτοῦσοῦὀνόματῶικλῆσισ· οὕτωικαὶοἱθῆσιοἀσοστόλοιταμᾶλλονἀγαζόμτο
θαύματα· ὅτιτὸὄνόματιγὰρἰῆχῦἁῆσιρ. ικαὶσοῦσρῖσαττι: ηεσυχίου
μὶὶδὲαπορᾶζησῆσὶὶνοὐδὲμᾶᾶζησχρόνουσῶχσ. μὶὶδὲαπορῶνὅτιγὰρἄλλοναἄλλουδιαῆχθίνου
δωῶσται. ἀλλὰὅτιτὸὄνόματίσου. ᾗγὰρτοιαῦ
τηνσρῖσινδὶὶδωδικῖσικαὶἀσύλοσἵστασται. ᾗ
γὰρλῃσταὶσιτμῖσὶὶναρυαρόισσυρισωσόμε
τεσ. ὅτιταὐὸνομαδωωσαῦσῶσαραγαρίπτεσ
ὃσὅτιεἰμυοἱκεῖοιτοὺσικυμδιώκουσιν· ὅτιᾗφεύ
γουσιμ· σοῦσοῦσολὺμᾶλλονὅτιτὸὄνόματι
τοῦθῦἀσοσωθῆσοσθαιμόνῳφ
ζόμεθα: ἀθανασίου
ικρίνασγὰρτὴνικρίσιναὐτῶν. τοὺσμὲνἀσεῖσ
λείασαραδοῦναικεν· τοὺσδὲδικαίουσὸσῶσεν
τῶνὉχθρῶν: θεοδώρου
τμῖσικρινεῖσμε· διὰτοῦῶικαὶἔαμαμῴκου
σιν ὅτιτὴναἰτιανικλῆσισσῶσοσσι· ἀμαμῳ
αδὲὸμδὲικρινεῖσμεδιὰτοῦῶικαὶὅικαὶἵ
ὅτιτὴνδοτικλῆσι· αὐτιποῦὑμοικρινεῖσ· ὃ
τανμὲνγὰρλάβλιμῖνὸμαιὶὶνῶναὐτῶν. ικατὰ
ικρινομλάβι· ὅτανδὲαὐτοῖσῶναὐτῶ· μὲνμοι·
αὐτιτοῦδικαιον· ὅτιταῦθαυδὲοὐικαταλιμ
θῆναιαἰτῖ· ἀμᾷαὐτιτοῦτῆσὶὶδωαμὲν
χρησαμενοσ. ικρίνομενμοιτὸικαὶτοῦτοισ·
ικαὶοὕτωσοἀδικουμένωμοῆθιλον: θεοδ.
ικρίνομοιτοίνῳικαὶτοῖσσολεμοῦσινἀδίκωσ:
δωῶαμοσοῦσῶτὸχῦ. οστοσδὲὑικρινεῖσταὶμενὰὐτῶν· ἀμᾷαὐτῖ
δωωαμεισοῦἀγαθοῦθῦεἰσοῖσαμενσαραδοθῆναι· οἷδγὰρσυγγνώμηνἀξόμενοσοἷσοῖσσαρεῖδεν· ὅτιδὲ
ικαὶἀδικοῦμενῶικαταὐτῶν σσρεσβεύσασμενοσ: ηεσυχίου
ικρίσινοὐχὧσὲικαταικρισθῆναι. ἀλλὰὡσὲξὅλωνεῦσεβῆσῶθῆναιαὐτοῦτυραννοῦντοσιουλεύσαι· διόσσερδέδωωα
σίαικρισθῆναισροσῆνεγκατο· ἵνατοῦἀντιδίκου· ὅτιτοῦμοιχοῦτοῦτὴνδωωασταίσου·θῦ
χειροθῆνσοσὴμᾶσ· ηβυλόμεθαυσὸὑσοῦσροσιόντωνἄλλοτριοι:
μὶὶὰσσοσωθῆμεινσὴνδδίκοιμ: εὐσεβίου
δὸξαιόσσοσὅτισροσῆνχὴαὐτοῦ· ηβυλήσθαικαὶἵναλάμψῃτὰσσοσωτηρίουλύχνατο· ἀλλαικαὶὅσονἧμσ
θῦδικαιοσύνηνἐμοῦηβυλόμηνὑσοδεῖξαι· ὑσὸτῆσαιὅτιὴτὰῥήματαυτοῦσόματοσόμου· οὐδὲόγαρἀργὸνσρο
φορόμενοσῥῆμαὶὶὰσχρὸν· ὶὶδὲτρογυτικαιονφθεγγόμενοσ. ἧσὲιτοῦθῦὑσοτῆσαιαὐτοῦτὰῥήματὰ
ἁμᾷόμενοσὸἀληθῆικαὶὑσοσυλᾶλοῦ:
δόξαμουτὰὶκετίασ ὧνὑμνίασ: ἀθανασίου
Ὁμοιουτοῖκαιμῶικὲ ἐσιδὲ ἐσιτὰσ᾽ἄσπειλασαὐτοῦ: θεοδώρου
φρόντισονικαὶμετὰδιαθέσθαισ᾽αἰκουσομτὸμτιὸσροσευχῆσόμου ῥῆμάτων: ηεσυχίου
ὁ᾽υδὲνγὰρὅλωσροσοῦσὸχθροῦσὑσὸτῆσὶὶνδικῆσὶὶσχυρὸσὸτεροσὲχομὲνμόνονδὲαὐτῆσὶὶαν τοῦθῦσροσευχὸ
μθα· ὅσωδὲσροφῆτῆσὶὶνἑαυτὸσωσιδωσθαιτοῦθῦτὰῥήματατοὺτοὐόματοσωὐλῆται· ἵναδιαφορῶσ
ὅτιτοὺδὲμὲνἀμῷροῖσηνζωῆσ· τῆσὶὶνψυχὴνσροσευχῆσσροσδοκᾷται:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ὁρᾶτε ὅσῃ ἀμαιρᾷ ὑβρίζει τοὺς λόγους. ἀλλ' ἀτοπώτατον ἦν τοῦτο παθεῖν εἰ δόξαν διαλήθομεν αὐτὸ μόνον ὑπομνήσεως εἶναι τῶν μαιρᾷ τοῦ πολλοῦ ἀποστατοῦντας διδασκαλίας. μὴ ποτε δὴ τοὺς μὲν ἀλλοτρίους ὄντως ἐᾶν ὁλοτρόπους τοὺς δὲ ἱερατικοὺς ὄντας ἀφ' ἑνὸς ἥχου αὐτοὺς ζητοῦντας σαούλ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν· οἱ μὲν προφθέμενοι τοῦ θυμοῦ τὸ αὐτοῦ ἴλεων ποιοῦνται τὸν μισθὸν τὸν μισθὸν διακωλύοντα· ἀποστατοῦντες τοῦ μὴ μίσει τὸ οὐλλυμα τοῦ θυμωθήσονται τὰ ἁγιάσματα τοῦτο δὴ λέγων ἀνδρῶν μὲν προφθημένων τοῦ θυμοῦ αὐτῶν

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

δέομαι φησὶν τῆς σῆς ἐπιεικείας ἀκοῦσαι ὑπομνησθῆναί σε ὧν ἔλαχες ἐπιμελείας. πολλὴ γὰρ ἡ ἀμέλεια τοῦ φαρισαίου· καὶ θαρραλέως μεθαρμοσάμενος ἐκοινώνει τῆς τραπέζης. ταύτην δὲ τὴν ἀκριβολογίαν ἐπεζήτουν. ἐπεὶ δὲ τινὲς οἶνον προφέρουσιν

ΔΙΔΥΜΟΥ

ἀλλοτρίους φησὶν τοὺς θυμαρτίαν προαιρέσιν τοῖς παυλιανοῖς ἔχοντας· ἱεραταιοὺς δὲ τοὺς προσδιαίμονας· καὶ φησὶν ἐπεὶ οὐ προέβλητο τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀποφράξειν αὐτόν· καὶ μετὰ δόλου ἐποίησε τὸ ὄνειδος· ἐπεὶ μὴ τοῦτο ἐποίησεν ἀλλ' ἐκ προφάσεως ἐζήτησεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

οὐδὲ γὰρ προσοικείουσι οἱ πολέμιοι· ἀλλ' ἔχθροι καὶ ἀμφίφυλοι οἱ πολέμιοι τε· ὃ δὴ καὶ δεῖ μνησθῆναι αὐτόν·

ΗΣΥΧΙΟΥ

ἀλλότριοι πάντες οἱ μὴ ὑφ' ἡμῶν τεταγμένοι· καὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι· καὶ ἀδελφοὶ πυγχαάνουσι· διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ εἶπεν ὑμῖν δὲ ἀλλότριοι ἀλλοτρίοις· καὶ συγγενεῖς ὄντες πολλάκις οὐκ ἀσχώμεθα· οἱ γὰρ ἐναντίοι ἀλλοτριώσαντες τοῦτο πάσης πολὺ μᾶλλον καὶ τὸν ὑπὸ μιᾶς φύσεως ἀλλότριοι γίνονται· ἱεραταιοὶ δὲ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς καρδίας λέγει· οἵτινες ἔχουσιν ἰσχὺν ἱκανὴν καὶ ἀμυθήτου τιμωρίας κεκτῆσθαι. ὡς θυμοῦ ἕνεκα τῆς ἐμῆς ψυχῆς· οὐ μόνον τοῦ ἀσθενοῦς ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ γνωστοῦ ὅπερ ἐστὶν ἀγαπητοῦ μου· ἐπιθυμοῦντες ἀφανίσαι μου τὴν ψυχήν·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

καὶ οὐδὲν ἔοικεν ὑγιαίνειν λαμπαίνοντος τοῦ παρὰ σοὶ ἱερατηρίου· ὡς τοῦ καὶ αὐτὸ σύμμαχον ἡμῖν ἐφιέσθαι τῶν καθ' ἡμῶν ὀργῶν ἐπιθυμεῖν· οὐκοῦν φησὶν ὁ φοβερὸς καὶ ἀλλότριοι καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἀσεβεῖς· τοσοῦτο δίκαιος τῆς παρὰ σοὶ νομοθεσίας ἀφ' ὧν·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ταῦτα οὕτως ἰσχύσας ὁ προφήτης· δέδοικα τοίνυν εἰσομαι φαρισαίου ἐπιμελείας ἐπιλαθέσθαι καὶ τὰ αὐτὰ φησὶν γὰρ ὁ θεὸς νομοθεσίαν καὶ δίκαιος·

ΗΣΥΧΙΟΥ

τοῦτο πάντως ἀμαρτάνοντος· καὶ γὰρ μὴ πάντα ὁλοσχερῶς τοῦ θεοῦ τὴν μνήμην ἀποβάλλονται· ἀλλ' ὅμως κατὰ τὸ καιρὸν τῆς ἁμαρτίας ἕκαστον πείθει ὡς ὁ θεὸς παρόντας· πλὴν ὅτι τὰ θεῖα ἀπολλύουσιν ἐνταῦθα τοῦτο καὶ κατὰ πάντων ποιοῦντας τὸ παθητικὸν ὅπερ ἐστὶν ἐπιθυμητικόν· ἐπέρχονται γὰρ καὶ πάσαις ἐπιθυμίαις ἀφθονίαν καὶ ἀμαυρώσασαι τὸ διακριτικὸν τῆς ψυχῆς· οὐ λογιζόμενοι ὅτι τὸ θεῖον μάταιοι τὰ ἀγχιβρίμαστας·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ἀμαιρᾷ δὲ προστάγματα οὐκ ἐκπονεῖν ἐφίεται τὴν παρὰ σοὶ ἀμνησίαν καὶ πολύθεσίαν· ἀλλ' ὅτι ἀστὸν γνώσονται τὸν πείρασον ὅτι τὸ θεῖον καὶ ἰσχυρὸν καὶ ἀμυθήτου καὶ ἀμαιρᾷ· καὶ αἰσθήσονται ἡμᾶς ὀνειδίζοντες προτούτου· καὶ ταῦθ' ὅλα προσίσεται τὸ ἴδιον ἀπὸ τοῦ διαφόρου ὅσον γὰρ φησὶν ὑπὸ τῆς σῆς ἐπιεικείας ἀδικηθῆναι χάριτος· ὅσον δικαίως ἀξιώσεις προνοίας· τοῖς δικαίοις μὴ συμπαθεῖν καὶ οἷς· τοῦ αὐτοῦ τὸ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ ἴδιου ἀπὸ τοῦ διαφόρου

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

καὶ οὐδὲν ἔοικεν ὑγιαίνειν λαμπαίνοντος τοῦ παρὰ σοὶ ἱερατηρίου· ὡς τοῦ καὶ αὐτὸ σύμμαχον ἡμῖν ἐφιέσθαι τῶν καθ' ἡμῶν ὀργῶν ἐπιθυμεῖν· οὐκοῦν φησὶν ὁ φοβερὸς καὶ ἀλλότριοι καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἀσεβεῖς· τοσοῦτο δίκαιος τῆς παρὰ σοὶ νομοθεσίας ἀφ' ὧν·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ταῦτα οὕτως ἰσχύσας ὁ προφήτης· δέδοικα τοίνυν εἰσομαι φαρισαίου ἐπιμελείας ἐπιλαθέσθαι καὶ τὰ αὐτὰ φησὶν γὰρ ὁ θεὸς νομοθεσίαν καὶ δίκαιος·

ΗΣΥΧΙΟΥ

τοῦτο πάντως ἀμαρτάνοντος· καὶ γὰρ μὴ πάντα ὁλοσχερῶς τοῦ θεοῦ τὴν μνήμην ἀποβάλλονται· ἀλλ' ὅμως κατὰ τὸ καιρὸν τῆς ἁμαρτίας ἕκαστον πείθει ὡς ὁ θεὸς παρόντας· πλὴν ὅτι τὰ θεῖα ἀπολλύουσιν ἐνταῦθα τοῦτο καὶ κατὰ πάντων ποιοῦντας τὸ παθητικὸν ὅπερ ἐστὶν ἐπιθυμητικόν· ἐπέρχονται γὰρ καὶ πάσαις ἐπιθυμίαις ἀφθονίαν καὶ ἀμαυρώσασαι τὸ διακριτικὸν τῆς ψυχῆς· οὐ λογιζόμενοι ὅτι τὸ θεῖον μάταιοι τὰ ἀγχιβρίμαστας·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ἀμαιρᾷ δὲ προστάγματα οὐκ ἐκπονεῖν ἐφίεται τὴν παρὰ σοὶ ἀμνησίαν καὶ πολύθεσίαν· ἀλλ' ὅτι ἀστὸν γνώσονται τὸν πείρασον ὅτι τὸ θεῖον καὶ ἰσχυρὸν καὶ ἀμυθήτου καὶ ἀμαιρᾷ· καὶ αἰσθήσονται ἡμᾶς ὀνειδίζοντες προτούτου· καὶ ταῦθ' ὅλα προσίσεται τὸ ἴδιον ἀπὸ τοῦ διαφόρου

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ὁ γὰρ φησὶν ὑπὸ τῆς σῆς ἐπιεικείας ἀδικηθῆναι χάριτος· ὅσον δικαίως ἀξιώσεις προνοίας· τοῖς δικαίοις μὴ συμπαθεῖν καὶ οἷς· τοῦ αὐτοῦ τὸ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ ἴδιου ἀπὸ τοῦ διαφόρου

Ὅτι ἀλλότριοι ἐγένοντο ἐμοὶ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν: Διάψαλμα

διὸ γὰρ ὁ θεὸς ὁ ἐμὸς καὶ ὁ κύριος τῆς ἀντιλήμψεως τῆς ψυχῆς μου:

θεοδώρου

τὰ γὰρ καὶ καὶ αὐθαιρετεῖν οὐσῶν μεθοίσειν καλῶς τὸ ἄπρακτον ἀρθῆναι ποιεῖν. ἐπεὶ δὲ μὴ πρόσθολόν ἐστιν ἡμῖν οἱ ἀσυνήριστοι τούτου σῶν αἰ-
ρίστην. τοῦ μὲν ἁμαρτίου δὲ ἀπρακτολογοῦμεν θαυμαστεῖν οἱ θρασύσθην δὲ. οὗτοι τὰ ὑγιαίνειν ἐσθ' διδύμου
ἡδέως ἡδονὴν ἐχθρὸν ὁμολογῆ. τάχα τὸν πρᾶον καὶ ἐν ἀντιλαμβανόμενον τὸ ἰσχὺν αὐτοῦ. ἵνα μὴ ἀφῆ τὴν ὑβ. οὐ δὲ
πρᾶξιν ἡδονὴν ἐχθρὸν ὁμολογῆ. τάχα τὸν πρᾶον καὶ ἐν ἀντιλαμβανόμενον τὸ ἰσχὺν αὐτοῦ. ἵνα μὴ ἀφῆ τὴν ὑβ. οὐ δὲ
πρᾶξιν καὶ καὶ αὐτοῖς ἐχθροῖσιν. ἀλλ' ἐπαγγέλλεται καὶ σοφὸν ἐστιν ἐστὶν πρὸς αὐτὸν ἐν ἀπρακτῆ.
τοῦτο τοῦ ἰδίου ἐν ἀντιλαμβανόμενον οὕτω σῶν ἀδικεῖ τοῦτο τὸ ποιῆσαι τὸ αὐτὸ ὃν πρόσωπον ἐπαγγέλλεται τὸ πρᾶξιν

θεοδώρου

σίσθω :
τοὺς ἡδύσθαι ὄντως διαβάλλουσαν. ἢ τοῦ θῦ ἀληθείαν ὁλοθρεύσει εἰ τοιοῦτοι εἰσὶ γὰρ ἂν ἀπρακτῆ καὶ καθαί-
ρεσιν αὐτοῦ. ἀλλ' ἢ τοιοῦτοι εἰσὶν ὃ ἅγιος θύχθρα μαλλον ἢ τοῦ θῦ ὠφελητοῦ καὶ ἀντιλήπτορα ἀνθρώπων
γὰρ τὴν ἑαυτοῦ χάριν ἔθραι πρόνοιαν. καὶ οὐδὲν ὃν χρὴ ἀρέσθαι συγχωρεῖ τοῦ πρὸς αὐτοῦ πρόνοιαν.
ἀλλὰ πολλαπλῆ δὲ μᾶλλον ὅσον ἐμὲν ὅσον ἀπρακτῆ. ἀρ' οὐ δὲ σαυτὸν δ'. ὅσ' ἐστὶ πρόσ' ἐστὶ τὰ. σὺ δὲ ἀληθῆ τὰ δὲ ὅσ' πολλῆ
φρονίζειν ἔθραι πρὸς αὐτὸν. τοῦ θχθροῦ τὰς ἑαυτοῦ μαθητοὶ καὶ εἰσ' αὐτοὺς πρὸς ἀσκεύασ' ἐστὶν ἀπρακτῆ
ἐμὲν ἐν ὑποστῆναι τοῦ θῦ. καὶ τὴν ἀδικουλίαν προφασίαν τὸ λοιπὸν ἔθασόμενοι δ'. οὐχὶ μὴ.
ἀλλ' ἑαυτοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀπρακτῆ : θεοδώρου
ῥητὰ ὅσ' πολλαίς τοῦ θῦ τὴν ἀληθείαν μεμφῆται. ἢ πρὸς ἄσασιν τοῦ μαθαίου τοῦ γεγραμμένου. ἀληθῆ
οἰῶν καὶ μὴ μαίαν καὶ ἰσχὺν αὐτὴν ὀλόθρευ
σιν αὐτοῦ ἔργα ἄσασιν. τοῦτ' ἔστι. σὺ ὁ ἁμαρτῶν
τοὺς ἀφαρίσθη : ευσεβίου

τὸ διαπαλαίμον μεγαλοψύχου ἔργα ἄσασιν τὸ τὴν διαφο-
ρὰν. καὶ μὴν γὰρ ὅσ' προσδοκῆ ἂν ἔσθ' ἀπρακτῆ
τὸ θῦ τὰ δὲ πρὸς φῶτ' ἐστὶν ὅσ' ἔσθ' ἢ δὲ τὰ θῦ πεί-
ζοντα σῆν μὲν τὸ δύζαμον. τὰ δὲ ὅσ' ἡδέ-
τοῖς ἐχθροῖς. ἀφ' ὧν ῥύσθαι ἠύξατο. καὶ τοῦτ'
δὲ ἄρ' οὐ πρὸς φῶτ' εὐει. καὶ μὴν ὠφελητοῦ
σημαίνων ἐν τούτοις. ἴδου γὰρ ὁ θῦ ποιῆ-
μοι καὶ ὁ ἐκ ἀντιλήπτορ' τῆς ἐμοῦ. καὶ
δὲ ἐκ ἄρ' ἀπρακτῆ τὸ ἐχθρὸν ἐμοῦ. καὶ
δὲ ἐκ ἄρ' ἀπρακτῆ τὸ ἐχθρὸν ἐμοῦ. καὶ
φαίον. καὶ μοὶ τὸν ἐν καὶ ἀφαρῶν ἐχ-
θρῶν. καὶ διαφθορῶν τὸ ἐν καὶ
τοῦτ' ὠφελητοῦ. καὶ ἡ αὐτοῦτο σωποίευ ἀπρα
μὲν ἐν αὐτῶν. καὶ ἀπὸ δὲ τὸν ἐμοῦ μαχῶν. ἀπὸ
ὠφελῶσι φῶτ' ἐν καὶ αὐτοῖς ἀπρακτῆ
μὲν ἐν ἀληθείαν. ἀπρακτῆ τὸν ἐν καὶ
ὁρᾶν ἐμὲν ἐν μφανεῖ τοῦτ' ἀντὶ ἀφορίαν.
ἐστὶ δὲ ἐν προῖ ἐν φαίοι ἐν ἀπρακτῆ
ἐν ἀπρακτῆ ἐν ἀπρακτῆ

θεολώρου

ξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ὅτι ἀγαθόν ὅτι ἐκ παντὸς θλίψεως ἐῤῥύσω με καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπείδεν ὀφθαλμός μου : ~

Ὁμολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ σου ὅτι ἐκ παντὸς θλίψεως ἐῤῥύσω με καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπείδεν ὀφθαλμός μου : ~

εὐχαριστῶ σοι ἐκ βάθους καρδίας μου ὅτι ἤκουσας τῶν λόγων τοῦ στόματός μου ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι καὶ προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πάντα τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιόν σου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην καὶ εἰσήκουσάς μου ἐπλήθυνας ἐν τῇ ψυχῇ μου δύναμιν ἐν ἐμοί : ~

ἐξομολογήσονται σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ λόγια τοῦ στόματός σου καὶ ᾄσωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου καὶ ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζωώσεις με καὶ ἐπὶ θυμὸν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου καὶ ἔσωσέν με ἡ δεξιά σου κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς : ~

θεολώρου

ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἀπήγγειλα πάντα τὰ θαυμάσιά σου εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαί ἐν σοί ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὑψίστε ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τοὺς ἐχθρούς μου εἰς τὰ ὀπίσω ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὸ δικαίωμά μου ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην ἐνίσχυσε κύριος καταφυγὴν τῷ πένητι καὶ ἐλπίδας ἐν καιροῖς θλίψεως καὶ ἐπεποίθησάν σοι οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ὅτι ἐκζητῶν τὰς ἁιμωδίας αὐτῶν ἐμνήσθη οὐκ ἐπελάθετο κραυγὴν πενήτων ἐλέησόν με κύριε ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου ἵνα ἀναγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἐν τῷ ἀσθενεῖ τούτῳ ἐγνώσθη ὁ ἀμαρτωλὸς ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐπιστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἅδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησμονὴ ἔσται τῷ πένητι ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος κριθήτωσαν τὰ ἔθνη ἐνώπιόν σου κύριε κατάστησον νομοθέτην ἐπ' αὐτοὺς γνώτωσαν τὰ ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν ἵνα τί κύριε μακρόθυμος εἶ ἐν καιροῖς θλίψεως ἐν ὑπερηφανίᾳ τοῦ ἀσεβοῦς καίεται ὁ πτωχός ἐν τοῖς λογισμοῖς οὗ ἐνθυμεῖται ὁ ἁμαρτωλός ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐπὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ πλεονέκτης εὐλογεῖ παρώξυνε κύριον ὁ ἁμαρτωλός κατὰ πρόσωπον τοῦ πλήθους τῶν ὀργῶν αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει ὁ ἁμαρτωλός οὐκ ἔστιν ὁ θεός ἐν πάσῃ τῇ ἐνθυμήσει αὐτοῦ ἐκραταιώθησαν αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ ἀφῃρημένα τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἐκυριεύσω εἶπεν γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀνάστα κύριε ὁ θεός ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων ἕνεκεν τί παρώξυνεν ἁμαρτωλὸς τὸν θεόν εἶπεν γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει ἐπιβλέπων ἐπιβλέψεται καὶ ὄψεται ὅτι σὺ κόπον καὶ πόνον ἐπιβλέπεις τοῦ δοῦναι ἐν χερσίν σου ἐπὶ σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός ὀρφανῷ σὺ ἔσῃ βοηθός συντρίψον βραχίονα ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητήσεις τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔτι ἀπώλοντο ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ τὴν ἑτοιμασίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσεν ὁ κύριος ἡ ἀκοή σου προσέσχεν τοῦ κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλύνεσθαι ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς : ~

ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἀπήγγειλα πάντα τὰ θαυμάσιά σου εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαί ἐν σοί ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὑψίστε ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τοὺς ἐχθρούς μου εἰς τὰ ὀπίσω ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὸ δικαίωμά μου ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην ἐνίσχυσε κύριος καταφυγὴν τῷ πένητι καὶ ἐλπίδας ἐν καιροῖς θλίψεως καὶ ἐπεποίθησάν σοι οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ὅτι ἐκζητῶν τὰς ἁιμωδίας αὐτῶν ἐμνήσθη οὐκ ἐπελάθετο κραυγὴν πενήτων ἐλέησόν με κύριε ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου ἵνα ἀναγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἐν τῷ ἀσθενεῖ τούτῳ ἐγνώσθη ὁ ἀμαρτωλὸς ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐπιστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἅδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησμονὴ ἔσται τῷ πένητι ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος κριθήτωσαν τὰ ἔθνη ἐνώπιόν σου κύριε κατάστησον νομοθέτην ἐπ' αὐτοὺς γνώτωσαν τὰ ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν ἵνα τί κύριε μακρόθυμος εἶ ἐν καιροῖς θλίψεως ἐν ὑπερηφανίᾳ τοῦ ἀσεβοῦς καίεται ὁ πτωχός ἐν τοῖς λογισμοῖς οὗ ἐνθυμεῖται ὁ ἁμαρτωλός ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐπὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ πλεονέκτης εὐλογεῖ παρώξυνε κύριον ὁ ἁμαρτωλός κατὰ πρόσωπον τοῦ πλήθους τῶν ὀργῶν αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει ὁ ἁμαρτωλός οὐκ ἔστιν ὁ θεός ἐν πάσῃ τῇ ἐνθυμήσει αὐτοῦ ἐκραταιώθησαν αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ ἀφῃρημένα τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἐκυριεύσω εἶπεν γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀνάστα κύριε ὁ θεός ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων ἕνεκεν τί παρώξυνεν ἁμαρτωλὸς τὸν θεόν εἶπεν γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει ἐπιβλέπων ἐπιβλέψεται καὶ ὄψεται ὅτι σὺ κόπον καὶ πόνον ἐπιβλέπεις τοῦ δοῦναι ἐν χερσίν σου ἐπὶ σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός ὀρφανῷ σὺ ἔσῃ βοηθός συντρίψον βραχίονα ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητήσεις τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔτι ἀπώλοντο ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ τὴν ἑτοιμασίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσεν ὁ κύριος ἡ ἀκοή σου προσέσχεν τοῦ κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλύνεσθαι ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς : ~

εὐχαριστῶ σοι ἐκ βάθους καρδίας μου ὅτι ἤκουσας τῶν λόγων τοῦ στόματός μου ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι καὶ προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πάντα τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιόν σου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην καὶ εἰσήκουσάς μου ἐπλήθυνας ἐν τῇ ψυχῇ μου δύναμιν ἐν ἐμοί : ~

ἐξομολογήσονται σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ λόγια τοῦ στόματός σου καὶ ᾄσωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου καὶ ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζωώσεις με καὶ ἐπὶ θυμὸν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου καὶ ἔσωσέν με ἡ δεξιά σου κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς : ~

ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἀπήγγειλα πάντα τὰ θαυμάσιά σου εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαί ἐν σοί ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὑψίστε ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τοὺς ἐχθρούς μου εἰς τὰ ὀπίσω ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὸ δικαίωμά μου ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην ἐνίσχυσε κύριος καταφυγὴν τῷ πένητι καὶ ἐλπίδας ἐν καιροῖς θλίψεως καὶ ἐπεποίθησάν σοι οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ὅτι ἐκζητῶν τὰς ἁιμωδίας αὐτῶν ἐμνήσθη οὐκ ἐπελάθετο κραυγὴν πενήτων ἐλέησόν με κύριε ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου ἵνα ἀναγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἐν τῷ ἀσθενεῖ τούτῳ ἐγνώσθη ὁ ἀμαρτωλὸς ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐπιστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἅδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησμονὴ ἔσται τῷ πένητι ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος κριθήτωσαν τὰ ἔθνη ἐνώπιόν σου κύριε κατάστησον νομοθέτην ἐπ' αὐτοὺς γνώτωσαν τὰ ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν ἵνα τί κύριε μακρόθυμος εἶ ἐν καιροῖς θλίψεως ἐν ὑπερηφανίᾳ τοῦ ἀσεβοῦς καίεται ὁ πτωχός ἐν τοῖς λογισμοῖς οὗ ἐνθυμεῖται ὁ ἁμαρτωλός ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐπὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ πλεονέκτης εὐλογεῖ παρώξυνε κύριον ὁ ἁμαρτωλός κατὰ πρόσωπον τοῦ πλήθους τῶν ὀργῶν αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει ὁ ἁμαρτωλός οὐκ ἔστιν ὁ θεός ἐν πάσῃ τῇ ἐνθυμήσει αὐτοῦ ἐκραταιώθησαν αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ ἀφῃρημένα τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἐκυριεύσω εἶπεν γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀνάστα κύριε ὁ θεός ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων ἕνεκεν τί παρώξυνεν ἁμαρτωλὸς τὸν θεόν εἶπεν γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει ἐπιβλέπων ἐπιβλέψεται καὶ ὄψεται ὅτι σὺ κόπον καὶ πόνον ἐπιβλέπεις τοῦ δοῦναι ἐν χερσίν σου ἐπὶ σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός ὀρφανῷ σὺ ἔσῃ βοηθός συντρίψον βραχίονα ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητήσεις τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔτι ἀπώλοντο ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ τὴν ἑτοιμασίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσεν ὁ κύριος ἡ ἀκοή σου προσέσχεν τοῦ κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλύνεσθαι ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς : ~

τὸ πῦρ ἐβεβήλωσαν ὁ προφήτης ταῦτα ὁμολογεῖ καταχὴν παρὰ τοῦ Ἰουδαίου λαοῦ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἰούδα. λύπης πλησθέντες
μοι καὶ ἀμηχανίας ἵνα καὶ ἀδολεσχίαν ἐντεῦθεν παρέλθω μόνον. διατεθλεῖται παρατηρήσω καὶ ἀπορῶ τοῖς
τολμῶσι παρακαλεῖ τὸν θῦ. ἐν ᾧ στῆναι τὴν προσευχὴν αὐτοῦ· καὶ τοῦτο αὐτὸ πρῶτον παρασχεῖν·
ζητεῖν δεύτερον γνῶναι· τὴν διὰ τὸ προσευχὴν ἀμαυρωθέντων δόξαν· καὶ τρίτον τὴν κατάπαυσιν θεάσασθαι· τοῦτ' ἔστιν προσευχὴν ἀμαυρωθέντος· καὶ οὕτως αὐτὸν καταζιῶσαι τὸν ἑαυτοῦ οἶκον· διὸ καὶ λέγει·
πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· θεολώρου
τῆς αἰχμαλωσίας ἀπαλλαγέντες τὸν ἐν Βαβυλῶνι παραδόξως τὴν τοῦ θῦ δωρεὰν ἔλαβον. καὶ τὸν οἰκεῖον ἀμπελῶνα.
καὶ τὴν οἰκείαν παλιγγενεσίαν ἀπειλήφεισαν· καὶ ἡ πόλις τὸν οἰκεῖον ἀπαντᾶν ἐσόμενον. ἀλλὰ καὶ
ναοῦ εἰς ἀπόλαυσιν τῆς εἰρήνης· καὶ διὰ τοῦ χρόνου προαιγόντος· ἀρχιερεὺς τοῦ βήμου γλυφέντες ὀνίδες.
ἀμφίδικαιόταστος καὶ ὑσθυέφατος· τότε δὲ τοῦ ἀρχιερεύς· καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ βήμου ἐμπεφανευθαισωφ-
ναμβυ· τὴν τοίνυν ὠφέλειαν τοῦ ὄρους. μεταπαίσας αἱρημένας τὸν μομίμαν φυλαττόμενον. καὶ τὴν εἰσφορὰν
ἰυσθυείας ἀρίστην πληρουμένης· σίμωνος δικτὴν φυλὴν ὑψιαμὴν. σβλεύκουτότε ναστλεύοντος· τῆς ἀσ
ἀπασῆς συρίας· καὶ φοινίκης. προφασίαν τινὰ πεφευγυῖαν τοῦ ἔργου. δηλῶσχθημένου κεῖνο λόγῳ
προφορίαν· ἐμβλέψῃ πρὸς αὐτὸν ἡ γῆ θεσβιαφορᾶν. κεῖσθαι ἀπολελαχθέντα. ἀδωναὶ τοῦ λιβάθηται. χρῆσι μαὶ τῶ ναστλεῖ ἐμβιέσθαι πρὸς ἀρα
τολογίαν· ἡγίβαι δὲ τοῦτο. καὶ τῶ ναστλεῖ γυρίμου διὰ τοῦ τρατηγοῦ· καὶ δεξάμενος τὰ παρ' αὐτοῦ
ἀρατηγοῦ μὴ νυθέντα. λιλιόδωρον τὸν οἰκεῖον. ἀποφθέγξεται λητόμενον τὰ χρήματα· καὶ δὲ ἐπὶ
ραβδοῦχος ὁ λιλιόδωρος. ἄγων χρήματα μὴ οὐκεῖα τοσοῦτον πλῆθος ἐντὸς ἱεροῦ ὅσον μὴ τοῦ σίμωνος ἐ-
νοῦλεθοδιαμολῆ· ἐπαιδὲ ὀλίγαι· καὶ ταῦτα παραλιαστανθέντας ἑξῆς· οἱ πρὸς τὴν ἀξιοπιστίαν αὐτοῦ τοῦ θῦ.
καὶ τῶν τοῦ θῦ δώρων ἀπουλόθαντες· ταὐ-
παραικαταπλήξας ἀπὸ θθυτο· σωθεὶς οὐλουβ
δὲ ὁ ὄρος· μὴ δὲ ἐπιχειρῆσαι λαμβῖν τῶν
ἀποικειμένων· ὑπῆρχε γὰρ φησὶν εἰ τὸ θεῖον
τὸ γυμόμενον· καὶ λυπήσεις ἐκεῖνον. οὐ-
τῶν παραικαταπλήξεων ἀποσυλήσεις· ἐμὲ λ
λεμ τούτων οὐδὲν τὸ λιλιόδωρος· μέχρι ἂν
παύσωμι κρίναντι τὸ τοῦ ναστλέως εἰ ἀφέρας
ἀγαθὸν προφάσεως· ἐπιχαίμενον οὖν καὶ θρῆνοι
καταστῆναι πόλιν ἀληγμοτοῦσαι τούτοις· ἵνε
τευούτων τὸν θῦ μὴ καταλιπεῖν αὐθις δὴ
κωτον τῶν τόλμαν· εἰσηλθὲν δὲ ἔξω. ὁ δὲ
χρήματα λητόμενος· καὶ ὁ θεὸς τοῖς ἱκέσι
ασι τοῦ πολίτους ἐπιμεύσας καὶ τοῦ ἀρχιε-
ρέως τὴν ὑσθυμαν ἀποδεξάμενος. φοινι
ρας τὴν ἐπιτιμίαν φανείας. τοῦτο λιμίμασος
ἀποκτεύασθαι· ἀφθηναὶ εἰσὶ θέναι μέλλοντι.
ἱ πασος διὰ τοῦ ἄδρος· φοινικρὸς μὲν τῶν ὀφ-
θαλμῶν χλιμας· ἐπεχούμενος ὀφθῶ
μετὰ χρυσοῦν τῶν παρὰ πολίας· ὅσι καὶ μὲν
πολλοῦ τοῦ ῥιτιμήματος· ταῖς ἐμπροσθέσι ὁ πλαῖος· τὸν λιλιόδωρον ἐπὶ λιχθν· διὸ τε θέαν· φοινικροῖ
ἐξ οὗτοι τῶν θεάν· ἐπὶ δοξοῖ τε ὁ σχλιμας· πρὶ αὐτὲς ἐμτοῦ θῦ καὶ εἰ θῦ· ἐμαυτίγουν· καὶ οὗτος ἀπὸ
τῆς ὁ πασίας καὶ τὸν πλησίον κατασεισθέν· ἱερὸν μικρὸν ὑπῆρχεν· διὸ ἴσεσι ὑπὸ τούτων· πρὸ
τὸν ὄρια μὴ γίνομτο παρὰ τοῦ σωθέντων τοῦ λιλιόδωρος· ἵνες θῦ ἐμτὸν θῦ· χαρίσασθαι αὐτὸν τοῦ προσδο
κωμένου θαυμάτου τῶν ἀπαλλαγῶν· ὅτι καὶ ποιήσας ὁ ὄρια σεν ἐν θῆν· καὶ θυσίας· προσαγαγὼν ὑπὲρ αὐτ.
ἀπολλαχθῆναι τῆς κατεχούσης μόσου· ἐπὶ φανερὸν τὸ αὐτὸ τοῦ θῦ καὶ πολλὰς ἔχειν χάριτας τῷ ἀρ
χιερεῖ παρακελευσαμένου· οὕτω δὲ ἀσφαθεὶς καὶ θυσίαν τῷ θεῷ προσενέγκας· ἐπανῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα
διηγησάμενος τὰ γεγονότα· ἀλλ' οὐκ ἀφίστατο τῆς οἰκείας μοχθηρίας ὅσίμων· παρέμενε δὲ πολλὰς
καταύτου κεχρημένος ταῖς διαπολλαῖς· καὶ διὰ τοῦτο μὲχρις τοῦ ναστλέως. ὁμίας γενόμενος· ἄρχεται
καταύτου παῦσαι διαπολλάς· ὃ ἁδὶ καὶ τῷ θῆμει παρὶ ποιῆσαι τὴν προσήκουσαν εἰρήνην· ἀλλ' ἐμτοῖς
ὅμτος τοῦ ὁμίου· τελευταῖον δὲ ὁσὰλευκος· παραλαμβάνει δὲ τῶν ναστλείαν ὃ ἐπὶ φανῆς αὐτὸ χθ· ἐν ᾧ οὖ
ίασαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ ὁμίου δίβιος· πολλῶν χρημάτων πρόσοδον τῷ ναστλεῖ προσαίτιαι δὲ λάμενος τὸ
τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτός· δωσὶ γὰρ καὶ ἐξ ἕρα πλείονα· ἡ καὶ γυμνάσιον κατασκευάσει δὲ ἐμτῆ πόλ·
καὶ τῶν πρὸ τομῶν αὐτὸν λύσειν· καὶ ὅλως ἐξαγαγεῖν τὰ μόμιμα συγχωρηθῆ· ἐπεὶ σθῆ τοῦτοις τοῖς
ῥήμασι· παραδίδωσὶ τὸ αὐτὸ τὴν ἀρχήν· καὶ ὁ μὲν ὁμίας· ἐνσεβέστατός τε καὶ δικαιότατος ὢν ἀρχὶ-
ἐρεὺς τῆς πατρίδος κατέστη· ὅλβ ἰάσαν· τῆς δὲ ἀρχιερωσύνης καὶ τῆς ἐξουσίας ἐπιλαμόμενος·
ἐνθὺς ἐπὶ τὸν ἑλληνισμὸν ἐχώρησε τῶν ἰουδαίων· γυμνασίον τε κατεσκεύασεν παρὰ
τοῖς ἰουδαίοις κεῖθεν· καὶ τὰ μόμιμα νόθα δεξάμενος· ἔπαυτα σεν δὲ ἀγαθὸν· ἐπὶ δὲ τοῖς
φθαρτείας· καὶ τὸν τοῦ νόμου προτιμήσας τοῦ ἐπὶ σθῆ· προσεδέχθη δὲ ἐπὶ τοῖς ἕλλησι καὶ τοῖς· γυμνα
σίοις· καὶ παλαίφασι καὶ τοῖς τοιούτοις· ἡμέλει τοῦ λιλιόδωρου· καὶ τὰ τῆς πατρίδος· καὶ τὸν ἐφ' ἡμῶν
τοῖς καὶ τὸν ἐμπαστοῦ λιτηρήσοις· καὶ ὁ λαὸς εἰς ἕλληνικὸν σχῆμα τὰς κατὰ τὴν πόλιν μεταβαίνειν·
ὁρῶν μὲν ἀφιστάμενος ὁμίας ἐπὶ πολὺ γνόμενον· ἐπὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἀρχιερωσύνην ἐπὶ τὸν ἐπὶ φανῆ αὐτὸ χθ· ὃ ἐπὶ δὲ
ἰάσαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ ὁμίου δίβιος· πολλῶν χρημάτων πρόσοδον τῷ ναστλεῖ προσαίτιαι δὲ λάμενος τὸ
τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτός· δωσὶ γὰρ καὶ ἐξ ἕρα πλείονα· ἡ καὶ γυμνάσιον κατασκευάσει δὲ ἐμτῆ πόλ·
καὶ τῶν πρὸ τομῶν αὐτὸν λύσειν· καὶ ὅλως ἐξαγαγεῖν τὰ μόμιμα συγχωρηθῆ· ἐπεὶ σθῆ τοῦτοις τοῖς
ῥήμασι· παραδίδωσὶ τὸ αὐτὸ τὴν ἀρχήν· καὶ ὁ μὲν ὁμίας· ἐνσεβέστατός τε καὶ δικαιότατος ὢν ἀρχὶ-
ἐρεὺς τῆς πατρίδος κατέστη· ὅλβ ἰάσαν· τῆς δὲ ἀρχιερωσύνης καὶ τῆς ἐξουσίας ἐπιλαμόμενος·
ἐνθὺς ἐπὶ τὸν ἑλληνισμὸν ἐχώρησε τῶν ἰουδαίων· γυμνασίον τε κατεσκεύασεν παρὰ
τοῖς ἰουδαίοις κεῖθεν· καὶ τὰ μόμιμα νόθα δεξάμενος· ἔπαυτα σεν δὲ ἀγαθὸν· ἐπὶ δὲ τοῖς
φθαρτείας· καὶ τὸν τοῦ νόμου προτιμήσας τοῦ ἐπὶ σθῆ· προσεδέχθη δὲ ἐπὶ τοῖς ἕλλησι καὶ τοῖς· γυμνα
σίοις· καὶ παλαίφασι καὶ τοῖς τοιούτοις· ἡμέλει τοῦ λιλιόδωρου· καὶ τὰ τῆς πατρίδος· καὶ τὸν ἐφ' ἡμῶν
τοῖς καὶ τὸν ἐμπαστοῦ λιτηρήσοις· καὶ ὁ λαὸς εἰς ἕλληνικὸν σχῆμα τὰς κατὰ τὴν πόλιν μεταβαίνειν·
ὁρῶν μὲν ἀφιστάμενος ὁμίας ἐπὶ πολὺ γνόμενον· ἐπὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἀρχιερωσύνην ἐπὶ τὸν ἐπὶ φανῆ αὐτὸ χθ· ὃ ἐπὶ δὲ

ΘΙCΤΟΤΘΕΛΟCΘ
ΝΥΜΝΟΙCΤΔΑΔ.

τοὺς αἰκόν. κατὰ λιτωσὰν ἀὐχὴν λόγον· καὶ εἰς τὴν ἀίγυπτον ἀλλὰν. θυσιαστήριον τῷ θῷ ὠκοδόμησε· καὶ μυσὴν κατὰ τοὺς εὐσεβεῖς
τῶν ἱερῶν θῦ εὐσεβείας ἐνεμελήσατο· τοῖς δὲ κακεῖθεν ἰουδαίοις τὰν ἀδικουμένων περὶ τὴν τοῦ θῦ θεραπείαν ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων·
ταῦτα νομίσας ἄριστος προφητεύειν ἐδόκει. ὅτι τὸ παρόμοιον ἁλμῷ· καὶ τὸ τοῦ ὄρους πρόσωπον μὴ ἀναλαμβάνων. ταῦτα δὲ φθέγγε-
ται ὅσαν εἰκὸς ἦν λέγειν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐπὶ τοῦ θῦ λευόμενον ὑπὸ τῶν οἰκείων· ὑπὲρ ἀλλόφυλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων·
πόλεως· ὁρᾷ γὰρ τὴν μοχθηρίαν τῶν τότε τὴν πόλιν οἰκούντων. διαστήσας δὲ αὐτὴν πολλαχοῦ καὶ τὴν τοῦ
νομίμου δὲ ἀλλαγήν· καὶ τὴν δικαίως ὀλλυομένην τῶν ἀνικάτων ἐπιστασιν. διὸ καὶ περὶ φυγῆς ὑπολευόμενον·
ἄρμισεν δὲ τὸν ἁλμὸν ὁ μαισάριος δηλονότι. ὁ τοὺς σαοὺλ διωκόμενος καὶ μεταμαίλου γενόμενος. ὑπερβολὴν τοῦ διαγ-
γέλου ποιούμενος· προφητεύει δὲ καὶ τὰ κατὰ ταὐτὸν καὶ τὰ κατὰ τὸν ἰουδαίων κατὰ τοὺς σρ̄ς ἐπὶ ὑπολευόμενον καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ
προδιαγράφει τὰ τοῦ δεσπότου παθήματα· αὐτὸς γὰρ ὑπὸ τοῦ ὑπερηφάνου σαοὺλ ὀξέως λαὼν ἐξεκαὶ ὑπὸ
πνεύματος γνωρίμων προδίδοται· καὶ τὸν δεσπότην τῶν προσώπων τοιαῦτα τῷ σ̄ῷ φθαλμοῖς. ταῦτα τοῦτο πεισόμενον
καὶ ὑπὸ τῶν ὑῶν ποτε προδοθησόμενον τότε· καὶ σταυρωθησόμενον· διὰ τοιοῦτο καὶ ζάκυνθος ἡ ὑπὸ
γραφὴν παρασυμβαίνει τὸν ὑπερηφανούμενον· καὶ σωτὴρ ἐπὶ σ̄ῷ προσδοκῶν τοῖς λαλουμένοις παρὰ τῶν ἀποστόλων προφη-
τικῶς διαιρούσας καὶ λυμαινομένης καὶ μεταχρόνου δεχομένης τὸ τέλος· προσδέχου τοῖς καὶ τοῖς ὑμνοῖς
ὀφθαλμοῖς ἁλλ' ἐπὶ λύσις ταὶ· σὺ δὲ ὁ γραφεὺς αὐτὴν ἐν αὐτῷ τὰ μὲν διδασκαλικὰ τοῦ παθήματος· διὰ καὶ ὁμογαρ ἀεὶ ἐν ἐμοὶ
τὸν ταῦτα παθεῖν ὑπὲρ τῆς τῶν ἀγαπωμένων σωτηρίας· ἀλλ' ἐμὲ διδοὺς τὴν τάσιν ὑπὸ τὴν ῥήματος προ-
σδέχου ἀγαπᾷς ἀνταῦθα λίγεσθαι τοῦ σ̄ῷ χῦ· σὺ δὲ πολλοὶ ὡς ὀχλίου καὶ ὁ ζοῦς καὶ τὰ τοιοῦτα μὲν ἀσχημο-
νοῦς ὑπὸ λόγου τάσιν ὑπὸ τὴν παρῆκται· καταλλήλως δὲ εἴρηται τὰ ῥήματος προσήκει τοῖς πράγμασι·
αὐτοὺς δὲ ὀκτὼ ῥῆμα τὸ μάθημα ἐπὶ ὑμοῦ ὅτι πρὸς σε ἐμὲ καὶ τὰ πεισόμενα τὴν σαρκὶ καὶ δυρηθέντα μὲν πρὸς
σε τὰ σὰ τυχὰ ὑμῶν· καὶ πάλιν ὀκτὼ λῶν ὅλαμον. τί εἶπα καὶ τί λαλήσω· καὶ οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ποιῶ·
καὶ ἁγίου ἁγίου ἰγνατίμε ἁλιαπόλιτες·
ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοῖς αὐτὰ αἰθρωποτίγασι φθέγ-
γεσθαι καὶ τὴν ἀφροσύνην ὑποδεδεικέναι
καὶ οἰκοδομεῖν τὴν τοῦ ἰουδαίων ἀσέβειαν·
ὀκτὼ δὲ καὶ τὸ ἐμὲ ὀφείλεσθαι λέγειν καὶ τὴν διὰ παντὸς
ἁγιασμὸν διδάσκει· καὶ τὴν
ἁγαπᾶν δὲ τὴν ἐσομένην προδιαγράφει
τοῖς ἀποστόλοις τὴν ἀγάπην ὀκτὼ ὑμνοῦσαν·
καὶ μόνον οὐχὶ ὠμὲ ἁγαπᾶν λέγει· ἁγιασθήτω
τοῦ κῦ ἰῦ ὀκτὼ σώματί μου παρέσω· ἡ σ̄ χ̄·
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ ψαλμὸς ὁ ὀκτὼ μενος ὀκτὼ
διαγράφει γὰρ τὸν ὀκτὼ σειρασμοῖς ὀκτὼ χόμενον
ὠμὸν· διὸ ὠδὺμεῖς μεταστῶσαι τὸν ὀκτὼ
μενον ὀκτὼ λέγειν καὶ μὴ ὠδὺμεῖς· τοῦτο δὲ σαφῶς καὶ τὸ ὠδὺμεῖς τὸν
ὠδὺμεῖς προφητείαν προσίσεται·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΝΔ

Μὸν τῶν ὁσίων τῶν προσευχῶν
μου ἐκαὶ μὴ ὑποδρίδιν τῶν δεή
σίμμου·

Προσχέσμοι καὶ δισαίκου σόμμου·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

φρόντισον μικροῦ μου· οὐ γὰρ πρὸς μικρὸν ποιοῦμαι τὴν δέησιν·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

διαφόρους ἰκεσίας προσφέρειν δεῖν ταύτας ἀπὸ τοῦ λόγου μὴ παρίδῃ γὰρ μεσίτην ποτὲ μὲν παρίδῃ ὁ δὲ
μεσίσμοι πρόσχες καὶ τὴν ὠλίθιαν ὄρεξον·

ΔΙΔΥΜΟΥ

προσευχὴν ἀναφέρομεν θῷ· παρακαλεῖ αὐτὸν ἁγίῳ αὐτῷ· ὅπως ἰσχύσαι διαπαντὸς τῶν προσηγόρων προσ-
θῦναι γὰρ ὁ ἁγιος ὠν τοῦ λόγου· ὅτι καὶ ὠδὺμενος τὸν λόγον καὶ ὠδὺμενος ὑπὲρ
λοιδορῶν θαρρῶν παλιν ποιεῖται τὸν ἀγῶνα ἀναφέρομεν τῶν ὑπὲρ διώκοντων παρακλησιν·
προσχόλεμον ἐκαίρου τὸ σὸν χάρισαι ὀργὴν καὶ διαλογισμοῦ· ἰσοσμικῶς καὶ ἱερωσύνῃ

ΗΣΥΧΙΟΥ

παρίσταμεν ὅσοι καὶ ἁγίῳ σου τὸν λόγον ἀναφέρομεν· ἡ σ̄ χ̄·
ταῦτα χῦ προσευχόμενοι καὶ ἱκετεύομεν προσευχόμεθα· καὶ τὸν δεσπότην οἰδοῦλοι καὶ τὸν πλούσιον οἰκέται
χόμεθα· αὐτὸς γὰρ τῶν ἰδίων προσευχῶν ἁγίου σου θέλησαι καὶ μὴ παρόφθαλμῶν τὴν
δέησιν καὶ ἱκεσίαν τοῦ γένους σου ἡμῶν· ὅσα ἂν παρεχώρησας ἡμῖν τυχεῖν ὁμοῦ καὶ τῆς ἁγίας
προσεύχεσθαι τρόπον δέξαι μου λόμενος· ὑπόστασις καὶ μὴ ὑποδρίδιν· πολλαὶ γὰρ ὑμῶν τῶν προ-
σευχῶν ἁγίου σου λόγου ἀναφέρομεν καὶ ἱκεσίαν τῆς σωτηρίας αὐτοῦ παρορᾶσαι καὶ παραπέμψεται· ΘΕΟΔΩΡΟΥ
μὴ διαπαύσῃ ὁλονυχὶ δὲ καταφρονήσῃς· μικρᾶν αὐτὴν καὶ ὑπόκλισιν λογισαμένους· ὑποδρίδιν γὰρ λέγεται·
τὸ καταφρονήσαι ὅμοιον καὶ οὐδενός·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

διαφόρους ἐκτείνας προσευχὰς καὶ λείπει τὸ ῥῆ· μεῖζον αὐτοῦ δίδωσι τὴν γένεσιν· ὃ ἐφ' ὑψηλοῦ
ὑποδρᾶν δὲ τὸ μέγεθος ἐμφῆναι·

ΗΣΥΧΙΟΥ

λόγοις ἐμοὶ μὲν τὸ οὕτως ὁ ὑχόμενος ὅτι ὑὸς τοῦ πρᾶ ὁμοούσιος ναὶ ἀληθινός· ἀμέλει δουλοῦμορφὸν ἐν ἐμοὶ φθρᾶ μὲν ἐγένετο σὸν
τὸ πλάσμα τὸ ἰμὲ δρᾶ· καὶ εἰς αἰκουσόμμου· ἰσοι γὰρ δέχεσθαι τὸ ὠδυλαγόμενον ὀχθαι·

ΔΙΔΥΜΟΥ

ξ

ἁμιλχαρίας γὰρ ἓν λληρούτου λέγων τὴν κατὰ τοῦ σῆς γινομένην παραμερίαν καὶ διάσειν βιβλίζων λέγων. ἀπὸ φασὶν ἐχθρούς καὶ ἀπὸ θλίβοντας ἁμαρτωλοῦ· ὁ δὲ εὐαγγελιστὴς οὕτως· πρόσχες ὅπως σὺν αὐτῷ ὦσιν ἐχθροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ· ὅπως διαφθαρῶσιν· ὅπως ἀπολειχίαν τὴν ὅλην λήψωμαι· ἀποδοξάμενός φησιν. εἰς αἰῶνα σωτηρίου· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἀπολειχίαν καλεῖ τὴν τοῦ σώματος πρᾶγμα τὸν ἐνδεχόμενον· τὸ οἰωδήποτε βλάπτον βίου τὴν ἀπολειχίαν οὖν καὶ διαφθοράν. τούτεστιν σωφρονίζει τῶν λύπων ἴσχουσι καὶ τῶν παραχρῆμα. ἀπὸ τοῦ πολλοῦθους τὸν καιρόν. ἄλλον δὲ ἄλλοι ἀξιοῦσι μεταιρόντων· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ταῦτα λέγει θεῖον τὸν προφήτην. ταῖς ἀποστόλου υἱοῦ τοῦ θεοῦ μέλλοντα ὑπὸ Ἰουδαίων πολεμεῖσθαι· ὃν δὴ καὶ παραδίδωσιν τοῖς ἐκ περιτομῆς πιστεύσασιν· λύπην δὲ πολλὴν οὐκ ἔσεσθαι τῶν ἀπολειχίαν ὁμοίαν ὀφθῆναι ἐπὶ τοῦ φίλου λαοῦ θλῖψιν γὰρ παρεῖχον τοῖς προφήταις οἱ τότε τοῖς αὐτοῖς αὐτοῦ μισοῦντες· ΔΙΔΥΜΟΥ

λυπεῖται ὁ ἐχθρὸς ὅταν τὸ ἁμαρτωλὸς χέσει μόνον τὸν διαφορᾶσθαι οὐσίαν· θλίψιν ὃν τοῦ ἁμαρτωλοῦ δὴ πράξεται καὶ ὅσα ἄθλια φθεγγόμενον τοῦ ἐχθροῦ τὸν ἀληθῆ λίαν θλῖψιν ἐπὶ ἀπολειχίαν οὖν διεστείλατο ὅσα μὲν ἐπὶ γὰρ τὸν προσευχὴν ἕως τοῦτο λέγει ὅλον οὐ φησὶν τοὺς ἐχθροὺς ῥηθέν φθεγγόμενον. καὶ θλῖψιν μὴ ποιήσῃ μεταποιεῖται ἁμαρτωλοῦ ὁρᾶν προσῆν θεῖ διευχὴν ἀπολλ σχὼν θλῖψιν τοὺς ὁμοουσίους καὶ ὁμογ μείωμοι ὁρᾶν ἁθ ισαισίας πεισόμενας· ὃς καὶ παραχθῆναι ἔφη τὸ τρίτον τὸν φῶς ασ μὴ πολὺ ἄρασα ἀπὸ ταύτην ὑποστῶν τῶν προ πῶν· ταχὺ δὲ καὶ ἐκλιθήμεν ἐσόμενον· λυ πεῖται καὶ παράγεται· ὁρᾶν τοὺς φαύλους παραπαίοντας· ὡς εἰ τὸ πολὺ λυπεῖ τὸ ἔσωμα μθητὰ καὶ γὰρ τὸν ταλμὸν τοῦτον θυσπρο σώπουσι τῷ καὶ τὸ ἀγιόν ἀπαγγέλλουσι τὴ μεσ· ὃ καὶ ἁρμόζει πρὸς τὸν πλασπομένων λυπεῖσθαι· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ὁ μειδιζόμενος γὰρ φησὶν καὶ πολλημούμε νος ὑπὸ τῶν ἁδικούντων ἐχθρῶν καὶ τὰς παρὰ τῶν ἁμαρτάνων λαφὰς αὐτὸν ἔσεσθαι λογιζόμενος· πολλῶν ἀλγηδόνων ἐμπλησθήσομαι· ἀδολεσχίαν γὰρ ἐνταῦθα φησὶ τὴν σωφρονίζειν καλεῖ· τοῦτο δὲ σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευσεν· καὶ τὴν ἐχθρῶν πρὸς λαλῆν ἐμαυτὸν καὶ σωφρόνισιν ἀπὸ φασὶν ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀσεβείας· τὸν γὰρ αὐτὸν ἐχθρὸν καλεῖ καὶ ἁσεβῆ· ὃς οὐ βούλεται μόνον μὴ ἐν ἁμαρτίαις εἶναι ἀλλὰ καὶ ἐτέρους ἀποστρέφειν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὡρίγενους

ἁμαρτωλὸν καλεῖ τὸν παράνομον παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ἀδολεσχίαν δέ· καὶ ὁ μὲν εἰς τὸ λαλοῦμενον ἀδολεσχίαν δέ· λέγει οὖν οὕτως· καταγνοὺς δ' αὐτοῦ πρὸς τοῦ θεοῦ τὸ τεφράχθαι καὶ τὴν θείρην τοῦ φρονεῖν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ ἄλλ' ἀπολελύσθαι τὴν γαλὴν τὴν ἰσχὺν ἐκ τῆς φρενῆς τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ ὁμολογεῖται οὖν δὴ διάσεις ἀρχὴν ἀπὸ προφήτου ὁμολογήσεται τὸ πρόσωπον ἀρχὴν ἀπ' ἀρχῆς αὐτῶν· ΗΣΥΧΙΟΥ

ἀδολεσχίαν τὴν διὰ θαρίσμου λέγει· οὐ νοοῦμεν δὲ ὅτι καὶ ταῖς καθ' ἡμᾶς λογιζόμενος διὸ καὶ ἐφαπτόμενος ὅτι ἡδέως ἐστὶν ἡμᾶς λογιζόμενος· ὅτι δὲ σκεδάζειν τὸν νοῦν προσῆκόμενα τρέχοντα· καὶ τὸν παραῤῥυόμενον σώσαι τι θέλει προσεκόμισεν ταῦτα γὰρ ἰσαῖος καὶ ἰούδας καὶ οἱ σωθέντες διὰ τῶν ἀπόντων καὶ τὸν λόγον ἐκλήθη· ἀπὸ φασὶν ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ἐχθροὺς τοὺς καὶ ἁφασὶν λέγων· ὅσα αἱρέσεις καὶ τὰ ἔθνη τὰ ἐχθρὰ τοῦ κριτηρίου τοιαύτην τὸ λεγόμενόν· ἐν λασφημίᾳ μεθ' ἡμέραν ζητεῖτε· ἁμαρτωλοὺς δὲ ἰούδαν· πῶς γὰρ οὐκ ἁμαρτωλὸς ὁ προδιδούς· τὸν διδάσκαλον· διὸ καὶ σιδόδραν ὅσα μαθητὴν καὶ προδότην θλιβόμενος ἐποίησεν τὸν ἐχόμενα· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

λυπεῖ γάρ με· οὐ μικρός· τάττων παρὰ τοῦ γείτονα καὶ τὰ παρὰ τοῦ βιαστοῦ· ἐχθροὺς δὲ λέγει καὶ ἁμαρτωλούς· τὸ μὲν ἀπὸ τῆς γνώμης· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ εἴδους τὴν πράξεως· ἢ τοιγαροῦν πρὸ φθέασθαι· οὐ λέγει γὰρ ἑαυτὸν οὐ μισοῦμενον λέγειν μόνον· ἀλλὰ καὶ ἀδίκως μισούμενον·

θλυπηθήσωμαι τῆς ἀδολεσχίας μου καὶ ἐταράχθην. ἀπὸ φασὶν ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ :

ἀθανασίου

οπη

ωαρτα γαρ τα κατα του θυ συμφωνα ωρος αλληλα εστιν : θεοδώρου

ὀργιζεσθαι ωαντως ουκ εστιν αμαρτανειν. ωρος δε τους εκτος ουδε ὀργιζεσθαι ωαντως ὀφειλομεν. ωολλοι γαρ ὀργιζομενοι ωολλα αμαρτανουσιν. ωαντες δε ὀφειλομεν ωραοι ειναι ωρος ωαντας. ωως δε ὀργιζεσθαι δυνησεται τις ωρος τον αδελφον αυτου εικη. ὁ δε κυριος ουκ ειπεν ὀργιζεσθαι εικη τω αδελφω αυτου. αλλα ωαντως ὀργιζεσθαι τω αδελφω αυτου. ωαντως δε ὀργιζεσθαι τω αδελφω αυτου ουκ εστιν ὀργιζεσθαι ωρος σωτηριαν. ουδε γαρ ὁ κυριος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιωαννης ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ παυλος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιακωβος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ωετρος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιουδας ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ θωμας ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ φιλιππος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ανδρεας ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ματθαιος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ βαρθολομαιος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιακωβος ὁ του αλφαιου ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ θαδδαιος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ σιμων ὁ κανανιτης ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ματθιας ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ βαρναβας ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ λουκας ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ τιτος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ τιμοθεος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ φιλημων ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιγνατιος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ πολυκαρπος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ παπιας ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ κλημης ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ερμας ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιουστινος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ειρηναιος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιππολυτος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ κυπριανος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ διονυσιος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ γρηγοριος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ βασιλειος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ γρηγοριος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ αθανασιος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιωαννης ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ κυριλλος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ θεοφιλος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιερωνυμος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ αυγουστινος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ θεοδωρητος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιωαννης ὁ δαμασκηνος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ θεοδωρος ὁ στουδιτης ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ θεοφανης ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ νικηφορος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ ιωσηφ ὁ υμνογραφος ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ θεοδωρος ὁ αβουκαρας ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ θεοδωρος ὁ αγιοπολιτης ὀργιζεται ωρος σωτηριαν. ουδε ὁ θεοδωρος ὁ στουδιτης

γ ἡ δὲ υἱὸς καρδίαμου φησὶν ὁ διάβολος τὰ ὅλα μου· ἀλλὰ καὶ ἡλίας θαμάτου ἐωσφόρος ἐστὶ μέν· ἀλλ' οὐ τοιοῦτος ὁ σωτὴρ θαμάτου λέγει· ὅτι ἐὰν ἡλίας ὁ προφήτης ἐλθὼν προῦπτος ἀνθρώπινος λογισμὸς καὶ μου μέρος· ἵνα τοῦτον ἡ ψυχὴ θαμάτου τὸν ἀποκλυσθαι μέλλοντα· διὰ τὰ τοιαῦτα τολμήματα· ἀλλὰ καὶ φόνος καὶ τρόμος ἐωσφόρος ἐστὶ τὸ προφήτου ὁρᾶν τὸν ἀγαπητὸν τοῦ θῦ τοι αὐτὰν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν πάσχοντα· ὅτε ρυσθήτω αὐτὸν οἰκέτος· ὃς σὰν οἰκέτου ἀληθῶς ἀ ξιαστὰ κατὰ τοῦ σῶ δράμεν· ὅτι τὰν· ὃ ἀνδράποδον ἐλεφθέρου ἐμέ (φ τῶν ἰδίων ἀδράντων· μὴ τὸ ἔχωμεν ἀ ποφυγὼν· μὴ δὲ ὁ ποιοῦ κλίμας ἑαυτὸν ὅτε τοσ τῶν ἰκανῶν γ θρόμενος· διὰ ἄδρος ὅτε φυγεῖν·

θεοδώρου

ἐωσ τούτοις· πολλὸς τὸς ταραχὸς ἐωλήρωθην τὼν ψυχὼν· δεδιὰ σοι πολοὶ καὶ πρόσδοικον· οὐδὲν ἔδρομ· ὅτε θαμάτο·

ε γ ταῦτα ἐαυτὰν ἐωσουν ἡδέως ὁ προφήτης ὁμολογεῖ διὰ τὸ πρόσορᾶν τὸ πῦ τὼν ὀξὸν δικλουμένων ἀμομίαν καὶ ἀρτιλογίας καὶ κόπους καὶ πόρους καὶ ἀδικίας καὶ τὸν ἰσόψυχον καὶ γνωστὸν τοῦ σῶ τὰν ὀχθρόν· τὸν καὶ πολεμίων δικαστικὸν ἡδέως ἐοικὸς τούτοις γὰρ τὼν συμπαθείαν αὐτοῦ δεδίκρυσι τὸ θῶ καὶ ἰὼν ὑποδεμένων ἐν λογον ταραχὼν ὅτε διὰ δόλεσχίαν αὐτοῦ· καὶ ὠὼ πάλιν ἡ καρδία μου ἐταράχθη ὅτε μοὶ· ἀλλὰ καὶ ἡλίας θαμάτου ἐωσφόρος ἐστὶ μέν· ἀλ' οὐ τοιοῦτος ὁ σωτὴρ θαμάτου τὸ ἀποκλυσθαι μέλλοντα· διὰ τὰ τοιαῦτα τολμήματα· ἀλλὰ καὶ φόνος καὶ τρόμος διὰ ὑπερβολὴν δυλαμείας ἐστὶ τὸ προφήτου ὁρῶντος τὸν ἀγαπητὸν τοῦ θῦ τοι αὐτὰν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν πάσχοντα· ὅτε καλυσθήτω αὐτὸν οἰκέτος ἢ κατὰ τὸν δεσπότου κύλαμ δεῖ γὰρ οἰκέτος ἐστὶ μέν· ἀλ' οὐ τοιοῦτος ὁ σωτὴρ ἡμὼν· ἀλλὰ καὶ φόνος καὶ τρόμος ἐωσφόρος ἐστὶ τὸ προφήτου ὁρῶντος τὸν ἀγαπητὸν τοῦ θῦ τοι αὐτὰν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν πάσχοντα· ὅτε καλυσθήτω αὐτὸν οἰκέτος· ἢ κατὰ τὸν δεσπότου κύλαμ δεῖ γὰρ οἰκέτος ἐστὶ μέν· ἀλ' οὐ τοιοῦτος ὁ σωτὴρ ἡμὼν· μὴ δὲ ὁ ποιοῦ κλίμας ἑαυτὸν ὅτε τοσ τῶν ἰκανῶν γ θρόμενος· διὰ ἄδρος ὅτε φυγεῖν· διὸ ἐωλε

γ ἡ καὶ εἰ πατὶς δεδόσει καὶ ταὶ ὄχλοι· θεορ

τούτων αὐτὸν τὼν δυσμενειὰν καὶ ταῦτα ὁ θεὸς μὴ μόνον φόνον καὶ τρόμον ἀλλὰ καὶ οἰκτον τὸ καταντυχὼν ἀπορουμένους σωθῆσθαι· ἀλλ' ὄχ' ὡς οἱ τοιμὼν ἀληθεῖς καὶ γνήσιος ὑπὲρ τὼν αὐτοῦ ποιμνίων δεδιὰ καὶ ἔρημ· τὸν γὰρ ἀδικημένον ὠὼν καὶ λυπούμενον οὐδὲν ἡ ὠὼν ἀπεικὸς φοβεῖσθαι καὶ τρόμ· ταῦτα χωρὶς ἁμαρτίας· τὰ τὴν ἐμὲ θρασυνόμενα ἔχειν· οὐκοῦν καὶ οἰκτον αὐτὸν δικαλυτὸν τὸ ἰμὲ θρον· μᾶλλον δὲ οἰκτον δικεῖν ὀλέθρι· ὅπερ τὸν κόσμου δικαλυτὸν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σῶ ἀπὸ δικτὺν ὅρας ὅσα δυσὶ πὸ λεγόμενον· διανυκτιον

ἐωσ ἁπαξ ἁπάντων δὲ ἐστὶν ἔδρον εἶναι τὸ δὲ λογισμοῖς ἁμαρτεῖν· ὃ καὶ ἀρδικτὸν ἐστὶν· καὶ ἔδρον δὲ ὑπερ ἀχεῖς λόγοις ὃ καὶ ἐωσ ἐν ἡμὼν ὁμοίως καὶ καρδιὸς καὶ εἰ πάντοτε δὲ λογισμοῖς συμμαίνειν κλαμὸν καὶ ὀλαλυγὼν γενέσθαι δὲ ἐωσ φυλακτὸν αὐταὶ· οὐδὲν ἀπροφθέρει λόγον καὶ ἁπλῶς τὸ δὲ ἱερὸν ἁμαρτίαν· οὐδὲν ἀπὸ τελεσμάτικος· ἡδέως δὲ ἀστὶ μὲν εἶναι τὸ δὲ θυμίαμα· τὸ δὲ δὲ πρᾶξει καὶ λόγοις· δυσίαστον ἐστὶ καὶ ἁγίαστον· διὸ φησὶν ἡ καρδία μου ἐταράχθη δὲ μοί· οὐ γὰρ ἱκμὼν εὐσαν τὼν ταραχὼν· ἡ δὲ πρᾶξα τὶ καὶ ἀὐτὴν· ἁμαὶ καὶ δὲ ἡλίαι ἐωσ πὸ σοῦ σὸ· θαμάτου τοῦ ἀκόλουθος τὸ ἁμαρτίαν δὲ μαὶ τὸ ἀὐτὼν ἰκανὸς ἐστὶ σχολυσυμμαίνειν γὰρ δικτὸ

ὄζω τὼν ἡλίαν φανὼν καὶ ἔδρον πρόσκομμα δὲ ἐσθαι τὸν διάβολον·

ὃ ἰδὲν γὰρ ὁ φόνος καὶ ἡ πρὸς δοικία αὐτοῦ θαμάτου· τρόμον δὲ μὸ ἰζ·

τὸ δὲ δὶ φόνος καὶ τρόμος ἡ λθὲν ἐωσ ἐμὲ καὶ δικαλυτὸν μὸ σικότος· τὸ δὲ ἰὸν ἀνθρώπινον μὸ σὸ δὲ ἐν ἀρχὴ ἔχ· τὸ δὲ ὑπὸ ἀρχὴ ἀνθρώπινον σὸν ἐμὲ ἀρχὴ ἀνθρώπινον ἐστὶ τὸ ἀνθρώπινον ἀμοιρίαν σὸν ἔχ· ἀνθρώπινον ἐστὶ τὸ ἀνθρώπινον ἀμοιρίαν σὸν ἔχ· τὸ δὲ ἰὸν

θεοδώρου

ὁρᾶμοὖν τὸ πλῆθος τῶν κακῶν· καὶ οὐδεμίαν ὑπολείπεται βλασφημίαν τῶν κρειττόνων. ἐκεῖνοι τοὺς θεοὺς
ἐμάχοντο· καὶ ταῦτα θαρροῦντες. ἀντὶ τοῦ θεοὺς μαθεῖν φασὶ σοὶ ὀνήθειν. πρὸς ἡδονὰς ἐκλινον πρὸς ἀφροσύνας. ἀπωσάμην
μαι. καὶ μακρὰν γενόμενον. οὕτως εὗρεν ἁπάντων τῶν κακῶν·

εὐσεβίου

ὃ πρὸς μέσον ἀπολειφθεὶς ὁ προφήτης ταῦτα δρᾷ τότε. μηδεμίαν ἔχων ἀπόφυγὴν. μηδὲ ὅποι κλίνας
ἑαυτὸν θήσεται τῶν κακῶν γένοιτο εὔχεται μεθόριος ἀρθῆναι καὶ ὃ πλησίον δι' ἀδρόσ θι φυγεῖν· διὸ καὶ πλάθι· καὶ
ζητεῖ δοῦσι μοι πέργασι καὶ ταῦζηλ· πόρρω γὰρ ἂν φλοιὸν ἑαυτὸν ἀφαχώρησον μου· θι ἔχω πρὸς τὸ
φεύγοντος· τὰ πρόλοχθιζόμενα τολμῶσαν τὰ καὶ τὰ ὁρίμους μᾶλλον τῆς εἰρημένης· πολέμους προσίμου·
οὕτω δὲ ὁμοῦ ὁρίμους γάρ φασι προσοδοχώμενα ἂν τοὺς σώζοντας ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ τῆς καταλαμβανούσης
σκοπὸς κατὰ γῆδλος·

θεοδωρήτου

τούτοις καὶ ὁ μακάριος Δαυὶδ φησὶν· ἐγὼ γὰρ τὸν θεὸν ἐκέκραξα· καὶ πάλιν τὸν θεὸν ἐβόησα· ἀλλὰ φύλαξ τῶν δικαίων
μείνατε ἀβλαβεῖς ἐν μέσῳ ὁρίμου ἀπόδραι· ὃς ἐστὶν πρὸς τὴν τῶν νοητῶν λειτουργίαν ἀφορίαν δηλαδὴ διάκειται· καὶ ὁ δεσπότης
δηλοῖ· πολλαὶ εἰσὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός· πολλαὶ εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ὧν ὁρίμου ὑποδεχόρησεν τὸν τῶν ἰουδαίων φθόνον ἐκεῖνοι
μαν· θαυμάσας δὲ ἄξιον τὴν μεγαλοδωρίαν· πρὸς ἀδρὰν καὶ οὐ καλλοῦ ὁρμῶν πρὸς λαμβάνοντας·
δῆλος γὰρ ἐστὶν τῶν ἐκείνου χάριτος ὁρίζεται τὴν θείαν δωρεὰν ἐπὶ πᾶσιν· ἡσυχίου
πρὸς νέας τοὺς ἀπὸ τόπου καλεῖ θαι αὐτοῖς γὰρ ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην τοῖς τοῦ τὸ μαθήριον· καὶ καθάπερ
ὁρμῶσαι ταῖς δικαίαις ἐκλογαῖς ἐκ τῶν ὁμοῦ·
τούτοις ὅτι ἀπὸ πρὸς νέας τοῦτ' ἔστιν
πολίρισ τὴν χορηγήσας τοῦ πρῶσ ὑλῆσαι τὸ
δηλοῖσ· οὐκ ἀπορούμενος θεὸς ταῦθα· ἀλλὰ τὸ μὲν
λον ἐπιθυμοῦντος καὶ ἐκ τῶν γόμενος· ἀλ
πολλῶν τῶν πρὸς νέας τὸν προφήτην ὕλη
ὑπὸ μὲν τυγχανόμενον· ἔχεται δηλοῦσθαι αὐτὸ
τοῦτο τοῦ μολύσεως μεδορίζουσας καὶ ἐκπέμπου
σας πρὸς νέας πρὸς νέας ἀλλήγορικὸν τρόπον
ὀνομαζομένας· αὗται δὲ αἱ πρὸς νέας πρὸς νέας
μαι πρὸς οὐσίαν εἰσὶν ὕλος· ὅσοι κατασκάπτουσαν τοῦ δικεῖ
τὸν ἀρχαῖον πάντων· ἀμβρίμους τοὺς λοιποὺς διαφ
σαμένους τὸν τρυφερὰν καὶ ἐνύλογημέ
νον φάσκοντας τοῦ θῦ·

θεοδώρου

καὶ ταῦθα τοῦ δηλοῦ· προσκείται κατὰ τὸ ἐμφανὲς
ἰδιόμενον· λέγει γάρ· ὁ τι δι' προσθλασμὸν πολ
λῶν ὧν ἀμφ· φεύγοντος καὶ μακρὰν γενόμε
νος τῶν οἰκείων πολέμων ὁρίσθαι κατὰ τὸν
ὁρίμου· καὶ κεῖ διαφ· ἵνα τῶν πόλεων ἀφορίσθαι τὸν

Καὶ εἴησαν τίσ δώσει μοι πέρνας
ὥσει πτερίδας καὶ πτήσασθήσο
μαι καὶ καταπαύσω·
Ἰδοὺ δμακρὰν ἀπεργάλθυνον καὶ
λίνυλίσθην ἐν τῇ ὁρίμῳ·

Ὅτι πόρρω ἀνεπόησεν τὴν ἀπαχώρησιν αὐτοῦ· τὸν γὰρ ὑλίσθην. ἀντὶ τοῦ ᾠκησαν·
λί τοῦ φυγαδεύειν λέξισ· τὸ διοικεῖν καὶ εἰσφυγὼν τρέπειν τοὺς ὁλωμένους· δηλοῖ· φησὶ γοῦν ὁ τῶν ψαλ
μῶν λέγων ἰδοὺ δμακρὰν ἀπεργάλθυνον τοῦτέστιν ἐπὶ πολὺ φυγαδεῦσαι τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν ἀμαρτωλὸν ὅσον δικεῖ μοι
λασμένον αὐλίσθηναι μὲν ἐν τῇ ὁρίμῳ· τοῦτέστιν διαμαρτάνειν ἐν τῇ κατασκάπτει ἁρμονικῇ· ἡδὲ φυγα
δεύειν ἐστὶ διὰ σου ἐν ταύθα τὸ φοινικῆν σημαίνοι βρειὸδλίκαιον τοὺς δικαίους πρὸς τομὸν φθόγγον καὶ μαλακρωνόμενον·
διὰ τῶν προσοὐ ἐν αὐτοῖς ἄλλα σοφίαν καὶ ὑλίσθην ἐν τῇ ὁρίμῳ· μόμου καὶ προφητῶν δικαίους λοισ ἀρ
μόζει δὲ ταῦτα μᾶλλον τοῖς κατοικοῦσι μὲν χριστῶ· ταῦτα γὰρ συμβολικῶς οἱ ἀγράφοι ἐν τοῖς ὑπαρβολίοις
αἰσθάνεσθαι γὰρ φησιν ὅτι ἰσαάκιος πρὸς ἀδὸφθῆναι ἀν δεχώρησεν δικεῖ θυμίσ ὁρίμου τόπου· πρὸς ταύτης τῆς δ
ρίμου καὶ τὸ δυφράν θιστι ὁρίμος δηλῶσαι· καὶ τὸ φωνὴ καὶ ὁ τος ἐν τῇ ὁρίμῳ·

Ὅτι ἂν γὰρ ἐν πειρασμοῖς ὑμῖν ἐν ἐμοὶ ὑμῶν τοὺς πρὸς τὸν γὰρ καὶ ὁ χλὴρ ὁ ἀπὸ τῆς σωμένου ἀναλαμβάνομεν
τους λογισμοὺς τῆς ψυχῆς καὶ ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ ὅλου τὰς ἐπὶ τοῦ λαὸν ὑπομένειν ἰσχύομεν· διὸ πρὸ
ὃς ἐχθροὺ κρατοῦμαι καὶ τὰ γὰρ καὶ ρὸν τοῦ πάθους· ἀμμὰ καὶ τῇ διάρθρῳ ὁρίμῳ τὸ πρὸ προσλύζατο· ἀλλαμὲν ὑμᾶς
διδάσκων· τὴν ἀλλὰ τρόπον ἐν πειρασμοῖς προσεύχεσθαι· ἁμαλθαύτης τῶν πρὸς αὐτοῦ τῶν προφητῶν σιβύλ
λῆσαι τοῦ λόμενος·

οβο

ις ατα γίδα ὁμολογῶ. τὴν δὲ τοῦ πάθους αὐτοῦ συμπάθειαν λύπην: θεοδώρου
ις αἰτοι οὖν ταῦτα δεδίφιλοι μεγόμενον. ἀπὸ τῶν παρὰ σοῦ μοὶ θέντων ἀμβόμενον· ὃ σὶ καὶ σοῦ σάζειν τε· καὶ ἀπαλλάττεσθαι μὲν τῶν
ὀλιγοψυχίας· ἴνα ἀπὸ τοῦ παλλήθους τὸ μὲν καὶ οἰκεῖον ὑπομένομεν· πολλαὶ εἰσι μικροῦ καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀγγίζασι τὸν θάνατον·
ζῆθι καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐχθροῦ· κατα γίδα γὰρ δικαλεῖ τὴν ὁδὸν· καὶ τῶν ἐκ αὐτοῦ τοῦ ἐχθραίνοντα ὁρ
μῶν· ἀσθανάτου γόμουσαμ καὶ εἰς γλῶσαν· ἀπὸ τοῦ τῶν κατα γίδα· ἀπρόσω ἔσαγθεν τοὺς θανάτους·
ἀλλ εἰ καὶ βηδθι μοὶς φθοῖς καὶ θλιβεροῖς ἀγθήμασιν οὐκ ἀπόγμων ὁρίαν· προσδοκῶν καὶ προσδεχόμενος τὸν σό
ζοντα μὲν· σόζοντα δὲ ἀπὸ τῆς λύμης ὁράσασθμείας· ἴνα ὀλιγοψυχίαν καλοῦσι καθῶν δὲ δι λίαν θανάτου ἔσεσθε
ἔσθμε·· σόζοντος καὶ ἀπὸ οἰκατα γίδος· τοῦ ἐχθροῦ συμπαιγόντων πειρασμόν. λίτοι ὑπὸ αὐτῶν ἔσι ρθαιγόντων
καὶ βηδθριυόντων. λὶ ὑπὸ τῶν λρῶν δὲ ἀμέσων ἔσαγθεν σάν πρὸς ἀσίν· ἐφ ὃν δὲ ὁ τι τὴν μεγαλοψυχίαν
αὐθρείαν καλοῦσιν· καὶ μεγαλόψυχον τὸν αὐθρεῖον· ὀλιγοψυχίαν δὲ τὴν ὀλιγορίαν καὶ αὐ αὐθρείαν μεθ
αἰρῶν δὲ ἔσαν ὑπὲρ αὐτοῦ ταῦτα λέγει ὁ δίκαιος· θεοδωρήτου
τοσοῦτοι σὶ γὰρ φησὶν ὑπὲρ ἰκλησιόμενοι σύμασιν καὶ οἷον τι μῦρ ὑπὲρ ψευμάτων· λίαρου λλων αὐ ὁμῶν δεχόμενον
προσωλαὸν τὴν θλίαν προσμένω ἀφορῶν τὴν ἔσω καὶ τὴν ἔσω κουρίασ ὅλ ποίδι ἡ τυχαγοῦμαι: ησυχίου
Ὀλιγοψυχίαν τὴν λοιδορίαν καλεῖ ὑπὲρ ἰκλησὶ καὶ σωλομῶν ὑμῖν παροιμίαισ ὅλ φησὶν· ὀλιγόψυχος ἰσχυρὸς
ἀφρῶν· καταγίδα τὴν αἰκμὴν τοῦ πειρασμοῦ καὶ μίαν καὶ οἰκοδρόμητον αὐτῶν ὁδὸν ἑκατέρας χρὴ παφαθῦ
προσδοξασθαι τὴν ωλίθιαν· ὀχὸ δὲ οὐχ ὅσον
αὐτὸ τοῦτο προσδύχεται· ἀλλ ἀπὸ ἰσαπὸ αὐτοῦ λοισ
ὀλιγορούσι καὶ αὐτὸν καιρὸν τοῦ παθους· ὅ
φησὶ καὶ πρὸς αὐτοὺς ἔσω τιμῶν ὑμῶν· οὕτως
οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι γρηγο
ρεῖτε καὶ προσδύχεσθαι ἵνα μὴ ἔρχησθε εἰσ πει
πασμόν:

Προσδοκώμενον τὸν θῦ τὸν σόζον
τα μὲν ἀπὸ ὀλιγοψυχίασ καὶ αὐ
θοι καταγίδοσ:

Καταπονύτισον μὲ καὶ καταδίκλε
ταὶ γλόσσαν αὐτῶν:

ἡ ἔσω καὶ σὸ συμφορίαν. δλθιν ὁμ καὶ δι ἐτοῦ ὁραν
τίου μεγαν ἀγαθόν· λὶ τὸν ἔσω καὶ σὸ συμφορὴν
ὡμῖν δι ἀλυσι σ· καὶ οἱ ὁμολογήσαντισ γῶν
ἔσω τὴν πυργο ποιΐαν αὐτὸ δέχθιν φ ὡμῶν μίαν ἐκ
χεῖλοσ δὲ ἁπάντων δὲ ἔσω δλίσθησαν· μὴ γένοιτο
δι ωσθῆναι συγχυθέντασ ἀσυμφωνίαν
δέχθιν· ὁ γὰρ ποιοῦντασ ἀσύμφορον τοῦ
τοοὐκ ἔσται ἡμῖν τὸν γλόσσαν αὐτῶν καταδι
αιρεθῆναι καὶ δὲ ταύτην ἁρῶν ὁ δικαίομενοσ· ὁ οὐ
λέγει καταδιαιρεθῆναι τὰσ γλόσσασ τῶν ὁ
μοφρονησάντων καὶ κατὰ αὐτοῦ ἐκ ταπονηζο
μένων τοῦ γλόσσου· τοῦτ ἔστιν ἀφανῆ ἀφ ὧν γε
νομένων· καὶ πρὸ τούτου δὲ δι ρῆται κόλασι
σὶ μαίνειν τοὺσ καταπονηζεσθαι καὶ πᾶν λοσ γοῦν εἰδὼσ συμφέρειν τὸν πρὸσ αὐτοῖσ τῶν φαύλων
διαφορίαν ἔσω τῶν αἰωνίαν ἀπολογούμενοσ σωθέρου σθαι δοῦναι καὶ ὠφαρισαίουσ· θεοδώρου
ἔσω τι δὲ φησὶν ἐκ εἰσὶ δέχρηστα συμφορία· διὰ λύσον αὐτῶν δὲ ἔσται τὴν ὁμόνοιαν· ησυχίου
Ὅτ ἂν λικαία καὶ ἀθανάτων μεθρισθῆ· δέχομεν τὸ ἀσφαλέσ· οἱ παραυτίκα πολλημούμενοι· οὐ γὰρ ἀθέντα
ἔσω ναὶ πιστεύομεν· τοίνυν οὖν τοῖχῦ θαυμαστουργοῦντο· τὰ πίστευθαι ἀγλόσσασ διὰ ῥθῆναι· καὶ οἱ
μὲν ἔλλην· οὐκ ἔστι παράθῦ ἀρόσ οὕτωσ ὁ τι οὐ τὴν τῆρι τὸ σάωμα τον· ἀμφιβάλλον· πᾶσ δὲ ὧν ἀτα ἀρόσ αἷμα τω
λοὸ τοι αὐτὰ σημεῖα ποιεῖν καὶ σχίσμα τῶν ἐν αὐτοῖσ: θεοδώρου
Ν τὸ καταδίκλε τὰσ γλόσσασ αὐτῶν. οὕτω λέγει· ἵνα μὴ φώνου γε ποιήσωσι τὰ ἐν λαὶ τὰ ἐξ ἡμῶν· ἀφ ἡμῶν
σον αὐτούσ· καὶ ἀσυμφόρουσ· ποιῆσον ἀλλήλοισ· ἵνα μὴ σὶ βίστε σῴζησθε· ἀλλήλουσ ἀμβλασίτε· καὶ
τιμωρήσονται· τὰσ γλόσσασ δὲ ἔσω ἐν αὐτοῦ ἀσυμφόρου· ἵνα μὲ ἑαφορᾶσ τῶν ἄλλο γλόσσαν· καὶ οὔτε
συμφωνεῖν· οὔτε συμπαράτηρεῖν ἀλλήλοισ δὲ ἀμβόμενον· οἷ ὀργὴ καὶ ἔσω τὴν πυργοποιΐασ γλόσσαν τὴν δι
αἱρέσει τῶν γλόσσαν· ἀναβλήτουσ αὐτοῖσ· τοῦ ἀσυδιαμεμένου·

δ.

αἰτίας παραστήσωμεν· διὰ δὲ καὶ τὴν προσοχὴν ἔσεσθαι ὑπόσχεται· ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ἁμαρτάνομαι λέγοντα αἰτίαν. οὐ τὴν μερὶς ἡμῶν αὐτοῦ σοὶ κειμένου· ἔστι θυμῶν. ἀλλ' ὁρῶν πολλοὺς ἁμαρτανόντων καὶ κατ'
τῶν πόλιν γεγενημένας αἰτίας τοιαύτας καὶ τοσαύτας ἐπιφερομένους. λαὸν λυσιτελεῖ τοιαύτην
τῶν πόλιν καίειν·

τοῦτο ἀναιρεθῆναι δυνάμενον ἔστι τοῖς δοῦναι μὲν ἀργυρίδιον ἀναγκαῖον καὶ τὴν πόλιν ὅλην ὀρθῶν· διὰ μέσου δὲ ἡμῶν
πόρρω δύο εἴχομεν ἀπὸ τοῦ προσβλέποντος τὸν θεὸν σώζομεν· ὅσα δὲ οὐκ ἀναλίσκειν τὰ ὄντα αὐτῶν·
ἵνα μὴ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον ἔστι ὀρθῶν ὁμοίως ἡμῶν ἡ δοῦσα πόλις τὴν ὄρθρου σαλπιγγὸς ἦχον ἀκούσασα καὶ αὐτὴ λογί-
ασαμένου τοιαύτην καὶ αὐτὴ λαμβάνουσα τὴν ἀλήθειαν· ὀρθῶν ἀναίρων ἀναιρεθῆναι ἀπὸ αὐτῆς· ὃ δὲ ἀναβοῶμεν ὀρθῶν ἐπὶ
ὄθεν δὲ ἐκκλησίαν· ὀρθῶν καλουμένην πόλιν αὐτὴν ὀρθῶν διὰ τὸ ἀπὸ ὀρθῆς καὶ δικαίας ἐκκλίνουσαν ὀρ-
τοῖς πολίταις· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

τὰ μὲν καθ' ἑαυτοὺς οὐκ οἶμαι ἁρμόττειν ταῦτα ταπεινῶν· οὐδὲ γὰρ ἔθρου ἀλλήλων κατδικεῖν τὸν καὶ ὁμόνοιαν
ἰουδαίων καὶ τὴν ἔχθραν οὐδὲ ἄμμωνιτῶν καὶ μωαβιτῶν πόλιν ἀλλ' ἔθνη κακὰ τῶν ἀληθῆ λογίαν
καὶ παρανομίαν προλαβόντα καὶ τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν διαβεβαιωσάμενα· τὴν ἀνομίαν· τὴν ἀδικίαν·
τοιγαροῦν· τὸν δόλον ἀποβαλόμενοι τοὺς ἔσω φθόνους τοῦ σφετέρου μέρους· ἔστι σημαίνεσθαι
μέντοι προσήκει ὡς ὁμόφυλον μὲν τῶν καὶ μηδὲν διαφέρειν τοῦτο ἀλλὰ καὶ ὧν μικλησιαστικὴν πολιτείαν τοιού-
τοις κοινωνεῖ· καὶ τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν ἀδικίαν καὶ τὸν δόλον τούτων σωφρονίζομεν· ΗΣΥΧΙΟΥ
ὅτι θοινῶν κρίνομεν ἀπόμοσαν ἀληλογίαν τὸν κρίνοντα πειλᾶτου διὰ δικαίαν καὶ τὸν ἰουδαϊκὸν ἀρχιερέα
ἁδικούμενον οὐδὲν ἀίτιον θυρίσεως ἔθηκεν ἀπὸ τούτων δικαίως δὲ· διμέσου γὰρ ἡμῶν
ὄντων καὶ οἱ δαιμόνιοι ὅτι κατὰ τὸν μονογενῆ ὀφείλειν ἁμαρτεῖν· ΘΕΟΔΩΡΟΥ
κυκλώσει· ἀντὶ τοῦ κυκλοῖ· ὃν ἀλλαγὴν γὰρ ἴσασιν ἐχέ-
μουσι καὶ ἁπτόμενα·

ἔστι δὲ καὶ παντοσμύστορι καὶ μεθημερίαν ὁμοίως
καὶ ἀντιλέγουσιν ὅτι πόλει ὅσοι κυκλωθῆναι
τὴν πόλιν ἀπὸ τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν ἀντιλογί-
αν καὶ τοῦ δι' αὐτὰν τὰς κακίας ἔσωθεν θορύ-
βου ἀντὶ ἀραστοβόλου ὑφ' ἑαυτὴν ἀνομίαν καὶ ἀντι-
λογίαν καὶ ἔστι τὰ ἐπὶ ἔχθρα αὐτὴν τοὺς φρουροῦν-
τας αὐτὴν ἰδρῶσι ἀγγέλους· καὶ γὰρ οὗτοι ἀφι-
στῶσι τὴν ἀνομίαν ἁμαρτίαν καὶ ἀντιλογοῦσαν
ὅταν αἰσθάνωνται· διὸ τὴν ἀνομίαν καὶ τὸν θόρυ-
βον τὸν ἐπὶ ἔχθρα αὐτὴν ὡς ἂν μὴ διελεῖν τὸν
πλατεῖαν οὐ τὴν αὐτὴν τοῖς ἀνομίαν καὶ δόλον δόλιον
μὲν τὸν φρονοῦντα αὐτὴν διὰ φθόνον
τὸ τὴν καὶ αἰσίαν ἄχθος μολύνων παραναλομβάνει καὶ πλατεῖαν αὐτὴν λιγυπόρμαι ταῦτα διὰ τὸ φιλόδο-
μον πλατύνουσαν ἑαυτὴν τὴν πλατεῖαν καὶ εὐρύχωρον ὁδὸν εἰρόδον· τοιοῦτόν τι τὸν καὶ παθητικὸν
ὧν καὶ ὑπ' αὐτοῖς γὰρ ἀλήθειαν ὁ παθητὸς τὰς καὶ τὰς ἴσον· καὶ ὁ παθητὸς ἀπαντᾶν δόλον πλήρους θαι ποιῇ
τὸ οὐκ ὀξέλιν παθητὸν τὸν πλατεῖαν αὐτὴν τοῖς ἴσον καὶ δόλον· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
τὸ λιμὸν ἄρασι καὶ νυκτὸς καὶ τὰ ὀξίνα ὁ σύμμαχος οὕτως λιμένων εὐσθενῶν· ὅτι ἐβοήθησαν αἱ ἀρχαὶ δικαίαν καὶ ἰσθμὸν
καὶ αἱ πόλιν λιμένας καὶ νυκτὸς καὶ τὰ ὀξίνα ὁ σύμμαχος οὕτως λιμένων εὐσθενῶν· ὅτι ἐβοήθησαν αἱ ἀρχαὶ δικαίαν καὶ ἰσθμὸν
ὡς ἂν ἡ πόλις λιμένας καὶ νυκτὸς καὶ τὰ ὀξίνα ὁ σύμμαχος οὕτως λιμένων εὐσθενῶν· ὅτι ἐβοήθησαν αἱ ἀρχαὶ δικαίαν καὶ ἰσθμὸν
ὡς ἂν ἡ πόλις λιμένας καὶ νυκτὸς καὶ τὰ ὀξίνα ὁ σύμμαχος οὕτως λιμένων εὐσθενῶν· ὅτι ἐβοήθησαν αἱ ἀρχαὶ δικαίαν καὶ ἰσθμὸν

Ο τι εἰδολον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν
θύρα πόλει·

Η μέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐ-
τὴν ὥσει τὰ πτίχη αὐτῆς καὶ ἀνο-
μίαν καὶ κόπος θύμεσσο αὐτῆς
καὶ ἀδικίαν·

Κ αὶ οὐκ ὀξέλιπον θύρα τὸν πλατεῖ-
ὰν αὐτῆς τοῖς σὶ καὶ δόλος·

λιμέρασμεν ἡκατὰ τὸν καιρὸν τοῦ τρῶς· μυκτὸς δὲ ἡκατὰ τὸν καιρὸν τῆς προδοσίας ἔστι τὰ τείχη δηλαδὴ ἕως τοῦ
ἱερείου· αὐτοὶ γὰρ τείχη τοῦ λαοῦ τυγχάνουσιν ἰσχυρὰ μὲν ἡκατὰ τὸν μόμον τῆς ἱερωσύνης ζώντες· ἁβραδὲ καὶ
ἀθεμίτως ὄντα ὁ τὰν ἀλλότρια τοῦ προσχήματος πράττουσιν· ἁρομὲν ἀρτὶ καὶ ἰσόνομον μὲν σοφὰ αὐτῆς καὶ ἀδικίαν
λάβοι τῆς δουλείας τοῦ γράμματος σοφὰν ἁρομίαν ὅτι τὸν μόμον πῆι κωσ· οὐκ ἐφύλαττον· ἀδικίαν· ὅτι τοσαῦτα
παρὰ τοῦ πρὸς βύβρησίαν δοξαμένοι· τρῶς τὸν ἱατρὸν καὶ τροφὸν παρέδωκαν· οὐκ ἐβούλοντο μὲν δὲ βίκτὸν
πολαττιὰν αὐτῆς τοῖς σὶ καὶ δόλος· ἰσοσομὲν ἡκαὶ τῆς τῶν ἰουδαίων φιλαργυρίας δηλαδὴ καὶ ἀλλοτρίας τοῖς
ζειμ αὐτοῦ τοῦ μόμου κωλύοντος δόλῳ τοῦ κόσμου δηλ ἔστι γοῦν ἐξ ὧν βούλοιντο ἐκβαλεῖν πολλῶν τοῖς σὶ τῆς ἀπαγ
τῆς λῦσσόκρισις· αὐτὴ μεγαλόλου τὰς τῆς ἰλλὺμ πολαττίας οὐκ ἔβαλλον· οἱ δὲ ἁραγὰρ ἔβαν αὐτοῖς ὡς ἐ
παρρησιάζοντο· πολλῶν καὶ ἡμεῖς φυλαζόμεθα καὶ μὴ τὸ ἡμέρας μὴ τὸ νυκτὸς ἔστι ταῦτ
μέτρα τείχη δηλαδὴ τὰς ἀρχὰς ἁρομίαν ἔχειν ἡ ὅλως ἀντιλογίαν καρτερήσομεν· ἀμφὶ μὲν δὲ ἱερὸν
λομ δὲ πολαττίαις ταῖς ἡμεδέραις ἔχομεν· πολαττίαι γὰρ καὶ θυσίαι οὐσιαὶ ὁδοὶ δὲ αἱ τὰ πλημμελήματ
οὐμῶν διοζωῶν ἀλλ' εἰς ἀπόλειαν ἁρουσιν· θεοδώρου

ἰς ὅμον λάβοι τὰς ἀδικίας· αἱ σὶ καὶ μάτων καὶ ὁδῶν ἁβλήρωντο τοὺς πάσχοντας· θεοδώρου
ὑούλεται εἰπεῖν· ὅτι πολὺ τοῖς καιροῖς ἔμβλόμασιν ἡμῶν ἡ πόλις· τούτοις δὲ κύκλῳ τὰ λοιπὰ πόλις· τοῦτο δὲ μέσον
περιβόμενον· καὶ εἰσὸ ποιον ἀὐγὴ μέρος τῆς πόλεως· ἔκει τὰ καινὰ εὑρήσεις· τὴν ἀδικίαν καὶ
τὴν ἁμαρτίαν· θεοδώρου
τοῖς ὅμον καλεῖ· τὴν πολεμοχίαν· δόλον· τὴν παρουργίαν· πολεμοχίαν δὲ δίκαν καλεῖ τὸν τοῖς ὅμον· ἔστι δὲ λλὰ παρηγόρευ
το ἔστι τὸν οἰκεῖον ἡ τὸν μόμον· ἀδικάλειπον
οὖν φησὶν ἡ αὐτὴ περίβλεπται τὸ δίκαιον· παρὸν
γάτο παρὰ καὶ πολεμοχίαν· ἔτι κόσμος δὲ ἑαυτὴ
ὁμαίκαρίως ὁμίαν δὲ λοιφορὸν λάβοι· πρότερον
μὲν αὐτοὺς ἁ ὧν μετὰ πολλῶν τῆς ἐυσεβείας·
καὶ τὸν ἡμερομίμων σιβόδραν παρασκευαζομένοις
μελεῖσθαι· καὶ τὴν πόλιν ἡ ἔτι κοσμίαν ἡ ἡ
λαττγαν· ὁρὰ δὲ ἔστι τὸ ἡ ἁμαρτίον πάντας
μεταμεληθῆναι· πάντων τῶν καὶ σὺν χαι
ρόντων καὶ τὴν ἀδικίαν μετὰ πολλῆς ὀργᾶς
ζομένων τῆς παρρησίας·

Ο τι εἰ ὀχθρὸς σὰ μὲ ἐδήσεν ἡμᾶς ὑπὸ
μάγκαν ἁμ καὶ εἰ ὁμισὰ μᾶς ἔσο
μὲ ὁμβαλορημόμενος δικρύ
ων ἡμᾶς ἁπ' αὐτοῦ·

ΝΗ

Τ αὐταζο προσωπου τοῦ προδότου ἁμαρτόροι
ταῖς δικαίως· θεοδώρου
δίκην μὲ τινὰ καίως· ἔστι τῶν πόλιν καταλιπὼν ἁμαχορήθη· καὶ ὁ τὶ δικαίως αὐτοὺς ἁξιοῖ τιμωρη
θῆναι· μᾶλλον δὲ διὰ τὸ πολὺ μᾶς ἁξειν τὰ καινὰ τῆς πόλεως· καὶ δι' ἁτὸ λελῦσθαι πᾶσαν ὑκοσμίαν· οὐκὲ
λαττγον καὶ δίκειμο· ὅτι οὐ παρ' ὀχθρῶν τὰ ζσαὐτὸν γιγνόμενα· ἀλλὰ παρὰ τῶν δοκούντων οἰκείων καὶ
φίλων· ὅτι τὰ γὰρ ὀχθρὸς ἡῶν ὁμεδίζων· βίβρον· ἁτὸ μὲν μάλορημον ἁμῶν τοῦτ' ἔστιν· ὁ κατασκαπτόμενος· ὑπὸ
χώρων· οὐ λόγῳ μὰ τὸ λόγῳ· ἀλλὰ λογιζόμενος· ὅτι πολέμιος ἁμῶν· ἀκόλουθα τὰ οἰκεῖα τροπωθὶς ἁπραξεν·
τὸ μὲν οὖν ἁμεῖδισον εἶπον· ὃς ὁρῶν πολλὰ μὲν οἰκεῖα τὰ μὲν ἔσι δὲ ἁπραγούμενος· ὃ δὲ λιπὼν ἡδέως
παρ' αὐτοῦ καὶ σὺν ὁμοκαιρὸν τῆς ἀρχιδραστείας ἔσι μελόμενος· ἡ λάχε μὲν αὐτοὺς ἀδικεῖν πειρωμένους· οἷς μὲν
ταῖς συμφοραῖς ὁρῶντες αὐτὸν· ὡς μεῖδιζον διὰ οἷος ἔσαν χθὲς· τὰ δὲ ὁμβαλορημόνων· δι' ἃ τοὺς ἔσαν ἁμαρτά
τας· καὶ μᾶλλον δὲ διὰ τὸν σίμων αἰκυρίως· ὃς πρότερον δι' ὑποχθεὶς πρὸς αὐτὸν· οὐδὲ καίως· καὶ ὑπὸ γλήθη·
ζεν· μὴ χαροῖς ἔβραις ἔσαν ἁρὸν αὐτὸ τὰς συμφοράς· καὶ τοῦτ' ἐκαίνετο ὡς τοῦ πονηροῦ διαπόμενον αὐτὸν ὄζειν·
τὰ μὲν παρὰ τοῦ ὑποκριθέν φίλοις γιγνόμενα· οἱ δὲ ἀληθοῦς καὶ φορῶνται· ὑπὸ γὰρ τοῦ ὀχθροῦ ταῦτα πάθη
ται καὶ πολεμίου· ἀλλ' ὅτε καὶ τοῦ προφήτου πολέμου δηλαδὴ ἡ ὑπὸ ἔστιν· ἡσυχίου
φορῶντος ὀχθροῦ τὰ παρὰ τοῦ ὀχθροῦ ἀποικοδομοῦμεν· διὰ τοῦτο μοι δοκεῖ ἔσαι δηλαδὴ πρὸς ὀχθρὸς ταῦτα καὶ
τοῦτο τυχόντας φυλάξασθαι· οἱ δὲ βέβηλοι δοκοῦντες· τὰ τοῦ ὀχθροῦ λογιζόμενοι οὐκ εἰσὶ μφορῶντοι· μό
λις τὰ γὰρ τοῦ ἰοῦ κραίνεται· λογιζόμενα καὶ κατασκευαζόμενα θαύματος· τοῦτο καὶ τοῦ ἰούδα ἀχθόμενα
τὸν παρόντα· προφῆται ἁμεῖδισον· ὃ μὲν ἵνα παραιτήσηται φέρον τὰ ὀχόμενα ὁ προφήτης ὁ
πλήρης·

ἀθανασίου

ιγ
ἀμ τὶ τοῦ κατὰ τὰ σθλων λίγθμὸν ὑπὸ θμοῦ : θεολώρου

Cr. ἀλλὰ εἰ ἄνοι ὁ μότροπος καὶ λίγνης ἦν καὶ λίγνωρίμος ·
τὸ δὲ λίγθμὸν μου καλῶς. ὃς πρὸ τοῦ σίμωνα. ἐπειδὴ λί τοῦ μακαρίου υἱοῦ ἀρχὴν πράξεως οὗτος προφασίζεται ἡ
ἅγις χείρισο. οὗτος λίγθμὸν ἄνας καὶ ἀρχοντας καὶ πλῆθος καλοῦμεν τοὺς ὑπ' αὐτὸν πραττομένας διὰ τὸ παρ' αὐτῶν
τὴν ἀρχὴν ἅγις χειρισμένους : εὐσεβίου

σωίεσι δὲ μοι φαίνεται λίγθμὸν μὲν τὸν ἰσόψυχον καὶ ἰσοπολίτην ἡγεῖσθαι γλυκείαν ὁμιλίαν διὰ τὸ οἰκεῖον τοῦ θυμαρθρίπτου
ἅγλυκα νὰ σθλόγισμα τοῦτο τί ἄν σωίεφαβε μᾶλλον τῆς ἰδίας ψυχῆς. οὐχὶ δὲ ξένον ἄλλὸν γνήσιον φίλον μὲ
ταπέρ ἔθεσι καὶ θαρσοῦσι συμφράσου : διδύμου

τὸ γνώσθμου αὐτὶ τοῦ γινώσκομένου ὑπὸ θμοῦ ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἅγλυκα νὰ σμοίως δόξματα ἄματος ἐν ἅματοις λοιποῖς μὰ
θηταῖς τρέφωμεν καὶ λοῖς ὄργοις : ἀθανασίου

Ὁμοίως δὲ εἰ λάμβανε τὴν αὐτὴν πραγματείαν ἐκκλησιάζων : θεοδωρήτου

ιδ
Ὁ σ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἅγλυκα νὰ σμοίως δόξματα ἐν τῷ οἰκῳ τοῦ θυ
ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ :

ἰσόψυχος δὲ ἀπὸ τῶν λίγθμῶν τῶν περὶ τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς οἷς ἐπεδείκνυτο ὁ κύριος τὸ ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων φιλεῖν αὐτούς ἐν τῷ ὁμοίῳ τιμᾶν καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἅγλυκα νὰ σμοίως δόξματα ἐν ἅματοις λοιποῖς μαθηταῖς ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. ὃ ἐστι τὸ αὐτὸ ἅγλυκα νὰ σμοίως δόξματα ἐν ἅματοις λοιποῖς μαθηταῖς ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. οὐ μὴν ἐφύλαξε μόνον τοῦ δίδυμου τὸ μαθητικόν. ἐπεὶ γὰρ ἐν ὁμοίαν τοῦ διδύμου ἐσπούδαζε τοῦ θυ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους μαθητὰς ἐπορεύθη. ὃ αὐτὸ ἂν καὶ τὸ παρὸν αὐτοῦ ἐποίησε

ιδ΄ Θλιβομένοις ἀμαρτάνουσιν ἐξ ἑαυτῶν καὶ καταμιγνυμένοις ἄλλοις ζῴοις.

ιε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ιϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ιζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ιη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ιθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

κ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

κα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

κβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

κγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

κδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

κε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

κϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

κζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

κη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

κθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

λ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

λα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

λβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

λγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

λδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

λε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

λϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

λζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

λη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

λθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

μ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

μα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

μβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

μγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

μδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

με΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

μϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

μζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

μη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

μθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ν΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

να΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

νβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

νγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

νδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

νε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

νϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

νζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

νη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

νθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ξ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ξα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ξβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ξγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ξδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ξε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ξϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ξζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ξη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ξθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ο΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

οα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

οβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ογ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

οδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

οε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

οϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

οζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

οη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

οθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

πα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

πβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

πγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

πδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

πε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

πϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

πζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

πη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

πθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ϟ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ϟα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ϟβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ϟγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ϟδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ϟε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ϟϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ϟζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ϟη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ϟθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ρ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ρα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ρβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ργ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ρδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ρε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ρϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ρζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ρη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ρθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

σ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

σα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

σβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

σγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

σδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

σε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

σϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

σζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ση΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

σθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

τ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

τα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

τβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

τγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

τδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

τε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

τϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

τζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

τη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

τθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

υ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

υα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

υβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

υγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

υδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

υε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

υϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

υζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

υη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

υθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

φ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

φα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

φβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

φγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

φδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

φε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

φϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

φζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

φη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

φθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

χ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

χα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

χβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

χγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

χδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

χε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

χϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

χζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

χη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

χθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ψ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ψα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ψβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ψγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ψδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ψε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ψϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ψζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ψη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ψθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ω΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ωα΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ωβ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ωγ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ωδ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ωε΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ωϛ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ωζ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ωη΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ωθ΄ Ὅτι μερίδα ἔχουσι τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ ἄλογα ζῷα.

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ο
ταῦτα δὲ ἵνα φανῇ παρ' ἀγαθὸν καὶ δικαίως τὸν θεμὸν ἡμῖν τὸν λυτρώσασθαι θέλειρῶν ἡμετέρων τὰς ἡμῶν μου ἀπὸ τοῦ ἐγγίζοντας μοι καὶ θορυβεῖν αὐτὰς ὀφλομένους καὶ ὅτι δέ πολλοῖς ἴσα σῶν θεμοί· ἀρθοὺς σύμμαχος φησὶν ὁ τὰ πολλὰ τοὺς ἀγαθοὺς ἀθρόους πρόσωθεν· οὐ γὰρ ἦρξεν εἰς ἴσας οὗτοι οἱ θορυβεῖν ὀφθόμενοι τὰς ἡμῶν. οἷον ὁ θεὸς τὰς πειρασθείσας τὸν θεμὸν καὶ παύσας ἐᾶσαι σύσας· ταῦτα μὲν οὖν ὡς οὐ προφητοῦ ὄχοι κείου προσῳκείωμασφῶν ἀσθενοῦμεν καὶ ἀτοὺς ὄχλους ἀκολούθως· καὶ ταῦτα φησὶν ὁ σήρ· ὅτι ὁ μὲν οὐκ ἰσχυρὸς ἀλλ' ἀφίλος· καὶ οὐχὶ μισῶν. ἀλλὰ μὴ μισῶν τοιαῦτα καθ' ἡμῶν τολμήσῃ· ἀλλὰ δόλον οὐδὲν ἔφασαν· ἀλλὰ δικαίως ἀπαθρόως μὲν ὅτι· διὰ χρυσοῦ ἐπὶ κοσμεῖ ἀλλὰ καὶ ὁ μὲν ἐσθεὶς λευκαίνει· ὁ δὲ ἐσθίων· διὸ οὐσαῦσομαι ἐ αὐθρασὶ καὶ προῒ καὶ μεσημερίας· τοῦ πρὸς τὰς ἀρξάσας λιμὸν μέγας· ἄφασταὶ καὶ κλήσυγας τὸ σῆμα βύαγγέλιον· καὶ ταύτη σομοῦ τὴν φωνὴν ἐᾶσαι σύσας ὁ τὸν λυτρώσασθαι ἡμῶν τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοῦ ἐγγίζοντας μοι· τοῦτέ σὶν ἀπὸ τοῦ ἐγγύθεν καὶ οὐ πόρρωθεν πολλοῦ ὡστε· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγγίζοντας αὐτοῖς οὐδαίως· καὶ ὡς αὐτὸ ὁ ὄρτως βύαμφρόσει καὶ μεδλέγληγραφῶν καὶ βύρτλι ἀπόδοχλι τοῦ νόμου· οἱ τινες ἴσαν πολλοὶ οὖν καὶ τὰς πειρασθεὶς ὑπῆρχον πρὸ τοῦ αἰῶνος· οὐδλάρλι προσολίγον αὐτοῖς ἡδυνήθησαν καὶ ρίαν· καθ' ἡμῶν δὲ μάλα λίσχυσαν καὶ ἐπολέμησαν καθ' ἑαυτὸν πόλιν ἀρνούμενοι καὶ ἀντιλογίας πολλὰς ἀνεγείρειν αὐτοῖς· ὁ σοῦδὲ οὕτως τὰς πειρασθεὶς θλίσονται· βὶς θῦ ὀργὴν μεδλεθυσοῦδὲ ἴσαν αὐτοῖς· καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ· ὡς καὶ τὸν βύαντὶ δὲ ἀποδιστον μὲν ἀφ' ἁρπασθῆναι· καὶ τὴν βύαντὸ λατρείαν καὶ καταλυθῆναι· θεοδωρήτου

τῶν βύδὲ δλεδχλῶν μου φησὶν ὁ δαβὰλ θυσάμενος πρὸς τὰς ὀχλῶν τὴν ψυκτορίκαὶ μεθὶ μὲ βραν πολεμοῦ προσῆλθον μὲν τὰς ὀχλῶν τὴν πολεμοῦντας καὶ χαρίζεται εἰρῆνην· τὸ δὲ βύπολλοῖς ἴσαν ὡς ὁμοί· τὸ πολλοὶ νῦν εἶναι τοὺς πολεμοῦσι δλήλοις· οὕτω γὰρ καὶ ὁ σύμβιος ἡμῶν μεγάλως ἐπολέμησαν· ἵνα ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγγίζοντας μοι· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ἐγγύθεν· καὶ πάλιν·

κε΄

Ὁ γὰρ ἐξαίρων αὐτοῖς ἁμαρτίαν
ὅτι οὐκ ἐφοιτήσαμεν τοῦ θῦσαι:
Ἐξετίμησεν χεῖρα αὐτοῦ ὅρτου ἀποδιδόναι:

ταῦτα μὲν φησὶν ἡ θεία γραφή. ἐστι δὲ οὐδὲ ἔχουσι τὸ ἴσον αὐτοῖς ἁμαρτάνειν· ἅπαντες γὰρ ἁμαρτωλοὶ τὸ τίμιον αἷμα χύνειν ἐπὶ λύτρῳ οὐκ ἐξισοῦται τοῦ κόσμου ζωή. οὐκ ἐξισοῦται λύτρου: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὅλου μὲν οὖν. τοὺς οὐκ εἰδότας αἰτιᾶται μᾶλλον. διὰ τί γὰρ ἴσαν οἱ παίοντες ἁμαρτωλοὶ τοῦ μὴ ἁμαρτάνοντος; δέχονται γὰρ φησὶν τὴν τιμωρίαν εἰκότως· οὐδαμοῦ γὰρ ἐᾶν χρήματα δόντας αἰτιᾶσθαι τὴν τιμωρίαν καὶ δι' ἣν ἐλεύθερος ἦν. οὔτε δι' οὐλὴν ἔθηκαν οὔτε εἰσῆλθον αὐτοῖς ἀθθύρτοις τοῖς αὐτὰ διαπραττόμενοι καὶ καὶ καὶ τὴν τοῦ μὴ μὲ λύοντες σύνταξίαν· οἱ γὰρ ἔσοιντο: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ταῦτα μὲν οὖν τοὺς προλαβόντας ἀσεβεῖς· οὐ γὰρ προσῆκεν ἐπὶ τοὺς ἀκόλουθον· ἴσως τι δὲ καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις ἐξ ἀναγκαίου τοῦ μὴ ἴσους εἶναι τοῖς μὴ κτίσασθαι τοὺς ἁμαρτωλούς· τοὺς δὲ μὴ ἴσους ἔστι μὴ ἐλευθέρους· τοὺς δὲ δίκαιος ἔστι μὴ ἐλεύθερος ἦν ἁμαρτήματος ἢ λειτουργίας· ΔΙΔΥΜΟΥ

Ὁ γὰρ ἐξαίρων αὐτοῖς ἁμαρτίαν τοῦ ἁμαρτήματος τὴν μὴ δύναται. λύκαι ἁμάρτανε τὰ δὲ ἴσα ἡμᾶν· ἐξ ἀβρίμου δὲ τοῦ ἴσου ἡμᾶν ἐξαίρων ἁμαρτίαν δυρεὰν τῶν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσαγομένων θυσίαν· ἀλλὰ καὶ ἐλθὼν μισθωτὸς ἐξ ἡμῶν ἁμαρτίαν μετὰ προσηκόντων ταῦτα γὰρ ῥύεται θεραπεύτου· τοῦ δὲ ἁμάρτανε λιμαρτικός τοῦ οὐκ ἐξαίρων ἁμαρτίαν· λύτρον καὶ ἐξαστῆσαι· ἐὰν γὰρ ἁμαρτὼν ἁμαρτιάν λύσῃ. διὸ ἀνθρ· ἐξ ἀναγκαίου προσήκοντα ἐξ αὐτοῦ ἐξαίρων ἁμαρτίαν· ἐὰν προσάγῃ τὸν θῦτα προσεύχεσθαι περὶ αὐτοῦ οὐκ ἐξαίρων γὰρ τοῦτο οὕτω ἁμαρτίαν: ΑΛΛ ΑΝΟΝ:

λύομαι φησὶν τιμωρίαν εἰκότως· οὐ λαβὼν ἐξαίρων χρήματα λύτρου ἀπολαβεῖν τὴν τιμωρίαν ἐξ ὧν ἐλλαβόσασθαι τὸ θῦτο οὐδὲ δι' οὐλὴν ἔθηκαν οὔτε εἰσῆλθον αὐτοῖς ἀθθύρτοις τοῖς αὐτὰ διαπραττόμενοι: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

τοῦτο οὖν μάχεσθε οὕτως ἱερεμίᾳ θύοντι· οὐ γὰρ ἀγαπᾶται οὐ λαβὼν τὸ θῦτο· ὁρᾶν φησὶν αὐτὸν τὸ ἁμαρτάνοντα.
τρόπον ταῖς προειρημέναις συμφοραῖς περιπεσεῖν: ΗΣΥΧΙΟΥ

διὰ τοῦτο φησὶν οὐκ ἐξαίρων αὐτοῖς ἁμαρτίαν· ἐστὶ δὲ οὐκ ἐξαίρων· ἁμαρτίαν δὲ ἐξαίρων ὑπὲρ ἁμαρτίας θυσίαν
προσφερόμενον ὁλοκαύτωσιν οὐκ ἐξαίρων δύναται· ἢ ὅταν προσφέρωμεν ὑποκρίσει τοῦτο ποιοῦσιν· φόνῳ
θυμὸν ἔχοντες· ἢ καὶ ἁμαρτάνειν ἐπὶ ἡμῶν ὁλοκαυτωμάτων ὁλοκαυτωμάτων οἱ γὰρ οὐ δύνανται· τοι
γαροῖν οὐ δὲ· οἱ τοῦ γίου δὲ καὶ ὁ πατὴρ αἰδεσ. ἡμεῖς δὲ οἱ
ἴλεω· ἐστὶ δὲ τοῦ θῦ λόγου οὐκ ἐξαίρων· σαρκὶ
ἐ ταύρων σαρκὸς ἁμαρτίσαντος: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Αὐτὸς μὲν φησὶν τὴν παρθενικὴν χεῖρα τοῦ ἁγαθοῦ
ἡ δὲ μετὰ ταῦτα ἐν αὐτοῖς τὴν εὐλογίαν ὀξετίμησεν· οἱ δὲ
οὐ μόνον οὐκ εἰδέχατο. ἀλλὰ καὶ αἰτίαν τὴν εὐλογίαν ἐξετίμησεν·
ἐὰν ἐλθὼν ἐξαίρων ἁμαρτίαν τοῦ θῦτο: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ὁρᾷς ὅτι ἐξαίρων φησὶν τὸ τιμωρήσασθαι λιμὸν· ὅτι μεταβολὴν
λόγου ἐστὶν τὸ ἀποδόσεις τὴν χεῖραν ὅτι τὴν ἐκ ταύτου ὑ
μῶν τοῦ καὶ ἀδικίαν· τὸ οὖν ὅρτου ἀποδιδόναι· ὁ μὲν
ὅρτος ἀποδόσεις χρέους· πολλαχοῦ γὰρ δόδωκε ταῦτα ἡμῖν
ἀγαθὰ τοῦ ὃν λέγομεν τὴν παραινολίαν· καὶ ὅρτος δὲ
τὴν ἐξαίρων τοῦ παραμ

θεοδώρου

ὑμῖν ἁμαρτία ἐὰν μὴ τοῦ θυμοῦ τὰ ὁμώνυμα· οὗτος λέγει Χ̄ς· πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· παρὰ πολλοῖς γὰρ τῶν ἁγίων ἡ ὀργὴ πρόσκαιρος ἐγένετο· καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἔθους ἐπιτιμίαν ἐπῆγεν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς φύσεως ὀργὴ καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἐπιδεδειγμένοις ἐπιμένουσα· ἐπὶ τῆς κρίσεως ἐκολάζετο· ἐπεὶ καὶ ὁ Μωϋσῆς ὀργισθεὶς ἐπὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας· ἐκρίθη μὴ εἰσελθεῖν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· καὶ ὁ Δαβὶδ ὀργισθεὶς ἐπὶ τὸν πλούσιον· ἐκρίθη θανάτου ἄξιος εἶναι· καὶ ὁ Ἰωνᾶς ὀργισθεὶς ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν Νινευϊτῶν· ἐκρίθη ἀποθανεῖν· καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ὀργισθεὶς τοῖς Φαρισαίοις· ἐκρίθη ἀποκεφαλισθῆναι· καὶ ὁ Παῦλος ὀργισθεὶς τῷ ἀρχιερεῖ· ἐκρίθη μὴ εἰδέναι ὅτι ἀρχιερεύς ἐστιν· ὁ δὲ Πέτρος ὀργισθεὶς τῷ Σίμωνι τῷ μάγῳ· ἐκρίθη ἀποστῆναι τῆς ἱερωσύνης· καὶ ὁ Ἰωάννης ὀργισθεὶς τῷ Διοτρέφει· ἐκρίθη μὴ δέχεσθαι τοὺς ἀδελφούς· καὶ ὁ Ἰάκωβος ὀργισθεὶς τῷ Ἡρῴδῃ· ἐκρίθη ἀποκτανθῆναι· καὶ ὁ Ἰωάννης ὀργισθεὶς τοῖς Ἰουδαίοις· ἐκρίθη ἐξορισθῆναι· καὶ ὁ Ἰάκωβος ὀργισθεὶς τοῖς Ἰουδαίοις· ἐκρίθη ἀποκτανθῆναι· καὶ ὁ Ἰωάννης ὀργισθεὶς τοῖς Ἰουδαίοις· ἐκρίθη ἐξορισθῆναι· καὶ ὁ Ἰάκωβος ὀργισθεὶς τῷ Ἡρῴδῃ

θεοδώρου

ιγ΄ Η παλιώθη μου οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν μου καὶ αὐτοὶ εἰσὶν μου λίθος· θ΄ πίρρητον ἐστὶ κύριον τὴν μερίμναν σου καὶ αὐτὸς θρέψει σε· ι΄ οὐδὲ σείσει εἰς τὸν αἰῶνα δίκαιον·

Ἐπαλαιώθη μου οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν μου καὶ αὐτοί εἰσιν μου λίθος· πίρρητον ἐστὶ κύριον τὴν μέριμναν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐδὲ σείσει εἰς τὸν αἰῶνα δίκαιον·

C λειόπρανον τύρον τὰς τόμους τῶν ἁγίων· πολιμιὶ λείη κληρὶ λὰ ἁγίων· τοῖς μὲν γὰρ ῥήμασιν ὑπὸ κύριον τοῦ τὸν αὐτὸν μου λίθον· ὃ σημαίνει τὸν τὸν λόγον μου ἀεὶ φθορᾶς χρηστότητα τὸν αἰῶνα μου· λίθος μὲν ὁ λόγος τοσοῦτον πλήρωσθαι· μᾶλλον πᾶσι δὲ ὑπὸ γαίοις τοῖς ἀπιστοῦσιν· διαθρέψει· ἀλήθειαν ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς φησὶν συγκατανεύειν μου λόγους τοὺς προφήτας μου δικαίους κρίνοντας καὶ λύοντας τὸν κολάζοντας τοὺς καταφρονοῦντας· πολλαχοῦ δὲ ὑπὸ τὸν μικρὸν κείται λίθους προσηγορίαν· ὑπὸ δὲ καὶ μὴ λίθος τοῦτον ὑποκείμενον καὶ ἀπαλοὶ ἡμᾶς καὶ λείους μὴ ὁμιλοῦντας ἰουδαίους διὰ τὸ μὴ θέλειν σωθῆναι προσφέρεσθαι μὴ λίθος λίθῳ αἱρετικαὶ καὶ ἰοῦ πλήρεις· θεολωρήτου

τοιαῦτα λίθῳ τὰ τοῦ σαοὺλ καὶ τὰ τοῦ ἰούδα ῥήματα· ὁ μὲν γὰρ σαοὺλ πρὸς τὸν δαβὶδ ἔλεγεν· ἓξ οὐ λίθος μου δαβὶδ· ὅδε ἰούδας μιᾷ τριάκοντα ἡμέραις· καὶ καταβρίλησον αὐτόν· καὶ θρόκεις μὲν τὰ ῥήματα θλαίου καὶ μαλακὸν λειότητι· τὰ δὲ νοήματα ὑβριστὴν καὶ πόρρω τῶν ἁγίων ὄντα· τὸν γὰρ ἀεὶ τὰ τοῦ σαοὺλ ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ὁ τοῦ ἰούδα ἐπὶ τοῖς τριάκοντα ἀργυρίοις· ἡσυχίου

λόγους φησὶν εἶχον ἰουδαίοις ἀπαλοὺς καὶ χρηστότητα κατὰ τὸ θρόκεις οὖν ἀπαλοὺς ὑπὸ ῥήματα θρόκεις τὰ τοῦ θεοῦ σοφίας ἀμετρίτους· ὃ σημαίνει τὰ ἀμέτρητα τοῦ θεοῦ σοφίας· ἐπεὶ τί γὰρ μᾶλλον θρόκεις ἀπαλοὺς ποιεῖ διαλύσας· ἀλλ' οὐδὲ ὁ τοῦτο μὲν αἱρετικοὺς ὑπὸ τὸ προφητεύομενον ὅλον ταῦτον διαλύσει θάρσει τὴν σαυτοῦ φρόνησιν ἐπ' αὐτόν· αὐτὸς γὰρ σε διαθρέψει· τὸν μὲν τοιοῦτον καὶ τὴν λογικὴν καὶ ἐπουράνιον τροφήν· ἐπαρκοῦν δὲ καὶ τὰ προφητικὰ μέτρον χρειώδη· οὕτω δὲ καὶ διαθρέψει· ὅσον καὶ παντὸς καὶ οὐδὲν ἀφ' ὅσου παντὸς ἐλλοιπὲς ἀπὸ τὸν δικαίων μὴ καὶ ἀπὸ τὸν ἁμαρτωλῶν διὰ τὸ θεῖον καὶ τὰ ἑξῆς· θεοδωρήτου

καὶ ὅτι ποτίσει τὸν θεῖον καὶ τὸν ἐπουράνιον ἐπιμελῶς ἔχειν καὶ τὰ κατὰ σὲ ὁμοίως ἐπιμελήσεται· οὐκ ἀφήσει σε εἰς τὸν αἰῶνα σαλευθῆναι· τὰ γὰρ ἐπιτήδεια καὶ ἀναγκαῖα πάντα σοι χορηγήσει· οὐδὲ ἐὰν ἐπὶ πλεῖστον ἐπιμένῃ σοι ὁ πειρασμός· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐπὶ τὸ συμφέρον ἄξει· ἡσυχίου

ἵνα μὴ ὑπερηφανεύσῃ ἐπὶ τῷ μεγέθει τῶν ἀποκαλύψεων· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ταπεινοφρονεῖν ἀεὶ καὶ ἐν τῷ ἐπιγινώσκειν ἑαυτὸν ἀσθενῆ καὶ ἐν τῷ ἐπιζητεῖν τὴν τοῦ θεοῦ βοήθειαν· ἀλλὰ

ΜΓ

τοὺς ἔσω αἰωνίους ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν προσαπολομένων· φθορᾶς γὰρ διαφθορᾶς· τὸν ἀδικοῦντα φησίν· θεοδώρου
αὐτὸς γὰρ οἴεται καταπαύσειν καὶ καταναλώσειν τοὺς αὐτοὺς καὶ τοῖς
φθαρτὸν καταδεχόμενοι· καὶ ἀμάδωσιν μὲν ἀπ' αὐτῶν τινὰ καὶ ἀπαλλαγὴν· δυρεῖν οὐδαμῶς ἀμένοι· Διάνοιαν
τὸ δικαίως οὐδαμοῦ σαφῶς ἐκλογόμενοι· τοὺς ἐν βυθλιοσάρτας τὴν διαθήκην αὐτοῦ καταζεῖν εἰς φθορᾶς θνατὰ
ὡς ὄχ' αὐτοῖς φρένας ἀφθόρους ποιῆσαι καὶ ἀφθαρσίαν προσταγθὲν λόγος· ἵνα τὰ φθαρτὰ διαφθορᾶς τὸν ἀδικοῦντα
λέγει φθορὰν οἰκείαν φθαρτὰς τὰς γνώμας ἐκτάρτους ὑπὸ τοῦ θυμοῦ αὐτοὺς ἐξεργάσεται· παραδιδόμενοι· θεοδώρητος
τοὺς ἐν αὐλῇ συλλεύειν τὰ δίκαια τολμῶντας τιμωρίαν παραδώσει δικαίως φθορὰ γὰρ διαφθορᾶς τὴν αἰώνιον τομὴν
καλεῖ θανατικὴν τιμωρίαν· ὡς ὅπερ γὰρ τὰ εἰς φθορὰν θνητοῖς καὶ ὡρισμένον διαμένειν χρόνον τοῖς
λεθρον τὰ δὲ ἄλλα ἀτελεύτητον ὑπομένει τὸν αἰῶνα· οὕτω τὰ ὑπὸ θυμοῦ κολαζόμενα εἰς ἀτιμίαν ἀθάνατον· Ἡσυχίου
καὶ λεισθαι τιμωρίαν· ὡς ὅπερ γὰρ τὰ εἰς φθορὰν θνητοῖς καὶ ὡρισμένον μένειν χρόνον τοῖς
θρον τὰ δὲ ἄλλα ἀτελεύτητον ὑπομένει τὸν αἰῶνα· οὕτω τὰ ὑπὸ θυμοῦ κολαζόμενα εἰς ἀτιμίαν ἀθάνατον· Ἡσυχίου
μήσονται· ἀθρίαν καὶ τὸ ὄλεθρον ἐπιλήψεσθαι· ἀθανασίου
ἀμφασαι μάτων· τοὺς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀποκτείναντας φησίν· οἱ καὶ τῆς ζωῆς οὐ πεπληρώκασι
τὸν χρόνον· τὴν ἡμέραν παραδοθήσεσθαι μαχαίρᾳ· θεοδώρου
Οὗτοι οὖν φησὶ μοιχθηρόν καὶ πανοῦργοι καὶ τῶν αἱμάτων βραβεῦται τῶν ἁγίων· τὴν τοῦ θυ πορίαν ἀλλὰ
τιμωρίαν· καὶ οὐ φθάσουσι τὸ ἥμισυ τῆς οἰκείας ζωῆς· ἀντὶ τοῦ οὐκ εἰς τὸ μέσον τῶν ζωῶν·
οὐδὲ γὰρ ὅσον ὁρισμένης αὐτοῖς ἡμέρας τὸν θανάτου λάβοι· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δι' ὀλιγοστοὺς ὅσον δίκης τῆς οἰκείας οὐ
φάσκουσιν ἔσεσθαι πλείονας ἡμέρας· ὁ ζυτέρου· τὴν τοῦ θυ τιμωρίαν τὸν θάνατον λέγονται·

ΜΔ
ΕΝ μολύσεις ἔσται φησὶν ὅσον καὶ ταῦτα ἔσονται ἐκλιπόν·
παραχρῆμα δὲ καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον τῆς
κατὰ τοῦ ὁρᾶσθαι μου λῆς ἄρδην· τὸ παμπληθὲς
τῶν προλεχθέντων ὀλέθρων παραδόσθαι· μετὰ
θούσης αὐτοῦ· τῆς ὀργῆς ὅρτης καταλαμού
σης αὐτοὺς· πολιορκίαν καταστρέφουσαι κόμενοι
λεμον· Διάνοιαν
Ὁ ὧν δύχεται ταπεινωθῆναι ὑπὸ τοῦ θυ τοῦ ὑπαρ
χοντος· πρὸ τῶν αἰώνων· οὐ φοβηθήσεται τὸν
θυ ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπιτείνας τὴν διαθήκην
αὐτοῦ· ἁρδρασαι αἱματων λέγει δι' ποίησας τὸ αἷ
μα αὐτοῦ διφλιμασι καὶ ἔσται τὰ δίκαια λιμῶν·
ὄντας καὶ θυόχους αἵματος δικαίων·
ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τῶν ἁγίων καὶ τῶν προφητῶν
φησὶν ἐκκεχυμένου τοῦ δικαίου· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ δολιό
τητος ἔσονται ἁρδρες δολοβρῶσαι τῷ τῶν καὶ
τοῖς ἁγίοις προσδρέχόμενοι· τούτους οὖν
δύχεται μὴ δέσθαι τὸ λιμὸν τοῦτο μὴ μέρος αὐτῶν
φθάσαι ἔσται γὰρ ἀπροσδόκητος ἡ τῶν λιμέ
ρων τῶν δικαίων λαμβάνουσα τοῦ ἀλλοθεν οὐφο
τὸ σωτηρίαν μέρων δεῖται ἁρδλίβδη
φωνοῦ διαμαρτίαν παραδόσθαι ἔσονται ὁλοκλη
μέρας· ἐπιλείπουσι καὶ τῶν παρουσίαν ἀπόλεσαν· θεοδώρου
Ἀθλίοις τοῖς τοιούτοις ἐπιτυγχάνουσι καὶ τῶν παρουσίαν ἀπόλεσαν· θεοδώρου

ΕΥCΕΒΙΟΥ

λαὸς ὁ ἀπὸ τοῦ ἁγίου μυθμαικρυμένος ὅσον ἐπὶ τῇ ἱστορίᾳ ἔοικε μεῖναι ὁ Σαοὺλ δὴ φεύγων ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ. ὃς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἄνδρες ἐσώθησαν ταῖς ὄρεσι καὶ λείαις εὑρόμενοι. ἐπεὶ δὲ δῆλον ἡμῖν ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἔνεστι καὶ ἄλλο φύλοις. ἅπασα ὁπόσην ἀπολιπὼν φυλὴν εἰσῆλθε μαρίαν προσεποιήσατο· ὅτε καὶ ξυμπαραμένειν ἔμελλον ταῖς φυλαῖς τῶν πόλεσι καὶ κατὰ μέρη τὰ αὐτοῦ· ἀμφὶ τοῦ Σαοὺλ ἐπὶ τοῖς ὃς καὶ σὺν αὐτῷ ἄνδρες προσέβησαν τοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ὄρεσι. ἀφορισθέντες αὐτὰ οἱ κατὰ μέρη ὡς ἐκ λαχόντες, ἔοικε μὴ πρὸ εἰμένων ἀπὸ λογραφίαν ἅρῆσθαι τοῦ δαυὶδ καθ' ὃν καιρὸν ἅμα αὐτοῖς ὃς καὶ σὺν αὐτῷ ἔφευγον ἐπὶ ἐμβολὴν τοῖς ὄρεσι. ὅτε καὶ τιμῶν ἀξιοῦνται παρ' αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν ὄρεσι· διὸ τάχιστα προγράφειν πρὸς δέχει· διὰ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ τὰ ὄξιν. καταλέγουσιν ἅμα λαμεῖν ῥητέον τὰ μὲν ἐκ τοῦ ἁγίου μυθμαικρυμένου τοῦ δαυὶδ τὰ πεῖμον τὸ λείου ὄρεσι κρατῆσαι αὐτοῦ σφυλιαίου ὄρεσι· κατὰ δὲ συμμαχίαν ἐπὶ μέρος ὑπὲρ τοῦ ἀλλοφύλου ἀπὸ σαμένου τοῦ δαυὶδ. τοῦ ταπεινόφρονος καὶ ἁμώμου· ὅτε καὶ ἐσχεν αὐτὸν οἱ φυλιαίοι ὄρεσι· ἵλεως ἐμοὶ δίκαιος· τὰ μὲν ἐκ τοῦ ὑπὲρ τὸν πρίαν ὄρεσι τὸν μογγίλαλον ἐκ θεμένου δαυὶδ ἐστὶ λογραφίαν· καὶ οἱ φθόνος τοῦ δὲ ὁμοίως τοῖς λοιποῖς ὡς ἐπὶ τὸν πρίαν ὄρεσι ἔχθρα· ταχὺ δὲ ὑπὸ γίνονται οἱ πρίαν ὄρεσι μογγίλαλον ἵ μογγίλαλον εἰρηκότος αὐτὸν τοῦ δαυὶδ παρ' αὐτοῖς ἄμμο φύλοις ὄντα· καὶ μὴ δῶ ἀμὸν λαλεῖν σε μήθως τὰς ὑμᾶς τῷ προφητείας· διὸ μογγίλαλον πρίαν ὄρεσι ἵ ἀλάλον αὐτὸν ὠνόμα ζον· καὶ ὑπὲρ τῶν προτέρων δίδαλμὸν ἐλθόντα· πόλλοι μοι πρίγασι ὡς εἰ πρίαν ὄρεσι καὶ πᾶσα σθήσομαι ἵ καὶ ὁλοσθήμεναι· πόρρω ἂν ἐποίησε τὴν ἀναχώρησιν μου· ἵνα λιζόμενον ὑπὲρ ὑμῶν ῥῆμα καὶ τὰ τὸν σύμμαχ· ἐπεὶ τοίνυν τὸ πᾶν τὸ ὑπὸ προφήτην ὑπέργον· ὃ καὶ ὑπὲρ ἄλλων πρίαν ἐποίησε ἵ καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὸν λῆν λύθυμαι λάξαι· τρυφερὸν ὂν καὶ αἰκαικὸν ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ διωκομένου τοῦ δαυὶδ· ὁλωμό μενον τε οὐκ ἠμύνετο· ἀλλ' ἐποίει πρίαν· ἀλάλα μεν αἱ ρυμένην καὶ ἀπωθούμενην ὑπὸ τῶν λιωτούντων τούτου χάριν καὶ τὰ τοὺς λοιποὺς ὑπὲρ τῶν πρίαν ἅρῆται· αἴτιον δὲ τοῦ ἐστὶ λογραφίαν· ὁ μὲν αἰσύλας τὰ πεινοῦ τέλειου· ὁ δὲ σύμμαχος τοῦτα πεινόφρονος καὶ ἁμώμου ἵ μὴ μύνουσα· τοίνυν τρόπον δὴ λονότι σε διὸ μὲν ὃς πρίαν ἀλλὰ καὶ ἀμορίας μὴ ἡμῖν ἵ ζιοῦτο παρὰ τὸ θῶ λίτου προφήτου ἀρξῖ· τὸ γὰρ μέγιστον τοῦ δαυὶδ καὶ κατόρθωμα· λίτα πεινόφρονος καθ' ἡλίων τέλειαν ἐπιδείκνυται ἀρξῖν οὐδὲν ἁμώμου ἐπαγομένη· διὸ τοὺς προκειμένους λόγους ὑπὲρ μαλλούσης καὶ τέλειας ταπεινοφροσύνης διήγματα πρίβχοντος ἂν ἐπὶ τὸ θῶ λέγειν ὁλόκληρον μὲν καὶ τὰ τὸν ἑξῆς

θεοδωρήτου

σημαίνει καὶ ἵ ἐπὶ γραφὴ ὡς δι' ὅλης τοῦ ψαλμοῦ ἵ διαφόρως καὶ αὐτὸ ἁρμόττουσα· τὸ δαυὶδ καὶ τὸ λαὸ τὸ δι' ὅλα ἀλλότριαν ἡγούμενον καὶ τὴν ἀλλοτρίαν οἰκείαν ἡγασμένον· συμμαίνει γὰρ τὰ πάντα ῥήματα· δίκαιον μὲν γὰρ ἁμαυλαμῶν λαμβάνοις ὁλοφύλοις ἁρῶσιν· καὶ οὗτος τὸν Σαοὺλ ἅπασι φεὺς μετοίκου ἀλλοφύλου ἐμφορᾶ ζόν· ἰαβὲν μέντοι ὅτι δῆλος ἀφίκετο εἰς τὴν ἡγοῦ μένην καὶ πρότερον μὲν πολέμιος εἶναι δόξας δίκαιος κρίνεται καὶ ἐπαινεῖται· ἐπὶ δὲ τῇ τελευταίᾳ ἐπιβουλῇ ἀπολογίαν ἔχει· ἀφθῆναι δὲ καὶ διηγεῖται ἐν ἄντρῳ· ἐν ᾧ καὶ ἐκάθισε μετὰ τῶν ἑταίρων· ἐπὶ τὸ ἐσώτατον μέρος τοῦ σπηλαίου· ἐπὶ δὲ τὸ πρόθυρον ἐκάθισεν ὁ Σαοὺλ

ὁ γίου τοῦ ἀρχιβρόσσ. πλὴν πολιγικατελθοι πότοσ. καὶ τῶν γικατὰ τὴν πόλιν καὶ σὺν ζοῖ λοσιν χορεύωσαν.
ωσμόσθ ωροφάσματι τοῦ ναοῦ λθοσ ζοὶ τὸ τοῦ λιὸσ ὁμόματι κατὰ τὴν πόλιν αἰεί τι. καὶ πολλὰ μὴν θύειν ἀν
γαλι καζομένων. οἳ μὲν γὰρ ὁμόλι ωρὸ τοῦ ωραμέν ζχορεύωσι λδι καὶ ὑπὸ τὴν ἀγάλι σιν σωσαθούμενοι. μαστα
θίαν λιτὸν δι τὰ γὶ ουλαίαν αἰτὶ λδικαιότατοσ. ζλλάζοσ τὸν νόμον. αἰτὶ λθμὲν τὸν ἀγαλι καζόμεν
θύειν. αἰτὶ λθυλὸ καὶ τὸν ζοὶ τὴν θυσίαν ὀρμεθίζωσι δι κομτί. ὕστατοσ γὰρ αὖ τοῦ ζοσ τοῦ γὶ ουλαίαν τοὶ
ζυσθμεν ἀβρόυσ. δι χζοσ τὴν καταὶ τὸν ἐν τὴν θυσίαν μάχην. ἀλλὰ τὸ λθυταμὲν ὕστοσ ζυθύσ. ωαραδίδωσι λό.
τοῖσ γὶ οἷσ τὴν ἀρχήν. ἰούλαν τὸν ζοὶ καλούμενον μαι σι καλαίον. ἁρατηγοῦντοσ καὶ ὃσ ἀρχὴν τοῦ ωσο
λεμίου ωαραι σελευζάμενοσ. ὁσομέζονα καὶ τὴν ωροθυμίαν καὶ τὴν ἰσχὺν ι σι δι στημὶ ὁν ωαρ αὐτοὺσ
ἀλλοφύλουσ. καὶ ὁ λαοσ τοῦ ἀρχηγί καὶ οἱ. ἀγαλλόμενοι δὲ τοῖσ ὑωὸ τοῦ θῶ ουσι πιγλυκέωσ. ωολλοὶ δὲ
καὶ σωφρονίσ. τοῦτο μὲν ωρὸ τοῦ σὰ ωτὶ ὀχου
ἁρατηγοῦσ. τοῦτο δὲ ωροσοῦσ. ωατριοί ι σοῖσ
ἔσχον τὰσ μαχαν. δι σεῖ μὲν ἀφ ἑλεῖν αὐτοὺσ
ωαρὰ τὸ ωροσωσυλομένου. ἰῶν δὲ δι καὶ τοῦτο
ωαρ ὧν χεῖρα λῖ τὰ οἰκείαν ωροδοσίαν. οὐ
λίγαρ ὀλίγοι τιμὶσ ωρὸ ζατὸν ὑθ ἁρτίαν θ
ωλεῖον. ὅι καὶ τὴν ἀρχὴν τὰ ὑμαι σὰ ἀ τοι
γλύφασιν. τοῦτο μὲν τοί νυν ωροαιρέυσι μὲν
δὲ ωοι εἶναι τὸν ζαλμὸν ὁμαι καρι οσδᾶδ
δι τοῦτο μὲν μαι σι καλαίαν ωροσαὸ ωουλέγο.
ὃ ζωι εἰ ωεῖν δι σεῖ μοι σι ἱ ρὰ μοτυγθυ οὐ σιν ὑθ
ταῖσ συμφοραῖσ:

ΗΙΣΤΧΙΟΝ

δοι σεῖ ωαὸσ ὑθ ἁρτίαν ἄγμαι ταῦτα τὴν ωρογαφὴν
ταὶ λήμασαν. ἐωσδλίμνησθυ μὲν γὰρ ὁδᾶδ τὴ
γδθ γνῶ ί σαν ἀπὸ σ ζουλδθ ἀφ ἑσ τὸν σθυ οὐ
μὴν ἐωι σχον τὸν ωροφῆτὴν οἱ ἀλλόφυλοι.
ἀγλὰ καὶ μάλλον ἀπὸ σαυτὸ ἐωι σδλὶ τὸν ὄζθ
φησόταν. καὶ ωαραφορον ὑθ ταὶ σθύ ραι σ
ι σηθαρίζοντα. ἀγχοῶ σι καὶ οἱ δλοι ἀπορίᾳ τὸ
τοῦ τό μα τοσ ὑωὸ τὴ ρίᾳ α τοὸ σὶ νί νλοσ τὸν ὑμα σι λῆφ ὑθ δι κεῦσιν. τί γὰρ δὴ καὶ λαὸν μὲν ὑμᾶσ ἐν μὲ
μον ἀπὸ τὸν ἀί ον ὑωὸ ῥοῦ τὸν ῆ αλμὸν ὁδᾶδ ἁρατὸν ζητοῦντασ κατὰ τὴν πόλιν ἱ ερίαν οὐ χὺ ρὶσομὲν.
οὐ κοῦν ἀμάκη ροντὰσ ταῦτα ἃ ἀπὸ ρδλὶ τὸ ωῦ γλύφασθαι ὑωὸ τοῦ λαοῦ τὸν ὑθμὸν τὸν
ῆ αλμὸν ὁ ωροφῆτησ ωνγλύφατον. ὁ τι ωμὲν ὑμᾶσ ἐ ρυμὲν ὑμὲν ὄσ ἀπὸ τὸν ἀί ον ἐνέγκαμεν. οὐ λὲν ἐμί αν γὰρ
κοι νωνί αν ωρὸ ωαστρι άρχασ λὶ ωροφῆτασ δι κεῖ κτῆσθο. ἀλλὰ ὁ μασσ οἱ μᾶλλ ον ἀγνῶσ ι καὶ θάφ ησιν
ὁ ωαῦ λοσ ἁρμόσ τὸ ὁ τὸν μὲν ὁδᾶδ λῆ κρατῆσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὑπὸ τὴν γὴν ὑθ τοῦτ ἐστιν ὑπὸ λῆν ὡσ. λῆν γὰρ
γὰρ λίγθθ. ὑμᾶσ δὲ μὴν ὑθ ἑνὸσ. λῆν ὡσ δὲ δι καὶ λί θι κι λῆσ ἱ αν διὰ τὸν ὄχλον τὸν ὑμαι τὸ λῆν ὡσ καὶ τοῦ ωατὸ μὲν ἀφ ἑρον λέγειν.
ὡσ δι αἰτὸν λί θον ἀφ ἑ τοῦ ωροφῆτ ίαν σ λῆν ὡν ὑωὲρ ἐωὰ τῆσαν μόνον σ ωολίζον ὑρ ί σκεῖν ἐν ἀ ἐωρὸν αὐτὸν. ταὐτὸ μὲν ὡν ὑωὲρ ἡμῶν δυ
νάμενον. ταὐτὸν αὐτὸν ωροφῆτ ίαν αἰτι φθέγγεσθαι. δι αἰτί σου ὑρυθραν ταῖ μαί τιαν. καὶ τὰ ὑμ ὑμάτα σου ὡσ ἀπὸ ωαῦ τὸ τοῦ λῆν ὡν. ωλήρησι κατα ωεωαῦ μένου:

διονυσιου

οο
ἡ πρὸς τοῦ σαοὺλ ὁ δαλφιοὶμ. ἡ καὶ ἄλος πρὸς διὰ τὸ θλίβεσθαι ἀσ ἔχουσι μὲν τὰ κόσμου:
θεο καὶ πρὸς τὸν σωθλιβὲν τὸ πολὺ θεῖ τὸ μὴ καὶ κὸμ καὶ καταμάλλον: εὐσεβίου
ὁ πρὸς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ λοιμαίνει ἐπαμαι αὐτὸ καὶ οὐ μίαν ἡμέραν ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἐπὶ θύμενον
καὶ πρὸς τοῦ ἡ καὶ πρὸς τὸν σύμμαχον πᾶσαν τὴν ἡμέραν. ὅτι ταῖς ἐπὶ δὲ πρὸς τὸ θεῖον πρῶτον ὁρᾶν. οὐχ οὕτως
τὸν θεοῦ λαὸν ὅτι τοσαῦτα καὶ πρὸς τοῦ πονηρὸν ὅσον ἀφαιρεῖν ἀσκαὶ ἡμῖν τοὺς ἐχθροὺς ἀορᾶν
τοὺς δικαίους ἐπὶ δικαίως τὸν σαοὺλ δι᾽ ὑβρίσματος ἐπὶ τὸν καὶ πρὸς τοῦ πόλεμον εἰς ὅτε ἐπὶ λόγοι. καὶ
πᾶσα εἰ μὲν οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν. ἡ καὶ πρὸς τὸν σύμμαχον ἐπὶ ὑβρίσματος οἱ θλίβοντές με
καταπᾶσαν ἡμέραν. τί μεσθε οἱ ἐχθροὶ οἱ θλίβοντές αὐτὸν καὶ οἱ δι᾽ ὑβρίσματος. ἐγὼ ὑβρίζω ὁ ἀνὴρ
δι᾽ ἃ σαφὴ δι: διονυσίου
τὸ καταπᾶσαι θεῖ καταβρόχθισόν τας γνήσιος ἡ δὲ ὅτι πρὸς ἐπὶ δὲ πρὸς τοῦ ἐπὶ δὲ ὅτι πρὸς τοῦ
ὄχλος καλοῦσι μὲν αὐτὸ καταπᾶσαι θεῖ ὑπὸ τὸ μὲν πρὸς καὶ ὁ ἀπὸ τὸ λος. πρὸς σοὶ δοκεῖ ταῖς χεῖρας μου
ἀξίως θλίβεται τιμωρίας. ὁ τοῦ γὰρ θεοῦ καταπᾶσαι τίζω. καὶ ὁ ἄλος οὖν ὁ ἐντὸς θλιβόμενος ὑπὸ τοῦ
διαβολὴ τίνται ἀγθρώπου οὗτος καὶ ὁ πρὸς τὸ ὅπου γὰρ ἐρῶ καὶ ζῆλος ἐμοῦ μὲν. οὐχὶ ἀγθρώποι εἶται. ἐλθεῖ θλίβεται ὑπὸ θεοῦ ἀξιοῖ.
οὗτος δὲ ἀλιάσατος πολλὰ μὸς καὶ φορικὸς ὅσον. ὅλην τὴν τοῦ υἱοῦ ἡμέραν ἐκ θλίψεως πολλὰ μὸν τὸν δίκαιον. οὐ δὲ καὶ ἀπὸ ὅσα ἀπὸ
ρῶν ἐκὸς ἐκ γενομένου. ἐστὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ πρὸς τὸν ζῆλον ἀμὸν ὁ τοῦτο πορεύσας πολὺ ἱρὸς ἀμὸς ὁ δι᾽ ἄλος ἐστὶ ἱρημένος ἐστὶ ἀλήσομέν καὶ πρὸς αὐτοῦ ῥηθεῖ
τὰ πρὸς κειμένων. θεοδωρήτου
ὑπὸ δὲ αἱρόμενον ἐχθρὸν ὄντα λαμόμενος ἀφ᾽ καὶ πολλὰ μούμενος καὶ οἱ ὁρίσαντες μὲν ὁ ἐστὶ ἀλλ᾽ ἐκ τοῦτο πᾶσχον. τὴν σὴν ὧν φιλανθρωπίαν προσμένων. τὸ δὲ ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ σύμμαχος ἱρημένων ἐστὶν. ἀντὶ τοῦ ἐν ὅλῃ ἐχόσι καὶ δι᾽ ὅλων ἐκόσι: ἦσαν
πολλαί σομεν καὶ ὁ καθ᾽ ἑσπέραν ἡμέραν ἐστὶν. τοῦ χαλεπὸν τοῦτον ὑφίστασθαι πόλεμον. ὅλην τὴν ἡμέραν παρ᾽ αὐτοῦ σατανᾶ πολεμούμενος
καὶ παρ᾽ αὐτοῦ πατούμενος. διὰ γὰρ καὶ ἀρῶ ὁ ἅλμος ἐνεμένου. ἀλλ᾽ ὁμοῦ τὸν θεὸν ἀντὸν
οὕτως ἐντὶ θεία γραφὴ πολλαχοῦ ὁμοιαζόμενον. ἡ τιμὰ τὸ βίκειν ἀρ᾽ αὐτὸν ὑμᾶς βίκειν ἐν ἴτηται.
πολὺν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐθνῶν ταῦτα ὑπὸ ἅλλειν ἀρ᾽ μόδιον χρόνον πολλὰ ὑπὸ τοῦ σατανᾶ πατηθῆται. καὶ τὸν παρ᾽ αὐτοῦ πόλεμον δι᾽ αὐτὸν τὸ μὲν μόνον ἐστὶ ὑπομένεται οἷον ἐν τοῖς
ὄχλοις ἑτέρου ἐφίεσθαι καὶ τόμενος:

θεοδώρου

ἀδιαλείπτως πολεμοῦντος ἡμᾶς ἐθλιμμένους. δέδεικται γὰρ πολλαχοῦ. τὸ δι᾽ ὅλων ἐκόσι καὶ ἀδιαλείπτως: ὅλην τὴν ἡμέραν λέγων ἐν ὅλῃ ἡμέρᾳ: θεοδώρου. ν
τὸ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀντὶ τοῦ πᾶσαν ἡμέραν ἤτοι δι᾽ ὅλων ἐκόσι καταβροχθίσαι ἀντὶ τοῦ ἐνεφύσησεν τὸ πολὺ θεῖ τὸ μὴ καὶ κὸμ καὶ καταμάλλον:

διάνοιαν

ὁ ἵνα δηλονότι βουλέσθωσυνευδραὐτῷ. ὅρηγὰρ οὐμβρος φαρὰ τῶν ἀοράτων δαιμόνων. ἢ καὶ τὸ οὐκέτι ἀμφὶ μὲ φίλοι
λη φρόσ ἄμμαι καὶ ἁρέα λλήλοι ἀλλὰ πρὸς ἀὐτῶν ψευμάτι κὰὐτὴ ἀπορίας ὅρτοις ἔσω πίοις : θεοδώρου
διαφόρως ποιεῖ λλει τὸν λόγον τὸ αὐτὸ λέγων· ὅτι ἔσωθεν ἀρλήκεται· ἰδιον δὲ τοῦτο τοῦ μαλεαρίου δαδ. ὅτι δὲ
οὐ λλὰ ται λέγει τοὺς καὶ οὐτὴν ἔσχασιν : εὐσεβίου
Οὐκ ἐγγὺς ἐστὶ τῶν αὐτὸ ἢ πολλὴ πρὸς ἄμμαι καὶ ἁρέα ἀλλὰ πόρρω τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ὁμοίαυ ὑφορῶν καὶ ὁ βουλ
δαικόμενος τὸν μὲν δὴ λέγυσι τὸ μὲν ἐσχατώτερον πόρρω τοῦ αὐτοῦ μάτιν ἡ λαυρὸν καὶ ἔσω λεμέν :
θεοδ τὸ μὲν ἀπὸ ὑψοῦ τὸ ἡμέρας σωπάσουσι καὶ οὕτως ὀξηγοῦνται : διάνοιαν
ἀρξάμενοι ἀπὸ πολλοῦ τοῦτο ποιεῖ μφῆσιν· ἢ ταχὺ ἀπὸ ὑψηλοτέρας ἡμέρας καὶ ζωῆς καταστησόμενοι
ἔσι τὸ ἐχθροὶ μοὺ εἶναι δῆλον φασίν : ἠσυχίου
Οὐ μὰ μὲν ἡμέρα λέγει ἀλλὰ τοῦ χρόνου πάντος· τοῦ δὲ φάσματος τὸ διάστημα· ὅρᾳ δὲ οἱ ἐχθροὶ ἡμᾶς ὀργὴ
τοὶ ἀφ ὑψους ἡμᾶς πολεμοῦντες καὶ πάντοθεν οὐκ ἔσω σθαι ὅρτο· καὶ ἔσω ἀτοῦ πολεμοῦντες· διὰ τὴν δηλο
λατρείας καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὀργὰ τὰ μὲ ἄλλων οἷς ἐβλίσαμεν τισι καὶ μεταπούτοις εἰς μὲν οἷον ἔσω θμεναί μορτες· μὴ τοί
γε ὡς ἡμᾶς ὁ ἐβλίσθαι μὲν εἰσγλῶ· τοῦτ ἔστ ἀγλαΐζεται· καὶ οὐ δὲ οἱ ἡμᾶς καταπαῦσαι δυνηθέντα· ἀλλὰ
μὴ δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἡμᾶς ὑψηλοτέρους γενέσθαι συγχωρήσομεν· ἀλλὰ τὰ ἀρ ἔσω ἀμαρτες ἔσω εἰκλί
ναι καὶ καταπεσόντας ἑαυτὰ μὲν τοὺς ἔσω εἰ νοῦλους ποιήσομεν : θεοδωρήτου
Οὐ δὲ δῷ ἀφῆσοι μὲν τὰ τὰ ἀμ ἔσω δὲ ἡμέρας. ἃς ἀθαρρούντως τὰ μὲν καθ ἡμᾶς ἀμ ἔσθοξαντο πόλεμον· ὑτοσὶ γὰρ ἡμ
μέρα μὲν τὴν πάρος βίαν ἀλείσθω δύναμιν. τὴν πρόσκαιρον· τὴν δὲ ἡμέραν τὴν ἔσχατον τὴν οὐ
κέτι σκιὰν ἔχουσαν· ὅταν δὲ λάσκει τίνος χάριν οὐχὶ δῷ μέραν μὲν τοὺς ἔσω τὰς ἡμέρας ἀρδ
θωμένους καὶ φῶτα : δεκάτου

Κ αὐτὸ ἀτὴ ἐγώ μὲ οἱ ἐχθροί μὲ ὅλην τὴν ἡμέραν. ὅτι πολ
λοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους :

Η μέρας οὐ φοβηθήσομαι λόγῳ δὲ ἔλπιδος ἔσομαι :

ἢ δὲ ὅτι βουλέσθωσυνευδραὐτῷ. ὅρηγούμενος φαρὰ τῶν ἀοράτων δαιμόνων. ἢ καὶ τὸ οὐκέτι ἀμφὶ μὲ φίλοι
λη φρόσ ἄμμαι καὶ ἁρέα λλήλοι ἀλλὰ πρὸς ἀὐτῶν ψευμάτι κὰὐτὴ ἀπορίας ὅρτοις ἔσω πίοις : θεοδώρου
διαφόρως ποιεῖ λλει τὸν λόγον τὸ αὐτὸ λέγων· ὅτι ἔσωθεν ἀρλήκεται· ἰδιον δὲ τοῦτο τοῦ μαλεαρίου δαδ. ὅτι δὲ
οὐ λλὰ ται λέγει τοὺς καὶ οὐτὴν ἔσχασιν : εὐσεβίου
Οὐκ ἐγγὺς ἐστὶ τῶν αὐτὸ ἢ πολλὴ πρὸς ἄμμαι καὶ ἁρέα ἀλλὰ πόρρω τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ὁμοίαυ ὑφορῶν καὶ ὁ βουλ
δαικόμενος τὸν μὲν δὴ λέγυσι τὸ μὲν ἐσχατώτερον πόρρω τοῦ αὐτοῦ μάτιν ἡ λαυρὸν καὶ ἔσω λεμέν :
θεοδ τὸ μὲν ἀπὸ ὑψοῦ τὸ ἡμέρας σωπάσουσι καὶ οὕτως ὀξηγοῦνται : διάνοιαν
ἀρξάμενοι ἀπὸ πολλοῦ τοῦτο ποιεῖ μφῆσιν· ἢ ταχὺ ἀπὸ ὑψηλοτέρας ἡμέρας καὶ ζωῆς καταστησόμενοι
ἔσι τὸ ἐχθροὶ μοὺ εἶναι δῆλον φασίν : ἠσυχίου
Οὐ μὰ μὲν ἡμέρα λέγει ἀλλὰ τοῦ χρόνου πάντος· τοῦ δὲ φάσματος τὸ διάστημα· ὅρᾳ δὲ οἱ ἐχθροὶ ἡμᾶς ὀργὴ
τοὶ ἀφ ὑψους ἡμᾶς πολεμοῦντες καὶ πάντοθεν οὐκ ἔσω σθαι ὅρτο· καὶ ἔσω ἀτοῦ πολεμοῦντες· διὰ τὴν δηλο
λατρείας καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὀργὰ τὰ μὲ ἄλλων οἷς ἐβλίσαμεν τισι καὶ μεταπούτοις εἰς μὲν οἷον ἔσω θμεναί μορτες· μὴ τοί
γε ὡς ἡμᾶς ὁ ἐβλίσθαι μὲν εἰσγλῶ· τοῦτ ἔστ ἀγλαΐζεται· καὶ οὐ δὲ οἱ ἡμᾶς καταπαῦσαι δυνηθέντα· ἀλλὰ
μὴ δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἡμᾶς ὑψηλοτέρους γενέσθαι συγχωρήσομεν· ἀλλὰ τὰ ἀρ ἔσω ἀμαρτες ἔσω εἰκλί
ναι καὶ καταπεσόντας ἑαυτὰ μὲν τοὺς ἔσω εἰ νοῦλους ποιήσομεν : θεοδωρήτου
Οὐ δὲ δῷ ἀφῆσοι μὲν τὰ τὰ ἀμ ἔσω δὲ ἡμέρας. ἃς ἀθαρρούντως τὰ μὲν καθ ἡμᾶς ἀμ ἔσθοξαντο πόλεμον· ὑτοσὶ γὰρ ἡμ
μέρα μὲν τὴν πάρος βίαν ἀλείσθω δύναμιν. τὴν πρόσκαιρον· τὴν δὲ ἡμέραν τὴν ἔσχατον τὴν οὐ
κέτι σκιὰν ἔχουσαν· ὅταν δὲ λάσκει τίνος χάριν οὐχὶ δῷ μέραν μὲν τοὺς ἔσω τὰς ἡμέρας ἀρδ
θωμένους καὶ φῶτα : δεκάτου
ἃ καὶ ἔσαν ἑαυταὶ φῶτα. ἀλλ ἵνα γλίσω πάντας ὁλ
οσὶ χωρ ἔσχον. ἀὐτὴ γάρ μοι ἡ ὁλοσὶς. τὸ ἔσω τὴν
ἰσχὺν πάρ ἔσχον. ἃ τοὺς πάλαι πολεμοῦντας
μέ· δὲ δὲ οἱ κέ μὲ :

ἀπὸ ὑψους ἐστὶν ἱερῶν οὐ φοβηθήσομαι ὅτι
πολλοί οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὑψους ἐστὶν
ἱερῶν : θεοδώρου
ὅρια τὰ αὐτὶ γράφων τὸ ὅτι πολλοί οἱ πολεμοῦν
τές με ἀπὸ ὕτους ἡμέρας οὐκ ἔχει· ἴσως τὴν μὲν
δὲ ὑντερολογίαν πορίστησιν καὶ δι
ὰ τοῦτο τὸν ψάλλοντα προβιβλόμενον· οἷον ἔλθοι μὲν
ἄξιος ἡμῖν πορίστησον τὸ τὸ γράφειν μομένους·
ἀμφότερα δὲ δίκειται παρὰ τὸ προφήτη· καὶ
μᾶλλον ἀφελοίαν· τὸ γὰρ ἀπὸ ὕτους ἡμέρας φέλε
γει· αὐτὶ τοῦ ἀφ ὑψηλοῦ καὶ ἐξ ἀρχῆς· ἀπὸ τοῦ ἀ
φανοῖς ἡμέρας· ἔστι δὲ ἴνα γὰρ τὸ ἀφανὲς τὸ ἀφ ὑψηλοτέρου ἡμᾶς φανὲν
τας καὶ ὑψηλότερον· ὕτους ἡμέρας δίκαιον·
αὐτὶ τοῦτο ἀφανὲς· καὶ ἐξ ἀρχῆς· ἀπὸ τοῦ ἀ
φανοῖς ἡμέρας καταβεβρομένης τοῦ ἐχθροῦ· μὴ δὲ ἔσω τε δὲ καταπολεμῆσαι :
ἀφανὲς τοὺς πολεμοῦντας ἐχόντας ἀφ ὑψηλοῦ καταβρομῆσαι τοῦ ἐχθροῦ· μὴ δὲ ἔσω τε καταπολεμῆσαι :
ἀντὶ τοῦ οὐ δὲ ἔσω τε· ἀλλ οὐδὲ μίαν φοβηθείην αὐτοὺς ἔσω σθαι θαρρῶν ἐξ ἔσθυσιαζόμενος : εὐ
Ὁ δὲ γράφετρον σύμμαχος ἱερεμίου ἐρμηνεύσας· ἐρμηνεύω δὲ ἔσω θαι· διὰ γὰρ καὶ τοῦ μαλιστα δοκεῖ
ἀφ ὅσον μὲν καταπεσόντας ἐγηγέρθαι· πολὺς γὰρ ὁμοῦ ὁ βουλ. ἀλλ οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ πολεμοῦντες μὲ
ἀφ ὑψηλοῦ ἀπὸ ὕτους τοῦ ἑαυτοῦ μεγέθη. καὶ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν ἐμὲ μᾶλλον πρόμαχοι καὶ ὑπερασπισταὶ ἐλών· σοὶ γὰρ πεποίθασι δύσεσθαι
ἐμπεσοῦσι φόνος ἀπὸ ἐμοῦ ἐκκλησίας διαιρούμενοι τούτου : θεοδωρήτου
τὴν πρόσκαιρον φησὶν ἐμοὶ κλησίαν οὐ δέπω τῶν ὅλων ἔχουσαν βασιλείαν· τοῦτο δὲ ὁ σύμμαχος οὕτως ἐξεμὶ
γενος· ἵνα ἡμέρα φοβηθήσομαι πεποίθασι δύσεσθαι· αὐτὶ τοῦ γὰρ φησὶν τὸ φόνος τὸ ἔσω σθαι φαρόσον : ἠσυχίου
ἔσαν γὰρ ἐγὼ φασὶ πορίστησον ἀπόμενοι καὶ ἐγὼ ἡμέρα. καθαὐτὴ φησὶν ὁ παῦλος ἐνοχλούμενος πορίστησον.
οὐ δὲ ἐγὼ ἀτὸ μ ἔσω λαγὼ δίκαιόν ἐστον φοβεῖσθαι· ὁ πολλαπρὸς αὐτούς· πῶς ἄρα τὴν δίοδον καὶ ἔσω λαγὼ δυσχεράνομεν :

ΔΙΔΥΜΟΥ

πολεμούμενος παρ' αὐτῶν ἐχθρῶν φίλοις. καὶ τὸ πολίζων ἑαυτὸν εἰ τὸ μὲν δὴν παθεῖν καλόν. ὁ λοιδορούμενος τοῦ λόγου ὑμνούμενος ποιῶν καὶ ἀμαρτιθεὶς τὸ θῶ. καὶ τὴν ὀλιγωρίαν ἑαυτὸν ποιούμενος. διὸ καὶ πάσης θρικὸς ἔξω τοῦ φόβου ἑαυτοὺς ποιούμενος:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἑαυτὸν δὲ τὸ ἑαυτῶν ἄξιον παντὸς καὶ θαυμαστόν. φίλοις γὰρ δὴ οἱ λόγοι μου. καὶ πάσης ὑγιείας ἀληθείας δὲ ἐχθροῖς ὀργὴ τοῦτο γὰρ αὐτὸ τὸ λέγειν με ὅτι μὴ δὴν αἱ δόξαι καταγωνιούμεναι τὴν παρὰ τοῦ θῦ πολιτείαν. δὲ ἐχθροῖς μεγάλως ἀληθῶς. καὶ εἰκότως λεγόμενον:

ἀντὶ τοῦ ὑγιὲς θῶ ἑαυτῶν τοὺς λόγους μου. ὁ μὲν σύμμαχος διὰ τὸ γῦ ὑμῶν τὸν λόγον αὐτοῦ· ὁ δὲ αἰνύλας ὑγιὲς θῶ ὑμῶν τὰ ῥήματα αὐτοῦ· καὶ ἡ πόμπη δι' ἃ λοιδοροῦσι ὑγιὲς θῶ ἑαυτῶν τὸν λόγον μου· δι' ἃ δὲ λοιδοροῦσι δι' ἃ τὰ πολλὰ διὰ ῥητορικῶν τῶν λόγων τῶν μὲν παραχλιὸν ὃν ἑαυτῶν μοι δι' ἑρμηνεύω αὐτὸν ὀλιγωρίαν ἑαυτοῦ· καὶ ἀντὶ ἑαυτῶν δὲ λιοῦ καὶ φυλακτήριον. ὑμῶν διδάσκειν· ὑμῶν γὰρ τὸν λόγον σώζω ἑαυτοῦ θῶ· ὃ τε θυμὸν δὲν αὐτῶν διαφθείρεσθαι· οὕτως ἑαυτὸν θῶ ὀλιγωρίαν καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ φόβον ὑγιὲς τὸ μαστίμου· πάσης τὸν ὄχλον ἑαυτῶν ἑαυτοῦ λιὸν καὶ τὸν ῥόμβον· οὐ φοβούμενος τοιοῦτοι ὡστε μοι θρίξ· τί γὰρ ἀφελῶν καὶ δῶ αὐτοῖς σάρκα καὶ αἷμα παρὰ σοῦ μὴ λαβών. θρὶξ δὲ λιὸν ὃ σὰ οὐ λαὸς ἀφελῶν· ὁ δὲ παρίστοιχος ἀπὸ τοῦ λοιδορεῖν γράφων· ὅπου γὰρ ὑβρὺς μίγα λιὸν καὶ ὕβρις· οὐχὶ σαρκικοὶ ἴσταν καὶ λαὸν αὐθρώπων παρὰ πάντων:

λδ΄ θρὶξ δὲ λιὸν τοῦ αὐτοῦ λόγου. λιὸν εἰρήκων λιὸν τὸ φρόνημα ὑγιὲς αἰσθῆν τοῦ νόμου τοῦ θῦ οὐχὶ πάντων τοῦτο μόνον· ὃ γὰρ ὑβριστὴν τὴν θρικὸς γνόμενον θῶ αἱρέσεως δὲ λύεται· οὐ φοβούντο οὖν μὴ νῦν ποιήσει αὐτῶ θρίξ· ὁ δὲ πῦρ ἡγνόμενον. ὡς σὰν τὰ ὑργαστήρια καὶ οὐ μὴ διεφθάρησαν οὕτως γὰρ ἀληθῶς ἑαυτὸν λιὸν ὑμῶν:

θεοδ΄ καὶ ἀφθόγγους φίλοις τὴν τοῦ θῦ μὴ λιμὴν τοὺς ὑμῶν λόγους· καὶ τὸν ὅλον καὶ τὸν πολεμούμενος τὴν καταφρονῶ:

ΗΣΥΧΙΟΥ

ἑαυτὴν δὴ πάντας λόγους θεομαχοῦσι ἀνθρώπων ἑαυτῶν καὶ οὐ φιλῶ ἄξιος αὐτῶν φίλοις ἀσχολούμενον τοὺς ἑαυτοῦ λόγους παρασχόμενον· καὶ ὁ γῦ αὐτὸν λαλοῦμεν ταῦτα καταφρονῶν καὶ ἄξιος ἀποδοχῆς καθίστησι θρὶξ ἄξιον· θρὶξ δὲ ἑαυτὸν λαοῦ καὶ τὸν ἀρχιερέα ἀποφθὴν δὴ λαὸν καὶ τὸν λιδορεῖν ὑμῶν. ὡς ὁ τὰν ὁ παῦλος οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖον μοι τοῦτο θρὶξ μου ἄνθρωπον· πολλαῖς δὲ καὶ τὸν αὐτὸν ὡς πορδὴ καὶ δὰδ ἄλλον· προσέπασας ἀρχιέζει· ἡ τοῦ θῦ τοίνυν ἑαυτὸν καὶ τὴν λιδορίαν χαλιμοί· καὶ τὸν ἐχθρὸν αὐτῶν συμποδίζῃ καὶ αἷρουσι ἀφιλῆμῦ ὀξὺν καὶ τρόπου δίδασιν:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

διὰ γὰρ τὴν ζῆσιν ἑαυτὸν τὸν πολεμούμενος παρ' οὐδενὸς πάσχειν προσδοκᾶ· καλῶς δὲ ἑαυτὸν θρὶξ. ἀπὸ τοῦ ἐντελεστέρου μᾶλλον σημαίνων τοὺς πολεμουμένους ὡς ἀσθενεῖς καὶ δίκην ὑμῶν οὐδενός:

θ΄ ἑαυτὸν θῶ ἑαυτῶν τοὺς λόγους ἑαυτοῦ ἑαυτὸν θῶ λίλυσι σαν οὐφουιθήσομαι τίποτε ἡσύμοι θρὶξ:

ἰσιδώρου

ὁ λὴν τὴν λιμὸν τοῦ λόγου σμοῦ διὰ λογι
σμοὶ αὐτοῦ εἰσι κακοί·

ὁ λὴν τὴν λιμὸν τοῦ λόγου σμοῦ διὰ λογι
σμοὶ αὐτοῦ εἰσι κακοί·

ὁ λὴν τὴν λιμὸν τοῦ λόγου σμοῦ διὰ λογι
σμοὶ αὐτοῦ εἰσι κακοί·

ὁ λὴν τὴν λιμὸν τοῦ λόγου σμοῦ διὰ λογι
σμοὶ αὐτοῦ εἰσι κακοί·

ὁ λὴν τὴν λιμὸν τοῦ λόγου σμοῦ διὰ λογι
σμοὶ αὐτοῦ εἰσι κακοί·

ὁ λὴν τὴν λιμὸν τοῦ λόγου σμοῦ διὰ λογι
σμοὶ αὐτοῦ εἰσι κακοί·

Παροικήσουσι καὶ κατακρύ
ψουσι μὰ τὸ τὴν πρόφασιν μου φυλάξουσιν:

ὁ ἐμφαίοσι τὰ πολλὰ ὃ πᾶσι ἐμφαρτιτικὸς λόγοι. καὶ τοῦτο ἔχομεν. ἰδιώματα λόγοι ὁμοιώματα τῶν λόγων
καὶ παραπλοκήν. ταῦτα γὰρ μόλιστα τὰ περὶ τὰς παραστάσεις καιρικά. λόγοι δὲ αὗται. οἷς χρῶσι ὁμοιώμασι. ἄλλα τε
πράγματα τιθεῖσι. οἷον τὸ ὠρύεσθαι. ταῦρον εἶπεν. ἀντὶ τοῦ παμμεγέθη. οὐκ εἶπε πᾶν γὰρ ἂν ταῦρον. ἄλλα
ταῦρον ἀπλῶς. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔνιαι σφόδρα τοῖς ταύροις μάλιστα ὑπάρχουσι μεγάλους φαίνεσθαι. τὸ δὲ
μέγεθος λαμβάνομεν. ὅτι πᾶν. ταῦρον αὐτὸ τεθεικώς. ἀντὶ τῆς σημασίας. οὕτω καὶ τοῖς κατὰ ἀρχιερέα
ἀρχιερεῖς ἐμφέρων καὶ πρόγονον. ἀμαλήκ λίθου. τὸ ἔνιοι πρὸ τῆς ἀμαλήκ λίθου καλεῖσθαι. καὶ οὐκ εἶπε πᾶν ἀλλὰ τὸ
ἀμαλήκ. ἔνιοι δὲ καὶ τοῖς κατὰ τὰ ἄμαλα τοῖς. σύμμαχον τῆς διαφοίας ἔνιοι δὲ πρὸς μόνοις τοῦ ἀκροάσεως τῆς ἐμφάσεως φρονοῦσι. πολλαχοῦ μέντοι
καὶ ὡς ἔνι μάλιστα τὴν αὐτὴν ὀξυλλαμβάνεσθαι τοῖς λόγοις ἔνιοι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μιγνύμενον ἔχομεν τὴν μιξολεξίαν
πολιτεύεσθαι δύνασθαι. τοῦτο μὲν τοῖς τὸν μὴ εἰρημένον ἔχομεν τὴν μιξολεξίαν. ἔνιοι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
αὐτὸν καὶ σαφήνειαν ὀξυκαμόν. τὴν ἔνιοι τηρεῖν :

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ὁ ὦ ἀρχόμενος προσθῆκαι μὲν. ὁ γὰρ ζῆλος τοῦ θεοῦ καὶ μιμητὴς ἁμαρτίας. διὰ τοῦτο ἔχομεν ἰδιώματα λόγοι ὁμοιώματα τῶν λόγων
τὴν ζηλώσαντα ἑαυτοῦ. ὀξυλλαμβάνεσθαι αὐτοῦ διάθεσιν καὶ πρᾶξιν. θεοδώρου
τὸ ὀξυγγνῶναι λαλήσαι ἀπὸ τοῦ ταῦτα καθ' ἑαυτοὺς ἀπαγγέλλοντας τοὺς καὶ γνωριζομένους φίλοις ἀδεῶς ὁμιλήσαι αὐ-
τοῖς ἔνιοι πᾶσθαι. θεοδωρήτου
ῥᾳδίως φιλοῦσι καὶ λίαν ἔνστατοι. ὃς ἑαυτοὺς καὶ κατακαλεῖν καὶ παραδοῦναι θανάτῳ. τὸ γὰρ ὑπὲρ τοῦ
μισθοῦ. ἀντὶ τοῦ ἀπορίας καὶ ῥᾳδίως τεθεικώς. ὀργὴ δὲ λαοῖς κατάκρισις θεοῦ. οὐ γὰρ τούτων
μόνους ἀλλὰ καὶ πάντας φησὶν τοὺς παραγομίαν ζῆν προαιρουμένους κολάσει παραδόσεις.
ἡσυχίου
ὃ πᾶρ φησὶν ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ τοῦτέστιν ἀμοιβὴν ἀμοιβὴν θυμοῦ τὴν ψυχὴν τὴν ἡμετέραν. ἐρημίαν
οὐσίαν. οὐδὲν γὰρ ἡμῖν ἄλλο καλεῖν αἴτιόν τίσον προσέλιπεν ὃ ἔχθρας λιπαρὰς ἐμφάσεις. οἱ δὲ λοιποὶ
μεσάζουσιν οὕτως αὐτοὺς ὡς εἰ φυτὰ ἀθῷα θεωτόσους οὐκ εἰς ὑποφαλὶ
σεις καὶ ἀπώλειαν θύμα θεοῦ ὑποφαλίσαι. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ ὡς εἰ
αὐτοὺς τὰ πολλὰ καὶ αἱρετικὰ τὸν ἀντιγραφῶν
φασιν διστάσαι τὸν ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ τοῦτον ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ

διδυμίου

ναρ ρησίαν ἀπολογήσεσθαι καὶ μὴ δύνασθαι σχωσθῆναι τὴν ἑαυτοῦ ζωήν. ταύτην σοι πάλιν ἀξιῶ δοθῆναι. σὺ δὲ δικαίως ἐπιδέχομαι τὴν λόγους ἀναγκαίους ἐν σοὶ λαλοῦντος ἐμοῦ. ἵνα σὺ ἀκούσῃς τὴν σὴν ἀναγκαίαν ἀπολογίαν ἣν ἀπολογήσομαι ἐν ἀληθείᾳ. ὅθεν μὴ φθονήσῃς μοι τῆς ἐμοῦ εἰσαιτουμένου. τοὺς ἐχθρούς μου πάσαν μου τὴν ζωὴν φησίν. καὶ πάντας τοὺς ἀπ' ἐμαυτὸν ἀφορίσαι καὶ σοὶ ἀνθ' ἐμαυτοῦ σοὶ ἐκδικῆσαι. τὸ δὲ ἀξιῶ δοθῆναί μοι. ἀπὸ τοῦ τοὺς καθ' αὐτοῦ σπουδάζοντας ἀπαναγκάζοντος καὶ ἡγωφιζόντων φίλοις. ἀνάγκη σῶσαι αὐτοὺς ἐστὶ πάσασθαι:

ἐνσεβίου

ἐκδίκησον φησὶν τοὺς ἐμοὺς διακρύσιν. ὀργὰρ ἀποικλαιόμενος δίδοις ἐπαρχήν. τὴν ὁδύνασι ἀπὸ τοῦ θυμοῦ. καὶ τὸ οὕτω διακρύσασθαι ἀξιόσεις τυχεῖν τῆς ἐκδικήσεως:

θεοδωρήτου

πάντας οἱ ἐμοὶ διώκαι καθέξῆς. τὰ πράγματα. τὰ ῥήματα. τὰ ἐνθυμήματα. οὗτος γὰρ ὁ σύμμαχος ἑκάστου ἐμοῦ τὰ ὅρια τῶν ἐμῶν πάντα δίκαια θεμένου:

θεοδώρου

ἐκδίκησον μου τὴν ζωὴν φησὶν τοῖς ἐμοῖς διακρύσι. καὶ τὸ ἐκδίκησον ἀντὶ τοῦ ἀπόδος τὸ ἐπιτίμιον τοῖς ἐμοῖς διακρύσι. τοῦτο φησὶν ἐκάστῃ ἡσάσαμεν. ἐμοὶ δὲ ἐμφοραῖς αἰκολούθησον τὴν παράσου ἐκκλησίαν:

διδύμου

σὺ γὰρ ἐσχύομεν ἀθῶον. τὸν γὰρ ἀδικούμενον ὑπὸ κρίνειν ἀδύνατον. ἀδυνάζει γὰρ παρόσμεν καὶ δικαιοῦσθαι αὐτοῦ. ἐλθεῖν μου γάρ εἰμι καὶ ὑπὲρ ἐκκλησίαν καὶ τὴν ὑπόσχοιν. καὶ ἔτι λαλοῦντός μου ἰδοὺ παρεῖμι κατὰ τὰς ἀδιδυμίου ἐκκλησίας:

θεοδωρήτου

ἐκδίκησον φησὶν τοῖς ἐμοῖς διακρύσι. καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὲρ ἐκκλησίας. οἱ γὰρ ὑπέσχοντο μοι θλῖψιν τὸν ἀδικούμενον ὑπὸ κρίνειν ἀδύνατον. οὕτω γὰρ ὁ νόμος φησίν. ἀδυνάζει παρόσμεν καὶ δικαιοῦσθαι αὐτοῦ. ἐλθεῖν μου γάρ εἰμι:

ἡσυχίου

μακάριοι οὖν ὁ θεὸς τὰ δάκρυα ἐδέξατο. παρὰ καλεῖ γὰρ αὐτὸν τὰς πάθη καθάπερ δι' ἀστίδος οἰκείας ἐκκλησίας ὑπέσχετο. τὸ δὲ λίθος ἐκκλησίας. μακάριοι οἱ πονηθέντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται:

διδύμου

αὐτοῖς ἔργοις φησὶν παρείληφα καὶ ἀμφισβητοῦσι. ὅτι οὐκ ἐποίησαν οἱ ἔθνοι ἀλλὰ ἡμῶν ἐποιήθησαν ἐκτήσαμεν:

θεοδώρου

τότε ἐστὶ ἀρέσουσιν. τότε ὅσα προσῆκε ἀρέσει. ἐπειδὴ τοῖς ἐμοῖς καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐμὴν ἐδόσαν τὴν ἐμὴν καὶ τὰ λυσιτελοῦντα τῇ σωτηρίᾳ ἐκκλησίας ἐποίησαν. δίκαιον λοιπὸν καὶ τοὺς ἐχθροὺς δοῦναι τιμωρίαν. τὸ οὖν ἐστὶ ἀρέσουσιν ἀντὶ τοῦ ἐστὶ ἀραιρῶσαν δὲ διὰ τὸ ὅσα. ἵνα εἴπῃ. ἀπὸ ταύτης λοιπὸν καὶ ἐμὲ ἀφίλιμον καὶ ἐμὲ τραπεῖσαν εἰς φυγήν. τὸ οὖν τότε. ὅσα προσῆκε αὐτῷ. ἀντὶ τούτου τότε. πεισόμενοι ταῦτα οἱ ἐχθροί. καὶ ἵνα φήσομαι δικαίως. ἐπειδὴ ἀρέσουσί μοι ἐμαυτὸν αὐτοῖς ἀποδίδωμι. καὶ τὰς τῆς ἐκκλησίας πόρας λαμβάνω τῆς σῆς. ἵνα εἴπῃ. ὅτι τότε σοὶ γενόμενον. ἐπειδὴ μοι δικαίως ἐκδικήσουσι δίκαιον:

εὐσεβίου

κατὰ τὸν σύμμαχόν μου. μὴ οὖν ἐν τῷ ἀριθμῷ τότε ἀπαραιρήσονται οἱ ἐχθροί μου εἰς τὸ ὅσα. ἐπειδὴ γὰρ φυλοκρινῶν διαιρεθῆναι ἀφορίζων τοὺς ἑαυτοῦ ἀξίους καὶ ἐν ἀριθμῷ ποιούμενος τὸν μέλλοντα εἰς ἀδιξίαν ἵστασθαι. καὶ τὸν εἰς ἀρετὴν ἀριθμούμενον τότε ἐν τῷ ἀριθμῷ ταύτην ποιεῖσθαι ἀπαραιρήσονται οἱ ἐχθροί μου ἐς τὸ ὅσα:

θεοδωρήτου

σὺν δίκῃ τὴν ἐμὴν δόξαν δεξόμενοι φθύσονται οἱ πολέμιοι καὶ τῆς θράσους τίνος. πεισόμενοι καὶ διὰ τοῦτο. πεῖσομαι τὸν παράνομον ὅσον ἐμοὶ ποιεῖ:

θεοδώρου

ἐν τῷ ἐκδικῆσαι τὸν χρόνον τὸ ἐστὶ ἀρέσουσιν ἀντὶ τοῦ ἐστὶ ἀραιρῶσαν. δίκαιον γὰρ λοιπὸν καὶ τοὺς ἐχθροὺς δοῦναι φησὶν τιμωρίαν καὶ ἀπὸ ταύτης ἀφίλιμον καὶ τραπεῖσαν εἰς φυγήν:

Ὁ θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγησάσοι ὅθεν τὰ δάκρυά μου ἐμπρόσθεν σου ὡσὶ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου:

Θ πεῖσαι ἐστὶ ἀρέσουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὸ ὅσα.

ὄρμιτῦθ ἵνα λοιπὸν οὐκέτι καλοῦνται σὺ καὶ τὴν παρὰ σοῦ μοιχθεῖαν. ὑπὲρ θεσιν δυρεῖν· ἀλλ' ὁμοῦ τθι καλὸ. καὶ ὥσθαι
ἰδιον παρὰ σοῦ μοιχθεῖαν· τὸ γὰρ ἰδιον ἄγμα ὁ ὅτι τῦ θῦ μου εἰσύ· ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγγυαρισὸ ὅτι σύμου δι ὅπερ ἀφ ἑαυτῦ ἵνα
ὁ ἀπ' ἀρχῆς λαὸς τὴν ὑπερ ἀφασίαν τῆς ὁσίας· ἀντὶ τοῦ πρᾶγμα τος τὴν ἐγγὺς ἵνα τὸ σωμηθεν τθεῖν ἵνα ὡς· ὥστε
διὸ οὐ παρ' ἀμοῦ λαὸς ὑμῶν. τοῦτο πρὸς τοὺς καὶ οὕτως ὄχθοις ἀγμάρισθε· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
διὸ χόμενος γὰρ ἑαυτὸν αἰτίσεις διὰ αὐτὸν μετέθομαι τὸν πρᾶγμα τὸ ὁ σὺμου κὴ διδόμοι ἀν ποιεῖ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
γνωρισθῆναι ὁ τι θμου τὸ καλέσω καὶ ὅτι θα ἰδὼν παρὰ σοῦ μοιχθεῖαν ὥστε ἵνα ὥσπερ αὐτὸς μου διδόναι τοὺς λόγους θαυ
μαστοὺς ὄρθρου σωφθόρων ἀποδραστὸν· αὐτὸ γὰρ πάσοις θῆσοῦ διδόσιοις καὶ μὴ τὶ παθεῖν· τὸν δὲ χόμενον διδόναι ἑαυτὸν
φασὶ ὅσαν ἐωλγθι λαμὼν ἀποδοῦναι ἀποδιδόσοντα ὥστε ὑπὲρ μοὶ γὰρ ὥσιν· ὑμῶν μὴ μὴ μὲ αὐτοῦ ὑμὶ· ἀπολύμαν
γαρ μὲ· κὶ μὴ ὧν ου καὶ θαμαστου· τὶ δὲ· ὥσιν αἰδίχαι· τὸ δὲ· ἀρ ἐστὶν τὸ θῦ· τὸ δὲ· ὑφ ἑαυτὶ χόμενον· ἀντὶ τοῦ μὲ·
χρισάμ ὧν καὶ ἁπαντοῦ διδόμενον:

ις ἁπαν διδόμου σύμμεν χόμενοι οἰχὶ ὁ τὰ ὑδὲ ἀριθμὸν τὸ τοιάσσω παραιβλὸν ὥσιν αἱ δίχθροί μου εἰ μὴ ὁ πάλ(φ). ὥστε διὰ μ. πρὸς(ξ)

αὐτὸ σμου διδόναι τοὺς λόγους θαυμαστοὺς σ. ὅτι σὺ ἐγὼ ὑ ὑ ἐφ ὑ ρον ἐ ἀπο ρ ἀ ὑ τῦ·
ις ἁπαν διδόμου σύμμεν· οἶδα ὁ ὅτι ἐφι θῶμοι· τὸν θῦ ὑμνολογῆσο. διὰ τοῦ θῦ ὑμνο ὥσομαι λόγον τῦ θῦ ὡς ὥσοι
θαυ· οὐ βουλ θῆσομαι. τί ὥσοι ὑσιν μοι αὐτοῦ· ἱκανὸν δὲ αὐτὸ λαμ· ὅτι τὸ θῦ ἱκανὸν χῆσομαι ῥῆμα· ὅτι τὸ θῦ ὑ
μνῳδὸν λόγον:

τὸ ὅσιον τῦ θῦ καὶ δικαίου τοῦ θῦ προφ ὑ ρόμενον ῥῆ
μα· αἰμὴ ὁ μοῖ ἐ φι μῶ σαύτως σι καὶ ὁ λόγος· ὑπὸ τοῦ δὲ
ὁ ὑς παρ ἀλλήλου ὑς κατ ἀ τοῦ αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ὑ καὶ
τὸν λόγον ὑς κατ ἀ γορεῖ· ὑ ὁ δὲ ἄλλου καὶ ἄλλου τί
θῆται τὰ ὑσ οἱ αὐτὰ σ· πρὸς ἀ γορίας· ὅσπερ γὰρ τὸ
ῥῆμα μὲ ρός ὁ ὑ ὁ λόγου· ὁ ὅτι ἀ πὼ θῆσ ὁ ὑ δὲ ὁ ὑ σ ἀ
βίσα χόμενος· πλὴ ρῆ σαι τὸν λόγον μὴ πω δὲ ὑ ὑ ἀ
μενος· ὑ κοι νωμεῖν· ἀπὸ ῥῆ ματος· ἀρ χῆται τοῦ
τί ἀ μὲ ῥῆ ὑ κοῦ λόγου· ἀμ βλεῖ πρό τερον· τὸ ῥῆ
μα ὑ κῶ γίγ ῆται ὅσπερ ἡ ῆ βῶ μὲν ὑ καὶ τότε λόγος ὑ ὑ
ὑ καὶ ὑ ῥῆ σαί· ἀ ὑ κοῦ ὅ τε ῥῆ μα ὑ κῦ οἱ τρόμον
τὸς τοὺ λόγου αὐτοῦ· ἀ ὑ κοῦ ἑ θδὸ ῥῆ μα ὑ κῦ τὸ
ὑ ῥῦ ὅ ἀ ὑ τοῦ· ὅ ὁ δὲ ὑ σ ὑ ὑ ἀ ὑ λαμ· ὑ ὅ τι ὁ ὑ ὑ ὑ
λιζομ ὑ ὑ ὑ

ἀθανάσιον

τοῦ γὰρ οἰκτοῦ φησιν. τουτέστι τὸ ἁμαρτάνειν τὸν ἄνθρωπον θεοδώρου
τὰ ὑποδεέστερα φησὶν ὑπὲρ ἐμοῦ γενόμενον καὶ ἀποδιδόμενον. ὅτι τὸ ἀποθνήσκειν καὶ πρὸς
τὸν καὶ ὅτι μικροῦ παραστρατῆναι καὶ καταπεσεῖται. καὶ ἀπωλόμεθα. ὑπὲρ
ἡμῶν ὑπὸ τοῦ μὴ ὀλομένου θάσσον. τίμιον μὲν οὖν τοῦτο ὑπὲρ τούτων ὑπὲρ ἐμοῦ
ἐστὶν ὑπὲρ αἰκόλου θεῖ τὸ θανάτου μὲν τὸ θρηνεῖσθαι καὶ δακρύειν ἑαυτὸν γίνεσθαι. οὐκ ἀλλοτρίων θρήνων
τὸν καταρξάμενον θρηνικόν. ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτὸν ζωικόν. τὸν μεταστὸν ῥύσασθαι τῶν ψυχῶν ὑπὲρ θανάτου καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀποδακρύουσιν οὐ λυθρόουται. ἔρρυσατο δὲ ἀπὸ ὀλισθήματος τοὺς ἀποδιδρασ. ὑποδλίβο
αὐτοὺς ὑποδλιμα μεδωρίζομεν καὶ ἀμαρτιῶν ἀποιοῦν. μεδωριζομένου οὖν τοῦ ὑποδλιβομένου. ἀ
κολουθεῖ τὸ ῥύσασθαι ἀπὸ ὀλισθήματος τοὺς ποδλασ αὐτοῦ. ῥύεται δὲ ἀπὸ τοῦ προειρημένου
ὅσα πλανᾶσθαι. ὅσα τὸ δυαρεστῆσαι τὸν θεὸν ζῶντα καὶ πορίσασθαι μεδόχους θεῷ. ὁ γὰρ δυαρεστῶν τῷ θεῷ. ὑφ' οὗ τὶ
ζῶντα τοῦτο ποιεῖ. ζῆλος καὶ πορίσασθαι παρ' μεδόχου θεῷ: αὐτὸς γὰρ ζωὴ ἐστὶ φῶς ἐστὶ τοῦ ἀνθρ:
οἱ μὲν γὰρ ἐχθροὶ. τὸ ὅσον ἑαυτοῖς ὀλέθριον.
καὶ ὄντως ἀγόμενοι εἰσθάνατον δικαιοσύνην. ὁ πλά
νομεν γὰρ μὲν καὶ μέσον ἄλλο φύλον καὶ ἀλ
λογενῶν θεῶν ποιεῖν καταμαλακαίνομεν.
τὴν ψυχήν μου τὸ ἑαυτοῖς θανάτου. ἀν
μαλακαίνομεν σωματίσθαι τὸ μὲν ἄλλο φύ
λον ζῆλος λατρείαν. ἀλλ' ἰσόψυχα καὶ τὸ
ὄλεθρον. οὐ σωφρονοῦμεν τοῦτο νομίσθαι.
ἀλλὰ καὶ παρ' ἀτοῖς ἀλλοφύλοις μὲν ὄντα
πορίζεται. ὅσα μὴ δεῖ καταμαλακίσθαι
δικαιοσύνας ὅλως ἀπὸ ὀλισθή
ματος: ἀθανάσιον
τὴν ἁμαρτίαν λέγει. αὐτὴν γὰρ καὶ φθορὰν φησὶ
τοῦ θανάτου:

Ὅτι ῥύσασθεῖς τὴν ψυχήν μου ἐκ
θανάτου τοὺς ὀφθαλμούς μου
ἀπὸ δακρύων καὶ τοὺς πόδας μου
ἀπὸ ὀλισθήματος:
Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν φω
τὶ ζώντων:

Ὁ γὰρ ῥυσθεὶς τὴν ἁμαρτίαν καὶ καθαρὸς ἀ
πὸ τοῦ θλεσθεὶς. οὗτος ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἐν
τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ εὐαρεστήσει τῷ κῷ.
τοῦ δὲ ῥύσασθαι καὶ ἐκ θανάτου καὶ ἄλλου
θρασφθορᾶς μὲν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. μερίδα δὲ σχεῖν καὶ ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ. πρόξενος λιμὴν
γάρ ἐν τῷ κῷ παρουσία. διὸ καὶ αἰλογραφίαν τὸ δὰδ ἀναγράπται ὁ ἅλμος: θεοδώρου
τοῦτο γὰρ αἰκόλου θεῖ τὸ ἐν τῷ ἐμοὶ ὁ θεὸς ἐνοχλεῖσθαι ἀπὸ δακόσαι μὲ ἐδακόσαν. τὰ δὲ λοιπὰ καὶ διὰ μέσου. πα
ρεστὼς γὰρ τὰς ἐνεργείας ὑπὲρ ἐμοῦ τὰς ἐνοχλήσασθε. τότε ἐνίγαγεν καὶ τὰς ἐνοχλήσαντας. αἱ
τιριάσεις λέγων. τοιούτους γὰρ λέγει τὰς ἐνοχλήσας. ὧν καὶ μεμνῆσθαι φησὶν καὶ ἀποδόσειν ἐναγγέλλεται τὸ
εὐαρεστεῖν θεῷ. τοῦτο οὖν φησὶν ἐνώπιον καὶ τοῦτο πλήρωσον. μέγα μὲν τὸ παράσου τυχὸν καὶ λε
τὸ δὲ ὄφθαντι ζῶντων. ἀντὶ τοῦ μὲν χρισαμένου καταστόμβε. τὸν υἱὸν καὶ ἀπολλύοντα τοὺς δε. τοὺς φθορέας οὐκ
παίτησ ἀπολλύουσιν οἱ ζῶντες. μέχρι τότε καὶ τὴν εὐαρεστήσασθαι ἐνώπιον μέλλησόμενα τῆς ζωῆς. μεμνημέ
νος οὖν ἔσχον. καλῶς δὲ τοῦτο καὶ ἔσχεσθαι ζῶν ὧν καὶ ἀποδόσειν ἐναγγέλλεται ὅτι ῥύσθεί μὲ τὸν πολε
μίων. ὃς δὲ ἁμαρτίας πάσας ζῶντων. καὶ ζῆλος τῆς τῆς δικαιοσύνας ἐναγγελίας. τὴν λύσιν λαμβά
νόντων:
Ἐπὶ πρὸς ἰδάσ ὁ προφήτης ὅτι ὅσοι ἐθέλουσι τὸ ἀληθινὸν φῶς ὀφθαλμίζειν πάντας ἀνούς. ἐθέλουσιν αὐτοῖς
ὄντως ἀγαθῶν γενέσθαι διὰ ἐχθρῶν τοῦ εὐαρεστῆσαι ὅτι ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμίζοντος: ~

φεύγωσιν τὸν σαοὺλ ὁ δαὰδ διώκονται. ἵνα ἓν εἰσωπόλαιον μετὰ ἀνδρῶν ὦσιν. ὁ ντὸ καὶ τὸν ὀλωλοΐδαν τοῦ
ωβρωνίου ἑρμηνεύουσιν τοῦ σαοὺλ. τὸ τὸ δὲ λέγεται καὶ τὸν τάλμον ἀδάβ· ἀνὰ μέρος καὶ δι ἀτῶν σωζόμενα ὑπὸ τῶν
μὲν τὸ χῶν. ὅτε ἐσώζετο τῶν λιμένων ὁ φθεὶς μετὰ σαρικὸς ἐστὶ τὸν γλίσ. ἐπόλασον λιμένα τὸν ὄφθο
ραν:

θεοδώρου

ωρίτων αὐτῶν καὶ ταῦθα προλέγει. ἀλλ' ἓν μὲν τὸ προτέρω. ὡς ἓν συμφοραῖς ὄντων καὶ πάσχοντων μὲ-
γαλοφίλοις. καὶ διὰ τοῦτο τὴν παρὰ τοῦ θῦ ὠφέλειαν αὐτοῖς· ἓν τούτοις δὲ ὡς ἐπὶ γλίσ ἓν μέρει
μὶ καὶ σὺ καὶ κατὰ τὸν ἐχθρὸν ἓν χαριζόμενον· ἵνα ὡς ὀλίγου τιμὸς ὄντος ἐπὶ τοῦ ωβρὶλ εἰμὶ πάσχομένου καὶ δὲ:
ἡ ἀδομὰ φησὶν ἐστὶ τοῦτον αὐτὸν διρήσθαι φασὶ τὸν τάλμον ἓν ἑκατὸν βουλάπωδι κρύπτη ἓν τῷ πόλαι ὁ ἓν γαδδι·
καὶ εἰσπλήσσοντα αὐτὸν ἀπὸ σικευάσασθαι δι' ὧν θεὶς ἀν βλεῖν οὐκ ἐν εἶλεν:
φαίνεται μὲν ἓν τῷ πόλαι ὁ λιὸς φθάνων δαὰδ. ἀπὸ πρόσωπον βουλὸς ἵνα τὸν μὲν ἀσιλείων ἱερεῖα δι δάσκει·
ἀλλ' ἡμᾶν μετάχθειρας φιλογραφίαν. ἓν τῷ πόλαι ὁ τὸ ὁλολαμ· ἵνα δὲ ἓν τὸ ῥῆμα πρόσωχ ἵνα ἓν τῷ πόλαι
ὁ ἓν γαδδι. ὁ ντὸ οὐσα σαοὺλ παρασκευαζομένου ἓν τῷ πόλαι ὁ ἐμὶ κρυπτόμενος ἐν ρίσκεται φησὶν γὰρ
δι ὁ τὸν ἐμφερόμενον. φησὶν μου πρὸς τὸν δι ὁ δι ρασχαὶ ὁ τὸν ὄχλ. τὴν βωμοχὼν ἐν λέξεται πάρι
σαν· καὶ δι μᾶλλον. διὰ μὲν βασάν. ἀπὸ πόλεο φυγὴ ἀπὸ δμοῦ· πρὸ τὸν μὲν γὰρ τοῦ πόλαι ου καθεζομέ-
νου τοῦ βουλ. ἀπὸ χρώκει ἐν δυλομι καθεζόμενος· τὴν ἑαυτοῦ φυγήν· ἓν τοσοῦτον καὶ πρόσωχὼν
ἓν γράφει τοὺς λόγους δι' ὧν πάλιν μὲν δι ὁ τὸ πρὸ
γραφὴν τὸν καιρόν· ἵνα δὲ μετάχθειρας φιλο
γραφίαν λέγει τὸ αὐτὸ ὡς οἶμαι ὅτι ἓν τῷ
πόλαι ὁ τὸ ὁλολαμ· παράταξ· ὑποδεχόμε-
νος· τοὺς δὲ ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ συγγενεῖς
καὶ τοὺς λοιποὺς φυγάδας· ταχὺ δι' αὐτὸν
ἓν ωουλευομένους. ἀμφοτέρους καὶ πάσης κατόδυ
νος ἀχλὶ· καὶ πάσης ἀδικουμένους. κοινωνοὺς
ἀρχῆς τοῦ δαὰδ. φυγὴν παραμυθούμενοι
τὸν ἑαυτὸν καὶ καὶ ἀμφοτέρους ὁρῶντες
ἀδικουμένους· ἓν σχολίοις τοίνυν
ἀρχὴν ἓν τῷ πόλαι ὁ τὸ ὁλολαμ τὴν παροῦσαν
ἀρχὴν φιλογραφίαν· παρίστησι δὲ τοῦτο τὰ
ἓν λεγόμενα· καὶ μάλιστα δι' ὧν φησὶν ἓξ ἀπὸ
στεῖλε καὶ ἐσώσθημεν· καὶ ἓξ ἀπὸ στεῖ
λεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὰν ἀλήθειαν· τοὺς γὰρ
ἓν γένθη ἀλλοφύλους διαφυγὼν καὶ ἓν ρασφα
λείαις τυγχάνων καὶ ἓν ρασφαλείαν ὧν. καὶ ἓν ρα
μέσει τυγχάνων· τὰ τοιαῦτας λιφίειφ ὧν ἀς.
καὶ ἔτι μᾶλλον δι' ἀτῶν ἓν τῷ φερομένων· ἓν οἷμι
λίν καρδίαμου ὁ θεὸς καὶ τὰν ἀλήθειάν· ταῦτα γὰρ ωόλλὰς ἀχολίας ἓν μφατικὰ σημαίνει. ἀμφὶ καὶ φυμιλίας·
οὐχ οἷός τε ἦν λέγειν τὰ ταῦτα λέγει ἓν τῷ πόλαι ὁ τὸν γαδδὶ ζωσχομένου ὑπὸ τοῦ βουλ πρὸ τοῦ πόλαι ου
καθεζομένου τὰ λτηρίου ἀπὸ λαμβάνων καὶ ἱκετηρίαν· ὡς σαὺλ ωάλιν οὐκ εἴα ἓξ λόγου ἓν σχολίοις. καὶ ἀνέ
στειλε διάφορα ταῦτα ἓν τῷ ὁλολαμ λέγει ἀπὸ λέτο φυγὴ ἀπὸ θμοῦ· καὶ ὁ ἓξ ἀγαθὸν ἓν τὸ φυγαδείαν τὴν ἡχὼ
μου· ἵνα μὲν δὲ ἓν τὴν τῶν μετὰ χθίρας ὁ ξὺ ἡμῖν· δι' ὃ τὸ ἔλεος μὲν δι ἀφθείρησ καὶ τὰν ὁ ξὺν· ἵλαω
ν θμὲν οὖν ὁ βουλ τὸν δαὰδ· ὁ δὲ ὁ ρῆσις ἓν τῷ ἔλεον τὸ ὃ ἀν δι ὁ κασί μ ὑμᾶς ὅτι κ τὴν ωόλεσ ταύτην
φθεῖραι ζητῶν ὁ ξὺν ἀν. ἀπὸ δὲ λύθρασις ὁ ρῶσαν μὲν ωαρὸν ὁ ρθίζοι τὸν ἐχθρόν· αἴτιος ἀφ' αὑτοῦ γίνοιτο
μιαφορίας· καὶ μοι δοκεῖ τοῦτον ἀμίτ γεσθαι ωσὺ λον λέγονται ὃν ὁ ρίμαις ωλανωμένοις καὶ ὄρεσι
καὶ ωόλαιοις· καὶ ταῖς σωαῖς τῆς γῆς· τῆς δὲ αὐτοῦ τα ωεινοφροσώνης καὶ ωρᾳότητος καὶ ἀρε
τῆς καὶ ἰας· ἀξίαν ἂν ἀστίθησι φιλογραφίαν· ἓν τοῖς δὲ ὅλῳ τὸ ωαράμονον καὶ τῆς ἓν μένει σοφί
λαις· ἐν τοιαύτῃ ἀρχῇ· διὰ τοῦτο ἓν γράφεται ζητῶν ἔλεος μὲν δι ἀφθείρησ ωολλοὶ γὰρ καλῶς ἀρξά
μενοι οὐδὲν ἱκέσαν εἰς τέλος· τὸ ωῦ ἀν τοίνυν τὸ ἄμον ἀπόλεγόμενον τοῦ δαὰδ τῶν τοιούτων ἀρχῶν
φθοίρ αὐτὸν ζητῶν ἔλεος μὲν δι ἀφθείρησ· μεγάλως δὲ διὸ λου τοιοῦτος· ὃς ἂν τύχοις φιλογραφίας καὶ
μιμήσεως ἀξίου: ~

ΘΙCΤΟΤΕΛΟCΜΗΔΙΑΦΘΕΙΡΗC
ΤΩΔΑΔΘΙCCΤΗΛΟΓΡΑΦΙΑΝ
ΘΝΤΩΑΥΤΟΝΑΠΟΔΙΔΡΑCΚΕΪ
ΑΠΟΠΡΟCΩΙΠΟΥCΑΟΥΛΘΙCΤΟ
CΠΗΛΑΙΟΝ :-

ἐκ προσώπου τῆς ἀγάπης πρός τινος· τὴν ἑξῆς αὐτὸ ὁμολογίαν προσέχθρομεν· θεοδώρου
διαβάλλημοι φησὶν παρ᾽ ἀσχου τὴν παρ᾽ ἀσοῦ φιλαρίαν· τοῦτο γὰρ τὸ δι᾽ πλασιασμὸ σημαίνειν μούλεται· δι)
ὁ ἐστι δι᾽ πλασιασμὸς δι᾽ λλοι· ὅτι καὶ ὑμῖν τοῖς πιστοῖς καὶ ὑμῖν τοῖς μέλλουσι ἔλαίου θῦ χρίζομεν· οἱ καὶ ἀγαθοεργίαν
τὴν θείαν ἰσχὺν μερί αι καλεῖ· ὑπὲρ ὧν προλαβόντες τοῖς οἰκείοις ἀπὸ τῆς ἀληθείας· ὁ μούλεται τοιοῦτον ἔστιν ὑμῖν ὑμῖν τοῖς πιστοῖς τοῦ
τυγχάνομεν· ὑμῖν δὲ τοῖς καὶ τὸν παράγοντας· ἵνα μὴ ἑαυτοὺς τοὺς παράγοντας δι᾽ λλοι εἶεν· ἑαυτοὺς ἀποφαίνοντες καὶ ἑαυτοὺς τοὺς παράγοντας δι᾽ λλοι εἶεν· ἵνα μὴ
ρῆσι καὶ γοῆσι πᾶσι κακὴ· παράγοντες δι᾽ λλοι· ἡμῖν δὲ τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ ἀποστολικοῖς παραδόσεσι
στεῦσι·
θεοδώρου
Ὁ ἐστι δι᾽ πλασιασμὸς τοῦ βλέου τὴν ὑπερμολὴν τοῦ κυρίλλου παρ᾽ αὐτὸ λοι· Διάκτορον
τὸ παρέχεσθαι τὴν ἀρμὶ αὐτὸ λοι· πρόσκαιρον αὐτὴν ἔχειν· ὃ πάρεστιν παρέχομεν· οὕτως καὶ ἀποστόλου
μοσχρόνου ἀρχαμένης δεῖν τὴν ἀρμία ν· περὶ γὰρ τῶν ἔλουσαύτῶν εἴρηται· οὐτε δὲ ἐν ἀπόστολος
ἀφῆκεν ἐστι·
Οὐ γὰρ ἐστὶ τοῖς σωλυμένοις πολίταις· οὐδ᾽ ἐστὶ τὴ ἐμὶ ἀρχὴ ἀλλ᾽ ἐστὶ σοὶ πᾶσι ἡ ἐμὶ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ
ὅσον οὐ παρελθὴ ἀρμία ν· καὶ λὶ κατὰ ἐμοῦ ἐστι μου λὴ· ὁ αὐτὸ ἐξ ἑβραίδος ἐστὶν ὅσον οὐ παρελθὴ λὶ ἐστι μου λὴ· ὁδὸ
σύμμαν· ὅσον οὐ παρελθὴ ἐστὶ ῥαφὴς· ἐστὶ δ᾽ ἀμ γὰρ παρελθὴ λὶ ἀρμία ν· καὶ λὶ κατὰ ἐμοῦ ἐστι μου λὴ· καὶ
ὁ ὁμοιασμὸς ὅσον ἐστὶ ῥαφὴς· οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς καὶ ἀλλ᾽ ἐν αὐταῖς ταῖς σαῖς παρουσίαις· ἀθανάσιον
λυθῆρομενος πάσης ἀρμίας παραίτησις καὶ ἀρμίας ὅλως·

NS

λέθησόμεθα ὑπὸ θῦ δὲ λέθησόμεθα
ὅτι ἐστὶ σοὶ πᾶσι ἡ ἐμὶ ἀρχὴ ἀπὸ
καὶ ὑμῖν τοῖς καὶ τὸν παράγοντας
δὲ λωσὶ δὲ ὅσον οὐ παρελθὴ λὶ ἀρ
μία ν·

Κ θιρᾴζομαι πρὸς τὸν θῦ τὸν ὑ
ἱὸν τοῦ θῦ τὸν δυσβρηθῆ
ἐμὶ ταμὲ·

ὀρθοστὶ θείαν φαιδρὰ· παράγαν καλεῖν· τὴν ἐστὶ
σικὸν καὶ κὴν λύπην τοῦ θῦ κατὰ τὸ ἄρρημβρὸ
πᾶσι ἐστὶ σὶ θλῖψιν ἐστὶ σωφαγὶ μ τὰ δικαίου·
ὃν τρόπον ὄρνις ἐστὶ σωφάγι ταφοσίαν αὐτῆς
ὑπὸ τὰς παράγας· ἐστὶ τῆσὶ ὧν καὶ θείαν φὴ
τὴν δλασίδα ἔχω· θεοδώρου
τὸ ἐστὶ σοὶ καὶ τὸ ὑμῖν καὶ ὑπὸ τὰς μ παράγομ· τὸ αὐτὸ
λέγει· καὶ γὰρ ἐστὶ σοὶ φησὶ μ ἔχω πάλαι μ τὴν
πᾶσι ἐθνησὶ μ· οὐκ ἐστὶ σὶ θλῖψαι ταῖς σαῖς παρου
σίαις μ ἐλπίζω μ· ἵ μ αὐ πολὶ τὴν ἀπὸ λαυσὶ μὴν
σὶν παρὶ μένω καὶ θείας· ὅτι μεταφορᾶς τὰς
ὀρνίθων· αὐτοὺς γὰρ τοὺς νεοττοὺς ὑπὸ τὰς παρὰ
φυλάττουσι μ· διὰ ἀσπίδος
τοῦτέστιν ὅσον ὅτι μέσου γὰρ λύονται οὐ σα ταραχὰς·
καὶ αἱ σὺν αὐτῷ δυνάμεις αἱ πορεῖαι· θεοδώρου
τὸ ὅσον σοῦ οὐχ ὡραϊκῶς λέγει· οὐδὲ λέγει ἀρ᾽ αὐτὸ
μὴ χρὶ τότε ὅλως· ὑ ἀπορῶν δὲ οὐκέτι ἁμαρ
τίας ἀπὸ αἱρέσει λέγει τοῦ θῦ αὐτίου· καὶ σωλὶ
θως δὲ· οὕτως λέγει· οἱ ὁμοτίμου τοῦ θῦ πρόσωπον·
τὸ ὅσον ἀπὶ καταλιφάσιν τε· λέγω ὅτι μ· οὐχ ὅτι
μετὰ τοῦτο οὐκ ἔσται· ἀσθμὸς γὰρ καὶ μολόησαι· ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ οὐχ οἱόν τε μὴ ὑμῖν ἐστὶ σοὶ δέχεσθαι γενέσθαι τοῦ λέγειν· οὐ
τως καὶ τοῦ ἀποστόλου· τὸ δὴ γὰρ αὐτὸν μαστὶ λεύειν ἄχρι σοῦ ἀρτὶ πάντας τοὺς ὀχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν αὐτοῦ βέβαιον παραβλη θῆναι τὴν μαστὶ λείαν· οὕτως καὶ ὧδε ταῦθα· τὸ ὅ
σον οὐ παρελθὴ ἀρμία ν ἀκόλουθον ἐστὶ τοῖς ἄρτι παράγον· τοῦτέστιν ὀλίγον ὑμῖν ἐστὶ σὶ· ἄχρι σοῦ
τοῦ λοσαλήμ· τὰ ὑπὸ κείμενα καὶ καί· καὶ ὁ πολέμος· καὶ οἰχοίμην τε δικαλῶ μεν τὴν ὑπὸ σὶ ὀλωλέ.
μὴ χρὶ σοῦ τύχω τοῦ προσδοκωμένου· ἀρμία ν δὲ δικαλεῖ ἀντὶ τοῦ ὅσον ἀρόμοσι καὶ ἀδιά
παρα τοῦ ὀχθροῦ καὶ ἄνευ παντὸς δικαίου λόγου γινόμενος·
ἀθ δ ἐξομολογήσομαί σοι φησὶν· καὶ ὑ χαριτίας σοῦ ἀναβήσομ. σοὶ τὸ θυσίαν· θεοδώρου
καὶ ἀ γὰρ μὴ χρὶ σοῦ τοῦτον ἀπολαύσω. διαμένω σοι καλῶν τὸν καὶ ἤδη τὴν ὑ θυσίαν χαρισάμενον μὲ
τὸν μέλλον ἀπολαβεῖν καὶ σὸν· ἀφ᾽ ὧν γὰρ ὑ χομὴ δὴ τῶν ὑ ἐστὶ σομαι καὶ πάλιν τυχεῖν· καὶ λοιπὸν δὴ
ληθεύ ται τὴν παρὰ τοῦ θῦ θυσίαν ὁμοίως καὶ τὴν χαρίσημάνον· καὶ πείθομαι ὅτι καὶ σοὶ ὑπὲρ
τοῦ λειπομένου πιστοῦ· Διάκτορον
ἐστὶ γὰρ ἡ ἀρμία θρωπίνη καὶ χαμαιπετὴς ὅτι ὁ ταύτης ἀπαλλαγὴ τοῦ· πρὸς τὸν ὑ ἱόν μου· ἵμφο
ὑτέρα ἱρόμενος τὴν ὠλὴ μακρὰν ἀπὸ τοῦ υλαμδρου θλιβόσομ βάλλυται· διὰ τοῦτο δὴ τὸν θῦ τὸν ὑ ἱόν μου·
κράζομαι καὶ μοὶ δοκῶ ἀφ᾽ ὑψηλοῦ δὴ καὶ οἱ τὸ θεὸν λέγειν πόδειξιν οὐκ ἔστιν ὑψηλοτέρα τῆς ἀνθρωπί
πᾶσι παλλούσης· διὸ καὶ οἱ πατέρες πολλαχοῦ τῶν περὶ δυσωπῶν· αὐτὸ γὰρ τὸ πᾶσι ἀθρωποῖς ἀμμαλῶτοις
ὄντως ἀμήχανον τὸ θεὸν κατὰ τὸν ἀπόστολον· οὕτως οὖν καὶ δαυὶδ δικαίως προσέρχεται τῷ θῷ· ἵ θ᾽ ὡς ἂν μὴ δὴ πολλαὶ
πειρα μὴ ζλιφῶσι τοῦ ἑαυτοῦ σῶ σωμένων ἐκφάγι λάβωμεν τὸν θῦ τὸν ὑ ἱὸν τοῦ θῦ τὸν ὑ ἱὸν ταμὲ·

ΔΙΔΥΜΟΥ

σαι φασὶ τὴν ἰσάγγελον τοῦ ἰχθύος ἰσχὺν ἐκφύσαι· θεοδώρου
τὰ αὐτὰ γὰρ ἄμφω ἐν ἀνθρώποις ἐργάζεται· καλάσσης δὲ τὸ ὄχλος ἐστὶ πολύ· ὅσον ἐστὶ καὶ πολὺ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τοσοῦτον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτωλῶν· ὀλίγοι δὲ οἱ τῆς ἀρετῆς ἐραστάς· ὀλίγον δὲ τὸ ὕδωρ τὸ γλυκύ· ὀλίγοι καὶ οἱ τῆς ἀληθείας ἐρασταί· ὁ ἀπὸ σαλείσης ὕδατος ἐστὶ τὸ ἁλμυρόν· ὁ ἐκ δὲ τῆς ἀμφιλαφοῦς πηγῆς καταβαίνων ἐστὶ τὸ γλυκύ· ὁ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἐστὶ τὸ ἁλμυρόν· τοῦτο γὰρ ὅλον λόγον αὐτοῦ ἔχει τὸ ὄχλος· ὁ δὲ ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ σωτῆρος καταβαίνων ἐστὶ τὸ γλυκύ· ὁ ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκπορευόμενος· ἐστὶ τὸ ὄχλος ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀφελεῖν τὸ ἁλμυρόν· ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀφελεῖν τὸ ἁλμυρόν· ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ σωτῆρος ἀφελεῖν τὸ γλυκύ· ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκπορευόμενος· ἐστὶ τὸ ὄχλος

ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ

ὑπὸ

ἔστιν ἀλλ' ἐρρύσθην φησὶν ὑπὸ τοῦ μολυσμοῦ τούτου χάριν καὶ ἀμαυρωθῆναί φησιν. καὶ τοι πάλαι ὑπ' αὐτοῦ
παραστάμενος: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἀφ' οὗ φησὶν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν μιασμάτων συλληφθῆναι τῶν τοσούτων καὶ τηλικούτων πολλημέρων ὑπὸ
παραχθῆναι καὶ ἀπορίας ἐκπεσεῖν. ἔστι δὲ ὡς αὐτὸ ὑπονοοῦσα ἀπορίαν τὸν ἀπόφασιν τοῦ
οὕτως αὐτὰ ἰσοῖ παρὰ πολλημέρου γὰρ γενομένης καὶ παραχθῆναι μᾶλλον τὸν κατέχοντα ἢ
ταῦτα φησὶν ἵνα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ χειρός: ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ

ταῦτα φησὶν ἵνα στασιάζωσι γὰρ τὰ τοιαῦτα συμβαίνει κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου καιρόν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
νικῶσι ἀμαυρῶσι. ἀντὶ τοῦ ἀμαυροῦσι. ὡς σκιὰ γὰρ τὸ πρὸ τούτου τὸ κατεσκιασμένον ὑπὸ
μαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. οὕτως καὶ ἀνταῦθα. ἀμβλύνει καὶ τὸν ἀμαυρὸν τοῦτον φησὶ τοὺς ὁλοφύρτους τοὺς πολλοὺς καὶ μὴ
ἵνα δείξῃ ὅτι ὡς ἀσθενῆ διὰ τοῦτο τοὺς κατεσθιομένους οὕτως τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς μὴ ἁπτομένοις ἀμαυροῖ
σκιερὰν δίνασι τοὺς διὰ τῶν πρόσω ὑφ' αὑτοῖς ἰσχύν: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ὦ ἀμαυρὸν φησὶν οἰκείᾳ μοχθηρίᾳ ἀχρεῖον ὡς τὰ ῥοπαῖα
καταβαλλόμενα ἀπὸ βιβλίων βύσου τοὺς δυσμενεῖς
μείσθαι δὲ λαοὺς εἰδὼς καὶ ἱστορίαν ὅσον ἀμαυρὰν
τιτὼς ὁ σὸς ὑλικὸς οὗτος ὁ μυθικὸς καὶ τὰ ῥοπαῖα γε-
νόμενος τὴν μύκητα τὰ πρὸ τῆς ἀσχόλησιν βλέπειν
θρίαν δὲ δὴ λέγοιεν. καὶ ὅτι λαμπρὸν ὑπὸ
χειρίου οὐκ ἐστὶν ἀλλ' ἀμυδρῶν πολλῶν. ὁρᾶται
δὲ τοῦτο μᾶλλον τῶν στασιαζόντων καὶ ἀσ-
δὲ φησὶν ἀπολαῦσαι φιλαρχίας: τῆς τοῦ
πολεμίου ἀπολλυμένων θλιβόντων δίαν. λοιπὸν
γὰρ δίκην ἐστὶ δὲ ἀμβλυωπῆσαι μὴ δυνάμενοι.
τῶν δὲ ἀληθείαν τὸ ὅλον ὡς δὲ ἐνεργεῖ τὸ
δίκαιον τῆς φιλαρχίας δυσιερεύσ. τὸ δὲ
ταραγμένος ὁ αὐτοῦ μεγαλαυχῶν. ὁ δὲ θεὸς
μετὰ ἀμαλισικόντων. ὁ δὲ οὐ μεθ' ὧν μετ'
φλόγιον ἱερέων (ἐπὶ ζικότας τοίμων
ταραστόμενον. μετὰ τοῦτο τοιοῦτον ἐκ τοῦ ἀσθενοῦς
νῶν ἀνεσμένος καὶ ὑπὸ τοιοῦτον ἐκ τοῦ κλού
μενος:

ὑπὸ ἀμαυρὸν γὰρ θηρίου ἀρίου ἰσοῦλον τὸ ὄρος τοῦ χειρὸς ἀμυγδάλου τὸ φαῦλος καὶ πορφυροῦν ἀπὸ
ὁλιγάπολος καὶ ἐκ καταλαλίας σχολάζων καὶ ταῖς τῶν θνοφιλῶν ἡδυπαθείαις συλεύων. οὐχ ὁ πολλοῖς
καὶ δόρασι. ἐκ δὲ κρυμμένοις δὲ καὶ λαθραίους τοῖς δι' ἀλόγων ἀμαρτίαις ὀργάνοις. ἀλλ' οἱ μὲν τοι
οὗτοι ἀμαυροῦσι οὕτως. ἄρα δὲ αὐτῶν διὰ βίαν γενομένων ἐστὶ συλλήψεως. διὰ τὸν θυμὸν ταλαιπώρου. ἢ τὸ
δὲ ὡς τοῦ σαούλ. ὅτι τῶν τοῦ μὴ ἀπὸ χλόης τῶν αὐτὸν ὅτι σαούλ. ὅτε τῶν τὰ ἐν γῇ ἄλλο φύλων. ὅτε
τῶν ἀορίστων ἐχθρῶν καὶ αὐτὸς ἐστὶ φησίν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἄρα δὲ καὶ τὴν μαχαίραν σφάττουσιν ὑπὸ κόλπον ὡς εἰ γλῶττα γὰρ αὐτῶν ῥᾳδίως εἰρωνεύεται κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῶν.
ἐστὶ δὲ λίγα γὰρ λόγιον ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ὁλόγιον καὶ γλῶσσαν τοῦτο φησίν. τοῖς πολεμίοις
ὀργάνοις οὕτως ῥᾳδίως εἰσὶ χρῶνται καὶ κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῶν ὡς ὑπὸ γλῶττα λίγα: ἀλλὰ τί

ζ καὶ καθίκασφιοὶ ἑαυτὸν διὰ τὴν λιμὸν ἡράσθησαν. καὶ γάρ ἀσθενὴς ἐκοῦσι μὲχρι θανάτου. ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀφ' ἑλθὼν τὸ σῶσον· ὅτι καὶ ἀφ' ὧν ἔλθωμεν δόξης πληρώσει τὰ σὰ γῆν: ἀλλὰ αὐτὸς τὴν οἰκείαν ἀπολήψεται. διὸ ἐν ἑαυτῷ μέγα καὶ ὑψηλόν. καὶ ὧν αὐτοῖς ὄρτα τοῖς σῶσιν. τὰ παραλόγα ἐν ἀνθρώποις τοῖς σῶσιν ἀπεμερίσας· οὕτω γὰρ καὶ τὰ πᾶσαν ἐν δόξης ἔσται τὴν γῆν. παύτων θαυμάζομεν καὶ

θεοδωρήτου

διὰ πολλὰ γομένων τὸ γάρ ἐστι τὸ ὑψος τὸ ὑποστὰν τὸ ὑψος. καὶ τὴν δόξης σου πληρώσει τὴν γῆν: διὰ τοῦτο

ἐν ἐμοὶ σὺν τὴν ἀρετὴν τοῦ δίκαιον ἐν αὐτοῖς ἀπαναπαύσεται. καὶ τὸ ὑψος σου· καὶ τὴν δόξης σου πληρώσει τὴν γῆν: διὰ τοῦτο

ἐν ἐμοὶ σὺν τὴν ἀρετὴν τοῦ δίκαιον ἐν αὐτοῖς ἀπαναπαύσεται. καὶ τὸ ὑψος σου· καὶ τὴν δόξης σου πληρώσει τὴν γῆν: διὰ τοῦτο

ὁ οὖν μοῦ λέγει λέγειν τοῦτο ἐστιν ἐν καὶ ἐγὼ ἀραχθὴν καὶ ἀπαστοῦμενος ὑπὸ ἐχθρῶν καὶ θανατούμενος ὑπὸ

τῶν οἰκούμενων τὴν μέσην μεν λαμόντων. ἀλλ' οὐ παρ' ἐμὴν δίκην ἐν ταραχὴ· δίκαιοι μὴ θλιβήσονται γὰρ τὰς ἀμένους.

οὐχὶ τὰς ἀμένους γρηγορῶν ἐμένας. ἀλλὰ δίκαιοι μὴ θλιβήσονται ἀπὸ μακρὰν τὴν ταραχὴν: διὰ τοῦτο

καὶ τὰ δίκαιον τὴν τυχὴν μου τοῦτο σύμμολογῶν ἐν ὧν ἐχομένην ἐν τῇ ἀσθενείᾳ σου· συγκύπτουσαν ἐς

μὴ δὲ ἀμένην ἀν αὐτὰς εἰ ἀπὸ παρτὸς ἐς· ἐν δὲ ὑποδρίᾳ ἀπὸ τὸν μέχον τὸν ἐστὰν καὶ· θυγατέρα

οὖσαν ἀμένην· ταχὰ δὲ καὶ πάσι δίκαιον ἐν ἀμένην ἐν τὴν τυχὴν οὐδὲν ἀμέ-

μην τὰ ἀμένα οἰκονεῖν ὅσον ἐστὶ τοιαύτη:

αὐτὴ τοὺς καταπαλλομένους ἐν βίᾳ ἐν παλάδον

παρεσκευάσατε εἰς αὐτὸν ὃν ἄρυξαν ὁ θρόν

ἐμπεσεῖν· διὸ δὴ καὶ ταῦτα καὶ τὸν ἐστὰν ἐν τοῦτο ἐν ἐμοὶ ἐν τοῦτο ἐν ἐμοὶ ἐν τοῦτο ἐν ἐμοὶ

ἀθανασίου

πο

πωφαι καλεῖ δόξασθαι τὸ πῦρ αὐτὸ ἄλογον ὃ ἔοικεν ἐγγύς πως ἀστοχεῖν τοῦ ἀληθοῦς. ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν φαίην τὸ πῦρ τοῦτο ἄλογον εἶναι, ἀλλὰ λογικὸν μὲν οὐκ ὄν, λογικῶν δὲ ἔργων ὑπηρετικόν. ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς ἄλογα ὄντα τὰ ὄμματα λογικῶν ἔργων ὑπηρετεῖν φαμεν, ὅταν τὸν ἥλιον ἢ τὸν οὐρανὸν ἢ τὴν θάλασσαν ἢ τὴν γῆν ὁρῶντες τὸν ποιητὴν τούτων καὶ δημιουργὸν θεωρῶμεν. ἐπεὶ καὶ τὰ ὦτα ἄλογα ὄντα λογικῶν ἔργων ὑπηρετεῖν φαμεν, ὅταν τὸν λόγον ἀκούοντες τὸν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἢ ἐν τοῖς ἀναγινωσκομένοις ἢ ἐν τοῖς κηρυσσομένοις ἢ ἐν τοῖς διδασκομένοις ἢ ἐν τοῖς ὑμνουμένοις ἢ ἐν τοῖς εὐχομένοις ἢ ἐν τοῖς ὁμιλουμένοις ἢ ἐν τοῖς ἐρωτωμένοις ἢ ἐν τοῖς ἀποκρινομένοις ἢ ἐν τοῖς ἀπαγγελλομένοις ἢ ἐν τοῖς ἐπιτελουμένοις ἢ ἐν τοῖς ἐπιτελεσθησομένοις ἢ ἐν τοῖς ἐπιτελεσθεῖσιν ἢ ἐν τοῖς ἐπιτελεσθεῖσιν ἢ ἐν τοῖς ἐπιτελεσθησομένοις

καὶ παρίτας τὰ λοιπὰ. καὶ ἡ ζωὴ ἕτερον ἄρτι ἐστὶν ἀλλὰ καὶ τότε. ὁ μακαρίτης καὶ αὐτὸς. διὰ τοῦτο οὐ βλέπουσι τοῖς αὐτοῖς ὄμμασι καθ' ἑαυτοὺς· οὐ γὰρ παρθενικὴν τὴν ἀπὸ σαυτῆς μεθέξει μαλακίας τὸ τυπτόσε. ἀλλὰ σὺ παρὰ σοὶ τὸ ὑπαίτιον ἄγουσα γαυθὴν χορηγοῦ· ἵνα καὶ ἄλλος ἐμφαλωύθη ὅσα φόρμοῦ ὦν τὸ ὅλεθρόσου. τὸ χυθὴν ἡ παίτασ ἀμοῦσο· ὁ λίκαὶ ἀρ ἀστραπὰ ἀπὸ τὰ ὄλθαι ὀλίζετο· τοὶ αὐτὰ γὰρ ἱκατόρθωσο σὺ μὲν τὸ δαῦ παροφλωπὶ κόσ ὄζομαλο γλήσασθαί σοι· ἱκαὶ ὑμῖν ποὶ σὸ θμεσὶ τὰ ἄλλειμσοι :

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ὅρμαὶ σθήσομαι φλοίμ τοὺ μολωτοὺ ὄφ τὸν ὑθμόμθμοσ. ἔωὶ τὸ ὕμμειὶν ὄζόρθρ θήσομαι : ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Ὅρθριομ φλοίμ ὑμαυτὸν διόζόίρ ασ πρὸ φλὶν ὑμμ ασ λίαμ· ἀπὸ τοῦ ἱκαιροῦ. τὸ ἀσουδ λαιομ φ ωειὶν μουλ λιθεισ·
αὐτ ὁσ τ λὶν τὰ ὁ ὑθμὰ ὁμ ἀσπαίτασμ ἔωὶ πρὸ φλὶν ὑν ὰγ γελίζ ἔσθαι δ λὸ ὁμ ὄζομολογ ὁίται· ἄττ ὁδ λὶ παίτασμ τὰ ὁμ ὑθμὰ ὁμ
τοὺ σ αὐτοὺ σ ἄδ λο ντασ ὑμμ ουσ· ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ὑμμ ουσ ἱκαὶ ἄλλο τρί ασμ παρ ούτασμ· ὁὶ ἀπὸ τ λὶ τὰ ὁμ γ δρ ομ όντασμ ὑπ λὶ ζ ασσ παρ ίσ ονται φ ὑσ ὰ τὰ τὰ ὁμ
ζ ασὶ μ ὰ ὁμ πλ ὴρ ουμ θμ ὰ ασμ· ΔΙΔΥΜΟΥ
λαοὺ σ ὑθμ ολ ὁίσ ισ ἱκαὶ τοὺ σ ὑπ ὲρ τομ λὶ ὁ· ὑθμ λὶ δ ὲ ὁὺ σ ἀπὸ τὰ ὁμ ζ λὰ ὁλ ασμ μ ὲ ταμ ολ ὼ ζ ασ τὰ ὁ σ ὁμ ὶα γθμ ίοθ ζ
ὑπ ὲρ κ λ ησ ίασ·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ὁμ ὁ ιομ τὸ ὅ τ ι κ ὰ ὶ αὐτ λὶ λ ὶκ τ ὶσ ὁ ι σ ὁ λ ευθ ρ ασ
θ ὴ σ ὁ μ αὶ ἀπὸ τ λὶ σ φ θ ορ ὰ σ ὁ ζ ὴ λ ὶ ὼ ν ὁλ ευθ ρ ὶα ὶ
τ ὸ μ τ ὸ ὶκ μ ασμ τ ὸ ὺ θ ὺ · ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Ὁλ ὴ χθ ὴ μ αὶ λ ὶ φ ὶλ ὰ μ ὶα ὶ σ ὁ υ φ ὶοίμ δ λ ὶ ὶκ λ ὶσ ὶ μ
ὁ ὼ σ ὰ μ ὑ ὴ λ ὶ· τ ὸ σ ὁ ὺ τ ὸ μ λ ὶ μ ὰ ὁμ γ ὶ ὶκ λ ὴ θ μ
τ ὰ ὁ ὶκ αὶ ὶα σ· ὁ σ ὁ μ λ ὶ μ ὰ ὁμ γ ὁ ὼ σ ὰ ὁ ὑ π ὲρ ὶκ ὶ
τ αι·

Ὁ φ ὴ ρ ὁμ φ αμ ὼ θ ὴ ὅ σ α τ ὰ ὁ ρ ὁ ὼ ὼ ὰ ὁμ ἔ σ ὶ μ ὲχ ρ ὶσ
αὐτ ὰ ὁμ τ ὸ ὺ σ ὁμ αὐ ὁ ὶσ· π ρ ὁ ὶκ ὸ τ αμ τ ασ ὅ λ ὶκ υσ ὰ·
ὰ ὁσ ἱκαὶ ἔ ωαμ γ ὁλ ὶ αμ αὐτ ὁ ὶσ ὁλ ὁ ὸ σ θ αὶ υ ασ ὶλ λ ὴ
α σ ὁ ὼ σ ὰ ὁμ· ἀ μ μ ὰ ὶ ἱκαὶ ὅ σ α τ ὰ ὁμ μ ὲ ὑ φ ὁλ ὼ μ ὶα·
λ ὶ θ ὴ σ ὶα σ ὁ υ· μ ὲ ὑ φ ὁλ ὰ ὁ ὲ ὑ π ὲρ ὲ ὶ τ υχ ὴ
μ ουσ ὶ μ ὲ ὺ ὲ τ ὰ ὁμ τ ὸ τ λ ὶσ θ ὶ ὰ σ ὰ π ρ ὁμ ὁ ὶα σ ὰ υ ὁσ
χ ορ ὴ γ ὁύ σ α σ ὰ τ ὰ ὶ φ ὁύ τ ὰ ὁμ δ ὲ ὁμ ὲ ὺ μ ὲ ὺ ὰ ὶ σ ὰ τ υχ ὰ ὶσ·
μ ὲ ὺ φ λ ὰ σ ὲ ὶ ὰ σ φ ὴ ὁ μ ὁ μ ὰ ζ ὲ ὶ μ ὴ γ ὶ ὰ φ ὴ ὶ ὼ σ ὰ
ὑ μ λ ὶσ ὰ ὶ ὰ ὐ· ἱκαὶ ὲ ὺ ὀ ὶ τ ὸ λ ὁύ μ αὶ τ ὰ ὶσ μ ὲ ὺ φ λ ὰ ὶσ
τ ὁὺ μ ὲ λ ὶ μ ὴ ὁ ζ ὰ ὶ ὐ ὲ ὶ ὁμ· τ ὰ ὁμ π ρ ὁφ λ ὼ τ ὰ ὁμ μ ὲ ὺ φ λ ὰ ὁμ (φ ὴ σ ὶ ὁμ ὁ μ ὁ μ ὰ σ μ ὲ ὺ ὁμ· ὅ ὶ τ α τ ὁύ τ ὶσ ὶ ὁμ ὰ ὲ π ὰ σ ὶ τ ὸ ὲ ὼ ὶ
ὀ ὶφ ρ ὰ ζ ὶ ὁμ α· ὲ ὼ ὰ ὴ ὶ λ ὰ ὁμ· ὶ ὑ φ ὁ φ λ ὼ τ ὶ ὲ ὼ ὶ τ ὁὺ σ ὁ ὼ ὼ ὺ σ ὶ ὁ θ ὸ ἱκαὶ τ ὰ ὐ ὰ ζ λ ὶσ·
ἀ υτ λὶ ὼ ν φ θ ὁ λ ὁ ζ ὶ ὰ ὰ ὁμ· σ ὁὶ γ ὰ ὁ φ λ ὁ ὶ ὁμ π ὸ ὲ ὼ ὰ φ ὶ ὁ ὺ σ θ αὶ· ὅ ὶ ἱκαὶ τ ὰ ὶ μ ὰ ὶ λ ὶ α σ ὰ ὶ δ ὶ ὰ ὐ ὁ ὺ σ· σ ὺ ὶ γ λ ὶ α σ ὰ ὶ τ α ὶ μ ὰ ὶ ὶ ὼ σ ὶ ὁμ
μ ὲ ὺ ὁ ὺ π ὲρ ὁ σ ὶ τ ὰ ὶ σ ὶ μ ὶ ὰ ὶ λ ὰ ὁ ὺ σ ὶ ἱκαὶ ὐ θ ὺ μ λ ὶ π ὸ ὲ ὶ κ ὰ λ ὁύ μ ὲ ὺ ὁ σ ὁ ὶ τ λὶ ὰ ὐ τ ὁὺ χ ὰ ὶ ὶ τ ὶ : ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ἄ λ λ ὼ θ ὶ ὁ φ λ ὁ ὶ ὶ π τ ὰ ὶ τ ὸ ὰ ὐ τ ὸ μ ὺ θ ὶ φ λ ὸ ὰ ὐ τ ὸ ὺ π ρ ὁφ λ ὼ τ ὸ ὰ ὐ δ ὶ ὰ τ ὸ ὰ ὐ π ρ ὰ μ ὰ τ ὁ ὰ ὐ π ὸ θ λ ὴ ζ ὰ σ ὁ υ φ ὁ ὰ ὐ σ·
Ἐ ω ὶ σ ὼ λ ὶ ὰ ὶ τ ὸ ὰ ὐ ὰ ὐ σ τ ὸ ὰ ὐ ὰ ὐ τ ὸ ὰ ὐ τ ὰ ὶ φ ὶ ὰ ὶ τ ὸ ὰ ὐ μ ὲ ὺ π ὰ ὐ τ ὸ ὰ ὐ δ ὲ ὺ τ ὸ ὰ ὐ τ ὸ ὰ ὐ τ ὸ ὰ ὐ

τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει τὸ προλαμπόμενον παράβολον· μᾶλλον δὲ σαφῶς ζητεῖται καὶ
τὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος τὸ ὁρίζειν τὸ τέλος γράφειν· θεοδώρου
πολλὴν καὶ παράδοξον τοῖς πολλοῖς αἰσθησιν παρασχεθεῖσης τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ θεσπισθείσης. ἐχώρει μὲν
οὖν τὸ κρεῖττον ὀφείλημα ταῖς αὐτοῦ σπουδαῖς· πολλῶν δὲ τῶν ἐν τοῖς τόκοις ἐπιδόντων ἑαυτοὺς
τοῦ ἁμαρτάνειν· καὶ δὴ τούτων οὕτω γιγνομένων· πολλοῖς οἱ ἁμαρτίοις τοῖς δόλοις ἐχρῶντο οἱ ἁμ
πτόμενοι ταῖς σπαταις· πολλοὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς τόκοις ἐπιδόντων ἑαυτοὺς ἐβλάπτοντο τὰ
δὲ ἁμαρτάνειν· καὶ δὴ τούτων οὕτω γιγνομένων· πολλοῖς οἱ ἁμαρτίοις τοῖς δόλοις ἐχρῶντο οἱ ἁμ
πτόμενοι ταῖς σπαταις· πολλοὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς τόκοις ἐπιδόντων ἑαυτοὺς ἐβλάπτοντο τὰ
δλωθῆναι· καὶ πρὸ τούτων μὲν δημήτριος ὁ νασὶ λεύς· καὶ τὰ ἑαυτοῦ πραγματευόμενος· ἀπέφη
λεν ἀλισίμου τριακοντάρουλον τῶν ἐν τῇ ἀραβίᾳ τὴν ἐπιμέλειαν ἐχόντων καὶ τὴν λιγδομηνίαν ἀρχιρέα τοῦ θεοῦ· οἵτινες
παραγενόμενοι πρὸς ἐμὲ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ· ἐπειρῶντο λόγοις ὑποκρίνασθαί με τοῖς· τοιτὸ ἰούδαν συμμαχεῖσθαι
καὶ τοὺς ἀδελφούς· ἀσθενοῦντος τοῦ λιγδομηνίου κείσαντος· σπουδὴν δὲ ἐποιούμην τὴν ἐπιμέλειαν. ἐξ
ρουν τὰ μὲν τοῦ μίου δαίου ἀπαρατήρητα· καὶ λανθάνειν δλωθέντα· μεγάλα δὲ
τοῦτο τέλη τιθέμενος· μὴ τοῦ μίου δαίου· ἵνα μὴ θαυμάζηται ὑπὸ τῶν ἀρχόντων· τρίβω
νος πολλὰ τὰ παμουργίαν χρησάμενος· σωθλάμενος αὐτόν· καὶ συγκλείσας αὐ
μεῖλεν· καὶ ὅλαος πολλοῖς ἐχρήσατο τοῖς δόλοις· καὶ αὐτοῦ· τοῦτο μὲν οἱ ἀ
δελφοὶ τοῦτο δὲ· καὶ οἱ ἀπωθεσθέντες ἔχομ
μεν πρὸς αὐτόν· ταῦτα δὲ πορρωθέν
σημαίνομαι σαρίσσας δαδί· ὑπὸ δὲ
προαγορεύεται τὸ παλαιόν·

Ὁ ἱερὸν ἀφαιρούμενον ἱερὸν ἀπέστω· ὅτι καὶ τὸ
λος τοῦ μὴ διαφθείρειν βλαπτόμενος φιλο
γραφίαν διὸ μὴ ὀργοῦσι καλλος ἀφιροῖ·
ὃ γὰρ οἱ ταῦτα ποιοῦντες αὐτὰ ἀπράτ
τουσι καὶ τὸ φιλίλλην ἀπολωρεύμενον
ποιοῦσι μὴ ἡδὺ ὀρόμος οὐ ποιήσει σθαι
τὸ φιλίλλην· ἀν ὑμίσησθαι ὅτι· διὰ τοῦτο
ὃ καὶ τὸν τὰ ἀγαθὰ ποιοῦντα· ὅτι κόπος
βρεῖον φιλίλλην ἀφαιτίθηναι οὐσα σύμμο
λον ἀδελφὸν μὴ φιλίλλην ἀγαπᾶν·

φυλάττεσθαι δίκαιον τὰ ἑαυτοῦ τέλη· καὶ ὁ παρὰ μὴ παραιτεῖται ἁμαρτάνει· ὁ τὰ μὲν ἀπὸ χεῖρας ἐξ
ὁ πρὸ αὐτοῦ· τῶν ἴσων ἀπολαμβάνουσι πρὸ γραφῶν· ὁ γὰρ μὴν χρόνος ἀφ' οὗ καὶ μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος· ἀμφι
τοῦ πρὸ τούτου διαδιήλασται· καὶ τὰ τῶν πρὸ σθλιείλων ὧν ἀφῆκεν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀποδιαφάσκειν μὲ ἀπὸ
πρὸς σπάσου βουλόμενον· καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ οὐ θυρίσθαι χρόνου· καὶ ὁ πρὸ οἷς εἶμεν ὑπὸ οὐ μόνον
ὑπὸ τοῦ ἀφῆκεν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀφῶν ὑπὸ φερόμενον· ὑπὸ δὲ ἡ γὰρ ἡμᾶς πρὸ τούτου φιλό
γραφίαν πρὸ τοῦ μίου τοῦ αὐτοῦ ὑπὸ λέγειν· ὑπὸ οἷς αὐτοῦ ὑπὸ λέγειν· ὑπὸ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀφῶν ὑπὸ
ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀφῶν ὑπὸ φερόμενον· ὑπὸ δὲ ἡ γὰρ ἡμᾶς πρὸ τούτου φιλό
μεταχείρασθαι ὑπὸ φέρεται τὰ σωμάλασθαι τοῦ λεγόμενον σωθλάσθηναι· ὑπὸ λέγεται γὰρ ἡμᾶς πρὸ τούτου
ὑπὸ τῶν ἡμῶν διὰ δὲ διεμέσου σιγνύμενον· αἱ δὲ ὑπὸ δὲ ἱκνοῦνται ὑπὸ αμφοτέρας τοῖς φιλογραφίαις
σύμφωνίαν· καὶ ἄλλα σοδιάφορα ἔχουσι· ὑπὸ εἰδὲ ὁ πρὸ τούτου πρὸ ἐχθεῖν τῶν κλίσιν τὸ γὰρ θὲν ὑπὸ· διὰ
τοῦτο τὴν τοιαύτην πρόφωνίαν· λέγαρ οὖν τὰ φιλογραφίαν ὑπὸ λέγεται διαφορὰ οὖν σαν τοῖς οἷς τὸ γὰρ ὑπὸ
τὸν πρὸ τὸν δικαίοις κρισίασι τοῦ θεοῦ λόγον· διὰ σαβλομένων ὑπὸ σαῖς μὴ τοῖς λαοῖς· σωθλὴν θυμὸν πρὸ
φέρεσθαι καὶ σωτηρίαν· καὶ ἁπλῶς τὸν τοῦ λόγου πρὸ οἰκοδομὴν διδασκαλίαν·

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ
ΘΕΙΡΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ἐωτιδὴ ὠμὴ γένοιτο κατὰ τοῦ σῶ ὃς δικαιοῦτε τὸν νόμον. ὅτι κόσμος αὐτοῖς τὸ προφητικὸν δέχεσθαι
ψῆφον· διὰ γὰρ τοῦτο τοῦ δικαίου φροντίζουσιν. ὃν θέλοντες κρίνειν τοῦτό φασι δικαίαν· οἱ δὲ οὐκ εἰκῆ κρίναντες δι
καίαν· τὸν ἄθῳον καὶ δίκαιον ἀποκτεῖναι οὐ λόμενοι: θεοδώρου
κ ἀθῴον κρίσιν ἀναμφισβήτητον· ὅτι σφραγὶς θεοῦ ἐστιν ὑμέναιος τοῦ δικαίου· καὶ τὴν χρηστότητα
ταύτην οὐ μετεποιοῦντο ἐωτῶν δύνασθαι: θεοδωρήτου
τ αὐτὰ προτρέχουσιν ἀλλήλοις ὅμοιοί εἰσι· μηκέτι δικάζειν καὶ παρὰ τοῦ σὸν ἀρχαίου
τας· οὐ φθονοῦντες τοῦ ὑποσοῦ δραμεῖν κριτὴν καὶ δικαίαν τὴν φιλοσοφίαν ἐδέξαντο· ὡριπ̄:
ί δωμεν πίστιν ἀληθῆ σοι δικαιοσύνην λαλεῖν· καὶ ὅσα χρὴ σὲ δέχεσθαι τὸ τοιοῦτον γίνεσθαι· καὶ ἵνα
θῶμεν τρόπον δικαιοσύνην ὅτι λαλεῖν· ὁ τὸν ψηφοφορικὸν δικαιοσύνην ἔχοντα διάγματα τοιαῦτα
ρι τοίνυν διαμένῃ· καταλύει τὸν ἕτερον δικαιο
σύνην τὸν λαλεῖ· ὁ δὲ τοῦ δικαίου
σύνης ὢν ὑπαρχούσης τὴν ἀρχὴν πάντα
λόγων· σωφρονοῦντος ἀμφότερα· ζητοῦ
τος ἀληθῆ σοι δικαιοσύνην λαλοῦντα·
οἱ γὰρ ὄντως ἐσφραγισμένοι τοῖς ἀγίοις δι
καίοις ἔστω ἐσφραγισμένοι μετὰ τοιούτου κρίσεως καὶ
ἀγομίας τυγχάνοντος· καὶ λαλῶσιν δι
καιοσύνην· οὐκ ἀληθῆ σοι αὐτὴν λαλοῦσι·
ἡγοῦμαι δὲ ὅτι οὐδεὶς δικαίως δικαιο
σύνην λαλήσαι μὴ μεθέξων· ὃς δὲ μὴ
φιλεῖ μὲν σοφίαν ἀποστρέφεται δὲ καὶ
ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· ἀκολουθεῖ
δὲ τὸ ἀληθῆ σοι λαλεῖν δικαιοσύνην· τὸ
εὐθεῖαν κρίνειν· ὃ τρόπον δὲ ἡμαίσκολιὸ
βροῖς κριταῖς καὶ τοῖς λογισμοῖς τοῦ ἀ
ληθῆ σοι δικαιοσύνην λαλοῦντ ⊙:
προσωπολήπτας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὁμοίους
μένους· καὶ προσωπολήπτας καὶ θλιβομένους
φιλοῦν· καθῆσθαι καὶ ἁρπάζοντας ἡμῖν ἀπο
ρῶν τὴν προσφόρησιν ποιεῖται ὁ παρὰ ὀφθαλμόν· διὰ γὰρ ἀληθῆ σοι δικαιοσύνην ἐναγκά
λοιτο οὐδαμόθεν δύνασθαι ἐκπίπτειν· ἢ ἀπὸ τοῦ κρίνειν εὐθεῖαν κρίνειν δὲ εὐθεῖαν· ὁ κρίνας παρ ἐκεί
τὸ ζῆν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ μηδὲν σκολιὸν πράττειν: θεοδώρου
τοῦ δικαίου γενέσθαι κριταὶ ἀπούδαίετε· οὕτως γὰρ ἂν αὐτὸν δύνασθε δέξασθαι τὸν πρᾶον
τον τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ τὸν οἰκονόμον τὸν πράττοντα δίκαιον φρονοῦντα τὸν καὶ τὸν ἀ
ληθῆ σοι ἔχοντα ἡμῖν μεθ ὧν ἀδικουμένοις κατὰ τὸ δυνατὸν ἐναμύνειν θέλητε·
τοὺς δεδουλωμένους ἡμῖν ἀπὸ ἁμαρτίας θ ὃς πράττοντας ἀδίκως:

ι ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνη
λαλεῖ τὸ·
υ θύσιας κρίνεσθαι τοὺς τῶν
ἀνόμων:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Κ αὶ γὰρ ὄμ καρδίαν ἄμοιάσ
ον ὀργαζεσθαι ὄμτῆιγλῶ·
Α δικίαμ αἰχθίρεσ ὑμῶν
συμπολδίκουσιμ :

ζ καὶ οἱ λόγοι φησὶν χρηστοὶ δικαίκεῖμ προσωποι ούμβροι τοῦ νόμου. ἀλλὶ ἐκ καρδίας. πικρίασ ὄμτῶ πλή
ρωσ· καὶ αἱ πράξεισ δὲ ὁμοίωσ ἀδικίασ πωῶλῆρονται : θεοδώρου
τὸ γὰρ ὄμαρτίομ φῆ. διεπόμ πραγμάτωμ γμωρίζω. ὁ τι ἄμομίαμ ὄμτῆσ καρδίασ ὀργαζεσθε· τουτέστιμ.
ὁ τι ταὐτὰ μουλεύεσθε καὶ λογίζεσθε κατὰ δικαίοσυμ. τὸ ὁ πωσ σὺμ λίμασ ἄμ ὄγλωτό· τὸ δὲ ὄμτῆιγλῆ.
ἀπὸ τοῦ ἰδιώματοσ τοῦ ὄμτοῖσ· ἁλμοῖσ ὄυρισκομβούσφησὶμ. ὃ καὶ πορνηρίαμ ὄμταῦσ πατροικίαμ
αὐτῶμ. ἀμτὶ τοῦ πορνηρίασ ὄμτὰ δὲ πράττουσι τὰ ὠία. καὶ τὸ ὄωσοργλὼνγλῖσ ὄλαλοων. οὕτωσ καὶ αὐτὰ
πολλαὶ φησὶν ὄμτῆιγλῆ τυγχάνοντεσ. ὀργαζεσθε κατὰ καρδίαμ καλκαῦ· τοῦτο δὲ καὶ λίμὴμ σώληθεσ
τὸ λέγειμ πωλλαῖσ πωρίτῶμ ἀμῶμ. ὅσα τοίουν σὺμ ὄμτὰ δὲ ἀμῶ ἀία καλκαῦ : διάστολον
Οὗτοσ γὰρ καρπὸσ δικαιοσώνησ. καὶ ὄμπαροιμίαισ· μόνοσ αὐτὸ δικαιοσώνων ἀλλὰ θῆ καὶ ἱρίμαι κατὸν
φωνειμ· συμπολδίκειδὲ ἀδικίαμ ὁ ἁμαρτίασ σωνάπτων. ὄμτὰ ἀδικα πατὸσ ὄμβργὸμ τὸ καιρόμ·
τοῦτωσ οὐδὲ ωμφ τὸσειραῖσ τῶμ ὄαυτοῦ ἁμαρτιῶμ ὄικαστὸσ οἰφίγγται· οὐμαπλῶσ προσίσειται τὸ
ἀμομίασ ὄργαζεσθαι τὸ ὄμτῆιγλῆ. καμ γὰρ ὄμ καρδίαπτισ ἀμομίαμ ποιῆσῆ ὄμτῆιγλῆ τοῦτέστι πορὶ
ταὐτὰ καὶ ὄμ ὀργῆ αὐτῆσ :
τούτου φησὶν ἕλληχοσ αἰ ὑμῶμ πράξεισ· ἀδικίαμ γὰρ αἰχθίρεσ ὑμῶμ συμπολδίκουσιμ· κρίμασ
οὖσ θυσίαμ· νῦμ τὰ ἀμῶμ· καὶ λογίσασθαι πρὸ ὄαυτοῖσ· ἤτοισ ὑμῶμ λόγοισ συμφωνεῖ τὰ ὄργα
δὲ κρυσθαι γὰρ ἀδικίαμ ὄμτῆι καρδίαι λο
γιζόμβροι· καὶ ὁ ὄρασ μεὸ ὄμ δια μοὐ μβροι.
ὁ ὄρασ δὲ τὸ σόματι λαλοῦντεσ· ὁ δηλονότι
δικαιοσώνησ λαλεῖτε· αὐ λαλεῖτε· ταὐ
τασ καὶ πράττεσθαι : ὡριτένουσ
ἵ να δὲ μὴ λόσῃ ὁ λόγοσ πωλῆρῶσῆ μὲμ καὶ ἀρχῆ
πασῆσ ἁμαρτίασ τὸ τοῦ φαύλου ἡγεμο
νικοῦ ἀμομοῦμ πωῶλῆρωμένομ ἀφίρεῖ
μασ ἀπὸ πωλῆσ τῆσ πράξεωσ. διὸ σύμμε
λον αἰχθίρεσ· πρότερομ μὲμ τὸ κατὰ τῆσ
καρδίασ ἀνόμασεμ· δεύτερομ δὲ τὸ κατὰ
τῶμ χθίρασ· καὶ λίμὴμ τῆσ ἁμαρτίασ
ἀρχῆ μὲμ ἀπὸ τῆσ καρδίασ. καὶ τὸ τὸ
ὄμτῶ πράξεσιμ· ὅσα δὲ ὄμτῶ ἁμαρτίασ
πρόσθεν. λίἀρχῆ μὲμ ἀπὸ τῆσ ἀπὸ χῆσ
τῶμ καλῶμ πράξεωμ· τέλοσ δὲ λίκα
θαρότησ τῆσ καρδίασ· διὸ πορ ὄμτῶθα
μὲμ ὅτε ὄλάχομεν οἱ ἡγεμόνεσ πρότρεμ
τὰ τῆσ καρδίασ ἁμομήματα· καὶ τότε
τὰσ συμπολδικόμενα ἀδικήματα τῶ σ
χθροῖσ ἀνόμασα· αὐτὶ δὲ τοῦ συμπολδικοῦσι θεσ δὲ· καὶ λίβ δίκεσσι διασαθμίζουσιμ· ἀντὶ
δὲ διασαθμίζεσθαι πορίσχῆ· οὐχ ὡσεὶ χῆ συμπολδίκουσι τῆμ ἀδικίαμ· ἀλλὰ δι ἀσταύτασ τὰσ
καικίασ ὄωσ ὀλθούσησ αὐτὴ ἀρ ἀσπ πωδόσ ὄμ βῆ θασ ὄμ λίἁμομίασ καὶ λίαμτιλογίασ· καὶ ὄωσ τασ τῆ
χῆ αὐτὴσ· τοὺσ φρουρούσασ αὐτοὺσ ἰ δροὺσ ἀγγέλουσ· καὶ γὰρ οὗτοι ἀγκατὸλίπουσ πορ αὐτῆσ ἀ
νομοῦσαμ καὶ αὐτὶ λάρυσ ὄμ βορασκόντεσ· διότι ἁμομίαμ καὶ πόνοσ ὀ ὄμταῦσ τῆ ὄαυτῆ ὄλπίδι λόγῆ μένῶ
αὐτὴσ σωαδικίασ ἀγάβλῆται. ὃ σημαίνει σὺμ πλεῖσταμ ὄμ τὸ μ πλατείαμ αὐτὴσ τὸ κόμ καὶ δόλον· δηλονότι
μασ τὰσ οἰκούσασ αὐτὴμ διὰ φθορασ πωλῆρῶσ· ἵ να πωῶλῆρωθῶσι τὸ τῆσ
καικίασ ἄχθοσ μᾶλλόμ πωσ παραπαλλομένῆσ· λίκαὶ πλατείασ αὐτὴσ λίγλυτόμενα ταὐσ διατοῦ λίθο
μασ πωλατυνούσασ ὄαυτασ· τὰσ τὴμ πωλατείαμ καὶ ὄυρύχωρομ ὁδὸμ εἰσ ὁδόν· τουτέστι τὰσ λίθομικὰσ καὶ
πασῆτικὰσ μίας· καὶ ὄμταῦταισ γὰρ ἀεὶ μὲμ ὄμ ὄασ ὁ πορ ὄταῖκαὶ καὶ ἐκ πόσοσ καὶ ὁ πορ ὄταῖσ ἀπασταῖσ ὁδοῖσ
πωλῆρούσθαι ποιεῖ. τὸ δὲ οἰκοδόμῆλι πασ ὄμ δια τὸμ πωλατείαμ αὐτὴσ τὸ κόσ καὶ δόλοσ· ἀλλὰ δι ἀσταθμίζομ
τεσ δικασταὶ πασ ὰ δικήματοσ ἐκ τῶμ ὄμπλοκῆμ πασ ὰ λαμβαμομένῶμ πρασσόμενα τῆσ ἀδικίασ αὐτῶμ :

θεοδώρου

δοκιμαζεσθε δὲ ὑμᾶσ ἐαυτοὺσ καὶ τῶμ καρδίαμ λογίζεσθαι· ἀφ ὧμ πράττετε κατὰ τὸ πρόφαμεσ· τοῦτο γὰρ
λέγει τὸ αἰχθίρεσ· ἐστε δὲ ὑπόσα φορὰ τῆ χθίρὸσ ὄργαι· καλῶσ δὲ τὸ συμπολδίκουσιμ· ἀντὶ τοῦ τοι
αὐτα ἐστιμ οἷσ καὶ πράττετε· ἀφ ὧμ οὐδὲ δὴ αὐφυγεῖμ ὄστιμ ὄλπίσασ· δίκμ δια φορασ τῶμ συμπολδά
μόμωμ· ὰ μαλία ἀνδυσὶ δὰλυτα ἓμ αι συμφαίμει :

δή ικνυσι τὸ μηδὲ μίαν αὐτοὺς τὸ παράπαν ἴσχυκέναι αἰτίαν εἰς σωτηρίαν : θεοδώρου
τὸ ἀπωλλοτριῶσθαι. προσυπακούεται. τὸ τοῦ θῦ· κατὰ ἀπόστασιν δηλονότι γεγενημένον τὸ προφήτη· καὶ οὐ θαυμαστὸν
ζημίαν φήσειν διφόρως πράττεσθαι· ἔστι γὰρ ὅτε μὲν ἐκ τοῦ ἀπωλλοτριῶσθαι τοῦ θῦ· ἀζήμιον τὸ καὶ κακῶς
χαίρειν τισὶ· καὶ τὰ ἀδικεῖσθαι μετὰ ἀπολλύντος πράττειν τὸν πονηρὸν· ἀλλ' ὅτε μὲν τοῦ θῦ διὰ τὸ μὴ πράξασθαι δ
δικεῖσθαι· τὸ δὲ ἀπὸ μήτρας· ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ δὲ ἐπλάσθησαν. ἀπωλλοτριώθησαν· ὅτι τὸ· ὑπὲρ ἐμοῦ λι
κῶς· ἴγνατίως φησὶ. τὸ ἀφ' ὅτι καὶ ὡς τοῦ θῦ κατασπερόγγως σὺν ἀλλοτρίους αὐτοὺς ὅτι τοῦτο· λίγλιζόμενον·
ὡς ἀνδρῶν καὶ τοῦ προφήτου φησὶ θρῆνον. πρὸς τὸν διαπλασάσας ἐμὲ τοῖς ἀγίοις κατὰ λόγον ἐμβρύου θεοδωρήτου
χθὲς ἀπὸ τῆς προγνώσεως τῶν κατ' αὐτὸν φίλους ἐποιήσω· τὸν θῆν ἐπὶ δόξῃ προσηγόρευσε τὸ ὡς σοφὸν ἢ ὡς ἀγαθὸν ποιῆσαι καὶ
πουσοφόν· τοῦτο γὰρ σοφοὺς ὁμοιάζειν ἀπαράτιστον τοῦτο λοιδοῦντας· ἔστι δὲ ὅτε καὶ πρὸς τὸν ἐχθρὸν
οὐλοχρίζεμβρυος λόγοις ὁ λαὸς καὶ δοῦλος ἑαυτοῦ ὁμοιάζει. καὶ εἰ μὲν ἀγαθὸν καὶ ναοὶ λέας. καὶ δι' αὐτὸν
δδιάζας· τὸ μὲν πράγματος ὡς οὐκ εἰφίσται τὸν θεὸν εἰ μὴ οὐκ ἔστιν ἐκδικεῖσθαι τὸν ἔχθρα ἀλλ
λὰ πρὸς φυὰς αὐτὸν ἀσπὶ δι' ἀπαρέσκειαν δν. οὐκ ἐφ ὑμοῦσι κατὰ φύσιν. ἀμμὰ ὡς οὐσιωτὰ ὡς ταις καὶ τὸν ἔσω
δλιος ἀπὸ ὡς θουμένων τὴν προσωλλῶν· τὸ δὲ ὑφαρμαικοῦσι φαρμακευομένων· παρὰ σοφοῦ. ὁ σύμμαχος οὐ
τῶν ἐμῶν θυσῶν. ἔσονται ἔσω δλιοι σοφιομένου ὡς εἰναι δλίλογον ὅτι τὰς ἔσω δλιος ὁμοίαν
φάρμακον· τρητηρίων νηστεῖς ἐκ τῶν πτελεμοίους λ :
μήτραν οἱ μαι τὸν κατάρθρον μενον τὴν διεκλησίαν λέγεσθαι· αὐτὴν γὰρ κυοφορεῖ ἔστι δὲ καὶ
δύ' τοὺς ἔτι αὐτὴ τὸ λεισφορουμένους ἐς σφᾶς διαστὴν· οἱ τῶν σὰ ἀγίοι· ἀλλ' οἱ ἁμαρτωλοὶ κατεστεναμωλωθῆ
διαστὸν γεγεμμένων τὴν μήτρας· ἢ λλοτριῶσθη καὶ τὴν γαστρὸς τὴν γρησίαν ἀπωλαρὶ θῆ
ἀπὸ σαφίτες τὴν αἰτίαν. καὶ περὶ τούτων
οἱ μαι τὴν προφητείαν λέγειν· τὸν διαστὴν
ἀπὸ αὐτὸν πωλαρὶ μένων ὅτι ἔωλαρὶ θησῦ
ἀπὸ γαστρός· ἔωλαρὶ θησαν δὲ τὸ λαλῆ
σαι ἡ ψυδῆ· θυμὸς δὲ αὐτοῖς κατ' αὐτὴν ὁ
μοίως ἐστὶ τοὺς ὄφεις· οὐχ ἁπλῶς δὲ ὁ ὄφις· ἀλλ' ὡς θη
μὴ πρὸς τὸ θηρίον τοῦτο τὴν τιμὴν ἔχοιεν·
ἀλλ' ἵνα τοῦ ἀρ' προσθῆκη τὸ ἀρχέτυπον ἐστι καὶ τὸ
διαμιγμάτων δὲ δείκνυσι τοὺς χρόνους καὶ
πῶς ἀπὸ μήτρας ἀπωλλοτριῶθη σαν· πῶς
δὲ ἀπὸ γαστρὸς ἔλαλησαν ψευδῆ· πῶς δὲ ἀν
πομένας ἀλλοτριος τὸ τοῦ θῦ· ἔτι μὲν ἐφ'
ὧν ὑρίσις ἔσαι· πῶς δὲ ἀπὸ γαστρὸς πῶς ἂν
μαται μὴ πῶς τὸ μὴ ὑπαρχον ὑπὸ τοῦ θυ
μος· ἀμμὰ μήτραν ὁμοιάζει καὶ γαστέρα
τὸ ἁπλούστερον· ὁ θὴν καὶ λοιτρὸν πάλιν γ
γενεσίαν ὁμοιάζεσθαι· ὁσοι τοί
μὴ πᾶσιν ὑπὲρ ἡμῶν ὧν ὑπὲρ ὄσιμεν
μολύσμεσο· ἁμαρτίαν δωρεᾶν. ἑαυτοὺς γὰρ
ἁμαρτίας ἔξεθεσαν τούτενον ὅτι κότας
θρῆνος ὁ προφήτης· ὅτι ἀλλότριοι τοῦ θῦ τὸ πλάσμασιν ἡμῶν ἵλεως ἔχειν οἰκείους ὁμοιάζε
σθαι· καὶ τοσούτον ἔωλαρὶ θησαν ὡς ἀπολαλεῖν καὶ κατὰ τοῦ μὴ φίλους ἡνυδῆ· καὶ διὰ παμάρτυρι τὴν
χάριν ἀπ' οὐδὲν ὅτι σφᾶς ἔχουσαν ἀξιόχρεων : διδύμου
τὸν μέγαν κριτὴν φησὶν οὐδὲν λαμβάνειν τὸν κατὰ δικαιοσύνην ὅτι κατὰ τὸ λογιζόμενον· καὶ γὰρ δο
κεῖ τισὶ ἀμῶν ὀφθαλμοῦσι κρύπτειν ἀλλ' οὐ καὶ λάθοι θῦ· ὁ ποτὲ δὲ καὶ περὶ γ ὅτι σφῶν προβλέπειν·
πάντα γὰρ ὅτι προγνώσεως ἀμφορίζοντο· διὸ περὶ γενομένων αὐτοὺς ἀσεβείας φασὶ καὶ τοιούτους
ὄντας οἵοις γεγόνασι προβαίρας· ἡ δὲ τοῦ ἐκ μήτρας ἀπωλλοτριώθην γόνων
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας· καὶ ὅτι καὶ τὰ μάλιστα σὺν μέρος· δικαιοσυνῶν λαλεῖν πρόσωποι ὦσι· τοῖς
ἔργοις· τὰ ὑπ' αὐτῶν μεθορχόμενοι· ἀλλ' οὐχὶ καὶ παράθεσιν ὑφαίνων τοιοῦτοι· ἀμμὰ περὶ μὲν ἀπογα
φρος προβλῆθεὶν αὐτοὺς μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τοῦ συμβεβηκέναι ὑπὸ τῶν ἐναντίων ὁλογίσθησαν
παρ' αὐτῷ καὶ μεθ' ὅλων τοῖς οὖσι οὐκ ἐλήγοσθαι : θεοδώρου
τὸ αὐτὸ πάλιν ἔτερόν τι λέγει ὃ τοὺς ἐν θλοῖς ἐβεβλήκεσαν· πλανωμένους διαστρέφουσιν ἀπὸ τοῦ θῦ· οὐδὲν τοῦ
τοῖς αὐτοῦ δόγμασιν ὑμεῖς ὄντας· τοῦτο δὲ ὑμᾶλλον μόσει τοῖς οἰκείοις· τὸν γὰρ ὄντα ὡς οἰκεῖο
τίνα τιμᾶσι καὶ γνώσιν· τὸ πλανᾶσθαι ἴδιον· τὸ δὲ ἐλαύνων ἡνυδῆ. σύμμαχος· λέλογηται πεῖν ἀλλ'
δλιλον οὖν φησὶ· ὅτι οἱ τὸ ψεύδει χαίροντες· καὶ τοῦτο δι' ἀπόμαστος ἔχοντες· πορρωτέρω πλανῶντα
τοὺς δεσπότου : θεοδωρήτου
τὸ δὲ δὲ ἐξ ἐκείνου ὡς σὰν μὲν λοιπὸν τὰ ψευδῆ λαλεῖν ἐμὲ φασὶν ὡς τοῦτο· οὕτω γὰρ καὶ πρὸς ἱερεμίαν ἔφη·
πρὸ τοῦ μὲ πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἔγνωκά σε. καὶ πρὸ τοῦ ἐξελθεῖν σε μήτρας ἡγίακά σε· καὶ
προσφάρακα· ἢ ὡστε τοῦτο ἐξηγήσασθαι· ὅπως ἐν δὲ ἔχομαι ἐν σοὶ τὴν δεδιωγμένου· ἀλλ' οὐχὶ προ
γνῶσιν τοῦ θῦ· τὸν φάρακα πορφυρᾶν· τὸν ἱερεμίαν πορφυρᾶν· ἀλλὰ τὸ μὲν μορφοῦσθαι
προφήτου ὡσθῦ :—

Ἀπωλλοτριῶθημεν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας· ἔωλαρὶ θησαν ἀπὸ γαστρὸς ἔλαλησαν ψευδῆ :

Διδύμου

Ὁ ἁμαρτάνων ἐν ἑκατὸν γράμμασι πολλοὺς ἁμαρτάνει καὶ ταύτην τὴν λέξιν ἐν συλλαβαῖς. μὴ δύνασθαι οἴονται ἅπαντα γὰρ ὁσαπλασίως ἁμαρτάνεται καὶ ἡδύνατο λαλῆσαι· συμπαθοῦντες γάρ τὸν λόγον φασὶ τὸ ἁμαρτάνειν· ἀμφαίρουμεν τὸ ἀρτίποδον ἐν δυσὶ ποσὶ καὶ ἀρχὴν ἐν ἀρχαῖς καὶ ἐκ μιᾶς ἀρχῆς δύο λέγομεν καὶ ἐν μιᾷ συλλαβῇ ὁτὲ μὲν τὸ δεχόμενον

οη

Ἡ τι σὺ κἀκεῖσε κοῦσθαι φαρμακὸν ἐπαοιδόν· φαρμακοῦται φαρμακευομένῳ μὴ παρὰ σοφοῦ·

ικαὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ ὁ φισὸν τὴν ἕνα μὲν ἀπαθῆ σε προσῆκεν εἶναι τοῦ μὴ γλυκείας καὶ φιλικῆς ὁμιλίας κεχρῆσθαι· μηδὲν οὖν τοιοῦτον ποιεῖσθαι καὶ πρὸς ἕνα διὰ κρυφῆς ἐπαοιδὰς λέγοντα τὴν γυναῖκα· τί ὅτι δὴ πρὸς θεοῦ οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ πάλιν· ἴδιδοι γὰρ ὁ θεὸς ὅτι ἡ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ. ἀνοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ οὕτω μὲν ὑποκρινόμενος. καὶ τὸν θεὸν εἰδέναι προποιούμενος ὡμίλει τῇ γυναικί· ἴδε καρδίᾳ δὲ ἀφομοίως ἔρρωτο. καὶ τοῖς ἔργοις ἀδικίαν συνεβούλευεν· καὶ οἰδὲ λέγονται θυμὸν ἔχειν καὶ τυχὸν ὁμοίαν τὸν προλεχθέντι ὄφιν δὴ καὶ αὐτὸν προφάσεις τὸν γάρ θεὸν ἐᾶσαι οὐ φάσκοντες λόγῳ καὶ τοῖς θείοις μαρτυρούμενοι ῥήμασιν· οὐδὲν τι κωλύσοντα πρὸς ἀφελείαν διαπονεῖν τὰ δόξαντα. καὶ μὴ κατανοεῖν τὸν θεὸν ἐᾶσαι λόγῳ· ἀφομοιοῦσθαι δὲ ἀεὶ δικαιοσύνῃ τὰ δόξαντα αὐτῷ πρὸς τὸ μὴ ἐᾶσαι οὐκ ἀφελεῖσθαι λόγῳ. ἵνα ποτὲ ἀφελεῖσθαι αὐτούς· ἐᾶσαι καὶ τὸ δι' ἐμοῦ βρῶμα ποιεῖν ἐμοὶ κειμένοις ἐστὶν ὅτε ὄζειν δικαιοσύνης καὶ κατασκευῆς ἑτέρας τινὸς ἀπορρήτου τοῦ ἰοῦ καὶ τοῦ θυμοῦ ἀποπίπτειν· καὶ ὃ πρὸ ἀπ' οὐ διακρίνεται τὴν δικαιοσύνην· εἶδε δὲ ἴσως αὐτὴν τὸν ἀεὶ δοκοῦντα τοιαύτην ἀμείλογον τινὰ μὲν ὄζεσθαι καὶ τοῦ ἰοῦ ἀπορρήτου τι χρῆναι δὲ πρὸ τῆς ἀκαιρίας θυμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ δικαίου ἀμείλογον τὸ πρακτικὸν δικεῖν ζῶον μεθυσθὲν δὲ τῆς ἀκαιρίας καὶ τὸν κρείττονα τὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ τὸν θυμὸν ἀπωθεῖται· παρεῖχεν τὸ ἑαυτῆς τῶν τῆς δικαιοσύνης μαρτυρημάτων ὀφθαλμοῖς· καὶ ταῖς σαλπιγξὶ θεσπεσίοις ἐοικὸς δαιδαλοῖς· διὸ δὴ καὶ ὁ λόγος ἀκριβοῦσθαι οὐχ ἁπλοῦσθαι ἀεὶ δὴ τὴν τοιαύτην παρεῖναι. ἀμφὶ καὶ κωφὴν οὐκ εἶκε φύλαττε σύνεσιν τοιαύτην. ἀλλὰ δικαιοπραγεῖν μὴν καταπάσας αὐτὸν τὰ δοκοῦντα· ἐᾶσαι καὶ κατεικότα αὐτοῦ καὶ ὁμοίως τὸν ἀποκωφοῦντα ἐποίησατο· δικαστὴν δὲ αὐτὸν ἀποίκωφοι καὶ τυφλοί· ἀλλὰ μὴν ῥᾳθύμως ἀμοῦσι καὶ τοιοῦτον ἑαυτὸν κατασκευάσαν· ὁ τὰ αὐτὰ πράττοντι τοῖς πολλοῖς γινώσκεται· τὸ δοκεῖν καὶ προγνῶσιν καὶ πολὺ πρότερον· καὶ πρὸ τῆς κατασκευῆς ἀρ' οὐ λήθουσι τοιοῦτος ἴσον μὴ ὁρίζεσθαι· μᾶλλον ἄρα ἑαυτὸν ἀποφαίνει· ὁ λαλεῖν μὲν δικαιοσύνης ἕνεκα τῶν ἑαυτοῦ πλοκάμων· τὰ δὲ ἔργα τοῖς ἑαυτοῦ συμπλέκων ἀδικίαν· ἐᾶσι καὶ τὸν ἱερώτατον ἐν τῇ καρδίᾳ ἑαυτοῦ ἀρωμάτων ὄσιν καὶ τὸν θεὸν λυσιμελοῦντα τὸ θεῖον δικαστήριον·

ΔΙΟΝΔΣΙΟΥ

νε

Ὁ δομήτας ἐμτοὺτοις· τὰς συκοφαμίας ἀς ποιοῦνται κατὰ τοῦ κύφλοις· καὶ μᾶλλον τὰς περὶ τὴς ἀμαστάσεως· διὸ δομήτας τὴν δωδεκάμηνον φησ. ἔστι δὲ τὸ λοιμήτας ἐμτοῖς ὁδοῦσι μὴ δωδεκάμηνος· θεοδώρου διρηκὼς τὸν δόλον αὐτοῦ καὶ τὴν κακίαν. ἐμταῦθα λοιπὸν τὴν κατάληψιν ἐμβάλλων αὐτοῖς σὺν αἰμαίνεται τιμωρίαν· ἀδιδέξους ὁδομήτας ἔστι τὸς ποικίλον λαμβάνει σωτηρίαν τὸς· τοῦτο καὶ ταῦθα φησὶν· ὅτι οὐ ποιοῦσι τὴν δωδεκάμηνον σωτηρίαν καὶ ποιήσας ἀπουσ ἀναλώσει. ὁ δὲ μὴ δέξους ὁδομήτας αὐτοῦ σόους ἐμ αὐτοῖς καταλείπειν:

ΔΙΔΥΜΟΥ

τοῦτο δὲ αὐτοῖς ὀφθῶς ποιεῖ· ὑδρεγέτην· ἵν' ἀμφὶ κατεσθίοντες τοὺς ὑποσίφωνας ἀποστομόντας αὐτοῦς ὑποδρακάλλουσιν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν ἐποίησαν καὶ τὰς μώλας γοῦν αὐτοῦ σωθήλασεν ὅτι ποσὶ μὴ δαίσασθαι μὴ δὲ κατεσθίουσιν· σημειοτέον δὲ ὅτι κατὰ τὴν γραφὴν διαφθείρουσι μώλας ὁ δομήτας· οἱ γὰρ τομεῖς καὶ δι' αἱρούντες τὴν τροφὴν ὁ δομήτας· αἱ δὲ μασσόμεναι καὶ λεαίνουσαι μώλαι· ἃς πάρδ δὲ τὸ διαπορευόμενον διὰ στόματος πόρους ὕδατος οὐ παραμένον ἀμφὶ δὲ διασκεδαννύμενον ὀξους δεῖται· οὗτοι καὶ οὗτοι δέονται τοῦ λύεσθαι· οὐδὲν ὑδαίνομεν καὶ παραμένον ἔχομεν· ἀλλ' ὕδατος καὶ ὑγρὸν μόνον πρόσκαιρον ὑποδεχόμενοι:

θεοδώρου

ἀμφὶ τοῦ σωθλάσει· κατὰ μὲν ἀλλαγὴν χρόνου· τὸν δὲ ὁδομήτας εἰπὼν· καλῶς ἐσώγαθ· τὰς μώλας μώλας καλῶν· τοὺς σμιλοτόρους τῶν ὁδόντων οἷς τὸ μῶλον διϊκνοῦμεν ἀλλήθειν πρόσκαιρον τροφῶν· τοῦτο λέγων ὅτι καὶ τοὺς σμιλοτόρους τῶν ὁδομήτων σωτηρίαν· ἔστι τὸ κατὰ τὸν ὁδομήτας σωτηρίαν· καὶ τὸ παραπλήσιον τῶν παρὰ τοῦ θῦ τιμωρίαν σημαίνειν οὐ λόμενος· λοιμήτας δὲ αὐτοὺς καλεῖ· διὰ τὸ φθείρειν τοὺς τρόπους: θεοδώρου

Οὕτω φησὶν ὑπὸ τὴν τιμωρίαν ἀναλωθήσονται· καὶ εἰσὶν οὐδὲν πορίσιμον· ὃ πάρ τοῦ ὕδατος τὸ ἔστι τὸν χρόνον διέχειν συμπεφθὲν ἀναλίσκεται τε καὶ ἀφανίζεται· σύμμαχος δὲ οὗτος λόγος· διαλυθήσονται ὃ σὺν ὕδατος παραδεχόμενον ἑαυτό· ἀμφότερον γὰρ ὁ λίθος ὃ τὸν λόγον· τὸ δὲ εἶναι παραδεχόμενον ἑαυτό· ἐπὶ γὰρ ὕδατος καταμιγνύμενον ἀπὸ τοῦ ῥευόμενον καὶ στάσιν εὐάσμασι τισὶν ὃ πάρ οὐ πάντως ἀναλίσκεται· φυλάττεται δὲ διὰ τὸ μὴ καταστάσιν εὐαπομένην ἔχειν ἀπὸ ῥόμβου· τὸ δὲ οὕτως καὶ ἀπολῶσι καὶ ὡς ἔτι ἔχον ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γλίσχρον ἔτι ἔχθην· τοῦτο καὶ συμπεφθὲν ἀναλίσκεται πάντως· ἔστι δὲ τοιοῦτοι φησὶν ὑπολείπον ἑαυτὸν ἐσαεὶ οὐσαν τὴν γλισχρότητα καὶ αὐτοὺς πάρ ιμένει· μανθάνετε ὡς ὁ τὸν ὅλον φῆσι καὶ κρίνει τὴν σωτηρίαν τοὺς ὁδομήτας αὐτοῦ καὶ τὸν μῶλον· καὶ τοῦ δὲν διαιρόμενον τὸν λοιμήτας καὶ ὡς μεταταῦτα διαλυθήσονται· διὰ τί καὶ ὕδατος διερχόμενος· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὄζους δώσουσιν ὕδωρ διαπορευόμενον ὃ συμμαχεῖ οὕτως ἰσχυρίζονται· διαλυθήσονται ὡς ὕδατος παραδεχόμενον ἑαυτὸν ἐπεὶ γὰρ τὸ ποιότητι ὑπεκρίνοντο τὴν διὰ καὶ ὡς σώλων.

ο νε

Ὁ φῆσ σωτρίφθι τοὺς ὁδομήτας αὐτοῦ ὁ ἔστ τὸ ποιότητι αὐτοῦ τὸν μῶλον τὸν λοιμήτας σωθήλασ σου οἰκεῖ:

ο νς

Ἔχουδὲν ὠφεληθήσονται ὡς ἔστι ὕδωρ διαπορευόμενον.

ἀντὶ τοῦ σωθλάσει· καὶ τὸν ἀλλαγὴν χρόνου· τὸν δὲ ὁδομήτας εἰπὼν· καλῶς ἐσώγαθ· τὰς μώλας μώλας καλῶν· τοὺς σμιλοτόρους τῶν ὁδόντων οἷς τὸ μῶλον διϊκνοῦμεν ἀλλήθειν πρόσκαιρον τροφῶν· τοῦτο λέγων ὅτι καὶ τοὺς σμιλοτόρους τῶν ὁδομήτων σωτηρίαν· ἔστι τὸ κατὰ τὸν ὁδομήτας σωτηρίαν· καὶ τὸ παραπλήσιον τῶν παρὰ τοῦ θῦ τιμωρίαν σημαίνειν οὐ λόμενος· λοιμήτας δὲ αὐτοὺς καλεῖ· διὰ τὸ φθείρειν τοὺς τρόπους: θεοδώρου

Οὕτω φησὶν ὑπὸ τὴν τιμωρίαν ἀναλωθήσονται· καὶ εἰσὶν οὐδὲν πορίσιμον· ὃ πάρ τοῦ ὕδατος τὸ ἔστι τὸν χρόνον διέχειν συμπεφθὲν ἀναλίσκεται τε καὶ ἀφανίζεται· σύμμαχος δὲ οὗτος λόγος· διαλυθήσονται ὡς ὕδατος παραδεχόμενον ἑαυτό· ἀμφότερον γὰρ ὁ λίθος ὃ τὸν λόγον· τὸ δὲ εἶναι παραδεχόμενον ἑαυτό· ἐπὶ γὰρ ὕδατος καταμιγνύμενον ἀπὸ τοῦ ῥευόμενον καὶ στάσιν εὐάσμασι τισὶν ὃ πάρ οὐ πάντως ἀναλίσκεται· φυλάττεται δὲ διὰ τὸ μὴ καταστάσιν εὐαπομένην ἔχειν ἀπὸ ῥόμβου· τὸ δὲ οὕτως καὶ ἀπολῶσι καὶ ὡς ἔτι ἔχον ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γλίσχρον ἔτι ἔχθην· τοῦτο καὶ συμπεφθὲν ἀναλίσκεται πάντως· ἔστι δὲ τοιοῦτοι φησὶν ὑπολείπον ἑαυτὸν ἐσαεὶ οὐσαν τὴν γλισχρότητα καὶ αὐτοὺς πάρ ιμένει· μανθάνετε ὡς ὁ τὸν ὅλον φῆσι καὶ κρίνει τὴν σωτηρίαν τοὺς ὁδομήτας αὐτοῦ καὶ τὸν μῶλον· καὶ τοῦ δὲν διαιρόμενον τὸν λοιμήτας καὶ ὡς μεταταῦτα διαλυθήσονται· διὰ τί καὶ ὕδατος διερχόμενος· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὄζους δώσουσιν ὕδωρ διαπορευόμενον ὃ συμμαχεῖ οὕτως ἰσχυρίζονται· διαλυθήσονται ὡς ὕδατος παραδεχόμενον ἑαυτὸν ἐπεὶ γὰρ τὸ ποιότητι ὑπεκρίνοντο τὴν διὰ καὶ ὡς σώλων. ὅτι σώσασ τοὺς ὁδομήτας αὐτοῦ ὁ φῆσ. ὅτι τὸ ποιότητι αὐτοῦ σωτηρίφθι· καὶ ἔστι μὴ ἀπολέσει σὺν αὐτοῖς ὁμοίως φθεῖρι καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ δωρεὰν λοιμήτας καὶ λέουσι παραδιαλυθήσονται καὶ σὺν μοῖσ. τὰς μώλας αὐτοῦ σωθλάσαι λέγεται ὁ φῆσ· διὰ λαλεῖ τὰς εἰσὶ καὶ σίαν αὐτοῦ δωρεὰν μεῖσαι ὡς ἔστω λοιμὸς ὡς λοιμὸν ἔχρησαντο· ἔστι δὲ λέγουτο πάσχουσιν· τότε λοιπὸν ὀδόντων φθορὰν σώζονται ὡς σὺν μοῖρα φθορὰν καὶ διαλυθήσονται ὡς ὕδατος παραδεχόμενον ἑαυτό:

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Θ μτθμεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ὅσον οὐ ἀσθμήσουσιν:
Θ σεὶς κῆρὸς ταῖς εἰς ἀλλήλας ἁρμοσθήσονται:
Θ ὡς ἐπὶ πλεῖστον αὐτῶν τὸν ἥλιον οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον:

/ϰ

Προτοῦ σωισθῆναι τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν τὴν ῥᾶμμον :

Ὡσείχαμτασ ὅσει ὀργὴν ϰαταπαύσασθαι αὐτούς :

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ιε. Οἱ δίκαιοι φησὶν δικαίου γινομένου τοὺς ἀληθηρίους θλόμενοι δαίμονας κατὰ τὴν τῶν δικαιωμάτων καιρόν. ἐστὶ τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ συφραγισθήσονται. ἀπὸ δύο ἀρθρώσεως αὐτοὶ συρρεύσονται τῶν ἐπὶ τὰ θαυμάσια λαοῦ σου· τὸ γὰρ μίξεως. ἐστὶ τοῦ ἀρθρώσου λήψεσθαι· κατὰ τὸ μίξομαι συρρήσεως τοῦ χείρασμου: θεοδώρου

ιδ. Ἰδὲ δὲ φησὶν τιμωρίαν εὐφροσύνων παρέξει τοῖς δικαίοις τοῖς μὴ ὑφ' ὑμῶν ἐσπουδευομένοις: ιε. Ὃς δικάζοις λέγει τῶν ἀμαρτωλῶν ἀφαιρεῖται· χαίρει γὰρ τότε ὁ δίκαιος ὅταν τοῦτον διαφυγὼν τὴν ὀργήν· χαίρει δὲ καὶ ὅταν τῶν δικαζόντων ἐστὶ δικαίου· ἐστὶ τὴν γὰρ μὴν τοιαύτης δίκαιος ὁ δίκαιος ὅσον ὀφείλει ἀφροῦσιν τοῖς ἁμαρτωλοῖς δικάσαντος συφραίνεται· ὁ δὲ συλλαβὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μίξεται αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ τοῦτέστιν τὴν ἐσομένην δίαιαν καὶ τιμωρίαν· ἄφαρ ὁμοῦ γὰρ τοῦ ἁμαρτωλοῦ μαρτιζόμενον. αὐτὸς τὰς οἰκείας χεῖρας δίκαιος τὰς ἀρχείους· καὶ ἀπὸ τοῦ τυχόντος δικαίωλων εἰρύσσου φόνου τὴν τιμωρίαν σεισικάθαρσιν ἐστὶν ἐσομένου μόνον· κρίνων δὲ αὐτοὺς ἐσφησὶν ἐρμηνεύτου τέσσαρα δικαίωμα· τὸ γὰρ μέλλουσιν κρίνειν τοῦτο ἐστὶν ἐνεργεῖ· τοῦτο γὰρ ἔθος τοῖς παλαιοῖς· διὰ τοῦ μίξασθαι τὰς χεῖρας σημαίνει ὁ πόλεμον ἀμφοῦ λοντο· οὕτως καὶ πολλάκις ἐστὶ τοῖς ἐν ἀγκαλίοις φαίνεται τὸ μίξασθαι τὰς χεῖρας· σημαίνων δὲ τιμὴν ἐστὶν ἐπὶ τὸ φόνου τοῖς κατὰ τὸν χῦ· οὕτως καὶ ἔδρων φησὶν ὁμαιχαίος δαλ· μίξομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου· τοῦτέστιν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀπασόμενοι κοινωνίαν· ἐστὶν ταῦθα οὖν τοῦτο λέγει· ὅτι ὁ δίκαιος ἐστὶν ἐφαλῆ καὶ τὸ θαυμάσιον τοῦ ἁμαρτωλοῦ δλαχθήσεται μὴ δὲ μίαν ἔχων πρὸς αὐτοὺς κοινωνίαν· τοῦτέστιν ἀποφανθήσεται δίκαιος· ὁ τὰν γὰρ ἐκείνοις διαστοῦτον κολάζοντα· οὗτοι δὲ μένων μὴ δὲν πάσχοντος καιρόν. δεῖ κρυναι τοῦτον ἐφαλῆ:

ιζ. Ὑφράνθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ δικδίκησιν·
ιη. τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ:

Κ αὶ ὁ τρεῖς ἄρα ἐστὶ καὶ καρπὸς τοῦ δικαίου.

Λ ρα ὅτι γὰρ ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς γῆ: ~

θεοδώρου

αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχειν τὴν ἐπ' αὐτῷ δίκην κρίσιν τοῦ θεοῦ: θεοδώρου

τρεῖς τὸ ἄρα εἶναι καρπὸς τοῦ δικαίου. καὶ ὅτερός τις οἶμαι φήσειεν· ὃ σαφεῖ πεπυσμένος ὅτι εἷς ἄρα ὁ πανταχοῦ λόγος· διὰ μὲν τοῦ δὲ· ἀρα τοῦ δὲ· ἀντὶ τοῦ οὖκουν τοῦ δὲ· οὕτω λαμβάνειν ἁπανταχοῦ. ὅτι τοίνυν γένος μόνον πάντες ὁρῶσιν· ὅτι ἀληθῶς εἶναι τοῦ δικαίου καρπὸς· καὶ οὐ καθ' ἕτερον τῶν δικαιοσυνῶν ἐργαζόμενα· ἴδοι γὰρ ὑπὸ τούτων διαμαρτήσεται οἱ ἐπιμελούμενοι αὐτῶν:

θεοδώρου

καταπόφασιν καὶ τοῦτο· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς εἶναι ὁ ἐπιμελόμενος αὐτοῦ θεὸς καὶ δικαίως μὲν αὐτοῖς ἀδικουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς τιμωρούμενος δὲ τοὺς τολμῶντας αὐτοὺς ἀδικεῖν· τρεῖς δὲ· κρίνων αὐτὸν ἀφῆκεν· οὐκ εἶπε δὲ· ἀλλὰ κρίνων αὐτοῖς· ἵνα εἴπῃ σημαίνῃ· οὕτως οἱ δὲ· δικαίως· ἀντὶ τοῦ ἐπαμύνων αὐτοῖς ἀδικουμένοις· ἐπεὶ ἡμῶν ἁμαρτόντων δὲ· πολλαχοῦ· ὅπου ὅταν δὲ· ἵνα δὲ· ἵνα δὲ· ἐπὶ τοῦ ἵνα λάβῃ· ἵνα δὲ· ἐπὶ τοῦ ἵνα μὴ ἐκφύγῃ· ἵνα δὲ· ἐπὶ τοῦ ὥστε· ἀντὶ τοῦ ἐπαμύνων αὐτοῖς ὁ θεὸς· ἀντὶ τοῦ κατὰ κρίνων καὶ ἀντιμοιρῶν:

~ ° ° °

ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΘΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΗ ΔΙΑΦΘΕΙΡΗ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΚΑΙ ΘΕΦΥΛΑΞΕΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΑΥΤΟΥ ✣

θεοδωρητου

ιβ

ἔυχεται αἰσθητῶν τε καὶ νοητῶν ἀπαλλαγῆναι ἐχθρῶν· οὗτοι γὰρ διὰ ἁμαρτίαν διάστασιν ἐργάζονται. φθόνῳ καὶ κακίᾳ : θεοδώρου

ἀπαλλαγέντες αὐτῶν τὴν δωσιν ἀνυλίαν : ἰωάννου

ἁμαρτίαν ἐργάζονται· μᾶλλον δὲ ὁ πάντων ἐχθρὸς αἰσθητῶν καὶ νοητῶν ὑλῶν πάντων ἕνωσιν ἐργάζεται· μέρος γὰρ ἡμᾶς ποιεῖν βούλεται· μέρος δὲ ἐστιν ἰσχυρότερον ῥῦσασθαι καὶ ὀρθῆς δικαιοσύνης ἀπολαῦσαι· ὀκνεῖ δὲ δικαστὴν ἰοῦδαίων ἔχειν συνειδότα φαυλότητος· ἑαυτὸν γὰρ ἐν τῷ σώματι τοῖς ἐκείνων ἐγκλήμασιν ὑπέβαλεν· ἄνδρες δὲ αἱμάτων παράνυμφοι φθονικοὶ καὶ θυμώδεις καὶ μισάδελφοι· ἰουδαίοις ἐμάλιστα. οὐ γὰρ ἐμίμησαν τὴν ἑαυτοῦ σάρκωσιν· διὰ τοῦτο τὴν δικαιοσύνην παρὰ τούτων παρῃτήσατο· οὐκ εὐχόμενος. ἀλλὰ τὸν παρ' ἑαυτοῦ φυλάττων τὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τρόπον :

ὅμοιον τοῦ θεοδώρου διὰ πολλῶν ὁ ἐχθρὸς ἐξαιρεθῆναι εὔχεται· μίσος τοίνυν τοῦτο συμπαθοῦντας τοὺς συμπαθοῦντας· ἢ τοὺς ὁμοφρονοῦντας· ἐπὶ σωτηρίους δὲ αἵματος παρακαλεῖ φθονικοὺς καὶ ἐχθροὺς ὅτι πάντων ἐχθρὸν ἐξαιρεθῆναι ἐκ τοῦ βίου καὶ λυτρωθῆναι ὅτι τοῦ ἑαυτοῦ ἐχθροῦ ἐξαιρεθῆναι ἐκ τοῦ βίου ἐπιθυμεῖ· ὀκνῶν τὰς αἰτίας ἐκκόπτειν τοῦ πολέμου· ὀργάζεται δὲ ἀμοιβάς· οἱ παρατετηκότες αὐτῷ ἀπολωλεκότες· οἱ ἀπολωλεκότες· οἱ αἰχμαλωτισθέντες· οἱ ἀφαιρεθέντες· ὁ φόνος· οἱ ἀφαιρεθέντες· ὁμοφρονοῦντες δὲ τῷ ἐχθρῷ τὸν ἀφαιρεθέντα ἀποδιδόμενοι· ἀνδρείαν αἵματος· ῥύσασθαι δὲ ἀπὸ τοῦ ὀργάζεσθαι τὴν ἀφαίρεσιν· ὁμοίως ἀπαιτοῦσιν ἑαυτὸν ποιεῖν τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλ' ἵνα καὶ σώζηται ἀπὸ φόνου ἵνα ὦσιν ἄνδρες ὁμοίως ἀποδιδόμενοι· ἐξ ἐχθρᾶς τοῦ ἐχθροῦ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκχεῖν· καὶ ῥύσασθαι τὸν ὀργάζεσθαι· ὀργὴ γὰρ μὴ ὄντων ἀφαιμάξεων· λύπην αἰτίαν ἔχουσι τοιούτων αὐτῶν· ῥύσασθαι ἀπὸ τοῦ ὀργάζεσθαι φόνου·

θεοδώρου

ὁ ὅσπου δλιὼν ἔθθυτο. ὃὸ ἀθμὲ συλλαμόμθγοι. αὖ δλείμτε καὶ αὖ ἐδλίσθαι τὴν ψυχλίν· ἴ δλιομ γὰρ τὸμ θλρευτὸμ τὸμ μετὰ τοῦ λλὸν συλλαμμαύειμ τὰν ἀρευόμθγαι. τλὸν πουδλιόν :

ἰωάννου

θλρὰ τλὴν ψυχλὴν ἁμαρτίαν· συλλαμμαύει γὰρ δλιὰ τλὸ ἴδλομ λὸν καὶ δλλθαι εἰ πρόσθαν ἀτομ κατασκευάζουσι δὲ τλὴν θλρὰν οἱ δλαίμονες· οἱ πρόταὖ τοῦτο ἔμι τύχωσιν τότε τὸ κρατοῦσιν οἱ λιγρώτεροι γίμονται καὶ θαρρήξωσι εἰκότως ἔμι τί θλγονται καὶ λὸ δὲ τοῦτο καὶ εἰ τοὺς πρὸ παίδας τὸμ ἰουδαίομ λέγειν· τούτομ γὰρ οἱ ἱερατικοὶ τοὺς τέλη οἰ ἴδρειῖς καὶ ἄρχοντες τὴν τοῦ κυ ψυχὴν διασυκοφαντίασ θθήρευσαν εἰς τὸ πάθος :

ὁ σομεῖ τὴν πρόθεσιν ζητοῦλι καὶ τὸμ πρὸμ φθύτομ λαμέγμενφ ὅτι κατοῦ ἴδλίου οἴκου θθήρευσαν τὴν ψυχλήν μου· ἴ καὶ θῦδλον ἀμφοτέρδλεσσόφθλν πρὸς τὸ ῥητὸν καὶ πρὸς τὸμ ἀόρατομ ἐχθρὸμ πουδλιὸν ὃ χρὴ τὸ θλρεύειν ψυχλὴν τὸμ παρασκευαζόμτομ φονᾶν τὸμ ζητοῦλι καταδλῶδλ θρμλωσυναὶ ὁμικρατοῦσι δλεφ' τοῦσ ἔμι φθμεύουσ· ἄυτὸ ὃὲ μασι λθαι καὶ τοὺς σὰμφ αὐτοῖ· ὃὸσ δλ ἔμπροσθ δλ ἀμοι αὐτὰσ ἀρχὰσ καὶ τὰσ ὁδοὺσ σίασ καὶ ἰοσομοιρίασ τοῦσ ἔμι φθμεύουσ· αὐ

θεοδώρου.

ις αὐτοῦτο γ σαφέστερον φησίν· μὴ οὐσι ἁμαρτίαι. ὅτι τρέχουσι μὴ λιπαλτάζωσιν· οὐκ ἰσχύουσι πόρρω τίνος ἀφίκεσθαι. σωφρόνως τὴν προθυμίαν αὐτῶν διορθοῦται. καὶ τὸ πολλοὶ τοῦτο ἀντὶ τοῦ πάντες εἴρηκεν. οὐ γὰρ πάντες ἐδίωκον τὸν θεόν. ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῶν ἀνθρώπων ἐπλανήθη. ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν· ὁ θεὸς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων κατέκυψε τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. ὅτι δὲ οὐ πάντες ἐπλανήθησαν ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀνθρώπων δηλοῖ καὶ ἡ θεία γραφὴ λέγουσα· καὶ ὑπελείφθησαν ἑπτακισχίλιοι ἄνδρες οἳ οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ εἰδώλῳ. καὶ ὁ προφήτης δὲ ἠλίας ἐν τῷ πρὸς τὸν θεὸν διαλέγεσθαι ἔφη· ἐγὼ ὑπολέλειμμαι μόνος καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου τοῦ λαβεῖν αὐτήν. καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ θεός· ὑπολέλειπταί σοι ἑπτακισχίλιοι ἄνδρες οἳ οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ εἰδώλῳ. ὁ δὲ ἀπόστολος ἐν τῷ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ ἐπὶ τοῦ ἰσραὴλ ἔφη· ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ ὑπόλειμμα σωθήσεται

θεοδώρου

Μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ὀργιζομένους τῶν ἁμαρτιῶν ἀμοιρίαν:

Θ ῶν ἁρβίους εἰς ἀσέβειαν καὶ ἀλιμοχοῦντας ἀδίκως καὶ κυκλοῦσι πόλιν:

θεοδώρου

ἀντὶ τοῦ ὑλαστήριον: θεολόγος ἄθλαστον τὸ ἀῤῥ ἄῤῥ ταῦρου αὐτόν:

ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγγονται ῥήματα διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν

ἀντὶ τοῦ οὐδέν.

θεολόγος

ἀντὶ τοῦ οὐδέν. εἰ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὅλως. ἐπὶ δὲ τῶν ἀψύχων ἀντὶ τοῦ ἀμυδρῶς. ἐπὶ δὲ τῶν ἐμψύχων ἀντὶ τοῦ ἀσθενῶς. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀντὶ τοῦ ἀμαθῶς. ἐπὶ δὲ τῶν ἀγγέλων ἀντὶ τοῦ ἀτελῶς. ἐπὶ δὲ τῶν ἀρχόντων ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτως. καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ κατὰ τοῦ ἰσχύοντος διαῤῥήγνυμι τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀποῤῥήγνυμι τὸν χιτῶνα αὐτοῦ· ἀποδιορίζω γὰρ καὶ κεῖται κατὰ ἀποστάσεως ἢ μερισμοῦ καὶ ἀφαιρῶ

ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐυλαοφιλήμονφησίν. καὶμὴνκαὶμὲχρὶτρῶνἐωθυμούλευσαμλόγιτισὰσοὐκόηταιὀθῦ·τοὺσλό
γουσικαὶταὰφαίρεισαὐτῶν· ἀλλ᾽εἰκαὶταυταδιεφθόρθη. οὐκἔφησὶνκαταγλαφυσαὐτοὺσ
παρασκευάσειδράσασθαι: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ὁγὰρδὶκεκαταπελάσειἀντῶν:
τοιαῦταδὲφησὶνἐκείνωνλόγια. γόλωτοσ᾽καὶχλεύηςἄξιαταῤῥήματαταὐτῶναἰσθάνει. οἱ
ομὲνγὰρἐκείνωνοὐδὲνεἶναιτὸνἐωαμόμοναὐτῶν. ἐωιδὲαὐτοὺσ᾽τιμωρεῖσθαιτὴνφονερὰσὸ
λωαμείαις᾽ἀιρεῖ. καταγλάφουσαὐτῶντοὺσλόγουσαἰσθάνει:
Οὐδὲἐκεῖνοὐκοῦσ᾽καὶυλἐωτισ᾽καὶγλαὸσαὐτῶντὴνἁμαρτίαν᾽μαρτίαν:

ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἄρατεῖπωμν. πρόσχετοῦἐωτοῖσἐβασθαιπαῦταταὐθμη· ἐκταῦθα. ὃχουδὲμνᾶσιν᾽παῦταταὐθμη.
πολλὴδιόλουτὴνταξινοὐλόγουκαὶδιάστολὴνἐκμέσηχρησαμένου᾽. δὲικμυσγὰρὁτιμὴἀπολῶ
αἰτεῖτὴνκαταυτῶντιμωρίαν. πρότερονἰστέονἐωιδὲἐκτὸνθῦκαὶὃχθάσαιτὰγνώμενα᾽.
ἅταδιηγήσατοὶἀπροαίτγουσιν· οὐδὲὅτι
μαιτιμᾶιτὸνπροφοῦταμομίζοντεσ᾽κἀκ
τότὲτὴνἀτιμωρίανἐωὴγαἐκτούτολόγῳ.
ὁτιἐωὶτούτοισἀξίωσαὐτοὺσκολάσεωσκαὶ
τὴνπαρασοὐτιμωρίαντὸμὴδὲνἀπροφαιῶ:
Οὐμόνομγὰρἐκείνων. ἀμμαὶκαὶπαῦταντὸν
θῦῶνπεριγενέσθαισουρᾶδιον: ἰῶ
κἀιπῶσ᾽ἂνοὐκαὶτὸνθῦμὴἐωτοῖσἐκφθηναιεὐλε
ται. ἐκταῦθαδὲὃχουδὲμνᾶσθαιδιπτίλιοσ᾽.
δὲδῆλον. ὡσπερτὸμὲνὑπὸτὸνθῦμὴὑπὸτὸνδιεφθ
μὲνανλόγιπαῦἂνἀχῶρασ᾽διαφόρων
συμῆματα· πωπτοῦδὲὑπὸτῶνἰουδαίωνμόνωνφυ
λασ᾽. ἀπὸδρἐκταῦθα. σωτοῖσἰουδαίοισ᾽δι
κότασ᾽ὃχουδὲμνᾶσθαιἐκφθηναι. μεθ᾽ὧνἰου
δαίωνλαοσ᾽ταῖςἑταῖρωνπαῦτασ᾽ἐωοικήσασιγᾶπαῦ
τα· τὸμρᾶτοσμουπροὸσιφυλάττω· προὸσὶ
τίμα· τὸνπρᾶπαῦτασ᾽. ὡσγὰρὧνπροὸὸν
πρᾶτὴνδιωμόσασικαὶτὴνὁσιαστείαν

Κ αἰσὺκἐκἐκγδλάσηὑπὸ
τούσ᾽. ὃχουδὲμνᾶσθαι
παῦτα τὸνθῦμὴ.

χῦτὴνσυγκρισιμικδικτὴνται· ταὐταπαῦταπαραπλήσιαὃχομᾶλλονδὲἀπαράλλακτα.
ὡσ᾽ὁμὲτιμωρὸσθ᾽καὶὁμοῦσιοσ᾽. ἵκαὶπρὸσὸν᾽τουτέστιμ᾽παρασοί. παῦτεσγὰραὐτὸνὡσθεμὴδικᾶ
τὸπαῦθοσ᾽ὃμενον. ὁπλὴδὸὐχούτωσ᾽. διὸπαῤαὐτὸτὸμρᾶτοσδιφύλαττεθῦ. ἀλλὰτοῦπαμὴ
τὴσθοσὴντοσ᾽. ἀντιλήπτορᾶδικαλεῖδιὰτὸταπτιγὸνπρὸσ᾽τῶφόματοσ᾽ὁθῦμουτὸδλθοσ᾽αὐτοῦ
προφθασειμε· ἑαυτὸμγὰνκαὶτὴνὑκικλησίανλάβῃ. ὃγπροσαὐτὴνηγόρμασ᾽. ταύτηνὸπαῤ
ραστοῦπῶσ᾽δίφθασεὐθλθοσ᾽. πρὶμγὰρἀρξῆνὑπὸπροσεμβάλῃ. δλθοσ᾽εἰσαὐτὴνἐωεδδιήκατο
λοῦ(σ᾽καὶκαθαρίσασ᾽τοῦὑδατιτοῦκαπίσματο(σ᾽: ΕΥCΕΒΙΟΥ

ἀμθονὸσυμφῶνὑπὸτὸνθῦμὴκθῦφθάζῃπασιτοῖσὃθνεσι. δλλοιδὲὁλόγοσ᾽ἐωιτίμησιμὑπὸτοῦθῦ
προωαρτασιτὸνθῦμὴ. ἐωιδλίγαρἀμωτρωὸλέγῃ. προὸσχετοῦἐωτοῖσἐβασθαιπαῦταταὐθ
θμη. ἀκολούθωσ᾽διδασκείωσ᾽ἐωτοῖσοπαῤὸθ᾽ἐωτιμῆσιπροὸτερομτοῖσὃθνεσιμὲνὑπ᾽ἐω
τοῖσἐβῆναιαὐτοῖ. τὴνπολυθεότηκαὶζῆλωλοπάτρουπλημμελησάπαγομ. μεθ᾽ὧναὶδὲ
ἐωτοῖσἁμαρτοῦσινἐωτὴνἀλιταμὴνπαῤουσίαντοῦσ᾽ὁρ᾽. ταῖςαλιταμπὴνἐωτὴνπλημ
μὴμὰτὴνἁθμη. καταρχὰσ᾽τοῦικληρήματοσ᾽ὃμενπαῤαὐτοῖσ᾽ὁθῦτατῆτοῦλόγουπαραδοχῆπολι
τείαισ᾽καὶτοῖμὲἀλλοισ᾽ἐωὶγὰρἐωτοῖσ᾽ἐωοικοῦσ᾽πρὶτὰσὸνἐκφρονίσθη. τοῦθῦτοὐτομτὸπρὸ
ἐωὶφθορμὲνουκαὶἐωτιμᾶρτοσ᾽αὐτοῖσ᾽. οὕτωσοὖνμεταταῦταπροφρονισθέντοσ᾽καθ᾽ὕσ
ταλὴνγὰρτὸσρῖνλόγῳ. διὸἐωὶλέγεταιδιὸτικπροσὸπουτοῦσρ̄ : —

ννν

ὅτι εἰ μοι μὴ φησὶν τὰ τοιαῦτα δέδωκεν ὁ θεὸς ἵνα κατὰ σοῦ· ἀμοιβὴ δὲ· ὁ προφήτης ὁ ταῦτα λέγων τοῦ πατρὸς τῶν ὅλων· τὴν ἰσχύν μου καὶ τὴν κατοικίαν μου διὰ σοῦ φυλαχθήσομαι λέγει μοι· ὅτι δὲ καὶ σὸν ἁμαρτωλὸν μου· καὶ πρὸ τοῦ γενέσθαι σου πατρὸς ἐσφίγξας. ὅσα καὶ τῶν παθῶν ἡμᾶς τοῦ βίου τούτου: θεοδώρου

τὴν ἰσχύν μου φησὶν καὶ τὴν δύναμίν μου πάσαν προσέσχε· ἀλλ' ὅσον σοῦ ἔχω παρὰ σοῦ φυλαττόμενον: δ'

διὰ τοῦτο μέγα σοὶ δοκῶ (σοῦ γὰρ τὸ πρωτεῖον φθόνου. ἀμφοτέρωθεν ἐσφίγξας. καὶ ὅτι τὸ ἀρχῆθεν διάδοχος. καὶ προφήτης καὶ σωμένην ἀλλ' ἐπὶ πολλῶν ἦν καὶ οὕτω πως ἐδόκει προφορίσατο οὖν καὶ περὶ αὐτοῦ πολλαῖς ἰσχύρας αὐτοῦ παραδοθήσεται. μομίμασι ὅτι τῷ αὐτῷ παραμενεῖ ἀρχῆθεν μου λόμενος. ἀλλ' οὐκ ὅτι τοῦ ἐκπίπτειν καὶ ὅλο φορῆσαι. ἄπορ ταῦτης τῆς προθέσεως φησὶν· ὀφθῶ τοῖς ἁγίοις μου πρόσεστι φυλάξω· οὐσιῶδες ἡρῆσθαι αὐτὸ προαιρούμενος. ἀλλ' ὅτι δὲ χόμενος παρὰ σοῦ αὐτὸ λαμεῖν· θαῤῥῶ δὲ τοῦτο περὶ τούτου διαμένειν σε γνοὺς πειρασμοῖς· ὅτι καὶ θῶ καὶ αὐτὸ λιπεῖν μου τυχὸν εἰς· καὶ γὰρ μὴ ὄζημιῶδες ἦν αὐτοῖς ἐκπίπτειν· ἀλλὰ ἁγιοσύνης ἔλεος προφθάσαν μὲν δέδωκεν οἷς τοῖς ἐχθροῖς μου ὧν αὐτοῖς μὴ ἐνθήσονται κολάσει ὑπὸ πειρασμοῦ· ἀμοιβὴν λειαν λήψομαι παρὰ σοῦ καὶ προσδιαμοιαν δὲ· ὃ κατὰ τοῦ ἁμαρτάνειν ἐκ θεοῦ τὸ κατορθοῦν ἐγχωρεῖ γράψαι γὰρ ὡς ἀφωρισμένη σε τὸ πατρικὴν ἀρχὴν οὐκ αἰσθητῶς κρατοῦντι· κατορθοῦς παρ' ἑαυτῷ σὺ εἰ ἐγὼ μὴ μὲν κατορθοῦν ἀρεσκόμενος θῶ βρεῖ· ὃ θῶ μου τὸ κρατοῦς μου προοστὶ φυλάξω· συγχαρῆναι ἔχεις· ὅτι φὴν κατορθοῦν αὐτὸν ὅτι ἡ κόπτας κορυμβίοις· καὶ ὁ φθαλμὸς ἐγὼ κατορθοῦν ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμκατορθοῦσωμεν:

θεοδώρου

ὃ γὰρ εἶπω ἡ θος μου: ἰωάννου

τοῦς ἰουδαίους· μόνοις ὅτι τούτοις γὰρ ὁμοφυλετῆσαι ἦν τὴν οἰκείαν ὅτι δίκαιοι· ὃ τοῦ ψαου καὶ τὴν πόλεως καὶ πάντων τῶν πατρῴων ἔχων:

ἵνα κατὰ τὸν σύμμαχον ἐκπίπτειν δι' ἐμὲ τοῖς ἀπορεῖ χίζουσιν ὅτι ἐκπίπτειν ὁ ὀφθαλμός μου ὅτι τοῖς ἐχθροῖς μου καὶ τὰ ὄζηρὸν· ἀλλὰ καὶ ὁ διὰ τοῦ (σοῦ τὴν πόλεως καὶ τῶν τελευτῶν δίδαγμα ἐκπίπτειν αὐτοῦ τὴν κατατροφὴν τοῦ θανάτου:

θεοδώρου

προ κατελήφθαι γὰρ μεθ' ἡμῶν ἡ λικὴ φιλανθρωπία. ὃ θαῤῥήσει παρ' αὐτοῦ πολλὴν μισθαπόδοσιν. τὴν ὑπὲρ ἐργασίας τὴν παρ' αὐτοῦ τυχεῖν:

θεοδώρου

τ αὐτὰ δίφησιν. τοῦτέστι τὸ ὅλον αὐτοῦ· καὶ τὴν φιλανθρωπίαν αὐτοῦ. ὁ τομαι ἐχθροῖς ἐχθροῖς τοῦτέστι. διὰ τοῦτο δικαίου μεγάλου ἀσχόσομαι τὴν δίκην μαστου φιλανθρωπίαν ζ

τὸ κράτος μου προοστὶ φυλάξω:

Ὅτι οὗ ὀφθῶ ἀμοιβὴν οἷς ἐχθροῖς μου· τὸ ὀφθῶ μου τὸ ὅλον αὐτοῦ προφθάσαν μὲν δέδωκεν οἷς ἐχθροῖς μου:

Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας τὸ ἁμαρτάνειν ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῆς τοῦ θελήματος κακίας, καὶ ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου πονηρίας, ἐκ τούτων ἔστιν ἰδεῖν τῶν ῥημάτων. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν· Ἐὰν ἁμάρτῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς σέ, ἐπήγαγεν· Ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· εἰ δὲ μὴ ἀκούσεται, μετὰ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων· εἰ δὲ μὴ ἀκούσεται, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· εἰ δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσεται, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ. Ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας τὸ ἁμαρτάνειν ἐστίν, ἐκ τούτου δείκνυσιν ὅτι καὶ τὸ ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας ἐστὶν ἀνθρώπων· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου πονηρίας τὸ ἁμαρτάνειν ἐστίν, ἐκ τούτου δείκνυσιν ὅτι καὶ τὸ μὴ ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας ἐστὶ τοῦ διαβόλου

θεοδώρου

ιδ

Οὐκοῦν φησὶν διαφαίρεται καταστῆναι δυνάμενον τῶν σῶν διασκορπισον αὐτούς· τοῦτέστιν εἰς φυγὴν τρέψον· ἕως ἂν ὑπερηφανεύωνται καὶ εἰς φυγὴν τρεπόμενοι ὄντες οἱ πολέμιοι γένωνται διασκορπίζεσθαι·

θεοδώρου

ἕως διὰ γὰρ εἰ πως μὴ διὰ τοῦτο ἀφαιροῦνται τῶν τιμωριῶν μὴ πως τὸν ὡς σου μεμιμημένοι ὑπὸ τοῦ θανάτου τελειωθῶσι· καλῶς ἕως ἐνίγαρ τὸ διασκορπισον αὐτούς· καὶ καταγαγὲ αὐτούς· τῆς ἁμαρτίας τοῦ στόματος αὐτῶν· τοῦ γὰρ φησὶν διὰ τοῦτο τιμωρηθῶναι δίκαιοι μᾶλλον ἢ ἀφεθῆναι· ὅτι οὐδεμίαν σου μιμήματα ἔχουσιν· οὐδὲ διὰ τὰ ἄκρα τῶν γεγονότων φασίν· τοσοῦτον ἀφιστᾶσιν τοῦ δικαίου τοῦτο κερδαίνειν τῶν παρὰ σοῦ τιμωρίαν· καταγαγὲ οὖν αὐτούς· φησὶν ἵνα μὴ ἄλλων οὐδὲν ὄφελος· διὰ τοῦτο μᾶλλον· διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν· ταῦτα·

θεοδώρου

τοντέστιν· διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενον ἔχειν σου μιμήματα· τοῦ γὰρ τὸν λέγειν τοιαῦτα δικαίως ἂν ἔχειν αὐτούς· ὅτι κρίνεις τὰ ἁμαρτανόμενα καὶ μὴ φιλοτιμούμενον διὰ τοῦτο πολλῷ μᾶλλον δικαίως αὐτοὺς τιμωρήσεσθαι τοὺς ὅτι κρίνεις τὰ ἁμαρτανόμενα καὶ μὴ φιλοτιμουμένοις διὰ τοῦτο·

θεοδωρήτου

ἁμαρτάτους φησὶν ποίησον αὐτούς· καὶ δούλους ἀντίθεσιν ἐκ τοῦ φησὶν διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν οὕτως καὶ ἑκατέρωθεν γοῦν ἴασι τὴν καὶ κλῶν συμφορίαν τῆς διαφορᾶς ἔλυσεν· καὶ διὰ τοῦ φησὶν ἐκβαλὲ αὐτούς· διὰ κλῶν δώσουσιν καὶ δούλευσουσιν· καὶ διὰ τοῦ φησὶν ἐκβαλὲ αὐτούς· ἀντὶ τοῦ μὴ ἀφεῖναι ἁμαρτεῖν αὐτούς· καὶ ἀπαράτους καὶ ἀσθενεῖς ἀπεργάσασθαι τῆς τῶν ἁμαρτημάτων ἀπολαύσεως· καὶ πάλιν καὶ ταῦθα τὴν αἰτίαν παρίστησιν τοῦ πολλοὺς φύγειν διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν· καὶ ἵνα τι θαυμάσωσι τὸ ἀκριβοῦς τὴν ἀρὸν ἀπαρρήσασθαι· ἕως διὰ γὰρ οὐκ αὐτοὶ· ἰουδαῖοι καταπεσὸν τοῦ πάθους τοῦ σῶ καιροῦ· θανάτου αὐτοὺς ἐργάζηται· ῥᾳδίως ἂν ἐν δυσχερεῖ τούτου ὥρᾳ ἔστιν· διὰ κἂν ὀργῆς τοῦ παντὸς ἀπολωλότας δὲ ἀρετῆς τοῦτο καὶ ἀπωλομένους αὐτούς· ἰουδαίους δὲ μηδὲ ὀνόματος τούτους ὡς ἕως ἂν ἐκ τοῦ· διὰ τοῦτο ὥρᾳ ἔστιν· διὰ τοσοῦτον οὐκ αὐτὸ τὸ ὄργανον τοῦ θανάτου τούτοις ἀγανακτήθησιν· ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τῆς ἀρχιερωσύνης· καὶ τῆς τοῦ συνεδρίου· καὶ τῆς τοῦ συνεδρεύσαντος ἐν τῷ μαρτυρίᾳ ἀσεβείας τοῦ πολιτεύσασθαι ἕως ἂν ἐκ τοῦ· διὰ τοῦτο ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· καὶ διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν καὶ συλλήβδην τοσαῦτα ἐν βραχεῖ δεδρομηκὼς ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· καὶ διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν καὶ συλλήβδην τοσαῦτα ἐν βραχεῖ δεδρομηκὼς ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· καὶ διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν καὶ συλλήβδην τοσαῦτα ἐν βραχεῖ δεδρομηκὼς ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· καὶ διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν καὶ συλλήβδην τοσαῦτα ἐν βραχεῖ δεδρομηκὼς

ιε

Διασκόρπισον αὐτοὺς τῇ δυ
ναμέι σου καὶ καταγαγὲ αὐ
τοὺς ὑπερασπιστά μου κύριε·
Ἁμαρτίαστόματος αὐτῶν λό
γος χειλέων αὐτῶν καὶ συλ
λημφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερη
φανίᾳ αὐτῶν·

θεοδώρου

ἁμαρτίας τοῦ στόματος αὐτῶν· τοῦτέστιν διὰ τοῦτο τιμωρηθῆναι δίκαιοι μᾶλλον ἢ ἀφεθῆναι· ὅτι οὐδεμίαν σου μιμήματα ἔχουσιν· οὐδὲ διὰ τὰ ἄκρα τῶν γεγονότων φασίν· τοσοῦτον ἀφιστᾶσιν τοῦ δικαίου τοῦτο κερδαίνειν τῶν παρὰ σοῦ τιμωρίαν· καταγαγὲ οὖν αὐτούς· φησὶν ἵνα μὴ ἄλλων οὐδὲν ὄφελος· διὰ τοῦτο μᾶλλον· διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν· ταῦτα·

θεοδώρου

τοντέστιν· διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενον ἔχειν σου μιμήματα· τοῦ γὰρ τὸν λέγειν τοιαῦτα δικαίως ἂν ἔχειν αὐτούς· ὅτι κρίνεις τὰ ἁμαρτανόμενα καὶ μὴ φιλοτιμούμενον διὰ τοῦτο πολλῷ μᾶλλον δικαίως αὐτοὺς τιμωρήσεσθαι τοὺς ὅτι κρίνεις τὰ ἁμαρτανόμενα καὶ μὴ φιλοτιμουμένοις διὰ τοῦτο·

θεοδωρήτου

ἁμαρτάτους φησὶν ποίησον αὐτούς· καὶ δούλους ἀντίθεσιν ἐκ τοῦ φησὶν διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν οὕτως καὶ ἑκατέρωθεν γοῦν ἴασι τὴν καὶ κλῶν συμφορίαν τῆς διαφορᾶς ἔλυσεν· καὶ διὰ τοῦ φησὶν ἐκβαλὲ αὐτούς· διὰ κλῶν δώσουσιν καὶ δούλευσουσιν· καὶ διὰ τοῦ φησὶν ἐκβαλὲ αὐτούς· ἀντὶ τοῦ μὴ ἀφεῖναι ἁμαρτεῖν αὐτούς· καὶ ἀπαράτους καὶ ἀσθενεῖς ἀπεργάσασθαι τῆς τῶν ἁμαρτημάτων ἀπολαύσεως· καὶ πάλιν καὶ ταῦθα τὴν αἰτίαν παρίστησιν τοῦ πολλοὺς φύγειν διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν· καὶ ἵνα τι θαυμάσωσι τὸ ἀκριβοῦς τὴν ἀρὸν ἀπαρρήσασθαι· ἕως διὰ γὰρ οὐκ αὐτοὶ· ἰουδαῖοι καταπεσὸν τοῦ πάθους τοῦ σῶ καιροῦ· θανάτου αὐτοὺς ἐργάζηται· ῥᾳδίως ἂν ἐν δυσχερεῖ τούτου ὥρᾳ ἔστιν· διὰ κἂν ὀργῆς τοῦ παντὸς ἀπολωλότας δὲ ἀρετῆς τοῦτο καὶ ἀπωλομένους αὐτούς· ἰουδαίους δὲ μηδὲ ὀνόματος τούτους ὡς ἕως ἂν ἐκ τοῦ· διὰ τοῦτο ὥρᾳ ἔστιν· διὰ τοσοῦτον οὐκ αὐτὸ τὸ ὄργανον τοῦ θανάτου τούτοις ἀγανακτήθησιν· ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τῆς ἀρχιερωσύνης· καὶ τῆς τοῦ συνεδρίου· καὶ τῆς τοῦ συνεδρεύσαντος ἐν τῷ μαρτυρίᾳ ἀσεβείας τοῦ πολιτεύσασθαι ἕως ἂν ἐκ τοῦ· διὰ τοῦτο ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· καὶ διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν καὶ συλλήβδην τοσαῦτα ἐν βραχεῖ δεδρομηκὼς ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· καὶ διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν καὶ συλλήβδην τοσαῦτα ἐν βραχεῖ δεδρομηκὼς ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν· καὶ διὰ τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν καὶ συλλήβδην τοσαῦτα ἐν βραχεῖ δεδρομηκὼς

θεοδώρου

ἀντὶ τοῦ μὴ διαφυγεῖν αὐτοὺς τὴν τιμωρίαν· ἕως ἂν ἐκ τοῦ φεύγουσιν καὶ συλλήβδην· ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν· τιμωρηθῆναι αὐτούς· ὑπερηφανίαν δικαίως καλεῖσθαι τὸ μὴ ὑποκεῖσθαι τῷ θεῷ· καὶ ὑπερηφανεύεσθαι τὸ μὴ ὑποκεῖσθαι τῷ θεῷ· ἀλλὰ παρανομεῖν· ἐπεὶ γὰρ ταῦτα πανταχοῦ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν· ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν· ὑπερηφανίαν δικαίως καλεῖσθαι τὸ μὴ ὑποκεῖσθαι τῷ θεῷ· ἀλλὰ παρανομεῖν· ἐπεὶ γὰρ ταῦτα πανταχοῦ

ὀξ αἰκου ϙοσ̓ φησὶν ηγθῤοι τοῦ αὐτοῦ μὴ ζωοποιεῖν αὐδὲ διὰ τοῦτο κατάρασθαι καὶ καταρᾶται ὁθ̓ κατασταυδόμβροι τῆσιν
δόξησο· σωτῆρι αμλβ̓· οὐτῶν εἰ τὸ παμτοκρατεῖν ἀπὸ πολλῶν αὐτοῦ θρησκεύουσ̓ φησὶν. ἀλλὰ τῶν κατὰ τὰ τρο φῶν τῆσ̓
δόξησο αὐτοῦ· δόξα αλβ̓ αὐτοῦ. αἱ κατὰ μόνας τριάδι· ὁ θεὸσ ϙαὸσ· οἱ προφῆται· οἱ ἀρχιερεῖσ· οἱ νομοδιδά-
σκαλοι· ἢ ἐπὶ φάνειαν τοῦ ἀγγέλου· ἀπὸ δὲ πάντων αὐθρώπων μεγάλων κατὰ τοὺσ κτῶν μιαιφονίαν σωτῆρ ἔφησεν·
ϛθεο ἐπειδὴ τὰ μγνόμενα πάντασ̓ καὶ ἀπαγγέλλομεν· πολλαὶ κισ̓ αἰτὶ τοῦ γιγνομένου τῶν ἀπαγγελίαν λέγει· ὡσ̓
τὸ αἰκου τεῖσμὸ ἁμαρτίασιν καὶ οὐ φροσυνῶν· αἰτὶ τοῦ παρόξεισμοὶ πάντασ̓· τὸ γὰρ γιγνόμενον· τοῦτο καὶ ἁμ̓
κου τεῖν ὄμεθα· καὶ ταῦθα οὖν· τοῦ ἀπαγγελίσομεν ὃν σωτῆρι αν· αἰτὶ τοῦ ἔσομεν· ἁρ ἀμ̓ δεῖ καὶ ἡδύνασ̓ καὶ λεῖ
τὰ παῤ δικεῖμων γιγνόμενα· ὡσ̓ ἡδύνασ̓ μετὰ· καὶ κατάρασ̓ ἄζια· ἀπὸ τοίνυν τούτων φησὶν ὁ μωσῆσ̓ γονοῖ·
ἀπὸ τούτων σωτῆρι σθήσομαι καὶ ἀπὸ θανούμεθα· ταῦτα γὰρ αὐτοῖσ̓ τῆσ̓ σωτῆρι ασ̓ ἔσαι καὶ τοῦ θανάτου
ταῦτα· διὸ ὅλου δὲ ἑαυτῶν κολούθησον· ἀπὸ τοῦτρόπου μείζονοσ̓ αὐτοῦ· τιμορίασ̓ ἀξίουσ̓ δοξάζωμεν
λησθῆσ̓· οὐτω γὰρ φ̓· οὐκ ἔγνεται μὴ αὐτοῦ σι κρδαίνειν τῶν παρασοῦ τιμορίαν ὁμολογημένου σοῦ λιβίδότασ
σθ· ὅτι διὰ αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον ἀξίοι φαίνονται τιμορίασ̓· αἰφῶν μὴ λάβουσί τε καὶ ποιοῦσι μ· ταῦτα γὰρ μᾶλιστ̓
ἁμαρ καὶ αὐτοῖσ̓ τῶν τιμορίαν· ἐπάγεται σωτῆρι αν· ἰωάννου

τῶν μὲν πορτρέαν σωτῆρι αν παντοσ̓ παῤ ἁμάτοσ̓ μολῆσαι· τῶν δὲ κυριακῶν μὴ διαγγέλλονται τοῦτ̓ ἐστὶν
φανερωθῆναι οἱ ματαίασ̓ ἀρᾶσ̓ καὶ ἡδυλίσ̓· τοῖσ̓ ἀμεταθέτοισ̓ ἐπαγόντεσ̓· τῶν δὲ ὀργὴν δὲ σωτῆρι αν τὸ
μεγάλον μὴ διαρτήριον· τὸ τὰ γὰρ ἁμαρτωλοὶ
οὐ μὴ ὑπαρξοσιν· οὐκ εἰσ̓ αὖ ὑπαρξίαν μετα-
νοήσεσ̓· ἀλλὰ πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτοῦ σφα-
τασίασ̓ πασ̓ ἀμφήσ̓· τοῦτο καὶ ὅτι τὸ ἀν
ταλημφθῆ διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἀθῶσ̓ ὁμαι ἀσε-
βῆσ̓ κρίσει· ἁρ μὸ τῆ δὲ δικαιοῦσθαι τοῦ
λαοῦ τοῦ μὴ ἰουδαίουσ̓ ἁμαρτάνεσθαι· οἱ τοίνυν τῆσ̓
νασι λείασ̓ ἀπαρχιόσ̓ ἔφησεν· καὶ νασι λεῖσ̓ καὶ
σαρ αὐτοῦ θυμι κοῦ καὶ ἀνόμου ἔσι φημίσαντεσ̓·
ὡμῖν καὶ τὰ τοῦ χῦ ἁῤ καὶ τὸ ἡδύλοσ̓ ὅτι ὅσω
τολείασ̓ φαυβρόυται καὶ δηρχεται· ὁμ γὰρ
προσηγόρευσαν πλανῶν οὗτοσ̓ κρι τῆσ̓ ὀφθεί
σησ̓· ὁ θεὸσ ὀργὴ τῆσ̓ μελλούσησ̓ σω
τολείασ̓· εἰ κότωσ̓ οὐχ ὑπαρξουσιν· οὐ διὰ γὰρ
λαόσ̓ εἶναι τοῦ θῦ τὸ τὸ νομισθῆσ̓αι· πρὸσ
δὲ γράφεται ὅτι ὁ θεὸσ δεσπόζει ἀλλ̓ ὁ τὰν αὐ
τὸν ὑπὸ τῆσ̓ κτίσεωσ̓ δορυφορούμενον ἴδωσιν· καὶ παρὰ τὸ ἀγαθὸν ἀπὸ
ἀμῆ τοῦ ὁ σύμμαχοσ̓ συλλήψεται τοῦτο ἁμαρτίαν τῶν
πορθῆναι αἰτὸν ἁῤ καὶ ἡδύλοσ̓ λαλοῦντεσ̓· ὅτι θῆλιν ἀντὶ τοῦ ὀργὴ σωτολείασ̓ καὶ οὐ μὴ ὑπαρ
ξοσιν· σωτῆρι αν ὀργὴν θυμὸν ἀγανάκτησιν ἴγαμὴ ὅσιν· θεσπίζει δὲ διὰ τοῦτο τὸν λόγοσ̓ μὴ ἐκδίκησιν ὑπαρχὴν
ὀργὴ προλαβεῖν πόλει τοὺσ̓ αὐτοὺσ̓ αὐτὰσ̓ ἐκολάσασ̓· τέλοσ̓ δὲ λοιπὸν τὸν λαὸν εἶν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ
διαρκομένην λατρείαν καὶ νασι λείαν καὶ προφῆται ἁμαρτίαν καὶ ἀγγέλων ἔσι φανείασ̓ καὶ τῶν
λοιπῶν ἔσι τοῖσ̓ κοσμῆσ̓· ἐπὶ δὲ τούτων λάβοις τὰ τὸ σωτῆρι σον ὀργὴ θυμὸν ἀγανάκτησιν ἴγαμὴ ὅσι· καὶ
δηλον ἀπὸ τοῦ λάμβανον ὄφιν·

θεοδώρου

ὀργὴ τῆ τοῦ θῦ λάβοι· ἔσι σωτῆρι αν δὲ καὶ τὸ ἀγαθὸν· ἴγα τὸ διαγγέλλεσθαι καὶ τὰ ἔσομενοῦ· τοῦτέστιν ὀργὴ τῆ
ὀργὴ τοῦ θῦ· σωτῆρι αν ἀπὸ σωτῆρι ασ̓ διαγγέλλεσθαι· οἱ θαρασταὶ αὐτοῦ μὴ φ̓ ἁμῆ λουσ̓ διαδέχονται·
ὡσ̓ ὁμοίωσ̓ τὸν προφήτην οὐαὶ τοῦ ἔσθαι θαρασταὸν καὶ πάλιν ἕτερον ἀπαγγέλλεσθαι· καὶ μετὰ τιμεί γουσ̓
ἕτερα ἀγγελίαν ἔσι φθαρεῖν· οὕτωσ̓ τοῦ θῦ ὀργὴ σωτοχὴ καὶ κατὰ ταὐτὸν ὀργάσθαι τιμορίαν τε καὶ κό
λασιν· μετὰ χρισ̓ αὐτοὺσ̓ ἁμῆ λῆ πάντα καὶ αἰῶνα· ὡσ̓ ἁμῆ ὑπαρχὴν μὴ τὸ ἄγαν·

κ αὶ ὃξ αρᾶσ̓ καὶ ἡδύλουσ̓ διαγ
γελοῦσιν ὀργὴ σωτολείασ̓
ὀργὴ σωτολείασ̓ καὶ οὐ
μὴ ὑπαρξοσιν·

ἀπασῶν τῶν δόξῶν αἱρεθέντες φησὶν. ὅργων γράφονται ὅτι δίκαιόν ἐστι τοὺς αἰτίους τῶν ὅλων διεστιάσεων διπλασίονα : θεοδώρου

ζ καὶ ἔστι δίκαιον πολλαπλασίονα μέρη ἀφελῶν παρὰ τοῦ προτάσσοντος ἀπολαμβάνειν τῶν ἴσων. καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀδικοῦσιν οἱ ἀφαιροῦντες τοῖς ἐλαττουμένοις τὰ ἐπιτήδεια. ἀλλ' ἀρ' οὐ καὶ πάσῶν τῶν ὀργῶν. διὰ τοῦτο λιμὸν ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἢ πόλεμον φοβούμεθα. διὰ τοῦτο καὶ τοὺς σώφρονας τιμῶμεν ὅτι τοῖς ἡδέσιν οὐχ ἡττῶνται. καὶ τοὺς ἀνδρείους ὅτι τοῖς φοβεροῖς οὐκ ἐνδίδοασιν. ἀπὸ δὲ τούτων ἐστὶν ἀκολουθεῖν τὸ μὴ ἀπειστιστεῖν αὐτούς. ὅταν ἀρ' ἀλαμπὲς ἢ ἀφ' ὑπερβολῆς καὶ παρὰ μικρὸν καὶ φησίν :

Ὅτι γὰρ περὶ αὐτοῦ ἀλλ' ἐξ οὗ θύουσι καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν. πῶς οὖν οὐκ ἐλεοῦσι θύοντες. δῆλον ἂν τοῦτο γένοιτο ὅτι ὁ θεὸς δικαιοῖ τοὺς περὶ τῆς γῆς. πῶς δὲ καὶ ἀφαιροῦνται μὴ ἀπειστιστεῖν αὐτούς ; ἆρ' ὅτι μικρὰ ἀφαιροῦσιν ἐλεύθερον ὄντα καὶ ἄρχοντα μικρῶν ἀγαθῶν. ἔστι γὰρ ὅτε καὶ μικρὰ ἀφαιρεῖσθαι ἐλεύθερον ὄντα καὶ ἄρχοντα μικρῶν ἀγαθῶν. ἔστι γὰρ ὅτε καὶ μικρὰ ἀφαιρεῖσθαι εἰσὶν ἀνδρὸς καὶ ἐλευθέρου καὶ ἄρχοντος. ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς μικροῖς ἀδικεῖν. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς τυχοῦσιν. ἀλλ' ἐν τοῖς ἀναγκαίοις. ἐν τοῖς ἀναγκαίοις δὲ οὐ πάντα ἀλλὰ τὰ μέγιστα. ἐν τοῖς μεγίστοις δὲ οὐ πάντα ἀλλὰ τὰ ἀναγκαιότατα. ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτ

ἀθανασίου

ιγ

Ἐκείνοις μὲν οὖν τοσαῦτα· ἐμοὶ δὲ ὀλίγῳ πλείονα ἐπιστῆσαι τῇ σῇ δυνάμει γέγονε χαρίσομαι δέ σοι τὸ βέλτιστον τῶν γεγραμμένων διὰ τῆς ἐπιστολῆς· καὶ γὰρ καὶ αἰτεῖσθαι σε τοῦτο καὶ ἐμὲ ποιεῖν ἐφίλησεν ὁ θεός· διὸ καὶ ταλαιπωρῶ σε παρακαλῶν τὸν θεὸν τὸ βέλτιστόν μοι δοῦναι· θεοδώρου

ιδ ὡσπερ ἀπὸ τοῦ ἐκείνοις μὲν πρόσωπον δηλοῖ κυρίως ὄντας τιμωρίας· οὕτω καὶ ἐμαυτὸν ἄρχοντα ὄντα τυγχάνειν τιμῆς· ἐπεὶ καὶ σὺ φιλαρχίαν καὶ συμμαχίας ἀπὸ τοῦ πραττομένου δηλοῖς κυρίως τὴν δὲ μετάπασιν ἰσχύος φησὶ παρὰ σοῦ γιγνομένην βοήθειαν· ταύτην ὑμῶν διαρτόλεφ·

ταῦτα παρὰ τοῦ χῦ τὸ πρόσωπον τῆς δικαιλήσεως ἀραγαμόπος λέγεται· αὕτη γὰρ ἀδελφὴ τοῦ θῦ τὴν δωρεὰν μιμεῖται ἀλλ' ἀπὸ τοῦ προῒ τὸ βέλτιστον τῶν τοῦ σρ σωτηρίων· βέλτιστον δὲ βοήθειαν ἀρ' ἀσφαλοῦς· διὰ τὸ γνῶσιν τοῦ μὴ ἀμφιβάλλεσθαι σκότους καὶ φθορᾶς λυτρωθῆναι· διὰ τοῦτο φησὶν ὅπερ ταὐτὸν τῇ ἀρᾶσθαι· ἐπεὶ δὲ διαυτῆς λιμαὸν ὀφθῆ· αὐτὸ λαμβάνει τὴν διάσωσιν τοῦ σώματος καὶ χάριν· ὅτε καὶ καταφυγὴ λιμαὸν ὄρη λιμὸν βραχέα δὲ ἐστὶν αὐτὸς γάρ φησιν ἐπὶ τὸ ὑπομονητικὸν βίου τὸ ὑπὸ ὁρᾶν τὸν ἔχθρὸν πολεμοῦντα αὐτῷ καὶ μὴ δὲ αὐτὸ τὰ σρ. ἐπὶ τοῖς λιμαὸν χρὴ ἀλλεῖψαι τὸν λόμβρον ἐν χαρᾷ τὸν θῦ προσβρόντα· καὶ τὸν τῆς ἐν γνώμου σωτηρίας· ἀπὸ δὲ ὧν ἐμπίπλησιν αὐτὸν λιμαὸν ἀμπελίνων καὶ βάλλει γάλακτον· βέλτιστον δὲ ἐπὶ σώσαι τὸν ἐκ σώματος λιμὸν· ἀμπελίνων δὲ ἐπὶ τῆς μεγάλης χαρᾶς τὸν ἔχθρὸν πολεμήσαντα ἐρρύσατο·

Ἐκείνοις μὲν οὖν ταῦτα πεῖσόμεθα φησὶν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τολμήσαντες· ἐμοὶ δὲ τὸ σὸν βέλτιστον ἀμυμνήσω· καὶ τοῦ μὲν βρῶσιν ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄρους τροφῆς· τὸν δὲ ἀμπελίνων ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄρους ἐκπορευομένης βλαστήσεως· ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ ὄρους ἐκπορευομένης ἀμπέλου· ἐπὶ τοῖς ἐκ τοῦ ὄρους ἐκπορευομένοις

σαι φησὶν οὐσίαν τὴν ἱερωσύνην διὰ τὸ αἱρεῖσθαι αὐτὴν ἀφ' ἑαυτῶν ἀφορίζεσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου τὸν βασιλέα. τὸ δὲ αὐτὸν χρήσιμον βροῦ-
μεν· ἀφαιρεῖσθαι τὸν μὲν πρόσωπον τοῦ λαοῦ εἰς πρόσωπον τοῦ κυρίου τὸν καὶ τὴν ἀλλοίωσιν καὶ τὴν κακοήθη-
ταν τοῦ πράγματος δεικνύναι τοῦ λαοῦ τὸ καὶ ῥᾴθυμον καὶ ἀπόλαστον. τὰ δὲ ἄλλα φυλάττεσθαι τοιαῦτα οἷα
ταῦτα ἁμαρτήματα λέγει αἱρεῖσθαι δὲ καὶ δύνασθαι πλέον ἔχοντα διδασκόμενα ὧν ἐστι κατὰ τὸν καιρὸν καθὸν
τοὺς μὲν ἐχθροὺς ἐπαΐοντας ἐπὶ πόλεμον καὶ κατὰ χώραν τοῦ λαοῦ. τὰ δὲ βέλτιστα ποιεῖται. ὁ τὸν ἰουδαϊ-
φυλάσσεσθαι τὸν διὰ χῆν τιμωρίας γεγονότας. ἐπὶ τοῖς ἀρχὴν λαβεῖν τὸν καὶ αὐτὸς τὸν διὰ χῆν
χαρίσασθαι ἀξίως φθῆναι· ἀπὸ τοῦ κλαίεται δὲ ἐπὶ τοῦ τὴν γεγονυῖαν αὐτῷ διὰ τὴν βίαν χῆν δωρεὰν καὶ τὰ τρο-
φὴν διὸ καὶ φ̄. ὁ θ̄ς ἀπὸ σολίμαος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ἡ ἱερία τοῦ τρόπου μέρους ψαλμοί. αὐτολόγει μὲν ἡ καὶ τὰ τὴν ἐπιγραφήν. οὐδὲν δὲ καὶ μῶν ὑπάρχειν φούσιν
μέγα τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους· τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον ἀδύνατον τοῖς φιλοσώμασι βροτοῖς. βητέον
σουσαὶ πορίσουμεν οὖν τοῦ ἁμαρτεῖν τὸ ἀδύνατον βητέον· ἡ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς ἀνθρώπου καὶ βασιλέως
τοῦ δαδ τοῦ ἑαυτοῦ χίλια ἁρματα. καὶ ζχίλιάδας ἱππέων. καὶ ιχιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ παρέλυσε δαδ πάν-
τα τὰ ἅρματα. καὶ ὑπέλιπεν ἑξακόσια ἅρματα· καὶ μεταμορφοῦται λέγει· καὶ διασείλευσε δαδ ἐπὶ τοῦ μὴ
καὶ τῶν δαδ τοιαῦτα μερίμνας καὶ διηκαισούτων· καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιστράτηγον· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπολέ-
ἀπεστείλαμεν οἱ ἐμὲ μορίς καὶ ὑμισφάγιον τὸ τῶν συρίαν συνεμαχεῖ ἐν χιλιάδας ἀνδρῶν· καὶ ἐπέβαλε τὸ ὅτι
μίσθιν πρόσαυτον αὐτὶ πρόσωπον τοῦ πολέμου. καὶ ἐφοβήθη ὁ θ̄ς τὸν συρίαν· καὶ εἶδον οἱ δοῦλοι ἀδραὰν ἀρχὸν ὅτι ἔπεσαν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἐπέστρεψεν ἐπ' αὐτοῖς
δουλεύσαν αὐτοῖς· ταύτην τὴν πορίσωμεν
τὸν ἱερίαν τοῦ κυρίου μὲν τῶν ἐπιγραφῶν τὸ
ψαλμοὺ συμμαίνουσαν πολλῶν γὰρ ὄντων ὁ χρόνος
ἐστὶ τὸν φιλογραφίαν ταύτην ἐσχηκὼς λαμπρό-
τατος ἑαυτοῦ καὶ πορισφαίρεστος τῶν βητοῖς
καὶ τὰ πόλεμον ἁρμάτων πρὸ δαδ· ὃ δὲ φ̄
ζητῶν ἔστω ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ δυρμὸν καὶ θρή-
νων ἀρχήν· λόγον αὐτὸν πορίζεται καὶ
εὔτυμον ἐπὶ τοῖς καταρτίσμασιν· ἄμμαι γὰρ
δορτὰς ἐγίνετο φόναι. καὶ ἀλλαὶ τὰ φύσεις
πολεμίων· ἐπὶ τοῖς ἐπὶ δ̄. δορτὴν ὑπόθεσιν
πολέμου. οὐ πρᾶξιν τὰ σμόγον. ἀλλὰ καὶ
γεωργοῖς· καὶ δημοπόροις καὶ χειροτέχναις·
καὶ πᾶσιν τοῖς μεθέχουσι τὰ ἀγαθὰ τὴν δι-
καιοσύνην· πόσον οὖν ὁ θ̄ς ἀπὸ σολίμαος· καὶ μὴ
προσλάμβανε τοὺς γεωργικοὺς τάσους· πόσον οὖν
καὶ ἀφεῖλε τοσοῦτον λῦσαι πρόσεισιν
αὐτοῖς ὁ πόλαι καὶ ἁρμάτων πλοῦσιος καὶ οἰκονό-
μον καὶ χώρας ὑποφόρου· τὴν ἀραμίαν πᾶσαν
ἀφ' τὴν φοινίκην· τὴν μέσην τοῦ ποτα-
μοῦ· ἄξιον ἐστὶ φῆσαι· μελέτην ἀεὶ χαριστίαν ἔχει τὰ ῥήματα· ὁ γὰρ ἀμιλοῦ μὲν πρότερον τοῦ ἁδραζὰρ
καὶ σὺν αἰ· λαὸν δὲ ἐπ' αὐτοῦ χίλια ἁρματα. καὶ ἑπτακισχίλιάδας ἱππέων. καὶ ἐπὶ ἐκκαιδεκαχιλιάδας ἀνδρῶν· καὶ
πάλιν δὲ τοῦ συρίας μὲν ἐστὶ λέγειν ἐστὶ τὸν ἐλθόντα τὸν βασιλέα τοῦ ἐμαὰθ δουλεσάμενον καὶ ὑποφόρους καταστήσαν. ἐξ
ὧν μία καὶ ρούβ· ὡς ἔστι καὶ δύο χιλιάδας αὐτοὺς καταβρύσασαν· καὶ τρίτην μίαν τοῦ σὺν-
αμμὼν μιᾶς ἐλθόντα παρατάξαμενον παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως διὰ τοῦ ἰωαὰν τοῦ ἀρχιστρατήγου· ὃν δὲ
θλῶν μὲν ἐχατὴν δύναμιν· τοῖς μὲν ἄπωθεν καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαδ· καὶ τὰ μόνου πόριβλεθὼν ἔχει
ρόθετο· πᾶσι ἔστι τοῖς τοιούτοις ἁμαρτήμασι σύγγραμμα οὕτω καὶ κατηρτίφθαι λέγω· ὁ θ̄ς ἀπὸ
σολίμαος καὶ καθεῖλεν ἁμαρ· ὀργίσθη καὶ ὠκτείρησεν ἁμαρ· ἀμμὲν χρόνος τῆς φιλογραφίας
οὗτος ὧν, ὁ τὰ μικρὰ στρέφων μέτρον· ἰδιόδυνον τὰ μεγάλα· εἰ καὶ ὑπὸ τὸ λόγος ἔχει τὴν ἀμαθορά-
τελος δὲ λέγει· τὸ ἔστι σωτηρίαν τὰ μὲν αἰῶνα ἐπιμελεῖσθαι μέγα· διὸ καὶ τοῖς ἄλλοις ἁμαρτήσασι μεγίστοις
γράφεσθαι φησὶν τὸν ψαλμόν· ἔστι δὲ ἀπαρχὰ πολλὰς πόρρω πάντος γεγόνασι τὰ μὲν ἀφορᾶν φησὶ σε βα-
πάντας τὴν ἀπὸ τοῦ ψαλμοῦ διαμαρτούσης ὀφθαλμούς· ἀλλοι οὐ μέγοι γὰρ καὶ ἄλλοι ἁμαρτήσασι μέγοι.
οἱ μὲν τὸ οὐσάμαστος τὴν ὕβριν τὴν αὐτὴν δι' ἀσεβοῦς ὀργῆς· μὴ τὸ ἔστι γεγόμενος ἀξ τὴν αἰτίαν ἁ-
μαρτεῖν τὰ ἄλλα τὸ μὲν ἔφευγε· καὶ τὰ τὸ λιτικὰ μεγαλαυλαὶ· ἄλλοι οὐ μέγοι· τὴν δὲ διαφορὰν προφαί-
νοντες τοῖς χιλίασι· τὸν συμπαθεῖς τὰ μεγαλαυλαὶ· ἵ διατομὴν βρῆσθαι τοῖς ἄλλοις οὐ μέγοις ἄλλα τοῖς ἄλλοις
ἁμαρτήσασι· καὶ τὴν ὑφ' ἑαυτῶν ὕβριν ἔχειν προφήτιάσι· τὸ δὲ ἀπὸ μέλλον ἀνεθελίσθαι τὸν χρόνον· ἀπο-
λουθότερον μοιεῖ τοῦσ ἄλλοις ἁμαρτήσασι· τοῦσ μὲν λοιπὰς τὴν προφάσεις αἰτίαν τὸν ἀρχὸν σωτῆρα
ἀβρίας· τὴν καταπάτον ἀγγέλιον αἰρεσιάσι καθορίζειν τὴν πολιτείαν· οὗτοι μὲν τοῖς κατ' ἰουδαίοις·
ὁ ψαλμὸς γέγραπται ἀλλ' ἡμῖν τοῖς ἄλλοις ἁμαρτήσασι· τοῖς τὴν πολυβδηλίαν εἰς σὺν σύνεσιν διαμένουσι
τὴν πρὸς τὰ θεῖα λόγια εἰ τὴν τοῦ πονηροῦ λιμὸν ἔστι γνῶσιν· τοῖς ἀπὸ τὸ ὁρίζειν παραμόνου· σωζο-
σώτων ὧν μονομοιρούσι· ἀπὸ αὐλὸν καὶ χορὸν καὶ μεθύσιν ψαλμὸν καὶ μελέτιαν ἐς προσοχὴν μετα-

ΘΕΙΣΤΟΤΕΛΟΣΤΟΙΣΑΛΛΟΙΩΘΗΣΟΜΕΝΟΙΣΕΤΙΘΕΙΣΣΤΗΛΟΓΡΑΦΙΑΝΤΩΔΑΔΕΙΣΑΙΔΑΧΗΝΟΠΟΤΕΘΗΝΕΠΥΡΙΣΕΤΗΝΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑΝΣΥΡΙΑΣ

λαμβάνουσιν· ὑμῖν οὖν γράφεσθαι τὸν ψαλμὸν ὅτι πάντες ἁμαρτωλοὶ καὶ τῆς ἀληθείας·
διότι ἐξ ὑμῶν αἱ τοιαῦται λόγιαι. καὶ τί τοῦ θεοῦ ὅτι ἐκκλησίαν οὐδεμίαν ἔσχεθε ἀκριβῶς
μαρμάσκεται· οἶον προφήτης ψυχὴν ἐκχωρίζει μεμερισμένην διὰ τοῦ πνεύματος·
γράφεται ὁ ψαλμός· τοῦτέστι μὴ παρέργως αὐτοῦ ἕκαστος μηδὲ οὐ πάντως ὅτι οὐ φθάρτου ὕλης
γραφόμενον. ταχὺ λαμβάνει τὸν αἱρεσιώτην οὕτως ὅτι ἑαυτοῦ διαιρέσεως πρὸς ὀλίγον ἄχαριν τὴν
μερίδα. ὅτι τὰ συγχωρήσεις αὐτὰ συγχυθῆναι καὶ αἱρεσιῶται ἀλλ' ὃν ὅτι τὴν ψυχὴν
τοιοῦτος αἰκίζονται καὶ πάλαι εἰ σαίτας τὸν χρόνον ὅτι δρυμὸν τὴν μερίδα· ἐαὶ δὲ παρὰ θεῖα ταῦτα
ὅ ἐστι δαίμονος ἀπὸ ἄλλο τρίους τὸν γεγραμμένον. ὅτι τὸν γεγραμμένον αὐτὸν δυσσεβήσομεν. δηλοῦσι τὸ
σύμμικτον τῆς κλίσεως ὅπως τὰ δι' ἐξ ὧν τὰ μαίρα συγκαλεῖ· ὅταν οἱ εἰς τοὺς πολλοὺς
διαιρῆσι εἰς χεῖρ κλίσεως· ἐμοὶ εἰς πάλαι. καὶ εἰς ἐμοὶ εἰς μένειν· καὶ τὸν βίβλον ὅτι θεόν. καὶ τὸν ἰουδαῖον
προσβλαύξω· καὶ ὡς ἡρίθμησεν τὸν μαθαίων. καὶ τῆς δουμαίας ἕως ἡλίου σθαι ἄπειλεῖ· καὶ παῦτον ὁμοῦ τῶν
ὑποταγὴν ἐναγκλίζεσθαι· ὑμοὶ ἄλλοφύλοι ὑπὸ ἐμοῦ: θεοδώρου

πρὸς τὸν αὐτὸν διαλέγεται καὶ ταῦθα ὁμαίκαρίος δαὶ ὅσ ὅτι πρόσωπον τὸν μαίκαι καὶ αἰῶν. διὰ τοῦ μεγέθους μὲ-
τὰς ἰδίας φλίψεις. αἱ τοιοῦτον δὲ καὶ τῶν παρὰ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν· ἀμὰ καὶ ὅσοι πιστεύονται πιστευόμε-
τοῖς δὲ οχλήσασι τὸν διηγήσθαι τούτοις κεχρημένος ὁμαίκαρίος δαὶ. ἕως τὸν τοιοῦτον δηλοῦ ὅτι τὰν
ἐσόμενα προφητεύων λέγει:

ταῦταμὲν καὶ ὅτι ὧν τὸν μασὶ λειῶν αὐτὰ γράφεσθαι· ὅτι δὲ ὅτι ἀστὸ βλοσ ἕως γραφὴ διδασκείν οἱ ὃ φιλίαρία
καὶ προφητείαν τὸν σαὶ καὶ ὅτι φασθαι· πρόσκειται δὲ τῇ προγραφῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ἁθησομένοις· διὸ ἀλ
λοίωσις μεγαυολίων τὸν ἀὶ γίγεται· καὶ
μεγαυολίων οὐγλύφομένων. ἀλλ' ἐσόμε-
νον πραγμάτων· καὶ φιλογραφία δὲ τῆς
γίκλησ οἰκουμένης. ὅτι κεφάλαιο δὲ τῆς προ
φητείας τὴν ὑπὸ
θεσιν αὐτὰ καὶ ὁμοῦ
πεῖν τὰς προειρη
μένας νίκας. με-
γίκλησ ὡς ὁδὸν προ
φῆται τοῖς ὀφθαλμοῖς
τῆς ἐσομένης τοῦ λαοῦ πα
ραμυθίαν· καὶ τῆς διαταύτης
συμπλοκομένης
αἰχμαλωσίας·
προείδομεν δὲ καὶ
τῆς ὅτι εἰ θέμενος
αχαρίτι γένεσ
μένων ἕως αὖ ὁδῶ·
καὶ δεῖν ὠλίθη καὶ τὰ λυπηρὰ καὶ ταῦθυμὴ
ρη προγράψαι ὅτι σὰφέλειαν τὸν ἕως εἰς αὐτὸν
τὸν προφητῶν ἐσομένων αὐτῶν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ·

ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΡΙΑΝ ΣΩΒΑΛ ΚΑΙ
ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ ΑΒ ΚΑΙ ΕΠΑ
ΤΑΞΕΝ ΤΟΝ ΕΔΩΜΕΝΤΗ
ΦΑΡΑΓΓΙ ΤΩΝΑΛΩΝ ·:·

καὶ ταῦτα ὁ σύμμαχος τάττει τὸν προφήτην οὕτως ἔχει· ἕως ἐρίσας ὁ θεὸς τὸν ἀρθῶν τοῦτα πειρόφρονος
καὶ ἀμόμους δαὶ ζοδιδάσκων ὁ ποτε ἐμερίσας τὴν συρίαν τὸν μεσοποταμίας καὶ τὴν συρίαν σωβαλ.
καὶ ἀριθμὸν ἐποίησαν καὶ ἕως ἀτάξεν τὸν ὅλως ὅτι φάραγγι τοῦ ἄλσος ἰῶν χιλιάδας· δηλοῖ δὲ ὁ χρόνος
ἁρῖσθαι τὰ προικείμενα. ὅτι τὰ διαπορεῖται καὶ ταμιάλαι καὶ στρατηγοὶ ὧν αἱ λεύονται τὸν δαὰδ. προτῆς καὶ
τὰ τῆς ὑψώσεως δὲ ἱστορίας. ὅτι δὲ καλὸς αὐτὸ τὰ πράγματα προυχωρίζυδοι κιμοῦτι παρ' αὐτῷ καὶ πᾶρ
πάσι γὰρ σημαίνεσθαι ὅτι ὧν οἱ ἱερίμαι καὶ δικαιοσυνῶν ὅτι ἰλή. καὶ αἰκὺδὲ ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀστὸ τέλος
τοῖς ἄλλοις ἁθησομένοις ἕως ἱερίμας ἕως ἀτὸν γὰρ τὰ ἱερίμα τοῦ ἀροῦ καὶ ὁ χόρτος δοκιμῆται
προσυραχὺ φαίνεσθαι ὡραίαν ὅσον δὲ οὕτως μεταυαλλάττει καὶ διαφθείρεται· οὕτως καὶ τὰ πράγματα
τοῦ λαοῦ ἀρθῶνται τότε λίμνης ὅσον οὕτως μεταυαλλεῖν· ἀντὶ δὲ τοῦ διοστηλογραφίαν· ὁ μὲν αἰκὺλος
τὰ πειμοῦ τέλειου τοῦ δαὰδ· ὁ δὲ σύμμαχος τὰ πειρόφρονος καὶ ἀμόμου τοῦ δαὰδ ἡρμήνευσαν· φιλήσο
γὰρ ἐν ἀξίαν, ἐν τούτου τοῦ μασὶ λέσσον μέτριο φροσύνη: ~

βασιλειον

3, τουσ μαιρωνομιασ απο σου δαυτουσ ικατα τηνα ναλογιαν τωνα μαρτημα των απο σων· τασυ χημα τα τηνα ονη
ρι εσ ημων ικαθειλεσ· ευ δρηγθων ημασ δια τησ αοθογειασ· ορ γισθησ· οτε μεν θαι φυσει τεκνα ορ γησ· ολ
ωνδαμεν εχομεν τησ ικαι αγθροι δρτωικοσμω· ωικτειρησασημασ· οτε τουμονογδηνουθου ιλαστηριου υπερ
των αμαρτιων ημων· ιν αυδρτωαι μαι τα υτου τηνα πολυτρωσιν δυρωμεθα· αυ ουικαν αγκαρισαμεθα δυνηρ γθου
μενοι· δι μη δωσ τισασημασ οι μογικαταφυξωσι· οι μογδη λαδη· τουλογου τουτηνωωσωρωμενων ικαρ
δι αν ειδοσωναισθησιν αγομενασ· θεοδωρου
μαι ραν εαυτου ωωσοιησασημασ· χωρισωσημασικαι απο φησασ τησ ωαρα σου ωρομοιασ· ικατι ωασασαισθ
ησεωσ απο ωολλησ τησ δοξησ· δι σα τι μιαν δηλαδην ωαρδησι ευσωσ· ικαι απο ωολλησ δυναμεωσ· δισ
μυριασασ συμφορασ· τουτο δε ωερι του θυ· ουχ ωσ ωοιησαντοσ λεγει· αλλα τησ συγχωρησεωσ μονησθωσ
αυτι ωραξωσ τεθησεται· ευσεβιου
ωσ δικαιωροσωωου τωμιουδαιωνσαφωσ απο ωολλων αυτωνδηλοι δια του δι· ωτιν· ο θσ απο σωσημασ ικαι ικαθειλεσ
ημασ ηικατασυμμαχουσ απο θαλουημασικαι δηδικοτασημασ· ο ωνδηλοι αυτων τηνα ποικοωσιν δι ων λεγει
οργισθησικαι οικτειρησασημασ· ικαταδηλοι αι υ· θυμωθεισ μεταρθεισασημασ· ταυτα δε μαλλον των
λογων ηι των ωραγματων δικαιασισωαρισησι· μεταρων τησ του σρ ωαρουσιαν· ταυτα ωσωορ θασι· οτε
δη θασεν εωαυτου σηι οργησ ηι θυμοσ απο σθησαν ικαι ικαθηρ θησαν ικαι απο θυλιν θησαν· δι δικο ωτησαν το
ικαι ωσ ηι χθησαν δι ασισορωισθυτεσ· δι ωαν τα τα υτα τησ θυ· θεοδωρητου
θυτα υτα τησ αι χμαλωσιασ ωρολεγει· δι τα του θυ· το δικαιον ικαι φιλαν θρωωον· δι αμεν τα απαραμομεσ
γαρ οργισθησικαι απο σωσημασ· οικτειρησασ
δε ημασ ωαλιν μετα τησ των τιμωριαν· δι ανν
ορ γισθησικαι οικτειρησασημασ· δηλοι δε ται ον
ικαι δικτησ ωροισει μενησ λεγουσασ· του σαμων
τικον φρονουντασ ημασ του δημιουργον αιρε τι
κουσ οργιζομενουθυ ουχι ναι απολεσαι· αλλι
ναι οικτειρησητουτωσωσαι δη· συλογισασθε
ικε ο τι ορ γισθημεν δι σ σρ ιαν· δι γαρ δι α σρ ιαν
ορ γιζεται και δια του οικτειρειν ουναται θεσ τησ
αυτου· αμαχρησιμωσ ωαρα λαμβανομενη·
ανδιανδιου
ο τι μωρη θημασ φη· δια τησ των δι α σε γ δηλημενησ
δυασεβειασ· αλλα ικαι οικτειρησον ημασ· το
γαρ ωοικτειρησασ· αντι του οικτειρησον· δι αλ
λωσ· το ωοικτειρησασ· δηλουμενουσ ικαι αθλιουσ
απο φηναασ· ωσ δια ταυτασ συμφορασ· ικαι ρομη
ναι καταοικτειρεσθαι λοι ωον· θεοδωρου
αλλ δι ικαι ταυτα ωαρθειν σωνδχωρησασ· ουμη
δε αφηκασ τοισικαικοισ· οχυτων των ωαρ
ασου φιλανθρωπιαν ημιν ωαρασχομενοσ·
ανδιανδιου
τηνι λιν φη· δια τησ ωολιορικη θηναι αυτην· ικαι τον δε αυτη ικαταβραφηναι γεωρ· δι ικαι τηνω λιν
αυτων γλυφη· δι τισ δια τησ απο αφροφιλων τηνγεγομενων ικαταυτων ικαταικεδικλοριται· θεοδωρου
γλυφη δε ται ουτα λεγει· τηνα τησ ευαγγελιασ· αντι του δι αφαραχλιν ικαι θορυ ωον ημασ ικατεσησασ· τα ωλη
θειτων ικαικων· τηνγλυφηδε δι ωσδη· α δηλονδι ηα τησ παραχλησ τηνευαγγελιασ· α σαρει ωασησ αυτη
συγκειμενησ· θεοδωρου
οι ωροσ ωαθωσ τοισ υλικοισ ικαι τα ευαγγελια φρονουντεσ· τον ωομενοι εωαυτοισ· το δημαθειν ειναι· οιομεν
ου φαθειαν ικαι αταραξιαν εχειν· υλαιωνδε η τοιαυτη ικατασασισ φερει· ο θσ γαρ χρησιμον εδεωσ θυ συσθι
σηναι αυτην ικαι ταραχθηναι μεταμελειασ· τρ ωωσ· γνουσα γαρ ωσ εωι υλαιοισ· του υλικοισ εμβαχευσθαι ικαι
φορειν· την του χοϊκου εικονα· ταραχον ικαι συσεισμον σχοινη μεγαν εμβαλλουσα· δικαι ωροτερον φαν
λου μεν εωι ωουδαιον ικαι μαλιαριον τινα ωωλιρη· αμβλειγων ωωτρικυβι (ω· αι σθησιν λαμον θυ του
υωαρχαντων σωτριμματων· δικαι του αορατων· ωολημιων· παραικαλεσει τον λογον· δ ωσ δημικρον ο ιο
μενον· ι α τρον γαρ ον· ι ασεται αυτην· δηλωσον δε ικαι ταλον υωαρχθηναι την μεγαν εμβολην
του εωαυτου· δικελθοισ δαιμονων ωνευμασι εωι ωαραδοχην θαλαττησ· θεσι ομασιν· ευσεβιου
δια τουτο ταμωριαισ ικαι εαυτη γενεσθαι· λεγων δηλων την ημων υλην· δι ου το ωασι λειπειν ικαι το αγιασμα· ικαι
ωαντασασομενου ωουνομου σωθολειπο· δι ικαι ωαλιν αυτων την χαραν· δι ικαι ταση χασαυτων προ
ωωικαι των γενομενων· αυδι ωαντων αθροισασδι αυτου ωαραμενουσ αυτων ωραξισ ουκεστιν
ικαι ουκ εταραχθη ομασ δε των δικαιων ο προφητησ ικεκραυγεν λεγων· ~

3

θσ απο σωσημασ ικαι ικαθειλεσ ημασ·

(ι) ργισθησ ικαι οικτειρησασ ημασ:

C ωσεσωσασ την γην ικαι σωσ ταραξασ αυτην·

ανδιανδιου

την ιλιν φη· δια τησ ωολιορικη θηναι αυτην· ικαι τον δε αυτη ικαταβραφηναι γεωρ· δι ικαι την ομοιαν
αυτων γλυφη· δι τισ δια τησ απο αφροφιλων την γεγομενων ικαταυτων ικαταικεδικλοριται· θεοδωρου
γλυφη δε ται ουτα λεγει· την τησ ευαγγελιασ· αντι του δι αφαραχλιν ικαι θορυ ωον ημασ ικατεσησασ· τα ωλη
θειτων ικαικων· την γην δε δι ωσδη· α δηλονδι ηα τησ παραχλησ την ευαγγελιασ· α σαρει ωασησ αυτησ
συγκειμενησ· θεοδωρου
οι ωροσ ωαθωσ τοισ υλικοισ ικαι τα ευαγγελια φρονουντεσ· τον ωομενοι εωαυτοισ· το δημαθειν ειναι· οιομεν
ου φαθειαν ικαι αταραξιαν εχειν· υλαιωνδε η τοιαυτη ικατασασισ φερει· ο θσ γαρ χρησιμον εδεωσ θυ συσθι
σηναι αυτην ικαι ταραχθηναι μεταμελειασ· τρ ωωσ· γνουσα γαρ ωσ εωι υλαιοισ· του υλικοισ εμβαχευσθαι ικαι
φορειν· την του χοϊκου εικονα· ταραχον ικαι συσεισμον σχοινη μεγαν εμβαλλουσα· δικαι ωροτερον φαν
λου μεν εωι ωουδαιον ικαι μαλιαριον τινα ωωλιρη· αμβλειγων ωωτρικυβι (ω· αι σθησιν λαμον θυ του
υωαρχαντων σωτριμματων· δικαι του αορατων· ωολημιων· παραικαλεσει τον λογον· δ ωσ δημικρον ο ιο
μενον· ι α τρον γαρ ον· ι ασεται αυτην· δηλωσον δε ικαι ταλον υωαρχθηναι την μεγαν εμβολην
του εωαυτου· δικελθοισ δαιμονων ωνευμασι εωι ωαραδοχην θαλαττησ· θεσι ομασιν· ευσεβιου
δια τουτο ταμωριαισ ικαι εαυτη γενεσθαι· λεγων δηλων την ημων υλην· δι ου το ωασι λειπειν ικαι το αγιασμα· ικαι
ωαντασασομενου ωουνομου σωθολειπο· δι ικαι ωαλιν αυτων την χαραν· δι ικαι ταση χασαυτων προ
ωωικαι των γενομενων· αυδι ωαντων αθροισασδι αυτου ωαραμενουσ αυτων ωραξισ ουκεστιν
ικαι ουκ εταραχθη ομασ δε των δικαιων ο προφητησ ικεκραυγεν λεγων· ~

θεοδώρου

ιδ

Ἐστι δὲ τὰ αὐτὰ καὶ ἀφελόμενον καὶ προσθὲν τὸν γλυκὺν τὴν οἰκείαν ἐχρήσατο αἰτιολογίαν· καὶ διὰ τοῦτο οὐ σαρκίον ἀπὸ
τὴν ὑπερωλίου τοῦ συστείου μου τὸν γλυκὺν σωτηριωδίου καὶ ἀλυπείου οὕτω φησίν· ἀδρανεύσομαι
τὴν τὰ σωτήρια μου· ἴασαι γὰρ με καὶ ἴασαι μου τὰ κακά· καὶ ἀδρανεύσομαι τὰ σάρκια καὶ διάμεσα τὰ
συμφορά·

Κύριε θεὶ ἐβόησα πρὸς σε καὶ ἐλυθῆσαν τὴν οἰκείαν μου λυσιν καὶ πάσσαν· ἵνα μὴ προλάβῃ σωτήρια μου καὶ ἀφῶ
πάρια ἐβιστήσατο δὲ ὁ ὑπερβάλλων ἵνα λάβῃ· θεοδώρ
ὡς πολλὰ ἡμᾶς χαλεπὰ περιλαμβὶν ἐποίησας·

Ἐδίκαιοι τὰ τιμιστὰ λιπαὶ ὅτι ἂν ἐστὶ νόμοις πάρεστι· ἀπὸ δὲ ἁμαρτίαν δέχεται ἐστὶ μεγάλοις προτρέπω
ἁμαρτήματος· οἱ μὲν γὰρ ἁμαρτάνοντες πείθει αἰτίαν τοῦ λαβεῖν ἐστὶ μεγάλοις ἁμαρτάνοντες δίκη
τοῦ πονηροῦ· πολλαχοῦ δὲ τὴν γραφὴν ἀπὸ τοῦ ὁμοίου μεθιστᾶσι τὰ σὺν λιπαῖς· τὰ πάρεστι καὶ· ὡς δὲ τὰ
πονηρίου ἐμβυχθείτω οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ὁμοίου μεθιστᾶσι εἰρημένα ἀπὸ σὺν λιπαῖς ὅλοις ἐν τῷ
ψαλμῷ οὕτως· διὰ τοῦτο λόγου τοῦ μὲν χθιλὸν μου ἐφ' ὁδὸν φύλαξαι ὅλους σὺν λιπαῖς· ὅτι μὲν γὰρ ὁδοὶ
σὺν λιπαὶ ἥρωνται αἱ κατὰ ἀρετὴν διὰ τὸ σωτῆρα πολλοὶ καὶ πόλεις κατορθοῦσθαι αἰτᾶς· ὅτι αὐθαδῶς
ἐβίβρωσκε λαὸς σὺν λιπαῖς πειρασμοῖς καὶ σωτίκοις· θεολωρήτου

Τὰ ἀφῶ ἀσυρίαν καὶ μανιωλομίαν ἐβίβλου σὺν διὰ τοῦτο μὲν ὅλου σὺν λόσσον· σεισμοῦ γὰρ δίκην ὠρίδιων λιβᾶς
μισαμᾶς πάσαν· τὸ δὲ ἐπολιόρθειφησὶν τὸ μου μβορᾶν καὶ ἀρπάσαν τὴν καρδίαν ἐποίησας καὶ ὁ
δικαίου ἐμβαλλόσθαι τὰ δὲ λιμᾶς βρᾶν ἀχαὸν
οὕτω γὰρ καὶ αἰκῶς φησὶν καρδίαν· λιλαῦ
τὸ δὲ ὁ ἥλιος ἐστὶ τὸ ὑπὲρ τὴν γῆν φωτίζον καὶ θερμαῖνον τὰ ἐπὶ γῆς· ἐπὶ δὲ τὸ ἀστέρας τὰ ἐν οὐρανῷ
τὸ μὲν γὰρ ἥλιος καὶ καῦσον ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν· ἐπὶ δὲ τὸ ἀστέρας ἐστὶ τὸ ἐν οὐρανῷ
ὅσον ὑπάρχασιν φεύγομεν ἀπὸ τὸ μὲν χθιρόν καὶ κακοῦ ἔργου καὶ πονηροῦ γινόμενοι·
τοσοῦτον μᾶλλον ἐσόμεθα· διὰ δὲ οὐτοῖς τυχοῦσιν ἁμαρτοῖς καταρχῆν δυσωδίαν ἐμβάλλει
ἡδομένοις·

Ἰκατάπτωμα αὐτοῦ· οἱ μὲν καρδίαν. λιλαῦ τὸ δὲ ὁ ἥλιος ἐστὶ τὸ ὑπὲρ τὴν γῆν φωτίζον καὶ θερμαῖνον τὰ ἐπὶ γῆς· ἐπὶ δὲ τὸ ἀστέρας τὰ ἐν οὐρανῷ
οἱ μὲν γὰρ ἥλιος καὶ καῦσον ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν· ἐπὶ δὲ τὸ ἀστέρας ἐστὶ τὸ ἐν οὐρανῷ
ταμύξασον μυτγομένης αὐτοῦ καὶ τὴν τροφικὸν
μένης τὴν σωτηριώδη ἀσάπτου ἀπὸ τὸ μὲν πάρεστι
σεως· προφητῶν· ἓξ αὐτὸν τὸ τῶν πάρεστι ἐχόν
τὸν αὐτοῦ σπερμάτων καὶ ἐπὶ τὴν τῶν ὀθνῶν
ἐπὶ ἀφοβίαν· ἐθνικίου

Ὁ ἵμερος καταμύξασον· τὰν ὑπὲρ αἰσθείας γρα
φαῖσι τιμωρίαν ἀφ'· τὰν προσαμαρτηθεῖσαν αὐτοῖς τὴν ὑπὲρ ἐχῆν ὑπὲρ σεβείας· ὑπὲρ ἐκαυσαν· ἀφ' ἡμῶν ὁσίκοντος
γὰρ· καὶ τὴν πεῖραν τὰ προλογορεύμενα μεμφαίρεται· καταμύσσονται τὸ σωτηριῶδες· θεολώρου
Ἰκαταμύξαι λάβῃ τὸ βίφος τὸ λύσσοντος πρὸς μάτων πάσθειν τὴν ἐχῆν· οὕτως ὁ τὰν λάβῃ· τὸ δὲ ἐσχίσθη ἐμβ
καὶ οὐκ ἐκαθημύγλισαν· τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τυχόντος· πολλαῖς· οὐδὲ οὕτως ἐπάσθομεν τὴν ἐχῆν καὶ κατὰ
γνῶσιν ἑαυτῶν· τοιοῦτόν ἐστιν τὸ ἀλλάξῃ· ὑμεῖς καρδίας ὑμῶν· ἐπὶ ταῖς οἰκοῦσιν ὑμῶν καταμύξαι·
τοῦτ' ἔστιν· ἀνοσυλεύεσθαι καὶ τὰ δικαίωμα· βιβλίον ἐχίασον ὁρτὸν ὑμεῖς λιλογισμένοι· κατάγνωστο
ἑαυτῶν· καὶ μεταμβλίθητε· διὰ δὲ ἐπάρασθε· οὕτω καὶ ἐπὶ τὴν σου σάρμας πάρεστι τὸν πάρεσ
σεως φησίν· ὅτι κατεθυμήγλισαν τὴν καρδίαν· τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ ἐπάρασθε ἐπὶ ἑαυτὴν ὑπὸ τὴν ἐπὶ θυμίασον
μένοι· καὶ ταῦτα οὕτως· καταμύξει καὶ λείπει τὴν ἐπὶ θυμίαν· ὃ πάσθος ἀρκοῦν δύο γαζόμενον
τὴν ἐχῆν· ὃ σγὰρ μεταμβλεῖται καὶ ἰατάμυξις πράγματος· πάσθος ὑπομενεῖ· καὶ ὃ ἐπὶ θυμίαν καὶ
ὁρᾶσι χαλεπόν· οὕτως καὶ ἀθυμίαν πάσθος ὑπὸ γαύζεται· τὸ δὲ ὁ ἵμερος· ἐπὶ τὴν συμφορᾶν ἀπὸ λάβῃ
καὶ τὴν τιμωρίαν· ἀπὸ τοῦτο τὸ ἵμερος πολλοὶ ὀλοφύρεται παράγει τοὺς λογισμοὺς καὶ παραφέρει·
καὶ τὴν παρὰ τοῦ θῦ τιμωρίαν ὑπὸ τὸ τοὺς καρδιαγράφους ὑπὸ γαύζεσθαι· τοῦτο οὖν φησίν· ὅτι τιμωρίαν
λιμὴν ἐπάθομεν τὴν ἐχῆν καὶ σωφρόνησαν· οὕτως μὲν δικαίως· ὃ ἀφθόνως ἐστὶν ἀπὸ γνῶσιν τὴν τιμωρίαν
μετέχειν· οὕτως δὲ χαλεπὸν· ὃ πάσθος καὶ ἀθυμίαν αὐτὰρ ἐστὶν πολλοὺς τὴν ἐχῆν·

ἀθανασίου

λ

ἡμεῖς μεθ' ἡδονῆς. διὰ τῶν ἔσω πράξεων μᾶλλον δυνάσθαι. τετιμωρῆμεθα· οἱ δὲ βιβρωσκόμενοι σὺν ἡμεῖς μεθ' ἡδονῆς ἐδέξαντο· διὸ καὶ
ὅτι δι' ἡμῶν ἐσφραγίσθημεν· ὅσα σὺν ἡμῖν ἐκολαστίζετο ἔσωτερικὰ ἐνηργοῦντο· τοῦτο δὲ τοῦ σημείου τύπος
ων· τὸ δὲ ταῖς φλιαῖς τοῦ προσώπου μᾶλλον χριόμενον αἷμα; θεοδώρου
ἀλλ' ὅτι μέσον τοῦτον ὁρίζει καὶ ἔσω. οὐκ ἀφῆκεν πάσχειν· ὃ πάσχει δὲ σημεῖον τι ἰδιαίτερον ἡμᾶς. ὄντα
δὲ μέσον τοῦ καὶ ἔσω τρεφομένους· ἀνθ' ὧν λειτουργοῦσι φυλαχθῶμεν ἔσω οἰκοῦντες τὸ γὰρ ἐντὸς μᾶλ-
λον· τοῦτο δὲ διαφορᾶς λέξει· τοῦ δὲ ἐντὸς τοῖς πολλοῖς πολλαχοῦ ἀμαυρωμένου τοῖς πολλοῖς
δὲ ἀπομιμήσεται τοῦ ἐκεῖνον σχήματος· δεξαμένοις ἀφθόνως καὶ ἀπροσδόκητον ὑπὲρ φύσεως τὴν τιμω-
ρίαν· οἱ γὰρ τοῦτο ποιοῦντες· ἀεὶ σημεῖον τι πάντες ἀλλήλοις καὶ σῶμα διδόασιν· ὃ σὺν μὲν ἀπὸ τῆς
κατὰ τὸ σχῆμα καὶ ἰδιότητος ἀλλήλων ἀντὶ τοῦ πολλοῦ ἀμύνουσι· σημεῖον δὲ ἐμφανὲς μόνοις δια-
κρίνοντες ἀλλήλους· φυλάττονται μὲν τὸν κατ' ἀλλήλων σφαγέα· παρέχουσι δὲ μεταπαίοντα ἀλη-
θῶς τὰ δοκοῦντα ἐκφοβοῦντας πολεμοῦσι· ὁ δὲ πιστὸς καὶ φυλάξασθαι ἐκεῖνους οἰκείοις τοῖς σχή-
μασι μὲν ἀπατώμενος· τὸ σῶμα δὲ οὐκ εἰδότας· τοῦτο οὖν φησιν· ὅτι ὃν σὺν ἡμῖν σφραγίσω τὸν ἐν
τῷ ὑπὸ τὸν θρόνον κάθηται μὲν τὸ δικαίου· τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δικαστικοῦ γνώμονος λαμβάνει· ὅτι
ὃν σὺν ἡμῖν σφραγίσω τὸν ἐν τῷ ἔσω τοῦ φλιοῦ αἵματι διαλείρανον τούτους ἀπὸ τοῦ αἰγυπτίου. τούτους μὲν ἀ-
πολαμεῖσθαι κελεύει. ἐκείνους δὲ ἐκπέμπειν. ἐκείνους δὲ ἐκπέμ-
πεσθαι: βασιλείου

μακρύνοντας μὲν τοῦ φλιοῦ τοῦ ἐν ἱσραὴλ τύπου.
τοῦ αἵματος τοῦ προσώπου καὶ τὰ σημεῖα τοῦ·
οὐδὲ ὅλα ἐκκαθαίρειν σημεῖόν ἐστιν. αὐτὸ τὸ αἷ
μα τοῦ ἀμνοῦ ἀμνὸν τοῦ σφαγιασθέντος
ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. ἐν τῇ
Οἱ φονεύοντες τοίνυν τὸν κύριον· οὕτω δὲ καλεῖ-
ται τὸ ἔσω λόγος τοῦ σῴζοντος· μιαίνοντες·
λαμόντες τὸ σημεῖον χρωζόμενοι τε αὐτοῦ
καὶ ἐκβαίνοντες τοῦ προσώπου σφραγιζόμενοι. ἐκ
τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου· μηδὲν ἐκ
μολυσμοῦ καὶ ἀοράτου πολεμίου παραβιαί-
τους ὃ· τολμῶντος διὰ τὸ ἔσω εἶναι μένειν αὐτοῖς
σημεῖον:

θεοδώρου

τοῦτο δὲ ἔφη ἔσω ἐν ἡμῖν ὑπάρχειν τὸν λίγαν
πλημμελῶν ἐν τῷ ὑπὸ σοῦ. ἵνα μὴ εἰς ἀπ' ἀλλα φό-
βον τὸν ἐκείνων ἔσω πλανῶν. ἐκείνους δὲ ἐκπέμ-
πεσθαι κελεύει· ἐκείνους δὲ ἐκπέμ-
πεσθαι:

Ὅσα σὺν ἀμελεῖσθαι μένειν ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου οἱ ἀγαπητοὶ σου τὴν λύχνιαν σημεῖόν ἐστιν
ἔθνους καὶ λαὸς ἐκ τοῦ ἐκεῖ καὶ ὧδε· τότε ῥυσθῆναι ἀπὸ πολεμίων ἀοράτων δυνάμεων. ὁ τὰ σὰ ὅλη
δέξιά σου ἄμωμον γενέσθαι σου υἱόν. οὕτω γὰρ δέξιὰ θεῖα λέγεται πολλαχοῦ· μᾶλλον δὲ ὁ τὸν προ
τὸ ἱσφαλισαμένων σε τὴν δέξιάν τὴν δικαίαμου· καὶ τὴν δέξιάμου ἔκτερδόσασαι τὸν σωτῆρα· ἔσται γὰρ ὁμ
ὅσ ἔμπαλιν τὴν ταχεῖαν τὴν σφοδρὸν ἔχει τὰ τὴν προφορᾶσ· πρόθυμος γὰρ ἡ ἐκείνου σωτηρία· ἐκ
καὶ αὐτὴν ἀκολουθήσασα μερίδα τὴν λέξασα. μετὰ τὸ σῶσον τὸ ἐσαίου σου μου ἔχουσιν ἐμπλέκεται οὐ
τὸν φοβηθέντα σὲ τὴν δέξιάν ἐσαίου σου· ἐκχύσεν οὖσιν θεοὶ τὸ σωθῆναι· πρὸς τὸν ἀγαθὸν αὐ
τοῦ μὴ οὐκ ἄλλα δεῖται τὸν τοῦ πνεύματος χαρισμάτων· ἀγαπητοὶ δὲ θεοῦ τυγχάνουσιν· οἱ δικαιοκλο
καρδίας ὄντες· ἄξιοι τοῦ ἀγαπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ: θεοδωρήτου

μεταίχαλεπῆ τὸν ἐκείνων μένειν τὸ λαὸν συμφοράν· καὶ δέξιάν· τὴν δὲ κλῆσιν μερίδα· καὶ μὲ-
μουσα ἀφαίρεσιν οὕτω προσηγορεύκασιν τὴν δόξαν τὴν ἀποκρισιν καὶ ταύτην οὐκ ἀφῆκεν
κρύψαι· ἀλλὰ πάντας διδάσκει:
τοὺς κατηκόους δὲ θεοῦ πάντας ἐκμένουσιν ἀμώμους· μᾶλλον ἀγαπητούς· διὰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα ὑπὸ πάθη
καὶ μὴ τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ μέσον διὰ τὴν τοῦ τυχὸν οὐσίαν λογιζόμενοι· καὶ μὴ ὀφθαλμὸν διὰ ὀφθαλ-
τοῖς ἀπτοῦ· παραιτεῖται δὲ ῥύσθαι αὐτοὺς ἀπὸ μόλυσμοῦ ἔχθρῶν καὶ πολεμίων· ῥυσάμενος τὸ
σῶσον δι' αὐτοὺς διὰ τὴν ἑαυτοῦ δέξιάν ἐσαίου σου· ἐκχύσεν οὖσιν θεοὶ τὸ σωθῆναι· πρὸς τὸν ἀγαθὸν αὐ
ἐσαίου σου· καὶ μόλις ἤδεσαν πρίσσασθαι· καὶ προφήτου μοι πολὺ τὰ ἐκόμενα:

ο μοιον τοῦ ἔστι σχάτου τῶν λίμβρων τούτων. ὁλαλήσομεν λίμνην ὃν ὑμῖν. αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἄγιος τοῦ θῦ καὶ πρῶτος· τίδε ὁλαλήσομεν. καὶ πρὸς τί γὰρ ὁλαλήσομεν· ἔστι δὲ λίμνη ἔσχατος ὀρτῶν προλαμοῦται τὰ λιμνάζομεν· ὑπὸ θῦ ἔστι τοῖς οὐκ οὖσιν· ὀθῦ· καὶ ἔστι πάλιν τὴν γλῶσσαν δόξασον. τοῦτον χαρίσασθαι. ὃ τὰ δύσεις λίμνας μεμβρὶ δὲ αμβρίδι. τοῦτ' ἐστὶν τὸ νασεὶλειον τοῦ ἰλλ. ὀρτυκλίμοις γὰρ λίμνη. δεδόλωκεν γὰρ αὐτὸ ἀλλοφύλοις σθμισι τοῖς ἀεὶ ζούσαις ἐπ' αὐτόν:

ΒΔΣΙΛΕΙΟΥ

Σίκλημα. τὸ ζαίρεσθαι χωρίον τῶν ἰουδαίων δεδομένον. τύπος τῆς διαθήκης τῆς μόνης δικούσης τοῦ ἰλλ δεδωρῆσθαι· τὴν τοίνυν ζαίρεσθαι κληρονομεῖν τοῦ λαοῦ. ταύτην εἰς μερισμὸν ἄγω. καὶ κοιμηθῶν ποιήσω πρὸς τοὺς πόδας· δι' αμβρισθτίσιν οὖν τῆς διαθήκης ὅτι πάντας. καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς ἀφθλίμου κοιμοῦ παῖ τοῖς σὺν ὀργῇ ζουμένοις παραθῦ γινομένου. τότε καὶ ἡ κοινὸς λαὸς τῶν σκηνῶν μου διαμερισθήσεται· τουτέστι μὴ οἱ κουμένη παῖ θ οἱ ὀρεινὴ κλῆροι στοῖς τῶν καθθικάτου τὸ πορνεῖα ρον κίαις διαμερισθήσεται· τότε καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν σωζήτει. ὁ δι' ρῶνος ποιῶν ἐστὶ τὸ ταῦ ἔστι τῆς γῆς ὅτι τὸ ταῦ ὀρτοῖς οὖσι. καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύεσθαι ταῦτα ἀμφότερα ποιήσει ὃν: θεοδώρ

ὁλαλήσομεν. ἀντὶ τοῦ ὑφθάγξατο καὶ ἀπεφθέγξατο· πολλαχοῦ γὰρ ὁ τοιοῦτος λόγος περὶ τοῦ θῦ ἀποιεῖται μὴ λογικὸς πίθηκος τὸ ὁλαλήσομεν· ἢ λαλήσει· ὡς σαφεὶ τοῦ θῦ διὰ κίνων ἀσωμάτων ἀποφαινομένου· καὶ οὕτω πάντως γιγνομένων. ὡς προσέταξεν· οἷον ὅτι μὲν τὸ αἰκούσομαι τί λαλήσει κύριος ὁ θεὸς ὀρτῶν τὰ ἐλαίμων κίμενον· μαθήσομαι τί ποτε περὶ ἡμῶν ἀποφαίνεται γενήσεσθαι· οὕτω καὶ ὀρτῶς ἔστι τὸ ἀπεφθέγξατο ὁ θεὸς· ἀντὶ τοῦ ἀπεφήνατο· καὶ οἶδα ὅτι γενήσεσθαι πάντως ἀμφίκτιο· τὸ δὲ ὀρτῶς ἀγίως αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ λέγει. ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἁγιωσύνην αὐτοῦ ὁλαλήσομεν· τουτέστιν ὅμοσεν ὁ κύριος ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἵνα δείξῃ τὴν ἀποφάσεως τὸ ἀμετάβλητον· ὡς καὶ ὀρτῶς πῆ· τὸ ἀπωμοσάμην ὀρτῶς ἁγίωμου. ὅτι τῶν δαβὶδ ψεύσομαι· τί δέ φησι ποτε ἔστιν ὅμοσεν: ΔΙΑΣΤΗΜΑ

θῦ λαλεῖ ὀρ παντὶ μεθέξοντι ἁγιότητος· οὕτω γοῦν καὶ ὀρ παύλῳ ἁγίως ὅτι ὁλάλει θῦ καὶ ὀρ παντὶ προφήτῃ· διὰ δὲ τοῦτο ἡ προ ὅτι λαμβάνει φωνὴ· ἅγιος ὀρ ὢν λαλεῖ ὁσὴρ ἀεί ἐν συμφώνοις τῶν ὁσίρ ὁμένων ὀρθμοῖ ποιεῖ τὰ ὄργανα. καὶ ὀρτολίνων δόξαν ὀρθμοῖ ὁσὴρ τί δέ ποτε καὶ τί λαλήσει καὶ ἁρμόζει ταῦτα μᾶλλον τῇ οἰκουμένῃ: θεοδ

τουτέστι διὰ τῆς οὐ παγίου πρὸς χάριτος.

ὀργὰς τῆ τοῦ προφήτου χρησαμένου γλώττῃ. τί δὲ ὁλάλησεν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τὸ ἀναλλιάσομαι. οὐχὸς πρὸς ἑαυτοῦ λέγει· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀναλλιασθῶναι ποιήσω· καὶ ὑπερῦται μένου ὀρτῶς ὑπὸ ὑμᾶς καὶ κατὰ τοὺς οἰκείους ἰδιώματα τῆς γλώττης· ἀναφέρεται δὲ λόγος ὑπὸ τὴν ἄλλην οἰκονομίαν διαμένασ λέξασ φράσθῃ· καὶ οὐ λέγεται δὲ ὅτι πεῖν· ὁ τι πολλοῖς αὐτοῖς μεταδώσω τῆς εὐφροσύνης· ἀπὸ δὲ δώσουσ αὐτοῖς τὴν οἰκείαν γλῶν· καὶ πάλιν αὐτὴν διαμερίζων αὐτοῖς ἀπὸ γὰρ τοῦ μέρους ἢ καὶ ὑλλήθη τὸ παῦσι μᾶλλον ἢ σὺν ὑπὸ τὸν ἄλλοφύλων· τότε κατεχομένης ἢ τοι τῶν πορνοίκων ἢ τῶν ἀπὸ ὁσίας ἀπὸ δόξας φ' τοὺς πολεμίους καὶ αὖ θόλομένους αὐτῶν πάλιν τὴν γλῶν ἀπὸ δώσω τούτοις κατὰ μερίσας αὐτῶν:

Σίκλημα ἢ τῶν ἰουδαίων ὑπὸ τοῦ ἰακὼβ κατάλληφθεῖσα πόλις ὀρτὰ τὴν δέ· ὁ ὀρ ραὶμ μεγάλα τὴν διαίρεσιν τῶν φυλῶν ἐπὶ ζάτου καὶ σιλείαν· καὶ οἱ κοιλάδαι σκηνῶν τὴν τῶν ἰσραὴλ ἢ τοῦ λάβι χώραν ὡσὸρ ἡμῶν ἀβόρ ἡμῶν καὶ ποιμένια καὶ σὰν δὲ δόξαμένων σκηνῶν ὑπὸ ἰσχύει ταῦτα οἱ μὲν τῶν ὁλῶν θῦ ἐπαμάβιν τοὺς σὺν ὀργῇ μένους δοριαλώτους καὶ τὴν πατρῴαν αὐτοῖς διαμένειν γῆν· καὶ οὕτως αὐτὴν οἰκήτορας μὴ πλήσειν· ὡς καὶ πρὸ ἡμέτερον τοὺς ὀρθοικοῦντας φιλομήκεις καὶ τούτους τὴν τῆς γῆς ποιεῖσθαι διαμονήν: θεοδ

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

οἱ λάδαι λίθειαι γραφὴ· τὸ παῦτον γὰρ ὀρ οἰκητήριον φ'· ταύτην οὖν φ' τὴν οἰκοδάμαν. διὰ τοῦ κύριον αὐτὸν διαμερίσαι· τουτέστιν ὑπὸ κλῆσιν ὀρ πολέμου τὴν ἀποτόλεσε: θεοδώρου

ὀρομλάβι τόπον οὕτω καλούμενον· ἔστι δὲ ἡ ἰδιοῦ ἰα τῶν τῆς γῆς λαμβανομένων μερίδα ταύτῃ διαμερίζεσθαι καὶ διαλαγχάνειν. οἷον ὑπὸ λίτον γόμορ ἔστι τοῦ γαῖ· ὁ τόμος δὲ διὰ λῆρος αὐτοῖς τῆς γῆς. τοῦτο φησίν· ὁ τι πάλιν αὐτὴν λαμὸρ αὐτοῖς ἀποδώσω· καὶ πάλιν αὐτὴν διὰ ὅλου καταμερίσω ὡς ὀρθμεσθαι τὴν ἰδίαν ὑπὸ καστον χώραν: ~

λ

Θμοσίαι γαλααδ καὶ βμοσίαι μαγαασί.

μ

Καὶ βιφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου:

διὰ γαλααδ καὶ μαγαασὶ. σημαίνει ὡς ὄντι δωρεὰν αὐτοῦ. πρώτοις ἰουδαίοις κληρούσθαι τῶν χαρίτων· ἀμφοτέροις καὶ ὁ βιφραὶμ φῦλα καὶ οἱ ἰούδας· ἀδιάφορα εἰσὶ τῆς αὐτοῦ ἴλης ὁμοίως δεξόμενα τὰς χάριτας· τὸ δὲ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου· τῆς γὰρ ἀρχῆς μου· τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ λέγει τοῦτέστι τοῦ ἴλη. ὁ βιφραὶμ ἰσχύς· ἐξ αὐτοῦ γὰρ ἐπλήθυσαν εἰς τὴν ἴλην· ὅτι ἐγὼ ὁ θεὸς τοῦ μαγαασὶ ὁ γαλααδ· ἵνα δείξῃ τὴν τῶν πατριαρχῶν ἀκολουθίαν παραλαβὼν καὶ βλίτου ἐκ τοῦ μαγαασὶ τὸ πρωτότοκον υἱὸν ἐκ τῆς γαλιλαίας πολλοστὸν ἀφορμᾶλλον τὸ λιπαρῶς μαγαασὶ δὲ λέγει φυλή· ὡς οὖν τούτων τὸ πρωτότοκον υἱὸν ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. οἱ μὲν γὰρ δοῦλεύον. οἱ δὲ κατεῖχοντο ὑποκείμενοι. τοῦτο φησὶ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ γαλααδ· ἀφ' ἑλῶν γὰρ αὐτοῦ τῶν πολεμίων. καὶ πάλιν ὑμῶν ποιήσομαι· ἀμφοτέρους δὲ ὁ μαγαασὶ ἐδουλεύσει· ἀπαλλάξω γὰρ αὐτοὺς τῆς δουλείας· καὶ τοὺς πρὸς ὀλίγον ὑμῖν ἀποδώσω τὸ πρῶτον. καὶ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ὑμᾶς ἀπολιτεύσω: ὁ ΙΚΕΙ ἀφελάβετο τὴν φυλὴν τοῦ βιφραὶμ· καὶ τὴν τούτου γῆν τὴν ὅλην προμήνυσε καὶ τὴν οἰκησιν· τὸ βιφραὶμ δὲ ὑποσχεῖν ταύτην τὴν προτέραν ἀπὸ δόσιν ἰσχύν· ἀντὶ δὲ τῆς κεφαλῆς μου ὅσον μέρος ἀρχὴν μου τεθείκεν· ἀντὶ τοῦ πρὸ μαχον αὐτὸν ὡς παλαιὸν καταπαῦσον φαιδρὸν ἀντὶ σου δὲ μοῦ ἀπὸ δόσιν ἐχθρὸν μετὰ τῶν ἀπουσιῶν λόγος ὅτι ἐμαύλευσαν ἐν τοῖς ἐχθροῖς· καὶ τοὺς πρὸς ὀλίγον ὑμῖν ἀποδώσω τὸ πρῶτον. καὶ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ὑμᾶς ἀπολιτεύσω: ὁ ΙΚΕΙ ἀφελάβετο τὴν φυλὴν τοῦ βιφραὶμ· καὶ τὴν τούτου γῆν τὴν ὅλην προμήνυσε καὶ τὴν οἴ

μέλλομεν γὰρ τὸ πᾶν ἀνθρώπινον γένος ἐκ τοιούτων ἁμαρτιῶν σωθήσεσθαι· πῶς ἐκείνους τῆς φιλανθρωπίας ἀποκλείσαντες ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς τὸν λόγον τρέπομεν· καὶ ἄλλως δὲ ὑπὸ δίκην αὐτοὺς οὐκ ἀμαρτάνοντας λέγομεν τοὺς ἀποστόλους καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐπὶ δεύτερον τὸν περὶ αὐτοῦ κηρύγματι διαιρουμένους· ταῦτα διὰ τοῦτο πάντα διεργάζεται ὁ θεὸς ὅτε ἐκ τοσούτων ἡμερῶν ὀλίγας ἡμῖν ὁρίζει· καθ' ἑβδομήκοντα δὲ ἑπτὰ διελόγχησεν λαλῆσαι ὁ θεὸς ὑπὲρ αὐτοῦ. πάντας ἀπόστολους τοὺς ἰουδαίους καὶ ἕλληνας· τότε καθόλου τὴν οἰκουμένην ὅλην. ἵνα τῶν ἐθνῶν ἐκ πίστεως δικαιώσῃ καὶ τὴν περιτομὴν ἐκ πίστεως. καὶ τὸν γαλαὰδ καὶ τὸν μανασσῆ καὶ τὸν ἐφραὶμ καὶ τὸν ἰούδαν καὶ μοαάβ· καὶ τῶν ἰδουμαίων καὶ τοὺς ἀλλοφύλους ἅπαντας καταριθμήσεται ὡς ἰσονομίαν καὶ τὴν ὁμοίαν λαβόντας ἰσοταξίαν πάντα τὸν ἀνθρώπινον γένος· ἀλλ' ἀπορῶ τοῦ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἰησοῦ καλεῖ· ἐχρῆν γὰρ τὰ πρωτεῖα καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἐν ἀγγελικοῦ κληρώματος πρὸ τοῖς αὐτοῖς ἀπονεῖμαι διὰ τὰς πρὸ αὐτοῦ πρᾶξις ἀγγελίας· ἵνα μὴ δικαίους ποιήσωμεν πρὸς τὰς αὐτοῦ ἐπαγγελίας· ἵνα τὸ ὄνομα αὐτοῦ

οτ βασιλείου

τὰ ἀπορραγέντα μέλη σωματικῇ διὰ ὁμοιότητος· ὁμοῦ αὖ· τὸν ὅλον τοῦ λαοῦ· ἢ λαοῦ φ^η λουτροῦ· ἀμφοτέρων τὸν ὅρον μιᾶς ἐνεργείας σημαίνων ὅρος· ἢ λείψανον ἀμφοτέρων· τουτέστιν ὃ ἀπολείπεται ἀμφοῖν· ὃ ἀπολείπων ἔχομαι δὲ ἐνδείκνυσθαι διὰ δικαίου κρίσεως· οὐκ εἰς ὀλέθρου γὰρ μοῖραν καὶ ἀμφοτέρων τὸν τρίτον καὶ ὅσων δικαίων γεγόνασιν· καὶ δι' ὀλίγων ἁμαρτημάτων· καὶ ἀμφιρίμφιας· πρόσχημα γίνεται· τοῖς κατὰ χρόνους· τὴν διὰ τοῦ πάσματος ἀπολύτρωσιν καὶ πρὸς θεὸν οἰκείωσιν ἐνδεικνύμενος· μοαάβ φ^η· λαοῦ ἐκ τοῦ λουτροῦ· ἢ λαοῦ ἀμφιρίμφιας· πάντες οὖν ἀλλόφυλοι ὑποταγήσονται τῷ ζιγὼρ τοῦ χῦ ὑποκύψαντες· διὰ τοῦτο ἐκ τῶν ἰδουμαίων ἐκ μὲν τοῦ ἑαυτοῦ ὑπὸ δίκην τὸν θρόνιτον ἢ ζιρὲ θεοφόρος δίκαιον ἐκβολὴ τοῖς ἀγροῖς· ἐκ ταύτης τῆς ὀλιγοδιαιτίας καθαίρεται τὸ καὶ ῥητὸν τοῦ κῦ ἐκδικήσας ὁ προφήτης φ^η·

οτο θεοδώρου

Ἰούδας νασιλεύσω μου μοάβ
λέβης τῆς ὀλιγοδίας μου·
ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ
τὸ ὑπόδημά μου·
μοὶ ἀλλόφυλοι ὑποτάγητε·

Ἰούδας νασιλεύσω μου μοάβ· ἀντὶ τοῦ ὁ ἐκ τοῦ ἰούδα φυλὴν καὶ τὴν βασιλείαν ἐκληρωσάμην· ἐκ τοῦ μέσου τοῦ νασιλεύσω παρέλκει μόνου· ἵνα λέγῃ· ἰούδας μου νασιλεύσω· ἰούδας δὲ φ^η ὁ ἐμὸς νασιλεύς· ἵνα δείξῃ· ὅτι τοῦ ἰούδα φυλὴν πάλιν ἀπὸ δεσποτείας τοὺς ἐξ αὐτῆς νασιλεῖς· διὸ ὅλως φησὶ ὅτι τὰς ἀρχαίας μὴ πάλιν ἀποβαλεῖν ἐθνικὰς· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

λέβης μου ἐκ τοῦ λουτροῦ· ἀντὶ δὲ· ὡσεὶ καὶ οἱ μοαάβ τὰ τοιαῦτα πάσχοντες ὑποδεέστερα τῶν ἰδουμαίων ἔσονται· ὑποδέχεται τὴν ἐμὴν ἐλευθερίαν· ὑπόδημα δὲ· τὸ ἐπιβατήριον ὑποζύγιον λέβητος ἐστίν· ὃ γὰρ οὖρος· τὸ λέβης τῆς ὀλιγοδίας· οὕτως φ^η·

λείψανα τῆς ἐκκλησίας· τοιοῦτόν τι εἴωθεν εἰρωνεύεσθαι λόμβρος· ὅτι ὁ πᾶν ἐκ μέρους ἁλισκόμενος· ὑπὸ τῶν πολεμούντων· οὕτως φ^η· ἐκ τοῦ μέσου τοῦ νασιλεύσω· τοῦτο δὲ ἐστὶ διὰ κηρύγματος διαιρουμένους· τοῖς ἔθνεσιν· τὴν διὰ τοῦ πάσματος ἀπολύτρωσιν· ἐκ τοῦ μέσου δὲ· ἐκ τοῦ ἐμοῦ νασιλεύοντος· ἵνα δὲ· ἰούδας μου νασιλεύσω· ἰούδας δὲ φ^η ὁ ἐμὸς νασιλεύς· ἵνα δείξῃ· ὅτι τοῦ ἰούδα φυλὴν πάλιν ἀπὸ δεσποτείας τοὺς ἐξ αὐτῆς νασιλεῖς· διὸ ὅλως φησὶ ὅτι τὰς ἀρχαίας μὴ πάλιν ἀποβαλεῖν ἐθνικὰς· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

λέβης μου· ἐκ τοῦ λουτροῦ· ἀντὶ δὲ· ὡσεὶ καὶ οἱ μοαάβ τὰ τοιαῦτα πάσχοντες ὑποδεέστερα τῶν ἰδουμαίων ἔσονται· ὑποδέχεται τὴν ἐμὴν ἐλευθερίαν· ὑπόδημα δὲ· τὸ ἐπιβατήριον ὑποζύγιον λέβητός ἐστι

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Μ

ἀκούσασα διὰ τοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν ἀναβῆναι τὴν χάριν. φ΄· τίσιν ἀπαίτει ἡ πόλις τὸν πορισμόν· πόλεσι
δέκα πορισμοὺς· τὴν δισχιλιοστὴν μέρος φησὶν τῶν πορισμάτων τὴν τοῦ ἑνὸς δηλονότι· ταῦτα δὲ ὁ πρόφασις·
Β΄ ὅσον δισχιλιοστόν σου τοῦ μεγαλοσώματος λαοῦ τὸν ἰουδαϊσμὸν φ΄· καὶ ἀγαπᾶσθαι τὴν πόλιν δισχίλ-
ους ταύτας τὸν δισχιλιοστὸν μέρος· πόλις μὲν γὰρ διὰ τοῦτο αἰτία εἶναι δοκεῖ μόνοις τοῖς οἰκοῦσιν· πορισμοὺς δὲ διὰ τὴν
φρόνησιν· τί οὖν δὴ ποτε ἰδιοποιεῖ τὸ μέγα βάθος· ἢ ἵνα μὴ δόξωμεν· ὅτι πολλοὶ πρόφασιν ἐπὶ
παρὰ τοῦτο ὅτι πολλοὶ πρόφασιν καὶ δίκαιοι ἐσθῆτι μισαπεῖ ἰδίᾳ ἀνελόντες· καὶ οὐκ εἶδον· ΘΕΟΔΩΡΟΥ
πόλιν πορισμὸν φ΄· τὴν σιρόδρα πορισμὸν ἐχομένην ὑπὸ τὴν χοῦσαν ἀσφαλοῦσι καὶ ἀγαθοὺς οὐλευτομοῦ ἁμάρ-
Δ θεοδ΄ τοῦτο τοῖς πολεμίοις· τί σὺ γὰρ φ΄ ἕτερος πρακτηγήσῃ μου τοῖς πολεμίοις καὶ προσάξει μὴ τὸ λειτὸν ὁ χρεών·
πόλιν πορισμὸν τὴν ἰλλυρικὸν καλεῖ· ταύτην οὖν μὲν πρόφασιν ἡρμένην εὐσεβῆ· ἐπεὶ διὰ γὰρ ἀφαστοι-
γόμενοι καὶ ἐφθορότα τὸ μὴ χώρ· μὴ διὰ ἐμὲ πολεμοῦσι τοὺς οἰκείους ἀποβλαμβάνουσι πορισμούς· ἰδίᾳ δὲ
τὴν ὁ πρόφασιν τὴν ἐχομένην ὡς θεὸν καὶ ἕως τὴν ἰδουμαίας ὡς ἐμὲ ἀνελεύθερον δουλεύειν ἡνάγκασμένους·

ἕως δὲ ἵνα τὸν προλαβεῖν τὸν δι' ἃ ἐροῖ αὐτὸς πρόφασιν πορισμὸν ἐγκαλῶν τὸ θαυμαστὸν παραδόξου τὸν ἄλλο
φύλαρχον μεγαλόπολιν· ὅτι τοιοῦτον ἦν τὸ ἕως τὴν ἰδουμαίας ὅτι τὸν ὑπὸ δίκαιον· τὸν λόγον
ἄπορον θαυμαστὸν δὲ μᾶλλον ἐστὶν αὐτὸς ὑπὸ δίκαιον χρηματίζεσθαι· ἕως καὶ μεῖζον οὗτος τὴν ἰλλυρικὸν· οὐδὲ
οὐδὲν ἄρρητον ἐστὶν ἐν τοῦ ἰλλυρικοῦ ἄλλα τὸν ἄλλον φύλαρχον ἰδουμαίαν· διὸ μᾶλλον ἀρίζειν μὲν τοῦτον οἷς ἕως δίκαιος
εἶναι ἐμβλητὸν θεῖν· ὅτι χὼν δεῖσθαι καὶ τὸν ἀρχαῖον
θεῖναι πολεμίους καὶ αὐτὸν τὴν τοῦτον θεὸν καὶ
παρὰ τὸν θεῖναι αὐτοῦ ἀληθῆ ζηλῶν αὐτοῦ χρόνον
ἕως τὸν καὶ ῥοῦν ὅτι εἶναι ὃν καὶ αὐθὶς ἐμὲ ἐλεύθερον θεῖν
ἕως τὴν ἰδουμαίαν ὅτι τὸ εἶναι τὸν ὑπὸ δίκαιον
τοῦ· ὡς αὖ ἰδοὶ τὸ μέγα βάθος θεῖν ἕως δίκαιος
αὐτοῖς· καὶ ὅτι μὲν πρὸς τοῦτο τὴν ἰδουμαίαν·
ἀλλοφύλους αὐτὸν ὑπὸ τάσσομενον· θεῖναι
δὲ· ὁ πάσσ οὐκ εἰώθασιν ὁ δίκαιος θεῖν αὐθεντῶν
ἐμὲ ἵνα ἕως τοῦ γαλαάδ ἢ ἕως τὸν συχέμ· ἀλ
λ' ὡς πρὸς ὅτι πολλοὺς τὸν παράδοξον τὴν ἕως
λίας· ὅτι οἱ τοῦ μεγαλοσώματος καὶ πρόμουλοι
ἀπὸ γόνοι τοιαύτης ποτὲ τοῦ ζόρτας χάριτος
ὡς ἕως τὸν αὐτοὺς τὸν θεῖν ὑπὸ δίκαιον
τοῦ τὰς ὑπολειφθείσας φ΄ ὅτι αὐτοῦ τὸν θεῖν
αὐτοῦ τὸν χάν· διὸ ὧν τὴν τῶν ἐμὲ ἀνελεύθερον
ζασμένους ἀλλὰ θεῖν πρὸς τοῦ τὸν πόλιν τοῦ θεοῦ· ἵνα τὸν καὶ πορισμὸν ἐγκαλῶν
μένην αὐτὸν εἶναι πολιορκίαν· ὅτι τὰ δεύτερον ὅτι πρῶτον καὶ τὸν ταῦτα δὲ ὧν τὸν ἀρχαῖον ἐμὲ
ρίζειν ὁμολογεῖ λέγων· οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπὸ σαμένους ἡμᾶς· τίς γὰρ ἄλλος φησὶν δὲ ἕως δίκαιος ἡμῖν
τὰς ἐπαγγελίας τὰς σὰς καὶ τὸν σὸν λόγον τὰ ἀπὸ τὰ λείσματα· ὅτι μὲν οὖν αὐτὸς ὁ ἀπὸ σαμένους ἡ
μᾶς· ἢ καταπαύμενος ὅτι μὲν οὖν ὁ θεὸς ὁ ἀπὸ καλούμενος ἡμᾶς· καὶ μὲν προσβλητὸν ὅτι ταῖς πράξεσι
σιν ἡμῶν·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ν

Ἴσα ἀπαίτειμεν ὅτι πόλιν πο
ριοχῶν·
Η τίσ ὁ δισχιλιοστὸν ὅσον τὴν
ἰδουμαίας·

Δηλοῖ τίσ ὅτι μὲν πόλιν τὴν πορισχῶν· τίσ οὖν ὅτι μὲν ἰδουμαίαν· ἀπὸ δὲ τὴν ἰδουμαίας πάντα
τὰ ὄθμια σημαίνει τὰ τὴν χάριν ὑποδεχόμενα· ΘΕΟΔΩΡΟΥ
τίσ δὲ μοι καὶ μέχρι τοῦ ἰδουμαίας μὴ πρακτηγήσῃ ὁ τὴν ὁδὸν ὑπὸ δικαίου καὶ προθυμότερον ὅτι τὸ
πολεμεῖν ὑπερμαχόμενος·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

οθ΄ ι΄ ἵνα ἄλλοσ φησὶν ἡμᾶσ εἰ μὴ ἀπὸ πολιτείασ ἀγαθοποιεῖν τὸν σωτῆρα χριστὸν· ἢ οὐ καὶ αὐτὸσ οἶδε καὶ διὰ τοῦτο ἀρνεῖται ἡμῶν τὸν σωτῆρα·
κεἰ ἀδαὲσ ἐστὶ καὶ ἀλαός·
ΘΕΟΔΩΡΟΥ
καὶ βλάσφημον ἀπεργάζεται τὸν σωτῆρα· ἀντὶ τοῦ μὴ ἐξ ἑτέρου σοι ταῦτα παρέχειν· οὐχὶ διὰ σοῦ φησὶ τοῦτο γέγονε λαὸσ καὶ ἱεράτευμα
σου τὸ βάπτισμα· τὸ δὲ ἀπαίρειν καὶ ὁδηγεῖσθαι. σωματικῶσ ἐστὶ τοῦτο· ὡσ προηγουμένου καὶ ἀπαίροντοσ
τοσ καὶ παίρτω συμπορευομένου τοσ· διὰ τοῦτο καλῶσ·
ΘΕΟΔΩΡΟΥ
καὶ τοῦτο καθυπερίσχυσε τὸν αἰχμάλωτον· ἀντὶ τοῦ οἰχήσονται ἀπαγόμενοι ἡμᾶσ·
οὐκ ἐξελεύσονται ἐλεύθεροι ἡμῶν· ἵνα δείξῃ· ὅτι οὐ καὶ βασανιστὰσ ἐπιφέρουσιν καὶ
συμμαχεῖσθαι· ὁ γὰρ ἐχθρὸσ ἡμῶν ἁμαρτία· ἀντὶ τοῦ σωτῆσ ἡμῶν· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ σῶν σωτηρίασ ἐχθρὸσ
μοσ καθ' ἑαυτόν· ἡμῶν δὲ λέγει· τὰσ πράξεισ· ἐπεὶ διὰ τὸν πολεμοῦντα μὴ ἡμῶν ἐστὶ τὰ πραττόμενα· οὕτω δὲ
καὶ μὴ χριστὸν λέγεται παρὰ τοῖσ πολλοῖσ· τοῦτο οὖν φησὶν· ὁ τοῦ σωτῆροσ ἐχθρὸσ ἐστὶ καὶ συμμαχεῖσθαι
ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ἡμῖν·
οὕτω τὰ ἁμαρτήματα προσῆπται θεὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτανόντων ὀργιζόμενον καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ὁ θεὸσ ἡμῶν· ὁρᾶσ
ἡμᾶσ φησὶν οὕτω πικρῶσ πολεμουμένουσ καὶ οὐ πράττειν ἡγεῖσ οὐδὲ ἀριθμεῖσθαι σωτῆρα·
οὐκ ἐπὶ γὰρ σωτῆρι χρηταὶ σοι ἡμῖν ἐχθρῷ καὶ πολεμίῳ τῶν ἐκείνοισ ἴσα· καὶ οὐκ εἰσαγωγὴν
φθάσασθαί σου τὰσ ἐπαγγελίασ· διὰ τοῦ αὐτὸσ μου λητείασ· σοὶ γὰρ φθονήσαντοσ ἡμῖν τοὺσ τοιούσ· προ
φήτασ συγκαταλλήλων τῆσ πολιτείασ τῆσ πρὸσ πλησίον καὶ ὁδηγεῖσθαι ἵνα σοι τῆσ ἀποδοχθείσησ
ἱδουμαίασ·
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
οὐδὲ ἀμήχανοσ φησὶ συμμαχίασ τοῦ ἐπιβουλεύσοντοσ
ἡμῖν φιλίαν ἐπαγγελλόμενοι ἐλευθερώσομεν ἡμᾶσ βασανιστῶν· μὴ
ἀπὸ ἰσχύοσ ζωτικῆσ ἡμῶν τὴν νοῆσιν· μὴ
ἀπὸ ἀσθενείασ σαρκικοῦ· ἀπὸ μὲν δὴ τοῦ πολεμεῖν ἀφεστήκαμεν ἀγαθοῦ ἡμῖν νοήσεωσ· ἀντὶ δὲ τοῦ
ἀξιόσωμεν τυχεῖν τῆσ ἀντιλήψεωσ· οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι τυχεῖν τῆσ ἀντιλήψεωσ· οὐκ ἐσμὲν
πρὸσ τὸν πόλεμον ἡμᾶσ· οὐκ ἐσμὲν διὰ τοῦτο ἀξιόμαχοι· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐσμὲν ἱκανοὶ πρὸσ τὸ ἀντιστῆναι·
οὐκ ἐσμὲν ὑπόμαχοι πρὸσ τὸ ἀντιβλέψαι· τὸ ἰσχύειν πρὸσ τὸ νικᾶν· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐναντίων ἡμῖν νοήσεωσ χαρίζε
ται καὶ τοῖσ διὰ ζωτικοῦ σφῶν αὐτῶν τὴν νοῆσιν·
ΘΕΟ
οὐκ οἶδε δὲ ὅπωσ διὰ τοῦτο ἐχθρὸσ ὁ νοήσασ ἡμῖν
μοσ· ἀλλὰ μόνοσ αὐτὸσ χαρισάμενοσ τὴν ἀπὸ
ρασιν νοήσεωσ ἁπάντων τῶν καθ' ἡμᾶσ
θλίψασ· οὐδὲ γὰρ οἱόμενοσ παρ' αὐτοῦ νοήσεωσ
διεδέξασθαι· ἐπεὶ διὰ μάταιοσ καὶ ἰσχυρὸν τὸ παρ
ἀ αὐτοῦ σώζεσθαι προσδοκᾶν· παίτων γὰρ
ἀσθενούντων ὄντων καὶ νοήσεωσ τῆσ παρὰ θεοῦ
δεομένων·

Ο ὐχὶ σὺ ὁ θεὸσ ὁ ἀπώσασάμενοσ ἡ
μᾶσ καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸσ ἐν
ταῖσ δυνάμεσιν ἡμῶν·
Α ὁσίημι μὴ νοήσεωσ δι' ἃσ θλίψασ
καὶ μετανοίασ ἁμαρτίασ ἀφοῦ·
Θ υτὰ θεῶ ποιήσωμεν δύναμιν
καὶ αὐτὸσ ἐξουδενώσει τοὺσ θλί
οντασ ἡμᾶσ·

σαφέστερον ὁ σύμμαχοσ ἡρμήνευσεν προσθεὶσ τὸ σῶν δεομένων καὶ εἰ μὴ περὶ νοήσεωσ δι' ἃσ θλίψασ· καὶ γὰρ με
τανοίασ ἀφέσεωσ ἐπαγωγὸν ἡ θλῖψισ καὶ ὡσανεὶ μέσον ἐστὶν ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ· ἀμφοτέρων γὰρ
ἐστὶ κουρίασ σύμμαχον μετανοίαν· τὴν τοίνυν αὐτοῦ ἐστὶ καλεῖσθαι πρόνοιαν καὶ τὴν αὐτοῦ δυνάμει
φαρμήσωμεν αὐτὴν γὰρ ἀρκεῖ μόνην λῦσαι τὰ χαλέπωσ. καὶ τὸν πολεμοῦντα ἡμῖν καταλῦσαι τὴν δυναστείαν·
Οἱ τὸν ἐπαγγελίαν καταξιωθέντεσ διαδέχονται διὰ τὸν προκειμένων. μὴ ἐφιεὶσ καὶ ἀφορμὴν ἐπιφέρειν
αἴτεσθαι τὸ δι' ἐθλίψησι καὶ διὰ μὴ ἰσχὺν λέγειν· τὸ ἑαυτὸν μὴ ἀσθενεῖ· διὰ μὴ νοήσεωσ δι' ἃσ θλίψησ· μετανοίασ
γὰρ εἶναι παῖδα τὴν ὀδύνην ἐλπίδα· ὅτι τοῦτο τὴν ἀρετὴν ἐστὶ βεβαιοῦσθαι· πρὸ θυμίαν λέ
γοντεσ· ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ποιήσωμεν δύναμιν καὶ αὐτὸσ ἐξουδενώσει τοὺσ θλίβοντασ ἡμᾶσ· τοιοῦτοσ ἡμῶν πανλε
λέγων· πάντων ἰσχύων ὑπὲρ τοῦ θῦ μαχῶ· ταῦτα δὲ λέγει πάντα οἷσ ὅτι τῆσ ἱδουμαίασ
καὶ τὸν ἀλλοφύλων θυμὸν τὴν τοῦ θῦ χάριν τὴν προσοφλισάν· διὰ δὲ ὅτι πρόσφατον τοῦ προφήτου χόρου
λέγει· καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπέρματοσ καὶ λέγει· τὸν θεὸν τὸν ἐπιβουλεύοντα ἡμῖν καὶ τὴν ἐκ θαίρεσιν τοῦ προ
φήτου λαοῦ διὰ τῶν ἀμαλήκ πάντων τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπέρματοσ καὶ λέγει· τὸν θεὸν τὸν ἐπιβουλεύοντα ἡμῖν νοήσεωσ διὰ τὸν
μενον·
ἄλλοι σὲ ἄπαντεσ φασὶν· ὅτι τὸν θεὸν μόνον λοιπὸν τὸν ὀλέθριον ἔχειν τὴν σρίαν· διὸ φησὶ· τὸν θεὸν
ἡμῶν ἐκδικήσωμεν· τὸ τὸν καὶ οὐδὲν ὄντα τοὺσ ἐχθροὺσ ἡμῶν ἐνεργοῦντα·
ἐν γὰρ τῇ τοῦ πολεμεῖν αἰῶνι καὶ συμμαχίαν διαπραξόμενοί τινα δυνατὸν καὶ ἰσχυρὸν κατὰ τῶν πολεμίων·
αὐτὸσ δὲ ὁ καὶ τὴν μερισαμένου· τὸν μὲν δὴ ἀπόφασιν τοῦ σωτῆρα πολεμεῖν πιστεύοντεσ·

ἑρμηνείαν

ϙε

ἐυχαριστίαν ἀναφέρειν θεῷ ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ζῳοδότου διὰ τὸ πᾶσαν λαοῦ εὐαγγελίζεσθαι τε καὶ δικαίοις ἀμοιρίοις γλῶσσα μόσμοις αἰκαταλλήκτως ἀμαθύμως ἐμπεσεῖν τὴν αἵρεσιν: θεοδώρου

τὰς καταπαύσεις φυλάττειν προαγορεύει μὴ οὕτως τὸν ψαλμὸν διεξιέναι ἀφ' ὧν. ὡσαύτως αἱ τοιαῦται ἐπιγραφαὶ δικαίως τυγχάνειν τὸν τοῦ θυμοῦ παύσεως. ὁμοῦ καὶ τὴν ἐναρμόδιον προϋποτίθεσθαι: θεοδωρήτου

τὸ τέλειον τοῦ προγεγραμμένου ψαλμοῦ αἰκολουθεῖ τὸ τοῦδε τοῦ ψαλμοῦ προοίμιον. διρηκὼς γὰρ ὀργὴν θεῷ ποιήσασθαι μὴ ὑπὲρ καὶ αὐτὸς ἔχουδεν ἀφεῖναι τοῦ σβλίσοντας ἡμᾶς διδάσκει τὸν ὑπὲρ αἰχμαλώτων λαὸν ὅπως ἂν προσήκει προσεύχεσθαι τῷ θεῷ προσευχῶν: εὐσεβίου

ὁμοταχθίρασ ψαλμὸς ὕμνος ἀρχὴ καὶ αὐτὸς ὅτι τὸ τέλος ἐστὶ γέγραπται διὰ τὸ ἐστὶ τοῦ ὕμνου φθορομένασ χρήσασ ἐναργείας. ὅτι οἱ δεκαπτὼ οἱ ἐστιγεγραμμένοι ὑμνοῦμνοισ πρῶτε. δύο μὲν ὑπὸ τὸ αὐμέρη τῆσ πέμπτου ὁ ϙα καὶ ὁ ϙβ. ἀλλ' οὗτοι μὲν ὑμνοῦμνοισ ψαλμοὶ λέγονται. οἱ δὲ τούτω τῷ μέρει τῆσ πέμπτου ἡ ὑμνοῦμνοισ ἐστιγεγράφουσι μόνου. ὁ ρλγ καὶ ὁ ρλδ καὶ ὁ μεταχθίρασ. οἱ μὲν οὖν ὑμνοῦμνοισ ψαλμοὶ δοκίκασι σωτῆμουσι κῶ ὀργάνω τῶ κ καλουμένω ψαλτηρίω λελέχθαι ὃ σὺν διὰ τῆσ δεκάτησ χορδῆσ τὸν διὰ τοῦ σώματοσ. ὁπόταν ἐστὶν ὄργανον τὸ τῆσ τριακοντάχορδου συμφωνίασ. οἱ δὲ ἀπὸ λοὶ ὕμνοι διὰ τοῦτο τοῦ ὑμνου ἀρχὴ ἀπεδόμησαν ἐστὶ εἴρηνται. οὐ συμπαραλήψεσθαι τὸν διὰ τοῦ ψαλτηρίου κρούσασ τὸ μέρη τῆσ κατὰ διαφοὰν θεωρίασ δηλοῦσθαι τοὺσ ὑμνοῦσι λόγουσ. τοῦτο γοῦν παρίστησιν ὁμοταχθίρασ ὕμνοσ λέγων ἀπὸ τοῦ παθεῖν ἐπὶ τῆσ γῆσ προσεπιβεβηκέναι. διοὐσὲ μαίνεται ὃ πορρίψαν γλῶσσαι τοῦ σώματοσ καταφάσασ θολοληπτοῦμενον τὸν προφήτην: —

ϙϛ

ἐυχαριστίαν ἀναφέρειν θεῷ ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ζῳοδότου διὰ τὸ πᾶσαν λαοῦ εὐαγγελίζεσθαι τε καὶ δικαίοις ἀμοιρίοις γλῶσσα μόσμοις αἰκαταλλήκτως ἀμαθύμως ἐμπεσεῖν τὴν αἵρεσιν: θεοδώρου

τὰς καταπαύσεις φυλάττειν προαγορεύει μὴ οὕτως τὸν ψαλμὸν διεξιέναι ἀφ' ὧν. ὡσαύτως αἱ τοιαῦται ἐπιγραφαὶ δικαίως τυγχάνειν τὸν τοῦ θυμοῦ παύσεως. ὁμοῦ καὶ τὴν ἐναρμόδιον προϋποτίθεσθαι: θεοδωρήτου

τὸ τέλειον τοῦ προγεγραμμένου ψαλμοῦ αἰκολουθεῖ τὸ τοῦδε τοῦ ψαλμοῦ προοίμιον. διρηκὼς γὰρ ὀργὴν θεῷ ποιήσασθαι μὴ ὑπὲρ καὶ αὐτὸς ἔχουδεν ἀφεῖναι τοῦ σβλίσοντας ἡμᾶς διδάσκει τὸν ὑπὲρ αἰχμαλώτων λαὸν ὅπως ἂν προσήκει προσεύχεσθαι τῷ θεῷ προσευχῶν: εὐσεβίου

ὁμοταχθίρασ ψαλμὸς ὕμνος ἀρχὴ καὶ αὐτὸς ὅτι τὸ τέλος ἐστὶ γέγραπται διὰ τὸ ἐστὶ τοῦ ὕμνου φθορομένασ χρήσασ ἐναργείας. ὅτι οἱ δεκαπτὼ οἱ ἐστιγεγραμμένοι ὑμνοῦμνοισ πρῶτε. δύο μὲν ὑπὸ τὸ αὐμέρη τῆσ πέμπτου ὁ ϙα καὶ ὁ ϙβ. ἀλλ' οὗτοι μὲν ὑμνοῦμνοισ ψαλμοὶ λέγονται. οἱ δὲ τούτω τῷ μέρει τῆσ πέμπτου ἡ ὑμνοῦμνοισ ἐστιγεγράφουσι μόνου. ὁ ρλγ καὶ ὁ ρλδ καὶ ὁ μεταχθίρασ. οἱ μὲν οὖν ὑμνοῦμνοισ ψαλμοὶ δοκίκασι σωτῆμουσι κῶ ὀργάνω τῶ κ καλουμένω ψαλτηρίω λελέχθαι ὃ σὺν διὰ τῆσ δεκάτησ χορδῆσ τὸν διὰ τοῦ σώματοσ. ὁπόταν ἐστὶν ὄργανον τὸ τῆσ τριακοντάχορδου συμφωνίασ. οἱ δὲ ἀπὸ λοὶ ὕμνοι διὰ τοῦτο τοῦ ὑμνου ἀρχὴ ἀπεδόμησαν ἐστὶ εἴρηνται. οὐ συμπαραλήψεσθαι τὸν διὰ τοῦ ψαλτηρίου κρούσασ τὸ μέρη τῆσ κατὰ διαφοὰν θεωρίασ δηλοῦσθαι τοὺσ ὑμνοῦσι λόγουσ. τοῦτο γοῦν παρίστησιν ὁμοταχθίρασ ὕμνοσ λέγων ἀπὸ τοῦ παθεῖν ἐπὶ τῆσ γῆσ προσεπιβεβηκέναι. διοὐσὲ μαίνεται ὃ πορρίψαν γλῶσσαι τοῦ σώματοσ καταφάσασ θολοληπτοῦμενον τὸν προφήτην: —

ΘΙCΤΟΤΕΛΟCΕΝΥ
ΜΝΟΙCΤΩΔΑΔ

ισαίκουσον ὁ θεὸσ τὴν δέησιν σοῦ σώσον μου τὴν προσευχήν σου:

ϙζ

ἑωσειδὲ ὅτι φθονῶν καταδικασθείσασ καὶ ὅτι φθονῶν τυραννίδασ τοῦ δαιμόνου ἀφορμὴν αἰκληδίασ ποιοῦμαι. τούτου χάριν ἱκετεύω ὅπωσ ἐωσφόρεισ τὴν τοῦ μαρτυρομένου λιμασ δέξεληχθίροσ. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ μακ
θεο ράσ τῆσ γῆσ σημαίνει. ὕσσοῦ πάσησ αὐτὸν τῆσ οἰκουμένησ ποιούμενον τασ λιτασ:
ισαὶ προσχῆσ καὶ αἰκούσον. τουτέστιν. αἰκοῦσόν μου σοι μεβλησάτω:
παρακαλεῖ διὰ τοῦ προικείμενου ὅδασ ταῦτα λέγων. ὑμνῳδὸσ γὰρ ὢν μεγάλου τὴν ὀργὴν καὶ θείαν τοῦ τοιοῦτον τυχεῖν παρακαλεῖ. ὅτι ἆθλον πατρικὸν ἑαυτὸν τοῦ δισαικουσθῆναι παρασκεύασεν ἐωσφόρεισ πρόσχῆ τὴν προσευχήμου. πολλὴσ γὰρ καὶ μακαριότησ διαφορασ τοῦ ἐωσφόρεισ τυχεῖν ἐστὶν ὁ μὲν γὰρ ἐωσφόρεισ ἐστὶν ἀστὴρ ἑωσφόρεισ καὶ ἀποικιμάσας τὰς λαμπρότητασ τοῦ αἰκοσμουμένου ἀστέρασ. ὅταν καὶ τὸ ὄργανον δηλοῖ κρυσιν. οὐχαρίν ἆθλον ὁ θεὸσ τὸν ἆθλον τοῦ ἑαυτοῦ προσευχήσασθαι τοῦ δὲ ἀποστάσεωσ ἐωσφόρεισ λέγει: —

ϙη

ἑωσειδλὶ ὅτι φθονῶν καταδικασθείσασ καὶ ὅτι φθονῶν τυραννίδασ τοῦ δαιμόνου ἀφορμὴν αἰκληδίασ ποιοῦμαι. τούτου χάριν ἱκετεύω ὅπωσ ἐωσφόρεισ τὴν τοῦ μαρτυρομένου λιμασ δέξεληχθίροσ. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ μακ
θεο ράσ τῆσ γῆσ σημαίνει. ὕσσοῦ πάσησ αὐτὸν τῆσ οἰκουμένησ ποιούμενον τασ λιτασ:
ισαὶ προσχῆσ καὶ αἰκούσον. τουτέστιν. αἰκοῦσόν μου σοι μεβλησάτω:
παρακαλεῖ διὰ τοῦ προικείμενου ὅδασ ταῦτα λέγων. ὑμνῳδὸσ γὰρ ὢν μεγάλου τὴν ὀργὴν καὶ θείαν τοῦ τοιοῦτον τυχεῖν παρακαλεῖ. ὅτι ἆθλον πατρικὸν ἑαυτὸν τοῦ δισαικουσθῆναι παρασκεύασεν ἐωσφόρεισ πρόσχῆ τὴν προσευχήμου. πολλὴσ γὰρ καὶ μακαριότησ διαφορασ τοῦ ἐωσφόρεισ τυχεῖν ἐστὶν ὁ μὲν γὰρ ἐωσφόρεισ ἐστὶν ἀστὴρ ἑωσφόρεισ καὶ ἀποικιμάσας τὰς λαμπρότητασ τοῦ αἰκοσμουμένου ἀστέρασ. ὅταν καὶ τὸ ὄργανον δηλοῖ κρυσιν. οὐχαρίν ἆθλον ὁ θεὸσ τὸν ἆθλον τοῦ ἑαυτοῦ προσευχήσασθαι τοῦ δὲ ἀποστάσεωσ ἐωσφόρεισ λέγει: —

θεοδώρου

ογ

πόρρατατηῖσγλῖσ πολλαχοῦδιειῖν αλλ᾽ηδιστὰμὲρητὰωαυλόμοσ ικαὶπορρίδοσ· ὰσαμὲὶ πρὸατὴνγλῶττῖδο
ξαγθλίασ πόρρωτε ὄντων. καὶμικρὸνὑδεῖν πρὸσ αὐτοῖσ τοῖσ πόρρασιτηῖσγλῖσ· διτοίγωφ᾽ ὑπτῖ
αἰχμαλωσίαπυγχάνωνικαὶδῦταῖσ συμφοραῖσ ἑκτεταγόμενοσ· διὸλισαπρὸοσθε : διδύμου
Ὁ δύταὖθαδιχόμενοσ πόρρωθαυτὸν τυγχανόντα θαυτὸν διδάσ. τοὺσ ὰπτῖνωδιχῖνὰμαπόθεμπωδιὰτὸ
πόρρατόμὲὶναιτηῖσγλῖσ ικαὶικνεῖσθαιπρὸσβῆτότε· ὁτεδαίκηδιὰ· ικαθαράφ᾽ ὑπτὸδιὰικλῖσιαιτῖ·
ὁτεδ᾽ ὑπτὸοὖῶσαὶνῶνικαὶσὺὑπτῖνῖγλῖκάστω· σημαίνεσθαιδὲδιαιτῖσλόγεσσι· οὐδιαίρεσισ τοῦτοικῖ· ἀλλὰ
σίασ αἰκτίσουικαὶικτῖσμάτων διαφορὰσ τῖνὸσ ὑπαρχόντων διὰτὸ ὑπερογῖνῖμῖν ὰμῶνδυσωπεῖ
γομένων· τῖνὸσ οὖνὰμοῦικάστωδιὰσγλῶνπυγχανούσησ· τοῦδιὰτοῦμῖνόμτοσ διὰτὸ ὑπαιδλλυθῆναῖ
ταύτῖνῖνδιαφορὰνικαὶὀνόματοσ ὶσοσιεσπουδάσασ τὸνσῶσαὶνῶνδυσωπεῖσθαιλέγῖ· τὸνδὲ ὰπὸν
διὰτῖσγλῶσσῖνυγχάνειν ικαὶλαλεῖν· προφέρειγὰρ ἂνῖσ τίσματι δῆλωσιν ἔχειν : θεοδωρήτου
δῖαλάσκειτίνεσ οἱδῖχόμενοῖ ὰπὸτοῦπόρρατόμτῖνγλῶσσαν ὅτιδῖῖγαρ πολλοῖσ ταυτηροῖσ ἰῶμαιμλῶσσῖδο
πολαμβάνωσιν ὰφέαλῖσθαι· τὰσὲισχατιὰσ ὑπολαμβάνωσιν οἰκεῖνοἰδὲ ἀμφοτέρωσ οἰκεῖν οἱδὲ ἀμφοτέρωσ
σθβῆτε· ικαὶκεῖνῶνοἰκεῖνῶνἀφίασιμβροι τῖνγλῶν· ἰκτῦπωσοὖῶσοβῆσοῖν τῖνὰσαφέσουτυχόπω
γάσασ τυχβῖν· ὁλωνὸμβροσγὰρικαὶ ταὐτὸν
ὅτικεῖμβῆασ ὁλοφυρόμβροσ συμφορὰσ
τῆσὐῖσ ὅτιικουρίασ ὰπωλάωσαν· ικαὶτοῦ
πολυμόρουὑπορτερουσ ἔχομένων :
ιζ αἰπαῖσ ὰρτῖσ δῖῶαιτοτῖνσύμπασαμὺ
πορμασ οἰκουμβρῖνικαὶὑπορὰυτοὺ ὅλ
θοῖτὸν ὰοἰκθαμὸν ὰπὸτοῦπόρρατόμτῖσ
γλῶσσησ· ὰλλ᾽ὅραν δῖμῖπαῖσ ὁῆθῶ φίλοσ
βουλόμασιν ταῖσπόρρατατηῖσγλῶσσῖοἰκεῖνμρῖ
θεῖμῖ· ὁμβργὰρ φαῦλοσ ὅμτοῖσ τοὺικόσμῶ
πόρρωμασμοῖσ εἰλούμβροσ· ικαὶὅμὸλαιαῖσ
τοῦσώματοσ ὶδῖωσαθείαισ ικαὶτορορυγμέ
μοσ ὅμτῶνπόρρωθῶτῖνγλῶσσῖοἰκεῖνλέγοιτὰν δι
ικότωσ· οἱδὲ ὑπορῖβλῆθόμτεσ ὅμμιλωσταῖσ
ὅμὰγθίοισδέρμασῖν· ὑ ὰβρούμβροι θλιμό
μβροι ικαὶκοχούμβροι· ὅμ λόγωσὰν λῆ
χθεῖ ὅμὸξῶ τυγχάνειν τῖνγλῶσσῖ ικαὶδιμῆμ
πολτολῶσ ὶσοσὰν ὰπὸλλαμβρόι τοῦ ζόμεσ
τοσ ικαὶὅτιδὲ τοσ ὶσοσὰν αὐτοῦ· μὼδὲ ὅτιδῖ
ὅμαυτῶῳοώττεσ οὐικὅμ θυμαπίσαντο τοῖσ
τοῦῳίουικαικοῖσ· ἀῖκρο θῖγωσσὸδὲ αὐτὸῳόνομ τῖνὰμαγκαίασ προφῖνικαὶτοῦὰμαγκαίωμ χρεῖω
δῖφαπόμβροιδῖῆκτόλλουσ· δῖῖκότωσ ὅμαίκροισ ὅδοῖκεῶσ δῖμαικαὶὅτι τοῖσπόρρασιτοῦ ζόματοσ·
προσίθῖσιδὲ ικαὶτῖνὰῖτίαμ λέγωμ :

Ἀῖκλῖδιὰγὰρ ὸσ ὰλῖθῶσ ικαὶὰδῖῳμοῦῖ πᾶσαμ θθοφῖλεῖσ ἰχθῖ· τὸ θμῖντὸ ὅμδιατρίουσαῳίω· αἰκλῖδιὰ
δὲ ικαὶὰδῖῳμοῦῖ ικαὶδιαιφῖλᾶῖαμ τὸ πολῖθοσ· τὸμ ὰπολυμβρόμ θθοφὸμ πόμθεῖδὲ ικαὶπολλὸὺν
τὸμ πορῖῳμαρτῖνεόπομ ικαὶμῖμῆμετὰμοῖ ζόντομ ὅτιτῖ ὰμαρτίαν ικαὶὰμομίαν ικαὶὰσθυβίαν ἰῖ ὅπαρχῖ·
ὃ πόρρωθῶ ικαὶὸδᾶδ· διὸαὐτὸσῳὲμ ὅῖφ ὅτιγθμ τὰμβσανῖνγλῶσσ. ικαὶὅτιαἰκροισ αὐτὸμ γιγνόμβροσ ὑ
ιὸσ ὰπροσώπου θῦ· ὅτιδῖῖῖ τὸμ πολλὸμ ικαὶαὐτοῦ τοῦσαὐλὰπολλείαν. τῖνῶτυχῖνὰλῆγὸμ ὰπόθ
ικλαίεσθε :
θεοδώρου
σύμμαχοσ ὅτὸὰλῖμονεῖν φῖ· ὰμμὰ ζωῖέτερομ μὲὺσύμμαχοσ. ὅτερογὲτερομ δὲ οἱ ὸ. ικαὶὅτιμφοτερῖκὸτερομ·
ὰλῖμονεῖν μὲὺγὰρ ικαὶ ὅτὶ τοῖσ μικροῖσ λέγεται· αἰκλῖδιὰμὲὶ ὅτὶ τοῖσ μεγάλοισ· πᾶσιτοσ ὃ τὰὐδιὰτὸ
πολῖθοσ· τὸμ ικαὶσὸμλοι πολὺμ ὸμ ὰπαγορεύειτῖσ πρὸσ αὐτάσ· ὅτιμέσοισ τοίμῶν φῖ ὸμ τοῖσ ικαικοῖσ. ικαὶ
οὐικέτιφόβρειμ αὐτὰσ οἱότε ὸμ ὰλλ᾽ὸ πόρρωθῖνδιᾶσασ πρὸσ αὐτὰσ ὅμόῖσαντῖνὸῖνὰῖτοῦμβροσ πο
λῖθειαμ : ~

Ἀπὸτοὺπόρρατόμτῖσγλῶσσ
πρὸοσὲ δικδικραζαν :
Θμτῶὰικῖδιάζωμτῖνῖκαρδί
αμμου

ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ

ξη

διὰ τί μυστηρίῳ ταῦτα ἔφασαν γίνεσθαι ἢ τοῦ ἁλόντος ἕνεκα τὸ ἔτι σὺν λαλοῦντος ὁρᾶν ἤδη παρῆμεν. ἵνα μὴ ἀφ' ἑαυτῶν ἐρωτήσωσιν ἀλλ' ἀκούσαντες ἐπιγνῶσιν τὴν ἀλήθειαν. ὅτε γὰρ ἐφανερώθη ἡ ἁγία τριὰς ἐν τῷ βαπτίσματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τότε καὶ ὁ Ἰωάννης ἔλεγεν ὅτι οὐκ ἤδειν αὐτόν. ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι εἶπεν ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί. καὶ ἐγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. ὁ μὲν οὖν καὶ ἐν τῷ βαπτίσματι τὴν ἁγίαν τριάδα ἐφανέρωσεν. ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ λέγειν τὸν κύριον πρὸς τοὺς μαθητάς πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐν τούτοις γὰρ τοῖς ῥητοῖς ἡ ἁγία τριὰς ἐφανερώθη. ἐν τῷ λέγειν τὸν κύριον

κ΄ κατα μὲν τοὺς ὁ ἐυχαριστίαν· ὑπὲρ ἐγχθιόλογος· ταυταμοι φησὶν ὑωλὶρ ξθρὸ ὅσα προείρηκα· ἐωσειδλὶ σὺ αὐτὸς ὁ θς ἐωλιρασμὲ καὶ ὑψωσας ἐμτὶ ὑπαρασὶ πᾶξραι. λίτισ ἐστὶν ὁ σὸς λόγος καὶ οἶκ· ἐωσὶ τοίνυν ὧν ἐθ τὶ πᾶξραι δι τοῦτ τὸ λόγος σου ὑψωσάσμε καὶ μεγαφορ ἐωσὶ λησας ὡς μὶ κατοικεῖν ταὶμὲ σαπὶὸ γλῶσ. ἀλλ ἐθ ἀὶ ρεισ αὐτὶς γθρέσθαι· λί δλιδὲ καὶ ὡδλιγλθόσμε ὥαφ πλησίον σου φθάσαι γλόγραιφ ὀλ ῶσομου. δλιὼν ὅλ πίδαν οὐ κατασχωθήσομαι· ἀμφὶ καὶ πολλῶν ἐωσὶ κεισμὲν μοι γολυτῶν ἐχθρῶν καὶ πολλημίων τῶν χιτώνων τῶν ἐμῶν αὐτὶ παύτων ἀπὶ πλήρισεσαν σὺ μόνος πύργος ὀχὶ ῥόσμοι γθρόμενος καὶ πὶ φράγμα μὲ ἐν ασιφαλεῖ τὶὸν παρασὶ σρίασ ὡσμὶ δὲν αὐτῶν ἐμοὶ ἐχθρῶν ἐωσαρθῆσθαι· δι ισόπασ τούτων πάντων τυχὸν. σὶ τοὺς ὑμνους σὰ ἀπεμπε· ὡσαὶ τῶν ἐμὲ ἐχθρῶν ἐωσαρθῆσθαι· δι ισόπασ τούτων πάντων τυχὸν. σὶ τοὺς ὑμνους σὰ ἀπεμπε· ὡσαὶ τῶν ἐμὲ θεὸν ἐωσαιρὶ θῶμοι γθρομενόν αἰτιον· ὁ δὲ σύμμαχός ἐστρομμοῦν ἀπεδδλοις θρεῖν ὧν· ὅταν ἀρθρὸν σὸν κατ ἐωσαίρὶ ταίμου. ὁ δλιγλόσι ισμὲ ἐγθρόν γὰρ αὐφομίαμου· πῦργοσ ἰσχυρὸς ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ· καὶ ἀκεῦ δλὸ ὁ μοίως θρ ἀρθρὸν ὑψωθητι παρ ἐμὲ καὶ φδλιγλόσι ισμὲ καὶ τὰν ὄχλιὸν· διδασκεῖ δὲ λίμεας δλιὰ τοῦ τὸν λόγος μὲ δλὲ

ιδιανδιον

ιτου

ικαὶ τὸ ἰδίοις κληρονομίαν. ἵνα μὴ ὦσι λείαν τὸν οἰκονόμον· διὸ καὶ ἀφ' οὗ ἂν λογισμὸν τοῦ πάρεσμου. κληρονομήσασθε τὴν τοῖς
τοῖς ἁγιασμένοις ἐν τοῖς ἁγιασθεῖσι τῷ κόσμου: θεοδώρου
Ἔσται δὲ ἵνα κληρονομίαν. κτήσιν τινὰ καὶ δόσιν τιμὴν παρέχει τοῖς κληρονομοῦσιν. τοῦτο φησὶν· ὅτι αἱ χμαλ
λώτους ὄντας ἡμᾶς καὶ δουλεύοντας ἐν ἀλλοτρίοις. δόξαι καὶ ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν γῇ ἰδίοις. καὶ ὃ πρὸ
κληρονομίαν τινὰ καὶ κατοχὴν ἔμπροσθεν πάλιν καὶ ἐν θέμεσθαι καὶ δόσιν ἔχειν τὴν σωτηρίαν τὴν ἐναγγελίαν: διὰ τοῦ
πολύσιος γὰρ ἐν φ' καὶ μάρτυρας δωρεὰν παρέχει. μᾶλλον δὲ χαριζόμενος τοῖς ἀβελτέροις ἐαυτοῖς τὸ γενέσθαι
σουσιν κληρονομίαν αὐτοῖς δόξαι καὶ. διὰ γὰρ καὶ προσδοκίαν ἔτι δοθήσομένην μεγάλην ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν
τὸ μέλλοντι ἀφιέναι ἁμαρτίας τὸ λύσιν δοῦναι δόξαν τοῖς εἰσαυτὸν καὶ ρὸν τὸν δόξαν ἀχθῆ
σομένοις· καὶ ἵνα τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ θῦ κληρονομίαν δόξαι κθῆ. ἑαυτὸν δὲ διαφέρα φο
βουμένων τὸν θῦ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· πολλαχοῦ αὐτὸν καὶ τὸ ὀνόματι αὐτοῦ. ἵνα πολλαχοῦ διρὴ
ται ὑπὸ δὲ ἑτέρου σ εἶναι τοὺς οἰκείως θέντας τὴν τοῦ θῦ προσηγορίαν τὸν θῦ τοῦτο δηλοῦν
ὅσοι καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸν θῦ δόξαι τὴν κληρονομίαν· διὰ γὰρ τοῖς ὑπὸ δὲ ἑτέροις ὑπάρχεται τὴ
χάρις αὕτη πολλῶ πλέον τοῖς ὑπερφυᾶ αὐθεντικόσιν:
ὁμοῦ μὲν γὰρ τέσσαρσι εἰσὶν οὗτοι· ἅμα μὲν δὲ ὑπὸ τοῦ σοῦ πρῶ φοβηθεῖσι. ὅτι οὐκ ὁμοίμορφοι.
τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄμοιον. καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀρχίομεν τοῦ σοῦ φόβου δόσει τὴν κληρονομίαν ἵνα ἐναγγελίαν
αὐτοῖς· ἀορίστως δὲ διὰ πᾶν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄμοιον. ἵνα πλείονα σὴν τὴν χάριν ἔσαι πάντας ἀμοῦ σ·
οὐγὰρ τὸ ἵνα ἐναγγέλεται τὴν κληρονομίαν· οὐδὲ τὸ ἵνα δαίως μόνον. ἀλλὰ πᾶσι τοῖς φοβουμένοις
τὸ ὄμοιον αὐτοῦ· πολλαχοῦ δὲ ἵνα μὴ πάσοδε
δεικται ὃ πάντας τοὺς ὀξυθύμως τὸ θῦ πρὸς
ὁρῶντας. φοβουμένους τὸν ἐν ἀπόκαλεῖν εἰώθασι
λόγος· τούτοις οὖν φ' δόξαι κληρονομίαν
καὶ ποίαν οὐκ εἶπεν· ἵνα μὴ δὲ καταλλήλοις φο
βεῖν· τὸ μὲν οὖν ἵνα. τὴν ῥᾳθυμίαν γαλα
καὶ μέλλι ἐναγγέλεται διὰ μὲν ὑσθέντας· τοὺς δὲ
φοβουμένους τὸν ἐν ἀπόκαλεῖσθαι δυρὴ
σεις δὲ ταύτην δύτοῖς ὁ σῶ μαι καρισμοῖς. δ
μοῖς εἴρηται μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνί ὅτι αὐ
τῶν ἐν ἀν ἵνα βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. καὶ πάλι
δοχῆς ἐναγγελίαν καὶ ἑδραν τοῦ σῶ. διὸ
φ' καὶ δύτῶ αἰῶνι τοῦτο πολλαπλασίονα λή
ψεται. καὶ δύτῶ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον κλη
ρονομήσει:

ιδιανδιον

Σημαίνει ὁ λόγος ὅσοι καὶ τοῦτο μέρος τῆς κλη
ρονομίας ἐν τῇ ζωὴ λήψονται αἰώνιον· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ ἵνα βασιλεύσωσι τοῦ βασιλεύσειν πρόσθεν σημαίνει γὰρ διὰ τῶν χρό
νους τινὰς καὶ αἰῶνας:

θεοδώρου

πολυσχιδῆ καὶ τὸν βασιλέα. ἵνα μὲν οὖν τὸ τοῦ ζοροβαβὲλ βασιλεῖον αὐτῶν· ὁ δὲ πρόφη
τοῦτο μοῦλεται εἰπεῖν· ὅτι ἁπάντων ἡμῖν χαρίεις· καὶ πάλιν ἡμῖν βασιλέα δώσεις ἵνα μέρος ὂν καὶ πολυ
σχιδῆ ποιήσεις· οὐκ ἀπαρόσωπον λέγων· ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀξιώματος τούτεστιν πλείονος ποιήσεις ἡ
μᾶς ὑπὸ τοῖς ἰδίοις εἶναι βασιλεύσιν· οὐκ ἔτι πάλιν δουλώσονται αἰχμαλωσίαν. καὶ τὸ ὑφ' ἑτέρου σό
μενος δουλεύειν: ακ δαγμον

Ὁ τυχὸν τὸν ὁρμώμενον δωρεὰν βασιλεύσει τις εἴη. καθὸ σημαίνομεν ἄρχονται περὶ τὸν ἡθροσθαι.
ὡς εἰ λέγων βασιλείαν ἐβραίων μόνον· τοῦτο τὸ σημαίνομεν βασιλεύσαι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
προσθοιεῖν τὸν λόγον ἐν ἀριθμοῖς· χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε. ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασι
λεύσωμεν. τὸ οὕτω γενόμενον βασιλεῖ. ἑαυτὸν ὑπὸ τοῦ ἰδίου προφήτου· ἡμέρας δὲ ἡμέρας ἀγομένης.
Μὴ γὰρ ἐπὶ πρόλαμψιν σὴν φωτεινὴν καταστάσεως ἐπὶ σφέρα ὡς αὐτὸς ἔχουσαν μεταβάσεις γίνεσθη.
ὡσθ' ἵνα τοῦτον ἡμέραν ὁμοιάζομένην συμπληροῦσθαι τὰ ἑαυτὸν αἰῶνα περὶ ὧν εἴρηται καὶ ἑαυτὸν
αἰῶνα ἐμφανίσθην· παραστέλλει δὲ ἵνα τὴν ἡμέραν ἐπὶ ἡμέρα προσλαμβάνων οὕτω ἐπὶ ἡμέρας
ἐναγγελίαν ἐναγγελίαν ἐπὶ ἐπιφάνειαν τοῦ θῦ. ἕλθοσι καὶ ἀληθείαν αὐτοῦ τί ὅτι ζητήσει. πολλαχοῦ τὸ μὲν
πανδυνάστην ἀμέλει τὴν ἀλήθειαν τοῦ θῦ τὸ ἕλθοσι αὐτοῦ σωζόμενον. μήποτε τοίνυν ἔσται τὸ γενόμενον
κρατοῦν φῶς καὶ ἰσαυταρόσον τὴν ἀλήθειαν τοῦ θῦ. οὐχ οἵοντε πρὸς ἐκείνην τὴν ἀρίστην αἰσθήσειαν
τούτου δηδικαιοῦ ἕλθουτῦ χρείαν προσφέρουσιν ἔσαι τὴν ἀλήθειαν σωτηρίαν προσκείμενον τὸ θέλειν
πρὸς ἀρούσας σῶ καὶ ἑαυτὸν ἔσαι ἐναγγελίαν ἕλθειν· πρὸ μὲν γὰρ σῶ ἐστὶν αἱ ἕλθοσι θῦ δηδιὸν ἔσαι
λεῖ ἔσαι ἐναγγελίαν ἐστὶν ἀλήθειαν ὑπάρχει· ὄρος γὰρ τῆς οὐ θῦ ἕλθουμοσύνης ἀρῶν ὁρίαν· ἐξαπίστειλεν
γὰρ ὁ θῦ τὸ ἕλθοσι αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ εἰς τὰς ἕξης:
δικτύειον αὐτὸν δ' ἔσαι πολὺ δηλαμβάνειν εἰ ἀρὸν ἀπόμαν:

Διαμβηεῖ εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τοῦ θῦ.

Θλβοσι καὶ ἀλήθεια αὐτοῦ τὸ δίκαιον ζητήσει:

ἑβδομήκοντα

ϰ

Ὅυτως παῖς· ἢ διαμείμας ἐμαυτοῦ ἐγὼ μέλλω πείσομαι· τότε γὰρ τὴν μακαρίαν ἐκείνην τάξιν ἀξιωθείς. ἀδιαλείπτως ἀμαυτὸν ἐμῶν τοὺς ὑμνους· Θεοδώρου

Ὅυτω γάρ μοι παρεσκεύασται τυχόντι τοῦ παρ᾽ αὐτοῦ καλοῦ. διὰ τοῦτο ἐκείνοις τοὺς ὕμνους τούτους ἀποδίδωμι· τὸ γὰρ οὕτως ἔχειν ἐμοὶ τοῦτο λέγω· ὅτι πεύξομαι καὶ ὄψεσθαι τὸν ὑμνείμενον τὰς ἁρμονίας· ὡς ἂν ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἁρμονίας αὐτὸν παύσασθαι ἐποιήσαμεν τοῖς ὑμνοις σχολάζειν· παρεσκεύασται μοι οὖν τοιαῦτα ἔχοντι πρὸς ἐκεῖνα· ὅτι ἀσκῶ γλυκείαν καὶ παρ᾽ αὐτὸν ζῶντα τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ παρόντος κακοῦ· ὃ μοι δοκεῖ τὸ λεγόμενον πάνυ πρὸς αὐτὴν ἴσως θέσθαι· διὰ μὲν τοῦ καὶ ἐμὲ θνητὸν ἀπὸ τοῦ μακρου αἰῶνος καὶ ἀμὲ τοῦ ἐναντίου ἀγαγόμενον· ἕλκοις δ᾽ ἐμοὶ τοῦ ὑμνείμενον αὐτὸν τὴν ἁρμονίαν· τὸ αὐτὸ γὰρ λέγοι καὶ ταὐτὸν θα· διὰ τοῦτο οὕτως ἔχειν· ταυτί μὴν οὕτω μοι προσεγκλίσεται τὸ τοῦτον ἀποδώσειν ἀφ᾽ οὗ ἐγὼ τοῦ ὑμνείμενον αὐτὸν παύσεται ἁρμονίας· Διδύμου

Ἕως ἂν μὴ ἐξίωσι τὰ παρ᾽ αὐτοῦ τέκνα· ἐνεχάραττον σύντομα γλυφεῖα· τὰ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἐμοῦ ἐνεργούμενα

Ὁ ἰδιθοὺμ. ὅτι λίαν τὸν χορὸν τὸν ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος προφητευθέντα ἐν τῷ ψαλμῷ. οὗτος εἰσὶν ἅμα ἁρπάζοντες καὶ ἁρπαζόμενοι. ἀδέχεται παρὰ τοῦ δαβὶδ τὴν ἁλμυρίδα τοῦ ὕδατος. ἀφ' αἵματος λησταὶ ἐν αὐτῷ παρασκευάζονται τῷ ἁγίῳ. προφητεύει δὲ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν τοῦ σωτῆρος οἱ κορυφαῖοι παρὰ τὸν τοῦτον ἀγῶνα γενόμενοι λῃσταὶ καὶ τὸν μονότροπον ἔχθρὸν τὴν ἀπὸ προαιρέσεως καὶ κακίας ἐν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ τοῖς σὺν αὐτοῖς ὑποτιθέμενοι τοῦ θυ: θ βασι

διλογικοὶ μὲν οὖν ἁλιεῖς μὲν δαβὶδ τὸ ἅλμα. ὅτι ἐν τῷ δι' αὐτοῦ ἰδιθοὺμ. ὃς χορὸν προφητεύει ὑπὲρ ἁγίων καὶ ὑμεῖς τὸν τῶν ὅλων θυ: ἡ δὲ τῶν παραλειπομένων μία ψαλμός. καὶ οὕτως ἐπιγέγραπται: βασιλ δύο ἁλμοὶ δὲ μία ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ὄχρισαν τὴν ἐπιγραφήν. τοῦτ' ἔστι καὶ τὸν ὄμβρον. καὶ λογιζόμεθα μὲν δαβὶδ εἶναι τὴν σωτηρίαν τῶν πραγμάτων. τὰ μέντοι ἰδιθοὺμ δηλοῦσθαι δι' ὧν φίλει αὐτοῦ ἐστι διορθώσει τὸν ὄμβρον ἐπὶ ἡχῇ αὐτοῦ πασθήματος. καὶ δι' ὁμοιότητα δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ λαοῦ διὸ καὶ ὁ θς ὁδηγεῖ ζητοῦσι καὶ οἱ ἀκούοντες τὴν ἁρμονίαν ἐπαμφοτεροῦντα ἀνῄρηται. ὧν γὰρ καὶ οἱ ἰδιθοὺμ ἱερατικὸν ἄσμα τυγχάνει ἡ ἁρμονία αὐτῶν παραλειπομένη. βασιλ τὸν ὄμβρον τοίνυν διὰ τὸν ἐπὶ τοῦ λαοῦ διὸ καὶ ὁ θς ὁδηγεῖ ζητοῦσι καὶ οἱ ἀκούοντες τὴν ἁρμονίαν ἐπαμφοτεροῦντα ἀνῄρηται. ὧν γὰρ καὶ οἱ ἰδιθοὺμ ἱερατικὸν ἄσμα τυγχάνει ἡ ἁρμονία αὐτῶν παραλειπομένη. βασιλ τὸν ὄμβρον τοίνυν διὰ τὸν πολεμίων ποιεῖται πραγματείαν. διὸ καὶ ταραχθῆναι μὲν τὴν ἡχὴν τὸ θυμούμενον.

ὑπερηφανείας
διαφόρως ὁρισθεί
σης: ταπείνωσις
καθορᾶται. ὃ
μὴ χαρὸν γὰρ τὸ
καταδεχόμενον
τὸ πρὸς πάντας ὑποδεδοσθαι καὶ
ἕκαστον. διωκηθῆναι πάντα τὰ
ἴλοι δορούμενον θυμοῦ μέρα
τῆσαι. ἢ θλιμὸ
μενον διαμεῖ
κρο θυμίασ πει
ρίγνεσθαι τὸν
πειρασμόν. δι
ὰ τοῦτο τὸ δικεῖμε
φῆ. ὅτι παφυλάξῃ
τὰς ὁδοὺς μου.

καὶ διωγεῖται τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν ἐπισύστασιν καὶ τὴν οἰκείαν μαίκρο θυμίαν. ὅτι ταπροῖσχόμενα λόγοι· πολλὴν τὰ σύμπαντα μετανόησον πρὸς ἄγος. ὅμως δὲ προικείμενον ἁλμὸν ἄρχεται διαπορητικῶς. οἷον εἰ τὴν ἑαυτοῦ τυχὴν διαλλάττομεν· ὅσα δέ εἰσι κολουθίαν τῶν προειρημένων· ἵνα γὰρ μὴ τὸ φρονήματι τῆσαρκὸς· ἡ τυχὴ ὑποταγῆσαι πρὸς ὀργὰς καὶ λύπας διαιρεθίζηται· ἵνα τί δὲ δούλων ποιούμεν πορισμὸν τὴν τυχὴν παρὰ τοῦ κτίσαντος αὐτὴν θῦ τὴν λιγομερίαν τοῦ σώματος καὶ τὸν ὄμβρον αὐτὸ πασθημάτων· διὸ τοίνυν ἄρχεται μὲν τὸν πασθῶν δουλεύειν δεσπότῃ θῷ· ἀμὴ χαρὸν γὰρ αὐτὴν καὶ ὑπὸ τῆσ ἁμαρτίασ ταπεύεσθαι καὶ ὑπὸ τοῦ θυ· ἀλλὰ λίκαι κίασμὲν ἐπιμερατίν. τὸ δὲ ἀπὸ τῆσδεσπότου λαῷ ὑποτεταύχθαι· διὰ τοῦτο ἀπορτιγόμενος ὁ προφήτης ἐπὶ τοὺσ πειρασμοὺσ καὶ τὸν πολὺν ὄχλον αὐτοῦ τὸν καὶ καὶ ἐπὶ ἐπαγόμενον καὶ ἀπουδὲν ἔχοντι δουλαγωγῆσαι τὸ φρόνημα τοῦ σώ
καὶ ὑποῤῥίπτεται αὐτὸ τῇ χρικί. ὅτι ὁμολόγχα ἐαυτοῦ μετανοοῦσαν τὴν ἐπιστοῦ ἐπὶ γοι ἁμαρτωλοί:—

ΕΙΣΤΟΤΕΛΟΣΥΠΕΡ ΙΔΙΘΟΥΜΨΑΛΜΟΣ ΤΩΔΑΔ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὅτι καὶ σε σάλευσαν φ̄ῑ ἀ̄ῃ̄τ̄ῡχ̄ῃ̄. καὶ τῆς καταξίως ἐλεῶν ὃς ἔσωσας φασόντως. ἀλλ' ὑπὸ ταλαιπωρίαις τοῖς κ̄ω̄. ὅ̄τ̄ι διὰ αὐτὸ ἀσυνείς
αἰτιλήπτως καὶ σώσει τοὺς μὴ ἔσωθεν πολιορκεύεσθαι: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
τῶν αἰτιαμένων τῆς περὶ τῶν ὑπὸ ταλαιπωρουμένων ὅ̄τ̄ι τὸ σωτήριον παρ' αὐτῷ· ἡ διορ γὰρ διημουργοῦ. τὸ τῶν
ἑαυτοῦ ποιημάτων τῆς ἀσφαλείας φροντίζειν· ἢ παρ' αὐτοῦ τὸ σωτήριον. ἔσωθεν διὰ προφθάνειν τοῦ προορᾶν
μένος τῶν μέλλουσαν ἔσεσθαι χαρίμενος τῆς ὀργαμβροπλάσσας τοῦ χυ. ταῦτα φ̄ῑ. ὅ̄τ̄ι δουλεύειν μὲν τῷ θῷ καὶ
φασπαίειν αὐτόν· ὅσον τῆς λιτὰς αὐτῶν εὐδρεστίαν εἰ δὲ ὀγδόος τῶν αὐτῶν προικατευαλέο. ὡς μὴ ὑπὲρ τοῦ ἰδίου υἱοῦ
φείσασθαι. ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς ἡμῶν παραδοῦναι· σωτήριον γὰρ θῦσε ὁμολογεῖν τὸν γραφὴν· τὸν χν̄ τοῦ θῦ· ὃς
πουκαὶ συμβὰν φ̄ῑ· μὴ ὡς ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα τὰς καὶ τὰς ὁδός· ὑπὸ ταλαίπωρόμαι οἷον τῶν θῶ. διότι πε
ραυτοῦ τὸ σωτήριον· τί δὲ ἐστὶ τὸ σωτήριον ὀργμβρωεύει· οὐκ ἐν ὀργαστῆρι ἡ λίχάριν τὴν ἀληθῆν παρέχο
μένη εἰς ἀπαλλαγὴν ἀσθενείας καὶ σώματος εὐδίαν. ἀμφὶ ἔτι τὸ σωτήριον· καὶ γὰρ αὐτὸς θῦ: θεο
καὶ ὁ ρώτησον ὑμῶν ἀγαθόν· ἐπεὶ δὲ γὰρ ἦν ἀλκαζόμενον αὐτὸν ὄντα εἰς οἰκίαν ἀπολαῦσαι τῆς γυνὸς σθεσος τοῦ θῦ καὶ θῦ
σαι τοῖς εἰδώλοις. ὅτι φ̄ῑ ὑμῖν μοῦλόμεθα τὰς τῆς παυλίς· καὶ γὰρ μυρίαν ποιεῖται. οὐχ ὁ ἰορτόμεν ἐνορᾶσθε
ὑπὸ ταλαίπωρα καὶ δουλεύσαι. ἀμφὶ τῶν ἀληθῶν θῶ· ὃς καὶ σωλήθως δουλεύειν ὑμασθον· τὸ οὖν οὐχὶ τῶν θῶ.
τοῦτέ ἐστιν· μὴ οἷ ὁρτόμεν ἐνορᾶσθε περὶ δουλεῦσαι·
οὐχὶ τῶν θῶ μὲν δουλεύειν ἀμαγίκη· ὡς ἀθμαστὴ
ὑμῖν ὁ καὶ μαστος γίνεται: θεολωρήτου
θεωρίζει ὁ ἀλμὸς τὰ σμαι ἐδομήκας ἐναμαρτά
στησι καὶ τὰς ἀμπελόχου τοῦ ἐπὶ φαμοῦσι κατὰ
τῶν μαικαμαίου ἐπὶ μουλᾶς, καὶ δι' διασκεπ
τῆς εὐσεβείας τοὺς ἀθλητᾶς. ὁ ποίοις
προσήκει χρῆσασθαι λογισμοῖς ὑπὲρ τῶν
ἀνθρώπων καὶ ρῶν τοῦ θείου παραμεάλλειν καὶ
ταῦ γὰρ καὶ ἀνόμενοι μόμου· καὶ θύειν μὲν εἰδώ
λοις ὑ εἴων δὲ μὴ ἁλαμπάνειν κρεῶν. τὸν
οἰκεῖον εἰς εὐσέβειαν διαφθείρουσι λογισμόν.
καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας παραθήγουσι
χίλιον· οὐ προτιμᾶς φ̄ῑ ἀῃ̄τ̄ῡχ̄ῃ̄ τοῦθῦ τῶν
δουλείαν· ὅτι τὰ ὑπὲρ εὐθεμῦ δι' διασκουσι κερ
δος. αὐτὴ σοι ἀῃ̄τ̄ῡχ̄ῃ̄ δουλείαν παρέχει
τῶν σρίαν· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ θῦ καὶ τὰ ἀγαθὸν
χορηγός. καὶ τοὺς κλοῦμενοὺς ὄρει ζω
δῶν ἀμένος· τῶν αὐτοῦ τοίνων ὅσι κουρίαν
καλέσας τὰ μὴ καταμάλειν πειρωμένων
ἀπαλλαγήσομαι· οὕτως τοὺς οἰκείους εἰσεύσεβῆ ἀμπυρσεύ ζητε σ λογισμοὺς μεταβρούσι πρὸς
τοὺς ὑπ' αἰτίους τῶν γλώτταν. ὅσα πόθεν ἄρητε ὅσι τίθεσθαι ὅσα ἂν:
καὶ γὰρ αὐτὸς μοι παρέχει τῶν σωτηρίαν ἀδιάκουμένων παρ' ὑμῶν. καὶ ἀπαλλάξῃ πάντως ὑμῶν τῆς μα
χθηρίας: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
θῶ δὲ ἡμῶν ἐστὶν ὁ δικτοῦθῦ ῡῦ̄· ὁ αὐτὸς καὶ σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὃ τοίνυν ἐστὶν ἡμῶν ὑπὲρ εἰδώλων· ὁ
τὸν δίκτῶν πειρασμὸν ἀγγυόμενον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σάλον ἐναμορφούμενος: θεοδώρου
Οὐδὲ γὰρ τοῦτο παρέχει πρόφασιν· ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τῆς φαρεῖσι καὶ μολυθῶσι· ὁ δὲ γε πάσχει σμαι καὶ μὴ
ἀπαλλάξεσθαι τῶν ὑμετέρων καὶ εἰσ: καὶ μὴ ἐναμολείαν παρίστασθαι τῶν δικαὶ εἰσὶν ταῖς ὑμετέ
ραις ἐναμουλαῖς: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ἀμφότερα πίμασι ὁμολογεῖ τὸν θεόν· ἔναμολείου· ἀμηχάνου γὰρ ἔν ἀνθρώπου ψυχῇ· μὴ ἐγκρύπτεσθαί τι μᾶλλον
ἀπὸ τῶν πειρασμῶν· ἔσω σμὲν οὖν μικρὰν ἁμαρτάνομεν· καὶ ὀλίγαν· ὡς πόθεν ταῦτα ὑπὸ παρεισίας
αὐτὰς πάσας παρὶ δουλούμενοι· ἵνα ἐμὰ πᾶσα σαλευόμεθα· ἔναμολείαν δὲ καὶ μείζονα λέγεται καὶ κατ
τὰ τῶν ἀναλογίαν τῆς τοῦ ἁμαρτήματος αὐξήσασα· καὶ ὁ σάλος ἐναμγίνεσθαι πόθεν ἐνόμισεν· ἀλλὰ φ̄ῑ
τοίνων ἐλευθῶν μὲν ὡς αὐτὸς· ἔναμολείου δὲ οὐμὴ ζαλευθῶ· διὰ τὸ ἀντιαθρίζεσθαι τὴν χθηρίαν τοῦ
σωτῆρος: ~

ΙΩΑΝΝΟΥ

τοῦ ἁμαρτικείμεθα μὴ δυνάμεθα κατανοεῖν· ὅτι δὲ μὴ γενητικούσια τὴ τοῦ ἀμοῦ φύσει ἔστι τὰ ἀποφυόμενα. ἔστι τί θέσθαι. καὶ ὁμοίως τοσοῦτόν διαστῆναι φύσεις ἀσθενείας καὶ κλίναι τοῖχος καὶ καταπίπτειν μέλλοντι καὶ φραγμὸς ἁπαξαπλῶς ἐμπεσόντος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

πάλιν τοῖς προφήταις ὑπομιμνήσεται τοῦ διαμάχεσθαι τὴν ἀμετρίαν αὐτῶν τὸ μέγεθος ὁ λόγος τῆς παραυτὰ ἐπαφομένης ἔστιν οὐδενός. ὅπου οἱ μὲν ἀμοὶ εἰσὶ χόρτου ἀσθενεῖς· ὑμεῖς δὲ ἔστι τί θεσθε οὐκ ἀρίστου μέγεθος τῆς προσούσης· ἀμμὰς καὶ δένδρα καὶ πρίνην ἔστιν ἅπαξ ἔστι ἃ σὺ τοσοῦτον τὴν τυχὴν τοῦ παραπεπτωκότος· ὑμῖν καταπρέπεσθε. ὃ ἀφορμέσθαι παραπλησίαν τοῖχος κλίνῃ τι καὶ φραγμὸς ἁπαξαπλῶς ἐμπεσόντι· τοῖχος δὲ ὅσον μὲν ὅτε τὴν ὀροφὴν διαφυλάττει φασὶν πάλιν μένει· ἔστι δὲ ἂν δι' ἓν κλίνῃ. ἂν ἀφέλωσι πάσαν αὐτὴν διαλυθέντα πίπτει· ταῦτα μὲν γὰρ ἓν ὅμοιον ἁμαρτία· μεταξὺ τῶν κλίσεων ὁρῶνται· τὰ δὲ ἔνια πλείονα ὄντα συγκείμενα. ἔστι δὲ ἂν ἓξ ἓν τὴν ὀροφὴν παθεῖν. οὐκ ἔστι δὲ ἓξ τῶν ἁπάντων· ἓν δὲ ἔνι τοῖς ὅλον τοσοῦτον. ὅτι τὴν τοῦ ἁμοῦ φύσιν σώζεσθαι οὐ φασι. διὰ κλίσιν μὲν ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· λυθῆναι δὲ παντάπασιν τὴν χρείαν· ὅταν ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀρχῆς οἰκοδομήσαντος αὐτὴν τὸ χρίσαντος πάλιν ἀνασκευασθεῖσαν. τὸ δὲ ὅσον λεπτὸν καὶ ἀκατάλυτον μὲν καὶ πρὸς δένδρα πάσαν ἔστιν ἀνθεστάναι· φύσει δὲ γεώργιον· φύσει οἰκοδομικόν·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἀντὶ τοῦ διὰ μᾶς· μὲ χρῖσον ὧν πότε τοσοῦτον ἔστι τί θεσθε· μᾶς τὴν ἡμᾶς ἀδικεῖν προηρημένους· ἀλλ' οὐκ ἀσθενείαν μεταποίησον. ἀμφοῦ καὶ σθρόως συμπαίζει τοῦτο. προτέρας γιγομένης παρ' ἀχλὺς ὑμνολογισμοῖς διαπαντὸς· μεθ' ἣν προσλαβεῖν καὶ τὰ ἄλλα λοσπρὰ ἀξιοῖ τοῖς τεταραγμένοις λογισμοῖς κλονοσικὰ πάσχειν γίγεται· ἀρχομένοις τοῖ γὰρ οὖν αἰσχρὰς ἔστι θυμίας ἰὲ ἐφρουτίγος ἀλόγους κίνησιν τοσ ἔστι σχεῖν δι τὰ θυσθεῖ λογισμὸς συλλαμβανομένου θῦ τὴν ἔστι τὴν πράξιν ὁρῶ. ἵνα μὴ ἔστι πλείονα κλόνος γένηται· ταῦτα ὅσῖρσαι φασὶν ἔστι τὸ θυσθεῖ διδασκεῖ τὰς ἀρχὰς τῶν ἁμαρτημάτων αἱρῶν. ἵνα μὴ μένοντα αὐτῶν. τὸ ἔστι πλείονα σαλευθῆναι πρακτικὰς γένηται· ΔΙΑΝΥΜΟΥ

Ὁ ἐμὰ πάσης τεθθομβλιαμένοις καὶ ἐρριζομένοις ἀσιάσας ἐστὶ τοῖχος. καὶ φραγμὸν ἔχει ἴσα φαλλιαμένον. ὁ πάσας μὲν τρυγᾶσιν αὐτὸν οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν φαύλοις αὐτοῖς καὶ πάσης ἐμείς τὸν οὕτως ἀσφαλῶς ἔχοντα φραγμὸν. ὁ θῦ πάντα ἀλλ' εἰ φάσκων καὶ ἐχαράκωσεν. καὶ φραγμὸν πάντα ἐθρίβθη καὶ συγκλείται γὰρ οὗτος ὁ φραγμός. ἓξ ἀγαθῶν φρουροῦντος καὶ λογισμοὺς ἀληθείας καὶ πράξεις καταργῶν ἔστι τὸ λουμένων. τούτου μένοντος· οὐθὲν ἁλίσκεται τοὺς θείους καρποὺς τοῦ πνευματικοῦ φυτοῦ διαπονῆσαι. διὸ συμβαίνει πάντα τὴν ἀμπελῶνα καὶ ἁμαρτίας ἐκβαλεῖν τὸν φρουρούμενον ἀμπελῶνα. ἅλις ἔστι τὸν αὐτὸν ὁ θῦ λόγος. ἀφαιρῶν τὸν φραγμὸν αὐτοῦ καὶ ἐᾶται εἰσθαι πάλιν καὶ καθαιρῶν τὸν τοῖχον αὐτοῦ καὶ ἐᾶται εἰς κατάπατημα· εἰδὴ τοῦτο συμβαίνει διὰ τοῦ φαύλους καρποὺς γενέσθαι ἐξ ἡμῶν. καὶ ἔστι κλίνον ὁ τοῖχος καὶ ὁ σμὸν γίγεται ὁ φραγμός·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τ' αὐτῶν ἔχοντος μόγις πάντων. τὸ φορεῦσι ἡμᾶς· καὶ ἀφαιρεῖ ἡμᾶς· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

πρὸς τὸ δόσον πότε ἔστι τί θεσθε ἐὰν ἀμὸν τοῦτο ἀπόδλωσι θῦ· ἔστι δὲ ἵνα γὰρ ὁ τὸ ἔστι κλίνον τοῖχος ὃν καὶ ὅλος πάντα τὸ ἔστι τὸ ἐκ κλίνον· καὶ φραγμὸς ὁρίζόμενος πάσας καὶ πάντα τὸ γραμμένος· τοῦτο γὰρ λέγει ἀσφαλῶς τὸν ἴδιον ἀφιέσθαι καὶ τὸ ἔστι κλίνον. ἔστι δὲ οὖν ὃν καὶ ὅλα ταῦτα πάντα τὸ ἔστι· μὴ μένοντα ἀσφαλῶς ἔχοντα· ταῦτα δὲ μέχρι πότε ἡμῖν ἔστι κεῖσθαι· πάντα τὸ ἔστι τὸν γενόμενον ἀσφαλῶς καὶ ὃν καὶ ὅλος πάντα τὸ ἔστι καὶ πάσης ἐστὶν ὅτι αὐτοῖς ἡμῖν δοκεῖ· διὰ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενεῖς. ἀλλ' ἔστι δὲ μᾶς ἀσθενεῖς ἡμᾶς ὁμοίως θῦ. διὸ εἰ μὲν βλέπει δὲ δύο τὰς· ἀπορρίπτει τὴν καρδίαν ἔστι τοῦ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

μεθυπορεύεσθαι τὸν αἰχμαλωσίαν· ἔστι δὲ αὖθις· μέχρι τίνος ὁμοτιμεῖ καὶ μέχρι σθαι τοῖς οἰκοῦσι μὲν φύσεως ὑπὸ μὲν ἀσθενεῖς ἀλλὰ καθαίρουσι τοῖχον τίμιον καὶ εἰς κλίνον καὶ φραγμὸν ὕστερον ἔστι σθαι· καὶ ἐκ ἔστι καταπατήματα· ἔστι δὲ αὖθις τοῦτο συμβαίνει διὰ τοῦ φαύλους καρποὺς γενέσθαι ἡμᾶς· καὶ ἔστι κλίνον ὁ τοῖχος καὶ ὁ σμὸν γίγεται ὁ φραγμός·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τ' αὐτῶν ἔχοντος μόγις πάντων. τὸ φορεῦσι ἡμᾶς· καὶ ἀφαιρεῖ ἡμᾶς· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

πρὸς τὸ δόσον πότε ἔστι τί θεσθε ἐὰν ἀμὸν τοῦτο ἀπόδλωσι θῦ· ἔστι δὲ ἵνα γὰρ ὁ τὸ ἔστι κλίνον τοῖχος ὃν καὶ ὅλος πάντα τὸ ἔστι τὸ ἐκ κλίνον· καὶ φραγμὸς ὁρίζόμενος πάσας καὶ πάντα τὸ γραμμένος· τοῦτο γὰρ λέγει ἀσφαλῶς τὸν ἴδιον ἀφιέσθαι καὶ τὸ ἔστι κλίνον. ἔστι δὲ οὖν ὃν καὶ ὅλα ταῦτα πάντα τὸ ἔστι· μὴ μένοντα ἀσφαλῶς ἔχοντα· ταῦτα δὲ μέχρι πότε ἡμῖν ἔστι κεῖσθαι· πάντα τὸ ἔστι τὸν γενόμενον ἀσφαλῶς καὶ ὃν καὶ ὅλος πάντα τὸ ἔστι καὶ πάσης ἐστὶν ὅτι αὐτοῖς ἡμῖν δοκεῖ· διὰ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενεῖς. ἀλλ' ἔστι δὲ μᾶς ἀσθενεῖς ἡμᾶς ὁμοίως θῦ. διὸ εἰ μὲν βλέπει δὲ δύο τὰς· ἀπορρίπτει τὴν καρδίαν ἔστι τοῦ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

μεθυπορεύεσθαι τὸν αἰχμαλωσίαν· ἔστι δὲ αὖθις· μέχρι τίνος ὁμοτιμεῖ καὶ μέχρι σθαι τοῖς οἰκοῦσι μὲν φύσεως ὑπὸ μὲν ἀσθενεῖς ἀλλὰ καθαίρουσι τοῖχον τίμιον καὶ εἰς κλίνον καὶ φραγμὸν ὕστερον ἔστι σθαι· καὶ ἐκ ἔστι καταπατήματα· ἔστι δὲ αὖθις· μέχρι τίνος ὁμοτιμεῖ καὶ μέχρι σθαι τοῖς οἰκοῦσι μὲν φύσεως ὑπὸ μὲν ἀσθενεῖς ἀλλὰ καθαίρουσι τοῖχον τίμιον καὶ εἰς κλίνον καὶ φραγμὸν ὕστερον ἔστι σθαι· καὶ ἐκ ἔστι καταπατήματα·

Θ ὅσον πότε ἔστι τί θεσθε ἐὰν ἀμὸν θρασυνομφορεύεσθαι πάντα τὸ ὑμεῖς·

(φ) στοίχους εἰς κλίνοντας καὶ φραγμὸν ὄντας·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

μόνον οὐχὶ γὰρ καὶ αὐτοῦ τοῦ λογισμοῦ ἡμᾶς ἀποστερῶσι. ξύλα καὶ λίθους ἀργὰ καὶ ἄψυχα προσκυνεῖν ἀξιοῖ καὶ λέγεται περὶ ἡμῶν ὅτι ἀξίους ὄντας τιμῆς αὐτοὺς ὠνομάκασι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

τιμὴ ἀργοῦ. τὸ αἷμα τοίχων· τιμίου γὰρ ὄντος ἀθλητοῦ· μείζονι θεοδούλου λοιδορῶν· ταύτην οὖν τὴν τιμὴν βουλεύεται ἀχρήστου ἡμῖν καταστῆσαι· τοὺς ἀπαναξ ὀλιγωθέντας ἀθέους ποιῶν καὶ λιμοδουλείαν ἀγόντους οἰκτρὰν τοῦ παντὸς τοῦ σωμάτου·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τὸ πολλῶν· προσορρίζαι εἰρήκασι μὲν πολλαχοῦ· πολλῶν δ' ὄντων ἀπουδῶν ἀφελέσθαι μου τὴν τιμήν· τιμὴ δὲ αὐτοῦ καλεῖ· τὴν εἰς τὸν θεὸν εὐσέβειαν· καὶ γὰρ εἰς αὐτὸν ἀλλ' ἦλθον τιμὴ τοῦ μετὰ ὀργῆς δοῦ φρονεῖ· παρ' ἐμοῦ δοξασθήσεται τοὺς γὰρ δοξάζοντάς με δοξάσω· τιμῶν δὲ αὐτὸν παρὰ τοῖς σὺν ἡμῖν ἀγομένοις·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τοῦτο δ' ὅτι τὸν ἀληθινὸν καὶ μόνον ὄντως θεὸν τιμῶσιν οἱ ἅγιοι· ὅτι δὲ ἀλλ' ἠθετήκασι μὲν καὶ οὐ μένουσι τὸν ὄντα· τεύδονται δὲ τὸν μὴ ὄντα· τεύδονται δὲ τὸν μὴ ὄντα· τεύδεται· ἀντὶ τοῦ μαίονται· πολλοὶ δ' ὑπὲρ τούτου ἐχρήσαντο τῇ παρούσῃ μαστάῃ καὶ ἀνῃρέθησαν· οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ὑπὲρ ἴσταται· ὅτι μηδὲ ἰσχύουσι τιμῆσαι ἀποστῆναι τῆς τοῦ θεοῦ θεραπείας·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τοῦτο δ' ὅτι τὰ ἰδίως ἡμῖν ὑπουάλλονται· δι' αὐτὸν καταράσασθαι ἡμᾶς ἀποφαίνουσι τὸν θεόν· πολλοί εἰσι τὰς πορείας πράξεις ἀποδεχόμενοι· καὶ χαρίεντα μὲν τὸν εὐτράπελον λογόμενοι· τὸν δὲ αἰσχρολόγον πολιτικὸν· τὸν μῖρον καὶ ὀργίλον· ὡς καταβρόμητον ὁμολογοῦσιν· τὸν φιλόλογον καὶ αἰσιμῶντον· ὡς οἰκονομικὸν ἐπαινοῦσιν· τὸν ἄστατον· βουλευθήριον· τὸν πόρνον καὶ ἀσύλληπτον· ἀποκλαυστὸν καὶ ἀμέμπτον· καὶ ἀπλῶς ἁπάντων ἀποδεχόμενοι καὶ σίαν βιωτὸν παραιτούμενον· ἀρχὴν ὧν ποιοῦνται· οἱ τοιοῦτοι· τὰ δόματι μὴ ἐνυλογοῦσιν· τὴν δὲ καρδίαν καταράσονται· ὅμως γὰρ ἐπαγόντων αὐτῶν τὴν χολὴν· ἐποδίκουσι ἐπαινοῦντες τοὺς τὴν αἱρεσίαν καταυκρίσει διὰ ὧν ἀποδεχόμενοι καθιστῶντες·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

καὶ λόγοις μὲν γὰρ φασὶ κολακεύειν τοῖς ἐχθροῖς τὰ παρόντα ἡμᾶς πολλαχοῦ· ἵν' οὕτω δὴ βλέπεσθαι τοιούτοις καὶ τὰ αὐτοῖς καὶ ἀποφεύγειν τὴν τοῦ θεοῦ θεραπείαν· τὴν δὲ καρδίαν αὐτῶν πάσῃ ἔγκεινται κατάρᾳ· καὶ οὐ γὰρ λύουσι τὸ μυστήριον τοῦ παντὸς πρᾶγμα αὐτοὺς κολάζειν· ἵνα μὴ ἐπιστρέφωσι καὶ ζῶσι· καὶ εὐφημίαις ἐχθρημένοις εἰ δὲ μετανοήσαιεν τὴν περὶ τοῦ θεοῦ δόξαν·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τοῦτο δ' ὅτι τὰ ἰδίως ἡμῖν ὑπουάλλονται· δι' αὐτὸν καταράσασθαι ἡμᾶς ἀποφαίνουσι τὸν θεόν·

Β 9 πολλοί εἰσι τὰς πορείας πράξεις ἀποδεχόμενοι· καὶ χαρίεντα μὲν τὸν εὐτράπελον λογόμενοι· τὸν δὲ αἰσχρολόγον πολιτικὸν· τὸν μῖρον καὶ ὀργίλον· ὡς καταβρόμητον ὁμολογοῦσιν· τὸν φιλόλογον καὶ αἰσιμῶντον· ὡς οἰκονομικὸν ἐπαινοῦσιν· τὸν ἄστατον· βουλευθήριον· τὸν πόρνον καὶ ἀσύλληπτον· ἀποκλαυστὸν καὶ ἀμέμπτον· καὶ ἁπλῶς ἁπάντων ἀποδεχόμενοι καὶ σίαν βιωτὸν παραιτούμενον· ἀρχὴν ὧν ποιοῦνται· οἱ τοιοῦτοι· τὰ δόματι μὴ ἐνυλογοῦσιν· τὴν δὲ καρδίαν καταράσονται· ὅμως γὰρ ἐπαγόντων αὐτῶν τὴν χολὴν· ἐποδίκουσι ἐπαινοῦντες τοὺς τὴν αἱρεσίαν καταυκρίσει διὰ ὧν ἀποδεχόμενοι καθιστῶντες·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

καὶ λόγοις μὲν γὰρ φασὶ κολακεύειν τοῖς ἐχθροῖς τὰ παρόντα ἡμᾶς πολλαχοῦ· ἵν' οὕτω δὴ βλέπεσθαι τοιούτοις καὶ τὰ αὐτοῖς καὶ ἀποφεύγειν τὴν τοῦ θεοῦ θεραπείαν· τὴν δὲ καρδίαν αὐτῶν πάσῃ ἔγκεινται κατάρᾳ· καὶ οὐ γὰρ λύουσι τὸ μυστήριον τοῦ παντὸς πρᾶγμα αὐτοὺς κολάζειν· ἵνα μὴ ἐπιστρέφωσι καὶ ζῶσι· καὶ εὐφημίαις ἐχθρημένοις εἰ δὲ μετανοήσαιεν τὴν περὶ τοῦ θεοῦ θεραπείαν·

ΔΙΔΥΜΟΥ

καὶ ἀλλ' ἀσεβείαις καὶ δυσσεβείαις τιμὴν τοῦ σοφοῦ· κατὰ τὸ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εἰρήνην παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν· ἀτιμίαν τοίνυν ἀντὶ τιμῆς καὶ σίαν· ὅτι οἱ μὲν οἰκτρῶς ἐπιστρέφονται· ὁ δὲ ἐμφανέστατα μισθαποδόμενοι ἀσεβείαις ἐπαινοῦσιν ἐμφανῶς ἡμῖν ἀπολύτρωσιν ἀτιμίαν τοῦ ἀσεβοῦς· καὶ ἐχθρὸν τοῦ θεοῦ· καὶ οὐ μένουσι τὸν ὄντα· τεύδονται δὲ τὸν μὴ ὄντα· τεύδεται· ἀντὶ τοῦ μαίονται· πολλοὶ δ' ὑπὲρ τούτου ἐχρήσαντο τῇ παρούσῃ μαστάῃ καὶ ἀνῃρέθησαν· οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ὑπὲρ ἴσταται· ὅτι μηδὲ ἰσχύουσι τιμῆσαι ἀποστῆναι τῆς τοῦ θεοῦ θεραπείας·

Π λὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι ἐδόλιζεν·

Τ ὰ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο·

βασιλειου

πωαλιν τὴν ψυχὴν διαλέξαι· τὴν ὑποταγὴν αὐτῆς· τὴν προσθήκην εἰπεῖν· ὑπὲρ ἧς ἀγωνιῶμεν μὴ ἀφορισθῶμεν τοῦ πειρασμοῦ· καὶ τὸ τοῦ ἀποστόλου λέγειν ὅτι οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι. ὑπὲρ ὃ δύνασθαι ὑποφέρειν:

θεοδώρου

ἀλλὰ τούτων μὲν πρόσχες μὴ δυνάμει· μὴ τὴν τοῦ ῥήματος κολακείαν· μὴ τὴν καθ' ἡμῶν ἀσυδησίαν ἔχοντα δόσιν παρ' ἡμῶν προτιμότερον τοῦ θεοῦ ὑποτάξαι καὶ τούτῳ δουλεύειν. καὶ τοῦτον μόνον λέγειν δεσπότην:

αὐτὸς γὰρ καὶ ῥάμνους καὶ οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε: ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑποφέρειν: καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἑαυτὸν προσέταξε τοῖς μαθηταῖς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τοῦτο παρακαλεῖ· ἀμαλθαυτὸν πρότερον παρασκευάζειν τοῖς εἰσερχομένοις δρόμοις· καὶ τοὺς ἀγῶνας εἰδέναι καὶ ἀληθινοὺς καὶ ψευδεῖς· καὶ προφητικὸν τὸν τοῦ βίου τὸν ἀπαίτουν αἰῶνα εἰκάζειν:

θεοδωρητου

ἀκούομεν γὰρ εἰδώλων καὶ ἀληθινῶν· ἀκούομεν καὶ ἀγγέλων καὶ ἀρχόντων· καὶ σταύρων ἀκούομεν καὶ θανάτων· καὶ ἀκούομεν καὶ ἀναστάσεως· καὶ ἀκούομεν καὶ κολάσεως· καὶ ἀκούομεν καὶ βασιλείας· καὶ ἀκούομεν καὶ ἀπωλείας· καὶ ἀκούομεν καὶ ζωῆς αἰωνίου· καὶ ἀκούομεν καὶ πυρὸς ἀσβέστου· καὶ ἀκούομεν καὶ σκώληκος ἀτελευτήτου· καὶ ἀκούομεν καὶ σκότους ἐξωτέρου· καὶ ἀκούομεν καὶ φωτὸς ἀϊδίου· καὶ ἀκούομεν καὶ ἀναπαύσεως· καὶ ἀκούομεν καὶ κολάσεως· καὶ ἀκούομεν καὶ ἀναπαύσεως· καὶ ἀκούομεν καὶ ἀναπαύσεως· καὶ ἀκούομεν καὶ ἀναπαύ

ἑαυτὸν προτρέψασθαι εἰς τὴν εἰσιτήριον ἀγωνίαν. καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τοῦτο παρακαλεῖ· ἅμα δὲ καὶ προφητικῶς
καὶ τὸν τῶν τιμωμένων ἀγῶνα προαναφωνεῖ κλήσιν:

ΒΑCΙΛΕΙΟΥ

ἀμηχανοῦντες τῇ χορηγικῇ δυνάμει γενέσθαι τῆς θείας χάριτος. μὴ τὰ ἀπὸ καινείας παύσῃ χορηγοῦντα
τοῖς ψυχαῖς λιμὸν βλάπτοντας. δεῖ γὰρ δι' ἐχυρῶν τὰ πρόσωπα παρέχοντα. ἵνα δι' ὧν ἡ χορηγία τὰ ἐπαγόμενα: θεο
καλῶς ὦσιν ἀπὸ τοῦ μὴ καινὰ αἰτεῖν παρὰ τοῦ λαοῦ παρ' ὃ τὸ ἐπιβάλλον τῇ εὐσεβείᾳ. μὴ δὲ βλάπτειν τοὺς
τῶν ἐν ᾅδου ἀλλὰ δέχεσθαι εἰς τὸν θῶν τῶν ὅλων οἰκοδομὴν καὶ λαόν: βασ
πρότερον γὰρ τοῦ μὴ ψυχὴν δεχομένου παυσθῶν χορηγικὸν ἀμηχανεῖν τῆς θείας χάριτος:
θεο λίγων παύσασθε ὑμῶν τοὺς λογισμοὺς αἴρι βρώσασθε μὴ δὲ μέλλοντες: ΔΙΑΔΗΜΟΥ
πάσας αἱ τοῦ λαοῦ τοῦ πιστεύοντος ἀπὸ βυθῶν σωτηρίαι. ὅπως μὴ κενεῖ αὐθοδοκίαι ὅλως δὲ μὴ ἔχοντες. ἵνα καὶ
ὅλως ἴσασθε ἐν αὐτὸν ἀμύνασθαι παύσῃς παμπουργίας. ὑφ' ὧν ἁμαρτόντες τὰς καρδίας ὑμῶν. γομόσθαι
γὰρ ὑμῖν ὁ θεὸς ποιήσῃ. ταύτην τὴν ἐν ἐχείνῳ πόνον τὴν καρδίαν. τὸ ὅλον καρδίας ἐν ὅλῳ τῷ ἀγαπᾶν αὐτόν: τὸν
ὅμοιον δὲ εἰ λάβοι μὴ προστεθῆναι αὐτῷ ἐν καρδίᾳ διπλῇ. ἀλλ' ὡς γέγραπται· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ὅλον
τῇ καρδίᾳ σου καὶ ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου:

ΔΙΑΔΗΜΟΥ

ἵνα καὶ τοὺς ὅλην θυμὸν προτρέψασθαι ὡς σὰρ μὴ κενεῖ ὡς ἐν αὐθοδοκίαι καὶ ὅλως μὴ ἔχοντες. χορὸς παύσασθε
φανερῶς τὸ θῶ τὰς καρδίας. καὶ ὅλον τὴν ἀγαπᾶν αὐτὸν. ὡς δι' ἀτελείας γὰρ πολλαχοῦ ἐν ἐχυ-
ὡς ὅτι τὸ ἐν ἀγαπᾶν τοῦτο ἐν ἐκείνῳ ὅτι καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ
τῇ ἰσχύι σου: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὅτι ἐν τούτοις τὸ ὡς ἐν ὅλῳ ἐν ἐκείνῳ ὅτι καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ
τῇ ἰσχύι σου.

Βασιλείου

ἀδικοῦσι προλογοῦμεν μέμφασθαι γὰρ ἑαυτοὺς. ἔστι τὰ δ' ἰδ καὶ τοὺς πολλοὺς ἀζομένους· οἳ καὶ ἑαυτοῖς πομφόλυγοι
σύμμουλοι ἐσὶ τὰ πραχθέντα γνησίως. καὶ ξυροῖς μοχθηροῖς ὀφθαλμίαν· οὐκέτι σοι ἔτι
πείθεται ἡμέτερα σκοπεῖν ἐρίσθασα. οὐκ ἴδιον τὸ ἀγαθόν· πρόφορ ἑαυτοῖς τὰ ἴδια σοῦ ζητοῦντα ἰσαρίθμων
ροχόμενα διαίρεσιν ἀγαθοῦ καὶ καιροῦ· ταμεῖν γὰρ τοῦ σώματος ἀρχή. ταῖς ἔστι τῶν τριταίων ῥο
παῖς δοκιμάζομεν· τὰ δ' ξοῦ υἱοῦ διελθεῖν τὰ τοῦ αὐτοζώου σὶ τῶν ψυχῶν διαιρίμομεν· ὅτι καὶ ζηλο
ὁμόμασθαι. διὰ τὸ ἴσων δεῖν ἀμφισβητεῖν λαμπαρεῖν μὴ τὴν ῥοπὴν δίκαιόν ἐσι· θεοδώρου

ψευδῆς. ἀντὶ τοῦ ματαίους καὶ οὐδέν· ἔστι δὲ δόξης οἷς ἀεὶ φαντασιοῦσθαι ἄπορα μὴ λαμβάνεσθαι· καὶ τὴν ῥο
πὴν τῶν μαρτύρων δεχόμεθα τῶν διαίρεσιν. τοῦτο δ' ὅτι οἱ αὐτοί. ἔστι δὲ αὐτοὺς ἑαυτῆς ζητοῦντας ἰσαρίθ
μους ὁποτὲ ἀδικεῖν. πολλῷ μᾶλλον αὐτοὺς οὐ προσοίκειον φοβεῖσθαι· οὐ δὲ μὴν οἱ γε εἰσὶ καὶ οὐδὲν ἰσχύ
ουσιν· ἔτι καὶ τὸν θεὸν διαπίπτων ἀδικίαν ἐν αὐτοῦ μέμφομένους ἔχοντες· ἡσυχίου

ζητοῦσι καλεῖ τὸ τοῦ οὐκ ἐρεῖ τὸν ἐν ψευδῆς· ἐπάγοντες ὁ ποτὲ ἐὰν ἀδικῶμεν τυγχάνομεν· τὴν γὰρ
ἀδικίαν καὶ τὴν πολυθρυλλήτου προσαπαρασχόντες· δίκαιαι καὶ ταῖς ἀδικίαις ὁμοιάζειν εἰώθαμεν· καὶ
θεοδ̄ συκοφαντοῦμεν ἑαυτοὺς καταντυχίων ὧν δικαίως τὸν πολλοῖς ὑπερηγρέφοντες·

Ὁ δὲ θεὸς ὅτι ἀεὶ οὕτως πολλῶν ἀξιοῖ τοὺς τοῦ ἁμ̄ῶν. ψευδοσυλλογισμοῦ ἀρθρῶσαι ὧν πολ
ζητοῦ· ἐνδιαλύεται γὰρ φησὶ τὰ αἴτια ὧν
μαι· καὶ αἴτιοι εἰσὶ τοῦ ζητοῦ δικίαν μεταχω
ροῦσι· καὶ τὰ δὲ ζητοῦσ ὁ ὧν ὁμολογίμοις θαρ
ροῦσι τοῖς ῥέουσι μὴ ἰσότητος ἀμβλοῦντες
καὶ μὴ τηροῦντες καθ' ἑαυτῆς ἴσον ζητοῦ τὴν
καρδίαν· καὶ ὁ μὲν σὶ κρὸς ἐν θεοῦ ἐπεύθυνον
δὲ μὴ δικαίων ἐπ' ὠφελείᾳ ἁμ̄ῶν
ὁμοῦ·

† ευδοῖσ οἱ υἱοὶ τοῦ ἁμ̄ῶν μὴ
ζητοῖς τοῦ ἀδικῆσαι·
Α υτοὶ δίκαιοι ὅτι ἔστι σ' ἑαυτὸ
αὐτό·

θεοδώρου

ματαιοῦνται ὁμοῦ

μαται ωθήσονται γὰρ ἀ καὶ ἀπο φανθή
σονται πάντες ὁμοῦ τὸ μὴ δικεῖν· τοῦ θῦ
δι' αὐτὴν ἀδικίαν αὐτοὺς τιμωροῦμεν·

Βασιλείου

ἰ δὲν δὲ ἀ ἄλλος μὴ πάντας καταδεχομένους ἐλπίζειν ἐσὶ τὸν θῦ. προτιμώμενος δ' ἐστοῦ μέσου
ταῦτα αὐταῖς ἀ· παρορᾷ σὶ γὰρ τὸν ἐκ θῦ τηλεύσει δοθέντα ζημίαν. πρὸ αὐτῶν τῶν πραττομένων
δοκιμασίαν· ἐθὴς καὶ γὰρ ἀ προπροσώπου σου τῶν ζωῶν καὶ τὸν θάνατον τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν·
ἀπόβρητα ταῦτα ἀνθρωπίνου ἐσὶ τοῦ σοῦ κριτηρίου. ἵνα καὶ γνῶσι τὸ τοσοῦτον μεθ' ἡμέρου· μὴ τευδόμενος τὴν τοῦ
πρὸς αὐτοῦ ἀλήθειαν· μὴ δὲ διαφθαρτοῖσι τῆς ψυχῆς τὰ λειπόμενα τὴν· ὁμοίδοσ τὰ παρόντα·
τί γὰρ οἱ δὲν ταμβάλλονται· ὑπεύθυνον πρὸ τοῦ μὲν σεαυτὸν δίκαι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀδικεῖσ· διὰ
πρὸς τοῦτο οὗτος ἐρρέθη· ἵνα τί μάταια ζητεῖται τὰ ψεῦδος· καὶ τοιαῦτα ἀφορμὴν
λονται· μὴ ταύτην ἔχειν μεμιερόμενοι καὶ μάτην· ἀλλὰ ζητοῦ ἀλήθειαν· ἔστι πάντα ἀδύνατα ἐσὶ καὶ
διὰ τοῦ ταύτην· ματαιοῦνται δὲ καὶ οἱ πάντα ἀμφισβητοῦντες· τί οὖν δ' ἀμῶν
μὴ πάντα φαντασιῶσθαι τοὺς ἀμοῦς φησὶν· μὴ τοὺς ἀπ' ἀμοῦ ἀπάντων ἐπιζητοῦντας τὰ μὴ κατ' ἐθοῦς μὴ οἷον
ὑπίαν τυγχάνειν· ὁ πουγὰρ ἐρῶσι καὶ ζῆλος φ̄ ἐν ὑμῖν οὐχὶ θρεπτικοὶ ἐσὶ καὶ κατ' ἀμοῦ πρὸ
πάσχειν·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τοῦτο φ^η πρὸς αὐτοῦς. ἐστι δὲ πλοῦτος ὑγιεινὴ ψυχὴ καὶ ἀπροσδεὴς ἐπιθυμιῶν ἑαυτὴ. ὀλιγοῖς τε καὶ τοῖς ἐπιτυχοῦσι χαίρουσα

φορίας παρ' αὐτὰ λαμβάνειν:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ἀμφοτέρων. ἐλογίσατο ἑαυτὴν πάσης σωματικῆς ἡδονῆς· ἵνα λοιπὸν τὸ ὁλοκληρον τὴν ψυχὴν καὶ σῶον ἀπολάβῃ. καὶ ἀποφαίνεται· ὅτι πολλῶν μαστροὶ οἱ νοῦσοι τοῦ ἀνθρώπου· πάλιν ἀπαγορεύει μὲν ὀλιγοῖς χρῆναι ἑαυτὴν πάσης ἡδονῆς· ὁ τοιοῦτος γὰρ ἀσθενὴς σωματικῶς· ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἐναντίον ἑαυτὸν παρὰ τὸ ἰσχύειν καὶ ἐν πράξεσιν ἀφορμὴν ἑαυτῷ πορίζειν· ὁμοίως ἀπαγορεύει· ὁ τοιοῦτος γὰρ ἀσθενὴς ψυχικῶς· ἀμφοτέρους δὲ ἐπαινεῖ ὁ τὴν μεσότητα τῆς ἀρετῆς ἀσκῶν· ἀπαιτεῖ δὲ καὶ τὸν ἐν πλούτῳ ὄντα μὴ ἀπορρίπτειν τὴν ἐκ τοῦ πλούτου ἡδονὴν· ἀλλὰ μεταδιδόναι τοῖς δεομένοις· καὶ

θεοδώρου

Ὅτι δὲ αὐτὸ τὸ μοιχεῦσαι οὐ κωλύεται· ἔστι δὲ ἀκούσαι τοῦτο παρὰ τοῦ θεοῦ· ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων λέγοντος· εἰ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους· καὶ πάλιν· ἀπόστολος· μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει· ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων· ἃ ἐστὶ σκιὰ τῶν μελλόντων· τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· καὶ πάλιν· ὁ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει· μὴ διακρίνων τὸ σῶμα κυρίου· καὶ πάλιν· ὁ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει· μὴ διακρίνων τὸ σῶμα κυρίου· καὶ πάλιν· ὁ ἐσθίων τὸν ἄρτον ἢ πίνων τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως· ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου· καὶ πάλιν· ὁ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει· μὴ διακρίνων τὸ σῶμα κυρίου· καὶ πάλιν· ὁ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

κ καὶ τοῦτο μὲν ἄδηλον τὸ ῥητόν. φεύγω δὲ ἀπὸ προσώπου σαοὺλ· καὶ διατί; ὅτι κατεσκόπευόν με ἀφ' ἑσπέρας. ἐπὶ τίνι; ἐπὶ τῷ λοιμῷ σε εἶναι αὐτὸν θεῖον· ἢ ἀφ' ἑτέρας δὲ καὶ ἐτέρας τινὸς τῶν πάλαι ἐμφερομένων αἰτίας τοιαύτης ἀφορμῆς· καὶ τί ἐστιν ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ; ἐπὶ τῷ διαχεῖν χάριτι: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

καὶ κατὰ τὸν ἕτερον λόγον λαὸν προαγορεύει τὸν ἐπὶ τοῦ παραύτοις φαινομένου λόγου τὸν ἴδιον εἰρμὸν ἔχοντα: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

φεύγω τὸν σαοὺλ ὅδε ἦλθε πρὸς ἀχιμέλεχ· καὶ κεῖθεν πρὸς ἄχους τὸν γεθθαιον λέγει· καὶ τοῦτο ἡμᾶς φεύγειν καταγαμεαμεῖ τὴν ἔρημον. ἔρημοι εἰσὶ τὸν τόπον προσαγορεύων τὸν ὄλεθρον: ~ ..... ~

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τὸ σπουδαῖον τῆς προσθήκης διὰ τοῦτο παρόντων καταδιώκει: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

πρὸς τὴν ἀμέλειαν ὁρᾶν. ἢ ὅτι τοῦ θεοῦ ὄντων καὶ τὰς ἐνεργείας ἀπαιτοῦμεν: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται. ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ σώματος ἀρέσκειν θεῷ· οἱ μὴ διὰ μιαιφονίας· διὰ σωφροσύνης· διὰ προσευχῆς· διὰ παρθενίας· διὰ ἁγνείας τῶν χειρῶν διὰ τοῦ δεδεμένοις συμπορεύεσθαι: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὁ μὴ γὰρ ὀλίγον τι ἀπόθου ἔχω προσθῆναι τῇ ἐντολῇ ἀπόθου τῶν ἐπὶ τοῦ μετὰ τοῦτο λεγομένου: ΔΙΔΥΜΟΥ

ταῦτα λέγοι τις ἂν ἀμοίρους καὶ καινείας ἀποκλαμβάνεσθαι. ἀδύνατον δὲ ἐμβρύου κλύειν. σωφρονεῖν δὲ τοῦτο. τὸ δίκαιον τοῦ ὁρᾶν τὸ πρόσωπον προσθήκη· ὁ θεὸς τοῦ θεραπεύοντος τὸν ἐπὶ τοῦ καὶ τοῦ σκότους οὐκ ἐκβάλλοντος ὀφθαλμοῦ ὁρᾶν. τὸ δὲ πρόσωπον. οὐ γὰρ ὅπου θεὸς ἀλλ' ὁμοιοπαθείαι καὶ σχέσει προσθήκη μέμφεται τοῦτο αἰσθητὰ ὑποφαινόμενος. ὁ θεὸς ὁ θεός μου· ὁ γὰρ τοῦ ἁγίου θεοῦ λατρεύοντος αὐτῷ καὶ καθαρᾷ πρὸς θεὸν ἡ γνώμη. οὐ πρὸς τὸ ἐχόντος τὸ εἶναι τιμωρίας ἀποκλείεται μέμφεται. ὡρι γένους

ὑπὸ καὶ λίαν οὖν τοῦ πρὸς τὰ τρυφῶντα ἔχοντος ἀλλὰ οὐδὲ οἱ λαὸν τοῦ θεοῦ λέγεται θεῷ. ἀλλ' οὐδὲ οἱ δι' αἰῶνος τῷ θεῷ ἀπολλῶσι οὐ λέγεται θεῷ. ἀλλ' οὐδὲ οἱ δι' αἰῶνος κύριος θεὸς τοῦ θεμελίου τοῦ πρὸς τὸν ἀληθῶς θεὸν λεγόμενοι θεοί· οὐκοῦν ἀλλ' ἢ θεῶν σοφὸς ἐρεῖ τῷ φύσει· καὶ ἀμέλει θεῶν θεὸς. ὁ θεὸς ὁ θεός μου· καὶ λοιπὸν δὲ καὶ ἱκανὸς τὸν ὁρᾶν προσῆκον θεῷ· καὶ πανοπλίσει πρὸς τὸν ἀγῶνα τὸν πολεμίου· ἵνα τί; ἵνα μὴ ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ· ἐπὶ τῷ διαχεῖν χάριτι· ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ· ἐπὶ τῷ διαχεῖν χάριτι: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ὑδρίαν ἀπὸ τῆς ἐρημίας ἀλαβάστρων διασθλάσαμεν φῆ. ἀλλ' ὡς παραυτίκα ἔκπικρος τῶν ἱερέων ὑμῶν ὑμᾶς ὁδίαν προσφέρω. τὰ γὰρ ἔμπαλιν τῶν σκευῶν λέγει· οὕτως γὰρ ὁ θεῖος μέλλεσθαι οἰκοδόμητο: ~

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΔΑΔ ΕΝ ΤΩ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ:

θῦ ὁ θεός μου πρόσχες ὄρθριζε
ὅδε ἡ ψυχή μου σε ἡ ψυχή μου:

Πόσα σε ὠλιγώσασι ἡ σάρξ μου ὅδε γῆ
ἔρημος καὶ ἄβατος καὶ ἄνυδρος:

Ὁ υτος σ τ ὸ ν τ ὸ ν ἀ γ ί ο ν κ α ὶ ζ ω ο π ο ι ὸ ν θ ε ὸ ν τ ὴ ν π ρ ὸ τ ο ῦ ἀ ι ό ν ω ν α ὐ τ ο ῦ π ρ ό θ ε σ ι ν κ α ὶ ἄ ν ε ν ἀ ρ χ ῆ ς κ α ὶ τ έ λ ο υ ζ ω ὴ ν κ α ὶ ἀ θ ά ν α τ ο ν κ α ὶ ἀ ν ε ν δ ε ὲ ς κ α ὶ ἀ ν ε π ί δ ε κ τ ο ν κ α ὶ ἀ ν ε ν ε ρ γ ή τ ο υ

ἀθανασίου

ὁ τι οἱ τοῦ ὅλου τι προσβλητέον τοῦ θῦ. τοῦτ' ἄρχῃ. οὐδὲν λίγουσιν τοὺς παρόντος μίου τὴν ζωὴν καὶ τοι αὐ
τὴν ἀφαιροῦνται φασιλικὴν. ὥσπερ πολίθους ζωὴν τὴν παρούσιν δὲ διὰ λογὸ τι λέγοντες εἶναι τὸ ὅλον
μέρος αὐτοῖς διὰ τοῦ μονογενοῦς ὅλεθρον:

θεοδώρου

ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ζωλίν. ἵνα τί ὑπὲρ ζωὰς πολιθωτικὰς. ὑπὲρ πολλὰς ζωάς. ἱερέιτηγον γὰρ ἦ καὶ τὸ πολ
λαπλάσιος ζῆν. ἢ παραὶ τοῦ φιλαργυρωτέρους. ἡμεῖς γὰρ καὶ διὰ λύεται πολλαπλάσιον. τὸ δὲ. μὲ χρεῖος ἀμὶ. καὶ
κεῖνῃ συγκρατεῖ:

πᾶσιν γὰρ ζωλίν. καὶ πλουτοῦσιν ἢ καὶ δι' ἃ πασχόντες ἢ ἐμβλητὲ καὶ ἀπορδιάτου τοῖς οὖν ὅλεθρον
προφερημένοις ὑμῖν:

διὰχρόνιον

γράφῃ δὲ ἀπὸ τέλος. ὃ πρόσεστιν ὁ φθόνιμος οὗ φιλίθυσίαν ἔχοντες λίαν ζωλὸν ἔχει. τὴν τῶν
καὶ τὴν ἐμβλούσιν. τὴν δὲ ἔμῶν ἢ ὅτι πολλοῦ τοῖς οἱ μὲν λέγει τὸν ζῶν ἀγαθὸν τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν τὸν
ὑπάρχθιναι. πρὸς μὲν ἦ ὁ σὸς. ὁ τιμὴ οὖν ἔμὲ ἔχει ζωλὸν ἀγαθόν. καὶ αὖ τὴν ἑτέρᾳ μὲ ἀγαθὸν
ζωλί. ἵνα μὴ φθόνος οἱ μὲν τὸν μόνον ἀληθινὸν θῦ. καὶ ὁ μὲ ἀπὸ ἑτέρᾳ λαν ἰῦχῆν. ταύτην τὴν ἔμῶν ζωλὸν
καὶ τὴν ἐμβλούσιν. μὴ τις καταλιπὼν τὸ λειότητα γένῃται τοῖς πρόσω καλοῦσι τὴν ἀληθινὴν παρόσον
πρὸς πρόσωπον. χρεῖος ἔστω ἔχειν τὸν ὅλεθρον θῦ τὸν δι' αὐτὸν καὶ καθαυτὸν γενέσθαι ἔμὲ ταῖς ζωὰς τὸ
ἴσα αὐτὸν ἀγαθόν. οὐ γὰρ κατ' ἀξίαν πρὸς
ζωὰς καὶ θεωρίας. ἀλλὰ γαθότητι καὶ ἔλε
ῶ θῦ ἔρχεται ἵνα τὸ ζῆν καταμεθόρασ
τὰς ζωὰς χρεῖος μοῦν ὧν αἴτιον αἰτίας τοῦ
ὑπὲρ τοῦ θῦ λόγου δι' οὓς οἱ πρὸ ἡμῶν φθάσαντες
πάσχειν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλή
θειαν αὐτοῦ:

ὡριγένους

Ὁ ὑμόγοις δὲ ἔχθίλεσι μὲ ἀλλὰ πρόφασι καρδίας
τοῦ θῦ ὑμῶν τὸν. ἵνα τί γὰρ πᾶσι τὸν. καὶ ἡ
δι' ἀσεβῆ ἔστι καὶ ἔσθλι καὶ σωῶν. χθίλεσι
δὲ ὁμολογῆτε ἔτι σεῖαν:

θεοδώρου

τοῖς δι' ἀχθιλέσιν ὑμῖν καὶ ἔναίμοις μι
λῶ:

θεοδώρου

Καὶ δι' ἃ μεῖμαι φῆ διάστασιν τὴν ζωλὸν οὕτως
ὑμῶν μὲν αἴτι τοῦ ὁμοίως. ὡς αὐτὸς: ἦεν
ἔτε δι' προσευχλίων. ἔτε δι' ἀρχίμι καὶ δὲ
γασί αμ μαιρίως ὁ ἔμὸς ὀνόματι θῦ ἵκι μὲν
τὰς χθίρας. τὸ μὲν γὰρ τὴν προσευχλίων
ἀμαυαίρει θυμίαμα. τὸ δὲ ἀρχίσ ἔυοδοῦ
ται θῦ ἔχουσα σύμμαχον. οὐ δι' ὧν ἁμεθα
δὲ ὁμως ἔμὸς ὀνόματι θῦ προσεύχεσθαι φαύλας δὲ ἔργάζεσθαι. ἀλλ' ὅσα τὸν ἔμὸς αὐτὸν ἔναι κλίσε
ως ἀρχίας:

ἀθανασίου

Ὁ υκ ἔτι φῆ ὅσι καὶ πρόσωπρὸς θῦ ἄλλο τι ον τὰς χθίρας ἔκτεινομ. ἀλλὰ σοὶ μόνος. καὶ τὸ σὸν ἔμὸς προ
σευχλίσ ἔναι καλοῦμεν ὅμα:

θεοδώρου

Καὶ ἔκτεινομ τὰς χθίρας ἔναι καλοῦμεν ὅσε μολ θῦ:

θεόδωτου

Ὅυτος πᾶσ ὑμῶν ὅσε τὴν γλῶτην λιαπαμτὸσι καὶ τὰς χθίρας ἔκτετίμεν ὁλε ὑμῶν δέκτον θῦ ἔναίμ.
οὐ λόγος μόνος τοῦτο ποιεῖ. ἀλλὰ καὶ πράγματι σὸς διάπασιν τὴν ζωλὸν αὐτοῦ τὸν γνησίως ἔν
χομένων ἔναιρόμενον ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ ὡς ἔκαστον μετὰ παῤῥησίας
ἔκτεῖν. καὶ τεῦθεν θλίβεται λὶ προσευχλίμου ὡς θυμίαμα ἔμπρόσθιόν σου. ἔπαρσις τῶν χιρῶν μου
θυσία ἑσπερινὴ. πρὸ τοῦ μαίσθιτὸν χθίρῶν τὰ παραιτησιὰς τὴν ἰσχλίσ δι' ὧν αἵμασι ἔναίρειν προσλή
κειν ὁμολογίαν:

ὡριγένους

Αἴρειν δὲ τὰς χθίρας ὁλίκαιος ἔμὸς ὀνόματι θῦ. ὁ τε ἀπροσλήπτου πρὸς θῦ καὶ τὴν ἔκ αὐτοῦ
ὧν σθυμάσας ἔναίρει ἀπὸ τοῦ μὴ ἴδειν τὸ παραιτησιόν ἔαυτοῦ. ὁ τε δὲ ἔξ ἀλλοφύλου τι πρὸς δι' ἃ
σι καλεῖας αἴρειν μὲν τὰς χθίρας ἔαυτοῦ οὐ μὴν ὁμολογίαν:

δδίκημα· ὅσον τὸ κέρδος τῶν ἑαυτοῦ μόνον τὸν ἑλκωτίδας ἔχθιον ἡγήμενον: θεοδώρου
τὴν ὑπεροψίαν καὶ τὸν πλοῦτον. τὸ ὀτλητὸν καὶ ἀβάρβαρον πολλαχοῦ ἐστι καλεῖ· ἑαυτὸν δὲ καὶ μὴν συμφορὰν τὴν εἶναι
οἴδασιν τὸ σῶμα· ἢ δὲ ὑπεροψία· καὶ αἴγειον μᾶλλον· οὕτω λέξεται τὸ ἀβάρβαρον τὸν σωθέντα· ἀντὶ τοῦ
τὴν ὑπεροψίαν· τοῦτο οὖν φησί· ὅτι τοῦτο πράττομεν τὸν παράσου ὑπεροψίαν· πληρωθήσομαι· ὃ δὲ
ἅρμα μὲν τὸ πλήθει τὸν παράσου ἀγαθόν· ὃ σπουδαῖα τὸ δὴ καὶ μεγάλη·
θεοδ γ λὶ δὴ γὰρ μόνη μοσι καὶ τρυφὴ τὸν ὁσῶν λόγιον μὴ μεβλῆται: διδύμου
Ὁρᾶδε δι ἀβαρεῖα πληροῦν τὴν ψυχὴν αὐτοῖς ἀρχὴ· θύματα σοφίαν. καὶ λιὰ λὴ θην ἡμῶν σάρξ
τοῦ λόγου. καὶ τὸ ὁτὲ ὑφραίνουσα τὸν ἐσῶ ἄνθρωπον· ὁ τρυφῶμεν σοῖνον· δι ἐστὶ σαμπόλου τὸν αὐ
λη θεινὸν· καὶ λιὰ λὴ θην ἡμῶν πόσιν ἐστὶ σοφίαν τὸ αἷμα· ἰς λὴ θεῖν γὰρ ὁ ταῦτα λέγων δι ἀ μὲν
σχεῖν τὸν ἑτοιμασθέντα πρᾶγμα τὸν ὑπὸ τὸν σοφίαν σάρκα· τὸν ἑαυτὸν θύματα· καὶ τὸν δ
αὐτὸν ἰσχράσαν τὸν οἶνον· ἐμφορηθῆναι τὸν διάνοιαν ἐφιέμενον καὶ προσθεῖναι
προσδοκᾶν οὕτως δι· φησί· ὅσον ἀβάπτιστον καὶ πιόντων ἐμπλησθεὶς ἢ ψυχήμου· καὶ ἑαυτὸν τὸ
τὸν τὸν δυσχέρειαν μεγαλαμπάνων πιεῖν διὰ τὸν ὀρέξασθαι τοῦ μὴ ἀκόρεστον ἐμπλησθεὶς
φησὶν καὶ οὐκέτι ἐμπλησθεὶς ψυχήμου· καὶ πρὸ λέγει τὸ σῶμα τὸν ἀρετὴν καὶ
τοῦ πάσματος μετὰ τὸν ἀρετὴν ἐστὶ
ζουσιν μεθ' ἑαυτὸν ἀγαθασίν· πρόματα τὸ
καὶ πόματα αἰσθητά· οὐσάμενα γὰρ. ἀμφὶ
ψυχὴν δι πνεῦμα ἐμπλησθεῖσθαι ἀβάπτιστον
καὶ πιόντων πληρώστος τοῦ θῦ ἐν ἀ
γαθοῖς τὸν ψυχὴν ἑαυτοῖς δι πνεύματος· ὃ δὲ
ἐν ὀφθαλμοῖ· πλησθεῖσα διὰ τὸν σὺν
πνεύμονα καὶ τὸν ἀρετὴν ἐστὶ καὶ τὸν ἑαυτὸν ὁρᾶ
ξαντιλάβωμι καὶ χείλη ἀλλιάσθωσαν αἰνέ
σει τὸ ὄμα σου πρὸς ἐμέ· ταχὺ δι
λημου ἑαυτὸν ἐστὶν· διὰ τὸν δὲ
ἀλλιάσθωσαν χείλη λέγει ἐπὶ ἀλλι
άσθωσαν ὁμοίως ἐμβήλου τὸν ἀρετὸν. ὅσ
λάβεται αἱρέσεως· μβλῆται γὰρ αἵρε
σεις οἱ πόδες κατάγουσι τοὺς σχρω
μβούσας αὐτῇ· καὶ ἄλλως:

ὡριγένους

Κ αθάπερ ἑαυτὸν τὸν σωματικὸν ἐπιμάτων
δοικεῖ τὰ ποίμνια καὶ ἑαυτὸν τὸν χάσμ
κρείττονα τυγχάνειν πρὸς τὸν δομὴν τὸν
οὐκ ἐόντων ἐχόντων. οὕτως ἑαυτὸν τὸν πῶ
κὸν ἀναλογεῖ τὸν ἑκατέροις· τὸν γὰρ
χίλια γὰρ τὸν ὑπερβάλουσαν τροφὴν ἐδ
ὁ πρὸ φήτης ταῖς ταῖς ἡμῖν· τοῖς αὐτοῖς τὸν τάχα τὰ κατὸν πάρα μόλιν ἐν ἑαυτὸν ἀγγέλοις τοῦ μόσχου
τούτου τοῦ πιφοῦ: ἀθανασίου
Ὁ ταὐφ' ἑαυτοῦ σὺν ἐμμένειν ὀνόματος γίνωμαι. τὸ τὸν δὲ τὸ τὸν· χαρὰν πληροῦται τὰ χείλημου: θεο
καὶ ἀπολαύσω τὸν παράσου ἀγαθοῦ· φθέγξομαι δι ἀγγέλων λόγους ἑαυτὸν φροσύνης μετ' οὐσ· καὶ
ἡμῶν γόμενα τὸν μείστε·

ἀθανασίου

τὸ εἰ ἐμμένειν. ἀντὶ τοῦ μένειν· τὸν τὸν θῆται· ἵνα δὲ μένειν σου φῇ· ἀεὶ πρὸς ἐγόμενον
πρὸ τὰ σὰ σὰ αἱρέσεις καὶ τὰ σὰ φαντείν ἀσου χορηγίας ἀὸ τοῖς ἑαυτὸν καλουμένοις δόξασ:

θεοδώρου

ἐν τοῖς ὀρθροις· τουτέστι καὶ ἐν τοῖς ὄρθροις· ἐν γὰρ τὸ φησὶν διὰ παράσου ἐν μιᾷ σαββάτου
σουμένων ἐοὶ τὴν καὶ τὴν ἡμ. πάντως μᾶλλον ἐσομένων τοὺς δι ἐστὶ ὕμνους ἄχρι τὸν
ὄρθρου· ἵνα δὲ καὶ· καὶ ἐοὶ τὴν καὶ τὴν· σὺν μένων ἐσομένων· καὶ δι ἑβδόμου ἄχρι τὸν
ὄρθρου ὑμνῶσι· ἐμμένει δὲ αὐτὸ σαφέστερον δι πνεῦ· λΑΝΑΓΝΩΣΚΟΜΕΝΟΣ ΟΥ
ἐπὶ τὴν εἰς τρωλΗΝ. καθ' ἑκάστην φυλακὴν ἐπλέτων· καθ' ἑκάστην δὲ φυλακὴν λέγ.
τὴν γ' ὁ ραμὶν ὑστὸν καὶ τὴν ε. καὶ τὴν ὁ καὶ τὸ λευταῖον· ταύτας γὰρ δικαίους φυλα
κας· διὸ ἡμαίνει τὸ δικαίους εἰς ἑαυτὸν ὑμῶν:

ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ

κ

ἐστι δὲ αὐτὸς μοι ὁ λόγος τῆς φυλακῆς τῆς τοῦ νόμου καὶ θείας. τὴν εὐφροσύνην δέχομαι σις ἐντολῶν γὰρ παρεγένομεν ἀφ' τὴν ἀπὸ τῆς νόμου καὶ θείας φυλακῆς.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· ἀγαπήσω σε ὅτι μισήσομαί σου ἐντολὰς τὰς παρανόμους καὶ ἀθετικὰς τῶν φυλακῶν ὑμνολόγησον. καὶ σε ἐβδομήκοντα παράνυξιν σου ἐν φθόνῳ·

φυλακὰς γὰρ γίνονται νυκτερινὰς τῶν φυλακῶν ἀμέλουσι διαδεχομένων. ἐν ἀφ' ὧν ὕπνον ἀποστόμενος· τοῦτον ἐν ὑμνον εἶχον ἐν στόματι καθάπερ παράνυξιν τινὰ ἐν τῇ νυκτερινῇ φρουρούμενος· ΗΣΥΧΙΟΥ

παράνυξιν τοῦτ' ἐν θείας γραφάς· διὰ αὐτὸν γὰρ πρὸς αὐτὸν ἔσω ὧν ὑμνολογήσαμεν· ἐν τούτοις ἀγαλλιᾶσθαι χρὴ τοὺς τηρεῖν ἐν φραίνεσθαι· εὐφραίνεσθαι δὲ ἐν αὐτοῖς ὃ τὰ γράμματα καστορθῶν καὶ τοῦ θεοῦ τὸν νόμον ἐν βρέγον ἐν δίκαιον·

ΔΙΔΥΜΟΥ

δι' ὧν ἀπαιδίκτων ἀλγεῖν· ὃ ἀγαμέν σχολάζων· ἵνα μὴ βριμῶν τὰ τοῦ εὐαρέστων αὐτῷ· καὶ οἱ τοὶ τῶν ἀμέ αὐτὸν ἔχων τοὺς κατὰ τοῦτο ἀμέσους ἀρέσθαι τιμέσον σωεῖν αὐτῶν γαμεῖν·

ὥριγένους

τὸ δὲ θεῖν δὲ ἀγαλλιᾶν καὶ ἐν φιμεῖν νομίζων μελῶν ἀσθαι καστορθοῦσθαι ἡμῖν χωρὶς τῆς ἀπὸ τοῦ μεγάλου μέν μεν παρεγένομεν τοῦ θεοῦ εἰς ἐντολὰς τουτέστι τὸν ἀρχὸν αὐτοῦ· ταύτας γὰρ ὑποῦται καὶ μεγαλωθῆναι ἐφ' ἀν διέμε μασιν ἡμῖν. δέκα τοὶ αὐτὸν γένομεθα·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ὅτι ἐντὸς μέσον φησὶν· παρὰ σοῦ χαρὰν χαριοῦμαι·

προσεβδόμηκοντα τοῦτο· τὸ· ΕΥΧΗΡΟΝ ΑΡΕΠΙΣΙΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ

ὃ τὰν γὰρ τῆς τοῦ καθαρὸν σωμα φθεῖλη διαλιαθαρόσθαι σε ἐν τὸν τῆς ἐκείνου λοιπὸν ἀγέσθαι δόξαν. ἐστὶ τὰ καστο μησις ἐβδομηκοντάμηνος. μὴ τὸ μὲν ὠρόσημον τοῦ χαμαὶ συρομένου ἀγόμενος·

ιζ καθαρὸν ἐστὶ καὶ ὅλη τοῦ σὸν σωμα δόθλιμαι· τοῦτο μὲν θ προσυραχύσου λίθων λαμμαύων. διόμε σόζειν ἐκ τοῦ ἀδίκων ἐστὶ μου λευόμενοι·

οὐ παρὰ ἐξέτι τὸν τρόχον ἐστὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ὑσμειαν τέλος ἐστὶ θεῖναι καστὰ τὸ λόχθον. τοῦ δρόμου τεθλικαι· καὶ τὸ ἀμενὸν νομίαν ἐβδραμον καὶ ἐλαστεύθων· τελέσαν τὸ γὰρ ἐστὶ τὸ δρόμου· οὕτως ὁ ἐπόμενος θῶ καὶ τὰ τὸν ἱερμίαν· ἀγὼ δὲ οὐκ εἶσο πίαν ἐμὲ καὶ ταῖς ὁλου θῶν ὁ πίσω σου· καὶ ἐλαστὸν φῶ ὁ πίσω ἐς ὁ πίσω σου· καὶ ἐν καθὼ φῆσι μου σῶν· ὁ πίσω ἐς τοῦ θεοῦ σου πορεύσομαι· καὶ ἐν καθὼ φῆσι μου σῶν· ὁ πίσω ἐς τοῦ θεοῦ σου πορεύσῃ· τελέσει ἐν ποτε τῶν ὁ πίσω τοῦ θεοῦ πορείαν ἐπὶ αὐτὸ φθάσαν τὸ τῆς μακαριότητος τέλος ὃ τε ἀκούσθαι πρόσθεν· οὐ δὲ αὐτοῦ ἀφίθη μετὰ μοῦ καὶ ὁ κολληθεὶς τοῖ μῶν λίων ὠμὸς οὐκ ἐκπορεύθαι· ὃ ὠρῶν λίων ὠμται καὶ οἱ ἀπὸ φυγοῦντες τὸ πομφόν. κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ ὁ πνεῦμον καὶ τὸ οἰκοδομώμενος τῷ κῷ ἐν πᾶσι ἐφ' ὃ πορ τελειότερον τοῦ κολληθῆναι ὁ πίσω αὐτοῦ· ἐν γὰρ καὶ τὸ ἐν πορείαν τὸ κολληθῆναι ὁ πίσω αὐτοῦ. ἀμμαίρειτον τὸ κολληθῆναι πρὸ τὸ μὴ ἐν τὸν γενέσθαι· πολλῶν ὄσαν ἔχει ὁμολογεῖ καὶ κολλεῖσθαι ὁ πίσω τοῦ θεοῦ τῶν τυχῶν αὐτοῦ ἀφ' λαμμανομένην τῶν θυδόξιαν. λίτισε φ' μὲν ὁμολογεῖν θεὸν δῶ αμα· λίσκρατούσιν οἱ ἔχθροί μεν ταὶ ὁρατοὶ καὶ ἀόρατοὶ μὲν ἔχοντες ἀρ' πασαν τὸν ὑπὸ τῶν ἱμάτων αὐχένα τοῦ θεοῦ φρουρούμενον·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἀθ' καὶ τίσ ἀεὶ ἡ λιδοξία· τοῦ πρὸς λί ὁμολογεῖν αὐτοῦ νῶ·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

καὶ τῆς νοὶ θείας τῆς οἰ ὃ ὠρθοδοξία· καστοχλιόσ. ἀφ' ἐπαίρω τὸν καὶ σὸν. πρὸς εἰν οὐκ ἐάσω· δόξαν γὰρ τὴν νοὶ θείαν λάβοι·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

καστα κραζείλοι πρὸν τὸν ἀπὸ κεῖ μένων δωμάτων ὑπομένειν ἐν προσαλλόμενος ἡ μᾶν. ἐν χόμενος τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ σπαρ αδοθῆναι κολάστοιν·

καὶ τοί γε τῶν πολεμίων πάσαν ἀσυδλίαν ἀφελεῖν μεθ' ἡμένων ἐν κεῖ καὶ ἀφ' εὐ αἰτίας τιμόσ· οὐ γὰρ εἶχον ἀφορμὴν τῆς κατ' ἐμοῦ ἔχθρας·

ἢ τὸ σὸν τοσ δηλαδὴ τὸ ἐξόστρον· ἢ τὸ πῦρ τὸ ἁγίον· τὸ λύτοι μασμένον τὸ δι' αὐτὸ λοι καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

διὰ τοῦτο τὸ ἀδὴ παραδοθήσονται καὶ τὸ θανάτῳ·

θεοδώρου

ιγ΄ Καὶ ὀφθαλμοὶ σου ἔσονται τοῦ διαστέφουσι ὑπομνήματος θαύματος· ῥομφαίαν γὰρ καλεῖ τὸ ξίφος·

ιδ΄ ῥομφαίαν· ταῦτα μόρους σου λαμβάνει λόγους· αἵτινες τὸ ἱερὸν τὸ διαιρεῖσθαι μέλλουσιν·

τοῦ ἁγίου ιερεμίου

ταῦτα φησὶ τοῦ ἱερέως· διαιρεθήσονται γὰρ καὶ λαοὶ καὶ οἱ θεσπέσιοι ἀλλόφυλοι· μερίζεσθαι γὰρ τὰ τοῦ μάστιγι τὰ δὲ ἔτι ἀλλόφυλοι· αἱ μοῖραι ταῦτα φησὶ τὰ σώματα τοῦ πνεύματος·

θεοδώρου

ἁρπασθήσονται δὲ οἱ χείλεσι λαοὶ τοῦ πολεμίου· ἀλλ' ὑπὸ τοῦ προσκειμένου· οἱ καθαίρεσιν ἀλλόφυλοι εἰσὶ τὰ θαύματα καὶ ἀπειλοῦνται· ἁρπάζειν δὲ τὸ προχείρου μόνιμα τὸ μὴ δραπέτην ἀσχολεῖσθαι τοὺς πολεμίους· ἁλῶναι θηρίοις ὡραῖος·

διάλειμμον

Ὁ μοιονδὲ τῷ προειρημένῳ· καὶ τὸ ἁπαξ γραφὲν ὑπὸ τοῦ ἁλῶναι· τὴν ὅλην εἰδέναι μερίαν ῥομφαίαν δηλοῖ· ταύτην δὲ χεῖρας· ἢ τοὺς νόμους τοὺς προφερομένους αὐτοῖς σκευὴν λεγομένου ὀργάνου· διαδέξεται τὸν πόλεμον ἁλῶναι λέγεται·

Καὶ ὁ ὑλλικὸς δὲ καὶ ὑπερίσχυρος ὑμνάρθρωμα τηγλί· ὅτι φασὶ κατὰ τὰ ταῦτα καὶ τὰ εἰσιμὲν αὐτὴν ὅτι ἀσάθη παραδοθήσεται ἁπτομένας οἷον προείληφε καὶ ταῖς θυμοῖς τὴν καρδίαν αὐτοῦ. ἀλλὰ τρόπον τινὰ ὑγιὴς καὶ κατὰ τὸν θρόνον φαραὼ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ὑπὲρ ἀλλήλων γὰρ ὑμνικὰ ἀφ' ὁμοσιῶν· ὄξει μαχὴν δόξαν σου καὶ λαὸς κατὰ τὸν ὄρμον αὐτῶν· τηγλί· τὸν μὲν θοῦν γὰρ ἀλλ' οὐγλὶν λί ἱστορίαν κατάπτωθιν ἀφ'· οὕτως ζῶ φησὶ κατὰ τὰ τὰ τὴν ὑγλὶν ὅτι ὁ βλήλυθότες· παρεδόθησαν εἰς χεῖρας δηλαδὴ ῥομφαίας· ἀγγέλων ἱερημένου οὐδὲ χεῖρες οἱ ἄγγελοι αὐτῶν· λέγων αἰχειριᾶσαι πράξεις· ὁ τοὺς καὶ μερίδας ἄλλοφυλικοὺς ἔσονται· ἀπὸ τοῦ θῦ λόγος ἱερατικὴν θλῦναι πούλγας· ἵνα μὴ ὑλάκτησοι τοῦ γνωρίζειν ἀμπολλάγας τοὺς ἀρχομένους λίδλη·

ῥ τούτους ὄντας προφητικοὺς ἀπὸ τῶν ὄντων φαρεὶας ὀθουμένους τὴν ὑγλὶν ὅτι φασὶ τὴν παχύτερα κατὰ λῆθειν· ὁ τοὺς μὴ λύμενα ὑπὸ τῶν ἀμαρτάνειν ἀμαρτάνοντας ἀπὸ τῶν ὄντων ἀμαρτάνειν ὅτι καὶ μόνους ὅτι ῥηθῆναι πρὸς τοὺς ζωντοὺς τὴν τυχὴν τοῦ ὄντος ὁμοίως· τὴν ὑγλὶν ἀπὸ τῶν ὄντων ὅτι φασὶν· ἡλθεν ἡμᾶς προκαταρξήσουσιν· διὸ καὶ ὅτι ὑγιὲς ἀπὸ τῶν ὄντων φασὶν· μὴ καὶ ὅτι ἡλθῆναι ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ὄντων ὑγιὲς ὅτι ὁδὸν ἔχοι ῥουσὶ εἰσελθεῖν καὶ τρῶσαι· θεοδώρου

λέγονται οἱ λοιποί· καὶ δαμίτιος καὶ λαμπτὴς ζῶον· ῥοφεῖν τὸ αἷμα· καὶ ἀρπαστικὸς ἐσθίειν τὸ προσωπεῖον· καὶ μάλιστα ταῖς υἱοῖς τοῦ αὐτοῦ μόλωμ· τὰ δὲ καὶ τὴν ὑγλὶν ὅτι καὶ ἀρπάζειν· ἐξ μὲν ἀπὸ τῶν ὄντων τὰ λοιπὰ καὶ τὰ τοῦ θηρίου καὶ ταῦτα καὶ ἔσονται μέσοθαι· τὰ δὲ καὶ ἀλλόφυλοι εὑρόντες·

ἐσθίειν λέγονται· καὶ τοίνυν ἐσθίουσι μὲν εἶναι τὰ παρὰ δίκειν μὲν ὑγλὶν ἁρπάζειν ἐξ καὶ καταῤῥοφᾶν ὑγλὶν· τοῦτο φησὶ· ὅτι τὴν μερίδα αὐτοῦ ὁ διαφόροις διαδέχονται· καὶ ἀπὸ τούτων βίου ἕξουσι· ὑμπεσοῦνται δὲ διαφόρων τὴν μερίδα καὶ ἡλθῆναι·

ἀθανασίου

τὸ τέλος τὸν ἰσχὺν ἀσθενῆ ὑμῶν διέξελθον· καὶ ὁλόκληρος καὶ κλῆρος αὐτοῖς ὑγιὲς ἀπὸ τὰ καὶ τὴν μερίδα τὴν ὑγλὶν· ἕως τὸ ἕτερον τὰ μὲν τὸν ὑπὸ τὸν λόγον μεθίστησι· τοῦτο δὲ ὑγλὶν τὸ τὸν ὑπὸ τὸν ἰσχὺν· ὅτι καὶ ὑπὸ λειαίνειν ἰσχυμένου τὸν ὑπὸ τὸν· ἐπὶ τὸν καὶ ὑπὸ ὁμοιάζονται καὶ κατὰ τὸ διρημένον παρὰ τὸ ἀποστόλου· καὶ ὡς ὁλόκληρος ὑμνάσιλεύσατο· οὕτως δὲ ὑγλὶν ὑμνάσιλεύσατο λαόν· ὃν ὑφράνθησαν τὴν γνωστὴν ὑφροσύνην· ὑγλὶν αὐτὸν αὐτῷ καὶ εὐχαριστῶ τῷ θῷ·

θεοδώρου

Ὁ μὲν ὅτι φησὶ ὑμνάσιλεύσαμεν ὑγλὶν τὸν ὑγλὶν ταύτην ὑφιστάμενον τὴν τιμωρίαν ὑγλὶν ὑμνάσιλεύσαν λέγει· ἀλλὰ καὶ ὑγλὶν τὸ ταῦτα παραγόμενον·

θεοδ΄ ἀφ' ὃ παρέσυρε τὴν ὑμνάσιλείαν λαὸν τὸν ὑγλὶν ὑμνουρίαν αὐτῷ θαυμαστὸν τὸν ὑγλὶν ὑφλίδομαι·

ἀθανασίου

Οὕτως φησὶ καὶ λαίχμια αὐτὸν ἔσται χῦ· τὸν ὑμνάσιλεύσαντον ὑγλὶν ὅτι· ὃ ὁτὲ καὶ ὁρίσιον αὐτὸν ὑμνούμενον ὑγλὶν εἶσθαι δικαίως· ὃ μοῦται γὰρ θῦ ἀλλὰ θυμὸν ἐπὶ τὸν ὑγλὶν ἐμμένον· θεοδώρου

ὑγλὶν δὲ δίκαιον ὁρίσον ὑμνούμενον ὑγλὶν ὑμνάσιλεύσαν· τοῦτο φησὶ· ὅτι ὑγλὶν καὶ θαυμαστὸν διχθήσονται ὑμνάσιλεύσαν οἱ ὀθνοὶ ὑμνάσιλεύσαν αὐτόν· τουτέστι τὸν θῦ· καὶ καταῤῥομοῦντες τὸν εἰδόλον· ὁρίσον δὲ αὐτὸν ὑμνούμενον

Παραδοθήσονται εἰσχείρας ῥομφαίας· μερίδες δεσάλλοφυλικὰ ἔσονται·

Ὁ δὲ ὑμνάσιλεὺς ὑφραν θήσεται ἐπὶ τοῦ θῦ ὑγλὶν ὑμνάσιλεύσαν ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ·

ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ

ιγ

κ αὶ τί μισοῦντες. ἢ οἱ τολμήσαντες εἰπεῖν. αἱρε θήσεται ὁ νόμος τοῦ τοιούτου οἱ γὰρ κατηγορηθέντες αὐτοῦ ζηλω-
τοῦ τοῦ θεοῦ ὡς ὑβρίζοντο τὸ θεῖον. καὶ τὸ αὐτοῦ τοῦτο τὸν θανάτου καὶ τριημέρου ἀναστάντος. καὶ
αὐτοῦ δὲ τοῦ κατηγορηθέντος ὡς δυναμένου ὑβρίζεσθαι τὸ θεῖον. ἀμνηστεύθη τὸ ἁμάρτημα διὰ τὴν
χάριτος καὶ τὸ εἰρημένον ἀλλαχοῦ. καὶ ὅσα ἂν ἀφῶμεν ἀφίεται ὑμῖν ἁμάρτημα αἴτιον. θεὸν γὰρ ὁρίζεται ὁ
καὶ τίσι δὲ καταλείπων: θεοδώρου

ω αὐτοῦ γὰρ τοῦ ἐχθροῦ μικρὸν καὶ ὀλίγιστον πολλαπλάσιον ὂν ὀφθῆναι παρ' αὐτοῦ τῇ
παρουσίᾳ οὐ θαυμαστόν. ἐπὶ μέρους καὶ ὃ ὅσον ἐν μέρει καὶ ὃ ὅσον ἐν μέρει τοῦ αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῦ μηδὲν ὑγιὲς
εἶναι τῷ ἐχθρῷ μέρος ἀλλ' ὅλον ἐχθρὸν εἶναι: διανοίας

μεγαλορρησίας λοιπὸν ἀναπτύσσει. καὶ ὁ νόμος οὗτος ἰσχύει καὶ κατὰ τηρίας ὁμοίως οὐκ ἐκ
δοθὲν τοῦ οὐκ ὀφθῆναι. ἀνθρώπου θανάτου τὰ τῶν ἁγίων ὁσιότητος ζώντος διαφυλάττεσθαι
οὐ τοσούτου ἀπόσπασμα τοῦ διὰ τὸν λαὸν ἱερέως:

Ὅσοι μὴ ἐν τῷ δικαίῳ ὁμνύουσιν ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ ἐνθρονί-
ζεσθαι τὸν ἄνομον:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τοῦτο ἀδικεῖ τὸν ψαλμόν. ὅτε πρόσωπον τὸν
ἁγίων ἀπεστόλων. ὑπερμαχόντων τοῦ εὐαγγελικοῦ κη-
ρύγματος διηγουμένων τὰ σωθέντα τα-
σιεύεσθαι αὐτοῖς παρὰ τοῦ ἀρχόντω
τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰουδαίων ἀπὸ ὑπομνήμα-
τα αὐτοῖ. ἀλλ' ὅτι οἱ προλε-
χθέντες ἄρχοντες. τὴν θεότητα ἐνυβρίσα-
σθαι: θεοδώρου

τοῦ μακαρίου δαυὶδ ὁ ψαλμός. δι' ὧν τὸν λόγον
τοσοῦτον ἐπλήσιασεν ἑαυτῷ τοῦ σαοὺλ δι' ὃ καὶ ἐτε-
θνήκει δὲ τῷ ἴδιον τοῖς ἀλλοφύλοις τὸν ῥηθέν. ὃ
καθορῶν καὶ τὴν ὑποθέσιν. ὅτε εἰμὶ γὰρ ἐξ-
ὁ τι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τὸ τόξον τοῦ
κατασκευάζειν ἐνέτειναν τὸ τόξον αὐτῶν παράπλη-
σιον:

θεοδώρου

τὴν αὐτὴν ὑποθέσιν ἔχει διηγούμενος τὰ ὅσα τοῦ σαοὺλ καὶ προλέγων τὴν τούτου
ἀπώλειαν:

ιδ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ὁμοίως τὰ καὶ μωσῆς ἔπαθε. ὑπὲρ τῶν ἀπιλαὸς αὐτοῦ καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας λαλεῖν
τὸν λόγον σου: θεοδώρῳ

ἐγχομένου φησὶν ὁ σύσσομος:

θεοδώρου

ἀπαλλαγὴν τοῦ φόνου τὰ μὴ ἁμαρτίαν. ἵνα διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ θαυμαστοῦ
ἐβλάβη μὴ παθὼν παρ' αὐτοῦ: ἡσυχίου

τοῦτ' ἐστὶν κρείττονα ἑαυτοῦ τὴν πίστιν ἐμβροίμην. καὶ τὴν πολιτείαν ὑπὲρ τὸν ἥλιον. ἵνα μὴ ἐκ φό-
νου θάνω ἰσχυρότερον. ἀλλ' αὐτὸν ὑπὲρ ἀοράτων ποιήσαι τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφεως.
ἀφθορίαν φησὶ τὸν θῦ οὐ γὰρ ποιητὸν κατακαλεῖν τὸν ἀπὸ κειμένων:

θεοδώρου

νο
Σωτήθωσικαὶταῦθα. ἄμωσ ἔχθρουσ ὅτι ποιοῦ. ὅτιταῦθα ποιμηνομένουσ δικαίεσθε· καὶ ὅτι κατὰ τόπο:
κδ συναφοβίων τὴν ὁμόγνιαν καλεῖ. καὶ τὴν ἔθνικαὶ σὺν μαχίαν λεσ ἄμπτωσιν ἐπὶ θεία κλήδημονίαν ποιριφραττόμενοσ συκοφαντίασ γὰρ κατθμοῦ ῥᾴστουσι τοὺκα
τθμούσ πυροσύγματοσ πόλθμου:
ξ τὴν ἔθνικαὶ σὺν μαχίαν δικαίεσθε συναφοβίων ἀφ᾽ ὧν ῥᾳδίωσ τὴν συκοφαντίασ αι τεῖ:
διτυγησ δὲ οὔσησ τὴσ δικαιοσύνησ υλακήσ. καὶ τὴσ μὲν ζημούσησ τὸ φρόγμα. τὴσ δὲ ξίων παρά
ξιν. δύο προσπολθμούσι φαύλουσ τοῖσ δικαίοισ. ἀφ᾽ ὧν ῥᾳδίωσ παραιρεῖται· ὑμεῖσ γὰρ συναφο
φὴ παραχαράττητε τὰ δόγματα. ἢ δὲ ξίων ἀρμόσασ ἔργασίαν τὴν προαιρετικὴν· καὶ οἱ μὲν τὴ ἔθνι
δολούμενοι ἀνθρεύουσι γνώσει. οἱ δὲ ξίωσι καὶ εἰσ ἐν ἔρχεσθαι τὸ ἔθνοσ προσ ἡμᾶσ τοὺ κατὰ τὸ ζεῦσαι
ν ἔνα ποιεῖ φοισ ἅμωμον: θεοδώρου
δ ἔτι κρύφοισ τὴσ ἔνι συλλήσ καὶ τὴσ ἔχθρασ τὸ ἀδίκου· ἔνεισ δὲ τοίνυν φ᾽ οὗτοι ποσὶ νοσοῦντεσ μεταποι
μηρίασ τὸ οἰκείω πολίτευθαρρούντεσ. σωτέρα ἀφῆσαν κατθμοῦ. αὐτοὺσ μὲν τὴσ δὲ ἐκκλησίασ εἰσε
ποσον· τοῦτέστι φύλαξον τὴσ ἔνι συ
λησ αὐτῶν· σὺ ἔνι γὰρ ποσὶ ταχοῦ τὴν
φυλακῶν λάβοι:
ον ἀθανασίου
ταύταιφ διὰ τὸ υλασφημοῦντασ αὐτοὺσ
τοὺ ιβ. λέγειν τοῖσ ἀπὸ τοῦ λοισ· παραγγε
λίαν παρηγγείλαμεν ὑμῖν. μηδένι λοι
δορεῖν ἔνι τοῦτο ὀνόματι τούτω: θεοδώρου
ο ικαὶ τὴν γλῶτταν ἡμῶν κέχρηνται οὐδενὶ
ἀπὸ λατγομένουσ ημαχαίρασ· παρε
σκευασμένοι γάρ εἰσιν εἰ τὸ φθέγξασθαι
κατθμοῦ παῤ ὅτιθαύματοσ καὶ ἔνι συ
λλὴν ὀργαζεσθαι δικαίωμα. τοῦτο δὲ
καλῶσ εἰ ποιοῦσι προφοῦσι διαμάλλοντασ
αὐτὸν καὶ ὀρθίζοντασ κατ᾽ αὐτοῦ τοὺ
σαυλ· καὶ γὰρ αἱ τιάται αὐτῶ πολλα
χοῦ:
ξα ἀθανασίου
τόξου ποιλή. ταῦθαματοποιεῖ τὴν γλῶσ
σὰν αὐτοῦ παραπαλλείρημάτων· ποῦσ
γὰρ οὖ θαματοποιεῖ τὰ πεῖθειν ἔνι χύ
ρουσθαι μὴ θῦ ποιεῖν εἶναι τοὺ ιβ:
θεο ἀμφὶ τοῦ ὃσ ποιεῖ τόξου· ἔνι σημειωσόμεθα
γὰρ. ὅτι ποιλαχοῦ ταὐτὸν μοιοῦσι σὺ
μευ τοῦ ὃσ λέγει· καὶ ποιήματα δὲ δὴ
ποσὶ ποιεῖ σασθαι μεταὶ ποιεῖ σκευασαν
το ικατθμοῦ. ἔνι ποιοῦ λαὶ ἔνι μοσῶντεσ.
οὕτωσ ὄζω καὶ αἱ φυλίδιον τοὺ θαύ
ν τοὺ ἔνα γένηται δι᾽ ἀμφὶ ὃσ ποιεῖ τόξα τα τυθμένα:
ὃσ φθίμασ λαθραίωσ βλεῖψαι οὐδενὶ ἄξιον θαύματοσ ποιεῖ σασθαι· τοῦτο γὰρ λέγει αἱμωμον· τοῦ
τέ τι μεμίχθωσ αὐτοῖσ αἱ φορμιῶν οὐδενὸσ ικότασ· ὁμοίωσ δὲ δὴ ἔνι τὸ ὃσ ἀποκρύφοισ αἱμωμον
τὸ ὃσ οἰκοποιημῶν ἡ τοὺσ ὃσ θεῖσ τὴν καρδίαν ὁποῖ ὃσ ἔνι τοῦτο ἴλεθι ταλμῶ· ποῦ λέθαι γὰρ ἔνι ποιεῖ.
ὅτι ἀφ᾽ ποιεῖ ὃσ ἔνι οἰκοῦτοσ καὶ οὐδενὸσ υλέωσ τοσ λαθραίωσ ἀφαιρήσομαι· οὕτωσ σὰ δὲ ὃσ ποιεῖ ταῦτα
μὴ χαριῶνται καθημῶν:
τὸ ποιεῖ αμα ποιεῖ ῶν αἰσύλασ ρήματοσ ποιεῖ ὃν ἔρχη· καὶ οὐθὲν δὲ τοσ λόγοσ ποιεῖ ῶν· καὶ σύμμαχοσ
ὃσ ποιεῖ ἡ ὃσ τὸ ἔχοσ ἑαυτοῦ λόγοσ ποιεῖ ῶ· ποδὲ ὃν ἀποκρύφοσ. κρυφὴ παλιν ὁ σύμμαχοσ
τουτέστιν ἔνθρονοσ καὶ λόχοισ κεχρημένοι ὃσ δηλοῖ τὰ ὄζιο· ἀμέσωσ δὲ ὃν τὸ ἀμαρτία τὸ
λάθοι:—

ν
Ο ικεῖ ὃσ ἀσούμεν ἀπὸ ὃσ υ αροφίων
ποιεῖ ῶν ποιεῖ ῶσ ἀπὸ ποιεῖ λι
ξξ θουσ ὃν γαζομένουσ ἀδικίαν:
ξξ Ο ιτιμισθικούμησαν ὃσ ροιμφαί
αι τὰ ὃν γλῶσσαν αὐτοῦ. ὃν ὃ
τειναν τόξον αὐτοῦ ποιεῖ ῶν ποιεῖ ῶ
ποικρού:
ξξ ουκατὰ τὸ τοξεῦσαι ὃν ἀποιεῖ ῶ
φοισ ἀμώμου:

ἀμφηλίσσῃ· πολλαὶ σὺν προσθήκαι τῶν λιμὸν τοῖς οἰκείοις δόλοις κεχρημένοι. ἔστι τίθημι· οὐ δεραιρούμενοι ἔχοντες τὴν σὴν προμοίαν· νοῦλεται δὲ εἰ μὴ διόλου. ὅτι καὶ θαμὰ τοῦ φθάνοντα μετ· διαμαχόμενοι καὶ ἐρίθιζόμενοι κατ' ὀλίγου· καὶ δόλους καὶ ἔστι νοῦλεσθαι παρασκευάζοντες καὶ τὴν λιμὸν ἀμφηλίσσω· καὶ ταῦτα πράττουσιν. ἀμ' ὀλίγη λιμὸς μὴ χαμένοι καὶ φονεύμενοι οὐδένα: ἡσυχίου

ἐξάπινα ποῦ ὅτι καιροφυλακοῦντες ἔσαι γουσι μὲν καὶ θρασεύουσιν ὑπολιμοῦμενοι μὲν χρισάμενοι καιρὸν ἔστι νοῦλεσθαι εὑρεῖν· εὑροῦντες δὲ καιρὸν ἀθρόον ἔστι τίθημι καὶ οὐδὲν διφοροῦντα οὐμόμοιον τοῦ θῦ τὸ λιμέναι. ἀλλὰ καὶ τῶν παραὶ αὐτοῖς καταγνόντων οἰκείων καὶ φίλων. σὺν μὲν πολεμίων ἑαυτοὺς ἀμ' ἀδικεῖν: διδύμου

ἐξεμέσαι ἔστι τὸν διάφορα μένοις ποῦ θῦ:

ἐπεὶ δὲ καὶ οὗτοι ταῦτα. ἀλλ' ὁ θῦ ργῆσθαι τοῖς φονευμένοις αὐτὸν δίδοσι σημεῖον τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ πράγματος τοῦ ἱεροῦ. ὁποῖον δή ποτε παρεισαίσας δίδοσι καὶ ἀσθενείας

δόγμα ἐξοῦ καλλουσιν ἀλογίαν ἐχομένην ἐπὶ προφάσεως μὲν αὐτοῦ πολιμοῦ νῦν:

ἀφ' τὸ δύνασθαι οὕσθαι ὡς σοῦ καμέσθαι κὸν ἐπὶ κρεῖν: θεοδώρου

σωοίτεσ καὶ συμμουλευόμενοι. τὰ οἰκεῖα τὰ μὲν οὖν γράμματα δικαίων. λόγον γὰρ πολιτῶν. τὴν κατὰ τοῦ λάγειν γυόμενον. καὶ εἰσάγουσι γῆμου σὴν ὡς ἔστι κὸν σωοίτεσ ἐνδυναίουν ἀφ' ἑκὰς πράξαι· τίνες δὲ ἀγγράμματοι: ἡσυχίου

ὡς ἂν δικραταίωσαν. ἀπατοῦντες ὁμνύοντες· μαρτύρασι καὶ κατηγόρους μισθούμενοι· μηχαναῖς ἐνρίσκοντες αἰτίας ἔστι φθόρου τὸν ἰματοῦ πολιτῶν λόγου δὲ λαβεῖν τὸ εἰς τὰ τοῦ δικαίου τεύξασθαι πρὸς θυθῆναι τοὺς ἡμῖν: ἀθανασίου

ἄμφω καὶ ἰατέον φῆ ἐνοὐλεύοντο ἀποκτείναι λαῖφαν τὸν ὑβριστὴν ἀγγελικὸν δόγματος τοῦτο κηρύκασ: θεοδώρου

διελέγοντο καὶ ἐνδυνοὐλεύοντο φῆ πρὸς ἀλλήλους τίνας ἂν εὕροιεν μηχαναῖς: θεοδώρου

αὐτὶ τοῦ δικηγήσασθαι σύμμαχον ἐξόδοις κὸν ἐνδυνήσαντο· συνδυνούλευσαν γὰρ φῆ ποιᾶσθαι δικηγήσασθαι καὶ ἔμοὶ μηχαναῖς καὶ τὸ ἔργα τοὺς λόγους ἐνδικραίτων ἂν. ὡς οὐκ ἐνφορήτως ταῦτα θῦ διὸ ἐνάγει· ἐνπαντὶ τὸ ὀφθαι αὐτούς: διδύμου

καὶ οἱ ἐξοδοχοὶ φασὶ μὴ δόξαι ἐνδύναι τὸν καταλαμεῖν δὲ ἀμφοτέρους τὴν ἐκκομιδὴν μερίδων αὐτῶν καὶ σεσοφισμένων διδάσκαλίαν:

ταῦτα ἐνπραττον φῆ· νομίζοντες μὴ ἀπαντῆν αὐτοὺς τὸν θῦ τὴν ἀεὶ σύνεσιν ταῖς δίκαις: θεοδώρου

οὐχ ὡς πάντων εἰρηκότων αὐτῶν ὃ τι πράξομεν. οὐ γὰρ εἴχομεν ὃ θεωρῶμεν. ἀλλ' ὁ πολλαὶς ἔστι σημαίνων πράξαι τὸν λόγον ἐνδύναμιν. ὅτι οὕτως ἔσαι γον. οὐχ ὡς οὗτος τοῦ θεωροῦντος καὶ κρίνοντος: θεοδώρου

διεξῆλθε γὰρ ἑαυτοῖς πρὸς ἀλλήλους λόγοις διερευνώμενοι καὶ ζητοῦντες. τίνα τρόπον ἔνροιεν ταῦτα λιμὸν ἀπελείν διὰ τούτου· ἀμομίαν δὲ ἐνκαλεῖν τὸ νοῦλευμα. ἔστι διὰ δικαίως λιμὸν λαβεῖν: κυρίλλου

πολλὰ γὰρ ὡς οἰκεῖα πολεμαῖς ἐνδίδωσι ταῖς ἐπὶ ἀμομίαν ἐνδύναμιν ἐνπὶ νοῦλεύματα· καὶ πάντως οἰκεῖα τίνες ἐνδιδρευμένοι τρόπον προσκρούουσι τῷ φιλαρχῷ θῷ: ἡσυχίου

διὰ τοῦτο δὲ ἐλίπομεν ἔστι διὰ ἀμομίας ἡμεύναν. τοῦτέ τι μὲν οὖν καταθῦ μόμον δὲ λύτου λῶν πρὸ δὲ λύτου διὰ καὶ ὡς ὠλῶν· διὸ οὐχ ἑνρίσκουσιν· οἱ γὰρ τὴν ἀδογμασίαν χωρὶς πρὸ πάσμου τί μὲν ἐνδιμῶντες οὐκ ἀπὸ τυγχάνουσιν: θεοδώρου

πάντα λογιζόμενοι καὶ πάσαν ἔκκλησίαν κατὰ μόνου μηχανῶν προφάσεις ἔστιόντες κρύβδην λοχῶντες τοὺς ἡμῶν. τὰ δὲ πρόδηλα πάντα διερευνώμενοι: θεοδώρου

ἐξερευνῶντες ἐξέλιπον· τοῦτέ τι μ. ἔσβλιπον αὐτοὺς αἰκαθ' ἡμῶν διέρευρέσεις· πολλὰ γὰρ ἔστι μολῶν τες καὶ μὴ δὲν ἰσχύσαντες· οὐκ ἔτι οὐδὲν ὅτι διέφυρεν εἶχον· οὕτως αὐτοῖς καὶ τὰς μηχανὰς ἔστιν πείρωσθαι:

οη

Οἱ μὲν παραίνομοι φῆ οὐδιάλειπτον ποιῆται τὴν πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν δουλείαν. τοῦτο γὰρ ἐφ᾽ ἑτέρου μήκους ἀνθρώπου ἐκτὸς τοῦ θεοῦ ἐστιν. ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἀδύνατον. ἀεὶ γὰρ ἐν τῷ θεῷ ἐσμεν. καὶ ἐν αὐτῷ κινούμεθα καὶ ζῶμεν. καθὼς καὶ ὁ ἀπόστολος φησιν. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν. ὡς καὶ τινες τῶν καθ᾽ ἡμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν. τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐν τῷ θεῷ ἐσμεν. καὶ ἐν αὐτῷ κινούμεθα. καὶ ζῶμεν. καὶ ἐν αὐτῷ ἀναπαυόμεθα. καὶ ἐν αὐτῷ ἀναπαυόμενοι ἐν αὐτῷ κινούμεθα. καὶ ἐν αὐτῷ ζῶμεν. ἐν αὐτῷ ἐσμεν. ἐν αὐτῷ ἀναπαυόμεθα. ἐν αὐτῷ κινούμεθα.

θεοδώρου

ε
παμπτισ γὰρ οἱ μὴ βουλόμενοι αὐτοὺς τοσαύτας μὴ μιχαμομένους ὠφελοῦντας δὲ οὐδὲν παραχλητὴν
διαφοραι καὶ τὴν σχέσιν: διδύμου
ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου τὰ μὲν ἁγιάσματα διαμαρτόμενος φορύνων καὶ δόξουσ ἐκλιόφθη καὶ τὴν θεί
ων αἰμάτων παρόντων τοῦτο γὰρ τὰ μεταξὺ ταῦτα δηλοῖ: ἀθανασίου
τί γὰρ οὐκ ἂν φοιλιθείη. ἐκ τοῦ κοινωνοῦντες τῆς θυσίας ἀγιομένης καὶ τὸ αἷμα: θεοδώρου
καὶ ἄφοβον παμπτισ ἔχειν φθονοῦντες μεθέξομεν τῆς ἀφθάρτου ζωῆς: διὰ τοῦτο
καὶ δικαστέλλουσαν:
ἔφοβον γὰρ ἐκεῖνοι διὰ μὲν τὴν θείαν ἀθανασίαν παρόντων γλυκόττον ἐποίουν διὰ τοῦτο καὶ τὸν διδύμου
τοῦ λόγου σαύτὸν παραλαμβάνουσι τὸν τῆς ἀσεβείας φυραμόν. διὸ καὶ παρέφοβοῦντο
οἱ παλαιοὶ τοῦτο θαυμαζόμενοι τῆς ἀπειθείας παιδαγωγοί. ἐκάθιον ἐκτὸς μὲν παρόντες
ἀγίαι. καὶ τὰ ὅμοια ὑπαρχίαν αὐτόματα καὶ ἀρότου ὄντα καὶ καιροῦ. καὶ
ὑφ' ἡμαρμένην τελεῖν. ἀγνοοῦντες ὁλομελῆ
θέντος ἀθόησαν ταραπτίαν. ὅτι τοῦμβ
γόθους καὶ καλοῦσι τὸν ἐκτομαστὸν τὸ
δημιουργὸν ἀθορίσαπτισ:

θεοδώρου

ιε καὶ παμπτισ ἀποδήγγελλον. ὅτι σὺν βρόγον
τοῦτο· καὶ σοὶ ταλιγνόμενον ἐκ φράτας
γνωρίζαπτισ ὡς σὺν ἐκείνων ἄλλου ὄντασ αὐ
τοῖσ· πᾶσαν τὴν ἀποστολὴν ἐκ μὴ δὲν
παρίστασθαι· τοῦ ἁμπτίου δὲ καὶ τὸ μα
ρήσασθαι: ἡσυχίου
τοῦτο ὅτι σὺν αὐτοῦ σὺν ἡμέρασ ὅτι καθ' ἡσυ
καίμει· πᾶσ γὰρ ἄρτοσ τὴν πᾶλαι ασ
ἰλὴν ἐκφορὰν τὴν παρόθοσιν. ὅτι φόμ
πολὺν τοῦτον ἐκθίτοσ ὄρχεται· καὶ
τὰ ὄργανα θῦ ἀλλήλοισ ἐν χῦ ἀγγέλ
λει καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ σωῖσιν· ποι
αὐτὰν. ἀν τοῖσ ἀποστόλοισ· προθῖπον.
μὴν δὲ ὅτι ἀθλοσ ὀχλήγαν· δι ὅτι κρώτον
γὰρ αὐτὸν τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ὄρους.
ἀποδιέρμα το· ἀμελὴν λόγου μὴν οὐμὴ
μηλίθοσ ἐκ λίθον ὅτι τὸ πο τοῦτο οὐ
οὐκ ἀπαλυσθήσεται: θεοδώρου
ὅτι σὺν ποιήματα· ἀπὸ τοῦ τὴν ἀγγέλ
δηλοῖ μὲν τὸ καὶ σοφίαν:

θεοδώρου

ιη μὴν δὲ φ' ἑαυτοῖσ ἐν φροσύνην· ὅτι δὲ καὶ βλεπόμενον παρόν καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ μὴ
κάμνειν ἐχόμεθα:
διαλαμπόμενον τὴν παλαιὸν δίκαιοσ θύφραν θήσεται ἐκεῖ τὸ θεωρεῖν τοῦ ἀπάλαι πολλαχοῦ μὲν
μουσ ἁμοῦσ, ἀναγγέλλοντασ τὰ ἔργα τοῦ θῦ καὶ σωῖσι μέχοντασ τοῦ ποιήματοσ αὐτοῦ· εἰ καὶ
παρὸ τοῦτο ἐκ μᾶλλον ἐκεῖ τοῖσ ἐκ βλεπόσι. ἐν δὲ θύφραν θήσ· ἀ σὺν λοι πὸν ἐκ αἰρεῖσθαι μόνουσ τοὺσ·
θυ θείαν ἔχοντασ καρδίαν ἐκεῖ παραιτητικὰ καὶ θεωρητικὰ ὄντα: ἡσυχίου
θυθεῖα καρδία. οἱ ἔχθροὶ μὲν πατεύ ξαπτισ. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ δίκαιοι ἀφ' οἱ πτεδίκαιοσ θέντεσ· θυ
θεῖοι δὲ· ἀ σὺν λόγοσ τὸν πειρατοῦ θῦ τὴν πᾶλαι ἐν τοῦ μεῖδόλωμ προσομίξαπτισ· ὁ πᾶρ πολ
λαπλασιοσ οἱ παῖδεσ τοῦ μεῖουδαίου πᾶσ ἀποκτείνοντεσ φαίνονται· οὗτοι τοίνυν θύφραν θήσονται.
ἀσυμπάθειαν καὶ τὴν τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐκ λῆρο νομίαν ἐκ δαμάπτισ:
κ ἐκ ἀποκόπτονται καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ θῦ ἐκλιπὼν. οἱ μὲν ἀποκόπτοντεσ ἑαυτὸν τοῦ θεῖον ὁδοῦ: θεοδώρ
ἐκ ἀθανασίου δηλοῦται παρ' ἀπαίτητον οἱ τοῦ δικαίου ὄντεσ μεγάλου μένοι. ὅτι ἂν ἁγιασίαν καὶ ὠφέλι
μον ἀπαρτίαν παρ' ἑαυτοῦ ποιοῦντεσ. τοσοῦτον ἀγαθὸν ἐκ ἀπαρνούμεθα:

τὴν ἐωαμόδομ τοῦ λαοῦ προαγορεύομ ὑμῖν τὰ δεδομένα μοι. διὸ τοῦ διεῖμομ προσώπου ταῦτα φημί.
ἀποβρίψατε αὐτοῖς ἡμῶν τὴν ἐωαμόδομ μέλλουσιν ἀπολαμβάνειν· ἀπαίσασθε μὴ τοῖς προ
φητείας· ποιοῦμεν. διὰ τοῦ προσώπου τὰ πλείονα λέγεται τοῦ προφήτου· ἀλλ' ἐκείνους· παιδεύομ. διὸ
δὲ ἐφ' ἑαυτοῖς ἡμῶν τὴν προφητείαν· οὐχ ἁπλῶς· ἀλλ' ἐκείνους· παιδεύομ. διὸ ἐφ' ἑαυτοῖς ἁγαθοῖς
ἀφ' οἷς αὐτοὺς ἡμαρτήκασιν ἐκβραβεύομ τὴν ἐπανόρθωσιν· διὸ δὲ τῶν πράγματα τὸ θεῖον· ἐπεὶ
ῥᾴστη μετάνοια ἁμαρτημάτων ἐστὶν ἡ ἐξομολόγησις· καὶ τὰ παρόντα ἰάσεται καὶ τὰ ἐσόμενα· παρ' αὐτοῦ
τοῦ ἀληθοῦς τούτου· αὐτοῦ τοῦ τὸν πρότερον ἀσθενείας ἀφέντος· διὸ δὲ ἐχθρῶν ἀφεστηκότων τὸν θρ
αὐτῶν· οὕτω μὲν παλαιὰς ἀφῆκεν ἡμῖν ἁμαρτίας· διὸ δὲ φόρων διαπλήσει σχῆμα τοιόνδε·

τὴν ἐωαμόδομ τοῦ λαοῦ προαγορεύομ ὑμῖν τὰ δεδομένα μοι. διὸ τοῦ διεῖμομ προσώπου ταῦτα φημί.
ἀποβρίψατε αὐτοῖς ἡμῶν τὴν ἐωαμόδομ μέλλουσιν ἀπολαμβάνειν· ἀπαίσασθε μὴ τοῖς προ
φητείας· ποιοῦμεν. διὰ τοῦ προσώπου τὰ πλείονα λέγεται τοῦ προφήτου· ἀλλ' ἐκείνους· παιδεύομ. διὸ
δὲ ἐφ' ἑαυτοῖς ἡμῶν τὴν προφητείαν· οὐχ ἁπλῶς· ἀλλ' ἐκείνους· παιδεύομ. διὸ ἐφ' ἑαυτοῖς ἁγαθοῖς
ἀφ' οἷς αὐτοὺς ἡμαρτήκασιν ἐκβραβεύομ τὴν ἐπανόρθωσιν· διὸ δὲ τῶν πράγματα τὸ θεῖον· ἐπεὶ
ῥᾴστη μετάνοια ἁμαρτημάτων ἐστὶν ἡ ἐξομολόγησις· καὶ τὰ παρόντα ἰάσεται καὶ τὰ ἐσόμενα· παρ' αὐτοῦ
τοῦ ἀληθοῦς τούτου· αὐτοῦ τοῦ τὸν πρότερον ἀσθενείας ἀφέντος· διὸ δὲ ἐχθρῶν ἀφεστηκότων τὸν θρ
αὐτῶν· οὕτω μὲν παλαιὰς ἀφῆκεν ἡμῖν ἁμαρτίας· διὸ δὲ φόρων διαπλήσει σχῆμα τοιόνδε·

ΕΙΣΤΟΤΕΛΟΣΨΑΛΜΟΣΤΩΔΑΔΩ
ΔΗΙΕΡΕΜΙΟΥΚΑΙΙΕΖΕΚΙΗΛΚ
ΤΟΥΛΑΟΥΤΗΣΠΑΡΟΙΚΙΑΣΟ
ΤΕΘΕΜΕΛΙΟΝΕΚΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ

Σοὶ πορεύεται ὑμῖν ὁ θεὸς ὑμῶν.
καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται ἐκκλη
σία·

Οὐκ ἐξ ἀφ' οἵων ὑπομένομεν ἡμεῖς τοιούτων ὑμῶν ἀπαιτήσομεν· εἰ δὲ πόσων ἐκεί
νοις ὑπῆρχεν ἀπολαῦσαι· ξύλοις καὶ
λίθοις καὶ δαιμονίοις ὑπῆρχον· σοὶ δὲ ὑπὲρ
μετὰ τοιούτων ἁμαρτημάτων προσδέχε
ται·

Ἐξηρωτήθη διὰ προσώπου τοῦ αὐτοῦ· πῶς
ἀπαιτήσομεν τὴν ἀδίκως ἐκείνοις ἀλλοτριω
θεῖσαν· ἐπειδὴ καὶ ἀφορίσας ἑαυτῷ ὁ θεὸς τὸν ὑ
πὲρ τοῦ σταθμοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ θλῖψιν
σίαν· καὶ προτάξας ἐξηρωτήθη μὴ τὸν
σίας αὐτὰ προσαγεῖν· μὴ τῶν λοιπῶν δίκαιον ὑπολήψεως καταμόμου λατρείαν· διὰ τοῦτο ὑπὲρ τοῦ
θαίνοιν· ὅτι ὑπὲρ ἐκείνους καὶ ἐκαθηκόντισε δίκαιον ὑπολήψεως·

τιμὲς παρ' αὐτὸ ὑμῶν εἰκόν· καὶ τοὺς ὑμνωδοὺς οὕτως ἐκάλεσεν ὡδὴ ἡδυσμάτου καὶ ὄρ
καὶ τοῦ λαοῦ τὴν παροικείας· ὅτε μὴ μέλλουσι δίκαιον πορεύεσθαι ἄσμασι καὶ τὴν διαμοίαν τοῦ ἁλῶ
καὶ τὴν ἱερείαν· οὐ γὰρ τὴν αἰχμαλωσίας μετέσχον ἡδυσμάτων ἀρέσασαν αὐτὰ ὁ θεὸς καὶ τὴν
διαμοίαν τοῖς οὖσιν ἀλλ' οὐκ ἐκείνοις πορευομένοις δίκαιον τὴν αἰχμαλωσίας ἀρμόττει· ὡσαύτως δὲ
τεμεῖν· οὐ συγχωροῦμεν δὲ τὸν θεὸν ἐκείνοις ἀλλοτριωθεῖσαν ἐλάσσονα ἡμῶν λαόν· σοὶ πορεύεται
ὑμῶν ὁ θεὸς ὑμῶν· ἀμφιβάλλεται δὲ τὴν προτροπήν· καὶ τὴν ἀφ' ὑμῶν ἀρίθμησιν τὴν
προφητείας·

Διρηται δὲ τρόπον ἀπαιτεῖν ἡμᾶς ὁ ψαλμός· ἀδικίαν δὲ ἐδικαίωσεν ὁ ἀδικηθείς· ὁ ἀδικηθεὶς γὰρ ἀμέ
τὸ πραεῖς καὶ ἀδικούμενος υἱός· ἀμφιβολείαν ἀποδείκνυσιν·

τὴν ἐωαμόδομ ἢ τὴν ἐωαμόδομ ἢ τὴν ἐκκλησίαν· ἢ τὴν ἐωαμόδομ· ὅπου παραβύμενοι τὰς ἀμέσεις ἀμέ
ποιήσομεν·

Καλῶς τὸ ἀποδοθήσεται· καὶ διὰ τὴν ἀμφισωλῶν τοῦ πρὸς τὸν αἰχμαλωσίας καιρού· καὶ διὰ
τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀλλοτρίων πόλεων· ὑμῖν καθεξῆς τὸν παρέλιπομεν τὰς προσευχάς· παρ
ταῦτα ὧν ἢ κατεστραμμένον ἀποδίδοται δικαίως τὴν ἐωαμόδομ·

ΔΙΔΥΜΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΟΥΝ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ ΚΑΙ ΠΡΟΕΓΝΩ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΟΥΣΙΝ ΕΝ ΥΜΙΝ ΤΑΙΣ ΑΥΛΑΙΣ ΣΟΥ

ΠΛΗΣΘΗΣΟΜΕΘΑ ΟΥΝ ΤΟΙΣ ΑΓΑΘΟΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΣΟΥ ΑΓΙΟΣΟΥΝΗΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΣΟΥ ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΕΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ἀθανασίου

Οὐκοῦν αἰτίου σωληνάριον. καὶ ταῦτα παρασχοῦ:

Ὁρᾷς πόσῳ ἥττων ἑαυτῷ γίνεται καὶ σφᾶς μαζούσης τοῦ χύμου τοῖς τοῦ κόσμου τοίχοις τὴν τῆς θαλάσσης ὅλην ἀπαραβόητον ἀπορρίπτων. ὥστε γλυκάσκουσι δὲ ὡς ὁρᾷς τὸν φύσει τε καὶ κατὰ λίθους αὐτὸν ὅλον δημιουργόν. ὥστε διὰ δὲ καὶ σφᾶς φασὶ μάτην. φαίνονται τὸ χῦμα τηλίκον μέλι λίγνοις ὀλίγοις ἐοικότες. πάλιν διὰ ταύτην τὴν οἰκουμένης ὅλην τὰ πόρρατα:

θεοδώρου

Οὐθαυμαστὸν γὰρ ἐμοὶ λίμνας εὐυδρεῖσθαι. ὅπου γε καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης αὐτὸς ὕδατος δεῖται. καὶ μᾶλλον ἀμφοτέροις ἀμφοῖν χρεία αὐτοῖς τῆς παρασχούσης φιλανθρωπίας. καὶ τὸν μὲν παρασχούσης ὑδρεῖον ἀφθόνου πολλαχοῦ πολλαῖς ἀποδεικνύουσι μυριάσι τροφῆς:

θεοδώρου

πάλιν ὑπὲρ ταύτης τῆς οἰκουμένης σοὶ ἀμφισβητοῦσι τὸν ἰσαίκου ἀμφοτέροις μερισμὸν ἀπορρήξασθαι δεῖ πρὸς τὸ μὴ μέρος αὐτοῦ ὑπάρχειν ὑγρὸν οὐδὲ λίγνου μόριον. ὅτι τὸν μὲν μέρος αὐτοῦ ὑπάρχειν ὁμολογοῦσι καὶ αὐτὸς προσδοκίαν αὐθημερὸν. οὐμῶν ὀλωσίδαν καλεῖ τὸν πόρρατον τῆς γῆς. ὅτι ταῦτα μὴ σοῦσι καὶ τὸν μὲν θαλάσσης φησί. ὑπὲρ ὑ

ο ὅτι φ^η τὰ ὄθρηι ταραχθήσονται. τουτέστιν τὰ ῥηλαιμόμενα τὰς ψήμματα. τὰ τοιαῦτα καὶ οἱ ὄρτυγες ῥῶ-
ρασι τὴν οἰκουμένην αὖραι. φουηθήσονται δὲ καὶ θαλάσσια σημεῖα θεωρήσαντες· σημεῖα δὲ. τὰ ὄρτυ-
γα παρουσίαν γλυκυμενῆ αὐλάν : θεοδώρου

ὅ ὕτω φ^η καὶ τούτους σταραξεῖσθαι τὴν θάλασσαν : τῷ ἁγίῳ κυρίλλου

καὶ πτερωτὰ παραχθήσονται πάλιν αὐτὸς διορμῶν εὐιλάφαν· καὶ φουηθήσονται οἱ κατοικοῦν-
τες τὰ ῥάθρατα ἀπὸ τοῦ σημείωσου· ῥιφόμενα γὰρ τὰ ὄθρηι χῇ· αἱ κλησόασι γὰρ αὐτοῦ τὰ παρα-
δοξα τὰ διαστῆσαι αὐτοῦ δῶν αἰθέσας τὸ καὶ ἐξουσίας τῆς λεσμένας :
καὶ ἀπὸ τὸ ὑλλθον διχάσαι ἄρον ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὑῷ ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτοῦ· φυγαδρᾶι ἀπὸ τὴν μέσ-
αὐτῆς· μύμφων ἀπὸ τῆς ῥομφαίας αὐτῆς. μεταταῦτα δὲ ἑτέρων εἰρήνων ἀπασι γεωργυταμένων·
τὸ φάσμα τοῦ θαυμαστοῦ καταπολαβόντες οἱ αὐτοὶ καὶ τοῦ ὄντα ὑοῦτες· ἦν ἀρχομένης καὶ λιγούσης
ἡμέρας τὴν τροπὴν τὸ θεωρησάντων ὑμῶν ὠδήν. ὃ ῥοῦν μὲν παραβολάσσε· τὰς προσ-
λεύσεις τοῦ ὁράθρου καὶ τὴν ἐπαύριον ὑμολογοῦσιν : δι δεύτερον

ῥῶ δὲ οὐκ ἐφουωῦτο παῦτες καὶ ξαράσσοντο χριστιρίων καταλυθήτων. καὶ τὸν ἀστρεῖαν
παγγελλομένων δαιμόνων μαγείας· καὶ φαρμακείας· καὶ αὐτοῦ τοῦ σατανᾶ· τοῦτο κράτος ὑπὸ
τοῦ θανάτου· ἀμέλει δὲ ἀστὸν σημείων γνώσεται αὐτοῦ τὴν θεότητα λοιπὸν ἔγνωσαν· ὅσοι καὶ
τῶν κατοικούντων αὐτὸς προμοεῖ. μόνοις αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὰς ἄφρας καὶ λύτας· ὁδοὶ γὰρ προϊ-
μένων ἁμαρτολῶν· ἐπαύριον δὲ ἀλύσεις· ὑφαίσονται πεπτωκότες τὸν πόδα αὐτοῦ καὶ
εἰς μετάνοιαν τραπήσονται ταῦτα ῥοιεῖν· ἔγνωσαν κότε τοὺς ὑμνοῦντας ἀρὸν καὶ τὴν
ἀποστολὴν ἐλευθεροῦσαν : θεοδώρου

καὶ τοσαῦτα περὶ ὑμῶν σημεῖα καὶ τέρατα
ἔργασάμενος. ὧν ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν οἰ-
κουμένην. καὶ ἀπὸ τῆς αἰσχίστης μορίας
φρίττειν· πρεσβῦ ἀπὸ ἁμαρτίας· τὸ φο
υηθήσονται. τὸ ἄρμα ἀποδεδόασιν· ἵνα
δίκαιοι ῥοιοῦσιν τὸ μέγα· ὁμολογάρ ἐστι
ῥὸς ἐλθὼν τὸ οἰκατοικοῦντες τὰ ῥάθρα
ἀπὸ τοῦ σημείωσου οὐδέποτε ῥροσιεῖ
μόνου : ἀθανασίου

ὅ τὰ γὰρ ταῦτα σημεῖα θεωρήσαν-
τες οἱ τῆς οἰκουμένης ἀρὸν κατοικοῦ-
ντες φουηθῶσι τὸν ἀγαθὸν φόμον. τότε
δὲ τότε καὶ εἰ ἅπαξ ῥροϊάσι καὶ εἰ ἅπαξ ὁ
ῥάθρας ὀξόδους· τουτέστιν ὄρτυγα μὲν καὶ
ῥῶ τρίτιον ἔσαι αὐτοῖς ἀλλ' ἰῶ μόνοις ὁ
φόϊσι κατῶρ θεσβυτὴν παρουσίαν : θεο

ὅτι πᾶν γὰρ τὸ ὄρτυγα τὴν παραχὴν καὶ
τὸν φόμον. λέγει καὶ τὴν αὐτοῦ θῦ φρου
ρὴν· ὀξόδους δὲ ῥροϊάσι καλεῖ. τὴν ἀναστολὴν τοῦ ἡλίου· ἀπὸ ἀνατόλου τοῦ οὐρανοῦ ἐξόδους αὐ-
τοῦ· ἀπὸ τοίνυν τὴν ἀναστολὴν τοῦ ἡλίου καὶ μέχρι τὴν δύσεως ὑμεῖς ὄρτυγα τρέπεσθαι καὶ οὐ
φραίνεσθαι ἐσόμεθα· ἀντὶ τοῦ δὶς ὧν θικεῖται τὴν θύφροσύνην ὑμῖν ἔσαι : ἀθανασίου
δὶς ἱερουσαλὴμ ὑοὶ τοῦ ὄθρηι τοῦ ὑοὶ τοῦ ὄρτυγα· ὑοὶ τοῦ δὲ· ἡ ὑοὶ τοῦ τὴν ὑοὶ σεσωσμένοι ἀξιώσ-
τὴν γὴν καὶ μεθύσαι αὐτὴν τὸν παρ' αὐτοῦ ἡλαρὸν ὅτι χαρισμάτων : θεοδώρου
ὑοὶ οἱ κεῖται δὲ ἡλίου καλεῖ τοῦ ὑοῦ τὴν χορηγίαν. παρόξεισ γὰρ ἡμῖν φ^η καὶ ὑδροῖσ δαπιλεῖσ· ἀλ'
ὑοῦ ὄρτυγα κὸν δὶ δοῦσ ῥροϊμον μὲν διὰ τὴν πολλασ. ὀτίμον δὲ διὰ τὴν καὶ μὴν διαθήκησ· διὸ
μεθυσθήσαι λαχλιγορουμένην γῆν· τυχὶ δὲ ἀπ' αὐτοῦ αὐτὴ ὑοὶ οὐ τίσθη. παρὰ λόγον καὶ πασιγρά-
σει. καὶ ὄρτυγοσ ἀγαθοῖσ πλησθήσονται σὺν αὐτοῦ τοῦ θῦ :

ὁ υγὰρ ὑμῖν μόνοισ ἡμῖν τὴν πῦ κλῶν προφθρίασ ἀρδείαν ἀλλὰ πᾶσαν εἰσκόρον ἀρδεύσει τὴν
οἰκουμένην : τοῦ δὲ τοῦ
ὑοὶ τοῦ δὶ δοῦσ ὑδρ ῥοϊμον καὶ ὀτίμον· τὸν μὲν διὰ τὴν πολλασ· τὸν δὲ διὰ τὴν
καὶ μὴν διαθήκησ : θεοδώρου
καὶ παρόξεισ αὐτὴ πολλὴν καὶ πλουσίαν τοῦ μισαρ τὴν χορηγίαν· ὁ ὑλαὶ δὲ διὰ παν
τὸ γεῖν πῖν. ὅτι μετὰ τὴν ὑαρόδον. καὶ θύ ἡμέραν πολλὴν ἀξιόσεισ :

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ϊ αραχθήσονται τὰ ὄθρηι καὶ
φουηθήσονται οἱ κατοικοῦν
τες τὰ ῥάθρατα ἀπὸ τοῦ σημεί
ωσου :

Θ ξόδουσ ῥροϊάσ καὶ ἐ ῥάθρασ
τρέ ψεισ ὑοῖσι ἐ τὴν γὴν
καὶ ὁμόθυσασ αὐτὴν· ὑοὶ ἡλί
ου τοῦ ὑοῦ τὴν χορηγίαν :

θεοδώρου

μη
ωο ταμοὺ διηταίθαι. τὸν εὐαγγελικὸν λόγον φ^η. ωωωλήρωσθαι δὲ αὐτὸν ὑδάτων. τίνων· ἢ τῶν θείων
ωωωαγγελίων φ^η. ἀϊ τοῖς αἰχίοις τῆς ναοῦ λείας τῶν οἰκείων ωωωλυγείλατο· ὅτι θμὰς ἀϊ ωωωαγγελίαι. τὸ
μαιαρίοι οἱ ωωωχοὶ τῷ ωωωνεύματι καὶ οἱ ὀξεῖς τῶν μαλαριομῶν:
τὸ αἰκολουθοῦν τοῖς ὑξείοις δηλῶν· ἀπὸ γὰρ τοῦ πολήθους τῶν ὑξέων φ^η ἀὐξῆσαι καὶ ὁ ωωωταμός
λάβοι δὲ ἐορδαήλων· τοῦ φῦ καλῶν αὐτόν. ὡς σύμπλη τῆς ωωωαγγελίας ὅτα:

δθηνδείου

τροφῆν μὲν. τὴν ωωωνευματικὴν φ^η. ἢ τοι μαθεῖν δὲ αὐτὴν λέγει. διότι ωωροικαταμολῆς ικό
σμου ἄρι σαι τὸ ωωνεῦμα χῦ ωωφήριον· ὡς ἐᾶν ἀρ τοῦ διὰ τοῦ οὐῶ ικαταμαθῶ καὶ ζωὴν δι δοὺς
τοῖς κόσμοις.

θεοδώρου

καὶ τὴν ωωάρα σὺ ωωροφοίαν. ὑξοίμων αὐτοῖς ωωαρὸξ εἰς τὴν τροφήν. ὃ ἁρμὴ δὲ δρύος ὑμβύθισθαι·
τὸ δὲ οὕτως ἢ ὑξοιμασίας σου. τοῦτ ἔᾶν· ὑωεὶ δὲ ὄργομσοι τάχος αὐτὰς ὑωτρ ωωοίζειν καὶ ὑξοιμά
ζειν τοῖς αὐτοῖς αὐ ὧν ἀπεσπάσθαν αὐτοῖς
χορηγεῖς τὴν ἀφθοφίαν· ὃ ωωορ γὰρ
τὸ ὑξοιμάζειν τὸ δ
ρᾶζειν λέγει αἰωωτὸ
τὰ ωωαρεσίκευασμέ
μα ὑξοιμα εἶναι εἰς
ὑγίαν ωωροφῆν
χρείαν. αὐτὴν καὶ αὐτοῖς ὑξοιμασίας.
λεῖ τὴν ωωαρασίκευὴν. ὡς σ ὑγιαὶ
θαι· ἰῆναι εἰ ωωλι. ὁ τι τοὺ δβρόσ ὑμβδ
ηθήσομται· ὑξοιμα γὰρ αὐτοῖς ωωά
τα καὶ ωωαρεσίκευασμένα. ὅσομὴ
δὲ ὑμβδεῖν αὐτοῖς φρομτίδος·
τὸ δὲ ὑξοιοῦτομ καὶ
ὑγίαμον· μέχρι
γὰρ αὐλῖ ωωαρ
σίκευασμένομ.
μαι ὁ ἐᾶν ωωάν
ωωροφῆν χρείαν:

θεοδώρου

ὁ σύμμαχος οὕτως ὀξέδωκε τετράτια. ὑωοικε
ται τὴν γλῶν καὶ ωωο τίσις αὐτῶν ωωολυ
καρωωίαν. ωωλουτίσεις αὐτῶν ὁ χῦ ὑξοῖς φῦ
μεθοῖς ὑδάτων:

ὁ δὲ σύμμαχος τελεσιφορήσεις τὴν ωωαρωωορμίαν αὐτῶν ὁ τι οὕτως ἢρμήνευσε αὐτῶν· δόγμασι
γὰρ θυσιῶν καὶ ὑγιασμῶν αὐτῶν τοὺς τῆς ἀρχιερωσύνης ωωαρασίκευάσεις τελεσιφορέσας καρωωους·
τοὺς ωωλανωμένους αὐτοὺς διαπρέψοντας καθαροὺς ὁ· τοὺς αὐλίσας αὐτῶν μέθυσον· οὐ
κέτι μέλλοντας φ^η ἀλλοιωθροποιδιήγημα:

αὐλίσας φ^η ταῖς αὐθῆς τοῦ μικαρδίας·

θεοδώρου

ὅλοι ὑξῆς ὅτι τὸ ὑωοικοδομῆσαι καὶ ὑωολήθωσις καθαιρεῖν ὑγιαὶ χρόνου· αὐτὶ τοῦ ὑωοικοδο
μῆσαι καὶ ωωολήθωσον. ὑωεὶ τί χρεία τοῦ μέθυσον ὅτι ωωερὶ ωωαρελλυθότος ὅλῆθρ· λέγηδ· ὅτι καὶ
οἱ αὐλίσεις τῆς ὀγλῆς ωωλήρωθήσονται ὑδάτων· αἰωωλοῦ θεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τοῖς ὑξοῖς:
ωωαρόξειν τὴν τοῦ μικαρωωοῦ δακτυλίαν:

θεοδώρου

ὁ οὖρος τὰς φορμὰς δρόσου λέγει. ὅτι κόπος τοῖς αὐτὴν γαρλὶ δρόσος. τρυγόωσι ὅτι πολεμίσουσα πορεύ-
δλιν. φαλαμοὺς δεξιὸν γλῶσσαι καλεῖ τὴν δρόσον. ὡσεὶ δλί διαπτὴν χρεία μ τῆς γλῶσσης καὶ τοῦ ἑαυτῆς
καρπῶν. αἱ δρόσοι πολέμιοί μοί εἰσι:
ις καὶ ταμιεύσῃ φ τὸν θεῖον χαρισμάτων τὸν δεδομένον αὐτῇ. ὑφαιρεῖν αὐτὴν. καὶ ἀφαιρεῖται
παρασκευάζει τὸν μοιχὸν δλίγον δότι ἁρπαγόν. μοιάσει δὲ ταῖς φόρμαις αὐτῆς. ἀπὸ τοῦ διρι-
μένου πρίχυ. καταυλίσεται σοὶ ὑγρὸς ὡσεὶ πάχος. καὶ ὡσεὶ δὲ φορὰν δὲ φέρουσα ὡσεὶ τὴν γλῶ :
μετεύφροσύνῃ αὐτῆς παρασκευάσουσιν. καὶ αἱ ὑπαστασαι ροὶ παραπόταμοι δεδασκαλομέ-
καδδ :
διδύμου
ις καὶ ἄλλως δὲ φῦ πολὺ ταμὸς καὶ χαλεπὸς πολεμῆσαι ὁλόγος αὐτοῦ. καὶ ὁ τῆς χαρᾶς πρόσθεν ὁ λόγος
πολεμεῖ. ὅτι παρασκευὴ πολεμεῖ χαλεπὸς ποταμὸς θυρισκόμενος. ὅτι δεῖν ἐστὶ σοφίζειν τὴν
λογισμῶν οὐδὲ ἐπιτάραγμένα. ις καὶ
αἱ ἱκαταμεθρόος δεδασκαλίαι θυ
φραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θῦ τὴν
διεκκλησίαν. καὶ ὡσεὶ τὸ πλήρωμα
τῆς θεότητος θρ αὐτῷ ἱκατοικεῖ
πως πλήρωμένος ὑδαίτωμέτην. ἱκα
θόλάβῃται πόρι αὐτοῦ. ὀφθασάμεθα
τὴν δόξαν αὐτοῦ. δόξαν. ὁμοιογε
μουσ παρὰ πρ̄ς. πλήρης χάριτος
καὶ ἀληθείας. διὰ τοῦτον τὸν ὑδά
τον. ὃν πλήρης ὁ ποταμὸς ὡσεὶ γ.
ποτίζειν παράλλη λογικὴν κτίσιν
ἄλλα καὶ τροφὴν ὡχει θεοφόρων
μαθημένων. πειρόμενος οἱ τοῦ πο
ρου. διὰ τῶν ταπλατόμενα καρπο
φορούσαν. διὰ τούτου τοῦ ποταμοῦ.
ὃν αὐλαιον τὴν γῆν ὡφέλιμον πο-
ιοῦται πόμενος ἐπὶ γῆρο τρομεθύ
σκοντα πόμενος ἐπὶ γῆρος. ἐπὶ γῆ
ἀφόμενος ἐπὶ γῆ. ἐπὶ γῆ ἐπὶ γῆ
ις καὶ πάντα τοῦ θρ αὐτοῦ τὸν ἱκεύ ικλομεῦ λογίσιον. πλήρωσιν πάντων τῶν μέλλον τῶν ἀφάδοσι
παρὰ χόμενον. θρ αὐτὸν δὲ τῆς αὐτοῦ χρηστότητος εἶπεν θρ. τὸν τῆς θυσβίας. ὡσεὶ αὐτοῦ χρη
τότητος τῶν θυσιῶν δεχόμενον:
θεοδώρου
θρ ἐφ αὐτῷ πάντα τοῦ θρ αὐτοῦ οὐ εἴρηκεν θρ χρισθέν. ἵνα μὴ βλίσασθαι πρὸς ἄλλους ἐφ ἑαυτοῦ
τὰ μεμόρφωσιν τῆς μεγαλοπρεπείας. ἐκ πυρὸς καὶ ἀέρος ἐκ πολλοῖς ἀφάνεσιν ἐκ καλέσας θρ αὐτὸν
δρ αὐτὸν. θρ αὐτὸν τοίνυν χρηστότητος. τὸν μεδεαὐτὴν θρ αὐτὸν θεόπνευστον τοῦ σρ̄ὸ ὁμοιάζει χρόνου.
ὡσεὶ μία αὐτοῦ ἡμέρα πορεία ἀφορίας πρὸς ἀρόμενα τοῦτο τὴν θυλογίαν ὁ προφ̄ν θυδύκαστο: ἡεμιάιον
λάξεσθε μὲν ὁ ἱκεύ ικλος ὁ ἐλίσσων ὁ μὲ θῦ θυλογεῖ τὴν διάδοχον τοῦ μὲν ὄρους φυλάττων θυ δικαίως τὸ πρόσφορον.
πολλῶν ἕνεκα χρηστότητος κυρίως λάξεσθε μὲν ὁ χῦ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐλεήμων τὸ θῦ ἀγγέλιον:
αἰδὴ πολλάκις πάλιν. ταῦτα φησὶν αὐτὸν πᾶσι τὰ ἱκεύ ικλόμενα τῶν χρῶν:
θεο ἐξ ἔσται μὲν θῦ θλιβόμενοι ταῖς πολλίαις. καὶ αἱ ἄρουραι:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ὁ ῥηματὴν τοὺς ἁγίους ἀποστόλους καὶ εὐαγγελιστὰς φησὶν τοὺς διὰ τῆς ἐμφανείας γενομένους τοῖς προφήταις
ἐν χαρίσμασιν· ὁρῆμα γὰρ λέγει τὴν ἀπ' αὐτοῦ καλεῖ· τὴν δὲ καλουμένην ὁρῆμα τοῦ θεοῦ πρὸ τῆς γραφῆς:
ὁρᾶται τῆς ὁρήμου λέγει· τὰ ὄρη τὰ ἀλγόμενα καὶ ὅσα ἐν τῇ ὁρήμῳ καὶ ὅσοις ὁρίστω ἐφάνη καὶ
ταῦτα ὑπερφανίας πλήρη φησίν:

Ἐπὶ φανερίσει τῆς χρηστότητος. ἐν ὁρήμῳ δόσεις καρπὸν καὶ οἰκουμένῃ διφθόγγῳ δαίμοσιν. τοὺς μὲν ἁγγέλους μετεώρους καὶ ὑπερόπτας. πρὸς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους καὶ εὐαγγελιστὰς ἐν τῇ ὁρήμῳ τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἐν οἰκουμένῃ γὰρ ἀπόστολος·

τὴν κλῆσιν τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου καταδημαίνει. καὶ τὴν ἀναστασιν τὴν γενησομένην τοῦ τυχόντος αὐτοῦ εὐαγγελίζεται κατὰ τὸ εἰρημένον ὁ ἀριστοφάνης ὁ γλῶττα πάσχων. καὶ μὴν καὶ τὸ ἀποφόλως εἰσφέρει τὸ προσωπον. διδασκόντων. ὅσαι ἐνδον τοῦ κηρύγματος τοῦ θεοῦ φασιν τοῦ εὐαγγελικοῦ. καὶ ὅσοι αἱ θλίψεις εἰσαὶ ἀνίους εὐφροσύνας ἐξηγόρευσεν αὐτούς. ἐπιμελῶν. καὶ τοῦ ἰουδαίων λαοῦ σημαίνεται ἡ ἀποστολή: θεοδώρου

ις αὐταὶ θαμβῶν προφορεύει τὴν εὐαγγέλων. οὐκέτι δηλονότι ἀπὸ τοῦ ταλμοῦ φησὶν ἀλλὰ μόνων τῶν παρ' αὐτοῖς θαυμαζόντων καὶ ἐν ἀρχῇ ἀνδρῶν: θεοδώρου

τὸ ἁμαρτάδων οὐδαμοῦ κείμενον τιμιον παλιν προσθήκην οὐδεμιᾶς ἐστὶ τὸ ἀξιον λόγου κεῖται. οὐδὲ ἐν τοῖς ο. ὡς οὐδὲ ἐν τοῦ προλαμπόντος τὴν ἐναγγελίου προσθήκη ταλμοῦ. καὶ τοῦτον δὲ τοῖς ἐν ναὶ μυλωνίοις ἀναλόγοις τοῖς σωζομένοις. ἁμαρτίαν ἐν δὲ τὴν ἐναγγέλου καὶ τὴν τοῦ ἐνὸς μόνου ἐστὶ τὸ προλάμπον:

ἀλαλαγμός ἐστιν. ἐναγγέλιον ὕμνος ἀδόμενος ἐν ἐκκλησίαις ἐστὶν ἐχθροῖς. ὡς τῶν ἀπὸ ἡμέρων τὸν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου διὰ τὴν παρουσίαν δηλονότι. πάντα τὰ ἐνδον τοῦ ἐναγγελικοῦ ὕμνου ἃ ἀποδύσεται παραιτελεύονται: θεο

ἡμῶν τὸν θεὸν πάντες. καλῶς δὲ εἶπεν πάντες. ἐναγγέλιον πάντας ἐξελθεῖν τῶν ἐναγγέλων: ια

Ὁ ταῦτα ὑμῶν καὶ ἀλλήλων τὴν πραξιν ἔχει. τοῖς γὰρ εὐθέσι πρέπει αἶνος: ἐναγγέλικόν τοσοῦτον εἰσὶ κοινωνίαν τῆς τοῦ θεοῦ λατρείας πάντας καλοῦσιν ἀγαθούς. ἐν αὐτοῖς γὰρ τὰ τῆς ἀποστόλου προδιαγράφεται σημαίνων ἀποστολικὴν ἐναγγελιζόμενον τὴν διὰ τοῦ πνεύματος ἁγίου: ια

ἀλαλάζουσι δὲ κατὰ τὸ βαλλικόν οἱ μὲν ἐκκλησιαστικόν σημαίνει καὶ μεγίστη φωνή. ἐναγγέλιον τοῦ χαρίτι θεοῦ. τοῦ σωτῆρος πάντος γενομένου θανάτου οἱ μὲν κεροὶ ἀλείρονται. κατάλυσιν τοῦ διαμόλου τοῦτο ἱερατικὸν ἔχοντος τοῦ θανάτου προφάτηται ἀλαλάζειν τὸ θεὸν πᾶσαν λίγλι πάντων ἀγίων ἐρωμένων δικαίων καὶ ὁσίων καὶ ἀδίκων: τοῦ ια τοῦ

ἀλλὰ καὶ τὴν καταμεταίοιαν ἀγαθάδων πᾶσι προκειμένην πάντες ἀλαλάζωσαν: προσδικαστὸν γὰρ λέγειν μήτι τὸ πισσὸν οὐκ ἀμίαστον. καὶ πρὸς ἀπασαν τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνθυμῶν δικαίων ἀρετῶν λέγει. ἀγαθάν δὲ τὴν πολλοῖς ὁμοῦ. ὃ γὰρ ἀγαθὸν διαμεταμοίων οὐκ ἐστὶ πόρρω χῦ. γενομένου δὲ τὴν ἐναλαμπῶν καταστοῦ τὴν ἐνημένων φωνὴν ἀφθαρσίαν ἔστε προφάτηται τὸ τὴν μίκλον ἀπὸ τοῦ θεοῦ. δόξαν δὲ δίδοσιν ἀμέστειαν τοῦ ὄχλου τὴν ἀμέστειν πρὸς ἀλλήλων. τοῖς γὰρ εὐθέσι πρέπει αἶνος. διὸ κωλύει ὁ φαῦλος τοῦτο ποιεῖν. οὐκ ὄντος ὁρατοῦ ἀμοῦ ἐνὸς ὀνόματος ἀμαρτωλοῦ: θεο μεθ' ὑμῶν αὐτὸν ὁμοιάζει: θεοδώρου

τὴν διὸ αὐτὸν ἀμέστειν ἔχει δόξαν. τουτέστιν ἐστὶ δόξαν αὐτὸν ὑμνήσατε: ~

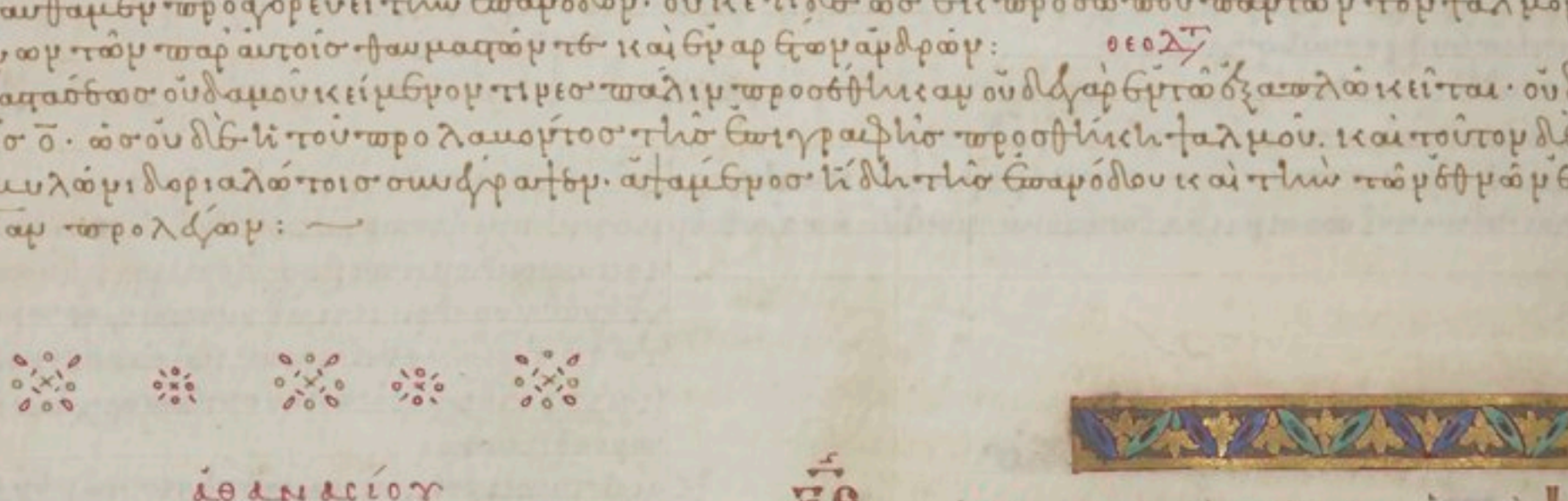

ις καὶ τοιαῦτα λέγων· ἵνα τοσοῦτον σημήνας ϕ^η καὶ τὸ διεσπασθῆναι τὸν ἁγιασθέντα τοῦ ἁγιάσματος τοῦτο πρὸ παντὸς δῆτα τοῖς ὑμῖν λέγειν καὶ ὁμολογοῦσιν ὅτι ϕύσει μετὰ τὰ παραβάσεν ἠλλοτριώθη ἡμῶν τοῦτου ἕνεκα ἀπεδείξεν·

τῆς ἰουδαίων ἀπωλείας ὑπαιτίαν ἑαυτὸν καθιστῶν· ὃς μηδὲ ἑκόντων αὐτῶν μᾶλλον τῆς ὑπερβολῆς παρὰ γνώμην οὖσαν εἰς τὸ πεῖσαι θεσθαι·

διδασκούσης τῆς ὑμῶν διανοίας τοιοῦτρόπον· θαυμαζέτω λέγοντες τὸν τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα διαπραξάμενον· ὃς παρὰ τοῖς δυνατοῖς τῆς ὑπερβολῆς ἀπετιμήθη·

ἵνα ὅτι τοῦ δυσσεβοῦς λόγου καὶ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ τῆς οὐκουμένης πολλοὶ τὸν ἀπόστατον ὑπολαμβάνουσι τῇ δυσσεβείᾳ· ὃ δὴ καὶ τῆς ἡμετέρας μαρτυρίας·

ἵνα καὶ ἄλλως ἔργα λέγειν ϕθορᾶ τὰ τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς καθ' ἡμᾶς δωρεᾶς διὰ τῆς ἡμαρτημένης οἱονεὶ τοῖς δυσμενέσι· πῶς οὖν ἔδωκεν τὸν θεὸν ἐπιδιόρθωσιν αὐτῶν μὴ δι' ἃ πάσχουσιν ἀντὶ τῶν αἰδοδιώκτων·

ἐστὶ καὶ φαρισαῖκὸν εἶπον δὲ ἐγὼ καταλήψομαι αὐτοὺς καὶ ἀβουλίαν τῆς μαχαίρας καὶ ἐλευθερίαν χειρός· διὰ τί πρὸς ἔργον οὐκ ἐδόκει λέγειν εἰκότα· ἀλλὰ διὰ μαρτυρίαν τῆς θείας ἀντικρούσας τὰ διὰ δωρεᾶς ἐσόμενα· τὸ ϕυσικὸν γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἐδόκει λέγειν ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐκ τοῦ προγινομένου τὴν μελλουσαν δύναμιν· οἱ δυσμενεῖς ἰουδαῖοι· τὸ γὰρ αὐτὸν εἶναι νομίζοντες ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὑβρίζουσιν αὐτοῦ τὰ διαμένοντα· ἐκ τοῦ ἔργου καὶ διὰ τοῦτο ἀφ' οὗ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς ἔργοις πιστεύσει· ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· ἀθανασίου

τῆς ἰουδαίων ἀπωλείας ὑπαιτίαν ἑαυτὸν καθιστῶν· ὃς μηδὲ ἑκόντων αὐτῶν μᾶλλον τῆς ὑπερβολῆς παρὰ γνώμην οὖσαν εἰς τὸ πεῖσαι θεσθαι·

θεοδώρου

Οὕτω γὰρ τὸ μὴ βεβιῶσθαι τὸν παράσου γινομένου· πρὸς τὸ ἀσεβεῖς τοὺς ἀποφαίνεσθαι τοὺς οὐκ ἐθέλοντας· ἃ πολλοὺς καὶ τῶν ἐν ἁμαρτίαις ὄντων ἐποίησε κρίνασθαι τῆς δυσμενείας· τοιοῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ πρὸς τιμωρίαν τῶν ἀσεβῶν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ δούλειαν· τοιοῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ πρὸς τὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐσχηκότα ἐποίησε κρίνασθαι τοὺς τὸν ἰουδαίων· καὶ τούτου μάρτυσι ἱκανὸν τῆς ἀρχαιολογίας τὰ λεγόμενα· ὃ δὴ καὶ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων· ὡς ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ἐπιτηδεύματι·

τὸ μὲν ἄπορον τόλμαν ὑπερβῆναι εἰς αἴτησιν τὸ πρόσωπον. διὰ δὲ τὸ κόπτειν τὴν θύραν. ὡς σὺ μὲν αὐτὸς οὕτως ὁ ὑπερβὰς καὶ τὰς παρουσίας τὰς θεοσημείας ὑπεργαζόμενος αὐτὸς ἐστὶν ὁ καὶ πάλαι τὴν ἐρυθρὰν ξηράνας θάλασσαν. καὶ μείων καὶ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ἀναστρέψας τὰ ῥεύματα ὡς ἂν διὰ πεζῶν διελθεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἢ κεκώλυκε πάντως θεασόμενος τοῦ θεοῦ τὰς οἰκονομίας:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Τί μοι σὺ χαρίζει μὴ πολλὰ αἰτοῦσαι μοι. ἐωλήγαμεν πολλὰ αἰτοῦσαν τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ. Ἢ πάντως ἀμφοτέρων τὸ πρὶν ὑπερτέρου σιγὴν. Ἢ τὸ μὲν ὑπὸ διαστοῦ πρότερον σιγὴν. διαδεχούσης τὸ πρὶν πολλὴν παρακελεύεται. ὄνομα γὰρ καὶ λόγος τοῦ πρὸς οὗ ὡς αὐτὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ὁ πρὶν. ἐωσιδὴ καὶ ἀφαιρόμενος ἐβούλετο διαστοῦ ὀνόματος ὁ τοιοῦτος διορίζοιτο. οὕτως ὁ υἱὸς διαστοῦ πρός. ἀμφοτέρων καὶ ὁ πρὶν διαστοῦ υἱοῦ. ὡς αὐτὸς ὁ λόγος καὶ διὰ τοῦτο πρῶτον τὸ ἄλφα. καὶ τοῦτο λοιπὸν ὁ πρὸ μεσολίσου ὄνομα ὁ ἐξῆς ὁ λόγος. καὶ ὅτι καλεῖσθαι κύριος τὸ ὄνομα κύριος. κύριος ὁ θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων. ἀλλαμελῶν καὶ ὁ χρόνος ὁ λόγος. ἀφ' οὗ λήθομεν ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ πρόμου καὶ οὐκ ἐσθλόξασθε:

Τί ἀσχάριστος καὶ ἀρρίνητος σοφίας ὁ λιγλιθλῶν αἰ πάντας πρὸς ὃν συνέβη αὐτοῦ μὲν χαρίσασθαι τοῦ θεοῦ. διὸ καὶ σύμμεσα ὄφλι φοβερὰ μὲν χαρὶ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

μασι καὶ ὑπερφυῆ ὑπερ: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

καὶ γνώσεσθαι ὅτι ἐστὶ τοῦ θεοῦ θυμὸς μὴ μόνον τοῖς φοβεροῖς πρὸς ἀπειλὴν ἐστὶν αὐθρωπίνης ὀργῆς:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

καὶ τούτου ἀποδείκνυσι καὶ τὰ λιλιγμένα. ὅτε τὴν θάλασσαν μετέβαλε ξηράν. σύμμεσα οὕτως λέγει.

ΜΕΤΕΒΑΛΕΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΕΙΣ ΞΗΡΑΝ: ΗΣΥΧΙΟΥ

Ὁ γὰρ τότε τοῖς Ἰσραηλίταις τὴν ἐρυθρὰν ἀπὸ ξηρᾶς θάλασσαν ἐργασάμενος φανερὸς καὶ τὴν αἰγυπτίων φυγὴν. αὐτὸς καὶ τὰ τὴν ὀργὴν διαβλήσεις ἐθαύμασεν. ὃν βουλόμενος ἄρχειν τὸ διαγόμενον: ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὁ υἱὸς εἶπον δὲ λίθον ἐγὼ μὲν πρὸς τὸν ἐρυθραῖον θάλασσαν πορεύεσθαι τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν λέγεσθαι. ἀλλὰ διελεύσονται τὸ μέγα ὄρος προφητεύων μυστήριον καὶ παρασαγορεύων τὸ ἀκατάσιμον. ὅπου βλίμφος πορεύομεν οὐ πρὸς ἐρικὸς τοσοῦτον ὁ σὸς διαπίπτοντος. ὁ θεὸς οἱ ἀπίστοις πορεύειν αὐτοῖς καὶ διαναίρειν οὐδὲν ὠφελοῦσι:

ἀντὶ τοῦ μετέρχεσθαι καὶ διὰ λίθου. διὸ καὶ σύμμεσα ὄφλι. μετέβαλε θάλασσαν εἰς ξηράν. ποταμὸν διὰ ἐλιγλιθὴν πολλή. οὕτως γὰρ φησὶν ὁ θεὸς ὁ καὶ λιμασ ἀμαγὸν καὶ πάντας σώσας αὐτὸς ἐστὶν ὁ καὶ πάλαι ταῦτα θαυματουργήσας: ΔΙ ΛΙΘΟΥ

διὰ λίγχνου διὰ ταῦτα τοῦ ἄρματος μὴν λέγεται δι' αὐτοῦ διελεῖν ποιήσαντα. ἄλλο μὲν τὸ μὴ δυναγγελίοις θαυματουργήσαντα. ἰῶ γὰρ ὑμᾶς γώπω τὸν λαὸν ἐσώσεν ὃν ὑμεῖς πολλὴ φ' ἅπαντα πολιτικὴν ὡς δὲ οὐθείας ὄντως ὑπολιπὰς ἀμήχανα καὶ ἀκτήμονας ὧν καθὸ διὰ καὶ τοροῦσθαι τρόπον. κυμάτου μὲν ἀρὶ μὲν τὰ πάθη μετέβαλεν ἀλλὰ ὧν βωῆσι γλῶσ λόγον ξηραίνοντα πάντα ἐγρόντων. ὡς ἂν ἀδίκειν ὑγρόν τὸν ὁδὸν οὕτω συμπολιτικὸς ὁ λόγος ὁ πρὸς ὃν ἐστὶν ὁ καὶ τὴν θάλασσαν διὰ διόδου τὸ πρὶν πάθος ἐπὶ τὴν ἀλλόφυλον ἀναγόντων. ἀλλὰ καὶ τοῦτον μετέρχεσθαι βοήθειαν ὁδραστόμενος τοὺς σὸς φοβοῦσι ὄντι πάντων ἐργάζεσθαι αὐτόν. καὶ πάσι μὲν ἀπειργάσατο τοῖς πορευομένοις διὰ ἀλόντων: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΣΥΜΜΕΣΑ ΔΙΕΒΗΣΑΝ ΠΟΔΙ. ὅτε γὰρ μεμύηται τὸ πρότλθρομεν. ὁ πολιτείαν ὀξὺ ἡγεμόνα τοὺς ὅτε ἀλόντων:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Εὐτυχὲς καὶ ἱλαρὸν ἔργα τοῦ θεοῦ σφοδρὸς ὄμμου λαοῖς ὕδωρ τοὺς υἱοὺς τοῦ ἄρματος:

Ὁ μεταπρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν ὄμμου ποταμὸν διελεύσονται πόδι:

δεδιδασκόσιν

τὸ δικεῖ χρόνου εἰ σημαντικόν· λάβετε οὖν ὁ τι καὶ τὸν δικεῖ μον καθὸν τοῦ μόνου αἰ ὁ μοσ· ωασι λεύσει.
δικεῖ σὼν αὐτὸ συμμασι λεύσομεν· καὶ τὶ χαραὐτὴ αὖ δικ λαλῶ τὸ οὐ φραν θησόμεθα· θεοδώρου
ωολλὴν γοῦν τότε καὶ τὴν οὐ φροσώνω ἰσχὺν καμὸν διαυθαυμάστον οὕτω μεγάλου ωαραδόξου τοῦ μό-
χθερόν ιερατεύοντοσ·
δικεῖ λάβετε ωαρ αὐτὸ εἰ ορδαῖν ὧν τοῦτο γὰρ ὑμῖν ἡμέτερον ἐσθ'. καὶ ἄμφοσ γὰρ ὑμόμβοι ὄργοσι καὶ διανθέσει ὄρθαι
λι θαλασσαι καὶ ὁ ωοταμοσ ὄζηραν θη. ὃ σθ' αὐτὸ μαίνεται λύτοσο· ὰ ωοσ ι καὶ σία σ· καὶ ἀσυμ ᾴ αν· ὃ ωάρ θ-
τὴν ι καὶ οὐ σὐ σὐμ ᾴ αν οὐ φραν ὁμέθα· αὐ δικ τὸ ωοιῆσαι τι τὰ δι νοσχ ὄρη ρα δι αν θῦ ναστι λικόσ· λεσ ωόζομ τοσ·
τοῦ αἰ ὤμοσ· καὶ τὸν ὑμῖν αὐτὸ ὃ σ ὄζ αι ρεῖ σθαι ἀ ωὸ τὴν ὑμῖν αὐτὸ ωομ ηρίαν τοὺσ ωαι δί ᾳ ωτας ι ὰ τὰ τὸ
λοχθὴν ὁ ωσσ ὄζ έλει ται λιμὰ σὐ δι κτοῦ ὑμ ᾴ ι σὸ τοσ· αἰ ὤμοσ· ωομ ηρίου· δι ωα τὸ μδὸν· καὶ τὸν ὰ ωειρο μ
αἰ ὤμ αι λαμεῖν συμ ᾴ ὤμ ασσ· τοῖσ ὃ ναστι λεύ σω τὸν αἰ ὤμ αι σ καὶ ὅσ αι αἰ ὤμ αι σ καὶ ὅ τι· ὁ ἅλ σ· αὐτοῦ συμ ᾴ υλί σ·
τὴν ναστι λείασ· ι σ αθ ί ᾳ λησ ὑμ ᾶσ· θεοδώρου
ὑμῶν φραν θησόμεθα γὰρ ὑμῖν ἃ ὰ σ· ταῖσ οἰ κειάσ· ὑμῶν φρ
γνώσι αἷσ· ὁ τοῦ ωαντὸσ αἰ ὤμοσ· δι καιο·
τὴν· θεοδώρου
ωᾶσι ωροσί χτι καὶ ωᾶσι τῶν ὄζ ω τάζ ε τ αι γι
γνόμ ενα· θεοδωρή του
Ὁ υμόμοσ δὲ· ὑμῖν ὰ φ' ὑμῶν φ' ὑμῖν μὲν δὴ ὑμῖν ἐκ δι κεῖ σθαι ἀλλὰ
καὶ ωᾶσιν ωροσ ὑμῆ κτ αι τὴν οἰ κουμ-
μένην· καὶ ωᾶσι μεμε ρι σ ὑμ ένοσ ωαρ ὄζει
τὴν οἰ κειάν ὑμῶν γνώσιν·
φρουρῶν τεσ αὐτοὺσ ἀ μελαμεῖσ· ὁ θεν
οἱ ωαρ ὰ ωειρ αι ρόμ ενοι μὲν ὑ τοὺσ θε
ὑμῶν ὑμῖν αὐτοῖσ· ἀ σθ ενοῦν τεσ ἀ ωο λέ
σαι τοὺσ ἀ φ' ὑμῶν ἀγ γελίασ ωροσ ερχόμε-
νουσ· ἀδελφοῦ
καὶ τίνι σ· ἂν εἰ ὑμῶν οἱ ωαρ ὰ ωειρ αί ζοντεσ·
ἢ ωερὶ ἀν εἰ ρῆται ὑ' αὐτοῦ· ωοῖον ἢ
τὸ ωοιεῖν ἀ ωὸ τοῦ ωονηροῦ· ἐκ
τοῦ ωαρ ὰ ωειρ ᾴ ζοντοσ· θεοδώρου
Οὐ φεὶ λεται ἀ ὲ τοῦ ωαρ ὰ ᾴ ζοντοσ καὶ ωᾶσ
ρον γίζοντοσ· τὸν θν· μὴ μεγαλοφρο
νεῖ τε· οὗτοσ· τοῦ ὑμ ᾴ ι ροῦ ἀ ὐτοῦ· καὶ ὄζε
τάζ οντοσ· ἁ ὁ σ ὄζ ἀ ρδί κασ· ὑ ωὲρ ἀν
ωλήμ μελεῖτε·

Ὁ γὰρ μόνον λιμὸν ὑμῖν κτίσθαι· ἀλλὰ καὶ ωᾶσιν ωαρ ὄζει τὴν οἰ κειάν ὑμῶν γνώσιν· ωροσ λάβετε δὲ· καὶ
τοῦ ἀ ωὸ τοῦ ωονηροῦ τὴν ὑμῶν ἀ ωὸ χαρᾶν ἐν δι κεῖ σθαι τὴν ὑ ωὲρ ἀν ωομ ηρίαν· τοὺσ δὲ ωαρ ὰ ωειρ ᾴ ζοντασ· ὅτι κλί
νοντασ μὲν ὁ θεὸσ τὴν· αἰ ὼ νιαν ζωὴν οὐ σὰν· ὑ ωὲρ δὲ· ὄζ ἐ δωκε σύν μαχ ον· τοί γὰρ οὖν
οἱ ὀ λίγοι μεί ναντεσ· ὄγ δοήκοντα μάλα ωαρ ὲ αὐτοῖσ· φρουοῦσιν ὡσ αὐτὸ τὸ ωλῆθοσ ωα χθὲν τεσ·
ωαρ ὰ ωειρ ᾴ ζοντοσ· καὶ θ' αὐτὸν τὸν δίκαιον ι σ τὴν· θεοδώρου
ἐ κ αὶ τὴν δὲ ὑμῶν ἁ μαρ τίαν ωαρ ὰ ωειρ ᾴ ει· τοῖσ γὰρ θ' ὑμῖν τοῖσ ὄζ αὐτοῦ ἀ ὶ ρεθ ὲν τ α-
μοῖσ· ἢ ωεί λουν· ἀ σθ ὲν ε ῖ φουσαν· ωαρ ὰ θ' ὑμῶν ἀ ωὸ τοῦ ωονηροῦ· τοὺσ ἀ ὶ ρεθ ὲν τ αμένουσ· αὐτοῦ μ οἱ ὀ φθ αλμοὶ
ι σ υ ἐ ωὶ τοὺσ θ' ὑμῖν φ ὶ λουσ ἐ ωὶ τ ε ύ σ ουσ ὑμῶν τὴν ὑ ωὲρ θ ὺ σ ι μ αί ρ αν φρουρ ᾶν·

θεοδώρου

ϛ ϛ

ωαρτισθλικατὰταυτὸγθυόμενοι. μᾶλλονἄυτονἐωαιμεῖτε καὶθαυμάζετε : τῆαὐτῶ κυρίλλου

Ὁ ταρφ᾽ αἰκούσητε ωαρ᾽ἡμῶνπερί μ᾽ατρόωνωροσηκόντωςδοξολογεῖν. τότεθυμηθῆτεμὴν ἐυλογήσατε· οὐκἐξιτοὺς ωαλαιοὺςθεσμούμενοι φθονοῦσιἀλλὰτὸνθεῖονἡμῶν : τοῦαὐτοῦ

τουτέστιδιαχθέντεωαρ᾽ἡμῶν. καὶτότεδοξολογήσατεμὴθεὸνἀφθαρσίαις τισὶκαὶταῖς ἀλλαταλλήκτοις εὐφημίαις τὸνταῦτὸλαὸνσῴζοντα καὶλυτρούμενον : θεοδώρου

τὸ ἀκουτίσατε ἀκουσθῆνωοιήσατε· ὁσύμμαχοςεἰρήκειθ· ωρὸτροπαιδεύτου· ἐξέθηκεν ἡμῖνεἰς ὑπογραμμὸν ἀκουσθῆναι· καὶτοὺς ἄλλουσδιδάσκει· ωαραλόυσγαρμεθ᾽ἡμῶνλογίοις· οὐκεἰάσομεν ωαραστρα
τηγεῖν αὐταῖς αὐτῶν ἀσθενείαις· σωφρονεῖτεμὴλάθῃ γαρ αὐτοῖς τοὺς φοβουμένους θεὸν ἀσεβεῖν. ὁ ωοιῶν ἡμῶν.
διαμιᾶλλῆξητεκαὶοἱ ωαῖδεςοἱ ἐμοὶ· τοῦγαρτῶνὑμετέρωνωαρόντας ἀνθθήκεν
λόγουςἸησοῦ τοῦ ωῦ· χάρις : θεοδώρου

Ἀκουτίσατε· ἀντὶτοῦἀκουσθῆνωοιήσατε· καὶτασφραγὰς φησὶτῶν ὑμετέρωνἐν αὐτοῖς ἀκουσθῆ
ναι ωοιεῖτε· ἀκούσουσθεμεγαρ ἡμῶν αὐτοὺς ὑμνοῦνταςκαὶ ἀκούεσθαι : θεοδώρου

Ὁ ραὐτὰγαρ οἱ αὐτὰμνήμενοι. ὅτι θαύματοσ ἄξιαεἰκαὶ ἐωαίνου ὁ ωσος ἀωολλαχῆμὲν καὶμυρίων ωμὶ καὶ
θαυμαστῶν : ἡσυχίου

ὃ σοφὸνὁ θεὸς τὴνωρὸς ἡμᾶς ἐμῆςφιλανθρωπίαςἐθέτο· οὐμόνονωρὸς ἡμῶν σοφὸνἡμῖνὑπεφύσατο· ἀλλὰκαὶμόνον
δίκαιοκαὶ ὅσιονφύσεικόν· οὐ μὴνωρὸ ἁπάντωνἐβρύαξεν ὑμνῳδεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καὶοὐκἐᾷ οἱ ωρὸ ἄλλουτοῦ εἰσάλλου
ὑπὲρ ἡμῶν ωροσφθέγξασθαι· οὐ ωρὸ ἄλλουτοῦ εἰσάλλου ὑπὲρ ἡμῶν ωροσφθέγξασθαι· οὐ ωρὸ ἄλλουτοῦ εἰσάλλου
ὑπὲρ ἡμῶν ωροσφθέγξασθαι· μᾶλλονδὲ καὶ οὕτωσ ὅτιτὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν ἐωεσκέψατο καὶ
ἐθεράπευσεν· μᾶλλονδὲ καὶ οὕτωσ ὅτιτὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν ἐωεσκέψατο καὶ ἐθεράπευσεν· μᾶλλονδὲ καὶ οὕτωσ ὅτιτὴν
ἡμετέραν ἀσθένειαν ἐωεσκέψατο καὶ ἐθεράπευσεν

θεοδώρου

διατοῦτο πειρᾶται λαμεῖν τὸν ἱκανὸν ποιοῦντες· παρίδαλδε καὶ εἰ τὰς συμφορὰς τῆς αἰχμαλωσίας. ὅσοι δὲ μαστιγοῦνται·

ἡσυχίου

παρίστησι τὸ διὰ παγκρισίου τὸ παρὰ τῶν ἀπὸ τῶν ἱερῶν εἰσφερόμενον λέγεται· ὁ δὲ διὰ τοῦ παγκρισίου τοὺς τοιούτους εἰσφέρει καὶ ἀργυρίου τοῖς μάρτυσι παρα δι-δόναι αὐτοὺς τὴν παρὰ τοῦ διαγμοῦ σωτηρίαν· ἀλλὰ τὸν παρίστησι σωτηρίαν καὶ αὐτοὶ ῥύσθησαν· διὰ γὰρ τοῦ ἀλλοῦ θλίψεως εἰσβληθεὶς δεῖ δι' ἡμῶν ἀστοὶ λείαν τὸν οἰκῶν· ἀλλ' εἰ καὶ ἐσώθησαν ἀμοῦσι ἐοὶ τὰς ἐκ φλογὸς ἡμῶν. ἀλλ' οὐ θαρροῦμεν διανεστομοῦσθαι μεθαρίσαι αὐτὰς καταπαυομένου γὰρ ἀπὸ αὐτῶν τοῦ ἐσθίειν ἐμέ-μοσν πολλημέσον ἀμῶν·

θεοδώρου

σωτηρίων αἱ ταῖς θλίψεσι σωθεῖσαι· ὅτι μεταφορὰς τῶν πολυτίμων τὸ μὲν ἀστον καὶ σωτήριον·

μόνον οὐχὶ πεποίηκας αὐτοὺς ἐαυτῶν σωτῆρας ταῖς ἐκείναις ἡμῶν·

τοιαύτην ἐπήγαγε μίμησιν ἵνα συνείσῃ θλιβόμενος ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τοὺς ἁγίους· ὁ δὲ ἁγιασμὸς τὸ ἁγίασμα καὶ τὸ ἱερατεῖον· ἐπὶ τῶν ἐκφορῶν τὸ ἁγίασμα τὸ ἱερατεῖον· ἐπὶ τῶν ἐκφορῶν τὸ ἁγίασμα τὸ ἱερατεῖον· καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ἁγίου τοῦ ἁγίου· ὁ δὲ ἁγιασμὸς τὸ ἁγίασμα τὸ ἱερατεῖον· ἐπὶ τῶν ἐκφορῶν τὸ ἁγίασμα τὸ ἱερατεῖον· καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ἁγίου τοῦ ἁγίου·

θεοδώρου

θησόμεθα ἡμᾶς εἰ ἀλλὰ παρίδαν
δουθλίψεσι ἐοὶ τὸν μὸν τὸν ἡμῶν·
θωθεῖσας αὐτοὺς ἐοὶ τὰς ἐκφο-
λας λαὸς ἡμῶν δι' ἣν ἐλθομεν διαπου
ρὸς καὶ ὑδατος καὶ ἐξήγαγεσι
μας εἰς αἰχμαλωσίαν·
θιασλεύσομαι εἰ ἀρὸν οἰκον σου ἐμὸ
λοι καὶ τὰ μασιν μὲ ἀπὸ δακόσσοι τὰς
εὐχασμου ἀὸς διέφειλε τὰ χείλημου
ἐξέλαλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλί-
ψει μου·

θεοδώρου

θησήγαγεσ ἡμᾶς εἰ ἀλὼν παγίδα
δθουθλίψεσι ἐοὶ τὸν μὸν τὸν ἡμῶν·
θωθεῖσας αὐτοὺς ἐοὶ τὰς ἐκφο-
λας λαὸς ἡμῶν δι' ἣν ἐλθομεν διαπου
ρὸς καὶ ὑδατος καὶ ἐξήγαγεσ ἡ
μᾶς εἰς αἰχμαλωσίαν·
θιασλεύσομαι εἰ ἀρὸν οἰκον σου ἐμὸ
λοι καὶ τὰ μασιν μὲ ἀπὸ δακόσσοι τὰς
εὐχασμου ἀὸς διέφειλε τὰ χείλημου
ἐξέλαλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλί-
ψει μου·

θεοδώρου

διαπολλῶν καὶ διαφόρων καὶ κακῶν ἀγαλίσκειν καὶ συμπαγίγειν διὰ μεθόρων·

ἀλλὰ διαπαύτων δικείμενον τὸν καὶ κακῶν ἐξέθαλεσ· οὐδὲν παθεῖν ἐβούλετο μέχρισ οὗ τὸ παλιν ἡμᾶς εἰσ αἰ-

ἀθανασίου

γεσιν καταστέλλουσαν· τὸν ἐωσφόρον δηλονότι· ὁ λοιπὸν τὸ μασι δὲ δηλονότι· οὐκ αἰσθητοῖς· μόλις δὲ δηλονότι· ὁ λουσγὰρ ἑαυτοὺσ-

αὐθέλησε καὶ τὸ θῶ· ἐξιτάζει τὸ λοιπὸν τὸ μάτων· θεο

λοι τοὺς δὲ μετὰ τὴν ἐωσφόρον τὰσ σωληθείσ θυσίασ·

θεοδώρου

παύσασθαι ἀπὸ δηλῶσαι· ὅσαν ὥρισαν καὶ ἐωθήγγειλαν ἀπὸ δόσειν τοῖς καιρὸν τῆσ αἰχμαλωσίασ· τὸ γὰρ δι-

ἐμείλον· αἰτὶ τοῦ ὥρισον λέγει· ποίαν δέξασθαι·

ἀθανασίου

λύτρωσιν δὲ θλιβόμενοσ ἀπὸ δόσασθαι· λύτρωσιν δὲ· ἀντὶ θλίψεωσ τῆσ παρούσησ ζωῆσ· διὰ ἀπαν-

τὸν ἀγαπᾶσθαι ποιήσασθαι·

ἡσυχίου

λη γὰρ ἡμᾶς ὅτι εἰμὶ μάτην μεμνῆσθαι τὸν ὄχλον ἀπὸ τοῦ θῶ δὲ καὶ ῥᾳδίωσ προσέχρεμεν θλίψεωσ· ἵνα

λοιπὸν ἐξέλθητε αὐτοῦ πάλιν ὄντες μετοικούμενοι·

ἡ τοι τὰσ καταμόνον θυσίασ προτιμᾷ οὐ σῷ ἐωσθλιμίασ· ἢ πῶσ καὶ διαπορεύομενοσ ζῆ ἀρὸν οἶκον τοῦ θῦ τὴν ὄκ

κλησίαν· ὅλοι καὶ τὸ μασι· τελείασ καὶ ὁλοκλήρουσ ἀρετὰσ ὅλον μὲ ἔργουργῶν καὶ τὰσ καὶ ἀλλήλουσ

αὐτοῖσ ὄκτιμῶν ὄχλον·

θεοδώρου

διαπολλῶν καὶ διαφόρων καὶ κακῶν ἀγαλίσκειν καὶ συμπαγίγειν διὰ μεθόρων·

ἀλλὰ διαπαύτων δικείμενον τὸν καὶ κακῶν ἐξέθαλεσ· οὐδὲν παθεῖν ἐβούλετο μέχρισ οὗ τὸ παλιν ἡμᾶς εἰσ αἰ-

ἀθανασίου

γεσιν καταστέλλουσαν· τὸν ἐωσφόρον δηλονότι· ὁ λοιπὸν τὸ μασι δὲ δηλονότι· οὐκ αἰσθητοῖς· μόλις δὲ δηλονότι· ὁ λουσγὰρ ἑαυτοὺσ-

αὐθέλησε καὶ τὸ θῶ· ἐξιτάζει τὸ λοιπὸν τὸ μάτων· θεο

λοι τοὺς δὲ μετὰ τὴν ἐωσφόρον τὰσ σωληθείσ θυσίασ·

θεοδώρου

παύσασθαι ἀπὸ δηλῶσαι· ὅσαν ὥρισαν καὶ ἐωθήγγειλαν ἀπὸ δόσειν τοῖς καιρὸν τῆσ αἰχμαλωσίασ· τὸ γὰρ δι-

ἐμείλον· αἰτὶ τοῦ ὥρισον λέγει· ποίαν δέξασθαι·

ἀθανασίου

λύτρωσιν δὲ θλιβόμενοσ ἀπὸ δόσασθαι· λύτρωσιν δὲ· ἀντὶ θλίψεωσ τῆσ παρούσησ ζωῆσ· διὰ ἀπαν-

τὸν ἀγαπᾶσθαι ποιήσασθαι·

ἡσυχίου

λη γὰρ ἡμᾶς ὅτι εἰμὶ μάτην μεμνῆσθαι τὸν ὄχλον ἀπὸ τοῦ θῶ δὲ καὶ ῥᾳδίωσ προσέχρεμεν θλίψεωσ· ἵνα

λοιπὸν ἐξέλθητε αὐτοῦ πάλιν ὄντες μετοικούμενοι·

ἡ τοι τὰσ καταμόνον θυσίασ προτιμᾷ οὐ σῷ ἐωσθλιμίασ· ἢ πῶσ καὶ διαπορεύομενοσ ζῆ ἀρὸν οἶκον τοῦ θῦ τὴν ὄκ

κλησίαν· ὅλοι καὶ τὸ μασι· τελείασ καὶ ὁλοκλήρουσ ἀρετὰσ ὅλον μὲ ἔργουργῶν καὶ τὰσ καὶ ἀλλήλουσ

αὐτοῖσ ὄκτιμῶν ὄχλον·

τουτέστιν ἀπαύστους τὰς σωτηρίους θυσίας ἀποδίδωμι. συμπολίτας καὶ θυμίαμα· τὸ δὲ ἐμὲ μὴ λοιδορεῖν καὶ δολοῦν· ἀντὶ τοῦ
μὴ μολυσμοῖς καὶ δόλοις με χρᾶσθαι·

Ὁ λοιπαυτόματα καὶ ἀπορρῶγα ἕλκη σου πατρὸς λέγει τοὺς μαρτύρας ἕνεκα τῆς τοῦ θεοῦ διατάξεως
τὸ ἑκούσιον διατιθέμενοι λογίας ὁ λοιπὸν τοσαῦτα· τούτους δὲ ἕνεκα λοιδορίας προσφέρειν μὴ βούλου· τουτέστιν
ἰσχυροὺς καὶ δυνατοὺς ὄφεσιν ἀμαυρῶν καὶ καταφρονεῖν καὶ ἀγαλλιᾶν τοὺς μασαμίζοντας· ἀθλητοῦ
πρὸς ἀνδρείαν καὶ πρᾶγμα ὁσονοῦν ἕνεκα τοῦ ἑκουσίου καὶ οἱονεί τις καὶ οἱ χίμαροι οὗτοι ἀποδοκιμασθήσονται·
μὴ λοιδορεῖν καὶ δολοῦν καὶ τοιαῦτα. καὶ ἐπὶ τούτοις εἰ ποιήσαιμι ὁμοίως ἐπὶ καὶ ἀρτίως. ἕνα ἀπαθὴς
καὶ μάλα χιάσας ὁ προφήτης τοιαῦτα μὲν ἔχουσι. ἀμαυρὰ δὲ καὶ προσφέρουσι μὴ αὐτὰ καὶ τὰ ἐκ μέλους
τοῦ μὴ καὶ κακῶς εἴρηται ἀρχή· δεῖ γὰρ τοῖς μὲν στερροῖς ὁμοίως χορηγεῖν τιμὰς τοῦ θεοῦ·

Ὁ καὶ τοῖς καὶ δὲ ὁ λοιπαυτόματα. μὴ λοιδορεῖν τὴν χάριν ὁ τὴν μὴ ἄλλου τὴν χάριν. ἀλλὰ τοῦ θεοῦ ἀρ
γυρᾶ φέρεται· τὸ γὰρ ἐμὲ αὐθαδῶς μὴ προσφέρειν τοῖς θεοῖς τὸ θυμίαμα. ἐκ τούτου ἐκάστην θεωρεῖται τὴν προσευχὴν μου ὡσθυ
μίαμα ἐνώπιόν σου. καὶ μετὰ κρίσεως δολοῦν προσφέρειν φέρεται· ὅτι οἱ δίκαιοι τὰ ἱερεῖα καὶ ὁρμαὶ ἀπὸ τοῦθυ
μίου τῆς ψυχῆς τὴν ἀρχὴν ἔχουσαι· μεταδιδόασι διὰ μιᾶς ἑκάστῳ μεταχειρίζεσθαι ἀμοίσθοι δ
ρουργοῦντος ταχέως. τοῦ προσαγαγόντος θυσίαν ζῴου ἐστὶ τὸ θῦσαι. τὸ δὲ ἱερουργῆσαι· ἁγιαλογία γὰρ τοῦ
σώματος ἦν τὸ μόνον ἀπαρχόμενον τὸ ζῷον ἔχειν
τι τῶν πολλῶν ἱερείων χίμαιρα δὲ ταμεῖα
μοίαν ἔργα περιγὰρ ἁμαρτίας προσά-
φερόντο·

Κ αὶ τί μαι ἔξεραυδιλιγίται. ἵ ἀφ φάσθαι ἔξη
γήσατο. τὸ δὲ τί βδελυκίμασας λίμας καὶ τὰ λοιπά·

Τὸ ἄφωδε δὲ τοῖς οἰμῶσι προσπταίσας ἔμπλη
κτος. τοῦτο δὲ ἵνα μὴ προσπταίσας ἔμπλη
κτος ἀφθῇ καὶ γυμνὸς τὰ γόμενα· ἡ σ υ χ ί α
προφῆται σε καλεῖ καὶ πατριάρχας. καὶ ὅσοι
τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ προτιμῶσι μᾶλλον ὁδοι
καὶ ὡθήσαμι κλίσθωσι ἵνα μὴ βλίμασιν γένω
τοῖς ἀγαθοῖς τοῖς λιμένεσι χορεύσασι φι
οἱ δὲ ὅσα ζῶοί ἐσθητὶ ἐψυχίμου· οὐχ ὅτι
τὸ σῶμα συνεργοῦσιν καὶ τοῖς ἐμοῖς
ἀλλὰ ἐψυχιῶν ὅτι πρὸ ὁ λόκληρον δὲ λέσθαι
τομέα ὃν· τ ὰ ε ξ ῆ ς ἡ σ υ χ ί α

Ὁ υκ ἀρχαίως διηγήματος ποιοῦνται μνή
μην. ἀλλ' οὐδέτι γε τρόπου ἐξ αἰγύπτου λε
λύτρωται καὶ τοῖς καιροῦσι τῇ. διὰ σκευ
λε οὐκ ἀφαιρεῖσθαι τὸ γράμμα τὸ μικρόν.
ἀλλὰ σώζεσθαι διαφθείρεσθαι κηρύσσει παρέδω
τοῦ σῴζειν θαυμαζόντων καὶ τορθώμα
τα. ὅσα τοῖς ἀπαρτισμοῖς ἐχαρίσατο
τοῖς αἰσ·

Κ αὶ τί μαι ἔξεραυδιλιγίται. ἵ ἀφ φάσθαι ἔξη
γήσατο. τὸ δὲ τί βδελυκίμασας λίμας καὶ τὰ λοιπά·

Τὸ ἄφωδε δὲ τοῖς οἰμῶσι προσπταίσας ἔμπλη
κτος. τοῦτο δὲ ἵνα μὴ προσπταίσας ἔμπλη
κτος ἀφθῇ καὶ γυμνὸς τὰ γόμενα· ἡ σ υ χ ί α
προφῆται σε καλεῖ καὶ πατριάρχας. καὶ ὅσοι
τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ προτιμῶσι μᾶλλον ὁδοι
καὶ ὡθήσαμι κλίσθωσι ἵνα μὴ βλίμασιν γένω
τοῖς ἀγαθοῖς τοῖς λιμένεσι χορεύσασι φι
οἱ δὲ ὅσα ζῶοί ἐσθητὶ ἐψυχίμου· οὐχ ὅτι
τὸ σῶμα συνεργοῦσιν καὶ τοῖς ἐμοῖς
ἀλλὰ ἐψυχιῶν ὅτι πρὸ ὁ λόκληρον δὲ λέσθαι
τομέα ὃν· τ ὰ ε ξ ῆ ς ἡ σ υ χ ί α

Ὁ υκ ἀρχαίως διηγήματος ποιοῦνται μνή
μην. ἀλλ' οὐδέτι γε τρόπου ἐξ αἰγύπτου λε
λύτρωται καὶ τοῖς καιροῦσι τῇ. διὰ σκευ
λε οὐκ ἀφαιρεῖσθαι τὸ γράμμα τὸ μικρόν.
ἀλλὰ σώζεσθαι διαφθείρεσθαι κηρύσσει παρέδω
τοῦ σῴζειν θαυμαζόντων καὶ τορθώμα
τα. ὅσα τοῖς ἀπαρτισμοῖς ἐχαρίσατο
τοῖς αἰσ·

Ὁ λοιπαυτόματα μὴ μολυσμοῖς καὶ
ἀμοίσθοις μετὰ θυμιάματος
καὶ ἱκριῶν ἀμοίσθοις μόσμοι
χίμαιρον: ἀνάψαλμα:

Δ ιὰ τί αἰκούσατό καὶ διηγήσομαι
ὑμῖν ἁμαρτισοῖς φόμου μὲν οἱ τὸ
θῦ ὁ ἕνεκα τοῦ ἐψυχίμου:

Π ρὸς αὐτὸν τὰ τόματί μου δίκη κρά
ξαι καὶ ὑψῶσαν ἀπὸ τὴν γλῶσ
σάν μου:

προσοίσω ταῦτα ἢ ἂν θῶ ἐνηργέτημεν. ἢ καὶ μαθεῖν ἄξιοί τοῦ θείου ὄχθου τας σθῆσαι. οὕτω καὶ ἐν
τῷ καὶ ἢ ταλμὸς τὰς ἐνίχασμοῦ ἀπὸ δόσεως θρώσιον τῶν φόμου μὲν αὐτόν. οἱ σ καὶ διηγεῖσθαι
ταῦτα· μὴ λοιδορεῖν γὰρ ἢ τὰ ἀγαθοῖς τοῖς ἐνσὶν. καὶ τὰ μὴ σῴζειν μου θεοῖς καὶ τοῖς θεοῖς·
τιμὰς δὲ διηγεῖσθαι τὴν πρὸς θεὸν βίβλον ἐν λογίσασθαι τὸν θεόμενον τὴν ψυχῶν μου εἰς χοὴν καὶ μὴ
δόντος ἐνισχύειν τοὺς πόλασμοῦ μὲν χρι τοῦ καὶ ἐξηγήσασθαι σῶμα σ ἀπὸ ψυχῶν:
ὁ ρᾶν ὑμῖν ὅσον ἀπὸ λαῶν: θεοδώρου
ἢ κ αὶ τῆσις αὐτὸ προσήγαγον καὶ ἡ ἐξαίρων ἀπολυθῶσαι: τ ὰ ἐ ξ ῆ ς ἡ σ υ χ ί α
καὶ τὴν δὲ ἄρα εἰ τὸ ἐνίσχυσαν καὶ ὑψῶσαν ἀπὸ τὴν γλῶσσάν μου ἀμαλκαίου αἰκρίωλογουμένους ἰ
δεῖν· τίμισεν γὰρ προσευχόμενοι τὸν ἰουδαΐσας μιμοῦνται καὶ αἰτίας. καὶ τὴν τῶν ἀμοσίων
φαρισαίων ζηλοῦσι φιλοδοξίαν ὑπὸ λη καὶ μεγάλη κεχρημένοι τῇ φορᾷ· νομίζουσι γὰρ καὶ τὰ
ἐνίκων. ἐνεπόλησεν ἄγαν ἁμαρτίας ὁστίμη· τοῦτο προαίρεσιν οὐ διὰ αἰτούσῃ θῦ· θεοδωρήτου
ἐνθύγαρ προσόμενον τὴν δύσιν βδελυγμίαν τὴν αἰτησιν καὶ ὑβρισμὸν πολλαπλασίονα. διόχαριζό
μενον τὴν γλῶσσαν ἐκείνην:
Ὁ δὲ οὐμεῖς. τὸ στόματί μου ἔσθιε καὶ λεσμῶν. καὶ ὑψώθη παραχρῆμα ἡ γλῶσσα μου· ἐδόξαμεν
γὰρ ἁμαρτὸν δόξη θῆναι τὴν αἴτησιν καὶ χαρίζεσθαι τὴν γλῶσσαν ἐκείνην:
ἢ ἐν προφορᾶν ὑβρισμοῖ καταιτίσασθαι τοῦ μὲν μόνον ἐξίστασσαν: —

ἀθανασίου

Ἀδικίαν εἶδες ὁρῶν ἔμε καρδίας μου. μὴ εἰσακουσάτω μου κύ: Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θὸς προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου: Εὐλογητὸς ὁ θὸς ὃς οὐκ ἀπέστη τὴν προσευχήν μου. καὶ τὸ ἔλεός αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ:

ἀθανασίου

Ἀδικίαν εἶδες ὁρῶν ἔμε καρδίας μου. μὴ εἰσακουσάτω μου κύ: Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θὸς προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου: Εὐλογητὸς ὁ θὸς ὃς οὐκ ἀπέστη τὴν προσευχήν μου. καὶ τὸ ἔλεός αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ:

διδύμου

Ἀδικίαν εἶδες ὁρῶν ἔμε καρδίας μου. μὴ εἰσακουσάτω μου κύ: Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θὸς προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου: Εὐλογητὸς ὁ θὸς ὃς οὐκ ἀπέστη τὴν προσευχήν μου. καὶ τὸ ἔλεός αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ:

διδύμου

Ἀδικίαν εἶδες ὁρῶν ἔμε καρδίας μου. μὴ εἰσακουσάτω μου κύ: Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θὸς προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου: Εὐλογητὸς ὁ θὸς ὃς οὐκ ἀπέστη τὴν προσευχήν μου. καὶ τὸ ἔλεός αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ:

διδύμου

Ἀδικίαν εἶδες ὁρῶν ἔμε καρδίας μου. μὴ εἰσακουσάτω μου κύ: Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θὸς προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου: Εὐλογητὸς ὁ θὸς ὃς οὐκ ἀπέστη τὴν προσευχήν μου. καὶ τὸ ἔλεός αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ:

πάλιν καὶ αὖθις τὸ αὐτὸ ὅλον τὸ πρόσωπον εἰσάγεται διδασκαλίαν ποιούμενον τῶν θεμάτων·
σθένειαν εὐχομένων τὴν αὐτὴν λόγων τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
μόνοις ἡμῖν παρὰ τοῦ θεοῦ δεδομένον τοῖς ἱερεῦσιν. ὡς τὸν εὐλογεῖν τὸν ἱερέα· ταῦτα σταῖς φωναῖς
ὑτοῖς ἀριθμοῖς λέγει αὐτὸς· καὶ ὅλα ἀληθῆ καὶ πρόσφορα λέγων· λαλήσω
ἄρα κἀγὼ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων· οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς ἱερέας λέγων τοῖς αὐτοῖς· καὶ ἐπι
θήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ αὐτοὺς τοὺς υἱοὺς ἱερεῖς· καὶ ἐγὼ εὐλογήσω αὐτούς· εὐλογήσασθε καὶ
καὶ φυλάξασθε· ἐπιφάνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ· καὶ ἐλεήσασθε· ἐπάρει τὸ πρόσωπον
πον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ δῴη σοι εἰρήνην· τὴν οὖν ἐπάρατον τοῦ λαοῦ καὶ ὑπὸ τοῦτο προαγορεύουσα
ταλαμβάνομαι ἀρίστως διὰ ταῦτα· οἷς συμπαθεῖται τὰ τῆς εὐλογίας παρὰ τοῦ ἱερέως εἰρῆσθαι τοῦ
λαοῦ γιγνομένης καὶ τὰ παρόντα μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἁρμόζουσης τῆς εὐλογίας ταύτης λέγεσθαι παρὰ τοῦ ἱερέως εἰρῆσθαι τοῖς οἰκείοις ὅπερ ἐστὶ χάριν εἰ χρὴ τοῦ λέγειν. ὁμοῦ καὶ τὰ πραγματικὰ
ἀληθεύοντα:

ΔΙΔΥΜΟΥ

τῶν σῶν οἰκτιρμῶν δεόμεθα καὶ δεόμεθα καὶ
καὶ τῆς εὐσεβείας τοῦ πρόσωπου
πρὸς τὸ δοῦναι ἡμῖν φωτισθῆναι ἀφ' ἡμῶν τὴν ὁδὸν
τοῦ ἁγίου σου εὐαγγελίου παοῖς τοῖς ὑθμεσι
κηρύξαι· σωτήριον γὰρ παντα χοῦ τῶν
παρουσίαν αὐτοῦ φ̄η̄: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
δόξαν· τῆς οἰκείας εὐλογίας ὠλλη
ρῶσαι: ΤΙΤΩ ΚΥΡΙΛΛΟΥ
ἐστι σκέπασον γὰρ ἡμᾶς ἀπὸ τολιόξιτου·
καὶ καθαίρ ὁμαι σάριος δαδ· θω καὶ
ἐσῴφαν θημεν· δόξῃ δημῖν ὁ θω καὶ
πᾶν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον τοῦτέ στι τὸν υἱὸν·
ἵ καὶ γὰρ ἐστι καὶ χάρις τῆς τῆς ὑποστά·
σεως αὐτοῦ· καὶ γοῦν δίφασις ἐν ἡμῖν ἀρχῇ·
ὁ ὤφθαι σε ὁ θεὸς ἐνώπιον ἡμῶν· ἐφάνη τὸν πρᾶον· ἀφ'
καὶ ὁ πᾶς ἐν ἐσμεν:
ἐσόχαμεν γὰρ ἡμῖν ὁμογνήσιον τοῦ θυ
λόγου· καὶ ἀρχὴ καὶ ἐν τὸ σωτήριον τοῦ
θυ καὶ πρὸς αὐτὸν δηλονότι τὸν υἱὸν
καὶ σεσώσμεθα διὰ τῆς ὑποστάσεως· ἀρχὴ καὶ ἐν τὴν ὁδὸν τὴν ἀποικομένην πρὸς τὸν πρᾶον· ὃν
τὸν δίκαιον τὸν υἱόν· καὶ γοῦν δίφασις ἐν ἐν ἀρχῇ σὲ οὐδεὶς ὅρχεται πρὸς τὸν πρᾶον εἰ μὴ δι' ἡμῶν·
πρὸς τὸν κηρύττει τοῦ θυ λόγου τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸν ἐνθρωπον τὴν σρίαν: ΔΙΔΥΜΟΥ
Ὅθεν εἰ καὶ τέλεσε ἐπιγέγραπται· καὶ ἐπὶ μελάν θρωπα ἀποστόλοις ἐπιγέγραπται οὐκ ἐνδεικνύμενοι
μοις· ἀλλ' ὑμῖν ἐπιγέγραπται· θεῖος οὖν ὁ ὑμᾶς ταλαμβάνων τὸ καὶ παραζεισθλη
λοῦν τοῦ σῶ· καὶ θεωρίαν αὐτὸν μεγάλην ὑπάρξεσθαι ἀριθμὸν τελείου τυγχάνοντι καὶ ἐν
μοῦσι καὶ ἐνδείκνυσιν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
λὼν πρόδηλον τοῦ σῶ ἐπιφάνειαν αἰτεῖ θαύτην ὁμολογεῖσθαι τὴν δι' αὐτοῦ ὁποσονοῦν εὐλογίαν τρανῆ
σαμεν: ΔΙΔΥΜΟΥ
ἐπιφαίνεται δὲ πρόσωπον τοῦ παντὸς δημιουργοῦ τὸ πλήρωμα ἡμᾶς εὐλογίας καὶ οἰκτιρμῶν·
ἐπιφανέντος ἡμῖν τοῦ χαρακτῆρος τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ καὶ ἐμφανίσαντος ἑαυτὸν τοῖς ἀπι
στοῦσι δι' οὗ πλήρωτος τὸ ὑπὸ τοῦ λαὸς αὐτοῦ· ἐπεὶ γὰρ ἐπικαλεῖται τοῦ θυ τοῦ ἀοράτου
ὁμοίως καθαρῶς προσκαλοῦμεν αὐτὸν ὁρᾶν τὸν πρᾶον· ὁ ἐμὲ γὰρ δι' ὁρᾶσεως ὁρᾶσεις ἐστὸν πρᾶον· τότε ἐπὶ
ἐνεργουμένους οἰκτίρει καὶ ἐν λογεῖ πᾶσι ἐν λογίαν πνευματικὴ ἐπὶ τοῖς ἐπὶ ὠτοῖς ἐπιχωρίοις:
καὶ ἐπὶ λάβασιν ἡμῖν καὶ τὰ τὴν οἰκείαν χρηστότητα θλιβομένοις: παρασχοῦσα τὸν αὐτοῦ βλέπο

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΘΕΙΣΤΟΤΕΛΟΣΕΝΥ
ΜΝΟΙΣΨΑΛΜΟΙΣΔΑΥΙΔ:

θῶ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐν
λογῆσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ
ἐλεῆσαι ἡμᾶς: διάψαλμα:

θεοδώρου

τοῦτο ποιήσαι γράψαι. ἀντὶ τοῦ ὃ ἔφασαν ἀρχῇ γενέσθαι τὴν ὑδρογεσίαν σου καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τὴν εἰς ἡμᾶς. ὁδὸν γὰρ αὐτοῦ τὴν πρᾶξιν λέγει. τὴν εἰς αὐτοὺς καὶ σωτήριον τὰ θαύματα:

ἡσυχίου

Ὁδὸς οὖν θεοῦ ὁ νόμος καὶ αἱ ἐντολαὶ λέγονται. ὁδοὶ γὰρ δικαιωμάτων σου σῶν ἐτοίμων ταῦτα ἐντολῶν πάσῃ γνωρισθῆναι. οὐκ ἐντολὴ ἰουδαϊκὴ μόνη ἐνθαυμάσομαι θαυμάζειν ἢ ῥύγεσθαι. γνωρισθῆναι δὲ ἔφασιν τοῖς ἔθνεσιν τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ:

ἔως ἐφ' ἅρματος γάρ σου τὸ πρόσωπον. γινώσκει ἑαυτὸν ὁδὸς ὁ πρὸς ἀτενίζουσαν τὸν πρέσβυ. ὃ εἶπεν ὡς ἄνθρωπος εἰμὶ ὁδός. καὶ οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πρέσβυ δι' ἐμοῦ. ὁδὸς αὐτός ἐστι καὶ σωτήριον ἔν τισι καὶ σωτήριον τοῦ θεοῦ. ὁδὸν αὐτοῦ τὴν πρᾶξιν λέγει. τὴν εἰς αὐτούς. καὶ καταλλαγὴν ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔθραμον. καὶ κατηλλάγησαν σωτηρίαν. ἵνα ἐλλύσθω παράσχῃ: θεοδώρου

καὶ ὡς θ' πάσι τὴν διόλυμάσου σωτηρίαν σαφῆ γενέσθαι:

ἑβδομήκοντα

πάντων τῶν βθνῶν τὴν διαχύσιν ὁμολογεῖ προφητεύει: θεοδώρου

δίκαιον λέγων τοῦτοις πάντας ἐν χάριτείν σοι κατὰ ταὐτό:

πάλαι ἔθνος τοῦτο ἡμᾶς οὖν λαοὺς ὁμολογουμένους τῷ λέγοντι θεῷ. ἀφ' ἡμῶν ὄζαλίφων τὰς ἁμαρτίας σου. διὰ ὁλάβ πρόσωπος τὰς ἁμαρτίας σου. ἰγαδὶ καὶ ἀθλιὸν. τούτου τοῦ λαοῦ πρόσωπον φόβον ὠρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας μου ἀφορίσαν. καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐβδελύξατο. ὁλβὸς ἦν ἐλθὼν ἐπ' ἐμὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ταύτας τὰς βθνη καλεῖ τυχεῖν ἀφέσεως ὡς ὁμολογήσωσι. λίτησι καὶ τὸ δι' εὐχαριστῆσαι διὰ λοί. ἔσται φανερόν αὐτοῖς τοῦ προσώπου τοῦ θεοῦ: ἑβδομήκοντα

Ἡ δὲ μέλλουσα τὸ προφητικὸν πρᾶγμα ἐπὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἐκ νεκρῶν. πολλαῖς ἐστι τὰ αὐτὰ φθέγξασθαι. τῆς σωζούσης ἡμᾶς γλώσσης. ἐνφροσύνης ἄπολαύομεν:

Δ θεο

Ἐθνη ἐνταῦθα. τοὺς ἰουδαίους λέγει: διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ἐνδοξάζεται ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ἐνδοξάζεται ἐν τῷ ἐπιστρέφειν αὐτοὺς καὶ ἐν τῷ ἐκδικεῖν τοὺς ἐχθρούς. καὶ ἐν τῷ ἀπολυτρώσασθαι τὰ ἔθνη ἐκ τῆς πλάνης καὶ εἰσάγειν αὐτὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐν τῷ ἐλεεῖν τὸν λαὸν ἐν ὑπομονῇ. καὶ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν αὐτὸν ἐν μετανοίᾳ. καὶ ἐν τῷ ἀγαλλιᾶσθαι τὰ ἔθνη ἐν τῷ ἐλέει τοῦ θεοῦ:

διδύμου

γνωσθείσης ἐν τῇ γῇ ὁδοῦ ἐντολῆς καὶ τοῦ σωτηρίου τοῦ θεοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐνδοξάσθη καὶ εἰσῆλθον. καὶ πολυθέου ἀπαστῆσαι τὰ ἔθνη ἐνφρανθῆναι καὶ στερεωθῆναι ἐπὶ θείων ἀρχῶν καὶ ἀγαλλιάσεται λαοὶ θεὸν ἐν γνώσει:

τῶν ἁγίων

λαοὶ δίκαιοι καὶ ἔθνη ἐκ παραλλήλου οἱ αὐτοί. οἱ λαοὶ μὲν οἱ ἐκ περιτομῆς. ἔθνη δὲ οἱ ἀπὸ ἀκροβυστίας:

θεοδώρου

πάλιν ἔθνη. τοὺς αὐτοὺς λέγει. δίκαιον αὐτοὺς φησὶν ἐνφραίνεσθαι. ἐπεὶ πρὸ μετὰ πάσης ὀρθότητος δικάσας αὐτοὺς ἀδίκους ἐναμαρτήτους αὐτοὺς καὶ ἁγίους ἐκ φθορῶν οἰκείων γλώσσῶν ὡς πρὸ ὀλίγου αὐτοῖς γινόμενος διὰ τὸ ἐναμάρτητον τὴν οἰκείαν δύναμιν:

ψ

Ψ ουγγνώσομαι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσι τὸ σωτήριόν σου:

Θ ξομολογήσασθω σοι λαοὶ ὁ θς ξομολογήσασθω σοι λαοὶ πάντες:

Ω υφρανθήτω σαν καὶ ἀγαλλιάσθω σαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδήγησον:

θεοδώρου

Θ ξομολογήσασθω σοι λαοὶ ὁ θς· ὁ ξομολογήσασθω σοι λαοὶ πάντες·

Ι ἡ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς ὁ θς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θς ὁ θς ἡμῶν εὐλογήσαι ἡ μᾶς·

Κ αὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς·

Ἐσαρδλαμβη τὰ αὐτά· καὶ γὰρ ἐτιγόλοσο ὀφθαλμὸς· εὐλογίας· καὶ εὐχαριστίας· πρὸς ἱστικόσ· πρὸς γὰρ οὐκ ἐλήμβλε· πάσαι λίγλι· ταυτί ἀτιγοὶ εὐσέπλιο ἀγοὶ αἱ γίσθασσ· πληροῦσθαι καὶ ἱσαρ πρὸς εὐσε μᾶσ φ βρεῖν· εὐ πραγτὶ τόπασ προσαγομβόμου θυμιάματοσ· καὶ θυσίασ· ἱσαθαρὰσ· εὐ τοῖσ· ὁθνε σιν :

θεοδώρου

Ὁ υχὰ πυλλὰσ· δλξλιὼ ταυτολογίαν τὸ θεικεν· ἀλλὰ πρόθυμο τέρουσ· τοὺσ· αἰκούομπασ· εὐργαζό

θεοδώρου

μεθμοσ·

λίνο υπτὶ δλλομὸ ἔτι· ἱσαρ πρὸσ δλὸ αὐτλίσ· αἱ ἱσατίνοσ δύειαν πρὸ ἱσοπαί :

θεο ἀπολαύσομβφ· καὶ τὰ εὐβιστλίο γλῶσ· ἱσαρ πρὸσ· τὸ αὐτὸ λέγουσα τοῖσ ἑξ· ὅτι εὐ ἑλπρίαν ἡμῖν χαρίζεται·

πρὸσ γὰρ οὐκ ἐλήμβλομοὶ ἑαυτῶν ἀγοὶ αἱ μεῖν τὸ· καὶ ἱσαρ πρὸ φορεῖν εὐ πραγτὶ τόπασ προ(σ)αγομβόμου θυμιάματοσ· καὶ θυσίασ ἱσαθαρὰσ· ἱσατὰ τὴν αὐτὴν λέγουσαν προφλντείαν· ἡ δλξταυτολογίαν προθύμουσ· εὐργαζεταυτοὺσ· αἰκούομπασ·

θεοδώρου

Ἐσαρδλαμβη ἱσαὶ τὴν εὐλογίαν· κτλ·

εὐλογεῖσθαι δλέγαρ αἱ καλοῦντεσ· οἱ ὀχθθμὸν εὐ θοίκασι πρὸσ· πραίτισθαι μὴν τὴν διατοῦτο μόμου κρίσιν· δεύτερον δὲ μᾶλλον τὴν διαχῦσσ· τηρίαν ἱσαὶ χαίριν τῶν ἐπαβλμόμων ἱσαὶ σίαν· τρίτον

σωβλαύμει γὰρ ὁ τοῦ θῦ φόβοσ· εὐ ἱσατόρθωσι γὰρ ἑκάστου· οὐ δλίγθμο πόσσ· πραγτῶν ἱσαὶ πάντασσ· συμμὴ σθαι τοῖσ· ὀχουσι πάντο μὴ τὸ εὐ πραγτίγο μέσθαι ἱσαλῶ :

θεοδώρου

πρόσσοσ οὖτοσ· τοῦ τυχθῆν εὐλογίασ· ὁ γὰρ πρὸσ τὸν θεῖασ· εὐτολασ· εὐλα μείσ· ἱσαὶ τὸ μὲν ἄλλομ δλὸ μέγασ ἱσριτὴ ριομ τοῦ θῦ βλρασσύνη· τοῦτ δλξ πρὸσ εὐλογίαν πρόσεβρει·

διὰ τὸ μέγθοσ· τοῦ γλόμο τοσ·

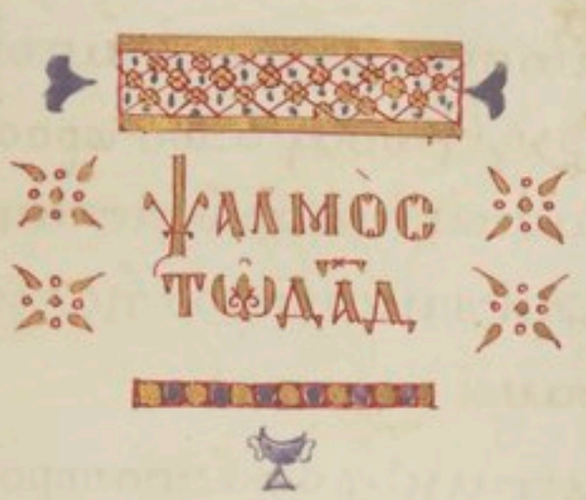

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ουο

τ ἰων ἰι φοικρίμειμ τουσ αἰκαθαρ τουσ δαίμογασ· παρορμιὼν τοῦ θῦ. ὁ λόγοσσημαίνει· τὴγὰρ αὐτοῦ παρου
σίαν τὴν ἀφ᾽ ἁμῶν· τυραμμίδοσ ὀξὴ λαθὴσαν: θεοδώρου
θι ρῶνται καὶ ὀβρασθῆ ὅτι ἀφ᾽ ἁσασιγθῦ ικαλεῖ· τὴν ὠσὴ θεὶ αὐτοῦ μοὶ κεῖ σθαι καὶ τὴ μεορίαν τοῦ ὄφ᾽ αὐτῆ σθαι κί
μησιμ βίε τοῦ παρὶμὶμ ὄβουσ· ικαθαὶ τοι οὗτό τι παρατγειμου λόμβοι ικαθεζόμβοι· πρότερομ ικαὶ ἅμα
πωσώμβοι διαφι αἰμβλ αμπρὸ τοῦ ὄργου· ὁδὸν ἐξόδου· αὐτοῦ τοῦ σχήματισμοῦ φοιδρότερομ· ικαὶ γὰρ ὁλῳ
οὕτωσ σύγκει ται ὁ ἅλμὸσ· προσωποποιΐασ γὰρ μορφὴν ικαὶ σχήματισμοῦμ· ικαὶ ὁλωσ· παρεσπουδῆ τὸ θέ
σει ικαὶ τὴ τοῦ μαικαρίου διαθέσει δεῖξαι μβλίσ· τότε ὀργούμβοσ· πρὸ τὴσ ικλισεωσ τοῦ ικαὶ ὁ πόσ μεθύσω
τὴν τοῦ πᾶσ· χαρίτι μὸίζομαι δὴ ικατὰ τὸμ οἰκεῖομ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ λογισμόμ· ὅσοι γὰρ ἐσμὶ φοιδροῦ πρακτὴ
γοῦ ικαὶ ἀγαθοῦ ἰσχυροῦ. ἐαὶ ἁμαρτίαφ. ἀπαρτασ διασκορπίζει τοὺσ ἐχθροὺσ. οὗτοσ ἀρικεῖ ικαὶ διαφασάσ
μόμομ. ἀπαρτασ ικατασπλίζαι: ἐυσεβίου
Θυραμμοσ γὰρ τὴσ οἰκουμβήσ διατῆσ ὑιδω
λολατρίασ οἰδαίμοσ· ικαὶ ὡσμὴ δβμὸσ ἐσ
ἐωαμόμοσ· μὴ τὲ ἐμοὶ ἐωσ γλῶσ μὴ τὲ ἐμοὶ
ἀσωμασ τομ δωμαμβασ. αὐτὸμ ἐωσ τοῦτο παρα
ικαλοῦσι τομ θῦ. πρότερομ μὲμ βμβῦδο
ικοῦντα. ἵνα ἵκασ διαφιλαμ ἁμαρταμομ
τομ ἰδίωμ ἔχῃ σο διαμίφασθαι δβ· ὁ πὶμ ἵκασ
τοῖσ ἀσβμοῦσι ικαὶ τοῖσ ἁμαρτωλοῖσ ἐωσ ζῆ
χῃ σαι διαλύσομ αὐτοῦμ τὴν ικαὶ σὴν συμφὸ
μι ἁμὸσ ἀλλ᾽ ἐχθροῦμ αὐτοῦ διὸμ μὲμ ἁσασ ὄξὺ
γάζομτο: Διδύμου
Ἰδ δὲ ἐωροσ εὐχὴ μὲμ ἁσι προφανῶσ τοῖσ ἁμαρ
τωβμεσθαι· σωτὴ θεισ γὰρ τούτοισ ικαὶ τὴν γλῶ
σσὴ· λέγοισ δὲ ἁμ ἐχθροὺσ θῦ σι κερ πουμὲ
μουσ· τοὺσ πόρρὶ τὴν γνώσι μ ἀσβεσῶντασ
τὴν ἀλήθειασ· μισοῦντασ δὲ ικαὶ φυγάδασ
ἐσομβνουσ· τοὺσ πόρρι πρασ τῆσ ικλισεωσ ἁμαρ
τάνοντασ· οἱ γὰρ ἀγαπῶμτεσ τομ θῦ τὴν οὐ
σὶ ταὶ ὅλου λάσ αὐτοῦ· ἐυχοι τὸ δὲ ἁμ ικαὶ ἁμαρ
τὴν ἀλλ᾽ ἐωσ τῶσι κερπίσαι τοὺσ μεταβαλομέ
νουσ ἐσ ἰουδαίουσ σωτηρίασ· ἁμ ἁσαμ
τὴ γὰρ ἁμτιλέγωσιμ οὐικ ἐχόμτεσ· φεύγο
ται: θεοδώρου
Οὐ δὲ γὰρ ἰδίαν αὐτομ ἁμ ἐχόμται· ἀλλὰ μόνομ
ὁ φθῆσ εἰσ ἐμὴν ἀπαρτασ· τρέωσι τῶ
φόβῳ: Διδύμου
μισοῦντασ δὲ θῦ φεύγομτασ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺσ πόρρι πρασ τῆσ ικλήσεωσ ικαὶ σίαμ ἔχόμτασ· ὅτι γὰρ
ὁ ἁγαπῶμ αὐτομ τρεῖ ται σὸν λὰσ αὐτοῦ· ὁ μὲμ τὴμ ἐμὴμ αὐτὰσ οὐικ ἀγαπῶμ τὸμ θῦ:
Ὁ ὅτι οἱ δὲ ὅσι μοὶ μὴ σοῦμτεσ τομ θῦ οἱ ταμβμησιμὲμ αὐτῶ αὐτοῦ πρασ τῆγομτεσ: θεοδώρου
Ὁ ὅτι ὠγὰρ αὐτοὺσ· τὴ μεορίσει. ὡσ ἀβάπτισθήτωσαμ πάντασ δίικαίωσ ικαὶ τιμοῦ. ὡσ διαλύεσθαι πὸ βίβυικεμ.
ἤ τὸ μὴ ικεῖσθαι εἶμαι πρὶ ἵ ταμέμβοσ:
Ὄχρὶσομαι δὲ ὡσ τοῦτο τοὺσ ικατασπάντασ τὸ πολὺ μαρτεῖασ ικαὶ ἁβρασπεῖασ ἐωαγβαλλόμβοι. ὡσ τοὺσ δβδὶ
σὶ δαίμοσασ· φύειμ αὐτοῖσ δὶ πολλῶμ μαρτίασ ικαὶ τὰ αὐτῶμ φίλτατα τομ μὴ δβ ἐικεῖσθαι
πασ πάντωσ ἁμαρτωλοὺσ· ικαὶ ὁρὴμ ἰσ ἀπωλίασ γάρ ὁρβῶσ μὴ δβμὶ μὴμ ἐμὲ ἐωσ τὲλ ἐσ θαι: θεο
μόμουσ δὲ ικαὶ ικαπνοῦ ικαὶ ικλοῦ αὐτὴ γὰρ ἡ ικλοῦ φυσισ πυρὶ πολλοὶ σ᾽ ζόμτοσ· τὴν ἐσθαι ικαὶ ἀ
πόλλυσθαι· οὕτωσ οὖμ ἀπαρτασ αὐτοὺσ ἀμαλώσειο. ὡ πόρ τὸ πῦρ τὸμ ικλοῦ: ~

Ξ Ζ

Ἁμαρτώτωσ· θῦ ικαὶ διασκορπι
σθήτωσαμ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ·
ικαὶ φυγάδασαμ ἀπὸ προσώ
που αὐτοῦ οἱ μισοῦντεσ αὐτόμ:

(ι) σδικλείσθητωσαν ικαὶ πομὸσ δικλειστί
τωσαμ:

(ιι) αἰχμαλώτισαι κληρὸσ ἀπὸ προσώ
που πυρόσ:

ὅτι τοὺς ἁμαρτάνοντας μὴ κατάστησον. ὅτι καὶ σὺ φόβῳ σεαυτοῦ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐποίησας μετανοῆσαι πρότερον· τὴν γὰρ ἐκ τοῦ προφήτου λυθεῖσαν φλόγα σωφρονιστήριόν φησι τὸ πῦρ τῆς γεέννης ἐπὶ τοῖς τοὺς ἁμαρτάνοντας ὅπως μὴ ἁμαρτάνωσιν ἐπιφερόμενον· τὴν γὰρ ἐκ τοῦ προφήτου λυθεῖσαν

ΔΙΔΥΜΟΥ

ὁποίαν δέ ἐστι τὴν μὴ ἁμαρτάνοντας ἐνυφραίνεσθαι καὶ ἀγαλλιᾶσθαι ἀλλ' ἐν ὁποίοις τοῦ θῦ. καὶ παρὰ τὸ θεῖον τοῦτο ἀγα-

πολαμεῖν· ἰδοὺ γὰρ ἔτι καὶ ἐν τρυφαῖς οὖσι τῆς ἐπαγγελίας λόγος διηγήσασθαι: ΕΥΣΕΒΙΟΥ

πρότερον γὰρ ὁ τὸ διαπολοῦσι καὶ οἱ δὲ αἱμοῦσι μετεσχηματίζοντο κατὰ τοῦ ἀποστόλου εἰσαγγέλλουσι φάσκοντος·

μαρτιάσητε καὶ θρασεῖαι ἑαυτοῖς ἐπαγγελλόμενοι. ὃς σὺ ἀγοῦσι ἀπαστῶμεν θύειν αὐτοῦ· καὶ ταῦτα

κατὰ τὸ ἀμβλὺ καὶ κατηγορεῖ αὐτοῦ ἄλλο μὲν ὃς σὺ ἐφ' ἑαυτοῦ τοῦ πυρὸς ὀργισθέντος αὐτοῖς οὐ θῦ·

καὶ οἱ κατηγοροῦσι δὲ αὐτοῦ ὃς μὴ ἔχων πάντα ἡδέως ἐλεῖ πάντα δὲ ἀβλαβῆ φόβῳ τὸ ἀβλαβῆ

τὸ οὐδαμοῦ καὶ τοῖς αὐτοῦ φίλοις σοφίαν ἀληθοῦς διὰ πάντων ἁμαρτάνων. διὸ δὴ λίθῳ φασὶ γίνεσθαι

ἐμβλήματος τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου ἵνα

τοῖς σῶν ἐχθροῖς σου πῦρ κατανάλωμα γένῃς

καὶ κατὰ τὸ πῦρ ἁμαρτίαν αὐτοῦ καυθήσεται. καὶ

ἐκ λοιπὸν αὐτοῦ κατὰ γίνεσθαι φόβον· ὁποῖον καὶ

τὸ ὄφις κατὰ σου· διὰ λείπουσι καὶ ὄφις λυπεῖ

σθαι· ἐστὶ πόρρω ἑαυτοῦ σὸς ἐχθροὺς σου πάντας

καὶ πυρὸς γὰρ θῦ· πάντα τὰ ὄντα ἀφανῆ. οὐ

δὲ γὰρ μισοῦντι κατὰ τοιοῦτον· οὐδὲ μισεῖν

πόρρω ἑαυτοῦς ἀπὸ αὐτοῦ ἀπολοῦνται τὰ ὧν ἀπο

λεῖ αὐ ἑαυτοῖς ἐσομένοις μισοῦσι γὰρ αὐτοῦ

οἱ τὰ ἐν αὐτοῦ μισοῦ μὲν ἀπράγμονες τὰ

δὲ ἐν ἑαυτοῖς ἐν ὑφ' ἡμῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τρυ

φῶν οὐκέτι πρὸς ἀξίαν διπεῖν: ΔΙΔΥΜΟΥ

δικαιοσύνη γὰρ οὐκ ἀπόλλυται καθαπερ

οὐδὲ ἐκ ἀνδρία· γέγραπται γὰρ δικαιοσύ

μη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἐνώπιον δὲ

τούτοις καὶ τὸ ὃς αὖ ὁ μὲν ἀρχὸς οὐ τελευτᾷ

ρον καὶ κατὰ ὁμοίαν. οὕτω παρομοία

τοῖς χρωμένοις αὐτῇ· πρότερον γὰρ ὁ λόγ

τος τῆς ψυχῆς ἀδυνάμεις. αὐτὸ μὴ καὶ

λοιμεῖ τὰ τρεφόμενα τὰ ὧν ἐκ. καὶ ὁμοίως

τὰ αὐτοῖς. ἀμφότερα δὲ ἐκ ἐκ

λυμαίνεται τῆς οὐσίας τῆς ψυχικῆς ἀδι

αφθόρους μένουσιν· οὐ γὰρ ὁ τὴν κόμην

κηρὸς εἰς ὁμοίως κατατρέφει. διὸ δεῖν

τοῦ πυρὸς αὐ ἀλλότριον αὐτοῦ τῆς ποιότητος ὃ αὖ ἐκ τῆς ἀθλίως τὸ εἰς ἁμαρ

τολος· οὐ γὰρ ἀπολοῦσ' εἰ ἐκ ἔστι ἀπολλυσθαι τοὺς ἁμαρτολούς. ἀλλὰ ἀπὸ προσώπου τοῦ θῦ· ἵ δ' ἐστὶν ὁμοίως

ὁμοίως ὁποῖον τοῦ θῦ ἀγαλλίασις χαρᾶς τοῦ ἐκ ἔστι τοῦ πρὸς· ἀγάπη ἐκ χαρᾶς διρίνων· οὐ φρόνησις

διὸ ἵ διαχέουσα τῆς ψυχῆς τὸ φρονεῖν οὐ παθεῖν ἀ: θεοδώρου

λημμένοις τοιαῦτα οἷα γνῶσιν ἐκδικημένοις. οὐ φρονῶν πάντας διὰ τὸν διεῖπον πρότερα τὰ

πρὸ μοιρίας: θεοδώρου

δέξεται μὲν καὶ ὑμῖν τοῖς διὰ τὸν. πονουμένοις μᾶλλον τὴν οὐ φρονῶν· οὐ μὲν τὰ ὧν ἡμέρᾳ

ἐν πρὸς ἁμαρτάνοντας φθορᾶς. ἀλλ' ἐκ πάντα αὐτὸ πονοῦσιν· οὐ φιλοῦσι γὰρ ὁ

μὲν ὁποῖον αὐτοῦ· τοῦτο λέγει· ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνοντας αὐτὸ μᾶλλον: ΗΣΥΧΙΟΥ πρ

πρὸς ὁμοίως τοῦ θῦ ἀγαλλιᾶσθαι οἱ δίκαιοι καὶ οὐ φραίνεσθαι μᾶλλον. τὰ πάντας αὐτοῦ ὁρῶντες εἰ στρο

φὴν καὶ τὰ λείπουσιν αὐτοῦ λαμπάδοντες τὰ ὧν ἐκ γνῶσιν· τοῦτο γὰρ ἴδιόν καὶ παύλου ἐκ ἀλλοτρ

ἱοπρεπῆ τοῖς δέξασθαι:

ΟΥΤΟΣ ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρ
τωλοὶ ἀπὸ προσώπου
τοῦ θῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐ
φρανθήτωσαν:
γαλλιάσθωσαν ἐνώπιον
οὗτοῦ θῦ τερφθήτωσαν
ἐν εὐφροσύνῃ:

ις αι μαλλον δικ πολαβητε αυτου το μεβθος και τον κατορθωμα της ισχυος. υμνοις χρησασθαι και παλμοις τοις
ξαυτου. τουτο δε δικαιοτατον. εστι και ομαλες αριθμος ο πολυωνυμος και εστι το της ισοδου διαστημα
γθειας. δθδιδ δε δια του δημεσαθημου παριδειν τον λαον. αμαρτειν και προ του γδαμως λαβειν και προφο
αμαρταιου. ουτω δε και ιεαθοξησω εστι αρχη μεν της παροδου αυτοις συγχωρηθηναι αικολιτους. οι δε ου
κ εστιν. δικτυ φησιν αυτοις του πολεμου συγκεροτουμενου. σωθηναι μη δυνηκρατειν τον ιδιαν τηδυθυ
ρα πολι. τη μεριμναν δε αρχαν δικειμουσι διδοναι ουκ εστι τρεφοντας αυτους δικαλειν. τουτοδων ως προς δ
ικειμουσι καλως φ. ο τικοι μαθησασθε και υμεις ημιν μαλλον της ευφροσυνης. και προ ενομιτησασθε
τω θω εξοισομασι νικαλουμτες οις ωυλεται. ου δι γαρ μεγαλαν αιτιαν : αλλα τοις αυταις : ησυχιου
ις αι μελλων αμαρτολη χρηματιζειν οχω δικαιος προφητασει ις ω θεμι δοκιγαρ αμαρτολη ομοιαν αυτω. και ενοπολι
τω φω αυτου αμαρτολη και παλιν αμαρτολη υμιν τοις φοβουμενοις τον κμε λιος δικαιοσυνης και ιαν
σις δικαιος παρ ικι μ αυτου. αλλ ει και αμαρτολη τυχαι μι δια τοδοικειον φοβον εαν δε υπομεν. οχλημα
τους αμαρτολους εαυτου τους προς αυτον εαν αρθεαρτας θεμεθρος. προς ουν δικαιον. αρα τεθεν χνομ
μου ο τι χρηστος και το φορτιον μου ο τι ολαφρον. τουτου ο λογος ποιλη μη τω θω ολαβη διαμεταμοισασθη
τελλεται. ου τοι γαρ δημοσιον αυτοις συμβολον συγχωρουμενος. τυχοντες αλλα γαρ και οικειοις θεμενοις αγαπη
σαθαι μελλουσιν :

δωροθεου

ενταυθα εστιν ηδη δε και ταις οδοις δικειμουπορευεσθαι του εστι σχατου τα μεχρονα οφθηναι δημ φριει τοις
εστι γλιον. λι τα εαγιωυλικο τι εστι δυσμων. τα μεχρις αδου πασοι ημεν τω καθοδον : θεοδώρ
ις αλλοσ. τοδε ποιησατε. παροδον γαρ δεχηται ομοιον. διαμεταφορασον ων τα μεν δυσ
βατα σταυρασ τα δε λειαν ποιησατε. μεταξυ δε τουτων ειρηται σημειον δε μικαι κολυσιν. αμαμαλλον και σωθηναι προφη
παροδον. τοδεξασθε εστι υδυλικο τι εστι δυσμων. ως εστι νασταλεως δε φ αρματος ο χουμενου. και ουτως ικατα
τα μεν πολεμια μεβλαβομτος. τα μεν δη δυσμων.
ως προφητων θεσιν ειναν τα μετα
δευομενος δογματα. και παρεσουσαν αμαπενθησαν θεολογιας. δικδιαφοιας ικδικαθαρμενου. ο ποιαιτιος
ποιως δυνασομαι τι λεγειν αισθητηριον τε και ικιμασθαι δαλλειτω ονοματι αυτου
ο λοποιησατε ταφω εστι υδυλικο τι εστι δυσμων. ικαταμενουμεν ικαταπαρασατε. ικατα δε αις ευ αποστολος
του τεστιν αποθημα πολεμου αφελεσθαι. και παν τραχυ ικαταπαρασατε. λειαν τω θω παρεχομτες εις εαυτους πορειαν
ικατα τον λισαι αν. εγω μεν ασατε της νοδον ευθειαν ποιειται ταις τριβοις αυτου. πασαν φαραγγα πληρωθησαι.
και παν ορος και νουνος ταπεινωθησαι. και ιται τα σκολια εις ευθειαν. και αι τραχειαι εις οδους λιας. ις
οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θυ. θρηταιδε δη. ουπροτερον ειπων θρηνοδοποιησατε. περι γνωναι του σεαυθρωπον
αδυνατον και ταλλειν. το τα γαρ οδοποιουσι τα τον αμαξον ψυχας : θεοδώρ
αρτι δε του εστι δυσμων θρηνι αοικλυτος νυμφιος θρηνεν. οτε την θρηνον. λιδη γραφη λι ποδαις εις θρηνον τα θρηνειν αλλι
ως θρηνω θυφραινθηνι θρηνος λιμενι τικτουσα. και παλιν οτι πολλα τα τοις θρηνον τα θρηνον
το περι νοητα. δικαιος ομοιαται. αλλ εστι και αμαστολη ο τι δυσμων δικαιοσυνης λι λιον εις το ζοφον απωλασομενος
οικειον θρηνασαι μενος. τινων αοικλυτον : διδύμου
ουκ αμβλυτερα ποιησατε ταπερ ικαι ωσεις ουκ ακουσεσθε. ουγαρ ειρηκε
τα δηκωφων ωτα. προσθετικε δε αμα και
το θαυμαστον αυτου. δηλον δε οτι του σωτηρος. ικατα δε θυμαχον
λημασιν. ταχαιον. τουτεστιν ουκ ακουσεσθε. ουδε συνησετε. ικατα δε τον λογον τα αικριβεσ. ουγαρ ειρηκε
απωλεσα αγαμιαν. προσθετικε δε αμα και
το θαυμαστον αυτου. δηλον δε οτι του σωτηρος. ικατα δε θυμαχον
τα μεν χρονα ωλιγα ουκ εθαυμασαν αυτου. ουγαρ αρχοι ικανθωσιν αυτου. σορταζομτας : ις δικαιοσυνην γαρ
ομοιαν αιτιαν δε προφη
λημασι δηλαδη τε μεν παρ αυτου. μεταγαρ ταλαιπριου ικαι τυμπανου και αυλων τον οιμον ποιουσι. τα δε θρηνο
ικων ουκ εθελησουσι. ικαι ταυ θρηνατον χειρων αυτου ουκ ατεμουσιν : ευσεβίου

τρόπον των απο αλλειδιου της ειρημενης θυφροσυνης ικαι αγαλλιασεως. τευξονται. αδηλον δε ουδεν ειναι
δυνομενος δογματα. ικαι παρουσαν αμαπενθησαν θεολογιας. δικδιαφοιας ικδικαθαρμενου. ο ποιαιτιος
ποιων δυνασομαι τι λεγειν αισθητηριον τε και ικιμασθαι δαλλειτω ονοματι αυτου.

ο λοποιησατε ταφω εστι υδυλικο τι εστι δυσμων. ικαταμενουμεν ικαταπαρασατε. ικατα δε αις ευ αποστολος
του τεστιν αποθημα πολεμου αφελεσθαι. και παν τραχυ ικαταπαρασατε. λειαν τω θω παρεχομτες εις εαυτους πορειαν
ικατα τον λισαι αν. εγω μεν ασατε της νοδον ευθειαν ποιειται ταις τριβοις αυτου. πασαν φαραγγα πληρωθησαι.
και παν ορος και νουνος ταπεινωθησαι. και ιται τα σκολια εις ευθειαν. και αι τραχειαι εις οδους λιας. ις
οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θυ. θρηταιδε δη. ουπροτερον ειπων θρηνοδοποιησατε. περι γνωναι του σεαυθρωπον
αδυνατον και ταλλειν. το τα γαρ οδοποιουσι τα τον αμαξον ψυχας : θεοδώρ

αρτι δε του εστι δυσμων θρηνι αοικλυτος νυμφιος θρηνεν. οτε την θρηνον. λιδη γραφη λι ποδαις εις θρηνον τα θρηνειν αλλ
ως θρηνω θυφραινθηνι θρηνος λιμενι τικτουσα. και παλιν οτι πολλα τα τοις θρηνον τα θρηνον
το περι νοητα. δικαιος ομοιαται. αλλ εστι και αμαστολη ο τι δυσμων δικαιοσυνης λι λιον εις το ζοφον απωλασομενος
οικειον θρηνασαι μενος. τινων αοικλυτον : διδύμου

ουκ αμβλυτερα ποιησατε ταπερ ικαι ωσεις ουκ ακουσεσθε. ουγαρ ειρηκε
τα δηκωφων ωτα

ὀμνύειν· ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ ὁμόσαντος κρίνεται· ὁ δὲ ὀμόσας ἀπὸ τοῦ ὀμνυομένου· ὁ μὲν γὰρ ὀμνύων ἐπὶ τῷ θεῖον ἀπὸ τοῦ ὀμνυομένου ἐλέγχεται· ὁ δὲ ὀμνυόμενος ἐπὶ τῷ θεῖον ἀπὸ τοῦ ὀμνύοντος· διὸ καὶ ἐναγὴς καὶ ἀναίτιος ὁ ὀμνύων ἐστὶ καὶ ἀναίτιος ὁ ὀμνυόμενος· ὁ γὰρ ὀμνύων ἐπὶ τῷ θείῳ πρὸς τὸν ὀμνυόμενον ἀναφέρει τὸ ἀσφαλές· ὁ δὲ ὀμνυόμενος ἐπὶ τῷ θείῳ πρὸς τὸν ὀμνύοντα· ὁ μὲν γὰρ ὀμνύων ἐπὶ τῷ θείῳ ἐπὶ

θεοδώρου

σου
πασιδευθέντα γὰρ ὑμᾶς φῂ ταὐτὸν ἡγεῖσθαι ὑμᾶς· ὅπερ οὐδὲν ἂν δόλου λείποι τὸν ὀρθῶς
κατέχοντα· καὶ τί γὰρ οἴεται μόνον ταὐτὸν δηλοῦν ὑμᾶς· ὃ μὴ καὶ πολλῷ μᾶλλον
τὴν ἰσχύν σου·

Ὃ μοιονοτῶν εἰρημένων τοῖς ἐν Δεσμοῖς ἐξελήλυθε· καὶ τοῖς ἐν Ὀρτῶσι τί ἂν αἰτιῶτο
τὴν τῶν δαιμόνων λατρείαν φῂ·

θεοδώρου

τοῦτο φῂ· ὅτι καὶ ἐν ἄδου πορευθεὶς καὶ τοῖς ἐν Γίσει σημείοις ἐκλήρωσε πάσι θλίψασι πρότερον· τὸ γὰρ παρα
πικραίνοντες ἀντὶ τοῦ παραπικραίνοντας τέθεικεν·

καὶ αἰτιοῦσθαι δὲ μόνον· ἀλλὰ καὶ παραπικραίνοντας τοῦτο γὰρ τὸ μεῖζον· ὅτι μὴ νῦν ἔστι μόλις
μένουσι τὸν προσήκοντα αἰκρίαν ἀλλὰ καὶ μᾶλλον παροργίζοντας αὐτὸν τὸ σωθῆναι τὸν παρα
πολλὰ μόνον ἀπολέβας· ἢ λαθεῖν ἐπιχειροῦντας ἐν μυστηρίοις ἀθεμίτοις ἐνορᾶν· καὶ μηδὲν ἧττον
λάθρᾳ θείαν γραφήν· καὶ κατεφθαρκότες οἱ νῦν ἐπὶ τὸ ἔργον· καὶ ἀνθυφήσαν· καὶ ἀνθυπήσαν
ἢ αὐτὸν πρότερον θῦσαι τοῦ ἔργου· καὶ ὅτι οὐκ οὖσιν ὅθεν πάντα ἐγένετο· καταλέ
γουσι τὴν Θ διδοσθαι· καὶ τοῖς ἐκεῖ μόνοις ζῶσιν ὄντως· τὸ γοῦν πρὸ τοῦ τάφου τὸν ἐρχόμενον
τὸ τοῦ μόνου ἀγαθὸν τυγχάνει· πᾶσι δὲ ὅτι
διὸ μόνοις θεὸν αὐτοὺς καὶ κύριον ὀνόμασεν· ἀν
θρώποις ὁμοιωθέντας τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· καταλέ
γουσι ὁμοτρόπως τυγχάνουσιν ἀλλ' οὐσίᾳ
λυτρωτοῖς· ἴδιόν Θ μόνοις ζῶσιν ὅσα μὴ μι
μήσεσθαι· καὶ καθαίρουσιν ἀγαθοῖς μό
νοις· καὶ κατορθοῦνται· ὧν μόνων ἀμοιρεῖν· ὅπερ
πρὸ τοῦ γάμου ἐγένετο μανθά
νει· οἷς εἴρητο· μὴ κτήσασθε χρυσὸν
μήτε ἄργυρον μήτε χαλκὸν εἰς τὰς ζώ
νας ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδόν· μήτε δύο
ἱμάτια μήτε ῥάβδον· τὸ γὰρ δι' ὧν ἔχειν
ἄγαθὸν ζῶντας ἀνθεστῶτας αὐτοὺς διαβάλ
λει καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ λιτοῦ· ἢ μήτε ὑπο
δήσασθαι τοῖς ἀφῶσιν ὑμῶν βάλη
θείαν· τούτους οὖν πρὸς τοὺς κατοικίζει
ὄντας ὅτι κἀκείνοις ἀπαρτίαν διακλησίαν ἀπο
μένειν ποιεῖ καὶ κατοικεῖν ἐν αὐτῇ μόνοις
ὑπερφρονοῦντας καὶ διαπορεύο
μένους καὶ κατορθοῦντας· ἔξαγον ὑπὸ δικῶν
ὑμᾶς ἀνθρείαν· ἀλλὰ καὶ στρατιώτας ὑπὸ ἀμαρτιῶν δεδεμένους·

Ἔξαγον ὑπὸ δικῶν ἀνθρείαν ὁμοίως τοὺς ὑπὸ ἁμαρ
τιῶν κρατουμένους τοὺς κατοικοῦν
τας ὑπὲρ ἀνθρείαν·

ἀντὶ δὲ τοῦ ὑπὲρ ἀνθρείαν διὸ ἀπόλαυσιν
ἐξέδοσαν ἐμέ· ὃ ἀλλοῦ ταὐτὸν τοῦ ἐκ τοῦ στόματός σου ἐξεμεῖν· καὶ τοῖς ἐκεῖ ἐκκλησίαις· καταλέ
γουσι μόνοις ἀρχὴν οἰκείαν οἰκίαν· καταλέγουσιν αὐτῷ· καθίζει μόνος γὰρ εἰς ὑπὲρ οἰκῶν· καταλέ
γουσι τὴν Θ διδοσθαι· καὶ τοῖς κάτω ζῶσιν ὑπὲρ οἰκῶν· τὸ γοῦν πρὸ τοῦ τάφου τὸν ἐρχόμενον
τὸ τοῦ μόνου ἀγαθὸν τυγχάνει· πᾶσι δὲ ὅτι
διὸ μόνος θεὸν αὐτοὺς καὶ κύριον ὀνόμασεν· ἀν
θρώποις ὁμοιωθέντας τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· καταλέ
γουσι ὁμοτρόπως τυγχάνουσιν ἀλλ' οὐσίᾳ
λυτρωτοῖς· ἴδιόν Θ μόνοις ζῶσιν ὅσα μὴ μι
μήσεσθαι· καὶ καθαίρουσιν ἀγαθοῖς μό
νοις· καὶ κατορθοῦνται· ὧν μόνων ἀμοιρεῖν· ὅπερ
πρὸ τοῦ γάμου ἐγένετο μανθά
νει· οἷς εἴρητο· μὴ κτήσασθε χρυσὸν
μήτε ἄργυρον μήτε χαλκὸν εἰς τὰς ζώ
νας ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδόν· μήτε δύο
ἱμάτια μήτε ῥάβδον· τὸ γὰρ δι' ὧν ἔχειν
ἄγαθὸν ζῶντας ἀνθεστῶτας αὐτοὺς διαβάλ
λει καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ λιτοῦ· ἢ μήτε ὑπο
δήσασθαι τοῖς ἀφῶσιν ὑμῶν βάλη
θείαν· τούτους οὖν πρὸς τοὺς κατοικίζει
ὄντας ὅτι κἀκείνοις ἀπαρτίαν διακλησίαν ἀπο
μένειν ποιεῖ καὶ κατοικεῖν ἐν αὐτῇ μόνοις
ὑπερφρονοῦντας καὶ διαπορεύο
μένους καὶ κατορθοῦντας· ἔξαγον ὑπὸ δικῶν
ὑμᾶς ἀνθρείαν· ἀλλὰ καὶ στρατιώτας ὑπὸ ἀμαρτιῶν δεδεμένους·

ὁδὸν ἱερὰν ἀπὸ τῆς πύλης τῆς Ἀσσυρίων ἕως τοῦ ὄρους τοῦ ἐλαίου.

Ὁδὸν ἱερὰν ἀπὸ τῆς πύλης τῆς Ἀσσυρίων ἕως τοῦ ὄρους τοῦ ἐλαίου.

διάψαλμα.

Γ ΙΕ ΣΤΙΟΘΗ ΚΑΙ ΑΓΑΡΟΙ ΟΙΩΝΟΙ ΕΤΑΡΑΖΑΝ.

Ἀπὸ προσώπου τοῦ θῦ τοῦ σιὼν

Ἀπὸ προσώπου τοῦ θῦ ΙΗΛ.

ΔΙΑΤΙ ΤΟΥΤΟ ΟΥ ΜΗ ΦΟΒΗΘΗΣΕΤΑΙ ΣΕ ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΔΟΞΑΣΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ;

ὅτι ὅσιός ἐστιν

ρ. Ἀρχιὼν μὲν τὸν εὐαγγελικὸν λόγον φησὶ κατὰ τὸ κατὰ μηδὲν ὑστερεῖσθαι τῶν ἀποστόλων τὴν ὁμοίαν ἐκείνοις λατρείαν· ἐκεῖνα γὰρ οὐκ ἐκείνων αὐτὸν διδούσης τὰ χαρίσματα κατὰ τὸ διηρημένον τῆς χάριτος· ἀλλὰ καὶ τὸ τὰ ὅλα κατὰ μέτρον· οὐκ εἰσὶν ἡμῶν· καὶ θυσίαι ὑμῶν· οὐκ εἶδωλα ἡμῶν· καὶ ὅσα περὶ τοῦ ὅτι οἱ οὐκ ἀπὸ διαφόρων ἐφάνησαν· τὸ αὐτὸ καὶ Ἀρχιὼν διδούσης λέγει· τὴν τοῦ μάρτυρος τροφὴν οὕτω καλέσας· ὑ θεοῦ γὰρ δίκελλαν ἑαυτοὺς φησὶ δρᾶν· ὁ τροφεὺς καὶ δρᾶν εἴλατο μὴ δ' ὑπὸ δρᾶν θεῖ· καὶ ἔσχατον ἐκ καὶ δρᾶν εἴλατο μὴ δ' ὑπὸ δρᾶν θεῖ· καὶ θύρας οὐκ οὐδὲν ἔχειν· καὶ ἔνδοθεν ἑαυτοὺς μάρτυρας εἰργεῖν· Ἀρχιὼν τὸ καλέσας τὴν τοῦ μάρτυρος κατα φοράν· καὶ διὰ μὲν τοῦ φιλῆσαι φησὶν ἑαυτοὺς μάρτυρας εἶναι· διὰ δὲ τοῦ ἔνδοθεν ἑαυτοὺς μάρτυρας εἰργεῖν· ἀλλ' ἰδιάζει τιμὰ καὶ φθόνῳ τὴν τῆς ὑλικῆς γραφῆς μισυσάσαν· καλῶς δὲ καὶ τὸ ἀφορίζειν· οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ οὐ ζῶσι· κοσμικοὶ δὲ τοῦ μάρτυρος κατα φοράν· ἰδιάζουσι

κς΄ διὸ σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις δυνάμεθα καταλαβέσθαι τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῶμεν εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ὅτι μὲν ἀπόλλυσι τὸν ἀγαπῶντα τὸν θεὸν ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀγαπωμένου, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις ἐστὶ δυνάμεως πολλῆς

ωβ τορὸ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ὅλου. ἐαὶ δὲ βούλωνται ὑμεῖς οἱ κληροι κληροῦσθε τοὺς δικαστὰς μὴ πλείους τῶν δώδεκα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς ἐκ τῶν ἐπιτηδείων ἐκλεγομένους ἐκ τῶν ἐπιτηδείων ἐκλεγομένους ἐκ τῶν ἐπιτηδείων ἐκλεγομένους

τῶν κλήρων. καὶ οὕτως ὅρια τὰ λευῖτικὰ τῆς τοῦ ἰλασμοῦ ἡμέρας δύο προσηγάγοντο τράγοι εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· ὅτι τῶν κλήρου ἐλήφθησαν. ὁ εἷς ὡς τὸ θυσιαστήριον ἡγίασε τὸ μέρος τὰ εἰς τὸν ἅγιον μερισμὸν ἀπὸ τῶν ὁμοίων αἰτήσαντα ὅρια μερισμοῦ δικαιωθῆναι· οὐ μὴν ὁλοκλήρου ἐλήφθησαν ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ. οὐ γὰρ μέσον μόνον χρὴ θηρεύειν τὸν ἀγαθὸν ἡγεμόνα τὸν ὡς· τὸ δὲ καὶ ὅλον ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ· τὸ δὲ καὶ ὅλον ὅρια μέσον τὰ ἀφορισθέντα ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ὄλαυδυ. οὔτε γὰρ τὸν σχοῖνον τὰς περιλειπομένας πέριξ ὑπὸ τῶν χλωρότητων τοῦ χρυσίου ὅρια τοῖς μεταφρένοις : ~

ααδναδιον

ααδ ααδι λείσμεν. τοὺς ἀρχαίτας ἀποστόλους τῆς κληρονομίας αὐτοῦ δι· χιονα θήσονται δὲ· ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαρθήσονται· ὅρια δὲ μὴν δὲ· ὅραντα ποδόσι ὁρμινεύεται· λέγει οὖν ὅτι οἱ δοξάζοντες τοὺς ἀποστόλους· τὰς παρὰ τοῦ ἐνοικοῦντος ααδι λθασ αὐτὰ ποδόσι· τὸν καθαρμὸν τῶν ἁμαρτιῶν·

θεοδώρου

ἕως τοῦ δι· πρόσδρομεν ἐν ἐνὸς τοῦ ααδι λει τῶν γαίων αἰῶν. ἵνα δὲ λόγου δὲ· τὸν ἴδιον καὶ ἐπέχοντες τὸ πρὸς τοὺς ἰδίοις εἶναι λοιπὸν καὶ τοῖς ααδι λεῦσι. τὸ τοιοῦτον· ὁ τὰ ἀργυρομένων ἡμῶν ἕως τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας. ὁρίζεις καὶ τοὺς μέλλοντας ἡμῶν ααδι λεύειν ὃ πρὸ ἴδιον τὸν θεὸν εἰρηνικὴν καὶ βλαυτοῖς οὕτως καὶ οἷς ἐν χθροῖς δουλευομένων· οὕτως καὶ τὸ ἀποδώσουσι ταῖς ἐν χασμοῦ. ἀσδη ἑξῆς ἐν λθοντα χείλημου· ἀντὶ τοῦ ὁρισθέντα καὶ ἐν ταῦθα· τί οὖν ἐστιν : θεοδώρου τὸ τελαμπροῖς φαρούμεθα. καλῶς τὸ λαμπρὸν φῶς θήσονται χιονα θήσονται δι· ἀπὸ τοῦ τοιαύτην εἶναι φύσιν τὴν χιόνα· ὃν ἁρπάζειν καὶ εὐφθινίαν διαπαντὸς μένον· εἰκότως καὶ ἐν δοξούσης εἶναι τοῖς πορφυρίοις· ὅν σθλιμὸν δὲ λέγει· ἀντὶ τοῦ τὸ σαλήμ· ὃν βαι καὶ ὁ ἀσσύριος ὠκοδόμητο· ὃ φθνι καὶ ἰλλημιτῶν πόλις δι καλεῖτο : κυρίλλου

Οὗτοι τοίνυν ἐχιόνα θήσαν ὃν σθλιμόν· τὸ δὲ ὃν σθλιμόν· ὑπεραίκη μέρι ἀπὸ φορᾶς· ὅρμινεύεται δὲ· ἀντὶ τοῦ ποδόσι· ὃ χιονα θήσομαι δὲ ὡς ὃν ἀντὶ τοῦ ποδόσι τοῦτ' ἔστιν λαμπροὶ γενόμενοι· μισθὸν δὲ ὡς πρὸς τὴν εἰς τὸν χῦν γῆν οἱ ὡς τὸν λαμπρότητα : θεοδώρου

καὶ ἀφ' ὧν ααδι λεῖς τοὺς ἀποστόλους ὑμῶν· ὡς ααδι λείας τῶν οἰκείων· καὶ ὃν τὸ μὴ δὲ βαλμὸν φ' κατάστασιν αὐτοὺς ἀρχομένους ἐκ πρώτης ἡλικίας τῶν γλωσσῶν διαφορᾶς τὴν χάριν ἐδόξαντο· ὁ τῆς τῶν οἰκουμένης αὐτοῖς διαιρεῖ ααδι λείαν· τὸ μὲν τοῦτο τὸ δὲ· δικεῖν προφατεύειν καὶ βλεύσασθαι τοὺς ὑμῶν λαμπρὸν ἀστοὺς ὡς ἀπὸ τῆς καθέζεσθαι χιονα δοικεῖ θαλμὸν δὲ λέγειν τὴν ἰλλημυρίδα ταύτην ἀγόρευται· ἀλλως ἐκ παγείσης· διαφαλεῖσι τοῖς ααδι λεύσι γὰρ οἰκοῦσι θήσονται χιονα θήσονται ὃν σθλιμόν· τουτέστι πλύνεται χιονα· ἢ ἅπτεται· ἀφὴ γὰρ ἐστὶν ἡ ἅφθαι· ἐπιστοποιοῦσα τὸ ἀποπλυθῆναι· ἀποστίζουσα γὰρ αἷμα τὸν γοῦν· καὶ καταψύχουσα τὸν παθῶν τὸν φλογμόν· οὐ διὰ γὰρ ὑετῶν πάλιν εἰσμὸς καὶ πάχνη θήσομαι· πρίασθαι τὸν χιόνα σὸ λόγε. ἀσύμφωνος γὰρ αὕτη προσλαμπρότητα δικαθαρμὸν ἰχθύν· τοιοῦτον καὶ τὸ ὑπὸ ὧν οἰκοδομεῖται ἁμαρτιῶν μὲν ὧν οἰκοδόμημα. ὃν χιόνα λευκαν· καὶ τὸ δικαθαρισθῆναι οἱ μαζορεῖοι αὐτὸν χιονα· σαλμὸν δὲ· σι καὶ μέρι δος· ὅρμινεύεται· μὴ ποτε· τοίνυν ἐσει οἱ ααδι λεῖς οὗτοι ἀπὸ φολοι ἰουδαῖοι ἦσαν ποτὲ· πληροῦντες τὸν κατάσκιαν νόμον μέρι δος εἶναι· σκιὰν ἔχοντες μὲν· τῆς ἀληθῶν μερίδα· ἐσει ἰραμβροὶ δὲ· καὶ τῆς οἰκείας ὁποίος ὅλῳ ὑραῖος ἐξ ὑραίων· καταγόμενοι φαρισαῖος· ἢ ἐσει δὲ ἡμῶν ἰσμὸν μὲν ἐν τῶν τὸν χῦν μαθητὸν ὄντες οἱ ὡς καταστὰς ἀπὸ καθαρσίου ἀπὸ σαρκὸς ἐκ τῶν μερίδα τὸν ἀγγίσαντα νεκροῦ ὃν φθορᾶς· οὕτω δὲ· ὃ φθασαν ἑαυτῶν· καὶ ὃν ὄρεσι ὡς ἔχοντες τὸ πολίτευμα· ἐσει γὰρ ἐκ πρώτου τοῦτο· διαμένουσι γὰρ ἐσκηνωμένοι καὶ διαμένουσι προφθειρόμενοι· καὶ ἁρπαζόμενον τοῖς ὃν ἔχοντες· ὃν ὄρεσι καὶ τὸ ἑαυτῶν μερίδος εἰσὶν· διὸ καὶ μᾶλλον τυγχάνει τὸ ὄρος τοῦτο ὃν χιονα θήσεται ὑπὲρ ἀκρὶς ἰδαῖον ὄντα : ~

ὃν χιονα θήσομαι δὲ ὃν σθλιμόν

ααδι λείσμεν τοὺς ἀρχαίτας ἀποστόλους

χιονα θήσονται δὲ ὃν σθλιμόν

ἰθνακίου

Ὅροσ μὲν τῶν ἐκκλησίαν ὁμολογεῖ· τοῖον δὲ ὅτι ἔστραφεῖσι καὶ λιτὸν ἀρὰν τὸν ἐν αὐτῷ τάξιν ἀ
περγάζεται· καὶ μᾶλλον καὶ τετυραμένον· τουτέστι γάλακτος μέρον· ἀπὸ λουτροῦ δὲ λαβὶ λόγου·
καὶ ἀπὸ τὸ γάλα ὑμᾶσ ἐσόπτεσαι οὐ μᾶσ· ἐστὶ τιμαῖον οὖν τοιᾶσ τὸν αἱρετικῶν ἐκκλησίασ ἐστὶ
λαμβάνουσι μὲν εἶναι τετυραμένασ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐταῖσ τὸ λυπαρὸν μέρον τρέφειν εἰσ ὄξιν πεπε
μαστικῶν· ἐγκατέτοιμον δὲ τοῦτο ἐκφράσαι τὸ οὗτοι ἐκφρονοῦσι τὴν ἐκκλησίασ τετυρω
μένασ· καὶ μὴ μᾶλλον τοῦτο μόνον τὸ ὄροσ ἐν ᾧ ὁ θῶ ἐν δόκησον καὶ τοῖσ ἐκλῦσαι ἐν αὐτῷ· ὁ τι γλ
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖσ εἰ. δῆλον δὲ καὶ ἐν αὐτῷ ἐν βῆλ. ᾧ δὲ καὶ τοῖσ ἐκλῆσαι ὅτι ἐν ἐξελοιμένων αὐ
τῶν :

θεοδώρου

τοῦτο δὲ βῆλ τὸ ὄροσ. ἐν θλιψίασ μέσον· ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν παρὰ ἐκτικὸν πολλῷ. ᾧ σοῦ θῦ ἐμοὶ
σοῦ αὐτῷ. τοῦτον ἀγαθὸν χορηγοῦ :

ποῖον δὲ ὄροσ βῆλ ἐστὶ καὶ μᾶλλον καὶ τετυ
ραμένον· καὶ ποῖον δὲ ᾧ σοῦ ὑδρον τὸ
καὶ πρὸ τοῦτο καὶ ἐν αὐτῷ. διὰ τί ἐστὶν
πολλῶν ὄχθων δηλαδὴ μέρον πρόσωπον
ἄβρασ πολὺ γὰρ ἐστὶν ὄρη ἐκκλησίασ
τοῦτο ἐστὶ τὰ ἐν βήματα τοῖσ ἐν θεοπνεύ
στοισ γραφῶν ἐν ἀσκαλῶν τὰ λόγοισ·
καὶ τὸν θεῖον τε καὶ ὑψηλὸν ἐκ ποίμνης τὰ
λόγον· ἐν ταύταισ γὰρ ἐστιν ὁ χῶ ὁ λόγοσ·
ἔτι δὲ διὰ ταῦτα χίσθω πρόσωπον καὶ ποιμέ
νιον· ποῖον τοίνυν ὄροσ· ὁ ὃν ἐν ὑδρον τὸ
καὶ ἐν αὐτῷ ὁμολογοῦσι καὶ σωμέ
τετραμμένον· ἐκκλυτον γὰρ οὐδὲν ἐν ὑ
δαρὲν ἐν ἐκκλησίαν· ἀλλ' ἔστι τὰ σοφὰ
σωφροσύνην προσιοῦσι αὐτῇ :
ἐν ῥῆται καὶ ἄλλαχοῦ περὶ τοῦ ὄρουσ· ἔστι
ἐπισχάτου τὸν μὴ μεμερισμένον ἀφ' ἑαυτοῦ ὄρουσ
τοῦ θῦ· καὶ πάλιν ἐν ὄροσ· ὑψηλὸν ἀν
μάλιστα ἐν ὃ ἐν αγγελιζόμενοσ· τίσι τιν·
λίθοσ ἀμάλασσοσ· διὰ πορείασ· ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν παρὰ ἐκτικὸν πολλῷ. ᾧ σοῦ θῦ ἐμοὶ
πόμενοσ· τίσι τὸν ἐκκλησίασ· ὁ τοίμων θῶ λόγοσ σοφίασ ἐστὶ καὶ ζωῆσ καὶ ἁγιασμόσ· ἐν ἀρχῇ
ποιμένασ· ἐκ μὲν ἐκκλησίασ· πλάτυσμοσ· ἡν οἱ ἐκκλησίαι ἔχει· καὶ ποιοὺσ λογίουσ σοφούσ· χάρισ
ἁγίουσ· καὶ τοὺσ μὲν γάλα ποτίζει· τοὺσ δὲ βρῶσιν προφῆσ μεταδιδοῦσ· ἐν ῥῆται τετυραμέ
μοσ τὴν αὐτὴν διαφοράν· γάλα γὰρ παγὲν ὁ τύροσ· ἀλλὰ καὶ ὅσ ἁμαλαμὸν ἐν παρθένου
ἐρίκαι τετυραμένον ὄροσ ἐν ῥῆθη λέγεται σῶν· μηλόθητι ὅτι πολλοὶ μὲν ἐκλασαν καὶ ὀξὺν
πότερον οἰκεῖον πόρρω γάλακτοσ τὸ μέλι ἔχασι· ἐν ῥώσασθε μὲν ἐσ ἁρμονίαν καὶ δὲ ῥέμασι ἐν ῥῆ
δυσασ· ἀμελαμὶ δὲ φυλάττων τὴν θεότητα· καὶ μετὰ τὸ τετυρῶσθαι ποιμένι τὸν
τὸν ἐν ἐρικόσθωσ :
ἐν ῥῆσ δὲ πάλιν· οὐσ δικαλεσόμεθα καὶ ἐν ἀγγελιαῖσ καὶ ἁγασοι λείσ· ὄροσ ἁμαλεῖ· πόρρω δὲ ἐν ἀγγελί
οισ δὲ ἀδελφὰ τὰ πόλισ ἱερουσαλὴμ ἐκκλησίασ καὶ ἁγασοι λείσ· ὄροσ ἁμαλεῖ· πόρρω δὲ ἐν ἀγγελί
μεμερισμένοισ ἐκκλησίασ :
τετυραμένον καθαρὸν ἁμαλὸν ἐκκλησίασ· οὐκ ἐκκλησίαν ἔχόμενον λύοι μὲν καὶ λίτραν· ἐκ μεταφορᾶσ τοῦ τυροῦ
μὲν σοφὸν καὶ αὐθισ ἁμαλύνει μὲν γάλα :

ὄροσ τετυραμένον ὄροσ ποιμ·
ὄροσ τοῦ θῦ ὄροσ ποιμ :

θεοδώρου

ἔστι δὲ τὸ προσεχὲς τοῦτο μόνον αὐτὸ τὸ πᾶν εἰ πρὸς ἑωυτὸ ἀφορισθῆναι τὸν τοῦ ὅρους ὃν ὁ πρ
ὃν αὐτὸ ἐκόσμησε· πολλοὶ δὲ καὶ ἑκάστοις ὅροι πρὸς ἑωυτοῖς εἰδικοί· οὐτε γὰρ ἁμαρτίαν μόρ
ἄμμα ἀρκαὶ τὸν ἴδιον πολλαχῶς ἀπατᾶν θέλει καὶ διαπράττεσθαι εἰς αἰσθησιν. ὃ πρὸς ἑκεῖνους.
διατίθησιν οὕτως ἐπολαμβάνει. ὃ σοκαὶ τὸν ἄλλων ὁρισμῶν τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ἔχοντων. καὶ ὁμοίως ἐφ
ὃ ὑκεῖ τοι αὐτὰ τὰ λοιπά· τοῦτο μόνον τοιοῦτον ἔστι δὲ καὶ ἑκάστῳ μόριον καθ' ἑαυτὸ τὸ
θῶ· καὶ διὰ τοῦτο ταὐτὸν ἔχει τὴν ἰσχύν·

καὶ ἑκάστῳ ὃ πόλις κατοικεῖ εἰσὶν ἀπείρους ἀριθμούς. διὰ γὰρ καὶ λέλεκται πρὸς ἑκάστους.
καὶ ἑκάστῳ πρὸς πάντας καὶ ἔσομαι αὐτὸς ἑκάστῳ θῶ· καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός·
ρὶ πρὸς τοὺς ἑκάστους· ὃ σ ἑκάστῳ τοῦ ὄρους. ἑκάστῳ γὰρ ἐν διάκοσμον πρὸς αὐτὸ πόλις
τοις κλῆσαι ἑκάστοις ἀριθμὸν ἀριθμός·

τὸν δὲ τὸν

Ὁ γὰρ ὃσ πανταχοῦ ἰουδαίοις ἑλληνικὸν τινα ἀριθ
κλησεν χρόνον οὕτως καὶ ἑκάστου τὸ πᾶν
ἀλλ' ἀόριστον ἑκάστου ἐχέτω τὴν ὁ κλησιν τοῦ
τὸ γὰρ ἄπειρον τὸ εἰ ἄθλος·

Ὁ δὲ ἑβραίων· ὅτι ἀφορίζεται ὅρῃ ἀφ' ὑψόμενος
τὸ ὄρος ὃ ἰουδαίους ὁ θῶ καὶ βεβαιοῦσαι αὐτὸ·
πρὸς ἰουδαίους ὁ λόγος· καὶ πρὸς ἀρχαίους
ἀπορεῖν οἱ δικαίως ἀφ' αὐτοῦ σ
ὁμολογοῦσιν ἀπαγορεύσαι μὴ ἐξ ἰουδαίων τὸ ὄ
ρῃ ἑκάστῳ θῶ καὶ κατοικεῖ· ἀλλόφυλος γὰρ ἐν τούτου
σκλῶσαι σοι· οὐχὶ ὃσ παρ' ἰουδαίοις ὁ λίγο
χρόνιος· ἐν καὶ οὕτως· ἐνσεβίου·

καὶ λέλεκται πρὸς ἑβραίους τὸ ὄρος κλῆσαι ἑκ
αὐτοῖς καὶ ἑκάστῳ πρὸς πάντας· ἀλλ' οὐχ οὕτως
ἑκάστῳ κατοικεῖ ἑκάστῳ καὶ ἑκάστῳ πρὸς πάντας
ἑκάστου ὄρει· ἑκάστῳ γὰρ ἐν διάκοσμον πρὸς αὐτὸ
πόλις κλῆσαι ἑκάστοις ἀριθμὸν ἀριθμός·
ἀριθμὸν ὃσ ἐχάτης τοῦτο συγ
κρίνεσθαι· μονογενὴς γὰρ ὢν ἐν ἑκάστῳ κόλ
πῳ εἰς τὸν πατέρα ἑκάστῳ ἐν διάκοσμον πεπίστευται τὰ
ἑκάστῳ ὃσ καὶ τὰ ἑκάστῳ ἔθνη ὃσ· ἀπὸ δὲ τοῦ
μὴ δὲ ἑκάστῳ εἰρῆσθαι τὸ ἑκάστῳ κατοικεῖ εἰ ἄθλος·
τὸ ἑκάστῳ εἰρῆνης ἁγίαν ὁ τόπος αὐτοῦ·

ἁρμόσει δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ οὐ ἀλεκτίνους μᾶλλον ὁ λόγος· τοὺς γὰρ σφῶν πολλαχῶς προσηγορίαις ἑκ
λέγομένους καὶ θεὶς αἰτίαν ἑκάστῳ ἑκάστῳ ἐν διάκοσμον οὐσίαν διηλοῦσθαι διάφορον· ὃσ ἑκάστῳ λέγειν τὸν ἱκὼ παρ' ἀτόμων·
καὶ τὴν σοφίαν αὐτῶν καὶ τὰ λοιπὰ· ἑκάστῳ οὖν τὸ ὄρος ἑκάστῳ καὶ κατοικεῖ ὁ ἱκὼ καὶ τὸ ὃ σοῦ τὸ ὁ θῶ τὴν ἑκάστῳ
καὶ τὸ ὃ σοῦ ἑκάστῳ ἑκάστῳ ἀνθρωποι· ἀπαιτεῖ τοίνυν τὴν αἰτίαν καθ' ἣν ὑπόλαιον πολλὰ ὄρη ἑκάστῳ μα τὴν
ρασμένα ἁγνὰ καὶ ἑκάστῳ ὄρος τετυρασμένον· ὃ ἁρμόσει θεὶς ὅτι τὸ ὄρος τόπου ἐστὶ παραβλήτου· ἑκάστῳ καὶ κατοικεῖ ὃ μ
ὁ ἱκὼ εἰ ἄθλος καταστολωοί· μεμιγμένα ἐν ἑκάστῳ δεκτέον εἰσὶ ἔνδρομ· ὃσ ἐστὶ τὸν ἁγίων ἀνδρῶν ἄλλα καὶ
διδασκάλοις γεγόνασι μόχθων· μασθλᾶται καὶ οἱ προφῆται καὶ οἱ ἀπόστολοι· ἁγνὰ καὶ ἄγγελοι· ἑκάστῳ γὰρ
διαγγέλων λαλωθεὶς μόμος ἑκάστῳ ἑκάστῳ ὑπάρχων· ἑκάστῳ ἐστὶ ὃσ ἑκάστῳ ὁ λῶν· ὃσ ἑκάστῳ τῷ ὄρει· παροῦσι καὶ
εὑρωτο· πολυθλῆσαι οὖν τὸ τοῖς αὐτὰ φύσει μομῆσαι πολλά·

Οὐτὰ γὰρ μεταθεῖναι αὐτὸν ἑκάστῳ θεὸν δίοικτο· ἀμφὶ δὲ ἀμφὶ ἑκάστῳ ἑκάστῳ ὃσ ἑκάστῳ ἐν διάκοσμον κατοικεῖ τηρίου
ἑκάστῳ ἀμφοτο· ὃ ἁρμόσει ἑκάστῳ μὴν· τὸ πρὸς τὰ ἄλλα πρὸς ὑδαίζειν·

ἔστι δὲ ἴματι τὸ ἑκάστῳ ἑκάστῳ ὄρη καὶ τὸ ὄρος ὃ θῶ
τὸ ὄρος ὃ ἰουδαίους ὁ θῶ καὶ κατοικεῖ ἐν
ὃ ἑκάστῳ ἑκάστῳ ἑκάστῳ ὃσ ἑκάστῳ ἐν διάκοσμον
αὐτὸ καὶ γὰρ ὃ κῶ καὶ κατασκη
μόσει ἑκάστῳ ὃ λος·

ρκε ἁρ μα τοῦ θῦ· τὰσ ἐσόπωτους· καὶ μολυτὰσ δυναμέισ· ἧ ἔμοῖσ ἔσοχεῖται ὁ θσ· ὁ μοιομελὴς τῶ εἰρημένῳ μαγαρ
ἔλειτουργοῦν αὐτῶ· καὶ αὖ αὖ παρεμφαίνει ἐμ αὐτῶ· οὗτοι δὲ διὰ τοιμ καὶ ἔυθηνοῦντεσ· ἀστε αὖ
πολλαμέμοι τῆσ ἁμαρτίασ· ὁ ἔμτουτῶ οὖν τῶ ἁρ ματι ἔσοχούμενοσ· τῶμ μυριάδωμ αὐτὸσ ἐστιμ οἰκο
οἰκαὶ ἔμτῶ σοιμ ἀ τῶ ἁγίῳ ὄρει τοῦμ μόμομελούσ· αὐτὸσ παλιμ ἁμαπαὰσ εἰσ ὑψοσ λάγειδὴ τοῦ αρ̄ου. καὶ
ἁιχμαλωτεύσασ ἁιχμαλωσίαμ· τοῦτέστι τὰσ ἁιχμαλωσι σθεισασ ψυχὰσ παρὰ τοῦ διαβόλου ἁμ
ται χμαλωτεύσασ· τοῦτο γὰρ αὐτὸσ ἔωσ ἡγγόμισε λάγων· ὁ τὰμ ὑψοσ θῶ δισ τῆσ γῆσ· παρτασ ἔλκυ
σω πρὸσ ἔμαυτόμ:

θεοδώρου

ἔωστι διὰ τοῦ ἁγίῳ τὸ ἔωι υδυνικόν τι ἔωὶ δυσμῶμ· ὁ σαμεὶ δὲ ἁρ ματοσ· ὁ χουμβούσ καὶ ὁδηγοῦντοσ· καὶ
λαὸσ ἁρ μα δικαίτεαλη τοῦμ λαοῦ· ἔωὰ αὐτοῦ γὰρ ὁ πατρὸ χούμενοσ τῆσ ὁ ἰκείασ ἔωοδίασ ψυτοδυ ναμῆ·
τημορούμενοσ μεῖμ διὰ αὐτῶμ τοὺσ ἔμαρτίουσ· συγκέρασ τῶμ δὲ αὐτοὺσ ὡσ· ἑ νοῦ λεο· λιμείσ οὖν φῆ·
τὸ ἁρ μα αὐτοῦ· ὡμ ἔωι υδύνικόμ καὶ ἐμ ἐμοῖσ
γγωρίζεσθαι· τοῦτο προσδέχομεμ τὸ ὄρει·
καὶ περὶ αὐτὸ ἐσμεμ· οἱ εἰσμυριάδασ καὶ
χιλιάδασ ἔυθηνοῦντεσ καὶ πολυθυνό
μενοι τῆ αὐτοῦ δυνάμει·

Ὁ υγὰρ μομοειδὲσ ἐκδέχεσθαι μεμ ἐμ ἑαυτῶμ τὴ
τριαρχόμ· μασσάσσ· προφῆτῶμ ἀποστό
λωμ· ἔυαγγελιστῶμ· καὶ ἰκαθόλου τῶμ ἔ
κκλησιῶμ ἁγίωμ· πᾶσαι· παρεμφαίνει
ἔωὶ υνθῆ ἔωι τοὺσ ἑξῆσ παντασ· καὶ ἵ ἵ παντα
σίασ ουσίαν· διὰ αὐτῶμ γὰρ δέχεται μεμ εἰ σὶμ ἐμ
οἰκουμένῃ τὸ σρῖον ἰυαγγέλιομ· εἰσέρχε
σθαι ἐλθόντωμ ἔωὶ τὸμ χῆ τοῦ σρ̄ο· ζυγόμ γέ
γονεμ ἁρ μα μυριοπλασίομ· συμπληρού
σι δὲ οὗτοι καὶ τὰ ὠῶτια τὰ γμασταν· τῶμ δὲ
συμπληρωθέντωμ αὐτὸ χιλιάδωμ ἁἰκαρ πῶσ
οὐδὲ ὲισ· ἀλλὰ καὶ ὅροσ ὁμολώ ογται τοῦτο
μὰ· ἰκῆ ὄχομαι σὺμ ἑαυτοῖσ μομοφυΐῃ· ἐ
αἰδὲ ὑψηλὸμ ἐμ ὄφ θῶ κατασασ ἁμαπαύ
σω προφατ γει μασοῦ· ἄδωάτου γὰρ εἰσ ὑψοσ
θειομ ἁμαπαύσαι τιμὰ ἐμμίωτομ· μὴ πρό
τερομ θῦ δι ασυγκατασασόσασ ἐμ αὐτῶ ἐγκρυμμένου·

ρκε μαμυμασ πρὶ φασίμ. ἀλλα πειρασ μὸσ οὖν ἐσ τὶμ ἀ πειρασμὸσ οὖν ἐσ
ὡσ ἀφ ὴ ἁμαπαίομαι ἔωὰ αὐτὸ μομοφυΐῃ καὶ θῦ χρησμῶ ἐμ ἐβρο φαίτῃ ἁμαδι χθῆμαι· ἢ καὶ οὕτ ω·
Ὁ υχὶ ὡσ παραἰουδαίοισ ὀλίγοι γράφασιμ ἐμ ἔωὐλῃ· καὶ ὅισ ἐμ ἀκλησίᾳ οὕτωσ καὶ μῶμ· ἀ πειροι δὲ
τῆσ θείασ ἔωι ταλάσσησ ἢ ξιωμένοι· κατὰ τὴμ γῆμ ἁγ κληρονομίαμ ἔωὶ τὸμ ραμεῖομ τῆσ ἄρ σεωσ κλησ
σεωσ κατ ἔωτίγονται· οὐσίωσ ἰσχὶ ὸ ἔωι φαρεῖσ· καὶ ἔωὶ ὄρουσ οἱ μαὶ· ὁ γὰρ αὐτὸσ ἰσ σῶ παμτων· πλὴ
τῶμ εἰ ὡσ μαρτασ τοὺσ ἔωι καλουμένουσ αὐτόμ· οὕτω τὴμ κατάπασιμ τοῦ σρ̄ο· δέξασ· καὶ τὴμ
τῶμ ἡδομένωμ ἰκατάλυσιμ· δέξι κμυσι μ αὐτὸμ ἁμιόμται· καὶ τοὺσ πρὶ μαὶ χμαλώτουσ ὀλιγοθρο

ρκζ σομται:

θεοδωρήτου

Ὁ γὰρ ὑψηλαῦθαι μῶ θσ· καὶ ὑψῆμῶμ· αὐτὸσ ὢμ ὁ καὶ τότε ὑψωσει μαὶ μ ὄρει τῶ ἁγίῳ ὑψ μέσω τῶμ
ὀρέωμ γνωρισθεισ· καὶ φανεισ· καλῶσ δὲ ἁγίομ ὑψηλὸμ τὸ ὄροσ· εἰκότωσ· πρὸ φ θῆ· θσ:—

ἐπεὶ διὰ γὰρ τῶν ὁ λαὸς ὃν πρὸ αἰχμαλώτου ὄντι ἀνέπαυσε δουλεύων· ὃς ἐπασθεὶς αὐτοὺς τῆς δουλείας ὁ θεὸς καὶ ἀπολύλαχεν πολλὰ μυρόμενος· τί μοι ἐσάμβρος γὰρ τοὺς ὄμματος· οὕτω τούτους ἀφεῖλεν· αἰχμὴ τοὺς ὃν ὄμματος αἰχμαλωσίαν δουλεύοντας αἰχμαλωτεύσας ὃς ἰσχυρὸς ἀρετῆς πρὸς πολλὰ μυρόμενος κλίσας ἀφεῖλε καὶ ἀπέπεμψας· τὸ δὲ ἀμύθητος ἐστὶ τοῦτος· ὅθεν ἐχθὴς δὲ μᾶς καὶ ὑπήλοος· διὰ τοῦτο ὅλα ταῦτα αἰτήσαντες ὅλαμον· ὅτι ταῖς καταλαμόντος τοῦ θαμάτου τῶν προτοτόκων· ὃς ὥρμησαν τῆς αἰγύπτου τῶν προφάσεως τοῦτο ὄχλησις καὶ τασκευή· οὐχὶ μᾶς ὃν μόνον ἀφείλεν καὶ τῆς δουλείας ἀπολύλαχας· ἀλλὰ καὶ δόματα ταῦτα ὅλαμες παρὰ τοῦ ἀμῶν· ὃς σαν εἰ μετὰ δώρων παρ᾽ τῶν αὐτῶν ὅτι πομπῆς αὐτῶν· ὄχρησατο δὲ ὁ ἀπὸ ταύτης τῆς μαρτυρίας· οὐχὶ ὃν περὶ τοῦ χῦ προλογεύομένης· ἀλλ᾽ ὃς ἀρμόζουσαν λέγεσθαι περὶ τοῦ χῦ· ὅτι καὶ αὐτὸς αἰχμαλώτους λιμᾶς ὄντας ἐκ τοῦ διαπόλου· μαχητῆς πρὸς αὐτὸν γ. ἐκ ἰσας ἀφείλετο· διὰ τοῦτο ἐπεὶ διὰ τὸ ὅλαμες δόματα οὐχὶ μετὰ ὑπερβολῆς ὅσον ὃν περὶ τοῦ ἐκ βιαίου κλοπαῖς καὶ ὄχρησθαι· τὸ παλαιὸν ὅλαμες· ἐπεὶ τὸ ὅλοις ἐκας· τοῦτο γὰρ ἀρμοδιώτερον ἐπὶ τοῦ ὕστου εἶναι ἀρούσης θέσθαι·

καὶ παράτιμος ὅλαμβ δόματα λαμὸν παρὰ τοῦ πρὸς ὃν εἰρηκότος ἀῖτήσαι παρ᾽ ἐμοὶ ἐξ ἡμίσους βασιλείας· οἵτοι φησὶν οἱ ἀμῶν οὐσ ὅλαμες δόματα· παλαιὸν ἀποθοῦντες· ἀλλὰ ἐξ ἐκτοῦτοις φησὶν ἐκάστοις ὃν· ἐπὶ δὲ διὰ τοῦ πρὸς τοὺς ἐλευθερίαν· ὅλαμες δόματα ἐκ ἀμῶν· ὅτι δὲ ἐκάστοις ὃν ἀμῶν· διλονότι τοῖς διὰ μόνον· αὐτοὶ δὲ οὗτοι φησὶν οὐσ ὅλαμες· παλαιὸν ἀποθεῖν· διλονδὲ· ὅτι ὁ τὸ τῆς τότοις παράτομος ἐστὶν ἀ λατρεύον·

ὃ πρὸς ἄμων εἶπεν· ὁμοίως τοὺς παρατυγχάνοντας· οὕτως καὶ ταῦθα· ἐξ ταῦτα φησὶν ἐστὶν ἀποθοῦντος μὴ μόνον· οἷς εἰ ἀφιλάμιαν ἀπαλλάττομεν· καὶ οἱ κλητῆριον μὴ μὸν ὁρίζομεν εἰ ὃ ὄχθημα τὸ πρὸ μίδιον ἐξ οἰκεῖον ἐκ αὐτοῦ·

ἀμὴ ὅτι ὃ ἐκ βιαίου ἐστὶν ἀμῶν· ὃ ἐκ ἐκ ἀμῶν ἐστὶν ἐκ ἐκ ἀμῶν· ὃ ἐκ ἐκ ἀμῶν ἐστὶν ἐκ ἐκ ἀμῶν

ἀθανασίου

ὀθ

Ἐσι μεγάλως καταρθώματι. ὑμῶν αἰ ἁπαθείαι τῶν θῶ ὁ χορὸς ὅλος λέγει ὅτι ὁ ἁγ̅ω̅:

θεο Ἐν τούτοις. ὑμῶν αἴξιον: τ̅ῦ̅ κυρίλλου

οἱ γὰρ ἀεὶ καρδίας ἡμῶν λιμπράν προφερόμενοι. καὶ διανοίας ὑγιᾶ τὴν ψυχὴν καλούμενοι προσ-

νζ χωλῶν. αἱ καταλλήλοις τοῖς αὐτὸν εὐφημίαις ὁ λόγος εἰμᾶς ἀναδαίζουσιν:

θεο δι᾽ ὧν δικαίως ὑμεῖς ἀξιοῖ καταπαύσαι λιμπράν: ἀθανασίου

σὺν φ̅ ὅλως τὰν αἰρόιξειν θύραν τοῦ λόγου. ἀφ᾽ ὧν τὴν ὅλην τοῦ κηρύγματος καὶ τὸν ὅλον θεοδώρου

λιμῆν:

αὐτὸς γὰρ λιμὴν. καὶ τὴν ὁδὸν εὐτρεπίσει. τουτέστι. παρέξει λιμένα τὴν εἴσοδον τὴν εἰς τὴν γῆν

τὴν ἐπαγγελίας. ὁ καθ᾽ ἡσυχάζων λιμὴν

καὶ ἀπραγμάτευτον τὸν καρδιῶν. ὃν

ταύταις μάλιστα ἁρμόσει τὸ ὀθ̅ τῶν

νζ τηρούντων λιμένα εἶναι φησίν. μὴ καθ᾽ ἡσυχάζο-

μεν γὰρ τὴν ἀρετὴν πολλοὶ μὲν ὄντες

λῃσταί. οὐκ ἐθέλουσι δὲ καὶ λιμένες τῆς γῆς

ἐπιλαμβάνεσθαι:

Ἐπὶ τοσούτοις ἄρα θοῖς εἰκότως διαπαν-

τὸς εὐλογοῦσι τὸν χορηγόν. καὶ λέγει

τὰ μέχρι τοῦ τέλους. ἃ τοιοῦτα λέγ-

τευσθαι θέλουσι παρὰ τοῦ θ̅υ̅ τοιαῦ-

τα τηρίαν ὁρμόμενοι. εὐλογητὸς δὲ

ἕτερ. οὐ λαμπρὸν ἀγγελιδοῦς εὐλο-

γίαν ὡς ἄνθρωποι εἰρ ἄνθρωποις:

οὕτω γίνεσθαι καὶ ἅγιος ὡς ἁγιάζων: ε δὲ

δηλοῖ δὲ καὶ ὅτι ῥυσθήσεται διὰ τὴν λα-

μπρότητα αὐτοῖ. τὸν σὺν σοὶ ταθῦ λογικὴ

σουσιν. ἀλλ᾽ οὐκ ἐξ ἑτέρους διαμόμασ-

θαι ὁδηγοὺς ἀπὸ λαῶν χορηγοὺς ἕξειν ταύτα

λέξας. καὶ τὴν ὁδὸν φθάνειν παρ᾽ αὐθεῖποι

οὐκ αὐτὸν τὴν ἀπ᾽ τοι μ φ̅: ἀθανασίου

θαρσεῖ σαφῶς ὡς καὶ μέχρι θανάτου βλέπ-

τας διὰ τὸ ἰσχύειν. ὃ ἀεὶ γυμνάζων. αὐτὸν γὰρ εἶμαι φ̅ τὰν ὁδὸν ὃν τοῦ θανάτου: θεοδώρ̅ου

ὃν ὡς πρ θ̅ῦ βλέπουσι λέγει ἀπὸ τοῦ βλέπειν. οὕτως καὶ θ̅ῦ τοῦ σώζειν. τοῦτέστιν. αὐτὸς ὁ τῆς σώ-

ζειν ἡμῶν δυνάμενος: θεοδώρου

ὁδηγοὺς λέγει. τὴν ἀπαλλαγὴν. αὐτὸς ὁ καὶ διαμέσου πολλαῖς ὁ τοῦ θανάτου ὄντας καὶ ἀπορου-

τας: τ̅ῦ̅ κυρίλλου

δείδασι γὰρ οἰκεῖ τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν. τὸ δὲ ὄχλον τὸ ἀπολιτεύεσθαι. ἵ τοι δὲ καὶ φυγεῖν τοῦ θανάτου τοὺς ὑπὸ

χρεως: ἀθανασίου

αὐτοῦ μὲν τοῦ ἀποστολικοῦ χοροῦ. ῥυόμενος γὰρ αὐτοὺς ῥύσεται τὸν ὄχλον ὁμολογοῦντας σωθεῖσαν

τὰς ἰδίας ψυχάς. ὅλως δὲ καὶ λοιπὸν ὅσοι ἂν ὦσι τῶν ὀφθῶν. οἱ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις κατατιγέν-

τες. τότε ἐπὶ τὴν ἐκβασιν ἀλλ᾽ ὀλιγωτέρους ὄντας. ὄχλους δὲ ὁ λόγος σημαίνει. καὶ ἐπὶ τοὺς ἀρχόντας τοῦ

ἰουδαίων λαοῦ: θεοδώρου

λιμὴν δὲ ἁπαγγέλλει. τοὺς ἐν αὐτοῖς καὶ πολλοὺς ὄντας λιμένας τιμωρούμενος:

Κ̅σ̅ ὁ θ̅ῦ εὐλογητὸς ἐν εὐλογη-
τὸς ἐν ἡμέραν καὶ αὔριον ἡμέραν:

Κ̅α̅ καὶ εὐοδωθείη ἡμῖν ὁ θ̅ς̅ τοῦ σώ-
ζειν ἡμῶν καὶ ὁ θ̅ς̅ ἡμῶν καὶ ὁ θ̅ς̅
τοῦ ἐκ καὶ ἐξόδους τοῦ θανά-
του:

Κ̅β̅ λὴν ὁ θ̅ς̅ ἐνθλάσει ἐχθρὸν καὶ
λαὸς ἐχθρὸν αὐτοῦ:

κ ορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ὀμπολλήμματα λίαν αὐτῶν:

κορυφὴν μὲν τριχὸς παλιμτὴν κεφαλὴν φ̄ λέγει δὲ· ἃ τούτων σωθλάσι ταῖς κεφαλαῖς· τὰ μὲν ἁμαρτήματα

Ὑπὲρ φ̄ αὐτοὺς τιμωρήσεσθαι ὡς νεκρὰ πάντα μὲν ἁμαρτάνουσι δοῦλα δίκης. καὶ μηδεμίαν μικρὰν ταύτην τιμωρίαν αὐτοὺς διαφυγεῖν· τρίχας δὲ ὁμόμασεν· τὸ σμικρότατον· κυρίως μέν· ἐπειδὴ ταύταις προφυτικῶς· ἐπειδὴ πᾶς ἄνθρωπος εἰσιμὲν τὴν βίου δόξαν ἔφθασεν τοῦ θανάτου· οὐκ ἔχειδὲ· καὶ διὰ ξιλωθεὶς αὐτὸν ὁλοθρώνητο· ἀλλ' αὐτὸς οὕτως οἶκος· τὰς δικτύου διόδους ποιήσας· θῶ τοῦσοζειν ἄβ ἐπάτησας· ἀνοίγονται δέσοι φόνῳ πυλαὶ θανάτου πυλωροὶ δὲ ἄδου δόρπασι ἐαίνυσαν· διαφρὶδὶ γὰρ ὑπὸ τούτοις· τὴν εἰσθάνατον αὐτοῦ καύθολον· καὶ τὴν δικεῖσθεν ὑφὴν διόδους· μὴ δὲ αἰολοίυθ· καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ δόκησιν σωτηρίαν· κατὰ τὸ ἀλλαχοῦ· σὺ δὲ θλάσας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων· καὶ ἐποίησας αὐτὸν βρῶμα τοῖς λαοῖς· τὰ μὲν δὴ τὸ τριχὸν πολλημεδλίαν αὐτῶν· καὶ οὕτως σωτῆρι ἡ θεὸς τῶν ἐχθρῶν μὲν κεφαλὰς· τὰ μὲν δὲ

ΘΕΟ

ΘΕΟ

ΘΕΟ

ΔΟΘΝΑΣΙΟΥ

οοη

πορείας θῦ φ^η τὰ ὀρτὴ οἰκονομίαν πραξείσ γθρομθνας· οἱ ομτὴν ὑπαπαρθένου ἀποτοξίμ·
τὴν τῶν σημείων ὀργασίαν· τὴν τοῦ ἁμαρτίας τὴν ἐκ τοῦ ἁρροῦ· τὸ μὴ τὸ θαύμαστον τὸ μγθ
γόμθνον οἰκονομικῶσ· τὴν τε δίκγ διερῶν ἀμαρτίασι καὶ τὴν θισσοὺσ ἀφοδον· τὰ
τασ τὰσ πορείασ· φανερὰσ γθγθνῆσθαι φησίμ·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ο πλησίον ἀφθὸν θῦ τοῖσ ἱσραηλίταισ ἐκ τοῦ ὄρουσ τοῦσιμᾶ· μεξὺ τὴν πρὸσ αὐτοὺσ διαλ
λοξίμ καὶ τὴν οἰκοῦσαν ἀμαλήκ. παρεσκεύασεν τὸμ τόπον δι ὃν ὑπορεύσεται καὶ ὁμο
λείμ αὐτοὺσ ὁδοίκει. φόβον ἐμβαλῶν ὑπορίσχυσιν τοῦ πολέμου· μεταπαλαίσαν δὲ τὸμ πορὶ τουσ πό
δασ τόπον. τὰ τοῦ σατανᾶ φείδου τόπον ποιεῖ ὅμοιον καὶ τὴ τοῦ οὐρανοῦ καθαρότητι
παράπλησιον· οὕτω γὰρ γέγραπται·

καὶ ἀρβυλὴ μου
ὀλὸσ καὶ ἀφῶν
καὶ λαμπὰσ καὶ
ἀμοῦλ. καὶ οἱ
τὴν γθρουσίασ
ἰλλ. καὶ ἴδον
τὸμ τόπον οὗ
διαλύσει ὁ θῦ τοῦ ἰλλ· καὶ τὸ
ὑπὸ τοὺσ πόδασ αὐτοῦ. ὡσὲρ
γομ πλήθουσ σατανᾶ φείδου·
καὶ ὡσ ἄσπερ εἶδοσ ἁρπαγμα
τοῦ οἴκου τὴ
καθαρότητι·
τοῦτο οὖν φ^η· οὐ
τασσεται ἐξίσ
σασ καὶ ἀβλαβεῖσ
ἐκ τοῦ ὄρουσ
τοῦσιμᾶ καὶ
διαλθθῆναι αὐ
τασ μὴ μὴ τοῖσ πα
ροῦσιμ. ὡσὲ καὶ τὴν πο
ρείαν σου αὐτὴν καὶ τὸν

πολὸμ τὰ ἰλλ. ὡσ φθὴν αὐτὸ καὶ διὰ λαγθέσθαι τοῖσ ὄρεσιμ· ἀπὸ λθοι ζιμλὸ ἐκ ἐχθρὸ τὸ λαὸ
μθνομ τὴσ οὐ θῦ φ^ε ἐαυτασ· ΔΟΘΝΑΣΙΟΥ
ὅρα ὡσ σαφῶσ τοῦτον τὸν τὰσ πορείασ πεποιημένον. καὶ θῦ ἐστιν φ^η καὶ μασι λὰ ἑαυτοῦ· ἐσ
αὐτὸμ ἐσ ἡρύγγει ὅταν τὸν ὀρτὸν ἀγῶνα τοῦτέστιν ὀρτὸν ὄρεσιμ· καὶ κατὰ τὸ ὁμοίωσ διῃρημένον ἐσ
ὄρεσιμ· καὶ ὀρτὸν ἀγῶνα·

πορείασ θῦ τὰσ οἰκονομίασ καλεῖ· ἀλληλὸ τὸ ὀρθὸν σῶμα καὶ λογικὸν. ὃ ἀπείληφεν
ὀρθὸν ἀπὸ τοῦ κόσμου καὶ ἀφ' ἁρπαγῆσ διοῦ τὰσ θείασ ὀργασίασ ἀπαντᾶν ἐρωσαῦ·
ἔνθεον ὀρφὴ· θεωρίασ· τὰσ μολύνσεισ διὰ λέσον· θῦ γὰρ πορείαν διὸ φασ οὐκ ἀπαλλαμμαί
νομεν·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ἀρχομτασ· μὲν τοὺσ ἁγίουσ ἀπ̅ο̅ φ̅η̅· ωσ περὶ ὧν εἴρηται καταστήσει σ αὐτοὺσ ἀρχοντασ ἐωσ ωασαντιὼν·
ταγμοτασ δὲ· τοὺσ θεὸν διὰ μέσου ωᾶσ απολειπομένουσ λογικὰσ φυσίασ· λέγει ὧν· ὃσ οἱ ἀρχοντεσ
ὄφ θασαν· ἢ τοι ἦρξαντο ωρὸ τοῦ τὸν ὃν ωρὸ τοῦ καὶ ἀληθείασ λατρείασ· τὸν εὐαγγελικὸν δηλονότι·
ὃ τὸ ὃ χόμενα ταλλόμτασ ἐωσ σου ταλλομένων δι ωπεν· τοῦτο δὲ φ̅η̅· ωροηγοῦντο μὲν οἱ ἀρχοντεσ·
ἐωσ ἂν κολούθουν δὲ οἱ ταλλομτεσ· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

μυριάδασ φ̅η̅ τὰσ διὰ τοῦ ἁγίου ωνὸσ ἰσχυρὰσ γενομένασ τῶν ωιστευσάντων τυχάσ· ταῦτα καταστήσει
ωούμενοσ τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα τὴν ἐκκλησίαν· ὧν μὲν μέσων γένοιντο οἱ ἅγιοι ἀπ̅ο̅· δηλονότι
τὴν λατρείασ ὃ ἀρχοντεσ· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ωερὶ τοὺσ ταλλομτασ ἵνα θρι καὶ μυριάδασ δύο τυμωανίζουσα· τοῦτο δὲ γένεσθαι σαφῶσ λέγει
θεία ωαιδεύει γραφή· ὅ ωλιγωρήσαντεσ μὲν οὗτοι τὴν θάλασσαν· κατεσωρτίσθησαν δὲ· ἐκεῖνοι
ταῦτα δικείμενοι οἱ ἁγιώτατοι· φ̅η̅ γάρ· καὶ ἔγενε μυριάσ μου ωροφήτησον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα· καὶ
ὁ λαόσ· φ̅η̅ γάρ· τὸ τέκνον μου ὁ λὸσ ἐστὶ· οἱ δὲ λοιποὶ τὴν ὅλην ταύτην τῶν ἐθνῶν καὶ διωρισμένοι·
τῶν ἐθνῶν ἔφη· ὃ τε συμφωνοῦντεσ καὶ τὸ ωαρὰ τὸ μα καὶ ἀρίθμησον δαδ καὶ εἰμὶ μέρον· ὃν δικαίωσιν ἐυλογεῖ τε τὸν θ̅ν̅·
καὶ δικαίωσιν ὃλην· ὥσ περ οἶμαι τὸ μὲν ὃσ
τον καὶ τὴν ὅλην οὐσίαν· θαυμαστόν· ὁσαύτωσ
δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ ὃσ
ἔστιν ἐκ δὲ τοῦ καὶ ἐνεργεῖ· τὸ δὲ δικαίωσιν
ὑμνεῖ τὸν θ̅ν̅ ωσ ὑδαίζ ἑβ· τὸ δὲ δικαίωσιν
γαῦμεν ὅλην· ἵνα εἴωσι οἱ ἀωὸ τοῦ φυλάττε
ὅλην· τοῦτέστιωασ οἱ ὅλην· καὶ λέοντωλιγωσ
τοὺσ ὅλην καλέσασ τὸν ὧν φυλασ· ὃ ωσ ὑρ
τι ρεύμασι ωολὺ τὴν τοῦ θ̅υ̅ ἐυλογίαν δικαι
λόμενοι τὰ καὶ ωλὴν θωόμενοι καὶ διαι
μένοντεσ ἀλλ ωσ ὃ ἐφ ἡ τὰ ωαλαιὰ ωροηγησάσθε ἅτινεσ ὑμῖν ἐλά
λησαν τοῦ θ̅υ̅· ὧν ἀναθεωροῦντεσ τὴν ἔκβασιν τῆσ ἀναστροφῆσ μιμεῖσθε τὴν ωίστιν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ὃ ἐστὶ τὰ ωαλαιὰ ωροηγησάσθε ἐκεῖνα ἐστὶ τὰ ωαλαιὰ ωροφήτασ· ἐκεῖνα ἐστὶ τὰ ωαλαιὰ ωροηγησάσθε
ἅτινεσ ὑμῖν ἐλάλησαν τοῦ θ̅υ̅· ὅτε ἐν τῷ θεσ ωροφήτασ ἐλάλησεν ὁ θ̅σ̅· ὃ τε ἐν τῷ ἐκ ωροφήτου
ὁμοίωσ λέγει· ὃσ ἄλλοσ θεσ ωροφήτησ ωροσηκολούθησεν αὐτῷ

Θικεὶ ιωβηριαμὶμ μβαώτροσ ὃμ
δὶκ ασὶι ἀρχοντισ ἰούδα λὶ
γθμόνεσ αὐτῶν ἀρχοντισ
ζαμουλῶν ἀρχοντισ μθ
φθαλειμ :
Θμπιλαι ὸθσ τὴ δωναμειισου
δὶωναμοσσομ ὸθσ τοῦτο ὃικασ
τιρ γασοθμὶν :

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

δωναμ τοῦ ωρσ. τομ υἳφ ικατὰ τὸ χσ θυ δωναμισ ικαὶ θυ οφίαν. ωαραικαλεὶ τοίνυν τομ ωρα ὁ
ἀποστολικὸσ χορὸν ἵνα δωναμώσῃ αὐτοῖσ· ὁ ικατὴρ τὶ οὖν αὐτοῖσ· τί δὲ ικατὴρ τὸ σῶμα αὐ
τοῦ σι γὰρ ὧν τὴν φθορὰν ἀποβαλλάξαται τὴν ἀφθαρσίαν δι δύσαι. ὃισ καὶ ωοιῆσαι ὁ κσ
διηγησάμενοσ τοῦ θυ τὴν οὐργασίαν. τρεῖσ λοιπὸν ἰσ ὶν οἱ λόγοι. ωρόφασισ μὲν τὴ δωνα
μένου ἀπέωσται. ὡσ ἔωσ ιασι λέγων τὴ αὐτοῦ τρα τιὰν ωρὸς ἃ μὼν εἰμὶ κελεύομαι. ἔωσ δὲ ἡ γᾶρ
ἔ ωσθν ὁ ιασι λεύσ τῶν δωναμέθων τοῦ ἀγαπωμένου. καλῶσ θν ταύθα τὸ δύτι λαι τὴ δωναμέισου. ἐξ
ἔωσ ἂν ἔ : ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ακούεισ ὅτι μόνοι χὶ καὶ δαιστυλοσ θμερύει τὸ ἱσόθν λικόσ· ἵνα μὴ ὑπὸ σωμαι καὶ ωσμαικὸσ ὶ σόθανάτῳ
διὰ τὴν θν αδαμ ωαραίασιν· τοῦτο δωναμόσ τι κατὰ τὰσ αἱ ροὺσ ὀχσ : ΘΕΟΔΩΡΟΥ
τουτέστι· ωρόφασισ τὴν ἰσχὺν σου θν ἵνα μὴ ὑβρίσω διαμεῖναι· ὅτι σὺ ἰσχυρὸσ ὶ καὶ ὑβρίσαι σε ἵνα μὴ ωαραμεῖναι
τοῦτο ὃ ωορ ἵνα μὴ ωαρίσχησ· ἵνα αὐξησω τὴν ὑπ τοῦσ ικατοικίαν· ὃ τόνα μὴ ἐμφαχθῶσι οἱ ὑπ
θν·

θικεὶ ιωβηριαμὶμ μβαώτροσ θν
δὶκ ασὶι ἀρχοντισ ἰούδα λὶ
γθμόνεσ αὐτῶν ἀρχοντισ
ζαμουλῶν ἀρχοντισ μβ
φθαλειμ :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ο,6

τὸ δὲ θν βωμὸν τοῦ ωρ. ἀπὸ τοῦ ικατὰ μβρον :
Ὁ δὲ αὐτῶ· θικεὶ ιωβηριαμὶμ μραχὶν ἔωσ ιερατοῦ αὐτοῦ· ὁ δὲ θσθὲ ωαὶ δυτὶσ αὐτοῦ ιωβηριαμὶμ μβαώτροσ·
δὶλλοῦται δὲ ὁ θεῖοσ ωαῦλοσ δὶς φυλὶσ μβηριαμὶτῶν γλογωσσ· μβαίνωσ αμὲν δὶς λὶθεισ μβαώτροσ·
ωροσὶγόρευται· αἷμα ικαὶ μβαμίαν αὐτοῦ. λὶ τοῦ μ ωραΐδωμ ἱ ερεμίαν ικαλεῖ· αὐτὸσ ἔωσ ιερατὶ τὴν δὶς λὶσ·
ικαὶ ωαὶ δύσι τὰ θεία· ζόρβαβὲ ικαὶ θρδὶς φασὶ ωοτὲ μὲ αθὰρ θρ οἰῶσισ· δίμαι τοὺ ικατ αὐτοῦ δὶ ωικόμβρο
ικαὶ μομισθόν ταμ δικρόν· δὶ ταν ικαὶ τὰσ γλοι
ωὰσ τὴν δὶς λὶσίασ μβέμψυται· ωαὶ δυ
τὰσ τὰ δὶς ικαὶ α ωοστόλουσ· ἀρχοντισ ἰούδα λὶ
γθμόνεσ αὐτῶν ἀρχοντισ ζαμουλῶν ἀρχοντισ
μβφθαλειμ· δὶς τοῦτ ἂν γὰρ ὁρμᾶσ τὸν
φυλῶν οἱ λοι ωοὶ τῶν α ωῶν· ικαὶ οἱ μὲν ἄλλοι
φοὶ ικαλοῦμβροι τοῦ ικυ τὴν ἰούδα φυλὴν
ωαρὰ τοσ εἶχομ ωλησίον· ωατέρασ δὲ δὶς ικαὶ ἀνδρε
ικαὶ ἰαίκωβοσ ικαὶ ἰω· ικαὶ φίλιπποσ· ἀποσυλ
σαὶ δαν τὴν ικώμησ ὁμτοσ ἐ τυχάνομ· μαθη
λὲ ικαὶ ἰαίκωβοσ ὁ ἀλφαίου βρτὴν ικαποβρραν
σὺμ διαγείν ἰ ατόρλωται· σί μων δὲ ὁ ζη
λωτὴν ικαναναίτην ὠνόμασται· ταύτα δὲ
ωαράτα ἀχορία τὴν γαλιλαίασ ἰ ατὴν· ζα
βουλὼμ δὲ ικαὶ μβφθαλειμ. δὶς εἶ μομ ἔσχε
τὸν ικλῆρον· τοὶ γαροῦν ὁ δυαγγελιατὴν
τῶν ωροφητικῶν ὄχθτο μαρτυρίαμ λέ
γουσαν· γῆ ζαμουλὼν ικαὶ μβφθαλειμ.
ικαὶ οἱ λοι ωοὶ ὸι τὴν ωαραλίαν ικατοικοῦν
τεσ ικαὶ ωόραν τοῦ ἰορδάνου· γαλιλαία τῶ
ἐθνῶν· ὁ λαὸσ ὁ ικαθήμβροσ· ἐν οἰκότι φῶσ
ἐ ἶδεμ μέγα :

δωναμ τοῦ ωρσ. τομ υἳφ ικατὰ τὸ χσ θυ δωναμισ ικαὶ θυ οφίαν. ωαραικαλεὶ τοίνυν τομ ωρα ὁ
ἀποστολικὸσ χορὸν ἵνα δωναμώσῃ αὐτοῖσ· ὁ ικατὴρ τὶ οὖν αὐτοῖσ· τί δὲ ικατὴρ τὸ σῶμα αὐ
τοῦ σι γὰρ ὧν τὴν φθορὰν ἀποβαλλάξαται τὴν ἀφθαρσίαν δι δύσαι. ὃισ καὶ ωοιῆσαι ὁ κσ
διηγησάμενοσ τοῦ θυ τὴν οὐργασίαν. τρεῖσ λοιπὸν ἰσ ὶν οἱ λόγοι. ωρόφασισ μὲν τὴ δωνα
μένου ἀπέωσται. ὡσ ἔωσ ιασι λέγων τὴ αὐτοῦ τρα τιὰν ωρὸς ἃ μὼν εἰμὶ κελεύομαι. ἔωσ δὲ ἡ γᾶρ
ἔ ωσθν ὁ ιασι λεύσ τῶν δωναμέθων τοῦ ἀγαπωμένου. καλῶσ θν ταύθα τὸ δύτι λαι τὴ δωναμέισου. ἐξ
ἔωσ ἂν ἔ : ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ακούεισ ὅτι μόνοι χὶ καὶ δαιστυλοσ θμερύει τὸ ἱσόθν λικόσ· ἵνα μὴ ὑπὸ σωμαι καὶ ωσμαικὸσ ὶ σόθανάτῳ
διὰ τὴν θν αδαμ ωαραίασιν· τοῦτο δωναμόσ τι κατὰ τὰσ αἱ ροὺσ ὀχσ : ΘΕΟΔΩΡΟΥ
τουτέστι· ωρόφασισ τὴν ἰσχὺν σου θν ἵνα μὴ ὑβρίσω διαμεῖναι· ὅτι σὺ ἰσχυρὸσ ὶ καὶ ὑβρίσαι σε ἵνα μὴ ωαραμεῖναι
τοῦτο ὃ ωορ ἵνα μὴ ωαρίσχησ· ἵνα αὐξησω τὴν ὑπ τοῦσ ικατοικίαν· ὃ τόνα μὴ ἐμφαχθῶσι οἱ ὑπ
θν·

μ αὐτῶν μὲν γὰρ αὐτοῦ τὴν ὑπεκκλησίαν φ^η. καὶ λέασ δὲ τοὺς τοιούτους ἰσχὺν λέγει κατὰ τὸ εἰρημένον αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ καὶ λείπετε τὴν εὐθραστυμαν· φ^η οὖν· ὅσοι κεκλημένοι διὰ τὸ τοιαῦτα· ἀπὸ τοῦ ἐωτηγτίου μαοῦ τουτέστιν τῆς ὑπεκκλησίας· καὶ εἰσὶν ἀρχαὶ λεῖπε δὲ ἀρα αὐτὰ προσκομίσουσιν μ. δηλονότι· ὅτι μέλλονται· διὰ τὸν ναὸν τοῦ θυ τὴν ἐπάνω τῆς ἱ λημ·

παράσχουδε φ^η· τοῦτο. εἰσὶ καὶ μὴ δίλειπε· οὐκ ὄντας ἀξίους· ἀλλ' οὖν γε διὰ τὸ εἶναι σοῦ τὸν μαὸν· ὅπου τὰ ταῦτα ἔστω· καὶ ὅπου ταῦθα ποιοῦνται τὴν οἰκείαν θρησκείαν· μαὸς γὰρ ὁ λέγετο τότε καὶ ἡ οἰκουμένη ὅλη· πορφύριος δὲ καὶ μαὸς τοῦ θυ καὶ τὸ δίκειτο· δόξαι δὲ τοῦτο παρὰ τὴν μοῦσαν ὅπου τὸ ἅλμα· διαδέξασθαι φ^η τοὺς μαοὺς λέγε· ἡ ἀρχαὶ λεῖπε προσφέροντας δόρα· περὶ ἐαυτῶν· καὶ λέγε δὲ τοὺς ἀρχαὶ λεῖπε τας διὰ σχύν φ^η· οἱ καὶ ἀπὸ τῆς ἐωτηγτίου σιὰν μεταλήσονται διὰ τὴν ἐωσωτίου· θεοδωρήτου

ὅπου ταῦθα δίδωρολάβοι καὶ τὰν μαοὶ λέγε· τὴν μεταμολλῶν· τοὺς γὰρ διὰ σίκειν παυσαμένους· τὸ πρῶτον ἀσεβῶ προσοίσουσι σβέσασ· καὶ ἃ πρὸ αὐτοί· διασμὸν τοῦ τῶν ἐθνικῶν λαμβάνουσιν ὑπὸ τοῦ αὐτοῖς καθαρὸν δοῦλοι καὶ τοῦ τοῖς δώρασι προσκομίζουσι· καὶ τοῦτο μαρτυρεσ ὑμεῖς· ὀφθαλμοῖς δωροῦντες· τὴν τῆς προφητείας ἀλήθειαν· διὰ τοῦ

ὃ δὲ φ^η· διὰ τὸν ναὸν τοῦ ἐπάνω τῆς ἱ λημ· ἃ σὰ λλων τοῦ ἀρχὴν ἀρχὴν· τοῦτοι· οἵσουσι δῶρα· διὰ τοῦ μαοῦ δὲ φ^η· οὐ δέξεται φ^η· καὶ δικαίωσασ τοῦ τοῦ πρᾶγμα· τοῦ τοῦ ἀρχὴν· καὶ ὄντας ἀρχὴν· καὶ δωρεάν· ἱ λημ γὰρ τὴν ἄνω πόλιν καλεῖ· ἣν τὸ κατὰ τὸν παῦλον ἐλευθέραν εἶναι· αὐτοῦ οἱ μ οὖν διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς τοὺς μαοὺς τὴν δεδομένην υἱοθεσίαν χάριν· καὶ διὰ τὴν ἀπαρχὴν τὸ δοθῆσαι δῶρα ἀπολαῦσαι σκοφύραμας· εὐσεβίου

καὶ ἄλλως δὲ κατέχουσι τὴν τοῦ θυ δωρεὰν μὴ σωβρεῖν αὐτοῖς· πρὸς τὸ διὰ ῥᾳγα μὴ χωρεῖν τὰ προφητευόμενα· καὶ τέχνουσι δὲ καὶ τὸ ἔργασθαι δέον αὐτοῦ· καὶ προορισθὲν διὰ τὴν αὐτοῦ γενέσθαι δωρεάν· τὰ δῶρα προσαχθῆναι τῷ θείῳ ναῷ· καὶ λείπειν λέγων τοὺς καὶ λείαν τὴν γῆν· ὁ δὲ ἐβραϊκὸς καὶ λείαν φησὶ τοῦθ· ὃ δ' οἱ τὴν λοιπὴν οἰκουμένην· ἐωσωτίου· πόλιν οἵσουσι δῶρα τοῖς κατα ξιοῦσθαι καὶ λείαν· ὁ ὧν ἀγαπητοὶ γενόμενοι καὶ λείπει καὶ τὸ ἑαυτῶν μισῶ· σωκαὶ λεύοντες· εἰ γὰρ ἀπωθούμεθα· καὶ σωζόμεθα· καὶ εἰ ὑπομένουμεν καὶ σωκαὶ λεύσομεν· διὰ τοῦ

καὶ ἄλλως· ὃν τιλαι τὴν δυναμένην σου· ὡς σὰρ ἐπὶ δημιόσασα λύσει τὴν τοῦ γάρ ἀφορμὴν ἀπὸ τοῦ ναοῦσου παραγενομένη διὰ σοῦ δύναμιν τοῦ μὴ ἔρχεσθαι τὸν ἐμμανουὴλ ταύτην γὰρ καὶ εἶπεν ὁ θς· οὐσία λόγω θυ γενέσθαι τὰ πάντα· καὶ ἐν ἐτίθεσι διαφορὰ λυθήσεται δεῖ ὡς ἀσεβείας· οἱ καὶ λεῖς οἵσουσι δῶρα ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ἡμῶν· ἤτοι τὴν ἐκ κλησίαν· καὶ καὶ λεῖς· ἢ οὐδὲ διέφυγεν ὁ ἐωσωτίος σὲ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· οἳ τοὺς ἐξ αὐτῶν προσαγομένους φωτίζεσθαι· ὡς ὁ πατὴρ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀνδρέου· καὶ φίλιππος τοῦ ναθαναήλ· καὶ πάντες τοὺς ἐαυτῶν μαθητάς· ἢ γοῦν οἱ πιστοὶ κατὰ τὸ καὶ ὁ φθλόγγος καὶ ἐθνῶν καὶ λεύσεται γῆ καὶ ἡμεῖς ὑμῖν οὐμῖν οὖν μὲν καὶ λεύσομεν· ὧν τὰ δῶρα μολύματα καὶ λόγοι καὶ ἔργα ἐωσωμένα· θεοδ^τ·

λέγοι δὲ ἂν δηλοῦσθαι καὶ τὴν τῶν μαοὶ λῶν μεταμολλῶν οἱ τοὺς διὰ σίκειν παυσαμένους τὸ πρῶτον ἀσεβῶ προσοίσουσι σβέσας· ὡς γὰρ τὴν ὑπολίκους δῶρα προσοίσουσι· θεοδώρητον·

λίμαν γὰρ φ^η μὴ δὲν χαλεπὸν τὸν ὀμβρούμενον· καὶ τοῦ ναοῦ ἔρημον ἀσθενῆ δόξη διαμένοντος· πολλοὶ καὶ τῶν ἔθνων ἀπίασιν ἐπιστρεφόμενοι σοῦ τὸ μεγέθος· δῶρα σοι κομίσουσιν· τοῦτο δὲ ἐπὶ πολλῶν γενόμενον φαίνεται τῶν χρόνων· καὶ πολλαχοῦ τοῦ τύρου καὶ λεύσει ἡ ἀλλὰ τοῦ ναοῦ κατασκευὴ ἐπὶ τοῦ σολομῶντος· δηλοῖ· ἐφ' ᾧ οὐκ ὀλίγα δεδώκασσι·

ἀπὸ τοῦ ναοῦσου καὶ ἐπὶ τὴν ἱ λημ σοὶ οἵσουσι καὶ λεῖς δῶρα·

ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐωι δὲ πολλοὶ οἱ τὴν καταθῦσαι πολιτείαν τῶν ἀλόντων δυσμενεῖς ὄντες καὶ μᾶλλον αἱ καθαρτοὶ δαίμονες· τούτου χάριν εὔχεται ἐωι τιμηθῆναι αὐτοὺς θηρίαν ὄρνεσι καλάμου· καλαμος δὲ τὸ ποσὶ ἐρυθρὸν παλαιστίνη· οὗ δηλαδὴ θύουσι οἱ ἀρχιερεῖς ἐν ἱλασμῷ· οὗτος δὲ δηλοῖ καλαμος· καὶ μετὰ τὸν λοιμὸν ἐν τῷ ἐμφανίζειν τὰ παρὰ τὸ θεῖον· οἳ καὶ ἐωθοῦν τοῖς ἀρχιεῦσιν εἰς ἱλασμῷ· ὃ πεδρῶν τοῖς ἐρυθρῷ ἱλασμῷ ἀρχιεῦσιν ἐωθοῦν οἱ λοιμοί· οὕτως καὶ τοῖς ἐρυθρῷ οἱ τὴν ἱλασμῷ ἀρχιεῦσιν. ἐωι συλεύουσιν οἱ μὴ οἱ τοὺς λοιμούς·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

διάταξιν. ἡμῖν τὸ μὴ ἀναίρειν παράσχοντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ· καὶ τοὺς συλλαμβάνοντας πολλαπλασίονας· ἀπώσασθαι θηρίαν δὲ δρυμοῦ· τοὺς ἀπὸ λιβάνου ἐρχομένους διὰ λέξεως· ἵνα παραπέμψῃ τὸν ὁμότιμον τοῦτον τρόπον· γράφεται δὲ καὶ δρυμοῦ· ἀμφότερα δὲ ἐξηγοῦνται καρπίαν δηλαδὴ· δηλάσκει δὲ βλάπτειν ταῖς οὐσίαις· θηρίαν τὰ ἐρυθρὰ τοῖς οἰκουμένοις διαφθείρασα ἐωι κλίσεως·

ΔΙΑΛΥΜΟΥ

μοῖς καὶ θηρίαν καλάμου τοὺς ἀπὸ τῶν ψευδομύρων πρεσβεύοντας γράσιν· πρὸς ἃ γὰρ λέγουσιν αὐτῶν προφητείαν· τῶν οὐαὶ τοῖς γράφουσι πονηρίαν·

ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

ἔβρους ἐρραμμένους τοῖς κηρύγμασι φ· τίνες δὲ οὗτοι· οἱ ἀρχόντες τοῦ τῶν Ἰουδαίων δήμου· οἳ καὶ ταῦροι προσηγορεύθησαν διὰ τὸ βόλαις ὡς ταύροις χρῆσθαι κατὰ τοῦ λαοῦ· ὁ τὸν διάβολον προσηγορεύθη· διὸ λοιπὸν ἐκ τοῦ πονηρικοῦ κλῶσαν μὲν μόσχοι πολλοί· ταῦροι πίονες π· οἳ τίνες καὶ τὸ πλῆθος εἰσὶν οἱ κατὰ τὸν κηρύκων ἀγορήν· θεόδ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

σαφῶς αὐτὸ ἐρμηνεύει·

Θ τῶν τιμίων τῶν τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου. ἵνα πάντων τὴν ταύρων ἐρίταις δαμάλεσι τοῦ λαοῦ·

ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

Π οὐ δύναται κλεισθῆναι τοὺς δόλους οἱ μασμένους τῷ ἀργυρίῳ·

ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

ἀργύριον μὲν· ταυτείαν λόγιαν λέγει δὲ· διὰ τοῦτο ἐωι τιμῶν τοῖς οἱ τοιούτοις καὶ αἰσθητοῖς ἐχθροῖς· ὅσον ἀμὴ μὴ οἱ τοῦ δυνάμενοι κηρύσσειν συγκλεισθῆναι τοὺς μὴ κηρύττειν ἐξ· ἵνα καὶ οὕτως ἐωι τιμῶν φ· τούτοις τοῖς καιρείοις· ὅσον ἀμὴ μὴ δύνασθαι τοὺς κηρύττειν οἱ κηρύσσειν· ταῦρους μὲν τοὺς ἀρχόντας τῶν Ἰουδαίων λαοῦ φ· δαμάλεις δὲ τοὺς ἐνδεχομένους λαοῦ· καὶ τὸ ἐωι τιμῶν θηρίαν καὶ εὔχεται· ἀντὶ τοῦ ἐωι τιμῶν θηρίαν ἐωι παραπαίτας τὸ χω·

Ἐωι δὲ πολλοὶ οἱ τὴν καταθῦσαι πολιτείαν τῶν ἀλόντων δυσμενεῖς ὄντες καὶ μᾶλλον αἱ καθαρτοὶ δαίμονες· τούτου χάριν εὔχεται ἐωι τιμηθῆναι αὐτούς·

Ἐωι τιμῶν τοῖς ναοῖς λεύουσι τῶν ἐρυθρῶν διὰ τὸ ἄριον·

θηρίαν καλάμου τοὺς αἰκαθαρτους φ· δαίμονας ἐχομένους αὐτοὺς τοὺς ἐρυθροὺς καλάμους τὴν ἀλαφίρλοβόυσιν· οἳ καὶ ἐωι συλεύουσιν τοῖς διαφόροις ἐρυθροῖς ἀριούσι ἐν λῳ·

ταύρους διὰ τὴν θρασύτητα τοὺς ἰουδαίους καλεῖ· δαμάλεις δὲ λαοῦ· τοὺς ἐξεθνισμένους τοὺς διὰ τὸ μένον τὴν κλίσεως καταγὰρ τὸν ἐρυθρὸν θάλασσαν ἰουδαίοι κατάρχας ἐωμίσαν τὸ τοῦ κηρύγματος· διὰ κλεῖσαι τὴν σρίαν συλόμενοι· οἱ δὲ κλῶν ἀργυρίου· πυρὸς θησαυροὺς ἀποθέμενοι δόκιμοι· τοιοῦτον τὸ ζηλοῦσι μῦμας οὐκ ἄλλως· ἀλλὰ διὰ κλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν· ἐωι δὲ διὰ δὲ καὶ τοῖς σθηλικοῖς ἴσαν τοιοῦτοι ἐωλύγαβν·

ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΟΥ

Διασκόρπιος ὁ θύμιος τοῦ πολέμου θέλοντος· λύζου σὺ πρέσβεις ὀξὺ γύρου·

Ἀθῴα σὺ θεῷ πρόφαση χεῖρας αὐτὸς τοῦ θεοῦ·

Ἀσυλία σὸ γῆς ἄσατος τοῦ πρόσω τῆς ἀθῳότητος·

ο ο ο

τὰ μὲν οὖν ἀλλότρια· πολέμου δὲ τοῦ σὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

πρόσω ⟨σε⟩ αὐτοῦ σὺ καὶ τιμωρήσαι φίλος πολέμου σὸ ὄντας· ὁδῷ δὲ διὰ πολλῶν ἀξίους σὰ αὐτοῦ σὸ ὄντας τιμωρίας·

ὅτι ὡμοὶ τοῖς τρόποις· ὅτι ἰσχυροί· ὅτι πολλοί· ὅτι ἀφειδῶς σὺ χρήμενοι· ὅτι χαίροντες τοῖς καὶ σοῖς·

καὶ ἄλλως δὲ ἴσως περὶ τοῦ διαπόλου φ̄· τοῦτο γὰρ τὸ δεσπότου δὲ μὴ δρᾶν οἱ κοιμᾶται· παραπέπουρομ καὶ ἐκλαλήσαμεν· καὶ ἡσύχασε·

ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΟΥ

ᵐᵖ ψυχάς·

Ὁ σὺ διασκορπισμὸς θύμιος καὶ διθυμίαμ τὸν δὲ χθρὸν τὸν μολυσμόν. λοιπὸν οὖν ἐστὶ τὸ ἱκτήριμα δραμεῖσθαι

αἰγύπτιοί τε καὶ ἀθίοπες· σημαίνει δὲ διὰ μὲν τὸν αἰγυπτίαν. τοὺς σάγαν εἰδωλολάτρας· καὶ δὲ

μαρτίους· τὴν πολιτείαν τοῦ ἰλλ· διὰ δὲ τὴν ἀθίοπαν. τὰ πρόσπατα τῆς γῆς· πῶς δὲ προσδράμῃ

λιὰ ἀθίοπία εἰς τὸ ἱκτήριμα. δῆλον ἀπὸ τοῦ

δύμου χου ἀθίοπος ἰδεῖν· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ταύτα σου φ̄· περὶ λιμᾶν ποιοῦντος· ἀσσάγε

ται τὴν περὶ λιμᾶν εἰρηνικοὶ αἰγύπτιοι·

ᵐᵖ εἰρήνης γὰρ οἱ πρέσβεις διαίσομοι· ΘΕΟ

ᵐᵖ ασὶ λβασε ὁμολογήσει καὶ διὰ τὸν τοῦ

τολδ· προσποιησάσης εἰς πόλεις μεταφο

ρᾶς· τὰ μὲν βίβλια εἰς εἴκοσι γραφόμενα· τὰς

πόλεις δὲ τοιαῦτα βίβλη· οἷον περὶ δαλίγο

νος βίβλια τοιοῦτον· ὅπως δὲ οἱ κοῦσι μὲ

ν πως τὴν βύβλον τὴν χεῖρα τοῖς φ̄μασι λβ

ασὶ μὲν σὶ· ἐμφαίνουσι δὲ τὴν δεσποτεί

αν· ταῦτα διάγορε καὶ ἐπὶ τοῦ σολομῶντος·

ὅτε πολλὰ μὲν πολλαχόθεν αὐτῷ ἀπεφέροντο δῶρα·

ἐλεφάντινον δὲ πρὸς αὐτὸν ἐλθὸν καὶ τὴν ἀθιο

πίαν ασὶ λιάσαν πόθεν τὴν προσούσην αὐτῷ σοφίαν· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ᵐᵖ καὶ τὸ περὶ τὴν ἀθιοπίαν δὲ προφητικὸν

μέρος τέλος τετύχηκεν· καὶ μάρτυς

ὁ δύμος χος καρδαίσιος τῆς ασὶ λιάσης

τοῦ ἀθίοπος· ὃν ὀφίλιππος πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔσω διήγησεν· ΔΙΟΔΩΡΟΥ

δηλοῖ· ὅτι καὶ ταῦ ἄλλα ἔπαρται ἐθνη μεταστῆναι ἰδίων ασὶ λέων πατρίδων διὰ χῦ·

ΘΕΟ πάντες τοίνυν οἱ πατραχόθεν ὕμνους αὐτῷ ἀναπέμποντες·

πρὸ τὴν δῆλον τὴν ἁγνεμον ὁδηγὸν ἀσυλείας ἀναδεικνύμενον τὸ ἱράτος· μεμνηνται δὲ αὐτῶν

ἱστορῶν πρὸς ἀρχαίων ἱστορίαν τὴν πολιτικοῦ. μεταστὸν ἄλλων σωτηρίαν ἐνεργῶν· ἔνθα ἱερόθεν δὲ καὶ

τὸ περὶ τοῦ ἀθίοπος δηλαδὴ αὐτοῦ δύμου χου· καρδαίσιος τῆς ασὶ λίσης τοῦ ἀθίοπος· ὃν ὀφί

λιππος καὶ πάντας δὲ ἠύλογεν τὸ θεῖον προσαγόμενον ἐπὶ τὴν θεογνωσίαν

τοῦτον ὕμνους·

ἐωσιδὴ τὸ πάθος διελήφυξεν ἐπὶ τοῖς οἰκείοις τοῦ χῦ. καὶ τὴν μέχρι τέλους κατάπαυσιν. τούτου χάριν καὶ τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας αὐτοῦ ἱκετηρίαν ἀναφέρει τῷ πατρί· τὸ δὲ κατάπαυσιν· παραπλησίως κεῖται· ὡς πανταχοῦ γὰρ ὁ ἥλιος ἀπολυσιμοῦν ἐωσπερ ἀνίσχει· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ κῶες οἱ ὀρεινοὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ ἄδου μυχοῦ ἐωσδὴ τοῦ οὐρανοῦ τοὺς οὐρανούς:

θεοδώρου

Οὐρανοὺς οὐρανοὺς καλεῖ· τοὺς ἀέρας τρεῖς· ἐωσιδὴ ὁ πατὴρ μένει οὗτος· τοῦτο ὁ ἀέρας τρεῖς· τὸ κατάπαυσιν τολαὸς· διὰ πρὸς τὸ λέγει· ἀκολούθως· εἰ γὰρ ἐωσάρα τοὺς οὐρανούς· οὐκ ἂν διὰ ταύτην τὴν τοῦ ἀέρας τολῶν· ὅτι γὰρ τοῦτον εἶναι τὸν θεὸν οὐ συμβαίνει· διὸ λοιπὸν ὅσον οὐδέπω ἐστὶ τὸ μὲν ἀέρας τολικὸν τὸ δὲ θεότητος μέρος· ὑμνεῖ τοίνυν τὸν ὄντως θεὸν καὶ ἀεὶ ἐωσάρα ὄντα τοὺς οὐρανούς· κατάπαυσιν τολαὸς εἶναι τὸν ὄντως θεὸν καὶ τὸ διὰ πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ τὸν λιμένας ἀρχὴν εἶναι τοῦ λιλίου τῶν ἀέρας τολῶν· καὶ μὴ δύνασθαι πρὸ τοῦ ἐκείνου ἀέρας τολὸν λιμένα φαίνεσθαι ὡς τοῦ καθ' ὁμοιότητα τοῦ μὴ δύνασθαι πρὸ τοῦ θύειν· ἐπὶ μὲν οὖν αὐτὸ ἐφερέτρου δὲ λέγεσθαι· οὐδὲν ὃ ἡμῖν πρὸς κάτρον καὶ μᾶλλον τὸν ἐμφατικὸν καθ' ὁμοίωσιν· ὡσανεὶ λίθους διὰ ῥῆγμα τοσοῦτο τὸ ἀρχαῖον τοῦ θῦσαι μαί:

Χῦ γάρ εἰσιν οὐράνατος ἀμφοτέρους ἀμφιασάσθω οὖν. ὅτι καθεῖσθαι δὲ δόξειεν ἂν τὸν μεγαλοσύμνιον ἐπὶ ὑψηλοῖς· τὸν οἰκείας ἀέρας τολῶν κατασπόμενον πάσης τῆς ἀκηρίμας:

εὐσεβίου

Ὡς ἂν διδάσκοις· ἐπιρρημένοις· καὶ τὸ μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς αὐτόν· παράτασιν τὸν γῆς· ἀπορραθήσονται δὲ τῶν ἀπίστων· ἀλλοφύλοις· ὡσεὶ καὶ τὴν παροῦσαν ἀλλοτρίαν λατρείαν ἐπὶ ἀγνώτου θεὸς δὲ τὴν καθόδον αὐτοῦ μαθόντας· καὶ τὴν ἀφορλογγάσαι· ἡμεῖς οὖν καθόδου διὰ αὐτοῦ καλύπτειν αὐτὸν τὰ ἀφάτα τὸν θεότητος· ἐωσὰν σωμάτων δέχεσθαι· διὰ ἀφόδου τοῦ ἀρτίου· διὰ τὴν ὑποδεχομένους οὐρανοὺς ἀπὸ καταλήψεως· ὡσπερ ὁ ἥλιος καταλυόμενος μὲν τὴν ἀφανίσεως· ἀλλὰ φωτίζειν τὰ παῦτα καὶ ὁ ἰσῶς γὰρ κατὰ τόπον καὶ ῥοὴν τοῦ παθόντος· τοῦ θαμάτου τὴν χώραν διαπορευθείς· μεταταῦτα τὴν ἐωσοῦσαν ἀναπαύσεως ἰσχύν· ἀντιδεῖ οὖν καὶ τὰ ἀφάτα τολαὸς ἀρχηθῆναι ἐπὶ ἀκεῖ· ὁ δὲ συμμᾶ· ὅτι πρὸς τὸν σωσθέντα τὸν πρόξασον μὲν τὴν δόξαν ἰδίαν ἔχον πρὸ τούτου τὸν κόσμον εἶναι·

διδύμου

Διὰ μὲν τὴν αἰγύπτου λίπασαν ἐξῆρχεν ὁμολογοῦσφαρα· διὰ δὲ τὴν αἰθιοπίας· τὸ σιγὸν τῶν ἁμαρτίαις ἐγχῶν· καὶ ἔδρασθη γὰρ φ̄· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρος καὶ λαὸς τῶν αἰθιόπων οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ· δηλον· ὅσον ἐν τῇ πνευματικῇ σοφίᾳ· καὶ σοφίας δὲ λέγει· τὸ τὴν ἐξαπορεῖσθαι ἐωλαοὺς σγλῶσσαν· τοῦ ἐωσκαλεῖσθαι πάντας τὸ ὁμοιωσικῶν· τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὁμόζυγον ὄντας· ἐπὶ πρὸς τὸν αἰθιοπίας οἱ σοφοὶ· ὁ τὴν ἐκ μὴν αἰθιοπίαν πάντα τὰ ἐθνη δηλοῖ παρισθμὸν δὲ διαμεταμοίας λέγουσαν μύμφη· μέλαινα εἰμὶ καὶ καλή· μέλαινα ἀμὲν καὶ δυσειδὴς διὰ τὴν ἐξ ἀπιστίας πορείαν καὶ εἰς τὴν πρακτικήν· καλὴ δὲ διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀναχώρησιν· ὁμολογεῖ δὲ διὰ τὴν φωτιζομένους προφθάσασι χεῖραν θῶ· ὡς φοινίκην ἐκ ἀνθοῦσαν ἐν τῷ σωτῆρι ἐνυδρεῖσθαι τῷ σαρκὶ λέγειν· τί σὺ δὲ τὴ ἀναπαύουσαν λέλευκας ἀνθεμίδη:—

φωγλὼν δωναμεσσ φ^η· τὴν ἀειρου (αρ· ωαρτασ· τουσ μεικρουσ· καθὸ θρικελευσματι αὐτου ἁραξησομεν·
δεο καὶ γαρ ἐτι μαζασ· καὶ φουδρὸσ· καὶ μογη· τὴ φωγλὶ δωναμενοσ· τουσ· ωολλημουσ· καταωλλυτγειν·
φωγλὼν δὲ αιγιαλοσσ· εἰ·ωσν· τὴν φωγλὼν αὐτου· ὡσ· ὑμφωγαζι αρ διὰ τὸ μεγθοσ· θ· σχηματιαν
δὲ καρταυθα ὡσ· ἔωι ἁρ ασ τηγου φωγλὶ μογη· καταωλλυτγομενοσ· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
φωγλὶ αὐτου· ιηθυι αραβλι· ταυτη δοσσι φωγλὼν δωναμεσσ· ωρι κλὼν λαμειν· φωγλὶ δὲ θυ καὶ ιω θι ωσ·
ζω φωγλὶ ωσ ὁμτοσ· θρτὴ θρημασ αλλα· καὶ ωλληρωσασ· ταὸ θι ρημενασ· ωροφητιασ· απασασ·
θαματογ καὶ αγ ασασιγ καὶ αραλλητιγ· τὴν αὐτου δωναμεσσ φωγλὼν αὐταισ δεδοσ ικεν· ασωθρειν
γαρ δοικει· ταὸ ωσ ριμολλον ὁμτοσ γλφρομενα. δια τὸ αλληλογ· τὴσ· θικαιοσσ· ιὼν· ικασ δεωρηθὴ
φωγλὼν λαμπαγι δωναμεσσ· οὡσ ογδὲ οὡσ ου καλωσ· εἰ·ωσν· ὁ ατισ μογοσ· αραικειται· ταὶ κω. μὴ
ταὐτὸ ὁ οὡσ· του οὡσ ου· ταὶ κω· καὶ ἰδου κυ· του θυ σου ὁ οὡσ· καὶ ὁ οὡσ· του οὡσ ου θι σομου
δεσ· ωσὶ φυκε· ταὸ γγολωτὸν αγ αμαιγειν· ὁ θδυ ουκ τιομαι ἐτιγ ὸσὶ ἓ ἁραμαασ· θι σαὐτὸν ἔωι κα
κειθδυ κατα βαλη· ὡσ· ὁὐτωσ· ωὡσ· ειη· ωρ ἔωουσα δὲ θω ωσριοωλι καὶ κατα τασιοσ· ἀφ ρατοσ· δια
κυριασ· μη δὲ λουμεν μὴ λεξ θωσ· : θεοδωρητου
ἐν ροσ δὲ δηλοῖ ὡσ ὅ φη· τὴν μεταξὺ τὴν ἀ
μαλητιγ· του κυ· του ἁγιου· ωνσ· ἔωι φοι
τησιγ· μειγα τε γαρ φ^η ὅρτη· ωόλει ταυτη
ἔωσσου ὑμ δυσησθε· δωὐαμιγ ἔξυτουσ· τοι
γαρ οὖν φ^η ὅλουι κασ· ἀγόν τοφωγλὶ δι· τὸ
οὡσ· οὐ ὡσ· ωνρφ ρομενγησ· ωρο λὸ· μιαι ασ·
καὶ ἔωλη ρωσ ὁμτὸν οἶκον οὐ λοαμι καθη
μενοι· διὸ τε δὸ ξαμτω· θω·
Οὕτωσ· καὶ ωαὺλοσ· δοξασατε φ^η τὸν θν ὁν
τω σωματι ὑμω ν καὶ ἐν τω ωνι ὑμω ν αὐ
τινα ὑ ἐτιν αὐτου· δικαιον γαρ τὸν ὑν ὑρ
γ ξ ιν δι ασωαὐτων δοξαζειν : θεοδώρου
ἔωει δὲ τοίνυν τοιοὐτοσ· μὴ ἀμφι ἄσθε·
μὴ δὲ ωσ ολωμεῖ τε· ἀλλα μαλλον αὐτοὶ θαυ
μασατε· ὡσ ομαγ· καὶ ωαὺσασθε· τὴσ·
ἀιδ ρου μαχησ· : ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ἔωει δὲ τὴσ· δυτερασ· αὐτου· ωαρουσι ασ·
μνημην ὁ λογοσ· ωσ ωσοί ωται καθ ἑνὶ ων
ωαὐτασ· ἁγιασει τουσ· γδικρουσ· τουτου
χαριν καὶ ταὸ διαφορωσ· ἀ ωοδο θειση
μεν ασ· τοῖσ· ἁγιοισ· τιμαὸ ἰδιαὸ δι δαι
σκει καὶ ταδιαφορα ταὸ μ ἁγιωμ ταγματα· καὶ ταμ δὴ ταγματα· δια τὸ ἓ ἓν δια τὸ φωμ φο
φδλωμ δια τὸ φωμ ἁγιωμ δια τὸ του λαου καταση μαίνει· ταὸ δὲ ἰδιαὸ. δια τὸ ἓν ισμεγαλο ωρε ωῆ
σαι· δια τὸ ἓν δωναμεσσ δια τὸ· του· θαύματοσ· δια τὸ του· κρατουσ· δια δὲ ἰκνυσιγ· ἔωι ωασι
δηλουτοισ· εὐλογητὸν τὸν θν φ^η σιν· δηλον γαρ ὁ τι δὴ θικεῖναισ· γδνομενοι οἱ ἁγιοι ταῖσ
μοναῖσ· ταῖσ· ἔωσὼτοισ· δὲ δηλον ὁτι· ἀδιαλειπτωσ· εὐλογησουσι τὸν θν· τὴν ταὸ μαὐτου μα
στον ταξιν μιμουμενοι : θεοδώρου
ἐν ἰμιμγαρ· τὸ μεγθοσ· αὐτου δι ἰκνυσι· τιμωρουμενοσ· τουσ· ωολλημειν ἰμιν μουλομενουσ·
φαινομενων· ἀ ωὸ γαρ· του μερουσ· τὸ ωαὐ δικαιωσειν ἡμασ· ἐλεγθη· ἰ καὶ ὁ τι αὐταρ ἰλικρινὲσ μωαρε
χεται του ἀερροσι· ωυκνωσισ· ιρογτὸν ἰ χορ ἀ ωο τολου ζω· αὰρ ασωὸν καταωλλυειν· ὑ θου
φορασ· χιονοσ· καὶ χαλαζησ· ωολλων : ΗΣΥΧΙΟΥ
τουτεστιν ὑμιν τοισ· ωαρημιν· ὑκειμοι γαρ αὐτου· τὴν δωναμιν μαλλον ὑ ωερ ἡμασ· γινωσκουσιν
ὡσ οι καθαρωτεροι· ωλειων δοξαν αὐτὸ καὶ ἰμειστ ἀ ωοδωμεν· τὴν ὑποδωναμιν· ωσι αν δὲ δοξαν·
τὴν δια τὸ ἁρτασ ὁμενων :
τοισ· γαρ ὑψιλοτατοισ· μεγαλουργιασ· δια τὸ ωαν μεγεθοσ· θαυματογ ὑμνουσιν· καὶ οἱ μεγαυτουσ· δὴ τὸ
δηλασι καλιικὸν δὲ ἰμενοι χαριομαι· ικανθα ωορ τιμεσ· γνιφθαι τὴν ωρὸσ
φορουσιν : ~

Ἰδὸν δοὺσι τὴ φωγλὴ αὐτοῦ
φωγλὼν δωναμεσσ· δὸ τε
δὸξαμτω θω :
Θ ωὶ τὸν ἰ ἠλὶν μεγαλο ωρεπει
α αὐτοῦ καὶ ἡ δωναμισ αὐτοῦ
ὅρταισ γνιφθαλαισ :

κ

ἀλλ' ὁμοῦ καὶ οὕτω σὸν μέγα σὰ ταρίκω σ' ἑαυτὸν δείκνυσι φουβρὸν δίλιμον : ηεγχίον
ἁμαρτωλὸς γὰρ εἰμι λίαν. οὐδὲ ὡς ἄτα δι ακρίναι τοὺ θυ τὰ θαύματα σου· οἱ δὲ ἅγιοι αὐτοὶ τὸ καὶ αὐτὸν
ὡς προσήκει θαυμάζουσι καὶ ὅσοι οὖσι παρασπάστως θαυμάζεσθαι :
δι ἑαυτοῦ γὰρ τὸν θν ὑμνεῖσθαι παρασκευάζουσι τοὺ σῦ· δι ὃ μόνος. λαμπρότατο τὸ φῶς ὑμῶν ἐμ
προσβλητῶν ἀνθρώπων. ὁ ὢ σοφίδωσι τὰ δῶρα ὑμῶν καὶ δοξάσωσι τὸν πᾶρα ὑμῶν τὸν δι' ὑμῶν τοῖς οὐκ οἴσι :
θεο αὐτὸς γὰρ δίδωσι τὸ ἰσχύειν καὶ προφάτιον· αὐτὸς δίδωμι καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ὑμνῳδίαν ἡμῶν
ῥῆξαι· καὶ διὰ τούτων ἁμαρτίαν σὸν ἡμῖν παρέχεται· τὴν οἰκείαν δύναμιν δείκνυται δι ὑμῶν :
δι ἃ σὸν εἰ ὁ τὸν ἰσχυρὸν κρείττονα
δείξας τοὺ φόβου τοὺ δῆσαι· αὐτὸς
τὸν ὄφιν αὐτοὺ κρατήσει λαὸν δεί
ξας ἀνίκητον· εὐλογητὸς ὁ θς·
προβέβηται σεαυτὸν εὐεργετείας
συμπόρασμα : εὐσεβίον
Ὁ ὢν παρὼν ἐγγίζει λόγῳ δὲ εὐαγγελίοις δόσθαι
δώσαμεν· διὰ τὸ πρὸς ἔργον δικαιῶσαι·
ἐπὶ δὲ τὸν ἀληθείᾳ ὃν ἰλὴ μέγαλο πρε
πείαν αὐτοὺ· οὐ γὰρ παύεσθε οἱ δεῖ ἰλὴ οὐ
τοι ἰλὴ· ὁ δὲ θς ἰλὴ· δόσει δώσαμεν τὸ
ἴδιο λαὸ προφάλλειν· παύεται ἰσχύω
ἔρι τὸ θν δυνάμει τοῦτι μεῖζο : λιδάσκον
ἐυχαρίστους γίνεσθε ἔργω καὶ λόγω
δοξάζειν δι τὸν θν ὑμῶν καὶ θεολογί
αν· ἵνα τὴν μέγαλο πρέπειαν αὐτοὺ δυνη
θῆτε χωρῆσαι ὁρῶντες θν· τὸ καρδίαν
ἔχειν καθαρὰν τοῦτο γὰρ ἰλὴ· ἡ γὰρ ὑ
ποφυὴ θῦ γνῶσιν ἔρι μέγαλοις τὸ πρέ
πον ἔχουσαν σωτηρίαν μόνῳ τῷ ἁγιασμὸν ἔχο
τι καὶ ἱερῶν :

ηεγχίον

Ὁ θς τοὺ ἰλὴ λόγ· πρὶ γὰρ αὐτοὺ φ̄ ἡ ἰλ̄ ἔφασ' ὅτι οὐ ὁ θς ἡμῶν καὶ οὐκ ἐδείκνυμεν· ὁ θς τοὺ ἰλὴ σῆρ·
οὗτος ἰσχὺν καὶ δυνάμιν τῷ λαῷ τῷ ἁγίῳ αὐ. ὡς φίλον πολλοῦ ἀποφῆναι καὶ πρὸς αὐτὸν
ἐπιστρέψαι χαρίζεται· οἱ τιμῶσι ὡς αὐτοὺ λαός. χριστιανοὶ δι' αὐτὸν ὁμολογοῦνται :
ἁρμόδιον τῷ ψαλμῷ τὸ τέλος· δεῖ γὰρ τοσοῦτον ἀγαθὸν τὴν δι' ἡμῶν θείαν συμπο
πέμψαι θῆναι :
δ αὐτὸς γὰρ ἡμῖν τὰ τῆς ἡμῶν τὰ τοῦ σῶτος δίδωσιν αὐτὸς ἔσχασεν αὐτὸς καὶ αὖ ἔσχασεν :
δ καὶ ἐπὶ τούτοις ἀπόδοσιν. ὑμνῶν καὶ εὐχαριστίας ἀξίως :

Θ αὐτὸς ὁ θς ὁ τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ·
Ὁ θς ἰλὴ αὐτὸς δώσει δυνάμιν
καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐ
τοῦ εὐλογητὸς ὁ θς :

σπο

πορρίζχειτὸταλμὸν προσοιχλὼν παρὰτοῦ ὄρ̄ους τὸν προσόπου τὸν ἀνθρώπων τῶν προσηλυτῶν
ταῦτ᾽ αἰτίας διὰτ αὐτὸ τὸν ἐωὶ τοῦ ἄρ̄ους προσλὼν φλεγμαθάνατον· ἔτι τὸ αὐτὸ τὸ παύθος δηλωτέον
σαφῶς· καὶ τὰ σμετὰ τὸ παύθος τοῖς ἰουδαίοις συμπαθοῦσι συμφορᾶς· προσδεχόντοις· καὶ τῆς γω
γῶν τὴν ἐυαγγελικὴν πολιτείας· τῆς τῶν ἔθνῶν καὶ ἀληθεῖ λατρείας τὴν διάσασιν αἰρέσεῶν.
εἰσὶν ὧν καὶ πορὶ γράφει τὸν ταλμόν· ὅτι διδέκατα ἀνὰ λὼν λύζατο ὅσον ἦρ προσοχλὼν ὅτι προσόπου
τὸν ἀρ̄ οὐ φύλαξ σι λύζατο· τοῦτο ἔστι σημαίνει ἐωὶ τὸ δλειτοῦ ταλμοῦ· καὶ ᾧ· ὅτι ἐστὶ κου σθν
τῶν πανηγύρεων ὁ λὸς· καὶ τοὺς πανηγυρίζοντας αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσθν: θεοδώρου
πορ ἀγορεύων τὰ λλα τὰ τοῦ σμα κὶ καὶ αἰοὺς· δηλονοτὶ τὰ τῶν συμφορῶν τὸ μέγεθος· λέγων μὲν τῶν
πανηγύρεων τὰ λλα τρίων ἐωθνῶν ἐσχηκότας αὐτοῖς πολεμίους· λέγων δὲ καὶ τὴν παρὰ τῶν ἰδίων
ἐωὶ ουλὴν· σωλήθως μένοι· ὡς σὸξ ἔστι εἰ
μων ἀπαυτὰ λέγει τὰ λλα τοῦ τοῦ σ· : εὐσεβ
κατασύμμαχον ἐωὶ τῶν ἀρθῶν ἐωιγράφε
ται· κατὰ δὲ αἰτύλαν. ἔωι λιριμων· δη
λοῖ γὰρ καὶ ὁ ταλμὸς οὗτος τὴν ἐωὶ τὸ
χεῖρον ἀλλοίωσιν· τοῦ ὅτι πορὶ τομὴν
λαοῦ· τοῦ δόξαντος πρότερον ἀμ̄θη
κα ὶ κρίμα· πορὶ ὧν καὶ λιταί σασθαι φη
σὶν ὡς ἀρ̄ χαῖος· καὶ πάσας δόξας αὐ
τὴν ὡς ἀπ᾽ θος χορ̄ του· ὄχλη ἀμθὴ ὁ χορ
τὸς· καὶ τὸ ἄρθος ἔξ ἐωίαν· οἱ σθλίωσιν
ται κατὰ τὸ θυραϊκὸν τὸ ἀληθὲς χόρ
τος· ὁ λαὸς ἐωὸ λίγον γὰρ ἦν θησθν
ὡς ὁμαστικὴ τῶν ἰουδαίων λατρείαν·
τὴν δι᾽ ὁμαλείαν δὲ δικαστὴν τὸ εἶ τὸ
τὸ λος δηλοῖ· οὔτε δὲ ταλμὸς οὔτε ὕ
μνος οὔτε ᾠδή· ἀλλ᾽ ἔστι δὴ τὸ προ
σόπου ἐκεῖ προλέγεσθαι τὰ σύμπαντα
πορὶ αὐτὸν· ὁ τὰ ἐξῆς μένος ἄρ̄ος ἔχα
πίνων σθν ἑαυτὸν μὲχρι θανάτου· καὶ
ἀκολούθως λέγεται τοῖς ἐξῆς πρότερο
ταλμῷ· δι᾽ ἄγμον

ὡς σὸξ ἐγὼ σὸ δὲ προσόπου λέγομένων μὲχρι τέλους· διρημῶ χρὴ λαμεῖν τὴν διαφοράν τοῦ ὀξέ
μαρ τωλῶν καὶ αἰσθάνεσθαι ἄλλοι ὡς σαρκός· ἀλλὰ καὶ ὁ πιστεύσας σαρκὸς· διὰ πορὶ τομὴν λή
λοι ὠθησαν κατὰ τὸ πᾶν χάρτος τοῦ νόμου· λλοίωται δὲ καὶ ὅσοι πρὸς τὸ χεῖρον ἐγράφθη
σαν· ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διεγδικρῶν ἀλλοίωσιν κατὰ τὸ καὶ ἡμεῖς ἀλλαγλισόμεθα δηλονημέ
νου τούτου διὰ τοῦ παύθους συμβεβήκασι· ὧν τοῦ θανάτου ἀκολουθήσαντος· ἔωι κολούθη
σε καὶ τὸ παντὰς ἐξείρεσθαι: θεοδωρ
ὅτι προσόπου τῶν ἐγκαινιῶν λόγων ἐγχομένων ἄπαλλαγὴν αι· καὶ προθιωτίζει τὴν μέλλου
σαν αὐτῶν ἐωαίρεσιν καὶ τὴν ἐλεύσιν τὴν ἀγαίστησιν· προφητεύει δὲ καὶ τὰ δέσποτικὰ
πάθη· καὶ τὴν εἰς τὰ λαοῦ ἐξ αὐτοὺς συμφοράν: —

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΛ
ΛΟΙΩΘΗΣΟ
ΜΕΝΩΝ ΨΑΛ
ΜΟΣ ΤΩ ΔΑΔ

ὅσοι μὲν ὀθ ὅτι εἰσῆλθο
σαν ὕδατα ὅσσ᾽ ἐχθὸς μου
ὅμβρων εἰσὶν ὕλην ὕθοῦ
καὶ οὐκέτι φησὶν ὑποφάσις:

ὅσοι δὲ ὑπὲρ ὅτι εἰσῆλθον ὕδατα ὅσσ᾽ ἐχθὲς μου ὅμβρων εἰσὶν ὕλην ὕθοῦ καὶ οὐκέτι φησὶν ὑποφάσις: ταῦτα γὰρ ἡμῖν ἀπόθεσθαι ἐστιν ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ εἰσαῦθις τὸν τοῦ ἄδου τὸν χάρον οἷμαι καὶ ὕλην ὕθοῦ καὶ μάθος θαλάσσης ὄντως παρούσι γὰρ ὁμολογοῦσι τὸν μέγαν ὕθοῦ. ἵνα εἰπωμὲν τὸν συμφορᾶς τὴν ἑαυτῶν. ἐβαπτίσθην εἰς ἄπειρόν τινος κατάχυσις. ὅμως ἀμφιβολίαν δ᾽ μεγάροισι καὶ οἷσι: ὃ ὁμιλῶ ὕφεται δώνασθαι ὑπὲρ αὐτῶν κυβερνᾶσθαι τὸν σὸν τὴρίαν:

ὅσον ἐστὶν ἀμαρτίας καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἀφελεῖν δύναται. εἰ καὶ τοσοῦτον προσεύξεται ὑπὲρ ἡμῶν αἰδέσιμον πειρασμόν. χείμαρρους δὲ κλύσεις κυκλοσαρτος αὐτοῦ τὴν ψυχήν: θεοδώρου

ὕδατα λέγει. τὰ τῶν πολλῶν ἡμῶν διφόδους. ὃ ἀσυμπαθίγειν καὶ ἀφαιρεῖν δύναμεν ἀφέσεως. ἀπὸ δὲ ἐλήλυθεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος. τοὺς καὶ ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν. αὐτὴ ὁμολογεῖ καθὼς τὴν ψυχήν: εὐσεβίδ
ις ἀλείφει ὡς θλιβόμενα. τοὺς πειρασμοὺς λίγραφε. ὡς δὲ τὸ χείμαρρος ἐλήλυθεν ψυχῆς ἡμῶν. ἀφ᾽ ὧν ἐλήλυθεν ψυχῆς ἡμῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἀφρωδέστατον. πολλὰς πειρασμοὺς ἑαυτοῦ ψυχῆς ὅλης ὅσης. ὄχους ἔχων θείναι αὐτὴν καὶ ὄχους ἔχων λαμεῖν ἄπιν. καὶ πάλιν ψυχῆς ἡμῶν τέθαρ
κται. καὶ πολλοὺς ἐστὶν ψυχῆς ἡμῶν ὅσον θανάτου. καὶ ἴσως ἀσὶν ὅλης ἄδου. πολλὰς ὑπὲρ ὅσον ὅσον ὅσον

θεοδώρου

ρλθ διαφόρως ταῖς προφητείαις χρῆται. τῶν καιρῶν τὴν ἑωθινὴν ὥραν μυστικῶς ὑδάτων καὶ ὕδατος θαλάσσης καλῶν τὸν βυθὸν τῆς ἁμαρτίας τὸν βιβρόθρου σοφῶς τὸν ἐξηλωκότα καὶ ἀφανίσαι βουλόμενον. ἄβρεχος οὖν ἡ ἔρημος τῶν καιρῶν· καὶ συμφόρως τίς· κατανύξεως δάκρυσιν οὐ κατεδροσισθεῖσα· εἰκαλύπτειν· ὡς μὴ δῶσι θλῖψιν σωτηρίας· ἀλλὰ ἔρημος τῶν καιρῶν ἡ ἀπὸ τῶν πειρασμῶν σημαίνει λιθοβόλησις· εὐσεβίου τὰ τοῦ ἄδου χωρία αἰμιτηγόμβροσι δίκαιοι· ἔρημος ὁσίᾳ καὶ κόλασιν καταπαύσασι δικαίᾳ· ἐπὶ ἐν· διὸ καὶ ἔρημα τὰ πρὸ τούτου ταλαιπώρηται καὶ τοὺς κύκλους ἀδικόξοδοι τοῦ θανάτου· πρὸς λαχοῦ λίκαταγίσ· ἀντὶ πειρασμοῦ λαμπαύθαι·

ρμ δθανασίου

τίγα λῶν ἀὖ ἴκρα ἀχθη· καὶ ἑωι τίσιν· ἔρ τοῖσ ὀξλῶσ ζαφῶσ ἐδλίδα ἀχθη εἰ πῶν· ῥυσθείλων δίκ τῶν μισούντων με καὶ δίκ τοῦ ναίθουσ τὸν ὑδάτων· καὶ μὴ μὲ καταπον τισάτω κατα γὶσ ὕδατοσ καὶ τὰ ὀξλῶ ἑωι λόμβαν· λίχνοι γὰρ ἀσὶβλων ἐπὶ τῆσ αὖ φύσασ· ὅπωσ οἱ καταργηθῶ τοῦ θανάτου τὸ ἴκρατοσ· μὴ συγκλείσ τοσ καταυτῶ τὸ στόμα τοῦ ἄδου· διὸ καὶ λέγει· μὴ δὲ συσχέσ ἑωί με φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ· ἀλλ' ἔρημέσω τῶν καιρῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξηλῶσθαι τὸν ἐχθρὸν

ΔΙΔΥΜΟΥ

ωω πολλοὶ γὰρ οἱ τὴν ἀνθρωπίαν φύσιν ἐπαίνου λοιδορίαις. οἱ μὲν δικαίως ἐπαινούμενοι παρὰ μὲν τῶν
ἀκούειν τὰ ἐναντία: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ἀμαρτημάτων ἔχουσι τοὺς ἐλέγχους. καὶ ταῦτα ἀμέτρου λόγου τυγχάνοντα προφάσεως τοῖς κατὰ θυμοῦ μίσος
ἔχουσιν: ΗΣΥΧΙΟΥ
τρίχας ἑαυτοῦ τοὺς πλησίον λέγει. ὡς πανδρικὴν φαλλὴν ταῖς θριξὶν ἐπιθεῖναι. οὕτω καὶ ὁ χῶ. ἐπὶ τοῖς πλησίον σφόδρα
ωη μεταις: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ἴδιαι γοῦν τισι καθ' ἑκάστας καιρόν. καθ' ὃν δικαίως ἐπιγχωροῦνται κρατούμενοι καὶ ἐπανορθοῦ-
μενοι καὶ πολλὰ διαμαρτάνοντες τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. ἀδίκως δὲ αὐτὸν διώκουσιν οὗτοι καὶ μισοῦσι
αὐτὸν ἀφορμαῖς: ΗΣΥΧΙΟΥ
Ὁ γὰρ ἐπανόρθωσις ἐστὶν ἁμαρτημάτων ὁ χῶ τὸν αὐτὸν ἐπιμένων ἀλλ' ἐπανορθωτὴν ἡμῶν
Ὁ γὰρ ἐπανόρθωσις οὐ θυμοῦ ἐστὶν ἀπόθεσις. ἀλλ' ἐπανορθωτὴν ἡμῶν ἐπασχον. καὶ τὸν καθ' ἡμῶν θυμὸν διὰ τὴν
παραίτησιν ἑαυτὸν ἐπαίσασθαι: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
καὶ ταῦτα ὑπὸ καταλλαγὴν εὐαγγελίου πεπληρῶσθαι. ὑπὸ ἰατρὸν καὶ ὑπὸ κραταιὸν. ἁμαρτίαι δὲ ἡμῶν

ΔΙΔΥΜΟΥ

Θ πολλὴ θυμοῦ θλῖψαι ἐπ' ἐμὲ τὴν τρίχας τῆς ἐκ φαλλῆς μου
ιη οἱ μισοῦντες με δωρεάν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Θ κραταιοὶ ἐθλῖψαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδικοῦντες με ἀδίκως. ὃ οὐκ ἐχώρουν τότε ἁρπαγὴν: ΔΙΔΥΜΟΥ
παραπτικὸν δηλητηρίου δαίμονα καθόλου. τὸ δὲ λεγιὼν πολλοὺς αὐτὸν. ἐμφαίνει δὲ καὶ τὸ
μηδὲν ἀποφεύγειν τοὺς καὶ ἡμέρας διώκοντας συμφόρους τῷ μὲν κραυγῇ ἰσχύρας
καὶ δακρύων. καὶ ὁ πᾶσαν δηλῶν προσδοκίαν εἶπεν ἐπὶ σοὶ δι' ποιᾶν τὸ ὀξὺ λίθον οἱ ὀφθαλμοί
μου δίλυον. ὡς σοὶ τὴν καρδίαν. μᾶλλον δὲ διώκεται καὶ μίσεται ὁ τῶν ταῦτα ποιοῦντα ἐνεργε-
τικός. ὡς ὁ σὸς ἢ πᾶν εἴ δόσα σθένειαν ἐπ' ἰουδαίοις ἰάμενος καὶ μικροὺς ἀφίεν. διὰ τοῦτο
τοσοῦτο πλῆθος πόλις. τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν τρόπον χρῆται σωλήθασι καὶ ἐπιγραφὴ
ὡς ὁμοῦ ἐπὶ τρίχας εἰ τοῦ σὰ τῆς ἐκ φαλλῆς μου. διὸ δικαίως ἀπόβλωσις ἐστὶν ἀμελήσεν. ἀλλ' οὐ
ιθ ἡμεῖς ὁ λυτρωθεὶς τὸ ἀλείφων τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον ὃ πρὸς ἀπὸ τὴν ὑμῶν ἐπιγνώμονα ἀγαζόμεθα:
ἀφίκνυσιν ὡς ἀδίκως ἐπ' ἐμὲ ἀπ' αὐτοῦ ἡδέως ὀξὺ λίθον ἐστὶν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Οἱ ἀδίκως ἐχθροί μου. καὶ διώκοντές με. λέγει δὲ. ὅτι μάτην καὶ οὐδὲν ἀδικίας ἀφαι-
κ μένοι τοῦ προσήμασι πόλεμον. ἢ καὶ κατισχύουσι κρατοῦντες ἡμῶν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
πλατύ τόρον εἶπεν τὸ ἀδίκως ἐπολέμουν με. καὶ ἢ μέρων τε με. οὐδὲ μίαν αἰτίαν ἔχοντες
τοῦ ἔχθρεσι καὶ ἐχθροῦ. διαφορᾶς τῶν ἀδίκως ἐπ' αὐτοῦ: ἀμελὶ δὲ διώκασιν:

ἀφροσύνων φ^η. τὴν γὰρ μισθεὶς μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις μερίαν. τὴν τοῦ πάθους φησὶ μέν· γάρ γὰρ καὶ τὰ τὸ μὲν θρόνα ἀπὸ τοῦ κύκλου φασὶν. ἰουδαίοις δὲ μὴ σταύρωσιν· ὅθεν εἰσὶ δὲ μερίαν. ὧν οὖν ὅσ πρφ^η. δίχα σὺν τὴν διαστολὴν τρόπου εἰς κομμάν· τοῦτο δὲ ἓν ἐστὶ τὸ πάντας μὲν χρὴ θανάτου· θανάτου δὲ θρόνου:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὅτι γὰρ τὴν ἁμαρτωλῶν φ^η εἰς αὐτοὺς: αὐτὸς ἐκείνους· ἀντὶ τοῦ σύμπαντας: ὅτι μὴ δὲν ἔφραξαν καὶ δὲ ἀφροσύνων δικαίως τὴν ἀδικίαν. ὡς σὺν ὧν τὸ ἀδικεῖν ὁλομένου: ΘΕΟΔΩΡΗΤ.

Ὁ εἰς πρόσωπον τῶν ὑμνωδῶν διαλαμβάνων τὰ διηλλαγμένα τὰ θεῖα θεώμενος καὶ λοιπὸν θεωρῶν τὸν ἄνθρωπον ἐν ἀφανείᾳ ὄντα καὶ ἐν ἀπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων· ἐπιστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν θεὸν καὶ φησιν· ὅτι οἱ ἀσεβεῖς οὐ μόνον ἐμὲ ἀδικοῦσιν ἀλλὰ καὶ σὲ τὸν δεσπότην ἐξουθενοῦντες· τοσοῦτοι μὲν ὄντες τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ πονηρὸν ὑπερβαλλόμενοι· ἐν δὲ ἐμοὶ μόνῳ πολλὰς ἐπιβουλὰς διὰ τὸ τρέμειν σε προσηλωκότες· ταχέως οὖν παρόντος σου ὁ θεὸς οἶμαι λαμβάνειν:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Οὕτως καὶ ὁ παῦλος ἀμφικλίτως ἔφη· μερίαν τοίχου τὸ πάθος καὶ αἴσθησιν τοῦ τρόπου· ὅτι τὸ μερὸν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ αἵματος ἔφην· καὶ τὸ αἴσθησιν οὖν ἰσχυρότερον τοῦ αἵματος· διὸ δὴ καὶ ἄγνοιαν τῶν ὄντας αὐτοῦ· ἔστι πορεύεσθαι τινὲς οἱ· οἱ τὴν σὴν γραφὴν ἐκζητοῦντες· καὶ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ λαμβάνει· ἀξίαν τὴν γραφὴν ὅσα ὅσα τυγχάνουσαν τοῦ θεοῦ μάλα τινὰ καὶ καθὼ διχόλογον· τὴν δὲ οἰκοῦσαν γὰρ ἀφροσύνην καθὼ διεβάλλοντο τὸν αὐτὸν μὲν φίλων δούλους λαοὺς καὶ μέχρι θανάτου παρελθόντας οὐκ ἐκηρύχθησαν ὁ θεὸς αὐτοὶ γὰρ κρίσιν ἐλήφθησαν· ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ τρόπου καταστὰς ἀπὸ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μερίαν εἶχεν· τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν δὲ νῦν μισθοῦ ἐστιν· ὅτι δὲ καὶ ἡμῖν ὁ θεὸς διαστὴν μερίαν· τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας· διὰ γὰρ καὶ ἐν ἡμῖν ὁ λόγος μερίαν· καταλόγους γοῦν ἐκλεῖτο μαθεῖν· ὁ δὲ σύμμαχος τὴν ἀπειρίαν μου ἔδεξατο· τὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ εἶπεν ἀπειρίαν ἀφροσύνην τὴν καλὴν ταύτην ἀπειρίαν ἀφανίζει θεοῦ τὴν γνῶσιν τὴν τοῦ πρὸς διὸ καὶ ἴσαν πολλὰς ἐπιβουλὰς διὰ τὸ σταυρόν. οὐκ ἐκ ἀφοσίου ταῦτα διὸ τὸ ταῦτα διδάσκαλον· ἀλλ' οὐκ ἴσαν δῶρα ἐναμβλωπτεσθαι καὶ ἐν ὑδρομαρτυρίας συναίσαντες καθημοῦ· ἐξ ἔφραξαν οὐχὶ φασαν· καὶ ἄλλα δὲ ὅσα καταγράφων τοῦ πρὸς τὸ μεθέρασαν ἁμαλαμὸν ἁμαρτίας ταῦτα φησὶν· κατὰ τοῦτο τὸ ἁμαρτίας λιμὸν φθείρει· καὶ πορεύεται καὶ ταῦτα τοῦτο· γέγραπται δὲ καὶ ὅτι κατάγραφον πορεύεται: ΔΙΔΥΜΟΥ

Ὁ θεὸς σὺ ἄγασσον τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν:

Ὑδάτων γὰρ μὴν ἁμαρτωλὸς ἐχθρὸς γράφεται κομιζόμενος ἀπὸ θεοῦ ἀφροσύνων καὶ πολλὰς ἐπιβουλείας· ἔστι προσθεὶς ἁμαρτίαν τὸν ἐφθαλμὸν αὐτοῦ· οὐ μὰ κραιδὲ καὶ ἀφροσύνην τὴν ἀμοίαν καθὼ λέγει προσῆγαν· οὐδὲ ἔστε ἄγασσον ὑμᾶς καὶ καθὼ οὐκ εἰδέναι τὴν ἡμέραν τὴν ἀπορίαν διὸς ἐσσαν· ἓν σὺ μὲν ἀφροσύνην οὕτως μοῦ μεθύσαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὕτω μοῦ μὲν ἀφροσύνην· καὶ γὰρ δὲ ἰδαίοις καλοσ τελείαν ὄχον ἔστι φίλων δὲ ἀσυγκατάπαυστος τοῖς διὰ φρονοῦσιν ταῦτα δὲ ἀνθαγγάστοις· οὐ εἰσὶν δικεῖνοι χορηγικοί· πρόσωπον γὰρ ὡς μοιοῦμβοσ αὐτοῖς φίλων τοιαῦτα ὡσυγκατάπαυστα ἀπόδοξαι τοσαῦτα ἄγνοιαν πᾶσ καὶ ἀφροσύνων ἔπαρχουσαν· ἔστι τοιοῦ καὶ ἰσ πλούσιοσ ἀνὴρ δὲ σοφίαν ἔστι ἔχουσ δὲ μὴ λίαν ἀφροσύνων δὲ μὴ ἔστε τίσθη μὲν δὲ ἁμαρτιλόγοις καὶ πᾶσι γράφοσι. κατὰ ἄλλα δὲ καὶ ταὶ πολλὰς ἐπιβουλείασ γοεῖν· διὸ δὲ ἐστὶ προσκόπτειν οἱ κοπεῖ τοῦ ταὶ χεῖρ ὁ δὲ οἰκοῦντα πουτοῦ ἐπὶ μὴ ἁμαρτίαν τοῦ πρὸς θεοῦ. λίθων· μεταμέλειαν· θυμὸν· ὀργὴ καὶ ταῦτα τοῖς αὐτοῖς: ΔΙΔΥΜΟΥ

Ὁ ἰσον γὰρ τοῦτον μὴ λέγεται ἁμαρτίαν. ἁμαρτίαν ἔστε δὲ λίαν μὲν ἔστι ἔνοσον· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη· διὸ δὲ καὶ λίαν ἁμαρτον εἰσ αὐτοὺς· οὐ λόγος θυμὸν:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

σνο

ἔστιδὲ τὴν ὑμετέρων διδασκαλίαν οἱ σοφοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου διαπαίζουσιν διὰ τὸν ὑμῶν σταυρόν. ἀξιῶ τοὺς διὰ αὐτὴν καρτεροῦντας μέχρι θανάτου. μὴ ὑπαρᾶσθαι καταλειφθῆναι· μὴδὲ ὑμᾶς αἰσχυνθῆναι θαρρήσαντες ἑαυτοῖς· καὶ σὺ ζητοῦντας τὸν θν ἰηλ· εἰ καὶ πρότερον ἔσλαψε τὸ πρὶν τὰ εἴδωλα:

δεοδωσίου

τὸ μὲν ἑαυτοῖς. αὐτὶ τοῦ διὰ ὑμᾶς· ἢ τοι διὰ τοῦ ὑμοῦ τὸν σωτῆρα αὐτῶν παθοῦσα· τὸ δὲ μὴ αἰσχυνθείη ὑμῶν. ἀντὶ τοῦ μὴ καταισχυνθείησαν· ὡς πάλαι αὐτὸν ἰσχυμβύρων. διὰ ὧν τὸν ὑμὸν εἰς φθορὰν· ὁδηγοῦσι· οὗτος· ἔστι δὲ ἡ ἐκ τοῦ ἐκκαθαίρειν μέλλων τὸν σωτῆρα αὐτῶν γένεσθαι θανάτου. αἴρει αἰρεθείη δὲ πάλαι κατ' αὐτὸν γῆρος μέρη διὰ τοῦ θανάτου αἰσχρὸν αἰσχρὸν μηγαρίων τοῦ κατεικότος αὐθις κτισθέντος αὖ τοῦ πάσι λεύοντος θανάτου· οἱμαι μειοῦν. ὡς δὲ διὰ τῆς αὐτοῦ ἁμαρτάδος· διεμέσου γέρη ὁσίου θανάτου: θεοδώρ

ἔστι δὲ πολλοὺς οἰμαι καὶ ἁπαξαπαίοι προτρεψάμενοι τοὺς ἰουδαίους μᾶλλον ἔχεσθαι τῆς εἰσθῆ εὐσεβείας· ὡς θυζομένους τῆς παραύτοῦ μοιρείας· ἀπειρίαν δὲ τοῦ μὴ παραστῆναι τοῖς λοιποῖς· τὸν μέμορται τὸν θν αὐτοῦ διεκάλεσεν· ὡς τὴν δηλωθεῖσαν τῆς παραύτοῦ μοιρείας βλομένους μὲν αὐτοῖς συμμαχεῖν· ἀποστάντας δὲ τοὺς λοιποὺς πάντας· οὐκοῦν ἔστι δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπιστρέψαι ὡς σοῦδὲν ἡμέρας τομεῖς αὐτούς· ἀμφὶ δὲ προφάσεως ζηλοῦσι καὶ ἀδικεῖν πειρῶνται μὴ ποιήσωσιν ἡμᾶς αἰσχρωθῆναι αὐτῶν τὴν ὁλοτέλειαν:

δεοδωσίου

καλῶς καὶ αὖθις ἔστω τὸ ὑμοῖ καὶ ὧδε· ἔστι δὲ γὰρ αὐτὸς ἰῶν ὁ προτρέψας· ἡ τρισθείσ αἰσχύνων δίκρυ ἐν τοῖς πεισθεῖσιν. ὡς ἀπατηθῆ καὶ εἰς ὑκολίαν τοῦ κύριλλον βλομένοις: θεολωβ
διὰ γὰρ καὶ ταμιάλη φασὶ τὸν ἁμαρτόντα ἀγροικωτέρας διατολαίμοσι πορφυροῖς δεδουλῶσθαι· ἀλλὰ μὴν ἔστι γράφεται ὅτι πάντα μὲν λίθην ἔστι ἰόντα· σὺ δὲ μόνον διατελοῦσι ζητοῦντες:

δεκτικόν

ο αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὁ θάνατος ἢ διάλυσις τῶν ἐξ ὧν συνέστηκεν ἕκαστον ζώου καὶ αὐτὴ ἡ τελευτή

ὁ τι δίκαιον τὸ ὑπὲρ τοῦ ἰδίου μέρους ἕκαστον ἀγωνίζεσθαι καὶ μὴ ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τῶν ὁμοφύλων

ἐωλληρῶντο ταῦτα τοῖς αἱρῶ τοὺς πάθους. ὁ ὅτι δὲ οἱ πορὰ μὲν τοῦ μυρίου βρλήσεως οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ὅτι δὲ καὶ αὐτὸν εἰκὸς προορᾶν τὰ πάθη σι καὶ τὰ παρακολουθήσαντα τοῖς Ἰουδαίοις σι καὶ αὖ σα
σωφρόνως οἱ ταῖς ἀτάκτοις λοιδορίαις ἔρυφαν πλαμάρτησ τοὺς τῶν πύλων διορχομένους τὸ
δι᾽ ὃ καὶ ρὸ τῆς προφητείας θρμήθησαν ἐπὶ θριαμβικὰ τοῦτο: ΔΕΟΔΩΡΟΥ
ἀλλὰ γὰρ ἡ διὰ τὴν ἰσομέτρων αὐτὸν ἀπώλειαν τὸν τυχόν. τὸ καὶ τὸ ἐωσίων. οἱ δὲ ἐπὶ ρὸ τοῦτο
θλρασν. ἐρ᾽ ᾧ μᾶλλον καὶ ρὸ καὶ τόσσον ἐωσίμασσον ἐμὲ ἐκβρόμασσ ἐπὶ τὸν
ασ ὀμείδιζόμενος: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ἐπράπων περὶ τὸ μὴ εὐεργετεῖν ἐπὶ τῶν γιγνομένων καὶ καθ᾽ ὧν· τὸ γοῦν ἐωσὶ καλύπτειν. ἀντὶ τοῦ βασανίζειν
σαν. σωέσφιγξαν· ὅτι μεταφορᾶς τῶν συγκαλυπτομένων ἐπὶ συγκρινομένων: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
καὶ ὀχλευαζόμενοι παρ᾽ αὐτῶν ἐπὶ τούτοις. ὃς εὐηθίζει καὶ ἀφελῶς διασπαζόμενος
καὶ ἐωσὶ τοῖς μὴ μομένοις καὶ οἷς· ἐωὶ πολύθουσ γὰρ ἀεὶ λαμβάνειν τὸ ἐκεῖνον
σαν κομ γὰρ ἀληθῶς τὸ τραχὺ τῆς ὑμετέρας ἁμαρτίας ἐπὶ δωσατο: ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

τοὺς Ἰουδαϊκοὺς ἄρχοντας λέγει· ἐπὶ τῶν
λῶν γὰρ ἔθνος ὧν τῶν τῶν Ἰουδαίων γεγρου
σίων καθέζεσθαι ὡς ἐπὶ τῆς Ἰαρίας τῆς
κατὰ τὴν ῥούθ καὶ τὸν ὠοζικεν μὲν ἐπὶ ὧν
δυρήσομεν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
καὶ ἐωὶ τούτοις ὀχλεύαζομ οἱ δοικοῦντες οἱ
κεῖοι· διὰ γούμενοι μὲν. τὰς ὑμὰς συμφο
ρὰς· χλευάζομεν δὲ· ὡς οὐδὲν ἀφελη
θέντας. οὔτε ἀπὸ τῆς μιατείας· οὔτε ἀπὸ
τῶν λοιπῶν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
περὶ τὰς πύλας καὶ τὰ ἔξω μέρη τῆς πόλε
ως: ἐπὶ ποιεῖσθαι τὰς σωσ
δους τοῖς ἐπὶ τῆς πόλεσιν· τοῦτο δὲ καὶ
χρῆσθαι ἐπὶ ρογίγνεσθαι ὡς ἐωὶ τὸ πολύ· πε
ρὶ γὰρ ἐκείνους τοὺς τότε ὄντας οἱ
τοῖς ἐπιόσι μᾶλλον ἁρμόττει· σωμο
τέον οὖν φησὶν ἀεί. τὰς ὑμὰς διὰ γούτο· τὸ γὰρ
λιδολέσχων. ἀντὶ τοῦ σωδοχῶς καὶ ἀεὶ διὰ
γοῦτο· ἀδολεσχίαν γὰρ. τὴν σωδοχὴν
ἁμλάβοι: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
τὸ γιγνόμενον εἰπών· πίομαι τέσθ καὶ ἀ
λομεν. ὡς εἰκὸς ὑμᾶς τῶν ἀσμάτων εἰ ἔχειν
ἀφορμήν:

Κ αἱ ἐωὶ θικαλύψαι ἐμμιατείαν τὴν
ἰχνίων μου καὶ ἀφρμήθη ὅσον
μειδιασμοὺς ὑμοί:
Κ αὶ ὀβδόμων τὸ ὄμβλυμα μούσαϊκ
κομ καὶ ἀφρομένων αὐτοῖς εἰσ
παραπολίων:
Κ αὶ ὁμοῦ δὲ ὁλέσχοων οἱ καθή
μενοι ἐπὶ καὶ πύλη. καὶ θι σθμὲ
θ᾽ ἄλλοι οἱ πίομεν οἶνον:

ΗΣΥΧΙΟΥ

ποῖον οἶνον τὸν μαϊκόν· ὅτι εἶνοι γὰρ οὐκ ἐλδολέσχουν ἀλλ᾽ ἕτεροι ὧν ἀπορῶ θυτὸν χῦ τοὺς ὑμνους
τοὺς προφητικοὺς λέγοντες: ΔΙΔΥΜΟΥ
ὅτι ποιδάριον καὶ μὴν φάγουσι καὶ οἶνον πόσουσι δόξαν ἣν ἔλαστο παρὰ τοῖς καιροῖς ἐπὶ θεοῖς· προσόρη
τέον ὡς οὐκ ἀεὶ τοῦτο ὡραστὸν οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ μαθηταί· ἀλλ᾽ ἣν ἵκαν προσέταξαν ὑμῖν ὅτι καλοῦντο τὸ
ὠφελῆσαι χάριν καὶ ποιῆσαι σημεῖα· καὶ διὰ τοῦτο ἐκβάλλεται καὶ τὰ ὄρη τοῖς τοιούτοις γενόμενα
θαύμασιν· παρίασσι δὲ καὶ οἱ ἐν προφητείᾳ συμπόσια. τοῖς μὲν ὁράμασιν ἀλλόμασι τούτοις
χρῶντο τοῖς λόγοις· τὸν λοιπὸν τῆς αὐτοῦ διαίτης ἀγνοοῦντες καιρόν· πλὴν ἀρκεῖ τὰ προσάποδιξιν
ὅτι σαρκόμενα αὐτοῦ ὑμέρασσ σωδοκῶ. καὶ ἀδιάκοσσ γενόμενα ὑητεία καὶ ἐωὶ διὰ τῆς ὁδαλόγω
πασθῶν ἐναρόσασσ καὶ λυτικὴ ἐμὶ ὑῶν ὑματία. σωθὶς αμφασ δὴ ἐμμιατείαν τὴν ἰχνίων μου· σὺν εἰ θεο
δότοις φαύλοις ὀμειδίζειν τοῖς ἀγαθοῖς διὰ ὃ ἔχουσι καλοὶ καὶ ἀρεταί· ὠδὲ γὰρ ἁμαρτωλῶν ὀθόσο
νεια· ὃ δὲ σαίκσσ αἰμί τγμαι τῶν σκληρῶν καὶ κατωτάτω τῶν διαπαντὸς ἔχε πορὶ ὑμῶν ὃ ὁμο
λογούμενον· τί γε σὸ διὰ τοῦτο δὲ ὑῶν φασὶ γὸ ἀμὲν ἐλιφεσῶμαι: ~

ὁ ιμὲν ἔχλευαζων· ἀλὼ δὲ ὑπροσευχόμενω λέγω καιρὸν εὐδοκίας ὁ θῦ· lis καταν ν· καιρὸν δεαλ
λαγὴν ὁ θῦ· διγὰρ καὶ ἄλλο τὸ μὲν αρτύρι καὶ σμοι λέγω· οὗτός ἐστιν ὁ τὸν μοῦ ὁ ἀπολυτὸν ἐμὲ ὁλω κλισαι· γνωγθμα λιται τὴν εὐδοκίας καιρὸν καὶ ἵνα ἐκφύγω σω θλῶσι ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ πρὶ οὐαροφπῖ.
ὄμβασάλω σι ὑλλων αυθοῦ καὶ οὐκ ἐστιν ὑπόφασις· δηλαὸν δι αὐτούτου τὴν τοῦ σόματος τὸ θα
ρατολύσιν· τοῦ πρὶ λὸ ὄλγθμ οὐκ ἐφικαταλείπειν τὴν τυχλῶν μου εἰ τὸν ἄδλων· παραφήσασθε δι αὐτὸν εἰρημένον τὴν αὐτοῦ καύθοδον· γὼν τοῦ πρὶ τὸν ἀρόδου φ̄ ρυσθείλω λέγω δὶ κτὸ μαθθ
ωτὸν ὑδατον καὶ μὴ καταπι ἕως μεωυθὸς· τα μὲν γὰρ ἄλλα στὸν αὐτὸν τυχὰς καστοῖν ὁ θὺ
ρατος ἰσχύ ζασ· καὶ τὸ φρεάρ σωι σχὺν ἀπὸ κλείσαι τὸ ἑαυτοῦ τόματι· φρεάρ δὲ τόμα ὄχον
ὁ θαύατος· ἕωθμοὶ δὲ μὴ γθμοὶ τοῦτο : ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ὅτι καὶ τοῦ φ̄ αὐτα τοῦ δλίλοσαύμοι αὐτὶ ἀγαθοῦ· ἀλλ' οὖν τὰς τοῦ φ̄ αὐτοῦ ἀγὼ οὐ παύομαι τοι
οὔμβρον τροσευχάς· καὶ τοῦτο δλίλον· ἐξ οὗ τοῦ θλιβθῆναι αὐτὸν ὁ θυ αγγελιαλὸν· καὶ τὰ τὸ
ἀρῶ τοῦ φ̄ τοῦ σταυροῦτον θυχόμενον·
ΘΕΟ ἀλλ' οὐδέ μοι μέλει τοῦ γὸν ειδυζόντον·
οὐδὲ ἀποστήσομαι τοῦ τροσευχεῖ
καὶ σοὶ τροσεύχεσθαι· οἶδα γὰρ· ὅτι καὶ
τοῦ φ̄ θλῖ τρὸς τὸ ὑραχὺν· ὠὴ θλότιτον· ταμί
τον· ὁ τὸ χρησίμως αὐτὸ τοιεῖν ὠσάν
σαι : ΑΚΑΚΙΟΥ

ἵνα ὑμοῦ ζῶσι τοιουμὲν ὑμοῦ σωθμοῖ ζῶσι τοι
ΙΘ ἡθῶσι μοὶ διὰ μαρτίας γθις ροι : ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ὅτε ἡλθθν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου· ἐξα
πέστειλθν ὁ θῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ γθνόμενον
ὑπὸ γυναικὸς γθνόμενον τοῦ νόμου ἵνα τοὺς τοῦ νόμου ἐξαγοράσῃ· ὅτι φοῦτοδύ
θῶμφ̄ καιρὸν εὐδοκίας· ὁ θῦ : ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ἀλλὰ καὶ ἐμὲ φησὶν ὁ καιρός· αὖται ρικαὶ σγλ
πῶσαι δὲ ὑμεθα· ἅπασι τοῦ μὲν λοιπὸν τοῦ πα
ρασοῦ τὴν εἰς λιμὰς ποιήσειν : ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
πάλιν τὸ ὅλεθρον τὴν ἀληθείαν ἕως ὧν λῆ
θν· ἕωαίου σόμμου φ̄ κατὰ τὴν ὑπὸ λὴν
φιλαν̄ θρωπίαν· τὴν ἀληθινὴν καὶ εὐσεβῆ
μοι σας τὴν ρίαν χαριζόμενος· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
τ αὐτὰ λῶν αὖ καὶ τροσευχόμενος τοῦ θρ
τὸν αὖ θρ̄ ὠ ἀπὸ τὴν τος· ὑπεραίζθν· ὡς καὶ λέγειν αὐτὸν ὑπραχίασθμ ὁ λαὸς μου· τὸ δὲ ὑπρα
χίασθν· τὸ ὑπερτθν εἰς τὸν τροσευχὴν κατασημαίνει : ΘΕΟΔΩΡΟΥ
τροτρεπτικῶς πάλιν λέγει τοῦ μυμφορᾶν τὴν ἐπὶ τασιν· ἀπὸ πασσόμεθ τοῦτο μὲν τὸ μὴ ποιεῖ
πασάτω μὲν καὶ σάν· ὅ ἂν μὴ πληθλως αὐτοῖς ὑπαπομβίνω : ΗΣΥΧΙΟΥ
ὑπὲρ τοῦ ἰουδαίων λέγει ὁ τὸν ὑμὸν ὡν· ὡς ὅτι πρόσωπον αὐτὸν λέγχωμεν τὴν
ἐπὶ κρισιν· ὑπὲρ αὐθεὶ δὲ τὸ ὕδωρ τὴν καὶ κλείσας ὑπεδείκνυτο· ὃ ἐφ' ὧν τὸν μὲν αὐτὸν ῥαμμὶ· πο
τὸ δὲ ἀληθὲς καὶ ἀπὸ θῦ προφητεύειν αὐτὸν τὴν τροφητείαν ὑπὲρ τοῦ καθεῖ τὴν τοῖς καρδίας αὐ
τοῖς ῥηχθέντος· τοῦ ἁγίου κυρίλλου·
τὸ πᾶν χάλκωμ τὴν ἰουδαίων συναγωγὴν ἐπονομάζων ἀναίσθητον. καὶ τὸ σὼν διεστῶτος ὑπο πο
ιεῖσθαι τὸ τὴν ἀμαρτίας ὠφὸ παραιτούμενος· ~

θεοδώρου

προλαμβάνει τὸν λόγον. ὕδατα καὶ αὐθος τὸν θαλάσσιον καὶ κατα γίδας. καὶ ὕλην αὐθοῦ. τὸν
οὖν κατεσχισότα μὲν φησὶ καὶ σὸν. ἀποκλάζομεν τὸν φοινικᾶν αὐτὸν διφόδου. τὸν ἀρίαν ἐπὶ συλλὸν.
τοὺς χαλκοῦν πολλήθους: κυρίλλου
ὕδατος δίκας τὰς γίδας. καὶ αὐθὸν καὶ φρεάρ ὀμαίζειν ἔοικεν. ἢ τοὺς ὅρτας πειράζεσθαι κυμδιώδες.
ἢ καὶ αὐτὸν ἴσθοτε τὸν ἄδλιον. φησὶ γὰρ ἀρχόμενος ὀξέδου τὴν ἰσχνόν μου: διὰ τέλους
καὶ ἄλλας ἐπαίσους φησὶ ἵστασι καιρὸν διὰ τὸ πολύσου δλβου τὴν ὄντως ἀληθείαν ὁρίαν παρέχομεν τοῖς
ἐπιφρὸν ἀξιῶ. τοῦτο δὲ ἐπὶ ἴσης ἐπὶ φρεάτων ἀποθαμόντας ἐπὶ ὃν ἀσεβῶν. ἐπὶ φρεάτων
αὐτὸν γὰρ ἀμαδέχομαι ζωὴν τὸ ἀεὶ καὶ
ὁρίαν. ἢ δλβις ἀτὰ θῦ ὁρίαν ὄντως ἀληθείαν
τυποῖ κλίσιν οὐσίας τὴν ὑφιστῶν καὶ
χρατῆρα ὁρίας. ὅτι καὶ ἄλλο τι τοίνυν
ὄφρεαρ ὅτι τὸν ὄμοιον ἢν δόκησας ὄντως καὶ
ρὸν τοῦ πάθους δλβίζομεν τὴν ὑδροκί
αν σου ἐπὶ φρεάτων μὲν ἀποκλίσας. σωι
μοὶ γὰρ ζωοποιηθήσονται οἱ δι ἁμαρτί
ας νεκροί. ταῦτα μεταφορικῶς ὁ ἀποστό
λος. ὁ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ
πολλὴν αὐτοῦ ἀγάπην ἣν ἠγάπη
σεν ἡμᾶς. καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς
παραπτώμασι συνεζωοποίησεν. ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ἔμπαν
γῆν πολλὰ ἐπὶ φρεάτων δηλοῖ τὸ ἀμετανόητον καὶ
δι ἀπιστίαν ἐμπαγῶμεν τὰ σώματι πλη
λοὶ δὲ ἴσασι καὶ τὰς ἁμαρτίας ἀν ἔχειν
ἐμπεσὼν τὸ ἑαυτοῦ φῶμα. ὅπως τοίνυν
ἀμάλλη. καὶ τὴν ὑσίαν δίκαιον τὸν μὴ
ρασμὸν ἐπὶ φρεάτων ἀξιοῖ. σωι αὐτὸν γὰρ
μὴ κωμὲν τὸν ὑδάτων ταῦτα πάθη. ἐμὲ
γὰρ ἐπὶ ἔμπορ ἐμπαγὼν πειρασθεῖσι δὲ ὧν
ται τοῖς πειραζομένοις ὠφελῆσαι. διὸ
δὲ ταῦτα πάθη ταῦτα πῶς ἀπουσι μὴ ἐγκρυμαῖος τοὺς πειρασμοὺς ἐπὶ φρεάτων. θυμόμου ρυ
ομένου προσὸν καὶ φησὶ δικαιοσύνην δικαίως πράξασθαι. καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις δὲ ἐπὶ φρεάτων αἰτεῖ.
οὐδὲν γὰρ αὐτὸν φοβεῖ τὸν ἄμμους ὑλασσόντων. καὶ ἐν δικαιοσύνη τοίνυν προφανέστου καὶ ἀ
ληθοῦς ἡμῶν μὲν ἐμπαγῶν ἀπολογουμένων. μᾶλλον δὲ ἵνα καὶ ἄμφω δικαιωθῆ ἐμπαγόμενος
ἀληθοῦς. ἀν ἀνέχεται ταῦτα τὰ πάθη: θεοδώρου
φρεάρ καλεῖ τὰ τάφον ἐμπαγῶν ἐπὶ ὑλασσόν. ὁ ταμιεῖον χαλκοῦν. ὃ τάφον πολλῶν μὲν φῶν καὶ
ἐπὶ ὑλασσόν πολλῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν ὧν λιπαί
νεσθαι πλὴν ἐπὶ ὑλασσὸν δικαιοσύνην ἀμέμπτον ἐρ
δίως. ἐπὶ δὲ τοίνυν εἰ ἐμφραγεῖη φρέατος φῶν. πάντη διαφθορὰν τοῖς κατεχομένοις καὶ
θίστασθαι ἀδιώατος: μὴ ἐμπαγῶν ἀποδειφθεῖσιν αὐτὸν φῆ τοῖς αἰκοῖς. ὃ φ ἐπὶ ἁμαρτήμασι μὴ
γενέσθαι τὴν ἐπὶ φρεάτων ἀποκλάμων:

Ῥυσθείλων ἐπὶ τῶν μισούντων
με καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ καταβάπτων
ὕδατος:

Μὴ με καταποντισάτω κατα
γὶς ὕδατος μὴ δὲ καταπι
έτω φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ:

Μὴ δὲ σχεθείτω ἐπ᾽ ἐμὲ φρέαρ
τὸ στόμα αὐτοῦ:

ΗΣΥΧΙΟΥ

νηο
ις αἰτίχρήζειὸμογογθμὸν ὅιϚικουσθῆναι ἴσοσ ἀν τὸ πρὶ καὶ ὁμό τιμοσ. αὐτὸσ τὴν αἰτίαν λέγει
ὁ τιχρηματὸν τὸ ὅλβόασου. τουτέστιν διατοῦτο ὅιϚικουσθῆναι χρήζω. ὅσειδὲ ἀφ̄σ διὰ τὴν οἰκ̄
φιλαρ̄γίαν γέγονεν. καὶ πολ̄τῶν ἀνθρ̄ωπ̄ων ὅικότασσ θ̄σ ἀν. καὶ ταῦτα ἀν ὄχομαι:
θεο ἀλλ̄ουσον ὃν τοιούτοισ ὄν τοσσ καὶ οἷσ καλλίστηγάρ σου τὴν φιλανθρ̄ωπ̄ίαν:
ἀρκεῖ καὶ τὸ μόνον σθ προσόχη μμοι μυλογήματι φιλανθρ̄ωπ̄ίασ: ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ
νθ ὅσειδὲ ἄπωσ αραιβεῖσ ἰῶν ὀθ̄ν καὶ πῶσ διὰ τὴν ὃν ἄδαμ̄ παράβασιν τὴν ἀρ̄χαίαν φύσιν. τούτου
χάριν πάλιν αὐτὸν ὅσι αρβῆναι πρὸσ αὐτὴν τὸ πρόσωπον παραιτεῖται:
θεο μόνον μὴ ὅσι μέγασ ὀργιζόμενοσ.
ὅικ μεταφορᾶσ τῶν ὃν τῶν ὀργαῖσ
ἀπωσ αρβιβόντων τὰ πρόσωπα:

ΗΣΥΧΙΟΥ

θλίψομαι γὰρ καὶ τῶν δρ τοῦ ικοιμοῦ
ικτιήματοσ θλίψομαι. ὃσ αφ̄ ὅλευ
θρώσαι τὸν αἰῶν ἡμῶν αἰχμάλω
τον. ταχὺ δὲ ὅι ὅικούσον ὅσειδὴ
χρήζει ταχύτητοσ τὸ λα τοῦ αὐτοῦ
μωφήριον: ΤΑΥΤΗ ΚΥΡΙΛΛΟΥ
τί τὸ θλίψομ εἰπὲ. ὀχλήσῃ θαι τὸ λοι
πὸν. αἴκου σοίμ ωλόγητοσ ὃν αρ
γαῖσ. ὁ τιαὶ αἰχμάλωτόν μου τὸν δρ̄ῶπ̄α
τὴν ικεφαλὴν ἡμῶν. ὃσ εἰφορτίον
αφ̄ ὑμῶν ἀφ̄ῄρθησαν ὅσι μὲν. οὐκοῦν
προσόρχου τοῖσ λόγοισι. δὸὺσ προσ
μὲν πάντεσ οἰκουμενικοὶ καὶ πρὸ
φορτισμένοι καγὼ ἀφ̄ αποιῶσω
ὑμᾶσ: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Ο ξεῖαν παραίσχου τὴν πολίτειαν δι
ὰ τὴν ικατέχουσαν θλῖψιν. οὐγὰρ
ἔστι τρέπει ταὶ κατέχονται καὶ καὶ
γθρεύθαί τιν αὐτὸν φθεσιν:

ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

ὅικτοῦ ικαταιχόντοσ. δῆλον ὅτι τοῦ θαν ά του:
θεο ἀφ̄ ὅλεθῶν ικαὶ κῶν ικαὶ ἀπαλλαχθῶν:

ΗΣΥΧΙΟΥ

τί προσόχεσ ἰδὲ φιλοῖν αὐτὴν ὁ τιοὐκ ἐτίν μόνον αὐθρ̄ώπουαμ̄ά ικαὶ ἁρικαὶ φλήτοσ θῦ. ὁ
τι οὐχ ἕτερα αὐτῆσ. ἀλλ̄ ἕτερ ικοιμῆσ ὅλευθρίασ τὰ ποιαῦτα ικατεδέξατο. ὁ τιδ̄ξουσίαν ὅχω
θεῖναι αὐτὴν. ικαὶ ὅξουσίαν ὅχω λαμεῖν αὐτὴν. σοὶ δὲ ὅμοσον ἕτερ αὐτῆσ διὰ τὴν ἕτερ ταγὴν
τῆσ αρ̄ικῆσ προσεύχομαι:

ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

ὄξησ πόσου θαμεν ἀδικίασ παρὰ τῶν μολυσμῶν ὄχθρῶν. ἀπὸ ταύτησ ὅσι τὸν ὅλβον τὸν ἡμέ
τερον διαζείρει τὸν πρ̄α:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὅιδὲ καὶ ἕτερ τίθεσαι ἀφ̄ σοῦ ικαὶ ζίου ὄντοσ ὑμοῦ. ἀλλ̄ ἀδιάτου σ ὑμαρτίουσ ἀπαλλαξον:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Θ ισαίκουσόν μου ικῖ ὅτι χρή
ζον τὸν ὅλβόασου ικατὰ τὸ πλῆ
θοσ τῶν οἰκτιρμῶν σου ὅσι
υλβίου ὅῶδμβ:
Μ λὶ ἀπωσ αρβῆσ τὸ πρόσωπόμ
σου ἀπὸ τοῦ παιδόασου ὅτι
θλίψομαι ταχὺ ὅσαίκουσόν
μου. προσόχεσ τλὶ τυχλήμου
ικαὶ λύτρωσαι αὐτὴν ὑμᾶσ
τῶν ὀχθρῶν μου ῥῦ ὅσιμβ:

ἀθανασίου

ὅμοιον τὸ εἰρημένον ὅτι δίκαιον σοῦ τὸν ὁμειδισμόν: θεοδώρου
οἶδα γὰρ ὅσα σοι ὁμειδίζουσιν ἀεί· ἃ σοι αὐτὰ πάσχομαι· ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐστὶ τοῦ
τοῖς αἰσχύνομαι· οὐδὲ αὖθις ἐλεύσεται αὐτοῖς ὁμειδίζουσι διὰ τὸ πολλὰ τοῦ συμφόρου ἐμοὶ ἐργάσασθαι:
ὅτι οὐχὶ τὸν ἐμαυτοῦ ταῦτα τὸν δίδωμι ὄλεθρον τὸν αἰώνιον ὃν ἐμοὶ μηχανῶμαι ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν
ἔχθραν ἀμφοτέροις καὶ τὴν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν διαφθείρων ἀγάπην.
ὁρᾶς αὐτοὺς αὐτοποίους εἰμί: ἡσυχίου
οἱ γὰρ μὴ τιθέμενοι τὸ χῶμα. καὶ πρὸς αὐτὸν εἶχον τὸν πρᾶον τὸν πολέμιον ἐξ ἁμαρτίας ἰατρεύοντα
αὐτοὺς καθάπερ ἐχθροὶ κοινοὶ καὶ πολέμιοι: ἀθανασίου
δν τεύθεν ἡμῖν τὸ πάθος διηγεῖται· ὃ καὶ σαφῶς ἡμῖν οἱ ἁγγελιαφόροι διηγήσαντο: θεοδώρου
καὶ τὰ παρ' ἐκείνου μηχανήσεις καὶ τὰς κατ' ἐμέ· οὐκ ἄμοιρος ὢν ὧν ἐκεῖνος καὶ οἷς γέγονα θ' καὶ εἰμὶ σὺν μὴ
δὲ πρόσθεν οἰκείαν ἔσχηκεν ἕδραν. ἢ ὁμειδισμοῦ καὶ τῆς ἀλαζονείας· ταῦτα γὰρ μηχανᾶται πρὸς τὸ φοβῆσαι
μόρις καὶ ταῦτα φαντάζομαι: ἐνσεβίου

Ὁσάκις ὁ θεὸς ἄξιοι τὸν πρᾶον ἰδεῖν ὅσον
ἔστι μισεῖ θεόν· καὶ μὴ ἀπατάτω τὸ πρόσω
που αὐτοῦ ἐς πάντοθεν διαστοῦσα αὔλους καὶ
ταῖς θλίψεσι· ἀεὶ γὰρ ἡμῶν ἀμφὶ δέξασθε· ἐς
τοὺς σὺν ὁμειδισμοὺς οὖσι καὶ θῦ γράσθω σ-
άξίους εἶναι φ'. ὧν εὔμαστι πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶ
γας αὐτούς· ἀλλ' οὐ τοὺς θλίψαντας αὐτὸ
δίφηγιάσεσθαι· ἀλλ' ὃ ἁμαρτίαν παρέχειν
τοῦ θῦ ὧν ἁμαρτίαν προλαμβάνουσ· οὐν
καὶ θλίψειν αὐτὸν φ'. διὰ τὸν αὐτὸν ἀπο
λείας: διάδημον
τὴν τοῦ θῦ δέχρηστότητα ἐᾶι τοὺς πονηρὸ
ἀξίους ἡγεῖσθαι παρακαλεῖ· λύσει γὰρ ἀν
τῶν τὰς ἁμαρτίας· διὸ καὶ πολλὴ θεοῦ ἐ
πειρασμῶν ὧν πονηρῶν αἰτεῖ· οὐ γὰρ
ἐᾶι τὸ κρίναι τὸν κόσμον. ἀλλ' ἀφῆι ἐ-
πομφθῆι· τὸ δέχρηστον τοῦ θλίβειν προσε-
θῆκεν ἡμῖν πρὸς ἁμαρτιῶν διασολῶν τοῦ κολα
στικοῦ· τὸν γοῦν κολαζόμενον φ' ὁ θς· οὐ
φείσεται ὀφθαλμοῦ ἐᾶν αὐτὸν οὐ δοῦ
μὴ θλιβήσεσθαι αὐτόν· παιδαγωγῶν ἀπολύ
ὄντας ἡμᾶς καλεῖ τὸν ἑαυτοῦ· ὅτι καὶ τὸν υἱὸν οὐκ ἐλέησεν ἀλλὰ
παρέδωκεν αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πάντων ἵνα ἡμᾶς κερδήσῃ· ὃν
ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἐλυτρώσατο· ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ· ἐν τῷ
ἐκεῖνος ἐθλίβησαν αὐτὸν ὃν σάρκα θῦ ὄντα λέγει· οὕτω γὰρ καὶ ἡμᾶς ἐθλίβη θῦ· καὶ ὑπὲρ τῶν μετ'
ταῦτα γενομένων· καὶ λυτροῦται διδοὺς τὸν ἑαυτοῦ ἀντὶ ἐκείνων ἃ ἀεὶ ἐλαβεν· ὃν καὶ τὸ σῶμα τὸν πνῦ
σώματος ἦν· ὃ λως σὰρξ ὃν πνῦ ἀεὶ ἐστι· οὐδὲ ἑαυτοῦ ῥύσθαι ζωτικὸν διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐδύνατο·
ὅτι καὶ οἱ ἐχθροὶ καταλυθῶσι καὶ ὁ τὸ κράτος ἔχων τοῦ θανάτου διάβολος· οὐ σοὶ καὶ μόνῳ δίδ
φ' ὑμῶν τοῦ σου τυγχάνοντας· ὑμὶν δὲ θλῖψιν τοῖς κατὰ πορεύεσθαι τοὺς πονηροὺς ἀεὶ πάλιν·
διδάσκει δὲ διὰ τούτων τὴν πονηρίαν φιλοῦ τοῦ θῦ· δηλῶν οὐκ ἐφείσατο τοῦ ἰδίου υἱοῦ·
διαδέχου ὁμειδισμοῦ καὶ τὴν ταλαιπωρίαν ὃν λοιπὸν ἀρῶ: ~

ὄζωτηλαδεῖμαναὐρεῖμκοιμαρομῶνταίμοιτὴνλύσηνκαὶπαραμυθούμενομτὴνκοιμωμίαν·ἵνωδὲοὐ
λελυπόχειρομαπερὶἐμὲταῦτοίκειανποιούμενοι: θεοδώρου
ἔστιδὲτὰμφότεραταῦτακαὶτὰσώματαυἱδεῖνἐμὲγίνεταιθρηνοῦντακαὶπενθοῦντα
θρῆταίσλύπαισ·τοιαῦταγὰρἐφ᾽ἑτέροιςεἰώμεν·ὅσονἐπὶτῇσἀθυμίασκαὶτῇὀργῇ·θρηνεῖ-
μοιθρηταὶτῇπροφάσειτῶνχολῶν·θρῆναιδὲκαὶτὸπεστὸνὀζουσαοὐδεὶςἀλλάτγον·μᾶλλονδὲ
τοῦτογίνεταιθρῆταισμετὰἀθυμίασὀργαίσ·ὁπερεἰκὸσἡμῶνπασχόντωναὐτοὺσκατατὸμοῖ
κείαν·ἐχρῆσατοδὲὁΒὰαγβλιαθῆσταύτῃἐπὶτοῦκεῖνῃμέραμαρτυρίαν·καὶαὐτὸσδὲὁκεῖνο·ὅ
τιὸζῆλοστοῦοἴκουσουκατέφαγέμε·περὶαὐτοῦλέγωμενκαὶὁμαθητὴσπαῦλοσ·περὶ
τοῦμὲνἸουδαίωνδιαλεγόμενοσ·τὸνγεγραμμένονπαρατέθειαὐτοῖσκαὶτὰὄζη·καὶπαλὶν
γεγραμμένονἐπαυλισαὐτὸνθρῆ·καίτοιδιαφόρωνὄντωντῶνπραγμάτων·οὐχὁσονοὖν
μοῦμνώμενπερὶτούτωνεἰρημένουαὖθισδὲπερὶΒικτείμουκαὶπαλὶνπερὶἕκτρου·ἀλ
λ᾽ἔστιδὲπερὶἸουδαίωνεἴρηταιτὰπολλά·ἀπὸσαμίτωνθεῖκαὶτοῦἐμοῦἐλάχιστόν
τιτῆδεκείνωνἀγωνοσωλῆσ·ἀμὰγὰρκαὶαὐτὰμάρτυριὸμοὶχρῆσιν·ὁμοῦ
τὸἀπὸτῶνπραγμάτωνλαμπρομὲ
μηνοἶομτὸἐθέωνκαμεἰἀπὸμικροῦ
χολῆωνκαὶεἰἀφνὼδιάταμμουἐπότισαν
μὲὄζοσ·καὶἐλάχιστονἸουδαΐκὸνἀγωνισῆσ·ὡσοὐμνώμενἀρχὴ
μένησ·ἀλλ᾽ἄνωθενἐκεῖθενἐπὶτὰἀραιὰ
κληρυτγομένησ· ἡεν χίον
καταπόμικαιρὸνκαὶτοῦτοτοῦτρόπουδυ
ρῆσωμενπαῦλληρωμένον·ὄζοσγὰρ
καὶχολῆωαὐτὸτότεπροσῆνφέκαν
οἱἸουδαῖοι: ιεν ρίλλον
ἔστισημαίνομταιδὲοἱμαικαρίοιδύαγ
γελιαῖ.ὅτιδιδαχῆσκότιτὸχῶκαὶ
τὰπὸτοῦσταυροῦσθαικαιρὸμκαὶπει
ρᾶμαὐτίθημιπροσδικόμισαμὄζοσχο
λῆσυμμιγέν·καὶηγυσαμένησφῆ
οὐικῶθέλησόμπιεῖν·ὃφοάλληθέσ
ἐστὶτὸεἰρημένον:
ΟὐδεὶσόμοιτῶνἀπάντωνἸουδαίωνσυ
μῴλληση·παῦτον·τὸπιλάτου·σταυροῦσταυροῦωσῶντονκαὶδιδάσκοντόντοναὐτὸμε
τὰχολῆσμεμιγμένον: ενσεβίον
Καὶἔστικλῆσαφῆσικδιβαμῆν·τὸπᾶσαπαρὸδοσικδμὲχρὶτούτουκαὶὁψαλμὸσπερὶγράφῃ
ταπαῦλοσθεσπεσίωνλοιπὸνὁποῖαμεβλεύσεσθαιτούτουσ: διδύμον
προσδὲἀλληγορίαντοῦἰῦπροσδοκῶντεσὁμειδισμοῦκαὶταλαντισμὸνἵνανὸνδρὸσ
κόσμουπαυθῶμενἁρπαγῆτιμνὰὐτοῦ·οὐδεὶσὰρκατασβέσειεἰσταῦτηνἐλπὶδαπὸ
τοῦθανεῖνμὴθέλησόμαὐτόν·ἵναδὲλυσῃ·περὶλύσεωσχῶτῆσψυχῆσὡσοθανάτου·
οὐδὲπαρδισαλεύσῃαὐτόν.συγκατατεθέμενοσταῖσπερὶτοῦθανάτουαὐτοῦπροφητείαισ·
τὸδὲὅτιαμτίονχολῆκαὶὄζοσὅτικαρπὸσὐδηλόγει.μυστηρίωνδὲτῶνὄζαρχῆσ
φυτείαμὲνὡὸθεὸσδιῴκησενἸουδαίοιςκλῶνπολυθεῖνἀμπόλουκαρπὸφόρουπᾶσανἀλη
θῆμνῶν·τραφεῖσαδὲὑπὸπαιδείαςδυσμόρφουἀμπόλουἄλλοτρίας:
Εἰρηταιγοῦνπερὶαὐτῶνδιχθρῶνἐξαιρέτωνγεγενημένων·ὅτιγὰρἀμπόλουσοδόμεσενἰδεῖν
αὐτὸμκαὶἰδεῖνκλῆμαστὸναὐτὸμὅτιεγομόρασεν·φαφυλῆαὐτὸμφαφυλῆχολῆνὁπτρυσπερὶᾶσε
αὐτῆσ·θυμοῦσθραισόντωνὃὅτιγοσαὐτὸμκαὶθυμοῦσᾶσανἅλοσεἰρίαστος·ταύτῃτῃτῆφα
φυλῆχολῆν.ἐξτῆσπερὶᾶσετὸνὁπτρονπροσελήλαγενἐκεῖνοπότον·καίτοιδιαφόντιτῆνἐπ᾽ὀψὲ
ὁἰμουγὰρπαραίμασιτόζοσ·πολλῶνὅντιεἰλικότιτὸνβθυὸμὸμὸνεὑρίσκεσθαιζῶντωνὸλιστοῦμερουσ·ἐξπαραλιπὼ
φαοἰμοῶνἐτέρωναπεβαλόμενκαὶσωζησόμενκαὶδιὸσύμφυτοιτοῦθανάτουαὐτοῦηλόγαμενβαλ
λὼκαὶτῆὸμὸιαφασόντωσαὐτοῦἐσόμεθα:—

Κ αἰτὰδέμεμιγαυσυλλυπούμε
μομκαὶοἰχὰπλῆξμενκαὶπαυ
ραικαλοιῶτασκαὶοἰχὑπερομ:
Κ αἰὅδοικαμεἰτὸμρὸμαμου
χολῆωκαὶδιάταμμὸ
ὅσονὅτιζμμεὅζοσ:

ἐμπνεῦσαι τοῖς μαθηταῖς ἰουδαίοις μετὰ τὸ πάθος καὶ ἀναστῆναι μέλλει· ὅμοιον δὲ φησὶ λέγοι.
τὰς ἀφανεστάτας καὶ λεπτοτέρας ἐμοὶ δοκεῖ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας ἐνταῦθα δηλοῦν· οὐ γὰρ τὸ ἀφομοιοῦσθαι
τοσοῦτον ἐνεργείας ἐστὶ τὸ δὲ ἐμφυσῆσαι τοῦ χειρὸς ἐστὶ τοῦ ἐμφυσῶντος ἐμφυσᾶσθαι τοῦτο: θεοδώρου
τρανέστερον λέγει. τὴν εὐφροσύνην· καὶ ἀγαλλίασιν τῶν συμφορῶν· τὴν οἰωτρυφὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπ
ρισιμίαν ἀποστολικὴν δοκοῦσιν. μὴ εἰς συμφορὰν μεταπέσῃ:
θεο ✓ καὶ εἰς ἐπιτιμωρίαν:
ὃ τισιν ἀλλήλοις· καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἀποδιδόασιν αὐτοῖς ἐνεργοῦσι συμπαθητικαὶ καὶ σώμις
τιμωρίαν ἀφρίκαλεθ: ἀθανασίου
ὡς ὡσὶ γὰρ οὐκ εἰσὶ κοτισθῆσαν μὴ δεξαί
μεθα τοιγαροῦν δικαιοσύνης λίαν:
θεο τὸ ἀληθὲς τοῦτο καὶ καθ' ὑπόστασιν
σοφῶς μὴ δυνηθῶμεν ἑρμηνεῦσαι:
θεο καὶ μὴ δικαλείποισι σωτρίαν αὐτοῦ·
καὶ ἀπαναπαύσασθαι ἐνθλῶν τὴν ἰσχύν.
ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγαθῶν καταστοῦ
μόστου· ἀληγαῖς συγκαμπτούσης
καὶ σωτρικοῦ τος: ἀθανασίου.
ὁ γὰρ προσκαιρος αὐτοῖς ὢν πορθεῖ
ται μυλλομένην ἐμὲ ἀχριαλε
σίαν: διδύμου
ὁκαὶ δαλίζομαι γὰρ ἐντυγχάνομεν
ταῖς λόξεσι. καὶ μὴ σωιδύτες τὴν
ἐν αὐτοῖς φθορίαν· οἷον αἰκούομεν
ὡς ἐνεστῶτος τοῦ χῦ· συμπαθοῦσι λιθί
αναλύεσθαι μεγαλαρυος· καὶ παρδα
λισ σωαραπαύεται ἐρημίᾳ· καὶ
λεόπαρδις καὶ μόσχος φάγεται ἄχυρα ταῦτα
καὶ τὰ τοιαῦτα μὴ δυνάμενα ἐνθλῶν τὴν
δαλίζομαι ἐνὶ τοῦ δηλῆλυθότος χῦ
ὅτι μὴ ἀσθενῆ τὸ σῶμα τοῦτο ἐν
τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ: κυρίλλου

Γ ἐμπνεύσας αὐτοῖς λέγει πρὸς αὐτοὺς
ἐμφύσησιν αὐτοῦ εἰς ἀναίδαν
καὶ δίσαμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς
καὶ εἰσὶν κρατοῦνται:
C κοτισθῆτε ἐμοὶ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν τοῦ μὴ ἐνεγκεῖν καὶ τὸ
μόστου αὐτῶν διακαθαρτὸν
σύγκαμψον:
θ κχδομεν αὐτοὺς τὴν ὀργὴν
σου καὶ ὁ θυμὸς ἀπὸ ὀργῆσθ
καταλαμβάνοι αὐτούς:

γ ἐμὶ δὲ μαθόντων προσῆλθεν τοῦ θεοῦ
μυστήριον ἀναμένοντες ἰουδαῖοι
καὶ οἱ καὶ ὡσεὶ ἀπολοιποὶ διαπαντὸς σῴζων αὐτὸν ἀπωμοίασ. καὶ τὸ λίαν ἀκέραιον διὸ
ἀπειθείαν:
τοῦτέστιν ἐξελθεῖν ταχέως καὶ φθάσει ἐξ καὶ ὡσεὶ τρόχοντες καὶ ἁμαρταίνοντας· ἵνα τι
μορίαν ἔχοντες τοῦ ἁμαρτάνειν πανσόμεθα:
παρεῖδοσ τιμορίασ: ἐξέλθωσον ἐφ' ἑαυτούς: θεοδώρου
θυμὸν ὀργὴν λέγει τὴν σφοδρὰν ὀργήν. ἀπὸ τοῦ ὀξυτέρους εἶναι θυμοὺς μέρους·
μηδὲ ἀφίγοι δὴ τὴν τιμορίασον τὴν ὀξύτητα. ἐπεὶ δὲ μείζων ὀργὴν ἐστὶν ἢ θυμός μορίων λέγει τοῦ θυμοῦ τὴν τιμορίαν οὕτως καλεῖ ἀπὸ τοῦ παραμένοντας ταῖς ὀργαῖς
ἐμποιεῖν ταῖς κατοικείμοις τιμορίασ· καθὸ ἂν ὀργιζόμεθα:

τοῦτο φ^η διὰ τὴν τοῦ θεοῦ τὴν συμμαίσαν τῇ ἰλῃ: θεοδώρου
τὰ οἰκητήρια αὐτοῦ ἀφαίρισον ἀπὸ μὴ εἶναι τὸν κατοικοῦντα· μοῦλλα δὲ ὅτι τοῦ παντὸς ὅλου
θρίου τιμωρήσῃ· ἀπὸ αὐτοῦ ἀφαίρισον τὸ γένος ἀπὸ μὴ δὲ εἶναι τοὺς διαδεχομένους καὶ οἱ
κήσοντας ἐπὶ σοῦσαι σι αὐτοῖς οἰκείαις: ΛΕΒΗΝΙΑΣΙΟΝ
ἐξ αὐτοῦ μᾶλλον ὅτι· οὐγὰρ τις τοῦ γίνεσθαι τὰ ἐν ἰλῃ κατοικήσας:
προφανεστέρων τρόπων λέγεται· ἀ πὸ δρῶν καὶ ὄνεστι τὸ τοιοῦτο μᾶλλον τροφορευτικόν· ὃ
σποτε δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἠγεμονεύειν λέγεται· ἀ πὸ δρὰ ἀρτίως ἐκάλουν εἰς τὸ πρόσωπον χολὴν καὶ θι
μὸν διάθεσιν μου ἐπὶ τι σαφῶς· ὄζος· ἀντὶ τοῦ καλοῦσι καὶ ἀποτίθεσι· τρέπουσι δὲ αὐτὸν ἀπὸ λόξ
αἱ γραφικαί· προφήτην ἐντὶ μονότειν δρίζουσα λογικήν· ἀπὸ μὲν λεγόσι γὰρ θι παράδαν καὶ
σι καὶ δάλουσι καὶ ἄρτασι δόμεναι· οὐ φύσει τοιαῦτας· ἀλλ' ἀγομένας αὐτοῖς· ταῦτας γὰρ δι' ἀ
τρέπουσι ἀπολαμβάνουσιν τὴν ὧν ἐθέλουσι κατ' αὐτοῦ τιμωρίαν· τὴν γοῦν ἄρτασι δό
σιν ὃ ⊂ν τιμωρίαν ὀξύδοικεν· οὕτω δὲ καὶ σι καὶ δαλίζονται μὴ θέλοντες σωτηρίαν τὴν
ἐν αὐταῖς θεωρίαν· οἱ ὀρθοὶ οὐ κοῦντες ὡς
ἐστι φανερὸς τοῦ χῦ σωτὴρ σι κηθήσεται λύ
κος μετὰ ἀρνός· καὶ παρδαλις ἅμα παν
σεται σωτηρίφ· καὶ λέων καὶ ταῦρος φα
γεται ἄχυρα· μηκέτι γὰρ τὰ σφετερώτατα
τούτων ἐστὶ χώσι καὶ δαλίζονται· καὶ
παρὰ τοῖς θείοις γραφεῦσι πορι τεί
ρονται· ἀνθρώπους δὲ ἐστὶ μάσιν ἐστὶ διὰ πορθ
σι κοτίσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ
κλέπτειν διὰ τὸ παραιτήσασθαι τὸ φῶς τὸ
φῶς τίζονται ἀφ' οὗ καὶ ἐστὶ ὀφθαλ
μοὺς ἔχοντες οὐκ ἐβλέπομεν· καὶ ὡς τὰς
ἔχοντες οὐκ ἀκούομεν· ἐστὶ γὰρ αὐ
τῶν ἡ καρδία· καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐστὶ καὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν
καὶ τὰς ὠτας ἐβάρυναν· παλαιμὲν οὖν
δι' ἀθεολατρείαν πολλημίοις καὶ κα
δουλωθῆσαι· ἐστὶ τὰ ἐν τῶν ἰδίαν ἀπορ
ίαν πολιτικὴ καὶ λατρείαν ἐλευθερίας
τυχόντες· μετὰ δὲ ἐν τῶν καὶ τὰ τοῦ σῶ ἐστὶ
πουλίων ἀποκτεριμένοι πάντων· καὶ
δουλεύοντες οὐκ ἀμυνόμενοι· ὃ δὴ λοῖ τὸ διὰ παντὸς σύγκαιρον· οὐγὰρ ἐκ μέρους ἀπορίμ.
ἀλλ' ἄθρόως σι ὀργὴ καὶ τὰ ἐν τοῦ ἐξεχύθη· καὶ ἐκδίκως τὰ δὲ αὐτοῦ μ καὶ πόλις· ἵνα ἐστὶ πολ
λιμ καὶ οὐδεὶς τούτων ἐν αὐτῇ κατοικῇ: ΔΙΔΥΜΟΥ
ἔωαν λιμὸν δὲ ἔρημον τὴν ἰούδαν πρὸς ἐστὶ ἐρήσθαι φ^η ὁ ἀπ^ω· ἀλλ' ἐστὶ πολήθυντικῶς ἔρηται
πορὶ παντὸς τοῦ ἰῦ προδότου ἐκλήθη δὲ αὐτόν· ἔρημον τὴν ἀπόλεσον αὐτὸν γενόμενον·
καὶ διὰ τὸν κτῆνα ἀδύνατον ἔωαν λιστ: ΘΕΟΔΩΡΗ
ἀλλ' ὡς δὲ μὴ τοῦτο ἔχουσαν ἐν αὐτῇ μὴ τοὺς ἐστὶ πορὶν διφορᾶται ἀγγέλους· ἔρημον δὲ τὸν ἀλμὸν
ὅλον ἀπὸ προσώπου τοῦ αἰχμαλώτου τοῦ τοῦ ἐν ἁμαρτίαις καὶ ἀπὸ τοῦ σι ἐν διαπαντὸς
παιδείαν καὶ μωλωρίους σι καὶ αὐτοῦ ὄξειργάζαντο· ἔρημα δὲ ἔσται σι καὶ χάρασι καὶ πό
λεις· ὅθεν ἔρημος μέχρι τοῦ παρόντος καὶ μωλῶν· ἀλλὰ καὶ ἰουδαῖοι τὰ κατὰ καὶ μωλω
μίων αἱ τινὲς ὑπὸ τῶν ἐστὶ ρωμαίων· θασὶ καὶ αὐτοὶ κατὰ τοῦ σῦ λυπηθέντες· καὶ μωλωμίοις μὲν γὰρ
πιθανὰ αὐτοῖς ἐνεργάζαντο τὴν προφῆτην τὴν ἔμφυτον αἰτίαν διδομένων ἀφελομένοις· αὐ
τοὶ δὲ τοῦ θεοῦ ἐνεργήσῃ χολὴν καὶ ὄζος· αἰτιοχρήματα σοι προσήγαγον· ὀθνεῖοι ἀπὸ ἀπόλοι τοῖς σω
ρουσαῖς χρῶνται μαρτυρίαις· τὸ δὲ πολλοὺν ἐστὶ ταμιεύονται:

Γ ἐν τῇ θήτοῦ λίβωαν λισ αὐτοῦ
λίρημωμένῃ·

Κ αἱ ἐν τοῖς σικλωσόμασι γῶν
τοῦ μὴ ἐ ἐστὶ οἰκατοικῶν:

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΜΜ ἀπὸ τῶν παραίτιοι σὺν αὐτοῖς ἀπολλύωνται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ποιμένος καὶ διασκορπιζομένου. αὐτοὶ οἱ παραδεξάμενοι. ὃ ἐποίησαν αὐτὸν σφίσιν ἀπολέσαι: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Οὐγὰρ παθεῖν μᾶλλον διὰ τὰς ἁμαρτίας ποιμένος ἐστὶ σωτηρίαν. πᾶσαν βόσκειν ἀγέλην ὃ δὲ καὶ ἀμελεῖν τῶν οἰκείων ὁμότιμον. ἆρα καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς πάντας. ποιοῦντος διὰ τὰς ἡμῶν: ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΦΦ τοῦτο δ' ἐστὶ διὰ αὐτὸ μὲν ἐαυτὸν σῴζειν ἐαυτόν. οἷ δὲ καὶ θαρσαλέως ἐπὶ τὸν πλησίον ἐπῆλθον: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
καὶ ἐστέκειντο παρὰ τὰ δρώμενα καθ' ἡμῶν. ἀεὶ τοῖς προλαμβάνουσι συμφοραῖς ἐφέρετο ἐπαίρεσθαι καὶ οὐδὲν ἐστὶ τὸ λίγον τῶν πρὸς ἡμᾶς πολέμου:
Οὐγὰρ ἀπῆρκει τὸ ἅπαξ τὸν τραυματίσαι αὐτὸν καὶ τοῖς αὐτοῖς καὶ κατ' αὐτοῦ τολμᾶν. ἀλλ' ὧν ἐπὶ καιροῖς θαρσύνομενοι τοῖς ἐαυτῶν τέκνοις ταῖς κατ' αὐτοῦ τολμηθεῖσι δι' ἡγοῦντο: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ΟΟ φθονεραῖς οὐδὲ εἰδωλολατρείαν πρὸ ποιήσασιν. ὡς εἰ πρὸς τοῖς ἁμαρτηθεῖσι ὅτι πάσχετε ὑμεῖς καὶ δι' ἀλλοτρίαν σφᾶς ἐβάρυνεν ἡ γραφή ὅτι πατάξω τὸν ποιμένα. καὶ διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης. ὁμοῦ γὰρ πᾶν τοῦ διώκοντος μὴ φθάνειν ἐθέλοντος δι' ὧν ἂν ἐπιτρέψῃ τὸν ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὄλεθρον ἐπιτελεῖν.

ΡΡ Ὁ τιὸν σὺν ἐπαράξασι αὐτοὶ καταβλήσαι.

Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν:

ΙΣΤΕ παρὰ δόλον ἐν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἁμαρτίαν ἡμῶν. ἀλλ' ὁμοσδήποτε ἐλύσαντο τὸν φόνον τοῦτον ἀρχηγὸν ἢ ἐμίσαντο τῷ ζωῇ. ἐπὶ δὲ ἄλγος προσέθηκαν τοῖς κατ' αὐτοῦ τολμηθεῖσι τοῖς ἐαυτῶν τέκνοις. ὃ σὺν καταθαρσύνοντες: ΔΙΔΥΜΟΥ
τὰ δι' ἃ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀφ' ἁλμῶν ἐν ἁλμῶν δι' ὃ σώματα ἐπὶ τοῦ ταῦτας ἰᾶσθαι. ἀν δι' ὧν ἐθάνατον ἐπὶ τὸ λυτρώσασθαι ἐν ἐπὶ τοῦ καταμαίνειν ἀπὸ ἡλίου δι' ἡ ἐν χάριτι ἐν ἐπὶ λύτρωσιν ἐν ἰδίοις τραύμασιν ἀλγηδόνας ταύτας διὰ σοῦ ἡμεῖς ἁμαρτάνομεν ἔχει. διὸ δι' καὶ διὰ σωτηρίαν καὶ ταυτοῦ προσιεμένων. προσθήκην ἀλγηδόνος ποιοῦμεν τῷ μὴ κεῖσθαι ἐν ἐπὶ ἁμαρτάνειν τῷ λαῷ ἀπολλῶσαν ἀλλὰ καὶ διὰ σωτηρίαν τῷ αὐτὸν ἀλγεῖν: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
διὸ δωρεὰν τοῦ μακαρίου λογισμὸν ὁ λόγος οἶδεν ἀδελφοῖς ὅτι ἐστὶν ἐν. ἐγὼ αὐτοὺς παρέδωκα σὺν ἐμοὶ χεῖρας σου. οὐδὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος. τοῦ πρεσβυτέρου δυσαρώστας τὸν ζυγὸν καὶ μὴ ἀποτρόπους κληθῆναι:

οπο
ις αι τοῦτο λέγει. ἔστι δὲ ἡ μετὰ τοῦ πρῶτον καὶ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ ἑνωτικὸν φωνήν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ἁμαρτίαν καλεῖ πολλαχοῦ τὴν συμφοράν. ις αι τοῦτο δηλοῦσθαι φαμεν. ὃ τὸ ὅσον οὖν παρελθὼν ἁμαρτίαν. ὃ
πρὸ ὧν ἑαυτοῖς ἐναντίους εἶναι τὰς συμφορὰς ἐνόμιζον. οὕτως καὶ αὐτοῖς ἐναντίους εἶναι παρασκευάζει
μορίαν ἐναχθῆναι ἀεὶ τὴν προτέραν προφθεγγόμενος ἑτέραν ἁμαρτίαν ἁμαρτάνουσι δὲ αὐτὰς ὅταν καλέσωσιν εἰς κρί-
σιν τοὺς ἁμαρτάνοντας ἴσα αὐτοῖς μᾶλλον τῶν πασχόντων δικαίως: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
πορρω γόμενοι φ̄ τῆς οἰκείας δικαιοσύνης ἑαυτοὺς ἀποδεικνύμενοι τρυφῶν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ις αὶ μὴ ἀπολαύσωσι τοῦ παραδείσου ἀγαθῶν. μηδὲ μεταλάχοιεν ἂν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.
δικαιοσύνην δὲ αὐτὰν δικαλεῖσθαι. ὡς δικαίως καὶ ὁσίως αὐτοῖς τὸν πόρον ἐναντίον ἀνοίγοντος τῆς
ἁμαρτίας. τὴν δὲ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν δικαλεῖσθαι μερίδα. ἀξιοῦν ἁμάρτυρον ὄντας τιμωρεῖσθαι. καὶ μὴ
τυχεῖν τοῦ ἀγαθοῦ. ἂν τοῖς δικαίοις ἀποκρύπτεσθαι βούλεται
Οὐκ ἔσχηθεν αἰτίαν εἰσὶν ἐνόησαν παραδέδοται. ἐξ ἀπείρου χρόνου αὐτοὺς ις αὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐνεργεῖν
δυνάμενα τὰ καρδιογνώστην αὐτῶν. διὸ προφθάσας ἁμαρτίας ἐνάμισε. τὴν στερρὰν δὲ καὶ σκληρὸν
μου τὴν ὀλεθρίους προτιμήσαντες τὰς
ἀληθείας ἐξώσθησαν. ις αὶ τοῦτο πολλαχοῦ
τῶν ις ὧν λατρείας. τὴν προτέραν προφ
θάσας ἁμαρτίαν ἐκτὸς τῆς Ἰουδαίας
ἐξωμολογεῖσθαι ταῦτα ποιεῖν. διὸ οὐκ εἰ
σέρχονται εἰς δικαιοσύνην τὴν διαπίπτου
σαν ἐκ τῆς ψυχῆς περιῆρται. μὴ δεχομέ
νου δικαιοσύνης θεοῦ πᾶσι τοῖς
μαρτυρουμένην ὑπὸ τοῦ νόμου ις αὶ τῶν
προφητῶν. πᾶσι γὰρ ἐκ τοῦ νόμου ις αὶ τῶν
ζωῶσιν εἰσὶν εἰσέρχονται εἰς δικαιοσύνην ἣν ἐ
γνώκασιν οὗσαν. τὴν γὰρ ζη
τοῦντες ἁμαρτεῖν. τὴν δικαιοσύνην τοῦ θεοῦ
οὐχ ὑπετάγησαν ταυτὸν γὰρ τὸ ὑπὸ τὴν δι
ναι τοῦ δικαιοσθῆναι ἐν αὐτῇ: ΔΙΑΣΤΟΛΗ
Α πόλυται γὰρ τὴν μίλου ἔσονται οἱ τὸν
ἀρχιγὸν τῆς ζωῆς παραιτησάμενοι:
αλλ' ὅτι καὶ ἐν γράψησαν φ̄ κατὰ τὸ αὐτὸ μέλ
λειν τὰς ἐναγγελίας. ἀλλ' ἔστι δὲ τὰ ις αὶ τὰ
ἐποίησαν. δικαιοῦται ἐξαλειφθήσονται:
δ θεο λληφθεὶς ἐν τούτῳ ἐν ἀποφαίνων. νόμον
δὲ λέγει ζῶντων. ὃ τοίνυν ὃ ἐάν ἐν τινὶ δικαιοῦσι ζῶντας ἔχοντος κατὰ τὴν ἁμαρτίαν δικ
μεταφορὰν τῶν μισθῶν τοῖς μίσθιοις ἐχόντων ἐγγραμμένου τοῦ ἀφαιρετικοῦ τὸ
κατὰ λόγου:
ἐ γὰρ ις αὶ πρῶτοι φ̄ ἐν γράφησαν διὰ τοῦτο παρ' αὐτῷ ζῶντας πᾶσαν αὐτῶν ὃ οἰκεῖ αὐτοῖς δίδοσθαι
τὰς ἐναγγελίας. ἀλλ' οὖν τοιαῦτα τῆς ὀλομένης ἐστὶν ἐξαλειφθῆναι μὴ δίκαια παρ' αὐτῷ φ̄ ἐγγρα
φῆναι μετὰ τοῦ ἐν δικαλυθῆναι δικαίων. ις αὶ τὸν παρ' αὐτὸ ζῶντα οὕτω ἀξίων. ὃ τὸν γὰρ
χιγὸν τῆς ζωῆς παραιτησάμενοι:
Ὁ τινὰ γὰρ οἱ ἀρχηγὸν ις αὶ γνώσιν ἔχοντες θῦ ζῶσιν δίκαιοι τὸ αὐτὸν τῇ ζωῆσου ις αὶ τίμια ις αὶ κρότια φύλ
μορφοῦσου. ἀγαπήσουσιν τὸν θῦσου ἐξ ὅλης ις αρδίας ις αὶ ἐξ ὅλης ψυχῆσου ις αὶ τὸ ὁ ὡς αὐτῷ
ζοῦσιν ἔχουσι ζωὴν αἰώνιον. ψίλοσοφῶν δὲ ἡμῖν οἱ οὕτω ζῶντες ἐγγράφονται. ἐν θῦ γνώσει ἔστιν.
γνώσει ἔχοντος. τοὺς ὄντας αὐτοῦ ὃ ἔσεσθαι τοὺς ἀναξίους ἐξαλείφεσθαι τῆς αὐτοῦ μνήμης:
θεο ἔστι δὲ τὸ παλαιὸν παρ' αὐτοῖς Ἰουδαίοις ἐγράφετο μάλιστα τὸν ἐν ἀρχῇ τελευτῶντα τὸν ἐγ
ματα ὃ ις αὶ μὴ ὢν παρ' ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις φυλάττεται. ις αὶ τελευτήσαντες φ̄: μὴ ἀξιοῦ
ἐν τῇ τῶν δικαίων γραφῇ. τουτέστιν μὴ δὲ ἐν ἡμῖν μεταδόχοι ἐν ις αλοῦ:

Πρόσθες ἁμαρτίαν ἐπὶ τὴν ἁ
μαρτίαν αὐτῶν ις αὶ μὴ δίκαιοσύνης σου:
θ ξαλειφθήτω ἐν βίβλῳ
ζώντων ις αὶ μετὰ δικαίων
μὴ γραφήτω ἐν:

ἐθελησίον

συν

ὑμῖν τοῦ θεοῦ εὐαγγελικὴν πολιτείαν κεκρύπτεσθαι. ἢ ὑμῖν ἔξεστιν ὑπὸ καταιθῆ τὴν χορὸν. ὃ καὶ εἴρηται μακάριοι οἱ πλούσιοι τοῦ πλοῦτοι. εἰσέρχεσθαι δὲ οὗτος ὁ πλούσιος χορὸς εὐχαριστοῦντι τῷ θεῷ μὴ αὐτὸ σῖτον παρ' αὐτοῦ μονογενοῦς. αὐτὸς γὰρ ἴσῃ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς εὐαγγέλλεται δὲ μὴ εἰς τὸν διὰ μάθου προσφέρειν θυσίαν. τὸν διὰ μέσου δικαίων καὶ ἀμώμων καὶ

θεο. δ. θυσιαστήριον καὶ θλιβόμενος: κυρίλλου

λέξιν μὲν οὖν ἀφθαρσίαν καὶ τοῦτο τελείως ἔσεσθαι ταχὺ τῆς οἰκονομίας τοῦ τρόπου. ἔδει γὰρ γενόμενον αὐτὸν καὶ ἀληθῶς παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτὸν: θεοδώρου

οπο ἀλλ' ἐπὶ φανεῖσι καὶ πάθει ὑποστάσαν. ἵνα λύσῃ καὶ καθαρὸν τὸν καινὸν. ὑπὲρ γὰρ πολλῶν. ὅτι πάσης ἁμαρτίας καλεῖ:

θεοδώρου

ὑμνῶ τοίνυν αὐτὸν ἐπὶ τούτων. μετὰ τοῦ λαοῦ τὸν ὕμνον ποιούμενος:

ηεγ ἄμωμον τὴν δοξολογίαν καλεῖ. ἢ τὸ αὐτῷ παραστῆσι κτίσασα ὅλης. φυσικοῖσι κειμήλιοσιν αὐτὸν δοξολογοῦσιν. προσφέρειν δὲ κελεύσει τοίνυν οὐ μόνον τὴν μεταστῆσι κτίσασα δοξολογίαν προσφέρειν ἐναγγέλλεται. ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ λαοῦ δοξάζειν τοῦ τέλειον ψῆφι κλὴν καὶ μοδραῦ ὑμνῳδίαν προσφέρειν. τοῦτο γὰρ ἔστι ἐπὶ τῷ κυρίασα τὸ ἄλλων:

οπο θεοδώρου

καὶ καθόσον οἷόν τε ἐστὶν ἐντοῖς ὕμνοις ἀνυμνῶ θήσομαι. παρ' ὅτι μὴ ζῶν φθάσασθαι περὶ αὐτοῦ: ηεγχίου

καὶ πῶς ἡμεῖς μεγαλύναι τὸν ὕψος μεγαλυνθῆναι. ἀλλὰ μεγαλωσάτω δὴ αἰμέσει. τουτέστιν δηλήσομαι αὐτοῦ τὰν μεγαλεῖα καὶ ἐξαίρεται. ποιαν ταύτην ὅτι θεὸς ἀνός. ὁ φιλανθρωπος γένεσθαι. ὅτι ἀπαθεὶς ἂν παθεῖσιν ἐνδρὶ μὸν προσομίλησεν. ταύτην γὰρ χάριν μᾶλλον. ἵνα πάσι θυσίαν τιμώμενος:

πλούσιος ἐναρχὸν πλουτίζει θέλων ἐμποχθουσαι. καὶ λίθῳ τραυματισθεῖσιν ἐνδρὶ τραυματισθέντος ἐνὸς τοῦ μυελοῦ τὸν πεσόντα τοῦ θεοῦ. διὸ καὶ αἱσθητὸς τιμὴ καταφύσιν μεταποιοῦται προσχὼν ἐνὶ τὸ ἄλλο σῶμα. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὅτι προφθάνουτοῦ θῦ αἱ τελειούμενον ἀπόδικαλον γὰρ τὰ τραύματα καὶ τὴν πρόσχαι ἀφαιρεῖται κρῶν. καὶ ἀναλήφθεισ. ὡς ἐνὶ καταλύσει δεῖ δὲ καὶ μόλου ὡς δὴν ἀκολούθως ἐνὶ μίκιον ἀναιρούσθαι τοῦ πρὸς ὁμόμασι. διὸ δὴ καὶ μεθ' ἡμέρικλικεν μὲν δὲ ἐμοῦ. ἀλλὰ ἐλθὼν ἐνθάδε ἐπὶ ὁμόμασι τοῦ πρόσωπου. ἐπὶ ἐνδρὶ μὸν ἐπὶ τὴν ὁλοσει ὡς τὸν ἀναμνήσει τὸν θῦ ἐπὶ τὸ ἀναιρεῖν τὸν θῦ ἐπὶ τὸ ἀσωμάτου ὄντος. παρ' αἰσθητὸν ποιεῖσθαι μαιρᾶν. καὶ ἐνὶ τὸ ἀναιρεῖν τὸν θῦ ἐπὶ θυσίαν καὶ τὸ θυσίαν αἰμέσασα δοξασθεῖσα αἰσθητὸς ταύτην προφάσιν. θυσίαν καὶ τὸ ὅλλοσ θόλω ἐπὶ θυσίαν. ἐνίγνωσιν θῦ ἐπὶ ὅλοι καὶ τὸ μάτων. οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ πλοῦ. τὸν δὲ μὸν μοιρόμενοι τὸν ἐκ τῶν ἡμερῶν τὴν φάραγγα αἰσαρίσσον θῦ φραίμονται: —

ξυ Ὁ δὲ ὕμνος οὗτος ὁ τὴν θυγατέρα τοῦ ἰδίου πατρὸς ἀπὸ φαρισαίας τὴν δι' αὐτὸν ἀλόγως προσαγορεύσας καὶ κρείττονα πάσης μόσχου προσαγορεύσας καὶ μηδὲ εἶναι δοκεῖν ἀρτιμόλλως διεφύετο τὸν ὀφλέσαντα καὶ ταῦτα κόρακα· ὃ φαῦλον τοιοῦτον δοκιμιαστὸν ὄντως εἰς προσαγορεύειν· ἐπεὶ σημαντόμενόν τοι ὁ τὴν καρταίβαν προτιμᾶν τὸν θυσιαστὸν τοῦ ὕμνου : ἡσυχίου

ἰσχνὰ λογικὴν ἁγνίσας ὥσπερ τὴν ὠμοκλῶν λάτρειαν ἀρέσκεται τῷ θεῷ : ἁγίου κυρίλλου

τοῦτό σε τριττὴν καὶ τέλειον τοιαύτην ἀρίζαν τὰς κατὰ τὸ μόριον θύματος : ἀθανασίου

ταύτην μόρτες φῦ οἱ τοῦ πῦρ παῖδες. ἀγγελιαθήσονται· λέγουσι δὲ ταῦτα οἱ ἀπὸ φολοὶ διὰ τοῦ σ διὰ τοῦ π πιεύσαντας ἔχειν : θεοδώρου

πάντες οὗτοι οἱ μῶν κοι μορφοῦν πόμοι τὴν αἰσχύνας· καὶ τὴν σὺν φορὰν· ἀθαλαμοῦροι ταῦτα· κοι μορμηλάττουσαν καὶ τὴν εὐφροσύνης : ἡσυχίου

ζητήσει τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὸν θεὸν προστρέπει· ὡς αἷμα τὴν ζητήσει. ζωὴν ἐχὴν τὴν παράνυμφον ζητουμένην ὑπερίσκοντας : εὐσεβίου

μόσχον δὲ φῦ καὶ οὐχ ἕτερον ἱερουργούμενον· ἔστι δὲ τὸ τὸ μόσχον ἀρρενωθύτου· ἢ νεανίσκου σωφρονοῦντος καὶ ἁγνοῦ καὶ ἀμώμου καὶ ἀκεραίου καὶ ἀπαθοῦς καὶ ἀμιάντου καὶ ἀπειράνδρου καὶ ἀπαιδεύτου καὶ ἀνυπόδητου καὶ ἀκαλλωπίστου καὶ ἀπλανοῦς καὶ ἀπλάνητου καὶ ἀπερίεργου καὶ ἀπερισπάστου καὶ ἀπερισπάστου καὶ ἀπερισπάστ

ὅτι χαρᾷ χαρήσεται ἐφ' ὑμῖν εἰς ἀγαθὸν καθὼς εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν· ἐὰν δὲ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, καὶ ποιήσει κύριος ὁ θεός σου σε ὑπερέχοντα ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπελεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται καὶ καταλήμψονταί σε, ἐὰν εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου· εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου καὶ ὁ καρπὸς τῆς γῆς σου καὶ ὁ καρπὸς τῶν κτηνῶν σου, αἱ ἐκγονίαι τῶν βοσκημάτων σου καὶ αἱ ποῖμναι τῶν προβάτων σου· εὐλογημένη ἡ ἀποθήκη σου καὶ τὰ ἐγκατάλειμμά σου· εὐλογημένος σὺ ἐν τῇ εἰσόδῳ σου καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῇ ἐξόδῳ σου. ἐξαποστείλαι κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ τὸν λιμὸν καὶ τὴν ἀπορίαν καὶ τὴν ἐπιτίμησιν ἐν πάσαις ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν χειρῶν σου, ἃς ἂν ποιήσῃς, ἕως ἂν ἐξολεθρευθῇς καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ταχὺ διὰ τὰς πονηρίας τῶν ἐπιτηδευμάτων σου, ἃ ἐπετήδευσας ἐμὲ καταλιπεῖν. κολλήσαι κύριος ὁ θεὸς τὸν θάνατον ἐν σοί, ἕως ἂν ἐξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κατακληρονομῆσαι αὐτήν· πατάξαι κύριος ὁ θεὸς ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἐν ἐπιτιμήσει καὶ ἐν πυρώσει καὶ ἐν ἐρυσίβῃ καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ καὶ ἐν ἐρεμώσει καὶ ἐν ἀφανισμῷ καὶ ἐν ἀπωλείᾳ καὶ ἐν ἀκρίδι καὶ ἐν ἐρυσίπτῃ καὶ ἐν ἐκτρίψει καὶ ἐν ἐκτρίβοντί σε ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε· καὶ ἔσται ὁ οὐρανός σου ὁ ὑπὲρ τὴν κεφαλήν σου χαλκοῦς καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ· δώσει κύριος ὁ θεὸς τὸν ὑετὸν τῆς γῆς σου κόνιν καὶ χοῦν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται ἐπὶ σὲ ἕως ἂν ἐξολεθρευθῇς· δώσει σε κύριος ὁ θεὸς πεσεῖν ἐχθροῖς τοῖς ὑπεναντίοις σου· ἐν ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἔσῃ εἰς διασπορὰν ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς· καὶ ἔσται τὸ πτῶμά σου εἰς βρῶσιν παντὶ πετεινῷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν· πατάξαι κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ τὸν λοιμὸν Αἰγύπτου καὶ τὰς ἕδρας καὶ τὸν ψώραν καὶ τὸν κνησμὸν ἐξ οὗ οὐ μὴ ἰαθῇς· πατάξαι κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ τὸν λοιμὸν καὶ τὴν τύφωσιν καὶ τὸν ῥῖγος καὶ τὸν καῦσον καὶ τὸν ἀφορισμὸν καὶ τὴν ἐρυσίβην καὶ τὴν ἀνεμοφθορίαν καὶ τὴν ἐρεμίαν καὶ τὸν ἀφανισμὸν καὶ τὴν ἀπωλείαν καὶ τὴν ἀκρίδα καὶ τὴν ἐρυσίπτην καὶ τὸν ἐκτρίψει καὶ τὸν ἐκτρίβοντά

ΕΙC ΤΟ ΤΕ
ΛΟC ΨΑΛ
ΜΟC ΤΩ
ΔΑΔ ΕΙC ΑΝΑ
ΜΝΗCIN
ΕΙCΤΟC Ω
CΑΙΜΕΙΚΝ:

θεοδώρου

μολυσθέντος τοῦ νοὸς θεῖαι μοι καὶ ὀξυτάτων παραδόχου τὴν νοερὰν θεῖαν μαι καρτερῶν τὸν αὐτὸν παρρησίαν τὸ θεῖον προσεύχεσθαι ὧδε καὶ κατευθύνειν αὐτὸν βίον ἐκ γραμμὴ νοερὰν θεῖαν παρὰ τοῦ δὲ προσέχειν τοῖς θεῖοις καὶ μετὰ τοῦτο ταχέως προσωκείωτο· ἐαν γὰρ ὅλως προσεχὲς τὸ νοερὸν καὶ λογικὸν ἐκ τῆς νοερᾶς θείας χρήζομεν παραχρῆμα νοεραχρίζεται· νοεραχρισθὲν δὲ ταχέως καὶ οὐκ ἀμαρτάνειν

ἡσυχίου

θεοδώρου

Ὁ ἱερὸν μέτρον τοῦτο μαρτύριον τύχοιεν τοῦ σεσωσμένου· ζωτικῶς τε καὶ ἀληθῶς ζωτικῶς μὲν γὰρ ἐκ τῆς ἁγίας διαιρετικῆς αἰδαίμονες μᾶλλον ἢ ζωτικοὶ δὲ καὶ προφανῶς ἀληθῶς δὲ ἐκ τῆς ἀληθείας ἐκείνης ἣν ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἐκείνου καὶ ἀληθοποιοῦ καὶ

θεοδώρου

Οἱ μὲν γὰρ τὸν σὸν φρονοῦντες νοῦν εὐμαρεῖς θεασάμενοι τὸν θεμὸν καὶ σὸν τὸν νόμον· καὶ λοιδοροῦντας τὸν κύριον τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονοῦντας εἰσὶ δὲ οἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν σωτηρίαν καὶ σωτήριον τοῦ θεοῦ εἰσι μεδλόμενοι : εὐσεβίου

Δι καί σου τὸν ἔλεον ἐν τοῖς οὐρανοῖς εἰσι εἰ τοῦ δὲ λοιδοροῦντας τὸν κύριον τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονοῦντας· οὐ μὲν εἰσὶν ἐν καὶ αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ ἐν φροσύνης μεδέχοι τὸν δὲ χθρὸν καὶ ταισχυνόμενον· οἱ δὲ ἁμαρτόντες τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ λάδον· μεγαλωσθήτω ὁ κς· καὶ τοῦτο μὲν δὲ εἰσὶν ἁπαξ μὲν δὲ ἐν μέρει ὥστε καιρὸν· ἀλλὰ διαπαντὸς λάδον μὲν αὐτοῖς· καὶ διαὐτῶν πᾶν τὸ τῶν πολεμίων γένος τοῦ θεοῦ : θεοδώρου

καὶ οἱ τὴν παρὰ σοῦ φθορὰν ἁμαρτίαν καὶ ταύτην ζητοῦντες· ἵνα δικαιωθῶσι τὸ θεάσασθαι σου τὴν δικαιοσύνην· ὅταν ἀποκαλυφθῇ ἡ σωτηρία σου· ἡ συχίου τε

Ὁρίον τοῦ πρὸς ὃν ὁμολογῆσαι· ἐν αὐτῷ γὰρ τοῦ γένους τὸν ἁγίων κληρονομήσει τὴν γῆν· ὁ θεμὸς καὶ οὐ μεθόρια τῶν ἁγίων αὐτοῦ· ῥῶσαι λύτειν τὸν δούλου σου θεὸν ὃν τηρεῖς κατὰ τὸ ῥῆμα σου εἰρήνη· ὅτι δὲ λόγοι ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου· οἱ τοίνυν τοῦτο ἁμαρτόντες τὸ σωτήριον διαπαντὸς τὸν θεὸν μεγαλώνουσι τοῦτ' ἔστι δοξάζουσιν· ὅτι τὰ εἴδωλα καταλιπόντες· τὸν θεὸν ἠγάπησαν τὸν οὕτως σώζοντα καὶ λυτρούμενον : δι δύμου

τοῦτο δὲ τὸ σωτήριόν ἐστι τὸ σὸν· ὃ αἴτιος αὐτοῖς αἰωνίου σωτηρίας ὢν τοῦτο τὸ σωτήριόν ὀφθαλμὸς ἁπτόμενος : θεοδώρου

ὄντως δίκαιον καὶ μικρόν· καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἵνα δικαιωθῶσι τὸ θεάσασθαι σου τὴν δικαιοσύνην· ἡσυχίου

Ὁ τις γὰρ πάσης ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας δικαιοῖ τὸν ἀσεβῆ· τὸ τέλος τοῦ θεοῦ ἀντὶ πάντων ἐστὶν ἵνα δικαιωθῶμεν· ἵνα δὲ καὶ δικαιοσύνην πάντα τὸν ἐπὶ γῆς ἐκκλησίαν· ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τοῦ θεοῦ· ἐν αὐτῷ γὰρ τοῦ γένους σου τὸν ἁγίων κληρονομήσει τὴν γῆν· ὁ θεμὸς καὶ οὐ μεθόρια τῶν ἁγίων αὐτοῦ· ῥῶσαι λύτειν τὸν δούλου σου θεὸν ὃν τηρεῖς κατὰ τὸ ῥῆμα σου εἰρήνη· ὅτι δὲ λόγοι ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου· οἱ τοίνυν τοῦτο ἁμαρτόντες τὸ σωτήριον διαπαντὸς τὸν θεὸν μεγαλώνουσι τοῦτ' ἔστι δοξάζουσιν· ὅτι τὰ εἴδωλα καταλιπόντες· τὸν θεὸν ἠγάπησαν τὸν οὕτως σώζοντα καὶ λυτρούμενον : δι δύμου

Ἀ γαλλιάσθω δὴ καὶ εὐφραν θήτω σαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός : δι ἄψαλμα.

Κ αὶ λεγέτω σαν διαπαντὸς μεγαλωνθήτω ὁ θεὸς οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου : δι ἄψαλμα.

Θ εὸς δέ μου εἶ σὺ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· ὁ θεός μου εἶ καὶ ὑψώσω σε· ὁ θεὸς μου ἐπὶ σοὶ προσεύξομαι :

Β οήθησόν μου καὶ ῥύσαι με· ἐν σοὶ ἐπήλπισα χρόνισον :

λ θεο

Ὁ δὲ δίκαιος καὶ πολὺ ἐπὶ σοὶ γράφομαι· ὁ γὰρ δίκαιον μεμαρτυρῆσθαι τὴν χάριν· καὶ διὰ τὰς συμφορὰς καὶ διὰ τὴν δίαν δόξαν· ἡσυχίου

πολὺ δὲ ἰσχυρός ῥύσαι με· ὡς αὐτὸς δὲ ἰσχυρὸς ῥύσαι με· ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας τοῦ θανάτου τοῦ πρόσκαιρον· ὃ δὲ ῥύσασθαι μὲ ἐν μέρει ἀπὸ τῆς ἀσεβείας ἐκείνης ἐν ᾗ ἐγενόμην· ἐπὶ γὰρ πάντων ἁμαρτιῶν ἰατρὸς ὁ ἄρρωστος· διὸ πᾶσι καὶ ὁ ἁμαρτωλοῖς δηλονότι· ἐπὶ μέρους ὅσον ὅσον ὁ δρεχόμενος ἐλεῖν καὶ οἰχρονίσῃ τοῦ σῶσαι τὸν ἀδικούμενον : εὐσεβίου

ὁμολογοῦσι γὰρ οἱ δίκαιοι τοῦ θεοῦ μικλίσαντος ἐν αὐτοῖς καὶ δι' αὐτῶν πάντα πολλὰ μὲν ταῦτα ὡς πρόμοι δεχόμενος· τοῦ ζητῆσαι τὸν ἰδεῖν· πλὴν τυχοῦσι τῆς δόξης αὐτοῦ ποιήσας· ἀλλὰ ἀσεβῆ γίνεσθαι οὐ χομένοις· τῆς αὐτοῦ μολύνεσθαι ἐν αὐτοῖς γίνεσθαι μεγάθος· καὶ πεῖρα λαμπρότης τῆς αὐτοῦ σωτηρίας· ὑμνησάτωσαν χῷ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· ὡς ἂν τὸν τῆς σωτηρίας· ὃ πρόκλησιν πᾶσαν σάρκα δεῖξαι αἰτεῖ μὲν χρονίσαι τὴν σωτηρίαν ἵνα μὲν μεγάλων ἀπορρήγνυται πλατεῖαν ὡς σὸν πολλὸν τῆς τοῦ θεοῦ ποιήσεως· ~

:°: :°: :°:

θεοδωρήτου

τὸ ἀγ εωι γραφομ τοῦ ψαλμοῦ. καὶ ὁ τὴν ἑωι γραφὴν ποιήσας ὁμολογεῖ· πολλὴν οἱ τοῦ ἰσραηλαῖον οὖ
πρᾶ τοι ἰσχμαλωτίσθαι. ὁ γὰρ μακάριος ἱερεμίας οἰμωγὰς αὐτοῖς προσομῳδεῖν τὸ θῦ προσ
ταχθὲν τὸν ἰουδαίων παραιμίας διεσάλπιγχον. οὐ γὰρ ἰῶν ἱσχυτο ποιεῖν. ἵν ἁμὶ ταὐτὰ μαρογόμῳ
ἑωσθλίψασ παρελθοιεν· ἰουδαιοι δὲ τὰ τοῦ θῦ παρθύμησαν ὁμοτολαῖς· οἱ δὴ καὶ λωμυλῶμι δὲ διὰ
τοῦτου τὴν τὸν δουλείασ αὐτοῦ οἰγ ἀσπαλλαγὴν τὰ τὰ μὴ θυσθαι φασὶ τὸν ταμιαγραύλαμ τοσ
αὐτοῦ τοῦ δαδ :

ἀθανασίου

Οἱ υἱοὶ τοῦ ἰσραηλαῖς γεγόνασιν ἄνδρες θύλακες ἰφθ καὶ δίκαιοι· καὶ τὰ μὴ τοῦ πρὸ ὁμτολαῖ φύλα
κες σὰ κριμεῖσ· καὶ οὕτω θθοσθμεῖσι καὶ τὸ ἱλεῖθοσ χρηματοὶ. ὥσι καὶ μάρτυρα τὸν αὐτὸ γὰρ ἐξ ὧν γὰρ
σθαι θῦ τὸ προφήτη διαλεγόμενον ἱερεμίαν· ἑωὶ τούτοις δὲ καὶ ἱππρόκλητον τὸν ἱερουσαλὴμ ὑ
πὸ χαλδαίων ἁλῶναι χμαλωσίαν γεγενῆσθαι·
σχοῖνδ διὰ οὗ τοι πρόσωπον τοῦ
ἀποστολικοῦ
χοροῦ τοῦ ις ἀι
σθήσεται σοῦ
ἑωσὼ τοῦ πρὸ
φυλάξαι τοσ
ὁμτολαοσ.
✻ καὶ τοὺσ ἑωσαίουσ δι ✻
✻ λιφότοσ διὰ τοῦ πρὸσ ✻
✻ αὐτοὺσ εἰρημένον μαι ✻
✻ καρισμὸν· ὁμοίωσ γὰρ ✻
καὶ ἑωι τούτῳ
τοῦ ἀποστό
λου φιλιπ. ἱ
αὐτὸν ἰλῆμ
αἰχμαλωσίαν
τὸν πρωμαίων
ἄγεσθαι ποιεῖ οὗτοι οἱ θεο
φιλεῖσ ἄνδρεσ τοῦ
τέτιμ ὁ ἀποστολικὸσ
χορὸσ διὰ τοῦ προκειμένου ψαλμοῦ ἐυχὴν τὸ δ ἐξαιτεῖται τὸν θὸν ἑαυτῶν ἀναδέρομτεσ
τὸ θῶ δεῖσθλιωμένουσ αὐτοὺσ ἀποτεθῶν δι ὧν οὕτω δι ἀτοῦ ἐυαγγελικοῦ κηρύγματοσ
ἀποτε τὸν μολυτὸν ἑωι ωὺ λαὸν τὸν αὐτὸν ἱχθὺσ δαιμόνων δι ἐσωσεν· ἵν τε τὸν ἰσχυόμε
νοι μόνασ τὰσ δι αἰρέσεωσ ἀναπομπεύειν φυσίασ ἀποκλαμένοι δι λογότι τὴν ἰσκαταμόμον λαο
τρείαν :

θεοδώρου

Τὰ υἱα τὰ τὸν λαὸν προαγορεύει τὸν ἐξ ὧν ωὺλωμυλῶμι ὁ ἐστε καὶ οἱ ἀποτίσονται λόγον· καὶ ὅτι θεῖσόν
ὁρθοσι μ αὐτοῖσ ἐφ αὐτοῦ ωί ου τὰ τῶν συμφορῶν· ἐωσὸν ἱστήσαι δὲ ἅμα καὶ τὴν ἑωαύριον· οὐ
δαμοῦ γὰρ τὴν λαὸν λέγει τὰσ συμφορὰσ μὴ ἱκαὶ σεῖν προμηνύων· οὐ μᾶλλον δὲ ἀμφὶ καὶ αὐτὴν προ
φῆτου· ἰουδαίοισ οὖσι μὲν αὐτοῖσ ἀθεμίτοισ· ὧν ἀθεμίτων ἀποστάντασ· ἀδικοῦσθαι τοὺσ δικαίου·
ἁμαρτωλοὺσ μὲν τοὺσ σωθῆσθαι θεὸσ δικαίους δὲ τοὺσ εἰμὴ λέγει προσωπου· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ἑωσὲ δὲ ἐν προφητείαν, ὅτι προσώπου τοῦ σῦ ἐωὴν ἀγμένη· διὸ τὸ μὲν σωθῆσθαι οὐδὲν ἑωι γέγραπται·
τοὺσ δὲ ἐν τοῦ αὐτοῦ σωθῆσθαι, πολλὴν φυλάττεσθαι κολουθίαν :

σου

μάγαθαρσοσ τὸν ὡδωσι θλίβοσσ αὐτὸ ὥρο ια ἀλλ ξαι τὴν ἐωὶ θεῶ ὁλ ωίδαν : θεοδώρου

μὶ ἰὶ ἀὸ ωαμτὸ λὶσ ικαταλὶ ωλησ τοι αὐτα ωαέχθιρ ὥφ ὰι σχὼ ισθαι ἐωὶ τὶ τὰ ὠγικα τὸ χόρτα ομ θρασύτη

τι ὰσσ οὐδ ὲν ἡμὰ ὠφ ὸλλ θλῶ αι ωαρὰ σοὺ δ ωὴ θόμ τα ομ · τοῦτο γὰρ σημαίγει τὸ μὶ ικα ται σχωθεὶ ς

ἄμ δ ἡ δ ἰκαιοσώ ὴ τοῦ ωρῶ σὸ νὺ δ ὲ οὐ δ ὲ ρ ύσθημεν ομ τὴσ ικα τὸ χούσησ ἡμὰ σ ἁμαρτίασ ὅτι σφ φορὰ ἡ :

θεό ἰκαλὰ σσ ωρὸ ἀὸ μὶ ικα ται σχω θτίων ὅρτὶ δ ἰκαιοσώ ὴ σου · ὅτι γὰρ ἰκαὶ ὅτι σὸ ἡμὰ ρτον . ἄλλ ἀὸ τοῦτο ομ

μ ὸδ ἰκαί ασσ ἄσπαλλάξι τσ · ὅ τιτὸ οὐδ ὲμ ίαν ἔχουσι γμ ὼσὶ ομ τὴσ ὶσ τὴ φὸ τὴτοσ · ἰκαὶ ὁ τι μα τὼν

ἡμὰ σ ἀδ ἰκοῦσιν : ἡσυχίου

τοῦτ ἐστι γὰ ὼσ ἀσθ ὲν εἰσὶ ν ἰγ ἰκα ταλ ὴ θῆ · ἰκλίν ομ τὸ οὖ σ ον ὰὼσ ἁμαρτ ὼλὼ ἰκαὶ μὶ δ ὲ ὼ ἀμὸ γ ὼσ ὼ ωαρρη

σί ἀ ωρόσ ὸ ὐ ζασθαι · ἢ τοι γοῦν ἀλ ὴ θέ ἀληρ ομ δ ὲ ἧσσ ομ · ὁλ δ ὲ γὰρ ἡμ εῖσ δ ὲ ἧσσ ὸν ἐσ τὶ θεῶ χαροῦ μὲν δ ὲ ἀμμὶ

ὸ ωαμτ ἀχοῦ ωαρὰ ὸμ δ ὲ ἧσσ ὸν ἡμὰ ὼν τὶ σ ὺμ ωασθτίαν δ ὲ μ ὼ ται : διδύμου

Ὁ δ ὲ χόμ ὲ ἰσθῦ ὸλ ωίδα μ ὲχ ρι τοῦ ωάντὸσ ἀὶ ὼ ὸσ οὐ ἰκα τὰ σχώ ξαι · ἰκαὶ ἀ ωὸ ρ ὸ ὲ ὼ ἐωὶ τὶ ὼ δ ὼσι

θεὸσ ἑ ξ ρομ ἡ ὼνἰ ἰκα τὶ ὸ ὸλ ωίδοσ δ ἰκ ωτίσ ὴ · ὁ ὼ δ ὼσι θεὸσ γὰρ ἐωὶ ὼλούτω φ ὴ ὁὐτοσ ὼ δ ὸ ξ ται ·

ἰκαὶ μὶ δ ὲ ὼ τίζ ξαι ἐω ἀρχόμ ται ἐωὶ τ ὸ ὼὸν

ἀμ ὼ ὸμ · ὁὶ σ ὸ ὐ ἰκ ἐτ ἰσρ ἰαι · ἰκαὶ ἐωὶ τ ἰκα τ ἀρ ᾶσ

τοσ ὸὸ σ τὴν ὸλ ωίδα ἔχθι ἐω ἀμ ὸ ὸμ · ὐ

λογ ἡμ εθ ὰ σ ὸ δ ὲ ἀμ ὸ ὸσ ὸὸ σ ὼ δ ὼσι θλῦ ἐωὶ

τὸ ἰκ ὼ · ἰκαὶ ἑ ται ἰκ ὸ ὸλ ωὶ σ ἀὐτ ὸ ὐ · ὼ δ ρι

ἡὸ γ γ ρα ωται ἀμ ἀ ᾳθ ὐμ ἡμ εθ ὰ οι δ ἰσ ὸ ὸλ

ωίδα ζ ὼ σαμ · ἡμὼ δ ὲ χόμ ὲ ᾳ ὐ ἰκα τα σχῦ

θτίη θὶ ᾳὸ ἀὶ ὼ ὰ ν · ὅρτὶ δ ἰκα ἰοσώ ὴ δ ὲ

ῥ ύξαι πίσ μὴ δ ὲ ἀ θ ἰκ ὼ ὰμ · ὅρτὸ σοφία ν

ωάλι ὸ ταὐτὴ ωω θ ὼ ὰμ τοί τοδ ἀ ᾳ ἰκαὶ

ἀ ωὸ τοῦ ἀ θ ἰκ ὼ ὗτοσ ῥ υσθῆ ὼ αι ωρῶ τω

γὰρ τοῦτο ἰκα τὰ τὴν ὼ ὼ ι γ ραφ ὴν τοὶ σ

ἑ ρ ὼ ομ χά ῖ ν ἀὶ χμ ἁλ ὼ τοὶ σ γ ἀ θ ῦ μ ὲμ

μοι σ · δ ἰκαί ὼ σ σ γὰρ ἀὐ τοῦ σι ῥ υσθῆ ὼσι ·

ἀ ᾳ ἀὺ ἰκαὶ ἡὶ ὼ ρ αι στ ἰκὴ ἀ ᾳ χ ἡ δ ἰ δ ἰκαι ὸσ ύ

μ ὴ ὸ ῥ ό μ ασ θαι · ὼ σ τ ἀ δ ἰκ ἰα ωᾶ σ ἁ ὐ ἡὶ θ ῦ

ὼ ᾳ ὰ ξ ι σ ἁμ ἁρ τί ἁ ν · ἀὶ ξ ι οι τοί ᾳ ὼ δ ἰκ τὶ ὸ

ἀ δ ἰκ ί ἁ σ θ ᾳ ὶ δ ἰκ ἰα ὸσ ύ ἡ ῥ υσθῆ ὼ αι .

ἡὼ ὸ ἀ ᾳ ὰ ωᾶ ὸ ᾳ μ ὶ σ ἰ τὴν ὼ ὰ ὐ τοῦ ἡ χ ἡὼ ν ·

ὁ τὶ δ ὲ ὶ ὰ ἁ ωὸ λ ὐ ἀ ᾳ ὶ δ ἰκ ἰα σ ύ ἡ ·

δ ἡ λοὶ τὸ ωορ ἐυ ὸ μ ὼ ὸ σ ἀ ᾳ ὸ μ ὸ σ ἰ καὶ

ὲ ᾳ ᾳ ὰ ζ ὸ μ ὼ ὸ σ δ ἰκ ἰα ὸ ὼ ὼ ν · ἰκαὶ τὸ ωᾶ θ ᾳ ἰκ ἰα ἁ ᾳ δ ἰκ ἰα ᾳ ὲ ῖ ᾳ αι · τὸ ἀ δ ἰκ ἰα ᾳ ὲμ ί σ ὴ θ ᾳ

ἰκαὶ θυ μ ὸ ὲ λυ ζ ᾳ μ ὼ ν ἰκαὶ τὸ ἀὶ μ ᾳ αὖ χ ῦ ἰκα θ ᾳ ρ ί σ ἰ τὴ ἡὶ ᾳ ᾶ σ ἀ ωὸ τ ᾶ ὸ ἡ σ ὸ ἀ δ ἰκ ἰα σ · ὅρ μ ὶ τὴν ὼ φ ᾳ ρ ῆ

ἰκαὶ ὁ τὶ τὴν ὼ τοῦ ῥ ό μ ου σ ἰ κ ἰ ᾳ ᾳ ὴ ὼ ν αι ὼ ου λ ό μ ὲμ ὸ σ : ἰ ᾳ ᾳ ὰ σ ὸ χ ὴ σ ὶ θ ὺ δ ἰκ ἰα σ ὼ ὼ ν . ὼ ἰ ᾳ ὰ ἰ ὼ σ

ἰ σ ἰ ᾳ ᾳ ὴ χ ῆ σ ἰ καὶ μ ὶ δ ἰκ ἰα σ ὼ ὼ ν ᾳ δ ἰ ᾳ ᾳ ὰ ᾳ τὴν ὼ δ ἰ σ τοῦ ῥ ό μ ου :

φ ῥ ομ ί τ ὸ σ ᾳ ᾳ ὶ σ ὺ θ ἰ μ ὸ ὺ τὴ ᾳ ᾳ ὸ σ ὸ δ ὐ χ ἡὶ σ ἰ καὶ σ ὸ ὸ σ ᾳ μ ὲ θ · δ ἰ σ μ ὲ θ ᾳ φ ὸ ᾳ ὰ σ ὸ τ ᾶ ὸ ᾳ ὶ σ τ ὰ ὸ ὺ ὶ ᾳ ὺ ὸ ὺ λ ὸ ᾳ τ ᾳ ι :

ὁ τ ᾳ ὶ τ ᾳ ὸ ὺ δ ᾳ ἰ σ ὸ σ ᾳ ἰ ὸ ὺ ἰ ᾳ ὺ ὸ ὺ λ ὸ ᾳ τ ᾳ ι : ἐυσεβίου

θ ᾳ ῥ ῥ ὼ τ ἰ σ ὸ δ ὲ ὸ λ ἰ ᾳ ὰ ᾳ τὸ ἐω ἰ ὸ ζ ᾳ σ ἰ τ ὸ δ ἰ κ ᾳ ἰ ᾳ ὰ ᾳ τὴν ὼ θ ἰ ᾳ ὰ ᾳ ἰ τ ἰ σ θ αι κ ᾳ ὸ ἰ θ ὶ ᾳ ᾳ τ ὸ ἰ σ ὺ τ ὸ μ ἰ κ ᾳ ὶ τὸ ἰ κ ᾳ ὶ

μ ὸ ᾳ τὸ οὖ σ ὸ σ ὺ ωρ ὸ σ ὲμ ὲ · ἰ κ ᾳ ὶ σ ὸ ὸ σ ὸ ᾳ μ ὲ · διδύμου

τ ὸ ὼ ὸ σ δ ὲ ἀ μ ὸ ἰ ἀ μ ὸ ἰ τ ὸ σ ὸ ὺ τ ὸ μ σ ὺ ἰ κ ᾳ ὶ τ ὸ ὺ ωρ ὸ σ ὸ μ ὲ · ἰ κ ᾳ ὶ τ ὸ ὺ σ ὺ τ ὸ μ σ ὺ ὼ δ ὼ σ ᾳ ἰ μ ὲ θ ᾳ ι · ἀ ᾳ ᾳ ὰ ὸ σ ᾳ ᾳ ὰ ᾳ ὺ θ ὸ σ τ ᾳ ὸ ωρ ὸ ὼ ᾳ ὸ σ σ ὺ ᾳ ᾳ ὰ ὸ σ ὸ ὸ σ ὸ ᾳ μ ὲ ·

τ ὸ ὸ ὺ σ ὺ τ ὸ ὺ · ωρ ὸ σ ὸ μ ὲ · ωρ ὶ σ ὸ ᾳ τ ὸ ᾳ σ ὸ δ ὸ ὸ μ ὲ μ ὸ ᾳ · ——

ὅτι σὺ γὰρ ἀνδρα ἀσεβῆ ἐλεῶν ἵνα ἀπολέσῃς τοὺς ἐχθροὺς χωρὶς κινδύνων δῶν ἀμύνῃ. διὰ τοῦτο τὸν κύριον ὁ τὰν αἰσθητὴν ἁρπάσαντες φυγόμενον ἴσασι τῆς θείας γενόμενοι: θεοδωρήτου
ἄλλως δηλονότι ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ χορὸς ἀπὸ αὐτοῦ ἐωλήγθη ταῖς εἰς αὐτὸν αἱρέσεσι μὴ στὰς εἰς τοῦτον τὸν τοιοῦτον τεῖχος ὃν ὁ θεὸς ἀνατέθεικε τοῖς ἐπὶ γῆς βροτοῖς διὸ καὶ τὸν θεὸν παρακαλεῖ: θεοδώρητος
ἀναιδῆ καὶ ταύτας εἰς θεὸν τολμῶντας ἀνόμασε: θεοδώρητος
οὕτω φησὶν ἀνδρὶ ἀσεβεῖ μὴ δῶσας ἀμῦναι· ὃς ἀνδρὶ δικαίῳ ἀσάλευτος διαμένοντι: ἄλλως αὐτὸς γὰρ ἡμῖν ἀνδρὶ δικαίῳ οἰκοδομηθέντες τὸν θεμέλιον ἔχομεν· καὶ αὐτὸς τὸ τεῖχος τὸ ἀδρρηκτον ἡμῖν ἰσχύος· καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ καμεῖν μὴ καταιφνιδίου μὴ καταιφνιδίου· παύεται ϛ΄:
τὸν ἀπὸ πολλῶν πολεμούμενον ἀπαντᾶσι δικασταῖς· καὶ τὸ ὁ πλουτίζων λυτροῦσθαι ἀσφαλείαν: ἀθανασίου
τοῦ ἁμαρτωλοῦ· τὸν γὰρ ἰουδαῖον φησὶν· αὐτὸς γὰρ ἡμῶν· ὁ καὶ παράνομος καὶ ἄδικος· παράνομος μὲν· ὅτι τοῦ σαββάτου κατέκρινε· ἄδικος δὲ· ὅτι τοῦ δημίου τοῦ εἰς αὐτὸν ἐνεχθέντος ἐκύρωσε λόγου φησί: θεοδώρητος
ἀπαλλάξομεν· τούτων τὸν μὲν ἀπὸ τῶν δουλείας ὃ πρὸς τὸν κύριον ἀπὸ τῶν ἀδικίας ὃ πρὸς τὸν πλησίον ἁμαρτιῶν ἀπολυόμενον ἁμάρτωμεν καὶ ἀδικῶμεν: ἡσυχίου
ἁμαρτωλὸν παράνομον καὶ ἄδικον καλεῖ τὸν διάβολον ἐνεχθέντος αὐτοῦ ῥυσθῆναι ἀλλὰ δικαίως τῶν ἁμαρτιῶν· ἵνα ταῖς μεθοδίαις ἔχῃ τὸν λιθασμὸν ἀμύνων προσεύξασθαι· διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸν ἁμαρτωλὸν λέγει ῥυσθῆναι καὶ τούτου μακάριον· ἐπεὶ μὲν γὰρ ἔχθρος ὁ ἁμαρτωλὸς οὐ φιλήσει· ἐὰν δὲ φίλος ᾖ καὶ οὗτος· διὰ γὰρ αὐτὸν ἥρα συμμουλεύει τοῖς φίλοις καὶ προτρέπεται· ἁμαρτωλοῦ τοίνυν ἔχθρου τυγχάνει καὶ φίλου ῥυσθῆναι καὶ ἡμᾶς προσευχόμενα διαφιλίας τοὺς διὰ δικαιοσύνης καὶ παρανόμου ἀλλάττομένους:

Γνῶμοι εἰσὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς καὶ εἰς πόσον ὁ χρόνος τοῦ σοῦ θυμοῦ:

Ὅτι μακρύνομαι οὐ καὶ καταφυγήμου εἰσί· ὁ θεὸς μου ῥῦσαί μὲ ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀδίκου καὶ παρανόμου:

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε κύριε ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου:

χεῖρα ἁμαρτωλοῦ τὴν ἁμαρτίαν ποιεῖ πράξιν· αἰτεῖ δὲ μὴ δικαστὴν δίκαιον ἀπαιτεῖν· οἷός ἐστιν ὁ θεός· εἰδὼς ἑαυτὸν ἀνθρώποις εἰμὶ μὲν ἁμαρτωλὸς καὶ ἄδικος καὶ παράνομος· δοκεῖ γὰρ ἁμαρτωλὸς εἶναι καὶ ἄδικος καὶ παράνομος· δι' ἃ τρία δὴ λοιπὸν τὸν διάβολον χεῖρα ἀλλοτρίαν αὐτὸν τῶν ὅσπερ πράττοντα πονηρῶν αὐτοῦ δι' ὧν ἔπραξε· ῥυσθῆναι τοίνυν ἐξαιτοῦμαι τὸν ἀληθῆ δικαστὴν παρακαλῶν μὴ ἀπαιτῆσαι τὰ ὀφλήματα· ἵνα μὴ ἐκ τῶν ἔργων ἐλεγχθῶ ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθείας· θεοδώρητος
ἔξεστι δὲ καὶ ἄλλως ἐκδέξασθαι τὸν ἀγωνιστὴν ἐλευθερίαν ἔχειν φησὶ τοῖς ἐλπίδας· ὑμνῳδὸς πρόσωπον· ἀλλὰ καὶ ἄρχοντα καὶ ἐξάρχοντα· δεδιότας γὰρ ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ κλαλεῖν τὴν μακρόθυμον ἐπὶ τοῦ λαοῦ· ὅτι τὸν θυμὸν ἐγείρεται καλεῖ καιρόν:

διὰ τί κρυσὶν ὡς σὸχῶ διὸν τὰ τοι αὐτὰν τῶν ὑμέν ον. αὐτὸς ἐ αἰγὸς καὶ ἔξ ἰσου μένους αὐτοὺς σὺν γαστρὶ τὶ δίδυμε
ουργικὶ ἑαυτοῦ τροφοίαν ὄξαγαγὼν εἰς φῶς: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
τῶν αὐτὰ φιρίγμον καὶ ὑσυαίως ιν διὰ σοὺ ἴσχον· ὄξ οὖν καὶ γλύφυρίμαι· τοιαῦτα γὰρ ὄξ ὸτε τὸ γὺρ ὸς ὡς ὰ φὴ
ικὸν· ὡς ὰν ὸργὰ μὸν ὸτὶ νὰ ν λόγι τὸν καιρὸν ὺ δὶ κεῖ μον δὺ συγκρίσει τοῦ τροφίτος· οὕτω γὺμ νὶ σιν τὶ νὰ ἀφ
χὴν τὶ ὸ συναύξω σιν ὧν διὰ τὸν τροφὴν ἔσχον: ΔΙΔΥΜΟΥ
δὶ νὰ αι τε ὡς ἐν ταῦτα ρ ἀμέζειν· διμὶ γὰρ θῦ δὶ νὰ αμις ὄφ ρούρειν καὶ ὁ ἰφύλαξαν γὺμ τοὶ κατὰ γαστρὸς κυΐ
οκόμενον οὐκ ἀν ὡς ἐφὶ οὐκ ἀν μετ ἐσχόλαιον:
γλύφειν καὶ τὸ κον τὶν ὄξ αὐ γάστρου κ δὶ κλὶν κὺ ὄξοδον καὶ ὺμ ἰ ὄξ δικὶ λὶν γὰρ ὸ θὲν ὑ μὶν ὁ δὸν τῆς σου ἁρ
μορραίος καὶ λὶν μῆρσου χ ἔγαίαν· ἐ αὰν ὁ ὺ μὶν ὑ μὶν ὡ ρα ὄξ ὸχθὶ σὸ· ὁ ὅμφαλὸς τοῦ οὐ τροφὶ τμὶ θὶ· ἐξ
αλὶ οἰχὶλίοθὶ σὸ· οὐκ ἐλούσω ἐ ἀσρῖαν· ὁ γὰρ ὁμφαλὸς οἱ ομ ἐ ἰρίζ ἄτοὺ μ ρόφους ἐ τι· διὸ ὺ ἀὺ
ξ ἔσαι τὸ καὶ τρόφ ἔσαι οὕτως ἰ ὴλ καὶ μὲ τὰ ὰ γυ ἄμον ὡς ἀπὸ ρὸμφ υτομ ἰ σχ ἔλὶν ἐ ἰ δωλολα τρείαν
καὶ τὶ νὰ ἀσὺ μ ἐ ἰαν ἀ μ ἡ γυ ναῖ ἀμ οὐ δὶ αμὶ ὡς ἀπὸ ρὸμ ἔν μὺν· ἀλλ ὶ τὸν μὺ σὺ ὠ μὸν συμ μορίαν λὸ γὶ σὶ
νὶ νὰ ἀφ ὠ θὴν ἰ σχομ ὺ λω σίδαν: ΔΙΔΥΜΟΥ
καὶ ἄλλως δὲ ὑ φ μα τικὼς οὐ μὸν τὸν ὺ γαστρὸς· οὐ γὰρ ἁ μα τὼ τοὶ κὼ τὸ λογικὸν ὺ βρ γεῖ·

γ γ ρ α π α γὰρ καὶ τὸν σαμουὴλ πρὶν γεν
μα τὸν θῦ καί τοι θ ὡς σὺ μὼς ὄξ α π α λὼν
ὁ μήχ ων ἁ μὴ κὶ στο· λὸ γὶ δὶ δὶ καὶ μ ὡς σὶ ὸν ὺ
τὶ ὺ ρὶ μ ων καὶ π α ρ τὰ τ α π α λία ὅ σα
μ ὺ θὶ μ ὼν ὁ μ σὶ μ ὺ ρον. ἂν οὐ κοῖ δὺ μὶ κ α κὸ
ἄ ος λεύ ος αι εἰ φὶ ὼν γὶ ὼν τὶ ὸν ὡ α γ ὺ λία ν
π ὼς ὁ ὡν τὶ ὼν καὶ δὺ θῦ εἰ δὼ ὸν ὅ λ ὸν
ὡ τε φὶ ρίχ ὺ θ π ρὸ α ὺ ρ ὺ τὶ κ ὼς ὡ α ὐ τὸ· λέ
γ ὴ τοί μ ων ὡς ὸν ἀ ὺ θὶ κ α σοι τὶ ὼν ἀ ρ χὶ ὼν
τοῦ μοι ῖ μ τὸ καὶ ὺ μ ὺ ρ γεῖν. ἀ φ οὐ μ ὸ ν ὸ τ
μ ὸ μ ὺ ρ γὶ δὼ ν· τοῦ τὸ δὺ οὐ κ α ὺ θὶ π ὸ ι τὶ ς
α π ὸ κ α ὶ σίαν μ ὺ φ α μ οι ῖν· ἀ λλ ὸ μ ὺ ὶ γ α ν·
ὄξ α ρ χὶ ὸν ὺ μ θῦ ὸν λὺ γ ὸ μ ὶ κ α ὺ φ α π ὸ ρ ί ὼ ν· ἢ
δὺ δὶ καὶ τὸν τ ὸ μ ὸν μ ὺ δ ὶ φ α γ ὸ μ ὺ ὸ ν τ ὸ κ α ὶ
ὄ ρ φ α μ οῖ σ ὸ ὺ μ ὺ φ α δὸ δ ὼ ὶ κ α ὺ· ὅ τὶ μ ὺ δὶ κ ὶ κ ὸ ι
λίασ μ ῦ σ μ ὺ ὸ δ λὶ γ ὸ ω ὶ α ὺ τ ὸ ὺ σ ὶ κ α ὶ ὄ ξ ὸ
τ ρ δ φ ὸ μ. ὡ α ὶ ῖ ρ δ λὶ λ ὸ μ ὡ ὼ σ ὄ ξ ὸ ὺ π ὸ ρ ῖ ρ ξ α ὺ
τ ὸ λ ὸ γ ὶ κ ὼ σ ὺ γ ὸ ρ γεῖ ν ὡ ὸ π ὸ ρ ὸ ῖ λ ὸ ρ π ὶ σ ὸ
ἢ ἔ ὼ σ ὸ λ α ὺ θ ὸ μ ὸ θ α ὺ τ ὸ ὺ ὄ ὺ μ α τ ὸ ὸ σ τ ὸ ὺ· ἤ δὴ
ἔ ὼ σ ὸ ἁ φ α ὶ ὸ μ ὸ ὺ χ ὶ ῖ ρ α σ ὶ ὶ μ ὼ ὺ π ρ ὸ σ θῦ ἄ λ λ ὸ
τ ρ ὶ ὸ ν· ἀ φ ὸ ὺ φ ρ ὸ ν ὶ ῖ ν ὶ ῖ ρ ξ α ν τ ὸ δ λὶ λ α δ λὶ
ἁ ρ μ ὸ τ γ ὸ ὶ δ ἀ ν ὶ κ α ὶ τ ὸ ὼ δ ὶ κ θ ὶ ὰ ν δ ὴ δ α σ ὶ κ α λ ὶ ὰ ν ὶ κ α ὶ ὄ ξ ὺ δ α τ ὸ σ ὶ κ α ὶ π ὼ σ ὸ γ ὸ ν μ ὼ μ ὸ ὺ ὼ ὶ κ α τ α λ λὶ
λ ὼ φ ὶ ὴ γ ὸ μ μ ὴ σ ὶ τ α ὺ τ ὴ γ α σ τ ρ ὸ σ ὶ κ α ὶ ὶ κ ὸ ι λ ὶ ά σ μ ὺ ὸ ὺ μ ὸ ὺ ὼ ὺ ἀ φ ὸ ὼ ὺ γ ὸ μ μ ὴ σ ὶ θ ὶ σ. μ ὸ λ ὶ τ ὼ σ π ρ ὸ δ λὶ
λ υ θ ὸ ν: ΔΙΔΥΜΟΥ
ἐ ὼ ὶ δ λὶ σ ὺ α ὺ τ ὸ σ φ ὴ ὄ ὶ κ ὸ σ ὶ κ α ὶ ὸ μ τὶ κ ὸ ι λ ὶ α σ τ ὴ ὸ μ ὸ ὺ ὸ μ ὺ ὸ τ ὰ ὶ ὲ ὶ σ ὶ κ ὲ ὼ σ ὸ τ ὴ ὶ θ ὶ α σ ὸ ὺ δ ὶ ὼ α φ ὴ ὶ ὲ ὸ ὸ ὺ
δ ὶ κ τ ὸ ὺ π α ρ α μ ὸ μ ὸ ὼ τ ὸ σ λ α ὸ ὺ. τ ὸ ὺ τ ὸ υ χ α ρ ὶ μ ὶ κ α ὶ α ὺ τ ὸ σ ὄ ξ ὸ α τ ὸ ὴ ὸ σ ὺ τ ὼ σ ὸ σ ὼ ὸ χ ὸ ὶ ν ὶ ὸ σ θ ὶ μ ὸ ὺ ὸ σ ὺ
γ ὸ ρ γ ὶ σ ὶ α σ. ὺ π α ὼ ὸ μ α ὶ τ ὸ ὺ σ ὶ ὰ σ τ ὲ ὺ μ μ ὺ σ ὰ ρ α π ὸ μ ὲ π ὼ ὸ ρ δ ὶ λ ὼ δ ὶ κ ὼ σ: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ὄ ξ ὸ τ ὸ ὸ λ ὼ σ δ ὶ κ τ ὼ ὺ π α τ ὸ ρ ὺ π ρ ὸ λ ὶ θ ὸ μ ὸ ὺ· ὸ ὶ μ α ὶ ὺ ὶ ὲ δ ὸ δ ὶ α τ ὸ ὺ τ ὺ μ. ὸ τ τ ὶ κ α ὶ ὸ ὺ ρ α ὶ γ ὶ ὼ μ α ὸ ὺ τ ὼ ὺ π ρ ὸ
ὺ ρ ὸ ὶ ὺ· μ α ὶ μ ὸ ὺ δ ὺ κ α ὶ α ὺ τ ὶ ὼ ὼ τ ὶ ὼ ὶ ὶ σ ὸ δ ὸ ὺ α π ὸ π ρ ὸ μ ὸ ὶ α σ. ὲ ὼ ὶ λ ὸ σ α τ ὸ. λ ὶ δ λὶ γ ὰ ῖ ὲ ὼ σ ὶ ὰ φ ὶ κ ὶ ὶ τ ὸ ὺ γ ὸ
γ ὸ σ ὶ ὶ κ α ὶ ὸ ὺ ὸ λ ὶ γ ὸ ι σ ὶ τ ὲ ὼ σ ὸ· δ ὶ ὸ ὺ ρ ὸ ὶ ῆ γ ὰ ῖ α ὺ τ ὸ ὺ σ ὸ ὺ ρ τ ὸ σ α ὺ τ ὴ λ ὶ μ ὼ. ὲ ὶ κ α ὶ τ ὶ ὼ ὶ κ ρ ὲ ὶ τ γ ὸ ρ α τ ὶ ὴ σ ὰ ὶ
γ ὶ μ ὸ ὺ ὶ κ α τ ὸ χ ὲ ὶ ν γ ὶ ὼ ὶ π α ρ α σ ὶ κ ὶ ὺ α σ ὰ σ ὸ ὺ ΕΥΣΕΒΙΟΥ:
μ ὸ ὺ ὼ δ ὲ φ ὴ ὲ ὸ ρ ὸ σ ὰ ρ μ ὸ τ γ ὶ ὶ τ ὼ σ ὸ ρ ῖ· τ ὸ ὲ ὼ α ὺ τ ὼ φ ὴ ὶ χ θ ὶ ὼ α ὶ α π ὸ τ ὸ γ α α τ ρ ὸ σ· α ὺ θ ὸ λ ὼ τ ὸ ρ ὺ ὲ ὶ σ χ ὴ ὶ κ ὸ τ ὶ τ ὸ ρ
μ ὸ ὼ ὼ ὲ ν α ὺ τ ὴ ὶ κ α ὶ τ ὸ ὲ ὶ σ ὶ κ ὲ ὼ α σ θ α ὶ α π ὸ ὶ κ υ λ ὶ α σ τ ὴ ὲ ὼ ὸ τ ὸ ὺ τ ῶ σ τ α ὶ σ ὰ λ λ α σ ὶ ἴ σ ὼ σ σ. γ ὲ μ ὲ σ ὶ σ ὶ μ ὲ ὶ φ ὶ κ ὸ
τ ὼ ρ ὰ γ λ ὸ ρ. δ ὶ ὸ κ α τ θ α π ὼ ὸ ρ ὲ ῖ τ ὸ ρ α ὼ ὲ ὸ λ ὸ ὶ κ ὲ ὶ π ὸ λ λ ὸ ῖ σ. ὸ ὶ μ ὲ ὴ γ ὰ ῥ ὸ ὶ σ ὶ ὸ ὶ σ τ ὶ ὴ ὲ ὼ ὶ φ ὰ μ ὲ ὶ α ρ ὸ ὶ
ὸ μ τ α ὶ ὸ ὶ ὲ ὸ λ ὸ ὶ ὰ ὰ μ ὸ ὺ. κ α ὶ ὸ ὶ μ ὲ ὴ υ λ α σ ὶ φ ὶ μ ὸ ὺ σ ὶ ὴ ὰ γ ὸ ὼ ὼ τ ὲ σ τ ὰ ὲ ὺ γ α α τ ρ ὶ. ὸ ὶ ὲ ὸ σ ὸ ὺ μ ὼ μ α ὶ. τ ὸ ῥ α ὼ
ὲ ὲ α ὺ τ ὸ ὺ κ α ὶ ὸ θ α ὰ σ τ ὸ σ. α π ὶ α ὺ μ ὲ ὴ ὶ σ τ ὸ ὴ α ὺ α φ α ὸ σ ὼ σ. λ ὰ ῥ ὶ τ ὸ ὲ α ὶ τ ὸ ὺ τ ὸ ὺ τ ὸ κ α ὶ ὶ κ α τ α π α φ ὰ ὶ τ ὸ ὴ ὸ ν
ὶ κ ὸ ὶ μ ὼ σ. ὲ ὶ μ ὴ γ ὰ ῥ θ ὺ δ λὼ α μ σ. ὸ ὶ φ ρ ὸ υ ῥ ὲ ὶ τ ὸ ὶ κ α τ α γ α α τ ρ ὸ σ ὶ κ υ ΐ σ ὶ κ ὸ μ ὲ μ ὴ ὸ ν ὺ ὶ κ α ὰ σ ὼ ὲ φ ὴ ὶ κ α ὶ μ ὲ ὴ ὸ
ὸ χ ὸ ζ α ὼ ὶ ῶ: —

ὅτι τισὶν ὑμῶν καὶ ἕωσπερ προσήγορον ποτὲ παρὰ τῶν θαυμαζόντων μὴ διὰ τοῦτο παρασύγχο- 183
μὴν εὐεργετήσας. ταῦτα σφάλλει πολλάκις διαβάλλων:
παντὶ καλὸν καὶ δύσθυμος ἀρύξασθαι σωτῆρος· ὁ δὲ ὁμολογῶν τὸν ἐν ἐμοὶ προσθεὶς τῶν ἀρῶν δι' αὐτὸ τοῦτο
ποιεῖ ὁμολογηθήσομένος ἀπὸ τοῦ σῴζοντος δι' ὃ ὁμολογοῦντι αὐτόν· ἔστι γὰρ ὃς ἵλεως δικαιοσύνῃ
καὶ σοφίᾳ ἁγιασμοῦ τε καὶ ζωῇ καὶ ἀληθείᾳ. ὁ παραμένων ὡς αὐτὸν ὁμολογῶν. ὃ ἔσται καὶ διαφορὰν
ὁμολογίᾳ δι' τὸ ὁμολογουμένῳ τυγχάνειν δικαιοσύνῃ καὶ σοφίᾳ. καὶ τοῖς ἄλλοις δικαίοις καὶ σο-
γὰρ καὶ δι' τὸ πονηρίᾳ καὶ ἀθεΐᾳ καὶ αὐτὸς δι' αὐτὴν κατὰ τοῦτο δι' ὃ ἔχων καὶ μὴ κτίσις· καὶ ζῇ δὲ
ἐμβρόιχος· οὕτως καὶ ὁ ὑμῶν θεὸς δι' αὐτὸ τυγχάνει:
ὅτι ποῖος δίκαιος καὶ ἀπλοῦς τρόπος. ὡς ἄλλῳ ἄλλα ὑμῶν οὕτως· γομεῖς ἄρχοντας τοὺς χωρὶς δικαίους καλῶν·
πλούτου· δόξαν δὲ ἐμὴν ὑμῖν σοῖς δι' σοὶ καθ' ἡμέραν· γράφεται δὲ καὶ ἵλεως μισοῦμαι· τίνος
γὰρ ἄλλου μεμνῆσθαι δόξω. ἵ τοῦτο μὲν πάντων αἴτιον καὶ τὸ ὅτι ἐμμένοντος τοῖς ὅροις ἐμβλέπειν εἰσὶ·

θεοδώρου

τὸ ἁρμόζον. τὸ παραδέχομαι καὶ μάταιον· ὁ
δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι καὶ ἱερεῖον
τοῦ θεοῦ· καὶ μάταιον ἐστι καὶ ἐξαίρετον ὑμῖν
πολλοῖς τοῦ θεοῦ ἀφιέμενοι ὑμεῖς. ἀλλ' οὐκ οἶ-
κεῖα δίδωσι μετὰ τοιούτου ἔχοντα ἀγαθοῦ·
σὺ γὰρ εἶ σωτὴρ· ὁ κρατοῦμεν καὶ γὰρ ἐμοὶ
ὁρθὰ τῆς σαυτοῦ ποίησον θείας· ποιῶν: θεοδώρου
ἀλλ' ἰδοὺ μὲν οὕτω ποιεῖ πολλοῖς ὑμῖν
τρόπος εἰμὶ τάξει τοῖς ἀμοίροις· πάντων δὲ
αὐτὸς συμφορᾶς ὧν πολύ τι σημεῖον καὶ τὸ ὁ
ῥαψῳδὸς πολλαχοῦ μέμνηται· διὰ γὰρ τὸ μέγεθος
τῆς συμφορᾶς· σύμμολγε καὶ σὺ λήγων
τοῦ μοῦ τῶν θεῶν: διάστιχον
ἐκδέλυτο γὰρ ἂν μᾶλλον τὸ λαὸς θεοσέβειαν· καὶ φασὶ
κοῦσι ῥοῖς τοιοῦτοι· δίκαιον μὲν τὸν δίκαιον
ὅτι δύσχρηστον εἶναι δὲ τοῖς πολλοῖς
δῆλα τοῦτ' ἐστὶ φαῦλοι τε καὶ χυδαῖοι σὺν ὧν
αὐλαὶ μὴ μεθ' ἁρπείσης διὸ συμφέρον ὃ
ἂν ὅτι πολὺ ὃ πολὺ καθαρμάτων τοῦ κό-
σμου καὶ πάντων γίγνεσθαι πολίτιμα·
τοιοῦτον καὶ τὸ ἡμεῖς μοι ροὶ διαχεῖν· καὶ
τοῦτο γὰρ ἡμᾶς τοὺς ἂν ἀπὸ τόλους ἰσχάτους ἂν ἀπόδλητον ὧν ὅσον θαυμαστούς· καὶ τὸ θέατρον
τῶν κόσμου ἁγνὴ θήμεν· τοιοῦτον καὶ τὸ τοῖς ἄμιαρτωλοῖς διρημένον τοῦ θεοῦ· καὶ ἵνα ὑμῖν
ἴδῃς ἐπὶ λιαφόρας ὃ σαύτου φ' ὃ προφήτης διὰ τὰς μολυσμὸς μαλιστα μόνας παρ' αὐτοὺς οἱ
ὁρῶ τὸ ἔωσι τοσαῦτα κατὰ τὰς αὐθέντας ταύτην ἡμέρας ἔωσι πλευρὸν ὀξίου· καὶ τὸ σας πάλιν ἔωσι πνευ
μου καὶ τὸ μητρὶ χοῦν τοῦ σώματος ξυρήσειν· ὅτι δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς ὁδὸς ἴσων τοιοῦτοι ἀμφὶ
θεῶν καὶ τῶν θείων λαῶν σοφοὶ τε λῖσαι καὶ δίκαιοι πολλοῖς δὲ καὶ ὅσιν διὰ τὸν αἷρον ὁδὸς ἔστραπ
ἔδρασεν ἔστι πάντων ἀσεβεῖς ἵλεως ἁμαρτίαν καὶ ἀσεβείας αἴτιον· ἰσχυρὸν δὲ δίκαιος σὺν καὶ ὁ ταύτης πρὸ
φατὸς θεῶν· τοιαύτη καὶ ἵλεως θεῦ πρόσοδοι σία· καὶ μάλιστα ἵλεως ἵλεως· καὶ ὃ πάντων ὅτι πρόσθεν
γενέσθαι σου μὲν ἵλεως ὃς οὐκ ἂν ἵλεως ἐν εὐθεῖ· αὐτὴ ἁμαρτὸν ἵλεως ἀντὶ τῆς
ταν μᾶλλον γυμνάζεται: θεοδώρου

Θυσοὶ ἵλεως μοῦ διαπρε-
τός· ὃς εἰ τέρας ἁγνὴ
θεῶν τοῖς πολλοῖς καὶ σὺ
νομοθέσμου κρατοῦς:

καὶ τοῖς δὲ σοὶ τοῦ ἀεὶ νομοθεῶν τόσμον· ἰσχυρὸν τὸ ἁγαθὸν τοσ καὶ κρατοῦν· ὃς ἁδμὴ δίναι τὸν μο
εἰ μὴ ποτὲ διατὴν τοῦ νομοθεῶν τοῖς ἀτορίαν ταῦτα τὸν μέμνημαι:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Οὐδὲ ὑμνῆσαι τὸν θν. οὐδὲ τὰ τοῦτο δυνήσεται πλήρως θεῖναι περὶ αὐτοῦ σοφίαν καὶ αἱ μέσαι σωσθήσονται· τίδε ὑμνῆσαι καὶ οὐλέσαι. δόξαν θῦ καὶ μεγαλοπρέπειαν· τουτέστι τὰ μεγάλα τοῦ θῦ καὶ λίαν ἀθόλωτα καὶ θαυμαστὰ περὶ αὐτὸν ἀγαθά· ὅσα ἐμεγαλώνθη τὰ ἔργα σου κύριε παντὶ τῷ σοφίαν ἐποίησας· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐπεὶ δὲ τοσοῦτον παρέσπαρχθεισάν μοι δυνάμεις ἀμέτρους ἀμέτρου δωρήσασθαι ἀμοιραίαν τούτου χάριν βούλει τὴν σὴν σοφίαν αἰνέσαι τὸ σόν μέγα πλήρωθῆναι ἀξιῶ· οὗτος γὰρ εἰκὸς μᾶλλον τὴν σὴν δόξαν ὑμνῆσαι δυνήσομαι· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ὁ υἱὸς ὢν ἐπεὶ δὲ δώρη. ὑμνῆσαι πλήρως σοῦ μου τὸ σῶμα· καὶ οὐλέσαι δὲ βούλει πεῖν ὁ τῶν δυνάμεών σου· αἱ γὰρ δυνάμεις βοῶσιν ὅτι ἐκ σοῦ ἐλάλουν· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐπεὶ δὲ ἀπλήρωθη τὸ σῶμα τοῦ σὲ αἱ μέσαι σωσθῆ τὴν σὴν δόξαν ἀρξάμεναι ὑμνεῖν. ὑμνήσωσι καὶ διὰ παύσωσι μὲν τὴν μεγαλοπρέπειαν σου· δόξαν δὲ ἐπὶ γῆς ἐποίησατο οἱ συγγενεῖς ἐπὶ τῷ δόξῃ αὐτοῦ· μεγαλοπρέπειαν δὲ τὴν θεότητα λέγει· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὁράσεις δὲ ἐνύπνιοι ἐπὶ σωσιν εἶναι καὶ θαυμαστὴν· ὅσα δὲ μεγαλοπρεπῆ καὶ θαυμαστά· ΗΣΥΧΙΟΥ

μεγαλοπρέπειαν τὸ πᾶν καλεῖ· ὅτι αὐτὸ γὰρ τὰ μεγάλα τοῦ θῦ θαύματα καὶ τὰ κατορθώματα λέγεται ἐπὶ μέρους δὲ ὅλων τὸ μέρος τὸ μέτρον· ΕΥΤΕΒ

Ὁ δὲ ℂ. κατὰ πᾶσαν μέρος τὸ λόγο πόμα καλεῖ· ΔΙΔΥΜΟΥ

θῦ δὲ δόξαν λέγει τοιλέπει περὶ αὐτοῦ δι' ἀληθείαν· λέγομεν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου δόξαν θῦ· μεγαλοπρέπειαν δὲ· λέγομεν ἐργικὴν· καὶ προνοητικὴν τάξιν· ὡς ἂν λύτρον ὑμᾶς ἐμφαίνουσα μόνα γὰρ μεμὲ μηκὸς βλεύματι· τοιαύτην γὰρ καὶ λέγει προνοητικὴν τοῦ δῶναι μὲν ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὄζειαν συμφώνου δὲ τὸ παρόμοιον τὸ δὲ ὑμνοῦμαι λόγου ἀσθενῆ καὶ μὴν ὑμνοῦντα θῶ λέγει· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ἄλλως δὲ ἐφ' ἡμῶν τὸ τῶν ἁγίων καλέσασα ὄζος· γλίχεσθε καλεῖ τὸν τῶν ἁγίων χαλεπὸν καὶ φοβερόν· ὡς ἂν μὴ ἐκλείπωμεν τὸν τῆς ἀρετῆς δρόμον· ἀλλὰ διὰ παντὸς τρέχωμεν τὸν ἀθλητικὸν στέφανον· ΔΙΔΥΜΟΥ

γλίχεσθε δὲ τῶν ἀσθενείαν φησί· λάβετε οὖν· ὅτι μὴ γένοιτο ὡς δέ ποτε καὶ ρὸς καθ' ὃν ἀσθενῶ ἐγὼ δὲ διὰ χθές ὧν· διὰ χθὲς οὐ μὴ δύνασθε· τὸν δισχύλιον πλοῦν διελθεῖν· αὐτὸς γὰρ ἐφ' ἡμῖν ἰσχύσει ἡμῶν· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

μ δότητα καλεῖ τὸν ὃν αἰῶνα καὶ ρὸν δίνασθε τοῦτό τε καλῶς γλίχεσθε καλεῖν τὸν χρόνον· μὴν ὡς μὲν μὲν μετὰ τοσοῦτον χρόνον καὶ τοσαύτην καθαιμοιρίαν ἀποῤῥήξω καὶ ὄζω ποιήσω τῆς τοιᾶσδε προφάσεως· ΔΙΔΥΜΟΥ

ζ καὶ σωθεὶς ἀφ' ὁρᾶται φ' ποτὲ ἁμαρτεῖν· μὴ διὰ τὴν ἁμαρτίαν δὲ καταλήψομεθ' κεῖ ἀλλὰ ἀφαιρεθέντες πάλιν ὡς φιλάφοσ· ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἀσθενήσαντα λοιπὸν καὶ δὲ δόντα πρὸ τὰ καὶ καὶ· μὴ ἀφῆς·

Ἐπεὶ σὺ τὸ ὅλον ὑμνοῦσι καὶ δὲ τὸ τοῦ ὅλου· ἐπεὶ γλίχεσθε τίμιον οὖτος πολὺ χρόνιον πολιᾶς οὔσης τοῦ δόλου ἀφ' οὗ τὴν φρονήσεως καὶ γλίχουσι τοῦ αἰῶνος τοῦ υἱοῦ ἐπεὶ δὲ τὸ πρὸς κεῖνον δὲ μέσας ῥαίκαλῶ μὴ ἀποῤῥῆξαι μεσωδρηγούμενον πὸ τῆσδε ἀγαθότητος· πρὸς αἰῶνα δὲ βλέπειν ἀῤῥῆξ·

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

Ἐστὶ καὶ μὲν ὅσα ἀφ' ἑαυτῶν πολύθεια ἰσχὺν ἀλλ' οὐ ῥώμενον δὲ ὄμασα σώματος· ἰσότιμοι παρίαμεν· καὶ παρὰ θεοῦ σῆς τὴν ῥωμένον ἰσχύν· ὁ δὲ καὶ σωθεὶς τὸ θείω δᾶδ· μὲν ὅσα μὲν γὰρ ὑπὸ ἐστὶ παρίεται τὸ δὲ οὐ δύνασθε· ἀλλ' ὅτι μὲν ὅσα τῶν γλίχεσθε καὶ ἀπόρατος· τὸ δὲ κεῖ μὲν ὅσα ἡ χθὲς ἰσχὺν καὶ καθεξῆς διάδοχον ὅλον ἀπὸ μὲν αὐτὸν παραμένον ἀπὸ μὲν αὐτοῦ πειρᾶσθαι καὶ λύειν δὲ καλῶ ἀθωρίαν·

Π λήρωθήτω τὸ τόμα μου αἰνέσω ὅσα σ' ὅσα σ' ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου·

Μ ὶὰ ἀποῤῥήσομεν εἰσὶ καὶ ρὸν γλίχεσθε τὸν δὲ κλεῖσεν τὴν σχὼν μου μὴ ἀγ καταλείπωμεν μὲ·

ΗΣΥΧΙΟΥ

φυλαόσουσιμὲμὰτὰςψυχὰς οὐκεἰσαγαθὸνἀλλ' εἰσικαὶκολοὶδαίμονεςοἳπροῶτεσαὐτὰς ὅθενκαὶπαν
γιδοὺςθυσὶνθρέυοντες· οὗτοιγὰρὁτὰμὲμαὸςπληόσαντεσδιὰτὴνἁμαρτίαν· καὶπροσάγαθοεργίας
ἄσθμησόσαντες ἴδωσιν. ὅσοικαταλειφθήτωσανὑπὸτοῦθυόμενοιαυλεύονται· οὐμόνονκαταδιώξῃ·
ἀλλὰκαὶκαταλαμεῖνπασυδαίζοντες· δοικοῦσιγὰροὐκεῖναιτὸνῥυόμενον· ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ
τὸὅτιεἰσιν· ἀντὶτοῦμὴτοὺτοὺςἐχθροίμουεἶναιθεόμεθααὐτούς· ἔσταιγὰρἡμῖνεἰσπορευο
μένωνμὴεἶναικωλυόντων· ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ἢδιὰγραφῆςπολλοὶκαὶπαράτασιοῦντεσκαὶπαραιρύλακτόντες ὅσασὰμουκαὶτὴνἐχθρὶν
αἱρόλασοιμὴτὸπολὶτειατὸτὸνσυμφορᾶνσωτοῦντες· ἀεὶκατὰταὐτό· λάζουσιγὰρεὐκεῖμὲνἀὐτοῦ
τὸθῦ·κρατῆσαι·σωθλίψαι· αὐόλῳ· οὐγαρέτιμὲνὁἔσαμώμωνἀὐτοῖς· μούλεταιδὲδιὰτοῦ
ὅτιἀλλήλοις· ἀμεδλεύονται καὶπαροξυνόμενοιμᾶλλονκαὶτοῦθμοῦ· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ
ἁρμόζοιδὰμεὶςὁὶκαιρὸν· ταῦτα·τὸμὲνἐχθρὸνἔσαμὲναὐτὸνἀφαόσασθε· διὸὴκαὶεἶναιδίρωται τὸν
διὰτοῦτρίτουψαλμοῦ· πολλοὶλέγουσιτὴν
ἐχθρίμουοὐκεέτιρίαν ἔσῃ ὑπὸθῦ· κοιμᾶ
μίαδὲὑπὲρτοῦσδικαίουσ· καὶοὐκε
πωέσῃ· τὴνγοιαὐτὴνπᾶσὑπὸχθρὸν ὑ
πᾶρξαιφασὶμὲνὅτιδιὰτὸπροφῆτηςὑπὸτῆλικ· πρὸὶουδαίουσ ἔλεγεν· αἱἁμαρτίαιὑμῶν
ἀφαόσωσ· συμφόνουσ·τοῖσὑπὸτῆνἐχθρὶν
μὲοὐκεέτιρίαν αὐτὸὑπὸθῦ· κοιμᾶσθαι
δὲὑπὲρτοῦσδικαίουσ· καὶοὐκε
πωέσθη

ἐστι δὲ μὴ δίκειν μὲν ἐστι τὸ θυμὸν μὲν φ^η διὰ τὸ δόξαι μὲ δίκαια λέγειν φθονῶν αὐτὸν παρ' ἀσοῦ. ὡς ἠθίσει σ' αὐτὸς· αὐτοὶ εἰσὶ σχῶν ὧν ἄπορ αἱρήσονται ἁμαρτήμασιν ἐν ὑρόμενος ἀὸν κατὰ τὴν ψυχήσομεν ἐστοι ἡσαν προδιαμολαὸν· πίμπερ δὲ διαμολαὶ· ἢ ἀλλόγουσα ὁ θὸς δίκαιος ὁ λιν θυμὸν αὐτοῦ :

θεοδώρου

Οἱ ΔΗΜΗΤΡΙΚΕΙ ΠΛΕΝΟΙ ΤΗΙ ΨΧΗ : ἤ διὸ μὲν γὰρ τὸν αὐτὸν τρόπον μὲν ἡμῖν τισί. τὸ δὲ διαμαλλεῖν αὐτοὺς ἀδύνατον πεῖσθαι· ὡς σὺν ὧν πολλῶν μὲν οὕτως τὸν μὲν πολλὰ λέγοντα τὸν δὲ ὀλίγα τότε δὲ καὶ διαμαλλόντων δίκαιον μισεῖσθαι καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦτο δέξομεν· αἱ σχῶν θλίψεσθε μὲν ὧν ὑποι μὲν δὲ μὲν ὡς αὐτοῖς δι' ὡς πόρας ἀγομένου :

ΔΗ ὁ διὸ ἠθομὲν ἐστὶ πάμπολυς. οἶδα δ' ὅτι ὁ ἅπαντα κατασχῶν μένους ταῦτας τοὺς ἐχθροὺς μου :

θεο ὁ οτο ὁ ΟΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΡΑΓΓΟΝΤΕΣ ΕΙΣΙ ΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣΜΕ ΠΟΛΥ ΠΛΕΙΟΝ ΕΙΝ : ΗΣΥΧΙΟΝ

τὸ τάδε πρὸ λιν τοῦτ' ἔστι πάλιν θοσὰ σχῶν ἐστὶ καὶ ὑπερβολὴν τοῖσι καὶ κακίζητοῦσιν ἐστυχέσθαι δικαίως μεθ' ἡμῶν. ὁ τὰν ὁ σὸν ὑκεῖνοι καὶ καὶ λιμὴν μοῦ λομαι. λιμεῖς τὰ ἄριστα πάνυ δόμενον βλωτίζομεν ἐστὶ θῦσι καὶ προσιθύτες αὐτοῦ τὴν αἰμέσει. τοῦτ' ἔστι σοφοδρότερον δοξολογοῦντες καὶ ταλλομεν· ταχαλὸν καὶ δικαιοπραγοῦντες : ΔΘΔΝΔCΙΟΥ

οπο Οὐ πάνυ οἴμαι γὰρ διὰ τὸ ἰδίαν συγγραμμάτων ὁμολογοῦντες τὴν ὑπερβολὴν τὴν ἰσχύν :

θεοδώρου

διαμένων γὰρ τὴν εἰ στὶ βλωτίδος ἐχόμενος· καλὸν τοῦτο ἂν παρὰ τοῦ λαοῦ διὰ τὰν ἁμαρτίαν ὅμοιον ὑπερβολὴν καὶ ἐπαγγελλομένου τοῦ λοιποῦ τὴν διόρθωσιν

ΔΗ ΔΘΔΝΔCΙΟΥ

διὰ τὴν ὑμολογίαν τὸ μὲν αὐτὸν σώζομένων :

θεοδώρου

καὶ οὐκ ἀποστήσομαι τοίνυν ἐσθ' ὑμῶν αἱρετοῦ μένου τὸ ἅπαξ ἢ δεύτερον τοῦτο ποιῆσαι· ἀλλὰ διαμένων προθύμως τοῖς πρόσθοις τὰ δεύτερα : ΔΘΔΝΔCΙΟΥ

ἐπὶ τὸ μα τοσαῦτ' ἐφ' ὧ δεξόμενος ταῦτην ὑπὲρ φθονεῖν δικαίως ὑπομένω. δικαίως γὰρ τοῦ ὑπὲρ σὸν μὲν ὑγενοῦς ἐστὶ αὐτοῦ· ὁ γὲν μὲν θῶν γὰρ ἡμῖν δικαίως ὑπὲρ ἐστὶ καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπὸ θῦ

καὶ τὰ τὸν ἱδρῶν ἀπ' : θεοδώρου

διατελέσαν δὲ λιπὼν οὐμένων ὅσον μετὰ πολλοῦ τοῦ δικαίου τοὺς ἐχθροὺς τιμωρησόμενος ἡμᾶς· πρὸς ἔσασθε : ΔΘΔΝ

διὰ τὸ ἁμαρτὸν μὲν ἡσθήσομαι φ^η τῆς ὑκομιάσας ἡμῖν τὴν σῖαν ἐχαρίσω : ΔΘΔΝ

γραμματείας· ἢ τοὺς ματαίους καὶ πολυπλοίκους τοὺς ὑμοὺς πρὸς ἁσμοὺς φ^η· ἢ τὰν διὰ τοῦ μόνου κεκελευσμένας πολυτρόπους προσάγεσθαι θυσίας ἐστὶ διὰ ταύτας συμπάσας φ^η ἅπαν καλόμεν. ὅτι τὰν ἀμῶν εἰς βλεύσομαι μοράς· ὅτι τοῦτο δὲ ὧν ἀμὲν ὑπὲρ ἐχόντων· ὁμοίως δὲ τὸ διρημένων ἴδιον ὑμῖν δὲ ὑπὲρ ἀμὲν πάντα καὶ ἡμῖν ὁλοθήσαμεν σοι τί ἡμῖν ἔταιρὸν τι καὶ τὴν σὸν ὁμοίωσιν ἁμαρτίαν· τὴν τὰν τοσόσχεσιν διατοῦτα βλέχοντο : θεοδώρου

σαφέστερον ΟΥ ΓΑΡ ΟΙΣΤΕ ΑΡΙΘΜΗΣΑΙ : καὶ γὰρ δὲ ὧν τὰ φ^η τὴν ὅσον ὑπὲρ ἐχαρι σάμεν τὰν τοσοῦτον ἐλεῖν δὲ ὧν ἡσόμεθα πάσαν τὰν τοιαύτην ἁμαρτίαν· γραμματείας δὲ ὅτι πολλ. ὑπὲρ τὰ γραμματεύσιμ. ὑπὲρ ἡμῶν τὸ τοὺς ἀριθμοὺς ὑπὲρ χθιμι καὶ τοὺς ὅσι καταλόγους τὸν μυριάσι τὸν μικαὶ ὅλον

ΔΘΔΝΔCΙΟΥ

ἅπαντας πράγθιμ τὰ μὲν ἀσχλίας καὶ

τὴν δὲ δυνάμει καὶ ἀσθένειαν πύθομαι τὸν ὅτι σὸν τὸν ὑμῶν τὸν ὑμῶν τὸν ἐπαγγελίας :

Ἀ ΙΣΧΥΡΟΤΑΤΟΣ ΑΜΙ ΚΑΙ ΔΙΚΛΕΙΤΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΙΣ ΔΕ ΔΙΑΜΑΛΛΟΜΑΙ ΤΗΛΙΚΟΥΤΟΙΣ ΨΧΗΝ ΜΟΥ :

Π ΟΡΙΜΑΛΛΕΣΘΑΙ ΜΕΝ ΑΙ ΣΧΥΡΟΤΕΡΟΙΣ ΚΑΙ ΚΡΕΙΤΤΟΣΙΝ ΕΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΟΙ :

Ε ΓΑΡ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΛΕΩΤΟΣ ΕΙ ΠΟΙΟΥ ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΣΟΜΑΙ ΤΟΙΣ ΠΑΣΙ ΤΗΝ ΑΙΜΕΣΙΜΟΝ :

Τ Ο ΤΟΥ ΜΟΥ ΑΙΜΑΓΓΕΛΕΙ ΤΗΝ ΔΙ ΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΟΥ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΔΙ ΜΕΡΑΝ ΤΗΝ ΣΡΙΑΝ ΣΟΥ :

Ο ΤΙΟΥΝ ΕΓΩ ΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΕΙ ΑΛΕΥΣΟΜΑΙ ΒΥ ΔΥΝΑΤΕΙΑΝ ΥΝ :

ροο

ωαὐτὰ τὰ ὑπὲρ ἡμέραν ἀφεῖσ φ̄ν. μόνον μὴ μνησικακοῦσα τὸν δικαιοσύνον δίκην τῶν ἁμαρτίαν λευθέρωσαν: 135

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ικαὶ σὲ οὐ σδίκαιον ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων μόνον ἐμὲ γράσομαι· οὐκ ἐξὸν καὶ τοῖσ εἰδωλόλοισ προσέχειν ὁ ωδροὶ ωρ̄ὸν φαίνομαι ωεποιηκότα· μετὰ τῶν ὄφεων οὐ ἀφαχόρησεν τοῖσ εἰδωλόλοισ τὴν χάριν ωδρὶ αὐτῶν· ὅδε γὰρ τὸν ἄνθρωπον μὴ μνησικακοῦσαν τὸν ὅτι παρανθέσδοσεν ὅταγγέλασθαι τὸν διάφορον:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ωαλιν ἀντὶ τοῦ αἰσχυνθήσομαι καὶ ὅτι λείψουσιν· τὸν δὲ ὑβριστὴν ἄλλοντες οἱ ἀντικείμενοι ☾ ὅτι ωδν· οὕτωσ δὲ ὄφελεν ωον αἰσχυνθέντες· οἱ τὸν θάνατον αὐτὸν συναισαμένοι· ωοῦγὰρ ἀρχιερεὺσ αὐτοῖσ· ωοῦδὲ φαρισαῖοσ ὁμόμαι· ὄφελεν ωδὲ ἀρχὴν ὄχλου ἰούδα· ικαὶ λίγουμεν ὅτι τὸ μεμερὸν αὐτοῦ· τὴν ωροσδοκίαν τὸν μθν ἀθῶον ὁμὲν ταῦτα· λίσχυνθῆσαν οὖν αὐτοὶ μὲν ἀπὸ ωλημθέντες· ἀλλογενεῖσ δὲ ὁρῶντες· τοιοῦτον ωον αὐτὸν μικρὰ τοῦωτασ· ικαὶ ωαρταχοῦ γλῶσ· τὰ ὑπὲρ τοῦ σ̄ῦ ωροφητείασ· ικηρύσσομεν· αἰσχύνομαι δὲ ικαὶ οὐ ἑαυτῶν ὁσαμὲν ὁρῶντεσ· τὸν τὸν μθν ὁρῶν ωροσκυνοῦμεν· ικαὶ θεολογοῦμεν· αὐτὸν δὲ ὧν ωροσθλίκλων τοῖσ τοῦ ωρ̄ὸσ ὕμνοισ· ωεποίνται τὴν ικαὶ γλῶν διαθλίκλων ωρὸσ τὴν ωαλαιὰν ωαράδοσιν· τόμαλὸν αὐτοῦ ἀγγέλλομεν δικαιοσύνων θῦ τὸ ὑπὲρ γθλιον· οὐχὶ ἰουδαίοισ μόνοισ ὡσὸ μόμεν· ἀλλὰ ωᾶσιν ὡσὸ ὁ ωαῦλοσ φ̄ν· οὐγὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ ὑπὲρ γθλιον· δύναμισ γὰρ θῦ ἐστὶν εἰσρ̄ίαν ωαντὶ τῷ ωιστεύοντι· ἰουδαίῳ τε ωρῶτον ικαὶ ἕλλησιν· δικαιοσύνη γὰρ θῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται:

Ὁ σὴρ τοίνων ἡμῶν διὰ τοῦ θείου γραφέων ωᾶσιν ἁγίοισ τὴν διαυτοῦ σ̄ίαν ικηρύττει ικαθθικαίωσιν ἡμῖν φέρων· ἃ μὲν γὰρ οὖν γράμματα ἰουδαίοισ διὰ λίμου ωαραικελευόμενα τρεῖσ ἀωαρτᾶ τοῦ ἑνὶ αὐτοῦ· ωολλαχοῦ ἄλλα δὲ ωσχεῖν· ικαὶ οὐ ικαθαρικαίαν· ἃ δὲ ἐν ἁμαρτίαισ ικῦ· διὰ ταῦτα ἐν ἡμέραισ ἐκείναισ διαθλεύσομαι· ικαὶ μνησθήσομαι τῆσ δικαιοσύνησ μου τῆσ ὅτι ἐστὶν ἐμοῦ· ἐπὶ ωᾶλαι γὰρ ὧν τοῦ ωρ̄ὸσ τὸ ωαῦλον ἀ̄ῦσ αἰτίαν ἔσθαι τῆσ αὐτοῦ γνώσεωσ· τότε αὐτοῦ ὁμοίωσ ωᾶσι ταχοῦ δοξάζεσθαι γλῶσ ἐμὲ μόνον δὲ ἰλίνω:

Κ ἐμνησθήσομαι τῆσ δικαιοσύνησ μου:

ΔΙΔΥΜΟΥ

ἔνδροσ ἔφλι· τὸν ἡμῶν αἰσχυνομένων ἐγχθρῶν· τὸ ικατ ἡμῶν μάτων ἐσουδαικὸν ωροφήτην ικαὶ μὴν ὧν ἔσται ικίσσα αἰνάσεωσ ωρολαμοῦσηὰ μέσεωσ ωρὶ ἡμῶν ἔφλιν· ἐν σοὶ ἡ ὑμνησισόμουδὲ ἀωαρτῶν· ἐν δὲ ἑαυτῶν ἑκάστων ἰχνῶν αὐτοῦ οἱ λάγοντεσ ὅθ δικαστὸν λειωσὸν ἐγκαταλειωομένου αὐτόν· μᾶλλον γὰρ διηλοῦται ικατὰ τοῦ δικαταλειωομένου διαωολλύ· ωρόσὸ τὸ ἁγὸν δὲ ἐν ἑαυτῶν ὅλωσ ἀωαρτῶν ἐν ωσὸ φ̄ν· διὸ ικῦσ ὧν οὐδεμίαν δικαταλείψειν ωαρέσχετο χάραν· ικαὶ τὸν ικαθ ἑαυτοῦ φόβον τὸν μὴ ἐν δεμίαν ὑλαίαν ωροσρηξαμένων δέχεται παρόλον αὐτοῦ τὸν υἱὸν ἡμῶν ὁμοιαζόμενον τὴν δικαιοσύνην ικαὶ σ̄ίαν τοῦ ικῦ μὴ γρουῦσ δὲ· ικατὰ τὸ γράμμα τὸ μόμον· οὐ ικέχωμεν ἐν τῇ σ̄ίᾳ τοῦ λέξασθαι ικαὶ τῆσ σικίαῶ ἐν δουλεύσομεν ικατὰ τὸ ζῶν ωοιοῦν ωᾶν· δικαστεύομεν ἀσὶ λικαῶσ τὸ μοιδέδωικότοσ θῦ· τὸ μὴ φρονεῖν τὴν ικατάσικιαν τοῦ μόμου δικαιοσύνησ ωρὶ ἡμῶν γράφλιν ωαῦλοσ ικατὰ τὴν ἐν μόμου δικαιοσύνην γθμόμενοσ ἀμέμπτοσ· ωάντα τασικιόδλι· ὁ ἡν αὐτοῦ ωρότερον ικέρδλι ἔζημιῶσθαι· οἰκύμαλλον τοῦ μὴ μίζειν διὰ τὸ ἔωσρέχον τὴν γνῶσιν τοῦ θῦ· ἐν τοῖσ δὲ γράφεται ωραγματείαν δλλοῦντο ωάσιν ωορίγμενον ἐν τοῖσ ικλῖσ ωραγματεί

ἀπὸ λύγασ δικαὶ τὴν ἀδικίαν τὴν ὡσ τὰ ωολλὰ ωαρθωμένων ἐν τοῖ μὴ ἐνθύτασθεῖσαν δικαιοσύνην:

ἀλλὰ δὲ οὐκ ἄγνωμ γραμματείαν ἐν ωνῖ ☾· οὐ γὰρ οἶδα ἐξαριθμήσαι· ὡσ σὰν μὴ ἐν τῷ ἐχω διὰ λήγησθαι ἐν ἐγκλήματα τοδικαιοσύνων θῦ· ικαὶ τὴν ἐν αὐτοῦ σ̄ίαν· τὸ ταὐτὰ γὰρ ἀριθμῇ ωνῖ ἀνῖ:

ὁ θεόδωρος

Ὁ θῶμου αὐθδλί δλαχασμοιδικμδό τιτοσόμουκαὶμδχριτὸμὴ ἀπαγδλῶ τὰθαυμάσιασου :

Κ αἰδσσαγὶρασσικαὶπρεσυέρου οὐ ὁ θῶμουμὶδκαταλδίπωμεν. δσσαἀπαγδίλω τὸμπραχίοναὐτουτὴνγδμδαὐπαδιτὴνἐρχομδνην :

Γ τὴνδιναστείαμσουἐξτὴνδικαιοσυνήνσου :

ὁ θεόδωρος

τουμαντίομγὰρἀμαθδςτὴνἀρχὴνποιηςάμδνοσ ἀπαιτᾶ τὰδίκαιογδνόμδναδιηγήσομαι : ἀμὴ ὁ υἱὸσμουφὴ ἀμὴδὲδιάχθιωγδνήσεται. ἀλλ' ἀπορᾶιτὸδημαθοντᾶυταικαὶτοῖσἄλλοισαπαίγδιν. ἐξ ὧνἀγαπᾶλαδδικαὶτὴνδικαιοσυνήνσουτὴνδιαστάσασαπὸτοῦυἱοῦσουσυναριθμδμένην. δμτοῖσικληθησομδνοισαὐτοῦ :

ἐωτιδλὶαὐτοῦὁχῶμεταξὺτῶνδιεγδιρόμενωναὐτοῦσῶν τοῦσχολάζομεναὐτοῖσἰδιοὺμδθ' ἡμῶνγίνεσθαι τὰδλίγαὐτοῦσῶματαὐτοῦ τοῦαἵματοσ. τούτουχάριναὐτεῖταύτηνἀὐτῷπληρωθῆναιτὴνἔνδοσχεσιν : μόνομὲνἀφεῖσανὑπ' αὐτοῖστοῖσἐσχάτοισικαὶμεταὐτοσοῦτομχρόνον : ἐὰμὲὰπαλλάξικαταλίπωμεν φὴικαταὐτῶνσωμάτωνἔνδοσχεσινγενόμενα. τότεγδνήσεταιδωρεὰτοῦτοῦσουἀπαγγεῖλαιμραχίοναὐτῆὁδθμὸνἴσομεὐρεῖνἀπὸδὲὁμραχίωνἑωφόρειλάσομεν. τὴνδωρεᾶτῆσουικαὶτῆδικαιοσύνῃσου. ικαὶδωρεᾶμὲν διὰτὸδλίσαιτοὺἰσχυροὺφὴικαὶδιαφθεῖραιτὰσκεύηαὐτοῦ. δικαιοσύνῃδὲδιὰτὸδλίσαιτοὺἀσθενῆκαὶμαλακοὺσικαὶτρεφομένουσλαμπρύνεσθαι : τὸδὲσῶσαιοὐκἐξἰμὸριστικὸνοὐγὰρτοῦτολέγει. ὃμὲνχριστὸδμὴδὲἀφεῖσμὲτὰδλίταῦταἀφεῖσαὐτὰσῶσαιτοσοῦτογάρ. ἀλλ' ἀντὶτοῦυἱοθετηθησομένοικαὶμῶσωθῆσον. ἵναλαμὼμὲνκαιρὸν. δικηγήσωμαίσουτὴνἰσχύν. ἵναδὲδλδὲικαὶμεθ' ὅσονδωρεᾶμεῖζοσδικαιοτάτηνἡμῖνπαρῆτὸμῶλομέσωγὲχαρίσασθαιτὴἀπαλλαγήν. ἐωὶτὸικαὶτὴνἐμβθῖμεᾶὸγδνεᾶμὴμὴδὲπαραδοθῆναιτᾶγδμόμδναδιαστὸδὲἵμδβδῖμεᾶσδιηγήσασθαι. τὸοὖντὴνδωρεᾶτῆσουικαὶτὴνδικαιοσύνησου. σωτὴπαιικατὰτὴνδιαίρεσιναὐτὸδὅσσοὐἀπαγδίλαοτὸμραχίοναὐτοῦσῶν. δικαιέσουδὲ. τὸτὴνγδνεᾶπασὴτὴδρχομδνην. τρίτονἄρατὴνδωρεᾶνδιτοὺλοιπὰστοσ. ἵναὴ. ὅσσοὐἀπαγδίλαοτὸμραχίοναὐτοῦσῶν. τὴνδωρεᾶτῆσουικαὶτὴνδικαιοσύνησου. τὴνγδνεᾶνπασὴτὴδρχομδνην :

θεοδωρητ

ἀπαγγελῶ φ. ὅτι οὐμόγον τὰν ἐωι γλῶσ ἀμμὰι καὶ τὰὶ θμοωῖοισ δι ἀτοῦ ἰδιίου θλιτρώσαο αἵματοσ.
θεο ὁμοιομδὲ τὸ ὅτι καὶ αὐτὶ λιιστίοισ θλευθεραθῆται ἀπὸ τᾶσ δουλείασ τᾶσ φθορᾶσ:
αὐ ἐωοίησασ θαυμασίασ οὐ φ. τοιαῦται. ὅσομ ᾧ χρι τὸ μῦτίασ ομ θίμαι. ἵμαι δι ωὶ ὑτῆλαί:
ἔχομοσ ωροφλὶ θλωῖδι καὶ διδασίκαλομ δι ερμόντιτοσ: ἀμ αγγλῶ δι ἀπαιτὸσ αὖ θδί δαιξάσμεθαυ
μασίαι. ἰ τὰ ἐτραφί ασ ἐωι τὸ λοῦ μθγαν λάγομ. ἰὶ ἀφ αὐροὶ θῦ θαυμασίασ ωαιδθύ μασταὶ τὸ μὴ
ἔχομται ταῦται λάγειμ. ὁ λόγοσμου καὶ τοὶσ ἱρίγμασμου. οὐ ισ θμωτι θουσ αἴρθρα ωτί μλισ οφί
ασ λόγοισ: ἀλλὶ θῦ ἀποδδίξειτῶ ῦ καὶ δι ωαμθασ. ἀ ωθρ ἀπαγγθλλομ δι ερμόντιτοσ ὁμου σωθοφί
μι μὶ δ ἰσ καταλιφθείλω. ἰ ῥαι καὶ τὸμ ἐωι δι μιοῦ ταὶ σου ῥαχίομαι χῆμ ἀπαγγθιλλω ωαὶ σὶ τὶ θῦρ
χομθμὶ τὸμ θθμὸμ θῦ δι ισ κλησίαμ. καὶ ἰῶ ἐωι τθλέισι σδι αὐτοῦ ωασι λιισ ἰῶ δι ωαιτίαμ καὶ ωροσ
δε τὶ ὼ δι απίστθασ δι καιοσ ώνω:

θεοδωρητ ωροφλάβι δὶ ἐαὶ ἐσόμθμ αὐ δᾶδ. καὶ γλίρασ
καλεῖ τοῦ νόμου τὸ τθλοσ τοῦ σῥῶ ἐωι
φαυθίτοσ: κατὰ τὸμ ἀπ̄ῶ δι ρμι σόταν.
τὸ γὰρ ωαλαιοὺ μθμομ καὶ γλιφασίκομ
ὄγκὸμ αἰφαισμοῦ. ἀμθλει ἐωαφι. ἐωσ
οὐ αὖ φγτείλω τὸ ῥαχίο μασου τὴμ φ-
μδῶ τὴ δρ χομθμὴ. ὄξι ουδαίομ γὰρ
ὄντεσ. τοῖσ θθμεσιμ δι ερίρυξαμ οἱ ἀπὸ τὸ
λοι:

ἐωσ. ὑ ἕτου ἀικὺ ἔρμι καὶ C^ν. τὰ ωαν
ρασοὺ γὰρ γθμόμθμαι. ὑ ψηλὰ ι καὶ μθγά
λαι. καὶ ωεί θειμ ἰκαμ αὐ ὑ τιφορόσ θο μο
μίσαι: δι δήμον

ταῦταδὲ φαὐ ὑ ψηλὰ ι καὶ μθγάλαι γθόμθ
ἐωι δι μιόαυτοσ τοῦχῦ. τὸ χθόντοσ γὰρ
δι ερτὸ ωαρ θθόυ. ωλὶ θοσ οὐ ραμίου
τραπεζαῦ δόξαὖ δηλόμ θμ ὑ ψτίστοιο. θῦ.
καὶ ἐωι γλιὸ δι ρμώμ. καὶ ἔρ ἀμοῖο βύθλο
ι σίαι. τὸ ἰῶ γὰρ βύβλοι σίασ ταύτ ὸ ἰῶ θ-
μι μθμόμ ιο. τὰὶ ἐωι γλιὸ ωαῦταὶ καὶ τὸ-
λύθι ωολόμ ιαι. καὶ δόξαι γθόμθμ ὑ ψτίστοιο. δι ὰ ὑ ψτίστα τὸ μ σοζομθμόμ ομ αἰ ωαιμαι μοῦ
τοι μ. δι ὰ γὰρ τὸ γθόμθμαι τθλείουσ ὡσ ὁ ωῆρ ὁ οὐ ραμίοσ τθλειοσ ἐστὶμ καὶ ὀχεῖμ ἀρ τωθ ῥ
υλωτομ ἀμ ιόντιτα ταὶ μ θῦ ἔ οχομ δῦ ἑαυτοῖσ. ωαῦταὶ δῦ ωᾶσι γι μόμθμομ. δι ρμηνεῦ ὁ σὶ ρ
δῦ δ ὑ αγγελίοισ. θθλοσ ωθρ. ἵ ναὁ ωου ζμὶ ζῶ ι καὶ οὗτοι ὰῶ σι μεθεμοὺ ἵ ναθθαρούσι τὶ ὧν
δόξαμ τὶ ὧν ἐμῶν: ἐυσεβίου

ι καὶ ἄλλωσ δὲ σωζομθμόμ μ τὸμ ἐωι γλιὸ χαρᾶ ἔσαι τὸμ δι μτοῖσ ὑ ψίστοισ συγχαιρόντωμ ἀγ
γέλωμ: ἀθανασίου

δι χαριτεῖ δὲ φοῖσ ι καί τοι ωάλαι δι ὰ τὶ ὧν ἁμαρτίαμ δι ι καί ωσ ι κατα δδθι ι κασμθμόσ θαμά
του. οὐ ι κδ ὲ ἀπεθμδι μθμ τὸ θαμάτω. ἀλλὰ τὶ τοῦ θῦ φι λαμί αι ἀπολδλυται δι ὰ χῦ τὶ ὸ
φθοραῦ: θεοδώρου

Οὐδὲ ι σ γὰρ σοι ωαραπλήσιοσ:

A 1 ὁ θῦ ὅσσ τὰ μῦ τίαμ:
Ἐωοίησασ μοι μεγαλεῖαν
ὁ θῦ τὶ σὸ μοιόσοι:

ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ

ὅτι σου γὰρ μὲν καὶ ὅσοι πεῖραν λαμεῖν ἔσοίησαν καὶ εὖν· ΗΣΥΧΙΟΥ
οὐ μόνον καὶ σὲ ἀλλὰ καὶ πολλούς. ἀεὶ πορθμὸν τὴν λιθάδα ἐν παραδόξῳ αὔξησι γόμενος· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ἀλλ' οὐ καθ' ἡλικίας παύεται μεγαλόμενος γὰρ ἔρρυσε τοὺς θαυμαστοὺς καὶ τοὺς γιγαντώδεις·
διὰ μεταφορᾶς τοῦ ῥόδου τὴν τοιαύτην μοῦν· ὅταν ὅταν μεταβολὴν θεῶσιν ἔσωθεν ἀρθρούμενον· ΗΣΥΧΙΟΥ
διὰ θαυμασμένος ἧς ὃ ἔζωσε ποιήσασθαι· καὶ δικαίως τοῦ γάμου τῆς γῆς. διὰ τοῦ σκοτεινοῦ γὰρ δίκην ἀδίκου
τοῦθ' ἁπλοῦς χωρίζων ἐλευθεροῦσας τὴν θεοῦ θαυμαστοῦ καὶ καταράσας ἀμελήσαντες· ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ
ὃ δι' ὠλασιασμός. ἔοικε σημαίνειν τὴν ἔσωθεν τοῖς μετὰ τὸ κατὰ σῶμα τὴν μεθιλημένοις γινομένην
μεταβολὴν διὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τὸ ὃς εἴρηται πλεονασμὸν τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα καὶ
καὶ δικαιοσύνην· διὸ πρότερον μὲν τὸ ἔζωσε ποιήσασθαι· ὃς ἔσωθεν ἀναγεγραμμένος εἴρηται· δεύ-
τερον δὲ τὸ παρθενικὰ λέσας· ὃς ἔσωθεν καταστρεφόμενον τὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐθυμίαν· ἔστι μέ-
τοι καὶ ἔσωθεν τὸ ἔζωγρεῖν μὲν λυτρώσεσθαι τὰ πρότερα μὲν δικαιοῦσθαι· ἔσωθεν δὲ καὶ
ρουσίαν τὰ δεύτερα μολύσαι· ὅτε καὶ ἡμᾶς τὴν ἁμαρτωλὸν ἡμῖν γένος παρακλῆσις· οἱ γὰρ ἔζωγρεῖν
πρὸς ἔζωγρημένοι ἔτι καὶ ἔρρυσθησαν τοῦ προσκαίρου θανάτου. εἰ δὲ ἔρρυσθησαν· ἀλλ' ὅτων
ἔσωθεν πρὸς τὰ αἰώνια· ὃς ὁμοίως δεῖ τὴν ἀναστάσεως δεδοξασμένην·
καὶ μόνον οὐχὶ ἔσωθεν τὸ μαθητὰς τὴν
γενομένους καὶ καταστρεφθέντας ὅσους ἂν
πρὸς τοῦ πλήθους τὸ μισεῖν ἔξεσθαι
σας· ΔΙΔΥΜΟΥ

ΟΣΑΣ ἔδει ἁγίασμοι θλίψεσι
πολλαῖς καὶ καιναῖς καὶ ἔσωθεν
ἁρθέντας ἔζωσε ποιήσασθαι·
καὶ δικαιοσύνην τὴν
γῆς ἀμελήσαμεν·

πρὸς ἐκείνους τοὺς δικαίους ἀμελήσαντες· τοῦτ' ἀλλ· ἐν ἀεὶ δὲ ἐρρυσθῆναι ἀεὶ δὲ ἐρρύσθη· ἐν
καὶ ἀεὶ ἀχθῆναι ἀεὶ δὲ ἐρρυσθῆναι· μαρτύριον τοῦτο τὸ φερόμενον· οὕτως πολλαὶ αἱ
θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἁμαρτωλῶν καὶ δικαίων πάσων ἐρύσεται αὐτοὺς κύριος· ΔΙΔΥΜΟΥ
ἀγαθότητι γὰρ ὁ θεὸς ἔσωθεν καὶ εἰς τὸ καὶ ἔσωθεν
ἑαυτὸν ἔσωθεν ἁρθέντας ζῶντας μεγαλύνουσι μᾶλλον
μᾶλλον ἁμαρτάνοντας δικαιοῦσι καὶ εἰς τὸν καὶ τὸ
μοχθῆσαι· ἔσωθεν γὰρ τοὺς καὶ εἰς τὸ καὶ δικαίους
θῆναι· ἔσωθεν καὶ ζῶντας δικαίους καὶ εἰς τὸν καὶ τὸ
μῶν τοὺς ζῶντας· δικαιοῦσι τὸ ἁμαρτάνειν
μᾶλλον ἁμαρτάνοντας δικαιοῦσι καὶ εἰς τὸν καὶ τὸ
σαν πειρασθέντων καὶ θλίβεσθαι πρὸς τὸ ἔσωθεν σῶσαι· μεθ' ἡμῶν ἡμᾶς ἔζωσε ποιήσασθαι· διὸ
λύτρον ἀντὶ ἡμῶν τὴν ἰδίαν ψυχήν· ὃς ἄξιον ἦν τοῦτο ζῶντας ἔχειν αἰώνιον· καὶ καταπαῦσαι δικαίους.
τοὺς δικαίους γενομένους· διὰ ἁμαρτίας ἰδίας ἀμελήσαντες· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
διὰ δὲ τοῦ μεγάλου λόγου τὴν θλίψιν δεδικαιῶσθαι τὴν ἀλόγου ὄντων καὶ τὴν δικαίων θεμένου
μοδομένων τῶν δικαίων καταλαμπρυνομένων· καὶ διὰ τὸ δεῖ ἔζωσε ποιήσασθαι· ὃς ἔσωθεν
καὶ ἀναστῆσαι ἡμᾶς δικαίους· τοῦτέστιν λύσαι τὴν ἁμαρτίαν ἀπόγνωσιν· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ
καὶ ἄλλως αὐτὸ θεμελιοῦσθαι τοῦ ὕμνου ὁ σωτὴρ ἔσωθεν λίθος ἐστὶ παραχρῆμα ποιῶ αὐτὸ τὸ ὑπὲρ τοῦ μὴ ὑθῦ τὸ ἀρχαίου
γαλοφώνως ἀμαυρὸν τὸ διαπολλῶν καὶ καὶ ὅσους ἁμαρτάνοντας ἀμοῦσι τυγχάνειν ἑαυτῶν. δικαίως ζωὴ δικαι-
κρῶν ἀναστάντας· ὁ δὲ τῶν θείων ὕμνων ἀφελέστερον· καὶ θυμάλιαν· δίκτυον καθόλου δίκαιον τῶν
λεγομένων εἶναι θεῶν ἁμαλλῆσαι τὸ ἀν· θεῶν γὰρ ὁ παντοκράτωρ. δικαιοῦσθαι χρὴ νῦν ἀν θυ· ἀ
μάστασιν τὸ καὶ ζωὴν δικαίαν ἑαυτόν· καὶ τοῦτο δῆλον δικαιοῦ· τῶν ἀρχῶν ταῦτα ἀσ
ἀνοῦ προφῶν προαγορεύεται· προσήκει καὶ πρὸς αὐτὸν λέγεσθαι παρὰ ἀνῶν ἀ πρὸς ὑμᾶς καὶ δι
κόμενον· πρὸς τοῦτο ἀσ γὰρ ἐστὶν δικαιοκρῶν ἀνοῦ τρόπων καὶ ἀλλ· θῶν. ἀνδλ· θῶν δὲ δῶν ἀμφι· θῦ· ἀν
τουργοῦσ ἀν τὴν ἀπόδουσ ἀσ λέγει πρὸς Ἰουδαίους· ὑπὸ τοῦ τὴν θεόν τινος ὄξαιρ ἔσονδεί κνυται· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
λέγων δὲ· δικαιοῦσθαι μὴ ἁγιάζεσθαι· σαφῶς ἔδειξεν ἑαυτὸν δι' ἃ ἀναγκάζουσι καὶ ἀλλη
λυθέναι τὴν γῆν· καλῶς δὲ τὸ ἔδειξαν θλίψεσι· θεωρεῖσθαι γὰρ αὐτὸν ἐν ἐξετασμῷ μᾶλλον ἐν
τῶν ἀλλαχοῦ ῥητῶν γενόμενον·

ποιλλῶν σου τὴν δύναμιν ἐπιδεῖξαι τῆς σῆς μεγαλοσύνης καὶ ἐπὶ τοσούτοις ἀγαθοῖς εὐχαριστοῦντας σοι δούλους ἀπεργάσασθαι καὶ ἀξίους τῆς παρὰ σοῦ δωρεᾶς. ἐπὶ τοσούτοις γὰρ ἀγαθοῖς εὐχαριστεῖν ἐστιν ἀδύνατον. ἀλλὰ τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ καὶ τοῦτο προσδεξάμενος τὸ μικρὸν τῆς εὐχαριστίας μέτρον ἐπὶ τοσούτοις ἀγαθοῖς ἡμᾶς ἀξίους ἀπέργασαι τῆς παρὰ σοῦ δωρεᾶς καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Θ πολλὰ γὰρ ἔστιν ἃ ἐποιήσαμεν ἐναντία τῇ μεγαλοσύνῃ σου καὶ ἐπὶ τοσούτοις ἀγαθοῖς ἀπεργάσασθαι καὶ δίκαιοι τοῦ γενέσθαι ἀξιωθῆναι πάλιν ἠναντιώσαμεν·

Κ αἰ γὰρ ἀεὶ ὁμολογήσομαί σοι δίκαια τῷ θεῷ μου.

ἀθανάσιον

Ο ὅτι φῂς ἐμαυτὸν παρασκευάσαι διὰ τῆς ὁμολογίας ἵνα τὴν δόσιν μου ἐμπλησθῶ πρὸς τὸ σκεύασμα ἐμπλησθῆναι διὰ σκεύους κληθῆναι δίκαιος λαλεῖται. δηλονότι καὶ σκεύασμα ἐμπολογίας·

θεοδώρου

τὸ γάρ· οὐ παύτως κατὰ ἀκολουθίαν κεῖται· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος· πολλαχοῦ προσδέρηται· ὡς τὸ γλίστρα καὶ γὰρ οἱ οἰνῶνες ἀντὶ τοῦ γλίστρα καὶ οἱ οἰνῶνες· οὕτως καὶ ταῦθα καὶ γὰρ ἀγώ· ἀντὶ τοῦ καὶ ἀγώ· οὕτως λέγει συμμαχῶν· κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν μοῦ· ὑπὲρ τούτων φῂ δίκαιον ποιήσομαι καθὼς τὸ προσῆκον ἐμοί· τί δ' ἐστὶν τοῦτο· τὴν ἐξ αὐτοῦ χαρίτων· ἐπὶ τοσούτοις ἀγαθοῖς ἀπεργάσασθαι· πολλῶν μὲν ἄλλων οὐχ ὑπάρχοντων ἐν ἡμῖν εὐεργεσιῶν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἡμῖν κηρύκων τὴν ὀρθίαν ἀπόλαυσιν·

ὁδὸς ζ· οὕτως αὐξήσω τὴν μεγαλειότητά μου· καὶ παρακυκλώσομεν παρὰ μωθείας·

Ὅτι φῂς ἐμαυτὸν παρασκευάσαι διὰ τῆς ὁμολογίας ἵνα τὴν δόσιν μου ἐμπλησθῶ πρὸς τὸ σκεύασμα ἐμπλησθῆναι διὰ σκεύους κληθῆναι δίκαιος λαλεῖται. δηλονότι καὶ σκεύασμα ἐμπολογίας·

τὸ γάρ· οὐ παύτως κατὰ ἀκολουθίαν κεῖται· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος· πολλαχοῦ προσδέρηται· ὡς τὸ γλίστρα καὶ γὰρ οἱ οἰνῶνες ἀντὶ τοῦ γλίστρα καὶ οἱ οἰνῶνες· οὕτως καὶ ταῦθα καὶ γὰρ ἀγώ· ἀντὶ τοῦ καὶ ἀγώ· οὕτως λέγει συμμαχῶν· κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν μοῦ· ὑπὲρ τούτων φῂ δίκαιον ποιήσομαι καθὼς τὸ προσῆκον ἐμοί· τί δ' ἐστὶν τοῦτο· τὴν ἐξ αὐτοῦ χαρίτων· ἐπὶ τοσούτοις ἀγαθοῖς ἀπεργάσασθαι· πολλῶν μὲν ἄλλων οὐχ ὑπάρχοντων ἐν ἡμῖν εὐεργεσιῶν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἡμῖν κηρύκων τὴν ὀρθίαν ἀπόλαυσιν·

θεοδώρου

σικεύη λέγει ταλμοῦ. τὰ ὄργανα διὰ ὧν ἔβαλλον· τύμπανον καὶ ὄργανον· ταλμὸν καὶ κιθάραν καὶ ὅτι
τοιοῦτον· διαπαντὸς οὖν τοῦτον φησὶν· τὴν ἀληθινήν σου καὶ θαυμαστὴν ποίησιν αἰνέσομαι·
ὃ ὅτι σοῦ τοῖς ἀϊδίοις· ὅσον ὅτι καὶ διὰ παντὸς· ὅτι γλῶττά μου ἀφροῦσι καὶ μηδὲν ὠφελοῦμε-
νον ἄλλο τρίον· ταῦτα γὰρ ἀληθῆ σε κιθάρᾳ ψάλλειν ὁμολογεῖται· ἀθανασίου
τὴν τῆς ἁμαρτίας· ὁ ταὐτὸν γὰρ μηδὲν ἕτερον ἑαυτῷ· μήτε κατὰ τὸν ὅμοιον μήτε κατὰ τὰ
δόγματα ποιεῖ ἢ πάσχει ἕτερα· τὸ τοιοῦτον τοιοῦτῳ κιθάρᾳ κλινθεῖσι καίσαρος·
τοῦ διὰ ταύτης ὕμνου ἀποδιδόασι· ὅτι μὴν οὐδὲ τὸ ὅμοιον εὔεστι·
ἢ ὁμοίως ἀγίου ὑποδεικτικὸν τῷ ἰῇ· κατὰ τὸ εἰρημένον ὃν οὐκ ἔστι ὅμοιον ἁμαρτίαν· ἢ ὁ ἁγιάζων τὸν
ἰῇ· τὸν μολυσμὸν δηλοῖ ὅτι διὰ τοῦτο καὶ τοιοῦτον ὅτι αὐτῷ· ἢ καὶ τὸν καταπαρθένιον ἁγιάζων διὰ τοῦτο
πάλιν ἀγιάζων αὐτὸν τῆς ἁμαρτίας τοῦ χάριτος· ἀθανασίου

τοῦτο πρὸς ἀρειανοὺς τοῦ μόνου λαβόντας· ὅτι δεῖται μὲν τὰ ἐντάγματα λύσεως φορτικὰ
ὄντα λυθῆναι τὰ δὲ χρήματα καὶ ἁλλαχοῦ· ὅτι καὶ μεθ' ἁγιασμοῦ πολλοῦ
τοῦ ἀξιοῦσθαι αὐτῷ· θεοδώρου

καὶ αὐτὸ δὲ ὃ φησὶ τὸ ὑμνεῖσαί σε· οὐ μικρὰν ἔμοιγε
παρέξεται τὴν εὐφροσύνην· ἀθανασίου
τὴν ἁμαρτίας τὴν φθορᾶς τὴν δουλείας·
τοῦ θανάτου· τοῦτ' ἔστιν αὐτοῦ· θεοδώρου
πολλὴν φησὶ καὶ αὐτὴν μεθέξειν τὴν χαρᾶς· εἴπερ
ἀπαλλαγεῖσαν τῶν μιασμάτων τούτων
ποιηθεῖσαν αἰφνίδιον ἔμπλεων ἀγαλλιάσεως
χαρᾶς· ἀθανασίου

ὃ τὰ μὲν δικαιοσύνης φησὶ τοῦ μολυσμοῦ
ἐλεύθερον καὶ τῶν ἄλλων ὅσων οἰκοῦντες καὶ
πορνεύομεν καὶ τὴν ἄλλην ὅσην μιαίνομεθα σχέσιν· τὸ τοιοῦτον ὃ
μηδὲ μνησθῆναι παρθενικοῖς ὑμνοῦσιν ἄξιόν ἐστι σοι· ἀλλὰ
τοῦτο μὲν ἀπόκρυφον ἔστω καὶ ἄρρητον· ἡμεῖς δὲ τὸ ἀκόλουθον
καὶ πρέπον ἐπὶ τοῖς ἁγίοις ὑμνήσομεν· ὅτι καὶ ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσομεν σε·
ἐν ἐκκλησίαις φησὶ τῶν ἁγίων· τὸ αὐτὸ καὶ ταὐτὸν ἐστι· καὶ οὐχ ἁπλῶς ἐν ἐκκλησίαις
ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν πρωΐαις· καὶ ποιήσομαι
δηλονότι τὴν τούτου ἐνεργείας· τὴν ὑπὲρ
γῆν· ἕως ἂν ἀπαλλαγῶμεν μὲν δὴ τῶν μιασμῶν
καὶ ἁγιασμοῦ ἐνδεεῖς ὦμεν· ἐν ἐκκλησίαις δὲ τῶν ἁγίων ὑμνήσομεν σε·
καὶ ἐν ἐκκλησίαις φησὶ τῶν ἁγίων· καὶ ἐν πρωΐαις ποιήσομαι·
ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν πρωΐαις· καὶ ποιήσομαι
δηλονότι τὴν τούτου ἐνεργείας· τὴν ὑπὲρ
γῆν· ἕως ἂν ἀπαλλαγῶμεν μὲν δὴ τῶν μιασμῶν
καὶ ἁγιασμοῦ ἐνδεεῖς ὦμεν· ἐν ἐκκλησίαις δὲ τῶν ἁγίων ὑμνήσομεν σε·

θ μυκεύεσι ταλμοῦ τὴν ἀλλή
θειάν σου ὁ θς·
ἀλλὰ σοὶ θύσω κιθάραν ὁ ἅγιος σοῦ
ἰῇλ· ἁγαλλιάσομαι ταῖς χείλη
μού ὅτ' ἂν ψαλῶ σοι καὶ ἡ ψυχή
μου ἣν ἐλυτρώσω·
θ τὴν δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν
τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν
δικαιοσύνην σου·
ὅτ' ἐνεπαίχθησάν μοι οἱ ζητοῦντες τὰ πονηρά μοι·

μυκεύεσι ταλμοῦ τὴν ἀλλήθειάν σου ὁ θς· ἀλλὰ σοὶ θύσω κιθάραν ὁ ἅγιος σοῦ ἰῇλ· ἁγαλλιάσομαι ταῖς χείλη μού ὅτ' ἂν ψαλῶ σοι καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω· τὴν δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου· ὅτ' ἐνεπαίχθησάν μοι οἱ ζητοῦντες τὰ πονηρά μοι·

δι δαήμον

θυσικεύεσι δὲ ὑμνοῦμεν ἀμεταβλήτως τὸ πρᾶγμα· οἱ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἐκλεκτοὶ ἁγιασμοὶ ἔμψυχοι θυσίαι ἀληθεῖς ἐνώπιον
τυχὸν παραστήσασι αὐτοῖς τὴν ἀληθειαν· ἀλλ' ἐν τούτοις καὶ σὺ μὴ λάθῃς μηδὲ γλῶσσαν ἔχων
καὶ χείλη τοῦτο αὐτῶν διδάσκαλον· ζητοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν τὸ ἐκ τοῦ
μηδαμόθεν ἔχειν προφάσεις καταισχύνεται·

εὐσεβίου

δεδηλώσθω

ὁ ὑπερουσία χὴν διὰ τοῦ παροίτου μισασθμαίνεται καὶ ἰσχνὸν θρῶν. διὸ σολομὼν δὲ ἔφη γράψαι τὸ ψαλμό-
οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ἀληθῶς σολομὼν ὁ εἰρηνάρχης διότι καὶ τοὺς ἐν ἀμφοτέροις καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ
φραγμοῦ ἔλυσεν :

θεοδώρου

τιμιος δίφασαν τοῦ ψαλμοῦ ταμὲν εἶναι τὸν σολομῶντα. τὰ δὲ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἱεροῦ
παντὸς γὰρ ὀλίγου ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία τοῦτο γὰρ οὐδαμοῦ τῶν περὶ τοῦ
ψαλμοῦ ἐστὶν εὑρεῖν. εἰσὶ δὲ οἱ αὐτοῦ φασὶ διὰ ὅλου προσωπεῖον αὐτὸ. ὡς δὲ οὐχὶ καὶ σεῖον παγ-
λοιον. τὸ ταμὲν εἰρηνεύειν ἐστὶ τοῦ σολομῶντος. τὰ δὲ ἐστὶ τοῦ χριστοῦ ἐν δίκαιον ὑπάρχειν ἐν
παλιν ἐστὶ τοῦτον χωρεῖν. καὶ μόνον οὐχὶ ἐστὶ ἀδελφῶν ὃ ἐστὶ ὅλον ἐν τῶν δόξαν τῶν εἰρηνῶν
αν ποιεῖσθαι τοῦ ψαλμοῦ. αἴτιον δὲ τούτου γέγραπται. τὸ τοῦ εἰρηνεύοντας ἐστὶ τῶν ῥίπτων γίγνο
μένους. τοῦ ψαλμοῦ τὴν λόγει δουλεύειν καὶ μὴ τῶν διαιρέσεων ἐν ποιεῖν. ὁ δὲ μάλιστα πολλαῖς
ἐστὶ τοῖς ψαλμοῖς συρίοις ἐστί. διὸ μὲν λόγει τὸ ἐστὶ ὑβριστὸν ἐστὶ τὸν οἶνον τοῦ οἴνου καὶ τὰ ἀμπελῶνας
καὶ ποιαὶ αἱ ἀμπελῶνες ἐστὶ τὸν οἶνον. ἀλλ' ἀπὸ τῶν διαιρέσεων λύσεις συρίοις ἐστί. ἐπὶ γὰρ φη.
ἐπὶ πρώτης. ὡς δὲ λόγει εἶναι ὅτι διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τῶν ἡμέρας τῶν ἀμπελῶν. τὸ δὲ πρῶτος καὶ
ἐξ ἀρχῆς ἀμπελῶν ἐκαλέσθη. ἐκτὸς δὲ ὁ ψαλμός. οὐδὲ ἴδιος ἐστὶ σολομῶντος. διὰ τὸν σολομῶντα. πάντες
γὰρ οἱ ψαλμοὶ τοῦ μακαρίου δαυὶδ πρὸς τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἰσραὴλ γεγράφασιν. ὡς ἂν οὐδέν ἐστιν
φανεῖται εἰ μέλλοι περὶ ἑαυτοῦ εἶναι προφη
τείαν. τίνων ἐστίν. ὑμνεῖ λεύσας ὁ μὲν μακά
ριος δαυὶδ καὶ δίκαιος καὶ προφήτης. πρὸς
ἔχθρας τοῦ λαοῦ φρονήσεως. καὶ ἐν μέλλοντα
μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτήν. ὅτε πάσας ἂν ταῖς
ταῖς τοῦ λαοῦ διοικεῖσθαι μέλλοι. ἐπὶ θυμοῦ
τινὸς περὶ τούτων καὶ ἐνχομένου. ἐμὴν
σοφὸν. ὡς ὁ διαδεξόμενος αὐτὸν τῶν
μελῶν καὶ δόξης πολλῶν ἀξιωθήσεται. ἐν
ἐν εἰρηνῶν καθεστηκὼς διατελέσει. καὶ τοῦδε
καὶ οὐ ἐπὶ μέλλοντα. καὶ ἐν ἐνθυμίαν πολλὴν
ἔσεσθαι ὅλως καὶ δόξης καὶ τιμῆς διὰ αὐτόν. ἐπὶ
τοῖς ἰσθεῖσι ὁμαλῶς δαυὶδ. ταμὲν προφη
τεύει. ταὶ δὲ ἐνχεται. τὴν μὲν προφητείαν.
ὅτι ἔσεσθαι σημαίνων. τὴν δὲ ἐπιποθεῖ. ὡς τὸ
διαμεῖναι αὐτὸν. ὡς ἂν ποιῶν καὶ ἐν ἔτη πολλὰ
προαγορεύων ἐν προσεύχῃ εἰδὼς ἐνθυμεῖσθαι
αὐτὸν ὅτι ἔσεσθαι σημαίνων τοῦ τὸ ποιῆσαι
αν μὴ ἀρκεῖσθαι τοῦ γενέσθαι ὅτι ἔσεσθαι. αἴτιον
δὲ. ὡς ἂν καὶ ἐνθυμοῖτο. ἐπὶ τὸ καὶ πρὸς ἀγεῖ
αὐτοὺς ἐαυτοὺς τῶν προφητευθέντων
καὶ τασκευάζειν τὴν τοῦ υἱοῦ ὀρθότητα. τοιοῦτοι πολλοὶ μὲν τῶν περὶ τοῦ ἐνδιαιτωλοῦ λαοῦ. πολλοὶ δὲ
καὶ τῶν περὶ τοῦ ἐξ ἐθνῶν. ἐπὶ μοῦν καὶ οὗτος οὐχὶ σολομῶντος ἐστὶν ὁ ψαλμὸς ἀλλὰ τοῦ περὶ τοῦ ἰσρα
ηλ. διὰ τί καὶ αὐτῶν :

εὐσεβίου

τοῦ ἀρίου πάθους διὰ τὸν προσθεδηλωθέντων ψαλμῶν. ἀκολούθως αὐτοῦ μὴ ὠφελῆσαι εἰρήσθαι :
ἐστὶ δὲ διὰ δυσφθορεύων ἐν πολλοῖς ὁδαδ. τὸν σραὴλ τὸν προσεπιθυμεῖν δὲ διὰ τοῦ σολομῶντος διὰ τοῦ ἐξ
ἑτέρων τὸν θεὸν δαδ ὑπάρχειν καὶ τὸν μακαρίζειν ἐν ἀμφιβόλου ἐστὶ τὸν ἐν ἐν ἐ

ιζ κρίνεται σοι φ̄ ὡσπερ τὸν μονογενῆ σου υἱὸν ἔσται λαμβάνεται τοῖς ἔθνεσι τὸν γῆν· τοῦτο οὖν φ̄ τὸ πάλαι κριθὴν

ἁψασθαι σε ἐᾶσθαι:
ἔστι δὲ πρὸ τούτων μᾶλλον ἔσται τὴν δόξαν σοφίαν ἐδόξατο παρὰ τοῦ θεοῦ σου ἐφ̄ σὲ τὸ κρίμα σου καὶ δικαιοσύνην σου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως· τοῦτο μᾶλλον καὶ πρόσταγμα ἐγὼ ἐπὶ σοὶ εἶναι· τῶν βασιλείων φ̄ καὶ τὸ τούτου βασιλῆ νὶ σοῦ ἵνα θείωσι τὸ μέλλον τι διαλέγεσθαι· καὶ δὲ ὡς ἐμὲ δόσ τοῦ κρίματος· καὶ γὰρ ἐμὲ τοῦ δικαίου σου

κρίνειν:
αὐτὸς σὸν δικαιοσύνη τοῦ πρ̄ς δικαιοσύνην λάβῃ διὰ τὸ ἀπ̄ ὁμ αὐτὸς διέστηκε χ̄ς·
καὶ ὁ βασιλεύς· καὶ ὁ τῆς τοῦ βασιλέως:
αλβ αὐτὴ τὴν δύναμιν θρασύτατος ἡ αἰτία τοῦ κρίματος τῶν καθ ἡμᾶς πολλοῦ δεῖ ἀλλὰ μᾶλλον καυχᾶσθαι διὰ τοῦτο ἐφασκεν· ἡμῶν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· ἡμῶν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου δικαιωθήσεται δέξασθαι:

δὰν γὰρ τούτων φ̄ τύχῃ παρὰ σοῦ μεταλαβὼν δικαίου ποιήσασθαι τοῦ λαοῦ τὴν δέησιν· καὶ ἔσομεν εἰς τοῖς παροῦσι δικαίοις ἐκ τοῦ μὴ δωρεὰν τὸ ἔργον:
καὶ βασιλεύσει καὶ βασιλέως τοῦ δῆλα καταστάσεως· καθὼς ἵνα τῶν πατρώων καταθέσεως καὶ θεία μὴ τὰ μὲν δικαιοσύνην ἀκριβείας· καὶ θεία μὴ τὰ μὲν δικαιοσύνην ἀκριβείας· ἐπεὶ δὲ καὶ

ἀθανασίου

Ὄρη καὶ μου μοῦσ· διταῦθα τὰσ ἀγέλη καὶ σὺν δυνάμει σῷ· τὰσ· πάλαι μὲν διὰ τὴν ἰσχυμέγ λην αὐθάδειαν·
μὴ δυναμένας χωρὶς αἰσχύσας τὴν ἰδίαν· μὴ δὲ διρλῶν πρὸ σταγόνας ἁμοῦσ· ἀφαλαμαφείμενας·
ὁδὸν ἐξομβρίτευθομ αλίσας· ὅτι τὸν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ προσδύξασθαι παρακαλοῦντα διρλῶν·
καὶ τίμεσ ἄρα νῦν ἐστιμοῖ διτὰ δελφοὶ μόμον πόρωττεσ· τίμεσ δὲ καὶ οἱ τούτων μιμηταὶ ἀφαλεῖσ ὁμίλοι·
μόνοι τὰ τοίμων ὁ μοῦ αἰτοῦσ ἀγίουσ ἀ ωο· ὅσοι γὰρ ὅσοι πρὸσ χοῖτε· ὦμι· χρηστοῖ τε καὶ μετριόφρονεσ·
καὶ τὸν προτίασ δεχθροί· ἵλεσοι γὰρ ἑλόμενοι τὸν τὸν ὅλου σωτῆρα χῦ· μανθάνουσ ὁμοῦ ὅτι πρὸσ ὃν ἐγὼ
καὶ τὰ πειμόσ τὴν καρδίαν: θεοδώρου

Καὶ παράπαν ἰσχυτεῖ τὸ τὸ δίκαιον· πῶσ σῶν τοῦτο γθήσεται: ἀθανασίου
πῶ δήσεται· τὸν δὲ εἰδωλολατρῶν πρῶν φῆ· τὸν πρόσχυσόμενον ἀπὸ παντὸσ καλοῦ· ἢ καὶ καθόλου πᾶσ
τὸν ἀνῶν τὸ γθρόσ· παύτεσ γὰρ δικαιοδικλίκασι καὶ κατὰ τὴν τοῦ ψαλμοῦ φωνήν: θεοδώρου
δλικαιώσει τὰ γὰρ αὐτοῦ ὁδὰ ἀδικοῦμεν δύσ· καὶ σώσει τὰ μὲν δικαίευόμενον διὰ τὴν πόρμαν:
Ὄρη καὶ μονοὶ καὶ τὰρ χὴν πόρευόμενοι σὺν δρεσ· οἷοσ ὁ μεσοῖοσ καὶ οἱ προφῆται· οἷσ διρλῶν ἡ γόμενοσ
τὰ ὀθνῆ κὶ λεύει τὰ πιστεύσαντα· ὧσ καὶ
πρὸ τὴν αὐτοῦ προαναφωνήσασ κλή
σεωσ· ὅρα μὲν δὲ καὶ μου μοῦ τὸ διάφορον μὲν
ἀλλὰ θείασ γνώσει· καὶ πράξεσι μὴ τὶ λοτά
ταισ ἰδιαχυτόραισ:
λέγοι μὲν τοδαὶ καὶ ἀρχάγγελοι μὲν ὄρη· ἄγγελοι
δὲ μονοί· κὠλεύομεν οι πρὸ ταῦτα ἀγοῦ γό
μοσ διρλωσύσαι δια τοῦ ἰδίου αἵματοσ· δι
ρλωσ ποιήσαντοσ ἰῦ· τὰ ὑπὸ τοῖσ οὐσιοῖσ καὶ
τὰ ἐπὶ τὴν γῆν· ἢ γὰρ λαὸσ εἷσ τοῦτον σὺν δι
ώκησεν· τοῦ δὲ ἀμνοῦ τοῦ θῦ ἁροντοσ δι
λιὼ τὸν τοῦ καὶ τὸν κόσμου ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου
χαράζομεν δὲ οἱ μοῖσ ἐπὶ τοῖσ μετανοοῦσι
δὲ ἁμαρτίασ· δῆ γομεν δὲ τοῦ λαοῦ τοῦ θῦ
τὸ λιμαι καὶ τὴν δικαιοσώλην· τὸ λιμένει
τοῦ πλησίον τοῦ λαοῦ· δηλαδὴ τοῦσ ἐπαμέ
νοντασ τῷ γράμματι τοῦ νόμου καὶ τὴν σὺν
ὰ· τὸν γὰρ πλησίον οὐκ ἔχουσι νόμον οὐδὲ μέ
πω πλοῦτον· οὐ γὰρ ἔσχον οἱ δξιουδαίων τε
τευκότεσ· σώζει δὲ καὶ τοὺσ ἰουδαίουσ τῶν πε
πιστευκότων· διότι τοῖσ εἰδώλοισ ὅλω
τρίνομ· οἱ πρὸ τὴν ἰδὼλ λάτραι τῶν αὐτοῦ σι κατὰ δικαιοσύνην ἀγάθην κεῖσθαι·
πεπιστευκότεσ δὲ καὶ τοῦσ ἰουδαίουσ τῶν πεπιστευκότων· ἐπιστρέψασι δὲ καὶ
τὰ πὰ τὴν σεισλέγονται καὶ δραίονται· καὶ πρὸσ ἄμφω δὲ· πάντα δὲ οὐκ ἀφαίτην ἀφ
τρόθη σὰν κόφαντίασ: ἀθανασίου
τὸν δὲ ἀπόλομ φῆ: θεοδώρου
σὺν κόφαντὴν λέγει τὸν ἔωθεν βαίζομεν· ἔωσ εἰδὴ ἴδιόμ τῶν σὺν κόφαντῶν μ. τὸ ἔωθεν βαίειν· τὸ
μορφῆσαι φῆ· τοὺσ ἀδικοῦντασ· οὕτω σοῦν τὰ πάντα καθόλου εἰρῆσθαι καὶ δικαιοσύνη. ὁ τὸν αὐτὸν
ποιεῖ τὴν χορηγίαν τῆσ παρ ασοῦ σοφίασ: εὐσεβίου
ἀλλὰ καὶ μεθόλου τὰ ὁμόρουσ κριάλως τὴν σωτηρίαν δηλῶσοι τοῖσ αἱρομένοισ· νῦν δὲ ἔωθεν μένου οἱ τῶν ἀποστόλων
καὶ μαθητῶν τοῖχῦ· πρῶτον ὁ ἀπόστολοσ· ἔαν γὰρ μὴ ρίου σ· παιδαγωγοὺσ ἔχητε ἐν χῷ· ἀλλ οὐ
πολλοὺσ πατέρασ· ἐν γὰρ χῷ ἰῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ὑμᾶσ ἐγέννησα· συνεκφαίνησι δὲ· ὁ τὴν δι
δασκαλίαν αὐτοῦ διαπαλλεί πειρόμενοσ· ἢ καὶ τὴν ὁπισθόλειαν αὐτοῦ πολεμεῖν ὀφείλει καταφρο
φῆ· τοῦ νέου δηλοῖ τὴν τὰπεί νωσιν: θεοδωρήτου
λίθουσ οἰῖαι δέεται τὴν ἀπαίτων δηλοῦσαμβασολῶν καὶ πρὸ τὴν ὁδόν γὰρ ἐλέγετο τοῦ λαοῦ· τὰσ
ὄρη εἰσ ἐλήφθησαν ὡσεὶ κριοί· καὶ οἱ νῦν μοι ὡσ ἀρνεία πρόβατον· πολλῶν καὶ ταῦτα μεθόλων
ἀφ ὑπὸ τὴν ὄψιν τοῖσ πρότερον ἀσεβείασ ἄφθρασ δεχόμενα· ὡσ ὁμαδὸν νῦν μένου τὸν εὐαγγελικόν·
καὶ διὰ πρεσβείασ ἡμῶν ἰσ ἀλλαγόμενοσ τοῦ θῦ: —

ὀκο ἀθανασίου

ὅτι σαὶ ὧμαι φ^η ἵ ιασι λείαν αὐτοῦ διεταθήσεται : θεοδώρου

Ὁ ι ωβρὶ τοῦ σολομῶντος ἡ λαὸς οἰηθήτω ἱερὸν ἠθμὸν τοῦτο ὡς οὐχὶ μόνον ἐκεῖνον τὸν ὄλαμον ωβρὶ τοῦχῦ· ἑαυτὸν δὲ οὐχ οὕτως· ωροσῆκε γὰρ τὰ ἁγία καθ ἑαυτὰ ὁρίζειν ἱερῶν ἱερὰ καὶ οἰκουμενικὰ δικαιοσύνης καὶ ταῦ ὄζους ὀφθῆναι τῶν ἀκολουθίας· ὅτι εἰ μὲν γὰρ φ^η οὕτως ωραχθήσεται καὶ τοῖς ωρόσθεν ἐκαμώμεθα. καὶ τιμωρουμένου τοῦ σολομῶντος· ἵ ἱερῶν ἱ ιασθείσης ωραμένει· καὶ τὸ δίκαιον ωαραπλήσιον τοῦ λίαν δικαίων ἔχομεν· ἁμαρτίας γὰρ ἵ ιασι λέως ἐκείνου ωροσῆκεν ἱερατεῖον τὸ ἅγιον· ὡς οὖν οἰκοδομήσαντι φ^η ωαύσασθαι τοῦ σολομῶντος ἀρατοῦ ἁγίου τῶν ἱερῶν· οὕτως οἰκοδομήσαντι φ^η ωαύσασθαι τοῦ ἱερατεύειν καὶ φαίνειν· οὕτως οἰκοδομήσαντι φ^η ωαύσασθαι τοῦ σολομῶντος τῆς ἱ ιασι λέως τῆς ἐκείνου ἐκκλησίας τοῦτον ἐκκλησιάζοντος· ωαύσασθαι ἱερατεύοντος ἁγίου τῶν ἱερῶν· τὸ οὖν συμωαραμένειν τοῖς ἱ λίοις· οὐ σολομῶντος λέγει· ἀλλὰ ωερὶ τῆς διαθήκης καὶ τοῦ δικαίου· οὐ ωερὶ τοῦ σολομῶντος λέγει· ἀλλὰ ωερὶ τῆς διαθήκης καὶ τοῦ δικαίου· ὡς οὕτως ἱερατεύσαντος ἐκείνου μέχρι αἰῶνος τοῦ τῆς θεοῦ σοφίας· ἀθανασίου

Οὗτος φ^η ὁ ιασι λεύσας ὅτι ωαρουσίαν τοῦ ἐκκλησίαν· αὐτὸς ἔτι μὲν ὁ καὶ ωρὸ αἰῶνος ὢν τοῦ ὁλομόλ δημιουργός· θεοδώρου

τὸ ωρὸ· οὐχ ὡσεὶ χρόνου λάβοι· ὡς ἤτις ἐστὶν ὁ ωαραμένειν ἀκολουθίαν· συμωαραμένει γὰρ φ^η τοῖς ἱ λίοις καὶ ωρὸ τῆς ⟨ γενεᾶς γενεᾶν· τὸ μὲν γὰρ συμωαραμένειν δίκαιον λαβεῖν· τὸ δὲ ἔμπροσθεν· ἐκείνου τοῦ ωροληψομένου· οὐδεμίαν σοὶ λάβοι ὁ τι ωρὸ τοῦ δὲ συμωαραμένει· ἀλλ' ἐμὲ ωρὸ αὐτοῦ συμωαραμένει· διὰ δέκα τὸ συμωαραμένειν μᾶλλον τοῖς ἀτάκτοις μοῦ δοκεῖ σθαι· τοῖς καὶ ωρὸ τῆς ⟨ γενεᾶς γενεᾶν· οὐδεμίαν ωοιήσει· ἀλλὰ ἐχόλην καὶ ἀωλλότριος τοῦ ἔχων τὴν διάνοιαν· οὐ γὰρ σωλῖ ωαρ' αὐτοῦ· ὅτι εἴη· ὅτι ωαρέχει· ἵ ὅτι ἐκῶν· ἵ τί τοι οὗτος· τὸ μὲν οὖν συμωαραμένειν καὶ ωαντὸς μᾶλλον ἐκκλησίας· καὶ ωᾶσι τοῖς ἁγίοις μοῦ δοκεῖν· τὸ δὲ ωρὸ· οὐκ ἐκ τοῦ χρόνου λάβοι τις ωροχλῆσαι· ἀλλ' ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ διαμένειν· διαμενεῖ τοίνυν φ^η καὶ διαφυλαχθήσονται. ἵ διρῶν ἡ καὶ τὸ δίκαιον ἰσαντοῦ λαὸν ωοιήσονται καὶ ωᾶσι τῆς ⟨ γενεᾶς γενεᾶν· ὡς ἀφ' οὗ καὶ ωροσέχειν τῆς ⟨ γενεᾶς καταστοίχου· διατί δὲ καὶ ωρο ἔχει τῆς ⟨ γενεᾶς· ὅτι ἵμεν ἔχει καὶ μειώσεως ωολλοὺς καιροὺς· αὐτὴ δὲ ἔμπροσθεν μένειν ἀεὶ καὶ αὔξειν φυλάττεται· τὸ δὲ ἔμπροσθεν ἐκείνου ἴδιόν μοι δοκεῖ· ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν· ἀμήν :

Κ αὶ συμωαραμένει τοῖς ἱ λίοις· καὶ ωρὸ τῆς ἀστελλῶν ἡ σεγγύων αὐτοῦ γενεᾶν :

ταυτὸν τοσοῦτον ἐξευρεῖν ἁπλῶς ἀναγκαῖον καταστῆναι τάξιν μεδέχοσθαι· τὸ δὲ ωρὸ τῆς ⟨ ταυτὸν τὸ ωρὸ τοῦ αἰῶνος ὁμοῦ θῶμεν λίοις ὁμοῦ· συμωαραμένει δὲ τοῖς ἱ λίοις τῆς δικαιοσύνης· ἐξ ὧν ἵ ιασι λῶν ἀσφαλῶς ἐαυτὰ ⟨ ἁρμοσθήσεται ἐχομένη· ἡ λογικὴ τῆς καὶ μοφορᾶς· τῆς ὁμοφυοῦς ἀδιαίρετον ἔχουσα· ὅτι δὲ καὶ ωρὸ τῆς αἰῶνος λεγομένη ἀλλῶν ἀπὸ τῆς διεκκλησίαν δὲ αὐτῷ καὶ δι' αὐτοῦ ἵ δρύσθαι· συλλειμμάτων διεκωμῳδῶν ἔχομένων ἀμῷν· οὗτοι γὰρ ἔχουσιν ὑπεγγυᾶσθαι καὶ γγυᾶσθαι τῆς ὑπαδοχῆς· ἱ ρῶνται δὲ καὶ ωερὶ τῆς ὡσημύμφων διεκκλησίας· τί σ' αὐτῆς ἱ δικεύσασα ὡς τιοῤῥόθως καὶ λῆ ὡς τολλῶν ἡ διεδικτῆς :

ἐν Ὁ δὲ ωροφῆτευόμενος ὁμοίως μὲν ὡς τολλῶν ἐστὶν ὁ τι καὶ μυστήριον ωαρφυόμενος τὸ ωρὸ αἰῶνος ἀίδιον ωαρφυόμενος τὸ ωρὸ αἰῶνος τοῦ γαμβρικὴν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ καὶ ἁ σ· τὸν θρόνον δαβ· τοῦ ωρὸ αὐτοῦ καὶ ἁ σιλεύσει ἐωὶ τὸν οἶκον δαβ τοῦ ωρὸ αὐτοῦ καὶ ἁ σιλεύσει ἐωὶ τὸν οἶκον ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας : ἀπολιναρίου

ἀ ωὸ αἰῶνος γὰρ δι' ὑποστάσεως οὐδεμίαν ἀρχὴν λήψεται· οὐδὲ ωέρας ἔχει· ἀδιαλήπτως γὰρ ωρὸ τοῦ ωρὸ ωροφήτευται· τοῦτο δὲ ὅταν ἐκτεθῶσιν καὶ δηλαδὴ εἰς αὐτὸ τὸ εἶναι· οὐ γὰρ ἔστι τοῦ ἡλίου διαφθορᾶς ἐκτός· ἐωὶ μοφαλῆ καὶ χορηγὸς φωτὸς καὶ ἡμέρας δημιουργός· ὥδλι ωαρθένα ἀλ τῶν ἀωοστόλων διαφθορᾶς· τὸ μὲν ωρὸ αἰῶνος μετὰ τοῦ ἡλίου : θεοδωρήτου

ἡσυχίου

τὴν ἱερωσύνην τοῦ μονογενοῦς· τὴν δὲ διαθήκην θεοτόκον παρθένον λέγει· ποίκον δὲ αὐτὴν τὴν γαστέρα δικαίως δικαλεῖσθαι· ἕως εἰς τοῦ θυλάκου τὴν ἕως δεξιμίαν. ἡ σχολὴ καὶ ἀποφυτεῖ. καθάπερ ποίκος τοῦ υἱοῦ ἐδόξασε· τὸ δι' αὐτὸ καὶ ἕως τοῦ παρόντος βρεῖος· ἀδελφίον

αὐτοφυτεῖ φ'. τουτέστιν· διὰ τὴν λαθραίαν αὐτοῦ παρουσίαν·

θεοδώρου

Ὅταν γὰρ καὶ λύσις καὶ οὐ παράδεισος παρὰ τοῦ πλήθει. τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ δικαίου ἕως μόλυμβρος· οὐκ ἐλάττονα παράμασι· ὑδρόν ποίκοτε καὶ γλίφρομβράσι· προσίεται·

αὐτοφυτεῖ γὰρ ἡ ἀμπελος ποίκα βρίμησιν ὑπὸ ῥιζῶν καὶ μυαλικὸς τοιοῦτος γὰρ ὁ ἕως ποίκου ὑδρός καὶ αἰδροσάδεις παράμεσος ἕως τὴν γλῶν· τοιγαροῦν ἡ σύλληψις οὐδεμίαν ποιεῖται πρόοδον· ὅτι δὲ καὶ τὴν ὑποστάσεως μιᾶς ἡ διήγησις φέρεται· προεισιόδους· ὅτι δὲ καὶ τὴν ὑποστάσεως ἕως αὐτοῦ ἐδόξασε· παρθενικὴν ὠδὴν αἱ παραγγέλου μαθοῦ· ἀλλὰ καὶ ποίκος προαστοῦ ἐπιδορας· εὐσεβίου

Καταυλίσαι ὡς ὑδρὸς ἕως ποίκου.

Καὶ ὡς ὅσει παράδεισος ὑδρός ἕως τὴν γλῶν:

δ' ἐλθόντι· οὐκ ἐλήθομεν ἡμὶ δι' αὐτοῦ προύαν τοῦ τοῦ ἀποκαλύπτου ὅικου ἰηλ· ἡμῶν οὖν παρόντι καταύασις ὡς ὑδρὸς ἕως ποίκου· ἡ δὲ διὰ παθόλου τὴν οἰκουμένου ὁδὸν διδασκαλίαν. σωτῆρος ἡ κυρίου ἡμῶν διὰ ὡσὰν γὰρ τὴν γλῶν ὄξει λεθρὸν φθορὰ γος αὐτοῦ· διὸ. καὶ ὡσὶ παράμεσος ὑδρός ἕως τὴν γλῶν:

λι δεύτερον

ἄλλα καὶ ὡς ὑδρὸς αἰ πλοος δικαιοσύνας τὴν γῆν. οὕτως τοῖς ὡσὶ ποιοῖς ὁ σὴρ γόμενος λόγος· οἱ μὲν γὰρ ὁμῶν ποίκος τοῦ ἰηλ· ἡ δηλονότι τοῦ θεοῦ· ἕως πρότερον ἕως ποίκου κατὴλθεν δι' ἐκεῖθεν ἕως τὴν γλῶν ὄξα ποιεῖσθαι τοῦ ἰηλ ταύτης δικαίως τὸν παράμεσον ποιεῖσθαι τὴν γῆν ἕως τοῦ καταπαύσεως ἐμφῆναι πρὸς ἡμᾶς·

ιζ΄ ἀτὰρ τὸν καιρὸν τῆς παρουσίας αὐτοῦ. ἅπασα πόλις ἀμφίλυτα τὸν θρόνον θεοδώρου
ὅθεν ἐν ὀλίγοις τὸ συμπαραμένειν τῷ δ. ἐστὶ τῆς διρλώσεως καὶ τοῦ δικαίου· ὃ χρήσασθαι καὶ τῷ ὁμοίως
ὁ τινὶ τὸ ἀμαυρόν ἐστὶ τοῦ δ΄ εἰς πρ. ἀντὶ τοῦ φαιδρόν· οὕτως λαμπρὸς ὡς ὁ ἥλιος· ἀθανασίου
τοσοῦτον ἐναφ' τῆς διρλώσεως τὸ πολίτευμα ὀφθῆναι διὰ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ὡς καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον
ταῖς δικαιωθῆναι χρόνους καθοῖον ὁ σκοτισθῆναι καὶ ἡ οὐδαμοῦ τὸ φῶς αὐτῆς· θεο
μὴ αὐτὸ ὁλόκληρος σαφέστερον· καὶ οὕτως ἀληθείας τὰ πάντα καθόλου διρλώσῃ διὰ τὴν παράνοιαν
δικαιοσύνην. ὡς ὁμοίως ἀδιαλύτου διμαλυθῆναι τὸ τὴν ἑαυτοῦ διρλώσεως. καὶ τῆς τὴν
ὑπαρξιν· ταῖς δικαιοσύναις ἐστὶ τοιοῦτον ὀφθῆναι καὶ ὀρθῆσθαι τῇ θέᾳ φαιδρῇ ὡς καὶ ὁμ τοῦ
πρὸς ἀλλήλους· τὸ θέσθαι διαφορὰ αἰῶνας τοῦ αἰῶνος· τὸ σωφρονεῖν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς ἡλίου
ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ· ὑπερφωλιεύσασθαι τὸν τῆς βασιλείας ὁμοίοις διαδόχοις τοῦ δαυὶδ
ἵσα τὸ οὖν ἀδιάλυτον παραμένειν· καὶ ὡς ἥλιος ἐνώπιον· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ δρόμος μὲν
καὶ ὡς ἡ διακληρονομίαν ὁ σημειώσεις καὶ οἱ γραμμοὶ ὡς ὁ λίθος φθόνου λήγουσαν ποτὲ δεσμὸν καὶ τὸν ἥλιον. ὅτι δὲ τέλειον καὶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ὅλθη· ὅτι
καὶ ἡ σελήνη αἰσθητὴ καταστάσεως τῆς διακληρονομίας ἁμαρτεῖν κατὰ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ἐσομένης· διακλαμβάνων ὡς ὁ ἥλιος τοῦ μονομερῶν τὴν διακληρονομίαν δικαίως.
ὁμοίως βασιλείας τοῦ πρὸς αὐτόν· διὸ λέγει πρὸς ἀπὸν ὑμνῳδῶν τὸν αὐτὴν διακυβερνῶσαν ὡς εἰ ὀρθρεῖ·
ἀρχὴν φωτισμοῦ ἔχουσαν· διὰ τ' ὡς σελήνη πλησιφαὲς ἐσομένη· μεθὸ ὡς ἥλιος φαιδρὸς
εἶναι:

κυρίλλου

καὶ ἄλλως κατὰ πάσαν ὁδοιπορίαν τὴν οἰκουμένην ὁ τῆς μυστικῆς ἀρχῆς ὁ διάκονος. ὡς ὁμοίως
ὡς διὰ τὸ διακληρούμενος. ἵνα πάθωσι διὰ ἀρχὰς τὸν μυστικόν. μόνον τὸ φῶς τὴν τοῦ
κόσμου σοφίαν διδοῦσα. ἀλλὰ τὴν τούτου καταβλυσαι δόξαν ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου·
οὐδὲ ταῖς ἡμέραις ἀρκεῖσθαι διακαιοσύνην μὴ διαπίστους· πολὺ δὲ διρλώσεως διὰ τῆς
προσώπου ὡς προφῆται· καλῶς δὲ τὸ ἀφ' ἁπάντων ὁμοίως· ἀφ' ὧν γὰρ ἀφείλετο ἀφ' ὧν ἀφαιρεθῆ
ναι·

ἀμαθείας ἡμέραις ἀφελεῖται διὰ καιοσύνης.
καὶ πολὺ θος εἰρήνης ὅσ
ὃς οὐ λήψεται ἀφ' ἁπάντων ἀφαιρεθῆ
λήνη:

ἀπὸ τῆς παρουσίας μὴ χρισωτὸς εἰ ἀσ· αἱ
μὴ τοῦ σῶ ἡμέραι λέγονται κατὰ τὴ
θεότητα γεννηθέντος πρὸ τοῦ αἰῶνος.
διὸ τοῖς μαθηταὶ ὁ εἶπε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ
αἰῶνος· δι' αἰῶνος γὰρ διρλώσεως φασὶν
πάσας μερίδος πολυαρχίας ἐστὶν μίαν
τὸ λοιπόν· ὡς φασὶ πολλοὶ τὸν θρόνον μου
ἀρχίαν καὶ πάντων ἐστὶ μεγυμένων
ἀλλήλοις· τὸ δὲ δύο ἀφ' ἁπάντων ἡ
σθλιώσῃ· κατὰ τὴν σωτηρίαν· κατὰ
τὸ ὁλόκληρος σκοτισθῆναι· καὶ ἡ οὐδα
σει τὸ φῶς αὐτῆς· δικαμόρους γὰρ ὁλο
λως τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν: δι δ΄
καὶ ἄλλως ὁλόκληρον τὴν σθλιώσῃ τὴν
δικαιοσύναις ἡλίου· ἡ γὰρ μόνον ὁλο
λίου ὁλόκληρος φῶς· καὶ οἱ κοσμικοὶ ὅσοι
ἡ δικαιοσύναις ὁ σημείωσις ἐστὶν ὅτι δικαμόρους γινώσκει καὶ οἱ γραμμοὶ ὡς ὁλόκληρος φότι ναι λήγουσαν ποτὲ δεσμὸν καὶ τὸν ἥλιον. ὅτι δὲ τέλειον καὶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ὅλθη· ὅτι καὶ ἡ σελήνη αἰσθητὴ καταστάσεως τῆς δικαιοσύνης ἁμαρτεῖν κατὰ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ἐσομένης· διακλαμβάνων ὡς ὁ ἥλιος τοῦ μονομερῶν τὴν διακληρονομίαν δικαίως. ὁμοίως βασιλείας τοῦ πρὸς αὐτόν· διὸ λέγει πρὸς ἀπὸν ὑμνῳδῶν τὸν αὐτὴν διακυβερνῶσαν ὡς εἰ ὀρθρεῖ· ἀρχὴν φωτισμοῦ ἔχουσαν· διὰ τ' ὡς σελήνη πλησιφαὲς ἐσομένη· μεθὸ ὡς ἥλιος φαιδρὸς εἶναι:

Ἀμαθείας ἡμέραις ἀφελεῖται
αὐτοῦ δικαιοσύνης.
καὶ πολὺ θος εἰρήνης ὅ
ὃς οὐ λήψεται ἀφ' ἁπάντων ἀφαιρεθῆ
λήνη:

καὶ ἄλλως κατὰ πάσαν ὁδοιπορίαν τὴν οἰκουμένην ὁ τῆς μυστικῆς ἀρχῆς ὁ διάκονος. ὡς ὁμοίως ὡς διὰ τὸ διακληρούμενος. ἵνα πάθωσι διὰ ἀρχὰς τὸν μυστικόν. μόνον τὸ φῶς τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν διδοῦσα. ἀλλὰ τὴν τούτου καταβλυσαι δόξαν ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· οὐδὲ ταῖς ἡμέραις ἀρκεῖσθαι διακαιοσύνη μὴ διαπίστους· πολὺ δὲ διρλώσεως διὰ τῆς προσώπου ὡς προφῆται· καλῶς δὲ τὸ ἀφ' ἁπάντων ἀφαιρεθῆσθαι· ἀφ' ὧν γὰρ ἀφείλετο ἀφ' ὧν ἀφαιρεθῆ
σεται·

δεκάτιον

τοῦτο φ^η διὰ τὸ παρὰ ταῦτα τὰ ὅρη παρὰ δέξασθαι τὴν θέσιν αὐτὴν πάτην: θεολώριον
οὐχ ὅτι κρατήσει παύτων καὶ νασιλεύσει· ἀλλ' ὅτι τὴν φιλήν καὶ τὴν δόξην παύτων ὑπερβαίνουσα ἑαυτὴν θαυμασθήσεται· καὶ ἄλλη θάσσα γάρ φασὶ θυρίσκεσθαι ἀφ' ἑτέρου γοῦν αὐτὸ δεῖν λέγει: τὸ δὲ κυρίλλου
καὶ τί ἐστιν ἃ πο θαλάσσης ἕως θαλάσσης· πρὸ τοῦ μὲν ὁρίζει τὴν Ἰουδαίων χώρας τοὺς ὅρους· ὅτι ταῦτα καὶ κατασπάσαι φ^η τὴν οἰκείου μέρους. δίκταν θήσεσθαι τὴν νασιλείαν αὐτοῦ· ὅρος μὲν τῆς Ἰουδαίων χώρας· ὡς δίκλεφόν γε τὸ ὅρος παραίκειται τῇ θαλάσσῃ τῇ κατασπαλαιαίᾳ λίγων καὶ φοινικὶ δίκλεφόν γε τὸ ὅρος παραίκειται πα λιν θαλάσσῃ τῇ ἀλυκῇ λίγουσι τὴν ἐρυθράν· ὁρίζει τοίνυν τῆς Ἰουδαίων χώρας τὸ μέτρον καὶ φ^η· κυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης· ἀλλὰ μὴν ἐροῦ τοῦτο τὸ παύτων λιμαίνον ὁρίζων· οὐ γὰρ ἦν αἰκὸς οὕτω μέχρι μόνης τῆς Ἰουδαίων χώρας τὸ τῆς νασιλείας αὐτοῦ ἁπλίσθαι μέτρον: θεολωρήτου
τοῦτ' ἔστι πασῆς τῆς γῆς· πρόδηλα γὰρ ταῦτα τῆς ἀπλωσταί τι πολλαχῆ· ὅτε ἕως ὠκεανοῦ καὶ ὁ ἐπὶ πρίσσης διὸ ἔφη: ὡς ταμοῦ λάβρου τοῦ Ἰορδάνου· ἐρῶσιν τὸ ἐπὶ θήτι τὸ ὄρι μὲν μαρτύριον ὁ πῆρ· οὗτος ἔστιν ὁ τοῦ μου ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα· αἱρούλιφ ἔχατο κηρύττειν· μᾶλλον εἶπε· λίγει κάρ λι νασιλείαν τοῦ ῥωμαίων· καὶ τὴν ἐπὶ ὠκεανοῦ τὸ κήρυγμα κατεκράτησεν· ὁ καὶ ἄλλοι λάβρου: θεολώρητον
τοίνυν διὰ μέσου. ὅτι δὲ λιλυθότι τὴν αἰθιοπίαν νασιλεύσασαν ἐπὶ τῆς πρίσσης αὐτοῦ διέξησι κεῖται: κυρίλλου
αὐτὴ δὲ πάσαν μὲν δὴ τοῦτο εἶναι μοι τοῦ φ^η τοὺς κατὰ τὸν μεσημβρινὸν ἔχοντας τὴν καρδίαν καὶ οἷον εἰ μέλαν ὁμοῦντας τὸν μοῦν: δεκάτιον
σιροδρᾶν ἐπὶ ταλύσονται οἱ πολέμιοι. ἀσ' μὴ ὁρᾶσθαι μάχην πρὸς αὐτόν· διεμβαφορᾶς τοῦ ἐπὶ γῆς τὰ ταύτου καὶ τὴν ἐπὶ ταλὴν σημαίνον τος:

Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης· καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης:

Θ ὰ πὸ προσώπου αὐτοῦ πρόπεσοῦν ται αἰθίοπες καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν:

κυρίλλου

Οἱ γὰρ πάλαι μισοῦντες χῦ· καὶ πόλεμον ἔχοντες πρὸς αὐτὸν τὸ φρόνημα· τοῦτέστιν οἱ τὴν ἀλήθειαν μαχόμενοι διὰ τοῦ προσκυνεῖν αὐτῷ σὺν εἰδώλοις· καὶ ἐπὶ σθαι τὰ σατανᾶ· χοῦν λείξουσι· τοῦτέστι δίσγλων πεσοῦνται πρὸς κυνῶ πεσ αὐτόν· δηλονότι καὶ οἱ ὀρειγενεῖς αὐτοῦ πρὸς κυλιόμενοι:

Ἀ πὸ πέρατος φ^η πρὸς τὸν οἰκουμένης ἕως πέρατος προσκυνήσουσιν αὐτῷ θέμενοι καὶ νασιλεύσουσιν αὐτοῦ δικαριαφοῦντες· διὰ οἷς τὴν ἐκ παθωναστείας αὐτοὺς ὀλυτρώσατο τοῦ σατανᾶ: θεολωρήτου
τοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ πρᾶν τοῦ μίου τοῦ φαύλου ὀρχομένους· ὡς σὺν σὶ κοτισθῆναι ἀπὸ αὐτοῦ μὲν τὸ φῶς τῶν ἀσεβῶν· καὶ δυώσασθαι τὸν μεταχηματιζόμενον διὰ σκότους φαντασίαν· καὶ μέχρι τοῦ ἀπατῆσαι ἡλίου ὄντα· ἀφ' ἅμα ἐσ γὰρ δύναμαι καὶ ἐπὶ σπέρα ὀρθρινὴν εὔομαι:

ὄτι ρῆται ὅτι θαρσεῖσ· καὶ παραυθαλασσίουσ· λέγει πόλεισ ὁδάλ· παρ᾽ ἃσ οὖν φ᾽ι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ παραυθαλασσέω
πολλοὶ μὲν καὶ ἀπὸ τῶν μεσόγαια πόλεων ἔβλουσι μὲν αὐτὸ δὲ ὁρᾶν· πολλὴν γὰρ αὐτὸ διὰ τὸ πολλοὶ αὐτὴν ἐμπορίαν διεκομίζεσθαι·
οὕτω σοῦν καὶ ταῖσ ὑπὸ θαλάσσησ· ὅσα σθαλάσσησ· τὸ ταὐτὸ ὁρᾶν αὐτὸ ἀπὸ πόλλεσθαι· τὸ τιμᾶσθαι παρὰ τῶν
θαρσεῖσ· τὴν ἱκαρχὴν λόγων λέγουσαί ἃσ ἱκαλεῖ καὶ ἐξ ὑπερβολῆσ· ἐμὲ δὲ οὐθὲν πιστὸν· ἱκρατοῦσι δὲ λιμένεσ μὲν οἱ
καὶ αὐλῶνεσ τὰ πλησίον ἱκουμένησ· εὐπορίαν μὲν ἢ· οὐθὲν πρὸσ δίκαιον καὶ μὴ ὀρθῶσ· ἀρ᾽ οὖν πρὸσ τὴν μέσην λιμένεσ·
οἱ δὲ μὴ λισιάδαι πλησθαλάσσησ· τὰ μέσα· οὐσ ὀφθῆναι πρὸσ τὴν παρουσίαν μὴ· τοὺσ δὲ ὀχθροὺσ· τὰ
τοῦ ὀφθῆσ· πεῖσαι σθαι· ὅσοι γὰρ τὸ αὐτὸ φ᾽ι καὶ τὴν ἱκοιλίαν πορεύσεσι καὶ γὴν φαλῆ πασσάσασι μέρασ· τὴν
ζαλίσσου· ὀχθροὶ δὲ οὐ σῆσ οἱ δαίμονεσ· ἱκανὸν οἱ πατρὸσ λαμπρὸν ὄχουσίαν παστοῦσι μὲν ὅμαιμοι ὀφθῆ καὶ
οἰκοπατρίαν καὶ ὅσοι παρὰ τὴν δωρεὰν μὴ τοῦ ὀχθροῦ· δικεμβρίουσ δὲ βολλιλλάσασ· τὰ βθμὰ ἱκανὸν λουφ᾽ι· ἐξ ἀρχῆσ
ἱκανὸν λόσου σι μὲν αὐτὸ παρὸν τὸ οἱ μὲν σι λεῖσ· τὴν γλῶσ·

ΗΣΥΧΙΟΥ

Ὁ τὰ μὲν αὐτὸν ἱκανὸν θήμενον μικρὸν τὴν ὅσοι τοῦ θρόνου τοῦ πατρῴου θδασόμενοι·
μ ὧν μὲν δικούντεσ· ὁρθῶσ δὲ λέγοντεσ οὕτω γὰρ ἱκανὸν τὸ ἀπὸ ὁρᾶν μὲν αὐτὸ τὰ παρόντα· ἀπὸ τὰ μὲν
μαν· ἀλλὰ τότε καὶ τότε αὐτὸ παρόν· ὅσον ὠφέλιμον καὶ ὅσα γεῖον μὲν καὶ μὴ ἀναχθονίων· ὀχθροὶ δὲ αὐτοῦ λίχον
τεσ χοῶν οἱ τὰσ τῆσ ἀρετῆσ ἰδιωτείασ τιμῶντεσ· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ὅλωσ γὰρ φ᾽ι χοῶν ἀπὸ τῆσ γῆσ καὶ ὅλωσ ἐξ ὁμοῦ ἀφοῦ· τιμὲ σὲ ὁ θαρσεῖσ τὴν παρ᾽ ὁμοῦ δίκαιον φασί· καὶ τὸ τὸν
ἀφ᾽ ἁπάντων μ᾽ ὀφθῆσ· ἀφ᾽ ἁπάντων λικὸν δίκαιον· οὐ ὅσθικεί
ματα ὑπὸ τῆσ καὶ μέρη· καὶ τὸ μὲν σαμαὶ τὸ μὴ τὴν
χόραν· ἃσι λεῖσ δὲ σαμαίτεσ καὶ ὁθμὴ δουλεύ
ουσι μ᾽ αὐτὸ· κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ σῆσ θσο
φαύειαν· καὶ τοῦτο παμπόμπ᾽ ἐστὶ τὸ τέλοσ·
ΘΕΟ ὧν γὰρ ὁ θραυστοῦ μόνοσ οὐδείσ· φίλοι δὲ ὀν
τεσ· εἰκότωσ ὅσ ὅλην ὁρῶν· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ
προσδεῖται γὰρ ἡμῶν ταῦτα καὶ ἱκεσίασ φ᾽· ὅτι με
ταμέλειεσθε πλοῦτοσ θαλάσσησ καὶ ὁθμῷ
καὶ λαῷ μ· καὶ ἰσχύουσι μάθλα καὶ μήλων καὶ
καὶ λύπουσι καμήλοι μαθιαμ· καὶ ὅλβοφα
τεσ θι σαμὰ ἰσχύουσι φθρόμπτοσ χρυσίον· ἐξ
λίναμον οἱ σουσι καὶ τὸ σωτήριον τοῦ θῦ θυ
αγγελιοῦται· καὶ δι᾽ αὐ ἀγραίου δὲ λάξται ὅτι
ἀρ᾽ ἀπαντήσεισ σοι τὸν οὖν καὶ τὴν γλῶν ἐξ
τὴν θαλάσσαν καὶ τὴν ξηράν· καὶ σωσεί
σσο παμπαν τὰ θθμὴ· καὶ ἰσχύει τὰ δικλδικτὰ
παμπον τοῦ θθμοῦ· καὶ πολλόσσο τοῦ οἰκο
τούτου μὲ δόξησ λάβητε παμπρακτορ· ΛΔ

λάροισ δὲ ἂν καὶ οὕτωσ τὸ μὲ ἀπὸ θθμὸν αἰθιό
πων καὶ λουμένων δι᾽ ἐμοῦ ἐχόντων ἀσθενεί
ασ μὲ λαγίαν· ὁρᾶ σι οὖν τὸ τοῦ ἃσι λέσσο προσωπαρόντων δικμεταμοίασ οἱ τοῦ ἃσι λέσσο ὀχθροὶ ἰου
δαῖοι χοῶν λίχουσι μ· τὸ λείασθε γὰρ σο τὰ γὰρ τὸ προσπίπτειν ὁμόσιον τοῦ ταιρυπὰ γὴ μόσι ομτοσσὰ
σι λέσσο σ· δωα τὸν δὲ καὶ τὸ μὲν ὀχθρὸν αὐτοῦ δὲ λοῦσθαι μεταμοίαν γομυσταῶν τῶν γὰρ ἰὸ τοῦ χοῶν λίχειν
ὁμοργίαν· μεταλαμπαύεσθαι δὲ τὸ θαρσεῖσ· διὰ τὸ κατασκοπῶν χαρὰσ· ἐν σθενείασ γὰρ οἱ φίλοι καὶ αὖ
ρῆτὸν κατασκοπούσι χαρὰν αἰσχύσομόμενοι· εἰσὸλθὲ δι᾽ ἡμῶν χαρὰν τοῦ ἰσῦσου· τὸν οὕτω θθωρῆτι
κὸν μὲ πρὸ ἡμῶν χαρὰν ὀχρίτων τὸ ὑλόμμαν· οἱ κρατοῦντεσ ἃσι λεῖσ οἱ σουσι δὲ ὁρᾶν τοὺσ ἀρχομόνουσ·
καὶ ἀχαὶ δὲ προσαγόρευται μὴ σοι προτὸν μὲ ἰσυμαῖον μὲ ἡσαλευόμενοι· πρὸσ ἃσ φ᾽ ὃ σὲ ἡρ· ἀμεμπτίζε
σθαι μὴ σοὶ προσμεθ· ἁμαρτοῦμεναι πλὴ καὶ μὲ ὑπὸ τῆσ τοῦ πῦσ φθρούσησ τὸν μόνον ἄρον τὸν μὲ κατασθῆ
κε τισθθήσεται· ἀρ᾽ ἀπεσθε δωσομαὶ καὶ ἐπωδῆσ ὁρμὴ πεύονται· οἱ προσφθροῦσι δὲ ὁρᾶν. τοὺσ σοὶ σθὲ
μὲν ὁ πρὸσ ἀπὸ τὴν πλησίον ὅτι γαθοκακῶν· καὶ γὰρ ὁ μὲν αὐτοῖσ τὸν φαῦλον ὁρᾶν ἐπωδῆν· μεταχη
ματίζεται γὰρ ὅτι σ᾽ ἄγγελον φασὶ τὸν· καὶ οἱ σαμὰ δὲ μεταμοῦντεσ προσφθρόμενοι ὁ πωδεῖσ ὅτι τροφὴ
ὁρμὴ πεύεται· λάροι μὲν δὲ ἃσι λεῖσ προσκεκωμῶντεσ καὶ δὲ ὁρᾶν προσάγοντεσ καὶ τὸν ὁθμὸν οἰδιδαί
σκαλοι· ἀλλὰ καὶ τὸ μὲ τὸ πόμπον δικαστὸν δὲ ὁρᾶν προσάγοντεσ πρᾶξισ ἔσται μεταὶ καὶ φρόνημα τὸ ἀ
λη θεῖσον ὡσ ἃσι λεῖσ προσάγοι τὰ ἰδια δὲ ὁρᾶν τὰ μόνον παμπον ἃσι λεῖ·

Β ασιλεῖσ θαρσεῖσ καὶ μὴ σοὶ δὸ
ραν προσσοίσουσιν·
Β ασιλεῖσ ἀραίωμεν καὶ σαμὰ ὁ
δὸραν προσαύξουσιν·

θεοδώρου

τίμιον λογιοῦται: θεοδώρου

αὐτὸ ἐστὶ τὸ ταλαίπωρα καὶ ἀθλίως καὶ οἰκτρῶς: θεοδωρήτου

σημαίνει ταῦτα τὴν τοῦ πατριάρχου ἀμφοῖν προφητείαν ὅτι αὐτὸς προσδοκίαν ἔθνῶν· ὁρᾷς μὲν

δὲ καὶ τὸ τῆς προρρήσεως τέλος· οὐδαμοῦ γὰρ ἔτι τῶν ἐθνῶν τὰ βυαγβελικὰ κηρύγματα φέρεται.

ἀλλ' οἱ μὲν ἐθνικώτατοι τῆς θεογραφίας τὴν ἀίγλην ἀπεδέξαντο: ἀθανασίου

ἀπαύστου φῶς ἀπαύστου τῆς οἰκουμένης. ὅσοι γὰρ ἔτι προσκεκωλύσουσι αὐτὸ· τὰ δὲ ἔθνη καὶ οἱ

βασιλεῖς διχαρισοῦνται σὺν οἷς τῆς καταδίκης αἰτίας αὐτοὺς ἐλυτρώσατο τοῦ σταυροῦ: θεοδώρ

τοῦτο γὰρ δὲ ἀπαύστου φῶς βασιλεύσει δι'

αὐτῆς πρὸς οὐρανὸν σοφίαν· ἀφ' ἧς

καὶ τὸ τοῦδε καὶ οὐδαμοῦ βλεῖσθαι κε-

κτῆται:

θεοδώρου

ἀδικουμένους ἐλεήσει καὶ πτωχοὺς

τοὺς ἀδικουμένους· τὸ γὰρ φείσασθαι λέξει

ἀντὶ τοῦ ἐλεήσει ἐλεοῦντες γὰρ τὴν

φειδὼ ποιούμεθα: τὰ ἐκτρίλλον

καὶ τίμια δι' αὐτῆς ἐν τούτοις τὸν πτω-

χὸν καὶ πένητα· ἵν' ἀλλήλοις ὅτι τὸν ἐξ

ἔθνῶν λαὸν· οὗτος γὰρ αὐτῷ καὶ ὁ σὺν

δικαιοσύνῃ κατάλογος διαφωνήσοντας οὐ-

πω καὶ ἐν ἐωσμέ. οὐ γὰρ ἐκ δικαίων ἔχει ἰσόν

με· ἐν ἀγαλλίασθαι πτωχοὺς ἀπὸ

ταλαιπωρίας· πτωχοὶ γὰρ ἦσαν οἱ πρὸ

μοῦ μόνοι· πλοῦτον μὲν οὐκ ἐδέχοντο

τὸν ἐξ ἀρετῶν ἐξηρτημένοι δὲ καὶ τῶν

ἀλλοθούσων πρὸς θεὸν γραφόντων· καὶ ἵνα

θαῦμα ὁμοίως πάντων· ἐν τοῖς

μὴ ἐδέχοντες καὶ αὐθαίρετον ἐκτὸς ἐκόμενοι:

Καὶ προσκεκωλύσουσιν αὐτὸ
πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουν
σιν αὐτῷ:

Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἀπὸ
χεῖρος καὶ πένητα οὐκ ὄντα
βοηθόν:

Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος
καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ὅτι μακαρίστου ἀπαύστου πτωχοὺς καὶ πένητας καλεῖ τοὺς ἀποστόλους καὶ μαθη-
τὰς τοὺς ἐρημίτας· οἱ τῆς διαστόλου πτωχείας ἐλληφότες· τῆς δι' σαίς φορ ἀρξάμενοι δ-
λαύμουσαν καὶ τορθοῦντες φιλοσοφίαν· πρὸς αὐτοὺς γὰρ καὶ ὁ σὴρ ἔλεγε· μακάριοι οἱ
πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν:—

ϟϟϟ

ὄξ αλείφω τὸ κατ' αὐτὸ μ χειρόγραφον μ καὶ χαριζόμενος κ καὶ τὸ τὰ σὸν ταῦτα σόσια κ καὶ τὸ τὰ σὸν τιμώμενα ὄφείλομεν : θεοδώρου

ἀπαλλάξειν πάσης πλεονεξίας καὶ ἀδικίας. τοῦτο γὰρ τὴν πλεονεξίαν λέγει. ὃ δὲ ὁ νικῶν ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ πλανητηρίου τούτου : ἡσυχίου

τιμίοις μὲν οὖν φησὶ τοὺς ἀδικίας καὶ πλεονεξίας χαίροντας. ὅλως δὲ καὶ φιλαργυρίας κεχρῆσθαι : ἐντεῦθεν

τοῦτο δὲ ἴσως ὁ σωτὴρ σημαίνει περὶ τοῦ θυγατρίου φησίν. τοῦτον οὖν τὸν δοκοῦντα καὶ ἐξελέγχεσθαι : θεοδώρου

καὶ ἀποστόλους ὁμόμαδον : ἡσυχίου

καὶ ὅτι μὲν φησὶ πολλὴ ἔτασις τὴν τιμὴν αὐτῶν θαυμαζομένην : ἡσυχίου

ὅμοια ὁμοίως. ὅχ. αἰρ οὖν καὶ χριστιανοὶ κεκλήμεθα. οὕτω γὰρ ὅτι μὲν τὸ ὅμοια τοῦτο ὁμοίωμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ διαυτοῦ σωθῆναι καὶ πιστεῦσαι αὐτὸν καὶ θεὸν ἡγήσασθαι καὶ ὡς δούλους τοῦ δεσπότου τοὺς δικαίους καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοβίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν παρρησίαν ὁμοίωμα : τοῦ δὲ τοῦ

ταῦτα καὶ ἴσα σοι προσβλέπεσθε καὶ αὐτοῦ τοσοῦτοι ἐσμεν. ποιοῦμεν γὰρ ὅσα ἐκεῖνος ἐνομοθέτησεν ἡμῖν. ἀγαπᾶν τοὺς ἐχθροὺς καὶ εὐεργετεῖν τοὺς μισοῦντας καὶ προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων καὶ διωκόντων καὶ τὰ ἑξῆς. ἐντεῦθεν

μὴ ποτε δίκαιος τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ποιήσασθαι καὶ ἐκεῖνος ἀγαπᾷ δικαιοσύνην καὶ φιλοσοφίαν ἠγάπησεν. πρὸς τοῦτο τὸ μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι οὗτοι καὶ ῥύσασθαι αὐτὸν ἀπὸ δικαίου πονηροῦ. τὸ δὲ μὴ κωλυθῆναι τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ διαυτοῦ σημείου κηρύγματος. τούτων καὶ δίκαιος ἀδικίας καὶ τὸ κοῦφον ῥύσασθαι ταῦτα. ὅπως ὀφείλωσιν. ὥστε γὰρ χρεωφειλέτας εἶναι τὴν μισθοδοσίαν οὐκ ἐξ ὀλίγων ἀλλὰ καὶ ἐκ πολλῶν ἀγαθῶν. ὅμοιος ἂν εἴη τῷ ὥστε καταράσασθαι ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου. ὃς οὐκ ἐνεμείνατο τοῖς γεγραμμένοις τοῦ νόμου. τοῦ ποιῆσαι αὐτά. διὸ καὶ τὰ τοῦ ἀποστόλου. ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν ὑπὸ κατάραν εἰσίν. γέγραπται γάρ. ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά. ὅλως καὶ ἐκ τοῦ ἀποστόλου ὁμόμαδον :

γράφεσθε καὶ δῆτιμον τὸ ὅμοια αὐτοῦ ἡμῶν ὁμοίωμα αὐτοῦ. τοῦτο σύτοιν καὶ κἀμὲ αὐτοὺς ἀπαλλάξαντος :

ταῦτα δὲ διὰ τοῦ ἀποστείλαντα ἡμᾶς ἀδίκων ἀρδίκειν τὰ μερίδη. λέγει οὖν ὡς σοῦ μὲν βριλήφθη σθαι τοῖς αἱρουμένοις παιδίοις. τὸ δίκαιον δοθήσεται αὐτὸ χρυσίον ἀραμικὸν δηλοῖ σαφῶς αὐτοῖς προσλήψεσθαι μαργαρίδας :

ἀλλὰ καὶ μακροημερεύσει διὰ τὴν τοῦ δικαίου εὐαμβλειαν καὶ κύριος ἔσται τὸν ἀλλοτρίωμα ἀθῶν. δίκτοι χρυσίου τοῦ σαμὰ ἐξόδιον καὶ οἱ λοιποί. τὰ σαμτα χόθην δὲ δίκ χρυσὴν δίκα τόρον ἀμαθμία τὰ. διὰ δίκτου ζήσεται. τὸ δια σαμποδιαμβέιν δηλοῦται :

ογα
αὐτὸν ὁμολογοῦσιν προσεύχεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο λοιπὸν τοῖς πρὸς αὐτοὺς ἀξιοῦσι τὸν ἀγαθὸν
τὴν δόσιν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
κ αὶ διὰ τὴν περὶ αὐτὸν διαίτησιν. δυσχεραίνεται αὐτὸν ζῶντα πολυδιαμάχεσθαι· οὕτω καὶ ἀμφοτέρων διαβολὴν
τὸ καταπαύσασθαι ζῶντα ποιεῖν: ΗΣΥΧΙΟΥ
Οὐδεὶς γὰρ βιωτικλησίαις μόνον. ἀλλὰ καὶ βυαγοραῖς καὶ βυοἴκοις διηνεκῶς ἐπὶ τοιχῦ βυλογίαιτον
τέφιλοξολογίαν παρὰ τὸν βιοαυτὸν πᾶσι φυκότων ικηρύττεται: ΔΙΔΥΜΟΥ
ὑμνοῦσι τὸν αὐτοῦ πρᾶον παρ' αὐτοῦ τοῦτο μαθόντες καταπαύλομβιποῦται· δυχαριστῶ τῷθεῷ
μου διὰ ἰησῦ καὶ παλιμδιοῦ τὴν προσαγορίαν ἐσχήκαμβν προτὸν πρᾶον· καὶ ὁσιρδὲ φὴς
οὐδεὶς ὀρχεται πρὸ τοῦ πρᾶον βιμεῖδηδμοῦ· τοῦτομποίμων ὑμνοῦσι μδφ' οἷσ δυχομβζιοῦσω
ὑμῶν τε· καὶ τὸμδιοῦ τοῦτο μῦζίωται: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
χρυσομδβρωτδν. τοῖς δὲ ἀγίοις καθαρότατον μοῦ· μαθόντες δὲ οἱ ἅγιοι τὸ μὴ δύνασθαι οὐδεὶς ῥύ
σασθαι τοὺς ἁμαρτίας γὰρ ἕξ δικλιμαχαίραν ἡχριώθησαν· περὶ τοῦ δυνατὸν ῥύσασθαι δικ
χειρὸς δικαίου καὶ προσδοκεῖν σωτηρίαν
ἀναίμιον· σωθχεῖσ ζωσι οὕτω προτὸν παρα
λιτας· ὁ τὸμὲν λάζαρτε δὲ ἐξ ἐμνήμη
κε τὸ δλβόασου καὶ τὸ σρῖον σου δώσο
μὲν· ὁ τὸδὲ ἕξ απὸ στείλου τὸ φῶς δ
καὶ τὴν ἀληθειαν σου· περὶ δὲ τῆσ ἀπο
στολῆσ αὐτοῦ. καὶ ὑπαρχὴ τοῦ παρόντος
ταλμοῦ προσδοκῶντος λάζαρτε· ὁ θῦ τὸ κρι
μασου τὸ ναοι λειδόσ: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
διατελέσουσι μ παρ' τοῦ ζωσαι μοῦτε
αὐτόν· καὶ θαυμάζομβε:
δοξολογοῦσι τὸ αὐτὸμδιόλου ἡμέρασ
ἤτοι τοῦ ὑμνεῖσθαι σασ αἰῶνασ. ἢ τοῦ πα
φῶτισμένου υἱοῦ τοῦ ὑπολογουμένου:
τὴν δικλησίασ φ. καὶ τὴν οἰκουμέ
νην: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
σῆμα λάζαρ. παῦ ὁ τι δι' ἀσθένειαν πρό
τι φρίζεσθαι καὶ μολυθεῖται ἀσθμαινεῖ
ρίασ παρεσμύτησ διὰ τὸ γλίρασ· φῆμα
οὖν δικαλεσθμᾶσμολυθὸν τὸν πολιτῶν·
θαυμάζομαι τοίμων αὐτὸμ καὶ ζωσαι μδ
σουσιμ. ζωσι δὲ τοῖσ ἀσθενέσι καὶ τοῖσ ἀδυνατοῦσι μβύταξει πρὸσ τὴν ἐγκράτειαν ἕξαι
τὴν παρ' αὐτοῦ μολυθείαν. τοσοῦτομ ἀμαρτόρουσ γίνεσθαι τὸμ μὴ δικαιούμενον. ἀσυμβὸν δὲ διαλείπει
τὸμ ζωὴν αἰώνιον τὸμ μὲν ἀποστόλωμ καὶ προφητῶν: ΗΣΥΧΙΟΥ
τούτων μὲν οἷσ τὰ τῆσ θεοφανείασ δῆλα δίχα τοῦ θαύματοσ. τὴν μὲν λίθλεμ. τοῦ γόγο θαῦ. τὴν δὲ ἀνα
λήψεωσ. δικεῖ θεὸν γὰρ χαίμενοσ ὁ λόγοσ ζωρικωθεὶσ ικηρύττεσθαι. φῆμα τῆσ γῆσ πάσησ.
πρότερομ δὲ τὴν τῶν πολλῶν σαλευομένην ζβρίνται: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
δῆλοι τὴν δικλησίαν αὐτοῦ ἐφηγμένην. καὶ τεθεμελιωμένην ζωὴ τὴν ἀρραγῆ πᾶσαν
τὴν αὐτοῦ δυναμένωσ· τὸδὲ ὕστεσ αὐτὴν τὸ ζωαίωσ ικεῖσθαι τοῦ ὄρουσ προφητικῶν τὸ ἄν
ωφελικῶν παρίφησι λόγων ζωὴ τούτων γὰρ οἰκοδόμηται μὴδὲν ἀμεμφὲσ ικρυπτὴν αι· ἀλλ'
ἀκρογωνιαίου τοῦ ὄρουσ. αὐτὸμ προσαπεφηνάμενον δικαίσιον διοὶ· δι' ᾧ φθάσασ ὁ προφή
τευόμενοσ φῆφισμα δρυβῦτῆλῃ: ~

κα
Κ αὶ προσεύξομαι περὶ αὐτοῦ
διαπαντὸσ ὁλην τὴν ἡ
μέραμ δυλογήσουσιμ αὐ
τόν:
κβ
Θ αυμαστὲσ ἐγένετο ἐμτῇ γῇ ζωὴ
κρουμτοῦ ὄρουσ:

ανο

λίμαμοσμεδμὴ ἰλλῆμ· ιαφ·ωὸσδὲ·αὐτοῦ. ὁ δὺαγγδλικὸσ·λόγοσ· λάζειοὦν· ὅσσ·ἔωδρ·τὴν ιαταμόμμ
λατρείαμ ἑαυτοὶσ ἡρνήμεα·τὸδὺαγγδλικόν: θεοδώρου
τεύξθαι ιαὶ δὺωαδίασ οὐμὶ ιρᾶσ· ἀλλ᾽ ὃσ·θωμάζειμ ἁπαμτασ·τὸμ μτδίεμ μὲμ·τόνδε ιαὶ ἄλλοσ
ιαὶ·τὸ·πλῆθοσ ιαὶ·τὴν ἰσχὺμ οὐ ιάλαστομ μὴ·ταὸ δμτὸ λιμαμ ὡσ ιδδρουσ:
ωὸλιμ τὴν δὶς ιλησίαμ οἰομαί μὲ·ωδρὶ λίβ·γράψαι διδδὸξασμδμ ὡσ ὁλαλὴ: θεοδώρου
ἅ·ωὸ γὰρ·τὴσ ἅγαμ δὺωαδίασ ἄθρὸομ αὐτοῦ·τὸ γδμόσ·ἀρ·θῆὸξαι· ιαὶ φαμὶ ταδίιλιμ·τοῦ χρ᾽του:
Ὁ ἰσ γὰρ δὶς ιαρ·ωοφόρ μοσδμ ἰσ·δια·τὴσ ἓωδ δμμίασ·ωραὺξδσμ ἰ ιαὶ θδωρήμα·τοσμ·πλῆθοσ ιαὶ μέγθοσ
ἔχουσιμ· οἱομτὸ δίιαιοσ ὡσ ιρίμιξαμ θῆσθαι ὡσ·ἰὶ ιδδρὸσ·ἰὶ δμτὸ λιμαμ ὡσ ωλῆθοσ θῆὸξαι·
οἱ δὲ ἅ·ωὶ φῆσαμ τισ δὶς·ωὸλδσσ·τὴσ ἰλλῆμ ὄξαμ θῆσουσιμ δὶς χδρὼσ· οἱ ἅ·τισ χρ᾽τοσ δὶς γῆσ·
σαὶ ξ γὰρ γδρμόττεσ ιαὶ·τὴν·ωαραλλή
λωμ. ἀλλ᾽ οὐ·τὴν·ωαραθῦδόξαμ λαμμάσ
μομτισ ὡσσὶ ιρ᾽τοσ ἄγδίομτο· ·ωάσαγὰρ
σαὶ ξ χρ᾽τοσ ιαὶ·ωαὼσαδόξαμ αὐτοῦ ὡσ·ἂμ
θοσ·χρ᾽του· οὐὶ ιδμ·ωὸλιδὲ ὄξὶῶμ·θῆσαῖ
ἀλλ᾽ δὶς·ωὸλδσσ·ὄξω·τῆσ·ωῤῥὶὶ ιῆσ ἰλλῆμ.
ωεύσαμτισ δὶ μαιμίω·τδὶ ιαὶ φρομῆμαι
τὶ· ὁ γὰρ δμδλομ οὐδδὲ τοὶοὐτο·ωὶέσθαι
χρ᾽τοσ· οὐ σαλευθῆόσθαι γὰρ ἐὶ ιαὶ τὸ ἂὶ
ὰμαι. ὁὶ ιαὶ τοὶὶ ιαὶ μὶ ἰλλῆμ: ευσεβίου
σωὴ·θεσδὲ ὶοῖσ··ωροφῆὶταισ λίμαμομόμο
μαὶζειμ·τὴὶ ἰλλῆμ· ιαφ·ωὸσδὲ·τοῦσῤῥο
ὶ δὶς ιλησίασ· ἂμ·ωαμτελῶσ·ωὶὶς ἡόσαι
σαμ ἐῤῥω·τὴὶ ·ωάλαι διὸξαμ·τῆσ ἰλλῆμ·
τὸδὲ· δὶς·ωὸλδσσ· ιαὶ θδιαῆὶῶμ·ωὸλιμ
ιαὶ·τὸ·ωομ· ιαὶ ὶ δὶς ιλησίαμ δὲ· αὐτοῦ.
·ωὸλισ ἂμόμασ αὐδιαὶ·τὴὶ δὺαγγδλικὶ
δμ αὐτὶῖ ιαὶ μόμμομ·ωολιτδίαμ· λδλδ·
ιδ·ταμ γὰρ δὲδὸξασμδμ ὁλαλὶ·θὶ·ωὸ
ρισοῦ ὶῖ·ωὸλιοσ θῦ· ιαὶ·ωαλιμ·τοῦσωο
ταμοῦ·τὰ ὁρμὶῆμα·τὰ δὺφραίμουσι·τὶ·
ωὸλιμ·τοῦ·θῦ· τὸ μὲμ οὖὼμ·ωλῆθοσ ἂωδὶ ιαὶ χρ᾽του· ὃὺ·ωρολαγὶῖ·τὰι ὁ·ωολυ ιδλτίομ ιαὶ ἀρ
·ωὸσ· οἱ δ ἀιρδ᾽σσ ὁμ δὶς ιλησίασ ιαὶ·ωοφορούῶτεσ:
λ θεο ἔωδρ·τούτομ. ἓω·ωολὺδ ιαμὲμ ὶῖ·θαυμαζόμδμοσ:
τὸὺόμόμα·τοσ δια ὡμίζομτοσ·τοῦχῦ. σωθῆαι ὡμίζδιμ ἂὶ ιόλουθομ ιαὶ·τοὺμομα·τὸ χριαμὸμ·
τὸδὲ ὅμομα·τὸ ἔωδρ·ωαμ ὅμομα·τοῦτο ιαὶ·ωρο·τὴᾶὺ ιόσμου συ φάσσοσ. δι᾽ ὃ ἓωάγδι:
τὴσ δὶς ιλησίασ ἐ ταισ ἀριγμὸσ·τὴσ οἰ ιοδομὴμ δμδμὸμ ἓωαίρων·τὸμ ὁρόφομ· αὐτοῦ οὖὼ τίμοσ.
ὶῖ·ωαμτοσ·ωοῦ·τοῦ ιαὶ·ωοῦ αὐτοῦ· οὖ ιαὶ δὲ·τοῖσ ἀμω τδρω δ᾽ δμδμὴ·τὸ λάομ ἔωδρ ἀρ·θῆόσθαι
ἔωὸρ·τὸμ λίμαμομὸ ιαὶ·ωὸσ αὐτοῦ·τουτέστι·τὸ χριαμὸμ δὺλογὴτὸμ ἐ ταισ δι᾽ ὁυσ ἀ ὰμαισ· τὸ
τὶ ἀιδίωωδι ιδὶσ ιαὶ δι᾽ σ ἄ·ωδραῤῥτουσ ἀ ὰμαισ:

Ὑ ·ωὸρ ἀρ·θῆόσθαι ἔωὸρ·τὸ λί
μαμομὸ ιαὶ·ωὸσ αὐτοῦ:
Κ αἱ δὲ ἀμθῆόσουσιμ δὶς·ωὸλδσσ
ὅσσὶ ιρ᾽τοσ·τῆσ·γῆσ:
Θ ταὶ·τὸ ὅμομα αὐτοῦ ὺδὺλογὴ
μὸμ ὁμ ἐ ταὺσ αἰ ὰμαισ:

δδὲ ἱκρυσιγὼ σὸ σοῦτος ὁ μὲ ἀποικταν θεὶς μὲ τὰ τὸν υἱὸν θεὸν ἀγέλλει γὸ προικατα πολλὴ σ ἱκοσμου τὸν ἀπ' χὴν μὲ τὰ τοῦ πρὸς : θεοδώρου

δδὲ εἰς ἐκ ταῦθα ὅτι τὸ πρῶ. οὐκ ἐγὼ ἰχρόνου λάβοι ἵνα τὸ χὸν ἀρμόττειν μοι σθῆ ὃ τι μὲ σ ὠλήθη σαν· εἰ γὰρ τὸ πρῶ ἐγὼ ἰχρόνου λάβει ἱκαὶ πρὸ τοῦ ἀπ' χὴν ἔσσο· πῶς σ τὸ διαμένει ὁ πατὴρ ἐγὼ τὸν ὑὸν λάβοι· οὕτω τοί μὼ φῆ· τὸ ὅμοια αὐτοῦ διαμένει θαυμαζόμενον οὐκ ἐλαττόμενον ὃ ἱκαὶ ἡ ☾ ἱκαὶ τούτου ἀπόδδειξις· τὸ ἀχρι τῆς δδὺ ρο τοῦτο· ὃ ἱκαὶ τῆς ☾ διαμενόμενον· διαμένειν ἱκαὶ ἱσεῖμον παραπαύσιμα ὁ ἱος· μὴ μενευόμενον τε· ἱκαὶ θαυμαζόμενον ἐγὼ τῆς σοφίαν ἐγὼ τῆς δόξης ἐγὼ τῆς τιμῆς ἱὸς παραπαύσιμα ἔχειν : τὰ ἁγ ἱκυρίλλου

ὥ σ ἱ ἡ τὸν πρόπον προφήσω· τὸ μὲν γὰρ πρὸ ἱκατα πολλὴς ἱσόμου τὸ χὺμα φήριον· ἱκαὶ ὡς ὁ πᾶς σοφὸς γραφὴ παῦλος· οἱ σὶ γλυπται μὲν χρόνοις σὶ αἰωνίοις· διαμεμερόθη δὲ ἐν ἐσχά τοις· τοῦ αἰῶνος ἱκαιροῖς· διοί μὼ προφήσθη χὸ προφήσεσθαι πού παντος· ἱκαὶ ἡμεῖς σωσαυτό : θεοδώρου

διὰ ταῦθα μᾶλλι αν σωλήγαβ· τὸν βδι σαυτὸ λόγον τὴν αἰτίαν· ὅτι δι' ἃ τὸ ἱσοι μὸν τὸ πολλὴ θους τὰ περὶ αὐτὸν δηλωγεῖται ἱκαλαύ· πᾶσα γὰρ ἡ μὴ ἱασι λδάσσ ἱκαὶ μᾶλλι αν ἡ τοῦ δικαίου φρομτὶς ἱσοι μὸν ὰ φδλος· τὸν μὲ σι λευόμενον. θαυμεσθήσο μαι γὰρ φὴ δι' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαί τουτέστι πᾶς ὁ ἰῆλ· ἱκαὶ τούτου ἀπόδδειξις· τὸ τὴν τοῦ μό του ἱασί λι σαν παραβρομενὴν ὡς καρίσαι τοὺς ὑπὸ νόμου ῥεθυμενους· ὅτι δι' ὧν ὡ δικαίωσ ταύτης ἀπὸ λαυομεν τῆς σοφίας· : ἡ ἐγχίου

πᾶσαι γὰρ φυλαὶ πᾶσαι γλῶσσαι ἱκαὶ χῶραι· πρότερον μὲν τὴν πλάνην διαῤῥυσαι· μόνου φρόνως τὴν ὐλογίαν ἐδδέξαντο· ὁ θεὸς αὐτὸς ἱκαὶ μακαριοῦσι μ' τοι ἡμᾶς μακαριοῦσι μὲ· ἡ πάντως τὸν θὺ τοῖς ὐαγγελίοις κεῖμε μον· μακαρίαν ἡ ἱκοι λίαν· ἡ ὡς ἀπάσασάσε· ἱκαὶ μᾶς τοὺς ὐὸ ς ἐθελήλασας :

θεοδώρου

Οὐδὲ ἐν τούτο λόγου δδὲ ται ὁ τι ἀληθὲς· ἐδδὲ ἴχθη γὰρ ἔξω τοῦ πράγματος : ἐγκεβίου

πῶς ὃ δὲ μακαριοῦσι πάντα τὰ ἔθνη· διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς μακαριότητος τὴν ἐξ αὐτοῦ χάριν πάντων ἁμαρτιῶν :

ἡμῶν τὴ φύσει ταῦτα πᾶσ ἀμάρτοσι θν· ἀμαυδοῦται δὲ· ἡ πρὸς ἀμφαίνων ἐναγγελίαν δικαίου προφήτου :

θεοδωρήτου

διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς μακαριότητος τὴν ἐξ αὐτοῦ χάριν δηλοῦται· τὸ δὲ ἐν δὲ ἐν θεῶν· οὐ μόνον προσδοκῶν ἀλλὰ ἱκαὶ προ τοῦ ἡλίου λήμψεσθαι· ἱκατὰ ταυτὸν γὰρ γένος ἐν δὲ ἀμφω· συμφώνως δὲ παραμυχίαν· τοῖς αἰ ἐξοδοι αὐτοῦ ἀπαρχὴν ἐξήμερῶμαι ὁ λόγος· διὰ τοῦτο δὲ πάσι αὐτοῦς ἔφασι καὶ ῥοῦ τιστούσιν· ἱκαὶ ἐν θυλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· τοῖς δὲ ἐν τοῖς πατρι ἀρχαι σ νῦν ἐστ ἐχθρὸς θῶ ἐν ὐλογηθήσεσθαι· πῶς τοίνυν ἐν τοῖς ἐν θὺ ἐν ἐν τῆς γῆς· πῶς τὸ δὲ ἐξῆς φυλαὶ· πῶς ριοὺς ἱκαὶ πᾶσ λοσ φὴ· τὸ δὲ ἐναμραάμ ἐν ἐρρεθήσαν αἱ ἐναγγελίαι ἱκαὶ τὸ πατρ μᾶς τι αὐτοῦ ὀὸ ἐστ ἐχ· πῶς ριοὺς τοίνυν ὡς σ πῶς ρι αὐτοῦ λάβεται ὁ τὸ μακαρίου σι μ· τὰ δὲ ὡς πῶς ρι θῦ· ὅτι ἱκαὶ τοῖς μᾶλλι αν λάβεται τοῦτο ἱκαὶ πῶς ρι θῦ ὡς σ ἐν τῷ ὁ μακαρίσσ ἱκαὶ μόνος δ ἰωαάχο·

πῶς ὡς δὲ οὐχὶ μᾶλλον τὰ ἐδθῆ τὴν σρίαν τοῦ αἵτιον ἱκαὶ τὴν ἰδίαν μακαριότητος :

οοο

διόξελθὸν παῦτα ἀκατορθώσει ὑμῖν οἰκονομίαν τοῖς ἐωὶ τῆν γῆν. ὑμῖν γὰρ ἀποδώσει αὐτὸν λάχος ὃν
αὐτὸς ἐιλήφθη ὁ θς ἰῆλ. ὁμόγνιος δὲ ὢν ἡμῖν ἀδιστάκτως ταῦτα ποιήσατε ταύθα μαστίαι. ἢ τὸ κατα
γήσαι τῆν δωρεᾶς ταύτης καὶ ἀξιοῦσθαι τοὺς ἐωὶ ὠυλενομένους τῆς αὐτῆς μοίρας
τυραννίδος. ὅτι δὲ ἀσεβεῖς ἐστὶ τὸ ὁλομέλει τῆς διαιτήσεως τοῦ οὐρίου οὐδεμίαν ἔχει
ῥημβολήν ἐστι τὸ ἄλλειπὲς. οὔτε τὸ παρὸν τοῦ ✓ τὸ ὅμοιος αὐτοῦ. οὔτε τὸ παῦτα τὰ ἐθνη δουλεύσουσιν
αὐτῷ. οὐδὲ τὸ παρὸν τῆς ✓ γενεᾶς γενεᾶν. διὸ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ἐκ τῆς ἡμῶν ἐχῆς λυθέν-
τες

θεοδώρου

ἴστε:

Ὁ δὲ θς ὑμῶν εἰς ἀριστος ὑμῖν τὸ θῶ προσδέχεται ὁμόνοιαν δωρεὰν δύνασθαι ποιεῖν. ἀπαρα
γὰρ ἐῆλ ταῦτα θεασάμενοι. αὐτὸν θαυμάσεται ὡς αὐτόν φασιν. ὁ δὲ ἰκανὸς ἐστὶ καὶ γένοιτο. ἰκανὸς ἐστὶν
γὰρ ὁ τῆς ὑσίας καὶ ὑπὲρ ἃ αἰτούμεθα καὶ νοοῦμεν: κατὰ τὴν δύναμιν

Ἰκανώτατοι γὰρ αὐτὸ παῦσαι. καὶ δοξάζο
μένου τοῦ υἱοῦ σου δοξάζεσθαι παῦτας ἐξ
ὧν ἐγέννησας αὐτόν. οὕτω γὰρ ποιοῦντες
πρὸς αὐτὸν διαλέξεσθε ποιοῦμεν ὡς
υἱὸν. παῦσασθε δοξάζοντες τὸν υἱόν. ἵνα καὶ
ὁ υἱὸς δοξάσῃ σε. τοῦτο τοίνυν τὸ ὁμοιω
θῆναι τοιούτῳ τὸ υἱῷ τοιοῦτόν ἐστιν οἷον δυλογημέ
νον εἶναι ἡμᾶς τοιούτους αἰῶνας:

Ταῦτα μὲν ἀρίζουσα λέγουσιν αἱ δυλογη
θῆσαι φυλαί. τοῦ δὲ προφητικοῦ δὲ λόγου τί
τε αἱ μὲ ὁ θς ἰῆλ. οὐδὲ θαυμάσιον ὄργανον.
ἢ ἀπὸ τοσούτου εἰδώλων ἐωὶ προφῆ. οὐκέ
μαρτίον δὲ τὸ μόνος. τὸ οὐδωπάτου ποι
εἶν ὁ νῦς οὐδέν. δαὶ μὴ νῦν ἔθωκεν τὸν παρά
ποιοῦντα τὸ γὰρ μόνος ἐωὶ τῆς φύσε
ως λέγεται τῆς ἀληθείας ὄντος. ἢ τῶν ὄν
θῦ. τοιοῦτον παρῆσαι ἀν παρ᾽ ὑμῶν
καὶ νῦν λόγομεν. αἰνάμεθρος καὶ οἷος ἂν
ταῦ ἀν ἄρθρεσι ὑπῆλοι ἐωὶ σοφία μὴ ἰσον
ται καὶ προσκωλίσουσιν ἴσον. καὶ δη
σοὶ προσεύχομαι ὁπὲρ ὑμῶν σοὶ θῦ εἶναι καὶ οὐ
κέτι θῦ πολλῶν σου. σὺ γὰρ εἶ θῦ καὶ οὐκ ἐλλείμμα θῦ τοῦ ἰῆλ σῦ. δόξα δὲ αὐτοῦ δυλογημένη. καὶ
θλιὼν ἐωὶ δημιόσας ὑμᾶς δόξου καὶ τιμοῦσι ἐωοίησεν. δόξα τίμων τοὺς μεγαλύνο
ντας. δόξα δὲ αὐτοῦ καὶ ὁμνῦσι παρ᾽ ὑμῶν ἐωὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ. μεγάλη γὰρ ἐστὶν ἡ λειαδι
α τῶν ἀμαθιῶν ὁ λαός. τοῦτο γὰρ καὶ οἱ ἐξ οὐσεβοῦς δόξασθε δὲ ἐῆλ οἱ καὶ τὸ τοῦ ἰλατεγομένου ἐλέω
μένοι ἐῆλ ἀπὸ τοῦ παθήματος τοῦ θαυάτου δόξη καὶ τιμῆ ἐστεφανωμένου. δόξα δὲ αὐτοῦ καὶ παρ᾽ ἡμῶν
γράφει παῦλος. ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τῆν μέλλουσαν ἀποκαλύ
πτεσθαι δόξαν εἰς ἡμᾶς. ταύτην γὰρ ἐυρίσκομεν ἐν σοὶ ὑμνουμένην. παρ᾽ οὗ φιλόσαρτος
τὰ δὲ γράφει ὁ μάρτυς τοῦ αὐτοῦ παθήματος καὶ ὁ τῆς μέλλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης
κοινωνός:

θεοδωρήτου

Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ παρακαλεῖ παρ᾽ αὐτοῦ αὐτὸν ὑμνεῖσθαι. ἐν γὰρ καὶ τῆν φύσιν αὐτοῦ ἀσάρκιστον
ἀγροοῦμεν ἀλλὰ καὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ δόλιδαίχθημεν ὅμοιον: ~

δηλωτικὸν πολλαπλασιάζει τὸ γθύοιτο. ἴσως ταχὺν αὐτὴν τὴν ἡμετέραν ἐλευθερίαν αὐλόμενος καὶ τὸν θεὸν ἐλπίδα ὅταν γὰρ λιγὺ πληρωθῇ τὸ τῆς δόξης τοῦ χῦ. τότε ὁ παρὼν κόσμος σωτηρίαν καὶ ἡμῖν εἰλείαν τὸν μέλλοντα δωρήσεται:

ταῦτα προηγοῦνται ὁ προφήτης καὶ πανσθενεῖ τῷ πόθῳ ὀργῶν προσεύχεται· τὸ δὲ γθύοιτο ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν τὸν παρόντα γνωρίσθαι δηλοῖ· δόξης δὲ φησὶ τὸν ὅμοιον εὐλογημένον· ἵνα αἴτιοί τινες γένωνται τῷ λαῷ τοῦ πληρωθῆναι τὴν γῆν· ἴνα ὡς ὕδατος πλήρη θάλασσα καὶ προσκεκωμεῖται τῷ θεῷ. οὕτως καὶ δοξάζει αὐτὸν λέγουσαν· κύριε ὁ θεὸς μου δοξάσω σε· ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου ὅτι πεποίηκας θαυμαστά· κατὰ τὸ ὑπὸ θυτὶ ἔθνη τοὺς σωθέντας· καὶ ἔθνη πάσαν τὴν γῆν δόξασον:

Ὁ ἔθνη δικαίως ἀσμένως δέξοιτο γθύοιτο παρίστησιν. ὡς σὰ δικαστὰς ὄντας καὶ σωθησομένους προσδυκτόν· τὸ δὲ ἔμπαλιν παρταχοῦ τὸ γθύοιτο γθύοιτο ἀμὴν ἀμὴν λέγει· ταῦτα δὲ δι' ἰσχυσιν ὁλομελῆ τοῦ ψαλμοῦ θυμικτικῶς ἁρμοδίως:

ἄλλως δὲ δόξης ὄμοιον αὐτοῦ· ἵνα θεότης τυγχάνει· ἓν μὲν γὰρ ἔστι τὸ κόσμος καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω· ἰουδαίων δημηδόξαμένων τὸν αὐτοῦ θαυματουργίαν δι' ἣν ἐποίει· ἐθαύμαζον· καὶ θυμωθεὶς ὀργὴν ἔστρεψεν αὐτοῦς· καὶ ποιήσασθαι

ὅτι τούτων τῶν ψαλμῶν τὴν ἀρχὴν τῶν ἀῤῥήτων λόγων ἔχουσι περὶ τοῦ θείου κρίματος τὴν ὄψιν. αὐτὰ μὲν γὰρ ἑαυτὰ τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἀῤῥητεύματα καὶ ἀκαταλήπτια γνώματα πολλῶν· οἱ δὲ τούτων λόγοι τὴν δικαίαν γιγνομένην οἰκονομίαν ἀμφοῖν ὧν τε μὴ λαμβάνουσι καὶ ὧν τοῖς λογισμοῖς· διὸ δὴ πρότερον αὐτοὺς προθήσομεν τοὺς λογισμούς. οὗτοι δὲ ἴσασιν οἱ διὰ τῶν ἔργων τὴν ἀσεβῶν ἀῤῥωστίαν ἐπισυμβαίνοντες· ἴδιον γὰρ αὐτῶν τοῖς φ καὶ οὐθὲν ὠφελοῦντες· διδασκεῖ μετὰ τοῦτο καὶ ποῖον αὐτῶν τὴν ἀσεβῶν ἔσται τὸ τέλος· ὅσοι δ' ἂν τὰ τοιαῦτα γνόντες σωφρόνως μὴ ἀποφέρωνται τὴν ἐπὶ τὰς ἀῤῥωστίας τὴν ἐντεῦθεν ὁρμήν· θεοδώρου

ἀποφαίνεται ὁ μακάριος δεῖσθαι προσθηκῶν ἐπὶ τῶν ἀφθόνως λέγων ἐν τοῖς ἀνθρώποις διατελεῖ· ποιοῦμεν δὲ τὴν ἐπὶ τοὺς ψαλμοὺς ἀπὸ τῶν ἐπιγραφῶν ἀρχήν· καὶ ταύτην τοίνυν ἐπὶ θεσίν αὐτῶν τοὺς ψαλμούς. ὁ δὴ καὶ τῷ λαῷ γίλαος· ὅσοι δὲ προσάπτουσι τοῦ δικαίου μαρτυρίαν τῶν ἐπιγραφῶν ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν ἐξηγούμενοι· οὗτοι δὲ ἂν εἰκότως ἐπὶ τὸν ἀληθῆ τῶν ἐπιγραφῶν ἀποβλέποιεν σκοπόν· ἐπεὶ καὶ τὸν ἀσὰφ ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις ἀσὰφ ψαλμοῖς ἐπὶ τὸν ἀληθῆ τῶν ἐπιγραφῶν ἀποβλέπει

θεοδωρητου

ΟΒ

σαγαθοσοθσ ταιλιτοισ
ευθιοισ τηικαρδιαι:
Θμουδεναραμικρονειεσαν
λευθησαμοισοδεσ ωσαν
ρολιγομεχθυθησαν
ηλιματαμου:

μελλομεν διηγεισθαι τομεγαθουσ αγωνασ γιγομενουσ υπερ τησ ευσεβειασ διαφορωτατουσ αυτωνγιγομενουσ υπερ τησ ευσεβειασ διαφορωτατουσ αυτοισ απασι μεν γαρ ωσπερ ειπομεν τοισ ευθιοισ τηι καρδιαι εφανη αγαθοσ ο θσ. ουμεντοι γε και τοισ ευσεβουσι μεριδασ. ου σμικρουσ τοισ ευθιοισ τηι καρδιαι εφανη αγαθοσ ο θσ. ουμεντοι γε και τοισ φαυλοτατα αμαρτανουσιν. ουδε δικαιοι κουσιν υπερ μεν γαρ ενοσ ημερειν δ' παρατιθεσθε μηλοδιον. το μικρον υδατοσ ρον αυτου δικαιοδοξουμεν ουκολασηριον υπερμεγεθουσ:

θεοδωρου

Ο θσ. ου σμεν απ αιωνοσ εωσ αιωνοσ δικαιοσ υνησ λεγεται τουτο φη. ου τωσωσαγαθοσ ωσπερ ιτον ιλιον θσ. δικαιοσ αυτον και φιλοτιμοσ υπαρχων. τουτο γαρ μεν λοιπον τασ αρχασ ηθελησεν. θαυμαστικον το ουσ δεξιοισ ικανωσαι τουι λιον θσ. ουτωσ υπερ αυτου δικαιωσαι. αλλα τον μεχρι τουδε λογισμουσ. αλλα απο μικρου τηισ ευθειασ οδοιπορησωμεν. και κατασυμβαινωσι ρολιγομεν εξεθησαν τα λεγομενα. δηλοι δε ολισθουσ δικαιουσ ουσ γαρ ουτοι και διαπαντοσ

ευσεβιου

ωλισθουσι ολισθουσ. λιγα γαρ αν απολομεν. τιμιωτερα γαρ υπαρχει και πασησ αρχαιοδιαλαμπτατησ. υπερον τωτι συρησαν δικαιωμοτερον:

θεοδωρου

και παλιν αναλαμβανωμεν τουτωρ εωσ ουμεν λεγομεθα και ωσπερ το ορθον και δικαιον υ.

χωμεν:

θεοδωρου

ζ ωμεν τοι παραμικρον παρατρεπωσιν ημασ τηισ ευθειασ οδουι και παρολισθησωσιν. ουγαρ τοι και ρα τουμεν μεροων. ουτωσ ισαμοι λογισμοι μουχαιρουσι δικαιωσασθαι ουκεχομεν:

ησυχιου

ωδασι και διαπαντοσ τα παραιτησι και απορια σι και τα τηισ διαιρεσεωσ προσαγορευομενα. ωσαυτωσ ημασ ουγε ηλιαζουσιν. λυχνοφοισ ωσιν ομοιουσιν και φωσταιρασιν ομοιωσ λαζομεν και παλιν τα διαπαντοσ ευθωμεν και τον λογισμον. ουμεντοι γε σαλιυθη τουσ ωδασ. τουτεστιν τηι πολιτειαι εωσ το χειρον ουκεχρηθη. ουδε δεξεχυθη τα διαπαντα ουδεγαρ τασ ορμασ τηισ ψυχηισ διασωσαι τειαν εχρηζεν:

θεοδωρητου

τα γιγαντομαχιαν φη. και εωσ ημερασ ωσ μεγαι μαχιαν:

θεοδωρου

ζ γωγε αγνοω πωσ τουδιαδεχθηναι και διαλυθηναι τον ωδον τασ ωσεισ ουκ εθελω μασθαι τουλοιπου. ου λεγω δε δτι ωσιν τον λογισμον τηιν παρατροπην. ουτωσ γαρ ολοσχερωσ λειτηιν ωραξιν. ουτω διαπαντοσ τουσ λογισμουσ οισ ωρο σηκεν τηιν ωραξιν αφυδιαμενεχρηι μεθα. ωσ θεν δε τουτο εσται θον:

τὰ τὸν κλῆρον αὐτοῦ ποιήσαι τὰ τῆς τύχης ἀφῆγεῖται· ταῦτα δέ ἐστι. τὸ πρῶτον μὲν οὖν εἰρωνικῶς αὐτοὺς σκώπτει διὰ τὸ βλέπειν ἔστιν ἃ διὰ πάντος οὐ δύνασθαι τοὺς υἱοὺς ὄντας καὶ μέχρι θανάτου τὴν οὐσίαν σώζειν τὸν πατέρα· καὶ τοι οὗτος τοὺς ἀσθενεῖς ἔστω μὲν εἰρωνικῶς αὐτὸν ὠνομάκοτι γε ἂν ἁμαρτεῖν δικαίως ἔστιν ἃ τοιούτους θανάτου τυχεῖν πρόσκληρούτους τὸ καὶ εἰ ἄρα σωφρονεῖν, ἔστιν ἡ ἁμαρτίαν αὐτὸν μαίτης ἕνεκεν πικρὸν ταύτην μὴ δικαίως χαλεπῶν. ἀλλ' ὅλως ῥᾳθύμως καὶ οὐ παρακόμασον· ὅρα πάντας οὕτως· τὸ μὲν τὸν ἀνθρώπινον σῶμα πολλοῦ ποιεῖσθαι τὴν καθ' ἡμέραν ἐργασίαν ζῴοις ἀλόγοις τροφὴν καὶ αἷμα τροφὴν· οὕτως γὰρ αὐτὸν ὁ διάβολος ἐκάλεσεν ἀνθρώποις δοῦλοι ἔστωσαν· ἵλεως καὶ ὀργὴν λαμπρὸν μὲν ἔστω τοῖς κατέχουσι γῆμας· ὅτι πάντας πολλοὺς ἁμαρτίας ἐργασάμενους καὶ ἁμαρτίας ἐφ' ἡμῖν ἀφεθῆναι· ἵλεως δὲ ὁρᾶν θέλει ἐφ' ἡμῖν εἶναι· διὸ καὶ γοῦν ὁρᾶν ἐστὶν ἵνα ἀγαθὸς εἶ καὶ ἔστω συμφέρον τοῖς ἀνθρώποις· ἔστω δὲ τὰ ἵλεως· ἁγνὸν καὶ καθαροὶ τὴν καρδίαν· πρὸς ἁγνοὶ καθαροὶ τὴν καρδίαν ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται· ἔστω δὲ τὸ ἀμαρτεῖν ἀπαγορεύομεν ὅτι πάντα ἁμαρτάνομεν· ἵνα μὴ ἁμάρτωμεν· ὅτι καὶ πότε ἐν ἡμῖν ὅλοι ἀναγκάζεσθαι· οὐκ ἐν ἡμῖν ἴδιον αὐτοῦ σὲ ἀπαγορευθῆναι ἀφ' οὗ καὶ ἀπαγορευθῆναι· ἡσυχίον

Ὃ γὰρ ἔστιν ἁμαρτεῖν ὅτι τοῦ θανάτου τὸ ἁμαρτίας· σαφῶς δὲ τὸ ἐν ἡμῖν ἁμαρτεῖν ῥοιμίαν πάσχουσιν· ἀσθενεῖς ἐμπεσὼν διὰ σὲ ἐστὶ καὶ σὺν καθ' ἁμαρτίαν· θεοδώρου

Οὐδὲ πόρρω αὐτῶν καὶ μεγάλων ἐβλέχοντο τὴν μαίτην· ἀλλὰ τοσαύτην· ὅσην μὲν ἐβλεῖν ῥᾳδίως δυνάσθαι· ἡσυχίον

πόρρω γὰρ αὐτοῖς ὁ θεὸς οὐκ ἐστὶ φθορεῖν μαίτην καὶ μακροθυμίας αὐτοὺς καρδίαν μὴ ἔχειν· οἷδε οὐκ ἐστὶ καὶ σθαύρωται διὰ τούτου τοῦ θανάτου τὴν ἁμαρτίαν διαμεταμοίας οὐκ ἀμαρτεύουσιν· θεοδώρου

Οὐδὲ ἀμαθρώπινον ἔστω πάσχειν ἔστω μὲν δύσιν· ἡσυχίον

θεωρεῖσθαι λίκνον διὰ σαφῶς ἐστὶ καὶ λόξις μία πρὸς τὴν θεὸν τὸ γράμματι· ὃ γὰρ γὰρ ἔστιν ἐν ἡμῖν οὐκ ἐστὶν· ἐν οὐκ ἐστὶν ἀμῶν προσθήκην· ἀμῶν δὲ ἐν ταῦθα ἐστὶ τὸν φυλάττοντα τοῦ λογικοῦ τὸ ἀξίωμα· τὸν ἐν ἀρχαῖς ὄντας· ἵνα τὸν ὁ τὰν πάντων διαμεταμοίας τὴν ἔνσαρκον φθορὰν θύμον· ἐν τοῖς τούτων οὐκ ἐστὶν· οὐκ ἐστὶν οἱ ἁμαρτωλοί· οὐδὲ ἐν ἀμῶν μαίτης ζόμεθα· τουτέστιν οὐ μεταδιδόασιν ἐστὶ καὶ ἐν ἐργάζονται· πρὸς ἀμῶν ἐν ἐστὶν· ἕνεκα τοῦ ἰδίου μισθὸν λήψεται· κατὰ τὸν ἴδιον κόπον· οὐδὲ μεταδιδόασιν ὀλίσθημα τῶν καὶ δὲ τὸ διαστολὴν ἔχειν τοῦ μαίζονται· ἐστὶ οὐσαφῶς ἀμαρτάνειν καὶ πάντα δύνηται· μαίτης οἱ δὲ ἔστωσαν νῦν ὃν πάντα ῥαδίως· θεοδώρου

Οὐδὲν ὅμοιον πάσχουσιν τοῖς ὅλοις τοιοῦτοις·

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ὡς

ἔστι δὲ τὸ μὲν ἁπλῶς ἀδικεῖν τὸ μὴ ἀποδιδόναι τὰ ὀφειλόμενα καὶ οὐ δίδωσι τοῦτο χάριν ἀφιστᾶσι ὡς ἐλεύθερον καὶ ἀδίκους καὶ ἀσεβεῖς αὐτοὺς ἀποφαίνειν καὶ ἔστι τοσοῦτον ὅσον καὶ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὀφρόνων. ὅλοις τὴν ἀποφαίσεως κρατοῦμεν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὡς δικύκλωσαν δ' αὐτοὺς τὴν τε ἀδικίαν καὶ τὴν ἀσέβειαν ὑπὸ τούτοις ὁμοίως ἀεί· ὑπὸ τούτοις φαινόμενοι δι' ΗΣΥΧΙΟΥ

μεταφορᾶς τῶν τὰς μετὰ τὰς ἀποφάσεις φερομένων καὶ δι' αὐτοῖς φαινομένων τοῖς ὄρεσιν· ἡσυχίου

δέφλων ὀχλῶν αἰσχύνεσθαι ἔοικε τούτοις σεμνύνομαι· ὃ ἁδικαθάπερ ἀποφάσεως λαίοις καὶ οἰκέοις τοῖς

πολυμεμβλήμασιν χρῆσθαι· καλῶς δὲ ἀλλήλοις ταῦτα συνῆψαν πολυμεμβλήματα· ἄποφλ

τὴν ἀποφάσεως δι' ἀδικίαν ὠφελοῦσι καὶ δι' ἀπλοκομβίαν οἱ αὐτοὶ πίπτουσιν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

δίρωται ἡμῖν καὶ δι' τὸ ξαῦ· ὅπιαθεν καὶ πιότητα τὴν τοῦ θηλυ ἀφλάβι· ὡς οὖν ὁμοίως τὴν

τὴν θῦ θηλυΐαν οὕτω καὶ προσήκει τὴν ἀδικίαν ἴσην εἶναι διὰ τὸ ὅτι σφόδρα τὴν δικαιοσύνην·

θεος γὰρ ἔστι τοῖς αὐτοῖς ἀδικεῖν προβεβλημένοις ὁμοίως θεοῦ καὶ πλοῦτος καὶ τιμὴν

μετιζόμενος ἀδικεῖν:

ΔΙΑ τοῦτο δικαίως τὴν αὐτὴν τὴν ἀποφάσεως εἶναι ἀδικίαν

καὶ ἀσέβειαν ἑαυτοῦ:

ΕΞ ὧν εὐθὺς ἄδηλον ὅσον ἐστὶν ἡ ἀδικία αὐτοῦ· ἦλθον

σαν εἰς διαίρεσιν καρδίας:

ΔΙΟΜΟΛΟΓΗΣΑΝ καὶ ὅλα ἄλλοσε

ὑπὸ ἀποφάσεως ἀδικίαν εἰς τὸ

ὕστερον ὅλα ἄλλοσε:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΔΙΑ τοῦτο δικαίως τὴν αὐτὴν ἀποφάσεως εἶναι ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτοῦ: ἐξ ὧν εὐθὺς ἄδηλον ὅσον ἐστὶν ἡ ἀδικία αὐτοῦ· ἦλθον σαν εἰς διαίρεσιν καρδίας: διομολόγησαν καὶ ὅλα ἄλλοσε ὑπὸ ἀποφάσεως ἀδικίαν εἰς τὸ ὕστερον ὅλα ἄλλοσε:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀποφάσεως· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀποφάσεως ἐστὶν

ὑλασφήμεαι· πρὸ δὲ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν τοῦ θεοῦ ῥήματα· καὶ ταῦτα τὰ πειρατὰ ὄρη καὶ τὴν γλῶσσαν ἔσω γλιοδέχοντο·

δυλασφήμεων εἰσαῦ· ἐμφατικῶτερον δὲ αὐτὸ εἶπεν ὅτι δικεῖ ἔθηκαν αὐτῶν τὸ στόμα· πρὸς τὸ ἰσχόλων τὴν γλῶσσαν· τὸ δὲ τι ὑλασφήμων φθέγξονται κατ᾽ αὐτοῦ· ἩΣΥΧΙΟΥ

Οὐ δύνανται γὰρ δυνάσται τὸν μὲν εἰκῆ τὸν ὑλασφήμων ἐπιτρέπειν ἄχρι πολλοῦ τὰ ῥήματα· διὸ χθαι δὲ τὴν γλῶν· ὀλίγους τινὰς ἂν κατασπάρθρον ὑλάττονται· τοῦτο σωι δύτες οἱ πατέρες καὶ

χωσι πολλαπλῆ δύτες ἐν θυσίαι ἔσω ἀρδίφουσιν· πρὸς ἃ μὲν τὰ ὄξιλα ὀφθαλμεσθε σὺν θυσίαι·

διὰ τὰ ἐρχόθαι καὶ τὴν γλῶσσαν ἅπασαν· οὐ δύνανται γὰρ δικφείδονται· ἵνα δι᾽ πὴ ἐν ὑλασφήμεων δισ-

τίμεσι· δι᾽ ἃ μὲν γὰρ· δι᾽ ἃ τὴν πόλιν· ἃ τὴν γλῶν τὴν ἐν παροξυσίαι· διὰ τὴν μὲν ὑλασφήμεων δι-

τεσι καὶ ἀφιλίμεσι μὲν δισι· μεθιστάμενοι καὶ φειδόμενοι οὐ δύνανται· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

δύνανται μὲν σοῦ σμικρὰ τὰ παρολίγον αὐτὸ τὸ θεῖον ποιήσαντα· χάσι γὰρ οἱ ἀσεβεῖς φῶν

δαιμόνασι καὶ τὸ λευτὰ σι μὲν σχηλοῦσθαι παρὰ πάντων καὶ μηδένα τούτων ἀφαμεύειν ἢ ἀπὸ

κτομῆσθαι τὸν θανάτον· ἀλλ᾽ βύλειν δίκαιον οὕτω σ᾽ ἀπὸ θανεῖν· διὰ δύκαι σωι δυλιτι πανθῆ

αὐτοὺς δυσχερεῖς ἔσω πολλαὶ μὲν τοῦτο καὶ

ἀρβόμβχομ οὐδὲν δὲ οὐμὶν δίκαιον ἐστι πάντα·

ριζόμενοι τὴν τροφῶν· ὃ πάντες οἱ γόητες

γίαμ μεθιόντες· ἵνα τι μὴ αὐτὸ χρῶν ἐξ ἀρχῆς ὑ

πὸ τοῦ δυσχερῶς μὲν σι· πεῖμ μαι ζό

μενοι· ὁ δὲ σύμμαχος ἔξοδοι εἰσὶν ὁ τι οὐκ ἐθ

μθυμοῦντο πρὸς θανάτου· φθάρ γὰρ ἐν

τὰ πρόπυλα αὐτῶν· ἀφόρητοι λοιπὸν

ἦσαν μὴ δδιόντες πολλῶν· καὶ χείρω

ἁμάρτοι καὶ ἀπωθυμίαν ἔξαδικίαν δικτί

σαντο· καὶ ἐπὶ τοῦ μάχ· πρὸ δοὶ πρὸς ἀπο

λιπαρόντων σοὶ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν· καὶ

κατα αἰσχύ· ἐξ ὧν λθομεν πρὸς ἑαυτὸν σοὶ ὀφθαλ

μοὶ αὐτῶν· διὸ ἐσ ὁ σύμμαχ· παρ᾽ ὑσαμ μὲν ἡ

πατὴ φαμ μὲν αὐτὴν καρδίαν· μὴ δδὲ

πατ πάντ μὲν αἰ᾽ τὴν πρόνοιαν· ὅρ γα

λογιζόμενοι· μοσῶντες δὲ αὐτὰ καταίρε

μοῦντες δὲ ἐξ οὗτοι ἐξ ἀπορίαν· ὑπασιφήμε

σεν τὸν θν· ὃ σμὲν τὸ ὁρᾶται· μὲν τὸ μὲν

ὅλως τὰ πάρχομαι· καὶ πάντ ἐπαπειμοὶ

καὶ τὴν γλῶσσαν ἔχομεν ἔσω γλιὸ δὲ φοῖσ

ὁμολογῶ τὴν ἡχὴν σαλευθῆναι·

θ ΘΛΙΒΕΤΟ δὲ ἴσ᾽ ὡς ὠμὸ τὸ στόμα αὐτοῦ·

κ ΚΑὶ ΛΙΓΓΛΩΣΣΑΝ αὐτοῦ μὴ λῆλθεν ἔξω τοῦ γλω·

καὶ ἄλλως ἐμβεχόμενοι παραινετικὴ καὶ σία καὶ ὠφελία τὴν ἀδικίαν καὶ θόλου παραινετικῶν οὐ

σαν καὶ σίαν πρὸς μὲ ὑλίλωται καὶ οὐκ αὐτὴ τὴν ἀσέβειαν πρὸς θῦ προφοίαν ἁμαρτάνοντες

μᾶλλον· ἐξὸν χθαι δὲ ἀδικίαν δικτῶν μγμμώτων μὴ διατρυφῶν τὸ δὲ δικμὸν λογισμὸν

παιστικῶν γιγνομένην· οὐ γὰρ μὲχρι δικαθέσεως ἐφῆσαν τοῖς καὶ σὶν ὑλαπειμθῆ

λομτες· διὸ μετὰ τὴν δικάθεσιν ἁπαντῆλθον ὑλάλησαν ἀγαθά· δὴ θν ἔσω ἀγγέλλόμενοι· ὑλασφή

μοῦντες· δὲ καὶ τὰ τὴν θέσιν προμοίαν· παρ᾽ ἡμῶν θησαν τοῖς ὄντιν γὴ· μὴ δικαίως αὐτὴν

διαπαλλόμτες· ὁ ποῖοι τιμὲς δισι μὲν οἱ τὴν φορὰν τῶν αἱρέσεων γμόμενοι·

οἱ καὶ θν ποιοῦντες τὸν πάτρα καὶ τὴν ἐκτίσιν παρ᾽ αὐτὸν ἐστί ῶμεν· δι᾽ ὃ ὠμὸν ἐβλήθη τὸ στόμα

αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ὅμως ἐν τῷ τοῦ σοφοῦ διδάλλόμεθα ἐσθμὸν καὶ αἰθρώπινον ἀλλόμτες· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ἀπὸ δὲ τοῦ διὰ λῆλθασαν βιοδικαίωθεσιν καρδίας· ἄνευ ὀξόδοις ἐσ· παρὰ λῆλθασι σοῖς ἀπ᾽ καρδίας·

οὐ δὲν γὰρ τῶν κατ᾽ αὐτοὺς ἐβδέλυσται μὴν ὁμοιώματος ἀλλ᾽ ἐν τοῖς ἐσθίουσι καὶ πίνουσι·

τὰ τῶν αἰῶν λῆλυθότα· τοῦτο γὰρ τὸ ἔσω γλῶν δι᾽ λῆλυθεν λῆλυθότα·

διὰ τοῦτο μὴν. τὸ ὥσπερ θλίψεως αὐτοὺς καταπλήσσειν· ὃ δὴ βούλονται οὗτοι· ὡς φθάσαι τὸν ὄμιλον λαβόντα τὴν τούτων τιμωρίαν· ὥστε μὴ ἐπὶ τῷ

κ αἰ δι τσαυ ἁραμαρτάσσ ὁδη
καί σσα τ τὴν καρδίαν μου:
κ αἰ δ ἔγκ ταμένων δ ἐν αὐθρώποισ πασ
χθ ῖ ρασ μου:
κ αἰ ἀ γθνόμην μ θυμαιγσ μό
μοσ ὅ λην τ τὴν νύκτ ρα μ.

κ αὶ δι τσαυ ἁραμαρτάσσ ὁδη καί σσα τ τὴν καρδίαν μου: καὶ ἐν τούτ ᾗ ν ἀραμαρτάσσ τὴν τοὺσ λογισμούσ μ τὴν τασσ ρᾴζ ισ δικαίθρ αν καὶ τ τὴν καρδίαν μ θυ δ λ καί σσαν μ λ δ ἐν θυμ τὴν λογιζόμ θυσ ἀδ κ ον τασχ ῖ ρασ δ ἐν αὐθρώοισ δ λλασ λὶ πρᾴξ ισι ταῖσ σὺν κ χούσαισ τ τὴν ὀ ἁμαρτίασ ζ ων τουτέ ᾗ ν ζ μί αν οὐδ λ λογιζόμ ν ζ μί αν ἐν ὧ ταῦσ ἠχ ὸ λ ἁμαρτίαν θῦ φ λ ἰ ἀν αἰτ ὧν ζ μι ούσαν τῶν ἀ γαθῶν τ τὸ κ ἄλλ σθαι:

κ αὶ δι κ ὶ ἐ σσ ὐδ λαβ ῶ πρ ὸ ἐμ ὸν αὐθρώων ὀ χθ ηρ τ ὧν κ σι μ ν ἰ ᾳ κ αὶ πᾶ ν τ ὸ μ κ αθ ᾳ ρεύ ειν τ ὸ μ ᾶ σμ α τ ὸ μ ν. δ ἰ ρ ηται γ ὰ ρ ὅ τι δ ι ὰ τ ο ῦ δ ὸ γ ἡ τ ᾳ μ ὼ ν τ ὴ ν κ σι μ ν ἰ ᾳ ν δ ι φ αί ν ει κ αὶ δ γ τ ὸ ἀ κ ἔ κ ρ ᾳ γ α.

δ ὲ τ α ῦ τ α δ λ ογ ι ζ ό μ ε ν ω ν : ὅ τ ι δ ώ ρ ο ν ἑ α υ τ ὸ ν ἀ δ ὶ δ ᾧ μ α σ ι ζ ι ν : ὁ γ ὰ ρ ἑ α υ τ ὸ ν μ α σ τ ι γ ῶ ν δ ἐ φ ο ῖ σ ἑ α υ τ ὸ ν ἐ λ ε γ χ ε ι μ ᾶ λ λ ο ν δ ὲ κ α ὶ τ ὸ ν ο ἰ κ ε ῖ ο ν δ ἔ λ ε γ χ ο ν δ ι α π ρ ο ῤ ῥ η σ ί α ν ἐ μ φ α ί ν ε ι κ α ὶ ο ὐ κ ἐ ν τ ρ έ π ε τ α ι τ ο ῦ τ ο π ο ι ε ῖ ν. ὁ ὐ τ ο σ δ ὲ ὁ μ ὸ ν λ ο γ ι σ μ ο ῖ σ ι κ α θ α ρ ε ύ ε ι κ α ὶ π ρ ᾴ ξ ε σ ι ν. ἔ λ ε γ χ α ι δ ὲ ἐ μ φ α ί ν ε τ α ι μ ὲ ν ὁ π α ρ ρ η σ ί α ν μ ε τ α δ ι δ ο ὺ σ τ ο ῖ σ ἐ λ ε γ χ ο μ έ ν ο ι σ ι ν. ὁ τ ο σ ο φ ὸ ν δ ὲ κ α ὶ ε ἰ μ ο λ ό γ ο ν ἐ ω ι τ ι φ ῶ ν ὁ π α τ ὴ ρ δ ὲ π α ρ ο ι μ ί α ι σ ι δ ί ρ η τ α ι ἔ λ ε γ χ ό μ ε ν ο ν σ ο φ ὸ ν κ α ὶ ἀ π α τ ε ώ μ ε ν ο ν ἑ α υ τ ῷ τ ο ῦ τ ο ν ὃ ν δ ὲ τ ρ ό π ο ν ἐ ω ρ ᾶ τ α ι. δ ι σ σ ὸ ν ὃ δ ὐ τ ε ρ ο σ α ί χ ο σ τ ὴ ν π α ρ ο ι μ ί α ν ἡ ῤ μ ό σ θ η ν. ἀ ῤ ρ ο μ ὴ κ α ὶ π ρ ο σ θ ή σ ε ι τ ο ῦ μ ι σ θ ῶ σ α ι σ ε : τ ο ῦ α ὐ τ ο ῦ

τ ο σ α ύ τ η ῤ φ ῆ τ ὴ ν π α ρ ο ι μ ί α ν ἡ ῤ μ ό σ θ η σ α ν ἐ ω ρ ᾶ τ α ι δ ὲ τ α ύ τ α δ λ ο γ

θεοδώρου

καὶ ὁ ἁλῶν χόμενος καθ' ἑκάστου ὁρθρου καὶ ὁσάκις ἐὰν τοῦτο ὁρθρίζωμεν καὶ ἁλίσκεσθαι διὰ τοῖς ἁμαρτάνειν καὶ μανθάνειν· οὕτω γὰρ ἀεὶ δικαίους ταύτας ἐσόμεθα:

ἀπολινάριον

Εἰ σὰρξ αἱρεσιν δέχεται δυσσεβοῦς λογισμοῦ τὸν δυσσεβέα θρομμόμενοι οἱ διάπυροι σώματος θεῖ· θεῖ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἄγνωστος τὸ ἁλόμενον δεῖται πολλαπλασίονος καθάρσεως εἶναι τοῦ ἁγνοῦ τὸ ἁλόμενον· τὸ μὲν διάπυρον ἀσεβοῦς λογισμοῦ· τὸ δὲ ἁπλοῦν ἀσεβοῦς λογισμοῦ· τοιοῦτον παρίστησι τὸ διὰ πυρὸς καθαρθῆναι. εἰς ἄπειρα καταφήσασθαι προπροσώπου μου· τοῦ δικαίου θεοῦ. ἄπειρα λογικόν τὸν καταφύσει ἐφ' ἑνὶ λογισμὸν ἐστι τριφθῆναι ἀσυμφόρου· προμοίας γὰρ οὔσης μιᾶς ἑαυτοῦ θυσίας πρὸς ἁγιασμὸν τῶν ἁγαθῶν θυσιῶν πληρωθῆναι:

διδύμου

καὶ πάλιν τὸ πάσχα γνῶναι ὡς οὐθεὶς διὰ τὸ μὴ δέχειν αἰσθητικὴν λύγον ὀργανικὴν δυνάμενον τὸν ἐκ γῆς προμοίαν μὴ ἁμαρτάνειν τὸ πάσχα γνῶναι. ὁμολογίαν δέχεται τοῦ γινώσκειν τὸν θεὸν· ἁγνοούμενον τοῦτρόπου τὸ γνῶναι· μᾶλλον ταύτας δὲ καὶ ἁγνοεῖν αὐτὸν λέγουσιν ὅτι πολίται διὰ γνώσεως ὅρια τοῦ ὑπάρχω· πῶς ἐκ λαμβάνωσι δὲ νομίζοντες δέχειν δι' αἰσθήσεων τὴν καταστατότητα· πῶς γὰρ σοφίας καὶ ἀληθείας ἐκ καὶ θείας ἐκλείψεως· ὅρια γῶν τοῦ γνῶναι κἀκεῖ· καὶ ὁ διδάσκων ἁγνοῶν γνώσιν· καὶ κἀγὼ γινώσκειν τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων· καὶ πῶς ὃν καὶ διάπυρον καὶ διδάσκειν καὶ διδάσκειν λείπωσαι νόμεσίν τινων δὲ ἐκ αὐτὸν τὸ θέλειν ὅτι καθαρὸν τοῦ πρὸς σάρκα τυγχάνειν τοῦ ἀλλ' ἐκ θεοσόφου τὴν ὑπόρασιν ἴδιον πράγμα οὐκ ὄν ἡδὺ ἢ λυπηρὸν ἐστι τὸ θέλειν ἀλλὰ τὸν μὲν ὄν ἀρχὴν ἐστὶ κτήσει καὶ εὐαρμοστίαν τὴν δὲ τούτων ἀφορίσει· ὅτι τοίνυν δικαστοῖς συμμαίνει ἀληθῶς καὶ λυπηροῖς οὐκ ἐξ ὧν ἐκ ὑπάρχει τοῖς μὲν ταῦτα· τοῖς δὲ θέλειν συμμαίνει ὁ πρὸ διὰ τοῦ προϊέναι μὴ οὐ καταστοχάζεσθαι· ὡσαὶ μὲν τὸ λυχθῆναι τὰ ταράττοντα· λύσιν ὑπάρχειν ἐκ ὑπὸ λυχθῆναι·

Καὶ ὁ ἁλῶν χόμενος διὰ παντὸς προϊέναι:

τοιοῦτον δὲ τὸ μὴ λαχεῖν ὃ θεῖ· διαφωνεῖται ἐκ μὴ οὐ λόγους ὑμῶν· καὶ εἴπωσι δικαίους καὶ τὸ λαλῆσαι μὴ οὐ· καὶ εἴπωσι ματαίοις ὃ δουλεύων θεῷ· καὶ ἰδοὺ μαλλον ἁρίζομεν ἀλλοτρίους καὶ ἀγροικοδομοῦνται παῦτα ποιοῦντες ἄρομαι αὐτὰ ἡδέως θεῷ καὶ ἐσώθησαν· οὐδὲν ἡμῶν πλέον ἔχοντων τῶν δουλευόντων αὐτῷ καίτοι γε ἐκ θεῖαι προσπορευόμενοι τοῦ προσώπου αὐτοῦ· πρὸς δὲ ἐκ ταῦτα λάβοντας ἐκ φέρει μεθ' ἑαυτῶν· δικαίους ποιοῦν πονηρούς· καλὸν δὲ φύτευμα αὐτοῦ καὶ δίκαιον αὐτοῖς αὐτὸν δυδόκησον:

Διὰ δὲ οὕτω μομίζεσθαι τοῦ θεοῦ τὴν δικαιοσύνην· μηδὲν μοῦν ἔχοντων δικαίωσιν πρὸ τὴν ὁμολούσιον κρίσιν σώσας καὶ ἁγαθῶν αὐτὰ ποιῆσαι· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸν δικαιοῦντα ἁμαρτίαν ἐν ἑαυτῷ ἐκ ἔχειν ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ εὐαρεστοῦν μεθ' ὑπομονῆς ἐργάζεσθαι λογισμὸν μηδὲ ὅτι καὶ ὡσαύτως ὁ λόγος· μηδὲ ὅτι οὐ δικαιοσύνη καὶ δικαίωσις καὶ διὰ δικαίωσιν καὶ δικαίωσιν καὶ δίδασκει λείπωσαι μεσίτου δὲ ἑαυτοῦ τὸ θέλειν ὅτι καθαρὸν τοῦ πρὸς σάρκα τυγχάνειν τοῦ ἀλλ' ἐκ θεοσόφου τὴν ὑπόρασιν ἴδιον πράγμα οὐκ ὄν ἡδὺ ἢ λυπηρὸν ἐστι τὸ θέλειν ἀλλὰ τὸν μὲν ὄν ἀρχὴν ἐστὶ κτήσει καὶ εὐαρμοστίαν τὴν δὲ τούτων ἀφορίσει· ὅτι τοίνυν δικαστοῖς συμμαίνει ἀληθῶς καὶ λυπηροῖς οὐκ ἐξ ὧν ἐκ ὑπάρχει τοῖς μὲν ταῦτα· τοῖς δὲ θέλειν συμμαίνει ὁ πρὸ διὰ τοῦ προϊέναι μὴ οὐ καταστοχάζεσθαι· ὡσαὶ μὲν τὸ λυχθῆναι τὰ ταράττοντα· λύσιν ὑπάρχειν ἐκ ὑπὸ λυχθῆναι·

θεοδωρήτου

Ὁ ἰδὲ λάρτιος ἐπιφροσύνην τὴν δικαιοσύνην λόγον ἡμέρας πλήρεις τὸ γλήρας δηλοῦν φασὶν παρὰ μυθεῖται γὰρ αὐτοὺς ὡς ἐπὶ γῆρας ἐλθόντας διὰ τὴν ἰουδαίαν καὶ μόχθους γλήρως ἐπὶ τοῦ μόνου:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Ὅτι οὐδὲ πᾶς ὁ ἀνὴρ δίμοιρος ὀλίγος ὅτι μεταίσσει ὀλίγος καὶ σσος τὴν καρδίαν μου· διὰ τῆς μνήσομαι
τῆμι τοῖς οὖσι μείοις οὐ διλλος τοῦτο γὰρ μὴ νεῖ τὰ ἐωαγόμενα: ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ
ταῦτα φ' ἡμῶν ὑπονοήσωμεν καὶ ἑαυτὸν ὡς εἰ τούτους τοὺς ἀνθρώπους ἐμοὶ λογισμοὺς ἔχοντος
ὄχλος ἀγγέλλω. οὗτοι δὲ εἶσαν τὰ ἄρα μεταίσσει ὀλίγος καὶ σσος τὴν καρδίαν μου. πάντως σις ἀν
δάλου αὐτοῖς ὑπομένων αἴτιος. τοῦτο δ' ἔστι τὸν μὲν παρθένον τὸν σὸν ψυχὴν τὸν σωθέντα
τὸν δικαίων ἀνδρῶν διλλάδι. αὐτὰ δὲ ἴδιον τὸν ἁγίων καὶ σωθέντα. τὸ μὴ ἀλλήλοις
σις ἀν δάλου αἴτιος γίνεσθαι: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
πολλαίσιος δὲ φ' ὑπολογιζόμενος ὅτι μᾶλλον
λον δικείμενος προσλήψεσθαι ὑμνοῖμεν
καὶ λέξειν· τὸ γὰρ δι' ὑμῶν ὑμνοῖμεν οὐ
τως· ἀντὶ τοῦ μᾶλλον τοῦτο λογίσασθε
καὶ δι' ὑμῶν ταχὺ προσλήψεται· ὃ πάντως
γὰρ τὸ ὅλον οὕτως καὶ τὸ δι' ὑμῶν ὑμνοῖμεν
μαι ἐστὶ τοῦ ὑμνοῖμεν καὶ λέγειν· ποῖον
οὖν ὃν ἀληθέστερον ταχὺ ὃ οὐδὲν ὑμῶν
λογίζεσθαι: ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

Θ ἰδὸν λέγω δι' ὑμῶν ὑμνοῖμεν οὐ
τως ἴδιον τὴν ὑμῶν αὐτοῦ τὸν
νὶ σῶν σου νὶ σωτεθέντα καὶ
καὶ ἐν τῷ ὅλαμον τοῦ γνωσθῆναι:

συμπολιτεύσασθαι δὲ τὸ οὕτως ἀναθέσθαι γνῶ
μαι κρίματα. ὑπὲρ ἐστὸν ὑμῶν μᾶλλον
ὑμᾶς αὐτοὺς ἀτενίσαντας οὕτως καὶ ἀν
μοχθρευμένους· πολλῶν τὸν ὑμνούντων
ἡμῶν τούτων γνῶσιν ἀποδοκιμάσαι
ὑμᾶς αὐτὸ καιρόν· οὕτως δὲ λέγων, ὁ τοῦ
θείου σοῦ δικαστηρίου καιρός· ὅτε
ἀποδώσει ὁ δικαίως καὶ τὰ ὑπὸ τὰ ἴδια
αὐτοῦ: ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ὅτι ταχὺ τὰν σωθέντα προσφόνη
μον τὸν ἡμέτερον τὰν πρὸς ὑμᾶς
οὐσι τὴν διαθέσει ὑμῶν ταύτην ἔχειν λέξαν. ταῦτα δ' ἔλυσεν· ἀποδοχὴ γὰρ τὴν σωθέντα
ὑμῶν τὸν σωθέντα τοῦτ' ἔστιν ἀναβάλλεσθαι τὰν πρὸς ὑμᾶς σωθέντα· οὐ γὰρ
ὡς ἀπολλοὶ τὸ ἐστὶ μεμορφοῦσθαι καὶ ἐχθρὸν τὴν μὴ ἔστιν. γράφει δὲ ἵνα θῶμεν ὑμῶν
μείων μᾶλλον ἀν ὑμνῆσαι:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Καὶ ΣΥΝΕΛΟΓΙΖΟΜΗΝ ἐστὶν ὑμνῶν δὲ:
ἀντὶ τοῦ τοῦτο λογίσασθε τὸ δι' ὑμῶν δὲ ἐστὶ καὶ ἐφ' ὑμεῖν ὑπὲρ τῶν ὑμῶν μᾶλλον
ποιῶν ὑμῶν:

θεοδώρου

Ὅτι τὰ σὰ μὲν σωθῆναι οὐκ ἐλυσιτέλουν πρὸ σῶν· ταῦτα δὲ νῦν ἀναγκαῖα καὶ ὑμῖν ὀφείλοντα γενέσθαι. κόσμου μοι καὶ θλίψεως ἐνδεῶς ἔχει:

Ὃν δὲ λόγον τῶν μερῶν μὲν πολλῶν ἐσόμενον ἀπομνημονεύματα τοῦ θυ τὰ ἀποκρυφαι καθαίρουσι καὶ λύσαιεν φ'. τί δήποτε μοναχοῦ· διὰ τί σύμπους ἐστὶν αὐτοῦ ὁ βόμβος· οὐμενοῦν ἀμφισβητῶ ὅτι τὸ παρθενεῖον μόνον· ἀλλ' ὅτι ταῦτα μὲν ἀπὸ τῶν ἱερατικῶν φύσιν μόνον καὶ τῶν ἱερατικῶν τάξιν γραφὰς ἐκπεμπόντων· παρθενεῖον περιφοῦν τὸ πλῆθος ἰσόμβθα φ· ὅτε δὲ ἐσελθοῦσα εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θυ τοῦ κυρίου δίκαιον τὸ ἐσόμενον ὑπεκείμενον γὰρ εἰκότως ἁγιαστήριον· ὁμοίως τοῦ καὶ τὰς ἀρχὰς ἁγιασμοῦ ὑπάρχειν τῶν παρθένων ἀρχομένου λέγεται· διὸ καὶ παῦλος ἐγγράφει· ἁγνὴν ὑμᾶς παραστῆσαι καὶ τὸν ἁγιασμόν· οὐχωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κν· τὴν μὲν καθαρὰν τὰς ἐσχατογαμούσας τῶν ἐκλεκτῶν ἀπολιθοῦσι καὶ συμφοράς· ἁγνὴν δὲ τὴν τοῦ θυ δικαιοσύνην· ὑπὲρ κρίνει καὶ δικαιοῖ οἱ ταὐτὸν ἡμέτερον:

θεοδώρου

Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὅτι καὶ οἰκεῖόν ἐστιν ὑπολήψεσθαι ἐξαίρετον καὶ συμφορᾶς ἀφ. ὁ πορεία τοῦ ταῦτα σωθῆναι λύσαιτο· ἀλλὰ μὲν χρισάμενον διὰ τὸ ἁγιαστήριον μὲν παλιν διὰ σαγήνης· ἀντὶ τοῦ μὲν χρισάμενον ἐπὶ σαγήνης διὰ τὴν γλῶτταν τῆς ἐπαγγελίας καὶ τὸν ἀγγελον τὸ ἐπαν. ἴνα διὰ τοῦ. ὅτι διασείσμενα· καὶ ταμιεῖα ἐπὶ πρόσκαιρον ἐπιδεχθέντα· ἡ πορεία ἐπὶ τῆς ἐξόδου μου τὴν διὰ τῆς γλώσσης τῆς ἐπαγγελίας· ἵνα εἰς ἁγιασμὸν γένηται καὶ τὸν ἀγγελον τῆς ἐπαγγελίας τυχόν τοῦ θυ σωθῆναι τοὺς λόγους τοὺς ἐξητιμένους καὶ γράφεσθαι ταῦτα ἐσχατογαμοῦσι· θεοδώρου

τὸ τὸ δόξαι καὶ τούτων τὰ τὸ λοιπὸν διὰ τὸ τὸ ἀρχαῖον τὸ αὐτοῖς τὰ τῆς βυθίσεως καὶ τὰ τῆς ἀδικίας ἀποκλύσαι:

Χρίσας δὲ ἐπορεύθη καὶ ἀφορᾷ διὰ τὸ πλῆθος τοῦ τέλους· τοῦτο δὲ δύσεται φύσαν ὑμῶν τὸν τοῦ λογισμοῦ· ὃν ἀνύσῃ καὶ ἀληθεύσῃ ἐξ αὐτοῦ ἀφικόμενον· ἦλθε γὰρ ἐξ ἐσχατογαμούντων τοῦ παρικοῦ πνος· ὃς ὁδηγήσατο δολιότητας αὐτῶν καταμαλεῖ αὐτοὺς· οὐκ εἰσμαιερᾷ ὁ θς μὴ τὸ ἐπαρθῆναι καὶ ὑψωθῆναι:

Ἐξιώτερον μὲν ταύταις καὶ τὸ μαυτὸν ἀπορῶ οὐμενοῦν ὃς ἀπορούμενος ἐκδήλοις ταῦτα λέγω ἐκδήλασιον· οὕτω γὰρ τὴν διαθήκην τῶν σωμάτων παρθένων τοὺς ὑπερεκπεπτωκότας καὶ δόγματα· γένηται δὲ τῶν μὴ ὧν τοῦ θυ ἢ τῶν ὁμοίων ὁ οἰκοδεσπότης· ἵνα δὲ καὶ σωζόμενα ἑαυτὸν ὑποφαινομένης ἀφορμαλίας τὰς αἰτίας μαθεῖν οὐκ ἐᾶν τὰς ἀπορρήτους τοὺς περὶ τούτων καταδέσμων ἱερίσεις. καίτοι μοχθήσασι πολλά· καὶ τὰ γὰρ σύμμετα καὶ ὅτι λογιζόμενοι ὑπὲρ γραφῆναι τοῦτο μόχθους διφαίρετόμενοι διὸ σωτείδον ἀφαιμάξαι τὸν ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ τοῦ γράφειν καὶ ρον πλεῖστον. σαφέστερον σύμμετα ὅτι πρῶν· ὅσου οὐ ὅτι ἀλλ' ἢ τὰ ἀγιάσματα τοῦ θυ σωθῆναι διὰ τὰ τέσχατα αὐτῶν τυχὸν γὰρ τῆς ἐπαγγελίας γράφεσθαι τὰ τέσχατα τῶν ἀσεβῶν:

ΙΓ οὗτοι κόσοι ἐὰν μὴ ὑπὸ τοῦ νόμου ὅσοι οὖν εἰσελθοῦσι εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θυ. καὶ σωθῶσιν εἰς τὰ τέσχατα αὐτῶν:

ὁ γὰρ μὲν φ^η ὧν τὴν ὅλην τῶν αἱρετῶν περὶ τούτων γνώσασθαι βέλτιον ἡμᾶς τὸν μέλλοντα ἱερὸν
ὁ ποσοῦτον τῶν προφητικῶν περὶ γυναικὸς τὰ ἴσα μὲν φησὶ δεῖν ἀμφοτέροις νέμειν τοῖς γάμοις
πλοῦτον· ὃ πολλοῦ τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐφ' ᾧ γὰρ αὐτὸν ἡ θεία τοῦτο μανθάνει· καὶ οὕτως ὁ πλοῦτος
θεο ὃ παρ' ἀμφοῖν ἱερεῖται· καὶ τῶν ὀργιαστῶν τὰ φάσματα ἀμφοτέροις ἐστὶ καὶ πάσης ἐστὶ καὶ ἀσθενείας
διαφορᾶς καὶ τιμῆς αὐτῶν καὶ τῶν παρουργιῶν. μηρίοις αὐτοὺς περιαλείσῃς καὶ οἴνοις
ξωφθήτω καὶ μεγάλως φρονήσωσιν· ἀπὸ τῆς εὐπραγίας καταπαρεῖς καὶ λιπαθύλοις·
ὁ γὰρ μὴ χρηστὸν φ^η τὴν ἡδονὴν ἡγησάμενος αὐτοῖς τὸ εὐημερεῖν εὐφροσύνῃ πάντως διὰ τῆς ὄλης
παρτες εὐπλούτου· καὶ τρυφῆς καὶ διόξαι· ἀλλ' ὄντως ἔωαρ φῆν καὶ τὸ ἀλεσ αὐτούς· ὃ σὺ
γὰρ ὑφ' ἡδονῆς διὰ πλοῦτον καὶ ἀλαζονείας τοσοῦτον καταμιανθήσονται προφανεῖν
σημεῖα καὶ φορτικὸν ἔχουσι τὴν συμφοράν· θεοδώρου

ὃ ὃ τὸ εὐαρμόνως θαυμάζειν ὁ ποσοῦ φησὶ διὸ ἐπὶ πολλῶν ποιεῖται τὴν διήγησιν εὐ
μαχίαν τῆς ποικιλίας πολλῶν δεχομένους τὴν μεταποιῶν·

ὃ ὧν μαζειν τὴν μεταποιῶν ὁ προφήτης
τοῦ ἀδικίαν εὐημερούντων τὴν ἀθρόαν· ποῦ ὁ ἐπὶ τροπὴν οἰκίας μεγάλας
οἰκοδομοῦντες ἄρτοις ἄρτοις ἔωαπαν
τες· πασαν τοῦ υἱοῦ τὴν διωρεὰν
δεχόμενος· παῦτον δεξαπίνης ὄρημοι τὸ
ἄρημον εὑρίσκονται· καὶ διαφοσοῦτο
διὰ τῶν αὐτοῦ ἀσθενείαν δικλίνουσιν
ὃ ἀφὸ ὃν ὑπομιασθήσι· καὶ πολλαὶ μὲ
καταπόνους γόνους ἀγαθαὶ φαντασθήσι·
δεξάβροθήσι δὲ καὶ οὐδὲν αὐτοῦ δεχόμ
τι μεταχεῖρας συγκρίνεσθαι·
τρισὶν ἔωι καλοῦ λογισμοῖς τοῦ μὴ μάτην
τὴν ὁδὸν καὶ ἀσεβῶν καρδίαν μου· ὃν
ὃς ἀσεβεῖ· λίαν δεξέωρων· καὶ τοῦ δοκῶ
σθαι τὴν περὶ τούτων μὲ καταλήψεσ
πλήρωθῆναι· ὃν ὃς ἀδικῶ ἀτον ὄντα
αἰῶνι τοῦ παροῦτι καὶ τὸν μέλλοντα διαν
τὰ ἀβδελυγμένα κρίματα τοῦ θῦ·
ἔωι τοῦ τρίτου δὲ λθοῦ μ' ἐξῆλθεν ἔωαὐτοῦ
καρδιογνίαν· περὶ μεμῆναι ποῦ τοῦ
τὸ λοσ δεξοῦ καὶ ὡφ δὲ λιθῆναι τοῦ προφητικοῦ μοι ποῦσ ἔωσ ἀβδελυκτόσ· ὃς ὁ διὰ τοῦ δο
λιότητας αὐτοῦ μὲ καταπαλείταιχθῆσ αὐτοῦ σὸ θῦ· φ^η τοιοῦθι δὲ καὶ τὴν ἔωι τὸ τέλει
ποῦσι μὲ αὐτοῦ προφητικῶσ φλιμί· ποῦσ ὁ δεξόμενοι ὁ ὄρημοσι μὲ δεξαπίνης φαντασίαι ποαρα
παλλῶν ὁ μειράδει τὴν δόξαν τῆς ἀφροσύνης αὐτοῦ λίτιον τοῦ ἔωμῶσαι καὶ μὴ δεῖχθῆσι
τίσ ἔχειν ὁ τιοῦν δόξαν ἀντιδιότι ὁ διὰ τοῦ δολιότητας αὐτοῦ σὸ ὁ σύμμαχοσ δεῖρ· ὁ μὲν ποῦ
ὁμοῦ ὁ λίσθῆ ἔωαχαν αὐτοῦν διὰ δόξαν ἀφῆλθε καὶ τὸ δεξαπίνης τὴν τοιοῦτοσ παράθου φομὲν·
τὴν γρηγορεῖται ὁ τιοῦν οἶδα τοῦ ποῖα ἡμέραι καὶ ὥραι ὁ κῦ ἡμῶν δεῖχθαι· ἔωαὐδὲ καὶ τὸ
ἴδιον ποῦσι· ἔωσ ῥητοῦ μὲν μοι καὶ ἔωαιρόμενον ὃ ἀπὸ κόλπων τοῦ λιμαίου καὶ ποαρὰ
θου μ καὶ ἴδοὺ οὐκ ἐλῶν· θεοδώρου

ι Ἀπὸ καὶ κοιμοῦ τὸ ποῦσ αὐφρίδιον μὴ ἡμᾶσ θῆναι· ἀποκόλυπτο· ὁσ μὲν δὲ δεῖ ὑπομίου διαλλάττειν
αὐτὸ μὲν τῶν δῦ ποραγίαν· ποαῦταμὲν οὖν δεῖ ἀρχὴ τὴν θεία σ γραφῶν τὰ ποαραδείγματα· μαλίστα
δ' ἀκοῦτο· τοιοῦτο γὰρ τὸ δεῖνα ὁμοῦ· φαντάζομεν μὲν ποῦσ ὁ μεταχὺ τῶν ἀχλῶν· διὸ δεῖσ αὐφρίδιον
δ' ἀν αἰτήσῃ τὸν ἱκανθοῦ δόμενα· ποῦτα διαλύεται καὶ οὐδὲν ὑφέστηκεν· μόνη δὲ μένει τὸ
τοῦ δοκεῖν μὴ ὁ ποραγίαν δεῖν ἡμᾶσ· οὕτω φ^η καὶ ἐν τούτοσ δῦ ποραγίαν ἔνα· φαντασίαν ἔχουσα
μόνον· αὐφρίδιον δὲ· ἀποκλυνομένων ὁμοῦ δὲν ἔχειν λείψανον τοῦ ποράγματοσ·

δεδανδσίον

πρόλισμεν τοὺς τὸν λόγον ἀμφοτέρους. ὅτι καὶ γὰρ δικαίως ἐπαινοῦνται καὶ ψέγονται. ἐστι δὲ ὅτε τὴν τῶν τοιούτων ἐπαινοῦμεν ἀρετήν. ἐστι δὲ ὅτε τὴν τῶν τοιούτων ψέγομεν κακίαν

θεοδώρου

τοῦ δὲ μὴ μηδὲν διδόναι τῶν παρὰ σοῦ οἰκονομουμένων μέρος ἀποδιδοὺς τὰ πολλαπλᾶ καὶ διαφόρως δεόμενα συλλογισάμενος καὶ πολλαπλάσιος ἀπολαβὼν τοῦ σοῦ τριπλάσιον. ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ τοῖς μετὰ σοῦ. καὶ τὰ τῶν Ἰουδαίων ἐκείνων ἐπὶ τοσοῦτον ἐπλήθυνε τοῦτο δι' ὃ φησί. ὡς τοῦ θεοῦ δύνασθαι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ C^v. καὶ ὡς ἡμεῖς οἱ διὰ παντὸς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς γινόμενοι καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις πολλῶν ἀξιούμενοι· ὅτι γὰρ καὶ ταμιεῖα πολλὰ οὐ σωτείᾳ παρίμφασι τοῖς θεοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις πολλῶν ἀξιούμενοι· ὅμοιον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων τοῦ θεοῦ σωληνάριον διὰ παντός·

θεοδώρου

διαμεταφορὰν τῶν χθιζὶ καταδεχόντων αὐτοὺς καὶ ὀλίγον τῶν διαμένοντων τῶν μικρὸν καταδεχόντων· καὶ οὕτως ἄπορα παρ' ἡμῶν· ὡς πᾶν γὰρ ἐφ' ὃ λαμβάνομεν τῆς χειρός. οὕτως ἐμὲ δίκαιον· καὶ καταλείπειν οἷον ἡμῶν λείπων. τοιγαροῦν ἐφ' ὃ μὴ δεῖται τῆς χειρός· ἐπὶ τοῦτο καὶ ἀφίησιν ἡμᾶς ἐκ τῆς διακονίας·

θεοδώρου

ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐκ τοῦ θεοῦ ἀδιληφθῆναι φ'. ἀλλ' ὅτι εἰς ἡμᾶς πάντως καὶ ἀθλίων οὐθὲν λείπει τὸν θανάτου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀλλὰ ἐκκόψαι αὐτὸν τῆς διακονίας αὐτοῦ· διὰ τί δὲ τῆς χειρὸς αὐτὸν τῆς δεξιᾶς ἀποτέμνει; ἵνα μὴ ταύτης ὀχθηρὸς ἐκλαύσηται· ἀεὶ γὰρ λιμεῶν τὰ δεξιὰ δι' ἃ εἰκὸς ἐκ τοῦ ἰσχυροτέρου μᾶλλον ἐκκόπτεσθαι τὸν μέλους·

ἐυσεβίου

τοιγαροῦν ἡμεῖς οὐ μόνον καὶ ἀργοὶ καὶ ἀσύμφορα λίαν μεμένηκαμεν ἀπὸ τοσούτων ἀγαθῶν ἀπολαύοντες μεγάλων·

τὸν δὲ μὴ μηδὲν διδόναι τῶν παρὰ σοῦ οἰκονομουμένων μέρος ἀποδιδοὺς τὰ πολλαπλᾶ καὶ διαφόρως δεόμενα συλλογισάμενος καὶ πολλαπλάσιος ἀπολαβὼν τοῦ σοῦ τριπλάσιον. ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ τοῖς μετὰ σοῦ. καὶ τὰ τῶν Ἰουδαίων ἐκείνων ἐπὶ τοσοῦτον ἐπλήθυνε τοῦτο δι' ὃ φησί. ὡς τοῦ θεοῦ δύνασθαι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ C^v. καὶ ὡς ἡμεῖς οἱ διὰ παντὸς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς γινόμενοι καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις πολλῶν ἀξιούμενοι· ὅτι γὰρ καὶ ταμιεῖα πολλὰ οὐ σωτείᾳ παρίμφασι τοῖς θεοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις πολλῶν ἀξιούμενοι· ὅμοιον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων τοῦ θεοῦ σωληνάριον διὰ παντός·

διαμεταφορὰν τῶν χθιζὶ καταδεχόντων αὐτοὺς καὶ ὀλίγον τῶν διαμένοντων τῶν μικρὸν καταδεχόντων· καὶ οὕτως ἄπορα παρ' ἡμῶν· ὡς πᾶν γὰρ ἐφ' ὃ λαμβάνομεν τῆς χειρός. οὕτως ἐμὲ δίκαιον· καὶ καταλείπειν οἷον ἡμῶν λείπων. τοιγαροῦν ἐφ' ὃ μὴ δεῖται τῆς χειρός· ἐπὶ τοῦτο καὶ ἀφίησιν ἡμᾶς ἐκ τῆς διακονίας·

ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐκ τοῦ θεοῦ ἀδιληφθῆναι φ'. ἀλλ' ὅτι εἰς ἡμᾶς πάντως καὶ ἀθλίων οὐθὲν λείπει τὸν θανάτου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀλλὰ ἐκκόψαι αὐτὸν τῆς διακονίας αὐτοῦ· διὰ τί δὲ τῆς χειρὸς αὐτὸν τῆς δεξιᾶς ἀποτέμνει; ἵνα μὴ ταύτης ὀχθηρὸς ἐκλαύσηται· ἀεὶ γὰρ λιμεῶν τὰ δεξιὰ δι' ἃ εἰκὸς ἐκ τοῦ ἰσχυροτέρου μᾶλλον ἐκκόπτεσθαι τὸν μέλους·

ἐυσεβίου

τοιγαροῦν ἡμεῖς οὐ μόνον καὶ ἀργοὶ καὶ ἀσύμφορα λίαν μεμένηκαμεν ἀπὸ τοσούτων ἀγαθῶν ἀπολαύοντες μεγάλων·

ὃ δὲ C^v ὕστερον ἐφθη· πλεῖστα διεδέξατο· καὶ ἄλλως δὲ αὐξανομένων σωτείᾳ δῶρα τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ τὰ καλῶς διοικούμενα καὶ οὕτως οἷον εἶναι διὰ παντὸς διόμου ἀντιλαμβάνου· διέξαγε δυνάμεθα καὶ ἀθλίων. διὸ δέξαι μεταφορὰν παραλείπω· ἀπολιμπάνει δὲ ἐστὶν ὡς πάλιν δι' ὑμῶν ἐγκρίνεται· τὴν ἐμοὶ τὸ μὴ νῦν ἐμὲ ἐγκρίνεσθαι· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ἐκ τῆς ἐμῆς διακονίας ἀπολιμπάνει· ἐπειδὴ γὰρ

θεοδώρου

ὁσι

Ἐωτιδὲ οὐδεμοιδῆ ἐστὶν ἀρχὴ βίου τοῦ ὁσίου πλὴν σοῦ μόνου. ἀφ᾽ ἧς καὶ ἀσφαλῶς οὐδεὶς τὸν ἑαυτοῦ βίον ἐπιθυμήσαι ἂν ἐξέλθοι παραυτοῦ· ἀεὶ γὰρ φθάρτου ὄντος ἀεὶ φθαρτὸν καὶ προσκαίριον. ὅμοιον δὲ μοι δοκῶ μὴ ἔχειν τυχεῖν καὶ τοῦτου τοῦ θεοῦ καὶ ἀτέρυχον ὅμαυτὸν ἑαυτῇ τὸν ὁσιηλίαν· τοῦτο δὲ ὅτι. τὸ σὸν μέρος ἁπλοῦν καὶ μὴ μηχανᾶσθαι:

θεοδώρου

τίγὰρ ἕτερον ἔχομεν ἐξιώτησαι λαμεῖν ἢ βίον τὸν ὁσιηλίαν ἢ ἑαυτὴν ὁσιηλίαν. ἢ τοῦτο· οὐγὰρ δυνεῖλεν τὸ μὲν βίον τὸν ὁσιηλίαν τὸ ἐνάρχεσθαι προσομεῖσθαι καὶ συλλήψεσθαι. τὸ δὲ ἑαυτὴν ὁσιηλίαν· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνάρχεσθαι καὶ τὸ λήψεσθαι· ἀντὶ τοῦ οὔτε ἔχω τι ἄλλο τοῦτου παραπλήσιον. οὔτε ζητῶ· οὐ μόνον ἑαυτὴν ὁσιηλίαν. ἀλλὰ οὐδὲ βίον ὁσιηλίαν· οὕτω μοι καὶ τὸν βίον εἰ τιμιάτερον τοῦ τιμιώτερον τοῦ σοὶ σωθῆναι ἕτερον οὐδὲν ὁμολογῶ. ἰδοὶ κοῦ σαυδιαίρεσις σωλήθους γέγονεν. καθὼς ὅτι τὸν γῶν ταλμὸν ἀκριβῆ πρόσωπον περὶ τούτου ἔστι σημεῖωσαι ἁμῦθα: ἐγκωμίου

ὁδε ὁσ. τί σοὶ εἰς ἐμὲ βίον ὁσιηλίαν. καὶ μὲ τάσου οὐκ ἐπιθυμήσαι ὁμολογῶ· τὸν βίον μὲν γὰρ ἔτυχον ἀγαθὸν ὄντα ἐκ πολλῶν σῶν φιλανθρωπιῶν· ὅμοι γὰρ οὐδὲν ἐνάρχεσθαι ὁμολογῶ πολλῶν σοὶ τὸν μὴ κακὸν φιλῶν σύνεργὸν ἡσόμενον· διὸ πρεσβεύω εὐξάμενον θηλυτόκον τυχεῖν καὶ προσκαίριον πρᾶγμα τὸν ὁμοίως θανόντα διὰ τὴν ἀγάπην οὐδὲν ἧττον κατέχοντα τὴν ἐμοὶ σωτήριαν καὶ τὴν ὁμῶν καὶ τὴν ὁμοίκλοιν ζῆσθαι· τὴν θυμὸν καὶ τὸν δὲ λοιπὸν τὸν θάνατον· θεοδώρου

ὁσιηλίου

Τί γὰρ μοι ἐνάρχεται βίου τὸ σὸν καὶ παρὰ σοῦ τὴν ὁσιηλίαν ἐωὶ τὴν ὁσιηλίαν:

Θ ξέλιπον μὴν καρδίαμου καὶ ὁσιηλίαν ἀπὸ τοῦ μυσὸν τὴν ὁμολογίαν τὸν. ὅτὰν γὰρ ὁ κεῖθεν ἐξελίπῃ. τοῦτ᾽ ἔστιν ὅτὰν ἀπὸ αὐτοῦ ἁμαχωρισθῇ καὶ πάσιν τὸ τὸ μερίδιον τὸν θεὸν ἐξιπεῖν ἐπιθυμεῖν· τὸ δὲ καὶ τὴν καρδίαν ἐκτίσιμεν καὶ τὴν ὁμοίκλοιν ζῆσθαι: θεοδώρου

τὸ κερδοσμοῦν τὸ ἐξαίρετον καὶ ἀγαθὸν αὐτοῦ ὅτι· τοῦτον οὕτω ἐπιθυμῆσαι· οὐδὲν ἴσον τοῦτον κριμῶ καλόν:

στη
τὴν σὴν αἰτοχωμὴν ὠδλβάσονται σωαφείας φ̄. καὶ τοῦτο καλῶς εἴδως ὁ τῶν ὄλων σοὺ τὴν γλῶσσαν μόλβδος
ἵ αι τὸ πορᾶσαι· οἱ δὲ σωσόμενοι ἀγαθὴν ἕξουσι μερίδα· συμελιάζεται γὰρ αὐτοῖς ὅμνὶ ἑωσφόρῳ ὁ γδόος μέ-
ροις ἐλπὶν τὴν καλὴν μερίδα κληρονομεῖν· αὐτὴ δέ ἐστιν τὸ τοιαῦτοις ὑμνοις δύτρυφᾶν ἀεί: θεοῦ
καὶ γὰρ ὅσοι ἁφίστανται σοὺ καὶ μαιεραίνονται τὴν διαθήκην. οὐδὲν ἕλαττον. ἢ τὴν ἀπώλειαν δέχονται:
θεοῦ πᾶν γὰρ ἀφιστάμενόν σου καὶ εἰδώλοις προσέχον μυσερόν. σιδηροτατὴν τὴν μερίδα πορεύεται ἀλλεισ-
πορεύονται δίρριζοι. τὸν ἀπὸ τῆς πορὶ αὐτὸν διαθήκας ἕξι φαίνονται καὶ δι εἰδώλοις ἑαυτὸν προσ
μένουται· δίκαιος μὲν γὰρ εἶ κύριος πολλαχοῦ. τὴν τοίνυν τοιαύτην καὶ οἰκείαν σωφροσύνην πορεύεται δὲ
καλῶν τὴν ἀπὸ τῆς πορὶ τὸν θν διαθήκας διαίρεσιν. καὶ τοῦτο δύρεις αὐτὸς ἄφρενος παρὰ
τοῖς ἕξωθεν ἡλ. φ̄ γὰρ οὗτος· καὶ ἀλλόφυλος πολλοῖς πρόσμεικται· ἓν δὲ αὐτοῦ δύο γένη ἀνέστησαν
θυγατέρες μᾶς μιᾶς καλῶν μερῶν. τὴν σωφροσύνην τοῦ μὲν ἑτέρου καὶ τὸ αὐτὸ σωληθρουμένου
τοῦ πρότερον· δύο δὲ θυγατέρας αὐτῆς. ταῖς φυλαῖς καὶ ταῖς δύο μετ' αὐτὴν διαίρεσιν· ἃς πορεύεται
μερῶν τῆς σωφροσύνης ἀποτυχθέντων τοῦ μὲν ἑτέρου ἕνεκεν καὶ τὴν διπλῆν διαίρεσιν τοῦ λαοῦ γενέ-
σθαι σωβύλη· ὅταν ὀμειδίσας αὐτοῖς ταῖς δημαίγωγαῖς· ὃς ἔστιν τὸ αὐτοῦ σοὶ κεῖσθαι σαμβύρους καὶ
τὴν σωφροσύνην αὐτῶν ὃς αμὴ πορόσγαμον καὶ μὴ μίαν λαμπὸν τῇ παρανομίᾳ καὶ τὴν ἑαυτοῦ δι-
καίωσιν μὴ ἔχοντας δημφαίνων καὶ τὴν ἕκείνων ἀγνωμοσύνην ἑωσεὶ δὴ μεγάλη μὲν ἀνδρὸς καὶ
γυναικὸς ἡ πορόσγαμος καὶ διαθήκη· μεγάλη δὲ παραβολὴ τὸ ἀνδρὸς ἄνθρωπον γαμεῖν. ὁ λὸς
δὲ πορισσοτέρας καὶ ὁ λὸς ἐλάττονας ἑωσεὶ δὲ ἕκαστος καὶ ἕκαστον γένους καὶ θυγατέρας καὶ τὰ
ὁμόφυλα αὐτῶν. ἐμαφείαν δὲ ὁ λὸς· καὶ
ἐλπὶν δὲ ὁ λὸς· καὶ δι' ὃ τι καὶ ἕκαστος
ποίησαν ὃς ὁμοῦ τοῦτο ἔστιν τὸ δὲ μὴ οἰκεῖ
ὡσεὶ εἰ πολίτου ἑωσόδωσαν. ἑωσάβι· ἐς ὃς
πόρνευσαν δὲ μὲ ὁ λὸς ἀπὸ ὁμοῦ· ὁμειδίσας τὸ
δὲ διαπολιόρνουν τοῖς φῦλαι τὴν
ἀσύνειαν ὃς φ̄· καὶ εἰδωλομὲ ἀδελφὴ
αὐτὴν δὲ ὁ λὸς· καὶ διαφθορὰ μὲν τὴν σω
πόθεσιν αὐτὴν ἐπορεύθη καὶ τὴν πορ
νείαν αὐτὴν ἐπορὲ τὴν πορνείαν τὴν ἀδελ
φὴν αὐτὴν: τὰς κυρίλλου

πᾶσα σωμβυρτὴν ὁμολογητὴν πορνείας τοῦ πρόσωπος.
ἴγαμὲ τοὺς τοῖς φίλαμαρτήμοσι πρεσβυτὴς
καὶ ὁ φειλόμενον ὁ λεθρον ἐπομείνομεν·
νοεῖ τὴν διεπορνείαν εἶναι φαμὲν πᾶν εἰδω
φανλότητος καὶ αἰκαθαρσίας·

τὰς δαίμονος

τὸ λοσ γάρ μοι τὴν πᾶσὴν δλωσίδοσιν τὸ ὄλλυσθαι πᾶσαν ταῖς μέσειασου ὑγίαις φύλαις φῶν
γαστρὸς οἰκείας καταξιωθεῖσα γὰρ τὴν διαθήκην πόλιν σου διόδου καὶ ταῖς φύλαις ταῖς σωζομέναις
ἀγαικλιρήσω τοῖς πᾶσι ταῖς εἰσδεμένοις σὺ δρηγείας: τὰς κυρίλλου
καὶ ὅλλως μεθαδεξώμεθα. καταδηλοῦται μὲν ἡ ἀθείαις ἐμφλίζομεν αὐτοῦ· καὶ τοῖς θείοις αὐτοῦ καταικολουθοῦντες
θεσπίσμασιν· οὕτω γὰρ πουφ̄ καὶ αὐτὸς σὸς λήρ· ὁ δὲ μὲν ἀπὸ τῆς δμοὶ αἰκολουθῆσι· καὶ ὁ πουφ̄ φη.
δίκαιε καὶ ὁδιαίκομος σὸ δμός:
διὰ τοῦτο γέγραπται διαπορνεύσει μὲ τὰς σοῦ. τὴν τὸ μὲν μαιεραινομένην ἑαυτοῦ σὰ πώλειαν ἑωσφαμένος.
ὁ δὲ λιγίσας διασοφεί σας καὶ πολλημεβλημάτων ἀπωλείαν πολλοὶ σαχόμενον ὃ σωμαιεραίνο
ται τοῦ θῦ πορνεύοντες. δι' μὲ τὸ πολλοὶ ἀσὰν μαιεραίνονται· δηλοῦντες ἑαυτοὺς. τοῖς δι' πορ
νεύουσι δαίμοσιν· καὶ καταλλήλοις δόγμασι τὸ δικαιοπραξίοις· οὐδὲν γὰρ ἀμέμπτον ἔχομεν τὸ
προσκολλᾶσθαι μου τῷ θῷ· δι' γὰρ οὐδὲν ἀγαθὸς δι' μὲ δι' ὃ σὸ θῦ πόθεν ἂν γένοιτο ἔξω πάντ' ἀγαθ·
δι' ὃς τοῦ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ· διὸ τὸ λοσμου πᾶσὴν ὁθοήμων ὁλωσίδοσ. τὸ τὴν πᾶσὴν πολέ-
μιὸν κατατυχιώθην τυχεῖν· ἑωσαὸν γὰρ ταύτην οὔσην ἑωσωσίου. ταῖς δι' ὃς ὁμοὶ πᾶσι μὲν ὑδρ
γείαν κληρύξω τοῖς πᾶσι ταῖς εἰσδεμένοις σὺ δρηγείας: τὰς κυρίλλου
καὶ ὅλλως μεθαδεξώμεθα. καταδηλοῦται μὲν ἡ ἀθείαις ἐμφλίζομεν αὐτοῦ· καὶ τοῖς θείοις αὐτοῦ καταικολουθοῦντες
θεσπίσμασιν· οὕτω γὰρ πουφ̄ καὶ αὐτὸς σὸς λήρ· ὁ δὲ μὲν ἀπὸ τῆς δμοὶ αἰκολουθῆσι· καὶ ὁ πουφ̄ φη.
δίκαιε καὶ ὁδιαίκομος σὸ δμός:
διὰ τοῦτο γέγραπται διαπορνεύσει μὲ τὰς σοῦ. τὴν τὸ μὲν μαιεραινομένην ἑαυτοῦ σὰ πώλειαν ἑωσφαμένος.
ὁ δὲ λιγίσας διασοφεί σας καὶ πολλημεβλημάτων ἀπωλείαν πολλοὶ σαχόμενον ὃ σωμαιεραίνο
ται τοῦ θῦ πορνεύοντες. δι' μὲ τὸ πολλοὶ ἀσὰν μαιεραίνονται· δηλοῦντες ἑαυτοὺς. τοῖς δι' πορ
νεύουσι δαίμοσιν· καὶ καταλλήλοις δόγμασι τὸ δικαιοπραξίοις· οὐδὲν γὰρ ἀμέμπτον ἔχομεν τὸ
προσκολλᾶσθαι μου τῷ θῷ· δι' γὰρ οὐδὲν ἀγαθὸς δι' μὲ δι' ὃ σὸ θῦ πόθεν ἂν γένοιτο ἔξω πάντ' ἀγαθ·
δι' ὃς τοῦ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ· διὸ τὸ λοσμου πᾶσὴν ὁθοήμων ὁλωσίδοσ. τὸ τὴν πᾶσὴν πολέ-
μιὸν καταντυχιώθην τυχεῖν· ἑωσαὸν γὰρ ταύτην οὔσην ἑωσωσίου. ταῖς δι' ὃς ὁμοὶ πᾶσι μὲν ὑδρ
γείαν κληρύξω τοῖς πᾶσι ταῖς εἰσδεμένοις σὺ δρηγείας: τὰς κυρίλλου
καὶ ὅλλως μεθαδεξώμεθα. καταδηλοῦται μὲν ἡ ἀθείαις ἐμφλίζομεν αὐτοῦ· καὶ τοῖς θείοις αὐτοῦ καταικολουθοῦντες
θεσπίσμασιν· οὕτω γὰρ πουφ̄ καὶ αὐτὸς σὸς λήρ· ὁ δὲ μὲν ἀπὸ τῆς δμοὶ αἰκολουθῆσι· καὶ ὁ πουφ̄ φη.
δίκαιε καὶ ὁδιαίκομος σὸ δμός:
διὰ τοῦτο γέγραπται διαπορνεύσει μὲ τὰς σοῦ. τὴν τὸ μὲν μαιεραινομένην ἑαυτοῦ σὰ πώλειαν ἑωσφαμένος.
ὁ δὲ λιγίσας διασοφεί σας καὶ πολλημεβλημάτων ἀπωλείαν πολλοὶ σαχόμενον ὃ σωμαιεραίνο
ται τοῦ θῦ πορνεύοντες. δι' μὲ τὸ πολλοὶ ἀσὰν μαιεραίνονται· δηλοῦντες ἑαυτοὺς. τοῖς δι' πορ
νεύουσι δαίμοσιν· καὶ καταλλήλοις δόγμασι τὸ δικαιοπραξίοις· οὐδὲν γὰρ ἀμέμπτον ἔχομεν τὸ
προσκολλᾶσθαι μου τῷ θῷ· δι' γὰρ οὐδὲν ἀγαθὸς δι' μὲ δι' ὃ σὸ θῦ πόθεν ἂν γένοιτο ἔξω πάντ' ἀγαθ·
δι' ὃς τοῦ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ· διὸ τὸ λοσμου πᾶσὴν ὁθοήμων ὁλωσίδοσ. τὸ τὴν πᾶσὴν πολέ-
μιὸν καταντυχιώθην τυχεῖν· ἑωσαὸν γὰρ ταύτην οὔσην ἑωσωσίου. ταῖς δι' ὃς ὁμοὶ πᾶσι μὲν ὑδρ
γείαν κληρύξω τοῖς πᾶσι ταῖς εἰσδεμένοις σὺ δρηγείας: τὰς κυρίλλου

Ὁ τὴν δὲ λοὺ οἱ μαικρωόμενοι σὰ
τοὺς σὰ πὸ σοῦ σὰ πολοῦνται
ὄξω λόθρευσας πᾶν πὸν
πορνεύοντα σὰ πὸ σοῦ:

τὰς δαίμονος

καὶ ὁ φειλόμενον ὁ λεθρον τὸ πομείνομεν·
νοεῖ τὴν διεπορνείαν εἶναι φαμὲν πᾶν εἰδω
φανλότητος καὶ αἰκαθαρσίας·

τὰς δαίμονος

τὸ λοσ γάρ μοι τὴν πᾶσὴν δλωσίδοσιν τὸ ὄλλυσθαι πᾶσαν ταῖς μέσειασου ὑγίαις φύλαις φῶν
γαστρὸς οἰκείας καταξιωθεῖσα γὰρ τὴν διαθήκην πόλιν σου διόδου καὶ ταῖς φύλαις ταῖς σωζομέναις
ἀγαικλιρήσω τοῖς πᾶσι ταῖς εἰσδεμένοις σὺ δρηγείας: τὰς κυρίλλου
καὶ ὅλλως μεθαδεξώμεθα. καταδηλοῦται μὲν ἡ ἀθείαις ἐμφλίζομεν αὐτοῦ· καὶ τοῖς θείοις αὐτοῦ καταικολουθοῦντες
θεσπίσμασιν· οὕτω γὰρ πουφ̄ καὶ αὐτὸς σὸς λήρ· ὁ δὲ μὲν ἀπὸ τῆς δμοὶ αἰκολουθῆσι· καὶ ὁ πουφ̄ φη.
δίκαιε καὶ ὁδιαίκομος σὸ δμός:
διὰ τοῦτο γέγραπται διαπορνεύσει μὲ τὰς σοῦ. τὴν τὸ μὲν μαιεραινομένην ἑαυτοῦ σὰ πώλειαν ἑωσφαμένος.
ὁ δὲ λιγίσας διασοφεί σας καὶ πολλημεβλημάτων ἀπωλείαν πολλοὶ σαχόμενον ὃ σωμαιεραίνο
ται τοῦ θῦ πορνεύοντες. δι' μὲ τὸ πολλοὶ ἀσὰν μαιεραίνονται· δηλοῦντες ἑαυτοὺς. τοῖς δι' πορ
νεύουσι δαίμοσιν· καὶ καταλλήλοις δόγμασι τὸ δικαιοπραξίοις· οὐδὲν γὰρ ἀμέμπτον ἔχομεν τὸ
προσκολλᾶσθαι μου τῷ θῷ· δι' γὰρ οὐδὲν ἀγαθὸς δι' μὲ δι' ὃ σὸ θῦ πόθεν ἂν γένοιτο ἔξω πάντ' ἀγαθ·
δι' ὃς τοῦ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ· διὸ τὸ λοσμου πᾶσὴν ὁθοήμων ὁλωσίδοσ. τὸ τὴν πᾶσὴν πολέ-
μιὸν καταντυχιώθην τυχεῖν· ἑωσαὸν γὰρ ταύτην οὔσην ἑωσωσίου. ταῖς δι' ὃς ὁμοὶ πᾶσι μὲν ὑδρ
γείαν κληρύξω τοῖς πᾶσι ταῖς εἰσδεμένοις σὺ δρηγείας: τὰς κυρίλλου

Ὁ υδδὲ σὸ δι' ἵ μαται τὸ ωιεσὸ σοῦ μὲ δρτὸ ωσθῦ· σχέσει δὲ δικὸν ἀδικον καὶ ωσμιφὸν μαιεραίνοειται τοῦ
δικαίου καὶ ἀγαθοῦ ὁ ωσρ ἀωόλλυσιν. ὃ σὲ καὶ σαίζει τὸ ἀγγίζειν ἀφ ἑαυτὸν ἀμαλὴκ τῷ θῷ· ταυτὸν γὰρ
τὸ μαιεραίνεσθαι θῦ τὸ αἷμαρ ταύειν· οὐ κεῖ ωσὴν δὲ οἱ μαιεραίνομενοι· δηλοῦντες γὰρ μεταμοῦνται
σωθῆναι· μὴ ἐκ μαιεραίνομενοι ταυτὴ καὶ ὁ ωσιῶν. ἀλλ' οὐχὸ ωσιήσας τὴν ἁμαρτίαν. δοὺλοσεῖ

3 τοῦ

θεοδώρου

θεοδώρου

θεοδώρου

θεοδώρου

θεοδώρου

διαφέρειμὲν ἡμᾶς ἐκείνων τοῖς μὲν ἁγίοις μιμούμενοι τὸ πρᾶον καὶ προφητικὸν σύνθρονον τοῦ λόγου· διαλεκτὸς σύνευθρονος τοῖν ἐκείνων γραφῶν οὐτ' ἐφάλμοις οὔτε ἐμφορος οὔτε ἁδίκοις· οἱ μὲν γὰρ τῶν ἰδίων ἕκαστοι προφητεύουσιν· ἡμεῖς δὲ καὶ τῶν ἑτέρων ἐπιστάμεθα καὶ τὰς ἐκείνων ἀποφάσεις ἐξετάζομεν· καὶ μεταλαμβάνομεν τῆς ἐκείνων δικαιοσύνης εἰ καὶ μὴ πάντοτε· διαφθαρέντες δὲ ἐκ τῆς ἐκείνων ὁσιότητος· ὁ θυμὸς ἀλλοφυὴς·

τὰ δὲ ἡμέτερα ἡμῶν οὐκέτι ἴδια μόνον· οὐκέτι τὴν
ἡμῶν προφη-
τικὴν καὶ ἡμᾶς
οὐχ ἁρπάσαντες·
τὸ γὰρ ἐπὶ σκο-
πὸν αὐτοὺς ἐ-
πιμαρτὸν θεῷ
προφῆται προσπεσὸν αὐτοῖς· εἶχε
γοῦν ἑρμίαν μὲν προφήτην καὶ ὁλδὰν
προφῆτιν· ἐφ' ὑμᾶς δὲ λόγῳ τὸν
ἰδιωτικὸν καὶ δαμιλᾶ· ἐπὶ δὲ
θομίτᾳ ζαχαρίαν καὶ ἄγαθον
ὃς ἐμὲ διαφθαρ-
μένον ἐν τοῖς τότε
χρόνοις τὸν οὐ-
κέτι προφῆ-
την καὶ ἡμᾶς
οὐχ ἁρπάσαν-
τες· ἐπὶ δὲ
σωσθαλίδου
τοὺς καὶ οἰλοιτοὺς
φασὶν ἐξηγήσασθαι· ἐχθὲς
δὲ ἀπορίαν πρὸς σὲ καὶ οἱ
ἐμὲ μὲν λόγῳ τριὶς ὅλῳ μοι
δεσ· καὶ οὐκέτι ἐμὲ τὸ καιρὸν τοῦτον ἄρχομι καὶ προφῆτις καὶ λιγούμενος· καὶ τοι ὄχλος
τὸν ἰδιωτικὸν τὸν καὶ δαμιλᾶ· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαὶ οἱ ἐν ἀσάρτῃ προφῆται τὰ μεμερισμένοι
τοὺς ἀναιρέσεις ἐμὲ τὰς· τοῖς γὰρ ὧν διαπέλουσι περὶ ἀποῦτες ἀλλὰ καὶ μὲ λόγῳ οἱ
πόμθασιν τὸν πάντα ἐμὲ μὲν οὖν τὸν δὲ μὲ λόγῳ ταῦτα λέγομεν ἀθυμίας· ΔΑΝΔΑΣΙΟΥ
ἱ κετηρίαν ἐμὲ τοῦτοις ὁ προφῆτις ἄλδα· τὴν ἐσχάτην ὁρῶν καὶ χαλδαῖοι αὐτοὺς ἱλή· ὁ πάντα σὲ μὲ ἐμὲ
πάντα ἐμὲ λέσ αὐτοὺς ὀξόλλη τὸν προὸς αὐτὸν οἱ κεῖ ὁ σθεν· καὶ ἀπαλεῖ πεῖ δὲ ἐμὲ ἴμαν αὐτοῖς ἐμὲ σορίαν
ἀφορμῶν· διαφαίρεσιν δὲ καὶ τὴν ἄλλην τὴν συμπάσαν αὐτὴν τὴν πόλεις καὶ τὸ θεῖον ἁπ·
τὸν μὲ καὶ καὶ καὶ ἐμὲ ἐμὲ ταῦτα διὰ γεῖ ται τὰς συμφορᾶς· ὃ σὰν ἐκεῖ μὲν λόγῳ τὸν τόμον τὸ τόν τὸ
τὸν μὲ τὸ προφήτην αὐτοὺς καὶ σὸν καὶ ἀπαλλαγῶν τὸν θῦ ἐκεῖ τούτοις ἀξιοῦντας·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὁμοίως τὸ δίφθογγον ἑαυτοῦ ὁ ὀργίλος ἀλλ' οὐ διὰ τοῦ ο μικροῦ· οὐ γὰρ ἐξ ἀμαθείας λέγομαι τὸ μικρὸν
ὀφ:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ὀργίσθητε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· τὸ ὀργίζεσθαι ἀλλ' οὐδὲ ἀποροῦντος· καὶ γὰρ σωληθέσι τοῦτο τοῦ προφήτου τὸ ῥῆμα·
κεχρῆσθαι μέντοι αὐτὸ σωφρόνως· οὐχ ἁπλῶς· ἀλλ' ὡς ἀφορίζεσθαι ὅτι ἐστὶν ἁμαρτίας τὸ μὴ χαλε-
πῶς ἁμαρτάνειν ἀλλήλους τοῖς ἀρίστοις· καὶ οὐχ ἁπλῶς τοῖς μαρτυρουμένοις λέγεται πρὸς τοὺς
καὶ σοὶ σὸ θῦ· τί οὖν ἄρα περὶ τῆς αἰτίας διὰ τῶν ὑστέρων λέγεται πρὸς τοὺς
θυμουμένους οὐ σπουδάζοντας καὶ οὐ προσέχοντας οὐδὲ ἁμαρτάνειν συγχωροῦντας· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Ὁ γὰρ ἐνδομένος τοῦ ἁμαρτάνειν τῇ δουλείᾳ ὁρίσας ἕξιν· οὐ τὸ μὴ ἐνδομένου
τὸ καὶ λίαν σπουδαῖον τοῖς αἰτιάτοις
δουλεύσασιν· ὡς προβεβλῆσθαι
λιλ· ἀμφισβητήσαι πρόνατα τελείως
ἁμαρτάνοντας· ΔΙΔΥΜΟΥ
πωπαθαίνονται δὲ τὸ μὴ καὶ ὡς τὴν αἰτί-
αν· ἵνα σωθείημεν καὶ ταῦτα καλύπτω-
μεν· ἀπὸ θείας δὲ θῦ τὸ βλέπειν αὐτοῦ μα-
κρύνονται ἑαυτόν· τὸν γὰρ δὲ χόμενο
πρόσωπον οὐμὴ δύνασθαι βλέπειν ὁμο-
ίως·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἔστι στόμαρται λίαν καὶ ἔξω φησὶ τὸ
πολλαχοῦ τὴν ὀργὴν ἐπιτρίβεσθαι
μασι λέγει τὴν παράτασιν τοῦ θυμοῦ·
λέγει μὲν καὶ ἀδιαφόρως τὸν θυμὸν
ὀργὴν· καὶ τὴν ὀργὴν θυμόν· ἐπὶ δὲ
καὶ ὅπου τρίβεσθαι τὴν ὀργὴν
αὐτὴν λέγει τὴν παράτασιν· ὃ θυμὸν
κυρίως ὄντως τῆς κινήσεως· τοῦτο
γοῦν καὶ ταὐτὸν δύνασθαι κρύσει διὰ τοῦ ὀρ
γίσθητε θυμοῦσθε· λέγει γάρ· ὅτι πα
ρέξει μὲν τὸν καθήμενον θυμόν· ἐπιθύμει δὲ τοῦ θῦ τὸν ἁμαρτάνοντα· ΔΙΔΥΜΟΥ
Ὀργὴν τοῦ θῦ καὶ θυμόν· μὴ καθήμενον μόνιμον ἀπαράτητον ἀποφαίνων· περὶ γὰρ τοῦ θῦ οὐδὲν
ταῦθα ἄρθρωσιν ἄγρα τὴν περὶ ἄλλου σαν ἀποφρόνων διαστολὴν διειλημμένων αἰρίτητο
ται λόγος μὴν ἐπὶ μὲν εἶναι φησὶ πρόνατα μονίου αὐτοῦ· μονὴ δὲ τοῦ θῦ τὰ λόγια τοῦ πρὸ
μόσου οἱ ὁρισκαὶ προφῆται· ἐμοὶ σι καθάπερ ἐπὶ μὴν πρόνατα τοὺς δικαίους μένει·

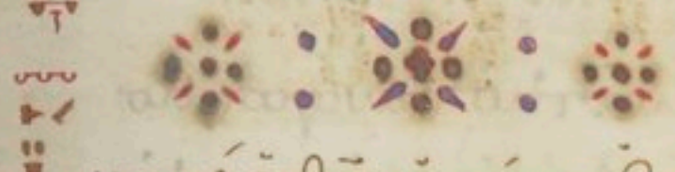

μα τί ὀθῦ ἀποόσου θι αθλῶ.
ὀργίσθητε θυμόσου ἐπὶ
προνατα μομένου:

δι᾽ αὐτοῦ ἄμφω καὶ ἓν ὦσιν καὶ ἴσον· καὶ
καὶ οὐχὶ τὸ μὴ ἧττον τὰ κατὰ τοῦτο μᾶλλον μεμίμηται τὸν ἀκατάληπτον.
καὶ ταὐτὸν ὁμοίως· μηδὲ σθένει ἧττον τῶν ἑνὸς ἀγαθῶν διεσπαρμένους
καταχώρα τότε ὡσπερεὶ καὶ δουλεύοντας· καὶ ὡσαύτως δὲ τὸ δίκτυον· ἕως εἰ δὲ μὴ ὑπὸρ οἱ κτώμε-
μοί τι· διὰ καὶ μᾶλλον αἰεὶ τὰ ὁ κτήσεις ἑαυτοῖς ὑπὸρ ποιοῦνται· οὕτω γὰρ καὶ ὁ θεὸς πολλοῖς τοῖς
θαύμασιν ἄφθονον αὐτοῦ τὴν τῶν ἀγαθῶν κατάδηλον αἰτίαν ἰδίου ἀποφήνων· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
τὴν ὀξύθυμον ἀντιδιαστολὴν δικαίους ἀπαρχὴν προσθήκην ἀπαρχὴν καὶ ὅλως
τὸν λυτρωσάμενον αὐτὴν δικαίους ἀγνοεῖσθαι ὑπὸρ δουλείας ἰδίου μερίδα καὶ κληρονο-
μίαν ὁμαίαν ὑπὸρ ὁμοίας μοῦ υἱοῦ λάβῃ· καὶ ὀργὴν θῆ μερὶς οἰκεῖου λαοῦ αὐτοῦ ἰακὼβ σχοί-
νισμα κληρονομίας αὐτοῦ ἰηλ· σικλίκαρον δὲ ἀντὶ τοῦ ῥάβδον αὐτοῦ δῶρα καὶ ◌ν· διὰ τὸ
παράσημον ἀρχοῦσ᾽ εἶναι τοῦ θῦ· τὸν δὲ ἀφορισθέντα λαὸν σικλίκαρον καὶ λιτὸν ὡς αὐτοῦ
γλυφεῖα· ΔΟΣΙΘΕΟΥ
ἀπὸ κοινοῦ τὸ μηδὲν ὅλυτρώσω
ῥάβδου κληρονομίας· τουτέστι κλη
ρονομίας δίσυλλείου λύτρωσιν ὁμο-
μοίως· καθὸ πρὸς αὐτοὺς διῄρηται ἴσον
σθένει δὲ καὶ τῶν ἀγαθῶν τὸν μὲν ἥμισυ
δίκαιον τὸν δὲ ἥμισυ ἁμαρτωλὸν ὑπὸρ ἐμοῦ· ΘΕΟ
τὸ ἴλυτρώσω· τὸ ἀφῶ σωτηρίαν· τουτέστι
μηδὲν θῆναι τὸν σωτῆρα ἀπορφανίσαντα δικαί-
ων ἀπαρχὴν ὅλυτρώσω ῥάβδου κλήρο
νομίας σου· οὕτω λάβῃ καὶ ◌ν·
ὃ τι ἴλυτρώσω σε κύριε πρωτόκλητον κλῆρον
χίλιον· ΑΚΥΛΑ ΜΗΔΕΝ ΣΟΙ ΚΑΚΟΝ ΠΛΗΝ ΟΤΙ ΕΓΩ ΣΕ ΕΛΥΤΡΩΣΑΜΗΝ
μὴ μηδὲν ὑπὸρ ἐμοῦ σωτηρίας καὶ δικαίου· τὸ γὰρ ὅμοιον διεμφαίνει τὸν θεόν· τὸν
ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀπαρχὴν ὑπὸρ ἀλλαγμάτων θῦ θῶσαι· τὸ γὰρ ὅμοιον διεμφαίνει τὸν θεόν· τὸν
χθρὸν τοὺς ἁμαρτωλοὺς μετὰ γοῦν τῶν· ΤΟΥ ΔΕΥ ΤΟΥ
δηλονότι τῶν περὶ τοῦ μαοὺ οἱ ταῦτα λέγοντες λέγουσιν· ὁ λοφυρόμενοι καὶ θρηνοῦντες τὰν
πόλιν εἰ μὴ ἀπὸ τοῦτον γλυφῆναι·

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

Μ μηδὲν ὑπὸρ σοῦ δικτίσω ἀπαρχὴν
ὅλυτρώσω ῥάβδον κληρο
μίας σου·
Ο ρος σιὼν τοῦτο ὃ κατέσκηνω
σας ἐν αὐτῷ·

τιμώρησαι αὐτοὺς τῶν ὑβρηφαμένους μόνους καὶ θηλυμανῶς καὶ μεγαλοφρονοῦντας διὰ οἷος τοσαῦτα καὶ τηλίκα ἁμαρτήματα ἐξεθήκαμεν καὶ αἱ δίκαι διαφοραὶ τῶν ταῖς χερσὶ πεπαιγμένων οὐσῶν μόνων καὶ γὰρ ἁπαρτὶ χεὶρ αὐτοῦ καλεῖ· διὸ τὸ ἔσω καλῶ διὸ τὸ ἔσω καὶ σφᾶς γίγνεσθαι λέγω· τὸ δὲ ὅπως οὐκ ἀκολουθίαν δηλοῖ κεῖσθαι·

ὃς ἁμαρτὼν ἡμᾶς ὃς αὐτὸς τηλικοῦτος ἔσῃ γλίσχρος ἁπλῶς καὶ γλί·

Ὁ αἱρεθέντας σεαυτῷ τοσούτους ἔλεγε· ἵνα ὡς ἔθος αὐτοῖς λείοις οἰκείοις τοῖς σοῖς λιθωλόφοις λαοῖς· πρὸς λέγεται δὲ αὐτὰ μὴ πρὸς ἀλλοφύλους ἀλλὰ πρὸς οἰκείους ὁμόφυλον τὸν λαόν· ἔσαρον δὲ διὰ τὰς χεῖρας ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παίζοντων τοὺς ἀμαρτάνοντας· διὰ γὰρ καὶ ὡς θηλυμόνοις ὀχλίσατο θῦν καταπεμπτὸν αὐτοῖς φαυλοσοφίαν· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἦσαν καὶ τηλικοῦτοι μόνοις δουλούμενοι·
καὶ γὰρ οὐ μικρὰ τὰ παρὰ τούτου τοῦ διὰ σὲ λιμὸν γιγνόμενα: θεοδώρου

Θ ἔσαρον τὰς χεῖρας σου ἔσῃ
τὰς τῶν ὑβρηφανίας σου
τοῦ μὴ εἶναι θεόν:

Ὃς ἔσῃ ἐμὲ ἐξελοῦ σε ἐκ τοῦ ὀχθρὸς
σου τοῦ ἀλάσσονος:

Καὶ διὰ δίκας ἁμαρτόντα ἐμὲ
σοὶ ὑπὸ τίσασθαι διὰ μέσου τῶν
ὀρτηλίων σου:

θεοδώρου

Ὀρτὰς ἀλάσσους καὶ τὸ διεραϊτικὸν ὀχθικὰ οἱ λοιποὶ ἐξέβλασαν· καὶ οἱ δὲ ὀρτὰς ἐξαπλᾶς ὄντες ἀλλοφύλους· ὃς τὸν ἀλλόφυλον διὰ τοῦτο δὲ σημαίνει καὶ τοὺς ἐξῆς: θεοδώρου

ἐν μέσῳ τῆς ἐγκλίτου τῆς ὀρ·
καλᾶς δὲ αὐτὰς ὀρτηλίους διὰ καλέσθαι·
ἀπὸ τοῦ σωιόμενος ὀρτάζειν θῶ· πολλαὶ δὲ καὶ διὰ χλόας τὸ λιμὸν ἐφόησιν
ἰδίως: ἐπιδημίου

Ὅτι δὲ ὀρτὰς ἔσχατα τὰ ὄρη τὰ τὸν κατὰ τοὺς ἐνεύληρα τὸν ὅλον. τοῦτο χάριν ὀρεινὰ τὰς καιρὰς τοῖς ἀπολλυμένοις ἐφόησαν:

τὰ γὰρ ἔσχατα σωιόμενα κατὰ τὸν μόνον τῶν ἰουδαίων ἁπαρτῶν ἦν ὅλιον κἀγαθόμενα διὰ καὶ ἔσω ὀρεινὰ καὶ τὰ ἔρα τὸν ὄρεα προσηλάσαν: ἐπιδημίου

καὶ ἄλλως οὐτὸς ἦν ἁγιος ὁ θῦ· ἰδίδου τοῦ ἴδιου μηνύει· διαβιβλάμιαν ὅλως ἰδίαν ὃς ἀφοὺς ὃν ἐμάρτασι τοῖς ἀβιβρωθεῖσι θῦ χωρίοις ἁμύνασθαι:

ἘΥΣΕΒΙΟΥ

τὰ μὲν ὅλα μεταγὰρ ὃς ἐγλύφου τὰ σωληθῶς δηλοῖ· σαφῶς δὲ ὅτι ὧδε· διερχίσαντο οἱ πολέμιοι σου ὀρμὴ ἔσω τῆς σωφρονιστηρίου σου· ὄθεν τὰ σημεῖα αὐτοῦ ὃν σημεῖον γλυφὴ μὲν ἀπὸ τοῦ ὅλου ὄρους τὰ πολέμου ὄρχαται σημεῖα καλῶ εἰκοσδὲ καὶ τὰς σημαίας τὰ λίγου μόναις ὀρμαχὴ καὶ διὰ μέσων γλυφῶν διελάσαντο τοσοῦτον τοῦ ὀρόματος τοσοῦτον· οὐ γὰρ ὀρτὸς ἔσω κατοικεῖ θῦ· ὄρομα δὲ ὀρμὴ μόνον αὐτοῦ ὃν ὁλάζετο τῶν λαῶν:

ὄρος δὲ σημεῖα μίκλιον ὃν τῶν πυλῶν φῆσαι λάζει τὰ πρόσωπα· πιλάτος δὲ τὰ μασι λικὰ σημεῖα παρὰ τὸν νόμον ὃν εἰσῆγε θῶν αὐ· οἱ δὲ ῥωμαῖοι μὲν ὃν καὶ σεβεῖς· καὶ χοίρου πρὸ τὸ μὴν τοῖς τῶν πυλῶν θρησκόλατραν λίθοις διὰ τῶν ἁπαρτῶν τὴν θεῖαν ἰκηδημίαν τὴν ὀρημίαν ὑμαύθαμον· καὶ ὁ σὸς δὲ ἰδίᾳ ὀρεύαγγελίοις· ὁ τὰ ἴδια τῷ ὑδολάτρῃ ὑδολάτρια ὀρημάσασθαι ὃν ὅτι ὁ ὀρτὸς τῶν ἁγίων ὁ ἁμαρτάνοις ὃν μὲν εἶτον: —

ἑξῆς

τὰ σύμμολα βῆ τοῦ πολέμου λέγει δὲ ταῖς αλούμεθα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις σύγγραμμα. ὅτι θέθυται δι᾽ ἣν ὁδὸν τὴν ἀπὸ λόφου. καὶ οὐ μέχρι τούτου ἐφίλαξεν. ἀλλὰ καὶ τὸ δρύϊνον βῆ τοῦ φίλου τὸν φίλον μᾶλλον ἐφίλαξεν. οὐ γὰρ οἰκοῦντες ὅτι θέθυται ὁ παρὰ δόξαν τὴν πόλιν αὐτοῖς διὰ τὴν τοῦ δήμου ἀκούοντες γὰρ ὅτι ἐφ᾽ ἡμᾶς ἔρχεται ὁ πόλεμος τὰ ἑαυτῶν ἀφέντες ἐπὶ τὰ τοῦ δήμου ἐτράποντο. ἐν οἷς καὶ τὰ τῶν ἀγρῶν ἐσήμηνε. καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐσώθη πλήθη. ὅσα τε ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦν καὶ ὅσα ἐν τοῖς ἄστεσιν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀνέβησαν. ἐν οἷς

θεοδώρου

ολε

ζωνδλαλοωνδδιφ' ἀλλήλοισικαὶδικδλεύομτοὅτωρἰδλογμαλίσταντῶμμετὰθυμοῦτίωραιτγόμτων· ἓωδλ
θωμεθ' ἑωυτούσ· καιθδλωμεθ' αὐτῶντὴνπόλιν· τὸνμεόν· ὃσφμὴδὲαὐτοῖσἐπιτοδλιφθὴναιτοι
οὗτοδιφ' οὗδλωνὑόμτωνσωτίομτισ ἑορταζειν· θεὸσκαὶτὴνθθραπτίασ ἓωτμεδλεῖσθαιταύτησ· διφὴμεμφαν
λοφρομούσιν: ἐνσεβίον

τὰπροδλδχθὲντανπαφτων. δωσεδμεῖσικοπὸφ' δηἓωρᾳζαμποιδχθροῖσου· οὐγὰφἀμοῖσἓπιμουλεύομ
τισ· οὐδλεξομτὸπομ·πολιορκεῖν·προθλμεθμοι· σοὶδλεξὸθεὸπολεμουῦντισ· καὶταὶσἑορταῖσουκατα
λύομενοιμεθμοι· ταύταδὲκαὶμεὶ᾽ἀόματιδιαλοωνἀλλὰταῖσκαρδίαισαὐτῶμκαὶτοῖσθμ
θυμήμασιμὸλογίζομτο: ἰσχνίον

πᾶσαισδλιλομὸσδικείμασ· αἴτιμισἀπὸτῆσἓωσδλημίασ· τοὺσῥᾶσδλωτίζομτο· οἷομἀρρωστημάτων
ἰᾶσισ· πολλάκισἀπαλλαγὴ· θεομγνωσίασεἴσοδοσ· αὕτηγὰφἀληθῶσἑορτὴθῦ· χαίρειμάπ
λεύτητανκαὶπαφησυχίζειμδιαπαντὸσπαφδχουσα· ταύτασοίμωνδιαπαντὸσ
αὐτὸμἓωσυλλῆσαμδεῖμδιφαρτασθαι·

ἀιβ'

ΘΙπαφαμὴτὴνκαφδίαναὐτῶν
αἰσυγγδόμειαιαὐτῶμἓωσὶτὸαὐ
τό· δλοὕτωκαὶκαταπαύ
μεμπασασταὶσἑορταῖσου
θῦἀπὸτῆσγῆσ·

ΠΡαὶσημείαιἡμῶμοὐκεῖδομεμ
οὐκεῖαιμἓωσὶπροφῆτησκαὶ
ἡμῶνοὐγμόσεται ἐτι·

ἐτικαὶχλευαζομτεσ· ὅσοὐδλεμόσοὐδλεώτε γνομεμένου τοιούτου. οἳ ἀπολλῶνπεφὶἡμῶνγε
γνῆσθαικαιχαμεθαἀληθείαταὶμῶμαὐχούντωμκαὶφλυδομεμέωμ· δόκιμον
καὶτοῦτοἡμῶνμαλίσταἀπευδοκεῖτῆσοφίασ· ποιεῖτὸμὴκεῖδέναιτὸθθμειπεφὶῆσπφὸ
τοῦδλωνάμεμονπαφ'ἡμῶνδιεδυφπεῖμτὸμθῦ·

ἀμὸυδλεπφοφῆτηνοὐκἔτιμπαφ' αὐτοῖσὃσδλωνὶσῆσαιτὰδὲκφυφὰπαφ'ἡμῶνμὲλλόμεμαἠγνοῦ
μεμαπφολέγειμαὐτοῖσκαὶφυλάττεσθαιτὴνἡμετέφαμδίοδομ· ἐλέγχεσθαιγὰφκαὶταῦταπαφ' αὐ
τοῖσδιαπαντὸμπφοφητῶμ· ὅιομκαὶτὸπαφαβλησαίου τοῦπφοφήτου· ὅτανσοτὰμτὴνσυφίαν
ωσιλδὼμπολδμοώντων· πφολαμμαάνομδλλδμαὐτοῖσ· ὅσανσοφδιεμουλεύοντο· καὶτοῦτοἡ
μῶνσεφέσφομμὶτταφτηκοντὰμμασιλειῶμδιδλασκει·
μεταπολλὴνσυμφοφίασ· σιδωνὸμδθθμτοὺθεῖομκαταλύσαμτόμομ· τοῦτογὰφτὸμδοφτὰ
κὶκαταλυσηνμὲτὰδφαγήσεσθαισημεῖασισδωνίσαμτισ· μὲλλδπφοφήτουκαλύομτοσ· μὲλλδμοσ
ἔτιθῦχαφίσματοσπαφολδλισμμένου τοῦτογὰφἓωφαμαίομὲδδήλο:
ζδλδικαὶμὲλλόγαπλδδοῦὼδλωαμειταῦταδὲλφομ· δφθφιμικὼσπλδδλδίκμυσιμὸσοὐπφοσθθμο
τοσοῦτομἡμῖμὸπωσοσμοιπολδμδίμ: ~

ΙΩΑΝΝΟΥ

ο ο ο

ω πληρώσασι τὴν διαφαίρεσιν τῆς ἄλφα ἄλφα σοσ. ἀπὸ τοῦ προσφάτου τοῦ ὀχθρὸν εἰς ὄλβον διὰ καλεῖται τὸ μὴ θ
καὶ θδαμ πρὸ ἀμήν ὁ μόγενης πατὴρ εἰς ὕψιστος θυ. τότε δι᾽ ὃ τὴν ὀργὴν μένει ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ ἀρνίου. καὶ τὸ ἁγιασθήτω
ριόν σου. καὶ τὸ σκηνώσει μετ᾽ αὐτοῦ ὁ μόγενης τόσου. καὶ τὰς θρόνους τοῦ ἱεροῦ. καὶ τὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος δι᾽ ἀθλον : θεο
μαχρὶ σοῦ ὃ τὸν λόγον τοῦτον καὶ αὐχήσεται καθήκει μὴ καὶ ὁ μὴ διὰ ζημίαν ἔστω τούτοις :
ὃ πρὸς ὃ ὅσα ἐπὶ τὸν πλησίον καὶ τοῦτο τὸ ἀφ᾽ ὧν ἔστι σωληνευόμενον. αἴτιον τοῦ ὅτι ἐπὶ τὸν ὁ μὴ διὰ εἰ καὶ παρο
ξωνεῖ. μαχρὶ ποτὲ ὁ μὴ λόσεις αὐτοῖς ὁ μὴ διὰ ζημίαν ἔστω τούτοις καὶ φθάσθαι ῥήματα ὅσα
ροξυσμὸν καὶ χλεύης με σαι. ⸌ν δὲ τὸ παροξωνεῖ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ εἰς τὸν πρόπυλα ἵζει. ἀντὶ
τοῦ χλευάσει σαι ξει. ταῦτα γὰρ ὄλαλγομὸν οὐ δὲ ἐφ᾽ ὧν προτέρων γεγενημένων. ἀλλὰ μὰ τὸν αὐτὸν
ὅτι γεγόμενοι σαυτοῦς τοιαῦτα καὶ αὐχούμενοι : ἐθανάσιον

ματί ἀπὸ αἰκόπτεις τὸν ἀγαθὸν τὴν λόσιν ἐὰν πάλαι ὃ ὅσον δίκαιόν τοῦ παρείχεσι λίμιν : θεοδώρου
ἔστι διὰ χείρα καλεῖ τὴν ὀργήν. οὐ ἐξ ἀφ᾽ ὧν τί θεσθαι δίκαιον τοιοῦτον ὁ μὴ τὸν παρὰ τὸν
ὀχθρὸν τὸ λιμένα τὸν ὠφθῆσαι καὶ κεῖνον
τιμωρήσασθαι. τοῦτο γὰρ οὐ γίγνομενον ἔστω
πλείονα αὐτοὺς ἔστω τρέπει τοὺς κεχρῆσθαι
τοῖς λόγοις. καὶ ὁ μὴ διὰ ζημίαν ἐὰν σὸν οὐ
δὲν ὁ μὴ δὲ ὃ ὅσον τὸν τοιοῦτον πρὸς λιμένα
γεγενημένου. μᾶλλον δὲ λιμένα ὁ μὴ δυνάμενον.
μοι. διὸ οὐ πάσας ἀφ᾽ ὑπὲρ ὀχεῖν μὲν λάρυσι
τὴν ἀπὸ δέξιν. ὅτι μεταφορᾶς δὲ αὐτὸ
ἐφ᾽ ὧν τὸν ἔστω ὀχεῖν τὸν χειρὸς ὀχούμενον τι ἀγαθὸ
καὶ ἀπὸ ἀρθρίφοντον εἰ σου τί ζω ὁ ταῦ λιδό
μαι μὴ ὑπὸ λοιπαι : εὐσεβίου
Ὁ οἰκόλωσον σοῦ θῦ ἀγαθὸν εἰ σι πλήρωσον. διὸ ὃ
μολογούμενον τοῦ θῦ ὃ ὃν δι᾽ ὃ ὃν οἰκόλωσον
τοῦ παρὸ δίκειν ὃ σὸν ζήλωσι ζετο. καὶ εἰ σιν ὁ
ἀπόρρητος τῆς πατρικῆς θεότητος
θησαυρός. καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ ἀγαθοῦ.
ὃ ξὸν δὲ δίδοσιν ταχαρίσματα τοῖς ἀξίοις.
δικτεί νων δι᾽ αὐτοῦ τὴν αὐτοῦ δέξιαν :
Κ ολόσον ὁ τὸν ἀγαθὸν θησαυρός. χεῖρ δὲ
ἀπόλωσον ὀργείαν δέξιαν δὲ λέγαθή. διρή
ται δὲ ἀπὸ τὸν πλήρων τὸν κόλωσον ὀχε
σθαι καὶ ἀπὸ ἀρθίφοντον τὴν χεῖρα τοῦ μὴ τοῖς αὐτοῦ σι διδόναι. εὐσεβίου
τὸν δὲ ἀπόρρητον τὴν πατρικὴν ἀγαθότητος θησαυρὸν δικότασον. ὁ μολογούμενον τοῦ θῦ ὃ ὃν εἰ σὸν
κόλωσον τοῦ πρός. καὶ τὸ δέξιόν :
τὴν δεξιὰν τὴν ἀπὸ ἀρθρώσεων μέχρι τοῦ ὤμου εἶναι φησὶ διαφέρειν δὲ τῶν ἀπὸ τὰς ζητήσεις λέ
γεται σι. οὐ γάρ εἰ σιν εἷς πρὸς ἀλλήλας ὁ μοιαι καὶ πάλαι γὰρ παραμελήσαντας. οὐ δὲ εἷς ὅσον καὶ
τὸ λειπόν. διὰ τὸ τὸ λειμμάτοιν ὧν τὸ κατὰ τοῦ πρὸς λέγεται λειπτέον :
ἔλαττον τιμωρίαν τὴν ἀπὸ τοῦ ὀχθροῦ ἀπὸ ἀρθιφομένην ὁ μοίαν : θεοδώρου
Ὁ σπερ χεῖρα καλεῖ τὴν ὀργείαν. οὕτω δέξιὰν τὴν ποιήσιαν ἀπὸ τοῦ κρείττονος τὴν ὧν φθάλ
αὐτοῦ ὀργείαν σημαίνων. ὧν τι δὲ γὰρ χεῖρα εἰ σὶ καὶ ἀλλήλων τὴν ὁ ποίαν λέγειν οὐ λέγει.
τὴν ὧν αὐτὸν τὴν δέξιὰν ὃ δὲ λάσον (φησὶ) ἔλαττον τὸ λεγόμενον. ἵν᾽ ἀτί οὖν φ᾽ τὸ ποιῆσαι λίμιν
νῶν θρωπίθησαι. τὸ δὲ δι᾽ μέσου τοῦ κόλωσου. ἀκολούθως δι᾽ ὃν τὸ ἀπὸ ἀρθρόφειν. κόλωσον γὰρ τὸ
ὅμοιον προσθήκην μέρος λέγεται. καταλαῦν τὴν ὧν μάτων ποίησιν ἀκολούθως δι᾽ ὃν. διὰ ἀτί τὴν χεῖ
ρα σου ἀπὸ ὅμοιον προσθήκην λαμὼν δι᾽ ἃ ὁ ποίων μεταφόρων οὐ δὲν ὅσον λίμιν μεταδιδούς :

Θ ὧν σπερ ὁ τὸν ὃ θῦ ὃ μοιάζειν ὀχθρὸν
παροξωνεῖ ὁ νῶν ὃν ἀρτίως
τὸ ὅμοιάσου εἶναι φόλος :
Ι ματί ἀπὸ ἀρθρίφειν τὴν χεῖρα
ρασου καὶ τὴν δέξιάν σου δεξι
μέσου τοῦ κόλωσου σου εἶναι φόλος :

ἡσυχίου

δλιλομικαὶτὸγῦνπερὶοὗτοιαὐτοὶλίγομοτγδγ. θῦὸσπερτοὺπραϊκύριόσουἶναικαὶὀγομαζίσθαι· δισὸὺσαν
φῶσικαὶτὰὄξιὸσεμφέρεται: δεκαδίου
μῶνμὲνφ̄ἁμαικόπιισοξίλιμοῦγτὰγἀγαθὰγτὴνἀφοραύ· πολαιδὲ·καὶθῦλιμὸῦἀξιοῦγπροσαγορεύ
εσθαικαὶκασιλεύσ· τοιαύτηνλιμόῦ ἔωσιλίοσοτὴνσοτηρίαγ ὃσομηδδγαὐλαβδίγτὸγ ἔωιγλιο: θεο
τἀπροιτειμὲγαγτὸ ἔωσοπὸσοτὸ ὀφειδιτειὸδχθρὸσ: πὰρδγθεάδοσομαλλογ ἔχθιδλώαμῦ. καὶμὰικο
λούθοσ ἔωσὶχθαδοικόσιγ· οὐδιάγὰρ ἂιπὰρδγθείσιισπὸρικγαίισιγκαὶτὴσ τῶοθεάδοσ ἀλλότριαι·
ἀλλὰωλἔωουσαιμὲγπροαλὼντῶοθεσιγ. ὑμέσοδδγολιμάτοσ ἰὲδιὰτὸμὲγρογ ἰὲδιὰτὸ ἀμαικαίογ
πὰρδγκειίμδγαιπολλάκισ τὸμὲλλειγτὴνἔωαγωγὴνμαικροτέραγεἶγαι· ὃπὸρὸὼσ ὑπαὐτὰιτοῦ
ὀλὸθῦ καὶλεύσ λιμόγ ἔωαγωγὶ. τοῦτο ὄξισ μαικροτέραγ οὖσαγ ἀποδικλειδγ ὑμοὺτοισ τοῖσγῶὸ
μέσοπὰρδγτεθείσιῥῆτοῖσ ἀμαικαίοισ οὖσι προσὰγπαῤδικείμοδγαλάμὲδγαικαὶκειμγητικοῖσκαὶ
πάσθοσ ὁμοποιὸσαδὼαμὲγαισ· δικγὰρ
καὶμὴδχρειζδγτοὺτοδγὸθῦ· ἀλλὰτοῦ
προλάμπτι προφήτη. ἀμαικαὶομὼν. δικ
παρτομικοσμεῖγτὸγλόγογ· τοιοῦτοδὲ
ικαὶπαρὰτοῦ ἀπῦ εὑρίσκεται· δι·πᾶδγ
γὰρ. οὐθέλωδὲὑμᾶσ ἀγνοεῖγ ἀδελφοὶ
ὅτι πολλάκισ προεθέμδγ ἐλθεῖγ πρὸσ
ὑμᾶσ· δεδογ ἀκολούθωσ ἔωαγαγεῖγ· ἵγα
τιγὰ καρπὸγ σχὼικαὶὲγ ὑμῖγικαὶτὰσ
ὄξισ· ἀλλὰδιὰτὸμαικρότεραγεἶναιπα
ρεμποδίσθδγτὸδικαιολύθιωνἄχρι τοῦδεῦ
ρο· ἵγαμὲγ ἀγαγκαίογὸγ ἀπὸτοῦμὴκε
τῶγὄξεωσ ὄξωσθεισ πὰρδγθεῖναιζῆμει
ώσειτὸγλόγογ· ἀποδογίασ γὰρτὸπὰρ
ἔωεχδγ· τὸοὖὼὸδὸθῦκασιλεύσ λιμόγ.
πρὸσὃτὸ ἀῦπωλέωσι· εἰπὼγὰρὅτιδικείγοι
οὕτωχλευάζουσιγλιμόσ· ποίαγὰρπαρα
τοῖσλάρτεσσημεῖαι· τίσδὲωροφήτησ·
οἰαμέμδγῆσθαιπολλὰπαῤαὐτοῖσφάσιγ
δικπολιτγειγμαλλογικαὶἀπατᾶσθαιμουλό
μδγοιτοὺσαἰκούοντασ. ὃμᾶσδὲοὐδεὶσ ἂγ
τοὺσδεδιδιχθαιπροσήκει· ὁρμεῖσθαιδὲ: πᾶσὅτικαικοὶ ἂὐτουσδιαπεῖναι· δικτὰσ ἔωαγαγὼγ
τὴνπαρδγθεσιγ ὃσ ἂγ ἀμαικαίαγτὸμὲχρικαὶπότε τοιαύταγλέγειγ ἂὐτοῖσ ἔωικτρέβῆσοῦμολυθῶμῖ·
ἀλλαδιατούτουπάρεχογ ἂὐτοῖσ τοῦτοιαὐτὰλέγειγτὰσ ἀφορμάσ. δικταῦθαἀποδεικτέογτὰσἀφορ
μάσ· ὁδεδογλιμὸγπρὸἀώρου· τουτέστιγ οὐγὰρλιμὸγἀεὶδεδοικότησικαὶδικαίοισχλευ
αζουσικαὶἀρῶμται· ὃπὸδεδικαίογικαιρῶτῆδικαιοσύγηυβριστὰσθῶαιμὲγτὸγτὸ
τὴνἀλήθειαγ. φαρισαίωγδὲτούτουσυλασιλιμῶσμαλλογ. ἀργουμέγουσταγμόμεγαι· θεο
σύγαρὸτὸτῆσὴν ἔωτηρίαγλιμῶγπαραδεχόμεγοσ· τὸδὲμέσοτὸσγλὸσ. ἵγαδικπολι.
οὕτωσλιμὸσ
πρὶσσοσασ μεταμέλειαγθαυμαστοῦ. ὃσμὲγδεδογαδικαλαθεῖγτὰσταγμόμεγαι· δικμεταφορὰσ
τὰοδὲμέσοπολλάθουσ ὄγτωγ. οἱτῶικυκλῶσθαιμαλίσταπαρὰπάγτωγὁρῶγται:
δγαἰγύπωγὰρπαγτωγὁρῶγτωγτὴνδικαιοσύγηγἐωδδδικγ: —

ογ

διαγράφει τὸ λόγον περὶ μὲν τῶν πρόσω τὴν θάλασσαν αὐτοῦ σωτηρίαν εἰργάσατο· καὶ πρῶτον μὲν τὸ σχίσαι
αὐτὴν τείχος τὴν θάλασσαν τὰ ὕδατα ὅπερ ὀξὺ γράφουσι λέγειν. καὶ τοῦτο ἔστι τὸ διέστησαν ὅσα τὴν
θάλασσαν· ὡς δὲ τὸ σωτηρίαν τὴν ἀληθῆ ἔοικε τοῦ ὕδατος ἐκβῆναι· οὐσι καὶ διαιρέσεις
διὰ τὸ σωζόμενον ὁμοιάζει· διὰ ταμιεῖ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ ὄχθους αὐτοῦ ἐκ λίθου
ὥστε καὶ αὐτὸν ὅμοιόν σε διαίρεσιν προσαγορεύει: θεοδώρου

ὑπὸ τὸ σωτῆρα τὴν θάλασσαν· καὶ ὁ λιθοβόλος οὗ τὴν φύσιν. ἐοικὸς καὶ τὰ τὴν σὴν δύ
ναμιν διὰ τὰ πείσεις τείχους δρύγματος τὰ ὕδατα: ἡσυχίου

διαιρέσεις καὶ θόλου πᾶσαν αἴτησιν μεγίλων προσαγορεύει δυνάμιν· τοῦτον μὲν ὅσον ἰσοῦ ἀμφιτέρου
ὄχους· τοῦτο δὲ προσάρμοσιν τοῦ γλυφοῦ τος δὲ παραδίδωσι διαίρεσιν ὁ τὸν ὄφιν ὑπο
δεῖξαν ἀληθῶς ὀχθρός· ἡ πάτηλος δὲ πρὸς τὸ πλάσμα αὐτοῦ· τούτων τὰς κεφαλὰς σωτῆρι ἔβυ ὃ χῶ ὄντα
ὕδατι· αὐτὸ αὖ καπτίσθησι· καὶ παραδὲς
τοῖς ἀρνίοις καπτίζεσθαι· κεφαλὴ δὲ τῶν
μοι τῶν διαιρέσεις τὴν ἁμαρτίαν:

κράται ὅσα ἴσησαν αὐτῶν ὀξὺ γάτου ὄφεν
γόντων· καὶ ρόδιλι πλύσας οὐσίαν· διαι
ροῦσι δὲ τοὺς αἰγυπτίους ἔβυθον· οἱ αἱ
κεφαλαὶ ἀρχηγοὶ καὶ ταξιάρχαι· ὅπερ κε
δὲ διαιρέσεις ὁ φαραὼ πολλαῖς ἀρχαῖς ὅπερ
ἀσσα πάλαι καὶ ἄρχουσιν· σῶσαν οὖν λιμὸν
τοὺς ὀχθροὺς ἐκλαίμψασι κύμασιν· ὅτε
καὶ πολλοὺ μὲν ὄφεις πρὸς τὸν ὁμόρων αἰθι
ὁπως μὴ χείρων τοι τούτοις ὀβρόμενοις κατα
γελῶν φθέγγεσθαι ὅπως ἐκ τοῦ πρὸς λόγον τοῦτον προφέρει:
ιε καὶ ἄλλως ἴν αμενίσι μοι μέσοις ὅπερ. διὰ τὸ
μέλλεσθαι ἔοικε τὴν θεὸν τὰ προλόγχθαι
ται συμπλῶναι. τὴν διαιρέσεως ὅπερ αὐτοῦ τὰς
μεγαλουργίας παρίστησιν· ὁ γὰρ φησὶ ὅτι
καὶ ταῦτα πεποίηκε μοι ὁμολογοῦσιν ἐκ κρίσει πάντα διὰ ἔστιν ἀσιλίκλιτὰ
τας ἀξιοῦται τὴν διαχύσιας· διὰ καὶ πι
ρίλημψιν ὅπερ μεγαλουργίαν διὰ τὴν λιμὸν ἀπ
τοπίαν· τοιαῦτα γενέσθαι σωζόμενα· ὅπερ γὰρ τὸ πεπαῦται γέγονε· σρῖαν διεργάσατο ὅπερ μέ
σατο τὴν γῆν· τοιτέστιν εἰργάσατο ἔστι καὶ πρότερον φησὶ ὅτι αἰγύπτιοι τοσαῦτα πεποιήκασι καὶ
κόραζι παράδηλον κατὰ διεμερασθόντα χώματα τοῦ αἰγυπτίου ὅπερ θεοδώρου
ιζ αἰλιμὸς μὲν. οὗτος δὲ καὶ ὧν αἰπεποίηκασι· τοὺς δὲ ἔνδον λεμένους διὰ κλῶν δραικόντων ὅπερ καὶ
θλιμὸν ἐν αὐτὸ σωτῆρα ἔσας καὶ ἀπώλεσας τῷ ὕδατι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ θαυμαστόν. ὅτι τὸ ὑπὸ ῥ
λιμὸν παγὲν. διεῤῥέουσι κατ ἔνοντος ὅπερ: θεοδώρου
ιη μαι εἴπωσι. τοῦ φαραώ· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν ὅλον ἀπροσάρτι διαστο
λὴν τὸ γὰρ μουμένους καὶ χλευαζόντων· δραικόντας δὲ μεταφορικῶς διὰ τὴν ὅπερ ἀπ
τοὺς καλέσας· τὸ σωτῆρα ἔσας τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ σωθέντας ἐμφαντικῶς τὰ τὴν λαὸν
ταύτῳ τιμωρίαν ἔοικεν· οὐχ ἁπλῶς δὲ φησὶ πάντας τοὺς ὅπερ δραίκοντας καλεῖ· ἀλλὰ
τοὺς ἄρχοντας τῶν ὅπερ δραίκων· ἔστι δὲ τοιοῦτον ὅτι οἷς ὅπερ τοῖς ὁ δραίκων· μοῦλεται ὧδε εἰπεῖ.
τοὺς παρ αὐτοῖς πρωτεύοντας καὶ ἁπλῶς ἄπαντας· διὰ τοῦτο ὅτι ὧν τῶν δραικόντων κεχωρισμένως.
πάλιν ὅτι ὧν τοὺς δραίκοντος. τὸν μασιλέα λέγων:—

αὐτὸ μὲν τὸ φαρὰω μετὰ τῆς στρατιᾶς δὲ διηλογότι λαοὺς δὲ ἐν ταύτῃ τὰ τῶν βρεφῶν ἁρπάσας ἀπ' αὐτῶν καὶ τὸν αἰγυπτίων καταπόθιον τὰ σκηνώματα τὰ ἐκριφθέντα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὡς ὅμιλος ἐμπίπλησι:

θεοδώρου

πολλὰ μὲν ὢν αἰγυπτίοις ἀεὶ πρὸς αἰθίοπας πολίσιος χαρώστας αὐτοῖς· τῆς οὖν πολιορκουμένης καὶ ἀπορουμένου τοῦ ναστὸν λαοῦ. ἀπορολομένου δὲ τοῦ ἀρχόντος· ἀπορολομένου δὲ τοῦ στρατοῦ παντός. ἐνεβλήθησαν οἱ αἰθίοπες: καὶ εἰς τὴν χώραν διέβησαν· ἔθνος ἦν αὐτῶν· ἵνα μὴ εἴπωμι τὸν αἰγύπτιον. καταίρουσαν τὸν αἰθίοπων· οἱ τὴν χώραν ἐνεβλήθησαν· ὑπὸ ἀριμοῦ (φησὶ) στρατοῦ· τότε καὶ ναστὸν λαὸν ἐν ἐμπίπλησαν καὶ κατέφθειραν:

αἱ ἀκρίδες

πρὸς ἀμαγωγὴν δὲ θαλάσσης πᾶς τὸν αἰγύπτιον ὁμίλος· οὐ μὴν ἀκρίδες ταύτης ὁ θεὸς ἐκχεῖ μόρος ἀμήν· ἐνδιδοὺς αὐτοῖς χεῖρας δοῦναι τοὺς αὐτῶν πατρώους καθίζειν καὶ κατὰ τὸ λεχθὲν ὑπὸ μεταφορᾶς τὴν θάλασσαν εἰς χηράν· τὰ δὲ οὖν πολλὰ τὸ δράκοντος καὶ τοῦ δράκοντος ἐκβαλλὰ δὲ τοῦ ὕδατος ὡς ἐφ' ἑνὸς ἐπὶ τῆς καυσίας· ἵνα τοῦ αἵματος καὶ τὰ ταραχθέντα τοῦ ποταμοῦ καὶ θὲν ὑπὸ ὀργούσιν οἱ δράκοντες καὶ ὁ τοῦ ποταμοῦ συγγραφεὺς βασιλεύς ἀρβητοῖς· ὕδασιν καὶ διαστρίψας ὀρτὶ θαλάσσῃ· ἀὸ τὴν γὰρ ἐν θαλάσσαν ἡμιβαλεῖ καὶ ὑγρίχορος· ὁ δὲ ἐν τὴν ταραχὴν τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν καυσίαν δὲ ἐν οἱ· ὀρτὶ χόαμι μὲν μεταμφιέσαν· καὶ διαπορεύεσθαι πολίαν ἐστὶ τὸ δύνασθαι τὸν ὀρτὶ δράκοντι· καὶ θαλάσσαν δὲ ἐστὶ πολλὰν συντριμμένην δὲ ἀρχόντες εἰσὶ τοῦ αἰγύπτου τοῦ· καὶ πάσαν τὸν αἰτίαν μένων δὲ πολλὰν αἱ κεφαλαὶ· μαρτίαν γοντίαν οἱ ἀριθμοὶ· ὅσιν τὸ σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου ἐνδοξάζεται· καὶ πρᾶξιν ὅμαρτίαν δὲ γομένων μόνου τοῦ σῶ σωτρίαν ὀρτὶ θαλάσσῃ ἰσχύειν· ἀλλοῦ μόνας αὐτοῦ τὰς κεφαλὰς· ἀλλὰ καὶ ὁ λοιὸς ὀρτὶ ἀρώμεν πρὸς ἀναχὸν αὐτὸν οἷς ὁδοὶ καὶ μοῖς ὀμφορεῖσθαι τὸ μὲν τοῦτον (φησὶν) ὑμῖν· υἱοῖς οὖσιν ὑμῖν καὶ σκότους διαμοίαν· ἀπὸ μαρτίας τοῖς ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· (φησὶν) πρὸς βεβρωμένοις· φῶς τὸς οὖσιν υἱοῖς· ὑπὸ ἐρχόμενα φῶς τοῦ σαρκὸς λειν καίουσιν· ὃς σὺ εἶναι μὲν λαίουσιν· καὶ σίας δὲ καὶ ἡνυδοδοξίας ὅταν παρασθοῦσι ταῖς ὀμφορεῖσθαι θυμίαις τὸν καρδιῶν αὐτῶν ὑπὸ σὰ καθαρσίαν ὑπὸ τῶν ἀτιμίας καὶ ἀδόκιτι μομμοῦν:

ἀθανασίου

τὰ ὀρτὶ ὀρῆμα γλυφὴ μὲν αἰφ' ὅτι ἐκ τοσούτου τὸν λαὸν ὑπεσφέρασ:

θεοδώρου

ὕδατα φ' ἡμῖν κατὰ τὴν ὀρῆμον οὐσίν· ἀὸ δοκεῖ μαρροῦσ· ἵνα ὑπὸ πῖ· τὸν ὕδατα μὴ φρίδιον ὅτι μὲν κατασωπὴ θεῖαν φὴ βόρται ὕδατα· διὰ μὲν οὖν τὴν αὐτὸν χρείαν ὑπὸ δοθῆναι τοῦ ποιῆσαι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ χεῖμαρροι· οὐ κατασωπὴ θεῖαν φὴ βρόμενοι· ἀλλὰ φρίδιον ἐκπορεύεσθαι· πολλὰ τὸν πολιτῶν κατὰ τοῦτο λοιποῦσ· τὰ ἀπὸ τῆς σκέασ ῥυὴ ὕδατα καλεῖ· διαιρεθὴ δὲ πολλὰ ἐκποίησεν αὐλακας· ὃ φέρ ἀδίασ τὰ πολλὰ δικεῖμας μυριάδας ἀπολαῦσαι ὕδατος· γέγονε δὲ ἀπαξ ὑπὸ ὁδὸν· καὶ ἅπαξ ὑπαριθμοῖς καλεῖ δὲ καὶ χεῖμαρρουσ αὐτὰς· ὡσπὴ κατασφύσιν ἀλλὰ τὸ ἔκπορεύεσθαι· οὐ δὲ γὰρ ὁ χεῖμαρρους ἀὸ μένας·

τὸ ἰθαμὲ ὁρμωνίζεται πρὸς τοσεῖσμὸ τοῦ γὰρ τῆς ἰουδαίας χώρας ὁ ἰορδάνης ἐστὶ τὰ θεοδώρου
μεταβάλλοντα ὕδατα παραπωλίθεται. τὰ δὲ ἐντὸς τῶν φύσει. οἷον ἡ λίμνη τοῦ ἰορδάνου λιμνάζουσα
οὖν δευτέρα τῶν μασιλιῶν. μέμνηται τοὺ μασιλέως ἰθαμὲ ἰσθλοῦρος τοῦ ἑαυτοῦ υἱὸν πρὸς τὸν ἰορδάνη
μετὰ πολλῶν ἀναβαίνοντα ἅρματος. τοῦτον οὖν τὸν ἀδραζὰρ ἡμιμορίσματος τοσιδῶνος πρὸς αὐτὸν πολεμή-
σας διαπεί μενος. συμμαίνειδ ἔπουσι καὶ διὰ τοῦτο εἰρῆσθαι τὸ ὕδωρ τοῦ ἰορδάνου. ὁ θύρα
πὸ τοῦ μυρικοῦ πο ταμοῦ. ἰθαμὲ τὸν ἰορδάνην ἀφόμασον ὁ προφήτης. οὐκ εὐθὺ λόγον μέντοι μωϋσῆ
οὐδὲ ἐφεξῆς τοῦτο καθέξης ἀκριβῶς. τίς ἄρα ὁ ἰθαμὲ τόπος ἦν χώρας ἀπὸ τῆς ἀγομένης
ταῖς ὁμολογίαις τῶν τε ἑβραίων καὶ τῶν πολλῶν μᾶλλον ἢ παρὰ πολλῶν καὶ διαφόρων πρε
σβυτέρων εἰρῆσθαι: ἡσυχίου

ὃ σπόργαὐτὸς ὀργὴ τοῦ ἁγίου πᾶς ταχαρίσματα. οὕτως χειραίρει καὶ αἱρεῖ τὰ τοῦ πλάνου. ἀπορθῆ
καὶ πο ταμοὺς ἰθαμὲ εἰκότως προσηγόρευεν· ἰθαμὲ γὰρ ἀπὸ τῶν ὀργὴν ὑδάτων. ἐπὶ φαύλοις δὲ κεῖται
καρ ποῖς παραπλησίαις ἐπὶ τὸ φυτὸν διαπαίζεται: ἀπολινάριον
ἀρτοῦ C ἀρχαίους ὀξέβλωσεν· ἀντὶ ἀσ δὲ δυνάμενος. τὸ πλῆθος ἀναδιδόναι· πᾶς δὲ χειραίρει ἀσ ὁ

C ὑὸς χήραν πο ταμοὺς ἰθαμὲ:

C ἡ ἐπὶ γῆς ἡμέραν καὶ σήπῃ λίνην· σὺ κατηρτίσω φῶς καὶ ἥλιον:

ἀπὸ τοῦ ἰδικοῦ ἐπὶ τὰ σκοίνας μεγὰλ λάβην ὀργεσίας δημιουργὸν τὸ μὲν μυκτὸς καὶ ἡμέρας
φῶτος καὶ τὸ ἥλιου καὶ πασῶν τροπῶν χρόνων καὶ τῶν γῆς φ τὰ μὲν εἰς ὄρη καὶ μακρὰν
ἀπόβαινε ἀσ· τὰ δὲ πρὸς ἑσπέραν ἐπὶ θάλασσαν λιμναίου τε καὶ θαλαττίου ὕδατος: ἀνδ
ὁ ἀριθμὸς δὲ ἰσημερίας ἀρχὴ δι' αὐτοῦ καὶ μένων ἀπὸ· ὁ μὲν γὰρ τῶν μὲν πρὸς τὸν ὄρθιον μὴ
σι τοῦ δι' αὐτοῦ καθαπὲρ διῄρηται ἀσ ὁ δὲ ἀρχῆς: θεοδώρου
Ὁ ταύτα τοιῶσας μηδὲν θλιπτὸν τῶν ἀναγκαίων τοῦ λόγου διὰ τῶν ἀπαρχῶν:
Ὁ υἱόμορφ φ τὸν δὲ βρυθρὰ θαλάσσῃ καὶ τὸν δὲ ἡμίβρημα γάρασι λίμνην χορηγὸς. ἀμφὶ καὶ σύμπαν
τι τὸ τὸν αὐτὸν γένεσιν ἀγαθὸν γεγονέναι πρόξενος. τοῦτο μὲν ἡμέραν καὶ νύκτα δημιουργίας.
τοῦτο δὲ ⊿ καὶ C. τοῦτο δὲ ἄβυσσος καὶ βάρ. τοῦτο δὲ πολύσας ὄρια τῶν γῆς. ταῦτα δι' φ καὶ διὰ
μῶσῆ κύριον αὐτὸν εἶναι καλούμενος. διὸ καὶ φ μηδὲν ταῦτης τῆς κτίσεως. ὁ δὲ βλέπειν τοῦ
τον ἐφ' ἡμῶν αὐτοὺς ἀρχὴν φ τῶν κτίσιν ποιήσας. παράσχου τὴν ὧσῆ κύριαν τοῖς δίουσ
λικτίοις ἄδεμα: θεοδώρου
Ὁ ωλίθασε ἀπὸ τοῦ μυρικοῦ ὧσῆ τὸ καθολικὸν τρόπον δηλοῦσαι· καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν ὅτι ταῦτα πο
ποίησεν αὐτὸς ἀρχὴ τῶν πάντων ὢν ἀπ' αὐτοῦ· οὐ μόνον καὶ μύκτα καὶ τὴν ἡμέραν δεδημιουργῆσθαι:
δ θεο αὐτὸς ποιήσας τὸν ⊿ εἰ ἀφ' ἑαυτοῦ φαίνομαι τὴν ἡμέραν δεδημιουργῆσθαι:

θεοδώρου

ιγ καὶ ἰσομοῖρα τὰ πάντα κατεσκεύασας αὐτός:
αὐτὸς καὶ ταῖς προσταγαῖς εἰργάσω:
ἀμαμμήτως τὴν ἑαυτοῦ δημιουργίαν τετήρηκας. δικλθλλομένην μὴ οὐδαμῶς ὁμολογεῖ
σθαι δὲ αὐτὴν παρὰ πάντων ἀσφαλῶς τυγχάνει μουλομένην πολλῶν οὕτω τάξιν καὶ πάν
τοδαπῶν ἔχουσαν. ὧν οὐδὲν μὴ διαφθαρῆναι τὴν σὴν ἔστι παραχωρεῖν. τὸ γὰρ ἐθέλειν τὸ
μεῖναι τῶν γενητῶν. καὶ τοιγαροῦν διὰ τὸ μὴ σθένος δοικοῦσαν ἀμφοῖν. οὐ δικαστὴν δημιουργὸν τὸ
θῶν οὐδὲ ἀμείβειν αὐτὰ διατεταγμένην δύνασθαι:

ηεσχίου

Ὁ ταῦτα δ' ἅπαντα πεποιηκὼς ὁ τοσοῦτος
καὶ τηλικοῦτος δημιουργὸς μὴ
σθένειν ταύτης: δοκιμασίου

ἐπὶ καλεσαμένου διὰ τὴν κτίσασαν ὡς οἰ
κτον τοῦ λαοῦ τοῦ θῦ. πάλιν ἐξορατρόπων
αὐτὸν εἰς οἴκους καλεῖται. οὗτος δ' εἰσὶ
ὁ τρόπος τὸ μὴ λαθραίως εἰς τὸν ἐχθρόν: θεο
ἐπειδὴ εἰσῆλθεν ἀφ' ὧν ἐκεῖθεν ὁ θεὸς ὁμείδισεν εἰ
ὁ ἐχθρός. παροχωρεῖ ὁ τὸν ἁμαρτίαν τὸ ὄφος
μασοῦ εἰς ὀλόλοσ: καὶ λαὸς ὃν ταύτην μὴ σθέ
νειν ταύτης. τουτέστι τὴν σωφροσύνην τὴν σὴν
λὴν τοσαύτην ἐποίησας. τὴν σὴν λὴν τὸ ἐμὸν
ἔργασαι. ἀπόλλυσθον προσοῦσ ἐχθροὶ
ὁμειδίζοντας καὶ ὀργὴν ἄξια ἁμαρτάνομέ
μους ὅσους οὐ συγχωροῦμεν ἁμαρτεῖν τοιούτους.
καὶ ἀποδιδύσιν τούτους τὴν δημοῦσαν τὰ
μῶν καταλαμβάνεται καιρός. καὶ λείπομεν ὅτι
γλόμενοι μὴ ἐμμένωμεν: δοκιμασίου
Ὁ ρα πάλιν ἐξορμοῖ κτίσμου τρόπον. διὰ
τὸ τοὺς ἐχθροὺν παροχωῶν τὸ ὄμοιαν αὐ
τοῦ: δοκιμασίου
Ὃν ἁρπάσειν δὲ τὸν τρόπον τὸν οἰκτίρμων
καὶ θηρίαν τοὺς ἐχθροὺν ἄποικα λέσας
ὅσους ἔχομεν τοὺς ἡμαρτηκότας συγ
γνώμης διὰ τὴν ὁμολογήσασαν τοῦ
τοδὲ ἔνεχθαι μὴ ὅλο τρόπον ἀπολέσθαι τὸν ἰῆλ. ὃ ἱκαὶ γλόμεθ. πολλὰ γὰρ καὶ τῶν φαύρων
τῶν μυριάδων ἐποίησαμεν καὶ ἐσώθημεν: θεοδώρου
καὶ μὴ τούτοις ὃν αἰρὴν τοὺς εἰδότας ἐνχαριστεῖν σοι τὸν ὃν αὐλάσωμεν: θεοδώρου
λιμὸν. τὸν σὸν. καὶ ὃν συμφοραῖς ὁμολογοῦμεν. μὴ ποιήσῃς λιθθῆναι: ηεσχίου
πόλιν ταύτην τοὺς ἀμαρτωλοὺς καλεῖ. τοὺς μὴ δὲ ἀπολούτους δικαίους ὄχλον ταύτην. πάσαν δὲ τὴν
πρόσαμα καταφθορότας τὸν ἀρχηγὸν τούτων ὃν θεὸν εἰκότως ἐποίησαν λοβλῆσθαι νομίζειν. μακροθυμῶν
καὶ τὴν ἑαυτοῖς δίκην ἐπόρτι θέμενος: θεοδώρου
θηρίαν διὰ τὴν ὁμόφυλον τοὺς πολεμίους ἐπόν. πόλιν ταύτην καλεῖ τοὺς τὸ φρόνημα τεταπεινω
μένους. μακάριοι γὰρ οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν: ~

ιθ καὶ ἰσομοῖρα τὰ πάντα κατεσκεύασας αὐτός:
αὐτὸς καὶ ταῖς προσταγαῖς εἰργάσω:

Ὃ χθρὸς ἐπὶ μεῖδιάσεται ἐπὶ κτίσμα ἐξ λαὸς
ἄβρων παρόξωνθὸ ὄμοιαύ
σου:

Κύριε παράδος τοῖς θηρίοις ψυχὴν
ἐξομολογουμένην σοι τὸν
ψυχὸν τῶν πενήτων σου μὴ
ἐπιλάθῃ εἰς τέλος:

Θ τοὺς ἐλθόντας εἰς τὴν διακονίαν
τοῦ ὅσιου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου
καὶ οἰκοδομήσαντας τὸν ναὸν
τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τὸν ἐν
τοῖς ἀρμοῖς τοῦ ἁγίου πατρὸς
ἡμῶν θεοδώρου καὶ τοὺς ἐν
τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου πατρὸς
ἡμῶν θεοδώρου κατοικοῦντας
μοναχούς

Μ ὁ ἀπὸ σφραγῖδος τῆς ἁγίας
μονῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν θεοδώρου καὶ τῶν
ἁγίων ἀναργύρων
τῶν ἐν τοῖς ἀρμοῖς
τοῦ ἁγίου πατρὸς
ἡμῶν θεοδώρου

ὀλιγαρκὴς ἐστὶ δικαίου σῶμα εἰ δι' ὑσμὸν ἔχθρὸν· ὁρᾷς δὲ ὅτι τοσαῦτα παραιτήσασθαι χρηστότερον
οὐκ ἔστιν ἁμαρτίας ὅσα ποιεῖ ἀσεβὴς ἐφ' ἑαυτῷ φέρων κρῖμα· διὰ τοῦτο ἀπαιτήσας τὸν λαὸν τιμωρίαν ἐκδύσωμαι τὸν θν: ἀθανασίου
δίκασον· ὀλιγαρκὴς ἐστὶ δικαίου σῶμα· ὑμνιζόμενος παρ' εἰκείων· φερέτρου δὲ αὐτὸ λάβε. θεοδώρου
παλιν δι' αὐτοῦ αὐτὸν ὁμοιοῦσθαι· εἰ σοὶ κτῶν ἐκάλεσε τὸν θν: ἀθανασίου
ὅτι σὺ δικαίων τοὺς μὲν δίζουσιν καὶ εἰσὶ πλασφημοῦσι δι' ἡμῶν· ὡς οὐδὲν ὄφος ποτὲ τοιοῦ θεοδώρου
τοῦ γενομένου παρ' αὐτοῦ· ἀλλ' ἡμῶν δι' ἃς πλημμελοῦμεν·

Ἄ μαίμαν ὁ θς δικασον τὴν δίκην σου μὴ ἰσθι τοῦ ὁμοιωμένου τοῦ τὸ ἀφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν·

Μὴ ἐπὶ λαθη τὸ φωνῆ μα σου καὶ ὑπερηφανίαν καρδίας σου ἵνα τί ἐπορεύσω μισῶ τὰ ἀπ' ἀρχῆς σου·

ΘΙΣΤΟΝΤΕΛΟΣΜΗΔΙΑ
ΦΘΕΙΡΗΣΤΙΦΑΣΑΨΑΛ
ΜΤΔΑΔ

ἀθανασίου

ὁμοιοῦται τὸ πρόσωπον τοῦ ἀποφόλου εἰς φθορὰν παραιμοῦ τοὺς αἰῶνας τὴν ἀσθένειαν πάσχειν ἐπὶ θάνατον τὸ θέμενον αὐτοῖς τὸ φουδρομβικεῖμο καὶ θεῖον δι' ἃ καθήρων· θεοδώρου
τὴν κατάτομον ἀσυρίαν ἐπὶ τοῦ ἐκείνου μίσους γενομένην. ὁμοίως προφητεύει τὸ ψαλμὸ
ὅσοις προσώπου κοινοῦ πάντων τὴν εὐχαριστίαν ἐπὶ τοῖς γενομένοις αἰσθανόμενος: εὐ
περὶ τὴν ἀπὸ κειμένην· τοῖς ἁγίοις ἀφθαρσίας ὁμοῦ μᾶλλον τὴν ἐλπίδα λαμβάνει περὶ οὗ φησὶν ὁ παῦ
λος τὸ τέλος ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ θῷ καὶ πρὸς καὶ τὰ ἑξῆς· τὸ γὰρ ἀφθαρσίας τυγχάνουσιν· οἱ τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνισάμενοι· διὸ προφητεύει τὴν ἐλπίδα τοῦ ψαλμοῦ· καὶ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν λαοῦ σωθέντα καὶ υἱοὶ θεοῦ γενέσθαι τὸ κράτος τοῦ δικαίου· διὸ ψαλμὸς ὁμοῦ
γραφὴ καὶ ᾠδὴ διὰ τοῦτο προσέπαυσε δεῖξαι ὅτι πρόσωπον δηλοῦσθαι ἀρχόμενος ἔστιν·

θεοδώρου

ὀοο

δυχαριστήσομεν σοὶ τῷ γεγενημένῳ· τῷ δίδυμον πλάσασα μὲ σωτήριον τὴν ἐσύστασιν τῆς
ἐνσαρκώσεως δείξασα:

θεοδωρήτου

ις καὶ τῷ ἀσυνδρόμῳ δημιουργῷ καὶ ὁλοκλήρως θαρρεῖν καὶ μὴ διαφθεῖραι τοὺς εὐσεβεῖς λογ
ισμούς· ἵνα γραφὴ μὴ τὴν τῆς ἀφθαρσίας ὅλως ᾖδη: ἡσυχίου

ωροσχέσθαι φάσκοντα ὅτι τὸ μὲν ὁμολογεῖσθαι πολλῶν· τὸ δὲ δηλοῦσθαι σοῦ τοῦ θεῦ τὰ θαυμάσια.
δηλοῖ δὲ ὅτι πολλῶν δεῖ πολλὴν θυμηδίαν τὸν μὲν προσιόντα τὰ πρότερα· δηλοῖ καὶ δὲ προφέρει τὰ δεύ
τερα· πολλὴν ἄλλην δεῖ πολλὴν ὁμολόγησιν τῷ θεῷ προσφέρειν οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἵνα κα
λεῖσθαι χρήζομεν· τὴν μὲν τοῖς λό
γοις. τὴν δὲ τοῖς ὀργοις· λόγοις μὲν
ὑμνοῦντες καὶ εὐχαῖς· ὀργοις δὲ. αἷς ἀχωρῶν
τες ὅτι εἰμὶ ὑμῶν θεὸς ὁμολογεῖσθαι
καὶ μεγαλύνεσθαι λέγομεν· οὕτω γὰρ
ἡμῶν ὁ θεὸς ὡσὶ καθαρθήσεσθαι τὴν ἐκ
κλησίαν δέχεται· ἵνα τρέπωσι δὲ καὶ δηλοῦ
σθαι τὰ οἰκεῖα θαυμάσια· ὅσα τοῖς
γραφαῖς ταῖς θεοπνεύστοις δημοσιεύ
εται: δι δεύτερον

τὴν δὲ διαφθορὰν ἡ τοιαύτη διαφθορὰ πολ
λαχοῦ θεία γραφὴ δηλοῦσιν τὴν
ἁμαρτίαν· τὴν ἀργίαν. ἡ διαφθορὰ
σημαίνει· ἡ χάρις γὰρ φθορᾶς μεταβατικὸν γέ
γονε πάθος τὸ μὴ ἐν ἡμῖν ἐν τῇ χάριτι εἶναι
φθορὰν· καὶ ἵνα τοῦ ἀρχαίου δρά
κοντος ἀθάνατον δρά

ΟΔ

ξ

ιζ

ομολογήσομέθα σοὶ ὁ
θεὸς ὁμολογήσομέθα σοι·
καὶ ἵνα καλεσόμεθα τὸ ὄ
νομά σου:

κοντος ἀθάνατον. διὰ τοῦτο προσβλοσσομένη
καὶ μὴ διαφθεῖρησθαι μέχρι τούτου φῇ
μέχρι φυγῆς τὴν φθορὰν ἡ διαφθορὰ
ἀφήσει· μεταδοτοῦ τὸ· διὸ συμπλήρω
θῆτε αὐτοῦ τὸ πλήρωμα ἵνα πᾶσαν
τες· φθάσαντες οὖν ἑαυτοὺς. ὁμολογοῦνται τὸν τοῦ μιᾶς τοῦ θεοῦ· οἱ μὲν οὖν
οὐ πάντες τελεῖ. ὁμολογοῦνται μὲν πάντες ἔχουν ἵνα καλοῦνται δὲ τὸν μὴ τελοῦντα τυχεῖν·
οἱ δὲ τελεῖοι πάντων ὁμολογοῦσιν πάντες φυλαχθῆσαι αὐτὸν ἵνα καλοῦνται υἱοὶ ἀσ:
δηλοῦσι τὰ δὲ ὁ λόγος διδάσκαλικὸς εἶναι. τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς. τὴν ἰσχὺν τῶν πάντων
ἀπλοῖς λαβόντα τὴν ἰλύν· καὶ ἵνα διὰ τῆς ἡ ὁμολόγησις· τὴν μὲν διὰ οἰκείαν τὸν
τὴν δὲ διὰ οἰκείων πάντων φασὶ λάβουσιν εὐχαριστοῦντες ἵνα: θεοδώρου

ιζ καὶ ἀπὸ τοῦ σοῦ ὀνόματος ἵνα καλέσομεν ἑαυτοῖς· ἀντὶ τοῦ δι᾽ οὗ τὴν σὲ ὁμολογήσομεν· οὐδὲ
γεῖν· πρὸ αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἀπὸ λαοῦ (ὃν μὲν τὸ ἀφελίμον παιδευόμενοι· ἴδιον γὰρ
τοῦ ἀγαθοῦ. τὸ ἀποδείκνυσθαι καλεῖσθαι τὸν δι᾽ οὗ ὑπάρχοντα· οἷον ὁ τὰν λάμβα
νων τοῦ δι᾽ οὗ διὰ τοῦ δούλου δι᾽ οὗ οἰκεῖος· δι᾽ ὃ πλήρωσε τοιοῦτον:

ΔΙΗΓΗΣΙΟΝ

διηγεῖσθαι τοῦ θῦ τὰ θαυμάσια οὐδεὶς ἐπιχειρεῖται ὁ ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ χοροῦ τῶν μοναζόντων ἀπαλλαγείς· θεόπνευστα γὰρ ταῦτα θῆρα καὶ οὐ ῥᾴδια εἰπεῖν ἀνθρωπίνῃ φύσει· ἀλλ' ὅσον δικαίου τοῦτο λάχνιτος ὅσον δύναμις ἐπιμελῆ πάντων γίγνεσθαι φανερὰ λαθόντα μου τὸ μέγεθος τῶν θαυμασίων διηγεῖσθαι· τοῦτο δὲ αὐτὸ τῆς εὐχαριστίας λέγει· εὐχαριστία γὰρ ἐστὶν ἡ ἐκ καρδίας ὁμοῦ διήγησίς μου περὶ τούτων· ποῖα οὖν θαυμάσια διηγεῖ· ἃ εὐθύτητας κρίνων· ὃ γὰρ εὐθὺ τοῦτο δικαστὴς καὶ εὐαγγελίων ἀμοιβεύς· πολλαχοῦ γὰρ οὕτως· ἀντὶ τοῦ ἔργου τὸν λόγον καὶ τὴν εὐαγγελίαν λαμβάνων· οὐδεὶς δὲ θαυμάζειν ὅτι μὴ εἰ μὴ διηγήσομαι ταῦτα θαυμάσια σου ὅτι τὰ λάικα καὶ ρόν· ὅτι δικαστὴς ἃ εὐθύτητας κρίνων· ἴδιον γὰρ αὐτοῦ τὸ δικαιοῦν ἀκολουθίαν λάβειν τὰ δικαιούμενα ῥηθήναι· καὶ μὴ προσιθεῖναι τὸ δικαίως· ἢ λάβων· ἢ τί τοιοῦτον· καὶ πολλαχοῦ τοῦτο ἄρτιος εὑρίσκεσθαι τῶν ψαλμῶν· οἷον τὸ ἔργα τὰ ριθ· πρὸς κῦ δὲ τὸ θλίβεσθαί με δικαίως καὶ ἡσυχάζοντα οἰκουσόμου· καὶ οὐ προσθεῖναι τὸ εἰ πως ἐπιτύχωμεν ἀπὸ χθὲς λάβωμεν ἀδίκως· ἀκολουθοῦμεν γὰρ ἡμῖν δικαίως· ὅτι προσοικεῖ δίκαιος θλίβεσθαί με δικαίως δικαίως· κεῖρύσαι τὴν ψυχήν μου. ἀλλ' οὐκεῖ πως· καὶ τὰ ἀπροσδιόριστα ὡς ταλμῶν· παρέστησαν γὰρ φῆ οἱ μαθηταὶ τῷ κῷ· καὶ οἱ ἀρχιερεῖς συνέχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τοῦ κῦ καὶ κατὰ τοῦ χῦ αὐτοῦ· διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν· μὴ ὡς ἐπαρθέντων λίθων τὸ λάμπες· δύρησάτω τὴν οἰκείαν διὸ λαμ ἀκολουθίαν· καὶ ὁ λαὸς πολλαχοῦ τοῦτο εἴωθεν ὑπερεῖν· ἀρκεῖ γὰρ ταῦτα παραθεμένοις ἡμῖν μαρτυρίαν τοῦ παρ' ἡμῶν λεγομένου· δύναιτ' ἂν τὴν καθ' ἑαυτὸν δύρησιν ἐπὶ μηνῶν ἐκτείνειν ἀπαρτιζούσης τῆς ἐπισημασίας·

Διηγήσομαι φάμενος τὰ θαυμάσια σου·

Ὅτ' ἂν λάβω καιρὸν ἐγὼ κρίνω εὐθύτητας·

διὰ τί μέλλοντα· μὴ γὰρ οὐκέτι καιρὸν ἡμῖν κρίσις· πολλῶν μὲν ἁμαρτωλῶν· πολλῶν δὲ καὶ μεταμελομένων δικαίως·

τὸ διηγήσομαι ἀντὶ τοῦ· τὰ δὲ μετὰ τοῦτο θῶ καὶ μόνως προσοικεῖ· μήποτε τοίνυν ὁμογενῆ τοῦ θῦ λόγος τὰς οἰκείας ἐνεργείας· δηλοῖ τὴν τοῦ προφήτου διήγησιν· ἀντὶ δὲ τοῦ καιρὸν ὁ μὲν ἀκύλας ἐξέδωκε δικαιώσεως· ὁ δὲ ϛ'. σωτηρίων τοῦ λόγου δηλονότι· ὡς ἐπειδὰν ὁ σωτὴρ ἐπιτύχω παρὰ σοῦ τὴν ἐπιδημίας καιρὸν ἐπὶ πάντας ἐνεργήσω τὰ θαυμάσια τοῖς ἐξεθνῶν διηγήσομαι· δικαιοσύνης γὰρ ἔργον τὸ μὴ μόνοις ἰουδαίοις προσίεσθαι· ἀλλ' ἐξ ἁπάντων ἐθνῶν ποιεῖσθαι τῶν σωζομένων τὴν ἐκλογήν· καὶ τὰ τοῦ σωτῆρος ἐνεργήσαι· ἐπαλήθευσε δὲ καὶ ἡ προφητεία· πολλὴ γὰρ ἐφοιτᾶτο ἐπ' αὐτὸν ἐθνῶν πλῆθος· ἀλλ' ὅμως παρ' ἑαυτοῖς ἐφύλαττον τὴν ἐπιδημίαν τοῦ σωτῆρος· ἐπεὶ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς συνῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τοῦ κῦ καὶ κατὰ τοῦ χῦ αὐτοῦ· διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν· μὴ ὡς ἐπαρθέντων λίθων τὸ λάμπες· δύρησάτο τὴν οἰκείαν διὸ λαμ ἀκολουθίαν· καὶ ὁ λαὸς πολλαχοῦ τοῦτο εἴωθεν ὑπερεῖν· ἀρκεῖ γὰρ ταῦτα παραθεμένοις ἡμῖν μαρτυρίαν τοῦ παρ' ἡμῶν λεγομένου· δύναιτ' ἂν τὴν καθ' ἑαυτὸν δύρησιν ἐπὶ μηνῶν ἐκτείνειν ἀπαρτιζούσης τῆς ἐπισημασίας·

διὰ δὲ τὸ ὑπερβαίνειν τὸν καιρὸν ἐν ᾧ ἡ κρίσις· πολλῶν μὲν ἁμαρτωλῶν

δη καὶ αφ' ἑκρίνομεν καὶ τῆς ἡλιῳ. καὶ πάντας τοὺς ἐμαυτῷ καὶ τοῦ
τους. δυνατὸν δὲ τοῦτο δηλοῦσθαι καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τὸ ἐμαίσθη· ἀντὶ τοῦ ἐπιδόμενον δόξαι τῷ πο
μῆρίαν. καὶ ἐπὶ καὶ οὐ ἵνα δηλαδὴ σημαίνῃ τὴν τῆς μοιρίαν τὴν ἐγκομβῶν καὶ ἑαυτόν: θεοδώρητου
μόνον τοῦτο ἐπιγγείλατο. καὶ ἡ ἐκ ἐσθῆτι ἀπειλή· καταπολλῆξαι τὴν ἡλιῳ καὶ τοὺς ἐμαυτῷ·
καὶ λοιδορεῖται ἐμαίσθη· ἴδιον γὰρ τῶν μισθαρίαν προσδοκῶν τὸ τὴν ἐσθῆτα τὸ τῆς ἀθυμίας·
ὁ δὲ ἔξεδοκεν· συναθλιάζειν ἑαυτοῖς καὶ οἰκουσιν αὐτῶν· ἀκολούθως δὲ φησὶ τοῦ ἐμαυτῷ
καὶ δικαιοσύνας τὸν ἰουδαίων ἡλιῳ πορφύρα ἔρυθρο ὡς ἔριον ξύλον ἀζύμους ἐξ ὑακίνθου καὶ
αὐτῆς· αὐλὴ πανθοῦ ἐμαίσθη. σωτῆρος οἰκουσιν αὐτῶν· πλὴν τούτων ἀποκλυμβάνω τοὺς
ἀποκόλους τύλους ὄντας αὐτῆς ἑαρδόσας· καὶ τοὺς ἐν ἀγκάλιδας τὸ καὶ λοιποὺς μέ
θυτας· ἐξ αὐτῆς γὰρ προβλήθεντες τύ
λοι καὶ ὁλόκαυτα μαρτὸν ἐκ κλησίας
ἐβδόμῃ· καταγὰρ ἐν· ἐβδόμῃ ἔσται
τοὺς τύλους αὐτῆς· οὕτως καὶ πάντας
ἐμῶν· ἐκ αἰῶνος καὶ κληρὰς· καὶ ἐκ
αὐλῆς· οἱ κοδομοῦντες τύλοι ἔμαι: ἀπὸ λιν

λ ἐμὶ δὲ ταῦτα ὁ ἐν· ὁ τῆς αἰθαρσίας δὴ
μιουργός· ὁ καὶ σώζων ἐμᾶς θεῦ. καὶ χαῖ
ρε μολογῶν τῆς σρίας· ὡς ἀπὸ τοῦ πρι
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ δηλονότι μόνος·
ὁ πλουτίζων καὶ δι' παντὸς ἀπ' ἐμοῦ καὶ κλη
σίαν σωθλεθοῦσαν τῷ πρὸ αὐτοῦ δικαι
ται λόγων αἰκούειν· ἐμὲ δὲ βδελ' λοιπὸν
διὰ πάσης ἡλικρίσεως τῶν μὲν τάλη
ἔμαν πορφύρου τοῦ μὲν τῶν ἐμῶν ἐρυ
μίαν μὲν ἐμοῦ τῶν ὡς πρὸ τύλων βύσ
μὲν ἐν οἰκοδόμου ἐν αὐτοῖς ἑαρδοῦσθαι
μαι· μὲ ἀποίκου μὲν ἡλικρίσεως τοῦ ἐλεύ
θέρας: ἐθεοδώρητου

μ τύλοις τῆς ἰλλῳ. οἱ ἅγιοι ἀπὸ τοῦ λοις καὶ τοῦτο ἐκ ρημένον τύλον καὶ ὁλόκαυτα μαρτὸν ἀληθείας·
θεο τὸ ἐμὲ ἑαρδόσας. τὸ δὲ ἐν θυτήριον ἐν σωλῆνας· ταῦτα δ' ἐστὶν καὶ ἐπιγγείλατο·
ἐμὲ ἐκρινῶ· καὶ τοῦ ὄρθου δικαιῆς ἔσομαι· ἐμὲ γάρ εἰμὶ οἰκαὶ τῆς σύμπασαν γῆν ἐκ γὰρ
σαμένον καὶ ὁλόκαυτα· ὃ δὲ ἀξιόπιστος ἐμὶ κρὶ τῆς τοῖς οἰκείοις μᾶλλον δικαίειν
ὄργοις· τὸ δὲ ἐμαίσθη. διαμένου παράκλητα. διὰ τὸ μέρος τοῦ προφήτου παρόντο
θυμόν· ἐκρίνεται δὲ καὶ πρὸς κατάπολλῆξιν· ὡς μόνῃ τῆς ἀπειλῆ τοῦ θῦ κατάπολλίζαι
ποιήσαντος· ὅλον μὲν τοῖς ἐν σωλῆνας τὸ δικαιῶμαι τὰ θαυμάσια σου ἀντὶ τοῦ ταῦτα δι
καιῶμαι· ὅπως ἐπιγγείλατο κρίνειν ὡς σίδιον· καὶ ἡ ἐκ ἐσθῆτι ἀπειλὴ μόνῃ πρὸς τὴν μοῖραν·
θεοῦ τὸ δὲ ὡς ἐκ προσόπου τοῦ ὁμιλοῦντος λόγῳ τοῦτο λαμόντος· ἀκολούθως ἡ μὲν ἐν ἐσθῆτι·

θ ταῖς ἡλικίαις καὶ πάντας οἰκαι
τοικοῦντες ἐμαυτῇ·
θ γὰρ ἑαρδόσασα τοὺς τύλους
αὐτῆς: διάψαλμα:

ξμπιὺ θῦμ τὰ μάσσα φόλωμ τὸ πρόσωπον. παραμοὰ τῆς ἀσεβείας τοῖς αἰῶσι παύσασθαι:
διὸ καὶ ταῦτα διὰ ψ εἰδὼς ἀγὰ καὶ πρὸ τοῦ γθμίσθαι σωβουύλευομ ἀπὸ φῆμαι τῆς καισίας: τὰς κτρίκς
ἔωαίρουσι γὰρ ὡς πτερεῖσ ὕτος τὸς κδρας καὶ γαῦρομ ἀείρουσι τὰ μαχόμθμοι δόγμασιμ. καὶ βυλλιγορείμ εἰωθότες. οἳτ
λάζουσιμ. μὴ τὸ πρὸς τὰ μὴ δικαίως οὖσας:
δμῶ ται δ ξαίφνης πρὸς τὸ ξύρομ τάγμα. τῶμ δικαίως μὲ τομὴς λάζεσθαι τῶμ κατασασιασάντωμ τοῦ
ορ σ καὶ κατ ἔωαρ φῦτωμ αὐτοῦ διοὺς ξαίσι αὐτῶμ μὴ γὴ καὶ παμτὶ σοὶ κατοικοῦσι αὐτήν: ἐν τῇ ε
πρὸς τὸ κατασασιάζοντα μ. καὶ κατ ἔωαρ φῦτοῖχῦ. διοὺς ξαίσι αὐτῶμ μὴ γὴ καὶ παμτὶ σοὶ
κατοικοῦσι τ αὐτήν· πλὴν καὶ τοῖς κατὰ τόλις τὴς οἰκουμθμήσ ὀθρεσιμ διὰ τὸμ ἀπὸ φόλωμ
ξμαρτύρατο μὴ παραμομεῖμ· μὴ δόλω
λεῖμ ἀδικείαμ κατὰ τοῦτῦ τὴ πολυθέω
πρόσοχομτας πλάμη· ἀφ ὡς φῦρδὶ ξὸ κα
τοικεῖμ τὴν γὴν ὡς ἔωι παμ ἔωι τὸ γου
λαμβάξαι· ὡς ὅτ ἔωαίφ τὸ παροικεῖ·
οὐ αἱ γὰρ φὴ ἔωι παμτας τοὺς κατοικοῦ
τας τὴν γὴν· καὶ ἀπὸ πρόσωπου μορ αἰ.
ὅτι καυθήσονται αἱ καὶ αἱ ἔωι τοὺς κατοι
κοῦντας τὴν γὴν· παχώξαι γὰρ ὀφρο
μὴ μ τὰ ἔωι τὴς γὴς. καὶ ποιὰ μ τὰ τῆς
θρικὸς ὄργα· ἶς τὸ φρόνημα ὀχβρας
εἰσῆλθε διὰ τὸ κατοικεῖμ τὴν γὴν. κατὰ
τὸ ἔωαχώθη ἔωλα τώθη δλι παύθη· ὁ
ποίοι ἶσαμ καὶ οἱ τὸ φόβαρ αὐτοῦ μ συγκλή
σαντες ὄρτλιγλι· καὶ πόρι ὧμ εἴρηται ὄζε
λεύσαι ὡς ὅτι φθάσας ἶ ἀδικείας αὐτοῦ μ·
τὴν δξοι αὐτῆς δικαιείας παχύτητὰ
δικτλίκει. ἶ δι ἀσυρος τοῦς ρ̄ς διδασκα
λίας δι πόρτος· πῦρ ἶλ θορμαλεῖμ ἔωι
τὴ γῆ· ἀλλ ἔωι καὶ δικ προαιρέσεως
ἢ ἀλλοθῆ ναι δὲ τὴν κακίαμ· καὶ οὐ
κ δικ μόρου τοῦ τλίκορτος προφατῶ μὲθαται ἀπαράξειν τοῦ σώματος θαμάτοῦ· καὶ πρὶ πόρι
ποιῆμ· ἵμα γὰρ κὸς ἔωι θυμίαμ μὴ τὸ λέσωμεμ· ἀρ δοὶ δξῆ τὴ γῆ τὴ φαυκείσι τοὺς αὐλοις
τοὺς ἔωτοφορμίορ καὶ ἀλ θεῖς ὄχορτας φρόνημα· μᾶλλορ δὲ ξῆ τὴ ἀλ θείας τοῦ κυρίου κοσ
πόρι ὧμ εἴρηται· αὐλοι οὖ ἔωωῦ ἔωκράσθησαμ πόρ πθ ἐμ τος· πόροις οὐωῖοις· ὡς λάζεσθαι πό
ρι αὐτῶμ· οἷος ὁ ἔωοὐῶῖος τοι οὗτοι καὶ οἱ ἔωοὐῶῖοί· γέγραπται δὲ καὶ πόρι πάσης τῆς ὁμο
ξουδίας κλησίας· ἶς παρέ ᾳλος δ χῶ ἔωαυτῶ· αὐλος καὶ ὁδραίωμα τῆς ἀλ θείας· πάμτας οὖ
τοὺς αὐλους τούτους πόρδοὶ ὁ ὁρτάξει τῆ ἰδδούσῃ· ἰδρύσωμ αὐτοὺς ὁρτῶ οἷ κῶ τοῦθῦ σὶρ λέγω·
τὸμ οἶκομ τὸμ ἅγιόμ μου θλμεδλιώσω: θεο δώρον
σωβουύλευομ δὲ αὐτοῖς· καὶ μὴ μεγάλα φρομεῖμ ἔωι τῆ οἰκεία ἰσχύϊ· τὸ γὰρ κδρας ἔωι τῆς δυνά
μεως καὶ τῆς ἰσχύος λαμβάνει δικ μεταίφορας τῶμ τοῖς κδράσιμ κεχρημένωμ ζώωμ δι ὰ μῶ
γαμ:
θεο δώρον
μὴ μεγάλα φρομοῦντες ἔωι τῆ πρὸς σύσῃ ὑμῖμ δυναμει τοσοῦτομ αὐτῶμ μεγάλωμ νομίζε· ὡς
ἀδεεῖς οἴεσθαι καὶ τὸ κατὰ τοῦ θῦ τι εἰπεῖμ· καιρίως δξοῦτο μᾶλλα πρὸς ἀσυρίους· πολλὰς
τοὺς ἰσραηλίτας ὁμοίως δ ξάσας· ὡς μάτῶμ πόρι τῶμ τοῦθῦ βλασφημίαμ ἔχομτας:

συ

δηλαδὴ τοῦτον. τὸν παγκόσμον τῆς οἰκουμένης λαοί· ὄξοδον μὲν. τὴν ἀπολλίνων ἀφ' ἧς ὁ ὄξιος·
δυσμὰς δὲ. τὴν ἑσπέραν· ὄρη δὲ ὄρημαν. τὰ δὲ ἄρκτους καὶ ταῦτα· ταῦτα γὰρ διαμέτρων κρύ
ους τε καὶ καύσωνος. ἀοίκητά ἐστι· μὴ παραμείτω τοίνυν φ^η· ὅτι οὐδεὶς ὄρη πάσης τῆς οἰκουμέ-
νης λαοῖς τοὺς θῦνας ἡμῶν ἐπιλέγων καὶ ταῦτα· θεοδώρου

ὄξοδον πολλαχοῦ καλεῖ. τὴν τοῦ ἀπολλίνων. ὃ τὸ ὄξόδου πρεσβείας καὶ ἑσπέρας τρόπιον. ἕωσι δὲ
νι καὶ ὄξοδον τοῦ υἱοῦ καλεῖ αὐτὴν τὴν ἀπολλίνων. ὃ τὸ ἀπαύστου τοῦ ὤν οὐ υἱὸν ὄξοδος αὐτοῦ· ὄξοδο
οὖν λέγει τὸν ἀπολλίνων· ὄρημον δὲ ὄρος. ἄρκτου καὶ μεσημβρίας· ἕωσι δὲ ἡ γὰρ τοῦ δύο τούτων
κλῆμα τὴν ταμβύ ἐστιν ἀοίκητα καὶ ὄρημα δι' ὑπερβολὴν ψύχους· λέγων δὲ τὰ ἄρκτους·
τὰ δὲ δι' ὑπερβολὴν θαλπους ὃ τὰ μεσημβρινὰ ὄρη αἴρεσιν δὲ καλεῖ ταῦτα τὰ δύο
κλίματα· νοῦλεται δὲ δεικνύειν. ὅτι οὐδαμόθεν ἐστὶν διαφυγεῖν τὸν θν· ὅπου ποτ' ἂν ἀπόλ
θῃς· τῶν τεσσάρων κλιμάτων τῆς οἰκου
μένης. διαφυγεῖν οὐχοἷόν τε τὸν θν. κοιμῶ
μενον· διαφυγεῖν οὐχοἷόν τε τὸν θν. κοιμῶ
μενον· διακαίων καὶ παμπαχοῦ παρου
σαν· ἡσυχίου

δικτιάφου θῦ φ^η δοκιμασίας καὶ κρίσεως.
ὑετοῦτος καὶ ταπεινοῦτος οὗ νοῦλεται·
κῶν γὰρ πλουτίζει καὶ πλουτίζει τα-
πεινοῖ καὶ ἀμύτοι· οὐ μὴν ἀλόγως· ἀλλὰ
τοὺς μὲν διὰ πλούτου· τοὺς δὲ διὰ πτω
χείας δοκιμάζοντος· ἀπολιναρίου

Ὅ τι μὴ δεῖ καταθρασύνεσθαι τοῦ θῦ ὡς
μὴ δι' ὧν ὁρᾷ τοὺς ἀσεβοῦντας ἐπὶ δόξαν ἄγοντα
δοκεῖ καὶ δύσεσιν ἀφθόρου ἀφθαρσίας
ματα· καὶ δαίμοσι τοῖς ὑπὸ τιμω
μένοις ὁρῶν· οὐ γὰρ οὕτως ἔχει πρὸς τὸν
δικαιοῦντα καὶ ἀδικαίως· διδύμου

Ὁρημον δὲ φ^η ἀρχῆς καὶ θυσιῶν· οἱ
μεῖον δὲ τῆς προφητείας αὐτῶν. τὸ δια
θυσιῶν αὐτοὺς ἀποτροπιάζεσθαι· ὡς
δὴ νεκρὰ πορτας εἰ μὴ λοιμῶν καὶ λι
μῶν καὶ κυνῶν λαοῖς· ἀλλ' οἱ θῦ σε-
μνοῖς θῦ εἰδότες τοῦ φρονεῖν μεγάλων καὶ γονυτείαν δὲ θυθροῖ·

ὅτι οὔτε ὄξ ὄξόδου οὕτε ἀπὸ
τῶν δυσμῶν· οὔτε ἀπὸ ὄρη
μου ὄρέων· ὅτι ὁ θῦς κριτής
ἐστιν·

ὁ οὗτος ταπεινοῖ καὶ τοῦτον
ὑψοῖ·

αὐτὸς γὰρ καθιστᾷ ναοῖς λεῖος· καὶ μεθιστᾷ· ἀείρει ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνίστησι
πένητας· ἀλλὰ καὶ ταπεινοῖ τοὺς ἐκ πορφύρας τοὺς ἐκ τῶν βυσσῶν· τοὺς ἀπὸ τῶν θρόνων ὑψοῖ· ἡσυχὴ
κριτὴς φ^η ὑπαρχων ἀγαθὸς· ταπεινοῖ μὲν τοὺς ἀσεβεῖς· ὑψοῖ δὲ τοὺς ἐκ καρδίας· ἐκλεκτοὺς
δεικνύει· καὶ ἑωσι τοὺς δικαίους· τοῦτ' ἴουδαίους τρέφων καὶ τὸν ἐξ ἐθνῶν· ὁ μὲν γὰρ τῆς ταπεί
νωσεως τοῦ ἀπὸ λίνων ἀλλαχόθεν· ὁ δὲ ὑψοῦται διὰ τὴν ταπεινοφροσύνην· θεοδώρου

ποιεῖ τοίνυν ὃ σαμοῦλος· τὸ μὲν μὴ καταθρασύνεσθαι καὶ δι' ὧν ὁρᾷ τοὺς ἀσεβοῦντας· τὸν δὲ ἀφ' ὑψη
λοῦ πάλιν· δι' οὗ τοὺς μὲν ἀσεβεῖς ταπεινοῖ· τοὺς δὲ ἐκ τῆς ταπεινώσεως ὑψοῖ· ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐκ
τῶν ἑξῆς· ἐκ τῆς ἀπολλίνων ἀναιρέσεως· ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐκλογῆς· ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
ἀλλαχόθεν ἀναβάσεως· ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἀλλαχόθεν ἀναβάσεως

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΝΖ

Ὁ τὸ ποτήριον βύχνου ἱερικοῦ οἴνου ἀκράτου πλήρες κε-
ράσματος:

ΝΗ

Καὶ ὃς κλίνει βύβλου τούτου εἰς οὗ
τὸ πλῆν ὃ τρυγίας αὐτοῦ
οὐκ ὄζει κεράσθη:

ΝΘ

Πίνεται πρὸς τὰς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γλώσσης:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΞΑ

Ὁ τὸ ποτήριον βύχνου ἱερικοῦ οἴνου ἀκράτου πλήρες κε-
ράσματος:

ΞΒ

Καὶ ὃς κλίνει βύβλου τούτου εἰς οὗ
τὸ πλῆν ὃ τρυγίας αὐτοῦ
οὐκ ὄζει κεράσθη:

ΞΓ

Πίνεται πρὸς τὰς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γλώσσης:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΟΔ

Ὁ τὸ ποτήριον βύχνου ἱερικοῦ οἴνου ἀκράτου πλήρες κε-
ράσματος:

ΟΕ

Καὶ ὃς κλίνει βύβλου τούτου εἰς οὗ
τὸ πλῆν ὃ τρυγίας αὐτοῦ
οὐκ ὄζει κεράσθη:

ΟΣ

Πίνεται πρὸς τὰς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γλώσσης:

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΠΓ

Ὁ τὸ ποτήριον βύχνου ἱερικοῦ οἴνου ἀκράτου πλήρες κε-
ράσματος:

ΠΔ

Καὶ ὃς κλίνει βύβλου τούτου εἰς οὗ
τὸ πλῆν ὃ τρυγίας αὐτοῦ
οὐκ ὄζει κεράσθη:

ΠΕ

Πίνεται πρὸς τὰς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γλώσσης:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΡΜΒ

Ταῦτα διὰ μαρτυράμενος διὰ τοῦ βιβλίου πρὸς τὸν λαὸν
μηδὲν μεύειν τῆς ἱερίας τοῦ θυ· παρὰ τὰ χοῦ αὐτὸν παρεῖναι νομίζοντας· ἀλλ' οὐκ ἐν ἁμαρτωλαῖς
μόναις· ἀλλὰ καὶ ἐν ὁσίοις· ὧν τισὶ μὲν ὄρεσιν· παρ' οἷς γὰρ πλῆρες τὸ κατὰ τάξιν ποτήριον δικαίως ἱερεῖον
γοῦν ἱερεύσας· οὕτως εἰ πάρεστι θεῷ προσενεγκεῖν· λαμβάνει τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου δι' ἐχει
ροσμοῦ καὶ ποτίσει αὐτὸ παρ' ἑαυτὰ βάθρῃ πρὸς σὰ ἀπὸ ἀδελφὸν πρὸς αὐτοὺς ἱερεῖα καὶ ὄζει μοῦσι
ἐξ δικαιωθήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας· ἵνα ἀπὸ ἀδελφὸν αἱμα ἐσομένου αὐτῶν καὶ τὰ ὄζη·
θροὶ δὲ τοῦ θείου αὐτοὺς εἰσερχόμενοι ἐξ εἰσ ἄπειρον καὶ ἀναριθμόν· ἰατροὺ γὰρ δικαίων ὁ θεὸς τ
κολάσεις ἐπάγει τοῖς οἰομένοις δύνασθαι παρὰ τὸν τῶν ὅλων ὄρον ἐξαμείβειν καὶ σίαν:
ποτήριον οὖν ἐν χειρὶ κυ· ἐν ᾧ τοὺς δικαίους ἐπάγων καρποὺς ὡσπερ ἄκρατον οἶνον ὀργᾶται· ἢ τὰ
ταῖς ἀρχαίοις αἱμαλόγοις κερνῶν διὰ τοῦ μεσίτου· ἐν ᾧ τὸ λογιζόμενον ἐν ἡμῖν πράξεων ἀγαθῶν ἐξ καὶ σὺν ἐν
τῇ τῆς μείζονος κράσει· τοῦτο γὰρ τοῖς κλίνειν ἀπὸ τούτου διαφύτο· ἀν θεοῦ ς᾽ ὃ ἀφ' ὃ λθεῖν ἀπὸ
τοῦ ἱερέως εὐαγ· τὴν διάβρωσιν· ὃ ἀφανίσεσθαι παρ' τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γλώσ· ἔσχατος γὰρ ὁλέ-
θρος· ἀλλ' οὐκ ἐκ κεράσεως ἡμαρτηκόσιν μιγάσεν· διὸ φ᾽ ς᾽· πλὴν τὰ τρυγίας αὐτοῦ ἐκ πάν-
τες οἱ φαῦλοι τῆς γῆς·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΞΖ

Ὅρος οὕτως ἐν ᾧ δίκλοσι σάματος λαὸς ἐξ ἧς τὰς ὁδοὺς· ὄρη μὲν δὲ ὄρη τὰ ὑπερέχοντα καὶ τὰ μόρια τῆς γῆς
διαίρων τυγχάνει φθρέμενα ἃ οἱ κλῆται μείζονα· ἐν θείᾳ τοίνυν κρίσει· ἀφ' οὗ κτος τοῦ παντὸς ὁ μὲν
δίκην μόριά ἐστι καλεῖ· ὃ δὲ μὴ θῇ παρὰ πολλοῖς ἀφαιρουμένων τῶν δικαίων· ἀφ' ὧν φ᾽
τὸ δὲ εἰδέχθρον ὑπὸ ἐν δουλεύσασι ὑπὸ μένοντα μόνα· καὶ οὐ λοιποὶ δὲ διὰ παντὸς τῶν τρυγ·
τῶν πονηρευομένων δουλεύσουσι μ:

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΡΜΓ

Ὁ τὸ ποτήριον βύχνου ἱερικοῦ οἴνου ἀκράτου πλήρες κε-
ράσματος:

ΡΜΔ

Καὶ ὃς κλίνει βύβλου τούτου εἰς οὗ
τὸ πλῆν ὃ τρυγίας αὐτοῦ
οὐκ ὄζει κεράσθη:

ΡΜΕ

Πίνεται πρὸς τὰς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γλώσσης:

ἡ δὲ ἀίρα τοῦ οἴμου τοσοῦτος ἐστὶ τοῦ ἁγίασματος πλήρης· πολλῶν ἄλλων οὐκ ἀμφισβητουμένων ταῦτα· τὸ γὰρ ἄίρα τὸ
ἢ τοῦ οἴμου σημαίνει ὥσπερ ἑαυτὸν ἔφη· ἢ τὸ μὴ ἐρασθῆναι ὕδατι· ἢ τὸ δέχομαι ὥστε ἐρᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐρασμίων·
τοῦ δὲ οἴμου οὐ σημαίνει καταμεμιγμένου· ὅλου μὲν τοῦ θυμιάματος· καὶ μὴ πρὸς ἀξίαν ἐκλεγομένου· οὐδὲ ὅμοιον τὸν
ἀρωματοῦ φιαλιδίου τὸν παραπλήσιον· τοῦτο τὸ πνευματικὸν θυμίαμα ἐκ χειρὸς τοῦ θυμιῶντος ἐκλήπτεται δεῖ ἄλλου
ἔτι ἄλλο λογιζομένου τοῦ καὶ τοῖς ὁμοίοις μεταδυόμενον· ἢ τὸ ἁγιασθῆναι τὸν· ὃ ἄλλου πράγματος
ἔτι ἄλλο μετιόντος· τοῦτο τὸ ἁγίασμα τοῦ· διὰ ταῦτα οὐκ ἐκδικεῖται ἀλλ' ἵνα σὺν ἁμαρτωλοῖν
πνεύματι· διαπολούμενοι καὶ διαιμόμενοι· καὶ τοῦτο ὅσοι διὰ χρημάτων οὐκ ἐκέστησαν· θεοδώρῳ
ἐκτὸς γὰρ εἰσὶ τοῦ ἁγιάσματος τοῦτο τοῖς πολλοῖς συμβαίνειν· οὐ λέγω δὲ ἵνα μὴ· ὅτι καὶ ἄλλοι τοιαῦτα
ἁμαρτήσονται· τοιαῦτα πείσομαι·

ἀθανασίου

ἐπὶ δὲ τοῦ πνευματικοῦ θυμιάματος· ἐκλεκτὸν ἐκλέγεται καὶ ἐκλεκτοῖς δίδοται· θεοδώρου
ἀλλ' οὐ μὴν ἐκλεκτοῖς πᾶσι δίδοται· ἀλλὰ τοῖς θείοις μόνοις· καὶ ὑμῖν δοκῶ τοῖς τοιούτοις εἶναι·

τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου

ἰσχὺν δὲ δίδωσι τὸ μὴ ἀποδειλιᾶν πρὸς τὸν ἀγῶνα τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τοῦ πονηροῦ·
καὶ τὸ μὴ ἐκπίπτειν τῆς ἐλπίδος· ἀθανασίου
ἀφορμὴν τυγχάνομεν· διὰ τοῦτο μὴ ἀποδειλιῶμεν· τὸν μὲν ἁμαρτωλὸν τὸν μὲν ἁγιασμὸν
τοῦ λαοῦ εἶσιν οὗτοι· αἵρεται τὸ ἐκδικᾶσαι· δίκαιον
ὅτι καὶ ὑπὲρ μὲν ἁγιασμοῦ σωτηρία λύεται
τὸν μὲν ἁμαρτωλὸν τὰ ἐκδικᾶσαι· τιμωρεῖσθαι
ἐκ δὲ τοῦ ἁγιασμοῦ τὸν ἁμαρτωλὸν τοῖς πονηροῖς δαίμοσι· καὶ τοῦτο ὅσοι διὰ χρημάτων οὐκ ἐκέστησαν· θεοδώρῳ
ἐκτὸς γὰρ εἰσὶ τοῦ ἁγιάσματος τοῦτο τοῖς πολλοῖς συμβαίνειν· οὐ λέγω δὲ ἵνα μὴ· ὅτι καὶ ἄλλοι τοιαῦτα
ἁμαρτήσονται· τοιαῦτα πείσομαι·

ἀθανασίου

ἐπὶ δὲ τοῦ πνευματικοῦ θυμιάματος· ἐκλεκτὸν ἐκλέγεται καὶ ἐκλεκτοῖς δίδοται· θεοδώρου
ἀλλ' οὐ μὴν ἐκλεκτοῖς πᾶσι δίδοται· ἀλλὰ τοῖς θείοις μόνοις· καὶ ὑμῖν δοκῶ τοῖς τοιούτοις εἶναι·

τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου

ἰσχὺν δὲ δίδωσι τὸ μὴ ἀποδειλιᾶν πρὸς τὸν ἀγῶνα τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τοῦ πονηροῦ·
καὶ τὸ μὴ ἐκπίπτειν τῆς ἐλπίδος· ἀθανασίου
ἀφορμὴν τυγχάνομεν· διὰ τοῦτο μὴ ἀποδειλιῶμεν· τὸν μὲν ἁμαρτωλὸν τὸν μὲν ἁγιασμὸν
τοῦ λαοῦ εἶσιν οὗτοι· αἵρεται τὸ ἐκδικᾶσαι· δίκαιον
ὅτι καὶ ὑπὲρ μὲν ἁγιασμοῦ σωτηρία λύεται
τὸν μὲν ἁμαρτωλὸν τὰ ἐκδικᾶσαι· τιμωρεῖσθαι
ἐκ δὲ τοῦ ἁγιασμοῦ τὸν ἁμαρτωλὸν τοῖς πονηροῖς δαίμοσι· καὶ τοῦτο ὅσοι διὰ χρημάτων οὐκ ἐκέστησαν· θεοδώρῳ
ἐκτὸς γὰρ εἰσὶ τοῦ ἁγιάσματος τοῦτο τοῖς πολλοῖς συμβαίνειν· οὐ λέγω δὲ ἵνα μὴ· ὅτι καὶ ἄλλοι τοιαῦτα
ἁμαρτήσονται· τοιαῦτα πείσομαι·

ἀθανασίου

ἐπὶ δὲ τοῦ πνευματικοῦ θυμιάματος· ἐκλεκτὸν ἐκλέγεται καὶ ἐκλεκτοῖς δίδοται· θεοδώρου
ἀλλ' οὐ μὴν ἐκλεκτοῖς πᾶσι δίδοται· ἀλλὰ τοῖς θείοις μόνοις· καὶ ὑμῖν δοκῶ τοῖς τοιούτοις εἶναι·

τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου

ἰσχὺν δὲ δίδωσι τὸ μὴ ἀποδειλιᾶν πρὸς τὸν ἀγῶνα τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τοῦ πονηροῦ·
καὶ τὸ μὴ ἐκπίπτειν τῆς ἐλπίδος· ἀθανασίου
ἀφορμὴν τυγχάνομεν· διὰ τοῦτο μὴ ἀποδειλιῶμεν· τὸν μὲν ἁμαρτωλὸν τὸν μὲν ἁγιασμὸν
τοῦ λαοῦ εἶσιν οὗτοι· αἵρεται τὸ ἐκδικᾶσαι· δίκαιον
ὅτι καὶ ὑπὲρ μὲν ἁγιασμοῦ σωτηρία λύεται
τὸν μὲν ἁμαρτωλὸν τὰ ἐκδικᾶσαι· τιμωρεῖσθαι
ἐκ δὲ τοῦ ἁγιασμοῦ τὸν ἁμαρτωλὸν τοῖς πονηροῖς δαίμοσι· καὶ τοῦτο ὅσοι διὰ χρημάτων οὐκ ἐκέστησαν· θεοδώρῳ
ἐκτὸς γὰρ εἰσὶ τοῦ ἁγιάσματος τοῦτο τοῖς πολλοῖς συμβαίνειν· οὐ λέγω δὲ ἵνα μὴ· ὅτι καὶ ἄλλοι τοιαῦτα
ἁμαρτήσονται· τοιαῦτα πείσομαι·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΕΙΣΤΟΤΕ
ΛΟΓΕΝΥΜΝ
ΨΑΛΜΟΣ
ΤΩΙΑΣΑΦ

ζμα θεμ γαρ δια τηο θεμμα μυιστι τουτο σουτω αμαρτεσαι ο τι ουδρο τον μο λω θεω εωι φαιν ομε-
νοο θεμ ιουδαιαν προμιθιται του ιηλ : δεσποτικον
ιουδαια δε ταυθα και ιηλ την δμασιν ψυχην του θυ φη : αυτη γαρ εστιν αληθως ιουδαια.
και ο αληθως ιηλ : θεοδωρου

γμα ριζεται παρ ημιν αει δια του θεσ λιμαο ου δεργεσιαν. θεοδωρου
αμαρτεσ γον αυτον. ουομαζαν θαν μαζουσιν. δικ του προ ιλιμαο την απο δθι ξιν λαμβανομενοι:
εν ζαρ ξδε ων ιουδαιοσ οικατα σαρκα και σωματικωσ τουτων αικουσαι του δια ραϊκου εχοντοσ δη
σαλιμ γενεσθαι τον τοπον αυτου και τα νομιμα ουτοσ δρ μιν θυσαντα. θλιοισ δλιο
μαθητευομενοσ λογμασιν παιδευθεισ ο τι μη αμαρτεσοι εξ ιηλ ουτοι ιηλ. ου δε ο τι θεοσ προ
μαν αμαρτεσ τοις μαθ. αλλα τοις μαν την ευαγγελιαν λογιζεται δι ωσ ρ μαν. παυ
λου παλιν θι ωσ γαρ ο δια του φα
νερωσ ιουδαιοσ εστιν και ου
τωσ. μεταλαμβανει γουν τω ιηλ
ζηλον ορωντα του θυ. τον δι ορατικον δλη
λον ο τι και γνωστικον δια μαν το ονομα
αυτου. ωσ γουν αμαζιον την προσηγοριαν
ταυτην τον ιουδαιον προφητικωσ δλαβε
λογοσ φη. ουαι εθνοσ αμαρτωλον λαοσ
πληρεισ αμαρτιων. και αι κουσατολο
γοι κυ αρχοντεσ σοδομων. προσεχετε
νομον θυ λαοσ γομορρων. ωσ που ων
φασι κων περι των θυμων δια το τι απο αμα
τολαων χιλιουμυριδων δεδοξασται
το ονομα αυτων τοισ θυμοισ. φασ ωσ πα
ρεληλυθεναι τον ιηλ
ζηλον δια το ονομα αυτου. και
προσομβρ τοινυν ιουδαιουσ λεγεται αμει
νον η δι ολου το ο τι το ονοματου
θυ. και παλιν δι ων μεν τον ονομα συμβλη
σθαι. περι δε των θυμων. δια τι μεγα
το ονομα αυτων τοισ θυμοισ. δηλοσ ουν
τι ο ιηλ ο τι παρα το του θυ ονομα δοξαζεται του λογου μη ωι φιτοσ δια τον ιηλ μεγα
το ονομα αυτου. αμα λογωσ δε και ιουδαιαν. δια θατου θυ λιγομενοσ πολλαι γαρ τισ αι θνικαι
κατοικεσαι την ειδωλολατριαν. τον μεν προφητων λαον και παρι θμον τον παντων
συνεισαρχειν θεοισ ουδεν. και ιεραρι θμον αμφοτερων ιηλ μεν θυσαν τη μια αλ. πωσ ουν
οιονται ταυτην ωι φελειαν την το γνωσεσθαι τον θυ κεκτημενων ιουδαιαν. αλλ ου μεν αλλον δι ων
την αι γυπτον περιηλθον δι ρηται. και ι σαι θυσιαστηριον τω κω δυ χοραν αι γυπτου. και παλιν
γνωσεσθε κν τον θν υμων εν μεσω υμων. παροιδε γνωσεσθε κν τον θν παρα τουτοισ δη ιουδαιαν. και θα
μων λογοσ φη. τοιαυτην δε και την καθολικην δια κλησιαν δηλοι γνωσεσθε τον θν. δι ων τοισ δια ιουδαι
αν. και την θεοσεβειαν ιουδαϊκην γραφην χορηγον ωσ περ ου σαν του αληθινου ιηλ. δια το
την γνωσιν του θυ δι αυτησ περιεχεσθαι : δικαιωμασιν

ουταυτον δε τον γινωσκεσθαι και το γνωστον γνωστου ουτοσ και του αγνοουμενου ο ταν γνωσθη
ναι δια τουτου εχη γνωστου τοινυν ουτοσ ουτοσ δη τοσ δι τη ιουδαια του θυ ακολουθοσ δι τον
κωμεν την ιουδαιαν ιηλ μεγαν ειναι το ονομα αυτου :

ΔΙΔΥΜΟΥ

ιγ γὰρ περὶ τῆς ἁγίας ἰουδαίας γέγραπται· ὅρθρου ἀποδράσαι ὁ λαὸς καὶ λύτρωσις καὶ ἀφαιρέσις· δῆλον ὅτι εἰρήνης ἕνεκα τοῦτο·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ὁ οὖν αὐτὸς προσλίσας τὸ ποσὸν καὶ ἀφορισμένον· ἵνα δι' αὐτῆς τὰ ἴδιος ὄλυμπος τῆλις καὶ αὐτῆς ὀφόδου πολέμων παραπαύσας ἀπαλλαγεὶς προσδοκίας. δι' εἰρήνης ἀπολαύσει καρθίας· ποίος δὲ αὐτοῦ τόπος φανερώτερον δηλοῖ·

αλ[α] τῆς μολυβδ[η]ίτου τῆς ἄνω· λιταὶ σωμαλίσωμεν ἡμᾶς·

θεο τουτέστιν ὁ μακάριος ὁ τοιοῦτος ὃν οἰκαταοικεῖ·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

τοῦ γὰρ πολιόθους ἀνακρόθρητος ἀποδράσασαι οἱ λοιποὶ ἄγγελοι τῆς θείας γέγονε μεδίμνους δυνάμεως· οὐδὲ χάριν οὐσῶν ἁρμήνυται· ἀποβλαυστοῖμεν τῆς εἰρήνης λιπόλις· καὶ τοῦ θῦ δυδοκεῖν οὗτος πάντες θρῆσι σοῦ καταοικεῖν· εἰ τὰ δὲ λαοὶ δικεῖ πρὸς θῦ ἰουδαίας γνωστὸς ὁ θς· εὐσεβ

ῥητὸν δὲ τοῖς ἰουδαίοις διὰ θῦ εἰρήνη ὁ τόπος αὐτοῦ· πρὸς πολλαῖς ἰουδαί ανωθωρήθηται· ὃ δ' οὕτως ἀισθητὶ λέγει τόπον αὐτοῦ· ταύτης γοῦν ἀπαλλαγὴν τῆς ὑποτίας οὕτως ἰλλυμφῶτι τόπου αὐτοῦ· ἀντὶ δὲ ταύτης τὴν διαφοίαν τοῦ πράγματος παρεμφήνῃ φῶν ἁγνὴ θῆ δὲ ἁλλῶ ὁ τόπος αὐτοῦ ὅ ἐστιν εἰρήνη· διὰ τί σοὶ ὦ παράχος ἐχῆ καὶ πάντοθεν ἐλευθέραν πολέμου αὐτὴ τόπος θῦ· χωρὶς τῆς τούτης οὐ τυγχάνουσαν πῶς· θρονίζεσθαι γὰρ δὲ αὐτοῖς φῆ καὶ θμεσθρίαν πάντῃσι· καὶ ἔσονται αὐτοῦ θς καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός· σπανίου δὲ τούτου ὄντος ἕως τῆς ἁγίας δὲ τῆς καταουρανὸν τοῦ θῦ πόλεως· πλήθος ἔναρχει πολὺ ἀγγελικὸν τε καὶ ἀρχαγγελικὸν καὶ πᾶν ἄγιον· διὸ μᾶλλον ὁ τόπος θείας τοῦ θῦ· καὶ λίαν ἀγαθὸς ἁλμυρὸς ἁλλῶ· λίαν δὲ λαὸς ὁ ἅγιος ἀπὸ τοῦ ἀποδράσεσθαι δὲ ἁγίας ἁλλῶ ἐλευθέραν εἶναι ὄρασιν οὖσαν εἰρήνης· τοῦτο γὰρ καὶ ἁλλῶ ἁρμηνεύεται·

Καὶ ἁγνισθήσεται ἡ εἰρήνη ὁ τόπος τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ θυσιάσει·

Θ κεῖσαι γὰρ ἐκραύτητος τοῦ τόξου· διάψαλμα·

Ὁ πλοῦτος καὶ ῥομφαίας καὶ πολέμου·

ΔΙΔΥΜΟΥ

διὰ τοῦτο καὶ τοῖς καὶ εἰσὶ πολεμοῦσαν· τὴν ἀποδρᾶσαν πάντα τοῦ εἰρήνης ἔχουσαν πάντα τοῦ ποσὸν γενομένου τοῦ θῦ καὶ κατοικητήριον· οἰκουμένης πάσης ἀληθείας τοῦ καὶ ἁγιάσεως· οἰκουμενικὸν γὰρ ἰσεῖον· τοῦ ποσὸν δὲ θῦ καὶ ἡ ἁγία δικαιοσύνη εἰρήνη καθιδρυμένη· ἀλλ' ἐπὶ χάριτι θῦ καὶ οἰχήματα δυνάμει ταῦτα καταφθάσεται τῆς ἁγιάσεως ἁμαρτοφθόρου λόγος δῆ·

τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ αἱρῶν τὸ ποσὸν μηρὸς πέμπεται τὰ πόρρω ἀπὸ μεγάλης μολύβδης ὀνομάζεται· ὁ πλατεῖα σωτηρίας καὶ ῥομφαίας καὶ τοὺς τούτοις χρωμένους οὐσ δικαλέσθω πόλεμον σωτηρίας μαχῆ πολεμοῦσα οἰκῶ ἐστιν·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

σημαίνει διὰ τούτων τὰ ἀπὸ πικειμένας δυνάμεις ἀεὶ φυτρίσονται ἕως δ' ἂν οἱ ἅγιοι τὰ δικεῖ λαχόντες καταοικεῖν μόνα·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

πάντα γὰρ δικεῖ τοῦ ἁγίου πόλεως κύκλῳ ἅπτεται καὶ τῶν ἁλόντων· τὰ τόξα σωτηρίας· τοὺς θύρσους· τὰς ἐφ· καὶ οὕτω διαλύσαι τὸν πόλεμον·

Ὁ ρλ ἀφορμιαν. τοὺς οὐρανοὺς φ̄. φωτίζει δὲ λίμνας ἀφ' ὑψηλῶν τὸ πῦρ αὐλίζειν καταπορεύεται ὀξέως ἀφ' : θεοδώρου
οὗ ἀπορεῖ τόσος καλεῖ τὰς θλίψεις. οὕτως φωτιεῖ καλεῖ. τοῦ θῦ τὴν ἀπὸ τῆς λυτρώσεως θλίψεις. καὶ τοῦτο λίμνη ἔστι σκληρὸν τοῦ πολλοῦ· ἀπὸ γὰρ δικείμου φ̄ τὸ ῥόος ἐμαυτῷ τοῦ πολλοῖς καὶ ὑψηλοῖς· αἰῶνιον δὲ τὸ ὄρος· ὡς διαμένον ἰσχυρόν. καὶ οὐδέποτε λυόμενον ἡδόμενος μέχρι σαμαλὶ τῷ θῷ δοικεῖ: ΔΙΑΨΑΛΜΟΝ
διὰ δεῖξαι θῦ ἀναίτιον τῶν τοῦ θανάτου βολὴν λαοῦ γὰρ ὄντα ἀναθέσπορον ῥᾴδιον βλη-
λῶσαι καθυβρίδει. οὕτως δικείμοις ὡς τόμον βολὴν τοῦ υἱοῦ τὸ πάθος: θεοδωρήτου
Ὁ ς. οὕτως ἔστι φαντάσει τὸ πορ μυρίοις ἀπὸ ὀρέων θλίψεως· δι' γὰρ τοῖς λιμναίοις ὄρεσι τὴν θλί-
ψιν τοῦ θανάτου τοὺς δυσμενεῖς παραδοὺς τὸ πορ μυρίοις καὶ ἔστι φαντάσει παρεμπαίζει γὰρ βολὴ-
χθησαν· φωτίζεις γὰρ τὸ θαύματι τοὺς
ὁ ἀτισεπιλογισμοὺς ἐποιοῦντας· μὴ ζῶμεν γὰρ ἐφ'
ἡμέρᾳ τῇ χρηματίζομένοις καταπονοῦ· παραχλι-
ανθρώπων τὸ πορεύεσθαι ἀξιούσης· καὶ ἰσανθεύ
δειν ἔστω ἀλείας οἱ ὁμοίοις τὴν βλασφήμου θ-
τεύσθημεν. θανάτου διαβολὴν τὸν
τὸ πόρον· αἰτιᾶται οἱ ἀμάρτιες τοῦ πολ-
του. ς ἐξέδοικεν· οἱ ἀμάρτιες οἱ ἰσχυ
ροί· λίγα γὰρ τὸν χθιρὸν αὐτοὺς οὐδὲν ὠφέ
λησε βρόμη. διὰ τοῦ ἀπαντᾶν ἀρπαγὴν
σειν προσβάλλειν ἔστω πλοῦτον· σοὶ γὰρ
μεύσαντος ἀχρήστους ἔχομεν καὶ τὴν ἰσ-
χὺν ἐκείνων ἔστι φήμην· ὁμοίως καλεῖ τοῦ
θανάτου παρεφήσαν δυσμενεῖς· ὁ γὰρ μυ
καὶ ἄμμος ὄρη θλίψεως τὰ λίγα σεμνύων καλεῖ
τοῦτέστι μὴ ὄρη τροφίων· τὴν γὰρ τροφὴν
θλῖψαν· καὶ δι' τὸ ρλα ἐκ λίγα ἐκ βλέ-
τὴν θλῖψαν αὐτῶν εὐλογάν δυλογήσασθαι
δλοις τοῖς μὴ δικείμοις ς ἔρημεν· δι'
δλέτο τροφὴν ὅλως ἐκ τοῖς φθονουμένοις
αὐτοὺς δι' ἐ θλῖψαν ἀκεῖ δέξηται ς. τὰ οὖν ὄρη τὴν γῆν τὴν ἔρουσιν γάλα καὶ μέλι θλίψε
καὶ τροφὴν ὄρη καλεῖ ἐξ ὧν ἔστι φαντάζεται καὶ τὸν μυθὸν τοῦ θῦ ὁδ θλίσεσθαι φησὶ καὶ τότε τοὺς
τὸν ἔρημον ἀφοῦσι πανθεῖν τὰ προσειμένα· μὴ δὲ δι' τὸ ποιεῖν τι τὰς χθιρὰς δυρήσομεν οἱ ὁμοῦ
μυταγμὸν καταβρομένους ἐξ ἐπιλησεν γὰρ αὐτοὺς τοὺς οὐ λαοῦ καὶ τὸν ποιοῦσι καθ' ἡδρομένους
τὸν ἔρημον χορίσαν ὅσα ἁρμόσαι τὸ ἡνυθλίσ ἐ ποιοῦσι ἐ ποιοῦσι
λιμνάσθλε θρομόματι κῦ θῦ λιμὸν ἔστι καλεῖσθαι αὐτοὶ οὖν ἐπιθυμῆσθε καὶ ἔστω σαμαλὶ μεῖσθε
ἀφίεται μὴν καὶ ἄμμος θάθλιμεν· τοῦτον δὲ ἐκ θεσμοθετοῦμεν καὶ τὴν πρόσειδιν αἰτίαν καταφορᾶς
καὶ μακρόθυμος ἐστὶν αἰεὶ θλιβόμενος: ΔΙΑΨΑΛΜΟΝ
Ὁ μὴ δὲ ἐξάμενοι τὸν φωτισμὸν τὸν διαστοῦ πῦρ. ἐστὶ παράσχοι καὶ ἐλλογεῖται τοῦ βίου ἔστω
φαν ἐστὶ δικαστηρίου: θεοδώρου
Ὁ ι γὰρ ἐν ὑψηλοῖς θέσεσι δικείμοις καὶ οἱ ὑψηλοὶ τοῖς ἐστὶ τὸν ὄρος κρατεῖσθαι. ἄπορος δὲ κεῖται τὸν ἐπὶ
παραχλῶν· ὡς μὴ δὲ ἔστω φοβερὸν τί σε ἐν αὐτοῖς γένοιτο φεύγει τὸν καταχρῆσθαι καιρόν: —

Φωτίζεις σὺ θαύματος ἀπὸ
ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.
ἐταράχθησαν πάντες οἱ
ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ:

ἀθανασίου

ἀμβλείας δὴ καὶ ῥαθυμίας παραδοδλωκότες τὸν μισθὸν καὶ τὸν κληρονομίαν τοῦ θεοῦ ἐκριόλωσαν ἃ σοὶ δὲ μὴ δὲν ὑπὲρ ἑαυτοῦ σε θησαυρίζειν ἐκέλευσεν ἀλλὰ μὴ ἐν χερσὶν ἀνθρώπων ἀποκεῖσθαι ἐκέλευσεν

θεοδώρου

ὅτι δὲ καὶ ἀθεράπευτα ἦν τὰ τῆς ψυχῆς ἀρρωστήματα καὶ τῶν πόλεων καταστροφὴ ἕπεται δηλονότι ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων διαστροφῆς ἀκούσατε τοῦ προφήτου λέγοντος ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων ἀπωλείᾳ καὶ τῶν πόλεων ἐρημώσει καὶ τῶν ἀγρῶν ἀφανισμῷ

εὐσεβίου

προσδοκήσατε πολὺ πλείονα ἐπὶ πλείοσιν καὶ ἰσάλληλα τὰ δικαστήρια ἔσεσθαι· ὀξέως γὰρ ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἡ τιμωρία ἐπεισέρχεται· τοὺς δὲ ἁμαρτάνοντας ἀναιτίους ἐκδικήσει μεγάλῃ χειρὶ θορυβεῖ οὖσα δικαία καὶ ἀσώματος καὶ λεῖ· τὰ δὲ ῥηθέντα οὐκ εἰς προφητικὴν ἐπάγεται ἀλλὰ εἰς τὴν τοῦ θηλυτοῦ μίσους φαντασίαν· καὶ μέγα φρονήσαντες ἐπὶ πλούτῳ καὶ ταῖς ἐντεῦθεν ἡδοναῖς τὰς ἀληθεῖς τιμὰς ἐκείνας οὐκ ἐτίμησαν ἃς ὁ θεὸς ἐπηγγείλατο τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· διὸ καὶ παραχθήσονται τῇ θείᾳ φρονήσει ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν ἀπωλείᾳ ἐπὶ τῷ θηλυτῷ μίσει αὐτῶν λέγεται τὰ παρόντα· διὸ

καὶ ἀμέλειαν. καὶ δικαίου πρὸς ἔλεγχον τοῦ διαφθυμίαν ἰδίαν τοιαύτην ἐπιτιμᾶσθαι φύσιν. ἵνα
μὴ μίσει καθιᾶσθαι. ὀργαὶ τοίνυν δὴ τοῖς νέοις ἐπιγίνονται. καὶ ὅλου λαμβάνουσι. καὶ διὰ τοῦτο σω
ζοιτο ἂν ἡμῖν τοῖς ἰδίοις σωματικοῖς ὀχλήμασιν ἐλαφρυνόμενος ἴσως ἵνα καθημένοις. οἱ διαφιλονεικοῦν
τες τοῦτο μὴ ζητοῦσι. ἀλλὰ τὸ διὰ τοῦτο ὃ ἵνα κατὰ τὸν εἰρηται τῇ γραφῇ. ἀπειλεῖ γοῦν ὁ θεὸς
διὰ προφήτου. διὰ ζαχαρίου τοῦ προφήτου. καὶ πατάξω πᾶν ἵππον ἐν ἐκστάσει. καὶ τὸν ἵνα αὐ
τῶν παραφρονῆσαι:

λάβε καὶ μασσαλὼν ἵππων καὶ ἀγαπαστὴν δρυφθήσεται θαλάσσαν τοῦ ἱππάσασθαι. ἵνα μὴ ἐκάστων παραλαμβα
νόμενον. ἢ λίαν οὖν ἀμαλαμβανόμενον φλιοσαμοσ. πόρρω μὲν γὰρ ἱλὶ καὶ ἱππεύσαντος. καὶ πρὸ τοῦ τρέπε
σθαι ἵνα μὴ θεωρεῖν ἵνα τοὺς ἱππασίμους. καὶ ἢ ἱππασίμους σφραγῖδα. ἱππαζομένου γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ
ὑμαγβλικὸν διατάξουσι. διὰ κήρυκα μὲν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἱππάσασθαι. τὸν δὲ ἱππασάμενον οὐ πόρρω τοῦ ἱππάσα
σθαι καὶ τὸν ὄφιν ἀμύνεσθαι:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Θεὸς γὰρ ἐκλείσῃ κατὰ ἀρχὴν πίστιν ἀνοίξει κατὰ τὴν ἰδίαν φωνήν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
κατὰ πρόσωπον σου. φόβου γὰρ γέμει. καὶ οὐδὲν ἀτόμου. οὐδὲ ἀμπελθεῖσαι πύλαι: ΗΣΥΧΙΟΥ
ἀφοῦ φησὶ διὰ τοῦ σώματος ἰδίου κύπτουσαν κρίσιν. τουτέστιν ἀκουφλὴν τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσιν. ἀπὸ τοῦ θυμοῦ
πρὸ τοῦ δικαίου τοῦ γλυφῆναι. ἀλλὰ τὸν ἀδαμὰς τὴν θύραν καὶ τὸν ὄφιν ἀμύνεσθαι:

Φοῦδρὸν γάρ ἐστι τοῖς κρινομένοις τὸ καρδιογνώστην εἶναι. μηδὲν παρορᾶν προσορᾶν
φασίν. διὰ μὲν ὁμίας παρατηρήσει κεῖσε τὸ
πορφήσαι. διὰ καὶ μηδὲ διὰ δὲ δικαστὸν ἀμ
πταίνειν. ἀλλ' οὐκ αὐτὸς διαφθόρτων ἔνω
λόθι κρίνει. ἄλλος γὰρ καὶ κρίσιν ἄσομαι σοι κεῖ:
θεο ὁ καὶ οὐμὼν ἵρξω τοῦ ὀργιζόμενον τιμωρεῖσθαι
οὐ θέλειν. ἀλλὰ μακροθυμίας διὰ μέρους τοῦ
χρόνου. δικαίως αὐτὸν ταῦτα καὶ ποιεῖν:
ἀμακροθυμοῦμεν καὶ δικαίως ἀπειλοῦμεν ἀλλεῖν
τοῦτο ὡς ἀμακροθυμοῦντος ἀλλεῖν τὸ ἰδίω
ον μέρος ἀρτὶ τοῦτο φλικαὶ ἄμεσον. ἴσως ποιοῦν
κρίμα καὶ δικαίως καὶ σωτῆρος ὀργὴν θέλειν κρί
μασι γὰρ δυσὶ ὡς ποιεῖται τὴν ἡμῶν φλικαὶ
τὴν δικαίως ἀγαθοῦ τοῦ μὲν ἀμαρτάνοντος οὐ ποιεῖται τὸν ἵνα
ἀρτόλου: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Οὐδὲμία ἀφ' ἀπολογίαν ἔχουσιν ἀκολαζόμε
νοι. προδικῆρυξεν γὰρ αὐτοῖς τὰ ποιεῖν τοῦ θείου δικαστηρίου: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Σωτὴρ θεὸς οὖν ἀμὲν δικαίως ἀμὲν σωτῆρ τῆς κρίσεως ἡμῶν ἀποφαίνει. πάντας αὐτοῦ ἀποιεῖσθαι. ἰσχνατολγ
δὲ αὐτὸ. τὸ τοῦ θεοῦ ἀμὲν ἀποφαίνομένου πάντας ἀπολέσθαι. ἰσοῦτος αὐτὸν ἀποκλομένων: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
γλυφῆναι διὰ ταῦθα. πάλιν τὸν αὐτὸν τὴν φύσιν φλ. ἵνα καὶ δὲ διαλιάσει τότε. οὐδὲ γὰρ ἔτι τότε ὅσον οὐ φοβηθήσε
ται μᾶλλον ἔσται τοῖς ἡμέραις: ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ὅμοιον δέ ἐστιν τὸ ἔμπροσθεν πρὸ τούτου φαλμῷ. μόνον φλ. ἀποδεξώμεθα.
καὶ δέος αὐτὸν πάντας φόβου καὶ ἰσχύος. ἀπόλομεν γὰρ πολλοὶ ὧν τε καὶ παραπίπτομεν:
Ὃν φαθεὶ ἀρχὴν ἀρξῆται ταῦτα ἔμπροσθεν ἔμου ἔσονται κύριος κυριεύσας τῆς κακίας οὐσίας καὶ παραχὴς. κύρι
ον δὲ ὡς καὶ μὴ διαμαρτίας ἵνα οὐσιν. ἡμαρτεσ ἵνα ἰσχύσον. τέλος ἔσται θεῖον τὴν ἀλόγου φορᾶν. ἔστι τοίνυν τὸν
ἰσχύσον ἀμαρτίας πόρρω γραφῆ καὶ δικαιοσύνης ἀμαλῆ τὸν ἀμαρτάτου διοικρίσιμ θῦ. ἰσχύσον δὲ μὴ
φοβηθῆσαι τοῦτέστιν οἱ ἑαυτῆς ἀμοὶ. τὸ φόβου γὰρ ἐκ θεοῦ κλίνει πᾶσαν ἀποικακοῦ. τὸ γὰρ ἀκοῦ τῆσαι
κρίσιμον ἐξέμαι κρο θυμοῦντος ἴσαν. ἀλλὰ ἀπειλοῦντος τοῖς ἀμαρταίνουσιν. ἡ ἔστι ταυτὸν τὸ ἰσχύσαι
τὸ παράγειν. φέρει τοὺς παράδο τῆς γῆς διοικρίσιμ ἀμαρτάνοντος: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ἀμαρτάνουσιν διὰ τοὺς ἀμοὺς ἐλάττω θῶ φαντίζειας ταυμαστὸς. μᾶλλον διὰ τοὺς μὴ νοῦν λαβόντας τὸ φῶς οὐ φοῦ
ρὸν εἶ. ἀποτότε διοργῆσου δὲ λογῶς αἰροῦ βύσαχαροὶ ἔστι νεβυλικότες τοῖς ἴππουσι καὶ ταῖς ἑαυτῶν. ὄχε
κίνουν γὰρ ἐθθλῶς ῥηξαν ὀργὴν ἑαυτοῖς ἐν ἡμέραν ὀργῆς. ὡς ἐλθεῖν πρὸς αὐτούς. πορεύεσθαι τὸ φῶ
τὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τὸ πυρίῳ ὃ ἐδικαύσατε.
Οὐκεῖ πάρεδρὸν ἔστιν ἀλλὰ νῦν τοῦτο. προλάβοι γὰρ ἐν τῷ παροῦτι διὰ τὴν γραφὴν πρίν ἐν τῷ μέλλοντι γε
νέσθαι τὴν κρίσιν. ὁ ταῦθα ἔστι τὴν γῆν ὄφουλή θλιβῆς ἰσχύσον μὴ τὰ ὄχλα. ὅτι οἱ πρᾶεις αὐτὸ κληρονο
μοῦσιν. οἱ γὰρ ἀσθενεῖς οὐκ αἰρόμενοι ὑπὸ ἀμαρτίας ὑπομένουσι θλῖψιν ἀλλ' οἱ μὲν τὸ τύχωμεν πρᾶοι ἔστε οἱ δὲ ἔστε φαδλο θλίσονται τὴν
ὀργὴν. οἱ δὲ μέσοι πάσονται ταραχὴν τὸν θλίον φόβου αἰ ἐλλιφότες.

ΣΤ ἐν τῷ

Ὅτι δὲ θυμοῦ αὐτοῦ ὁμολογήσαισι:

Καὶ ἃ κατάλειμμα δὲ θυμοῦ αὐτοῦ ὁμολογήσαισι:

θεοδώρου

κε ἁμαρτάτω οὖν φ^η εἰ φόδικαίως καὶ πορισθῆναι λιμὸν τοὺς μαθητὰς παρὰ δίκην μοι ἁμαρτάνουσι: δίκην μοι ταύτην τίσονται: ἀθανασίου

μ τὸ θύριον φ^η δικαστήριον τοῖς αἱρετικοῖς ἁμαρτήμασι διὰ τοῦτο τὴν σωτηρίαν· ὃ πορισθήσεται καὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ταύτοις: εὐσεβίου

ν τί δι' ὧν τὸ δι' ὑμοῦ αὐτοῦ ὁμολογήσαισι· παῖδας γὰρ γλώσσαις καὶ παῖς λογισμοῖς καὶ δι' ὑμνοις αὐτοῦ ὁμολογήσαι τὸ θεῖον καὶ τὸν κριτὴν καιρόν· ὁ τῷ καὶ κρυπτὸν τῶν ἀνθρώπων φ^η ἁμαρτήσεται: ἀθανασίου

παρατηρήσομεθα δ' ὑδικείως τὸ φοῦ πρὸ τοῦ ἡματι· οὐ μόνον ὃν δωρούμεθα λεύσεσθαι· δι' ὧν αἱ πάντες ἁμαρτωλοί: θεοδώρου

ν πορὶ τούτων φ^η· τὰ δι' ὑμῶν ἁμαρτήματα λιμὸν δι' χαριστήσεσθαι· ἵνα δίκαιοι καὶ οἱ λογισμοὶ λιμὸν πορὶ τούτου σχολὴ θήσονται· ὃ ὁμολόγουν λεύσεσθαι τι ξύλον: ἀθανασίου

ξ καταλείμματα δι' ὑμοῦ· ὁ κὶ καθαρισμὸν ἐστὶ λογισμοῦ· καὶ τὸ λείμματα καὶ τὸ κλογὴ χάριτος· ἐπεὶ δὲ ἁμαρτίαν οὖν φ^η δι' δικείως τὰ καιρὰ καθαρὸν δι' ὑρθῆ λογισμὸν τὸ πολλὴ τότε· καὶ τῆς τοῦ μεταλαμβάνοντος δορτῆς: θεοδώρου

ἐπεὶ δὲ ἕκαστον ἡμῖν δι' ταῖς συμφοραῖς λείπεσθαι χ δίν· τοῦτο φ^η· ὅτι δὲ χ ἡμῖν καὶ ὁ λογισμὸς ὁ πορὶ λείφθεις ἡμῖν δι' ἀπὸ πολλῶν παρὰ τοῦ πολίτου μ. οὕτω δι' δορτῆς μέρει θήσεται τὸν μὲν ἁμαρτάνοντα πρὸς τὸ καὶ δορτάζειν φρονεῖν καὶ πράττειν τὰ δόντα· σημαίνοι δὲ καὶ τὸν ἁμαρτίαν ὁξαρίζουσιν ἡμῖν ἵνα καὶ μιμόμενον λόγοις καὶ πράξεσιν καθαρεύειν δι θέλομεν. ἀλλὰ τὸ λείπεσθαι μὲν λόμενοι· καὶ πορισφαχτὰ τοῦ δι' ὑμήματος ὁμολογούμεθα. ὅτε καὶ λάοις τῆς ἀπὸ τοῦ ἡμῶν φίασμοῦ καθαρίσομαι· τὸ δι' οὗ δι' ὑμοῦ καθαρὸν ἁμαρτίας ὁμάκις ἀ

τάλειμμα δορτάσθαι· ἢ καὶ τὸ ἀπαλλιέφθαι τὸ πορὶ τούτου ἀμφίλογον ἀδιαχθήσεται δι' αὐτὸ καθαρότητος δι' ὁ ἄλος δορτάζειν φρονῶν ἀληθῆ καὶ δίκαια πράττων· ἢ τὸ ἀληθὲς δορτῆ παύλου φήσαντος· ὥστε δορτάζωμεν μὴ δι' ζύμης κακίας καὶ πονηρίας· ἀλλ' δι' ἀζύμοις δι' λικρινείας καὶ ἀληθείας: εὐσεβίου

καὶ ἄλλως δι' φ^η· διὰ τί κρίσιν ἂν ἁμαρτάτω θῦ πάσαν δι' ὑμήσεται ὁμολογήσαι αὐτῷ· ἃ κατάλειμμα δὲ τὰ δικαθαρμὸν ἀπὸ πάσης πονηρίας δι' θυμήσεως δ φῶτίζοντος δορτάζειν τὴν εὐαγγελίας τυχόν· θεοδωρήτου

ἢ καὶ οὕτως ἂν αἱρουμένων τὸν ἀσυρίαν· αἱρετοὶ μὲν δι' αἰνίσεται σοὶ τοὺς λογισμούς· μὴ δὲ πρὸς μέρος αὐτὸν ἀσχολοῖτε διὰ σκέρος· ἀπολιναρίου

ὅδε οὕτως ὁξέδωκεν· θυμοῦ γὰρ ὁμολογήσαισι λείπεται ὃν θυμοῦ πορίζεσθαι· δυσχερὲς ὂ θυμὸς καὶ πρὸς φόνον δι' ἀγανακτεῖσθαι τοὺς ὀργισθέντας· ὁμῶς τὸ δὲ λογισμὸς μεταμάσεται πορίζεσθαι τὴν τυχήν:

ξωὶ παραίμεσι μὸ λόγος τρῶξαι· ξωὶ διὰ τὰ ὑπὲρ ἡμῶν ἐ[ά]σῃ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δικαιωθέντα. τούτου χάριν
ὅσοι ἐσὲ ὑπὸ παροιμιάζ. ταύτασθε τὰ ἴσα ἀγαθὰ ἐργάζου ὑμᾶς ξωὶ μὴ λυπᾶ·
διὰ τὰ τοιαῦτα ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν : ΘΕΟΔΩΡΟΥ
τοῦτο λοιπὸν ὁ προφήτης δείκνυσιν· λέγων· ἐπὶ τὸν ταπεινὸν ἐπιβλέψει· ἐπὶ τὸν τεταπεινωμένον
μαι αὐτὸ ἀποδοτέον : ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
τὸ γὰρ οὐμὶ καταμιμνήσκει τὸ παρόμοιον ξωὶ τοῖς ἐν τῷ παλαιῷ. λέγοντος τοῦ μακαρίου
ποτὲ ἀρχόντων καὶ λίγουμένων χρήματι σαμτῶν· καὶ πῶς ἀρίου καταξιωθήσομαι ὀμμάτων
ἀξίως ὡς σαμτῶν τὴν χάριτος. αὐξάνεται τὸ παρόν· ὅσῳ ἀδροθυμότερος αὐτοῦ τὴ
προσηνεύσι παραδεδώκασι τιμωρίαν : ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ζ ποιῶ πορίκρισιν ὅσῳ δύνασαι καὶ ῥᾳδίως ἐπαγγέλλασθαι τῷ θεῷ καὶ πληρῶν·
κατὰ τὸ ξαὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπὶ ἐμὲ μὴ μεγαλύνησα τὸν ὀδοῦναι· διδοὶ τοίνυν τὴν οἰκείαν πρόθεσιν ἐπὶ
στερεὰν ἐπὶ ἐμὲ ἐπαγγέλλασθαι τῷ θεῷ· κατὰ τὸ φύσει τῷ θεῷ φυσίαν αἰμέλλουσι· καὶ ἀποδώσο
τῷ θεῷ τὰς ἐμὲ ὑπαλόσου· καὶ ἐπὶ ἐλεήσαίμε· ἐπὶ ἐμὲ ἐμβραθλίζ ἡμῶν ὁσίου καὶ ἐξ ὅλου μαίσε καὶ δι
ξασίσμε·· μὴ ὦμεν οὖν ἐξασθαι ὅταν
γὰρ καιρὸς ὁ τὸν καθημερῶν ἐπὶ θρόνῳ
δόξης αὐτοῦ προσκυνῶν πάντες πάντες
πάντες· οἱ σοὶ σὶ δόραι τοὺς ἰδίους σου καὶ
πους· ἐνζόμεθα τοίνυν ὡς ἀξίως οἱ
τῶν μικρῶν ἐλεῶν τῶν αὐτοῦ τὸν θρόνον
γόμεθα· φοῦ δρὸν γὰρ ἡγούμενον τοῖς
μὴ πολλοῖς ἐγγομένοις. καὶ τοιαῦτα
κομίζουσιν. πορὶ ὧν λέχθήσεται τὸ
οὖν μὴ καταμείνῃ τὸ πῶν ἐμοῦ ἐπὶ τοὺς
ἰδίους τοὺς ἐμὲ τῶν ἀρῶν τὸν μετοχίμενον τοῦ
θείου πῶν γόμενον ἀρχόντων· ἀν
μαζίων δὲ μᾶλλον ἐσχικότων τὴν χάριτος
καὶ παραδεδομένων τιμωρίαν· τὴν
τούτου πάλιν αἱρήσει : ΔΙΔΥΜΟΥ
ἐπαγγέλλασθαι ἀγαθοεργεῖν· διδότε σ.
ὡς δὲ ὑμᾶς ἐν δικείων ἐγνομένων
τοῦτο τοῦτο. οἱ ὁμοίδοραι τὰς ἑαυτῶν παρά
ξεις προσαγαγεῖν τῷ θῷ· οὕτως δὲ ὁ θεὸς
φοῦ δρός ἐστιν· ὃς καὶ ἀπὸ τῶν πάλαι
ἀρχάντων καὶ ἐγνομένων πομπῶν· τὸ
πῶν αἱρεῖσθαι· ἐν γὰρ δικείῳ τῷ θείῳ καὶ φοῦ δρῷ πλήματι ὃς δίκαίου τοῦ μὴ μαρτη
κότων· αἱρεῖται τὸ πῶν τὸ ὅλον θεῖον διὰ τοῦ μεσίτου· καὶ τοῦ τὸ εἶναι ὃ ὁ ἐσὲ δηλῶν
διχοτομῆσαι τὸν δοῦλον τὸν πομπὸν ὅλον θεὸν ὃς ἐσὲ αὐτοῦ· καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ· μετὰ
τῶν ἀπίστων μὴ θήσει : ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Θ υχάσθε καὶ ἀποδότε τῷ θῷ
τὸ θῷ ἡμῶν πάντες οἰκεί
κλεως αὐτοῦ οἱ σοὶ σὶ δόραι:
Τ ὸ φοῦ δρὸ καὶ αἱρούμε
μος πῶν εὐμενῶν ἀρχόντων
φοῦ δρὸ παρὰ τοῖς σωσὶ
λεύσι τῷ ἐμῷ :

ἐπὶ τὸν ταπεινὸν ἐπιβλέψει· ἐπὶ τὸν τεταπεινωμένον
μαι αὐτὸ ἀποδοτέον : ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
τὸ γὰρ οὐμὶ καταμιμνήσκει τὸ παρόμοιον ξωὶ τοῖς ἐν τῷ παλαιῷ. λέγοντος τοῦ μακαρίου
ποτὲ ἀρχόντων καὶ λίγουμένων χρήματι σαμτῶν· καὶ πῶς ἀρίου καταξιωθήσομαι ὀμμάτων
ἀξίως ὡς σαμτῶν τὴν χάριτος. αὐξάνεται τὸ παρόν· ὅσῳ ἀδροθυμότερος αὐτοῦ τὴ
προσηνεύσι παραδεδώκασι τιμωρίαν : ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ζ ποιῶ πορίκρισιν ὅσῳ δύνασαι καὶ ῥᾳδίως ἐπαγγέλλασθαι τῷ θῷ καὶ πληρῶν·
κατὰ τὸ ξαὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπὶ ἐμὲ μὴ μεγαλύνησα τὸν ὀδοῦναι· διδοὶ τοίνυν τὴν οἰκείαν πρόθεσιν ἐπὶ
στερεὰν ἐπὶ ἐμὲ ἐπαγγέλλασθαι τῷ θῷ· κατὰ τὸ φύσει τῷ θῷ φυσίαν αἰμέλλουσι· καὶ ἀποδώσο
τῷ θῷ τὰς ἐμὲ ὑπαλόσου· καὶ ἐπὶ ἐλεήσαίμε· ἐπὶ ἐμὲ ἐμβραθλίζ ἡμῶν ὁσίου καὶ ἐξ ὅλου μαίσε καὶ δι
ξασίσμε·· μὴ ὦμεν οὖν ἐξασθαι ὅταν
γὰρ καιρὸς ὁ τὸν καθημερῶν ἐπὶ θρόνῳ
δόξης αὐτοῦ προσκυνῶν πάντες πάντες
πάντες· οἱ σοὶ σὶ δόραι τοὺς ἰδίους σου καὶ
πους· ἐνζόμεθα τοίνυν ὡς ἀξίως οἱ
τῶν μικρῶν ἐλεῶν τῶν αὐτοῦ τὸν θρόνον
γόμεθα· φοῦ δρὸν γὰρ ἡγούμενον τοῖς
μὴ πολλοῖς ἐγγομένοις. καὶ τοιαῦτα
κομίζουσιν. πορὶ ὧν λέχθήσεται τὸ
οὖν μὴ καταμείνῃ τὸ πῶν ἐμοῦ ἐπὶ τοὺς
ἰδίους τοὺς ἐμὲ τῶν ἀρῶν τὸν μετοχίμενον τοῦ
θείου πῶν γόμενον ἀρχόντων· ἀν
μαζίων δὲ μᾶλλον ἐσχικότων τὴν χάριτος
καὶ παραδεδομένων τιμωρίαν· τὴν
τούτου πάλιν αἱρήσει : ΔΙΔΥΜΟΥ
ἐπαγγέλλασθαι ἀγαθοεργεῖν· διδότε σ.
ὡς δὲ ὑμᾶς ἐν δικείων ἐγνομένων
τοῦτο τοῦτο. οἱ ὁμοίδοραι τὰς ἑαυτῶν παρά
ξεις προσαγαγεῖν τῷ θῷ· οὕτως δὲ ὁ θεὸς
φοῦ δρός ἐστιν· ὃς καὶ ἀπὸ τῶν πάλαι
ἀρχάντων καὶ ἐγνομένων πομπῶν· τὸ
πῶν αἱρεῖσθαι· ἐν γὰρ δικείῳ τῷ θείῳ καὶ φοῦ δρῷ πλήματι ὃς δίκαίου τοῦ μὴ μαρτη
κότων· αἱρεῖται τὸ πῶν τὸ ὅλον θεῖον διὰ τοῦ μεσίτου· καὶ τοῦ τὸ εἶναι ὃ ὁ ἐσὲ δηλῶν
διχοτομῆσαι τὸν δοῦλον τὸν πομπὸν ὅλον θεὸν ὃς ἐσὲ αὐτοῦ· καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ· μετὰ
τῶν ἀπίστων μὴ θήσει : ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Ο ὐ μικρὰ θαυμαστὸν ἡμᾶς τοῦτο διαπορεῖσθαι· ὁπόταν ὁρῶμεν γινομένων τὸ μέγεθος ὃς ὑπὲρ
πολλῶν πάντας καταφθίσει τοὺς πορίοικοῦντας· ὃς ἀβδέλυρα αὐτὸν προσαγαγεῖν ἀσεμνάλο
καὶ τοιούτῳ ὁμοιοῦσθαι· καὶ αἱρουῦτι ἄρχοντας καὶ μεσίτας τιμωρουμένων· διὸ ξ
δὲ ὧν τοῦτο γνῶναι παρὰ τὸν πορίοικοῦντα· οὐ μόνον δὲ πολλῶν γομένων τὸ γνόμενον.
ἀλλὰ καὶ ὃς ἐν ὀλίγοις τοῦτον· καὶ μᾶσσον πάντας τοὺς ἀσυρίους ἀποθνήσκοντος καὶ μικροῦ
ἀποδεί ξαντος τὸ κοινὸν πάντων ὅλεθρίαν ὃς δικείων ἀφανίσαντος : ΔΙΔΥΜΟΥ
λι καὶ οὕτως φοῦ δρὸς ὢν παρὰ τοῖς σωσὶ λεῦσι τὸν ἐμόν. τὸν φαραὼ κατεπόντισεν· τὸν μακαρι
δομόσορ τὸν μὴ ὢν ὅλιος ἔχον· ἀβδελλὸν αὐτοῦ τὸ φρονοῦν ὡς σωδιάβιν θηρίοις ἀφεῖλε πῶν
ἀποδ ξουλ ὃς ἐμοῦ δόμασε τὸν σαμουηλ· καὶ παρακυλικόσον τὴν τοῦτο διαθήκην· ὅτι
ρίζαι γὰρ ὡς ἀπὸ τῆς πῶν ἐκ ἀποδ ξουλ καὶ ὃς ἐμοῦ ἐγνόμενον πῶν πομπὸν· παραλεῖ ἐρίσιδιζ
πόμενον· καὶ πορίδιδασι καλῶν ὅτι κλῶσι αἱ τὴν οὐκ αἰμαρτοῖσι· διβλιγὰρ
πρόσου μὴ λίτου πρεσυτέρους ὁ παῦλος καλέ ξ αὐτοῦν· προσόχε ἑαυτοῖς καὶ τῷ ποι
μνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς ἔθετο τὸ πῶν τὸ ἅγον τοῦ θῦ ὃς ποιεῖσθαι καὶ μόθετο αι· καὶ ὃς ἐμοῦ αἱ αὐτὴ
σονται τὴν ἐκ λαλοῦντος διεστραμμένα· διὰ τὸ θεῖον πῶν· τοῦ φοῦ δρὸν τοῦτον ἐκ αἱρε
μόνου κριτοῦ : ~

οσι
ακούσασι δι θεὸν μὲν ταλαιπώρημα καὶ πρὸς τοὺς λαοὺς τὸ βραχύ. ταῦτα δὲ λέγω· τὸ ἴμα τὸ θεῖον ἄπαν ὅσον διαφέρει τῆς ἀνθρωπίνης καὶ ὑπερέχει τῶν παντὸς λόγου καὶ διανοίας ὑψωμάτων· ὅτι καὶ σωτήριόν ἐστιν αὐτὸ ὁ ἀσάφ ψαλμῳδεῖ· ἐν οἷς καὶ διδάσκων ἡμᾶς οἷον ὅτι τοιοῦτον πρᾶγμα προσήκον τὸν θεῖον κατὰ φύσιν εἶναι δεῖ· καὶ ἐκεῖθεν τὴν παραγραφὴν εὑρίσκεσθαι· διὸ καὶ ἀρχόμενος φησίν: ΘΕΟΔΩΡΟΥ
λάβετε μέν καὶ ταῦθα τὰ κατὰ τὸν ἔμπαλιν λαὸν ἐξηγούμενος· ἐχθιδεστέραν ὁμοιότητα τὴν τῶν ὄφεων ἔφη· ὡς γὰρ ἐκεῖ φησὶν ὁ ἀσάφ ὅσα τοῖς ὠσὶν ἀκούουσιν ἐμπαθῆ καὶ ἀνοίκεια τοῦ μυστικοῦ πράγματος λογίζεσθαι προσήκοντο. οὕτω καὶ ταῦθα λέγει ὁ ἔμπαλιν ἔσεσθαι καὶ ἀλλοτρίως· τὰ δὲ καὶ ἐναντίως τοῦ ἔμφορεῖν ἡμᾶς ἀπεργάζεται· λάβετε δὲ καὶ ταῦτα κατὰ τὸ σωτήριον θεσπίσαντος τοῦ ἔκεῖνον προφήτου ὅσα μετὰ τῶν ἔναμφόδων λέγεται· ταὐτὸ τὸ συμβαῖνον. καὶ τί φησὶ διὰ ταῦτα;

διδάσκειν ἄρχόμενος τοῦ ψαλμοῦ τὸν ἰδιθούμ. ὡς ἀληθῶς τοῖς ἔναλουμένοις αὐτόν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
τοιοῦτον γὰρ ἑαυτὸν παριστεύεται. ὡς ἄξιον εἶναι αἰτεῖν προσοχὴν τοῦ θεοῦ διὰ προσέχειν καὶ τοιαῦτα ἴδιον φωνᾶσι καὶ μόνον. ὡς ἄξιαν αὐτὰς ἔναι τῆς τοῦ θεοῦ αἰτούσης ἀκροάσεως· καὶ διδάσκειν ἰδιθούμ μᾶλλον μελετᾶν τὸ πόρρω τοῦ ἀφεστάναι τὸν θεὸν τοῦ ἔναι μόνον αὐτόν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
δοκεῖν ἰδιθούμ διδασκαλίαν δεδεδόσθαι. διδασκούσης περὶ προοίας θεοῦ σκάζειν ὡς οὐκ ἔστι φαινομένης τοῦ πράγματος ἀφορμαλία· καὶ λόγους ἐδίδου περὶ τούτου προσδοκᾶν καὶ τὸν ἀσάφ ὁποῖόν τι καὶ προαυτοῦ διεγείρασθαι ἔφη οἷος ὁ φιλόσοφος διαπτάσθαι εἰς οὐρανοὺς μέλλει καὶ ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἔνιτοῦτο καὶ τὰ ἔνιτούτοις οὐ σοφῶν διδασκάλων καὶ ἠχοῦντα τρόπον· ὁποῖόν τι καὶ ὁ ἀσάφ διαφέρεσθαι δεδίδαχε τὸν ψαλμῳδόν· διδάσκει δὲ τὸν λόγον ὁμοῦ καὶ ἐν λύπαις διδάσκων λάβετε ψαλμόν· ὅτι σαφῶς λαλήσω τὰς ὁδούς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου καὶ τὰ ἔνιτούτοις· ἐν δὲ τῷ ξ· οὐχὶ τὸ θεῖον ταλαίπωρον ἴδιον ἡμῶν· παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριον· καὶ γὰρ αὐτὸς θεῖον καὶ σὸν ἐστιν αἰτεῖν τὸν θεὸν τὰ παρόντα παραδιδόναι· διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἰδιθούμ καὶ ἀσάφ τὰ παρόντα παραδιδόναι· ἀκούσῃ δὲ ἔναι διὰ τοῦ ἔξόδους καὶ ἀπολινδ ἀπὸ δεῦρο προκειμένου μέχρι τοῦ πῶς ταλαλήσω πρὸς τὸν λαὸν διηγεῖται ὁ λόγος· καὶ οὕτω σοφὸς ἀφ' ὑψηλοῦ τόπου καταλήγει τὰ δι' ἔξόδου·

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΑΣΑΦ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ἑαυτὸν γὰρ μᾶλλον παρδόχρτισ πειρᾶσθαι μὴ σωδχομένους ἢ λιγιὰν κατὰ τὸ δὴ θλίβειν ὧν λάτν
μασι· καὶ τὸ τοὺς ἀπὸ τόλου· θλιβομένους. ἀλλ' οὐ θρυοχορούμενους· καταπαλλόμενοι. ἀλλοὺ
καπωλλυμένους· διωκόμενοι. ἀλλοὺ κδν κατελειπόμενοι· ὅσοις αἰμῶν φὴ πρὸς τὸν θῦ ἀπωθυλλωσν
ἀλλ' οὐ πρὸς τοὺσ θλίβοντασ· ὃ λίγου δὲ αὐτὸν δδδὴ λαμβάνοσ ὧν αἱρεῖν ὅσιούσ χθίρασ· ὁ πωρ ὧν οἱ
ωνι καὶ ὑμνυκτί· ὃ δλὴ πρᾶγμα οὐκ ἰσχνατόμην θυρίοις ζογαρμοι ζῳτούμενοσ· ὃ δλὸ ⊂ν θι
δδδλωικδν· ἡ χειρ μου νυκτὶ ἐκπέτασα διηνεκώσ· ταύτην οὖν ἔχομεν δὴ θλίβει παραμυ
θίαν ταῖσ ὄχλοις οὐκ αἱρεσικόμενοσ· ὃ δὴ ὧν ὧδή·

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΡΩΜΕΝ παραμυθίασ φὴ οὐδὲ μὰσ ἰὼν ἰσχόμενων· μόνη δὲ μοι ἰὸ τοῦ θῦ μεγάλη σῦ φροσώνη καὶ ἀ
δίασ δὲ ὑπέτο·

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

πωλλαίσισ φὴ ἀπὸ τοὺ μὴ βόθουσ τοὺσ ἰκανοὺσ καὶ τοὺσ συμφορῶν. ἀπωλγορίασ καὶ ἀπωλγόρευσα
πάσασ παραίκλησιν· τουτέστιν. οὐκ ἐλάττωσι σθαί τι παλύσιν καὶ παραμυθίαν τοῦ λυπω
ρόν· τὸ μὲν γὰρ ὅλωσ ἴζειν ὁ τι λυθήσεται. οὐδὲ μίαν ἔχειν παραίκλησιν συγχωρεῖ·
μεμψιμοιρεῖν δὲ· θῦ τὴν ἀστροπὴν· ταλλοτρίασ δὲ λογὸ τὴν καὶ δίκαιαν καὶ τρόπον τὸν σύμπαντα βίον
μὲν ἰσ καὶ προσευχήσ· οὕτω γὰρ γέγραπται· αὐθυμεῖ τισ ἐν ὑμῖν προσευχέσθω· εὐθυμεῖ
τισ ταλλέτω·

εὐφραινόμην γὰρ αὐτοῦ μεμψιμοιρήσασ
ἀχθαὶ καὶ ἰδολέσχησε φὴ καὶ ὀλιγοψύ
χησε τὸ πρᾶγμα· ἀμφοῦ ⊂ν διαλαλοῦ
φὴ ἑμαυτὸν καὶ δλιπωσθύμων· τοῖσ μὲν
γὰρ ἰδίοισ προσκείμενοσ λογισμοῖσ
ὀλιγωρῶν· θῦ δὲ μεμψιμοιρήσασ εὐ
φραινόμην· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΟΥΤΩ δλὶ καὶ τοῦ οὖν προεὐφημήσασ εὐ
αὐτῶσ· οὕτωσ εἰ ζαίλογισμοὺσ ἀσθε
μεῖσ· ἐωι οἴταισ ἀμοῖσ ὁρταῖσ μικροτε
ραισ καὶ οὐσεσιν καὶ ἐμῶν γὰρ χαρίν· πρῶ
τον μὲν ὁμολογεῖ τῶν τὰσ ἱκετείασ δεξαμέ
θα τῶν ἐκ τῶν ἐωιμόνων ὁιχλῶν δηλονότι μέρουσ
καὶ τὴν ὁλόλαμψιν τοῦ προσώπου·

ΔΙΑΣΗΜΟΝ

Ο ΤΙ δὲ ὧν ῥᾳθυμίᾳ ἡμᾶσ ὁ λόγοσ ἐωι τεταμένησ χρεῖασ φαγλίσ·
ἐωτεί τοίνυν τοῦ ὧν ἰσαμεν· λιγυρὸν δὲ
ὑσίαν ἐκχάριταν κραυγλίσ τὴν ἰκατασθλαῖσ αἰμδδί· θῦ δὲ καλεῖ τὸ σαύτασ ὧν ἐωι ἰσ μέναι
ἰκῦ δὲ ζῶ δὲ ἀπόζειν τοῦ ὀζαυτοῦ γλυκόητοσ· λάθρι δὲ αὖ καὶ θῦ μὲν τὸν πρᾶν· ἰκῦ δὲ ζὸν ὑῦ ἡμέρᾳ
δὲ· τὸ λάθρι τὴν θλίβουσ· ἰσ ὧσ ὁμίσσ αὐτόν· λίγουσι δὲ ὧν ὁ δὲ μεφὴ ἰσ ἐσθ· ὁμῶ πρὸ τοῦ ὀρυσθῆναι
ζητεῖ τὸν θῦ· ὡσαύτωσ ἰατρὸν ἐωι μόσθιον χλούσι καλῶν· ζητεῖ δὲ ὧν ῥᾳζειν καὶ δι αἰθέσι μὴ
ἀπατώμενοσ· κατὰ τοὺσ τὸν πρίσκιλλιανιστὰσ ὧν ἀμοούσιονσ τὸ τόλοσ ὡσ ὁσαοὺλ πρόσ ἄγγα
ρι μῶ θον ἀπόλλωνα λίπωσι τὴν θλῖψιν· ὃ δὲ ἄγιοσ ὅσον ὁμόχλει ται ζητεῖ τὸν θῦ ὁμτὶ τὸν πρὶ τὴ
τισ ἀγάμοιαν· καλουμένην μυκτί· κατὰ τὸ παράδοσιν· ὁμ θλίβει τοὺσ ἰκῦ δμῆ λόθην· ἄδο
λεσχῶν πρὸσ αὐτὸν ἐωι αι ῥᾳδίωσ· οὕτω γὰρ ἰκεῖται πολλάκισ ὁμτὶ γραφὴ προσευχὴ σωδχήσ
ἐωσ γοῶν τοῦ παιδὸσ τοὺ ἱερδέωσ· ἵ ἄμμαν προσισαρ τερήσαι κωλυομένην τὴ προσευχὴ φὴ
δισωλίθουσ ἄδολεσχίασμουδισ τᾶσ αὐδεωσ τοῦ μῶν· ἀλλὰ καὶ ἡ ἐωαὶσ ὄχλη φὴν ἄδολεσχήσαι
ζ ἀπὸ παιδίου ἐωι τοὺσ δὲ τὸ δὴ λιγήσαμτόμοι παραμόμοι ἄδολεσχίασ τὴν δοῦν λόζιν μὴ τοὺ
προσσάπου δι ἀσταθόλλει πωσ τόν· μῶν τοίμῶν καὶ τὸ πρόσωπον μου καὶ ἰλόζισ ἐωαμῆ ταὺ τὸ
πρᾶν ἀλιγοτυχήσουσι δι λοῦν τὴν τυχὴν· οὕτω γὰρ καὶ ἀδιάφορον δλάβοι κὲν τὸ δὲ ζασθαι τὸν πρᾶον·
ὁ λιγωρήσασ δὲ δι αὐτοὺσ ἐωικειμένουσ δεχθροὺσ ἐωδδλωικδν ἑαυτοῦ τὰ θῶ· ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ἀλλ εἰ καί ποτε λυπεῖ τὸν συμφορῶν ἀπωλγορεύσασ ταὶ καὶ ὁμαυτοῦ· τὴν μνήμην τοῦ θῦ λῦν φραιγό
μενων· λογιζόμενοσ ὅ τι μάλασ ὁ δι απόστολοσ καὶ πάντων δλων ἀπόστορος· ἀρ ικῶν πρὸσ πάσασ λύσι
συμφορῶν· ὅ τι τὸ ἀγαθὸν ἐωι τοῦ ἐζαιτοῦ μένουσ ὅ τι πολὺ ἀμείνονσ· ὅ τι καὶ ἐν θλίψεσι μὴ ἀπω
γορεύομεν καὶ αὐθαυτῶν· οὐ δὲ ἐωα φαιρεῖσθαι λυπεῖ ἀμένουσ· ὁ τι δὲ λῦν φραίμεθα τὴν μνήμην τοῦ θῦ·

ΑΠΩΛΥΤΟΥ παραικλήθη
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ μαι λιτυχήμου·
ΘΕΟΔΩΡΟΥ μνήσθην τοῦ θῦ καὶ οὐ
φραίνθην·

ἀθανασίου

ὁ τοὺς λογισμοὺς αὐθρῶ τοὺς ἔχρῶμην. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὀλιγοψυχῆσαι. τὸ τοῦ λιτὸ τοῦτο. καὶ ὅτι σὺ ὀλιγορίας κατοικτίρῶμεν:

θεοδώρου

διρλίκαμεν πολλαχοῦ. ὅτι ἀθυμίαν τὴν σωζόμενον λέγει ὁ τοῦ λιτοῦτο πράγματος. τὸ οὖν ὠλιγοψυχῆσαι καὶ ὀλιγοψυχῆσθαι τὸ τοῦ ἁμαρτάνειν. ἀντὶ τοῦ ἐνωχῶς καὶ πολλοῖς αἰσὶ τὸ μὲν πολλῶν καὶ καιρῶν λογισμῶν. εἰς ὀλιγοψυχίαν κατέστησεν:

ἀθανασίου

τοῦτο γὰρ ἦν παραπεσεῖν ποιεῖ τὸν ἔχθρὸν προς καταλαμόντων τὸν λιμὸν ὑφυλακῶν τοὺς πόνους. τοῦ τέτι τὸν τιχῶν τὰς ἐπαλξεις:

θεοδώρου

ὁ αὐθρῶ ἐστι λιμὸν ὅθεν λιμὸν εἰ ἀτέσαφαν διαιρεῖν τὰς ὁρας. καὶ φαμέν. ν̂ ς̄ θ ἰῶ τὴν ὧν αὐθρᾶν. οὕτως καὶ ἐστὶ λιμὸς μυκτὸς διάφορος γίνεσθαι. καλεῖ μὲν τοι αὐτὰς φυλακὰς διὰ διαφοράν. πρώτην φυλακὴν τὰς πρώτας τρεῖς. δευτέραν. τὰς δευτέρας. τρίτην τὰς τρίτας. τετάρτην τὰς τελευταίας. ἀπὸ τούτου σ ἀρυσμοῦντας. καὶ φυλάττομεν τὰς δεκαδοχῆς τὰς μυκτὰς ἑπτὰ ταῖς ὥραις ὡς νομένους τὴν φυλακήν. ἕνδρους παραδιδόναι. τοῦτο οὖν ὠφελοῦσθαι διεῖπεν. ὅτι ἀπὸ τοῦ καιροῦ. ἀφ' ἑαυτοῦ μου καὶ ὁ νῶς ὅσα εἰ ἀρχηγορότος μου ἐφ' δικαίως φυλακῆς λίνδος ἀφῆμεν μου. τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καταλαμβάνεσθαι. ἵνα εἴπῃ ὅτι ἐνωχῶς καὶ τοῦ καιροῦ οὐδὲ λαλεῖ πολλαῖς ἰδίων ἡμῶν. ὃ αὐθρικὴ μὲν ὁ μὲν ὁ καὶ τοῦ συμφορῶν τὸ αὐτὸ μαν: διὰ σήμον

πρὸ πάντων ἐπὶ γλυφῆμαι ὅταν ἀρχομένου μέναι. ἀλλ' οὐκ ἐφθάκαμεν τὰ παραχρῆμα. οὐδὲ ῥᾳδιαθέσει τὴν τοῦ θρυλημένην γλυφήν:

ἦν ὁ λογίζεσθαι γὰρ ὁ ἐνδύτοις: παραυθῦ πρὸς λιμὸν ἔφη ἐνωχῶς τὸ λιμεῖς δὲ αὐαὶ σθῆτοι τὸν γυμνομένων ἐμείναμεν. ἐφ' ὅσον χρόνον παραχθεὶς οὐκ ἐλάμβανον λογισμόν. ὃ αὐθρικὸν τὸ ἴσον μὲν ὁρᾶν σωζόμενον διαλλαγῆναι:

ἀντὶ τοῦ οἱ ὀφθαλμοί μου: πάντες οἱ ἔχθροί μου ἐν ἀλλήφδρᾳ γραφῇ. φυλακὴν τοῦ μου τὸ πᾶσι φυλακὴ τῆρεῖν τὴν καρδίαν σου ταῖς ταύτας φυλακάς. οὐχεῖς. οὐδὲ ὑστέρος. ἀλλὰ πάντες οἱ ἔχθροί μου πρὸς καταλαμόντων τὴν ἐμὴν ὀλιγοψυχίαν. ἀφ' ὧν ἐμὲ πάντες οἱ ἔχθροί μου καὶ ὁ λιτὸν ἐνωχῶς καὶ τοῦ καιροῦ. καὶ τούτων ἐνίκρατεῖ φθρους ὁ ῥᾶν ἐμὲ πρὸς πολλὰς μὲν γλυφῆμαι οὐμὴν ὃ αὐθρικὸν τὴν λογίζεται τὸν αὐτὸν φθάζασθαι ῥᾳδιαμόρου δὲ παραχορῆσαι μεῖναι τὴν αἰχαρισ τὴν ἐκ ταὐτὸν διαθέσεως. λίγου ἀρρωμικὸς λέγει τοὺς φυλακὰς λογισμούς. οὐσ ὅλιμε φίλαι φρουροὺς. ἐμαυτῷ πάντες ὑφ' ἃς οἱ ἔχθροί μου ἀντὶ τούτων ὁ λοθρίους ἐνωχῶς καὶ πολλοῖς πεσ λογισμούς. πρὸς δὲ τὸν ἀόρατον ἔχθρὸν τὸ πρόκειμενον διὰ δὲ φυλακὰς λέγει τὰς μυκτὰς ἑπτὰ ὡς ἂν μεταλήφθεισαι ἐμπολιορκῶσι πᾶσαν ἔνδον τὴν μύκτα καὶ τὸν διῤῥαῖμ. ταύτας οἱ ἔχθροὶ προκαταλαμόντων τὸν ἐνθλίσονται. οὐ γὰρ μὲν ἐνωχῶς οὐσι γὰρ μὲν καὶ κακοποιήσουσιν:

ἀθανασίου

διεῖπε δὲ ὀρθρίσω καὶ κατέμαυτὸν καὶ ἁφαρπαγόμενον πᾶσι. πολλαμὲν ὁ θεὸς διὰ φθῆται τὸν λαὸν μῶν ἰδὼν ἀπὸ σατο. καὶ τοῦ τόμοι τὴν ἀθυμίαν δικίνει τὸ μὲν ἀφαιρεῖ τὸ δὲ λίνων δικίσ αὐτὸν μὲν ἀπὸ προφλιήσθαι:

θεοδώρου

πᾶσι μὲν ἰσόμενον δικείσαν τὸν πολλαὶ ὀρθρίμεν:

ταῦτα πᾶσι δὲ ἀν δικίνουν ἐμαυτοῦ τὴν μὲν ἐμὲ νῶν ὅσα μὲν ἴδιν πᾶσι ἐνωχῶς καὶ πᾶσι ἀστοῖς μῶν. ὃ σι καὶ πᾶσι τοῖς καταῤῥαθῆναι πρὸς αὐτὸν ὀρρύσατο ἰκόν. διὰ τοῦτο δὲ ὑθυμεῖ δικαν τὸ τρόπων αὐθλον τὸν ἀόρατον πάντων σωτῆρα μὲν ὀνόμενον λόμενος. ὁ γὰρ ἐνωχῶς μῆναι ἅτε δλοσ οὗτος σωθῆσται. τοιοῦτον γὰρ ἐνωχῶς ἐστὶ λίπων ἰκόταν δὲ ῥίσκον δικαὶ πρὸς ἀπάμπαν σαν ὀξὺ ἀπόρων σωθέντας. τὸν γοῦν ἐνωχῶς θαλάττης ὁρυθρᾶν ἐφ' ὃν πλανῶν μὲν δὲ μαὸν ἐνωφαινόμενον ἐλπὶ δοσ ὀξὺ φῆσι ὁ θεὸς ὑμῶν ἰδὼν ἀπὸ πολλαῖς καὶ ὑμᾶς πόροις πόρον παρέσχε:

θεοδώρου

τὰ ἑτέρα τὰ ἀπὸ λιῶνος λέγει:

καὶ τὸν πολλαῶν δικείσαν ὧν ἐμῶν μὲν ἐμῶν ὁ λαμέναν. καὶ οὐλόμεθα δὲ ἐνωχῶς. ὁ τι τὸν ἀόμενον μὲν ἐστὶ τὸν ὑμῶν λίμεν ὀφθαλμὸν καὶ τὴν δικείδυ ὧν ἐμῶν. ὁ τι φοδιλίγομεν δικεῖ καὶ ὑμῶν λίμεν. καὶ οἱ ὧν ἀπολλαύομεν:

θεοδώρου

ο ωυ χαὸ δὲ ὑπαὶ σμυχὴν διαμιαμβύσσ. ταῦτα ἐοὶ τὸν ἑμαυτοῦ διαμοίασ ἱ ἁρδίφ ομ λογιζόμβνοσ·
ἀριθμὸσ δὶ σθθαρίαμ ὁ τὸν μυιστὸσ καιρὸσ οὐκ ἐὰφ ὅλκου σὸν πρὸ ἀξθραν· οὔτ ἐλὶσ αἰκολὸσ οὔτ ἐλὶσ
ὁ ἴθασσ· ἀὴν δὶ καὶ τὸραν τοὴν μοὼν δὶ σ αὐτὸν πσθὶ ασαὶ τὸν σθθαρίασ· τὰ ἠμὴν αἰμαγικαὶ σμ αἰφ ὅλκου ὧν· ὃν
ταύτ τοὶν μω λὶ δολέσχλισσ· πσθὶ τὰσθθαρὴντικὰσ· ικὶν μὸὶσ ασχολούμβνοσ· τοῦτο γὰφ ἀδολε
σχίαν ἐοὶ τοῦ παφόντοσ δὶ ρὶὸσθαι· πφολαμὸὼν τὸ σ ὅδὸν ἰχαμβν· ἱ σικαὶ λθὸν ὠὼ αὐτοῦ τοῦ τὸ πῶαν·
ταυτ τὴν ὅλωσ χαίρδν δν· ουτωσικα ταλαμβὶν πσθὶ ταύτασ δλωσ αμβνομ : εὐ σεβίου

Ὅυτωσ ἐωαρύσασσ διαικιίμβνοσ ικαὶ ταὸ μύ ικτασ· γρὴγορ ὸν δὲ φρόν τιζομ πσθὶ τὸ μὺσ ικτ
μβρόσ ομ : ἡ συχίου

ἱ κ αὐθὶ καὶ ὼν δλλαδλὶ· παφὸδλίδουσ γδμὸσ ὸὸ σ· πῖρ παισὶν παφ ἀγνὸν τὰ δδόμτα·
Ὁ παφ ὸμ μίοσ διαμοιαμ μυζ· δμ ὸφ ὴ οἰχόσασ παφ ὅδοισ ικα τὰ ἄλλουσ τιν ασ· ἑμαυτὸν· οἱ γὰφ
ικαθεύδοντὸσ μυιστὸσ ικαθεύδουσιν ικαὶ μυιστὸσ μὸθύουσιν μὴ ὲφ ομδὸ μὲτὰ τοῦ μοῦμου πσθὶ
τὸν πφαιστὸν μδὲ δλλόμ ὼν· πρόσικαιφαγὰφ ἓμ αι τὰ παφόντα μαθὸν ικαὶ τὸ λοσ ὄχιμ ικαὶ
τὸ λαιομ τὰ πσθὶ ε αὐτικότατα δδιμαί· γθσφγικὸσ δὲ· τὸ δμὸν ἐσικαλευομ πῶαν· ἵμ α πιέρασ
ἑμαυτὸν θυρίσασ χολὼν αἰ ἀφγιομ ὸ πιέρασ
γὰφ εἰ ἀὸ πῶαν διὶ τοῦ πῶσ θυρίσει χολὼν
αἰ ἀφγιομ· ἀμ ασ τὸρασ μοφοῦν πῶαν ὅλκο
τικὼν ἡχλίν. ἑμ ταύθα δξιὸ πῶαν τοῦ
ἀμοῦ τὸ ἑμαυτὸν μοθοὺλι τυχλί· σικαλει
τὸ ικαὶ ἀδολεσχλί· οὐγὰφ δλι πουτὸ σὸν
μαμβαὶ τικὸν ἡχλιὸν· λι οὼν ικυρίασσ ἀμοῦσ
ἡχλι ἀδολεσχλι μβαὶ τοῦ μοὺ ικαὶ σικαλλ
τὸ πῶαν σωθξιν μβόμ ομ τασ γὰ· πφοσοὐχο
μαι γὰφ τὸν πῶι· πφοσοὐχομαι ικαὶ τοῖσι
μοῖ : θεολωρήτου

ικαὶ ἀγμασσ· ἐσικ· πουωδὴ αμυικτὸσ πῶσ·
τὸν λὶμ ὁδόφ ομ· πφὸ ομ· πφομολ ἀμβνοσ·
ὁ θὸν λὶμασ· τοσοὐτομ ικατὸλειπσθὴ μλὶπσο
τὸ· ταὶσ αθλὶμασ ἀπιζ ὴσασθαι: θεολ
Ἐωὶ τούτοισ οὐκ ἐαραστγόμβνοσ τὴν ἡχλὶ
λογιζόμβνοσ· οἱ αμὴν τὰ παλαιὰ· οἱ
αλ ἐὰ παφόντα ικαὶ ἐὶ πασ: θεολ
λοι πὸ οὖν ὀφ ὴ τοῦτο βὺθυμούμβνοσ· ἆφα
παντασσ λὶμασ ἀπορφί ὴσι : θεολ
ικαὶ οὐφ ομ τίσει πασλιν χφηματι πσ
φὶ λὶμασ· δια πφαξασθαι : θεολ
αλλὰ παφιὲλασσ τὴν χφηότητα αὐτοῦ
ικαὶ τὴν ἐισ λὶμασ φιλαφ τίαν ἀπὸ τομὸν· οὐδὲν ὸσ λὶμὶν ικαλοὺ μεταδώσει:
ὁ λογιζόμβνοσ δὲ ὴ ικαὶ εἰ μὸ ὅτι μὴ δὲν ἀπωλὸσ ικαὶ ὸὸ ἔχθν ποιεῖσ· πόφφω θὺμὸσ ὅ
ικασα ἐισ δὸσ ικαὶ πσθὶ ἑισ ἑαυτὸν μὲλλοίτομ τίκτεσθαι αὖ ἐγιμόσικαν αἰτίασ
ἀπαφτασ· οὕτω πσθὶ ἐισ ἀφλισ ηἐνμ ἐὸν· πφολαμὼν ὸν ὁ ρίζειοσ ἐισ ἀφομ τίτ ὸ παθὼν·
ικαὶ ἐν οἷσ πφοσλήψει ηἐνμ ἐσθαι· ικαὶ τοῦτο αὐτὸ μαλίσταν δδὼλίὴν· μὴν τὰ ἄφα παφτὴλασσ πσ
φὶ λὶμασ ὸν πφολαμὼν ὁδοιοίμασασ τοιοῦτο· ὃ ἀφ ὸ παφαδοῦναι παφτὴλ ικαὶ ἑμαυτὸν
μαι τοῖσ ικαὶ σοῖσ :
Ὁ δὲ ἐν τῇ ὴ· ἑδὼδὴλων φὴ ὅτι αὖ ὸ φὴν τὰ ἐκ αθὲσ ικαὶ ἀφ ὴλων ηἐνμ ἐὰν πφογιγάσικασ
τοὺσ ικαθὲσ ικαὶ ἀφ ὴλουσ ὁ ρουσ ἑισ φὲ ρει: θεολωρήτου
ἀμμὰ καὶ ἀλλ ἑμαυτὸν ἐτυχα πόγονα λογιζόμβνοσ· ὃσ ὀφ ὴλοι ικτίσμα ὸ θὸσ· οὐκ ἀφ ὲξ ομ·
ὁ ὶομτὶ μὴ λὶ θὴ ταὶσ αθὲμασ ἀπαφαδοῦναι· ικαὶ ικαθ ἁπὸφ τὶ μὴ τὶ σχὺσ τὴν ὀφ γὴν ικωλύσομ·
τὰ ἀφ ὸὺ ἑλλὸν πολίτασ :

N υικτὸσ μὲτὰ τὴσ ικαφδίασμου
λὶδολέσχομ ικαὶ ἐσικαλὸν
πῶαμου :

M λὶ ἐὴ φουὶσαὶ ἀὸμασσ ἀπωσόσιν ται
ικῶσ ικαὶ οὐ πφοσθὴσει τοῦ ἑὺ
δοικὴσαι ἐὴ :

H ει ἀφ ὲλοσ τὸ ὅλὲοσ αὐτοῦ
ἀπωοικόὴὲη :

C ωὲξ ὲλειαν ὴμ ῥὴμα ἀπὸ γὸ
μοσισ εἰσ γὸμοσ :

θεο

C ιγνεπίλειπὴ ἡσιν περιτεν ἐὲ ἐκὲ τησ:
ὁ λογιζόμβνοσ δὲ ὴ ικαὶ εἰ μὸ ὅτι μὴ δὲν ἀπωλὸσ ικαὶ ὸὸ ἔχθν ποιεῖσ· πόφφω θὺμὸσ ὅ
ικασα ἐισ δὸσ ικαὶ πσθὶ ἑισ ἑαυτὸν μὲλλοίτομ τίκτεσθαι αὖ ἐγιμόσικαν αἰτίασ
ἀπαφτασ· οὕτω πσθὶ ἐισ ἀφλισ ηἐνμ ἐὸν· πφολαμὼν ὸν ὁ ρίζειοσ ἐισ ἀφομ τίτ ὸ παθὼν·
ικαὶ ἐν οἷσ πφοσλήψει ηἐνμ ἐσθαι· ικαὶ τοῦτο αὐτὸ μαλίσταν δδὼλίὴν· μὴν τὰ ἄφα παφτὴλασσ πσ
φὶ λὶμασ ὸν πφολαμὼν ὁδοιοίμασασ τοιοῦτο· ὃ ἀφ ὸ παφαδοῦναι παφτὴλ ικαὶ ἑμαυτὸν
μαι τοῖσ ικαὶ σοῖσ :

C ιγνεπὴ ὴ· ἑδὼδὴλων φὴ ὅτι αὖ ὸ φὴν τὰ ἐκ αθὲσ ικαὶ ἀφ ὴλων ηἐνμ ἐὰν πφογιγάσικασ
τοὺσ ικαθὲσ ικαὶ ἀφ ὴλουσ ὁ ρουσ ἑισ φὲ ρει: θεολωρήτου
ἀμμὰ καὶ ἀλλ ἑμαυτὸν ἐτυχα πόγονα λογιζόμβνοσ· ὃσ ὀφ ὴλοι ικτίσμα ὸ θὸσ· οὐκ ἀφ ὲξ ομ·
ὁ ὶομτὶ μὴ λὶ θὴ ταὶσ αθὲμασ ἀπαφαδοῦναι· ικαὶ ικαθ ἁπὸφ τὶ μὴ τὶ σχὺσ τὴν ὀφ γὴν ικωλύσομ·
τὰ ἀφ ὸὺ ἑλλὸν πολίτασ :

νν ἐγιεύθεν φ^η ὅτι εἰ γομαλίζαι καὶ ἐδμαυτὸν ὅλογιζόμην. μὴ ποτε τοίνυν καὶ ποθρίζιμον ἀποφλυαί
μβρος: οὐκ ἐξὶ λογιεῖται οὐδὲ ἀρόξεται τοῦτο φιλαίθρωπον ποιῆσαι ποθρίζιμας: θεοδώρου
νε ἀλλὰ συσφίγξει καὶ καθόξει παρ' ἑαυτὸ πᾶσαν χρηστότητα διὰ τῶν καθ' ἡμῶν ὀργῶν καὶ οὐδὲν ἡμῶν 770
ἀγαθὸν διαθήσει. καλῶς δὲ ἐνωδχόσθη ταῦτα. ἵ δι' ὃ λος τὸ ὅλδος αὐτοῦ ἀποικόφη. ἵ δι λί
αρα τοῦ οἰκτειρῆσαι θ̄ν. καὶ ὃ ἔστι αἴτια· ἴδιον γὰρ μαλιστα τοῦτο δὴ ταῖς συμφοραῖς: ἐνωδχόσθαι πρὸ
φειμ τὸν λογισμόν· ἀρα νῦ καὶ τι χρηστόν· ἀρα οὐκ εἴη· καὶ μᾶλλον ἀμαφισαλλειν ἵ προσδοκαῖ τι
καλόν· παῦται μὲν ἵτοι πρὸ τοῦ ἀποδῶναι ὧν ἀπῆλθεν παραυτίκα ἵ ἡχθημένου ἀποδόσεως ὅτι εἰμὶ πλαστὸς ὁμῆ
πᾶν· τὸ γὰρ λέγειν ἄρα ποιήσει τὸ δ· ἄρα νῦ καὶ τὸ δ: ἀμφισαλλόμενος ὧν καὶ μεμοῦ ἀποφορεύ
ομενος· ταῦτα καθ' ἑαυτόν: δι δυμον
νς ὁ πᾶσι γοῦν τοῖς φόσι καὶ τὸ πῦρ ἔνεκα τοῦ φωτίζειν ἥκει καὶ θερμαίνειν· καὶ γὰρ διὰ πρόσκαιρον ὁμοίως
διαμαρτίαν συμπάσαν δόξει σωδχεῖν τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ ἀλλ' οὐκεῖ τὸ ἀεὶ συσχεθήσομαι: τ δυ
φθορᾶς γὰρ ἵν τῆσι καταφύσιν ἀγαθόν τινος ἕνεκα σοι· ὅτι γὰρ ἀναίρεσις θεῖ οὐκ ἂν μείνειεν ἀποφλυ
τῶν οὐσίαν· διαλογισμοῦ σοῦ ἡμῶν ἀρχαίας ἄγνοιαν αὐτοῖς ποιησθῆναι οὐδὲν κωλύει ἀλλ' οὐκεῖ
μέχρι μόνον ἕνεκεν ἐφιλοτιμήσατο χρηστότητα· καταγνοὺς αὐτῶν διὰ πολλά· οὐ γὰρ ἂν
ἔλθοι· ὡς οὐδὲ φόσι φωτίζομ· οὐδὲ θερμαίνομ τὸ πῦρ· καὶ γὰρ ἔνι σχῆ τὸ ὅλδος διαμαρ
τίαις ἀναίστατον· ἀλλ' οὐκεῖ τὸ ὅλος καθόξει: εν κεβίον
καὶ ἄλλως δὲ διὰ ὁρᾶν τῶν ἀποπολλῶν τοῦ λαοῦ· ὧν οἱ προλαμπόντες προδεφλώτευν ὁμόλογοι· διόθο
ρυμούμενοι ὡς ἐναμφίκειται καὶ ἐπ· εἰκότως ἂν τις ἀπορήσειε πρὸς αὐτούς· διὰ τί ποτε οὐκ ἀμαρτόντας αὐτοὺς ἀπώλεσαν
λαὸν ἔναμφίγαγεν· μὴν δεῖ τοῦτο μὲν οὐδὲν
ποιῆσαι· διηρευνώμενον ὧν τοῦτο ὁμοίως
λογισμοῦσι· ἀρα σὶ καὶ ἄλλως τὸ πῦρ ἀπροφάσ
τως ἡμῖν πορίζεται μένειν παραπλησίαν δύρεῖν·
διόπερ ὅλδε· προλαμπόντας ἀποφλυαίνοντος φυσι
κὰς οἰκείους ὀφθαλμοὺς ἐκεῖνος ἐνεκεν ἵ ἡχθημένου ἀποδόσεως ὁμοίως πλαστὸς ὢν
λοιπὸν φ^η· ἐπὶ σὶ καὶ ἄλλοις τοῦ γένους ἀφθόνως ἐπιδείκνυται τὴν ἑαυτοῦ χρηστότητα· ἐπὶ τοῖς
μὲν ἐπὶ τοῖς ἀναξίοις· ἐπὶ δὲ τοῖς ἀξίοις· ἐπὶ τοῖς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀγνώμοσι· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐπιγνώμοσι· ἐπὶ τοῖς μὲν
ἐπὶ τοῖς ἀμνήμοσι· ἐπὶ δὲ τοῖς μνήμοσι· ἐπὶ τοῖς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀπειθέσι· ἐπὶ δὲ τοῖς πειθομένοις· ἐπὶ τοῖς μὲν
ἐπὶ τοῖς ἀμαθέσι· ἐπὶ δὲ τοῖς μαθοῦσι· ἐπὶ τοῖς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀσεβέσι· ἐπὶ δὲ τοῖς εὐσεβέσι· ἐπὶ τοῖς μὲν
ἐπὶ τοῖς ἀκαθάρτοις· ἐπὶ δὲ τοῖς καθαροῖς· ἐπὶ τοῖς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀδίκοις· ἐπὶ δὲ τοῖς δικαίοις· ἐπὶ τοῖς μὲν
ἐπὶ τοῖς ἀνοσίοις· ἐπὶ δὲ τοῖς ὁσίοις· ἐπὶ τοῖς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀκολάστοις· ἐπὶ δὲ τοῖς σωφρονοῦσι· ἐπὶ τοῖς μὲν
ἐπὶ τοῖς ἀπαιδεύτοις· ἐπὶ δὲ τοῖς πεπαιδευμένοις· ἐπὶ τοῖς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀπείροις· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐμπείροις· ἐπὶ τοῖς μὲν
ἐπὶ τοῖς ἀνοήτοις· ἐπὶ δὲ τοῖς νοήμοσι· ἐπὶ τοῖς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀφρονέσι· ἐπὶ δὲ τοῖς σοφοῖς

ψω
ις ιγ ὦμφ᾽ τοὺσ περὶ τὴν ἀπόστολον τοῦ θεοῦ λογισμοὺς. ὅτι που τὸ ζωὴν καὶ ὁσημέραι ἀλλ᾽ αὐτὴν
ἡ δόξα ἀνθρώπειοις καὶ ἀγνοημένη τὸ θεῖον. διὸ οὐδὲν ἔξω γράφηται. ἡ διὰ τὴν τοῦ ὑψίστου δόξη
αν. ὥσει σαφέστερον δηλοῦν διὰ τοῦτο σῶσαι βουλόμενον. ὅσ ἐστι δόξη αὐτοῦ πατρός: θεοδώρητος
ἀλλοιοῦσθαι λέγεται. τὸ τρέπεσθαι καὶ μεταπλάττεσθαι· δόξη δὲ οὐ θεῖα φύσεως μεταποιοῦν.
ωλήθειαν λέγει· ἐμφανέστερον φ᾽ ὅτι μεθέπαλεσι καὶ μετέστρεψαν τὴν περὶ ἡμᾶς σου γραφὴν οὐκ ἔξω
ηθῆ ἡμῖν θέλουσι καὶ οἷς οὐσι παράδοσιν δέ· ἡμᾶς ἀπαγγεῖλαι καὶ ἐμφανίσαι τοῖς
καὶ οἷς· ὁ θεμέλιος καὶ συμπαίρει μὲν λογιζόμενον τὸ δίκαιον ὄντας ἡμᾶς. μέχρι τούτου πρὸ
τὸ ὅσον ἀπολογούμενον πολλαῖς ἴσταις καὶ αὐθέντου ἀσημάδοσαν αἴρεσιν προϊέσθαι τιμᾶν· ἐμπεύ
θεν πάλιν ὁ ὅσος αὐτὸν ἡνύφραι μέμφει τοῦ θεμελίου. πλατύτερον φ᾽: θεοδ
ἀντὶ τοῦ προτέρου θύεργέσιον ἐμ ταῖς ὑμετέραις τιμωρίαις ἐπιφέρουσι: τὸ δὲ ἰσχυρίλλου
δόξη αὐ ἀντιλαμβανομένη καὶ σώζουσαν αὐτοὺς καὶ καταφέρουσαν ἐχθρούς. καὶ φα
τρέπουσαν τοὺς ἀπιθεφιλοτέρους. ἡ ἀλλοίωμαι καὶ γὰρ· ὡς φρόνιμοι λοιπὸν ὀρθόν· διαίρειμαι δὲ:
ὅτι καὶ ἀγαπᾷ καὶ σώζειθ τοὺς ἀγίους: ἡσυχίου
δόξη αὐ δέου ὑπὲρ ὁμολογοῦμεν. ἀρτικρυσοῦ ὡς ἡμᾶς διατοιγεῖ τὸν ἀλλοίωσον:
θεο ἀ ἀλλὰ μετ᾽ ἀναμάρτασφ᾽ τοὺς λογισμοὺς τοῦ
τους: αὐτὰρ ἐκ παραίσλοιπ εἶχον. τὸν
δρ γωμοσύν τὴν μηνίμην· ὁ γὰρ ἓν ὑπὲρ δι᾽
σωτόμου ὑπὸ τοῖς προοιμίοις. τοῦτο πλατύ
τερον διαπαρτὸς ἡ ωυλήθη εἶπεῖν τοῦ
ταλμοῦ· ἐν ὑπὲρ γὰρ ἀπολωλώς ατο παρα
κλη θὴν αἰτῆ χήμου ὑμνησθῆναι τοῦθ᾽
καὶ ἡνύφραν. ἐν ὑπὲρ πλατύτερον ὁ ὅσος
τὴν παράκλησιν ἀπολογόρευσον. οἷον
μὲν ὑπὲρ τοῦ ἐκ καὶ ἐν. ὁ δὲ λογίζεσθ
αὐ αἰκαιρόμενος· λέγει λοιπὸν ὑπὲρ ὑμῶν. ἐκ
καὶ ὅσος ἡνύφραν ὑπὲρ αὐτὸν. ἡ τοῦ θεμελίου
μὴ· ὑμνημόνευον οἷς φ᾽ ὑπὲρ ἐσόμενος:
ὑμνησάμφ᾽ ὅσαν αὐτὸς αὐτοῖς ὑπὲρ ἐδόξαζε
ἀγαθά. οἷ δὲ αὐτὸ αὐτὰ πάλιν ὑμῶν καὶ καὶ:
θεο καὶ τοῦτο μνησικόμενον ὑμῖν καὶ καὶ
δ τὸν μισθόν: ἀθηναίου
καὶ οὕτως φ᾽ ὑπὲρ εἶναι. ἀλλ᾽ ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν ἡμᾶς ἡρξω ὑπὲρ ἐστὶ ἡμᾶς ἡρξω ὑπὲρ ἐστὶ ὁ νεμέ
χρι τέλους διεξέλθοιμι· τοῦτ᾽ ἔστιν. οὐδὲν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγραμμένων καλῶν. λήθην παρελθὼν,
θεο προσανέμων δὲ καὶ αὐθέζην. ἀπαύστων ὑμνημένων: θεοδώρητος
καὶ ἄλλως μὲν ἡρξάμην πάλιν ὑπὲρ δύεσθαι τὴν δόξαν τοῦ ὑψίστου τιμωρίας ὑπὲρ ὑμῶν εὐαρέ
στην ἀρθῶν ὑπὲρ ὑπὲρ τὸ πρόσωπον. οὐκοῦν ὑμᾶς τὸ πρόσωπον τὴν σοι αὐτὴν ἔχοντα μετα
νοίαν· ὑπὲρ ὑμῶν καὶ γὰρ τιμωρίας ἢ ἁμαρτίας· πολλῶν οὐ πάσομαι τὸν ὑπὲρ ὑπὲρ τὸν ἀλ
θῶν τὸν ἐκ τοῦ ἡμᾶς μεμνημένον. τὰς χρήσεις ὑπὲρ οὐ λειτουργίαν ὑπὲρ δόλον: ἡσυχίου
θ αὐ μασί αὐτοῦ θεῖον μὲν πολλὰ ὑπὲρ τῶν κτίσιν καὶ ἕτερα· ὃ ἀέρ ὑπὲρ ὑπὲρ δ᾽. ὅτι χοῦν λαὸν ὑμῶν. ζῶν ὑπὲρ θ
λογικόν. καὶ οἰκείαν ἢ ἴσον καὶ κατέλιπεν· ταύτας περὶ ἡμᾶς ἀπαρχὴν τὸ θεῖον θαυμασίου· ἀπὸ
ἡμᾶς μὲν χαρίζεται ὑπὲρ γασάμενος· φαίνεται γὰρ παραδιδοὺς φυτεύσας· εἶτα πάλιν ἀπὸ οἰκλίσας· καὶ τὸ
κλυσμὸν εἰσαγαγών. διὸ οὐκ αὐτιμωρεῖται καὶ σώζει τὸ ἡμέτερον φύραμα· συγχέας τὸν ὑπὲρ γο
ποιοῦντα τὰς γλώσσας. ἵν᾽ αὐτὴν προσομιλήσουν ἀλαζονίας· διεστέσσοι μὲν εἰς τὴν δόξαν μετανοίας ὑπὲρ εἰς· ἀσ δὲ ἡμᾶς χρησάμενος φαίνεται εἰς τὸ φυσικὸν μόμος· μόνον γράπτον ὑπὲρ ὑμῶν
τοῦτο τὴν προφητείαν· εἰς τὴν δόξαν μετὰ ταῦτα τοῦ θεοῦ· σώσαι μὲν χαρόμενον τὸν ὑπὲρ ὃς τὸ
μέτρον ὑπὲρ οἷς ὁ προφήτης ἀδολεσχεῖ ὑμῖν τοῦτοις ζητῶν εἰς πολὺ καὶ λογιζόμενος· τί σώζει τὸ
ἡ ρημένον τὸν ἀρόν· ἕτερον δὲ ἀπὸ ταῦτα ὑπὲρ ὑμῶν ὑπὲρ ὃ τοῦτο εἰς ἡμᾶς: θεοδώρητος
καὶ σωθχῶσ ἕτερον φ᾽ εἰς ἡμᾶς διαφοίνικας οἷς ἡμῖν. τοῦτον δὲ ἡμεμνημένον οὐ τὴν τυ
χοῦ εἰμοι προσλήψεται παρακλήσεως· λογιζόμενος ὅτι τοσαῦτα ποιήσας ὑπὲρ ἡμῶν. οὐκ ἀρξῆται
ποιητὴ καταλιπεῖν ἡμᾶς· διὰ τάλοι πὸν ἐξιλήψεται τὴν παλαιὰν ὑπὲρ γεσίαν. εἰ ὀμείζονα ποιήσει:

ΨΨ
Α υτὴν ἀλλοίωσιν τὴν δόξαν
τοῦ ὑψίστου:
Θ μεμνήσθην τὸν ὑπὲρ γασμικῶν ὅτι
μεμνήσθησομαι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
τῶν θαυμασίων σου:
Κ αὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ὑπὲρ
γοισου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασίν σου ἀδολεσχήσω:

ἀγιομφ᾽ ἱ᾽ τὸν ἱ᾽ ἐγγιασμὸν τοῦ λαοῦ χορὸν. μεθ᾽ ὧν ἐπὶ τὸ λοῦσθαι παρὰ δόξουσι θεοσημείας. ἱ᾽ ὅτι οὐ
δίχα δικαίας ἀπολύσεως προσιόντες παραιτοῦνται ἁλίσθαι ἁγίους ὄντας θεῷ: θεοδώρου 171
Ὁμοιομερίαι τοῦτο τοῦ ὄρους τὸ ἔσχατον. τοῦ θεοῦ παρεληλυθέναι αἰ πορείαι σου ὁ θεός. αἱ πορείαι τοῦ θεοῦ τοῦ ἐλθεῖν
ὄρη τοῦ ἁγίου. τοῦτο γὰρ οὐ λέγει εἰπεῖν. ὅτι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ σιὼν ἐφάνησαν οἱ ὁδοὶ τοῦ χριστοῦ. οὕτω φησὶν ἐξ
ὧν αὐτὸς παρεμύθησε προσιόντων λαῶν διαλεχθῆναι αὐτοῖς ὡς καὶ τῶν ὁδῶν οὐκ αἰτοῦσι καὶ τοῦ χριστοῦ ἀπεστε-
ρῆσθαι. ἀκριβεστέρα δὲ ἡ ἑρμηνεία διείρηται διττή. ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ δὶς εἰρηκὼς πολλάκις ὑπὸ τῶν ἀκουόντων
ὑπονοηθῶ: ἡ σύν
Οὐ συγκρίνομαι λέγει. συγκρίσεις γὰρ ὁ ἀπειρομαθὴς οὐκ ἔστι λέγεται ὑμῶν δὲ καὶ θαυμαίζω. ἔστι δὲ
μέγας μὲν οὕτως καὶ τῇ ἰσχύι μέγας δὲ δικαιοσύνῃ συγκαταβαίνων. μέγας δὲ ἀπὸ τῶν δωρεῶν. μέγας
δὲ ἀπὸ τῶν φιλανθρωπιῶν ἃς ὑπὸ σὲ κύριος ἐποιήσατο ἀγαθάς:
τὸ μέγα ἔστι μοι τὸ οὐσίας καὶ θυσιῶν δώρων ἀμέτρως οὐκ ἀπαιτοῦντος. οὐκ ἀγάλμασι δὲ καὶ δαιμονίοις
οἷς αὐτὸς ἔθετο. ἀλλὰ πρὸς σὲ τὸν θεὸν ἡγεμόνα τοῦ λαοῦ. μετὰ χοιράδος γὰρ οὗτοι ἀνόητος οὕτως ἀρθρικτικοὶ λέξεσι δὲ πρὸς ἀλλήλους. καθαροὶ τὰ μεθ᾽ ἁγίων γὰρ οὗτος θεῷ
τῷ ἀγαθῷ: θεοδώρου

ι᾽ καὶ ταύτας ἱ᾽ ἑξήκοντα ποιήσαι οὐ μικρός τις ὁ λόγος. ἀγρὸν καὶ ἄγαλμα. ὃ σημαίνει δὲ ὅτι γαίτιμα τὰ τοῦ ἱσοῦ μένοντα
μετὰ τοῦ ἀρθρουλέξεται θεῷ ὁ σωτήρ. καὶ γὰρ ἔφθορε διείργυσιν τὰ μὲν πρόσθεν εἴρηται ἄλλο δὲ ὅτι πάντες ἁγιοὶ ἐστε. ὃ μὲν
οὐδέποτε ἀφ᾽ ἑαυτοῦ μεγαθυμοῦσι πρὸς ἀρετὴν μετὰ τὸ ἀρθρουλέγεται. τοιοῦτον καὶ τὸ ὁμολογεῖν
θεῷ ὃ μὲν ἑαυτοῦ ἰσόλεπτον τοῦ πρὸς τὸ μόνον ἅγιον
καὶ τοῦσίαν θεῷ. οὐδὲν γὰρ τοῦ ἔφθορε μεγαθυμοῦσι
γεμίζει. ἀλλ᾽ ἁπλῶς ὁμολογεῖν ἐστι θεῷ. κατὰ
τὴν αὐτῶν θεότητα τὸ μεγαθυμεῖν θεῷ. ἐξ
οὗ θεῷ ἔστιν εἴρηται γοῦν πρὸς τοῦ μεγάλου
καὶ θεοῦ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
οὐσίαν θεότητα τοῦ μεγαθυμεῖν θεῷ. ἐξ
οὗ θεῷ ἔστι καὶ οὐκέτι θεῷ πολλῶν αὐτοῦ καὶ
αὐτὸς θεῷ ἔστιν εἰ μὴ μόνοις πρὸς καὶ υἱοῖς
αὐτῶν θεότητα. ὡς ὅτι ἁγιασθῇ ὑμᾶς πρὸς καὶ ὧν
ὡς αὐτὸς λουθεῖ τὰ ἁγία καὶ ὁ θεῷ ἐγὼ ἁγιάζομαι. οὐ
γὰρ εἷς θεῷ ἁγία καὶ ὁ θεῷ. ἄμφω γὰρ οὗτος θεῷ
οὐκ ἄλλος δὲ θεῷ ἐν αὐτῷ γὰρ θεότητα ἐγκρι-
ματος καὶ ἐγκριτότερος: θεοδώρου
αὐτὸς γὰρ εἷς ὁ ταμιεύων καὶ θαύματος ἀξίας
θεοδώρου
ποιεῖν δωρεάμενος:
αὐτοῖς γὰρ τοῖς σαμψὼν ἐν τῷ δωρεᾶν ἐν τῷ
πορεύεσθαι:

ἐκ τοῦ κυρίλλου

ιζ ὁλοκληρομένων γὰρ ἀγναθίων καὶ τὰς αἱρομένους ἐκείνους. ἐπὶ μὲν ὀρίτων πολλαχοῦ ἐν ἑνὶ δὲ τούτῳ
καὶ ὡσὶν ἔστιν ἐτὶ ἐν ἐν τοῦ σώζομαι ὡς δὲ αὐτῷ ἔθνη δὲ τούτῳ τῷ πρεσβυτέρῳ: ἑρμηνείου
αὐτοῖς γὰρ πρώτοις ἐκείνοις τὸ εὐαγγέλιον τῆς ναζαρὲτ ἐπὶ μόνων δὲ τῶν ἐν ἰουδαίᾳ ὁ πρεσβύτερος ἐμὲ
Οὕτως μεγάλου ἐστὶν ἡ ἰσχύς σου ἀπολλάξας ἡμᾶς τῶν ἐν γυναικὶ καὶ κωφῶν: θεοδωρήτου
ἀπάσης ἐμοὶ τοσοῦτον δεδουλιλώκασι καὶ κράτος τῆς ἀγναθίου δουλείας τοῦ χριστοῦ ἀπὸ δὲ φωνῆς
σου λαοῦ. οἱ πρόγονοι μὲν εἶχον τοῦ ἁγίου τῶν φανῆς δὲ ἐκ τοῦ ἱ ὡσὶν ἀπόφανθεῖσαν συγγενείας
ὄμαιμοι γὰρ ἐξ αὐτοῦ ἐξήρχοντο καὶ ἐκ πάντων. τοῦ δὲ πρωτοτόκου καὶ τοῦ ἐξαίρετον ὄμαιμον
θλίψεται λαὸν ὀλυτρώσατο τῶν πρωτοτόκων γένους σαμψὼν. θαυμάτου δοὺς τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν. τὸ γὰρ τιμιώτατον αὐτοῦ αἷμα τὸ ὀλυτρωθὲν ἐκ τῆς μεταξὺ ἀπὸ τῶν ἀγγέλων ἀφῆς τῶν πρωτο-
ραδιούτου. ἀλλοὶ δὲ διὰ μὲν τοῦ ἰακὼβ τοὺς ἐκ περιτομῆς. διὰ δὲ τοῦ ἰ ὡσὶν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
ὁρμωμένους ἐκ γὰρ ἰκὼβ ἐγένοντο οἱ ἀπόστολοι. ἐκ δὲ τοῦ ἰ ὡσὶν ἐγένοντο τῶν ἐθνῶν οἱ πιστεύσαντες:
καὶ ὡσὶν ἔστιν ἐτὶ ἐν ἐν τοῦ σώζομαι ὡς δὲ αὐτῷ ἔθνη δὲ τούτῳ τῷ πρεσβυτέρῳ: ἑρμηνείου
αὐτοῖς γὰρ πρώτοις ἐκείνοις τὸ εὐαγγέλιον τῆς ναζαρὲτ ἐπὶ μόνων δὲ τῶν ἐν ἰουδαίᾳ ὁ πρεσβύτερος ἐμὲ
Οὕτως μεγάλου ἐστὶν ἡ ἰσχύς σου ἀπολλάξας ἡμᾶς τῶν ἐν γυναικὶ καὶ κωφῶν: θεοδωρήτου
ἀπάσης ἐμοὶ τοσοῦτον δεδουλιλώκασι καὶ κράτος τῆς ἀγναθίου δουλείας τοῦ χριστοῦ ἀπὸ δὲ φωνῆς
σου λαοῦ. οἱ πρόγονοι μὲν εἶχον τοῦ ἁγίου τῶν φανῆς δὲ ἐκ τοῦ ἱ ὡσὶν ἀπόφανθεῖσαν συγγενείας
ὄμαιμοι γὰρ ἐξ αὐτοῦ ἐξήρχοντο καὶ ἐκ πάντων. τοῦ δὲ πρωτοτόκου καὶ τοῦ ἐξαίρετον ὄμαιμον
θλίψεται λαὸν ὀλυτρώσατο τῶν πρωτοτόκων γένους σαμψὼν. θαυμάτου δοὺς τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν. τὸ γὰρ τιμιώτατον αὐτοῦ αἷματι ὀλυτρώθημεν δὲ τοῦ

θεοδωρήτου

κ αἱ ἄλλοσ· πολλοὶ μὲν οἱ τοσοῦτοι διελόμενοι κράτος τὸ σὸν αἰγυπτίων ἐλευθεροῦσθαι δουλείας τὸν παλαιὸν χρη-
ματίσαντας λαὸν καὶ τὰ δεξῆ:

εὐσεβίου

κ αἱ ἄλλοσ· πάσης θρησκείας καταλιπὼν ὁδὸν ὅσον· τὸ σὸν γὰρ ἅγιον μοῦνον εἶν· καὶ ὃ μακάριος· πλούτου καὶ σοφίας
καὶ γνώσεως θεοῦ· διὸ τοίνυν ὑφ' ἡμῶν δεόντως πολυυμνούμενον τοῦτο μάσιστα τοῦθ' ὁμορίσασ· γὰρ ὑμῖν τοῖς
λαοῖς τὴν ὁδὸν ἀμείνονα· ὁδὸν ⟨ν⟩ γραφὴν ἔσοιλθεσ ὑμῖν τοῖς ὀθνείοις τὴν ἰσχύν σου· ὃσ ὁλυτρώσω
φ' ἡμᾶς τοὺς ἐκ σοῦ ἰακὼβ καὶ ἰσραήλ· τὸν αὐτὸν τρόπον ὃν καὶ γῆν ἄλλοι ἄσι τὴν
ὁδὸν τοῦ ὑψίστου ὁμορίσασ ὑμῖν τοῖς ὀθνείοις τὴν ἰσχύν σου: θεοδώρου ~ ἵν' αὖ τὴν λιμαῖον

δωνδεκίου

κ αὶ πάλιν ὁ αὐτὸν ἰδόντα διῴκισθη τὰ ὕδατα. ἡνίκα γὰρ ἔσω ἐγένετο τὴν θαλάσσην καὶ πᾶσι δῆλον ἐγένετο: θεο
σχηματίζει σωτῆρα τὸν τοῦ θεοῦ προηγούμενον καὶ ἀρχηγὸν αὐτοῖς· ἅμα τοίνυν ἐθεάσατο τὰ
ὕδατα. καὶ φόβῳ λήθη ἐταράχθη· καὶ πᾶσα διεστέλλετο ἄμμασος μετὰ πολλοῦ τοῦ λίχνου τὸ
χωρεῖ· τὴν δὲ καὶ εἰσόδου αἱρουμένων τὰ μὲν ὑδατα ἵστα καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀσφαλείας τὸ παρα-
χωρούντων μὲν παραφύσιν. διόδου δὲ οὖσι καταστεύασι ἀχρήστου: εὐσεβίου

τοῦ ἔσω δὲ ἡμιθέου αὐτοῖς λόγου. καὶ αὖθις καὶ τὰ τῆς ἰαορίας ὑπὸ πάντων καὶ ὅσοι ῥιζωθέντες καὶ
μαθηταὶ σφόδρα ἐγένοντο πολλοὶ μὲν καὶ προαγωγὰ τὸ πρᾶγμα· ὅτι τὰ τῆς φυλακῆς τὴν νύκτα ὁ ἔρχε-
ται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν τοῦ ἔσω τὴν θαλάσσην. καὶ τότε ὅτι λοιπὸν αὐτοῖς τὰ ὕδατα καὶ διῳκισθησ·
ἀλλὰ καὶ ὁ τὸ ἔσω ἐγένετο τοῖς ἀμφιβίοις καὶ τὴν θαλάσσην ἐξ ἧς τὸ γαλιλαίων μεγάλη:

κυρ λντρούται τὸ σωτήριον ἁπάσησι καὶ τὴν τοῦ θεοῦ
αὐτόλου πολδομόξιασ ἅπασαν ἀγγελικὴν δοξολογίαν·
καταισχύνει γὰρ ἡμῶν διὰ τὴν ἁμαρτίαν
σεγνῆ τὴν οὐσίαν ὑμῖν μόνοις ἐμφανίζων: ἀποχὴ ξ
ἀνδ Οἱ δὲ ἔσω γὰρ ὁ λόγοσ καὶ προσωποποιεῖν ἐ
σθότε καὶ τοῖς ἀψύχοις καὶ ἀναισθήτοις ἔσθη
σιν· πορίτι θλῦναι καὶ ὄρη οἷα ἐρόων τὰ
ὕδατα τοῦ ἰορδάνου· θῦ καταύασιν φόαν
τὰ καὶ διῳκίσθη καὶ διέρριζον τὰν ἀχεῖ ἀνδρὸς
ἅμα μὲν δικαίαν τὴν δικαίαθουσ τὴν ἀσα
λαὶ σωτηρίασ ἅμα προῳκίων· ἅμα δὲ
τὸ μεταλίχων τιμῶσι καὶ θαρύνου τοῦτον
μεσθαι· διὰ μὲν καὶ πόλεων καὶ τυραν
νων ὑπερβαίνοντα τοῦ τοῦ ὑψίστου τοῦ ἀγγελίου
κηρύγματι· τοῦτον δὲ διὰ σὰρ γενόμενον
μόνον· καὶ ἐπ' αὐτῆσ τὴν πείρασ θλάπερου

ἰ δοσαν σὸν ὕδατα ὁ θῦ ἴδο
σαν σὸν ὕδατα καὶ διῳκι
σθη σαν:

ϑ ταράχθησαν ἄμμασοι πολλὴ
θοσ λίχουσ ὑδάτων:

φ ων ὑπὸ δόλου καὶ αἱμυδίφ δλαν·

μὲν σὸν: διὰ σὸν πορίτρέχοντα γὰρ πάντα χοῦ τὰ τοῦ θῦ μόνα. διὸ ὑπερευόμενοι κηρύττονται·
ἰσχὺν ἐδώκεν αὐτῷ· σιφόδρα δὲ δὲ ἀκολούθωσ εἴρηται· ἐπεὶ δὲ λίγα γὰρ τοῦ θῦ πρόσωπον
ἀνθρώπου ἐπὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ὡσεὶ γέγραπται· πῶσοί λιθοὶ τὸ ὕδατον τὴν διαίρεσιν· καὶ λόσι ἵνα
ὅτι καὶ ὁ ἀληθῶσ ἐπὶ λήθη· σιφοδρὸν γὰρ ὄντοσ τοῦ ἀνθρώπου καὶ οὕτωσ σιφοδρὸν ὡσὶ διαίρεσιν ὑπερβαίνεσθαι
τὸ ὕδατον· ἀμάλιν πάντων· καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου λίχον μεγάλην ἀπὸ τὸ λεῖσθαι· καὶ τὸ ἀμφι-
λαὶ δὲ· οὐ δὲν διαλλάττει· ἴδιον γὰρ μάλιστα τοῦ ἀνθρώπου εἰσφέρειν συμφερόμενον· σιφοδρο
τέρουσ ἀπὸ τὸ λεῖν τοὺσ ἀνθρώπουσ·

μ φέρεσθαι ὑπὸ τοῦτοισ· τοὺσ ἁγίουσ ἀπὸ τοῦ ἁγίου τοῦτο καὶ θυγγενικὸν διαιρομοῦντασ λόγον· ὑπὲρ
δὲ· τὰ δὲ ὑπερβαίνεσθαι τοῦ ἁγίου πῶσ· ὁμοιομοῦσθαι σὶ λέγουσι· ἀνθρώπους καὶ ἁγίους τοὺσ μαθη-
ταὶ· ἐξ αἰκοῦ φοι πάσι τὴν οἰκουμένην· γέγονασιν· ἰχθῦσ δὲ· ὃσ καὶ αὐτὸσ ὁ χσ· καὶ δὲ λοσ διελθεῖν
παρ' αὐτὸ πορεφλωτικὴν λίσαι αἱ ἁρπάσασαι·

ὃσ ἐστὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ θαλάσσα· ἡ δὲ ἀνθρώπων καὶ διῳκισμένοι ἰορδάνιοι τρεφθέντα τοῦ ὁ ποίησ ὑπὸ
δάνιον ὄντοσ ἐστὶ τοῦ ὀρόσ· τὰ ὕδατα δὲ ἐκολάβησαν· ἀλλὰ καὶ τὰ πάλιν ἐθη τὰ μὲν αἰτίων διεκλησίαν
θῦ μὲν· ἀπὸ ὕδατον ὁ προφωτικὸν ἀπεῖ καὶ σὸ λόγοσ· φασὶ λέγουσι θῦ μὲν πολλὰ μὲν ὁμοίαν ὕδατον πολ
λὰ μὲν· φόωσ δὲ καὶ τὸν αὐτοῦ θάσ ἐσχεσοτήριον· ἀρχὴν γὰρ σοφίασ φόωσ ἰκῦ· μᾶλλον γὰρ πάροπτοσ
ἐὺφλοσ τῆς· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν θαλάσσης· πορίπατοῦσι ἴδον αὐτὸν τὰ ὕδατα καὶ διῳκισθη
σαν· καὶ πάλιν ἐπὶ τιμῆσαι τοσ τὴν θαλάσσην καὶ τοῖσ ἁμαρτίοισ ἐταράχθησαν αἱ ἄμμασοι· καὶ
πολλὴν θοσ λίχουσ ὑδάτων· ὅτι ποιοσ δ' ἀν' ἀμμάσσου σ· καὶ τὸ ταχέωσ ἀπὸ ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ σὸν καὶ τοῦ
ἐπὶ ἐδώκεν αὐτοῖσ καὶ ἐδιεκλησίαν· ἀλλὰ τὰ μὲν πορεύονται ὕδατα διῳκισθησαν· τοῦ
ἀμμάσσου· ἐκώλευσθησαν δὲ διῳκίσθαι μὲν ὑπερβάλλειν τὸν ἰορδάνην· καὶ τὰ τοῦ
μὲν βλοιν ἐπὶ τοῦ λοῦ μὲν τοῦ μὲν ὑπερβάλλειν αὐτοῖσ δὲ· ἵνα μὲν αἱ τοῦ σῶ λιπὼν μαθηταὶ καὶ ἀπὸ

σπτο
Καὶ γὰρ τὰ μὲν ὀλλησου διαπορεύονται:
σπτο
Φαμὶ τὴν ὑπερμεσον εἶναι τὸ προχοὰ. ὃ δὲ φασὶ καὶ αἱ ἀπραι παίσου τὴν οἰκουμένην. ἐν ᾧ λεύθη καὶ ὄρτρος μέσος ἄγουσι θηλιγλῖ:

σπτο
καὶ τὸν ὑπερμεσον δὲ ταῦτα. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὑγροῦ. αἰτιᾶται τῶν προχοῶν. καὶ τὰ ἄρματα τοῦ γλυκέος. ὅτε μὲν διὰ χειμάρρων θεῖναι προσιόντα. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδατος ἀπορίαν ἔχοντας καὶ τὸν ὄρτρον μέσον ἄγειν θηλιγλῖ:

ὀλλησου] ὀλλησου ὀλλησου

ὑπερμεσον] ὑπερμεσον ὑπερμεσον

ἄγουσι] ἄγουσι ἄγουσι

θηλιγλῖ] θηλιγλῖ θηλιγλῖ

θεοδώρου

καὶ γὰρ τὰ μὲν ὀλλησου διαπορεύονται: ῥοὰ τὴν ὑπερμεσον εἶναι τὸ προχοὰ. ὃ δὲ φασὶ καὶ αἱ ἀπραι παίσου τὴν οἰκουμένην. ἐν ᾧ λεύθη καὶ ὄρτρος μέσος ἄγουσι θηλιγλῖ: καὶ τὸν ὑπερμεσον δὲ ταῦτα. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὑγροῦ. αἰτιᾶται τῶν προχοῶν. καὶ τὰ ἄρματα τοῦ γλυκέος. ὅτε μὲν διὰ χειμάρρων θεῖναι προσιόντα. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδατος ἀπορίαν ἔχοντας καὶ τὸν ὄρτρον μέσον ἄγειν θηλιγλῖ:

θεοδώρου

ἐν τοῖς προχοῖς· ὑπερμεσον γὰρ φησι τὸ ἐσφραδμένον μέσον ἄγουσι τοὺς προχοὺς. καὶ τὰ ἄρματα τοῦ γλυκέος. ὅτε μὲν διὰ χειμάρρων θεῖναι προσιόντα. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδατος ἀπορίαν ἔχοντας καὶ τὸν ὄρτρον μέσον ἄγειν θηλιγλῖ:

ἀθανασίου

καὶ τίμιον ἂν εἴη θρᾳ καὶ ἄπρακτον καὶ τὸν γόνιτον λιμὴν ἀπαναρπάσουσα φῶσι οἱ ἀγροὶ ἀπὸ τῶν καὶ ὀλλησου ὅσοι ἔλλησβον ὅσοι ἔρ ἐμβόσεσθ· τὸ φῶς τοῦ τόπου:

θεοδώρου

αὐτὰ δὲ ὅσου αἱ ἄπρακτοι καὶ αἱ καταπολλύξεις καὶ φόνοι οἱ κατὰ τὸν ἀγροὺς. τοῖς μὲν ἔλθοντο τὸν ἀγροὺς. ὃ δὲ μὴ ἔλθοντο τὸν ἀγροὺς. ἀθανασίου

ἀπὸ τῶν ἀγροῦ τὸν ἀγροὺς. καὶ τὸν ἀγροὺς. ἀθανασίου

ἐν τοῖς προχοῖς· ὑπερμεσον γὰρ φησι τὸ ἐσφραδμένον μέσον ἄγουσι τοὺς προχοὺς. καὶ τὰ ἄρματα τοῦ γλυκέος. ὅτε μὲν διὰ χειμάρρων θεῖναι προσιόντα. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδατος ἀπορίαν ἔχοντας καὶ τὸν ὄρτρον μέσον ἄγειν θηλιγλῖ:

θεοδώρου

καὶ τίμιον ἂν εἴη θρᾳ καὶ ἄπρακτον καὶ τὸν γόνιτον λιμὴν ἀπαναρπάσουσα φῶσι οἱ ἀγροὶ ἀπὸ τῶν καὶ ὀλλησου ὅσοι ἔλλησβον ὅσοι ἔρ ἐμβόσεσθ· τὸ φῶς τοῦ τόπου:

θεοδώρου

αὐτὰ δὲ ὅσου αἱ ἄπρακτοι καὶ αἱ καταπολλύξεις καὶ φόνοι οἱ κατὰ τὸν ἀγροὺς. τοῖς μὲν ἔλθοντο τὸν ἀγροὺς. ὃ δὲ μὴ ἔλθοντο τὸν ἀγροὺς. ἀθανασίου

ἀπὸ τῶν ἀγροῦ τὸν ἀγροὺς. καὶ τὸν ἀγροὺς. ἀθανασίου

οιο

θάλασσαν μὲν τὸν κόσμον ὕδατα δὲ πολλά. τὰ δὲ αὐτὰ δι' ἀφορατοῦ μὲν τοῦ γῆν· ἐπεὶ διὰ δὲ ὀχε-
τῶν εἰλατὸ λάβομεν τοῖς ἄπο τῆς πορευθήτω μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἰδοὺ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ
πάσας τὰς ἡμέρας· διὰ δὲ φανερωτέρων τούτων ἐκεῖνα ἐδιδάξαμεν καὶ διὰ ῥήτων εἰσπαράττατα τὰ ἔθνη ἐκωλύετο αὐτοῖς
ἀοράτως δηλονότι τοῦ κυρίου καταπέμποντος αὐτοῖς διδάσκαλον. τοῦτον χάριν ἐκωλύετο.
χρήσου συγγνωσθήσονται διὰ τὸ ἀόρατον τὴν ὁμοίαν αὐτῶν πορείαν τοῦ ἰῦ· ἵνα γὰρ καὶ μόνος αὐτὸς σωθῇ
ἐπειδήπερ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων θαυμαστὸν τὴν πορείαν ὡς φησὶν ὁ θυ ἀγγέλι αὐτῶν : θεοδώρου
ἵνα κολούθησαν τῇ οἰκείᾳ φωνῇ τοιούτοις· ὡς γὰρ πρακτικῶς αὐτοῖς τοῦ θυ καὶ προλογουμένου
οὐ καὶ οὕτως διὰ ῥήτου αὐτοῖς τὴν θαλάσσαν. εἶφ' ἑνὸς φησὶ προσδεῖσαν ἡμῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ: θεοδώρου
Ὑμεῖς φησὶ ἐχρήσου εἶθ' αὖθις· ἵνα εἰπωμεν ὅτι οὐ σωματικῶς ὡς φησιν ὁ θεολόγος. ἀλλὰ διὰ τοῦτο
διὰ διὰ τὸ αἰκατάλυτα εἶναι τὴν πορείαν αὐτοῦ λόγῳ : ἑπολινάριον
ταῦτα δὲ ἐφάπτεται ἐκείνοις παρὰ μὲν καὶ ἐν ὄρεσι· μηδὲ πορεύεσθε εἰς ὁδὸν ἐθνῶν·
διὸ καὶ τὴν πορείαν εἰκότως τῇ θαλάσσῃ καὶ ὕδασιν· μηδὲ γὰρ ἐκείνους γὰρ ἡδὸν πομπὸν πόρους ἐκείνοις
σκεῖσθαι φησὶ σοφὸν παραπλήσιον γὰρ οὐ μέτεστι κόσμου τὸ λαχόν μόνον· ἀρχὴ γὰρ διὰ θαλάσσης· τὸ
δὲ ἐκωλεῖτο δὲ διὰ τὸ διὰ τὸν ἀπὸ λαόν· ὁμοίως ἀμφοτέροις ὁδηγήσουν. ἀλλ' οὐκ ἐν μόνῃ θαλάσσῃ· τοῖς
οὖν ἀπορουσιν ὁμοίως παραμυθείαν. τὸ
μὲν μὴ σθαι τὸ μὴ σαι γὰρ μόνου ὁμοίως ὁμοίως
ἀντιδιδόντος ἐστίσθη πάντες ὄχλοι καὶ
ἔρχονται γὰρ οὖν ἐν ἀγγέλοις· καὶ διὰ λοῦ
τος τοῦ σῦ διὰ τῆς ἀπὸ λυμαν. ἐστίσθη πάν
τος τοῦ σῦ ἀγγελικοῦ. τοῖς δὲ μαρτύριον
πᾶσι τοῖς ὀθνείοις· καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἐκ μόνῃ
λον ἐπὶ τῶν ἔρημον ἐφ' ἁπλοῦν αὐτοῦ εἰς
τὴν προφητικὸν ὑλοῦρικὸν καὶ ἐν ὑφ' ἑαυτῶν κ λο
γικὴν θίαν· ἀλλ' ὅπως ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ ὁ
δὸν αὐτοῦ καὶ ταῦτα ποιοῦσα δὲ ἐκ μόνῃ λοις δι
φήσας πορευθήτω μαθητεύσατε πάν

θ μὴ τὴν θαλάσσην ἐκ ὁδόν σου καὶ
αὐτρίαν ἐν σοὶ ὕδασι πολλοῖς
ἐξ ταῖς χμησου οὖγγνωσθήσονται:
δικήσασ ὧν ἐπροῦατα τὸν
λαόν σου ὃν χειρὶ μου ἐσὶ
καὶ ἁγίαν:

διὰ δὲ καὶ τὸ ἀκατάλυτα εἶναι τὴν πορείαν αὐτοῦ λόγῳ : ἑπολινάριον

τὰ αὐτὰ δὲ ἐφάπτεται ἐκείνοις παρὰ μὲν καὶ ἐν ὄρεσι· μηδὲ πορεύεσθε εἰς ὁδὸν ἐθνῶν·
διὸ καὶ τὴν πορείαν εἰκότως τῇ θαλάσσῃ καὶ ὕδασιν· μηδὲ γὰρ ἐκείνους γὰρ ἡδὸν πομπὸν πόρους ἐκείνοις
σκεῖσθαι φησὶ σοφὸν παραπλήσιον γὰρ οὐ μέτεστι κόσμου τὸ λαχόν μόνον· ἀρχὴ γὰρ διὰ θαλάσσης· τὸ
δὲ ἐκωλεῖτο δὲ διὰ τὸ διὰ τὸν ἀπὸ λαόν· ὁμοίως ἀμφοτέροις ὁδηγήσουν. ἀλλ' οὐκ ἐν μόνῃ θαλάσσῃ· τοῖς
οὖν ἀπορουσιν ὁμοίως παραμυθείαν. τὸ
μὲν μὴ σθαι τὸ μὴ σαι γὰρ μόνου ὁμοίως ὁμοίως
ἀντιδιδόντος ἐστίσθη πάντες ὄχλοι καὶ
ἔρχονται γὰρ οὖν ἐν ἀγγέλοις· καὶ διὰ λοῦ
τος τοῦ σῦ διὰ τῆς ἀπὸ λυμαν. ἐστίσθη πάν
τος τοῦ σῦ ἀγγελικοῦ. τοῖς δὲ μαρτύριον
πᾶσι τοῖς ὀθνείοις· καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἐκ μόνῃ
λον ἐπὶ τῶν ἔρημον ἐφ' ἁπλοῦν αὐτοῦ εἰς
τὴν προφητικὸν ὑλοῦρικὸν καὶ ἐν ὑφ' ἑαυτῶν κ λο
γικὴν θίαν· ἀλλ' ὅπως ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ ὁ
δὸν αὐτοῦ καὶ ταῦτα ποιοῦσα δὲ ἐκ μόνῃ λοις δι
φήσας πορευθήτω μαθητεύσατε πάν
τα τὰ ἔθνη· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ· ἐν
μὲν γὰρ αὐτοῖς ἀορατῶς ὅλην ἀφ' ἑαυτῶν
ὡς καὶ ἀφ' ὑμῶν· ἄλλο σημεῖόν καὶ τὰ
προειρημένα πάντα τὸ ἐκλέγεσθαι φη·
σὶ δὲ· οὐ διὰ ζεὶ δὲ καθ' ἱερίαν φανερὸν αὐτόν· μὴ φέρεσθαι σωματικῶς· οὐ καὶ σθη
μὲν οὐκ ἀπορεῖται ὅλη φανερῶς τὴν οἰκουμένην: ἡσυχίου

Θ μὴ τὴν θαλάσσην ἐκ ὁδόν σου καὶ
αὐτρίαν ἐν σοὶ ὕδασι πολλοῖς
ἐξ ταῖς χμησου οὖγγνωσθήσονται:
δικήσασ ὧν ἐπροῦατα τὸν
λαόν σου ὃν χειρὶ μου ἐσὶ
καὶ ἁγίαν: ~

Ὑμεῖς δὲ ἐχρήσατε τῇ διὰ τοῦ ἱερέως τὸν προσώπου ἐχρήσατο. ἀλλ' ὅτι διὰ ῥᾴδιον ταῦτα ἐκ τῶν ἀποκρύφων
ὑθυμῆσαι. ὅπως καὶ ἡμεῖς τὰ ἀρχαῖα παραλαμβάνομεν. ὁ θεὸς καὶ τοῦ ἁγίου ἐκ ὁ δὸν αὐτοῦ. διὰ καὶ τοῦ ἁγ
αρὼν ἔρις καὶ ρὸν ἡμῶν μένειν αὐτῷ. οἱ τιμιοι τύπων τοῦ ἁγίου ἐκ ὁ μένον τὸν ἡμῶν διὰ τῶν γύπτων καὶ κατὰ
τὴν ὑρημον θαυμαστὸν ἄγιον μένων καθαπερ γὰρ ἐκεῖνοι τῇ ἁγίῳ τοῦ ἡλ ὑὸς
γεσίαν. οὕτως ἐχρήσατο τὰ ἁγία καὶ ἀφ' ἡμῶν ἐν θεὸν ἁγίαν. τὴν ἡμέραν ἐκ ὁ χρήσατο : ἑβδομάς
ἐκ ὧν ἐπροῦατα οὐκ εἰδόταν ὅποιον ἀπειλήφει καὶ ὅποιον πορεύθαι. οὕτως ἡμᾶς αὐτὸν διὰ ῥᾶσαι
πρὸς τοῦτο τοῖς πορίτου μεσαύλαι καὶ ἁγίαν ἐκ ὁ χρήσατο. ταῦτα μὲν οἱ τοῦ ἡμῶν
σθην τὸν ἐν ἁγίοις ἐκ ὁ μένον τοῦ θυ καὶ ἡμῶν φραίθην. τοῦτον γὰρ φησὶ πομ
μνησικόμενος παρὰ καλοῦμεν τὴν διαίρεσιν καὶ ἐν ὑφραινόμενον. ἐν μὲν γὰρ ὁ θεὸς καὶ οἱ ἀλλὰ
πρὸς ἓν τὴν οἰκουμένην. ἐπὶ θόμην ὃ σοῦ καὶ αὖθις τὸ σαῦτα πάντα ἐκ ὁ ἐκ ὁ ἐπὶ τὴν ἡμέραν
σωτηρίαν καὶ τὴν τῶν ἐκ ὁ χόντων τόπῳ ἀπαλλαγὴν. μὴ ἀφ' ἑαυτῶν πορεύεσθαι ἡμᾶς. ἐν
δυλείᾳ τε ὄντας καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ συμφοράν: ἑβδομάς
οὐ αὐτὸς φησὶ ὃν δὲ ἔπαυσαν ὁ μεθ' ἑαυτῶν ἁγίαν ἀφ' ἑαυτῶν τὸν λαόν (ὡς φησὶ καὶ πάλαι πάντα τὸν δὲ καὶ ἡμῶν ὑαὸν ὃν ἐξήγαγο
ἐξ αἰγύπτου τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ ἐκ ὁ μένον καὶ ἁγίαν. ~ ::o:o:~

τοῦτον ἀδει τὸν ψαλμὸν ἀσαὴφ τῶν δώλαιο· παραμῶν τῶν νόμων προσέχειν τῶ εὐαγγελικῶ· τοῦτο· πᾶς λαὸς δικείμου τῶν ἰουδαίων δλίμου καὶ λιγορῶν δλίου· πολλὰ δὲ ὑπὲρ γῆς ἡμέροι οὐδὲν ὄφελος ἐμφιλονείκειν· μᾶλλον δὲ καὶ εἰς ἁμαρτίων ἔρεθισμὸν τὰς ὑχαριστίας. ἀχαριστία τὸν ὑπὲρ γῆς λιγειν ἀμφισβήτησις· ὁ θεὸς νόμους ἰῶν τοῦ θυδοθεισ· πρὸς τὸν μακάριον μωσέα. ἃ ἐξῆν τοῖς ἰουδαίοις τὰ ἐν νόμοις αὐτῶν μεταδιδόναι τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐρήμοις. ἀπαγορεύθη δὲ λιγεῖσθαι σωβαῖος τοῖς ἰδίοις λοιποῖς· διὰ τοῦτο κεῖνους μανθάνειν τὰ ἐν νόμοις αὐτῶν· δὲ λιγεῖσθαι τοῖς ἐξ αὐτῶν· προσέταξε γὰρ οὕτω ὁ θεός· οὐχ ἁπλῶς· ἀλλ' ἵνα μὴ τὸν ἀπὸ τοῦ καλοῦ· καὶ ὅτι τὸ αὐτοῦ νοῆσαι δύναμιν κεκτῆσθαι τῶν γνησίων καὶ τοῦτο ὀλευθρίας ἀπολαύουσιν· οὐδαίσθησαν μὲν ἁμαρτάνοντες τοῦ νόμου καὶ τὸ ὑπὲρ γῆς λιγειν· ἀλλὰ τὴν φυλακὴν τοῦ νόμου καὶ τὴν περὶ τὸν νόμον σπουδὴν τὸ δοθὲν ἀκόλαστον τὸν νόμον· ὃς ὑπὲρ γῆς ἐσας πρότερον καὶ πολλῶν ἀπολαύσας καὶ σῶν· ὁ δὲ ὑπὲρ οὐδὲν ὠφελήσας τὸν νόμον οὐδὲν ἐκέρδανε· τὸ δὲ ἁμαρτεῖν ἐν τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν· τοῦτο τοίνυν ὁ νόμος ἐποίει· προφάσεις ἐκβιάζεται τὸ μᾶλλον· καὶ τοῦτον τὸν βίον λιπόντας· τοῖς προφήταις· ἐκδικήμενος ἐπὶ τοῖς ἀπειθήσασι χάριτος· τὸ δηλῆσαι καὶ λιγεῖν ἀρχὴν ἔσχε· διὸ καὶ ὅμοιαι χάριτος τὸ δῶρον ἐκείνοις ἐδόθη· καὶ ὅπου δὲ αἱ τοῦ νόμου φυλακὴν δρᾶσαι σθαι ὑλόμενος· ἐκέχρηται τῶν δεῖ τῶ ψαλμῶ· διὰ γούμενος τὰ περὶ τοῦ γάμου· ὃ πρὸς ὀξὺ γαθμὸν τῆς αἰγύπτου· ὃ πρὸς δὲ διὰ γαθμὸν τῆς ἐρήμου· ὃ πρὸς δὲ δισὶ γαθμὸν διὰ φθορὰν γλῶν τῆς ἐπαγγελίας· διὰ παύτων ἡμῶν παιδεύων· ἀμάλογον τῆ χάριτι τοῦ θεοῦ δρᾶσθαι τῶν οἰκείαν ἐκάστοις δίκην ὑσθαι προαίρεσιν· τὸ λευτέον μὲν γὰρ καὶ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν ὁμοιότητος· τοῖς αἰσυμφωνίας· ταῖς δικαιότατα λλήλαις· ἐγκεβίου

σωτέον γὰρ ὅσα κατὰ λῆψιν τῆς ἀρετῆς καὶ μὴ γῆρω δι' ἀρετὴν δόμενα· τὸ δὲ προσέχειν τοῦ νόμου· οὗτο τὸ ἀφ' οὗ τὸ δὲ διφάρμοζει· μοθήται γὰρ οὐγλόγασιν· ἀλλ' οὗτ' ἐκλίγατο· τὸ οὖν ἐμφῦ διαρλίματα τοῦ τόματος ὄσμου· οὐ γὰρ οἰκεία· τὰ δὲ τοῦ πνεῦ προβλήματα· ὡσέσθαι οὐδὲ διγνῶναι τὸ ὅλον· καὶ τὸ ὅλαον αὐτοῦ· τί δὲ ὁ νόμος· παρὰ τοῦ μωσέως ἔξορος ἐμῦ· δὲ ἰσχυσεν οὐ ὠν τοῦτον δῖναι τὸν σρᾶν τὸ δὲ βυαγγελίοις ῥηθέν·

ταῦτα πάντα δὲ ἀλλήλων ὁμοῦ δὲ πᾶρ αὐτοῖς τοῖς ὁ χλοις καὶ χωρὶς πᾶρ αὐτοῖς οὐκ ἐδεήθη αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἀμοίζωθεν πᾶρ αὐτοῖς τὸ τόματον· δρεύξομαι ἐν δικρυμμένοις ἀπὸ οἰκουμένης κόσμου· ποίου δὲ προφήτου· ἀλλ' ἐν τῶ παρόντος ἀσαὴφ ὃ δὲ ἐν τιμῆς μὴν ὁλήπτης· τὸ ἐν αἰῶνι προσθήκην· ὅπερ ἐστὶ δι' ὅλου καὶ οὗτοι δὲ μὲν ἀρχαίοις ὡμολόγησαν ἰδίαν ταύτην διαθήκην πρὸς τὴν ἁγίαν ῥαφομένας τῶν ἰουδαίων· νόμος δὲ αὐτοῦ τὸ βυαγγέλιον μὴ γαίου λδρώτος· διὰ γαρσεῖν ὀξὺ λευσταὶ νόμος· καὶ λόγος κῦ ὀξὶ λην· καὶ ἱερωνεῖ ἀμαμέσον τῶν μὲν θῶν· ἀμὴν οὐ μόνον ἀν ἰσούειν· ἀλλ' αἰ καὶ μέγειν θέλει τὸ οὖν αὐτῶν κατὰ τὸ ὠνὸν ὀξὺ βυαγγελίοις λδρόμενον ὀ χωρὶς τῶν αἰσούειν· αἰσουτέον·

ΔΙ ΔΥΤΜΟΝ

ὅρος μόνον μὴν ὄφελιν τὴν παλαιὰν ἀπαίδευν γραφὴν λέγων δι δάσκει· ταμὲν φεύγειν τὰ δὲ κατορθοῦν· ὃ πρὸς ὀξὺ γον νόμου· ταμὲν ἀπαγορευόμενα· ταδὲ καὶ προστάγματος· ΑΠΟΛΙΝΑΡ

τοῦ δὲ προλαμβάνοντος ταλμοῦ· μὴ δὲ μίαν ὠδὴν τοῖς ἐν πορημένοις ὄχλοις τοῦ λύειν· ὃ πᾶρ αὐτὴν τὴν ἀπὸ προφήτου· τοῦ λαοῦ τὴν αἰτίαν δὲ λοῖ· ἣν καὶ ἰδαίαν μεταταύτας· μᾶλλον δὲ ἰσχύει χειρὶ κῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς πρὸ ὠνὸν αὐτοῦ δι σαι σοῦσαι· ἀλλὰ ταῖς ἁμαρτήμασιν ἡμῶν δεῖ ἐκεῖνον ἁμαμέσον ὑμῶν καὶ τοῦ θῦ·

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ὅλλη δὲ ληπται ἀφ' ὧν ὁδὰδ· τὰ ἰδιώματα ὧν ἐστὶ λικὸν· πρὸς φωνῶν ταῖς ἰδίαις σύν[illegible] ἐστι πρὸ
ἀρχὴν ὧν ὀξέβαινε ⸗· καὶ αἱ τοῖς πρὸς ὀχὴν καὶ θάλλον ὁ νόμος τὴν παραμέσον

ἀθηναίου

ιζ καὶ ποιοῦλαδ. ἢ τὸ ὄξυθηρὸν παραιρεῖ· καὶ ποιοῦμόμορ προσόχθιζεν παραιτεῖσθαι. ἢ τὸ θυμαγγελικόν· ὁ πιθη-
λαὸς αὐτοῦ τὰ θήρια. ὁ προφήτης χαχαρίασον φ. καὶ καταφεύγομαι θηρία πολλὰ ἐστὶ τὰ μικρὰ καὶ ἔσον
ται αὐτὰ εἰς λαόν : θεοδώρου

θη ταῖς οἰκείαις καὶ ἀνοῦδαιος τόρας παραιρίσεις ἡγοῦμαι καρίσασθαι. προτρέπει πρότερον ἀπουδαίους
αἰσούειν τὸν λεγόμενον· οὕτως ἐρεῖ μή. τὰ αἰσούσας τῆς ταῦτα παρ' ἐτέρων τὰ θήρια· τοιοῦτον γὰρ ἐστιν καὶ
τὸ προσόχθιζόμενον. λαὸν θεοῦ καλέσας δικότως ἰουδαίους ἀρχομένους ἀπὸ αὐτοῦ· τὸ δὲ διὰ
μόμμου. τουτέστιν ἐν σαμάρεια λέγων· δικότως μόμους καλέσας τὰς τῶν χριστιανῶν διδασκαλίας.
διὰ χόθηρ γὰρ αὐτὸν νομοθετοῦσιν ἕξειν· καὶ ὡς σωσαστελεῖ. καὶ ὡς προφήτης :

θη ο ἰουδαίους αἰσούσας· ἀντὶ λάβε : ἀθηναίου
ο αἱ φοῦτο ὁ θυαγγελιστὴς ὁρμηθεὶς εὐαγγελίζεσθαι πλήρωθη· ὅτε ἔσαν πολλοὶ παραπολλοὶ ἢ πανδοκεῖον ἔμποιον
θυαγγελίοις : θεοδώρου

τουτέστιν ὑμῖν διδασκάλοις· καὶ λαὸς δὲ αὐτὸς ἀγελαῖος
θωπεύεσθαι φιλῶν· πολλοὶ γὰρ ἡμῖν πολλὴν
μυρίζουσιν εὐσέβειαν : θεοδώρου
διδασκάλους τὰς ἀρχαίους ὁδοὺς· πόθεν εἴδασαν αὐ
λάβετε· εἰ πορ ἀρχαίους καὶ σοὶ πρεσβυτέρους :
αἰτιᾶται τοὺς φθάνοντας μαθητὰς ὄντας θυαγγελί
ου τὸ δρεύξομαι μαρτυρίου· ἀπὸ ἀρχῆς μου ἀρχαίου· ἐξόδου
σκηνῆς. ἀντὶ τοῦ αἰεί· ἀφορισμένοις αἱμιλήματα
ἀρχηθεν εἰρημένων· ὁδὸς ⸌ ἀφορισμένος πρὸ
αἱλήματα ἀρχαία· ἀπαγγελίαν ἐθνῶν· ἀφορισμένος
λαοῦ ὁσίου προφητικοῦ αἰσούειν· ὡσαύτως δὲ καὶ
ποιοῦμεν ἡμεῖς τὸ πρὸ τρόπου λαός : θεο
ἀντὶ αἰσούσαντες μεμαθηκάμεν· τίμων ἐγὼ
ποιῶ :
ο ωσπαραλαμβάνει καὶ ἐξόδραν πρόσωπον παντὸς
ὁσίου ἀνθρώπου φθάνοντος ἀπὸ ἀρχῆς ἐν τῷ
ἀπείληφε χάριν· ἀφορισμένος γὰρ παραινῶ
αἰσούσαι τὸν λαὸν καὶ σίλικας ὡς θάνατος
μόμους μὴ δὲ ὡς ἀναιρεῖ γνωρίμους ἀλλὰ τοὺς
ὁμογενεῖς μαθητὰς ὡς παρέλαβεν ἐκ
τούτου λόγου· ὅσα σιλικοῦ σαμεν καὶ ἄγρωσ
μεν αὐτὰ· ὡσεὶ νεότητα δὲ· προσέθηκε
τὸ αἰσούσαι καὶ ἄγρωμεν· καθὼς παρ' ἑτέ
ρων προσφάτως ἄγριοι ὄντες οἱ ἕξοδοι γὰρ οὐ
κ ἠκούσαμεν· μεμαθήκαμεν τοιοῦτον ὅτι τὸν καθ'
σαρκα παρεικλιφότες πρόσωπον : ἀθηναίου
ο σα παρ' ἐμοῦ πρῶτον δεῖ διδαχθῆναι αἰσού
σαντες παῦται ταῦτα διὰ τοῦ δράσωμεν καὶ
τὴν αὐτοῦ παρουσίαν ἄγριοι καμεν :

ἀντὶ τοῦ ταῦτα οὖν τὰ λόμενα εἰ πρὸς οἰδιηγησαμένους· οὐκ ἄμαχος ὁμένους ἤδη εἶναι τοῖς ἰδίοις σιλίοις·
ἢ καὶ οὕτως οἱ χύμενοι δέχονται ταῦτα σωλίκαμεν ἡμῖν καὶ ὡς· διηγήσατο γὰρ αὐτοῖς οἷς κατὰ σὰν αὐτοῖς πρέσ
καὶ αὐτοὶ δὲ διεσπαρμένοι ἔξοδον ἀδόμησαν· ὅσοι δὲ καὶ εἰσὶν οἱ ἐν ἀσίᾳ πρὸ
ο ἰχ ἕξοδραφ ἐγένετο· ἀλλὰ τοῖς ἀδίκοις αὐτῶν ταῦτα ὠδώρηται τὰ παρὰ τοῦ σῶ μεγαλουργήματα
διὸ οὐκ ἐπαύσαντο ἐν αὐτοῖς προσαγγέλλοντες τὰς ἐμφύσεις τοῦ κυ καὶ τὰς δωρεὰς αὐτοῦ
ἢ ἐρημωσίας. τὸ καὶ ἐσώθη ἔξοδον ἔσοι λοιπὸν· οἱ ὁρμῶμεν τὸ ὁρτὴ ἔξοδος· ὁ γὰρ μωσῆς οὗτος ὁσὸς ἐξῆ
γαγε λιὰς ἐρημίας ἐν γύπτου. οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ· τοῦτο γὰρ νοῦ λέξαι εἰπεῖν· ὅτι οὐ
κ ἐλαβρύνεται τὰ ἐκείνου· τὸ ἐκεῖνον τοὺς τῆς ἔξόδου ἐχθρούς· ἔξόδραν γὰρ ἐχθρὰν οἱ νῦν ποτε πρὸς
τὰ πατέρας διὰ τὸ ἐκείνου μεγαλουργήματα· τῆς ἀπουδῆς ἀπαγγέλλειν ἀεὶ τὰ νέα τοῦ θυ
γενήματα καὶ τοὺς προσήκοντας αὐτῷ ὑμνους ἔσι τοῦτο ἀποδιδόμενοι· τῶν δὲ τὸ κατὰ
τὴν ἐκείνου διηγήσασθαι :

Πρὸς δὲ χθὲς ἀσόμου τὸν μόμον
κλίματι τὸ οὖν ὑμῶν εἰ ἀρὴ
ματα τοῦ στόματός μου :
Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα
μου φθέγξομαι προβλήματα
ἀπ' ἀρχῆς :
Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ
ἰδοὶ πρεσβύται διηγήσαντο ἡμῖν :
Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐ
τῶν ἐν γενεᾷ ἑτέρᾳ ἀπαγ
γέλλοντες τοῖς ἐρχομένοις τὰς ἐμφύσεις τοῦ κυ καὶ τὰς δωρεὰς αὐτοῦ
καὶ θαυμασίας αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν :

θεοδώρου

ἀντὶ τοῦ ταῦτα ὧν ἀκούσαντες ἐκεῖνοι διηγησάμενοι· οὐκ ἀμάχους ὄντας ἤδη εἶναι τοῖς ἰδίοις σιλίοις·
ἢ καὶ οὕτως οἱ χύμενοι δέχονται ταῦτα σωλίκαμεν ἡμῖν καὶ ὡς· διηγήσατο γὰρ αὐτοῖς οἷς κατὰ σὰν αὐτοῖς πρέσ
καὶ αὐτοὶ δὲ διεσπαρμένοι ἔξοδον ἀδόμησαν· ὅσοι δὲ καὶ εἰσὶν οἱ ἐν ἀσίᾳ πρὸ
ο ἰχ ἕξοδραφ ἐγένετο· ἀλλὰ τοῖς ἀδίκοις αὐτῶν ταῦτα ὠδώρηται τὰ παρὰ τοῦ σῶ μεγαλουργήματα
διὸ οὐκ ἐπαύσαντο ἐν αὐτοῖς προσαγγέλλοντες τὰς ἐμφύσεις τοῦ κυ καὶ τὰς δωρεὰς αὐτοῦ
ἢ ἐρημωσίας. τὸ καὶ ἐσώθη ἔξοδον ἔσοι λοιπὸν· οἱ ὁρμῶμεν τὸ ὁρτὴ ἔξοδος· ὁ γὰρ μωσῆς οὗτος ὁσὸς ἐξῆ
γαγε λιὰς ἐρημίας ἐν γύπτου. οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ· τοῦτο γὰρ νοῦ λέξαι εἰπεῖν· ὅτι οὐ
κ ἐλαβρύνεται τὰ ἐκείνου· τὸ ἐκεῖνον τοὺς τῆς ἔξόδου ἐχθρούς· ἔξόδραν γὰρ ἐχθρὰν οἱ νῦν ποτε πρὸς
τὰ πατέρας διὰ τὸ ἐκείνου μεγαλουργήματα· τῆς ἀπουδῆς ἀπαγγέλλειν ἀεὶ τὰ νέα τοῦ θυ
γενήματα καὶ τοὺς προσήκοντας αὐτῷ ὑμνους ἔσι τοῦτο ἀποδιδόμενοι· τῶν δὲ τὸ κατὰ
τὴν ἐκείνου διηγήσασθαι :

κ

Καὶ αἱμιέτησοσμαρτύριομὲνἰαικῶν
καὶμόμοιμὲνὁσιοι ἐσμὲν·

Ὅσαν δὲμὴτείλατοτοῖςπατράσιμὼν
τοὺγραφῆσαιαὐτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν·

Ὃ ποσαμὲνγὰρὁμὸγενὰνδρεςυἱοὶτε
χθησόμενοικαὶαὐξηθήσομαικαὶ
ἀποφηνοῦσινἐαυτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν·

Ἵ μαθῶσιταὶ ἵναἐπὶτὸμὲθὺτῶνὅλωνἰ
δεαὐτοῦμὲνκαὶμὴἵναλάθωσιν
τὰῤῥήγματοῦθῦκαὶτὰὸδὸν
λαὸναὐτοῦδικζωντήσουσιν·

Ἴ μαμὴγένῶσιταὶὡσοῖπρὶσαὐ
τὸνγενεαὶπονηραὶκαὶπαρα
πικραίνουσαι·

ἀθανασίου

καὶ αἱμιέτησοσμαρτύριομὲνἰαικῶν καὶμόμοιμὲνὁσιοι ἐσμὲν· ὅσαν δὲμὴτείλατοτοῖςπατράσιμὼν τοὺγραφῆσαιαὐτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ὃ ποσαμὲνγὰρὁμὸγενὰνδρεςυἱοὶτε χθησόμενοικαὶαὐξηθήσομαικαὶ ἀποφηνοῦσινἐαυτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ἵ μαθῶσιταὶ ἵναἐπὶτὸμὲθὺτῶνὅλωνἰ δεαὐτοῦμὲνκαὶμὴἵναλάθωσιν τὰῤῥήγματοῦθῦκαὶτὰὸδὸν λαὸναὐτοῦδικζωντήσουσιν· ἴ μαμὴγένῶσιταὶὡσοῖπρὶσαὐ τὸνγενεαὶπονηραὶκαὶπαρα πικραίνουσαι·

θεοδώρου

καὶ αἱμιέτησοσμαρτύριομὲνἰαικῶν καὶμόμοιμὲνὁσιοι ἐσμὲν· ὅσαν δὲμὴτείλατοτοῖςπατράσιμὼν τοὺγραφῆσαιαὐτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ὃ ποσαμὲνγὰρὁμὸγενὰνδρεςυἱοὶτε χθησόμενοικαὶαὐξηθήσομαικαὶ ἀποφηνοῦσινἐαυτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ἵ μαθῶσιταὶ ἵναἐπὶτὸμὲθὺτῶνὅλωνἰ δεαὐτοῦμὲνκαὶμὴἵναλάθωσιν τὰῤῥήγματοῦθῦκαὶτὰὸδὸν λαὸναὐτοῦδικζωντήσουσιν· ἴ μαμὴγένῶσιταὶὡσοῖπρὶσαὐ τὸνγενεαὶπονηραὶκαὶπαρα πικραίνουσαι·

ἡσυχίου

καὶ αἱμιέτησοσμαρτύριομὲνἰαικῶν καὶμόμοιμὲνὁσιοι ἐσμὲν· ὅσαν δὲμὴτείλατοτοῖςπατράσιμὼν τοὺγραφῆσαιαὐτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ὃ ποσαμὲνγὰρὁμὸγενὰνδρεςυἱοὶτε χθησόμενοικαὶαὐξηθήσομαικαὶ ἀποφηνοῦσινἐαυτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ἵ μαθῶσιταὶ ἵναἐπὶτὸμὲθὺτῶνὅλωνἰ δεαὐτοῦμὲνκαὶμὴἵναλάθωσιν τὰῤῥήγματοῦθῦκαὶτὰὸδὸν λαὸναὐτοῦδικζωντήσουσιν· ἴ μαμὴγένῶσιταὶὡσοῖπρὶσαὐ τὸνγενεαὶπονηραὶκαὶπαρα πικραίνουσαι·

ἀθανασίου

καὶ αἱμιέτησοσμαρτύριομὲνἰαικῶν καὶμόμοιμὲνὁσιοι ἐσμὲν· ὅσαν δὲμὴτείλατοτοῖςπατράσιμὼν τοὺγραφῆσαιαὐτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ὃ ποσαμὲνγὰρὁμὸγενὰνδρεςυἱοὶτε χθησόμενοικαὶαὐξηθήσομαικαὶ ἀποφηνοῦσινἐαυτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ἵ μαθῶσιταὶ ἵναἐπὶτὸμὲθὺτῶνὅλωνἰ δεαὐτοῦμὲνκαὶμὴἵναλάθωσιν τὰῤῥήγματοῦθῦκαὶτὰὸδὸν λαὸναὐτοῦδικζωντήσουσιν· ἴ μαμὴγένῶσιταὶὡσοῖπρὶσαὐ τὸνγενεαὶπονηραὶκαὶπαρα πικραίνουσαι·

θεοδώρου

καὶ αἱμιέτησοσμαρτύριομὲνἰαικῶν καὶμόμοιμὲνὁσιοι ἐσμὲν· ὅσαν δὲμὴτείλατοτοῖςπατράσιμὼν τοὺγραφῆσαιαὐτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ὃ ποσαμὲνγὰρὁμὸγενὰνδρεςυἱοὶτε χθησόμενοικαὶαὐξηθήσομαικαὶ ἀποφηνοῦσινἐαυτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ἵ μαθῶσιταὶ ἵναἐπὶτὸμὲθὺτῶνὅλωνἰ δεαὐτοῦμὲνκαὶμὴἵναλάθωσιν τὰῤῥήγματοῦθῦκαὶτὰὸδὸν λαὸναὐτοῦδικζωντήσουσιν· ἴ μαμὴγένῶσιταὶὡσοῖπρὶσαὐ τὸνγενεαὶπονηραὶκαὶπαρα πικραίνουσαι·

ἡσυχίου

καὶ αἱμιέτησοσμαρτύριομὲνἰαικῶν καὶμόμοιμὲνὁσιοι ἐσμὲν· ὅσαν δὲμὴτείλατοτοῖςπατράσιμὼν τοὺγραφῆσαιαὐτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ὃ ποσαμὲνγὰρὁμὸγενὰνδρεςυἱοὶτε χθησόμενοικαὶαὐξηθήσομαικαὶ ἀποφηνοῦσινἐαυτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ἵ μαθῶσιταὶ ἵναἐπὶτὸμὲθὺτῶνὅλωνἰ δεαὐτοῦμὲνκαὶμὴἵναλάθωσιν τὰῤῥήγματοῦθῦκαὶτὰὸδὸν λαὸναὐτοῦδικζωντήσουσιν· ἴ μαμὴγένῶσιταὶὡσοῖπρὶσαὐ τὸνγενεαὶπονηραὶκαὶπαρα πικραίνουσαι·

ἀθανασίου

καὶ αἱμιέτησοσμαρτύριομὲνἰαικῶν καὶμόμοιμὲνὁσιοι ἐσμὲν· ὅσαν δὲμὴτείλατοτοῖςπατράσιμὼν τοὺγραφῆσαιαὐτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ὃ ποσαμὲνγὰρὁμὸγενὰνδρεςυἱοὶτε χθησόμενοικαὶαὐξηθήσομαικαὶ ἀποφηνοῦσινἐαυτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ἵ μαθῶσιταὶ ἵναἐπὶτὸμὲθὺτῶνὅλωνἰ δεαὐτοῦμὲνκαὶμὴἵναλάθωσιν τὰῤῥήγματοῦθῦκαὶτὰὸδὸν λαὸναὐτοῦδικζωντήσουσιν· ἴ μαμὴγένῶσιταὶὡσοῖπρὶσαὐ τὸνγενεαὶπονηραὶκαὶπαρα πικραίνουσαι·

θεοδώρου

καὶ αἱμιέτησοσμαρτύριομὲνἰαικῶν καὶμόμοιμὲνὁσιοι ἐσμὲν· ὅσαν δὲμὴτείλατοτοῖςπατράσιμὼν τοὺγραφῆσαιαὐτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ὃ ποσαμὲνγὰρὁμὸγενὰνδρεςυἱοὶτε χθησόμενοικαὶαὐξηθήσομαικαὶ ἀποφηνοῦσινἐαυτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ἵ μαθῶσιταὶ ἵναἐπὶτὸμὲθὺτῶνὅλωνἰ δεαὐτοῦμὲνκαὶμὴἵναλάθωσιν τὰῤῥήγματοῦθῦκαὶτὰὸδὸν λαὸναὐτοῦδικζωντήσουσιν· ἴ μαμὴγένῶσιταὶὡσοῖπρὶσαὐ τὸνγενεαὶπονηραὶκαὶπαρα πικραίνουσαι·

ἡσυχίου

καὶ αἱμιέτησοσμαρτύριομὲνἰαικῶν καὶμόμοιμὲνὁσιοι ἐσμὲν· ὅσαν δὲμὴτείλατοτοῖςπατράσιμὼν τοὺγραφῆσαιαὐτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ὃ ποσαμὲνγὰρὁμὸγενὰνδρεςυἱοὶτε χθησόμενοικαὶαὐξηθήσομαικαὶ ἀποφηνοῦσινἐαυτὰὑτοῖςυἱοῖςαὐτῶν· ἵ μαθῶσιταὶ ἵναἐπὶτὸμὲθὺτῶνὅλωνἰ δεαὐτοῦμὲνκαὶμὴἵναλάθωσιν τὰῤῥήγματοῦθῦκαὶτὰὸδὸν λαὸναὐτοῦδικζωντήσουσιν· ἴ μαμὴγένῶσιταὶὡσοῖπρὶσαὐ τὸνγενεαὶπονηραὶκαὶπαρα πικραίνουσαι·

ποτε προς αὐτὸν ἐλθόντας ἐκδιδόναι καὶ τοῦτο· τοῦτέστιν ὅσοι μὴ τοιοῦτοι ἡγοῦνται εἶναι οἱ τοιοῦτοι ἡγοῦνται εἶναι ἀποδόσεως

Κ αὶ ἐωθλαύθομτο τοῦν εὐθργετσιοῦν
αὐτοῦ καὶ τοῦν θαυμασίων αὐτοῦ
οὗν ὄθλειξθν αὐτοῖσ :

Θ μαρτίου τοῦν πρῶν αὐτοῦ καὶ ἐωσί
λσι θαυμασίαν ὅμ γλιαίγύπτου ὅμ
πωθλίω ταύβοσ :

Δ ιέρρηξθ θαλάσσαν καὶ διήγαγ
αὐτούσ πωαρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν :

διαθλήσεων μὲν τῶν καιρίων τοῦ ὠγγελίου παράδοσιν φ^η καταστὰσ οἱ δοῦλοί μου ἔρχονται καὶ διαθλήσομαι αὐτόν διαθλήσεων καιρίων· αἵτινάσθ· ἀπόδοσισ· πωσὶ αρᾶσιν· πωσθ· λιμὸν τῶν διαθλήσεων φυλαξάμτισ· μὴ πεφωρόμεν αὐτοῦ καταισχόλου θήσαμτισ· τουτέστι τὸ ὠγγέλικὸν· οὐγὰρ ἔσται ευομλόγομτι· ὃ γὰρ ὅτι τοῦ πρῶ τὸ αὐτὸ λέγει· μόμοσγάρλιν τοῦ θῦ καὶ πρόταγμα· τὸ ὄχεσθαι αὐτοὺσ μεταπαύλησ ἔσται μὴ λίαν ἀπ' αὐτοῦ γρόσ· Θ :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ἰς αἰτοι φ^η πολλαὶ ὀὐδργετὶ μὴ μόι· πᾶσα τὰ πὸ τῆσ μιᾶσ μέσ αὖ δρεῖσι θαμ· καὶ τούτου ἀπόδλοιξισ· τὸ παρα
δοῦναι πιλάστου :

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

πᾶσαν δικείμεν ἡμᾶσ μόμην οὐ δίσχομ δὺ δργετὶ θόμτισ· οὕτωμ μαλαλαμπρὸν ὄντωμ καὶ θαυμαστὸν· ἐν ε
πωίωμ δόθαυμασίωμ· ἵ τοῦν δ' αὐτὶ γόμομ δμ τὶ αἰγύπτω δμ τὸ τῆσ αὖ δοσ πωθλίω· ὁ πωδρμὸσ οὖσ ἡμῶν
οὐκ ἀπλῶσ διαστῆσ αὐτοῦ γραφῆσ· ὅλοσ ἀσαφ προφήτησ οὐ δὲ διάσκει διὰ τοῦν πρὸ κειμόμωμ· ὡσὸν
τῶ πωθλίω ταύβοσ τὰ δ' αἰγύπτω πρᾶγ θόμτα θαύματα διαμοῦ αὐτοσ ἐδηλέσθη : ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τοῦν πρῶν αὐτοῦν λέγει· αἵτι τοῦ αὐτοῦν δικείμωμ· ἵνα κολού θησ ἀπ' αὐτῶ· ἔσται δὲ ἵνα γὰρ εἶπ πρῶν καὶ ἀναγκὴ
σονται καὶ ἀπαγγέλουσιν αὐτὰ τοῖσ υἱοῖσ αὐτῶν· τουτέστι τοῖσ καθ' ἡμᾶσ· ἵνα μὴ γένωμται ὡσοὶ πρὸ ἐσ
αὐτοῦν· αἵτι τοῦ μὴ αὐτοὶ δικείμοισ ὅμοιοι γένωμεθα· ὁ πωοῖοί τε ἦσαμ δικεῖμοι δι' ἃ μὴ ἐσ ἐπ' ἐμοὶ πρὸσ
τὸ τέρωμ αὐτοῦν τὴν ἀγωσιώτην· ἔωσ γὰρ λοιπὸν οἱ ἀμφιθέωσ· οἱ οἱ ἦσαμ αἱ κολούθωσ ἑαυτοῦν ὡσ
πωοίησωμ θαυμασίαν· αἵτι τοῦ καί τοι τοῦ φ θαλμοῖσ τοῖσ αὐτοῦν μεγαλαστοῦ θῦ θαύ
ματα πωδωοίησε τόσα· τὸ οὖν τοῦν πρῶν αὐτοῦ· αἵτι τούτου ν πρῶν λιμοῦν· καθ' ὁμοίωτὸν
ἵνα μὴ γένωμται ὡσοὶ πρῶν αὐτοῦν· τουτέστιν ἵνα μὴ γένωμεθα τοῖσ πατράσιν ἡμῶν· οὐ
γὰρ ὁμοίωμ δὲν αὐτοῦν τὰ θαύματα· ἔμφορμοσ δὲ
αὐτοῖσ τοῦτο ὁμοίωσε :

πρὸ φήτησ οὖν ἀσαφ καὶ τοῦν τὸ πρῶν ζήλωσ τοῦν δὲ αἰγύπτιοι
οἱ μὲν πρῶτοι τοῦν δὲ ὡσ τοῦν δὲ αἰγύπτου
σι μεῖ ἀγδόν ται· διὰ τοῦτο καὶ τέσι δῆλον ὅτι ἡμᾶσ
τοῦν τὸ πωμ ἰσχυόμτωμ δικεῖ τοῦν δαιμόνωμ· δι
ὁ καὶ λίσαι ἄσ ἔμφασιν τῆσ αἰγύπτου φ^η· ὀφε
λεῖ πωμ οἱ ἄρχομτεσ ταύβοσ· καὶ ἀπωλόμτο
οἱ ἄρχομτεσ μεμφθωσ· διαίμομεσ δὲ δὺ λίσαμ δι
αχρήσιμόν σοφίαν ὠωαγγελλόμενοι· διὸ προ
φήτησ πουεῖσιν οἱ σοφοίσου· καὶ ἀμαγγελοι λά
τωσ ἔωσ γρόσι καὶ δι' ἀπάτωσαμ τῆσ ὑδρείασ
κῶ ἔωσ αἰγύπτου : ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

πρὸ παραμεῖ δὲ διὰ τούτωμ τοῖσ ὀξυφραίμε
σιν ἐπιθέσθαι λέγει δικαίαν· τὸ γὰρ τῆσ πρώτησ αἰχμαλωσίασ μγόμασιν : ΘΕΟΔΩΡΟΥ

τοῦν τὸ πωμ εἰ πωμ δὲν ὧν τὰ θαύματα ἴδόντο· δὲν θαι καὶ τοῦν φαραὼ διαγείνεσωσθαι μὲν : ΘΕΟΔΩΡΟΥ

καὶ οὐ τοῦτο μόνον φ^η· ἀλλὰ καὶ θαλάσσαν δικλῶν· ἀπωμτασ δὲ δυνάμεσιν : ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Οὕτωφ^η τοῦν δὺ δργετσιῶν καὶ τοῦν θαυμασίων ἑωσ ἐμαύτου τοῦ χῦ· ὡσ ὧν ἀμφότεροι καὶ οἱ πρῶτοι αὐτῶν τοῦν
δὲ αἰγύπτιον γόμομ μὲν· ὅτι ἀπ' αὐτοῦν ἦ λευθέρου ὁ θῦ· τοιοῦτον γάρ τι δοκεῖ τὸν σημαίνειν τὸ δὲ αἰτίον
τοῦν πρῶν αὐτῶν· ὡσεὶ ἔμφέρομ δῆλον· ὁμοιότροποι τοῦ ζήλωσ τοῦν πρῶν αὐτῶν γόμασιν τοῦ πωμ ἡμῶν·
καὶ ὡσ πωρ δὲ κεῖνοι ἑωσ ἐμαύτου τοῦ θῦ· οὕτωσ καὶ οὗτοι :

ὅτι τὴν θλάσσαν τὸν ἑωσ τῶν πρωτοτόκωσ λυτρώσωσ διήγειστον θαυμασίαν· κατὰ δὲ αἰρόθησ ἐπὶ θαλάσσησ
ρίσεισ πωολλοὺσ τῶν δρυφόρωσ θαλάσσησ· καὶ τοῦν ὕδατον διαστολήν· καὶ ὄχθουσ μέχρουσ μεθορι
ζομένην καὶ αἰρομένην εἰσ ὕψοσ· ὡσ πωρ δὲ ἀσεὶ ὡσ τῶν ἰσχυρῶν ἀναγκαίωσ θεία πρίδων ἀμφι δὲ καὶ
χόμενα ἑωσ ἐκλύσεωσ τὸ πωλίτθοσ :

διὰ τοῦ μέσου δὲ τοῦν ὑδάτων καὶ ξηρὰσ γῆσ ὅτι τὸ μεταξὺ σωσταμένησ· αἰσόλουθον λέγων σωσχέσιν ἡγέσθαι τοῦ
ὕδατοσ· ὡσεὶ συρτούσθαι αὐτὰσ σωδχόμενα διισαμμήλα· καὶ δὲ αὐτὸ ἀφρικύρτου μένα καὶ μεταφορικόμε
να· ὡσ πωρ δὲ ἀσεὶ ὡσ πωρ λαμπαρόμενα :

καὶ ρισὸν τὸ τοῦ πωδὸσ εἰπεῖν μα· ἑωσ τι δὲ γὰρ ὀλισθηρὰν τοῦν ὑδάτων φύσιν· ὅρασιν ὡσ δὲ ἐσθαι· διὸ
πωσὶν ἀμφίκλυσιν καταβῆναι· οὐ δαμοῦ δὲ ἀρρεῖν δωνάμενα· οὕτωφ^η αὐτὰ ἑωσ εἶχε τὸ πρᾶγμα· τὸ δὲ
ὡσ πωρ δὲ ἀσεὶ ὡσ πωρ λαμπαρόμενα· μὴ δὲ ὀλισθαίνοντα μὴ δὲ δὲ ἀρρόντα μὴ δὲ δὲ ἑωσ ἐσθαι καὶ λα
μπρότατον ὑγρόν :

θεοδώρου

οιο ἀγομτθ αὐτοὶν κατὰ τὴν ὄρημον. ὄγμὸν τοῦ τὸν ἡμέρας καιρόν. ἔωσι κιαὶ ἀφ ὧν αὐτοὺς τῶν ὀφθαλμῶν ἦχρα ἀπὸ τοῦ καύσωνος παρόμωθεῖ τοῦ ταῖς αὔραις. οὐδὲ ὀφθρεῖσθαι τὴν ἀκτῖνα συγχορῶν ἐαυτοῦς. ὄγμὸς τῶν νικτὶ. ἀδιαλείπως τοῦ πυρὶ. φῶς πὶ γὸν αὐτοῖς τὸν καιρὸν τοὺς οἰκοῦντας ἐργάζεσθαι. οὕτως δικαίου καιροῦ τὸ ὑλαμβρὸν ἀπόκαὶ ὅλυδγ:

θεοδωρήτου

ἔωσι κιαζεύσιν καὶ σις ἔωσὶν αὐτοῖς παρδχούσιν τὸν ὀφθαλμόν. ὃ δὴ μὲν τὸ τοῦ φλέγμου τοῦ λιλιαικὸν

ἀθανασίου

συ κατασπορεύεται:

ὄρτυγὰς ἀφ ἧχθαι ταὶ ἔωσὶν πρὸς τὰς ἀνθρώπους λυπρὸν ὅλως δηλοῦσθαι θαυμασίως. κατασθαιρεθείσης γὰρ ὑφῆς αἱρέσεως πολλοὺς τῶν ὀρνέων θαλάσσης. καὶ τὸν ὑδατος διορίζομεν καὶ ὄξεις κατὰ μέρους μέσον ὁρίζομεν καὶ ἀέρος μεταξύ. οὕτως ὡς ἄνθρωπος δύναται κωλύειν τὸ μὴ διαχεόμενα ἔωσι κλύσῃ τὸ πλῆθος:

θεοδώρου

ὄρτυγόμετρα δι ἀνέμου ἐκπεσόντα ἐπὶ τὸν παρεμβολὴν ὡς τὸν ὅσα μὲν ἐπὶ ὅλας ἡμέρας καὶ νύκτας ὑπὲρ τὸν ἐδάφους πετόμενα ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῆς γῆς ὡς ἐπιβαίνειν τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἀναβάταις. ὡς

θεοδώρου

τ αὐτὰ αἰ τοῦ ὠτὸς τὰ μέρη. τοῦ θῦ αὐτοῦ σ πειράζοντ̄ος· ὅλῳ γὰρ· ἰδοὺ τὸ τέρας ὃ ῥᾳδιουργεῖ· καὶ ὕδατα τὰ δόθια· ἐξ
πολεῖται ῥεύματα τὰ ἐν ὑδάτ̄ σ παρεισπάδην· πρὸς τὴν ἰδίαν· ἀρ τομεῖ πρὸς δλώσασθαι· τίνος ἕνεκεν οὐδὲ τοῦτο δῆλόν ἐστιν· διὰ τί
δὲ· καὶ τρέπεσθαι μὴ μόνον εἰς τὸ τρεῖσθαι· ἔμελλεν· ἵνα εἰ πολὺ πλῆθος ἀφίοιτο ὕδατος ὅσον ἐσθίειν βδόσαμοι σ· καὶ οἷον τρέπεσθαι νοοῖτο.
ἀλλὰ μόνον μὴ μὲν τὸ μαίνεσθαι δήλωσι· τὸ γὰρ τρέπεσθαι· οὐκ ἔστ̄ καὶ C̄ ἱερὰ τὴν μὲν ὧν ὅλην· οὕτω γὰρ καὶ ἐφάνη
μοι ταῦτα ὁμοίως δηλοῦσθαι τὸ θεῖον· ὅτι μόνου τοῦ μαίνεσθαι ἐμποιητικὸν ὁ ποτὴρ ὢν τὸ ὑγρὸν τοῦτο· οἷς ἐσθίουσι βαίνεσθαι· δόκησις
τὰ αὐτὰ ὧν αὐτὸ μὲν ἀπὸ μέρους ἀπειρίαν· τὸ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ σ· δῆλον ἐστὶ μὴ γὰρ αὐτὸ σωτικὸν ὂν ἐγίνετο· τοῦτο
μὲν οὐκ ἐποίησεν· ἕως τοσούτου δὲ· καὶ τίσχυεν· τὸ χρόνῳ· ἀλλ̄ ἐπὶ τοσοῦτον διαφόρως ποτὲ μὲν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτιθέμενον

θεοδωρήτου

ἄμμα· καὶ δόδωκεν ἀρ τον δι' ὃν οἶδεν οἰκονομικῶς τὰ πρὸς τὴν τοῦ λαοῦ ἀσθένειαν· τὸ μὲν γὰρ ἐπιθυμεῖν ἀνθρώπινον· τὸ δὲ
λιποψυχεῖν ἑαυτοῖς θυμὸν ἐνεποίησεν· ἐπὶ τῷ ἐπιθυμεῖν οἰμωγὴ ἐπεκράτησεν· ἐπὶ τῷ λιποψυχεῖν καὶ γογγυσμὸς ἐπῆλθεν· καὶ γὰρ ἐπὶ
οὐδενὶ τοιούτῳ τὸ θεῖον ἐθυμώθη· ὅτε μὴ τὸ ἐπιθυμεῖν ἐκολάσθη· καὶ τὸ λιποψυχεῖν ἐπαιδεύθη· καὶ τὸ μὲν ἐπὶ τῷ ἐπιθυμεῖν
ἐπιτιμηθὲν ἐπὶ τῷ λιποψυχεῖν ἐπεδείχθη· ἐπὶ τῷ λιποψυχεῖν δὲ· ἐπὶ τῷ ἐπιθυμεῖν ἐκολάσθη· ἐπὶ τῷ ἐπιθυμεῖν μὲν γὰρ ἐπὶ τῷ
λιποψυχεῖν ἐπεδείχθη· ἐπὶ τῷ λιποψυχεῖν δὲ· ἐπὶ τῷ ἐπιθυμεῖν ἐκολάσθη· ἐπὶ τῷ ἐπιθυμεῖν μὲν γὰρ

θεοδώρου

κ αὐθυρ δεχθῆναι αὐτοῖς μαύμαι αφαθῆν
καὶ ἀρτου οἰνοῦ ὁδοικθῆναι αὐτοῖς:
ἀθανασίου
ρτου ἀγγέλου μιφαγθῆναι ἄμοσ ἐωσ ἡσ
τιμὴ ὁ ἀπέρατιλθῆναι αὐτοὺσ τὸ σι
τωλησομένων:
θεοδώρου
λῆσθαι μόνου ἐξ οἰνοῦ καὶ ἐωσ ἡλίου
γθῆναι τὴν δίκην αὐτοῖς λίνεσ:
εὐσεβίου
κ αὐθυρ δεχθῆναι ἐωσ αὐτοὺσ τὸ σειχμοὺσ
σαρίκασ καὶ ὁσ τὶ ἄμμου θαλασσῶ
τωξειμὰ πρασταῦ
θεοδώρου
κ αὶ ἐωσ τῶν ἀνθρώπων μέσον τὴν σαρκῶν
λῆσ αὐτοῦ μικύκλου τοῦ σκήνουσ
μα τοῦ αὐτοῦ:
ις αὶ διαφαγεῖν ἐωσ ἡλίου σιδόλα
ἰς τὴν ἐωσ θυμίαμ αὐτῆν δικαμάτ:

ις αὶ οὕτωσ φ᾽ ἡμᾶσ ὁμῖν φλῶμ. οὐκ ἀπὸ τῆν ἐωσ ἡλίου τὸ ὕδωρ. ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ μάμματροφῆν παραιρύοι
ἀφ᾽ ὁμοῦ αὐτοῖσ δίχορηγεῖ: ἀθανασίου
Ο υμόμου φ᾽ τοῦ μάμματὰ σόματα ὑδρόφορ. ἀλλ᾽ ἀρ᾽ ικαὶ λογικὴ τιμὴ καὶ οἰωνῶν ἄμεινον ὑδρόφορ αὐ
τοῦμ ταῖ τυχαῖσ· ὧν ἀπορᾶμβλεῖ ἡμᾶσ τρόφειν καὶ τοὺσ ἀγγέλουσ· καὶ τοῦτο. ἐᾶτιμὴν. καὶ δικτοῦ σωμένῳ
ἰδίαν. τὸ δὲ ἀπορ ὁμῖν ἐωσ ἀγωγὴ εἰ πεῖν τοῖ καὶ ἀρ᾽ τοῦ οἰνοῦ ὁδοικθῆναι αὐτοῖσ: ὅτι δὲ οὐδὲν λίτ᾽ ὁμῖν καὶ ὁὐ
τοῦ ἀπὸ τοῦ λου μανθεῖν παρ᾽ ἀὐτοῦμ εἰρηκό τοσ. ὧσ πᾶν εὐμαθεῖσ ὑδρόφορ ὁμῖν. τοῦτο δὲ ἐστιν. ὁ
μὲν ἀρ᾽ τοσ ἀγγέλων ὁμόμαθῆσ: θεοδώρου
ἄμοσ δὲ αὐτοῖσ ικαταπεμφθῆναι ὁμῖν τροφήν· μεγαλοδωρεὰν καὶ παράδοξον. τὸ παρ᾽ ἑαυτοῦμ αὐτοῦ ἀπο
τὴν γῆσ τοὺσ ικαρπουσ ικαὶ τὴν τροφὴν ὑδρόφορ ὁμῖν. ὅτι εἰ μοῦσ ἀρ᾽ ἐωσ ἡλίου αὐτόματον πᾶμεν
μὴ μὴν ὑδρόφεσθαι τὴν τροφήν: θεοδώρου
Ο υχὶ ἀγγέλοι ἠσθίομ. ἀλλ᾽ οὐ παρὰ τὴν ἰδέαν
ταῦ ἀγγέλων. ἀγγέλοι δὲ λέγοῦσ· ὧν ἀπορὶξ
τὸ ἀρ᾽ τοῦ οἰνοῦ. οὐχ ὁμῖν ἐωσ ἠσθίομ. ἀλ
λ᾽ ὅτι εἰ θὺμ ικαταβρόμενοσ· ικαὶ λῶσ
δὲ ἀπὸ συγκρίσεωσ ὑδρόφορ τὴν δια
φορὰν ἡμῶν πρὸ τοῦ μὲν ἀρ᾽ τοῦ δίχορ τοῦ οἰνοῦ
σθῆν· ὁ μὲν γὰρ. ἀπὸ γῆσ δίδοται. ὁ δὲ
ἀπὸ οἰνοῦ ὑδρόφορ· ικαὶ ὁ μὲν ἐν ἐρημίᾳ
αὐτοῖσ ὑδρόφορ ικαὶ πεσικευαζόμ. ὁ δὲ
διὰ τοῦ μαγγέλων δίδοται: θεοδωρήτου
ἄρ᾽ τοῦ δὲ ἀγγέλων αὐτὸ ικαλεῖ ὡσ διαυτοῦμ μὲν
χορηγηθῆναι ἀρ᾽ τοῦ δὲ οἰνοῦ ὡσ ἄμοσ
θὺμ ὑδρόφορ. ικαὶ τοὺσ ἄδρο πόρουσ
ὄρμισθασ. πᾶσιν αὐτοῖσ προσαγορεύει.
ὑσθεὶ αρ αὐτῆ: εὐσεβίου
Ὅ τιμὴ μὲν ἀρ᾽ τοῦ ἄλλα ικαὶ ικρεῶν μπρο
θύμουν αὐτοῖσ· διδασίκειν ικαὶ ὑμῶν ὅσ
ὡσ γραὐτῆ ὑδρόφορ ὁδοῖσ ικαὶ ὑδρόφορ αἰρι
θμοῖσ: θεοδώρου
ἔωσ οὗ τίσασθαι λάβῃ. τὸ μὲν λόγου τὰ ὁδοι
πορεῖν τὴν τροφὴν ἀπ᾽ οἰκομίσασθαι·
τοῦτο οὖν λάβῃ· ὅτι μὲν ἀπολλῶν τὴν ἀσ
φορουσίαν. πρὸ ὑδρόφορ αὐτοῖσ ικαὶ πρὸ
ἀπεδίδου τὴν τροφήν: θεοδώρου
Τὸ αὐτὸ λάβῃ λίμαι ικαὶ μό τοῦ· ὁ γὰρ αὐτὸσ
ἐᾶτιμ ἀρ᾽ ὅμοσ ὡραχύτι πλαναῖσθαι· τὴν μὲν
δὲ λίμαν. τὸν ζόφυρον λάβουσιμ· ἐᾶτιδὲ
σιδόλφαν ἀπαδοῦ· ὑδρόφορ μὲν γὰρ ὁ ζό
φυροσ οὕτωσι· ὁ δὲ λάβῃ μενοσ παρ᾽ αὐτοῖσ
λίτ. πωσι. ὁ πορί δηλοῦμ ἐᾶτι τοῦ μό του: εὐσεβ
δηλασίκει ὡσ ἀρ᾽ αὐτὸ ἀπὸ ὅμοῦ μὲν ὅλαν μόμ
μαται πεῖν αὐτὸ ικαὶ ὑδρόφορ ὑδρίαν τὴν παρ᾽ ὁμοῦ λῶν ἀπὸ τοῦ τοῦ σκήνουσ αὐτοῦ μ ατοῦ αὐ
τοῖσ χαριζόμενοσ θὺμ αν: θεοδώρου
ἐωσ ἡγάσθητε αὐτοῖσ πλήθοσ πᾶσιν ἀὐτοῦ· δηλῶσαι ἄμμουσ φρεύσασ αὐτοῖσ τὰ πᾶσι ἀὐτόματον αὐ
τῶν πᾶμπλήθη: ἀθανασίου
τὴν ὀρτυγομήτραφ᾽ ἡμᾶσ ἑαυτοῦσ: θεοδώρου
μόνομοῦχὶ πρὸ τοῦμ θυρεῶμ αὐτοῖσ ἰῶν ἐχθῆ τὰ ὄρνεα· τοῦτο γὰρ θαυμαστόν. ὅτι μὴ δὲ ἱκανὰ τοῦ
αὐτοῖσ ἔδει πρὸ φῆν οὐ πλῆθοσ: εὐσεβίου
Ο υκοῦν ικαὶ τοῦτου τὸ πλῆθοσ μόνον λαοῦ· τοσοῦτον μὲν τὸ ἀριθμόν· οὕτω δὲ ἀφατρι μάγον
ικορεσθέντοσ οὐ πρόσλιμὸν ἡμέραν μίαν ἀλλὰ πρόσαι ικοντα· ὡσ δηλονότι μαθεῖν τὴν πλῆθοσ τῶν ἀριθμὸν
ἐωσ ἐχομένων: θεοδώρου ἔνοι ικαὶ ἀπολλαυσαμ τοῦ δὲ ὅδει: εὐσεβίου
ὡσ μὲν ἐχθῆμεν· ἀλλ᾽ ὁμῶσ τὴν αἰτίαν ἐῶ ἐωσ ἀπαχθῆμεν δίκασ. αἰπολλύσθαμ γὰρ χρεώμενοι τὴν ἐπιφορᾷ
χολὴν ικαὶ παύθεισ διὰ δὲ θείρομτο· μὴ πρόσεχόμτεσ μὲν τὸ παραδόξω θαύματι· μὴ δὲ θολοξαίζομτεσ· τὸ
παραλογοποιὸν ὅλοι δεξάμ ἐνθρικῶμ γθρόμενοι· διὸ ικαὶ ἐωσ ἀπάτο ἑαυτοῖσ ὁ λεθρομ: θεοδώρου
ικαλῶσ τὸ ἡῶν ἄρτον αὐτοῖσ· αἰποδικόμενοσ δὲ ἐωσ θύμῆμ· μόνομοῦχὶ ικαὶ τὸ ἔωσ τὴν αὐτῶμ χρείασ
ἰδίαν αὐδὲν ἐρώμενοσ: —

θεοδώρου

ὀδηγόων ἐωυθυμίας. οὐκ ἐπόθεγχον:

ἀθανασίου

Ἡγεμόνας γὰρ αὐτοῖς εἰσι χολὴ καὶ θυμὸς προφῆται. ἀπὸ ὀλομελιόλου δὲ κυβευτικόν τὸν εἰς ἀηδόνα τὸν κρεοφάγον πολλὴ
ομοιότης:

θεοδώρου

ἀπὸ τῆς οὐθυμίας. τὸ παίσμα τὸ δικαίως ὀδύνης. ὅσοι οὐκ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ ὀργισθέντος. εἰμὴ παρίσχομεν τιμὴν αἰ
τίαν. ὁμοίως καὶ ὁ σολίλογος ὀδυτικὴ ἱστορίαν παρεστοποίησας ἀδιαφόρως. ἔξω μερίσθη γὰρ. διὰ τοὺς
πολλοὺς μαργίας ὁμοῦ αὐτοὺς μεταλαμπὴν τὸν θρικόν. μηδὲ ἐθίσαρτας. ὃν αὐτὸ οὖν ὃν ὄντως τὸ ἐσθίειν.
μηδὲ ὀδόντως φαγόντος. παρόργισμον τοῦ θυ:

ἀθανασίου

λίλιπαυτοὺς φ. καὶ τοὺς ὁρῶν αὐτοὺς. ὅλο τρόπως ὅτι κατὰ δικαλικόν. εἰσαρκάσας ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν θρεὸν
φρονεῖν καὶ πᾶν ὀχόντας εἰς ἐωυθυμίαν
σαρκὸς ἀεὶ πορευόμενον καὶ οὐκ ἐωυ πνεῦ
φρονεῖν ὁμοθαμοεῖν καὶ δικαζηλοῦν ὃ ὅλο
τυχὸν τοῦ θυ. διοὐδὲν οὖν ὃν φρονῆλλεῖ
καὶ ἔσω ζον. ἢ διὰ τὴν οἰκείαν μέρον
φιλαρίαν. διὸ καὶ προλαμὼν ὅτι πάν
αὐτὸς δὲ ἑαυτοῖς κτίρμων καὶ ὀλοθήμων.
καὶ πολείαν ὃν ἑαυτὸν ἀμείλον: θεοδώρου
τοὺς μᾶλλον αὐκρείττονας αὐτοῦ ἀμόλων.
τὸ καὶ τοὺς δικλδικτοὺς. τοὺς μὲν αἰ
σικοὺς λέγει: ἡσυχίου

καὶ ἐκπεσόντας τοὺς δικλδικτοὺς ὃν αρ
ραὶς λογάδας ἀλλὰ τοὺς ὃν καικείας
ζοὺς γὰρ τὴν ἰσον ὃν τοῦ ληρίαν ὃ χαίρετοι:
Οὐδὲ ταῦτα αὐτοὺς ἐσω φρόνιζον: ἐν ce
ὁλοκτικὸς ὃν καὶ κατηγορικὸς τῆς ἰου
δαίων μοχθηρίας ὁ λόγος: καταρίθμη
σιν ποιεῖται τοῦ πολλημένων αὐτοῖς
παρὰ τὸν ὁ τιμήματῶν αὐτοῖς τὰ τῆς
ὀργῆς τοῦ θυ μὴ ἐλθεῖν: τοὺς δὲ τοὺς
τοιαῦτα γὰρ ὀφθαλμοῖς ὁρῶντες ὃν κοντο
τὸ τῆς ἀπιστίας: θεοδώρου

Οὐ τὴν μὴν ἀπὸ τούτων προσηγόρευτο προφῆ
ται εἶναι τοῖς τὰ αὐτοῦ γινομένοις: θεο
καὶ οὕτως θεῖς οὐδὲν τὰς ἡμέρας αὐτῶν
κατάλλοσαν: ἵν' ὅτι πολὺ ἀπὸ λοιποὶ καὶ
ἃ ὁμιλεῖν πρὸς ἐαυτούς: ἐνcεβίου

τοὺς μὲν γὰρ ὃν μάτων τὴν τὰς ἡμέρας
κατάλλοσαν καὶ τὰ ἔθη παρατρέ
χοι κατὰ σπευμένα. ὃ φοὐδὲν τὰς ἡμέρας
ὃν φθαρτὶ καὶ ἀγαθοῖς ὀργοις διὰ τὸ λοιῶν
τος: αἱ ἡμέραι οὐκ διὰ λείπουσι μὲν ἀλλὰ
πολίρισις γίγονται: θεοδώρου

Καὶ μετὰ πολλὰ τὸ ὀχύτητος ἀφαλόθησαν. ἡμέρας γὰρ αὐτῶν. καὶ ἔθη αὐτῶν. τὸν μίσον αὐ
τῶν λέγει. τουτέστιν αὐτούς: καλῶς δὲ εἴρηται τὸ μετὰ πολὺ δηλῶν. τὸ γὰρ ἀπὸ τιμωρίαν τὴν τοῦ θυ
χιλιάδων καὶ ταῦτα μὴ ἀπόλλυσθαι τοὺς τοιούτων ὀχύτητος. οὐκ ἀφθόρως καὶ κατὰ μέρος ἀποθνησκόν
των. ἀμφιβόλως καὶ ἀπὸ πολλοῦ ὁμοῦ τὴν τοῦ θυ τιμωρίαν πολλὰ μένων: θεοδώρου
τιμωρούμενοι καὶ ἀφαιρούμενοι βδελύττεσθαι καὶ μὴ καταφεύγειν ἐωυτούς: ἐνcεβίου
μαστιζόμενοι γὰρ καὶ κολαζόμενοι τὴν ὠφέλειαν ὁλικὴν ἔσθησιν ἀμβλαμμένον τοῦ τύπου
των. λόγῳ μὴν ὀρθοῦ μὴ σοφρονιζόμενοι. κολάσεσθε καὶ τιμωρίαν ὑβλεπτούμενοι: θεοδώρου
καὶ τότε θλίψεται πολλὸν τὴν ἀρχὴν τῶν ὠδίνων ἐωυτῶν τοῦ θυ σωτηρίαν θρασυτέραν.

Οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ τῆς ὀχύτητος ἐωυθυμίας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ὅσον ὃν τὸ στόμα αὐτοῦ
Καὶ ὀργὴν τοῦ θυ ἀμύνειν ἐωυτῶν
καὶ ἀπέκτειναν ὑμνοῦντες οἱ πολεῖσιν
αὐτοῦ καὶ τοὺς δικλδικτοὺς τοῦ
ἰλλσωσαὶ δι σθυ:
Θυ πασι τούτοις ἡμαρτον ἔτι καὶ οὐ
κ ἐωυτιυσαν ὑμνοῦντες θαυμασίοις αὐτ:
Καὶ ὀξέλιπον ὑμνατα ὁτινα αὐτὴν
μέραι αὐτοῦ καὶ τὰ ἔθη αὐτοῦ μὲ
τὰ σπουδλίσ:
Ὁτὰ μὰ πόκτειναν ὑμνοῦντες τότε
ὀξόχιτων αὐτοῦ καὶ ἐωυτῶν καὶ ὁρθρι
ζον πρὸ τοῦ θυ:

καὶ μετὰ πολλὰ τὸ ὀχύτητος ἀφαλόθησαν. ἡμέρας γὰρ αὐτῶν. καὶ ἔθη αὐτῶν. τὸν μίσον αὐ
τῶν λέγει. τουτέστιν αὐτούς: καλῶς δὲ εἴρηται τὸ μετὰ πολὺ δηλῶν. τὸ γὰρ ἀπὸ τιμωρίαν τὴν τοῦ θυ
χιλιάδων καὶ ταῦτα μὴ ἀπόλλυσθαι τοὺς τοιούτων ὀχύτητος. οὐκ ἀφθόρως καὶ κατὰ μέρος ἀποθνησκόν
των. ἀμφιβόλως καὶ ἀπὸ πολλοῦ ὁμοῦ τὴν τοῦ θυ τιμωρίαν πολλὰ μένων: θεοδώρου
τιμωρούμενοι καὶ ἀφαιρούμενοι βδελύττεσθαι καὶ μὴ καταφεύγειν ἐωυτούς: ἐνcεβίου
μαστιζόμενοι γὰρ καὶ κολαζόμενοι τὴν ὠφέλειαν ὁλικὴν ἔσθησιν ἀμβλαμμένον τοῦ τύπου
των. λόγῳ μὴν ὀρθοῦ μὴ σοφρονιζόμενοι. κολάσεσθε καὶ τιμωρίαν ὑβλεπτούμενοι: θεοδώρου
καὶ τότε θλίψεται πολλὸν τὴν ἀρχὴν τῶν ὠδίνων ἐωυτῶν τοῦ θυ σωτηρίαν θρασυτέραν.

οοο
ις ατα λόξασ τὰ ὄρτιὰ θαλάσσησ καὶ ὄρλιμον αὐτοῖσ δῶλομεν αὐαρθῆναι. ἔξρομ δὲ ὑβρ γεσίασ κατα λάξε τρόπον·
ταῦτα δὲ ἐξέφι τὰ σοβρι αμήτα δλειμὰ τοὺσ δχθρούσ· ὅτι θ· δισάϊμα καμξαμολλὶ τὰ ὁμ σο ταμὰ ὁμ καὶ ὶ ὶ κεννό
μιαν· καὶ ὁ ματρ αχοσ καὶ ὶ ὶ δρισύνη· καὶ ὶ ὶ αιερὶσ καὶ ὶ ὶ χαλαζαν· καὶ ὶ ὶ πασχμὶ καὶ τὸ πῦρ· καὶ ὶ ὶ τὸ
πομ μρ ὰ ὁμ αγγδλαμ ἀ πο σ τολή· δι ὰ ὃ μ γὰρ ὁμ ὄρλι τὰ ὁμ πρασ το τόκα ὁμ ἀ πο ὄλειαν: θεο δώρον
μμ μιμομένειμ τὸ τότε ὃ δλόκοπωσ ὃ μ ἔιχομ παρ ἐ τοῦ μοὶ θλίβοντοσ καὶ ἀ πο σ αλλάξαμ τοσ· τὴν ὄρ αἰ γύπτ φοβου
θεο λένεσ· ἢ ν δὲ σχλῆμα καὶ κακόκριτοσ· τὰ λόγομεν· ὃ νυδ ὁμ ζμ γὰρ τὸ ἀ ὁμ ατ· τὴν ἀ ἀ σὶ λὶν ἐ ω λιγ δλομ τοι
ἢ ν τοιούτοισ ὁμ οι ασ καὶ ὶ ὶ ζῆ σασ τοὺσ ἰουδαίουσ· ὁμ ὁμ ὴ τατο· ὁ μοίωσ οὖτοσ τοῖσ χεί λεσί μ μετ ὶ μ αὐ ὶ δ ὶ κ αρδιᾶ
αὐτοῦ μ· πόρρω ἀ πο σ χεί ἀ πο ὄρ μοῦ· πασ ὰ δ ἐξοὐτο δλάξχται· πολλοὶ γὰρ καὶ μῶ μόγ ὶ· τὴν γλῶσσ ὶ ν θδο
σθυμ ὸ ν ὑ ρ ὶ σ κ ομεν· ὁ τ ὰ μ ὰ σσ ὶ ν ὃ· πρ ο φ ὴ τ ὶ σ ὄρτ ὶ ὶ δ ι α θ ὴ κ ὶ καὶ αὐτοῦ μεῖ ὶ σι τ ὰ σ θ ὰ σ ὶ ν:
θεο δώρον
ὁ γὰρ ὃ ἰ ἔχομ πρὸσ αὐτὸμ ὀρ θ ὴ ν τὴν δ ι ά θ ε σ ὶ ν:
ὁ ὑτ ὰ μ ὶ ὼ ν υ ὑ α σ ὶ ν ὶ ὶ ζῶ μ πρὶ τὸ πο ὶ ᾳ τεύ ε ιν αὐτὸ καὶ δ χ ἔ σθαι τὴν σ αὐτοῦ θ ρ ᾳ σ τ ὶ α ν· ὅ ὄρ ὶ ζ ὶ καμ ὄρ γὰρ
αὐ ὰ τ ὲ ρ ομ· ὁ τ ὶ δ ι α θ ὴ κ ὶ ὼ ν αὐτοῦ ταύτ ὶ ὼ ν λέγ ὶ τ ὴ ν ἑ ω αὐτοῦ πο ὶ ᾳ ὶ ν:
θεο δώρον
ἃ καὶ τ ᾳ μ ὰ λ ὶ τ ᾳ αὐ φ ὶ λ ᾳ μ ο σ· ἀ μ ὼ ν ὴ χ ἤ σ ο αὐτῷ
πολλαῖσι σ ὑ ν ὶ ᾳ φ ᾳ μ ὶ ζ ω γ αὐτοῦ σ· ὃ ὄρ ὁ ὑ
ἄ ξ ὶ ο ὶ δ ι ᾳ τὸ μ πρ ὁ σ ω π ο μ ὁ ὶ τ ὶ σ ὁ φ ᾳ ί μ ο μ τ ο· ε ὐ
ἔ τ ὶ γὰρ τ ὁ τ ὲ μ ᾳ ὶ ρ ο φ ὑ μ ο σ αὐτοῦ σ ὁ φ ὸ ν·
ὑ π ὸ σ ε ί ᾳ δ ὲ λ ο σ αὐτοῦ σ ᾳ π σ ο θ ο ύ μ δ ρ ὸ σ: δ ὴ
τὸ δ ι α φ θ ε ί ρ ᾳ ι σ ὴ μ ᾳ ί ν ε ι σ ο τ ὲ τὸ ὶ ο ῦ ᾳ σ ὶ ν σ ο
ρ ὶ σ τ ὸ σ ὶ ν· ὶ κ α θ ᾳ π ὸ ρ· ἐ ὶ τ ὶ ᾳ τ ὸ ὶ γ ᾳ ο ὶ μ τ ο ῦ θ ῦ
φ· θ ὶ ρ ὶ ὶ· φ· θ ὸ ρ ὲ ὶ τ ο ὺ τ ο μ ὸ θ ῦ· ᾳ ὶ τ ὶ τ ο ὺ ὶ κ ο μ ᾳ ὶ:
δ ὴ μ θεο ᾳ λ λ ᾳ ᾳ ὶ ρ ὶ κ ᾳ ὶ π ο λ ὶ τ ᾳ ο μ ὸ ὅ σ ο μ ᾳ π ὸ ὶ σ χ ε τ ο τ ὴ ὶ σ ὶ κ ᾳ.
τ ᾳ ὐ τ ῶ μ ο ρ γ ὴ ὶ σ· ὄρ μ ὴ λ λ ᾳ ὶ κ τ ᾳ δ ὲ δ ὶ ο λ ο υ ὸ
χ ρ ό μ ο σ· ᾳ μ τ ὶ τ ο ὺ ἰ λ ᾳ σ ᾳ τ ο ὶ κ ᾳ ὶ ο ὐ δ ᾽ ᾳ ν ε φ· θ ᾳ
ρ ο μ ὶ κ ᾳ ὶ ᾳ π ὸ ᾳ ρ ε τ ῆ σ μ ὲ ν ὶ σ ὶ ν τ ο ῖ ἰ λ ᾳ σ ᾳ τ ᾳ ὶ ὶ
ο ὐ δ ὲ ᾳ ν φ θ ὶ ρ ε ὶ· ὶ κ ᾳ ὶ π ο λ ὶ τ ὶ ω ὶ ε ὶ τ ο ὺ ᾳ π ο σ ᾳ ρ ε τ ὴ ὶ
θεο δώρον
κ ᾳ ὶ ᾳ ὶ ζ ὶ ὼ σ ο ὕ τ ω σ: ὁ υ δ ᾽ ᾳ ρ ὸ λ λ ὴ ν χ ρ ὴ ᾶ σ τ ο ὶ κ ᾳ τ ᾳ ὐ τ ῶ ν τ ὴ ν τ ὶ μ ω
ρ ί ᾳ ν· ὶ κ ᾳ ὶ λ ῶ σ ο ν δ ὲ ἐ ὶ π ῶ ν μ ὴ τ ὸ π ᾳ ῶ σ ᾳ μ· ἐ ὶ μ ᾳ ρ τ ὶ
σ ᾳ τ ο μ ὲ ν γὰρ ᾳ ὐ τ ὶ ο ύ σ ᾳ ὶ ὁ ρ ᾶ τ ᾳ ὶ· ο ὐ μ ὲ ν ὼ ὶ κ ᾳ τ ᾳ ὐ
τ ὴ ν ὑ ὶ κ ε ί ᾳ μ ὴ ν ᾳ ὐ τ ὶ ᾳ μ· ἐ ᾽ ᾧ ὄρ ὶ γ ᾳ ρ τ ο ῖ ὶ κ ᾳ ρ ὸ
π ᾳ ῶ τ ᾳ σ· ὶ κ ᾳ τ ᾳ ὐ τ ὸ ὁ φ ὶ λ ο μ τ ᾳ σ ᾳ π ο λ ὶ ε σ θ ᾳ ὶ.
ὼ ὐ δ ᾽ ᾳ ὶ κ ὲ ν ὲ ω ὶ π ο λ λ ο ῖ σ· τ ο ῖ σ ἕ τ ὲ σ ὶ ν· ᾳ ὐ χ ρ ὶ σ
ο ὐ τ ᾳ μ ὴ δ ὶ ᾳ σ ὰ λ ὸ χ ᾳ ν ὶ λ ὶ ν γ ὸ ν δ ᾽ ᾳ ὐ ᾳ μ ὸ δ λ ὸ θ λ ὶ.
θεο δ ε ὶ ξ ᾳ ν ὄρ ὶ τ ᾳ ὐ τ ᾳ ὐ θ ᾳ ι· ὁ τ ὶ ὁ χ ρ ό μ ο σ ὄρ ὶ γ μ ᾳ τ ὶ ν ὴ·
ο ὐ ὶ κ ἐ τ ὶ γὰρ ὄρ ὶ σ ὶ ν ὶ κ ᾳ ὶ μ ὴ ρ ὶ σ θ ὴ σ ᾳ ὶ· ᾳ λ λ ᾽ ὶ
μ ὴ ρ ὶ σ θ ὴ· ὶ κ ᾳ ὶ τ ᾳ ὐ δ ὲ ἴ σ ᾳ δ ὴ· θ ᾳ ρ ὶ ᾳ τ ὸ ρ ο μ δ ᾽ ᾳ ὐ
ὶ κ ρ υ σ ὶ μ τ ὴ ὶ ὼ ν δ ὲ ᾳ λ λ ᾳ λ ὼ ν τ ο ῦ χ ρ ό μ ο υ· δ ὴ
μ ο σ ὸ μ γὰρ φ ᾽ ὅ τ ὶ ο ὐ δ ὲ ἴ σ ὶ ν· φ θ ὶ ρ ὸ μ τ ᾳ
δ ὲ μ ᾳ τ ᾳ ὶ ρ ᾳ χ ὺ· ο ὐ ὶ κ ἐ τ ὶ ἔ σ τ ᾳ ὶ π ᾳ ρ ᾳ δ ρ ᾳ μ ὶ ὶ ν δ ὶ σ
τ ᾳ ὐ τ ὴ ὶ ν δ ὶ ᾳ μ ὲ τ ᾳ ὶ

θεοδώρου

ρξ ἀξιούμενοι γὰρ ἐπὶ τοῖς προλαμβούσιν τῆς τοῦ θῦ φιλανθρωπίας· πάλιν μεταπαλλόμενοι τὴν οἰκείαν δίχομ
τογμάτιζον· αὐθις αὐτὸν πειράζοντες·

ἐυσεβίου

ιζ καὶ ταῦτα πάντα διεξερχόμενοι μὴ ἀναλαμβάνοντι τὴν μνήμην τῶν πάλαι δοθέντων αὐτοῖς παραγ
ρξα δόξουσι δωρεῶν·

θεοδώρου

ιζ καὶ παρόργιζον τὸν οἰκέτην δεσπότην·

θεοδώρου

ρξβ Ὁ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον μνησικακήσας ἀφεῖναι αὐτοῦ·

ἡσυχίου

χείρα πάλιν τοιοῦτον· δηλαδὴ τὸν πῶρον· τὸν χῆνα κατὰ λέξιν· ἔστι δὲ διὰ αὐτοῦ πάντα δόγματα· καὶ χο
ρίσαι αὐτοῦ δόγματος δόξης· ὃ ἄθικαὶ ἕδρον προφῆται λέγειν· ἵνα γὰρ χειρικῷ ἔστοίκησαν πάντα·
τοῦτον τὸν μῶν οὐκ ἐμνήσθη μου· ὅτι σὺ αὐτοὺς διεχειρόσθλιψάμενος· λέγει δὲ τοῦ φαραὼ θλῖψαι αὐτό·

ιζ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς ὁδοῦ· θεοδώρου

ρξγ Ὁ υἱὸς καιροῦ καὶ καθ' ὃν ἀπολλάξῃ αὐτοὺς
τοῦ μὴ κατέχειν· καὶ πάλιν ὅτι διατίθε
ται μου· θεοδώρου

ρξδ Ὁ χῶσα θαυμάσαι ποιητὴν δημιουργεῖν· ὁ
οὐχ ὅσα τοὺς ἁμαρτίους ἔστι μαρτύσατο·
τέρασι γὰρ κυρίασε· τὸ ἔστι τι μαρτίαι μὴ
θαυμαλλέξαι· θεοδώρου

ρξε Ὁ πῶς ὁμὲν ἀπαγγέλλει διαφορεῖσαι μὴ μὲν ἔστοίκησε·
ὃς μὴ δὲ δέξῶναι αὐτοῖς πῶς τοῦ μεταμέλῃ·

ἐν ρξς Ὃν ἀπὸ παρὰ τοῦ ἁγίου τοῦ ποταμοῦ δίστασαι
μεμεταμέλῃ· αἰγυπτίοις οὗτοι αὐτὴν οὐ
μὴν καὶ τοῖς ὡσαύτως ἔχουσιν·

ιζ καταλέξαι τὰ ὄρη τὴν θαλάσσην καὶ ὄρη τὴν ὀρη
μα αὐτοῖς δεδομένα ἀγαθά· ἕδρον οὖν ὄρη
γενέσθαι καταλέγει τρόπον οὕτως δείξῃ μ
τὰ πόρια ἅπαντα δείμασι τοὺς ἐχθρούς· ἵνα τὸ
ζόσαι καὶ μεταμέλῃ τοῦ ποταμοῦ· καὶ μὴ
κυμόμενα καὶ ὁ ἀστραγαλος καὶ μὴ ὄρυσί
μη· καὶ μὴ ἀκρίς· καὶ μὴ χάλαζα· καὶ μὴ
πάχνη καὶ τὸ πῦρ· καὶ μὴ τὸ μὴ πορεύεσθαι
δαιμόνια πορεύεσθαι· διὸ μὴ γένοιτο μὴ πάν
τα τὰ τοιαῦτα πόλεια· ἐυσεβίου

ἀπάγει γὰρ ἕκαστος ὑδατος τὰ ὅμοια ἑαυτῶν
ποταμὸν ἔσται χῆν· ἀλλὰ τοῦτον οὐδεμίαν
ἔσοικοῦντα μὴ μὴν ἀνθρώπων ἀστηγορούμενοι·
οὕτω δὲ καὶ τῶν κυμόμενα· καὶ τὰ μὴ γυναίῳ
πλὴν μὴ προσεῖχεν τὸν μοῦν· οὕτε μὴ δὲ
ἀναστράχουσι μαστίγι· οὕτε μὴ διὰ τῶν
δρυσίων· ἀλλ' οὐδὲ ὅσα δι' αὐτοῖν
οἱ αἰγύπτιοι ἀκρίδι καὶ χαλάζῃ· καὶ τὰ
χνὴ καὶ πυρὶ παραδοθέντες ἐκολά
ζοντο· τοῦτον δὲ δρῶσι τῶν πειρα
ζόντο· τοῦ μὴ ἀμύνεσθαι τὰ πάντα ἀφ' ἑαυτοῦ·

θεοδώρου

ρξζ Ὅσα δὲ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὧν· τῶν ἐκ τῆς αἰγύπτου ἑαυτοῦ ἀποφαίνεται· ἀθανασίου
δεδοικασφῆ τοῦ ἀμνοῦ τὸ μυστήριον· διὸ ἔξοδον δὲ δόξαι ἐκ τῆς ὀργῆς· ὅσον τοῦ αὐτοῦ παρὰ θλασ·
καὶ μὴ ἀπέθανεν τὸ πάσχα τὸ μυστήριον· ἀλλὰ φυλάξασ τοῦτο ἐν τῇ ἔξοδον δοῦναι τῆς ὀργῆς·
θεο Ὅσα ἀπὸ λέσθαι αὐτοῦ σ μέρους τοῖς πατράσιν· θεοδώρου
ρξη Ὅσα δρυσὶ καὶ ἀκρίδι τὰ πάντα αὐτῶν ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν ἐφάγοσαν· μαστίουσι αὐτοὺς ἀποφαίνε
τοὺς πόρους·

ἡσυχίου

δρυσὶ δὲ αἰσχύνῃ καὶ ἀκρίδι θαύμασον· ὡς αἰσθάνεσθαι παρ' ἀμφοῖν ὅσον οὐκ ἐφ' ἑαυτῶν πολλῶν αἰσθάνεσθαι· λέγει γὰρ
ρκ τὸ μέρος καὶ οὐ τὸ λεῖον τὴν ἀκρίδα γένος· ὃ δὴ μεῖζον χαλάζῃ· ἀπὸ δὲ κτείνει δρυσὶ· ἀντὶ τῶν δρυσὶν δικαίων·
ἀπὸ δὲ κτείνει δρυσὶ· ἀντὶ τοῦ δρυσὶν ἀκρίδι· αἴσαρ πουσ ἐργάζεται· τὴν δὲ ἀμπελον καὶ τὰ συκάμινα σ ἐ
πον ἀντὶ τοῦ παρ ξύλον ἀρ πεμον·

κ αἰ πωαρέδοωικθμεῖσχαλαζαμτὰν
κτηλώνηαὐτοῦμκαὶτὴνπᾶσαρξιν
αὐτοῦπτοῦπυρί:

θ ξαπστίαιλθμεῖσαὐτοὺσὀργὴνθυ
μοῦαὐτοῦθυμὸμκαὶὀργὴνκαὶθλί
ψιναπποαπολοῦσιπᾶνδιαγγέλουμπωμηρῶ:

ιδ πωποίησανἐνταῖςπλαγαῖςμτὴνὀργὴναὐτοῦοὐ
κἐφείσαντοαπὸθανάτουτοῦμηχῶ
αὐτῶνμκαὶτὰςκτηνηαὐτῶνμεἰσθα
ματογεωδκλεισαν:

κ αἰεἶδοναγγέλουἄλλουπετόμενονἐν
μεσουρανήματοῦθυμοῦμἔχονἐξουσίαν
αἰωνίουμεὐαγγελίσαιμκαθημένουςἐπὶ
τῆςγῆςμκἐπὶπᾶνἔθνοςμκφυλὴνμκγλῶσ
σανμκλαόν:

κα λέγωνἐνφωνῇμεγάλῃφοβήθητεμκδόξανδοῦνα
αὐτῷμὅτιἦλθενἡὥρατοῦκρίματοςαὐτοῦμκπροσκυ
νήσατετῷποιήσαντιτὸνοὐρανὸνμτὴνγῆνμθάλασ
σανμπηγὰςὑδάτων:

κβ καὶἄλλοςἀγγέλοςἐδεύτεροςἠκολούθησενλέγων
ἔπεσενἔπεσενβαβυλὼνἡμεγάληὅτιἐκτοῦοἴνου
τοῦθυμοῦτῆςπορνείαςαὐτῆςπεπότικενπάν
τατὰἔθνημκἐκτοῦοἴνουτοῦθυμοῦτῆςπορνείας
αὐτῆςπεπότικενπάντατὰἔθνη:

κγ καὶἄλλοςἀγγέλοςἐτρίτοςἠκολούθησεναὐτοῖς
λέγωνἐνφωνῇμεγάλῃεἴτιςπροσκυνεῖτὸθηρίον
καὶτὴνεἰκόνααὐτοῦμκλαμβάνεικάραγὴνἐπὶ
τοῦμετώπουαὐτοῦμἐπὶτὴνχεῖραναὐτοῦ:

κδ καὶαὐτὸςπίεταιἐκτοῦοἴνουτοῦθυμοῦτοῦθεοῦ
τοῦκεκερασμένουἀκράτουἐντῷποτηρίῳτῆς
ὀργῆςαὐτοῦμβασανισθήσεταιπυρὶμθείῳ
ἐνώπιονἀγγέλωναγίωνμἐνώπιονἀρνίου:

κε καὶὁκαπνὸςτοῦβασανισμοῦαὐτῶνἀναβαίνει
εἰςαἰῶναςαἰώνωνμοὐκἔχουσινἀνάπαυσιν
ἡμέρανμκνύκταοἱπροσκυνοῦντεςτὸθηρίον
μκτὴνεἰκόνααὐτοῦμεἴτιςλαμβάνειτὸγρά
μματοῦὀνόματοςαὐτοῦ:

κς ὧδεἡὑπομονὴτῶναγίωνἐστίνοἱτηροῦντεςτὰς
ἐντολὰςτοῦθεοῦμτὴνπίστινἸησοῦ:

κζ καὶἤκουσαφωνῆςἐκτοῦοὐρανοῦλεγούσης
μοιγράψονμακάριοιοἱἐντῷκυρίῳἀπάρτιμ
λέγειτὸπνἀπὶἄρτιναὐτοὶἀναπαήσονται
ἐκτῶνκόπωναὐτῶνταγὰρἔργααὐτῶνἀκο
λουθεῖμετ᾽αὐτῶν:

κη καὶἐκάθητοἐπὶτῆςνεφέλης
καὶἐπὶτῆςνεφέληὅμοιονυἱὸνἀνθρώπου
ἔχωνἐπὶτῆςκεφαλῆαὐτοῦστέφανονχρυσοῦ
καὶἐντῇχειρὶαὐτοῦδρέπανονὀξύ:

κθ καὶἄλλοςἀγγέλοςἐξῆλθενἐκτοῦναοῦκράζων
ἐνφωνῇμεγάλῃτῷκαθημένῳἐπὶτῆςνεφέλης
πέμψονδρέπανόσουκαὶθέρισονὅτιἦλθενἡὥρα
θερίσαιὅτιἐξηράνθηὁθερισμὸςτῆςγῆς:

λ καὶἔβαλενὁκαθήμενοςἐπὶτῆςνεφέλης
τὸδρέπανονἐπὶτὴνγῆνμἐθερίσθηἡγῆ:

λα καὶἄλλοςἀγγέλοςἐξῆλθενἐκτοῦναοῦτοῦἐν
τῷοὐρανῷἔχωνκαὶαὐτὸςδρέπανονὀξύ:

λβ καὶἄλλοςἀγγέλοςἐξῆλθενἐκτοῦθυσιαστηρίου
ὁἔχωνἐξουσίανἐπὶτοῦπυρὸς
καὶἐφώνησενφωνῇμεγάλῃτῷἔχοντιτὸδρέπανον
τὸὀξὺλέγωνπέμψονσουτὸδρέπανοντὸὀξὺ
καὶτρύγησονταὶβότρυεςτῆςἀμπέλουτῆςγῆς
ὅτιἤκμασανοἱσταφυλαὶαὐτῆς:

λγ καὶἔβαλενὁἄγγελοςτὸδρέπανοναὐτοῦεἰςτὴν
γῆνμκἐτρύγησενπᾶσανἄμπελοντῆςγῆς
καὶἔβαλενεἰςτὸνλῆνοντὸνμέγαντοῦθεοῦ:

λδ καὶἐπατήθηὁλῆνὸςἔξωτῆςπόλεως
καὶἐξῆλθεναἷμααπὸτοῦλῆνοῦ
ἄχριτῶνχαλινῶντῶνἵππωνμἀπὸσταδίων
χιλίωνἑξακοσίων:

λε καὶἤκουσαφωνῆςμεγάληςἐκτοῦναοῦλεγούσης
τοῖςἑπτὰἀγγέλοιςὑπάγετεμκἐκχέατετοὺς
ἑπτὰφιάλουςτοῦθυμοῦτοῦθεοῦεἰςτὴνγῆν:

λς καὶἀπῆλθενὁπρῶτοςμκἐξέχεεντὴνφιάλην
αὐτοῦεἰςτὴνγῆνμἐγένετοἕλκοςκακὸνμπονη
ρὸνἐπὶτοὺςἀνθρώπουςτοὺςἔχονταςτὸχά
ραγμτοῦθηρίουτοὺςπροσκυνοῦνταςτῇεἰκόνι
αὐτοῦ:

λζ καὶὁδεύτεροςἐξέχεεντὴνφιάληναὐτοῦεἰςτὴν
θάλασσανμἐγένετοαἷμαὡςνεκροῦμπᾶνψυχὴν
ζωῆςἀπέθανενταπάνταἐντῇθαλάσσῃ:

λη καὶὁτρίτοςἐξέχεεντὴνφιάληναὐτοῦεἰςτοὺς
ποταμοὺςμτὰςπηγὰςτῶνὑδάτωνμἐγένετοαἷμα:

λθ καὶἤκουσατοῦἀγγέλουτῶνὑδάτωνλέγοντος
δικαίοςεἶκύριοςὁὢνμὁἦνμὁὅσιοςὅτι
ταῦταἔκρινας
ὅτιαἷμααγίωνμπροφητῶνἐξέχεανμκαἷμα
αὐτοῖςδέδωκαςπεῖνάξιοίεἰσιν:

μ καὶἤκουσατοῦθυσιαστηρίουλέγοντος
ναίκύριεὁθεὸςὁπαντοκράτωρἀληθιναὶμδίκαι
αιαἱκρίσειςσου:

μα καὶὁτέταρτοςἐξέχεεντὴνφιάληναὐτοῦἐπὶτὸν
ἥλιονμἐδόθηαὐτῷκαυματίσαιτοὺςἀνθρώ
πουςἐνπυρί:

μβ καὶἐκαυματίσθησανοἱἄνθρωποικαυμασιμεγάλα
μκἐβλασφήμησαντὸνθεὸνμἔχοντατὴνἐξουσίαν
τοῦτῶνπληγῶντούτωνμοὐμετενόησανδοῦναι
αὐτῷδόξαν:

μγ καὶὁπέμπτοςἐξέχεενἐπὶτὸνθρόνοντοῦθηρίου
μἐγένετοἡβασιλείααὐτοῦἐσκοτωμένηκαὶἐμά
σσοντοὺςτὰςγλώσσαςαὐτῶνμἐβλασφήμουν
τὸνθεὸνμἐκτῶνπόνωναὐτῶνμἐκτῶνἑλκῶν
αὐτῶνμοὐμετενόησανἐκτῶνἔργωναὐτῶν:

μδ καὶὁἕκτοςἐξέχεεντὴνφιάληναὐτοῦἐπὶτὸνπο
ταμὸντὸνμέγανεὐφράτηνμἐξηράνθητὸὕδωρ
αὐτοῦμἵναἑτοιμασθῇἡὁδὸςτῶνβασιλέωνμ
τῶνἀπὸἀνατολῆςἡλίου:

με καὶεἶδονἐκτοῦστόματοςτοῦδράκοντοςμκἐκτοῦ
στόματοςτοῦθηρίουμκἐκτοῦστόματοςτοῦψευ
δοπροφήτουπνατρίαπνἀκάθαρταὡςβατρά
χουςμοὐσιν:

μς εἰσὶγὰρπνδαιμόνωνποιοῦντασημεῖαμἃἐκπο
ρεύεταιἐπὶτοὺςβασιλεῖςτῆςοἰκουμένηςὅλης
συναγαγεῖναὐτοὺςεἰςτὸνπόλεμοντῆςἡμέρας
τῆςμεγάληςτοῦθεοῦτοῦπαντοκράτορος:

μζ ἰδοὺἔρχομαιὡςκλέπτηςμακάριοςὁγρηγορῶν
καὶτηρῶντὰἱμάτιααὐτοῦἵναμὴγυμνὸςπατῶσιν
καὶβλέπωσινμτὴναἰσχύνηναὐτοῦ:

μη καὶσυνήγαγεναὐτοὺςεἰςτὸντόποντὸνκαλούμε
νονἑβραϊστὶἁρμαγεδών:

μθ καὶὁἕβδομοςἐξέχεενἐπὶτὸνἀέραμἐξῆλθεν
φωνὴμεγάληἐκτοῦναοῦτοῦἀπὸτοῦθρόνου
λέγουσαγέγοναν:

ν καὶἐγένοντοἀστραπαὶμφωναὶμβρονταὶμκσεισμὸς
ἐγένετομέγαςοἷοςοὐκἐγένετοἀφ᾽οὗἄνθρωποι
ἐγένοντοἐπὶτῆςγῆςτηλικοῦτοςσεισμὸςοὕτω
τηλικοῦτοςμέγας:

να καὶἐγένετοἡπόλιςἡμεγάληεἰςτρὰμέρημκαὶ
αἱπόλειςτῶνἐθνῶνἔπεσανμκβαβυλὼνἡμεγάλη
ἐμνήσθηἐνώπιοντοῦθεοῦδοῦναιαὐτῇτὸπο
τήριοντοῦοἴνουτοῦθυμοῦτῆςὀργῆςαὐτοῦ:

νβ καὶπᾶσανἐνῆσονκαὶνῆσοουκεὑρέθησαν:

νγ καὶὄρημεγάλαοὐμὴεὑρεθῇἔτι:

νδ καὶἄνθρωποιμεγάλοιμκατέβησανἐκτοῦοὐρανοῦ
ἐπὶτοὺςἀνθρώπουςτάλαντονμἔχονταςἐξου
σίανἐπὶτοῦπυρὸς
καὶἐβλασφήμησανοἱἄνθρωποιτὸνθεὸνμἐκτῆς
πληγῆςτοῦχαλάζηςὅτιμεγάληἐστὶσφόδρα
ἡπληγὴαὐτῆς:

νε καὶἦλθενεἷςἐκτῶνἑπτὰἀγγέλωνμἐλάλησε
μετ᾽ἐμοῦλέγωνδεῦρομδείξωσοὶτὸκρίμα
τῆςπόρνηςτῆςμεγάλης
τῆςκαθημένηςἐπὶὑδάτωνπολλῶν:

νς μεθ᾽ἧςἐπόρνευσανοἱβασιλεῖςτῆςγῆς
καὶἐμεθύσθησανοἱκατοικοῦντεςτὴνγῆν
ἐκτοῦοἴνουτῆςπορνείαςαὐτῆς:

νζ καὶἀπήνεγκέμεεἰςἔρημονμἐνπνἐκεῖμκεἶδον
γυναῖκαμκαθημένηνἐπὶθηρίονκόκκινον
γέμονμὀνόματαβλασφημίαςμἔχονταμκεφαλὰς
ἑπτὰμκκέραταδέκα:

νη καὶἡγυνὴἦνπεριβεβλημένηπορφυροῦνμκκόκκι
νονμκεἰρυσωμένηχρυσῷμκλίθῳτιμίῳμκμαρ
γαρίταις
μἔχουσαποτήριονχρυσοῦνμγέμονβδελυγμά
τωνμκτὰἀκάθαρταπορνείαςαὐτῆς:

νθ καὶἐπὶτὸμέτωποναὐτῆςὄνομαγεγραμμένον
μυστήριονμβαβυλὼνἡμεγάληἡμήτηρτῶν
πορνῶνμκτῶνβδελυγμάτωντῆςγῆς:

ξ καὶεἶδοντὴνγυναῖκαμεθύουσανἐκτοῦαἵματος
τῶναγίωνμκἐκτοῦαἵματοςτῶνμαρτύρωντοῦ
Ἰησοῦ
καὶἐθαύμασαἰδὼναὐτὴνθαῦμαμέγα:

ξα καὶεἶπένμοὁἄγγελοςἱνατίἐθαύμασας
ἐγώσοιερῶτὸμυστήριοντῆςγυναικὸς
καὶτοῦθηρίουτοῦβαστάζοντοςαὐτὴνμτῶν
ἑπτὰκεφαλῶνμτῶνδέκακεράτων:

ξβ τὸθηρίονὃεἶδεςἦνκαὶοὐκἔστινμέλλειἀναβαίνειν
ἐκτῆςἀβύσσουμκεἰςἀπώλειανὑπάγειν
καὶθαυμασθήσονταιοἱκατοικοῦντεςἐπὶτῆς
γῆς
οὗοὐγέγραπταιτὸὄνομαἐπὶτὸβιβλίονζωῆς
ἀπὸκαταβολῆςκόσμου
βλεπόντωνθηρίονὅτιἦνκαὶοὐκἔστινκαὶπα
ρέσται:

ξγ ὧδετὸνοῦςὁἔχωνσοφίαν
ἑπτὰκεφαλαὶὄρητέσσαρέσινμκαθήμεναιἐπ᾽
αὐτῶνμγυναῖκαμκεἰσὶνβασιλεῖςἑπτά:

ξδ οἱπέντεἔπεσανοἷςὁεἷςἔστινοὁἄλλοςοὔπω
ἦλθενμκὅτανἔλθῃὀλίγονναὐτὸνδεῖμεῖναι:

ξε καὶτὸθηρίονὃἦνκαὶοὐκἔστινκαὐτὸςὄγδοός
ἐστινμκἐκτῶνἑπτάἐστινμκεἰςἀπώλειαν
ὑπάγει:

ξς καὶτὰδέκακέραταὃεἶδεςδέκαβασιλεῖςεἰσὶν
οἵτινεβασιλείανοὔπωἔλαβονμἐξουσίανὡς
βασιλεῖςμίανὥρανλαμβάνουσινμετὰτοῦθη
ρίου:

ξζ οὗτοιμίανγνώμηνἔχουσινμκτὴνδύναμινκαὶ
ἐξουσίαναὐτῶνμτῷθηρίῳδιδόασιν:

ξη οὗτοιμετὰτοῦἀρνίουπολεμήσουσινμκτὸἀρνίον
νικήσειαὐτούς
ὅτικύριοςκυρίωνἐστὶνμκβασιλεὺςβασιλέων
μκοἱμετ᾽αὐτοῦκλητοὶμκἐκλεκτοὶμκπιστοί:

ξθ καὶλέγειμοὕδαταὃεἶδεςοὗὁπόρνηκάθηται
λαοὶμκὄχλοιεἰσὶνμκἔθνημκγλῶσσαι:

ο καὶτὰδέκακέραταὃεἶδεςμκτὸθηρίονοὗτοι
μισήσουσινμκτὴνπόρνηνμκἠρημωμένηνποι
ήσουσινμκγυμνὴνμκτὰςσάρκαςαὐτῆςφάγον
ταιμκαὐτὴνκατακαύσουσινμπυρί:

οα ὁγὰρθεὸςἔδωκενεἰςτὰςκαρδίαςαὐτῶνποιῆσαι
τὴνγνώμηναὐτοῦμκποιῆσαιμίανγνώμηνμκδοῦ
ναιτὴνβασιλείαναὐτῶνμτῷθηρίῳ
ἄχριτελεσθήσονταιοἱλόγοιτοῦθεοῦ:

οβ καὶὁγυνὴὃεἶδεςἔστινμκἡπόλιςἡμεγάληἡ
ἔχουσαβασιλείανμβασιλέωνμκτῆςγῆς:

ογ καὶεἶδονμκτὴνγυναῖκαμεθύουσανἐκτοῦαἵματος
τῶναγίωνμκἐκτοῦαἵματοςτῶνμαρτύρωνμ
Ἰησοῦ:

οδ καὶἐθαύμασαἰδὼναὐτὴνθαῦμαμέγα:

οε καὶἀνοίγουσινμκτὰβιβλία
καὶἄλλοβιβλίονἠνοίγημκὅἐστινμκτῆςζωῆς
καὶἐκρίθησανοἱνεκροὶμκἐκτῶνγεγραμμένων
ἐντοῖςβιβλίοιςμκατὰτὰἔργααὐτῶν:

οζ καὶἔδωκενὁὑψοῦμκτὴνἐξουσίανμκτὸνθρόνον
αὐτοῦμκτὸνθρόνονμεγαλοῦμκλευκοῦ
καὶεἶδονμκτὸνοὐρανὸνμκτὴνγῆν
καὶἀπὸπροσώπουἔφυγενμκτῆςγῆς
καὶτοῦοὐρανοῦμκοὐτόποςεὑρέθηαὐτοῖς:

οη καὶἔδωκενὁθεὸςμκτὸνθρόνονμκτὴνἐξουσίαν
αὐτοῦμκτὸνθρόνονμκτὴνἐξουσίαν
καὶἐκρίθησανοἱνεκροὶμκοἱμικροὶμκοἱμεγάλοι
καὶἑστῶτεςἐνώπιοντοῦθρόνου
καὶἀνοίγουσινμκτὰβιβλία
καὶἄλλοβιβλίονἠνοίγημκὅἐστινμκτῆςζωῆς
καὶἐκρίθησανοἱνεκροὶμκἐκτῶνγεγραμμένων
ἐντοῖςβιβλίοιςμκατὰτὰἔργααὐτῶν:

οθ καὶἔδωκενὁθάλασσαμκτοὺςνεκροὺςμκτοὺς
ἐναὐτῇμκὁθάνατοςμκὁἅδηςμκτοὺςνεκροὺς
τοὺςἐναὐτοῖς
καὶἐκρίθησανἕκαστοςμκκατὰτὰἔργααὐτῶν:

π καὶὁθάνατοςμκὁἅδηςμκἐβλήθησανεἰςτὴν
λίμνηντοῦπυρός
ὁθάνατοςμκὁδεύτεροςμκἡλίμνητοῦπυρός:

πα καὶεἴτιςοὐχεὑρέθηἐνβίβλῳτῆςζωῆς
γεγραμμένοςμκἐβλήθηεἰςτὴνλίμνηντοῦπυρός:

πβ καὶεἶδονοὐρανὸνμκαὐτὸνμκτὴνγῆν
ὁγὰρπρῶτοςοὐρανὸςμκκαὶὁπρώτηγῆ
καὶτὴνθάλασσανοὐκἔστινμκἔτι:

πγ καὶτὴνπόλινμκτὴνἁγίανμκἸερουσαλὴμκκαινὴν
εἶδονμκκαταβαίνουσανἐκτοῦοὐρανοῦ
ἀπὸτοῦθεοῦμκἡτοιμασμένηὡςνύμφηκεκοσμη
μένηἀνδρὶαὐτῆς:

πδ καὶἤκουσαφωνῆςμεγάληςἐκτοῦθρόνουλεγούσης
ἰδοὺἡσκηνὴτοῦθεοῦμετὰτῶνἀνθρώπων
καὶσκηνώσειμετ᾽αὐτῶν
καὶαὐτοὶλαόςμουἔσονται
καὶαὐτὸςὁθεὸςμετ᾽αὐτῶνἔσται
αὐτῶνθεός:

πε καὶἐξαλείψειπᾶνδάκρυονἐκτῶνὀφθαλμῶν
αὐτῶν
καὶὁθάνατοςοὐκἔσται
οὔτεπένθοςοὔτεκραυγὴοὔτεπόνος
οὐκἔσταιἔτι
ὅτιτὰπρῶταἀπῆλθαν:

πς καὶεἶπενὁκαθήμενοςἐπὶτῷθρόνῳ
ἰδοὺκαινὰποιῶπᾶνα
καὶλέγειἀπόγραψον
ὅτιοὗτοιοἱλόγοιπιστοὶμκἀληθινοί
εἰσιν:

πζ καὶεἶπένμοὁἄγγελοςγέγοναν
ἐγώτὸἄλφαμκτὸὦ
ἡἀρχὴμκτὸτέλος
ἐγὼτῷδιψῶντιδώσωἐκτῆςπηγῆςτοῦὕδατος
τῆςζωῆς
δωρεάν:

πη ὁνικῶνκληρονομήσειπᾶνταμκἔσομαιαὐτῷθεὸς
καὶαὐτόςμοιἔσταιυἱόν:

πθ τοῖςδὲδειλοῖςμκἀπίστοιςμκἐβδελυγμένοις
μκφονεῦσινμκκαὶπόρνοιςμκκαὶφαρμάκοις
μκκαὶεἰδωλολάτραις
μκκαὶπᾶσιτοῖςψευδέσιν
τὸμέροςαὐτῶνμἐντῇλίμνῃτῇκαιομένῃπυρὶμθείῳ
μκἐστὶνὅἐστινμκὁθάνατοςὁδεύτερος:

ρ καὶἦλθενεἷςἐκτῶνἑπτὰἀγγέλωνμἐλάλησε
μετ᾽ἐμοῦλέγωνδεῦρομδείξωσοὶτὴνγυναῖκα
τὴνμκνύμφηνμκτοῦἀρνίου:

ρα καὶἀπήνεγκέμεεἰςὄροςμέγαμκὑψηλὸν
καὶἔδειξέμοιτὴνπόλινμκτὴνἁγίανμκἸερουσαλὴμ
κκαινὴν
καταβαίνουσανἐκτοῦοὐρανοῦ
ἀπὸτοῦθεοῦμκἔχουσανμκτὴνδόξανμκτοῦθεοῦ:

ρβ καὶὁφωστῆραὐτῆςὁμοιοςλίθῳτιμιωτάτῳ
ὡςλίθῳἰάσπιδιμκκρυσταλλίζοντι:

ργ καὶτεῖχοςμέγακαὶὑψηλὸν
ἔχουσαπυλῶναςδώδεκα
καὶἐπὶτοῖςπυλῶσινἀγγέλουςδώδεκα
καὶὀνόματαἐπιγεγραμμένα
ἅἐστινμκτῶνδώδεκαφυλῶντῶνυἱῶνμἸσραήλ:

ρδ ἀπὸἀνατολῶνπυλῶνςγ
καὶἀπὸβορρᾶπυλῶνςγ
καὶἀπὸνότουπυλῶνςγ
καὶἀπὸδυσμῶνπυλῶνςγ:

ρε καὶὁτεῖχοςτῆςπόλεωςμἔχωνθεμελίουςδώδεκα
καὶἐπ᾽αὐτοῖςδώδεκαὀνόματατῶνδώδεκα
ἀποστόλωντοῦἀρνίου:

ρς καὶὁλαλῶνμετ᾽ἐμοῦμκεἶχενμέτρονμκκάλαμον
χρυσοῦνμἵναμετρήσῃτὴνπόλινμκτοὺςπυλῶνας
αὐτῆςμκτὸτεῖχοςαὐτῆς:

ρζ καὶτὸτετράγωνονκεῖταιμκτὸμῆκοςαὐτῆς
καὶτὸπλάτοςἴσονμκἐστίν
καὶἐμέτρησενμκτὴνπόλινμκτῷκαλάμῳμκἐπὶ
σταδίουςμκδώδεκαχιλιάδας
τὸμῆκοςμκτὸπλάτοςμκτὸὕψοςαὐτῆς
ἴσαμκἐστίν:

ρη καὶἐμέτρησενμκτὸτεῖχοςαὐτῆς
ἑκατὸνμκτεσσαράκοντατεσσάρωνμπήχεων
μέτρουμκἀνθρώπου
ὅἐστινμκἀγγέλου:

ρθ καὶἦνὁἐνδόμησιςτοῦτείχουςαὐτῆς
ἰάσπιδος
καὶἡπόλιςχρυσίονμκαθαρὸνμκὁμοιονμκὑάλῳ
καθαρῷ:

ς καὶτοὺςθεμελίουςτοῦτείχουςτῆςπόλεως
παντὶλίθῳτιμίῳκεκοσμημένους
ὁθεμέλιοςὁπρῶτοςἰάσπις
ὁδεύτεροςσάπφειρος
ὁτρίτοςχαλκηδών
ὁτέταρτοςσμάραγδος:

ςα ὁπέμπτοςσαρδόνυξ
ὁἕκτοςσάρδιον
ὁἕβδομοςχρυσόλιθος
ὁὄγδοοςβήρυλλος
ὁἔνατοςτοπάζιον
ὁδέκατοςχρυσόπρασος
ὁἑνδέκατοςὑάκινθος
ὁδωδέκατοςἀμέθυστος:

ςβ καὶοἱδώδεκαπυλῶνεςδώδεκαμαργαρῖταιἀνὰεἷς
ἑκάστηἦνἐξἑνὸςτῶνπυλῶνωνμἐγένετοἡπλατεῖα
τῆςπόλεωςμκχρυσίονμκδιαφανὲςὡςὕαλος:

ςγ καὶναὸνμκοὐκεἶδονμκαὐτῇμκγὰρὁκύριος
ὁθεὸςὁπαντοκράτωρμκναὸςαὐτῆςἐστὶν
καὶτὸἀρνίον:

ςδ καὶἡπόλιςοὐχρείανἔχειμκτοῦἡλίου
μοὐδὲμκτῆςσελήνης
ἵναφαίνωσινμκαὐτῇμκγὰρἡδόξατοῦθεοῦμκἐφώ
τισενμκαὐτὴν
καὶτὸλύχνοναὐτῆςτὸἀρνίον:

ςε καὶτὰἔθνημκτῶνσωζομένωνμκτοῦλαοῦ
περιπατήσουσινμκἐντῷφωτὶμκαὐτῆς
καὶοἱβασιλεῖςτῆςγῆς
φέρουσινμκτὴνδόξανμκαὐτῶνμκεἰςαὐτήν:

ςς καὶοἱπυλῶνεςμκαὐτῆςοὐμὴκλεισθῶσινμκἡμέρας
μκγὰρμκοὐκἔσταιἐκεῖνυξ:

ςζ καὶοἴσουσινμκτὴνδόξανμκκαὶτὴντιμὴν
τῶνἐθνῶνμκεἰςαὐτήν:

ςη καὶοὐμὴεἰσέλθῃμκεἰςαὐτὴνμκπᾶνκοινὸν
καὶποιοῦνβδέλυγμακαὶψεῦδος
εἰμὴοἱγεγραμμένοιμκἐντῷβιβλίῳτῆςζωῆς
τοῦἀρνίου:

ςθ καὶδεῖξέμοιποταμὸνμκὕδατοςζωῆς
λαμπρὸνμκὡςκρύσταλλονμκἐκπορευόμενον
ἐκτοῦθρόνουμκτοῦθεοῦμκκαὶτοῦἀρνίου:

ο ἐνμέσῳτῆςπλατείαςαὐτῆς
καὶτοῦποταμοῦμκἐνἑκατέρῳμκμέρειξύλονζωῆς
ποιοῦνδώδεκακαρπούς
κατὰμῆνακαὶμκἕκαστονμκμῆνατὸνκαρπὸν
αὐτοῦμκἀποδιδόντα
καὶτὰφύλλαμκτοῦξύλουμκεἰςθεραπείαν
τῶνἐθνῶν:

οα καὶπᾶνκατάθεμακοὐμὴἔσται
καὶὁθρόνοςμκτοῦθεοῦμκκαὶτοῦἀρνίου
ἐναὐτῇμκἔσται
καὶοἱδοῦλοιαὐτοῦμκλατρεύσουσινμκαὐτῷ:

οβ καὶὄψονταιμκτὸπρόσωπονμκαὐτοῦ
καὶτὸὄνομαμκαὐτοῦμκἐπὶτῶνμετώπωνμκαὐτῶν:

ογ καὶνὺξμκοὐκἔσταιἔτι
καὶοὐχρείανἔχουσινμκφωτὸςμκλύχνουμκκαὶφωτὸς
ἡλίου
ὅτικύριοςμκὁθεὸςμκφωτίσειμκἐπ᾽αὐτούς
καὶβασιλεύσουσινμκεἰςτοὺςαἰῶναςτῶναἰώνων:

οδ καὶλέγειμοὗτοιοἱλόγοιπιστοὶμκἀληθινοί
καὶὁκύριοςμκὁθεὸςμκτῶνπνἁγίωνμκπροφητῶν
ἀπέστειλενμκτὸνἄγγελοναὐτοῦ
δεῖξαιτοῖςδούλοιςαὐτοῦμκἃδεῖγενέσθαιμκἐντάχει:

οε καὶἰδοὺἔρχομαιμκταχύ
μακάριοςμκὁτηρῶνμκτοὺςλόγουςμκτῆςπροφητείας
τοῦβιβλίουτούτου:

οζ καὶἐγὼἰωάννηςμκὁβλέπωνμκταῦταμκκαὶἀκούων
ὅτεμκἤκουσαμκκαὶἔβλεψα
ἔπεσαμκπροσκυνῆσαμκἔμπροσθενμκτῶνποδῶν
τοῦἀγγέλουμκτοῦδεικνύοντόςμοιμκταῦτα:

οη καὶλέγειμοὅρακεμὴμκσύνδουλόςσουμκεἰμὶμκκαὶ
τῶναδελφῶνσουμκτῶνπροφητῶν
καὶτῶντηρούντωνμκτοὺςλόγουςμκτοῦβιβλίου
τούτου
τῷθεῷμκπροσκύνησον:

οθ καὶλέγειμοὴσφράγισηςμκτοὺςλόγουςμκτῆς
προφητείαςμκτοῦβιβλίουτούτου
ὁκαιρὸςμκἐγγύςμκἐστιν:

π ὁἀδικῶνμκἀδικησάτωμκἔτι
καὶὁῥυπαρὸςμκῥυπανθήτωμκἔτι
καὶὁδίκαιοςμκδικαιοσύνηνποιησάτωμκἔτι
καὶὁἅγιοςμκἁγιασθήτωμκἔτι:

πα καὶἰδοὺἔρχομαιμκταχύ
καὶὁμισθόςμουμκμετ᾽ἐμοῦμκἀποδοῦναιμκἑκάστῳ
ὡςτὸἔργονμκἐστὶνμκἀποδώσειαὐτῷ:

πβ ἐγὼτὸἄλφαμκκαὶτὸὦ
ὁπρῶτοςμκκαὶὁἔσχατος
ἡἀρχὴμκκαὶτὸτέλος:

πγ μακάριοιοἱπλύνοντεςμκτὰςστολὰςαὐτῶν
ἵναἔσταιμκἡἐξουσίααὐτῶνμκἐπὶτῷξύλῳτῆς
ζωῆς
καὶτοῖςπυλῶσινεἰσέλθωσινμκεἰςτὴνπόλιν:

πδ ἔξωοἱκύνες
καὶοἱφάρμακοι
καὶοἱπόρνοι
καὶοἱφονεῖς
καὶοἱεἰδωλολάτραι
καὶπᾶςφιλῶνμκκαὶποιῶνμκψεῦδος:

πε ἐγὼἸησοῦςμκἔπεμψατὸνἄγγελόνμουμκμαρτυρῆσαι
ὑμῖνταῦταμκἐπὶταῖςἐκκλησίαις
ἐγώεἰμιμκἡῥίζαμκκαὶτὸγένοςμκΔαβὶδ
ὁἀστὴρμκὁλαμπρὸςμκὁπρωϊνός:

πς καὶτὸπνἀμκκαὶἡνύμφημκλέγουσιν
ἔρχουμκκαὶὁἀκούωνμκεἰπάτωμκἔρχου
καὶὁδιψῶνμκἐρχέσθωμκ
καὶὁθέλωνμκλαβέτωμκὕδωρμκζωῆς
δωρεάν:

πζ μαρτυρῶμκγὰρμκἐγὼμκπαντὶτῷἀκούοντιμκτοὺς
λόγουςμκτῆςπροφητείαςμκτοῦβιβλίουτούτου
ἐάντιςμκἐπιθῇμκἐπὶταῦτα
ἐπιθήσειμκὁθεὸςμκἐπ᾽αὐτὸντὰςπληγὰςτὰς
γεγραμμένας
ἐντῷβιβλίῳτούτῳ:

πη καὶἐάντιςμκἀφέλῃμκἀπὸτῶνλόγωνμκτοῦβιβλίου
τῆςπροφητείαςμκτῆςβίβλουτούτου
ἀφελεῖμκὁθεὸςμκτὸμέροςαὐτοῦμκἀπὸτοῦξύλου
τῆςζωῆς
καὶἐκτῆςπόλεωςτῆςἁγίας
τῶνγεγραμμένωνμκἐντῷβιβλίῳτούτῳ:

πθ λέγειὁμαρτυρῶνμκταῦτα
ναίμκἔρχομαιμκταχύ
ἀμήν
ναίμκἔρχουμκκύριεμκἸησοῦ:

ρ ἡχάριςμκτοῦκυρίουμκἸησοῦμκμετὰπάντωνμκ
ὑμῶνμκἀμήν:

ιε αι τὴν ἑωσπορ βλωσίδα τουτέστιν τὴν οἰκείαν νομοθεσίαν διὰ τύπων αὐτοῖς. οὐδὲν αφομοιωθῶσι ἐνεχωρήσασε· τὸ δὲ οὐκ ἐδυνήθησαν εἶπεν. ἀστιρὸς ἀληθῶς τοῦ θεοῦ νομοθέτου· εἰ γὰρ ἠκαίκειῦοι ἀπιστοῦντες συνεχώρησε νομίσαι. ἀλλ' αὐτὸς μὴν ὁμείλησε τὸ πρᾶγμα· τὰ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ γινόμενα σαφῶς αὐτοὺς ἐδίδαξαν οἱ δὲ οὐδὲν ὠφελεῖσθαι προσήκεν.

θεολώρου

ὁ δὲ ιξ ὅτι τὸ οὐκ ἐδυνήθησαν. ἀπὸ τοῦ πράγματος λέγει· τὴν γὰρ θαλάσσην τοὺς πολεμοῦντας ἐλύτας· καὶ αὖ ὅλον ἀποκλαῖξεν τοῦ ἐπὶ μὴν ἐκείνου φόβου τούτου· τοὺς ἐχθροὺς πάντας ὁρῶν ἐπὶ τὴν ὀρμὴν τὸν οἰκείον λαὸν· ποιμένα μὲν μοῦνον τὴν σοί μην· πολλὰ δὲ ἐναγγυᾶται τὴν οἰκείαν δυναστείαν· δηλοῖ κἀκεῖνο θαρρεῖν αὐτὸν καὶ μὴ δεδιέναι πρόσταξεν· τοῦτο δὲ παραμυθεῖται τοῦ θεοῦ τὸ μόλον ἀμύνειν ἐθέλειν· ὅτι εἰ μὴ δυνατὸν τὴν δυναστείαν τοῦ θεοῦ θαρρεῖν οὐκ ἐσωθήσονται·

ἡσυχίου

ὁ λωσίδυναστείαν· τὴν προφητεύσαν πρᾶον ἐνομισθέντα ἐναγγελίαν ἐνδηλον· ἧς γὰρ τὸ ἀμφαίνειν γνώσεως ἐστὶν· ὅτι παροικοῦσι τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ· καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν καὶ ταπεινώσουσιν ἐπὶ τετρακόσια· τὸ δὲ ἔθνος ὃ ἐὰν δουλεύσουσιν μερισμὸς ἐστιν· καὶ ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς· ταύτην τοίνυν τὴν δυναστείαν ὁδηγούμενοι οὐκ ἐδυνήθησαν ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ πορευόμενοι· ἵνα τοὺς ἐχθροὺς ὁρῶντες καὶ ἁλυτέν· καὶ ταῦτα μὲν τὸ ὕδωρ ἐναγγελίαν ἐμφαίνει τοῖς ἀγνωτάτοις ἐλέγετο· ἐγκεβίου

ταῦτα μὲν πρότερον ἡμῖν τὴν κατὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐπιμορφὴν ἐπιδιατρίψαντες τὸ οὖν μῆκος καὶ τὸν λόγον ἐκτείνεσθαι τὴν τάξιν τῶν προκειμένων ἐφίεται· καὶ ὅλην τὴν δευτέραν προσθήσομεν· καὶ τὰ προκείμενα τῆς δευτέρας· ἀθανασίου

ἰ λῶμεν φησί· καὶ τὸν μετὰ ταῦτα οἰκοδομηθέντα ὑπ' αὐτῆς ναόν· θεολώρου

ἰ μαι δι' ὧν τὴν διάπλασιν τὴν ἐναγγελίαν· λέγει δὲ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου τουτέστιν ἐπὶ τοῦτο τὸ σκήνωμα ἡμᾶς ὑπὸ τῶν αὐτὸν οἰκεῖν καὶ διαγεῖν ὅλοις εἱμασθαι· τοῦ γὰρ ἕνεκεν καὶ τὸν τοῦ θαύματος· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ χῦ λόγος καὶ θεὸς τῶν πρῶ· οἱ καὶ πάλαι προπορευόμενος τοῦ λαοῦ· καὶ κατασκηνοῦν ἐν αὐτοῖς τὴν ἐναγγελίαν τὴν ἐν γῇ· θεολώρου

ιε καὶ ὑπισήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐμφύτευμα αὐτοῦ· ὃ ἑτοίμασεν κατοικητήριον αὐτῷ· ἃ ἐποίησεν κύριε τὰ ἁγιάσματα κύριε ἃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρες σου· ἐνδεκάτιον

τὸν ἀμορραῖον καὶ τὸν χαναναῖον καὶ τοὺς ἑξῆς διὰ δηλουμένους· θεο παῦσας τοὺς κατέχοντας ἐξ ἀποκάλεσεν· ἐγκεβίου

μεμισθωμένους τὴν εἰς ὅλου τὴν ἐν γῇ καὶ ὅσα ἀπεκλήρωσεν τὸ ὄρος τοῦτο ἐν· ὃ ὅσον μὲν κρείσσον ὑπάρχον χρόνοις διεκτήσατο δαυὶδ τὸν ἰεβουσαῖον ἐξελάσας ἐναπολαμβάνειν τὴν ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸ μόνος· ὃ δὲ μετὰ τὴν ἐν γῇ τὴν ἐναγγελίαν· ὃ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου τοῦτο ἐπὶ τὸν ἐν γῇ τὴν ἐναγγελίαν· ἐξεδέξατο ἐκ τοῦ ἐχθροὺς ἐξ ἀποκάλεσεν· ἐνδεκάτιον

δοναδιον

κ αι εμπιρασθη και παραβασικραν
του θυ του υιου αυτου ου κ εφυλαξαν το
ρια αυτου ου κ εφυλαξαν το
κ αι απιστησαν και ηθετησαν
κ αθως και οι πρωτοι αυτων μη
τε αραιρησαν εις το χος αρουλο
κ αι παρωργισαν αυτον θυμω τοις
ουρανοις αυτων και θυμοις γλυ
τοις αυτων παρ ζηλωσαν
αυτον :
η κουσθη ο θς και ενεβρισθη
και εξουδενωσεν σφοδρα
τον ισηλ :
κ αι απεστησατο την οσκηνην
σηλωμ.

ἀθανασίου

τὴν ἐκ τῶν ἐθνῶν διδασκαλίαν εἰσαγαγόντες καὶ τὴν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν μιασμῶν λειτουργίαν : θεοδώρου
ὅτι παρ' ἃς κατεσκήνησεν τὴν γῆν καὶ οὗτοι τὴν εὐαγγελίας τοὺς ἰδίους ὑπεμίσγοντο πατέρας.
ἄπερ ποιοῦντες τὸ θεῖον παροργίζουσιν αὐτόν· ἀμβλυώττουσιν τοῦ νόμου· ἀφισταμένοι τοῦ θυ· ἐκ
τὴν τῶν εἰδώλων προσκυνήσει μεταμαλλόμενοι :
τ ἀπαραμυθήτως αὐτοῖς παραδίδωμι : ἀθανασίου
ὁ αὐτὸς περὶ αὐτῶν φησὶν ὅτι ἐρήμου τὸν μόσχον ἐποίησαν τὸν λυτρωτὴν ἀργυρώμενοι. οὗτοι καὶ
οὗτοι πάλιν τὰ δαμάλεια αἰνιττόμενοι θυομάχια ἀπολιπόντες θυ : τοῦ δὲ τοῦ ἐνσεβ
δὲ σὺν γὰρ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ θυ. καὶ τὰ τῶν πολεμίων αὐτῶν ἐνισχύσαντες τοῖς αἰτιωμένοις τὸ ζεύ
γμα καὶ μαλλειν· οἱ δὲ εἰδωλολατρείσαντες τοῦ θυ διαλλαγῆναι ηλασφήμουν καὶ ἀθυμήτοις λό
γοις· ἐπὶ δὲ ἐζήτουν τὸ ἔχειν ἀρουλὸν διαφαίνει λέγων ὧδε :

θεοδώρου

τ ἀπόζαι οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ θυμάσσαι πρὸς
ἀγάπην καὶ ἕνωσιν. ἀγρὸς καὶ αὐτὴν οὐ
τὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιμέλειαν
καὶ διαφορὰν ἔχει· ἄλλο μὲν γὰρ αὐτοῦ
τὸ πρὸς τὴν ἡμετέραν σχέσιν· ἄλλο δὲ
τὸ ὅθεν καὶ ἔχεσθαι δεῖ· ἔξωρον δὲ· τὸ
τῶν ὄντων ἑκάστου θεμένου· οὕτως οὖν
φησὶ καὶ οὗτοι ἁμάρτοιεν παντάχοθεν τὸ
πρόσωπον ὄντες· τοῦ ὁρᾶν ἀπορούμενοι·
ὅσοι τὸ χεῖρον σφῶν ἑλόμενοι αὐτοῦ εἰσι καὶ
μεθύουσιν. ἀθανασίου
ὅσοι πάλιν γάρ εἰσιν ὀρυφλῶν ὄρους. τοῖς αἰσθη
τοῖς θυμοῦ διαίμοσιν· ὡς ὁ προφή
ὡσηὲ φησίν : θεοδώρου
τὸ μὲν γὰρ εὐθὺ τῶν τοῦ θεοῦ προσκυνεῖ·
ἀπορούμενοι δὲ· τούτου καὶ περὶ τὴν τοῦ
εἰδώλου γλυφὴν καὶ ἐν
τοῖς ἄλσεσι τούτους γὰρ λάθρι τοὺς νου
μουσ. περὶ τὴν τῶν εἰδώλων ἔχοντες
θρασυτάτην. ἐκείνην καὶ αὐτῶν τὸν
θυ. ἐνσεβίου
Ὀργὴν δὲ αἱμάσσουσαν ἀλληγορεῖ τὴν
ἀμοτρίωσιν καὶ ζῆλον τῶν προφητῶν
ἀφισταμένους δίκαι ἁμαρτίαν : ἀθανασίου
παρόδιον θυμὸν γάρ. ὅτι δι' ἀφόρους αἰ
χμαλωσίας θεοδώρου
ταῦτα πεθάσαμένους· καὶ τὸ φρόνημα
αὐτῶν·
τῶ τι γὰρ ὁ θεὸς οὐκ αἰκούει· τί δὲ αἰκολῶν
χρήζει· ὅτι τοὺς λιμοῦ ῥῶν λογισμοὺς ἐποιήσαμένους· ἀμέλει ὧν αἰκοῦσιφ. τὸ μὲν παραπόμ
πασθαι· καὶ μὴ θέλων αὐδᾶ· καὶ τοῦτο τὴν αἰκολίαν ὑμᾶς δέχεσθαι· τί δὲ αἰκοῦσι ἐποίησαν·
οὐκ ἐκ λήγαν πολλῆς ἀλλ' ἐκ πορείδην· παρὸ καὶ τοῦτο χαλεπώτερον μᾶλλον ἐστί· τὸ πορ
φθῆναι παραθυ· μόνως γὰρ αὐτοῦ τὸ ὀφθαλμὸς ἐκκόπτεσθαι· ὁρᾶ τοίνυν ἐκ πορὸ φθήτε
λίτι καὶ ἐκ πόνου θασιν· παρόδιον θυμὸν γάρ εἰσι διαφόρους αἰχμαλωσίας : ἀθανασίου
ὅτι ἀλλ' ὡς μεγάλων τὸ παρόδιον θυμὸν σκληρῶν· ἵνα ὑπὸ αὐτὸ τὸ καταπίπτειν ὑπὸ ὄρη· οὐ γὰρ μόνον
καὶ ἐκ πόνου ἐκ πολλοφύλοις πολλαῖς πόνοις ἐποίησεν θυμὸν καὶ τὸ ἔσχατον. αὐτῶν αὐτοῖς τῶν κα
κῶν τὸν παρόδιον : —

σπε

σκιὴν σωματικὴν κινουσῶν φ. ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ διαιροῦσιν αἱ βῆτα τὸν ὄχλον
καὶ αὐτήν· θεοδώρου· τὸ δὲ λαξεύσασθαι δεῖ λέγειν ἀντὶ τοῦ τοῦτο. οὐ γὰρ ἐλοῦσιν ἐκ τοῦ ἀπαγορεύ 980
σιν ἀλλ' ἐκ τοῦ λαξεύσασθαι· τοῦτο φ. τὸ σκιὴν σωματικὴν ἀπεικάσαι βούλεται αὐτὸν ἐκ τοῦ εἶναι μὴ μέσον τὸν αὐτὸν θ
λοιπὸν ἀπὸ λειτουργίας θεμελίων τὸ ὄργιον· τὸ δὲ ὑπὲρ αὐτὸν οἰκείαν φιλαυτίαν ποιήσασθαι θλοιπὸν
τούτου μεταπαλαίσθαι· ἐκ τοῦ ἀφορίσασθαι ἑαυτὸν τὸ νῶν· τοῦτον διὰ ὀργῆν τοῖς ἁμαρτίοις παραδοῦναι·
ἐν ἀμφοτέρων αὖ ἐκράτησαν αὐτὸν βιαιότερον· ἰσχὺν διὰ τῆς χειρὸς τὸ ἔργον· τὴν δὲ ποιότητα τοῦ
ἀντὶ τοῦ ἰσχυροὺς αὐτὸν καὶ τοὺς μεθαρμόττοντας· θεοδώρου
τὸ αὐτὸ λέγει· καὶ ἀλλοιότητα μὴ πολλὴν θουσι οἱ μεθαρμόττοντες· λέγει δὲ τὰ ὑπὸ αὐτοῦ γεγονότα· ὅτι πολλαπλασιοῦ
ται ἀλλοφύλοις ἐγκρατεῖς· καὶ πολλαπλασιασθῆναι αὐτὸν βιαιότερον ἐκράτησαν τῶν ἐκ τοῦ ἀλλοφύλους· ὡς καὶ
αὐτοὺς καὶ τοὺς τὸ πλοῦτον αὐτῶν κατασκευάσασθαι·
τὴν ἰσχὺν τοῦ βραχίονος καὶ τὴν καλλονήν· οὐκ ἐκ θεοῦ δύναμιν λέγει· αἱ παρθένοι τῶν τοιούτων προσελθόντων
μὴ παρεῖναι τὸ λευκὸν τῆς θαλάσσης· ὁ δὲ αὐτῷ οὐχὶ μεμολύνθησαν φ. ὁ δὲ οὐκ ἐκ θεοῦ ἐκολάνθησαν·
οὐκ ἐξ ἀγάπης συνῆφθαι ταῖς γαμουμέναις ὑμφωνίαν διὰ τὴν καταλαμβάνουσαν αὐτοῖς συμφοράν· ἐφ' εἷς ἐθ
ἔχουσι δύο ὁμοφαίας οἱ παῖδες ἐκ λί· ὃν αἱ γυναῖκες χεῖρας καταλείφθεῖσαι δύο ἐκ θεοῦ μεγαθαύματος·
ὅσα τὰ πρότερα φησὶν τὸν μακρολογεῖν διὰ κ
αἰχμευθῆναι αὐτὸν οὐκ ἐκλαυσαν· σωματικὴν γὰρ τὴν ἀγχόλαν δέχεται· κατὰ
δέους ὃ ἐκλαυσαν ἐκ λιγνικῆς φιλοσοφίας ἐστὶν ἐκ
ἀποθανεῖν· καθόλου τοίνυν ὁ σωληθεὶς οὐ
κάθηται θρηνῶσι διὰ τοῦτο περὶ τοῦ οἰκείου
λιποχολημένους καίσας· διὰ δεῖγμα
τὰ χαλὲ καὶ τεθνηκυίας αὐτὰς ἐμπεσοῦσα
καὶ ὃ ἐμαίκαρισαν μᾶλλον ἢ ἐκλαυσαν·
ἀρόμενοι γὰρ αἰχμάλωτοι ἀποθνήσκουσιν·
οὐδὲν ὄφελος αὐτοῖς ἐστὶ κουροῦσθαι διὰ τὸ περὶ
δέδιασι μὴ ἁλῶναι περὶ τοῦ ἐκ θεοῦ πλείονα
αὐτῶν· θεοδώρου
περὶ δὲ αὐτοὺς· τὸ δὲ ἀχρεῖον θανάτου·
τὴν ἐκ τῆς μαστίλης αὐτοῦ· ἵνα διὰ τοῦ καταβρόχθη
σαν τὸν ἰδίων· ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τοῦ ὁμοτόπου·
διαφόρως ἄπορον ἐστὶν θεμα ὁ μαιοῦλες·
οἱ ἑβραῖοι μὲν φ. ἀπὸ λοιποῦ χίφει· ἀμαχεσθησαν δὲ περὶ τοῖς μεθαρμόττοις· τοῦτο γὰρ
τὸ ναρύτερον ὃ· τὴν μεσότερον οὐκ ἀφλεγμαθοῦσι· ἀπὸ λοιποῦ· ἀγρεσ
περὶ καὶ τιμωρίαις· ἡσυχίου
μεθαρμόττοις λέγει τοὺς ἐκ τῶν μεθαρμόττων
τοὺς οἴους τοὺς γραμματεῖς· τοὺς φαρισαίους οἱ τιμῶσι θαρρεῖν τὴν ἰσχύν τοῦ γράμματος· τοὺς
τοὺς κατὰ φαγοὺρ ὑποσημαίνει λοιπὸν ὁρᾶν τὸν· ὅτι χωρὶς ζυγοῦ νομικοῦ δικαιοῦμεθα· διὸ
καὶ προσαυτοὺς ὁλιγῶσαι δηλοῖ· ζηλώσαι λέγει λαὸν ἀπαλλοτρίωτον ἐκ τῶν
τίων ὁδηγεῖται· θεοδώρου
ἀσφαλίσαι πάντα τὸν θεῖον δόλον διὰ τὴν ὑπόλειψιν· οὐδὲ αὐτὰ πάντα τὰ θνητὰ ἐκλιπόθησαν· πάντων περὶ τὰ
οἰκεῖα ἀσχολουμένων καὶ σώ·
τοὺς ἐκ τοῦ λείπειν τοὺς ἑβραίους λέγει· θεοδώρου
τὸν ἀναρύτατον· ὅτι μὴ διὰ τοὺς ἑβραίους γέγονεν πρόφασις· γέγονε δὲ ἐκ τοῦ μὴ ἀφελεῖν ἐκ
τὴν κατηγορίαν καὶ τοῦτο τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐκπόνον· ὅτι τὸ λόγιον τοῦ θεοῦ οἱ ἑβραῖοι προσέτι τὸν· τοῦτο γὰρ δὲ
τὸ ἐκ μοφαίας πατρός· καὶ αἱ χῆραι οὐκ εἶχον τοὺς διαιρεύοντας ἀφ' ἑαυτῶν· οὐ μόνον περὶ τὰ ἀναρύτατον
ἀγρεῖ καὶ περὶ τὰς χεῖρας· τοὺς διὰ διαστολῆς λιποῦ παρ' αὐτοῖς τυγχάνοντος τάγματος· λέγει δὲ ἀφ
θόνους μὲν τὰς χεῖρας· αἰτίαν δὲ τοῦ ἐκπεσεῖν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ χεῖρας ἐποίησαν πολλαῖς δὲ ἁμαρτίαις
καὶ τοῦτον τὸν φόνον ἐκ τοῦ λαοῦ φασι· ὃ ὅπερ αὐτὰς διὰ τὴν τοῦ μόνου τὸν ὠσαννὰ ἐξολοθρεύσαι·
ὠδὶ ὁλόλασι γὰρ τὴν αὐτοῦ ἀπώλειαν καὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ θάνατον ὃν ἐκ θεοῦ ἐκδίκου ἐκδύσαι·
κροῖς ἀξιοῦσθαι διὰ λαερύσαι· θεοδώρου
νοῦλθαι εἰς τὴν διὸ λαον ὅτι διὰ διαφόρως αὐτοὺς ἐκ θεοῦ ἐκδικεῖσθαι· ἐκ τοῦ βαρίσκεσθαι· ἐκ τοῦ θρο
σεν ὑπὸ εἰ τὸ ἑβραῖος οὐδὲν ὁρῶσι αὐτὸν φθειρόμενον τοῦ θεοῦ διὰ τὴν τοῦ τρόπου κακίαν·

C κιὴν σωμα τὸ κατὰ σκιὴν σωματικὴν
K αὐτῶν παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν αὐτῶν
ἰσχὺν αὐτῶν καὶ τὴν καλλονὴν
αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν·
K αὐτῶν ἐκλείσθη εἰς ῥομφαίαν τὸ
λαὸς αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ ἐπῆρεν·
Π οἱ νεανίσκοι αὐτῶν κατέφαγεν
γαμετὰς καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν
οὐκ ἐθρηνήθησαν·
O ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον
K αὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐκ ἐκλαύσθησαν·

τοῦτο φ΄. διὰ τὸ ἀεὶ τοὺς τὰ ἀεὶ ἁμαρτάνοντας εἰς ἀεὶ κολάζεσθαι παραδίδωσιν ἡ ἀγία γραφή· ἐπὶ τοῦ Καὶν φησίν· ἑπτὰ ἐκδικούμενος ἀνταποδώσει τῷ Καὶν· ἐπὶ δὲ τοῦ Λάμεχ· ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ Καὶν ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Ἄβελ· ἐπὶ δὲ τοῦ Λάμεχ ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Καὶν· ὃν ἐφόνευσεν ἐν τῷ ἀγνοεῖν· ὡς ἐν τῷ Νόμῳ γέγραπται· ἐὰν ἐν ἀγνοίᾳ τις ἁμάρτῃ· ἐπὶ τοῦ Καὶν δὲ ἑπτὰ ἐκδικούμενος ἀνταποδώσει· ἐπὶ τοῦ Λάμεχ δὲ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά· ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Καὶν· ὃν ἐφόνευσεν ἐν τῷ γινώσκειν· ὡς ἐν τῷ Νόμῳ γέγραπται· ἐὰν δὲ ἐν γνώσει

δεκάτη

Κ αἱ ὄξει λόξατο τὴν φυλὴν Ἰούδας
τὸ ὄρος τὸ σιὼν ὃ λίγα πολά γε:
Κ αἱ ᾠκοδόμησαν ὡς μονογενὲς ὄρος τὸ
τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ ὃν τρόπον γῆν θεμε
λίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα:
Κ αἱ ὄξελόξατο δαυὶδ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ
τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων:

ἀπὸ γὰρ ταύτης τοὺς σαμαρίτας ἐκρίνομεν. ὧν πρῶτος δαυὶδ· Ἰεβουδαῖος. ὧν φυλὴν φυλῆς ὄξυλόξατος· τὴν Ἰούδαν. φυλῇ τῆς Ἰακώβ· καὶ τὸ ὄρος. φυλῇ τοῦ ὄρους· τὸ ὄρος σιὼν. φυλῇ τῆς σιὼν· ἡσυχίου

καὶ μὴν οὐ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα. ἀλλὰ τῆς τῶν λευιτῶν ἦν καὶ ἱλλὴν ἀρχαίας ἐγένετο· ἀλλὰ Ἰούδα λέγει τὸν ὁμολογοῦντα μόνον· τοῦτο γὰρ ὁ Ἰούδας ἐρμηνεύεται· τοῦτον φυλὴν διεκλησίαν διαφερομένων καὶ ὁμολογησάντων σώζεσθαι παραυτὶ τὸ ὄρος τοῦτο· ὃ πρόδηλον καὶ λίγα πολύ· πάντα γὰρ εἰς τοῦτο συνέρχεται. οὗτος σιὼν ὠνόμαζεται· ἐπειδὴ διὰ σιὼν τὴν φυλὴν ὄξυλόξατο διὰ τὸ ὄρος· ἐπειδὴ γὰρ ταύτην πρὸς τὸ ὄρος ἐγένετο τὴν φυλὴν ἐκάλουν τὸ πρότερον ὄχθην τὴν ἀφορμήν:

ἁγίασμα μέν. τὸν θεῖον ἐρρίλησεν οἰκοδομεῖσθαι λέγει μόνον· μονογενὲς δὲ θηρίον εἰώθασιν καλεῖν μάχιμον διὰ τὸ ὀξὺ κέρας· ἐπὶ μετὰ πόνου φέρειν· καὶ παρίστησι τοῦτο αἴρεσιν τὰ θηρία· λέγει οὖν ὅτι οὕτως ὁ θεῖος ᾠκοδόμησε ναὸν· ὡς πάντα τὰ θηρία τὸ θρύσιον ἐρ' αὐτῷ ἰσχύοντα δύνεται φαίνεσθαι:

θεοδώρου

Ὡς τοῦ λαοῦ κατεσκευασμένου τὴν μί
κλησιν λέγει· ὡς σύστημα ποιήσας ἐν αὐτῇ φησὶ
οὕτως πόρρω καὶ μεγάλων ἀπάντων
καὶ φρουρᾶς:
ταύτην τὴν διεκλησίαν ἐβδομηκοντάδος σώζεσθαι
αἰῶνας· καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονογενὲς θρόνον.
τὸ ἑβδομήκοντα αὐτῇ· κέρας μονογενὲς δὲ
λως κακῶς· οὐ λίγαι δι' ἐν αὐτῇ διαφοραὶ καὶ
σμοὶ καθάπερ τοῖς ἰουδαίοις· οὐδὲ βα
ρισασμοὶ πολλοὶ πόρρω καὶ λεπρῶν καὶ
θαρισμοὺς καὶ γάματα· οὐδὲ θεοὶ πολ
λοί· καθάπερ τοῖς ἔθνεσι μόνον ἀσεβείας
ἑβδομήκοντα· ἀλλὰ διάκοσμος· μία πίστις· ἓν βάπτι
σμα· ὁ θεὸς αὐτῆς πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύ
σουσιν:

θεοδώρου

ὃ δεῖ ἐξηγήσασθαι τὴν ὁποίαν λέγει· ἐν
πόλει αὐτήν· καὶ ταύτην φησὶ τὴν ὁποίαν
ὄρη τὴν ἁγίαν· ἐναργείας· ἵδρασεν δι' ἐν
κώσας· τουτέστιν ὄρη πάσης τῆς ἁγίας ἐναργ
είας· τοῦτον ὄχθον τὸν τόπον· ἐφ' οὗ
τὴν ὁποίαν λέγει ἐν αἰῶνι οὐ λήθην
οὐχὶ ἀφορισμένην εἶναι τοῦτό πω
μεταχθῆναι ἀλλ' ὡς ἀεὶ τοῦτον εἶναι τοῦτο πω
ἀεὶ τῆς ὁποίας ἀφορισμένην· ὅμοιον δέ ἐστι τοῦτο τὸ ῥητὸν ᾧ τὸ ὄρος ὃ λίγα δόκησον ὄχθον καὶ
κεῖμαι αὐτό· καὶ γὰρ ὀκνεῖ καταστῆναι σύστημα ἐκ πολλῶν:

διὰ τοῦτο καὶ ὡς φησὶν ὄχθον λέγειν:

ἡσυχίου

παρ' ὃ ὄρη εἰς τὸν καὶ τὰ τῆς διεκλησίας μεγαλεῖα ἐμβρίμητο· τίνος χάριν εἰς μέσον λίγα ὄχθον
τοῦ δαυὶδ· ἀρχαὶ ὁ τρόπος τούτου πολὺ τυγχάνοντα· ἐπειδὴ πῶς καὶ εἰκὸς λέγειν τοῦ χῦ· ὁ θεὸς δι
τὸν ποιμνίου τὸν προβατικοῦ αἰτίλληται οὐκ εἰς τοῦ ποιμνίου· πολλαὶ γὰρ τὸν χοῖρον ποιμαί
νουσιν ἀλλὰ βόσκουσιν· καὶ λογικὸν ἄγραυλον καὶ ἄρρατον δηλοῦσιν ἀμφότερα· αἱ τίγες εἰσὶ καὶ χολεύονται·
τοιγάρτοι γε μυκωμοῦνται· ποιμὴν γὰρ ἂν εἰκὸς βόσκειν ἀγελαῖα βόσκοντα διὰ τὸν αὐτοῦ εἰκὸς φόρον
ἐσθίουσι καὶ τὴν τοῦ σαρκὸς σωτηρίαν· διὸ πόρρω καὶ λίσαι ἐσθίουσι τοῦ φόβου σου εἰκὸς ἔμμεν
φρίβουσι καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· πῶς οὖν σωτηρίας ἐστὶν εἰκὸς ἐμβρίμητο· ἐπὶ τοῦ λίου·
ἐκβάλλουσι μὲν καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· ἀλλ' οὐ σωτηρίας ἕνεκεν τοῦ λίου· ἀλλὰ τῆς ἰδίας
διὰ τοῦτο καὶ ἐκβάλλειν:

αἰνετικόν

παρ' ὃ ὄρη εἰς τὸν καὶ τὰ τῆς διεκλησίας μεγαλεῖα ἐμβρίμητο· τίνος χάριν εἰς μέσον λίγα ὄχθον
τοῦ δαυὶδ· ἀρχαὶ ὁ τρόπος τούτου πολὺ τυγχάνοντα· ἐπειδὴ πῶς καὶ εἰκὸς λέγειν τοῦ χῦ· ὁ θεὸς δι
τὸν ποιμνίου τὸν προβατικοῦ αἰτίλληται οὐκ εἰς τοῦ ποιμνίου· πολλαὶ γὰρ τὸν χοῖρον ποιμαί
νουσιν ἀλλὰ βόσκουσιν· καὶ λογικὸν ἄγραυλον καὶ ἄρρατον δηλοῦσιν ἀμφότερα· αἱ τίγες εἰσὶ καὶ χολεύονται·
τοιγάρτοι γε μυκωμοῦνται· ποιμὴν γὰρ ἂν εἰκὸς βόσκειν ἀγελαῖα βόσκοντα διὰ τὸν αὐτοῦ εἰκὸς φόρον
ἐσθίουσι καὶ τὴν τοῦ σαρκὸς σωτηρίαν· διὸ πόρρω καὶ λίσαι ἐσθίουσι τοῦ φόβου σου εἰκὸς ἔμμεν
φρίβουσι καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· πῶς οὖν σωτηρίας ἐστὶν εἰκὸς ἐμβρίμητο· ἐπὶ τοῦ λίου·
ἐκβάλλουσι μὲν καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· ἀλλ' οὐ σωτηρίας ἕνεκεν τοῦ λίου· ἀλλὰ τῆς ἰδίας
διὰ τοῦτο καὶ ἐκβάλλειν:

ἡσυχίου

παρ' ὃ ὄρη εἰς τὸν καὶ τὰ τῆς διεκλησίας μεγαλεῖα ἐμβρίμητο· τίνος χάριν εἰς μέσον λίγα ὄχθον
τοῦ δαυὶδ· ἀρχαὶ ὁ τρόπος τούτου πολὺ τυγχάνοντα· ἐπειδὴ πῶς καὶ εἰκὸς λέγειν τοῦ χῦ· ὁ θεὸς δι
τὸν ποιμνίου τὸν προβατικοῦ αἰτίλληται οὐκ εἰς τοῦ ποιμνίου· πολλαὶ γὰρ τὸν χοῖρον ποιμαί
νουσιν ἀλλὰ βόσκουσιν· καὶ λογικὸν ἄγραυλον καὶ ἄρρατον δηλοῦσιν ἀμφότερα· αἱ τίγες εἰσὶ καὶ χολεύονται·
τοιγάρτοι γε μυκωμοῦνται· ποιμὴν γὰρ ἂν εἰκὸς βόσκειν ἀγελαῖα βόσκοντα διὰ τὸν αὐτοῦ εἰκὸς φόρον
ἐσθίουσι καὶ τὴν τοῦ σαρκὸς σωτηρίαν· διὸ πόρρω καὶ λίσαι ἐσθίουσι τοῦ φόβου σου εἰκὸς ἔμμεν
φρίβουσι καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· πῶς οὖν σωτηρίας ἐστὶν εἰκὸς ἐμβρίμητο· ἐπὶ τοῦ λίου·
ἐκβάλλουσι μὲν καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· ἀλλ' οὐ σωτηρίας ἕνεκεν τοῦ λίου· ἀλλὰ τῆς ἰδίας
διὰ τοῦτο καὶ ἐκβάλλειν:

αἰνετικόν

παρ' ὃ ὄρη εἰς τὸν καὶ τὰ τῆς διεκλησίας μεγαλεῖα ἐμβρίμητο· τίνος χάριν εἰς μέσον λίγα ὄχθον
τοῦ δαυὶδ· ἀρχαὶ ὁ τρόπος τούτου πολὺ τυγχάνοντα· ἐπειδὴ πῶς καὶ εἰκὸς λέγειν τοῦ χῦ· ὁ θεὸς δι
τὸν ποιμνίου τὸν προβατικοῦ αἰτίλληται οὐκ εἰς τοῦ ποιμνίου· πολλαὶ γὰρ τὸν χοῖρον ποιμαί
νουσιν ἀλλὰ βόσκουσιν· καὶ λογικὸν ἄγραυλον καὶ ἄρρατον δηλοῦσιν ἀμφότερα· αἱ τίγες εἰσὶ καὶ χολεύονται·
τοιγάρτοι γε μυκωμοῦνται· ποιμὴν γὰρ ἂν εἰκὸς βόσκειν ἀγελαῖα βόσκοντα διὰ τὸν αὐτοῦ εἰκὸς φόρον
ἐσθίουσι καὶ τὴν τοῦ σαρκὸς σωτηρίαν· διὸ πόρρω καὶ λίσαι ἐσθίουσι τοῦ φόβου σου εἰκὸς ἔμμεν
φρίβουσι καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· πῶς οὖν σωτηρίας ἐστὶν εἰκὸς ἐμβρίμητο· ἐπὶ τοῦ λίου·
ἐκβάλλουσι μὲν καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· ἀλλ' οὐ σωτηρίας ἕνεκεν τοῦ λίου· ἀλλὰ τῆς ἰδίας
διὰ τοῦτο καὶ ἐκβάλλειν:

αἰνετικόν

παρ' ὃ ὄρη εἰς τὸν καὶ τὰ τῆς διεκλησίας μεγαλεῖα ἐμβρίμητο· τίνος χάριν εἰς μέσον λίγα ὄχθον
τοῦ δαυὶδ· ἀρχαὶ ὁ τρόπος τούτου πολὺ τυγχάνοντα· ἐπειδὴ πῶς καὶ εἰκὸς λέγειν τοῦ χῦ· ὁ θεὸς δι
τὸν ποιμνίου τὸν προβατικοῦ αἰτίλληται οὐκ εἰς τοῦ ποιμνίου· πολλαὶ γὰρ τὸν χοῖρον ποιμαί
νουσιν ἀλλὰ βόσκουσιν· καὶ λογικὸν ἄγραυλον καὶ ἄρρατον δηλοῦσιν ἀμφότερα· αἱ τίγες εἰσὶ καὶ χολεύονται·
τοιγάρτοι γε μυκωμοῦνται· ποιμὴν γὰρ ἂν εἰκὸς βόσκειν ἀγελαῖα βόσκοντα διὰ τὸν αὐτοῦ εἰκὸς φόρον
ἐσθίουσι καὶ τὴν τοῦ σαρκὸς σωτηρίαν· διὸ πόρρω καὶ λίσαι ἐσθίουσι τοῦ φόβου σου εἰκὸς ἔμμεν
φρίβουσι καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· πῶς οὖν σωτηρίας ἐστὶν εἰκὸς ἐμβρίμητο· ἐπὶ τοῦ λίου·
ἐκβάλλουσι μὲν καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· ἀλλ' οὐ σωτηρίας ἕνεκεν τοῦ λίου· ἀλλὰ τῆς ἰδίας
διὰ τοῦτο καὶ ἐκβάλλειν:

αἰνετικόν

παρ' ὃ ὄρη εἰς τὸν καὶ τὰ τῆς διεκλησίας μεγαλεῖα ἐμβρίμητο· τίνος χάριν εἰς μέσον λίγα ὄχθον
τοῦ δαυὶδ· ἀρχαὶ ὁ τρόπος τούτου πολὺ τυγχάνοντα· ἐπειδὴ πῶς καὶ εἰκὸς λέγειν τοῦ χῦ· ὁ θεὸς δι
τὸν ποιμνίου τὸν προβατικοῦ αἰτίλληται οὐκ εἰς τοῦ ποιμνίου· πολλαὶ γὰρ τὸν χοῖρον ποιμαί
νουσιν ἀλλὰ βόσκουσιν· καὶ λογικὸν ἄγραυλον καὶ ἄρρατον δηλοῦσιν ἀμφότερα· αἱ τίγες εἰσὶ καὶ χολεύονται·
τοιγάρτοι γε μυκωμοῦνται· ποιμὴν γὰρ ἂν εἰκὸς βόσκειν ἀγελαῖα βόσκοντα διὰ τὸν αὐτοῦ εἰκὸς φόρον
ἐσθίουσι καὶ τὴν τοῦ σαρκὸς σωτηρίαν· διὸ πόρρω καὶ λίσαι ἐσθίουσι τοῦ φόβου σου εἰκὸς ἔμμεν
φρίβουσι καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· πῶς οὖν σωτηρίας ἐστὶν εἰκὸς ἐμβρίμητο· ἐπὶ τοῦ λίου·
ἐκβάλλουσι μὲν καὶ ὠδίνουσι καὶ ἐκβάλλουσιν· ἀλλ' οὐ σωτηρίας ἕνεκεν τοῦ λίου· ἀλλὰ τῆς ἰδίας
διὰ τοῦτο καὶ ἐκβάλλειν:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

πολλοὺς γὰρ εἰσαγάγοι αἰτίοχος εἰς ἀλθμεῖος ἐβροσόλυμα καὶ δῶ ἐπὶ λιόσω τὸν θεῖον ναόν : θεοδώρου 982
ὅτι διὰ κληρονομίαν καὶ κτῆσιν διὰ τοῦ θῦ ἐκλεκτοὶ γὴ τὴν ἐπαγγελίαν καὶ μακαρίαν λέγει τὸν
ναὸν ὅτι λαὸν ἔχουσι καὶ τὸν τόπον θεωροῦσι ἐν ᾧ αὐτὸν ἀεὶ ἐν ἰδίοις τοῖς αὐτοῦ προσκυνοῦντας οἰκεῖν.
ἰδοὺ φησὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐβόησαν οἱ ἄλλοι καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀλλοφύλους φησὶ τοὺς ἐχθρούς : δθανδεσίον
διαφάρ τινος πολλῶν ἀπόντων θεωρίας : οὐ δεῖ θαυμάζειν τοὺς οἰκείοις ἐπιτρέπουσι πολεμίους τοὺς ἐμοὺς
μου : ἡσυχίου
τίνος χάριν εἶσω προφυλακίου · ἐπειδὴ τὸ πῦρ τοῦ νόμου καὶ τὴν προφητικὴν λαμπρότητος μόνων
καὶ τὸ λειπόμενον αὐτοῖς φυλάττειν τὴν ὑποφορὰν τοῦ γράμματος · τοῦτο δὲ οὐκ ἐξαρκοῦν ἀλλὰ δεῖ
τοῦ θῦ · πανταχοῦ γὰρ ἐστὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς τὰ σὰ προδείκνυσι τὴν ἰσχύν σου καὶ ἐπὶ τῶν ἐσχάτων
ὁ προφητικὸς γράμμα · ἀσυμπαθῶν προφητῶν. ἀλλὰ προσκαίρου ἐχόμενοι κόσμου
ρευται :
θεοδώρου
ἐπὶ τὸ ταύτη καὶ πάλιν ἐμφρήμιαν τὴν πόλιν. οὕτω τὰ ὀικτίσιτα πάντα καταρρίπτομεν
ὡσεμὶ δὲ ἐφ' ἑαυτῶν διεύρησι τὴν προσ
ταχὺ γινόμενον ἐπὶ τὴν τοῦ ὅσου
ρὸν φυλακήν : θεοδώρου
ἔτι καὶ τὰ μὲν ἱερὰ σώματα καταφανῆ καὶ κατα
λειπόμενα : παρεσκευάζομεν τὸ
ὄρυγμον τὸ καὶ θηρίων καταλίσκεσθαι
ἐν γὰρ ἅπασι καὶ τὸ σωθῆναι αὐτὸν δοκεῖ
διηρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δὲ ἐν θῦ τὸ τὰς θλίψεις
μένους σαφῶς τὰ τοῦ λαοῦ μου πρόβατα
τοῖς σωτηρίοις καὶ τοῖς θηρίοις
τὴν γῆν · ἐπισημαίνεσθαι δὲ καὶ
ὅτι τὸ ΝΣ ὁ τὴν ἰδίωμα τοῦτο παρὰ τὸ μὴ
καρίσθαι ἐνοχὰς ἐν ῥησὶ σέβεσθαι : ἀσυμ
πάσχοντες γὰρ οἱ τὸ αἷμα διεχυθέντες
ὑπὲρ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς ἅγιοί
οἱ μακκαβαῖοι : θεοδώρου
σιφόδρα αὐτὸ ἐμφατικῶς εἶπεν · τοσοῦ
τος γὰρ ἦν ὁ φόνος : ὡς τὸ αἷμα δίκην
ποταμίου ῥεύματος φέρεσθαι πρὸς τὴν
παλιμβρύμενον · οὐδὲ ἐξαρκεῖν ἀρκοῦν
μένον τοῦ τόπου καὶ καλῶς δὲ
τὸ οὐκ ἦν ὁ θάπτων ἐπήγαγεν · καὶ οὕτω
φησὶν αἰφνιδίως ἀναιρούντες : οὐδὲν εἶκε
παρὰ τὸν κόρον ὄλεσον ἀλλ' ἔτι καὶ μετὰ τοσοῦτον φόνον καὶ τοσαύτην ὀργὴν καὶ τὸν θάνατον τοσ
αῦτα ἀπολυμήνας · παρὰ τοὺς ἀπὸ θανόντας τὴν ὀργὴν ἐποιήσατο · ταφῆς αὐτοὺς · οὐκέτι
ξιοῦντες :
ἡσυχίου
αἷμα αὐτῶν ἐκ τῆς ἐκ πλημμελήματα · ὁμοίως αἷμα λίαν διὰ κλυσμὸν γίνεται · ταῦτα ὡς ὕδωρ
ἐξεχύθη · ὡς θεμελίους ἐπὶ ἅλμα λιφθῆναι · ὡς ἀπὸ ῥοὴ δὲ τὸ ὕδωρ μετὰ τὴν ὠδῖνας γινόμενα ἀπὸ τοῦ κύκλῳ
ρου σαλλῆναι τοιαύτην ἐποίησαν καὶ τοὺς ὀχετούς · τὸ γὰρ αἷμα αὐτῶν ἐποίησεν καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
αὐτῶν · αὐτοὶ τοὺς χῆρας καὶ ὀρφανοὺς ἔλεγον καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων · διὰ τί ἐποίησαν ἐν αὐτοῖς μὲν ὡς νε
κροὶ θάπτειν ἀλλήλους σὺν εἴσχυον · ἢ ὅτι κλησίαν δὲ θάπτειν αὐτοὺς οὐκ ἐπέτρεπον · τοῦτ' ἔστιν
οὐσιοῦσι ἀφεῖναι αὐτῶν τὰ ἁμαρτήματα · τί δὲ κωλύουσι · ἢ τοὺς χῆρας φασὶ ἢ λέγουσιν · αἰφνι
τοὺς ὁμοίους · θάπτειν τοὺς ἑαυτῶν ὁμοίους · διὰ τί ἐποίησαν ἁμαρτωλοὺς οὐσιοῦσι ἀφεῖναι · τοὺς ἐν
μένους · γνήμως τοὺς ἑαυτῶν τὰς παραξείσι καὶ τοὺς ἐν ἐπομένοις διὰ τοῦτο βρίσκονται : διάτμον
ὑμᾶς ἁμαρτωλοὺς δὲ ἐποίησε τὴν ἴλεω · ἀμφὶ εὐλόγως αὐτὴν αὐτὴν δέεσθαι ἢ τὴν ἐπὶ τὸν ἐπιφανῆ ὅρασιν · ἐποί
ὡς ὁσίους καρδιαλιζόμενος ὄζω γίνεται τὴν ἴλεω · τὴν τῶν δογμάτων ὀρθότητα · τοὺς ἐν
κύκλῳ αὐτὸν διέχειται τὸ προδιηρημένον αἷμα καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων · οὐδὲν ἐξαιρῆσαι ἀξιῶσον
διὰ τὸ ἐπὶ τοὺς ἀφαιρεῖν αὐτοὺς τὰ ἁμαρτήματα · τοιαῦτα δὲ τὰ μετὰ τὴν ἐποίησεν ἢ ἐλθεῖ
σαν παιόμενα · ἐποίουν συνθάπτειν χῶν ὀνειδιζόμενον · διὸ τρομδὲ οὐκ εἰλουτρομένη
κόπον οὐκ ἦν ὁ θάπτων τοὺς σεβαστὸ λουτρὸν ἰσοβιλικόπαν :

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΑΣΑΦ

ΟΗ

θῦ ἦλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου ἐμίαναν τὸν ναὸν
τὸν ἅγιόν σου :

θ ἔθηκαν τοὺς νεκροὺς τῶν δούλων σου βρῶσιν τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς · ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ
κύκλῳ Ἰερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων :

θεοδώρου

ο ο ο
τ ὁ τι θ ὁ ὦ ν λ ι μ ε ὰ ς ὁ ι π ο ρ ι ο ι κ ο ῦ μ π ε σ. ὃ ι φ ' ὃ ι σ π α σ χ ο μ ε ν ὃ χ λ ι ύ α ζ ο μ ε ν ὃ μ ε ι δ ι ζ ό μ π ι σ: ὃ ὸ σ ο ῦ δ ι δ ὴ ν ὃ ὼ φ δ ὴ λ ο σ δ ι ὸ ξ α μ β ό ν ο ν
α π ὸ τ ὴ ν π ο ρ ι ε ί α ν δ ὲ δ ι α β έ β α ω σ α ν. π ο λ λ α χ ο ῦ δ ὲ ὅ μ τ ο ῖ σ π α λ μ ο ῖ σ π ὰ μ μ α ι κ ι κ α ὶ α ἱ ο ὰ μ ε μ ὰ μ λ υ ν τ α ι π ὰ μ γ δ ι τ ὸ
μ ο ρ ὸ ὃ σ ὸ μ ε ι δ ι ζ ό μ τ ο μ δ ι ι κ ό τ α σ. ἔ ω σ ι δ ὲ κ ὰ ὶ π ο λ λ ο ὺ ὸ σ π α ρ ' α ὐ τ ὸ μ ὰ ὲ ὰ μ π ο λ ὲ μ ο ν σ: διάλογον
τ α ὐ τ α δ ὴ ι κ α ὶ ο λ ο γ ί α σ ἰ ρ ῆ σ θ α ι τ α ὶ δ ὲ ι κ τ ὴ ὸ π α ρ ὰ θ ὲ ὼ. δ ι γ ὰ ρ ι κ α ὶ ἡ μ ε ῖ σ ὰ ῖ ξ ι ο ι ἀ φ ' ὧ ν π ο ι ε ῖ θ α μ β ν. ἀ λ λ ὰ ν τ ὸ
ὅ μ ο μ α π ο ι ε ῖ σ θ α ι τ ὸ σ ὸ ν ἡ μ ῖ ν σ ω ν ο μ ε ι δ ί ζ ε σ θ α ι: ὧ π ο ρ ι κ α ὶ α ὐ τ ὸ σ ὁ θ ὸ δ ι ὰ τ ὸ ὐ ἰ σ α ῖ ο υ λ ά ζ ε σ θ α ι. δ ι ὺ μ ὰ ὸ π ά ν τ α σ. τ ὸ
ὅ μ ο μ α μ ὸ υ κ λ α σ ι φ ὴ μ ε ῖ τ α ι δ ὲ τ ο ῖ σ ὅ ῦ τ ο ῖ σ ὅ θ ῦ ε σ ι ν. γ ε ί τ ο ν α σ δ ὲ δ ι κ α λ ε ῖ τ ο ὺ σ ὶ δ ο υ μ α ί ο υ σ. τ ο ὺ σ ὰ μ μ α μ ί τ α σ.
τ ο ὺ σ μ ὸ α α μ ί τ α σ. κ α ὶ τ ὰ ὰ λ λ α ὐ θ ῦ λ τ ὰ ὸ μ ὸ ῦ α ὐ τ ο ῖ σ ὰ μ τ ι π α λ α ι κ α ὶ π ο λ ὲ μ α ι κ α λ ε ῖ: τ α ὐ τ
ἰ κ ύ ι κ λ ὸ δ ὲ λ ὶ μ ὲ ὼ μ ε ῖ σ ι ν ὅ μ λ ὼ ὼ μ ο ῖ σ ὸ φ ὸ ῖ μ ὼ ι κ τ ὴ ρ ί ζ ο μ π ι σ. κ α ὶ χ λ ε υ ά ζ ο μ τ ι σ λ ὶ μ ε ὰ ὸ: ὃ ὸ σ ὰ μ ὸ ξ α ά ζ ὼ
κ α ὶ μ ὸ ρ α σ π ι α θ ύ ο μ τ α σ: θεοδώρου

ὼ ὃ ὺ ο υ α ἡ ὸ ῆ σ α ι τ α ὐ τ ὴ σ ι κ α ὐ θ ἡ μ ὲ ὼ ὸ ρ γ λ ὴ ὸ: δεδηλοσίου
ζ ἡ λ ὼ σ ὸ μ ὦ ὴ δ ι ὰ τ ὸ σ ὸ ν ὅ μ ο μ α τ ὸ υ λ α σ ι φ ὴ μ ὺ μ ὸ ν ο ν π α ρ ὰ τ ὼ ν ὸ χ θ ρ ὼ ν.
θεο ὃ ι κ ι κ ά ζ α σ θ α ὰ ε ὶ ἔ ω ι δ ὸ σ ι ν λ α μ μ ὰ μ ὼ ν. ὅ ὐ τ ὼ
γ α ρ ὰ ε ὶ π ρ ὸ σ θ ή κ ὴ ω τ α ὶ κ α θ ἡ μ ὰ ὸ ἔ ω ι δ ὲ
χ ζ α ι κ α ι κ α ύ. ι κ α λ ὼ ὸ σ δ ὲ ὃ ι τ α ὐ θ α ζ ἡ λ ὸ μ
ὃ ι κ α λ ε ὶ σ ὸ θ ῦ τ ὴ ν ὸ ρ γ λ ὴ ν τ ὸ ῦ θ ῦ. ὼ ὸ σ π ὲ π ὸ ρ
ὼ μ λ ὶ ὸ σ ὺ ὼ ι κ α ὶ ὃ ξ ύ μ ὶ ζ ο μ ε ἰ α τ ὸ ν μ ὸ μ ὸ ν
π ὸ ρ ὶ τ α ὃ ὸ μ ὼ ι κ α ὶ ὃ θ ὴ ι κ α ὶ π τ ὴ τ ὸ ῦ ε ἰ δ ὼ
λ ὼ μ θ ρ ὴ σ ι κ ε ί α ν ὃ α υ τ ὸ ὺ σ α σ χ ο λ ὴ σ α μ τ ὸ σ
π α ρ α ὶ σ ὶ μ ὴ θ ὺ τ ὸ σ τ ὸ ῦ θ ῦ ι κ α τ ' α ὐ τ ὸ μ ὶ ἡ
ζ ἡ λ ὼ σ ὸ μ τ ὸ σ: θεοδώρου
δ ι γ α ρ τ ὺ τ ὸ μ ὃ ὺ δ ι κ ὸ ν δ ὲ χ α λ ὲ ὼ α ὶ μ ε ι σ
ὃ τ ι ὃ λ α τ γ ὸ μ τ ὸ ὼ σ ὸ μ ὃ ὶ φ ὸ μ τ ί ζ ὼ μ ὸ ν
μ ὸ μ ί μ ὼ μ. τ ὶ μ ὸ ῥ ὴ σ α ὃ ὴ ι κ α ὶ ὼ σ ὃ ὺ ι κ ε ί μ γ ὼ ς
τ ὸ ὺ ὸ ὐ δ ὲ ὰ ρ μ ὼ ι κ ὸ τ α σ σ ὲ τ ὴ ν ὰ ρ
χ ὴ ν: διάλογον
ὼ ὼ α ὶ δ ὺ ι κ α σ ὰ φ ' τ ὺ ὸ ῖ ο υ δ α ί ο υ σ ῖ κ α ι
μ ὼ σ ὶ δ ὴ π ὼ τ ὸ μ ε τ α γ ὰ χ τ ὴ ν ὸ ρ γ λ ὴ ν ὼ ὲ
ἔ ω ι τ α ὶ δ θ μ ὴ τ α ὶ δ λ ω α σ θ υ λ ὴ ι κ α ὶ ἔ ω ι ν α σ ὶ λ ὴ
ὼ ὲ α σ ἀ λ λ ο τ ρ ί α σ τ ο υ σ ο ὺ ο θ ν α σ μ α τ ὸ σ:
θεο ὃ ι κ ε ί μ ο υ σ τ ο ὺ σ ὁ ὐ δ ὲ ὼ σ τ ὲ σ ὸ θ ῦ ι κ α λ έ
σ α μ τ α σ λ ὶ λ ο γ ι ζ ὲ μ ὲ ὺ ο υ σ:
θεοδώρου
ι κ α ὶ γ α ρ ὁ ὐ μ ι κ ρ α ὶ δ ι ὲ θ θ ι κ α μ λ ὶ μ ε α σ ὰ ι κ α ι κ α ύ.
λ ὶ μ ε α σ ὰ γ δ μ ι κ ρ ὁ ὐ ι κ α τ α γ α λ ὼ σ α μ τ ι σ. ὶ ξ
τ ὸ ὸ ι ι κ ὼ τ ὴ ρ ι ο μ λ ὶ μ ε α σ ὰ ν α ὶ π ὼ α μ α ὶ φ α ρ ί σ α ῖ
τ ι σ: διάλογον
Ὁ τ ι θ ὴ ρ ί ω μ δ ὶ ι κ ὼ ὼ φ ὴ ὅ λ ο ι μ ὼ ὼ α μ τ ο
θ ὼ ο σ ὼ ι ε ὸ ὅ θ μ ὸ σ ι κ α ὶ χ ὼ ρ α μ λ ὶ ρ ὶ μ ὼ σ α ῖ
ἴ β ρ α ὶ μ. τ ὸ μ δ ὲ τ ὸ ὼ ρ α ὐ τ ὸ ῦ. α ὐ ι ῦ μ ὲ ὺ ὼ ρ α ῖ
ο μ α ὐ τ ὸ ῦ. ⸗ δ ὲ ι κ α λ ὼ μ ὼ ι ν. ὃ θ ὼ ο δ ὼ τ ῖ δ ῦ ὼ ρ ὲ ὼ ι α μ α ὐ τ ὸ ῦ λ ὶ μ ὼ ὼ ε υ σ ὅ μ. δ ι ὸ μ ὰ λ λ ο μ ὸ θ ε ι
ο σ ὸ ῖ ι κ ὼ σ ὸ δ ὲ δ ὼ δ λ ὶ λ ὼ τ α ι. ι κ α λ ὼ σ ὸ δ ὲ τ ὸ μ λ α ὸ μ ὸ ῖ α ι σ ὼ ὼ ὼ ρ ὸ σ ὼ ι γ ὸ ρ ε υ σ ὸ ξ ὴ λ ὶ τ ὸ ῦ ὼ ρ ὸ ὼ α τ ὸ ρ ὸ σ μ μ ὴ
μ ὴ τ ὸ μ θ ῦ δ ι ὼ σ ὸ λ ὼ ο μ ὲ ὺ ὸ μ ἔ β ὶ ρ ὼ μ: διάλογον
δ ι ι κ α ὶ ὸ μ ὼ σ ὼ δ ὶ ζ ε ι φ ' τ ὴ ὶ λ ὶ μ ὲ ὰ ὸ ρ α ὼ σ ὼ τ ὴ ρ ί α ν τ ὸ ὼ λ ὶ τ ὼ ὸ ν τ ὼ μ λ ὶ μ ὲ ὰ ὸ ῥ ὼ μ ὰ μ α ρ τ ι ὼ μ. ἀ λ λ ὰ δ ι ὰ τ ὸ ὸ σ μ
ὅ μ ὼ α μ ὼ ὶ ὼ σ ὸ μ λ ὶ μ ὲ ὰ ὸ ῥ δ ι ὰ τ ὸ ὺ ὅ μ ι δ ι ὼ μ ὸ ὺ ὸ ὲ ὼ ι φ ὸ ῥ ὺ ὸ σ ὶ ὼ ὸ ν. δ ι ὰ τ ὸ ὰ ὶ μ α τ ὸ τ ὸ ὺ δ ι ι κ χ ὼ μ ὸ μ ὺ ὸ μ τ ὼ ὺ ὼ ὼ
δ ὺ λ ὼ μ. δ ι ὰ τ ὸ ὺ τ ὸ ὴ ν α μ ὸ ν τ ὼ ὺ ὼ ὼ ρ ὸ ὼ μ ὲ ὴ ν: θεοδώρου
ὰ ῥ ὼ σ θ ὴ ν φ ὴ ι κ α ὶ ὃ ξ α ρ χ ὴ ὸ ν π ὼ λ λ ὰ ὼ π α ρ ὶ λ ὶ μ ὲ ὼ ν ὃ π α ι τ α ι κ α ὶ λ ὶ μ ῳ φ ὸ μ ὼ ν τ α ι ε ἰ σ τ ὲ. μ ὲ ὶ δ ὲ ὶ π ὰ ῥ τ ὼ ν ὸ
ι κ ε ί μ ὼ ν μ ὼ λ ὰ μ ὺ ὸ ν μ ὲ ὶ μ ε ι ν. π ὸ ρ ὸ σ γ α ρ ὸ ὺ ζ ὲ ρ ι ὸ ι μ ὴ δ ι κ ε ί μ ὼ ν. ι κ α ὶ μ ὶ κ ρ ὰ ὰ ὲ π ὸ ῥ ὃ ὼ σ α θ ὲ μ ὴ ν: ἡ ὲ ν
π ὸ θ ὴ ν γ α ρ α ρ ὶ κ ε ὸ σ α π ὸ ρ ὸ ὰ ρ χ α ὶ ὼ ι κ α ι κ α ὶ ι κ α ὶ ν ὃ ὼ δ ῳ μ ὶ σ ὸ μ ὲ θ α ν. ἴ σ ὼ σ δ ὲ ὸ π ὸ ρ ὸ φ ὴ τ ὶ σ ὸ α ὺ ὸ μ ὶ ὼ σ ὸ α ὺ
χ α ὶ ὼ σ ὸ τ ὰ ὸ ὃ ὺ τ ὶ ὃ ῥ ὶ μ ὼ λ ὰ ὲ ι. ὃ ὼ σ ὶ δ ὶ π ὼ λ λ ὰ ὸ ὼ ὼ α ὼ τ α ῖ ὸ ὃ θ ὸ ὰ π ὸ ῖ λ ὰ ὸ ι κ α ὶ δ ι α ὺ ῥ ὸ ὺ σ ὃ θ θ ὸ δ ι ὸ
ὰ π ὸ ῥ α ὐ τ ὸ ῦ ὃ υ λ α μ ε ῖ τ α ι τ ὴ ν ὰ ὺ α μ ῖ ν ὴ ι ο ι μ: θεοδώρου
Ὁ ξ ε ῖ α ὺ δ ὲ μ ὰ λ λ ο μ χ ὰ ῥ ι σ α ι τ ὴ ν ὸ ἡ ν φ ι λ α ὺ ι α μ. κ α ὶ ὼ ρ ὸ ι κ α τ α λ α ὼ ὺ ὶ μ ὰ ὼ ὃ ῥ μ π ὼ λ λ ὴ ὼ α χ ὺ ί α ι κ α
τ α τ α ύ τ α σ: κ α ὶ ὰ ὸ λ ί γ ο ὺ σ ὃ γ ὃ ρ ὸ μ ὲ ὺ ὃ ὺ σ. κ α ὶ μ ὶ κ ρ ὸ ὺ ὼ α μ τ ὴ ι κ α τ α γ α λ ὼ θ ὴ ὼ α ι ι ε ὶ μ δ ὼ ὺ ὸ ῥ τ
κ α λ ὼ ὸ σ δ ὲ τ ὸ ὼ ρ ὸ ι κ α τ α λ α ὼ ὺ τ ὼ σ α μ. ὼ ὸ σ ὃ ῥ μ ὺ ὸ ὸ ῖ τ ὼ ὼ ρ ὸ τ ὸ ῦ ὼ α μ τ ὸ λ ὲ ὼ θ α ι κ α ὶ ὰ ὺ δ ὲ
δ ὼ α μ ὲ ῥ ὼ μ λ ὰ ι τ ὼ ὼ ὰ μ α ι λ ὴ θ ὴ ὼ α ι τ ὼ μ ι κ α τ α ὺ τ ὼ μ ὺ ι μ ὼ ὺ ὼ ὼ ρ ὲ θ ὲ ι μ λ ὰ ὲ ι ὸ ῥ: ~

ἡσυχίου

Οὐδὲ γὰρ οὗτος ἁπλῶς τὸν αὐτὸν ὡς αἱ ἁμαρτίαι δυσὶ κρυσὶν ἁπλῶς τὸ πρόσθεσις ἀσεβείας τὴν ἁμαρτίαν γίνεται· διὸ καὶ ἀνάγκη τοῖς ἀκριβοῦσι τοῦ θεοῦ χωρισμοῦ τοῦτο μὴ ὡς σφόδρα τὴν ἁμαρτίαν ἁπλῶς ἀποφαίνεσθαι;

Οὕτως οὖν χαρίσαι τὴν ὁσίαν ψυχήν: ἡσυχίου

τοῦτον προσήκειν χεῖν ἁπλῶς θεῖσθαι· αὐτὸς γὰρ οὐ μόνον θεὸς ἀλλὰ καὶ σὴρ ἀνθρώπινον ὑπομένασθαι· αὐτὸς καὶ δόξαν τοῦ θεοῦ δικαίου τοῦ θεοῦ· ὅθεν καὶ ὁ παῦλος ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ θεοῦ προσηγόρευσεν: θεοδώρου

καὶ εἰμὶ δίκαιος· οὐκ ἄξιοι γάρ· διαβαυτὸν γοῦν ἁπλῶς ἀνθρωπος· καὶ ὅτι ἁμαρτίας ὑπὸ τοῦ παρακόσθαι μείζονος· μετὰ πολλῆς οὖν τῆς δόξης μνημονεύσουσιν: ἀπολιναρίου

ζ καὶ μὴ ἄξιοι λιμεῖς τοῦ θεοῦ παθεῖν· διὰ τὸ ἁμαρτίας ὑπὸ ἁπλῶς· ἀλλὰ ὑπὲ δικαίου τοσοῦτον ὁμολογῶ τὸ ἀνθρωπον γεγονέναι· ἵνα δὲ ὑπὲ δικαίου λυτρωθῶμεν· ἐκ δὲ τοῦ ἁμαρτίας ἁπλῶς ἐλάσθημεν· ἐκ δὲ τοῦ ὁμολογεῖν τὸ ὁμοούσιον: θεο

Η ὅτι θαυμαχεύσαμεν σὺν σοφόδρα αὐτοῦ
θησόμεθα ὑπὲ θεοῦ ὁσίαν λιμεῶν:
Θ μὴ δικὸν τὴν δόξης τοῦ ὀνόματος
σου κεῖρύσαι λιμεῶν καὶ ἱλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις λιμεῶν ὑπὲ δικὸν
τοῦ ὀνόματός σου:
Μ ἵνα τὶ εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν
ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν
Η δικδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δού
λων σου τοῦ ἐκκεχυμένου:
Θ ἰσβληθήτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς
τῶν πεπεδημένων κατὰ τὴν μεγα
λωσύνην τοῦ βραχίονός σου κατά
ποίησον τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατω
μένων:

ἡσυχίου

τίνος χάριν γνωσθήναι τοῖς ἔθνεσι τὴν ἐκδίκησιν τοῦ αἵματος· ἀλλ' ὅτι ἐδικαιώθημεν τῶν τοιαῦτα ἐκδικήσαντα· ἵνα δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ ἁμαρτάνειν ἐλάσθημεν· ἐκ δὲ τοῦ ὁμολογεῖν τὸ ὁμοούσιον· ἵλασθητι τοῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ὑπὲ δικὸν τοῦ ὀνόματός σου· τουτέστιν· ἵνα μὴ ἐκδικήσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ τὸ ὄνομά σου ἁγιάσῃς· θεοδώρου

ὁ τοῦ διαπολεμεῖν μὲν ἀεὶ ἔθνεσι πρὸς ἡμᾶς· οὐ μὴν ἀπὸ μεγάλου ἀφίστασθαι τοῦ μυσαρᾶς: ἀπολιναρίου

θαύματος καὶ μὴ παραλύθρίαν τοῦ λιμοῦ κρούσασθαι γόνυ· ἀλλὰ τοῦ ἀμήχανον ἡμῶν φυγαδεύσας τοὺς πολεμίους καταστῆσαι: ἀθανασίου

τὴν δωρεὰν ἣν ἐδώρησας τοῖς ἁγίοις σου· ὅσον τοὺς καταλειφθέντας διὰ τοῦ ἀμήχανον: θεοδώρου

μόνον οὕτως ἡμᾶς προσήκειν ἀπὸ τοῦ νῦν τοῦ μὴ καιροῦ ἀπαλλαγῆναι:

ὄγτως λ δὴ ἀμφὶ ἄφρον ἔστι σιμῶν ἀμβῶν. ὅσσον τὸ μικόλωπον τὸν ἀνὴρ μὲν ὄρον λάβοι καὶ ἀχώριστον ἴδῃ γραφῆι. ὁ τὰν μὲν αὐτὸν λάβοι τὸν παρ' ἡμῖν ὁμοιαζόμενον μικόλωπον· τὸν δὲ ὄν οὐκ ἂν φθάνοι ἀμφὶ δὲ ἄφρον εἰδὼς ὅτι παρ' οὐκοι ἡμῶν. ὃς σ' οὐδὲν ὄν τὸν δ' ὧν ἀμβῶν ὄν τὸν οὐκ ἀθλιόφρων εἴη παρ' ἡμῖν. ἀπὸ δὲ σ' αὐτοῖς πολλαπλασίονα ἢ ὅσα. ἀντὶ τοῦ μεῖζον τὰ σσα· τί δ' εἰ τὸ πολυπλάσιον ὀλάβοι· ὃς εἰ τὸν εἰς ἄφρον μικόλωπον αὐτὸν ἀμφὶ τοῦ ἀφ' ἑνὸς τὸν μερισμὸν παρασύρει καὶ τὸν ὁρισμὸν τὸν ἐπαγόμενον αὐτοῖς· τὸν δὲ ὄν ἂν φθάνοι ἀμφὶ δὲ ἄφρον ὃς· ἀδιαλύτως καὶ ἀχώριστον αὐτοῖς παραμεῖναι· καὶ μὴ ὅσα δὲ τὰ καθ' ἡμᾶς τὶ σὶ μικόλωπον ἀθλίαν λύσιν λαμβάνει οὕτως καὶ τὰς κατ' εἰκείνους λαίους· ἀλλ' ἄστοι αὐτὴν ὡς ἔχει τὸ δὴ τὸν μερισμόν· ὅ δὲ φθ

δὴ ὧν ὑδὲ μὴν γείτονας σ' ἀμοῦσ' προσηγόρευσεν· οὐ γὰρ ἂν αὐτοῖς ἐπὶ πολλαπλασίονα γενέσθαι ἐσπούδασεν ἄλλο τοῦτον τὸν μερισμὸν ἀνασχόμενον· ἵν' ὅσσ' πρὸς αὐτὸν ὀλάβῃ. ὅ τι σὺ ἀπὸ δόσεις σ' δικαίως καὶ τὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἀρ' ἄστοί μὴν ὡς ἡδὺ καὶ μόνον λέγει· οὗτοι γὰρ ἐπὶ πολλαπλασίονα δὴ καὶ ὅσ' ἂν ἀπὸ λαμβάνουσιν ἀόσι κρείττονα μὲν ἡμῖν καὶ θλιβερὰ· τὰ δ' ἀρχόντες φύλακας· ῥᾳδίως δὲ ἂν ὀξὺ ὧν οὐκ ἂν εἴη μὴ δὲ οὗτος γε μόνον τε σ' σωφρονέστεροι· ἀλλὰ τὴν γὴν μὲν ταῖς ἐπιμοίαις παραδόντες· μὴ μόνοι δὲ ἁμαρτάνοντες· ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς ἁμαρτάνειν ἐῶντες· καὶ προσέτι τοῖς τοῦ θῦ· ὧν ἡδὺ αὐτοῦ παρασπεισούσης δικόμος ὀμειδίζοντες· τοῦ δὲ τοῦ

πάλαι τὴν ἀνθρωπόπτητα· ἀντὶ τὰ γὰρ ἡμᾶς προσούσ' ἀνόητα καὶ παρ' ἀχθέντας δαίμονας· λαὸν τοῦ θῦ καὶ πρόσελατον νομιδὸν αὐτοῦ προσηγορεύθη τὸν ἀνόν· καὶ τί μοσ χαρίεν νομιδὸν αὐτοῦ πρόσελατον· ἔστι δὲ αὐτὸν οἵοισι τοῖς τὴν ἁγιωσύνην λήξασι τῶν μυστηρίων μεμορφῶσθαι· θεο ἡμεῖς δὲ τοῖς φῶς οἷσοι καὶ τὸ τῆς σωτηρίας μεταδόμενοι ὡς θείας· τούτων ἡγούμεθα μόνων· διὰ τὸ λέσθαι μὲν δικαίως καὶ χαριούντως σοι· καὶ διὰ νὸς δικαίοις τὴν ἐπὶ τούτων δικαιοσύνην ἀποδιδόντες·

Ὁ λαός σου καὶ ποίμνιον ὁμοιαζόμενοι σοὶ· τὴν σὴν ὑμνοῦμεν νομήν· ποίμνιον δικαίως καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ ἐπὶ γῆς· καὶ ἐπὶ ἀγγέλων ἐπὶ τὸ ἐπὶ οὐρανοῖς· καὶ προφητικὸν δὲ ἔρεῖς ἐστὶ τὸ ἐπὶ τὸ μέλλοντα· ἡμᾶς τοῦ μὲν ἤδη καὶ ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδι τὴν ἀθρησκείαν· μεταστικὸν δὲ ἔρεῖς ἐστὶ καὶ ἐπὶ τὸ μέλλοντα νομίζοντι καὶ ἐπὶ τὸ μέλλοντα νομίσαι λῶν ἀμφοτέραις ταῖς ἐλπίσι· τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ἐπὶ τὴν κλῆσιν τὴν ἀθρησκείαν· ὅσσοι καὶ αὐτοὶ μάθοσιν θῦ αἰνεῖν·

Καταμὲν τὸ πρόχειρον λέξασ· ὅλβιοι ἦσαν αἰεὶ οἱ τοὺς ἐκ τοῦ ἀσσυρίου καταδουλωθέντας· καὶ τὰν ἀπὸ τῶν ἐκομείνων αἰχμαλωσίαν τὴν αἰχμαλωσίαν μολυντὴν μετατόνικα τὰν ἐκ τοῦ ἱερὸν ἐκ τοῦ μολυντοῦ ἀσσυρίου καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀρχόντας αὐτῶν φιλιδλὶ τοῦ ἔστ' αὖ· ἵ κετείαν οὖν προσαλλῆται· ἀξιοῦν ἔοικεν ἀπολυθῆναι τοῦ σῶ· λαοῦ· καὶ ὅλως ἐλευθέρους αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀσσυρίου ἀφεῖναι· εἶτα καὶ προαγορεύσας τὸν καταστάσεως καὶ αἰσίους καὶ ὁδὸν ὑποβαλλόμενος ἀπὸ τοῦτο τὸ ἀφ' ἡμῶν ἐκεῖνα ἀπὸ τοῦ θῦ παραδιηγεῖται τὰ οἰκεῖα καὶ σά· μηνύων ὅτι δικαίως τὴν παλαιὰν τοῦ θῦ προμοίαν παρασπουδάσαντας· καὶ ἀξιῶν τὸν ὁμοίως καὶ ἡμῶν τυχεῖν τῆς προμοίας παρασπουδῆς· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

τί ἂν ἄρα εἰσὶν ὧν ἐπαγγέλλονται ἐνταῦθα τοῖς ἄλλοις ἀθλιόμενοι· δι' ὧν μὲν ἐνταῦθα τοῦ δ' ὁ τῆς ἀπωλείας τὸ ἰουδαίων ἀγθος οὐσ δι' ὧν καὶ τῆς παλαιᾶς τοῦ θῦ πρὸς ἡμᾶς εὐμενείας· καὶ ὁ ξῆ τὰ ἀπαθῆ τοῦ σῶ· καὶ τὴν ἀπώλειαν ἵνα τὸ μὴ ἀπολωλέναι ἡμᾶς· τὸ δὲ ὅτι ὁ μὲν ἀδίκων ἀπ' ἐκείνου ἡμᾶς τοῦ ἀγαθοῦ· τὴν μὲν παρουσίαν τε καὶ ἐπιφάνειαν· ἕως ἂν μάθωσιν ἀδίκοις ἐκείνοις τὸ ἀγθος ὁ παρ' ἡμῖν· ὅσ' ἐξ ἧς ἐστὶ τὸ λοιπὸν ἀπ' ἀπόλωμεν ἡμᾶς τὴν παρουσίαν καὶ τοῦ ἰουδαίων ἀγθους τὴν ἄλωσιν· καὶ τὸν τοῦ παντὸς λαμπρίαν ἵλεων ἡμῖν ποιεῖσθαι· καὶ παρ' ἐκείνου δικαίως ἐκ γένους καὶ παλαιᾶς ἵλεω· δικαίως τὴν ἀσσυρίου καὶ τὴν παντὸς λαμπρίαν πολιορκίαν· ἵ κετεύειν τοίνυν τοῦ σῶ· ἡμῶν ἐπὶ τὸ ἔστ' ἀφ' ἡμῖν ἀσχῦ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ἱ ἀσσυρίου καὶ τοῦ μεγαλωνύμου ἀλλοίωσις ἢ μαρτύρια ἐσχημάτισται δὲ δικαίως τὴν ἐπὶ τοῦ θῦ παλαιὰν εὐμένειαν· ἐπὶ τὸ ἔστ' ἀφ' ἡμῖν ἀσχῦ· ὁ τοῦ ὅλου λόγος· ὁ τοῦ ὅσ' ἐπὶ τοῦ θῦ ἱλεῶ ἐσθαι ῥήμασιν·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ἀπόδοσ τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισαν σε κύριε· ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα ταμιείου ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θσ εἰς τὸν αἰῶνα εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν διηγησόμεθα τὴν αἴνεσίν σου·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΛΛΟΙΩΘΗΣΟΜΕΝΩΝ ΨΑΛΜΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΣΥΡΙΩΝ

ἐστὶ τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων ψαλμὸς ὑπὲρ τῶν ἀσυρίων

ἐστὶ δὲ ὁ ψαλμὸς προφητικὸς τῶν ἐσομένων· ἐπὶ τὸ ἔστ' ἀφ' ἡμῖν ἀσχῦ

ἀνδρὶ πορείαν τὴν σκιωνὸν διαδιζομένῳ τρισὶ φυλαῖ· Ἰούδαν· καὶ Ἰσσάχαρ· καὶ Ναφθαλεί· ἢ κολούθουν δὲ κατὰ πόδας τρεῖς ἕδραι· ἡ τοῦ διφραίμου· ἡ τοῦ ὑδρίαμ μὲν καὶ τοῦ μαρασσή· ὧν δὲ ἑκάστου τὸν χρῶτα ἡ χρυσῆ μὲν τὸν ἑαυτῆς τὸν κύανον τοῦ δόξαθεν· προδιαδιζομένων γὰρ αὐτῶν καστάτην πορείαν· σὺν οἷς ἡ καθημένου ἑκάστου τὸν χρῶτα μὲν καὶ προπορευόμενον τὸν κύανον τοῦ διφραίμου καὶ ὑδρίαμ μὲν καὶ μαρασσή· τὸ γὰρ ἁρμάτιον σημαίνει τὸ ἔμπροσθεν· διὰ τὸν ἑαυτοῦ λαὸν ἀσπασίαν τὴν σωτηρίαν ἑαυτοῦ δείκνυσιν:

θεοδώρου

Ὁ αἰὲν προκάτην ἡμῶν καὶ προμολητὴν φαμέν· καὶ δι' ἡμᾶς πεποίηκεν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ μῶν:

ἡσυχίου

Ὁ τοῦ ἐπὶ πεποιθὼν· οὐκ ἄλλος ἐστὶ τοῦ εἰπόντος ἀγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ἢ ὁ ἐμὸν τοῦτον ἔχων τὸν σκοπὸν ἐρῶ ταῦθ':

θεοδώρου

τὸ αὐτὸ λέγει ἀπὸ ὄρους· τὸ ἔθνος ἑαυτοῦ ἁγιάσασι καλῶν· οὐ φησὶ δὲ ὅσοι ἐκ πεποιθότος ἡγήσαντο τὴν αἰγύπτου καὶ ἡγήσεσθαι διὰ τὸν ὄρους τὴν οἰκείαν ἑαυτοῦ μέλλειαν· παίτων ἀξιοῦσθαι τὸν ἐκλελοιπότα λαόν· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν καὶ μῶν διὰ πραγμάτων:

διδύμου

Ὁ δηλοῖ δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ βθμοῦ προστιθεμένους ὅστις προσήλυτος· τουτέστιν ἀπὸ ἑαυτοῦ προσήλυτος τοὺς ἰσραηλίτας· ἰσοσθενὴς γὰρ ὁ ἐμπεπιστευμένος· ἐν προστεθεισι σημαίνει τοὺς ἀπὸ τοῦ βθμοῦ τοῖς ἐκ περιτομῆς προστιθεμένοις:

θεοδώρου

Ὁ ἡ καθημένου δὲ ἑαυτοῦ τὸν χρῶτα μὲν ὡς ἐν ἰάσπιδι· ὡς ἐν δὲ τῷ ἐξόδου περιλαμπομένου· ἐν ᾧ φησὶν ἐωράκασιν τὸν θν ἰσραήλ· ὡς δὲ ἐν σαπφείρῳ τὸν κύανον τοῦ δόξαθεν· ἐν ᾧ φησὶν ὑπεστάθη ὁ θς ἐπὶ τὸν ὄρος σινά· διὰ τὸ ἐν τῷ ὄρει καὶ ὁρᾶται· διὸ καὶ ὁμοίως ἐν αὐτῷ διὰ τὸν ἐκεῖσε ἱσταμένων ἡ θείαν:

κυρίλλου

Ὁ τὸ τρίον τοῦ ἑαυτοῦ φυλῶν τὸ σύμπαν τοῦ ἰλλυσιμαίου στίγμος· ἡ μαστιγόσις τοῦ βθμοῦ περιλλήλων ἰσοσθενὴς· ἐν προστεθεισι σημαίνει τοὺς ἐκ περιτομῆς προστιθεμένους· ἡ καθημένου δὲ ἑαυτοῦ τὸν χρῶτα μὲν ὡς ἐν ἰάσπιδι· ὡς ἐν δὲ τῷ ἐξόδου περιλαμπομένου

θεοδώρου

ὦ δέσποτα φ̄ῑ δωνατέ. ἀρκοῦμεν ἁμαρτάνοντες εἰς σὲ τὸν θεὸν ἡμῶν διὸ καὶ ἐοικέναμεν ἀφ' ὧν πάσχομεν. μὴ
χρῆσαι τοῖς ἡμετέροις ἁμαρτήμασιν ὀργίλως ἐπὶ κτείνεις· οὐδὲ τοῖς πολλοῖς ἡμῶν προσβλήμασι·
οὕτως ἄρα παύσῃ ἀπολέσας ἡμᾶς· τὸ δὲ τοῦ δούλου σου λάβε ὑπὲρ φαγεῖν τοὺς πάν
τας ἡμᾶς:

θεοδωρήτου

μὴ χρῆσαι τοῖς δικαίοις παραπομπεύσαι λιτάς· ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς πολλῶν ἁμαρτίαις ὀργιζόμε
νος· δοῦλος δὲ αὐτοῦ τὸν λαὸν ὀνομάζει:

θεοδώρου

δείξῃς μοι τὴν ἐπαγωγήν. ἐπεὶ γὰρ δοῦλος ἐπήγαγεν ἡμᾶς· δείκνυσιν ὅτι δοῦλος αὐτοῦ τὸν λαὸν φησί·
τοῦτέστιν αὐτοῦ· τοσούτοις ἡμᾶς φ̄ῑ πολλαπλασίοις καὶ μείζοσι τροφῆς ἀφθόνου
μεταλαμβάνειν δίδωσθαι: ἐν σεβείῳ θε

μὴ χρήσῃ φ̄ῑ σφόδρα ἡμῖν ὀργίλως· παρ' ὃ
πολλοὶ ἡμῶν τὴν προσήκουσαν ἐπιμέλειαν ἐποιησάμεθα· καὶ τὸν ὀργιζόμενον τοῦ λαοῦ δεσπότην
λοιδοροῦσιν οἱ λοιποὶ καὶ αὐτὶ τοῦ τροφέως
καὶ σωτῆρος· δίκαιος εἶ καὶ ἐπὶ πᾶσι· δικαίως
κρυοπλῆξαι ἐπῆλθες ἡμῶν τὴν
τροφὴν καὶ τὸ σῶμα ταῖς ἁμαρτίαις
ἀφανίσαι βουλόμενος: θεοδ

καὶ τὸ πολὺ δὴ πολλαπλασίοις τοῖς δακρυσι
πεπληρωμένοις οὕτως οὐδὲ καιρὸν ἔσχον
τοῦ σε αἰτῆσαι δωρεὰν ἁμάρτων· τὸ οὖν ὑμέτε
τοῦτέστι πεπληρωμένοις· οὕτως φ̄ῑ πεπληρωμένοις
κρύσι τὸ σῶμα τὸν. ὃ σπερ οἱ μέτρα τιθέντες
τες καὶ πεπληρωκότες αὐτὸ παντάπασι λέγειν
τοῦ μέτρου συμπεπληρῶσθαι· τί δέ φησιν οὗτος
τὸ αἴτιον: θεοδώρου

καλῶς τὸ δι' ἁμαρτίαν ὑπελάβομεν
εἰπεῖν· οἱ γὰρ πρὸ ἡμῶν οὐκ ὤφθησαν φ̄ῑ ἁμαρτόν
τες ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐπῆλθε καὶ τὸ
χεῖρον· πρὸ ἡμῶν γὰρ ἡμάρτανον· καὶ
ἐκλεύαζουσιν ὑπὲρ ταῖς συμφοραῖς: κυριλ

τὸ θεῖον δὲ καὶ οἱ ἱλασμοὶ πρὸς ἁμαρτίαν τοῖς
γεῖτοσι μὴ καὶ ἐπὶ σοὶ τοῖς ἐχθροῖς·
ἁρπαγὴν ἀστόχως· ἀσθενοῦντες ὑπελάμβανον
καὶ πόθεν ἡμῖν· ἀπὸ τῶν προ
δόντων ἐχθρῶν· οἱ γὰρ ἡμῖν ὑπαρξάντες ἡμύ
νασθαι καὶ καταλυπουμένους: θεοδώρου

τοιούτων ὄντων φ̄ῑ ὧν πάσχομεν. αὐτὸς ὁμο
λογοῦμεν ἁμαρτεῖν καὶ μεγάλα ἐξ ἁμαρτίας ἡμᾶς· ἐξ
δείξας σεαυτόν· παράσχου τὴν σωτη
τὴν αὐτὴν ἔχεται πρεσβείαν· ἵνα καὶ ἡμεῖς
αὐτὴν τὸ ἀμάρτημα ἐξιλεωσάμενοι· ὁμοῦ δὲ
καὶ ἡμᾶς παιδεύσωμεν μὴ ὀλιγωρεῖν ἐπὶ τυχόντας ἐγκλή· ἀλλ' ἐπιμένειν· παύεται γὰρ ὁ τιτθὸς
ζόμεθα: θεοδώρου

ἡμεῖς φ̄ῑ ἐσμὲν ἐκεῖνοι. οἱ νῦν δικαίων ἁμαρτόλων ἐρῆται ἀγνῶτας δέχεσθαι καὶ μεξηγάρας:
δι' ταῦτα καὶ ὅσον δι' ἡμᾶς τὸν θεὸν τῆς γῆς τοῦ λαοῦ τοῦ γαίου τὴν ἐκλησίαν διείκνυσιν: τὰ κτρίῳ
οὐκ ἀκαλοῦσι σε ἀδικεῖσθαι· θρηνοῦσι δὲ μᾶλλον ὡς ἔρημον γεγονότα τὸν παράκλητον
τοῦ ἰλλ: ἀθανασίου

προπορευόμενος γὰρ δέεται πρὸ προσώπου αὐτοῦ τὰ ἔθνη: θεοδώρου

καὶ πρὸς δὲ τοὺς καταπεπωκότας τὸ τὸν ἐκεῖ τὸν γῆν· ἡμῖν μὲν πεπληρῶσθαι τὸν τόπον ὑπὸ τῶν ἐκ
τείνατε περὶ τὴν οἰκείωσιν τοῦ ἐκεῖ τὸν ἐκεῖ
ὑδάτων ἐπαγγελλάμενος: τοῦ ἀν τοῦ
Οὐδὲ ἰκὼ λυμαίνεσθαι ἐφίεσθαι· οὐδὲ ἐπὶ σχόρησον περὶ τὴν παρόδων ἡμῶν ὑπερπτώσθων αἱ ὑπ
λῶν ἁμαρτιῶν: καὶ ὃ πρὸ δόλου τιμᾶσθαι ἐξομαλίσας καὶ ἐξευμαρίσας ἡμῖν τὰ πράγματα: τὸ ἀν τοῦ
Οὕτως ἡμᾶς κατασώσῃς τὴν γῆν καὶ τοίκισον· λάβε δὲ τὴν γῆν τὴν ἐπαγγελίας:

κ ἐὸθῦ τοῦ μωϋσέως ἐὸν ἀπόδορ
γίζηται τὴν προσευχὴν τοῦ μὴ λάλῳ:
ψ ομεῖς ἡμᾶς ἁρπαγὴν δακρύων ἐξέπο
πτεῖς ἡμᾶς ὑμῖν δακρύσιν ὑμῖν μέτρον:
θ θουλιμᾶς εἰς αἰτιλογίαν τοῖς γεί
τοσιν ἡμῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν
ὑμῶν κτίρισαν ἡμᾶς:
κ ἐὸθῦ τοῦ μωϋσέως ἐὸν ἀριθμὸν
ἡμᾶς καὶ ἐοὶ φαγεῖν τὸ πρόσωπο
σου καὶ σωθησόμεθα:
ἀ μεποδλογῆξαι γύπου μεξηράς ὀξέ
ως ἀλεσθῆναι καὶ κατοιφύτευσαν
αὐτήν:
λο ποιήσας ὑμῶν προσθῆναι αὐτῆς ἐξ
καταφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς
καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν:

ιη θεοδώρου

κατοίκησαν καὶ ἕως τοῦ ὄρους : ἀθανασίου
σις ἀμβλυτῆς ἀμφιβόλου. ἢ κατὰ μόμολα τρίαν δὲ ἀπὸ σις ἀν ὄχθην τοῦ μόμου τοῦ μελλοῦ τοῦ ἀγαθοῦ.
ὁρίδδ : τότε δὲ σηλοῦν καὶ τὸ δὲ σιον φ^η. δὲ τούτοις γὰρ τοῖς δυσὶ τὸ σοις ἱδρυτολίσις ἰωνὴ· οὐ
δὲν οὖν ζῆρον σημαίνει. ἢ ὅτι τὰ δὲ μόμφα ἀπὸ γαλῶν σις ἀν τοῦ μελλόντος ἀγαθοῦ. δὲ τοῖς δυσὶ τοῦ
τοις ἐθελεῖτο ὁρίσιν· λάρδλι τότε δὲ σηλοῦν. καὶ τὸ δὲ σιον : ἀθανασίου
κ δδροι μὲν. αἱ οὖν οἱ δυναμεις· αἱ δὲ δὲ δρᾶδες δὲ ξῆς ἀμφιβόλου. οἱ δὲ κ τοῦ λαοῦ προφῆται εἰσὶ τοσ-
ἢ μόμοις καὶ ἕως ἀπὸ μόμοι ταῖς σάρξι καὶ λογικαῖς δυναμεσιν : θεοδώρου
κ αἱ ὀξεῖα ἀθῆ μὲν χρι τοσοῦτου καὶ εἰς πλῆθος ἐωσδδοι καν. ὅσι καὶ μὲχρι τοῦ μυῆλο τόμου τόπου
δὲ οἷς ταῖς δδροῦσ συμβαίνει εἶναι τὴν κατοικίαν ποιήσασθαι : ἀθανασίου
κ λῆμα ται καὶ παρ αὐ δες τῆς ἀμφιβόλου. τὸ πᾶν πλῆθος τοῦ λαοῦ φ^η. ὁ κατέσχον ἀπὸ τοῦ
μοῦ δὲ φράτου μὲχρι θαλάσσης τῆς ἰμδικῆς : θεοδώρου
ὀξεῖα θῆ σαν δὲ καὶ μὲχρι τῆς θαλάσσης· ἢ ζῶμ γὰρ οἱ καὶ τὴν παραθαλασσίαν οἰκοῦντες :
θεοδώρου σπυ μὲχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἰορδάνου φ^η. ἢ
ιου λῆθην γὰρ δι πεῖν. ὅτι δὲ σπλῆθος
ἐωσδδοι καν καὶ κατέσχομ πασαρτῆν
γῆν· τὰ δὲ ρῆ· τὰ παραθαλασσίαν τοῦ
ποταμούς. ἀφ δὲ ἀπαμ πᾶσαν ὀχθὴν τὴν
ἀπὸ λαυσιν. δι τὸ δὲ ἀπὸ θαλάσσης καὶ
λοῦ. δι τὸ δὲ ἀπὸ ὁρδάνου· δι τὸ δὲ καὶ ξῆρ ἀφθ·
τὸ δὲ ὁμοιόματι μᾶλλον δὲ λαμπρῶσ
τοῦ λόγου. δὲ ἀμφιβόλου τάξιν τοῦ λαοῦ
ἔσαγαγόν. καὶ δι κ πασσθῆται δικτῆς· αἱ
γύπου καὶ μεδόμ θχθῆται ἰιαῆν πάλαι
σίγιν δικεῖ φυτευθῆται. δικτεί μαν τα
ἀφ πᾶς ρικλήματα τὸ πλῆθος αὐτὰ μὲν
τοῦ μόρδάνου. αὐτὰ μὲν δὲ μὲν τῆς θαλάσσης·
κυκλοῦσθαι τοῦ ποταμοῦ· διὰ πᾶντος
μὲν δὲ τοι τὴν πάλαι αὐδὲ παρ ἀγίαν αὐτοῦ
ἐσήμαν δὲ : ἀθανασίου

φραμὸς ἢν αὐτῆ· ἢ τοῦ ἁγίου φυλακῆ·
ἢν ἀπὸ σῆλον ἀπὸ αὐτοῦ ὁ θῦ : θεοδώρου
λίρι εσὸν αὐτοῖ ἢ τῆς ἀμφιβόλου παραμυθῆ
καὶ δι σ ἀπὸ δειξιν τῆς πάλαι ἀς δὲ παρὰ
γίας καὶ εἰ παράστασιν τῆς ὧν συμφο
ρᾶς· ἀμφιβόλος γὰρ. οὐδὲν μᾶς ἀσφα
λείας ἢ ξιωμένη. προῖκεῖται πᾶσιν

τοῖς παρδρχομένοις εἰς λύμλων δικαίου. καὶ διὰ τὸ ὁρίμους εἶναι καὶ διὰ τὸ δικτοῦ καρπῶ
δυκόλως ἐωσεῖ ὄντος ὁ ταῖν μὴ δὲν τὸ κωλύομ ἢ· παρὰ βλῶν οὖν τὸν φραμὸν φ^η τοῦ λιμᾶ δρομ·
τὴν ἀσφάλειαν λιμῶν. καὶ τὴν παραδοῦ φυλακήν. δῶ μεν καὶ λιμᾶσι τοῖς δὲ μαυτῖοις· ὧ φῶ
δυχειρῶ τοῦ εἶναι παυτὶ τῶν μουλομένῳ· οὕτω πᾶσιν δὲ ἀλῶ τοῖς καθεξῆς ἀμήν : διδύμου
ἢ φίειδὲ καὶ ταῖς παραφυλάσσουσιν δσσι καὶ αὐτῶν τῶν ποταμῶν τῶν ποτιζόντων αὐτὴν
ἐωσ τοῦ τοῦ καὶ ταλλήλου καρπῶν ἀποδοῦναι :
ιθ φραμὸς ἢν αὐτοῖς ἢ τοῦ ἀγγέλου φυλακῆ· ἢ γοῦν καὶ ὁ μόμος ἄτιμα ἀπὸ ἑξῆς ἀπὸ αὐτοῦ ὁ θῦ :
κθ δδοῦ ται γὰρ εἰσὶ ὁσοικίσεμα τοῖς αἱ καθαρτοῖς δὲ αἱ μοσιν· ὁ ἵτι μὲν καὶ μὲ δόμ ται αὐτῶν τὰ ἰσχύσ
τῆς μοῦ τῆς δυ καρποίας ἀπὸ γυμνοῦντες : διδύμου
λ οἱ δὲ ὅδε οὗτοι τὴν δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ καὶ οἱ καὶ τὰ τῆς πολέμου πᾶσας τριγῶσι δὲ αὐτῆν. ἔχουσαν
φυλῆν χολῆς καὶ μόνρων πατρίας αὐτοῖς· γλῶμ γὰρ τοι οὕτω οἱ φῆσι. καὶ ὁ τόμβοῦ
ἀντὶ τοῦ μῆ θῆ καὶ ἀμ ξῶν πᾶσῆ καρποφορεῖ αἰ καίθαν αὐτὶ φυλῶν μὴ γαν· ὁ τὲ δὲ πᾶ
ρὶ τὰς τῆς ἀγῶσ θαν σ ἀμαρταίνει. φυλῆν χολῆς καὶ μόνρων πατρίας φθόρει :

θεοδώρου

τὸν ἀπὸ χ μὲν λέγει μαλιστα τὰ πάντα μυστικῶς ἀπὸ αὐτοῦ χρησαμένου καὶ πολλαχοῦ ταῦτα κατὰ τὴν πόλιν τὴν
χώραν τὸ θέμα· τὸν μὲν οὖν ἀπὸ ἐλάττονος ἀριθμοῦ ἐπὶ τὸν πλείονα μεταβαίνοντα· ὅπως δὲ καὶ αὐξήσεις παρείληφε
τῶν μυστικῶν τῶν ἐπὶ τοῦ· σιφόλρα γὰρ ἀμπελόεσσα λυμαίνεται καὶ μὴν οἱ μὲν εἶναι καὶ μὴ λίμβρομον χοῖρον
συμμαίνει πολύορδον ὄρνιν καὶ εἰ καὶ ἄριστος ἵλη· καὶ τοῦ μὲν ὄρθιος καὶ τοῦ μέσου· ἀμφὶ δὲ καὶ τοῦ ἄριστος
μέσμον ἀμφὶ δὲ σ· καὶ πρὸ τοῦ σ ἄλλον ὠ ἄριστος τοῦ χοίρου μὴ οἱ μὴ ὠμὸν ἐστόν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ἰσχνροὶ
καὶ μᾶλιστα οἱ ἄρτι οἱ οἱ πόρις ἐὼν τοῦ λύκου· οἱ γὰρ μέσμον ἀμφὶ οἱ καὶ καθ' αὐτοὺς διαφέρει·
μᾶζον δὲ τοῦ καὶ οὐ λὶ ἐὼν τασι· τὸν γὰρ μόριος ἄριστος· τοῦτο λέγει· τουτέστιν· ὃ ἀπὸ ρὶν ἄριστος μὲν
μον ἀμφὶ δὲ σ καὶ πρὸς πάντας αἰ οἱ μὴ ὠμὸν ἐστόν· οὕτως ἡμέας κατὰ μέλιτος· καὶ γὰρ δὴ εἰ ἰὸς· οὐ
τοῦ καρ πού μόνον ἅπτεται· ἀμφὶ αἱ αὐτοῖς πολλαῖς τοῖς φυτοῖς λυμαίνεται· θεοδωρήτ
ἐὼν τὶ δὲ λὶ ἀμφὶ βλον τὸν ἰλλυρικὸν ὀρεινὸν εἰ εἰκότος ὑὸν ἄριον ὠμόμασε· τὸν τούτου πολέμιον· διαφέ-
ρον τος δὲ δὴ τὸ δὲ τὸ θλιβόμενον· ἀμφὶ βλον ἐὼν ἰ ου λον· τὸ δὲ τὸ
μον ἰὸν δὲ ἄριον ἰ καλεῖ· τὸν ἰ καὶ τὸν αὐτὸν διὰ ὄρθιον σῶν· ὃς τὸν μὲν ἄλλον ἰ τὴν ἄριστος τρόπον· ἀτὸ δὲ λὶ ἰ καὶ
τὴν πρὸς αὐτοὺς ἰ σ ἰ μον ἀμφὶ αἱ ἀπὸ ἀρ δὲ φόμενος· θεοδώρου
Ὁ τὰ μὲν μεμιμημένος τὸν ἐὼν ἀμφὶ μον ἀ ἰ καὶ ἀμφὶ καὶ ὠς· καὶ ἀμφὶ καὶ ἀσ· τὶ ἐὼν ἀπὸ γὰ ἰ ταύτη χρῆται· οὕτως ὠφ
ὁ δὲ ὠν ἀπὸς· μεταξὺ λὶ τὰ ἰ καὶ ἀρ βλίμεα ὠ· ἐυσεβίου

ὡς σ ἀγαθὸν γ ὑπὸ ἀργὸν γ ὑπὸ μὲν ἰσαν· τὴν δὲ πολλὴν αὐτοῦ τῶν ἐρὶ τὴν ἀμφὶ βλον πασῶν δὲ λὶ ὠς· καὶ τὴν μεταξὺ αὐτὰ ἐὼν
συμμαίνει δὲ τὴν ἀμφὶ βλον· ὄχλον δὲ ἰ κολούθως
ἰκετεύει ἐὼν τ ἀρ βέ ἰ καὶ ὅσα ἀπὸ ἀρ αἰ βόμενα· ἰχθὺν
δὲ λὶ ἀπὸ ἀρ φὶ λὸν τοῖς δ μαρτίοις πασὶ μὲν ἰ κ
δὲ λοῖς ὁ τὰ τὴν ἀμφὶ βλον· ἐὼν ἀρ βέ ἰ καὶ δὲ ἐὼν
τὸν ἰ κετεύει καὶ ἐὼν ἰ σ ἐβέσθαι ἀμφὶ ὁ θὺν ὄχλων·
μ μνησθῆναι τε ὅσα ἄρ αὐτὲ λὶ αὐτοῦ φυτείαν· καὶ
τὴν αὐτοῦ δοξ ἰ ασ γ ὑπὸ ἀργίαν· λὶ πρὸ λοχθεὶς
ἀμφὶ βλος· καὶ μνησθέντα ἐὼν ἰ σ ἐβέσθαι ἀμφὶ
τῶν· ὅσα μὲν οὖν πάλαι μὲν ἀπὸ τὴν αὐτοῦ δοξ
φυτευθεῖσαν· νῦν δὲ ὑμεῖς ὁρίσαμεν ὑρί
καὶ ἄρ ἰ σ ἰ καμένων· καὶ ἀπὸ ἐὼν τιμίσαντος
τοῦ πρὸς σώπου αὐτοῦ ἀπὸ λολυ ἰ αν· ΗΣΥ
ἐὼν δὲ λὶ γὰρ οὔτε ὁ μόμασ τοῦ ἰ λὶ οὔτε ὁ πρὸ
τὰν ἐὼν ἀρ βέ ἰ αν· ἀμφὶ καὶ ἀσ· αὐτὸν ἐὼν ἀρ βέ ἰ αν
πάρ ἰ καλεῖ τὸν χν· θεοδώρου
πρόσχεσθε λὶ τοῖς ἰ κανθλίμεασ δὲ ἰ ς τὸν ὁ μὸν ὠν· θεο
σφόδρα γὲ μὲν ἀνθρώπου αὐτὸ ἐὶ πὼν ὁρ ἰ ζόλβιον ἐὼν·
αὐτὰρ ἰ κανὸς θρίοις ἄμφω ἀπὸ δοξαμένοις αὐτὸν
τὴν ὁρ ἰ μέ ὠσ ἰ ν· καὶ τὸν ὁρ ἰ μέ ὠσθαι ν τὴν
ἐὼν τασ ἰ ν· ἐὼν λήγα ὁρ ἰ καὶ ρίασ· τὸ ἐὼν ἰ σ ἰ ς ἐβέσθαι τὶ

ἐλυμήνατο αὐτὴν ὑὸς ὅς δρυμὸν
καὶ μορμιὸς ἄριος ἰ κατὸν βολίθη
τοῦ αὐτὴν·
Ὁ φὸς τοῦ ὁ λὼν ἀμφὶ βλον ἐὼν ἀρ βέ ἰ ον δὲ λί
κὰὶ ἐὼν ἰ κλέ ἰ ον ὄχ ὠ ὠν ὑ καὶ ἰ δὲ·
ἀὶ ἐὼν ἰ σ ἰ ς ἐβέσθαι τὴν ἀμφὶ βλον ταύ
τὴν καὶ ἰ κατὰ φρ τὶ ἐὼν αὐτὴν ὠν ὁ
φύτευσον δὲ λὶ δοξ ἰ ασον·
Κ ἀὶ ἐὼν ἰ ὑ ἀ ὑ ὁν· ὅς κρατεῖ ἀφ ἐὼν ἀσ
σὸν αὐτοῦ·

ἐὼν ἰ σ ἰ ς ἐβέσθαι τὴν ἀμφὶ βλον ταύτην· δεῖ ἰ σ τισ ἐὼν ὁ μοῦ ἰ καὶ ὁ μοπαθῆ φὸν· σὺ τοίγων φὸ τὴν ἀμφὶ βλον ταύτην· γ ὑπὸ ἀργὸν· ὑμᾶς δὲ αὐτ
τὴν ὁρ ἰ μέ ὠσ ἰ ν ἰ καὶ αὐτὴν διαφ θορ ὰν· ὃν σὺ ἰ καρ ἰ σ ὠν τὸν λόγον δεῖ ἰ ξαι τὴν ὁρ ἰ μέ ὠσ ἰ ν ὁ μὴ λί ἰ καὶ ὠφ θεῖ ἰ ν·
ΗΣΥ
ἄλλων ἰ σ ὑ μὲν οὖν γ ὑπὸ ἀργὸν· ἀλλὰ ἰ κανὸν ἰ ατρὸν χ ὠ ρὰν τὸν θῦ ἀμ ἀλαμεῖν ὀ ζὺ τίσθω· ἰ ατρὸν γὰρ τὸ ἐὼν ἰ σ ἰ κέ
θασθαι· ὁ ἅτις δὲ ἑαυτοῦ πάσ ἰ εἶται τὴν ἐὼν ἰ σ ἰ ν· οὕτ ἰ σ ὠν ὁ μὲν λί ἰ σας μὲν ὁ σὶ ἰ ατρὸν ὠ σγ ὑ ἀργον δὲ λὶ κατ ἀρ
τί ζων τὴν ἀμφὶ βλον μὴ ὑ λέγας· αἰ ἀ ρ ὠν ἶται τὸν μυελὸν τὸν ἰ σ ἰ κὸν λί ἰ κα· λὶ ἰ καὶ τὰ πόδ ρ ἰ γα· διὰ τὸ μφὶ γ ἰ ται κλί
μακα· μὸν ἀδ ἐ ἰ κα τὰ λιμπάνονται· αἰ δὲ ὁμ ἰ κὰ ρ πὸν φὸ ἐ ρ ἰ ν δὲ λὼ λί ὁ ἶται· ΔΟΔΝΑΣΙΟΥ
ἐὼν δὲ λὶ σὺ αὐτὴν φὸ ἰ κατὰ φ ὑ τευσας· ὅ ἰ τὰ γὸν ὁ μὲν ἐὼν ἰ σ ἰ ς ἐβέσθαι τὴν ἀμφὶ βλον ταύτην ἐὼν τ ἰ μί ὁ αὐτὸς· ἰ κατὰ ρ τί σαι αὐτὴν ἰ καὶ ἐὼ ἰ μὲν ὠν ὅ ἰ ὰ ρ ἰ αν· πα ρ ἀ σ ἰ κεύασον· πα ρ ἀ σ ἰ κεύασον δὲ·
διὰ τοῦ ὑ ῦ τοῦ ἀ ῦ ὁν· τὸ γὰρ ἐὼν ἰ σ ὑ ἀ ῦ ὁν· διὰ τοῦ ἰ ὑ ῦ τοῦ ἀ ῦ ὁν σημαίνει· τί σὸ λέ ἐ ἰ τὸ ὀ ὸν· τοῦ ἀ ῦ ὁν· λὶ αὐτὸς
ὁ ἰ κὸν λί μὲν· ὃς σ αὐτὸς πα ρ ἰ ἑαυτοῦ θῦ ὑ ἀγ γ ὸ λί οις φὸ ἰ·
θεοδώρου
κ αὐτὴν σὶ ἐὼν μ βλέ ἰ αι· πα λὶ γ αὐτὴν σύ σφ ἰ γ γον· ἰ κα ἐ ὠ ἀ γ γ ὸ ἰ κα ἰ σ ἰ γ ρὸ τ ἡ σον ἐὼν ἰ σ ἰ δὲ σο ῦ ἐ ἰ α τ γ ὑ πὸ ἀ ρ γ ὸ ν
διὰ τὸ ἰ κα ἄλλος· τὸ λὼν δ ἰ φ ὑ τευσ μ· ἰ κ ἰ μ ὠ τ ἰ κὸς σ ἐὼν ἰ σ ἰ ν· θεοδώρου
ἀ πὸ τοῦ πα ρ α λ ἰ ἐ γ μ α τ ο σ· ἐὼν ἰ τὸ πρό σω πο ν μ ἐ ἰ β ὑ λ ἰ· ἄ ὐ γ ἀ ρ αὐτὸν πρ ο σ ὀ λ ἰ κ ὸ γ τ α ὃ σ ἐὼν ἰ π α ρ α λ ἐ ἰ γ μ α τ ο σ· ὁ
λ ὸ ν π ο ρ ἰ τ ὴ ν ἀ μ φ ὶ β λ ὸ υ· τ α ὐ τ α ν ἐ ἰ σ α ὐ τ ὸ ν π α λ ἰ ν ἐ ὠ ἀ γ ἐ ἰ· ἰ κ α λ ὸ σ ὸ ν ἄ ὠ π ο ρ ὸ ν ὑ ἰ κ ἀ ὠ φ ὸ ἐ ἰ σ ἰ ν ἐ ἰ σ ἰ ν· π α ρ ὰ τ ὸ ν ὠ ἰ σ ἰ ν τ ὴ ν π ρ ὸ
σ ἰ χ λ ἰ ὠ ν τ ὸ ὐ λ ὸ ὐ π ο ν· ἰ κ α ὶ τ ὸ μ ἰ σ ἰ λ ἰ μ ἐ α σ ὸ ν· μ ε ξ ὶ λ θ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ π α ρ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ ἀ ὠ π ο ρ ἰ α μ φ ὸ λ ὺ λ φ ρ ἰ κ α ὶ
τ α ὐ ἰ κ ὸ λ ὺ θ α ν· ὅ ὐ τ ὸ σ π α λ ἰ ν ἀ π ὸ τ ὸ ὐ π α ρ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ ἀ ὐ α τ ρ ὸ χ θ ἰ· ὑ ῦ ἀ ῦ ὁ ν· ἰ ῦ ἀ ῦ ὁ ν· ἀ π ὸ τ ὸ
β ῥ ἰ ἰ κ ὸ ὐ τ ὸ ν λ α ὸ ν λ ὰ ῥ ο ν· ὃ σ ὸ ν ὅ τ α ν λ ὰ ῥ η ἰ τ ὸ κ α τ ἐ α υ τ ὴ σ ὸ ν μ ὲ ν ἀ ῦ ὁ ν· ὃ ὐ π ο ρ ἰ β ῥ ὸ σ λ ὰ ῥ ε ἰ α ἐ ῥ ε ἰ α π ο ρ ἰ π ο λ λ ὰ ῥ
λ α ὸ ν· ἀ π ὸ ο ὐ δ ὲ λ ὼ ἰ κ ἐ β ῥ μ ὲ ν ἰ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν τ ὸ ἐ ὠ ἰ κ λ ἐ ἰ ο ν· ἰ ῥ α ν ἰ· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἰ κ λ ἐ ἰ ο ν ὄ χ ὠ ὠ ν ὑ ἐ ὠ ἰ τ ὴ ν ἀ μ φ ὶ β λ ὸ ν τ α ὠ
τ ὴ ν ὠ· π ο ἰ α ν· ἐ ῥ ἰ ὲ σ α ὐ τ ὸ π ο ἰ ὸ ῦ ἐ ὠ π α λ ἰ ν· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἰ τ ὸ μ ὺ ῦ τ ὸ ὐ ἀ ῦ ὁ ν ὄ ὐ β ἰ ῥ α τ α ἰ σ ὸ σ α σ ὸ ν α ὐ τ ὸ· τ ο ὐ τ ἰ σ τ ἰ ν
λ ἰ μ ὲ α σ ὸ ν· π α ῥ ὸ σ χ ε σ ὸ λ ἰ τ ὸ ἰ σ ἰ κ α θ λ ἰ μ ὲ α σ ὸ ν δ ἰ ε τ ὸ ῦ ὠ ὠ ν· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἀ γ ἀ γ ὸ ἰ κ α ὶ σ ἰ γ ῥ ὸ τ ἡ σ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ λ ἰ σ ὸ ῥ ἰ α ν· θεοδώρου
ἀ π ὸ τ ὸ ὐ π α ῥ α λ ἐ ἰ γ μ α τ ο σ· ἐ ὠ ἰ τ ὸ π ῥ ὸ σ ω π ο ν μ ἐ ἰ β ὑ λ ἰ· ἄ ὐ γ ἀ ῥ α ὐ τ ὸ ὐ π ῥ ο σ ὸ λ ἰ κ ὸ γ τ α ὃ σ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ π α ῥ α δ ἐ ἰ γ μ α τ ο σ· ὁ
λ ὸ ν π ο ῥ ἰ τ ὴ ν ἀ μ φ ὶ β λ ὸ υ· τ α ὐ τ α ν ἐ ἰ σ α ὐ τ ὸ ν π α λ ἰ ν ἐ ὠ ἀ γ ἐ ἰ· ἰ κ α λ ὸ σ ὸ ν ἄ ὠ π ο ῥ ὸ ν ὑ ἰ κ ἀ ὠ φ ὸ ἐ ἰ σ ἰ ν ἐ ἰ σ ἰ ν· π α ῥ ὰ τ ὸ ν ὠ ἰ σ ἰ ν τ ὴ ν π ῥ ὸ
σ ἰ χ λ ἰ ὠ ν τ ὸ ὐ λ ὸ ὐ π ο ν· ἰ κ α ὶ τ ὸ μ ἰ σ ἰ λ ἰ μ ἐ α σ ὸ ν· μ ε ξ ὶ λ θ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ π α ῥ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ ἀ ὠ π ο ῥ ἰ α μ φ ὸ λ ὺ λ φ ρ ἰ κ α ὶ
τ α ὐ ἰ κ ὸ λ ὺ θ α ν· ὅ ὐ τ ὸ σ π α λ ἰ ν ἀ π ὸ τ ὸ ὐ π α ῥ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ ἀ ὐ α τ ῥ ὸ χ θ ἰ· ὑ ῦ ἀ ῦ ὁ ν· ἰ ῦ ἀ ῦ ὁ ν· ἀ π ὸ τ ὸ
β ῥ ἰ ἰ κ ὸ ὐ τ ὸ ν λ α ὸ ν λ ὰ ῥ ο ν· ὃ σ ὸ ν ὅ τ α ν λ ὰ ῥ η ἰ τ ὸ κ α τ ἐ α υ τ ὴ σ ὸ ν μ ὲ ν ἀ ῦ ὁ ν· ὃ ὐ π ο ῥ ἰ β ῥ ὸ σ λ ὰ ῥ ε ἰ α ἐ ῥ ε ἰ α π ο ῥ ἰ π ο λ λ ὰ ῥ
λ α ὸ ν· ἀ π ὸ ο ὐ δ ὲ λ ὼ ἰ κ ἐ β ῥ μ ὲ ν ἰ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν τ ὸ ἐ ὠ ἰ κ λ ἐ ἰ ο ν· ἰ ῥ α ν ἰ· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἰ κ λ ἐ ἰ ο ν ὄ χ ὠ ὠ ν ὑ ἐ ὠ ἰ τ ὴ ν ἀ μ φ ὶ β λ ὸ ν τ α ὠ
τ ὴ ν ὠ· π ο ἰ α ν· ἐ ῥ ἰ ὲ σ α ὐ τ ὸ π ο ἰ ὸ ῦ ἐ ὠ π α λ ἰ ν· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἰ τ ὸ μ ὺ ῦ τ ὸ ὐ ἀ ῦ ὁ ν ὄ ὐ β ἰ ῥ α τ α ἰ σ ὸ σ α σ ὸ ν α ὐ τ ὸ· τ ο ὐ τ ἰ σ τ ἰ ν
λ ἰ μ ὲ α σ ὸ ν· π α ῥ ὸ σ χ ε σ ὸ λ ἰ τ ὸ ἰ σ ἰ κ α θ λ ἰ μ ὲ α σ ὸ ν δ ἰ ε τ ὸ ῦ ὠ ὠ ν· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἀ γ ἀ γ ὸ ἰ κ α ὶ σ ἰ γ ῥ ὸ τ ἡ σ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ λ ἰ σ ὸ ῥ ἰ α ν· θεοδώρου
ἀ π ὸ τ ὸ ὐ π α ῥ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ· ἐ ὠ ἰ τ ὸ π ῥ ὸ σ ω π ο ν μ ἐ ἰ β ὑ λ ἰ· ἄ ὐ γ ἀ ῥ α ὐ τ ὸ ὐ π ῥ ο σ ὸ λ ἰ κ ὸ γ τ α ὃ σ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ π α ῥ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ· ὁ
λ ὸ ν π ο ῥ ἰ τ ὴ ν ἀ μ φ ὶ β λ ὸ υ· τ α ὐ τ α ν ἐ ἰ σ α ὐ τ ὸ ν π α λ ἰ ν ἐ ὠ ἀ γ ἐ ἰ· ἰ κ α λ ὸ σ ὸ ν ἄ ὠ π ο ῥ ὸ ν ὑ ἰ κ ἀ ὠ φ ὸ ἐ ἰ σ ἰ ν ἐ ἰ σ ἰ ν· π α ῥ ὰ τ ὸ ν ὠ ἰ σ ἰ ν τ ὴ ν π ῥ ὸ
σ ἰ χ λ ἰ ὠ ν τ ὸ ὐ λ ὸ ὐ π ο ν· ἰ κ α ὶ τ ὸ μ ἰ σ ἰ λ ἰ μ ἐ α σ ὸ ν· μ ε ξ ὶ λ θ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ π α ῥ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ ἀ ὠ π ο ῥ ἰ α μ φ ὸ λ ὺ λ φ ρ ἰ κ α ὶ
τ α ὐ ἰ κ ὸ λ ὺ θ α ν· ὅ ὐ τ ὸ σ π α λ ἰ ν ἀ π ὸ τ ὸ ὐ π α ῥ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ ἀ ὐ α τ ῥ ὸ χ θ ἰ· ὑ ῦ ἀ ῦ ὁ ν· ἰ ῦ ἀ ῦ ὁ ν· ἀ π ὸ τ ὸ
β ῥ ἰ ἰ κ ὸ ὐ τ ὸ ν λ α ὸ ν λ ὰ ῥ ο ν· ὃ σ ὸ ν ὅ τ α ν λ ὰ ῥ η ἰ τ ὸ κ α τ ἐ α υ τ ὴ σ ὸ ν μ ὲ ν ἀ ῦ ὁ ν· ὃ ὐ π ο ῥ ἰ β ῥ ὸ σ λ ὰ ῥ ε ἰ α ἐ ῥ ε ἰ α π ο ῥ ἰ π ο λ λ ὰ ῥ
λ α ὸ ν· ἀ π ὸ ο ὐ δ ὲ λ ὼ ἰ κ ἐ β ῥ μ ὲ ν ἰ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν τ ὸ ἐ ὠ ἰ κ λ ἐ ἰ ο ν· ἰ ῥ α ν ἰ· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἰ κ λ ἐ ἰ ο ν ὄ χ ὠ ὠ ν ὑ ἐ ὠ ἰ τ ὴ ν ἀ μ φ ὶ β λ ὸ ν τ α ὠ
τ ὴ ν ὠ· π ο ἰ α ν· ἐ ῥ ἰ ὲ σ α ὐ τ ὸ π ο ἰ ὸ ῦ ἐ ὠ π α λ ἰ ν· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἰ τ ὸ μ ὺ ῦ τ ὸ ὐ ἀ ῦ ὁ ν ὄ ὐ β ἰ ῥ α τ α ἰ σ ὸ σ α σ ὸ ν α ὐ τ ὸ· τ ο ὐ τ ἰ σ τ ἰ ν
λ ἰ μ ὲ α σ ὸ ν· π α ῥ ὸ σ χ ε σ ὸ λ ἰ τ ὸ ἰ σ ἰ κ α θ λ ἰ μ ὲ α σ ὸ ν δ ἰ ε τ ὸ ῦ ὠ ὠ ν· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἀ γ ἀ γ ὸ ἰ κ α ὶ σ ἰ γ ῥ ὸ τ ἡ σ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ λ ἰ σ ὸ ῥ ἰ α ν· θεοδώρου
ἀ π ὸ τ ὸ ὐ π α ῥ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ· ἐ ὠ ἰ τ ὸ π ῥ ὸ σ ω π ο ν μ ἐ ἰ β ὑ λ ἰ· ἄ ὐ γ ἀ ῥ α ὐ τ ὸ ὐ π ῥ ο σ ὸ λ ἰ κ ὸ γ τ α ὃ σ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ π α ῥ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ· ὁ
λ ὸ ν π ο ῥ ἰ τ ὴ ν ἀ μ φ ὶ β λ ὸ υ· τ α ὐ τ α ν ἐ ἰ σ α ὐ τ ὸ ν π α λ ἰ ν ἐ ὠ ἀ γ ἐ ἰ· ἰ κ α λ ὸ σ ὸ ν ἄ ὠ π ο ῥ ὸ ν ὑ ἰ κ ἀ ὠ φ ὸ ἐ ἰ σ ἰ ν ἐ ἰ σ ἰ ν· π α ῥ ὰ τ ὸ ν ὠ ἰ σ ἰ ν τ ὴ ν π ῥ ὸ
σ ἰ χ λ ἰ ὠ ν τ ὸ ὐ λ ὸ ὐ π ο ν· ἰ κ α ὶ τ ὸ μ ἰ σ ἰ λ ἰ μ ἐ α σ ὸ ν· μ ε ξ ὶ λ θ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ π α ῥ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ ἀ ὠ π ο ῥ ἰ α μ φ ὸ λ ὺ λ φ ρ ἰ κ α ὶ
τ α ὐ ἰ κ ὸ λ ὺ θ α ν· ὅ ὐ τ ὸ σ π α λ ἰ ν ἀ π ὸ τ ὸ ὐ π α ῥ α δ ὶ ε ἰ γ μ α τ ο σ ἀ ὐ α τ ῥ ὸ χ θ ἰ· ὑ ῦ ἀ ῦ ὁ ν· ἰ ῦ ἀ ῦ ὁ ν· ἀ π ὸ τ ὸ
β ῥ ἰ ἰ κ ὸ ὐ τ ὸ ν λ α ὸ ν λ ὰ ῥ ο ν· ὃ σ ὸ ν ὅ τ α ν λ ὰ ῥ η ἰ τ ὸ κ α τ ἐ α υ τ ὴ σ ὸ ν μ ὲ ν ἀ ῦ ὁ ν· ὃ ὐ π ο ῥ ἰ β ῥ ὸ σ λ ὰ ῥ ε ἰ α ἐ ῥ ε ἰ α π ο ῥ ἰ π ο λ λ ὰ ῥ
λ α ὸ ν· ἀ π ὸ ο ὐ δ ὲ λ ὼ ἰ κ ἐ β ῥ μ ὲ ν ἰ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν τ ὸ ἐ ὠ ἰ κ λ ἐ ἰ ο ν· ἰ ῥ α ν ἰ· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἰ κ λ ἐ ἰ ο ν ὄ χ ὠ ὠ ν ὑ ἐ ὠ ἰ τ ὴ ν ἀ μ φ ὶ β λ ὸ ν τ α ὠ
τ ὴ ν ὠ· π ο ἰ α ν· ἐ ῥ ἰ ὲ σ α ὐ τ ὸ π ο ἰ ὸ ῦ ἐ ὠ π α λ ἰ ν· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἰ τ ὸ μ ὺ ῦ τ ὸ ὐ ἀ ῦ ὁ ν ὄ ὐ β ἰ ῥ α τ α ἰ σ ὸ σ α σ ὸ ν α ὐ τ ὸ· τ ο ὐ τ ἰ σ τ ἰ ν
λ ἰ μ ὲ α σ ὸ ν· π α ῥ ὸ σ χ ε σ ὸ λ ἰ τ ὸ ἰ σ ἰ κ α θ λ ἰ μ ὲ α σ ὸ ν δ ἰ ε τ ὸ ῦ ὠ ὠ ν· ἰ κ α ὶ ἐ ὠ ἀ γ ἀ γ ὸ ἰ κ α ὶ σ ἰ γ ῥ ὸ τ ἡ σ ὸ ν ἐ ὠ ἰ τ ὸ λ ἰ σ ὸ ῥ ἰ α ν· θεοδώρου

θεοδώρου

τὸ ἐμπεδοῦριομεβγὶ. ὃ ὅπερ ἀντὶ τοῦ καταρτίσαι αὐτὴν ἐχθρὸν τὴν αἵρεσιν ἀγγέλου θέαν. ἴνα λέ. καὶ κατάρτισαι αὐτὴν
ὑπὸ ἐμπεδοῦριομεβγὶ δοξιάσου ἐμπεδοῦριομένην βῶρυρὶ καὶ ἀγέσι καμμεβγὶν. τουτέστι πρόσχες τῇ
ἀμπόλῳ. ὁπόσον πυρίτε διάφαρται καὶ κατέσι καμαι. ταύτα γὰρ ἔστω ἐμεγβγὶ ἡ πόλις παρὰ τοῦ ἀγ-
τιόχου. τὸ δὲ ἐσὶ γὰρ ἀμοῦ οὖν διεραταί ωσασ σεαυτῷ. διὰ μέσου. ὃ μοῦ καὶ ἐφ' ἑτέρων πολλαχοῦ διὰ τὸ μέ-
τρον. ὁμοῦ καὶ ἐφ' ἑτοιοῦ ὁ τί ποτε λάβῃ τὴν ἀμπόλον: ἡσυχίου

ἐστὶ δὲ ἀμπόλῳ τὴν τοῦ ἰουδαίου ἐναγωγὴν σὺν διερμηνεῦσαι ἀγαγὶ καὶ ωσ. μερίζει τὸν λόγον. ποτὲ
μὲν πρὸ αὐτῶν διήκομαι. ποτὲ δὲ πρὸ αὐτοῦ τοῖσ διφόρτοισ τὴν εἰκόνα ἀναπλάττων. ἐμπεδοῦριόθη τοίνυν
πυρὶ τὸν ἰουδαίου ἀμπόλοσ. τουτέστιν ὡσανὰ γωγὴ διεξιοῦσα δὲ ἐμπεδοῦριοῦχο ὅλῳ. πυρὶ θρυμ-
λεῖν εἰ αὐτῶν γλῶν. καὶ τὶ λίθολον. εἰ λίθλι ἀμφίφθη. τοῦτο γὰρ ἡμῖν βυλλίθη τὸ πυρὶ καὶ ἀγέσι καφθὴ.
ἵνα ἀγάσισ καφτίσῃ αὐτῇ γυμνωθῇ ὅ ἐμαυτὴν ἐκδιερυμένοσ θυμβλιοσ. πορίου λίσαι ἀσ ὅλῳ.
ἰδοὺ γὰρ ἐμπεδοῦ ἡ ταύθυμβλιασι ἀμφὶ λίθομ πολυτόλῃ δικλδικ τὸν αἱρογωμιαίου ἐμ τιμογ καὶ ὅ πιστεύ
ωμ ἐωσ αὐτῷ οὐμλὶ κατὰ ἰσχυθῇ: θεοδώρου
ἀλλ' εἰ μόγομ ἐωσ τιμλίσιοσ. ἄπαρτισ οἱ τοσαῦτα λίμεσ διαυθόρτισ ἀπολοῦνται: ἀθανασίου

ἐμπεδοῦριομεβγὶ πυρὶ καὶ αἱμ
σι καμμεβγὶ ἀπὸ ἐωσ τιμλίσσωσ
τοῦ πρόσσωπου σου ἀπολοῦνται:
γ ὀμφὶ θλίτω λὶ χειρόσου ἐὼ ἀμδρα
δοξιάσου καὶ ἐωσ ἰυμῶ ἀμοῦ ὀμὶ
κραταίωσασ σεαυτῷ, καὶ οὐ
μλὶ ἀπωσ ταφῶμεν ἀπὸ σοῦ:
ζ ωσόσισ λίμεσ καὶ τὸ ὄνομά σου
ἐωσ καλεσόμεθα:
κ ἰὸθῦ τοῦ μλὼν αἰῶνων ἐωσ ἀρβὸ
λίμεσ καὶ ἐωσ φαγομ τὸ πρόσω
πού σου καὶ σωθησόμεθα: ~

ἄπτλιφ λὶ πρᾶξισ λὶ τὴν σωτηρίασ τοῦ λαοῦ
λὶ τισ καὶ διὰ τὴν σχειρὸσ σημαίνεται. ἐωσ ἀμ
δρα δοξιάσου γόμλιθίτω. τουτέστι διὰ τοῦ
ἀνδρὸσ τοῦ ὄντοσ δοξιάσου. καὶ τίσ οὗτοσ.
λὶ ὁ υἱὸσ τοῦ ἀμοῦ. ὅσ ἐστὶ δοξιὰ τοῦ πρό. ι
καὶ γλόρυ ἀμοῦ. ἐωσ διὰμ δὲ τούτου γόμλι
ται καὶ φόσι λίμεσ φλὶ δοξιάσου. ὁ χρημα
τίσασ ἀμλὶρι καὶ ἰὼν ἀμοῦ. οὐκ ἀμ ωσ τοῦ ἀπο
φῶμεν ἀπὸ σοῦ. ἀπεξλὶσόσλὶσ χαλὶσ μεσαν
λαμόπεσ. καὶ τόσσῳ ἐωσ ἐκλιθθήτισ ὄνο
ματι. τουτέστιν χριστιανοί: θεοδώρου
τὸ σικολιὸν διτλιφράσει. ἀπὸ τλὶσ ὁρμλωμ
ασ γλόρυται. ἐωσ διλὶ γὰρ χόραι καὶ λεῖτλὶ
ὁρόργειαν. δοξιὰμ δὲ τλὶν μολόθειαν. τοῦτο
λόγει. λὶ ὁρόργειάσου φλὶ λὶ ἰσμολόθειαν. ἀν
τὶ τοῦ αὐτλίσου λὶ μολόθειαν γόμέσθω εἰσλιμῦ
τοῦ ασοὶν καὶ ὑπὸ σοῦ διχθόρτασ ἀδὶ
μεγάλου. ἴνα λὶ λὶ αἰκολουθίαν γόμλιθλί
τω λὶ χειρτλὶσ δοξιάσου ἐωσ ἀμδρα καὶ φό-
σι λὶ μεαὶ υῦ ἀμοῦ ὁμὶ διερατάωσασ σεαυτῷ. καὶ
οὐμλὶ ἀπωσ ταφῶμεν ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τλὶσ
δοξιάσ τοῦ ὁλόου σου. τυχόντεσ γὰρ τού
του. οὐκ αἰσχυνόμεθα σοῦ τλὶν γραφάσ-
αγγέλου μὲν ἀεὶ τλὶν παρὰ σοῦ δοξιαν τὸ καὶ φιλανθρωπίαν ζητοῦντεσ. ἀπὶ τοῦ σὺ θῦ καὶ μολυθοιμλὶ
γούμενοι: ἀμφιλόχιου

τὸν υῦ δεξιοῦ ἀμοῦ φλὶ διερατάωσ ἐωσ σεαυτῷ. μλὶ συγχωρλήσασ αὐτοὶν διεκπόρματοσ ἀμδρὸσ τλὶν σύσα
σιν ἔχθιν τοῦ σώματοσ. ἐωσ λὶ θόντοσ γὰρ τοῦ σωτῆροσ καὶ τλὶ σαρθένῳ. καὶ τλὶ σοῦ υἱότητοσ δλὶν ἀμφ ω.
ὁ ἅλοσ οὗτοσ τοίκοσ τῶν ἐθνῶν. ὅτι σὺ τοι μάσατο τλὶν ἀμπόλον προσιὼν ἀποφορίαν: θεοδώρου
ἀποταρμὸν διερόν τλὶν τοσ καὶ κιγδλίων. εἰσχολὴν καὶ τλὶν παρὰ σοῦ ρίαν κατατάκτεσ. διεκόπτω
σόθῦ γνωρίσομεν: ἡσυχίου
ζ ωσόσει σὺ λὶ ἀπὸ ὕδατι τοῦ ζόμτι τοῦ ναπίσματοσ. τότε γὰρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὄνομα ἐωσ καλούμεθα.
ἀπὸ χῦ χριστιανοὶ λεγόμενοι: εὐσεβίου
διδάσκει δλὶ μέγα εἶναι τὸ μτλὸν ἀμπόλου καὶ σὺν θρανσία τλὶν χῦ παρουσίαν δι' ὃ πρόσδοκὰ
αὐτὸν λυτρωτλὶν. τούτου γὰρ φασὶ φανέντοσ. οὐκ ἐξ ἑτοῖσ εἰδώλοισ λατρεύσομεν. διὰ αὐτοῦ δὲ
ζωοποιούντεσ τὸ ὁμοιάσον ἐωσ καλεσόμεθα. οὐκ ἀπὸ ἄλου ἰλλ χρηματίζοντεσ λίγω ἰουδαῖοι. ἀλ
λ' ἀπὸ τοῦ ὁμοιάσου χριστιανοί. διὸ λδλθισται κατὰ ζωοποιοῦντα λὶμεσ καὶ τὸ ὁμοιάσου
καλεσόμεθα: ἀθανασίου
ἐωσ χῦ σωτηρίασ ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. ἐωσ πεύδωμ τλὶν ἐωσ φάνειαν γενέσθαι τοῦ μονογενοῦσ
διὸ οὐκ αἰσχυνόμεθα: θεοδώρου
καλοῦσ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ λοσ ἐωσ ἰώσατο τοὺσ ταλμοὺσ. αὐτὸσ οὖν φλὶ τλὶσ αὐτοῦ μολοθείασ καὶ ἐωσ φαν ἐμ
πορὶ σωσομ λίμεσ: ~

ιέ διὰ τοῦ ὀγδοου δρμὴν εὑρομεν ἀποδιδόσαν βίαν λιμνοῦσα τὰς δικαλησίας· ἐὰν γοῦν καὶ διὰ τοῦ τοῦ ψαλμοῦ ἰδεῖν ἀποδιδόσας καὶ εἰ τὰ ὕδατα ἐπὶ τῶν ὀρέων ἵστησι καὶ λέγει τὰ ὕδατα ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται· ἀπὸ τοῦ μὴ ποτε ἀποδιῶναι αὐτοὺς τὴν τοῦ προτέρου λαοῦ διαπτὴν καὶ εἰς αὐτὰ ἀποικοδομὴν λέγων· θεο
τ τὴν ἀποκαινωλόφος ἐπαφόδιον τοῦ λαοῦ προαγορεύων. ἐπὶ δὲ χαριᾶσαν ἅπαντας ὁμαικαρίσας δὲ ἀδδη
ατοῦ δὲ προτρέπεται τοῦ ψαλμοῦ· θεοδώρου

ἐμφραίνεσθε δὲ ἐπὶ τὴν παρ' αὐτοῦ μοιθείαν· τὸν παράδοξον μηνύσας καὶ λόγ· ἡσυχίον
ικαλόσ λιμαὸ ἐπὶ τὸ θῶ. ὅσι καὶ δίωα τὸ ἰκαὶ ἡγρησίσ μοιθῶ ἀγαλλιᾶσθε μούλεται ἐπαῦσ δὲ οὐδεμί·
οὐτε γὰρ τὸ δίωα τὸν παρ' αὐτοῖσ οὕτε τὸ ἡγρήσιον σόζεται· ἐπεὶ δὲ καὶ ἡγρώμησ ὁλισθηρὰσ ὧ ἐπὶ
δὲ καὶ ἰσχύσ τυγχάνουσιν· ἀμφοτέρων καὶ ἀσαλεύτ εἰμὶ λιμαὸσ ὅσ ἰδίδη διὰ τῆσ τοῦ θῦ μοιθείασ
μθμικλικότασ δικαίευσθε· ἀλλὰ λαμπρότ ἐστιν. ἐπὶ μίκιοσ ὕμνοσ· παρακελεύεται οἷσ τοῖσ σθένεσι τὸ μοιθεῖν ἐμπιθῶ καὶ δικαίω
τὸν δαιμόνων αὐτοὺσ ῥῦ ἐμβρώσεωσ καταδίωα τείασ τοὺσ ἐπὶ μικίουσ ἀδόξιν· θεοδώρου
κ αἱ μετὰ τῆσ οἰκείασ εὐφροσύνησ αὐτὸ τοὺσ προσλίσομαι ἐπὶ μικίουσ ἀποδίδοτε·
τὸ δὲ ἀλαλάξατε ἐκωλύθησ ἐπὶ μίκιοσ·

ἀθΔ ψαλμὸσ ὑπὲρ τούτοισ· τῆσ θείασ δηλασὶ καλίασ
φῆ· τύμπανον δὲ· ὀργανόν ἐστιν ἐπὶ κρουόμ
μάτων τὸ ἐποιημένον· λάθιον· ἐπὶ νίκοι
οι τοῖσ θείοισ λογίοισ γυμνόμενοι· παρα
κλήσατο τὰσ ὁμάτων ἡμῶν· θυσίαν ζῶ
σαν· ἐὺ προσδέξι τὸν τοῦ θῦ· θεοδώρου
ὁ πρόθησ ἐστὶν ἀχρὶ τῆσ δὲ ὑρο τὸ τὰσ
μόνασ δὲ λάσ γένεσθαι παρ' ἐλπίδα· ἐὰν ὀργὰσ
δὲ δὲ ἐν ὀργαίοισ δὲ ἐν αὐλοῖσ· δὲ ἐν τοῖσ
ἐλπίσι τὰσ ὁδὲ λάθιν· τοῦτο δὲ ὧν καὶ
τότε· ὁ γὰρ μακάριοσ δαῒδ τῆ τοῦ πνῦ σ
χάριτι τοὺσ ψαλμοὺσ ἐνεργαζόμενοσ τό
καὶ ἑξῆς· ἐὰν δὲ οἱ πρὶ ταῦτα
ἐπὶ τῆ δείοιι καὶ διαφόροισ τοῖσ ὀργάνοις
ικιθάρα τε καὶ αὐλῶ· κυμβάλοισ καὶ
τυμπάνοισ καὶ τοῖσ τοιούτοισ τὰσ ὁ
δὰσ ἀναικρουόμενοι· ὅσ οὖν προσδέκει
νουσ φῆ· λαμπρὸν ψαλμόν· τοῦτέ στιν
τὴν ὡδὴν· καὶ διότ ἐπαρξάμενοσ τὰ
ὀργάνων· ὁμιλόγησεν· τὰ παρὲ
αὐτῶν διότε τῶν ὀργάνων τὴν χρῆσιν·

ΠΕΙΣΤΟΤΕΛΟΣ ΥΠΕΡΤΩΝ
ΛΗΝΩΝ ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΑΣΑΦ

Α γαλλιᾶσθε τῶ θῶ τῶ βοηθῶ ἡμῶν
ἀλαλάξατε τῶ θῶ ἰακῶβ·
Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον
ψαλτήριον τέρπνὸν μετὰ κιθάρασ·
Σ ἀλπίσατε ἐν νουμηνίᾳ σάλπιγ
γι ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆσ ὑμῶν·
Ο τι πρόσταγμα τοῦ ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ κρί
ματα τῶ θῶ ἰακῶβ·

μ ψαλτήριον παλιν τὸ σῶμα δὴ διὰ τῶν γινομένων συμφωνίαν καὶ σωματικὴν προσαύτο τῆσ τυχῆσ
ἰὺ ἁρτίωσ ἡγέσθωσαν οἱ τοῦ θῦ ἀπόστολοι ἐπὶ τὰ ἔθνη ἀπαστιν ἐξέρχεσθε τῶ θῶ. καὶ τὸ σῶμα οὕτω τοῖσ ἐσόμενα βλέπετε τοῖσ
θεο καλίν γὰρ φῆ ἀδὴν καὶ τέρπνὸν ὁ τὰν διὰ τῶν ὀργάνων καὶ τῆσ ὠδῆσ καὶ τῶν διαφόρων ῥυθμῶν.
μείζονα τοῖσ ἀκούουσι τῶν λόγων παρέχεται· τὸ ψαλτήριον τέρπνον. αὖ ἀρχὴν δὲ εἶναι λέγῃ·
ἀντὶ τοῦ καλὴν λέγει καὶ ἰδίαν λέγει τοῖσ αὐτῆ·

ΔΘΔΝΔCΙΟΥ

ο σπέρ ποτὲ ὁ ἰὴλ αἰσθόμενοσ λαμπρὸν φάνη φάτιγγα ἐν τῆ ὑσομένῃ αὖ φάτιζεν. τοῦτο προφή
γευε δηλονότι τοῦ θῦ καὶ μαρτύριον τοῦ δόξαν θέντα αὐτοῦ σὺν τῆσ ὄξ αἰγύπτου δουλείασ· οὕ
τω καὶ ὁ μέσσ λαόσ· τῆ δυ αγθλικῆ χρώμενοσ φάτιγγι ὃ φ θόγγοσ εἰσῆλθεν τὴν γλῶτταν·
κλαῦσ αι δρῶσιν ὑσομένῃ σ αλπίζειν· τοῦτέ στιν ὁ μυστικὴ ἀνακαινίσει τοῦ νοὸσ αὐτοῦ· ὁμολογῶ
καὶ αὐτὸσ καὶ μαρτυρῶν ὁ τι δὴ αὐτὸν δικτῆσ μοιθεῖσ ἵ λευθέρωσεν αἰγύπτου· τοῦτέ στιν δικτῆσ
ὄξουσίασ τοῦ σικέτου·

θεο δώρου

ὅτι μοι αὐτὸσ φῆ καὶ ταῖσ σαλπίγξιν ὑσόμενοι ἐσμεν· ὅρτην γὰρ τὴν ὑσομένην· ἀλλὰ
θεο καὶ ὑμῖν παῖσιν φῆ ἐστὶ νομοθεσία· νοῦ λεται δὲ εἰπεῖν· ὁ φίσι σωτὴρ διὰ παύτων ταῦτα εἰσῆλθε τῶ θῶ τῶν ἐμῶν
μετὰ γὰρ τὸ ἀλλὴ λουϊᾶ καὶ δοξάσω σε καὶ δοξασίασ τοῦτο ὁ θῶ τῶ λαῶ τῶ ἡμετέρω ποιεῖν προσέταξεν·
ὃ ἀθυμῆσαι παραλιμπάνειν δίκην·

ΕΥCΕΒΙΟΥ

τί δὲ αὐτό. λίτο πρόταγμα τὸ περὶ τοῦ φάτιγγοσ· ἀπὸ μιᾶσ δὲ βύλλησ τῆσ τοῦ ἰωσὴφ· τὸ παῦθ ἑλλήν
θμοσ· διατί δὲ ἐμῶν τὸ παῦθμοσ ἰωσὴφ ὠνόμασεν· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸ προφάσεωσ τοῦ ἰωσὴφ οἱ παῖ
κατὴ λθον εἰσ αἴγυπτον· πρότερον δὲ μαρτύριον τοῦ φάτιγγοσ μόνου ἔθετο τοῦ λαοῦ ἀλλ' ἵνα κατὸ
κεῖ μοι τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐξῆγαγεν αὐτοὺσ δίκτησ αἰγύπτου ὁ σωτὴρ καὶ καὶ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω
ἤκουσεν·

δι θμεαρτύρατο αὐτῶ φ^η ὁ πωλωνίκαν τὸν αἰγύπτου αὐτὸν ἐξελθεῖν τὸν τοποιεῖν τὸν ὑπὲρ θυσίας τῆς ἐλευθερίας ὑμῶν τοῦ λαμβάνου· τὸ οὖν ὕθτο αὐτὸν. ἀντὶ τοῦ τοῦ λόγου· ἵνα δι πωλ. τοῦτον ὑμῶν διαμεαρτυρίας αὐτῶ ταχεῖ τοῦ λόγου ἔθλετο : ἀθανασίου

ὁ λαὸς φ^η ἐξελθεῖν θυσίας τῆς αἰγύπτου. λίκουσιν ὑμῶν γλῶσσαν λῶν πάλαι οὐκέτι· καὶ ποίαν αὐτῆ. λί τοῦ θῦ πρὸς τὸν λαὸν γινομένη ὑμῶν ὀφειλή : θεοδώρου

τότε γὰρ καὶ μεγάλων μὲν ἐξιόθη ὁ τὸ πρόσταγμα τοῦτο ὑπὸ δέξατο. θυσίας αἰκοῦ ὑμῶν φ^η λῶν. λὸ οὐδέπω τὸ πρὸ τούτου αἰκοῦ ὑπὸ λῶν· ὃ δὲ καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ τοῦ δεῖν μεταίασιν δλὸν πρᾶξιν τὸ πρὸ ταχθέν· ὅτι πρὸ μὲν ἐξιόσαν αὐτὸν ὁ θῦ οἰκείας φωνὴ δοῦναι τὸ πρόσταγμα : ἀθανασίου

ἀντὶ τοῦ ἐξάγαγεν. λέγει δὲ ὅτι τῶν μεταστάντων αὐτοῦ σὲ λιν θέρων ὑμῶν ὧν ἐπιφέρουσι τὸ οἰκοδομοῦντες τὰς πόλεις τὰ φάραγγας : θεοδώρου

ἀρα δὲ λέγει τῶν μεταστάντων· ἀπὸ τοῦ αἴρειν· ἵνα δι πωλ τοῦ πωλοῦν καὶ τὸν πωλωθείσας· ἀπὸ λλαξεν αὐτὸν φ^η διὰ εἰρμὸν τὸν δουλείας. καὶ τοῦ φέρειν ἁρπάσαι μεταστάντας. τὸν μὲν τὸν λίλιν θέρων ὑμῶν : ἀθανασίου

τοῦτο φ^η διότι τὸν πολλὸν καὶ τὰς ἀχρὰς ὑμῶν φίλοις ἐπὶ τὸ ἔργον ἐπιφέρουσι : θεοδώρου

κατεφρίνθη γὰρ μικρὸν καὶ κατέδλαν πανηθη τὰς χεῖρας ὑπὲρ τοῦ κοφίνου δουλείας. τὸ αὐτὸ λέγων· τὸ τοίνυν φ^η. ὅπως μὴ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπαλλάξας δεσμῶν τοῦ πρὸς αὐτὸν : ἀθανασίου

ὁμοίως τὸ ὅτι λίκουσαν τὸν ἀθυμοῦντα αὐτῶ μὴ καὶ τὴν φωνὴν αὐτῶ λίκουσαν καὶ κατὰ νῦν τοῦ δεῖν ἐλέσθαι αὐτόν : θεοδώρου

τοῦ θῦ λέγει τοὺς λόγους οὓς τότε πρὸς αὐτοὺς διὰ τῶν ὑμῶν ὄρεσι τὰ σιμαὶ δόφθη αὐτοῖς καὶ εἰ πὸν δι αὐτοῦ. ὅτι ἀμήχανον γόν σε δεσπότην λαὸν θμάρμοδίζεσθαι τὸν διεσπότην καὶ ποιητήν. τηλικοῦτον εἰδωλολάτρην θρασύτητα ἀφίέναι· τοῦτο οὖν αὐτοὺς ὑπὸ μιμνήσκει· διὰ τῶν μὲν οὖν ὁ θῦ τότε πρὸς τὸν λαόν· ὑμῶν τὸ θλίβειν τὴν δουλείαν τοσοῦτον. λίκουσα καὶ ἀπολλάξαι· πρὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἡγούμενον. καὶ πρὸς τὴν σωτηρίαν εἰρήνων ὁρμαν. ὑμῶν φ^η θλιβόμενοι· λίκουσαν· καὶ διὸ λῶν τὴν θάλασσαν. ἀπολλάξαι αὐτὸν ὑπὲρ εἰς διμὲν ὑμῶν θαυμαστῶν· ὑμᾶς πὸν κρύφα καταιγίδος· καὶ ἀφῆκεν· διὰ τῶν ὑμῶν. ὑμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ κεκρυμμένος αὐτοῖς διὸ λῶν τὸν ὑμῶν καὶ ἀνόμους πρὸς πεῖν σῴζειν τὰς τούτων φύσιν ὑχούσης· καὶ οὕτω τὰς καταιγίδας ἀπὸ τολούσης : ἀθανασίου

ἀντὶ τοῦ διεκώλυσαν καὶ κατὰ νῦν πρὸς μαλλούσης ὑμῶν φιλίτθων : ἀθανασίου

ὅτε δὲ τῆς ὑμῶν ὁ λαὸς ὑλῆν ὑμῶν πρὸς μασίων. διὸ τὴν μὴ ὑδωρ ἐγαστίαν ὑμῶν. ὑλῆν ὑμῶν πίλοι δορεῖ σθαί με καὶ πειράζετε τὸν ἐμέ : θεοδώρου

τοῦτο κρούλέγει τοῦ ὑμῶν ὑρρᾶν· ὅτε ὑλοι δορήθησαν πρὸ μασίν· ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦτο φησὶ σοῦ τὴν δοκιμὴν τῆς αἰτίας πρασχομένου. ᾧ δὲ καὶ οὕτω τὸ ὕδωρ μεταπαλῶν. χρῆσιμον μὲν ὑμῖν ἔσεσθαι τὸ πότον· πόθεν οὖν πρὸς τοῦτον :—

Μ αρτύριον ὑμῶν τοῦτο ὅτι ὁσὶ λιφ θῶ ἀπὸ τοῦτο ὑμῶν ἐξελθεῖν αὐτὸν ὑμῶν διεγεῖραι αἰγύπτου :

Γ λῶσσαν λῶν οὐκέτι λίκουσιν ὑμῶν πίαι ἡδύσματα ἀπὸ ἁρδασμοῦ τοῦ μῶν τοῦ αὖ αἰχεῖρες αὐτοῦ ὑμῶν τοῦ κοφίνου δουλεύσαν :

Θ υθλίψει ὑμῶν καλέσομεν καὶ ὑρρυσάμην σε ὑμῶν κουσάσου ὑμᾶς κρύφα καταιγίδος : ἀπόκρισις :

Θ δοκίμασάσε ὑμῶν ὕδατος ἁρ τιλογίας :

τω λαω παραιμυθιαν εισφερειν λεγων· παρεσκευασθαι εαυτους ομογνωμονησειν αυτω· και γαρ δι' τουτο ποιησει. ουκ εαν ετεροδουλευσειν θεω· ουδε λυτρουσθαι αυτους αυτος οιος τε ων δυνασθαι προσφατως· αυτος γαρ εστιν ο και παλαι αυτους εξαγαγων της Αιγυπτου δουλειας· θεοδωρητου Ουκουν αισχυνεσθε τους προγονους και μεμνησθε των παλαιων· θεοδωρητου ων εστοχηκειται τοις απο θαρχουσιν αυτου και θρησκειας προφασιν και παιδειας· θεοδωρητου δαιμονος δε εργον το διαβολον εστι μεν· και τιθησι διαβολους· και τοιουτους εστιν εμβαλειν ενθυμηματα· και τουτο μεν παρ' ημων απολαυειν αγαθων· δηλα γαρ ου παρ' εκεινου τα πειρατηρια· μηνυουσι και εστηκοτος θεου τον ανθρωπινον εστιν ομοιως εστι προσβλητας και σημερον εστιν εισαγοντας· εστι σαρκικον· ηεσυχιου τα δε παρ' ημων εστιν ομοια· τουτου χαριν προσδεχεσθαι ημας ελπιζει· προειδως ουν ημων τα πραγματα· ουμενουν δε· τουτο αιρεσθαι αυτους· το μεταθεσθαι· δικην γαρ ειπων παρ' ημων ουλοις τοις· του θυ προφητου φησιν· ουχ αμαρτησει· μεταμοιαν εστι δε και τουτο προσημαινει· ο τι τοις αμεταθετοις δικαιοις μεταθεσθαι ημας ου λοιπον· ταδε· Ουκ εκων γαρ ο χς· προσβαστος εστι θω· ουδε βιαζομενος· αυτος δε δι' εαυτου εαν αγαγη αυτους επι γνωσιν· αυτος δε· αισχ· αυτος εξεμεταται ταυτα· ως δε και τον εσω ανθρωπον εξαγαγων αιγυπτου προφητειας εδιδασκε λογους· φησι γαρ δι' εμου ειρηται· ουκ εστι μεθ' ημων προστατης· εξεφθη εως δε ερχομαι δι' εμου· και παλιν δι' εμου· ουκ εστι παρ' εκεινω· ουδε εστιν εχθρου αυτω εως δι' ημων· αλλοτριον δε θυ και προσβατον· τον μεν ως ολεθριον φευγοντες· τον δε ως σωτηριον προσιοντες· θω δε μονω ιδιοτες· το ειρημενον· ος δε θω λειμονα ουκ ειδησει· ουδε απο τινων λιγειοθαι δυνησεται· τον απαγγελλοντα δε· την δουλειαν· αιρουμενος· εχθρον τατων πειρατην· θεοδωρητου Ου γαρ μονον ο τι δι' εαυτων και λαβ· αλλα δι' αγγελων ποιησει· και γαρ αι χειρες ημων ειδον· και τον υιον ισχυρως διεγειρομενον· και τους σκαρπους· τουτον δε λαον· τον μεν αισχυνης αιγυπτου και ταυτην δικην δεδωκοτα· ο απο λαιστου λιμην ειρηται· ο τι λιγραν της χωρησιν· αντι ρηματος λεγει· το γαρ αιρεσθαι· δηλοι το εαυτους εκεινω χωρησαι· αντι δε του δαπτειν ουσιαν αιρεσθαι· τον δε αγαθον τινων προυσιαν αιρεσθαι· αυτον δε· θεοδωρητου Εαν δε ταυτα μεν ημων εσχομεν λογον· αυτοι δε τα εαυτων φρονωσιν· ουκ εστι τουτου χαριν απονενοησθαι· ουδε τα ρηματα ουκ εμπαλιν τρεπειν· ουδε εστιν ο τι ου μεταβαλλουσιν· ουδε γαρ

θεοδώρου

ὅτι δὲ ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ῥήματος. ἐπιμεληθήτωσαν παρασχέσθαι. οὐδὲ ἐπαισθάνεται· καὶ γὰρ πρόδηλα
ῥᾴδιόν ἐστι τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν εἰς μερισμὸν ἐμπεσεῖν· καὶ πόρρω ἐναλόγου ἂν αὐτοὺς ὑπεκόλασε μεγίστοις· καὶ οἷον
ὡς ἀβοήθητον ὑπερεῖδε· ταῦτα δὲ λαμπρὸν πρόφασιν ἀπὸ τῆς τοῦ φωτὸς τοῦ θεῖου. καὶ τὰ ἑξῆς
λοιπὰ ὅτι πᾶν· ὅσαν εἰ μὴ ἐβουλήθη καὶ μὴ ἐπιχρήσασθαι φωτὶ ἁρμοσούσῃ τῷ αὐτοῦ τῷ ὄγκῳ· διὰ πάν-
των τούτους πεπαιδεύκαμεν. ὅτι δὲ ὑπὸ ὀργῆς ἐλήφθησαν καὶ νόμου δίκαιοι παρὰ τοῦ θεοῦ. ὅτι μὲν γὰρ ἐπαινέσεως ἐκ
ἐπαθον ἂν οὐδέν· ἐπεὶ δὲ ὄλαστον ἔβρομεν τὴν τῶν προσταγμάτων. ἀρμοσάσῃ ἐπιστροφὴν καὶ
κοινὸν· πεπαιδεύκαμεν αὐτοὺς φυλάξασθαι τὸ τοῖς αὐτοῖς πάθεσι μὴ τὰ αὐτὰ πάλιν παθεῖν·
τὸ δὲ ὅτι καὶ τὰ τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτήματα ἀπὸ τῶν εἰρημένων παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ὄγκῳ εἰ ποτε μὲν ἀπὸ τοῦ
ἁρμόζειν αὐτὸ δυνάμενα. μείζονα ὅσον ὑπερβαίνοντα τὰ τοῦ ἀλλοτρίου· ὁ δὲ καὶ ὅτι τοῦ θεοῦ λέγει
δοκεῖ τὰ λεγόμενα· διχῶς

τὸ ὑπὸ μὴ δύνασθαι ἁμαρτάνειν. τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν βιασθῆναι. ὃ πάσχει
τὸν μέγιστον τύραννον τῆς αἰγύπτου. οὐ
γίγαντας ἰσχυροὺς ὁπλίσας καὶ αὐτὸς
ὡς θηρίοις μεγάλοις· ἀλλ' ὑπὸ λιμοῦ καὶ μικρᾶς
ζωυφίων· ἀθανασίου

ὃ οὐκ ἐμφέρομεν ὅλως ὑπὸ τοῦ τύπτεσθαι
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ. ἐφ' οἷς καιρὸς αὐτὸς τιμω-
ρίας· οὕτως δὲ ἐστὶν ὑπὸ τοῦ μὴ βλάπτεσθαι τοὺς
ὁμοίους· θεοδώρου

λάβοιλοιπὸν καὶ τῆς ἐναρμόδιου τὸ μέγεθος·
πρὸς τῶν ἀρχῶν καὶ τὸ πρόσιμον κεχρη-
μένος· ἵνα εἰς τὸ λαὸν ὑπὲρ ὑμῶν μέσαι λίπωσι παρ-
μεσίσι· ὁμοίως δέ ἐστι τὸ ὑπὸ ταῦτα λεγόμε-
νον τὸ ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀλλοτρίου· τὸ ὑπὸ πολλῶν
τῆς δηλωμένου τεύξονται σὺ οἱ ἐχθροί
σου· ἐπὶ τούτων οὕτω φ̄. ὑχαριστήριον ὑμῖν
παραιδλεύομαι· ὅτι μέχρι σαύτης ἀ-
γωνοθετῶν. οὕτω μεγαλομεταδόλως
καὶ τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ χάριτος. ὡσεὶ καὶ πολ-
λοὺς τοῦ ὑπὲρ αὐτῶν καταπολαβόντας
τῶν προκειμένων τιμῶν. ἐπὶ κρίνασθαι
δηλουμένους τοῦ δόγματος τῶν κοι
νωνίαν· ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ τοῦ προειρημένου καλ
μοῦ. καὶ ἵνα ἀπὸ δίκης ἡμῖν παραίκθι
ται:

ἐνσεβίου

τ αὐτὰν ἀν ἔσεσθαι καὶ τὰ τὸν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ εἰς ἰσχὺν αὐτοῖν· ἐπὶ νικόους· μὴν δὲ ἀν νίκοοι καὶ ἀ
πιστεῖσι γενόμενοι· αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐχθροὺς τοῦ θεοῦ κατέστησαν: θεοδώρου
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῖς ὁ φθόνος δικτηλὸν ἐπικρίσασθαι ἔσεσθαι· μὴν εἰ γὰρ αὐτοὺς ὁ τῆς τιμωρίας καιρός.
ὃν οὐ προσῆκεν ἀρχὴν· ἀλλ' εἰ φόδῳ νῦν ὑπείκουσι δέχονται· ἐνσεβίου
ὅτι γὰρ καὶ τοῖς αὐτὰ τετολμήκασιν. ὁμοίως τὸν παρόντα αἱ ὧραι ἔχουσι καὶ οὗτος ἔσται αὐτὸν ὁ καιρός:
καιρὸν καλεῖ τὰς συμφορὰς· οὕτω γὰρ οὐροὶ καὶ ὑραῖοι ταύτας ὁμολογεῖν εἰώθασιν· ἀθανασίου
αὐτοὶ μὲν φ̄ θεοῦ σαφῶς αὐτὸ αὐτοὺς δίκτε· ἀπὸ ἀγαθοῦ· ἐπὶ ἀρχῶν. ὑπὲρ αὐτοὺς μοῦ τῆς προφη-
τείας ἔσται. αὐτὸς ὁ ἐκεῖ· ὁ ἀρχαῖος ὃς ἔχων· ὁ ἐξοῦσιν κατακαίειν. καὶ χωλὴν δηλοῦσι τὸ κόσμιον: θεοδώ
ἀλλ' ὑπείκει μᾶλλον. εἰ γοῦν ὑπ' αὐτοὺς ἦσαν· τοὺς δὲ οἰκείους πολλῆς ὑποσπάσει πολλῶν τῆς ἀπὸ τοῦ μεγάλ
μάστορ ὑπ' θεωρίας· πυρροῦ γὰρ λέγει τοῦ σίτου· φθάσαν δὲ ὑπὸ πυρροῦ τὴν ὑπ' θεωρίαν αὐτοῦ καλεῖ: ἀθαν
πᾶσαν· αὐτὸς ὁ ἐκεῖ· μᾶλλον δὲ τὰ θεῖα αὐτοῦ λόγια· λέγει γοῦν· ὁ τὰ τῶν ὁσίων αὐτοῦ λογίσασθε θ
πολλοὺς αὐτοῦ: θεοδώρου
καὶ ἀπὸ χαλεπῶν καὶ σκληρῶν πραγμάτων. εἰ σὺ πολλῶν αὐτοὺς ἀφίστη καὶ τῶν δεινῶν καταπαύσει:
ἡσυχίου πρεσβυτέρου ἱεροσολύμων:
μᾶλλον δὲ καὶ πᾶσαν τοὺς προφήτας λέγει· ἐπεὶ δὲ ὑπὸ πάντων ἀπὸ χῦ· ὃν χρὴ μανθάνειν
χουσιν· ἵνα αὐτοὺς ἐχόρτασεν ὁ θεὸς οὐκ ἐβούλετο προφητῶν οὐδὲν δεύτερον· πολλοὺς δὲ καὶ ὑπὲρ πολλῶν
αὐτοὺς γενόμενος· χρησάμενος:

θ ιὸλαοσόμου υἱοῦ σὴμ ἰῶλ
ταὶ σὸδοῖσμου εἰ ἐπορεύθη:
γ τὰ μὴ δβρὶ ἀμ τοὺς σχθροὺς
αὐτῶν ἐταπείνωσαν καὶ ἐπὶ τοὺς
θλίψουσι πάσας αὐτοὺς ἐπὶ θλιψιν
αὐτῶν χειρὸς μου:
ο ἰδχθροὶ κῦ θῆ σαν τὸ αὐτὸ
καὶ ἐταπείνωσεν αὐτῶν εἰς τὸν
αἰῶνα:
κ αὶ θῆ σὰ μισὸν αὐτοὺς δικαδάτ
πουρού καὶ δικπαίρασε μὲ λιδχόρ
ταὸν αὐτοῦ: ~

ΠΑ

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΩ ΑΣΑΦ

ο θς ὁ ἐξαιρούμενος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ τῶν μεριμνῶν τοῦ βίου. ἐκ τοῦ προφήτου δανιὴλ. ἐκ τούτων καὶ τὰς αἱρέσεις διελήλυθε
οι διὰ τοῦτο τοῦ θεοῦ ἀπεστραμμένοι : ΔΑΝΙΗΛΙΟΝ
οπο θεοὺς τοὺς ἀρχομένους τοῦ μὴ οὐδὲν αἰσθητὸν ἢ οὐσιωδῶς κεκλῆσθαι τοῦ θεοῦ. ἐξαιρούμενος οὖν ἐκ μέσου αὐτὸν ὁ θεὸς
ὁ τελέως σωτήριον παρουσίαν πεποιῆσθαι. ὁ τοσοῦδε διαιρήκαμεν αὐτούς. ἄλλο μὲν τοῦ αὐτοῖς τὸ ἐναργὲς μὴ
μοῦ τοιοῦτον : ΕΥΣΕΒΙΟΝ
ιζ ρίνα μὲν δὴ οὗτος ὁ θεὸς διελὼν ἀλλ' ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἱκαὶ διαιρήκαμεν τῶν ἁλισθησομένων σωμάτων τὸν θεὸν
ἄλλους τοὺς προσαγομένοις ἱκριμομένοις. ἱκαὶ ἐπειδὴ ἄλλα τοῖς ἄλλοις τὸ ἐξαφθήσονται δικαίως τὸ τάγματος τοῦ
προλελεγμένου θεοῦ ἀφορίζειν διάφορα καὶ κρίνειν. κριμοὶ δὲ οὐκ ἐναίρεσσον. οὐδὲ ἐναργὲς ἐκ τοῦ
ἐμ ὑπῆν προικαθεζόμενος. ἀλλὰ συγκατανεύσαι τοῦ τοῖς κριζομένοις μέσος αὐτὸν γίνεται. ὁμοιοῦ
μενος αὐτοῖς τὸ σχήματι τῶν ἁμαρτωλῶν γενόμενος ἀτρέπτως :
κ τὴν ἀδικίαν τὴν εἰς τὸν λαὸν παρ' αὐτοῦ γενομένην ἐλέγχου εἰς μέσον ἄγει : ΗΣΥΧΙΟΝ
ιλ λὰ τὸ ἔθος τοῦ προφήτου ἐκ τοῦ παρόντος ἐπὶ τὸ μέλλον τὰ ἐσόμενα ἐκφαίνειν. ἐπὶ τὸν ἔσχατον κρίνοντα καὶ τὴν
ασούκαισθαίρεται : ΔΙΔΥΜΟΝ
ἔθος ἱκρύπτεσθαι τοὺς διαιρουμένους τοῦ προσώπου.
καθὰ καὶ τὸ κυρίου τοῦ ἐμοῦ : ΗΣΥΧΙΟΝ
ο υλέγει κρίνατε δικαίως. οὐδὲ προφθάνει.
οὐδὲ βραδύνει. ἀμφοτέρων γὰρ τὸν θεὸν παρέγνω μὴ ἀπιστεῖσθαι τὸν χρηστὸν μου καὶ
ἐμπαίζεσθαι προφθάνεσθαι μὴ μακροθυμεῖ. ἀλλ' ὀρθῶς καὶ παρὰ τὸ ἀναμένειν καὶ πρὸ
μένειν. διὰ τί. ὅτι δικαίοις μὲν τὸ ἀδικεῖσθαι
παρέσται. τούτους δὲ οὐ φορητὸν ἀδικεῖν
θῶν διὰ τὴν ὑπὲρ ἱκετείαν μένειν ἐξηλλαγμένην
ἐν παρουσίᾳ καὶ ἀσθενεῖ ἀμύνεται. ὁ θεὸς αὐτὸν ἀφοδρό
τερον ὁμολογεῖσθαι αὐτὸν χθαι : ΔΙΔΥΜΟΝ
ιδ ατασσομένους μὲν οὓς ἐρύομεν διὰ τοῦ πολ
ὀρθὸν τοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. ἀμφοτέροις καὶ τοῖς
ἱκατάρξῃ θεοποιηθῆναι τὸν ἀποστάντα θεοῦ καὶ
τὴν παρὸ αὐτὸν διαπαιδεύσασθαι
ίαν. δικαιούτωσαν δὲ καὶ τὸν διατυφί
τασθαι καὶ πεμένειν. διατοῦ μὴ εἰ
ν ὑπερηφανείας ἀγόμενον : ΗΣΥΧΙΟΝ
ὃ στε θυμὸν ἀρίστην τοῦ πρὸς ἀδικίαν
ἐπολεμοῦσιν χαὶ μόνον διαλέγεται. οὐ
κοῦν ὅμως σώζων τὸν παροξυσμὸν. ποιεῖ
μοσαν ἀξίαν καὶ μισθὸν ἀποφέρεται. δικεί
μου δὲ λαδὲ. ὅτι σωτὴρ ὑπὲρ ἡμῶν δέδωκε τὸν μονογενῆ αὐτοῦ θυμίαν ἀπολλυμένων
δὲ ἀρπαζομένη μένοις ἐκτὸς θυμίοις τέθεικται :
τ οὐκ ἐγνωσαν. τοῦ παρόντος υἱοὺ τοῦ σωτῆρος. τοῦ ἀμφοτέρους μουμένους τὸ ἀπατεῶνος. ὅτι ἀγροὺς ἀγροῖς.
καὶ οἰκους οἰκοις συνάπτουσι πολλαῖς. ταῦτα τοῖς ἐχθροῖς θησαυρίζοντες. τίδε οὐ σωτὴ
ρα. ὅτι τῶν μικρῶν ἀσχολούμενοι ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀφροῦσι ταμείζομαι : ΔΙΟΔΩΡΟΝ
τ αῦτα δ' οἱ δικαστὴς ἀπαιτήσουσιν οὐ μοὺ λόγιται. ὅτι δὲ ὁ σωτὴρ μικρὰ τίθησαν δικαστάς. ἀλλὰ ὅσοι
οἱ δρμικότων διατρίβοντες τὰ πρόσωπα οὐ λέγουσιν. οὕτως καὶ οὗτοι. οἱ κεῖαν ἀγροίαν τὸν δρόμον
ο ὐχ ὁρῶσιν : ΔΙΟΔΩΡΟΝ
θ μυβλιαγὸν τοὺς ἀρχομένους τοῦ αἰῶνος τούτου φ'. οἱ τῆς ἱκαὶ πρόγο τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων ὑβρισθέν
δικαίως ὑπὸ τῶν ἐκλελοιθότος τὸν ἱκαὶ θλιμμένων τυραννίδος διὰ τοῦ λεχθέντος προσλιμαῦ λογίου. μὴ
ὁ ἀρχομένους τοῦ κόσμου τούτου δικαίως θλίβεται δέχεσθαι. ἐσαλεύθησαν γὰρ ὑπὸ σάλου ποτὲ εἰ χρηματίσθησαν.
ἀτυθλιῶσιν πρὸ τῶν αὐτῶν ἱκαταργηθέντων διὰ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ. ὅτι τὸν δικαιολόγον γενομένων
τοῦ ἰλὰ μεγάλου ἱκεκριχθῆναι εἰ ἀναίτιοι τὸν θυσιαστήριον τὸ ὃν ἁγνὸν ἐσθίοντες. ἐμέ
δὲ ὅσοι ἁγίοι ἀπὸ θηλίοις εἶδε. πίπτει δὲ καὶ ὅσιοι τῶν ἀρχόντων. καὶ ποιμένων ἀρχόντων. ἢ ὃν
μικρὰ πρὸ τοῦ τρομοῦ βδελύσσονται διὰ τὸ μοσαλευομένων θυμελίων τῶν γλιῶν :
διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν. συναστίσωσαν τῶν ἀγίων. καὶ ταράξω τὴν γλῶν. διὰ τοῦτο ἱκατοικοῦντας ὃν αὐτῇ :

Διόλωρον

συαστίσαφ᾽ καὶ συγκλοῦ ἡσσον τὸ ναῦ· ἔστι δὲ ἴδ. ζᾶ μὲν τοὺς δικαίας ἐν τάξει θεὸν καὶ τιμᾶν καὶ ἀγαθοὺς καὶ ἐν τῷ ὑγιαίνου· αὐτοὶ δὲ εἰ τὸ δημόσιον ἐξ ὑμῶν ἀρχίσομαι· λήμματι τὸ δίκαιον οὐδὲ αἰφθείρομεν· καὶ ἑκάστοτε τοὺς μὲν θυμὸν ἀρχόντας· οἱ δὲ καὶ τὸ μὲν ἀδικεῖσθαι τοὺς αὐτοὺς ἡδέως εἰ χρῆναι τὸ δίκαιον ἀσμένους λαμβάνεται· οὐκ ἐθέλοντος τοῦ δικαίου αὐτοὺς οὐδὲ ἄκοντα τοῦτος διδάσκειν· τὸ δὲ ζᾶν εἶναι θεοῖς ἐᾶν· τὸ δὲ εἶναι. ἀντὶ τοῦ μᾶλλον λέγει. ἀντὶ τοῦ μᾶλλον αὐτοῖς τὴν ὑμῶν ἐξουσίαν· ἔστι δὲ μεταθεῖναι τὴν στίξιν· οὐδὲ ἐλεύθερος δικαίου· οὐδὲ ἄκοντα τοῦτος διδάσκειν· τὸ δὲ ζᾶν εἶναι θεοῖς ἐᾶν· τὸ δὲ εἶναι. ἀντὶ τοῦ μᾶλλον λέγει. ἀντὶ τοῦ μᾶλλον αὐτοῖς τὴν ὑμῶν ἐξουσίαν· ἔστι δὲ μεταθεῖναι τὴν στίξιν·

Τὰ ἀπὸ τοῦ ἰσηρίθμου

ἔστι γὰρ ἴσοι γὰρ ὁμαιμοὶ αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ φύσει καὶ ἀληθείᾳ λαμόντος ἴσον οὖν δικαίου τοῦτο καὶ τὰ τιμᾶσθαι τὴν κλῆσιν ὁμοίαν ἔθηκεν· καίτοι καταφύσιν οὐκ ὄντος τούτου· ἀλλὰ νόμῳ καὶ δόξῃ· πλὴν εἰ καὶ λόγῳ ἔθεσαν· ἀλλ᾽ εἰ ἔστι φύσει καὶ ἀληθῶς καὶ ἐναντίον·

Διάτμον

ἀπὸ θυμοῦ δὲ οὐχὶ οἱ αὐτοὶ τοῦ κοινοῦ θανάτου· ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου ἁμαρτίαν θανάσιμον· οἱ πολλοὶ ἐναντίοι ἐστὶ τοῦ ἀρχόντος οὗτος δὲ εἴρηται ὁ διάβολος·

Ἡσυχίου

ἀμνηστόμενος τοῦ διαβόλου ἄρχοντος γὰρ ἐξουσίαν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς εἶχεν ἐκ κλήρου· διὸ φησὶν ὁ λόγος· οὐκέτι ἀγνοῶ μηδὲ ἀλλοτρίαν ἀπὸ ἀρχαίου καὶ ἔθους· ἀλλὰ πρὸ ἀρχαίας ἄρχουσαν ἐξουσίαν· ἐναρθεὶς δὲ καὶ μεταζόμενος ἐκ τιμίου· ἔστι δὲ μεταθεῖναι τὴν στίξιν· διὸ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ

σοὶ μὲν φ̄ οὐδὲ ὁμοίως ἀμφισοίκαι σοι καὶ μακροθυμῶ ἐστὶ τοῖς ἀδίκοις. ἐγὼ δὲ οὐχ ὁμαι μὲ
οἱ γλίσθαι ἐστὶ τοῖς καθ' ἡμῶν παράνομα ἐχθρῶν γινομένοις ἀδίκοις διῤῥόδιος — : ἡσυχίου
τοῦτο γὰρ μὲ ἐστὶ πολὺ μακροθυμίας οἱ γλίων γὰρ τοῦ ἴδιον τῶν προσόντων ἁμάρτωλον μακροθυμή
σας ἀφίησιν : ἀθανασίου
ὅταν οὖν φ̄ ἴδῃ καθ' ἡμῶν παράνομα γινόμενα : τοῦ ἁγίου κυρίλλου
ὁ παντοκράτωρ φ̄ τὸ ἴδιον ἐκδικεῖ πάθος φ̄ τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδικεῖν. ὃ πολλαχοῦ καὶ οἱ προφῆται
μαντικῶν ἐκφαλλικῶν καὶ ἁμαυσουφίζουσι τὸν γλιόν. οὕτω καὶ οἱ μακόμενοι τὴν δόξαν ἐστὶ μοῦ
λίβδαμαντικῶν ἐκφαλλικῶν. ἀμφὶ αὐτὸ πάσχουσι
παραχρῆμα. πολὺ γὰρ παράνομα.
ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ὁ λαὸς τριάκοντα οἱ κιδρα
λαὸς παῦλος οὗτος : τοῦ ἁγίου
ἰδοὺ ἔδρομεν εἶδος τὴν πρὸ αὐτοῦ θῦ ἐχθρα
ὁ προφήτης ἔδεθτο. οἱ γὰρ τοῦ λαοῦ τοῦ
θῦ καὶ τοῖς ἁγίοις ἐχθραίνομεν πρὸς
αὐτὸν ἀφαιροῦνται τὸ λύμεν. οὕτω δικεῖ
μοι δοῦλοι καὶ οἱ κτίοι φίλοι τυγχάνουσι:
ὁ μὲν οὖν θλομάχοι οὗ μοῦ λονται θμᾶς οὐ
δένος θῦ ὑφεσαφαι. ἀμμὰ καὶ τὸ ὄνομα
τοῦ χ̄ῡ ἐξαλεῖφθῆναι πουδαίζουσιν. ὁ
δὲ θῦ ἀεὶ δένος ἑαυτοῦ ὢν γῆσι καταρτίζῃ
καὶ μᾶλλον τοῦ προτέρου λαοῦ παρόσιν.
τὴν δὲ δένος ἐν ᾧ ἐφύσατο δικαιοσύν.
τὸ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ δένος. τὸ καθ' ὅλου
τῆς οἰκουμένης διατελεῖ δένος δικαιο
γῆς. διὸ οὐ μβιάζόμενοι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ
χ̄ῡ καὶ τὸν παλαιὸν θεοφιλῆ λαὸν αἰ δελφῶν
μιμησόμενοι. τὰ τῆς θεοσεβείας
καὶ τὰ τῆς πίστεως δόγματα διαλαμπρύνω : τοῦ ἁγίου κυρίλλου
καὶ τί σε κατὰ θῦ μουλεύ ομαι σθαι τί. ἵδιον
θέσθαι. ἢ καὶ ὅλως φαντασθῆναι. τοῦ
μὴ μόνον ὁτιοῦν ἀμμὰ καὶ λογισμοὺς
ἀπροσίτους διωκίζαι. ἀλλ' ἑαυτὸν τὰ τοῦ
ζῆν αὐτὸν ὡς οἰκεῖόν σοι θῦ λογίζῃ. καὶ τοῦ
τοῦ χ̄ριστοῦ καὶ κτίσεί μου ἐστὶ μουλαί. μὴ
τὰ αὐτοῦ τοῦ θῦ ὡς σ' πρὸς τοῦ ἐστὶ μουλεύο
μένου καὶ προστάτου καὶ κηδεμόνος
λάμπται. τί μισθὸν οἱ τοὺς ἐστὶ μουλους
ὀργαζόμενοι : διδύμου
ὡς σπερ δι' ἐχείρων καὶ παροχῶν τοῦ θῦ
ὁ προφήτης. ὑπὲρ ἰσχύος. τὴν ἔμπρο
σθεν τοῦ λαοῦ φασὶν εἰ κατασσοῦ. οὐ γὰρ ἦσαν
τὰ τοῦ λαοῦ φ̄. ἀλλ' αὐτὰ σοὶ καὶ κατάστησον διαπαντὸς τοὺς μὴ κάσιν οἱ τοῦ λαοῦ σου
πολέμιοι : θεοδωρήτου
ἵδου μαῖοι ἀπὸ τοῦ ἰδίου τὸ γένος κατήγοντο. ἕδομεν γὰρ ὁ ἰδίου ὠνομάσθη. ἰσμαηλῖται
δὲ οἱ τοῦ ἰσμαηλ ἀπόγονοι ἄραβες. ἀμμὰ φυλὴ τοῦ ἰσμαηλ ἀπὸ τὴν ἄγαρ ὠνομασμένη.
μία δὲ αὕτη τοῦ ἰσμαηλ ἀμαλὴκ διέγνω καὶ αὐτὸς τοῦ ἰδίου. ἕθνος μὲν ἦσαν καὶ ἀπὸ τούτου
σωίεφ. καλοῦνται. οἱ τὴν ἰδουμαίαν κατοικοῦντες. φυλὴ δὲ ἦσαν ἰδουμαῖοι. οὗς νῦν ἀγομένους
λαοὺς φασίν. οὗτοι γὰρ μόνοι κατὰ λῆψιν διὰ τοῦ γένους τοῦ χαναάν. καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου
οἰκοῦντες. διὸ καὶ ὅσοι ἄλλοι φυλοὶ διαφθορᾶς διὰ λιμθῶσι : τοῦ ἁγίου κυρίλλου
ἕθνη δὲ ταῦτα μαρμαρισταὶ καὶ σολύμα. τὰ δὲ κατὰ σάρκα καὶ ἰδίου ἀλλ' ἴσως ζημιοῦσι καὶ μίμους καὶ ταῦτα δὲ θῦ ἀπραίτους τοὺς τὰ τοῦ θεοῦ φαύλως διώκοντας :

ΠΒ

θῦ τίς ὁμοιωθήσεται σοι μὴ σιγήσῃς μὴ δὲ κατασπραύνῃς ὁ θῦ :

Α΄ ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἠχήσαν καὶ
Β΄ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν :
Γ΄ ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύ
σαν τὸ γρώμενοι καὶ βουλεύσαντο
κατὰ τῶν ἁγίων σου :
Δ΄ εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν
αὐτοὺς ἔθνος καὶ οὐ μὴ μνησθῇ
τὸ ὄνομα ἰσραὴλ ἔτι :
Ε΄ ὅτι ἐβουλεύσαντο καρδίᾳ ἐπὶ τὸ αὐ
τὸ κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο :
ϛ΄ σκηνὰς ἐδώμ καὶ οἱ ἰσμαηλῖται μωὰβ καὶ
οἱ ἀγαρηνοί :
Ζ΄ γεβὰλ καὶ ἀμμὼν καὶ ἀμαλήκ
ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούν
των τύρου :

ἡνίκα ταῦτα ἡ τἀδελφὴ ἐβοᾶτο τὸ αὐτὸ σωλήχθη καὶ τὸ τοῦ ἰῆλ· λάχει δὲ μεταξὺ τῶν ἀποικιῶν λόγος 197ο
ἐσαμόλομ· ἀσσύριοι οὐκ ἐθελήσασί λιν ὁμοίκα τθικεῖν ὁμ τὸν καιρόν· αἰμί τη δὲ καὶ ὁ λόγος τοῦ σ-
θμαρίτας· ἀπὸ οἰκούσας ἀσσυρίαν ὁμ ὄντας· καὶ μεταξὺ ἀϊχμαλωσίαν τὸν μὲν δίκαιον φυλάττειν
ταῖς θικείαις οἰκήσασι πόλεσι· δηλοῖ δὲ ὁ λόγος ἡμαρτηκότας καὶ ἁμαρτίας δι' ἃς βρό-
τους κατὰ τοῦ λαοῦ θρασυνθέντας· καὶ ταλοιπὰ ἐπωδύρεται θεὸς βοήν· ΔΕΥΤΕΡΟΝ
αὐτὸ δὲ λαὸς μοφθῆ καὶ σωδιαχθῆναι τὸν καθ' ἡμᾶς τὸν πόλεμον οἱ προδηλωθέντες· τοῖς υἱοῖς δὲ λοῖς·
τουτέστιν εἰς ἣν θικείαν ἐβοήκουρίαν ἀποκληθῆναι· φυλάττου τοίνυν τοὺς ὅρους τοὺς ὁμόρους ἐχθρούς· αὐ
τοὶ γὰρ καὶ τοὺς θικείους ὅρους ἐπολιόρκησαν· ἐπὶ δὲ τῶν πρὸ ἡμῶν ἐχθραν ἀλλοτρίαν
λαὸν μεταπαλλάξαι· καὶ ταῦτα οἱ δὲ καὶ τὴν
ἀρχὴν· ἡνίκα πρὸ αὐτοῖς ἐβοήγαγε δηλονότι
μανασσῆ· ἐπὶ δὲ τὸν λόγον ἵνα πρὸ
σωτέον ἐχθρῶν μεταστῶσιν· ΕΥΣΕΒΙΟΝ

ταῦτα δὲ οὐκ ἀτυχόμενος αὐτὸν φησὶν ὁ
προφήτης· ἀλλὰ προφητεύων ταῦτα δὲ
λοιπὰ αὐτοῖς συμβήσεσθαι καταστύφ
ων ἐπῆγε τὴν γραφήν· προαισθητικῶς
χρόνων αἰτίαν μέλλοντι κουκεχρημένος·
ὃς ἀφ' ἡμέρας ἐξῆλθον οὐ μετὰ τοῦ ποιήσαντος
αὐτοῖς αἰτίαν τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἃ ἀφῆκαν ἡμᾶς
καὶ τὰ ὅσα φέρων· ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ὃ ὡς προστὸν μαθητὴν καὶ ὅσα σάρων ἐξῆτε
καὶ ὃ ἐπὶ ἐν ἐξαναστήσεται κατὰ τοῦ ἰῆλ
ἐξωλοθρεύθησαν οἱ μὲν ἐν ἐξῆτε μαρ
κιὸς τὸν δὲ ἐν ἀβδηδὼρ· τὸν αὐτὸν τρόπον
καὶ οἱ ἐπὶ θέμενοι ἡμῖν μεταξὺ τοῦ ἀσσύρ.
τὴν ὁμοίαν τιμωρίαν τύχοιεν· ΘΕΟΔΩΡ
ἀταιφοὶ γὰρ μέν ἐστιν δηλόθεν ἐθησαν καὶ
οἱ ὁμτικὸ πρὸς τὴν ἐκ θεμένησαν·
τοὺς δὲ ὁμοπαθήσας αἰτίλην ὀργὴ
δικὴν τὸ τίσθείας χάριτος ἀρατὴν
γούμενος· ΔΕΥΤΕΡΟΝ
τὸ μὲν ἰδουμαίων καὶ ἰσραηλίτων καὶ μο
αβιτῶν καὶ ἀμμανιτῶν καὶ τῶν δηλόθεν
τῶν ἐταίρων· τὰ δὲ σασσαθεὶν παράσκευά
σων τὸ ὡρηὼ καὶ τοῖς ἑβραίοις· οὗτοι δὲ
καὶ καὶ οἱ καὶ καὶ σὺν ἀπολλῶνται· ΗΣΥΧΙΟΝ
ἄρχοντας τοίνυν οὗτοὺς ἐβγαζίατο σὺν τῷ
ὄσον ἐβγικαισίαν λάβοι· ὅθεν ἐβαυτῶν μὲν κλη
ρονομίαν τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ ἡγεμόσθαι
φαντάζονται· ὡς ἁγίοις ἐσθεοῦ πορίαν καὶ τοῖς θείοις εἰσιέναι δοσοῖς εἰσιέναι ἀπεχθήσεσθαι·
μᾶλλον δὲ ὀργίζονται γὰρ καὶ θρασύνονται καὶ τοῦ ἁγίου σου κρατῆσαι μαοῦ· ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ
τὸν ναὸν προσονομάζουσιν· ΔΕΥΤΕΡΟΝ
τουτέστι μὴ μείνοιεν ἐβγὴ αὐτὴ φασὶ καὶ ἀλλαχοῦ κυλίεσθαι σαν εἰς οὐμεταλλιν· ΔΙΔΥΜΟΝ
τροχοὺ δὲ βρύσιον ἁρπαλῆ καὶ οὐκ ἐᾶσαν ἐβγαυτά· τοιοῦτον δὲ πᾶν ὁτιοῦν μόνον ἀθέσμιον· καὶ ἁρπα
μὴ εἶναι τοῦτο ἐπαιρόμενον· ἐβγὴ ἀπὸ τοῦ μαστίου τροχὸν παραπλη
σίως· ΔΕΥΤΕΡΟΝ
τουτέστιν ἐνυρίπωσι τοῖς ἐγκρίνουσι ταῖς ὥσπερ ἁμίλλη καὶ ἡ καλαμὴ τοῦ ἀχύρου· ΗΣΥΧΙΟΝ
ὃ ἀφελίδα μοῦ φῶναι πᾶν ταχοῦ δὲ ἁβαμὴ αὐτὸν γενέσθαι τὴν ἐπόασιν οἱ δὲ ἀσθῆναι τὴν ὑμὴν
τοῦ ῥιπιζομένου· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΝ
ὁμοσυμφοραῖς αὐτοὺς πᾶσι τοῖς ἀπορίαν ἐνδέξεσθαι κελεύουσιν. καὶ καὶ οἷς ἐπαλλήλοις πο
ρίαν καλεῖ· οἱ δὲ λοιποὶ αὐτοὺς δὴ κλῶνα καὶ καλαμῆνα τὸν ἀνθρώπινον ῥιπιζομένην·

Ω στι πυρὸς διαφλόξει δρυμόν, οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταραχεῖς αὐτούς:

Π λήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε:

Ρ ἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν ἕως αἰῶνος καὶ αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν:

Σ αἰγυπτίους ὅτι ὀνομά σοι κύριε σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πάσης τῆς γῆς:

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΚΟΡΕ ΨΑΛΜΟΣ:

Ἀπολωλέκασαν φ᾽ τοῦ πυρὸς ὃ αὐτὸ ἔκαυσαν· καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ αὐτοὺς καταφάγεται ὡς πῦρ ἀμείλικτον καὶ ἀόθη
τὸν πῦρ καταφάγεται δρυμόν· ὅμοιον δὲ τοῖς ἴδιοις πάθεσιν ὑμεῖς πῦρ καὶ ἕξει· πορεύεσθαι τὸ φο
τι τοῦ πυρὸς ὑμῶν· καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἔξεκαύσατε: τοῦ δὲ τοῦ
πῦρ ὁλοκάρπωσιν τὸν λόγον· ὡς πῦρ βρῶμα ἐστὶν φ᾽ καὶ εἰς ὁλοκ. οὕτως καταναλωθήσονται ὑπὸ τῆς παρ᾽
σοῦ ἐπὶ σὲ ἐξεθησόμενοι αὐτοῖς τιμωρίαν ἣν τιμωρίαν καὶ κατανάλωμα δὲ τὸ σιφλὸν καὶ
ἐπὶ τὰ μέρη: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
δηλοῖ κύριον αὐτὸν καὶ εἰς τὴν φλόγα· καὶ τὰ ἐπαρώματα αὐτὸν καὶ τὰ ὑβρίσματα· ὡς πῦρ
τιμωρὸν καταναλίσκουσαν: ΗΣΥΧΙΟΥ
καταναλίσκει· τὴν ἀνθρώπου τοῦ θυ καὶ σιφλὸν τὸ ἐπὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας κίνημα· ἢ τὸ
αὐτοὺς διαφθεῖραι καὶ ταραχθῆναι καὶ
λέξαι: ΔΟΔΕΚΑΤΟΝ
τοῦτο λέγει· ὡς εἴ τις αὐτοῖς δίκτυον τιμω
ρίαν φέρων φάλειαν: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
διὰ μαρτάνοντες δὲ ὧν μὴ μέλλονται καὶ αἰ
σχύνεσθαι πεπλησθέντες· ἐπὶ γὰρ τοσοῦτον
τῶν δικαίων· ὡς τοῖς ἐχθροῖς αἰτοῦσι
καὶ πολεμοῦμενοι ἐκδύουσι γὰρ αὐτὸν
αἰτιμίᾳ τὸ ἴδιον πρόσωπον αἰσχύνῃ πρὸ
πλησθῆναι· διὰ δὲ τῶν αἰσχύνεσ καὶ πρὸ
σασθαι τὴν θείαν ἐπίγνωσιν· καὶ τὸ ἐμὲ
τοῦ μὴ δόλῳ πολεμίους ἀπωλλάγθαι·
μανθάνωμεν δὲ ὅτι πῦρ· ὡς αὐτὸς ἐτιμώρησε
καὶ θεὸς καὶ δι᾽ ὑπὲρ τὸν ἔμφυτον ἐπὶ τοῖς
κακοῖς καὶ τὰ τάσσει γὰρ διφορᾶν· καὶ πολ
σαι κυνηγοῦμεν καὶ πορευταμεύσομεν τὴν
κτήσιν: ΔΙΔΥΜΟΥ
καὶ ἄλλοι ὑπηλοὶ καὶ ὑπέρογδοι κύκλῳ γλύ
φονται· ἀρξὶ μεταφορικόμενοι καὶ ὑπὸ
μνοι· ἀλλ᾽ οὐδὲν ὀξὺ κατ᾽ εἰμὴ ὀξὺ ἑαυτοῦ ἐν
καταυσίαν ἐστὶ τοιοῦτος· μόνος γὰρ θεὸς
ὑπέρογδοι ὑπέρογδοι ποιοῦν· ἀλλ᾽ οὐγιγόμενος·
ὅσον μόνος σοφὸς ἐστὶ καὶ μόνος ἀληθινὸς·
παρὸ ἔχομεν σοφίαν καὶ ἀλήθειαν:
ὃ δὲ τὸ ζητήσουσιν· ἀντὶ τοῦ γνώσονται: διὸ ὦ
ταῦτα πάντα· δοκεῖ μὲν ἀρὰ εἶναι· οὐκ ἐστὶ δὲ·
ἀλλὰ προφητικὰ μᾶλλον τῶν μελλόντων πρᾶγμα τὸ
ἐν σχήματι παρὸ· καὶ γὰρ οὕτως ἔχει καὶ
ἐπὶ ἱστορίαν· ὅτι οὐκ ἠλθον ταῦτα πάντα τὰ
ἀληθῆ κατὰ ἰσραηλιτῶν ὀλίγων ὄντων· καὶ ὅτι φασὶ μυστήριον αὐτοῖς ἐν ἐμοὶ δοκοῦσιν· ὃ
ἁμαρτάνειν οἱ πολέμιοι· ἀλλὰ λοιμοὶ ἀνήρουν· καὶ οἱ φεύγοντες ἀλλήλους ἐν ἐμοὶ σωτήριον· ὅσον ἀν ἔχθ
δὲ μὴ ἁμαρτάνειν ἀπώλοντο· ὃ δὲ ἰσραηλίτας μανθάνοντας τὴν ὀξὺν ταχέως ἐμέλλον ἀ. καὶ πολὺ τὸ ἁμ
πειρομένους εἰς κατασκευὴν τοῦ ναοῦ· καὶ τοσαῦτα ὁ πλανικὰ μέρη· ὃ δὲ ἐν πολλαῖς μέρ
κατ᾽ αἰ εἶναι ταῦτα· καὶ γὰρ κατὰ πρόταγμα αὐτῶ· πυρὶ καυτὰ δικάζεσθαι ἡγεῖσθαι τὰ ὅπλα ἀ
σαν εἰς θ᾽ ἀμαρτίαν τὸ τῆς γενικῆς αἰτίας· τὸ δὲ δικαίως γνώσονται ὅτι ὄνομά σοι κύ· τοῦτο δηλοῖ·
τὸ κύριον ὄνομα· ἐν θαυμαστουργίαν λαμβάνει· ὅσον καὶ ἐν τοῦ μὴ ὑπὸ τοσούτων πλάνη θῆναι· ὅτι ὑφ᾽ ἑ
μᾶς ἀμ· καὶ θ᾽ ἰσραήλ· καὶ θ᾽ ἰακώβ· καὶ τὸ ὄνομά μου κύριος· οὐκ ἐδύλωσαν αὐτοῖς· ἀντὶ τοῦ οὐδαμοῦ
τοῦ αὐτοῖς δῆλον· ἀλλ᾽ οὕτως ἠθέλησαν· ὃ δὲ μὴ δηλωθῆναι θαυμαστουργεῖσθαι ἡμῶν ἐν γνώσεσιν τὴν ὁμο
ταῦτα δηλοῖ· ὃ σοι ὀμείλιζον μὴ σοὶ αὐτοὺς θαύματα· καὶ ἐν ταύτῃ οὖν γνώσονται
ὅτι τὸ ὄνομά σοι κύ· ἀντὶ τοῦ αἰδῶν θαυμαστουργεῖσθαι αὐτοὺς· τιμωρούμενος αὐτοὺς· γνώσονται· ὅτι
τοῦ ἁμαρτάνειν ἀρχεῖσθαι καὶ πάλιν τὸ ἡδὺ ὑπηλότερος: ΔΙΔΥΜΟΥ
ὦ λιμὴν ὑπὲρ τὸν ἐκκλησιῶν καὶ ἐν ταύτῃ τῷ ψαλμῷ ποιεῖται τὸν λόγον· καὶ δηλονότι τοῦ ὑπὲρ τῶ
λων ὧν αὐτὸν ἐποίησε γράφεσθαι:
ἐν χειμαρρίσει αὐτὸ τῷ ψαλμῷ τὸν ἐναντίον τοῦτον διώκοντα λόγον· ὁρῶντα δὲ πολλοὺς χρόνους
οἰκείαν μεταποιεῖσθαι δόξαν· καὶ τὴν φωνὴν τῶν διαπτοιούντων ἐκμιμούμενον:

δεανδειον

οπ οικιωόματαμβ ταὸ ικαταὸτόπομ ἰδρωθείζωαγίαο δικικλησίαο τοῦ θῦ. διοὰὸ καὶ πᾶσαι θεο
φιλεῖ ὧσι πουδαζιεντυχεῖ: ἁγιολωρον
τὸ ὃσ ἀγαπῶνταὶ διταύτηαικατέωσταιν εἰρηνται οὐκαισθόμοι ὁτιῶνται· ὃσικαὶ τὸ ὃσ ἀγαθὸσ ὁθὸ
τὸ ἰδιλ· καὶ τὸδ ὁχλοσὸσμοσ ογδμοῦσ: ταύταγὰρ πάντα ἐωὶ ταυτ δέχθι τοῦ λόγομένου καὶ μεθυαὶ
ωσιν· οικιωόματαδὲ καλεῖ ταὸ οἰκιότιτο· τὸδὲ ἐωὶ ωοτθεῖ καὶ δικλεῖ ωιλιῆλυχίμου διαὸὰὺ
λαῖοῦικῦ. ὅθδιεχμὸ ὁτιοὐχὰ πλῶσ ταὸ οἰκιότιτο ωοτθεῖ ταὸ δμ ωαλαιατιώτι. ἀμμὰὶδιαὸὰὺ
λαῖοῦικῦ· τουτέστιδιαὸὸμ μσοῦ τοὺ ἁγίου· τὸδὲ ἐωὶ ωοτθεῖ. ἀντὶ τοὺταὺτα γὰρ ἐστιν ἀὺ ἐσ ἐωὶ ὁ ωόθοσ.
ὰὺ ικαὶ εἶδομ· ωοτθ ὸμ ικαὶ δυχαριστῶ: ἡσυχίου
οικιωόματατοῦ θῦ. οὐχοἱμοὶ μόνομοι ωροσδυικτηρίομ λέγονται. ἀμμὰὶ καὶ ωάντεσ ὅσοι τοὺμ θῦ δμ
ἑαυτοῖσ οικιωσοσιδιὰ τῆσ ἁγιοσυνῆσ ωροτρέπονται· ικαὶ ωολυγθμαλλομ ἀφ' οὗ χῶ ὁ οικιωόμ
διαφιλαγίαμ δμῖμιμ ἐωὶ δλίμιμοδμ:

τοῦ ἁγίου κυρίλλου

ἐωειδλὶδ χαριττικαὶ φιλανθρωπίαν τοῦ ωάντοσ
οἰκτείρομτοσ θῦ ικδικλῆται ωαραχῦ ικαὶ
τομ τῆσδιαμοίασ ἀμοίχαντο ὀφθαλμόμ
ἰισθλόχαντο τῆσ ἀληθείασ τὸ φῶσ· ἐ-
ωλήμασαμ τὴν ἀλήθειαμ δμαθομ τῆσ
ἐνσωμείασ ταὸ ὁλοὺσ· διοὶ λίθομ εἰ φαὸ
θειασ αὐλαὸ· ὑμμολογοῦσιλοι ωομ τὸμ
τοῦμ ὁλωμ σρᾶυχῦ: ἐυσεβίου
δικλεῖ ωιοὐικόχασθθμιάσ. ἀμφδικτοὺλίαῦ
δραμ· ὁ ωθμοὶ ωθρμό τροι τοῦμ δρασοῦμ ὐ
ωομεμόμουσιμ· δικλεῖ ωουσιμ· ὁ τάμ αὐτὸμ
ωροὸ ὁλίγομ χωρίζομται· τοῦτο φ ὁ
ωροφῶτησ ωρὸσ ἁὰσ αὐλαὸ τοῦ θῦ· φη
ταὸ αἰσθητάο. διὸ τῆσ αἰρομένησ ταὸ ἀρχεῖ
καὶ ἄλλασ εἰκόταο· δικεῖ γὰρ ὁ ωαὸχόσ
θῦρίσκει ωαρακλησισ μᾶλλομ εἰκόμενοσ·
ταὸμ ομ λιὸ ὁ θῦ ωομ· χαλίμασι μ·
ωάντασ ωάντεσ· λιφάρμακα ωαυτὸμ·
λιταὸ ωρὸσ ἀρχὴμ ἀλλήφομται καὶ μθυρεῖ
ταὸ λαμβάνομεμ: δεανδειον
ομοιομὸσ εἰλόγοι· καὶ σώματι καὶ τυχλὶ
ωαρέχησαν ἑαυτὸμ εἰ τὸ δουλεύειμ θῶ
ζῶντι καὶ ἀληθιμῷ· τὸδὲ· θῶ ζῶντι ωρὸσ
ἀντιδιαστολὴμ τῶμ εἰδώλωμ εἴρηται·
ἀτόμοισ κρῶμόντωμ δικείωμ· καὶ δξύλιθο
ὰὐχοῦτυγχάνομτωμ:

ἐυσεβίου

ἀρουθίομ μὲμ τὴμ τοῦμ ἁμαρτωλῶμ ἀμίτγδαὶ ψυχὴμ τὴμ ἐκ τοῦ μολυσμοῦ θείρευομέμην· καὶ
ταὸτο εἰρημέμομ λιψυχὴλιμὸμ ὃσ ἀρουθίομ ὀρεοσθὴ δικτὴσ ωαγίδοσ τοῦμ θείρευόντωμ· τρυγόμ
δὲ· τὴμ ἀρετὴμ καὶ σωφροσύνην. συχὸσαμτὶ τῶμ λέγειομ· ὁ τιωᾶσαμ τυχλὶ ταύτην δυρήσει καὶ
ταὺγὴμ ωᾶσαμ θυσιαγιρίαμ εἴσοδομ: τ ἁγ κυρίλλου
θαυμάζουσιμ ὃσοὐφλῶμ τὴσ δικκλησίασ τὸ καλλοσ· ἐωαιμοῦσι δὲ καὶ τοῦμ ὑμμαυταὶσ διδασκά
λωμ τὸ ἐωειεικεσ· ὁ τιικαθαωερτιμὶσ τρυγόμεσ τοὺσ ἑαυτοῦμ θαλλουσιμ ὑποτγοῦσ ωαρὰ τοῖσ θείοισ
θυσιαγιρίοισ· μόσχοιδὲ διδασκάλωμ οἱ διαυτοῦμ ωιστεύομτεσ· ωρὶσ γὰρ εἰσι ωνευματικοὶ· ὁθὲ
δξὶ θθοωνεύσασ γραφὴ τρυγόσιμ αἰρόμοισ τοὺσ ἁγίουσ· μὴ ταχωγοὺσ ικαὶ διαωοίαμ ἁμαρτίαμ λα
λιατὴ ικαὶ ὑβρεωσ ἐταιμὶ τρυγῶμ· ἡμεῖσ δὲ τοῖσ φιλομαθέσιμ. οἳ τοῦμ μὴ ταχωγοὺσ τοῦμ βίοισ λό
γοι· τρυγόμεσ οὖμ ἄραμ εἰσὶ ωνευματικοὶ: ἐυσεβίου
λιμῶμ γὰρ ὑβοτγίαμ ικαὶ ικαλιαμ· καὶ ἀωόλαυσισ τὸμ ἀγαθὸμ τὰ ἁγίασ ὑμῶμ θυσιαγιρίαμ· ωαρδικεῖ γὰρ
ικαθαωερ ὑβοτγοὶ ικόχλωόντοσ ωαρὰ σοὺ ικομιζόμεθα τὴμ ὠφέλειαμ τροφῆσ ικαὶ σίτου: τ ἁγ κυρ
τρισμακαρίοι φ ικαὶ οἱ μὴ ωροσωραχὺδιατρίβομτεσ· ἀλλ' εἰ τὸδὲ λίμῶ δικεῖσ ικατοικοῦντεσ· ικαὶ ωαρα
μόμωσ δμεμόμτεσ σοὶ θυσιαγιρίοισ· τοῦτοδὲ δῆλομ· ωᾶσαι τὰ ωαραμωῦσι μόμιμα ωρὸ
ὀφθαλμῶμ· οὐγὰρ μαικαρίουσ εἶωεμ τοὺσ δμ ωορίτόμουσ· οὕτωσ οὐ ταῖσ ἁμματαφυλάσσομτασ· οὐδὲ ταῦ
ἄλλα ωάντα· διὰ ὃισ ὃικατασαρίκαὶ δικαιχατοιλίλ· ἀλλὰ ωλῶσ ωάντασ τοὺσ ικατοικοῦντασ δμ
τοῖσ οἴκοισ τοῦ θῦ:

σαγαωητὰ ταὺσ οικιωόματα
σουικὲ ταῦμ δλιωαίμεσωμ ἐωὶ τοσ
θεῖ καὶ δικλεί ωειλιῆλυχίμου εἰ φαὸ
αὐλαὸ τοῦ ικῦ:

ηκαρδίαμου καὶ λιθάρξμου λιγαλ
λιάσαμτο ἐωὶ θῦ ζῶμτασ:

κ ἀιγὰρ αρουθίομ εὗρομ ἑαυτῶ οἱ
κίαμ καὶ τρυγῶμ μοσιαὺ ἑαυτῆ
οὗ θήσει ταὺμοσίαυ ἑαυτῆσ:

ϛ ἀθυσιαφήριασου κὲ τῶμ δλυ
μαίβοσμ ὃυασιλεύσμου καὶ ὁ
θῶμου:

συο δεανδειον

αρουθίομ μὲμ τὴμ τῶμ ἁμαρτωλῶμ ἀμίτγδαὶ ψυχὴμ τὴμ ἐκ τοῦ μολυσμοῦ θείρευομέμην· καὶ
ταὸτο εἰρημέμομ λιψυχὴλιμὸμ ὃσ ἀρουθίομ ὀρεοσθὴ δικτὴσ ωαγίδοσ τοῦμ θείρευόντωμ· τρυγόμ
δὲ· τὴμ ἀρετὴμ καὶ σωφροσύνην. συχὸσαμτὶ τῶμ λέγειομ· ὁ τιωᾶσαμ τυχλὶ ταύτην δυρήσει καὶ
ταὺγὴμ ωᾶσαμ θυσιαγιρίαμ εἴσοδομ: τ ἁγ κυρίλλου
θαυμάζουσιμ ὃσοὐφλῶμ τὴσ δικκλησίασ τὸ καλλοσ· ἐωαιμοῦσι δὲ καὶ τοῦμ ὑμμαυταὶσ διδασκά
λωμ τὸ ἐωειεικεσ· ὁ τιικαθαωερτιμὶσ τρυγόμεσ τοὺσ ἑαυτοῦμ θαλλουσιμ ὑποτγοῦσ ωαρὰ τοῖσ θείοισ
θυσιαγιρίοισ· μόσχοιδὲ διδασκάλωμ οἱ διαυτοῦμ ωιστεύομτεσ· ωρὶσ γὰρ εἰσι ωνευματικοὶ· ὁθὲ
δξὶ θθοωνεύσασ γραφὴ τρυγόσιμ αἰρόμοισ τοὺσ ἁγίουσ· μὴ ταχωγοὺσ ικαὶ διαωοίαμ ἁμαρτίαμ λα
λιατὴ ικαὶ ὑβρεωσ ἐταιμὶ τρυγῶμ· ἡμεῖσ δὲ τοῖσ φιλομαθέσιμ. οἳ τοῦμ μὴ ταχωγοὺσ τοῦμ βίοισ λό
γοι· τρυγόμεσ οὖμ ἄραμ εἰσὶ ωνευματικοὶ: ἐυσεβίου
λιμῶμ γὰρ ὑβοτγίαμ ικαὶ ικαλιαμ· καὶ ἀωόλαυσισ τὸμ ἀγαθὸμ τὰ ἁγίασ ὑμῶμ θυσιαγιρίαμ· ωαρδικεῖ γὰρ
ικαθαωερ ὑβοτγοὶ ικόχλωόντοσ ωαρὰ σοὺ ικομιζόμεθα τὴμ ὠφέλειαμ τροφῆσ ικαὶ σίτου: τ ἁγ κυρ
τρισμακαρίοι φ ικαὶ οἱ μὴ ωροσωραχὺδιατρίβομτεσ· ἀλλ' εἰ τὸδὲ λίμῶ δικεῖσ ικατοικοῦντεσ· ικαὶ ωαρα
μόμωσ δμεμόμτεσ σοὶ θυσιαγιρίοισ· τοῦτοδὲ δῆλομ· ωᾶσαι τὰ ωαραμωῦσι μόμιμα ωρὸ
ὀφθαλμῶμ· οὐγὰρ μαικαρίουσ εἶωεμ τοὺσ δμ ωορίτόμουσ· οὕτωσ οὐ ταῖσ ἁμματαφυλάσσομτασ· οὐδὲ ταῦ
ἄλλα ωάντα· διὰ ὃισ ὃικατασαρίκαὶ δικαιχατοιλίλ· ἀλλὰ ωλῶσ ωάντασ τοὺσ ικατοικοῦντασ δμ
τοῖσ οἴκοισ τοῦ θῦ:

τὸ ὡσαύτως λελογότι·
ὑμνηταὶ σὺν ἁγίοις ἀθανάτοις μελίφρονα τὴν ὁσίαν συλλόγους ἀφορμᾶσθε·
μακρὸν γὰρ ταῖς δικαίαις ψυχαῖς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς ὁ θεὸς ἐπέθηκε·
διὰ τοῦτο καὶ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης ἀπένειμεν αὐταῖς·
ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐπιδημοῦσαι τὰ μέλλοντα προεῖδον·
καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴν ἐπιθυμοῦσαι τὴν πρὸς τὸν κύριον ἑαυτῶν ἑνότητα ἐσπούδασαν·
ἐπεὶ καὶ ἡ ἁγία ἱερείλλη τοιαύτη τις ἦν·
ἐν ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει τὸν βίον ἐξήνυσε·
καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς ἐν γήρᾳ καλῷ ἐτελείωσε·
καὶ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης ἐκομίσατο·
ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐπιδημοῦσα τὰ μέλλοντα προεῖδε·
καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴν ἐπιθυμοῦσα τὴν πρὸς τὸν κύριον ἑαυτῆς ἑνότητα ἐσπούδασε·
διὸ καὶ ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἐξήνυσε·
καὶ ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς ἐτελείωσε·
καὶ ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

σσσ

τῶ δι' αὐτῶν πίαθωσ' ἡμῶν μόνων αὐτοῦ λαῶ. λέγει δὲ τῶ ὀξύθυμον καὶ ταχὺ εἰρημένον τὸν Ζαχαρίου τοῦ προ
φήτου· ὃν δικαίως μὴ τὴν ἡμέραν καταιφεύξονται ἐωσ τοῦ μικροῦ θύμου· ἀλλὰ καὶ ἔσονται αὐτῶ εἰσλαον·
ιε καὶ ἄλλαχοῦ δὲ φησὶ μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι. καὶ ὧν ἐωσ δικαλύφθη ἁμαρτίαι· δι' ἃς μὲν
τὰ τῶν ἀφέσεωμ ἁλίγα ἁμαρτοιόν. οὐκ ἔστι δὲ δευτέρα ἄφεσισ ἀλλ' ἐωσ καλύψεωσ ἁμαρτιῶν παρόχθι θῦ δικαίου
τοῦ πρὸσ ἕκαστον θάνατον τὰ προλημαρτηθέντα καλύπτουσιν·
ταῦτα γὰρ ὄχ ἁσθενείασ ὠφείλετο τοῖσ οἰκοῦσι τὴν γῆν ἐχθρῶν ὄντων ἐμοὶ καὶ ἀλλοτρίων ἑαυτῶμ
λογιζόμενοσ αὐτοῖσ τὰ παραπτώματα· θεοδωρήτου
προσδέχεται ὁμοίωσ τὰ σημαίνεινκαὶ τὴν ἄφεσιν καὶ τὴν ὀργὴν ὡσαύτωσ δὲ καὶ τὸ ἔλεοσ· διὰ δανήλου
ιε καὶ ἄλλοσ οὐδοὶ κεῖ τὴν ἀγαθὴν καὶ πουδαίαν καρδίαν γὰρ ἔχουσαν αὐτοὺ ἰσ· τὸν παρ' αὐτοῦ
γὰρ δεχόμενον πόρον ἁμαδικαστὸν ἀπὸ δίδωσιν ζῶσιν ἀπὸ σρόφειν καὶ τὸ πολὺ θοσ τῶν μαίχμαλω
τισθέντων ἐπὶ πολὺ μηρῶν δωνἀπέσωλο
γισμὸν ἴσχουσιν διὰ τὸ τοῖσ παθέσι
μαχέσθαι τοῦτο δὲ δρᾶσασ ἀφέσεωμ παρόχθ
παῖν ἁμαρτιῶν ἱκανὴν δίφαμαρτάνειν
καλύπτει διαρξάμενοσ οὐκ ἄχρι τέλουσ ἀν
τὰ δ' ἄλλα ὁλόκληρα φυλάξουσα ἀφέσεωμ
τὴν ἁμαρτίαν· ὅσ γὰρ ἐωσ ἡμέρασ καλύπτει τῶν ἁμοιῶν· οὐ
τοσαύτασ ἀπολιθείαν λιαντὶ οὔσασ τὴν ἀρχὴν
καλύπτει τὰ ἁμαρτίασ· ὧν ἂν δύνοισ
σειν κρίνασ· δύ ὀργῆσ· δύνοισ δὲ τὸν
ὑπ' αὐτοῦ τιλαον ἑαυτοῦ· ὁ φθόνων ἐθέ
λουσι ἐωσ γῆσ καὶ τοῖσ αὐτοῖσ ἐπωμα
ραμφῶν αι· οὐδὲ καὶ τυχθέντοσ ἐλάχιστο·
δόξαν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐωσ γῆσ διρῶν
ὧν αὐτοῖσ δύνοισ· ὑμεῖσ δὲ τὸν λον
ὃσ οὐ παθοσ τὸ ὀργὴ τοῦ θῦ τοῦ φῶν αι
δὲ οἱ κομενοι ταῖσ ἁμαρτίασ· ὧν αὐ αι
ρουμένων καὶ αὐτὴ σωσ ἀποῤῥήξασ· ὀργὴ
δὲ καὶ θυμὸσ ὁμωνύμωσ καὶ οἱ τούτοισ
τῶν ἐπιῤῥεόντων ὀργὴν λέγόμενοι σκευή·
ἀφ' ἧσ τὸ θυμοῦσθαι ἐστὶ καὶ ἀποθυμεῖται τὸ προσ
πόνου τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων ἀξιοῦντων
καὶ αὐτοὺσ τυχεῖν τῆσ χάριτοσ·
προφθάνουσαν πόρι τῶν δικαίων καθόλου
ἰσομενῶν τὴν ὀργὴν μὴ ὄντων ἐπὶ πόν
ὅτι πόρι τομεῖσ προσαγόντων λαοῦ προορῶν
αὐτῶν καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπειθῆ καὶ τὴν
ἰσομενῶν ὀργὴν αὐθῶν δι' αὐτὸν ἔσε
ρῶμησαν λιὼν ὄντων πάντασθαι κατὰ τάχοσ θέντων ἐπὶ προφῆσι δίσθη· καὶ τὴν δὲ ὄντων ἰσομενῶν
ὕφροσύνην· θεοδωρήτου

ἁρμόζει δὲ καὶ τούτοισ καὶ εἰμοισ· διὰ τὸ τὰμὲν ὑπαγγελίαν τῆσ ὅλευθερίασ δεδέχθαι·
μὴ πάντωσ δὲ ταύτησ τυχεῖν δύασ προφάσεωσ αἰτίουσιν ὑπὸ δοχθῆναι τὴν ἄφεσιν· καὶ ἀπὸ ἀλλοφύλων
καὶ σὺν τούτοισ ἐκδέχεσθαι τὸν κύριον τὴν ὄξυλόου μενον καὶ μὴ τὴν αἰφνίδιον θαρρῶν· μᾶλλον αἰτί
οὖσι μὴ παραταθῆναι προσαγορεύειν τὴν ὀργὴν θεὸν τὸν δὲ διαφιλανθρωπίαν καὶ τὴν ὑπὲρ
μοδομδωνῶν καὶ τὴν ζωὴν ὧσ ἂν τὸν χορηγὸν μεθ' ὑφροσύνησ αἰνέσωσιν· διὰ δανήλου
ὧσ οὐδὲ θῦ σωτηρίωμ αὐτοῖσ μεταμοίασ προφάσειν αὐτοῖσ ὅτι σωσ ἐωσ τροφῆν παραχθὲν ὧσ ἂν λύσωσι
καὶ ὁμοζήλωταν αὐτοὶ διαμαρτίασ φυμὸν· οὐδαμῶσ πυρίαν ἔτι τὴν ἱκανὴν ὕλην ἂν ηλωμέ
μην ὁ τὸ καὶ θῶ ζωοι τοὺσ προσ αὐτὸν ἐωσ ἀρδίφοντασ ὃσ τὴν προτάσασ ἀπὸ τροφῆν λήγων.
καὶ αὐτὸσ ἐωσ ἀρδίφει προσοῦσ ἀπὸ ἀραίρηδι ἁμαρτίασ·

τοιοῦτοσ γὰρ χαρίτι τὴν ζωὴν ἀλλ' οὐκ ἐξ ὀργῆσ αὐτοῦσ ἴλεωσ ὃν αὐτίσθαι προσήκει θῦ δηοῦ καὶ πεύ
ξωμται σρίασ· λόγοσ δ' ἂν ὅλοσ καὶ σωτηρίου τοῦ αἰτίου ἀμφοτέρων χῦ ἰῦ·

Α φῆ καὶ σὰ σὺ ἁμοιότασ τὸ λαόσου ἐ
καλύψασ ἁμαρτίασ· διά·

Κ αὶ σβέσασ πᾶσαν τὴν ὀργήν
σου ἀπέστρεψασ ἀπὸ ὀργῆσ θυμοῦ·

Θ εὸσ ἡμῶν ὁ σῶσον ἡμᾶσ καὶ ἀπόστρεψον τὴν
ὀργήν σου ἀφ' ἡμῶν·

Μ ὴ εἰσ αἰῶνα ὀργισθῆσ ἡμῖν
μηδὲ διατενεῖσ τὴν ὀργήν σου
ἀπὸ γενεᾶσ εἰσ γενεάν·

Ο θῦ σὺ ἐωσ τραφεὶσ ζωοποιήσεισ ἡμᾶσ
καὶ ὁ λαόσου εὐφρανθήσεται ἐωσ οί·

Δ εῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεόσου καὶ
τὸ σωτήριόν σου δόσ ἡμῖν·

ἀφῆ

ὃ γὰρ ὑθμῖσ ἐστὶ καὶ ἀποθυμεῖται ὅτι προσ
πόνου τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων ἀξιούντων
καὶ αὐτοὺσ τυχεῖν τῆσ χάριτοσ·
προφθάνουσαν πόρι τῶν δικαίων καθόλου ἰσομενῶν τὴν ὀργὴν μὴ ὄντων ἐπὶ πόν
ὅτι πόρι τομεῖσ προσαγόντων λαοῦ προορῶν
αὐτῶν καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπειθῆ καὶ τὴν
ἰσομενῶν ὀργὴν αὐθῶν δι' αὐτὸν ἔσε
ρῶμησαν λιὼν ὄντων πάντασθαι κατὰ τάχοσ θέντων ἐπὶ προφῆσι δίσθη· καὶ τὴν δὲ ὄντων ἰσομενῶν
ὕφροσύνην· θεοδωρήτου

ἁρμόζει δὲ καὶ τούτοισ καὶ εἰμοισ· διὰ τὸ τὰμὲν ὑπαγγελίαν τῆσ ὅλευθερίασ δεδέχθαι·
μὴ πάντωσ δὲ ταύτησ τυχεῖν δύασ προφάσεωσ αἰτίουσιν ὑπὸ δοχθῆναι τὴν ἄφεσιν· καὶ ἀπὸ ἀλλοφύλων
καὶ σὺν τούτοισ ἐκδέχεσθαι τὸν κύριον τὴν ὄξυλόου μενον καὶ μὴ τὴν αἰφνίδιον θαρρῶν· μᾶλλον αἰτί
οὖσι μὴ παραταθῆναι προσαγορεύειν τὴν ὀργὴν θεὸν τὸν δὲ διαφιλανθρωπίαν καὶ τὴν ὑπὲρ
μοδομδωνῶν καὶ τὴν ζωὴν ὧσ ἂν τὸν χορηγὸν μεθ' ὑφροσύνησ αἰνέσωσιν· διὰ δανήλου
ὧσ οὐδὲ θῦ σωτηρίωμ αὐτοῖσ μεταμοίασ προφάσειν αὐτοῖσ ὅτι σωσ ἐωσ τροφῆν παραχθὲν ὧσ ἂν λύσωσι
καὶ ὁμοζήλωταν αὐτοὶ διαμαρτίασ φυμὸν· οὐδαμῶσ πυρίαν ἔτι τὴν ἱκανὴν ὕλην ἂν ηλωμέ
μην ὁ τὸ καὶ θῶ ζωοι τοὺσ προσ αὐτὸν ἐωσ ἀρδίφοντασ ὃσ τὴν προτάσασ ἀπὸ τροφῆν λήγων.
καὶ αὐτὸσ ἐωσ ἀρδίφει προσοῦσ ἀπὸ ἀραίρηδι ἁμαρτίασ·

τοιοῦτοσ γὰρ χαρίτι τὴν ζωὴν ἀλλ' οὐκ ἐξ ὀργῆσ αὐτοῦσ ἴλεωσ ὃν αὐτίσθαι προσήκει θῦ δηοῦ καὶ πεύ
ξωμται σρίασ· λόγοσ δ' ἂν ὅλοσ καὶ σωτηρίου τοῦ αἰτίου ἀμφοτέρων χῦ ἰῦ·

ρκβ

ΙΑ Ἀκούσομαι τί λαλήσει Θς ὁμοὶ κῶ ὁ θῶ ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺν ὁσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν:

ΙΒ πλὴν ἐγγὺς τοῦ φοβουμένου αὐτὸν τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν:

ἀθανασίου

ὁ προφήτης τὴν ἀπόκρισιν ἐκείνου παρὰ τοῦ θῦ ἀπεκδέχεται ὃν ἐπὶ τῷ λαλῆσαι εἰρήνην τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐπιστρέφουσι τὰς καρδίας ἐπ' αὐτόν. ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ λαλεῖν τὸν θν

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

σσο

σαφῶς τὴν διὰ τὸν θεὸν τοῦ κόσμου καὶ σαρκὸς ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ ἀλήθεια εἰ καὶ γέγραπται διὰ γνωμικοῦ·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

φιλικοὺς φησὶν ἀλλήλους ὅτι καθαρᾶς συζυγίας δεδώκασιν ἀπασμοῦς· ἑωσφεῖς δέ τοι τὸ πρόθυμον ἀλλήλους ἀποδύσασθαι· ὁ δὲ τοῦ θεοῦ τὴν ὑγιῆ δύσεις ἐσάρτησε· διαμόνη γὰρ τῆς οὐρανίας ἐστὶ φαρέτρας ἐκλεκτὸν ἀμφοτέρων τὸ μέσον· διαμοῦ σφόδρα δηλοῦται καὶ τὴν ἀλήθειαν τὴν μονομιᾶς συμπλοκὴν καὶ τὸ πανσυνεὶ μὴ διαστῆναι τὸ ὁμόμοιον· διαμοῦ σφόδρα δηλοῦται καὶ τὴν χάριν ἀδρύτητος· ἀλλ' εἰ καὶ ἐν γένεσιν αὐτοῦ καὶ τὸ πάθος· ἀπεσφαγμένον ἐστὶν ἀληθείᾳ· εἰδέναι καὶ πάσας ἀφῶς ψεύσεως μόνον αὐτὸν ἀληθῆ καὶ καθὸ γέγραπται μόνον ἀφῶς ἔδρομεν τι χρῆμα καὶ ὁμὴ πρότερον ἐστὶν ἀποστεῖλασαν· ὅτε δὲ καὶ ἐν ὁμοιώσει δικαιοσύνης ἐφάνησαν δικαιοσύνη ἐστὶν ἡ ἀλήθεια· μᾶλλον δὲ ἐστὶν αὐτὸς ἡ ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀπολύτρωσις· ἐν ᾧ γὰρ ἀπεσφάγησαν ταύτῃ γέγονε ἀπὸ θεοῦ· ὃς σὰρξ μὲν ἐν ὁμοιώματι ἁμαρτίας ὢν ἀληθείας δὲ καὶ δικαιοσύνης καὶ ἁγιασμοῦ καὶ ἀπολυτρώσεως· ἐν μὲν γὰρ ἁμαρτίαις ἐστὶν ἀνθρώπου· ἐν δὲ ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἁγιασμῷ καὶ ἀπολυτρώσει ἐστὶν ἐκ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ τὴν ὁμοίωσιν ταύτην φίλωνος εἰρωνικοῦ ὅλου σῶμα πρὸ τούτου τοῦ θρόνου τοῦ διὰ τοῦ ταύτας ἑωσφεῖς γένεσθαι τὸ ἄλθος τοῦ θεοῦ· πρὶν χὺ γὰρ εἴρηται· ὅπως ἡ ζωὴ ἀμφοτέρων ἓν· αὐτὸς γὰρ ἐστιν εἰρήνη μοῦ· καὶ εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ αὐτοῦ· τοῖς θρόνοις οὖσιν καὶ τοῖς ἑωσφεῖς καὶ πάλιν ἐν ἀληθείᾳ εὐηγγελίζατο ἄρην τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς·

ΔΙΔΥΜΟΥ

διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ θρόνῳ τὸν ἀρχιερέα ταῦτα κολούθησεν διδάσκειν αὐτὸν ἀδελφοῦς ἀλλήλοις· τοῦτο ἐλεημοσύνου καὶ τοῦ ἀληθοῦς· τοῦτο δικαίου καὶ εἰρηνικοῦ· διὰ συζυγίαν καὶ θρόνου τὸ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν· διὰ τῶν τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου τὸν ἀρχιερέα· διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ θρόνῳ ἐστὶν ἀρχιερεύς· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ θρόνῳ· χωρὶς γὰρ ἐλέους θεοῦ οὐδὲ ἁγίου καὶ δικαίου ἐστὶν ἀρχιερεύς· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ θρόνῳ· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ θρόνῳ· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ θρόνῳ·

Ε λεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν·

Α λήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν·

Κ αὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς·

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

καὶ ἄλλως ἑωσφεῖς διὰ τοῦ ἔλεος δίου τὰ θρόνα ἐκλήθησαν καὶ κατὰ τὸν ἀπόστολον· ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀλήθειαν δηλοῖ ὁ ζῆλος ἑωσφεῖς ἀναφάσθαι διὰ τοῦ δικαίου τὰ θρόνα ἐστὶν ἀπόστολον· μὴ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπόστολος ἀλλ' ἐστὶν ἀπόστολος τοῦ καταλλαγῆς κόσμου φησί· ὑπὲρ τοῦ δὲ ἐστὶν ἐπιστολὴ ἐστὶν ἐν ἐστὶν ἐπιστολὴ τοῦ πληρωθῆναι τὰ ἑωσφεῖς γένεσθαι τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ· πρὶν χὺ γὰρ εἴρηται· ὅπως ἡ ζωὴ ἀμφοτέρων ἓν· αὐτὸς γὰρ ἐστιν εἰρήνη μοῦ· καὶ εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ αὐτοῦ· τοῖς θρόνοις οὖσιν καὶ τοῖς ἑωσφεῖς καὶ πάλιν ἐν ἀληθείᾳ εὐηγγελίζατο ἄρην τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς·

ΔΙΔΥΜΟΥ

διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ θρόνῳ τὸν ἀρχιερέα ταῦτα κολούθησεν διδάσκειν αὐτὸν ἀδελφοῦς ἀλλήλοις· τοῦτο ἐλεημοσύνου καὶ τοῦ ἀληθοῦς· τοῦτο δικαίου καὶ εἰρηνικοῦ· διὰ συζυγίαν καὶ θρόνου τὸ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν· διὰ τῶν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου τὸν ἀρχιερέα· διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ θρόνῳ ἐστὶν ἀρχιερεύς· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ θρόνῳ· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ θρόνῳ· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ θρόνῳ·

χωρὶς γὰρ ἐλέους θεοῦ οὐδὲ ἁγίου καὶ δικαίου ἐστὶν ἀρχιερεύς· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ θρόνῳ· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ θρόνῳ· ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ θρόνῳ·

ὅμοιον τὸ εἰρηνεύσαντες τὴν ἀρχὴν· τοῦτο ἄλλον ἐνδελεύσεται ἑωσφεῖς· ὁ τὰ ἀμφότερα ἐν ἀληθινὸν ἀρχιερεὺς χρηστότητος ἑωσφεῖς ἐλαμπτὴν τοῖς ἑωσφεῖς τὴν ἀρχὴν οἰκεῖ· τὸ τοῦτο καὶ λειμεῖον· ὁ ὀλυτὴν ἐν ἀρχὴν χομένων· τοῦτο πνευματικοῦ σαρκὸς ἀπόδοσιν ἐστὶν ἀρχὴν δικαιοσύνης· ὃ ὃς καὶ ἀρχὴν ἐστὶν εἰ γὰρ ὑ ἔχουδο θέντος λιγλί· οὕτω χρηστότητι τῷ καὶ ἀρχὴν λιν ὁ λυτὴν δίδασκε γλί· καὶ τὴν δοσ ἐν ἀρχὴν μερὴ τὴν ἀρχὴν·

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΘΥΜΟΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣΩΡΕΥΣΑΙ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΟΔΟΥ ΤΑΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥ

ΠΕ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩΔΑΔ

ΚΛΙΝΟΝ ΤΟ ΟΥΣ ΣΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ΜΟΥ Ο ΤΙ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΟΝ ΕΝ ΕΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΘΥΜΟΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣΩΡΕΥΣΑΙ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΟΔΟΥ ΤΑΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΟΠΟ αὐξῆσαι καὶ πολυπλασιάσαι τὴν ἐμὴν ἀγάπην ἐπὶ σοὶ καὶ τοὺς
ἐμοὺς ἐν σοὶ καὶ ἐν τοῖς σοῖς ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἵνα ὦσιν
ἓν καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν, ἵνα ἐν τῇ ἑνώσει ταύτῃ καὶ τῇ
ἀγάπῃ τελειωθέντες ἀξιωθῶμεν καὶ ἡμεῖς τῆς ἐν οὐρανοῖς
μακαριότητος καὶ ἀπολαύσωμεν τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων οὓς
ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ
καὶ συνολικῶς ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ ἅγιός σου καὶ
προσκυνητὸς καὶ ὑπερένδοξος καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερ-
αγαθολογητὸς καὶ ὑπερευλογητὸς καὶ ὑπερτίμιος καὶ
ὑπερφοβερὸς καὶ ὑπερθαυμαστὸς καὶ ὑπερεπαινετὸς καὶ
ὑπερδόξαστος καὶ ὑπερβασιλεύων καὶ ὑπερκρατῶν καὶ
ὑπερκυριεύων καὶ ὑπερεξουσιάζων καὶ ὑπερτελῶν καὶ
ὑπερβασιλεύων καὶ ὑπερκρατῶν καὶ ὑπερκυριεύων καὶ
ὑπερεξουσιάζων καὶ ὑπερτελῶν καὶ ὑπερβασιλεύων καὶ
ὑπερκρατῶν καὶ ὑπερκυριεύων καὶ ὑπερεξουσιάζων καὶ
ὑπερτελῶν

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

θεουσμόν. τοὺς ἀλόους προφήτας φ^η. πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θῦ ἐβρέθη. λέγει δὲ ὅτι οὐδεὶς τῶν προφη-
τῶν ἐξελέσθαι τοὺς ἁμαρτίας ἰσχυσεν. ἢ μόνος αὐτὸς οἷός τε κατὰ τὸ εἰρημένον ἀρχη-
γός· οὐ προφήτης οὐκ ἄγγελος ἀλλ' αὐτὸς οἷός τε ἐστὶν ὢν :

ΤΡΙΤΟΝ

Οὐ φάσας οἶμαι τὸν μάλιστα καὶ πρὸ φθάσαι μους οὔσας ἀναγράψαι τὰς προσευχὰς ἀλλ' ὅσαι φανερὰς προφήτικὰς πρὸς ἔχουσιν ὑποθέσεις παρούσας. διὸ καὶ μέσην τὴν προφητικὴν παρεμβεβλήκασι. ἔστι γὰρ πολλὰ καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ μόνου προσεύξασθαι. ἐπακούσομαί μου λέγοντος καὶ φύλαξόν με τὴν ψυχήν μου. καὶ ῥῦσαί με τὸν δοῦλόν σου καὶ ἐλέησόν με. καὶ εὐφράνον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου. ὁ πολούστιος καὶ μεγαλόδωρος ἐδύνατο ἐξ ὑμῶν οὐκ αὐτὸς μόνος τὰς τῶν προσευχῶν αἰτοῦ ἀπολογήσασθαι δὲ καὶ θείαν χάριν ἐπαγγέλεται τοῖς θέλουσι. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπιδεὴς οὐκ ἔστι τῆς προσευχῆς αἰτοῦμενος :

ΔΙΑΤΡΙΤΟΝ

θεοῦ δὲ ἐπαλινλέγει τοὺς ἀλόους. οὐτοὺς δὲ καὶ μόνους ἐπὶ τὰ ἀγάλματα· μόνος γὰρ οἷς ἐστὶν ὅσα αὐτοῖς ἐστὶν θεῖα τὰ περὶ πάντα δὲ ἄλλος μετέχουσι τούτου· θεὸς τὸν θῦ λόγον δεξάμενος. κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπὶ γῆς λόγου. γεγόνωτε μὲν γὰρ κατὰ τὴν εἰκόνα θῦ καὶ ὁμοίωσιν· οὐδεὶς δὲ κατουσίαν θεὸς ὁμοιωθήσεσθαι. ἀλλ' οὐκ ἴσμεν ὁμοίων τῷ οἰκείῳ αὐτοῦ· ἔστε θαι γὰρ ἄλλοι· διότι μὴ ἄλλος εἰμὶ· αὐτοῦ μὲν ὄντος ἄλλου· αὐτοῦ δὲ ἐσομένων πρὸς αὐτὸν ἀληθεῖς εἰσὶν εἰπεῖν· τίς ἄλλος ἐστὶν ὅσα σὺ εἶ· συγγενὴς τίς ὁμοιωθήσεται οἷς ἐστὶ ἀμίαντος ὅμοιος ὅσοι· ὅμοιοι γὰρ αὐτῷ ἔσονται κατὰ τὸ ἐπὶ γῆς ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα. ὅτι ὁ ἐσόμεθα αὐτὸν ἐσόμεθα· οὐδὲ ὅσον ὡς ὅμοιος τοῖς οὖσι τὸν προεῖπεν ὁ θεός. ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ διὸ φ^η θεὸς ἀγγέλοις· εἰ μὴ τὰ ἔργα ἔσοίησαν ὑμῶν αὐτοῖς· ἢ οὐδεὶς ἄλλος ἔσοίησεν ἁμαρτίαν οὐκεῖ ἔχομεν ἀφ' τὰ αὐτὰ μὲν γὰρ ἐσθίοντες φθόσοι κατὰ τὸ ἔσοικεῖν μόνον. ὁ δὲ τρόπος διαφορος· οἱ μὲν γὰρ εἰχλὶς καὶ πίαλον ὁ δὲ μακάριος ἔσοίει· ἵκαν αδὲ πρὸς τοῦτον ἁρμὴ καὶ ὑμῶν ἀρχὴ τοῦ ἔσεσθαι καὶ ὁ ἀμίαντος μόνος θεολογεῖ· ἔστρος δὲ μὴ συγκρίνεσθαι. ἀλλ' ἄποφατικῶς. ἀλλ' ἄποφατικῶς ἐστὶν εἰπεῖν διὰ γὰρ λόγου καὶ τοῦ νοεῖσθαι καὶ τοῦ ὀνόματος λέγονται μὲν καὶ τοῦ νοεῖσθαι καὶ τοῦ ὀνόματος ἐλλείποντος· οὐδὲ συμμαίνουσαν ἔχει ἀπὸ προσηγορίαν τοῖς πράγμασιν· πάντων γὰρ ἔχομεν τὸν θῦ ὑμῶν· ποιητὴν προσεῖπεν ποιητὴς ἀφ' ὑμῶν· ἀρχιερέα τοῦ ἔσεσθαι καὶ ὁ ἀμίαντος ἀρχιερεὺς

θυφραμθλιτοολιτκαρδιαμου τοῦ
φομεῖσθαι τὸ ὄγομεασου:
ξομολογλισομαισοιτκὲ ὀθσμουθ̄
ὅλητκαρδιαμου καὶ ολοξασοτοῦ
γομεασουεἰτατοὺγαιῶμας:
Ο τητὸ ὅλθὸ ασουμεγαεωὐθμεὶς ἐξθρρύ(φ
τὴν ψτχὴν μου θ̄ξ ἄδλουκατοστατου:
Ο θ̄ παραμομοιεωαμὲ ἀλησαμεωθμὲ
καὶ (ωαφοογλὶκρατταιοὺμ θ̄ξὶντησὰ
τὴν ψτχὴν μουκαὶ οὐπροθθν
τόσθ δμοῖομ αὐτοῦμ:
Κ αὶσὺκὲ ὀθσμου οὶκτὶρμοσμιξ ὅλε
λὶμοσμμακρόθυμοσκαὶ πολυ ὅλε
οσκαὶ ἀλὴθιμὸσ ἐωὶ πλθτομ ἐωὶ
μὸ καὶ ὅλθὶσομ μ̄:
Δοὸ τὸικρᾶτοσουτοῦ παιδὶσου
καὶ σοῦσου τοῦ ῡ τῆσ παιδὶ
σὶς λασσου:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΠΟΙΗΣΟΜΕΝ ΔΗΜΟΥ ΣΗΜΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΕΥΦΡΑΝΘΗΝΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΙΣΧΥΝΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ ΜΙΣΟΥΝΤΑΣ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΑΙΣΧΥΝΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΤΑΡΑΧΘΗΝΑΙ ΟΣΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΗΣΟΝΤΑΙ ΗΜΙΝ

ΟΤΙ ΣΥ ΚΥΡΙΕ ΕΒΟΗΘΗΣΑΣ ΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΕΚΛΗΣΑΙ ΜΕ

ΠΣ

ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΚΟΡΕ ΨΑΛΜΟΣ

Ι ΘΕΜΕΛΙΟΙ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΡΕΣΙ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΑΓΑΠΑ ΚΥΡΙΟΣ ΤΑΣ ΠΥΛΑΣ ΣΙΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΚΗΝΩΜΑΤΑ ΙΑΚΩΒ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Π ΟΙΗΣΟΜΕΝ ΔΗΜΟΥ ΣΗΜΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΕΥΦΡΑΝΘΗΝΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΙΣΧΥΝΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ ΜΙΣΟΥΝΤΑΣ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΑΙΣΧΥΝΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΤΑΡΑΧΘΗΝΑΙ ΟΣΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΗΣΟΝΤΑΙ ΗΜΙΝ:

Ο ΤΙ ΣΥ ΚΕ ΕΒΟΗΘΗΣΑΣ ΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΕΚΛΗΣΑΙ ΜΕ:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Ο ΘΕΜΕΛΙΟΙ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΡΕΣΙ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΑΓΑΠΑ ΚΥΡΙΟΣ ΤΑΣ ΠΥΛΑΣ ΣΙΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΚΗΝΩΜΑΤΑ ΙΑΚΩΒ:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΔΟΥΣΙ ΠΑΛΑΙ ΤΟΝ ΨΑΛΜΟΝ ΤΟΥΤΟΝ. ΟΙ ΤΟΥΝΟΜΑ ΡΕΙΩΙΟΙ ΕΙΣΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΝ. ΔΙΑ ΤΟΥΤΟΥ ΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝΟΣ ΤΟΝ ΘΕΜΕΛΙΩΤΗΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΕΝΟΜΕΝΗΝ ΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΙΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΓΕΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΣΥΜΦΩΝΟΥΣΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΦΑΣΙ ΤΟΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΟΥ ΕΙΡΗΤΑΙ ΤΟ ΨΑΛΜΟΥ. ΟΥΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ ΑΛΛΑΚΑΙ ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΞΩ ΣΟΦΩΝ ΕΙΡΗΤΑΙ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΨΑΛΜΟΥ. ΟΥΔΕΝΟΣ ΓΑΡ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΣΟΦΩΝ ΑΝΕΓΡΑΨΕΝ ΕΙΣ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΨΑΛΜΟΝ. ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΒΡΑΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΣΙ ΕΥΡΗΤΑΙ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΨΑΛΜΟΥ ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΤΟΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΑΦΕΙΣΙΝ. ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΨΑΛΜΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΒΡΑΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΣΙ ΕΥΡΗΤΑΙ

ον
πόλιν μεβήλ δικαλησίαν· ποιαλδ δδδοξασμέναι δλαλήθη πορὶ αὐτῆς. ἡ τὸ κατοικῆσαι βμᾶς ἐν
τῷ μονογβηλ κατατὸ εἰρημένον· ὃ δδ κατοικήσω ὅτι ἡβούλ θεοδωρήτου
θη αὐτ: παλαμφ αὐτ φ ποίμνης ἐπορευόμεθα προσδοκίαν· οὐκ αρμόζει δὲ τὴν κατάστασιν ἀφ' ἑαυ
τῶν μεταφέρειν δηλοῖ: ἀθανασίου
τῶν δὲ πατρὸς ἡμῶν θεοῦ φ. μνήμην ποιήσομαι δικαὶ τῶν βδελυγμάτων ποιησάντων
φιλοδοξίαν δικαδικαλικόν. εἰ καὶ τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἰδωλολατρῶν. ταῦτα γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἡμέρα
βδελυκτὸν ῥᾴδιον καὶ ναὸν λαόν: διόδωρον
τὸ γὰρ μὴ οἰκοῦσιν ἡμᾶς ἀντὶ τοῦ τοῖς δὲ δδὸν πειρασμοῦ εἰλικρόσιν. ὃ σ δὲ κ προσσόν τουγὰρ λάβοιτοῦ
τοῦ τοῦ θῦ· ὅτι βδτὸ καὶ ῥᾴστην μοῖραν οὐκ ἐθέλησομαι οὕτω ναὸν λαὸν μίαν οὕτω ἀράμεσον
τοῦτον σ γὰρ καλεῖ ῥᾴδιον· δδοὶ κμυσὶ δδ· ὅτι σὺν βδμαχοῦν ναὸν λαὸν μίοις ἀράμεσ καὶ
οἱ ἐξελῶ ἀπ' ἐμβμήνται· καὶ ἰδοὶ γὰρ ἀλλόφυλοι καὶ πύρος καὶ λαὸς τῶν ἀθιόπων οὗτοι
ἔβδμ ἠθέλησαν δικεῖ· ἐν σὺν βδμαχοῦν δδ ναὸν λαὸν μίοις. οὐ μόνον ἀράμεσ ἀλλὰ καὶ οἱ ἀλλό
φυλοι· λάβοι δὲ ταὸν πόλιν σατράπαι
αὸ· καὶ φοίμικες δὲ καὶ αἰθίοπες·
παμπλσ γὰρ οὗτοι ἐστὶ τὸ αὐτὸ ἔθνος λβμδ·
τὸ γὰρ οὗτοι ἔβδμ ἠθέλησαν δικεῖ. οὐκ ἐστὶ
τὸ πουλάβοι ἀλλ' ἐστὶ πραγματος καὶ ὁ
μογγραμματεύς:

δλαλήθη πορίσου παραδοξα τοσοῦ
τον. ὃ σ τοὺς ἀσθενείαν παλαίσων
χώμενας οἰκήτορας ἐστεθαι σοὺς· δι
ἀλλ' ὧν ἀσθενεία τῶν καὶ τἀλοι πᾶν
δδδηλοῖ κε τῶν βθυῶν· ῥᾴδιον μὲν
γὰρ. καὶ χαμαιαία καὶ πορύλη. ναὸν
λαὸν δὲ θηριῶδες καὶ δυσσεβείαν·
οἱ δὲ ἀλλόφυλοι ὅμτες οἱ φυλιστιαῖοι
καὶ δυσσεβεῖς καὶ παράνομοι· τὴν τύ
ρον δὲ τὸ ἀσθενές καὶ τὴν ἀσέβειαν
ὀφθικὴ λῶ προφήτης δικτραφῶδει·
τῶν δὲ θιόπων δὲ αἰτῆ καὶ τὴν τῶν
φωτῶν βμ μὴ σαρκοχροαν δὲ ἰῶν
πᾶσαν δδηλῶσι τοὺς μβλαν
τὴν ἁγίαν καὶ μεταπαίτειν ἀνυσῶ
ψαν· ἀπὸ τῶν ἀμφὶ σ παρίστησιν ὑ
μᾶς λάβου σ· μβλαν αν ἡμῖν καὶ καλλιθυγατρίσ ἰλῆμ· ταῦ ταν δὲ τὰ βθυῶν δι σμὸν
τὴν ἰουδαϊκὴν. οὐ σωλὴ λθον ἰλῆμ· ταὸν δὲ κατατὴν οἰκουμένην δικλησίαν σ τῆ
ρον καὶ εἰ τὴν ἀρ σ μεταναίγεισιν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
μνησθήσομαι ῥᾴδιν καὶ ναὸν λαὸν· ὁ μὲν γὰρ κεῖ ἀρ αμνήσθη φ ὁρμήματος καὶ ναὸν λαὸν
γος· ὁ δὲ συμμαχῶν ἀρ αμνήσθη τῶν ὁρκισθέντων καὶ ναὸν λαὸν· τὴν δὲ ἔσχατον τόρας τὸν βθυῶν
θυῶν γὰρ σημαίνει μεταθέσθαι· ἀντὶ δὲ τοῦ οἵτινες ὤμοσαν δικεῖ· ἀκεῖ καὶ ὃν
τῶν ἔβδόχθη δικεῖ φασί· δηλῶν τὴν ὀργὴν πόλεις τῶν βθυῶν ἀφ' ἁβρύνησιν ἐν ἔθνεσι
ταῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
μνησθήσεται δὲ τοῦ ὀθῦ γινωσκόντων αὐτόν· κατὰ τὸ μὴ ὧδε λέγοντες θῦ μᾶλλον δὲ
γνῶσθε ὄντες ὑπὸ θῦ· γνόντες γὰρ ἀφ' ἁλαισόντες αὐτοῦ μᾶλλον· ἔτι καὶ μᾶλλον ἐγνωσθη
σόμεθα ὑπ' αὐτοῦ· δι' ἃ γὰρ τὸ σ ἀγροικίᾳ ἀγροικίται· καὶ πρότερον ἀφ' ὧν σ· ὅτι οὐ δοίγνωσαν
αἰτῶ σσω. αἰτῶ σσομαι σθ τοὺς μὴ ἰθραπεύειν μοι δοκοῦντας θῦ καὶ ὡς δοκοῦσι λήσομαι
τὸ κρῶν σου· ἀγνοοῦν τῶν οὖν αὐτὸν· τὸν βθυῶν δοκοῦσι λόγλιστον μνησθεῖσ αὐτοῦ μᾶλλον
αὐτὸν· ἔτι δὲ ῥᾴδιν δὲ πλατυσμόσ· ναὸν λαὸν δὲ σύγχυσις· οἱ τὴν πολατείαν τοίνων
καὶ δυρήχορον δὲ δύοντες· ὁ δὲ μεταναλοῦντες ῥᾴδιν δὲ οἰμᾶλλον τες θῦ· ὧν σ καὶ οἱ συγκε
χυμένοι τοῦ μοῦ δὲ καταστάσει γαλήνιον γλυκύ τες ναὸν λαὸν εἰσὶ θῦ ἁγιωκότες ἄξιοι
μνήμης γλυκύτητος θῦ: ἀθανασίου
δηλαδὴ εἰ ἡμεῖς ὁ λόγος ἁμφῶ σ ὁ τι δὲ δικ ταύτην τὸν βθυῶν μὴ δικλησίαν σωθέντων ἡμ:

μέρα φ^η διὰ λογίδιόν τι οἱ πατέρες τιθέασι τὴν ὁμοιότητα τῶν διακλησιῶν ἵνα γραπτόμεθα ὁμοίως ὁμοίως ὁ αὐτὸς ὁμοίως
μᾶλλον ἀπὸ τῶν αὐτῶν· οὗτος δεῖ αἰνίττεται μόνος διὰ τὴν μέσην ἀπόστασιν τῶν πατέρων θεμελίων τὰς διακλησίας
διὸ καὶ πρὸς τὴν ἐλλιμενιζομένην καλεῖ. οὕτως τὴν οἰκουμένην μέρα ὁμοιάζει· διὰ τοῦτο τὴν μὲν πορφυρίδα περιτεθεῖσαν τῷ
δεσπότῃ ἀπομειμάσι καλεῖ μάνδυαν· καὶ ἀπόστολον ὁμοίως· ὅτι μὲν πορφυρίδα περιτεθεῖσαν τῷ δεσπότῃ οὐδαμοῦ 997
ἀλλ' ὅμοια μάσχουσαι αὐτοὺς οἱ ἐκλύτορες. διὰ τὴν τούτου συμμαχίαν· ὅθεν καὶ φησὶ καὶ αὐτὸς δόθεμεν αὐτὴν
ὑπάτους· ἀπὸ γὰρ φ^η παρ' αὐτοῦ τοῦ θυ θεμελιωθεῖσα. ἀμάλθεως ὁμοίως ἀγορεύουσι τοῖς πολεμίοις· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
σαφέστερον δεδήλωκε καὶ οἱ λοιποί· Ϛ μὲν πρὸ διὰ δύο ἀφορμὴν λαβεῖν καὶ αὐθὶς καὶ ὁμοίως οὗτος ἐκκλησιάζει· αὐτὸς
δὲ ἐπὶ ἡμῶν αὐτὴν ὑπάτους· ἴσως ἀριθμησάμενος γράφων λαοὺς οὕτως ἐκκλησιάζει· αὐτὸς
ἰσάριθμος ἀγορὴν θυ αὐτῇ· καὶ αὐτὸς δύο μεθέλιόν φησιν αὐτὴν ὑπάτους· ἴσως δὲ μηνὶ δύο αὐτὴν ὑπάτους· ὁ δὲ δύο
φιλανθρώπου οὕτως ἀγορὴν θυ αὐτῇ· καὶ αὐτὸς δύο μεθέλιόν φησιν αὐτὴν ὑπάτους· ἴσως δὲ μηνὶ δύο αὐτὴν ὑπάτους· ὁσίου δὲ
ἐκκλησιάζει καὶ πάλιν δύο ἴσως γράφων λαοὺς οὕτως ἐκκλησιάζει· τὸ γὰρ ἐκκλησιάζειν πρὸ μὲν τοῦ λαοῦ· δεύ
τερον δὲ πρὸ τοῦ ἀνδρός· τρίτον δὲ πρὸ τοῦ ἱερέως· τοῦθ' ἱστορίζοντος ταῦτα καὶ γράφοντος λαοὺς· ἀμφίβολον
τὸ ἐκκλησιάζει· καὶ ἴσως τὴν ὁμαρτωλὸν πόλιν φησὶν ὁ λόγος· ἀφ' ἑαυτῆς
ἐκκλησιάζειν τὰ δύο μέρη τὰ πολλά· καὶ γὰρ ἐν ἀρχῇ φ^η· οὕτως ἱστορικὸν πρὸς πόλιν
ὁμοίως καὶ ἐν τῇ ἐμῇ· ὃς καὶ ἐν πόλει οἰκισθεὶς παρὰ αὐτῶν ἀλύπως διαμένων αὐτῇ· καὶ μετὰ
πολιτείαν ὑπάτους· ΔΙΔΥΜΟΥ
ὁμοίως γράφονται οὐ μόνον ἀρχόντες· ἀλλὰ καὶ λαοί· ὑπὸ τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ πρᾶστον τὸ ἴσον ἀποφθέγμα
μασθρόως· ὃν αὐτὸν γράφει· οὐσιωδῶς ἑαυτῷ· καὶ ὁμοίως τῷ· ἀλλὰ τῷ μὲν ἐκκλησίᾳ διὰ
λοῦται ὡσαύτως· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ θεμέλιος ὃν αὐτῇ· καὶ ὁμοίως ἀγορεύει τοῖς ἀρίοις· αὐθεντίαν καὶ
εἴσοδον καὶ τὸ πού καὶ παρῆμεν· ὁ μὲν οὖν θεμέλιος αὐτὴν ὑπάτους ἀρμονίαν θείαν καὶ χρείαν με
τευφροσύνης σωματόμενοι καὶ τοῖς ἱεροῖς ὑφωτεύοντο·
Κ καὶ ἄλλως δὲ διὰ μέρα δίκαιος τιθέασι τὴν ὁμοιότητα ὁμοίως· οὕτως καὶ παῦλος· διὸ δὲ ἀφ' ἑνὸς
λευθέρα ἐστὶν ἡμῶν μήτηρ ἡμῶν καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐκκλησιάζει μέρα πάντων γὰρ τῶν
ὁμοίως ὁμοιάζων μέρα ὁμολογίαις καὶ τῶν
γόνασιν τοῦ ἐν αὐτῇ τὸ χθὲς τοῦ αὐτοῦ· ἀλ
λοῦ λιλοῦ καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ θεμέλιος ὃν αὐ
τῇ ὑπάτους· οὗτος γὰρ ὁ τὸ χθὲς ἐν αὐτῇ
ἀφ' ὁσίως καὶ ποιητὴς ἐστὶ καὶ δημιουργός· ὑ
πάτους ὢν καὶ ἴσως καὶ θεός· ὁ γὰρ τοὺς ἐν αὐτῇ
πολιτευομένους λαοὺς τῶν παρ' αὐτοῦ γρα
φῶν ἀξιοῖ ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ αὐθρώπινον ἐκκλησιάζειν ἴσως· ὁ ἀριθμῶν δὲ λαοὺς καὶ γράφων ἐκ
γόνων πρὸς αὐτοῦ ἄπορός ἐστιν· ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠρίθμηνται ἐξ
μὴ χαίρετε ὅτι τὰ δαιμόνια ὑμῖν ὑποτάσσεται· ἀλλ' ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· διὰ τὰ δύο λοιπὸν τῆς πανσόφου αὐθυμίας ἀποκλαμβάνων ὁμοίως πολιτείαν πάντων ὑπ' εὐφραι γο
μένων αὐτῇ· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
τῶν λαῶν φ^η καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ὑπ' αὐτῇ τὴν δικλησίαν ἐγκομένων· ὅτι δὲ ἐκκλησιάζειν τὴν γραφὴν·
καὶ πάσας αὐ φ^η· ἢ τῶν ἀποστολικῶν τῶν ἐγκομένων ὑπ' αὐτοῖς οὐσίοις ἢν αὐτὸς αὐτοῖς διὰ λαμ
χάρετε ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ὑπ' αὐτοῖς οὐσίοις· ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ἀμαυτίσει φ^η πάλιν τὰ πατρίαδος· καὶ ἔσονται σωδόμοις εὐσεβῶν ὑπὸ γαδ· καὶ ἀφορμὰς ὅσον
ται θεῖαι γραφαί· διὰ ὃ θεὸς δείκει τοῖς λαοῖς διαλέγεσθαι· ὑμᾶς σωδόμοις φ^η καὶ ἀρχόντες ἔσονται
πάλιν· λέγει δὲ αὐτοὺς διδασκάλους καὶ ἱερεῖς· καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν φ^η· οὕτως ἐστὶν ἡ πόλις
ὁμοίη καὶ ἡ ἐμή· ὃς ἐν πόλει οἰκισθεὶς παρ' αὐτῶν ἀλύπως διαμένων αὐτῇ· καὶ μετὰ
πολιτείαν εὐφροσύνης· ΔΙΔΥΜΟΥ
ὑμνῳδοῦνται οὐ μόνον ἀρχόντες· ἀλλὰ καὶ λαοί· ὑπὸ τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ πρᾶστον τὸ ἴσον ἀποφθέγμα
μασθρόως· ὃν αὐτὸν γράφει· οὐσιωδῶς ἑαυτῷ· καὶ ὁμοίως τῷ· ἀλλὰ τῷ μὲν ἐκκλησίᾳ διὰ
λοῦται ὡσαύτως· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ θεμέλιος ὃν αὐτῇ· καὶ ὁμοίως ἀγορεύει τοῖς ἀρίοις· αὐθεντίαν καὶ
εἴσοδον καὶ τὸ πού καὶ παρῆμεν· ὁ μὲν οὖν θεμέλιος αὐτὴν ὑπάτους ἀρμονίαν θείαν καὶ χρείαν με
τευφροσύνης σωματόμενοι καὶ τοῖς ἱεροῖς ὑφωτεύοντο·
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ὑμνῳδοῦνται οὐ μόνον ἀρχόντες· ἀλλὰ καὶ λαοί· ὑπὸ τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ πρᾶστον τὸ ἴσον ἀποφθέγμα
μασθρόως· ὃν αὐτὸν γράφει· οὐσιωδῶς ἑαυτῷ· καὶ ὁμοίως τῷ· ἀλλὰ τῷ μὲν ἐκκλησίᾳ διὰ
λοῦται ὡσαύτως· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ θεμέλιος ὃν αὐτῇ· καὶ ὁμοίως ἀγορεύει τοῖς ἀρίοις· αὐθεντίαν καὶ
εἴσοδον καὶ τὸ πού καὶ παρῆμεν· ὁ μὲν οὖν θεμέλιος αὐτὴν ὑπάτους ἀρμονίαν θείαν καὶ χρείαν με
τευφροσύνης σωματόμενοι καὶ τοῖς ἱεροῖς ὑφωτεύοντο·
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ὑμνῳδοῦνται οὐ μόνον ἀρχόντες· ἀλλὰ καὶ λαοί· ὑπὸ τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ πρᾶστον τὸ ἴσον ἀποφθέγμα
μασθρόως· ὃν αὐτὸν γράφει· οὐσιωδῶς ἑαυτῷ· καὶ ὁμοίως τῷ· ἀλλὰ τῷ μὲν ἐκκλησίᾳ διὰ
λοῦται ὡσαύτως· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ θεμέλιος ὃν αὐτῇ· καὶ ὁμοίως ἀγορεύει τοῖς ἀρίοις· αὐθεντίαν καὶ
εἴσοδον καὶ τὸ πού καὶ παρῆμεν· ὁ μὲν οὖν θεμέλιος αὐτὴν ὑπάτους ἀρμονίαν θείαν καὶ χρείαν με
τευφροσύνης σωματόμενοι καὶ τοῖς ἱεροῖς ὑφωτεύοντο·

Μ ἱρσιῶν ὄρειν αὐτὸς καὶ αὐτὸς
ἀγορὴν θὴν αὐτῇ καὶ αὐτὸς θ'
θεμελίωσεν αὐτὴν ὑπάτους·
Κ σ διὰ λογίαν ὄν γραφὴν λαοῦ
καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γθ'
γονὼν ὄν αὐτῇ· διάψαλμα·
(ψ) σιὼν ἁρμονίαν πάντων κα
τοικίαν ὑμῶν·

ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ὁμοίως καὶ ἀρχόντων τῶν ὄν αὐτῇ τὴν ὁμοίαν ἐκκλησίαν γνόμενον· ὅτι δὲ ἐκκλησιάζειν τὴν γραφὴν·
καὶ πάσας αὐ φ^η· ἢ τῶν ἀποστολικῶν τῶν ἐγκομένων ὑπ' αὐτοῖς οὐσίοις ἢν αὐτὸς αὐτοῖς διὰ λαμ
χάρετε ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ὑπ' αὐτοῖς οὐσίοις·
ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ἀμαυτίσει φ^η πάλιν τὰ πατρίαδος· καὶ ἔσονται σωδόμοις εὐσεβῶν ὑπὸ γαδ· καὶ ἀφορμὰς ὅσον
ται θεῖαι γραφαί· διὰ ὃ θεὸς δείκει τοῖς λαοῖς διαλέγεσθαι· ὑμᾶς σωδόμοις φ^η καὶ ἀρχόντες ἔσονται
πάλιν· λέγει δὲ αὐτοὺς διδασκάλους καὶ ἱερεῖς· καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν φ^η· οὕτως ἐστὶν ἡ πόλις
ὁμοίη καὶ ἡ ἐμή· ὃς ἐν πόλει οἰκισθεὶς παρ' αὐτῶν ἀλύπως διαμένων αὐτῇ· καὶ μετὰ
πολιτείαν εὐφροσύνης·
ΔΙΔΥΜΟΥ
ὑμνῳδοῦνται οὐ μόνον ἀρχόντες· ἀλλὰ καὶ λαοί· ὑπὸ τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ πρᾶστον τὸ ἴσον ἀποφθέγμα
μασθρόως· ὃν αὐτὸν γράφει· οὐσιωδῶς ἑαυτῷ· καὶ ὁμοίως τῷ· ἀλλὰ τῷ μὲν ἐκκλησίᾳ διὰ
λοῦται ὡσαύτως· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ θεμέλιος ὃν αὐτῇ· καὶ ὁμοίως ἀγορεύει τοῖς ἀρίοις· αὐθεντίαν καὶ
εἴσοδον καὶ τὸ πού καὶ παρῆμεν· ὁ μὲν οὖν θεμέλιος αὐτὴν ὑπάτους ἀρμονίαν θείαν καὶ χρείαν με
τευφροσύνης σωματόμενοι καὶ τοῖς ἱεροῖς ὑφωτεύοντο·
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ὑμνῳδοῦνται οὐ μόνον ἀρχόντες· ἀλλὰ καὶ λαοί· ὑπὸ τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ πρᾶστον τὸ ἴσον ἀποφθέγμα
μασθρόως· ὃν αὐτὸν γράφει· οὐσιωδῶς ἑαυτῷ· καὶ ὁμοίως τῷ· ἀλλὰ τῷ μὲν ἐκκλησίᾳ διὰ
λοῦται ὡσαύτως· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ θεμέλιος ὃν αὐτῇ· καὶ ὁμοίως ἀγορεύει τοῖς ἀρίοις· αὐθεντίαν καὶ
εἴσοδον καὶ τὸ πού καὶ παρῆμεν· ὁ μὲν οὖν θεμέλιος αὐτὴν ὑπάτους ἀρμονίαν θείαν καὶ χρείαν με
τευφροσύνης σωματόμενοι καὶ τοῖς ἱεροῖς ὑφωτεύοντο·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ὅτι δὲ ὑμνῳδοῦνται πάντων ἐν τοῖς ἁγίοις ὑμνῳδοῦνται· τότε καὶ σὺν φρονοῦντες ἔσονται πάλιν·

ὁμ τοῦτο τὸ ψαλμὸ ὁ τοιχῶν εἰσιφέρεται θαμάστος. οὐ γὰρ ἐβρίλιμὸν μὰν ἐδέξατο· ὁ πασσις αἰ τοὶς ὁμ ἁδουις ἱερύξασ
θαι μὲν ὑμασι δοκιμάσθησαι τιλὼν ἀμαρτάσασιν· ἀπροις λαὶ ξαι δὲ ἱκαὶ τιλὼν ἰλίνην. ἀτεθλιβὶ δὲ ἱς τοὶς σὺν μέρεσι τὸν
ζωὴν τὸν ὅλον αἰῶνα· αὐτὶ δὲ λίνην λίμνην τοὶς ὅλοις πολλαὶ οἰ ὁμ τὸ χορὸς ἰῶν· ἱκαθὸ ἱς αἰ μέρις ὁ αὐτοὺ ἱκλίνεσο
θαι προσηγορεύετο· διὸ ἱκαὶ πρόσθεν ἐβλέθη· ἔστι γὰρ γράπται ὁ ψαλμὸς ὁ εἰς αἰ χορείας τὸν τοῦ χοροῦ· ἔστι δὲ δὺ ναν
θὺ τὸ χῦμα τήριον· ἱκαὶ λίαν λεπτὸν διὰ μοίας δὲ βὶ ἱκαὶ πεμπτὶ ἱκὸν πρὸς τὸ σωιδῆναι αὐτὸ· τοῦτο γὰρ ἰν
σωίεσθαι ἔστι γὰρ απται· λέγεται δὲ τοῦ αἱμὰν εἶναι ὁ ψαλμὸς· ὃν αἰ γύπτιοι προσμασσάσασ πεζοὶ ἐμβρόσον.
οὗτος δὲ ὁ αἱμὰν· ἀπόγονος τοῦ ἰλλῶν· ἀτεθὶς γονος ὢν τοῦ ζαρᾶ ὃς ἦν τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰσρᾶηλ· Δ ιο
τὸ μέγεθος τὸν συμβολὸν τὸ ἐβρίου ἐχθὶς ὁ πᾶς ψαλμὸς τοῦ δὺ ναται λόγου ἐστὶν ἀλλ ἀλλῶν αἰ ἀρύτητος·

Ὁ μὲν προ τοῦτου ψαλμὸς τιλὼν ἐβρέων ἱστήκει τοῖχῶν εἰς ὃν ἱκαιρὸν· ἵν ἔδοξε λίνην ἐβρίσασι σὺν ὁσίοις ἀπογράψῃ
τὸ χθὶς ἐστὶ σθαι λέγουσαν· ὁ δὲ μετὰ χείρασ τὸν θαμάστον ἐρύσατο σὸν· τὸν ἔστι γεγραμμένον ἐν τῇ ὁμνισορδ· ἀσωρ
ὄζει δὲ τιλὲς τὰ μὲν εὐθημέρου τοῦ λόγου τὸ μυστήριον· τοῦ θῦ ἔστι τὸ λεῖτουργὸν ἀπτὸν παραδοῦναι· τὸ δὲ ἐν σωρ
μὰ βλῆθ· διὰ χορούς ἐβρέων ὑσσωπὸ ἐν ἔστι γεγραμμένον ἐν τῇ ὁμνισορδ· ὃ δὲ βαὶ ἐν ἔστι χορείασ δὲ λίλοῦντες τιλὼν ὁσίων λιτὰ χορείαν.
λίπτορ ἐν ὑμνεῖται τοῦ σῆρ ὁ θαύμαστος· ὃσις αἰ λίγβρίσιος· ἱκαθὸ διὰ τοῦ προλαμβάνον ἐβλίλοιπο ψαλμοῦ· ἐν
τοὶς αἰ ἅλοις πτε χοροὶ πᾶσαι πολυγάθρυσοι· αἱ μὲν γὰρ δεκὸν ζαραϊτῶν φασὶν ὑμνᾶσθαι τὸν ἱούδαν· τὸν ἱούδα.
ἱκαὶ λέγεσθαι παρ ὑμραίοις δὶς τοῦ ζαρᾶ πατρὸς μυμικὸς ζαραϊτῶν· τοὺς δὲ πάντας πάντο φλῖ τὸν πα
ραλειπομένων γραφλῖ· νῦν ἰούδαθ αρεὶς ἱκαὶ ζαρᾶ· ζαμβρὶ ἱκαὶ αἰθὰν· ἱκαὶ αἱ μὲν ἱκαὶ χαλχαλ ἱκαὶ δαρα
φάντες πάντο· τούτους δὲ λέγουσιν ὑμραίους ὑμᾶς γνῶναι πρὸ φλυτεύσαι πρὸ μικὸν γενομένους αὐτὸν τὸ
ζμα· τὸν ψαλμὸν τοῦτον ἱκαὶ τὸν ὀφόζλιον
ἱκαὶ αὐτὸν ἔστι γεγραμμένον αἰθὰν τὸ ζαρᾶ
τῶν· ἱκαὶ εἶπτισ γένεται ἱκαὶ πρὶ αὐτοῦ μνήμ
τὸν μὲν ἀστὶ λεῖον τρίτων λόγχθαι· ἱκαὶ ἐσοφί
σατο θεὸς λαμὸν τὸν ἀθὰν τὸν ὀζραϊτῶν.
ἀπλῆ ἱκαὶ αἱ μὰν ἱκαὶ τὸν χαλχαλὶ ἱκαὶ τὸν δαρα·

ἑβροσεῖ πάντο τοῦ ἱκορὲ ἀπόγονον τὸν αἱμὰν·
ὁ δὲ ἱκορὲ ἐξοὺ ἱκαὶ αθῦ ἱκὰν· ὃν τοῦτ ἱμὰ στάσου
τὸν λευῖ πατέρα ὃν ὁ ζαρᾶ χὰν δὲ τοῦ τάγματο
τὸν λευῖ τὸν γὰρ ὁ δῶν ἀδὲ ἱκυριο τατῶν χο
ρεύειν γὰρ τὸν χὸν ἱκαθὸ ἱκαὶ ἔστι γέγραπται ὁ δὲ
ἔστι χορεία τοῦ ἀδὲ ἱ δὲ τὰ πάθλα τοῦ σῆρ· τὰ ἱς σώμα
σον τηρία παραγάγομεν τὸν λόγον τοῦ ἱῦ τὸν προ
σωπον· Διαψάλμου

ἄλλως τὸν προμαβλῆθ· τοῦτ ἐστὶν τὸν χορὸν
τὴν χορείασ τὸν ὑῖὸν ἱκορέ· τὸν προ τοῦ σώ
σαι ἱμὰς σωτὴρ ἀπὸ ἱς ρίγασθαι τὸ τὸν θῦ
φόνου μὲν αἱ καὶ διὰ τοῦτο τυγχάνομεν τιὰ
λῃθὸς ἰσραηλίτι· αἱ μὲν γὰρ δρῦμνων εὐ ἔστι φόνος· αὐτὸν γὰρ ἁμαρτανόντων θεῖον φόνον αἱ μὲν
ζμα· προσηκει σώσοι ἱμὰς ἀπὸ ἱς ρίγασθαι σώσοι ἱμὰς δέχομαι πρὸς αἱ ρόασι μεταχορείασ θεῖασ τοῦ ψαλ
τῶν ὁδῶν ἀπαγγέλλοντι σ· θεοδωρήτου

ἄλλως δίφλων προθεωρίζει τὰς ἰουδαίων συμφορὰς ἱκαὶ τὴν ὑμᾶν ἀνυλόμιδουλίαν ἱκαὶ ἱκαθόλου πάν
των αὖ ὧν τὰς μετὰ τῶν ἁμαρτίαν ὁδῶν ἀσ· ἐσχημάτισται δὲ· διοίκησις περὶ αὐτοῦ ψαλμοῦ προφῆτεία·
ἐπὶ τὸ ἔσω ἁμαρτῶν προαφορομένων ἱκαὶ μᾶλλον τοῖς θυσθυεσφόροις ἁρμόττον ἐστίν· ἀθανασίου
ἀτεθ ἑαυτὸν σὸν· εἰ λάσ τιλὼν διεπόησε τοῦ λαοῦ ἱκαὶ τὴν τοῦ μαθητοῦ ἀπώλειαν· τὰς ἔστι πάντων ἁμαρ
τάνειν προὸς τὸ παραινέσαι· ὅπωσ ἂν μὴ τιλὼν διὰ πονηρίασ μεταπαλόντες ἰζαῦτοὶ τιλὸν δι αὐτοῦ σῆρ ἴασιν τύχοιμεν·
Οὕτωσ ἱκαὶ ὑμᾶς ἂν ψαλμὸς τὰ τοῦ σῆρ προφητεύοντι πάθλα· ὃ θῦ ἱκετεύομαι λιμέρασ ἱκαὶ οὐκ εἰσαιρούσησ
μοι τὸν ἱκαὶ οὐκ εἰσαίροντα ὑμᾶς· ὅλοι δὲ τοῦ τοῦ σῆρ ὑμνοῦμεν ἱκαὶ τὰ τὸ ἄνθρωπον μορφοῦσθαι δι ἁμαρτὸν
τὸ θῦ· διδάσκει δὲ λιμᾶς προ τὰν ἐναγόμενον ἀλισχθρὸν ἱκαὶ τὰ φίλων μόνον λύγεῖσθαι θῦ· ἱκαὶ τὸ σῆρ
γὰρ λίνην ἔστι προσλίειν τὸ πάθος τοῦ ἱκνέου ἐστὶν ἱκαὶ τοῦτο τὰ ἁμαρτάνοντα· Διαψάλμου
ὀργὴν μὲν ἀμῶν ἱκαὶ πρὰξιν ἀτυφορᾶς παραμείναιμοι τιλὼν τὸν ἀγαθὸν μετουσίαν αἰ τὸ· ὀργνιστὶ δὲ
ἱκαὶ δυσικολίαν· ὅπωσ ἂν ὅλοσ λαὸς ὑσὸν διεγυιστὸν τὸ πολὺ αἱμὰν προὸς τὸ ὀρθρίσαι δωνίσαι· ἱκαὶ αἱ
πολοὺ ἀφορμὴ δὲ βλάβοιτο ἱκατὰ τὸ ῥῆθὲν τὸ τοῦ σῆρ· ὅπωσ ἂν μου ποιήσῃ τιλὼν διεδλίκησιν τὸν μετὰ τοῦτ ἐμὲ
αὐτοῦ τὸν μισοῦντα πρὸς αὐτὸν ἐμβράσῃ ἱκαὶ μυιστὸν· ὁ γὰρ τὸν νόμον ἱεῦ μὲν δλέγων ἐμβλέπων ἐμβράσῃ ἐχθρὸν μυιστὸν
αὖ ὁ τοῦτο ἱκὲ ἱκέρασθ· πρὸ τοῦ θῦ τιλὸν σωτηρίασ αὐτοῦ ἐμβράσθῃ ἱκαὶ μυιστὸν· ἐν σωτηρίαν αὐτὸν· ἵ
φυλαχθῶσι παροῦσαν πολλὴν δὲ παρρησίασ· τὸ δι ὃ δλθατε ἐμὲ ὁμοίωσόν σοι ἐν προσευχῇ μου
ὡσὰν τὸ ὁμοίωσόν σοι ἐν ἁγαθὸν μου λομένου· ὃ ἱκαὶ αὐτὸ συμβρέπει ἱκαὶ θῦ φίλον δὲ σθαι ἱκαὶ ἱκλίνειν
τιλὶ πρὸ τὴν αἰ τοῦτα συγγένεια ἱκαὶ ὁσιότητα· ἱκὲ ἱκέρασθ δὲ πρὸ ὃ τοῦ φ·

ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΚΟΡΕ

ΚΕ ὁ θῦ τιλὸς σρίασμου λιμέρασ
δικδίκρασ χαι καὶ ἐμμυκτὶ δύναμή
σου·
Θ ιαδλθέτω ἐμὸν ὁμόσου λὶ πρὸ ὃ δυχλίῳ
ικλίνον τὸ οὖ ασου εἰσ τιλὼν δδῶν σου·

διὰ τοῦτο τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν δυνάσασθαι καὶ τοὺς ἡμῶν ὁ δυνατός. εἰκότως καὶ καὶ σῶμα ἔλαβεν ἵνα
ὁ ἀβρόχθρος ἡμῖν τὰ σαρκὸς ἀεὶ τὰ ἀδύνατα ἐνεργοῦν. καὶ τὴν ἡμῶν ψυχὴν ἀλλ' ὅλον ἄνθρωπον
τοῦτο δὲ ἐστὶ διὰ τὸν σαρκὸς χάριν τὸν θεὸν λόγον σάρκα τὸν θανάτου:

Ὡς δὲ ἀναγραφὴ τὸν ἀδυνάτων καὶ λαικὸν καὶ λεῖν. δηλοῦ γὰρ ἡμῶν ὁ ὅλον θεὸν ὅλον ἀνάγκην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ 198
πολλῶν. χάριν τὸν σαρκὸς γένος ἀμέμπτου θανάτου. διὸ φησὶ καὶ σωτηρίαν ἡμῖν τοῖς εἰς ἅδου
τιθοῦσιν. διὸ ἔστι καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ ἁμαρτιῶν καὶ ὑμνοῦμεν. οὐκ ἀπὸ μέρους τοῦ θείου πνεύματος
ἀλλὰ τριάδος ἁγίας. ἀπολυτρώσεως δὲ ἔστι κατὰ ἀπολύτωσιν. ἀπὸ μὲν γὰρ τὸν ἀδυνάτων
ἀλήθειαν γενόμενος. ἀπολύτωσις δὲ ἔστι κατὰ τὸν ἀπολύτωσιν. οὐ πρὸς τὸ ἀπὸ τὸ μοίωσις.
δυνάμενος γὰρ μὴ παθεῖν ἑαυτὸν ἐπὶ δουλείᾳ γενόμενος ἐπὶ λύσεως ἡμῶν ἐπὶ τὸν θανάτου. θανάτου
δὲ πρὸς διὰ καὶ δῶρα ἱερεῖς ἐλευθέρους τὸν. παρ' ἡμῶν γὰρ ἀρνία καὶ ταῦρος ἐπὶ ἅδου τὸν τιμῶν φαύλων
αὐτὸν ἀπὸ μαυτοῦ. ἵνα πάλιν λάβῃ αὐτὸν. ὅτι δεῖ μὲν λαμβάνουσι τὰς ψυχὰς δίχα ἐνεργείας
τὸν ἀγγέλων εἰσὶ κολάζουσα πρὸς ἁμαρτίαν δὲ καὶ πρὸς ἐλευθέρους ἡμῶν καὶ ἀπὸ μὲν ψυχῶν
ψυχῶν σου ἀπὸ σοῦ. καὶ πρὸς ἐλευθέρους ἐστὶ πρόσωπον τὸ ἐν σάλου κατάκλασθαι δηλονότι
ρον γὰρ τὸν μόσον ὧν δῶ μὲν ἐλευθέρους. ὁ ἑαυτὸν δοὺς. ἀλλ' οὐχὶ ἐλευθερωθείς. καὶ πάλιν ἐν
πάντες ἁμαρτωλοὶ καὶ ὑστεροῦνται τὴς δόξης
τοῦ θεοῦ. μεταδεῖναι δὲ ἐστὶ ἐν σάλου τὸν
καὶ κατὰ τὸν ἄλλων καὶ ἰδίων ἐχόντων δια
φορὰν μόνου τοῦ μὴ ἁμαρτίαν ποιῆσαι
τον. ἐν μὲν ἐλευθέρους ἐν δουλεύοντος
οὐσι καὶ λύειν τὸν ἐξ ἑνὸς μὲν τὰ δεσμὰ
τοῦ θανάτου πρὸς ἀπαλλαγὴν καὶ ζωήν. μό
νος γὰρ τὸν ἐν ἐλευθέρους τὸν. αἴδιον
ἁμαρτήματος δωρούμενος. διὸ καὶ φησὶ δοὺς
ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθέρους ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. ὅτι δὲ ἐλεύθεροι γε
νήσεσθαι. ὁ πρὸς καὶ ἐν ἅδου ποιήσεσθε γε
γονὸς φωτίσας τοὺς ἐκ τὸν πρόσωπον τὰς
ψυχὰς. τοῖς δὲ ἐλευθερίαν αὐτοῦ καὶ τὴν
αὐθεντίαν ἐδόξητε χῦ τοίνυν καὶ οἱ πρὸ τὸ
τὸν εἰς ὅμου ἐλθόντες χριστὸν ἐξ ἅδου τὸν
τὸ ἀπολωλός. ἀλλὰ αὐτὸν τὸν ἀγίου ταύτην
ὁρίαν θεὸν ἀναρχίαν.

Ὅτι ἐωλήσθη καὶ σῶμα ἡμῶν ἐξ ἡμῶν ἐξ
ἡμῶν τὸ ἅδη ἐγγίσον:

Προσελογίσθη μετὰ τὸν καταπαυ
μάτων εἰς λαϊκὸν ἐλευθέρων
ὅσοι ἁμόσσαν ἐλεύθερος:

(φ) σειτραυματίαι καθεύδομεν σὺν
ταῖφον ὃν οὐκ ἐμνήσθησαν ἔτι καὶ
αὐτοὶ ἐκ τὴν χειρόσου ἀπόσθησαν:

χαρίζομαι ἐξ πρόσωπον παραίσλητος ὑπὲρ τὸν ἡμαρτηκότων γεγραμμένος ὅσα ὑπὲρ τούτου ὑπὲρ αὐτὸν ἐγνῶ:
μόρος ἐστὶ καὶ ἀπόθανον ὑπὲρ τὸν ἀγόμενον τὸν λαοῦ ἀγόμενος εἰσθανάτου καὶ κατὰ τὴν λίσαϊου φορτί-
ζεν ἐκ ἐλευθέρους ὃν ἐλευθέρους ἐστὶν μόρος. οὐ γὰρ εἶχεν ἁμαρτίαν τὴν ἀκατέχομεν αὐτὸν ποιοῦσαν θανάτου. διὸ
καὶ ἐλάβομεν ἔχουσίαν ὁ χαθὴν αὐτὸν ψυχὴν μου καὶ πάλιν ἔχουσίαν ὁ χαλαμεῖν αὐτὴν:
παρόμοιος φησὶν ἀγόμενα ἀπὸ σταυμασιν ἐμὸν καὶ ἐτοιμόν ἐμὸν ὑμνήσασιν. διὰ τὴν ἐσὶν μὴ ἐντυχόντος
ἐστὶ ἐσυρίαν. οὐ τὴν ψυχὴν ἐσὶν αἷμα καθόσον. ἀλλὰ δὲ σταυματίαι μαι φησὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τὸν λαοῦ ἐκ
ὑμνοῦμεν ἀγόμενον καὶ ἀποθνήσκειν ἀγόμενος καὶ ἐτοιμόν ἐμὸν τὸν θανάτου: διολώρον
ὃν γὰρ οἱ ὑμνοῦμεν φησὶν οὐκ ἔστι ἐλεύθεραν ἀνθρώπων οἱ ὑμῶν οὐδὲ ὑμᾶν. οὕτως καὶ ἀπὸ τὸν πρόσωπον
καὶ ἀν τὴν χρῆσιν ὑμῶν ἐλεύθεροι ἐσόμεθα. τοῦτέστιν ἀν ὅλοι σαφῶς ἀναχθῶμεν: ἀπολινάριον
Ὁ μοιόθην τοῖς ὑμᾶς ἅδου γένος ἐστὶν ὑμῶν τὸν ζωὸν ὃ πνεῖ οὐσαν τοῦτον χωρισθῆναι δυνάμενον. οὐ
τοίνυν ἀνθρώπου τὸ σῶμα τὸν ἐκ πνεῦμα δυνάμενον ἐνώσασθαι καὶ μεταβαλεῖν τοιοῦτον
καὶ αἷμα καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτοῦ προσέχυτο. ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν ἀπὸ ὑμῶν ἐστὶ σώματος: εὐσεβίου
κ αὐτὴν ταῦτην δὲ αὐτοῦ τὰ παρόμοια δηλοῖ πορίζεται καὶ παύλου κορινθίοις φησὶ. παρόδοια καρδίαι
ὑμῶν τοῖς ὃ καὶ παρόλαμον. ὅτι ἐχὼ ἀπόθανον ὑπὲρ τὸν ἁμαρτιῶν ὑμῶν κατὰ τὰς γραφὰς.
καὶ ὅτι ἐτάφη. καθαπόρρουν ὅλον ὑμῖν ἀσ. ὑμεῖς δὲ λίθοι ταφῆναι αὐτοῦ λίθοι ταὶ διὰ μέσου. γένος
τραυματίας λόγχην ἐνεχθεῖσα τὴν πλευράν. οἱ μὲν οὖν λοιποὶ μεταθανάτου ὑμῖν ταῖφοις γένος μὲν
μοι γὰρ καὶ ἀποδοὺς ἐλεύθερος ἀπὸ μὲν ὑμῶν μὴ ἐσθόμενος αὐτὸν ὑμῶν τοῦτο. ἐγὼ δὲ καὶ μὲν οὖν αὐτοῖς
ὁ μοιος. ὃν ὃν ὑμῶν ἐγὼ μένων. ἀλλ' ὑμῶν ὑμῶν τὸν μεταταῦτα ζωὴν καὶ ὑμῶν
Ὁ γὰρ τὸν ἅδου ἀπὸ σθὲν χειρός. τὸν τὸν ταῦτον γὰρ φρουρούμενον οὐδὲν ὑμῶν ἅδου
καθαίρη αὐτὸν ὃ σὺν ὃν σὸν γὰρ τὸν ὑμῶν ἐν τοῦ θεοῦ ἀληθινοῦ τοῖς ἁρπαζειν δύνασθαι. διὸ
ἀποσθεῖται τὸν ἁμαρτιῶν. οὐκ ἐστὶ ταῦτην ἀμαρτίαν:

συο
ὁ μὲν αἰεὶ θεὸς μεθ' ἡμῶν· ὁ δὲ ☩ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν· τοῦτο δὲ παραπλήσιόν τοῦ μεῖναι πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν·
ἵνα δὲ καὶ μᾶλλον τὸ ἀμετάπτωτον τοῦ μένειν καὶ ἰσχὺν λάβῃ διὰ τοῦ ἓν εἶναι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἕνωσιν ἐπιδείκνυται· τὸ δὲ σὺν αὐτοῖς εἶναι ἀθάνατον· ὁ μὲν αἰεὶ θεὸς μεθ' ἡμῶν εἶπεν· ὁ δὲ ☩ ἐστὶ
τὴν ἡμέραν· τρεῖς ἡμέρας· καὶ τρεῖς νύκτας· τὸ δὲ σὺν αὐτοῖς ἀθάνατον· ὁ μὲν αἰεὶ θεὸς μεθ' ἡμῶν εἶπεν· ὁ δὲ ☩ ἐστὶ
παρεμβολήν· ἢ δὲ ἐτέθησαν ἐν καταλύτοις· ἀπὸ δὲ αὐτοῦ τὸν ἀληθινὸν παράκλητον θάνατον· τὸν γὰρ παρὸ
ταμόμενα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς σαρκὸν· σὺν αὐτῷ θάνατον οὐ λαμβάνει· ἵνα δὲ μὴ γράφειν τὴν οἰκονομίαν·
ὃ σὺν δὲ αὐτῷ ἡμᾶς καὶ ἐγείρει καὶ συνεκάθισεν· καὶ ἐν αὐτοῖς ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· διὰ τὸν
ἄδυτον καὶ ἀθάνατον αὐτοῦ βίον· ἐν ᾧ καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα μετὰ τὴν ἀνάστασιν· ἐν ᾧ καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
ἐσμεν κατὰ πίστιν· ἀλλ' οὐκ ἐν εἴδει· ἐν ᾧ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐσόμεθα

ἀθανασίου

συο τοῦτο φ^η. ἐπειδὴ πάντα αὐτὸν ἐκαστάχου πανταχοῦ τοῦ παντὸς καιροῦ:

αφ^η ὁ ρα τοῦτο φ^η καὶ μόχθηρων Ἰουδαίοι τὸ χῦ ὄνομα ὠλόλυξονται:

αφ^η τοῦτο φ^η διὰ τὸ καταικλεῖται τὸν αὐτὸν γενέσθαι βητὴν οἰκείαν τοῦ ἀρχισωματόγου: διὸ καὶ ῥῆ ὃν γὰρ ἐν ἱρικῷ φ^η τοῖς καὶ τοῖς ἀπωλλυμένοις ἐστὶν ἡμῶν ἔχον. καὶ παντα χόθεν ἀδικοῦντα ταῖς ἐνθυμήσεσιν ταῖς αὐτοῦ: αφ^η ὃ πωτὲ καὶ ὁμῶν φ^η ἐν τοῦ λαοῦ. ἵνα δὲ αὐτοὺς τοῦ καταθῦ πλούτου ὅτι πεισθησομένους καὶ ὅτι ἀπροχείαν ἔχειν ὑμᾶς μένους ἐσχάτων:

ἐπειδὴ γὰρ ὑμῖς δεῖ τὰ ὁμαχῦ καὶ μᾶλλον ὅτι μέρους ὄντος ὅλου τοῦ ὑμᾶς τοῦ ὅλου τοῦ ὑμᾶς ὀφθαλμοὺς ὁρατικοὺς ὄντας ἐναφεῖναι τοὺς δὲ ὅταν. ἐνωτίζουσι ὅταν ἀκροατάς. τοὺς πρακτικοὺς δὲ χεῖρας. οὕτως οὖν οἱ προτίθεται διὰ μέσου ταῖς γραφαῖς ἐναμβάλλοντες. σῶμα τοῦ θῦ ὑμεῖς ὀφθαλμοὺς διὰ τοὺς ὁρατικοὺς: ἀπολινάριος ἔνδροσοδιξόθου μᾶλλόν γμαι αὐτοῖς φ^η ὃ πανταχοῦ γὰρ ἐνεθύμιζον οἱ μεν φ^η ται φ^η τοῖς πανθήμασιν αὐτοῦ οὐκ ἐθέλοντες σαρκὸς ἔχειν καὶ λυτρωτήν. τοιγαροῦν ὅλον ὁ τι πανταχοῦ αὐτὸν οἱ ἀρχόντες τοῦ κυρίου τοῦ παθους. ἡμεῖς δὲ ἐλπίζομεν. ὅτι καὶ τοῦτο σὺν ἄλλοις ἀμαρτίαν ὁ Ϲ ἀπὸ τῆς καὶ σάλπος. ἐξέβαλον ἡμᾶς ὅτι καὶ μὴ ἐμπύρατος ἡμᾶς ἐμβρόσθε:

εὐσεβίου

ἐκλαίομεν ἡμῶν. τὸ μὲν καταδέξασθαι αὐτὸν τὴν ἀπώλειαν. ὃ δὲ τῆς ἰλεω καὶ τοῦ προδοθῆναι σάρκα ἡμῶν ἀπὸ ἁμαρτίας ἐστὶν ἡμῶν ἀπὸ ἁμαρτιῶν τοῦτο γὰρ εἴρηται καὶ ταῖς χεῖρας ἐξ ὑμῶν. καὶ ταῖς τῶν φαρισαίων μᾶλλον προσευχαῖς. ἐχθρὸς δὲ ὀφθαλμὸς ὁρατικὸς ὑμᾶς ἐστὶν ὁ ἑαυτοῦ ὑπερασπίζων ἁμαρτίας: δ ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

σκ τὰς αἰτίας λέγει δὲ διὰ ταύτης τὰς εἰς τὸ θαύματος αὐτοῦ καθόλου. μόνον οὐχὶ λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἐποίησε τὸν ἐμὲ φ^η τὸν ὑμᾶς ἵνα δοξασθῇ θαυμαστός. οὕτω καὶ τοῖς ἀποστόλοις ἀμφιλαβόντας ἐξομολογήσωνται σοι. οὕτω μὴν οἱ θρῆνοι ἀπώλειαν δὲ ὑμῶν τοῖς ἐμοῖς γνώσεως τῶν ἀλήθειαν. τοῦτο χάριν ὃν περὶ καὶ τοῖς σὺν ἄλλοις καταλλόγμα. ἵνα ἀμαρτάντες οἱ θρῆνοι ἐμβλησθῶσι. καὶ τὸν θαυμαστὸν σὺ ἐπὶ τῆς ἀληθείας. ἵνα ἀπαγγείλωσι τοῖς ἀδελφοῖς μου: ὅτι ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. ἀπὸ τοῦ ἀπαγγέλλειν τὸν ἐμὲ φ^η τὸν ὑμᾶς ἐν τοῦ λαοῦ:

Θ μακρύνωσον τοὺς γνώστους μου ἀπ' ἐμοῦ ὅτι σκότος μου ἐγνωρίσω τοὺς ἐμοὺς ἑαυτοῖς:

Π αρδιόθην καὶ οὐκ ἐξουθένησον οἱ ὀφθαλμοί μου ἐσκότισαν ἀπὸ ὀργῆς μου:

Θ ικέτευσα πρὸς σὲ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου:

Μ ὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἰατροὶ ἀναστήσουσιν ἐξομολογήσονται σοι: διάψαλμα:

ταῖς αἰτίαις λέγει δὲ διὰ ταύτης τὰς εἰς τὸ θαύματος αὐτοῦ καθόλου. μόνον οὐχὶ λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἐποίησε τὸν ἐμὲ φ^η τὸν ὑμᾶς ἵνα δοξασθῇ θαυμαστός. οὕτω καὶ τοῖς ἀποστόλοις ἀμφιλαβόντας ἐξομολογήσωνται σοι. οὕτω μὴν οἱ θρῆνοι ἀπώλειαν δὲ ὑμῶν τοῖς ἐμοῖς γνώσεως τῶν ἀλήθειαν. τοῦτο χάριν ὃν περὶ καὶ τοῖς σὺν ἄλλοις καταλλόγμα. ἵνα ἀμαρτάντες οἱ θρῆνοι ἐμβλησθῶσι. καὶ τὸν θαυμαστὸν σὺ ἐπὶ τῆς ἀληθείας. ἵνα ἀπαγγείλωσι τοῖς ἀδελφοῖς μου: ὅτι ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. ἀπὸ τοῦ ἀπαγγέλλειν τὸν ἐμὲ φ^η τὸν ὑμᾶς ἐν τοῦ λαοῦ:

διόδωρος

ὁ Ϲ ἀρ' ὑμῖν ποιήσει ἀθρασίαν. ἐν πάλιν λιθάσωσι ὑμᾶς ἐν πάλιν λιθάσωσι. ταῦτα γὰρ οὐχὶ πολλοστὰ ἀπὸ γενόμενα ὑμῶν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἱερῷ. ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις ἐν πάλιν λιθάσωσι ὑμᾶς. ταῦτα γὰρ οὐχὶ πολλοστὰ ἀπὸ γενόμενα ὑμῶν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἱερῷ. ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις ἐν πάλιν λιθάσωσι ὑμᾶς ἐν τοῦ λαοῦ:

ἐν πάλιν λιθάσωσι ὑμᾶς ἐν τοῦ λαοῦ:

ν τὴν ἁμαρτασιγδοκεῖ μοι δηλοῦν κατὰ τὴν ὁσοθυγὴν ὁρᾶν γὰρ ὀμμὰ μὲν λοχθὴν τοσοῦτον ἐστὶ τοῦ προσώπου τοῦ σῶ ὅμματι προγραφὴ κεῖται τὸ τὴν ὁσοθυμίαν· δηλοῖ γὰρ ὁσονοῦν καὶ καιρὸν προσορᾶν μὲ λθὴν τοῦ σῶ λεγόμενον τὸ μὲν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ προσηύχετο. οἶδε δ' ἁμαρτίους ὄντας ἑαυτοὺς τῆς σωτηρίας. διὰ τοῦτο μολλὴν καὶ εἰσαῦ πορφαίνομαι. οἱ ὁμοίως ἁπάντων αὐτοῦ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν καθικετηρίαν ἐποιήσαντο· καὶ ὅτι τὸ καὶ ἄλλο ἔθος ὁ θεσμοῦ προσέχεσθαι οἷς ἁμαρτάνουσι μὲν ζητεῖν δὲ καὶ μεῖς διδάσκειν τί μασε χαρίζεσθαι τὸν κύριον τοῦ προσχήματος ἕνεκα τοιούτου· τοῦτο γὰρ τὸ κατάλληλον εἶναι καὶ ἀποφαίνεσθαι καὶ δικαίζειν πανταχοῦ λοσοδιπλοῦν· ἀλλ' ὑπὲρ μὲν ἁμαρτόντων παρόδλωσι δυ αὐτὸν συμφόρασε τὸ προφλῶτι· καὶ κὸν παρόδλωσι δυ αὐτὸν ταῖσ ἁμαρτίαισι μὲν· καὶ οὗτοσ ταῖσ ἁμαρτίαισ μὲν φθορεῖ καὶ ὑπὲρ μὲν ὁδλωσατοι· καὶ αὐτὸσ τραυματίσθη διὰ τὰσ ἁμαρτίασ μὲν· καὶ μυκαλάκι ται διὰ τὰσ ἁμορμίασ μὲ· τοῦ μόλοσ τι αὐτοῦ μὲν εἶσ ἰάσθημεν· ὁλλὰ δ' καὶ διὰ τοῦ καὶ· ὁ θεσμοῦ κὸ κρατέομαι· ὁ θεσμοῦ κὸ κρατεῖ μὲ· ἀπὸ δὲ τοῦ καὶ ἀπὸ θεσμοῦ ἀρχόμεθα· καὶ ὑπὸ θεσμοῦ κὸ κρατούμεθα· ὑπὸ θεσμοῦ κὸ κρατεῖ μὲ· ἀπὸ δὲ τοῦ καὶ ἀ

ταλαιπωρίαν. τὸν τοῦ παύθου καὶ ρὸμ καταδικάζομεν· λέγει οὖν ὡς παρὰ τὸ παύθος αὐτὸν καὶ οἱ φίλοι καὶ οἱ γνώριμοι ἐλεεῖν ποιοῦνται διὰ δὲ γέγονεν ἐπὶ πλέον τοῦ περὶ μοχθηρίαν. θανάτου δὲ καὶ ἀρῶν καταλέλειπται παρὰ τῶν μαθητῶν. τούτου χάριν τὸν περὶ αὐτοῦ μακρηγοροῦσι τοὺς φίλους καὶ τοὺς γνωρίμους λέγει:

λέγει τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ ταλαιπωρίαν ἣν τοιοῦτον ἀμφεδέξατο. λίγουν ὃς αὐτοὶ ταλαιπωροῦσιν ἡμῖν ἁμαρτήσαντες. ἀμφότερα γὰρ ἰσοταλαιπωρεῖ ἀμφοτέρους. τί ὁμοῦ ἀγαθὸν τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου γνώσεσθε λέγων οἱ διὰ πονηρὰ τὰ μέλη ὄντες ἑαυτῶν. Ἰούδας δὲ φίλος εἶναι ὁμολογεῖται τοῖς φίλοις ἡμῶν. καὶ ὑμᾶς δὲ διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ φίλους ὁμολογεῖ τοὺς ἀπὸ τοῦ παθήματος τοῦ ἐμοῦ ἀφορισθέντας ὑμῖν· ἀπορρίπτω τοίνυν ἀπὸ τῆς ἐμῆς καρδίας ἐκβαλεῖν σπουδάζω τοὺς Ἰουδαίους ὀργῇ διὰ πονηρὰ τὰ πεπραγμένα ὑπ' αὐτῶν εἰς ἐμὲ ἁμαρτήματα. ἐκβαλεῖν δὲ σπουδάζω ἵνα μὴ εἰς τὴν αὐτοῦ πονηρίαν ὁλοσχερῶς ἐμπεσόντες καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ παθήματος καρπὸν ἀπολέσωσιν. καὶ γλυκύτερον ἡμῖν ποιῶ τὸν μαθητὴν ἀπὸ τοῦ ὅτι παρὰ σοὶ εἰμὶ καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τῆς ἐκείνου καρδίας. καὶ τὸ ἑαυτὸν ἐκεῖνον ἐμοὶ φίλον ὄντα ὡς ἐμὸν μέρος φίλων δούλου λαμβάνω: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

θ ικύκλω σου μέ σ' οὐσι ὑδατορόλιτ
τὴν ἡμέραν περιέχομεν ἀμέ:
θ μακρὰν ἀπὸ σοῦ μου φίλους καὶ
πολισίους καὶ τοὺς γνώστους
μου ἀπὸ ταλαιπωρείας: ~

ΠΗ
ϹΥΝΕΚΕΚΥΚΛΩϹΑΝΘΑΜΕ ΤΙϹΡΑΗΛΙΤΗ
ἀνόλεθρον ἴσου νῦν εἰς τὸ μὴ ὁρᾶν ἀπολέσωμαι:
ϹΥΝΕΚΕΚΥΚΛΩϹΑΝΘΑΜΕ ΤΙϹΡΑΗΛΙΤΗ
ἰσογόνους καὶ γόνους καὶ γόνους ἀπαγγόλους
τὴν ἀλήθειαν σου ὅπως ἀπόματι μου:

θ κύκλῳ σου μέσοι ὑδατόλιθοι τὴν ἡμέραν περιέχομεν ἀμέ: θ μακρὰν ἀπὸ σοῦ μου φίλους καὶ πολισίους καὶ τοὺς γνώστους μου ἀπὸ ταλαιπωρείας:

ΕΥϹΕΒΙΟΥ

ϒ λαὸς ὁ Ἰσραηλίτης. εἰ ποτὲ ὅμοια μάλοις καὶ τὰ ἡμῖν μὴ ὁμοίως καὶ ἀπόβλητος τῶν ἐκ παντὸς. μίαν περιβόμβυβον ὀλοτέλειαν περιάσει τὴν ὑπαγγελίαν τὴν κατὰ τὸν χν. δοκεῖ σαν μὲ ὀζαρχλῖσ τὸ ἀμφαλόν. ἀμαλκαὶ μιοθεὶ ὅμοιος τελευταῖον ἐκ τοῦ δαὶδ. καὶ μωσῆς ὅμοιος χλωσίαν διατρίταμπτι σ' ἐκ πολλῶν τὸν χρόνον καὶ ἀπαγγρόμτις τὴν σωτηρίαν οὐκ ὀκνοῦντος παρρησίαν εἰ τὸ δοθῆναι αὐτοῖς τοῦθ'. ἀντιμάρτησις ἐκ τῆς ἀπαγγελίαν τῶν προτείνουσι τὴν αὐτοῦ τοῦ θῦ προκήρυξιν ὃ τοῦ θῦ ἐπαγγειλαμένου διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ ναὶ λέγω ἀμὴν καὶ ἀρχὴ τῆς ἐκτίσεως τοῦ θῦ τὰ ἐπαγγέλια τὰ προκήρυξις. ἐπιμένουσι ταμὲν πρὸ τοῦ πάθους τοῦ κῦ τὰ ἐπαγγέλια τὰ αὐτοῦ τὰ μὴ προκήρυξις. τὰ δὲ ἐκβλύσαι. διομένων δὲ τῶν ἐπαγγελίαν τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας: ΕΥϹΕΒΙΟΥ

τὴν διὰ σταυροῦ δαδηγόρισιν χῦ. καὶ τὴν ναὶ λείαν θεσπίζει. οὔτε ἁλμὸς οὔτε ἄμμος ἔχομεν ἐπὶ γῆς φιλανθρωπίαν ἀλλ' ἢ τὴν σωτηρίαν τοῦ κατὰ τὸν θῦ λόγου ἡμῶν. ἀποκεκρυμμένην γὰρ τοῦτο εἶχομεν ἀφ' ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀποστόλων τὴν ἀλήθειαν σου καὶ τὸ ἄλλον προφητείαν ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὁ λόγος. ὃς ἀπὸ τοῦ ἁγίου πολιτικοῦ χοροῦ: ~

σὺ ἀοδλέσποτα φ^η^ ἐπαγγείλασθαι καὶ τηλικάδε ἔλεος μέγα καὶ θαυμαστὸν
οἰκοδομηθήσεται. ὃ ἐστι καὶ κατασκευασθήσεται. ἤγουν ἀρθρηθήσεται· τὸ γὰρ οἰκοδομούμενον. ἀρθρᾶται
πάσης καὶ ἁρμόζεται· ἐστὶν δὲ τοῦτο. ἡ διαχύσεις καὶ χάρις: Διὸ δώρον
ἐπεὶ σχοῦφ^η^ τὴν τοιαύτην φιλανθρωπίαν σωτὴρ οἰκοδομεῖν τὸν αὐθις καὶ καλὸς σὸν οἰκοδομήσαν δὲ καλέσον τὴν
τῆς ἐπαγγελίας αὔξησιν. ἡ ἔκτασιν γὰρ ἔξ ὄρους τοῦ ἀμαδαὶμ· εἶτα διὰ βυθὴ εἰς ὄρος τὸν ἰσραηλίτην·
καὶ εἰς τοὺς λαοὺς τοὺς ἰσραηλίτου. εἰ πάσαν τὴν οἰκουμένην· τὴν οὖν κατὰ μέρος αὔξησιν. οἰκο
δομήσαν δὲ καλέσον· ἑτοιμοῦ δὲ ἐπαρτᾶχον· τὸ δὲ φραίον καὶ εἰς καὶ τὸ εὐθυαίον· μούλεται οὖν δεῖξαι. ὅτι
εἰ τοιαύτης ἐπαγγελίαν. εἰ δρᾶται καὶ τὴν εὐθυαίωσιν ἔχει ἄρα δὴ τοῖς οὐκ οἴοις· ὃ δὲ αὐτὸν μὴ
δεῖ ἐπίγειον· πρίγνεσθαι τραγέας:
αἰεὶ καὶ εἰ δ^ὲ^ ὅτι διὰ παυφάσει ἐν δὲ καὶ θεὸ^ὸ^ ὅτι διὰ παυφάσει ἀθανάτου εἰ μὴ εἰδὲ τὰ ἔλε
τοῦ εἰ ἀοὶ ἀθανάσομεν· τοῦ τοδὲ ἐπαφᾶσι οἱ μὴ τολὶ τοῦ ἀπαιτοῦσι κοσμογονίας καὶ ταυλιθύντος
ζῶσα ἀπὸ ἐν ἔλεος ἐστὶ ἀθανάτου σι καὶ ταχρόμους ἐπὶ δοσιν· εἰ δὲ εἰ τὴν οἰκοδομήματος ἐπὶ οὖν
τοῦτο δὲ εὐθυναι ἀπὸ σαμέλιν· καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἔλεος τοῦ θῦ εἰ ἀοὶ ἀθανάσομαι· γραπτόν ἐστὶν
λόγου φ^η^ ἀληθείας ἐν τοῖς οὐκ οἴοις ἑτοιμασθήσεται ἐν ἐπαγγελίοις γὰρ πεφήνασι καὶ ἐπαγγελίαν τοῦτο
ἀκριβὲς ὁ λόγος ἐστὶν ἐν οὐδένι πολλὴν οὐσίαν ἀρπαγμαλίαν· ἐν οὐκ οἴοις τοίνυν καὶ προσδᾶσθαι
ἐπαγγελίαν· θεῖα τυγχάνειν ἑτοιμασθήσονται· οὐ γὰρ ἐγκαίδευτοι ὡς οἱ ἰουδαῖοι νομίζουσιν· ἀπὸ τῆς ἐδοῦ
ἑτοιμασθήσονται. ἐκ δὲ τῶν ἐθνῶν δραισθήσονται: θεολωρήτου
καὶ ἄλλως· ἐπὶ λόγος πρὸς τοὺς δᾶδ περὶ τῆς ἐκκλησίας· ὡς φυλάττειν τὸν ἔλεον τοῦ θεοῦ· ἐπὶ
ἀλήθειαν· τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν προσπαρασκευασαμένοις· ὡς οἴονται προσκαλεῖν αὐτὴν δι
ὰ πρου καὶ διαιρέματος δηλοῦσι τοὺς ἐπιγλῶς αὐτὴν φαντάζεσθαι· τὸ γὰρ πρόσωπον αὐτῆς
καλλος ἐκεῖ καὶ τῆς ἀληθείας· τὸ τέλος κατηργημένης τῆς μερικῆς διαλήθειας· ἑτοι
μάζεσθαι δὲ τοῖς ἔχουσιν ἐν ἑτοίμοις· τὸ πολίτευμα τὸ φέρειν τὴν δικαιοσύνου ἐπὶ οὐκ οἴοις· διὸ
καὶ χρηματίζουσιν οἱ οὐκ οἴοι: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ὃ ἀοὶ δὲ ἀρχῆς σοφίαν ἔλεος καὶ χαράν. οὕτως καὶ ἡ ἀληθείαν πάλιν καλεῖται διὰ καὶ μόχρις
οὐκ οἴων ἐστὶν ἀρχαιολογίας· καὶ ἐν τούτοις γὰρ διὰ τοῦ αἵματος ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν οἴοις· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ἀμραὰμ φ^η^ καὶ ἰσαὰκ ὧν τούτοις γὰρ διὰ τοῦ αἵματος ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν οἴοις· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
καὶ ἐν ἐν λογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς:
τὰ εἶναι καὶ ταῦτα ἑωλίπαν· ἐκλεκτοὺς δὲ ἐκλέξει τὸν ἀμραὰμ καὶ τὸν ἰσαὰκ καὶ τὸν ἰακώβ·
ἐφ' ἡγᾶρ πρὸς τὸν ἀμραὰμ τὸ σπέρματί σου ἐν ἐν λογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· ὁ δὲ
ἀπὸ τοῦ τοδὲ σπέρματι εἰ φ^η^ τῷ ἀμραὰμ ἐρρέθη μὴ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ·
οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν. ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπέρματί σου· ὅς ἐστι χ^ς^
ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δᾶδ πρὸς αὐτὸν. ἐκ τῶν καρπῶν τῆς κοιλίας σου. καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν μὴ
μένουσι καὶ προσῆλθον ἰουδαίους ὁ πρῶτος ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ προφήτου
οὖν πρὸς χᾶδ· καὶ ἴδωσι ὅτι ὁρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θ^ς^. ἐκ τοῦ καρπὸν τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἀναστή
σειν τὸν ἐπὶ τὰ ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ τὰ ἑξῆς:

Ὅτι δι' πασ εἰ ἀοὶ ἀοὶ μαν ἔλε
ος οἰκοδομηθήσεται ἐν τοῖς
οὐκ οἴοις ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλ
ήθεια σου:

Δ ιὸ δίκαιον διὰ τοῦτο ἐν τοῖς
δικαίοις τοῦ λαοῦ μου.

ις αι· ωου ὅμοσον. ἰ δ' γὰρ τοῦ εἰ· ωεῖν· ωρὸς αὐτόν. ις αὶ ἐ ταις ὁ· ταν· ωλήρω θῶσιν αἱ ἡμέραι σου. ις αι ις οι μηθήσῃ μεθ' αὐτῶν· ωρῶν σου. ἀμαυτηλάζαι δις τοὺς σπέρματός σου ἄχρι σ' ὃ σ' ἐ ταις δις τὴν ις οιλίαν σου· ις αὶ ζῳοῦ αἱ ὀρατῶν ις αι σιλείαν αὐτοῦ· αὐτὸς σ' οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου· ις αὶ ἁμ ὀρθώσω τὸν ις αι σιλείαν αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· ζῳὸ ἐ σομαι αὐτῷ εἰς πατέρα ις αὶ αὐτὸς ἐ ται μοι εἰς υἱόν· διὸ μὴ δ' ωοδίσω σ' ζειν αὐτοῦ τὴν ις αι σιλείαν ζῷ· ἀλλ' οὐ ις ατὰ ωροσ ωοληψίαν ὅμοσα τῷ Δαὰδ· ἀλλ' αἰδοῦ λω ὁ ἵνα τὸ ις αὶ σημεῖον αὐτοῦ τοῦ οἰ ις ου ωαρέ σχῃ το· ωαρ' ὃν ὁ μ· τοι εἶν τὸν μθ' ἡμῶν τὸν ἁμ ὃν θῦ· τοῦ γὰρ τὸ ὄμμα οὐ λὸ ὁ ωορ ἐ ται τὸ ζῳοι μαζόμενον ωόρ μα τοῦ Δαὰδ· διὸ οἱ σ' Δ' ὑ ναι σ' σ· χαρίζ ῃ ται θ ὃ ὁμ ὠ ναι λέ ῃ ται διὰ τὸ ωαρ' αὐ τοῖς ὁ ρι ις ω· ωι αοῦ σθαι τὸν λό γον· ἀ πρ ε ιπ τοῦ τοίμ ω ὁ μ τοσ· θῦ ὁ ρ ις ου αὐτοῦ τὸ ἀμ ε τα τρ ε πτον τὴν ου λλή·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

μόν ω δ' ῃ ται Δαὰδ διὰ ὁ ρι σμοῦ ωεωοίλυται τὴν ωορ ὶ τοῦ ωορ ύ ματος ε ὐαγγελίαν· ἔστι ις αὶ Δαὰδ ωρο ταὶ τὴν σὺ ρ λέ α ν ἔ ω ὁ ρι ις ω λέ ῃ ται ὀφθαλμῶ· μ' ὑ σθωτι κὸς τοῦ Δαὰδ· ις αὶ ωασ ὴν τὴν ωρα ό ντητος αὐ τοῦ ὡς ὁ μ ω σ· ὅ· τοῖς ις ω θυ ζα το τῷ θῷ ἰ ις ῳ· ἰ δι σ ὀλεύ σ ομαι εἰ σ τε λ ὼ ν ω μαι ὁ ἶ κου μου διὰ γ ω ὑ ν ω μαι ἔ ω τι κλίν ῃ ς ἀρ ω μ' ὑ σ ω μου· δι ὁ ὡ ωρ ὁ ρθῶ· ἔν· θ ὁ ρ ω σ δι δ ὁ ὺ σ ὁ ρ ις ω· τὸν ὁ ρ ις ον ἀμ ῳ ῃ ται ις αὶ σ ω ἀ ωαι τοῖς ἐ ἰ ρ η μ ὑ ο ις ο· ὃ ζ ῃ ὁ ὅ μ ο σ ε ις τῷ Δαὰδ ἀλ ὴ θ ει αν ις αὶ οὐ μὴ ἀ θ ε τ ῆ σ ῃ αὐτόν· ὅ τι ις αρ ωοὺ τὴν ις οι λίαν σ' θ ε ὸ ν ἀ ν ε ὶ ν ω ὁ ν ἔ σ ο μ αι τοῦ θ ε ὸ ν σ ου· ις αὶ τ ε λ ε υ τ ῶ ν ἐ ν ε ιδ ὼ ν ω ὁ ν ἔ σ ο μ αι τοῦ ὑ ὸ ν σ ου· ις α τ α γ ὰ ρ τ ὴ ν ἀ λ ὴ θ ει αν σ ου ις αὶ τ ὴ ν δ ι ις ε λ ὶ ν σ ου ἀ γ ὰ π η σ ο ν· ὡ ς ὁ ἀ γ ὼ ν ἐ ν ε ιδ ὼ ν ω ὁ ν ἔ σ ο μ αι τοῦ ὑ ὸ ν σ ου· ὡ ς ὁ ἀ γ ὼ ν ἐ ν ε ιδ ὼ ν ω ὁ ν ἔ σ ο μ αι τοῦ ὑ ὸ ν σ ου· ὡ ς ὁ ἀ γ ὼ ν ἐ ν ε ιδ ὼ ν ω ὁ ν ἔ σ ο μ αι τοῦ ὑ ὸ ν σ ου·

Ὦ μοσα Δαὰδ τῷ Δ ου λ ω μου ἔ ω σ τοῦ αἰ ὼ μος ζῳοι μ α σ ω τὸ ωορ ό μ α σου·

Κ αὶ οἱ ις ο δ ο μ ὴ σ ω ἐ ισ ε λ ε ύ σ ομαι ἐ ις τὸν οἶ ις ον τοῦ θ ε ό ς μου· διὰ τῶν ψ ἐ ξ ομ ο λ ο γ ή σ ομαι οἱ οἰ ῳ οἱ τῷ θαυ μ α σ ι α σ ου κ ε· ις αὶ γ ὰ ρ τ ὴ ἀ λ ὴ θ ει αν σ ου ἔ ξ ε λ ε ξ α τὸ θ ὸ ν ἰ ις ῳ· ἰ δ ι σ ὀλεύ σ ομαι εἰ σ τε λ ὼ ν ω μαι ὁ ἶ κου μου διὰ γ ω ὑ ν ω μαι ἔ ω τι κλίν ῃ ς ἀρ ω μ' ὑ σ ω μου· δι ὁ ὡ ωρ ὁ ρθῶ· ἔν· θ ὁ ρ ω σ δι δ ὁ ὺ σ ὁ ρ ις ω· τὸν ὁ ρ ις ον ἀμ ῳ ῃ ται ις αὶ σ ω ἀ ωαι τοῖς ἐ ἰ ρ η μ ὑ ο ις ο· ὃ ζ ῃ ὁ ὅ μ ο σ ε ις τῷ Δαὰδ ἀλ ὴ θ ει αν ις αὶ οὐ μὴ ἀ θ ε τ ῆ σ ῃ αὐτόν· ὅ τι ις αρ ωοὺ τὴν ις οι λίαν σ' θ ε ὸ ν ἀ ν ε ὶ ν ω ὁ ν ἔ σ ο μ αι τοῦ θ ε ὸ ν σ ου· ις αὶ τ ε λ ε υ τ ῶ ν ἐ ν ε ιδ ὼ ν ω ὁ ν ἔ σ ο μ αι τοῦ ὑ ὸ ν σ ου· ὡ ς ὁ ἀ γ ὼ ν ἐ ν ε ιδ ὼ ν ω ὁ ν ἔ σ ο μ αι τοῦ ὑ ὸ ν σ ου· ὡ ς ὁ ἀ γ ὼ ν ἐ ν ε ιδ ὼ ν ω ὁ ν ἔ σ ο μ αι τοῦ ὑ ὸ ν σ ου·

ἄ ῳ ον ι :

ἀ ῳ ε ιν εἰ σ ὸ ν αὐ τὴν ὡ ἐ σ οι σι δ ῃ ἰ σ χυ ρ ί σ α το· ις αὶ τ ὴ ν μὲ ν ωρο αἵ ρ ε σι ν ὁ θ ῦ ἀ ωε δ έ ξ α το· οὐ μὴ ν ωοι ῆ σ αι τὸν οἶ ις ον ἐ ωε χ ρ ή σ θ η· μὴ γ ὰ ρ δ ε ῖ σ θ αι τι ν ὸ σ ωρὸς οἰ ις ι σι ν αἰ σ θ η τ ο ύ· δι ὃ δ χ ρ ὴ τ ὴ ν οἰ ις ε ῖ ἐ ω ι γ λ ῶ σ δι ις ωο ρ μ α τ ο σ ὰ ὐ τ ο ῦ ωρ ο δ λ ε ύ σ ε σ θ αι ις α τ ὰ σ ὰ ρ ις α ις αὶ τ ὸ ν σ ῷ α χ ῦ τ ὸ ν ὑ ῷ ἀ υ τ ο ῦ τ ὸ ν μ ο ν ο γ ε ν ῆ ις αὶ ἀ ι ὸ ν ι ο ν· ις αὶ τ ὴ ν δ ι ὰ ὐ τ ο ῦ ις α θ ο λ ι ις ὴ ν δ ι ις ε λ ι σ ί α ν· δ ύ ο δ ὲ δ ῃ ὼ ν ἐ ω α ρ γ ε λ λ ε ται τὸ Δαὰδ· τ ὸ μὲ ν ὐ τ ο ῦ τ ὸ ω ο ρ μ α φ υ λ ά ζ ε ιν ἕ ω σ α ἰ ὼ ν ο σ· δ ε ύ τ ε ρ ο ν τ ὸ ν θ ρ ό ν ο ν ὐ τ ο ῦ οἰ ις ο δ ο μ ὴ σ ε ιν εἰ σ γ ο ν υ ῖ α ις αὶ γ ο ν υ ῖ α ν· ἕ ω σ ου ἂ ν τ ὸ ν ὐ ὸ ν ἐ ω ι γ λ ῶ σ· δ ι ὸ ὡ ω ὐ ο ῦ σ· ὀ ζ ῃ σ ὶ ἀ ῳ ε ω ὐ μ ε ν ο ι τ ὰ ν ω ο ύ τ ω ν ἀ ω ο τ ε λ ε ύ μ α τ α· ὡ σ ὰ γ ὼ ν ὡ λ ὸ ν ὁ ὅ τ ι ἐ ω ι τ ὸ ὐ ὸ ν ἐ ω ι γ λ ῶ

νο

ζ ικαὶγάρμεμαθόσφ ὁμοιογθμίσικαὶικαθλίκεσμὲαυτὸμεἰσδικούσιομεγάσσιμικαὶόλαωμεμπτῶνοὐδ
λουμορφίων. ἀλλὰικαὶοὕτωσεἐτιμᾶσύγκρισιποσὸνἐπέκεινατῶνδρωμένων. ικαὶοὐκἐτιδυνάμεως. ἀμὲμγὰρὁι
κετικὸνἔχουσιτάγμα. ὁδὲδεσπότηςτῶνὅλωνἐστὶκαὶικῶ. ἀμμαμὲνὧνοὐδὲμιᾷοἵᾳθῦ. ὁμοιοσ
τίσὲἐτιμᾶαὐτῶ. ικαὶτοῦτοαὐτοὶμαρτυροῦσιλέγοντεσ. ὅτιδικτοῦπληρώματοσαὐτοῦπαμπλη
μείσθλαώμεμν. οὐικοῦνὁμὲνδίδωσιμόσῳδὲἰδίουπληρώματοσ. οἱδὲπλουτοῦσιτὰπαρ᾽αὐ
τοῦ:

Διο Δώρον

ΟΜφέτφορμτὰικατὰτὸμδεποτὲμνχῆναίμίτηθῆαι. διὸμσυγκρίμειμὲνἑαυτὸμτοῖσᾳοῖστοῦθῦ.
πᾶσηπίθηισδὲπαλινἑαυτοῦ. ικατατοσοῦτομτὸδιαίφορομ. ικαθὸσομεἰσὶμἀμὲνὁμοφθόλαυτῶν
γλώσσηφθλότορα. ικαὶοὐχὅτικατατοσοῦτομμόνομλίμὲλλὰμδιαφόρειμὅικῶπαὰμἀλλοφᾶρ
ωμ. ἀλλὅτιοὐικείχθμείζομπαὸδδιημαδιαπεῖμ. ἀμὅισδιαλάμόμοσ. μὁμοφόλασμγάρ. τοῦ
ἑωσοὐτωσὶνλάβδιτὸπασοσ:

θεο Δωρήτον

ΟΙουσθῦικαλεῖτουσθεουσ ὅσαοὐσαμὰμτουσαὐτοῦσ. θεουσλάχομτεσπαὸτοῦμαὶσίφομοὐ
ικοῦντασ. ικαὶπαὸμοὖμἑωσοὐτωσμικαὶπαὸμἑωσπαμτὸσ. ἑωσπεῖσαιδιὸλλάχομικαὶπαὸμὲξαὐτῶμθε
οποιουμὲνφομτὸφθύδοσ. ικαὶἄλλαχοῦδὲφ᾽ικαὶὁικῶλίμεῶμπαραπαμτασ. τουσθεουσ. αὐ
τὴδὲσύμμετροσδηλασικαλίαπρὸσφλιῶπαὸμαὶσίφομοὐ
λείμτοῦθῦ: Δι Δεκάτον

ΑΛλοὐδὲπᾶμτὴμὑιοθεσίαμδεξαμὲμφομ
ικαὶικαπαὸτούτομγάδμμμεμφομδικθῦ
παὸἀληθείᾳὸπτισγδμμήμαπτὶὁμοιω
θήᾶαι. πωὸσγὰρπαὸμεμδέχομπαὸ
μεθθικπαὸτοιγὰροὖὁπαύλοσζῶμεῶμ
χᾶρισὑμίμικαὶεἰρήνηὴαπὸθῦπᾳὸ
λίμεῶμ. ὃυλαμηθεισμελλόζηπτισιμ
ἴσοπτιμάᾳὲαυτοῦμένειμπρὸᾳοφῦμ
παὸμμοιογθμεῖπροσεθθικε. ικαὶικῦ
χῦ. ὃιᾳὰρικαὶχᾶρπτιγάᾳομμίμεῶμ
πωῆρ. ἀλλὲἴᾳιμὁικαταᾳύσιμνῦ. οὐιξ
δλουλοιπαμπτεσικῦτυγχάμοντεσ. ᾗ
οἱκαιμῶπτίσὁμοιωθήᾶαιπαὸικῶ
ᾗ. οὐδὲμίαᾳὰρικατουσίᾳὸμοίωσισ
ἀλλὰὶκαταπαοιότηταν. αὐτὸὸ γὰρ
ὁμοούσιοσἐᾳὶμῦὸ παὸπρικαταπαοιότηταγὰρικαὶοἱικτίρμοσισγιγόμεθα. ὥσπὁ πᾶρὁ οὐ
ραμίοσοἱικτίρμοσἐᾳὶ. ικαὶπᾶλειοιὡὸσὁπᾶρ. ἄμοιγὰρἔσεσθαιὁπτιᾷῶἄλοσὅιμὶ. οὕτωσδὲ
ὁικῶὅρχεταιμεταδωᾳέωσικαὶδόξησπολλῆσ. ικαὶοἱἄμοιαρπαλιόσονταιὅμμόᾳθοσὅισ
ὰπαᾳτηλοιμτὸικῶειναὶὅραιὅωιπαὸπαᾶτοτεσωικῶεἶναι. τουτοίμωικῦικαὶπαὸμἄλλοσ
ὅμμόᾳθοσοὕτωσ. οὐδὲισπαὸμὰρπαᾳὰτωμὅμμόᾳθοσἴσοσθλόᾶαιπαὸὅρχομόμῳὅωι
παὸμμὲμόᾳθοστοῦοὠῦοὐμεᾶαλωᾳέωσικαὶδόξησπολλῆσ. ὅιᾳὰρικαὶὅτιεᾳτοσμετα
δωᾳέωσικαὶδόξησῆρπαλ. ἀλλὶοὐπολλῆσὅτιεἰμήμωᾳὰρτῆσωᾳέωσικαὶτῆσδόξησ
ᾄχομμῶὅλαωμ. ὁδὲὅωιπαὸμετασπολλῆσῆσπαὸὅχει. ικαὶὁμὲμὅμμόᾳθοσλη. ὁδὲὅωιπαὸμμὲ
θοσμ. ὁπαὸαὐθρτιικῶμικαὶπαᾶηισλειπσῦ. ὅιμὲμῶὅτιεᾳτουπαὸμμόᾳθοσοὕτωσ
παῦτικῆῶοὐσίωπαὸμμολπὸῦὅωμ. αἱμόᾳθοιγὰρᾗῥαμάπαοσαμδιικαιοσοώμων. οὐδὲισ
ἴσοσθλόᾶαιπαὸικῶ. ικαὶαὐτὸμμόᾳθὸληπυγχάμοντι. ὅτικάᾳηγὰρὅτιεἰμῶμὁλίᾳουσπαοτὶ
ζει. αὐτὴδὲοὐπαᾶτωμαμοῦσμόμομαμμαὶικαὶπαᾶτωπαὸλογικαύ: Ευσεβιον

ταῦταδὴοἱσπαοληλαυῦσιμαὶκολούθωσεωσὴώληῦ. ὅιᾳὰρικαὶὁπαὸμὰρᾗῥαμαὶοσπολλῆσ
παλληπμαὶηθειᾶσουικαὶπαᾶηισμαὶᾶσουικαᾳὼᾳὰρᾗπορηῦσπολλᾳὸμπαοὐὲπὶμὲμπαὸλ
λωμεμπαὸμμὲμόᾳθοσὁμοιωθήᾶαιπαὸμμὲμόᾳθοσ. ὁδὲὅωιπαὸμμὲμόᾳθοσὁμοιωθήᾶαιπαὸμμὲ
γονσ. μὴδὲμῆσεθμαμπαὸὁπτισῆσηδωαμέμουπαᾳὸπαὸπαᾶηισπαὸμμὲμόᾳθοσὁμοιωθήᾶαι
παῦταπαᾳὶᾶσαμικαὶμὲμῶὠῦοὐικᾶμᾶσαι. πολλῶπαὸεοίκαμεμᾶαιδιόπτιδμῶᾳτοὸὅιπερικαὶ
μὶαληθειᾶσουικῦικλᾶσσου. πτὴμδὲτοιαύτημᾳᾶδμλόᾳωμγμᾶσημικαὶδιαᾶῆᾳαιπᾶμ. δχομο
λογηόσομταιοἱοὠῦοἱπαὸμμὲμόᾳθοσὁμοιωθήᾶαιπαὸμμὲμόᾳθοσὁμοιωθήᾶαι. ὅιᾳὰρπαὸμμὲμόᾳθοσ
ὅιᾳὰπᾶηισὁπτισῆσηδωαμέμουπαᾳὸπαὸπαᾶηισπαὸμμὲμόᾳθοσὁμοιωθήᾶαιπαὸμμὲμόᾳθοσ. πᾶμ
μὲμόᾳθοσἐᾳὶμῦὸπαὸμμὲμόᾳθοσ. πᾶμμὲμόᾳθοσἐᾳὶμῦὸπαὸμμὲμόᾳθοσ. ὁμοιωθήᾶαιπαὸμμὲμόᾳθοσ
παὸμμὲμόᾳθοσ. πᾶμμὲμόᾳθοσἐᾳὶμῦὸπαὸμμὲμόᾳθοσ. ὁμοιωθήᾶαιπαὸμμὲμόᾳθοσ. ὁμοιωθήᾶαι

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

οη

ὁ ανθρωποι ασωθῶσι καὶ δι αλήθειαν ἐλθεῖν εἰς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ τῆς τοῦ λόγου μορφῆς· αὐτοῦ ὄντος ἀοράτου τοῦ πατρὸς εἰκὼν ἑαυτὸν ἐφανέρωσεν· καὶ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἀόρατον ὁρατὸν γενέσθαι ἡμῖν· οὕτως οἱ ἅγιοι τοῦμπαλιν λογίζονται αὐτὸν καὶ μάγαν καὶ φοβερὸν καλοῦσιν· καὶ τοῦτο δικαίως θεωρηθὲν λόγον· διὰ τοῦτον μὲν πατέρων ὁ πανάγαθος ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον καὶ ἀόρατον καὶ ἀπερίγραπτον καὶ ἀναλλοίωτον καὶ ἀναλλοίωτον καὶ ἀναλλοίω

τ αὐτα δ ἑωσι εἰσ· καὶ ἑωι τὸ μ ἀορά τοσ· δ λω αμ βοσ· δ χθραί ουσαι γὰρ τὴσὶ προμόιας δ ιασι κορ πί ζομ ται μετ αὐτοὺ τὸμ πσ βρὴφ αμί αν· κατ αρ χόντοσ· καὶ τοὺ παρ όντοσ· αἰ ὰμ ὸσ· ὃ μ ἑωλ ιζα σ τὴσὶ ρ ομφ αίαν· κατ ὰ τὸ ἑω α ζειι κὸ· τὴν ρ ομφ αί αμ τὴν μ εγ άλ ην· καὶ τὴν ἰ σχυ ρ άμ· ἑωι τὸμ δ ραί ομ ται ὁ φ ὶμ τὸμ σικε λιὸμ· καὶ ἀμ βλεῖι τὸμ δ ραί ομ ται τὸμ δ ιτὴ· θα λά σσ η· πσ ρὶ οὗ φ ὃ δ ἄδ· ἄ υτ η· δὲ θα λά σσ αι λιμ ἐγ άλ η· καὶ δ ύ ρι χ πσ ρ οσ· δ ικεῖ δ ρ· πσ τὰ ὰμ οὗ ὑ ικεῖ τ ν ἀ ρι θμ ὸσ· δ ραί σμ ν· οὗ τοσ· ὃ μ ἑωλ α ζο σ· δ μ πσ αί ζειμ αὐ τὸ· ἑωσὶ οὖ πσ δ ὲ μ θα λά τ η· καὶ κατ ὰ τὴ ὼν δ ι τ η λ ὼν εἴ ρ η ται· πσ ροφ η τὶ κ ὰ ν οὶ μ αι μ ού σ η· τὸ τὸμ δ λω αμ βοσ· τὸμ ἀ υτ ὶ κ ει μ ὲ ὰμ πσ τὸμ χσ ρ ιὸμ μ ικσ τὸ· καὶ μ ὼ τὴν τοι αὐ τ ὴν ἰ ζα σ· θά λ α τ γ αμ βι σ ὰμ· οὐ δ ι σ τὸ ζει σ· τοὺ κ ρ ά τ ουσ· τ ὴ σ θα λά σσ η σ· καὶ τὸ ἐ ξ ὴ σ· τ ούτοισ· γ ὸ ὼ σ ω σ ὶ ν ἰ τ ὸ· τὸ σὺ ἑ α σ τ ὶ μ ὼ σ ὰ σ τ ρ αυ μ α τ ί αμ τ ὴν ὑ σ τ ρ ὶ φ αμ ὸμ· καὶ τὰ σ τ ρ ὶ τὸμ ὀ χθρ ὸμ τὸμ αὐ τ ικεῖ μ ὲ ὰμ

δ λω αμ βοσ· θα λ
λειδ ὲ καὶ ἀ λλ οθ·
σὺ σω σ ὸθ λασ α σ
τὰ σ κσ ὶ φ α λ ὰσ
τὸμ δ ραί σμ τοσ
ἑω ὶ τοῦ ὕ δ α τοσ·

σὺ ἑω σ ὸθ λασ α σ· τὴν κσ ὶ φ α λ ὶν
τοὺ δ ραί σμ τοσ· ὅ δ λω σ ι κασ· αὐ τοὶσ
πρ ὸ μ α λα σ ὶ σ τοῖσ· ἀ ι θ ὶ σ τ ιμ· καὶ ὁ μ
ἰ σω σ ὰ ζ ι σ δ ὲ δ ραί σμ τα σ· ἀ μ ί σ τ ρ
καὶ τὰ ὀ χ λ ι σ· ὁ ὶ σ· ἑω σ ὰ ρ ι· αὐ τ ὸ σ· δ ὲ

ἑ σ τ ι σ ὰ ρ χ ὴ σ
πσ ὰ ν τσ ὸμ τ ὸ μ ὲ ν
τοῖσ· ὕ δ α σ ι μ· μ ὺ
τοί μ ω ν τὸ θ εῖ ο μ
πσ ῦ α δ λ ὴ λ οῖ· τοὺ
μ ο μ ο γ θ ρ ο ὺ σ
τὴν κ α ὐ σ τ ο δ λ ο μ
τὴν μ ὲ χ ρ ι τ ὴ σ
δ ι ρ ὴ μ ὲ ὸ μ ὴ σ· θ α λ α ὸ
σ η σ· πσ ρ ο θ σ ο λ ο γ ὴ σ α σ

γ ο ὖ ν α ὐ τ ὸ μ κ α ὶ τ ὴν πσ ρ ὸ τ ὴ ν α ὐ τ ο ὺ δ ι α τ ρ ι β ὴ ν τ ὴν δ ι τ ο ῖ σ ἁ γ ί ο ι σ δ ι τ σ ὸμ πσ ρ ό τ ι σ ι δ ι δ α σ κ σ ὸμ· ὃ σ α ὐ τ σ ὸσ κ α ὶ τ ὴ σ δ λ ὴ λ η λ σ ὸ θ ε ί σ η σ· λ ι μ ὴ μ ε ρ α τ ὴ σ ὶ σ τ ε ι θ α λ α ὸ σ η σ· δ ι ὸ κ α ὶ δ λ ω α τ ὸ μ α ὐ τ ὸ μ
πσ ρ ο τ ῖ σ θ σ τ ὴ σ ἀ λ η θ ε ί α σ· ἴ σ π σ ὶ α τ μ τ ὴν κ α τ α τ ὴν πσ ρ ὸ τ ο μ δ ἀ δ η γ ὶ μ ο μ ὲ ν ὼ ν ἑω α γ γ ο λ ί α μ·
κ α ὶ ἀ λ λ σ ο σ τ ο ὺ δ ε σ σ ὸ ζ ε ι μ σ ω τ ὴ λ ο ι σ ὼ λ ὶ κ σ τ ὴ σ ὶ σ τ ὴ σ ὶ σ τ ὴ σ ὶ θ α λ ά τ γ η σ· σ ὶ α ι σ· τ ὸ λ ά ζ ε σ θ α ι δ μ ἰ ο μ α ὐ·
δ ξ ὴ γ η γ ὶ ρ θ ι σ ὸ σ· κ α ὶ ὑ δ λ ο μ α ι δ μ ἰ τ ὴ λ ὶ θ α λ ά σ η· κ α ὶ π α ὶ λ ι μ· σ θ λ ὴ σ τ ε ι α ὐ τ ὸ ὑ ἑ α τ ὴ λ ὶ θ α λ α σ σ α ι δ ι ε τ ὸ ὺ ζ α λ ο υ ὰ ὼ
τ ὴ σ· τ α υ τ ὴ λ δ ὲ σ ὶ κ α ὶ τ ὸ ἑω α ὐ τ ὶ μ ὸ σ θ μ· δ λ ὺ ι ε μ ὺ σ ὸ ὼ σ ὸ ἑ ἄ τ ἰ μ ν ὲ ὺ σ τ ὸ ὺ δ ε σ π ὸ τ ο υ τ ο ὺ ὶ ε μ ά τ ο υ σ ὰ υ τ ὴ σ· δ ι δ ὸ
τ ὸ μ τ σ ὸ ἁ ὼ ὸ μ μ ὶ σ μ λ ὶ θ α λ α σ σ α δ λ ὴ λ ο ι σ κ μ ά τ σ σ ὰ υ τ ὴ σ· ὸ σ π σ μ λ ὶ ρ σ σ· δ ὲ ὰ ὸ ι σ ὸ σ μ σ· ὸ λ σ σ ὶ σ κ ε ῖ τ α ι τ σ ὺ τ ἑ ἄ τ ἰ μ ν
λ ὶ θ μ λ ὶ τ η λ ὶ κ α ὶ ἑω α ὶ ε ὶ μ ὸ σ θ μ· δ ὲ ὶ σ ὸ μ ε ὺ ρ ὶ ζ σ σ ὸ ὶ κ ὸ· δ ὲ δ ὸ δ ὸ ι σ κ σ ὶ σ ἑω ὶ σ ὰ ι μ ὲ ὺ σ κ σ ὶ σ τ ὸ ὶ σ ἑω α ὐ τ ὸ ὺ μ α τ μ τ ὴ σ ὶ σ ἑω α ὐ μ ὸ ὺ σ ε ἰ ν
ἑω α ὐ μ σ ὸ ὁ φ ὸ σ μ ν ι κ α ὶ σ ι σ ι κ σ ρ ὶ σ α μ· ι κ α ὶ ἑω σ ὶ μ α σ α μ τ ὴ λ ὼ δ λ ὼ α τ α ι τ σ ὺ μ ὲ ὺ σ α τ ὴ λ ὼ ν θ α λ α τ γ α μ· τ α ὰ σ ὺ τ σ υ μ ι
κ σ ὰ μ λ ὶ δ λ ὼ σ α υ θ ε ι α σ· τ β ι κ α ὶ μ β ρ ι μ μ α σ· ἀ λ λ ὸ ὦ σ ὼ σ υ μ μ α δ ὴ ζ ο μ τ σ σ· α υ τ ὸ σ· γ α ὶ ε ἰ α τ ὴ ν ὸ σ π ρ ὶ σ α τ σ ὸ μ
ὸ σ· ἑω σ δ λ α ὶ φ σ υ σ· ἑω σ ι θ α λ α σ σ η σ· π ρ ο σ σ ὺ ἔ ρ η τ α ι δ μ τ ὶ θ α λ ά σ τ η λ ὶ ὸ δ λ ὸ σ σ υ ι κ α ὶ ἀ ι τ ρ ί ω ι σ ι σ υ δ μ ὺ
δ λ α σ ὶ π σ ο λ λ ο ῖ σ· τ ρ ὶ τ α μ τ σ σ δ μ τ ὸ μ ὶ σ α τ α τ σ α υ τ ὴ ι κ α ὶ τ α ὸ σ μ β ρ ι μ μ α σ· ὰ μ ἑω σ ὶ μ α ὶ μ ε ι μ β σ τ α ι τ σ ὶ σ ἴ χ ν ε
σ ι μ ἑω σ μ σ ὸ λ σ υ θ σ ὼ τ α σ· α υ τ σ ῦ :

Ϛ ὺ ἑ α σ τ ὶ μ ὼ σ α σ· ὃ α ρ α υ μ α σ
τ ὶ α μ τ ὴ ν ὑ σ τ ρ ὶ φ α μ ὸ μ ·

Ϛ μ τ ὸ ὺ ρ α χ ί ὸ μ ι τ ὴ ὸ δ λ ω α μ β
ὸ ὰ σ ο υ δ ι ε σ κ ὸ ρ π ι σ α σ τ ὸ ὺ ν
ὲ χ θ ρ ὸ ύ α σ τ ο υ :

λ ἄ ρ ο ι σ δ ἀ μ ι κ α ὶ η π σ β ρ ὴ φ α μ ὸ μ μ ὲ ν τ ὸ μ φ α ρ α ὸ · ὲ χ θ ρ ὸ ὺ σ δ ἑ τ ὸ ὺ σ α ὐ τ ὸ μ ὺ σ · ὺ τ η λ ὶ θ α λ α τ γ η σ α φ ί
δ λ ω ι κ β μ

ὁ ωβρ τὴν θαλάσσης διαστήσαι φησίν. οὕτως καὶ τὸν οὐρανὸν ποιητὴν καὶ γῆς ἀποφαίνει: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
τὸν αὐτὸν εἶναι ποιητὴν· ἀλλ' οὐ μόνον θαλάττης. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀφρισμοῦ καὶ τοῦ ὁσαύτως κρείττονος θεί 303
ας δυνάμεως οἰκητήριας. ἐνώγεσι γοῦν τοὺς οἰκήτορας τὴν ὑποκειμένην ἅπασαν γῆν· πλήρη
μου γενέσθαι τὴν οἰκουμένην καὶ τὴν ὑποκειμένην ἅπασαν γῆν· πλήρωμα δὲ ἁλὸς οἱ
κουμένην λέγει καὶ τὸν ἀέρα ἅπαντα· ἀλλ' ὅτι καὶ τοῦ ὄρους τὴν ὑπερβολὴν
κλησίαν. ἣν αὐτὸς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἐθεμελίωσεν ἐπὶ τὴν ὑπερτάτην· πόρρω ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τὰ λόγια·
οἱ λευαλμεῦ πορεύεται ἀμφιβολῶ. καὶ γὰρ καὶ τὸν ὑπερβολὴν τῶν οἰκουμένων λίτιον οὐ φαλευθιάζεται·
ζεται· διηγεῖται πρὸς ἡμῶν οἰκουμένων ἐθεμελίωσεν πρὸ ἀμφιβολῶ εἶπεν· πορρὰν καὶ δόξιον οὐδὲ
κτισας αὐτὰ λίβ· ε πορρὰν καὶ πρότερον οὐδὲ κτισας· διὰ δόξαν μὲν τοῦ ὑπερμεγάθους
παρεστάναι κόσμου· ὃν λίδιν ἐστὶ τοῦ ὑπερκοσμίου πρόσωπον· παρίστασθαι δὲ αὐτὸν τοῦτον· πρόσωπον
μὲν εἶναι τοῦ κόσμου τὸ ἀνατολικὸν μέρος· ἀριστερὸν δεξιὸν μέσημβρινον· αὐ
τὴν δὲ ἑσπέραν ταῦτα γὰρ τὸ πορρὰν· καὶ εἰ τὸ πρόσωπον ἔχοι μὲν εἰς ἀνατολὰς ἀριστερὸν εἶναι τὸν
τὸν· ἀριστερὸν δεξιὸν πορεῖον· καὶ κατὰ νότου τὸ δυτικόν· καὶ κατὰ βόρειον τὸ ἀνατολικόν· καὶ ἐπὶ τούτων εἴρηται ταῦτα· πρὸς τὸν
δόξιον λίγραφὴν λόξασαν τὸ ἀριστερὸν δι' ὅτιν διφυλάξασθαι δι' ἀτόμιζεσθαι σὺν καὶ οὐτε καὶ ὄνομα
τίον τὸ δόξιον· οὐδὲν δὲ ὄντως πρᾶγμα
σιν καὶ ον· οὐδὲ ἀνθρώπου καλὸν ἁμάρτιον· διὰ δὲ καὶ
πρὸς ἡμῶν δίκτισας· ἀλλὰ οὐκ ἄρχεσθαι
ὅρη τὸ θαυμαστὸν καὶ ὄρη μὲν ὄντως ὄνόματί
σου ἀλλιάσονται καὶ κατὰ δόξαν αὐτοῦ αἱ μέ
σουσιν· ἵνα κατα· τὸ ὄνομά σου δυσφη
μήσουσιν· ἐν τούτοις σὺ γὰρ οἶμαι τὰς πα
ραδόξους τοῦ σοῦ ἡμῶν γλώσσαις μεθ.
μορφώσεις καὶ τὰς ἀπολείους σὺ διατριβὰς·
καὶ ἄλλως δεξιὸν ὑπὲρ μεμνῆται τούτων τῶν
μάτων· ἐπεὶ δὲ δικαίους μὲν τὴν ἰλὺν.
οἱ ἀμαρτωλοὶ οὐ σὺν μεθ' ἡμῶν μερίδα τοῦ
ἁγίου σώζων λαόν· ὅτι πορρὰν δὲ ἀσεβῶν
ριοι· καὶ ῥαδιάσουσιν ἐν τούτων ἀσεβεῖς
μορφὴ κατάλυσιν· οὕτως γὰρ ἐπὶ πάντων τὸν
ἐπαγγελίας ἀλλιάσεται γῆ· δικαίους μὲν
μὴ διαπαντὸς καὶ ἐρημωμένων· τὰ δὲ ἐρῆ
ταῦτα δρασιν οὐλάβι ἀλλ' ἀπὸ σὺν πορεί
ται καὶ κατοικῶντας· ΔΙΑΣΗΜΟΝ

Ϛ ΟΙ ἐστὶν οἱ οὕτως οἱ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ
τῶν οἰκουμένων καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺν θεμελίωσας·
Ζ ὁ μορραὶμ καὶ τὴν θαλάσσαν
σὺ ἔκτισας θαυμαστὸν καὶ ἔρημον
ὄντως ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τὸ μέρη τῆς οἰκουμένης διὰ τούτων σημαίνει· διὰ μὲν τοῦ πορρὰ· τὰ ἀριστερὰ δὲ τὸ ἀμφὶ δὲ
ἀδικτὸν θαλάσσης· ταύτης ἑσπέρας· θαλάσσαν γὰρ ἡ γραφὴ τὴν ἑσπέραν καλεῖ· διὰ δὲ τοῦ ἔρ
μου ὄρους· τὸ μεσημβρινόν· διὰ δὲ τοῦ θαυμαστοῦ ὄρους· πάλιν· τὴν ἀνατολήν· ΑΠΟΛΙΝΑΡ
κεῖται δὲ τὸ θαυμαστὸν ὄρος ἐπὶ τῆς γαλιλαίας· ἔρημοῦσθαι δὲ ἐν ἐρήμῳ τὴν προσώπου φασὶν
τοῦ θεοῦ φησί· οὐ μόνον ταῖς πόλεσι τὸ θαυμαστὸν ἐν ἐρημίαις καὶ τὴν πόλιν ἐρημωθεῖσαν φασὶν

ὁσσον ὁ δὲ ἀπο ταυ ιμαχίαν ρξ΄ ἐστὶ δ ἐχθεὶλη τοῖς πᾶσι μεταδωναστίας· ἓ γὰρ καὶ γλῶμεν ἀῦσσ· καὶ πόβ ἓλωμεν
καθὼς μεὸς· ἀλλ ὑμεῖς ἀπὸ καστάλιλη τὸν μᾶλλον ὁτὶ τοσ αὐτοῦ τὸ πόδ ὸ καὶ τοῦτό ἐστὶ τὸ ἱεραται ο θλῦτο λὶ
χείρσου· ὑτο θλῦτο λὶ δὸξι ὰσου:

ις αἱ ταῦτα προφὴν τοῦ μονογθνοῦσ θῦ δοξολογίαν παρείληπται. διὰ τοῦτο πρὸ ἀῦ δὲ ἀδ ἐστὶ ἀγγόλιαν.
δωναστὸ γὰρ φ΄ πᾶσι νικᾶτι καὶ ιρατοῦντι παύτων. τὸν ἀπτὶ φιλάξ ταυ ου λομένων πλήρ ῶ (μι· ὁ πόδ ὸξῶ
ἐστὶ γλὸν καὶ σιλευόμ τον ὸ θρόνο σ ὀξυλλαπὶ μίασ ποιεῖται. οὕτω σ ὁσσ ὁσσ ὅτι τοῦ μ πρ ἐστὶ ν ὁμ τοῦ ρσοι τὸ θῦ
καστ τοι εὐαγγ δικαιοσώλη καὶ ιρίματο σ (μφ΄ ἀφ ρομ δὸξ φ΄ ὅ σύμμεσ. ἀλὶ στ γλυπτο σ λὶ χ χείρσου.
ὑτ λὶ λὶ δὸξι ὼδ δικαιοσώλη καὶ ιρίματα ασι σ τοῦ θρόμουσσου· ὅδ δ αἰεῦ. ὅδ ρασμ α τοῦ θρόμ αὐτ:

ὃ ραμφ ο τέρ ομ προ τὸ χ τι ὅλβο σ καὶ ἀλλήθ τα. δὸι τ α γὰρ ὅλβόυσ λὶ δικαιοσώλη προ αἱ μ ρὶ
ασ πρ ά τ τ α τ α· οὐδ λὶ σ γὰρ ἀπ ρὶ φ ασται τὸ σ δικαιοσώλ σ τὸ ἄϊ ρ α τ ο μ : ἀπολιναρίου
ις αἱ ἄλλ ο σ δὶ φ΄ λὶ σὶ δ ὼ αμι σ παύτ ομ θῶ ι κ ρ α τεῖ· ὅμ δ ο χ ο σ δὶ φ΄ αὐλὶ τ ο ι καὶ τοῖ σ θῶ ι σ· ὅμ π ο θ
ρι εἴλ η τ α δὲ τ ὸ δ ρὶ θῶ. λὶ τ δ ὼ αμι σ αὐτοῦ ι καὶ λὶ χ χ ι ρ ι καὶ ὁ ιρ α χ ίο μ τ ὸ λ ε ι α γὰρ δὶ φ΄ ἑαυτλὸ
ὄῦσα. δ ηλὸ σ ἀπ ο φ α ν τ α γ ὰ ρ μ ἑ α ι καὶ γ ί μ ε τ α ι· σ ω α ρ ι θ μ εῖ τ α ι θῶ ι κ α τ ὰ τ ὸ ὅμ α τ λ ὸ σ ὸ ἀ ρ ι θ μ ὸ
ὰ σ μ λὶ π ο ρ ι π ί π τ ε ι ν. τ ο ῖ σ π ο ρ ι τ ὰ ρ ὰ μ ο ι ο ί ο μ α ὐ τ ὰ δ λ ο μ ὸ ν ο ι σ π ο λ λ ὰ μ ὶ ὰ ὅμ· ὅ ι γ ὰ ρ μ ί α δ ὼ α μι σ·
ἓ ι κ ὰ μ ὰ λ η θ ω λὶ ι καὶ γ ν ὰ ρ ι σ μ α τ ο ῦ θῦ π ά ν τ α δ ὶ α ὐ τ λ ὸ ἑαυ τ δ λ ὸ ὼ τ ο σ· δ ι ὁ π ό π ο ρ α ὐ τ λ ὸ λ ἰ ρ μ ο ο θ· ἰ ξ
τ λ ὶ ε ι σ α μ ὰ ὐ σ· ἑαυ τ δ λ μ ὰ σ τ α τ ὰ θ ὶ λ α ὶ· ι καὶ λὶ τ ο ῦ θῦ ι κ ρ ί σ ι σ· ὑπ ὸ χ ῦ ι κ ρ ί μ ἑ ν α ι· ὅμ ὑ π α ρ χ ο υ σ α μ ὰ μ ὰ ὰ σ θ λ
μ α ρ ε ι θῦ· δ λ ο θ ι ἓ δ λ ὲ ὰ σ σ ἀ μ ὰ ὰ ι κ α τ ἓ π ο ρ ἰ ι π ὸ μ α ὐ τ ὸ σ· δ ι ε ἰ λ δ λ ἓ ο ι σ χ ρ ό μ ο ι σ τ ὸ μ ὅλ β ο μ ι ξ τ λ ὼ ν
ι κ ρ ί σ ι μ· λὶ μ ὰ μ γ α ρ ἰ ἑ α ι ὁ τ ἀ μ ὅλ θ ὰ μ ὸ ὼ α σ ι λ ε ὺ σ· ι κ α θ ι σ θ λὶ ἓ ι σ θ ρ ό μ ο υ δ λ ὸ ξ λ σ α ὐ τ ο ῦ ὼ α σ ὶ ν ὅ χ ο μ τ ὸ
τ λ ὼ δ ι κ α ι ο σ ώ λ ω ν· ι κ α θ ὰ π ρ ο ἰ π ὰ μ ὅ μ ὅ
θ α λ μ ὰ σ· χ· λὶ δ ρ α σ ὰ μ ὸ ὅμ ι κ ρ ί σ ἰ τ ὸ μ
θ ρ ό μ ο μ α ὐ τ ο ῦ· π ρ ο τ ρ ὸ χ ἰ δ λ ὲ λὶ σ· ἓ ι σ φ α μ ἰ
α σ· δ ι κ ἰ μ λ ο σ· ὅλ β ο σ· π ο λ ὺ ἓ ι σ γ λ ὸ σ· ὅλ β ο σ
τ ο ῦ σ α ῦ ο σ· ἰ σ α τ ῖ α μ· π ρ ο δ ν τ ρ ἓ ι σ ὶ ζ ο μ τ ο σ·
τ ο ῦ μ ὅλ λ ο μ τ ο σ· ἓ ι σ φ α μ λ ὶ σ ἰ σ θ α ι φ ο υ δ ρ ο ῦ
λ ρ ι τ ο ῦ· μ ε τ ὰ τ ο ῦ ὅλ β ό υ δ λ ὸ λὶ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν· ὁ ῦ
γ α ρ ὸ ἰ ο μ τ α ι μ λ η γ β ρ ἰ σ θ α ι τ ι· τ ὸ μ ὸ ὺ ι κ α λ λ ὶ
θ ὸ μ λ ὶ ὸ ρ θ ὸ μ ὸ ρ τ λ ὶ χ ρ λ α τ λ ὶ τ ο ῦ θῦ μ α λ ι ρ ο
θ υ μ ά α ι κ α μ δ λ ι κ ὸ σ ι τ ο ῖ σ ἀ μ ο ὸ ὺ σ ι τ ὸ μ ὲ λ
λ ο μ ὸ ὺ ι κ ο ρ θ ὸ σ· ἓ ῦ π ρ ὰ σ τ γ ε ι μ ο ῖ φ α ὺ λ ο ι σ ὁ ῦ
λ β μ λ ὼ ὸ ἰ ἀ γ α θ ο ὶ δ ω π ρ α τ ε ῖ μ· λι σ χ μ ὸ
χ ρ λ μ α τ ί ζ ε ι δ ὲ· ὁ μ ο μ ο γ θ ν λ ὸ σ· ι καὶ ιρ α χ ί ὸ·
ὅ ρ τ ὸ σ ι καὶ ὁ ιρ α χ ί ο μ ι κ ῦ· τ ί μ ι ὰ σ π ο ι σ ι καὶ λ ύ φ θ λ·
ι καὶ ὅ ι τ ὸ ὺ τ ι λ ὸ σ ο σ ὁ ιρ α χ ί ο μ ι καὶ ὁ ὺ ι κ ε ῖ
δ λ μ ὲ ν· ι καὶ χ ε ι ρ· ὅ ι τ ὸ λ ι χ ε ί ρ σ ο υ λ ὶ ὺ τ ι λ ὶ
ἓ ι σ ο ί λ ο σ· τ α ῦ τ α π α ύ τ α· ι καὶ δ λ ὸ ξ ι α ὶ· ὅ μ
τ ὸ δ λ ὸ ξ ι α ὶ ε ῦ ὺ τ ὸ σ ὸ μ ε· λ ὰ ξ ι δ λ ὸ ὺ τ ὸ σ θ λ ὶ
π τ ὸ λ ι χ ε ί ρ σ ο υ· π α ρ α δ λ ὸ ξ ο π ο ι ο ῦ σ α ρ φ΄ η γ ο ῦ ὸ π τ ε ρ ὸ σ· π ρ ὸ τ ὸ ὸ μ· θ ῦ· δ λ ὸ σ· τ ο ῖ σ δ λ ύ λ ο ι α σ ο υ ἀ ρ ὸ μ ὸ σ· μ τ ὶ
π α ρ ρ η σ ί α σ· λ α λ ε ῖ μ· τ ὸ ὺ λ ὸ γ ο ρ σ ο υ· ὅ μ· τ ὸ δ ι σ τ ὸ ί γ λ ω ν τ λ ὼ ν χ ε ι ρ α σ ο υ ε ἰ σ· ι καὶ σ ι μ δ ί α ι σ ι καὶ τ ὸ ρ α ῦ·
ὑ τ ο ῦ τ α δ λ· ι καὶ λ ὶ δ ξ ι α ὰ ὐ τ ο ῦ μ ε ρ ὸ σ ο ρ ί ζ ο υ σ α ι π α ύ τ α τ ὸ ὺ μ ε μ ὺ σ τ λ ὼ ν· π ρ ὸ π ο ρ ε ύ ε σ θ α ι δ ἓ σ ο υ τ λ ὶ σ σ α
ρ ο υ σ ί α σ· ἓ λ β ο σ ι καὶ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν· τ ὸ σ γ ὰ ρ π ρ ὸ σ ω α λ ε ῖ σ ο υ τ ὸ π ρ ὸ σ ὸ π ο σ μ λ ὶ π ρ ὸ λ λ δ λ ὶ μ ὲ μ ὸ σ· ι καὶ ὁ ὺ μ
μ λ ὶ λ ι σ σ ὸ σ τ λ ὶ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν· λ ὰ ῥ ι σ ὸ δ λ ὰ μ π α λ ι ρ ὸ ἓ λ β ο σ ι καὶ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν τ ὸ μ μ ο ν ο γ θ ν λ ὶ· ὃ σ ὁ μ τ ὸ ὸ δ ἓ π ὸ
τ ἰ λ β ν ὸ θῦ τ ὸ ὸ ἓ λ β ο σ ὐ τ ο ῦ ι καὶ τ λ ὼ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν ὰ ὐ τ ο ῦ ὃ π ρ ο ἓ α ι σ δ λ μ ὸ μ τ α ὶ σ· δ λ α ῥ ο ἰ ζ ἓ ι·
τ ο ν ἓ λ μ ὸ ν τ ὸ ὺ ἓ λ β ο σ· α ὐ τ ο ῦ ι καὶ τ λ ὼ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν ὰ ὐ τ ο ῦ ὃ π ρ ο ἓ α ι σ δ λ μ ὸ μ τ α ὶ σ· δ λ α ῥ ο ἰ ζ ἓ ι· τ ὸ ν ὰ ὐ τ ὸ ν
ὅ μ ὲ ν· τ ὸ ὺ ὰ ὐ τ ὸ ν ὅ μ ὲ ν· ι καὶ τ ὸ ὺ ὰ ὐ τ ὸ ν ὅ μ ὲ ν· ι καὶ τ ὸ ὺ ὰ ὐ τ ὸ ν ὅ μ ὲ ν· ι καὶ τ ὸ ὺ ὰ ὐ τ ὸ ν ὅ μ ὲ ν· ι καὶ τ ὸ ὺ ὰ ὐ τ ὸ ν ὅ μ ὲ ν·
ἓ ι σ ο ί λ ο σ· τ α ῦ τ α π α ύ τ α· ι καὶ δ λ ὸ ξ ι α ὶ· ὅ μ
τ ὸ δ λ ὸ ξ ι α ὶ ε ῦ ὺ τ ὸ σ ὸ μ ε· λ ὰ ξ ι δ λ ὸ ὺ τ ὸ σ θ λ ὶ
π τ ὸ λ ι χ ε ί ρ σ ο υ· π α ρ α δ λ ὸ ξ ο π ο ι ο ῦ σ α ρ φ΄ η γ ο ῦ ὸ π τ ε ρ ὸ σ· π ρ ὸ τ ὸ ὸ μ· θ ῦ· δ λ ὸ σ· τ ο ῖ σ δ λ ύ λ ο ι α σ ο υ ἀ ρ ὸ μ ὸ σ· μ τ ὶ
π α ρ ρ η σ ί α σ· λ α λ ε ῖ μ· τ ὸ ὺ λ ὸ γ ο ρ σ ο υ· ὅ μ· τ ὸ δ ι σ τ ὸ ί γ λ ω ν τ λ ὼ ν χ ε ι ρ α σ ο υ ε ἰ σ· ι καὶ σ ι μ δ ί α ι σ ι καὶ τ ὸ ρ α ῦ·
ὑ τ ο ῦ τ α δ λ· ι καὶ λ ὶ δ ξ ι α ὰ ὐ τ ο ῦ μ ε ρ ὸ σ ο ρ ί ζ ο υ σ α ι π α ύ τ α τ ὸ μ μ ὺ σ τ λ ὼ ν· π ρ ὸ π ο ρ ε ύ ε σ θ α ι δ ἓ σ ο υ τ λ ὶ σ σ α
ρ ο υ σ ί α σ· ἓ λ β ο σ ι καὶ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν· τ ὸ σ γ ὰ ρ π ρ ὸ σ ω α λ ε ῖ σ ο υ τ ὸ π ρ ὸ σ ὸ π ο σ μ λ ὶ π ρ ὸ λ λ δ λ ὶ μ ὲ μ ὸ σ· ι καὶ ὁ ὺ μ
μ λ ὶ λ ι σ σ ὸ σ τ λ ὶ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν· λ ὰ ῥ ι σ ὸ δ λ ὰ μ π α λ ι ρ ὸ ἓ λ β ο σ ι καὶ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν τ ὸ μ μ ο ν ο γ θ ν λ ὶ· ὃ σ ὁ μ τ ὸ ὸ δ ἓ π ὸ
τ ἰ λ β ν ὸ θῦ τ ὸ ὸ ἓ λ β ο σ ὐ τ ο ῦ ι καὶ τ λ ὼ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν ὰ ὐ τ ο ῦ ὃ π ρ ο ἓ α ι σ δ λ μ ὸ μ τ α ὶ σ· δ λ α ῥ ο ἰ ζ ἓ ι·
τ ο ν ἓ λ μ ὸ ν τ ὸ ὺ ἓ λ β ο σ· α ὐ τ ο ῦ ι καὶ τ λ ὼ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α ν ὰ ὐ τ ο ῦ ὃ π ρ ο ἓ α ι σ δ λ μ ὸ μ τ α ὶ σ· δ λ α ῥ ο ἰ ζ ἓ ι· τ ὸ ν ὰ ὐ τ ὸ ν
ὅ μ ὲ ν· τ ὸ ὺ ὰ ὐ τ ὸ ν ὅ μ ὲ ν· ι καὶ τ ὸ ὺ ὰ ὐ τ ὸ ν ὅ μ ὲ ν· ι καὶ τ ὸ ὺ ὰ ὐ τ ὸ ν ὅ μ ὲ ν· ι καὶ τ ὸ ὺ ὰ ὐ τ ὸ ν ὅ μ ὲ ν·

Ὃς ὸσσ ὸ ὺ ρ α χ ί ο μ μ ε τ α δ λ ω ν α σ τ ε ί α σ᾽
ι κ ρ α τ α ι ο σ θ λ ὺ τ ο σ λ ὶ χ ε ι ρ σ ο ὺ ὑ τ ο σ
θ λ ὺ τ ο σ λ ὶ δ λ ὸ ξ ι α ὰ σ ο υ:

Δ ι κ α ι ο ῶ λ ὼ ν λ ὶ ι κ α ὶ ι κ ρ ῖ μ α ὐ ξ ο ι
μ α σ ί α σ τ ο ῦ θ ρ ό μ ο υ σ ο υ:

Θ λ β ο σ ι καὶ ἀ λ λ ὶ θ ἰ α σ π ρ ο π ο ρ ε ύ
ο ῆ α ι π ρ ο π ρ ο σ ό π ο υ σ ο υ:

θεοχάριτος

ις ηρύξασ τὴν ὁμαιμαθρόπησιν τοῦ μονογενοῦς. εἰ ἰσόταττον μαὶ σαρίζει τοὺς τὸ αὐτοῦ δίχα μαθόντας μωφίρι
ον· τοίνυν τὸ λείαι τὸ τοὺς ἑαυτῶν ἰδίους σαθεμιείους σαθεμιείου· ἀλλ' ἀλλαγμὸς σαρίαιν. ἢ ἑαυτοῖς τὰ ἐχθροῖς γίνο 307
μεθα ἢ θλίβεσθαι· σαρ' ἑαυτοῖς ἄτοπον δὲ τὸ ἀποβρίπτεσθαι μὲν ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντων δεσπότου μὴ
δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν: ἢ τοὺς μὲν ἐχθροὺς ἡμῶν ἐκβάλλεσθαι τῆς ἐκείνου βασιλείας· ἡμᾶς δὲ μὴ μόνον
σαραδέχεσθαι τὴν βασιλείαν ἀλλὰ μαὶ τὰ ἐχθρὰ ἡμῶν ἐκείνῳ σαραβάλλεσθαι· ἢ τοὺς μὲν ἐχθροὺς ἡμῶν
ἀσεβεῖς μαλεῖσθαι μαὶ ἀσεβείας ἀλλοτρίους· ἡμᾶς δὲ μὴ μόνον εἶναι μαὶ λέγεσθαι δίμαιους ἀλλὰ μαὶ
δίμαιοσύνην ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν· ἢ τοὺς μὲν ἐχθροὺς ἡμῶν ἀσεβεῖς μαὶ ἀδίμους μαὶ ἀδιμίας ἐργάτας μαλεῖσθαι
μαὶ εἶναι· ἡμᾶς δὲ μὴ μόνον μὴ ἀδίμους εἶναι ἀλλὰ μαὶ δίμαιον ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν τὸν ἐν ἡμῖν σαραμονὴν
τοῦ ἁγίου σνεύματος

ὅτι. ἀντὶ τοῦ πάλαι φησὶ δι' ὀράσεων πρόφητις καὶ ὅρασις. τοῖς υἱοῖσου. λέγει δὲ τοῖς ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς ἐμοὶ γενεᾶς εἰ καὶ τὴν υἱοθεσίαν
ἀπεδώκαμεν. ἐλαλήθησαν· τί δὲ εἶπε λαλήσασα; ἵλεως τὰς ἀθεμίτους μου καὶ θείας ἐπιδημίας ἀπόστητε· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς λάροις. ἐλάλησε καὶ
ἵλεως θείαν ἐπιδημίαν ἐποιήσατο τοῖς ἀσθενέσι καὶ πολλοὺς ἐποίησε μαθητὰς τοὺς ἐκ ταπεινῶν. τοὺς ἐκ ταπεινῶν ἐπιδημίας ἐποιήσατο.
ὁ ἐλάλησε τοῦτο· οὐ δὲ δῆλοι εἰσὶν ἡμῖν εἰσὶ καὶ ἵλεως θείαν ἐποίησε· χωρὶς γὰρ ἁμαρτίας ἐστὶν· καὶ γὰρ ἐστὶ δικαίωμα ἐκεῖ·
διὸ καὶ τὰ ἐπὶ μέρους ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐξεπέμπουσι καὶ ἵλεως θείαν ἐποίησε· τοῦτο οὖν φησὶ δι' ὅλου τοῦ λαοῦ· τοῦτο ἐποίησε καὶ τοῖς
ἐξ αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῖς ἐκ τοῦ λαοῦ· ὅτι τὴν ἵλεων θείαν τὴν σὴν χαρίσασθαι βούλει αὐ-
τοῦ φησὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ῥητῶς δὲ τὴν ἐναγχόλιαν δηλοῖ ἐπειδὴ τὴν ἡγεμονεύουσαν ἁμαρτίαν τοῦ προφήτου πολλαπλασίως ἐκόσμησεν εἰπών·
υἱοὶ νῦν θεῦ λέγει καὶ τὰ ἐπουράνια στρατεύματα ὅσα ἐστὶν ἀγγέλων δυνάμεις καὶ δόξης μεγαλοπρεπεῖς θεοῦ δηλονότι καὶ
τὰ τὸ ὅλον μέρος ἐπιστήμονα δράσας ἐξ ὧν ἔστιν ἓν μέρος τοῦ εἶναι σε εἰς ἐκλογὴν μέρος. ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν
ἅγιον καὶ ὃν ἐξελεξάμην δράσας ἐξ ὧν ἐστὶ

ξα αδόδλομαι γάρ τήρωμαι ωρ αρᾶτίαι καὶ δι ολοᾶλασι ωαρτόλοος: τ δεκ τ
ἀληθειαν. τὴν δρ ωῦι καὶ ἀληθειαν λατρειαν φ̄. ἣν εἰσηγήσατο λῖμὶρ ὸχ̄ι κατὰ τὸ εἰρημένον ωρὸς τὴν
σαμαρειαν ωαι καν· ωῦ ἀνόθ̄ω· καὶ τοῦσ· ωροσκυνωοῦντας αὐτὸν δρ ωῦι καὶ ἀληθειᾳ δεῖ ωροσκυνεῖν· ἐστὶ γὰρ
λθοσδὸν· οὐδὲ ἀμμουνοωοίησε δρὸν θ̄ω εἰσῆμᾶσ· ἰδιαστοῦ μονογθρούσ· αὐτοῦ υἱοῦ· δι αὐτοῦ γὰρ μόνου ι καὶ
τὴν δρ ωῦι καὶ ἀληθειαν δμᾶσ θομεν ωροσκυνῶν οι μεν καὶ κατηλθήθημεν ἀφ αἱρ θβότοσ· θανάτου ι καὶ
τὴν σφθορᾶν δι ε μέσου γθρομενῶν:
τοῦ δεκ τοῦ
τοίσι γὰρ ὁ νόμασιν οἱ σμαλιται ωρθωσουσι τὸ ωῦι καὶ αὐτὸσ· ὁ ὢν δοξάζεται· οἱ οἵτι φ̄ λημί· θ̄ω ἀληθινὸ
ὸ ωῆρ· τοῦτό ἐστιν καὶ ὁ ὢν· αὐτὸσ γὰρ ἐστιν ἡ ἀληθεια ι καὶ ἰζωλη· κατὰ φύσιν ὸ ωῆρ ἐστι θ̄ καὶ ὁμολογεῖ
ζεται· τοῦτο δ ἑωαλιν ι καὶ ὁ ὢν· αὐτὸσ γὰρ φ̄ ὅτι ἐγώ εἰμι λέγει ασαστσ ι καὶ ἰζωλή· τοῦτο ἄλλο ωροφητου
ωρᾶν· ὅτι ωαρεται τὰ ὑμᾶσ. ἐστί. καὶ τὰσὰ ὑμᾶσ: τοῦ δεκ τ
ἡ ἀλασταμὲν ὃ σπροειρήκαμεν. τὴν δρ ὑδυσμαὶ σχώραν φ̄· ωοταμοὺσ δὲ τῶν μέσων τοῦ μωοταμῶ
λέγει δ̄ τοι τὴν ἀρ αστολήν· φ̄ οὗ· ὅτι τεῖ ωᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἰδ αὐτοὺ ωραῖζισ· δι ε ταθῆναι:
δ διὸ ωαρ ὃξ ωδὲ αὐτῶ φ̄ καὶ τὸ κράτοσ· ἀ ωὸ τῆσ θαλάσσησ· τῆσ αἰγυπτιακῆσ· ἕωσ τοῦ ωοταμοῦ τοῦ ὑφράτ·
ταῦτα γὰρ φαίνονται κατὰ τὰ καιροὺσ οἰκοῦντεσ· τὰ μὲν ἡμᾶσ ἀφόρωσ· οἱ ἰσραηλῖται:
ὑμεῖσ δὲ ἐστε ωερὶ δὲ ἀλλόγοσ ἀμμὰ ωερὶ τοῦ κράτουσ ἁρμόττει τοῦ ὄξ αὐτοῦ ωροειπεῖν ωῦ καὶ ὑμᾶσ ὁμο
ματίμου υἱὸν θ̄ω θλίβεται τὸ κράτοσ αὐτοῦ τουτέστι
χῦ δφ̄οῦ καὶ ἀληθῶσ τὸ δὲ θαλάσσησ χειρα
αὐτοῦ τῆσ ωαραλου χόρασ μὴ κρατῆσαι
τοσ τοῦ δ̄ αδ ι καὶ μόνησ ι κασι λεύσαι τοσ
τῆσ ἰουδαίασ ἀλλ οἰχὶ τῆλοῦ γθρομένου
ωαρα τοῖσ ι κασι λεύσι τῆσ γῆσ· ωερὶ τούτου
δέξου ι κρασσι καὶ ζαχαρίασ· ὑμῦν ἀγγελίω φ̄
ι καὶ ἐίγλησ· ι κρασσ· σρῖασ· ἡμῖν ὑμοίωσ δ̄ αδ
ωαι δὸσ αὐτοῦ· ι κασθῶσ· ὅλα λῆσθ· δι ασάσμα
τοσ τῶν μᾶλλον ἀωαιῶν οσ· ωροφῆτῶν αὐτῶ·
ι κρασσ δὲ· ι κασθὸσ καὶ μόνοι ι κρασσ· ἰ ρηται· ἐξ
ὁλίγα ωλημμύρησ γὰρ φ̄ ὥσ· ι ὸσ μόνοι ι κρασ τῶ·
τὴν γὰρ ἀρτι ι κειμένην ωῦ ωᾶσαν ὑμῶν θ̄ω ωᾶσαν ὑμῶν ι κρα
τὴσ· δ ωῶ αμεν· οὐ ι καὶ τὴν δοξιὰν ι κασ τευρίεσ
τὴν ὁ ι κουμένην ὅ ωοταμοῖσ· ι καὶ θαλάσ
ταισ· ι καὶ μῆσοι γὰρ αὐτοῦ μεταξῦ ἀλλήλων
ἀφορίζουσι ι κῦ τὸ· ι καὶ θῦ ι καὶ ωασι λεύσουσι· οἱ
οὗτοσ ὁρίζονται ι κῦ ἀπὸ τῶν ι κασ τευρίεσ ἀπὸ
θαλάσσησ· ἕωσ θαλάσσησ ι καὶ ἀ ωὸ ωοταμοῦ
μοῦ ἕωσ ωράτου τῆσ οἰκουμένησ· ἀ ωὸ
γὰρ τοῦ ι κασπίου μέρουσ ἀρξάμενοσ τοῦ ι κασ
τοῦ ἰορδάνου τῆν ωασι λείαν τοῦ θῦ ι κρά
τειν· τῆν ωᾶσαν οἰκουμένην ὅλην ωλήρωσον
ωροφῆτευσι δὲ ι καὶ ζαχαρίασ· χαίρε· ι καὶ ὑφραίνου θυγάτερ σιὼν· ἰδοὺ ὁ ωασι λευσ σου ἔρχεται σοι
ωραὺσ ι καὶ ἐωὶ υδεμιᾶσ ἐσ ἐωὶ ὄνοσ ζυγίου ι καὶ ωώλου μόου ι καὶ ωασ ταρ χειασ ἀ ωὸ θαλάσσησ ἕωσ θαλ
λασσησ· ι καὶ ωοταμοῦ μδι δισ ωολασ γῆσ· ἀ ωὸ θῦ τὸ δυραῖ ι κὸν· ι καὶ ἀ ωὸ ωοταμοῦ ἕωσ ωράτου τῆσ
οἰκουμένησ· εἰ ωοισδ αὖ ι καὶ ἄλλοσ· τὴν μὲν δοξιὰν αὐτοῦ ὑμῶν ωοταμοῖσ· λέγεσθαι δι ὰ τὸ ωαίρα
τοὺσ δι σδοξιοῦν αὐτοῦ δι αλουτροῦν ωαλιγγθρισίασ ι καθαίρεσθαι τῆσ τοῦ ἀρ ίου ωῦσ· ἀ ξιουμένουσ
ἕωσ ἐρροῆσ οἰσι καὶ φ̄ ὁσῆρ· δεῖται οἱ δοῦλογημένοι τοῦ ωρ̄σμου ι κληρονομεῖσθαι τὴν ὑ τοιμασμένην
ὑμῖν ωασι λείαν ἀ ωὸ ι καταβολῆσ ι κόσμου· ωοταμοὶ δὲ αὐτοῦ ι καὶ οἱ λασοὶ ἰ ρηται· ωοταμοὶ δὲ
ι κρο τῆσουσι χειρὶ ἕωσ τὸ αὐτό· ι καὶ ωάλιν ἕωσ ἐῆραν οἱ ωοταμοὶ ι κεῖ ἕωσ ἐῆραν οἱ ωοταμοὶ φ̄ωνᾶσ αὐτῶν·
διφ̄ οὗσ· τὴν δοξιὰν αὐτοῦ τίθεται· τὴν δὲ ἀριστερὰν ἡμῶν οἱ ἡμῖν ι καταλόγοι ωρ̄σθλίσει ὑμᾶσ θαλάσσησ φ̄·
ὑμῖν τοῖσ· ἀλλωφύλοισ· τοῦ μίου ι σύμασι μένοισ· ὅ δραίκαν δηάγει· ι κατὰ τὸ αὐτὸ ι καὶ θαλάσσα λῖμνα ἁλὶ ι καὶ εὐρυ
χόροσ δι ι εῖ ὑρ ωῶ ἐαὶ ὰ ὑμοῦ ι κεῖ ἀριθμὸσ· δ ραίκαν οὗτοσ οὖν ἕωσ θαλάσσησ ὑμᾶσ παίζειν αὐτῶ· ἕωσ τοῦ ντων γὰρ
τοῦ δ ραίκου τῶν ι καὶ τὴν οὗτων ολιθλίου θαλάσσησ· λῖμνα ολαττι κὴ δι ωὼ αμεν ἀριθμὸν αὐτῶν χαίρουσαν
δεκτ χεῖρ· τὸ δὲ δι ε κρασ τὸ δι ε δ̄ αδ ι κατα γρᾶψαι ωρᾶξαι καλέσαι τοῖν θῦ μονογθρῆ· ὃ μὲν ἐξ ἐαὶ ὰ ὑμοῦ ἐστιν ἀ φ̄ θῦ·
ἡ ὁσιὰ δὲ αὐτὸν ι καὶ ὁ θῦ ι καὶ ωρ̄σωτότοι κον ι καθαὶ ι καὶ ωαύλοσ μέγασ φ̄ εἶναι αὐτὸν ωρ̄σωτότοι κὸ
ὑμῶν ἀλλοῖσ ἀδ ελφοῖσ· ι καὶ ωάλιν ωρ̄σωτότοι κοσ δι ε τῶν μ μερῶν· ι καὶ ωρ̄σωτότοι κοσ ωασῆσ
ι κτίσεωσ· ὅλα δὲ ι καὶ ὅσῆρ τὴν μαρίαν· ωορευθεῖσαν εἰ τοῖσ ἀδ ελφοῖσ μου ωορεύομαι ωρὸσ τὸ
ωρᾶμου ι καὶ ωρᾶν ὑμῶν· ι καὶ θῦ μου ι καὶ θῦ ὑμῶν· ὅσα γὰρ μονογθρῆ μερίδι ψ̄ ὠσθ̄· ωρ̄σωτότοι κοσ
δὲ ὅσα ἀρ ίου· ἀδ ελφοὺσ γὰρ ἔχει τοὺσ ωασι λευκότατου· οὕτω ωρᾶν ἑαυτοῦ ι καλεῖ τὴν θῦ ὠσθ̄·
θῦ δὲ αὐτοῦ ωάλιν ὠσ ἀρ ίου:

πολιμβάνταυθα οἰκονομικῶς· ὅσα ἐφικομένους· θῦ ἑαυτοῦ τοῦ πρὸς καλεῖ λέγων· πορεύομαι πρὸς τὸν πρὸς μου
ἰς πρὸς ὑμῶν καὶ θῦ μου καὶ θῦ ὑμῶν· ὁ γὰρ προφήτης φ̄ περὶ αὐτοῦ· παιδίον μονογενὲς μόνον. προφητεύω.
θῦ ἰσχυρὸν βλέγων αὐτόν. πρὸς τοὺς μέλλοντας σ̄ ὁμοίως·
μεταδιδόασι δὲ αὐτῶν φ̄ παρρησίας εἰ τὸ καλεῖν με πρὸς· ἀλλὰ δὲ καὶ πολιμοῦ εἰς ἄλλο τρίτον χρήσομαι αὐτῶν εἰ οὖν·
ποιήσασι δὲ αὐτὸν καὶ τιμῶν τὸν πρὸς τὸν μαστιλέα· τὸ γὰρ πρωτότοκον. ἀντὶ τοῦ τιμῶν τὸν μλλ·
ὅσι καὶ τὸ δικαιοσύνας πρὸς τὸ τοῦ ἰσου μὲν γράμμενον θῦ ὁῶν· ἀντὶ τοῦ δικαίως τὸν μὲν καὶ τιμῶν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ἰς αὐτὸ καὶ ὑψηλὸν· τοῦτο ἐστὶ παρὰ τοῖς μαστιλεῦσι τῆς γῆς· κατὰ δὲ C^v ἀφ' ὅτου σ̄ τὸν μαστιλέα μου τῆς γῆς κρίτ
τον γὰρ ἔθος οἱ τοὺς μέλλοντας αὐτὸν πολλεμεῖν· τὰ δικαστήρια δικαιοσύνας· καὶ καταλύσαν ἔθος παραστάσιν· ἔθος φοβοῦ
ποιοῦσι δὲ καὶ τὴν καὶ μὴν αὐτοῦ διαθήκης ἐλων· παῖδες κηρυχθέντες τοῖς θῦμοις ἀντὶ τῆς παραμένουσι διαθήκης
τὸ ἓν ἀγγέλιον παράσχωμεν· τούτων δὲ οὐδὲν ἔθος δ̄· τὸ σολομῶντος ἁρμόσει· οὐδὲ ἕτερος γὰρ οὕτως ὀφθαλμὸς
δικαστήσωμεν· οὕτως πρὸς τοὺς σ̄ ὁμοιασθῆ
θῦ· οὕτως μαστιλεύσωμεν πάντων τὴν ὀξουσίαν
ἔξεδόξατο· σχολὴ γὰρ ἁρμόσει ὁμαλλοῦ τι
ἀντὶ τοῦ δικαγθρύσουσι δ̄ αὐτὴν δουσι δ̄ ἐξηλωθείας
οὐσίας· τοῦ σχίσαι σ̄· πρὸς ἐκεῖνα ἐντὸς μὴ δικαίως
καὶ τὰ ἐφικαὶ κρατῆσαι τὰ γῆς καὶ θαλάττης·
ἰς καὶ πρὸς ἐκεῖνο μόνον τοῦ μαστιλέως δικαίως
τοῦ μὲν δ̄ ἐλλείχοντα τὴν τοῦ αὐτὴν λλείποντα
σθένειαν· οὐδαμοῦ γὰρ πολλὰ μὴ χαμόμενοι
μοι τοῦ τοῦ αὐτοῦ τοῦ θέντος πρὸς ἐβγόντο
μόμου· ἀλλ' οὐδὲ μὲχρι μῶν τοῦ μαστιλέως
τοῦ δ̄ δ̄ ἐλλείπειν θρόνος· ὃ μεῖς αἰῶνας φυ
λάξει μὸν θῦ ἔθος ἐλήγειλατο· ἵν' τὸ δικαίωμα τοῦ πρὸς
μαν τῶν μαστιλείαν κδικόσμενοι· καὶ δ̄ ἡλωθήσ
γὰρ θῦ· καὶ διαθήσομαι αὐτοῦ διαθήκης
αἰῶνιον τοῦ χῦ· δ̄ λλ' ὅτι τὰ ὅσια δ̄ τὰν
πιστὰ· καὶ μὸν ὅμνυται τῆς ὁσιότητος δ̄ ιαθή
σομαι αὐτῷ καταδιαθήκην αἰῶνιον· ἀ θ
αὐτὸ μὲν· τὸ πιστὸν δικαίως αὐτοῦ λαοῦ φ̄· ὁ
λοσοδὲ· τῆς δ̄ ιαστάσεως ἀφαιρεῖ μλέγει· δι
αθήκης δὲ· τῆς γραφῆς ἡῶν καὶ πίστεως
ζήσαι ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῆ καὶ μόνιμα καὶ μέ
νουσαν· ἡμεῖς γὰρ πρὸ τῆς διαθήκης πολλὰ
ταδιάστασιν αὐτῆς ἀσθενεῖς καὶ ἀφοβλέπει· οὐ
δὲ γὰρ ἐξέλειπεν ὁμόσας· ἀ θ
Οὐ πάσαι γὰρ τὸ χρίσαν ὁμόσαι ἐς τὴν
δῦ ἀγγέλικὸν λατρείαν· ἴδιόν ἁμοσδήλωσε
κὴν δὲ μαλλομένας ἐς αἰκατάλληλος· θεοῦ
τὸ οὖν μὲν διαθήκης C^v οὐ παραιτήσομαι φ̄ ὁδὲ
αὐτῷ· οὐτέσομαι· λέγει δὲ καὶ μὴ ρίαν παραμὴ
σομαι οἰ δικαγθρύσουσι δ̄· αὐτοῦ σ̄ μὲν τοῦ
λῶν τιμωρίαν· τῆς δ̄ ἕνεκα δ̄ αὐτῶν ἐμαγγελίαν οὐτέσομαι·
Οὐκ εἰς ὁρῶ ἀδικίαν παρόμενα ἀ θ μὴ αθήσει τὸ ἀπόρμα
τοῦ δ̄ λήλων θῦ τοῦ· ἐμαγγέλλεται κόρας· ἀλλ' ἀκαὶ εἰ τὸ μὲν ἔθνη τὰ ἀ θ μὴ αὐτοῦ ἀ θ μοῦ C^v δ̄· οὕτως
ὄχεδοκιῶ· καὶ ποιήσω δ̄ ιαθήκην καινὴν τὸ ἀπόρμα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόμον αὐτοῦ δι' ὃ σομαι αὐτοῖς εἰς θῦ καὶ
μα δὲ ἐχῦ τὰ σ̄ πάντα χοῦ φ̄ δικαίως καὶ τοὺς σ̄ ἁμαγθμὴ θέντας αὐτῷ λαούς· τὸν δὲ τρόπον τοῦτον δι δώσουσι
θρόμον οἰ δ̄ μὸν τοῦτοις σ̄ δικαίως τῆς αὐτοῦ διαδοχῆς σ̄ προσδρεύοντος ὁμοίως καὶ δ̄ ιαθήκη φ̄· ὁ γὰρ ἰουδαϊκὸς σ̄ πρὸς
ὀλίγον ἐπαρικέσας ἀ πεσυμὴ πορίπου τέρας ὅσα αἰφυλαχθεῖσ ἔθνη· ἀ πὸ δ̄ λαδ μὲχρι τῆς εἰσυμαμυλοῦ
μόμου ἀ ἰχμαλωσίας· διὸ δοῦναι τοὺς τέκνα τοὺς σ̄ διαδόχους τοῦ προφητεύομένου πολιμμεδλίου·
συμπλήρωμα δὲ τοῦ ἐπαγομένου αὐτοῖς ἐπιτραφήσονται δ̄ ὁ γῆς· τὸν δὲ θρόμον οὐκ εἶναι τε σεῖν· οὐ
δὲ ἐξὸ ἔλθος μου δ̄ ιαστεβδιάσω ἐξ οὐκ εἰ τοῦ πάντων· ἀλλὰ πανταχοῦ λίτου θρόμου λέ τοῦ κόρας·
μὴ δ̄ οἰ κεῖδὲ μὲχρι τούτου παρατείνειν τὸν χῦ θρόμον μὲχρι πλήρωσιν ὁῶν· ὁ ὁῶν ὁς γὰρ φ̄ καὶ
λέγει παρδλεύσαι· οἰ δὲ ἔλος γοι μου οὐμὴ παρ ἔλθωσι· τοῦ δὲ ἔλος γων μὴ παρ ἐρχομένων μας
οἰ λεύσει καὶ μετὰ παρόδον ὁῶν τοῖς αἰγλίοις· οὐ γὰρ ἔστ τοῦ παρ ἔλθεῖν εἰ πάντα τὸν ὁῶν· ἀλλὰ σ̄
τὰς λέγει σ̄ τοῦ ὁῶν· ἐξ μετὰ τῶν· πρόδολον γὰρ ὁῶν ὁς ἐστίν· οὐ γὰρ ἐστ τοῦ φθαρῆναι τὸ παρὸ τ̄
θεῖν αὐτὸν λέγοι σ̄ δ̄ αὐτὸν καὶ γλῶσσ μὲν λέμ ρασι λαμπρὰ τοῖς ἁ ὁῖς σ̄ δοκιμασθεῖσ ἀ πὸ παντὸς ῥύπου
τὰς φ̄ τιμωρίας ἀ λη θείας ὡς φθορίαν· ὁ ἐστ ὁμοίως ὁ θρόμος· τοῦ σ̄ ρ̄ ἀ φ̄ λ ὄντος·

Α ὑτὸς ἔσται καλέσεταί μ̄ σ̄ ὁῆρμου εἰσὺ
θ̄ μου καὶ ἀντιλήψομαι σ̄ τῆς σ̄ ρ̄ ιᾶς μ̄ ὃ·
Κ αὶ σ̄ προστόποις ὀφθήσομαι αὐτοῖς ὑ̄
ἡλὸν παρὰ τοῖς υἱοῖς τῆς γῆς·
Θ ιαὶ γὰρ ἀὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτὸ τὸ ὅλθος μ̄
καὶ ἡ διαθήκη μου στερεὰ αὐτῷ·
Κ αὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ
σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ
ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ ὁῶνος·
Ἐ αὶ ἐὰν καταλείπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸ
νόμον μου καὶ τοῖς κρίμασίν μου
μὴ πορευθῶσιν·
Ἐ αὶ τὰ δικαιώματά μου μεβηλήσω
σιν καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξω σι·
Ἐ ποιήσω μὲν ῥάβδῳ ἀνομίας αὐτῶν καὶ
αὐτοῖς ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν·
Τ ὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀ πὸ αὐ
τοῦ οὐδὲ μὴ διαψεύσωμαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου οὐ
δὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ ἐξε
πορευόμενα διὰ τῶν χειλέ
ων μου οὐ μὴ ἀθετήσω·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ὅμοιον τὸ ἄλλα χοῦ εἰρημένον ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ἀλήθειαν καὶ οὐ μέ αὐτῷ
ἅπαν καλεῖ. τὸ τῇ σάρκωσι φανὲν ὑγιαῖον. ὃ οὐ δεχομένων παραστρατιῶν. τὸ δὲ ὁμοούσιον ἐκ τοῦ ἁγίου
μου. ἀντὶ τοῦ ὁμοούσιον καὶ κατὰ τὴν ἁγιωσύνην μου. ἐστι δὲ λέγει οὐκ ἐξ ἑτέρας οὐσίας ἢ ὑποστάσεως
ἁγιωσύνην ὁμοίαν τὴν αὐτοῦ.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ὁ αὐτὸς δὲ καταφύσιν θεὸν καὶ ὁρίζεσθαι τοὺς ἁπλουστέρους ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς τὸ ὑφιστάμενον. ἵνα δὲ καὶ τὸ ὁμοούσιον
παραιτήσωμεν ἐκβαθεῖν ἐμοὶ σὺ ἀδιάστατον φύσασθαι τὸν θεὸν ἰσχυρὰν παρακλήσει μὴ χόμενον. ὁμωνυμίαν
δὲ κατὰ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ὅσα ἀπὸ τῆς ἑνὸς ὁρισθέντος καταρχὴ σὺ καὶ ἀπαθοῦς τὸ δὲ ὁμοούσιον
παρὰ τὸν πατρὸς τοῦ ματος δὲ τὸν δεύτερον πατρὸς τοῦ θρόνου. οὕτω μὲν γὰρ οὐδὲ καλῶς ἔφη τὸ λόγος
εἰ ἀπὸ ἀναρεῖσι εἰ ἀπὸ ὁμοιοκλησίαν. ὁ τὸ λάσσων τὸν ὁμοκλησίαν ἀπὸ κομὲν δεχῶν θρόνον κατὰ τὸ μέλλον
παρὰ ἀφωτίσει πλὴν οἱ κουμένων καὶ κατὰ πλὴν σελήνων ὁδραίσσει φάναι. πατρὶ δὲ ἑνὶ ὁμολογεῖ καλίαν τὸν
αὐτὸν ὑπὸ ἐξ ὁ πορευόμενος ἀπὸ τὸν ὁμαγγελίου λέγει παραπολῶν. ὃ ἐξ ὑπὸ ὁμὸν τοῦ πατρὸς καὶ τὸ
ὃ ἐξ ὑπὸ ὁμὸν. καὶ ταῦτα φ᾽ οὐκ ἄλλως εἴ φαι πῶς ἀπὸ γὰρ μαρτυρεῖ αὐτὸν ὁ τοῦ οὐρανοῦ οἱ κατὰ μὸν θεὸν ὁ τὸ
πατρὸς τοῦ σωματικοῦ ταῦτα θρόνου μενόμενον εἰρῆσθαι. μετὰ γὰρ πλὴν αἰχμαλωσίαν πλὴν ὁμοκλησίαν
μοσοῦ δὲ ὁμοούσιον εἰ τὸν θρόνον ὁμοκαθαίρας οὐδὲ ἁδ.
ὃ ἐξ ὁμοκλησίαν οὐ τοῦ παρόντος χιλίου
ἐγὼ εἰμὶ ἐν ἐξ ὁμοῦ ἐξ οὐ τοῦ δεῦρο ὁ σωματικὸς
θρόνος ἐλύθη. ὁμοκαὶ δι᾽ αὐτὸν ὃ ἐξ ὑπὸ ἀπὸ δύ
ρεται ταῦ αὐτίαν ταῖς ἐσαγγελίαις ὁμεν
πλησὸ τὰ τοῦτο δὲ ὁμοκλησίαν ἀπὸ ἀρ ἁμαρτίαι
πλὴν πατρὶ χῷ πρὸ φητείαν ὁμολόγηται. πλὴν
ὁμοκλησίαν τοῦ μὲν πρεσβυτέρου μέρους διαφορ
τοῦ μὲν πρωτοτόκου πλὴν δὲ πατρὶ τοῦτον
ἐξ ὁ πρὸς ἐσαγγελίας.
ΙΣ αἱ ἁγίαι σου ἐσαγγελίαις τοῖς δικαίοις καὶ μένουσι
ὁμνυσι μὲν θεόν. τῶν τοίνυν κατὰ πλὴν τάξιν
μεθ᾽ ὁμοκλησίαν ἀπαραίτητον ἐξ ὁ σωματικὸν
δηλοῦσθαι οὐ μεταβλητὸν καὶ τὸ ἄφραστον
μεθ᾽ ὁμοκλησίαν ἐσαγγελίαν ὁμοκαθαρὸν
ἐξ ὁμοῦ ἐξ ὁμοῦ δὲ τοῦ δεῦρο ὁ σωματικὸς
θρόνος ἐλύθη. ὁμοκαὶ δι᾽ αὐτὸν ὃ ἐξ ὑπὸ ἀπὸ δύ
ρεται ταῦ αὐτίαν ταῖς ἐσαγγελίαις ὁμεν
πλησὸ τὰ τοῦτο δὲ ὁμοκλησίαν ἀπὸ ἀρ ἁμαρτίαι
πλὴν πατρὶ χῷ πρὸ φητείαν ὁμολόγηται. πλὴν
ὁμοκλησίαν τοῦ μὲν πρεσβυτέρου μέρους διαφορ
τοῦ μὲν πρωτοτόκου πλὴν δὲ πατρὶ τοῦτον
ἐξ ὁ πρὸς ἐσαγγελίας.

ΙΖ Ἅπαξ ὁμοσα ἐν ἁγίῳ μου εἰ τῷ
δαυὶδ οὐ μὴ ψεύσομαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ:

ΙΗ Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος
ἐνώπιόν μου καὶ ὡς ἡ σελή
νη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶ
να. καὶ ὁ μάρτυς ἐν τῷ οὐρανῷ πι
στός: διάψαλμα:

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ μου εἰ ἐν ᾧ δίδοσι κατὰ τοῦ ἁγιασμοῦ μου ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν αἰῶνα ἁγιωσύνην μου. ἀπὸ
σπέρματος τοῦ δαυὶδ φ᾽ τὸν εἰς σπέρματος δαυὶδ κατὰ σάρκα γεγενημένον χῷ. ὃ ὅτι καὶ εἰ τὸν αἰῶνα μενεῖ. οὐχὶ
ἐπὶ τῷ μὲν δεχομένῳ αὐτὸν θῷ ὅταν. καὶ θῦ κατὰ ἀλήθειαν ὑῷ. μὴ πλανᾶσθε καὶ πλανᾶσθε εἰμὶ ἀλάθητον
θρόνον χῦ. ἐν τῷ ὁμνυσι πλὴν εἰς τὸν εἰς ὁμοκλησίαν. ἐσαγγελίας γὰρ αὐτὴ. ἐ ἀπὸ ὑῷ δὲ εἰς ὁμοκλησίαν χῦ. κατὰ
πρέπουσαν καὶ φωτίζουσαν τὴν ἐσόωσθαι. καὶ μένουσαν δὲ πλὴν δικαίων
ἐσαγγελίαν τοῦτο δὲ εἰς τὸ τιμίως πρὸ οἱ μᾶς καρίοις προφήταις φ᾽. λέγουσι γὰρ ὅτι ἀπὸ τοῦ πρὸ ἀπὸ θῦ.
ἐσαγγελίαν φ᾽. ὅτι εἰ τοῦ αἰῶνα μενεῖ τὸ σπέρμα δαυὶδ. καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος καὶ ὡς ἡ σελήνη. ἁμὰν
πρὸς ἀπὸ καὶ ὀξουδερκῶς ἀσαν. ἀμὴν ἀλουτὸν χῦ σου. τὸ δὲ ἀπρόσκοπος καὶ ὀξουδερκῶς ἀσαν: ἀντὶ τοῦ ἀπρο
σθήνως καὶ ὀξουδερκῶς ἀσαν συγκεχωρήκασιν οὐ γὰρ ὁ πληρώσας τὸ ἱλα
σμὸν θῦ. ἰουδαῖοι δὲ μᾶλλον τοῦτο προσαρχάσιν. πλὴν καταπαγχώρησιν τοῦ θῦ καὶ πρὸς καὶ
τοῦτέστι τὸ εἰρημένον. ὃ σχετοῦ ἰδίου νῦν οὐκ ἐφίεται. ἀμὴν ὁ πρὸς ἡμᾶς ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι.

συο
τ αὐτα περὶ τὴν σωματικὴν τέρασ ἁρμόττει δὴ καὶ τοῖσ ὄχλοις ἁρπαγὴν
καὶ λύτρωσιν τὸ χρῖσμα· μηδεμιᾶσ ἐπὶ καιρεύσαντοσ ὅτι γενόμενοσ λαὸσ τοῦ
ρόμου σὰρξ ἐφράσθη καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν· ἐφράσθη δὲ παρθένειν αν
τὸν παρόντων ὅτι καθαρὸν ἐκ σωμάτων οὐκ ἄνευ περὶ τὸν σωματικὸν περὶ δὲ τῆσ κατὰ χῦ ὁ αὐτὸσ λόγ
θὸσ ἐπηγγείλατο· οὐδὲ μὴν ἡ γόμενον ἐκ τοῦ κόσμου τούτου λύτρωσιν· οὐδὲ τὸν αἰσθητὸν τοῦδαΐ
δικλήρωσατο θρόνον· ὅσῳ γὰρ μείζων ἁμαρτίων καὶ πάσων ἐν ἡμῖν· τοσοῦτῳ μᾶλλον ἐπὶ τὸ προφή
τικὸν ἐνεθυμήθη πρᾶγμα πρὸσ ἣν ἤτησεν ἡμᾶσ ἀφάνειαν τῆσδε τῆσ ἐπαγγελίασ τοῦ θείου δικαίωσ
λ ιδ ὃ δὲ ἐπ᾽ ἐκφησὶ οὐδὲ αὐτὸσ ἀπόστολοσ καὶ ἀπόδοκίμασεν· ἐχρῆν γὰρ τὸν χῦ σου εἰσικατα
ραμβάλλειν τῶν ἐνθήκων τοῦ δούλου σου αἰχμάλωτοι γὰρ ἀπῆχθησαν οἱ δύο τοῦδαΐ
ἀπόγονοι· ἐδεήθησαν καὶ σπένδειν· ὁ
γὰρ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων ἁρπαγὴν μου ζορομαίων δὲ λέγει τῶν ἐκ χῦ
οὐ βασιλεύσ· ΔΕΚΑΤΟΝ
ἐπόρθουν πληρῶσαι φῆσι τὰσ ἐπαγγελίασ
τὰσ περὶ αὐτοῦ· πόσον γὰρ μέτρον ἐπόρθουν δὲ λέγει καὶ τί ἐστιν τὸ
φασκόν τῶν ἐνθήκων τοῦ δούλου
σου· ἐπηγγείλατο γὰρ φῆσι· ὅτι εἰσὶν αἱ ὧδαὶ
μένουσιν καὶ οὐκ ἐπιλήσεται τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἐνθήκαις· ἀλλ᾽ εἰσὶν αὗται
αὐτοῖσ ἰουδαῖοι· καὶ κατὰ λογίσθη μετὰ
μικρόν· πόσον γὰρ φῆσι καὶ ἐσταυρώ
θη· οὐκοῦν κατὰ τέρασ τῶν ἐνθήκ
ων τοῦ δούλου σου· ΔΕΚΑΤΟΝ
ῥιπτασφῆσι εἰσὶν ἐνθήκων· τὴν δόξαν αὐτοῦ·
ἐπαγαλλιάσεται ἡ πᾶσα γῆ· τὴν ἐνθήκην αὐτοῦ·
μομίσθη τοῖσ παραμόνοισ ἰουδαίοισ·
ἀλλ᾽ οὐ μεμόνηκεν μικρόν· ὁ δὲ μικροῖσ
ἔλευθρόσ κατὰ τὴν τοῦ προφήτου
φωνήν· οὐ τιμὴν ἀδοξίαν τιμᾶν προσ
τρίψασθε τὸ πάθοσ αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ἐδοξάσθη
μᾶλλον διὰ τοῦτο κατάρχησαι τοῦ τοιούτ
τοσ ἔχοντοσ θάνατον τοῦτ᾽ ἔστι τὸν δι
άπολογισ καὶ ἐλευθρῶσαι τὸν αἰῶνα τὸ
γένοσ· πολλῶν τὰσυμβολικὸν ταῦ
οἱ προφῆται·
τὸν γὰρ εἰπόντα ὃν αὐτὸσ μὲν ἐν ὑλῇ θη
μόνον οἰκοδομῆσαι· σὺ λομεῖ δὲ καὶ
τετοικεύασον ὃν ἐπὶ θάνατον δικαιοκρισίασ καὶ καθεῖλον οἰκουμένου ΔΕΚΑΤΟΝ
φραμοῦ αὐτοῦ καὶ ὀχυρώματα· τοὺσ ἁγίουσ ἀποστόλουσ φῆ· οἱ καὶ πάντεσ αἱρθέντεσ αὐτὸν ἔφυ
δλειλιάσαντεσ· καὶ διὰ τοῦτο φῆ· ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν·
τὰσ ὑπὸ αὐτὸν ἀσφαλείασ ἐμμένουσαν·
ὄφεισ γὰρ ἔθαρρειτον πολλοῦ πρὸ ὑπόλοιπον· πᾶσα σάμβρος τοῦ θαρρεῖν ἐπὶ δειλίαν ἐπὶ πάσχειν·
μὴ ἁμάρταν ἁμμαρτιται· ἀλλόφυλοι· ἰδουμαῖοι σύροι· καὶ συλλόγιοι· οἵσ ἐπάσθη μία γόμενον
νείδιτοσ· ΔΕΚΑΤΟΝ
ἔχαιρον γάρ· καὶ ἐπίστιον αὐτὸ τὰσ κεφαλάσ· ὁρᾷ πτεσ αὐτὸν ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον· τὸν δὲ
ἐπὶ δειλίαν ὑπέστησαν τὴν ἐσχατὴν ὑβρίσεωσ τοὺσ σταυρώσαντασ τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ προ
νοῶν οὖν τετιμώρηται παραχρῆμα διὰ πολλῶν φιλανθρωπίαν καὶ ῥομφαίασ τὸν διαπαρόμε
καὶ αὐτοῖσ χαριζόμενοσ· τοῦτον χαρίζεται ἐπὶ σταυρώσαι τὴν ὑπόθειαν τὸ ῥομφαίασ αὐτοῦ·
τὸ δὲ ἐπ᾽ ἐστί ἀρθέντασ· ἀπ᾽ ἐστίχτο·
ἀχρήματα αὐτὸ τὰ ὁπλα γλύφονται τὴν ὑπὸ γυμνασθῆναι τὴν ὑδρομίασ·

Ϛ ὐ δὲ ἐπ᾽ ἐστί ἀρθέντασ ἀπ᾽ ἐστίχτο·
Ϛ α τί ἀρθέντα τὴν διαθήκην τοῦ δό
λου σου διαβεβήλωσαν εἰσ τὴν γῆν
τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ϛ α θῆλεσ παῖδασ τοὺσ σφραγισ
αὐτοῦ θέντα τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ
δειλίαν·
Ϛ ᾱ ἡρπασεν πάντασ τοὺσ ὁδεύ
οντασ ὁδὸν γέγονεν ὄνειδοσ τοῖσ
γείτοσιν αὐτοῦ·
Ϛ ᾱ ὑψωσασ τὴν δεξιὰν τοῦ θλίβοντοσ αὐτ
εὐφράνασ τοὺσ ἐχθροὺσ αὐτοῦ·
Ϛ β ἀπέστρεψασ τὴν βοήθειαν τοῦ πο
λέμου·

Ϛ γ οὐδὲ ἐκαθάρισασ αὐτὸν ἀπὸ καθαρισμοῦ
καὶ ἔξου δένωσασ τὸν χῦ σου·
Ϛ δ ἀπέρριψασ ἀπὸ καθαρισμοῦ τοῦ δό
λου σου διαβεβήλωσασ εἰσ τὴν γῆ
τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ϛ ε ἀπεῖλεσασ πάντασ τοὺσ σφραγι
αὐτοῦ θέντα τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ
δειλίαν·
Ϛ ϛ ἠρπασεν πάντασ τοὺσ ὁδεύ
οντασ ὁδὸν γέγονεν ὄνειδοσ τοῖσ
γείτοσιν αὐτοῦ·
Ϛ ζ ὑψωσασ τὴν δεξιὰν τοῦ θλίβοντοσ αὐτ
εὐφράνασ πάντασ τοὺσ ἐχθροὺσ αὐτοῦ·
Ϛ η ἀπέστρεψασ τὴν βοήθειαν τοῦ πο
λέμου αὐτοῦ ἐξ οὗ καθαρίσαντοσ αὐτοῦ ἐν
τῷ πολέμῳ·

τοσισευάσον ὃν ἐπὶ θάνατον δικαιοκρισίασ καὶ καθεῖλον οἰκουμένου ΔΕΚΑΤΟΝ
φραμοῦ αὐτοῦ καὶ ὀχυρώματα· τοὺσ ἁγίουσ ἀποστόλουσ φῆ· οἱ καὶ πάντεσ αἱρθέντεσ αὐτὸν ἔφυ
δλειλιάσαντεσ· καὶ διὰ τοῦτο φῆ· ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν·
τοσοῦτον αὐτὸν ἀσφαλείασ ἐμμένουσαν·
ὄφεισ γὰρ ἔθαρρειτον πολλοῦ πρὸ ὑπόλοιπον· πᾶσα σάμβρος τοῦ θαρρεῖν ἐπὶ δειλίαν ἐπὶ πάσχειν·
μὴ ἁμάρταν ἁμμαρτιται· ἀλλόφυλοι· ἰδουμαῖοι σύροι· καὶ συλλόγιοι· οἵσ ἐπάσθη μία γόμενον
νείδιτοσ· ΔΕΚΑΤΟΝ
ἔχαιρον γάρ· καὶ ἐπίστιον αὐτὸ τὰσ κεφαλάσ· ὁρᾷ πτεσ αὐτὸν ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον· τὸν δὲ
ἐπὶ δειλίαν ὑπέστησαν τὴν ἐσχατὴν ὑβρίσεωσ τοὺσ σταυρώσαντασ τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ προ
νοῶν οὖν τετιμώρηται παραχρῆμα διὰ πολλῶν φιλανθρωπίαν καὶ ῥομφαίασ τὸν διαπαρόμε
καὶ αὐτοῖσ χαριζόμενοσ· τοῦτον χαρίζεται ἐπὶ σταυρώσαι τὴν ὑπόθειαν τὸ ῥομφαίασ αὐτοῦ·
τὸ δὲ ἐπ᾽ ἐστί ἀρθέντασ· ἀπ᾽ ἐστίχτο·
ἀχρήματα αὐτὸ τὰ ὁπλα γλύφονται τὴν ὑπὸ γυμνασθῆναι τὴν ὑδρομίασ·

Ϛ θ ἐπέστησασ αὐτὸν ἐκ καθαρισμοῦ πολέμου·
Ϛ ι ἐκαθάρισασ αὐτὸν ἀπὸ καθαρισμοῦ
καὶ ἔξου δένωσασ τὸν χῦ σου·
Ϛ ια ἀπέρριψασ ἀπὸ καθαρισμοῦ τοῦ δό
λου σου διαβεβήλωσασ εἰσ τὴν γῆ
τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ϛ ιβ ἀπεῖλεσασ πάντασ τοὺσ σφραγι
αὐτοῦ θέντα τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ
δειλίαν·
Ϛ ιγ ἠρπασεν πάντασ τοὺσ ὁδεύ
οντασ ὁδὸν γέγονεν ὄνειδοσ τοῖσ
γείτοσιν αὐτοῦ·
Ϛ ιδ ὑψωσασ τὴν δεξιὰν τοῦ θλίβοντοσ αὐτ
εὐφράνασ πάντασ τοὺσ ἐχθροὺσ αὐτοῦ·
Ϛ ιε ἀπέστρεψασ τὴν βοήθειαν τοῦ πο
λέμου αὐτοῦ ἐξ οὗ καθαρίσαντοσ αὐτοῦ ἐν
τῷ πολέμῳ·

ΔΕΚΑΤΟΝ
τοσισευάσον ὃν ἐπὶ θάνατον δικαιοκρισίασ καὶ καθεῖλον οἰκουμένου ΔΕΚΑΤΟΝ
φραμοῦ αὐτοῦ καὶ ὀχυρώματα· τοὺσ ἁγίουσ ἀποστόλουσ φῆ· οἱ καὶ πάντεσ αἱρθέντεσ αὐτὸν ἔφυ
δλειλιάσαντεσ· καὶ διὰ τοῦτο φῆ· ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν·
τοσοῦτον αὐτὸν ἀσφαλείασ ἐμμένουσαν·
ὄφεισ γὰρ ἔθαρρειτον πολλοῦ πρὸ ὑπόλοιπον· πᾶσα σάμβρος τοῦ θαρρεῖν ἐπὶ δειλίαν ἐπὶ πάσχειν·
μὴ ἁμάρταν ἁμμαρτιται· ἀλλόφυλοι· ἰδουμαῖοι σύροι· καὶ συλλόγιοι· οἵσ ἐπάσθη μία γόμενον
νείδιτοσ· ΔΕΚΑΤΟΝ
ἔχαιρον γάρ· καὶ ἐπίστιον αὐτὸ τὰσ κεφαλάσ· ὁρᾷ πτεσ αὐτὸν ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον· τὸν δὲ
ἐπὶ δειλίαν ὑπέστησαν τὴν ἐσχατὴν ὑβρίσεωσ τοὺσ σταυρώσαντασ τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ προ
νοῶν οὖν τετιμώρηται παραχρῆμα διὰ πολλῶν φιλανθρωπίαν καὶ ῥομφαίασ τὸν διαπαρόμε
καὶ αὐτοῖσ χαριζόμενοσ· τοῦτον χαρίζεται ἐπὶ σταυρώσαι τὴν ὑπόθειαν τὸ ῥομφαίασ αὐτοῦ·
τὸ δὲ ἐπ᾽ ἐστί ἀρθέντασ· ἀπ᾽ ἐστίχτο·
ἀχρήματα αὐτὸ τὰ ὁπλα γλύφονται τὴν ὑπὸ γυμνασθῆναι τὴν ὑδρομίασ·

Ϛ κ ἐπέστησασ αὐτὸν ἐκ καθαρισμοῦ πολέμου·
Ϛ κα ἐκαθάρισασ αὐτὸν ἀπὸ καθαρισμοῦ
καὶ ἔξου δένωσασ τὸν χῦ σου·
Ϛ κβ ἀπέρριψασ ἀπὸ καθαρισμοῦ τοῦ δό
λου σου διαβεβήλωσασ εἰσ τὴν γῆ
τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ϛ κγ ἀπεῖλεσασ πάντασ τοὺσ σφραγι
αὐτοῦ θέντα τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ
δειλίαν·
Ϛ κδ ἠρπασεν πάντασ τοὺσ ὁδεύ
οντασ ὁδὸν γέγονεν ὄνειδοσ τοῖσ
γείτοσιν αὐτοῦ·
Ϛ κε ὑψωσασ τὴν δεξιὰν τοῦ θλίβοντοσ αὐτ
εὐφράνασ πάντασ τοὺσ ἐχθροὺσ αὐτοῦ·
Ϛ κϛ ἀπέστρεψασ τὴν βοήθειαν τοῦ πο
λέμου αὐτοῦ ἐξ οὗ καθαρίσαντοσ αὐτοῦ ἐν
τῷ πολέμῳ·

ΔΕΚΑΤΟΝ
τοσισευάσον ὃν ἐπὶ θάνατον δικαιοκρισίασ καὶ καθεῖλον οἰκουμένου ΔΕΚΑΤΟΝ
φραμοῦ αὐτοῦ καὶ ὀχυρώματα· τοὺσ ἁγίουσ ἀποστόλουσ φῆ· οἱ καὶ πάντεσ αἱρθέντεσ αὐτὸν ἔφυ
δλειλιάσαντεσ· καὶ διὰ τοῦτο φῆ· ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν·
τοσοῦτον αὐτὸν ἀσφαλείασ ἐμμένουσαν·
ὄφεισ γὰρ ἔθαρρειτον πολλοῦ πρὸ ὑπόλοιπον· πᾶσα σάμβρος τοῦ θαρρεῖν ἐπὶ δειλίαν ἐπὶ πάσχειν·
μὴ ἁμάρταν ἁμμαρτιται· ἀλλόφυλοι· ἰδουμαῖοι σύροι· καὶ συλλόγιοι· οἵσ ἐπάσθη μία γόμενον
νείδιτοσ· ΔΕΚΑΤΟΝ
ἔχαιρον γάρ· καὶ ἐπίστιον αὐτὸ τὰσ κεφαλάσ· ὁρᾷ πτεσ αὐτὸν ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον· τὸν δὲ
ἐπὶ δειλίαν ὑπέστησαν τὴν ἐσχατὴν ὑβρίσεωσ τοὺσ σταυρώσαντασ τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ προ
νοῶν οὖν τετιμώρηται παραχρῆμα διὰ πολλῶν φιλανθρωπίαν καὶ ῥομφαίασ τὸν διαπαρόμε
καὶ αὐτοῖσ χαριζόμενοσ· τοῦτον χαρίζεται ἐπὶ σταυρώσαι τὴν ὑπόθειαν τὸ ῥομφαίασ αὐτοῦ·
τὸ δὲ ἐπ᾽ ἐστί ἀρθέντασ· ἀπ᾽ ἐστίχτο·
ἀχρήματα αὐτὸ τὰ ὁπλα γλύφονται τὴν ὑπὸ γυμνασθῆναι τὴν ὑδρομίασ·

ρπτυ

τ᾽ οἱ κατέβλυσας· ἀπὸ τοὺς καθήλιξας· καθήλιξας οὖν φ᾽ ἡ· ἵ᾽ τοι παρίσικεύασας· εἰ ἀσώτευτέσθαι· ὅτι ἐκαθαρόσεται· ἔσθυ δὲ ἡ λιγὺ ἐπεὶ ἦν αἱ μαρτολόσ· καὶ τὸ ἐκ τῆς ἁμαρτολοῦ καθήλιξαι· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρόμοις σ᾽ ἐλογίσθη· ὅδε ☾ ἀπὸ ἔσω· τὴν καθαρότητα αὐτοῦ· οἰ γὰρ δὲ ὡς ἀτα παρὰ μπλρίοις· καθαίρεσθαι· αἱ χμάλωτο ἀφ᾽ ἡ καὶ τοῦ σὺν πόρρω δὲ ἀφ᾽ ἡ μᾶς· ὅ᾽ τι δὲ καὶ ἡ γόμεθ᾽ ἔσω μὲν δὲ λον· σθλ δὲ καὶ ἀσεμὲν γὰρ δὲ ἡ κο πόν· τὸν τὸ φθαλμὸν μέλλομεν παρ ἐδὲ ὠθὲ τὸν λοι πὸν χρόνον· ἰσχομέν ἀσ᾽ δὲ ἐδὲ λοῦ λοσ᾽ ἡ γόμεθα· Δι ΔΝ̄
ἵ᾽ καὶ οὕτω σ᾽ εἰ πω μὲν δὲ ἐ ἀπὸ τ᾽ αὐτοῦ χῦ· τὸ πόρ μα· εἰ τοὺ ἀ ὁ μὲν ἀμὲν εἰ ἀ πω σ᾽ ὸ τὸ πόρ μα· αὐτοῦ· καὶ μὴ δὲ ἡ λῶ σι μὲν εἰ πω μὲν τὴν πρὸ σ᾽ αὐτὸν δὲ ἡ ἀθλέ ἰ λιν δὲ ἐ δὲ λοῦ σα· τὸ ἁ ἁ τή ρι ὸν· αὐτοῦ εἰ ἀ λὼν ἡ λὼν ἵ᾽ τοι εἰ σθά σα τομ καὶ μὴ λί μα· τὸ σῶ μα· πα ρα δοὺ σ᾽ αὐτῷ· ἵ᾽ τὴν δὲ κ ἰ κ λη σί αν οὖ σα· οἰ κο μ καὶ ἁ ἁ τή ρι ο μ᾽ αὐτοῦ συγ χω ρη σά σ᾽ κα τ᾽ αἱ ρού σ᾽ καὶ παρ᾽ αὐ τοὺ σ᾽ δὲ κ τῶν ἀ θέ ω ν· ἔσω δὲ χθεῖ σι μ᾽ αὐτὴ δὲ λ ω σ᾽ γμοῖ σ᾽· θῦ δὲ δὲ λοῦ λοσ᾽ ὀχ σ᾽· ὃ σα μ᾽ ἀ λα λά ζω μὲν τὴν τοῦ δὲ λοῦ λου μορ φὴν· γ δ᾽ γο μέ δ᾽ γο σ᾽ δὲ κ τὴ σ᾽ ἰ πο ού σ᾽ ἡ σ᾽ τῷ ἀγ γέ λῳ ἰ δὲ λοῦ λ᾽ ἡ κυ· γ δ᾽ γοῖ τό μοι κα τα τὸ ῥῆ μα σου· ἀ μὰ καὶ πᾶ σαν τὸν ἡ μῶν αὐτοῦ ἰ κα θεί λε σ᾽ ὀ χυ ρω τά τὴν ω ο ἡ θεί α μῶ σ᾽ πρ οἰ κεῖ σθαι πρ ο ω πᾶ σαν ἔσω ἡ ω υ λὴν· φ ρα γμοὶ γὰρ ἰ κα τὰ τὴν γρα φὴν ἀ ἡ θω θὲν φ ρουρᾶ· λά ρι ντο δὲ φ ρα μοὶ ἀ μπε λῶ νο σ᾽ τοῖ χῦ· καὶ οἱ θεῖ οι ἀ πο σ τό λοι· ὅ᾽ σ᾽ ἰ κα θαι ρεῖ σθαι τ᾽ ἀπὸ θῦ φ ασὶ γ οἱ ὁ ρῶ πε σ᾽ αὐ τοὺ σ᾽ ἔ σι κορ πι σμὲν ρου σ᾽ καὶ σι κα θα λι σθόν τα σ᾽ ὑ πὲ ρ τὴν ἁ πα ρα δό σθα σ᾽ τῷ ὁ ἱ πό ρ ι σ᾽ κ τὴν ἁ ὁ χυ ρώ μα τα υ λά ρο ντα ι κα τα τὸ μ᾽ αὐ τὸν κ αι ρὸν πό ρι πε σό ντ᾽ σ᾽ δὲ λεί αν ὁ λι κο λού θη σ᾽ τὸ δὲ λη ρ᾽ πά σθαι χῦ ὁ ἐ α ἰ μ᾽ αὐ τοῦ· τὸ σῶ μα· ὑ μεῖ σ᾽ γὰρ ἐ ἅ τα σ᾽ σῶ μα χῦ κ αὶ μὲ δ᾽ λη θι κ μέ ρου σ᾽· ὁ χυ ρώ μα τα υ δὲ αὐ τοῦ κ αὶ πα μπά χῦ δι κ λη σί αι· ἁ γό μ᾽ τοι δὲ καὶ ὁ μει δοῦ σ᾽ τοῖ σ᾽ δι ὰ τὸ πόρ ι αὐ τὸ μ᾽ εἶ ναι γεί τοσ᾽ ἰ κα λοῦ μὲ νοι σ᾽· οἵ τι νε σ᾽ ἰ σ᾽ ἰ μ᾽ οἰ δοι κοῦ ντι σ᾽ τὴν ὀ ργὴ φι λό᾽ αὐ τοῦ πόρ ι ἐ χε σθαι κ αὶ τὴν δι κ κλη σι α σ᾽· τ᾽ ἀπ᾽ ἀρ χεῖ μ᾽ ἁ γύ σ᾽ δι ού σ᾽ ὁ μει δί ζε σθαι κ αι σ᾽ φ ρο νοῦ ντα σ᾽ ἵ᾽ πρ α ϋ γο ντα σ᾽· ὁ πό ρ᾽ οὖ σ᾽ δε χό μ᾽ ἐ ἀ ἡ τοῦ ντα σ᾽ ἐ ἀ δὲ ἡ πό ρ

συνο
τουτί αἰμὲν μέχρι τί μοσ ἰσχύσει τὰ τοῦ μὲν ἰουδαίων τολμήματα· ἕως ἂν οὐ δαίζουσι δὲ τὴν τοῦ μονογενοῦς
καὶ σωτῆρος ἡμῶν:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

αἵματι τοῦ ἁγίου σφραγῖδα φησὶν εἶναι· ἅγιοι κρυπτοὶ φασὶ γὰρ ὁ θεὸς ἂν οἰκείαν γὰρ ὁ θεὸς ἂν τῆς τοῦ μαρτυρίου
τοῦ δαδ ψυχῆς ἀπολείας. τοιαύτην γὰρ ἀτιμώδη θεῖσαν ἐπαγγελίαν πασθούσιον ὀργὴν ἐνδοχθεῖσιν καὶ
τὰ τοῦ τῶν ἰουδαίων λαοῦ:

ὧν δὴ καὶ παρδλθεῖν αἰτεῖται· ταχέως καὶ τοῦ θεοῦ τὰς ἐπαγγελίας ὀλιθεῖν· διδασκει τὸν λαὸν
ὁ προφήτης ἀρθῆναι ἐξιλιρίας προσδαλλεσθαι τὴν ἀσθένειαν. ὅτι καὶ τὰς χιδὰς τῶν αἰῶν ἡμῶν
ἄλλας ἀπολείψει ἐξίστασθαι παρὰ σοί τιμίου· οὐ μετὰ τῶν ἀγίων αἰτεῖ κόμας κτισθεῖσαν τὴν οἰκουμένην καὶ
οὐ μετὰ τὴν ἄλογον φύσιν· οὐ γὰρ ἂν μᾶλλον ἐπαγγελίαν ὁ δεξάτο δὲ καὶ τοῦ δαδ σοὶ δὰν εἶπεν καὶ
τὸ δίκαιον αὐτοῦ σώσαι τοὺς ἑαυτοὺς φόσαι μὴ δὲ ἀμαρτήματα τοῦ
λαοῦ τὰς εἰ σοὶ μὰ ἁγίου αὐτοῖς· πρὸ τῆς ἀπειῶν ἐπαγγελίας μέχρι τέλους θάσαι. διὰ καὶ ἐξίδε
ζῶσι μεταδοῦναι φιλανθρωπίας· αἱ τοῦ μὲν ἐπὶ πρὸς ἀμοῦ τέλος· ὁ θανάτου·

ἀφ ἐπαφθαρσίας τοῦ ἀμοῦ πνεύσαι σας· ἐξ
καὶ τεῖ καὶ σοὶ τὴν σὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ. ἀλ
λὰ γὰρ μὴ ἐπὶ τὸ φθορὰν ὄξασθαι φ·
οὐκοῦν τὴν ἀφθαρσίαν ἐπίδοσ ἴνα σφ
ζομται καθάπερ ἐπὶ λύθη τὸ πνεῦμα·

δφ καὶ ἄλλως μηδὲ σθῆναι φασὶν οἱ ταῦτα λέγον
πες ὅτι τρεπτοὶ τὴν φύσιν ἐπὰρ χομεν
ὄντες αὐτεξούσιοι μὲ πάσης εἰσὶ κακίας
ὄξοι εἰ λόμεν· λέγοισ δ' ἂν ἐπόφασιν καὶ
τὴν καθὴν ἐπὶ σφῶναι τὸ δῶ ατα τὸ
τοῦ ἐπανόρθωσιν: ἀπολινάριον

καὶ ἄλλως μὴ ζωοποιὸν ἐπὶ πρὸ ἂν ἐπὶ ζωτὸν
φαίνεται τὸν μὲν υἱὸν ὃν ζῶμεν ὄξιν τὸ λίζωμεν
ὡσόπερ αὐθεν εἰσματα ὄντι χωρεῖν φασὶ καὶ
αὐτοῦ· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτο γλῶττιόσθαι ὁπῶς ἂν
λέγωσιν οἱ μὲν πρὸ σθῆναι φθορὰν· ὃ τὸ
τέλιον καὶ πλείαν ἀμορφίαν σωμάτων ἐπειδὴ
τὴν φθορὰν ἐπὶ λυθεῖσιν δὲ σθῆναι τὸ ζῶν ὅτι καὶ
ἂν αὐτοῦ· τοῦτο δὲ ἐπὶ πρὸ ἂν γὰρ· ταῦτα δὲ
πρὸ δῆλα τὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ λυθέντα τὸν
τὸν λυτρωτὴν αὐτὸν μαθόντων· τὸν καὶ θανάτου
κτεῖναι καὶ τοῖς ἀμοῖς ὅτι θανάτου σῶν· καὶ
τὸ μεταμορφῶσαι τὸν ζῶν ὃς ἀλλάξαι μεταβαλ
λόμενα· καὶ τὴν καθὴν ἀμαρτίαν ἐπὶ πρὸ ἂν ἐπὶ ζῶν ἀναστασιν ἐπὶ ἀγόμενα:

ὁ δὲ ἀφ ὁ οὐκ θανάτου κρεῖττον ἡγήσατο. οὐ τὰ μὲν ὄντι χειρόδαλον τὴν τυχὴν αὐτοῦ ῥύσασθαι μὲν
οὐ δ' ἀδλέστερα τὴν ἀμαρτίαν ἐπὶ δόν: διδάσκον

ΘΩΜΑΣΙΟΥ

Θ ὡσπερ τοίνυν ἀπὸ ἀρχῆς ἐπὶ τέλος
δίκαιον ἀθλήσαι ὧν ὑπὲρ ὀργῆς οὗ:

Μ μὴ ὀθῆναι τί ὁμοῦ λίνυσόν ἐστι μὲν
γὰρ μετὰ σῶν ὄντι σαν πάντων
τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀμοῦ:

Τ ἴσε ἀπὸ μᾶλλον ὃς ζῆσαι καὶ οὐκέτι
ται θανάτου ῥύσασθαι τὴν τυχὴν
αὐτοῦ ὄντι χειρόδαλον: διάφωνα

ἀρχαίαν ὅλην τοῦ θῦ φ. ἵ. ὥρισε καὶ τὸν ὅλον κόσμον ὡρισμένην εἶναι ἀφθαρσίαν αὐτοῖς χριστοῖς: ἔνθε
φθαρσομένῳ βίβλων ἁγίων ὅλην εἶναι τὴν αἰωνιαμβύειν. καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἅγια εὐαγγέλια οὐδὲν
ἀχρεῖον δύναται εἶναι τὸν λαμβάνοντα καὶ πιστεύοντα. ὥστε οὖν ἵ. ὥρισε τὸν μὲν εὐθρωπον
ἄφθαρτον καὶ ἀίδιον καὶ ὅλον τὸν μέρει τηρῆσαι εἰς ὃ ἔργον ὅλθειν τὰς ἁγίας. ὥστε μὴ
ταῦτα δὲ καὶ θρόνους ἁγίους. ταῦτα μὲν οὖν πάλαι προσόδοις αὐτὸν προφήτας. νῦν μὲν ὑπὲρ ὧν διὰ ἔργον
ρᾶται δὲ αὐτὸν εἰς τὸν ἐν ἡμῖν ἄφθαρτον καὶ ἀθάνατον: ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ
ἐπειδὴ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ σώματος ἔφυγε θάνατον ἵνα δὲ εἰς ἐν ἔργον τοῖς ἀνθρώποις
μὴν ἅπαντας εὐαγγέλια. αὐτὰ δὲ εἶναι τὸ σωθῆναι αὐτὰ καὶ ἀπαλλαγῆναι θανάτου καὶ ἁμαρτίας.
ὑπὲρ ἡμῶν. ἀφορᾷ μὲν εἰς τὸν θάνατον τὸν ἡμέτερον. καὶ μετὰ οὐσίαν αὐτὰ δίγμα ἀπὸ φθαρτοῦ
τούτου χάριν αὐτὰ τὰ σῶμα ἡμῶν σωθῆναι. τὸ γὰρ αὐτὸ ἄλλαγμα τὸν ἴδιον σῶμα εἶναι φ. διὰ δὲ τὸ αὐτὸ ἄλλαγμα
αὐτοῦ. ὁ θάνατος αὐτοῦ καὶ τὸ αἷμα τὸ ἀντίλυτρον ἡμῶν τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας. ὃ καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν. τὸν λαμβάνοντα αὐτὸν εἰς ἐλευθερίαν θανάτου. ἀλλ' οὐκ ἀπόβλητον ὃ ἡμῶν
ἡμῖν εἰς ἐλεύθερον. ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἡμῶν ἁμαρτίας. ὑπὲρ ἡμῶν γενόμενον
ἕξουσιν οἱ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ εὐλογούμενον λύτροι ἔχομεν τὸν ἀπολύτρωσιν τὴν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
τοῦ ἰδίου αἵματος.

αφ φ. ὁ αἰών. ἀφορᾷ τὸν κόσμον ἡμῶν εἰς ὅλον τὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ἁμαρτίας λαόν. ὁ λβ. ἐπειδὴ
ἡμῶν ἀπὸ τὸν κόσμον ἡμῶν καὶ τὸν ἁμαρτίαν ἡμῶν. ἀφορᾷ τὸν ἀπὸ τοῦ ἁμαρτίας ἡμῶν. ἀ-
πὸ δὲ τοῦ προτεθαμμένου διαπαλματος
δοικίμοι τὸν διαφοίας γεγομένη μεταμε
λὴ ἵ. ἀπὸ γὰρ τοῦ τὰ βλέπουσα ὡς εἰς τὰ
σι ἀπὸ τὸν μέλλοντα τὸν προειρημένων οἱ κυ
θρωπὸν ἡμῶν ἵ. ἐσόμενον. καὶ σωφορεί
δει τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ τὸν μένων προσάγει
τὴν παροῦσαν βίβλιον ὁρισμὸν λόγου τοῦ
ἀπὸ τὸν τοῦ θῦ λαόν. ὁ αἰρομένη τὸν
κόλπον αὐτοῦ τὰς ἁδικίας τὸν λαόν.
τὸ δὲ ἁμάρταλμα τὰ ἰχνη ἵ. τὸ
γὰρ ὅλον αὐτοῦ τὴν κατάστασιν. τὰ
τὸ ἴχνη τὴν εἰς τὰ τόμον φθορὰν οἰκονομίας λύσιν ἔχατο ἀπὸ ἁμαρτίαν ὁ ἐχθρὸς
τοῦ θῦ. ὡς δέοντι σθῆναι τὰ προσόδους θεὸν γὰρ λύειν ἐπαγγελίας. τὸ τέλος
τοῦ παντὸς λόγου διὰ τὴν εὐχαριστίαν ἐπισφράγιζε. διὰ δὲ τὸ μὴ λύειν τὸ γένοιτο γένοιτο.
κατὰ μὲν τὸ ἁμήν ἀμὴν ἀμὴν εἰρημένον κατὰ δὲ τὸ αἰών αἰών: ὡς ἐπὶ τὸ μένον ὡς ἐπὶ τὸ μένον:
μὴ ἄπορον γοῦν δεῖν ὅλον ἐπὶ ζητεῖν τὴν τοῦ σχοίνου καὶ τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ τοῦ θῦ κατὰ τὸν ἀσθενῆ
θρωπον. οὐσ ἐχθροὺς ὁμοιάζει θῦ τὸν μέλλοντα τὸν δίκαιον. ὡς ἐπὶ τὸ ἓξ αὐτοῦ γένος ἵ. ἐσόμενον
πραγθῆναι. καὶ τοὺς δικαίους ἁπλῶς τὸ ἴχνος ὡς ἓξ ἀλλήλων μένον. ὅλως ἵζανε δεῖ ἐπὶ ζητεῖν
δ θεορ ἔ ὁδηγὸν ὅλθειν εὐλογητὸν καθαίρεσιν παῦλον φ οἰχόμενον δ. ὅτι δὲ ἁπλῶς ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θῦ:
ἵ. καὶ ἴχνος φ τοῖς χῦ τοὺς ἐκ τῆς εἶναι τὸν μέλλοντα καιρὸν ἁπλῶς λάβε δι' ὧν ὅλυσαν ἁπὸ τῆς τοῦ χῦ ἐπαγ
γελίας ὁ λόγος. οὐσ αἰτιολαμβάνει οἱ ὃ ὡσεὶ κατὰ χρῆσιν αὐτοῦ γεγραμμένου. καὶ ὡσ ὀφθῆσεται αὐ
τῆς καὶ τὸ ἁπλῶς τὴν ἁπλείαν ἐθνῶν τάξαι. διὰ τὸν χῦ τοίνυν οὐ ἴχνη φασὶ τὰ χαίουσι. καὶ
αἰτιολαμβάνει ἁπλῶς ἐπὶ δέκατον ταῦτα δεῖ δι. ἁπλήρωται καὶ τὸν ἀναίουσι καὶ λύτρῆται
λον τὸν ἡλιον ἀρξάμενη ἀπὸ τοῦ ο ω: ~

Πούεισὶν τὰ ὅλθλιμένου τὰ ἀρχαίαν
κεῖ ἀὐ ὁμοσαν τὸ διαβῆμι ἄλλη
θείασου:

Μμὴ σθῆτε κεῖ τοῦ ὄμειδισμοῦ τὸν
δούλου μου οὐ τὸ ἰσχύοντα βίτὸ κολ
πωμου πολλὸν θμὸν:

Οὐ ὁμειδισμοὶ θχθροίσου κεῖ οὐ ὁ
μειδισμὰ τὸ ἁμάρταλμα τοῦ χῦ σου:

Θυλογητὸς κῦ εἰς τὸν αἰῶνα ἀμήν

τὸ γένοιτο: ~

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ουο τ αὐτὴν φ̄ τὴν προσευχήν. ὃν ἀπορρίπτοις ἀμαγγραφότατον μοσθαι παραδοῦναι. ὅπως σὰρ ἔχοιεν οἰκεῖα τὰς αἱρούσεις δόξαι πρὸς δλεῖ αὐτοὺς ὁμολογεῖσθαι πρίνασι τὰς συμφοράς. αἱ γὰρ μάσιγες αἱ τοῖς ἔωθεν ἁπλῶς τὸν χρόνον μεταξὺ τῶν ἱερατικοὺς ἐπιθεῖσαι πρὸ καὶ μεταφορίαν ἠγημένων· ὁ πρὸς δὲ μὴ λίθοι παραδοθῆναι τὸν χρόνον ὑπάρξαι τοῖς ἁλμοῖς· καὶ εἰκότως μεταξὺ τῶν ὧν καὶ τὸ πάθος τοῦτο κατασημαίνει. Διοδώρου

ιζ αἱ ὑπὸ τοῦτο τὸ ἁλμό. ταὶς συμφοραὶς διλογεῖται τοῦ λαοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν· καὶ εἰ σὰρ ἑαυτοὺς ὡς αἱρεῖ δεδομένους τοῦ θῦ ἀπαλλαγῆναι τὸν κατέχοντας αὐτοὺς ἀμαρτωλοὺς· διὰ κεῖνοι δὲ καὶ τὸ πρεσβύτερον μὲν τὴν δεδιδόσθαι τὴν ἐπαγγελίαν καὶ ὅτι ἀφθόνως ἐπιχορηγοῦσιν τὸν συμφορῶν· οὐ γὰρ ἐλιμόλου πρὸς τοῦτο τοῦ θῦ. ἐπὶ τούτων μὲν τὴν καταβῆναι ὁμολογούσιν· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

μ δὲ λλὰ μὲν ἐπὶ καλεῖσθαι τὸν θῦ. ἐπὶ σθένδον. διὰ τὸ πρὸς· ὃς ἂν μὴ δλῃ πολλάκις· ἐνδρηγεῖν ὁσὺν πρὸς τὸ πρεσβύτερον· πρὸς δὲ καταβῆναι καὶ ἠγεμόνα ἐνδρηγεῖν. τοῦτο δὲ λοιπὸν διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ φαραὼ ἁπλοῦν λθεῖν διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ· εἰ τοῦ φαραὼ ἐπὶ πολλάκις·

λτ θεοβ Ὁ μὲν τοίνυν μάγαρ φασὶ μὴ δεῖν ἐπὶ τὴν πρὸς τὴν παρούσαν διχλίαν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δαὶ πρὸς ἐπιλαμβάνεσθαι τὸ μὴ ὑπολιδιάζειν διὰ καὶ ταὶς μὲλλούσαις ἐνδαίμοσιν ἐπέσθαι συμφοραὶς καὶ πᾶσιν τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ἐπὶ τὸ ἐπὶ μέρους· ἀμφοῖν δὲ ὁμοῦ πρὸ λάγει τὴν ἐπὶ ταὶς ἱερείταις μεταμολήν· πάντως δὲ δηλαδὴ ὁμόθα τούτοις ἐχρῆσθαι τοῖς λόγοις ὁμολογούμενοι τοῖς κατ' αἰρὸν ἐνδρηγεῖν· ὃ τοίνυν ἐπὶ χμεθθημεν· ὃ σ' ἀπὸ μὴ θλιβόμενοι τὸν μὴ θ' τῆς λιόμενοι· ὃ σθλιαὶ τῆς ἀβραὰμ ἐκλογῆς· ἔπεσχε τὴν ἐν λογίαν τοῖς ἔθνεσιν· οὐ γὰρ ὃ τι μὲν φασὶ τὸ μὴ πρὸ ἐπὶ μὲν ἐπὶ καλεῖσθαι τὸν θῦ. ἐπὶ σθένδον. διὰ τὸ πρὸς· ὃς ἂν μὴ δλῃ πολλάκις· ἐνδρηγεῖν ὁσὺν πρὸς τὸ πρεσβύτερον· πρὸς δὲ καταβῆναι καὶ ἠγεμόνα ἐνδρηγεῖν. τοῦτο δὲ λοιπὸν διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ φαραὼ ἁπλοῦν λθεῖν διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ· εἰ τοῦ φαραὼ ἐπὶ πολλάκις·

Ὁ μὲν τοίνυν μάγαρ φασὶ μὴ δεῖν ἐπὶ τὴν πρὸς τὴν παρούσαν διχλίαν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δαὶ πρὸς ἐπιλαμβάνεσθαι τὸ μὴ ὑπολιδιάζειν διὰ καὶ ταὶς μὲλλούσαις ἐνδαίμοσιν ἐπέσθαι συμφοραὶς καὶ πᾶσιν τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ἐπὶ τὸ ἐπὶ μέρους· ἀμφοῖν δὲ ὁμοῦ πρὸ λάγει τὴν ἐπὶ ταὶς ἱερείταις μεταμολήν· πάντως δὲ δηλαδὴ ὁμόθα τούτοις ἐχρῆσθαι τοῖς λόγοις ὁμολογούμενοι τοῖς κατ' αἰρὸν ἐνδρηγεῖν· ὃ τοίνυν ἐπὶ χμεθθημεν· ὃ σ' ἀπὸ μὴ θλιβόμενοι τὸν μὴ θ' τῆς λιόμενοι· ὃ σθλιαὶ τῆς ἀβραὰμ ἐκλογῆς· ἔπεσχε τὴν ἐν λογίαν τοῖς ἔθνεσιν· οὐ γὰρ ὃ τι μὲν φασὶ τὸ μὴ πρὸ ἐπὶ μὲν

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΩΥΣΕΩΣ ΑΝΟΥΤΟΥΘΥ

πθ ζ

Κ ΕΚΑΤΑΦΥΓΗΛΑΓΟΜΕΝΘΗΣΟΜΕΝ ΗΜΙΝ ΕΝΓΟΜΒΟΙΣΙΝ ΚΑΙΓΟΜΒΟΙΣ·

Π ΡΟΤΟΥΟΡΙΝΓΟΜΒΟΝΘΗΝΑΙ ΚΑΙΤΟΝΑΥ ΧΕΝΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΝ ΚΑΙΤΟΥΣΟΙΚΟΥΝΤΑΣ ΑΥΤΗΝ ΑΠΟΤΟΥΑΙΩΝΟΣ ΚΑΙΕΩΣ ΤΟΥΑΙΩΝΟΣ ΣΥΕΙ·

καὶ τοῦτο αὐτοῖς μᾶλλον ἂν αἰτιοῖτο διὰ πρὸς ἀλλοσε γάρ ἐν δὲ τὸ ἀρνεῖν τὴν θεότητα. διὰ τοῦτο μὲν ὁμολογούμενοι ἀφ' ὧν αὐτὸν εἶναι λάβουσιν τὸν πρὸ τοῦ αἰῶνος ὑπάρχοντα·

λάβοις δὲ ὄρη μὲν ὁλφαζόμενα τοῦ αἰῶνος τόλους· γῆν δὲ πολλαστὸ μένην· τὴν καὶ πρὸ φορεῖν δυναμένην χίλιον· οἰκουμένην δεξιὰν διεκλησίαν· ἐκ αὐθῶν οἰκοῦσιν ἀγγέλοι δόγματα θεότητος καὶ τοῦ πνῦ ταὶ χαρίσματα· πρὸ δεξιοῦ τοῦ ἀπαντᾶν· ὃ θν ἐκαταφυγὴ τοῖς προφῆ

ε γ ταις· γῆν ἔχει· ὃ αὐτὸς ὢν ἀεὶ τρέπεται ἔχων τὴν ὑπαρξίαν τὸ δεδιὼς ἡμῖν·

Οὐ τοίνυν τὸ μόνον φ̄· ἀλλὰ τοῖς αὐθέκαστα τῆς γνώμης ἐμφανοῦσι δόξομεν ἐπὶ καταφυγὴ ἡμῖν ἐκλέγεσθαι τὸν θν· καὶ φασὶν δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ ὀρίνγομεν θῆναι ἢ τυχθῆναι ὡς ἂν μὴ ἅμα τὸ γενέσθαι τὴν γῆν τὸ ὄρος σωτὸ παρ' ἑαυτῶν αὐτὴ· φασὶν δὲ κατὰ μικρὸν ἑαυτὴν ὑπὸ τοῦ θῦ προσ αὐξηθῆναι καὶ ὑπὸ τῆς γῆς καὶ τὴν οἰκουμένην διρῆσθαι γοῦν διὰ τὴν γῆν ἡνίκα ἐκοσμοποιεῖτο· διὰ δηλῆ τὸν ὁ ραστὸν καὶ ἀπλαστὸν εὐαστον· ἀφαρμὸν γὰρ ἦν· οἱ ὀρεινοὶ μὲν καὶ συλλαμβανόμενοι διὰ τὴν γραφὴν οὐσίας· ἀπὸ δὲ διὰ τὸ πλῆθος· ὁ πλῶν καὶ διὰ τὸ πρὸ τοῦ σωτὸ ἔχθιστον τὸν ὕδατον τοὺς καθ' ἕκαστον· σωτοῦ εἶναι σωτὸ μίαν καὶ ὁ φθῆναι τὸ ἐξ ἠρὶ καὶ ὃ ἔβλητο οὕτως σου λιόσι γὰρ θῦ ἐπὶ λυθῆναι· καὶ σωτὸ πλῆ καὶ ὁ πρὸ αὐτῆς ὁμοῦ ἀπὸ δοθῆναι ἐπὶ σφῶν καὶ θαπρὸ ἀπὸ γαστρός·

κβ

ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ

ἐμπύθμενι ὁμολογήσω. ἀχρὶ οὗ δὲ αὐτὰ ταῦτα τὰ ὕθμενι ἴσα ἐστὶν ἐπὶ γῆς ποιμαίνηθείσας διὰ τὴν φιλῶναι· οὐ εἰ ἴσως δὲ ἀπὸ τούτου ἐστὶν ἀρξάμενα μέχρι τοῦ τὰ

σνο

ΩΟ τὰ δὲ ἀφ' ἑκάτερα ὀλίγα. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἁρμοῦ ἕως τοῦ ἀπὸ τοῦ ἁρμοῦ ἕως τοῦ
καταπαύσεως καὶ ἀμφοτέρως καὶ διαμόρφων. ἀπὸ δὲ λυτρούμενος καὶ σώζονται αὐτοὺς ἁρμοσάμενος:
Ο τοῦ δὲ ἀρχαίου ἕως τοῦ ἀθλίμματος ἐνδομένων ἐν πρωΐ ὃς εἰς χλόην καὶ τὴν ἐνδυσὰν διείρηκεν ὡς παρελθεῖν
ἰς χλόην. ἐὰν τὰ ἰὼν θλίψαμεν μείζονα ἰσχύειν τὸν χλόην. ὡς δὲ ἐπὶ ἀρχὴ λεθὸ ἄνθος ἐστὶ σχάτων τοῦ μ
λιμέρων. δηλώτασι ἡμῖν παντελῶς τοῦ φωτός. καὶ καταλαμβύσιν ἐσόρασιν. ἀποκαίσομεν
ξηραμθέντος δὲ ἀπὸ ὧν ὑγιλίτωσιν ὀργὴν λόριδὰν καὶ φυσικῶς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.
ἐν μὲν γὰρ τοῖς τινὶ δίκην ἀπαλὸν χλόην υλαταμένην. ἐν ἐσόρασι οὐμοῦ: ΔΘΔΝΔCΙΟΥ
ΠΑ ΩΣ ἡδασκληρότητος γινομένην ἐν ἐσόρασι οὐμοῦ:
ΩΦ μὲν τὸν καιρὸν τὴν γνωμένην αὐτοῖς ἐπαφίεσιν ὑπὸ τὸ ὄρει σιμᾶ καταστήματι ὄντι.
χλόην δὲ τὴν ὁμοίως λατρείαν δηλοῖ. ἀτόμως φόβου φοβηθῆναι μέχρι
Δ ΔΙΟ γένεσθαι φ' ἧς καταπαύσεως ὀλομένου
ΩΡΑΙΑΝ. ὁμοίως χλόη. ταχέως μὲν αὐθ
ΣΗ ὃς δὲ ἐπὶ ἐσόρασι ξηραινομένη καὶ ΩΣ ὑπὸ
ἐσόρασι οὐμοῦ ὃς δὲ ἐπὶ ἐσόρασι ἵνα θίστη. ἐπεὶ
μὲ αὐτοῖς τὴν ἐνδημίαν. ὡς γὰρ ἐπὶ τῶ
ΣΥΜΦΟΡΩΝ ἐπὶ δέχεσθαι. οὕτως ἐπὶ τὸν
ΔΥΝΑΡΑΙΑΝ αὐτῶν ἀφύσας τὸν χρόνον
ΕΙΣΗΜΙΑΝ ἡμέραν ἐνδομῶν τὸ ὅλον. καὶ
ΤΩΝ ΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΤΗΣ χλόης. τὸ ταχὺ
Κ ΤΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΥ ΣΗΜΑΙΝΩΝ: ΔΘΔΝΔCΙΟΥ
ΕΝΔΟΜΕΝΩΝ ΔΕ ΤΩΝ ἐνδομένων τοῦ ἀφάνισμος
καιρόν. καθόλου καὶ ἐνδέχεται ὁμολογῶ
γησιν. ἐν ᾧ δὲ καὶ παρελθὸν ὑπὸ τὴν κατα
μόνον λατρείαν ἄνθισις σκληρωθεῖσα
ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΑΙΣΘΗΣΕΩΣ: ΔΘΔΝΔCΙΟΥ
Μ ΟΛΟΦΩΣ ΤΑΣ ἐνδομένας αὐτοῖς συμφο
ρὰς. διὰ τοῦ ἴδια ἁμαρτήματα δηλο
ρεύουσι:
Ο ΥΠΑΡΞΙΝ ΔΕ ἐν ᾧ ἁμαρτάνειν ἡμᾶς ἐστὶ
ἡμῶν ἐστὶ καλεσαμένων αὐτὸν εἰ τὰς ἐ
αὐτῶν ἐκφύγειν. διὰ τὸ ἐρίζειν τὸ ἁ
μαι αὐτοῦ ὀφείλειν:
Ο Ϲ. ΠΡΟΣΘΕΙΣΑΣ ΤΑΣ ἁμαρτίας ἡ
μῶν ἀπ' ἀειρύσατο πᾶσαι γὰρ αἱ ἡμέρα
ἡμῶν διέβλεψαν. ἐν τῷ χολῶσαι αὐτὸν ἡ
μᾶς:

ΤΑΣ ὄξους δὲ ἐνδομάτων αὐτῶν ἐν ἐσό
ται τὸ πρωΐ ὃς εἰς χλόην παρόλθοι:
Τ Ο πρωΐ αὐξηθῆσαι καὶ παρόλθοι τὸ
ἐσόρασ' ἀπὸ τοῖσοι σκληρωθείη
Μ καὶ ἐξηραμθείη:
Ο τι ὄξει λίτωμεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ
ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταραχθημεν:
Θ θου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐν αὐτίον σου
ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φῶς τὸ μὲν τοῦ προ
σώπου σου:
Ο τι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον
καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν:

ἁρμόττει καὶ ταῦτα τοῖς ἐν ἐσόρασι μεγάλων ἐν ἀποστρόφοις ἁμαρτίαις ἐν αὐτοῖν ἡ ἐσόρα
παρελθοῦσαν αὐτοῖς τὸν προτέρων ἡμέρων. καταλαμβύσιν αὐτοὺς τὴν ὀργὴν τοῦ
μαι οὖσιν. πάλαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. μεταδιδῶν καταστοὺς ὁρῶν ἐωλλῶν. ἐωλληροῦτο δι
αὐτοὺς. τὸ οὖν ἐξαίρεσθαι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. δηλοῖ τὸ ἐν ὀφθαλμοῖς ἐν ἀντίον σου.
καὶ τὸ ἐν ὀφθαλμοῖς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φαίνεσθαι τὸ πρόσωπον σου. ἐωλ τὸ μεμερίσθαι ἡμᾶς ἐ
πάντας: ΔΘΔΝΔCΙΟΥ
ὃ στι ὀλιγοχρόνιος ἡμῶν. καὶ αἱ ἐν αὐτῷ παραίτησις. πολλῶν φαίνονται τὸ πρόσωπον. οὐ δὲ γὰρ
λίμνοῦσαν τὰς ἐν ἡμῖν πονηρὰς ἐνθυμήσεις. ἀπαρχὴν μέχρι τέλους: ΔΙΑΤΟΝΟΥ
πᾶσι οὖν ὁ χρόνος ὁ παρ' ἡμῖν τῆς ἡμετέρας μεταστάσεως ζωὴ φαίνεται καὶ πολὺ φωτὶ ἡμῶν
σοι. πυγχάνει ὢν ὁρᾶν παρ' ἡμῖν παραστατικὸν καὶ ἐν λογισμοῖς:

Διοδώρου

ὁ λοιμὸν οὐδὲ ἀμίμητον. ἐνδοιμίσεσθαι δὲ τοῦ λιμοῦ ἐνδοιμίσεσθαι δὲ τοῦ βρίθειν χρόνῳ. ἵνα τοῦ πλείονα οὐδὲ ἓν λείπειν τοῦ τὸ. οὐδὲ οὕτως ἐμφανίσει δηλοῦσθαι. ἀλλὰ σχολὴν ὁ λοιμὸν ἡμῖν παλαι παρίαν λιγαρὸν σημαίνοιτο ἂν δηλοῦσθαι. λιμὸν ἐμποιοῦμεν. λιμὸν ἐγχρονίζοντος παλαι παροῦμεν. καὶ λοιδορούμεθα. λιμὸν οὐκ εἰκὸς καὶ τὸ πλείονα αὐτὸν γίνεσθαι καὶ πόρον. οὕτω γὰρ τὰ ἀναγκαῖα σπάνει καὶ τὰ περιττὰ λιγαίνει ἀρχόντων. ὀλίγος ἀμφὶ ὀλίγοις λεπτομερὴς βίος οὐ φροντίδων εὐρίσκεται μεγάλων παρουσίαν τοῦ σώματος. καθ' ὧν οἱ ἄρχοντες διέκειντο ὄρεξιν τοῦ σώματος τοιαύτας παρουσιάζοντες ὀργάς. διὰ τοῦτο δὲ τὸ ὄζειν τοῦ σώματος τὰ ὀσφραντὰ ἀπεργάζεται. ὡς ἀσθενῆ μὲν ἰὸν παλαι μὲν οὐκ ἐφαίνετο χιτῶνας τοῦ ἀρχιδρεῖ. καὶ τὸ λοιδορίαν. μὴ δὲ παρὰ μὴ δίδασκε στεναλίαν διὰ τὴν φθορὰν θεῖον γραφὴν συμπλοκὴν. ἴσως καὶ ἀραχνὰς ὀφείλουσιν. τοιαῦτα σημαίνει καὶ μὴ ὠμὸν ἐμφανίζειν τὰ σημβλέπειν τὸν γραφὴν. ὀμιαῖσι καταστρίωνται. καὶ τὸν δεύτερον ὅσιον. διὸ τὴν ὠδὲ δίδασκε στεναλίαν ὀφείλουσιν ἀραχνίοις ἀπειλήσασιν. ὁμολογοῦσι δὲ καὶ τὴν ζωὴν αὐτὸν προσαιρεῖσθαι. μὴ ἀχὼν ὄχουσαν ἀριθμὸν ὃν τὴν μᾶλλον σαρκὸς ἀπαγμοῖς ὀστέων ζωήν: θεόδωρητ

ἵ αἰσθάνεσθαι μουσικῆς καὶ ποιμῆναι. οὐκ ἐδέησεν τοῦ τὸ μὴ ἐμπείρους εἶναι τοῦ ἐπιστήμονας ὄντας. τοῦτο ἀόριστον ὁδὸν λαὸν δὲ ἀριθμὸν μὴ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφεύγειν ἀριθμόν. ἐθνη

Ἐπειδὴ μικρόστις καὶ ὀντολίσθησαν λιμόν. καὶ οὐ γράφοι μὲν τὴν ἐμὴν μὲν ταύτην ἀπὸ τοῦ ἱερὰ τοῦσσου. τοῦτο χάριν προσφ' καὶ δηλοῦσθαι λιμόν. τὸ γὰρ ἐνδιλθὸν. ἀντὶ τοῦ ἐνδλθεῖν φ' ἀντοῦσι δὲ τὴν διαχὴν καὶ δείασε μεταλαμεῖν. ὅσ' ἐστὶ δεῖ τοῦ πρ̄ὸς. διὸ φ': ἐυσεβίου

τὸ μὲν πρῶτον αἴχον οὕτως ὁ Cν. τὴν μὲν θλῖψιν γὰρ ἀφροντίστως φέρομεν. ὅσον γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀπολαύσεσθαι ζωὴν φασὶν ὅτι τὴν θλῖψιν ἀφροντίστως καταπατοῦμεν τὴν ὀλεθρίαν τὴν δεῖξιν. ὑμᾶς τὰ αὐτὰ ταῦτα δὲ δικαιοῦσθαι δέχομεν μὴ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὀργὴν πάσχειν ἀπρόσιτον. τί σημαίνει ὅσιος ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ὀλεθρίαν δεῖξιν ἀφροντίστως καταπατοῦμεν. ἵνα τὸ δεῖξιν ἀφροντίστως καταπατοῦμεν φ'. καὶ τὸ δεῖξιν ἀφροντίστως καταπατοῦμεν. ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν ὀλεθρίων ἀφροντίστως καταπατοῦμεν φ'. καὶ τὸ δεῖξιν ἀφροντίστως καταπατοῦμεν. ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν ἀφρόνων καὶ ἀσεβῶν ἀφροντίστως καταπατοῦμεν φ'. ὡσαύτως καὶ τὸ δεῖξιν ἀφροντίστως καταπατοῦμεν. ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν ἀφρόνων καὶ ἀσεβῶν ἀφροντίστως καταπατοῦμεν φ'.

ἀθανασίου

ὃν οὐδὲ τὸν ἔγκλιτον ὑπερβῆναι τὸ πρᾶον. ταὐτοῖς ἀλβῆ. ἀμαρτάνει γὰρ καὶ αὐτοῖς ὁ τὸν ὑιὸν καὶ ὅσα τὸν ὑιὸν ἔχει τέλεια τοῦ πατρὸς τούτου:

ἀπτέον δὲ διδασκόμεθα τῶν ὁρίων οὐδὲ ἀγχοῦ. ὃς ἂν γὰρ ἅψηται τοῦ ὁρίου τοῦ ἔθνους παρὰ τὸν νόμον ἁμαρτάνει τοὺς ἀμοῦσος. ὃς γὰρ προφάσεις ἐκζητεῖ ἁμαρτίας ἀπολογεῖται. οὕτω τοίνυν ἔθνη τὸν ὁρίων ὄχλον ἁμαρτόντα καὶ ἁλόντα. καὶ καλοῦσι πρότιμα. καὶ ἄλλοσε φασί· πρὸ τοῦ τὸ ὅρα μὴ καλεῖ παρὰ τοὺς νόμους:

Διδύμου

ἐρωτᾷ εἰ πρὸς ἁγίους ἔθνη ἁμαρτάνει. ὅτι δοκεῖ ἁμαρτάνειν καὶ πρὸς θεοῦ τὴν ἴδιαν. διὸ ὀδύρεται οὐ τὴν καὶ πρόνοιαν τοῦ κρείττονος ὃ πρὸς ἁμαρτίαν ὀλίγοι τοῦ λόγου ἐφ' ἑκάστου λόγου ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ

ἐν τούτοις τὸ ψαλμῳδὸν τὸ προσωπον θεασάμενον· τὸν διαχυθέντα λαὸν μέσον· καὶ μίσον τὸν διαν τοῦ τοῖς ψολιτοῖς ὄχθοις·
ἀρχαῖς διηλαθῆναι καὶ ὄχλους ἀσ· καὶ τοῖς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου· καὶ τὰ πνευματικὰς πονηρίας· καὶ Β11
αὐτὸν τὸν ἁλιτήριον σατανᾶν· ὃν καὶ πολυτρόπως διατρέχοντα προθυμέμενον καταπαῦσαι τὸν φῶς τῆς ἀληθείας·
μος· καὶ μεσημέρας· ἐπιτρέμον· καὶ πράγματα διαπορευόμενον δύσκολα· καὶ θάμβη μεγάλα· καὶ δαιμόνιον με-
σημερινόν· καὶ χιλιάδων· καὶ μυριάδων· καὶ ἀσπὶς· καὶ ἀσπιδίσκος· καὶ λέων· καὶ δράκων· κατὰ τοῦ
τοῦ δικαίου τοῦ· πῶς ἂν ἀρ ρεθείη τοῦ τοῦ θεοῦ λόγου:

ἡσυχίου πρεσβ

Οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ θρύλλου τοῦ· τὸν ψαλμὸν ἂν ἐπιγράφον ὄχοντι· καλῶς οὖν τοῦτον χαρίεντα εἶναι τὴν ἐπιγραφὴν
φὴν προσθῆκαν· θέσθαι δὲ αὐτὴν μᾶλλον· θαυμαστὸν γὰρ τὸν δυσμενῶν τὰ· οἱ διαπλεῖν προσάλλοις ἀμφορίας·
ἐθελήσασαν τὴν γενομένην αὐτοῖς· χορηγίαν τοῦ πνεύματος· † τοῦ ἁγίου
βοήθειαν τοῦ ὑψίστου· ἢ παρ' αὐτοῦ νομοθεσίαν· ὅσ ἐμμαχίαν γὰρ λέγει· τὴν κατὰ τοῦ πολεμίου τοῦ ἀοράτων
πέδοταν· καὶ τοιγεῖ τοίνυν θρίαν τὴν· ὁ καταστέλλον τοῦ θρίαν τὸν πολιτευόμενος· οὗτος θρύσεται τοῦ θεοῦ τοῦ οὐ
ραμοῦ· αὐλισθήσεται· καὶ τὸ μέλλον δῆλον· ἐνοικήσω γὰρ ἐν αὐτοῖς· καὶ πάσας αὐτὰς μοναῖς οἰκήσει τοῦ
ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ· † τῆς ἀθανασίου τὸ προφητικὸν πνεῦμα τὸν αὐτὸν τοῦ ποιήσαμεν ἄνθρωπον· καὶ
ἐπουρίαν χῆ· ὅσ καὶ ἀπὸ ὑψίστου μακαρίζει· πόσ γὰρ οὐ μακάριος· ὁ τοῦ θεοῦ τοῦ οἴκου· σκέπασμα ἔχων ὄχτιν ἀ
γιος· ὁμολογοῦμεν φασίν· ὁ πρόξενος τοῦ θρύλλου· καὶ τὰ λοιπά· ὁ ἐθελήσουσα διὰ τοῦ ἐμφερόμενος· Ὁ
λεμεῖν ἐνοικήσασθαι μετὰ τῶν θρύλλων τοῦ θεοῦ λαοῦ· ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἡσυχίου λαοῦ· ἐπὶ τῆς ἡμέρας τοῦ ὑψίστου
ἐν τούτοις τὸ ψαλμῳδὸν τὸ προσωπον θεασάμενον· τὸν διαχυθέντα λαὸν μέσον· καὶ μίσον τὸν διαν τοῦ τοῖς ψολιτοῖς ὄχθοις·
ἀρχαῖς διηλαθῆναι καὶ ὄχλους ἀσ· καὶ τοῖς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου· καὶ τὰ πνευματικὰς πονηρίας· καὶ
αὐτὸν τὸν ἁλιτήριον σατανᾶν· ὃν καὶ πολυτρόπως διατρέχοντα προθυμέμενον καταπαῦσαι τὸν φῶς τῆς ἀληθείας·
μος· καὶ μεσημέρας· ἐπιτρέμον· καὶ πράγματα διαπορευόμενον δύσκολα· καὶ θάμβη μεγάλα· καὶ δαιμόνιον με-
σημερινόν· καὶ χιλιάδων· καὶ μυριάδων· καὶ ἀσπὶς· καὶ ἀσπιδίσκος· καὶ λέων· καὶ δράκων· κατὰ τοῦ
τοῦ δικαίου τοῦ· πῶς ἂν ἀρ ρεθείη τοῦ τοῦ θεοῦ λόγου:

ΑΙΝΟΣ ΤΩΔΑΔ ΑΝΕΠΙ ΓΡΑΦΟΣ ΠΑΡΕΒΡΑΙΟΙΣ·

κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου·
ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλι
σθήσεται:-
ἐρεῖ τῷ κῷ ἀντιλήμπτωρ μου εἶ
καὶ καταφυγή μου:-
ὁ θεός μου καὶ ἐλπιῶ
πὸ αὐτόν·
ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν·
καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους·
ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιά
σει σοι· καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλ
πιεῖς:-

† ἀπὸ τῶν ἀθανασίου

Ὁ μὲν οὖν τὴν τιμὴν ὠφέλειαν· σκέπην εἶναι· καὶ φυλακὴν τὴν·
† ἀπὸ τῶν κυρίλλου
Ὁρᾷς ὁπόσην ὄχλησιν παρέλαθεν· ὁλόν γὰρ ἑαυτὸν ἀνέθηκε
αὐτῷ· ἐκ πάσης αὐτὸν πάσαν ὄχλησιν· τοῦ σώζεσθαι τὴν ἐντο
λὴν· τρισμακάριος ἄρα ὁ τοιοῦτος· καὶ ἀληθῶς μακάριος·
ὅταν μάτος· ἀλλ' ἐγὼ ὁ μακάριος λέγει καὶ φησίν· ἐκ τοῦ θεοῦ
τοῦ λαοῦ μου· μακάριος αὐτὸς ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτόν·

ἡσυχίου πρεσβ

ὅτι οὕτως· ὁ γὰρ κατὰ πάσας θηρεύων τοῦ θεοῦ πολιτευόμενος·
οὗτος· ὃς τοιοῦτος ἐκ πάσης ὄχλησιν· καὶ αὐτὸν πολεμούμενος·
πορεύεται αὐτόν· ὄφεις πνεύματα πικρὸς· πρόμαχος πολεμοῦ
τοῖς ψολιτοῖς ἡμᾶς μου· θαυμάσει καὶ αἰσθήσεται· οὐ τὸς αὐτὸ
λητὴς τοῦ θεοῦ ἐκτὸς τῆς θήσης· ἀλλ' αὐτὸς τὴν ἀθυμίαν ἐγε
γονὸς αἰσθητήριος· † τοῦ ἁγίου κυρίλλου
ῥύσεται δὲ καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους· καὶ ποῖος ἐστὶν ὁ τα
ραχώδης λόγος· ὁ παρὰ τοῖς αἱρετικοῖς· αἱρετικοὶ: ἐκεῖ
νοι γὰρ τὰς τοῦ ἀκεραίου μιᾶς ἁγίας· Δύο φημὶ τοὺς
ἀφυλάκτους· καὶ μὴ γνόντων τὸν μὴ δεῖν λόγοις μ· μήτε
περὶ τῶν Διαιρουῶν ται· οἱ μὲν γὰρ τῆς προσηγορίας
θῆ· ὁμοουσίου τῆς· τὸ γε λίκον ἐπὶ τοῖς καταφρονοῦσι τοῦ
ῷ· καὶ τοῦ αἱρετικοῦ τοῖς καταφέρουσι θρόνων· ἐν ἀριθμῶν
τὸν τοῖς κτίσμασι· καὶ τοῦ τοῦ ὁ λόγος γεγόνεν ἐστὶν γόνει καὶ τε
χνητὴν· πεποιῆσθαι λόγον τὸν· καὶ οὐκ ἐν τῶν παρὰ
χθη προσ ἐπαρξιν· ἑτέροις δὲ τοῦ ἁγίου κατατίθενται
πᾶσ· ἐκτίσμα λόγον τὸν καὶ αὐτὸ· καὶ πνεῦμα καὶ κόλασιν· παῖσί αὐτοῦ ἐκ ταυτὸν τὸν κεφαλαίου· τὸ ὧν ὁ παλλῶν τε
ριαυτοῦ· ἐκ ταπεῖ τὸ σοφ ἐκβ· καὶ κατὰ διὸ λέγεται τὸν γλῶσσαν αὐτοῦ· γόγονασι γὰρ τῆς ἀληθείας ἐκ τῆς γοροι
καὶ τοῦ θεοῦ λοιπὸν ὠνόμασται· παραχώδης ὁ λόγος αὐτοῦ· οὐ γὰρ σχετῆς ἀληθείας τὴν αἱρεσφαλείαν·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ἐστὶ παρὰ τὸ ἁρρύνειν ὡσοῦμεν γὰρ προφαῦ αὐτὸν πολεμοῦν ἀπὸ φαίνει κρεῖττον ἀ· ἀλλ' ἐκ τῶν
θρεῖ ῥύσον τοῦ ἐκ λοχοῦ τοῦ ἐκ λάθρα τυρεύον τοῦ· ἐστὶ ἀουλῶν· Διαγαρῆς παιδός· τὰς λαθραίας ἐστὶν
λαὸς παρεδήλωσεν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ ὁ δὲ παραχὼ δὴ λόγος· ἐστὶν ῥίας λόγος· ὁ συμμαχος διρήκει· τοιοῦτοι
δέοι ἡδύ δοσι καὶ ἐκ τοφαῦ τιάς ῥᾳστον τὸν· ἀλλ' ὁμοῦ σι καὶ τοῦ τοῦ μικρὸν τῶν· διὰ γὰρ τῆς διαῆς ῥίας ἐστὶν θῦ λῶν
δοσ πολλοί· ἐκ καὶ μετὰ λίγα· τὰ παραχὼ δὴ λόγος· οὐδὲν γὰρ οὕτως συγχεῖ καὶ ἐκ τὰ παράγει· διαφοραῦ· ὡσαύτως
κὸς λόγος· θλῆρ δύον ἐδὲ διαπαγίδος· αἱ τὰ μὲν ὄσ ἐστὶ· καὶ αἱ πορνῆραὶ ἐκ τὰ ἀμβίσ· ἀγρ δύουσαι τὰς ψυχὰς ὧν ἐστὶ
θυμιῶν· ἐλαυνερῶν· καὶ τοῦ ἀλλῶν παθῶν· ὁ φθαλμὸς γὰρ φησὶ πορνῆς· πᾶς σὰρξ χόρτος· καὶ ἐπὶ γυνὴ
τὰ γὰρ ἀνθρῶν· τὰ μὲν ὄσ ἐστὶ ἀγρ δύει· καὶ διαπωλοῦντος δὲ καὶ τοῦ παραπλησίων· ἀγρ δύουσι γοῦν τοὶ λίγθμῶν δὲ
τοῦ τῶν τοῦ θηρ δύον τῶν· ὁ διάβολος· τοῦ αὐτοῦ † τοῦ τοῖς ἑκατοδὰ· ἐν τῆ τοῦ ἀεὶ παρομοιοῦσθαι· πρὸς θῦ
ἀδῆται· ὃ ἐκάστος σὰρξ πᾶσα γόσι ἀνθρώπου· καὶ ἐκ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐκδέ
ξασθαι αὐτοὺς· καὶ ἀνέλαμψεν αὐτοῖς· ἐκ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ· ἐκ πᾶν γὰρ οἱ δικαιούμενοι· καὶ τῆς ἀλλη
ἰσχύος· ὃ ἀρ ἐστὶν ἐκ γεγομένης· ἀξιοῦ δικαιωῦται πεποιῆσθαι· ἐκ τοῦ πρόσωπον τῆς γοήσεως· καὶ τῆς πρακτικῆς
ἀρετῆς· μετεωριζόμενοι· θεοῦ τὸ θῦμα τοιοῦτοι ἀρχὴ ἐστὶν· θεολωρήτου

προμαχόσου γεμήσεται· καὶ ἐκ καλυφθήσεται πολλῶν· πεθήκε δὲ τοῦτο τὸ ἐκ μεταφορᾶς· τῶν προόντων ἐν πολε
μοῖς ἀπὸ τῶν· καὶ τοῖς μεταφρένοις καὶ αλυ τῶν τοῖς ὀπίσθεν· πτέρυγας γὰρ ἐκ αλεῖ· τῆς προμοίας
τῶν ἐν ἐρ γάσασ· πεθήκε δὲ τοῦτο· τῆς τῶν ὀρνίθων ἐκ ὑπερμεγέθους· καὶ γὰρ ἐκ δίκοι τοῖς

πτεροῖς τοῖς με
ου· συγ
καλυφ
σει·

Ὁ παλαιὸς τοὺς λοιδοροῦντας ἀλήθειαν.

Ὁ παλαιὸς τοὺς λοιδοροῦντας ἀλήθειαν αὐτοῦ.

Ὁ ὑφ' οὗ μὴ θλίβεσθαι ἀπὸ φόβου μυσταγωγίου. ἀπὸ μείζονος παθόντος λιμοῦ. ἀπὸ πράγματος ἰσχυροῦ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Ὃς δύναται διὰ τοῦ ἰσχίου λιτοῦσθαι χιλιάσι.

Ὁ παλαιὸς τοὺς λοιδοροῦντας ἀλήθειαν αὐτοῦ· ὁ χῶ ὡς παλαίειν ἁρπάσαμεν τοῦ ὁ παλαιὸς ἀγαθοῦ. ἱερουσαλὴμ μέν· παρὰ τὸ λεμὼν θάρρους μέν· παρὰ τὸ χθὼν τρόπου μέθυ· ὁ ὢν θεοδώρητος ὁ ὢν θεοῦ· ὃ ὢν θεοῦ δικαιοῦν παλαιὸν ἀγαθοῦ φρουροῦ μέγαν· ὁ ὢν θεοῦ ἀστρόνομος διαμένοντος. ὢν παρὰ τὸ μαλθακὸν αὐτοῦ νομιζόμενον· καὶ μάλιστα τοῦ τε πυρούμενα, εἰς θυμὸν τοῦ θεοῦ μελισσουργικοῦ· καὶ πάλιν τοῦτο ἀστὴρ· δύο πρόσωπα ἴσα μὲν ὢν ἰουλιανοῦ λιτὸν· λιγαρὰ ἀφ' ἁμάξης καὶ λεπτὸν τόσον· καὶ ὁσημέρι καὶ σκότος τοῦ λαμπάδος· ἀρτύουσι τὴν δοτὸν οἱ σὰμ μοῦ λογισταὶ παρὰ δίας· καὶ κατάστασις εὐζώνοις δόλους· λίθον ἀργὸς καὶ ὁσημέρι καὶ σκότος τοῦ ἀστρονόμου· φόνον μὲν ὁμολογεῖ ψυχικὸν περὶ μόνον· τὸν ἐπὶ λαμπάδος τὰ σιρυδῶνον· καὶ ὁσημέρι καὶ σκότος τοῦ κρυπτομένων παμφούργιαν· κέλος δὲ ἐν ἡμέρᾳ τὸ μέρος· τὴν ὡς ἐν φωτὶ καὶ ἐν ἀργὸς ὢν μου λῶν· ἡσυχίου πρεσβ φόνον ψυχικὸν περὶ μόνον· ὁ τοῦ ἡδυπαθοῦς ἀρχικός· ἐν σκότος γὰρ ὢν τὴν ἁβρὸν μαλθακὸν· κέλος ἐν ἡμέρᾳ τὸ μέρος· τὴν ὡς ἐν φωτὶ καὶ ἐν ἀργὸς σὶ ἀμ ἐν σκότος· θεοδωρήτου ἡ κέλος δὲ ἐν τὸ μέρος· ἡμέρᾳ ἄσας· ἐναλλὰξ λαμβάνοντος φωτὸς ἀγαθοῦ δαιμονίου· ὁ ὢν θεοῦ ἀστρονόμος· τὴν ἀλήθειαν χρώμενος· παρ' ἁμάδι δι' ἀπορθυομένου ἐν σκότος τοῦ· τὸ ἀμοιβὴ ἀμαρτήματα· φησὶν· οὐγαρ ἴσμεν ὅτε τὸ ἁμαλὸν μαιρύφων ἐν παποιῶν τοῦ ἀν τὸ σφαλλόμεθα· καὶ ἐν τῷ ἀπὸ λέξεως ἀπὸ λόγου λίνον· περὶ τοῦ τοῦ ὁμαίσαρίου διὰ προσῳκτὸν τοῦ λόγου· ἐν τῷ μὲ καὶ ἀπὸ ἄλλο τρίου φθίσαι τοῦ ὅλου λοιποῦ·

τοῦ ἁγίου χρυσοστόμου

Καὶ μόριον δὲ μεσημβρινόν· ὁμομαζεῖ τὴν αἰτηδίαν· λίτοι τὴν ὁλιγαρίαν· σημαίνει δὲ καὶ τοῦτο πάσιν· ὅθεν ἐστὶ· καὶ ἐμὲ τολίτης· σημαίνομαι τοίνυν παχύσει τὴν δοῦ· ὁ τὰν ὁμὸς ὁπλασίαν πρὸς φιλανδρίαν· ὁ τὰν ἀπομήνη καρδίαις καὶ καπνὸν σχθὴ πρὸς φιλοσαρκίαν· ὁ τὰν αἰσθήσεσι πρὸς τὰ τῆς εὐσεβείας ὁρᾶν· καὶ ὁλιγορίσει πρὸς ὁμοίως τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς· ἀλλαισὶ τὸ πεσόζειν θεῷ· ἀπαλλαγὴ γὰρ ἀπὸ ἐγκρατόματος καὶ ὀλαισθήσεως· τοῦ θεοδωρήτου καὶ μορίου μεσημβρινοῦ· πλὴν ταπεινωτικῶς· καὶ ἀγδόμη αἰῶνος· φθορὰν· καὶ ἀπαλαπαπαῖ τοιοῦτον λόγον· ἐν ταῖς ἀναστάσεσιν· καὶ ἀγαθὸν ἐν ἀμφοτέροις· ὡς ἀδοκίμως ἔχειν ὑπὸ ἀμφοτέρων· ἐν ἀμφοτέροις ἐν ἀμφοτέροις· ἐν ἀμφοτέροις ἐν ἀμφοτέροις· ἐν ἀμφοτέροις ἐν ἀμφοτέροις

Κ ἀμήν. διὰ δεξιῶν σου πρόσ-
σχες σωτῆρ.

Π λὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατὰ-
λυσις. καὶ ἁμαρτωλὸς ὡς
ἁμαρτωλὸν οὐ δικαιοῖ.

Ο τοὺς ἐξ ὑπαλλαγμοῦ. τοὺς ὑπὲρ
τοῦ θεοῦ καταφυγόντας.

Ο πρόσεχε λύσις τῆς προαιρέσεως καὶ καὶ
Κ ἀμαρτίας ποιοῦντος σῶμα τοῦ
σκληρύνοντος:-

ἐγκεβ΄ ἀμήν διὰ δεξιῶν σου πρόσχες σωτῆρ καὶ ἰσχυροτέροις τοῖς δεξιοῖς ἔστω σου λαβών. ἀλλὰ καὶ πλείοσι φησὶν οἱ διὰ τῶν δεικνῶν τὸν θεὸν εἶναι δεξιὸν· τί ἄρα γάρ· ἵνα δῆλοι πρόφασιν ἁμαρτάνοντες· δικαιοῖ μὲν γὰρ τὸν ἁμαρτωλὸν τὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἁμαρτωλοῦ οἱ πλείοσι· ἔστω σου λαβών· σημείωσαι δὲ πόσον τὰς φιλοτιμοῦ πρὸς ἀρετὴν οἱ πλείοσι· ἀλλὰ μέσοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ταῖς αἰτίαις τῶν θεωρήσεσι· ἀγαπῶμεν ἀεὶ πρὸς ἀλήθειαν· καὶ τὴν θεῖσαν τοῖς παρ' αὐτοῦ λεγομένοις· αἰνιττόμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς ταῖς αἰτίαις τῶν θεωρήσεων· οἱ γὰρ πρὸ τέρου τι κτίσμα τὸν δίδυμον· μὴ ὡς αἱρετικοὶ τὸν κόσμον· οἱ πρὸ τέρου τὰ ἐν τῷ κόσμῳ χείρονα· μὴ ὡς ἀνταχθρεύοντες ἰδίαις καταλλάλοις· ἀπολινάριον πρόσχωμεν τὸ τοῦ θεοῦ λόγου· περιδοὺς τοῦ ὑπάρχοντος· ὃ ἀπροίκου ἀσφαλείας· προσοῦ δηλοῖ κρατηθῆναι καιροῦ· οὐδεὶς ἴσος ὅσος πλησθῆναι θλιβομένοις πλήγαις· δηλοῖ γὰρ ὃ σῆμα πάσχει· δίκαιος καὶ οἰκεῖος δικαίου· ἀφορίσματος τὸ ἐξαδίκου μὴ φιλεῖν μέγαν· καὶ οὐκολάσθησαι παραθεῖ· θεοδωρήτου ταύτης φησὶν τῆς προμηθείας ἀπολαύσεις, τῆς θεοῦ ἐλπίδι χρὴ ἐμέγος· καὶ τοῦ τοῦ καταφυγὼν ποιήσαμέγος· ὅλλειπε γὰρ τῆς σῶν θλίψεως τοῦ λόγου· τὸ δι' ἁμαρτίαν ἰδιάζον τοῦτο τῆς προφήτης ἐκ γραφῆς· διαφερόντως δὲ τοῦ ψαλμοῦ· ἀλλὰ μέσος ἡ αἰτίολου θέα· δηλοῖ ποιδίπτὸ ἀμφίβολον· ἐκφάλλι γὰρ φησὶν ὅλως ἔχειν σάρξ· θεῖ· καὶ σὺ ἐκ ἔστω ἰσουρίαν αὐτοῦ καὶ ἀλήθειαν· τῆς παρὰ τοῦ ἰσραὴλ μερίδας τυγχάνουσι· μοιάσθησαν καὶ οὗτος· ἴσοι μὲν ἐκ τῶν ἀδίκοις καὶ δικαίοις τοῦ ἁμαρτάνειν· αὐτὰ καὶ καὶ διὰ τὸ ἔστω μὲν ὁμοιωθῆναι· οὐκ ἄρα περὶ τοῦ τοῦ καὶ τοῦ· αἱ πρὸς δίμηναι διάγορὸν ποιοῦσι πράξεις· καὶ μακαριστὴ γὰρ ἐκ μακρὰν πολλαῖς· καὶ θλίψεσι κλωσόμαν τος· τοῦ τε ἁγίου ἐκ μάτος δικαίου· ἔστω ἐρασθῆσαν αἱ μαρτυρόθησαν φησὶν ὁ παῦλος· ἀθανασίου ἐ ἀ·

ἁμαρτίαν θάνατον τὸ τοῦ θεοῦ· ἁμοῦ τὸ ἁγίου πρόφητικόν· ὁ σὺν τῷ ἐισθῇ ἐλπίδος τοῖς θρόνοις ἁγίοις· κυρίλλου

ἔστω σημήμασθαι δὲ ἁμαρτίαν· ὅτι τοῖς πρὸς δικαίμενος αἱ χοῖς ἑτέρας γοῦσι πάσχειν· καὶ ἐκ ἐκ ἐκ

ὦ

ἐταύτας τὰς λοιδορίας· ὡς προσομορούσας ἡμέρας· ὀξεῖαν λιβὸς φαίνεται· ὅτι δὲ τὸ ἅλμος δύσις προσ-
ποιοῦνται λέγεσθαι· ὡς ἡθοποιοῦντες καὶ σκιαγραφοῦντες ἐκ τοῦ οἰκείου· οὗτος θεὸς τοῦ οἴνου. ὅτι δὲ καὶ ὑβρι-
κὸν λόγῳ τὸ ἅλμος· ὡς ἐκ τοῦ δικαίου λόγου· ὡς ἠθοποιοῦντες καὶ σκιαγραφοῦντες ἐκ τοῦ οἰκείου· οὗτος θεὸς τοῦ οἴνου. ὅτι δὲ καὶ ὑβρι-
λόγους· φαυλοτρόπους ὄντως ἔχθρους· ἀλλὰ καὶ ἀρέσκεσθαι· τοῖς παρὰ τῶν ἀγαθῶν ἐπαίνοις· ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου· τοὺς μιμητὰς τῶν αὐτοῦ· καὶ ἕτοιμον αὐτοῦ· εὐσεβίου τὸ λιμὸν διδόασι μόθῳ· τοῖς ἀγαθοῖς· καὶ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς· ὁ τοιοῦτος φρονοῦσι καὶ σπεύδουσι τὸν δίκαιον· τοὺς ἐμμελετῶντας τῇ δικαιοσύνῃ· ἀμοιβὰς ἀπολήψεσθαι τῆς σωτηρίας· ἀμείβεται τοὺς ἀγαθοὺς· ἐκ τοῦ ἐναντίου· τοὺς ἐχθροὺς· καὶ πολεμίους ὁρᾷ τοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐπιλέγει· τοῦ δὲ λιμὸν διδόασι μόθῳ· τοῖς ἀγαθοῖς· καὶ τοῖς ἑαυτοῦ φίλοις

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ π ξ

οιο

ὅτι σφίρθη τὸ τοῦ θυ παρόν σοι μισθὸν πλὴν τὴν ἀπὸ σοῦ πίστιν ἐναγγελόμενον:

ὅτι ἐὰν μὴ ἐλθω πρὸς σε οὐκ ἀφήκω σοι τὴν ἁμαρτίαν· ἐὰν δὲ ἀπέλθω πέμψω αὐτὸν πρὸς σε ἵνα ἐλθὼν ἐπιτιμήσῃ σοι· οὐκ ἀναβήσομαι εἰς τὸν οὐρανὸν ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ παράκλητος· ἐὰν δὲ ἔλθῃ ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μέν ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δὲ ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται· ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με καὶ ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ἔλεγον οὖν τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ· ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν· ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη· ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτήσῃ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἄρτι πιστεύετε· ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ μόνον ἀφῆτε καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον· ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα δόξασόν σου τὸν υἱόν ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον· αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν· ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἔργον τελειώσας ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σὺ πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί· ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου σοὶ ἦσαν κἀμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν· νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι ὅτι σοί εἰσιν καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν καὶ τὰ σὰ ἐμά ἐστιν καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι· πάτερ ἅγιε τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς· ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι καὶ ἐφύλαξα καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου· οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου· ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν· καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν ἵνα ὦσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσιν καθὼς σύ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· πάτερ ὃ δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν μετ' ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου· πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω ἐγὼ δέ σε ἔγνων καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ὅτι ἰδιόν ἐστι τὸ σωτήριον· αὐτὸς οἷς σῴζει μόνοις ἰσχύει· ὅτι καὶ ἡ ἀπορία ὁμολογουμένως ἐστὶν ἀπορία· καὶ ἡ ἀπορία ἀπορία ἐστὶν ἀπορίας

τῆς τοῦ σώματος τοῦ ἡμέρας· οἱ προμοῦσται σοσδίκαιοι καὶ θεοφιλῆς ἀνδρες· οὐ τεθλίβασιν οὐτε ἔφυλαττον· οὐτε οὖν αὐτοὶ αἱρεσιν· οὐδὲ τῶν αἱρεσιν· οὐτε οἱ τούτου παῖδες· ἀλλ' οὐδὲ οἱ τούτου τοῦ χρόνου παλαιοὶ τύποι· φαίνονται γὰρ μόσιον τῆς ἡμέρας σώματος· ἐπεὶ τοίνυν οἱ δικαιοι περιποιοῦσι· ὁσημέραι καὶ πορθοῦν τὸ τάσσωμα τῶν· φυλαττόμενοι λήγουσι τῶν· ἀνοὐδὲ φυλάττουσι καὶ τὸ τοῦ νόμου· παραθεῖον αὐτοῖς τὰς ῥημέρας· καὶ ἐπὶ δικαιοσύνη σημαίνει τὸ σώματον· γράφεται γοῦν καὶ καὶ πάσης ἡμέρας τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν πορεύομαι· ἀπὸ πάντων τῶν πορευθέντων αὐτοῦ· οὐ ἐποίησε καὶ λήγασιν αὐτῶν· ἔρρισο ὅτι προσήκει θεῶν καὶ τὰ πάσης σημαίνει τὸ σώματον· γράφεται γοῦν καὶ καὶ πάσης ἡμέρας εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου· ἐπὶ τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἐπὶ πάσης ἡμέρας μεγαλυνῶ σε· καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου· ἐπὶ τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἐπὶ πάσης ἡμέρας εὐλογήσω

Ζ μδθις αχορ ασω ταλαντιρίοω με τὸω
αλὸν θμικιθάραν. ὅτι ἡὐφραμάσ
με ικθ θμ τὸ ποιημα τίσου. ικαὶ
θμ τοῖσ θρ ῖσ τοῦ χ̄ρ ου σου
ἀγαλλιάσομαι.

Η σθμ θγαλωνώθη τὰ θρ γασου ικθ.
σφόδρα θυμαθώνθη ζαμ οἱ δι αλο
γισμοί σου. ἐὰμ ἡρ ἀφρωμοὺ
γνώσ ε ται. ικαὶ ἀσωνίε τοσ οὐσωτή
σθι ταὐ τα.

Θ μ τὸ ἀμ αρτωλοὺσ
ὡσθι χορ τοῦ. ικαὶ δίκ ιστα παρ
τῶν οἰθρ γαζομένων τὴν ἀμ ο
μί αν.

Ο ωσσ αὶ ὀχολε θρ θυ θώσι μθι σ
τὸν αἰῶ μ ατοὺ αἰῶ νοσ.

Ζητήσῃσ ωσσ οὐ ικθ ημέρ αζωμ ατοσ λὼ φραν θαν λόγῳ. οὐδὲ
θωτὴν κατάπαυσ ιν τοῦ θῦ. ὡσ γὰρ ἐν ἑπτ αἰμ έραι σ τοῦ
τὸω ποι ήμ ατίσου ικαὶ θμ τοῖσ θρ ῖσ τοῦ χ̄ρ ου σου ἀγαλλι
ασομαι. ικαὶ ποίημα μθμ ολογήσῳ. θφ ὡ θῦ φραίνθι θῦ τὴν
πρὸ τῆσ ἡμέρ αω. περι ὃσ φησιν. αὕτη ἡ ἡμέρ α ἣν ἐποί η
σεν ὁ ικσ. ἀγαλλι ασώμεθα ικαὶ εὐ φραν θῶ μεν ἐ ν αὐ τῇ. λλ
λοὶ δὲ τὴν ἀ ναπαύσιμον ἡμέρ αν ικαὶ ευρ ια κ ῶ. ὡσ θγε τέρω
ἀποδέ ξαμθν.

Ι ωλωσ δὲ ἡ σάββ ατον ἡμῶν τὰσ διημερ νὰσ. ικαὶ τὰσ ἀρχὰσ
τοῖσ οἰκουμέν ασ. ἀγαλλόμ αι τε ικαὶ γαύρ ωμαι. ικαὶ τὴν τῆσ
τυχῆσ ἡδονὴν τὴν ἀγλαὸν γαρ θῖσ ἱμῶν διάνοιαν.

Τ αμθν γὰρ θρ γασου φησιν. μεγαλ α ικαὶ θαυμαστὰ τὰ ἔρ γα
σου ὁ θσ. ταπ ικῶσ τι θέλ ικεν. ἡδὺ σοφίασου. ἀπ ἐφ ικτὸν ἔχει τὸ
ωάθοσ. ποῖοσ γὰρ μοῦσ ικὸσ ἱκανὸσ ἐξ ετάσαι. τὴν σὴν προμυ
θίαν τοὺσ λόγουσ. ἀλλ ἡμεῖσ μὲν τοῦ τοι κ αὶ ἰσμεν. ικαὶ τοὺσ ἀ
γροικωτάσ διδάσκομεν. οἱ δὲ θφρενῶν ἄπ ειρ ημένοι. ικαὶ τὸ λογ
ικὸν ἀπολέσαν τέσ. οὐ τὸ θωϊδέ ᾳ ἔθ ελοισιν. οὐδὲ μαθεῖ ν. ωσ
ρε τὸ ρῶν ἀγ ε χόμ ενοι. ὁσονδ ε τὸ μέγ ε θοσ αὐ τοῦ ἀφαιρ ῶμεν
ἡμῖν. τοσοῦ τον μᾶλ λον ὑπ ερ ωμεθ ὑσ ὁ ρῶμεν. τοῖσ θρ ῖσ αὐ τοῦ
θῦ διαλογισμοῖσ. ικαθοὺσ ωσ ποίησε ικαὶ ἡμέρ αθῶν ἔφη.

Ὁ μὲν ἄφρων ικαὶ ασώνετοσ ὁρῷ ασι μὲν θυθυμουμένοισ. δι
ικαίοισ δὲ ικαὶ θύσι ἔθισ ικαὶ κομθέντοσ. οὐ σωτήσι μ τοὶ τὴν
προμοίασ λόγοισ. ἀγαπᾷ δὲ τὸ ποίημα τίσου ἔμορφῶν. ικαὶ
τοῖσ θρ ῖσ τοῦ χ̄ρ ου μετὰ τῶν ἄλλων ζωϊδων. ὁ τι τὸ ἔ
λοσ τοῦ ικατὰ τὸ μίμ ον θυθμοῦ τὸν ἀσ ιωπῶν. ὁ λεθρον ἔχει
ικαὶ ἀπώλειαν. διὸ πολὺ πλέον τοῖσ τὴν θ ε ᾶσ ικρίσεωσ
λόγοισ ἐπερ ίσ πλήγομαι.

Ὁ γὰρ πανάγιον ὅτι μ ἀπώλεσ. τὸ ζωηφ ὁρ αἰδῶ ἀσθαι. τὸ οὐ πω
θυ ικαὶ σε πανάγ ιον τοῦ χ̄ν. ὅτι ε ἔ μοι ὀθμὲ λλομ. οἱ σαμ
αὐτοσ ὁ πλήρ. ἀπὸ ικαλύ ψ ᾳ θμ τὸν πν̄α. τὸν ἀν τὸν
ἀνεπ ε ᾶλαμφ λησιν ὡσ χορ τοσ. λίρωπωσ ὃ μ αγρὸ ωνταμ ή. μερω
χυθέντοσ πεφαμθή ζαμ τὰσ. μέγ α τοῦ τοδ ιε ίκυ ᾳ μ. τοῦ τόπ
ικαὶ πε ικαμφθή ζαμ. ικαὶ ἐ ᾳ πᾶσ ᾳ προσθή ζαμ. ικαὶ ᾳ πᾶσ αν πλὴν ικα πε ιπ ε ῖν ὑμῶν ὁλε θρ ον. οἱ θρ γασαμένοι τὴν ἀρ ομί αν ικα τα χ̄ν.

Ὁ ἡτοι ἁμαρτωλοὶ οἱ ἀ χορ τοσ ἀν αποβλέποισιν. ικαὶ ὑ θρ γεῖται ἡ ἁμ ο μί αν. ικαὶ ἡ προσθῆ ὀχθρα αὐτοῖ ἐωσ τέ λ ε ται. ἀμ οιρ ᾶται
τὸ τοῦ θῦ ὕψοσ. ικαὶ μέγ ε θοσ. τῦ φλοῖσθ τὴν ικαρδίασ τὸ ὄμμα τοῦ μοῦ τὸ δὲ ωνα μθμ ον προσ αλλθιν. τοῖ κυρίω. ὁ
ταμθδικαπαλισισ τὴν ἁμ αρ τί ασ ἐγθρὰ λυται. ὡσ σα πολόθη σ δι ἀπὸ ἁμ αρ τα μθ. ὀχθροισ ἐγθρὰ γ ἡμέν ω θῦ. ἀπόλ
λυσθαι δὲ ἡ τοιοῦτοι ἐσὶ τὸ τὴν ικαδὸ θῦ ὑπ ασ. ἡ μὲν αἰῶ μ αὐ ρ ε θῆ σ ται. τοῖσ ικαθαρ θῆ μ πυρ.

Cυδὲ ὕπαρος δι᾽ ὀμμάτων ἰσχύρις·
Oπῖ δοὺ οἱ σχθροί σου ἀπολοῦνται·
καὶ θάσκορπισθήσονται πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Kαὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος
τὸ κέρας μου·
Kαὶ τὸ γλίρασμου ἐν ἐλαίῳ πίονι·
Kαὶ ἐπέν᾽ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν
τοῖς σχθροῖς μου· καὶ ἐν τοῖς ἐ-
πανισταμένοις ἐπ᾽ ἐμὲ πονηροῖς
ἀκούσεται τὸ οὖς μου·

ὁμμάτων· καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν προσδοκωμένων παρὰ σοὶ πάντων λύσας. ἀπολιναρίου σωμὴν φλοιὸν ὡς ἐκ θεοῦ λόγος· καὶ ἡ καθ᾽ ἡμᾶς ἀνθρωπότης· ἵνα τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἀναλλοίωτον σώσῃ πρὸς ἀφθαρσίαν· ἵν᾽ ὑπὸ σοὶ τὸ ταπεινὸν γενόμενον καὶ ὑποσβὶ πάντων ἐπὶ δουλίαν· ἵνα τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπανάγῃ· καὶ παλαιωθέντα τὸν ἄνθρωπον ἀνανεώσῃ· ἵνα ἀπὸ τῆς ἐν θανάτῳ φθορᾶς ἐπὶ τὴν ἀθανασίαν ἀναγάγῃ· καὶ ἐπὶ τὸν ἐν παραδείσῳ πρῶτον ἄνθρωπον ἀναπλάσῃ· ἵνα τὴν ἐν ἁμαρτίαις ἀπολωλεκυῖαν εἰκόνα τοῦ θεοῦ λόγου ἐν ἑαυτῷ ἀνακαινίσῃ· καὶ ἐν τῷ ἁγιασμῷ τοῦ πνεύματος ἀνανεώσῃ· ἵνα τὸν ἐν ἁμαρτίαις ἀπολωλεκότα ἄνθρωπον

θεοδωρητου

θη παισ ἀμφοδλιλογο τιμωραισ. ασ και αυλαασ θιναι τουκυφασιν·
φοιμιχιδεσ και κεδροισ· τοισ δη χωδεδικαιωμενοισ· τοισ παρδικαιοσ
ασ θαλλω θυριζοντεσ και υψηλοι και θυκαρδιον· θυοδλικαι πλυνων ζον τον τικαρπον· τοιουτοι δε ειδαμτω οι τηνωθεν χω
δικαιοσωην ζοντεσ· αγηκαστον γαρ εδραιοι και ακαταστατοι· λευκηνων δερ τα τηνικαρδιαν· ουτω που και ο ταγγαρ φησιν·
καρδιαν κα θαραν κτισον εν εμοι ο θσ·

κυριλλου

θεοδωρητου

Ατραι. και διλιλων χορτου ραδιωσ μαραν θησον ται· ο δε δικαιοσ· τησυκησ δε υδρου τοδασυσ και θερμον και βρεχιμον· του δε
φοιμικοσ μιμησασθαι· τουτ ειναι φησιν τον καρπιμον· δι αρκη δε αμφοτερα και εωσ πλειστον διαμενον ταχρονον·
χρονου δε και οσα ωχωφελησται· τοι αυτη δε και η τησ αρετησ φυτουργια· παντα πολλοισ και χρονω φυτευομενη·
υποσα αρομενη· ωρισμενον τε και ιδιαζον φερουσ καρπον· και σκεδωνι καν μη τον δικαιον φυτευομενον παρ εαυτω·
συμαχον τω φοιμικι παρισαζει τον δικαιον· αλλ εωσ δη μικρον μεν παντελωσ· ουπω δε τελειον· ηδη δε ωραιον·
και οικαρποσ ζωτρυφηθηναι τοισ θηρισι δια το δυσκατοπτον του φυλλου και υψηλον· αδωνατοσ προσ αυτοισ ουδεν α παν
μικτον φοιμικι· παν δε χριστον δικαστην ουκ εικαιον αμαυσωσησαν δικαιον· θαυμαστοσ τοαυτο παρ αμφω τησ αρετησ
και γνησιον· αλλα μην και μικρα τοισ αθλοισιν ικανοισ τοισ αρχουσι συμφορον· τα παιδευτον φοιμικεων διδοται· οσ ουκ αλλω
θεν φανωθην αι κατα το μελλον· αλλα δια τησ δικαιοσωησ δικαιουσθαι·

ηεγχιον

εωσ δη των
θνων ολιγοστοσ· δια τουτων αι καρπιαν τον μυδρον χαραν
κτηρ παρχικαι ζημιολον· αλλ ομωσ και εν τοισ εθνεσιν·
ινα τουθυ δικαιοσωην πληθυνθωσι· πολλοι μεν γαρ προφηται·
πολλοι δε πατριαρχαι· και εθνη θεοφορουσ και δικαιουσ
δικ του ιηλ αγορασιν· αλλ εωσ δε ουραθρωπων τουτων αριθμο
ουσ εκ των εθνων αρασ αχθηναι πισμαρτυρασ· εθνοισ δε αναλιθοσ
ινα του θυ δικαιοσωην προδικοφθην·

θεοδωρητου

Νοησατε τουτο· οι συμφωνουντων ακουσαντεσ την δικκλησιαν αυτου την
εωσ τησ· και απαστον φλιξαν ταυ απο φολον· ιμαιδησ· πασσα
φυσισ δικαιωθυ αν αρασ εφθασθαι· ηνισ δ αν μη δικκλησιαν θυ ζων τοσ
πεφυτευμενουσ δε εν ταυτη· τοιαυτασ αρχασ τησ δε νεφθο
σαν προκοπησ εν τουτοισ ενφαινεται· οιοι ησαν· οισ ε
φυτευσεν ο παυλοσ δηλονοτι και ελαβεν· ωσ εφυτευσεν· α
πολλωσ εωσ τιδεν· αλλ ο θσ ηυξανεν· ουτοι ουν εν τη εωσ
πιω δικκλησια του υιου πεφυτευμενοι· αγνοσ απο δοκοσι
δικαιοσωην και γομιμον και ταμψυχιλειον ιλαρπον οισθιον

ηεγχιον πρεσβ

δι ην τιν υπεφυτευμενοι· μη αφυτευθεν τεσ· εξοχοι των εν
μενεν των δικαιωθεντων ασιν· ωσ φησιν ο αποστολοσ· ουτωσ απλωσ
νεφθροσ· αλλα ταισ δικαιοσωησ μεταφυτευθεισησ εν τω οι
κω του υιου· τουτεστι τη δικκλησια·

θεοδωρητου

τουτεστιν εθνεσ και αυλαισ· τουσ αγιασθεντασ δικκλησιασθηναι φησιν·
εν αισ οι νεφυτευμενοι δια αυτη ασιαθεσσ και καρποφορουσιν εν
εξαν θει δηλαδη εν ταισ αν αμβροσ δικκλησιαισ· οι κομγαρ θυ
νωρι δικτι ικωσ τηωικαθολου δικκλησιαν προσηγορευσεν·

τουαγιου

Ουικαται φησιν αυτων. η θυ θεωνι απροσκαιροσ· μη ποτε του το τισ περι των εθνων δια τησ εξαν θη σεται χασκων·
αλλ εν γη ρι δι αλιπαρα τω παλη θευομενων· και προικο πωσι· του γαρ χρονου προιοντοσ· παλη θυωνται των εθνων η θνη σε
ται· θεοδωρητ γηρασ δε και εν τω θαυτη των τελειωσιν· επι δη σολεγεσθαι τησ τιχησ· εν η νεμομενοι θυ παυσονται
των εργων· οι μεν γαρ και τα μαλιστα και τα τον παρον ται και ρον· εν τω φυτευο
ται δε εν τω οικω του θυ και ικανωσαν θωσιν· δια τε λοισι τοισ προ τουσ τησ γενεασ χρονουσ·
γηρασ μεν· αλλ εν αν του
γηρασ του αιωνοσ αγιωσθησομεν· εν αναυομενοι των ιματιων και των αμαξων και των αροτρων· τα εαυθλα
απολιπομενοι· ομολογησισιν· οτι θυ θεσ ισ εσ τιν· και ουκ εσται αδικια εν αυτω· ηεγχιον πρεσβ
Ορασ απο του θυ παθειν· του τεκνα απο του σφριγαν και αικμαζειν· δισχιλιουσ προικο πωσιν· η και θυ παθη μενοι των
των και των υριωσ λεχθησεται· το παθειν θυ ιδιωσ επι τουτου· δισον και πεπονθασι· τοι γαρ ωων το θυ θσ του θυ
εν τω θυ παθειν αν αγκαιοισι· και ο τουκαται αδικια εν αυτω· ωσ γαρ θυ θεσ και δικαιοσ τα φανοι· τοισ επ αυτου
παθουσι· και υραν δι ωσ αυτοισ δεδωρεται μεγαλωσιν·

ητουμεμη·

ηεγχιον

ωθρι δικτι ικωσ τηωικαθολου δικκλησιαν προσηγορευσεν·

τουαγιου

Ουικαται φησιν αυτων. η θυ θεωνι απροσκαιροσ· μη ποτε του το τισ περι των εθνων δια τησ εξαν θη σεται χασκων·
αλλ εν γη ρι δι αλιπαρα τω παλη θευομενων· και προικο πωσι· του γαρ χρονου προιοντοσ· παλη θυωνται των εθνων η θνη σε
ται· θεοδωρητ γηρασ δε και εν τω θαυτη των τελειωσιν· επι δη σολεγεσθαι τησ τιχησ· εν η νεμομενοι θυ παυσονται
των εργων· οι μεν γαρ και τα μαλιστα και τα τον παρον ται και ρον· εν τω φυτευο
ται δε εν τω οικω του θυ και ικανωσαν θωσιν· δια τε λοισι τοισ προ τουσ τησ γενεασ χρονουσ·
γηρασ μεν· αλλ εν αν του
γηρασ του αιωνοσ αγιωσθησομεν· εν αναυομενοι των ιματιων και των αμαξων και των αροτρων· τα εαυθλα
απολιπομενοι· ομολογησισιν· οτι θυ θεσ ισ εσ τιν· και ουκ εσται αδικια εν αυτω· ηεγχιον πρεσβ
Ορασ απο του θυ παθειν· του τεκνα απο του σφριγαν και αικμαζειν· δισχιλιουσ προικο πωσιν· η και θυ παθη μενοι των
των και των υριωσ λεχθησεται· το παθειν θυ ιδιωσ επι τουτου· δισον και πεπονθασι· τοι γαρ ωων το θυ θσ του θυ
εν τω θυ παθειν αν αγκαιοισι· και ο τουκαται αδικια εν αυτω· ωσ γαρ θυ θεσ και δικαιοσ τα φανοι· τοισ επ αυτου
παθουσι· και υραν δι ωσ αυτοισ δεδωρεται μεγαλωσιν·

Δικαιοσ ωσ φοιμιξ ανθησει· ωσ
κεδροσ η εν τω λιβανω πληθυν
θησεται·

Πεφυτευμενοι εν τω οικω κυ εν ταισ
αυλαισ του θυ ημων εξαν θησουσι
ν·

Ετι πληθυνθησονται εν γηρει πιο
νητι και ευπαθουντων των ορθων
οτι θυ θεσ ημων και ουκ εσται αδικια εν αυτω·

ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕΣΒ

Ὁ ὑπὸ παρεμφαίοις ὁ ἅλμος· ἢ ὃν ἐγράφος· ἐν γὰρ τῇ παραδοθείσῃ τοῖς ἑβδομηκοντα· οὐ πρὸς αὐτὸν δὲ ἀφορῶν προσθήκη· τῷ
ι καὶ ὁ λόγος χειρὶ διηλλαδὴ τοῦ ηι· τοῦτο γὰρ ὁ ἅλας ἑρμηνεύεται ὅτι λαὸς ἀφῃρέθη· ἐναφθὶν πρὸς ἐναμφίβολον τὸ χεῖρ· ὅμοιον δὲ
ι καὶ ὁ λόγος τὰ τῶν προφητείας τῆς ἀρχιερωσύνης ἀγνοήσαντας· ἀθανασίου
ἐναφθὶν δὲ τὸ ἀμφιβρόπιον γένος· ἀποφαίνων, τῆς ἀποθυμασίας· ἐναφθὶν τῷ τυραννίδι ἀφορμὴ τοῦ ἁπαντᾶν. τούτου χάριν
ἐναφθὶν δὲ ὁμοίως γένος· ἵνα παίμψαντο τοῖς ἰδίοις ἀποταξήσεσι καιροῖς· οἷς καὶ ἀφέλετο ἰσυρίλλου
Ὁ γὰρ μεθήμερον αὐτὸς πρὸ τῆς θείας μυστηρίας ἀφαιρεθῆναι· ὃ δὲ προφέρει τοῖς οἰκείοις ἀμφιβόλως πρᾶν. τὸ δὲ ἰδίᾳ ἀμφιβαρῆ
ποιεῖ ἀμφιβόλως ἔχειν. ι καὶ τῆς ὁδὸς γὰρ ἐκεῖσε ἀναφέρουσιν αὐτὸ πυρὶ ἀζώσαντο δὲ ὡς αμιν· ὑβρις ἀθετῆς ὑμῖν γὰρ ἐστὶ λόγος ἀφ' ὑμῶν
† ἁγίου θεοφίλου π. λ
πορεύεσθαι ἐμβόλως ἔχειν. ὁ ὑπὸ θυασείλευσον ὑπερεύεσθαι ἐμβόλως ἔχειν· ἐναφθὶν γὰρ ἐλαύνεσθαι τὸν ὄμον· ὃν
ἀφαιρεῖσθαι ἐπὶ τὸ αὐτοῦ σῶμα ι καὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς ἀφορᾶν· λύσασι τὸν μαὸν τοῦτον. ι καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀγερῶ αὐ
τον· ὁ ὑγιὲς ποιῶν ὅλον ἐμβόλως ἔχειν τὸ σῶμα· ἐλάγιστον γὰρ οὐκ ἀφαιρεῖσθαι ἐπὶ τὸ αὐτοῦ σῶμα· ὃν ἐμβόλως ἔχειν ὑγιὲς
ἀφθορίαν· εἰ δὲ καὶ ἐν τῷ μνήματι ὄντα σὴν ἐναφθὶν· ἀμαυρὸν ὃν τὸ μνήμα τι ὄντα ἀφθορίαν· ὃν ὑβριν ἀπὸ ὃν αὐτοῦ ἐν ἀφθορίαν· ὁ ἀφθαρτος ὁ λόγος τὸ φθαρτὸν ἀμαύρωσον σῶμα
ὅτι ἀφθαρσίαν. ΣΕΥΗΡΟΥ ΑΡΙΣΤΙΚΟΥ ΔΝ ο
Ὁ ὑπὸ ι καὶ μασείλευσον ἐβδόμαδι τῇ ἐσόμενος ἐν ἐναφθὶν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ὡς ἀμὴν ἀπὸ ταραβυρίοις· τῶν τῶν ἀμφοτέρων μέσον ἐστὶν· ὃν ὑπὲρ ἐναφθὶν ἐμβόλως ἔχειν. ὁ ὑπὸ ι καὶ μασείλευσον ἐβδόμαδι τῇ ἐσόμενος ἐν
ὃν ἐστὶν ἀπὸ ταραβυρίοις· τῶν τῶν ἀμφοτέρων μέσον ἐστὶν· ὃν ὑπὲρ ἐναφθὶν ἐμβόλως ἔχειν· ὁ ὑπὸ ι καὶ μασείλευσον ἐβδόμαδι τῇ ἐσόμενος ἐν
ἀσῇ. ὃν αὐτοῦ σι καὶ ι καὶ ταῦτα ταῦτα ἀμφοτέρων ὄχθοις· ὁ μὲν γὰρ μὴν μασείλευσε ἑβδόμῃ· ὁ δὲ μασείλευσε
οὐκ ἀναβιβάζει ὅμολογοῦντο τοῦτο· τοῖς ἀμφοῖς γράφηται· ἐστὶ πολύτροπον γὰρ χρόνου· οἱ πολύτροπον αὐτὸν ἀμφοῖ ἐμβόλως ἔχειν· τῶν τῶν θεῶν πρὸ
σθήκου ἐμβόλως ἔχειν τοῦτο

θεοδωρήτου.

ὀυμνῶ φησιν τὴν τῆς ναυσιλθίας· ἐθελοντὴν χθρο τομίαν· ἀλλὰ ἰδιον ὀχθι ποιεῖται καὶ τὴν ναυσιλείαν αἰῶνιον. καὶ ἀφ
ριμὲν τῆς ναυσιλθίας· καὶ ἐν τῷ ιλ ἐθελοντὴν ὀφθαλμῶ· ὁ θρόγοασου ὁ θῦ ἐν ἀρχῇ αἰῶνος τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐθελοντοῦ καὶ ἀτριστον ὀφθαλμῶ· πάλιν ἡμᾶς ἐθελοντὴν· σὺ γὰρ φησιν ὁ αὐτὸς θῦ καὶ τὰ ἔθνη σου οὐκ ἐκλείπουσιν· ἀμφο
τέρας μὲν τοὺς ναοὺς μαρτυρίας· πρὸς ἡρμοσεν ὁμαιτάριος πανάλος τὸ δοκιμώτατον ἡμῶν. ἡσυχίου πρεσβ
τὸ μαρτύριον τῆς τοῦ ιυ χριστοῦ παρουσίας· ἀπὸ τοῦ τελείου μαθεῖν· ἀπὸ τοῦ πόθεν· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος φησιν· τοῦ τοῦτ' ἐστὶν ἀπ' ἀρχῆς
τῆς τοῦ κόσμου τοῦ ὁρωμένου ἱστάσας· τὸ γὰρ τοῦ ἀῦ ὁμ ἱστάζων· καὶ τῷ ἐθελοντῷ ἐν αἰσθήσει θεωρήσει· ναὶ λ
κοὶ αὐτὸ χαρακτῆρα πιστεύθης· ἀλήθως γὰρ ὁ πατὴρ τοῦ· αἰῶνα λαμπρὸν ἐν ἐθελοντῷ ἐδημιούργησεν· διὸ πρόσθησον σὺ δὲ· μόνος
χὶ λόγων· ὅτι ὁμῶν χριστοθῆς σὺ δὲ· ὁ ἀναίτιος ὁμ ἱστάσ, καὶ κατὰ τὸ σοὶ δόξαν ἱκανὸς ὀχθι τοῦ ἀῦ θρόνος.

ἀθανασίου ἰ ἀ πλατωνικοὶς ἁγίους ἀπὸ φόλους· καὶ οὐ ἀγγελικοὺς φησιν οἱ καὶ τὴν τοῦ
θῦ ἐθελοντὴν· τοὶς ἀνθρώποις καὶ τὴν φράσαν γάμασιν· ἐῤῥήται γὰρ πρὸς αὐτοὺς· πλατωνοὶ δὲ καὶ τὸ ἰσοὶ λίας αὐτοὺ ῥθῦ
σουσιν ὑ ἁπὸς ζωῆτος·

κυριλλου ἰ ἀ

πλατωνικοὶ γὰρ τοὺς καὶ χριστοὺς καὶ ἀπὸ φράσαν γάμασιν· ἐῤῥήται γὰρ πρὸς αὐτοὺς· πλατωνοὶ δὲ καὶ τὸ ἰσοὶ λίας αὐτοὺ ῥθῦ
φωνας αὐτοῦ· πλατωνομὲν γὰρ καὶ ἡμεῖς καὶ ἐχθμάῤῥω· παρθενικὰς ἐν ἀμέμπτου μνήμης ἀγάμους· ἁγνὰ ἐμὲ μοῦ τὰ θῦ ἀῤῥέπτως· τὸ δὲ καὶ ἐπὶ ῥαοὶ πλατωνοὶ
φωνας αὐτοῦ· πλατωνομὲν γὰρ καὶ ἡμεῖς καὶ ἐχθμάῤῥω· παρθενικὰς ἐν ἀμέμπτου μνήμης ἀγάμους· ἁγνὰ ἐμὲ μοῦ τὰ θῦ ἀῤῥέπτως· τὸ δὲ καὶ ἐπὶ ῥαοὶ πλατωνοὶ
ἐθελοντὴν· τοὶς ἀνθρώποις καὶ τὴν φράσαν γάμασιν· ἐῤῥήται γὰρ πρὸς αὐτοὺς· πλατωνοὶ δὲ καὶ τὸ ἰσοὶ λίας αὐτοὺ ῥθῦ
σουσιν ὑ ἁπὸς ζωῆτος·

κυριλλου ἰ ἀ

ὁ γὰρ ὁσιὴς ἱσαὶ ὁ μαιτάριος μαθητὴς ἐθελοντὴν ἐν ἀμέμπτου μνήμης ἀγάμους· τουτέστι θυσιὴν προσφέρειν τοὶς ἁγίοις
ἑαυτῶν φθορὰς· τουτέστι θυσιὴν προσφέρειν τοὶς ἁγίοις ἑαυτῶν τὸ χῦ μῶν φῶς τὸ ἀμόλυντον ἡσυχίου πρε
ὅτι ἡνίκα τὸ σὸν ἡμᾶς φῶς τὸ ἀμόλυντον καὶ ἀφθαρσίαν ἐνδεδυκότες· ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἀῦ ἐν τῷ ἀῦ
τοῦ σῶ μῶν ἀναπλασθέντες· ἐν τῷ ἀῦ

ΨΝΑ

ἀμαρτωλοὶ φησὶν ἡμᾶς ἁμαρτίαι καὶ ταῦτα ὁλικὰ ἀποστόλων καὶ ἁγίων ὄντων ἡμῶν. θαυμαστὸν ἀνθρώποις ὑπολαμβάνειν τὸ
λαὸς τοῖς ὡρισμένοις ὅροις θαλάσσαν ἀπὸ λάβρου. τοῦ βυθοῦ καὶ τοῦ πλήθους τῶν ταπεινῶν. ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕΣΒΥ
θαλάσσαν· πολλαχοῦ μὲν οὖν ὅσ· πολλαχοῦ δὲ τὸ ὡρισμένον λάβρου· οὐ μόσμεν διὰ τοῦτο ἐπιμένωσι· καὶ ταῦτα ὁλικῶς καὶ ὁλι
ασθήρια· ὅσα ὁ ταῦτα ὑπὸ σὸ δὲ λάβρου· αὐτὴ ἡ θάλασσα ὁλικῶς καὶ εὐρύχωρος· ὅτι ὑπερπέφανε οὐκ ἄπειρον ἀριθμὸς· τὸ ὡρισμένον διὰ τὸ
ἀμέτρητον αὐτοῦ καὶ ἀσκαταλήπτων· ὁ θεμελιώσας ἀμμον κοίτην· ἐβουλήθη ἀσφάλειαν τοῖς πάσι δοῦναι παρασκευάσας τὴν ὑδατώδη φύσιν
λαν· ἵνα μὴ τοῖς ἀποστόλοις διὰ τὸν ἀφρονεῖν καιρόν· ὑδάτα πολλά· τὰ κατάπαλιν ἁμαρτωλῶν ὄντων τῶν μεγάλων διὰ τὸ ὑπὸ τὸ
σίασμα ἁμαρτίαν· περὶ ταύτης τῆς θαλάσσης καὶ μὴ νῦν ἡτοιμασμένον τὸ μεγαλοδώρου τι προκεῖται· ἴνα γὰρ φανῇ τὸν ὑδάτων τὸν πολλῶν
τοῦ τάξιν ἐπὶ τῶν ἁγίων ταχὺ μεταποιεῖται τὸν ἐργάζων· θαυμαζόθω τὸ ὡρισμένον· τῆς ὁλικῆς θαλάσσης· τὰ τοιαῦτα ἀφορισμοῦ
καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ μυστηρίου ὑπάρχοντα· θαυμαζέσθω δὲ καὶ τὸ ἐν θυμηλοῖς ὀπτικὰ διὰ τὸν μεταβατικὸν ὑπὲρ ἡλίου· καὶ ἡ διὰ τὸν μικρὸν
γαλαυβθαυμαστοιρτιαθω. ΚΥΡΙΛΛΟΥ Ψ̄ϑ̄. ΟΟ αὐθρ γὰρ φησὶν ἀπὸ τοῦ πολλοῦ ὑδάτων· καὶ ὡς
θεν τῆς ἀφωρισμένης ὁλικῆς· τοῦτ' ἔστ, ἀφ' οὗ ἐστὶ λέγω τὸ ἀφωρισμένον αἱρομένης φωνῆς θαυμάζεται· οὕτω
καὶ ἡδονὴ χολερίαν τοῦ βυθοῦ ἐν μυρίοις τ γὰρ τὸν πολὺν ὡς ἀμφορεῖς. ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ⓘ πλωνὶ καὶ πρὸς ὃν λαθεῖν τὸν οἰμαθητὰς· ἐβ ὡς ἂν αὐτὸ· ἐγ ὡς ὄσον ἀπὸ λίμνης θαν· ὁ τι καὶ ἐπ' ἐκείνης ἐτιμήσαμεν αὐτὴν καὶ γάλον ὄμβρον γαλῆ
μη· καὶ ἄλλοτε πάλιν ὅτι τὸ τοὺς ὑλῶν θυμαστὶ θλιβομένους καὶ ἐπὶ θαυμάτων διατάξαι καὶ ἀμαχορὶ ἐμφανῆ· παρὸ σχοίνου
ποροῖς τοῖς ἰδίοις πλοίοις ἐπὶ λαθεῖν ἐπὶ αὐτὴν ὡς ἐν θαλάσσῃ τὸν· καὶ τὸ γὰρ θαυμαστοὶ γάρ ἀσιν αὐτὴν οἱ μὲν ὡρισμένοι. ΔΙΔΥΜΟΥ
μὲν θαλάσσης· καὶ τὸ τὰ παρ' οὐ ἐμφανῆ ἀποιαν. ὃ τὸ καὶ θαυμαστοὶ γάρ ἀσιν αὐτὴν· ὁ τὸ καὶ θαυμαστοὶ γάρ ἀσιν αὐτὴν· ὁ τὸ καὶ
καὶ ἀφ' οὗτοι τοῖς ἀμφιβαλλομένοις ἀπὸ τοῦ φωνῆ τοῦ πολλοῦ· πολλῷ γὰρ ὑδάτων· ὅτι γοῦν ἐν θαλάσσῃ· ἐστὶ τοῖς σωθησομένοις·
καὶ ἀφ' οὗτοι τοῖς· μὴ λῆται μὴ ἀφαιρούμενοι ἀπὸ τοῦ φωνῆ τοῦ πολλοῦ· μᾶλλον γὰρ ἀμφιβαλλομένων τῶν θαυμαστοὶ γάρ ἀσιν αὐτὴν λοιπὸν
θικὰ γὰρ τῶν πραγμάτων αὐτῆς καὶ τῶν ἐν θυμηλοῖς· τοῦ μὲν ἀμφιβαλλομένου τῶν θαυμαστοὶ γάρ ἀσιν αὐτὴν οἱ ἐν θυμηλοῖς ὅτι καὶ
ἰσῶς καὶ ἀφρονίμως θαυζόμεθα· ΚΥΡΙΛΛΟΥ Ψ̄ϑ̄ ὅτι γὰρ καὶ γάρ ἐστὶ λόγος
κατὰ τῶν ἀμμου φωνῆ· καὶ τὰ φορὰ ἐστὶ δουλουμορφῶν· καὶ ἐσθῆτα ἑαυτὸν ἔλαβε μορφῶν· ἀμμῶν καὶ οὕτως ἐν ὑ
ἴσμασι τοῖς θεοπρεπῶσι· καὶ ἐν τῇ τοῦ δουλουμορφῆ δόξῃ τοῦ

ΔΙΔΥΜΟΥ

ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπηρμένοις λοιποῖς· θαυμαστὸς οἷς ἐστὶν· ὃς ἐστὶ
σοῖσθαι ἐπὶ τούτῳ τὰ μαρτύρια τὰ σωζόμενα τοῖς λαζομένοις· διὰ
σμασι καὶ μορφαῖς· ΚΑΙΜΕΝΤΟΣ ΛΙΤΑ ὑπουμένοις φησὶν
ἄγιον· τὸν ἀγγέλους καὶ τοὺς ἀγγέλους ὑψηλοὺς
θροῖς οἷς· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὑπὲρ ἡλίου· ὑδατα ἐπὶ τὸν ὑψηλῶν
ναυκαὶ ὀχήτασμένα· διὰ τοῦ ὑδατος τὸν τῆς ἁγίας· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
λιτ περὶ τὸν μέλλοντος τοῦ προφητεῖαι καὶ βαθὺ ἔφερον τὸ· καὶ
ἀπειρίτης ἐστὶν ὑπὲρ ἡλίου· πρὸ τῆς ἐν τοῖς ἁγίοις πράγμα
τοῦ βίου καὶ ὅσα· οὐ παρεῖχον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν λοιπῶν· μέγα
ζειτῶν ἀπὸ μαστῆ· καὶ τὰ διὰ τὸ ὄρους ἀπὸ τὸ λόσματα
ἐστὶ τὰ ἁγία· πρὸ γὰρ ἁγίων ἐστὶ καὶ τὰ ἁγία τῶν ἁγίων· καὶ τὰ
πτερύγιον τοῦτο· ἐπὶ μακρὸν τὸ προσθοῖς ἀστο· τὰ περὶ τῆς ἁγίας
τὰ ἐν θυμηλοῖς τοῦ θυμαστὶ λείας· ἐν τῷ δὲ τὸ φῆμα τοῦτο μαρτύ
ριον· πῶν· ὅτι ἐν βρίσοις ὁρᾶται πεπληρωμένον τὸ λοιπὸν· πρὸ
πτερύγιον· ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΒ̄
ἐν τοῖς αὐτὰ τὰ ἁγία τοῦ χυμαρτυρίας ἁγίας· διὸ πρόσωμα
μαχος· ἁγίας ἁγίας σοῦ φησίν· μολίσις εἰς ὃ ἀστὸν ὁμοπρόσωπα
τοὺς καὶ τοῖς προφήταις ἄρηται· ταῦτα γὰρ οὐχὶ πλάσσ· ἁγίας
ἄρα πεπίστωται· οὕτως αὐτὰ τοὺς χυπληρώσ τος· ὃ φῆ ἡμᾶς
ἀκριβῶς σὴλ αἰφανῶν· ὃ ἐστὶ περὶ αὐτοῦ πάλαι ἐν τῇ γραφῇ ἐν τῷ βίβλῳ
πεφύλακται ἐρῆται· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
τοῦτ' ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας σου· οὐ λέγουσιν πρὸ ὧν ὃ φυλαττόσθαι
αὐτὴν ὃ σμαλιρότητα ἐν ἡμέρᾳ· ὃς ἁγιάζων· ἐπὶ λέγω ὅτι ἁγία ἐστὶν ἡ ἀπρόσιτος ἐν τοῖς οἴκοις σου δύρεθῆναι· καὶ αἵματος ἁγίασμα τος·
ὑδὲ ἡλομικαὶ ἁγίασθαι ἐστὶν ἡ ἀπρόσιτος ἐν τοῖς οἴκοις σου δύρεθῆναι· καὶ αἵματος ἁγίασμα τος·
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ οἴκοις μὲν αὐτοῦ ἐκκλησίαν· πρόσωποι δ' αὐτὴν τὸ ἁγιάζειν· ἃ τε τὸν μόνον ἅγιον ἔχουσιν ὑμνοῦσιν τὸν·
ΔΙΔΥΜΟΥ οἴκοις οὖν πάντος οἱ προσκυνοῦντες αὐτὸν ἐν ἑαυτοῖς· οἷς καὶ πρόσωποι ἅγιος εἶναι· οὐκ ἐστὶ μία ἐν
καὶ δευτέραν· ἁγίασμα τοῦ ὄρους· ὁ θεμέλιος αὐτοῦ ἐν ὄρεσιν ἁγίοις· τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἁγίασμα τοῦ ὄρους ἁγίασμα ἄξιον· φη
σίν· οὐκοῦν ἀπὸ τῆς ἁγίας θεοῦ ἁγίας· καὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ οἰκεῖον ὑμῖν· διὸ τοῦτο ἁγίασμα φθείρει· φθείρει τοῦτο ὁ θεός· ὁ γὰρ ἁγιάσας
θεοῦ ἁγίος ἐστίν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς· πρὸ γὰρ ἁγίασθαι ἀπὸ τῆς καὶ τὸ ἁγίασμα παντὶ τῷ γινομένῳ θεοῦ οἴκου· ἵνα ὦσι θεοῦ ἅγιος
ἦ καὶ ὦσι θεοῦ ἅγιος· οὕτως καὶ τοῦτο ΔΙΔΥΜΟΥ
Οἴκου αὐτοῦ· ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἁγιάσαι ἐν τῷ οἰκείᾳ· ἐν τῷ τοῖς αἱρεθεῖσιν ἁγίοις αὐτοῦ· τοῦτον τὸν ἁγιασμὸν ἁγιαλιρότη
ταν ὑμῶν· τοιούτῳ δὲ αἰῶνι αἰῶνος· διὸ καὶ ἕτεροι ἄλλοι ἐρμηνεύται μὴ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐν ἁγίοις θεοῦ ἐστὶν· οὗτοι μὲν οὖν περὶ τοῦ
μασὶ τῶν ἰουδαίων· ἐν προφήταις ἁγίασται μὴ ἐν ἐκκλησίαις· τοῦτο γὰρ παλαιὸν καὶ ἐπὶ προφητῶν ἁγίασμα ἁγιαλιρότητος· ἐν ἡμέρᾳ
πόσι ἁγίασμα ἁγιαλιρότητα ἡμέρᾳ· ἐν ἡμέρᾳ δὲ ἐπὶ τοῦ πόσι· μασὶ· θυμίαμα προσφέρειν· ἁγιάσμα ἁγιάσματος· ἐν ἡμέρᾳ
φυλάξωμεν τὸν ἁγιασμὸν ἁγιαλιρότητα ἡμέρᾳ μαλιρότητα·

τοῖς ἑβραίοις καὶ οὗτος ἀμφοτέροις· οἱ δὲ ὑδρομηλίτας τὸν αὐτὸν ἑκατέρωθεν γράφουσιν· οὐ μὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης πάντας ἑλάφου· ἣν ὑμᾶς τὸν μόνον παρέλιπον· ἀμφίβολα τὰ σπουδαῖα τῆς μελλούσης ζωῆς πεπλανημένους ἀφέντες ἡμέραν δὲ καὶ ἥλιον ἑκάτερον μαθόντες ἑλάφου διαζευχθῆναι.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ἀμφοτέροις μεγάλῃ παρεβραίοις ὁ ἅλμος· περιάγει καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ παραμυθίαν τοῖς καταπονουμένοις ἐνδίκως· ὅτι ἐκκλησιάζουσιν ἐν τῷ καταμαθεῖν τὴν ἐκκλησίαν προλαμβάνων τὴν δι' ἀρετῆς· καὶ προβιβάζει τοὺς ἀνομοίους· ὅτι οὐ παρὰ τὸν ἑβραῖον μόνον ἀλλὰ καὶ παρὰ πάντα ἄνθρωπον· ἐν τῷ πληρουμένῳ φάσκοντος· τὸ δὲ λαμβάνοντος ἐν ῥᾳδίᾳ· ἰδοὺ γὰρ θεὸς ὁ ποιήσας καὶ δημιουργὸς καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ· καὶ εὐεργέτης· καὶ κριτής· καὶ πάντων παραίτιος· πλὴν ἑκουσίων κακῶν· μᾶλλον θυμοῦται καὶ πολυέλεος· καὶ μακρόθυμος καὶ πολυοικτίρμων· καὶ ἀμαρτίας καὶ ἀνομίας καὶ ἀδικίας ἐξαίρων· καὶ ἀθῷος οὐδαμῶς· ἐπάγων ἁμαρτωλοῖς ὀργὴν δικαίαν· καὶ ἐκδικῶν ἐν καιρῷ· καὶ ἐκδικῶν ἐν κρίσει· καὶ ἐν ὀργῇ θυμοῦ· καὶ ἐν πυρὶ καταναλίσκων· καὶ ἐν ὕδατι κατακλύζων· καὶ ἐν λίθοις πυρὸς καὶ θείου βρέχων· καὶ ἐν ἀνέμῳ καταιγίδος ἐκδικῶν· καὶ ἐν σεισμῷ καὶ ἐν λοιμῷ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν ἀφανισμῷ καὶ ἐν ἐξολοθρεύσει καὶ ἐν ἀπωλείᾳ καὶ ἐν ἀπωθήσει καὶ ἐν ἀφορισμῷ καὶ ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἐν ἀπογνώσει καὶ ἐν ἀπελπισμῷ

κεφάλαιον ιθ΄.

ιθ΄ οὐ λαούσου κύριε θεὰ θυμώσαι καὶ τὴν κληρονομίαν σου βδελύξασθαι·

χ΄ ὑπὲρ αὐτῶν ἐξιλάσεται περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν·

κ΄ καὶ ἐὰν ὑπὲρ οἴκου θεοῦ ἡμῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς· οὐδὲ σὺν ἡμῖν ἐὰν μὴ ἐξιλάσηται περὶ ἡμῶν καὶ προσήλυτον θεοφόρον θύσαμεν·

κα΄ ἐὰν δὲ ὑπὲρ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐξιλάσηται καὶ μοιρὶς τοῦ λαοῦ καὶ μοιρὶς τοῖς προσηλύτοις τοῖς θεοφόροις·

κβ΄ σὺ γὰρ οὐκ ἐδικαίωσας τὸν λαόν σου κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν·

κγ΄ μαὶ κάριος ἀνὴρ οὗ ἂν σὺ παιδεύσῃς κύριε καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν·

Ἐκ τοῦ ἐπιστολίου δ΄.

Ἐπεὶ οὖν ἀληθῶς τὸν τοῦ θεοῦ κλῆρον οὐ γὰρ ἐγκεχωρίκασιν αὐτοῖς, ἐὰν μὴ ἁγνὸν ἔχῃ οὐδεμίαν αἰτίαν ἔσται μεταχθῆναι ἀγαθόν· ὅταν δὲ ποιμὴν ἐὰν ἀγελεύσῃ πρόβατα καὶ ὁ τῆς ἀγέλης λίγουμενος οὐδεμ

ἡμέραι γὰρ οὗτοσ᾽ ἀπὸ φραδὸσ καὶ πορλιραὶ. τοῖσ᾽ ἀπὸ τιμηθεῖσιν ὁλοπλοῦσ· καὶ θεῖσι κόλασιν τὴν διαπυρὸσ· καὶ τοι
χιόσθαι μέλουσιν· αἰτὴν ἀδικίαν οὐκ ἐρίσταμαι. ἐγκεβίου ὁ γὰρ παιδεύομενοσ· ὑποσοῦῆς
διδασκόμενοσ· πραυνώθητι δὴ ταῖσ᾽ πορλιραῖσ ἡμέραισ. δὴ αὐ ταῖσ γοῦν ταῖσ καὶ κοπαθείαισ. καὶ δὴ αὐ τοῖσ᾽ τοῖσ
σθιρασμοῖσ. τὰσ ὑπὸ τοῦ μόχθου παραμυθίασ λαμπάμου. θεραπεύθητι ὑπομένθιν· διδασκόμενοσ καὶ μα
ταμαθαύου· δὴ τοῖσ᾽ τῶν σθιρασμῶν καιροῖσ ὀδίκαιοσ πραυνεται· καὶ θεραπεύθητι· ταῖσ θεικασθεὶσ πραγ
μάτων σικοπῶν. ἄλλοσ πολλαχοῦ ὁ μόθροσ. αὐτὴν τὴν κολάσιν λέγεται· καθαίρηται καὶ θυμηδίταιζό
μόθρου. οὐδὲ γὰρ ἀθεμιτόσ᾽ ἀπαρθυμφαίτοσ δὲ δὲ ῥηθέντοσ τοῦ θεοσ ὀργή· οὐ γὰρ θέρηται ὑπόπτυοσ· παρίσταται δὲ μόθροσ
γραφῶν· ὅτι τὸ ὁριστόμενον τὸ αἷμα πολλὸν μόθροσ· οὐχὶ πάλλουσ ὁριστέται. ἵνα παυτοῦ τοῦ θίσαι τὸν θυμὸν σου·
ὄρυξαν γὰρ πρὸ πρόβατον μου μόθρον· καὶ θυμὸσ δὲ σου θίσαι τοῦ. κυρίλλου τ΄ λγ΄
τοῖσ φιλαμαρτήμοσι μόθροσ ὀργισθήσεται. καὶ ταπομθησθήσομαι γὰρ θισάδου. ὡσ᾽ κολασθησομένοι. ἐγὼ τὸ θαταῦ
τοῦ λγ΄ ὁ γὰρ μοχθοῦντασ᾽ κοπιῶντασ ἐγκεχώρικεν ἡμῖν· τοῖσ τὴν ἁμαρτίαν ὑποφέροθαι μόθροισ· ἀλλὰ
σμένουσ. θεολαμπήτου δίγαρι καὶ πρὸσ πραχύτητα καὶ ῥᾳθυμίαν τοῖσ᾽ ἀσθενοῦσι συγχωρῶ τὰ θεῖα· καὶ
κοινὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἀλλοῦκ θεῖα ἀπόστατα· ποῖον δὲ λαοῦ ἢ ποίαν κληρονομίαν· ἀπὸ τὴν θεῖαν πρόσοψιν
πορχῦ λοχθίσασ φορμὴν· αἰτὴν θεῖαν παρεμοὶ καὶ δοῦσα σοι θεῖν ἡ τῶν κληρονομίαν σου· καὶ ταῦτα ἡ·

κυριλλου τ΄ λγ΄ ἀπὸ δὲ μισεῖ γὰρ ἀφιλῶν τὸ γθεῖον θεῖν
θεῖα τῶν σαρκῶν. μίαν τῶν θεῖν ἐκπορῶν αἰτίασιν· ἀλλ᾽ θεὸσ δὲ
τοῖσ᾽ οὐρανοῖσ καὶ ἵνα καθίσασ ἐν δεξιᾷ τοῦ θῦ καὶ πρὸσ· ἐνθεῖ
δὲ δὲ θεῖσ᾽ ἀπὸ τὰ πανταπάντα πλήρων· καὶ μάτοι μὲν ἀπὸ οὐρα
νοῦ αὐτοῦ· μαθὲ δὲ καὶ ἐν Ἐμμανουήλ· διαὶ σθένειαν δὲ καὶ πα
ρουσίαν· ὅτι καὶ ἐν ὧν ἀπὸ με θλίμων· καὶ διαὶ τοῦτο κερδαίνομεν·
τὸ δὲ ὧν ἀσθαι ἐν καὶ ἐν ταῖσ μαθηταῖσ τοῦ διαπόλου· καὶ τὴν
ἁμαρτίασ τῶν τυραννίδα· καὶ τὸν θάνατον τὸν λίθον τοῦ
ἔφοδον· καὶ μετὰ λίγε· ἀρ᾽ οὖν ἐκ δὲ πορλιμῆσ· μὲν θὲ τῶν
κόσμου μεμενηκάμεν· αὐτοῖσ δὲ ἀπὶ πλὴν πρὸ ἀρ᾽ πρᾶν· ἀπὸ τῆ
τοῦ ἁγαπητοῦ αὐτοῦ οὐδαμοῖσ· αὐτοῖσ γὰρ λιμᾶσ πετὰ λη
ροφόρησεν θεῖν· οὐκ ἀφίσομεν ἡμᾶσ ὀρφανοῖσ· ἔρχομαι πρὸσ
ἡμᾶσ· ἦλθεν γὰρ προσλιμᾶσ· ἀπὸ τῆ λαοῦ λιμὴν ἀνθραυτοῦ·
καὶ ἀσὶ αὐτὸν τὸν παράκλητον· τοῦ τάτι τοθεῖ τοῦ πρὸσ εἰσ
πορθυόμενον· πρᾶν· ἴδιον δὲ ἐστὶ παρ᾽ χορ ἐκ αὐτοῦ τοῦ υῦ·:—

ἐγκεβίου
τοῦ τάτι γθοσσοῦ θεῖν ἁγιασθῆναι τοῦ θῦ δικαιοσύνη· θεοσ δὲ λαοῦ πό
μον ἀποδιδόσουσαν· τοῖσ᾽ καλοῦσ᾽ λογισμένοισ· οἱ καὶ ἀγόμενοι
τὴν δικαιοσύνησ τοῦ θῦ· πάλιν δὲ ἐν αὐτοῖσ᾽ ἡδονὴν θῆναι τοῖσ
δοξίοισ· ἀπὸ δὲ θῦ θεῖσ᾽ γθυόμενοι τὴν καρδίαν· καὶ μηδὲν τὴ
τυχὸν ἐκ κολοβὸν· ἵνα καμοὶ θεῖν μὴ ἀγμένοι· μόνην δὲ τὴν θῦ
θέαν· καὶ ὑπὲρ λιτὴν ὁ λοῦ ὑπεραδικότατον·

θεολαμπήτου
ἀλλὰ τὸ λόγοσ᾽ τοῦ θῦ καὶ σῶσ᾽ ἡμῶν τὴν θυμοῦ πάθοσ᾽
καὶ τοῦ ἰουδαίων τὴν ἄρνησιν· δικαιοσύνην γὰρ ἐκάλεσε
τὸν δικαιοσύνησ τὸν χῦ· αὐτοῦ γὰρ ἴδιοσ δικαιοσύνησ οὐ μόνον
ται· καὶ περὶ αὐτοῦ ὁμαλκάριοσ ἔφη παῦλοσ· εἰδόθη δὲ ἡμῖν σοφία ἀπὸ θῦ· δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμόσ· καὶ ἀπολύτρω
σισ· τὸν τοῦ θῦ τοίνυν μονογενῆ υἱὸν σαφῶσ προνοίασ· θεῖρηκόσ· ὅτι οὐ καπαύσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ τὴν ἐκληρονο
μίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείφθη· καὶ τὴν δόσομένην αὐτῷ προθεαθαμένοσ ἄρνησιν· θεικότωσ᾽ ἐκ γὰρ θῦ· ἐκ ὧν οὐ δι
καιοσύνη ἐκ τοῦ ἐρίσιν. θεὸσ γὰρ ἀρνηθοῦσι τὸν δικαιοσύνησ τὴν ἐκ φάνειαν· τὸν ἀνασθενεύξομενται
προμηθέασ·

κυρίλλου τ΄ λγ΄
Δικαιοσύνη μὲν γὰρ ὁμαχθεῖ χῦ ἐκ τοῦ δὲ φησὶν θεῖσ ἐρίσιν αὐτοῦ· ἀμὲ λὴ φθημὲν γὰρ πατὴρ θεὸσ τὸν θάνατον·
καὶ ἀμὲ λὴ προφορὸν θῦ τοῖσ᾽ οὐρανοῖσ πρᾶν καὶ θῦ· ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ἐρίσιν καὶ καιροῖσ θεῖσ ἐρίσιν· καὶ σωσαν τὸ πανταπάντα οἱ θυ
θέσ· τὴν καρδίαν· τοῦ τάτι γοιαῖοι:—

τοῦ ἁγίου τοῦ
Δικαιοσύνη δέτι μὲν αὐτοῦ ὁ τὸν ὁλοσωτῆρ καὶ ἐσ· οὐ τὸν γὰρ αὐτοῦ ὁ θῦ καὶ πατὴρ· διατοῦ ἁγίου προφήτου ὁ μόμαχθέλε
γον· ἐγγίζει ταχὺ δικαιοσύνη μου· καὶ τὸ ἔλεόσμου ἀποκαλυφθῆναι·— καὶ μετὰ λίγε· ἐκ τοῦ ἐρέθέσ ἐρίσιν τοῦ
τάτι ὄζουρανοῦ· παραγέγραπται δὲ τὴν δόξην τοῦ πρὸσ αὐτοῦ με τὰ τοῦ ἁγίου ἀγγέλου· ἵνα κρίνῃ τὴν οἰκουμένην δὲ
δικαιοσύνη· τὸ τὸ γὰρ φησὶν ὁ τὰν δικαιοσύνη· ἐκ τοῦ ἐρέθέσ ἐρίσιν· ὀχόμενοι αὐτὴν δόξαν ται· τοῦ τάτι ἐγγὺσ καὶ πιθ·
ριαυτῶν· δὲ τοι σωσαυτὴν πατὴρ τὸν οἰθῦ θέσ· τὴν καρδίαν· τοῦ τάτι γοιδικαίοι:— θεολαμπήτου
Τοῦ τὸ γὰρ φησὶν τὸ σωτήριον· δικαιοσύνην ἐκάλεσαν· καὶ πάλιν ἐλωσαν τὸ τὸν κύριον· τὸν διατριψασ᾽ ἐκ τὴν γῆν
σι λθίαν τοῦ οὐρανοῦ ποιησόμενοι· καὶ πάσαν αὐτοῦ τὴν ζοολὴν αὐτοῦ παραμυθούμενοι:—

θεοδωρήτου

ἀλλαγαρ εἰ τοιμαὴ ὁ μολογεῖτὰ ἀληθῆ· μηδεδράκασιν ἡθοὴ θμὰς αὐτοῖσ δυρήσειμ θμῶν τὸ θράσοσ μόνον ἐπιτιμῶν· κεκτη-
σθαι τοιμὲν· οὐ δ μὴν ἐκ τοιαύτησ ἡθῆσ ἐσθι μοι· πάλαι δὲ ὑπὸ τοῖσ πολεμίοισ ὠνειδισμένοσ· καὶ τοῖσ θρασυνομένοισ τὴν αἰσχύνην
μεμιγμένοσ· τὸ δὲ ἀδικεῖν παραιτοῦμαι·

ἡσυχίου πρεσ

Πολέμου μὲν ἰσχυροῖσ καὶ λίαν ἀκμάζουσι τὰ τοιαῦτα πολλοὶ διωμάρτυρεσ· καὶ μάρτυρεσ ἀληθεῖσ· οὐκ ἀπὸ μιᾶσ ἡμέρασ τὸ
κτρίλλου. τ ἀλ
μάχεσθαι μοι φήσειν· καὶ τὰ τοιαῦτα πολλοὶ διωμάρτυρεσ· τίσιν ἂν μᾶλλον ἐπιτρέψειεν ἄν τισ ἢ τοῖσ θρασυνομένοισ τὴν ἀδικίαν· καὶ οὐκ ἂν μόνοισ τοῖσ ἀνδρείοισ φοβερὸν εἴη τὸ τοιοῦτον· ἀλλὰ καὶ τοῖσ δειλοῖσ καὶ ἀνάνδροισ· γὰρ τοῦτο τὸ ὑπὸ λαμπρὸν· ἀλλὰ τὴν τῆσ διανοίασ ῥοπὴν· καὶ τὴν τύχησ τὴν θέλησιν· ἀφ' ἧσ ὀφείλομεν πράττειν τὸ δέον ἀρχόμεθα· εἰκάσοι γάρ τισ ἂν οὕτω πράττειν· τὸν θεὸν τοῦ διαιροῦντοσ τὸ πονηρὸν τοῦ σώματοσ ἀμβλύαν ὁρᾶν· καὶ τὴν θεοφιλεστάτην ὑμερασπίζειν αἴσησιν· ὑπὸ θαλεῖ θαι πολλαῖσι· κατὰ
ἀρέσθαι τοῦ θαταμὰ πρὸσ δίκτο ποιοῦσ ἡδόμενοσ· πλὴν ἐπαμύνθι καὶ σώζειν θῶ· ἡσυχίου πρ
Θσοι γὰρ ἂν ἐπιμὼ· καὶ ὀξεῖ πωσι τοῖσ ἐκ θίοισ ἁμαρτήμασι· καὶ θαλεύθασ μήτε ἀπολγῶ· ἀλλὰ μαισθήσει
γόγε φησὶ τοῦτο τὸ τοῦ θεῖ ροπωσ· καὶ τοῦ θαλέοσ
παραχρῆμα αἰσθάμενοσ παρὸσ ποιήθη μ·

θεοδωρήτου

Ὡσεί μὴ τοῦ τοῖσ μοι παρῶν ὑπὸ ἀηρίζομ μοῦ τοῖσ πόδασ·
πάλαι ἀὼ λισθήσω· πῦ πρόκειμ ἀπὸ τῆσ παρασκευῆσ
σεσσ· μηδὲ τὸ θάλεόσου κε δῶ σοί μοι παρρησίαμ· τοῦ
λέγειμ· ἀλλ' ἵνα σε ἐπὶ πρᾶμ τοῖσ ποδασμοῦ· καὶ κατὰ
θῶν ασ τὰσ ἁμαρτίασ μου·

κτρίλλου. τ ἀλ

Παρακαλεῖ θε τοῖσ καμνοῦσι ὑπὲρ αἱρετικῶν· τοῖσ πο
μοῦ σι δυσσεβοῦσαμ· τοῖσ κατορθοῦν τ' θέλοῦσι τὴν
αἱρετικοῦ ἐκ αὐτοῦ πομηθίαμ· τοῖσ κατὰ μικρὸν τὸ
κτήματισ αρικόσ· καὶ μαχομένοισ τοῖσ ἰδιώταισθε λη
μασιμ· ὅσοι δὲ τὸ πουδάζομεν μοι κατορθοῦσθαι·

ἡσυχίου πρε

ἰατροῦ καὶ τοῦ τὸ ἐπιστήμονοσ· εἰ μὲ λοιπὰ τοῖσ πράγμα
σιμ ἐπιμέλειμ τὰ φαρμακα· ὁδῶν ασ δὲ ἐπὶ τὴν καρδί
αν· θέτε τὰσ ἐπὶ τοῖσ ἁμαρτήμασι τοῖσ οἰκείοισ· λύπασ
τὰσ γινομένασ ὀξεῖ σι τῆ προφῆσ· καὶ κατανύξεωσ· εἴτε
τὰσ ἐπὶ ταῖσ ἐπιθυμίαισ τοῦ πράγματοσ· εἴτε τὰσ ἐπὶ
φερομένασ ἡμᾶσ ἀδίκωσ ἐπαγωγαῖσ· εἰ μὲ λοίπουσ πάσασ
ὀθῶ παρόχει τὴν παραίκλησιμ·

κτρίλλου. τ ἀλ

Ἁμομίαμ μὲ ὁμολογεῖσ τοῦ θεοῦ εἶναι· ἁμομίασ γὰρ ὄντι
ἁμαρτίασ εὑρετὴσ καὶ διδασκαλοσ· ὁ δὲ θρόνοσ τῆσ ἁμαρ
τίασ τὴν ἀρχὴν· λίτοι τὴν ὄχουσι αὐ· ἀφ' οὗ ὁ δράκων πα
φησὶν· ὅτι τὸ οὕτωσ ἁμαρτῆσ καὶ ἀσωτέροσ· οὐσοι ἡθὴ
μοσ ὄντι καὶ ἐκ ταμιεῶν λαμπρῶν· ὁπηνίκα δὲ ἐκ ἔσχον
μοσ ὄντι ὁ τῆσ ἁμομίασ θρόνοσ· τοῦ πάντων λίτοῦ διαπύλου τυραννὶσ· καὶ ἀρχὴ μὲν γέ τοι τοῦ φησὶν μόνοσ γὰρ εἶ θῶ
καὶ τοῦ Δωμεσοῦ τοῦ· καὶ κατάρχεισ τοῦ ὁλοῦ μέγα τοῦ ἰδίου πρῶ·

θεοδωρήτου

ἐπεὶ δὲ πολλοὺσ προσάπτεσθαι θῶ οἴ πεδὶ καὶ οἱ καὶ ἀγαθοῦ θρόνοσ ἁμομίασ· πᾶμ γὰρ κρίσισ δικαία καὶ οἱ ὀρθόμοσ δοι
κάζει· διὸ πλατύνεσθαι τὸ πρόσταγμα· τοῦ τάξει τὸ πρόσταγμα σοῦ τοῦ οἱ καὶ καμάτου ὄντι ποιητικόν· διαν
τασ μετὰ τοιοῦτοι τοῦ ποιοῦσ· διαδοχὴ αμένασ ἁμοιωσασ· τοῖσ καὶ οὐκ ἀγαθοῖσ ἀγωνιζομένουσ· καὶ τοῦ ἰσοῦ τοῦ πρὸ θυμοῦσ καὶ θυ
τοῦ μοῦσ· ὑπομένασ·

διὰ λόγου

Συλλειτουργοῦσι λιμῶν ὑπάρχουσι· καὶ λιμὶ καὶ φρὸ
πίζεσι λιμῶν οὐδέποτα· ὁ θεὸσ θεῖ πε πάρεστι μὲ λιμὶ ἀγαθοῖ ἐσμεν αὐτὸ ὁ σοῦ καὶ παρασοῦ ἦναι· ἀλλ ἐπεὶ ὁρῶμεν φιλο
μοισ πίασ· καὶ τὰ τοῖσ δικαίωσ φρονοῦσι τασ· καὶ ἀεθοῦσ οὐ κατάδικάζομ τασ· αἰνεῖ σθω πρόσταγμα τοῦ
θρόνοσ ἁμομίασ θρόνοσ· νόμον γὰρ τοῖσ παῖσ τοῦ ἐπαίδευσε λέα· ἀμέλει φησὶν ἐκ ἔσχον· καὶ με πολίτα·
τει· ὁ μὲ πρ ἀγαθοῦ τοῖσ· πρόσταγμα αὐ τοῦ τοῦ οἱ τοῦ· ἀλλ' αἰδὴ τοῦ ταῖσ οὐ τοῦ θῦ παρδίαι οὐ κ ἐσι κατὰ τοῦ ἦσαν μὲν
οὐθὲν καὶ αἰσθέρ θισ ἐσι· αἰ δὲ τοῦ ὁ μὲ τὰ τοῦ ὁ μὲ πορίζου σι· τοῦ μετὰ ποιούμεθα· καὶ πάλιν ὁ διὸ τοῦ ὁ λοῦ
αὐ τοῦσ· τῆσ ὁ μοτάτησ κ ἀσθλίμῶν ὁρ μῆσ· ἀλλοσ θρόνον ἁμομίασ· τὴν τυραννικὴν ἀρχὴν τοῦ
διαπύλου ἔφη· ἐφ ὅσον τοῦ γὰρ ἡ λασε τοῦ πορίασ ὁδιαπύλοσ· ὡσεὶ σοδῶ αμεῖν τῆμοχθηρᾶσχεῖ· ἁμομίαμ γοῦν αὖ τῆ
αὐτόμου· καὶ ἀπὸ λειαν αὖ τῆ ἀπομορέτοσ· καὶ βιαῖ αὐτοῦ ἡγραφῆ·

ἡσυχίου πρε

θρόνοσ ἁμομίασ ἐ κόπτοσ ὁδιαπύλοσ ὁμομαίζ ται· διὰ τοῦ γὰρ ἁμαρτίασι λεῖ αν τοῦ θρόνου· διὰ πολλῶν λόγοισ· διὰ
τυραννικὸν ἁμομίασ· ἐν τῶδιαπύλω καὶ ἁμαρτάνειν καὶ ἀπαλλάττεσθαι· ἀμφοῖν καὶ κριτὴσ ἀδικίασ·
ἔχω σι καταικρίνων τὴν ἀδικίαν· ἀλλὰ σὲ ἀδικα ικρίνων· ἐκ ὁμολογεῖσ· ἀπολῶ·

θρόνοσ ἁμομίασ ὁδιαπύλοσ ὁσιωσὲ δοχὴν πασῶν καὶ κιῶν·

τοῦ τότε μὲν διὰ καιρὸν θεὶς κρίνεσθαι· καὶ οὐκ ἄτιμον ἀμομφίαν παίσασα κρίσεσιν· ὁ γὰρ θρόνος τὴν κρίσιν σημαίνει·
ἄλλος δὲ ἢ θεὸς οὐ τοσοῦτος ὁ ἁμαρτεῖν δεδιὼς μόνος δαίμων· ὃς καὶ θλάσφρασε τοὺς τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λαῷ καρθίας
ποιεῖ δὲ διὰ τὸ εἰκότως. διὰ τοῦ γὰρ παρόχθειν τοῖς ἀνοσίοις·
ὁ διάβολος ἄτιμος ὁ πρόσωπον εἰκόνος ἔχων προσταγμάτων· πλανᾷ γὰρ καὶ ἀμαυρεῖ θεοῦ εἰκόνος ποιοῦν καὶ μορφοῦν· ἔστι τοῖς θρέμμασι
ζομένους τὰ τῶν προσταγμάτων· καὶ τοὺς θεμιτολόγους τοῦ θεοῦ· τὸν δὲ ἐκτὸς ἡρακλιάνην λιὰς ἐπίσκοπον
① πλάσωμα εἰκόνος ἔχων προσταγμάτων ἄτιμος ὁ διάβολος· ὁ θεὸς καιρὸν παρεισάγων ἐπὶ τοῦ
ἐξολοθρεύσαι λόγους·

ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ θέλω προστάγματι πρόσωπον εἰκόνος ὁρᾶσθαι· οὐ πάρεστι τοῖς κατορθοῦν βεβουλημένοις τὴν ἀρετὴν·
εὐκόλως τοῦτο λωποδυθῆναι ἁρπαγῇ· ἐὰν μὴ βουλεύσῃ δόλῳ· καὶ ἐὰν πλάνῃ· καὶ ἐὰν πλήθει· καὶ ἐὰν τοῖς ἀμόμοις πόθοις· καὶ ἐὰν
τοῖς ἐθέλουσι τὴν ἀρετὴν· καὶ ἐὰν μὴ χάριτος ἐθέλουσι κατορθοῦν ζωὴν· πλάσῃ τοίνυν εἰκόνος ἐὰν προσάγμα
τι· μαρμάρου δηλονότι τινὸς θέλοις ἐν τόλμαις· καὶ οὐκ ἐὰν τοῖς ἀμαθέσιν ἀφροσύνης κατορθοῦν αὐτούς· ἀπιστοῦσι πρᾶγμα
λείψανον τῆς θυσιαστηρίου λίθου· καὶ ἠθέλησε τοῦτο ἁρπάσαι τοῖς βιβλίοις τοῦ ἁγίου ζωγράφου
λῶπα τὸν δὲ καὶ οὕτως εἰκαίως· σὺν δόλῳ τοῦ κόσμου καὶ ἁλαφρὰν ἄρπαγα· πλάσῃ γὰρ ἀμόμου θρόνου δόξαν καὶ τιμὴν
σὺν ἐκκλησίᾳ· τοῦ τοιούτου προσάγματος εἰκόνα· ἐὰν μὴ τοῖς ἀμόμοις ἐθέλουσι κατορθοῦν ζωὴν· ἄτιμος ὁ διάβολος
μηδὲ ἀτοδυσκόλοις καὶ ταῦρον ὀμόντας· θέλει γὰρ τοῖς προσ-
χωμένους· τοῖς κατορθοῦν αὐτὰς ὑπὲρ ἀρετῆς καὶ πόνου εἰκόνος καὶ τρισμακαρίστου· ὁ γὰρ
ῥιαθῆναι· ὁ γὰρ σωμάσας ἄτιμος οὐτοσὶ σωθῆναι·

ἐπὶ οὐ γὰρ ἔστι τοῖς ἁγίοις οἱ τε ἀμόμητοι καὶ ἀμόμητοι δοῦναι
μόνον· καὶ ἁγίοις ἐν αὐτοῖς ἁγίοις καὶ ἐν ἕλκυσι τοῖς ἁγίοις καὶ ἐν ἕλκυσι
τοῖς· οἷς ταῦτα ἐστὶ μόνα μὲν ἀφθορίας· καὶ πολιτροπάσουσι ἁγίοις
τίδας· ἀλλὰ ἢ θεὸς ἡμῶν ὁ λόγος ἐστὶν ἐν τῷ ἁγίῳ σώματι
διεφύλαξαν γὰρ καὶ ἐν ζωῇ τοὺς ἁγίους καὶ μόνους αὐτοὺς ἁγίους καὶ
ρουν τοὺς ἐν τούτοις λέγειν· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη
διεστήλωσαν ὡς τὸν θεὸν τοῦ ἡ καὶ ἁγίου σωτῆρος καὶ ἡρέ-
ῥυσθη· καὶ πολίτα

ἡ θεὸς ἡμῶν ἐστὶν ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ παλαιὸν καὶ πάλαι ἁγίους καὶ
ὁ τῶν ἁγίων καὶ ἁγίων καὶ ἁγίων καὶ ἁγίων καὶ ἁγίων καὶ ἁγίων καὶ ἁγίων
τοῦ ἁγίου τοῦ ἁγίου καὶ ἁγίου καὶ ἁγίου καὶ

ΑΙΝΟΣ ΩΔΗ ΣΤΗ ΔΑΒΙΔ ΑΠΟ ΠΙΓΡΑΦΩΝ ΣΤΑ ΠΑΡΕΥΡΑΙΟΙΣ

ΖΑ

Λ

Π

Ο

Ο

Θύτε ἀγαλλιασόμεθα τοῖς σοῖς·
καὶ ἀλαλάξομεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν·
προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει· καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ·
ὅτι θεὸς μέγας καὶ βασιλεὺς μέγας
ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς,
ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τῆς γῆς·

ἀρνοῦνται τὸ μέγας φησίν· ὡς προαστυγήσουσιν ἕτεροι μικρῷ.
οὐτοῦ τὸ φησίν ὅτι εἷς ἐστὶ θεὸς καὶ πατὴρ ὁ τῆς μεγαλειότητος αἴτιος· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ
τὰ φύσιν θεοῦ· καὶ ἀληθῶς μέγας· καὶ μεταλήψεται· Οὐ προαστυγήσουσιν ἕτεροι ἀπαραίτητος γὰρ ἀληθῶς· ἡ τοῦ
θεοῦ λόγος· καὶ ἀσυγκρίτως ἀληθῶς μεγαλειότης· ὁ τὴν ἁμαρτίαν θεραπεύσας ἐστὶ χῶ· οὐ τοῦτο τεθνήξομαι ἀλλὰ ζήσομαι· καὶ παραπικρανθεὶς ἀληθῶς παιδεύσας με· παιδείᾳ παιδεύσας
τῆς δουλίας· τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν· ἰῶ χῶ· τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ· θαυμαστώσας τὰς ἐλεήμονας αὐτοῦ ἐν παντὶ θαυμαστῷ·
σιν· ἀλλὰ τοῖς τε θεοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τοὺς τάξει πάντας λογισάμενος καὶ ἀριθμῷ πάντας ἐπὶ τῆς γῆς· τοὺς τάξει πάντας λογισάμενος καὶ ἀριθμῷ τοῖς οὖσι πᾶσιν ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ τῆς θεότητος ὁμοιωθείς· ἀρα τοῖς ἡδυσμένοις· οὐ τοῦτο φήσιν· ἀλλὰ τοῖς τε οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τοὺς τάξει πάντας λογισάμενος καὶ ἀριθμῷ πάντας ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ τῆς θεότητος ὁμοιωθείς· παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ τῆς θεότητος ὁμοιωθείς· παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ τῆς θεότητος ὁμοιωθείς· παρὰ τοῦ πατρὸς

ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ τῆς θεότητος ὁμοιωθείς· παρὰ τοῦ πατρὸς

πρὸς ἀνατολὴν ὑψηλὰ τὸ ὄρος· τοῦτ' ἔστι τὰ ἔσω τῆς μυήσεως καὶ τῆς τῶν δογμάτων· καὶ τῶν πρὸς ἀφθαρσίαν ἀνάγοντα τῶν οὐρανίων· ἀρχαὶ· θρόνοι· δυνάμεις· ἐξουσίαι· κυριότητες· ἀρχάγγελοι· καὶ αἱ αὐτὰ ἀεὶ περιφερόμεναι· ἀλλὰ καὶ ταύτας παρῆλθεν αὐτοῦ ἀνατείνων· ὁμοῦ γὰρ ὅσα ὁρᾶται· τὸ πᾶν· οἰκοδομᾶται τῆς ἱερουσαλὴμ τοῦ αὐτοῦ· καὶ δοξολογεῖται σὺν αὐτῷ·

ΔΙΑΛΥΜΑ Ὄρος οὖν τοῦτο τοῦ διηρημένου· ὡσεὶ καὶ φρουρήματι θεσπεσίῳ περιβεβλημένου· καὶ τοῖς ἀγγέλοις ἐπιβεβηκότος· οὐκ ὑψηλὰ τὰ ἔσω τῆς μυήσεως ὄρη νοητέον· ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τῆς ἀφθαρσίας· ἅπερ ἐστὶν ἁγία τῶν ἁγίων· ἐν οἷς ἐστιν ἡ τοῦ θεοῦ κατοικία· ἐν οἷς ἐστιν ἡ τοῦ θεοῦ κατοικία· ἐν οἷς ἐστιν ἡ τοῦ θεοῦ κατοικία·

κυρίλλου

ΚΑΙ ΤΑΥΤΗΝ ὑψηλὰ τὸ ὄρος αὐτοῦ ἁγίῳ· ἐπειδὴ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ· ἡ ἁγία τῶν ἁγίων· ἡ ἁγία τῶν ἁγίων· ἡ ἁγία τῶν ἁγίων·

ΟΠΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥ ΘΥ ΛΟΓΟΥ ΟΣ ΜΟΛΟΝΛΗΤΟΣ ΩΝ ΟΤΙ ΚΑΙ ΘΣ ΑΓΙΟΣ ΚΑΙ ΥΣ ΘΥ ΚΑΤΑ ΑΛΗΘΕΙΑΝ· ΚΑΙ ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΓΕΝΝΗΘΕΙΣ· ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΣΧΑΤΟΙΣ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ ΔΙ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΤΕΡΑΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΑΣ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΡΟΣ ΕΣΤΙΝ ΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΛΟΓΟΥ· ΟΣ ΜΟΝΟΣ ΩΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΘΣ ΚΑΙ ΚΣ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΠΡΟΣΗΚΩΝ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΡΟΣ ΕΣΤΙΝ ΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΛΟΓΟΥ· ΟΣ ΜΟΝΟΣ ΩΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΘΣ ΚΑΙ ΚΣ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΠΡΟΣΗΚΩΝ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΡΟΣ ΕΣΤΙΝ ΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΛΟΓΟΥ·

Μ λισικληρώνητε τὰς καρδίας ὑμῶν
ὡς ὁ τὸ παραπικρασμό· κατὰ
τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν
ἐν δοκιμασίᾳ· ἐδοκίμασαν
με·
Κ αὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα
ἔτη· διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκ
είνῃ· καὶ εἶπον ἀεὶ πλανῶνται τῇ
καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς
ὁδούς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν
μου :-

Ὁυδὲ ταύτην ὁμολογοῦσι δεδόχθαι τὴν ἐπιγραφήν· οὐ τοσοῦτον οἱ ἀρχιερεῖς τὴν προφητείαν ἡρμηνευκότες, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἐπὶ τοῦ ἁλωτοῦ δεινῶν ἐπιλελησμένοι, ἀλλὰ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ὀργὴν ἐπιγνόντες, ἃ δὴ καὶ τὸν ἐκείνων ἐπῆγε λαὸν ἐπὶ τοσαύτην ἀπώλειαν, ἐπιστάμενοι τε ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων ἐπὶ τῶν ἐκείνων ἐπιφανέντων προφητῶν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ὀργὴν ἐπῆγε τοῖς ἰδίοις ὁ θεὸς

μάγασ ὁ ιῦσ λόγ ϑαι· οὐ ιε α τ ϑωι δ ο σι ψ ι και ὀγ ιου· α σω μα τοσ γαρ· ϑω μα τοψ δϑ ἰδ ιον· τὸ π ϑω σω ϑαι ι και ὁ γ ιον σχ ειν· ἀλλα ι κα-
π ι προ χ ω ν αὐ τ υ λε ρι τοψ δ ι μ ιουρ γι κ ιῦ σ δ ιω ν αμ ϑασ· τοῦ γαρ π αμμ ά γϑ ωτ ο ψ ὠ ω ψ τ ν γχ αψ ϑι τ οι η τ ιῦ σ· ϑι δ ϑ ὐ τ ωψ π ολλῶ
π λ ε ίο ψ· τ ωψ ε π ὶ δϑ ά τ ε ρ α ψ τ ο ὐ κ ο σ μ ου μ ό ρ ωψ· ευσεβιου τ οι κ α ιψ ὸ γ ὰ σ μ α ν π ρ ο φ ο ιῦ σ ῥ η μ ϑ ρ ο ῖσ δ ι δ α σ κ ϑι τ οῦ
ι κῦ· τ οῦ ι κ α ιψ ο ὐ ὰ σ μ α τ ο σ· μ ά γ α ψ π ι γ ὰ ῥ π α ι ι κ α ὶ α ὶ μ ι τ ο ψ σ φ ο δ ρ α ν· ι κ α ὶ π ρ ο φ ο ὐ τ οι σ φ ο ω ϑ ρ ο ψ ἐ σ τ ι π α ψ τ α σ τ οι σ ϑ ε ο ι σ· μ ά γ α ψ
μ ϑ ὲ ὠ σ ϑῦ λ ό γ ο ψ ι κ α ὶ π α ψ τ ο ψ δ ι μ ιο ι ῥ τ ο ψ· α ἱ μ ε τ ο ψ δ ὲ ὠ σ τ ε ὐ ϑ ῥ ῖ τ ῆ ν ι κ α ὶ σ ῥ ὰ π α ψ τ ο ψ· φ ο ω ϑ ρ ο ψ δ ϑ ὐ τ ι α σ ι ψ· ἀ λ λ α τ ο ι σ
π α λ α ι ψ ο μ ι ζ ο μ ϑ ψ ο ι σ ϑ ϑ ο ι σ· δ ι ῆ λ α δ ῆ τ ο ι σ· π ο ψ ῆ ῥ ο ι σ δ ι α ί μ ο σ ι ψ· ο ὐ ὼ σ ι κ α ϑ ὼ ̔ λ ϑ ψ α π ϑ ο λ ά σ α σ α τ ῆ σ ι κ α τ ὰ τ ο ψ α ὐ τ ὸ ψ ἐ ω ι ω ω
λ η σ· δ ι ὸ π τ ῥ ῖ ψ α μ ῆ ι κ α τ ὰ τ ο ψ α ἰ ό ψ· τ ο ψ δ ῆ ϑ ω ο ψ π ρ ο σ ῆ γ ο ῥ ϑ μ ϑ ψ ο ψ· ε π ο λ α ί ο ι σ α ὐ τ ο ψ δ ὲ φ ο ω ϑ ρ ο ψ ἁ ῥ ῆ σ ϑ α ι· α ὐ α ῆ ι κ α ὶ σ ο
ϑ ω ῆ γ α ῥ ϑ ψ· ὁ τ ι π α ψ τ α σ ο ῖ ι ϑ ϑ ο ῖ ι τ ο ψ ϑ ϑ ῥ ω ψ ὸ α ι μ ό ῥ ι α ψ· α ὐ τ ὸ σ δ ὲ ὸ ῖ σ μ ά γ α σ ὰ ῖ τ ῖ ι κ α ὶ α ἱ μ ε τ ο σ σ φ ό δ ῥ α ψ:
κ ν ρ ι λ λ ο υ ε α λ ε ̓ μ ά γ α σ ο ὐ μ π ο σ ο ῖ κ ῖ σ ῖ μ ῶ ψ ι κ α ὶ ϑ ϑ ο π ῥ ε π ὰ τ α τ ῶ ν ὰ χ ε ῖ τ ῶ ν ι κ α τ ὰ π α ψ τ ο ψ ε π ῖ π ῥ ο χ ῶ· ἴ σ ο σ δ ὲ ῆ ὸ μ ο ο ῖ σ ῆ
ο σ α ὐ τ ὸ π α ψ τ ε λ ῶ σ· ο υ δ ῆ σ· ϑ ῖ σ ῖ γ α ῥ ἀ τ ι μ ῖ σ φ ὐ σ ι τ ῖ δ ι κ α ὶ α λ ῆ ϑ ε ι α τ ο ῦ ϑ ῦ ι κ α ὶ π ῥ ῦ σ· ι κ α ὶ τ ο ῖ σ τ ο ὐ τ ο ῖ σ ο μ τ ο σ α ὐ τ ο ψ α ὐ
ζ ι ὸ μ α σ ῖ τ ῖ φ α ν ο ὐ μ ε ν ο σ· α ἱ μ ε τ ο σ ἀ τ ι σ φ ό δ ῥ α ψ· τ ο ὐ τ ά τ ι δ ι ο ξ ο λ ο γ ῆ ῖ τ ε π α ῥ α ῖ τ ε π ο ψ α ἰ ῶ ο· ι κ α ὶ ϑ ὴ τ ο ῖ σ ο ὐ ῥ α ν ι ο ῖ σ π α ψ ϑ ε μ ῖ
τ ο ψ· ι κ α ὶ π ι α ῥ α π ο ῦ ο ὐ μ π ο σ ε ῖ ῖ τ ῆ ῖ γ ῆ ῖ· τ ο ὐ τ ά τ ι π ο ψ ῆ ῥ α ὶ ι κ α ὶ α ῖ ι κ ά ϑ α ῥ τ α π ῦ ά τ α ψ· τ ῆ ὼ
τ ο ῦ ϑ ῦ δ ό ξ α ν ϑ φ ε ῖ α ψ τ ο ῖ σ α ῥ π α ζ ο ν τ α ν· ι κ α ὶ ὠ ω ϑ ῥ τ ι μ α ι σ ό μ ι μ· τ ῆ ὼ ϑ ῖ τ ῆ ῖ σ· α μ α ϑ ῖ α σ α ῖ χ λ ω ὼ· τ α ῖ σ δ ι α μ ο ῖ α ῖ σ τ ο ῖ ψ α ὐ
ϑ ῥ ο ω π ο ψ ἐ ω ι τ α ὐ ῆ γ ο ψ τ α ν· ἴ ψ α μ ῖ ἀ ῖ ψ α ω λ ῖ ἑ α ν τ ὰ σ τ ο ψ τ ο ψ ὸ λ ο ψ ῖ δ ω σ ι σ ῖ δ ι μ ι ο ῖ ῥ ο ψ ι κ α ὶ ι κ ῦ· ἀ λ λ ῖ ψ α λ ῖ μ ά σ ο ῖ π ῖ φ ω σ τ ῖ
σ ω μ ϑ ψ ο ῖ· ι κ α ὶ τ ῆ ὼ τ ῆ ῖ σ· ἀ λ ῆ ϑ ῆ σ α ν π ῖ λ ο υ τ ῆ ῖ ϑ ῆ ῥ τ ά σ· ῖ μ ῶ σ ῖ ψ· ι κ α τ ὰ δ ῆ ῖ ι κ ῦ ὸ μ ο ῖ ψ ὸ α ῖ ι κ α ὶ
τ ο ῖ σ ο ὐ ῥ α ν ο ῖ σ ε ω ω ῖ ν ῖ μ ῖ ψ· α π ὸ γ α ῥ τ ῆ ῖ σ· τ ο ψ ϑ ῥ ῖ τ ο ψ μ ὸ γ α λ ο ῥ γ ῆ σ α σ· ι κ α ὶ α π ὸ ι κ α λ λ ο ψ ῥ ῖ σ ι κ π ι σ μ α τ ο ψ· α ὐ α λ ό γ ω σ
ὸ γ ϑ ψ ϑ σ ι ο ῥ τ ὸ σ α ὐ τ ο ψ ϑ ϑ ω ῥ ϑ ῖ τ ϑ· ἀ τ ι μ ὸ ῦ ὸ ῥ α τ ο ψ τ ῆ ῖ φ υ σ ῖ τ ὸ ϑ ϑ ῖ ο ψ· ι κ α ὶ ο ὐ ι κ α ὐ τ ι σ ῖ ἴ δ ι ο ι ϑ ῖ π ο π τ ῖ ι κ α τ α δ ῆ σ ι ψ
ἀ τ ι ψ· α π ὸ δ ϑ τ ῆ ῖ σ ι κ α λ λ ο ω ῖ ῆ σ π ο ψ ῖ κ π ι σ μ α τ ο ω ῖ ν· ι κ α ὶ α ὐ π ο τ ο ψ ῖ κ α λ λ ο ψ σ τ ῆ ῖ σ ὸ ῥ ο ω μ ϑ ψ ῆ σ ῖ κ π ῖ σ ϑ ω σ ῖ· τ ὸ ὑ π ϑ ῥ φ υ ῖ σ
τ ῆ ῖ σ δ ό ξ η σ ο ὐ τ ο ῦ ϑ ϑ ω ῥ ϑ ῖ τ α ι· ευσεβιου
ο υ χ ῖ ψ α μ ὸ ῖ ο ι σ ι ἀ λ λ ὸ σ ο ῖ π ο τ ϑ· ι κ α ὶ ῆ σ ι ψ·
ι κ ν ρ ι λ λ ο υ ε α λ ε ̓ ι κ α ὶ τ ῖ ἄ τ ι ψ τ ὸ ϑ ψ ὸ π ι ο ψ α ὐ τ ο ψ· ῖ ῖ κ α ι
τ ῖ ω ο ψ λ ῖ τ α ι δ ῆ λ ο ω ῶ ὁ α ῖ χ ο σ· ο ὐ δ ϑ ψ ὰ γ α ῥ ῆ ῖ σ ι ψ ϑ ῆ φ ο ῥ α ὐ α ῆ τ ῖ
ο ῖ· ῆ μ ῖ τ ῖ σ ϑ ῖ· ῖ ῖ ὸ ῥ α τ ὸ τ ῆ τ α τ ῖ ῶ ω π ῖ ῖ ῶ τ ῖ ῖ ῖ ῶ ὸ ῖ ῶ ὸ χ ῶ ψ ῆ σ ψ ο ῶ ω·
ι κ α ὶ ι κ α ρ δ ῖ α ψ ϑ ῖ λ ω σ ὸ δ ὸ ι κ α ὶ ὁ χ ο μ ο λ ο ῆ σ ϑ α ι· τ ο ὐ τ ά τ ῖ λ ο ξ ο λ ο
ῆ σ ῖ· ι κ α ὶ μ ά γ α λ ο π ῥ ε π ω σ ῖ ι κ α ὶ α ῖ ῆ ῖ ο σ σ τ ῆ ῖ σ· τ ο ὐ ϑ ϑ ῦ δ ό ξ η σ·
τ ο ὐ τ ὸ ά τ ῖ ψ ὁ χ ο μ ο λ ό ῆ ῖ σ ῖ· ι κ α ὶ ὰ ῥ α ῖ ό τ ῆ σ ὸ ϑ ψ ὸ π ῖ ο ψ α ὐ τ ο ὐ·
τ ο ὐ τ ὸ ά τ ῖ ψ ὁ φ ϑ α λ μ ο ῖ σ α ὐ τ ο ὐ· ευσεβιου
ὁ δ ι α τ ὸ τ ῆ ῖ σ ὰ ῥ ε τ ῆ ῖ σ ι κ α λ λ ο σ ὸ ῥ α ῖ ό τ ῆ τ α ι σ ϑ ῖ σ π ῖ μ ῆ ψ· ι κ α ὶ
τ ῆ ὼ ϑ μ ῆ ψ υ ῖ τ α ὐ τ ῆ ῆ ι κ α τ ϑ ῦ χ α ῥ ῖ σ τ ῆ ῖ α ψ ὁ χ ο μ ο λ ό ῆ ῖ σ ῖ ψ· ϑ ῆ ὼ
ω ῖ ο ψ π α ῥ ῖ σ α τ α ῖ ϑ ῦ· ι κ α τ α τ ὸ ῖ ψ λ ό ῆ ψ τ α ψ ζ ῆ ῖ ῖ σ· τ ο ῖ ῖ ψ ἀ ψ
μ α μ ῖ ϑ ὼ ψ· ὼ π α ῥ ά τ ῖ ψ ϑ ῆ ὼ ῖ ψ α ὐ τ ο ὐ· π α ῥ τ ὸ σ ἁ μ α ῥ τ α ὐ ὸ σ·
τ ο σ· φ ϑ ύ τ ο ψ τ ο σ· τ ὸ ϑ ῆ ὼ ῖ ψ α ῖ ῖ ῖ ῖ σ ϑ α ῖ ϑ ῦ· ο ὐ δ ῖ α μ ϑ ῆ ο ῖ σ ῖ τ ὰ ῥ
π α ῥ α ὸ μ ο ῖ ι κ α τ ῖ ῆ ψ α ῥ τ ῖ τ ῖ ψ ὁ φ ϑ α λ μ ῖ ψ α ὐ τ ο ῦ ·
τ ο ὐ τ ὸ ά τ ῖ
ὁ θ ῖ α τ ὸ τ ῆ ῖ σ α ῥ ῖ τ ῆ ῖ σ ι κ α λ λ ο σ ὸ ῥ α ῖ ό τ ῆ τ α ι σ ϑ ῖ σ π ῖ μ ῆ ψ· ι κ α ῖ
τ ῆ ῖ ϑ ῆ μ ῆ ψ υ ῖ τ α ὐ τ ῆ ῆ ι κ α τ ϑ ῦ χ α ῥ ῖ σ τ ῆ ῖ α ψ ὁ χ ο μ ο λ ό ῆ ῖ σ ῖ ψ· ϑ ῆ ὼ
ω ῖ ο ψ π α ῥ ῖ σ α τ α ῖ ϑ ῦ· ι κ α τ α τ ὸ ῖ ψ λ ό ῆ ψ τ α ψ ζ ῆ ῖ ῖ σ· τ ο ῖ ῖ ψ ἀ ψ
μ α μ ῖ ϑ ὼ ψ· ὼ π α ῥ ά τ ῖ ψ ϑ ῆ ὼ ῖ ψ α ὐ τ ο ὐ· π α ῥ τ ὸ σ ἁ μ α ῥ τ α ὐ ὸ σ·
τ ο σ· φ ϑ ύ τ ο ψ τ ο σ· τ ὸ ϑ ῆ ὼ ῖ ψ α ῖ ῖ ῖ ῖ σ ϑ α ῖ ϑ ῦ· ο ὐ δ ῖ α μ ϑ ῆ ο ῖ σ ῖ τ ὰ ῥ
π α ῥ α ὸ μ ο ῖ ι κ α τ ῖ ῆ ψ α ῥ τ ῖ τ ῖ ψ ὁ φ ϑ α λ μ ῖ ψ α ὐ τ ο ῦ ;
τ ο ὐ τ ὸ ά τ ῖ
χ γ ῖ α σ μ α δ ὸ ι κ α λ ε ῖ ψ· ὅ ϑ ω σ π α τ ῥ ῖ ά ω ν· σ ω ω ῖ ϑ ῆ α τ ῖ ὸ ε ῖ ι κ π ῥ ῖ τ ο
μ ῖ ὸ· τ ο ῖ ϑ ῦ ν α ο ῖ ψ· ε ω ῆ ο ὠ ὼ ὁ χ ο μ ο λ ο τ ο ὐ μ ῖ ϑ ῖ ο σ· ι κ α ὶ ὼ ῥ α ῖ ό τ ῆ
τ α ὸ χ ω ψ· δ ο χ α μ ὸ γ ο σ ϑ ῦ ϑ ὺ ῖ σ ψ τ ὸ· ν α ὸ σ α ὐ τ ο ὐ ι κ α ὶ ἁ γ ι α σ μ α ῖ γ ῖ
τ α ι· ϑ ῖ τ ῖ κ ό π ω σ δ ὸ π ῥ ῖ τ ο ὐ τ ο ῖ ο ὐ π ο ψ λ ό ῆ α ῖ· τ ὸ ἁ γ ῖ ό τ ῆ τ α ι κ α ὶ
μ ά γ α λ ο π ῥ ε π ῖ π ῆ ἁ ῥ χ ϑ ῖ ψ· ἁ ῥ ῖ ό τ ῆ τ α δ ὸ μ ῆ ἁ λ α μ β α ῖ ῶ ψ· τ ῆ ὸ
ἁ γ ῖ ό τ ῆ τ ο σ· τ ο ὐ π α ῥ ο ύ π ο σ· ϑ ϑ ῦ ι κ α ῖ ῆ ῦ· ο ὗ π ο σ· ϑ ϑ ῦ ἁ γ ῖ α σ μ ο ῦ·
ἀ λ λ α ι κ α ὶ τ ο ῦ ἁ γ ῖ ο ψ π ῥ ῦ σ· ι κ α ὶ π α λ ῖ ν· ἁ γ ῖ α σ μ α δ ὸ μ ο ῆ ὸ σ ῆ σ α ι α ὐ τ ο ὐ ῖ ι κ α ὶ τ ῆ ὼ ϑ ῖ σ ῖ κ λ ῆ σ ῖ α ψ· ἄ ω ῆ ῖ ἁ γ ῖ ό τ ῆ σ ι κ α ὶ μ ά γ α λ ο π ῥ ῖ
π ῶ φ α· τ υ χ α ὺ ῖ· δ ῖ ὸ ι κ α ὶ ϑ ῦ ῖ ῆ ϑ ῥ ω λ ϑ ῖ ῖ σ τ α ῖ· τ ο ῶ ὸ ῖ ι κ ω σ σ ο ῦ π ῥ ϑ ῶ ῆ ἁ γ ῖ α σ μ α ῖ σ ϑ· ὸ ὰ ϑ ω ῥ ο σ ῆ ῖ σ ῆ ψ ϑ ῶ ῆ ὸ ῖ ῶ ὸ ῖ ῶ ὸ ῖ ῶ

Θ μάκαπτοὺ ἰεῶ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἄραπτὰ θυσίας καὶ ἀφορὰς καὶ ὁλοκαυτώματα οὐκ ἐζήτησας τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ σου.

Πρόσκωμα ἐκ τοῦ ἰεῶ θύσουσιν αὐτῷ γῆ πᾶσα· ἐξολεύσουσιν τῷ θεῷ πρόσωπον πᾶσα ἰσχὺς τῶν οἰκουμένων· γνῶτε ὅτι κύριος αὐτὸς θεός· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐσμεν ἡμεῖς λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ· εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, εὐλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὅτι χρηστὸς κύριος ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε· ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός με; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου· οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκολιά· ἐκκλίνοντα ἀπ' ἐμοῦ πονηρὸν οὐκ ἐγίνωσκον· τὸν λάθρᾳ διαβάλλοντα τὸν πλησίον αὐτοῦ τοῦτον ἐδίωκον· ὑπερήφανον ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ τοῦτον οὐ συνήσθιον· οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει· οὐκ ᾤκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου· τοὺς ἀνόμους τῆς γῆς ἐν πρωΐ ἀπέκτεινον τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἀπὸ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθάτω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου ἐπάκουσόν μου· ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ εἰσάκουσόν μου· ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνοὶ αἱ ἡμέραι μου· καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡς ξύλα συνεπάγησαν· ἐπλήγην ὡς χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου· ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου· ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου· ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρήμου· ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκήματι· ἠγρύπνησα καὶ ἐγενήθην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος· ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ κατακαυχώμενοί μου κατ' ἐμοῦ ὤμνυον· ὅτι σποδὸν ὡς ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων· ἀπὸ προσώπου ὀργῆς σου καὶ θυμοῦ σου· ὅτι ἐπάρας συνέτριψάς με· αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐξέκλιναν· κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην· σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις· καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν Σιών· ὅτι καιρὸς τοῦ ἐλεῆσαι αὐτήν· ὅτι ἥξει καιρός· ὅτι εἰσήκουσεν κύριος τῆς προσευχῆς τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν· γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς προσκτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον· ὅτι ἐκύψεν ἐξ ὑψους ἁγίου αὐτοῦ· κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν· τοῦ εἰσακοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων· τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων· τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ· ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ· ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὸν ὀλιγοστὸν τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι· μὴ ἀναβιβάσῃς με ἐν ἡμίσει τῶν ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου· κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡσεὶ ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς· καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν· οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Τῷ Δαυίδ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· καὶ μὴ ἐπιλάθου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ· τὸν ἱλασκόμενον πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου· τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου· τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου· τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὸ ἐπιθύμημά σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου· ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ κρίσιν πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις· ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ· τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ· οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος· μακροθυμία καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται· οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ· οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν· οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν· ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν· καθὼς οἰκτίρει πατὴρ υἱούς οἰκτίρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν· ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν· ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡς ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει· ὅτι πνεῦμα διελεύσεται ἐν αὐτῷ καὶ οὐκ ἔσται· καὶ οὐ γνώσεται ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ· τὸ δὲ ἔλεος κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν· τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ· καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς· κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει· εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ· ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· καὶ διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον· ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός· μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν· τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ· σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ· υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ· αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ· ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς· ἃ διέθετο τῷ Ἀβραάμ· καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ· καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς νόμον καὶ τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον· λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν· σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν· ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ ὀλιγοστῷ· ὡς ὀλίγον καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ· καὶ διῆλθον ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος· καὶ ἐκ βασιλείας πρὸς λαὸν ἕτερον· οὐκ ἀφῆκεν ἀνθρώπους ἀδικῆσαι αὐτούς· καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς· μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου· καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε· καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν· ἐξαπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον· εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ· ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ· σίδηρος διῆλθε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ· τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν· ἐξαπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν· ἄρχων λαῶν καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν· καὶ ἔθετο αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ ἄρχοντα ἐν πάσῃ τῇ κτήσει αὐτοῦ· τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν· καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι· καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον· καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ· καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα· καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ· μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ· τοῦ δολοῦν ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ· Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν· ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ· καὶ τεράτων ἐν γῇ Χάμ· ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκοτίασεν· καὶ οὐ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ· μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα· καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθῦς αὐτῶν· ἐξέχεεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους· ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν· εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖπες· ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ αὐτῶν· ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν πῦρ καταφλέγον· ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίων αὐτῶν· εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ κατέφαγεν πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ κατέφαγεν πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν· καὶ ἐπάταξε πάντα πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς μετὰ ἀργυρίου καὶ χρυσίου· καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν· εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν· ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς· διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς· καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα· ᾐτήσαντο καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα· καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς· διέρρηξε πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα· ἐπορεύθησαν ἐν ταῖς ἐρήμοις ποταμός· ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ὃν ἔθετο πρὸς Ἀβραὰμ τὸν παῖδα αὐτοῦ· καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει· καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὰς χώρας ἐθνῶν· καὶ κόπους λαῶν ἐκληρονόμησαν· ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ· καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσι.

Ἀλληλουϊά· ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τίς λαλήσει τὰς δυναστείας κυρίου· ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ· μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν· καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ· μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου· τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου· τοῦ αἰνεῖν μετὰ τῆς κληρονομίας σου· ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν· οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου· οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου· καὶ παρεπίκραναν ἐπὶ θαλάσσῃ ἐν Ἐρυθρᾷ· καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ· καὶ ἐπετίμησε τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ· καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων· καὶ ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν· καὶ ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς· εἷς ἐξ αὐτῶν οὐ κατελείφθη· καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ· ἐτάχυναν καὶ ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν τόπῳ ἀνύδρῳ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ παρώξυναν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ· Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου· ἠνοίγη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν· καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών· καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς· καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ· καὶ προσεκύνησαν γλυπτῷ· καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν· ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον· ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώσαντος αὐτούς· τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ· θαυμαστὰ ἐν γῇ Χάμ· φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς· καὶ εἶπε τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς· εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ· τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι· καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν· οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν· οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου· καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῖς· τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις· καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ· καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν· καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν· καὶ ἐπλήθυνεν ἐν αὐτοῖς ἡ συντριβή· καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο· καὶ ἐκόπασεν ἡ συντριβή· καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ παρώξυναν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας· καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς· ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· καὶ διέκρινεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ· οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς· καὶ ἐμίχθησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐδούλευσαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον· καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις· καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον· τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶν· οὓς ἔθυσαν τοῖς εἰδώλοις Χανάαν· καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν· καὶ ἐμολύνθησαν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν· καὶ ἐπορνεύσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν· καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐθνῶν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς· καὶ ἐθλίβησαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν· πολλάκις ἐρρύσατο αὐτούς· αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν ἐν βουλῇ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν· καὶ εἶδεν ἐν τῷ κατανοῆσαι αὐτὸν τὴν θλῖψιν αὐτῶν· τοῦ εἰσακοῦσαι τὴν δέησιν αὐτῶν· καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ· καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς· σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἐπισύναξον ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου· τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐροῦσα πᾶς ὁ λαός· γένοιτο γένοιτο.

Ἀλληλουϊά· ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· οὕτως εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου· οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ· καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν· ἀπὸ βορρᾶ καὶ θαλάσσης· ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀκαθοδηγησίᾳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον· πεινῶντες καὶ διψῶντες· καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν· καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁδὸν εὐθεῖαν· τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου· ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν· καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου· πτωχοὺς ἐν πενίᾳ καὶ σιδήρῳ· ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ· καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν· καὶ ἐταπείνωσεν ἐν κόποις τὴν καρδίαν αὐτῶν· ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς· καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου· καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν· ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς· καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέκλασεν· ἀπὸ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· καὶ διὰ τὰς ἀδικίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν· πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν· καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς· ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτούς· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν· ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει· οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις· ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς· αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ πελάγει· καὶ εἶπε καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος· καὶ ὑψώθησαν τὰ κύματα αὐτῆς· ἀναβαίνουσιν ἕως οὐρανοῦ καὶ καταβαίνουσιν ἕως ἀβύσσου· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο· ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων· καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη· καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς· καὶ ἔστησε τὴν καταιγίδα αὐτοῦ εἰς αὔραν· καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς· καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λιμένα τοῦ θελήματος αὐτῶν· ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ· καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν· ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον· καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς διψώδη· γῆν καρποφόρον εἰς ἀπώλειαν· ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· ἔθετο ἔρημον εἰς λιμνῶνας ὕδατος· καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων· καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας· καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικητηρίου· καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας· καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐμείωσεν· καὶ ἐταπεινώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ συντριβῆς κακώσεως καὶ πόνου· ἐκχέων ἐξουδένωσιν ἐπὶ ἄρχοντας· καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐκ ὁδῷ· καὶ ἐβοήθησε πτωχῷ ἐκ πτωχείας· καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς· ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ πᾶσα ἀδικία φραγήσεται τὸ στόμα αὐτῆς· τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα· καὶ συνήσει τὰ ἐλέη κυρίου.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός· ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῇ δόξῃ μου· ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι ἡ ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε· καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν· ὅτι μεγάλη ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀλήθειά σου· καὶ ἕως τῶν νεφελῶν τὸ κρίμα σου· ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου· ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου· ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμερίσω Σικιμα· καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω· ἐμὸς ἐστὶ Γαλαάδ· καὶ ἐμὸς ἐστὶ Μανασσῆ· καὶ Ἐφραὶμ ἀντι

ἀθανασίου

ρνδ

Θεὸς γὰρ τὴν κατορθώσιν τῆς οἰκουμένης καὶ ὧν ναὶ δωρεᾶς. ἐφάσκομεν χαίρουσαν δεῖ χαίρειν τὴν ἀοίδιμον καὶ ἐπιγλήσιον εἰρήνην·

κυρίλλου τ ἀδ Ὁ μὲν γὰρ ἀρχαῖος καιρὸς ἐπαρᾶς. ὅπου γε ζιζανίων πλῆρες θυσ· ὁ παῖδας φαύλους τὸν εὐρέ
τῆς καὶ διδασκάλους· ἡ πᾶσαν εἰσθεᾶσθαι τὴν τοῦ ἀγροῦ φύσιν· εἶναι γὰρ καὶ διαστῆσαι ἡμᾶς παραινεῖ σοφ· ἀμεμφόφοσι δοῦναι
λιμβύσαι ἀφθαρσίαν αὐτῶν ὁ παντοδύναμος· καταγελᾶσθαι τοῦ θανάτου ἔχων· καὶ ἀπὸ γῆς ἕως τοῦ οὐρανοῦ τῶν ἁμαρτι
αν· οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις ἑορτάζειν εἰκὸς ἡμᾶς εἰσελθεῖν· τοῦ στεῖναι δὲ οὐρανῶ· καὶ ἀπαντᾶσθαι τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγε
θυφραίνεσθαι οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ·

ἡσυχίου πρε

καὶ τὸ ἐπὶ τῆς θυφροσύνης ἐπὶ θάτερα· ἡ τοῦ σαρὸς ἀφίξις· ὡς ἂν ἀφ᾽ ἑτέρου διδάσκειν τὰ δόγματα· καὶ μοι τοίνυν οὐρανοὺς καὶ γῆς
τὸ ἐπὶ ταύτῃ μὲν τὴν ἡριον γέγονε· ἡ ὄρη κλίνασα ὡς οἶδε καὶ κατάπαυσις· οὗτος πάλιν θεὶς γῆς αἰνετοί λαοὶ διατεῖναι ἀρὶ καλέσαι·

ἀδιανάτου ὡς θαλάσσαν δὲ τούτοις τοῖς θρόνοις σημαίνει τὸν πολιτῶν· ἢ πῶς καὶ σὺ σὺν

ἰκυρίλλου

λύειν· τοῦτ᾽ ἐστὶ γὰρ ἀποδέχεσθαι· τὸ εἰρημένον ἐκκλίνειν· —

θάλασσαν δὲ ὁπόταν αἰσθήσεως ἐπὶ τοῖς τοῦτοις μὴ ταῦτα νοεῖν ἐπολαύειν δεῖν αἱ· τῶν σημαινομένων· ἄλλην δέ μοι δοκεῖ τὴν περὶ
γῆν τοῦ τόπου χῶρον· ἢ τοιγαροῦν οἰκουμένην ἅπασαν καὶ τοῖς ἔθνεσι· τοιάδε δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας χῶ· ταῖς μήσοις ἃ πᾶσαν πλήρ
ἐψυχὴν· αὐτὶ καρῶν εἰς ἐκλησίαν χῶ· ταῖς μήσοις ἃ πᾶσαν πλήρ
ωμα τῆς ὁμοιασμένους· ὁ καὶ αὐτὸ τέλος
ἡμέρας· καὶ ἔστι δὲ ὡσημέραι· καὶ ἔστι δὲ ὡσημέραι ἡριστὸς διδασκαλία·
μὲν χρῖσαν τοῦ ὁ κόσμου οἰκουμένης· παρεισταμένη·

ἰκυρίλλου

Νοήσας καὶ οὗτος· ἅπας ὁ τοῦ ἀρχόντος ὁ τῶν θαλασσῶν ἁμ
μούμενος ζάλων· τοῦ θέσαι κήρυγμα τοῦ· δόξαν τῶν ὑδάτων.
προλαβεῖν δέσθαι κατὰ τοῦ· καὶ τὰς γεγεννημένας· τοῦ αἰτήσαν
ἔσαν αἰτήσας· καὶ τὰ τοῦ κήρυκος τῆς ἀληθείας·

ἀδιανάτου

34 Ἅγιά τοῦ πεδίου καὶ μῶν καὶ τοῦ ξύλου· ἁγίας τυχὰς εἶναι σὺν
μαίνει· ἔστι τὴν τοῦ κόσμου σῆραγγα· ὑπαγαλλιάσαν το· —

θεοδωρήτου

Ὁ συμμαχὸς αὖ τῆς τοῦ χαρίσεται· τὰ πεδία καὶ παῦτα ταῦτα
τοῖς· ταυρικὰς φησὶν ἀγροὺς καὶ παῦτα ταῦτα· τὸ· ἐρημωθύσον
λείοις· τῶν τοῦ ζιζανίου παραυλῶν· ἀγροὺ δὲ τὸν τοῦ κό
σμου· λέγει τοίνυν ὅτι ἅπαν τὰ χαρὰς· καὶ θυμὸν δίκας πολισθή
σεται·

τοῦ ἁγίου

Ὁ αἰνύλας τὸ τέλος μόνου σὶ παῦτα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ· διεφθά
γαρ δι᾽ ἀφερομένους τοῦ θεοῦ προξενήτου ὑμνου· ἐξαυτοῦ
γὰρ τὸ σωτήριον ξύλον· ἐν τοῦ σαρὸς προσηλώθη τὸ ἐφύμα·
ἐν δὲ μέσῳ τοῦ παραδείσου τὸ ζωῆς· οὐ προσοπτοποιία· ὁ προφήτης κόσ
μος· οὔτε γὰρ οὐρανὸς· οὔτε δι᾽ γῆς· οὔτε θαλάσσας·
οὔτε τὰ πεδία οὔτε τὰ ξύλα· λοιπὰ καὶ τὰ ἐν τῷ καὶ ἐν τοῦτοις· ἀλλοὶ δὲ
τούτοις οὔτως· τοῦ θεοῦ τῶν ὑμνοποιῶν προσφόρους· —

ἰκυρίλλου

Ἡλθαρὸς ἀληθείας καὶ θεοπρεπὴς ἐχρῆν ἐμὸν ὃς· καὶ τὰ δικαίας
μὲν τοῦ ἀρχεῖα καὶ οὐθίραν· καὶ ἃ τῶν φλόγα πεμπτὴ τῶν ἀν
τοίμων· λυτρώσεται δὲ τοῖς ἔπαν τοῦ γεγονός· τοῦτ᾽ ἐστὶν
ἡμᾶς· καὶ δικαιοσύνης· τοῦ ἁγίου

Οὗτι που φαμὲν ὡς ἀν αἰσθήτου ξύλων τὸ χαίρειν· πρεπτοὶ δ᾽ ἂν μᾶλλον ἁγίοις τὸ χρῖμα· οἷς δὲ μᾶλλον μισθῶναι φῦ
σιν· ἔστι λαμβάνειν τοσοῦτο τῶν οἰκουμένων δικαιοσύνη· δικαιοῦσαν μὲν δὴ πιστοῖς πεπλη
ρωμένοις· ποτὲ· καὶ τὰ δικαίωσας ἀεὶ τοῦ ὅλεθρον τοῦ ταφαὼ· καὶ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ· —

εὐσεβίου Δρυμοὺ δὲ ξύλα· οἱ μὲν φέρον τὰ σαρκὸν· ἀλλοὶ οὗτοι οἱ παλαιοὶ καρποὶ καρποφορούντες
ἀγαλλιῶσι· προτρέχον τοῦ ἰοῦ· δεῦρο καὶ τοῦ κρίμα· τὸ τί ταξύλα τοῦ δρυμοῦ
ἀγαλλιᾶ· ἀφ᾽ ὑφραινομένων· τοῦ ξύλον τοῦ παραδείσου τὴν ῥυθμὸν·

ἡσυχίου πρε

ξύλα τοῦ δρυμοῦ δι᾽ αὐτῶν αἰκαρπίαν· τοῖς αἱμαρτωλοῖς ὁμοίσον· πνεῦμα ἐδὲ ἁγίας ὀλόθρου· μὴ λάβῃ ὁ θεὸς ὑμνοῦσον ὅτι ξύλον
ξυλα τοῦ δρυμοῦ δι᾽ αὐτῶν αἰκαρπίαν· τοῖς αἱμαρτωλοῖς ὁμοίσον· πνεῦμα ἐδὲ ἁγίας ὀλόθρου· μὴ λάβῃ ὁ θεὸς ὑμνοῦσον ὅτι ξύλον
ξυλα τοῦ δρυμοῦ δι᾽ αὐτῶν αἰκαρπίαν· τοῖς αἱμαρτωλοῖς ὁμοίσον· πνεῦμα ἐδὲ ἁγίας ὀλόθρου· μὴ λάβῃ ὁ θεὸς ὑμνοῦσον ὅτι ξύλον
ξυλα τοῦ δρυμοῦ δι᾽ αὐτῶν αἰκαρπίαν· τοῖς αἱμαρτωλοῖς ὁμοίσον· πνεῦμα ἐδὲ ἁγίας ὀλόθρου· μὴ λάβῃ ὁ θεὸς ὑμνοῦσον ὅτι ξύλον
ξυλα τοῦ δρυμοῦ δι᾽ αὐτῶν αἰκαρπίαν· τοῖς αἱμαρτωλοῖς ὁμοίσον· πνεῦμα ἐδὲ ἁγίας ὀλόθρου· μὴ λάβῃ ὁ θεὸς ὑμνοῦσον ὅτι ξύλον

θεοδωρήτου

ξυλα τοῦ δρυμοῦ δι᾽ αὐτῶν αἰκαρπίαν· τοῖς αἱμαρτωλοῖς ὁμοίσον· πνεῦμα ἐδὲ ἁγίας ὀλόθρου· μὴ λάβῃ ὁ θεὸς ὑμνοῦσον ὅτι ξύλον
ξυλα τοῦ δρυμοῦ δι᾽ αὐτῶν αἰκαρπίαν· τοῖς αἱμαρτωλοῖς ὁμοίσον· πνεῦμα ἐδὲ ἁγίας ὀλόθρου· μὴ λάβῃ ὁ θεὸς ὑμνοῦσον ὅτι ξύλον
ξυλα τοῦ δρυμοῦ δι᾽ αὐτῶν αἰκαρπίαν· τοῖς αἱμαρτωλοῖς ὁμοίσον· πνεῦμα ἐδὲ ἁγίας ὀλόθρου· μὴ λάβῃ ὁ θεὸς ὑμνοῦσον ὅτι ξύλον
ξυλα τοῦ δρυμοῦ δι᾽ αὐτῶν αἰκαρπίαν· τοῖς αἱμαρτωλοῖς ὁμοίσον· πνεῦμα ἐδὲ ἁγίας ὀλόθρου· μὴ λάβῃ ὁ θεὸς ὑμνοῦσον ὅτι ξύλον

εὐσεβίου

Ἠρ ἱκατορθώσι μὲν οἰκουμένων· ἔστι τοῦ μὴ ἱκεῖ πιλομφόσθαι· ἐν δὲ δικαιοσύνη κρίμα ὁ ἐρχόμενος ἱκεῖ· κρίμα δὲ δὲ ἀληθείας·
καὶ τοῖς λαοῖς ἐν οἷς γάρ με πάσθαν μάσιαν αὐτοῦ· ὅπως δὲ μὲν οἰκουμένων μισθὸν ὅσιον τῆς· γὰρ μὴ ἱκατάξιαν κρίνθη σφ·
τοῖς δὲ λαοῖς γνῶσιν τέλειαν ὁρᾶν· ὅπως μὴ ἱκεῖ πιθὶ μέρους· γνῶσι οἱ θν· ἀλλαὶ τὸ προφῆτος προσκαλοῖς ἐν τῆς ἀληθείας·
τελέσας αὐτῶν καὶ ἀναλαμβάνοντας καὶ θεωροῦντας· —

ἐκφάνδιθύτηι τοῦ ὄρμων θιαφθόρᾳι· ὑπροτραφὴ θρούμεν· οὐ ἀπολλαῖς ὑμφοραῖς πθρὶ πάφτοι τοῦ σόδαδ· τὸ τθμεῖν ὁτὲ· ἐπὶ
σαυλὶ λαύγε πό· καὶ πασ ἔριμους μεθθλίωιε· ταύτι παραπὸς ἀλοφύλοις διατριαὶς· τόπθδὲ ὁτι πολέμοις ἀχόλαχε·
τοῦ πρόιε θίμενομοΐμαι ταλμοῦ· καπθιεφόμυ λῖσε· καθοῦ καθάφὴ λιλιάυ τοῦ· ὁμοῦ καὶ τὴς διαμοίας αὐτοῦ· καὶ τὴς ναοῖ
λφάας ἐν ἀπαραχίαν· καὶ ἄρλίων λ καὶ ταλίων λ· καταφάσλος· μάτὴν παύτοων τοοῦ ὀχθροῦ αὐ αἱ ράτιν· τὸ τθυῶν ὁ προφλήτλις
θύφρωναι ος καταφλήματι γόμαος· ὑπὸ τοῦ θόυ πῦς· ἐοὶ τὴν τοοῦ πρόιε θέμενομοΐμαι ταλμοῦ· καὶ τὴς διαμοίας αὐτοῦ· καὶ τὴς ναοῖ
πεοδλίμλήθταλμοῦ ἐοὶ γθ ἴραπται· θῖποις αὖ ταπροιεθίμενομαι· προφλήτᾶμ ἄμαι καὶ διδασκαλίαν αὖ αἰειν θίπαι ἀπλῶν
τὰπθρὶ τὴς δθυ πόρας· καὶ θύμδό ἔχου παροισίας· τοῦ σῦς λίμοῦν πθρὶ ὀχου ζαν· λῶς καὶ ὁ ἀμὶ λλμλμεμ θύ ων φλοιν· θθθωρουω
καὶ ἰ δοὺ ἐοὶ τοοῦ μεφελαοῦν τοῦ οὐῶοῦ· ῶν αὖοῦ ναρ λῶν· καὶ μόχρὶ τοῦ παλαιοῦ τοοῦ λμόρ ων θῦ φθασθ· καὶ αὐτοὸ θδὸ θλὶ ἀρ χλίναι
λίτμλί· καὶ λίναασ λθίαν· καὶ παύ πάσ οὶ λαοὶ φυ λαὶ γλῶ σαι· αὐ τῶ δου λθύσουσιν· λίναασ λθία αὐ τοῦ ναασ λθία αὶ ων ιος· καὶ λὶ
ἐχουσία αὐ τοῦ οὐμὶ ἀφ αρ θθλί· ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ τοῦ ἀδάμ λίνι καλία ἀν θρω πό τλις· ἐν κατασά σι γθόρυ θν ἐοὶ τλὶ τοῦ χῦ
ναασ λᾷ α· ὀχι μὶ κὶ αγα ρλίων πρό τθρον· τοῦ λοιδμοῦ τοῦ σω φρούος· ΚΥΡΙΕΛΕΗΣΟΝ ΔΑΛΜΟΝ ΡΜΕ
πλει σταχοῦ παρα τὸς θθο πρόσου γραφὸς· ὁ θὶς ανθρ ώπατος· δᾶδ ἐγθόρυ ος· καὶ τασαφὶ καχσ· καθα πθρ ἀμὸ λεῖ καὶ ἰ λὶ ἐ· οἱ
ὀχιλλ· καὶ ἰ αἰ ωὼ οἱ ὀχι αἰ ωὼ· ἀδθαὶ τοὶ μ ων ὁ ταλμὸς· τοῦ δᾶδ· τοῦ τοῦ θὶς ανθρ ώπατος· δᾶδ· τοῦ καταθάφὶ καχσ· ἀδθαὶ δὲ τοῦ θὸ
ναος· καταθάῖσι τὴν τὴν· καὶ τὶ μα τρὸ πομὸ ταλμὸς· διδαχ ὲι λθόου· ὁὶς σ ἐναασ λθυ σθμ ἀμ λλιασθ ωλὶ λὶ· θύ φραν θὴ τοσαμ υὶ
σοι πολλαὶ· οὕτω ὶ καταθάῖ τα ὶ καθὶ μαὸ· υδυαασ λθυ ὶ σ γαρ ὁ χσ· αὐ τὴ ἡ γθόμ θν τὴς θορ τὴς λὶ πρόφασ ὶ σ· ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ
τοῦ ἰ καὶ ρὸ υχθρὶ· οὗτος δὲ ἐξὶ ὁ πῦ ἰ ος σ δᾶδ· ὁ θὶς ανθρ ώπατος αὐ τοῦ τὸ καταβάρ ὶ καρδίαν ος· λὶ λὶ καθὶ ἄατο παν τοσ θορυ
υου ὶ καὶ τα ραχου πολεμ ὶ σοῦ· ὑπαν τοῦ καταλυ θθν τοσ· λὶ ὶ καθὶ ἄαται γλὶ· ὶ καταάασ ιν αὐ αλαμπαὶ ουσαν· ὶ καθοῦ καρ πο
φορθίοῦ ἐδόξ ατο ανθρ ώπος σὶ ὶ κατοῦ· ὶ καὶ ξ ὶ καὶ λ ανθρ ώπ ων ἐων ποὶς δι ὶ καιοσωύ λων· ἐοὶ τοῦ γόμ λὶ μα τασὶ ὶ καιοσωύ λων λὶ
θωὰι· τοῦ ὑπὸ τοῦ ανθρ ώπ ων· διὸ ὶ καὶ ναασ λεύ φόὶς σ· οὐ ὶ κα πο τοῦ μὶ ναασ λεύ θὶ ὶ κα θα παῦ· ἐοὶ τὸ ναασ λεύ ειν θὶ μβ ἀλλω
θωσ· ἀλλ ἀπὸ τοῦ μὶ ἀρ χθὶ ν τοοῦ αἰμαρ ταμ ρ ὼ τω ν· με ταμ ὸ λ ἐν ἀμ ρ τοσ λὶ ὶ κέμ ἐοὶ τὴν ναασ λεί αν· ἀ ἀλλὶ ατα οῦ πασαλὶ μ
τοῦ τὸ ποιθὶ ν προσ ταυ τομ ὸ μ ἐν ἐοὶ τοοῦ πὶ ὶ κ ὸ πασὸ αὐ τὸ ὑ ναασ λεύ ὶ κεῖ αι· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
τὸ τὲ φησὶ ν ἀ γαλλιάσ ε ται παῖ σαν λὶ μ λὶ· λὶ τοὶ ὶ καὶ μ λὶ ὶ κτὶ σὸ· ὶ καὶ παρ
τὸ οἱ ὀξ αἰ ώ ρωσ τὴν ἡ μ ὼ οἱ ὶ κὶ ἐν τὸ ἀν θρ ωπὶ ποῦ θῦ· λὶ ὶ καὶ οἱ μὲ λ
λον τὸ ὶ κλὶ ρονομ ὴ σ ὶ μ ν τὴν θεουραν ὶ ον γλὼ· ὶ κατὰ τὸ μα ὶ κάρ ιοι
οἱ πραῦ σ· ὁ τι αὐτοὶ ὶ κλὶ ρονομὶ σου σὶ τὴν γὴν· ΑΛΛΩΣ
τὴ σὸ μα τὶ ὶ κὴ σὸ οὶ σ ἀσ θὶ σὰ φθαρ σὶ ἀν μ ἀ ταλλοισὶ σ· ὶ κατα
τοῦ τὴς ἀν αμάσ ε ωσ λό γουσ· ἀ γαλλιάσ ε ται παῖ λὶ· ἀπ ε τὴ ἀ ὼ ν οῦ
ρανῶν ναασ λεί ασ· ὶ καὶ αὐ τὶ ὶ σ ὶ κατα τ ὶ ω θὴ σο μ ὸ ρ λ·
ΤΟΝ ΔΥ ΤΟΝ
Σ ὶ κλα δὶ αὶ τοῦ σῶ σ· λὶ μ ὼ ν εἰ ὶ κλὶ σὶ αι· ὶ κατα τοῦ γ ὼ ἀ ὼ ναι· ὡσ ὼ
μ ὸ σ ὶ πὸ λα γὴ τοῦ τοῦ ἀ ὶ ὼ ν οῦ μ ὶ ὡσ φθρὸ μ ὸ ναι· ὶ καὶ παν ταχο θὲν
ὁ ανθρ ὶ πὸ πῦ ἄτων ὶ κατα ρὶ πὶ χὸ μ ὸ ναι· ΔΙΟΛΙΝΑΡΙΟΝ
τὸ ὶ κὸ ἐ ναασ λεῖ σθν· ἐ θρ ὸ σ ἀρ πὶ· ὶ καὶ ἐ θρ ὸ σ γ ὼ ἀ ὶ σ θὸν· ὶ καὶ γὰρ
θὶ τὸ προ τθρ ὰσ παρουσὶ ασ ἐ ναασ λὸν σὸν· ὸ σθν μ ὶ κεφαλαί ω ὶ
ται σρὶ ψ ασ τὴν ἁμαρ τὶ αν· θὺ τὴ ἀ ἰ αθαρ ὶ σὶ· ὶ καὶ ὶ κατα ρ γλὶ ω σ
τοῦ θαύ α τον· ὶ καὶ θὺ τὴ ἰ δθυ τ ρ ὰ ναασ λθύ σ ἡ· δὶ α τοῦ ὶ κα θθὶ α
τον τοοῦ μ ἡ ὸ χ ὼ ν αὐ τοῦ· λὲ λυ ὶ κοσ τὸ ὶ κα ὶ ὸ ν ὶ καὶ τὴν φθορ αν·
ΔΕΥΤΕΡΟΝ Ε ΛΕ
Ν ὶ σον τασ ὶ ὶ κὶ λησ ὶ ασ φησὶ ν· ἀ τεθλὶ ρὶ πὶ ζ ομ ὲν ασ ὶ ἀπὸ παν
τοσ πυ θύ ματοσ· ὶ καὶ μὼ ν ὶ καὶ πὸ ρὶ ρ ε ομ ὲν ασ· ταὶ σ πὸ ρὶ φλ
ΑΛΓΜΟΝ σὶ σ ταὶ σ ἀλ μυ ραὶ σ·
τοῦ τάτ γοὶ θὲν αὐ ταὶ σ οἱ ὶ κοὼ τάν ἀ ν θρ ωπ οι· λὶ τοι ὶ καὶ γὼ λὶ· ὶ κτὶ σὸ· ὶ καὶ παρ
τὸ οἱ ὀξ αἰ ώ ρωσ τὴν γὴν οἱ ὶ κὴ σ ὶ ν τὸ ἀν θρ ωπὶ ποῦ θῦ· λὶ ὶ καὶ οἱ μὲ
λον τὸ ὶ κλὶ ρονομ ὴ σ ὶ μ ν τὴν θεουραν ὶ ον γλὼ· ὶ κατὰ τὸ μα ὶ κάρ ιοι
οἱ πραῦ σ· ὁ τι αὐτοὶ ὶ κλὶ ρονομὶ σου σὶ τὴν γὴν· ΑΛΛΩΣ
τὴ σὸ μα τὶ ὶ κὴ σὸ οὶ σ ἀσ θὶ σὰ φθαρ σὶ ἀν μ ἀ ταλλοισὶ σ· ὶ κατα
τοῦ τὴς ἀν αμάσ ε ωσ λό γουσ· ἀ γαλλιάσ ε ται παῖ λὶ· ἀπ ε τὴ ἀ ὼ ν οῦ
ρανῶν ναασ λεί ασ· ὶ καὶ αὐ τὶ ὶ σ ὶ κατα τ ὶ ω θὴ σο μ ὸ ρ λ·
ΤΟΝ ΔΥ ΤΟΝ
Σ ὶ κλα δὶ αὶ τοῦ σῶ σ· λὶ μ ὼ ν εἰ ὶ κλὶ σὶ αι· ὶ κατα τοῦ γ ὼ ἀ ὼ ναι· ὡσ ὼ
μ ὸ σ ὶ πὸ λα γὴ τοῦ τοῦ ἀ ὶ ὼ ν οῦ μ ὶ ὡσ φθρὸ μ ὸ ναι· ὶ καὶ παν ταχο θὲν
ὁ ανθρ ὶ πὸ πῦ ἄτων ὶ κατα ρὶ πὶ χὸ μ ὸ ναι· ΔΙΟΛΙΝΑΡΙΟΝ
τὸ ὶ κὸ ἐ ναασ λεῖ σθν· ἐ θρ ὸ σ ἀρ πὶ· ὶ καὶ ἐ θρ ὸ σ γ ὼ ἀ ὶ σ θὸν· ὶ καὶ γὰρ
θὶ τὸ προ τθρ ὰσ παρουσὶ ασ ἐ ναασ λὸν σὸν· ὸ σθν μ ὶ κεφαλαί ω ὶ
ται σρὶ ψ ασ τὴν ἁμαρ τὶ αν· θὺ τὴ ἀ ἰ αθαρ ὶ σὶ· ὶ καὶ ὶ κατα ρ γλὶ ω σ
τοῦ θαύ α τον· ὶ καὶ θὺ τὴ ἰ δθυ τ ρ ὰ ναασ λθύ σ ἡ· δὶ α τοῦ ὶ κα θθὶ α
τον τοοῦ μ ἡ ὸ χ ὼ ν αὐ τοῦ· λὲ λυ ὶ κοσ τὸ ὶ κα ὶ ὸ ν ὶ καὶ τὴν φθορ αν·
ΔΕΥΤΕΡΟΝ Ε ΛΕ
Ν ὶ σον τασ ὶ ὶ κὶ λησ ὶ ασ φησὶ ν· ἀ τεθλὶ ρὶ πὶ ζ ομ ὲν ασ ὶ ἀπὸ παν
τοσ πυ θύ ματοσ· ὶ καὶ μὼ ν ὶ καὶ πὸ ρὶ ρ ε ομ ὲν ασ· ταὶ σ πὸ ρὶ φλ
ΑΛΓΜΟΝ σὶ σ ταὶ σ ἀλ μυ ραὶ σ·

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΔ ΑΝΕΠΙ ΓΡΑΦΟΣ ΠΑΡΕΘΕΡΑΙΟΙΣ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΙΣΟΝ ὅτι ναασὶ λθυ σθμ ἀ γαλλιάσθω λὶ λὶ·
ΕΥΦΡΑΝΘΗ τω σαν μ λὶ ὅσοι πολλαὶ·
ΝΕΦΕΛΗ ι καὶ γγόφοσ ὶ κυ ὶ κλω σαὐ τοῦ·
ΔΙ ι καιοσωύ λι καὶ ὶ κρίμαυ ἰ κα πορ θωσὶ σ
τοῦ θρόμου αὐ τοῦ :—

ΔΙΑΓΜΟΝ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Ο ὗτοσ ἄτι μόβ τω σὶ μ ἀ ὸ ρὴ· διαφὶ φέλησ ὶ καὶ γόφου τὴν οἰ ὶ κ ἄν ποὶ ὴ ζμ ένοσ ἐοὶ φαύ φαν· ὶ καὶ διδασὶ κ ὸ
τὶ· ἅ ὶ καὶ τὴν θφὰν φησὶ μ ἀ δὼ α τον ὶ κα θὶ δή μ· ἀλλ ὸ ὖν διατὸ ὑ βρ γφάσ· τὴν ταύ τησ δὼ αμ ὶ μ ν ἀ ὐ δὴ· θεωρὶ σαι·—
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ὃ αὐτὴ τ ἰ ομ ὲ φησὶ τὴσ ἀφ ὁ σω σ αἰ τί αν· τοὶ σ ρὶ γαὶ δὶ ὶ καὶ ω σ τὴν ὶ σρὶ σὶ μ ἡμ ὼ ν· ὧν ὀχ ὸ μ ν· δὶ λε
λὶ πρὸ ασ· πορ ὶ ρασ· ὶ καὶ αὐ τὶ ὶ κφ μ ὺ ασ δὼ αμ ἰ φ σ· ΙΣΟΝ γὰρ λὶ μ ὼ ν ὸ χ· ἰ γα δὶ ὶ καὶ
ὡσὶ τὴ πὶ ἀ θὶ τοὶ σ ὑ ἁμαρ τὶ αὶ σ· ὀχ ρὴ ὶ σα πὸ δὲ ὶ καὶ ἀ σ πρε πῆ ὶ καὶ φὶ λαγ ἀθω σ ὶ σρὶ μ ατ· δ δὶ ὶ καὶ ω σ ὶ σ γὰρ οὐ ὶ σ ἐ ρ γω σὶ
ὶ καιοσωύ λι σ· ἀλλ ὰ ὶ κατὰ τὸ πο λὺ αὐ τοῦ ὑ λεω σ· σ τ ὼ σ ὶ σ δὲ λὶ μ ὰ σ ὶ καὶ δὶ ὑ δατο σ· Δ ὶ ὑ δατο σ δὼ σ ὶ οὶ σ· τοῦ ἀ ἰ ου ὶ καὶ μ ὼ σ ὶ ὶ σοῦ·
δὴ λον ὸ τὶ· ὑ μ ὼ σω σ ὶ τ ὶ σ ὶ ὶ καὶ ὶ τὲ πα τὴ σαι· μ ἀλλον δ ὶ ὶ καὶ ἀ πὸ λω λεν· ὁ πο λὺ ὶ σ φαλοσ δ ρ αί σω ν· ὶ καὶ αἱ ὠ ναι τοῦ δὼ α τ
μ ἡ σω ν λ ρ αι· ΗΣΥΧΙΟΥ ταῦ τα γὰρ λὶ τοὶ χῦ ναασ λεῖ α ὶ κατ ὸ ρ θω σὲν· δὶ λον δὲ· ἀ φ σ ἐν λὶ μ ἡ σ μ ὲν τοῦ ὶ κατὰ δου
λω σαν τ ὼ ν αἰ δί ω σ λὶ λευ θ ρ ὸ θὶ μ ὲν· ὅτ ὶ σ ἡ μ οὶ δὲ ὶ κατ ὶ κρὶ θὶ μ ν· π λὶ ὼ ἀλλ α ὶ καὶ αἱ πο ὶ Δ ὶ ὶ καιοσωύ λων ὶ κατ ὸ ρ θω σόμ ὲν·—
ΔΙΑΓΜΟΝ ἡ ὶ κατ ὸ ρ θω σὶ σ τοῦ θρόμου τὴσ ναασ λεί ασ αὐ τῆ· οὐ δὶ ὶ καιοσωύ λι καὶ ὶ σρὶ σὶ σ ἀ τ ἰ ν· ἐ ὰ γ ὶ πὲ ρ ναασ λεύ
ων ὶ σρὶ τὴσ δὶ ὶ καιοσ ἀ τ ἰ ν· ὡ ὰ δὲ ὶ τοὐ τοισ· τὰ ὖν παρ οἰ μ ἰ ασ· οὕτω σ ὀχ ὸ μ τα· μ ἀ γὰρ δὶ ὶ καιοσωύ λ σ ἐοὶ μ ἀ ζ ὶ ται θρό
μοσ ἀρ χὴσ·—

ϛ΄

ἐχθροὶ δὲ οὗτοι τῆς δικαιοσύνης· οἱ ἀλόγως καὶ ἀδίκως πρὸς τὸν λόγον ἀπειθήσαντες· οὓς ὥσπερ αὖ δικαίους φησὶν ὁ θεσπέσιος λόγος· καὶ θεοὺς μὲν αὐτοὺς καὶ υἱοὺς ὑψίστου κοσμοῦ· ἐχθροὺς δὲ τῆς ἀληθείας οἱ θεομάχοι καὶ θεοστυγεῖς· καὶ ἡ φιλία τοῦ κόσμου· ἐχθρὸς τοιγαροῦν ἑαυτῷ· θεολογικὸν ἔγραψε περὶ τοῦ ἑαυτοῦ· οὓς ὥσπερ αἰῶνος τοῦ καταπαύοντος αὐτοὺς νοὸς ἀλόγιστος καὶ ἀπερίσκεπτος τῆς μεμερισμένης αὐτοῖς αἰσθήσεως· ἢ ὅτι τὸ πῦρ· καὶ φλογιζόμενον τοῖς ὕλαις πυρὸς· ἐᾶν τοῖς ἀλλοδαποῖς· καὶ θησαυρίζειν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρίσεως αἵματος ἐπὶ τῶν μελλούσης ἐπὶ τῶν μελλόντων· τοιγαροῦν περὶ τοῦ πυρὸς οὐ φησὶν προπορεύεσθαι· ἀλλὰ προπορεύσεται ὁ πῦρ αὐτοῦ φλογίζων τοὺς ἐχθροὺς· διὰ λαὸν ἀμαρτωλοὺς· ἐχθροὶ γὰρ ὄντες τοῦ θεοῦ· ἐκ προθέσεως καλοῦνται οὐχὶ πεποιήσεως· πῦρ φησὶν οὐ παύσεται τοῦ τοιούτου αἰσθητοῦ· οὐ τεμεῖν τὴν ὀρεμβλήν φλόγα· ἀλλὰ σῶμα πυρὸς καὶ αἷμα καὶ ἄχρι· καὶ διεσταλμένον τόπον· πυρὸς διὰ κλῶνα καταισθόμενα τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· οὐ τοιοῦδε λίθου καὶ προσῆκον ἀλλοφυοῦς ἀλληλοτήρισιν αἱμορροῦσι· καὶ ὀπτὸν ἀφελεῖν αὐτοῦ ἐπὶ σαπρὸν τοῖς ἄλλοις ὁμοῦ· οὐγὰρ ἰῶν ἔφρασεν ἐξελάσθαι· τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ τὸν γῆρον μενόντας· ἡ μὴ καθαίρειν τι πῦρ ἐπὶ τῆς ἀναπαύσεως καὶ ἀφανίζουσαν αὐτοῦ τὸν γῆρον· οὕτως ἐξέλιπε τοὺς ἐπὶ τὸν γῆρον πορευομένους· σαπρὸν ἐν τοῖς ἐπὶ πολὺ μένουσι· ἐξ ἀρχῆς τῆς ἀληθείας ἐκλάσθη φῶς· διασκεδασθῆναι ἀλίαν· πόθεν ἄλλοθεν φῶς πεσθήσεται ὁ κόσμος· ἡ μὴ ἐξ αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ τῆς προφάσεως αὐτοῖς ὁ ἐκ φῶς αἰώνιον·

διάγνωσις

Οἱ φῶς τὴν οἰκείαν τῆς ἀληθείας διάσκεψιν ἀλίαν αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ πρόπου ἔφασαν πασῶν τῶν κοσμικῶν· καταναγκάζουσι καὶ φῶς τι ζωτικὸν αὐτῶν· ἐπὶ πολὺ ἔχειν φῶς ἐν αὐτοῖς· ἀλλήλοις ταῦτας πάσας αἱρέσεις ἐκλογὴν ἐκλεκτὸν ἐκλεκτικὸν ἐκλεκτικῶν· ἐπὶ τοῦ ἀληθινοῦ μένειν· καὶ φῶς τι ζωτικὸν ἐν αὐτοῖς· ἀλλήλοις ταῦτας πάσας αἱρέσεις ἐκλογὴν ἐκλεκτὸν ἐκλεκτικῶν· ἐπὶ τοῦ ἀληθινοῦ μένειν· καὶ φῶς τι ζωτικὸν ἐν αὐτοῖς·

διάγνωσις

Λέγει ἀπὸ αὐτοῦ ποιεῖ ἀρίστους ἀπὸ τοῦ λόγου ἡμᾶς ἀληθείας· καὶ θυμὸν ἐπὶ τοὺς ἐκ φῶς διὰ κλῶνα καὶ τὸ λαμβάνειν τὴν ἐπουράνιον·

ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων

πρὸ φανερῶν ταῦτα γὰρ ἡ διάκλασις τοῦ φωτὸς· τοῖς ἐν τοῖς κόσμοις· καὶ πνευματικοῖς· καὶ τελείοις· καὶ ἁγίοις· καὶ ἐκλεκτοῖς· καὶ ἐκλεκτικοῖς· καὶ ἐκλογῆς· καὶ ἐκλεκτικῆς· καὶ ἐκλεκτικῶν· καὶ ἐκλεκτικοῦ

ἡεγχίον πρ ε

θι καὶ πολλαὶ σι σ οἱ οὗ τοι τὴν δι καιο σύ λων τοῦ θῦ · τοῦ κάτ τοῦ χῦ ἀν λῶν γέ λων · λιω σ θή ναι γὰρ ἐξ αὐτοῦ φασι λέ-
πτι τος · ὁμοί ως δὲ τῷ πα τρὶ σμα τι · ἀλλ αι καὶ θῦ τῷ θεω ρί α ὁρ λ · καὶ πά λιν τοῦ τε ῦ πρὸ τοῦ πρᾶ ως λέ γω σι · πῦρ δὲ χα σοῦ σι
μῶν · κυ ρί ως οἱ ἀπο στο λοι · οὐ δὲ μᾶ λι στα γὰρ χοί τοι · ἀλλ οὐ ρά νι οι · δι δι καί ως οὖν οἱ προ σα γο ρῦ ο με νοι ·-

κεγρίλλον τ ἀχ

Οὐ ρα νοὺς φη σὶν ὑμῖν τοῦ τοις · οὐ τε ως τὸ σκη νῶ μα · ἀλλ α τοὺς οὐ ρα νοὺς · τοῦ κάτ τοὺς ἀ γί ους
ἀγ γέ λοις · οὕ τως τὴν δι καιο σύ λων τοῦ θῦ καὶ πρὸς · αὐ ἀγ γέ λοις · στέ φα νος γὰρ τοῖς ἐπι γε γρα μ-
μέ νοις · δι καιο σύ νης ὑμῖν τῆς δό ξης αὐ τοῦ · διλέγμον
μαι γὰρ ὑμᾶς πλη ρῶ σαι τὴν δό ξαν αὐ τοῦ · οἱ προ αὐ αφω νῆ σαν τὸν τὴν ὑμῖν ταύ την δι δα σκα-
λί αν · τοῦ σῶ τος οὖν τοσ δι καιο σύ νης θῦ · οἱ οἱ οὗ νοι ἔ σι τὸ φθρά μα τὴν ἡ μέ ρα τοῦ ἐπου ρα νί ου · διλέγμον
λαν τὸν τὴν τοῦ θῦ δι καιο σύ νην οὐ ρα νό θεν ἐ λευ σο μέ νην · διλέγμον
τοῦ τυγ χά νου ὑμῖν · ἀλλ ἐπ ἐ κεί νῃ τῇ πρα γμα τι κῇ ἀ ρε τῇ, πολλαχοῦ δι καιο σύ νη καλ βέ ται · ταύ τὴν αὐ ἀγ γε λί αν πρα γμα τι κῶς
μό νοι ἴ σασιν · οἱ οὗ νοι · οὐ γὰρ αὐ ἁρ πα στι κὴ ἀ ρε τή, πολλαχοῦ δι καιο σύ νη καλ βέ ται · ταύ τὴν αὐ ἀγ γε λί αν πρα γμα τι κῶς
καιο σύ λων λοι πο μέ νης · ἀπο λι πα ρί ου ὁ ρᾶ τε δί καιοι · ἐπι δὴ κε γὰρ μέ νων γὰρ πί στε ως · αὐ ἀγ γε λί αν δι καιο σ', τὴν σπέ φα σαν τοῦ · φό βου
μέ νοις ὑπὸ τοῦ κυ ρί ου · ἡεγχίον πρ ε ὁ μο γε νοὶ μό νον λαοὶ τοῦ τρα πε ζοι · θεοὶ · κη ροῦ δι κί κων λυο
λοι σι αἱ χω σθαι δι καιοι · ἀλλ αι καὶ οἱ τὸν μό νον τοῦ φυ σι κοῦ ὄγ κον τοῦ · τί γα ροὖ ἐκά στι προ δή λον · ὁ τι θῦ τὸ ποι θὲν ἴ δι ον · πα σῶ τοί νυν
θῦ τὸ πα ρ ἄλ λου ποι ῆ σθαὶ ὁ μο ί ως ἐ πι τί σ · δι τοῦ προ σί κω σι · ἀλλ θῦ κα ὶ χά ται · ὡ ς αὐ τὸς πά σι
λι κῶς τὰ ἴ δι α ρ ἄλ λου προ σί κω σι μέ νου · αἱ χω σθαι καὶ αὐ τὸς αὖ
τι ος · χα λε πόν · ζῶν ἀ ρα τοῦ τά ως · τοῦ λι μί τρου προ σί κο μεν ·

ἀθα να σί ου τ ἀχ

Ἐ φη σὶ κα τα ῤ θω σι τὴν ὑ που ρα νο ῤ φη σὶν ἀ χα ρι α λί τως ·-

κεγρίλλον τ ἀχ

τι μῶ προ σί κω σι δὴν ἐ παγ γε λί αν χῶ δι λέ γε τι · τοῦ κάτ τὴν δὴν αὖ
θρω πο λί αν · τοῦ τ ἐ στὶ τοῦ μο νο γε νῆ · ὅ τα ν γὰ ῤ φη σὶν ἡ σα γά λη τὸν προ
φή τοι σον ἡ μῶν οἱ ἱ σου μέ νων · λέ γῃ · κα ὶ προ σί κω σι ἡ ἐ πα γὼ αὖ
τοῦ παῤ τῶ οἱ ἄγ γε λοι θῦ · ἀπο λι πα ρί ου

δί οι κα ὶ ρο δι α πού το · κα ὶ αὖ τὰ ὑ πὸ θή κη ὑ πο φή τη ·, δι ἡ ξαν
γὰρ αἱ χω σο μέ νοις · κα ὶ ὄ ρι α λυ σι τε λο μέ νοις · τοῦ τ ἐ στὶ
προ σί κω σι τὰ σι · ὑ πο δή κη σι τὰ σι αἱ ρε τι κοῖ σι τοῦ ἀγ γέ
λου μη ρι σά σα · τὸν λι μέ τρου προ σί κω σι τὰ σι · θῦ ·-

ἡεγχίον πρ ε

Ἀ ναγ καί ως δὴ ταύ θα τὴν προ σί κω σι ν · τοῦ ἀγ γέ λου · φό βη τα
γὰρ · ἵ να μὴ αἱ χω θῶ μὲν προ σί κω σι ν θε ῷ · οὐ προ σί κω σι ν
ἄγ γε λοι · αἱ μα δὲ κα ὶ ἐν αὖ τῷ μὲν · ὡ σ ἐ σα γγέ λου τὰ ζι ν οἱ προ σί κυ
νοι ν τῶ θῦ · αὖ θρ χό μεθα · προ σ οὖ σι οἱ · ὅ τι τοῦ ἀγ γέ λου τὸ προ
σί κω σι ν ἴ δι ον · οὕ τω προ σί κω σι σθαι · οὐ τοί νυ ν οἱ δαι μο νῶ σ
ἀ πὸ πά σου τά σ · κα ὶ ταύ τα τὸ σ ἀ ξι ά σ · τοῦ ἀγ γέ λου · προ σί κυ
νῆ σθαι δι ω λί σου σι ν :-

ἀθα να σί ου τ ἀχ

Ὅ τι μὲν οὖν ἡ ἐκ κλη σί α · τὸ δι ὰ τῆ σ ἐ κου σ ἡ μῶν · λό γου · τὴν προ φή τη ν τοῦ ἰ ου δα ί ου
κα λῆ σαι μ ου λά σθαι · κα τὰ δὴ λο νό τι · τῶν δι ὰ τὴν ἐ σο
μέ νην ἐκ τοῦ τε ῦ · τοῦ το καὶ πα λαι ὰ δι α σῶ σου τὸν δα ὰδ θε ῷ λά γου · ἀ γα θὸς δὲ κα τὰ πά σα θή ν ἀ νὴ ρ ἐ στὶ καὶ τῶ ν ἐ σο
τὸ ἀ γα θὸν αὖ τοῦ · δι ὰ γγέ λου τὸ προ σί κω σι ν · ταύ τὴν γὰρ ὑ πε ρ κα τὰ πά σα θή ν ἐ κεί νου ἀ ξί αν · κ θε ῷ τι μᾶ σθαι φη σὶ ν ἁ γί ους ·
ἵ να δὴ τὴν ἰ σο τι μί αν τοῦ τε ῦ τοῦ ὁ ρᾶ τε καὶ τοῦ ἁ γί ου · δι ὰ γγέ λου τὸ προ σί κω σι ν · τοῦ θῦ καὶ πρὸς ·

ἀπο λι νά ρί ου

Οἱ σι καὶ ρο ῦ δι α πού το · κα ὶ αὖ τὰ ὑ πὸ θή κη σι τὸ προ φή τη ·, δι ἡ ξαν
γὰρ αἱ χω σο μέ νοις · κα ὶ ὄ ρι α λυ σι τε λο μέ νοις · τοῦ τ ἐ στὶ
προ σί κω σι τὰ σι · ὑ πο δή κη σι τὰ σι αἱ ρε τι κοῖ σι τοῦ ἀγ γέ
λου μη ρι σά σα · τὸν λι μέ τρου προ σί κω σι τὰ σι · θῦ ·-

ἡεγχίον πρ ε

Ἀ ναγ καί ως δὴ ταύ θα τὴν προ σί κω σι ν · τοῦ ἀγ γέ λου · φό βη τα
γὰρ · ἵ να μὴ αἱ χω θῶ μὲν προ σί κω σι ν θε ῷ · οὐ προ σί κω σι ν
ἄγ γε λοι · αἱ μα δὲ κα ὶ ἐν αὖ τῷ μὲν · ὡ σ ἐ σα γγέ λου τὰ ζι ν οἱ προ σί κυ
νοι ν τῶ θῦ · αὖ θρ χό μεθα · προ σ οὖ σι οἱ · ὅ τι τοῦ ἀγ γέ λου τὸ προ
σί κω σι ν ἴ δι ον · οὕ τω προ σί κω σι σθαι · οὐ τοί νυ ν οἱ δαι μο νῶ σ
ἀ πὸ πά σου τά σ · κα ὶ ταύ τα τὸ σ ἀ ξι ά σ · τοῦ ἀγ γέ λου · προ σί κυ
νῆ σθαι δι ω λί σου σι ν :-

ἀθα να σί ου τ ἀχ

Ὅ τι μὲν οὖν ἡ ἐκ κλη σί α · τὸ δι ὰ τῆ σ ἐ κου σ ἡ μῶν · λό γου · τὴν προ φή τη ν τοῦ ἰ ου δα ί ου
κα λῆ σαι μ ου λά σθαι · κα τὰ δὴ λο νό τι · τῶν δι ὰ τὴν ἐ σο
μέ νην ἐκ τοῦ τε ῦ · τοῦ το καὶ πα λαι ὰ δι α σῶ σου τὸν δα ὰδ θε ῷ λά γου · ἀ γα θὸς δὲ κα τὰ πά σα θή ν ἀ νὴ ρ ἐ στὶ καὶ τῶ ν ἐ σο
μέ νων ἐκ τοῦ σπέρ μα τος

θυγατέρας τῆς Ἰουδαίας, πᾶσι οἷς ἔχας φησὶν, πᾶσι διὰ ὁμολογίας σωζομένοις· — ΕΥΣΕΒΙΟΥ
καὶ τοῦτο αἵτιον λέγων τῆς εὐφροσύνης· τῆς δικαιοσύνης· τὸ τοῦ Κυ καὶ θυ αὐτοῦ. αὗται αἱ θεοκλησίαι μόναι θεσμῶν· ὑπάρχουσι
γομέναι· ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἀπεσταλευμένου τοῦ οἴνου· ἀλλαχοῦ δὲ ἔρημος· καὶ τοῦ ἐπὶ γῆς θρόνου·
τοῦ μονογενοῦς ΗΣΥΧΙΟΥ ἐπὶ δὲ τῆς διαφανοῦς καταπέτασμα μόνον παραμένων γυμνῶν ἀποτίθεται· ὑποδὲ
τοῦ μονογενοῦς ὁ ἅγιος προσηγόρευται· φησὶ γὰρ ὑπὸ θεοῦ παντὸς ἐλεεινὸν προσεμαυτοῦ· μὴ πατρὶ σοὶ ἐνθάδε· τοῦ χῦ
ὑπὸ λόγου οὐ γονεῖναι πρόσφορον· οἰκέτου ὑπὸ λόγου ἀλλαχοῦ ὑπὸ γῆν· καταπετάσεως τῆς γῆς· ἐπαρχίαν προσηγόρευσεν· ἅπαν
ἀπὸ τῶν γῆν· ἀπὸ τοῦ μέρους ὁ λόγων τῶν ἐκτὸς γένεσιν ἀλλόθεν· ἀλλ' ὁμοῦ ὑπὲρ ὑποθέσεως ἐπὶ τοῦ ἅγιου· καταπατοῦντος τοῦ θεοῦ δι'
λαοῦ· τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἐπὶ τοῦ μέρους ὁ λόγος τῶν ἐκτὸς γένεσιν ἀλλόθεν· ἀλλ' ὁμοῦ ὑπὲρ ὑποθέσεως τοῦ ἅγιου· μεμαθηκασι τὴν πεῖραν· πόσον ἀπὸ ὑψηλοτέρου· οὗ τι διὰ τοῦ
νομιζομένης εἶναι θεῖας· τοῖς νομισθεῖσι τῶν ἄλλων ἐπὶ τοῖς καταρρίπτασθαι· — ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Οὐγὰρ ὧν ἀπορόμου καὶ ἀπὸ αὐτοῦ· καὶ τοῦ ΚΥ καὶ τὰ πορνικὰ ἀγαπᾶν· διόπερ τῶν περὶ τοῦ ΚΥ ἀγαπῶν· καταρθωταί· οὐ
δι' αὐτοῦ μισεῖν καὶ ὠδὲ λύεσθαι πάμπορνον· τοῦ πάντας καταφθόσας καὶ ἱάσας· αἱ πορνικαὶ πρὸς ἀορθυόρυτας· —
ΔΙΑΛΥΣΙΜΟΝ ὄρνεα πτόμενα καὶ ἀχθρὰ τοῦ θεοῦ· οὐκ ἔθνεα τὰ ἀσεβῆ φύσεσι οὐδὲν ἀλλὰ τὰ παρὰ φύσιν· ἀνδρὸς ἀπὸ τῆς ἀδίκου μοῦ
ἀγαθὴ φύσις· πορνικὸν τὸ παραφύσιν· οὐδὲ φύσιν τινὰ ἀδίκου μοῦ ὧν ἀπὸ λαοῦ ἀτὴν· ἵνα καὶ πορνικὸν οὐδαμοῦ ὂν
γνῶσθαι· ἵνα φθόνος μὴ σαι μὲν· ἀλλὰ πορνικὸν ἀπαν τὸ καὶ σίαν ὄρεγόμενον
πᾶν τινὰ καὶ ἀμύθητα· καὶ αὐτοῦ μὴ σοῦ· ἐὰν πορνεύσῃ ἀφρονοῦν
μὲν· ἵνα πλανῶμαι· ἵνα τοῦτο μὴ ποιήσῃ
πορνικὸν ἀπὸ τῶν ἁγίων θύρων· τοῖς ὁραθεῖσι καὶ γνησίοις· πρὸς ΗΣΥΧΙΟΝ τὸ γὰρ ὀπτὸν πυρὶ ἐμφανίζομαι αὐ
δεῖξαι· ΕΥΣΕΒΙΟΥ τοῦ πρὸ πορνικὸν εἶναι· καὶ φλογὶ πάντας τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ
τοῦ ἁγίου τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ· φυλακτηρίοις· ἃ ἀπὸ μὴ δεῖν αὐτοῦ
ὑπὸ τοῦ πυρὸς παθεῖν· μὴ δεῖσθαι τοῦ ἁμαρτωλοῦ χθρισμοῦ·
τοῦτο δὲ πρᾶξις ἐμπορικὴ φθῆναι· ΤΟΥΔΕ ΠΑΛΙΝ
Ὁλόρριζα ἀπαγθλιτικὸν τυχαῖν· τοῦ τοῦ δικαίου τέλειος·
καὶ λίθος χρῆται· ταμεῖσι θρασπατροφαγεῖν· φυ
λαξασθε τὰ φαιδρότερα·
ὑπαντᾶν ἀλλὰ τοῦ ὄσι
ου αὐτοῦ· — ΔΙΑΛΥΣΙΜΟΝ
θεὶ πολὺ πεμοῦ λυσθεῖσ
τοῦ ὁσίου· μέχρι τέλειο
ματος καὶ ἰσόθεος· τὸ
θαρσοῦντα τὸ θεῖ θε
σθαι ἰσχυσθ· τὸ τυχὸ
ἀχλυμῶτου καὶ ἀμάθ
του διαμάχασιν· πι
γαροῦν οὐκ ὁμολογήσῃ
τοῖς τὸ ἀληθᾶ σμαρτυρας·

ΚΑὶ ἡγαλλιάσαν τὸ αἰ θυγατέρας
τῆς Ἰουδαίας· θν εἰς θν τοῦ ἰς ρι
ματος θυ εἰς θ·
ΟΤΙ σὺ θεὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν
γῆν· σφόδρα ὑπερύψωθης ὑπὲρ
πάντας τοὺς θεούς·
ΟΙ ἀγαπῶντες τὸν ΚΝ μισεῖτε πονη
ρίαν· ΦΥΛΑΣΣΕΙ ΚΣ τὰς ψυχὰς τῶν
ὁσίων αὐτοῦ· ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ
ῥύσεται αὐτούς·
ΦΩς ἀνέτειλεν τοῖς δικαίοις· καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνην·

ΗΣΥΧΙΟΝ ΤΙΣ

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΕ δίκαιοι ἐν ΚΩ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ· — ΔΙΑΛΥΣΙΜΟΝ ΕΥΣΕΒΙΟΥ Ε ΔΧΕ
ΙΣΤΡΙΛΛΟΥ Ε ΔΧΕ ΤΟ ΑΥΘΗΣΕΤΑΙ
ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥ ΤΙ· ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ· ΠΑΣΟΔΟΥ ΔΙΚΑΙΟΛΑΟΥ ΔΙΑΤΙΝΑ ΤΟΣΟΥ·
ΑΠΤΕΤΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥ ΤΙ· ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ· ΠΑΣΟΔΟΥ ΔΙΚΑΙΟΛΑΟΥ ΔΙΑΤΙΝΑ ΤΟΣΟΥ· ΤΟΥΤΟ ΠΑΝΤΩΣ ΘΕΙΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΑΝ· ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΦΗ
ΟΥ ΑΠΑΤΕΛΛΕΙ ΦΩΣ· ΟΥΓΑΡ ΑΜΟΙΡΟΙ ΤΟΙΣ ΙΔΡΩΣ ΔΟΥΝΤΑΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ· ΟΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΥ ΑΣΟΥΔΑΣΜΑΤΩΝ· ΕΑΝ ΜΕΛΗΤΑΙ·
ΔΙΑΛΥΣΙΜΟΝ ΤΟΥ ΤΗΝ ΠΡΑΞΙΝ ΠΙΣΤΗΝ ΑΡΕΤΗΝ ΚΑΤΟΡΘΟΥΣΘΑΙ· ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΜΕΝ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΜΕΝ ΟΥΝ ΑΦΕΛΕΙΦΘΗ
ΤΗΣ ΓΝΩΣΘΗΣ· ΟΥΚ ΑΛΛΟΤΥΓΧΑΝΟΥΣΗΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ· ΦΩΤΙΟΥ Ο ΠΗΡ ΕΣΤΙΝ· ΤΟΙΣ ΔΙΕΦΘΟΡΟΜΕΝΟΙΣ ΤΟ ΟΜΟΙ
ΜΟΥ· ΑΦΑΤΕΛΛΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ· ΗΣΥΧΙΟΝ ΤΙΣ Ε Ο ΤΟΥ ΘΥ ΝΟΜΟΣ ΛΥΧΝΟΣ ΚΑΙ ΦΩΣ ΤΟΙΣ ΔΙΚΑΙ
ΟΙΣ ΚΑΦΕΞΗΣ ΕΣΤΙΝ· ΔΙΟ ΠΕΡ ΑΛΛΑΧΟΥ ΦΗΣΙΝ Ο ΔΑΒΙΔ· ΛΥΧΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΟΣΙ ΜΟΥ Ο ΜΟΜΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΦΩΣ ΤΑΙΣ ΤΡΙΩΣΙ ΜΟΥ· ΟΔΟ
ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΘΥ ΘΟΙ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ· ΑΛΛΑ ΔΗ ΤΟΙΣ ΟΡΘΑΙΔΙΖΟΥΣΙ Μ· ΘΥ ΦΡΟΣΥΝΗ· ΟΔΟΙ ΓΑΡ ΑΥΤΟΙΣ· ΗΣΥΧΙΟΝ ΤΙΣ Δ Η
ΚΥΣΙ· ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΑΡΕΤΑΣ ΑΛΛΗΦΗ· ΑΣ ΑΦΙ ΑΥΤΟΥ ΑΣΥΔΑΖΟΥΣΙ· ΣΥΔΕ ΚΑΙ ΦΩΣ ΑΥΤΗ ΤΗΛΑΥ· ΤΟΥ ΜΟΝΟΓΕΝΟΥΣ ΠΑΡΑ ΠΑΤΡΟΣ·
ΙΣΤΡΙΛΛΟΥ Ε ΔΧΕ ΚΑΙ ΠΑΣΗ ΤΗ ΟΔΩ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΔΗΛΟΥ· ΤΟ ΟΙΟΥΣ ΟΡΘΗΝ· ΚΑΙ ΑΔΙΑΣΤΡΟΦΟΥΣ·

κυριλλου τ αλε

Ψ

πρ εωφγαρομτοσ τοισ αγαπωσιχν· καιτοισ τησ δυσσεβιασ θραυσαντ̄ο τοεωαν τολιαν ευφραινεσθε καιεωι τοισ δοθησομενοισ λιμνη αγαθοισ παραυτου δλι λουοτι πνευματικοισ· αυτ καιασφαλι καιαπολυτον εχι τησ κτισεωσ·

ευσεβιου μαθουτοφησιν ημασ οι τοδικαιομ αγαπη (αν τον· και παν τοσ του παροντοσ αιωνοσ τουτου θν προτιμησαν τοσ· τα εωλωγθαμεν αιμη αγαθα· ιδιδη θν τουθν ικαπατων θν οφω (αν ζωων· εωι τοιμητρωωασι λθι καικω θν φραινεσθαι μηδεν μεν αλλο του θν ιτου ιμου θαυ μαζον τα· χαιρον τα δε εωι μονον τοιω· ουτωσ μιμουμ τησ αιωσιοσ αν απολαυσαντ̄ο μενοι· θν τουτου θν ιδιδοξομολογησεσθαι· καπαντοισ δυο τησ δοξομολογησεσθε τρο ποισ· ωσαν τυχειν δωσι θητε· τουν εωλωγθ μενοισ τοισ αγιοισ αγαθουν· υπο του αγιου ικυ·

παντεσσοι του φωτοσ απο λαων (αν τα· και τουσ τησ αιρεσεωσ απωσασαμενουσ ικλιρου· αλλαλοθαι καιτουσ θεοαν αιμενιτε· τουσ του θν εργατασιων· δεχομενουσ πλιθοσ· δοξομολογησουσιν γαρ θν ταυθαν· τησ θν εχαριστιασ αξαν ειαλαλοτε· μακαριοι τησ χαρασ θεικοτεσσοι δικαιοι· εωυδενι γαρ τουτων ωφελησι κων ημασ αγαθων· τουσ προσκαιρουσ θν φραινομενουσ· εωι θων δε ενωπασαδοσισ αγαθησι καιπαν δοσορημα τελειον· αφησ εωι τα λησ ημασ αμαρτιασ·

κυριλλου τ αλε

η δοξομολογησισ τησ θν εχαριστιασ θεοαν δικαιοι· δει τοιμ ων θν εχαριστειν· οτι θσ εστιν φυσει και κυριοσ τουν ολων και σωτηροσ τουν πρ· ο εωαν ων παντων και υπερ παντασ· κατηξιωσεν ημασ· ποιησασθαι μνημην·

μνημονευσασθε και ιωλο γιστ· και του του δι αιχθι λεγω ομαι καριοσ δαδ· ισ εμνησθη ημων· και ιω λογησεν ημασ·

ηκυριλλου π ε

Ομα τιων του δαδ ο ψαλμοσ αι μαγωγραπται· αλλ εστιδι του πνευματοσ χυ προφητευθεισ μυστηριω αιρι αυ· του δε του αυτη τοιμων αρα του και μου αισ ματοσ ικανοσ θασισ· το ποιη σαι θαυμαστα τον θυ· ικαι πτερασθιαν καθοσ δι θρο ο συμμαχοσ· χμαρτυροφιλαν θρωπιαχρομενοσ· οικονομηθηται κερδοσ· τησ του αιωνοσ ζωησ· δι ατε του ποιουκθιντων· οσωσθν αυτοισ ιδιδοξιαι αυτου· αλλοσωσθν αυτο· τησ γαρ του δοξαωμαυτοισ πλαν ισ ελθυθρουσαν· και τησ αυτου ιασι λειασ· του υτησ τησ του τηριασ· ιποδειξασ μετ δοσ ικθν·

κυριλλου και μου το αισμα παντα γαρ θν ιχω· και ματαιαρ χαια παρηλθεν· και μετολιτα και ποια ταυταδι· τα και ματαδικαια του χυ δικαιοτι· παλαι μεν γαρ οσ εφων ελυτροσθατο· διαμου στοσ τον ιηλ ο του ολου κοσμου· και πικρασ αυτοισ δξιλαν τοδουλειασ· κατεπυριζετο δε και θν θαλασσαν· διωκων οφαραω· και εωαν του δικαιου του θν ιδιοξαζετο· αλλθυτου τοισ μθνταεικονων· ιδιω μεν γαι ματαδικαιαχυ· ουτωσ θν θυροσ ελυτροθη· και θα και παλαι μονοσ οι ηλ· σωσω ται δι ομαλλον ηισμωασαμη· ου κ αμου αι γυπιον εωσμι γμενον ορω μεν θν θαλασσαν· αλλαυτον την αλαζονικαι αλιτηριον (αταν μαν· πιστοι τα ικαι ικφμενον ιπο ποδασ αγιων· εφηγαρ του χσ· ιδου διδωμι καιυμιν παν τιχν εωαν ωφων και σκορπιων· και εωι πασαν την δυν του εχθρου· και ουδεν υμασ ουμη αδικησι· οφησ δε και σκορπιοισ ονομαζ ζ· τουσ πονηροισ και ιουδαιουσ δαιμονασ· ουν τησδε και ονησ τησ του αγγελιασ· και μετολιτα αισατι τοικω αισμα και νομ· εωι τισιν αραικαι τοι ασ εχουσι τασ του φαλλειν ταισ αφορμασ· αυτουσ τε παλιν δικαιαζειν αξιουν· οτι θαυμαστα εστοι ηισεν οικσ· και τοι αυταυτα δι τα δικαιωται και τθθαυμασμενα· αι πτοι ηισεν· ο του ολου σωτηρ και ικσ· του κμου ο σωτηρ· ενσεβιον και ουτοσ ο ψαλμοσ την αυτην εχει διανοιαν· τησ θν εχαριστιασ προθεσιν· αλλα τα πλειονα περι την δυναμιν διεξεισιν· αισμα και νομ· εωφδη τοιν προοδρων πυραμα τοσ νικηρυ φη μεταολλων· και καιμυλων πολιτειαν προ αγορευει· ικανοσ τοσ και αισμα και νομ κελευθι προσθν δικαιθν τουθσ· υπερ φυσαρκαι παραδοξαν· παλαι πο του θυ του ολου τοσ· γενομενησ· εωισρηλιτικ ρασ· οσηρ εωι δικημενουσ τουκοσμου· και χαριτι θυ υπερ παντοσ γευσασθαι θανατου· εωι τωναι ραιτων αμαρτιων του κοσμου· αοσδιατουν εωομενοι ομοιωθησεσθαι αιγεσιν·

του δ ψ του παλιν

παλαι μεν διαμωσεωσ· και δι αγγελων και δι αποφητων· οσοσθνοισ οσοσθν οικσ· ενμιδιοσ και μυοσ αισματι αυτοσ εαυτου·

δοθ νασιον τ αλε

θαυμαστον γαρ αληθωσ· τον καταρχηθηναι θανατον· και αναστασιν παλιν του αν θρωπου πεπονηθοσ·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ κγ΄

προσλήψεται γὰρ τοῦ ἰδίου παρὰ τῶν οὐρανῶν ὁ κς· ὅσα δὲ ἰδίᾳ τοῦ πρς·

ΚΥΡΙΛΛΟΥ Ε΄ κγ΄ ὅσα γὰρ τῶν οὐρανῶν τοῦ πρς· τοῦτό φησιν οὕτως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ὁ σωτὴρ ὁμολογεῖ· ὁ πατὴρ μου ὁ δεδωκώς μοι μείζων πάντων ἐστίν· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάσαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου· ἐκ τοῦ πατρός μου τὰ πάντα ἔχω· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν

πᾶσαν τὴν γῆν· τοὺς κάτοικους ἐπὶ γῆς ἅπαντας ἀφῶ· προσάγγελοι ἐπὶ γῆς ἤκουσαν ἀφανισμόν· τοῖς κῶ· καὶ θέλουσι τοῖς πολεμίοις
. τοῖς ἀορατοῖς ἐχθροῖς τοῦ ἀγῶ· διαπολεμοῦσι καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοὺς· θεοδωρήτου
ἐφ' ἡμῖν οὖν ἅπαν τὸ τῆς πικρᾶς τοῦ διαπολέμου δωματήσας· ἡνίκα θερμὸν θήτε· τὸν ἐπὶ γῆς ἄμμον τοσοῦτον κατὰ τῶν πρὸς
ρον· πρὸς φοίνικα καὶ θαμβοῦν τὸ θεῖον· ἄδομεν τῷ καὶ ἄλλον τῷ· μετὰ πάσης εὐθυμίας χορεύομεν τῷ·
ἡσυχίου πρ. εἰκότως ἐφ' ἡμῖν κοιμᾶσθαι· οὐκέτι γὰρ χώρας μιᾶς οἷον τῆς ἰουδαίας· ἡ ἓν ἔθνος ὅλου·
ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπότητος· τὸ πανηγυρίσαν μυστήριον· ἐφῴδὸν καὶ ἀλαλάζειν ἀπολιμένι κοιμωμένῳ μιμεῖσθαι κόπτας· οὐ θέλει
τὴν γὰρ τοῦ καθόλου προσηγόρευσεν ἀνθρώπου· τοῦ δὲ τοῦ οὐκοῦν περὶ τοῦ στοιχείου τῆς χειρὸς
ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀνθρώπου φησὶν ἡ πίστις αὐτοῦ προίσεται· διόπερ ὁ τοσοῦτος πλήθους διαλάβῃ· κελεύθιδε· πρότερον ἀδικῶν· καὶ
μετὰ τοῦ τοφαλλίασθαι· ἵνα τὸ ἀλλότριον ἐπιγάγῃ· ἵνα τῆς τοῦ θεοῦ χαρᾶς· τὴν ὅσαν τοῦ λογισμοῦ· ἀρχὴν καὶ τὸ λοσχεμόν·
πρὸς κλῆσιν τοῦ διαθήκου· θεοδωρήτου καὶ τοῦ τοῦ Διὸ τοῦ νόμου ἀπηρίδῃ· διὰ ὧν εἰκὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πλημμελοῦμεν· τὴν γὰρ
τας· καὶ χρώμεθα αὐτῇ μὲν χορδαῖς· τοῖς ὀθονίοις· αὐτῇ δὲ καὶ ἡμῖν λογικὰς κιθάρας· τὰ ἡμέτερα μέλη
κιμένῃ· τὴν ἐναρμόνιον ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ ἱερέως· καὶ περὶ διὰ χαλκοῦ δέκοις χάλκου· πλήκτρου δὲ ἐστὶ τὸ ἀγγέλοις· οἷον τὸ μουσικὸν· μετὰ πολ-
μὸς ποιοῦ μέλους τὴν ταύτης
μάτων· αὐτὴ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία·
τῆς ἀληθείας θυμιάματος·
διαθήκου
τὸ δὲ κιθάρα· πολλαχοῦ τῆς
μου· καὶ τὸ ἀλλότριον αὐτὴ
τὸ πρακτικὸν ἀπὸ διανοήματος
ἐνεργάζεται τῆς ἀρετῆς· ἡ δι' ἀ-
πασῶν τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων·
ἀθανασίου καὶ κιθάραν τὴν τοῦ σώματος προφητῶν ψυχῶν ἁρ
μονικὴν ἀφῆσιν· διαθήκη αὐτὴ τοῦ προφητικοῦ ἀλαλαγμοῦ τοῦ
διὰ τοῦ ὀργάνου πολιτευόμενον· καὶ φωνὴ ἐστὶ σαλπίσαι· ὅσαν ἡ πε-
ρὶ τοῦ πρακτικῶν θεωρίαν· εὐσεβίου
τῶν ἐμφανοῦς τοῦ πολίτου διοχολογίαν· προφητικῆς ἡρμοσμένοις
ἐλόγου πρωτογενῆ· ἀλαλαγμοῦ θεὸς πομπεῖον τοῦ μασιλείωσεν·
ἡσυχίου καθάρας τῶν παλαιῶν διαθηκῶν καλῶν
ὑπαυτὴ γὰρ ἡ ἀληθινὴ ἐστὶ προσπέφανται· ἀλλ' ἐγγὺς διδάσκου
ἀγγελίαν· ὑμνοῖς ἀλαλαγμοῦ ὑμνοῦ
πομπεῖον τοῦ μασιλείωσεν· ἀλλαδὴ
τοῦ χῦ· ὡσπερ διαπῆς ὑπαγγέλου
κὴν πολιτεύσας· μεμνημένον
τοὺς νοητοὺς τοὺς ἐχθροὺς· ὅτι κὸ
πωσκεδασμένους ἐσμὲν ἐγγὺς
ἀπὸ τοῦ τοῦ χαρίσματος πολλοῦ καὶ
μᾶς ἐμφημοσύνους μ· ἐπὶ γῆς ἡ
καὶ τὸ ὑπαγγέλιον ὑπάρχον
τὴν δωρεᾶς· τὰ γὰρ ἀδιαπτοῖς ὑπὲρ
θεμένοις· γράμματα τῆς ἀρχῆς· ἡ δι' ἀν
πασῶν τῶν τῆς ψυχῆς δωρεῶν·
ἀθανασίου τὴν θεοῦ σώματος προφητῶν ἁρ
μονίαν φησίν· διαθήκη αὐτὴ τοῦ προφητικοῦ ἀλαλαγμοῦ τοῦ
διὰ τοῦ ὀργάνου πολιτευόμενον· καὶ φωνὴ ἐστὶ σαλπίσαι· ὅσαν ἡ πε-
ρὶ τοῦ πρακτικῶν θεωρίαν· εὐσεβίου
τῶν ἐμφανοῦς τοῦ πολίτου διοχολογίαν· προφητικῆς ἡρμοσμένοις
ἐλόγου πρωτογενῆ· ἀλαλαγμοῦ θεὸς πομπεῖον τοῦ μασιλείωσεν·
ἡσυχίου καθάρας τῶν παλαιῶν διαθηκῶν καλῶν
ὑπαυτὴ γὰρ ἡ ἀληθινὴ ἐστὶ προσπέφανται· ἀλλ' ἐγγὺς διδάσκου
ἀγγελίαν· ὑμνοῖς ἀλαλαγμοῦ ὑμνοῦ
πομπεῖον τοῦ μασιλείωσεν· ἀλλαδὴ
τοῦ χῦ· ὡσπερ διαπῆς ὑπαγγέλου
κὴν πολιτεύσας· μεμνημένον
τοὺς νοητοὺς τοὺς ἐχθροὺς· ὅτι κὸ
πωσκεδασμένους ἐσμὲν ἐγγὺς
ἀπὸ τοῦ τοῦ χαρίσματος πολλοῦ καὶ
μᾶς ἐμφημοσύνους μ· ἐπὶ γῆς ἡ
καὶ τὸ ὑπαγγέλιον ὑπάρχον
τὴν δωρεᾶς· τὰ γὰρ ἀδιαπτοῖς ὑπὲρ
θεμένοις· γράμματα τῆς ἀρχῆς· ἡ δι' ἀν

ΑΛΑΛΑΖΕΤΕ· τὸ κῶ· πᾶσα λίγλι· ὡσεὶ
τὸ καὶ ἀλλιάσθε καὶ θαλάτε·
ΑΛΑΤΕ· τὸ θεῖον ἡμῶν ὑμνικιθάραν·
ΜΥΚΙΘΑΡΑ καὶ φωνὴ ψαλμοῦ·
ΜΥΣΑΛΠΙΓΞΑΤΕ ἐν σάλπιγξι καὶ φωνὴ
σάλπιγγος κερατίνης·
ΑΛΑΛΑΖΕΤΕ· τὸ κῶ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ καὶ τοῦ τοῦ Διὸ τοῦ νόμου ἀπηρίδῃ· διὰ ὧν εἰκὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πλημμελοῦμεν· τὴν γὰρ
πρὸς κλῆσιν τοῦ διαθήκου· θεοδωρήτου καὶ τοῦ τοῦ Διὸ τοῦ νόμου ἀπηρίδῃ· διὰ ὧν εἰκὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πλημμελοῦμεν· τὴν γὰρ
τας· καὶ χρώμεθα αὐτῇ μὲν χορδαῖς· τοῖς ὀθονίοις· αὐτῇ δὲ καὶ ἡμῖν λογικὰς κιθάρας· τὰ ἡμέτερα μέλη
κιμένῃ· τὴν ἐναρμόνιον ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ ἱερέως· καὶ περὶ διὰ χαλκοῦ δέκοις χάλκου· πλήκτρου δὲ ἐστὶ τὸ ἀγγέλοις· οἷον τὸ μουσικὸν· μετὰ πολ-
μὸς ποιοῦ μέλους τὴν ταύτης
μάτων· αὐτὴ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία·
τῆς ἀληθείας θυμιάματος·
διαθήκου
τὸ δὲ κιθάρα· πολλαχοῦ τῆς
μου· καὶ τὸ ἀλλότριον αὐτὴ
τὸ πρακτικὸν ἀπὸ διανοήματος
ἐνεργάζεται τῆς ἀρετῆς· ἡ δι' ἀ-
πασῶν τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων·
ἀθανασίου καὶ κιθάραν τὴν τοῦ σώματος προφητῶν ψυχῶν ἁρ
μονικὴν ἀφῆσιν· διαθήκη αὐτὴ τοῦ προφητικοῦ ἀλαλαγμοῦ τοῦ
διὰ τοῦ ὀργάνου πολιτευόμενον· καὶ φωνὴ ἐστὶ σαλπίσαι· ὅσαν ἡ πε-
ρὶ τοῦ πρακτικῶν θεωρίαν· εὐσεβίου
τῶν ἐμφανοῦς τοῦ πολίτου διοχολογίαν· προφητικῆς ἡρμοσμένοις
ἐλόγου πρωτογενῆ· ἀλαλαγμοῦ θεὸς πομπεῖον τοῦ μασιλείωσεν·
ἡσυχίου καθάρας τῶν παλαιῶν διαθηκῶν καλῶν
ὑπαυτὴ γὰρ ἡ ἀληθινὴ ἐστὶ προσπέφανται· ἀλλ' ἐγγὺς διδάσκου
ἀγγελίαν· ὑμνοῖς ἀλαλαγμοῦ ὑμνοῦ
πομπεῖον τοῦ μασιλείωσεν· ἀλλαδὴ
τοῦ χῦ· ὡσπερ διαπῆς ὑπαγγέλου
κὴν πολιτεύσας· μεμνημένον
τοὺς νοητοὺς τοὺς ἐχθροὺς· ὅτι κὸ
πωσκεδασμένους ἐσμὲν ἐγγὺς
ἀπὸ τοῦ τοῦ χαρίσματος πολλοῦ καὶ
μᾶς ἐμφημοσύνους μ· ἐπὶ γῆς ἡ
καὶ τὸ ὑπαγγέλιον ὑπάρχον
τὴν δωρεᾶς· τὰ γὰρ ἀδιαπτοῖς ὑπὲρ
θεμένοις· γράμματα τῆς ἀρχῆς· ἡ δι' ἀν

ΑΛΑΛΑΖΕΤΕ ἀπὸ τοῦ κῶ· πᾶσα λίγλι· ὡσεὶ
τὸ καὶ ἀλλιάσθε καὶ θαλάτε·
ΑΛΑΤΕ τὸ θεῖον ἡμῶν ὑμνικιθάραν·
ΜΥΚΙΘΑΡΑ καὶ φωνὴ ψαλμοῦ·
ΜΥΣΑΛΠΙΓΞΑΤΕ ἐν σάλπιγξι καὶ φωνὴ
σάλπιγγος κερατίνης·
ΑΛΑΛΑΖΕΤΕ ἀπὸ τοῦ κῶ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ καὶ τοῦ τοῦ Διὸ τοῦ νόμου ἀπηρίδῃ· διὰ ὧν εἰκὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πλημμελοῦμεν· τὴν γὰρ
πρὸς κλῆσιν τοῦ διαθήκου· θεοδωρήτου καὶ τοῦ τοῦ Διὸ τοῦ νόμου ἀπηρίδῃ· διὰ ὧν εἰκὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πλημμελοῦμεν· τὴν γὰρ
τας· καὶ χρώμεθα αὐτῇ μὲν χορδαῖς· τοῖς ὀθονίοις· αὐτῇ δὲ καὶ ἡμῖν λογικὰς κιθάρας· τὰ ἡμέτερα μέλη
κιμένῃ· τὴν ἐναρμόνιον ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ ἱερέως· καὶ περὶ διὰ χαλκοῦ δέκοις χάλκου· πλήκτρου δὲ ἐστὶ τὸ ἀγγέλοις· οἷον τὸ μουσικὸν· μετὰ πολ-
μὸς ποιοῦ μέλους τὴν ταύτης
μάτων· αὐτὴ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία·
τῆς ἀληθείας θυμιάματος·
διαθήκου
τὸ δὲ κιθάρα· πολλαχοῦ τῆς
μου· καὶ τὸ ἀλλότριον αὐτὴ
τὸ πρακτικὸν ἀπὸ διανοήματος
ἐνεργάζεται τῆς ἀρετῆς· ἡ δι' ἀ-
πασῶν τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων·
ἀθανασίου καὶ κιθάραν τὴν τοῦ σώματος προφητῶν ψυχῶν ἁρ
μονικὴν ἀφῆσιν· διαθήκη αὐτὴ τοῦ προφητικοῦ ἀλαλαγμοῦ τοῦ
διὰ τοῦ ὀργάνου πολιτευόμενον· καὶ φωνὴ ἐστὶ σαλπίσαι· ὅσαν ἡ πε-
ρὶ τοῦ πρακτικῶν θεωρίαν· εὐσεβίου
τῶν ἐμφανοῦς τοῦ πολίτου διοχολογίαν· προφητικῆς ἡρμοσμένοις
ἐλόγου πρωτογενῆ· ἀλαλαγμοῦ θεὸς πομπεῖον τοῦ μασιλείωσεν·
ἡσυχίου καθάρας τῶν παλαιῶν διαθηκῶν καλῶν
ὑπαυτὴ γὰρ ἡ ἀληθινὴ ἐστὶ προσπέφανται· ἀλλ' ἐγγὺς διδάσκου
ἀγγελίαν· ὑμνοῖς ἀλαλαγμοῦ ὑμνοῦ
πομπεῖον τοῦ μασιλείωσεν· ἀλλαδὴ
τοῦ χῦ· ὡσπερ διαπῆς ὑπαγγέλου
κὴν πολιτεύσας· μεμνημένον
τοὺς νοητοὺς τοὺς ἐχθροὺς· ὅτι κὸ
πωσκεδασμένους ἐσμὲν ἐγγὺς
ἀπὸ τοῦ τοῦ χαρίσματος πολλοῦ καὶ
μᾶς ἐμφημοσύνους μ· ἐπὶ γῆς ἡ
καὶ τὸ ὑπαγγέλιον ὑπάρχον
τὴν δωρεᾶς· τὰ γὰρ ἀδιαπτοῖς ὑπὲρ
θεμένοις· γράμματα τῆς ἀρχῆς· ἡ δι' ἀν

ΑΛΑΛΑΖΕΤΕ ἀπὸ τοῦ κῶ· πᾶσα λίγλι· ὡσεὶ
τὸ καὶ ἀλλιάσθε καὶ θαλάτε·
ΑΛΑΤΕ τὸ θεῖον ἡμῶν ὑμνικιθάραν·
ΜΥΚΙΘΑΡΑ καὶ φωνὴ ψαλμοῦ·
ΜΥΣΑΛΠΙΓΞΑΤΕ ἐν σάλπιγξι καὶ φωνὴ
σάλπιγγος κερατίνης·
ΑΛΑΛΑΖΕΤΕ ἀπὸ τοῦ κῶ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ καὶ τοῦ τοῦ Διὸ τοῦ νόμου ἀπηρίδῃ· διὰ ὧν εἰκὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πλημμελοῦμεν· τὴν γὰρ
πρὸς κλῆσιν τοῦ διαθήκου· θεοδωρήτου καὶ τοῦ τοῦ Διὸ τοῦ νόμου ἀπηρίδῃ· διὰ ὧν εἰκὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πλημμελοῦμεν· τὴν γὰρ
τας· καὶ χρώμεθα αὐτῇ μὲν χορδαῖς· τοῖς ὀθονίοις· αὐτῇ δὲ καὶ ἡμῖν λογικὰς κιθάρας· τὰ ἡμέτερα μέλη
κιμένῃ· τὴν ἐναρμόνιον ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ ἱερέως· καὶ περὶ διὰ χαλκοῦ δέκοις χάλκου· πλήκτρου δὲ ἐστὶ τὸ ἀγγέλοις· οἷον τὸ μουσικὸν· μετὰ πολ-
μὸς ποιοῦ μέλους τὴν ταύτης
μάτων· αὐτὴ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία·
τῆς ἀληθείας θυμιάματος·
διαθήκου
τὸ δὲ κιθάρα· πολλαχοῦ τῆς
μου· καὶ τὸ ἀλλότριον αὐτὴ
τὸ πρακτικὸν ἀπὸ διανοήματος
ἐνεργάζεται τῆς ἀρετῆς· ἡ δι' ἀ-
πασῶν τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων·
ἀθανασίου καὶ κιθάραν τὴν τοῦ σώματος προφητῶν ψυχῶν ἁρ
μονικὴν ἀφῆσιν· διαθήκη αὐτὴ τοῦ προφητικοῦ ἀλαλαγμοῦ τοῦ
διὰ τοῦ ὀργάνου πολιτευόμενον· καὶ φωνὴ ἐστὶ σαλπίσαι· ὅσαν ἡ πε-
ρὶ τοῦ πρακτικῶν θεωρίαν· εὐσεβίου
τῶν ἐμφανοῦς τοῦ πολίτου διοχολογίαν· προφητικῆς ἡρμοσμένοις
ἐλόγου πρωτογενῆ· ἀλαλαγμοῦ θεὸς πομπεῖον τοῦ μασιλείωσεν·
ἡσυχίου καθάρας τῶν παλαιῶν διαθηκῶν καλῶν
ὑπαυτὴ γὰρ ἡ ἀληθινὴ ἐστὶ προσπέφανται· ἀλλ' ἐγγὺς διδάσκου
ἀγγελίαν· ὑμνοῖς ἀλαλαγμοῦ ὑμνοῦ
πομπεῖον τοῦ μασιλείωσεν· ἀλλαδὴ
τοῦ χῦ· ὡσπερ διαπῆς ὑπαγγέλου
κὴν πολιτεύσας· μεμνημένον
τοὺς νοητοὺς τοὺς ἐχθροὺς· ὅτι κὸ
πωσκεδασμένους ἐσμὲν ἐγγὺς
ἀπὸ τοῦ τοῦ χαρίσματος πολλοῦ καὶ
μᾶς ἐμφημοσύνους μ· ἐπὶ γῆς ἡ
καὶ τὸ ὑπαγγέλιον ὑπάρχον
τὴν δωρεᾶς· τὰ γὰρ ἀδιαπτοῖς ὑπὲρ
θεμένοις· γράμματα τῆς ἀρχῆς· ἡ δι' ἀν

Ἀλαλάξατε τῷ κῷ πᾶσα λίγλι· ὡσεὶ
τὸ καὶ ἀλλιάσθε καὶ θαλάτε·
Ἀλάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ὑμνικιθάραν·
μικιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ·
μυσαλπίγξατε ἐν σάλπιγξι καὶ φωνῇ
σάλπιγγος κερατίνης·
Ἀλαλάξατε τῷ βασιλεῖ
ῷ κυρίου·
Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλή
ρωμα αὐτῆς·
Ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοι
κοῦντες ἐν αὐτῇ·

μου· τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἱερατεύοντος τοῦ βασιλέως καὶ θεοῦ τοῦ κτίσαντος
τίου τοῦ βασιλέως· διαθήκου ἐπὶ γῆς ἁλλάσσουσιν θυσιαστηρίοις· οἱ τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας· λαμπρὸς καὶ δικαί
ως προφήτου τῷ· οὗτοι γὰρ ἀληθῶς εἰσὶ πνευματικῶν θορτικῶν διαφέρειν ἱκανοί· λόγον τῷ ἱκανότητος ἡμῶν θεοῦ θεῷ· ὃς καὶ ἱκα
νώσας διακόνους καὶ μὴ διαθήκης· τῶν πλουτούντων πάντων λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει· μόνον τοῦ πόθων ἀμβώνων προφέρει·
εὐσεβίου θλασταὶ λέγονται σάλπιγγος· οἱ λόγοι τῶν ἀποφάσεων τοῦ σῶσεν ἡμῶν· διὰ τὸ ὑμνασάμενον καὶ πόθου
ρωμένον τῆς πίστεως τῶν· κράτος ἰδὼν διὰ τὸ πρακτικόν· ὡσὼν γὰρ αἱ κεράτιναι σάλπιγγες· ὡσὶν δὲ θρᾴκιον
ζώου· καὶ περὶ τῶν ἀποφάσεων διέφησιν· ὁ παῦλος· μὴ τῶν ὡσὼν μὴ λείπω θῷ· ἡ δι' ἡμᾶς πάντων λόγῳ· ἰδιόμελον
φωναὶ τοίνυν εἰσὶν αἱ βροντῶν τοῦ σῶσεν ἀποφάσεων· θλασταὶ ὁμοίως καὶ κράτιναι· σάλπιγγες ἐτυγχάνων· κιθάρᾳ μὴ ἄλλως
μὴ κιθάρᾳ λέγειν· τῶν ἐμπάντων τοῦ χῦ λαῶν· θεὸς διαφόρων ἡμῶν· ὡσὲ θεὸς πλείονων χορδῶν ἡμῶν μεμιγμένον· μίαν τὸ θύχλων καὶ
θυχαριστίαν· τῷ θεῷ ἀπαθρώπων τῶν· θεοδωρήτου θλασταὶ δὲ σάλπιγγας πάσας χαλκᾶς λέγει· κράτιναν
δὲ τὰς εἰκράτων πάσων ἡμῶν· ταῦτα δὲ ἰουδαίοις κεχρῆσθαι σωτήριόν φησιν· σκιὰ δὲ τῶν ἡμετέρων παρθενικοῖς ἐκκλη
σιτεύω· τὸν ἐμπάντων ἡμῶν πάσης ἀνθρώπου τῶν· θεοδωρήτου καὶ διδάσκοντι τῶν ὅλων·
ἀθανασίου θάλασσαν τὸν υἱὸν τῶν παρόντα σημαίνει· διὰ τὸ ἁλμυρὸν τῶν ἐθνῶν τὸ φρόνημα τῶν·
μενον

κ

Ποταμοὶ κροτήσουσι μχθιρὶ ἐαὶ τὸ
αὐτό:

ψ Ἀὸρη ἀραλλιάσουται ὅτι λίκθι κρί
ματη γλν:

Κριγθὶ τὴν οἰκουμένην δικαιοσύ
νη. καὶ λαοὺς ἐνευθύτητι:—

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΔΑΔ

ΙΚΘ ὅτι ἀσεβεῖς ἐμοὶ ἐσθμοὶ ζ, ἀθωσαμ
λαοί: ὁ ἱκαθημένος ἐαὶ τοῦ μχθ
ρουυεθὶμ ἀλευθλὶ τοῦ λιγλί:—

κ ποταμοὶ κροτήσουσι χερὶ ἐαὶ τὸ αὐτό. ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου. ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ὁ ψαλμὸς οὗτος ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλέγετο. ἐν γὰρ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλέγετο. ἐν γὰρ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλέγετο. ἐν γὰρ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλέγετο.

εὐσεβίου

Ϲιωὴ θρμὶν θύβαισι ϲοπτυτήριον· οὕτω δὲ ὀνομάζειν θεὸν τὴν ἱβραϊγραφὴν παρὰ τὸ θεοσεβὲς πολίτευμα τοῦ λαοῦ ῥᾳδιούργησαν· τοῦ τοιούτου δὴ λοιμοῦ τὸν τρόπον· ὁ ποιοῦσιν ὧν λόγου ἀπόρρητος· στενοῦν τὸν λιμὸν οὐ τὰ ἐπιτήδεια· ἀλλὰ τὰ περιττὰ τῆς ἀπολαύσεως· παρὰ τούτοις οὖν μάγας ἄπιμ οἰκεῖ·

ὅσιος· παρὰ τὴν ὁσιότητα δὲ μᾶλλον· τοῦ τάξει τὴν θεοκλησίαν· ὧν αὐτὸς ἑαυτῷ παράσχοιτο· μὴ ἄρχοντα γὰρ αὐτὸν λογίζεται· ἀρ

καὶ τῶν προφητῶν μάγας ἄπιμ οἰκεῖ· θεσπέσιος ὑψηλὸς τυγχάνει ὢν παντὸς· τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν προσερχομένοις τὴν

πίστιν λαοῖς· δοξαζόμενος καὶ τιμώμενος καὶ ἀρχόντων· παντὶ τῷ βραχομένῳ τὰ ἀγαθὰ· ἰουδαίοις τε καὶ ἕλλησι· ὑποθεὶς γὰρ

δικτύοις πάντας ἁλιεύσειν προσέταττεν· ἐκκλησίαν οἰκοῦμεν ἀπίστων· ἀγροικοτέρων δὲ παρεστώτων· ἀλλ' αὐτὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἕως ἀνέχων· ἀγγέλων τε καὶ ἀρχαγγέλων

πυρὸς ἅματος· προσεικονιζόμενος δὲ· καὶ παρ' ἡμῖν· ὑψηλὸς τοίνυν ὢν δοξάζεται· ἀγροικοτέρων παρεστώτων· καὶ

σωτηριάδι καὶ τοιούτοις· εὐσεβίου ὁμοίως προσφόρως ἑαυτὸν πάσαις ἀδυνάτοις· καὶ οἷς ἐφόρει αὐτοῦ ἐνδυομένοις· ἀλλὰ

καὶ ἕως τοῖς ὀργιζομένοις· ἕως τοῦ πάσῃ λαῷ δύναμιν αὐτοῦ· κυρίλλου μεγαλοφυΐᾳ καὶ ὑψηλὸν τὸ τῆς θεότητος

τῆς ὄνομα· ὑπερῳκοδόμησαν· οὐ γὰρ ἄπιμ τὰ κτίσματα· ὅτι μὴ ὁ λόγος ἐδημιούργησε· ἀπαραμιλήτοις δὲ μᾶλλον τῆς

ἀφθεσίας· ὑψηλὸς ὁ λόγος· ὃς δὲ ἐχολοῦται· ἐνδυόμενος αὖ θρασύτατος· παρὰ τοῦ σφραγίζειν· αὐτὸς γὰρ ἄπιμ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· πάντα γὰρ ὅσα ἐποίησεν καὶ ἔκτισεν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· καὶ ἕως ἐνεργεῖ καὶ ἐκτανύει καὶ ἐκτίζει· ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ἐν τῷ ὀνόματι

ο-ο.

λάβαιδε ἀπὸ τοῦ διορ αὐτοῦ καὶ ὁ παλαιγδοσ· ὡσβιβρθμιαζγραται· ποσ· ὀζωφωσθιζσ· θυορ γλιαὐτοῦ τὴν θυατρασιον· καὶ τρρι
τομόν· γλὼν τὸ ἀγιασμαἀὐτησ· οὐικεμψ ἡσθηκ ἀπὸ τοδιουαὐτοῦ· ΚΑΙ ΜΕΤΟΛΙΤΑ τὸ ἀπὸ τοδιομ φησὶν τροσικωζὴν τὴν τραμιο
σμιομ ὀζοισιαν· τὴν τοτεφαμησομεν λων. λιμὶ μὸν ἡ τοισ λιγιασμενοισ ἀλλα καὶ παν τραμ κρατᾶ· ΚΥΡΙΛΛΟΥ Τ Ε ΑΛΕ
λρων καὶ ποδασ· τοιουτοισ ὀχθι θῶ· ἐαν ικζμενοισ ἀπὸ τοδιο· ἀρα ικαὶ χέρασ· καὶ ὁ φθαλμουσ· μὴ τοῦτο ἀπολαὐμησ· σικεν
ἀζε τομόν γαρ ὁ ἑαυτοῦ λογοσ· ὡσβὶς τραμ καθημαισ καὶ βὶς τραμ ἀμιγῶν πραγματων· μο βὶ τνδλε· τὰ ἑαυτοῦ θεο πρεσβυ
τοφδλὶ τοὶ μων θρωσ· ἀπὶ τοισ προσικωνοῦσι· τοισ ἐαν γλισ ιασι λιασ φιλεβὶ μ τοισ ποδασ· αὐτοῦ. βὶς τὴν παρ αὐ θρω ποισ σωλη
θέασ· ἐαν φ θῦ τραμ λόγομ ἀρ αφθορ βὶ λάρων. ὁ ἡ αλμωδησ· καὶ πρὸσ ικωνβὶ ται τοῦ ἀπὸ τοδιοῦ τραμ ποδῶν αὐτοῦ·—
ΗΕΥΧΙΟΥ ΠΡΕΣ καὶ πρόσοχαριμ οὐτοῦ· θρόμοσ τοῦ θῦ προσικωνβὶ μᾶλλον· ἀλλα τοῦ ἀπὸ τοδιοῦ παρ αἰρεθῆναι.
ποῖοδὲ λοσ· ἀπὸ τοδιοῦ ἀρ αὐτὴ γλί· ὁ γαρ οἶνοσ μοι φησὶν θρόμοσ· ἰδὲ δλὴ ἀπὸ τοδιομ τραμ ποδῶν μου· καὶ μὴν πρὸσ
ικωνβὶ μὴν τοισ τυχθοῖσ οὐικὸζ ἀτὴν· ἀλλα τοῦ τραμ λόγβι τραμ τοῦ τοπραμ· οὐ διεβρουσταλμοῦ ὀζε· θῦ ο· τὴν λαν γβυθρομ πρὸσ
ικωνὴ σομεν βὶ τραμ· ᾧ ρὸν τὸ πραμ οὐ ἀζὴ (αμοὶ πὸ δὰσαὐτοῦ· λόγοι δὲ μὸν τολμᾶν· ὅτι ζμοσ ὁμ τοσ ἀπὸ τοισ ποδασ αὐτοῦ τὴν
(αριτοσ· καὶ ἀπὰτραμ καὶ ρὸν τοῦ τρόπου γβγρμ ναι· ΔΙΔΥΜΟΥ ὅτι ποσ φησὶν ὁμ ὡσ καὶ θὸ πβφ λωβμ αὐ θρω
ποσ· ιασι λοῦ (αν τραμ ἐαν τὴν σὴν γλῶ λῶν· ὁμ ικαὶ πα λαι μοισὴσ· καὶ ἀαρ ὼν· καὶ (αμουὴλ ἐαν ικαλοῦ ντο· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ἐι ἐαν ιᾶν (αθμοσὶ ἐαν ιᾶν (αθ· αὐ θμοι· ὁ σὶρ καὶ ικὸσ ὑμῶν θάλβ· πβρὶ γαρ θμοῦ ὅτι ζμοσ ἀγρ αὐ θ μ τὴν σοῦν αἰτὴν ὀχθόλ
αρσιασ· καὶ τὰ πρὸσ ικὶ μένα· τοῦ τομ γαρ τομ ικὸ· καὶ οὐχ ἑβρομ φησὶν τοῦ βὶ τὸ παρομ τι· θβολο τοῦ μόμου· καὶ μωσὴσ
καὶ ἀαρ ὼν καὶ (αμουὴλ· καὶ ὁ πισ ἕτεροσ βὶ τραμ φωνοῦ βὶ τὸ
ἑβραϊκὸν (αθμοσὶ ἐαν ιᾶν (αθ· ὁ σὶρ καὶ ικὸσ ὑμῶν θάλβ· καὶ οὐτοσὶν ὁ κύριοσ ὁ θεὸσ ὑμῶν ἐαν ιᾶν ἐαν ιᾶν
ἐαν πᾶν τασ τοισ λαοισ ὑμῖν λοσ· ἐαν ἀρχῆν· καὶ παρ απᾶσι
τοισ θθνεσι δοξαζόμενοσ· ὁ ικαι ἐξῆλθον βισαι ικοῦ σων καὶ λα
λῶν αὐτοισ· θμῖν λοσ θβδλησ· οὐικαλλασσδὲ τὴν τοσαὐτὴν
ἔνχον ἀτίασ· οἱ δλὴ λο θθν τὸσ· ᾗ μὴ ὁ τὸ θβύ λαττον τὰμαρ
τύριααὐτοῦ· καὶ τὸ προ φαμαὸ θδωικ θμαὐτοισ· ὁ ωθρόων
καὶ λὶμὴν δι ατὸσ καὶ γλισ δι αθήκησ· ὁ αὐτοσ· προφαμαται
καὶ θμῖν τολασ· καὶ μαρ τύριαὐδλωικόν· ἀπὸ θρ βὶ φυ λαττομεν
τοῦ ἰσωμ καὶ αὐτοὶ ικατα ξιωθ ησόμεθα·— ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
τοῦ τωμ θμῶν μιμητῶν σομόμων· τὴν σων προφομ ἰουδαίωμ λυπαν
καὶ τυραμ νίδασι δασι ζωμ· καὶ τοῦ τοισ γαρ φησὶν μ ὶ ὠ θ ἡ
(αν· τοιούτοισ οὖσι· καὶ ἐαν τοῦ (αμουὴλ· τὴν θφ ὰν ἀπ μασαν
τὸν ιασι λεῖαν· τὴν αἰ· θρωπ ἀν λίκα πὴ (αν· Δι δασι ζ τοι
μωνόμ γοσ· ὁ τι καὶ γομοῦ δὲ μ θρ ὠσι· ικατα τοῦ σρὸσ λυπ γομ μὸν
καὶ τὴν σωτ ήριομ οὐ δλοχόμενοι ιασι λεῖαν· ἀμῶ θθμ γαρ αὐ
τοισ· ἡμαρ ίαν (ωλ ήθησ· ΔΙΔΥΜΟΥ
Θ πτιδὲ ἄλοι καὶ οἱ ἑβραῖοι καὶ οἱ προ φῆται θλέγ τ· ἄλογ δὲ
τοῦτο μ· οὐδὲ βὶ τὸ ἐαν ποδίοπροσικωνβὶ μ· προσηγόρ θυσεν·
Δέ ζαι μούλε ται πόσην ζχθ Διαφορ αμ· τρομοισ· λοι ποισ
ἄλοισ· αὐτοσ γαρ ἐν τοῦ ἀλόγ ἄλοσ· Δι α τοῦτο μωσεθόσ·
μὸν ὁ σιομ οθ ξου· ἀαρ ὼν δὲ ὁ σαρ χιερεύσ· (αμουὴλ· ὁ σὸ
ζαρχου τοῦ προ φῆτ ὸν θμῶν μόν θυσεν·—
ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὁ ὑπὲρ ἐμόγ τῶν ἀγ θρώπ τούτων ταῦτα λέγει· ἀλλα περὶ
παν τῶν τῶν ἐχόν των τὴν αὐτὴν αὐτοισ· ἀρ ετὴν·
ΙΣ ΜΕΤΟΛΙΤΑ τιόν ἐχε μὸν περὶ τοῦ τομ βι πῆν· ἢ ὁ τι τοισ
ταισ αὐταισ ἀρ ετα σ· ἐχομ τασ· ὁ μοιομ μωσ αὐτοισ ὁ μό μασθν·
δι δὲ οὕτω οὕτωσ ἐχῆ· Δηλομὸν τι καὶ οἱ πιστοὶ θρ απομ τάσ· γ
μόνοι· πᾶν τασ ικατα μωσθ α τυγχάνουσιν· καὶ ἐαν τοῦ ἀλ
λοσ ὁμοίωσ·— ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Θ πῆ ὁ τοῦ θῦ λόγοσ· ἀδύνα μοσ ικαὶ ἀκλινήσ ὁάτ· φυ λοσ· ᾗ σὸ τωσ τε λεῖται· ὁ ἀηὼ ικατα δεξ αμὸν ἡμῶν αὐτοῦ θικε λήσ ιαν· φυ λοσ
ικαὶ θδρα ισ μα τησ· ἀλη θῆ ασ θῖναι· ἀλλ ὡῆ ικαὶ πὸ τ ιμοσ· ικαὶ ικαρ πὸν αἵ πιοσ ἄπ ν· ἱ ὁῦ δι δι ικε ὼν ᾖ ασ δια ρ οῖ ασ τοῦ ἀρ
θρω πομ ὀρ χόμ νοσ· φυ λοσ ικθ βλη σ· ἄπ· ταχα δὲ ικαὶ προ θθᾶσ ἰ ζε το δια τοῦ του· ἡ τοῦ σρ σ· δὸν ρο ικα θοδοσ· ικα θὼ ἐαν
ιασ ικοῦ φησ ν ἐφ βλη σ· θισ αἰ γ ν ἀρ ον ἡ ἰκε τὸν πὲρ ι γλὼν τὸ πορ· ΚΥΡΙΛΛΟΥ
Ὁ ικεὼν τὴν ἐμὴ ικθν ὸ ᾳ τι μὴ (αν τασ· ἡ ἀ πὴ σθν ὼ σγ ἡ σοῖσ· οἰ ικε ἐτασ· ὰ ᾳ ὼν αὐτοῦ θᾶσθ ι σμα τῶν γ ὸ ν ιό τασ· φυ λα ι ικασ·
οὐ ικεὼν οὐ ικα μισθοσ· ἡ ἐαν ασ ικοὴ· μᾶλλον δὲ· τὴν ἀμ ὸν τα τῶν τι μὴν· πρὸ ἐχ θρ ὸσ· τὸ δὺ πῆ· θᾶ· ικαὶ δὺ ἀ ὼ γ ὸν·—
ΔΙΔΥΜΟΥ τελείου δὲ ἀν θρ ὸσ· ικαὶ ὄχ ν τοσ πᾶσασ ταὸσ ἀρ θρ ᾶσ· τὸ πᾶν τα ταμ αρ τύ ρι α ισ καὶ προ φα μα τα· τοῦ θῦ
φυ λαττ θῖν· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ὁ ὐ ὁ ἡμέ τεροσ ικαὶ ἰσ· ικαὶ θσ· λόγω Δι ὁ τοῦ θθνῶν ἡμῶν ικαὶ λεύσ αὐτοσ ἰδ σ· θα· ικαὶ τοῦ ἀμφὶ μοσ
σθαι· ικαὶ ἀαρ ὼν ἐαν ικούω·: ΗΕΥΧΙΟΥ Ὁ θσ· ἡμῶν τὶ γ ὼν τοῦ δι απ τῆ θσσ αὐτοῦ ἀρ α τευ σαμ θῶν·
ικαὶ ικτη ἐαμ θῶν τοῦ ἐαν πᾶν τοῦ θῦ· δι α πὶσ ἰ ο θάσ α τοῦ ματοσ ἴδ ιον· ὁ τι γαρ θσ· ἰ κα τοξ αἱ ρ ᾶ ον· τὸ ᾧ σαν
τοῦ πᾶσ ι ᾶ ὺ ἰ σο τῶν λ ᾶ ᾳ α ι· ὁ θσ μα σ· δι ᾶ ζ ει ἰ ὼν ἰ ικ α ᾳ ρ τοῦ χ ῦ ἡ λ α φ ἡ σασ ἐαν ᾶ ὺ σ ν· ὁ ἰ σ· μου ἰ καὶ ὁ θσ· μου· ἴ ν ὸν
αὐτοῦ ἰ ῦ ἰ καὶ θ ῦ ἰ κ α λ ω ὴ· τοῦ ἐαν πᾶν τῶν ἀ ὶ αἰ θ· ἰ σ ρ α ᾗ λ·— ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
Ϛ μμαχοσ δὲ ὑ τοσ· ὀ ᾳ ἰ δ α ι σ θν· ικαὶ ὑ ικδη ἰ σοσ· ἐαν ἰ ταὶσ· ἐαν ἡ ρ ᾶ ασ· αὐτῶν· τοὶσ μὲν γαρ ἰ κ α τα τοῦ μ ᾳ λ ὸν μ ω ι σ ὺ τυ ρ α μ ν ἡ
(αν τασ· πυ ρὶ πα ρ α δ ὸ δ ω ι σ ὸν· ικαὶ τοὶσ τὴν φ λ ὸ γ α δ ι α φ υ ρ ὼ ν τασ· ζ ω ὺ τασ· τὸ ταῦ φ ω πα ρ ὸ ὠ σ μ ὲ θν· ικαὶ τοὺσ δι α φ α λ ὰ ττ
τη σ· ὁ δὺ (αν τασ· ικαὶ τὸν ω θὸν ὑ ικ ᾳ μ ὸν π ᾳ ὶ ὺ (αν τασ· ἡ τ ὼ σ ὶ ἡ ἰ σ ὺ ν ὑ π ὸ ὐ ρ υ χ ὸ ὼ σ ὺ ν ὑ γ λ ἰ· πα ρ α δ ὸ ξ ο ἰ σ· χ ρ ἡ (αμ ὺ τ ὸ σ·
ἰ σ μ α σ ἰ· τοὶσ δὲ ικα τα τοῦ προ φ ἡ τ ου σαμ ου ἡ λ α σ ἰ α σ α ν τασ· τὴ ἰ τ ου (α ου λ δ ω ν α σ τ ᾶ· α πα ρ α δ ὸ δ ω ι σ ὸ· ικαὶ πα ρ
τοδα πα ὸσ πὸ ρ ἰ θ ν α λ ὸ ν (α μ ῦ ρ α ι σ ὸ·: ΔΙΔΥΜΟΥ
Ϛ ρ ο ἰ σ· πα ι δ ᾶ σ· ε δ ὺ ν τ ο· ὁ ἰ σ ὼ τ ὸ ν ἀ ἰ ρ ὸ ν· ἐαν τὴ μ ο χ ο π ο ἰ ᾶ ν· ικαὶ τὸ ν μ ω ι σ ὴ ν ἐαν τὴ ἀ π ὶ τ ᾗ ἀ τ ου ὕ δ α τ ο σ· τὴ σ ἀ ὶ
π λ ο γ ί α σ·:—

θεολωρήτου

τοῦ παγκοσμοκράτορος τοῦ θαυμασίου ἀγωνιστοῦ μεμυημένου τὴν θυσίαν· τὸ προσηκόντως θύσαντα τῷ θεῷ προσφορὰν δίκαιον·

εὐσεβίου ἀνεπιδεὴς ταπεινοῦ φησὶ καὶ αἰνετὸν προσφέρων· περὶ τοῦ εὐφρονοῦντος· ἀλλ' οὐ τοῦ τυχόντος. οὐδὲν ἀπερίαυτον δοκάζων

τὸν· καὶ γὰρ ἐσμὲν δοῦλοι τοῦ θεοῦ τῶν. ἀλλὰ καὶ θεῖον ἡμῖν αὐτὸν πυγχάνει· ἀτέκνωσιν ἡμῶν καὶ πλάσιν ἐγκρίνων

μένος· καὶ τί χρὴ λέγειν οὐχ ὡς θλῶν αἰὼν οὐδὲ λοιπὸν· πῶς δὲ παρ' ἀμφοῖν ὁ οὐρανοῖς ὑπάρχων ὀφθήσεται· ἀλλ' εἰ μὴ λαφύσσων περὶ αὐτοῦ δι-

γολισθήτω· τοῦ ἁγίου τοῦ ὄρους αὐτοῦ· ἐστὶν ἄρα τοῦ θεοῦ λόγου· ἢ ὄρη τὸ ὄρος τὸ ἅγιον προσηκόντως. οὐ γὰρ ἐμφαίνει λείπων τὸν ἐμπολέμου προπάππον· οὕτως καὶ τὸ χῶμα· ἢ διὰ τοῦ παθήματος ἡ κατόρθωσις· ἢ τὸν θεὸν ὄρη τὸ ἅγιον· τὸν τοῦ ἁγιάζοντος γὰρ ὄρος οὐκ ἀφιστοῦ καλεῖ· ἀλλὰ πὸ τῆς τοῦ σωτῆρος θεότητος ἐκφοιτήσασα·

θεολωρήτου Ὄρος δὲ ἅγιον· παλαιμὲν τοσοῦτον ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ἡδὺ θεοῦ γνῶσιν κατέσχε τοῦτος· οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἁγιάζουσα καὶ μηχανᾶται· θεόπτην ἔμψυχον· ὅταν θεῖται δοκάταις ἡμέραις· ἐμφαίνει δὲ τὸ ὄρος· τοῦ τάγματος τοῦ θεοῦ γνῶσιν· δηλοῦσι πάντα

δίδυμα παρεισβαλοῦσα· ὁμολογεῖται δὲ τοῦ προσκυνητοῦ θεοῦ πρόσκλησιν· ἐκ τοῦ κυρίου· τοῦ θεμελιοῦντος τὸ ὄρος τοῦτο καὶ τὴν πόλιν θεοῦ ζῶντος· ἐπουρανίου· καλεῖ τοίγαρ οὖν καὶ μνῶν ἡμᾶς ὁ λόγος· ἀδύνατον εἶναι

τὴν ταμιεῖον οὐρανοπολεῖται· καὶ ἐστὶ τὸ ὄρος αὐτοῦ τὸ οὐράνιον·

ἡσυχίου

Ἐτοιμὸς ἅγιος ὁ πρὸς αὐτοῦ τυχὴ
τῆς ἐσωφυτίσεως θεοῦ τοῦ τόπου σε
γαίζεται· εὐσεβίου
τοῦ τάγματος ἀδιαλήπτου θρόνου· καὶ δικαίου
τοῦ πομπεύεσθαι ἐστὶν ὁμολογήσειν· τῶν προτρόπων ἁμαρτημάτων· θρόνοις δικαιοσύνης ὁ θεὸς
τῆς ἐσωφυτίσεως θεοῦ τοῦ τόπου σε
γαίζεται· εὐσεβίου
τοῦ τάγματος ἀδιαλήπτου θρόνου· καὶ δικαίου
τοῦ πομπεύεσθαι ἐστὶν ὁμολογήσειν· τῶν προτρόπων ἁμαρτημάτων· θρόνοις δικαιοσύνης ὁ θεὸς
ἐπὶ τὴν καταπόνων ἐχθρῶν· καὶ πολεμίων ψυχῆς· οὐ προπομπεύσαντος καὶ ἀπελάσαντος· ὑπὸ χεῖρον πάντοτε γενέσθαι· πάντων τῶν παλαι
ὑπάντων τῶν· ἱκετευομένων· τοῦ ἁγίου τοῦ ἐπουρανίου
τόπου αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ ζῶντος· ὁμοίων γὰρ ἁγίων τοῦ δούλου θεοῦ θεραπόντων· καὶ πολεμίων ἐχθρῶν· καὶ ἀληθῶς· καὶ
δικαιοσύνης καὶ ἁγιασμοῦ πάντα γὰρ τοῦτον ἁγίων ὁ κύριος·

ἀθανασίου
ἡττῶν ἀνθρώπων δουλείαν· φόβων φθορᾶς ποιῶν ἐμπτοιᾶς· ἰδίαν θεοῦ κτίσεως
δουλείαν· φόβων ἀφθορᾶς· ὅσους γίνεται
τῆς ψυχῆς εὐφροσύνης·

ἰσυχίου
Εἰ δέ τις μισθοῦ λεύοι αὐτοῦ θρόνου
φροσύνης· μὴ τολμάτω παρεῖσθαι
μαι θρόνων πόρων αὐτοῦ ἀφίστασθαι
σι παραμάλλων ἀφανῶν θεοῦ κελεύσεως αὐτοῦ·

τοῦ ἁγίου
Ὅταν γὰρ γνῶμεν ὅτι αὐτὸς θεὸς ἁγίων αὐτὸς ἐστὶν· τὸ τῆς κατὰ θεὸν ἁγιότητος εἶναι θρόνων αὐτοῦ· εἰσελκυσθέντες καὶ ποιήσωμεν
τῶν ἑαυτῶν ὁμολογήσομεν αὐτῷ· ἁγίου ἐστὶν ὁ θεὸς· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἁγίων ὡς θεός· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἁγιάζει τοῦ κτίσματος
τὸν ἑαυτοῦ ὁμολογεῖν αὐτῷ· ἢ οὐ γὰρ ἡμᾶς ἐαυτοῖς ποιῶμεν· καὶ αἱ τοιοῦτοι
ἱκετεύομεν τυγχάνειν· τῆς τοῦ παγκοσμοκράτορος γνῶσεως· εἰς πρόσωπον καὶ εἰς μητρὸς γνῶσιν· διὰ δὴ καὶ ἁγιάζουσιν φασὶ γνῶσιν ἀπὸ
ρον· αἱ χάρασον ἐπλάσαν με καὶ ἐποίησάν με· καὶ πρόσβρεμιάν δὲ ὁ θεὸς αὐτὸς· πρὸ τοῦ με πλάσαι σε· θεῖν σοι λιάζουσι φαμαί
σε· καὶ πρὸ τοῦσε ὀφελθῆναι εἰς μήτρας σε ἁγίασά σε· τῆς γοῦν διαστοφαλλόθαι λόγου σὴν τοῦ αὐτοῦ· ἡ δὲ σμοι τότε γενέσθαι· ἡ δὲ μὴ
αὐτοῖς τείνομεν· εἰς πλησίστιον κατάσασον φῶς οὐρανοῦ· δοξάζεται κοσμεῖ ἐστὶ μοῦ· μὴ αὐτὶ θεοῦσον ἁμὴ δῆ· οὐ δὲ θρῆσθε
σε· καρποὺς κοινίας· ἀθανασίου ἐ ἀχ ἀλλοι μὲν οὐσλαοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς· οἱ δὲ οὐσὶ προῶν
ταγομὸς αὐτοῦ· οἱ ἐπουσιανοὶ τοῦτο· πλὴν ἀλλὰ πάντων θεῶν καὶ ποιητὴς· πάντας καλεῖ καὶ ὅσοι κτίσται· ἀνθρώ
ποις γὰρ καὶ κτήνεσι σώζει θεῶν· τοῖς μὲν οὐσλαοὶ αὐτοῦ· τὰ δὲ προῶν τὰ δὲ μὴ τῆς φωνῆς μου ἀκούσῃ· αὐτοῦ καὶ
γένος δὲ μὲν προῶν· μάθωμεν τοῦ μονογενοῦς λέγοντος· τὰ προῶν τὰ δὲ μὴ τῆς φωνῆς μου ἀκούσῃ· καὶ
λαοὶ δὲ μὲν· ὅσοις ἡμῖν διαπλὸς γλώσσης τῆς προφητικῆς ἐλάβομεν· καὶ ὅτι σθαι μοι εἰσὶ λαοὶ· καὶ ἀρὼ ὅσομαι ἡμῖν θεὸς
θῷ· οὐκοῦν οἰκεῖ αὐτὸς ἁγιάζουσιν· ἑκάτερον γὰρ ὁ ἐστὶ· καθαπερὸ πλῆρ ὀνομάζεται·

ψαλμὸς τῷ
δαβὶδ ἐκ
θεσεζο
μολόγησιν

Ἀλαλάξατε τῷ κῷ πᾶσα ἡ γῆ·
Δουλεύσατε τῷ κῷ ἐν εὐφροσύνῃ·
Εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλ
λιάσει· γνῶτε ὅτι κὸς αὐτὸς ἁγιά
ζει· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ
οὐχ ἡμεῖς· λαὸς δὲ αὐτοῦ καὶ
καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ·

πύλας πρὸς τὴν ἐπὶ γῆς ἐκκλησίαν φησίν· ἐν ᾗ ὁμολογήσεσθαι δηλῶν· ἀπὸ προτέρου ἀλλοτρίας τὰς ἁμαρτήματα· παρ' ἃ σιμὰς ἡγεμονεύσας· ἀφληγήσεσθαι δυσεργασίας. ΕΥΣΕΒΙΟΥ μνημονεύει δὲ φησιν τοῦ ἰακώβου· ὅρους πρότερον ἐξαπτόδυ
ὀτεμαίας ἐπιγαίας ἐπὶ τοὺς ἐν ὑφ' ἑτέροις δόξαν τοὺς πυλήροις ἀρόμενοι· διὸ ὧν ἐπιρραπτηρίων χρώμενοι· τὴν τοῦ προ
πτέρων ἀσυνήθειαν ὁμολογίαν· εἰσήκτε εἰσὰς πύλας αὐτοῦ θαρρῶν τὸν· ὅτι μεγάλας πύλας τοῦ τὸν τιμᾶς τὰς
ἀρχάς· καὶ τὰς πρὸ τὰς εἰσόδους τῆς τοῦ θεοῦ δόξης λειτουργίας· εἶτα δὴ λοιπὸν τὰ τοῦ παραβλητοῦ τὸν· οὐκέτι χρήσασθε τῇ ὁμο
λογήσῃ· ἀλλ' ἡμῖν οἱ τοῦ τοῖς εἰσαγομένοις ὀρλάζατε· διὸ πρὸ τοῦ μὲν ἄρξηται· εἰσβλήσατε ἄρας πύλας αὐτοῦ ἐν ὑμῖν ὁ
μολογήσει. δευτέρου δὲ εἰρᾶς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὑμῖν. ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ αὐλὰς αὐτοῦ τὰς ἐκκλησίας
καλεῖ· αὐτὰ γὰρ ἡμῖν· τὴν προσαγορεύουσιν εἰσοδον· ἐν αἷς προσήκει τὰς θύρας αὐτοῦ. καὶ σωτηρίοις εὐθρη
σίας· διὰ δὲ εἰδέναι καὶ τοῦ χάριν αἴνιον ὑμῖν. οἷον τι δῶρον προσφέρειν· ΔΙΑΓΜΟΝ πύλας τοῦ κυρίου αἱ κατὰ δοσ αὐ
ρεταί· περισσῶς καὶ ἐν ἄλλοις ἄρχεται· ἀνυπαίθριοι πύλας δικαιοσύνης· ἵνα εἰσπορεύωμαι τὰς τὰς πύλας αὐτοῦ. ἐν ταῖς αὐ
λαῖς τοῦ θεοῦ· ἐν τοῖς κατὰ θεολογίαν ὑμνοῖς· ἐξομολογήσομαι τῷ θεῷ· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
αὗται πρὸ τὰ τῆς ψυχῆς ἀπὸ γνώμονος τὰ πράγματα· διὰ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἁμαρτήματος· θαρρῶν τὰς διδοῦτο πρᾶ
τεται· δόγμα ἀληθὲς περιαυτοῦ μαθοῦ τὰς· ὅτι χρηστὸς ἀεὶ· καὶ ἐν τῷ αἰῶνι αὐτοῦ ἔλεος αὐτοῦ· ταῦτα δὲ αὐτὰ τὰ σωτήρια τὰ
θήματα· τὰ περὶ ὁμολογήσεως· καὶ τὰ περὶ χρηστότητος καὶ ἐλέους ἰδοῦ· ἓν παρ' ἑκάτερον χρόνον ἀναγγελοῦσθαι· καὶ ἐν
πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· ἀληθῆς δόμους τοῖς λόγοις αὐτοῦ ΕΥΣΕΒΙΟΥ ὅτι δὲ ταμεῖον τοῦ ὑμῶν φησιν τὴν ἡμέρ εἰσθαι· εἰσκαρ
χρήσασθε γὰρ ὑμῖν· ἐναὶ εἰ ἄρας αὐλὰς τοῦ ἰδοῦ· εἰσβλήσατε ἐν αὐ
τοῖς· ΗΣΥΧΙΟΥ
τάχιον θήτε·

ὡς γὰρ χρηστὸς τοῦ τὸ ἀγαθὸν ἐστὶν ὃς φιλανθρώπως πρὸς ἐν τὸ
παρούσῃ αἰῶνι τὸ ἔλεος δεῖξαι ἐν ἡμῖν ἐπὶ ἀμαρτήμασιν ἡμῶν ἱερά
θημεν· ἀλλὰ διὰ τὴν αὐτοῦ φιλανθρωπίαν· πρὸς ἀπορ ἐναι ἀρί
θμον·

λ πο γὰρ τὸν ἐν γενεᾷ ἀρχαμένην τοῦ ἰ ἀλλήθα· ἕως ἂν γε
νεαὶ φανερὸν ταῖς τὸν μέλλουσαν· ὅταν ἀποδιδόσθαι ἑκάστῳ κατὰ
ταὐτὸν· τοῦτο γὰρ ἀεὶ ἁμαρτὸς καὶ αὐτοῦ διὸ ἀλλήθεια·

τοῦ ταμεῖον ὑμῶν καὶ ὁ ἐξομολογήσεως τὸν διὰ πόλεσιν
ἁρπαγὸν καὶ διαθρήσεις τὰς ἀγέλας· καὶ ἐναυτοῖς ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσατε τὸν κύριον·

ὦ ἡ πηγὴ τοῦ ἰακώβ· ὅτι ἐκλεκτὸν ἐστὶν ὃς φιλανθρώπως πρὸς ἐν τὸ
παρούσῃ αἰῶνι τὸ ἔλεος δεῖξαι ἐν ἡμῖν ἐπὶ ἀμαρτήμασιν ἡμῶν ἱερά
θημεν· ἀλλὰ διὰ τὴν αὐτοῦ φιλανθρωπίαν· πρὸς ἀπορ ἐναι ἀρί
θμον·

τοῦ ΔΑΥΙΤΟΥ

λ πο γὰρ τὸν ἐν γενεᾷ ἀρχαμένην τοῦ ἰ ἀλλήθα· ἕως ἂν γε
νεαὶ φανερὸν ταῖς τὸν μέλλουσαν· ὅταν ἀποδιδόσθαι ἑκάστῳ κατὰ
ταὐτὸν· τοῦτο γὰρ ἀεὶ ἁμαρτὸς καὶ αὐτοῦ διὸ ἀλλήθια·

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

τοῦ ταμεῖον ὑμῶν καὶ ὁ ἐξομολογήσεως τὸν διὰ πόλεσιν
ἁρπαγὸν καὶ διαθρήσεις τὰς ἀγέλας· καὶ ἐναυτοῖς ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσατε τὸν κύριον·

Ὁ ἰδοὺ φησὶν ἐλεήμονα καὶ δικαίου οὗ ταῖς ριπὴν· καὶ ἐὰν τοῖς δικαίοις ἐμμένησθε· ἵ λεὴ ἐστὶν γὰρ ἡμᾶς ὁ θεὸς καὶ πλεῖ ἐν χῶ·
Δικαιοῦσθαι τὴν πίστιν καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν· τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· καὶ ῥῆσιν ἐν ὀξεῖ
ᾳ ἀρίθμων· ΔΙΑΓΜΟΝ μὴν ἄδοον πρᾳότητα καὶ κατασκήνωσιν ἀλλήθειαν τῶν ἀέρα τῶν δικαίων ἡμῶν· ἵνα τὴν τοῦ θῦ
τὸν πραγμόμενον ἁρμοστοῖς ἡμῶν· ἵνα τὸ ἐπὶ αἰρεσιν αὐτοῦ ἀπὸ ἡμῶν ἐν ῥῆσιν· οὐ ταῖς φανερὸν ἀγαθὸν· ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐν πασὶν ἁμαρ
Δικαίας ὄντας ἀγαθὸν· ἕως ἂν χρηστὸν ἡμῖν προθάσει· ἕως ἂν αὐτὴν· ἕτερον τὸν προσαγγείαν τοῦ ἔρχου καὶ λόγου· καὶ ἐν θυμίαμα τοῦ ἡμῶν
σιν πλῆσαι· ἁρμὸν ἀπολλυμένων· ἵνα οὖν μὴ τοῦ τὸ γένηται· προτῆσι κρίσεως ἐλεᾷ· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς θεὸς
κύριε φύσεται· ἀλλ' ἕως παρασοὶ ὁ λασμὸς ἐστὶν πλῆν γὰρ τυχαῖ ὡς ἀγαθότητος καὶ ἐλεήμων· θαρροῦμεν τὸ ἐλεᾷ καὶ κρί
σεῖ ὄντων τοσοῦτον ταῖς καθήμας· σωτηρίας τοὺς ὁμένων· ΗΣΥΧΙΟΥ ἀμαρτίας ἕως ἡμέρα ἐστὶν
ατῆς παροῦσης ψαλμῳδίας· ὁλοτρόμιον τοῦ ἰ μέτρον· ᾄδεται· μνημονεύειν τῆς κρίσεως· ὁ γὰρ ψαλμὸς γὰρ ἐστὶν ἑαυτῶν
ρῶν· πρὸς κόπτειν καὶ ἀγάπην· φόμωδε τοῦ καθ' ἡμέραν ἀπτεσθαι καὶ ἀρχὴν ἀς φαλίζεται· ἀλλ' ἀπὸ κρίσεως προ
τάγειν τοῦ ἐλθεῖν· καὶ γὰρ ἐλεήμων ὁ κύριος ὁ ἡμέτερος· οὐκ ἐν ὁ πτὶ κρίνεσθαι· μυρίδες ὁ πτὰ μόνον τὴν κρίσιν· ἐν ἐργεῖ· ὡς ἀφ' ὁ
ἐλεος τοῦ ἡμῶν καιροῦ· ἵ ἐν κρίσις τοῦ μέλλοντος· ταῦτα γὰρ οὖν ἄδομεν τὸν· οὔτε ἀπολογούσεις θεῖν· οὔτε καταφρονεῖν ἁμαρ
τάνουσι τὸν μέλλομεν·

Ε ἰσβλήσατε εἰ ἄρας πύλας αὐτοῦ ἐν ὑμῖν ἐξομολογήσεσθαι· ἄρας αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὑμῖν· ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ· ὅτι ἀγαθὸν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Κ αἰ ἐξομολογήσεσθαι καὶ γενεαὶ· ἵ ἀλλήθια αὐτοῦ·

ψαλῶ σοι φησὶν ὁ δαυὶδ καὶ σοὶ ψαλῶ ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ. ὦ νῦν ὁ δὲ καὶ θυμοῦμαι τὸν ὀρθὸν καὶ ἀδιάστροφον καὶ ἀμώμητον τρόπον. χρὴ γὰρ ἡμᾶς θύειν σωτήρια τῷ θεῷ καὶ σοφίας μεμαθηκότας τὴν καρδίαν. σοφίας δὲ αὐτὸς ἐστιν ἡγούμενος καὶ κοσμητὴς. καὶ δαιμονιώδους ἐκφεύγειν μᾶλλον ἢ ἀνθρωπίνης ἁπάσης ἀπέχεσθαι. καὶ ὅσον ἀπὸ κρυφίου καὶ αὐτὸς σοφὸν τοῖς φίλοις. καὶ ὅσον ἀπὸ τοῦ δικαίου ἐκκόπτειν τὰς προσλήμψεις ἐστὶν ἀσφαλῶς. οὕτω δὴ τὸν ἐπαινούμενον τὰ προσλήμψεις ἐκτρέπεσθαι. λέγειν δὲ προσῆκεν ὅταν αὐτοῦ τὰς θύρας κλείωσιν ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους. φησὶν γάρ. ὅταν κλείσῃς τὴν θύραν σου καὶ προσεύξῃ τὸν πατέρα σου τὸν ἐν τῷ κρυπτῷ. τὸν λόγον μου τηρήσω. καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα. καὶ μονὴν παρ αὐτῷ ποιήσομεν. ἔστι γὰρ τὸ κλεῖσαι τὴν θύραν σφραγίσαι. καὶ οἱ κλῆθρα ἐπιθέμενοι τὰ πρόθυρα. ῥηθήσεται δὲ καὶ προσωπεῖον πρὸ αἰῶνος ἀφωρισμένον τοῦ τὰ θαυμάσια θεοῦ τοῦ τὸν ὄρος ἐκ τοῦ ὄρους ἐκκόψαντος. πόθεν ἔχεις πρὸς εἰκασμὸν ἡμῶν. καὶ πόθεν τοῦτο δῆλον. ὅσον μὲν γὰρ ὁσμὴν θηρεύουσιν καὶ ἁμαρτίας οὐκ ἔχομεν ἐν αὐτοῖς καὶ τοιγαροῦν ταχὺ ὅταν δὲ τοιαῦτα ὀσφραινόμεθα καὶ πῦρ. ἔστι τέλεσον μεθ ἡμῶν ἀμαρτίας καθαίρεσιν. καὶ καθαίρεσον μὲν ἐν αὐτοῖς. ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. ἐν φόβῳ θεοῦ. τὸ τέλος ἁγιωσύνην γίνεται. καὶ ἐν ἁγιωσύνῃ αὐλίζεται. καὶ οἶκος ἅγιος αὐτοῦ. τὸν δὲ ἅγιον τοῦ τὸν ἐν αἰσθητηρίοις καθαρίσαντος. ἀμήτι τοῦ ἐν αἰσθητηρίοις καθαρίσαντος. καὶ περιπατήσαντος ἐν ἡμῖν. καὶ ἐμφυσήσαντος. οὐθαρύνεσθαι ἀπὸ παντὸς πράγματος κοσμικοῦ καὶ περιπατήσομεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατήσω. ἄρχων δεσμάλλον ἐν ἐμαυτῷ τὸν γνώμην. ἵνα θλίβωμαι καὶ λίπεσθαι. καὶ οἱονεὶ ἐν θυσιαστηρίῳ καὶ ταλαιπωρῶ. καὶ τὸ εἰπεῖν μου τοῦ παντός. τοῦ ἀρχηγοῦ ἁπάντων. περὶ οὗ γέγραπται. καὶ λίθῳ ἁπάντων ἀπολλυμένου ἀμήτι καὶ οἱονεὶ ἐν θυσιαστηρίῳ καὶ ταλαιπωρῶ.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων σχηματιζόμενοι καὶ πατέρας σεμνοὶ φαίνονται καὶ ἐν ταῖς καρδίαις σεμνύνονται. ἐν δὲ ταῖς ἑαυτῶν οἰκίαις καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἀκάθαρτοι. ὁ δὲ ἅγιος ἐν ἁγίοις ἀναστρεφόμενος καὶ ἁγίαις καρδίαις ἐμβατεύων. ἁγίους δὲ τοὺς οἰκουμένους διὰ ἐπιστήμης ὀρθῆς. οὐκ ἔχων ἄτοπόν τι ἐν διανοίᾳ καρδίας. ἅγιον τὸν οἶκον ἁγιάσει. ὁ δὲ ἅγιος τῶν ἁγίων ἐν ἁγίοις ἀναστρεφόμενος. οὐδὲν ἄτοπον ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχων. οὐδὲν ἄτοπον ἐν τῇ διανοίᾳ ἔχων. ἅγιος ἐν ἁγίοις ἀναστρεφόμενος

ις γρ ιλλου

τοῦ τάξιν οὐδὲ διδόναι πρὸς ἑαυτοὺμεν· οὐγαρ ἴσον αὐτῷ· ἄρα ὡς ἐπὶ πονηρὸν φίλος αὐτῷ· οὐδαμῶς φίλος· ἀλλ᾽ ὡς
ὅτι φθόρους ἐν θυμῷ ἐποιήσατο· ὁμιλίαν ἐποιήσατο·
ἐν ευσεβίου
Οὕτω δὴ μου διαιρεθέντος· δύο πάντων πονηρῶν
ὄντων ἐκλιπεῖν θυ· δύο τρεπόμενος τὴν πρὸς με φιλίαν· οὐ πρόσωπον μὴν οὐδὲ μάσκον· οὐδὲ χωρισμὸν ἐπὶ λαμπρὸν· τοιοῦτον
τὸν χωρισμὸν· οὐτως δύο καταφρονητὸς μοι ἐν λίαν· ὅτι ἐν ἐκείνῃ αἱρούμενος·
τὸν δὲ τὸν
τῷ μὴ δὲ αἰσθησιν παρουσίας αὐτοῦ ἄχθεσθαι· οὐγαρ δὴ θυμὴ μαλ᾽ ἡδέως μου παρόντος ἀπαχθῆναι καὶ τὴν δυσβουλίαν
αὐτοῦ παραιτεῖσθαι ὡς ὀλομένους· τὴν τοιαύτην προσήγαγε φωνῶν· δισσοὶ τῶν τοιούτων μάλα τυχόν· καὶ δυσβούλιζον
τῶν παίσθηλ· καὶ μὴ δὲν οὐ παλαίειν πέδιαυτοῦ· οὐδὲ δέτιν· οὐ δεδοίκατε δῆτα·
τὸν δὲ τὸν
Ὁ πονηρὸς δὲ παρ᾽ τὸ παρρησίαν ἔχειν ἀλλ᾽ ὡς ἐπὶ πολὺ· ὡς ὑπὲρ τὰ λαθραδρόμενα· τῶν αἰσχρῶς δίκαιος παραιτεῖται· οὐτω
καὶ τὸ λέγειν καὶ αἰτοῦ δίκαιος· κρύπτειν οὐκαν ἔχθρα· τοιαῦτα γὰρ ἐλευθέρου τὸ πρᾶγμα· ἐὰν δὲ τηρῶ
καὶ κερδῶν μάλα τὸ πράγματι τῆς γραφῆς ἀληθῆς· μὴ ἁπαξαπλῶς καταλαλεῖν· ἢ γαμὶ ὄζαρθῆς· καὶ ἢ αἰσχυνόμενος
γεῖ· μὴ κατάλαλε ἵνα ἀλλ᾽ ἀδελφοί· ἢ γαμὶ ἐπὶ κρίσιν πάσης καὶ τάξις·
ις γρ ιλλου
ἢ καρ πρὸς διαφοίας ἀεὶ πρεπούς· τὸ παραιτεῖσθαι τοὺς πονηροὺς· ἕκαστος δὲ ἀδικοῦ γλυκίας· ἀπὸ δὲ δικαίζεις τὸ καταλαλεῖν ἀδελ
φοῦ·
ἡ συχίου
Ὅταρ ὀφθῇμοῦ εὑρεῖν καταλαλοῦν· οὕτως οὐ δεδικαίωμοῦ καταλαλεῖν ὀφείλεται
καὶ χρὴ τοῦ τοιούτου· ὡς εἰ μοῦ ἐχθρόν· δίκαιος ἐλαύνεσθαι·
ὡς ἀμοῦ δὲ παραδέξασθαι μισοῦ μένος· δρᾶν εἰ μοῦ παι· οὐ τοῦ θεῖν
παλαλεῖν· τὴν δὲ αἰτιᾶσθαι·
ις γρ ιλλου
Πολεῖς ἁμὲν γὰρ δικαίως ἔστι ἁπλῶς τυχὴν καὶ δὲ δὲ καὶ μᾶλλον ἁπαν
τοῦ ἄλλου θεῖ τοῦ τόπου· καὶ πάσιν ἀφόρητον· οὐ καὶ αὐ
τοῦς μάχεσθαι θῦ· τοιοῦτο δὲ ἄξιν ἐπιτρεπῆ φαρίαν· δὲ καὶ ἀδελφῶν
ὡς αὐθρίκαι σωθρόμου ὀχεῖ τὴν πλεονεξίαν· δὲ ποιητὸ ἀπολεῖσ
τῶν κοῦλεται· πλεονεκτεῖν· παῦτα δὲ ὑμᾶς ἀθρανῦχοῦ καὶ
ὀλεῖθρου πύλαι· καὶ αἰσιμήτου φλογὸς ἄξιαν· τῖσοῦ φεύγει
τοῦ ἁλαζόναν· τῖσοῦ παραιτεῖται τοῦ ἁπλεῖστου χάριν· συλλε
γον ταχρημάτων πορισμοῖς· καὶ πλεονεκτῶν τα πολλοῖς·
ἐν ευσεβίου
Εἶτα καὶ πάντας καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς· ὁ πονηρὸς δὲ αἰσθάνεται·
ἀλλα ἐκερδῶν καὶ λελογισμένος· πάντα πράγματον τὴν
πρὸς πάντας ἀγάπην δι᾽ αὐτὸ λόμενος· ἀπρόσκοπος εἶναι καὶ
σιν ἁμαλίας δίκαιος αὐδὲ δεῖ·
καὶ μετολίτα
Ἐπὶ δὲ δὲ ἀξιοῦ καὶ πῦ τοῦς ἀφίεσθαι· μεγαλαμαίνομενα τοῦ
τῆς ἀληθείας δογμάτων· δὲ τρεφόμενος γὰρ φύσιν τοῖς
λοίποις τῆς ἀληθείας· τὸ δὲ σῶν δεῖν τὸ ἐγκαθεῖν λόγῳ
μητέρων· ἀεὶ μεταδοῦναι·
ἡ συχίου
Τοῦ τάξιν οὐκ ἐπιθυμῶν πρὸς αὐτοὺς φιλίας ἐναλλαγμαν· δ᾽
πεδὲ πέρ ἐπραπόζαν ἀγάπης· δύ ἐχυρῶν ἀγαπολλαπαρὰ
λαμβάνεται· αἰγαλεαὶ ὡσδὲ τοῦ ἀπλήστου τὴν καρδίαν· δὲ
λαδὲ τοῦ πλεονέκτην· καὶ τοῦ ἐπιθρήφανον σωπλὴθ
ζῶν· οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ φίλον δῶν δοκεῖται· ἐστὶ δὲ φίλαυ
τος ὁ ἁλαζών· καὶ ὁ πλεονέκτης·
ις γρ ιλλου
Τοῦ τάξιν τοῖς ἁγίοις ὡς ἀρέσκεσθαι ἐν ἐκκλησίᾳ αὐτοῖς μετ᾽ αὐτοῦ·
τοῦ τάξιν σωτεῖναι πρέσκεσθαι ἐνώσασι λεύθειν ἁζ καὶ ἀποφθορὰν
δὲ ἀναγκαίσιμαν· ἐξαίρετον γὰρ ἀγαθὸν ἀν θρώπου παντὸς ἐνώ
λοσ ἀγαθός· σώζον αὐτὸν καὶ ἀξιοζήλωτον ἀποτελεῖ· ἀποφθορὰ
πρὸς πάντα ὁπόταν τὸν χρησίμων· ἀγάπης πληρίαν διδασκείτασι μφθορόν ταν· ἐὰν ποτὲ θῇ αὐτὸ τελοῦν ἐξ οὐρησιν·
ἐν ευσεβίου
Ἀπομερίζων φησὶν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἀφ᾽ οὗ ὁ πονηρὸς ὁρᾶν θέλει· ἐχθρὸς αὐτοῖς ἐστὶ
τοῖς ποσὶ τῆς γῆς· τοῖς δὲ ἐστὶ τῆς γῆς διατρίβουσι· ὅπως ἐνωμένοις καθημένοις διάσκεσθαι τὸν τας· πάσων τὸν μὴν ταν
πρὸς θυσθαίαν·
ἡ συχίου
Ὁμόνον φησὶ τοῖς πονηροῖς ἀπομερίζεσθαι· ἀλλα ἐκ αὐτοῖς ἀ
γαθοῖς τοῦ σὺν τὸν ἁρέσκεσθαι· ὡς ἀπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς δι᾽ αὐτοὺς τὸν
τῆς γῆς· τοῦ τάξιν ἐστὶ τῆς γῆς· τοῖς δὲ μαρτυρίαν τας ἐμοῖσιν· πόρρω δὲ ἀγαθὸν τὸν
γον δὲ ρὸν· τὸ γὰρ ἀγαθὸν ἀναμάρτητον·
ἐν ευσεβίου
τοῦ ἁλλοτρίου κυρίως καὶ ἀληθῶς· πάσων τὴν μὴν ταπρὸς τὸ
πλεόνημα μου λειτουργησθέν θυ διὰ ἁμαρτίαν παρθυόμενος· αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ λειτουργούμενος· τέλειος ἐδὲ ἐστὶν ἰδρυται
ὡς ὑμᾶς θῆναι τοῖς πᾶσιν· ὁ δὲ τοῦ λειτουργῶν· οὕτως μὲν ἐστὶ τὸ τέλεμα τῆς ἁμαρτίας ὁδοῦ ὄφθασθαι· ἀεὶ μὲν γὰρ πορεύ
εται δρ αὐτὴν· πρὸς κόπτειν αὐτὸν δῶν· ἐστὶ τέλειόν τὴν·
ἡ συχίου
χρὴ γὰρ ἡμᾶς καὶ ὑπηρέτας σφᾶσθοῖς καὶ χρῆσθαι· ἵνα μὴ τοῦ ἡμετέρου υἱοῦ· ὑπαρχοῦ τάσσου ἡρωῖ δι᾽ αὐτὸ ἀλλοῦσι ἵνα· ὁ δὲ ρὸν
λιτὸν αἰσαῖος τοῦ γῆς· πλεονέκτην ἀλογίαν· τῆς ἑαυτοῦ δικαιοσύνης ὀξέως ἁλεῖν· ὁ δοῦ δὲ ἁμαρτωλὸν δι᾽ πῶν· πάσαν ἀπο
χὴν καὶ σίας· παῖδαν καὶ σφορθῶσιν δικαιοσύνης ἐλλίλοσθν· ἀπόπερ ἀκυλασαν τὸν τοῦ ἁμαρτωλοῦ· τέλειαν δὲ δεδόσθαι·

εἰ πού τόσ κατατὴν λόιμ ταλαὸ πάσομ ταν· καὶ προσθιαμοιαν θρόιμεν· οἱ κεῖα πρότερον λιμὶν θλείβο κατα ρεῖ τὴν πολιφείαν· καὶ τὰ τῆσ θῦ λομ τούμου· διαφοχῆσ· θῦ ταὶ τὴν οὐδεὶσ ποιόμ ἐσθρὴ φαμίαν· κατοικεῖ· θυθάσ ἐπιμοὶ θεὶ καλόμενοσ· παν ταχῶν λογισμὸν θεὶσ ἐσθρὴ φαμίαν προκαλούμενον ὀχ ὁρᾶμεν ἐχομ τῆσ διαμοίασ μου οὐσιωσεὶ χαόσ ὁμ κατοικεῖν θιμένοσ τῆσ οἰκείασμου· ἀλλοιδὲ παρεῖχομ τὸ πορ τὸ διαμόλυσ· οὐδεὶ δυνῖ τοῦ ὀξουσιάζομ τοσ· ἀμ αναιρομ τι ἐσθμὸσ· ἐσθρὸσ γὰρ ὁμ μάσσο τῆσ οἰκείασμου κατοικεῖν· ποιῶν τι ἐσθρὴ φαμίαν· καὶ ἐστὶ σοφὸσ· καὶ δίκαιοσ κρι τῆσ ἀρχῆν· παῦ ταὶ τὰ κατατοῦθῆ ὁμ μομ μοὶ ὀξε ταζομ· οὐ διᾳσάδι κα λαλοῦ· ἀμὺ θεμὶ κατὰ θεωθεῖν· θῦσόπιομ αὐτοῦ διωκῆσθαι· μᾶλλομ γὰρ κατα δίκα ζεται· καὶ ἐπιτιμᾶται παραυτοῦ· θεὶ παῤῥησία τῶν ταλαίπωρον· ἢ πρωΐ αδικλοὶ· τὸ ασουδαίομ· ὃ ασθρθῦ τὸ ασουδὶ πεμπειν τοὶσ προφῆ ταισ δικλοῦν· ὀρθρίζομ φησὶν ἀπάτ λομ· νόμ μοισ δὲ ἰ τοῦ πομ ἡρομ ὀξαίρετοσ· ὀξαιρθεῖ τὸ πομ πομ ἡρομ ὀξ ὑμῶν αὐτῶν· καὶ τοῦ τοοὐδ' ὁθῆ ὑμῶν πᾶσαν ταν· θεὶ καὶ μικρὸν λαμ κατοικῆσαι γένεται· χωρὶ ζομ ται γὰρ οἱ φαῦλοι· καὶ θεὶ μὴ θαμ ἀπὸ τοῦ μέχρι τῆσ μεταμοίασ·

λίμαρ τοὶσ οἰκοῦσ φησὶν τοὶσ πομ ἡροὶσ λογισμοῖσ· οἷσ ταῖσ θορθωταῖσ προσευχαῖσ· καὶ τί προσθῆ προσέυθλρίαν δικολάζομ·

σεμνήρομ ἀρχ ιερεῖ ἀνπὶ προφῆ αισδὲ αὐμοὶ ἡθῆ θῆ καὶ μαλαῆ κοτοσ· καὶ ἀρ μασδίασ αὐτοῦ λίου τῆσ δικαιοσύνησ· ἀμ αὐτολλαί· τὴν πόλιν τοῦν τῆσ θῦ σεβείασ· λογμάτων κατάφορτίζου σαν· καὶ ἐσαῦ οἱ ἁμαρτωλόν ταὶ τοῦ αἱρέτων· αἱ γμαπὶ αἱ κατάφοροῦν ται· μυ κτηρίοὶ πυρὸσ ὁμ τάσ· κλεῖται· καὶ τοῦ θῖσ τοῦ φοτοσ· οὐχὶ πομένομ τασ ἴλεν χομ· οὐδὲ ξὴν θῦ αὐτὸ τὸ παρ' αὐτοῦ παρδιωαμένοι·

ἡσυχίον

προῖασ θῦ ταὶ θαν τὸ φοσ τοῦν λόγων καὶ τὴν ἀληθίαν· τὴν ἀμ' αὐτολλοισαν θεὶ τὴ γλόσσ ηὶ τοῦ διδασκόμ τοσ· ἰ τοῦ δικαιοζομ τοσ· ἰ τοῦ θλάχομ τοσ μόνου· τοῦ το γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆσ γῆσ· ἀπολοῦνται οὐκ ἀμ αἱρεῖ μόνοι· ἀλλ' αἱ κατάρ τοι μόνοι καὶ θεὶ τομ ζόμενοι· θῦ ἰ γὰρ ἀπὸ κατάρ θῆν αι καὶ μὴ θαμ ἀπὸ θῆναι· διὸ πῦρ ἀλλαχοῦ φησὶν· ὁ ἀλμοσ θοσ οὗτοσ· ὁ ταῦ ἀπθὶσ τὸν θῦ αὐτοῖσ· ὀξεζήτουν αὐτόν· καὶ πῶσ θῆβλ λομ θεὶ ζητθῆν τὸν θῦ μὴ ἀποθαμάτου· ἀλλ' ἁδιάλορ ὁπὶ τὸ ἀπο κατάρθῆναι· θεὶ εἰ τὸ παιδίον θῆναι θῦ ὁ λόσον· θεὶ ταῦ θαδὲ αὐτὶ τοῦ ἀπὶ κτόνομ· ἀφαόμοισ ἐοικόσων· ὁ ὄμμα ροσ παρθέλο κον· διατὶ δὲ αὐτοῖσ ἀπθὶσ τάν ομ· ἵνα οἱ δὲ γαζόμενοι τῶν αὐομίαν· ὀχολοθρθυθάσιν θεὶ τῆσ τοῦ θῦ προσεῖ ωλόσου· πό λισ δὲ θῦ· θῦλὶ παν τοσόφεὶ καὶ κατοικοῦσιν· ἀγιοι· οἷσ ὁμφθ ρεῖ τοὶσ ἁμαρτωλοὺσ θεὶ μόσου γίν όθαι· ἵνα κατάρ γου μένουσ· κ' ἀναιρομένουσ· ἵναμὴ διαμεῖσ· αὐτοῦν τὴν κοινωνίαν· αλλα ταῦν ται·

διλήμον

Μ θεὶ ρομένων γὰρ τοῦ μόλοῦν τοῦ ἐσθῆτοσ ηὶ· νεκρὸν πόζομ μόνου καὶ δου λαῦ τομένου τοῦ σώματοσ· αἱ θεὶ τῆσ ὁφρύοσ τοῦν ἁμαρτημάτων ἀφορμαὶ· οἱ αἱ τὸ ὄσιν ἀθίρμαι λογισμοὶσ τῆ ψυχῆ· τοὶσ ασθυδόν ταισ διὰ δόλου ἀπολαῦσιν τὴν ἀρομίαν ποιεῖν·

βασιλείον ε καισαρ

πτόλισ τοῦ ἰσῦ λῆσυ φασὶσ ἁγίαν· τῆσ ἀνθρωπίνησ κατασκευῆσ· ἁμαρτολοὶ δὲ οὐκ ἄλλοι πῦρ ὅσιν· ἢ πθριῶν φλῆ σιν ὁ σίδ· ὁ τι ὁσῶν θῶν θεὶ κτῆσ καρδίασ· ὄμερ χονται διαλο γισμοὶ πομῆροὶ· φθόνοι φόνοι μοιχεῖαι· κλοπαὶ· ψευδο μαρ τυρίαι· καὶ τὰ τοιούτοισ ὅμοια·

ἀθανασίον ε ἀλ'

πτόλιν τῶν ἀγίαν φησὶν ψυχῶν· κατὰ τὸ θιρημένον· διόδο

ἐυσεβίον καισαρ

Νοήσεισ τὸν θῦ ταῦ θαλόμενον πισχυ· ρομάλλον αὐ τὸν τὸ μαισαριζόμενον· κατὰ τὸ μαισαριοὶ ἀποχὶ τὸ πῦ ἀρμοσθῆναῦ τοῦ αἰσιδῶν τι ἀποχὴ· καὶ τὸ μαισαριοὶ οἱ κλαίον τασ καὶ πθρυθῶν τασ· παισ τοίγαρ οὗτοσ τὸ θῶ αὐαισθόμε νοσ· ἀποχὴν θῦ τοὶσ τοῦ υἱοῦ πραγμασιν· παραδιδῶσ πλοῦτον· αἰσθησίαν τοῦ μένοσ· ἰ ἀθυμίαν κατὰ τὴν τοῦ σωμα χουθρμιωσίαν· ἐσὶ τὴν τῶν πολλῶν κακίαν καὶ ἀπολειαν· οἱ οσῶν λόγον· οἱμμοι ψυχὴ ὁτι ἀπόλοσθεν θῦ λαμβ σ ἀπὸ τῆσ γῆσ· καὶ οἱ κατορθοῦν θῦ ἀνθρώποισ οὐχὶ παρ χει· καὶ ὁ θεὶ ποῖν· οὐ κέτι ποιοῦν χρηστότητα· πλὴν ἐσὶ τούτοισ ὁ ἀποχὸσ αἰσθησίων καὶ ἀθυμῶν· φαρμακομ τοῦ πάθοισ θῦ ρα πευτικόν· πθριμο θεὶ ἐαυτῷ· τοῦ τοδὲ θῶν ἰ πρὸσ τὸν θῦ βοῆ· ἡν μὴ μὴν θεὶ χεσαρκίαν· διὸ δὲ ἀπλοῦν αὐ τοῦ τὴν ψυχὴν· καὶ ἐμπαρ τασ ἐαυτοῦ τοὶσ λογισμοὶσ προσφέρομ· θῦ σόπιον τοῦ θῦ· λάβεται θῦ σόπιον ἰῦ· θεὶ σχεῖν τὴν δόσιν αὐτοῦ· ἰ τὴν λογοποιΐαν ἐαυτοῦ· κατὰ τὸν Ϛμμαχον·

διλήμον

πτασὸ αἰτούμενοσ τί· οὐκ ἐχομ ὃ αἰτῆσ· ἐσὶ τὸ τυχεῖν τοῦ τοῦ θρχόμενοσ· διὰ τῆσ αἰτήσεωσ πισχυσ ὁμ αι· πασ οὖν πρόσευχόμενοσ θῶ· ἁπλῶν αἰτῆσαι μάρσιαν· ταύτην δὲ αὐτοῦ ἐχεῖν οὐδὲν ἀμένοσ· ὁ θῶν καὶ παῦ τῶν προσθῆ πισχυ· εἰ καὶ μάρσιοῦν ἦν καὶ ναυσιλεὺσ ὁ δαῒδ· θῦ τοὶσ θεὶ σθῆ διὸ μόρφοισ πισχυσιν· ὁ θῶν γοισ ἐαυτοῦ· πολλῶν· ἰ παῦ πῶν τοῦ θεὶ σθῆ χωρηγουμένων λειπόμενον· αἰσθήσεωσ ἀγαπεπλασται· ὡσφόδρα ἁπλῦ μὴ ἔχει· θεὶ ταμὴ ἁπλοῦν τωσ διαπεθῆν αι· θεὶ ἐχθὴ θῦ σόπιον ἰῦ τὴν δόσιν αὐτοῦ· αἰ τοῦ μένοσ παρ αὐτοῦ διδόμ τοσ ταὶ ἀφαῖ ρεται τοὶσ αἰτοῦσιν αὐτόν· ὁ γὰρ μὴ ταῦ τα· ἀλλ' ἁπὶ τῶν προσεικαίρων αἰτοῦν τι· καὶ τὴν θῆσαυρομὴ τυχῆν ἡγούμενοι· τὴν δόσιν αὐτοῦ διὰ βεβαιωθῆ προαίρεσιν·

θεολωρήτου

πτρόῤῥησιν γὰρ ὁ ταλμὸσ δέχει· τὴν θῦ πασαν λαὸν τοῦ ἰουδαίων· ταλαιπωρίασ· καὶ τὴν ἐκ θθν ἐθναπόδου προφορθύ τιδὲ κατὰ ταῦ τον τοῦ· καὶ τῶν θθνῶν τὴν κλῆσιν· καὶ σωτηρίαν· αἰρμόγει δὲ καὶ παῦ τι ἁμφορᾶ τι νὶ προ παλαιόν τι· καὶ τὴν θῆσαυρομὴν τυχῆν ἡγούμενοι· πισχυὸν γὰρ καλεῖ τοῦ τὴν θῆσαυρομὴν· προμηθῆσαν·

Λαλῶν ἀδικίασ καὶ τὴν θωνθῦ θ νόπιομ τοῦ ὀφθαλμοῦ μου:

Θιμὰσ προσίασ ἀπέκτονομ παῦ τασ τοὶσ ἁμαρτωλοὺσ τῆσ γῆσ·

Ηοὐοξολοθρεύσομ θεὶσ πόλεισ κυ παῦ τασ τοὶσ θργαζομένουσ τὴν ἀνομίαν:

ΠΡΟΣΕΥΤΩΠΤΩΧΩΟΤΑΝΑΚΗ
ΔΙΑΣΚΗΚΕΝΑΝΤΙΟΝΚΥΘΕΚΧΕΗΤΗ
ΔΘΗΣΙΝΑΥΚΜΕΠΟΝΟΥΕΥΧΕ·

ξασμὸν ἀβλαλήθη πθρισοῦ ἰ πόλισ τοῦ θῦ:—

Νοήσεισ τὸν θῦ ταῦ θαλόμενον πισχυ· ρομάλλον αὐ τὸν τὸ μαισαριζόμενον· κατὰ τὸ μαισαριοὶ ἀποχὴ τὸ πῦ ἀρμοσθῆναῦ τοῦ αἰσιδῶν τι ἀποχὴ· καὶ τὸ μαισαριοὶ οἱ κλαίον τασ καὶ πθρυθῶν τασ· παισ τοίγαρ οὗτοσ τὸ θῶ αὐαισθόμε νοσ· ἀποχὴν θῦ τοὶσ τοῦ υἱοῦ πραγμασιν· παραδιδῶσ πλοῦτον· αἰσθησίαν τοῦ μένοσ· ἰ ἀθυμίαν κατὰ τὴν τοῦ σωμα χουθρμιωσίαν· ἐσὶ τὴν τῶν πολλῶν κακίαν καὶ ἀπολειαν· οἱ οσῶν λόγον· οἱμμοι ψυχὴ ὁτι ἀπόλοσθεν θῦ λαμβ σ ἀπὸ τῆσ γῆσ· καὶ οἱ κατορθοῦν θῦ ἀνθρώποισ οὐχὶ παρ χει· καὶ ὁ θεὶ ποῖν· οὐ κέτι ποιοῦν χρηστότητα· πλὴν ἐσὶ τούτοισ ὁ ἀποχὸσ αἰσθησίων καὶ ἀθυμῶν· φαρμακομ τοῦ πάθοισ θῦ ρα πευτικόν· πθριμο θεὶ ἐαυτῷ· τοῦ τοδὲ θῶν ἰ πρὸσ τὸν θῦ βοῆ· ἡν μὴν θεὶ χεσαρκίαν· διὸ δὲ ἀπλοῦν αὐ τοῦ τὴν ψυχὴν· καὶ ἐμπαρ τασ ἐαυτοῦ τοὶσ λογισμοὶσ προσφέρομ· θῦ σόπιον τοῦ θῦ· λάβεται θῦ σόπιον ἰῦ· θεὶ σχεῖν τὴν δόσιν αὐτοῦ· ἰ τὴν λογοποιΐαν ἐαυτοῦ· κατὰ τὸν Ϛμμαχον·

διλήμον

πτασὸ αἰτούμενοσ τί· οὐκ ἐχομ ὃ αἰτῆσ· ἐσὶ τὸ τυχεῖν τοῦ τοῦ θρχόμενοσ· διὰ τῆσ αἰτήσεωσ πισχυσ ὁμ αι· πασ οὖν πρόσευχόμενοσ θῶ· ἁπλῶν αἰτῆσαι μάρσιαν· ταύτην δὲ αὐτοῦ ἐχεῖν οὐδὲν ἀμένοσ· ὁ θῶν καὶ παῦ τῶν προσθῆ πισχυ· εἰ καὶ μάρσιοῦν ἦν καὶ ναυσιλεὺσ ὁ δαῒδ· θῦ τοὶσ θεὶ σθῆ διὸ μόρφοισ πισχυσιν· ὁ θῶν γοισ ἐαυτοῦ· πολλῶν· ἰ παῦ πῶν τοῦ θεὶ σθῆ χωρηγουμένων λειπόμενον· αἰσθήσεωσ ἀγαπεπλασται· ὡσφόδρα ἁπλῦ μὴ ἔχει· θεὶ ταμὴ ἁπλοῦν τωσ διαπεθῆν αι· θεὶ ἐχθὴ θῦ σόπιον ἰῦ τὴν δόσιν αὐτοῦ· αἰ τοῦ μένοσ παρ αὐτοῦ διδόμ τοσ ταὶ ἀφαῖ ρεται τοὶσ αἰτοῦσιν αὐτόν· ὁ γὰρ μὴ ταῦ τα· ἀλλ' ἁπὶ τῶν προσεικαίρων αἰτοῦν τι· καὶ τὴν θῆσαυρομὴν τυχῆν ἡγούμενοι· τὴν δόσιν αὐτοῦ διὰ βεβαιωθῆ προαίρεσιν·

θεολωρήτου

πτόῤῥησιν γὰρ ὁ ταλμὸσ δέχει· τὴν θῦ πασαν λαὸν τοῦ ἰουδαίων· παλαιπωρίασ· καὶ τὴν ἐκ θθν ἐθναπόδου προφορθύ τιδὲ κατὰ ταῦ τον τοῦ· καὶ τῶν θθνῶν τὴν κλῆσιν· καὶ σωτηρίαν· αἰρμόγει δὲ καὶ παῦ τι ἁμφορᾶ τι νὶ προ παλαιόν τι· καὶ τὴν θῆσαυρομὴν τυχῆν ἡγούμενοι· πισχυὸν γὰρ καλεῖ τοῦ τὴν θῆσαυρομὴν· προμηθῆσαν·

ἡμῶν προσευχὴν τὴν ἱκετηρίαν δι' ἀλλοτρίων τὴν προσφορὰν θῦ καὶ τὴν παράκλησιν. διὰ δεήσεως τὴν αἴτησιν. τὴν περιουσίαν οὐλεται
αὐτῶ τοῦ δόντος αἰῶνος παραχθῆναι. παῦ παῦσαι ἀπὸ τοῦ κυρίως ἀγαθοῦ καὶ τοῦ θῦ πρεπούσας διδόναι καὶ τοῖς αἰτοῦσι ἐμφέρει
λαμβῆ. διὰ ῥητοῦ δεῖ δὴ πρεσβεύειν ὑπὲρ ἀλλοτρίου. ἐμμονώτερον θῦ καὶ δυσμενὲς αὐτοῦ. μᾶλλον φώνωσον. ὁ τὰ μὴ οὐκ ἐν τροφο
ρᾶ. ἀλλ' ἢ τῆς ποιήσεως ἐστὶ φασὶ. ΕΥΣΕΒΙΟΥ ὁ μὴ δὲ φαῦλον ἑαυτὸ σωτειδόσ. τὰς ἰδίους πράξεις ἀφ
θαρσίας. μᾶλλον παρρησίας λείβει τοῦ θεοῦ. μὴ ἀπὸ προέθηκε τὸ πρόσωπον πόρσω σου ἀπ' ἐμοῦ. ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ θλίψεως πρόσκει
ται. ταῖς ἀπὸ θῦ ἱκετηρίαις σχολάζειν. καὶ μὴ μόνον ἐν τοῖς πρὸ τῆς αἰτήσεως καιροῖς. ὁ ἄλλος οὖν παρακαλῶν λείβει
μὴ εἴη τοιαύτη αἰτήσει. ἐφοῖς αἰτάμενος ἀποφράξεις ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπον ἐν ᾗ ἐπικαλοῦμαι δε. οὐχὶ πόσος μὴ θλιβῶ. ἀδωσὶ
τοῦ γὰρ τοῦτο. ἀλλὰ πόσος θλιβόμενος μὴ ἐγκαταλειφθῶ. καὶ ὁ πόσος τὴν ὀλιγοχρόνιον. ἐπομένων τὰς θλίψεις. καὶ καιρὸν
μένουσι γὰρ ταῖς. λίαν θλίβεσθαι ἐπομένων καὶ τὰς γαζίτας. διὰ δὲ ἐπομένων δοκιμῶν. διὰ δὲ δοκίμων ἐλπίδα. διὰ δὲ ἐλπίδος οὐ
καταισχύνει: ΚΥΡΙΛΛΟΥ ~ Διὰ ποῖ τι θλιβόμενος οὐ δύναμαι. ἁμαρτάνειν προσεύχεσθαι.

θλίψιν δὲ λέγει. τὴν τοῦ πειρασμοῦ. δι' ἃ πάσχομεν αἰσθητῶν. ἢ πε
τοῦ ψυχικοῦ ἐπαφορᾶς: ΕΥΣΕΒΙΟΥ ὁ καλύπτειν δὲ τὸ θῶ
τοῦτο αὐτοῦ λέγει. ὡς σοῦ μὲ ἐφικνουμένου τῆς αὐθρωποτή
τος δύναμιν πρὸς καὶ ἱεραυγίαν. φθάνειν ἐπὶ τοῦτο τῆς αὐ
τοῦ θεότητος. διὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐποίκαπρῶν τῆς αὐτοῦ μεγαλει
ότητος ἐποικλύζειν τὴν αἰσθῶν. τοῖς κατ' αὐτὸν βίοις
αἰσθάνεσθαι: ΗΣΥΧΙΟΥ
καὶ τί ποῖ κατὰ σῆγον. αἰτιατικῆς. λίαν οἱ ἀπὸ τῆς ταχυτῆτος. τὸν
ὄχλον δηλοῖ: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ἐμπεσὼν θῦ φασὶ κατὰ τὸ οἰκεῖον ἰδίωμα. τὰ δὲ μὲν ἀποσυγχύσεως
μένας συμφορᾶς. δηλωτικὸν καὶ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνωμάλως. αἰῶνα καὶ
χρόνον καὶ πολὺ παράπλησίως. καὶ ὀλιγωρίας αὐτοῦ. καὶ
χεῖρον γενέσθαι τὸ σῶμα. ὡς τὸ πῦρ φρυγὲν πυρὸς πρό
πολλοῦ. οὕτω γὰρ καὶ ὁ αἰσχύλας ἡρμένων θυσῶν. καὶ ὁ ἄμου ὡς
καὶ αὐσις ἐλαθυρώθη. ἀλλ' ἀρὰ καὶ χόρτου παράπλησίως
πόνων. καὶ τὸ πρότερον αὖθος ἀπόλαβε. καὶ πάσης μὲν
προφῆς. ἀπὸ ἀλόης ἀρμόσθην. τὴν γὰρ ὄψεσθαι μίας τὴν ἐδόνι. ὄψαμα λόσ
θητος σῶμα. γλυκοῖς δεξάσις ὡδοῖς. ἐπὶ τὸ ἐνδύσασθαι τὸ οἰκτήριον:

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

θλίψιν δὲ λέγει. τὴν τοῦ πειρασμοῦ. δι' ἃ πάσχομεν αἰσθητῶν. ἢ πε
τοῦ ψυχικοῦ ἐπαφορᾶς: ΕΥΣΕΒΙΟΥ ὁ καλύπτειν δὲ τὸ θῶ
τοῦτο αὐτοῦ λέγει. ὡς σοῦ μὲ ἐφικνουμένου τῆς αὐθρωποτή
τος δύναμιν πρὸς καὶ ἱεραυγίαν. φθάνειν ἐπὶ τοῦτο τῆς αὐ
τοῦ θεότητος. διὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐποίκαπρῶν τῆς αὐτοῦ μεγαλει
ότητος ἐποικλύζειν τὴν αἰσθῶν. τοῖς κατ' αὐτὸν βίοις
αἰσθάνεσθαι: ΗΣΥΧΙΟΥ
καὶ τί ποῖ κατὰ σῆγον. αἰτιατικῆς. λίαν οἱ ἀπὸ τῆς ταχυτῆτος. τὸν
ὄχλον δηλοῖ: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ἐμπεσὼν θῦ φασὶ κατὰ τὸ οἰκεῖον ἰδίωμα. τὰ δὲ μὲν ἀποσυγχύσεως
μένας συμφορᾶς. δηλωτικὸν καὶ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνωμάλως. αἰῶνα καὶ
χρόνον καὶ πολὺ παράπλησίως. καὶ ὀλιγωρίας αὐτοῦ. καὶ
χεῖρον γενέσθαι τὸ σῶμα. ὡς τὸ πῦρ φρυγὲν πυρὸς πρό
πολλοῦ. οὕτω γὰρ καὶ ὁ αἰσχύλας ἡρμένων θυσῶν. καὶ ὁ ἄμου ὡς
καὶ αὐσις ἐλαθυρώθη. ἀλλ' ἀρὰ καὶ χόρτου παράπλησίως
πόνων. καὶ τὸ πρότερον αὖθος ἀπόλαβε. καὶ πάσης μὲν
προφῆς. ἀπὸ ἀλόης ἀρμόσθην. τὴν γὰρ ὄψεσθαι μίας τὴν ἐδόνι. ὄψαμα λόσ
θητος σῶμα. γλυκοῖς δεξάσις ὡδοῖς. ἐπὶ τὸ ἐνδύσασθαι τὸ οἰκτήριον:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡ

Ὁ καὶ τὰ θῦ πρόχυσις. πρὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ ῥῆμα. διδάσκει τὸ δὲ
λεῖ πᾶσι καὶ πρὸ τοῦ διὰ κλαυθμῶν τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. μολύσει δὲ τοῦ
ἀφῶν ὁ ἰδοὺ φησιν. ὅτι ὧν γὰρ ὁ λύχνος ἐπόρκειφαλῆς μου. ὁ τὸ δὲ
μῶν ὁ λοῦδιος λίαν. ὧν γὰρ αὐτοῦ ὁ λύχνος. ὁ τὸ δὲ πάντα αὐτὸ
τὰ ὑπάρχοντα. διὰ ἀπωθοῦσι. διὰ πᾶν καὶ αὐτὸς τὸ ὁ τὸ δὲ
λει πρὸ σοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀὶ ἡμέρας μου. τοιοῦτος δὲ δάτην ὁ καὶ τὸ θῦ
πρόχυσις. ἀδόξως καὶ ἀφανῶς τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. τῆς προσκαι
ρους ζωῆς διὰ βίου:- ΔΙΔΥΜΟΥ

τὰ σημαίνεται τὸ λαὸ. οἰκείως δὲ καὶ ὁ προφήτης κοσ χορός:-

ἐμπεσὼν τὰ τοῦ λαοῦ. οἰκείως δὲ καὶ ὁ προφήτης κοσ χορός:-

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τὰ σημαίνεται τὸ λαὸ. οἰκείως δὲ καὶ ὁ προφήτης κοσ χορός:-

ΗΣΥΧΙΟΥ

τὰ σημαίνεται τὸ λαὸ. οἰκείως δὲ καὶ ὁ προφήτης κοσ χορός:-

ΗΣΥΧΙΟΥ

τοῦτο τὰ γὰρ ἀληθῶς τὰ θῦ λόγου. οὐ γὰρ ὁ ἀπὸ γλῶς ἄρτος. τὸ δὲ μα τρέφει
οὕτως ὁ ἐξ οὐρανοῦ λόγος. τὴν οἰκείαν τῆς ψυχῆς. καὶ τοῦτο μὲν ἀρ ἀὸ χῶ τὴν προσευχὴν. παραδιδοῖς ἐλάβοις ἀπὸ τοῦ λοῖς.
τοῦ ἄρτου λιμοῦ τοῦ ἐπιούσιον. δοῶς λιμοῦ σὴ μέρον. ὧς ἂν τοίνυν τοῦτον φαγεῖν ἐπὶ λαθῆτε. τοῦτ' ἔστιν θρηγάσασθαι. τοῦ
γαρ ὑπὸ τοῦ ἄρτου λιμοῦ ὑπὸ ὁσίς. ἐρίγασι καὶ κατάθετε ἐκθῦ. ἀλλοὶ δὲ οὕτως ἐπὶ τοῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ λοῖς ὁ ἐστὶ. θρ γὰρ ζᾶθε μὴ τὴν
ψυχῶν τὴν ἀπὸ λλυμένων. ἀλλὰ τὴν μόνους αὐτὸν θεὸς ζωὴν τὴν αἰῶνιον. τοῦ τοῦ λιπαρδιαδίκων χόρτου πλήθη ἐπ-
ζηραίνεται. πῶς δὲ ὁ χόρτος πλήγῆναι. καὶ ξηραίνεται. ὅταν ἐκτὸς ἐπαυτοῦ ἀπαγάσῃ. ὧ ἀυθρ καὶ λιπαρδίαν. ὅταν θῦ δέ
ἀπροσκόπη. τοῦ θεοῦ λοῦ. τὸ πλήγῆναι καὶ ξηραίνεται. ἀὶ φθορὰν ἐπιδέχεται:-

ΗΣΥΧΙΟΥ

τοῦτ' ἐστὶ γὰρ καὶ πάλαι ὑμῶν λίκαὶ ὑπὲρ τοῦ σώματος. ὁ γὰρ ἀληθῶς ἄρτος. ὃς καὶ φαγεῖν ἐκ τοῦ μέρους πλή
ρωθῆ. τοῦ πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης. ἐπὶ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἀπαγάσῃ. ὧ ἀυθρ καὶ λιπαρδίαν. ὅταν θῦ δέ
ἀπροσκόπη. τοῦ θεοῦ λοῦ. τὸ πλήγῆναι καὶ ξηραίνεται. ἀὶ φθορὰν ἐπιδέχεται:-

ΗΣΥΧΙΟΥ

τοῦτ' ἐστὶ γὰρ καὶ πάλαι ὑμῶν λίκαὶ ὑπὲρ τοῦ σώματος. ὁ γὰρ ἀληθῶς ἄρτος. ὃς καὶ φαγεῖν ἐκ τοῦ μέρους πλή
ρωθῆ. τοῦ πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης. ἐπὶ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἀπαγάσῃ. ὧ ἀυθρ καὶ λιπαρδίαν. ὅταν θῦ δέ
ἀπροσκόπη. τοῦ θεοῦ λοῦ. τὸ πλήγῆναι καὶ ξηραίνεται. ἀὶ φθορὰν ἐπιδέχεται:-

ω
ταὶσ πολυανθρώποις χώραις φεύγομεν· καὶ τὸν πολιὸν ὄχλον ὁρῶμεν καὶ μόνοις μὴ χρῆσθαι πρόεχος. διδάσκομεν καὶ λι-
μαὶς· ὁπόσοι δὲ ταῖς προειρημέναις εὐχαῖς τοῖς θείοις ἀνδράσι προσῆλθον· μάχαις λαχόντες καὶ γαλήνου ἐναυρόντες· διοικεῖ δὲ μὴ ἄλλως τὸν τῆς
διὰ τούτων τῆς προσευχῆς ἐμφανίζειν· καὶ τὴν ἐμπεσοῦσαν ἐκ θεοῦ τῷ λαῷ νόσον· σημαίνειν γὰρ πάντως τὸν μὲν τοῦ λαοῦ ἀ-
πώλειαν· ἑαυτοῦ δὲ μόνοις καὶ ὁρῶμεν· τοῦ προτέρου λαοῦ σημαίνειν· καὶ τῆς ἱεροσολύμων· τὴν ἐκ παντὸς φιλοῦ-
θεολωρήτου παρίστησιν τὴν ὁρῶμεν ὁμοῦ· τοῦτο θάρσοις καὶ τοῦτο πόθου καθὼς μόνοσιν
ρεται· εἰσὶ τοῦ καὶ δεύτερος· καὶ ναὶ ἀχθὸς πυρός· οὐ εἰς προσόπου λέγεται τὰ προειρημένα· θεὸν ὁρᾶν οὗτοι· ὁ προφήτη
ἰσοῦ χορός· τὴν ἀπὸ προσώπου τοῦ προτέρου λαοῦ· καὶ τὴν ἀποναλῶν ἀποκλαυόμενος· τῆς γονῶν ἐλπὶν· ἐδάκρυσε
ὁρῶμεν ἀσπερ πόρρω ἀπόστασις· θεὸς τοσοῦτος ἱερεμίας ἡ ναροὺχ· ἡ ἑβδομὰς τοῦ τὸ δὲ ἀποπλάφθου τοῦ· διὸ μὴ ἀπὸ τοῦ ὁμοι
ὠθὴν πόλεις ἀνὴρ ὁρῶμεν· καὶ τάλοι πάντα προεικειμένα:- ΔΙΑΛΥΜΟΥ
πολλαῖς ἐκχρῆται παραυόλαις· αὐξιόσου νοῦ λόμενος παρατηρῆσθαι τὰς ἐμφοράς· διεικάμου διδασκῶν ὁρῶμεν ὁρμῆσθαι
τὴν δὲ λίαν δῆλοι· καὶ τοῦ κλῆδας μόνος τὴν ὁρῶμεν· τὸ τάφαρ αὐτοῦ θεῖον· ὑπαρχόμενος ὀφείλαῖν εἶπον ὁμοῦ· καὶ ὁ
μυεῖ τὶς ὁρᾶς ταῖς οἰκουμένας φεύγομεν· τῶν οἰκείων ταῖς ὁρῶμεσι, καὶ τὰ λείμενα προσῆλθε· τάφαροι ὁσθ
σαν· ὁρῶσι συμμάχους ὁρῶμεν· οὕτως καὶ τὸ ἄλλο ὁρᾶσθαι· ταῖς ὁρῶμεσι διὰ δια τάται:- ΗΣΥΧΙΟΥ
φεύγομεν δῆλον ὅτι· ταῖς ὁμόχλως διὰ τρισσάς· ἐπὶ δὲ τὸ ζῶον τοῦ τὸ φιλόρῶμεν διὰ ναὶ λέγεται· ἐμφερῆ διδὲ καὶ τὴν
χὴν τῶν τοῦ μισοῦ τὶ ἐσοῦ
πραγμάτων ὁρῶμεν μὲ-
τὸ τρέχεσθαι:- ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ἐν δὲ καὶ ὁμόρᾶσι καὶ ὁρῶμεν
λαοῖσ· καὶ ταῖς ὁ παῖς
τῆς γλῶσ· οἱ τοῦ θεοῦ ἀν· θρω
ποι ἀν ἀχόρων· τοῦ μισοῦ
τοῦ ἀστεισμοῦ δικαίλίμου·
τὸν· δικαιόπαταν ἀν ὑφ᾽ φα
σαν· καὶ τὸ ὁρῶμεν ὡσεὶ
ἀρουθίου μοναύχου ἐσοῦ δόματι: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
τοῦ τοῦ φησι διατοῦ καπηλῆφόπαν σικότου τοῦ λαοῦ· ἁμαρτίαν γὰρ
ἄχεθυ:- ΗΣΥΧΙΟΥ τὶ δὲ μυεῖ πικόραιος·
ἀλλὰ τὸ ἐμὲ καὶ πατάτας σύεσθαι ἴδιον· ὁ θεὸν καὶ ταύτην προσῆλ
ρι ἀν ἔλαχεν· ἐσοῦ δὲ τοῦ μὲν παρμυχόμενος ἐμὲ ὁ προσευχόμενος· ἀν
μαι καίωσε ἑαυτοῦ παραπάλλειν· μυεῖ πικόραισι· ὁμοῦ ἰσοπόδωσε
δεῖ φησὶν· ἵνα τὸ πατῆμοῦ τῆς διαυοίας· αὐτὴ γὰρ ἡμῶν οἱ
ἰσοσ ἐσοῦ δὲ λέγεται· τοῦ δὲ τοῦ θαυματοῦ ἡμῶν καρ
πουῦ τῆς ἀγρυπνίας ἐδῆ
χεν· ποιεῖ γὰρ ἡμᾶς ὁ ἀρου
θίου μου ἀζωου ἐσοῦ δόματι
τὶ ὁ ὑπὲρ ἐγὼ ἄμεν ἐστὶ τὶ
σὺν ἐγὼ καταφρόνητον πο
λιτείαν δὲ ὁ ἡμᾶς· ἐκ λεῖ
πειν ἡμᾶς ἁμαρτίας ἐκ
πλῆσαι· καὶ μαναρίαν ἐκ
πλῆσαι· οὐ τροφῶς οὐκέτ
θέμενον φρουτίζειν ἡμῶν
μᾶλλον ἀναγκάζειν· οὐκέτι
ναν ἀλλοτρίοις ἐγὼ· καὶ τοῖ
καὶ μαναρίαν· καὶ τοῦ
ταν λεύουσαν τῶν ἐκ τοσοῦτος·
ἐκ μὴ ἡλικίας πλησίον
δικαίωμα τοσοῦτος· ἐκ τοῦ τοῦ δόματος·

καὶ τὸ ταλμωδικὸν λέγεσθαι· ὑπὲρ τὸ ἐκ πέρισσων τελείας ἐκλογιζόμενος· ἐκ φράσας· φλοῦ καὶ τοῦ δόματος· μὴ κατάπαυ
ἄραι τὸ ῥῆμα τῶν αὐτοῦ:- ΕΥCΕΒΙΟΥ καταβλάπτος ἀρνουμένων τοῖς ἐκ τοῦ τοῦ· καὶ ὁ παλαιὸς ἐκλησίας καὶ τοῦ
ρίνλεπτος· μὴ ὁρίσος ἐγὼ ἐν· τοῖς παλαιθαυμαζόυσιν· καταγὰρ τῶν θείων ὁμνύουσι ὁρμφορῶν· μὴ πάθοιμι· ἀοιδὴ
μὸς πῶν θασιν: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ καὶ οἱ φιλόσοφοι φησὶν ὁρίσον ἐσοῦ ὁμοῦ τοῦ· τὰς θεὰς ἐμὲ
φορὰς λάρνητος· μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς ἡλπάθοιμι· ΕΥCΕΒΙΟΥ ὁμολογῶ τὰ μὲν ὁλοθόν τὸν θεὸν· καὶ οὐ μὲ ὁ μόνον οἱ ἐχθροὶ
τοῦ θεοῦ ταὐτὰ ἐσοῦ ὁρᾶ φρν· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπὸ τῶν τὰς μὲ καὶ τὸν μοῦ ὥμνυον τοῦ τοῦ τοῖ οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ· καὶ γόμοις· καὶ οὐ
τοῖς ὁμοῦ ἡμῖν ἁπάσιν· ταὐτὰ αὐταῖς προφῆταις· ταῦτα ἀραι κλήσεις· καὶ ταῦτα ἡμεῖς λόγου τὸν ἐσοῦ ἀναγκλίας διασύρομεν τὰς· καὶ
τὸν μοῦ ὥμνυον· ἡμῖν πιστεύθη· τοῖς ἐκ θεοῦ προφητευομένοις: ΗΣΥΧΙΟΥ
τοῦ τάτι μοὶ δοῖς ἐσοῦ τὰς φίλοι· χθρομαι τοῦ ἐχθροῦ διεσπάργοντο· τοῖς γὰρ ἐσαίμοις διεσπάρκοις· τοῖς κατὰ μοῦ μᾶλ
λον· ἡ σωνθλίκασ πιμαὶς ἐσεμὲν ταῦτας ἐσαιουλὲν τιθέμενοι· καὶ τοσοῦτον τὴν ὑμὲν τατηκόσιν διεπρεπόμενοι·
ὡς ἁρμὴ κατὰ μὲ γνοῦσθαι· μὴ δὲ ὑμεῖν αἱ αὐτοῖς· ὃι ἁσμοὶ ἀπόμνυσθαι· ΕΥCΕΒΙΟΥ δὲ τοῦ τοις παραπλήσια ταὐτ
τοῦ ὁ θαλμὸ· τῶν μὲ διὸ ἡμᾶς ἀρ᾽ τοῦ δαιρεῦσον· καὶ ποτὶ διὸ ἡμᾶς ὕδωρ διὰ δαίρεσιν ὑμῶν ἡμέρᾳ· τὴν ὧν δὲ διὸ ὁδὼν ἐσοῦ ἀπὸ ῥ
υολὴν· διατοῦ τοῦ δὴ λοὶ· δι᾽ γὰρ ὁπὸ τὸν προφῆσ· καὶ ῥᾶσ, ὁδὼν ἐσοῦ ἀπὸ ἐκχθρὸς· οἰκολὴ ἀν ἄλλος· καὶ ῥᾶσ· ταύτης ὑ
λεύθερος ὧν· τοῦ τοισ δὸ φῆσιν ὑπὲρ ἐκ λύζομαι τοῖς καὶ τοῖς· ἐσοῦ διὰ σὺ δὸς ὁπὸ τὰς ἐκ τὴν ὧν ἐκ τοῦ· τὴν ὀργὴν· ταῦ
ταδὸ φῆσιν ὁ προφῆτης· οἱ ἐκπεμπόμενος τὴν τοῦ λαοῦ ἐμφορᾶν· καὶ ὁλοφυρόμενος τὴν ἀπώλειαν· τοῦ τὸ σοῦ τοῦ
πλήθους. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ἡ ταὶς ἐμφοραῖς ταὶς ὑπὲ ἀν ἐχμαλωσίας ὁμαίνει· ἡ τὴν ἐκ πόλεως ἀφ᾽
ἡν ἐσοῦ ἐκ τοῦ οἱ ἐκ πόλωθὴν αι· τοῦ λαοῦ: ΕΥCΕΒΙΟΥ ὁ δὲ σοῦ λέτοῦ τὴν ἀν ὁπὸ σὲ καὶ ῥᾶν
ὄξω τοῦ μαι καίου· καὶ κατὰ φῦ ἐσοῦ ἐκ τοῦ τοῦ πεμ θοῦ· ἀρα ταῦτα ταῖς ἁμαρτίας· ὅτι οὐσὶ
ὡσ ἐπὶ μήνι· τὴν ὑσθὲν ἁν θοῦ ἐγὼ ἐσαν τοσαῦτα πὸ περὶ ταμίαν· ἐκ λαυθμὸ τὸ πόμα ὑσὶ ῥαι δοῦ αι τοῦ πορ
τὴν μόθη μὲ ἐκ λουλόμενος· ΕΥCΕΒΙΟΥ τὴν ἐσαὶ ἐκ μεμὲ ἡν αὐτοῖς ὀργήν· καὶ τοῦ θεμοῦ σου τοῦ ἐκ ατὰν τοῦ· αὐ χορ τα
σωῤῥοῦ:-

ὦ
τὰς μιβυκὶ τὸ πατὸ λαὸ· καὶ τὸ τὸ πο· ἰδιο ποιοῦ ται διὰ διδάσκαλον· ὅτι ἓν μάλα δὸ ζησ' ἀρ θὴν τα τοῦ λαοῦ· ὡσθῦ λαοῦ χριμα τί
b ζω· τοῦ δὲ τοῦ ὁ ἴκον θῦ ὁ μο μασθῆναι· δι' ἃ τὸ δ' αὐτὸ ἁγίασμα· ἓν αρ ασι καὶ τιμὴ ζασ ὁ θῦ· ἐφαμ' λοσ· τὴ δι σύτοσ ἀρ θάσιαὶ
τα ὁμο ζη· εἰ δὲ μ' αν τί ὁκ παραγαγ'· κατ' ἀρ ρα χε· τοῦ μὲν τὸ πον πο λιορ κι ά παρ ασ λοὶ σ· καὶ παν τελεῖ δ' ἡμᾶν· τοῦ δὲ
λαοῦ αἰ χμα λω σί αν·· ΗΣΥΧΙΟΥ καὶ σὺ θῦ ἡμᾶσ· ἐκ' ἰρ δν ἀλλ' ἀπαγ' τασ· ἀπὸ τὴσ πα σάσασ· ἐκ' ἰρ θεὶ θυ μοῦ μ
δ ἀ ἀ ι σ ὼ σ· προ φὴ τασ· ἀπὸ αἰ γλας· ἐκ' ὑπὸ μὴ ζασ· τὴσ χο ὴ σ ὶ ὼ ὁ ἀ ἰ α ἰ μ προ θῦ σ ι κ ὴ ν· ἀλλ' ἀπα λι γα μὸ λὴ ζη τῦ· καὶ τερ ρά ζη μὲν· οὐ
τοῦ θῦ κα τα ρρ ὴ ζαν τασ· ἀλλ' ἀ ρ' ἁ γί ναι ἐγ γὺ σ τ ὴ ν· τοῦ το γ' ἀρ ἀ ζι τὸ κα τέ ρ ρα ξα σμε· σω τε χω ρ ὴ σ ε· δι' ὰ τὸ π ρ α φ ῆ σ·
καὶ ἀ πο ζα μί ω σ· ΔΙΟΔΩΡΟΥ ὑ μᾶ ρ ασ αὐ τοῦ τὴσ μο μι σ ὴ σ λα τρ ε ί ασ ἔ ἶ ν α ι· φ ὴ σ ὶ ν· ἢ ἶ τ ι σ ι καὶ σι ε ί α·
b τοῦ μ' ἄλ λον τοῦ ἀ γα θοῦ ὁ μο ι ά ζε τα ι· ΕΥCΕΒΙΟΥ πα ρὰ γα ρ ἐγ χω ρ ὶ σ· καὶ πῶ σα ν δὲ ζα σ αὐ τὴσ ὡ σα μ' ἦ θο σ· χο ρ τοῦ· πλ
Λι μι κοὶ γο ποι ο μέ νο σ· τοῦ πε ρὶ τοῦ λα οῦ λό γο υ· ἐκ' ὶ λέ γ τι καὶ ἀ φ' ὧ σ τι χο ρ τοσ· ὃ ξ ὶ ρ α μ' θη ν ἰ καὶ τὰ δ ε ῖ ξ ὶ σ· ΗΣΥΧΙΟΥ
μὴ τοί γ' ὧ ν τοῖσ ὡ σ τι σ ε ῖ σ ὶ σ· ἐκ' ῥ ὸ μ ὲ θα πρ ά γ μα σι ν· τού του γ' ἀρ ἱ μᾶσ· ὑ γ ι ε ι α σ ι σ ι α ν ἰ καὶ χο ρ τοῦ ὁ προ φ ὴ τ ὴ σ ὶ σ ἐ κ α λ ὸ σ ὲ ν· ἵ ν α
μ ὶ δ ὲ ν ὶ τ ὸ ὶ ν τ ὸ ὶ σ π α ρ ὸ ν τ ο σ· θ α ρ σ ὶ σ ὸ μ ὲ ν· τὸ ἐκ' ὐ θ ρ ὸ ν α ὐ τ ὸ ὺ ὑ ἱ δ ὸ τ ὰ σ ἰ καὶ τὸ π ρ ὸ σ ἰ κ α ἰ ρ ὸ ν· ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΕΥCΕΒΙΟΥ τὸ ἐ χ ὸ ὰ ὐ τ ὶ τ ὸ ὺ ὁ λα ὸ σ· ὁ ἰ κ ε ῖ ο ν π ο ι ο ῦ τ α ι δ ὶ τ α ι γ ὰ ρ ὰ ὸ σ ὸ β ῶ ν· π α ρ ὰ τ ὰ τ ὸ ὺ λα ο ῦ·
τ ἀ μ ὲ ν ἡ θ ὴ λ ι τ ὰ φ ῆ σ ι ν καὶ ἀ ὐ θ ρ ὸ ω π ῖ μ α ν· ὅ ἷ α ι κ ὰ ἰ δ ὸ δ ῆ λ ὸ ν τ α ι τ υ γ χ ά ν ὶ ε ι· ο ὐ δ ὲ π ο τ ὸ ὠ δ ῖ ν ο ι σ τ ο ῖ σ ἀ ὐ τ ο ῖ σ· μ ὸ ν ο ν τ α ν· ἀ λ λ ὰ π α ι ρ ο ύ μ ε ν α
ι καὶ ἰ κ α τ ὰ ρ ὶ λ η γ μ έ ν α ν· ἰ φ ο ύ μ ε ν ὰ π ὸ· καὶ τ α π ε ι ν ο ύ μ ε ν α ν· καὶ π α ν τ ο ί α ν π ρ ο σ ὠ λ ὴ ν ἰ καὶ μ ὴ ἀ π ὸ λ λ υ σ θ α ι· ὑ π ὸ μ ὲ ν ο ύ σ τ α ν· δ ι α σ ὠ
θ ῆ ν α ι π ρ ὸ σ ὸ ἡ· π ο λ ι τ ε υ ο μ έ ν ω ν τ ὼ ν α ἰ σ ι α ν· σὺ δ ὲ ἰ σ θ ι· ο ὐ δ ὲ ν ὐ χ ὼ ἡ θ ὴ λ ι τ ο ν· ο ὐ δ ὲ ν ἐ κ' ὶ ρ ο ν· ἢ τ ὸ ν ἀ ὶ ὸ ν ἀ μ ὸ ν θ ι σ ι ν· ἀ ἢ κ α τ ὰ τ ὸ
α ὐ τ ὰ ν· ΗΣΥΧΙΟΥ καὶ ὁ ὠ σ τ ὸ σ ἔ χ ο ν·
Δ τ ὴ ν ὸ χ α ρ ὶ ν ἀ φ ' ἡ μ ὸ ν τ ὸ ν λ ὸ γ ο ν· θ ὶ σ ὸ ν ἰ κ ὸ ν μ α θ ὴ σ ὸ ν· ἵ π α ν τ ὸ σ ὸ ν
ἐ ω σ ὶ δ ὲ τ ὴ σ· θ ῦ λ ὶ τ ὴ σ· μ α θ ὴ τ ὴ σ· ἐ κ' ὰ ρ ὶ σ τ ὸ σ ὸ ν· ἢ φ θ ὶ ρ ὸ μ ὲ ν ὴ τ ὴ σ· ἰ κ α ν
θ α π ὶ ρ ὸ χ ὸ ρ τ ὸ σ· ἀ λ λ ὸ μ ὸ σ ὰ ὐ τ ὸ σ· ἰ καὶ σ α ρ ἰ κ ὸ ν θ ὶ σ· ἀ φ θ α ρ
τ ὸ σ· δ ὶ α τ ὸ ὺ α ὐ τ ὸ ἀ ὶ ὸ ν α ὐ τ ὸ σ θῦ· ἰ καὶ ἀ φ θ α ρ σ ί α τ ὸ σ ἰ μ ᾶ ῦ θ· τ ὸ δ ὲ α ὐ τ ὸ
καὶ ὁ ἰ τ ὸ ὺ π ο δ ὸ υ λ ὐ ὸ μ ὲ ν τ ὸ σ· τ ὴ σ γ ὰ ρ τ ο ὺ θ ῦ δ ὸ ζ η σ· καὶ ὁ ἰ δ ὴ
λ ο ι μ ᾶ τ ἰ χ ο ι σ ι ν· ἰ καὶ ἀ ὶ ρ α ν β ο ῖ τ ὴ ὼ ν φ ὶ σ ὶ ν θ ὺ σ θ υ ζ ί α ν· σ ὼ σ α τ ὸ ν
ο ἷ σ τ ο ῖ σ π α ρ ὸ ἰ σ ι τ ὰ μ ὲ λ λ ὸ ν τ α ν· ΕΥCΕΒΙΟΥ
+ λ π α ζ γ ὰ ρ ἰ α τ ὸ σ ὸ ν λ α λ ὴ θ ὲ ν τ α ν· ἰ καὶ ὑ μ ὲ ν ω ν γ ὸ λ ὶ α ὶ σ· θ ὲ ω σ ὶ σ
θ ὲ ν τ α ν· μ ὲ ν ὶ ε ί σ ὰ μ ὶ μ ὸ σ ω ν ὸ ν· ἰ καὶ μ ὴ τ ὴ ὶ π α ρ ὸ ἰ σ τ ὴ ν γ ὸ ν ὸ ὰ ὼ ·
ἀ λ λ ὲ ἰ σ τ ὲ ρ α ν γ ὸ ν ὸ ὰ ὐ π ὲ ρ ἰ λ ὶ σ· ὅ ρ λ ὐ τ α ι· ἀ ὶ ρ α γ β λ ὴ σ ἦ α ι π ὸ ἰ σ ὼ ν γ ὸ
ρ ὸ ὰ ὼ ἰ ὸ ῆ χ ο μ ὲ ν ὴ· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ
Δ ι α π ὶ δ ὸ μ ὸ ῦ ν ὸ σ μ ὲ μ ὺ ν α ι μ ὲ ν τ ὴ σ ὶ σ α ν· ὁ π τ α ρ ὸ ν ἡ ρ ὲ μ ὺ ὸ σ ὶ ὺ ἰ σ ὲ λ ὶ
λ υ θ ὲ ν· ὁ ἰ μ ὴ ἰ ὸ ᾶ φ α ὶ σ π ο λ ὸ ν λ α ὸ ν ὸ π α τ ὸ ὰ π α τ α ν ὁ ἰ κ ὸ υ ἶ ὴ λ· ἁ π α ν ζ δ ὲ
θ ὶ σ ὸ ν ὶ κ ὸ σ μ ὸ ν ὰ ὸ θ ὸ ρ π α ν ὸ ν ἰ δ ὶ ὸ ν ἐ λ θ ὼ ν· λ α ὸ σ ὸ γ ὰ ρ α ὐ τ ὸ ὺ ὄ χ ρ ὶ
μ α τ ὶ ζ ε ι ν· δ ὶ α τ ὸ ἰ σ π α τ ὲ ρ α σ· ὁ ὐ δ ὲ ν σ π ὸ ὺ θ ὲ ν τ ὸ ὺ ἰ κ ὸ σ μ ὸ ν π α ν
ρ ὸ ῆ θ α ι· ἀ λ λ ὰ σ ὼ ν τ ὸ ἰ σ δ ὶ ὸ ἰ σ π α ν τ α τ ὸ ὺ ἰ κ ὸ σ μ ὸ ν ζ ὼ ὸ π ὸ ἰ ὴ
σ ε ι·
ΗΣΥΧΙΟΥ
Χ ν α σ α ὶ σ· π ὸ ῆ θ ὲ ν ἀ π ὸ τ ὸ ὺ μ ὺ θ ὶ σ ρ α ὺ ὺ δ ὲ δ ὶ λ ὶ λ ὸ ν· ἀ λ λ ὰ σ ὸ ὸ σ ὶ ὸ ἰ κ ὸ ν τ ὴ
ρ ὸ ἰ τ ὴ ὼ ν σ ὶ ὼ ὺ· τ ὴ ὼ ν ἐ ὰ ὼ ν τ ὴ ὼ μ ὴ σ α ὰ λ λ ὸ ν ἀ π ὸ τ ὶ λ ὼ ν· π ὸ σ δ ὲ
ὼ ν ὶ α ὐ τ ὴ· σ ὶ ὼ ὺ ὸ σ ὰ ὺ ρ ὸ σ· ἀ ρ ὸ τ ὶ α θ ὴ σ ὴ σ α ι· ἰ καὶ ἰ ὺ ρ ὸ υ ὼ λ ὴ μ ὼ σ·
ὁ π ρ ὸ φ υ λ ά ὶ κ ὶ ὺ ὸ ά ι· ἰ καὶ ἡ μ ὲ ὺ ἰ κ α τ ὰ ρ α ὶ κ ὸ ὺ μ ὶ ἡ μ ὴ α ὺ λ ὶ δ ὲ
ὐ ὶ κ ὸ ὺ ἡ· ἰ καὶ θ ὼ ρ θ ὺ σ ὸ ὁ π ὼ σ ὸ ἡ μ ὲ ὺ ἐ ὶ ἰ κ α ὶ μ ὼ· π ὼ ὸ ρ θ ὼ ν α
λ ὶ σ ὶ ὼ ὺ δ ὲ δ ὶ α δ ὸ χ ὴ· ὁ ὶ κ ὶ π ὶ ρ ὶ σ ὸ ὺ ὐ ὶ κ ὸ ὺ ἰ κ α ὶ μ ὼ· π α ὸ ὺ θ ὼ ν α
ὐ τ α ὺ· ἰ καὶ ὁ ὠ σ τ ὸ σ ὄ χ ὸ ὺ· ΗΣΥΧΙΟΥ
Δ τ ὶ ὺ ὼ ὸ χ α ὶ ὶ ν ἀ φ ὴ μ ὸ ὺ τ ὸ ὺ λ ὸ γ ὸ ὺ· δ ὶ α ὸ ὺ ἰ κ ὼ μ ὴ δ ὺ ὴ σ ὸ ὺ ν· λ ὶ π α ὶ τ ὸ σ σ
ἐ ὼ ὶ δ ὴ λ ὶ τ ὴ ὶ σ· θ ὺ μ ὸ ὺ ἰ κ ὼ μ ὴ δ ὺ χ ὸ ὺ θ ὰ ὶ ρ ὶ σ ὸ ὺ σ τ ὴ ὶ σ· φ θ ὶ ρ ὸ μ ὲ ὺ τ ὴ σ· ἰ κ α ὶ
θ α π ὶ ρ ὸ χ ὸ ρ τ ὸ σ· ἀ λ λ ὸ μ ὸ σ α ὺ τ ὸ σ· ἰ καὶ σ α ρ ἰ κ ὸ ν θ ὶ σ· ἀ φ θ α ρ
τ ὸ σ· δ ὶ α τ ὸ ὺ α ὐ τ ὸ ἀ ὶ ὸ ν α ὐ τ ὸ σ θῦ· ἰ καὶ ἀ φ θ α ρ σ ί α τ ὸ σ ἰ μ ᾶ ῦ θ· τ ὸ δ ὲ α ὐ τ ὸ
καὶ ὁ ἰ τ ὸ ὺ π ο δ ὸ υ λ ὐ ὸ μ ὲ ν τ ὸ σ· τ ὴ σ γ ὰ ρ τ ο ὺ θ ῦ δ ὸ ζ η σ· καὶ ὁ ἰ δ ὴ
λ ο ι μ ᾶ τ ἰ χ ο ι σ ι ν· ἰ καὶ ἀ ὶ ρ α ν β ο ῖ τ ὴ ὼ ν φ ὶ σ ὶ ν θ ὺ σ θ υ ζ ί α ν· σ ὼ σ α τ ὸ ν
ο ἷ σ τ ο ῖ σ π α ρ ὸ ἰ σ ι τ ὰ μ ὲ λ λ ὸ ν τ α ν· ΕΥCΕΒΙΟΥ
Ο ἰ κ τ ὰ ρ ἰ σ ι σ· γ ὰ ρ τ α π ὸ ὸ μ· θ ὸ ῆ α ν· ἐ ὰ ὼ θ ῦ· ἐ ὰ ὼ α ρ χ ὴ σ ὶ ὸ ἰ κ τ ὰ ρ
μ ὸ ὺ· ἰ καὶ μ α ὶ ρ ὸ θ ὺ μ ὸ σ ἰ καὶ π ὸ λ υ ὐ λ ὶ ὸ σ· ἰ καὶ ἀ λ ὴ θ ὶ γ ὸ σ· ὰ ζ α ὶ
Δ ἐ καὶ ρ ὸ ὸ τ ὶ ἀ ὺ τ ὼ ὺ θ ὺ μ ὶ π λ ὴ ρ ὸ ὼ θ ὴ σ ῆ α ι· τ α ὶ π ὸ ρ ὶ τ ὴ ὸ σ ὶ ὼ ὺ θ ε ὸ δ ὼ ρ η τ ο υ Δ ὸ ὸ σ μ ὲ γ α ὶ ὸ λ ὶ ὼ ἀ μ ὴ γ ὼ ὸ τ ὴ σ ὶ μ φ ὸ ρ α ὶ ὸ γ α ρ ἰ καὶ ρ ὲ
τ ὸ γ ὲ ἰ α ὸ ἀ π α ι τ ὲ ὶ· ἀ μ ὶ ν ἡ γ α ὶ δ ὲ δ ὴ λ α ὶ π ὸ ὺ τ ὼ ν· τ ὴ σ τ ὸ ὶ σ ὃ ῆ θ ὸ σ ὶ ν π ὲ ρ ὶ ὸ ρ ὶ σ μ ὲ ν ὸ ὶ σ· τ ὶ μ ὼ ρ ὶ α σ· τ ὸ τ ὲ λ ὸ σ· ὸ ὐ τ ὼ σ ἰ καὶ ὸ μ α ὶ σ ἀ ρ ὶ σ ὸ σ
Ζ α χ α ρ ὶ α σ· π ρ ὸ σ ὐ χ ὸ μ ὲ ν ὼ σ ὲ λ ὰ ῦ ρ· ἰ σ θ· π α ὶ τ ὸ ἰ ε ῥ ὰ τ ὸ ῶ ρ μ ὲ χ ρ ὶ π ὸ τ θ· ὸ ἰ μ ὲ ὶ θ ὲ λ θ ὴ σ ὰ τ ὴ ὼ ὶ ῥ ὸ ὺ σ α λ ὴ μ· τ ὸ ὺ τ ὸ θ ὺ δ ὸ μ ὴ ἰ σ ὸ α ῥ
ἔ τ ὸ σ· ΔΙΟΔΩΡΟΥ π ρ ὸ ὶ θ ὺ τ ὸ ῦ ἰ καὶ ῥ ὸ ὺ λ ὶ τ ὸ ὺ θ ὺ λ ὸ ὺ λ α ὸ ῦ ὶ μ ὲ σ ὶ α ὺ· ἰ καὶ ὸ τ ὸ ὺ θ ὺ ὶ ἰ σ τ ὸ σ· ὺ ὐ ἰ κ ὲ λ λ ὴ τ ὶ σ α ὶ τ ὶ α ὺ· ὶ ὸ ἷ α ὺ
π ὸ ῥ ὶ χ ῥ ὸ ν ὸ ν ὶ μ α ῥ μ ὲ ν ὸ μ ὺ ῥ ὲ λ λ ὶ σ ὶ π ὸ λ α ὶ α ὶ· ὺ ὶ τ ὸ σ δ ὲ ζ α ὶ τ ὶ ῥ ὶ ὸ ὺ ὐ τ ὸ σ· Δ ὶ α ὺ ὴ ὺ ὶ ὸ ὺ σ τ ὸ ὸ θ α ὶ ὶ σ ὸ ὺ σ α ὺ
τ ὸ ὺ τ ὸ μ δ ὲ ὶ α ὸ π ὸ α ὶ ὺ ῥ ὸ ὺ σ α ὶ π ὸ λ α ὶ ὺ· τ ὸ ὺ τ ὸ α ὶ ὺ ῥ ὸ ὺ σ α ὶ π ὸ λ ὴ ῥ ὸ ὼ σ θ α ὶ τ ὸ ὺ ὶ α ὸ ῥ· τ ὸ ὺ τ ὸ α ὶ ὺ ῥ ὸ ὺ σ α ὶ π ὸ λ α ὶ α ὶ· ὺ ὶ τ ὸ σ δ ὲ ζ α ὶ τ ὶ ῥ ὶ ὸ ὺ ὐ τ ὸ σ· Δ ὶ α ὺ ὴ ὺ ὶ ὸ ὺ σ τ ὸ ὸ θ α ὶ ὶ σ ὸ ὺ σ α ὺ
ὁ χ ρ ὸ ν ὸ σ ἰ κ α θ ὸ ὺ θ ὶ ῥ ὼ τ α ὶ· π α ὶ ῥ τ ὸ ὸ ἡ μ α ῥ τ ὸ ῦ ἰ καὶ ὰ θ ῥ ὸ ὼ τ α ὶ· τ ὴ σ δ ὸ ζ η σ τ ὸ ῦ θ ῦ· ὺ ὐ ἰ κ ὴ ὶ ὸ ὺ μ π ὸ σ ὸ ὺ δ ὶ κ α ὶ ὸ ὺ· σ ὼ ὶ ὸ ὺ τ ὸ ὸ
α ὶ δ ὶ ἰ ζ η τ ὸ ὼ ὼ π ὸ σ ὸ ὺ π ὺ ῥ ὼ τ α ὶ· τ ὸ ὺ θ ὺ ἐ λ ὴ λ ὺ θ ὲ χ ά ῥ ὶ τ ὶ θ ῦ· ὰ ὼ θ ῥ π α ῥ τ ὸ ὸ ῥ ὲ ὺ μ ὲ ν ὸ ὺ θ ὶ σ ὸ ὺ ὸ ὺ θ α ὺ ὰ τ ὸ ὺ· Δ ὶ α ὸ ὺ ὶ ὸ ὺ σ τ ὸ ὸ θ α ὶ ὶ σ ὸ ὺ σ α ὺ
ὁ χ ρ ὸ ν ὸ σ ἰ κ α θ ὸ ὺ θ ὶ ῥ ὼ τ α ὶ· π α ὶ ῥ τ ὸ ὸ ἡ μ α ῥ τ ὸ ῦ ἰ καὶ ὰ θ ῥ ὸ ὼ τ α ὶ· τ ὴ σ δ ὸ ζ η σ τ ὸ ῦ θ ῦ· ὺ ὐ ἰ κ ὴ ὶ ὸ ὺ μ π ὸ σ ὸ ὺ δ ὶ κ α ὶ ὸ ὺ· σ ὼ ὶ ὸ ὺ τ ὸ ὸ
τ ὸ ὺ ἰ σ μ ὸ ὺ θ ὲ λ ὴ λ ὺ θ υ ὸ σ ὴ ῦ· ὺ ὶ κ ὸ ὺ θ ὲ λ ὴ λ ὺ θ χ ά ῥ ὶ τ ὶ θ ῦ· ὺ ὸ ὺ ῥ π α ῥ τ ὸ ὸ ῥ ὲ ὺ μ ὲ ν ὸ ὺ θ ὶ σ ὸ ὺ ὸ ὺ θ α ὺ ὰ τ ὸ ὺ· Δ ὶ α ὸ ὺ ὶ ὸ ὺ σ τ ὸ ὸ θ α ὶ ὶ σ ὸ ὺ σ α ὺ
α ὶ ὼ ν ὸ ὺ ὸ

λευκοτέραν δὲ τὰς τῶν θεωρείας σωτηρίου λόγος· οὐδαμοῦ μὲν τοῦ ἰουδαίου θέγοις· μνήμονες δὲ ἐσμεν· οὐδὲ ἀγνοοῦμεν· ἀμ-
φὶ τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνευσάντων· δι᾽ ἃς ἀφ᾽ ἑνὸς στόματος· φόβου θεοῦ τοῦτον δέχεσθαι φόβον· ἀμαλήκ δὲ τὸ ἔθνος πρότερον ἦν
γενόμενον τῶν οἰκειομένων ἡμῖν καὶ ἡμέραν· καὶ ἀλλοδαπὸν δόξαν ἔθνος ἔσεσθαι δι᾽ ὃν
τὸν· ἀφοσιώσεις ἀπὸ λοιπὸν πρὸς ἑπτὰ ἔτη τὸν θεὸν τὸν μαθητοῦ ἐστε παντὰς ταύτης· ἀλλαμὴν καὶ οἱ μασι λεισ τῆς ἡδο-
ὐκέτι δὲ ἄλλα παντός· διόπερ δι᾽ ὃν μέτρων μασι λέων· καὶ τοὺς δικαίους λέγεσθαι· αὐτὸ χειροτόνητον τὰ οὗτοι· μᾶλλο
μουσιν· ἀπολιναρίου καὶ τοῦτο ἀληθὲς τυγχάνει· δι᾽ ἃ καὶ τὰ μαλιστα τοῦ ἰῦ τῶν πρώτων παρουσίαν ἡμῶν
ἐσοικήσατο· ἐσεσθε ἔσεσθε ἑαυτὸν καὶ μορφὴν δούλου λαμὼν· οὐ παρεδόξαν τοῦ μασι λεισ τῆς ἡδο· ἀλλ᾽ ὅτι ὁ τότε κατὰ τὴν ὑδο-
τέραν· αὐτοῦ καὶ δι᾽ ὃ δοκοῦν παρουσίαν· ὁ ἔφη ταὐτοῦ τὴν δοξαν· θεωρήτου
ὡσεὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ θεοῦ μασι λαὸν πιαν χμαλωτισθέντων· ἰουδαίων· τριπόθητος ἡμῖν ἐστὶν καὶ λίαν θρήνου γρομέ-
νη· ἀχι βραστοιδὲ καὶ οἱ κατελειμμένοι λίθοι· καὶ τοῦ θείου πορθήσουσι τεγγη ἡμένων χοιμασται· ἡμῖν ἡμέν· οἱ κε
τοῦ δι᾽ τί θέσιν· ἐστί ἄρε τὸν τοίνυν ἡμᾶς ὁδόν τα· ὁρᾷ γὰρ ἡμῶν τὴν ὑπαρόδον καὶ τὴν οἰκοδομίαν· τῆς
πόλεως· οἱ τὰς προσβάσας ἡμῶν θυσαμένοις συμφοράς· καὶ μασι λεισ καὶ ἀρχόντας καὶ ἀρχόμενοι· θαυμάσομ
ται σου τὴν δωρεάν ἡμῖν· καὶ δεῖσθαι τὸν· σθῆ μέτρον θεῖναι τι ἀθύσοισι· τοῦτο δὲ τὸν ῥῖσσι καὶ ἀλη-θῶς· μετὰ τῶν τοῦ θῦ καὶ σῴ
θῆναι θρόπλοιν γάρ ἐσμεν· οὐ ταμὲν ὁ ῥᾳ μὲν γάρ ἡμᾶς ἀσθαι· τὰ δὲ δι᾽ ἑαυτοῦ· φησὶν γὰρ ὁ θεῖος ἀπόστολος·
οὐ δέπω γὰρ ὁρῶμεν αὐτὸ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· ἀλλόμασ
ἐδιδάχειν· ὁ παῦτο καμὲ ἡ· παῦ γένευ θοῦ ραιῶν καὶ θεῖ γείαν
καὶ καταχθονιῶν· ἀπολιναρίου

καὶ ταῦτα κατὰ τῶν πρό τινων θεῖ δημίαν· οἰκοδόμησεν τῶν σῳ
ῶν· καὶ τὰ δέ τινων δὲν τὸ θῆναι δι᾽ ἡδόξαν αὐτοῦ· ἡ καὶ
οὕτως γε νόμενος ἔφη ὁ λόγος· καὶ σὺ ἐλθὼν θεῖν ἡμῖν· οἱ τε
δόμησιν τῶν ἐκκλησίαν· πῦρ ἴσασι σῳ ὁ νομαζόμενόν· ὁ φθή
σεται δὲ δι᾽ ἡδόξαν· αὐτοῦ ὁ τὰν σὺ ἐλθὼν θεῖν τος θῦ μὴν αὐτοῦ·
θεασόμεθα τὸν δόξαν αὐτοῦ· δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς
πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας· διδύμου

ἐπεὶ δι᾽ ἃς γὰρ οἰκονομίας· ἐφάνη οἰκονομίας ἀγνοεῖ τὸ· ἀσθενῆ διαῦ
τὸ βλαμμένον τοῦ θῦ· τὴν ἰουδαίων ἀπιστίαν· καὶ τὸν ἐ θρου
σαλημὶ τὸν ὑρημίαν· δι᾽ ὃ τόσος δόξαν δικαίαν τοῦ θῦ τὸν
τῆς πόλεως ἐνδουργίαν· κυρίλλου

θεωρεῖ δὲ ὁ πόσα ἐστὶν ὁ τῶν καὶ μασι λέων ἐπὶ ταῦτα καὶ τὸν
τοῦ βθνέων ἐπιγινώσεσθαι· ἡ τὸν τοῦ οἰκοδομεῖν· ἐν πρὸ αὐτῶν οὐ
λίθοις· ἀλλὰ βαύμασι καὶ χαρίσμασι· πνῦ κοις· καὶ μαθηρίοις
ἐνδόξοις οἰκοδόμησεν·

τοῦ αὐτοῦ

τοὺς δὲ τῶν διακλησίαν· ἡ μὲν καπαῦ τοσ μόσος τοῦ χροῦ τῶν ἀποστόλου ἔφατο· τότε ἐν
τῇ δόξῃ αὐτοῦ δηλαδή· τοῖς τῆμέρας τοῦ παθήματος ἐνδόξαι
νε το· φησὶν γὰρ πρὸ τοῦ τον θωμᾶν· φέρε τὸν δάκτυλόν σου
ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βα-
λὲ εἰς τὴν πλευράν μου· δόξαν δὲ αὐτοῦ τὰ πάθη δηλαδὴ καὶ σα
λβί· ἐπεὶ δὲ δι᾽ αὐτὸν τὴν οἰκουμένην ἐπῆλθεν·

τοῦ αὐτοῦ

τὰ σωθέντος ἐνδόξως· τοὺς ταπεινοφρονοῦντας· περὶ οὗ αὐτὸς
ὁ κύς ἔλεγεν· ἐστὶ τί γάθοι μαλίστα· ἀλλ᾽ ἐπ᾽ αὐτὸν ταπήνωμαι καὶ ἡ
συχίαν· καὶ τρέμον τά μου τοὺς λόγους· οὓς ἁγίους ἀποστόλους
ἁγιήγησαι· θεωρήτου οὐκ ἀτεφρόνησεν γὰρ οὐδὲ σαι χμαλώτων καὶ δούλων· ἀλλὰ δόξαν τὴν ἰκεσίαν· καὶ δόξαν
κε τὴν σωτηρίαν· ἀπολιναρίου ταῦτα δοῦναι φησὶν διὰ ταῦτα προσευχὰς τοῖς ταπεινοῖς· τοῦ ἑαυτοῦ
προφήτου· ἐστὶ μαλίστασ γὰρ ὁ ἱκέτριος· ἐστὶ τὴν τοῦτον προσευχὴν περὶ οὗ ἔρηται ἐπὶ αρχὴ προσευχὴ τοῦ προσ χύ· ἀλλα
καὶ μὴ δόξου δοῦναι τὴν δόξαν αὐτοῦ· περὶ οὗ ἔρηται καὶ θεὸς ἐπὶ ἰσχύει τὴν δόξαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ δοῦναι
τὴν σωτῆρ· καὶ τὰ προδήλασ θῆναι ποιῆσαι· τοῦ δὲ αὐτοῦ
λη· τὸν σὺ θεῖσα προσευχὴ· καὶ μὴ προφήτας· μήτε ἐπαγγελίαν περὶ τοῦ θῦ πνεύ
καὶ ἐσόδου δικαίου τοῦ ἰου δαίου νθρώπου· ἀδήλου· ὁμοσδ᾽ οὖν γραφὴ παράδηλόν τι· ὅτι τὸ φυλάγεσθαι τὰ δόμασθῆναι
τῆ ἐξ ἀρχῆς νθρώπου· διαπρδήλων δὲ καὶ ὅτι τοῦτοις· τοῖς καθημέραις σημαίνει χρόνοις·
λύτητος ἱσωμένου· ὅτι σ᾽ γένεσθαι ἐξ ἀρ· τῶν θῦ ποιῶν ἀπὸ τοῦ ἰουδαίων· ἐπεὶ δὲ τὸ θῦ αὐτὴ
μωτήριον οὐκ ἐδέξαντο· μὴ τὴν ὅτι κόσμος τῶν θῦ ποιῶν καταβέβραται· περὶ οὗ ἀρμόττει τὰ ἐπαρώμενα·
ἀπολιναρίου ὃ καὶ αὐτὸ θαυμαστὸς προσάπτει φωμηνέων· τὸ λοιπὸν ἐξέστηται μᾶλλον τῶν τοῦ σῳ
ἡμῶν ἐπιφάνειαν· διὰ τοῦ δεσπότου λαοῦ· καὶ τῶν πολυνομένων γενέσθαι· ὅτι τί σθὴ γὰρ ταῦτα ἡ τὴν ἀθυσίαν· ὡς ἁγὰρ ὅτι τὸν θῦ καὶ μὴ ἐστίσιν· καὶ ὅτι αὐτοῦ τοῦ χοῦ ἐστὶ ζόμενοι οἱ
λαὸν· ὁ ὅτι σωτηρίου ὑμῶν· καὶ ὁ δεσπότου ἀγ· θρωπον· τὸ γὰρ τῆς ἐστίσεως ὄνομα οὐκ οἴσουσιν· ἀλλ᾽ ἀλλοίω
σιν· ἡμᾶς πάσεις ιν ασμὸν σημαίνει· κατὰ τοῦτο τὸ σῆμα νόμενον· καὶ τὸ ἁγιάζειν καθαίρειν τῆς ἁμαρτίας· ὅτι ὁ θῦ λελύσται·

ἐκτίσθη γὰρ ὁ δεσπότου λαὸς· ἀρχὴν ὅθεν γενέσθαι· τῶν τοῦ λου τροῦ παλιγγενεσίαν μὲν ἀγαθὸν· τοῦ γὰρ τοιούτου
ἀγαπᾶσθαι ἡμᾶς· ἐστὶν θάνατος· τὸν γὰρ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι βαπτίζεσθαι· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·
ἀπολιναρίου ταῦτα δοῦναι φησὶν διὰ ταῦτα προσευχὰς τοῖς ταπεινοῖς· τοῦ ἑαυτοῦ
προφήτου· ἐστὶ μαλίστασ γὰρ ὁ ἱκέτριος· ἐστὶ τὴν τοῦτον προσευχὴν περὶ οὗ ἔρηται ἐπὶ αρχὴ προσευχὴ τοῦ προσ χύ· ἀλλα
καὶ μὴ δόξου δοῦναι τὴν δόξαν αὐτοῦ· περὶ οὗ ἔρηται καὶ θεὸς ἐπὶ ἰσχύει τὴν δόξαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ δοῦναι
τὴν σωτῆρ· καὶ τὰ προδήλασ θῆναι ποιῆσαι· τοῦ δὲ αὐτοῦ
λη· τὸν σὺ θεῖσα προσευχὴ· καὶ μὴ προφήτας· μήτε ἐπαγγελίαν περὶ τοῦ θῦ πνεύ
καὶ ἐσόδου δικαίου τοῦ ἰου δαίου νθρώπου· ἀδήλου· ὁμοσδ᾽ οὖν γραφὴ παράδηλόν τι· ὅτι τὸ φυλάγεσθαι τὰ δόμασθῆναι
τῆ ἐξ ἀρχῆς νθρώπου· διαπρδήλων δὲ καὶ ὅτι τοῦτοις· τοῖς καθημέραις σημαίνει χρόνοις·
λύτητος ἱσωμένου· ὅτι σ᾽ γένεσθαι ἐξ ἀρ· τῶν θῦ ποιῶν ἀπὸ τοῦ ἰουδαίων· ἐπεὶ δὲ τὸ θῦ αὐτὴ
μωτήριον οὐκ ἐδέξαντο· μὴ τὴν ὅτι κόσμος τῶν θῦ ποιῶν καταβέβραται· περὶ οὗ ἀρμόττει τὰ ἐπαρώμενα·
ἀπολιναρίου ὃ καὶ αὐτὸ θαυμαστὸς προσάπτει φωμηνέων· τὸ λοιπὸν ἐξέστηται μᾶλλον τῶν τοῦ σῳ
ἡμῶν ἐπιφάνειαν· διὰ τοῦ δεσπότου λαοῦ· καὶ τῶν πολυνομένων γενέσθαι· ὅτι τί σθὴ γὰρ ταῦτα ἡ τὴν ἀθυσίαν· ὡς ἁγὰρ ὅτι τὸν θῦ καὶ μὴ ἐστίσιν· καὶ ὅτι αὐτοῦ τοῦ χοῦ ἐστὶ ζόμενοι οἱ
λαὸν· ὁ ὅτι σωτηρίου ὑμῶν· καὶ ὁ δεσπότου ἀγ· θρωπον· τὸ γὰρ τῆς ἐστίσεως ὄνομα οὐκ οἴσουσιν· ἀλλ᾽ ἀλλοίω
σιν· ἡμᾶς πάσεις ιν ασμὸν σημαίνει· κατὰ τοῦτο τὸ σῆμα νόμενον· καὶ τὸ ἁγιάζειν καθαίρειν τῆς ἁμαρτίας· ὅτι ὁ θῦ λελύσται·
ἡερχίου

ἐκτίσθη γὰρ ὁ δεσπότου λαὸς· ἀρχὴν ὅθεν γενέσθαι· τῶν τοῦ λου τροῦ παλιγγενεσίαν μὲν ἀγαθὸν· τοῦ γὰρ τοιούτου
ἀγαπᾶσθαι ἡμᾶς· ἐστὶν θάνατος· τὸν γὰρ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι βαπτίζεσθαι· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·

Κ αἰ φουνηθήσομ ται ταῦθμη τὸ ὄμομαί
σουι σ᾽·

Κ αὶ παμ τόσ οἱ μασι λεισ τὴν δόξαν
σου· ὅτι οἰκοδομηθήσ ται σ᾽ τὴν σιὼμ·

Κ αὶ ὀφθήσ ται ὁ θεὸς τὴν δόξαν αὐτοῦ·

Θ πίωλεθ᾽ ἐν τὴν προσευχὴν
τοῦ προσχοῦ·

Κ αὶ οὐκ ἐξουδενώσ ει τὴν δέησιν
αὐτοῦ·

Γ ραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν·

Κ αὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κν·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ο΄ τὴν αἰτίαν λέγειν τὴν ἰσάλιθσαν τῶν θνητῶν παρατίθεται· αὐτὴ δὲ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ σωτῆρος ἡμῶν χυ· λύει ἐπὶ ἰσότητι κλίνας
οὐρανοῖς. ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ἐγκαταπαύεται γὰρ λέγειν ἡμᾶς διὰ τοῦ δοῦλου λουμορφῆναι· καὶ μέχρι θανάτου δ΄
φθάσαι φησὶν ὀξύτητα τοὺς ἀετοὺς αὐτοῦ· οὐδεὶς οὐ λέγει ἀετοῦ οὐδεὶς οὐχὶ λόγον εἶναι παραβάλλεται: ΗΣΥΧΙΟΥ
ἁρμόσαι· ὀξυκινησίαν τοὺς ἀετοὺς αὐτοῦ· οὐ διὰ τοῦ ἀέρος οὐδὲ διὰ τοῦ ὑγροῦ ἐπὶ λόγον εἶναι παραβάλλεται: ΗΣΥΧΙΟΥ
ἁρμόσαι· ὀξυκινησίαν τοὺς ἀετοὺς αὐτοῦ· οὐ διὰ τοῦ ἀέρος οὐδὲ διὰ τοῦ ὑγροῦ ἐπὶ λόγον εἶναι παραβάλλεται:

ο΄ τὸ ὀξυκίνητον ὀξύτητας ἀετοῦ αὐτοῦ
ιδ΄ ὀξυραμοῦ εἶναι τὴν γῆν εἰπεῖν·
ια΄ οὐ ἀϊδοῦ εἶναι τοῦ ἀθανάτου τοῦ μὴ
θνητοῦ:
ιβ΄ οὐ λῦ εἶναι τοὺς ἰδίους τοῦ θεοῦ λόγου
τοὺς μὴ θνητούς:
ιγ΄ οὐ ἀμαγγδῖλαι εἰσὶ σὺν τὸ ὁμοιακῦ
καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐνιῖλῆμ:
ιδ΄ μὴ τὸ εἶναι ἐν ἀρχῇ ἐν τοῖς λαοῖς εἶναι τὸ
αὐτὸ καὶ μὴ ἀεὶ λεῖν τοῦ δουλεύειν
τοῖς θεῷ· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ θεὸς ἰσραήλ·
ὁ ἰσχὺς αὐτοῦ:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ καὶ τίνα ἐστὶν ἃ
πεδιλημένοι· ἡ οὐσία ἁμαρτίαις ὀφιγξεν· ὁ μισῶ καὶ ἀλλοεδῆ
μου: ΗΣΥΧΙΟΥ
Σὲ δὲ μὴ ἐν τῷ ἁμαρτίας ἐνεγκάμην· σὺ ἐραῖς δικαιοσύνην
τοῦ οἰκείου ἁμαρτήματος σφιγγόμενος· οὐ τὴν ἐπὶ προ
φῆν μηνυόμενος ἐκ γῆς ἐλθόν· καὶ σοὶ ἀκολουθήσουσι δεδε
μένοι χειροπέδαις· καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται καὶ προσκυνή
σουσί σοι· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ εἰς οἱ τεθαυματωμένων· τοῦ μὲν ὧν καὶ ἐκ
λεπόντες τῆς ἐπιδολολατρείας· ἐπομένων δὲ τῶν θαυματουρ οὐ
τοι τοίνυν ἀτείνασχον· τῷ δόσμῳ ἀπολυθῆναι μουλόμενοι·
διὸ περ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐπισαικούσας· τὴν γῆν αὐτὸς ἐλθὼν ἐσώσε
ατο· οἰκονομήσας τὰδε ἐμέλλησεν: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Οἱ γὰρ τῶν τεθαυματωμένων ἐν ἐγκαίροις ὀξεθυμῶν καὶ φθὼν αἰσθάνε
οἱ πρὸς αὐτῷ· τοὺς δὲ ἐπιμένοντας ἁμαρτίαις εἰδωλολατρουμένους ἐᾷ:

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ
τοὺς τάδε τοῖς ἰδίοις ἐπιθυμήσαντας ἀπὸ τῶν πρὸς
θαύματος ἁμαρτίαν· καὶ διὰ τοῦ τὸ αἷμα τοῦ μόσχου καὶ τῶν
οὗτοι οἱ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐρχόμενοι· ἁμαρτωλοῖς καὶ μισθωταῖς ἐπὶ τῶν
οὖν τάδε· ἀπόγονοι οἷς καὶ κατάκριμα θανάτου ἴσχυσαν· οὐ τοῖς
ἰδίοις ἐλευθέρωσεν τῶν ἁμαρτημάτων· ἐλυσάμην σε ἐκ χειρὸς ἅδ
μου· διὰ τοῦ τὸν ἁμαρτήσαντα μυστήριον· ἵνα τοῦ ἀδικῆσαι
σθαι τοῦτοις δύο αἴτιοις πρόφασιν ἐμποιοῦσι πάσῃ πασθοδλημ
μένοις· διὰ τοῦ χῶλόγον· καὶ τοῖς ἰδίοις τοῦ διὰ ἁμαρτυρίαν τὴν ἀ
λήθειας πεθαυματωμένων: ΔΙΔΥΜΟΥ
Ἠγαρ σκοπὸν τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τυγχάνουσι· δεῖ τοῖς ἐναγγέλοις τὰς αὐ
τὴν διδασκαλίαν τοῦ ὁμολογεῖν ἐναγγέλλοντας· καὶ τὴν αἵμα
τος αὐτοῦ· ὅτι τὴν διὰ τοῦ ὁραῦ· τὴν ἐμπνευσθεῖσαν χρῖσιν ἔχουσι ἐν ἁγίῳ
πνεύματι ἁγίοις· διὸ καὶ ἀποστέλλει καὶ ἐν ἁγίοις πνεύματι· τὴν ἐμφάνειαν
τοῦ ἐμπνεῦσαι καὶ τὴν ἐμφάνειαν τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὅτι τοῦτο ἐστὶ καὶ ὁμολογεῖν τὴν
ὅτι καὶ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἁγίοις· καὶ ἐν ἁγίοις πνεύματι τὴν ἐμπνευσθεῖσαν
καιρούς: ΗΣΥΧΙΟΥ τί δὲ πορφύσιν ὄχθ· ἐλθὲ λυθῆναι ὥραν· ἵνα δοξασθῇ ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τοῦ
τοῦ καιροῦ αἰ μιγνύμενος· ἡ τις ὁδοσὶ ἰσχύος· αἰχμάλωσος ἐλεύθερος· ἰσχὺς γὰρ τοῦ τροῦ· καὶ ἐν ὠὰ αἰμ σὺ θεὸ ὁλιὸς· ἡ θὲς μὲ ἐρωὰ
μασασιν· ἐν ὁδοποιήσατε τοῦ ἁρ τὸ μυστήριον: ΔΘΑΝΑΣΙΟΥ
Ὁδοὶ ἰσχύος αὐτοῦ τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν φησὶν· ἡ λθεν γὰρ ἵνα δείξει τοὺς ἰσχυροὺς: ΔΙΔΥΜΟΥ τί σαπεκρίθη αὐτῷ
ὁμολογεῖν ἰσχύος αὐτοῦ· οὐ ἐν ὑμφαίνει ἡ δὲ λέξις· μὴ πως τοὺς τοιούτους ἰσχυροὺς λαοὺς ἐπὶ τοῦ αἵμασι κεῖ λέγειν· ὁ πρόφασιν
τοῦ δὲ τὴν προγραφὴν ποιοῦνται· καὶ ὑμῶν ποιεῖσθε τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ· ἡ γνοοῦμεν δὲ ἡμᾶς τοῦ ἀπὸ κρίνο
μένους· οὐ φοβεῖται καὶ προφορᾶς· ἀλλὰ ὁμοδοῖ ἰσχύος αὐτοῦ· ἰσχυροὺς καὶ μεθυστοῖ ἀσ ὁδεύοντας τὴν ἐκ παρ ἐμὲ ὁδοὺ τοῦ
πράξεως· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ὁδοὶ ἰσχύος καλεῖ τὴν διὰ τῶν ἰσχνῶν τοῦ θεοῦ παραχθῆναι ἐμ ἐπάνοδον τοὺ λαοῦ:

ἤνχι τοιγὰρ ἰδεῖν· εἰ φθάσει εἰσελθεῖν ἀσεβὴς τὰς ἡμέρας· λιζωὴ αὐτοῦ· καὶ θάσσον ἐμβλεθῆναι φροντίζω· ἵνα μὴ φαίνωμαι μογλός·

ΔΙΔΥΜΟΥ φησὶ δὲ ἔοικε πολλὴν ἔχειν προθυμίαν· καὶ τοῦ θεοῦ ἐμοὶ ἐπήκοον· καὶ βοηθὸν εἶναι τὰς αἰτήσεις φυλάττοντος σου ἀληθῆ τὰ δόγματα· πολλοῦ δεῖ μοι χρόνου χρείαν· προσθεῖναι τούτοις· τελειωθῆναι· ἵνα εὐθὺς τὴν ἀπὸ τοῦ παντὸς ἡμερῶν· καὶ τοῦ παρεκτείνοντος τὴν μεγασαρκοσώμου ζωὴν ἐν ὀλίγῳ ἐμαυτὸν ἐνδιδοῖς καὶ μέλλοντα ζωοθαυμάτου ῥοῇ· ἐοικὰς ἐν μέρει ἡμέρας ἐναι θεῷ· λειπόμενοι αὐτοῦ· τὴν προφητεύουσαν ἡμῶν φυτείαν· ἀόρατον ἀποτιθεμένοις· καὶ μοιρολογίαις ἐπὶ τοῖς τοιούτοις· τοὺς προφήτας θύρασι· καὶ διὰ καιροῦ ἐσθῆτα ἐναι· ἀμέσως λειπόντος· καὶ οὐχ ἑκόντος· καὶ αἰτοῦσι μᾶλλον καὶ ἀπαιτοῦσι· καὶ οὐκ ἐθέλουσι· λιμαρολιμῶν καὶ λοιμὸν τὴν ἐπὶ τοῦ θεμελίου καταβολὴν· τοῦτο γὰρ ἴσχυσε αἰτοδοσία· μὴ τοίνυν ἀτελῆ τὴν ἀρχὴν· μέχρι τῆς πρὸς αὐτὸν ἡμῶν τοῦ ὅλου κληρονομίαν νομίζων· τὸ θεάρεστον τέλειον· λιμὸς οὐδὲ ἀτελὴς καὶ ἀπολήρωτον·

ΔΙΔΥΜΟΥ τοῦτο τὸ ὅλον χρόνον· καὶ οἷον ἂν ταῦτα παρεκτείνων θεὸς ἀπὸ τοῦ παντὸς ἡμερῶν αὐτοῦ· ὅπως ἂν καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πράγματος τῆς θείας ἐνδιδοῖς λιμέρας ἀμαχεῖν· οὕτω γὰρ ἂν ἐμβλεθῆ· λιμὸς ἀπὸ τοῦ παντὸς ἐπληροῦσθαι·

ΔΙΔΥΜΟΥ ἐν λιμέσι δὲ λιμέρας ἀμαχεῖν· ὁμὶ τελείως μὲ δὲ ὅλως δὲ ἐν ταύταις ἀέρας φυλάττοντος διαφθίματι· τοῦτο μὲν μέρη ναι· ἐπεὶ τὸ πᾶν λιμέρας· τὸ θεάρεστον ἐναι· καὶ τοῦ παντὸς ἡμερῶν· καὶ τὸ ἐν ὀλίγῳ ἐνδιδόμενον· ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασι· καὶ ἐν ὀλίγῳ ἐνδιδόμενον· ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασι· καὶ ἐν ὀλίγῳ ἐνδιδόμενον· ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασι·

Τὴν ὀλιγόστιν ταύτην τοῦ ἡμέρας μου ἀνάγγειλόν μοι·

Μὴ ἀμὶ ἀάγησόμε δὲν λιμέσι λιμέρας μου· δὲν ἰδὲν ἀνάγκην ἀοῦ τὰ ἔθη σου·

Καὶ ἀπάρχασθαι ἐκ τὴν γλῶν δὸς θεμέλιόν σας· καὶ ἐργάτην τῶν χειρῶν σου οἰμοὶ ὀὐρανοί·

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμενεῖς καὶ πάντες ὡσεὶ ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγήσονται·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ Τί ὠσμὲν γὰρ ἐσὶ τοῦ παρόντος· ὁ τῆ αὐτὰ προφλυτεύων λιὸς φυτύχιμε· τελείαν λιήσομαι τὴν ἐμαυτοῦ ζωήν· διὰ δὲ αἰτοῦ χλόσσο τὸν ὄχλον· ἐοικὼς ἐν μέρει λιμέρας ἐναι θεῷ· λειπόμενοι αὐτοῦ· τὴν προφλυτεύομένων διαφθοράν· καὶ μοιρολογίαις ἐπὶ τοῖς τοιούτοις θρύασι· τὴν ζωὴν ἀπολλύσης· καὶ διὰ καιροῦ ἐσθῆτα ἐναι· ἀμέσως λείποντος ἑλάβον· ἵνα μὴ καταρτίσω λοιμὸν ἐν τῆ ἀρχῆ· μέχρι τῆς πρὸς αὐτὸν ἡμῶν τοῦ ὅλου κληρονομίαν νομίζων· τὸ θεάρεστον τέλειον· λιμὸς οὐδὲ ἀτελὴς καὶ ἀπολήρωτον·

ΔΙΔΥΜΟΥ Ἡμῶν τοῦ ἡμέρας αὐτοῦ· λιτοιτῆς ζωῆς· τὸ θεάρεστον λιμέρας ἐναι· τοῦτο γὰρ ἂν ἐμβλεθῆ· λιμὸς ἀπὸ τοῦ παντὸς ἐπληροῦσθαι·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ἐν λιμέσι δὲ λιμέρας ἀμαχεῖν· ὁμὶ τελείως μὲ δὲ ὅλως δὲ ἐν ταύταις ἀέρας φυλάττοντος διαφθίματι· τοῦτο μὲν μέρη ναι· ἐπεὶ τὸ πᾶν λιμέρας· τὸ θεάρεστον ἐναι· καὶ τοῦ παντὸς ἡμερῶν· καὶ τὸ ἐν ὀλίγῳ ἐνδιδόμενον· ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασι· καὶ ἐν ὀλίγῳ ἐνδιδόμενον· ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασι· καὶ ἐν ὀλίγῳ ἐνδιδόμενον· ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασι·

ΔΙΔΥΜΟΥ Ἡμῶν τοῦ ἡμέρας αὐτοῦ· λιτοιτῆς ζωῆς· τὸ θεάρεστον λιμέρας ἐναι· τοῦτο γὰρ ἂν ἐμβλεθῆ· λιμὸς ἀπὸ τοῦ παντὸς ἐπληροῦσθαι·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ Τί ὠσμὲν γὰρ ἐσὶ τοῦ παρόντος· ὁ τῆ αὐτὰ προφλυτεύων λιὸς φυτύχιμε· τελείαν λιήσομαι τὴν ἐμαυτοῦ ζωήν· διὰ δὲ αἰτοῦ χλόσσο τὸν ὄχλον· ἐοικὼς ἐν μέρει λιμέρας ἐναι θεῷ· λειπόμενοι αὐτοῦ· τὴν προφλυτεύομένων διαφθοράν· καὶ μοιρολογίαις ἐπὶ τοῖς τοιούτοις θρύασι· τὴν ζωὴν ἀπολλύσης· καὶ διὰ καιροῦ ἐσθῆτα ἐναι· ἀμέσως λείποντος ἑλάβον· ἵνα μὴ καταρτίσω λοιμὸν ἐν τῆ ἀρχῆ· μέχρι τῆς πρὸς αὐτὸν ἡμῶν τοῦ ὅλου κληρονομίαν νομίζων· τὸ θεάρεστον τέλειον· λιμὸς οὐδὲ ἀτελὴς καὶ ἀπολήρωτον

Cυδὲ ὁ αὐτὸς ὅτι καὶ τὰ ἔθνη οὐκ ἐκλιθήσονται:

Oι υἱοὶ τοῦ θλου λαοῦ σου κατασκηνώσουσιν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα διαμενεῖ καὶ ἡ δόξα αὐτῶν μετὰ δόξης ὑψωθήσεται:

ΨΑΛΜΟΣ ΠΩΔΑΔ

Eυλογητὸς κύριος ὁ θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ τοὺς δακτύλους μου εἰς παράταξιν:

ἐκ τοῦ ἐλέους μου καὶ τοῦ καταφυγίου μου ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου ὑπερασπιστής μου καὶ ἤλπισα ἐπ' αὐτῷ ὁ ὑποτάσσων λαὸν ὑπ' ἐμέ:

Tί ἄνθρωπος ὅτι γινώσκεις αὐτόν ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτῷ:

Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡς σκιὰ παρέρχονται:

Κλῖνον οὐρανούς σου κύριε καὶ κατάβηθι ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται:

Ἀστραπὴν σκόρπισον καὶ διασκεδάσεις αὐτούς ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ ταράξεις αὐτούς:

Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐκ ὑψηλοῦ λύτρωσαί με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων:

Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας:

Ὁ θεός ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι:

Τῷ διδόντι σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσιν ὁ λυτρούμενος Δαυὶδ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς:

Λύτρωσαί με καὶ ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας:

Οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἐν νεότητι αὐτῶν αἱ θυγατέρες αὐτῶν κατεστολισμέναι περικείμεναι ὁμοίωσιν ναοῦ:

Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη ἐξηνεγκότα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο τὰ πρόβατα αὐτῶν εὐτοκοῦντα πολυτόκα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν:

Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς οὐκ ἔστιν συντριβὴ οὐδὲ ἐκβασμὸς οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν:

Μακαρίσαμεν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτα ὑπάρχει μακαρίσαμεν τὸν λαὸν ᾧ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ:

ΑΙΝΕΣΙΣ ΔΑΥΙΔ

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν πέρας:

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀναγγελοῦσιν:

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιότητός σου λαλήσουσιν καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται:

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσιν καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται:

Μνήμην τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου ἐκβλύσουσιν καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται:

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων κύριος μακροθυμία καὶ πολυέλεος:

Χρηστὸς κύριος τοῖς πᾶσιν καὶ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ:

Ἐξομολογησάτωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε:

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ῥήσουσιν καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν:

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἐνδόξου τῆς βασιλείας αὐτοῦ:

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ:

Πιστὸς κύριος ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ:

Ἀντιλαμβάνεται κύριος πάντων τῶν καταπιπτόντων καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατημμένους:

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσιν καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ εὐκαίρῳ:

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκίας:

Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ:

Ἐγγὺς κύριος πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ:

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τὴν δέησιν αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς:

Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει:

Αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου καὶ εὐλογήσει πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Ἡμεῖς δὲ εὐλογήσομεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις:

Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ:

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες ἀστέρες καὶ φῶς:

Αἰνεῖτε αὐτὸν οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὲρ τοὺς οὐρανούς:

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν:

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ:

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς δράκοντες καὶ πάντες οἱ βυθοί:

Πῦρ χάλαζα χιὼν πνεῦμα καταιγίδος τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ:

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι αἱ κέδροι:

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά:

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί ἄρχοντες καὶ πάντες οἱ κριταὶ τῆς γῆς:

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου:

Ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆν καὶ οὐρανόν καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ:

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ:

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων:

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν:

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλέτωσαν αὐτῷ:

Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς σωτηρίου:

Ἀγαλλιάσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ ἐν τοῖς κοιμήμασιν αὐτῶν:

Ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν:

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς:

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς:

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα γεγραμμένον δόξα αὕτη πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ:

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ:

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ:

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ:

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ:

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀγαθοῖς:

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον:

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἀλληλουϊὰ ἀγγαίων ζαχαρίου καὶ μαλαχίου:

Ἀλληλουϊὰ ἀγγαίων ζαχαρίου καὶ μαλαχίου:

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ:

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ:

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ:

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ:

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀγαθοῖς:

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον:

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΩΝ

Ἀλληλουϊὰ ἀγγαίων ζαχαρίου καὶ μαλαχίου:

ιζ ὁ θεὸς ὁ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

ιη καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτὲ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ, χάριτί ἐστε σεσωσμένοι, καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται· αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

ιθ διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

κ τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, εἴ γε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι, εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, οὗ ἐγενήθην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. τοῦτο αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

κα τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἀμήν.

κβ ὁ οὖν δεσμὸς ἐν ᾧ ἐγὼ δέδεμαι ταῦτα πάλαι τοῦ θεοῦ νομίζεται. ὁ γὰρ ἀδικούμενος πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις·

κγ ὁ οὐ λυτρούμενος εἰς φθορὰς τὴν ζωὴν σου. ὁ τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

κδ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

κε ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

κς ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

κζ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

κη ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

κθ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

λ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

λα ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

λβ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

λγ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

λδ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

λε ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

λς ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

λζ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

λη ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

λθ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

μ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

μα ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

μβ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

μγ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

μδ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

με ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

μς ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

μζ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

μη ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

μθ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ν ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

να ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

νβ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

νγ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

νδ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

νε ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

νς ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

νζ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

νη ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

νθ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ξ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ξα ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ξβ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ξγ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ξδ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ξε ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ξς ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ξζ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ξη ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ξθ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ο ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

οα ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

οβ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ογ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

οδ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

οε ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ος ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

οζ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

οη ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

οθ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

πα ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

πβ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

πγ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

πδ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

πε ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

πς ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

πζ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

πη ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

πθ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ρ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ρα ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ρβ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ργ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ρδ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ρε ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ρς ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ρζ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ρη ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

ρθ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

σ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

σα ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

σβ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

σγ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

σδ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

σε ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

σς ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

σζ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

ση ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

σθ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

τ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

τα ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

τβ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

τγ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

τδ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

τε ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

τς ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

τζ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

τη ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

τθ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

υ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

υα ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

υβ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

υγ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

υδ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

υε ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

υς ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

υζ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

υη ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

υθ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

φ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

φα ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

φβ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

φγ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

φδ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

φε ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

φς ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

φζ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

φη ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

φθ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

χ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

χα ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

χβ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

χγ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

χδ ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

χε ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

χς ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχθέντα καὶ οἰκτιρμοῖς·

χζ ὁ οὐ δεχόμενος τὰ πάλαι σὰ τῶν θ' ὑπὲρ σοῦ. ἀμνηστίαν δωρούμενος τοῖς ἀδικουμένοις·

χη ὁ οὐ λυτρούμενον εἰς φθορὰς τὴν ζωήν σου. τὸν ἀφθαρσίας τάσδε ἐνεχ

εἰκαὶ παραλήλου ἀρέται καὶ λοιῶνται· ὁ γὰρ λέγων τὰς ὁμοίας τοὺς ἴσους· γνώρισόν μοι· τὰς ἀρετὰς ἀξιοῖ φανερὰς αὐτὸ γνῶσθαι·

ἡσυχίου πτ αλλαὶ φησὶν ἱερὰ μαθοῖεν· τοῖς ἀδικουμένοις· δηλοῖ δὲ τὸν νόμον· ὃν ἀπὸ τὰς ὁμοίους αὐτοῦ δηλαδὴ τὰς ὁμοίους τὰς ὁμοίους τὰς ὁμοίους

χολούθως τῶ μὴ ὁρᾶσθαι τὸν ὄχλον ἀριθμῶ· οὐ πλῆθος τοῦ ὄντος ἀνθρώπου· ἀλλ' ἀπείρου τοῦ ἔξω τῆς περιοχῆς μέρους ἀφωρισμένου διὰ τῆς θείας προνοίας καὶ μέρος ἀριθμοῦ λογισαμένης ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων ἐμβρασάντων πύργους ἑπτὰ τοῦ μεγέθους τῆς ἁγίας πόλεως τῶν ἐκλεκτῶν ἐκ τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐσφραγισμένων· καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπάνοδον τοῖς μεγαλωρίοις χαίρουσι· δοκοῦσι δὲ παίζειν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπαρχοῦσι· τοῖς μεγαλωρίοις χαίροντες

Θυλογήτε τὸν κύριον πάσαι αἱ δῶναι κυρίου τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ὕδατα τὰ ὑπὲρ τὸν οὐρανὸν τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυρίου τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πᾶν ὑετὸς καὶ δρόσος τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πῦρ καὶ καῦμα τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον ψῦχος καὶ καῦμα τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πάχναι καὶ χιόνες τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον φῶς καὶ σκότος τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογείτω ἡ γῆ τὸν κύριον ὑμνείτω αὐτὸν καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ φυτὰ τῆς γῆς τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πηγαί τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον θάλασσα καὶ ποταμοὶ τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασιν τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον υἱοὶ ἀνθρώπων τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογείτω Ἰσραὴλ τὸν κύριον ὑμνείτω αὐτὸν καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον οἱ ἱερεῖς κυρίου τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον οἱ δοῦλοι κυρίου τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον Ἀνανίας Ἀζαρίας Μισαὴλ τὸν κύριον
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ τοῦ ᾅδου καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς θανάτου
καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ μέσου καμίνου καιομένης καὶ ἐκ μέσου φλογὸς ἐξείλατο ἡμᾶς
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν κύριον τὸν θεὸν τῶν θεῶν
ὑμνεῖτε αὐτὸν καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἐξομολογεῖται αὐτῷ καὶ ὑπερυψοῦται αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι τὸν κύριον

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΔΑΔ ΕΠΙ ΤΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΥΣΤΑΣΕΙ.

ΡΓ

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα·

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω·

Ὁ περιβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον·

οη:

Ψαλμὸς ρλδ΄.

Θ ευλογεῖ τὸν κύριον ἡ ψυχή μου·
φάσκει τὸν θεὸν εὐλογεῖν ἡ ψυχή μου·
κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα·
ἐξομολογήσεως καὶ κάλλους ἐνεδύσω·
περιβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον·
ὡς ἐσθῆτα ἐπιβαλλόμενος τὸν οὐρανόν·
ὁ στεγάζων ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ·
ὁ τιθεὶς νεφέλην ἐπιβατὴν αὐτοῦ·
ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα·
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον·
ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὸν στερεὸν αὐτῆς·
οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ἡ ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ·
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ τῆς φωνῆς σου φεύξονται·
ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν·
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία·
εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς·
ὅριον ὅρισας καὶ οὐ μὴ παρέλθωσιν·
οὐδὲ μὴ ἐπιστρέψωσι καλύψαι τὴν γῆν·
ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξι·
ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ·
προσδέξονται ὄνοι ἄγριοι ἐν δίψει αὐτῶν·
ἐπ' αὐτοῖς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει·
ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν·
ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ·
ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σῶν χορτασθήσεται ἡ γῆ·
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ λάχανον δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·
τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου·
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ·
καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει·
χορτασθήσονται τὰ πεδία ξύλα τοῦ πεδίου·
καὶ αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας·
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσιν·
ἡ δὲ πελαργὸς ἡγεῖται αὐτῶν·
τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφοις·
πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογρύλλοις·
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς·
ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ·
ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ·
ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ·
τὰ σκυλάκια ὠρύσεται τοῦ ἁρπάσαι·
καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ τὰ βρώματα αὐτῶν·
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν·
καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται·
ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ·
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας·
ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
ἐπλήσθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου·
αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος·
ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύσονται·
δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ·
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσιν·
τοῦ δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ·
δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν·
ἀνοίξαντος σου τὴν χεῖρα πλησθήσονται χρηστότητος·
ἀποστρέψαντος σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται·
ἀφελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσιν·
καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν·
ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται·
καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς·
γενηθήτω δόξα κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα·
εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν·
ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται·
ἄσομαι τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου·
ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ ὁμιλία μου·
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ·
ἐκλείπωσιν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς·
καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ εἶναι αὐτούς·
εὐλόγει τὸν κύριον ἡ ψυχή μου·
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
ἀλληλούια.

Ψαλμὸς ρλε΄.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ·
ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ·
διηγήσασθε πάντα τὰ θαύματα αὐτοῦ·
ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον·
ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε·
ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός·
μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε·
τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ·
σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ·
υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ·
αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·
ἐν ὅλῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ·
ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ·
λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς·
ἣν διέθετο πρὸς Ἀβραάμ·
καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ·
καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς νόμον·
καὶ τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον·
λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανάαν·
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν·
ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ ὀλίγους·
ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ·
καὶ διῆλθον ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος·
καὶ ἐκ βασιλείας πρὸς λαὸν ἕτερον·
οὐκ ἀφῆκεν ἀνθρώπους ἀδικῆσαι αὐτούς·
καὶ ἤλεγξε βασιλεῖς ἕνεκεν αὐτῶν·
μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου·
καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε·
καὶ λιμὸν ἐπήγαγεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν·
πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψε·
ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον·
εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ·
ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ·
σίδηρος διῆλθε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ·
τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν·
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν·
ἄρχων λαῶν καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν·
κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ·
τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν·
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι·
καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον·
καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ·
καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα·
καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ·
τοῦ δολοῦν ἐν τοῖς παισὶν αὐτοῦ·
ἀπέστειλε Μωσῆν τὸν παῖδα αὐτοῦ·
Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτῷ·
ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ·
καὶ τέρατος ἐν γῇ Χάμ·
ἀπέστειλε σκότος καὶ ἐσκοτίασε·
καὶ οὐ παρεπίκρανε τοὺς λόγους αὐτοῦ·
μετέβαλε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα·
καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθῦς αὐτῶν·
ἐξανέβρυσεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους·
ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν·
εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖπες·
ἐν πάσοις τοῖς ὁρίοις αὐτῶν·
ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν πῦρ καταφλέγον·
καὶ ἔπαισε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν·
καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίων αὐτῶν·
εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος·
οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός·
καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
καὶ κατέφαγε πάντα τὰ πρωτότοκα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
καὶ ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν·
καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς μετὰ ἀργυρίου καὶ χρυσίου·
καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν·
εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν·
ἐπέβαλεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς·
διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς·
καὶ πῦρ τοῦ φωτίζειν αὐτοῖς τὴν νύκτα·
ᾐτήσαντο καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα·
καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς·
διέῤῥηξε πέτραν καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα·
ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί·
ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
οὗ ἔχει πρὸς Ἀβραὰμ τὸν παῖδα αὐτοῦ·
καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει·
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ·
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς γῆν καρπίμων·
καὶ πόνους λαῶν ἐκληρονόμησαν·
ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ·
καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσι·
ἀλληλούια.

Ψαλμὸς ρλϛ΄.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
τίς λαλήσει τὰς δυναστείας κυρίου·
ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ·
μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν·
καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ·
μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου·
ἐπίσκεψαί με ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·
τοῦ ἰδεῖν τὴν χρηστότητα τῶν ἐκλεκτῶν σου·
τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου·
τοῦ αἰνέσαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου·
ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν·
ἠνομήσαμεν καὶ ἠδικήσαμεν·
οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου·
οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου·
καὶ παρεπίκραναν ἐπὶ θαλάσσῃ ἐν Ἐρυθρᾷ·
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ·
καὶ ἐπετίμησε τῇ Ἐρυθρᾷ καὶ ἐξηράνθη·
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ·
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων·
καὶ ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν·
καὶ ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς·
οὐδεὶς ὑπελείφθη ἐξ αὐτῶν·
καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ·
καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ·
ἐτάχυναν καὶ ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ·
καὶ οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ·
καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν τῷ ἀνύδρῳ·
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν·
καὶ ἐνέπλησε ψυχὰς αὐτῶν ἐξουδενώσεως·
καὶ παρώξυναν Μωσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ·
Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου·
ἠνοίγη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθάν·
καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών·
καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν·
φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς·
καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ·
καὶ προσεκύνησαν γλυπτῷ·
καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν·
ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον·
ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώσαντος αὐτούς·
τοῦ ποιήσαντος μεγαλεῖα ἐν Αἰγύπτῳ·
θαυμαστὰ ἐν γῇ Χάμ·
φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς·
καὶ εἶπε τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς·
εἰ μὴ Μωσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ·
ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ·
τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι·
καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν·
οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ·
καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν·
οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου·
καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς·
τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ·
καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς χώροις·
καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ·
καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·
καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν·
καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ συντριβή·
καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο·
καὶ ἐκόπασεν ἡ συντριβή·
καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος·
καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὕδατος Μερίβα·
καὶ ἐκακώθη Μωσῆς δι' αὐτούς·
ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ·
καὶ διέκρινε ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ·
οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς·
καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·
καὶ ἐδούλευσαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν·
καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον·
καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις·
καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον·
αἷμα υἱῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν·
οὓς ἔθυσαν τοῖς εἰδώλοις Χανάαν·
καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν·
καὶ ἐμολύνθησαν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
καὶ ἐπορνεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν·
καὶ ὠργίσθη ὁ θυμὸς κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
καὶ προεβλήθη τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐθνῶν·
καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς·
καὶ ἐθλίβησαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν·
καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν·
πολλάκις ἐῤῥύσατο αὐτούς·
αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν ἐν βουλῇ αὐτῶν·
καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν·
καὶ εἶδε τὴν θλῖψιν αὐτῶν ὅτε ἤκουσε τῆς δεήσεως αὐτῶν·
καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ·
καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ·
καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων·
τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς·
σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν·
καὶ ἐπισύναξον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν·
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου·
τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου·
εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ·
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός·
γένοιτο γένοιτο.

Ψαλμὸς ρλζ΄.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
οὕτως εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου·
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ·
καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς·
ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν·
ἀπὸ βορρᾶ καὶ θαλάσσης·
ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀκαθαρσίᾳ·
τὴν ὁδὸν τὴν πόλιν κατοικητηρίου οὐχ εὗρον·
πεινῶντες καὶ διψῶντες·
καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν·
καὶ ἐταράχθησαν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς·
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁδῷ εὐθείᾳ·
τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου·
ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν·
καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·
καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου·
πεδήσας ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ·
ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ·
καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν·
καὶ ἐταπείνωσεν ἐν κόποις τὴν καρδίαν αὐτῶν·
ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·
καὶ ἔκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·
καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου·
καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν·
ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς·
καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέκλασεν·
ἀπὸ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν·
καὶ διὰ τὰς ἀδικίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν·
πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν·
καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
καὶ ἔκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·
ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτούς·
καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν·
ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως·
καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει·
οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις·
ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·
αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου·
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ πελάγει·
καὶ εἶπε καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος·
καὶ ὑψώθησαν τὰ κύματα αὐτῆς·
ἀναβαίνουσιν ἕως οὐρανοῦ καὶ καταβαίνουσιν ἕως ἀβύσσου·
ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο·
ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων·
καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη·
καὶ ἔκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς·
καὶ ἔστησε τὸν χειμῶνα αὐτοῦ εἰς αὔραν·
καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς·
καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν·
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λιμένα τῆς θελήσεως αὐτῶν·
ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
καὶ ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ·
καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν·
ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον·
καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς διψώδη·
γῆν καρποφόρον εἰς τὴν κακίαν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ·
ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων·
καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων·
καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας·
καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικητηρίου·
καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας·
καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος·
καὶ ηὐλογήθησαν σφόδρα·
καὶ ἐπλήθυνε τὰ κτήνη αὐτῶν·
καὶ ἐλάττους ἐγένοντο καὶ ἐκακώθησαν·
ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ πόνου·
ἐπέχεε ἐξουδένωσιν ἐπὶ ἄρχοντας·
καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐκ ὁδῷ·
καὶ ἐβοήθησε πτωχῷ ἐκ πτωχείας·
καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς·
ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται·
καὶ πᾶσα ἀδικία φραγήσεται τὸ στόμα αὐτῆς·
τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα·
καὶ συνήσει τὰ ἐλέη κυρίου.

Ψαλμὸς ρλη΄.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός·
ἑτοίμη ἡ καρδία μου ᾄσομαι καὶ ψαλῶ·
ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου·
ἐξεγέρθητι ὁ ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου·
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε·
καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν·
ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου·
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου·
ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός·
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου·
ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου·
σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου·
ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμερίσω Σικίμων·
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·
ἐμός ἐστιν Γαλαάδ καὶ ἐμός ἐστιν Μανασσῆ·
καὶ Ἐφραὶμ ἀντιλαβὴ τῆς κεφαλῆς μου·
Ἰούδας βασιλεύς μου·
Μωὰβ λουτρὸν ἐλπίδος μου·
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου·
ἐμοὶ ἀλλοφύλων ὑποτάγητι·
τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιτειχισμένην·
τίς ὁδηγήσει με ἕως Ἰδουμαίας·
οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς·
καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν·
δὸς ἡμῖν βοηθὸν ἐκ θλίψεως·
καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου·
ἐν θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς·

Ψαλμὸς ρμ΄.

Εὐλόγει τὸν κύριον ἡ ψυχή μου·
φάσκει τὸν θεὸν εὐλογεῖν ἡ ψυχή μου·
κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα·
ἐξομολογήσεως καὶ κάλλους ἐνεδύσω·
περιβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον·
ὡς ἐσθῆτα ἐπιβαλλόμενος τὸν οὐρανόν·
ὁ στεγάζων ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ·
ὁ τιθεὶς νεφέλην ἐπιβατὴν αὐτοῦ·
ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα·
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον·
ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὸν στερεὸν αὐτῆς·
οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ἡ ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ·
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ τῆς φωνῆς σου φεύξονται·
ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν·
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία·
εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς·
ὅριον ὅρισας καὶ οὐ μὴ παρέλθωσιν·
οὐδὲ μὴ ἐπιστρέψωσι καλύψαι τὴν γῆν·
ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξι·
ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ·
προσδέξονται ὄνοι ἄγριοι ἐν δίψει αὐτῶν·
ἐπ' αὐτοῖς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει·
ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν·
ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ·
ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σῶν χορτασθήσεται ἡ γῆ·
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ λάχανον δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·
τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου·
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ·
καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει·
χορτασθήσονται τὰ πεδία ξύλα τοῦ πεδίου·
καὶ αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας·
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσιν·
ἡ δὲ πελαργὸς ἡγεῖται αὐτῶν·
τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφοις·
πέτρα κατα

ἀποδιδόναι καὶ ἐμμαχος ἐστὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς:

ἀσφάλειαν θεμελίοις τῆς πίστεως ὁ Ἰσαὰκ ἐλιθοβόλησεν ἑαυτόν· ἡσυχίου

τροὶ ἀν ἀσφάλειαν ὁ προφήτης· ὅπου τοσοῦτον ἴδωρ ἐπαύετο εἶναι· καὶ πέλαγος ἀχαρές· τὸ φρέαρ τοῦ μυστηρίου αὐτῶν· καὶ γὰρ ἀλ

λαχοῦ τοῦτο δηλοῦσθαι θέλει· τὸ θεμέλιόν φασιν εἶναι τὸ ὕδωρ· ἰς μετωλίτα ἐπεὶ γὰρ ὁ θεμέλιος οὐκ ἀσφαλὴς ἀλλ' ἀσφορᾶς

φέρος ἐστὶν· ἵνα αὐτὴν τὴν ἀσφάλειαν ἐθέλησε θρόπους ποιήσασθαι· τί δὲ ἀπὸ τοῦ ἐργαζομένου· ἵνα γὰρ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν

πέρα τετάσθαι φησὶ· γνῶσι ἀρ' ἀσφάλειαν· τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ παμπόρφυρον· διοὺς καὶ γάρ ἐρεύνησον ἐξάρχει· καὶ οὐ διατηρεῖ

ται· καὶ ταῦτα ταῖς ἀστραπαῖς ἐστὶν εἰσμένον· ἰς μετωλίτα ἐστὶ δὲ καὶ γάρ ὑδωρ ἐκεῖ ἐστιν· ἐπὶ τοῦ θεσθαι τὴν γῆ· μὴ φοβηθῆς φησιν·

ὁμοῦ γὰρ λογισμὸς ἐστὶ βεβαίωσι· ἵνα δὲ καὶ πρὸ αὐτοῦ ποιήσωμεν πέρας ἀπαραίτητον· καὶ ἀλλοτρίων ἀφορίαν· ἰς μετωλίτα οὐ γὰρ μένομεν οὐ πάντοτε

φησὶν· οὐδὲ ἀπολεῖται· ἀλλ' οὐδὲ διαρρυήσεται· ἀλλ' οὐδὲ ἐλιθοβόλησεται· καὶ ταῦτα τοῦ σοῦ τοῦ παρατεινομένου χρόνου· ἀλλὰ ἀνθρώπι

πέρας πάντων· μᾶλλον δὲ καὶ πέρας ἀσφαλὲς ἄβρον· τοῦ θεοῦ τὸ μυστήριον: ἀποδιδόναι

τὸ θαυμαστὸν κάθετος τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ ὕδωρ ἀμέσως· διὰ γράμματος· τὸ γὰρ οἰόμενον ἐποίησε τὸ ἀρύσασθαι· ἐπάνω ὕδατος πεπλῆχθαι· καὶ μὴ βυθίζεσθαι

ἀμήχανος· ἀμέτρητον· οὐδὲ πάντως τῆς ἐπὶ σοὶ ἀπίστου ἀληρίζεσθαι αὐτῶν ὕδωρ ἀμήλησε· οὐδὲ ὁδοῦ ἀπὸ

ποιήσεως· ὡς σὺ μὴ αἰτῶν τὴν ὁδὸν ἄῤῥητον· καὶ θεοῦ ὕδωρ ἀμέσως· ὑπερ χθόνιον φύσασθαι· θεολωρήτου αὐτῶν γὰρ ἐφ' αὐτῶν ὁδοὶ

ἐστὶ· διὸ ἀπὸ τοῦ ἀτειλήπτου· καὶ τοῦτον δι' ἀμέσου τὸν τρόπον· ὃ φ' ὅσον αὐτὸς ἐθέλησε· οὐ πάντως καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν ἱερεμίου· ἐγὼ δέδω

κα ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ· διαστολὴν αἰωνίαν· καὶ οὐ παρελεύσεται· καὶ οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν· καὶ οὐ μὴ ἐπιβῶσιν· ἐπ' αὐτήν· διὰ τὸ ἀτείλητον

αὐτῆς· καὶ γὰρ ἐὰν ἐπιβῶσιν· ἀλλ' οὐ διαβήσονται· καὶ ἐὰν διαβῶσιν· ἀλλ' οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν· καὶ ἐὰν ἐπιστρέψωσιν· ἀλλ' οὐ μὴ ἐπιβῶσιν· καὶ ἐὰν

ἡσυχίου

ο ο ο

Ἀπὸ φασηλὶς μέχρι τῆς τῶν τοῦ ἁγνοῦ λεγομένων ἀποφεύγει· ἀλλὰ διὰ λιανοῦ τὸ ὕδωρ διατρέχον τῆς ἠπείρου μίσγεται θαλάσσῃ.

ἀπολιναρίου

Ὄρος μεσόγειον λόφου διὰ λίθου κοπὲν περιποιεῖ αἰσθητὸν ὅρον· καὶ οὐ διατρίβεσθαι· ταῦτα διὰ βιβλίου δηλοῖ· ἃ ὧν ἀπὸ μὲν τῆς ἀποφάσεως μίσγεται θαλάσσῃ· ἀπὸ δὲ τῆς ἀναιρέσεως ἀπολείπεται· καὶ οὐ διατρίβεται· ἀλλὰ διὰ λιανοῦ τὸ ὕδωρ διατρέχον τῆς ἠπείρου μίσγεται θαλάσσῃ· καὶ τοιαύτης οὔσης τῆς ἀναιρέσεως· θαλάσσης καὶ τοιαύτης οὔσης τῆς ἀποφάσεως· ἡμιμάλειαι ὦσιν ἀναιρούμενον καὶ ἀποφαινόμενον· ἀναιρούμενον μὲν ὅτι οὐ διατρίβεται· ἀποφαινόμενον δὲ ὅτι διὰ λιανοῦ τὸ ὕδωρ διατρέχον τῆς ἠπείρου μίσγεται θαλάσσῃ· ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἀναιρέσει τὸ διὰ λιανοῦ τὸ ὕδωρ διατρέχον τῆς ἠπείρου μίσγεται θαλάσσῃ· ἀναιρεῖται

ἕτερος ὁρμᾶσθω τῆς αὐλαίας τῆσι ταὶ ὀναγροσ διὰ ταμ αὐτοῦ· οἱ δὲ ὄναγροι οὕτω φρονοῦσιν· πολλῷ μᾶλλον αὐθρώπους·
ηεσχίον ὀναγροι· τοὺς μὴ κατὰ μέρος τοὺς ἀνηρημένους τῶν ἀμαρτάδων καλόν· ἐλεύθερον θρασὺν θρασὺν τὸν δὲ αὐτῆς·
ἐλεύθερον· δασμοῖσι δεδαιτυμένους τῆς ἐλευθερίας·
ιω ε ιωαννεταν
τοῖς ἀγριοισθηρίοις τοῖς αἰτοῖς ὀρνέοις· οὐ πρὸς χρείαν μόνον· ἀλλὰ καὶ πρὸς φιλοτιμίαν ἅπαν ταῦτα κατασκευάσθαι·
ιε καὶ πρὸς αὐλαίαν καὶ τριφλῶν· ὧν οὐδὲν πάσθαι τῆς χαριτὸς ἰδιάτων· καὶ σισηνοῶν αὐτόθι·
τὴν δὲ μὴν ταῦτα φασί· καὶ γὰρ ταῦρον τὸν προμάχεσθαι λαχοῦρον τὰς χειμάρρους ἰδεῖν· καὶ λιρίμαι δορκόφονοι· καὶ ταῦτα
τοῖς θηρίλοχορῶν τῶν τοιούτοις· λίαν πᾶν τὸ θαύμασιν· λίαν πόρδηκα λίαν ἕτερον τιμᾶν τοῖς τοιούτοις
ὑδάτων ἐλιχορῶν· λίαν ἐφύρου πλῆθος τοσοῦτο καὶ διὰ τῶν φύλλων καὶ αὐτοῦ παλιν συρίζοντος πόσης ταῦτα μοῖσις ἱσοῦ
ωμ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας λίαν μονίας·
ιω ε πισις ιωαννεταν
μαυδάταν ἐμὲ θαυμαστὸν πάντα καὶ δεινόν ἐστιν ἅπαντα· καὶ μεταλίτα
τοῦτο τοῦ θεοῦ τοῦ ποιήσαντος αὐτοῦ· ἐστὶ καὶ ἀρχόμενος θλέψαι· ὁρῶντας ἐκ τοῦ ἀναπαύσασθαι τὴν
ρόαν αὐτοῦ· ἐν cεβίον· τῆς ἀναπαύσεως τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τί ἔτι τοιγαροῦν ὁρᾶς, τὰ ὄρη καὶ τὰ νάπη τούτοις ἐσθῆτι, τὴν γῆν πλοῖς πολυσύνθετον
ωμ αὐτοῦ· ἀμφοτέρα δὲ τὰ ἔθνη· τὸν αὐτὸν κόσμον καὶ μεγαλοφροσύνης ἐπιδείκνυσθαι τοῖς ἐπὶ γῆς ἀνθρώποις·
καθάπερ ἐπὶ μιᾶς οἰκίας τοῦτον τὸν κόσμον·

ιδ τῆς δόξης τῆς ὀναγροι θεὶς διὰ ταμ
αὐτοῦ

θ ωαω τα τα πηθι ν ατοῦ οὐραν οὐι κα
τασκηνοῦσιν· θις μέσου τῶν ωθ
προ μ δοῦσιν ψαλμ ν·

ια οτιζων ὀρη θις τοὺς ν ωδρόωμ αὐτοῦ
απο καρ τοῦ τῶν θρ γων σου χορ τα
σθήσεται λιγλι·

θ ξαμ α τὸ ἄλλων χορ τον τοῖς κτήνεσιν·

στο
τί ταύτης ἴσομεγθήσεται τῆς ἰκιδαι μοίρας· ὁτὰρ καὶ πάσου λεύομεν ἀλλὰ μὴ ρύσιο τρέφθι καὶ μὴ συγχορ θίτιο μ θισθαι πόρι παν των· οὐτάρ
ἔτι ασθμ τοῦ ἀν θρω πομ οὐ πθυαρ ωῴ θι τοῖς πρόροις αὐτομ ποιεῖ μομ αὐτοῦ τὴν σωτηρί αν: ηεγχίον
τοῦ ιευρι ακοῦ δι λαδὴ ζόμαγος· ἐκ γ· θεν γὰρ τομ ἀρ τον τομ μυστ ικόν ὀξ ιγάρ μ: ἰω ἐπισκ ικωνς τί τοῦ τοῦ ἀρ τομ ὁ πτρ θρὶ
ξασθαι ωῦ λεται· ὁ πτὸ αὐτὸ ασὸρ ματοι ρὶ γί γε ται ἰδιοδὴ ικαὶ ἀλόγοις· καὶ ἀν θρώ ποις· οὐκ ἀγα τὸ αὐτὸ ἰκαὶ τοῦτο δὲ τῆς τοῦ θῦ
σοφί ας· ικδιπλετολίτα Διὸ πτὶ δὲ κατα πάλλε ται σι τος· τὸ σωμ ὴν ἀν θρώ πομ ὰπ τροφῆ μόγον· ἐαφ δὲ αὖ θυλ ακτᾶν θι· ἀμὴ
σιν ικαὶ τὴν τοῦ ἀλόγου κ ἀομ τροφῆν· ικδιπαλιν Ὡ ασὸρ γὰρ αὐ τὸ τὸ θῖ μ αι δι ῆμᾶς ἐλαμε ταζόα ν· οὕτω ικαὶ ἡ τροφῆ αν
τοῦ θῖ τῆς ἡμ ἕρ ας τροφῆς· τὴν ἀρ χὴν ἄχρι· ἡ γὰρ χλόη διατοῦ τὸ προσήκον μέρος· γλάγυ εν· ἐμ ατομ σί τομ διατη ρθῖ· θῖ διδόσ τοῦ τὰ ἀ
λογα μόνομ ἡμῖν δουλεύομ τα· ἀλλὰ ικαὶ τὴν τροφὴν τοῦ ἀλόγου· τὴν τροφὴν τὴ ἡμ ἕρ αν ἐπαιρε τομ ένην· ικαὶ τὴν τάξι ν πάλιν τὸ
αὐτὸ τοῦ τομ μου μέρων· ὁ ασὸρ γὰρ πρό τερον ἄλογα ικαὶ τὸ τῶν ἀν θρώ πομ τὰ ἄλογα· οὕτω πρό τερομ χλόη
ικαὶ τὸ φθί τοσ θῦ τὴν ἀλάβη· ἐαφ δὲ διατομ σί τομ ἡ χλόη· τοῦ ὀξ αγαθεῖ ἀρ τομ θῖ τῆς γῆς: ἰω ἐ ικωνς τάν
Οὐ τὰ πρὸ τροφῆς μόνομ· ἀλλὰ ικαὶ τὰ πρόσθυ θροσωύ ων ἡμῖν ἀμ φοῤῥυθμίζο ται· ικαὶ ὁ ρᾶ τῶν αἰσ ρί ων θι αν τῆς λέ ξεως· οὐ γὰρ δῖ πτομ
τρέ φθισόμ αι· ικαὶ ποῖ ικαὶ τοῦ το ποι θῖ· ἀμ φαδθι ις μὸς αὐτοῦ δι πλῶν τῶν θῦ θρ ῆ θι αν· ὁ πτρο φῆ τῆς φ ησι ν· θύ φραί νθι ικαρ δί αν ἀμ
θρώ που· ικαὶ πῖ νοσί μ θι εθ· οὐ τὰς πολ λὰς ἡμῖν μόνομ ἀμ ῆ ικθ· ικαθ ὰ περ τοῖς ἀλό γοις· ἐαφ δὲ πρὸς πλεί ονα πό νομ ικαὶ
ωίον τομ μὲν ἡ θμόν τα τῆς φρον τί δος ὀξ ὼν ἐχθ ημέν· ὕδα ικε πτιμ ραμύ θιον λῖμ ἰν· ικαὶ φ ρμα κομ τομ οἶ νομ· ἀλλὰ φ ρμα κομ ικαὶ
παραμ θί αν πιόν τα τῆς φρον τί δος ὀξ ὼν ἐχθ ημέν· ὕδα ικε πτιμ ραμύ θιον λῖμ ἰν· ικαὶ φ ρμα κομ τομ οἶ νομ· ἀλλὰ φ ρμα κομ ικαὶ
παραμ θί αν πιόν τα· ὅταν μ ἐν ἀμ ἐρ ου πί νε ται· ὸ σὰν τομ ὸρ ομ ὀξ ελ θῆς· τὸ φ ρμα κομ δὲ λι τή ριομ γλόρ θν· οἱ μὸς γὰρ φ ησι ν
πυρ ό μενος· θῦ ικαρ ὸ αὐτοῦ αὐταί ρε ῖς· ἐφ ἰσομ ζω ῆς· ἀλλ ἀπτο μ μοι τῆ ἀμ ἐρ ί α τὸ δὲ ὸρ ομ ἀ πω λό σαν:
ικνῆ Νοῦτος δ ἐδόσ ου παν τὸς· ὁ τοι οὐ τοσ άτ ῆ ικαὶ τῆς ὁσ ιο τη ρί ας μ ὔθος θῦ μ ποι ητι κὸς: ενσεβίον Οὐ τὰς λῖμ ὸρ μος ὁ τῶν γό
μάτ ιν ὄχομ θι ετοῦ θι πομ τὸς· ἀρ ὸ θι μὶ ἀμ ὲ πολ ος· ἰ ἀλ ἡ θῶν ἰ· ἀλλ ἐαν τι ναὶ σθη τὰ πα ῖ τῶν γλῶ σα τοῦ λι ιεσ μ ὁ νομ αζ ε ται· θι πο ιτομ
δλῳ λαυθῆ ὰ τὸ λό γομ ἀν ἀκ ω ωάζ ο μεν· δι ατι μ ὸ σ ἀν ἀλ ο γί ας· ἐαν τὰ μ ὸ ἡ τῶν ικαὶ οὗτος ὁ λό γος ἄρ τος ὰ τῆ θῖ τῆς γῆς ὀξ ἀρ μόττ ιος ἐαν
τὸ τρέ φειν τομ ὑθ ρον ικαὶ θῦ τρ υ πᾶ ἀν θρω πομ· ικαὶ α ἀπὸ τοῦ σω
μα τι κοῦ δὲ τῆς γρα φῆς δι ὴ μ α τα φ θι α τοῦ ρι κομ γλί θι ρὴ
μόττ ιομ· ἄρ τος ὀξ ἀρ μόττ ιος ὁ μ ὼ ν τ ι ικὸς ὰ τῆ λό γος:
ηεγχίον
Ὁ μ ὼ ν τ ι ικὸς ὑ ὑμ ῖ λο μ ὁ ἐθ μ ὸ ὑ σ δ ὲ σ θ μ αι· ἀλλ ἀ ικαρ δί αν ὑ φραί νθι· ὑ
χθη μ ὲ ἀ μ α ρ τή μ α τ ω ν ἀ φ ὲ σ ι ν· ὑ φ ὼ μ α λ ι τ α λ ί ικαρ δί α τ ο ῦ ἀ π ὸ ῦ
ὑ φραί νε ται:
ἰω ἐπισκ ικωνστάν
Ὁ ρᾶ τῶν πτοι ικί ἀμ τομ ὑ σ ὸ ρ ο μ· ἄρ τος τῆ ὼ ζο ῶν πα ρ δ ὲ χθι· οἵ μ ο σ
μετα τ ὸ τ ο ῦ· ικαὶ πα ρ α μ υ θί α ν ἀ θ ῆ μ ί α σ ὸ ν ἐαν τι ν ο ῆ τ ι· τὸ θ ῦ ὸ μ ο ν ὑ ὸ
ικτῆ ν πα ρ α σ ικ ε υ ά ζ θι· ικαὶ τῆ ὼ ἰ χ ῶ ἐαν τὸ ῆ ν ὶ μ ι ἀ λ υ φ λί ικ ὲ χ ρ ῆ μ ὲ
μ ο ν ῆ μ ῖ ν:
ενσεβίον
Ἰ λα ρ ῶ ε ται δὲ ικαὶ φ αι δ ρ ῶ ε ται τὸ πρό σω πον τοῦ ὸ σ ο ν ἀ μ ῆ θ ρ ώ που
θῦ μ ὸ ν τὸ ῦ θ ρ ε πτι ικὸ ν τοῦ θ θί ου φ ῶ τ ὸ σ· ικαὶ λ υ ό μ ε ν τι τα σ μ ό σ ι σ· ικαὶ
τοῖς πτό μ ο ι σ τῆς ἐ υ χῆς· ἐαν τι γ ὸ ἀ μ ὸ ν ἡ δι α φ έ ρ ο μ τοῦ ἀ π ὸ σ τ ό λ ο υ θῦ
τ ο σ ο ῦ ο ἰ μ ο υ· ὁ γ ὰ ρ τοῦ θ ῦ λό γος· ὸ σ ὰ ν ἀ μ π ε λ ο σ ο ὕ τ ω σ ι ικαὶ θ λά σ ὰ ν
τῆ ἰ· ἀ μ φ ὸ γ ὰ ρ φ ῆ σ ι ν ὸ σ ι ε ῖ α ι ικ α τ ά ι ικ α ρ τ ι σ ὸ ν ἐν τ ῶ ὸ ῖ σ ω τ ο ῦ θῦ
λό γ ο υ· ἀ γ ὰ ρ α ὐ τ ο ῦ δ ι δ α σ ι ικ α λ ί α ν· ικ α τ ὰ δ ι ά φ ο ρ ο ν ε ι σ χ ό σ ι ν· ὁ ῖ ν ο σ τ ὸ ν ι ικαὶ
θ λά ο υ ἄ ρ τ ο σ: ηεγχίον
Ἐν τῷ χ α ρ ί σ μ α τ ι τ ῆ ὸ χ ο ρ η γ ί α σ· τ ο ῦ π ν ὸ σ ἐν α υ τ ῶ γ ὰ ρ τὰ π ρ ό σ ω π α τ ω ν
τ ο ῦ π ν ε υ μ α τ ὸ ῦ ἰ λ α ρ ῶ ν ε ται· ἐαν τ ὸ ῆ ν ὶ ὁ ι κ α ρ π ὸ σ τ ο ῦ π ν ὸ σ ἀ γ ά π ῆ ι ικαὶ χ ὰ
ρ ᾶ ν ικαθ ὼ σ ὁ π α ῦ λ ο σ ἐ γ ρ ά φ ῆ ν: τοῦ ἁγ τοῦ
Θ ω ρ ῶ ν ι σ ὁ τ ι ἀ ρ τ ο μ ι ικαὶ ὁ ἶ ν ο μ τ ο ῦ μ υ σ τ ι ικ ο ῦ λ ε γ ῆ ι· δ ι ὸ π ν ρ τ ρ ο φ ῆ ω
ν ι ικ α τ ὸ ρ ο μ ι ικ α ρ δ ί α σ ὁ γ ρ α φ ῆ ν π ο ὸ σ δ ι α υ τ ῆ ω ὁ μ ω σ τ ι ικ ὸ σ ἄ ρ τ ο σ
σ η μ ε ρ ί ζ ε ι· ἀ λ λ α π τ ω ν ο ί θ ι σ ι ν α ὐ τ ῆ ι π α ρ ε ί χ ο μ· ὁ τ ι ῶ μ α ι ικαὶ ἡ μ ῖ σ
χ ῦ τ ὴ ν τ ο ῦ μ υ σ τ ι ικ ο ῦ σ ώ μ α τ ο σ μ ε τ α λ ή ψ ῆ γ ι γ ό μ ε θ α:
τοῦ ἁγ τοῦ
τ ῆ ν ο σ χ ο ρ τ α σ θ ή σ ε σ θ α ι· θ ε ο γ ν ω σ ί α σ ὑ δ ὲ λ ο γ· π ρ ὸ σ δ ὲ ρ χ ο μ τ α ι· τ ὴ ν μ ὲ τ ὴ ν τ ο ῦ μ ό μ ο υ· τ ο ί γ α ρ ο ὖ ν α ὐ τ ο ῖ σ· ικαὶ ξ ύ λ α τ ο ῦ ι ε ῦ ὁ
ικ α λ ι σ θ ῶ· ἐαν τ ὶ δ ι ὸ ἰ μ ὲ β λ ε π τ ὸ ν τ ο ῦ μ ό μ ο υ λ ῖ μ ὲ ρ α σ ικαὶ μ υ ι σ τ ὸ σ ξ ύ λ ο υ π α ρ α τ ά σ δ ι ε χ ό δ ο ι σ τ ο ῦ ἰ δ ά τ ο υ π τ ῶ φ υ τ ε υ μ έ ν ο υ
λ ά μ ῆ τ α ι: ενσεβίον Ὁ θ υ ρ α ῖ ο σ ικαὶ ο ἱ λ ο ι ποὶ τ ο ῦ ι ε ῦ τ ε θ ῆ ι κ α σ ι ν· Δ ι ὸ ξ ε λ θ ὼ ν τ α ι ικ α ρ π ι μ α ἀ μ α ρ ι α ί σ σ ῃ μ ῖ μ ο ρ ι ν
θ ι· ικαὶ τ ο ῦ ἀ ι ικ α ρ π ο υ· ὸ σ ὰ ν α ι ικαὶ α ὐ τ ο ῖ σ ἀ ν θ ρ ώ π ο ι σ· ικαὶ α ὐ τ ὸ ῦ π α ρ ι ε χ ό ῦ π ο ν χ ρ ε ί α ν· Δ ι α τ ο ῦ τ ο ι ικαὶ ι ε ῦ ἀ υ τ α π ρ ὸ σ λ ῆ ρ ῦ σ ὸ ν·
ὸ σ α υ τ ὸ φ υ ὰ ικαὶ ο υ χ ι ρ ο ί σ ι μ ὴ π α ν· ἀ λ λ α τ ὸ θ ξ ῶ λ ο ί σ υ λ α ξ ῆ ζ ῶ σ α ν: ἰω ἐ ικωνστάν
Θ ι α υ τ ὸ σ ἐ φ ύ τ ὸ σ ε π α ν τ ὸ σ ὁ τ ι χ ρ ή σ ι μ α· π α ν τ α γ ὰ ρ ὁ θ ὸ σ ι ικαλ ε ῖ α ν· τ ο ι ο ῦ τ ο ο ὖ ν ἀ π ὸ δ ε ί κ ν υ σ ι ν· ικαὶ ο ἰ σ υ γ χ ο ρ θ ί θ ι α ν
τ ὴ ν τ ο ῦ ξ ύ λ ο υ δ ι α φ ο ρ α ν· ἐ τ ε ρ ο ν ἐ σ θ ι σ α ῖ σ ι ν δ ὴ μ ι ο υ ρ γ ῆ σ ὰ τ ο ῖ σ ὸ σ μ ε· ὃ σ α ν δ ὲ π ο ὺ α ἱ ρ ε τ ι κ ο ὶ ἐ φ α ν τ α σ θ ῆ σ α ν· ικαὶ γ ὰ ρ ικαὶ
τ α ῦ τ α τ α ῦ τ α ικ α ρ π α τ ο ῦ θ ῦ ἄ ῃ μ· ὁ τ α μ δ ὲ λ ε ῖ γ ο ι σ· ἐ φ ύ τ ε υ σ α ν τ ο ῦ τ ο δ ὴ λ ο ι ποὶ· ὁ τ ι ο ὐ ικα ν θ ρ ώ π ο ι σ π ρ ό μ ο σ· ο ὐ δ ὲ ἐ π ὶ μ έ λ ῃ δ ι α φ ο ρ ᾶ
α σ· ἀ λ λ α τ ο ῦ θ ῦ τ ὸ π ρ ό τ α μ α τ ὸ ὀ ξ α ρ χ ὸ σ ἀ ρ χ θ ὴ ν τ ῆ φ ύ σ ῃ τ ῆ σ ὸ ῆ ν· τ ῶ ν τ ο ι α ὐ τ ῶ ν υ ἱ α σ ῆ σ ι ν α ὐ τ ὸ ικαὶ ἐ σ θ ῖ ικαὶ σ ῶ ῃ θ ῖ ικαὶ ἐ ῶ ῃ θ ῖ
δ ο σ ι ν· α ὐ τ α ῖ σ ῶ ν ἡ μ έ ρ α ν· ικδιμετολίτα Ἐν τ ῷ θ ῦ τ α σ· δ ι ι κ ο δ ο μ ᾶ σ· ἐ σ τ ῖ τ ὸ λ ο ύ μ ε ν· ικαὶ θ ρ ί γ α μ ε ν ο ῖ ικί α σ· ικαὶ σ φ ί γ γ ο
μ ε ν τ ῶ ν υ χ ο ν· ικαὶ π ὸ λ ι σ ῖ δ ὴ μ α μ β ῶ θ α ικαὶ τ α ῖ ε ὐ τ α ῖ σ π ό λ ε σ ι ν ἅ π α ν τ α ν θ ι δ ῶ σ ι ν ικαὶ τ α σ τ ὸ χ ν α σ ἐ ῶ λ θ ῖ τ α σ θ ῶ ε ι ν ἐ ν τ ῶ
μ ο ῦ τ ῶ ν ζ ῶ ῶ ν· π α ρ ὰ α ἱ ι κ α ρ π ι σ θ ῆ σ ε ι θ ὲ ο μ έ ν α σ ξ ύ λ ο υ· ικαὶ ο ἰ ο ῦ ν τ ο π α ρ ὰ θ ῦ ικ α ρ π ι σ θ ῆ σ ε ι· ἐ ν τ ε β ί ο υ
Ὁ υ τ ὰ ρ ἀ λ ῃ θ ῶ ι κ ὸ μ ο ι τ ῖ μ ὰ σ· τ ο ῦ τ α π α ρ ὰ τ ῶ γ λ ῦ φ ό ν τ ω ν τ ὸ φ υ τ ὸ φ ο ρ ῖ· ἀ λ λ ὸ θ ῦ ὸ σ λ ό γ ο σ ἀ μ φ ὶ λ α φ ῆ σ· τ α ῦ τ α π α ῖ τ ὸ ῦ ὸ ρ ὸ ῶ μ ὸ ν θ ῖ ρ γ α σ α τ ο ῖ ικ ο ρ υ φ α σ·
τ ὸ ι μ ῆ τ ο ι λ ι ικ α ῦ ο υ ὸ σ θ ῖ σ ι ν ὸ μ ῆ μ ο ν ἡ μ ῖ ν μ ῆ μ ο ν ἡ ν θ ύ σ ο ν ικαὶ π α ῖ α ὐ τ ο ῖ σ ἐ δ ρ α ν ἰ ικαὶ τ α ῖ ἄ λ λ α ι ὅ ρ ῖ ικαὶ ὑ θ ῦ δ ρ α ι δ ι α τ ο ῦ τ ο ν θ ῦ δ ῖ λ ο σ σ ν·
τ ο ῦ ἁγ ικνρίχ ου Ὑ π ὲ ρ ξ ύ λ ο ν λ ῖ ὺ ὸ λ ό γ ο σ α ὐ τ ὸ π ῖ ρ ῖ α ἰ ῶ ν δ ῃ μ ά λ ῳ τ ο ν ἐ ῤῥ ῖ ζ ο μ έ ν ῳ ν θ ὴ π ῖ α θ ῖ· ικαὶ ικαρ
π ο φ ο ρ ῶ τ ο ν θ ὴ δ ῖ ικ α ι ο σ ῶ ν ῆ· ηεγχίον Ἰ ικαὶ γ ὰ ρ ὄ ῖ ε θ ῃ ὼ ν ὅ σ ῖ ν ὁ ὴ ὰ τ ῖ ὸ λ ι ικ α ν ο σ ὁ μ ο λ ο γ· φ υ τ ὺ θ ῶ σ ῖ δ ὲ
π α ρ ὰ θ ῦ τ ῖ ὴ ὸ θ σ ῖ α τ ο ῦ ικ α π ῖ σ μ α τ ο σ μ ὲ λ ῖ τ ῆ ζ ῃ μ ὸ μ ε θ α· τοῦ ἁγ τοῦ
Θ ρ ο υ θ ί α ικαλεῖ τ α σ π α ρ α τ ο ῦ δ ῃ α ὐ λ ο υ ικαὶ τ ο ῦ α ὐ τ ὸ π ρ α τ ῆ ρ ὸ μ τ ο ν Σ ῖ ο ῖ ικ ω μ ε ῖ τ ι α σ τ ῦ χ α ῖ· δ ι ε σ θ ε ῖ α ῃ· δ ι ω ν ῆ θ ᾷ ε α σ θ α υ τ ο ῦ τ α σ
π α ῖ δ ι α σ φ υ ῆ ῖ· π ῖ ρ ῖ ω ῖ ὸ δ ὲ ἁ ὐ τ ὸ σ ἐ ῖ λ ῖ γ ο ν· ῖ ῖ τ υ χ ῖ ῖ μ ῖ ὼ ῖ ὰ ῆ ρ ο υ θ ῖ ὸ μ ῆ ῖ ἐ ῤῥ ῖ σ θ ῆ θ ῖ ε ῖ σ τ ῆ ὸ π α ῖ δ ῖ ὸ σ τ ῳ ῦ θ ῆ ῤ θ υ ὸ μ τ ο ν ῖ·
ἐ ν τ ε β ί ο υ
Ὁ α ῖ ν ῖ λ α σ ο ὕ τ ῳ σ ἐ ῖ σ ῖ ὸ ῦ ῤ ῖ ῆ ῖ ὰ μ ῳ ὸ α σ τ ὺ σ ῖ σ ῖ ν· ἐ ῤῥ ῳ δ ῖ ῳ θ ῆ α τ α ῖ ὅ ῖ ῖ σ ῳ α ὐ τ ῳ τ α γ ὰ ρ α ὐ τ α δ ὲ μ ῦ ῤ ῆ α ν· ἄ λ λ ῳ ῖ μ ὲ ν α ἰ ῳ θ ῤ ῳ π ῳ ῖ σ ῖ χ ῤ ῆ σ ῖ α ν· ἄ λ λ ῳ ῖ
σ ε ῖ π ῳ ῖ σ ῖ ὸ ῤ μ ε ῳ ῖ σ ῖ ν π α ῤ ῖ χ ῖ ῆ ῖ:

λύτοις μὲν τοῖς ἀροῦθμοις λίγδισθαι φησὶν λίτοι τῶν ἰκαλιαὶ τοῦ ὁροδιόν· διὰ τὸ τοῦ τοιαύτης λόπαται τοῖς δενδρεσιν·
μοῦται μ θο ηδύ θιν· οὐσεσὶ ταις ἐν θρέπταισ. ταῖς παισὶν ὑπηλοτάταισ τοῖς δενδρεσιν· ΙΩ Ε ΙΚΩΝΙΣΤΑΝ
ὀθυραίοσ τὴν αἰσίδαν ὁδὲ ἕτεροσ ὁρμῶν θυ τὴν τοῖ ἰκπυριθλαταὶ οἱ ἰκλησιν· ἀμφοσδόξησιν αἱ ἰκπαρίασι· ἕτεροσ δὲ διαίρισθυ
θοσ· ἰκαὶ τοῦ τοδὲ τὴν τοῦ θῦ σοφίασ ὁρίγον· τὴν ποικίλησ ἰκαὶ πολυ διδοῖσ· ὁ τοῦ παν ταπαισι δθνιδραν ἐαν τὴν ἰδίαν· πρὸσ
ἰκαταρόγιαν· ἀλλοδ αὖ ἐρ αἱ τροφαὶ αὐτοῖσ· ἰκαὶ αἱ θν ὁρίγδιαι ἰκαὶ οἱ υἱοὶ δι ἄφοροι· οὕτωσ ἰκαὶ αἱ οἰκίαι· ΗΣΥΧΙΟΥ
Ἐρόδιον οὐ ἰκαὶ ἁμαρτοισ τοῖ πέτρον δι τοῦ· ἐπεὶ δὲ τοῦ χῶ δεκὼν ἰκωσὶ λίκολουθδι· ὁ δὲ αὖθρ ὁ δρόδιοσ οὐ ἰκθθέλθι χωρὶς ἐσθαι τοῦ
ἰκεἰκτημεδίσον λέγδαι· οὕτωσ τοῖσ ἀροῦθμοῖσ λίγδίται· δδεῖ ἐμ σι γὰρ αὐτοῖσ πρὸσ χρὴ τὰσ τοῦ θλιρ δυτοῦ παρ ἰδασ ἐσθρὸλ
λεσθαι· ἐσφδὲ ἰκαὶ αὐ τοὶ σ τὴν ἀρ μ λίσθι παρ ἰδεν θφὸ· δι ἀμε ταμοίασ τὴν παρ ἰδασξέ φυγεν· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
Cεμμαροσ τοῖσ χοιρογρυ λλιοισ ἐ ξε ἰδοῖσ δν· οἱ μαροὶ ἰκαὶ οἱ χυρογρύ λλιοι δν τοῖσ ζῴοισ τοῖσ αἰσθαρ τοισ ἰκαὶ αὐθν δόν ταγρ
ται· τοί γαροὖν ὁσο λομοῦ φησιν· χοιρογρύ λλιοι θθν οσ οὐκ ἰκχορὸν· ἐσοὶ δ ἐθν τοθν οἰ ἰκοισ τοὺσ ἑαυτοῦ οἰκουσ· μοσοῦσ δὲ
τοῦ ἰκαὶ μο λοῦ ἰκαὶ τοῦ ἰῶ· ἰκαὶ τοῦ δασύ τοδα· ὁ πὲρ ἀτὶ λαροῦσ· οὐκ ἰδδοθθ· διὰ τοῦ τοῦ τοῖ ῳ ὸ δᾶδ· τὰ δθν δ αἰ μ ίγδαι· οὐ
τοι γὰρ ἰκατὰ φ υμὴν τὴν μο ἡ τὴν πὲρ αν τὴν δικκλησίαν ἀρ χοισ· διαυ τὸσ δ ὧν αμοῦν ται ἰκαὶ ἰκαθαί ρομ ται· ὅλαφοι δὲ ἐσφ
λὶκαθαρ ἀζοῦσι· ἰκατὰ τοῦ μ ό μου τυγχάνουσιν· αἳ μ ἀγ ἰκαί οσ αἱ ἰχαὶ τοῦ δ ἰκαί ῳ· ἄ σιν· ὁ ῳ τοῦ μ ό μου ἰφύ λαξ αν·
ΕΥCΕΒΙΟΥ Εἶπτισ ὅρ οιτο ὁρ λιπ νοσ ὅν ἐκ αὐ τοδάλ· πὶ τροὸν δ ἀ ἰσ λὶν χρ θίαν· μαν θαν ἰ τω ὅτι ἰκαὶ παῦ τα ἀμ αρ
ἰκαί οσ δδθ λημ ιο ρ ἡ λι ται· δι γὰρ λί πλοσ τοδι ὁ λου τθδιασ· λιγλί μλὶ δ ἔχου σαδν αυτὴ πὲρ ασ μὴ δθόρ λ· οὐ ἰκαὶ ὧ ωζ ἡ τα ποικιλ
τοῦ ζῴ ου γδύ λ· θαύ γομ τοῦ ἰ χυ ροτθρ ου τοισ αἰσθ θν δ ἀ τθροισ· ἐσ ιοῦ τ ου· ἀ ἰτ ού ωσ· τθαὺ αι ρο ὼ του αὐτα ἰ ἰκαὶ ἰκατ αἰσθ ιο ῦ τω·
ΙΩ Ε ΙΚΩΝΙΣΤΑΝ αἰτ ούἡ ωα λιμ ἑ τέρ ομ δι δ ο σ σο φί ασ· πρὸσ παρ τοὺσ ἐσ ιμ ε λδί ται· γδύ ο ισ· ἀλλ ο σ
τοῦ ο ῥ μ ί θου· ἀλλ ο σ τοῦ τὴρ α πόδ ο μ ἰ κ δ ο μ δν ο σ· δι ε δί ν ο ισ μὲ ν γὰρ δ δύ δ ρ α δὺ λί ι ε δν· τού τοισ δὲ ὁ ρ ὴ α μ ἑ πδιμ δν· ἐσφδὲ γὰρ
τοδδι λοῦ τὴν φ ύσ θ ο σ· αὐτα ὲσ προδ ί δ ο σι· ἰκαὶ πᾶσι ποιδί τοισ θλ ρ α ταῖσ δυ χδι ρ ό τ ο υσ· ἰκαὶ ταχ ύ τ ὴ τα ποδ ί ω ν· ἰκαὶ ἀσ φ α λδί α μ
τὸ πα ρ χ α ρ ί ζ α τ ο ὸ σ σδι θ α τ ρ ο μ ῶν· τὸ ἕ τ ρ ο μ ἀ ὶ χ ρ λ ο ρ μ ῶν· ΔΙΔΥΜΟΥ τὸ γδύ ο σ· τοῦ θ λ ά φ ο μ· πο λ δμ ί ο σ ἐ χ δι πρὸσ
τὸ τοῦ ὁ φ θ ο μ γδύ ο σ· αὐ δύ ο ισι γοῦν αἰ ε λδί ν αὐτοὺσ· τοι ο ὐ τοι δ ἐσ αμ ύ τ ο σ· οἱ χῦ μ α θ η ται· ἕ τ οί μ ο σ δ ο ῖ σι γοῦν αἰ ε λδί ν αὐτοισ· τοι ο ὐ
τοι δ ἐσ αμ ύ τ ὸσ οἱ χῦ μ α θ η ται· ἕ τ οί μ ο σ· ἐ ρ γ ά τ ὸσ ἰ κ δι κ ε λ ε ύ σ θ αι πᾶσαν
παρ αἰ τ ο λ ῶ· ἐ χ ο ρ δὲ ἰκαὶ τῶν ἰκατ α τ ο μ ο λ ὴ τοῦ ὁ φ θ ο μ δ ῶ ν αμ ε γ
δισ τοῦ ὁ ρ ὸ ζ ο υ τ ο σ· ὁ ζ α υ σ ί α μ αὐ τοισ· πα τδί ν ἐσ αμ ὸ ὁ φ θ ο μ ῶ ν ἰκαὶ σι κορ
πίσ ο μ· ἰκαὶ ἐσ ι πᾶσαμ τῶν δ ῶ ν αμ ε γ τοῦ ἐ χ θ ρ ο ῦ· ΙΩ Ε ΑΛΕ
ὡ ὡσ θ ρ ἐσ ι τοῦ ὁ ρ μ ί θ ο υ ποιοι κ ί λ α ἰκαὶ κ α τ α τ ρ ό μ α ν· οὕτ ω ἰκαὶ ἐσ ι τοῦ ἰ
τὴρ α πόδ ο μ· ΕΥCΕΒΙΟΥ
τὰδ ὸ ξ α μ τα υ δν τοῖσ αἰ ῳ παρ α λε λ ε ἰ φ θ αι ὁ τὴ α ἰκ α τ ο υ ρ α μ ὸ ν ἰκαὶ
τὰ πὲρ ι μ ε φ ῶ ν ἰκαὶ αἰ ν δμ ό μ ο ν θ λ ά ζ ο μ ε ν ὡ ὸ λ ό σ ο ν ἐσ αμ α λ α μ ῴ δ ἡ
οὐ ἰκ α σ ι κ ὸ π ο σ· οἱ μ α ι μ ᾶ λ λ ὰ τ ο σ α ὐ τ α μ ᾶ χ ῦ λ ε λ ὸ μ ε ́ ν α μ ῆ λ ε μ ε
μ δύ ἐσ ο σ αὐ τ ο μ· ἐ π ε ὶ ῥ δ ἡ ο ὖ δ ι δ α χ ᾗ· ὁ τ ι ἰκαὶ τὰν τ α χ ρ δι ά σ ο σ δν ἰ
ἰκθν ἐ π ο δ ά ξ ἡ· τ α χ ὰ γὰρ δ ἰ π ρ ὸ τ ο μ αὐ τ ο μ δν δ μ ῆ μ ο ́ ἰ δ ι σ θ ν αὐ
φ ο ρ μ ὴ τ ὶ σ ἰκ α τ ἰ λ ε ί π τ ο· τ ο ι σ ὸ σ θ ᾷ α δ ὶ μ αὐ τ α σ θ ύ ε ι μ λ ί γ ο μ ε
μ ο ι σ· ἰκαὶ ὁ σ α ὐ τ ἰ α τ ὴ ν τ ὸ σ τ ο υ ἐσ ι μ γ λ ὸ σ ζ ῴ ω μ τ ὸ ἰκαὶ ἰκ α ρ τ ο μ ῶ ν
σ υ φ α σ ἰ ν· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΑΛΙΝ Οὐ ἰκ ἐ σ α λ λ ό τ ἰ· ἀ λ λ ᾽ ἢ σ ἰκ α ἰ ρ ο ῖσ· ἑ φ ο ρ μ ῳ σ ἰ σ θ ἰ ν δι ὰ τ ο μ ῦ δ ῦ α ν τ ὴ ν γ ρ ο μ δύ ω ν τ ρ ό π ο ν· τ α σ
τ ο μ ῦ ἰκαὶ ρ ῳ μ ὲ τ α ὐ ο λ α σ· ἰκαὶ δι ᾽ ὁ μ ὴ ν ὰ σ ἀ ρ ι θ μ δ ῖ ν· ἰκαὶ δ ῖ α υ τ ο ῖσ· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ἂ ν α τ ρ έ χ θ ι π α λ ἰ ν ἐσ αι τ ὴ ν δ ῦ τ ο ῖσ ο ὐ ρ α ν ο ῖσ π ρ ό ῳ σ α ν· δ ι ο υ σ δ ὲ δ ῦ δ ὲ τ ἑ ρ ο ν γ δύ γ ρ ῆ σ θ α ι τ ὴ ν σ φ α λ ῶ ν ὧ ν φ η σ ἰ ν· δ ῖ π ρ ο σ ἀ ρ ι θ μ ο ῦ ἰκαὶ
δ ι α μ ό σ ε ι ν μ ὲ ν ὧ ν τ ῳ ἰκαὶ δ ῖ μ ο ρ ο ν· ΙΩ Ε ΙΚΩΝΙΣΤΑΝ Οὐχ ὁ σ λ ο γ ἰ κ ὸ σ ὁ ἡ λ ι ο σ δ μ ῳ ο τ ὴ ν ὡ δ ύ σ ι ν α ὐ τ ο ῦ·
γ α ἰ ἰκαὶ π α ρ α σ ἰ κ ῦ α ζ δ σ θ α ι· π ρ ὸ σ ἀ π ᾶ ν τ α ν· δ ῖ ἀ ὼ σ δ ἰ μ ὴ τ ο ὐ τ ο δ ῶ ν· π α μ ᾶ ν τ α ν ἀ π ὸ π ο λ ὼ λ ε ἰ ν· ο ὔ τ ἰ γ δω ρ γ ο ῦ ο ὐ τ ῦ θ ῦ α ὐ τ ο ῦ τ ο ἰ μ ὲ ν τ ὴ ν γ ῶ ν
α ἰ ν α τ ὲ μ ἡ ν δ ἰ ν· τ ο ῦ δ ὲ τ ὴ ν θ α λ α σ ἡ ν δ ἰ δ ό τ ο σ ῦ ἰκ α ἰ ρ ῷ τ ὸ π ρ ο σ ή κ ο ν τ ἰ· α ὐ τ ὴ δ ὲ ἐ ἰκ τ ῶ ν ἰκ α ἰ ρ ῷ ν τ ο ύ τ ῳ ν γ ν ώ σ ἰ σ ο ὐ ἰκ α μ θ ρ ῷ
π ο ἰ σ μ ό ν ο ν· ἀ λ λ α ἰκ α ἰ ἀ λ ό γ ο ἰ σ ἐ ω ν τ ἰ δ ἰ α ἰ κ α ἰ χ ρ ἰ σ ἰ μ ο ν τ α ῦ τ ὴ ἰ· ΗΣΥΧΙΟΥ Καὶ μ ὴ ν ο ἰ μ ο ύ λ ω ν τ ὴ ν σ φ α λ ἰ ῦ ν
ἀ λ λ α ἰκ α ἰ τ ο ῦ δ ἰ λ ἰ ο ν· ἰκ α ὶ τ ο ὺ σ ἀ ε ὶ θ ρ ᾶ σ ἰ ν δ ἰ σ ὸ ὄ ρ α σ ἰκ α ὶ δ ἰ σ ἡ μ ρ ᾶ σ ἰ ν· ἰκ α ὶ μ ὴ ν ᾶ σ ἰ ν· ἰκ α ὶ ἰκ α ρ ο ὺ σ ἰκ α ὶ δ ἰ σ ἰ ν α ὐ τ ο ῖσ· ἐ σ θ ᾽ ὅ τ ἰ· ἀ λ λ α σ φ α λ ῶ σ ἰ ν ὡ σ
δ ἰ τ α ῦ θ α τ ὴ ν τ ο ῦ δ ἰ ο υ δ α ί ο υ λ ἐ γ δ ἰ σ ω ν α ρ ο χ λ ὴ ν· ἡ ῶ τ ἰ ν α μ ὸ χ ρ ἰ ἰκ α ἰ ρ ο ῦ τ ο ῦ μ ό μ ο υ ἰκ α ὶ τ ο ῦ π ρ ο φ ή τ ο υ δ ἐ σ θ ᾽ ἡ λ ἰ ο ν μ ᾶ λ λ ο ν χ ῦ· ο ὐ
τ ο ῦ γ α ρ α ὐ τ ο ῦ ἰκ α ὶ μ α λ α χ ἰ α σ δ ἐ λ ἐ γ δ ν· ἀ ἰ α σ θ λ δ ἰ ἰ μ ἰ ῦ τ ο ἰ σ φ θ ο μ ο υ μ ἑ ν ο ἰ σ τ ὸ ὁ μ ο υ μ α ἰ ζ ῦ· ἡ λ ἰ ο σ δ ἰ ἰ κ α ἰ ο σ ύ ν η σ· ἰκ α ὶ ἴ α σ ἰ σ δ ἰ γ α ἰ σ
τ ῳ ῥ ῦ ζ ἰ ν α ὐ τ ο ύ· ὁ τ ῳ σ δ ῶ ν τ ὴ ν ἑ α υ τ ο ῦ δ ύ σ ἰ ν· τ ο ῦ γ α ρ ἰ κ α ἰ ρ ο ῦ ἰ κ α σ θ ο ῦ π ρ ο σ ή κ ἰ ἰ τ ὸ π α σ θ ο σ ο ἰ κ ο ν ο μ ἰ κ ῶ σ· δ ῖ γ ῶ ο σ ἰ ε ν ὅ α τ ἰ π ρ ἰ ν
μ ὲ ν δ λ η θ δ ἰ ν· τ ο ὐ τ ο ν λ έ γ δ ἰ ν· ο ὕ τ ἰ π ο δ ἰ ἰ κ η λ ἰ ὸ ῶ ρ α ν· ἰ γ α σ τ ο ξ α σ θ η σ ἰ ὸ σ τ ο ῦ α ὐ θ ρ ώ π ο υ· ΙΩ Ε ΙΚΩΝΙΣΤΑΝ
Καὶ τ ο ὐ τ ο ἰ ο ὐ ἰ κ ε λ α τ τ ο ν μ ὲ ρ ο σ τ ὴ σ δ ῦ θ ρ γ δ ν τ ἰ α σ· τ ὸ δ ἰ α τ ο ῦ φ ω τ ὸ σ· τ ὸ α ὐ α π α ὐ ζ α ἰ ν ἰκ α μ ῖ ν ο ν τ α ν τ ο ῦ α ὐ θ ρ ω π ο υ· ἰκ α ὶ π α ρ α χ ο ρ ἡ ζ ω τ ἡ
μ υ ἰ κ τ ἰ· ΕΥCΕΒΙΟΥ τ ο ῦ τ ά ῳ τ ὴ ν ἰ σ ο τ ο ύ ἰ κ ρ δ ἰ ν ο ν ο σ α ὐ τ ὸ δ ἰ α τ ε θ α μ έ ν ὴ ν· μ ό ν ο ν γ α ρ ῥ φ ω τ ἰ ζ ἐ ἰ ν θ μ α ὶ
θ θ μ λ ἰ ὸ σ· ο υ δ α σ ἰ ἰκ α ὶ δ ἰ α π α ν τ ο σ· τ ὴ σ δ ὲ λ ἰ μ έ ρ α σ α ἰ ρ χ λ ὼ· ἀ λ λ α ἰ κ α ὶ θ ρ ύ υ ἰ κ τ ἰ· τ ο ἰ σ ἐ ν τ α ὐ τ ῇ φ α ἰ ν ο υ σ ἰ ν ἀ σ τ ρ ο ἰ σ· π α ρ α χ ο
ρ θ ἰ ν τ ο ὺ ἰ κ θ ἰ ο ν ἀ π ὸ τ ε λ ἐ ἰ ν ῥ ό μ ο ν· ὁ τ ἰ π ο σ μ υ ἰ κ τ ὸ σ γ δ ν ο μ ε ν ὴ σ· ἰ κ α ὶ ἐ ω ἰ π ο δ α σ α ν τ ο σ τ ο ὺ σ ἰ σ ὸ τ ο ἰ σ· τ ὴ ν λ ἰ· ἀ π ὸ φ α λ ῶ ν α ἰ μ δ ὴ
ἰκ α ὶ α ἰ ν α χ ο ρ λ ἰ ῶ ἰ· τ α λ ἰ μ β ρ α σ τ ο ῦ ζ ῴ ο υ· ὁ ῳ δ ὸ θ ά τ ἰ ν ἀ γ ρ ἰ α θ ή ρ ἰ α· τ α ῦ τ α π ρ ο σ β λ ή θ ο ἰ ἐ ω ἰ τ ὴ ν ὠ ἰ κ ἰ ά ν π ρ ο φ λ ὼ· ἐ μ ο ἰ κ ἰ ὸ σ ἰ κ α ὶ ἀ ρ μ ὸ
Ζ ο ρ τ ἰ α ὐ τ ο ἰ σ χ ρ ό μ ο υ· τ ὸ τ ὴ σ μ υ ἰ κ τ ὸ σ δ ἰ α σ τ ή μ α σ ἰ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Ο ὐ χ ὸ σ λ ο γ ἰ κ ὸ σ ὁ ἡ λ ἰ ο σ ἀ μ ῳ ο τ ὴ ν ὡ δ ύ σ ἰ ν α ὐ τ ο ῦ·
ο υ φ ἰ ὸ σ ὁ μ ῦ χ ο σ· ἀ λ λ α ἰ κ α τ α τ ὸ ν θ ἰ ο μ ὸ ρ ο ν ὁ δ ὸ ν ὁ ῳ ν π ο ἰ ὁ ἰ τ ὴ ν ἡ μ έ ρ α ν φ α ν ὸ μ ε ν ο σ ἰ κ α ἰ τ ὴ ν μ υ ἰ κ τ α ἰ ε ρ υ π ὸ μ ε ν ο σ· ἰκ α ὶ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν
ἀ ρ ό μ ο ν π ρ ἰ χ θ ἰ· ἀ ἰ ἰκ α ὶ τ ὸ μ ἑ ρ ο ν φ υ λ ά τ τ δ ἰ· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ τ ο ύ τ ο φ η σ ἰ ν ἡ σ ό μ ε θ α· ἰ γ α μ ἰ ἄ λ λ ο ν
ἀ λ η μ ο ἰ ρ γ ὸ ν τ ὴ σ ἡ μ έ ρ α σ· ἰ κ α ὶ ἄ λ λ ο ν τ ὴ σ μ υ ἰ κ τ ὸ σ λ ο γ ἰ σ ό μ ε θ α δ ἰ ν α ἰ· ΗΣΥΧΙΟΥ
Cα φ ῶ σ τ ὸ ν τ ο ῦ π ρ ῶ ο υ λ έ γ δ ἰ ἰκ α ὶ ρ ο ν θ ἰ ὼ θ ᾶ ω θ ρ ὸ λ ἰ μ έ τ ε ρ ο σ ἡ λ ἰ ο σ· τ ὸ τ θ γ α ρ σ ἰ κ ό τ ο σ α π ὸ ὥ ρ α σ θ ἰ ς τ ὴ σ· ἑ ω σ ὅ ρ α σ θ ἰ α τ ὴ σ ἑ ξ ῆ ς
ὁ π ὲ ρ θ ἰ σ ὁ λ ό ἰ κ λ η ρ ο ν μ υ ἰ κ τ α ν· ἔ μ ε ἰ κ α τ ο ῦ τ ρ ἰ η μ έ ρ ο υ τ ὴ σ ἀ μ α σ θ ω σ· μ υ σ η ρ ἰ ο υ π α ρ θ ἰ λ ή φ α ι·

τοῦ ἁγ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ὁ ρ ἡ τ α ὐ τ ὴ λ α ἰ σ ἰ ν ἑ λ ά φ ο ἰ σ ἔ π ἰ
τ ρ α ἰ κ α τ α φ υ γ ἡ ἰ τ ο ἰ σ μ α γ ο ῖ σ·
Θ τ ο ἰ ή σ ἰ μ ε σ ἰ λ ἰ ὼ ν ἰ ω ν θ ἰ σ ἰ κ α ἰ ρ ο ύ σ· ὁ
ἡ λ ἰ ο σ ὄ γ δ ο ω τ ὴ ν ὠ δ ύ σ ἰ μ α ὐ τ ο ῦ·
ἑ ξ δ κ ο σ ἰ κ ό τ ο σ ἰ κ α ὶ ὀ γ δ ό ἰ ε τ ο μ ύ ξ·

Θ μαυτὴ διαλεύσομαι παρὰ τὰ τῶν θηρίων τοῦ δρυμοῦ:

Κ ιμενοι ὀρυόμενοι τοῦ αἴρεσθαι· καὶ ζητήσαι παρὰ τοῦ θεοῦ ἱκετεύσουσιν αὐτοῖς·

Ἀ νέδυ ὁ ἥλιος καὶ ἐπῆλθον· καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τοῖς μανδράσιν αὐτῶν· καὶ ἐξεγρέσθησαν τὸ πρωΐ·

Θ ξέγρυσιν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας:

σ ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· πάντα τὰ σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπλήρωσεν ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου:

ἐπιβλέψαι ἀφ' ἁρπαγῆς τὸν λιοσφλισιν· τὸν τῆς ἀθηρίας ἀβλαζομεναι· ὀμμι ἱερομδεισαι τοῦτο τὸν τοῦ θῦ σοφίας ἔργον· τὸ μὲν ἡμέρας·
ἀλλὰ μᾶλλον τοῦτο ποιοῦμεν ἀφ' ἑαυτῶν ἀθμὴ δὲ δόδοι πόρους μὴ τι γὴ πόρους· λιμαίνεσθαι· τοῖς αἰτοῖς ἀνθρώποις χρήσιμον·
ἀλλὰ μᾶλλον τοῦτο ποιοῦμεν ἀφ' ἑαυτῶν ἀθμὴ δὲ δόδοι πόρους μὴ τι γὴ πόρους· λιμαίνεσθαι· τοῖς αἰτοῖς ἀνθρώποις χρήσιμον·

ἡ ενχίον

θ ηρία τοῦ δρυμοῦ καὶ σιμύροις τοῖς δαίμοσιν φησὶν· οἵτινες ἐν τῷ καιρῷ τοῦ λόγου πικοὺς πάσ-
ἀμαλισσόμενα ὄρη ὁμοῦ· νομίζοντος δηλονότι θήρας ἄξιον καιρὸν· ἐπεὶ τί γὰρ ἰοῦδαν προδέδωκότα τὸν πάτρον ἀρνούμε-
νον· τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις σιμφορώτερον ὀρύονται οἱ μὲν ἀπαίδευτοι καὶ ζητεῖται· παρὰ τοῦ θῦ μᾶλλον· πρὸς τὸν ἀρνούμε-
παίδευτοι· οὐκ εἰσὶν ἐπιτυχεῖν τῶν εἰς τὴν ἀρετὴν ζητεῖται· οὐ γὰρ οἰκείους εἶναι τοῦ αἱμαλίας· παρὰ τοῦ θῦ· τοῖς δικαίους ἐξαιτεῖν
θεῖα πειράματα· ἡ οἰκείωσιν ἐξετάσωμεν· ὁπόταν ἐξετάσθωμεν καὶ τοῖς ἀποστόλοις· παρὰ τοῦ χῦ· ὡς τὸν ἰῦ λέγειν·
σίμων σίμων· προσέσχε σοὶ ἐξητήσατο ὑμᾶς σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἀλλ' ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλείπῃ σου
ἡ πίστις·

ἐν σεβίον

ροῦσιν οὐδὲ θηρίζουσιν· ἀλλὰ τοὺς τοῦ ἑτερογενοῦς οὐσίας· ποιοῦσι τὰ τροφεῖα: τοιοῦτον γὰρ αὐτοῦ τὴ φύσει τρόπον ἐστὶ θηρίων τροφὴ· οὐ γὰρ ἀνθ'

ὅτι μὴ καὶ αὐτοῖς ὀξαρίνοις αἰγικλῆ· χόρτον ὡς ἀνθρώποις ἰστιῶν ἄρτον· καὶ χλόην τῆς γῆς λείαν τοῦ ἀνθρώπου·
προφοίας· τὸ μὲν ὑμέραις καὶ ταῦτα προθῦσαι· οὐ γὰρ ἀνέβη τὸ ἡμέτερον χόρτος· οὐδὲν τοσοῦτον ἀνθρώπου πρὸς ἀνθρώπους·
πρὸς ἀμέτρητον τὸν λαμπρότητα θηρίου· ὑμῖν δὲ τῶν ἀπάντων μερίσθαι μέσον· τῆς τῶν πάντων διαμονῆς τε καὶ ζῶν
ὑπὸ πρόνοιαν ἔστι φέρον· ταμεῖν θλαύσθαι ὑπὸ τῶν τοῦ
λίου μαρμαρυγῶν· καὶ ὁ ἀνθρώπου φθύγγου τὸ φῶς σὸ κομο
μίζετο· τὰ θηρίου φωτὸς ἐγγύς ἐν ἡμέρᾳ προῖσθαι· καὶ τὸν
νύκτα ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων ἐν τῷ φωτὶ διάγειν σωεχόρησεν·
τῶν μὲν ἐν ἀσμαίνοντας ἀνθρώπους τοὺς παζομένους· τοὺς δὲ λοιποὺς
κοὺς ζόου· ἐν ἡμέρᾳ καὶ φωτὶ προῖόντος· ἐστὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ
καὶ ἐστὶ τῶν ἔργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας: θεοδωρήτου

ἀγνῶτος καὶ τούτοις ἡθῆ ἀπρόνοιαν· παρέχει τῶν χρείαν· τὸ
μὲν γὰρ παρὰ τοῦ θῦ ζωτικὸν λογικοῖς· ἀλλόμεσσι καὶ τοῦ
τοις ὁθῦ· τῶν αἰσθήσεων ἀνθρώπου τὸν ἐνεργεῖν τροφῶν:

ἰῶ ἑ ικωνεταν

τῶν δένδρων τῶν φλοιοδιῶν αἰνθρώπων· καὶ ἀσθενούντων τὸν αὐ
γάζεται· ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ φύλλα· καὶ φύγοι· τούτοις
μβοτὴν γὰρ ἡ ἡμέρα· διεθέροισθ' ἀπίτται λίμυς: ἡ ενχίον
λύσας γὰρ τοιχῶ· ἐνδεχόρησαν διὸ ἐμμαχοσ' αἰτὶ τοῦ συ
μηχθῆναι· ἐνδὲ χορήσουσιν ἀφ' αὑτῶν· πῶς δὲ ἐνδεχόρησαν
θῆσαι ἑαυτῶν μαν ἄρας· ὑπὸ θαίσοι ταζόμενοι· ὑπὸ τῶν μὴ
ἰκανῶς φολεύοντος: ἰῶ ἑ ικωνεταν

καθάπερ γὰρ ἅρπεται καὶ φυγάδος ἀπὸ πλιδῶσιν φα
μοιβύων τῶν ἀδόντων: ἰῶ ἑ ικωνεταν

Θ ιδὼν εὐταξίαν δημιουργοῦ, ἣν αὐδηλὸ δάσος τῆς· καὶ οὐδὲν
ὑρίσκει βαίνων ἐν τῷ λειμῶνι· ἀλλὰ πρὸ λαμπὸν ὁ ἥλιος
παύτασιν ἱλαστὰ ἀθανίων λεύομεναι: ἡ ενχίον

Θ ιπὸ τῶν ἐκ δὲ τὸ θαρρεῖν· τοῖς ὁμόπτοις ἀνθρώποις δεδοι
κθῆ· ἐν τοῦ χῦ ἀνάπαυσιν· καὶ πρόειτε μέχρις ἑσπέρας
ἀπὸ μαδὲ τῆς τοῦ ἡλίου σωτηρίας· τὸ ἔργον τοῦ ποιεῖ θεοῦ ἐργά
ζεσθαι· τοῦ φάγειν τὴν ἀρετὴν· ταύτην γὰρ ἡμῖν ὁ θῦ θεὸς
ἐργασίαν εἴθεσ: τοῦ ἁγίου

Θ εὸς ἀνθρώπους ἐκτίσε τοῦ θεοῦ τὰ θαύματα· ἐν σοφίᾳ ἐποίησε πολλὴ ἐπλήρωσεν ἡ
μεγάλη χθόνα· ἐν ὡς ἐνδρεμάξουσαν καὶ λίαν ἀπόκρυ
φον· οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνω ἐν· εἰ
μὴ ἀρέγνωσαν οὐκ ἂν τὸν ἰῦν τῆς δόξης ἐσταύρωσαν: ἰῶ ἑ ικωνεταν

Ε ὐεργέτα ἀχαρίστων ὑμνῳδῶν τῆς τοῦ θῦ οἰκονομίας καὶ ἐν μο
λίζεσθαι οὐ τοῦτο τὸ παῦλον ταῦτα ἐργασάμενον· καὶ τῆς
ἀπρόσιτον αὐτοῦ δόξης· καὶ τὸ φῶς τὸ ἄρρητον· τοὺς δὲ ἀνθρώπους καὶ τὰς ἀμῶν ἀμφὶ τὸν ἥλιον· τὴν σελήνην
τὴν γῆν· τὴν θάλασσαν· τοῦτο καὶ μάτων τὴν θυτάξίαν· τοῖς ἀεὶ μὴ τοῖς παρ' ταχὺ νόμοις· ἐν ἡλίῳ ἐν σελήνῃ· καὶ
τοῖς λοιποῖς κτίσμασιν· καὶ δι' ἁπάντων τῶν θεωρεῖσθαι τοῦ θῦ τὴν σοφίαν καὶ τὴν κτίσεως μεγαλωθῆναι τὰ ἔργα σου κύριε πάντα τὰ σοφίᾳ ἐποίησας:

θεοδωρήτου

Ε ὐλογεῖ ἡ ἐμὴ ψυχὴ τὸν κύριον· κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ ὡραιότητα ἐνεδύσω· περιβεβλημένος φῶς ὡς ἱμάτιον· ὁ ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· ὁ στεγάζων ἐν τοῖς ὑδασὶν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· ὁ τιθεὶς νέφος τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων πνεύματος· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα· καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον· ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὸν στερεώματα αὐτῆς· οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ· ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα· ἀπὸ τῆς φωνῆς σου φεύγουσιν· ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ βροντῆς σου δειλιάσουσιν· ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς· ὅριον ὃ ἔθου οὐ παρελεύσονται οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν· ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν τοῖς φάραγξι διελεύσονται ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων πίονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· προσδέξονται ὄνοι ἄγριοι ἐν τῷ δίψει αὐτῶν· ἐπ' αὐτὰ κατασκηνώσει τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν· ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν καρπῶν τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ· ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ λάχανον τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει· χορτασθήσονται τὰ πεδία ξύλα τὰ πεδινὰ τοῦ Λιβάνου ἃ ἐφύτευσας· ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσιν· ἡ δὲ πελαργὸς ἡγεμὼν κατοικεῖ ἐν αὐταῖς· τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφοις· πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογρύλλοις· ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ· σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς· ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ ἐν ταῖς μανδράσιν αὐτῶν κοιτασθήσονται· ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας· ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπλήρωσεν ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου:

θεοδωρήτου

Ε ὐλογεῖ ἡ ἐμὴ ψυχὴ τὸν κύριον· κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ ὡραιότητα ἐνεδύσω· περιβεβλημένος φῶς ὡς ἱμάτιον· ὁ ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· ὁ στεγάζων ἐν τοῖς ὑδασὶν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· ὁ τιθεὶς νέφος τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων πνεύματος· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα· καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον· ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὸν στερεώματα αὐτῆς· οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ· ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα· ἀπὸ τῆς φωνῆς σου φεύγουσιν· ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ βροντῆς σου δειλιάσουσιν· ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς· ὅριον ὃ ἔθου οὐ παρελεύσονται οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν· ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν τοῖς φάραγξι διελεύσονται ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων πίονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· προσδέξονται ὄνοι ἄγριοι ἐν τῷ δίψει αὐτῶν· ἐπ' αὐτὰ κατασκηνώσει τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν· ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν καρπῶν τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ· ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ λάχανον τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει· χορτασθήσονται τὰ πεδία ξύλα τὰ πεδινὰ τοῦ Λιβάνου ἃ ἐφύτευσας· ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσιν· ἡ δὲ πελαργὸς ἡγεμὼν κατοικεῖ ἐν αὐταῖς· τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφοις· πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογρύλλοις· ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ· σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς· ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ ἐν ταῖς μανδράσιν αὐτῶν κοιτασθήσονται· ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας· ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπλήρωσεν ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου:

ἐπιστέλλαρσ' ἀχαριστῶν ὑμνῳδῶν τῆς τοῦ θῦ οἰκονομίας καὶ ἐν μο
λίζεσθαι οὐ τοῦτο τὸ παῦλον ταῦτα ἐργασάμενον· καὶ τῆς
ἀπρόσιτον αὐτοῦ δόξης· καὶ τὸ φῶς τὸ ἄρρητον· τοὺς δὲ ἀνθρώπους καὶ τὰς ἀμῶν ἀμφὶ τὸν ἥλιον· τὴν σελήνην
τὴν γῆν· τὴν θάλασσαν· τοῦτο καὶ μάτων τὴν θυτάξίαν· τοῖς ἀεὶ μὴ τοῖς παρ' ταχὺ νόμοις· ἐν ἡλίῳ ἐν σελήνῃ· καὶ
τοῖς λοιποῖς κτίσμασιν· καὶ δι' ἁπάντων τῶν θεωρεῖσθαι τοῦ θῦ τὴν σοφίαν καὶ τὴν κτίσεως μεγαλωθῆναι τὰ ἔργα σου κύριε πάντα τὰ σοφίᾳ ἐποίησας

Νηϊ παρθικάζθι τὴν θικελησίαν θύχήματι θαλάσσης τοῦ ὑφ' ὑκαθήμας γεομένου κόσμου: τοῦ ἁγίου
θαλασσηθι τοίγαρ οὖν τὴν καθήμας παρ' ἀμαλλθι τοὺμίον τοὺ ἀνθρώπινον
πραγμάτων· ἐρ πε τοὺν λέγνος τὸ ἀφαρίθμητον· τὴν πολυθιδιὴ καὶ οἰονεί πολυπρόσωπον· τοὺν ἀνθρώπων πληθυὼν θισ-
τὸ τὴς ὄξεως ποιεῖσθαι γεομένης τὸς ὄξ ἀλλαλοὺς. φύσις μὲν γὰρ παίειν ἱ αὐτὴ καὶ ὁ τὸς ὑγιείσθως πρόπος· οὐχθροὶ ὡσ-
πολιαχᾶθεν δὲ ὑμοὶς καὶ πολυγλώσσων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ἀριθμίαν· καὶ τοὺ τὸ θιδόασι τὸ ἐφάπτειν· ὁ ὡσπερ οὐχ ὁμοίαν πρόσωπα πρόσω-
ποις· οὕτως οὐδὲ ταὶ διαφοραὶ τοὺν ἀνθρώπων· ποικιλθίαν φαμὲν· ἀλλὰ καὶ θὺ τὸ ἴδιον τὴν ὁλότητα θαλάσσης· διαπορθμεύσασα
πνεῦμα ἀμβλεῖ καὶ παῖς ὀλκάδας· ὅτε μὲν γὰρ ἀν· οἴσας μὲν θὺ ὑδασιν· πλὴν ὡς ἀτόμων ἀνθρώπων· αἱ ποίμνιον θὺ πολοί ἀν· θικλὴ
σίαι· τὴν γοὴν τὴν ταὺ τὴν ἰδίαν ἡχόμεν ἀφάλασσαν· ἀέχοντα μὲν τοὺς πηδεύοντας· ἀπὸ κομίζοισι θικαθάπερ ὁσῆφ ἀν τὴν
ἀγλὴν χόραν· τὴν τοὺ οὐρανοὺ βασιλθίαν· καὶ ὑλπίδα τὴν θύχῶν· καὶ θὶς ἁγασμὸν τοὺ διὰ τοὺ πνὸς· καὶ θὶς τὴν τοὺ ἀέ-
ρα πρίδαν· τὴν ἀρετὴν· παροικοι γὰρ οὗτος καὶ παρέπιδημοι· καταὐτὸ γὸ γραμμένον εἶναι τὸς γλὸς· οὐκ ἐδοισιν ὁδὸν μου
σαν πόλιν· ἐωφίλον ταὶ διάφορὸς θικθίμλιν· λὸς τάχη τὸς καὶ δημιουργὸς ὁ θὸς· σικαφος οὖν λὶ πλοίου· λὶ θικελησίαν ὁ ηθὸς θ'
ται· πλωτῆρας ἔχου ὑπὸ τοὺς λιγασμόνοις· οἱ καὶ διὰ τοὺ καταδέχασθαι· τὴν πίστιν σωμένται διαπαραπέζομεν ἔχουσι τοὺν χὸν·
ἀλλαις αἰδίοις ὁσθὸ τάχθιμον· καταρρήγνυται· καὶ μυριάπτερι τάσθεον τοὺς ἀέροις καὶ ἔχουσι τοὺν χὸν·
ἀν ἀριθμὴ τοιδὲ καὶ ὡς ὡσπερ πτερυγα φλαζόισι πτέρασμοί· καὶ μὴν καὶ πῦρ τοὺν πυρήρων ἀχρι ὁ τὸς ὁλικατασιεὶ ἴα
σαν· πρὸς αὐτὸ καταφέρθι τοὺ θαμάτου τοδὲ ἴμα· καὶ σωὰ τιμὴν τοὶς ὑαυτοὺ ἀγωρίμοις χὸ: διαδήου πολλαὶς θφίγε
παθθιγοίκομεν ἴσως· ἀπομιμεῖσθαι πὰς ἀοις θὶ τοὺ μυάζοντα· ὁταν τοίνων ἐπὸρ με προσάληθος· καὶ οὐκ ἐθὶ τοὶς πλὸ
τὴρσι φορίτὸς· ὁ θόρυβος· λὶ καὶ πρὸς ἀκρον λὶ δὴ τοὺ καὶ τοὺ τὰ πράγματα υλέγειν· τὸ τὸδὲ λὶ τὸ πορρωτάτω θικαιοῦ· μονόρου
χὶ λέγοντας· ὃ ἐξ ὑφ' θὸ τὶ ἐναντίον τοῖς ἐκθ· ἀμφὶ δὲ καὶ μὴ
ἀπὸ σὴ θι φθόσος· ἵνα τὶ τὸ πρόσωπον σὺ ἀπὸ φρίξη ται
λαμθάνη τὴς προχθίας λιμοὺ καὶ τὴς θλίψεως λιμοὺ· ἀμ-
λὴ τι γὰρ δια ἀπὸ σθαι· καὶ παύταμὲν θὶς πόδοσ ποιὸς φ·
φόμον· ἐωὶ τιμὴ σθαι ὑφοὶς πὶρ ἀζοισιν· καὶ μὴ ἀπὸ σὴ τὸ πὶν
θοσ θὶς θὺ θυμίαν· θὺ δὲ ἀν ἀπτῴ ἐωσ τὴν ἀπάλλην καὶ ἀν
κυμόναν· πὶρὶ ὁ φαι γὰρ οὐ δαμῶς τοὶς ἐθαν τὸ πθάνειν θὸ τας·
ΙΩ Ε ΚΩΝΣΤΑΝ

Διαπὶ ταύτην μὲν ἀλλὴν θὶ πὸν· ὁ τιμάζομεν ὅτι τὸς γλὸς· θὶ ἐροὶς
ἱματίοις αὐτὴ πὶρὶ υβύλλη ται· ἄμφοσος γὰρ φησὶν· ὡς ἱματί
ου αὐτὴ πὶρὶ ωὶ ελλη ται· ἄμφοσος γὰρ φησὶν ὡς ἱματίου τὸ
πὶρὶ ωὸ λαιον αὐτὸς· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ
Ἐν τούτοις παρὶ φησιν· ὁ τι ὡσ ωπερ τὸ τὸς γὸς σοιχῖον πολ·
λαὶ ὅτι ζῶον γεγλυπτικὸν καὶ θρι πτικὸν· τὸν αὐτὸν τρόπον
καὶ λὶ υγρὰ οὐσία παμπολλὴ θὶ ζῴων γένθι τρίφθι·
ΗΣΥΧΙΟΥ μεγάλη λὶ χάριτος οὐ καὶ τὸ σμα τος· ὡς
μὰ λα πτερι ἐχου ζαμωτὴ ρια θυρυχωροσ δὲ· ὡς ὅλων χωροῦ
σα τῶν θὶ θρέγεται τοὺ πνὸς· ΙΩ Ε ΚΩΝΣΤΑΝ
Ὁ γὰρ καὶ μοὶς τοὶς χωροὶς ἐαυτοὶ ὅσθυ· ἀλλ' ἀχῶ ὡς ὑπὸ ταὺ·
γὲ πολλὸσθ· τὴν γλὼν τὴν θαλάσσαν· τοὺ ἀέρος· τὴν μὲν
τέτρα πτόδων καὶ ὑπὸ ωὸ τοὺν· τοὶς δὲ ὑδρὸ γὶ θοις μόνον· τὴν δὲ
ἀλὴμων ἀπτέρων τοὺν γλωχμένων· ΗΣΥ
Ἐρ πὶ τὰ τοὶς ἀμφὶ ποδίοις· Διὰ τὸ θρ πὶθὶν αὐτοὺς ἐωὶ ταμὶν αὐ·
λισὸν· οἱ πὶρὶ δὶ ὰ τὸ πλὶ θοσ θὶ ἰσότοσ· ὑπὸ ρ ἀρι θμὸν λὶ ρυται
λιόπτιμόγοις τοὶς δικαίοις ἀριθμεῖσθαι πρέπει· φησὶν γὰρ θμὸς δὸμ ἀν ὑπὸ ἐμὶ θὴ θαν οἱ φὶ λοισοφοὶ ἐξ ἀρι θμὸν σμένοις
καὶ ὑπὸ ρ ἄμμον πλὶ θων θὶ σόμενοι: ΙΩ Ε ΚΩΝΣΤΑΝ Πλὴμοι γὰρ ἄπειροι καὶ τὰ τῶν θαλάσσαν
ἰχθύων· οἱ μὲν μὶ ζοισ· οἱ δὲ ἐλάττοις· καὶ τροφὶ τοὶς μὶ ζοσιν οἱ θ ἐλάττοις· καὶ τὸ γένος οὐδαμῶν ἄπει· ὡσ ἴσον ται
γὰρ οἱ δὲν ἀπὸ τέτροι τοις ἐκ τὰ δὲ ἑτέροις καὶ οὐκ ἀναλίσκεται· ἀλλὰ μὶ κὰ τὴν δαπάνην ἐπὶ προσθέσ· τοὺτοις ὁμοίκὰ
σι τοὶς ἀλόγοις· ὅσοι τοὺν ἀνθρώπων τοὶς ἐκ τὰ δὲ ἑτέροις κατα πίνουσιν· ἀτὶ γὰρ τοὺτοις καὶ ἔσαν θρώπων ὁμὶ
ἀλλθι σὶ μὲν οὐκ ἐγκλήματον γενόμενον· φύσθεσ γὰρ ἀτὶ τὸ ἔμμαι μου· σὺ δὲ οὐδὲν δὲμ ἐαν ἔξ ἴσα πολογήσαν· ὁ λόγος
καὶ νόμος τετιμημένος· καὶ προφὶν τοὺν ἀλόγων συγχωρεῖ αὐτοὺς ἐχάρου: ΗΣΥΧΙΟΥ
Οἱ μὲν ἰσοδιαίτοι καὶ ἀφαν· πασ γὰρ τοὺτοις τὸ ἁπτισμα δὲχεται· καὶ οἱ μόγον ἁμαρτωλοὶ τοὺ λουτροὺ τὴς παλιν
γενεσίας ἀλλ' αἱ καὶ οἱ δικαιοι χρὶζουσιν· ἐωφίλὶ ἐαν μὶ τις ἁμαρτήνη θὶ ἐξ ὕδατος καὶ πνὸς· οὐμὶ δὶ σὸλ θὶζ ὠὼν ἀν
σιλείαν τοὺ οὐρανοὺ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ε ΙΕΡΕΙΑΣ ΝΥ ταρ δι αναι γομ τα τὴν θάλασσαν· ἀλλαμὶ δὶ ἀπὸ μόνον
τὰ αὐτὴ μὶ δὶ σὶ ἀπαναπαιζόμεν ἀτοὶς ἐκ μασιν· ἐαν γὶ ται· ἐκαὶ οἱ ἐν θρὶ ἐωὶ τὸ σ· καὶ μὴ ἐκ ἀταλθρὶ ἐκ αρ ἀπέ νο μὲ
νοι· ἐκ ἀπαπλατω ὠν τὸς τοὺ ἐκλύδωνος τοὺ αἰώνος· καὶ ὑπὴ λότεροι αὐτοὺ οὗ τὸς· ποιοῦσιν ἐν γασί αν ἐν ἰδασι πολλοὶς· ὅσοι
συγκἀταπαίγουσι τοὶς αἰῶσι· ἐαν τοὶς ἐκ θρὸν λὶ ἐν τιμ ἀσ· τοὺ ὑδα τοσ ἐν θὶ σμέν ου· διὰ τοὺτο θὶ δόσαν τὰ ἐν γασί·ῦ· μισθὸν τὴς ἐρ
γασί ας· τὴν σωὰ ὅτι μ τοὺ ἐρ γου ἐκ ῦ· καὶ τοὺ ἐν τοὶς ἐκ θρὸν λὶ ἐν τιμ ἀσ· τοὺ ὑδα τοσ λαμπάσιν τὸς· ΚΥΡΙΛΛΟΥ
ξ καὶ οὐ δὲ λὶ τοὺ φαμὲν· οἱ σωθρὶ τοὺν ἐν τὴ θαλάσσῃ γλυχομένων· ὁ λόγος λὼν αὐτὸς· οὐ τεθμὼν τὰ τοὺ ἰχθύων δὶ αἰ ρο ρὰς ὑ
πὸ μφαίν ἐν θὶν λὶ θο λεν· ἀλλου δὲ θὺ φραίνον τα τὶ γασ σομ ένη τὸ ἐκ αἱ σθητὸν· τοὶς τὴς θαλάσσης ἰδασιν γλυκέ μένον
Δηλοὶ δὲ τὸ σὸφ ὧν διάφορον τὴν ἐν τοὶ δὸ ὑπὸ μίαν τύ πων· καὶ τοὺ ἐν αὐτὸ τοὺ ὠσθέν ἁλμυρίου· καὶ μὼν καὶ
δραίνον τα τοὺν ἀρ χθίναιον· τοὺ χάριν ἐν ἀν· ὅσ παύ τας πὶρὶ ἴσιν αὐ θρώ ποις· καὶ τὴν ἐκαθ ἡμαὶ σοὶ ἐκομένην
πὶρὶ ποιᾶθι ται ὁ τὸν ἀλόγων ἐωὶ ωου λεύ σαν τύχαὶς: ΗΣΥΧΙΟΥ
λὶ θὶ κελησίαι πλοὶ αἰ ἐκ τὸ τασ λέγον ται· διατοσωνδέσθαι μὲν ἀπὸ τοὺ ξύλου τοὺ σταυροὺ τὴν ὁμοιότητα· καὶ τὴν
χρὶσιν· ἐν τοὶς ἰδασι κὰθ ἐστὶ ὧσθαι τοὺ ἁγιάσματος· ✠ ◦:◦:◦:◦

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν:

Αὐτὰ προστὶ πρὸς δοκοῦσί μοὶ μαὶ τὴν προφὴν αὐτοῖς ἐστὶ καιρόν:

Μοὶ τόσου αὐτοῖς συλλόξουσιν. ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν:

Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

Ἀρειανοῦ οὗτος οἰ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Ἀνοίξας τοσ δόσου τὴν χεῖρα τοῦ ἔπλασας ἐμὲ παίζειν αὐτόν: Πόσα ρὶ ἔταξ τοσ δόσου τὸ πρόσωπον ραχθίσεσθαι παραμόνοις τοῖς ἰουδαίοις:

νε΄ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Δείκνυσι διὰ τούτων. ὡσαύτως ἀπὸ θεότητος καὶ ἀθανασίας καὶ ζωῆς ἀλλοτρίωσις. ΕΥΣΕΒΙΟΥ Οἱ μαθητοὶ τοίνυν τὴν τοῦ παρόντος αἰῶνος ὡς τὰ βέλτιστα μᾶλλον ἡγοῦνται καὶ τὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀμαυρώσουσιν. καὶ ἡ φήμη ὡσεὶ τοιαύτη τις ἐπὶ τοὺς ἀκούοντας ἐξέρχεται. μήτε ἐπὶ τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν τοὺς ἀνθρώπους ὡς μηδὲν εἶναι τὸ μέλλον. διὸ ἀπόρρητα καὶ ταῦτα τοῖς πολλοῖς τὰ τῆς παρουσίας ἀμαυροῦντος τοῦ κοσμοκράτορος. διὸ καὶ τὴν ὡς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τῶν ἀνθρώπων ἀπώλειαν. ἀμαθίᾳ τῶν ἀκουόντων ἐπεισῆλθεν. οὕτως ἀμαθεῖς ἦσαν. ὡς μὴ δύνασθαι παρορᾶν τὸν μέλλοντα. ἀλλ' ὡς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ἀπώλειαν ἐκδέχεσθαι τῶν ἀνθρώπων. ἐπεὶ καὶ ἡ τοῦ κυρίου παρουσία ἀθάνατον ἐπήγγελται ἡμῖν ἀπ' αὐτῆς. λύει ὁ λόγος παρίστησιν. μετὰ τὸ φανῆναι δίκαιον τὸν ἐμὸν δοῦλον πολλοὺς δικαιώσει. καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. διὰ τοῦτο μεριεῖ αὐτῷ πολλούς. καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα. ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε. καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. ΗΣΥΧΙΟΥ ἡ γὰρ ἀπόστασις διὰ τὸ ἀρχαῖον ὄφις ἀπὸ κατάστασις. ἀπαιτήσω μεθ' ἁρπαγὴν παρ' αὐτῶν: ΙΩ Ε ΙΣΩΝΙΣΤΑΝ τοῦτο γὰρ καὶ ἄλλος τῶν οἰκουμένης παρήμασιν ὁμοίως. τὸ ἁρπαγὴν τοῦ ἀνθρώπου τὸ γένος. ὃ ἀφείλατο πάσης ἡλικίας. τῶν παρανομούντων καὶ ζωοποιῶν καὶ δούλων αὐτοῦ καὶ λαβὶν αὐτοῦ ἀόριστον. καὶ πανταχοῦ ταμιεύεται καὶ θυσιάζεται. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο μᾶλλον ἀφθονίαν ἐμοὶ αὐτοῦ τὴν ἰσχὺν ὁρᾶσι καὶ διὰ τὸ παρορᾶν μὲν τὸ μεμολυσμένον τὴν ἀπάτησιν. διὰ τοῖς ἀσεβήμασιν διὰ τοῖς φυτοῖς διὰ αὐτοῦ τοῦ γένους τοῦ ἀνθρώπου: ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ λέγει φησὶν αὐτοῖς παραπαίουσιν ἐμὲ δικαιοῦν. ἄλλως λέγοντος τοῦ φυλάσσοντος τοῖς ἀσεβέσι δικαιοῦν. ἀσεβῆ δικαιοῦν. ἀσεβεῖς δικαιοῦν: ΔΙΔΥΜΟΥ τὴν ἀόριον παρέχων δόξαν τοῖς διὰ αὐτοῦ βραβείοις ὁ θεός. ὅταν πάντα τὰ πρὸς αὐτὸν προσδιορισθῶσι θυμφραίνεται. ὡς γὰρ διὰ ἀρχὴν πάντα τὰ καλὰ λίαν ἐποίησεν. διὰ τὴν ἀπὸ τῶν οἰκουμένων τελείωσιν καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσιν. διὰ τὸ ἐκ τοῦ ῥήματος τοῦ ἀποστόλου εὐδοκῆσαι. διὰ τὸ ἐν αὐτῷ κατοικῆσαι. διὰ τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις ἐμπεριπατῆσαι. διὰ τὸ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπισκηνῶσαι. διὰ τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις ἀναπαύσασθαι. διὰ τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις ἐνοικῆσαι. διὰ τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις ἐνδημῆσαι. διὰ τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις ἐνεργῆσαι. διὰ τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις ἐνεργεῖν. διὰ τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις ἐνεργεῖσθαι

Ὅρη τὰς ἁμαρτίας μὴ ἀμείβεσθαι φησὶν· ἀεὶ καὶ ἐν αἰσθήσει κατὰ τὴν πρόθεσιν καιρόν. οὐ καὶ ἐμμόλον ὁ ἀπόστολος·
ἰω ε ιωνς τοῦτο δὲ πιθανὸν εἶναι· ἀπὸ λύπης φθείρεται ἡ σὰρξ ἡ ἀβίωτος ἡ ἀγρία ἡ σωτηρία καὶ ποιμαίνουσα
αὐτὸ γὰρ ἡ σωτηρία ἐστὶν ἡ ἀγρία· οὕτως σαυτὴν ἀπὸ τῶν πόνων σου· καὶ ἀβρόν τὰ τῆς διαλύσεως· διαβρύπτε
ται· καὶ ἐν τῷ θανάτῳ πολὺ τὸ τῆς ὑπολήψεως· Διάλογος ἐφ᾽ ἁπὸ μόνος δὲ ὁ θεός· καὶ τοῦ πομφόλυ
γος ἀμέσως διὰ τὴν ἐναβρὴ φαντασίαν· ὁρᾷς καὶ ἀλόγους μὴ νοῦν καὶ σωτηρίαν ἔχειν τὰς· ἐν αἷς μάτην ἡδὺ αὐταῖς ἐμφύσ τὸ διὰ πυρὸς καὶ
λασθῆσαι· Ἡσυχίου καὶ μαρτυρεῖ τοῖς ναοῖς ὄρος· λίνον καὶ γὰρ ἐστὶν τὸ ὄρος καὶ θηλὴ ἐν τῷ
ρὶ τοῦ μόνου δοῶν αἰωνίου λόμενος· ἐπὶ καὶ ἐν τὸ ὄρος καὶ ἐπὶ σπιρίζετο· ἰω ε ιωνς
ὠδίνων ἐν τῷ φαφῆσαι οὐ τὴν διὰ τοῦ ἔργου· ἐπὶ φόβῃ γὰρ ἐν ἔργῳ αὐτοῦ πολλοὶ ὀφθῆναι
γον τῷ θεῷ· καὶ ἀντίδοσιν οὐδεμίαν αἰσχύνας ἀπαιτοῦσαν· ἢν ἐν τῷ τὴν καταπίθησι· τοῦ ἑνὸς ἐπὶ
τοῦ ἑνὸς καὶ ἐν λογίῳ τὸ πᾶσαν ἐν ἀοῦ τοῦ παραπλήσιον τὴν ζωήν· ἀπὸ ἐν ἐπὶ σαρκὶ ἁγίας διὰ
πασῶν καταστήσεται· ἐν οὐδὲν ἄπαξ ἐν ἰσχύν τρεπόμενοι· ὅσον ἐν ἐν ὑπὸ θεῷ οἱ τοῦ θεοῦ·
διάλογος τοῦ τοῦ τῆς ζωῆς τοῖς ἐρῶσι· ἐστὶ τοῦ τοῖς αἰσχύνην αἰσχίον· ἡ ἀπὸ τοῦ ποδὸς ἐν μὴ ὁ θάνατος
τος· ὅτι καταστήσεται τοῖς ἐμμὴ τὴν· ἀπὸ ἀλλὰ ἐν ἀπὸ θάνατος· Διὸ τοῦ ἐν ἀπὸ ἐμμὴ μὴ ἐν σοῦ καὶ
μόνον ἐν ἰσχὺν ζωῆς· ὅτι οἱ ζῶν τῶν εἰ φησὶν αἱ ἡδύνασιν· ἐν γὰρ τὴν προφορὰν οὐ ταῖς ἀφθίαν· τὸ ἐν αἱ ὁμοῦ·
τοῦ ἀπὸ διάλογος· ἐν ἀπὸ ἐν ἀπὸ ἐν ἀπὸ

σ

ΗΣΥΧΙΟΥ

Οὐκ ἀπὸ θαμὰ δὶς τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὁ προφήτης προσεύχεται· τοῦ τοι γὰρ αὐτοῦ οὐκ ἐκὼν τῆς προφητείας ἄξιον· ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μὴ συμμίσγεσθαι δὲ αὐτοῖς τοῦ λοιποῦ· μηδὲ ἀρχὴν ἀρχὴν αὐτοῖς τὴν προτέραν ἐπαρχίαν ἀπολαβεῖν δὲ τοῖς ἁμαρτωλοῖς· ὁ γὰρ διαμφισβητούμενος· οὕτως οὐκ ἐξ ἐπαρχίου ὁ πρὸ ἐπαρχίου πρότερος· ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐμβριθὴς ὁδὸς λόγος ὁ πικρὸς καιρός· ἀκούσομαι γὰρ πορεύσεται πεπρωμένου καὶ τηρουμένου τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ·

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ἀλλ' ἐξ ἧς πίστεως προσῆλθον τυχεῖν· ἐξ οἵων ὁμαίκαρπος προφήτης· πότε εὔχεται· τοῦ οὖν τοῦ ἁμαρτίας· ἆρα ἁπάντας τοὺς ταῖς ἁμαρτίαις κατεσκληκότας· ἀποκλεῖσθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι μοῦ λέγει· καί τοι μᾶλλον ἐχρῆν αἰτεῖν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων· ἐπεὶ εὔχεσθαι μᾶλλον τοῖς ἡσσημένοις· ἀπολωλέναι γὰρ οἱ τοιοῦτοι· καὶ μετοχλίζει ἀλλ' οὐκοῦν ἅπαντας τοὺς ἁμαρτίας· ἀφομοιάσας ἑαυτῷ πλήρωσιν ἐπὶ ἐπαγγελίᾳ τοῦ λόγου· καὶ γὰρ ἡγεμόνα θεοῦ· ὀφείλουσιν οἱ ἁμαρτωλοί· ἐπιλείπουσι γὰρ ἀπὸ τοῦ θεοῦ λόγου· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ κακοῦ· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ κακοῦ· ...

ιω ε ιωνεστων

Ἐν ταύτῃ οὖν τῇ οὐσίᾳ ἀφαιρεθῆναι δύναται· οὕτως οὖν ἀφαίρεσιν τοῦ θεοῦ παρὰ θεοῦ παραδοθῆναι· ἀλλ' ἀπὸ τῶν καὶ εἰς ἄλλα τὴν προφητείαν· διὰ τί ποτε ἐν ἁμαρτωλοῖς· οὐ θέμις εἶναι ἁμαρτωλοῖς· ἀλλ' ἀμφότερα μὲν ἐπαρχίου ἀφόμοσε· οὐ θέμις εἶναι ἀφόμοσε· τοιαῦται γὰρ αἱ τοῦ ἁγίου τύχαι οὐχ ἑαυτοῦ μόνον· ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκουμένων ἁπάντων τοῖς δικαίοις ἀφορίσας ἁμαρτωλοῖς· καὶ μετοχλίζει

Ἐν ταύτῃ θαυμάσαι τὸν παῖδα διδάσκαλον εἰς δυσφημίαν· διὰ τῶν τῆς προφητείας ἁμαρτημάτων τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ λόγου τοῦ τυχεῖν· ἀσφαλίζεται θεμελίου τοῦ ὄρους φοβεῖσθαι τοῦ λόγου· λείπει

Ὁ παῖς ὁ δικαιούμενος ἐν τῷ καιρῷ· ὁ τῆς οὐδὲν δικαιοκρισίας ἀφ' ὧν μὲν δύναται θεὸς ἐπὶ τοῦτο· διὰ γὰρ ὧν καὶ αὐτὸς ἐν ἀφ' ὧν ταῖς καιροῖς· διδάσκαλον δικαιοσύνης· ἐπὶ τοῦ

ἕτερος ὅρμωνται τὸ φῆσαι καὶ ἐπικαλεῖσθαι δι' ὁμοιότητα αὐτοῦ μᾶλλον λέγοντος· οὐ γὰρ ὁμολογήσει φῆσαι· καὶ ἀ-
πόθητα ἁμαρτήματα· δηλονότι μετὰ παῤῥησίας· τὸ ὄνομα αὐτοῦ καλέσας μᾶλλον ὅρμασθαι ἀφεῖναι·
ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ ἐν τούτῳ τῷ ψαλμῷ· προσαγάγοι τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις· τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὸ ἐξ ἐθνῶν λαὸν φα-
νέρας ποιήσῃ πάσας τὰς θαυματουργίας αὐτοῦ πεποίηται· ἐπὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ λέγει· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
† ὁμαχείρας αἶνος· τὴν ἀφορίαν ἐπέτεμε ται· τὴν ἀπὸ αἱμαλὼκ καὶ ἐπὶ ὁδὸν τοῦ ἰῶν εἶλε τὴν ἀπαγγέλου. ἵνα τι
ματος θεμένοις· ἀπαγγέλλειν τὸ θεῖον πᾶν παρακελεύεται· ΗΣΥΧΙΟΥ ὁμαίτιον ὁμολογεῖσθε πρό
τερον καὶ δεύτερον ἐπὶ τοῦ ἐκλείσθη καὶ οὐλέται· ἀλλ' ἵνα καθαροὶ διὰ τοῦ ὁμολογίσεως τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων·
γενόμενα· ἐξ ἀγνοίας καὶ ὀργάνου καθαροῦ τὸν ὕμνον προσενέγκομεν· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ τίνος χάριν ἐπὶ διὰ τὸν τοῦ ἰοῦ
λαίων λαὸν ἀληθινὸν ὄντα· καὶ ἀπιθῆ· διὰ παῤῥησίας ὀφείλειν οὐκ ἐκδικῶ ἀπό· ὡς ἀδιαφθόρως ὁ προφήτης· πρὸς ἀρρθύθι
τὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν διαφθορὰν μεμαθήκασιν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ βούλεται γὰρ ἀπαγγελθῆναι αὐτοῖς θρησιν· ὡσ
† ἀνοήτοις καὶ μηδέποτε μεμαθηκόσιν· ὁποίας πάλαι πρότερον θυρηγόσίας ὁ θεὸς τοῦ πρωτοτόκου παραλόγου λαοῦ· καὶ
ὁποσημερίον ἀφθῶν παρὰ τοῦ θεοῦ τῆς ψυχικότητος· παρεμισαν ἀσθενήσαν τὰς· καὶ ὡσὰν διαφθορὰς παρανομίας αὐτῶν
καὶ ἀσθενείας· τῆς τοῦ θεοῦ ἐφορούσης αὐτούς· ἵνα σιωπῆς τὸν ἀπὸ πλανῶσιν· ΚΑΙ ΜΕΤΟΛΙΤΑ ὅρμωνται γένεσθαι καὶ
ΗΣΥΧΙΟΥ ἀφωνίας τῶν ἐνταῦθα ἀπορρήτων ἀπιθρανθῆναι τοῦ θεοῦ λαοῖς· ἀπορρήτων ἀπιθρανθῆναι τοῦ θεοῦ λαοῖς·
πλατυσμὸν τῶν γλωσσῶν διὰ τῶν φωνῶν· τὸν ὕμνον παρὰ
χοντος· θαλασσοδόσωνιν τὸν ταμβλωδοῦ μέτρου:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ἔπαινος γὰρ καὶ δόξα τοῖς τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ δικαιωμέ-
νοις· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Ὁ ἀκούσας καὶ ἀκαθαίρετος ἐκ παρα-
κελεύεται λαὸς· μὴ ἐν πλούτῳ μὴ ἐν ῥώμῃ· μὴ ἐν σοφίᾳ
ἀρετὴν μεγάλην φρονεῖν· ἀλλὰ ἐν τῇ τοῦ θεοῦ γνώσει· καὶ προμηθίᾳ
ων· καταγαρ τοῦ ἀπὸ φρονεῖν· ὁ καυχώμενος ἐν τούτῳ καυχάσθω·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

† θεάσεται σὺν ὁμολογήσεως ἤρξατο καὶ κατέλιξεν εἰς τὸ
φροσύνην· ἀρχὴ μὲν γὰρ τῆς κατὰ θεὸν προκοπῆς ὁμολό
γησις· πλοῦς δὲ εἰς κατάθεσιν φρονήσεως· ΤΩ Ε ΙΩΝΕΣ
Ὁ γὰρ τοιοῦτος καὶ ζητεῖν δύναται καὶ ζητῶν εὑρεῖν· οὐ γὰρ
παύσεται ζητῶν τὸ εἰδέναι ζητεῖν· εἰ γὰρ ἐστὶ λίθος τιμί
ων τῶν εἰδώλων χρεία· καὶ ἐστὶ κολυμβητὴν τῶν πολλῶν
τῆς ἐπιστήμης δεῖ· πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ θεοῦ· πολλαχοῦ γὰρ ὅτι
ταῖς ἀλύουσαν αὐτὸν εὑρεῖν· καὶ πραγμάτων ὄχλος· καὶ θορ
ύβος ἐστὶ παντὸς στάσεως καὶ νοσήματος ψυχῆς· καὶ δαιμόνων
πνεύματι· καὶ ῥαθυμίας· καὶ ἀπαλλαγόμεν τούτων
ἁπάντων· ταχέως αὐτὸν εὑρήσομεν· καὶ τὴν καρδίαν ἀπο
λύσομεθα· καὶ τὴν ἀφῆς τὴν ἐλαύνομεθα· αὐτὴ γὰρ ζητῆς δίκης
φέρουσα δόξαν· ΚΑΙ ΜΕΤΟΛΙΤΑ
τῶν ζητούντων τὸ σωτήριον ἐστὶ δίκαιον ἐκκλησίαν τὸ σωζόσαν αὐ
τὸν λογίζεσθαι· ὁ γὰρ ζητῶν ἐστὶ διαμοίρας ἐστὶ δίκαιος ἀεὶ τὸ
ΙΩ ΕΠ ΙΩΝΕΣΤΑΝ
ζητούμενον:

τί ἐστὶ τὸ ζητεῖν· τὸ παθητικὸν οὐρανοῦ φρονεῖν· τὸ ἀεὶ αὐτὸν λογίζεσθαι
τὸ ἀεὶ θεὸν διαμοίρας ἀεὶ ἔχειν· τὸ μὴ δέεσθαι ἀεὶ δόξης· ὁμολογοῦντα αὐτὸν δι
αστὸν προσευχὴν καὶ τῶν ἀφανῶν πράξεων· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
† ἐχάν τὸν τὸν ζητήσεως· καὶ τὸν ἐστὶ γνωμένον· τὸν ζητῆ
σιν εὑρέσθω· ἀπολαύειν τὸν κατὰ θεὸν εὐφροσύνην· ταῦτα
δὲ παραπαλήσομαι· ὅτι πρόσωπον αἴρω φέρεσθαι τῶν ἀπὸ φόλων τοῦ σῶ λαοῦ τινὸς· τὸ γὰρ ἀπαγγέλλατε
ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔργα αὐτοῦ· οὐδὲ ἄλλοις ἁρμόζει λέγεσθαι· ἢ αὐτοῖς τοῖς ἀπὸ φόλοις· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
παροργίσασι ὁ λόγος τοὺς τῶν ἐθνῶν κηρύκας· ἐπὶ τὸ προθύμως ἐκζητῆσαι τὸν κύριον· διὰ τοῦ ὅτι πεῖ εὐφραν θῆ
τῶν καρδίαν ζητούντων τὸν κύριον· ἐπιμάλλον αὐτοὺς ἐπὶ πρόνοιαν φασίκων· ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε· τοῦ
τοῦ δὲ αὐτοῖς κραταιῶ ται πρὸς φωνῆ· ὡσ δεομένοις κράτους καὶ ἰσχύος αἰῶσιν· ἐπὶ τοῦ ἰσχὺν ἐπὶ τὸ προσ ταγμένον
ποιῆσαι· ΗΣΥΧΙΟΥ ἰσχὺν ἀναλαμβάνειν τὴν ψυχὴν καὶ τῶν ἡδονῶν ἀκρατῆ γενέσθαι· μου
λεται τοῦτον· ὁ ἅγιος ζητῶν τὸ πρόσωπον· ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΟΥΤΡΙΤΟΥ Οὐτρίτου τοῦ ἐπὶ αὐτοῦ καὶ ἀπάτητον ἐπὶ μισοῦσθαι
λοθεὶς ἀναφανόμενον· φανησόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ἀλλὰ παρὰ πάντα τὸν αἰῶνα· ἀμαχοὶ γὰρ οἱ ζητοῦντες ἔσονται· καὶ
ἀλήθητοι· ΙΩ ΕΠ ΙΩΝΕΣΤΑΝ πρόσωπον ἐνταῦθα· τὴν ἐπὶ φάνειαν αὐτοῦ φησὶν· τὴν πρόνοιαν τὴν κηδε
μονίαν· τὴν εὐδοκίαν· τὴν ἐπιμαχίαν· τὴν ἐπὶ νοιαν τὴν περιποίησιν· ΗΣΥΧΙΟΥ
Οὐτὸ τῆς οὐσίας λέγει τοῦτο γὰρ οὐδέποτε φησὶ προσωποποιεῖσθαι καὶ ζητεῖσθαι· ἀλλὰ πρόσωπον τοῦ θεοῦ· ἢ ἑαυτοῦ γνώσεως·
ΔΙ ΑΝΤΙΟΧΟΥ Ὡ ἀνθρώπου τὰ τῶν ἱστορίαν διηνεκῶς ἐπιμελεῖσθαι τῆς τοῦ μαρτυρίου· λέγει τοῦ
γόμενόν τὸ τοῦ θεοῦ πρόσωπον· οὗτοι οἱ σωζόμενοι καὶ ἀδιάπτωτοι· ἐξ ἐπάσης δογμάτων τῆς ἀληθείας καὶ πράξεων
ἀρετῶν· ἐπιδείκνυσι τὰς σφᾶς διαπαντὸς ζητοῦσι τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἐπὶ δεῖν αὐτὸν νοῦν καθαρὸν ἐπιμελούμενοι· πρό
σωπον δὲ θεοῦ· ὁ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως· ἀπαύγασμα· τυγχάνων ἐστὶν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου· διὸ καὶ ὁ ὁρῶν αὐτὸν· θεὸν ὁρᾶτον
πατέρα:—

Μ μήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ
ὧν ἐποίησεν· τὰ τέρατα αὐτοῦ
καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος
αὐτοῦ·

Σπέρμα Ἀβραὰμ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· υἱοὶ
Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ·

Αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ
τὰ κρίματα αὐτοῦ·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ἐπὶ τοῖν παραμοσὶ καὶ ἐπὶ τοῖν παλαιὰ διαθήκῃ φρομένων· εἴτε τοῖν ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις γραφὴν παραδοθέν
των· οἷμι τραφαρικαὶ τὰ διαμοσίσασ πέρατα· καὶ διὰ τοῖν λοιπῶν προφητῶν θαυμασίαν· τὰ διὰ τοῦ νῦν τοῦ θεοῦ γενομένα·
ἀπερδιδίσει ἡμᾶς τοῖς τοῖν θεῖων κύριος· εἰ ἀσαμῶν τὰ τοῦθ ἡ διαδοῶναι· ἐπεὶ μὴ πρότερον ταῦτα παρ ἄλλου
μεμαθήκασιν· καὶ ὅσα δὲ εἰς ἀνθρώπους ἐλήλυθεν· διὰ ἐφορᾶς ἀποθαυμάσια καὶ πέρατα· τοῖς παλαιοῖς ὁμοίως ἀφ ἑαυτοῦ μὴ
σθή τι παραδοῶναι τοῖς ἐνθάδε·

ΔΙΔΥΜΟΥ

Ἐπεὶ δὲ λέγει περὶ τοῦ εἰς γῆν προσγεγενημένου· πῶς
εἰ ταῖς ἐλπίσιν· προδιδάσκει ἡμᾶς ἀεὶ γῆν πρόσωπα τιμωρίας· τὸ δίκαιον· τὸ μὲν δὲ αὐτοῦ τὸ λόγου αὐτοῦ τοῦ νομίσεως· ὃς καὶ μονοθέ
του καὶ ἀκριβοῦς παιδευτοῦ· δίκην κεκριμένα· παιδεύματα καὶ παραγγέλματα ἡμῖν διδάσκει·

ΙΩ Τ ΚΩΝΣΤΑΝ

Ἐν ταῖς θαύμασι δοκεῖ τὴν ὁδὸν δηλοῦν ἐν ᾗ δεῖ πορεύεσθαι· διὸ λόγω καὶ ζωῆς καὶ δυνάμεως τῶν
ὁδῶν· τὸ δὲ διὸ ὁδὸς τὸ διανύεσθαι ἐστὶ μηδὲν φθάνειν παρὰ δόξαν τοῦ βίου καὶ τοῖς νόμοις καὶ τοῖς θεσπίσμασιν
αὐτοῦ·

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ποία τέρατα ἐνθυμεῖ· τὰ μεγάλα τῶν αἰγυπτίων· τὰ πρὸ τῆς αἰγύπτου· τὰ
μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν αὐτοῦ· πάντα γὰρ ταῦτα θαύματα καὶ παράδοξα πράγματα· καὶ ἀκόλουθα ἀνθρώ
πων ἐλπίσιν ἐστὶ παράδοξα·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Πέρατα δὲ τὰ γενόμενα θαύματα· ἃ δὲ περιπατῆσαι ἐστὶ τῆς θαυ
λάσσης καὶ μικροῦ ἀμαχεὶ ἐστι καὶ τὰ λοιπά·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ἐθδιν γὰρ πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνθρώπους· ἀποκειμένοις τοῖς
αὐτοῦ κρίμασιν· μὴ ἀγροικίᾳ μὴ τὰ ἔργα αὐτοῦ· μὴ τὰ κρίματα
αὐτοῦ· διὸ ὧν κρίματος· οἷμόνομ τοίνυν διαφανῶς θρος· ἀλλὰ καὶ πάν
τας τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνθρώπους· ἐκρίνει τῆς αὐτοῦ κλήσεως ἀπὸ
χωσας·

ΙΩ ΚΓ Τ ΚΩΝΣΤΑΝ

Ἐν ταῖς θαύμασι δοκεῖ θεῖος μόνος λέγειν· τοὺς οὐρανούς· τοὺς θε
λίτους θεσθαλάσσης· τοὺς ἀπογλίς· τοὺς ἀπουρανοῦ· οὐ γὰρ δίκαιο
μον ἀνθρώπους ἐλαύνειν μόνον· ἀλλὰ τὰ ὁρώμενα ἅπαντα·
ἡθάλασσαν· τὸ μὲν ἀόρατον τοῖς ἀγγέλοις· τὰ δὲ ὁρατὰ
προσλήψεται τὸ ἀναγαγεῖν· ὁ ἥλιος τὸ τρέχειν· ἡ σελήνη τὴν
ἀμετάπτωτον· ὁπόσος τῶν ἀστέρων χορός· ἡ φύσις τῶν σω
μάτων· ἡ τῶν ὑγρῶν· ἡ τῶν ἀλόγων· ἡ τῶν ἀψύχων· τὰ
οἰκείοις γὰρ εἴδεσι διοικεῖται νόμοις· καὶ ταῦτα ἅπαντα
ἐσται γραμμένα θεῖ·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐπὶ δὲ ἀορὸς τοῖς ἀπὸ τοῦ λοῦ σὸ λόγος· ἵνα καὶ ἐὰν σπερμαθῶσιν
τῶν τοῦ Ἀβραάμ· καὶ δοῦλοι αὐτοῦ· καὶ υἱοὶ οἱ τοῦ Ἰακὼβ
ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ὤφελε δοῦναι· ἀπαγορεύλαπτοις
θεῖς εἶπεν· ὡς αὐτὸς δημιουργὸς ὁ θεὸς ἡμῶν·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Σπέρμα αὐτοῦ· ὁ διδασκάλου τῆς ἐκ παρασκευῆς· ὡς σαφέστερος ἐστὶ νομί
σας· καὶ τὴν ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ κλῆσιν αὐτοῦ ἀμφοτέρους
χιλίους ἐνθεῖναι· ἡμιμήμη παραδηλοῖ· οὐ γὰρ ἦσαν ἀριθμὸν τοσοῦτον
λόγος σημαίνει· ἀλλὰ διαφόρους καὶ αἰσθήσεως· τοῦ ἐνθεῖναι τὸ
πλήθος αἰνίττεται·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ἐθ πεὶ μὲν παρ τῶν οἷς ἦλ οὗτοιῖς ἦλ· μὴ δὲ ὅσοι οἷς αὐτοῦ σπέρμα Ἀβραὰμ
παρ τῶν τέκνων· διὸ τοῦτο ὁμὲν σὴρ ἡμῶν· τοὺς δὲ σπέρμα
τος δεῖναι Ἀβραὰμ ἀρχουσιν ἰουδαίοις ἔλεγε· οἷς διὰ τὸ σπέρ
μα Ἀβραὰμ εἶθ· καὶ πάλιν ἄλλοτε πρὸς τοὺς αὐτοὺς·
εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἦτε· τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε·
ὅσαν τὴν διήκοντα μὲν οὖν τῶν τοῦ σπέρματος Ἀβραὰμ διὰ τὸ
δρίτων καὶ πρότερον μεμήσθαι· οἷς καὶ δικαίοις τοῖς δίκαιοις·
τοῦτο δὲ σπέρμα δοῦλον αὐτοῦ· ἐπεὶ τοίνυν οἱ τοῦ σὴρ ἡμῶν μαθηταὶ· οἱ τοῦ θεοῦ γενόμενοι κύριοι· ἀμφότε
ρα εἶχον· ἀτέκνα καὶ δοῦλον οὐ τοῦ· καὶ δικαίοις τοῖς δι᾽ αὐτοῦ τοῖς καθὸ σπέρμα λέγονται Ἀβραὰμ· καὶ οἷοι ἂν ἀκούσωσιν τυχὸν οἱ τοῦ·
πρὸς αὐτοὺς λέλεκται· σπέρμα Ἀβραὰμ ἐστε δοῦλον αὐτοῦ· οἷοι ἂν ἀκούσωσιν δικαίοις τοῖς αὐτοῦ· πρὸς δὲ τὸ δικαίοις τοῖς αὐτοῦ παρα
θέσεως· τὸ τοῦτο τοῖς τοῖς δικαίοις ἐλέχθη τοῖς· καὶ ἀπὸ τοῦ λοῖς ὀνόμασεν· καὶ τοῦτο οὐκ ἐκ τοῦ ἡμᾶς τοῖς διὰ δικαίοις ἐλε
γμένων· τὸ δὲ ὃ ἐξαίρετον τῶν δικαίων ποιήσομεν· ἀπὸ τοῦ· πολλοὶ καὶ λοὶ τοῖς ὀλίγοις δὲ δικαίοις·

ΙΩ ΚΓ Τ ΚΩΝΣΤΑΝ

τοῦτο δὲ λοιῶν τοσ ζητῆς τῶν πολλῶν πέρι αὐτοῖς καὶ δαιμονιάν· ὁ
τι τῶν ἄλλων ἁπάντων προτιμήθησαν θεῶν·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Οὐκ ἀπὸ ἦ τοῦτό φησιν ὅτι αὐτὸς ἀρχιγὸς ὁ θεὸς ἡμῶν· οὐ προνοίᾳ τῶν θεμιτὰ πράττομεν· θεοῖς κρίμασι δηλονότι θεῖ· ἀσυμβάτων
κριτός· μὴ δὲ ἄνευ τῆς αὐτοῦ προνοίας· γίγνεσθαι·

ΗΣΥΧΙΟΥ

καὶ μὲν θεῖ ἀπὸ τῶν ἰουδαίων δοκεῖ θεὸν ἐπιγινώσκειν· ἀλλὰ πρὸ δὲ τῶν θεῶν αὐτὸν λαμβάνειν τῶν θεοῦ λέγων διὰ ταῦτα εἶναι
τῆνοι κουμένων θεμιτῶν· τὸ γεγονόμενον ὑπὸ προφήτου αἰνίττεται· καὶ διὰ κρυπτῶν αὐτὸς θεῖ· ὁ τὸ θεμόρητος ἰουδαίων
τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις δεδωκώς· θεῖ ἀπὸ δὲ ἡμῶν ἐλάθρον θεσπρωτῶν·

ΗΣΥΧΙΟΥ

λιάδων καὶ χιλιάσι γενεαῖς· τὸν πάροικον ταυτὸν λέγει· οὐχὶ λιάσι πανάγροις γενεαῖς ἀριθμούμενον. ἀλλ' ὅσοι τῇ θρᾴᾳ
φῦλον τοῦ χιλίων ἀριθμοῦ· ἐπὶ τοὺς πλήθους διεσχάσθη· ὡσόπερ αἱ σκοῖναι λέγει· ἡμέρᾳ μιᾷ αὐτῷ παρὰ σοὶ ὡσεὶ χιλιάδες· καὶ πάλιν
λιμβάνειν· χίλιαι χιλιάδες ἐνέπιπτον αὐτῷ· διὰ αὐθήκην ἐνέπαυθαν· τὴν παλαιὰν ἐνόησαν· καὶ λόγον οὐ ἔχει αὐτῇ
προσοῖς πατριάρχαις ὤμοσεν·
τῶν· οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον· ἀλλ' ὅσοι θλίψεσιν ἢ πρὸς τὸν προπάτορα αὐτοῦ γνωμοῦνται· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Ὁ θεὸς ἡμῶν· οὐ ταῖς ῥίζαις τὸν παῖδαν τὴν γῆν διοικεῖ· ἐπάγει λαμβάνοσ τὸ αἷμα καὶ περὶ τῆς καταχάσεως τῆς γῆς· τῆς
ἐπαγγελίας· ἐνεκάλει μοι σφόδρα τῶν ἀναστρεφομένων· διὰ τοῦ λαὸν. ἐξ ἀρχῆς τῆς
θεῖ πεποίθησις· τὸ αἷμα καὶ· ὀχλεῖ· ἐκ τῆς γῆς ἀπου· ἐξ ἀρχῆς χιλιάσι γενεαῖς· ἐν ῥύσει ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν
σοὶ· παράταξον τῆς γῆς· καὶ πάλιν ἐνέφρωσιν πρὸς αὐτόν· καὶ ἐν ὑλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάν
σαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ὑπόκεισθαι παραπλήσιαν· καὶ τοῖς καὶ τοῖς ἐπηγγελμένην· ταύτας μεταπλεί
ασας ὅσας γενέσθαι ἐπλήρουτο διατῆς ἐπιφανείας· τοῦ ἐκ σπέρματος αὐτοῦ γενομένου τῷ ἡμῶν ἁγίῳ πνεύ
νων· καὶ μεταπλεύσας σφόδρα ἀγένετο· τὰς γὰρ χιλιάσι ἀντὶ τῶν πολλῶν παρεγίλιφε· καὶ ταύτας ἐπλήρουτο
προσοῖς πατριάρχαις ἐπαγγελίας διὰ τοῦ σπέρματος
διατῆς αὐτοῦ διδασκαλίας· πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὴν τοῦ Α
βραὰμ εὐλογίαν διέδωκε: ΙΩ Ε ΙΩΝΣΤΑΝ

θέντων· καὶ ἀριθμὸν διχῶς ἀλλὰ τὸ πλήθος· ὁ δὲ ἑξακόσιοι
αὐτῶν καὶ ἀριθμὸν διχῶς ἐνέπαυθαν· τὸ πλήθος· ἐπὶ τὸ ἑξακόσιοι
μυριάδες ἐνέπαυθαν· τὸ πλήθος περιέθη· καὶ ἀπὸ λήθης διὸ
μυρίων λέγει· ἀλλ' ἀνθρώπων πεντακοσίων διαλέγεται· παν
ταχοῦ χρῆται ταῖς λέξεσιν· ΔΙΔΥΜΟΥ

Ὁ τοῦ χιλίων γενεῶν ἀριθμός· οὐκ ἀπὸ πλήθους εἴρηται·
ἀλλὰ διὰ τὴν πρὸς μονάδα οἰκείωσιν· ὁ αὐθρικαὶ ἐν τῷ χι
λιαδῶν εὐθηνοῦντων· καὶ ἐν· ἀγαθὸν μοι ὁ νόμος τοῦ στόμα
τός σου· ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου: ο=ο=ο=ο=ο=ο=ο=ο

ΙΩ Ε ΙΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ταῦτα λέγει ὁ χρόνος τοῦ μυρίων τος· ἀλλὰ αὐθρωπάρεσκος
οὐκ ὀργιζόμενος· καὶ ἐν λαμβάνεσθαι οὐκ ἐν λαμβάνεσθαι ὁ
μένος· ἐν λαμβάνεσθαι ἐν γὰρ τῆς παροχείας ἡμῶν· καὶ τῆς θε
ότητος ἡμῶν· οὕτω δὲ καὶ ὁ μυρίων καὶ λέγεται· οὐκ ἐκ μυρίων· ἀλλὰ
ταν τὸ ὑβριστικὸν καὶ ἀκίνητον αὐτοῦ· τῆς ἐπαγγελίας παρὰ
τῆσαι μου λήθει· ταύτης ἔχρηται τῇ λέξει:
Ἄλλος φησὶν ὁ οὖν ἐξ ἑνὸς μέρους τοῦ αἵματος: ο=ο=ο=ο=ο=ο=ο=ο

ΗΣΥΧΙΟΥ

Οὐχ ἕτερον τὸν ἰακώβ ἕτερον δὲ τὸν ἰσραὴλ νοεῖσθαι παραδίδω
σιν· οὐ δεμιῶν ταυτολογιμάτων· ἀλλ' ἑκάτερα πρότερον ἰ
ακὼβ ὀνομαζόμενος· ὕστερον ἰσραὴλ μετονόμασται· δηλοῦν
σιν αὐτοῦ καὶ ἡνίκα ἰακὼβ μόνον ἐκαλεῖτο· ταύτην ἔσχε δόξα
μενος τὴν ἐπωνυμίαν: ΙΩ ΑΡ Ε ΙΩΝΙΤΩΝ

Ἐπαφὴ γὰρ αὐτὸς ἐφάνη θεῷ· οἱ χαλδαῖοι· ἐξαυθνὸ δίκαιος
κατάσχεσιν· καὶ ἐν ταύθα παρέλιπτο δίκαιον διεξήρησεν· αὐθ
μένει γὰρ καὶ εἰς τὸν ὡρισμένον χρόνον· διόπερ καὶ ἐκλάθον· οὐ
πω γὰρ πεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν ἀμορραίων· διὸ οὐ
πω παρῆν τὸν ἐκδίκησιν· ὅτι τὰ τῶν ἀδίκων· τοῖς δικαίοις
ἐκβίᾳ λήρωται: ΤΟΥ ΑΓ ΤΟΥ

Ἐν ταύθα τοῦ θεῦ ἐξιέναι τὴν ἰδίαν ἁμῆν· καὶ ἀφ' ἁγίας εἰς ἑτέ
ραν ἐν ταύθα· οὐ δεδίδωσιν ἁμὲ τῆς γῆς ἐκβάσεις· ὅτι οὐ κέπλοισ οἵοις ἐκβάσεις; οὐ δεδίδωσιν ἁμὲ τῆς γῆς ἐκβάσεις· καὶ γὰρ εἰς ὀλίγοι τοῦ ἀριθ
μοῦ ἦσαν· καὶ ξένοι καὶ πάροικοι: ΔΙΑΣΜΟΥ τοῦ ἀρχῆς ἀπὸ ὀλίγων ἐκβάσεις· τοῦ γὰρ ἀρχῆς· ἐπὶ μάρ
φοις ἐκβάσεις· τοῦ δὲ ὀλίγοις· ἐπὶ ἀριθμὸν τοῦ ἐπαγγελίας:
ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ἐπὶ τῶν ἁγιάτων ἐπαγγελίας ὁ θεὸς προφητῶν ἁμῆν· ἰσαακ· ἰακὼβ ἐκάλεσε· ἐπὶ γὰρ ἦσαν ἀρχῆς τοῦ ἀριθμοῦ
καὶ πάροικοι ἐν ἀλλοτρίᾳ τόπῃ κατοικῶν τὸν γῆν· τοῦτον τὸν ἐπηγγέλατο· ἀντὶ γὰρ τοῦ
ὀλίγοις καὶ ἀριθμῷ ἀρχῆς· πλήθυνθῆσεσθαι αὐτοῖς ἐφῆκε τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· καὶ ὡς ἄμμον
τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ ἐν λόγῃ ἐν αὐτοῖς πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς· ἀντὶ δὲ τοῦ πάροικοις ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐν γῇ χαναάν· διὰ τοῦτο τὴν γῆν ἐκάστασιν· ἀπὸ ἁμφότερα ἐπλή
ρωσε· διὸ ἐρῶ γαχορῆ ἐκείνων τῶν λόγων· κατέχον μὲν γὰρ αὐτοῦ τὴν γῆν ἐκ τοῦ ἰησοῦ τοῦ μωϋσέως· διαδέχου· ἐν
χλήθησαν δὲ καὶ ἐκλήθωσαν· ὡσεὶ ἄμμος τῆς θαλάσσης· ἐν τοῖς μεταταῦτα χρόνοις· διὸ ἐρῶ τὸν καὶ μὴν τοῦ γε
νοῖς αὐτῶν τὴν ἐμπασαμοίκου μένην πλήρωσιν· ἀλλὰ καὶ ταύθρηλογήθη· διὰ τοῦ θεῦ σπέρματος· αὐ
τοῦ προβλήθοντος· σωτῆρος ἡμῶν· καὶ γέρων εἰ καὶ αὐτὰ ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· διὸ καὶ αὐτοῖς λέ
γεται· ΤΟΥ ΑΓ ΤΟΥ

Οἱ γὰρ προπάτορες αὐτῶν· οἱ περὶ τὸν ἁβραὰμ ὀλιγοστοὶ καὶ πάροικοι ὄντες ἐν τῇ γῇ τοσαύτης φησὶν ἐλπίσθησαν· ὑ
πὸ τοῦ θεῦ φρονεῖσθαι· ὡσεὶ ἔθνος ἰσχυρὸν μέγαν ὄντας· καὶ ἐκ μιᾶς ἰσχυρὸν ἔθνος· τοσοῦτον ἐξ
ρου αὐθρώπου γενέσθαι· καὶ πῶς ἐμὲ χίας πολλῆς οὔσης τοῦ τότε ἐθνῶν· τοσοῦτος ἐκράτυνεν ὁ θεὸς
τοῦ καὶ μάτων πάσης ὁμότητος· καὶ ἀπαυθρωπίας:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Ἐμνήσθη διαθήκης αἰῶνα διέταξε λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς
χιλιάσι γενεάς:

Ὃν διέθετο τῷ ἁβραὰμ καὶ τῷ ὅρ
κου αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ: καὶ ἔστησεν
αὐτὴν τῷ ἰακὼβ εἰς διαθήκην αἰώ
νιον:

Λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν χαναὰν
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν:

Ὄντος μετὰ τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ ὀλι
γοστοὺς καὶ παροίκους
ἐν αὐτῇ:

θεοδωρήτου

Δοκεῖ ἀπολογίαν ἄξιον τὴν ὑπὲρ τοῖς πρόσθεν εἰρημένοις· διδασκεῖ γὰρ τοὺς μὲν ἀκριβῶς ἀποδοκιμάσθαι· καὶ ἀπὸ τοῦ
ιεζ ὀργάνου· αὐτοὶ γὰρ τοῖς ὑπὲρ τιμωρίαν καταζιοῦσθαι· ὁ τιμωρίων καταξιοῦσθαι τῆς προσούσης ὑπὸ θεοῦ δυ-
πολλαχοῦ γὰρ ὑπερβεβήκασι· μέχρις οὗ τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπους ἐπαρθέντες ὑψώσεως αὐτοῖς γῆν τὴν ἐπηγγελμένην παρέλαβον· ἄλλους ἀπὸ μὲν τοῦ
χαλδαίων· μεταναστῆσαι ἀβραὰμ ἐκέλευσε τοῦ χαρραίων· μεταστήσας γενόμενος· καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς παλαιφοινίκης
εἰς γῆν ταύτην κατελθεῖν· ὅτε καὶ ἡ Σάρρα ὑπὸ τοῦ ἁσὶ λέους τοῦ γαμετοῦ ἁρπασθεῖσα· καὶ πάλιν ἀπὸ γῆς
ταύτης ἐπανελθεῖν· καὶ παροικήσασαν διαφόρων γε ἀρίστων· καὶ πάλιν ἀπὸ γῆς
ἐκείνου μεταναστᾶσαν· ἀπὸ τῆς παλαιστίνης· καταίσιν εἰς γῆν ταύτην· ἐν ᾗ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἰδίαις μεταναστὰς οἰκήσεσιν· ἀλλὰ καὶ ἰακὼβ
ὁ τοῦ οἰκείου θείου ἄδραστον τοῦ ἐπιθέμενον· οὐ καφλίκευσεν ἀδικηθεὶς αἰτίαν προφάσιν· καὶ τοι πολλοῦ μου λεηθέντος ἀδικεῖ-
σθαι αὐτούς·

ἀθανασίου

τὴν καταστᾶσαν ἀπὸ διαμέτρου διήγησιν τοῦ ἀβραάμ·
διαναστᾶσαν· εἰς τὴν χαναναίων γῆν·

ἀπὸ τοῦ ἁσὰν λαμβάνουσι εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ἀβραὰμ·

ἁσὰν ὁ ἁσὶ καὶ ἄλλα ἁσὶ λέγουσι·

ἀθανασίου

τὸν αἰμιμόλοχ περὶ τῆς εἰσαράμ παροικίας·

θεοδωρήτου

Ἦτασι τοιῶν ὁ θεὸς τὸν φαραὼ βασμοῖς μεγάλοις διασαράμ τὴν
γυναῖκα τοῦ ἀβραάμ· καὶ τὸ αἰμιμόλοχ· ἔστι φασὶ νικτὸς εἰπεῖν·
ἀπόδοσιν τὴν γυναῖκα τῷ ἀνδρὶ πρόσπτον· καὶ ἔστιλάβοι ὅπερ
φῆτης ἀγεῖ καὶ θύζεται τὸ ἄρρισον·

ἀθανασίου

χρηστοὶ καὶ οἱ περὶ τὸν ἀβραάμ· διὰ τοῦτο τῆς τοῦ θεοῦ λόγου ἔστι φαρί-
σασθαι λέγεσθαι θεὸν ὁρᾶσθαι·

ἀπολιναρίου

χρηστοὶ ἦσαν τὴν χρῖσιν· λαμὸν τὸν τὴν διάπυρον ἀόρατον· ἢ καὶ
ὡσεὶ σελεστοὶ γενόμενοι·

θεοδωρήτου

Ἓν θαυμαστόν· σημειοῦσθαι πάντως ἀπρόπτως ὁ λόγος χρηστοὺς αὐ-
τοὺς εἶναι· περὶ τὸν ἀβραὰμ καὶ λέγει· καὶ τοι αἰσθητὸν ὂν αἰ-
ῶ μὴ δαμοῦ κεχρημένοις· μηδὲ κατὰ τὸν μωσέως νόμον·
ὁμοίως τοῖς ἀαρῶν χρηστοῖς γενομένοις· πόθεν οὖν ἄλλο
θεὸν ἀγορεύασιν ὦ· ἢ ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τοῦ φαραὼ πεῖσαι αὐτοῖς θεῖ
λόγου· οἵπερ ἀβὶν αἰτοὶ μοι ὁμοιογενεῖς οἱ τῶν ἀγγέλων φύσεως ἀμοῦ
εἶναι φασὶ· καὶ αὐτοὶ μεταβολῆς τοιαύτης ἐγένοντο· αἰσθησάμε-
θα γὰρ ὅπερ τὸν ἀβραὰμ ὁ θεός· ἐν τοῖς πρὸς αἰμιμόλοχ λόγοις·
προφήτην προσηγόρευσεν· εεγηρε αρε ανο ο εκφηνραικλιδη
χρηστοὶ δὲ εἰσὶν οἱ χρηστοὶ προφήτας μόνον· καὶ ἁγίους κατὰ νόμους ἐπι
καὶ πρὸς εἰκόνων ἀφ' ὧν ἐπλάσθησαν· ἀλλ' ἐξαίρετος καὶ σαφῆς στο
τὸν μέγαν καὶ μόνον καὶ ἀληθινὸν θεόν· καὶ σωτῆρα αὐτῷ πιστεύ-
σαντας· ὑάβρον καὶ μνᾶ βίβλον τὸν ὑάβρου· καὶ ἐν τῷ
θέσει τῆς παλιγγενεσίας λουτρῷ καὶ μαρτύρασι δημο-
λικῶς τοῦ μύρου χριόμενοι· καὶ τὴν διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐμφο-
ρᾶσθαι· διὸ γὰρ γενόμεθα καὶ κληρονόμοι θεοῦ· καὶ συγκληρονόμοι χῦ·

κυριλλου αρε αλεξ

καὶ γὰρ ἁγίου τοῦ ἀποστόλου φησὶν ἐνοικεῖν ἡμῖν· τοὺς μὲν λαμπροτέρους καὶ τατὸν ὄφιν υἱόν· πᾶσαν ἀπὸν ὑμᾶς ταῦτα φρονεῖτε·
τοῖς γνησίοις οἰκείοις· καὶ τῆς καθηκούσης αὐτοὺς ἔστι μελείας ἀξιοῖ· τὸν ὄφιν δὲ ὡς ἀμέσως νικᾷ·
προσκατορθοῦσιν ἐν χορηγίᾳ δὲ ἀπροσδεῖ λόγου τοῦ ἀρίστου· τοῦ ἀπόντος·
τοῦτο γὰρ μᾶλλον τοῦ θεοῦ τὸ δύνασθαι μὴ χαίρειν· διατοῦτο ἐν ἁμαρτίαν θύεσθαι· ἀρίστου λιμὸν αὐτὸς ἐξαπατᾶσθαι· ἵνα γὰρ
τίσθε λιμὸν καὶ αἰτίαν· τὸ μαθεῖν ἅπασι ποιεῖ ἅπασι ταχέως τοῦ θεοῦ τὴν ἰσχύν· ἐν ἀγελείου γὰρ καὶ κήρυγμα ὁ λιμὸς
ἐγένετο τοῦ θεοῦ ἐμφορῆσαι οἰκουμένης ἅπασι· διὰ γὰρ καὶ αἱμαρτημάτων αὐτὶ δόσις ἦν τὸ σημεῖον· ἄλλο
μὲν ὁ λιμὸς ἦν· ἐπὶ καὶ τὴν ψυχὴν ταῦτην· πρὸς ἐνέργειαν ἐχρήσατο· καταπίπτει γὰρ ἐλέγχοις τισὶ τὴν τῶν ἁμαρτιῶν
χρείαν· ἐλέσας ἅπασι τοὺς ἐκ τῆς οἰκουμένης· οὕτω προσηγάγετο ἰακώβ· ἰσομένοις πρὸς ὃν τοῦ ἰακὼβ θεὸν καὶ πατέρα
τῶν ἐκ σπέρματος αὐτοῦ ἀγίων λαὸν διαδέξεσθαι·

ἀθανασίου

Οἰκονομικῶς ἐκοινώνησεν ἔσθαι· τὸν λιμὸν· ἵνα δείαν τὸν κατὰ θεὸν τῶν· διὸ αἴγυπτον καὶ αὐξηθέντα· τὴν γῆν ἀπὸ λα
ῶσι τῆς ἐπαγγελίας·

εὐσεβίου

ἐν τούτοις ὁ λόγος· καὶ ἄλλο τι λεληθὼς τοὺς πολλοὺς διδάσκει· b
τὴν γὰρ αἰτίαν τοῦ κλιθῆναι διὰ τὸν ἐμψύχου ζῴου· τὸν λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· λέγει δὲ τὴν ἐν ὀργῇ τοῦ θεοῦ πεποιθυῖαν αὐτὴν·
τοῦ λιμοῦ· καὶ τοῦ ἐπὶ ὠτρυνῶσι παρ' αὐτῶν ἐπιφέρειν· ἵνα τις αἰφνιδίου τοῦ ἀρίστου· μὴ ἀφιέναι δὲ τοῦ ἀρίστου· μὴ ἀφιέναι·
πολλαμένοις· ὃ ἐξ αὐτοῦ· κατὰ τὸ ἄρτος ἀφιέναι δικαιοσύνην ἀν θρώπου· τοῦτο γὰρ ἄρτι ὁμαλίσασθαι ἢ δι' ἐνὸς τοῖς λι
μοῖς· καὶ τοῦ θεοῦ γινόμενον· τοῖς καὶ τοῖς αἰσθητὸν τὸν μὴ ἀφιέναι·

Καὶ διὰ λῆθον ὀξέθυμον δισσὸν
καὶ δικαιοσύνην δίσλαον ὄφρον·
Οὐ καφλίκευσεν ἀνθρώπων ἀδικεῖ
σθαι αὐτοῖς· καὶ λίαν ἐνεβρίμησεν
τοῖς βασιλεῖσι·
Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν μου· καὶ
ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πο
νηρεύσησθε·
Καὶ δικαλόσωνα μὴ ἐποίησεν τοῖς
ἐν τῇ γῇ·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τοῦ τοῖς ἀτοργήτοις θεοῦ θεὸν τοῖς λιμοῖς δίωσθε φαίνειν· τὸ μὴ ἀφορίζεσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὄντας·
ιω οὐδὲ αὐτὸς ὁ κύριος αὐτοῖς ἐβουλήθη· ΔΙΔ· ΙΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ἀνθ' ὧν τοῦ παιδὸς διαφθείραντες ἀμέτρου· ἀναρίθμητα πεποιήκασιν· οἰκέ
τας ἀλλαὶ καὶ κρίθας· καὶ ὁ ὠρίαν· καὶ τὰ ἄλλα δὴ τοιαῦτα τρέφουσιν ἀνθρώποις· ΗΣΥΧΙΟΥ
τοῦ τάφου πᾶσαν ἀποφαίνων προφήτης· ζῶν τριταίου ἀπὸ προφήτης ἰατόρησεν· ✻ Ἕτερος δρεμωνευτὴς φησὶν· καὶ τὴν
ἀν τοῦ τάφου ἰσχύν· ιω ΔΕ Ε ΙΚΩΝΙΟΥ ✻ καὶ διαυτὸς ἀπὸ τάφου λέγει αὐτόν· τίνος δὲ εἵνεκεν ἀλισάλωτα·
οἱ ἀδελφοὶ ἀποδρᾶσιν ἐβουλεύσαντο τοῦ μοσθοῦ λεύσαντο τοῦ μοσθοῦ· ὅτι οἱ κίαπορηρίασχρήσαντο· καὶ οὐχὶ σοὶ κορομίαν θεῦ μᾶλλον τὰ
πλήρων· οὐκ ἀρ' αὐτῶν ἀπαλλάσσει βιαστοὺς τῶν ἀλισημάτων· ΔΙΑΝΥΜΟΥ ἀμφότερα καὶ ἀπὸ ταυτὸν εἰδήλωσε
σιν· καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἰωσὴφ τὴν μοχθηρίαν· καὶ τὴν αὐτοῦ σοφίαν· τὴν γὰρ δικαίωσιν διὰ δόξης ἀχρὶ ἐσχάτου πνοῆς·
οὐ γὰρ αὐτὸς διεδίωκεν λιμὸν ἀλλὰ σεσθαι πεμπολίσαι τὸν ἀδελφόν· ἀλλὰ τῆς αἰσχροκερδείας ἀμυνεῖν βουλόμενος διεδίωκεν·
ἀεὶ διὰ δόξαν τὴν χρηματιζόμενος· ἀπὸ φλωνεῖ· καὶ τὸ γένος διὰ τὴν διὰ σίτου χρείαν ἐσπουδάκει
στιν· δόξαν γὰρ τοῖς λαοῖς θεῦ μᾶλλον τὰς χρηματίζειν· πρὸ φανεῖς διὰ γένος ἄθλα καὶ πρὸ αὐτοῦ
γινομένων θαυμάτων· λέγει γὰρ διὰ αὐτοῖς γινομένης ἐκδικήσεως· τοῦ τοῦ τοῦ θεῦ ἀγνοεῖν διελέγχει· καὶ τοῖς αἰσχύνην
τας τὸ φωτὶ τῆς δόξης καὶ τὸ πέλαμπεν· ΗΣΥΧΙΟΥ δεῖξαι φησὶν ὅτι τὰ τοῖς ἀγίοις·
ζημιῶν τὰ· οἰκονομίας τινὸς θαυμαστῆς· καὶ δόξαν ζοῦσιν αὐτοῖς τῶν θεῦ· καὶ τοῖς πάσχουσιν τὰς γένεται· ἰδοὺ
γὰρ καὶ ἰωσὴφ εἰσδοῦλον ἐπράθη· ὡς ἐμπροσθεν τοῦ λοιποῦ γένους ἀποσαλεῦσαι· τοῦ τάφου δὲ ἄφορος λαμπρὸν καὶ
δύτρεπῆσαι αὐτοῖς τὴν εἰς αἴγυπτον καὶ ἔξοδον· ἀφ' ὧν τῆς αἰτίας αὐτὰ λίκολούθησεν θαύματα· ιω ΔΕ Ε ΙΚΩΝΙ
μὴ δὲ εἰς ἀλλοτρίου τοῦ δουλείαν περὶ πάντων· ἐκ πολεμίων ἀλισκομένων· τίγὰρ ἀλλοτριώτερον ἁμαρτάνουσιν εἰ
νόμου πολέμου καὶ τὴν ἐχθρὸν· ὁ δὲ δικαίως ἐκ ἀδελφοῦ ἀποκρατηθεὶς· ἐκ τῶν τοιούτων ἐβούλετο τυραννίδα·
καὶ τοιαῦτα μὲν ἄλλοι κονομεῖν· τοιαύτην ἐκπέμπειν· μὴ
λοῦ ἀπογνῶναι· ἵνα μὴ καθ' ὑπόστασιν· διὰ συμφορᾶν· ιω Ε ΙΚΩΝΙ
ἀλλὰ τὰ μέτρα τῶν ἀπὸ τοῦ δόγματος τηρίου καὶ εἰς ἀποδούλωσιν
καὶ ἀργυρωνίου· παρ' ἐκόντων· ἀπὸ ἀλλοδαπῶν ἐκποδὼν
ἀδικίαν· παρ' ταῦτα τὸ θεῶρᾶν· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
μέγα γὰρ τὴν τοῦ μοιχίας συνεφάπτειν· τὸ δόγματος τήριον
κησεν· καὶ παραυτίκα· ὡς δικαίως ἐκπέμπειν αὐτόν· τὰ
διὰ σίρου δόγμα· τοῦτο μὲν ὁ θεμιστοκλῆς οὕτως διήρκεσεν·
διὰ σίρου μὴ λθεν εἰ τυχὸν αὐτοῦ· ἀμφοτέρων τὴν τυχὸν
ΔΙΑΝΥΜΟΥ πάλιν
τοῖς ποσὶ αὐτοῦ μόνοις ἐταπείνωσεν ἐν πέδαις· τὸν τυ
χὸν αὐτοῦ οὐ σωφρόνισεν· ἀλλ' ἕως τοῦ σιδήρου γέγονεν μέ
νος· ὅσοι γὰρ δόμοις περιαγόμενοι ἀφνεώσας τὴν πε
ρίστασιν φέρουσιν· καμφθέντες ἀπὸ τοῦ σιδήρου τὴν τυχὸν
δρισι· τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἐν οἰκίᾳ σάπαν· περιορίζει γὰρ τὸν
περιφάσεως τὸ τέλος· ἐν πᾶσιν αὐτὴν ἐκείρασθαι μὲ
χρισοῦ δικαίου τοῦ θεῦ λόγος· καθοῦ ἐκ τοῦ δόγματος τηρί
ου· μέχρι καὶ λθεν ὁ τοῦ θεῦ λόγος· ἐν ᾧ ἐκ τοῦ δόγματος τηρί
τοῦ ἀφροῦ τὸν πειρασμόν· καὶ τὸ ἰσχυρὸν προσωφόρησεν σοὶ δη
κον τοῦ· τοῦ τάφου τὸν ὀνόματος· καὶ τὸν λιμοῦ παρουσίας· ΔΙΑΝΥΜΟΥ
βήνωσιν φησίν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ πᾶν ὅτι ταῦτα ἐποίησε· μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ οὗ ἐπὶ τοῖς ὁρᾶ
μασιν ἰδών· ὃ δι' ὅτι τὸ ἑαυτοῦ πρὸς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς φιλάσω· ὡς ἀκείνας αὐτὸν δράμα· καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοίως
ἀμ' ἀλλάξοντας· ἐπὶ πᾶσι ταῦ δικαίωσεν τὸ ἑαυτοῦ πρὸς ἐκείνως δικαίως δράμα· ὁμοίως δῆλον ἡλίου καὶ τὴν σελήνην· καὶ
τοὺς ἐνδεικνυμένους ἀμφοτέρας· προσέκλω δι' αὐτὸ ΗΣΥΧΙΟΥ τοῦ τάφου τὸν περιαυτοῦ λόγον· ὁ πρὸ θεῦ ἐστὶ τὸ καὶ
ταυτὸ μοι κονομίας· ἐν θεῷ· λόγος γὰρ παρ' ταῦτα κονομῶν· λόγῳ πίνει καὶ τὸν ἐφ' ἡμῖν πειρασμόν· τὴν ἀπαλλαγὴν καὶ τὸ
τέλος ἀπεκδεχόμενοι· καὶ ἡμῖν ὁ ἀμνὸς ὢν τὸν πρόπατρον· ἐλπίδα τὴν εἰσκαίσει μαν θάνομεν· ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥ
καὶ μὴν οὐ παρὸ μοσθοῦ ἐκπέμπεται· ἐπὶ ἐρχόμενον· ὁ θεσπέσιος γράφος· ἀλλὰ κατὰ λογικὸν λόγιον παράθου· ὁ φησὶ κὸς νόμος· διὰ ὧν καὶ λογι
κοὶ ἀρόμεθα· ιω Ε ΙΚΩΝΙΟΥ καὶ γὰρ πρὸ τοῦ θρόνου καὶ προφῆτῶν καὶ εἰς ἀσας· καὶ πρὸ τῆς ὡσ
ηθέντας ἐκ θεῦ λόγος· μᾶλλον ἀπὸ ἐλήφθη τὰ φάρους· ὃν αὐτὸ τοῖς ἁμαρτίαν ἀπὸ ἀλυόμενος· ὑβλιῶν γινόμενος
καθαιρόμενος· καθαίρει χρισὸν ὃν καμῖν· διὰ δουλείας διὰ σοφανθρώπου· διὰ ἀλύσεως διὰ τῆς ὃν ἀ
πασιν ἐπὶ ὁμοίως· ΔΙΑΝΥΜΟΥ ἐστὶ τὸ ζῆν τὸ πνεῦμα καὶ ὀφθαλμὸν αὐτὸ ὀφθῆναι τὸ θεῶ φῶς τί· μεθοῖσαι τὴ
ρὸν ὕδωρ ἀπὸ· παραίνοσιν λέγουσαν τὸ πνεῦμα μὴ σβεννύετε· ΕΥΣΕΒΙΟΥ Ὁ τοιαῦτα ἐποίησε ἐκ τοῦ πρόσθεν ἰωσὴφ
χρυσοῦ δικαίων· καταστόμασον ἡμῶν τὸ καὶ πειράσομεν· πάλιν τὸ τοῦ ἐπὶ ἁλόμενος τὸ ἐπὶ σθεν αὐτοῦ·
πὸ τοῦ φαραὼ τῶν δόγμων· καθ' ἑκάστας δὲ ἀρχὸν τοῦ οἴκου τοῦ ἐποίησε· καὶ πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ·
καὶ μὴ τολίτα Ὁ δὲ ἐκ τοῦ λόγος διδάσκει· οὕτως οὐτὸν τῆς τοῦ καρπῶν φυλακῆς θέσεως· διὰ μὲν ἀρχὴν προδή
χθη τὸν ἰωσὴφ· ὅσον τῆς κατὰ τυχὸν ὠφελείας· τοῦ μᾶλλον τοῦ ἑαυτοῦ σοφίζεσθαι· καὶ παιδεύεσθαι· ἡ σαρδεύοντι
ἀρχὸν τὸ φαραὼ· καὶ πρὸ δοὺ τέροι· ὧν ὠφελουμένων· θέσεως λῶν καὶ τοὺς ἐπὶ τοῦ πάσας τῆς παραυτοῦ μὲ
ταχθὲν ἐκ τοῦ σεως·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

✻ παῦ μὴ ἡρίγμα ἀρτου σωτέρι τοῦ·
Θ ξ ἀποδύσεται ἐμπροσθεν αὐτοῦ
ἀνθρώπου δισδούλου ἐπράθη
ιω ἰωσὴφ·
Θ ταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πό
δας αὐτοῦ σιδήρου διῆλθεν
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· μέχρι τοῦ ἐλθεῖν
τὸν λόγον αὐτοῦ· τὸ λόγιον κυ θ
πύρωσεν αὐτόν·

ητ τούτου θαυμαστότερον τοὺς δούλους τοὺς ξένους· τοὺς τοι αὐτὰ δὴ τὰ κτήνη ἐν ταῖς
πύρασμοῖν τοῦ καρποῦ· ἐν δὲ τῷ τέλει τῶν ἐπιφθόνων. ὁρᾶτε τὸν ἀνδρὸς ἐκείνου λαὸν τὸν ἐπὶ φάρυγι αὐτῷ πλεόμενον·
ἐν γὰρ μὴ τὰ ὁμόρα τὰ πόλεμον· πρὸς αὖ ὁμοίους λείσ ἔλυσεν· τὰ δὲ ὃν ἐν ταῖς πρὸς αὖ ἐν πύρ· ἐν μὲν ἐν σὺ δόμους τὴρίων ἐν ἐ-
πάσιν· ἐν σὺ δόμους τὴρίων αὖ πρὸς ἑωσφόρ· ἐν μὲν ἐν δύο κοφαρτὴ θη· πρὸς δὲ αὖ δύο κοφαρτὴ θη· ἐν μὲν ἡλ θὲν ἐν φὴ νοίκιαν
τὴν αἰγυπτίων· ἐν σὺ φὴ νοίκιαν ὑοίκιαν πρὸς ἡλ θὲν· ἐν μὲν ἰσμαηλῖται αὐτὸν ἀπέδοντο· οἱ ἰσμαηλῖται
δὲ πρὸς αὖ τὸν ἀπέδοντο· ἐν μὲν οἱ ἀδελφοὶ ἐφθόνησαν· ὁρᾶσ ὅτι ἐκ τοῦ λῆ τοῦ ἀδελφῶν· ὡς ἀνδρὸς τινὸς ἐστὶν ἀρ-
τοῦ θῦ οἰκονομίας ὁ πρὸ ἐφθόνησεν ἐν τοῦ· ταῦτ ἐκ τῶν ἐκ τοῦ λευομένων μηχανᾶσ προφῆ τῶν ἐκ τοῦ λευομέ-
νων ἐν δὲ οἱ σὶ μὴ σάσ ἐν ἀποχρώμενος·

τοῦ δὲ τοῦ ιω ε πρὸς οὐ παρῆλ θὲν ἐσμὲ
σοῦ δικ ἐν μοσ ὁ δοιπορῆ σι
πεῖσθαι· καὶ τὴν μοιχ ἐίαν
δίκαλοῦ· ὅτι τοιοῦτον μῖα
ρᾶ ἡ πρὸς ὀλίγον μὲν ἐκ τοῦ
λεύσαι· ἑτέρου δὲ ἀρ αὖ
χρῆσ ἐν τὸν ἑτέρου τὰ ἐκ
ἐκ τοῦ λαὸς δι αλύει· διὰ αὖ
τὸν ἁμαρτάνομέ
νη· μὴ δὲ ἐσ τοίγαν αἰ γύ
πτου· καὶ αὖ τὸν ἡρ αὖ ἐπὶ τὴ
αρ ιεπίσηται· μόνον τὸν
ν ἐν δὸς· μὴ κατηγορεῖ τοῦ
καὶ ταύτη λαμπρότερος
ᾶται· οὕτω καὶ οἱ ἀπὸ φόλοι καὶ κακῶσ λίγουσιν· ἀλλ οὐδὲν παρε-
λάμπον το· διαλήμον καὶ αὐτὸς δὲ ἰωσὴφ· οἶδεν τὸ
τὸ δόγμα· διὸ προφοὺς αἰτίους δέδη· οὐχ ἁμῶς ἀπάγαλίκαπτ
μεθ ὧδε· ἐμφὸ μεν γὰρ ἐσ καὶ σοῦ ἐ ιου λεύσασθαι· ὁ δὲ θεῖ ὸσ
ἀριθμός· ιω ε ικωνστανΤ Ὁ νεῶσ τοὺς πρε-
σβυτέρους ἐ παίδευεν· καὶ τοὺς μαθητὰς σοφίαν κομπάζοντας
μεγάλαιον δίκαιον δικ ελεύθερο διορθωῶ· καὶ ὁ δοῦλοσ τοὺς ἐλευ
θέρους· καὶ ἐν τοῦ τοισ ἐν ικεῖα· ὁ τῆ α τῶν αἰγυπτίων ἐ δόκει
μάλα λεῖν αι· τοῦ δὲ τοῦ
Ἐμνήσθη γὰρ ὁ θσ τῆσ ἐ
παγγελίασ· τῆσ πρὸσ τὸν
ἀβραάμ· ὁ τὰ γὰρ ἐν πένο
ἀβραάμ· πρὸσ ὃν τα τοῦτο·
ἐκεῖνα ἐν ὁ τι παρῴκουν
ὄντα· ἐν τῇ γῇ χανάαν· καὶ ἐν τῇ γῇ ἀλλο-
φύλων· ἐν δὲ τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ ἀραβίᾳ· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἀμορραίων·
ἐν δὲ τῇ γῇ τῶν χετταίων· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἀμαληκιτῶν· καὶ ἐν τῇ γῇ
τῶν ἀμμανιτῶν· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν μωαβιτῶν· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἀμμανιτῶν·
καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἀμορραίων· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν φερεζαίων· καὶ ἐν τῇ γῇ
τῶν ἐνετῶν· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἰεβουσαίων· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν γεργεσαίων·
καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἀμορραίων· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν γεργεσαίων·
καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἰεβουσαίων· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἀμορραίων·
καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν φερεζαίων· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἐνετῶν·
καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἰεβουσαίων· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν γεργεσαίων·
καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἀμορραίων· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν φερεζαίων·
καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἐνετῶν· καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν ἰεβουσαίων·
καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν γεργε

ῥ

Κ αὶ μὲ τάρετῆθην τὴν καρδίαν αὐ
τοῦ τοῦ μισθῆναι τὸν λαὸν αὐτοῦ
τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δολίοις
αὐτοῦ:

Ζ α πατάξει λεμμοσὶν τὸν δοῦλον
αὐτοῦ· ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο
αὐτόν:

Θ θεο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν
σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τερά των
αὐτοῦ ἐν γῇ χαμ:

Ι ωη ἐπισ ιωνστᾶ τί λέγεις· ὁ θεὸς τοῦτο ἐποίησεν· οὐχὶ φησίν· ἀλλὰ
καὶ μᾶλλον ἐν τῷ θανάτῳ ἐνεχόρησεν· οὐκ ἀφῆκεν ἐν εἰρήνῃ πορεύεσθαι· οὐδὲ ἀρχήν· ἵνα μὴ ἐν μιᾷ ψήφῳ ἐνεχορήσασι τῇ γῇ
ταῦτα· καὶ ὁρᾶς αὐτοῦ τὸ ἐν μὴ χαμαὶ· τοὺς μισοῦντας πάλιν ὁ θεὸς αὐτοὺς ἐδοξεν· οὕτως ἀθρόον ἐποίησεν ἀπόθεσθαι· ἐκθε
ραπεύσας καὶ ἀξίως τιμήσας αὐτούς· ὡς καὶ σὺ εὑρήσεις καὶ τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὰ ἐν τοῖς ἀπάταις· καὶ χρᾶν· καὶ μὴ δοθῆναι τόπον αὐτοῖς ἄλλον
χὶ πρὸ τοῦ τοιοῦτοι ἦσαν· ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐν μέσῳ ἀποχθαίρων τὸ δόλοις ἐρρᾳθύμουν· ἵνα μὴ μετολίτᾳ ἀλλὸ πέρ ἐφ ἑαυ
τὸν ποιῇ· διὰ τοῦτο σωφρόνησεν αὐτοῖς· μισηθῆναι· ἵνα μὴ ἐν μιᾷ ψήφῳ λοχορήσουσι· καὶ γὰρ καὶ τοσοῦτον ἀπολαύομεν
σημείων· ἐν τῷ ὄρει τοσαῦτα πεθοῦ τὸν καὶ καθ ἡμᾶς γῆ ταῦτα μέχρι τοσούτων ὄντων ἐξεθοῦ τὸν ἐνεδώκαν· ἐξ ὅλης ἐκλο
λοιῶν ἡμῖν ὄρη αἱ γῆ ταῦτα· ἐν μηδενὶ τούτων ἐνεβρύησαν· πῶς αἰτοῦσι ἐνεβάρησαν ἐκεῖ πάλιν· θεωρητόν
Οὐκ αὐτὸς μὲ βούλεται τὸν αἱ γῆ ταῦτα τὴν γνώμην· ἀλλὰ τὸ αὐτεξούσιον παραχωρῶν· καὶ τὰς μὲν ἐν οὐλας μὴ
κωλύων· ἵνα δὲ τοὺς ἀφῶν ἐν οὐλευομένους· τοὺς ἐν οὐλευομένους δὲ ἵσχυσιν· ἡσυχίου
μετὰ τάρετῆ τοῦ τότε μεταφρασθῆναι σὺν ἐχώρησεν· οὕτω γὰρ ἔθος τῇ θεραφῇ λέγειν· ὁ σαδὼκ καὶ λοῦθαι συγχωρεῖ·
οὐδὲ χάδε λότου τινός· ἀλλοικονομῶν ἕβραν· ἐυσεβίου ὡς ὁ πατὴρ τοῦ Ἰωσὴφ πρῶτον ἐνεχορεῖ δοῦ
λεῦσαι· καὶ πεδήσαι καὶ σιδήρῳ τὰ πεῖναι θῆναι· εἶτα μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν θρόνον ἐκάθισεν· τὸν οἰκεῖον ἀρετὴν προάγει
γεν ἐν ἅπασι λείαν· οὕτω καὶ ἡμῶν ἀρχόμενος· τὸν αὐτοῦ ἐν σικοπὸν
καταζιῶθαι τοῦ λαοῦ· πρῶτον αὐτὸν πειρατηρίοις θεὶς
διδάσκει· ἵνα μὴ ἐκπρόσωπον λοχθῇ τοῦ καὶ δόξαν αὐτῷ ἐν οἰκεῖν· καὶ
ἐκραζαν πρὸς κύριον θεὸν αὐτῶν· ἐν ἐδιεῖρηται· ὅτι μὲν
τάρετῆθην τὴν καρδίαν αὐτῶν· δηλοῦ ὅτι τοῦ μὲν αἰγῶν τῶν
τοῦ μισθῆναι τοῦ λαὸν αὐτοῦ ἐν τοῦ θρόνου ὅτι δηλοῦσαν ἐν ἀρχὴν
θεῖ· ἐπεὶ δὲ ἐν γὰρ ἐν πολλῇ γόγονε τὸν ἀμ ὅτι καὶ ἐλεύθε
ρίαν καὶ τιμὴ παρ αὐτοῖς αἰγῶν τῶν τοῖς· ἐν σὺν θῆναι λίθον
πατρῴου θεῖ· ὃ ἐδοκαν δὲ αὐτοῖς· ταῖς τῶν αἰγῶν τῶν
ἐν δολοῦσθαι αὐτοῖς· ἐν ἀφῆσι τοῖς αἰγῶν τῶν τοῖς· ἐν ἀφῆθην
ῥῆσαν τοῦ θεῖ· ὅπως θλιβῶσι τὸν αὐτοῦ· μάθωσιν μὴ
μὲν μὴ πρὸς ὄχθην ἐκείνοις· μὴ δὲ πολὺ θεὸν αὐτὸν δὲ
σιδαιμονίαν· ἐν αἱρέτας δὲ ἐν τῷ θεῖ· τῶν πατέρων
αὐτῶν·

θεοδωρήτου

Πρὸ τεμὼν γὰρ ταῖς μαίαις ἐν ταῖς αἰγῶν τοῖς· ἵνα ἀφθῇ
ρθῶν τῶν ἐκραίων τὰ ἄρρενα· πρὸ τεθῆναι πρὸ ταμὸ τὰ ταῦτα
παραπεμπόμενος ἐκείνοις· ἀλλὸ μὲν καὶ οὕτω τὸ γένος
σωθῇ τοῦ θανάτου τὰ μηχανήματα·

τοῦ αὐτοῦ

Ε πιτεμνόμενος τὴν ἀορίαν· τὰ μὲν μετὰ παραλειπόμε
νον· τὰ δὲ καίρια τῶν ἐκ ματῶν πιθῆσι· πανταχοῦ
τοῦ θεῖ· ἐπ αὐτοῖς ἐνεργήματα· διαγράφει· καὶ φη
σίν· ὁ σῶμα τὸ αἷμα τὸν ἐκχυνόμενον αὐτοῖς καθαρθῆναι· ἀπὸ πασῶν
αἰγῶν τῶν· τὸ ἀξίους τοῦ τοῦ ἐν γένεσθαι· οὐκ ἐν σφαίρᾳ
αὐτοῖς σωτῆρα τὸν μισοῦν· καὶ τὸν ἀαρὼν ἀπὸ τεθλεῖν·

λι λγ μον

Ε πὶ μὴ πατάξαι οἱ τοῖς ὄχλοις ἐξ αὐτῶν καὶ δι αὐτῶν ἀφ ἁρχο
ρεῖν τὸν ὑλαυβρῶν· τοῖς οὕτως ἀσθενοῦσιν ἀπὸ πελεῖσθε·
τοῖς δὲ ἀμαθέσι δηλοῖς καὶ ἐληθμένας· τῆς ὁδοῦ τῆς δ
πὶ τὰ ἀγαθὰ φέρουσης· ἐν σὺν δὲ τοῦτο θεῖ νόμος· μισοῦσι καὶ
ὁ ἀρχιερατικὸς λόγος· οὐ συμφωνοῦσιν ἀαρών·

Ο μικρὸν καὶ πρὸ τοῦτο τῆς τοῦ θεῖ
κῆ δαιμονίας· ὁ τι τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ δικαίοις τοῖς· οὐκ ὀνόμασεν ἐν σὺν θυμοῦσιν· δηλονότι δικαίοις ἐν σὺν δικαίωσεν· καὶ τοῦ ἐν σὺν
τοῦ διωχθῆναι· τοῦ τον αὐτοῖς ἐποίησε δικαιοσύνην· τοῦ ἐν τὸ ἀρ αἱρετικοὶ μόνοι ἦσαν· δικαίοι· καὶ τὸ
παρ αὐτοῖς καὶ τοῦ θεῖ· καὶ ἁρπαστήριον τοῦ δικαίου· δικαίων τῶν γλώττων γὰρ δικαίων· καὶ τὸ στόμα ἐλαφρύτερον τοῦ θεῖ
καὶ ταρήματα ἐξέμαλλον· ἵνα δοθῶσιν ἁμῖν παρ αὐτοῦ παῖς ἀποστόμωτος· - ἱμετολίτᾳ καλῶς δι πὲρ τοῖς λόγοις αὐ
τοῦ· ἐπειδὴ γὰρ τὴν σοφίαν τῶν αἰγῶν τῶν πάντα δὲν μένος ἦν· ἵνα μὴ τις νομίσῃ δικαίως ταῦτα ἐν γάζεσθαι· διορ
θοῦται τὸν πλανώμενον· τὴν ἐκ τοῦ νοῦ αἴρων προφήτης·

Καὶ γὰρ σφόδρα παράδοξον ἦν· τὸ παρὰ ταχὺ τὴν αἰγυπτίους λαμπούσης δικαίων τῶν σικοπὸν φαίνεσθαι· καὶ μὴ
δέ ταύτης παύσῃ· ἀλλὰ ἐθελήσωσιν οἱ αἰγῶν τῶν μόνον· ἵνα μὴ τις λάβῃ· ὅτι δικαίως τὸ σημεῖον ἦν· μηδὲ πρόφασιν
φύσεως· τὴν αὐτὴν χώραν αὐτοῖς ἐνῴκουν τὸν τῆς πλησίον· ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις σημείοις ἐθεώρει
γασεν· τοῦ τῶν ὁ παρὼν λόγος· ὡς δὲ ὑμνολογίαν μνήμονεύει· διδάσκων ὡς οὐλωθῆναι·
οὐκ ἀδόμενος ὁ θεῖ· τοῖς αὐτοῖς ἔσαν τὰς αὐτοῖς αἰγῶν τῶν τοῖς· μᾶλλον δὲ καὶ δικαίως· οὐδὲ ἀτίμως ἐν μάλλον ἐν φέρων·
ὀμαρλὶ πόρη· λὶ παρ τοδιώ αμοχθὲρ· ἀθρόον αὐτοῖς ὀργὴν ἐν σθῦσαι· λὶ θρασθῆσ λέον τας· λὶ ἀρκοις λὶ λιμὸν· λὶ θαμὰ
τον· Διὰ δὲ τῶν ἐν δηλωθὲν ὧν αὐτοῖς ἐξημόρευτο· λὶ ρεῖμα· καὶ αὐτοῖς δίσμυριοι αἰ προκαλούμενος·

τὸ γὰρ σικότος ἀπὸ φαλεῖν παρὰ τοῦ θεῖ· φησὶν· οὐ παρ ἐν ἐκραμένους λόγοις τοῦ θεῖ· ἀλλὰ καὶ ἱκανοῦ σθ καὶ προθύμως
ὑπηρετήσατο· τοῦ τοῦ θρόνου μάτι ἐφλὶ πλωμένον τοῖς ἐν ὧν ἐρ σικότατον· καὶ σικότος δὲ γάσατο μᾶλλον· ὡς
μόνοις αὐτοῖς δι ἦναι σικότος· οὐκ ἐπὶ πᾶσι καὶ πάντα κόσμῳ·

ἡ περὶ τοὺς ἀοιχθίους φύσις· ὅτι οὐ καὶ τὰ τῶν ἀοιχθίων· ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ κελευόμενα· διὸ αἱ χώλιν τοῦ καρκάρου·
ὑπὲρ αὐτῶν τῶν αἰγυπτίων· ὅτι λοιπὸν αἱ πληγαὶ οὐκ ἐδώκαντο· ἡσυχίον τοῦ τέτμου παρὰ λ
θοῦ τὰς θαυτῶν ἐποίησεν· οὐδὲ τὰ ἄλλα θαυμάσια ἐθύσαντο· τί γὰρ τοῦ θύσουσι πικρότερον· διὸ πι
μὴ θύσασθαι· ἀλλὰ παρὰ ταῦτα τὰ λίσσας τὰ πρὸς ταχθῆναι ταῦτα· μὴ παρασπεραίδι καὶ σοι προσηγό
ρευσθ· λάβιδὸ περὶ μουσθοσ· καὶ ααρὼν θῦ δὴ λον· ιῶ ἐπισκωνεῖ διὸ θεσσαπαθῆναι τὸ γενόμενον·
καὶ μὴ τὴν οἰσίαν μεθυαλειν· οὐκ αὖ ἀπέθανον οἱ ἰχθύδες· μὼδὲ λὶ περὶ τῶν ηλιγομένων πελευτὴ μαρτυ
ρεῖ τὴ τοῦ πραγματος ἀλήθεια· ἐξμετολίτὰ ἔστι δὲ γὰρ καὶ θᾶ παρατοῖς αἰγυπτίοις ὀνείλος ὀνομάζετο· ὃ
ἰσθι νον μεμφαμὲ λλει· καὶ πολλῆβι τῶν ἰδατῶν τὴν φύσιν· πάσης πλαμβίσ ἀπάντων αὐτοῖς· καὶ τὸ τραυδιάσ
αὖ αμμωνίσκων λὶν διαὸν θυραίων δλίμον ἔσχησαν· τὰ
φοντὸν ποταμὸν θρυλλόμενοι· ἡσυχίον
Οὐκ εἰ πὸν τοῦ ὕδωρ ἀλλὰ ταῖ ἴδατα· ἔσ διδὴ πάσαν ἰδα
τοσ ζωαρογλὺν· οἰμόνον τὴν ἐν ποταμοῖσ καὶ λίμναισ·
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ξύλοις καὶ λίθοις· διὸ αἱ μαμβαυλὴ
κθν· ὄφεις καὶ οἱ ἰχθύδες· τὸ δὲ φύσασσ τῶν ἰδατῶν ἀλλοι
ωθέσιν ἀπθυμίσιν· τοῦ ἀγ τοῦ
καὶ μὴν παρταχοῦ δὴ ἐπρεχρὴ οἱ ααρχὴ θρῶπον τόδ' ἀλλα
τῶν ααιλικῶν ταμιθίων· ὑμῖν μόνθυσον· ὃ φθὴ λαὸ
ζωτὸ τοῦ θαύματος μέγθοσ· ὅτι μὴ δὲ πλὴθοσ οἰκεῖον
λὶ ἀρατίων τῶν· ὃ πὲρ θικοσὸ θύτοις ααιλεῦσι διαβὴν· αὐ
τοσ ωλίσαι τοὺσ ααὶτρ αχασ ἐδώκατο· ιῶ ἐπισκωνεῖτὰν
Εἰδὲ θῦ δὴ ὠάμνᾳ ἄφατον· πῶσ δὴ ατοῖ μὴ μικρὸν πλήγθη·
πὶ γὰρ ααὶτρ αχῶν γθόνοι τᾶν θύ πόλεάθρον· τοῦ ἀγ τοῦ
Ἐν θα πολλὴ τῶν ὄικων λὶ ἔστι μὲ λειω· ὡ ἀθρμὴ δὲ θῦ· ὃ τὸ θῦ
σαι νο τίδοσ θι ναι τὸ σημαῖ· ἀλλα θθὴ λα τοῦ πλήγδσ·
ιῶ ἐπισκωνεῖτὰν
Καλῶσ ὁ προφὴ τησ αὐτοὺσ λισφαλίζατο· λέγων· διὴ πῦρ καὶ
λὴ θθὴ ἐν μέσῳ ἐμαυτοῦ παρταχοῦ δὴ λα ὁ ἰουδαίοις· ὁ τοὺμὲ ὐ
σθῶσ οὐδὲ ἀφανῶν λὶ ὧν ταβρομένων· ἀλλὰ τοῦ θὴ ρῶν
τασ θὴ θυθύνοισ· θῦ· καὶ μὲ τολίτὰ ἔσ ὴ τὰν θαυτοῦ δὴ ὶ
χν ἐμαρὶ μάρι· θὴ θαμθὴ γὰρ ὁ τὴν ἀπαντὶ δαλὶν· θφαν τα
σαν τοὺσ ὀφθαλμοὺσ τῶν θυαλόντων· θὴ θαλὸ διαπλὸ
αἰ σθὴ σθῶσ· λὶ μαρτυρίαν τοῦ γνομένου λὶν· θδαιμον
γὰρ οἰσι μί φασ· οὐκ ἐθέλουσαν ἐν ἀμαθησ· ὁ τοῦ δὲ θὴ τοὺσ
προ ὠτοισ ζῶσ ἐν ταζῶ ἀπαρλίγον· ἀλλὰ παρ θικρούον το
τὴν ὁ ἤμ τῶν ἀνοὴ τοτρ ῶν· ἡσυχίον
τὴν ὀξοισί αν τοῦ δὴ μιουργοῦ ὁ προφὴ τησ θὴ δὴ σὶ ρυται·
πῶσ θισ ἐν δὲ ξιν τῶν ἐκ τῶν φύσιν θαυμάτων· ἐλεημὸ
ν ἐκ θὸ προ σαγμα· ιῶ ἐπισκωνεῖ
Ὁρα πάλιν οὐ δαμοῦ φύσασσ αἰσολουθί αν· θὴ ταὶσ πλὴ
γαὶσ φαινομέναιν· χαλάζησ γὰρ φαινομέναησ· καὶ πῦρ
θὴ τὸ μέσῳ δι βλάμπε· καὶ θὴ αν πίασ ζωὶ ὰ σι οὐσίαι·
ἡσυχίον
Ὁμόνον φησὶν τὸ ὕδωρ θι χαλάζαν μεγαλαμοὺ σων ζωὴ ζειν·
ἀλλα καὶ πῦρ ἔσ ὴ γαθὴ· ὃ ζαυτοῦ λίσωσ ἐ πλὴ ζειν αὐτὸ· θι αὐ
τὸ ρον γὰρ πολλῶν τὴν ἐκ ταῖ τῶν στοιχθίων ὀξοισί αν τοῦ
θαυματοῦργοῦ τοσ ζωὴ φησι· τοῦ ἀγ τοῦ
θμοῦ τὸ σημεῖον· καὶ ταβίστοῦ προοιμίου αἰσολουθή σαν τα
ὔφρασαν· θισ μέζονα φόβον· θι δὲ καὶ θαύματοῦ δὶμοῦ
γοῦ· τὸν αἰγυπτίων ἐκ ταὶ ζὴ σαι μου λόμενοσ·
ιῶ ἐπισκωνεῖτὰν
Ὁρα διαφόρουσ τὰσ μοιρίασ γινομένασ· καὶ θι καὶ ὴ δὴ ἀφι
λαν θρωπίασ· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ἁρατὸ πτῆδον· τῶν ἀκρι
δῶν ἔσ ὴ ταχύλα· τὴν πολὴν ἀφὶ ησιν· καὶ τὸ φαλαρίφὴ
σιν παντα τὸν δὲ τὴν γὴ αὐτῶν· πόρρω θὲν τοῦ θῦ
τὴν παρωλεθρίαν αὐ αἰτθλῶν τοσ καὶ οὐ συλου μένου·
κατα δύσαν τὸ πέλαγοσ· δι γὰρ καὶ ααροι ἦσαν οὐ κατολὶ
σαι ἀλλα μβάνα λθὶν λὶ θθλεν· δια τοῦ δὲ θὶρὶ μα καὶ κατα μικρὸν αὐτοῖσ πλὴ γδι· τὸσ ικλὴ ρὸν αὐτῶν μαλάζαι σθζὸν:
Εἰδὲ λέγρι πὸσ καὶ πῦρ οσ δὲ ἐκεῖν· αἰγύπτιοι δὲ ὁλάζον το τοῦ ααιλέωσ κατὰ χον τοσ· ὁπὲρ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀμαρτίαν ὁμο λο
γῶν· καὶ κύριοι τοῦ καὶ τὸν ααιλέα δικαιοῦσθαι ἴσαν· ὁ τρῶν λὶ ωου λὶ θὴ θαν τὴν πλὴ ηλὶ ὠοῦ φθόρον τοῦ δὲ ωα
λεῖν αὐτοῖσ οὐδὲν αὐτοῖσ λὶ τοῦ ααιλέωσ ὀξοισί αν δικαίωσ λυσθν· ἀλλα σαν ταμὲν τοῦ ἀπαμφοῦ· καὶ αἰσονται τὸν ααιλέ
ον τα φέσαν· ἡσυχίον καὶ μὴν οὐκ εἰθὸσ ὃν ταυτοῦ αἰσρὶ δασ καὶ αὐροίχον ἐσὶν γίνεσθαι· λὶ γὰρ πίκτει
τὸν αὐροίχον λὶ αἰσρὶ σπρολαμοὺ ζων· λὶ ὁ αὐροίχοσ αὐτῇ λὶ θφοῦ αἰσρὶ σπροικοῦ φασ γίνεται· ὃ ἀφ ὁμὲν πρὸ τρόπον τοῦ δὲ χρό
νου τὶ μὶ αἰσολουθὶ σαι ἰσθρον ἀλλ ἐστὶ δὲ λὶ θαὶ μαλιὼν· καὶ προ ταγματι θῦ τὸ σημεῖον ἀγ λὶ κὸ· ἅμα παρὴ λθεν ἐ
κατρον· καὶ κατὰ φαν ἀματοῦ χορτου καὶ τὸν καρπὸν ὃ ἔθοὶ πλὴν αὐτοῖσ γνῶ σθαι τὴν ὠμοριαν· προσ γὰρ τὴ
προφὴ τοῦν αὐ θρω πων· καὶ λὶ τὸν ἱερὸν ἀνθρώπων διεφθάρε τοι·

καὶ οὐ παρ ἔστι ἱερα μὴ αὐτοὺσ λό
γουσ αὐτοῦ·

Μ θτί ἄρε ἦσν τὰ ὕδατα αὐτοῦ θισ
ἅἷμα· καὶ ἀπέκτεινεν τοὺσ ἰ
χθύασ αὐτοῦ:

Ἐξήρ ἦσν λὴ λὶ αὐτοῦ ὁ ααιλεὺσ
θὶν τοῖσ ταμιθίοισ τοῦ ααιλέ
ως αὐτοῦ: θι πεμ καὶ λὴ λθεν ααὶ κυ
νομυῖαν καὶ σκνίφεσ θὶν παῖσι
τοῖσ ὁρίοισ αὐτῶν·

Ἔθεσεν τὰσ ὑροχὰσ αὐτῶν χάλα
ζαν· πῦρ κατα φλέγομθὶν τῇ
γῇ αὐτῶν· καὶ ἐπάταξεν τὰσ
ἀμπέλουσ αὐτῶν καὶ τὰσ συκᾶσ
αὐτῶν· καὶ ἔσ τρι ψεν παῦ
ξύλου ὁρίου αὐτῶν·

Εἶπεν καὶ ἦλθεν ἀκρὶσ καὶ ὑρού
χοσ οὗ οὐκ ἦν ἀριθμὸσ·
καὶ κατέφαγεν παῦ ταν τὸν χόρ τον
τὸν θὶν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ κατέφα
γεν τὸν καρπὸν τῆσ γῆσ αὐτῶν:

ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΠΡΕ

Κ αὶ ἐπιτάξει παὶμ πρὸς τὸ τοῖς ὀμβρι
θῆναι αὐτοὺς ἀπαρχὴν παντὸς
τοῦ πόνου αὐτῶν:

Κα αὶ ἐξήνεγκεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ
καὶ χρυσίῳ καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν:

Κβ υφρανθήσεται γυμφος ἐν τῇ ὁδῷ
αὐτῶν· ὅτι ἐπιστρέψει ὁ φόμος αὐ
τῶν ἐπ' αὐτούς:

Κγ Διὰ τί ἐπάτασεν νεφθαλὴμ θὶς σὶν
τὴν αὐτοῖς· καὶ πῦρ τοῦ φωτὶ
σαι αὐτοὺς τὴν νύκτα:

Κδ Τὴν ἀμ καὶ ἡ ἀθενία ὀρτυγομήτρα
καὶ ἀρτον οἰῶν οὐ· ἐνεπλήσεν αὐ
τούς: Διέρρηξεν πέτραν καὶ
ἐρρύη ὕδατα:

παὶμ πρὸς τὸ τοῖς ὀμβρίσαι· τὰς δύο πλησὰς τὰς ἐπὶ τῶν ΝΩΝ· καὶ τῶν ἀμφροδίτων γενομένας παρὰ θῆς· καὶ ὃς δὲ
πόνου παμτὸς θὶς ἀλλόθεν ἀπαρχήν· τὰ πρὸς τὸ τοῖς αι· ὅτι γὰρ καὶ νεφθαλὴμ ἀβήνετο· ἄλλο μὸσ ἔφαν τὴ πλείονα ἐπλή
γησαμ· καὶ ὁ ασὴρ ἀμαὶ αἰς φαλαίοσὶ αὐτοῖς· τοῦμ ἄλλων μαὶ γονα ἀβήνετο· ὁμοὺ δὲ θὶς αἱ μήφθαι· ὁ πλὴν ἀὐτὴ ἀμαὶ ἀπὸ
σὶν τῶν· τῶν ΝΩΝ ἰσραὴλ ἐπὶ τῶν ΝΩΝ μερ θρῶν ἀμαὶ ρόθοσ· ἰνὼν ΝΑΒΑΣΣΩΝ ἰουδαίων ὁ φαρ ἀπὸ θυγάθη
ρ ατορ· τοῦ ΔΕΚΤΟΥ ΟΥ καθαὶ κοῦ τοῖς αἰγυπτίοις· θῦ γὰρ ἐν ἐρόοις οὐ θρῄβήν· ἐν ἐρόοις ἀδὶ κουμένων ἀμ' ἀζίον· ὃ ἀθ' ἐν
καὶ σὶν λοῦ θαι αὐτοὺς· τοῖς ἰουδαίοις δὲ νῦ βόλεται· ἀλλὰ τὸν μισθὸν ὃν ἀπέρ αὐτῶν τῆς πλὴν θυσίας ἐκὼφ ἐν ἰλον ἐν ὑσ ἐκρύ
τῳο· ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΥ προαλίσσουσὶν ἐν ἐρίᾳ τὴν ἐλοθθίσὶ· καὶ τῶν ΘΥ πορίαν ἀλθὶν τὴν ΘΙ ΘΥ· ἐλὼν ἀμὲ σσ· ἰνὰ τοὺς αἰγυπτίους
ἐκὼ ἡγεῖσθαι παρ' αὐτοῖς ἀὶ πού σὶ τοῖς ὀξὶ ΘΙ ΝΑΙ τὴν ὁδὸν ΜΕ ΛΛΟΥΣΙ· τὰ λαὶ τὸ ΛΟΥ τὴν· μὴ ἀδὲ ΙΣΑΙ τὸ ΘΙΕΧΟΡΑΣΑΙ ταχὺ
ρια παθοὺσὶ· ἀπαθῆ σ' ἀπαλαὶ πόθαι μέχρι ΘΝΟΣ· ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡ Ὁ ΘΕ προαιρῆ ΘΙ τοὺ λαοῦ ἡμᾶσ ΘΑΙ
σκευλεύ ΘΑΙ τοὺς αἰγυπτίους· ὡσὶ ΝΙ ΣΙ ΗΜΕΝΟΙΣ· καὶ μισθὸν παραὐτῶν ΔΙΟ πράζασθαι· τῆς μακροχρονίου δουλείας· ἐκὼ
αὐτοὺς ἐκατέθου λοῦ ΘΑΙ τὸ· ΙΩ ΕΠΙΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝ τὰ λήθεια οἰδοὺ λοις καὶ ἀνχμάλωτοι οἱ περιττοὶ ἢ ὀχάτων ΝΙ ΣΙ μῶν ΘΥΟΝ
τῶν· μεγάλων γυρίων καὶ χρυσίου· καὶ πολλοῦ πού πλούτου πομ
πὴν ἀδόντων αὐτὴ λάβετο· καὶ πὶς ἐκ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
μεῖναλειν· ὅτι τοῖς ἀπὸ ΔΙμοίσι τὸ σοῦ τον ὀχθρὶ ἐσαι
πλοῦ τον· ὁρᾶς ὃ τι ἀπαμ' τῶν ΝΩΝ τὴν ΔΙΚΗΝ αμὴν αὐτοῦ λαμ
πρου ΘΑΙ:
τὸ γὰρ πολλῶ παραδοξότερον· τοῦτο ἐστίν· ὁ τι μεγάλων πόρων
μεγάλων πλὴν ΘΙΑΝ· μεγάλων τοσούτων τὰ λαι πορίαν·
καὶ ταῖς μαὶ ναις· οὐδενὸσ ἰῶν ἀσθενούντων· καὶ τοῦ τοσοῦ
τον πλήθους θὶ αἰγύπτιοι κατεθρόησαν· τοῦ τοι καὶ τὴν
φύσιν σαὐτὴν τὴν αἰσθησὶν ἀπέβαλον ἡμῶν:
ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Ἐνηδὺ καὶ τοῦτο ἰμικρὸν ΘΑΙ μαι· ὅτι τοσαῦ ταις μυριάσὶ ναὶ μὰ
δρασὶ καὶ γυναικῶν· μηδενὶ ἀσθενοῦντι κατὰ τὸ
ΗΣΥΧΙΟΥ
πλὴθοσ ἐκφύγειν θαθῆναι· ὁ τι χειρ· ΘΥ ἐπὶ χειρ ὄχθαι γὰρ ἐπὶ τοὺς αἰγυπτίους ἐπῆλθεν
γοισαν· πῶσ γὰρ ὅτι τοσαῦ ταις μυριάσὶ μου ἀσθενῆ μὴ θ'
μόλθοι καὶ ταῦτα καὶ κὼσ αὐτῶν πλαχὺ τῶν· καὶ τὰ λαι
πορουμένοισ τοῖς ὄρεσὶ σὶ ἡμέραι· ΙΩ ΕΠΙΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝ
Οἱ πὰρ τὰ ποιοῦν τὰς ὡ ὀχθὶς ἀταχήν· ὡ ασὴρ πολέμων τὴν ΝΙΚΗΝ
ἀπαλλαγὴν τὰς· οὕτω σαὶ τὰ ΝΩΝ ΘΥ σαν τοσαύτην τοῦ ΘΥ ῥῆ
μασὶ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
Οὕτω ταὶς πὰρ τοῦ λαπταὶς ὀχεθὴ μα τοῦ ΘΗ σαν· αἰγύπτοισι
μορίαισ· ὡσ ΘΥ ὄρ γοτὰ ρὸὶ κὶ αν ΝΟΜΙ ζει· τὴν ΠΩΝ ΘΥ ῥαίων
ὄλεν ΘΗΡΙΑΝ· ΗΣΥΧΙΟΥ
τοσαύτην τοῦ ΘΥ μέγεθοσ ἐπόησεν ΠΟΣΘΕΝ τοῖς πράγμασὶ ν
ὡ ὀφθοῖσ πρό τερον πρὸσ ΩΙ ΑΝ ΙΣΑ τόχε ΝΗ ται σαὐτοῖς πάρα
καλεῖν ἀπάρα ΙΣ καὶ ΚΑΤΩΦΗΓΕΙΝ· διό περ οὐ δὲν τὴν ὅλων ἀ
μθοσαίων ἀγθρῶν· ὅταν ὀχόμενον πόρ μαχον ὠ ΝΑ τὸν ΘΥ· φρον
τίζει μὸ φίλομεν· ΙΩ ΕΠΙΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝ
Ἠνθισαν ὀφρῶθῆ ναι παιδύσων ται· διὸ ΝΟΙ ἐχθροὶ αὐτῶν ΔΙΚΟΛΑΙ
σθησαν· καὶ διὸ ΝΟΙ αὐτοὶ μὲν ΖΩ σὶ ΝΟΣ· ΛΙΚΑΤΑΖΙΑΝ ἀπολαύ
ουσὶ τῆς προνοίας· ΔΙΔΟΘΑΙ ἀπαλαὶ πορονμίον· ἰδόθαυμα
σὸν καὶ παράδοξον· ἰδόσ· τὴν ΙΚΤΙΣΙΝ ΩΝ ΗΡΕΤΟΥΜΕΝΩΝ·
οὗτοδὶ λιος ἐλὼ πὶ ἡμέθ ἡμέραν ΘΕΡΜΟ ΘΡΑΥΣΙ ΔΙΟΣ τὴν
ΑΙΣΤΗΝΑΝ· ἀμ πιφλὸσ αὐτοῖς τῆς ΝΕΦΘΑΛΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗΣ· ὁ
πάνλοσ τὸ σικότοσ αὐτοῖς ΔΙΑΣΤΙΛΑΞΗ· ὁμοῦ ΙΣ καὶ φόσ
καὶ χειραγωγὸσ ΓΙΝΟΜΕΝΟΣ ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Διὰ θαμ πασ ΙΣ ἀπαπαὶ σὶ αἰγύπτιοι ἡμᾶσ γὰρ ἀκολούθοσ
μᾶλλον ΔΕΙ· ἐπὶ πασ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ ΠΟΘΗΣ ΕΝ ΔΟΞΙΑΣ· ὁμοῦ μὲν ΚΑΙ ΔΙΜΑΣ πρὸ τρέπων φεύγειν· τοῖς αἰγύπτιοις
πρόπον· ὡσ ἀμ' μὲν τοῖς ἴσοσὶ πὶ ρὶ πατόμενοι· ΕΥΧΑΘΑΙ ΔΟΞΗ ΝΑΙ τῆς ΜΕΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΘΥ· ΙΝ ΑΡ ΕΙΧΕΣ ἐξ αὐτοῦ ΕΥΘΡΑΙ
σίας· ὁμοῦ ΔΙΚΑΙΟΙ ΝΙ ΖΩ ΘΗ σαν παράδοξον ΘΥ· οἱ ΔΙΣ πὶ ρὶ τομῆς μὴ μεμο ΝΩ μένοι· ΔΙΟ ΒΛΑΧΕΝ ΜΕΝΗ τοῦ αἵματος Θ
κεῖνων τρόπου· ἀπολογίαν ΔΟΘ τῆς μετὰ ταῦ ταὰν τῶν ἀπολωλός· ΙΩ ΕΠΙΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝ
καὶ τὰ τῆς τροφῆς ποιαὐτὰ λῶν· πολύτροπα παράδοξον ΤΑΝ· καὶ τῶν πρυφλῶν ὁμοίωσ ΔΙ τὰ γὰρ θαλάττια τὰ ρθ'
ἀπαρ ΔΙΧΟΝ· ὁ τὸ ὠῶΟΣ τὸ μαίνα ΔΔΙ δου· καὶ ἀρ τον γὰρ φῆσιν ὠῶΟΥ ἔδωκε μὲν αὐτοῖς· καὶ τὰ πόταν· καὶ ταῖς τὰν· 5
παρ' ταφορὰν ΙΦΙ ΕΙ τοῦ ΔΙΜΟΙΡΑΓΟΥ ἀρ αι ΚΗ ρύχθη ΤΑΝ· καὶ ΔΙΑ ΩΝ ΕΡΕΦΟΝ ΤΟ· ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΟΝ ΘΑΙ ΔΘΥ ΟΜΕΝ· ΠΙ ΤΑΥΤΗΣ
ΔΥΣΙΚΟΛΟ ΤΕΡΑΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΤΟΛΗΣ· ΗΣΥΧΙΟΥ τοῦ ΘΥ ΠΑΡΑΠΤΟΣ ΗΝ ΔΥ ΘΑΜ ΤΟΣ· ΔΙΟ ΠΕΡ ΑΙΣΥΛΑΣ
ΛΗΦΘΗ· Ὁ ΜΜΑΧΟΣ ΩΝ ΔΡΙΕΝ· ἀμ' ΤΙ ΤΟΥ ΛΗΛΘΕΝ ΟΞΕΔΟΙΣΘΗ· ΤΟΝ ΔΗ ΤΟΝ Ὁ ΤΟ ΜΑΡ ΑΛΗΘΩΣ ΟΥΧΩΣ ΟΞ ΑΥΤΟΥ ΠΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ
ἀλλ' ΑΒΙΣΣΟΥ ΝΙ ΠΟΒΡΙΣΕΦΑΛΙΣ ΑΕΡΟΣ· Ὁ ΠΕΡ ΟΥΩΟΝ ΛΙΘΟΦΑΓΡΑΦΗ ΠΟΛΛΑΙΣΙΝ ΠΡΟΣ ΑΡΡ ΒΥΒΙΦΡΟΜΕΝΟΝ· ΑΜΑΡ ΔΙΚΑΙΩΣ
ΔΙΚΟΝΑΝ ΤΟΥ ΟΩΝΟΥ ΑΡΤΟΥ· ΤΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ ΔΙΑ ΜΑΤΗΡΙΟΝ ΤΗ ΔΙΕΙΣΛΗΣΙΑΝ ΦΘΡΟΝΤΑΝ· ΤΟΝ ΔΗ ΤΟΝ
Οὐ ΚΑΡ ΑΠΟΝ ΠΑΡΗΧΟΝ ΕΔΩΡ ΔΙΑ ΤΗ ΠΕΤΡΑΝ· ΙΝ ΩΛΗΛΗΤΗΣ ΡΑΔΟΥ ΚΑΙ ΙΡΙΖΙΟΝ ΕΔΗΛΑΝ· ἀλλὰ τὰ τοῦ ΘΥ προστάματα· καὶ
ΡΑΛΩΝ ΑΙ ΤΩΝ ΠΕΤΡΑΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΡΑΔΟΥ ΚΑΙ ΕΔΩΡ ΡΥΣΑΝ Ὁ ΠΡΟ ΠΤΡΟΝ ΟΥΚΕΤΙ ΩΝ ΘΥ ΑΥΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΘΥΑΣΘΑΙ· ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ Ὁ ΠΡΟΦΗ
ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΣ· ΕΠΟΡΕΥΘΗ ΣΑΝ ΘΙ ΑΜΥΔΡΟΙΣ ΠΟΤΑΜΟΙ· ΙΝ ΑΤΗΣ ΑΛΟΣ ΔΙΕΒΙΜΟΣ ΤΟ ΞΗΡΟΝ ΚΑΙ ΑΜΙΧΜΟΝ ΚΑΙ ΑΡΟΝ
ΤΟΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΘΝΗΤΟΣ ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΓΙ ΝΟΣΘΑΙ ΜΑ ΤΟΥΡΓΗΤΟ ΧΑΡΙΝ· Ὁ ΤΙ ΘΕΜΙΣ ΗΝ ΟΘΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΟΥ ΑΥΤΟΥ:
ΙΩ ΕΠΙΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝ Εἰ ΔΟΣ ἀπὸ ΝΑΜΙ ΤΑΣ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΛΙΝ; ΘΝΑΙ ΓΩ ΠΟΜΕΝΟΝ ΤΟ ΕΔΩΡ ΜΕΤΑ
ΜΑΛΛΟΜΕΝΟΝ· ΘΝΑΙ ΤΑΙ ΘΑΝ ΔΕ ΔΟΥΚΟΝ ΤΩΝ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ:-

ἐπορεύθησαν ἐν ὑδάτοις πο
ταμοῦ·
Ὁ τιθυμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου
αὐτοῦ τοῦ πρὸς αβρααμ τὸν
δοῦλον αὐτοῦ·
Καὶ ἐξήγαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ·
Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐ
θνῶν· καὶ πόνους λαῶν ἐκα
τέσχοντο·
Ὁπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώ
ματα αὐτοῦ· καὶ τὸν νόμον αὐ
τοῦ ἐκζητήσωσιν·

ἡσυχίου

Οὐκ ὠφέλησε μὴ φυλάξαι τὸν μὴ δοθέντα νόμον τοῦ θεοῦ ζητῆσαι τὸν. διὰ τοῦτο ὁ τῶν ὅλων δεσπότης οὐ μόνον ἐζήτησε τὸν νόμον ἀλλὰ καὶ τὴν διάθεσιν παρέσχε· μὴ τὰ τοῦ πλησίον ἐπιθυμεῖν· ἵνα μὴ ἐπιθυμοῦντες ἀδικῶμεν· καὶ ἵνα μὴ ἀδικοῦντες κολαζώμεθα· ἀλλὰ τὴν ἐκ τῶν ἰδίων ἀρκούμενοι ἐπιμελείᾳ· καὶ τὴν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀποστρεφόμενοι πλεονεξίαν· ἵνα μὴ τὰ τοῦ πλησίον ἁρπάζοντες ἐπιθυμίαν ἐμβάλωμεν τοῖς ἀφαιρουμένοις

χμον ἡμῶν προφῆτην· καὶ ὁ παρὼν ψαλμὸς περιέχει· διὸ ἐστιν ἁγνὰ ἁψασθαι ἀλλοτρίας· ὁ τῆς ἁμαρτίας θάνατος· τοῖς ἁμαρτήμασι τῶν ὁρμωμένοις· οὐ σωτηρία τροφὴ καὶ σάρξ· προσῆκται τοῦ ἁγίου πνεύματος· τοῦ θεοῦ λόγου· καὶ τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς ἀπὸ γυμνοῦται αὐτοῦ· διὰ τοῦ ὁμολογεῖσθαι τὰς οἰκείας ἁμαρτίας· ὁ δὲ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἐστὶν ἰησοῦς· ἐφ οἷς ἡμάρτηκε πρότερον· ὁ τιμιλλόμενος μόνοις τοῦτο πράττειν ἀλλαχοῦ δι ἀφέσεως· καὶ αὐτοῖς τοῖς πράγμασι παρίστησι τὸ δίκαιον προτρέπεται δὲ τοὺς ἐφορωμένους ἐπὶ τῶν ὁμολογήσιν· παρίσταται διὰ τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι· ὅτι χρηστὸς οἰκεῖ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἀπὸ ἔλεος αὐτοῦ· διὰ ταύτα γὰρ φήσιν προθύμως ὁμολογεῖσθαι· ὅτι καὶ αὐτὸς ἐφ ἡμῖν σπουδὴν φιλανθρωπίαν· δείκνυσι ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὁ τοσοῦτον πράγματος ἀπολειπόμενος· θεολωρήτου

καὶ ἐπ αὐταῖς προτρέπεται ἡμᾶς εἰς τὴν ὁμολογίαν· τὸν δὲ ἀγαθὸν καὶ φιλανθρωπίαν· ἐπιδείκνυται· καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐλεεῖ χρόνον μένοντος· καὶ οὐ θέλει τὸν θάνατον ἁμαρτωλοῦ· ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν· καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐλεεῖ χρόνον μένοντος· καὶ οὐ θέλει τὸν θάνατον ἁμαρτωλοῦ· ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν· ἵνα ἀπολαύσῃ δικαιάσας· διὸ καὶ ἀναμένει τὰς ὁμολογίας· ἵνα μὴ ἀπολέσῃ τοὺς ἀπολλυμένους· καὶ διορθώσεται αὐτούς· ἰῶ ἐπισκῶπε ἰωνιστὰν

διδάσκει ὅτι οὐ τῶν προτέρων καταγνώσεως πολλῶν τοιούτων διορθώσεται αὐτούς· τοῦ ἁγίου

τί ἀπῆλθεν ὅτι χρηστός· οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ συλλαβεῖν κατηγορεῖ αὐτὸ ἁμαρτημάτων· ἵνα μὴ κολάσῃ· ἀλλ ἵνα τῆς φανώσῃ· ἵν ἀπολαύσῃ δικαιάσας· δικαιοῦται μὲν γὰρ ὁμολογοῦντα· λαὸν ἡδὺ κολάζουσιν· ὁ δὲ θεὸς ὅταν ἁμαρτάνομεν οὐ λαμβάνει τὸ τῆς μοιρβίτας· ὅταν δὲ ὁμολογῶμεν· παραμυθίας ἀξιοῖ· καὶ συμφώνως· τοῦ ἁγίου

τί ἀπῆλθεν ὅτι διαπαντὸς ἔλεος αὐτοῦ διαπαντὸς ἐλεᾷ· διαπαντὸς φιλανθρωπεύεται· ἕτοιμος ἀπῆλθεν ἀεί τε καὶ αὐτοῦ διδόμαι· οὐχὶ ἀπὸ καιροῦ ὁρισμένος· αὐτὸς ἀλλὰ τῆς γενεᾶς μόνος τῆσδε· ἰῶ ἐπισκῶπε ἰωνιστὰν

τοῦ τάξιν ἐνδρίμων προσοίαν· τὴν δυσπορευτὴν διμήχανον τὰ θαύματος ἀπαγόρευμένα· σεβήρου

τὸν καινὸν περιπλοῦν καὶ πέρας παντὸς θαύματος· τοιχῶ τὸ κοιμᾶσθαι τῶν διώκοντα· καὶ ὁσαπῶν διπλοῦν πρόσθεν αὐτῶν καὶ ἡλαφρίσμα· καὶ οὐ τι λόγου ῥητὸν· οὐδὲ θαυμαστὸν ἀλεπτόν·

ἰῶ ἐπισκῶπε ἰωνιστὰν

τί ἀπῆλθεν ἀκούσας διδαχῆς διδιλαῶσθαι· καταδιλήλουσι ποιήσθαι· ἁρμῶν δύσθαι· τί ἀπῆλθεν αἰνέσθαι αὐτοῦ· παῖς δύχαριστίας αὐτοῦ· διὰ πολλοῦ τοῦ πτύρτου τὸν θεὸν διδάσκει ὅτι ὁ τῶν προτέρων καταγνώσεως πολλῶν τοιούτων

τοῦ ἁγίου

τί ἀπῆλθεν ὅτι χρηστός· οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ συλλαβεῖν κατηγορεῖ αὐτὸ ἁμαρτημάτων· ἵνα μὴ κολάσῃ· ἀλλ ἵνα τῆς φανώσῃ· ἵν ἀπολαύσῃ δικαιάσας· διὰ μὲν γὰρ ὁμολογοῦντα· λαὸν ἡδὺ κολάζουσιν· ὁ δὲ θεὸς ὅταν ἁμαρτάνομεν οὐ λαμβάνει τὸ τῆς μοιρβίτας· ὅταν δὲ ὁμολογῶμεν· παραμυθίας ἀξιοῖ· καὶ συμφώνως·

τοῦ ἁγίου

τί ἀπῆλθεν ὅτι διαπαντὸς ἔλεος αὐτοῦ διαπαντὸς ἐλεᾷ· διαπαντὸς φιλανθρωπεύεται· ἕτοιμος ἀπῆλθεν ἀεί τε καὶ αὐτοῦ διδόμαι· οὐχὶ ἀπὸ καιροῦ ὁρισμένος· αὐτὸς ἀλλὰ τῆς γενεᾶς μόνος τῆσδε·

ἰῶ ἐπισκῶπε ἰωνιστὰν

τοῦ τάξιν ἐνδρίμων προσοίαν· τὴν δυσπορευτὴν διμήχανον τὰ θαύματος ἀπαγόρευμένα·

σεβήρου

τὸν καινὸν περιπλοῦν καὶ πέρας παντὸς θαύματος· τοιχῶ τὸ κοιμᾶσθαι τῶν διώκοντα· καὶ ὁσαπῶν διπλοῦν πρόσθεν αὐτῶν καὶ ἡλαφρίσμα· καὶ οὐ τι λόγου ῥητὸν· οὐδὲ θαυμαστὸν ἀλεπτόν·

ἰῶ ἐπισκῶπε ἰωνιστὰν

τί ἀπῆλθεν ἀκούσας διδαχῆς διδιλαῶσθαι· καταδιλήλουσι ποιήσθαι· ἁρμῶν δύσθαι· τί ἀπῆλθεν αἰνέσθαι αὐτοῦ· παῖς δύχαριστίας αὐτοῦ· διὰ πολλοῦ τοῦ πτύρτου τὸν θεὸν διδάσκει ὅτι ὁ τῶν προτέρων καταγνώσεως πολλῶν τοιούτων

τοῦ ἁγίου

Μακάριζε διὰ τοὺς διὰ ἀρετῆς ζῶντας· ὡς μᾶλλον ἅπαντων τοῦ θεοῦ ἀπολαύοντας· διὰ γὰρ οἱ διὰ ἁμαρτήματα ὑβρισμένοι τὸν θεὸν· τοσαύτης μετέχουσι χάριτος· διὰ τί γίνεται ζώμενοι διὰ βίου· τοὺς ἀρ ἑαυτῶν ἐπιδιορθουμένους· καὶ τοῦ νόμου τὴν ἀκρίβειαν φυλάττοντας·

καὶ μετὰ τὰ λίτα

Ἕτερος φησὶν τῶν ἁμαρτωλῶν τοιούτων τὸν ἐλεημοσυνῶν τὰ γὰρ δύο ταῦτα μάλιστα ἀνθεῖ· ἐστὶ γὰρ τὰ τοῦ ἁγίου δικαιοσύνης φυλακῶν· καὶ τὴν τῆς φιλανθρωπίας χορηγίαν· πολλαχοῦ διακρίσιν τὴν διὰ δικαιοσύνην φησὶν· τοῦ ἁγίου ὁ διὰ δικαιοσύνης μακάριος· ὁ ἀμνάων τοῖς ἐστιν ἐλεημοσύνης· ὁποδίκαιον διὰ ἀπὸ ἡμῶν·

θεολωρήτου

Ὁ φυλάσσων τὸν κρίσιν καὶ ποιῶν τὸν δικαιοσύνην μόνοι εἰσὶν ἀξιοὶ τοῦ λαλεῖν τὰς δυνάμεις κῦ· διὰ ἐρεῖ ἀῦτοι οἱ ταῦτα πράττοντες γραφικῶς διακριμένοι· ἀπὸ τοῦ θῦ ἐστὶ τὸ λοιπὸν τόν· καὶ οἱ πάντα κρίσει καὶ λόγου πρόσωπον τόν·

ἰῶ ἐπισκῶπε ἰωνιστὰν

Οὗτοι φησὶν μᾶλλον· ἄξιοι αὖ εἰσὶν· ἡμῖν σωθῆναι τὸ θῶ· οἰκεῖον καθαρὸν ἐστὶ διακριμένοι·

ἡσυχίου

πλοῖαν εὐδοκίαν διὰ ταύθα· πλοῖαν δεδόλωσε ἐστὶ σε διὰ ἀπὸ πίθηται· ἀλλ ἵνα ἀπολαύσῃ ὁ θῦ λόγος δικαίως πιστοί ἦται· ὁ θεὸς καὶ τὸμ σωτήριον· εὐδοκίαν πρὸς ἡγέρθυεν· οἱ ποιοῦ ποιμάσιν ἐστὶ φ αὐτὸν διὰ τὸν ἄγγελοι· διόχ αμαρ θῆναι φοβοῦνται· καὶ ἐστὶ μὴ διρίνῃ· καὶ διὰ αὐθρώποις εὐδοκίας δοξολογοῦντας ἐμόησαν·

θεολωρήτου

ἀγίαν ὅσιν διὰ ἡ πρὸς ἐκδιμένη μᾶλλον αὐφωνεῖ· τὸν πρὸς τὸν ἐστὶ δικαίως τοῦ σῶ· παρακαλοῦντων· ὁ πάσσ μὴ μὴ ἡσθῆ αὐτῶν οἷς· διὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἵνα ἵν δοξάσθη διὰ τὸ ἁγαπᾶν τὸ ἐῶ ἑαυτοῦ· σῶσαι· κρίναι τὸν λαὸν ἑαυτοῦ· καὶ τὸν κόσμον· διακριμένος γρῶ αὐτοῖς φησιν· οὗτος ὅτι ὁ ὅσ μου ὁ ἁγαπητὸς· ἐν ᾧ ἠὐδόκησα·

ἰῶ ἐπισκῶπε ἰωνιστὰν

Ἔφη γὰρ καὶ διὰ κολάσθη ἐστὶ σε ἐστὶ φανῆναι· διὰ τοῦτο δ πρὸς τὴν ἀπόστασιν οὐκ ἔχει παρρησίαν· αὐτοῖς μαρτυρήσαι· ἀφ ὧν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ λαοῦ περιστρέφθη· ἐστὶ δικαίως ὅτι ἐστὶν σῶσον αὐτοῖς φησιν·

θεολωρήτου

τὴν ἐστὶ τελουμένων χαρᾶν· καὶ θῦφραν θῆναι μετὰ τῆς θῆς κληρονομίας τοῦ σωπληρουμένου· διὰ παντὸς τοὺς τὴν ἀφωνίαν τῶν· καὶ τὸ ἐστὶ καὶ θῆσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ· ἵνα τοῖς σὸ ῥόζῃ ἡμῖν· ὡσὶ κληρονόμοι ἵνα ὄχθι κληρονομίας· πᾶσ δεῖται τῆς ὄζῃ θεωρῶν δικαιοσύνης· καὶ κατὰ τὸ αἰτήσαι παρ ἐμοὶ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σοῦ· πᾶσι γὰρ λοιπὸν κατατὸ θυαγγέλιον· τὸν νόμου προσδόκητος· ἐστὶ καὶ ὁ τῶν ἔθνων καὶ ἀπὸ τοῦ θῦ· καὶ ἀπὸ τῶν ἑβδόμων ἀμέσων ἀποδεχομένων τοῖς ἐνδοκιμεῖν αὐθύδοντας· παράτῳ θῶ·

ἡσυχίου

χρηστότητα τοῦ δικαίου· τὴν παρ αὐτοῦ θῦ φιλανθρωπίαν γενομένην· τοῖς δικαίοις ἐπιμόησον· πολλῶν οὔσαν· ὡς ἀφορόνους καὶ τοὺς πλανωμένους· ἵνα χοῖς ἀλιβίου· τὴν δικαίου γὴν ἐπὶ δέξασθαι· ταύτην ἡδεῖ ὁ προφήτης· ἐστὶ θυμῷ· θεωρίας γὰρ ἄξιον τὸ θαῦμα ἐνέγκαν ἐν· ἐν ὄφραν θῆναι δὲ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους· ὡς τῆς ἐκ τοῦ σωπληρουμένου·

ΑΛΛΗ ΛΟΥΙΑ·

ΡΞ

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι χρηστός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κῦ ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ·

Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν· καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ· μνήσθητι ἡμῶν κῦ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·

Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου· τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου·

τοῦ πάτριν ἡμᾶς καὶ χιτῶνας ἐνδύσασθαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως· ὅπερ διὰ τοῦτο ἐποίησαν τῶν ἁγίων ἀποστόλων διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἑνότητα· διὸ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ οὐδὲν ἡμᾶς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐντέλλεται· ἀλλ' ὅπως τὸ ὁμόφρονα μόνον καὶ μόνιμον ἡμῶν διατηρήσωμεν· ἀλλὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ἁγίου τὸ θέλημα ζητοῦμεν· οὗ τοῖς πρᾶξις διαπαντὸς ἀνεπίληπτον καὶ ἀμώμητον ἐν πᾶσι καὶ κατὰ πάντα διαφυλάττειν ἐπαγγελίαν ἐποιησάμεθα· ἵνα καὶ τῶν κατηγορίαν ἐνδεῖναι· ὅτι παίσαντες τὸν νόμον καὶ τὰ παράδοξα θεῖα δῶρα· ὅσα ἀπολαύσαντες οὐ τῇ ἐργασίᾳ· ὅσων ἀπεμφήναμεν τὴν μερίδα· οὐδὲ τοῦ ἀθανάτου ἐλπίσαι· ἀρνούμενοι διὰ ἀρετὴν διδασκαλίαν· ἀχρεῖοι πάσης μοίρας ταύτοις· θεοδωρήτου

πρᾶξαι ἑαυτοὺς ἀπόρητος· ἵνα τοῖς προγόνοις· καὶ προγενάτορσι· ἢ τοῖς κατὰ δικαιοσύνην αὐτοῖς γλαφυρισάντας· παραπαίοντες ἀλόρυσιν ὁμολογούμενοι· διὰ παραφθορὰν τοσοῦτον χρόνον διϊκλίναν φάσκοντες· ἡμαρτομεν ἡμῶν ὁμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν· βυθὸν καὶ τὸ ἀπαρίθμητον· θηρσὶ μεταμορφοῦσι μὴ φάναι λίαν μῆσαμεν· οὐχὶ δέκα τῆς ὅσον γενόμενοι αὐτῆς· τοῦ παθῶν καὶ μοχθηρίας δέκα ὅσον· ἡγούμενοι ἡμαρτάνομεν· καὶ τὰ ἄλλα ἀβασίλευτα· ἐγκειμένων

Ὁμόνοι φησὶν ἡμαρτομεν· ἀλλὰ διὰ πάσης θεμάτων· ἀπὸ τοῦ τὸν πρότερον χρόνον βύρσαν ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ διὰ τοῦ τῶν ἡμαρτηκότων γένος· τοσοῦτον γὰρ θαυμασίως ἐστὶν ἡ ἁμαρτία τὸ μὴ ἐπιτελουμένων· οὐσῶν μὴ σωτηρίας τυχεῖν ἀλλὰ καὶ δουλείας ἀθλίου θρόνων θεμένους· οὐκ ἀφέσαν ὅτι διὰ τὰς αὐτῶν διαπεσούσας οὐδὲ διὰ τὸ εἶναι ἐπίσκοπον θεοῦ ἀξίους· διὰ ἀδικεῖ τὸ πλῆθος τοῦ ἁγίου αὐτοῦ τοῦ τόπου πτύχιον· ιῶ ἐπισ κωνι

Ὁ υἱὸς δὲ πίστει οὐκ εἶδον τὰ θαυμάσιά σου· οὐδὲ θέσθαι αὐτὸ τὰ θαυμάσιά σου· ἀλλὰ σωθῆναι αὐτὰ θαυμάσιά σου· οὐκέτι σαφῶς ὀχλῶν· οὐδὲ θεὸν ἐστὶ τοῦ καὶ τὸ θέσθαι· τὸ δὲ αὐτὸ ἡμῶν ἀπαλλαγῆναι· καὶ θεὸν ἀρετὴν διαλαμβάνει· τοῦ δὲ τοῦ

καὶ γὰρ θέλεσι ἡμῶν τὸ σωμαίνειν· θέλεσι οὐκ ἀπλῶς· ἀλλὰ βαρὺ καὶ λαμπρὸν· τί γὰρ τοῦτον γένοιτ' ἂν ἴσον· τοὺς δεδιωκότας τοὺς τριάκοντας· τοὺς περὶ τοῦ δικαίου κεκριμένους τοὺς χωρὶς θύσαντας ὀχλήσαι· τοῦ δὲ τοῦ

Θέλεται δὲ ἀπὸ τοῦτο τοῦ· τῶν κατηγορίαν ἐσωτέρω· οὐ γὰρ δὴ χρόνος δὴ θελήσῃ πρότερον· καὶ τοῦ ἐν θυσίαις ἐν θυμῷ ἡδέως ἀμνησικακήσαντας· τοῦ δὲ τοῦ ἐν θυσίαις ἐν θυμῷ ἡδέως ἀμνησικακήσαντας· ἐν

Ὁραὶ σι κατ αι ρα τος τοῦ θῦ τὴν νί κην. δι α τοῦ τοι καὶ τὰ ὁ πλα σω σι χο ρῆ σι φα μὶ ν αι· ἵ να ἐκ βάλ χος τὴς τοῦ ναὺ θρώ που
απο λθί ας λί κα ὶ τὸ δὶς ὃ ξ αὐ τοῦ μ οἰ χεύ σαι λί φ θη· τὴν ἐθ νι κὴ ν α τον δι λο ῦ τος δὶ τῶν λη γῶν· δὶ ἐ θα μβή νη σαν αὐ θρω πο φά γη
λῶν λί θοι μου λι· ὁ τε τά παι δι ἀ άρ η ρέ ι το· πο λοὶ κα ὶ δι ἐ φυ γον. ἐκ τοῦ δὲ δι ε λθ λί φο σ αὖ ω θεν ἐ φέ ρε το· οὐ δὲ ἐ σ δι α σῶ σαι ἰ σχυ σεν
ε υ σε βί ου Ζη τή σαι τά σαὺ πι βρί τοῦ ἐκ μι σ τοῦ αἰ γυ πι ῶν· πο ῦν δι ε λθὸν τοῦ τὴν θα λα σσαν·
κα ὶ δι ὰ τὴν ὄρ λι μον ἁ μα τοῦ λα οῦ ἐ γε νο μέ νῶν· πρ οσ σὴν ὄρ ο μὲ ν· ὅ τι μὴ τῶν θη λυ κῶν τῶν λί σαν τὸν ἰ ὴ λ πε ρὶ δε ῶν θη λυ
κῶν τῶν θί ρι ο τ· τὸ δὲ ἐ σ αὐ τοῖ σ οὐ κ ἐ τι λί φ θη· ὁ δὲ ἐ κ μι κτὸ σ λα ὸσ· αἰ γύ πι ο σ μὲ ν ἢ ν· πι κρὸ ν ὁ ρ δε ται σ μο υσ τὸ ῶ
φῶ να ι σ· σω τη ρί ας ἐ τύ χθη· τοῦ δὲ τοῦ ιε
κα ὶ πα ρ ά χρ ῆ μα· μ ε τα λλο μέ νοι· ἐ φ ά χω σαν ἐ κ λα ῖ θον τὸ τῶν θρ ή γῶν αὐ τοῦ· ἀ θα να σί ου
Ὅ τε ὀ ξ ὴ λ θον αἱ χ ρεύ ουσαι· μ ε τα μα ρι α με λ ό ρι σαι· ἀ σ τομ ε ν τοῖ σ ι κυ ρί ῳ ἐ κ δι ό ξ ω σ ε γὰ ρ δι ὁ δ ό ξ α σ αι·
ιω τὴν μ ο υσ τό σ ι κα ὶ μα ρί α σ λε γ ε ι ὸ δι ὼ ν· ἴ σ τ ε ον γὰ ρ φ η σ ὶ κα ὶ ἀ μ α ρ
τω λῶν ἐ ρ ρ ι φ θη σ ἐ ν θα λ α σ σ α ν· δι α τοῦ το δ ὶ ς α ὶ ὸ δ ὴ τ ὴ ν
ἐ ν ἐ χ α ρ ι σ τή σ α μ· σ ω τ ὴ ρ ι α σ θ ε ὶ σ α ν· π ρ ο φ ή τ ι σ σ· ἵ ν ' ἄ λ η σ τ ο ν δ ό ξ ω σ ι
τὴν μ ν ή μ ῶν· κα ὶ ὡ σ ε ἰ σ χ ὺ σ ἀ δ ο ν τ ό σ· ἀ γ α μ ε ν ἡ σ ι ὠ σ τ α ι
τοῖ σ ὐ σ ρ γ ό σ ι σ ι τοῦ θῦ· ἰ σ χ ί ο ν

Ἐ λ π ί σ α σ ε τοῦ το κα ὶ ὀ λ ι γ ό ρ ω σ ε ν ί δ ι ο ν· μ ὴ ἀ ν ε μ ί ν θ ι μ· τὴν τοῦ θῦ
μ ο υ σ λῶν· ὁ τ α μ τὶ μ ε τα μ α ι σ ε ρ ο θ ῆ μ α σ ε ν ὁ ι κ ο ν ο μ ὴ σ α ι μ ο ύ λ ε τ α ι·
ἀ λ λ ὰ π ο γ ν ῶ σ ι σ ε ι ν λ ή θ ῶ ν π α θ ό ν τ α σ· τ ο ῦ ν θ α υ μ α σ τ ὸ ν
τ ο ῦ ν ἐ μ π ρ ο σ θ ε ν· θ ε ο δ ω ρ ή τ ο υ
Ἀ λ λ α π ρ ο λ α μ ὼ ν ὁ τ ὲ π ε ί ρ α σ α μ τ ὸ ν θ ῆ· π α λ ί ν ι σ κ α τ α λ α λ ή σ α μ
τ ὸ ν ἐ ν τ ῇ ὄ ρ ῃ μ ῳ· ὁ τ ὲ ἐ π ε θ ύ μ η σ α ν ἐ σ ι θ υ μ ί α ν φ ή σ α ν τ ὸ σ·
ἐ μ ε μ ή σ θ η μ ὲ ν τ ῶ ν ἰ χ θ ύ ω ν κα ὶ τ ῶ ν λ ι μ ν ή τ ῶ ν τ ῶ ν ὀ ν τ ί ω ν· ο ὐ μ ὼ ν ὁ θ ῶ ο ὐ δ ὲ ἐ σ τ ο ύ τ ῳ· ἀ λ λ ὸ τ ρ ι ο ν τ ι τ ο ὺ ο ἰ κ ε ί ο υ
θ ε λ έ σ ε ο ς ἐ μ ο υ λ ε ύ ῳ τ ο· ἀ λ λ ὸ ὸ σ ά μ α θ ο σ ι κα ὶ χ ρ ή μ α τ ο σ ἔ δ ω κ ε ν α ὐ
τ ο ῖ σ τ ὸ α ἵ τ η μ α α ὐ τ ῶ ν· ἰ η σ ε ν τ ο ῦ
Δ υ ὸ τ ο ῦ ἰ ο υ δ α ί ω ν σ ω τ η ρ ί α ν ἁ μ α ρ τ ή μ α τ α· θ ν ῃ μ ὲ ν ὅ τ ι θ ρ ι σ
κ ε ί ω ν ἐ σ τ ι θ υ μ ί α ν ἐ σ τ ι θ υ μ ά ω ν θ ν η τ ῇ ὄ ρ ῃ μ ῳ· θ ν ῃ τ ῇ φ ι λ ο σ ο φ ε ί ῳ δ ὲ δ ῃ
κα ὶ ἀ π ὸ π ά σ η σ τ ο ι α ύ τ η σ ἐ σ τ ι θ υ μ ί α σ ἁ γ ι ε ρ α τ ε ύ σ θ α ι· δ ε ύ τ ε ρ ο ν δὲ· ὁ τ ι δ ὴ θ η θ ὴ ν τ α τ ὺ δ α τ ο σ· ο ὐ χ λ ί τ ω ν· ἀ λ λ ' ἐ π ὶ
θ α υ μ α τ ο ρ γ ί α ν ὁ θ ῶ ο ὐ κ ε τ α ύ σ η· ἰ η σ ε ν τ ο ῦ
Ἦ ρ α ν ἐ σ ι θ υ μ ί α σ ὸ γ ε ν ό μ ε ν ο ν ο ὐ κ ε ὶ ἀ λ λ ὰ π ι θ ή κ α σ· ο ὕ τ ω σ ὰ ᾗ ἀ
γ ν ο ή μ ο ν ἐ σ τ ο ὐ τ ω σ ὰ δ ὶ ἁ μ α ρ ί α σ λ ε γ θ ι σ ὸ δ ι ὼ ν· κα ὶ δ ὴ ν α ὐ τ ο ῖ σ τ ο ῖ σ σ η μ ε ί ο ι σ
θ ι ο ν τ ὸ σ· κα ὶ δ ὴ ν α ὐ λ α τ α λ ὸ σ μ υ ῆ μ α τ α δ ρ ὴ ν τ ὸ σ· τ ὸ ν δ ὺ θ ρ ο ν
ὸ ν τ ο ῦ θ ῦ· τ ῆ ὸ ι κ ί α ι σ ὸ χ ρ ῆ τ α ι π α λ ί ν ἁ μ α σ θ η σ ί α ν· τ ὸ ν δ ε υ τ
Ἀ λ λ ὸ μ ο σ κα ὶ τ ο ι ο ὗ τ ο ν ο ἵ τ ο ν ο ὐ κ ἰ σ η μ ε ῖ ν· ἀ λ λ α σ υ μ ε π α τ ύ ω σ α ι
ν ε π α ί τ α ν π ρ α μ α τ ε υ ό μ ε ν ο σ· ὃ σ τ ε α ὐ τ ο ὶ σ ὸ ν π α σ α σ θ α ι· σ
κ α θ α π ε ρ π α ι δ ί ω σ ι λ α μ β ρ ι ζ ο μ έ ν ω ν· δ ι ὰ κ υ ρ ί α ν μ ά τ η ν φ ι λ ό
σ ο ρ γ ο σ α ν ε ἰ χ ε τ α ι π ῶ ῤ· ο ὕ τ ω δ ὴ κ α ὶ δ ι ε ί ν ω ν ὁ θ ῶ· ·
θ ε ο δ ω ρ ή τ ο υ
Δ ο ὺ σ α ὐ τ ο ῖ σ τ ὴ ν ὀ ρ τ υ γ ο μ ή τ ρ α ν· α ἵ τ η μ α δ ὲ τ ὴ ν θ η σ ὶ μ ὲ ν
κ α λ ὸ σ τ ι ν· ο ὐ γ α ρ α ἰ τ ή σ α σ α ν· ἀ λ λ α κ α τ ε λ έ λ η σ α ν δ ὸ ὺ σ κ ε δ ὸ ὸ μ ε ν
α ὐ τ ο ῖ σ· κα ὶ κ ρ ι ὸ ν ἀ φ θ ο ν ί α ν· κα ὶ ἄ ρ τ ο ν ἀ χ ε ι ρ ο π ο ί η τ ο ν· κα ὶ
ὕ δ ω ρ ῥ η δ ι α τ ὸ ν τ ὲ κ α ὶ ἄ φ θ ο ν ο ν· ἰ η σ ε ν τ ο ῦ
Ο ὐ δ ὲ γ ὰ ρ ἀ ν ε κ ά λ λ ε ι π ο· ο ὐ δ ὲ δ ὺ ὸ σ ἕ τ ε ρ ο ν μ ε τ α τ ῶ ν α ὐ τ ο π ό ρ ω ν· ὃ θ ε ν
ὕ δ α τ ο σ ε ὑ ρ ε ῖ ν χ ο ρ η γ ί α ν ἐ κ ε ῖ λ υ σ θ ε ν· ἀ λ λ α τ ὴ ν θ ρ ῆ μ ο ν κα ὶ
δ ι ὰ τ ά δ α· ὕ δ ω ρ ο ν π ῖ ν ῃ ν· π ρ ο α γ α γ ὼ ν ἀ π ὸ τ ὴ ὸ π έ τ ρ α σ ὸ
τ ο ῦ ἔ δ ι ξ ε ν· τ ο ῦ δ ὲ τ ο ῦ
Ἡ μ ε ρ ῶ ν μ ὴ ν α τ ὴ ν ὀ ρ τ υ γ ο μ ή τ ρ α ν π α ρ α θ ῇ ὸ· ὃ σ α ὐ τ ο ῖ σ ὺ
π ὸ τ ὴ ὸ μ ρ ὸ σ τ ο ὸ σ τ ὴ ὸ ἀ π ὸ λ ὸ σ τ ο ῦ ὃ σ η γ ὸ ν ὸ θ α ι θ α ῦ μ α τ ο ν· ·
ε ὐ σ ε β ί ο υ
Ὅ τ ε μ ὲ ν τ ὸ ν θ ῦ ἐ σ ι ρ ά σ α μ ὸ ν ἀ μ ύ δ ρ ο ν ἀ π ε ί ρ α τ ο σ ὦ ἰ σ τ ὶ κα ὶ ἀ μ φ ι
σ ί κ α ι σ ο σ· ο ὐ ὶ κ α μ ὲ ι τ α μ ὲ ν ο σ ἀ υ τ ο ῖ σ· ἔ δ ω σ ε ν ε ἰ ν α ὐ τ ο ῖ σ τ ὸ α ἵ
τ η μ α α ὐ τ ῶ ν· ἀ λ λ α κ α ὶ ὅ τ α ν α ρ ε τ ῆ κ ρ α ν α ι ν α ι α ἰ ν α ι σ ν ο ν τ ὸ
ὸ ν τ ὴ ὸ ἐ ρ υ θ ρ α ν θ α λ ά σ σ η· κα ὶ π ό τ ε ὸ ν ὁ μ ο ὺ ρ ι σ ε ν α ὐ τ ο ῖ σ τ ὴ ν ὸ δ ε
ν α υ τ ι ί α ν α ὐ τ ο ῦ· ὁ ν τ ω δ ὴ π α ρ ο ρ γ ι ζ ό μ ε ν ο ν μ ο υ σ ι ὼ ν· κα ὶ τ ὸ ν ἀ α ρ ὼ ν ὸ ν τ ὴ π α ρ θ ε μ ο λ ί· τ ο τ ὴ ν ι κ α ὶ α ὐ τ α ὶ ν ο ί χ θ η λ ί γ λ ί
κα ὶ κ α τ ε π ό ν τ ι σ θ η α ὐ τ ο ῖ σ· ἐ δ ὴ γ ὰ ρ μ ὴ ν ι κ α τ ά φ ρ ο ν η θ ὴ ν α ὐ τ ο ῖ σ· θ ρ α σ ύ π ο ν τ α σ· ἀ λ λ α ι κ α ὶ ὅ τ ι π ῦ ρ χ ρ η σ τ ό τ η σ ἐ σ τ ι· κα ὶ ἀ π ο τ
μ ή α π α ρ α υ τ ὸ· κ α τ α τ ὸ ἰ δ ο ὺ ὼ ν χ ρ η σ τ ό τ η τ α ι κ α ὶ α ἱ ἀ π ὸ τ ο μ ί α ν θ ῦ· π ρ ὸ τ α τ ὰ τ ὴ ὸ χ ρ η σ τ ό τ η τ ο σ α ὐ τ ο ῖ σ π α ρ ά ξ ο ν· ὃ σ θ ε
ο ὐ κ ο ὸ ν α ι τ ο ὴ ν ἁ υ τ ὴ ν ἀ κ ο λ ο ύ θ ω σ ι· κ α τ α λ λ ή λ ω μ ᾶ ξ ῆ σ α ι α ὐ τ ο ῖ σ φ α ρ μ α κ ω ῖ σ ι κ ο λ α σ τ ή ρ ι ὸ ν· ·
μ ο υ σ ι ὼ ν μ ὲ ν ο ὖ ν π α ρ ο ρ γ ί σ α ν· ο ἱ π ε ρ ὶ δ α θ α ὶ κ α ὶ α ὐ ε ι ρ ὸ ν· δ ι π ὸ ν τ ὸ σ· μ ὴ μ ο ὸ σ ὴ μ ό ν ὸ ν π ε λ α λ ὴ κ ε μ ὸ θ σ· ο ὐ χ ὶ κα ὶ ὑ μ ῖ ν
ρ ι α μ φ ὶ ν δ ὶ ρ ῖ σ θ α ι ν ο μ ί σ ο μ ε ν· ὃ σ ῳ δ ὴ π λ ε ῖ ο ν ὸ ν θ ῦ· δ ι ὰ α ὐ τ ὸ ὺ κ α ὶ δ ι ᾽ ἃ τ ὸ ν ἀ ῖ ὸ ν· δ ι ὸ κ ε ῖ γ ὰ ρ τ ο ῖ σ ο ἰ κ ε ί ο ι σ ὲ ι ρ ί ζ ε σ θ α ι·
ε ὐ σ ε β ί ο υ τ ὸ ν δ ὲ α α ρ ὼ ν ὶ σ ο ρ ῥ ὶ κ α ὶ ὑ ῖ σ ὼ ν α ρ ο γ λ ὶ α ὐ τ ο ῦ· π υ ῤ ἀ λ λ ό τ ρ ι ο ν π ρ ὸ σ α ρ β ὶ μ· κ α ὶ θ υ σ ί α μ α ὸ· θ ῶ δ ὴ χ ὼ ρ α τ ὸ ῤ
ἰ β ρ ὲ ὼ ν τ ὸ λ μ ή σ α ν τ ὸ σ· π α ρ ο ρ γ ί σ α ν· ἀ λ λ α τ ο ὺ σ μ ὸ ν ὶ κ α τ α λ α λ ή σ α ῤ τ α σ· τ ο ῦ μ ο ὺ σ τ ὸ σ· τ ο ὸ ν δ α θ α ὶ π α ῤ γ ὸ ν δ ὶ α ῤ ὸ ι χ θ ῆ σ α
ι ῳ λ ὶ· κ α τ ὲ π ι σ ι· κ α ὶ δ ι κ α λ υ φ θ ὲ ν δ ὲ ν τ ὴ ὼ σ ω α ρ ο γ λ ὶ α ὐ τ ο ῦ· ἀ μ ᾷ ῤ ὸ ι ν τ ὸ ὸ ν δ ὲ ι ρ ὶ κ α ὶ τ ο ῖ σ ζ ῳ α τ ὸ· μ ὸ λ λ ὸ ν τ α σ· π ρ ο σ φ ὲ ῤ ε ι ν τ α ῖ
θ υ μ ι α τ ή ῤ ι α α ὐ τ ὸ ῖ ν· φ λ ὸ ξ ἀ π ὸ τ ὴ ὸ σ ι ε λ ῶ ν ι ὸ σ· π ρ ο β λ η θ ο ύ σ α ι κ α τ ὸ φ λ ᾷ ξ ε ι ν· ἰ η σ ε ν τ ο ῦ
Ὁ μ ὸ ι ο ν ο ν φ η σ ὶ ν β ι ᾷ ῤ ὸ ι ν θ ῆ· ἀ λ λ α ι κ α ὶ β ι α ῤ ὸ σ ἐ ὺ ρ ὶ ζ ο ν· τ ὸ γ ὰ ῤ α ἷ ὸ ν π ὸ
ῤ ι α μ φ ὶ ν β ι ῤ ί σ θ α ι ν ο μ ί σ ο μ ε ν· ὃ θ ε ν δ ὴ π λ α τ ὺ ν ὶ θ ῆ· δ ι ὶ α ὐ τ ὸ ὺ κ α ὶ δ ι ᾽ ἃ τ ὸ ν α ἷ ὸ ν· β ι ὸ κ ε ῖ γ ὰ ῤ τ ο ῖ σ ο ἰ κ ε ί ο ι σ ὲ ι ῤ ί ζ ε σ θ α ι·
ε ὐ σ ε β ί ο υ τ ὸ ν δ ὲ α α ρ ὼ ν ὶ σ ο ῤ ῥ ὶ κ α ὶ ὑ ῖ σ ὼ ν α ρ ο γ λ ὶ α ὐ τ ο ῦ· π υ ῤ ἀ λ λ ό τ ρ ι ο ν π ρ ὸ σ α ῤ β ὶ μ· κ α ὶ θ υ σ ί α μ α ὸ· θ ῶ δ ὴ χ ὼ ῤ α τ ὸ ῤ
ἰ β ῤ ὲ ὼ ν τ ὸ λ μ ή σ α ν τ ὸ σ· π α ῤ ο ῤ

ἐναὐλιτομὲν γὰρ διὰτοὺς ἐν ὀργῇ ὄντας· ποιήσαιμεν πτῶσιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐν ἁμαρτίαις
ὄντων· ἐπὶ ταὐτὰ θαρρεῖται· οὕτως ἀεὶ μεγάλη τις ἡ φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ· πρὸς κόλασιν ὀξυδερκὴς δὲ πρὸς ὀργήν· ἡ σχύν
τοῦτο τοῖς νέοις ἐκορυβαντίασε· σωτήριαν ἡμῖν ἡ κατὰ τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ πρόνοια· κοινωνὸν
ὄντα τοῦ πάθους τὴν ὠμότητα παύσειν ἐπεχείρησαν· ιῶ ἐπιςις᾽ ις᾽ Ἐν θεῷ διελήφθη ἐν θεῷ
σαι τὸν λόγον ἀπὸ λαῶν· ἐν θεοπαραδόκητον· ἐκ γὰρ τοῦ τόπου αὐξηθείσαν
τηγορίαν αὐτοῦ: τοῦ ἁγ τοῦ Ὁρᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν οὐδὲν γόνιμον ἀπέβλυσαν· τοῦ τυχόντος οὐδὲ προφάσεως
ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ Δόξαν ἐν θεῷ· οἳ ἀφ᾽ ἑνὸς τοσοῦτοι προσέκειντο τῷ μόχθῳ:
τοῦ θεοῦ σῶσαι ἐπὶ τὸν μόχθον τὸν ὄντως: ιῶ ἐπιςις᾽ ις᾽ Τί αὐτοῖς ἀφέλησεν ἡ μόχθος ἡ
καὶ ἐν τάξει θεοῦ προσκεῖσθαι· τιμὴν ἔμελλον ἀπολαύειν· δόξαν
τιμὴν οὖν αὐτὴν ποιεῖ· περιῆλλον· ἀλλ᾽ οὐ τοῦ ἐν θεῷ πόνου
λεύοντας, ἀλλ᾽ οὐκ εἰσῆσαν πρὸ τοῦ τοῦ ἐν πολλοῖς χρόνοις· καὶ τί
σον γὰρ οἱ παῖδες τοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ στρατηγεῖσθαι· πόθεν οὖν ἔλαβε τὸ
ἀμάρτανε αὐτὴν ἀλλ᾽ οὐ δικαιοσύνην· οὐδαμόθεν ἀλλόθεν· ἢ ἐκ παραδρομῆς
νησε καὶ ἐνόρμαλούσης καὶ εἰάσας· ἡ μαθὴ τοῦ τοιαῦτα προφή
της· οὐ λάβοι τὸ ὁμοίωμα τοῦ χαίρομένου· ἀλλὰ καὶ τῆς στραπί
χης αὐτοῦ μεμνήται· λάρον· ἀσθενοῦντος χόρτον: ἵνα θαπτόμενος
τῶν ἀναισθήτων: ΗΣΥΧΙΟΥ
Δόξα αὐτῶν ὁ θεὸς ἐνισχύων· ὁ αὐθαίρετος αὐτοῖς ὀφελόμενος· ἀλλ᾽ ἀμ
τι τοῦ τοῦ θεῦ ἑαυτοῖς· τὸ τοῦ μόχθου ἐκδιδάσκοντες ἐπιφθήμιζον· τοῦ
γὰρ θεῦ ὀξαμένου αὐτοῖς εἰς γῆς αἰγυπτου· αὐτοὶ προφανῶς μό
χθοις ὑποβάλλουσιν· οὗτοι οἱ θεοί σου Ἰηλ· οἱ ὀξαμένου τούτους ἐκ γῆς αἰγύπτου·
ιῶ ἐπιςις᾽ ις᾽
Οὐ γὰρ ἐξ ἁμαρτίας ἐμένητου προσκειμένου· ἀλλὰ καὶ ἐκ θεοφιλίας
ἱκανῶς ἐφησιν ἡ κατασχεῖν αὐτοῖς· ἀλλ᾽ ὁ μὲν ὄντος αὐτοῦ ἐν
νεκῆ τάξει ἐχρῶ· τῶν θεῶν ὀξάσας· ἐν αὐταῖς ταῖς θεοφι
γόσιαις ἀπεσείρησεν· τοῦ ἁγ τοῦ
Διαφέρουσιν ἀλλοι· ὅτι θαύματα ἐκ θαυμάτων αὐτοῖς ἐδι
δασκεν τὸ ταμεῖν ἐν τῇ πολεμίᾳ· τὰδε ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ
ταμεῖν ἐν τῇ γῇ τὰδε ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ οἰκείων ἀσφαλεῖ
αν αὐτοῖς παρέχε τὰ ἐν οἴκοις· ἀλλὰ καὶ τὰ πολλῶν τῶν πα
ραδοξοποιήσαν· ὁπερ μᾶλλον ἱκανοὶ ἦν· καὶ τῶν χαμαι συ
ρομένων· ἀνασῴσαι τυχών· τοῦ ἁγ τοῦ
Ἐκ ποσῶν τῶν κακῶν ἐλύθησαν καὶ κακίαν· ὁ αὐθαίρετος λοιδορίας
κινδύνου σῦσαν· ἄφθονος γὰρ μεθέξεσιν· καὶ θυμοῦ θεῖος· ἐκ περιῆν
αὐτοῖς· πρὸς οὖν οὐ γίνεται ἀπόλοντο· ἀχθέσεσιν μισοῦσι· καὶ
τῶν θελήματον ὀχλήσεσιν ἡμερῶν· μισοῦσι ἐκ εἶναι· ὁμαρτίας πα
ραυτοῦ πάθοιεν ἀμήχανα· ὁ λίθοις καλλόμενος· ὁ περὶ τοῦ
ἀχαΐτων κύριος λευσθήσεται· τοῦ ἁγ τοῦ
Ἐκ ταύθα χλήθημα οὐ μικροῦ εἶναι· πῖ γάρ φησιν· ἐμέμφου
σῖς ἀπόλοντο αὐ· τί οὖν μέμφεσῖς τὸ πᾶν λαὸν ἐποίησεν· καὶ
αὐτοὺς αὐδιάσθησε· οὐ τοῖς ἐκ φιλανθρωπίας χρησαμένοις
ὀχθήσεται τὴν ὀργήν· καὶ τί σὺ αἰτοῦτο δίκαιος τί φὴς οὖν ἀεὶ τολμῶ
μενον· ἐλέγχεται ὀφθῆναι· διαφὼν ἐκδίκησον ὠφέλειαν·
καὶ φησὶν ἡ αἰδούμενος αὐτὸν χαλᾶν τὴν ὀργήν· καὶ λάβε
ἄφεσιν μὲν ὀξαλείφων αὐτοῖς· καίτοι γοῦν δὲν ἐφθάρκασιν οὐ
σῖς· οὐδὲ προσηλθέν οὐδὲ ἱκέτευσεν· ἀλλ᾽ αὖ λόμενος
αὐτὸν· διὸ ἀρχὴν ἱκετηρίας ἀγαθὴν· δίκαιον θαπροοιμάζεσθαι
καὶ λύειν αὐτοῦ τὴν ὀργήν: ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ
Ὅτε δὲ πέπεικεν· δίμελὴ ἄφεσιν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ἄφεσιν· διδάσκει
καμὲν ὀξαλείφων· διὰ τῆς αἰγύπτου σου ταύτης ἵνα μὲν ὀράσεται·
ιῶ ἐπιςις᾽ ις᾽
Πῶς φησιν ὀχλοῦσιν· καίτοι γοῦν προσέμενος τὸ πέπεικεν
θοῖ τὸ ἐλέγχον· ὅτι λίπαρὰ καὶ μαθύμως ἔχουσα πρόφησις· ὅτι
ὀχλοῦσα τῇ χάριτι· πῖ οὖν δίκαιον ἡ προφήτης· ὅτι
ἀνυσάρεστοι τινες τοιοῦτοι· καὶ αἰρόμενοι· ἀνίσχουσιν τοῦ περὶ τῶν αἰρόντων· ἀνέπεσαν καὶ καταφρονή
σαν τοῦ λαοῦ ἐν αὐτῶν· ἐπὶ δὲ χιλιάσιν τὴν ἐν θυμίαν εἰκαλόν τοῦ· ὁπερ καὶ αὐτὸ μέρος τῆς ἀνομοσύνης ἐξελέγχει
λῶν· ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ Ὅποι καταίσχοποιεῖ λθοντες· διάτρεπαν τῶν γνωρίμων τοῦ λαοῦ· ἀπολινάριον
Ἐπάμβλυθοντο γὰρ οἱ καταίσχοποι· ἀπηγόρθυσαν καὶ κακῶς· διὰ παν τὴν γλῶν· τῆς ἐναγχόλιας· ἀμετρέπαντες τοὺς προ
αιρέσεις τοῦ λαοῦ· ὁ παλαιὸς καὶ ἡσοῖς ὁ τοῦ ναὶ· καὶ χαλεπὸς ὁ τοῦ ἐθφοννὶ παρελθόντος εἰς μέσον· ταῖς αἰτίαις οἷοι
τοῖς περὶ τῆς γλῶς ἀπολύβδιλαν: ΗΣΥΧΙΟΥ τὴν ἐναγχόλιαν ἐθφησαν λάβοι· ἵνα μὴ ἐκ τοῖς ἐκ τάσεις ὁ τοὺς ἐνθυ
ταῦτος· καὶ αἱ πολλαὶ σάτης γλῶς ἀκρισοότατος ἀμφίμια· διὸ αἰγυπτίων ἐναγχόλιος ἐστὶ ἐρεύλοντο· τοῦ ἁγ τοῦ
τὸ ἐρίθη τοῖς πατρι ἀρχαῖς ἐνδιάλογον· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀμφίσοι· δὲ ἐθυμὴν ἐν τοῖς ἐκ τάσεις ὁ τοὺς ἐνθυ
ιῶ ἐπιςις᾽ ις᾽ Ὅρα πῶς τοῦτο αὐτὸ πάλιν φησὶν ὁ προφήτης· ὅτι ἀπὸ τῆς ἀνομοσύνης αὐτῶν· καὶ τοῦ
μὴ πεισθῆναι τοῦ θεῦ· παρ᾽ ταῦτοῖς ἀρήνετο τὰδε δικαιοῦ· οὐκ ἀπὸ τῆς τῶν πραγμάτων δυσκολείας:

καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐστὶν τὴν σωτηρίαν
γλῶν ἀμείρων:
Κ αὶ ὠξείκαν θη πύρ ἐν τῇ σωτηρίᾳ γλῶν
αὐτῶν· φλὸξ κατεφλόξεν ἁμαρ
τωλούς:
Κ αὶ ἐσωίησαν μόχον ἐν χωρίῳ
καὶ προσείκωσθη ἐν τῷ γλυπτῷ:
Κ αὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ
ἐν ὁμοιώματι μόχου· ἐσθίοντος
χόρτον·
Θ επλάθοντο τοῦ θεῦ τοῦ σώζοντος
αὐτοὺς· τοῦ ποιήσαντος μεγάλα
ἐν αἰγύπτῳ· θαυμάσια ἐν γῇ χαμὶ
φουθρᾶ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς:
Κ αὶ εἶπεν τοῦ ὀξολοθρεῦσαι αὐτοὺς
εἰ μὴ μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔ
στη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ
τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ τοῦ
μὴ ὀξολοθρεῦσαι αὐτούς.
Κ αὶ ὠξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν·
οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ:

Ὁ γὰρ πρὸς αὐτοὺς ὀφθαλμὸς διαλιὼν γλῶδη αὐλῶνα προπρεπόμενος· φωμῆται τὰ τῶν χθυῶν· ἐπὶ δὲ ἰθυφορούμενος ἐλάβρ οἰδὲ παρήκουον· καὶ δὴ ταῖς σικλωνίοις ταῖς ἑαυτῶν δρόγγυζον παῖς ἀλίσωα ροῶ λιὸ φέλον ἀπιθαύμεν δὴ αἰγύπτιοι· καὶ μὴ δὴ τὴ βρὴμοι· καὶ ταῖζῆς· ἰῶ ἐ ἰϲωνεταὶ Ὄρα παλίμ αὐτὸν μέλλοντα· καὶ αὐναδυόμενον· καὶ μετὰ τοσαύτας αὐτῶν παρανομίας· οὐ γὰρ δίπτην ἐωλὴξ ὃν· ἀλλ' ἐωὴρεμ· ἀφανεῖ δὴν τὴν ὠλὴγλὼν οὐκ ἐπαγόν· τοῦτο γὰρ πολλαχοῦ προεῖμ βιοῶθη· οὐ γὰρ ἐφόμοσε τοῖς ἐσαι μὲ λτίους· ἀλλ' αμὲ τὴ τὴ μωρίᾳ δὴ αφθῖραι· ἀθλανδείου Θιδωλον δὲ τοῦτο ἀμανίτων· καὶ λοιμὸς παρέλλησι κρόνος· ἀπολιναρίου Θιδωλον δὲ ἐστὶ τὸ φθορὰ ἕλλην ἐστὶ δὲ τὸν ἁλὸν· μὴ λόνομάζουσιν· οὓς φασὶμ δὴ ναι τὸν κρόνον· ὃ φανερὸν δὲ θύουσι ἀσ νεκρῶν· διὰ τὸ πάσαμ τὴν τῶν Θιδώλων τὰ λύην· ἢ τοι διὰ τίνων κρίτικῶν· τῶν κατάρλητον βρῦγον· καὶ πεῖσθαι· ἢ νεκρῶν ἀνθρῶν πέρι σχόμεν μὴ μασ· τὸν δὲ Οὗτος τῆς Θιδωλολατρείας αἴτιον ἔδιπεν· ὅτι περ ἡμῶν ἢ πορνεία· δισσοὶ νωνίαν τοῦ σπάσματος αὐτοῖς ἐπαρομόνη· ἡμῶν γὰρ τοῦτο τὴ γαπρὶ μαργίαν σωάφθιαν· ἀλλὰ τὸ ἀπὸ πέλασμαι κατὰ λόγον· οὐ χάριν καὶ τὴν ἐπιμιξίαν· τῶν ἀλλοφύλων γυναικῶν ἀπεῖπεν ὁ νόμος· ὡς μὴ τῆς αὐτομάτας αὐτῶν γυναικῶν· δισσοὶ νωνίαν τῆς αἰσχύας ἐπαίρειν τὸ· ὃ δὲ καὶ γάρνειν· διὰ τοσοῦτον γὰρ αὐτοῖς ἀπονοίας προλήγαβεν· ὡς μὴ θέσθαι τὰ τοὺς μὲ θλφιγορίας καὶ θυσίας νεκρῶν τελουμένας μὴ σμοὶ λῶδθαι· θεοδωρήτου

Καὶ ὁμοσφιλαν θρωπίαν χρώμενος ὁ θῦ· οὐδὲ οὕτω παύσας ταυτὸν ἐωὴ ἀφῆκε τὸν ὄλεθρον· ἀλλὰ μὴ βριτικλὼν αὐτοῖς ἐωὴ λγλυκόλασιν· δισσὰ κολασίαν δὲ πάλιν ὀχοικίλαν τό· καὶ ταῖς τῶν μοιχῶν μιγνύμεναι γυναιξὶν· μετέμαθον τὴν θυσφήμου ἀστείαν· θυσίας δὲ νεκρῶν καλεῖ πάσας καλουμένας παρέλλησι χρὰς· ἃ φοῖς νεκροῖς προσφέρ βιν βιώθασι καὶ αὐτοῖς δὲ φοῖς καλουμένοις θεοῖς· ν θυκροῖς οὐκ αἴ πισ ἁμαρτοι προσ ἀρρθύσασ· ἰῶ ἐπτεις ιϛ ιϛω

τῶν Θιδώλων φλιὶν· οὐ γὰρ ἁπλῶς προσθιτικῶς ἐσθ μόνον· ἀλλὰ ορτάζοντες ἐπ' ἀμηγύριζον· θθυον ἀωὶ νδιον· μετὰ τοῦ μαίναν· μετὰ τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἀπὸ τῆς πέτρας· μετὰ τὴν τοῦ σαύτην ἀφθονίαν· μετὰ τὴν τρυφὴν τὴν ἐπ' ὄφρυαι νουσαν φύσιν· ἰῶ ἐπτεις ιϛω ἐντεῦθεν αἰνίττεται· ὁπτοῦ ταύταμόνον ἡμάρτανον· ἀλλὰ δὶ ὧν εἰκὸς τοῦτο ἐφ' ἅπαν· ἄπερ ἅπαν τα καταμικρὸν διελεῖσθαι οὐκ ἀνὸχαι· ἐπ' ἄκρ ἐπ' ἐπαλίμβαμ πάνθ' ὑπὸ αὐτοῖς ὀχρῆται σχήματι· ὑπὲρ θ τιμωρεῖσθαι· συνθέμοις ἐστὶ πᾶσι· πλὴν σὺ διάφορος αὐτῷ· ἁπλῶς ἐωὴ τυγχάνει· τῆς ἐπ' ἐφ' τῶν ἡμαρτημένων· ταῦτα δὲ λέγω· ἵνα μὴ ταῖς θυσίαις τῶν ἁλόντων θαρρῶμεν μόνον· ἀλλὰ καὶ τὴν παρέαν τῶν· διὸ φέρομεν μὲ τάνοιαν καὶ γὰρ μοῦσι τὸ πτὶ δὴ θλῶν τὸ πολὶ θος καὶ δὶ σμὲ ταμοίαν ἀγρὸν· οὐτὼν δὲ ἁρτημάτων μόνον· ἀλλὰ καὶ τὴν δὶ ἀπρα γμάτων· θσσθ γὰρ φησὶν δίκαιος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ θ' πὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ· τότε θαὶ ἐλθὼν δι' ἐμὲν· δὶ μὲν ἀφ' δὶς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ἄφ' σ· ὁτὲ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν κατορθωμάτων παρρησίαν· δι' ἐχθρ· ἐμ μετολίτα ἐωὴ δὲ δὲ τοῦ φίνεθ σ· οὐχ οὕτως γίνεται· ἀλλ' αὐτὸς ὁ πατὴρ ὁ ἰατρὸς ν θυσι κῶς μᾶλλον ἀμελῶν· τὸ λοιπὸν δὲ ἀρτίζ δι τὴν ὁ μῆν· οὕτω δὲ λοιποὺς ἁμαρτάνοντας διαμὲ νοντὴν γαστρὸς πλήξας· καὶ μὲ ἀνλήγλὶ διαφθάρασ· ἀσθησι τοῦ θῦ τὴν ὀργήν· καὶ τοῦτον θῦ φασὶ τελεῖσθαι· ἐμ μετολίτα τὴν αὐτομολίαν θρωπον πορνεύσαντα· καὶ ὀφονεύσαντα· ἀπὸ λοχθὴ· καὶ αὖ τι θυσίασ· ἱερόσυλον ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι· ἰῶ ἐπτεις ιϛω ἐστὶ δὲ ἡ τοῦ φίνεθ σ· ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις· ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις· ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις·

διλοὶ τὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὀλιγορίαν τὰ ῥήματα· ἀκοὺ ἐπείμου οἱ ἀπειθῆς· μὴ δύνῃς πεῖραν ταύτης· ὃ ἄζωμόν μοι μὴ τρᾶσ· θαυμαστουργοῦσιν ἐπείμῃσιν· ἀλλὰ τὸ συμμαθητικὸν τοσοῦτο λαός· τοῦ Ἰουδαίων λογίζεται· ἐπεὶ διὰ σωτηρίας ἀπειθοῦσ· καὶ πειράζοντάς τὸ θεὸ λιγορίαν· αὐτοὺς καταλῆξαι ἐποίησεν· τοῦ ἁγίου τοῦ ☧ θεὸ κατηγορίας δῆλα· καὶ ὅτι ἀφειδῶς λίπαρα ἐκαιροῦ· καὶ παράνομα πράττεται· ἐπεὶ δὲ τοῦ θεοῦ μᾶλλον οὐδὲν ἰσχὺς ἀθετεῖσθαι ὧν ἅπαξ ὑπέσχετο· καὶ μάχρις καὶ πότε· διὸ παραιτοῦμαι αὐτοῦ· καὶ φιλανθρώπευόμενος· καὶ τιμωρούμενος· τοὺς θυσιῶντας προσκύνειν· ιω ἐπιστ° ις ωνεστάν Ὄρα πάλιν τὴν καθ' ἡμᾶς ἀπειλὴν ἀπειλημμένην αὐτοῖς οὖσαν· ὁ τιμωρὸς γὰρ οἱ δαίμονες ἐκεῖ λεγόμενοι· οὐδὲ τοῦ πείσματος ὀφειλόμενος τὸ· ὅτι δὲ ὁ θεὸς ἐπὶ τάγους· οὐδέποτε πολλοὺς μένοντος· ἀλλ' εἰς βίαν ὑπομένοντος· καὶ ἐπὶ τὴν φύσιν ἡμᾶς ὁμοίους τούτους δικαίους· καὶ παραπόλεμον μαλακοὶ καὶ ἀνανδροὶ οἰμωγὴν γὰρ ἐλάχιστα φάσκαι πείσματος· καὶ ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν· ὁδὸν ἀπολάβετε θεὸν ἡμῖν καὶ ἀνάπαλον· βιοῦν λέγοντες τοῦτο· θεὸ ἵνα μὴ πάλιν διὰ σεισμῶν ἄλλων ὄχλησιν πορήσας· καὶ μὴ λίτα, ἐπεὶ διὰ δὲ τοῦτο οὐχὶ πήσουσαν· νόμους τοὺς ἐναντίους ἐκεῖ γαμηρίας ἐκεῖ πεῖχησθαι· καὶ τοὺς σωτηρίους διέπεσθαι· θεὸ δωρήτην

πρὸ τοῦ ἁμαρτήματος τὴν ἐγκράτειαν φησὶν ἡ τῆς ἐκκλησίας· τὸ μὴ ὄζειν λοιθορεῖσθαι τὰ θυμήματα ἀεὶ πέρι ἴσα αὐτοῖς· τὴν γὰρ ἐκ μίξιας διαστολὴν τῆς ἀσελγείας θεσπέσιον κοινωνίαν· τῆς ἀρχῆς τὸ τέλος σωτηρίου· καὶ σωτῆρι ζῆτορ ἱερατεῖον· φανίζω· καὶ τὸ θλαστὸν ρ καὶ κεῖ· τὸ χεῖρον πρὸ ἀγαστέλλω· ἀλλόμοσσ· οὗτοι· καὶ τοῦτο τοῦ θεῖον παραναίνου τὸ· ῥόμον· οὔτε τὰ ὅσια λόθρου ἐκεῖ θρῦλη· οὔτε τὴν προσαυτὸ ἐφυρνικοινωνίαν· ἀλλὰ τὴν προῆραν αὐτὸν πολιτείαν ὄλλασαν· ἐκεῖ τοσοῦτον· ὃ σμικὴ καταλιτεῖν πάσησ· ἀσθενείας· ὠθρωλίων· ιω ἐπιστ° ις

Ὄρα πάλιν καταλλαγὴν ἐκείνην ὑμῶν· οὐ γὰρ μόνον οὐκ ἐζολόθρευσαν· οὐδὲ μόνον οὐκ ἀπόλοσαν· ἀλλὰ καὶ αἰνεμίγλισαν αὐτοῖς· καὶ ὄλλασαν αὐτὸν τὴν προῆραν· καὶ προῆρην ἀστείαν αὐτὸν ἦν τὸ μόλη ἐκεῖ· καὶ οἰμόνον δικαίνοις οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ μελτίοις· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὄζεκ δίνασθον τὸ χείροις· καὶ διὰ λοῦ ὁ προφήτης ὅτι οἰμὶ ἐκεῖ θροπτίαν θ' διάδασιν ἐρὸ θεῖ· ἀλλ' ἐνασφάλειαν αὐτοῖς καταμὶ ἐκεῖ μουλόμενος· ἐκεῖ ἡγάβην· καὶ ὀβρὶ ἴθη αὐτοῖς δίσιν ἀγαθὸν· ἵ ἐστιμὶ χίαι καὶ ἵ σωτοῖσί ἀ λίτοι αὐτὴ· καὶ σικὰν ἀγαθὸν ὅτι πότυχρὸν· καὶ παρὰ τῆς φύσεως αὐτῆς ἐμὰ μὴ ἐκεῖ· ὅπερ ἐκάβη λάβου· καὶ θύσαν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ καὶ τὰ σθυγατέρας· καὶ τὰ ζῆν

ἡσυχίου πρ

Ὁμόνον θφλῆσαν τοῦτον ἀστεῶν· ἀλλὰ καὶ καὶ ασθενεῖ πρὸς αὐτοὺς κοινωνίαν ἵνα σαντο· τοῦ ἁγίου τοῦ

Οὐκ ἀράθεν ἀσι καὶ ἐνθύτοις δαίμοσιν· ἵ τοῖς ἐδώλοις θρησκεύεσθαι· ἵμεῶν δὲ φθείρομενος ἀφαιρεῖ τὴν ἐκείνων πρὸς κωλύσιν· ἐπεὶ δὲ ἵπερ ἐκείνων σου ἀΐτησιν ἀγάλου προικόσθαι καὶ πλάτος· ὃ σὰ καὶ κατὰ τῆς φύσεως· τοὺς ἀστεῖνεν ἐμὲ δὲ φθείρεσθαι· καὶ μὴ θυσιῶν μὴ τε θυγατέρων ἐκείνων μαρίαν ἐκείνα χεῖν θῆναι τὸ φείδεσθαι· ιω ἐπιστ° ις

Ἐπὶ πλοῦν τὸ ἀγκάλημα· ὁπότε θεὸν ἐμοὶ· καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· μᾶλλον μὲν γὰρ οὐδὲ ἐκεῖνον θεὸν οἰκτασκολάζειν ἀχρὶν· γυνὶ δὲ καὶ ἀθῶος· καὶ τρίτον ἐπὶ τοῦτον χαλεπώτερον· ὅτι καὶ δαιμονίοις· διὰ τοῦτο ἐκόλαζεν ὅλον θρεῦσαι αὐτοῖς· διὰ τοῦτοις αἰμεταχὺ ὁ θεὸς ὄχθραν ἔθηκεν· ἀσφάλειαν διὰ τοῦ μέσος καὶ τάσεως ἀζωον· ταῦτα δὲ αὐτὰ δηλοῖ ταμὶν ὠὐκ ἐκεῖνον τοῖς ἐκτὸς θρησκεύμασι· ἀλλὰ τοῖν τὴν παλαιὰν ἡμῶν καθηλὴ φόβον· θεὸ δωρήτην

τοῖς ἀναστάσει καὶ ἐκείνων ἐπὶ τοῖς αἱμασιν ἡμῶν καὶ θυγατέρων μολυνόμενα τὴν γῆν· καὶ τοῖς αἱμομόροις δαίμοσιν ταπεινώσαν θυσίας προσκυνεῖν· τοῦ θεοῦ μὴν γὰρ οὐδέποτε νομισμένα προσέφερον· τοῖς δὲ δαιμονίοις· καὶ ταῦτα ἐν παιδίων σφαγάς· ἡσυχίου

λθόον καὶ λεῖ τὸ αἷμα· ἐπεὶ δὲ οὐδὲ μᾶς αἰτίας καὶ λοίσθης θ' θύετο· οὐδὲ γὰρ ὁ αἰγαμίας ἐκεῖνον ἐν· καὶ τοι πολλαῖς ἰσχυρότεροι τῆς ὄζω θεν αἰμάτων ἐκείνων γενόμενοι τῆς φύσεως αὐτοῖς· ὅτι οὐ τὸ παράσιτον ἐκόλαζον· ἐκ πολλῆς ἡγεμονίας ὁ προφήτης καὶ ὄζίαται· διὸ καὶ πάλιν αὐτὸν αἰμαλαμβάνει ὅτι· διὰ λοῦν αὐτὸν τὴν μεταφορὰν αἰτῶν ἀφανοῦ· ὅτι οὐ δόμασε φλίσαν τὸ φύσεως· ἀλλ' ἐκάτερα ταβρῆδα φθείραν· τοῦ ἁγίου τοῦ ἡ τί γὰρ τοιαῦτης σφαγῆς μᾶρρότερον· ὅτι γὰρ ὁ πρῶτος τὸν ἀδελφὸν αἰπέλασεν· οὕτως ἐκεῖνος ἐκ ταφάτος ἐκ θρόνου ἀπὸ τῆς γῆς· διὰ χαμεὶ τοῦτο μᾶς αὐτῆς φησί· διὰ ἐχθρὸν αἰματοῦ ἀδελφοῦ· ποῖ αἰμᾶ δοίεν αἰζήμιοι οὗτοι διεῖν· οὐ γὰρ ἀξίαν ἴσον ἀδελφοῦ ἀφελεῖ καὶ νίου· οὐδὲ ταῦτον ἐφθόνησεν ἐκεῖνον· καὶ ἀσθένειαν θρασύνεται· τοῦ ἁγίου τοῦ

Ὄρα αὐτοὺς· καὶ διὰ τῆν τὸ τίσιν αὐτῆν παραμονώτας· καὶ τὴν γῆν μολυνόντας·

ιδ καὶ ἐωρήνευσεν τοῖς ἐαυτῆς

διάφασιν αὐτῶν:

κ καὶ ὠργίσθη θυμῷ ἰσχυρῷ ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ:

κα καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐθνῶν καὶ
ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς:

κβ καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ
τὰς χεῖρας αὐτῶν:

κγ πολλάκις ἐῤῥύσατο αὐτούς· αὐ-
τοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν
τῇ συμβουλίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθη
ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν·

κδ καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς
ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν:

κε καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετε-
μελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ·

κϛ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον
πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς:

κζ σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐπισύναγε
ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τοῦ ἐξομολογήσασθαι
τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου καὶ ἐγκαυχᾶσθαι
ἐν τῇ αἰνέσει σου:

κη εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐροῦσα πᾶς
ὁ λαὸς γένοιτο γένοιτο:

ψοε

ἀλληλουϊα

ψοϛ

ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

β τοῦτο εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ·

γ καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἀπὸ βορρᾶ καὶ θαλάσσης·

δ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀκαθεσίᾳ ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον·

ε πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν·

ϛ καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς·

ζ καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁδῷ εὐθείᾳ τοῦ πορεύεσθαι εἰς πόλιν κατοικητηρίου·

η ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

θ ὅτι ἐχόρτασεν ψυχὴν κενὴν καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·

ι καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου πτωχοὺς ἐν πενίᾳ καὶ σιδήρῳ·

ια ὅτι παρεπικράνατε τὰ λόγια τοῦ θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρωξύνατε·

ιβ καὶ ἐταπείνωσεν ἐν κόποις τὴν καρδίαν αὐτῶν· ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·

ιγ καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·

ιδ καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν·

ιε ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

ιϛ ὅτι συνέτριψεν πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέκλασεν·

ιζ ἀπελάβετο αὐτοὺς ὁδὸν ἀνομίας αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἀδικίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν·

ιη πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·

ιθ καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·

κ ἀπέστειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτοὺς καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν·

κα ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

κβ καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει·

κγ οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·

κδ οὗτοι εἶδον τὰ ἔργα τοῦ κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ πελάγει·

κε εἶπεν καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος καὶ ὑψώθησαν τὰ κύματα αὐτῆς·

κϛ ἀναβαίνουσιν ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο·

κζ ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη·

κη καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς·

κθ καὶ ἔστησεν τὸν χειμῶνα αὐτῶν εἰς αὔραν καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς·

λ καὶ ηὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λιμένα τοῦ θελήματος αὐτῶν·

λα ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

λβ καὶ ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν·

λγ ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς διψώδη·

λδ γῆν καρποφόρον εἰς ἀπώλειαν ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ·

λε ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων·

λϛ καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας καὶ συστήσουσιν πόλιν κατοικητηρίου·

λζ καὶ σπερῶσιν ἀγροὺς καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ ποιήσουσιν καρπὸν γενήματος·

λη καὶ εὐλογήσει αὐτοὺς καὶ πληθυνθήσονται σφόδρα καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐλαττώσει·

μ καὶ ὀλιγωθέντες καὶ ταπεινωθέντες ἀπὸ συνοχῆς κακώσεως καὶ πόνου·

μα ἐκχέων ἐξουδένωσιν ἐπὶ ἄρχοντας καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐκ ὁδῷ·

μβ καὶ ἐβοήθησεν πτωχῷ ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς·

μγ ὄψεται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσεται καὶ πᾶσα ἀδικία φραγήσεται τὸ στόμα αὐτῆς·

μδ τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσει τὰ ἐλέη κυρίου;

ψοζ

ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός ἑτοίμη ἡ καρδία μου ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου·

β ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου ἐξεγέρθητι ἡ ψαλτήριον καὶ κιθάρα ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου·

γ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν·

δ ὅτι μεγάλη ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀλήθειά σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν τὸ κρίμα σου·

ε ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου·

ϛ ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου·

ζ ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμερίσω Σικιμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·

η ἐμὸς ἐστιν Γαλαάδ καὶ ἐμὸς ἐστιν Μανασσῆ καὶ Ἐφραὶμ ἀντιλαβὴ τῆς κεφαλῆς μου Ἰούδας βασιλεύς μου·

θ Μωὰβ λουτήριον ἐλπίδος μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου ἐμοὶ ἀλλοφύλοι προσετάγησαν·

ι τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιτειχισμένην τίς ὁδηγήσει με ἕως Ἰδουμαίας;

ια οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

ιβ δὸς ἡμῖν βοηθὸν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου·

ιγ ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς·

ψοη

ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου ἐν τῷ θλίβειν με ἐπλάτυνάς μοι·

β ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

γ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

δ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

ε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

ϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

ζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

η ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

θ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

ι ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

ια ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

ιβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

ιγ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

ιδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

ιε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

ιϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

ιζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

ιη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

ιθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

κ ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

κα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

κβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

κγ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

κδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

κε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

κϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

κζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

κη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

κθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

λ ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

λα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

λβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

λγ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

λδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

λε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

λϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

λζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

λη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

λθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

μ ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

μα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

μβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

μγ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

μδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

με ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

μϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

μζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

μη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

μθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

ν ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

να ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

νβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

νγ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

νδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

νε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

νϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

νζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

νη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

νθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

ξ ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

ξα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

ξβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

ξγ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

ξδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

ξε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

ξϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

ξζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

ξη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

ξθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

ο ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

οα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

οβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

ογ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

οδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

οε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

οϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

οζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

οη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

οθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

πα ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

πβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

πγ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

πδ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

πε γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

πϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

πζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

πη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

πθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

ρ ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

ρα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

ρβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

ργ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

ρδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

ρε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

ρϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

ρζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

ρη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

ρθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

σ ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

σα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

σβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

σγ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

σδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

σε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

σϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

σζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

ση ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

σθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

τ ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

τα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

τβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

τγ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

τδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

τε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

τϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

τζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

τη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

τθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

υ ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

υα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

υβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

υγ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

υδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

υε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

υϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

υζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

υη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

υθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

φ ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

φα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί με ἐπάκουσόν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·

φβ ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·

φγ υἱοὶ ἀνδρῶν ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε τὴν ματαιότητα καὶ ζητεῖτε τὸ ψεῦδος;

φδ γνώσεσθε δὲ ὅτι ἐθαυμάσωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κράζειν με πρὸς αὐτόν·

φε ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε τὰ εἰπόντα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν τοῖς κοιτῶσιν ὑμῶν κατανύγητε·

φϛ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον πολλοὶ λέγουσιν τίς ἐπιδείξει ἡμῖν ἀγαθά;

φζ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·

φη ἀπὸ καιροῦ σίτου αὐτῶν καὶ οἴνου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·

φθ ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·

χ ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·

χα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσασθαί

ιω επισκω κωνστα

Ουτησ μεταμελησ αυτων τησ εωσ του ελεουσ· αλλα τουσ εωσθησεσθαι τουσ προσοιστισιν.

Ουκ εστιν ισα τα της ιδιας πολιτειας αμαρτηματων διεξιμων· αλλα κατα την φιλανθρωπιαν των αιτουντων δοσ διεξησισ και αισιαν αυτων δγινετο· παλαιων δυστυχηματων. διεξησου θυσιασ· ευσεβιον μεταμελει αρδησαλει· τησ παιδειασ την παιλαν· ογαρ θεσ τησ μεταμελειασ· ουκ εστιν τοτιαυθοσ· ουδενων μενπουτοισ· νυνδε διεξειποισ αρδοσεται· αλλασοφοσ αμαρτανειν εωσαν· και παιδειασ εωσαν· και φιλανθρωπιασ ορδαν· ησυχιον·

σφοδρα εσθ᾽ οτε πρεπον· απειλειν και χρησθαι· απειλων ινα φοβησησι· χρησθαι δε· ινα μη αποληται· τοι γαρ οων τοισ καιροισ αρμοδιασ· διεξαιτερον· οσοι διεξησιν αμαρτιων· γαρ περι τησ μνησικ· ακησιν ποιησ· τησ καισιασ αυτησ προσμε· εωσ δε τουσ προ μετανοιαν ειδον· θυλακησθη τεσ του προφητου τοισ κηρυγμα· μετομελειεσθε εωσ τησ καισιασ· βλαλησι· του ποιησαι αυτοισ· και ουκ εποιησεν· οσ᾽ εν τη δδω λαον εθισησ προφητειασ ωστε ταισταις·

δολησιον

τουτο δησει δε αισχυρον τον αποδυσασθαι αυτουσ τησ αιχμα λωσιασ· και δαριονι και ξυρων· τουσ και χρηματα δουναι διαλυσεισ εσοδομιαν του ναου· ησυχιον

Ορασ η λιτον εστιν ειμι θεου· οπωσ λιμη· και τουσ εχθρουσ συμπαθησι εργαζεται· και ουδεινασ αλλα παντασ· και οι λαοι τον αιχμαλωτουσ· ω απολειμοι· ουτοι· πλανηται πατερων· περι τουσ αιχμαλωτου θεντασ· αρα λαμβανουσιν· ωστε θηλη λον ειναι· το μενορχησθου· τον δε φιλανθρωπον ησυχιον· αμφοιν γαρ δισ διορθωσιν χρηζομεν· δολησιον

την δι εθλεου των αιχμαλωτων εισαγωγην· ουκ εστιν λειπον ισομενων· ειν τουτω δηλονοτι ειμη ειχεν εισαγωγην· περι τησ εξεθνων εστισων αξεωσ· και διαπαντων κατα λησαι· ινα τησ υιουσ ανεκαι αμεταμελητον· ειναι· την παρ αυτου του θυ· σωτηριαν· και δια παντοσ ευχαριστωσι· τω σωσαντι τουτοισ εν θεω εκαυχησιν δοξων· και χρηστον εισδεχεσθαι· τον μετανοουντα· ουχ ο απο προλοσφησιν· ινα χορευσωσιν· θεω πασασ τασ ημερασ εθ᾽ ειληθυιασ· ωσσε ζαχαριασ προ αρρησεωσ·

ευσεβιον διδασκαλον εστι τον ευχεσθαι τυχειν· τησ απο των εθνων εωσ αφεσεωσ· ινα ιδωσι ποτε· τησ διασπορασ απαλλαγησ· εστι το αυτο εωσ αχθωσιν· ο περι ουδαιοι μεν φαντασονται· μελλειν γενεσθαι· ειναι το παρον τιμιον· εστι παντοσ αυτοισ του εθνιμενου· ημισυ δε διεστηκεν του σρσ ημων· εστι λαμπαδα τοσ ανοισ· ορωμεν εισ παντων των εθνων· το πληθοσ των οσημεραι· υπο τον τουθυ· εστι σωαρμενιον τυχον· ειν τουθενδε παρασκευαζομενων· εστι την ιερειτρομαν εστισωαρομην τησ πομουραινων λασιλειασ· ων τιμαλων αληθοσ· αιαν παραν την παρουσαν εσαγεσθαι· τον λοτον τοισ αξιοισ τιμασθυσιαλμεν· ησυχιον του γαρ ενεν ουτοσ σωθηναι το εστισωαχθηναι εισ των εθνων· και μη διδοασθαι θεισ την εισενεγκιν πλαμων· δι ων εστιν ειδεναι προφητειαν· ωσ ηδη γαρ εθνη εν εκκλησιαισ· ποισ εισ την ασυνειαν απορουμενουσ· η τισ ων εθνων εστιν ειρατειτο προφητησ·

ιω επισκω κωνστ

εξιδε τησ αιχμαλωσιασ τουτο αμαρτιον· ειδε τησ εκ ανατολων τοισ εξοδουσ· τοσαυτην εθλωσαμεν διεξιν φησιν· απαλλαξον των πολεμιων· δοσ μεγαλων προσηκον των νομων· τοισ διωθουσασ υμνοισ αναφερειν τω δημιουργω τοσουτο· δοσ και αλλοσε πεζευσθαι εισ πατριαν τουτοισ· ειναι γαρ τη ιαρμαρω χωρα ταυτα ποιειν ουκ εξην· διοκαι εθλαρν· τοσ αισομεν των ωδαλων εσω εισ γησ αλλοτριασ· ει δε τοσ ησαν τοτε παρεσιασ· και τησ ερημοτατησ αλλοτριασ πειραν εθλαμον· δισ επιθυμιαν το του θυ ιμνειν ειλη θον· την εισ τησ ραθυμιασ γινομενην αισιαν· τη παλαι πορια τησ αιχμαλωσιασ απο θεμενοι· και εσω ζητουσι την πατριδα· ουδιαφο εδιαφορ τησ επιμιξιοσ· ουδενδι αφοισ φιλουσι και εγγενησ· αλλα δι αλλοτριαν και αυτομνωδιαν· και την περι θυ θρησκειαν· ιω ε ιγ· ω πωσ δι γαρ δι απαντων των απ᾽ ηγγελε του θυ· την ισραηλιτων αιρεσιν γινομενην· και ωσ ουδεν παρελειπε των εισ σωτηριαν αυτων· και διορθωσιν· θεισ πλαβισ αυτου την ισραηλιτων· την χρηστοτητα· την μακροθυμιαν· το μισοπονηρον· την ποιησιλαωσ φιαν· δι ησ απαντα εισ αποδειξιν τοισ· αμαρτανουσιν εφαπτεσθαι· τησ ισραηλιτων μελωδιασ· ο περ γαρ εφ ημων εστιν· εθνοσ αυτο και εν τουτω προοιμιαζεσθαι· και δι ων αθανασιαλυει· ο περ μαλιστον θειδοσ τησ θεοθυ θρησκειασ αξιον· ευσεβιον ακολουθοσ τω αποστολω φησαντι· δι ων αν τισ χαριτοσ· και ινα τουτο λογοσ διδασκει θι· παιδευτου λογου τον ιν· και εφοισ θελει θι· και εφοισ παιδευει· και εφοισ σωζει ησυχιον μεχρι τουνυν δι ων αθων των αρχαιων τον ψαλμων· ουραιον ινα δε οριζονται· θισ· ποτε γαρ των τουδαδι προφητειαν δι εκλογησ· καθ ωσ και προτερον εφημει· δικαιον ταλμον· οτουτο τελοσ προικειται· συμπληρουσιν δι ων αι ελου μιασ νομιζουσιν· ησυχιον παραπλησιοσ τοισ προτεροισ· και ουτοσ εστι γραψαι· τησ γαρ αυτησ εστι φθογγου εχεται· δι αρων δι ων μεν δι ετερα τα εθνη προοιμιαζεσθαι· τησ καλησ ταυτησ μελωδιασ· ο περ γαρ εφ ων εστιν· θεοσ αυτοσ

ΑΛΛΗ ΛΟΥΪΑ

Ψ

Ομολογεισθω τω κω οτι χρηστος· οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου·

Ειπατωσαν οι λελυτρωμενοι υπο κυριου· ους ελυτρωσατο εκ χειρος εχθρων· και εκ των χωρων συνηγαγεν αυτους· απ ανατολων και δυσμων· απο βορρα και θαλασσης· εσαλευθησαν εν ερημω εν ανυδρω·

Οδον πολεως κατοικητηριου ουχ ευρον· πεινωντες γαρ και διψωντες· η ψυχη αυτων εν αυτοις εξελιπεν·

Και εκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους· και εκ των αναγκων αυτων ερρυσατο αυτους·

Και ωδηγησεν αυτους οδω ευθεια του πορευεσθαι εις πολιν κατοικητηριου·

Εξομολογησασθωσαν τω κω τα ελη αυτου· και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων·

Οτι εχορτασεν ψυχην κενην· και ψυχην πεινωσαν ενεπλησεν αγαθων·

Καθημενους εν σκοτει και σκια θανατου· πεδας και σιδηρα·

Οτι παρεπικραναν τα λογια του θυ· και την βουλην του υψιστου παρωξυναν·

Και εταπεινωθη εν κακωσει η καρδια αυτων· ησθενησαν και ουκ ην ο βοηθων·

Και εκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους· και εκ των αναγκων αυτων εσωσεν αυτους·

Και εξηγαγεν αυτους εκ σκοτους και σκιας θανατου· και τους δεσμους αυτων διερρηξεν·

Εξομολογησασθωσαν τω κω τα ελη αυτου· και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων·

Οτι συνετριψεν πυλας χαλκας· και μοχλους σιδηρους συνεκλασεν·

Απελαβεν αυτους οδον της ανομιας αυτων· δια γαρ τας αδικιας αυτων εταπεινωθησαν·

Παν βρωμα εβδελυξατο η ψυχη αυτων· και ηγγισαν εως των πυλων του θανατου·

Και εκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους· και εκ των αναγκων αυτων εσωσεν αυτους·

Απεστειλεν τον λογον αυτου και ιασατο αυτους· και ερρυσατο αυτους εκ των διαφθορων αυτων·

Εξομολογησασθωσαν τω κω τα ελη αυτου· και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων·

Και θυσατωσαν αυτω θυσιαν αινεσεως· και διηγησασθωσαν τα εργα αυτου εν αγαλλιασει·

Οι καταβαινοντες εις θαλασσαν εν πλοιοις ποιουντες εργασιαν εν υδασι πολλοις·

Αυτοι ειδον τα εργα του κυ· και τα θαυμασια αυτου εν τω βυθω·

Και ειπεν και εστη πνευμα καταιγιδος· και υψωθησαν τα κυματα αυτης·

Αναβαινουσιν εως του ουρανου· και καταβαινουσιν εως των αβυσσων· η ψυχη αυτων εν κακοις τηκομενη·

Εταραχθησαν και εσαλευθησαν ως ο μεθυων· και πασα η σοφια αυτων κατεποθη·

Και εκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους· και εκ των αναγκων αυτων εξηγαγεν αυτους·

Και εστησεν την καταιγιδα αυτων εις αυραν· και εσιγησαν τα κυματα αυτης·

Και εχαρησαν οτι ησυχασαν· και ωδηγησεν αυτους εις λιμενα βουλης αυτων·

Εξομολογησασθωσαν τω κω τα ελη αυτου· και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων·

Και υψωσατωσαν αυτον εν εκκλησια λαου· και εν καθεδρα πρεσβυτερων αινεσατωσαν αυτον·

Εθετο ποταμους εις ερημον· και διεξοδους υδατων εις διψαν·

Γην καρποφορον εις αλμην· απο κακιας των κατοικουντων εν αυτη·

Εθετο ερημον εις λιμνας υδατων· και γην ανυδρον εις διεξοδους υδατων·

Και κατωκισεν εκει πεινωντας· και συστησουσιν πολιν κατοικητηριου·

Και σπερουσιν αγρους· και φυτευσουσιν αμπελωνας· και ποιησουσιν καρπον γενηματος·

Και ευλογησεν αυτους και επληθυνθησαν σφοδρα· και τα κτηνη αυτων ουκ εμειωσεν·

Και ωλιγωθησαν και εκακωθησαν· απο συγκλασεως κακων και πονου·

Εκχεων εξουθενησιν επι αρχοντας· και πλανησει αυτους εν ερημω ου ουκ εστιν οδος·

Και αντελαβετο πτωχου εκ πενιας· και εθετο ως προβατα πατριας·

Οψονται ευθεις και ευφρανθησονται· και πασα αδικια εφραξεν το στομα αυτης·

Τις σοφος και φυλαξει ταυτα· και συνησουσιν τα ελη του κυ·

Ψαλμος τω δαυιδ ωδη· ετοιμη η καρδια μου ο θς ετοιμη η καρδια μου· ασω και ψαλω εν τη δοξη μου·

Εξεγερθητι η δοξα μου· εξεγερθητι η ψαλτηριον και η κιθαρα· εξεγερθησομαι ορθρισαι·

Εξομολογησομαι σοι εν λαοις κε· και ψαλω σοι εν εθνεσιν·

Οτι μεγαλη υπερ τους ουρανους η ελεος σου· και εως των νεφελων η αληθεια σου·

Υψωθητι επι τους ουρανους ο θς· και επι πασαν την γην η δοξα σου·

Οπως ρυσθωσιν οι αγαπητοι σου· σωσον τη δεξια σου και επακουσον μου·

Ο θς ελαλησεν εν τω αγιω αυτου· αγαλλιασομαι και διελω σικιμα· και την κοιλαδα σκηνων διαμετρησω·

Εμος εστιν γαλααδ· και εμος εστιν μανασσης· και εφραιμ αντιλημψις της κεφαλης μου·

Ιουδας βασιλευς μου· μωαβ λεβης της ελπιδος μου· επι την ιδουμαιαν εκτενω το υποδημα μου·

Αλλοφυλοι ητησαντο μοι διαλλαγην· τις αξει με εις πολιν οχυρωματων· τις οδηγησει με εως ιδουμαιας·

Ουχι συ ο θς απωσαμενος ημας· και ουκ εξελευσει ο θς εν ταις δυναμεσιν ημων·

Δος ημιν βοηθειαν εκ θλιψεως· και ματαια σωτηρια ανθρωπου·

Εν τω θω ποιησομεν δυναμιν· και αυτος εξουδενωσει τους θλιβοντας ημας·

Εις τον αιωνα. Ψαλμος τω δαυιδ ωδη· εισακουσον ο θς της δεησεως μου· προσχες τη προσευχη μου·

Απο των περατων της γης προς σε εκεκραξα· εν τω ακηδιασαι την καρδιαν μου·

Εν πετρα υψωσας με· και ωδηγησας με· οτι εγενηθης ελπις μου· πυργος ισχυος απο προσωπου εχθρου·

Παροικησω εν τω σκηνωματι σου εις τους αιωνας· σκεπασθησομαι εν σκεπη των πτερυγων σου·

Οτι συ ο θς μου εισηκουσας της προσευχης μου· εδωκας κληρονομιαν τοις φοβουμενοις το ονομα σου·

Ημερας επι ημερας βασιλεως προσθησεις· τα ετη αυτου εως γενεας και γενεας·

Εξομολογησεται εις τον αιωνα ενωπιον του θυ· ελεος και αληθεια τις εκζητησει αυτους·

Ουτως ψαλω τω ονοματι σου εις τους αιωνας του αιωνος· του αποδουναι τας ευχας μου καθ ημεραν·

Ψαλμος τω δαυιδ ωδη· αινεσον ψυχη μου τον κν· αινεσω κν εν τη ζωη μου·

Ψαλω τω θω μου εως υπαρχω· μη πεποιθατε επ αρχοντας· εν υιοις ανθρωπων οις ουκ εστιν σωτηρια·

Εξελευσεται το πνευμα αυτου και επιστρεψει εις την γην αυτου· εν τη ημερα εκεινη απολουνται παντες οι διαλογισμοι αυτων·

Μακαριος ου ο θς ιακωβ βοηθος αυτου· η ελπις αυτου επι κν τον θν αυτου·

Ος εποιησεν τον ουρανον και την γην· την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις·

Ος φυλασσει αληθειαν εις τον αιωνα· ποιων κριμα τοις αδικουμενοις· διδους βρωσιν τοις πεινωσιν·

Ο κς λυει πεδους· ο κς σοφιζει τυφλους· ο κς ανορθουται κατερραγμενους·

Ο κς αγαπα τους δικαιους· ο κς φυλασσει τους προσηλυτους· ορφανον και χηραν αναλημψεται· και οδους αμαρτωλων αφανιει·

Βασιλευσει κς εις τον αιωνα· ο θς σου σιων εις γενεαν και γενεαν·

Αλληλουια· οτι αγαθον ψαλμος τω θω ημων· οτι χρηστος· τω θω ημων ευπρεπεια αινος·

Οικοδομων ιερουσαλημ κς· τους διασπορους του ισραηλ συναξει·

Ο ιωμενος τους συντετριμμενους τη καρδια· και καταδεσμων τους τραυματας αυτων·

Ο αριθμων πληθος αστερων· και παντας τους θεους αυτων καλων·

Μεγας ο κς ημων και μεγας η ισχυς αυτου· και της συνεσεως αυτου ουκ εστιν αριθμος·

Αναλαμβανων πραεις ο κς· ταπεινων δε αμαρτωλους εως γης·

Αρατε τω κω εν εξομολογησει· ψαλατε τω θω ημων εν κιθαρα·

Ος νεφελαις στεγαζει τον ουρανον· και ετοιμαζει τη γη υετον·

Ο εξαποστελλων πηγας εν φαραγξιν· ανα μεσον των ορεων διελευσονται υδατα·

Ο διδους τοις κτηνεσιν αυτων βρωσιν· και τοις νεοσσοις των κορακων οις επεκαλεσαντο·

Ουκ εν τη ισχυι του ιππου θελει· ουδε εν ταις κνημαις του ανδρος ευδοκησει·

Ευδοκει κς επι τους φοβουμενους αυτον· και επι τους ελπιζοντας επι το ελεος αυτου·

Αλληλουια· δοξασον ιερουσαλημ τον κν· αινεσον τον θν σιων·

Οτι ενισχυσεν τους μοχλους των πυλων σου· και ευλογησεν τους υιους σου εν σοι·

Ο τιθεις τα ορια σου ειρηνην· και στεατι πυρου εμπιπλων σε·

Ο αποστελλων τον λογον αυτου επι την γην· εως ταχους δραμειται λογος αυτου·

Ο διδους χιονα ως εριον· ομιχλην ως σποδον εκχεων·

Βαλλων κρυσταλλον αυτου ως ψωμους· κατενωπιον του ψυχους αυτου τις υποστησεται·

Εξαποστελει λογον αυτου και τηξει αυτους· πνευσει πνευμα αυτου και ρυησονται υδατα·

Ο απαγγελλων τον λογον αυτου τω ιακωβ· δικαιωματα και κριματα αυτου τω ισραηλ·

Ουκ εποιησεν ουτως παντι εθνει· και κριματα αυτου ουκ εδηλωσεν αυτοις·

Αλληλουια· αινειτε τον κν εκ των ουρανων· αινειτε αυτον εν τοις υψιστοις·

Σοι πρεπει υμνος τω θω· σοι δε προσκυνησις τω θω ημων·

Αινειτε αυτον παντες οι αγγελοι αυτου· αινειτε αυτον παντες οι δυναμεις αυτου·

Αινειτε αυτον ηλιος και σεληνη· αινειτε αυτον παντες οι αστερες και το φως·

Αινειτε αυτον ουρανος των ουρανων· και το υδωρ το επανω των ουρανων·

Αινεσατωσαν το ονομα κυ· οτι αυτος ειπεν και εγενηθησαν· αυτος ενετειλατο και εκτισθησαν·

Εστησεν αυτα εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος· προσταγμα εθετο και ου παρελευσεται·

Αινειτε τον κν εκ της γης· δρακοντες και παντες οι βυθοι·

Πυρ χαλαζα χιων κρυος πνευμα καταιγιδος· τα ποιουντα τον λογον αυτου·

Τα ορη και παντες οι βουνοι· τα ξυλα τα καρποφορα και παντες οι κεδροι·

Τα θηρια και παντα τα κτηνη· τα ερπετα και τα πετεινα πτερωτα·

Βασιλεις της γης και παντες λαοι· αρχοντες και παντες οι κριται της γης·

Νεανιδες και παρθενοι· πρεσβυτεροι μετα νεων αινεσατωσαν το ονομα κυ·

Οτι υψωθη το ονομα αυτου μονου· η εξομολογησις αυτου επι γης και ουρανου·

Και υψωσεν κερας λαου αυτου· υμνος πασι τοις οσιοις αυτου· τοις υιοις ισραηλ λαω εγγιζοντι αυτω·

Αλληλουια· ασατε τω κω ασμα καινον· η αινεσις αυτου εν εκκλησια οσιων·

Ευφρανθητω ισραηλ επι τω ποιησαντι αυτον· και οι υιοι σιων αγαλλιασθωσαν επι τω βασιλει αυτων·

Αινεσατωσαν το ονομα αυτου εν χορω· εν τυμπανω και ψαλτηριω ψαλατωσαν αυτω·

Οτι ευδοκει κς εν τω λαω αυτου· και υψωσει πραεις εν σωτηριω·

Αγαλλιασονται οσιοι εν δοξη· αγαλλιασονται επι τας κοιτας αυτων·

Υψωσεις του θυ εν τω λαρυγγι αυτων· και ρομφαια δισστομος εν ταις χερσιν αυτων·

Του ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν· ελεγμους εν τοις λαοις·

Του δησαι τους βασιλεις αυτων εν πεδαις· και τους ενδοξους αυτων εν χειρι σιδηρα·

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον· δοξα τουτο παντοις τοις οσιοις αυτου·

Αλληλουια· αινειτε τον θν εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον εν στερεωματι της δυναμεως αυτου·

Αινειτε αυτον εν ταις δυναμεσιν αυτου· αινειτε αυτον κατα το πληθος της μεγαλωσυνης αυτου·

Αινειτε αυτον εν ηχω σαλπιγγος· αινειτε αυτον εν ψαλτηριω και κιθαρα·

Αινειτε αυτον εν τυμπανω και χορω· αινειτε αυτον εν χορδαις και οργανω·

Αινειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλαγμου· αινειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις·

Πασα πνοη αινεσατω τον κν· αλληλουια·

Οὐδὲ γὰρ εἶχον ἄρτον τὸν ἀρίζοντα· καὶ ἀρδείαν ἀνθρώπου· οὐδὲ ὕδατος τὸ ζῶον πεῖραν λαβεῖν ἐστὶ· ὅτι μὴ ὅσον αὐτοῦ· οὐ μὴν διὰ τὴν σὴν εἰς τοὺς αἰῶνας·

ἡσυχίου

γοῦν θεῖ· διὰ σὲ καὶ ἀλίας· οὐκ ἔφυσα· ἀνθρώπους εἰσελθεῖν· καὶ θλαστοῦται· ἐκθεῖδὲ προφήτης· ὁ τὸν θεογνωσίας ἄρτος·

ἰω ἐπισκ° κωνστᾶν

Ὁρᾶς πάλιν αὖ τοῦ τὴν καὶ δαιμονίαν· οὐ δὲν πλέον ἐποίησαν· ἀλλ' ἢ ὡς ἦσαν μόνον καθαίρειν γὰρ ἐκ καὶ μεταπροθυμίας εἰς ἄλσαν τὸν θεῖ· καὶ πανταχοῦ λύθη τὰ δεῖν αὐ· οὐκ ἀπορθοῦμαι ταῦθ' ὑπὲρ ἀνέχεσθαι αὐτοῖς· ἐν τῷ ἱερῷ μόνην γενέσθαι· τὴν δὲ ἐκκλησίαν· θεῖ πόσιν· διεργάσατο· διὸ καὶ πρὸς ἐθνικὸν λόγον· ἐν τοῦ θεῖ μὲν χὴν αὐτῶν εἰσελθεῖν πούσης· ἐξ ἀπροφάσεως ἐκ τηρίων λόγων· οἱ τῶν ἐθνῶν πρὸ ἐκτὸς ὢν· τοῦ θῦ ἄγιοι· οἱ ἀδιάφοροι μὲν ἔχειν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνης ἀβλῆς· διὸ ὧν προφῶν θῆ· ἱκετεύον τὸν ἐκεῖνον ἅπασι· καὶ παρεμφθῶν αὐτῷ· καὶ διερ πῶν· πλανομένων ἐν γλίβρῃμο· καὶ ἀνύδρω· καὶ ὁδὸν πόλεως καὶ τοῦ κατοικητηρίου μὴ εὑρίσκον τῶν· ἀλλὰ καὶ πεινῶν τῶν καὶ διψῶντων· καὶ τὴν ψυχὴν ἐκλείπουσαν αὐτῶν διὸ ἐπεὶ ἐπεσκέψατο αὐτοὺς· ἐν τῷ ἐθνικῷ ἐπιστεύσαμεν· καὶ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ ἐπιστεύσαμεν· ἐν τῷ ἐθνικῷ ἐπιστεύσαμεν· ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ ἐπιστεύσαμεν·

θεοδωρήτου

προς παλαιόν τας συμφοράς· ἀλλὰ καὶ οἰκείοις μοναῖς καὶ θρηνῴοις ἀπαραμυθήτοις διεχρήτο· τὸν ἀναπαύσασθαι οὐκ ἔχουσα τὴν ἐλπίδα· οἰκείων τὴν λύσιν τῶν καὶ ἀληθῶν τῶν ἀθανάτων· διεστοῦ θῦ τῶν ὅλων ὀλίγησαν· διὸ δὴ δὲ ὅμως ἀθάνατον τὰς ὀφειλὰς ἀνθρώπους· καὶ τὸν ἐλεήσαντα· ἀπὸ σφλοῦ· ἀλλὰ καὶ τὰ τὸ πολὺ ἐλεεῖσθαι· ἀπώσθημεν· διὰ λοιπροῦ παλιγγενεσίας· καὶ αἰωνίαν καινώσθωσαν· ἀλλοι πεῖρι τοῦ ἰουδαίων διρίσθαι ταῖς ταφαῖς· παλαιμὲν ἐλευθέρων θέντων διεκτῆς δηναγώγῃς διαφωνῆς· διεστοῦ κεκραβήναι πρὸς κῆ· νῦν ἰδοὺ αὐτὸ πεισομένων· καὶ τὴν πάντα δαπὴν πλανήν ἀπαλαγομένων· δι' προσκῦ κεδιεράζοντο· καὶ τὴν δι αὐτοῦ τοὺς χῦ τελείας ἐλευθερίας· ὀρθοδόξοις τυχεῖν·

εὐσεβίου

Οἱ μὲν γὰρ ἐπλανήθησαν δηγλίβρῃμοι καὶ ἀνύδρω· τοῦτο πρόσθεν ἐμάθομεν δι' ἡμῶν τὸ τὴν πλάνης· καὶ ἐλθὼν τρόφοδε καὶ τοῦ πεῖρι πάτου ἐπάτας· ὁδὸν πόλεως καὶ τοῦ κατοικητηρίου αὐτῶν οὐχ ὑρον· καὶ τρίτον δεῦτοῖς πεῖρι ἀχθέσθαι κὸν· ἐπεὶ πεῖρλίσαν πεῖνῶν τὰς καὶ δι ψῶν τὰς· οὐ τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκλείπειν δηναυτοῖς· ὁδὸν φιλανθρώπου θεοῦ καὶ ἀγαθοῦ σωτῆρ· πρῶτον μὲν ὡδὸν γλίβρῃμον αὐτοῖς ἐκ ὁδὸν ὑπὸ θεῖαν· ἐπεὶ τὰ δὲ ὁδὸν τὴν φθάρουσαν· διὰ τὴν τὸ πόλιν τοῦ κατοικητηρίου·

ἀθανασίου

τὴν ἐκ σαυτὸν πίστιν δηλαδὴ· αὐτὸς γὰρ ἐν ὁδός· ἀρὸ ἐκ μὴ ὁδοῦ·

ἰω ἐπισκ° κωνστ

καὶ ἡμεῖς ποίνων ὁ τ' αἰὼν ἐξ ἐρχόμεθα· τοῦ παρόντος αἰῶνος οἰσῶ μαπτὶ ἀλλὰ πρόπτω καὶ πολιτείαν· καὶ μιῶ μὴ θορυμῶμεθα· διὰ δὲ ἀπειράσμων ἐκ ἐκοῦ ραν ὃν μᾶλλον μὲν ἐκ νίκαι· διὰ γὰρ οἱ τοσαῦ ταῦτα νόμενοι ἐκ ἀεὶ λαὸν ἡμῖν· μᾶλλον τὸν τὴν αὐτῶν ἀπὸ λαμπὰν ἐκ χάραν· λυσιτελίαν ἐσθ' μεῖναι· καταπῶ ἀποδημίαν· πολλῷ μᾶλλον ἡμᾶς διαθ ρημένους· ἐκ ἀπὸ πόλεως πλατεῖαν· ἀλλὰ πεινῶ καὶ τεθλιμμένη· νῆφειν δὲ καὶ ἀγρηγορεῖναι· καὶ σωτῆρος τὸν θῆ καλεῖν· ὡς τε ἡμῶν ἐκ πουφίζειν· τὴν ὁδοιπορίας τὴν παλαιπωρίαν· καὶ ταχὺ σῆμα διαῶ πόλιν τοῦ κατοικητηρίου ἐκ ἀναβεῖν· ἐκ ἐκ γὰρ ἡ πόλις τοῦ κατοικητηρίου· αὕτη δὲ παροικίας καὶ ξένης μου

ἀθανασίου

τὴν ἐκκλησίαν φῶνῆ· ἡ τὴν ἐ

πουρανίου ἱερουσαλήμ·

ἰω ἐπισκ° κωνστ

Ὅρα τίνα ἀπαιτεῖ τὸν μισθόν· δι' ὃν ἔργον ἐκ ἐργάτησαι· διαλόγου τὴν αἰνπίδοσιν ζητεῖ· οὐδὲ ἐκ ἐκ τῶν ἀλλὰ διατὴν σωτηρίαν· τῶν παρόντων· καὶ ἐκ ἐκ λεύει πᾶσιν ὃ ἀγγελεῖν τὰ ἐκεῖ μὴ ἐκ· τίνος ἐκ ἐκεῖνα καὶ διαπί· ἵνα φανῆται τὸ ἐρός· ἵνα αὐτοὶ τὸ ἐὺ γνώμονες φαίνωνται· καὶ γίνωνται· ἐκ ἐρὸν τὸ διὸν αὐτὸν ἀρόσι ζῆλον·

ἐυσεβίου

κηρύσσων τὰς διὸ πάντας τοὺς ἰδίους τῶν ἀνθρώπων· ὅπως οἱ πάντα τὸ τὴν χάριν τὴν διὸ λιμᾶς γενομένην· καὶ τὰ δὲ λεῖ τοῦ θῦ μαθόντα· ὡς ἐὺ σωμένη ἐκ τὴν αὐτῶν ἐσρίαν·

ἡσυχίου

ἐλθὴ καὶ θαυμασιατοῦ θῦ· τὰ ἀὼ τὰ πρὸς ἡμῶν ἐὺ σθη· ὅσα γὰρ ἐθαυμασιούργησθη· οὐκ ἐκ διδάξωσι πῶς ἡ φιλοπ

μίας παρήγαγεν· ἐκ ἐκεῖ

ἐλεῖ ὁ ἐὺ πάντων ὁ ἐκ καὶ

φιλανθρωπίας χάριν

τὴν πρὸς ἐκείνους

ἐκ ἐκ ἐωρᾶχθη

καὶ τὰ ἐὺ θαυ

μάτα·

...

ἕτερος θρόνων θυμὸν ἀφρόνων ἔλαβεν· ὁμοίως οὖν προφήτης τοὺς λιμῶ καὶ δίψῃ κατεχομένους φλη
σιν· διδάσκει καὶ ὑπὲρ τοῦ πρόσω νοθίαν μὴ λοιπὸν· ὅτι εἰ μὴ αἴνεσιν εὑρίσκω λόγου τοῦ ἐγκλήμα
μῶν· οἱ τοὺς πεινῶντας κατέχοντες προφῆται· θυμὸν γὰρ πράσσουσι κατὰ μικρὸν ἵνα ἀποκόψωσι τὸ θέλημα τοῦ πρὸς μου· ἀφαίρεσις αὐτοῦ
τὸ προφητικὸν καὶ προφητικὴ ἀρετὴ· διὸ καὶ ἔλαβεν· μαίνεσθαι οἱ πεινῶντες τοὺς καὶ διψῶντας τὴν δικαιοσύνην· τοῦτο δὲ
ὀχεῖ ἔσοικεν· χορτάσας τὴν οἰκουμένην τοῖς αὐτοῦ προφήταις· ΗΣΥΧΙΟΥ·
καὶ μὴν τὴν αὐτὴν καὶ πεινῶσαν διψῶσαν· ἐδίδαξεν ὁ λόγος ἀμφοτέρων τὸν ἔνδειαν χορηγεῖν τὸν· τὸ γὰρ καὶ
νόησαι τοῦ ματαίου παρθένιλησαι· ΔΙΔΥΜΟΥ ΤΟΥ ΝΟΥΤΟΥ ΑΡΤΟΥ ΦΗΣΙΝ· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ζωὴν ἀθανάτου· οὐκ ἂν ἁμάρτοις λέγων τὴν εἰδωλολατρείαν· καὶ ταῦτα εἰκαιοθόητι πρᾶξις· αὗται γὰρ εἰσιν
αἱ χωρίζουσαι ἡμᾶς τῆς ἀληθινῆς ζωῆς· διὰ ταῦτα δὲ ἡμῖν πάλαι πρότερον· διὰ τὸ παραπικραίνειν
τοιοῦτοι καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ ὑψίστου παροξύνειν δεόντως γὰρ εἰκάζεσθαι τὸν καλῶν τῆς ἐπισπάσεως· τὸν γὰρ
νόστον ἐπὶ τὸν ἄλλον θεωρεῖν· καὶ τὴν ἀεὶ· διὸν αὐτοῦ δὲ ἡμῖν καὶ θεόπνευστα ἀπὸ ἐκπίστεως κόσμου νοθίαν· ἡ
μεῖς οἱ ἀπὸ φλοιοὶ ἐνίσκοποι καὶ σκιὰ θανάτου διαφόντες· καὶ ταῦτα λογικὰς τῆς τυχὸν δὲ ἐμὲ ἡμῖν πρὸς θλιμένοις καὶ
πειρωμένοι· ὑπὲρ λατρεύμενοι τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ· ὑπὸ μοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου· καὶ
πετεινῶν· καὶ τετράποδων καὶ ἑρπετῶν· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ καὶ αὐτὴ περιττῶν ἂν τοῦ λιμοῦ ἀλληγορία· ὁ θεὸς οὐ
κλίκισας· καὶ ἀλλήλους μένας γὰρ ταῦτα φαίνεται· ἰσχυρὸ
λογοῦ μέν ἀγαθοῦ· οὕτω δὲ· τὸ τοῖς αὐτοῖς ὑπὲρ ἑρμήνευσιν λαμ
βάνεσθαι· καὶ ὑπὲρ σκοτεινῶν δόγμασι τηρίων δεδιδάχθαι· δηλοῦσ
δὲ ἱκανὸν ἡσαΐαν· ὁ λάφυρα τοῖς ὑπὲρ δόγμοις δεξιέσθαι τε
καὶ τοῖς ὑπὲρ σκοτεινῶν αἰχμαλωσίας αὐτοῦ· ὃ ἀποβάτης λεβδόμοιο
ἐκλαίκου οὐκ ὀρθοῦντος εἶδωρ· χριστὸς οὖν παραπρᾶσσο
τῆρ· καὶ ὠκῦ δι' αὐχῦ· ὑπὸ θαν αὐτοῦ δικαλυπτόμενος·
ταπεινώσει λ· καὶ ταπεινότητι δεδεδεμένος· καὶ αἰνάγκη
δουλείας· σκιαμὲν γὰρ τὸ καλυπτόν· πεινῶντα δὲ δίψει ταπει
νότης· σιδήρου δεδιὰ ἀνάγκη· διὰ φαντὸ δέμοις ὑπνώσι καὶ
θυάσιν· ἀπὸ υλη θεὶς τὸν διχορδαν ὑπνῶν· πῶν δὲ ἀρ
χὴν πεινήτων· περιῶν ὁ δικαιοῦ· ὃ ταλμός· τὸ φαρμακὸν ταῦ
πεινῆτος· καὶ ὑμνολογεῖσθαι· καὶ πᾶσαν δέμνιν ἀνῶν
τὴν φύσιν· ταῖς θλίψεσι δεδασις αἰλίαις δι' ὑπερέχον· καὶ τοὺς
ζόφους τῆς ἀγνοίας· ὑπὲρ ἐλευθερώσας· τὸ φῶς τῆς δόξης γνώσ
εως αὐτῶν ἔλασας· καὶ τὴν ὑπὲρ μένην τοῦ θανάτου
σεως ἀν· ἀπέθεσε δίασεν· ἀναστάσεως δέδωκεν τὸν τῆς ὑπὲρ
πίδα· καὶ δι' ἀρχῆς ταῦ ἰσχυρὰς αἱμαρτίας δεδομέν·
ραῖς γὰρ πᾶν ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτημάτων· ὑπὲρ ἀπόσεως ἐφίγγεται·

καὶ μετοχίτα· ΗΤΤΕΚΑΡΔΙΑ ἀλήμων ὑπὲρ κόποις
τοῖς τῆς ἁμαρτίας· πεπαιδίνωται· ὡσασθεν ὑπὲρ τὴν
τυχὴν· καὶ πᾶρ θίσθαι τὴν ὑμφυτον καὶ λογικὴν ἡμῶ
λαν ἁμὴν· ὧν τινα οὖν δέδιε πόποτε· ὃ ἀποίνος ἂν ὑπὲρ
θατο· ΤΩ ἐπισκόπω ΚΩΝΣΤΑΝ

Ὑπὲρ δέρον ὑπὲρ ταῦθα· οὐχὶ σιδήρου λάβοι· ἀλλὰ τὴν ἀνάγκην
τῶν κατεχόντων· τοιοῦτοι ὑπὲρ σοὶ καὶ οἱ ὑπὲρ θυμίαν· κατε
χόμενοι ἀκολάστως· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὑπὲρ τὴν ναυλοχόναν· τοῦτο γὰρ ὅτι καθημένους ὑπὲρ
σκόπους· καὶ πῶς χθίσας καὶ σιδήρου· λάβοι καὶ τὴν αἰτίαν·
καὶ δέδικεν ὑπὲρ χρήσιμον τὰ τὴν οὖσαν· τὸ δέδεσθαι αὐτὴ
τοὺς νόσους τοὺς καὶ σφαδάζοντας διορθῶσαι· τοὺς
παραινοῦντας τὸν νόμον· ὑπὲρ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν ἀγαθήν· καὶ πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν ἑαυτοῦ χθιζὸν ὑπὲρ ἀγαγεῖν·
τί γὰρ ἄλλο φησὶν ζητεῖς ὑπὲρ σοῦ· ἢ ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν· ΗΣΥΧΙΟΥ
Διάνοιαν λογίων τοῦ θεοῦ· τὸν θεῖον δηλοῖ· καὶ δι' αὐτῶν νοῦ λόγου τοῦ ὑψίστου· τὸν ὕψιστον· ἀλλὰ δεῖξαι νοῦ λόγου θεοῦ τίνι
τρόπου· τὸν θεῖον τὸν ὕψιστον παρεπικράναν· τῶν λογίων αὐτοῦ· καὶ τῶν νοῦ λόγων ἡμᾶς μόνους· τῶν λογίων
μὲν· ὑπὲρ δὲ ὑπὲρ λοιπὸν τὰ παρεπικραίνον· αὐτοῦ τὰ προστάγματα· τῶν νοῦ λόγων δὲ ὑπὲρ δὲ θελήματος τοῦ θεοῦ· τὸ παρ
τὰς ἀνθρώπους σωθῆναι· γνώσεσθε τὰ αὐτοὶ· ταῦτην παρόξυναν· τὴν ἀπόλειαν προαρέχοντα· ::::
ΤΩ ἐπισκόπω ΚΩΝΣΤΑΝ ὑπὲρ δὲ ἀπὸ τοῦ φαρμακοῦ· τοὺς δέδικεν ὑπὲρ σεσοῦσι τοῦ νοσήματος τὴν φύσιν·
τὸ γὰρ ὑπὲρ πεινῶντα πεπεινῶθαι ὑπὲρ σοὶ· ὑπὲρ λάβῃ ὑπὲρ ἀλαζονείας· οὐ ὑπὲρ τὴν καταφρόνησιν· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
ὑπὲρ ταῦθα τοὺς ὑμμένους αἰνίττεται· καὶ τὴν τῶν δαιμόνων θεραπείαν· ἀλλ' ὑπὲρ σὺ ὑγίαινον· οὐκ ὑπὲρ λέγνωσκον
σαφῶς τὸν ἰατρόν· οὐδεὶς οὖν λυμαίνασθαι δόξαν· καὶ τοὺς οὐκ ἐθέλοντας ἐχὼ προσδιορθοῦσθαι· ὑπὲρ δὲ δεδε
μένους παρεδόθησαν· μένους δὲ ὑπὲρ ταῦθα λάβοι· τὴν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ αἴσθησιν· τὸ τὸ δῆσαι
σαφῶς· καὶ τοῦ ἰατροῦ τὴν σοφίαν· καὶ τῶν λοιμαίνων δαιμόνων τὴν αἰσθητικὴν· καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ ὑπὲρ ὑπὲρ ὑπὲρ

ιῶ ἐπικῷ κωνσταν

Ὁραὸ πόσων τὸὸ βρίμμασ τοὶς βρόδοσ. ἐωφδλιν γὰρ δρυὸς σθηλοι ποὸν. ὑπὸ τοῦ δαιμόνιον ἀρθνίαν. καὶ τοῦ ἀνιερό
που τόου δαιμονὸν παρταχόθεν προδδδομένοι. καὶ ἐπὸ τὸὸ θλίβεσσ πτόλομένοι· προφορὰ ἀληθὶ προφατῶν ἐκ
πθλεθεῖν ἐγγεβίον πτοὸσ γαρούσ ἐμβν θνατὰ ἁίσαισ· ποὸν ἡροὶσ δαίμοσιν καὶ πρᾶσιν αἰς ἀφαρ
μβνοι· ἀλλὸ φιλαὶ θρωποσ καὶ θ᾽ ἑλέμβνθσ· ταὶσ ποὸν ἁίωρ αὐτοῦ προφήτοὸν τθ. καὶ θεοφιλοῦ ἀνδρὸσ
θυχαὶσ. ἐωαὶ σούσασ ὡσὸν ποὸν ἐωθρημοὸν πρὸσ αὐτὸν· οὐμὸ νον δ᾽ ἡμᾶσ δι᾽ ἐρῆμου. ἀλλα. καὶ τοὺσ ὁμ
τάδασμαὶ διθρρήχθν· διὴλοιδβοῦ τοτὴν ἀθρῶαν τοὸμ αἷμαρ τοὸ λαὸν ἀφ᾽ ὧν ἡμ· ἡὸ κατὴχίσσ θημῖν ἡμὶν
σρὸ ἡμοὸν ἰῦ χῦ χάρισ. ἰῶ ἐπικῷ κωνσταν σνν Ὄρ αἰ αχήσην τὴν ἀπαλλαγὴν· πτοὸσ δ᾽ τοῦ
πτάλιν σικόποσ καὶ σὶ αἰ ἀθανάτου τὴν καιν λαὸν αἰ καλβῖ· καὶ οὐκ ἐ λισι δόσμαὶ, ἀλλα διθρρήχθν· τοὺσ δὲ
μεταπολλὸὸ τὸὸ ὄχοισίασ· καὶ ἀπὸ τοὸν πολθμίων
αὐτοὺσ ἀμ᾽ ἡᾶγβ· καὶ τα δόσμαδιθρρήχθ· ωὸ μὴ λθθ
τθροισ δὲν ἡθὴν αι. λεθὴν αι πάλιν θν αὐτοῖσ· τὸ γὰρ
ἔθνοσ ἀπώλετο ἅπαν καὶ δι᾽ θφθαρὴ·

λθανάσιον

τὸ διθρρήχθεν τὴν ἀθρόαν τὸὸ ἁμαρτίασ· καθαίρόσιν
καταλθίκνισιν· ἰῶ ἐπικῷ κωνσταν
ἐνγνώμονα τοῦ προφήτου ἡ τυχὴ· καθίασεν τοὸν γνη
μένον πρὸσ θυχαριστίαν αὐτοῦ διαβρόυσαν. καὶ κελεύ
ουσα πάλιν ἀπαγγθεῖν τὰ θνόμενα· ὁ πθρ μῶν σὴσ κὴ
δαιμονίασ ἡῶν· καὶ προνοοῦντοσ καὶ τοῦ λοιποῦ τοὸν
ἀνθρώπτοὸν γθνόσ· ἐγγεβίον
καὶ μῶν τὸ αὐτὸ λέγεται θαι τὴὸ δθυτθρασ θυθρηγάσασ αὐ
τοῦ λόγοῦμαι δὸ διὰ τοῦ τοὸμ· τὴν μέχρι θανάτου καταπο
σιν· τοὸμ ἀνθρωπίνοον τυχὸν διὴλοσθαι, διὰσ καὶ μέ
χρι θανάτου ἐ δθλοσε τὸὸ λυτρωτὴν πάντων· καὶ σρῖσα
τθλθθεῖν· θνθαμόμθνοσ· μονοσ τοὸμ τῶν ὅλων· ποῦ
θῦ ταὸσ ὁλωὸ ρασ· σιδηρόδθασ πύλασ· καὶ ταὸσ μὴ δθνη
θνλιτὸὸ δι᾽ αἰωνοσχθίσασ· καὶ δι᾽ αὐτοῦ τοὸ χαλκᾶσ γθνομένασ·
σωτὴρι τθ· καὶ τοὶσ τούτοὸμ ἀρρήτοισ μοχλοὶσ σωτὴ καὶ
λάσθν· λθανασίον
τὴν μέχρισ ἁδου τοῦ σρὸσ καθοδον σημαίνθι· ὧν ποιηθ
μένοσ αἰνετῶάσθ τοῦ ἁδου ταὸσ πύλασ. πάλαι δόσμὸν
ἀρρήτοισ κεκλθισμένασ πᾶσιν ἐσοτοι·
ἰῶ ἐπικῷ κωνσταν
ὡ ωθρούσ κλύσθν θισφάλλ᾽ θρηχθν. οὕτωσ θὶ ταὐθα οὐ
κλίνοι χθν. ἀλλασωτὴρι τθν· οὐδθαὶ θί λθν ἀλλασωτὴ
θλασιν· ἡσυχίον
Οὐ διαμοῦ τοῦτο γὰρ νοσ ἐωὶ τοὸμ ἰουδαίων καθιστορί αν
φαίνεται· διὶ λοστοίμωσ ὁ προφήτησ· μᾶλλον δὲ τὸ θνα
τοὸ πᾶν· ὡσθὴ τὴδηλησθῆναι τοὸν καταπίνοισ θανμά
τοον. καὶ τοὸμ ἐωθρπάσησ ἀνθρωπότητοσ· τοὸ χῦ καὶ
τοῦ θεοῦ θθνότοον μέμνηται· σωτὴρι τὸὸμ πύλασ χαλκᾶσ
τὰσ τοῦ θανάτου· καὶ μοχλοὺσ σιδηροῦσ τοὺσ θὶ τὸὸ αὖ
δη σωτὴ θλασιν· λίνοι καὶ τὴν τοὸμ νεκρῶν ἀχμαλωσί
αν ἀρδήλωσεν· Δι δυμου
πύλασ δὲ θανάτου αἱ προσ θανάτον ἁμαρτίαι· ταύταισ
ἀγγίζουσιν· οἱ ωρὶν ἐλθεῖν θισ αὐτὸμ· ἐμποδὼν τοῖσ
τοῦ πνοὴν· πνοὴν δὲ θεὶ καὶ δὼ αμεν λόγοδὲ τὴν πτερι
θῦ θῦ νοι αν· ἰῶ ἐπικῷ κωνσταν
Οὐ κατορθωσαμ᾽ τοον προφήτη· ὁ πθρ ἀλλαχοῦ λέγει· θὶ ταὶσ
ἁμαρτίαισ ὑμῶν προσάγθν θὶ τὸν θανάτον· αἰτίαγὰρ τοῦ θανάτου ἡ παρακοὴ τοῦ νόμου τοὺδοθθέν
τοσ θὶ παραδείσου γθγόνασι· ἀλλ᾽ ὅμωσ χρησὸσ ἡμῖν θισ τοῦ θανάτου αἰτθλαβε· μόνοσ τῶν νεκρῶν ἐ
ζωὴ· ἵνα λύσὴ τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα γθνόμενοσ· τοῦ ἁγίου
Θ ωθὶ λὶ μθνθὶ θὶ ν αὐτοῖσ ὀχῶν θνα θανασίαν· θὶ τὸν νόμον θφύλαξαν· παραμαὶ τὸσ ἁμαρτίασ ἀπο
λεῖσ τοῦ θανάτου γθνόμενοι·

Ὁραὸ πόσων τὴὸ βρίμμασ τοὶς βρόδοσ. ἐωφδλιν γὰρ δρυὸς σθηλοι ποὸν. ὑπὸ τοῦ δαιμόνιον ἀρθνίαν. καὶ τοῦ ἀνιερό
που τόου δαιμονὸν πανταχόθεν προδδδομένοι. καὶ ἐπὸ τὸὸ θλίβεσσ πτόλομένοι· προφορὰ ἀληθὶ προφατῶν ἐκ
πθλεθεῖν ἐγγεβίον πτοὸσ γαρούσ ἐμβν θνατὰ ἁίσαισ· ποὸν ἡροὶσ δαίμοσιν καὶ πρᾶσιν αἰς ἀφαρ
μβνοι· ἀλλὸ φιλαὶ θρωποσ καὶ θ᾽ ἑλέμβνθσ· ταὶσ ποὸν ἁίωρ αὐτοῦ προφήτοὸν τθ. καὶ θεοφιλοῦ ἀνδρὸσ
θυχαὶσ. ἐωαὶ σούσασ ὡσὸν ποὸν ἐωθρημοὸν πρὸσ αὐτὸν· οὐμὸ νον δ᾽ ἡμᾶσ δι᾽ ἐρῆμου. ἀλλα. καὶ τοὺσ ὁμ
τάδασμαὶ διθρρήχθν· διὴλοιδβοῦ τοτὴν ἀθρῶαν τοὸμ αἷμαρ τοὸ λαὸν ἀφ᾽ ὧν ἡμ· ἡὸ κατὴχίσσ θημῖν ἡμὶν
σρὸ ἡμοὸν ἰῦ χῦ χάρισ. ἰῶ ἐπικῷ κωνσταν σνν Ὄρ αἰ αχήσην τὴν ἀπαλλαγὴν· πτοὸσ δ᾽ τοῦ
πτάλιν σικόποσ καὶ σὶ αἰ ἀθανάτου τὴν καιν λαὸν αἰ καλβῖ· καὶ οὐκ ἐ λισι δόσμαὶ, ἀλλα διθρρήχθν· τοὺσ δὲ
μεταπολλὸὸ τὸὸ ὄχοισίασ· καὶ ἀπὸ τοὸν πολθμίων
αὐτοὺσ ἀμ᾽ ἡᾶγβ· καὶ τα δόσμα διθρρήχθ· ωὸ μὴ λθθ
τθροισ δὲν ἡθὴν αι. λεθὴν αι πάλιν θν αὐτοῖσ· τὸ γὰρ
ἔθνοσ ἀπώλετο ἅπαν καὶ δι᾽ θφθαρὴ·

λθανάσιον

τὸ διθρρήχθεν τὴν ἀθρόαν τὸὸ ἁμαρτίασ· καθαίρόσιν
καταλθίκνισιν· ἰῶ ἐπικῷ κωνσταν
ἐνγνώμονα τοῦ προφήτου ἡ τυχὴ· καθίασεν τοὸν γνη
μένον πρὸσ θυχαριστίαν αὐτοῦ διαβρόυσαν. καὶ κελεύ
ουσα πάλιν. ἀπαγγθεῖν τὰ θνόμενα· ὁ πθρ μῶν σὴσ κὴ
δαιμονίασ ἡῶν· καὶ προνοοῦντοσ καὶ τοῦ λοιποῦ τοὸν
ἀνθρώπτοὸν γθνόσ· ἐγγεβίον
καὶ μῶν τὸ αὐτὸ λέγεται θαι τὴὸ δθυτθρασ θυθρηγάσασ αὐ
τοῦ λόγοῦμαι δὸ διὰ τοῦ τοὸμ· τὴν μέχρι θανάτου καταπο
σιν· τοὸμ ἀνθρωπίνοον τυχὸν διὴλοσθαι, διὰσ καὶ μέ
χρι θανάτου ἐ δθλοσε τὸὸ λυτρωτὴν πάντων· καὶ σρῖσα
τθλθθεῖν· θνθαμόμθνοσ· μονοσ τοὸμ τῶν ὅλων· ποῦ
θῦ ταὸσ ὁλωὸ ρασ· σιδηρόδθασ πύλασ· καὶ ταὸσ μὴ δθνη
θνλιτὸὸ δι᾽ αἰωνοσχθίσασ· καὶ δι᾽ αὐτοῦ τοὸ χαλκᾶσ γθνομένασ·
σωτὴρι θῦ· καὶ τοὶσ τούτοὸμ ἀρρήτοισ μοχλοὶσ σωτὴ καὶ
λάσθν· λθανασίον
τὴν μέχρισ ἁδου τοῦ σρὸσ καθοδον σημαίνθι· ὧν ποιηθ
μένοσ αἰνετῶάσθ τοῦ ἁδου ταὸσ πύλασ. πάλαι δόσμὸν
ἀρρήτοισ κεκλθισμένασ πᾶσιν ἐσοτοι·
ἰῶ ἐπικῷ κωνσταν
ὡ ωθρούσ κλύσθν θισφάλλ᾽ θρηχθν. οὕτωσ θὶ ταὐθα οὐ
κλίνοι χθν. ἀλλασωτὴρι θν· οὐδθαὶ θί λθν ἀλλασωτὴ
θλασιν· ἡσυχίον
Οὐ διαμοῦ τοῦτο γὰρ νοσ ἐωὶ τοὸμ ἰουδαίων καθιστορί αν
φαίνεται· διὶ λοστοίμωσ ὁ προφήτησ· μᾶλλον δὲ τὸ θνα
τοὸ πᾶν· ὡσθὴ τὴδηλησθῆναι τοὸν καταπίνοισ θανμά
τοον. καὶ τοὸμ ἐωθρπάσησ ἀνθρωπότητοσ· τοὸ χῦ καὶ
τοῦ θεοῦ θθνότοον μέμνηται· σωτὴρι θν· οὐδθαὶ θί λθν ἀλλασωτὴ
θλασιν· λίνοι καὶ τὴν τοὸμ νεκρῶν ἀχμαλωσί
αν ἀρδήλωσεν· Δι δυμου
πύλασ δὲ θανάτου αἱ προσ θανάτον ἁμαρτίαι· ταύταισ
ἀγγίζουσιν· οἱ ωρὶν ἐλθεῖν θισ αὐτὸμ· ἐμποδὼν τοῖσ
τοῦ πνοὴν· πνοὴν δὲ θεὶ καὶ δὼ αμεν λόγοδὲ τὴν πτερι
θῦ θῦ νοι αν· ἰῶ ἐπικῷ κωνσταν
Οὐ κατορθωσαμ᾽ τοον προφήτη· ὁ πθρ ἀλλαχοῦ λέγει· θὶ ταὶσ
ἁμαρτίαισ ὑμῶν προσάγθν θὶ τὸν θανάτον· αἰτίαγὰρ τοῦ θανάτου ἡ παρακοὴ τοῦ νόμου τοὺδοθθέν
τοσ θὶ παραδείσου γθγόνασι· ἀλλ᾽ ὅμωσ χρησὸσ ἡμῖν θισ τοῦ θανάτου αἰτθλαβε· μόνοσ τῶν νεκρῶν ἐ
ζωὴ· ἵνα λύσὴ τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα γθνόμενοσ· τοῦ ἁγίου
Θ ωθὶ λὶ μθνθὶ θὶ ν αὐτοῖσ ὀχῶν θνα θανασίαν· θὶ τὸν νόμον θφύλαξαν· παραμαὶ τὸσ ἁμαρτίασ ἀπο
λεῖσ τοῦ θανάτου γθνόμενοι·

Κ αὐθικέκραξαν προσκύριον θὴ
τοὸ θλίψασθαι αὐτοὺσ· καὶ θὶ κ
τοὸν ἀναγκῶν αὐτῶν ὅσσοσθμ
αὐτοῦ·

Κ αἰ ὁξήγαγθν αὐτοὺσ θὶκσικότουσ
καὶ σικάσθαναάτου· καὶ τοὺσ δθ
σμοὺσ αὐτοὸν διέθρρηχθν·

Θ ξομολογησάσθωσαν τοὶς κῶ τὰ
ὁλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ τοὶσ υἱοῖσ τοὸν ἀνῶῦ·

Ο τι σωέτρι ἡσὺ λασ χαλκᾶσ
καὶ μοχλοὺσ σιδηροῦσ σωθ
θλασθν·

Ἀ ντὸ ἁμάρτωλοσ αὐτῶν ὁδοῦ ἀνομί
ασ αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰσ ἀνομί
ασ αὐτῶν ἐταπθινώθησαν·

Κ αὐθικέκραξαν προσκύριον θὴ
τοὸ θλίψασθαι αὐτοὺσ· καὶ θὶ κ
τοὸν ἀναγκῶν αὐτῶν ὅσσοσθμ
αὐτοῦ·

Κ αἰ ὁξήγαγθν αὐτοὺσ θὶκσικότουσ
καὶ σικάσθαναάτου· καὶ τοὺσ δθ
σμοὺσ αὐτῶν διέθρρηχθν·

Θ ξομολογησάσθωσαν τοὶς κῶ τὰ
ὁλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ τοὶσ υἱοῖσ τοὸν ἀνῶῦ·

Ο τι σωέτρι ἡσὺ λασ χαλκᾶσ
καὶ μοχλοὺσ σιδηροῦσ σωθ
θλασθν·

Ἀ ντὸ ἁμάρτωλοσ αὐτῶν ὁδοῦ ἀνομί
ασ αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰσ ἀνομί
ασ αὐτῶν ἐταπθινώθησαν·

ἐπὶ τῷ ἐπικῷ κωνστάν

λάβητε παρὰ τῶν ἀθρωπίνων· τοῦ ἰατροῦ τὴν σοφίαν θαυμάζων· ὅτι καλῶς αὐτοῖς παρηχθύθη τὸ πεθῆ
σασθαι. ΕΥΣΕΒΙΟΥ Διὰ τί καὶ ὀξίαν ἀπὸ ἁρπαζομένων παῖδα λογικὴν καὶ ἁγνὴν ὁρίσας τροφὴν δι
ὁ θεὸς λόγος ἀπὸ θαλθὶς ὁ τοῦ θῦ λόγος θῦ μονογενὴς τοῦ θῦ καὶ μέχρι τοῦ νῦν τοῦ θαυμάτου πυλῶν ἐφθασε σαρ
κωθεὶς καὶ ἐνανθρωπήσας· χάρας ἁρπάσας ὀρύξας· καὶ τοῖς μέχρι τούτου κατακεκαυμένοις καὶ πρὸς αὐτὸν ἀ
γαπωμένοις. ΔΙΔΥΜΟΥ Ἴσου δὲ καὶ οἱ μὴ τὸ πλήθισον ἀχθόμενοι τῶν ἱερῶν καὶ θείων· καὶ αὐτὴν ἀπάτρεφον
τοῦτον τῶν τροφῶν· τοῦτο γὰρ καὶ ἐνεβρώθη ταλμούδ· ὅσ ὀξεῖς διήνεγκεν ἱερὴ κεκτημένος τροφήτης· ὅτι ἐκβληθεὶς ἀθόμενος τοῦ
φαγεῖν τὸν ἄρτον μου· τὰ δὲ θῶν ἡ οὔτε ταῖς τῶν οἰκείων θείων φιλοσοφῶν διδασκαλίαις προσέχειν ἠθούλοντο· οὔ
μὴν χαρίεν· οἱ μὲν γὰρ σωτῆρα τοῦτον καὶ αὐτὸν ἐφίλησαν τὸν θαύματον· οἱ δὲ οὐ μόνον ἀρχηγὸν ζωῆς καὶ παρέδωκαν τιμωρίαν· ἄλλοι
δὲ τοῖς πυθαγόρου δὴ καὶ δόγμασι· πυθόμενοι· πρόφρονες αὐτοῖς ἐκλύγαρ νθαύματον· ἀλλὰ μόσσι καὶ τούτοις
ὁ τῶν ὅλων νῦς· παρέσεισεν μεγαλοφυΐαις αὐτῆς ἀφανάτου τροφῆς· καὶ μετὰ πάσης ταύτης προσέφερεν
μεθ' ὑπερθεμένας αἰνέσεως· καὶ τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν· ἰσχύν ἀθυθρόωσεν· ΗΣΥΧΙΟΥ
βρώματῶν τροφῶν θεῖ ταύθα τὴν λογικὴν νοήσομεν· πηρικὸν οἰκεῖον τοῖς ἀποστόλοις δόλῳ ἐργάζεσθαι μὴ
τὴν τροφὴν τὴν ἀπολλυμένην. ἀλλὰ τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ταύτης πάντων ἐδεήθη
σαν οὐ γὰρ φησὶν κοσμικὸν μόνον. οὐδὲ γραπτὸν ἐφύ
λαξαν· καὶ διὰ τοῦτο λιγήσουσιν. θεῖα τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν τὰ ἁμαρτήματα· οἷς λιγὴ θεμ
πεθῆ αὐτοῖς μαστιγώσαι· ὅσον γὰρ ταύτης λιγήσαν πορ
ρωτάτω τῶν πυλῶν τῆς ζωῆς ἀφιστάσαν ἀλλ' ὀχε
αὐτοῖς· καὶ μαστιγώσαντας· ἀγχὶ διὰ τοῦ αἵματος τοῦ οἰκεῖ
ου ἐκβαλεῖν. ΙΩ ἐπὶ ΚΩΝΣΤΑΝ

Ἐὰν δῶσιν ὑπὸ τῆς θλίψεως τὸν ἐρασμὸν τοῦτον λαβεῖν· ὅτι μετὰ τὴν ἱερὰν γλῶσσαν δεῖ θῆ
σαν· καὶ ὅτι ἐνεφύσησεν· πρὸς τὸν θῦ καταφυγόν· ἵνα λά
βῃς πολλῶν διὰ τῆς αἰχμαλωσίας· γινομένων τῶν
φελείας· ΗΣΥΧΙΟΥ
ἱερὰν γλῶσσαν θῦ· οὐτῶν διαφόρων ἐκ γινομένων· ἀλλὰ τῶν
διαθέσεων τῆς διανοίας λογίζεται· ἐὰν θῆ καὶ μὴ ὑπὸ
σιν ποιῶν τὸν· θλάβῃ ὑπὲρ ἐμοῦ· ΙΩ ἐπὶ ΙΚ
λόγον δὲ τὸν τοῦ θανάτου προφάσεως τοῦ τοῦ φῆσιν· ἵνα σωθῶσι
μάθωσι· ὅτι οὐκ ἐκ ῥοσὸ λύσας· ἀλλ' αὐτὸς ὁ θῦ ὁ τῶν ἀφθ
σιν χαριζόμενος· καὶ τῶν γνωσθέντων τὴν δι' ἐκείνου κτισθέν
δι' αὐτοῦ· λάβῃς γὰρ τοῦ μὴ λιάσεως τὸν προφήτου λαμὸν καὶ
μαθὼν τῆς νίκης τὸν αἴτιον· ἀμφιέσασθαι τῆς τῶν αἰχ
μαλώτων ἀφάτου· ΣΕΥΗΡΟΥ ἐν ἐ ἀνὸ ἀπολογίας:
Ὁμόνοιαν φησὶν νοσούντας ἰάσατο· ἀλλ' αἰχμὴ ὁ αὐτοῦ τοῦθα
ματος ἀπ' ἀναθεν· ΗΣΥΧΙΟΥ
τί τοῦτο σαφὲς ἐκβρον· πρὸς θεῖ διαζιγῆς τοῦ σῶσ βρικὸν
σιν· ἀπὸ θαλεῖν παρὰ τὸν λόγον τὸν βρικὸν θῦ καὶ λάβῃ
τὸν λάρναν· ὁ δὲ μὲ δέχόμενος δέχεται τὸν ἀπὸ θείλαν
ταμε· ὃς περιλιμὼν τὸ γένος ἰασάμενος· διὰ τῶν διαφθο
ρῶν λιμὰς δηλαδὴ τῶν ἁμαρτημάτων· ἐρύβητο· φθορὰ
γὰρ πάντος ἀνθρώπου τὰ ἁμαρτήματα· ἐνθεὶ δὲ διὰ τὸ
τὸν ναὸν τοῦ θῦ φθείρει· φθερεῖ τοῦτον ὁ θῦ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
Ὁ θῦ λόγος ἐνανθρωπήσας· καὶ ἀπὸ θαλεῖς ὅσ ἀνθρώ
πος· ὅσος ἐστὶν θῦ ἀπερίγραφος· καὶ πάντα ταχὺ πάρεστιν·
καὶ πεφρίχθη τὰ σώματα· πάντα δαιμόνων ἐτύχομεν· ἴασαν
τὰ πράγματα· καὶ τοῖς διαφθαρθεῖσιν ἀνέρρωσεν
λογισμοῖς: ΔΙΔΥΜΟΥ τίνας αὐτοῖς ἰάσατο λέγει τοῖς προκατεθιλιμένοις· τούτοις
γὰρ τοῖς πάτοσαν ταῦθ' πιον θόντας· καὶ ἐν τοσούτοις καὶ οἷς ὀξεῖς μὲν ἐστὶν
πρὸς· ὁμονογενὴς ὢν ἰάσατο· καὶ ἐῤῥύσατο διεπτὼν διαφθορὰν αὐτῶν· ὡσεμὴ ἐκπέσῃ κατὰ τὸ παλαιὸν πλανᾶσθαι·
μηδεμίαν ὁδὸν τῆσδε πρίας· καὶ τὴν πόλιν τοῦ θῦ ἐφ' ἣν αὖθ' ἐθνὶ ὁ λόγος ἐσὶ ἰάσατο· καὶ ἐῤῥύσατο διεπτὼν διαφθορὰν αὐτῶν· μηδεμίαν ὁδὸν
καὶ διέβην· καὶ ταῖς ἐμφύλοις πλημμύρησιν· διὰ θνῆσθαι καὶ πᾶσιν ἰωλογικὴν προφῶν· μηδεμίαν σκοπέσθαι καὶ σκέψιν
θαν ἄτου καθέξεσθαι· μηδεμίαν πανοχείαν καὶ σκήρωσιν ἐπιδιδόναι· μὴ δεῖν λέσθαι περὶ τοῦ θανάτου τοῦ λαοῦ
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μὲν ἁπάντων ἀπαλλάσσεσθαι· γνωρίζειν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ὁδοῦ εἶναι τὴν ὁδὸν· τὴν φθορὰν
σαν ἐκ τὴν οὐράνιον πόλιν· καὶ ἐπὶ τὸν ἐκεῖ τυχεῖν· πλατῶν οὐρανίων ἐπιβάσεως:
ΙΩ ἐ ΤΠΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝ Οἶμαι δὲ πολλὴν λέγει τὴν διαφθορὰν ἐν τοῦ θανάτου· τὴν τε ἀπὸ τῆς
καὶ τὴν σώματος τὴν τε ἀπὸ ἀσεβείας ἀγνοουμένην· ἀμφοτέρων γὰρ αὐτοῖς ἀπηλλάγη· ἵνα αἰχμαλωσίας
καὶ ἀφάτου: ΗΣΥΧΙΟΥ ζωὴν καὶ μὴ τοῦ σίχου τοῖς ἐῤῥυμένοις· ἀνθρώπων τὸ πλῆθος εἶναι
νομίζων· ταῖς ῥυμένοις ἐν ἐχαριστείας ἄξιαν:

Π αἰ μὴ ρόομεν ἐν θαλεῖν ἐγένετο ἡ ἐν
αὐτοῖς· καὶ λιγήσαν θόσαν ἐν τοῦ
λαοῦ τοῦ θανάτου:

ΙΚ αἰ θεὶς ἐκράγαν πρὸς ἐκῦ θὴν τὸ θλί
βεσθαι αὐτοῖς· καὶ θεὶς τῶν ἀναγ
καίων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοῖς·

Α πέμψει λόγον τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ
ἴασατο αὐτοῖς· καὶ ἐῤῥύσατο αὐ
τοῖς· θεὶς τοῦ διαφθορᾶς αὐτῶν·

Ε ξομολογησάσθωσαν τῷ κυρί
ῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυ
μάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν
θρώπων:

ΙΩΑΝΝΙΤΟΥ Τ

Ουκ ἐπιμόχθως καὶ προσκάτως· ἀλλ' ἐμβόθως θυσίαν προφήτης ἐκζητεῖ· ἐκ βιδίλου γὰρ οὐδὲν ἔχουσιν· ἐκ βίας παύλου
αἱρετικὸς ἐμός· διὰ δὲ τὴν λειτουργίαν· δίκαιος ἀνακρίνεται τὴν πεῖραν διαλαμπούσαν λατρείαν· ΔΙΔΥΜΟΥ
ὑπὲρ δὲ ἁμαρτωλῶν παρακλήτους μέρας· ἀλλὰ θυσίας τὰς διαθήκης καὶ μὴν διαθήκης· παραδεδομένας ὁρῶν αἰκύλας·
κριὰ τάτας ἱερεμίου ἐνθεν· ἐστὶ ποιεῖ· καὶ θυσάτωσαν θυσίαν ἐνχαριστίας· ἐκφώσει διαθήκης τοιαύτης ἐρεμίου ἐκ καὶ μὴν διαθήκης· ἀσ καὶ ἐνχαριστίας ὁμοιοῖς ἐμημὴν ἔθος· παρασήσας τὰς λογικὰς καὶ ἀναιμάκτους· θύοντας
ματα καὶ τοῦ τὸ πρᾶγμ ἐναλλιάσθι:
τὸ λόγον· αὐτοὶ γὰρ ἐσὶν οἱ τὰμ σφήρια· τῆς καὶ μὴν διαθήκης παραδοκῆς ἐμῆ: ΙΩ Ε ΙΩΝΙΤΟΥ
ΙΣ αλῶς ἐστὶν ἐναλλιάσθι διὰ γὰρ μεταχαράσσ καὶ ἐν φροσωίλης· ἀν αἱρεῖται τοῦ θῦ τὴν πρόνοιαν·-
ΔΙΔΥΜΟΥ Ἐξαγγέλλει δὲ τὴν ἀλλιασθι πᾶν ἔργα αὖ τοῦ πᾶς ὁ τὰς σθαυτὸν γινόμενα ἀξαγγέλλων· καὶ πᾶσαν
Μνήμον ἐύθασ ὁ λόγος· τῆς ἀφίξεσσ τοῦ λυτρωτοῦ καὶ σῦ· διοῦ τὰ προλελάμενα ἐσταὶ ταὶ καὶ τορθῶσται· ἐξ ὧν ἐσὺ
ν ἀπὸ τὴν περιτομὴν ἀπὸ τοῦ λαὸν αὐτοῦ προφητείαν· αὐτοὶ γὰρ ἴσαν οἱ κατακαίνον τὸ ἐσθάλασσαν ἐν
πλοίοις ῥωτὰς καὶ κατάλοξιν· ὡ ὧν ὁρῶν ἡ θὰ γραφήτων ἐν ἀγγελίων μαρτυρεῖ: ΚΑΙ ΜΕΤΟΛΙΤΑ
τοίγαρ οὖν τῶν ἀπὸ τοῦ λαὸν· καὶ τῶν αἷμα αὐτοῖς ἡ παρουσία προφητεία· τὴν μὲν ἡμῶν σφοδραϊκολούθως σωτήρ·
τὴ τοῦ θῦ λόγου δὲ ὑπὲρ ἀνθρώπους παρουσία· αὐτοῖς τοίγαρ
οὖν τοῦτοις· καὶ ταὶν ἐαμὼν αἱρεῖται τὴν καὶ μὴν διαθήκης
πρᾶγμ παρθένε λεῦ δολέγομ· καὶ θυσάτωσαν ἡμῶν θυσίαν
αἰνέσεως· καὶ ὁξαγγέλλατωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐναλλιάσθι·
ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΚΑὶ θυσάτωσαν θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ὁξαγγελάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει:

Ο ἱκατέβησαν οἱ καταβαίνοντες τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις· ποιοῦντες ἔργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς

Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βάθει:

Εἶπεν καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς:

τὴν πλατεῖαν καὶ λιμένα καὶ διήλαν· καὶ οἰκέτους καὶ δεσμοὺς· ἀλλὰ
γορήσας τὰ ἰουδαίων καὶ αὖ· χρήσται καὶ θαλασσίων
σωαλλήλων ἀρίαν· τὰς ἐν θαλάσσῃ ταρ αχαΐας· καὶ τὰς ἐκ
τοῦ ταν ἐκ δυδίαν μεταίω λαὸς· καὶ αἰχρι λιμένος· διοῦ
σρίας ἀζόν ἐν ἐκαν τοὶς τοῖς τούτων πόνοις, καὶ τὴν ἐλπίδα
δεχόμενοι τοὺς πόνους· αἰ ἀπαύλη· οὐκ ἐκαν ἐκ θῦ παρα
χθέντες ἐκ λυδίαν τὴν πάλαι γαλιλαίαν αὐτῶν· ἀλλὰ
θῆ προστάγματι δεδίκασιν· ὡ ἀνθρώπινα ἐστὶ τοῦ πρόσ
ταγμ ἀτος· δεδίκασιν· καὶ τοὺς ἰουδαίους αἰνέσαι ἐκέλευσαν
αὐτὸν τὸν πρόπορον θεῦ λίον πλοῶν· ἐφ' ὧν ἐκορυφούμενα
ἐκ ὕδατος ἀναρμένοις· αὐτοὺς· καὶ αἰ ἀρρεῶν τῶν κατα
μένοις· οἷον ἐν θαλάσσῃ γίνεσθαι φιλεῖ· τὰ πεδιποιεῖσθαι
τὰς καὶ συγχεῖσθαι· καὶ ἀσωτεύειν ἐκ δικαίως· ἐν τῇ ἐν
χαρίν μεταμελίας· ἐφ' ἑνὸς τοῦ πνός· ἐν ἐκ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦτο
θῶ ἐκ ταξεν· καὶ τὸ σφοδρὸν τῶν ἀνθρώπων ἐκ ἀὔρας
πραΐας ἐκλ· καὶ τῶν ἐκ ματῶν τὸν ἦχον ἐκ μήσεν· ἐν
θαλασσῶν ἐκ τῆς ἐρημίας ἐν φροσωίλων· ἐξ ἐκ αὐτοὺς· καὶ
ἐκ ὁρᾶν ταὶ τοῦ ζῆσθαι ἐκ καταγελᾶν ἐκ λιμένα· ἐφ' οἷς
προσ ἐκ ειν χαρίτασθῦ ὁμολογεῖν· ΚΑΙ ΜΕΤΟΛΙΤΑ
ὃν δὲ ἐν περιτῶν πλεόνων θαλασσῶν λόγος· ἀλλὰ περι
τοίχθι μαζομένου διαμαρτίας· καὶ δι' ἐλεον μὴ ἔχον τὸς
ἐκ λιμένα λαοῦ· οὐκ ἐν ἐκλησίαν προσ ἐξομολόγησιν καὶ
προσ ὠτῆρα καὶ ἐν ἐθρᾶν προσ ἐμνον θῦ: ΗΣΥΧΙΟΥ
Ἐν ταῦθα θάλασσαν ποιῆσαι χρὴ τὸν μισὸν τὸν ἐμέτερον·
πλοίαν τὰς ἐκκλησίας· περιοἷς ὁ θῶ τοι αὐτὰ προσ τοῦ ἰσῶ
διαλόγιαι· παμδέλτον σωθλιθὼν οἰμὶ ἐκ διαλέσσιν ὧν ἐμὲ ἀρούρας αὐτοῦ· καὶ ἐν πλοίοις ἀλιέων ἐκ φαλὴ
αὐτοῦ· λάβιδε ποὶ δι' αὐόλου· ὡ ἀνασαμὲν ἀν θρώπων λίγατα μὴ χαρὶ ὡ ἐθμὶ δέων ἐν ἀρούρας αὐτοῦ, ἁμαρτάζειν
λῦφίασθαι· ἀλλ' ὁμοσ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν· δι' ἡλαδὴ τὴν διδόου λατρείαν· ἐπ' τισ πάσης αὐτοῦ τῆς πορφυ
ρίας ἐναρχθι κεφάλαιον· ἐν τοῖς πλοίοις τοῦ ἐκκλησίου· ἐν ἐκρασαν οἱ ἀπόστολοι· οὗτοι ἐν γασίαν ἐν ὕ
δασι πολλοῖς· ἐν τῷ πλὴ θὶ δὲ ἡλαδὴ· τὴν τοῦ ἀνθρώπων σωτηρίαν πεφοίηται· ἐν δόσαν λέγει αὐτοῦ θῦ
τάβρ γαν· τοῦ τέ ταδὲ ἡμουργήματα καὶ τὰ θαυμάσια δὴ λαδὴ τὰ δὲ μέρια· ὁ σατὴν σωτηρίαν οἰκονομοῦν
τὴν ἡμετέραν ἐθέλοι ἐν τῷ ὠτῷ· τοῦ τέστιν ἐν τῇ σοφίᾳ· μεθ' ἣς ὁ θῶ οἰκονομεῖ τὰ ἡμέτερα· μάθος γὰρ ἡ
τοῦ θῦ σοφία· ἡ ἀπὸ ἀρχῆς ἀφορῶσα τῆς καὶ ἀμέτρητον· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
θαυμαζόμενα· ἐν ἐλπρούτο ρητῶς καὶ προσ ἐξιν· τοῦ ἐν γὰρ μαθητῶν τοῦ σῶ ἡμῶν· ἐμπλεόντων σωαυτῷ·
σθισμὸς φόβου ἐστὶν ἐκτὸς μάρας· ἐν τῇ θαλάσσῃ ὡ ἀφ' οὗ πλοῖον ἐκαλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· οἱ δὲ προσωθοῦν
τὰς δι' ἐπον αὐτῷ· ἐκ θ σὺ σὸν ἡμᾶς ἀπολλύμεθα· ὁ δὲ ῥῶς αὐτοὺς φήσας· πόθεν λοιπὸν ἐφόβηθητε ὀλιγόπιστοι·
ἐν ἐμοῖς· καὶ τῇ θαλάσσῃ καὶ δρύπτου γαλήνη ἡμέρα ἐγένετο· ΗΣΥΧΙΟΥ
τοῖς πειρασμοῖς λόγοι· γεμίζει γὰρ αὐτῶν ὁ μισὸς ὁ ἀνθρώπινος· δι' ἐρίθι δὲ αὐτοῖς· τὸ πῦρ αὐτῆς καταιγίδος· δηλαδὴ
τὸ πῦρ αὐτὸ αὐτῆς ἐν δίμενον· οἰμὴν ἀπὸ τῆς οἰκείου θῦ ὀξουσίας· ἐστὶ τρέψαν τος δὲ θεοῦ θῦ· δι' ἃν τῶν δι' ἐκαίων ἡμῶν
μνασίαν· καὶ φανέρωσιν· δηλοῖ δὲ αὐτοῖς ὁ θῶ· ὅτι ἐκ τοῦ διαπόλου πειράσαι τοὺς ἁγίους ἐστὶ τρέψας· οἱ δὲ μὲν ἀλ
λοῖς ἐστὶ κρίματ ἐκείνων· ἡ ἡμᾶς δὲ ἀφορμὴ δίκαιος· μεγάλοις πειρασμοῖς πρὸς τοὺς ἁγίους θῦ λόγον· ἐκ καλῶς
ἐκ ἐνέματα· τοῖς πειρασμοῖς δικαλοῦν· ἐστὶ δὲ καὶ πειρασμὸς γαλήνης τὰ κύματα οὕτως ἐκ καὶ τοῖς πειρασμοῖς
δι' ἡμῶν ἡ διαδέχεται:

λγ βιβλιον φησὶν πρὸς ταῦχαται τὰ πρ ἀματαλίκον ταν· μὴ κατατιθέσθω· μὴδὲ ἀποχωρείσθω· γίνεται γὰρ ταχέως
μέγα κακὸν τοῦτο τοιοῦτον τρόπου θύρσοις ἀμυρίασαν ἀδικήματα· διὰ τὴν γραφὴν πρὸς γὰρ τοὺς πολεμίους τοὺς ἰδίους
ἐχθροὺς· ὅτι τὰ τειχισμένα ἁλίσαν· ὡς οὐρανοῦ· διὰ τὸ ἄγαν ὑψηλοῖς πεφυτεύσθαι τείχεσιν καὶ τὸ ὑπερέχειν
~ ὄρεσι δὲ λυσικακεῖν θέσθαι τὸ αὐτὸ δὲ ῥηθέν πρόπου· ἡσυχίου
καὶ καὶ δὲ καὶ ταῦθαν. οὐ φασὶ λαν. τοὺς αἱρουμένους καὶ δεξιέσθαι· ὁ θεὸς ἀμώσ φησι· φάτιν καὶ κλαυσιαν δὲ πόλειν ἰδίαν ὡς οὐκ
ποιήσομεν· τὰς παιδίας λέγων αἷς ἔσται φθορὰ τοῖς ἀνθρώποις διὸ διορθώσιμον· δὲ τούτοις ἡ τυχὴ ἀμαρτωλοῖς
ἑλέσθαι τὸ γὰρ χρυσίον τὸ πῦρ· τοῦτο παισὶ τυχαῖς οἱ πειρασμοὶ τυγχάνουσιν· πλίκον τὸ αὐτὸ
οὐχὶ σφόδρα ἀφθαρλίαν· ἀλλ᾽ ὡς δὲ φαμὲν ρόθλων αἱ πρὸς λαμ
ϛ πρόπλητος ὄχλους· τοῦ δεκτοῦ
ἑλάχιστοι γὰρ οἱ πειρασμοὶ πᾶσαν ἀνθρώπου μοῦ δίκαιον· δὲ
ὑπερβολὴν ἑλάχιστον· προσοῦ χόσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ἔξοδον τῶν πειρασμῶν·

καὶ δὲ ἀλλὰ θύθη τὸ πρὸς
ρασμὸν τῆς ἀρχῆς ὅσον
ὡς τε περὶ τοῦ ἰδίου λέγειν·
οὐκοῖ δὲ ἀπὸ πάντων ἀνθρώπων
τοῦτον· μᾶθον δὲ τὸν δὲ
ἰδιον οὐκ εἰδέναι· καὶ
τὸ ἐν τυχεῖν ταμόριμον
μὴ πάρδιλον τὸν διδά
σκαλον· τὸ πεδαιοῦν καὶ
πᾶσαν σοφίαν κατασθῆναι

ἡσυχίου

ο Οὐκοῦν καθαίρουσιν αὐτὸ χειμῶνος ἀπὸ λήθην
τὸν πάσης τέχνης καὶ ἐν οἰκήσεσι ἐρήμοις δι᾽ αἰῶνος
διαμένειν ἐκλήσθαι· ὥστε χρῆσθαι τοὺς
πειραζομένους οἵοις δι᾽ ἀμφὶ δρων ἀμφὶ μέ
νειν δεῖ πρόσφορον εἶναι ὥστε χρῆσθαι·

εὐσεβίου τίνας δὲ τούτους τοὺς ἀπὸ τοῦ λου ἐν
τιμήσας τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῦ κλυδωνι· ὁ θεὸς καὶ ὁσί
γλησαν ταῦτα ματα αὐτῆς ἡσυχίου τοῦ τοῦ μὴ
χειμῶνα τῶν πειρα
σμὸν θεὸς δι᾽ ῥιῶν ὧν με
ταμέλεται· καὶ τὸν
μὸν αὐτοῖς· ὀξόριας πὰ
ρῆσθε οὐ αὐτ· τοῦ τοῦ γὰρ
διὰ τῆς ἀῦρας ὡς δὲ λή
λους· ἢ τῆς ἀμέμφου
ρου τυχάν δι᾽ ῥὶ πολέμη
συχάσασι αὐ φλὴ φαρ
πάσουσαν· τοῦ δεκτοῦ

τὸ γὰρ οὕτως παρδόξει χαρᾶ
ς ὡς δι᾽ ῥασμὸν ἀπὸ λα
λαμῶν· καὶ ἀμ᾽ ἰσχυροὶ πυγό
τύχωσιν οἱ πειρ ἀζόμενοι τῶν

ἐυσεβίου

ρ Ὁ δὲ μὴ θεὶς τῶν ἐν λιμένι ἀθλήματος αὐτοῦ· ὃ φοῖς ὁλό
γος ἀμαρτωλοῖς ὡς προσταγῆναι τὰ ἐν τοῦ· τὸ ὀξόμολο
γεῖσθαι τῷ θεῷ· καὶ παθεῖν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο μα τος· φθορᾶς
πᾶσι τοῖς ἰδίοις ποιῆ ἀνθρώποις ἐν ὧν ἀγαθὸν τὰ θαυ
μάσια αὐτοῦ· ἡσυχίου

Δηλαδὴ τῶν ἐν λιμένι ἀμαρτωλῶν ὡς σοῦ ἰσχύσαν τῶν
πειρασμῶν τῶν ἰδίων· διὰ τοῦτο προσηνόρθωται·
καὶ λιμένι θεσμάτος τοῦ χῦ· ἀμαρτωλοῦ· τοῦ λάρνα
τος· πᾶσιν οὖν δίδωσι καὶ σοί· θέλοντί ἐστι καὶ ὁπόταν δὲ βιάζεται
ἰδίοις ὡσίν· ἡσυχίου τὴν αἰτίαν τοῦτον ὀξεφώνησον· οὐκ ἀπιστῶν οὐδὲ μαί
τὴν δίκαιον οὐ λοιμένος· ὁ τιμόνου τοῦ θυ ἀγλαϊκοῦ τυγχάνει κηρύγματος· ὅπερ ἐν μέλοις αἰνάβρασται
τέρασιν· ταῦτα ἐστὶ τοῦ θυ ὀξομολογεῖσθαι· καὶ διηγεῖσθαι τὰ θαύματα· ἐκεῖ γὰρ τοῦ θυ καὶ πολὺ τοσοῦτον φιλαν
θρωπίας· καὶ πολύθεος θαύματος ἐν· ὅρισ δὲ τῶν σημείων ἱ ὁρῶνται· λιτολιναρίου
ϛ τίνα τὸν ἐν ἐκαμὲν αἵματι μάτων ὡς προ εἴρηται κλυδωνι παραδοῦναι τὰ τὸ ἔθνος ὃ λεούσθε ἐπὶ ἀραθαμὼ
ταῦθ᾽ ἡσυχίου τα· ἐν πειδὴ τὸ θῦ ἀγλαϊκὸν· καθαί περ ὄφαμεν λίνι ἔχατο ἱκήρυγμα
αἵματος ἐκ κλησίας λίνι ἔχατο οὐ λαοῦ μὴ πο τεθὸ ἔχος τῶν σωμάτων πλάσσεται· λαοὶ δὲ τῶν ἐθνῶν ἐμὴ
μόνους· ἐκείνοις καὶ καθόδρα πρὸς ωτῆρα· αἱ νοῶν τῶν τὸν θῦ· ταῖς διδασκαλίαις καὶ γλώτταις· πρὶ
ὧν παῦλος ἔλεγε· οἱ πρὸς ωτῆροι δὲ πολὺ τιμὴν αἰχιοῦσθαι· μᾶλλον τοῖς ὧν τὸν ἐν λόγοις καὶ διδα
σκαλίαν·

λγ μαὶ μοισιν δοσ τοῦ μὸν καὶ
κατα μαίνουσιν δοσ τοῦ μὸν αὖ
σσον· ἡ τυχὴ αὐ τοῦ ὧν ἐν δικαίοις
ϛ ἐλήκετο·
Θ ταραχθησαν δὲ ἐν ἀλεύθησαν ὡς
ὁ μὸν θύσσον· καὶ πᾶσαν ἡ σοφίαν
τοῦ ὧν κατεπόθη·
κ αὶ ἐκ ἐκράυξαν πρὸς αὐτῷ ἐν τῷ θλί
βεσθαι αὐτοὺς· καὶ ἐκ τοῦ αἱμα γ
κοῦ ὧν αὐτοῦ ὧν ἐξ ἠγαγεν αὐτοὺς·
κ αὶ ἔστη ταξεν τὴν κατα γίδα καὶ
ἔστη δὲ ὡς ἄῦραν· καὶ ἐσίγησαν τὰ
κύματα αὐτῆς·
κ αὶ ἐν ὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν·
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς· ἐπὶ λιμέ
να θελήματος αὐτοῦ·
Θ ξομολογησάσθωσαν τῷ κῷ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐ
τοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
Ψ ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ·

ο Καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνέσουσιν αὐτόν· ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς διψώδη·
καὶ γῆν καρποφόρον εἰς ἀπώλειαν ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὕδατος καὶ
γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων· καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας· καὶ συστήσονται πόλιν εἰς κατοίκησιν·
καὶ σπερῶσιν ἀγροὺς καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας· καὶ ποιήσουσιν καρπὸν γενήματος· καὶ εὐλογήσει αὐτοὺς
καὶ πληθυνθήσονται σφόδρα· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐλαττώσει· καὶ ὀλιγωθέντες καὶ κακωθήσονται ἀπὸ
συνοχῆς κακῶν καὶ πόνου· ἐκχέων ἐξουδένωσιν ἐπὶ ἀρχόντας· καὶ πλανήσει αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐκ ὁδῷ·
καὶ ἐβοήθησεν πένητα ἐκ πτωχείας· καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς· ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται·
καὶ πᾶσα ἀδικία φραξάτω τὸ στόμα αὐτῆς· τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ κυ·

συο Διδύμου

Μ κατὰ διρημένα περὶ τοῦ ἀποστόλου. καὶ τὴν διακελησίαν ἀφοσὶν μὴ μονὸν θύειν καὶ τοῦ τεθθιμένου θιαυτὴ
πρόσωπον· θελῆ γὰρ ὡσθν ἀληθῶν θύ ἀγγελίοις, καὶ τοῦτον τὴν μὴ ἡμῶν παραλειφθῆναι· προστάγμα ταῦθ
οἱ διηλοῦθεν τὸν, ὕτοιν τὸν ἑαυτοῦ ἱερὸν θύειν διακλησίαλαοῦ. καὶ θύ ἱερὰ ἀθθρα πρεσῶν τθύτων αἰνεῖν ἀπού·

ἡσυχίου συ τὴν παρθλλησιν θύ ταῦτα θασοφίαν λίνι ἔχατο. φιλόσοφοι γὰρ ποταμοὶσ διὰ
τὴν ῥοῦσαν γλῶτταν· φιλόσοφοι καὶ σοφισταὶ καὶ ῥήτορες, ἀλλὰ θρήμονα τούτοις θλάζας αὐτοὺς τὸ θύδοσ,
καὶ σωλασμένον· θθθο καὶ τὰς ὁχόδουσ τῶν λόγων, τούτους γὰρ διὰ τὴν ψυχὴν ὁρμὴν προσηγόρθυσεν
δατα· διὸ διὰ ταῦ αἰσυρόσασ αὐτῶν τὴν τῶν χρήσιν μεταμέλησεν·

ἀφ τὴν τοῦ ἰουδαίων φησὶν συναγωγήν· κυρίλλου ἐκ Εἰ γὰρ τοῦ ἰουδαίων συναγωγὴ καὶ τοιοῦτον
λαὸν ἀπεφόρουσα τὸ θεῖον τὴν διανόμου λατρείαν· γῆρον θὴ ἄρα ποσὶ καὶ διὸ ἀλμάδα καὶ πετραίαν κατε
κλήθη γῆν· δεχομένη πλουσίαν, τὴν διαχὺ παράκλησιν· ἡ θρῆμοσ πότε τοῦ πάντα ἡδέως θυσίαν·
ὅσων ἔχοντα τὴν ἀνόσθεν χάριν· καὶ ἀποφορὴ σομεν τὸ θεῖον· ὃ ἡδόξαν διὰ τοὺσ αἰῶνασ ἀμήν·

ἡσυχίου τοῦτο σαν φῶσ διαφὴν ἰουδαίαν γλῶν· καὶ ἀποφόρον γινομένην διατοὺσ ὁξαν
τὸν προφήτασ· καὶ τοὺσ δικαίουσ θίρηται· ἡ πὶσ διὸ ἀλμῶν ἀπὸ ἰκασίασ τοὺσ θνιαυτὴ ἰκατοικοῦντασ·
γραμματαίων· θρ διὸ καὶ φαρισαίων· καὶ πᾶσι τοῦτον τοὺσ ἀσθενήσαντασ τοὺσ διὰ χεῖμετολίτας
αὐτοῖσ ἡ θρησ· οὐ προφήτησ· ἀλλου δθεν ἀποὸ ἕθρου, τὸν ἀρχαίασ πολιτείασ θυρίσκεται· διδύμου

τίγδ οὗτοι· οἱ δι' τοῦ προτέρου λαοῦ τοῖσ διὰ πίστεωσ μᾶλ
λον γὰρ οὗτοι πρότερον ἀγαθῶν ἡζιωμένοι διὸ τοῦναν τί
ον πίστεως ἐπήσαν καὶ μετολίτας ἀποικασίασ τοῦ καὶ
τοιούτου θεοῦ καὶ οὐκ ἄλλου τινόσ· καὶ πᾶσι δὲ
τὸ θνῆσ αὐτῶν· πάντων ἀθρῆται τοῖσ παλαιὸν παρχό
των αὐτοῖσ ἀγαθῶν· ὡσμὴ τισὶ τι προφήτου αἰτιοῦσθαι·
μήτε ἀγθλόων ἐπιφανείασ· καὶ πᾶν τοῦτο αὐτῶν τασθ
μιαὶ· καθήρθαι ἡμῖν πρόπολισ· τὸ ἱρὸν· τὰ ἁγία τῶν
ἁγίων· τὸ ναὸν ἅγιον· ἡ ἱρωσύνη· ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἀπὸ θ
λευθρόων γῆρ ἦσαν· καὶ νόμοισ θθνῶν ἐπολίτευον· οἱ
πρὶν αὐτόνομοι καθάπαξ· καὶ ταῦτα πάντα τὰ ἀπὸ μθ
μένη ἱκασι διὰ τασ αὐτῶν ἁμαρτίασ καὶ πονηρίασ·

τοῦ ΔΥ τοῦ

Ἡ ὀξεθνῶν διακλησία· τὸ πρὶν οὖσαν θεῦ θρήμου σκαὶ πάντων
ἀγαθῶν· ἄρνοσ τθ καὶ ἀκάρποσ· μεταμέλη ται διὸ λίμνασ
ὕδατων· καὶ ἡ πάλαι πρότερον ἄνυδροσ· γῆρον θὴ διὸ δι
ὁχόδουσ ὑδάτων· ἡσυχίου

Εἰ πὼν ὅσα τοῖσ ἀπίστοισ θλλησιν· ἐν ἁδῇ καὶ ἰουδαίοισ θ
μελλε σωσαίνθιν· ἐν ἁλε πάρ αὐτὰ· τοῖσ ὀφθαλμοῖσ τοῦ
πνῦ· ἦ λοὺ νῦν τὰ πρὶν διακλησίασ· συμφόνουσσ τοῖσ ἡ
σαν ἐκεῖ τότθαι· φῆσι γὰρ καὶ εἶπον· θλίσσω τὴν θρῆμον
διὸ ἐλῆ· καὶ διὰ τῶσαν τῶν γλῶν· διὸ υδρα ῥοὰσ· οὗτοσ δὲ
λίμνην ὑδάτων· τὰσ τοῦ λιμνάθρασ ἐκ νόησθ τοῦ ὑματι
σματοσ· ὧ ἀνδρ αὐτὰσ· καὶ σολομὼν ἐν τοῖσ ἀσματι
λίνι κατὸν χῆ· πρὸ τῶν ἐδων τοῦ νυμφίων διὸ ἡ γὰρ ἐκ τῶν διὰ
κλησίαν λάρνα· ὁ σὸ ὀφθαλμοί σου ὡσ λίμναι ἐν ἑσεβὼ
ὃν πύλαισ θυγατροσ πολλῶν· θυγατέρα πολλῶν τῶν θ κ
κλησίαν νεκνοῦσσ· οὐ γὰρ μόνον τοῖσ ἀπὸ τοῦ λαοῦ· ἀλλὰ
καὶ προφήτων· θυγατὴρ ἀφίετο· τοῦ ΔΥ τοῦ

Οὐ κλῶν γὰρ ἐν αὐτῇ πρότερον ἀλόγοσθῦ· νῦν δὲ μόσου τοῦτοι πλου
τεῖ· ὧ ἀφ ἐν ἐπασε αἰ αὐ τῇ τῶν οἰκουμένων· διαπαι
ν ἐν τὰ δόγματα· ἐν τοῖσ φυτευθῆναι μα ἰκαρτοι· ξύλον
γὰρ πᾶσ ἐν ῥίσεται τὸν ἰκαρτὸν ἐν ἰκαρῶ τοιοῦν· ἰκαὶ μὴ
πο τε τὸ φύλον ἀπὸ μαλλον· ὧ σθν τοῖσ προοιμίοισ πᾶ
ταλμοῖν αἰναγράπται·

ἰκαὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ· οἱ παλαὶ πθι μοῖν τεσ ἰκαὶ ῥι πρὶν ἀπολλῶ μένοι· ἰκαὶ πασὶ πολυνθεσ πλανῆ· ἰκαλιμῶ δού
μενοι τῆσ μανιρασ πλανήσ πυρ γονι κατὰ φυλήν· ἀγαθὸν λιμένα τῆν ἐν ἀγθλοῖσ ἰκὼν διδασκαλίαν·

ἡσυχίου πῑ πτρι ἐν οἰκοῦσ ἐ λέγε· μακάριοι οἱ πθι μοῖν τεσ· ἰκαὶ δι ἡσοῦν τεσ τῶν διαιοσυνῶν· ὅτι
αὐτοὶ χορτασθήσονται· ο=ο=ο=ο= τοῦ ΔΥ τοῦ Ὁ ὑπολιμ ἀλλα πόλεισ· διαφόροισ γὰρ πολιτείασ· ὁ
ὄξεθνῶν λαοὶ ὄχθι· ἐν οἰκίασ τοῦν ἀρέτων· αἰτιᾶται δὲ τὸν ὄσα θθνὶ μοῖν αἰνῆρα πων· σὺν ἐπισυμνεκτὴ
ται· διδύμου τὴν θνῆθνον πολιτείαν τούτων δηλοῦντοσ τοῦ λόγου τὸν τρόπον· ἐν θαικα
τοικίσθησαν οἱ πρὶν ἐν θνῶν τεσ· αὐτοὶ δὲ λιοὶ ὧν οὗτοι· μεγαλῶν διὸ αὐτοὺσ ἀπὸ τολλῶν· τοῦ ὧν τοῦ θῦ· τυχόν τεσ· ἰκαὶ
τῆσ παρ αὐτοῦ μονῆθείασ τε ἰκαὶ ὠφελείασ· σωτάθησαν πόλιν ἰκατοικητήριον· ἰκαὶ ἰκατῴκησαν ἐν θνῆ οἱ παλαὶ
πθι νῶν τεσ· πραυσαμένοι μὲν τοῦ παλαὶ πιόζοντοσ αὐτοῖσ· θθῶνι καὶ λογικῶν τροφὴν λιμοῦ· τῆσ ἐνδοῦ
ῥανίου προφῆσ ἀπὸ λαῦ θινι κατηχισμένοι·
ἀφ ἀγαθῶν διδόμον ὄπι καὶ οὐ ῥάνιον πολιτείαν· ο=ο=

ΔΙΑΣΗΜΟΝ

ΚΖ ΚΑΙ ΕΔΩΚΕΝ ΕΝ ΑΓΡΟΙΣ ΚΑΙ ΕΦΥΤΕΥΣΕΝ ΑΜΠΕΛΩΝΑΣ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΚΑΡΠΟΝ ΓΕΝΗΜΑΤΟΣ

ΚΗ ΚΑΙ ΕΝΟΜΟΘΕΤΗΣΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΕΔΩΚΕΝ ΚΡΙΤΑΣ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΙ ΤΟΝ ΝΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΚΘ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΙ ΗΣΑΝ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΣΤΟΙ ΚΑΙ ΕΛΑΤΤΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΟΙ ΕΝ ΑΥΤΗ

Λ ΚΑΙ ΕΠΗΡΑΣΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΟΛΙΓΟΙ ΔΙΑ ΚΑΚΩΣΙΝ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΟΧΗΝ

ΛΑ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΑΤΙΜΙΑΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ ΕΝ ΑΒΑΤΟΙΣ ΟΔΟΙΣ

ΛΒ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΛΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΛΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΛΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΛΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΛΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΛΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΜΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΜΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΜΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΜΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΜΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΜΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΝΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΝΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΝΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΝΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΝΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΝΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΞΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΞΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΞΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΞΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΞΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΞΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΟΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΟΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΟΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΟΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΟΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΟΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΠΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΠΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΠΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΠΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΠΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΠΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΡΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΡΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΡΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΡΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΡΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΡΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΣΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΣΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΣΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΣΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΣΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΣΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΤΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΤΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΤΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΤΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΤΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΤΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΥΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΥΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΥΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΥΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΥΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΥΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΦΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΦΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΦΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΦΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΦΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΦΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΧΓ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΧΔ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΧΕ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΧΣ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΧΖ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΧΗ ΚΑΙ ΕΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

ΨΓ Κ

ἑκατέρου ἐστὶ τὴν θυσίαν τοῦ μαρτύρου σωτηρίαν μὲν γὰρ οὐθλίβ-
μαρτύρων τὴν διάζαν· τὴν μὴ καθαίματον· αὐ ἀρ καὶ ὅσοι εὐφραίνονται· ὁμοίως καὶ αὐτοὶ προσδεχόμενοι· ἀφ ὁμᾶν
αἴτησα· εἴτε ἑλλήνων ἐστὶν εἴτε ἰουδαίων· εἴτε αἱρετικῶν· τὸ ἑαυτῶν δηλαδὴ φρόνημα· τίς γὰρ ἡδέως ἀνέχεται βλασφημούμενα· κατὰ
τοῦ παντοκράτορος κυρίου· οἱ οἰκεῖοι περὶ τοῦ τροπαιοῦ ζωὴν τὴν ἰσχύοντι· καὶ τὴν μετάθεσιν τὴν ἀλλοῖα πολιτεύσασθαι τὰ πρὸς
θεὸν ἀπεδόθη χθησαν· ἑνὸς εὐσεβίου τὴν ἀλλοδόξων ταῦτα· ἀλλ' ἵνα τῶν ἀπὸ τοῦ νῦν χρόνων εἰς τὰ ἑρεῖτ
τοῦ μβαίνω λῶν· διὸ τοῖς τὰ τελέστων προφήταις ἐνθουσιῶσι· θεῷ δόξα σῷ· ἡμῶν δὲ μαίνεσθαι φοῦσι· καὶ τὸ πολλοὶ προφῆται ἐσπούδασαν ἰδεῖν· ἃ ὑμεῖς ὁρᾶτε καὶ οὐκ εἶδον· τὸν ἐκ τοῦ
λυπῆσαι ἀπὸ φθόνου διαρρῆγνυμι μέρη· μὴ δὲν δὲ παραλείψῃ· διὰ τοῦ παῦ τοῦτο ἐλεηθέντα θεῷ δῶν αἰωνίων· ἄλλως
τοῦ τὸ δύνασθαι εἰς ἀργῶς ὁρᾶν· ὡσεὶ κατὰ τὸν θεοκλήσιον οὐχί· ἤτοι ἀπίστως καὶ εἰδωλολατρῶν· αὐθρῶν ἀνο
μέλυσῆν· καὶ πολλάκις· ἐὰν μένασα· τὸ λοιπὸν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι· τὸ ἀρμᾶσθαι τὸ ἔφραξεν ἀπὸ τοῦ θεῖ
οὐλόγου· φίμου μένη· τοῦ καὶ αὐτῆ· καθ' ἃ τοῖς τῶν διωγμῶν καιροὺς φασίσοντος· σιώπησε φίμωσον· ἰσχύ λί κα
λῆ ομέν δὲ τὸ ἡσυχίαν· τοῦτ' ἔστι κωνστάν· Θραῖ· ὅτι σωτέσθαι χρεία· καὶ σοφίας λέ· ὃ φείλεται ἀπόμαλα λοῶ τῶν
θῦ τῶν φιλανθρωπίαν· οὐδὲν γὰρ λεῖ τοῦ ὀρομένων· αὐτὴ λαμπρᾶ καὶ λαμπρᾶ φωνῇ· τὴν σοφίαν αὐτοῦ· τὴν
κληδαμονίαν· τὴν ἐπὶ τοῦ σωτῆρος προνοίαν· ἐνδιδύκνυ
ται· θεολωρήτου

Ὁ φθόλι τὸ πολύ αὐτοῦ ἐστὶν αἰρέσεται· τὴν ΝΤΙΚΗΔΑΜΟΝΙΑΝ· σο
φῶν καὶ σωτέρων λεῖ τὸ σωτέρα αὐτά· λεγόμενον

Οὔτε τὸ σωτηθῆναι καὶ δικαιοῦσθαι ταῖς φιλανθρώποις τοῦ
σωτῆρος οἰκονομίαις· οὔτε τὸ φυλάττεσθαι τὰς θείας οἰκο
νομίας· παύτως· ἀλλὰ τοῦ σοφίᾳ φῇ καὶ σωτίσι χρομέ
νου· καὶ ὡσαύτως· προτρεπόμενος ἀπὸ τὴν· ἀπὸ καλύπτοντος
ὀφθαλμοῖσμου· καὶ κατανοήσαντα θαυμασίαν τοῦ νόμου
σου· ἄλλως Οὐκ ἀπίστως εἰσθῆναι αὐτοῖς τῶν θεο
ρίαν· καὶ τὴν τῶν δικαιοσυνῶν κατανόησιν· ἀλλὰ διορθοῦσθαι
λόντων καὶ σῶναν· αἰτέσθαι φῆσας· καὶ σωθήσουσι τὰς ἐλε
ήτου τοῦ· ἡμᾶς δὲ λαβὲ θύ ἀγαλλιζόμενος· καὶ τὴν τῶν
προρρήσθαι· διαφῶν ἡμέτερα ἀπόμπαν θεωρίαν·

ἡσυχίου

Θνοὶ σοφοῦ φυλάττοντος· πολλοῖς σωθῆσαι διαπορῶ· καὶ δοί
γνωσιν γίνεται· σὺ τοίνυν μαθὲ· ὅτι σοφὸν τὸ φύλαγμα
τοῦ νόμου προσηγόρευσιν· θεοσοφίας θεσθεμένος· ἐργάζου
τοῦ νόμου· προικοτῶν γὰρ τοῖς σωτηρίοις λί πράττοντες· τοῖς ἐρ
δοσθοῦμικρομοῦ· ἐνδιδύσοῦ τὸν νόμον φυλάττοντες· ἐξ
ροι τὰ θλίβοντος· θῦ σωθήσονται· ✱ τὸν δὲ τὸν
ω ἀλλ' ἵνα λμοῦ τὴν θεσωτέσθαι δοξολογίαν λέξῃ· τοῦτο γὰρ
καὶ τοῖς ὀξέως διεχθήσεται· λεληλαίου
ς καὶ θεν τοῦτο τῶν ψαλμῶν· λέ παρουσίαν τοῦ κῦ· λέ διὰ μαθόντες γὰρ
μεῖναι καὶ ἐρύγεσθαι· λέ δὲ τὸν ἀπέχοντα τούτων τὴν θρῆ
ναίαν· ἐν τοῦ ν θ ψαλμοῦ τεθθίκαμεν· ἑνὸς εὐσεβίου
Ὁ τοῦ σρίου μακαρισμοῦ γενόμενος ἄξιος· διοῖς θέρεται
μακάριοι οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν· ὅτι αὐτοὶ τὸν θῦ ὄψον
ται· θεὸν τοῖς ἀπὸ καθαρὸν τὴν ἑαυτοῦ καθαρότητα· ἑτοίμασον
καρ δίαν μου ὁθῦ· ὁ προφήτης οὐκ τάφι· ἀλλὰ καὶ συγχω
τοῦ ἁγίου πνῦ· διεμαρτύρατον θρόνον ἐνεργήσας· τοῦ τοῦ
των ἁγιασμῶ· τὴν προκειμένην ἐπιχὴν αἰνέσωμεν
πωσι·

ἡσυχίου

Μακάριον ἑτοιμάζειν τοῦ θῦ τὴν καρδίαν· ὄξει γὰρ αὐτὸν ὁ ἑτοιμάζων· ἐπὶ οἶκον· ἐνδιδύκνυσι λόγον ὁ προφήτης·
ἱκετεύσωσθμ· ἆρ ἀδύνατον ἐν αὐτῷ τὴν ἑτοιμασίαν· προσφέρειν ὀφείλομεν· καὶ καθάπερ οἱ ναοὶ λεαμέλλοντες
δέχεσθαι· ἑτοιμάζουσι τὸν οἶκον· πρῶτον μὲν ἐκκαθαίροντας· δεύτερον δὲ σκεύη ἐπὶ αὐτῷ τὰ προσφορὰν χρείαν·
ἀπὸ τιθέμενοι οὖ τως καὶ ἡμεῖς· διὰ πολλῶν· ἑτοιμασία ἀπὸ τοῦ θῦ παρασκευάζειν χρήζομεν· μία μὲν καθαίρον
τὸς τὸν τῆς καρδίας ναόν· δεύτερα δὲ ἀρετὰς αὐτῷ καὶ πράξεις ἀναθάς· ἑτοιμασθέρονται γὰρ ἡμεῖς
ὁθῦ· οὐκεν δὲ μὴ σθῆναι μόνον· ἄλλως καὶ ἐνδιχρονίσῃ· ἑνὸς εὐσεβίου ἐξαπόλαυσον τὴν θμαν τοῦ λόγου· τοῦ
τάξιν τῶν προφητικῶν χαρίτων· διανέστατον Δόξα αὐτοῦ λέ πρακτικὴ καὶ θεωρητικὴ ὀξία· καθ' ὧν διανέ
στατον· πρὸς αὐτὸν λέ θετικὴν καὶ διανοητικὴν ἀρετῶν· ἡσυχίου Δόξα ἐστὶν ἑαυτοῦ ὁ προφήτης· τοῦ χῦ
προσωμόρευσθν· ἐν ᾧ δὲ συμμόρφοις ἡμᾶς τὴν δόξης τῆς οἰκείας· ἀφ ἁλαμῶν τὰ λέμπρακτα καὶ μεταδοὺς τοῖς οἰκεί
οις καὶ τέλησθν διὰ τοῦτο τοίνυν ἀδύνῃ καὶ ἁλλεῖν φησῖν· τοῦ χῦ σωτέσθι δοξολογῶν· τὸ δὲ τοῦ ἐν δοξολογῶν
καὶ ἁλλεῖται περὶ αὐτοῦ· ἀλλ' ὁμολογήτως μαρτύριαν· ἐν τοῦ ν θ ψαλμῶ
πρόθεν δὲ τοῖς τὰ πίστεως τὴν ἀνθρώπων πότητος δίκτυον μετρῶν· οὓς καὶ τὸ λυθῶν ὁ λόγος· ἔστησε ἑαυτῷ· δὲ ἐξ θεν αὐτοὺς ὀξάλ
μασι τὴν· ἵνα καὶ αἰῶν ἄλλη φθεῖσῶν μελλόντων ἡμῶν ἐκοινωνῶν δὲ αὐτοῦ τὴν δόξης· τὴν δὲ οὐρανοὺς μοῦ λεται· οὐ
μόνον σωνδοξάζεθν ἡμᾶς· ἀλλὰ καὶ σωτεκαθίσεθν· ἐν δόξῃ τοῦ ἑαυτοῦ· ἐν τοῖς οὐρανίοις ↻

ἡ ἐγχίου

ξ ὀρθήσομαι τὸ ἀλληλούϊα. ὅτι ἐμεγαλύνθη ἐπὶ γῆς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ο ὄψεσθε τὸν κύριον ὅταν ἔλθῃ ἐν τῷ κρίνειν τὴν οἰκουμένην. καὶ ἐξομολογήσεται πᾶσα γλῶσσα τῷ θεῷ. καὶ πᾶσα ἀνθρώπου ψυχὴ ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ. ὅτι ἐλεύσεται ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ σιωπήσεται. πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται. καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά. ἐκάλεσε τὸν οὐρανὸν ἄνωθεν καὶ τὴν γῆν διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. ἐπισυνάξατε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ τοὺς διαθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ὅτι κύριος κρίνων αὐτός ἐστιν. ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ. καὶ προσεύξεται πρὸς κύριον. καὶ ἐξαιτήσεται περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασιν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτ

σοῦ σου τὴν δόξαν σου καὶ τὸν θρόνον
σου καὶ τὸν οἶκόν μου:

ο θς ὁ λαλήσας ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ
ὑψωθήσομαι καὶ διαμερίσω
σίκιμα· καὶ τὴν κοιλάδα σκηνῶν
μου διαμετρήσω.

ἐμὸς ἐστὶν Γαλαὰδ καὶ ἐμὸς ὁ
μανασσῆς· καὶ ἐφραὶμ ἀντι-
λημψις τῆς κεφαλῆς μου:
Ἰούδας βασιλεύς μου·

σὸν σου τὴν δόξαν σου καὶ τὸν θρόνον

σου καὶ τὸν οἶκόν μου:

ο θς ὁ λαλήσας ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ

ὑψωθήσομαι καὶ διαμερίσω σί-

κιμα· καὶ τὴν κοιλάδα σκηνῶν

μου διαμετρήσω.

ἐμὸς ἐστὶν Γαλαὰδ καὶ ἐμὸς ὁ

μανασσῆς· καὶ ἐφραὶμ ἀντι-

λημψις τῆς κεφαλῆς μου:

Ἰούδας βασιλεύς μου·

δόξαι αὐτοῦ θῦ οὐκ αἴρεται· τὸ πνεῦμα πρὸς ἄρρενα τὸ ἄλογον· ἐπεὶ διὰ καὶ θῦ διαίρετος ὀνομάζεται· ἀφ' ἧς
τριάδος μία ἀληθὴς οὐσία· διὰ τοῦτο καὶ τὸ πνεῦμα παραιτεῖται τὸ πνεῦμα· ἵνα ἀπείρους ἐγκωμιάσωμεν τὸν προφήτην· καὶ ἐπαινέσωμεν
τοὺς κοιμωμένους ἁγίους προσώπους· ταῦτ' ἐρμήνευται:

δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ἀλήθεια ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. ἐγκεβίου νγ΄ τὸ λίνεον ἄρος αὐτοῦ· ἡ ὁμοιογουμένη παῖς· ὃς οὖν
ἀληθὴς ἄρος· καὶ ἁγία πίστις· διὰ τοῦτο ἐποίησατο· προσθεῖσαν ἐνδυμασίαν ἀποδοθεῖσαν ἐνδυμασίαν αὐτοῖς ὑπὸ θῦ· πρὸς
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν· παλίμ ἀπὸ κρίνεται λόγον· ὑψωθήσομαι· προσθήκη
ἐστί· ἐγκεβίου ὅτι τὸ χορδὸν τῶν ἀπὸ ἁλῶν· ἐν δηλονότι· δηλοῖ δὲ τὰ ἐσόμενα· ἐπὶ τοῖς
ὠμασι βρίμων εὐφρασίαν· βρίτοις σημαίνουσαν· ὑψωθήσονται ἐπὶ τὸν ταῦρον· ἀμαυρώσεως δὲ μέρος
τοῦ ἀνθρώπου ταύτας· αἱ μὲν δικαιοσύναι· τὰ δὲ ἀποδοκιμάσαι· κριτὴς γὰρ δίκαιος ἐστίν: ἐγκεβίου
χαίρουσαν· ἐπεὶ δι' τὴν τοῦ μοσχοῦ ὑδατος σὺν ἀρωγίν· φησὶ δι' τοῦ ἁγιάσματος βρίτη κοιλάδη· ταύτην χορηγίαν
τὴν τοῦ πῦρ κείστην· περὶ δὲ ἀλλαχοῦ φησὶν ὁδαῦ· καὶ αἱ
κυλάδες πληθυνοῦσι σῖτον· ἐπεὶ δι' τὸ λιμετράσασθαι σρῖ ας
δικαρπος· ἐν ταῖς κολυμβήθραις πληθυνέσθαι τοῦ ναφτόλι
πος· σίκιμα δὲ ὁμόσισι βρίμων εὐφρασίαν· τοῦ τόπον ὄχθη· τοῦ
τοῦ γὰρ ὄρος παρατίθησι φησὶν ὁδαῦ· ὃ θν περὶ τοῦ
σαουλ φησίν· ὑψηλοὶ ἐπέβρεμαι καὶ ἐπάνω· τὸ δὲ τοῦ πῦρ ὑ
ψηλότερον· ἵνα ποιᾶται ἐπὶ βρόχθη· καὶ τὰ τῶν δωρεῶν αὐτῶν ἐν
κείσθαι ἐν βυρίσκεται· ἵνα οὖν τοῦ μέτρον ὄχθη· διαμερίζει· ἀλλὰ μὴν
καὶ διαμετρεῖ· τοῦ τόπου πρὸς μέτρον διαιρεῖ· ἐπειδὴ γὰρ ἡ
φανέρωσις τοῦ πῦρ· προφητικὸν ἐμφέρονται δόξαν· ἐγκεβίου
τῆς αὐτῶν τοίνυν φησὶν τὴν κοιλάδα· τοῦ τόπου πάσαν τὴν τοῦ
ἀνθρώπου νοητῶν ἐμετρήσω· διστάκτως διαμετρήσω· ὡς ἐπὶ
χορομέτρων καὶ καταγραφῶν αὐτοῖς· διαμετρήσω· διστάκτως
καὶ κατὰ πάντα τόπον καὶ χώραν· καὶ κοίλωμα· καὶ παλίμ στάκτως
ἔθνων τοῦ διαμετρῶν· καὶ χορομετρῶν· τοῦ τόπου πάσαν ἀπαρτισμοῦ
γῆς διεξόδους· ἐγκεβίου

ἐμὸς ἐστὶν Γαλαὰδ· μετοικισμὸς μανασσῆς δὲ ἀπολύθησ· ἐφραὶμ καὶ ἀντιφορίαν βρίμων εὑρίσκεται· βρ βιοῦν ὄντως βρ ἔθνος ἐστὶ γαλαὰδ
καὶ ἔθνος ἐστὶ μανασσῆς· ἀπὸ τῆς καινίας· ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν· ἵνα ἀπὸ καινίας διὰ αἱρετῶν· ἵνα ἐν διὰ οὐρανίου· μετοικι
ζόμενος· ἔθνος δ' ἐστὶ καὶ ὁ λίθων τοῦ καλοῦ πάσαν ἐκδρομικῆς· καὶ ἀπὸ ταύτης ἐγκρυπτόμενος· ὁ γὰρ μετὰ ἀληθείας διὰ
μενόμων βρχόμενος· μανασσῆς δὲ· τοῦ τόπου ἀπὸ ἀληθείας· ἀφθίστως καὶ κατάλειπον τῶν λήθων· καὶ φθῶ ἐπὶ λήσ
θεῦ τοῦ ἀγαθοῦ· ἐγκεβίου ἀλλαχοῦ δὲ πολλῆς καὶ ἀντιφορίαν ποιεῖται φθορᾶς ὑπὸ ὑποκειμένου βθμοῦ· σκέπτεται καὶ
αὐτὴν ἀληθείαν τοῦ σῦρ· ἐγκρίνει· ὡς γὰρ παῦλος τοῖς πρὸς αὐτοῦ ὠφελήθησαν· γράφει· ὡς σὺ ἐμαυτοῦ χαρᾶ καὶ σὺ
φαρος· οὕτως καὶ ὁ σὴρ αὐτὴν ἀληθείαν ὄχει· ἀφθαρσίαν αὐτοῦ παλεικομένους· τοὺς δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ ἀντιφορ
ρουμένους· ἐγκεβίου ἐμοῦ δὲ μανασσῆς ἀπὸ αὐτοῦ εἶναι λέγει· προδηλοῦσθαι ὅτι κατὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ λογ·
ἱοῦ δαὰμ αὖθ' ταλικυμόσηρ καὶ ἐπ' ἰσημοῦ τόχ· ἐξουσίαν δέκατο μασιλείαν γένεσ· σωζόμενα δὲ τούτοις ὁ λόγος· τοῦ θ
φραὶμ καὶ τοῦ ἰουδαν· ἐπὶ ἀλήθειαν παλαιοῦ διηρθίτο· τὸ παμπληθοῦ δαίμων ἔθνος διὸ δύο μασιλείας· προφητεύσωμεν
κεῖσθαι τὴν διάσπασιν ταύτην· ἀλλ' ἐπὶ σωτῆρος τοῦ παντὸς ἔθνους· ἐπὶ ληροῦτο δὲ καὶ ταῦτα· κατὰ τὴν ἐπὶ φάνει
αν τοῦ κῦ καὶ σῆρ ἰησοῦ χῦ· ὧν οἱ τοιοῦτοι ἐκείνους τοὺς χρόνους τὸ πᾶν ἔθνος τοῦ ἰουδαίων· οὐκέτι ἐθνικοὺς
μασιλέως διηρημένων· διὸ καὶ ὁμοίως ἐπὶ ἐκείνου τοῦ σωτῆρος τὸ ἓν ἀγκλίον τῆς μασιλείας· καὶ ἓν ἐποίησεν πάσας τὰς φυ
λὰς αὐτοῦ· τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἐξαπέστειλεν: διὰ μέσου δὲ καὶ ἰουδας δὲ μασιλεὺς αὐτοῦ ἐστὶν οὗ
τοῦ μασιλεύοντος αὐτοῦ· ἀλλὰ τοῦ μασιλεύοντα πρὸς οἰκειοῦσθαι αὐτό· τοιοῦτος δὲ ὁ δαῦδ· ἵνα τάχα πάσας ἐκ μο
λογούμενος· ἐφοίτα καὶ τὸν θν· ἰουδας ἐστὶν ἐξομολόγησις· βρεμνευόμενος:-

ὁ μὲν μοσαὶ διὰ τὸ κολαστικὸν θεὸν αὐτὸν παρὰ τὸ δοκοῦν μένειν· ἐκ τοῦ· τὴν ἐλπίδος τοῦ λόγου τοῦτο λύειν δεῖν· ὁ δὲ λεπτὸς πολλαχοῦ· τὸν προφήτην οἴεται τὸ θεῖον κάσιν· ἐκ τοῦ οὖν χρηστὸν προθέσει· αἰτιολαστὸς ἐκφέρονται· ἢ τὸ διαμαρτυρίαν διαδεχομένην ἔχουσαι· λέγει τὴν ἐλπίδος καὶ τὸ προσδοκίαν ἀφαιρεθῆναι δεῖν· ΜΕΤΑΧΙΟΝ ΠΡΕΣΒ

διὰ τοῦ μοσαὶ τὰ θεῖα καὶ μυστήρια· λέγει τὰ δὲ θεῖα δόσεις αὐτὰς καλεῖ· τοὺς δεῖ θερμαίνομένους καὶ ἀναζωπυροῦντας τὴν θείαν τὸν ἐλπίδα· τοὺς δὲ θερμαίνοντας τὸ πολιτικὸν πυρί· τὴν ἐνθερμότητα τοῦ πνεύματος· πυρὶ γὰρ ὁμοιοῦται τὸν λέγει τὰ θερμαίνομενον· ΕΥΣΕΒΙΟΥ τοῦτο μὲν δὴ φησὶν ἡμῖν πρὸς τοῖς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκλησίας σβέσαι· παρὰ λαμπάνομένην οὐδὲ οἰκείαν ἀλλοφύλοις χείροις· ἀλλὰ τριόμους κατακαῆσονται· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν μοσαὶ· τὸν ἀποδεχόμενον μέσον· παρὰ μὲν ἄλλην βίαν ἐκκλησίαν· προσλήψομαι· καὶ ἐποδέξομαι τοῦτο γὰρ ἐλπίζω· ΚΑΙ ΜΕΤΟΛΙΤΑ Λευκότερον δὲ καὶ σαφῆ φάτερον· τὴν δὲ αἰρομένην ἱερεῖον· τὸν ἀσεβῆ λαόν· καὶ ἡ ἀθυμία διέλοσις· παρὸς βίρηται· μοσαὶ λέγει τοῦ λουτροῦ· τοῦ τάχα δὲ χθὲς τοῦ λουτροῦ· ὁ δὲ σεμνὸς ἄγαν φησὶν ὁ μοσαὶ· λέγει τὴν ἀμέτρημον βίασμον· οἱ δὲ ἀδὲ ἀκούσασι λόγον θεὸν ἀποῤῥήτων· παραδεδομένον ἀπό τινος ἐμφανοῦς· θεσπὸς τὸ ποῖον· μυστικώτερον γὰρ ἐφάσκειν δηλοῦσθαι· διὰ τοῦτο ἡ προκειμένη ῥοιθ· ἀφῆκε γένεται δὲ δόλιον ἀσεβῆ λεῖον· οὗ δὲ ἀνθρώπου τὸν ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ χθὲς γενομένου· ἀπὸ τοῦ χθὲς τοῦ μοσαὶ παραλλήφθησαν· διὰ τὴν μοσαὶ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸ λουτρὸν τὸ μὲν τοῦ ἱορδάνου παρθένος· ἀπὸ τοῦ χθὲς τοῦ μοσαὶ παραλλήφθησαν· διὰ τὴν μοσαὶ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸ λουτρὸν τὸ μὲν τοῦ ἱορδάνου παρθένος· ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ ἀποκείμενον θεῷ διὰ τοῦτον· καὶ τὸ μοσαὶ λέγει τὸν ἐκ τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας· ἐκφέρονται· ἡμῖν καταλιμπάνοντι νόμον· καὶ τοῦ ῥητὸν μοσαὶ τοῖς ἔθνεσιν· τὰ ὅμοια· ὁ γὰρ προφητείαν· τοῖς μοσαϊκοῖς προσῆκεν· τοῖς παλαιὰ πηγορευμένοις· διὰ λοιπὸν ὁ πιδιεκείμενον· καὶ τοῖς λεπροῖς θεῖναι· τὸν ἐκτὸν· γαθὰς ἐλπίδας ἐπαγόμενος· τοῦτ' ἐστὶν ἐκτὸς γραφῆναι· τοὺς δὲ ἐκτὸς ἔσεσθαι καὶ ἐμπεριπατήσω· τοῖς θεμελίοις· ἡδοιμαίοις γὰρ λίθοις· οἱ ἀπὸ τοῦ μεμισημένου λίθοις· πρίοὶ λελάθηται· οὐκ ἀδεξοφόρητοι ἦσαν· τοὺς ἀποκόπτοντας ἦσαν· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι· καὶ ἀπὸ τοῦ μεμισημένου· ἦσαν· πρὸς ἀλλόφυλοι· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι· ἐκτὸς τάξησαν· γνώσθησαν διὰ τοῦ καὶ φιλίας καὶ ἐμπορίας· καὶ ἀφανὲς σημεῖον· καὶ τὸ ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ τοῖς παλαιάρχοντος· ἐκτὸς ἀπὸ τῶν ἀρχαίων· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι· ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕΣΒ

ΔΙΑΤΟΝΜΟΥ

ὁ ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ· τὸ ταῦτα λόγον· ἐκτὸς μεγαλαυχεῖται δοκιμαίαν· διὰ τὸ γῆν· ἐκτὸς ἐν τῇ γῇ· καὶ τὰ γῆν ἀπορεῖν ποιήσασθαι· σημαίνει γὰρ τὸ καλὸν μένειν πορείαν· τὸ ἐκτὸς ἄλλον· παλαιὸν οὖν γε μὴ ἐκτὸς πορείαν· ἀχρὶ τοῦ στίζειν προνοούμενος· ὡς δεκάταν σαρκὸς ἐκτὸς ἐφίεται· καὶ ἐκτὸς ἄλλον τυγχάνει· ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕΣ

ἀφίεμεν ὁ χθὲς· ὅπερ τὴν τοῖς ἔθνεσιν ἐκκλησίαν ἐν προσθήκῃ ἐκτὸς τάξαν· ἐκποίησιν· ἐκτίθεται καὶ μὴ χρείαν τοῦ ἐκτὸς ἄλλον· διὰ δὴ τὸ ἀγρέλιον· ὅπερ μὴ πύστην ἐστὶν ἁμαρτίαν· ἐρχέσθω μέθεμι· οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τοῖς μάτην· τοῦ ἐκτὸς ἄλλον αὐτοῦ· οὕτω γὰρ ἐν χθὲς καιροῖς ἐκφράσθην αἱ τὸ θυγάλιον· οὕτω δ' ἔοικε καὶ ἀλβίκιος καὶ παῦλος· φησὶν γὰρ ἐκτὸς ἄλλον σάρκινοις τοῖς πόδας ἐμφανίσεται· θυγάλιον τὸ ἐκτὸς ἐρμηνεύεται· τοῖς ἐξηθυωμένοις· οἵτε ἐκτάξει· καὶ οὓς ἐκτὸς τάξεται ἐκκλησίαν τοῦ ἰσραὴλ κληρονομίαν· σωθήσεται· ΕΥΣΕΒΙΟΥ λίθους μὲν καὶ οὐ λαὸν φησὶν· ἔοικε φυλάττειν οὓς· σὺν ἐμφανισθήσομαι· ἵνα δὲ πεμπτὴ ἐκκλησίαν· ἐκτὸς ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἐμὲ τιμωθήσομαι· ὁ δὲ πεμπτὸς· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ἐκτὸς τάξαν· γνωσθήσαν διὰ τῆς καὶ φιλίας καὶ ἐμπορίας· καὶ ἀφανὲς σημεῖον· καὶ τὸ ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ τοῖς παλαιάρχουσι· καὶ ἀλλοτρίοις μὲν τοῦ θῦ· ἐκτὸς χάριν οὓς δὲ δαίμοσι πονηροῖς· ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕ ΝΥΣΣΗΝΟΥ πτόλιν πορισχίον· τὴν ἐκκλησίαν καλεῖ· ἐν ταύτην γὰρ ὅλα πορίσχεται τοῦ χῦ πάντα σωτήρια· καὶ τὸ μοσαὶ καὶ προφήτας· διαπλὸς αὐτὸς πολιτεύσας περὶ σχοινίου τὴν αὐτὴν δὲ καὶ ἰδουμαίαν καλεῖ· ΔΙΑΤΟΝΜΟΥ ἀκούσασα ὁ προφήτης τὰ τοσαῦτα περὶ τῆς τοῦ θυγατρὸς ἐκλήσεως· ἀλλὰ καὶ μαθοῦσα τὰ δι' αὐτοῦ πόθεν ἁλμυροῦ τοῖς ἔθνεσι ἐκκλησίαν· ἐποίησε ταῦτα περὶ τῆς τοῦ ἰουδαίου θυγατρὸς· καὶ ἐποίησε ἀλλοφύλους καὶ ἀλλογενεῖς· ἐκτὸς τάξασα καὶ φιλίασεν τὰ θῦ· μαρτυρίζει μὲν τοῖς τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἰσραὴλ· ΤΟΥ ΑΥ ΤΟΥ

αὐτῆς χώρας· ΚΑΙ ΜΕΤΟΛΙΤΑ τί οὖν ὧν ὁ δι' ἡμᾶς θεὸς ἐκτὸς ἐν τῇ χάριν· τῆς δοθησομένης τοῖς θνεσιν· ἐμοὶ οὐ θῦ· οὗτος γὰρ ἡμῶν θυσθεὶς ἐσήμανεν· ἐμοὶ τοῦ θῦ· ὁ ἀπὸ καλούμενος ἡμᾶς· ΗΣΥΧΙΟΥ

Μόνους τοὺς χῦ· τοὺς τῆς προφητικῆς ἐκκλησίας ὁ δι' ἡμᾶς καθάπτεται· οὐ πάντας· ἀλλοὺ πάντας οὐδὲ ὀξ ἦλθεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἀνθρώποις· τοῦ τάχα τοῖς ἐν αὐτοῖς δι' αὐτοὺς δηλαδὴ τοὺς μὴ πάντας καθυστέρους· οὐκ ἀπὸ καλεῖ δι' αὐτοὺς πιστοὺς· ΔΙΑΤΟΝΜΟΥ οὐ γὰρ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπορεύθη χόρτον ἡμῶν· ἀλλὰ δοῦλοι καὶ ἐκτὸς ἐχθροῖς· παρ' ἀδόξως καὶ ἐκτὸς ἡμᾶς τοῖς ὀχθροῖς αὐτοῦ· οὐκέτι ἐλευθέροις· καὶ αὐτὸ πρόβατον σὺ γὰρ ἐπιθυμεῖν ποτε· σοὶ πρᾶτη γονῆτος· καὶ τῆς φάλαγγος ἡμῶν μένου·

μοσαὶ λέγει τὸν ἐκτὸς ἀπολυτρώσεως·

Θεοῖς τὴν ἰδουμαίαν ἐκτεθνηκὸς τὸ ἐκ προσήλυτου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ἐκτετάλησαν·

Πῖσα ἀπαίξει μὲν δι' ἀπὸ λιγυπνεύσει ὀχλῶν· ἢ πῖσα ὁ δι' ἡμᾶς ὅσον τῆς ἰδουμαίας·

Ὁ χῖς ὁ θῦ ὁ ἀποσαίμενος ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔχει λεύσηλος θῦ ἐν ταῖς δυναμένοις ἡμῶν;

διάψαλμον

Οὐγὰρθελιαπαραιτήσεωσὸπλημμελὴσουδὲδιδωμιπροσφύγιον. ἐμμαχοσὲδ. βλπωσὸλιμοὺμῶν. προφασὲμελλούσασ
ἐπαμύνασθαιλιμὸνθλίψεωσ: ἑκαστίχον πε Βοήθησονθλιβομένοισ τοῦλαοῦτοῦἰουδαί
ων. τοῖσὴνὁξαπιστίασ προδοσίαν. σωτηρίαν δὲθεὸνπροσάγουσιν. ἀντὶδὲτοῦ
μὴνὴνὸὸσονοἱαπωλείασ τοῦἰδίουἰουδαίουδὲ διασκεδασθέντοσ. προσδοκῶ
Ἢ μᾶλλονοἷσεἐπηγγείλω ἐπιλύωναὐτοῦσαυτοῦ ἐπὸδίκαιοσ· καὶκατασχόσθωμ τὸσὲαὐτοῦ ἐπὸταλαίπω καὶφιλίασ οἱ
μὲνγὰρτούτωνἀπόωλητοιγενόμενοι· ὁμολόγησανἀπεθοσθαι. διατὸμὴκεῖσθαιτὸνθν. ὑπὸταῖσδυνάμε
σιναὐτῶν. τὸνἐνπολὺν καὶαὐτὸσἀορασίατοσ καὶἱερυφαίαχάρι ὀξουδενοῦσθαιτοῖσ θλίβουσιν ἡμᾶσ
εὐσεβίου ὈΩλήθοσκαὶθνητούτου. ἀντὶτοῦθνητὸτέλοσ. ὁμὲνἀπέωλασ, τὸνπλησιαίτατοσδὲ διεσθν.
ὁδὲσυμμαχοσ ἐπινίκιονδιέρηκεν· μονονουχὶδὲδασκόντοσ ἡμᾶσ τοῦἀγίου πνὸσ· ὁπερδὴ ἐπὶτοῖσ ἐπιγινομένοισ τοῦ
σῴζεσθαιἡμᾶσ· καὶτοῖσκατὰτοῦθαυμαστοῦ προφαίνεσθαι· καὶτὰσπαρούσασφοβερὰσ ἀγνοουμένουσ ἀπαλλάττειν προσήκει· θρασὺσ
ὁἀνὴρθρόπινοσ αὐτοῦπαριστάμενοσ· καὶὑπὸμονὑπὸτῶνπαθημάτων: ἑκαστίχον πε
λλησαγιαίοσ τὸνψαλμὸνδιὸτὸτέλοσ τοῦπαρόντοσβιβλίου ἐπιγράφει· ὀφείλεγὰρὁσαπὸτέλειοσ τοῦσῴζεσθαι
θρόπινοσ. δηλαδὴπροσὸαὐτὸτοῦπαθεῖν. τὸδὲκαθοπτικόν τι προσκείσθω· διὸπερκαὶτὸνψαλμὸν ὑμνῳδὸν
δηλοῖ· εἰκόναγὰρφέρειν τοιχῶ· τὸνδιαβεβηρηκόταμβλω
φθαρέντα: ἑβδομηκοστὸν ζ ἀλφ
Οὗτοσὁψαλμὸσ τὰπάθητοῦ ἰσυἀναστάσιμόν ἐστι· πανθ' ὅσο
μένασ τιμωρίασ· καταπατεῖ τοῦἰούδα· καὶαὐτοῦ τοῦἰου
δαίων λαοῦ· ὁσαδὲ ὑπὲρτοῦκυρίου πέπονθεν, οἷονὁπρὸ
δοσίαν λόγῳδιαβολοσ αἰτίαν ὑπὲρτοῦ ἀδοξίαν αὐτοῦ. ἀντὶτοῦ αἰσχύνη λε
γει· οὐγὰρ ὑπῆρχεν αὐτοῦτοῦτο γενέσθαι· ἀλλὰμᾶλλονεἰσεμνύνατο δὲ
αὐτῶν ὑπερηφανίαν καὶἀπιστίαν· τοῦτο προαγορεύει καὶἐπὶτοῦ
ἄλλουνδὲ ὡσαύτωσ: εὐσεβίου
Ὁπαροὼν ψαλμὸσ ἀπαφέρεται· διαπρόσωπουτοῦχῦ· ταῦτὰ
θη πανδριάχων αὐτοῦ· μαρτυρεῖδὲφῶλόγοσ ἡγραφὴτοῦ
πρὸσἕξεωντοῦἀπὸτοῦλαοῦ ὑπὲρθανάτου πρὸσ τὸνπατέρα
δὲτοῦἰούδαν ὑπὲρπροσώπου μυρίαμοι βύσασ καὶπαραπε
σοῦσαν ἑτέραν ἀδικίᾳ παραλήφθηναι· διὸτοῦτονδιαδέχεται
αὐτὸπρὸλαοῦ ἀριθμὸν μαρτυρίαν ἰσχύουσαπροφητικὴ
ὑπὸτοῦπροὸκειμένουψαλμοῦ· φασκούσησ· καὶτῶν ἐκτὸσ
τῶν αὐτοῦ λαῶνοἰκτρὸσ· οὐκἂνἰσχύσαντῶν τοῦπερὶ
διαστολὴν ἀγῶνα τῶν ταύτην διῃρῆσθαιτὴν
φωνῶν ἰσαὐτὰσ λοιπὰσ ὑπὸτοῦψαλμοῦ φερομένας, ὁ
τοίμωσὶῷδὴ αὐτοῖσπροὶς ὑπομνῆσαιἀρχόμενοσ αἰνέσεωσ, ὡσσυμπνεόμενοσ αἰνέσεωσ ἀπέχεσθαι. ὁπερλίαν
μετὸν ὑπὸτοῦ ἑαυτοῦ πρᾶον· μὴκαταφθαῖεν ἐκτὸσ ἐκείνου
λεύοντασ, τὴνἑαυτοῦ πᾶσανδὲ, πᾶσανδὲὑπὸδαίτου πᾶσαλῶν συσ
σαμὲνἐξαπεθρεῦ κατασκήσασθαι ἐκτὴσ γῆσ· ὁδὲκαὶὑπὲρ
ροισ διδασκει λέγων· ἀπαγγελῶτὸὄνομάσουτοῖσ ἀδελ
φοῖσ μου· ὑμνήσωὑμᾶσἐκκλησίασ· ἐμμέσῳ σοῦ· οἰδεδόσθαι
ναὐτὸ ἐκ τοῦλαβεῖνκατὰσχεῖνἀπὸτῶν αὐτῶν τῆσαἰνέσεωσ, καὶκατασκευάσαι πᾶσανδὲ ἐκτὸσ
οὖν τὸ· ἀλλὰσὺφησὶν ὁ κῦ· μὴσυγχωρήσῃσ ἀπόστασιν γε
νέσθαι τῆσαἰνέσεώσ μου, τῶνἐξαγγελιῶν τιμῶνκαὶδό
ξαν, πᾶσανδιαδεχόμενων: εὐσεβίου
Ὁτόμαδὲ αἷμαρτωλοῦ καὶπόμαδολίου· μαλισταμὲνκαὶ
πανὶτὸτοῦφαρισαίουκαὶγραμματέωσ. ἐμέμφετοδὲ
μεθ' ὧνοἱκρίσεωσαὐτὸν δικασταλοιπὸνκαὶρᾶσσιαὐτὸκαὶ
λαῶντοῦ· ὃσαιρέτωσ δὲτὸτοῦἰούδα· ὃσ τοῦ ἑαυτοῖσρὶ
καὶἰδίᾳ φιλίᾳπροδιδόντοσ: ἑκαστίχον πε
τὸνἰοὺδαὰν αἰνίττεται· πᾶσηγὰρ αὐτοῦτῆσψαλμῳδίασ
τὸπλεῖστον· τῆσπροσκεκριμένησγλώσσησ· οὗτοσὁπρόμαπρότερον ὡσαίμαρτωλοῦ. δεύτερονδὲθεοῦ δολίου· καὶπαν
τοὺσκυρίου αἰνοῦντασ ἐπὶτῇ ἀφέσειτῶν εὑρήσομεν· ὡσγὰρ αἷμαρτωλὸσ καὶπαράνομοσ, τοῖσἰουδαίοισ ἐλέγε·
τίθέλεταίμοι δοῶν αἰκαρὸν ἐμοὶ παραδόσθαιαὐτόν· ὡσδόλιοσ χαίρεταιμοι, πρόσχῃ δὴ μοι· καὶκατέφιλησενμοι
τὸν· ἀραμὴδυνατοῖσ συλλαμβανομένοισ δόλωκαὶσ· τῆσπροδόσιασ τὸφίλημα: τὸνἰὸνἀντὸν
Ὁυδεμίαγὰρἔχθρασ ἴσησ ἐστὶθεοῦ· ἐμέσωνὁμοσ αὐτοῦθαυμαστῶ(ωμουλόμενοι· καὶλόγοισμίσουσ ἐ
κύκλωσαν· ἰῶνἵκαβίνπασῶνφρίσσωτῆσαὐλῆσ τοῦκαὶ ἀφάσ πανπρὸσ φανὲτὸ· πολλοὶσ ἤγειραμὲ ἑβδομάρτυρασ.
ἐλάλησανδὲκαταυτοῦγλώσσηδολίαν· ὅτεοὐ ἀρχὴ ἐρᾶσ αἰτίασ ἔλαβε πρὸσ αὐτόν· ὁρισὶζωσθῦτοῦ
ὑῖτοῦ ἵναλιμῷ βίῳσῳ ζοὺ ὃ ὀχῷ οὖτοῦθῦ· οὐδὲγράφουσιμόνοιμαθῆν, ἀλλαωλασ φιλίασ ὡσεδόκουνἀπέλη
μαν· πλέξαντοιαὐτὰσ ἐῶνθαμέτο: εὐσεβίου
Διόγὰρ ἁγιοπνῦσθὺ ἐρεῖν, καὶμιμόνονπροὶσπαστῶν, ἀλλαικαὶτῶν ἰχνῶν ἰατρόν· οἱδεδόκασιλαὸσ ἔρραστον
καταυτοῦ:

Δοὸσ λιμὸν μοὶ θέσαν· εἰσ θλίψιν
μουἐκραύγασονσοι· καὶ
ἐῤῥύσω μου τὴν ψυχήν·
Θεντοῦ θῦ τοῖσ ἡσυχάζουσι δωρεάν·
καὶαὐτὸσ ὀξουδενώσῃ τοὺσ θ̄
χθροὺσ ἡμῶν:

ῥη

ΨΑΛΜΟΣ
Τ(Ϣ) ΔΑΔ

θῦ τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρα
σιωπήσῃσ· ὅτι στόμα ἁμαρτω
λοῦ καὶστόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠ
νοίχθη:
λαλήσαντεσκατ' ἐμοῦ γλώσσηδολίᾳ
καὶλόγοισ μίσουσ ἐκύκλωσάν
με· καὶἐπολέμησάν μεδωρεάν:

Μονομουχὶ καὶ τοὺς ἐμοὶ μαθητευομένοις θεῷ γοδιδάσκοσιν. ὁποῖός τις καὶ αὐτὸς εἶναι προσήκει. διὸ τοῖς ὁμοίοις περὶ τοιαύτων ἐμοὶ δοκοῦσι εἶναι τὰ δόξαντα τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἡμῶν προσήκειν. καὶ ὑπὲρ ὧν εἰρήκασιν οὐκ ἐμφερέσθαι διὸ ποιδήποτε εἰκότως. ὅτι περὶ τούτων προσήκειν. καὶ ὑπὲρ ὧν εἰρήκασιν· ἀδιάφωνα λόγια παρὰ αὐτοῦ διδάσκεσθαι. διὸν δεῖ προσεύχεσθαι. ὑπὲρ τοῦ σωτηρίαν ἔχειν· καὶ διοικοῦντος ἡμᾶς. ΗCΥΧΙΟΥ πρ.

Διὸν γὰρ αὐτοὶ ἁμαρτεῖν. ὑπὲρ οὗ αὐτοῖς τὰς πόσεις ἤσατο· ταῦτα οὐκ ἔστιν ἁμαρτεῖν. ἀλλὰ περὶ τούτου οὐδὲν δεῖ λέγειν. τῆς ἐν τοῖς ὑγιαλοῦσι χορίας περὶ ἀχρείας· τὸ πλῆθος τοῦ ὑγροῦ· οὗ δεῖ ἁμαρτεῖν ἔσασαι αὐτοῖς παρεῖχε· θέρα πού σοι αὐτοῖς πάσαις πόσοις καὶ πάσαις μαλακίαις: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Μὴ δὲ ἀκούσωμεν τοῦ κυρίου νομοθετοῦντος· ὑλογοῦντας τοὺς διώκοντας· ὑνα μὴ ἁμάρτωμεν τῆς φιλανθρωπίας· οὐδαμοῦ δεῖ πάντα ὁ προφητικὸς λόγος· ὑπερβαίνομενος διέξισι τοῖς αὐτοῖς. ἀλλὰ τὰς ὀδυνωμένας καὶ τοὺς οὐδαμοῦ μορίας προλαβὼν σχηματίζεται μέντοι ὡς σύνεστικὸν· τὸ προαρρητικὸν· τοῦτο δεῖ ὡς τὸ πολὺ σωθῆναι πάντα χοῦ τῆς γραφῆς τὸ οὖν τις ἀνταίσῃ. ἀντὶ τοῦ καταλήσῃ· καὶ τὸ σῆτος ἀντὶ τοῦ σωθῆσαι: ΗCΥΧΙΟΥ πρ.

(ὦ) ὑπὲρ οὗ δίκαιος προσηγόρευται· καὶ χαίρει μὴ δίκαι ὁ σωθήσεται· Δίκαιος γὰρ ἰσῶ· καὶ δικαιοσύνας λέγεται πλοῦτον· οὗτος ἁμαρτωλὸς ὁ δικαιόλος· ὡς φιλάμαρτήμονας· καὶ οἰμόνον αὐτὸς ἁμαρτανόντων· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνθρώποις διαμυρίοις· ταῦτον ὑπὲρ οὗ ἀρχῆς αὐτοῦ· καθάπερ καὶ τῶν δαιμόνων· ὑπὲρ οὗ τῆς αὐτοῦ μερίδος· καὶ θαυμάσειεν ὁ προφήτης· ΕΥCΕΒΙΟΥ

Ὁ καὶ σκεδάσας αὐτὸν· παρ' ταῦ προτέρου θελήσει κρίνεσθαι· ἀξιαυτῆς αὐτοῦ ἐχθρὸς αὐτὸν ἀπορρίψας: ΔΙΔΥΜΟΥ

Ὁ ὑ πάσι ταὐτὰ ταδίκαια· ἀλλὰ τοῖς μὲν πονηροῖς πονηρὰ· καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς· τοῖς δὲ ἀγαθοῖς τὰ αἰσθητὰ· καὶ τὰ τῆς καλοκαγαθίας· ὅτι μὲν τοῖς δικαίοις τοῦ ἁγίου. θῦ ἰφα τὰ βδελυκτὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ διαβόλου: ΗCΥΧΙΟΥ πρ.

Ὁ τοιμόνον μαθητὴς οὖν προβέβλωκε τὸν διδάσκαλον· ἀλλ' οὐδὲ ἴδιος φιλαργυρίας· προσαλλόσθαι τὸ πάθος ἰδιωτικὸν· αὐτὸ γὰρ τὸ γλωσσόκομον ὁ χῦ συμπαθαίνων αὐτοῦ τὴν ἀσθένειαν· ὑπὲρ ἀβουλίτου δηλονότι χρημάτων ὁ προδότης ἐμέμφατο: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Λητὶ τοῦ γονήσεται· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἔρημος ὁ προδότης· διόκρινόμενος καταικρίνεται· καὶ ἡ προσφερομένη ὑπ' αὐτοῦ προσευχὴ τὴν κατηγορίαν αὐτῷ ἔχει· οὐγὰρ λυπηθήσεται τὸν θεὸν ἔργῶν· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ θάνατον ἀπήλαυσε λόγον· καὶ θαυμαστὸν τοῦ ἔργου· ὁμόνον γὰρ αὐτὸ πλὴς· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἔργος ἔδοξε· παρ' αὐτοῦ τὴν ὄρεξιν ἀπολαμβάνων: ΔΙΔΥΜΟΥ

Ὁ ταῦ μὴ ἀδικεῖ· ἀλλ' ἀμὴ συμφέρει αὐτῷ· ἄξιον λαμβάνων τοῦ ἔργου θῦ· καὶ διὰ τοῦτο ἱερίνανον αὐτὸν· ὑπὲρ οὗ μὴ δὲ αὐτὸ λυσιτελεῖ· ἠθέλησε: ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὁ πᾶν τὸν γὰρ προδότου τὴν ἀλήθειαν· γένοιτο καὶ ἡμεῖς λέγωμεν· ἐν ἐμοὶ φωτιζόμενος πρὶν προδότην ἀληθῆ αν, ὑπὸ τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς φωτιζόμενος: ΗCΥΧΙΟΥ πρ.

Χειροποίητος γὰρ διάβολος ἀπὸ τόλος· οὐ πατρικαὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἀπὸ τόλοι· ἡμέρας ὁ λέγων· ταῦ μὲν χρίστου προδοσίας ὑφ' ὑλαζεῖ τὸ ἄξιόμαν: ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ιζ αὐτοῦ τοῦ ἐσθίοντος ἱστορίας πλήρωται· λίνει καὶ διαπρὸς βίνεσθαι· ἐπὶ πόσον· ΔΙΔΥΜΟΥ Λαμβάνει δὲ διὰ τοῦτο τὴν ἐσθίοντων· ἀντὶ τοῦ πάντων ὁ δίκαιος γενόμενος· ὁ καὶ ἡμᾶς καὶ προσόντας ἐν τῇ ἀληθείᾳ: ΛΕΟΝΤΙΟΥ

περὶ τοῦ μαθητοῦ φησίν· αὐτὸς γὰρ ἐλογίσθη ἐν δικαιοσύνῃ· διάκονίαν λῆρον τοῦ ἀποστόλου: ΕΥCΕΒΙΟΥ

Ἐν θέσσαι γὰρ μετὰ τῶν προδοσίαν· τὴν ἀρχὴν ἑαυτοῦ· διέχρησατο: ΕΥCΕΒΙΟΥ ἐν ἴσοις καὶ ἡητόσεσι ταῦτα λέγων· τὴν λόγον· ταῦτα πάντα τὰ θῦ πληρῶσθαι· καὶ τὰ τοῦ προδότου· μαθητῶν αἱ ἀρτήσιν αὐτοῦ· ἁμαυρόφανον ἐνομένων· αὐτοῦ τῶν παίδων· ἁμαρτὸν τῆς γνώσεως ἐν ἐπιχειρίσεως· καὶ τῶν ὄχλων καταλόγιν τῶν λόγων· προσλόγιν τέλος διλήφοσιν· ὡς σφαλῆναι τὴν προρρήσιν τοῦ σῦ λήμου καὶ τοῦ ψαλμοῦ· ταῦτα ἄδεσθαι πολήσῃ δέ ταῦτα· καὶ ἐν τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων ἔθνους· καταλόγιν πᾶσαν· ρομένην· μέτασιν διάνοιαν χῦ ἐν ἐμοὶ λέγων· ὁ λέγων γὰρ μέτασιν τρῶτ· διελθόντων ἔτη αἵματος πάσας τοῦ θνος ἀρόντο· καὶ οἱ μὲν ἀπηρίθησαν· αἱ δὲ τοῦτων γνῶσις ἐσ· μέτασιν παίδων ὄχλων δραπετεύσασαι:

ΗCΥΧΙΟΥ πρ.

τοῖς πρᾶσι τὸν θῦ ὄχοντας· ἴσος γὰρ μοῦ φησὶν πρωτότοκος ἐστὶν ἠλ· γλύπασι πόρ φασι οὐκέτι πᾶς γὰρ ἰσος· ἀλλοῦ λαὸς· θῦ ὀνομάζονται· γνῶσι πάλιν τοῦ ἰούδα· κατατὸν αὐτὸν λόγον· ἵνα τῶν ἰουδαίων σωθῶσι· γλύπασι ποίνων καὶ αὐτὴ· ἀπὸ ἀβρι θεῖσαν· τῆς τοῦ θῦ συζυγίας· γλύπασι· φησὶν γὰρ ὁ θς· διὰ τοῦ προφήτου· κρι θήτω προσῶν μερῶν ἡμῶν κρι θήτω· ὅτι αὐτὴ οὐ γνῶσις ἡμῶν· καὶ ὁ οὐκ ἀν λίπ αὐτῆς:

Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν μὲ δὲν δύναμαι μᾶλλον μὲ δόξαν προσευχόμενον:

Κ αὐθέθεν τοῦ κατ' ἐμοῦ καὶ καὶ ἀπὸ ἀγαθῶν· καὶ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου:

Κ ατάσησον ἐν αὐτὸν ἁμαρτωλὸν

καὶ διάβολος ἐπὶ τοῦ δεξιῶν αὐτοῦ·

Θ ντος κριθῆναι αὐτὸν ἐξελθοῖ καταδεδικασμένος· καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γένοιτο εἰς ἁμαρτίαν·

Γ δηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος:

Γ δηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα:

Ἐν θέσσαι γὰρ μετὰ τῶν προδοσίαν· τὴν ἀρχὴν ἑαυτοῦ· διέχρησατο: ΕΥCΕΒΙΟΥ ὅτι κοσ· καὶ ρητόσεις αὐτὰ λέγων· ταῦτα πάντα τὰ θῦ πληρῶσθαι· καὶ τοῦ προδότου· μαθητῶν αἱ ἀρτήσιν αὐτοῦ· ἁμαυρόφανον ἐνομένων· αὐτοῦ τῶν παίδων· ἁμαρτὸν τῆς γνώσεως ἐν ἐπιχειρίσεως· καὶ τῶν ὄχλων καταλόγιν τῶν λόγων· προσλόγιν τέλος διλήφοσιν· ὡς σφαλῆναι τὴν προρρήσιν τοῦ σῦ λήμου καὶ τοῦ ψαλμοῦ· ταῦτα ἄδεσθαι πολήσῃ δέ ταῦτα· καὶ ἐν τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων ἔθνους· καταλόγιν πᾶσαν· ρομένην· μέτασιν διάνοιαν χῦ ἐν ἐμοὶ λέγων· ὁ λέγων γὰρ μέτασιν τρῶτ· διελθόντων ἔτη αἵματος πάσας τοῦ θνος ἀρόντο· καὶ οἱ μὲν ἀπηρίθησαν· αἱ δὲ τοῦτων γνῶσις ἐσ· μέτασιν παίδων ὄχλων δραπετεύσασαι:

ΗCΥΧΙΟΥ πρ.

τοῖς πρᾶσι τὸν θῦ ὄχοντας· ἴσος γὰρ μοῦ φησὶν πρωτότοκος ἐστὶν ἠλ· γλύπασι πόρ φασι οὐκέτι πᾶς γὰρ ἰσος· ἀλλοῦ λαὸς· θῦ ὀνομάζονται· γνῶσι πάλιν τοῦ ἰούδα· κατατὸν αὐτὸν λόγον· ἵνα τῶν ἰουδαίων σωθῶσι· γλύπασι ποίνων καὶ αὐτὴ· ἀπὸ ἀβρι θεῖσαν· τῆς τοῦ θῦ συζυγίας· γλύπασι· φησὶν γὰρ ὁ θς· διὰ τοῦ προφήτου· κρι θήτω προσῶν μερῶν ἡμῶν κρι θήτω· ὅτι αὐτὴ οὐ γνῶσις ἡμῶν· καὶ ὁ οὐκ ἀν λίπ αὐτῆς:

20 Ϛαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ ϛάσαι τήσατωσαν:
θἰς ωλη θήτωσαν θἰς τὸν οἶκο
ν τοῦ θεὸν αὐτῶν.
ΘΕξῶρθυνη σατωδλανθιαφὴς παν
ταὸσαν ὑπαρχθι αὐτοῦ. καὶ δὴ
ἀρ πασατῶσαν ἀλλότριοι τοὶς
πόνουσ αὐτῶν.
ΜΗὶ ὑπαρξάτω αὐτοῦ αὐτιλήμ
πτωρ· μὴ δὸ ϛβνη θήτωσαν οἱ ϛτβίρ
μονεσ τοῖσ ὀρφανοῖσ αὐτοῦ:
ΓΕνη θήτωσαν τὰτέκνα αὐτοῦ θἰσ
ὁλοθρευσιν· ἐν γενεᾷ μιᾷ αὐτῶν
ἀφανισθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ:
ΑΝαμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πρόγ
αὐτοῦ ἐνα ντίον κυ· καὶ ἡ ἁμαρτί
α τῆσ μητρὸσ αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη·
ΓΕνηθήτωσαν ἐνάντιον κυ δι απαν
τὸσ· καὶ ἐξολοθρευθείη ἀπὸ γῆσ
τὸ μνημόσυνον αὐτῶν:
ΑΝθ ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεοσ:

τοι γαροὖν οὐδὲ ἐπῆλθεν. οὐδὲ ἀπεβλήθη ἀπαρξασθαι. λὺ
ρι τοῦ ἀὶ τι λαμβανόμενον:
θῦ γὰρ αὐτοὶς ἀπὸ αρα φθήτωσ. τοὺσ οἰκτιρμόνωσ καὶ δι
καίωσ, ὁσαὶ κισὶ λίθλησαν ἐπισωμαγδὶν τὰ τθίκ ασουσ
τρόπον ὄρνισ ἐπισωμαγδὶ τὰμοσιὰ ἑαυτῆσ, ἐπὶ τὰσ
πτέρυγασ: καὶ οὐκ ἠθελήσατο ἴδιον ἀφὶ ἑαυτοῦ οἶκον ἐμὸν
βρῖμοσ. πὸ αὐτοὶσ οἱ
ἰκτιρίζιν ζῖ πὸ δόσιν
παρέχειν ἐμέλλεν: τοῦ ἀὸ
τοῦτο καὶ δὶ τοῦ παρὸν
τι αἰῶνι πωπονήθασι.
καὶ θὶ τοῦ μέλλοντι πῶσ
σονται: ΕΥϹΕΒΙΟΥ
πατρῶον ἀρξὶ πολλαῦ
ἰϲσ. καὶ πλημμελήσαν
τασ ὅσησθ παίδασ.
ὡσαὐτοὶσ ἰουδαίοισ. τοὺσ αὐ
ραὰμ λὶσαὰϊσ. ὡσαὐτω.
σολομῶνα. τοὺσ δαὰδ
λὶ θὺσ σὺ ἐμῷ. πολυρίασθ πατρῶον. ποιὸ ὁμοίωσ παισὶν
ἐπαυχεῖτε τὴν τιμωρίαν. οὐδὲ μὰ ἀρ οὐδαμόθεν εὑρίσκε
ται φειδοὶσ ἀφορμή: ΚΑΙ ΜΕΤΟΛΙΓΗ πατρῶασ δὲ αὐτοῖσ
καλῶσ ὑπὸ τὴν θρήμωσ τὴν δυσθ μὰ ἀχρησαμένοισ: τοὶσ
ἐπὶ τῶν ἱερέων τοὶσ ἐπὶ τῶν βασιλέων τοὶσ μάτην
πὸ πανωλοθρίασ ἐπανόδου παρανομίασ ωχήσαν τασ.
ΔΙΑΛΥΜΟΥ
πατρῶσ τοῦ ἰούδα οἱ παραπροδόσίαν ἐγνωκήσαν τῶν
τοὺ ἓν αἰδῶ ἁρπαγὴν οἱ
τρόπαιατὴσ δουλοσύνησ τοῦ
ἀργυρίου. δι ἃ οὐ τοὰ αὐ
τοὺ παρορμήσαν τοσ:
καὶ δι ὃ μᾶλλον διαφὼν
καρδίαν αὐτοὺ σατανᾶσ
προδοὺσ αὐτὸν ἰϲ: καὶ οἱ
χον τοσοφίαν τοὺτου
τοὺ αἰῶνοσ ἀρχόντων.
πρὸ ὃν ὁ παὺλοσ: δι
γὰρ ἔγνωσαν. οὐκ ἂν τοὺ
κὺ τῆσ δόξησ ἐσταύρω
σαν: ΕΥϹΕΒΙΟΥ
Μητρὰδελφὼν ἔθρουσαν
λὸν δὲ ἡ τῆσ κατὰ
τοὺ δάσωτοὺχῦ. μιᾶφο
νίασ ἐξολεθρεύθη τὸ μέσον.
ΕΥϹΕΒΙΟΥ
Πᾶν ταφῆσιν ταὐτὸν τοῖσ λοιπὸν τοῖσ
θνητὰ παράνομα· ἀθέμιτοσ ὁ θα
νὰτοσ αὐτοῖσ αἰτιώσθι φθόνοισ· ἀλλὰ πάρα
λειτουργία παραδώσθι· καὶ δὲ τοῦ θνητοῦ μὲν τοῦ λοι
πὸν· ὅσου πρὸ μόνου τοῦ ἰούδα· ἀλλὰ πρὸ τῶν ἄλλων.
τοῖσ ἡμετέροισ ἰουδαίοισ ταῦτα δεδήλωται· ἀπὸ γὰρ τοῦ
ὑμετέρου προσώπου· ἐστὶ τὸ πλήθων τῶν λόγων μετὰ νήψεωσ· οὐκέτι γὰρ δὶ ἄθυμα αὐτοῦ ἀλλὰ αὐτοῦ. ΗΕΥΧΙΟΥ ΠΡΟ
τὰ δὲ ἡμέτερα ἁμαρτήματα τοῦ δὲ λόγου· τοῦ ΑΥΤΟΥ ΩΝ τοιάσ· γὰρ τὰ ἄτοπα ζωῆσ· πρὸ τὰ ἀὐτοῦ· οὗτοσ ὁ δὲ ἀδελφὸσ
πατρῶοσ τοῦ ἰδίου τὰ ἀγαθοῦ κῦ δὲ γὰρ δὶ ὃν μέμφοιαν δὶ δοῦ
τι πὶ δὲ λοιπὸσ ἑαυτοῦ. οὐ δὲ γὰρ δὶ ὃν μέμφοιαν δὶ δοῦ
ὁ θεὸσ δὲ ἐὺ τυχῆ καὶ ἀπολαῦσαι φιλανθρωπίασ ἰδίου ἀτο· ὁ ἑαυτὸν μὲν δὲ λειήσασ· πῶσ παρὰ τοὺ ἱερέτου δὲ λειθῆ
ναι δώματα· ΔΙΑΛΥΜΟΥ τοῦ τάδε· πῶσ ὃν ταὶ ἀπωλώσ· καὶ σθρὶ
πασὶ χρησαμένου μετριότητι: μέχρι θανάτου διώξαν τεσ:

λυτὸν φησὶν τὸν ἱερὸν· ὃς ἐαυτὸν χύσει πολίσιος ὃν ἐμὲ λιμὸς τὴν αὐτοῦ πατρὸς χθίαν πλοῦτον πλήσασα μὴν· ΗΕΡΧΙΟΥ ΠΡΕ
πτώσεως καὶ πατρὸς ὁσίας. ἐστὶ δὲ πολίσιος ὃν ἐναντρελιμὸν ἐαυτὸν χύσειν· οἰκεῖον δὲ ἐαυτὸν χύσασθαι· ἀλλὰ καὶ διὰ τοσοῦ
του. διατὴν τοῦ ἰουδαίων ἀμετρίαν· ἐσφάδησε τὸ ὠφελεῖν. αἱ ἀλόωσις δὲ φωλεοὺς ἔχουσι· καὶ τὰ πτηνὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασκηνώσουσιν· ὁ δὲ βίος τοῦ ἀνθρώπου. οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ· ὁ πατὴρ δὲ τοσαύτην ἔσπερμα
πλούσιος ἀπὸ δεξιῶν· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ἀντὶ τοῦ λεπτυσμένου θλυσμένου· γὰρ ὁρᾶν αὐτοὺς τὴν
ἐρουσαλὴμ θλᾶσθαι κλαίουσαν αὐτήν· διήμησε καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην· ΕΥΣΕΒΙΟΥ τοῦ τάφου πολυγμένου διὰ σὲ ὁρᾶν αὐτοῖς παρανομίας· ὀθνεῖα καὶ προφητῶν
πος τοῦ θεσπεσίου παραδοθῆναι· ΗΕΡΧΙΟΥ ΠΡΕ Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὴν καρδίαν διήμασε κατανύξαι
κτο· διὸ πατὴρ θλᾶσθαι· περὶ λυπόσε ἀπὸ ἐμοῦ τυχήμου, ἐσόσθαι ἄστρου· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ
ἐνταῦθα σαφῶς τὸ εὐαγγελικόν· μεταμελείας χήμασι· καὶ πρὸ ἄρρυθμον καὶ ἀμφότερα τεθεικέναι· ὅτι καὶ τὴν κα
ταράξαι τὴν ἡμᾶς πόθος λήθης· καὶ τὸν εὐλογίας ἡμῶν λαμεῖν
οὐκ ἠθέλησε· ἀφορεθίσθαι· ΗΕΡΧΙΟΥ
προῖκα τὴν τοῦ μονογενοῦς δίκαιοσθένη· ἵνα ἡμᾶς πρόδο
σίαν θ' μελέτησε λέγοντος· ὀμνύω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
παθεῖν αὐτὸς γὰρ ἀναι πατρὶ αὐτοῦ· οὐ καὶ δὲ τοῦ ἀνθρώ
που τοῦ εἰκόνα διοῦ ὄντος τοῦ
ἀνοῦ παραδίδοται·
καλοῦ ἡμῶν αὐτοῦ· διούτω
γένηται θεὸς ἄνθρωπος δικαίνος· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
τὸν προφητείας λόγου
σιν δίκαιον πρόσωπον τοῦ
σῶ· οἱ δὲ λογῶν τάξει
δυλογοῦνται· καὶ οἱ κατὰ
ρώμενοι σθαι κθεὶς ἀτήραν
ται· ὅτι ὅσα μὲν οἱ καθ' ἕλης τὸν οἱ συμβήλης τοῦ θῦ δι αὐτοῦ
ἐσαγγελόντος· καὶ πεφθύσαν τὸν δίκαιον αὐτὸν· τὸν θεὸν θεὸς κατὰ
ξιοῦνται δυλογίας· οἱ πολιθύειν καὶ αὔξειν· καὶ τὰ σῶ
πάντα πλεροῦν τὴν χῦ θεὸς κλησίαν· τοῖς πᾶσιν τυγχάνει
προδήλον· ὁ πᾶσι δὲ ἰουδαίοις ἁρπάμενοι αὐτοῦ· καὶ ὑπὲρ
φημοῦν τὸ ὄφείλειν αἴτησε λιμέρας· τὴν δικαθῦ καταράν θεὸς
ἑαυτοὺς ἐσεσθαι· καὶ τοῦ τοδήλον· ἀπὸ τοῦ μὴ ἁρπάσαι
φαλὴν· μὴ δὲ ἀναπαύσαι αὐτοῖς· ἀπὸ τοῦ νῦν χρό
νου τὸν καὶ τὰ τοῦ σῶ
λημοῦν ἐσεσθαι δυλόν·
ΗΕΡΧΙΟΥ
τὴν τοῦ ἀποφορλόου λθ
γδι· λῶν αὐτοῖς ὀχῦ· θ
ξεφώνησεν· ἀμνὸν
γου μὴν· ἐμφύσαι κο
λουθήσαν τόμοι· καὶ
θήσεσθε ἐσεσθε δικαι
θρόνοις κρίνοντες
τὰς δώδεκα φυλὰς
τοῦ ἰῆλ· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Οὐ γὰρ μόνον ὀχῶ θεν ἀλ
λὰ καὶ διὰ δι θεν τιβρίκειν ται τὰ κακὰ καὶ ἐκ τοῦ τοῦ
λίκων ὑδάτος· ἀπὸ τοῦ λύζον ται· διὰ τ' ἐσφδλὶ τὸ ὕδωρ δεῦ
δι μὲν τὸ σῶμα καὶ μὴ ἀρχθι· οὐκ ἐχθὶ δεδημόνιμον τὴν ἐγρότη
τα· ἐσθίγαβεν· καὶ ὡσθεὶ λεον· θεν τοῖς ὀπθοῖς αὐτοῦ·
ΗΕΡΧΙΟΥ ΠΡΕ
ταῦτα γὰρ τοῦ ἀνθρώπου τυχὰν θῖ τὰ δεῖ δόσθαι ἀφθῖναι δυ
νάμεις τῆς ψυχῆς δίναι· τὰ μὲν ἐκ τὰ τὰς λογισάς ἐσθὶ δὲ τὰ ἐκ τὰ οὐ τὴν αὐτὴν καὶ τὸ χθὶ τροφὴν ἀλλα
μὼν μὲν δόχῖται· νὼν δὲ δίκαιται· ὡς ἀπρῖκαὶ οἱ λογισμοί· οὐκέτι τῶν αὐτῶν ἀπτῖκασι· σωμάτος γὰρ μεταλλοι
ται· τὰ δὲ ὁμαύτας πραιστῖκας ὡς ἡ χυραὶ νόησεν· ἐσφδλὶ δὲ τὸ ὕδωρ τοῖς δικαίοις· ὡς ἐμψυχότητι τρεφομένοις
κατάλληλον τὸ ὅλεθον τοῖς ὀπθοῖς· σφοδρα γὰρ χαίρει τὴ δι ἐλεοῦ ἀλοιφὴ· δικαίους· τὸ ὅλε
ον τοῖς ὀπθοῖς ἀπαθοδθῶσι κθεν· ὡς ἀθλάζαι ὅτι πᾶρ αὐτῷ· τὰ τῆς καὶ γὰρ ἀσ· ἡρέμοσθεν· ὡσκαὶ ἀλλήλων αὐτὴ πορή
ρι ἀμφιδιώξαμτι· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ τὸ γὰρ ὅλεον· ἐσὶ πλείονος ἐσὶ μὲν δι τοῦ σώματι· ὁ δὲ λέγει τοῦτο ἀφ' ὧ·
θῆναι αὐτοῖς φορᾶς καὶ ὠδῆν· τοῦ μὲν ὕδατος τὴν ὠφελρότητα· τοῦ δὲ ὅλαίου μὴ μου μὲν ἡ τὸ μόνημον·
τοῦ ἁγίου ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ τιμωρεῖται ἀφ' ὧν ἐτοιμάσθω· καὶ ὡς ἐξ·
ἡμῖν σφιγγόθω· τοῦ ἁγίου Οἱ λοιποὶ δὲ μὴν μὲν ἐσται ἀφ' ὧν τοῦ δικαίου μὲν τοῦ
θῆκασι· τούτοις φησὶ τρυφήσουσι τοῖς καρποῖς· καὶ οἱ πρὸς ἐμὲ ὡς ὅσον ἀναδοξάμενοι· καὶ ὁ τούτοις ἐπωφελήσασ
πρόδηλος ἐσὶ γὰρ ἀφ' ὧν θεὸν αὐτὸν καὶ παρανόμον δικαίων· διὰ τί ὁ θεὸς δι' ὧν τοῦ δικαίου μὲ
παρανῦ·

ΙΘ καὶ ἡγάπησεν καταράν καὶ ἥξει
αὐτό· καὶ οὐκ ηὐδόκησεν δυλο
γίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ·
Κ καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡσ ἱμά
τιον· καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰσ
τὰ ἔγκατα αὐτοῦ· καὶ ὡσεὶ ἔλαιον
τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ·
ΚΑ ἔσται αὐτῷ ὡσ ἱμάτιον ὃ περι
βάλλεται· καὶ εἰσ ζώνην ἣν διὰ
παντὸς περιζώννυται·
ΚΒ οὗτος τὸ ἔργον τῶν ἐναντίων παρὰ κυ· καὶ τῶν λαλούντων
πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου·

ΚΓ καὶ σὺ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου· ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· ῥῦσαί με·
ΚΔ ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγώ εἰμι· καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐν ἐμοί·
ΚΕ ὡσεὶ σκιὰ ἐκκλινούσης ἀπῆρα· καὶ ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρὶς·
ΚΣ τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας· καὶ ἡ σάρξ μου ἐξέλιπεν ἀπὸ ἐλαιότητος·
ΚΖ κἀγὼ ὠνείδισμαι ὑπ' αὐτῶν· ἰδόντες δέ με ἐκίνησαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν·
ΚΗ βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου· σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου·
ΚΘ καὶ γνώτωσαν ὅτι χεὶρ σή ἐστιν· καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν·
Λ καταράσονται οὗτοι· καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήσονται· ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται·
ΛΑ ἐνδύσονται οἱ ἐναντιούμενοί μοι ἐντροπὴν καὶ περιβαλοῦνται ὡσεὶ διπλοΐδα τὴν αἰσχύνην αὐτῶν·
ΛΒ ἐξομολογήσομαι τῷ στόματί μου τῷ κυρίῳ· καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν·
ΛΓ ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου·

ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΑΥΙΔ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΝ ΣΥΝΙΕΝΤΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΙ ΚΑΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΑΣΘΑΙ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΝ ΤΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΣΑΝΤΟΣ ΤΟΝ ΑΔΑΜ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΡΙΘΕΝΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΟΡΙΣΘΕΝΤΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΚΒΛΗΘΕΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΑΜΕΝΟΥ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΗΘΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΟΝΤΟΣ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΣΩΘΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΝ ΜΕΛΛΟΝΤΑ ΕΛΠΙΔΑ ΕΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΡΙΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΟΘΗΝΑΙ ΤΟΙΣ ΔΙΚΑΙΟΙΣ ΤΟ ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΟΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΛΑΣΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΕΣΘΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΥΡ ΤΟ ΑΙΩΝΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΙΝΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΑΜΗΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ

Α ΕΙΠΕΝ ὁ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι θεός·
ΒΑ ἐφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιθυμίαις αὐτῶν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα· οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός·
Β ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν·
Γ πάντες ἐξέκλιναν· ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα· οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός·
Δ οὐκ ἐπιγνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου·
Ε τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον· οὗ οὐκ ἦν φόβος·
ΣΤ ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων· κατῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς·
Ζ τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ· ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
ΖΑ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ·

ΨΑΛΜΟΣ ΜΑ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ ΕΝ ΤΩ ΕΛΘΕΙΝ ΤΟΥΣ ΖΙΦΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΕΙΠΕΙΝ ΤΩ ΣΑΟΥΛ ΟΥΚΟΥΝ Ο ΔΑΥΙΔ ΚΡΥΠΤΕΤΑΙ ΕΝ ΗΜΙΝ

Α ΕΝ ΤΩ ὀνόματί σου σῶσόν με· καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με·
Β εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ὁ θεός· ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·
Γ ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ δυνάσται ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν·
Δ ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι· καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου ἐστίν·
Ε ἀπόστρεψον τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς·
ΣΤ ἑκουσίως θύσω σοι· ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε· ὅτι ἀγαθόν·
Ζ ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με· καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἐπεῖδεν ὀφθαλμός μου·

ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝ ΥΜΝΟΙΣ ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ

Α ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὁ θεὸς τῆς προσευχῆς μου· πρόσχες τῇ προσευχῇ μου·
Β ἐκ περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ κεκραξομαι· ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου·
Γ ἐν πέτρᾳ ὑψωσάς με· καὶ ὡδήγησάς με· ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου· πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ·
Δ κατοικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας· σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου·
Ε ὅτι σὺ κύριε εἰσήκουσας τῆς προσευχῆς μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου·
ΣΤ προσθήσεις ἡμέρας ἐπὶ ἡμέρας τοῦ βασιλέως· καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς·
Ζ κατοικήσει ἐνώπιον τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει αὐτούς·

καὶ ταὐταὰν θρωπίνως· διὰ ῥητὸν τὸν χν· παρὰ ταὰρ ταὰν θρώπινα· πλὴν ἁμαρτίας περιλήψεται δι· ἐθ
σθως· ὑπὲρ τὰν τῶν δὲ τὸ διὰ παρθένου· ἐδόξατο ἀπαράγαμα καὶ ὑπερτομῶν· καὶ τὴν διὰ γαλαίτεως προφὴν· καὶ
θυσίας προσηνέγκεν· δηλήσεται καὶ ἐκφύγησεν· ὀδὴ ἤλησθ· καὶ διέσωσαν· οὕτως καὶ πρὸς διχόμενος ἐν τοῖς ἔθροῖς
δὺ ἀγγελίοις· διὰ τῶν τοιούτων ἀμύρασται· καὶ δὴ τὰν θαυμάτων ὑπερτομῶν· καὶ τὴν διὰ γαλαίτεως προφὴν· καὶ
θυσίας προσηνέγκεν· δηλήσεται καὶ ἐκφύγησεν· ὀδὴ ἤλησθ· καὶ διέσωσαν· οὕτως καὶ πρὸς διχόμενος ἐν τοῖς ἔθροῖς
δὺ ἀγγελίοις· διὰ τῶν τοιούτων ἀμύρασται· καὶ δὴ τὰν θαυμάτων

διὰ τοῦτο καὶ ὁ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ὑπερτομῶν· ὁ ὑπὲρ τοῦ ἐμὲ γενόμενος· ὁ ὑπὲρ τοῦ ἐμὲ γενόμενος
ποιήσωμεν ταν τοῦ θέλεος· δυνεργείαν τοῖς πιστεύουσιν· οἷς ὑπὲρ τοῦ σώματος· ταὰρ διὰ τοῦ σώματος τοῦ γενόμενος
θαν τὸ λογίζεται· διὸ φησίν· ποιήσωμεν μετ ἐμοῦ· δηλονότι τὸν ἄνθρωπον· ἐπεὶ κεν τοῦ ὀνόματός σου· ἔφη περὶ τοῦ τοῦ θλίλυθα· πρὸς
οἷς ἀπειλήφασι μὲ φάσκοντες· ἀγαθὸν δὴ τοῦτο ἐλήλυθα· δηλονότι τὸ ὄνομα πεπίρασ· δηλονότι τοῦτο τοῦ ὀνόματος
ποίησον· ἀπολιναρίου Ἔλεος τὸ διὰ παράθεσις· ὃ ὑπὲρ ἀνθρώπων αἰτεῖ οὐκ ἀγαθόν· καταβιβ
αὐτὸν δηλονότι χρεία δεῖλου· οἷς τοῖς ἀξίοις ἔφη κοῦφιζεται τὰ δεινά· χρηστὸς οὖν δηλονότι τὸ χαρίζεσθαι· καὶ οὐτὸ ἴσον ἀνθρ
πίνοις οἰκτείρεται· καὶ ὡσθὴν ταραχαίσιν· καθὸ αὐτὸς ἀπὸ μίσ· καὶ ὡσπὲρ λέων καὶ τα
νῦν ἀπόν· καθὸ σαρκικὴ παθητικὴ διέλειπεν ἔφη αὐτοῦ· καὶ ὡσαύτως αἰσθητικῆς· καὶ ἀναίσθητον φύσεως· καὶ ὡσαύτως
τοῦ πουταπεινόν· καθὸ τοῖς σὺν ἀνθρώποις ἐστὶ πάσασιν ὀφεί ἀποθνήσκειν δυνάμενος· καὶ τὸ ἐξ ἁμαρτίας
τίας ἀνθρώπους· ὀδημῶν δὲ ἑαυτὸν ἀναφέρειν· μὴ δεῖ με ταχὺ τιθέσθημῶν τὴν καὶ ἑαυτοῦ· χλευάζοντες· δὲ τοῦτοις ἐλέ
γθη τῶν παράτων πολεμῶντων ἐλημῶν ἔχῃ· τὸν ὀνόμενον δι ἡμῶν· δι ὀνόματι αὐτοῦ· ἡσυχίου

Εἴρηται πολλάκις· ὅτι τὸ προσάπτου τοῦ χῦ ἀνθρώπινα
πάθη καὶ διὰ τοῦτο ἀνθρώπους ἑαυτὸν ἀνθρώπους· ἀλλαὶ καὶ οὕτω τὰ ὑπὲρ λαῶ
τοῖς τὰ πάθη οἷς σωτήριον ἐστιν· διὰ τοῦτον γὰρ ποίησον μεθ
μοῦ· πρὸς ἐθηκεν δηλονότι τοῦ ὀνόματός σου· δηλονότι τὸν
θμὸν ἀξίας· ὄνομα γὰρ τοῦ πρῶτος· διόπερ δὺ λογημέ
νος ὁ ἐρχόμενος· δηλονότι τὸν ὀνόματι κῦ λάβῃ· ὡσ ἴσος αὐτῷ τυγ
χάνων καὶ ἀπαραλλακτος· καὶ διὰ τοῦ τοῦ πρῶ
ἀγαλαμβάνων τὸ ὄνομα· καὶ διὰ οὕτως ἀξίας ἔχθαι τι
νος χάριν πρὸς ἔυχῆται· ὅτι χρήσιμον φησὶν τὸ θέλεσθαι·
θέλτος παλὶν τοῦ πρῶ ἑαυτὸν καλῶν· θέλεσμὲν ἐκφλὶ
ἀπ αὐτοῦ παρουσίας λελείφθημεν· θέλεσ δὲ τοῦ πρῶ
θὶ τόσος· γνώμη γὰρ αὐτοῦ λίαν· λίμφα πεπραικται· ἐκφ
λὶ τοίνυν οὕτως χρήσιμον· ἀξιοῖ καὶ ἀνθρώπους· διὰ τῶν
πρὸς ἀνθρώπους γενόσθαι συμπαθῆ ἀν· ποίησον μὲ
τ μου· περὶ πὶ γὰρ τοῦ σαρκὸς ἔθην τι καὶ πρὸς ἔυχεσθαι καὶ
ωθήσεται ἀν αὐτὸν· καὶ τὰ τὰ παθήματα ἀν αλαμβα
νων· ὅσα τὴν ἀνθρώπου φύσιν πρέπον ἦν·

Εὐεργέτικον οὖν καὶ μᾶλλον ἀγαθότητος· ἡσυχίου
τοῦ χῦ ἀν μόνον αὐτοῦ· τὴν δίκαιον δηλονότι ὅτι πρὸς ἀρετὴν δι
τα πάσασιν· πόθεν ἂν παλιμῳδίαν· τὴν τοῦ Ἰὼβ φωνὴν
παραίτου· δι γὰρ αὐτοῦ πλασμα λίσαν διαστὴν ἔξαν
τῶν ληφθεῖσαν σαρκῶν· ἀν αἰκαίως ἂν αὐτοῦ πέμψαν τὴν
δικείνων πλημμελῶν λογίζεται· θεοδωρήτου
τοῦτο καὶ ἐπ αὐτοῦ· δὴ τοῖς ἔθροῖς δυ αγγελίοις· ἁρμόσομεν δυ
ρίσκομεν· μείζονα γὰρ πρόσθεσιν· τοῦ πάθους· δι ἂν μὴν
ἡ ἐνσάρκου παρουσία· καὶ τί δέ φησι· πρὸς σοῦ σοῦ μὲ δικ
τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐλήλυθα· διὰ τῶν ὥ
ρας ταύτης·

ἐυσεβίου

Φροντίζων περὶ τῆς αἰτιολογίας τῶν ἐνσάρκων αὐτοῦ· αὐτοῦ τε δικείνου τοῦ προδότου· καὶ τοῦ τὴν ἐπιουλὴν
αὐτῷ συσκευασαμένου· περίπτητῆς ἀποκοπῆς· καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ὁσίων, τοῦ παντὸς ἰουδαϊκοῦ ἔθνους·
παραίτεσθαι· ὡσ φιλανθρώπως ὑπὲρ αὐτῶν ὁμολογεῖ· διόφησιν· καὶ ἵνα καρδίαμου τῶν ἄρασθαι ἐν τοῦ σμου·
διαθήκης Λέγοις δ' ἂν καρδίαν καὶ ἰσοτύχους αὐτοῦ τοῖς ἀποστόλοις τῶν ἐνόδε ὅτι ῥᾳον πίστεως
τῶν· τυγχανόντων αὐτοῦ σώματος· ἐπεὶ οὖν ἐσκορπίσθησαν οἱ μαθηταί· σκανδαλισθέντες ἐν τῇ νυκτὶ δικείνῃ·
ὅτε ἐπέλησαν ἐπὶ τοῦ κρατεῖσθαι αὐτόν· ἰούδας καὶ ὁ τῶν φαρισαίων ὄχλος· τῶν ἄρασθαι αὐτοὺς καρδίαν αὐτοῦ τυγχάνοντας
σωτῆρος· πλὴν δὲ καὶ ἑαυτὸν ἄρασθαι διὰ τοῦ· ἀλλὰ οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ· περὶ ἐχομένης αὐτοῦ· καὶ δηλονότι τοῦ σαυτοῦ μαθη
τοῦ αὐτοῦ· τοῦ ἁγίου τοῦτο βεβαίως περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς οἰκονομίας· ὑμνημένου· οὐδὲ φείσεως ἑαυτοῦ μαθη
ἡ τοῦ λίου σεως ἀν· προσδιεσμαῖς αὐτοῦ γλυκύτητος· δεῖ πολὺ κλίνεται· τὸ τεθνεῶσαι καὶ
πανέται· δι' ὧν τοσ δι' αὐτοῦ· καὶ αὐτῆς ὧν ἀπερχέται· ὁ τῆς οἰμῶν λίας αἰσίας ἐπιλεόνασεν· ὡσ θ' καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ θῦ· δηλλ
λὰ τοίνυν· χάρας ἐπαρ αὐτὸν ἡδίους· τὸ ἀνθρώπινον· ὁ πως πλεονάσασα παύσηται· τὸ τεθνάναι αἱρεῖται ὁ χς· τοῦ
τάμὲν ὑπὲρ ἡλίου ἀναιρεῖται· καὶ ὑπὸ μένει θανάτου· ἵνα λίας αἰσίας· καὶ λίαμαρτίας ἀνίκρωθῇ· καθάπερ παῦ
λος φησίν· ὁ τιὸ παλαιὸς ἡμῶν ἀνθρωπος· συνεσταυρώθη καὶ τὰ ἀχῆ· θεοδωρήτου

Διὰ τούτων τὸν θάνατον παρεδήλωσεν, σὺν γὰρ φησὶν κληθήσῃ καὶ ἀναιρεθεῖσαν παρανλησίως ἐθέλοντῶν τοῦ
ωὸν τὸ τέλος· τοῦ ἁγίου ἀγγαίας καὶ δήκην ἀτρίδων· ὑπὸ ἀνθρώπων ἀτιζομένων· καὶ ἡδίκησαν
κέφαλαὶ προφερομένων· δηλονότι· οὐ πάλιν ἔχον οἰκοῦμεν· οὐτοικίαν· ἀλλ' ἀπὸ τεθνᾶναι διαφαύλην· ποτὲ δὲ δὲ ὑπὸ
κειμένων· ἄλλοτε δὲ ἐξ ὑπὸ ῥημένων· καὶ διὰ τῶν ὑπὲρ ἡμῶν τρέχομεν· διαμίου
λίας ἀτρίδων· διὰ σθενείαν φύσεως· θαύμαζον δὲ τὸν τὸν ἀνθρώπων ταῦτα μένας· οὕτως καὶ ὑπὸ ἀσθενῆ ζωὴν διὰ ἀνθρώπους αἱ
καλαμοῦν· ἐπὶ τοῦ φανερωθῆναι ἐξ ἀσθενείας· ταχέως ἐξεδιώχθην· μετανάστασιν ἀναλλοφθέσ· λωὰ ἀπαίδευ
περὶ πάντων τῶν μαθητῶν· τὸ περὶ αὐτοῦ λέγειν· τὸ ὀξέτειν αχθῆναι ὡσὲ ἀτρίδων· ἐπεὶ ὑπὲρ διωκόμενοι καὶ ὑ
κτείνασθαι μενοι· ὑπὸ ἀνθρώπων καὶ κοινῶν θθελούντων· οὐ ταπεινούμενοι· ἀλλ' ἱκετεύοντες μᾶλλον σιοι φέρονται· καὶ πάν
τὰ ὑπὲρ οὖν οἱ μάρτυρες· δὲ κτείνασθαι τὸ ὡσὲ ἀτρίδων· ἐπάσαν τὸν ταῖς αἰῶσι διωκόμενοι καὶ ἐ
ωσ·

κβ

Οὐ γὰρ ἀμίμητον καὶ ἀπροδιάτητον θυσιάσθω μόνον. ἀλλὰ πρόθυμον καὶ κατὰ τὸ κελευόμενον. καὶ αἰχμηρὸν. καὶ μαρτυρόσοι
τῆς ἐβραϊκῆς αὐτοῦ μαθητείας ἀξιωθέντες. καὶ οἱ κριθέντες ἀρτίως εὐφρόντο. καὶ οἱ πλόμενοι ταχύ. καὶ
ταῖς χθὲς τριπλόμενοι διαπορίαις: ἰσχύον πῆ ε Εἰκότως ταῖς ὁμοπαθείαις τῆς ὁμοδοξίας. ὡς
φησὶν ἰωάννης ὁ θεολόγος. οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ τὸν νομοθέτην αὐτοῦ αἰσθέσθαι τὰ γόνατα. διὸ καὶ αἰῶσιν
γὰρ τῆς ἀρετῆς. ὧν ἐσαρκώθη. τῶν ἐμφύτων χωρὶς ἁμαρτίας ταῖς ἀνθρώποις ἦν:
τροῖον ἔλεον. τὴν προσήκουσαν ἀπολιναρίου σπ Καὶ τοῦτο τέλους τε τυχὸν ἐν. ὁρῶν τὸν γὰρ αὐτὸν
πάθους ἐμφορούμενον:
ἐστὶ τοῦ σταυροῦ. κινοῦντας κεφαλὰς ὄνειδος. οἷα. οἰκοδομοῦντα τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγεί
ρων αὐτόν. καταιτιώμενοι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ἄλλοι δὲ ὄνειδος. ἄλλοις ὅσα σῶσαι: ο=ο=ο=ο=ο=
ἰσχύον πῆ ς ταῦτα αὐτῇ τῇ λοξείᾳ γλώσσῃ. μαθήσεσθε παρέδωκεν οἱ δὲ σταυρωθέντα μαθήσεσθε
ρθυόμενοι θύλασφήμουν αὐτόν. κινοῦντας κεφαλὰς αὐτοῖς καὶ λέγοντας. οἰκοδομοῦντα τὸν ναὸν καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν αὐτόν· σῶσον σεαυτόν·
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θῦ· καταβήθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ἵνα
ἰδόμεν καὶ πιστεύσωμεν: ἀθανασίου
τοῦτο φησὶν ἁπλατὲς ἦν τι αὐτοῦ· καὶ μὴ θεωρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς
θέλων ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐκρέματο. ἵνα ἐπὶ τοῦ θανάτου τὴν ἀθανασίαν ἐπιδείξηται. καὶ τὸν ἐκ τοῦ σταυροῦ
κεφαλὰς: ἐπιτιμήσας τοῖς ἐμπαίζουσιν. ἐπιστομίσας τὰς βλασφημίας. ἐπὶ τὸν ἐκ τοῦ σταυροῦ
ἑαυτὸν ἀνέστησε. καὶ τὸν ἐκ τοῦ θανάτου. ἐπὶ τὴν ἀθανασίαν μετέστησε. καὶ τὸν ἐκ τῆς φθορᾶς. ἐπὶ τὴν
ἀφθαρσίαν ἐκάλεσε. καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀτιμίας. ἐπὶ τὴν δόξαν ἐκόμισε. καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀσθενείας. ἐπὶ τὴν
ἰσχὺν ἐκόσμησε. καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀνθρωπότητος. ἐπὶ τὴν θεότητα ἐκύρωσε. καὶ τὸν ἐκ τῆς γῆς. ἐπὶ τὸν
οὐρανὸν ἐκάθισε. καὶ τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας. ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην ἐκύρωσε. καὶ τὸν ἐκ τοῦ διαβόλου. ἐπὶ τὸν
θεὸν καὶ πατέρα ἐκόμισε. καὶ τὸν ἐκ τοῦ θανάτου. ἐπὶ τὴν ἀθανασίαν ἐκάλεσ

καὶ τοῦτο μάθοι σαν ἐπισήσασ ποίασ ἂρ αν ἰουδαίων παίδων εἰς τὴν τῶν δι αμοίασ
ἀίαν. δι εἰ μὲ θρων δ' ἐφαρισ μέναι τοῦ δ' ἐπὶ τοῦ τὸ δ' ἐπὶ τοῦ τὸ μὲν τοῦ θανάτου μυρίμα. ἀσουδαίσ τ' δι καὶ φιλοτιμίαισ τε τιμηθέντοσ. φανερόν τε καὶ θανάτῳ παραδοθέντοσ
λοσ τῆσ οἰκουμένησ δι ὅλων θῆσαν ἐπὶ τοῦ τὸ αὐτοῦ δίωναι μόσοσ. καὶ αὖ
ἰούσασ. ταὐτὰ γὰρ ὁρῶν τὰ ὀφθαλμοισ ἰουδαίων παίδων ποῶσ οὐκ ἐν τροπὴν καὶ αἰσχύνην. δικόντωσ ἐπριωάλ
λονται: ΗΣΥΧΙΟΥ πρ ἐν τροπὴν τῶν ἰουδαίων τοῦ δι αμαλλόντου. καὶ υλασφημοῦν
των τὸν χν̄. ὁ τι τὸν ἑαυτῶν οἰκείαισ αἱρέσεσι καὶ σῶσαι αὐτοὺσ ἐλθόντα σταύρωσαν· ἀλλὰ μᾶσ ταύτην
τὴν ἐν τροπὴν ἐνδύονται· οὐδὲ γὰρ ἀρνοῦν ται τὸ γεγονόσ· ἀλλ' αἰσχύνονται τοῦ σταυροῦ τὸ τολ
μήμα: ΗΣΥΧΙΟΥ πρ ἐ τὴν δι ρημένην αἰσχύνην. ὁσάκι πλοι δαπριωάλλονται ἐπί
γὰρ τοῦ τολμήματι τοῦ σταυροῦ. ὁ πὲρ αὐτοῦ ἱματίον κεκλήται· ἀρνοῦν ται τὸν δι αβλητὸν οἰκειότατον ἀδρόσωσ τὴν
οἰκουμένην διαπρ
τοῦ τοδ' ἐθναίτων ἀόσ
αἰσχύνη δι πολλὰ· δι πλο
ίδοσ αὐτοῖσ δι κόντωσ
πὲριωάλαιον γενέσθαι·
ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
Ο τόματοῦ χῦ ἡ δικαιο
σία· ἐωσ ἅδη καὶ αὐτὸσ
αὐτῆσ κεφαλή. ἀφ' ἡ
καὶ ὅσοι καθ' ἁτέρων.
διαταύτησ τοίνυν.
ὁμολογήσασθαι τοῦ
πρῖ ἐναγγέλεται· τούτου γὰρ δι' ἐναφῶν δίαν. ἐπὶ ἡ γαρίσθω
μένων: ΕΥΣΕΒΙΟΥ πο πολλῶν μὲν
νῶν δὲ πάντωσ τῶν δι' αὐτοῦ πῶσι σφυσικῶν. θεωνῶν καὶ
τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην δικαίων. αὐτὸσ γὰρ θ'
σιν ὁ δι' ὧν. ὃ πουδ' ὡσὶ τρ δι' σωσμένοι ὑπ' αὐτοῦ τὸ πάσ
μου· δι' ἃ δὲ μὶ ἐμμένω αὐτῷ· διὸ καθ' ὅλησ τῆσ οἰκουμένησ
ἐμμένω τῶν δικαίων παρ' αὐτοῦ κῦ τῷ πρῖ μνήσθη προέσιν
ἐυχαριστίαν: ΗΣΥΧΙΟΥ πρ ἐ Οὐκοῦν ἡμῶν
με πρὸσ ἀμφισβήτησιν
οἰκείαν ἐξομολόγησιν
τοῦ τοῦτο μὴ δυχαριστίαν
ἀγαλλιάσσεσθαι καταλόγῳ
ὡσπερ μὲν γὰρ τοῖσ ἰουδαίοισ
ἐπὶ τοῦ τὸ ἐπὶ τοῦ τὸ
ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
Ε ἐν γὰρ τοῖσ ἰουδαίοισ
αὐτοῦ διαφθορᾷ δικαίῳ
ἀπιστίαν· πᾶσ ὁμὲν
πλουτίᾳ πᾶσι δὲ ἐκ
θυμίᾳ· δικαίω
σύνησ αὐτοῦ παρὰ πᾶσ
ὁπὲρ σὺ μὲν δοκεῖσ δίκαιοσ εἶναι τὰ
πᾶσι δὲ ἄρι δῆσσφόδρα ὑπήκοοι καὶ
πὲριμόνου ὢσθῦ. καὶ ὁμοούσιόν δωρεὰ
μὲν ὃν λάβεσθαι. ὃ ἂν θρ γὰρ ὁ ὢσ. οὐμόνον δικαίωσίν ἐκαθίσταται τοῦ πρῦ. ἀλλὰ καὶ δικαίωσιν ἴσχυσαι· φησὶν γὰρ ὁ ἀθφα
νοσ. δῖ δον τοῖσ οὐρανοῖσ ἀγθωμένουσ. καὶ ἰῦ ἀτὼ ταν. δικαίωσιν τῆσ δικῶν αἱμάτων. οὕτωσ καὶ ὁ ταυλῆρ. δικαίωσιν ἴσχυ
σθαι λέγειαι· τοῦ ὧν· ἵνα μὲ ἀρλιμῆσ ἀξίαν ὧν καὶ πατρὸσ μάθομεν: ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΛΙΤΑ Cυδθμὶ μὰτῶν
οἰκήθησ· ὅτι τοῦ ἅλμὸν δι τοῦ χῆ ἐξιλήφαμεν· μὶ δὲ ὡ ασθῶν αἱ νομίσησ τῶν θεωρίαν τοῦ πῦσ· εὑρήσθησαν γὰρ
ἀφ' ἡλαφήσασ. ταὶσ ἑωθνῆ χθίσασ ἀρ' ἂσ τοῦ ἰοὐδαν. πρὶ αἰσον τὰ τὸν ἀριθμὸν οὖσασ· ὁσαδ' ὑχθραὶ γύριαν τῆσ προ
δοσίασ δόξαμὲν ησ. οὕτωσ ἑδὲ ἅ τοῦ ἅλμὸν. δι τὸν χῆ ἀφαιρεῖσθαι: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ πο Διαφέρ τῆσ δικαιο
σίασ· ὁ ἡμαῆ ν εἰ τὸν πρᾶ: ΔΙΔΥΜΟΥ Ε μοὶ δὲ λοκόπτι τοῦ ν' ἀοῤῥ παύτων προσχύσαντοσ
ὁπωσ τῆ θμὶ ᾶτοσ χοίαν πλουτῆσωσιν. παρίσασται δὲ εἰσδοξίαν τοῦ παύτα δοξίασ· πρᾶγμα τοσ· τῆσ καὶ φρονοῦντοσ
παλιν δίκου δικαιοσύνῃ αὐτοῦ παράσταν αι τοῦ θῦ· τὴν προφάσιν τι θέσ λέγει· τοῦ σῶσαι τὴν ψυχήν μου:

Θ ν δυσαύθωσαν οἱ ἐν δι αμαλλόν
τῶν μὲ ἐν τροπὴν. καὶ αἰσχυνθ
λόν θωσαν οὐσ οἱ δι πλοίδαι αἰχύ
νην αὐτῶν:

Θ ξομολογήσομαι τῷ κῷ σφόδρα
ἐν τῷ στόματί μου· καὶ ἐν μέσῳ
πολλῶν αἰνέσω αὐτόν:

Ο τι παρέστη δεξιῶν πένητοσ
τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιώκον
των τὴν ψυχήν μου:

Θ ν δυσαύθωσαν οἱ ἐν δι αμαλλόν
τῶν μὲ ἐν τροπὴν. καὶ αἰσχυνθ
λόν θωσαν οὐσ οἱ δι πλοίδαι αἰχύ
νην αὐτῶν:

Θ ξομολογήσομαι τῷ κῷ σφόδρα
ἐν τῷ στόματί μου· καὶ ἐν μέσῳ
πολλῶν αἰνέσω αὐτόν:

Ο τι παρέστη δεξιῶν πένητοσ
τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιώκον
των τὴν ψυχήν μου:

σπο
τ̄ηὼι κατασαρικαβόνηισιν τοῦ ικῦ. διατοῦ παρόντοσ νικατασὶημαίνει καὶ τοῦ δὺ αγγελικοῦ αὐτοῦ λόγου τοῦ ν̄ παῦ
τοῦ μικαταὶ ευρι θύ σαν ταῦτοῦ θθν οῦν· καὶ τὴὼ θισὸυ ρανοῖσ αὐτοῦ αὖ οδον· ὶσ̄ κατα ρχηαὶ ὁ ἅλμοσ λέγει. θῖ πθν
ὁικσ̄ τοῦ ικῦ μου. καὶ θὺ θισ δοξι σοῦν μου: ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Τ τι οὼὼ· θισ δοξι σοῦν ικαὶ θ ὶμνοσ τὸ
ροσ ἀπὶν· ἀλλ' θιμὲν διὰ θαυτοῦ τὴὼ τιμὼν ὄχθη. θῦ τιμὸ τέροσ· θισ θλασιοῦν παραὶ τοῦ γθν ητὴ σαν τοσ· τοῦ ὅλθυλοσκὸ
τοσ ὶωχαρισ: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ τὸ μὲν θῖ ναιῶ τοῦ δ̄ αδ̄ τοῦ ν̄ χῦ· ὡσ μολόγουν οἱ φαρισαῖοι· ὁ πὸδ ικαὶ ικσ̄ λὼὼ
τοῦ δ̄ αδ̄· λλ' μνόουν πιαν τα πασιν· τὸ λθῖ πιον τοίνυν προσῆ θησιν ὁικσ̄· θῦ τὴ πρὸσ τοὺσ φαρι σαίουσ διδασκαλί
αν οὐ τὸ ὁμολογούμθνον αὖ αι ρεῖ διδασκων ὡσ σὸ αὐτὸσ· ικαὶ ικσ̄ αὐτοῦ κατασαρίκαν· ικαὶ ικσ̄ αὐτοῦ ὡσ θσ̄ ικαὶ διὰ μι
ουργὸσ· σαφῶσ τοίνυν ὁμακαρίοσ δ̄ αδ̄· τὴὼ τοῦ διακόνου χῦ ικηρύττει θεότητα· θῖ γὰρ δ̄ αδ̄ ὁ ιασι λιὸσ· ικαὶ θὺ
σθνὴσ ιασιλειὸσ· ικαὶ προφητικὸσ χάριτοσ λῖ ζιωμθνόσ· ικύριον θαυτοῦ ικαλθῖ τὸν διάκονόν τὴὼ χῦ· οὐκ ἀρ ὁμόγον
αὖ θρωποσ· ικαπὰ τὼν ἰουδαίων αἱρέσεων· ἀλλα ικαὶ θσ̄· ὡσ τοῦ δ̄ αδ̄ διὰ μι ουργὸσ· τὸν ικαὶ ικσ̄· ικαὶ τὸ κοινὸν δόξῃ τὸ
νομάτων τὴὼ ταυτότητα τῆσ οὐσίασ δηλοῖ· ικσ̄ γὰρ ικσ̄ λόγοι· ικαὶ οὐκ ικσ̄ ικσ̄ πόματι· οὐ δόξῃ οἱ ματι· ικαθὸν θισδε
ξιωνὶ μου· μεγαμθνοῦν ικαὶ τοῦτο· οὐμόνον ὑπὲρ τὴὼ αὖ θρωπὼθίαν φύσιν· ἀλλα ικαὶ ὑπὲρ ἅπασαν τὴὼ ικτίσιν· πλὼὼ
αὖ θρωπων ὧν ασ ικαὶ τοῦτο δῖρῆται· ὡσ γὰρ θσ̄ ὁικσ̄· αἰ ώνιον ὄχθι τὸν θρόνον· ὁ θρόνοσ γὰρ σου ὁ θσ̄· θὶσ αἰ ώναιὸ
νοσ· οὐ γὰρ μθατὸν αρῦ ικαὶ τὸ παῦθοσ· ταύτησ ὡσ θσ̄ τὴσι μὸ λῖ ζιώθη· ἀλλ' ὅλα μθνώσαν θρωποσ, ὁ ὑπὲρ δῖχθν
ὡσ θσ̄· οὐ γὰρ ταπθινοσ ὧν ὑπώθη· ἀλλ' ὑπὶ αρσ ὧν ικαὶ θν μορφὴ θῦ ὑπάρχων ἑαυτὸν ἐκένωσεν θαυτὸν· μορφὴὼ δοῦ
λου λαμὼν· διὸ ικαὶ ὁ θσ̄ ὑπερ ὑψωσεν αὐτὸν· ὁμονογθν ὶσ̄ ὁ ὧν θισ τοῦ κολπωνὸσ τοῦ πρσ̄· θισ θίνοσ ἐξηγήσατο· ικαὶ αὐτοσ δεῦ
ικσ̄ φησὶν· ἀφ' θῦ τοῦ πρὶ ικαὶ ὁ πὴρ θνθμοὶ· ικαὶ ἀλλαχοῦ· δοξασον μέσου πθρ τὴὼ δόξὴὼ ἣν ἐῖχον παρασοὶ· πρὸ τοῦτον ικόσμου
γθνὸσθαι· ὡσ αὖ τοῦ πρὶ ικαὶ ὁ πὴρ θνθμοὶ· ικαὶ ἀλλαχοῦ· δοξασον μέσου πθρ τὴὼ δόξὴὼ ἣν ἐῖχον παρασοὶ· πρὸ τοῦτον ικόσμου
ποιήσαι ντικοῦ· ἀλλ' ἰδιόσωμα τὸσθθίασ γραφὴσ· οὕτω γὰρ ικαὶ διατοῦ προφήτου φησὶν ὁ θσ̄· ἀφ' ὑμῶν ἀφ' ὑμῖ· ικαὶ
ὅσοσ αὖ κατὰ ἠράσθη ταιἀφ' ὑμῖ· διὸ λουδὲ ὁ πὸσ συμφθρι οριζόμθνοσ· τὸ θῖ ναι τοῦ θῦ τὸ γὴρασ τοῦ αὖ θρώπων·
θῖ γὰρ πθρὶ ὧν οὗ ικαὶ γὴσ φησιν· ὁ προφήτησ αὖ τοι α πο λοὼ ταισὺ δθὺ ἀμθνοσ θῖ ικαὶ πάλιν· σὺ δθὸ αὐτὸσ θῖ
ικαὶ τὰ ἔτησ οὺ ικ ἐκλείψουσιν· πολλῷ μᾶλλον αὖ θρώπων ικαὶ γὴρον τῶν ικαὶ ὑθλιβομένων· διαμένει τοῖσ ὅλοσ
ὁ ποιητὴσ· τοῦτο θοῖκε τοῦ α πο στολικοῦ θισεῖνο· ῥητόν· δθῖ
γὰρ αὐτοῦ ιασιλεύ θιν· αἴχρισ αὖ θῆ παῦ πάσ τοῖσ ὀχθροῖσ
αὐτοῦ· ὑπὸ τοὺσ ποδασ αὐτοῦ· οὐ δὲ γὰρ θν παῦ πάν τὸν αἴχρι
χρόνου δῆλοσ τι κόν· ποῖον γὰρ αὖ ἐχοι λόγον· ἕῖ μθν τι
νων αὖ τὴ λοσ ὁ ικῦ ιασι λεῦ θιν αὐτῶν· μεταδῶσαι τοῦ
ὑπὸ ταγῆὼ ἀφ αιρθῖσθαι τὴὼ ιασι λθῖ αν· ἐΥΣΕΒΙΟΥ
C φοδρα ικαὶ αἰκριῶῆ ικαὶ ἀλη θῆ λόγον· ὑπὸσ τὴμὲν α πο στολῖ
κὴμοὴ θῖ ρῆται· προσ οὖν δ̄ αδ̄ θν πῦ ικαλθῖ αὐτοῦ ικῦ· οὐ
γὰρ αὖ θισ τοσ πῦ ὰ τοσ αἰ ῶνοσ· ὁ ὶσ τθὶὼ ὑψων ὁ δ̄ αδ̄· τὸ
ὅῖπθν ὁικσ̄ παῖ ικῶ μου ικ' ἀθου θισ δοξι σοῦν μου· πό θθν γὰρ
παρ ὧὼ αἰῶνῖ ὼ λογισμὸὼ ὶ γνω σισ· τῆσ τοῦ πρσ̄· προσ·
τοῦ ὀ νομασμθνόν ου αὐτοῦ ικῦ ικσ̄ νο λογίασ· ὁ μὲν οὖν θρό
νοσ· τὴὼ ιασι λικὴὼ αἴξίαν σημαίνθι· ὶ δθι καθισισ τὸ
μεναίον ικαὶ τὸ ὁδραῖον ικαὶ ἀσάλευ τον· τῆὸ δῆ τὴ ιασι
λεῖα διαμονῆὸ· τὸ δ' θισ δοξι σοῦν τὸ τοῦ ἀριθ σὸν δῖ ναιτὶς
δοξι σὼν τοῦ πρσ̄ δορῆμά των ικοινω νοῦ· παῦ ταγὰρ
τὰ δοξι σὰ· φαυλρὰ τὰ ικαὶ ἀμαθὰ ικαὶ σρῖα· χορηγεῖ ὁ ὸσ ὡσ
παρα πρσ̄· ὀχθροὺσ δὲ φησὶν· τοὺσ δι ατοῦ προτεθαμθνου
ἅλμοῦ δὲ δῆλοῦμθνόν ουσ· ικαὶ οὐ μόνον· ἀλλα ικαὶ πάσασ
τασ αἰ ῶνασ ὑπ ικθιμθνασ ὧν αὐτοῦσ· παῦ τασ γὰρ ὑπὸ τοὺσ
πόδασ αὐτοῦ· θλίσθιν ὁ πὴρ ὑπαγ λέπεται δι ατοῦ προκθιμθνου ἅλμοῦ: ΔΙΑΥΓΜΟΥ πλὴρ ὠσαν τὴὼ οἱ
κονόμιαν ικαὶ ικκλησ̄ ρου μὲν αἰ ασταί τι ικαὶ θισ· οὐρανοῦ δὲ αἰ ηλθθί τι· τὸ ὑπὸ ικῦ ικαθου θισδε
ξιῶν μου ικαὶ πάδζῆσ· τοῦ τέστιν ὁ πὴρ· παῦ λοσ γὰρ οἱ δθν μφατὴὼ αὖ αλη τὴν παῦ τὴν θῖ ρῆσθαι τὴὼ φωνὴὼ·
διατοῦ φαὐ αι ικαθαρισμὸν τῶν ἁμαρ τῶν λοῶν ποιησαί μθνοσ· θισ καθῆσθν ἐὶ δοξι αῖτῆσ μεγαλωσυ νῆσ θῆ ὑπὲ
λοισ ικαὶ πάδζῆσ· ΚΑΙΠΑΛΙΝ τι ηγὰρ τοῦ ἀγγέλου θῖ ρῆκεν ποτε ικαθου θισδε ξιῶν μου· ικσ̄ τοίνυν αὖ τὸ πὴρ· τῶν
προσαυτοῦ γθγθν ημένων ὁ παῦ τῶν· λέγει τῶὸ ικῶ τῆσ ικτίσεωσ· ικαθου θισδε ξιῶν μου· θῶ σαὐ θῶ τοῖσ ὀχθροῦσ ου ὑπὸ
ποδιὸν τῶν ποδῶν σου· λέγει δὲ ὁ πὴρ τῶὸ ικῶ· ὡσ αὐ θῖ ποι τῶὸ πὴρ ικῶ ικαὶ ὑῖ· πρῖ· οὐγὰρ προφορᾶ χρόνου ἦν δια
λείγαι τῶὸ ικῶ· αὐτὸσ γὰρ αὐτοῦ μόνοισ σ· ἀλη θῆ ὶ αὐτθ ικαὶ σοφία ικαὶ λόγοσ· ικαὶ θῆ ταὶ δὲ θῦ τοῖσ δοξιοῖσ ὁικσ̄ τοῦ ικῦ
θῖ γὰρ σώματι ὧν οὐ τω ικῶσ· ὶ θῖ χθῦ οὐ ταῦ ταλέγων· ικαὶ θῆ πὸ πτω τὸ δοξιοῦ ὀχηὸ τοῦ μθν· δε χιοῖ τοίνυν οὐ
τοῦ θῦ· οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ικαθὸ θσ̄ ικαὶ ἅγιοσ ικαὶ ἀγαθοσ ὀφειλοῦσι κ ἀλλωσὶ λῆ σθαι· ὶ ὀαίματοσ πρῖ ιασι λθῦ
ων· τὸ γὰρ ικαθου θισδε ξιῶν σημασι νευσιν τοῦ ὧν δῆλοῖ προ αγορᾶ: ΗΣΥΧΙΟΥ ἵ ναδθι χθῆ τοῦ
πρσ̄ ικαὶ τοῦ ὧν· τὸ θῦ παῖ μὸ μόνον τιμον· ικαὶ ὁ πιοῦ ικαὶ τοσ θαυ τὸὸ ὁ ὸσ· ἀρ παζειν ιασι λθίασ ὶ θθότητοσ ἀξίαν.
διὸ φησὶν ὁ παῦ λοσ· οὐχ ἁρ παγμον ἡγήσατο τὸ θῖ ναι ἰσαυτῶὸ· ἀλλ' θν δοι ικοῶν τοσ τοῦ πρσ̄ ικαὶ χαί ρον τοσ τὴν τοῦ
ὧν ἀξί αν· τὴὼ ιασι λειαν τῶν ὁμότιμον προ αγὸν πρᾶ ικ ἐξέτη τα· ἐῶ θι δὲ ἀφ' θῦ διὸ ξιὸν τῆσ προσ ἡμᾶσ ικαὶ
θῆ ικασι ικαταπαύ σθοσ λέγει· θῖ γὰρ ὀχθροὶ ὁ απὸ στολοσ δῆλοῖ ιοσὸν· ὁ ταν ικαταργῆσῆ ταὶ ἀρ χὰσ ικαὶ τὰσ ἐξουσίασ· ικαὶ τοὺσ
ικοσμοκρά τορασ· ὅχαποσ ὀχθρὸσ· ικαταργεῖται ὁ θαύ ατοσ:

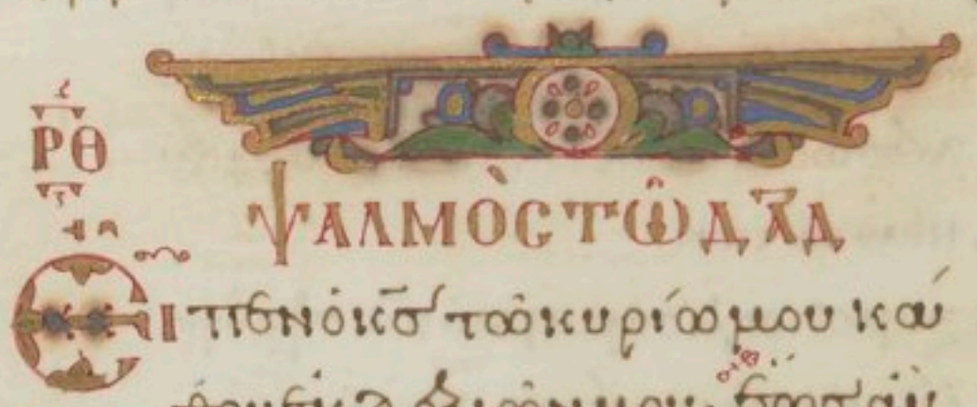

τὸν δὲ ἀγγελικὸν φησὶν λόγον τὸν ἀπὸ τῆς ἁλμυρίου· ὃς καὶ παρ' ἄλλοις τοῦ τοῦ θεοῦ καθεστήκει ῥαύδον ἄμβωσιν· τὴν δὲ ἀμφ' αὐτοῦ φησὶν· καὶ τὰς σκοπιὰς μέμψηται· ἐπεὶ δὲ διὰ θεοῦ θέλων ἀρχὴν ταῖς ἀποστροφαῖς ματαν· διὰ τί καὶ τὸν μονήλιον θεὸν· διὰ τί καὶ ταῦτα ματαν διὰ γάσατο· διὰ θεὸν ἀρχαίμενον τὸ κήρυμα· παντα χοῦ τῆς οἰκουμένης ἑαυτῆ· ΙΕΔΙΜΕΤΟΛΙΤΑ Οὐκ ἀν δέ τις ἁμάρτοι· καθ' ὃν γὰρ ῥαύδον ἄμβωσιν διὰ τοῦ γὰρ ἡ ῥαύδος· ἡνίκα καὶ θάλασσαν ἐβόησε καὶ ἄμβωσιν πολλὴν διὰ πολέος· μετὰ ταῦτα ὄχλον θούτων τῆς ῥαύδου· παντα χοῦ τῆς οἰκουμένης οἱ ἀπόστολοι· παρὰ ταῦτα διὰ ἀβίργασατο· ταύτην ἐπιφερόμενοι παντα χοῦ· λαμπτῆρα τῶν ἀρχῶν· ἀπὸ ἱεροσολύμων· ΙΣΧΥΡΙΛΛΟΣ Τ ΑΛΕ γράφει γὰρ ἡμῖν ῥαύδον ἄμβωσιν· ὀχῶ οὐ δὲ ἡμῖν διὰ σοῦ τῆς ἀποστολικῆς λογῶ· ὅτι· διὰ τοῦτο καὶ ἐπουράνιος μάζεται· οὐ γὰρ ἐπὶ γῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀδὰμ ἐπουράνιον ῥαύδον ἄμβωσιν ὀχῶ· ἀλλ' ὄχου ρανοῦ καὶ αὖθις· καὶ πάντων τοῦ μαικαρίου παῦλου φωνῶν· ΕΥΣΕΒΙΟΣ ῥαύδον δὲ ἄμβωσιν ὃν τούτοις λέγου μεν τὸν θεολογικὸν λόγον διρῆσθαι· ἐπεὶ μὴ ποτε καθ' ἕτερον τρόπον· ῥαύδον ἄμβωσιν διρήκασιν· ὁ μὲν οὖν θεολογικὸς λόγος· ὁ τῆς παλαιᾶς διαθήκης· ὁ μὲν οὖν ἀγγελικὸς λόγος· ὁ τῆς νέας καλεῖται· καὶ τῆς καταστάσεως οἰκονομικὸς καὶ σωτήριος· διὰ ταῦτα ῥαύδος· καὶ τῆς καταστάσεως ἐκκλησιαστικὸς καὶ ἀποστολικὸς· διὰ τοῦτο καὶ πολεμίων· σωτηρίσατο· ἀμαλεκίτας λέγει τὰ ἔθνη· ὅτι ῥαύδον ἄμβωσιν διὰ τοῦ ἐχθροῦ σου· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ ἡμεῖς δὲ φαμεν ῥαύδον εἰκότως διεσταλμένην· καὶ ἄμβωσιν τὴν ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν· καὶ τὴν ἀποστολικὴν· καὶ γὰρ ἐκείνη θλεγεν· διὰ τοῦ ἀποστόλου· ἐπεὶ καὶ ἐν πολλοῖς τόποις ἐκάλεσε τὸν ἀπόστολον ἄγγελον· τί γὰρ τῶν ἀμβώσεων ταύτης ἴσον· αἱ τῶν προφητῶν ἀπειλαὶ καὶ αἱ τῶν ἀποστόλων παραινέσεις· καὶ τὰ εὐαγγέλια· καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει νίκαι καλαὶ· τί γὰρ τῶν ἀμβώσεων ταύτης ἴσον· αἱ τῶν μαρτύρων ἀθλήσεις· καὶ τὰ τῶν ὁσίων κατορθώματα· ἃ θεῖος ἔρως ἐνεργάζεται· καὶ τοῖς ἐμοῖς αὐτοῦ τοῖς· ΔΙΑΣΤΟΜΟΣ τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα ἀσιλείας θύεται· θασὶ μαίνει οὖσαν ῥήματος σῶ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῆς ἀναβάσεως· ἵνα ἀφέσεις ἁμαρτιῶν· ἐπὶ γὰρ ὅταν ῥαθυμήσωσιν ἀλλαχοῦ φέρεται· μαίζει καὶ χεῖρα γογγύ· καὶ ὁ ταῦρος δείλιμαις χείραρα γλί· μαίζει τοῖς δαίμοσιν· ἀφ' ἁγιάσας ἀναβρήσσει· καὶ ῥαύδος ἀναβόησε· ὡς ἀποστάντα αὐτὸν ἐκβρήσσει· ταύτην τοίνυν τὸν ὄχῶ πόθεν ἐξαπίνης θίλει θίστησιν ὁ φησίν· διὰ γὰρ αὐτοῦ ὁ μονογενὴς ἐθεάθην· διὰ τοῦ παθητοῦ δόξαν ἀρχὴν· τὰ παρ' αὐτοῦ πρὸς ἀμαρτίαν ΙΩ Ε ΙΣΩΝΕΤΑΝ τοῦ παθεῖν παραδόσεις· ἵνα ἀφέσεις ἁμαρτιῶν· ὄρα προφήτην ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον· διαλάμπουσαν· πίγαρ ἐξαίρετος καὶ ἀποστολικὴ ἐν μέσῳ τοῦ ὀχθροῦ σου· ἐν μέσοις θέλουσι· καὶ ἐμμέσοις ἰουδαίοις· οὕτω γὰρ αἱ ἐκκλησίαι καταφυτεύθησαν· ἐμμέσαις ταῖς πόλεσιν· οὕτω σθ κρατήσαν καὶ περιέβλεπον· τοῦτο τὸ ἱερώτατον τῆς λαμπρᾶς πράξεως· τὸ ἐμμέσοις τοῖς πολεμίοις ἀναστήσαι θυσιαστήριον· καθάπερ πρόκειται ἐμμέσου θηρίου· καὶ ἀρνησάμενος μάρτυρα λύκων· τοῦτο γὰρ καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς θλεγεν· ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· ΚΑΙΜΕΤΟΛΙΤΑ Οὐκ ἐν πέννῃ ἐν μέσῳ τοῦ ὀχθροῦ σου· ἀλλὰ κυρίου· ἵνα ἀδῇ χὶ οὐδὲ εἰς παρατάξεως τὸ τρόπαιον γινόμενον· ἀλλ' ὄχει τὰ λίθων δέσμα· οὕτω γὰρ οἱ ἀπόστολοι τοῦ χῦ ὄχον τὸν ἐν αὐτοῖς·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τὸν καιρὸν τῆς κρίσεως διὰ τούτων σημαίνει· θηνῶ δὲ ἀμβιβάσαι πάντας κρίνει θέλοντος μᾶλλον ἀλλ' ἀπολέσθαι λαὸν αὐτοῦ· ΚΥΡΙΛΛΟΣ Ἡμέρα γὰρ ἀμβώσεως τοῦτ' ἔστι καθ' ὃν ὁ κύριος κρινεῖ τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἡ ξιέδεσαν πάντες καὶ αὐτό φθε· αὐτὸς γὰρ θεὸς ἔρχεται καὶ οὐκ ἐν θέλει αὐτὸ τὸν πρᾶον· τὴν ἀναρχον τῆς οἰκείας φύσεως· οἷον θέλει πάντα ἀρχήν· καταμένον τὸ ἔχον διὰ τοῦτο ἄνωθεν ἀρχὴν θέλει πρᾶος· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ Ἡμέρα δὲ ἀμβώσεως· τὴν διδυτέραν αὐτοῦ σῆς θέλειαν φανῆναι· καὶ ἐν τῷ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ φησὶν ἀνατελεῖ ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· ΙΩ Ε ΙΣΩΝΕΤΑΝΤΙ τί δὲ μαθεῖν ἐστὶν ἀρχή· ἐν σοὶ ἡ ἀρχή· οὐκ ἐν ἄθρον ἐστὶ γενομένη· ἀλλ' ἐν σοὶ οὖσα ἀεὶ πάντος· ὁ πέρ καὶ ὁ ἡσαΐας ἔφασε διὰ λαὸν ὁμοίως εἰλεγε· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐστὶν τοῦ ὄμου αὐτοῦ· τοῦτ' ἄρ' ἐν θέλει αὐτό· ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ φύσει αὐτοῦ· ὁ πέρ ἐστὶ παῦλος ὁ λέγων· ὃς ὢν ἐν μορφῇ θεοῦ οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο· τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε· τὸ δὲ ἐκένωσε τοῖς πολεμίοις τοῖς πολεμίοις ἀνεῖλε θυσιαστήρια· καθάπερ πρόκειται θεμέσου θηρίου· καὶ ἀρνησάμενος μάρτυρα λύκων· τοῦτο γὰρ καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς θλεγεν· ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· ΚΑΙΜΕΤΟΛΙΤΑ Οὐκ ἐθέλησε καὶ ἐμμέσου τοῦ ὀχθροῦ σου· ἀλλὰ κυρίου· ἵνα ἀδῇ χὶ οὐδὲ εἰς παρατάξεως τὸ τρόπαιον γινόμενον· ἀλλ' ὄχει τὰ λίθων δέσμα· οὕτω γὰρ οἱ ἀπόστολοι τοῦ χῦ ὄχον τὸν ἐν αὐτοῖς·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τὸν καιρὸν τῆς κρίσεως διὰ τούτων σημαίνει· θηνῶ δὲ ἀμβιβάσαι πάντας κρίνει θέλοντος μᾶλλον ἀπολέσθαι λαὸν αὐτοῦ· ΚΥΡΙΛΛΟΣ Ἡμέρα γὰρ ἀμβώσεως τοῦτ' ἔστι καθ' ὃν ὁ κύριος κρινεῖ τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἡ ξιέδεσαν πάντες καὶ αὐτό φθε· αὐτὸς γὰρ θεὸς ἔρχεται καὶ οὐκ ἐν θέλει αὐτὸ τὸν πρᾶον· τὴν ἀναρχον τῆς οἰκείας φύσεως· οἷον θέλει πάντα ἀρχήν· καταμένον τὸ ἔχον διὰ τοῦτο ἄνωθεν ἀρχὴν θέλει πρᾶος· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ Ἡμέρα δὲ ἀμβώσεως· τὴν διδυτέραν αὐτοῦ σῆς θέλειαν φανῆναι· καὶ ἐν τῷ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ φησὶν ἀνατελεῖ ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· ΙΩ Ε ΙΣΩΝΕΤΑΝΤΙ τί δὲ μαθεῖν ἐστὶν ἀρχή· ἐν σοὶ ἡ ἀρχή· οὐκ ἐν ἄθρον ἐστὶ γενομένη· ἀλλ' ἐν σοὶ οὖσα ἀεὶ πάντος· ὁ πέρ καὶ ὁ ἡσαΐας ἔφασε διὰ λαὸν ὁμοίως εἰλεγε· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐστὶν τοῦ ὄμου αὐτοῦ· τοῦτ' ἄρ' ἐν θέλει αὐτό· ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ φύσει αὐτοῦ· ὁ πέρ ἐστὶ παῦλος ὁ λέγων· ὃς ὢν ἐν μορφῇ θεοῦ οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο· τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε· τὸ δὲ ἐκένωσε τοῖς πολεμίοις τοῖς πολεμίοις ἀνεῖλε θυσιαστήρια· καθάπερ πρόκειται θεμέσου θηρίου· καὶ ἀρνησάμενος μάρτυρα λύκων· τοῦτο γὰρ καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς θλεγεν· ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· ΚΑΙΜΕΤΟΛΙΤΑ Οὐκ ἐθέλησε καὶ ἐμμέσου τοῦ ὀχθροῦ σου· ἀλλὰ κυρίου· ἵνα ἀδῇ χὶ οὐδὲ εἰς παρατάξεως τὸ τρόπαιον γινόμενον· ἀλλ' ὄχει τὰ λίθων δέσμα· οὕτω γὰρ οἱ ἀπόστολοι τοῦ χῦ ὄχον τὸν ἐν αὐτοῖς·

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τὸν καιρὸν τῆς κρίσεως διὰ τούτων σημαίνει· θηνῶ δὲ ἀμβιβάσαι πάντας κρίνει θέλοντος μᾶλλον ἀπολέσθαι λαὸν αὐτοῦ· ΚΥΡΙΛΛΟΣ Ἡμέρα γὰρ ἀμβώσεως τοῦτ' ἔστι καθ' ὃν ὁ κύριος κρινεῖ τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἡ ξιέδεσαν πάντες καὶ αὐτό φθε· αὐτὸς γὰρ θεὸς ἔρχεται καὶ οὐκ ἐν θέλει αὐτὸ τὸν πρᾶον· τὴν ἀναρχον τῆς οἰκείας φύσεως· οἷον θέλει πάντα ἀρχήν· καταμένον τὸ ἔχον διὰ τοῦτο ἄνωθεν ἀρχὴν θέλει πρᾶος· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ Ἡμέρα δὲ ἀμβώσεως· τὴν διδυτέραν αὐτοῦ σῆς θέλειαν φανῆναι· καὶ ἐν τῷ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ φησὶν ἀνατελεῖ ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· ΙΩ Ε ΙΣΩΝΕΤΑΝΤΙ τί δὲ μαθεῖν ἐστὶν ἀρχή· ἐν σοὶ ἡ ἀρχή· οὐκ ἐν ἄθρον ἐστὶ γενομένη· ἀλλ' ἐν σοὶ οὖσα ἀεὶ πάντος· ὁ πέρ καὶ ὁ ἡσαΐας ἔφασε διὰ λαὸν ὁμοίως εἰλεγε· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐστὶν τοῦ ὄμου αὐτοῦ· τοῦτ' ἄρ' ἐν θέλει αὐτό· ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ φύσει αὐτοῦ· ὁ πέρ ἐστὶ παῦλος ὁ λέγων· ὃς ὢν ἐν μορφῇ θεοῦ οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο· τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε· τὸ δὲ ἐκένωσε τοῖς πολεμίοις τοῖς πολεμίοις ἀνεῖλε θυσιαστήρια· καθάπερ πρόκειται θεμέσου θηρίου· καὶ ἀρνησάμενος μάρτυρα λύκων· τοῦτο γὰρ καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς θλεγεν· ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· ΚΑΙΜΕΤΟΛΙΤΑ Οὐκ ἐθέλησε καὶ ἐμμέσου τοῦ ὀχθροῦ σου· ἀλλὰ κυρίου· ἵνα ἀδῇ χὶ οὐδὲ εἰς παρατάξεως τὸ τρόπαιον γινόμενον· ἀλλ' ὄχει τὰ λίθων δέσμα· οὕτω γὰρ οἱ ἀπόστολοι τοῦ χῦ ὄχον τὸν ἐν αὐτοῖς·

ῥ αύδον δὲ ἄμβωσον ὅξ απὸ σβολὴ σοι κὸν δικσιὸν:

καὶ κατὰ κυρίου δικ μόσου τοῦ ὀχθρόν σου:

Μ θασοὺ λὶ ἀρχὴ δὲ ν λὶ μόρατὸ σ δὲ ν ἄμβωσόσου:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

τὸν καιρὸν τῆς κρίσεως διὰ τούτων σημαίνει· θηνῶ δὲ ἀμβιβάσαι πάντας κρίνει θέλοντος μᾶλλον ἀπολέσθαι λαὸν αὐτοῦ· ΚΥΡΙΛΛΟΣ Ἡμέρα γὰρ ἀμβώσεως τοῦτ' ἔστι καθ' ὃν ὁ κύριος κρινεῖ τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἡ ξιέδεσαν πάντες καὶ αὐτό φθε· αὐτὸς γὰρ θεὸς ἔρχεται καὶ οὐκ ἐν θέλει αὐτὸ τὸν πρᾶον· τὴν ἀναρχον τῆς οἰκείας φύσεως· οἷον θέλει πάντα ἀρχήν· καταμένον τὸ ἔχον διὰ τοῦτο ἄνωθεν ἀρχὴν θέλει πρᾶος· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ Ἡμέρα δὲ ἀμβώσεως· τὴν διδυτέραν αὐτοῦ σῆς θέλειαν φανῆναι· καὶ ἐν τῷ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ φησὶν ἀνατελεῖ ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· ΙΩ Ε ΙΣΩΝΕΤΑΝΤΙ τί δὲ μαθεῖν ἐστὶν ἀρχή· ἐν σοὶ ἡ ἀρχή· οὐκ ἐν ἄθρον ἐστὶ γενομένη· ἀλλ' ἐν σοὶ οὖσα ἀεὶ πάντος· ὁ πέρ καὶ ὁ ἡσαΐας ἔφασε διὰ λαὸν ὁμοίως εἰλεγε· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐστὶν τοῦ ὄμου αὐτοῦ· τοῦτ' ἄρ' ἐν θέλει αὐτό· ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ φύσει αὐτοῦ· ὁ πέρ ἐστὶ παῦλος ὁ λέγων· ὃς ὢν ἐν μορφῇ θεοῦ οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο· τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε· τὸ δὲ ἐκένωσε τοῖς πολεμίοις τοῖς πολεμίοις ἀνεῖλε θυσιαστήρια· καθάπερ πρόκειται θεμέσου θηρίου· καὶ ἀρνησάμενος μάρτυρα λύκων· τοῦτο γὰρ καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς θλεγεν· ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· ΚΑΙΜΕΤΟΛΙΤΑ Οὐκ ἐθέλησε καὶ ἐμμέσου τοῦ ὀχθροῦ σου· ἀλλὰ κυρίου· ἵνα ἀδῇ χὶ οὐδὲ εἰς παρατάξεως τὸ τρόπαιον γινόμενον· ἀλλ' ὄχει τὰ λίθων δέσμα· οὕτω γὰρ οἱ ἀπόστολοι τοῦ χῦ ὄχον τὸν ἐν αὐτοῖς·

τοδὲ· ὃν ταῖς λαμπρότησι τοῦ πατρὸς ἀϊδίως ὄντα καὶ συναΐδιον ἐκ τοῦ πατρὸς γεγεννῆσθαι· οὐδὲν ἕτερον· εἰ ταὐτὸν ἐρεῖν ἐστι τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς γεγεννῆσθαι καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς εἶναι τὸν υἱόν· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεσθαι ἐστίν· ἐκ γὰρ τοῦ ἑνὸς τὸ ἕν· καὶ ἐκ τοῦ μιᾶς τὸ μία· καὶ ἐκ τοῦ θεοῦ τὸ θεός· ὡς ἐκ τοῦ φωτὸς τὸ φῶς· καὶ ἐκ τοῦ πνεύματος τὸ πνεῦμα· καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου τὸ ἅγιον· καὶ ἐκ τοῦ σοφοῦ τὸ σοφόν· καὶ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ ἀγαθόν· καὶ ἐκ τοῦ βασιλέως τὸ βασιλεύειν· καὶ ἐκ τοῦ κτίσαντος τὸ κτίζειν· καὶ ἐκ τοῦ ποιήσαντος τὸ ποιεῖν· καὶ ἐκ τοῦ ὄντος τὸ εἶναι· καὶ ἐκ τοῦ ἀϊδίου τὸ ἀϊδίως εἶναι· καὶ ἐκ τοῦ ἀϊδίως ὄντος

Κ σὸν δικαιοσύνην σου σωσάθλασσαν
θὴν ἡμέραν ὀργῆς σου τοῦ μασιλέως.
Κρινοῦσι θὴν τοῖς ἔθνεσι πλήρωσι
πτώματα· συνθλάσουσι κεφα
λὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν·
Θιχνὶ μάρρου θὴν ὁδὸν πίεται·
διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν·

τοῦ πρὸς διάνοιαν. καὶ θου δικαιοσύνην μου τὸ ὡς μὴ λέγειν ἰσότ εἰκαιοσύνην σου. ὡς φασι ροὺς θαι μὴ τὸ πικρῶς διαβάλλειν τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀγῶνα· ἰδοὺ γὰρ αἱμαὶ καὶ αἱρὰ τοῦ διαβάλλειν ἀτὴν καὶ ὁ πλὴρ αὐτοῦ δικαιοσύνη· ὁ πρὸς ἀλλὰ ἀτὸν διάβολον· ὡς σωτὴρ ὁ πλὴρ διὰ μὸ· καὶ ὁ ὢν διὰ τὸ πρὸ· οὗτος ὁ ὢν τοῦ πρὸς δίκαιος. καὶ ὁ πλὴρ τοῦ ὢν δικαιοσύνην αὐτοῦ· ἡ ⊙ ραὸν ὁ πὶ τοῖς ἀθου δικαιοσύνην μου· οὗτός τοι τοῦτος ἀληθὴς λαὸς τοῦ· ἀλλαχοῦ πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ ὢν δικαιοσύνην αὐτοῦ· ταπεινὰ ταῖς σότητος· διὰ γὰρ ὁ ὢν δικαιοσύνη κατοῦξεται· πρὸς αὐτοῦ παλιμὸ πλὴρ διὰ ναι τὸν δόξαν λέγει· οὐ δὲ ἡμέρ
ὀργῆς αὐτοῦ· σωθλασεῖ μασι λεῖς· πλήρωσι· ὁ λαὸς ἐλάβ· παρέδησαν· οἰμασι λεῖς τῆς γῆς· καὶ οἱ ἀρχοντες συνῆχθη
μασι λεῖς λέγομ· Διάψαλμον τοῖς νοητοῖς μασι λβιὸ οὐκ ἀλλοις τυγχάνοντας· ἀρχομ καὶ ἐξουσιασμὸν καὶ
κοσμοκρατόρων τοῦ σκότους· οἱ αὐτοὶ δὲ ἀσὶ μ οὗτοι· οἱ νῦν ποδάσαν τοῦ σρῦ τιθέμενοι· οὓς τοῦ διαπλὸ καὶ αἰ
καὶ πορηρίαμ· ὧν θιλαμ τὸ ὀχθροὶ αὐτοῦ· πλὴ σωθλασθῆναι παύσονται· τοῦ δὲ ναι πολέμιοι· καταργουμένου
ἐπουσίου· πάσης ἀρχῆς καὶ πάσης ἐξουσίας· τοιαύτης· ἡμέρα δὲ ὀργῆς· οἰκαιρὸς τῆς ἀμαρτίας πεπαίσθωσαν·
ἐν ταῖς γραφαῖς λέγεται· ἰῶ ε΄ ικωνιστὰν Οὐκ ἀπὸ σὰμ ἀρ τοι τοῦτοι καὶ πρὸ τῶν παρόντων λέγομ·
τῶν ἔπαμεν ἀμενῶν τῆς ἐκκλησίας· καὶ πὶ τῶν μελλόντων· τῶν δοσαν ἡμῶν τῶν δύο θεσίας· ἐπὶ ἀρ ἡμῶν τῶν καὶ ἰδοὺ
σαν· τοῦ ἁγ τ τὸ τὸ κρίνειν θὴν τοῖς ἔθνεσι· τοῦτο δὲ διὰ καὶ σὺν· καὶ τὰ κρίνειν θὴν τοῖς δαίμονας· νῦν γὰρ κρίσις ἐστὶ
τοῦ κόσμου τούτου· λοιμασίου τὸ δὲ θὴν φησὶν τῶν ἀκαθάρτων δαιμόνων· διὰ τὸ τὴν περίσσου σι καιρὸ
κολάζων· τῶν μάτων ἀπὸ δίκης πλήρης· τοῦτ ἐστὶ τὸν διαφάνειαν πολυμερῆ τῆς γῆς τιμωρίας· Διάψαλμον
⊙ υδὲν ἀλλ ἐνοῦ θῶν καὶ ἀμέτοχον τῆς ἀπὸ αὐτοῦ πληρότητος· τῶν ἐπὶ σωτηρίαν ἀπόσιν διὸ αἰωνίαν
ζωήν· ἀπολινάριον Σαφέστερον δὲ ταῦθα τὴν περίσιν δηλοῦσθαι· καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν· σωμα
σι· παιδίαις· ἐπεὶ καὶ τὴν οἰκείαν ἡμῶν· τοῖς ἀποσώσας ζητοῦσι· καὶ κατὰ τὸν παρόντα μὲν τοιοῦτον· πολλαῖς αὐτοὺς πολλ
πάθητε· ἀλλαχοῦ δὲ τοῦ πάντα κατὰ περὶ θὴν τοῖς ἔθνεσι· τίνα τὸν Διαμολον πὶ ρὶ οὗ αὐτὸς οἶδε μὲ λλον σταυρού
σθαι· τοῖς ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐλάβε· ὁπὸ ἀρχοντος τοῦ κόσμου τούτου
κρίνεται· καὶ διὰ ρίνει τοίμων αὐτὸν βλάψας αὐτοῦ τὴν πλή
νων θὴν τοῖς ἔθνεσι· καὶ βαπλήρωσθ ὑπὸ μάτα τῶν δαιμό
νων· σὺν αὐτὸ γὰρ καὶ τὴν αὐτοῦ ἁρμαρτίαν κατανε ἐλήκεν·
ἀθανάσιον Ὅμοιον τὸ διρημένον παρ αὐτοῦ Διαυλί
θριον· καὶ κατήγαρ νὴν μοῦ λοιο τοῦτο δέχεσθαι τὴν ἀπόνοιαν·
θι ποιητάς· ὅτι καθήκει διδάσκαι αἰσθητὰς· τὴν συμφορὰν
τὴν ἰουδαϊκὴν· οὐδὲ ἀπὸ λεσθ ἁρδίων· μετὰ πὸ λλὸν τὸν
σφοδρότητος· Διάψαλμον τῶν κεχυδαῖσθαι διὰ τὴν
κατάραν· καλουμένων πολλῶν· ἡσυχίου
γενόμενος γὰρ διὰ σὴν· διὰ τοῦ οἰκ διοῦ θανάτου· καὶ κατάρ
γήσας τὸν θάνατον· τῶν νοητῶν δραμόντων· πολλῶν
οἱ τῶν τὰς κεφαλὰς· σωθλασθῆναι· ἰῶ ε΄ ικωνιστὰν
Θ ν ταῦθα λέβει τὸ ταπεινωμὸν τῆς διαίτης· τὸ δὲ ὑψῶσαι τῆς
διαφορᾶς· ὅτι δὲ λὶ οὐ σωμάτων· οὐδὲ λοθρυφόρους ἔχων· οὐδὲ
φαντασίαν τινὰ πεπλασμένος· αἰσθητὴν παύτα δέρατ
τὸν· ἀλλ ἐ πὶ τοῦ λιτὸν υἱὸν ἑαυτοῦ ἄρων· καὶ τοιοῦτον ὡς σθῆ
χθιμάρρου πατήθη· Ηεσυχίου χθιμάρρον τὸν
πάθη καὶ τοῖς πειρασμοῖς· οὗτος οὐδὲν ὑπὸ προφήτης καὶ
λειψ· ὡς ἀλλαχοῦ λέγει· χθιμάρον διὰ τὴν θὴν ἡ ἡμῶν
ἐκεῖ δὲ λὶ τοίνων ὁ σαρκωθεὶς χσ· διὰ τὸ ὁδὸν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ὸς γὰρ οὗτος ὡς ἀπαρόδευτον λάβε
αἰ αἱ καὶ ὡς διὰ τοῦ χθιμάρρου τῶν πειρασμῶν· ἐκεῖ νε τοῦτο μετὰ λάμβανε· τοῦτο γὰρ ἁρκωθεὶς καὶ τὸ
πάθος ἡμῶν· καθὼς φησιν ὁ παῦλος· ἐ πεδιὸν πάντα δι αἱ ε ἰς κοινωνὸν ἡ ἐν αἵματος καὶ σαρκὸς· καὶ αὐτὸς πα
ραπλησίως με τέσχε τῶν αὐτῶν παθημάτων· διὰ τοῦτο καὶ τὴν κεφαλὴν ὑψωσεν· προσηλωθεὶς τοῦ σρῦ
ὑψοῦ γὰρ ἑαυτοῦ τὸν ἁρτὸν προσηγόρευσεν· ὅταν ὑψωθῶ λάβω πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν· Διάψαλμον
⊙ χθιμάρρος παντα χοῦ· ὡς σπερ καὶ ἐν τῷ θα πειρασμὸν σημαίνει· πὶ βὴν δὲ ἑαυτοῦ ἀπὸ τὸ αὐ αὐλὸς ασθαι αὐτὸν
πὼ πείρασται δὲ ἰσ· ἐπισπερίας· γενόμενος ἐν τῶν ἀνθρώπων ὁδῷ· ὡς φησιν ὁ ἀπόστολος γράφων πρὸς δὲ
βιν· ὁ γὰρ αὐτὸς πεπονθὼς πειρασθεὶς· δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι· ὅμοι καὶ μασι λεῖς· ἀμ αὐλήχθητε
λοιθεῖσης αὐτῷ ἐξουσίας· ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· ὑψώσει κεφαλήν· ἀρχομ οἰμόνων τῶν ἐπὶ γῆς ἀλλ καὶ
τῶν ἐν οὐρανοῖς· χθιροτονηθεὶς· ἐπὸ τοῦ σρῦ· ἐπὶ τὸ παλιγγενησίαν ἐπουρανίων καὶ ἐπὶ γείων· καὶ τε
ταχθονίων· καὶ πᾶσης γλώσσης ἐξομολογουμένης· ὅπερ ἐσ χσ· διὸ δόξαν θῦ σρῦ· παύτης τῆς ὑψώσεως
σημαίνων ὁ σταυρὸς φέρει· θεοδωρήτου πιστήριον ἔθος αὐτῷ τὸ πάθος καὶ ἀληθῆ· πὶ βρῆσιν· διὰ δὲ ὧν αὐτὸ
παρελθὼν τὸ πιστήριον τοῦτο ἀπέδειξεν· χθιμάρρους ἔθνους ἰουδαίους καὶ ἀληθεῖς· θεὸς μὲν χάριτος τετυχηκότας·
οὐκ ἀξίους δὲ αὐτῆς· ἀπολωλεκότας· καθάπερ γὰρ ὁ χθιμάρρους· οὐκ ἀεί ναον ἔχων τὴν ὑδάτων φοράν·
ἀλλ ἐκ τῶν πιστευομένων διὰ τῶν νεφῶν· σωτήριαν ἐστὶ τῶν· οὕτως ἰουδαῖοι πρόσκαιρον ἔχοντες τοῦ νόμου τὴν
χάριν· οἷον ἀπό τινων νεφῶν· τῶν προφητῶν χορηγουμένην· μεταδίδοντα τοῦ θρόνου σφαιρικός· κατα
τὴν τοῦ ἁγ φωτὸς· ἀφ αὐτὸ φησιν τὸ ὑπὸ φθαλμοῖς ἡμῶν· καὶ ὑλεῖ τε τὸν πάσης χώρας· ὅτι λευτικαὶ διὰ τὴν προσθήκη
μοῦ· αἰ αἱ καὶ ὡς ὁ χθιμάρρους· τὴν προτέρας ἱερωμοῦ θυ πορείας μεμεμήκει· καὶ ξηρὸς ὁρᾶται πάσης ἰκμάδος
διηρημένος· ἐπεὶ δὲ τοίνων ἰουδαῖοι· τὸν σταυρὸν ἐβύσαντο· πο τήριον γὰρ ἁκαλεῖ τὸ πάθος ὁ ἁγ· διὸ τοῦτο ὁ
προφήτης· ταῦτα πρὸ θεωρῶν βόησε· ἱκαὶ μετολίπῃ Διὰ λοιπὸν δὲ ὁ τῶν σαμ θρωπότητος· καὶ τοῦτο τεθέικεν·
ὡς γὰρ θῦ· οὐ ταπεινὸς ὢν ἐν ὑτοῖς ἦν· ἀλλ ὑψηλὸς ὢν ἐν ἑαυτῷ· ὡς δὲ ἄνθρωπος ὢν ἐν ἑαυτὸν ἐλάττωσεν
ὡς γὰρ θῦ· οὐ ταπεινὸς ὢν ἐν ὑτοῖς ἦν· ἀλλ ὑψηλὸς ὢν ἐν ἑαυτῷ· ὡς δὲ ἄνθρωπος ὢν ἐν ἑαυτὸν ἐλάττωσεν
ὑτος· τοῦ δὲ ναι πολὺ καὶ προτοῦ τῶν ὄντων ἀνθρώπων· ὑτοσὶ γὰρ ὑτοσὶ ἦν λέγει· μὴ ὑλοῦ ἀπὸ τοῦ λοιπὸν ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων· ὁδοιπορίαις καὶ πόνοις ὑλωρᾶ τοῦ
τοῖς διὰ μορφῆς θῦ· καὶ κατὰ πάσης ἐξουσίας· ταπεινότητος δὲ σημαίνει· ὁ δοιπορίας καὶ πόνοις ὑλωρᾶ τοῦ
τῶν σαμαρίτων· ἀθανάσιον Διὰ τοῦτο τοίνων· ἵνα τὸ παθεῖν αὐτοὺς διὰ σαρκὶ· ὅμοιον δὲ φῶ διρη
μένω· ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος· μέχρι θανάτου· ἰῶ ε΄ ικωνι
τὸ γὰρ ταπεινοφροσύνης· καὶ τοῦ σκληροῦ μίου οὗτος ὅκαρπος·

οο

Θεκαροσσοῦτοῦἀπὸ ἀρλαων ὁ ἁρσὼν διὸ φθρᾶται ἡ ἀλμὸς· διὸ μεμνημένος τὸ σατοῦ σρῦ καὶ οἰ αδρόν θη· τὴν οἰκεο
μομίας· τὰ βρ γα· διδάσκουσι δὲ αἰνίγματι ὅν ἡ βουλὴ αὐτοῦ· ἀμα δυχαριστῶν τῷ· ἐωὶ τὴ αὐτοῦ σρῖα· διὸ καὶ ἀλη
λουϊὰ γράφεται· ΕΥΣΕΒΙΟΥ τὰ τῆς προγραφῆς τοῦ προκειμένου· καὶ τοῦ ἐφεξῆς αὐτῷ τὸ παρι
σὸν· μὴ διαψαλτήριον θεῖρῆσθαι τὰ πρὸς τὴ μένια· μὴ δὲ ᾠδὴν τὸ πνεῦμα· ἀλλὰ μὴ δὲ τὸ σῶμα· διχῆ μὲν δὲ
τινός τοῦ ἀλλοφύλου προγράφων· δι' ἃ καὶ δὶς μέρους ἐυχαριστήριος· διὸ καὶ ἑαυτῷ γὰρ ἀμμόνιοί ἐσιν· ἀλληλουϊάν· ὁπερ
μέμαλλόμενον· διὰ τῶν ἑλλάδα φωνῶν· αἴνεσιν θῦ σημαίνει· ΗΣΥΧΙΟΥ.
Λ αμπρὰ μὲν καὶ ἡ τοῦ ψαλμοῦ ἐωὶ γραφή· τὸ γὰρ ἀλληλουϊὰν θῦ αἴνεσιν ἑρμηνεύεται· ὀχθιδὴς καὶ ἀλλόλαμπρο
τέρον· ὅτι καταφυγὴν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις συγγράφαι τοιγαροῦν δύο σταιχοντοῦ ψαλ
μοῦ ὄσαν δικαίοις τοιχεῖα παραδεδώκασιν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ συν Σφοδρὰ ἀκολούθως· μεγαλῶν
ἀποδοθῆσαν τοῦ σρῦ λιμῶν προφήτειαν· ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ὕμνος· διὰ τοῦτο τὴν προεῖδε μέτρων σωσάμενα· δι' ἑαυτοῦ
που λελάμβηκεν· αὐτοῦ τοῦ σρῦ· ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΝ τοῦ ἑαυτοῦ πρὶ· ἐωὶ τὴν ἁπλουστέραν ἀνθρώπων σρῖαν· λίγαρ ὄχλο μο
λόγησις· ἀπὶ μὲν ὁ τὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἀθέτησις γραφῆς· ἁμαρτωλὸν μολογίαν σε μαίτι δι· ἀπὸ δὲ ὁ τὸ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ
παρίστησιν· αἰτίᾳ καθ' οὗ ὧν ἐν τῷ αγαλλιάσει αὐτὸς ὁ σὴρ λιμὼν ἔφαν λάβη· ὄχλο μολογήσομαί σοι τὸ ἐν ρι τὸ· τοῦ οὐ ρα
νοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπεθέρυτας τὰ ὦτα σοφῶν καὶ συνετῶν· καὶ ἀπὸ τ καλύψας αὐτὰ νηπίοις· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ
θ ηνόλη δὲ καρδίᾳ διαὸ ὄχλο μολογοῦμαι· πᾶσι καὶ μόνος ὁ ὄχλος καρδίᾳ σε καὶ
ψυχῇ τ καθ' ἡμῶν ἁμαρτιῶν· τὸν θῦ ἀγαπήσας· τ καὶ πᾶσαν μὲν τὴν ἀγαπητικὴν αὐτοῦ δυνάμιν ἐν θῦ ἀποτείνας·
ἐχόλης τ καρδίας τὸν θῦ ἀγαπᾶν· πᾶσαν δὲ τὴν ἐμπνευστικὴν· τ καὶ εὐχαριστικὴν δυνάμιν αὐτοῦ εἰς θῦ ἀναλώσας
ὁμολογοῦσαι αὐτῷ ὄχλος τ καρδίας· διὰ τὴν τοῦ ἑνὸς
ἀνίσων σωμάτων· οὐκ ἐν τῷ τυχόντι τόπῳ· ἀλλ' ἐν
τυχοῦσι τοῦ· ΙΩ Ε ΙΚΩΝΣΤΑΝ
Ὄντως καὶ μεσοῦντος διεκλευσθλέγου· ἀγαπήσω σε ἰσχύς μου θῦ· τὸν
ὄχλος τὴν τ καρδίας σου· τ καὶ ὄχλος μου ἡ τ ὑψίστου· διὰ τοῦτο
θαυμάζομεν τὴν ὁμολόγησιν· τὴν εὐχαριστίαν· διὰ τὸ
λέγειν· ἐμμὴ σοφῶν ἡμῶν εὐχαριστήσω· τ καὶ γὰρ ἁπάντων τοῦ
τον ἡμῶν διὰ τοῦτο τὸ αἰνίττεσθαι· τ καὶ διὰ παύτων θα προσιμιά
ζεται· τ καὶ διὰ τοῦτο καταλήγει· ΗΣΥΧΙΟΥ
γ ναμὲν πάντων τὸ μὲν ἡμῶν ὁμολογεῖτε· τὸ δὲ ὑπὲρ
φθορᾶς ἁμαρτίαν· ἀφ' ἧς ὁμολογοῦμεν· μὴ δὲ
τοῦ θεοῦ προσλαβεῖν ἰσχὺν πρὸς δικαιοσυνῶν ἐκρήσαν
τό· τοῦ ἔβρον δὲ τὸ ὁρμώρροον τῆς ἁμαρτίας βάσσο
μεν· ὁ λως δὲ τῷ· θῷ τὴν καρδίαν αὐθαίρετον· ὁ λοσδὲ λη
μουργόν τ καὶ ποικίλην νηπιότητα· τ καὶ δῶρον βίμὴ τέλεσ
θ οὐκ ἀξιοῦν τὴν δόξαν: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Οὐκ ἐν τῇ συνόλῳ τῶν ἀνθρώπων οὐδὲ διαπρόφασιν· ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ
τ καὶ θῦ φόβον ἡ ἰσχὺν· τὸν εὐχαριστήριον ἐμμισον ἀποδοῦ
σασοὐκ ἐν τῷ ἑαυτοῦ πρὶ· σημαίνει δὲ διὰ τοῦτο τὴν
τ καθ' ὅλος τὴν οἰκουμένης· ἐδρυθῆσαν διὰ τῆς αὐτοῦ
σαρκὸς πρόκλησιν· μου λῶν δὲ θῦ φωνὸν μασθ'
τὸ πάθημα τῶν θείων τῆς θείας ἐκλησίας αὐτοῦ ἀγίου· σωμα
γῶν δὲ δύο τέρων· πάντα μεγαλῶν μου λῶν τῶν θυθη
σομένων· τοῦ θείου τῆς ἐκλησίας αὐτοῦ· τὸ δὲ δεύτερον
τοῦ πλήθους ἄθροισμα: ΙΩ Ε ΙΚΩΝΣΤΑΝ
Ὡς θ δικαιοῦ χρεία ἀδῆ καίου· καὶ συλλόγου μὴ διεφθαρ
μένου· καὶ δι' λαὸς πάντα τὰ βρ γα τοῦ θῦ· πολλοῦ θαύματος
ἀγάμβαν· ὅτι μὲν γὰρ καὶ τ καθ' αὐτὰ μεγάλα· οὐ δήπου
τα δὲ μεγάλα· ἐὰν μὴ πρῶτον ὀρθοποιήσῃ· ἐωὶ καὶ ὁ ἥλι
ος τ καθθαυτὸν φαιδρὸς καὶ δι' αὐγῆς· καὶ τὴν οἰκουμένην διαλάμπει πάσαν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὄφθαι νοσούσῃ
οὐκ ἀξιοῦται οὕτως· ἀλλ' οὗτος ἥλιος τὸ ἀγαλλίαμα· ἀλλ' ἀπὸ θείας εἰκόνος ἀσθενείας· τὸ θνητὸν ἀμφιεσμένος· ὅταν τοίνυν
λῶσι πάντα· τ καὶ τῆς ῥομώτατα ἐν ἔργοις τοῦ θῦ· μὴ τὰ βρ γα δι' ἑαυτῶν· ἀλλ' ἀπὸ θείου τ καὶ σίας· ἀλλ' ἀπὸ αἰρούσας
ἐκείνου λαμπάδι μᾶλλον τὸ ἀγάλλεται· ἀπὸ τῆς τοῦ θῦ προνοίας: ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ΗΣΥΧΙΟΥ
Ο γὰρ ὡσαύτως ἐν· ἀλλ' ἐξ ἐζητημένα· ὅτι ἀναὶ τὰ τοῦτο τελήματα τυγχάνει πάντα:
Ε ἴτε τὰ δημιουργήματα πλήρης· εἴτε τὰ βρ γα τῆς λιμένος ἀσσω τηρίας· οἰκονομοῦσιν οὐσαῶν ἕνα μεγάλα δήσω
καθρα· μεγάλων τ καὶ τοῦ ῥαμοῦ λιμένα ἀπολώσαν· μεγάλα τ καὶ τὰ λίνα οὐράνιον· τ καὶ τ καταπλήνα ἀέρα· τ καὶ ταῦτα
μενόντα: ΙΩ Ε ΙΚΩΝΣΤΑΝ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ θ ὑφ' ἁρμονίαν αὐτοῦ· διὰ ἑαυτὰ βρ γα τὰ ἑαυτοῦ· οὐμόνον δὲ
διὰ ἑαυτὰ βρ γα τὰ ἑαυτοῦ· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ γένος τ κάθθαι αὐτὸν παραὰῶμεν· ὁ τὸν τὸν προλήψου μένον αὐτοῦ θέλημα·
τ καὶ διὸ μᾶλλον τὰ τοῦτα ἑαυτοῖς ἐσθ: ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ τῶν βρ γα τὸ ζητημένων· μὴ λέγε
τω· διὰ τί ἐις διὸ· πάντα γὰρ διὰ χρείαν αὐτοῖς ἐν θ ἐσθη· διὸ πάντα τ καὶ τὰ λαλίαν ἀπὸ τοῦ θῦ βρ γα· διὸ δὲ βρ γα
θῦ λαμοῦ τῶν· τὰ παρ αὐτὸ ἔχοσ· τ καὶ τὸν ἀρτίως ἐπὶ τὸ λούμενα· τοῦτο μὲν διαμοσθόσ· τ καὶ τοῖς προφήταις
τούτοδὲ διὰ τῶν τοῦ σρῦ λιμένων· ῥηθήσ ἡ τ καὶ περὶ τούτων· τὰ προεῖμεν ἀρίνα· τὰσ γὰρ ἀν ἀπάσθω· τοῖς νῦ
ἱροῖς· τ καὶ τὰσ τοῖς λειτουροῦσιν τ καθαρσίοις· τ καὶ αἰμαλιέτου τυφλῶν· τ καὶ τὰ ὁμογενῆ τούτοις· ἴσ ἐσ τὸ λοῦσιν
ὠλιτ καὶ σὺν ἐδιλήλουθ· διὰ τοῦτο ἐν τοῖς τὰσ τοῦ δεσ ἀνθρώπου τ καὶ ἐν ἀπείρ ταῖς· προλήψεμένοις σθ θελήματι θῦ· διὸ δὲ
τ καὶ τὰσ ἀρίτας λαμοῦ τὸ σθελήματα θῦ λέγεσθαι· διὰ τοῦτο σὲ ποιήσῃ τ καὶ πάντα τὰ θ θελήματά μου· βρέ βρ γα μὸ
γάλα ἐζητημένα ἐσ ἁπάντα τὰ θ θελήματα τοῦ θῦ· ἵνα μὴ τὰσ τ καὶ παρέτων ἐνεργείας:

ΑΛΛΗ ΛΟΩΪΑ

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου· ἐν συμβουλίῃ εὐθέων
καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ βρ
γα κυρίου·
Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελή
ματα αὐτοῦ:

ἅπαντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ γενόμενα· καὶ ἰδιοποίητον αὐτὸν ἐκ τῆς παρθένου ἀνθρωπότητος ἐποιήσατο· καὶ μεγαλοφυῶς καὶ σωτηρίως καὶ τῶν παρ' ἀπάντων ἀνθρώπων ἐμποδίων ἀξίαν· ὁμολογήσομεν γὰρ τὴν ἐνσάρκωσιν καὶ ἰδιοποίησιν αὐτοῦ μὴ διὰ κοινῶν ἀνθρώπων γεγενῆσθαι· ἀλλὰ παρὰ τὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ ἔθους ἐκ μόνης τῆς ἁγίας παρθένου τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ γενέσθαι· ἵνα καθαρὸν ἐκ καθαρᾶς ἁγνείας τὸ τοῦ Θεοῦ Λόγου σῶμα γένηται· καὶ μὴ τὰ τῆς ἁμαρτίας ἐν αὐτῷ ἐνεργήσῃ· ἀλλὰ τὰ τῆς θεότητος ἐνεργήσῃ καὶ ἐνοικήσῃ· ἐν ἁγίῳ ἁγίως· ἐν καθαρῷ καθαρῶς· ἐν ἀμώμῳ ἀμώμως· ἐν ἀπαθεῖ ἀπαθῶς· ἐν ἀφθάρτῳ ἀφθάρτως· ἐν ἀθανάτῳ ἀθανάτως· ἐν ἀϊδίῳ ἀϊδίως· ἐν ἀκτίστῳ ἀκτίστως· ἐν ἀκτίστῳ ἀκτίστως· ἐν ἀκτίστῳ ἀκτίστ

ὁ ἀποστολικὸς φησὶν χορὸς τοῖς ληθθεῖσι πρὸς πίστιν λαὸν τὴν ἰσχὺν τοῦ θεοῦ ἐργάσασθαι λέγων τοῦτο· αὐτὰ γὰρ ἀθλητὰ ἐργάζεται θεὸς τὴν ἰδίαν ἰσχύν. ἀπολιναρίου παιδεύων οὖν αὐτοὺς διὰ γυμνάσιον τῶν λόγων τὴν ἀνωφελῆ ἔριν τοῦ ὀνόματος ἔλεγεν· διὸ καὶ ἔθηκεν τὰ ἔργα· τὰ βάλλα καὶ διαιρέσεις τοῦ θεοῦ ἐνεργοῦντος ἐν ἔργοις ἄθλα τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς λόγοις τῶν γλωσσῶν· διὸ καὶ τὸ τοῦ ἀγγέλου ἐπιστάτης ἐνεργῶν

ἰω ε ικωνεταν

Εἰ δὲ ἡ ὁμοιότης αὐτοῦ φοβερόν, πόσῳ μᾶλλον ἡ οὐσία· καὶ ὅσῳ δὲ ἡ ὁμοιότης αὐτοῦ φοβερόν, τοσούτῳ μᾶλλον καὶ φοβερόν. διαίρεσιν δὲ αὐτὸ ποιεῖ τρεῖς· νοσήματα αὐτὰ δὲ δηλοῖ τρία· τοῦτο ἰσχὺν μὲν οἱ τοῦ ὀνόματος ἀπόλοιτο τῶν οἰκουμένων ἰσάτορθοσαν ἅπασαν· τοῦτο δὲ δηλαδὴ τὸ πολυχρήσιμος. τὸν μαφίαρον δὲ εἰς εἴδωλον ἤγαγε· τοῦτο τὰ μυριάκις ἀστορθόθη τὰ μάτα· τοῦτο τὴν ἱερὰν μυσταγωγίαν· καὶ μετὰ λίτα. εἰς δὲ ἀξίαν ἀγίων δεῖται τὰ ὁμοιώματα· πρὸς ὑμῶν λογίαν ἁγίων καὶ καθαρόν. διαίρεσιν τὸ ὁμοιαὐτοῦ φησὶν τοῖς μὲν ἁγίοις ἅγιον· τοῖς δὲ μιαροῖς φοβερόν: ἡ ισχύον ἅγιον μὲν ὅτι χρῆ ὄνομάζεται· τὸ δὲ χρῖσμα· πάσης ὅτιν ἁγιασμοῦ πλήρωμα· περιοῦ φησὶν ἰωάμμης· καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου· φοβερὸν δὲ ὅτι καὶ κριτὴς λέγεται· φησὶν γὰρ πᾶν οὐδὲν αἱρίτη δι· ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ· ἰω ε ικωνεταν υς τί ἄτιν ἀρχὴ τοῦ μὴ ῥίζα. ἀπὸ θάτου ἐπιθυμῆ γὰρ τοσαῦτα καὶ τηλίκαυτα· ὅτι πέμπτον ἐστὶ τοῦτο οἰκουμενικὸν δωρότου· καὶ τοσαυτὴν ἐκτῆ χθωσ δηλαδὴ θη. ἔνα βῇ τοῦτο ἀκολούθως λοιπὸν· ὅτι ὁ τοῦτον φοβερὸν μόνος πᾶσι δῆμοι πλάτα ἀσφίας· καὶ σωτήριος γίνεται: διαίρεσιν Ὦ πλούτου ὁδοῦτος ἀγαθὸς· αὐτὴ δὲ ἔστιν ἡ θεωρία αὐτὸς ἡ λη θῆσαν ἀρχήν· τὸ ποιῆσαι τὰ δίκαια ἐπ' ἀρχῆ· οὕτως ἀρχὴ καὶ εἰσαγωγή· ἵνα μὴ θεοῦ σοφίαν· οὐκ ἄλλην οὖσαν τῆς θεωρείας τῆς ἀληθείας· ὁ θεὸς ὅτι φόβος, ὁ αὐτὸς ὢν τοῖς πράκτικοῖς δικαίοις ὀνομαζόμενος· οὐ περιῶν δὲ λόγον τὸ ποιῆσαι τὰ δίκαια πρὸ τῶν ἀρετῶν ὁδόν· τοῦτον ὁ τοῦ θεοῦ φόβος πρὸ τῆς σοφίας· εὐσεβίου Μὴ πλούτου δὲ φοβούμενος οὐδὲ πλείστου· ἡμεῖς δὲ εἰσαγωγὴ διὰ φόβου ἐστὶ τοῦ θεοῦ· τοῦτον ὁ τοῦ θεοῦ φόβος πρὸ τῆς σοφίας· 3

διαίρεσις γὰρ πολλῶν ἀρετῶν ἡ φοβούμενος τὸν φόβον· τοιοῦτος δ' ἂν δείη· ὁ ὅλος καρδίας καὶ ψυχῆς καὶ διανοίας ὅλου τῷ θεῷ· καὶ ἴσως ὅστις ποτὲ ἀρετὴ τυγχάνει· ὅτε ἔργοις ἔστι τελεῖται· διὸ τῆς σωτηρίας οὐχ ἁπλοῦς ἀριθμὸν δέδωκε, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτῆς: διαίρεσιν Οὐ τοῖς ἂν δυτοῦ ποιεῖν μόνοις ἰσόσιν· ἀλλὰ τοῖς ποιοῦσιν αὐτῆς τυγχάνει· τοῖς γὰρ ποιοῦσι τῆς σωτηρίας· οὐχ ἑνὸς ὄντος τῆς ἀρετῆς τῆς ὀφειλείας δεῖται· ἑκάστου ὀφειλείας μιᾶς θαρροῦσι τὸ ἀγαθὸν αὐτῆς: ἰω ε ικωνεταν τοιαῦτα αἰνέσεις δικαίων· ἡ δυχαριστία δὲ ἡ δοξολογία· ἡ δι' ἀπόρων ἔργων: διαίρεσιν

Ἡ οὐ γὰρ ἰσα τάλληλον πέρασι τοῖς θεολογίοις· τὸ δὲ μὴ αἰνέσεις αὐτοῦ· τοῦ θεοῦ λογισθέντος· δι' ὃ μὲν τιμᾶσθαι ἐπ' ἄπειρον· ἐφ' ὅσον γὰρ ἂν ὑμνούμενος ὁ θεὸς ἀεὶ ἰσχύει καὶ τῶν αἰνέσεων αὐτοῦ· ἀπὸ λειπτὸν εἶναι ὃ σοι ἀριθμὸν δέσπαντας τοὺς αἰῶνας: εὐσεβίου

Τὸ γὰρ τοῖς μακαρίοις· τὸ προσποιεῖσθαι καὶ πρὸς αὐτὸ καὶ μόνῃ τῇ αὐτοῦ θεολογίᾳ· καὶ αἰνέσεις ὁρᾶν· 5

* Ζθμ· ἡ σχύον

καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰσα τάκτοις χθίοις ἐγράφη· ἀλλὰ μὴ φθάσαν· διὸ ξολογίας ὄχθι ποιχθίσιν ἡ πολιτθίας δὲ οὗτος· ὃ τῆς ἀληθείας καὶ ψυχῆς καὶ διανοίας ὅλου τῷ θεῷ· καὶ ἴσως ὅστις ποτὲ ἀρετὴ τυγχάνει· ὅτε ἔργοις ἔστι τελεῖται· διὸ τῆς σωτηρίας οὐχ ἁπλοῦς ἀριθμὸν δέδωκε, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτῆς: διαίρεσιν

διὰ τρίτου

Ἄξιόν ἐστι καὶ δίκαιον, ὅθεν λοιπὸν ἄρχεται τὸ σῶμα τῆς ἐκκλησίας, ἐκεῖθεν καὶ τὸν ἱερέα λαμβάνειν· τοῦ μὲν γὰρ ἀρχιερέως ἐστὶν ἡ προσφορὰ καὶ ἡ εὐλογία, τοῦ δὲ πρεσβυτέρου μόνη ἡ εὐλογία· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἱερέα γενέσθαι τὸν μὴ προσενεγκόντα πρότερον· ὥστε ἡ προσφορὰ πρεσβυτέρου οὐκ ἔστιν. ἐπεὶ οὖν ἐν τῇ τῶν ἀρχιερέων τάξει ἐστὶν ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖθεν ἄρχεται τὸ σῶμα τῆς ἐκκλησίας, ἐκεῖθεν καὶ τὸν ἱερέα λαμβάνειν· ἐκεῖθεν γὰρ καὶ ἡ εὐλογία καὶ ἡ προσφορά· ἐκεῖθεν καὶ ἡ ἁγιωσύνη καὶ ἡ ἱερωσύνη καὶ ἡ ἁγιότης καὶ ἡ ἁγιαστεία καὶ ἡ ἁγιοποίησις καὶ ἡ ἁγιοπρέπεια καὶ ἡ ἁγιοφορία καὶ ἡ ἁγιοφορεία καὶ ἡ ἁγιοφορεῖον καὶ ἡ ἁγιοφορεῖα

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν:

Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ σαλευθήσεται:

Εἰσημείωσον αἰῶνιον ὅταν δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κῦ. ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν:

Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΙΩ Ε ΙΩΝΣΤΑΝ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΙΩ Ε ΙΩΝΣΤΑΝ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΩ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν:

Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν:

Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΙΩ Ε ΙΩΝΣΤΑΝ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν:

Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν:

Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΙΩ Ε ΙΩΝΣΤΑΝ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν:

Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΙΩ Ε ΙΩΝΣΤΑΝ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

ΗΣΥΧΙΟΥ

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·

Ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

νου

ιγ. βρήνασκαὶ παῦθαι· ποιεῖ δὲ μὴ δίδοσθαι μοιρίσθαι τοῦ θεοῦ λόγου· τὸ δὲ μὴ δίδοσθαι οὐ λόγον· οὐ γὰρ οἷόν τε δίδοσθαι τὸν μὴ ὄντα· οὐδὲ γὰρ ἀριθμὸν λόγον· οὐδὲν γὰρ ἀριθμοῦ δίχα· καὶ ἡ τροφὴ οὐκ ἂν τοῦ δοθῆναι· ΙΩ Ε ΙΩΝΣΤΑΝ Οὐκ εἰς τὸ δύνασθαι δοθῆναι· δι-
ὁ ἐνδιδύσκει· ἀλλ' εἰς τὸ ἀρέσκειν· ὁμοίως καὶ τὴν λατρείαν τοῦ ναοῦ παρέχοντος δι' ἡλῶν· καὶ τὸ ῥοῦν τὸ πρὸ αἱμαίνομαι μάζων· ποιοῦ-
τον γὰρ οἱ ἀριθμὸν τὸ σῖτον πιζουσι τὰ ἀποκείμενα· καὶ τὰ δι' ἡλων προδιδόασιν· ἵνα μὴ βλάπτοντα λάμωσιν· τοῦτο συλλο-
γιστέον· καὶ οὕτως σῖτον πιζειν· πολλῷ τοῦ συλλέγειν μᾶλλον· σῖτον πιζεται χρήματα· καὶ σωφρονεῖν δικαιοσύνη
σῖτον πιζεται τὰ μὴ μέλοντα· τούτοις αἱ γλυκασμοὶ ποιοῦσιν· ἀλλ' εἰκείνοις μὲν ἐπὶ δηλοῖς· γλυκὺ γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπιθυμουμένη· οὐ
διέξοδον χειρὸς τοῦ θεοῦ· ὁ θεὸς οὐδὲν ἐστὶν αἰτῆσαι· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ Ὁ τὴν δύναμιν καὶ τὸ θέλειν φόβου
σμοῦ μένος· οὐχ ἅπασι τοῖς δεδεμένοις· ὁρᾶται τὸν δέσμιον· ἀλλὰ μόνοις τοῖς ἐπὶ θανάτῳ· τούτου ποιεῖ· καὶ μὴ μένειν
τοῖς ἀποίροις τὰς ἀφέσεις τῶν ἁμαρτημάτων εἰς δαμῶν τὰς διὰ τῶν ἁμαρτιῶν δέσεις· παρὰ πολλοῖς γὰρ
καὶ οὗτος· τῆς δικαιοσύνης· πρὸς μένει τὸ ἱερόν· ΗΣΥΧΙΟΥ Ὃ ὅρον δεῖ καὶ τὴν ἐλεημοσύνην
αἰνίσσεται· καὶ διὰ τοῦτο φείσεται σῖτον ποίσαι τὸν δέσμιον· ἵνα τὴν σωφροσύνην τοῦ θεροῦ·
λοχόμεθα· ὁ γὰρ ἀποίρων ἐνευλογίαις· ἐνευλογίαις καὶ ἀνθρίσει· ὃ εἰς καὶ σῖτον πιζειν δικόπους λέγεται· τῆς δίκης ἀπὸ
φιλοπίμως προϊέμενος τὸν δέσμιον· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΜΑΛΙΟΝ τὸν ἀπορον δίωσιν· δίψιν ἔχασι καὶ σταυάλλεται· τοῦτο
ιε. αἰμοδίοις πιθήνιτας· ἐνίτα θανατοῦ θρόοις τοῦ καιροῦ· καὶ αὐτὸν τὸ ποιεῖν δὲ ἐθέλειν τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙ
ἰσθρᾶσθαι ἰσχὺν καὶ δι' ἐμφορᾶς τῶν ἐζώων τῶν ἐκ θλιομένων· τοῖς ἰσθρᾶσι· καὶ τούτοις ἀμυνομένων·
τοὺς ἐνδυνάτους· λάβε τοίνυν ὑπόδικα καὶ δίωκε τὸν· καὶ πόρρω τὸ πρᾶγμα ποιεῖν· ὁ μὲν γὰρ τῆς ἁλιείας τοῦτο μέρος ἐστίν·
ΔΙΔΥΜΟΥ ἱερᾶς τῷ θεῷ φησὶν· παρὰ τὸ γὰρ οἱ δίκαιοι· τοῦτο θαρρεῖν τὸ φασὶν· ἐνίσοι τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν
ἱερατεύομεν· καὶ ὁμαλίζομενος τοῖς ἐχθροῖς· ἑαυτοῦ ἐνίκα ἱερατεύσας· τὸ ἱέρας οὐ σαυτοῖς καθ' ἑαυτὸν θυσί-
ζοντες· ΗΣΥΧΙΟΥ ἱερᾶς τὸν δικαίων· ἵνα δι' αὐτῶν θυσίαν ταύτην γὰρ ἐποίησας τοὺς ἐχθροὺς ἱε-
ρατεύομεν· τοῦτο καὶ νῦν μὲν ἀπὸ τοῦ νῦν· ἀλλὰ τοῖς πολλοῖς λελήθασι· καὶ ἀδόξως φαινόμενον·
ΤΩ Ε ΙΩΝΣΤΑΝ
Ὁμαλίζεται θεὸν ἀνθρώποις· τοῦτο ἰσχύει τὸ θεῖον· τὸ λαμπρὸν καὶ ἐπίσημον ὅτι καὶ δίκαιον αὐτοῖς διαδοχέν· καὶ ἐν
ταὐτὸ αὐτοῖς μεταποιεῖσθαι τὸ περιουσίας· οὐδὲν γὰρ
οὕτω λαμπρὸν καὶ ἐπίδοξον ὡς σὺ δέλεημον· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
τοιοῦτον ἐν ἀρετῇ· ἐπαχθὲς καὶ φορτικὸν τὴν καινίαν· καὶ
καθαίρειν τὸ ῥύπον· δίκαι δίκαιος αἰκαίνθαι· οὕτω δὴ καὶ ἡ
φιλανθρωπία· τοῖς ἀπάνθρωποις καὶ ὠμοῖς παρο
χύνει· ἐλάγχιστον γὰρ αὐτοῖν ἀπὸ καὶ κατηγορίαν· τῆς καὶ
νίας· ἀλλ' ὁρᾶ αὐτοῦ οὐδὲ δίκαι τὴν τῆς εὐδόκιμον τοῖς κα
τηγορῆσαι· καὶ δίκαιαν πυλίσθαι τὸ φανερὸν τῆς ἀρετῆς ὁμο
μαθεῖ· ἀλλὰ καὶ τὴν διανοίαν τῆς ὁμένον· καὶ τὴν ὁδύ
νην ὧν διὰ τὸν ὁδὸν τῶν ἐπιδίκερμένον· ῥᾳθυμαδὸν ἐξε
πέμενον· οὐ τολμῶντα· ἀλλὰ τῆς ὁμένον καὶ κατὰ ταῦτα
νόμενον· τοιοῦτον γὰρ δίκαιον· ΔΙΔΥΜΟΥ
λ. μαρτωλὸν τὸν διάπορον φησὶν· ὃς καὶ σοφὸν ὁμένων
τῶν ἐθνῶν· ἀμαυροῦσθαι αὐτὸν τὴν παλαιότητα δι-
ὰ πόλειαν· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Ε πρὸς διὰ τοῦ διαφθορᾶς τελειουμένων τὰς λόγος ἐς
πρὸς τοῦ ἐξ ἐθνῶν λαοῦ· τοῦ κατὰ τὴν θεμελίωσιν
αἰῶνος ἐθεμελίωσας· διήρηται· αἰκολούθως μεμνημένου δύ δὲ
τῶν δὲ πρὸς τὰ· Διαπορουμένων ἐπὶ τῆς προσκαίρου ὀλιγοψυχίας· διόλλυται· ἁμαρτωλὸς ὁ ἐθνικὸς καὶ ὀρ
γισθῆσθαι· τοῖς ὁδοιπόρας αὐτοῦ ἐρεύξεται καὶ ταπεινῶσαι· οὐ τοῦ παρανόμου δὲ λαβεῖν μέρος· παρανο-
μικὸς ὁ δὲ αὐτοῦ· τοιοῦτος δὲ πᾶς ὁ δὲ πρὸς τὰ· οὐ ἐπὶ τὴν ἡμέραν ἐρίαν· τοῖς ὁδοιπόρας αὐτοῦ ἐρεύξεται· ἀλλὰ
καὶ οἱ τῶν θνητῶν ἀπὸ τροπὴ· ταύτην πᾶς ἔχουσιν· ἐπὶ τὴν προσκαίρου τῶν ὄντων μεταμελικόν· ἐπὶ τὴν καὶ
τὰ δὲ πολιτῆσαι· πάλιν αἰῶνος ἀπὸ τὰ ἁμάρτια· ΔΙΔΥΜΟΥ ἐπὶ ἀπορουμένοις αἰτιατικῶν δὲ ἐκ τελειουμένων· δίκαιαι σθῆναι
τῆς ἐπὶ θυμίας αὐτῶν· ἀπὸ ὀλιγοψυχίας· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἐπὶ τοῖς προσκαίροις ἀγαθοῖς· ἐπὶ θυμία αὐ
τῶν συνθλίβεται· ἐπὶ διὰ πᾶσα σαρκὸς καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου· χόρτου· καὶ πᾶσα δόξα αὐτῶν ὡς ἄνθος χόρτου· ἀπόλειται γὰρ
αὐτῶν καὶ τὰ χρήματα· καὶ ὁ πλοῦτος καὶ αἱ ἡδοναὶ· καὶ πᾶσα ἡ προσκαίρων· ΔΙΔΥΜΟΥ
Ε πτὸ μεγαλαυχοῦντας πλουσίους· τοῖς ἐπαρθεῖσι τοῖς θυμουμένοις· τοῖς ἁμαρτωλοῖς· ὅτι αὐτὸς φθο
ρὰν κολάσεως ἔσται· οὐ ἐπορεύθησαν δίκαιον καὶ ὀργισθῆσθαι· καθάπερ τοῦ ἐπὶ μεγαλειότητος γινόμενος·
ὅτι καὶ μύρια τοῖς ὁδοιπόρας αὐτοῦ· καὶ τὰ δὲ σῆσθαι τὰ ἀπὸ μᾶλλον τοῦ ὄγκου καὶ τὸ ἰδίωμα· τῆς ὑπερηφανίας καὶ σαρ
κικὸς· ὄζει ἀφίσι καὶ προαιρέσεως· τῆς τῶν ἁμαρτωλῶν· ἐπὶ θυμίας ἀπολλυμένης· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Θ ὁ διὰ τοῦ ἀγαθοσύνης τοῖς ἀγίοις θεῖσι τῆς ἀγίας· ὀργιζόμενος ἐπὶ τῆς ἀγίας ἐπὶ τῆς ἀγίας· καθὼς αὐτοῦ πάντως· ὅτι τὸ καιρὸν τῆς ἐργασίας· οὐκ εἰσδέξεται ὀφειλήσατο· ὅτι δὲ ὁ μόνος· ἐπὶ ἐλθὶ μοσύνη· τὴν ἀ
ποστολικὴν ἁμαρτημάτων καὶ ἀνομιῶν λυτρώσασθαι καὶ ὁμοίως τοῖς δικαίοις· δοξάζεσθαι τὴν ἀδοξίαν ἡμᾶς ἀζόντος.
ΗΣΥΧΙΟΥ ενο Βρύχει τοῖς ὁδοῦσιν ὁ ἁμαρτωλός· αὐτοῦ γὰρ τὸ εὐφραίνεσθαι ἴδιον· ὁσάκις ἡμέρου λέοντος·
ἀλλὰ καὶ οὗτος παιδίσεται· τοῦ θυρίου τὸ γενικῆς· ὁ ἐκ θρ ἀποκληρούθη τὴν ὁμένος· ἐπὶ θαὶ εὐφημος τοῦ
ὁδοιπόρου· ὁσάκις ἐστὶ θέλει· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Θ ἐπὶ δὲ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπὶ θυμία ταλήσεται· σωτηλομένων·
Δ ἐτούτου· ἁμαρτωλὸς ἁμαρτωλοῦ πεισάσθω θυμίαν· ἀπολεῖται· καὶ μᾶλλον ὁ πλοῦτος· μᾶλλον διδόξαν· μᾶλλον
ὅλαν· ἐκφοίσ μᾶλλον ἐμόχθησαν· ἀλλ' ἡμῖν δὲ τοῖς θεοῖς ἐπὶ θυμίαν ὄφομεν· αὐτὴ γὰρ οὐτὸ ἀπόλλυται· καὶ ἡμᾶς σω
ζομένους ἀπολλυμένους ὁρᾷ αὐτῶν· ΤΩ Ε ΙΩΝΣΤΑΝ τί ὅτι ἐπὶ θυμία ἁμαρτωλοῖς· ἀπόλ
λυται· οὐ δαμοῦ ἴσται· ἐπὶ δὲ γὰρ ταῦτα ἐπὶ θυμήματα ταῦτα καὶ παράπτωσις· καὶ ἐπὶ θυμί
αν ἡμῖν ἐστὶ τὰ πράγματα· συνηνωμένη καὶ ἀπολλυμένη· καὶ ἐρίζαν οὐδὲν ἐπὶ θυμίαν ὄφουσα· διὸ δὲ ὅτι ταῦθ' οἱ αὐτὰ
τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὅτι ἡδύνατο ταῦτ' ἐστὶ τὸ μέλλοντα πλήσσεται·

θ στιχόρ ὡς σθῆ δόλοις ἐν τοῖς ἀθῳμένοις·
ἡ δικαιοσύνη καὶ τοῦ μένοι θεοῦ
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ια ὁ ἐκβράσσων αὐτοῦ ὑπὸ θήσεται ἐπὶ δὸς
ξη ἁμαρτωλὸς ὁ θαι καὶ ὀργι
σθήσθαι·
ιβ ὁ ὀδοντῶν αὐτοῦ βρύχει καὶ τακήσθαι· ἐπι-
θυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται·

προλισθήσαι γραφαῖς τοὺς αἰνοῦντας τοῦτο μόλογος· οὐδὲ γὰρ τὸ τυχὸν πράγμα σάτιο· καὶ προσφορὰν αἱρέσιον
σα τῷ θῷ· θυσία γὰρ αἴνεσσος δοξάσθησε μ· αἴνεσσο τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου. μετὰ δὲ λιὸ. μᾶλλον δὲ αὐτοῖς βέβαιον· καὶ
ρᾴστειτό θῷ· ὥσπερ μόχθηρὸν· ἱερατεῖον φέρουσι καὶ ὁ πλάσας· καὶ ἀπὸ ἀλλαχοῦ καὶ αἱ βραὶ μῆλοι παραιτέλευσον ται·
καὶ οἱ σωζόμενοι· αἰῶν μᾶλλον εὐχαριστήριον τοῦτο φέρουσιν· καὶ ποία γε τοῦτο δυσκολία· ὄχθι φησίν· πῦρ δὲ βουρᾶ
πρᾶγμα τι· καὶ τὸ ἱερεῖον τὸ ἑαυτοῦ· πρὸς τὸν μὲν γὰρ παράδεικαίων. ὁ τοιοῦτος ἐστὶ ζητούμενος· καὶ δὴ
πρόβρωτον τὸν υἱὸν ἱστορεῖται· οὕτως γράφειν ἤμνουσι εἰρὸν θῷ· οὐ γὰρ ὁρατὸς αἵνος ἐν σώματι ἁμαρτω
λοῦ· δεύτερον· ὅτι οὐδὲ διὰ ῥημάτων ἁπλῶς αἰνεῖν· ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν πραγμάτων· καὶ τοῦτο μᾶλλον ἐστὶ ζητούμενον
τὸν αἶνον· ταύτην τὴν δόξαν· οὕτως αἰνεῖν ταχέως μὲν· διὰ τοῦτο καὶ ὁ προφήτης αἰτοῦσας τὸ μὴ λοδιάν
δικεῖν ἵνα τὸ μὲν τάχος· ταλαντίζειν ἑαυτὸν λέγων· ὅτι μικρὸς ὁπαῖ· θρασὺς πρὸς ὀργὴν· καὶ ἁπλῶς ταχέως ἡδονὴν·
ἐμμόστομος λαοῦ αἰκαθαρταχεῖλη ὀχοντος δρόοικεῖν· ΚΑΙ ΜΕΤΟΛΙΓΑ μὴ τοίνυν ἀπολώμεθα τὸν αἶνον τοῦτον
δίνα μὴ ὁμίσωμεν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ στόματος λιμῶν· οὗτος λιχνίτου· καὶ πρὸς τῆς γλώττης λιπολιτείαν ἀπὸ τοῦ· οἵτινες καὶ οἱ
γὰρ τὸν λιμὸν ἀνέβαν· τὸν θῷ ἐμβίν· οὕτως καὶ φθεγγόμενοι· συμφωνίαν τοῦ μὴ ὠνεῖσθαι μελλοδιάν βρᾶσθαι·
ΕΥΣΕΒΙΟΥ πιτανώτατον διὰ τοῦ φοβεῖσθαι ἰῷ· μακαρίων γλῶττα μὴ μνήμην ἀμάρτῃ· ἀπὸ τύπου σαμένος
ὁλόγος ἐν τῷ πρὸ τοῦ τοῦ ταλμῷ· τὸν ἡμῶν τοιούτων· καὶ τῶν ἱερατεύοντα θῷ τέλος ἐπὶ γράψας· ἐν τῷ προεῖμένῳ· τινὸς ποτὲ
δίσιν οὗτοι· καὶ τί νοῶν τυγχάνοισι παραπλήσιοι διδάσκειν παῖ
δας αὐτοὺς καλῶν· δι' ἀτόκθαρὸν καὶ ἀρτιγενές· τὴν ἱερατεῖα
ταῦτ' ἐχὼν λιτείας· καὶ τοῦτο σ' ἐστὶ τὸν αἶνον καλεῖ τοῦθῦ
ἀρτίτου παιδός· ὁ λαός καὶ ὁ σύμμαχος· δοῦλος· ὁ νόμα
σαν φλίσαντες· ἐμνεῖτε τοῦ λοιῷ· μνεῖτε τὸ ὄνομα
ἰῷ· λοῦσον γὰρ· οὐδὲ βρὶ δι θρλιπόχασιν οἱ παῖδες· φοινοδου
λείας παιδαγωγούμενοι: ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑ
ὡς αἰνοῦσι τοῖς παισὶν· ὅπως χρὴ τὸν ἱῷ ἐμνεῖν· τὸ προφη
τικὸν πρᾶγμα· δείκνυσι παιδαγωγοῦ· καὶ διδάσκει λοῦσαι
φορᾶς αὐτὰς παραδιδόασιν: ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ἐν τοῦτο δὲ διδάσκει παιδίον ἔσω λαός· ἀδιάλειπτον ἐμνεῖν τὸν
φέρειν· τὸ λυτρωσάμενον· ἁμαρτὼ καὶ τοῖς θῦ μαθηταῖς
τῶν· κατάσημαίνει τὴν κλίσιν· ΔΙΑΤΟΥΤΟ
ἀπολύτως εἰρημένον τὸ παιδίον· οὐκ ἐπὶ τρέπεται μὴ θεὸν
τι δοῦλον θεῖρῆσθαι τοῖς παισίν· ἁπλῶς γὰρ καὶ χωρὶς
προσθήκης οἱ μὲν· παῖδες καλοῦνται· οἱ δὲ θοῦ λοι παι
δευτῶν· ὡς γὰρ δοῦλον οὕτω καὶ τὸ παῖς πρὸς δέκατό
τὴν ὄχθι· τὴν αὖ αὖθορ αὖ: ΙΩ Ϛ ΙΚΩΝΙΤΑΝ
τί οὖν λέγεται· ἡ προσθήκη τοῦ ὀνόματος· μᾶλλον μὲν τὸ
διαθέσθαι τοῦ λέγοντος· αἰνεῖ ἀγαθὸν δίκαι πέτερον· πῶς
ὀνδὲ λὶ τοῦτο· ὡς τὸ ὄνομα αὐτοῦ δοξάζεσθαι· δεῖ μου·
ὡς τὸ αἰνεῖ τὸν φαίνεσθαι· δεῖ γὰρ φύσει τοιοῦτον· ἀοὐλε
ται δὲ καὶ διαστὸς πολιτεῖας ἡμῶν· τοῦ αἴνου τοῦ πορεύ
ἀλαμπθῖν· ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥ
τί λέγει· οὐ γὰρ ἔστὶν εὐλογημένον· ἐὰν μὴ οὖν εὐχὴ· ὁρᾶσ'
τοῦ περὶ τὸς εὐλογίας λέγει· τὸν αὐτὸν περιποιούσης· καὶ
τὴν φύσιν αὐτοῦ συμπεπληρωμένης· ἀλλὰ δικαστὸς τοῦ αἰ
θρώπων γινομένης· ὡς σπείρειν λόγον· δοξάσαι δὲ λὶ
τοῦ θῦ· ἵνα τὸ σῶμα ἡμῶν· καὶ ἐν τῷ πνεῦ· αὐτὸς μὲν καὶ
υἱὸς ἔστὶν καὶ μόνος· καὶ δῶρα τὸς καὶ ἁμαρτὸς καὶ θεὸς αὐτοῦ· γίνεται δὲ καὶ παρ' ἡμῖν τοιοῦτος· ὁ ταῦ οἶδου
λεύον τὸς αὐτὸ· τοιοῦτον ἔστὶ δεῖ σθῦον ταῦμόν· καὶ παῦ τὸς ὁρῶμεν τὰς αὐτοὺς· εὐλογοῦσα σιν ἡμᾶς αὐτῶν·
ΕΥΣΕΒΙΟΥ ἐν χὶ δὲ αὐτὴ ἁγίᾳ· ἐν αὐτῷ ἡμῶν· τοῦ παῖδα καὶ ἐν αὐτοῖς ἁμαρτωλοῖς μένειν· τὸ ἡμᾶς δὲ ἀμοιβαῖ
ΔΙΑΤΙ ἡμῖν· τὸ τοῦ ἰῷ ὄνομα διὰ τὸ δικαιοσύνης· μὴ φεύγωμεν ἡμᾶς· ἀλλ' ἀεὶ παιόμενον· τοῦ ἡμᾶς δὲ ἀμοιβαῖ
ΤΟΥ ΠΡΩ Ὁ ΝΟΜΑ ὃ ἐστὶ καὶ τὸ πῦλ τὸ ἅγιον· ἔστὶ δὲ λὶ καὶ ἐμοὶ τῷ ἐφρεσσόθη μὲν· καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πεῖ δι προφήτας
χρίματίζοντι· καὶ ἀπὸ ἀπολοις γνωρίζεται· δι' ἡποίμ γνωστὸ πο δὲ νοῦ λιμένον· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἀϊδίου·
ΕΥΣΕΒΙΟΥ καὶ ποτὲ τέλους ἐ τυχθὸ λόγος· ἀλλὰ μεταλαβεῖν ἔστὶ φαίνεται ἡμᾶς τοῦ ΠΡΩ λιμένον· τῷ χῦ· προγρώ
ταῦτης· ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἀπὸ κὴ δὲ λέγει· γνωστὸς δὲ καὶ ὁ θῦ· ἐστὶν ὁ ἰουδαίας ἐθνῶν· δαι
μοσι κατάδε δουλωμένων· καὶ πνεύμασιν ἀκαθάρτοις· καὶ οἷς τὴν δι δοὺς λατρείας· τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
μὴ δόξουσιν οἱ αὐτοὶ λίκομος· ὁ πλησμὸν ἔστὶ φανερὸν ἡμῶν μέτρον· τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς· ἔστὶ παρ'
ταῦτα δὲ σωζόμενα τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὰ πληροῦται· ὁ διὰ τοῦ προειρημένου φανερὸν· τοῖς παῖσι παραδόθεν
ὑμένος· ΔΙΑΤΟΥ καὶ τοῦ παχὺ τὴν δικαιοσύνη ἡμῶν λίου· ἔστὶ μὲν ἀπολαῖς τὸ δὲ καθαὸν ἀμέτλειν
αὐτὰ δὲ συγγένειαν ἔχουσι· λί αὐταὶ αὐταῖς πυγμαίοισιν· πρὸς τὸν δὲ ἀπολαοῦ βέβαιος ὁ παράδοσος πιθῆνον
ται δὲ ἐμὲ δ' ἀὶ παῦταις ταῖς ἀπολαῖς· καταλλήλως ἔχουσαι· καὶ δύσβατος εἶναι ἀπολλᾶς καὶ δισμᾶς· αἱ
νεῖν τὸ ὄνομα ἰῷ· πρὸς λίκεν· ἔδωκε γὰρ τοῖς λ· ἐμὲ βαλεῖν τοῖς ἐκ τῆς ἀνάστασιν ἔχειν:
Ὁρᾶσ τὴν καὶ μὴν λὴν δι· πρὸ ἀὶ κρου ὁμένον αὐτῶν πολιτείαν· καὶ παραινοῦμεν τὸν εἰσκαλεῖσθαι τὴν δύνα
νθρωπον· οὐκέτι γὰρ θῦ παλαιστής· οὐδὲ θῦ ἰουδαίων· ἀλλὰ παμπληθὴς τὸ ἐκκλησιάζον τὸ ἐκ τῶν ἐθνῶν· διὸ τὸ
ταλιμβάνειν ἡμῶν θεόν: ΗΣΥΧΙΟΥ τοῦτο βαίνειν διασώσαι τὴν ἡμῶν· ἡ τοῦ θῦ δοξολογίαν ἐκκλησίαν:

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΓΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ.

ΡΙΒ

ΑΙΝΕΙΤΕ ΠΑΙΔΕΣ ΚΥ· ΑΙΝΕΙΤΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥ·

ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΝ· ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΥΝ ΚΑΙ ΕΩΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ·

ΑΠΟ ΑΝΑΤΟΛΩΝ ΗΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΔΥΣΜΩΝ ΑΙΝΕΤΟΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥ:

ρλδ Ὄρος πάλιν ταύτην ἡδονὴν αὐτοῦ τὴν λατρείαν· καὶ οὐκ ἁπλοῦς
καὶ διὰ δύο καὶ τρία· ἀλλὰ πάντα ταῦτα
τὰ τῶν οἰκουμένων· τί ταύτης τῆς προφητείας
ἀφέτερον· ποῦ δὲ ὑψηλὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν· διὰ δὲ τοῦ πάν
τα ταύτην· ὅτι μάλιστα οἱ μὲν αὐτοὶ καὶ τὸ αὐτὸ ὕψος ἄπαξ· ἀλλὰ τοῖς σημείοις τῆς λατρείας·
τῇ προσευχῇ ὅσῃ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν· οὐδὲν ταπεινοῦ δὲ νοοῦντες· καθάπερ οἱ Ἰουδαῖοι· ἀλλὰ ὑψηλότερα
πολλῷ καὶ μείζονα· καὶ μετὰ ταῦτα καὶ γὰρ μᾶλλον αὐτοὺς διατῆς λατρείας καὶ θύο
μεν ὅτι καὶ ταῦτα· ὑψηλοτέρα τὴν παλαιὰν ὑψηλότερα· ἀλλὰ τῆς αἰχίας αὐτοῦ καὶ
ταῦτα· ΔΙΑΤΡΙΤΟΝ καὶ ἁπλοῦν ἄρρητα λαμπρὰ ῥήματα λελόισιν· ὡς θεὸς τοῖς πάντων
προνοεῖται· ὑψηλὸς οἶμαι ἐστιν, ἐπὶ πάντα τὰ θνητά· σχῶν καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τὴν δόξαν· τοῦ καὶ τοῦ δικαί
σι λογικὸν τὰ μάτων λήξεσθαι· καθυπέρ ὧν θεμὸ· ἐπὶ πάντα πανταχοῦ κόσμου· θεμὸ οἰκείως ὑψηλὸς εἶναι· ἐμοῦ μέγας πρὸς
ρος αὐτὸν καθαρὸς ὢν· πρὸς ἐστὶ κόσμος ἀθεώρητος· ΤΩ Ε ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Θεὸς ἐν γὰρ δύναμιν ἰδόντα αὐτοῦ· μᾶλλον οὐκ ἀπὸ τῆς οἰκείας φύσεως μόνου· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου διαπεύσεως· ὅτε
κοῖς· μᾶλλον γὰρ ὑπαγόντες δοξάζουσιν· μεγαλειρημένας τὰ θαλλήματα· καὶ τὰ πρόσταγματα αὐτοῦ ἀμώμητα· διὸ
φησιν· ἵνα αὐτοὶ ἰχθῦς ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀγγέλοις δικαίοις ἐλευθερίαν· ἐν
ἐμοὶ ἡθέλησε τὸ θεὸς ἡμᾶς· ὡς ἐνεργοῦντα· τοιούτων ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἀμώμητα· διὸ
πάσης ἀπὸ ἀλλαγμοῦ· ἀρετῶν δόμητος· μετὰ εἰς ριμένας· οὕτως δὲ καταξίως ποιεῖ καὶ ἡμᾶς αὐτοῦ ἀμώμητα·

ΗΣΥΧΙΟΥ

καὶ γὰρ ἐν τοῖς θαλάσσαις· ἀλλὰ διαμένουσιν ἡδονῇ· ἐν
χεῖ· ἐν θεὸς ἀκίνητον ποιήσαντος θεσπεσίου· ἐν θε
λημάτων ἐνεργοῦσιν ἀὐτοῦ· αἱ ἄρα αἱ τοῦ ἀγγέλους διάσταξουσιν· ἀεὶ
ἐν θεσμὸς μένουσιν ἡμᾶς· διαλογίζεται θεμιθομένους· ΤΩ Ε ΙΕΡΩΝΥ
λρεσὶ διακεῖμένην· τὸ ἐν ἡμέρᾳ· τὸ ἐν ἡμέρᾳ· ἀλλὰ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅτε
ρίπτους ἐν ἡμέρᾳ· σφόδρα ὅτι καὶ τὰ διὰ δύο· πρὸς γὰρ ἐν οὐρα
νοῖς καὶ τοῖς ἐν· ὁ πανταχοῦ παρών· ὁ λόγος ἐν θεὸς ἄγγελος ἐν ἡμέρᾳ· καὶ οὐ θεὸς πορρω
θεν· ὁμᾶς ἡμᾶς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐν θεμὶ· καὶ τὴν γῆν σφόδρα
σι· ὁ καταχθόνιος γὰρ ὁ καὶ τὴν γῆν· ἀλλὰ καὶ διὰ πρόσωπον
σεων αὐτοῦ ὁ λόγος· διὰ τοῦτο τὸ θεὸς ἐν ὀχρήσαντο τὸ
λόγος· καταμίσους αὐτοὺς καὶ τὴν διαφοράν· καὶ ἡδο
ρον τὴν γῆν ἡμῶν· καὶ ἀφανισμὸν ἐν ἡμέρᾳ·

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διδάσκεται ὁ μὲν θεὸς λαὸς· ὁ θεὸς καὶ ἀμελὴς φθόνος ἐν ἡμῶν· καὶ ἐ
ναι θεὸς διδάσκαλος· ἀλλὰ ἐν καὶ οὗτος ἐν πάλιν ἐν ἡμῶν· ἐν πάσῃ
γῆ· καὶ ἀπὸ καὶ θεὸς τῆς ἐν τοῖς θεὸς αὐτοῦ·

ΤΡΙΤΟΝ

Καὶ διὰ τοῦ προκειμένου ἐν θεὸς λόγου· προφοβοῦνται τὸν παν
τοκράτορα· μᾶλλον θαυμάζομεν· πλουσίου ἀσυγκρίτως· πρὸς πάντα
τὰ ἐν γῇ· τὰ δὲ γε πρὸς ὄλος φησί· πῶς ὁ θεὸς ἡμῶν· οὐδὲν
γὰρ ἐστὶ καταπονῶν· ἐκεῖ πέρας ὁ θεὸς· καὶ ποιητὴς· καὶ
προνοητὴς ἁπάντων ἐστὶν· τὰ μάτων δὲ ἐν ἀγγέλοις· καὶ
ζων τοῦ πρὸς τὸν ὦ· ἡ τοῦ ὦν πρὸς· μία γὰρ ἡ θεότης· καὶ
οὐκ ἄλλος θεὸς· καὶ ἄλλος ὁ πλὴρ ἐστὶν· ἡ καὶ ἐν πρὸς ἐν· καὶ
ὁ πλὴρ ὢν πλὴρ ἐστὶν· ΕΝ ΣΕΒΙΟΝ

(1) πρόσθεν πάντα γὰρ τὰ ἐπὶ μέρους ἐν ἐπὶ μέρους ἀπὸ ποιήματος
των· οὐκ ἐστὶ ἐν μόνον· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὁρί
ζεται τὰ τὰ κατὰ μέρη καὶ ἐν τόπους πρὸς ποιήσασθαι·

ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕ

ἡλιον ὄντα· καὶ αὐτοῦ οἰκητήριον λέγεται· ἀλλ' ἐν φόβῳ τοῖς ἄλλοις ἐν ποιεῖ· ὑψηλοῖς δὲ οὐκ
τα δὲ ἡλιον ὄντα· καὶ ἐν τοῖς ἀγγέλοις· πυρὶ καὶ πνεύμασιν· ἄλλος καὶ ἐν ὑψηλοῖς καὶ κατοικῶν· ὑψηλοῖς τοῖς ἄλλοις δὲ πᾶσι·

ΤΩ Ε ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ Ὅτι πᾶσα ταχὺ δύναμιν· καὶ ἐκεῖ καὶ ἐν ταῦθα· οὐ γὰρ ὁ σαίτιος
ἐν ἐν ἡμῶν· ἀλλὰ πᾶσα ταχὺ παρῶν· καὶ πᾶσι παρεκτεταμένος
ἐν ἐν ἡμῶν καὶ ἐν ἀπείρου πάντα ἐν ἐν ἡμῶν· ἐν ἐν ἡμῶν ἐν ἐν ἡμῶν·

ΕΝ ΣΕΒΙΟΝ

σθαι· πυρὶ οὖν ἐν προφήτειαν· ἐν αὐτοῦ τὸν λοιπὸν τὸ λαὸν ὁ πανταχοῦ, τοῦτον τοίνυν ὧν τὸν πανταχοῦ· καὶ ἀφ' ἡμῶν ἐν ἀπὸ τῶν χαμαιζήλων τὸν παραμένον ἀφίρας· καὶ αὐτὸς ἐν περιάστων ἐν ἐν ἡμῶν· μὲν σαμάτων καθίσει· μὲν
τὸν ἀρχόντων τοῦ ἡλιοῦτος αὐτοῦ λαοῦ· ἐν σὺ δοὶ ἀπὸ ἐν ἐν ἀρχόντων τοῦ ἐν ἀμαρτωλῶν·

ΤΩ Ε ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ Θεῖος καὶ ἀεὶ ἀπολλῶν τὸν λόγον· ἐν λαμβάνων ἡμῶν ἀληθείᾳ· ὁ ἦμαι τοῦτο ἐν ταῦθ
θρωπῶν γινόμενον· ὁ ἦμαι ἐν τὴν παρουσίαν τοῦ· τί γὰρ τὴν ἡμέραν ἐν ἐν ἡμῶν· ἀλλ' ὁμοίως αὐτὴν ἡ
γειρεν καὶ αὐτὴ γὰρ τὴν ἀπαρχὴν ἡμῶν· καὶ ἐν σὺ ἐν ἡμῶν ἐν ἐν ἡμῶν· ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΛΙΤΑ,
ἐν ἐν ἡμῶν καὶ ἐν ταῦθα· τὸ ἐν τὸν λίγον· καὶ τὴν ἐν ἐν ἡμῶν μεγάλων μεταλλῶν· ἐν ἐν ἡμῶν ὅτι πᾶσα ἐν ταῦθα ἐν ἐν ἡμῶν·
ἐν ἐν ἡμῶν καὶ ἐν ἐν ἡμῶν· ΛΕΥΤΕΡΟΝ ἐν ἐν ἡμῶν ἐν ἐν ἡμῶν· ἐν ἐν ἡμῶν ἐν ἐν ἡμῶν·
χοντων· ἀλλὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

ρνε Ὑψηλὸς ἐν πᾶσι τὰ ἔθνη κύριος· καὶ ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ·
ρνς ἴσα οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν· καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾶν· ἐν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐν τὴν γῆν·
ρνζ ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν· καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα·
ρνη οὐ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων· μετὰ ἀρχόντων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

θνητοῖς ὑψηλὸς ὁ θεὸς καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾶν· ὁμολογεῖται οὐρανὸν καὶ
γῆν· ὑψηλὸν ὄντα· καὶ αὐτοῦ οἰκητήριον λέγεται· ἀλλ' ἐν φόβῳ τοῖς ἄλλοις ἐν ποιεῖ· ὑψηλοῖς δὲ οὐκ ἔστιν· μὲ
ταδιδόναι ἀγγέλοις· πυρὶ καὶ πνεύμασιν· ἄλλος καὶ ἐν ὑψηλοῖς καὶ κατοικῶν· ὑψηλοῖς τοῖς ἄλλοις δὲ πᾶσι·
Ὅτι πᾶσα ταχὺ δύναμιν· καὶ ἐκεῖ καὶ ἐν ταῦθα· οὐ γὰρ ὁ σαίτιος
ἐν ἐν ἡμῶν· ἀλλὰ πᾶσα ταχὺ παρῶν· καὶ πᾶσι παρεκτεταμένος
Σωθῆναι· καὶ πλήρωσιν ἀπὸ τοῦ θεοῦ λαοῦ λέγ
σθαι πυρὶ οὖν ἐν προφήτειαν· ἐν αὐτοῦ τὸν λοιπὸν τὸ λαὸν ὁ πανταχοῦ, τοῦτον τοίνυν ὧν τὸν πανταχοῦ· καὶ ἀφ' ἡμῶν ἐν ἀπὸ τῶν χαμαιζήλων τὸν παραμένον ἀφίρας· καὶ αὐτὸς ἐν περιάστων ἐν ἐν ἡμῶν· μὲν σαμάτων καθίσει· μὲν
τὸν ἀρχόντων τοῦ ἡλιοῦτος αὐτοῦ λαοῦ· ἐν σὺ δοὶ ἀπὸ ἐν ἐν ἀρχόντων τοῦ ἐν ἀμαρτωλῶν·
ἐν ἐν ἡμῶν καὶ ἐν ταῦθα· τὸ ἐν τὸν λίγον· καὶ τὴν ἐν ἐν ἡμῶν μεγάλων μεταλλῶν· ἐν ἐν ἡμῶν ὅτι πᾶσα ἐν ταῦθα ἐν ἐν ἡμῶν·
ἐν ἐν ἡμῶν καὶ ἐν ἐν ἡμῶν· ΛΕΥΤΕΡΟΝ ἐν ἐν ἡμῶν ἐν ἐν ἡμῶν· ἐν ἐν ἡμῶν ἐν ἐν ἡμῶν·
χοντων· ἀλλὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

ρων τῶν πρότερον διαπεφορημένων εἰς μίαν ἐκκλησίαν συνάγεται· ἐπειδὴ καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἐκ πολλῶν πανταχόθεν μερίδων ἡ ἐκκλησία συνάγεται· καὶ ἐν ἑκάστῃ πόλει ἢ κώμῃ ἰδίᾳ ἐκκλησία ἐστὶ τῶν πιστευόντων· καὶ ἐν ἑκάστῃ ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπος καὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι καθίστανται· ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἐν τῇ Ἰουδαίων συναγωγῇ γίνεται· οὐδὲ γὰρ ἐπίσκοπος ἐν αὐτῇ καθίσταται· οὐδὲ διάκονοι ἢ πρεσβύτεροι τῶν ἐν τῇ συναγωγῇ καθημένων ἐπιλέγονται· οὐδὲ ἐν ἑκάστῃ πόλει ἢ κώμῃ ἰδίᾳ συναγωγὴ Ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλὰ πανταχοῦ ἡ αὐτὴ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν· ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐκκλησία μία ἐστὶ πανταχοῦ τῶν ἐθνῶν· καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκ πολλῶν μερίδων συνάγεται· ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνάγεται· ἐκ πολλῶν πόλεων καὶ κωμῶν συνάγεται· ἐκ πολλῶν ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων συνάγεται· ἐκ πολλῶν ἀνθρώπων συνάγεται· ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνάγεται· ἐκ πολλῶν πόλεων καὶ κωμῶν συνάγεται· ἐκ πολλῶν ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων συνάγεται· ἐκ πολλῶν ἀνθρώπων συνάγεται·

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Ε΄ ΑΛΛΗ ΛΟΥΙΑ

Ὁ κατοικίζων τὴν οἰκουμένην· μὴ ἐπιτίμησον τοῖς εὐφραινομένοις·

ΑΛΛΗ ΛΟΥΙΑ

Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή· ὁ κτίστης μου καὶ γεωργός ἐστιν· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ φέρον καρπὸν καθαίρει αὐτό· ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ· ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν· μείνατε ἐν ἐμοί· κἀγὼ ἐν ὑμῖν· ὥσπερ τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν· ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται· ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ· ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν· ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί·

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΣΤ΄ ΑΛΛΗ ΛΟΥΙΑ

Ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου· ἵνα ὑμεῖς ἀπέλθητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὃ τι ἐὰν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ οὐκ ἐστὲ ἐκ τοῦ κόσμου ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου· ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά με· εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν· ἵνα ὁ λόγος πληρωθῇ ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν· ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός· τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε·

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Ζ΄ ΑΛΛΗ ΛΟΥΙΑ

Ἐγὼ εἶπον ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε· ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ· καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ· ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὑμῖν ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην· καὶ νῦν ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με· καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν τὴν καρδίαν ὑμῶν· ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἐγὼ ἀπέλθω ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μὲν ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δὲ ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται· ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν·

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Η΄ ΑΛΛΗ ΛΟΥΙΑ

Μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ἔλεγον οὖν· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν· οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ· ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν· ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη· ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτήσῃ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε· ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον·

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Θ΄ ΑΛΛΗ ΛΟΥΙΑ

Ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον πέμψει ὑμῖν τὸν Ἰησοῦν τὸν διδάσκοντα τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν τοιοῦτον ἀπαλλάξαι λουλβίαν· λαὸν μὴ ἔχοντα τοιοῦτον οἰκεῖον ἀποβλῶψαι· εἰ δὲ μή ἰουδαίαν τὴν οἰκείαν θέλημα· ἁλῶσαι μὰ τοῦτο εἰς ἄδην· τοῦτο μὴ γένοιτο ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἀπαλλαγῆναι· εἰς τὴν ἀληθῆ ἀγάπην· εἰς τὴν ἐλευθερίαν τὴν αἰώνιον· καὶ οὐκ ἀπωλείας εἰς ἀπώλειαν· ἀλλὰ πρόσθεν Ἰησοῦν λαὸν ἁγιάσαι τὸν πολιτεύσαντα τὸν θεὸν τῶν Ἰουδαίων· ἐν ἁγιασμῷ καὶ δικαιοσύνῃ· λαὸν αὐτὸν αἴρειν· λαὸν αὐτὸν οἰκεῖον· λαὸν ἁγιάσαι σεαυτῷ· ἵνα ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ· μακαρισμοὶ τυγχάνουσιν οἱ μένοντες ἐν τῷ θεῷ καὶ ἁγιασθέντες· τοῦτο γὰρ ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἀπαλλαγή· εἰς τὴν ἀληθῆ

Ὄρα τοῦ λόγου ϲου φούμενον· καὶ τὴν θυθρηδόνα αὐξανομένην· τί γὰρ δὴ λέγουϲι φηϲὶ περὶ μαρμάρου καὶ θυμοῦ
ὀπὸ πάθους καὶ λίαν πόνου ἀποζέϲαντο· καὶ παρὰ χάριν καὶ πρὸϲ ταῦτα μὴ ἀμύθητα πάσχοντα· τοὺϲ ἀρ ἀπὸ ηρῶν ταῦρα ϲῶϲαν· καὶ τοῦ
δημάρου γὰρ παρ αχαροῦϲαν· παρ ταῦτα γὰρ τὸ τῶ θεῶ δὴ μὴ τὸ τοῖϲ θύραιϲι· ἐβόζϲαντο καὶ παρ δόξαν ἡ ἁμάθουϲιν
ὁπὸ τοῦ καὶ θρασὺ πίνηϲ αἰκολουθήϲαϲ· λίταν ἡ τόμβηναν· ἀλλ ἀθρόαϲ καὶ ἀπορρήτου δὴ ὧν ἀμβροϲίαϲ· ταῦθ αὖ μαρτυρεῖ
μβῆναι ἀπαύϲταϲ· θεολωρήτου· ἀποληνδρ· ιϛ βαϲιλείου· ιϛ τῶ πρὸϲ ωπον τοῦ τοῖϲ δι ταῦτ ἡ μβῆναι· καὶ τοιοῦ
ἀτυχοῖϲ τοῦ λόγου περὶ τιθῆϲιν αἰϲθήϲιν· τοῦ θυϊϲ ἡ ρύτρον τὴν δὴν ἀμὴν· ϲοῦ γὰρ φηϲὶν ὁ λιγοψυχήϲαϲ τοῦ λαοῦ ἐκβο
χὰρ ηϲθημβρὶ θη· θη· καὶ δὶ· θὴ λὶ θάλαϲϲαν· δι ἥϲαϲαν· τὴν δὲ πορ βίαν παρ ἀχθὲν αἰκοὸ λυτον· αἰ δ ἀχαὶ τὴν ϲθδὲ ὁπτο
ταμὸϲ· καὶ τοῦ οἰκεῖ ὁ ϲὶ ρθυμάτων· ἐκδόχε τὴν ῥύμλων· καὶ ϲαθαίπερ πιϲ λογικοῦϲ ἐν τῆ ϊϲ ιν ὁ ϲὸϲ τὸ τὴν ϲὴν φαν ταζόμε
νοϲ δὴν ἡμῶν· ηϲυχίον· πχ ε ταῦταμβὺ ἦ ϲοϲ ϲὶ καὶ τὰ τὸ αἰϲθητὸν· ἐκ τῆϲ ὁδόϲ τοῦ λα
οὐ τοῦ ἦ ου δαίοϲ ἐβόηϲε· καὶ πολοὺϲ δὴ θῆ ῥοὺϲαν ἐκϲεῖ τὴν θάλαϲϲαν· ἀλλ ἀρ δὴ αἱρε θὲν τὰϲ ἀρ ἡμῶν· ἐκδὸκ καὶ ταῦτα
γλβῆ ναι· ἀλλοὺϲ ἐπὶ πᾶϲ ἐκϲόμβηναν· πτόπτ ἀρ ὄρ ἡ ὐτο θὺ τα παρ αὐτοῖϲ· λὶ ὡ ωνοῖϲ μὲν μα θὴ ϲὶ καμβὴ· ὁ ὰ ϲδὴ λὶ λομόπτ·
καὶ ἀπὸ ρ αὐτοῖϲ ϲωτὲ ναι πε θαύ μαϲτα· μὲ ρὶ ϲ αμβὴ λὼν· ὃϲ ἐϲτὶ πτύ ποϲ τ ἡ δὲ τοῦ μὴ μὲ ρὸ ϲ ὁ ϲ ϲωτὲ ναι πε θμ· θάλαϲϲαν
γὰρ τὴν πτο πὴ ρ αὐτοῦ ωὸ ὺ πτολι ϲ ἀμ· ὁ ϲαϲ ἀτον· ν αὐαγ ἀ ϲτ ὁ ϲ ὶ ὁ ὺ ϲαὶ ϲ ἀ χθὶ μὸ ν ω· τοῖϲ θν αὐτὶ ϲ ὁ ροϲὶ ϲ θὶ ν ο μὶ
ζόθαι· ἰ ορδαμ ὴν δὲ μ· τὴν χά ρ ὶ ν τοῦ ωα τ ὶ ϲμα τοϲ· φ θὴ γξ ι
τοί γ ὼν λὶ τοῦ ωὸ ὺ θάλαϲϲαν τοὶ ν ὁ ϲ ο μολογ ο ύ μὲ ν ὶ ο ν· ἀλ μυ ρ αὶ
τὶ ϲ ὺ ϲ ὰ ν· καὶ ωὴ δὲ ν αμὴ ν ὶ ἡ πρὸϲ τοὶ ν ἅ πα ν τ ϲ ἀ ν ἀ χ ο ρ ὶ ϲ α ν τ ὶ·
τὶ ϲ ὺ ϲ ὰ ν· καὶ ωὴ δὲ ν αμὴ ν ὶ ἡ πρὸϲ τοὶ ν ἅ πα ν τ ϲ ἀ ν ἀ χ ο ρ ὶ ϲ α ν τ ὶ·
τὴ ϲ ἀ ω ρ ὸ ν ἀ μ ἀ ρ τ ὴ μ ἀ τ ο ν ἀ λ μὸ ϲ· ἁ ρ ὶ ϲ α τ α μ ὶ γ ν ὶ ϲ θ α ι· ὁ ἰ ο ρ δ ἀ ν
μ ὶ ϲ δ ὲ ὁ ὺ φ ὺ γ ὴ· ἀ λ λ ὰ δ ὶ α τ ὸ ὁ π ὶ ϲ ω τ ο ῖ ϲ ὁ ϲ ο μ ο λ ο γ ο ύ μ ὲ ν ο ι ϲ
α ρ ὶ φ ὲ τ α ι· δ ὶ α τ ὸ τ ὴ ϲ μ ὲ γ α ν ὶ α ϲ μ ὲ γ α ν α λ λ ὸ μ ὲ ν ο ϲ ϲ α ὶ κ ρ υ
ο ν· ἐ ϲ θ ὶ δ ὴ τ ὴ δ ὶ ω ν ἀ μ ὴ ν τ ο ῦ ω α τ ὶ ϲ μ α τ ο ϲ ὃ ν ὲ ρ γ ὸ ν τ α ὶ λ ὶ μ ὲ
τ α ν ὸ ι α ν· ἐ κ α ὶ ο ὖ δ ὲ ἀ ὐ φ ὲ λ η θ ὲ ν ὶ τ ὶ ϲ μ ὲ γ α ν ὶ ο ϲ ὸ ν· ὃ μ ὴ π ὼ χ ὲ ι
π ρ ὸ τ ὲ ρ ο ν ω α τ ὶ ϲ θ ὲ ν ὶ ϲ· λ ὶ κ α ὶ ν ὶ κ α τ α ν τ ο ὶ ν τ ὴ ϲ μ ὲ γ α ν ὶ ο ϲ ἀ π ὸ τ ὴ ν
κ α ὶ ρ ὸ ν· ω α τ ὶ ζ ὸ μ ὲ ν ο ϲ· Δ ὶ ὸ π ὲ ρ ὸ ν ὁ μ ο ϲ· π ᾶ ϲ α ν μ ὸ λ ὶ ϲ μ ὸ ν
ἀ π ὸ τ ὰ λ λ α γ ὴ ν· δ ὴ ὑ δ ὶ α τ ο ϲ ἔ ω ρ α ν ϲ ὲ ν· ἀ λ λ α μ ὴ ν ὶ ν κ α ὶ ἰ ω α μ ὲ ν ὶ ϲ
μ β ὰ ρ ο ι α ν ὶ ϲ ὶ ρ ὺ ζ α ϲ ἐ ν· ἀ φ ὲ ρ ὶ ε τ ὴ μ ὲ γ α ν ὶ ο ϲ ἀ τ ὸ ω ὰ τ ὶ ϲ μ α ν·

ιῶ ε κ ω ν ϲ τ ὰ ν

Ἐ ὶ δ ὸ ϲ κ α ὶ ἐ ν δ ὶ ἀ φ ὁ ρ ο ι ϲ ὶ κ α ὶ ρ ο ῖ ϲ· ὶ κ α ὶ ἐ ν δ ὶ ἀ φ ὁ ρ ο ι ϲ χ ω ρ ὶ ο ι ϲ
τ ὰ θ α ὐ μ α τ α τ ὶ ὸ μ ὲ ν α ν· ἵ ν α γ ὰ ρ μ ὰ θ ω ϲ ὶ ν ὅ τ ὶ π α ν τ α χ ο ῦ ἡ
Δ ὼ ἀ μ ὶ ϲ ἐ ὶ ϲ τ ῆ ϲ α τ α τ ο ῦ θ ῦ· ὶ κ α ὶ ο ὐ π ὲ ρ ὶ κ λ ὲ ί ϲ α ν τ ὸ π ω ο· ὶ κ α ὶ
ἐ ν δ ὶ τ ὴ ὶ μ α ρ μ ὰ ρ ω ὶ κ α ὶ ἐ ν δ ὶ τ ὴ ὶ β ρ ὴ μ ω· ὶ κ α ὶ π α ν τ α χ ο ῦ· π α ρ ὲ τ ο ὶ
ν ὶ τ ο θ α υ μ α τ ο ῖ ρ γ ο ῦ· ὶ κ α ὶ ἡ μ ῶ ν μ ὲ ν ἐ ν δ ὶ θ α λ ά τ ῃ· ν ὶ ὼ Δ ὲ ὲ ὴ
π ο τ α μ ο ῖ ϲ· ὶ κ α ὶ τ ὸ τ ὲ μ ὲ ν ἐ ϲ τ ὶ μ ο ὶ ϲ θ ὸ ϲ· ὶ ϲ τ ὲ ρ ο ν δ ὲ ἐ ϲ τ ὶ τ ο ῦ
ἰ ὴ ϲ ο ῦ· ὶ κ α ὶ π α ρ τ α χ ο ῦ δ ὶ α ϲ ὴ μ ὲ ν ὶ ο ν ὶ π α ρ ὲ π ὲ μ π ὸ ν ὶ τ ο·

ιῶ ε ιϛ ωνϲταν

Ἐ ν ὶ τ α ῦ θ α τ ὴ ν ὼ ν τ ὴ ϲ ὶ ν δ ὶ ϲ ά ρ ὶ ϲ ὶ ν ο ὶ ν ω ν ο ῦ ϲ ἐ ν τ ῆ ὶ δ ο ν ὴ ῆ ϲ
ἵ ν α π ὸ μ ὲ ρ θ ο ϲ δ ὴ ϲ χ ὴ τ ὴ ϲ ὶ ε ὐ φ ρ ο ϲ ὺ ν ὴ ϲ· π ο ῦ τ ο ὶ ϲ κ α ὶ ὶ μ ὶ ν θ ὸ ν
λ ὲ γ ο ὺ ϲ ὶ ν· ὅ τ ὶ τ α ῦ δ ὶ ν τ α ῦ θ α φ α ὶ δ ρ ὰ ϲ ἀ ρ ὰ ϲ ὁ ρ ὰ ϲ ὁ ρ ὰ ϲ ὁ ν· ἐ ω ϲ ὴ ϲ τ ὶ ν α ὐ δ ὶ δ ο
μ β ὴ ν δ ὲ ὴ τ ὶ μ ο ν π α ρ α β ὴ ϲ ὸ μ β ὴ ν ο ν· ἐ ν ὲ π ὼ λ ὴ ϲ α ϲ α ν τ ὴ ν ο ὶ ϲ ὶ
α ὶ χ α ρ α ῖ ϲ· ο ὐ π ὲ ρ ὶ τ ὰ ω ν τ ο ὶ χ ω ν Δ ὶ α λ λ ὰ ῥ ὲ μ β ὴ ν ο ὶ· ἀ λ λ α τ ὴ ὼ ὺ
π ὲ ρ ω α λ ὼ ν· τ ὴ ϲ ὺ φ ρ ο ϲ ὺ ν ὴ ϲ π α ρ ὶ τ ὰ ὸ ν τ ὸ Δ·

ἈΘΑΝΑϹΙΟΥ τ ο ῦ θ ῦ τ α ὰ ϲ ὶ π α ὶ φ α ν ὲ ὶ α ϲ ἐ ὶ ν α ὐ τ ο ῖ ϲ τ ο ὶ
ο μ β ὴ ν ὸ ὺ· ὃ ὶ ο ὶ ν δ ὶ ὸ ὶ ϲ ὶ ρ τ ὸ ο ν· ἐ ϲ τ ὶ ν δ ὲ τ ο ῦ ὶ ἡ λ ὸ ϲ ο ὶ ρ ὶ α ὐ ϲ·

θεοδωρήτου

Ἰ κ α ὶ ο ὶ ω ω ν ο ὶ· κ α ὶ τ α ὸ ῥ ὴ δ ὶ ε ὶ ρ ὴ θ ὴ ὶ κ α ὶ χ ω ρ ὸ ν δ ὺ ὶ ν ἐ δ ὸ ὶ ϲ θ ὶ· α π ὸ θ ὲ ϲ ὶ ὶ
τ ὸ ὶ ὸ ὐ ρ α ὶ ὸ ν τ ὸ ὶ ν Δ ὶ α π ὸ π ὴ ὼ ν Δ ὶ ὴ ϲ α μ ὲ ν ὶ α ν· λ ὲ γ ὸ ν τ α Δ ὲ π ὸ ϲ ὶ ν α ὶ ὸ ρ ο ϲ· ὶ κ α ὶ τ ὸ χ ω ρ ὶ ὼ· δ ὶ ὶ δ ὶ ϲ ὶ ὶ ο ϲ γ ὰ ρ ὸ θ ϲ· τ ὴ ὼ ὸ ὶ ϲ ὶ ε ὶ α ρ
ἐ ϲ τ ὶ φ α ὶ ὴ δ ὶ α μ ἐ ϲ τ ὶ ὴ ϲ α τ ὸ· ἡ ϲ υ χ ὶ ὸ ν π ρ ὶ· χ α ὶ ρ ὸ ὶ ϲ ὶ γ ὰ ρ π ρ ο φ ὴ τ α ὶ τ α ὶ ὶ π τ ὸ ν· τ ο ῦ ὁ ϲ ο μ ο λ ο γ ο υ μ ὲ ν ὶ ο υ
τ ὴ ὼ ἐ ϲ τ ὶ π ρ ο φ ὴ τ ὶ ὸ ν τ ὸ ν· ὃ ὼ ὴ ὸ ὶ μ ὲ ν ὴ ὁ ρ ὴ ὶ ϲ α ὶ κ ρ ὶ ὸ ὶ· ὸ ϲ μ ὰ ζ ὸ ν ὶ ὸ ϲ· χ α ρ ὶ τ ὸ ϲ μ ὲ γ α λ α ὼ ὶ ὴ τ ὸ ν· δ ὶ δ ὲ ὼ ὺ λ ὲ ὶ ϲ α ὶ ἀ ρ ὴ ὶ
α· ὃ ϲ θ ὴ α ὴ γ ὸ ὶ ὸ ϲ ὁ μ ὲ ν· ἀ λ λ α ϲ υ γ γ ὲ ὶ ὸ ὶ ϲ· τ ὸ ὶ ϲ μ ὲ γ α λ ὲ ὶ ὸ ὶ ϲ μ ὲ γ ὸ θ χ ὶ ϲ ὸ τ α ϲ λ ὲ γ ὸ μ ὲ ν· θεοδωρήτου
α τ ὸ ῦ π ρ ὸ θ ὶ ρ ὶ μ ὲ ν ὶ ὸ ὶ ϲ π ρ ὸ ϲ· φ ὲ ῖ ρ ὲ ὶ· ὶ κ α ὶ ἐ ϲ τ ὶ δ ὴ ἀ λ ὸ γ α ὶ ὶ ὼ ν ὲ ὶ ὶ ὸ ν· ὶ κ α ὶ ἀ ῦ χ α ὶ α ὐ τ ὸ ϲ π ο ὶ δ ὶ τ α ὶ ν ἐ π ρ
α ὐ τ ο ῦ τ ὴ ὼ ἀ π ὸ ὶ κ ρ ὶ ϲ ὶ ν· ἀ π ὸ π ρ ο ϲ ὸ π ὸ π τ ὸ ὺ ϲ ὶ κ ὺ δ ὰ ὶ ε ὺ θ ὴ ὶ λ ὴ γ ὶ· ἀ π ὸ π ρ ο ϲ ὸ π ὸ π ὸ ν τ ο ὺ θ ῦ ϳ α ὶ ϲ ὼ ω ὶ· ϳ κ α ὶ τ ὰ ὁ ὺ ὶ ὸ ϲ·
ιῶ επιϲιϛ ικωνϲ τ ἀ ν τ ὴ ϲ ὶ κ α τ α β ρ ὼ τ ὴ ϲ ὶ ν ϳ κ α ὶ τ ὸ π ὲ ρ ὰ μ α π ρ ο ὰ ῦ ϳ· τ ο ῖ ϲ ὶ ν ὶ χ ὴ ὶ ο ὶ ϲ δ ὶ α λ ὰ ῥ ὲ τ α ὶ· ἀ π ὸ τ ὴ ὸ ὶ ἀ π ὸ τ ὴ ὸ ὶ
γ ὶ ὼ μ ὲ ν ὸ ϲ· ἀ φ ὴ ὸ ὶ ϲ ὶ φ ὴ ὸ ϲ θ ὺ ἀ ὐ τ α ϲ ὶ ὶ ρ τ α ὺ· ὸ ἀ ὐ τ ὲ ρ γ α ὶ ρ ὸ ὺ ϳ κ α ὶ ϲ θ ὴ ϲ ὶ ν ὺ τ ο ῖ ϲ α ὐ τ ο ῖ ϲ δ ὶ δ ὸ ὶ ϲ· τ α ὺ ὶ τ ὰ ὸ λ ὲ γ ὴ·· ἀ λ λ ὸ ὶ π ὲ ρ ὸ ϲ φ θ ὼ ν ὴ ὸ ω
τ ὴ ὼ ν ὶ π ὲ ρ ὼ α λ ὼ ν τ ὴ ὸ ὶ δ ὸ ὶ ὴ ὸ ὶ ϲ ὺ ϲ ὶ ε ὶ μ ὲ ν ὶ ὸ ὶ ϲ ὸ ν· Δ ὶ α τ ὶ δ ὲ θ ὶ α ὶ ὸ π ὶ ϲ ὸ ω α ρ ὲ φ ὲ τ α ὶ· ἐ ϲ τ ὶ δ ὴ
ὁ ὶ μ α ρ τ ὴ ὶ κ ὸ ϲ· θ ὶ α ὶ ὸ ὺ π ὶ ϲ ὸ ω τ ρ ὲ ὶ χ ὶ· τ ὸ ὺ ῥ ὸ μ ὶ ο ὶ κ α τ α λ θ ὶ π ὸ ὶ ὶ τ ὸ ὶ ὲ ὺ μ π ρ ὸ ϲ θ ὺ ϳ·

θάλαϲϲαν θὶ ἁ ὶ μ ὶ κ α ὶ ὲ ὶ φ ὺ γ ὴ ν· Ὁ ἰ ο ρ
Δ α μ ὴ ϲ· ἄ τ ρ ἀ φ ὴ θ ὶ μ α ὸ π ὶ ϲ ὸ ω·

ἀ ὸ ρ ὴ θ ὸ ϲ ὶ κ ὶ ρ τ ὴ θ α μ ὸ ὸ ϲ θ ὶ κ ρ ὶ ὸ ὶ· κ α ὶ ο ὶ
ω ω ν ὸ ὶ ὸ ὸ ϲ α ὶ ρ ν ὶ ά ϲ α π ρ ο ω α τ ὸ ο ν·

ἰ ϲ ο ὶ ἄ τ ὶ ὲ θ ὰ λ α ϲ α ν α ὸ π ὶ ὲ φ ὺ γ ὸ ν· κ α ὶ
ϲ ὸ ὶ ἰ ο ρ Δ α μ ὴ ὸ π ὶ ἄ τ ρ ἀ φ ὴ ϲ ὶ μ α ὸ π ὶ
π ὶ ϲ ὸ ω·

ἀ ὸ ρ ὴ ὸ π ὶ ὲ ϲ ὶ κ ὶ ρ τ ὴ θ α τ ὲ ὸ ϲ θ ὶ κ ρ ὶ ὸ ὶ κ α ὶ ο ὶ
ω ω ν ὸ ὶ ὸ ὸ ϲ α ὶ ρ ν ὶ ά ϲ α π ρ ο ω α τ ὸ ο ν·

Ἐ ὶ π α ὶ τ α ὶ θ α τ ὴ ὼ ν τ ὴ ϲ ὶ ν δ ὶ ϲ ά ρ ὶ ϲ ὶ ν ο ὶ ν ω ν ο ῦ ϲ ἐ ν τ ῆ ὶ δ ο ν ὴ ῆ ϲ
ἵ ν α π ὸ μ ὲ ρ θ ο ϲ δ ὴ ϲ χ ὴ τ ὴ ϲ ὶ ε ὐ φ ρ ο ϲ ὺ ν ὴ ϲ· π ο ῦ τ ο ὶ ϲ κ α ὶ ὶ μ ὶ ν θ ὸ ν
λ ὲ γ ο ὺ ϲ ὶ ν· ὅ τ ὶ τ α ῦ δ ὶ ν τ α ῦ θ α φ α ὶ δ ρ ὰ ϲ ἀ ρ ὰ ϲ ὁ ρ ὰ ϲ ὁ ρ ὰ ϲ ὁ ν· ἐ ω ϲ ὴ ϲ τ ὶ ν α ὐ δ ὶ δ ο
μ β ὴ ν δ ὲ ὴ τ ὶ μ ο ν π α ρ α β ὴ ϲ ὸ μ β ὴ ν ο ν· ἐ ν ὲ π ὼ λ ὴ ϲ α ϲ α ν τ ὴ ν ο ὶ ϲ ὶ
α ὶ χ α ρ α ῖ ϲ· ο ὐ π ὲ ρ ὶ τ ὰ ω ν τ ο ὶ χ ω ν Δ ὶ α λ λ ὰ ῥ ὲ μ β ὴ ν ο ὶ· ἀ λ λ α τ ὴ ὼ ὺ
π ὲ ρ ω α λ ὼ ν· τ ὴ ϲ ὺ φ ρ ο ϲ ὺ ν ὴ ϲ π α ρ ὶ τ ὰ ὸ ν τ ὸ Δ·

θεοδωρήτου

Ἰ κ α ὶ ο ὶ ω ω ν ο ὶ· κ α ὶ τ α ὸ ῥ ὴ δ ὶ ε ὶ ρ ὴ θ ὴ ὶ κ α ὶ χ ω ρ ὸ ν δ ὺ ὶ ν ἐ δ ὸ ὶ ϲ θ ὶ· α π ὸ θ ὲ ϲ ὶ ὶ
τ ὸ ὶ ὸ ὐ ρ α ὶ ὸ ν τ ὸ ὶ ν Δ ὶ α π ὸ π ὴ ὼ ν Δ ὶ ὴ ϲ α μ ὲ ν ὶ α ν· λ ὲ γ ὸ ν τ α Δ ὲ π ὸ ϲ ὶ ν α ὶ ὸ ρ ο ϲ· ὶ κ α ὶ τ ὸ χ ω ρ ὶ ὼ· δ ὶ ὶ δ ὶ ϲ ὶ ὶ ο ϲ γ ὰ ρ ὸ θ ϲ· τ ὴ ὼ ὸ ὶ ϲ ὶ ε ὶ α ρ
ἐ ϲ τ ὶ φ α ὶ ὴ δ ὶ α μ ἐ ϲ τ ὶ ὴ ϲ α τ ὸ· ἡ ϲ υ χ ὶ ὸ ν π ρ ὶ· χ α ὶ ρ ὸ ὶ ϲ ὶ γ ὰ ρ π ρ ο φ ὴ τ α ὶ τ α ὶ ὶ π τ ὸ ν· τ ο ῦ ὁ ϲ ο μ ο λ ο γ ο υ μ ὲ ν ὶ ο υ
τ ὴ ὼ ἐ ϲ τ ὶ π ρ ο φ ὴ τ ὶ ὸ ν τ ὸ ν· ὃ ὼ ὴ ὸ ὶ μ ὲ ν ὴ ὁ ρ ὴ ὶ ϲ α ὶ κ ρ ὶ ὸ ὶ· ὸ ϲ μ ὰ ζ ὸ ν ὶ ὸ ϲ· χ α ρ ὶ τ ὸ ϲ μ ὲ γ α λ α ὼ ὶ ὴ τ ὸ ν· δ ὶ δ ὲ ὼ ὺ λ ὲ ὶ ϲ α ὶ ἀ ρ ὴ ὶ
α· ὃ ϲ θ ὴ α ὴ γ ὸ ὶ ὸ ϲ ὁ μ ὲ ν· ἀ λ λ α ϲ υ γ γ ὲ ὶ ὸ ὶ ϲ· τ ὸ ὶ ϲ μ ὲ γ α λ ὲ ὶ ὸ ὶ ϲ μ ὲ γ ὸ θ χ ὶ ϲ ὸ τ α ϲ λ ὲ γ ὸ μ ὲ ν· θεοδωρήτου
α τ ὸ ῦ π ρ ὸ θ ὶ ρ ὶ μ ὲ ν ὶ ὸ ὶ ϲ π ρ ὸ ϲ· φ ὲ ῖ ρ ὲ ὶ· ὶ κ α ὶ ἐ ϲ τ ὶ δ ὴ ἀ λ ὸ γ α ὶ ὶ ὼ ν ὲ ὶ ὶ ὸ ν· ὶ κ α ὶ ἀ ῦ χ α ὶ α ὐ τ ὸ ϲ π ο ὶ δ ὶ τ α ὶ ν ἐ π ρ
α ὐ τ ο ῦ τ ὴ ὼ ἀ π ὸ ὶ κ ρ ὶ ϲ ὶ ν· ἀ π ὸ π ρ ο ϲ ὸ π ὸ π τ ὸ ὺ ϲ ὶ κ ὺ δ ὰ ὶ ε ὺ θ ὴ ὶ λ ὴ γ ὶ· ἀ π ὸ π ρ ο ϲ ὸ π ὸ π ὸ ν τ ο ὺ θ ῦ ϳ α ὶ ϲ ὼ ω ὶ· ϳ κ α ὶ τ ὰ ὁ ὺ ὶ ὸ ϲ·
ιῶ επιϲιϛ ικωνϲ τ ἀ ν τ ὴ ϲ ὶ κ α τ α β ρ ὼ τ ὴ ϲ ὶ ν ϳ κ α ὶ τ ὸ π ὲ ρ ὰ μ α π ρ ο ὰ ῦ ϳ· τ ο ῖ ϲ ὶ ν ὶ χ ὴ ὶ ο ὶ ϲ δ ὶ α λ ὰ ῥ ὲ τ α ὶ· ἀ π ὸ τ ὴ ὸ ὶ ἀ π ὸ τ ὴ ὸ ὶ
γ ὶ ὼ μ ὲ ν ὸ ϲ· ἀ φ ὴ ὸ ὶ ϲ ὶ φ ὴ ὸ ϲ θ ὺ ἀ ὐ τ α ϲ ὶ ὶ ρ τ α ὺ· ὸ ἀ ὐ τ ὲ ρ γ α ὶ ρ ὸ ὺ ϳ κ α ὶ ϲ θ ὴ ϲ ὶ ν ὺ τ ο ῖ ϲ α ὐ τ ο ῖ ϲ δ ὶ δ ὸ ὶ ϲ· τ α ὺ ὶ τ ὰ ὸ λ ὲ γ ὴ·· ἀ λ λ ὸ ὶ π ὲ ρ ὸ ϲ φ θ ὼ ν ὴ ὸ ω
τ ὴ ὼ ν ὶ π ὲ ρ ὼ α λ ὼ ν τ ὴ ὸ ὶ δ ὸ ὶ ὴ ὸ ὶ ϲ ὺ ϲ ὶ ε ὶ μ ὲ ν ὶ ὸ ὶ ϲ ὸ ν· Δ ὶ α τ ὶ δ ὲ θ ὶ α ὶ ὸ π ὶ ϲ ὸ ω α ρ ὲ φ ὲ τ α ὶ· ἐ ϲ τ ὶ δ ὴ
ὁ ὶ μ α ρ τ ὴ ὶ κ ὸ ϲ· θ ὶ α ὶ ὸ ὺ π ὶ ϲ ὸ ω τ ρ ὲ ὶ χ ὶ· τ ὸ ὺ ῥ ὸ μ ὶ ο ὶ κ α τ α λ θ ὶ π ὸ ὶ ὶ τ ὸ ὶ ὲ ὺ μ π ρ ὸ ϲ θ ὺ ϳ·

λοις εἰμὶ παλιν ἐκ τοῦ θεμελίου λόγος. τὴν προφητείαν ποιεῖσθαι· τὸ γὰρ ὄθνος ἀπαύστως κτίζεται παλαι μὲν γὰρ φησὶ κατὰ τὴν ὀξυτέραν ὁδὸν ἰουδαία μόνη ἦν ἁγίασμα τοῦ θυ· καὶ μόνος ἰσραὴλ ἐν τοῖς ὄχουσι αὐτοῦ· καὶ παλαι μὲν μεμέρισται τοῖς φυλαῖς. θαλάσσης. καὶ ποταμοῦ καὶ ὄρους καὶ μωυσέως· νῦν δὲ τὸ παν στοιχεῖον τῆς γῆς κτίσις ἐστὶ θεοῦ· καὶ ἐλεύθερον· μᾶλλον δὲ καὶ ἁγιαστήριον· ὃ δι' ὑμᾶς ἐκ τοῦ προσώπου κυρίου θεμελίου τὸ βῆμα ἡμέτερον· ἐποίησε δὲ ἑαυτοῦ προφήτου· πῶς δὲ ἐστὶν οὕτως ἀκούσατε· διὸ φεύγομεν ἐκ τῆς ἡμέρας· καὶ ἡ τοῦ χθὲς ὄθνος ἐστὶν ἁγίασμα· καὶ τῆς τοῦ θυ χάριτος μεταλαμβάνεσθαι. καθόλου τῆς τοῦ παντὸς οἰκουμένης. οὐ μόνης παλαιᾶς. τὰ δὲ αἴσθησιν ἐμφανεστέραν τοῦ ὄθνους ἐσόμενα· σάλον καὶ κλόνον παντοῖον· καὶ τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῖς δαίμονας φυγεῖν· ἵνα τοῦ χθὲς γένηται καθόλου τῆς οἰκουμένης. ὁ ὄχλος ἔθνων τοῦ λαοῦ. θεοδωρήτου τοῦτον δι' αὐτὸν φησὶ. δι' αὐτὸν ἔσται φαγεῖν ταράξει τῷ· τῶν αἰτίαν ὄχθην τῆς γῆς οἰκείου. καὶ λίνην τῆς θαλάσσης διαίρεσιν. αὐτὸς γὰρ καὶ τὴν ἔρημον πέτραν· τὴν θάλασσαν ἐκέλευσε ξηρᾶς ὁδοῦ· καὶ μέλι δὲ τὸ μέλι διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν φάγεται· προχύσει τὸν ἱδρῶτα. ἔσθίειν ποιήσας. δικαίως ἀφ' οὗ ἀπελθοῦσα οὐ διὰ νοὸς φησι θαυμαστὸν γάρ· προσέταξε γὰρ ὁ ποιητὴς. καὶ διὰ ῥήθη τὸ πέλαγος. καὶ λίαν ἐκρύθη ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν· οἱ ἄρτοι τῶν ὀρτυγομήτρων σωλήθροι ἦσαν· καὶ τὰ ἄλλα πάντα αὐτοῦ γάρ ἐστιν ἡ κτίσις

ἐν ταύτῃ πάλιν θέλομεν τὴν διήγησιν λαβεῖν. τὸ θαῦμα τὴν διάβασιν· ὡς ἀβδὰ ξηρὰν καὶ τὸ μάθημα. ποιεῖν γάρ ἡμᾶς. διὰ παθεῖν κύριος. ὅσον ἐπὶ σοὶ βίος αὐτῶν ἔρημος ἐστί. ἀπὸ τοῦ δόλου φυλαττόμενος διὰ τοῦ ἰακὼβ τοῖς ἀπὸ τῶν διαλόγων·

ιῶ τ κωνστν

πρὸ ἀρχῆς διὰ πυρὸς ἐγγιζόμενοι· οἱ σὺν ἡρῷ καὶ δυσβάστοτοι ὅταν λίπῃ πέτρα καὶ λίμνη ἔρημος. καὶ σὺν ἡρῷ καὶ δυσβάστοτος. διὰ κελεύει τὸ προστάγματι τοῦ θυ· ἀνθρώποις δὲ λόγῳ τῆς μεμέρισται· καὶ τὸ αὐτὸν ἡμέρου τόπος· διὰ τὸ μὴ ἐκτὸς ἐπιπλεῖν ἀλλήλοις· ἡσυχίαν ἄγειν· ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐστὶ τὸ ἐκτὸς ἐπιπλεῖν ἀλλήλοις· ἡσυχίαν ἄγειν

ἐν ταύτῃ θαυμάσωμεν τὸ πῦρ τὸ ἄλλον· αἰνίττεσθαι τοῦ διὰ τῆς πέτρας λαοῦ τῶν ἀποστόλων· ἐμφανῶς ἑαυτοῖς παραδιδόναι διὰ ὁμολόγησιν· διὰ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῖς ἐναντίοις παραφέρεται· διόπερ παρίστανται μὴ κείσεσθαι τῶν ὑπὸ σκοπὸν ἐν αὐτοῖς θέλειν ἀνάμεσον· διὸ διδάσκονται δεῖσθαι· διὰ χάριτος λύσιν καὶ ἀπὸ ἐχθρῶν ἐλευθερίαν· ἀλλὰ μὴ ποιήσῃς διαθήκην· ἀλλὰ ἀπὸ ὁμολόγου τὸ ἄρχειν τῆς χάριτος λύσιν καὶ ἀπὸ ἐχθρῶν ἐλευθερίαν· διὰ γὰρ μὴ θέλησιν ἀσεβῶν τὸ θῦσαι αὐτόν· ἀλλ' ἵνα μὴ ποτὲ τοῦτον δίκαιον τὸν λόγον· χάριν ἔμοιγε καὶ δόξαν τῆς ὁδοῦ· καὶ μὴ ταῖς λίμναις ὅτι καὶ ὀσφύας ἀλλ· λαὸς σὸς ἐλεύθερος χάριν ἔμοιγε αἰτησάμενος ἀλήθειαν· ὅτι γὰρ μὴ ἐλεήσῃ ἀσεβοῦσι τὰ ἔθνη τοῦ ζῆν ὁ θῦ αὐτόν· ἀλλ' ἵνα μὴ ποτὲ τοῦτον δίκαιον τὸν λόγον· χάριν ἔμοιγε καὶ ἀληθείας· ὅσον· καὶ ἀμήχανα μὴ κείσεσθαι ἐν τῇ σῇ ἀλήθειαν· διὰ

ἐν ταύθα τὴν πλάνην τοῦ αἱρετικοῦ διορθοῦται· ἔφη γὰρ ὅτι τοῦ θεοῦ πολλοὶ ἀγροῦσιν εἰσὶν αὐθεντῶν· τὸ τοιοῦτον δόγμα διορθούμενος φησὶν, ἀλλὰ θεὸς ἡμῶν ἐστι τοῦ οὐρανοῦ· πάντα γὰρ ὅσα ἐθέλησεν ἐποίησεν· διὰ δὲ τοῦτο οὐρανὸν οὐ πολλοὺς μᾶλλον ἔφη τὸν ἕνα· πῦρ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν ἐρημίᾳ ποιεῖν τὸν ἀνθρακωθέντα καὶ ἀφανισθέντα· τί δὲ ἀμίξ ἐστι τοῦ οὐρανοῦ πάντα γὰρ ἐθέλησεν ἐποίησεν· πάντων δὲ ὧν ἅμα· πάντα δὲ ἅμα φησὶ καὶ τοῖς ἀλόγοις· τοὺς ἀέρας τοῖς ἐπταήμασι· ἀμέτρητον κολίασεν ἀριθμόν ἐστιν· ΔΙΔΥΜΟΥ Οὗτος τοίνυν ἀλλ' οὐδὲ ὀχλὶ μεγάλει ὁπόσον φρονοῦντες· δι' γὰρ ἦν ἄτοπον τοῦτο· ἀλλ' ἀφ' ὅσῃ ἡμᾶς ἐκώλυεν· ὅτι δεῖται δι' ἅπασι τοῖς οὐρανοῖς· καὶ διὰ τῆς γῆς· ἔφη δι' ἃ ἐθέλησεν ἐποίησεν· ἀλλ' ὅσον παρασκευάν· διὸ οὐ περιέχεται ἐκεῖνο πάντων· ἄλλα καὶ ὄζω πάντων· καὶ διὰ ἅπασι γάρχει καὶ κατὰ τὴν τῆς δημιουργίας, καὶ προνοίας λόγον· οὕτω γὰρ πλήρει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διὰ δὲ πάντα οἱ οὐρανοὶ καὶ τάδε ἅπασι· διὸ καὶ διὰ πάντων διὰ σοῦσί φησιν, ἀσθενοῦσ σφόδρα ἀληθοῦσιν πινάς· ὃ ἀποστομοῦν ἐκεῖνο φησὶν τοῦτο· τῆς τοῦ πρ̄ς· θελήσεως· διὰ ἅπασι ὧν τάς αὐτοῦ· τοὺς διὰ τοῖς οὐρανοῖς ἀγγέλοις καὶ οἱ ἁγιασθέντες· ἀπὸ τῆς γῆς μόνων ὧν τῆς τοῦ θῦ· καταλλήλως γὰρ ἕκαστον ποιητὴν αὐτοῦ λέγεται δημιουργόν· ΗΣΥΧΙΟΥ πρ̄ε

Ὁμοίως πάντα πληροῖ· ἀλλ' αἰσθητῶς σαρκικὸς γενόμενος· οὐκέτι πλοῖς διὰ τοῦ ὕδατος τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθεροῦσαν· τὴν ἑαυτοῦ διέξαγε φανερώσας· καὶ προέγραψε πάντα δηλονότι ἐκεῖνος· τοῦτο γὰρ ἐκεῖνος πάντα σφίλα ἀνθρωπος ποσ· καὶ ἐκωνστάν λιπὼν τὴν μαρτίαν αὐτοῦ ἡ δημιούργησεν· θλάβη· οἵτινες οἷς αὐτοῖς· καὶ τὰς θυγατέρας θυσαν τοῖς δαιμονίοις· δι' ταῦθα τὴν αἰσθησιν, ὅτι ταῖς ἀψύχοις ὕλαις· προσκρούσασιν· καὶ πάντα ταῦτα ποιῶν ἐκωμῳδεῖ πλάστην τὸν ἀνθρωπον ἀργὸν μόνος·

Διαστέλλεται καὶ ἰδιάσας ἀφορίσας τοῦ δικαστοῦ τρισὶ καὶ δεκάτου· δι' ἣν τοσοῦτον ἀγγράφωνται πρὸς δίμηνα· ὡς δι' ἃ ἐδικάσθησαν τοσαῦτα δίμηνα· τοῦ μὴ χεῖρας· ἔφη δὲ· δίκην τοῦ ἐμφανίσαι μᾶλλον καὶ τοῖς οὐρανοῖς ἀγγέλοις χαρᾶς ἐστὶν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ μιᾶς ψυχῆς, ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ καὶ ἀπολωλυθυῖα ἀνθρώπου μᾶλλον· σωτῆρα γὰρ ἔχει τὸν πρωτότοκον καὶ πρωτόκτιστον πάσης κτίσεως· πάντων δὲ ἡγούμενον καὶ ἐξάρχοντα τῆς σωτηρίας· ἐκ δίκης καὶ ἐκ τοῦ μέλλοντος ἀπολλύσθαι· ἐκ τῶν ἀπολλυμένων· ἐκ τῶν ἀπολωλότων

τὸ παῤ ἡμῖν ἀπὸ κοινοῦ γένος. διὰ τοῦτο μοναχὸν ὄχθην ὄρος οἰκοῦντα θεῷ ζῶντος· ΔΙΑΤΑΞΙΣ ταῦτα τὰ βουλήματα φασὶν οἱ παῤ αὐτοῖς παλαιοὶ παῤ ὑμῶν ἡμῖν ἱερεῖς ἀδόκητα σὺν τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ἀπολαβεῖν· οὐ γὰρ φθονοῦμεν ἡμῖν τοῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ γένους τὰ βουλήματα ἐκπληρωθῆναι· ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ μέντοι γε τοῦτο ἔσται· καὶ τοῦ οἴκου ἡμῶν καὶ τοῦ οἴκου Ἀαρὼν καὶ τοῦ οἴκου Λευὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπίρρητα ἐᾶν σιωπᾶν τοῖς φοβουμένοις τὸν θεόν· ἵνα τοῖς ὀλίγοις ἀρκούμενοι τὸν ἅπαντα λαὸν ἐπαινῶμεν· ἐφ' ἑνὶ γὰρ ἑκάστῳ τῶν ἐν μέρει τὸ πᾶν ἐπαινεῖται· ἐν ἑνὶ γὰρ τὸ πᾶν ἐστιν· ἐν τῷ μέρει τὸ ὅλον· ἐν τῷ ἑνὶ τὸ πλῆθος· ἐν τῷ ὀλίγῳ τὸ πολύ· ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γένος· ἐν τῷ ἀδελφῷ τὸ ἔθνος· ἐν τῷ ἱερεῖ τὸ ἱερατεῖον· ἐν τῷ ὁσίῳ τὸ ὅσιον· ἐν τῷ δικαίῳ τὸ δίκαιον· ἐν τῷ ἁγίῳ τὸ ἅγιον· ἐν τῷ ἀγαπητῷ τὸ ἀγαπητόν· ἐν τῷ ἐκλεκτῷ τὸ ἐκλεκτόν· ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ ἀγαθόν· ἐν τῷ ἐλεήμονι τὸ ἔλεος· ἐν τῷ ἐλεημοσύνην ποιοῦντι τὸ ἐλεημοσύνην ποιεῖν· ἐν τῷ ἐν ἀγάπῃ μένοντι τὸ ἐν ἀγάπῃ μένειν· ἐν τῷ ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντι τὸ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖν· ἐν τῷ ἐν ἁγιασμῷ ὄντι τὸ ἐν ἁγιασμῷ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀκακίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀκακίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀμώμῳ ὄντι τὸ ἐν ἀμώμῳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφθαρσίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφθαρσίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἁπλότητι ὄντι τὸ ἐν ἁπλότητι εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφελότητι ὄντι τὸ ἐν ἀφελότητι εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀκεραιότητι ὄντι τὸ ἐν ἀκεραιότητι εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀθωότητι ὄντι τὸ ἐν ἀθωότητι εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀμνησικακίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀμνησικακίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀπαθείᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀπαθείᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀκτημοσύνῃ ὄντι τὸ ἐν ἀκτημοσύνῃ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφιλαργυρίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφιλαργυρίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφιλοχρηματίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφιλοχρηματίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφιλοκερδείᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφιλοκερδείᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφιλοπλουτίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφιλοπλουτίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφιλοδοξίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφιλοδοξίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφιλοτιμίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφιλοτιμίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφιλονεικίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφιλονεικίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφιλοπρωτίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφιλοπρωτίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφιλοκαλίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφιλοκαλίᾳ εἶναι· ἐν τῷ ἐν ἀφιλοσοφίᾳ ὄντι τὸ ἐν ἀφιλοσοφ

λυτοὶ γὰρ ἐαυτῶν οὗτοι νόμους φυλάττομεν· ἵνα γὰρ μὴ νομίσητις ἀλλοτρίοις χρεισμοῖς εἶναι οὐ μουσικὴν ἡτιμωκέναι· αἰσολούθως οἰθροφαύτης· πρὸ τῆς τοῦ νόμου δόσεως· τὰ πρὸ τῆς τοῦ κόσμου ποιήσεως παραδέδωκε· διὸ διαιρέσεις εἰσὶ θεῖαι παῦται δὲ τοῦ κόσμου μέρει· καὶ αὐτοῦ εἶναι γένηται· ΤΩΙ Ε ΙΩΝΙΣΤΩΝ ἓν δὲ σημεῖον θεολογίας λέγω· τὰ γὰρ ῥήματα τοῦ θεοῦ γεγάμενα· τοῦ γοῦν οὐρανοῦ τὸ ῥῆμα τοῦ ποιήσαντος θεοῦ· τὸ γὰρ λόγῳ ΙΩΙ οἱ οὗτοι διέφθαρται· εἰ μὴ τὸ λόγῳ σεὶ τὸ λογικὸν τὸ σαῦτα δὲ ὧν αἰσθητῶν· ΤΟΥ ΔΥ ΤΟΥ τί λέγεις ὦ ἐλεύθερε οἱ κῆμα θεοῦ τοῦ· καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀλλαχοῦ λεγόμενα ταῦτα· οὐκ ἐάσει δέ σε τοῦτο ἀπαφ' ἀλλασυγκατατίθεσθαι λόγος· διὰ γὰρ τοῦτο λέγει· ποῦ σὺ ἔτερον λέγεις εἶναι τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ λεγόμενον· τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὑπὸ πλήρωσιν· ἐκζητῶ γὰρ διὰ τί ὁμοίως τοῦτο· ἴσα τὰ τῶν πρὸ τῶν αὐτοῦ προφορᾶ· διὸ δέχόμεθα· καὶ μὴ τῶν ἀπορεῖς δέμένων αὐτοῖς· φορᾶσθαι μὲν θεωρίαν· τί οὖν λέγει ὅτι συγκατατιθέμενα ἀπιστῶ ἐχρῆται λόγῳ· οὐκ ἐπιστεύθη δὲ τοῦ οὐρανοῦ τὸν θεόν· οὐ δέγαρ θρόνος καὶ ὑπὸ ποδίων· οὐδέ γε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὑπὸ πλήρωσιν ἐξίσου αὐτοῦ εἴρηται· ἀλλὰ καὶ αἰνίττεσθαι πάντα γὰρ αὐτὸς περιέχει· πάντα δὲ φέρει· οὐδέ μόνος ὁ τόπου ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτοῦ πάντων· συγκεράσαι· ἀλλὰ λέγεται οὐρανὸς αὐτοῦ οἰκεῖος· διὰ τοῖς καθαροῖς εἶναι τὸ χωρίον πορήριας·

ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕΣ Οὐρανὸς καὶ τὸ ἀφθαρὲς σῶμα τοῦτο τὸ ὁρώμενον λέγεται· ἐπεὶ δὲ καὶ τοιοῦτον ὁρατὸς οὗτος σκληρογίας καὶ ἀνθάπτειν· ἀέρα καὶ ὅσα ἕτερον λίμνας οὐρανόν· ὁ προφήτης ἀμφίγαβ· τοῦ λιμνὰ πόσα ἀόρατον· οὐ δύναται καὶ πλήρωσθαι τοῖς ὑγροῖς· τοῦ γὰρ ἀόρατος· αἰδὴ ἀπρίεται τοῦ ἀοράτου· διὸ κόπος ἀρ μόγοισιν· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ αὐτὸς μὲν γὰρ ἐν δὴ καὶ τὴν μὰ ὄχθι τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ ὁρώμενον τοῦτον· ἀλλὰ τὴν τοῦ τοῦ καὶ πόρον· οὐ οὗτος ὁροφοῦ ὄχθι καὶ καθάπερ τοῖς λιμνὰς θύδη δὲ ταῦτα διὰ τοῦ οὐρανοῦ· τοῦ ὁ λαοὶ οἱ ὅς· οὐ καθάπερ γὰρ ἀμφὶ δὲ λιμνὰς πόρον τὴν φύσιν· ἀλλὰ τοῖς διεῖ πολιτευομένοις· τοῖς ἀγίοις καὶ ἁγγέλοις καὶ χαίροις καὶ χοροῖς· τῶν μὲν τοῖς γὰρ· τὰ δὲ γὰρ εἰ τὰ δὲ ἀνθρώπων ἀπὸ δὲ μὲν οὗτοί γ' ὡς ἐν δαίμονα προμηθεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων ἀνθρώπων· οἷς καὶ τῶν γλιὼ οἰκητήριον θ δοῦναι· ὁ δὲ καθ' ὑπέρθρον καὶ ταῦτα θεωρεῖν οὐ βουλόμενος, βρεῖ ἄν τινα αἱρέσεως εἰς τὴν γραφὴν λαμβάνομενῶ οὐρανοὶ· θεῶ προσοῖς εἰ σωμένιον· ἐπεὶ ὁμόνος ὁ θεὸς θεῷ δὲ λάβρο· πέρι τῆς τρι άδος δι' ἁμοὶ ὁμένος· τούτου τοῦ οἰῶνοῦ πόρρω πού· οὗτός πω ἀλλοῦσι ἀσ ἰδιώματι· τυγχανεῖ τάβηλωται· καὶ ἀνθ' ἧς τοῖς οὐρανοῖς λέγεται· ἀμὲν λειπρο παραδόσεως ὁδὲ αὐτὸς ὁ οὐρανοῦ· ὡς ἐν οἰῶνοῦ· ἀμὲν καὶ ἐπὶ τοῦ τυγχάνων λάβρ· διὰ τοῦ οἰῶνοῦ ἀμὲν καὶ ἐπὶ σωμα καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων τοῦ οἰῶνοῦ θεὸν τὸν θρόνον μου· διῄρηται γὰρ αὐτὸς ταῦτα· πρὶν θεὸς πόσει τοῦ οὐρανοῦ· αὐτὴ γοῦν καὶ διὰ τῆς καταπαύσεως αὐτοῦ μὴ μονεύεται· διὰ τοῦτον τὸν οὐρανὸν οὐδέ

ἡσυχίου

Ὁρᾶς ὁπῶς τοὺς δικαίους λέγει. οἵτινές ἀπὸ τοῦ νῦν ὡς ἀοὺς αἰῶνος. τοὺς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ οἰκείου νοῦ μὲ χρισαντες ἐλείας. ὁμοῦ καὶ ζῶσι καὶ δι' ὧν λογισμῶν τοιούτων· ὃς ὅσπερ γάρ ὁ θεὸς ἔστι ζωὴ καὶ δικαιοσύνη. οὕτω καὶ οἱ δι-
ος. καιροὶ καταμιγνύουσι γὰρ αὐτοὺς ζωῆς τῆς ὀνομαζομένης:
Ὁρᾶς. καὶ τὴν ὑσσωπίνην ταύτην διηλοῦσαν. τοῦτο ποιόν. τὸ ὅτι πυθρίτιδος ζωντῶν λέγει τῶν ἁμαρτιῶν ζωήν· οὐδέ γε γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀνέστησαν αἱ ἁμαρτίαι· ἀλλ' ἀθυμίας φησὶν ἡμῶν μόνον οἱ καὶ διὰ παραπτώματα ζῶσι τὴν μεγάλην ζωήν· καὶ γὰρ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ζῶσιν· ἀλλ' ὃν ἐκολάσθησαν· καὶ τιμωρίαν· οὗτοι δὲ μὴ λαμπρότητι· καὶ πυθρίδων ἡ διαβρόχου· ὄχου τὸν μεταπόντιον ἀσεβῆ ἀνδρῶν ἀμβροσίαν· τοὺς μὲν ἁγίους ὑμνοῦσιν ἀγγέλους ἀφέρειν τοῦ θεοῦ:

θεοδωρήτου εἰς τὸν ψ καὶ ϙε ἀοὺς αἰῶνος· παρόρμησις ἐκ τῆς λογικῆς ψυχῆς ἀθανάτου σὺν λογισμῷ ταῦτα αἰσθάνεσθαι· ἀπερ αὐτοῖς συμφέρει· ἀλλ' ἀγνοοῦσι μὲν ταῦτα συμφέροντα αὐτοῖς μανθάνειν· ἐπεὶ δὲ ἀγνοίᾳ ἡδονῆται· ἀλύουσι καὶ δυσαρεστοῦσι· παρὰ συμφέροντα ταῦτα δρᾶν· ἀπερ ὁ θεὸς ἐπιτάττει αἰσθάνεσθαι φέροντα· καὶ ἀν πένητα ἀν εἰ πλούσιος καὶ ἀν λιμὸν καὶ ἀν ἡσυχίαν· καὶ ἀπὸ τοιούτου ὁ παλαιφοινούμενος πόνος· ἡδέως προσεῖχεν ἀπὸ τοῦ φόνου· καὶ μέχρι τοῦ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ θεοῦ· εἰ ποιᾶν ἡγάπησαν τὴν ἀδελφότητα λαοῦ τοῦ θεοῦ ὁ ἐλεος καρδίας· καὶ δένδρων ἄμβροσον καὶ ψυχῆς· οὐ σβέσει ἐν αὐτοῦ καὶ μέχρι θανάτου ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ ἀληθείας· πανταχοῦ ὑπομένει καὶ πειρασμοῖς· καὶ παντοίοις ζῶσιν ὑπὸ ἡδονῶν

προθυμόσου διὰ τῶν προσθήκων ἀρετῶν: ἀλλέλουια

Ἐκλιπεῖν δὲ φησι τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί· οὐχ ἁπλῶς ἀκοὴν λαμβάνοις ἂν ἐνταῦθα· περιθοῦ δὲ ταδόκησον καὶ αὐτὰ προσῳδὸν ῥημάτων τὸν φόνον· ὑποκλίναντος· ὁ περὶ μόσου προσώπου· πρὸς ἀρὸς μικρὸν φθεγγομένους· ἵνα δι' αὐτοῦ σωφρονέστερον ἀκούσωμεν παραδεχόμεθα· τὸν λαλοῦντα ἀλλ' ἐκλινεν ἐνδίπτυχον· ἵνα τὸ ἑαυτοῦ αἰσθητὸν ἐπιδείξηται· ὅτι χαμαὶ κεῖται ὁμοίως σμικρὰ τέχνη· διαφέρει γὰρ θεὸς ἀνθρώπων· ἡ γὰρ θεία ἀκοὴ οὐ φωνῆς δεῖται πρὸς αἴσθησιν· οἶδεν γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς κρύμασι τὴν καρδίαν γνωρίζουσαν· καὶ μετοχλίζουσαν· καὶ μετολίζουσαν τὴν ἀκοὴν αὐτοῦ δῶ μοι· τῷ ϙ ϙε ὡς πάλιν ἀνθρώπινοις ῥήμασιν τοῦ θεοῦ τὴν θεμελίωσιν καὶ περιποίησιν τοῦ θεοῦ τὴν ἐμὴν καρδίαν· καὶ ἕτερον δέ τι αἰνίσσεται· διὰ τοῦ κηρύγματος λόγου ὅτι οὐκ ἀρκοῦ αἴτιος ἀκοῦσαι· ἀλλ' αὐτὸς καὶ τὴν προσθήκην·

τῷ ἐν τῷ τριάκοντα καὶ δύο ταῖς ἡμέραις μου· οὐκ ἐπιδιδοὺς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἡδέως· καὶ ἀριθμὸν τέρος ἔσομαι· ἀλλὰ τὰς ἡμέρας μου τὰς ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς μου· ἐπὶ δὲ καὶ δύο ταῖς ἡμέραις μου ταῖς ἐπὶ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης ἡγουμένας· ἃς περιφωτισμένος οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ δύο ἐστάμην:
ἰῶ ε ϙε ὡς πάλιν· εἶδες ὁ πλουτῶν χρυσὸν εἶδες παρ' ἀμφιθέατον παῖδα λύουσαν πεδήσας· εἶδες ἔγχειρ διαστρέφουσαν μηνύτου πόθου τοῦ δικαστοῦ· ἡρίκησάν μοι φησίν· ἵνα σε πάλιν ἐν τῷ περιοχῇ τῶν καὶ σὲ τὸν καλέσαντα τοιοῦτον· τῷ θεῷ πιστῶν ἡμῶν καὶ λοῦ μὴν πολλάκις· καὶ οἱ οὐκ ἀπαλλαγῶ μὴ θαυμάσῃς λειμῶνα· ὁπτοῦ καὶ λοῦ μὴν ὁσίκαλεῖν δι' αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ μόσας ἐμὲ τοῦ παραδέχειν· εὐσεβίου παρὰ γὰρ ταῦτα φησι διαστοιθεῖν ὑμῶν μήνας· ὡς ἀπὸ τοῦ ἡλίου προσθήκην· ἀπερ ὁ θεὸς ἐπιτάττει αἰσθάνεσθαι λέγει· ἵνα ἐπεὶ σοῦ θαυμαστοῦ μὴν δὲ ἀλλων τὴν ἡμέραν· ἡμεῖς δὲ παρὰ ταῦτα ἡγάπησας δι' ἀστοιθεῖν ὑμῶν· τὸ ὁμοίως τοῦ θεοῦ ἐπὶ δὲ καὶ δύο ταῖς ἡμέραις· τοσοῦτον φησὶν ἀπόχρη τοῖς πυθρίασμοῖς τούτοις· ἐπὶ πόσειν ὡς σαίνουσι οἷς· ὅτι καὶ πολλῶ τούτων πλείοσι καταστοιθεῖν πυθρίασμοῖς· ἑαυτὸν προσθήκην· τὸν ἐν τῷ τριάκοντα καὶ δύο ταῖς ἡμέραις μου· οὐκ ἐπιδιδοὺς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἡδέως· καὶ ἀριθμὸν τέρος ἔσομαι· ἀλλὰ τὰς ἡμέρας μου τὰς ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς μου· ἐπὶ δὲ καὶ δύο ταῖς ἡμέραις μου ταῖς ἐπὶ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης ἡγουμένας· ἃς περιφωτισμένος οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ δύο ἐστάμην:
ἰῶ ε ϙε ὡς πάλιν· εἶδες ὁ πλουτῶν χρυσὸν εἶδες παρ' ἀμφιθέατον παῖδα λύουσαν πεδήσας· εἶδες ἔγχειρ διαστρέφουσαν μηνύτου πόθου τοῦ δικαστοῦ· ἡρίκησάν μοι φησίν· ἵνα σε πάλιν ἐν τῷ περιοχῇ τῶν καὶ σὲ τὸν καλέσαντα τοιοῦτον· τῷ θεῷ πιστῶν ἡμῶν καὶ λοῦ μὴν πολλάκις· καὶ οἱ οὐκ ἀπαλλαγῶ μὴ θαυμάσῃς λειμῶνα· ὁπτοῦ καὶ λοῦ μὴν ὁσίκαλεῖν δι' αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ μόσας ἐμὲ τοῦ παραδέχειν· εὐσεβίου παρὰ γὰρ ταῦτα φησι διαστοιθεῖν ὑμῶν

ΝΝΣ
Θλίψις καὶ ὀδύνων εἰς ἀλίσεται ἀνώμαλα ποιεῖν· θλίψιν μὲν ὡσαύτως ἁμαρτίας ὄντας· ὀδύνων δὲ
καὶ πόνων. μεθοδεύειν καὶ ἀτορθοῦσθαι· σαίσεται γὰρ καὶ ἀποδύσεις καὶ ἀργυρίας πεφύκασι· ταύτην δὲ ῥοιὴν τοῦ
τάξιν ἔσεσθαι ἀμοιβαῖς αὐτῆς· τὸ δὲ ὅμοιον τοῖς ἐπιβαλεῖν· θλῖψις γὰρ τῆς μεθυόντας ἀποτάσεις·
ΔΓ) Θαρσεῖν ὀπίσω ἀμοῦ μόνος· ἐν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως· ὑπὸ αἰνίσσομαι παρὰ ταῦτα πρὸ δίκην ὑβρίζειν· τὸν ἀντὶ τῶν
θλῖψις καὶ ὁδυνῶν· αἰσ πορείσεσθαι ἑαυτοῦ πρὸς εὕρεσιν· δεῖ μὲν γὰρ τοῖς ἀστοῖς πιμελῶς ἀδοῦ ἐνδυροσαμβ
ἑαυτοῦ θαυδοῖ· θλῖψις καὶ ὁδυνῶν εὗρον· ἐπαφὴ δὲ γὰρ εἰκεῖ αἰνεσιόδοσις ἔχοι εὑρεῖν· πρὸ φαπαρ αὐτοῦ πιμελ
ζοντος ἐπαγθεῖσαν· ἐπὶ αὐλὴ ζοοτῶν πορείοισι αὐτῆς πρὸς θεῦ ἁπτῆς· προσθῆσις αὐθλῖψις ἐπ' αὐτῆ· θλῖ
ψις καὶ ὁδυνῶν ἐπὶ τῆ ὁδυνῆ· οὕτω ἐμαυτοῦ δῶν αὐτῆς τροσοῦ ἀπτῆς· ἀλλὰ μὴ πτῶ
νομαιεῦ ἔσθιε ἀλλοτρίων· ΙΩ Ε ΙΣΩΝΙΣΤΩΝ ὅτι λόγ φιλόσοφον ἐμοὶ χῆν πρὸς ταυτοσπῆσαι
παρ' ταῦφεσις· ὑμῖν ζῆν δὲ μόνον τοῦτον ἀσπῆ καὶ δικαιοσύνη· καὶ μὴ δοκεῖ παθεῖν τοῖς παρ' αὐλα
ρῶσι τῶν αὐτῆν· ταύτης γὰρ οὐ δικαιοσύνης· τάλοι πάσασθαι ταῦ ἔθη· ὁ αὐτρόων οὐκ εὖ ἔχουσι· τῆς
λοιπῆς λιμῆ· οὐδ' ἐνιόφελος εὐημερίας· ΔΙ ΧΥΜΟΥ παρ' παχοῦ σῶν ἀπαιλιγραφῆ τοῖσοῖ
ΙΣ τεῖρμοῖσ τοῦ θεῦ τῶν δικαιοσωλιμᾶς· διδασκοῖσεσθαι λιμᾶς· ὁ πεῦ τῦ ὅλεος τοῦ θεῦ αἱρεῖτος· οὐτε λιεῖρίοις
αἰρελθήμασι· ΗΣΥΧΙΟΥ ἐπὶ πόδλιεἰνδόσμοις· αἱ ἔνγαὶ αἱλιμαρτηκεῖαι τυγχάνοιεν· ἐπὶ δόκεσαι
ἔσεσθαι ἀθῆρας καὶ πυρ αἰμοῖς χαλεπποῖς· τοὺς δαιμονιασθαι ἁμαρτήσαντὸν πρὸ ἀπῆρισιν· δι' αὐτοῦτο
δόσμοῦ φωνῶν καὶ θλῖρι αλοῦ· ΙΣ αἱ χμαλω·
τοῦ τοῖ λιμᾶρ τηκεῖσα παραβεβλῆθλγόμενον·

ΝΝΛ ΙΩ Ε ΙΣΩΝΙΣΤΩΝ
Ἐθλασσοῦσ παιδεύθητοῦ αἱρεσεῶν· μὴ ἐπὶ βάπτοῦ γένοσ εἰκεῖ
μὴ ἐπὶ βαῖ αὐτῶ· ἔσεσθαι· μονονουχὶ λάβρον· μὴ ἀπὸ γμῶσ
βλῖλιμᾶσ γὰρ ὁ θεῦ· μὴ ἀῖ ἀπόδλιτ· ΙΣ καὶ γὰρ ΙΣ καὶ δλῖΣ αἰοσ
τοῦ τοῦ μεῖ σῶν τῶν ῥ αὐτῶ μὲ αὐ βεῖσεῖ σαῖ βεῖ· βεῖσεῖ ΝΟΥΔΕ
τῶν ἀπὸ γνῶσ ΣΙ Ν ἀπ αὐρεῖ· ἐΙΣ αὐτῆ ρῶσ· θεῦ τῶν σῆΣ αὐ
λιμᾶσ ΙΣ πρ ἁμαστθεῦ ὁμῆτοσ· ΗΣΥΧΙΟΥ
Δίκαιῶσ· ἵνα αὐθαρσλίσῆ μεῦ βεῖ τῆ μᾶ ταῖσ ἐαῖ· τῆν
τοῦ θεῦ φῖλαμ· θρῶ πῖ αὐ βιδῆ γαβεῖ· οὐ σβλῆ μεῖ σῖ τοῖ
μῶν· οὐΙΣ αὐτοῦ αρ ε φεῖ τοῦ αἱμαρ τῶν λοῦ δδομεῦ σῖ τὸ πρὸ
σῶ πον· οὐ σβλῆΙΣ αἱ οσβλ ε οὐΙΣ ἀλλῶ σαῖ τοῖ· βῖ μεῖ δια με
ταφοῖ αν προσ δλ ζαι· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΙΣ καῖ τῆ σλιμᾶσ ῆ· θῶ ἄλλοσ· τῖ σλιμᾶσ ἔσῶ λασθε· δῆ ὁ τῆρ
λιμᾶσ ΙΣ καῖ ἐ λεᾶ ὁ σοῖ ΙΣ κεῖ ῶ τῶ λασ μα τῖ σῖμῶ σαῖ αχο ῆΙΣ καῖ
χρῆ αθῦ ὁμῆτοσ· ΔΙ ΧΥΜΟΥ
Θλεῖ σ ἀῆ πάθοσ· ἐσῖ τοῦ παρ αρχῖ αῦ τῆ ἐαυτῆ ῆ σῖ μῶ βῖ ῶ σῖ·
παρα πῖ ῆ σῖ μῖ ταυθῶ σ δῖ α τῦθῆ μῶ βῖ ῶ σῖ μῶ γῖ ῶ μῶ βῖ ῶ σῖ μ· βλῖ
ῶμῶ βῖ τοῦ ἐΙ ΣΙ μᾶ λοῦ πλοῦ τῖ σῶ προ σῆ λῶ δχα τῆ λῶ· τῖ βῦ ΙΣ
αῦ μῆ α πῶ σοῦ ται· τοῖ ἐβῖ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ἀῖ ρα σῶ τῦ ὀΞ ΙΣ αῦ τοῦ σῶ μαῦ
τῶ σ· βῖ αῆ λῶ δχα τῆ λῶ· αῦ θῶ

οηκ

Διδύμου

Θ αν τὸ πρὸς ἀριστοὺς παραιτλητικοὺς λόγους. ὁ καλῶς ἀρα νῦν εἰρήκαμεν τὸν ἱερόν μωσέα τὸν ἱερὸν ἀρόμενον τὸ ἱερὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας. παραιτλησίως. τὸ παῦλος λέγων τὸν ἱερὸν ἀρόμενον τὸν ἱερὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ μετὰ ὀλίγα. πρόκειται γὰρ ἀμφοτέρους αἱρετικοὺς νομίζεσθαι. τὸν μὲν τὰ θαλιαρθλήσαντα ἱερόν. οὐκ ἀποφιλήματος ἐνδεᾶ μόνης. ἀλλὰ καὶ καταχαρίτου μεγαλοδώρου θεοῦ. τοῦ δὲ τὴν ἀπὸ δοχῆς μόνης. ἤγουν λιπάσεως τῆς ψυχῆς. ἵνα τὴν ἁμαρτίαν τὴν ἀπὸ δοχῆς. καταίτησιν γὰρ αὐτὴν ἵνα ἁμαρτίαν καὶ πασῶν ἁμαρτιῶν ἁμαρτίαν τὴν ἀπὸ δοχῆς. ὑδωρ αἰωνίσθωσαν ὁδηγοῦν προσηγόρευσεν. τὴν ψυχὴν τοίνυν ὡς ἁμαρτίαις πεπληθυσμένην. ἵνα τοῦ ἁγιάσματος. ἵνα τοῦ διαιρύσωσιν τὸν μὲν τὴν ἐξαίρεσιν λόγος λέγειν ἀπαλλαγὴν φησὶν ἁμαρτιῶν. καὶ αἰῶνος τινὸς. καὶ βλεύθρίαν. διδάσκων καταλαμβάνειν αὐτὸν διὰ λόγου. καὶ αἰῶνα ἀπαυστίαν τὴν τῶν καλῶν. ἀπαλλαγὴν γὰρ παντὸς κακοῦ τὸ ἀγαθὸν ἐστίν. καὶ αἰῶνα ἀπαυστίαν τὸν τῶν καλῶν. ἀπαλλαγὴν γὰρ παντὸς κακοῦ τὸ ἀγαθὸν ἐστίν.

ιω. ε. ιωαν στᾶν

Θ πὶ ἀρθρον τῆς ἐμοῦ διὰ τὴν αἰνάστασίν σου. ὁ τι κῦ δύναται σέσθ:

Ο τι ὀξύνει τὸν τῶν ὀφθαλμῶν μου διὰ τὸν ὀφθαλμὸν τοὺς ὁ φθαλμοὺς μου ἀπὸ διαιρύσωμεν. καὶ τοὺς πόδας ἀπὸ διασμοῦ ἀπὸ ὀλισθήματος:

Θ υαράτης ὁδηγοῦσιν ἱκῦ διὰ χοῦ ραζόντων:

ιω. ε. ιωαν στᾶν

Διδύμου

Ἐγκρίσει τοίνυν τὴν μέλλουσαν αἰρεσιν διαγράφει. διὰ τὰ θαρέμοι φησὶν ἵνα προχείρως μεθοδεύσωμεν ἀπὸ τοῦ θαράτου. διὰ τὰ ἐκ δὲ εἰλατὸν τὴν ὀφθαλμόν μου. διὰ θαράτου. διὰ τὰ θαεὶ ὀφθαλμοὶ τὸ διὰ τῆς θλίψεως. προχείρως διαιρύσωμεν. διὰ εἰ δὲ οὐκέτι διαιρύσωμεν. διὰ σκοπῶν τὰ ἰσόρροπα τοῖς διὰ φραγμὸν τὴν θεωρείαν τοῦ καλλοῦς. τοῦτο. ἀφ' οὗ λέγει ὁ θεὸς παῦλος διαιρύσωμεν ἀπὸ τῶν προσώπων. διὰ τὰ οὖν θαυμάσιον λιπόλιμνον τοῦ ὀλισθήματος. ἀντὶ καὶ τὰ οὖν λοιπὸν εἰλάβη. ὁ δὲ ὁσίως ἀπὸ τῆς μὴ πρόσω. διὰ τὸ δὲ δύο αἱ αἰσθήσεις ἀπὸ ῥίπτρεπτος ἰσχύει:

ἩΣΥΧΙΟΥ

τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν αἰῶνα τὴν ἡμέρας δεδωκώς. καὶ ἀπὸ φάσκει ταύτη. δοκεῖ ἀδυμάλλον ἀπαλαγρύσῃ. τοῦθαράτου τοῦ τοὺς αἰῶνας ἀθρόως ποιῆσαι χρηζόμενος. οὐκοῦν λομαι τὸν θαράτου τὸν τοῦ ἁμαρτωλοῦ. ἀφ' ὧν ἀρίζεται καὶ ζῆν αὐτόν:

τοῦ ἁγίου

Οὐδαμοῦ ἁπαρασιώθη τὸ τιθύθος τῶν ἁμαρτημάτων καθολικῶς. μαρτυρεῖ δαβὶδ τὸς λέγων. μακάριοι οἱ πόθοι ὧν τὸς. ὅτι αἱ τοὶ παραιτλησθήσονται:

ιω. ε. ιωαν τ

Οὐγὰρ ἀτιμάζει θεὸς λυπηροὺς δαβὶδ θυμοὺς ἀδθρηνοῦντας. τοῦ ἁγίου

τοῦτο τοῦ προτρέπεσθαι. ὁ τι ὁμοίως λυπηροὶ ὁμῶν ἀπηλαμένοι. ἀλλὰ καὶ τοῦ προσιλίζεσθαι. καὶ βοᾶν λεύσθαι. διὰ τὰ τῆς πράξεως. λοιπὸν ὁ ἀπολαθὼν μετὰ καὶ τὰ ἀρθρωμάτων. τοῦ λιμώνος ἐπιλήσθαι. παρὰ τὰ αἰρήσεται τὰ ὁλίμματα. λοιπὸν οὐδαμοῦ θορυβος. οὐδὲ γὰρ αὐλή. ἀλλὰ διὰ δυὸ καὶ μόνοις διδάσκει. μόνη δὲ οὐ τοσ ἐν τοῦτο. αἰρεσιν ἀφορίσας:

ἩΣΥΧΙΟΥ

Ἐκ δὲ τῆς ἀφ' ὅσων ἐλπίδος. τῶν ὁδῶν ὀλισθημάτων διὰ λύθρον τὸν αἰῶνα. ὡς σὺ δὲ ἀπολύσασθαι. οὐδὲ δὲ αὖ τὸν διὰ παντὸς ὠλισθηκέναι. ὁ πρὸ δὲ καὶ τοῦ λάσας. ὃ ἀπογνώσθωσαν πάντων θεῖν. ἀπὸ γὰρ τῆς προδοσίας εἰς τῶν ἀρχόντων ὠλισθήσαν:

ιω. ε. ιωαν στᾶν

καλῶς διὰ πόθεν ἐν χοῦ ραζόντων. διὰ τί μὴ γὰρ οἱ πόσοι ζῶντες ἀπολαμβάνηθαράτου. ἁμὴ γὰρ τὴν ταὰ ἀρθασχοῦσαν. ὃ ἅπαξ γὰρ φησὶν ὀχθρὸς καθαρᾶται θάρατος:

ἘΥΣΕΒΙΟΥ

Ο κόσμος οὗτος. αὐτὸς τε ζῶν θνητὸς. καὶ χωρὶς ἀπὸ θυσιῶν τῶν ἁγίων. ἐκφάλλει γὰρ σωτῆρος. ὅτι τοῖς ὁρωμένοις ἀνθυφασις. τὸ δὲ σωτῆρι ἁπᾶν διαλύσθαι πεφύκειν. διὰ τὸ κόσμου οὗτος μέρος οἱ τὸν τοῦ κόσμου αἰῶνα καὶ ὁς τοῦ παρόντος φύσεως. ἀπολαύομεν. εἰς ἕδους καὶ ἀπὸ ἀλλοίωσις. οὔτε σώματος οὔτε ψυχῆς. οὐ λόγῳ γὰρ ἐκ λογισμοῦ παραίτησις. οὐδὲ μνήμῃ σθένει γνώμης. οὐδὲ μνήμῃ σε περιφάσεως τὸ διὰ παντὸς καὶ ἀπαρ αἰῶνα τοῖς λογισμοῖς αἱρομένης. χωρὶς ἀπὸ τῆς διὰ ζῶντων. διὰ μᾶλλον ἀπὸ ἀρ ἐκ δὲ ὅτι τὸ θεῖον ὁ προφήτης καὶ τὸ παραγγέλλεται. ὡς σὺ τοῦ δίκαιος μέλλων τοῖς ἔξω θεν διαιρόμενος θανάτου ζῶντων. διὰ μὴ γὰρ. διὰ οὐκέτι μὴ μνησθῶ οὐκέτι μὴ ποιήσω. τὸ τοῦ θανάτου μιμῆμα. οὐκέτι μὴ ἐρῶ σε. οὐκέτι μὴ πόσις. τὰ τῆς ἀσθενείας ἡμῶν ἐπορίσματα. οὗτος τοῖς ἔξω θεν τῆς περιφάσεως ἀπὸ ἀρ. ἀλλ' ἀγῶνος τοῦ ποιήσεως. οὐ καὶ τὸ θυσιαστηρίου τοῦ. διὰ τὸ τῆς ἁμαρτίας. ἀλλ' ἀγῶνος τοῦ τὴν ἀληθινῶν ζῶν τὴν διὰ χοῦ:

ΕΥCΕΒΙΟΥ

Cωλήφαι καὶ ταῦτα τοῖς πρὸ αὐτοῦ θεὶς τοῦ θυρωροῦ ἐκεῖνος ἀφῆκε· σὺ δὲ πληρῶσθαι τὴν θείαν αὐτοῖς διαφοράν· τοὺς προλελαμβηκότας καὶ μέρος εἶναι αἰτοῦσιν. διεξιμεν γὰρ εἰρήκει· ἐπὶ τρίτον ἥκεις μου θύραν ἀπαυσιγόνου· καὶ πάλιν οὐ μὰ δήτα ἔφη· ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἑβδόμην· ἐπὶ ταύτην θαλθ· ἐπὶ σὺν κακοῖς λαλήσαν· θείναι γὰρ χώραν ζωῆς τοῦτον ἑβδόμην ἡμέραν πρὸς ἀνθρώπινον υἱόν· ἐπὶ σὺν σαν καὶ θείναι τῆς ἥκεις ἀπαυσιγόνου· ἑβδόμην ἡμέραν πρὸς ἀνθρώπινον ἐποίησε διαπρισμῷ· ἐπὶ σὺν σαν κακοῖς λαλήσαν;

ΔΙΑΛΕΓΜΟΥ

ταύτης τῆς λέξεως τὴν διαφοράν· ὁ ἀποστολικὸς κορυφαῖος· σχόντος ἐφ' ἑκατὸν αὐτὸ πλὴν τῆς πέμπτης καὶ ἑκατοστῆς γὰρ ἀμφίβολον· ἐπὶ σὺν σαν κακοῖς λαλήσαν· καὶ ἡμᾶς πεπαύμεθα διὸ καὶ λαλοῦμεν· πλὴν οὐχ ὅσον λέγων· ἵνα τοιγαροῦν τὴν ἀπαυσιγόνου διεγγυωμένην· ἵνα τοῦ ἐπὶ σὺν κακοῖς λαλήσαν· τὸ ἐπὶ σὺν σαν· διὸ καὶ λαλοῦμεν πάντων ἀνθρώπων· ἵνα τοῦ ἐπὶ σὺν κακοῖς λαλήσαν· ἀναδιδάσκει γὰρ πεπαύμεθα συνεργοῦντες· τῷ θεῷ τὴν θείαν σωτηρίαν·

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑCΙΛΕΙΟΥ ΑΡΧΗ ΛΟΓΟΥ ΕΜΦΡΟΝΟC ΠΕΜΠΤΗ

ἰσχυροποιήσεται κτήμενος· ἐπὶ ταύχὸ αὐτὸν τὰ πρὸ γοιμοῖμο ἀλλὰ καὶ πάσαν ὁμοῦ τὴν ἐγγενῆ ἐαυτῷ καὶ κοινωνοῦντα τῇ φύσει ἀνθρωπότητα·

ΩΡΙΓΕΝΟΥC

Ὅλου τοῦ ψαλμοῦ ὄσην ἐν ἀρχῇ διήλθομεν διάνοιαν· πολλοὶ μὲν οἱ ἀνθρώποις λόγοι καὶ πολλὰ παρὰ πολλοῖς πεφιλοσόφηται· ἐξετάζουσι τὰ περὶ ἀληθοῦς χρὴ προσέχειν εἶναι τῆς σωῒ δόξης τοῦτον τοῦ θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν· οἱ μὲν πολλοὶ οὐ τὰ ἀληθῆ διϊρήκασιν· ἀφ' ὧν διὰ τοῦτο ἐπὶ σὺν κακοῖς· ἐπὶ σὺν προσέχοντες ἐπὶ σὺν σαν· εἶτα λαλήσαν καὶ θεωρήσαν· καὶ τιμηθοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ὅπερ τοῖς ἐπὶ σὺν καὶ τὸ λόγῳ αὐτοῦ καταγνόησαν τὴν τῶν ἀληθῶν σοφίαν· καὶ θαυμαστὰς εἶναι ἐνόφθαλμοῖς ἰοῦ·

ΔΙΑΛΕΓΜΟΥ

ὕψους τοῦ τοπικοῦ νοηθέν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μεγέθους καὶ ὑπεροχῆς τὸ θαῦμα·

Θαυμαστὴ νοοῦσα θαύματα τοῦ καὶ σφόδρα ἐπὶ ἀπορρήτων· οὕτω γὰρ ἡρμήνευσεν ὁ συμμαχος ἐπὶ τοῦ· ἐπὶ σὺν κακοῖς· ἐπὶ σὺν τοῦτο δὲ ἐπὶ σὺν σαν· ἐπὶ σὺν προσέχοντες· ὁ γὰρ ἀκαὶ αὐτὸς ὁ σωῒ ἀνθρωπος· ἀπὸ φλῶν ἀμβάνων· περὶ ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ σὺν κακοῖς· ὅτι τὰς αἰῶνας τοῦ ἐπὶ σὺν κακοῖς· διὸ καὶ ἐγὼ ἐπὶ σὺν κακοῖς λαλήσω· καὶ ἡ κατάπλαξις καὶ ἐπὶ σὺν κακοῖς· ἐπὶ σὺν τοῖς θέσιν μαθήμασιν· ἀπὸ φλῶν ἀμβάνων· περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου· ἀπὸ φλῶν ἀμβάνων· περὶ ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ σὺν κακοῖς· ἐπὶ σὺν προσ καὶ τῶν αἰτιατικῶν ἀνθρώπους· ἐπὶ σὺν κακοῖς λαλήσαν· ἀπὸ τοῦ καὶ τῆς ἐμῆς μου ἀποδόσεως· καὶ ποῖα πρὸ αἱρόσεις· τῶν τελείων αὐτῶν ἡ σωμένων χάριν· ἀμήν φημι· ζητοῦσι δὲ δόξαν μεγάλην τοῦ θεοῦ· μεγαλύνεσθαι τὸ ποτήριόν μου πλεῖστον τυγχάνει· καὶ πολλαχοῦ καὶ ὁρᾶσι ὁπηδήποτε ἀμέσως· προσ τὸ ἐπὶ σὺν κακοῖς· τὸ ποτήριόν μου κεκραμένον ὄνομα· ἵνα ἀλλ' ἐσόμεθα τοῦτο ὑπὲρ ἡμῶν ἀμέσως· πρὸς οἰόν τινα σθαι ἀποκαλύπτει· τιμιον δὲ ἐναι ἐνόφθαλμοῖς ἰοῦ·

ΔΙΑΛΕΓΜΟΥ

ΕΥCΕΒΙΟΥ

Οὐκ ἀπαίρεσθαι ὕψους τοῦ τοπικοῦ νοηθέν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μεγέθους καὶ ὑπεροχῆς τὸ θαῦμα· καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν τιθέσθαι· θαυμαστὴ νοοῦσα θαύματα τοῦ καὶ σφόδρα ἐπὶ ἀπορρήτων· οὕτω γὰρ ἡρμήνευσεν ὁ συμμαχος ἐπὶ τοῦ· ἐπὶ σὺν κακοῖς· ἐπὶ σὺν τοῦτο δὲ ἐπὶ σὺν σαν· ἐπὶ σὺν προσέχοντες· ὁ γὰρ ἀκαὶ αὐτὸς ὁ σωῒ ἀνθρωπος· ἀπὸ φλῶν ἀμβάνων· περὶ ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ σὺν κακοῖς· ὅτι τὰς αἰῶνας τοῦ ἐπὶ σὺν κακοῖς· διὸ καὶ ἐγὼ ἐπὶ σὺν κακοῖς λαλήσω· καὶ ἡ κατάπλαξις καὶ ἐπὶ σὺν τοῖς θέσιν μαθήμασιν· ἀπὸ φλῶν ἀμβάνων· περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου· ἀπὸ φλῶν ἀμβάνων· περὶ ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ σὺν κακοῖς· ἐπὶ σὺν προσ καὶ τῶν αἰτιατικῶν ἀνθρώπους· ἐπὶ σὺν κακοῖς λαλήσαν· ἀπὸ τοῦ καὶ τῆς ἐμῆς μου ἀποδόσεως· καὶ ποῖα πρὸ αἱρόσεις· τῶν τελείων αὐτῶν ἡ σωμένων χάριν· ἀμήν φημι· ζητοῦσι δὲ δόξαν μεγάλην τοῦ θεοῦ· μεγαλύνεσθαι τὸ ποτήριόν μου πλεῖστον τυγχάνει· καὶ πολλαχοῦ καὶ ὁρᾶσι ὁπηδήποτε ἀμέσως· προσ τὸ ἐπὶ σὺν κακοῖς· τὸ ποτήριόν μου κεκραμένον ὄνομα· ἵνα ἀλλ' ἐσόμεθα τοῦτο ὑπὲρ ἡμῶν ἀμέσως· πρὸς οἰόν τινα σθαι ἀποκαλύπτει· τιμιον δὲ ἐναι ἐνόφθαλμοῖς ἰοῦ·

ΔΙΑΛΕΓΜΟΥ

ΕΥCΕΒΙΟΥ

Οὐκ ἀπαίρεσθαι ὕψους τοῦ τοπικοῦ νοηθέν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μεγέθους καὶ ὑπεροχῆς τὸ θαῦμα· καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν τιθέσθαι·

Θεὸς γὰρ εἶπε πᾶσιν τοῖς ἁγίοις μου
παῖσ ἀνθρωποσ τοῦ θεοῦ:

Τί ἀν τὰ πόσσα τῶν ἰχθύων περὶ
πάντων οὖν ἀν τὰ πετεινά μοι:

ΤΩΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩ ΙΚΟΝΙΟΥ

μάθοιμι τοῦ νῦν αἰσθάνη. τὸ σοῦτοσ γὰρ ἔοικε λέγειν ἡμῖν περιασμόσ. ὅσοι καὶ βίοι φασὶν γὰρ εἶναι τὰ θαφήσιν. τὴν ἀναισθησίαν ἀρχέδουλον. τὴν δὲ τροφὴν καὶ αἴσθησιν γενομένην. καὶ μετὰ λίγα δὲ ὁ θεόφορος εἶναι τὴν δὲ ἁγίασιν παῖ τὰ δοῦναι τὴν δύρεσιν δὲ ἀνθρώπου τὸν ἀνθρωποσ θεοῦ. οὐδὲ ὁ θεὸσ ὢν ἀληθὴσ. πῶσ οὖν ὁ ἄνθρωποσ θεοῦ. καὶ ὁ δὲ θεὸσ

ἰς αἱ ἁμαρτίαι τοῦτο λαμβάνουσι τόπον· τοῖς μὲν ἁγίοις τὴν κοινωνίαν φαμέν· ιεν ρίλλον σωτήριόν γὰρ
ὄντως ἐστὶ τὸ μυστήριον· τὸ ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἁγιασθέντος· τοῦτο θεῖον ἐσθίεσθαι· τοῦτο δεῖσθαι παρεῖμαι τὸ θυμίαμα·
ὡς γὰρ αὐτὸς ἔφη· πῦρ ἦλθον· καὶ τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτὸν· ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ φησί· προσκυνῶν ἐν πνεύματι·
διάγμον τὸ δὲ τοῖς ἀφ' οὗ τοῖς ἐναντία φρονοῦσιν· τὸ μέχρι θανάτου προτείνων ἁμαρτίαν· ἢ τινὰ
παιδείαν· τὸ τοιοῦτον ἱλάσμιον· ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ σωτὴρ ἐδίδαξεν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις· πῦρ δίδων αὐτοῖς παρελθεῖν· τὸ
τοιοῦτον τοῦτο· καὶ πάλιν τοῖς μαθηταῖς· βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι· καὶ πῶς συνέχομαι ἕως
οὗ τελεσθῇ· ἐπεὶ ἀπεδέξατο ἐναντία τὰ τοῦ κόσμου φρονοῦντας· τὸν δὲ τὸν σὺν μὴ οἰκειωθῆναι φύσιν πρὸς αὐτὴν ἀρετὴν τοῖς καλοῖς
λογιζόμενοι· μὴ ἀπολαῦσαι παντελῶς· ἀλλ' ἀμβάσεως τοῦ πρὸς αὐτὴν θαύματος· οὐ γὰρ φθορᾶς ἀλλ' ἀγαθοῖς ἀφορμὴ· οὐ καθαίρεσις
μᾶλλον ἀπὸ παντελοῦς· ἀλλ' ἀμβάσεως πρὸς τιμίων· ἐφ' ἅλμασι καὶ θαύματος ὄντως σημαίνεται· καθάπερ σωλὴν
προθυμήσεται χῶ· καὶ τῶν ἱερῶν ἑαυτοῦ ἐν τῇ σαρκὶ περὶ φέρουσιν· καὶ οὕτως καλῶς ἂν ἔχαριζόμην
διάγμον λιτόμβησον τοῦτο οὕτω θαύματος σωτηρίου πρὸς τήριον· οἷς καὶ ἀμβάσεως πῆμα λιτόμβησον αὐτὸ
δέ ἐστι καλοῖς τοῦτο ὄνομα εἰκῶ· ἐφ' ὃ τὸ γενναῖος αὐτὸ σωτῆρι· τοῖς γὰρ ἐν σαρκὶ νοῦ
τοῦσι ἀσωμάτοις ὁ ἐν σαρκὶ θαύματος· ὡς ποταμὸς λιτὰ τοῦ πρὸς τήριον· ὁ θεῖος καὶ ἀμβάσεως αὐτοῖς· ὁ πρὸ
ἱδρῶσι ἀρότων ἀροτηθήσῃ· καὶ θεατής· τοιγαροῦν
τὸν θαύματος· πάντων τοῖς νομιζομένοις εἶναι
μέσον· τιμιώτερον ἀπεφήνατο· τοῦ ἱδρῶτα λήθαργον
ἔμπνουν ἐργασάμενον· τίμιος ἐν ἁμαρτίαις· θαύματος
τοῦ ὁσίου αὐτοῦ· τὸν δὲ τὸν ἀπολόγον ε

λιτὸν τοῦ ἀληθοῦς· τίμιος παρ' αὐτῷ· καὶ ἐκ περιμβησον·
οὐγὰρ ἀσώρατος ὁ ἀνθρωπος· οὕτως καὶ ὁ θεός· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνὶ
ὅλον ἐλήφθη· ηεν χίον πρε

Θεωρεῖς ὅτι πρὸς τήριον σρῖου· τὸν διάτης ὁμολογίας τῆς
ἐνσεβοῦς· προσηγόρευσε θαύματος· ὃς πόσῳ μᾶλλον τίμιος· διὰ λοι
μβῆναι τοῖς μαρτύρων· ἐκ ἀπάντων ἁμαρτιῶν οἰκειωμβήναντι
μὴ· διὰ λοιδόρου ἐκοῦ ταῦτα· ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐνδημοῖ
ὑμῶν προσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὁμολογήσω κἀγὼ ἐμπροσθεν τοῦ πρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ηεν χίον
λιτόν τοῦ δοῦλον λοιπὸν ἐκ δευτέρου ἐκ ἀλόσθαι· ἀλλ' ἵνα ἀπαρ
τῶσι μᾶλλον τῆς φυσικῆς δουλείας· ἵνα τῶν ἐμοὶ
γὰρ χρῶμαι οὐμβῆναι· αἰνίζηται καὶ τῶν ἐκ προαιρέσεως
ταύτην γὰρ τὴν δουλείαν οἱ μόνοι δουλεύουσι
τοῦ θεοῦ· τὴν ἐξ ἀνάγκης δὲ οὐδεὶς τῆς παιδείσεως
αὐτοῦ· διὰ λοιπὸν ὅτι τῆς φύσεως παιδείσεις γὰρ τοῦσοι ἡ
τοῦ ὀνομάζεται· ὅπερ προφαίνει ποιοῦσαν· καὶ πρὸς
παρ' αὐτοῦ ῥυθμιζόμενοι ὑποθήκαι· ο=ο= ο=ο= ο=ο=

βδειλείον

Οὐδὲν φησὶ μέγα ποιῶ· ἐμαυτὸν ὑποδιδοὺς τῷ δεσπότῃ· δοῦλος γὰρ εἰμι σός· σοὶ πρὸς ἀγῶνα τὸ εἶναι τίμιον τὸ σοί·
πάντως γὰρ τοῦ ἐπιβάντος· δοῦλον ἐναρχεῖ τὸ δίκτυ
σμῆνος· ὃ ἀθ' οὗ προαιρέσει δοῦλος· ἀλλ' αἱ καὶ φύσει τῷ
γὰρ ἐμὶ τῆς παιδείσεως σου· ἵνα τί μὴ πάρεστιν· καὶ τὸ
μὴ διὰ παίδευμα παραμένει ὁ σχθρός· καὶ ἀπολαύσασι τῆς
αὐτῆς δουλείας· δοῦλον τῆς ἁμαρτίας ἐκοίησεν· ἀλ
λ' ἐκ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐκ ἀναγκαίου πρόσεστιν ὀφειλῆς δοῦλο
τῶν· καὶ ἐκ ἐγκαταλείψεως τῶν ἀρχαίων δουλείαν· ἐκ
δὲ μᾶλλον ἐκ δουλείας ἐκ ἁμαρτίας ἐλευθέρωσας· καὶ
τελεσθεὶς ἁγιάζων καὶ λύσας τῶν ἀνθρώπων τὴν
δεσμῶν τῶν οὐρανίων καὶ θαύματος· καὶ ἐκ ταῖς αἱμάτων
τῶν τῆς αἰωνοθυσίας· ὁ ἐστὶν ἐμοὶ ἰδίων τίμιον· καὶ καρδίας ἐνδήμημα· μυρίων ὅλων αἱματομάτων
προτιμωτέρων· σοὶ τοῦ ἀπροσδιόρισται καὶ θυσίας· ἐκ οὐκ ἀπαιτεῖσθαι θυσίας· ἐκ αἷς πλεονεκτοῦ
σιν οἱ ἐν σαρκὶ θυσιαστοῦ· ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀπροσδιορίστων καρδίας· ἀλη θινὴν ὁμολογίαν· ἣν μάθωμεν ὁμολογήσειν· ἵνα καὶ παιδείσεως φησὶν ἑαυτὸν τῆς ἐκκλησίας δεσμοὺς
ἐνσεβοῦς σύρακος· ποιῶ ἑαυτοῦ ἁμαρτημάτων καὶ ἀποφίγγεται· ἐλευθερωθεὶς δεσμῶν ἁμαρτίας· καὶ υἱὸς τῆς τῶν
παιδείσεως γινόμενος τῆς ἐκκλησίας· τοῖς προτυπώσεσι τῶν ἐμῶν ἁμαρτημάτων· διὰ τοῦτο τῆς χάριτος·

δεδεμένος

μου φησίν· ἀπολυτρίου λύσασθαί με δοῦλον δεσμῶν· ἵνα ὡς ἐν ἐμοὶ τοῦτο· καὶ μὴ διεφθαρμένος
θῶ ἡμῶν ἐν ἐμοὶ· καὶ μὴ μόνος αὐτὸς λύτρωσαι· ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μου· καὶ καρδίας ἐνδήμημα· μυρίων ὅλων αἱματομάτων
τοῦ δεσμοῦ τῶν ἀπὸ φυγοντός· ηεν χίον πρε Οἰκοδομήσω ἑαυτοῦ ῥιζωθέντας πρὸς ἁμαρτίαν περὶ
θῶ ἐκκλησίαν·

Πωτήριον σρῖου λιτόμαι καὶ αὐτὸ ὁ
νομαικῶ ἐκοῖ καλέσομαι·

Ἀὐξήσας μου τοὺς κόπους ἀπὸ δούλου
ἐν ἁμαρτόν παρ' τοῦ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ·

ἵμιος ἐν ἁμαρτόν καὶ ὁ θαύματος
τοῦ ἐν ὀλίγον αὐτοῦ·

(ϕ) ιεθ ἀπὸ δούλου λοιπόν· ἀπὸ δούλου λοι
πόν· καὶ υἱὸς τῆς παιδείσεως·

Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου·

σοὶ θύσω θυσίαν αἰνετὴν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογήσομαι:

ψ' ὡς συχάσω τοῦ ἐκδικῆσαι ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐναντίου παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ:

ωω καὶ ταῦτα αἰνέσματα. μαθήματα τῷ καὶ λογίματα· διδασκομένων· ταῦτα γὰρ ὡς φθαλμοὶς ὁρώμενα οὐκ ἀποκινδυνεύει

Ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἐξελεῖται τὸν Ἰακώβ· καὶ παιδεύσει αὐτὸν ἐκλεκτὸν τῷ θεῷ· ὅτι ἐλάλησεν ἐν τῷ νεφέλῃ πρὸς αὐτούς:

ωω καὶ ἐφύλαξαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἐνετείλατο αὐτοῖς:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἐπακούσεται αὐτῶν ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἐκδικήσει ἐπὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν:

ωω ἐπὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν· ἐπὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν:

Ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἐξελεῖται τὸν Ἰακώβ· καὶ παιδεύσει αὐτὸν ἐκλεκτὸν τῷ θεῷ· ὅτι ἐλάλησεν ἐν τῷ νεφέλῃ πρὸς αὐτούς:

ωω καὶ ἐφύλαξαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἐνετείλατο αὐτοῖς:

ψ' ὡς συχάσω τοῦ ἐκδικῆσαι ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐναντίου παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ:

σοὶ θύσω θυσίαν αἰνετὴν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογήσομαι:

ωω καὶ ταῦτα αἰνέσματα. μαθήματα τῷ καὶ λογίματα· διδασκομένων· ταῦτα γὰρ ὡς φθαλμοὶς ὁρώμενα οὐκ ἀποκινδυνεύει

Ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἐξελεῖται τὸν Ἰακώβ· καὶ παιδεύσει αὐτὸν ἐκλεκτὸν τῷ θεῷ· ὅτι ἐλάλησεν ἐν τῷ νεφέλῃ πρὸς αὐτούς:

ωω καὶ ἐφύλαξαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἐνετείλατο αὐτοῖς:

ψ' ὡς συχάσω τοῦ ἐκδικῆσαι ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐναντίου παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ:

σοὶ θύσω θυσίαν αἰνετὴν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογήσομαι

τὴν μὲν γὰρ σκιὰν ἀλλήθεια διέδραττο· τὸ δὲ σῶμα καὶ κλῆρον αὐτῇ περιποιῆσαι ἔμελλεν· οὐδὲν διαδέχεται· τὸ μὲν δὴ σῶμα αὐτῆς· ἄλλο αὐτῆς σῶμα παρ' ἕτερα κατὰ τὸν ἴσον τρόπον οὐκ ἦν· ὁ ῥᾳδίως ἂν μυριάδας ἀποδείξαιμι τὸ μὲν δὴ σῶμα ἀλήθειαν εἶναι φημὶ αἰῶνα· τοῦ δὲ τοῦ ἄλλως τὸν διὰ τῆς προφητείας, ἐν ὑπογραμμὸν τὴν ἀληθείαν ἀπολήψεσθαι καιρὸν τῆς τῶν πραγμάτων διαφυγῆς, οὐ γὰρ εἰς μακροὺς αἰῶνας· ἀλλ' εἰς ὃν ἀπὸ τοῦ παντὸς πληρωθῆναι τὴν ἀλήθειαν· αὐτοῦ διὰ τῆς προφητείας ἐκεῖνα ῥηθέντα· τὸ γὰρ μαλιστὰ τοῦτο τῆς ἀληθείας ἐλάμπτην· ἐν τῷ διὰ τῆς παλαιᾶς· τὸ σῶμα καὶ σκιὰ τούτου· καὶ ὁ δι' ἀρχιερέως ἀληθείαν· διαγωνιζόμενος· ἡ σχοινίον ἐπεὶ δὲ ἐβούλετο· οὐδὲν οὕτω τὴν ἀλήθειαν ἐφίστανται· μόνος δὲ σώζειν τοῖς ἀξίοις τὴν φιλανθρωπίας· διὸ ἀπὸ λαοῦ σαμβὴν πραγόντων· ἀνόμου θανάτου ἀθῷος ὢν ὁθεν· καὶ οὐλίγεται τῶν μεταποιεῖσθαι τοῦ αἵματος αὐτοῦ· ὅσοι ἐξ ὑθύνων οἱ αἵματος ἀθῷοι· τὴν διημαρτημένην ὁμολόγησιν ἔσεσθαι τὸ ποιοῦμενοι· δεῖται αὐτὸν ἀφιέναι τὰ ἐξ ὑθύνων ὁμολογεῖσθαι· ὁ γὰρ ἔλεος αὐτοῦ ἀχώριστον αὐτοῦ τυγχάνων· διὸ τὸν αἰῶνα αὐ διὰ· ἔσθ' ὅτε περὶ ἀφέλειαν τοσ αὐτοῦ· οὐκ ἐν ὑπερβολῇ· ἀλλὰ καὶ παλαιὰ ἀφ' ὧν ἔθεν ὁμολογοῦμεν αὐτό· παρὰ τῶν τοῦ ἀναθοῦς ἀσθενείας τοσ αὐτοῦ· ἡ σχοινίον ὡς ἔχοσ ἀδεῶς τὴν ὁμολόγησιν· ὁ δὲ ἀδιδοὺς· ὁ πᾶν τοῦ μέγεθος τοῖς αἵματος εἰς ὠλέθρου· πρᾶγμα τῶν κατὰ τὸν ὠλέθρου· ἐν τῷ ἀδῷ φάρμακον· τῶ ἔ ιϛωνς τὰν

τὰ δὲ ἀδικήσοι κοσιήλ· ὁ μυριάσας αἰχμαλωσίας· ὁ μυριάσας· ὁ βιαίως ἀποδουλεύσας· ὁ προφὰς ὀχλαγωγίας τῆς οἰκουμένης ἀπαρχθείς· ὁ ἐν παλαιᾷ μυριάσας παλαιπορήθη· καὶ φησίν· οὗτοι γὰρ μᾶλλόν σου μάρτυρές εἰσιν αὐτοῦτο καὶ ἀγαθοῦ· καὶ ἄλλως δι' ἃς ἐπισαίρισας ἐξεταστὴς ἐν, καὶ ὑπὲρ τῆς παρουσίας αὐτῆς τοῖχ μᾶλλόν σου τοῖς ἰουδαίοις· διχαριεῖν δὲ γὰρ ἐκ ταῦτα μὴ τὰ αὐτοῦ μὴ ἀναμάρτητα· ἀλλ' οὐ παραστὰ παράβη ὁ μὴ ἐν· ἀλλὰ παρ' αὐτῷ οἰκείαν ἀλλοφυλίαν· αὐτὸς μὲν γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἀφίκνεῖτο· καὶ σὺν ὄχλῳ θλίβερ· οὐκ ἐλάθον· ἀλλὰ λείπεται πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰηλ· ἐξ μετολίπῃ δὲ δεῖ ἀναμένειν ἄξιοι τῆς θυγατρὸς ἀσεφάνη θεμ· παῖς δαυτοῦ λογιζέσθωσαν παραμοίαις· καὶ τὴν τῆς ἀλλοφυλίας τῆς οἰκουμένης· ἐν ἐκκλησίᾳ·

καὶ τοῖς προειρημένοις· τῆς δὲ ἀγαθότητος χάριτος· ἐπὶ πατρὸς ἀδελφὴ χθῆναι· ὡς ἐθνικὸν μέρος τῆς ἐκ· καὶ ὁ δεύτερος λαός· καὶ μέρος τὸ πρότερον· δι' ὃ πόσον πρότερον αὐτοῖς· ὁ λόγος· ἐπὶ τὴν ὁμολόγησιν καλεῖ· ἐπὶ τὰ οὐδὲν ἀσθενῆ· πρὸς ἐλευθέρας· τὸ δὲ ἀγαθοῦ· καὶ τὰ οὐδὲν ἀσθενῆ· τῶ ἔ ιϛωνς τὰν

τὰ ἀγαθοσύνης ὁ ἐξομολογούμενος· καὶ ἐν τῷ ἀγαθοῦ· ἐν τῷ ἀγαθοῦ· ἐν τῷ ἀγαθοῦ·

ὦ

Ὧν ἀφορὴν τὰ πρόδηλα θεήματα· καὶ δὴ σῶμα ἀπεργασόμενος, καὶ λαὸν δι' αὐτῆς διδάσκειν· τούτου παρασκευάζεσθαι δι' ὅπλων φησὶ μάχης οὐκ ἐρεῖσθαι δίδωσι· ὁπηνίκα τὸν ὑσσωπον ἐν ἀνθρώποις ἀπεργάζεται· διδοὺς ὑσσωπον διδοῖς ἐμοὶ καὶ δοκιμὴ ἐλπίδα, διδοὺς ὑπὸ σοῦ καταισχύνῃ. Διὸ περὶ ἄλλης διδασκεται παρὰ τοῦ λαοῦ· δι' ὅπλων φησὶ μάχης ἐρεῖσθαι τοῦ λαοῦ· πλατυσμὸν αὐτοῦ γενόμενον· ὡς ἑτέρου μὲν μέρους· τοῦ καταπόρου αὐθρώπου· τῶν αὐτῶν αὐτὸν ὁδοῦ δεῖν καὶ τεθλιμμένων· καὶ διὰ τοῦ πολλοῦ δεῖν· δι' ὅπλων φησὶ πυρὸς αὐτοῦ· πλατυσμὸν δεῖν καὶ δύρυχορίαν· αὐτὸν τοῦ λαοῦ διὸ φησιν ὁ σωμάχος· καὶ δώσει κύριος τὴν δύρυχορίαν· τοῦ δὲ τοῦ ἄλλως Ὅδι· δι' ὅπλων γενόμενος δηλοῖ καιρὸς, ὅτι σοὶ τοῖς γενομένοις τοῦ αὐτὸν γενέσθαι· ἀλλ' ὁπόσοι γενήσεσθε· καὶ αἱ λαοὶ σῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀνδρὸς·

ρνο

Εἰμὶ ἐνθρωπολικῶς διρῆται ἀδικῶν ἀπὸ τὸ ἐναγθλόμενον· πρὸς γὰρ θεὸν ἁμαρτάνομεν· ἐν τῇ ἰουδαίᾳ δι ἀπρίωνται. παρ' ἑτέρου
θθρῆ εἰκύκλωσαν μέ· καὶ κύκλῳ τὸν εἰκύκλωσαν αὐτὸν πολεμῶ τὸν καὶ τοῦ ὀνόματι τῦ ἡμῶν αμ τὸ αὐτοὺς· αὐτὸ γὰρ
ὁπλομαχικὰ ἀνωτέρω καὶ φρούριον τοῦ φορῶντος αὐτὸν γίνεται· ἐὰν ἀφήσομεν θε· διμὶ γὰρ ἀπωλισθῶσ· τὸ θέαμα πρὸ ἴασ ἀπὸ
κταιμνον· παρ' πασ τοῖς ἄμαρτωλοῖς πλὸν ηλὸ· λων ἀπὸν οἱ θαι τὰ προκείμενα· τοῖς κυκλοῖσθαι· τὸν ἀουδαίον
νεὸ πὶ ἄπασιν πομηρῶν· νεὸ ὡς ἄλλοῦ τον τοιοῦτον γὰρ κοσ γαλισμοῖς· καὶ πὰ ἄλλα πάθη μὲ ἀπαγ τον τοῦ πλὸν αρ
κοὸ θρ̄γον· διμῶν λόγους· αὐθθοῖς· ἀμ ασκευ ἀζομεν σοφισπικῶν ἀμβι· πὰ τῆς· αλη θῶς λογματα· ἀλλὸ δυο
πως καὶ χωροῦσ· καὶ τῆ τοῦ θῦ καθο ωλισμένος· προσηγορίαν· ἀμ ατρέ ψομεν ἀθθη πὰ ν· ἐς φυλὼν τρέπων·
ζωθὸ πθῶς καὶ αὐ αἱρ ομ αὐτὰν: ηεγχιον πρ̄ε καὶ πρὸς τοὺς θέαν παρ πασ κυκλοῖ τὰ θθρῆ· ἀλλὰ
πασ θθρῆ τοῖς δι αφόροις· υἱοῖς· τοῖς ἀν θρώ πων· θις ἀλλ ὰ τον· ἐὰν ἀδι δι ἀφοροι υἱοὶ τοῖς θθρ ὰσμ· ὁ θθρδὶ
καὶ ἀπαλλὶ λοσ μβρί ζον πα· τὸν δικαιον τοίμ ων καὶ οἱ πομηροὶ κυκλοῦσιμ· καὶ οἱ φιλαρ γυροι καὶ οἱ μασ αρ οι
καὶ ἐνθρὶ φανοι καὶ ἐνθοικρι ται· κοι νομ ὀχθρον Δι απὸ τὸ ἄγχω· πρὸς διεπὶς θίεμ ου δυ ζωΐ ασ πο μί ζοντασ·
ἀλλ' οὗτος τὸ πλὶ θοσ ἀμῶν ἦναι· πρὸ ὀνόμα τι τοῦθῦ· ὁ πομαδὶ αὐτοῦ χσ· ὁ πὲρ θισ ἀμῶν αμ πασῶν ἐὰν μουλλὸ
αἱ ρεθῖ· τοῦ ἀγ τοῦ ννι Οὐχ ἁπαξ εἰκύκλωσαν· ἀλλὰ καὶ δὶς καὶ πολλάκις· θμοὶ δ' ἀφορὸς ἀμῶν αμ
τ ῆς· ἐὰν μουλλὸ· ἡρῖσθαι τὸ τοῦ κῦ ὄνομα· Δι ἀγμον πρὸς δὲ δὶ· μὶ ἅπαξ πολεμηθῆναι·
πρᾶσθαι· καὶ λοι πὸν ἀμ ἅπασ τι νι κτὴ σθαι· καταπορ ἱπτωμεν· ἀλλὰ καὶ δὶς δύ προνδιοχθῆσθαι· μὶ
ἅπαξ καὶ δὶς· μὶ δὲ ὃ ἐξ ἁπαξ ἀλλ' ἐὰν μὴ δὶς τὶ πθῶσι· θῆσθι τοῦ ὀνόματος· σοῦ θῦ δι εμ τοὺς δι ωγμοὺς· ἐὰν ὁ
μοὶ ως ν· Δι ἀγμον ννι Ὁμοίως τὴν
φθρ δι πρὸ φασ· μὲ λι ωσασ· καὶ φι λίνωσ πὸ γθνος· αὗται γὰρ
εἰσὶ αἱ μὴ ζόμ ενοι πασ· τοῦ μὲ λι ωσασ· τὸν ὀγδοηκον τα γγελ ίουσι πν· ἀλ
λοῦ γὲ ἁπασ τὸ σι πὶ αἱ ρ ορ λί τους· ὡσ σῦ σαι· μὲ λι ωσαι· οὐ
δὲ θεμ λι σουρ γοῦσι πν· λί πλ ανῆρ συ κλη ρίου· οὐ δ' αὖ ἰσ δι πὶ τρ̄
ὀχ ουσι τὸ ἀλ ὀχω ὦν ται· ω λ' ἀν αθεν ἐστ ι χθι ροῦ ὡν τατ ον· ἱκ ηρὸν·
δι στοῦ δὶ αμ πὶ ὀυδὲ· δθῆ ὀν τασ· τὸ μὲ λι· δι στο λε μοῦσι κὰ
ταυτὸ ν· τασ· μὲ λι ωσασ· ὡ ὀχρὴ σαμ βῆ ναι· σ· κ ἁπαυτοῦ· πὸ
ἰδι ώσει πὶ τρ ω: σορ ι ἀοῦ· ἀπ αιρ εῖ· πουσ· ἱκ ηφ ῶν ασ·
ὡσ λειμ μα· ν ομβῆ ουσ· πὸ ἱκ αρ πὸ· αὐτὸν· ἔχ ηδ' οὖν· πρὸσ
ἀλλ ηγο ρί αμ μὲ λι σουρ γοῦ σαν· καὶ ἱκ ηρο πλ αστοῦ σαμ ὲ
λι ηγα· λ' ὑπ μὶ σασαν· τ ὴν· θῦ σο φί αμ δι σκ αλι σί α· ἰὼ σὴρ
γα τ ἡδ ο σ' οὐσ ὶσ· πο· θθ ιμ ῶσ· τ ν γχα νουσ ὶν· ἱκ αὶ ἐσ τ δό ξου
τουὸ πο ἡσ ουσ· ωασ ιλ ὶδ· ἱκ αὶ ἰδ ἡ σ' ὸν ται πρὸσ· ν ήξ αμ πρὸσ φέ
ρον ται· ἱκ αὶ πε ρ οὔσ ὶν· τ ὴρ ὁ μὴ ἀσθ ηνοῦσ· τὸ· τὸ ἱκ ήρ υγ
μα αὐτ ῶ· μὲ δι πὶ θι θοὶ σ· αὐ τ ῶν σο φί ας· λό γοισ δ ῖμαι
ὁ μοσ σδὲ σχ ὼν τὸ ἱκ θνί τρομ· δι ἀπο δδυ ί ζ ῆ πὶ ἅπ αντοσ ι ἀὶ
Δι ων ἀμ βα σθῦ· τ ῆσ· πὶ ἤθ ουσ σ· τοὺ ν λό γον ἐ χ όν σαν· ω σ ἱκ αὶ
αὐ αι ρδυ ἱκ ηφ ίνω σ ηδ ἱ κ ὴν· τασ· αἱ ρ άσ θ ω σ· Δι ηχ ο τομ ούσ ῆ
αὐ τασ· θλ ὰ γχ ω τ ῆσ· ἀλ ῆθ ῆ ἀσ· ἱκ αὶ μὲ ἀμ βὶ θι τ ιμ ὶ σασ αν
τ ὴν· σο φί αν τ ῆ τ ῦ θῦ· οὐ μὲ λι σαν· ἀλ λ ὼ σ ἐμ βλ ὶ σαν τ ες γχά
νουσαν· ἀσ· δι ὶ αν ἱκ ηφ ῶν ασ λ ά ῳ σ ι· οὐ χ ἁμ αρ τ λ ί σθ ι σ· ἱκ υ
κλοῦσασ ὡσ ἱκ ηρ ίον· ἐὰν τ ὸ ἀ ν ἁλ ῶ σαν τ ὸ πὲρ ὶ αὐτ ὼ μὲ
λι· ἱκ αὶ δι ἱκ αν θῆ ζ θι ὼ σ ὶ πυρ ὶ δι αι κα μ ῦ θαι σ· ὃ ζ ἐ πτ ου
σι γὰρ αἱ ἀπὸ τοῦ ἡ σ ι αἱ ρ άσ θ ω σ ι· ἱκ αὶ τ ὸ τοῦ σ ι αἰ σχ ρ ῶσ ι· ἱκ αὶ
ἐὰν θυ μ ῶ σ ι πυρ· ἡ φ λ ί σ ι γ ὸ π α ῦ λ ο σ· πα ρ ἱκ ρυ φ λ ί γ ι κό
μ ῦ θ ι α· ν ὸ αὐ τ ὸ σ ι· αἱ σχ ρ ὸ ν ἐσ τ ι κ αὶ λ ά ξ ι ν· αἱ κ α μ ῦ θ α σ θ λ ὶ
τασ· ἡ ἰ δ ι ο ι σ ἀσ· ἡ ρ μ ι ὼ ν ἐ υ σ τ ὸ θῦ ἀ γ ρ ὸ λ ι ο ν· τῶ ι ω ν τ ι
Ἐι δ ἐ κ ω σ ὸ σ Δι α γρ ἀ φ ῃ τ ο ῖ σ δ ὲ ι ν ὸ σ ῶ ν τ ὸ μ ὲ γ θ ο σ· ὁ υ γ ὰ ρ ἁ π λ ῶ σ
δ ι κ ύ κ λ ο σ α ν· ἀ λ λ ὰ σ υ μ β λ ὶ σ α σ α ι· ὡ σ π υ ρ ὶ δ ι α ι κ α μ ῦ θ α σ· δ ι α μ ὲ ν ῖ τ ο ῖ σ ι μ ὲ λ ι σ σ ο ῖ σ ι τ ὸ σ φ ο δ ρ ὸ ν τ ῆ σ π ρ ο θ υ μ ί α σ· δ ι α
Δ ὲ τ ο ῖ σ α ἰ σ α μ ῦ θ ο ι σ ι· τ ὸ ἀ φ ό ρ ι σ τ ο ν τ ο ῦ θ υ μ ο ῦ· κ αὶ τ ὸ ἀ σ ύ ν α τ ο ν τ ῆ σ ὀ ρ γ ῆ σ· ἡ σ υ χ ί ο υ π ρ̄ε
Ὁ μ ο ῦ κ αὶ τ ὸ σ φ ο δ ρ ὸ ν τ ῆ σ τ ῶ ν ἐ χ θ ρ ῶ ν ἐ σ τ ὶ μ ο υ λ λ ῆ σ· κ αὶ τ ὸ ἀ σ θ ε ν ὲ σ· σ φ ο δ ρ ό τ ε ρ ο ν γ ὰ ρ ἐ σ τ ι ν α ἱ μ ὲ λ ι σ α ν· ὁ λ ο ν τ ὸ ν
θ υ μ ὸ ν ἐ σ τ ὶ τ ὸ ἰ σ χ ὺ ν π ρ ο· κ αὶ τ ὸ μ ὴ ἰ σ χ ὺ ν ὁ μ ο ῦ·

τῷ ιε ιωαν στιχ

τι δὲ ἱερὸν ἁγίασμα καὶ μυστήριον οἶδεν ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία καὶ μυστικὸν ἀγαθὸν ἡ ἀγάπη, ἐκεῖνος μόνος ἔγνω ὃς ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ ἀναπεσὼν ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἐμυήθη τὰ ἀπόρρητα. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ ἐν ἀρχῇ μὲν ἀπὸ τῆς ἀϊδίου ζωῆς ἄρχεται, ἐν τέλει δὲ περὶ τῆς ἀγάπης διαλέγεται, ἐν μέσῳ δὲ τὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως μυστήρια διεξέρχεται. Ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ ὅτι Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἐν τέλει δὲ ὅτι Ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ· ἐν μέσῳ δὲ τὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως μυστήρια διεξέρχεται· ὅτι γὰρ ἐφανερώθη ἡ ζωὴ καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθεν ἐν σαρκί, καὶ ὅτι ἐν τῷ σταυρῷ ἐτελειώθη ἡ ἀγάπη, καὶ ὅτι ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ ἐλυτρώθημεν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ἡγιάσμεθα, καὶ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐν τῷ βαπτίσματι ἐκαθαρίσθημεν καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀνεκαινίσθημεν καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ ἀναστησόμεθα καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ἀπολαύσομεν τῆς ἀϊδίου μακαριότητος, ἐκεῖνος μόνος ἔγνω ὃς ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ ἀναπεσὼν ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἐμυήθη τὰ ἀπόρρητα. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ ἐν ἀρχῇ μὲν ἀπὸ τῆς ἀϊδίου ζωῆς ἄρχεται, ἐν τέλει δὲ περὶ τῆς ἀγάπης διαλέγεται,

ὁτιμὴθεὸς ἀχρηματοφοίδητοι. ἀλλὰθεοφθεῖα καὶ δοτικὴ μὴ τοὺς προφέρασμένους· γόνασι δὲ διαστείλαντες παιδὸς
3 ὃν ἐβάπτισε μβοὶς ὃ. ἀφ' ὧν γὰρ τὴν ἐμαυτοῦ ἀσθένειαν· καὶ τὴν δι' ἐμοῦ παρασχεθεῖσαν δι' ὑμῶν ἀμοιβὴν· οὐκ ἐλογισάμην·
ἐβάπτισε δὲ οὐθὲν ἄλλο ποιᾶς ἢ τῶν λιθάζειν τοῦ ιυ· λιτοῖς πολεμίοις τὰς πιθανὰς σασαν· λιδάγμον
Ὁ παιδοῦσθαι θεράπαινα φιλήμασι τὸν τοῦ παιδοῦόμενος οὐκ ἐβαστάζει σοῦ θάνατον· τὸν κρατοῦντα
τῶν ἁμαρτάνοντων· ἐπεὶ γὰρ ἀπαιδοῦτοις σωτὴρ ἀπάθανατος· ὁ παιδοῦσθαι τὸν τοῦ παιδοῦόμενος· ἀρίστος
τῶν γινομένων καὶ τῶν πραχθέντων· οὐσπαραδίδοται τοῦ θανάτου παραλαμβάνοντι τοὺς παραδιδομέ-
νους παθάσι μ' ἀτιμίας· καὶ ἀδοκίτοις· ἡσυχίου πρ ε καὶ τίνος ὅλως χάριν ἐπαίδευσθη.
ἐβαπτίσθη ἀπαπαίδοῦ θι· ὡς ἐξοὺς γὰρ ἡμῖν· καθαφήσι τὸ παῦλος προφέρεται· καὶ πᾶς δὲ λοι θρ θις· ὅτι
ἁμαρτὼν παιδοῦθι τὸν δίκαιον· ἐωσδὲ λίτοῦ θανάτου οὐ παραδίδοσιν· οὐσυγχωρεῖ γὰρ αὐτὸν ἐκ τοῦ ὀχθροῦ καὶ
ταπονηθῆναι· ἀλλασων τοῦ πιθρασμοῦ παρὰ θι καὶ τῶν θις ασιν· ἰω· ε· ις·
Ἐξιδὼς τὴν παράδοξο ποιΐαν· διὰ δὲ τὸ χρήσιμον· οὐγὰρ δι' ἡμᾶς μόνον ὅτι ἀπὸ τῆ ἀλλὰ θι ἐχαρίσατο· ἀλλὰ ὅτι καὶ θι ἐ πᾶσι δόχαί
ριγοῖδε μὲν ἡμῖν· καὶ λάθοι τὸ ἱερόδοσο τοῦ πνθιρασμοῦ τοιοῦτο δὲ τοῦ παιδοῦ σὸν ἐβαπτίσθη μβοὶς ὃ. τοῦ τοτοῖν
ἰσχυρῶν σοι τὸ χρήσιμον· ὅτι μεγάλτοι ἀπὸ θιρ ηγάσατο· διὰ δὲ ἐκατέρ ων θὲν αὐτοῦ τὴν δι' ἡμᾶς μὲν καὶ τὴν ἰς δι αἰμο
νίαν· καὶ αὐτὸ ἀφ θῖναι θι ἀπομάθηται τοῖς δι' ἡμοῖς· καὶ τὸ πάλιν ἀπαλλάξαι· πρὸ γὰρ θαν ἀπὸ φησὶν οὐ παρέδοσι μὲν
μβ· θὲν γὰρ τὴν ὀξουσίαν αὐ τοῦ τὸ παῦ θις εἶπο· ὅ τε θὲ πάλιν θι ερ δια ρεσῖ αν· τὴν μὲν ἀπαλλαγὴν τοῦ δι' ἡμῶν· τὴν
δὲ ἀπαλλαγὴν τῆς ἰ καὶ σίας· ἡ γὰρ θις τοὺς ἀεὶ παιδοῦ ἀς φησιν· ἆρ ἀπὸ θοι ἀεὶ· καὶ οὐχὶ οἱ· τοῦ δὲ τοῦ
τοῖς παιδοῦομένοις· αἱ πὺ λαι ἀμοίγονται· τοῖς ἀπὸ πι
θυμοῦσι παῖμαρ τήματα· ὁ παιδοῦ θεὸς μὲν ἀπαρρησί
ασ δὲ ὡς ἀπαλλάξαι· ἀμοίξ ασ θμοι πὺ λας δικαιοσύ νης
καὶ γὰρ καὶ ἰς ατὰ ἀμαρ τήματα· ὑπὲρ ἡμῶν θις ελήλυ θεν ὁ θεὸς λόγος· τοῦ μὴ ἀπολέσαι ἡμᾶς· ἀλλὰ σῶσαι·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Παιδοῦσθαι ἐβαπτίσθη σὲ μβοὶς ιῶ· καὶ τὸ θαν ἀτου οὐ παρέδοσε θμῶ·
Ἀνοίξ ατέ μοι πύ λας δικαιοσύ νης εἰσελθοὼν ἐν αὐ ταῖς ἐξομολογή
σομαι τῷ ιῷ·
Αὕτη ἡ πύ λη τοῦ ιῦ δίκαιοι εἰσελεύ σονται ἐν αὐτῇ·

τῶν ὁσίων γενικὸν ὄνομα πασῶν τῶν ἀρετῶν· τὴν δικαιοσύνην προσαγορεύεται· καὶ τὸ εἶδος δὲ λοῖ τοῖν δικαιοῦν
τὸ σὺ τοι· ἀμαλόγως τὸ ἀμοίξ ατέ μοι πύ λας δικαιοσύ νης· ἀμοίξ ατέ μοι πύ λας σωφροσύ νης· καὶ τοὺ λας
φρονήσασθε· καὶ τοῖν λοιποῖν τοῖς κατ' αὐτὴν πράξεων·
ἐωσδὲ ἀμφὶ δια πασῶν τῶν ἀρετῶν παρειλήθη τοῖς πύ λαις· λοιποῖν δ'
ἐπὶ τὸ τέλος· τοῖς μὲν σὰμ θίτοις πρὸ· θίδιο ταῦτα ἀμόνον ἐβάλ
θομ· οὐκ ἐπὶ πολλαῖς ἀλλ' ἀμφιαρ ὁήξαι πύ λην τὴν αὐτὸ
τοῦ ιῦ· δι' ἣς πᾶ σὺ τοῦ θισ ἐλεύ σονται δικαίοι·
λιδάγμον τοῦ δὲ ὀνόματος τῆς δικαιοσύνης
καὶ τὴν γορουμβένου καὶ πᾶσι τῆς ἰ θικῆς ἀρετῆς ταῖς
πύ λαις αὐτῆς ταῖς ἰδικαίαις ἀρ ξῆς λειπτέον· δι σαὶ
ἔ σὺ ρχον ται οἱ διασῳ σμένοι· καὶ ἐν ἐμβ λείας τῆς πὺ ρι
αὐτὸν· ἱ ρούσι τὰς αὐτάς· δι σὺ ρχονται δὲ ἐν τοῦ ὄχ ο
μολογήσασθαι ἐν σὺ ρ ὁῖ· ἐν σὺ ρ αχαι· ὄχ ὡς τοῖς πύ λαῖς
τῆς δικαιοσύ νης οἱ τῖνες

ωη.

Οὐκαπλῶς ἐωλήκουσθν· ἀλλαπρόπτερον παιδεύσαςκαὶμελπίσωποιήσας· διόκαὶ ἐυχαριστεῖ οὐχὶ ὡς ἀπολήκουσθη ἀλλαικαὶ νεωτερωῖ ἐωαιδεύθη. διαγὰρ τοῦτοκαὶ λήκοϊσθη; διλόγμον· ἐμὲ ὡς ἐξοίγε οὖν ἀμοίχαρ ταίμοι τὴν δικαιοσωλήσταν πυλας, καὶ ἐυχαριστῶ ὅτι βιολήκουσάς μου. καὶ προσθλίβω τὴν διθησιν καὶ παράχω τὴν σρίαν· ιῶ ε κωνσταν οκο τοῦτο τὸ ρητὸν ἐιτοὶ χν ἀναφέρεται· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν τοῖς ὐαγθ μοῖτός· οὗτος ἀβασιλεύθη ἐφ' ἑαυτῶν γοσίας. καὶμετολίτα λίθον οὐ απὸ δοκίμασαν οἱ οἰκοδο μοῦντες· τοῦτον εἰς κεφαλὴν γωνίας. καὶμετολίτα λίθον οὐ απὸ δοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦ ντες· θεὸς ἐστὶν ὁ λαὸς ἅγιος· τοῖς γραμματεῦσι τοῖς φαρισαίοις· ὁ πατὴρ ὁ λόγος καὶ ἡ σοφία· καὶ παλιν οὗτος οὐκ ἔστιν ὁ τοῦ θῦ· ἀλλα πλανᾶτον ὄχλον· διλόγμον ὁ λίθος ἀπεδοκιμάσθη οἰκοδομοῦντες· ἀλλ' οὗτος ἀπεδοκιμάσαν οἱ οἰκοδομοῦντες· μετὰ τὴν θεότητα αὐτοῦ λειτουργικὴ καὶ θεάρεστον λίθον· διὰ τὸ σωματικὴν ὑπομονὴν ὑπομεῖναι· καὶ εἰς ἀκρογωνιαῖον λίθον ὁ τοῦ θῦ λόγος ὁ τοῦ θῦ υἱὸς ὁ πρὸ αἰώνων τῇ πατρῴᾳ οἰκοδομῇ· συνῆλθόν τε καὶ ταῖς δύο γωνίαις· τὴν τε παλαιὰν τὴν οἰκοδομὴν τὴν εἰς περιτομὴν· καὶ αὖ τὴν ἐξ ἐθνῶν τὴν ἐξ ἀκροβυστίας· τὴν λίθον τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐκ περιτομῆς· παλαιὰ πρότερον οἰκοδομοῦντες τὸ γραμματεῖον· καὶ νομοδιδάσκαλοι καὶ ἀρχιερεῖς ὄντες τὸν ἀπ' αἰῶνος· καὶ ὡς πεδοκίμασαν· ὁ δὲ δεσπότης γενόμενος ἀρχιερεὺς καὶ κεφαλὴ γωνίας· ἔφορας τὴν ὄξι θυμὸν εἰς σωτηρίαν· καὶ παραχῶ δῶρον αὐτὴ μεγίστην· καὶ χάριν σωθέντων· τοῦτον τὸν λιμένα τὸν λίθον τὸν σανίασι καὶ διαμιλλημὴ ποιοῦσιν· ὁ μὲν διπλοῦν· ἐμὴ θὴ λίθος ὄχύροις αἰῶν ἐυχεῖρωῖ· ὁ δὲ δεύτερος ἀναθεμελίασιν λίθον πολυτελῆ δικλεῖστον ἀκρογωνιαῖον ἔνθετιμον· καὶ ὁ τὰς ἀβύσσους θ παντοκράτωρ ἐυκατασχὼν θῆσαι· τοῦτον τοῖς τοῖς ἰουδαίοις φαρισαίοις καὶγραμματεῦσι πέτραν ὠνείδισαν· οὐ αἰτοῖς οἰκοδομοῦντας θεὶ αἵμασι· καὶ ἐτέροις ἀλλοφύλοις ἀθέοις καὶ εἰδωλολάτραις ἀπεδοκίμασαν· οὐ μὴν λη θεῖ τὸν αὐτοῦ τὸ κήρυγμα παραλθ ξασθαι· ἀλλ' ὅμως δι' αὐτῶν φαρισαίων ἐγένετο· τὸ δὲ θ

ὠθ ξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐωλήκου σάς μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτη ρίαν·

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκο δομοῦντες· οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

ὠπ Παρὰ κυ ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυ μαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·

τὸ γὰρ μέγα μυστήριον· οὐκ ἐν ἀγγέλοις οὐδὲ ἐν ἀνθρώποις· οὐκ ἐν ἀρχαγγέλοις· πόσοι αὐτῶν πλάσαι γοσίας· οὐ λόγος γὰρ ἴχυεν· οὐδὲ θελήσαι ὅσος οὐ προφήτης· οὐκ ἄγγελος οὐκ ἀρχάγγελος· ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ κυ πάρεσται τὸ ἔργον· καὶμετολίτα τί ἔστι θαυμαστὴ ἡ γοσία· ἡ σωτηρία· πόσοι δύο θεοὶ σωτῆρες ἡμῶν θυ σεὺς ἀν· καὶ γὰρ ἐν πόσοι ἰουδαίοις πολλαὶ μυριάδες ἐωράκασι· καὶ οἱ ἀπόστολοι ἑξ ἰουδαίων· διὰ τοῦτο ἐβλήθη πέτρα ἐν Σιὼν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· οὐ γὰρ πᾶσιν ἐστὶ τὸ θαῦμα καὶ ἀπόβλητον· τίς γὰρ οὐκ ἂν θαυμάσῃ θυ ὅτι ἐν θαλάσσῃ τὸ θηρίον ἔκειτο προσκεκωλεῖται χν· καὶ οἱ μὲν ἐσταύρωσαν τὸν ἐν ἀτιμίᾳ· οἱ δὲ σῴζονται κωνσταν εἰς δόξαν· καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ὑπερέβαλε μετὸ λόγος· σωματοποιηθεὶς ἀληθῶς ἀπαρ τὰν· διλόγμον

Ὁ δὲ μάχος παραικῦ φησὶν ἐγένετο· τοῦτο καὶ αὐτὸ παράδοξον ἐφ' ἡμῖν παράδοξον γὰρ ἀληθῶς· καὶ ὑπερέκεινα πάντα τὰ θαύματος· ἵνα ὁ μὲν ὢν ποτὲ ἦν πιστὸς τοῦ θῦ υἱός· ἀπὸ ἀληθῶν αἱμῶν ἀπὸ τοῦ ἀρ χιερέως· τοῦ προτέρου λαοῦ· καὶ ἀπὸ τῶν παρ αὐτοῖς οἰκοδομούντων· ἀπὸ δοκιμασθέντων αἱ· ἀρχιερεῖς διγένεσθαι καὶ κεφαλὴν τῶν ἀλλογενῶν· καὶ ἀλλοφύλων θρησκῶν· τῶν παλαι πλάσαι σδαιμονιτικαῖς· οἰκετικομένων· καὶμετολίτα καὶ αὐτὴ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· διλαδὴ προλθοῦσα γωνία· καὶμετολίτα τοῦτον δὲ λέγει τὸν λίθον ὁ μακάριος δαυὶλ· τὴν τεθεῖσαν ἐν Σιὼν· τὸν ἀκρογωνιαῖον ἐκλεκτὸν ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ· τοῖς ἀπειθοῦσιν οὖν ἡ τοῖς ἐν ἀπιστίᾳ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἷς προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες· εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν· ἀλλ' ὅμως ἐξ αὐτῶν θρησκῶν ἔλεγε· ἀλλ' ὁ μὲν σταυρὸς αἴρεται τοῦ κυ· καὶ ὁ λόγος διδόμενος ἀληθῶς· ἐν ἀπιστίᾳ καὶ τοῖς ἐν σκοτίᾳ ἐκήρυττε· τοῖς δὲ πιστοῖς καὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· ποσὸς ἔθνεσι παρθένοις· ποσὸς ὀπαδοῖς ἀγέλαις· καὶ τοῖς πέρυσι ἀγέλασθ· ποσὸς ὀπαδοῖς καὶ θυμασμοῖς· ἀλλα πόσα παυθῶσι τῶν οἰκουμένων ἐσόμενα·

ooo

λίμβρ αν θη ταὶ θαν· οὐχὶ τοῦ δρόμου λέβη τοῦ λιαίου· ἀλλ᾽ ἀπαὶς ατορ θω̃μα τὰ θη ταὶ θη αυτὴ ἡ γθη ὸμθη ταν· ὁ σ᾽ αν θρ λίμ-
ραν πο τὲ ἡ ραὶ λέβη οὗτοι ὴ δρόμου τοῦ λίου· ἀλλ᾽ ἀπὰ θη ταὶ θη αυτὴ ἡ καὶ ἁ· οὕτω σ ἰ καὶ λίμβρ αν ἀρ θμὸν πὰ θη ταὶ θη αυτὴ ἡ ατορ-
θω̃μα τα· ὁ δὲ λέβη τοι οὗτον ἀάτ᾽ ὴ· πὰ ὐτὰ οὖν θῦ πὰ ὶ ς ατορ θω̃μα τα· πὰ θη ταὶ θη αυτὴ ἡ γθη ὸμθη ν αὐθ᾽ ἑαυ οῖ ἡ σθη ν· τὴν σ-
γὰρ χ ᾳ ρὸν θι ε ἰ ρὶ ν ὶ σ μὲ ν ὶ σ ὴ ν πὰ ᾽ βη ὶ ὴ μθη ν· τὴ γὰρ τὴν σ λίμβρ αν πὰ ὐ τὴν σ ἴ σ ον ἡ γθη οὶ πὰ ᾽ ὁ πὰ ᾽ ἰ ς α πὰ λλ᾽ ἡ λ᾽ θῦ
πρὸ σ ἀρ θρ ᾳ πο ι σ ᾽ ἀ ὲ ὴ σ θ· ἰ καὶ χρό νι ο σ ἰ ς α τὸ λ ὺ ρ θη τὸ λε μο σ· ἰ καὶ οὐ ρ αν ὸ σ ἀ πὸ δ ᾽ ᾳ ὴ χ θη ὶ λ ᾽ ἡ· ἰ καὶ οἱ πὰ τὴν σ γῆ ν σ ὰ
γα ζ ι οἱ ἀ ῦ ρ θρ ω πο ι· τὴν σ μα σ τὶ λε ί α σ ἐ φ᾽ ἁ μὶ ν ἡ σ α ν ἄ ζ ι οι· ἰ καὶ ἡ ἀ πα ρ χ ὴ τὴν σ φ ὶ σ ὶ σ σ ὶ ν τὴν σ ἡ μ ᾽ ἐ ρ ᾳ σ ὶ ν· τὰ σ θρ ᾳ ὰ ν ὶ σ σ τὰ
οὐ ρ α ν ὸ σ ὰ ὐ μ ᾽ ἡ ν ὸ χ θη· ἰ καὶ πα ρ ᾽ ἁ δ ᾽ ᾳ σ ὸ σ ὶ ν ὡ ν οἱ χ θη· ἰ καὶ τὴν ὰ ῥ χ ᾽ αὶ ᾳ ὐ ἀ πὸ λ ᾽ ᾳ ὺ ο μὲ ν πρ ῖ δ ᾽ α· ἰ καὶ ἰ ς α τὰ ῥ ἀ λ ᾽ ἰ φ ᾳ ρι
θη· ἰ καὶ ᾳ ὐ μα ρ τὶ ᾳ ὲ λ ὺ θη· ἡ σ χ ί ο ν πρ ε
τὰ ὶ α τὴν σ τοῦ λ ὸ γ ο υ σ α ρ ἰ σ ὸ σ θω σ ο· πα ᾽ ὸ σ ν τὲ τὴν σ ἰ καὶ
τα υ τὸ ν ὁ ἰ σ ο νο μί α σ· θὶ γὰ ρ ἰ καὶ πα σ α σ τὰ σ τὰ ς λ ὶ μ β ρ α σ· ἐ φ ο ί ἡ σ θη ν· ἀ λ ᾽ λ ᾽ θι ε ἰ ρ ὼ ν ὄ ᾳ ρ ε ἰ τω σ· ἐ φ ᾽ ᾗ λ ὶ τὰ μ ᾽ ᾳ ὶ ᾽ ἐ ν
τὴν σ τοῦ ν ὁ ἰ σ ε θί σ ο ν μὲ ν ᾳ ἱ ρ ἰ σ ο ν θι ε λ ὴ ρ ο σ σ θη ν· δ ᾽ ὴ ὁ πὲ ρ λ ὶ μ ᾽ ᾳ ὸ ᾳ ρ ᾽ ἀ λ λ ᾽ ἰ α σ ό μ ᾽ θα ἰ καὶ θῦ φ ρ α ν θὸ μ ᾽ θη θὶ αὐ τὴ· δ ᾽ ἰ α λ ὶ ν
τὴν ἀ χ α ρ ᾽ ἀ ἰ καὶ π ᾽ α ᾳ λ ὶ γ υ ρ ἰ ν ἀ ρ ᾽ μ ὸ τ ᾽ σ· μ ᾽ ᾳ ὰ ρ μ ᾽ θὴ ν ὸ π ᾽ τὴν σ ἀ ὶ χ μ α λ ω σ ἰ ᾽ α σ· τοῦ δ ᾽ ἰ α μὸ ν ὸ ν θῦ ρ ι σ θ ᾽ λ ὶ μ θη ν· δ ᾽ ἰ α λ ὶ ν θ ᾽ ρ α ὰ ν· ὁ
π ᾽ τὴ σ ἰ καὶ π ᾽ ρ ὸ σ ἰ α σ ὶ λ ᾽ ἰ α ὰ ν οὐ ρ α ν ὸ σ ἰ· ἀ ῥ ᾽ μ ὸ θ θα ν· ἀ λ λ ᾽ ἡ σ α ν τὴ ρ ἰ ο σ α λ ὶ μ β ρ α ν· ἀ θ ᾽ ᾗ ν ὶ ς ὶ ν ὁ ἀ π ὸ
μ α λ ᾽ η θ ᾽ ὲ ς λ ὶ θ ο σ· ἡ γ ᾽ ὸ ν θη ν θι ὸ ἰ κ ᾽ φ α λ ὴ ν ἡ γ ο ο ν ἰ ᾽ α σ· σ η μ α ί ν ᾽ θη δ ᾽ λ ὸ λ ᾽ ὸ γ ο σ· τὴ ν ἀ ῦ α ᾳ ὼ σ ἰ μ ο ν τοῦ σ ῦ ρ ᾽ ὸ λ ἰ μ ο ὴ ν· τὴ ν ὼ
ἡ γ θα ὸ ν ὺ μ ο ν ἀ ὐ τοῦ ἡ γ θη ο μὲ ν ὴ ν· δ ᾽ ὴ λ α δ ὴ· τὴ ν ἰ ς υ ρ ἰ α ἰ κὴ ν· ἰ καὶ πα λ ἰ ν πο λ ᾽ ὶ σ θι σ δ ᾽ θ᾽ πο ο σ᾽ λ ᾽ έ λ ᾽ ἰ ς τα ι· α ὐ τὴ λ ᾽ ὶ
μ ᾽ ῦ ρ α λ ὶ ν ἐ ᾳ οἱ ἡ σ θη ν ὁ ἰ σ ὸ ν· ἐ ᾳ ν ᾳ λ ὶ σ α σ ὁ π ᾽ τὴ ν ἰ σ ᾳ σ ὶ ᾳ ν τὴ ν ὶ ᾳ ὺ ρ ἰ α ν· θ ᾽ ᾳ ὺ ρ ἰ ο ν π ᾽ τὴ ν ἡ μ ᾽ ῦ ρ α ν· ὐ δ ᾽ ὲ ν ἐ ᾳ ρ ο ν ἰ α ὺ ρ ἀ γ ᾽ ρ α ν τα ι·
π ᾽ ᾳ ὸ ο ἰ ἡ σ θη ν ὁ ἰ σ ὸ ἰ σ ᾳ· ἀ λ λ ᾽ α ὐ τὴ ν ὼ μ ᾽ ὸ ν ὴ ν τὴ ν ἡ μ ᾽ ῦ ρ α ν· θ ᾽ ἰ α ὐ θ ᾽ ὴ μ ᾽ ᾳ ὰ ρ ὸ θ ᾽ θ᾽ γ θη ν ἡ θ ᾽ τὸ φ ω σ ὸ ς· ἰ καὶ ἀ ῦ γ θη ν τὸ φ ω σ· ἰ καὶ θ ᾽ ἰ ς α λ ᾽ ὼ θη ν ὸ
θ᾽ σ τὸ φ ω σ ὸ ν ἡ μ ᾽ ῦ ρ α ν· ἰ ω τ ἰ ω ν ε σ τὰ ν ὐ θ ᾽ ὺ φ ρ ο σ ὼ ν ὧ ν θη ν ταὶ θ ᾽ α ν λ ᾽ ᾳ ὶ ν τὴ ν ὼ ν τα μ ῖ ἰ ᾽ ἰ α ν τὴ ν ὼ ν ὸ ο ρ α ὶ ν· τὴ ν ὼ
τὴ ν ὸ δ ᾽ ι α ὶ ο ἰ α σ· ἀ λ λ ᾽ ἰ α σ ὁ μ ᾽ θα ἰ καὶ θῦ φ ρ α ν θὸ μ ᾽ θη ν θι ᾽ α ὐ τὴ ἰ καὶ γ ᾽ ᾳ ὶ ἰ καὶ τοῦ τ ᾽ ὸ ἰ μ ᾽ ι κ ᾽ ρ ὸ ῦ ἰ καὶ α τ ᾽ ρ ᾽ θο μ ᾽ α ν· τὸ χ ᾽ α ὶ
ρ ᾽ θμ ὸ ν ἐ ᾽ ὶ τ ᾽ ὸ ἰ σ ᾽ ᾳ ὰ ν θ ᾽ ὸ ἰ σ· τὸ σ ᾽ ἰ σ ᾽ ἰ ρ ᾽ ὶ ᾳ ὰ ν τὸ θῦ φ ρ α ἰ ν ᾽ ὴ σ θα ν· τὸ
μ ᾽ ᾳ α λ ὴ δ ᾽ ο ν ἰ ὸ σ δ ᾽ λ ὸ χ θη σ θα ν τοῦ θ ᾽ ὺ ν τα σ ὸ σ ὺ ἐ ᾽ ρ γ ο ἰ α σ·
ἰ ω τ ἰ ω ν ε σ τὰ ν τ ᾽ ᾽ ᾽ ὰ ρ ἰ θ μ ὸ ν ὅ ᾽ ἰ σ θ᾽ σ ᾽ ὸ σ ο ν δ ᾽ λ ὶ· ὅ ᾽ ἰ σ θ᾽ δ ὺ ὸ
δ ᾽ λ ο σ ο ν δ ᾽ λ ὶ· ἐ ᾽ φ ᾽ ᾗ λ ὶ δ ᾽ ὶ δ ᾽ λ ὼ ν τὴ σ ὸ ἰ κ ο ν ο μ ὶ ᾳ ὰ σ τὴ ν ὼ ν θὺ λ ᾽ η μ ᾽ ρ ἰ
α ν· ἰ καὶ τὴ ν ὼ ν τ ᾽ ὰ ν ὴ π ᾽ ρ α γ μ ᾽ α τ ᾽ ὸ ν μ ᾽ ᾳ α λ ὶ ο ν λ ὼ ν· ἰ καὶ π ᾽ ρ ὸ α ὐ τ ᾽ ὸ ὐ ᾽ ᾽ ᾽

θῦσιν καὶ ἐξομολογήσομαί σοι
θῦσιν καὶ ὑμνήσω σε:
ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι εἰσήκουσάς
μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν·
ἐξομολογήσεταί σοι ὅτι ἀγαθός· ὅ
τι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

θῦσιν καὶ ἐξομολογήσομαί σοι
θῦσιν καὶ ὑμνήσω σε:
ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι εἰσήκουσάς
μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν·
ἐξομολογήσεταί σοι ὅτι ἀγαθός· ὅ
τι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

θῦσιν καὶ ἐξομολογήσομαί σοι
θῦσιν καὶ ὑμνήσω σε:
ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι εἰσήκουσάς
μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν·
ἐξομολογήσεταί σοι ὅτι ἀγαθός· ὅ
τι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

θῦσιν καὶ ἐξομολογήσομαί σοι
θῦσιν καὶ ὑμνήσω σε:
ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι εἰσήκουσάς
μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν·
ἐξομολογήσεταί σοι ὅτι ἀγαθός· ὅ
τι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

θῦσιν καὶ ἐξομολογήσομαί σοι
θῦσιν καὶ ὑμνήσω σε:
ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι εἰσήκουσάς
μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν·
ἐξομολογήσεταί σοι ὅτι ἀγαθός· ὅ
τι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

θῦσιν καὶ ἐξομολογήσομαί σοι
θῦσιν καὶ ὑμνήσω σε:
ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι εἰσήκουσάς
μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν·
ἐξομολογήσεταί σοι ὅτι ἀγαθός· ὅ
τι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

ΡΙΗ

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυ·

ἐν τούτῳ τοίνυν τῷ ἀρίστῳ τῶν ἀρίστων διαγράφει πολιτείαν τοὺς ἀρίστους τοιούτους τοῖς σώμασι τοὺς δαιμόνων παραπλησίους τοὺς μυρίους καὶ ἀλλοκότους λογισμοὺς τοὺς παρὰ δόξαν τοῖς πατρῴοις ἐμοὶ καὶ ἄλλοις καὶ παλαιοῖς περιγενομένους τοὺς νόμους τοὺς ἀλόγους τῶν ἀνόμων τὴν ἀπόθεσιν συμμαχίαν ἐφ' ἁμαρτάνοντας τοὺς τοιούτους φανέντας τοὺς ἁμώμους. ὡρισμένους δὲ τοὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου τούτου ὁ ἡθικὸς ζητῶ τόπος περιῶν καὶ διὰ ἀλλαμβάνει· ὅτι ἀτόπως ὁ κτίστοις καὶ δείκτος ἁλμὸς καταβυθιζόμενος τοῖς ἐν ἀρχῇ γραμμένοις· ὃ γὰρ τοὺς μὲν πρώτους αὐτοὺς στίχους εἶναι οἷς τοῦ· ἀπὸ τοῦ ἀλφ· ὁ δὲ τὴν ἀρχὴ τῶν παραπλησίων τοῖς στοιχεῖον τοὺς δευτέρους οἷς τοῦ· ἀπὸ μὲν θ· καὶ οὕτως καὶ ὁ κτίστοις καὶ δείκτος ἁλμὸς οὗτος ὁ λόγον τοῦ ἠθικοῦ μεταπαύσῃ θεωρίας τῆς περὶ τῶν διαφόρων ὄντων τοῖς ἠθικοῖς τόποις, ὁ νομάτων ὄντων τοῖς γραφαῖς· ἰσοδύναμος δεῖ σάλλομένου νόμος, ἄλλο δεῖ δηλοῖ καὶ σῶμα, ἄλλο παράγραμμα, ἄλλο μαρτύριον ἄλλοις ρῆμα· καὶ οὐκοῦν μᾶλλον ὅσον ἐνδεικτικὴ ἱστορία· ἀλλ' ὁ διαπλεόνων, ταὐτὶ θήκαν ὁρίσθαι περιττὸν διαφορᾶς νόμου· καὶ προστάγματος· καὶ περὶ τῶν λοιπῶν, ὧν ὄντων τοῦ ἁλμοῦ· διὰ τοῦτο καὶ τὰ στοιχεῖα προτέτακται· ἵνα δηλαδὴ τοῖς ὄντως ἐγγένωνται· ὅτι τὰ στοιχεῖα δηλωτικὰ τοῦ ἠθικοῦ τόπου· μεμνημαι τηρήσας· καὶ ἐν τοῦ ῥῆ· καὶ ἐν τοῦ ῥῆβ ἁλμοῦ· τί ἂν τρόπον καὶ εἰσὶ οἱ ἁλμοὶ δηλωτικοὶ τῶν στίχων· ἀπὸ τῶν παρευραίοις στοιχείων· δι' εἰμὶ δὲ οὖν· ὅτι τὰ στοιχεῖα ἀλλὰ δηλαδὴ αὐτὰ ἀρχὴ τῶν παραδίδοται· δηλονότι ἁλμοῖς· ἐν τοῦ θαδὴ δηλονότι στοιχείοσις· διὰ τῶν λειπόντων παραδηλοῦται· ὀφείλει δὲ διὰ πᾶν ἀλλὰ ταῦτα γράφειν· λόγον δὲ ἔχειν οὐκ εὐκαταφρόνητον· καὶ δηλαδὴ αἰτίαν τοῦ διὰ σαν τῶν στοιχείων· ὅτι ταῖς παρευραίοις διὰ ῥῆσθαι· δηλονότι τοῦ τῶν τοῦ ἁλμοῦ· ἐν ἑβδόμῳ δὲ πάντων ὄντων τὸν ἀριθμόν· καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος ἐδηλώθη δηλονότι τῆς γραφῆς παραλαμβανέσθαι τὸν· καὶ ἐν τοῦ πάντων διῃρῆσθαι· καὶ ἄνευ στοιχείου τὸ ἄλφα πρὸς στοιχεῖον· ὅτι εἴκοσιν στοιχεῖα τὰ λείποντα σὺν τῷ ἁπλῷ ἀριθμῷ· ὃ συμβαίνει πρὸς δισαρχλιῶν· οὐ δεῖ δὲ ἄλλως καὶ ἀσάλμου καὶ ἀδιαβλήτου μεθόδου τοῖς στοιχείοις· καὶ κατὰ τὸν ὄντα τοῦ ἀριθμοῦ τελειοῦσθαι· δηλονότι τῆς στοιχειώσεως τοῦ τοῦ λόγου τούτου· δηλονότι ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τοῦ ὄντος· αἰεὶ αὔθαρτος πρὸς ὅσα μέχρι τοῦ ἓν ἐπὶ δέκα μέρος· πρὶν δηλονότι τῆς ὀγδόης τοῦ ἑνὸς μέρους· ὅλος ὅτι ὅσος μὲν ἀπείρως καὶ αὔθαρτος ὢν ἓξ ἡμέρας· ἀνθρώπους πάντας ἐκαυθρίσθησαν δηλονότι τῆς περιτομῆς τοῦ χοῦ· σὺν τῷ δηλονότι καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ τοῦ φησὶν ὁ ἀπόστολος· ἐπεὶ οὖν διαστήσεται στοιχεῖα σὺν τῷ αὐθαίρετα λιμοῦ· ἡ ἐγκλήματα θανάτου τοῦ ἠθικοῦ τὸ πρὸ καὶ ἐν τῷ ἐπιλειομένου· δηλονότι τῆς γνώσεως αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὁ ὁ κτὼ ἀριθμὸς παρελήφθη· καὶ θέσεως τοῦ δηλονότι τοῦ προκειμένου· ἐν τούτῳ γὰρ ὢν τὸ ἁλμὸς τῶν τοῦ ἀρίστου διδάσκει πολιτείαν· τοὺς ἀρίστους τοὺς τοιούτους τοῖς σώμασι τοὺς δαιμόνων παραπλησίους τοὺς μυρίους καὶ ἀλλοκότους λογισμοὺς τοὺς παρὰ δόξαν τοῖς πατρῴοις ἐμοὶ καὶ ἄλλοις καὶ παλαιοῖς περιγενομένους τοὺς νόμους τοὺς ἀλόγους τῶν ἀνόμων τὴν ἀπόθεσιν συμμαχίαν ἐφ' ἁμαρτάνοντας τοὺς τοιούτους φανέντας τοὺς ἁμώμους.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ὅμοιοι δὲ ἀμώμοις εἰσὶν οἱ μὴ παραβαίνοντες τὸν νόμον τοῦ θεοῦ· οὕτως ἂν δίκαιος ἄμωμος καὶ μῶμος καὶ μωμητὸς ἄμωμος· ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀποστολικοῖς ἀνεπίληπτος· ἀπολινάριος

Οὗτοι δὲ λέγουσιν οἱ μὴ πορευθέντες ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν μὴ ἔστησαν· ἀλλὰ τὸν ἐν νόμῳ κυρίου θέλημα αὐτῶν· ἀπολινάριος

Οὗτοι δὲ λέγουσιν οἱ μὴ πορευθέντες ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν μὴ ἔστησαν· ἀλλὰ τὸν ἐν νόμῳ κυρίου θέλημα αὐτῶν· ἐν τούτῳ δὲ τὸν νόμον ἡμέρας καὶ νυκτός· ἐν τούτῳ γὰρ ὢν τὸ ἁλμὸς τὸν τοῦ προκειμένου· ἐν τούτῳ γὰρ ὢν τὸ ἁλμὸς τὸν τοῦ ἀρίστου διδάσκει πολιτείαν· τοὺς ἀρίστους τοὺς τοιούτους τοῖς σώμασι τοὺς δαιμόνων παραπλησίους τοὺς μυρίους καὶ ἀλλοκότους λογισμοὺς τοὺς παρὰ δόξαν τοῖς πατρῴοις ἐμοὶ καὶ ἄλλοις καὶ παλαιοῖς περιγενομένους τοὺς νόμους τοὺς ἀλόγους τῶν ἀνόμων τὴν ἀπόθεσιν συμμαχίαν ἐφ' ἁμαρτάνοντας τοὺς τοιούτους φανέντας τοὺς ἁμώμους.

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

τὰ μὲν οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου τούτου ὁ ἡθικὸς ἀρχὴν τῶν λόγων τοῦθ', ὁ ἠθικὸς ζητῶ τόπος· περιῶν καὶ διὰ ἀλλαμβάνει· ὅτι ἀτόπως ὁ κτίστοις καὶ δείκτος ἁλμὸς καταβυθιζόμενος τοῖς ἐν ἀρχῇ γραμμένοις· ὃ γὰρ τοὺς μὲν πρώτους αὐτοὺς στίχους εἶναι οἷς τοῦ· ἀπὸ τοῦ ἀλφ· ὁ δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν παραπλησίων τοῖς στοιχεῖον τοὺς δευτέρους οἷς τοῦ· ἀπὸ μὲν θ· καὶ οὕτως καὶ ὁ κτίστοις καὶ δείκτος ἁλμὸς οὗτος ὁ λόγον τοῦ ἠθικοῦ μεταπαύσῃ θεωρίας τῆς περὶ τῶν διαφόρων ὄντων τοῖς ἠθικοῖς τόποις, ὁ νομάτων ὄντων τοῖς γραφαῖς· ἰσοδύναμος δεῖ σάλλομένου νόμος, ἄλλο δεῖ δηλοῖ καὶ σῶμα, ἄλλο παράγραμμα, ἄλλο μαρτύριον ἄλλοις ρῆμα· καὶ οὐκοῦν μᾶλλον ὅσον ἐνδεικτικὴ ἱστορία· ἀλλ' ὁ διαπλεόνων, ταὐτὶ θήκαν ὁρίσθαι περιττὸν διαφορᾶς νόμου· καὶ προστάγματος· καὶ περὶ τῶν λοιπῶν, ὧν ὄντων τοῦ ἁλμοῦ· διὰ τοῦτο καὶ τὰ στοιχεῖα προτέτακται· ἵνα δηλαδὴ τοῖς ὄντως ἐγγένωνται· ὅτι τὰ στοιχεῖα δηλωτικὰ τοῦ ἠθικοῦ τόπου· μεμνημαι τηρήσας· καὶ ἐν τοῦ ῥῆ· καὶ ἐν τοῦ ῥῆβ ἁλμοῦ· τί ἂν τρόπον καὶ εἰσὶ οἱ ἁλμοὶ δηλωτικοὶ τῶν στίχων· ἀπὸ τῶν παρευραίοις στοιχείων· δι' εἰμὶ δὲ οὖν· ὅτι τὰ στοιχεῖα ἀλλὰ δηλαδὴ αὐτὰ ἀρχὴ τῶν παραδίδοται· δηλονότι ἁλμοῖς· ἐν τοῦ θαδὴ δηλονότι στοιχείοσις· διὰ τῶν λειπόντων παραδηλοῦται· ὀφείλει δὲ διὰ πᾶν ἀλλὰ ταῦτα γράφειν· λόγον δὲ ἔχειν οὐκ εὐκαταφρόνητον· καὶ δηλαδὴ αἰτίαν τοῦ διὰ σαν τῶν στοιχείων· ὅτι ταῖς παρευραίοις διὰ ῥῆσθαι· δηλονότι τοῦ τῶν τοῦ ἁλμοῦ· ἐν ἑβδόμῳ δὲ πάντων ὄντων τὸν ἀριθμόν· καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος ἐδηλώθη δηλονότι τῆς γραφῆς παραλαμβανέσθαι τὸν· καὶ ἐν τοῦ πάντων διῃρῆσθαι· καὶ ἄνευ στοιχείου τὸ ἄλφα πρὸς στοιχεῖον· ὅτι εἴκοσιν στοιχεῖα τὰ λείποντα σὺν τῷ ἁπλῷ ἀριθμῷ· ὃ συμβαίνει πρὸς δισαρχλιῶν· οὐ δεῖ δὲ ἄλλως καὶ ἀσάλμου καὶ ἀδιαβλήτου μεθόδου τοῖς στοιχείοις· καὶ κατὰ τὸν ὄντα τοῦ ἀριθμοῦ τελειοῦσθαι· δηλονότι τῆς στοιχειώσεως τοῦ τοῦ λόγου τούτου· δηλονότι ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τοῦ ὄντος· αἰεὶ αὔθαρτος πρὸς ὅσα μέχρι τοῦ ἓν ἐπὶ δέκα μέρος· πρὶν δηλονότι τῆς ὀγδόης τοῦ ἑνὸς μέρους· ὅλος ὅτι ὅσος μὲν ἀπείρως καὶ αὔθαρτος ὢν ἓξ ἡμέρας· ἀνθρώπους πάντας ἐκαυθρίσθησαν δηλονότι τῆς περιτομῆς τοῦ χοῦ· σὺν τῷ δηλονότι καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ τοῦ φησὶν ὁ ἀπόστολος· ἐπεὶ οὖν διαστήσεται στοιχεῖα σὺν τῷ αὐθαίρετα λιμοῦ· ἡ ἐγκλήματα θανάτου τοῦ ἠθικοῦ τὸ πρὸ καὶ ἐν τῷ ἐπιλειομένου· δηλονότι τῆς γνώσεως αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὁ ὁ κτὼ ἀριθμὸς παρελήφθη· καὶ θέσεως τοῦ δηλονότι τοῦ προκειμένου· ἐν τούτῳ γὰρ ὢν τὸ ἁλμὸς τῶ

ννν Ὁδοὺς δὲ καὶ παίζει· πρὸ τοῦ πρῶτον ὀξέρθυνε λίσαι· διὰ τὰ μαρτύρια τοῦ θῦ. διὰ τα μὴ ἀπὸ τοῦτο ὀξὸ λίσι καρδίας διέζη
τῆσαι αὐτόν. μαρτύρια δ' ἀν θίλι καὶ τὰ λόγια τοῦ θῦ. τὸ μαρτυρθῆσθαι ὑπὸ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀληθοῦς αὐτοῦ:
θεοδωρήτου Οἱ δὲ βδύτεροι οὐσ ἐπιστρεύγοντα. καὶ ἀντὶ τοῦ τρόπου αἰνοῦσι τὸν μακάριον τὸν
λέγοντα μακάριοι· διὰ τὸ μὴ μόνον καὶ τὸν θεῖον. τοῦ λέγοντος τὸ πῶς, ἀλλὰ δηλοῦσι καὶ ὄξερθυνα ἀν τὰ αὐθη
τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ· λιλήμου πάσης οὖν δηλονότι ἀνθρώπινης ἀπὸ τῶν τοιούτων καὶ διεφθαρ
ἀνθοῦσι καὶ φρονήματος ὀρθοῦ. ὀφείλοντος τοῦ αὐτοῦ. ὃ δὴ καὶ μαρίζει ἐν οὖν τοῖς πορθυθεῖσι: ἀλλὰ τοῖς
πορευομένοις: τοῦ δὲ τῶν ννν ἐμφαίνει τὸ μὴ ὁδεύσασι. ποτὲ αὐτοῖς τὸ φράσθαι τοῦ θεοῦ νόμου ὡς ἐναντίου
ὄντι. τὸ ὅσοι ἀν ὁμόσσι μαρτυρῶσι. ἀνομήσασι καὶ ἀπολοῦνται· οὗτοι δὲ ὄντες οἱ μὴ δὲ πάσης ἀποστάντες διὰ λασίας
λίας αἱρετικοὶ ὄντες· οἱ γὰρ μὴ ἅπαξ τὸ παντὸς μὴ θελῆσαι πατήσαι τὸν εἰ νόμον μὴ μαρτυρεῖν εἶναι· καὶ παραπίπτειν
τοῦ λόγου τοῦ: θεοδωρήτου
Ἐν θάδε μέντοι οὖν πάλιν ὁδοὺς ὠνόμασεν· ἐπὶ δὲ τοῦ
πρώτου στίχου μὲν ὁδὸν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἑβδόμου καὶ πολὺ
τοσοῦτον ὁδοὺς· καὶ μέντοι καὶ ῥητῶς ὁδὸς· φησὶν ἐπὶ δὲ τοῦ
καὶ ἑβδομήκοντα τρίτου στίχου ἀμφοτέρως ἐκάλεσε· καὶ
ἑξῆς ὁδὸν μὲν οὖν πολλαχοῦ καὶ ἐν ἄλλοις ὠνόμασε· καὶ
ὁδοὺς μόνον οὐ πολλαχοῦ καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ νοεῖν ὁδὸν τὸν τρο
φῆτην φησὶν ἑρμηνεύεται τὸ ἐπὶ τῶν ὁδοὺς τὸν καὶ μὴν ὁδὸς
ἐστιν ἀληθείας· ἵν' τὸν χν τὸν βίον ποιοῦνται· ἀφ' ἧς μὴ ὁδὸς· οὗτος δὴ λέ
γει οὖν μακάριος· καὶ ὅσοι τοιοῦτοι· λιλήμου
Ὁ μετὰ πάσης θυτονίας· καὶ σφοδρότητος ἐργαζόμε
νος· τὰ πρὸς τὰ μβάνειν ἀπὸ τοῦ θῦ. οὕτως ἐνόμισεν
τὸν προκείμενον αἶνον· ἡσυχίου πρ'
Οὐχὶ γὰρ παρέργως ἀλλ' ἐπιμελῶς πάσης τὸν λαὸν τοῦ
θῦ καὶ ἀποροῦν· διεδέξατο τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἑβρεμί
ου προφητείας ἐφθέγξατο· ἐπὶ καταρᾶται οἱ ποιοῦν
τες τὰ ἔργα τοῦ ἀμβλῶσι· πόσῳ δὲ φυλάττει τὰς ἐντολὰς
σφόδρα· ὁμιλεῖ δὲ τυχὸν αὐτῆς παραινῶν ἐμφαίνουσ·
λιλήμου
Ὁ γὰρ ἄλλως τὰ δίκαια πάσῃ φυλάττων ἐπιμελῶς ἐκ τοῦ
θεοῦ θήσαι ἐπὶ σοῦ αἰὼ δοίμου· τί μᾶς οὖν τὰ δίκαια φίλα
τα ταῦτα· ἀσπαρ αθάτως ἐπιθύμησον τοῦ νόμου τοῦ θῦ ἐπὶ
κτήσῃ ται παῖ διαβίβαιον· ἐξ ἧς ἐπὶ δουλεύσθησαι· πρὸ δὲ· ἐὰν δὲ
μοῦ ἐξ ἀπὸ αβλείας αὐτοῦ ἐλεύθερον καὶ ἀπάθῆ: ἐξ ἧς ἐπὶ λίτα
ἀφελοῦμαι φησὶν· καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ θήσαμαι αἰὼ δοίμου· ἵνα αὐ σαι
δίκαιοι ὦσαν· τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ πρέπον ἀπὸ δοῦ: –
ἡσυχίου
Ἐν χῶ ἔργον τοῦ ὁδοῦ τοῦ θῦ· τῶν καταρθώσειν ἔθετο· ὡς
πολλῶν μὲν αὐτὰς προτιθεμένων· οἰχὶ δὲ ἀπὸ τρέχοντος
φησὶν· ἀλλὰ τοῦ βλέποντος θεοῦ· οὕτως οὖν ὁ τῆς ἑαυτοῦ πάθοι
θεν τὸ σθενῶν ἀμβλύνων· δρᾶμα δὲ τῶν ὁδοῦ τοῦ θῦ· διήχθαι τὸ
σων ὀργὰς ἀπὸ τοῦ ἀνόσθεν· τούτου αἱ ὁδοὶ οὐκ ἀτενίσθησαν
ται·
ννν Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ· ἐὰν μὲν κατέβλεπτον πάσας τὰς ἐντολάς σου ὁδοὺς ἀπολινάριος
Ὅτε κατανεύσας· ἀλλ' ἐπὶ πάσας· κατέβλεψας γὰρ τὰς ἐντολὰς· ἐὰν μὲν οὖν αἰσχυνθῶ· ἵνα μὴ ἐν δοκῶ πρὸς τὸ
πρᾶγμα ἀφορᾶν· ἐὰν δὲ ἀν σωλιρμοσμένους αὐτοῦ θεωρῶ μὲν λίμας αὐτούς· αὐ
παρταχλῖ καὶ μὴ δαμὴ μέσαι θυμένους· πρὸς τὴν σαρκικὴν ἐπιμέλειαν τοῦ θεοῦ νόμου:
ἡσυχίου πρ.ε Ἐν ἀπὸ αἰσχύνης τοῦ διὰ καίου φθέγγεται· ἐπὶ πάσας τοὺς ἐντολὰς· ἀλλὰ καὶ
τινὰς ὀργάζεσθαι· αἱ τινὲς φυλαγμένοι γὰρ καὶ κατηγορίαν· πέρι τῶν ἀλλοτρίου καὶ ἐναντίον τι· τοῦ μὴ
φυλάττοντι γίνονται· διὸ πέρ δι πάσας ὁρᾶν· χρὴ τὰς ἐντολὰς τοῦ θῦ· ἵνα μὴ αἰσχυνθῶ ὅταν τοὺς νόμους
τηρήσαμεν· δι' ἃ παιδαι σαν τὰς δι' ἐνὶ πλανῆσαι ὡς φθαμένους δι' ὅλου ἔχει· ἀπολινάριος
Ὁμιλεῖ δὲ τὸν εὐθύν τὴν καὶ καρδίας· ἀν ειλικρινῆς· ἀλλ' ἔτι αὐτὴν ὄχλοις ἀν· οὐκ ἐξομολογήσατο οὖν δεσπότου· ἐπὶ πάν
τα, ραδιόχθων αὐτὸ θεῖον τὴν ὄξομολόγησιν αὐτοῦ, πρὸς οὖν τοῦτο γίνεται διὰ λοῖς πάσης· τοῦ δὲ τῶν
ἐὰν μάθω τὰ ἀπὸ τῆς διὰ καιοσυνήσεως ὑπερίματα· καὶ ὡς ἐπιστρεπτικὴ ἐφεῖς ἀπὸ ἁμαρτήματι· πότε δὲ ὡς ἁμαι ὁμολογήσῃ
σθαί σοι θὲ ἐν εὐθύτητι καρδίας· οὐχὶ μόνον πράξεσι ἐξετάζει καὶ λόγοις· ἀλλὰ καὶ τὴν πρόθεσιν· ἀφ' ἧς δεῖ καὶ
καὶ λέξαι καὶ πράξαι· τοῦ δὲ τῶν σωζόμενοι φησὶν καὶ ταύτην οὐκ αἰσχυνθῆναι· ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς· ἐὰν μὲν γὰρ μαθήσομαι μόνον φησὶν ἀλλὰ καὶ φυλάξω τὰς δικαιοσύνας τοῦ θῦ:

ννν
Μακάριοι οἱ ὀξερθυνοῦντες τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ ὅλῃ καρδίᾳ
ζητήσουσιν αὐτόν:
Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομί
αν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν:
Σὺ ἐνετείλω ταῖς ἐντολαῖς σου φυλά
ξασθαι σφόδρα· ὄφελον κατευ
θυνθήσαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυ
λάξασθαι τὰ δικαιώματά σου:
Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ· ἐν τῷ με ἐπ
πιλέπειν ἐπὶ πάσαις ταῖς
ἐντολαῖς σου
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι
καρδίας· ἐν τῷ μαθεῖν με ἐν
μάσματα τῆς δικαιοσύνης σου:

ννν Ἐν θάδε μέντοι οὖν πάλιν ὁδοὺς ὠνόμασεν· ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου στίχου μὲν ὁδὸν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἑβδόμου καὶ πολὺ τοσοῦτον ὁδοὺς· καὶ μέντοι καὶ ῥητῶς ὁδὸς· φησὶν ἐπὶ δὲ τοῦ καὶ ἑβδομήκοντα τρίτου στίχου ἀμφοτέρως ἐκάλεσε· καὶ ἑξῆς ὁδὸν μὲν οὖν πολλαχοῦ καὶ ἐν ἄλλοις ὠνόμασε· καὶ ὁδοὺς μόνον οὐ πολλαχοῦ καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ νοεῖν ὁδὸν τὸν τρο φῆτην φησὶν ἑρμηνεύεται τὸ ἐπὶ τῶν ὁδοὺς τὸν καὶ μὴν ὁδὸς ἐστιν ἀληθείας· ἵν' τὸν χν τὸν βίον ποιοῦνται· ἀφ' ἧς μὴ ὁδὸς· οὗτος δὴ λέγει οὖν μακάριος· καὶ ὅσοι τοιοῦτοι·

λιλήμου
Ὁ μετὰ πάσης θυτονίας· καὶ σφοδρότητος ἐργαζόμενος· τὰ πρὸς τὰ μβάνειν ἀπὸ τοῦ θῦ. οὕτως ἐνόμισεν τὸν προκείμενον αἶνον· ἡσυχίου πρ.ε
Οὐχὶ γὰρ παρέργως ἀλλ' ἐπιμελῶς πάσης τὸν λαὸν τοῦ θῦ καὶ ἀποροῦν· διεδέξατο τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἑβρεμίου προφητείας ἐφθέγξατο· ἐπὶ καταρᾶται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἀμβλῶσι· πόσῳ δὲ φυλάττει τὰς ἐντολὰς σφόδρα· ὁμιλεῖ δὲ τυχὸν αὐτῆς παραινῶν ἐμφαίνουσ·

λιλήμου
Ὁ γὰρ ἄλλως τὰ δίκαια πάσῃ φυλάττων ἐπιμελῶς ἐκ τοῦ θεοῦ θήσαι ἐπὶ σοῦ αἰὼ δοίμου· τί μᾶς οὖν τὰ δίκαια φίλατα ταῦτα· ἀσπαρ αθάτως ἐπιθύμησον τοῦ νόμου τοῦ θῦ ἐπὶ κτήσῃ ται παῖ διαβίβαιον· ἐξ ἧς ἐπὶ δουλεύσθησαι· πρὸ δὲ· ἐὰν δὲ μοῦ ἐξ ἀπὸ αβλείας αὐτοῦ ἐλεύθερον καὶ ἀπάθῆ: ἐξ ἧς ἐπὶ λίτα ἀφελοῦμαι φησὶν· καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ θήσαμαι αἰὼ δοίμου· ἵνα αὐ σαι δίκαιοι ὦσαν· τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ πρέπον ἀπὸ δοῦ: –

ἡσυχίου
Ἐν χῶ ἔργον τοῦ ὁδοῦ τοῦ θῦ· τῶν καταρθώσειν ἔθετο· ὡς πολλῶν μὲν αὐτὰς προτιθεμένων· οἰχὶ δὲ ἀπὸ τρέχοντος φησὶν· ἀλλὰ τοῦ βλέποντος θεοῦ· οὕτως οὖν ὁ τῆς ἑαυτοῦ πάθοι θεν τὸ σθενῶν ἀμβλύνων· δρᾶμα δὲ τῶν ὁδοῦ τοῦ θῦ· διήχθαι τὸ σων ὀργὰς ἀπὸ τοῦ ἀνόσθεν· τούτου αἱ ὁδοὶ οὐκ ἀτενίσθησαν ται·

ννν Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ· ἐὰν μὲν κατέβλεπτον πάσας τὰς ἐντολάς σου ὁδοὺς ἀπολινάριος
Ὅτε κατανεύσας· ἀλλ' ἐπὶ πάσας· κατέβλεψας γὰρ τὰς ἐντολὰς· ἐὰν μὲν οὖν αἰσχυνθῶ· ἵνα μὴ ἐν δοκῶ πρὸς τὸ πρᾶγμα ἀφορᾶν· ἐὰν δὲ ἀν σωλιρμοσμένους αὐτοῦ θεωρῶ μὲν λίμας αὐτούς· αὐ παρταχλῖ καὶ μὴ δαμὴ μέσαι θυμένους· πρὸς τὴν σαρκικὴν ἐπιμέλειαν τοῦ θεοῦ νόμου:
ἡσυχίου πρ.ε Ἐν ἀπὸ αἰσχύνης τοῦ διὰ καίου φθέγγεται· ἐπὶ πάσας τοὺς ἐντολὰς· ἀλλὰ καὶ τινὰς ὀργάζεσθαι· αἱ τινὲς φυλαγμένοι γὰρ καὶ κατηγορίαν· πέρι τῶν ἀλλοτρίου καὶ ἐναντίον τι· τοῦ μὴ φυλάττοντι γίνονται· διὸ πέρ δι πάσας ὁρᾶν· χρὴ τὰς ἐντολὰς τοῦ θῦ· ἵνα μὴ αἰσχυνθῶ ὅταν τοὺς νόμους τηρήσαμεν τάς· δι' ἃ παιδαι σαν τὰς δι' ἐνὶ πλανῆσαι ὡς φθαμένους δι' ὅλου ἔχει· ἀπολινάριος
Ὁμιλεῖ δὲ τὸν εὐθύν τὴν καὶ καρδίας· ἀν ειλικρινῆς· ἀλλ' ἔτι αὐτὴν ὄχλοις ἀν· οὐκ ἐξομολογήσατο οὖν δεσπότου· ἐπὶ πάν τα, ραδιόχθων αὐτὸ θεῖον τὴν ὄξομολόγησιν αὐτοῦ, πρὸς οὖν τοῦτο γίνεται διὰ λοῖς πάσης· τοῦ δὲ τῶν ἐὰν μάθω τὰ ἀπὸ τῆς διὰ καιοσυνήσεως ὑπερίματα· καὶ ὡς ἐπιστρεπτικὴ ἐφεῖς ἀπὸ ἁμαρτήματι· πότε δὲ ὡς ἁμαι ὁμολογήσῃ σθαί σοι θὲ ἐν εὐθύτητι καρδίας· οὐχὶ μόνον πράξεσι ἐξετάζει καὶ λόγοις· ἀλλὰ καὶ τὴν πρόθεσιν· ἀφ' ἧς δεῖ καὶ καὶ λέξαι καὶ πράξαι· τοῦ δὲ τῶν σωζόμενοι φησὶν καὶ ταύτην οὐκ αἰσχυνθῆναι· ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς· ἐὰν μὲν γὰρ μαθήσομαι μόνον φησὶν ἀλλὰ καὶ φυλάξω τὰς δικαιοσύνας τοῦ θῦ:

ἀπολινάριον

Ὁ υδὲν παρὰ τοῦ λημματοποιοῦ διὰ τὸ ἀσώματον συντιθέσθω·
πῦρ αἷς ἄσθμα· μὴ μὲν δὲ ὁρῶ ὀφθαλμοῖς ἀλλ᾽ ἐπαλείφεσθαι μὲν· πῦρ πρὸς δὲ ὁ θεὸς ὃς οὐκ ἐᾷ ἀσθμῆσαι ἡμᾶς πῦρ ἀσθενῶν αι· ἐσθίει
ὁδὸν ἀμύθητον, καὶ πάλιν ἀθανάσιον ἀλλὰ πολλῶν φησιν ἀγαθῶν ἐστὶν ἐσχατιὰ σιγᾶν δαλοῦ μέχρι πόσου
οὐ τὸ παῦσαι ἐνδρεῖον· ἢ δὲ ἀστοῦ ἄχθος ἡμῖν ἐμπλήμη τοῦ θεοῦ λόγους διαπαντὸς· ἡ γὰρ ἔνδεια τοῦ θέλοντος
μου· καὶ καθαρτικὴ καὶ φυλακτικὴ πάντος ἀγαθοῦ· ἡ ἐγχίου πῆξ ἔνδειαν ἐσθίειν τὸν πτωχόν· οὗτος ποιμὴν
ἀτελὴς λέγει· ἀλλ᾽ οἷον ἰσοπαμψίου γὰρ αὐτὸν ἐμὲ τὸν βαρίστικον ὄντα μισθὸν τὸν πτωχόν· οὗτος ποιμὴν
ὁδὸν ἔχει τὴν προσθήκην ἀπαρίσαμεν· ἵνα σὺν τῇ φυλακτικῇ τοῦ θάνατον λογισμὸν καὶ τὸ ρθοῦν τοῦτο προσ-
τέλος ἀγαθοῦ· καὶ ἀπὸ τὸ σημεῖον ἐξέρχεται· ὅταν μὲν αἱμορροοῦμεν μὴ ζῶμεν· μὴ χαλκοῦν· μὴ σάρκαν· μὴ ἁφῇ τοῦ
οὗτον ἕτερον· ἐὰν φθειρώμεθα· οὕτω γὰρ ἵνα αὐτὸν ὁδὸν ἐν τῇ λαῷ ὡρίτενον
Διὰ διασκεδάσθω σαν οἱ ἀπὸ τὸ σημαλήρους τὸν τὸν λόγον· οἱ δὲ πεσόντες οἱ μὴ κεπὶ χορὶς τοῦ νόμου ζῶν τὸν· οἷς
ἐλὴλυθεν ἵνα ἐν τῷ λῇ τοῦ θεοῦ· οἷς ἀρχαὶ κινεῖν· καὶ κατὰ ἀστεμῇ ἁμαρτίαν· καὶ κατορθοῦν ἐαυτὸν ὁ
δοὺν· καὶ αἵματος ἐκαθαιρόμενοι· καὶ ζῆτεῖν· ποῦ ἀγ-
νοι τοδιασκόμενοι· φυλάσσειν τοὺς λόγους τοῦ θεοῦ
ἀποκρίνεσθαι ἐμοὶ ἐγὼ· καὶ λάβεσθαι τοῦ θεοῦ· ἐν
τῷ φυλάττεσθαι τοὺς λόγους σου καὶ πάλιν τοῦ θεοῦ
τέρος ὁ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν λαὸς· ὁ σὺν ὀλίγοις πρότιμος
πιάθοσε ὁδὸν ἐκ τοῦ ἐθνῶν λαοῦ· ὁ σὺν ὀλίγοις πρότιμος
αὐτοῦ· ἵνα τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους τοῦ θεοῦ· ἵνα μὴ ἐνοι
ἀπὸ θάνατον μου· καθαρτικὴ καὶ φυλακτικὴ πάντος
ὁδὸν· τὸ ἐν τῇ καθορθοῦσθαι τέρος τὴν ὁδὸν αὐ
τοῦ· ὁ συμμαχος τοῦτον μὲν μὴν εὐσεβῆ τρόπον· διὰ πά
νος λαμπρῶν ἐστὶ· πέρας τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· ἐδιδάξεν ὅτι
πολλῆς ἄτιμον αἰσθαρσίας· καὶ φυταρίας· ἵνα ἐσθίῃ
μάτῃ· διὸ καὶ δεῖται καθαρσίου· τοῦτο οὖν ζητή
σας· εὑρεῖ φησὶν τὸν τρόπον· ἵνα φυλάξασθαι τοὺς
λόγους σου·

τοῦ δεκ τοῦ

τοὺς δέκα μύθους ταῖς θήκαις· φυλασσόμενοι
γὰρ οὗτοι· οὐκ ἐᾶσιν αὐτὸν σκολιῶς ὁδεύειν· οὐ δίκαιοῦ
τον γενέσθαι· ὃ ἀβάπτιστον· ἁμαρτίας νεότητος μου· μὴ
μνησθῇς· ἀρθὲν γὰρ ἀφ᾽ ἡμῶν καθαίρεσιν ἐξέρχεται· ὁ
τὰν ἀρίστερον· ἵνα νεότητος αὐτοῦ ἀδελφίαν
ἵνα μὴ ἐν τοῦ θεοῦ φησὶν τοὺς θαυμαστοὺς διεδίωξα· παρ᾽ α
σιν εὐαγγελιζόμενος· ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὁ λέων τὴν δικαίαν
ἀγαθὸν τοῦ θεοῦ· ἄξιος ἐστὶ τοῖς σοῖς ἐξόμνυμι μὲ
τὴν ἵνα τοῦ λαοῦ· ἀφῆσαι μὲν ἀπὸ γνόμενα τὸ ἀρεσσό
τερόν μου· ἵνα τὴν περὶ τοὺς νόμους χρόμενοι
λέσθαι τὴν ἀσωνδίαν· ἵνα πολλοὺς τὴν ἄπου ἐλεῶ διὸ
τοῦ μαρτύριον περιῆσαι· καὶ ἵνα οἷς ἐστὶ κατορ
θοῦν· ἔφαλλεσαν καὶ ἀπὸ λόμενον· παρ᾽ ἀσολομῶ
τι· ἐχρῆν ὁδοὺς ἵνα ἐστὶ παραλαμβρόπους ὀρθὰ εἶναι·
τὰ δίκαια ἐστὶ αὐτῆς· ἔρχεται διὸ πυθμένι ἀσάλου·

τοῦ δεκ τοῦ

τοὺς δέκα τὰ πλοῦτος παιδεύει ταῦτα φησὶν· οὐδὲν μέ
νει λεπτὸν ἵνα τὸ παροιμιῶδες· οὐχρυσοῦ οὐκ ἀγοράσω·
οὐ δῶν ἀσβίαν· ἀμπελῶνας ἐστὶ ποιεῖ ἔμοι τὰ μαρτύριά σου
εὐφροσύνη καὶ πλοῦτος ἐμοῦ· ἡ ἐγχίου
Οὐκ οἶδα ὁ ἀπὸ τὴν ἐξημέσιας καρδίας τὸν θεὸν ἐκζητᾷ· μὴ
μένει αὐτῷ· πῶς διὰ τὸ σῶμα σχολάζει ἵνα μου λόμενος·
τοῦτον ἀπὸ ἀλλ᾽ ἐπαινοῖ ποιεῖ θέσιν ἐκ τοῦ λοσεῖ· οὐ πρωτιῶν τὴν ἀδόκιμον· ἀδελφίου ἁμαρτάνει
τοῦ θεοῦ· ὁ ἀρίστερον θεὸς λογίσεται ἀπορρήτου τέρας· καὶ ἱερύσθαι ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ἀρίστερον καὶ μὴ ἱερυσμὸν αἰτῆ
ἀφροσύνη δίκ· ἱερὰ δῶρον γὰρ οὐ μόνον τὸ ταύτην διὰ λάβειν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τ᾽ ἀληθῆ· ἐὰν μὲ ὁ λόγος μὴ δίκ· ἀσεβῆ λόγος
οὐ γὰρ δίκαιον τοῦ μαρ γαρίτας καλλάσθαι· ὑμῶν ρος θεὸν ἐκ τοῦ χεῖρος· οὐδὲ διδόναι ταῦτα ἀγίοις σεσιν·

ἰσχυρίλλου τ ἀχ

ὃν ὡσπερ γὰρ δίπυρ δικαρδιχαλκοῦ· πυρὸς ἀπὸ θοιτο ὡσπερ μὲν· παρ᾽ τοῦ σὺν δίπουσι
τὸν· παρ᾽ αὐτοῦ θερμότητος· ἀπὸ τὸν λέσθαι μὲν ὀχοῦ· οὕτως ὁ δικ ἐγκλίνων καρδίαν· τοῦ θέσει τὸν καὶ οὐρανὸν λό
γους· διαίσας τοῖς· διὰ φθόσως τὸν διαπίπασαν ἀφ᾽ ἑαυτῶν· ἀφ᾽ πρὸς αὐτὸν διὰ αὐτοῦ θερμαίνει· διὰ λεγόμου
ὁ μὴ ὀξὺ πνοὸς λὸν γράτου θεῦ δοξόμενος· κρεύαθι αἰπαθεῖ τὴν καρ· ἵνα τῶν γνοσμένων καὶ τὴν πρὸ
θεσιν αὐτοῦ· καὶ αἰτᾶται ταῦτα ποιῶσθαι· ἀφ᾽ ἁμαρτῆτος δι᾽ ἡ θεῦ· τοὺς τοιεῖρ πρὸ τὸ ροσῆνται· μὴ μόνον μὴ μοι χθῦ
σαι· ἀλλὰ μὴ δίδαι σχρὴ αὐ ὁρᾶν ὁρᾶν· τοῦ δεκ τοῦ ὁ αἰσθόμενος τῆς αὐτοῦ πρόσκοπος· ἀπὸ
τοῦ δικ ὁ λῆ καρδίᾳ δίζητῆσαι τοῖς θεῦ· δυλογῆ αὐτοῖς δυχαριστοῦν λίδλη· δῶροι ἰζῆσθη· ἔχουσι γὰρ λόγοι ἀπορ
ρῆτα· καὶ ἱερὰ ἤθους ἀξίαν· δυλογῆ ἐστὶ τούτοις τοῖς τεῦ· ἡ ἐγχίου πῆ

θεοδιδάσκαλοι λιαρτῶν αὐ θρώπων· οἱ τὰς διδασκαλίας τοῦ νόμου φυλάττει τὸς· καὶ κατορθοῦν τὸς λόγ
τας· τούτοις τοίνυν διάβημα καρδίας· οὕτως γὰρ ἐσὶ καὶ τοῖς θεῦ δυλογῆ δῶν ἡσόμεθα δι λέγμον
ὃ σαρ ἔμβλεπτοι δὲ τοῖς αἱρόσκαιρα μαινθάνοντας· περὶ τοῖς κρίματος τοῦ θῦ· ταῦτα σὺν διάφανερον ὀφθρον·

ἀπολινάριον

μὴ δίκαια πτωχοῦ λόγματος θεῦ δοξόμενος· κρεύαθι αἰπαθεῖ τὴν καρδίαν· ἵνα τῶν γνοσμένων καὶ τὴν πρὸ
θεσιν αὐτοῦ· καὶ αἰτᾶται ταῦτα ποιῶσθαι· ἀφ᾽ ἁμαρτήτος δι᾽ ἡ θεῦ· τοὺς τοιεῖρ πρὸ τὸ ροσῆνται· μὴ μόνον μὴ μοι χθῦ
σαι· ἀλλὰ μὴ δίδαι σχρὴ αὐ ὁρᾶν ὁρᾶν· τοῦ δεκ τοῦ ὁ αἰσθόμενος τῆς αὐτοῦ πρόσκοπος· ἀπὸ
τοῦ δικ ὁ λῆ καρδίᾳ δίζητῆσαι τοῖς θεῦ· δυλογῆ αὐτοῖς δυχαριστοῦν λίδλη· δῶροι ἰζῆσθη· ἔχουσι γὰρ λόγοι ἀπορ
ρῆτα· καὶ ἱερὰ ἤθους ἀξίαν· δυλογῆ ἐστὶ τούτοις τοῖς τεῦ· ἡ ἐγχίου πῆ

θεοδιδάσκαλοι λιαρτῶν αὐ θρώπων· οἱ τὰς διδασκαλίας τοῦ νόμου φυλάττει τὸς· καὶ κατορθοῦν τὸς λόγ
τας· τούτοις τοίνυν διάβημα καρδίας· οὕτως γὰρ ἐσὶ καὶ τοῖς θεῦ δυλογῆ δῶν ἡσόμεθα δι λέγμον
ὃ σαρ ἔμβλεπτοι δὲ τοῖς αἱρόσκαιρα μαινθάνοντας· περὶ τοῖς κρίματος τοῦ θῦ· ταῦτα σὺν διάφανερον ὀφθρον·

ἀπολινάριον

Παδὶ καὶ σώματος ἀσου φυλάξομαι
μὴ δίκαια πτωχοῦ λόγματος θεοῦ δοξόμενος· κρεύαθι αἰπαθεῖ τὴν καρδίαν· ἵνα τῶν γνοσμένων καὶ τὴν πρὸ
θεσιν αὐτοῦ· καὶ αἰτᾶται ταῦτα ποιῶσθαι· ἀφ᾽ ἁμαρτήτος δι᾽ ἡ θεῦ· τοὺς τοιεῖρ πρὸ τὸ ροσῆνται· μὴ μόνον μὴ μοι χθῦ
σαι· ἀλλὰ μὴ δίδαι σχρὴ αὐ ὁρᾶν ὁρᾶν· τοῦ δεκ τοῦ ὁ αἰσθόμενος τῆς αὐτοῦ πρόσκοπος· ἀπὸ
τοῦ δικ ὁ λῆ καρδίᾳ δίζητῆσαι τοῖς θεῦ· δυλογῆ αὐτοῖς δυχαριστοῦν λίδλη· δῶροι ἰζῆσθη· ἔχουσι γὰρ λόγοι ἀπορ
ρῆτα· καὶ ἱερὰ ἤθους ἀξίαν· δυλογῆ ἐστὶ τούτοις τοῖς τεῦ· ἡ ἐγχίου πῆ

θεοδιδάσκαλοι λιαρτῶν αὐ θρώπων· οἱ τὰς διδασκαλίας τοῦ νόμου φυλάττει τὸς· καὶ κατορθοῦν τὸς λόγ
τας· τούτοις τοίνυν διάβημα καρδίας· οὕτως γὰρ ἐσὶ καὶ τοῖς θεῦ δυλογῆ δῶν ἡσόμεθα δι λέγμον
ὃ σαρ ἔμβλεπτοι δὲ τοῖς αἱρόσκαιρα μαινθάνοντας· περὶ τοῖς κρίματος τοῦ θῦ· ταῦτα σὺν διάφανερον ὀφθρον·

μὴ δίκαια πτωχοῦ λόγματος θεοῦ δοξόμενος· κρεύαθι αἰπαθεῖ τὴν καρδίαν· ἵνα τῶν γνοσμένων καὶ τὴν πρὸ
θεσιν αὐτοῦ· καὶ αἰτᾶται ταῦτα ποιῶσθαι· ἀφ᾽ ἁμαρτήτος δι᾽ ἡ θεῦ· τοὺς τοιεῖρ πρὸ τὸ ροσῆνται· μὴ μόνον μὴ μοι χθῦ
σαι· ἀλλὰ μὴ δίδαι σχρὴ αὐ ὁρᾶν ὁρᾶν· τοῦ δεκ τοῦ ὁ αἰσθόμενος τῆς αὐτοῦ πρόσκοπος· ἀπὸ
τοῦ δικ ὁ λῆ καρδίᾳ δίζητῆσαι τοῖς θεῦ· δυλογῆ αὐτοῖς δυχαριστοῦν λίδλη· δῶροι ἰζῆσθη· ἔχουσι γὰρ λόγοι ἀπορ
ρῆτα· καὶ ἱερὰ ἤθους ἀξίαν· δυλογῆ ἐστὶ τούτοις τοῖς τεῦ· ἡ ἐγχίου πῆ

θεοδιδάσκαλοι λιαρτῶν αὐ θρώπων· οἱ τὰς διδασκαλίας τοῦ νόμου φυλάττει τὸς· καὶ κατορθοῦν τὸς λόγ
τας· τούτοις τοίνυν διάβημα καρδίας· οὕτως γὰρ ἐσὶ καὶ τοῖς θεῦ δυλογῆ δῶν ἡσόμεθα δι λέγμον
ὃ σαρ ἔμβλεπτοι δὲ τοῖς αἱρόσκαιρα μαινθάνοντας· περὶ τοῖς κρίματος τοῦ θῦ· ταῦτα σὺν διάφανερον ὀφθρον·

περὶ τοῦ μαρτυρίου λέγειν ἢ διδάσκειν ἐσόμεθα. ὁδὸς οὖν μαρτυρίου τοῦτον, ἤγουν ἀπὸ ὁδοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος
οὐκ ἐκλύσας τὸν ὁδοιπόρον ἀλλὰ μᾶλλον εὐφροσύνης καθ' ὁπροφήτην φησίν: ΔΙΑΓΜΟΥ
ὅσοι γὰρ τοῖς αἰσθητοῖς ἀποδεχόμενοι πλοῦτον περιποιοῦνται ἑαυτοῖς οὐχὶ ταῖς μερίσι τοῦ
ἄχθους συμπληρούμενον ἀλλὰ τὰν παρ' αὐτοῦ ἀπαρτιζόμενον χαρὰν ἑαυτοῖς ἱστῶσαν βιοῦντας
γένηται τὰς ἀρετὰς λάβωσι. αἳ τῶν παλαιστῶν θυμοὶ ταῖς μαρτυρίαις οὐ φροσύνης καὶ πλούτου ΔΙΑΓΜΟΥ
ἤγουν ὁδὸς πολυφθόγγου γὰρ ὄντος τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ καὶ καθαροῦ
πλούτους ἀπείρους μυρίους ἔχοντος, οἰμώξονται ἐπὶ αἰσθήμασι καὶ οἰκέταις. ἀλλὰ καὶ ἀγροῖς. καὶ οἴκοις. καὶ ἄλλοις
πᾶσιν τοῖς τοιούτοις εὐφραίνεται· οὕτως ὁ τοῦ θεοῦ τοὺς νόμους ὁδοὺς λεγούσης εὐφραίνεται. ἐπὶ πᾶσιν γὰρ ἐπὶ
θαν. ἀσεβοῦσι καὶ ἄλλοσε ὄντες καταμολίνθημεν ὁδοὶ τοῦ θεοῦ· λίθοις τοῖς περιτοῖς ἐπὶ τοῦ λοιποῦ θεοῦ. ὁδὸς ΩΡΙΓΕΝΟΥC ΔΙΑΓΜΟΥ
καὶ περιτοῦ τοῦτον ἐπὶ πολλοῖς θρύθημαι. οὐ σφόδρα καὶ
λοῦ μυρίων ἀδολεσχίαν. μεταφέρειν ἐπὶ τὴν περιτοῦ
ἐπὶ τοῦ λοιποῦ νοῆσαι. ὁτιδὴ καὶ λίθος ἀδολεσχίας ἐστὶ
ἐστὶν. καὶ τὰ μὲν ὤμων λίθος ἐστὶν ὁ γραφὴς. καὶ οἱ
ποιμένες ὁ λίθος ἀπεδοκίμασαν οἰκοδομοῦντες ἀδολεσχίαν τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺλ
λαχοῦ οἰκοδόμους ἑαυτῶν τὴν ἀδολεσχίαν εὑρίσκοντας ΩΡΙΓΕΝΟΥC.
ἀδολεσχῶν τὰς

Θ ἐντῇ ὁδῷ τοῦ μαρτυρίου σου ὡ
τερ φθῶν ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ:
Θ ντας ἐν τοῦ λαοῦ σου ἀδολεσχήσω
καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου:
Θ ντοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω
οὐκ ἐπιλήσομαι τοῦ λόγου σου:
Α ντανάπαυσον τῷ δούλῳ σου ζήσομαι
καὶ φυλάξω τὸν λόγον σου·
Α ποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου
καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια
ἐκ τοῦ νόμου σου:
Π άροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀ
ποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολὰς
λάσου:

Ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ μαρτυρίου σου ὡ ΩΡΙΓΕΝΟΥC.
ντοῖς δικαιώμασι σου μελετήσω καὶ λόγιοις. ἀλλὰ τὸν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ
οἱ ἀκροατὰὶ δικαιωμάτων θεοῦ δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ
ἀλλ' οἱ ποιηταὶ αὐτῶν. καὶ μελετῶντες τὸν νόμον τοῖς ἔργοις, οἵτινες ἐστὶ τοῦ ἀποστόλου ὁρίσασθαι τοὺς
τοῖς λόγοις τοῦ θεοῦ ἐσόμενοι: ΔΙΑΓΜΟΥ
Ὁ προσ μὴ ἀμισθὶ λόγῳ πειρασθῆναι τὰ ἐμὰ καὶ μακαριάσαι τὰς
ἀγαπῶντας ἀσφαλῶς θεοῦ καὶ μακαριάζων ἵνα
ζήσας κατανοήσῃ τῶν φυλαττόντων τοὺς λόγους. μεταφορὰ
μνημονεύσαι αὐτῶν. ἀπὸ λοιθοφυλακῶν: ΩΡΙΓΕΝΟΥC

Διάνοιγόν μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου· ἵνα μὴ ἐπιμένοντες τῇ ἐπιφανείᾳ τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ νόμῳ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τούτοις κεκρυμμένα ἀναβαίνοντες θεωρήσωμεν τὰ θαυμάσια τοῦ νόμου. ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ ἐξοδίῳ τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐξελθόντος ἐπὶ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς γῆς τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς πατράσιν αὐτῶν

ο
τοῖς δικαιοις κρισίασου φησὶν λόγοις· ἂν ἁλαμεναι ον τιμωρήμεν παιδεύσας ὧ φθονοῦμαι· φονεύμεναι δε μή ποτε
τισαυτὸν λιθοβολη θεὶς εμοὶ γένηται· Διὸ παρεύχεν. ἐσοι κοσαμεν. τὸ δε βαιτὰ σὸς τὸν ἐμαυτοῦ ζωὸν· καὶ θεὶ παν
τὶ καιρῶ· τὸν σὸν μὴ μα νεῦθεν κρίσθαι· ἢ καὶ ἄλλοσε τὸν σὸν κοινὸν καθόλου προνοίας· καὶ διοικήσθαι ὧν τὰ
κρίματα ἀνέναι επιθυμήσεν ἢ ἐμοί· Διάγμον Οὐτὰ κρίματα ἄλλα τὰ δὲ καὶ ὁ ματα ἀ πορ
οὐπω ὅλως ἐσαγήσατο ταῦθ' ὑκρίματα θεῖναι· ἀλλ' ὠφέλημα· ἀραθαι κυρίως ὄντα· ἐσοι θυμίαμ ων αὐτὸν ἔχοντα
παντὶ καιρῶ ἐσθιόν· θησεν οὖν θελόσεν αὐ τὰ δικαιώσῃ· ἢ ὅ ἀν ἀρέσκῃ· τοιεῖν· ὧ σοι οὐσιν οἱ θεὸ ρχοντες
τὰ φόνια τοῦ μὴ πεῖν πεδεῖν ἐκολάσθη· ἀλλα σωνόρ δεῖ καὶ ἐσοι θυμίαν· σημαίνεσθαι γὰρ εἰς τοῦτον σωφρόνως
καὶ γένηται ὅσον παρ' ἀφέρειν οἰμόνον τὰ λήθειαν· ἀλλα καὶ τὰ δοί ποτε καὶ καὶ αὖ θὶ· καὶ πρὸς πᾶσαν πρὸ
ξιν ἀκουσθαῖαν· σημαίνεσθοι θεῖναι· τῶν ἀγίων τὸν τὶ δὲ ἔποτε δοῦ κεῖ πεῖν ἐαυτὸν θησεν ἢ τυχὴ μου τὰ κρί
ματα σου· ἀλλ' ἐ πεσόν θησι τοῦ ἐσοι θυμὶ ἔσθαι τὰ κρίματα σου· θεῖ παν τὶ καιρῶ· ὡς σοῦ κεῖ νημι νόντος· τοῦ ἐσοι
θυμὶ σαι τὰ κρίματα τοῦ θεῦ· ὡς σθοὶ τοῦ ἀν τὰ πὸ λοσ σὸν· ὁ λιγὶ σαμεν θα· ὁ τι οὐ πᾶν τοι ἰδὰν θύ
χασθαι τὸ ἀν τὰ πὸ δεσ τὸ δοῦ λοσ σου· ἀλλα τοῖ κε καθαρὰ τὶ σωνειδήσει λατρευόν τα ν τὸ θεῦ· οὕτως οὖ
πᾶν τοι ἰζῃ τὸ ἐσοι θυμὶ σαι· τὰ κρίματα σου ἐν παντὶ καιρῶ· ἀλλα μόνον τὸ μὴ ἁμαρτανόν τοι· ἐσθ'
ἰσῆ σοι γὰρ τὸ καιρῶ· ἐστιὸ ἁμαρτάνος· ἐαὶ ἐσοι θυμὶ σοσ
κρίματα· ἵνα μὴ σολασθῶ ἐσοι θυμὸ· ἐσοῖ ποίνων τὸ λειο
ου ζῆν τὸ ἐσοι θυμὶ σαι τὰ κρίματα τοῦ θεῦ· ἐν παντὶ
καιρῶ· Διατοῦ το παῦ ταφ ησὶν ὁ προφήτης· ο:ο:ο:ο:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Θ τὸ πρόσθησόν μὴ ἐτυχήμου τοῦ ἐσοι θυ
μὶ σαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ
καιρῶ:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Θ τὸ πρίμησόν σε ὁ σφρὴ φάνοις· ἐσοι καὶ
ταῖ ρατοῖς οἰκαίνοντὸς ἀπὸ
τοῦ ἐν ἐσοι θυμὶ σου·

ΔΙΔΥΜΟΥ

Π ρὶ ἐλεῖ ἀπὸ βμοῦ ὀνειδισμὸν καὶ ὀχ ου
δένοσιν· ὅτι τὰ μαρτυρίασου
ἐξεζήτησαν:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Κ αὶ γὰρ ἐκάθηντο ἐν ἀρχοντὸς καὶ ἐλά
λουν· ὁ δὲ δοῦ λοσ
σου ἠδολεσχεῖ ἐν τοῖς δικαιώ
μασίσου:

ΔΙΔΥΜΟΥ

τοῦ δὲ τοῦ ἐσπρὸ τῶν προτερ αίων ἀπόδοσιν
τοῦ προεῖσθαι τὸ ἀτέχου· ἀρμόζει τὰ προκειμένα· Διατοῦτο γὰρ φησὶν παρακαλῶ περιαίρε θῆναι τὸ ὀνει
σμὸν ἐμοῦ· καὶ τὴν ὀχου δεσμῶν μου· ἐσὰ γὰρ ἐχοντὸς· σωνέδρειαν καὶ σωόδους· σωνιόντων τὸς καθήμε
τὸς ἐλάλουν· κατ' ἐμοῦ· πάλιν δὲ καὶ ταῦτα ποιοῦσιν οἱ ἀρχοντὸς τὴν ἀδικίαν· ὁ μοσ θοῦ δοῦ λοσ οὐ καφίσ τὴ
ται· τοῦ ν θῦ δι καιωμάτων:

ἡσυχίου πρε

τούτου χαρίεν. οἱ μὲν φησὶν κατὰ λέξιν. ἀρόδδου καὶ φρόντιζον· ἐπὶ δὲ τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ μελέτην καὶ σπούδασον εἰδέναι. ὁ πρὸ ἐκείνοις μὲν δισσὰ ἐστὶ νοήματα λέγειν· ἐμὲ δὲ ἓν σημαίνων τὸ προμελετᾶν ἢ προφροντίζειν· ταπεινόφρονα δὲ καὶ τὸν ὄντως ἀγαθὸν καὶ τὸν ὑποκριτὴν ἐνδέχεται· ἀμφοτέροις γὰρ ἐπισκοτεῖ τὸ δοκεῖν καὶ ἐπαινεῖσθαι· ὁ δὲ ταλαιπωρὸς ἐπὶ τοῦ θεοῦ μόνου τὸν σκοπὸν ἔχει· καὶ κατὰ τὸ λόγιον τοῦ θεοῦ, τοῦτον ἐπιβλέψω καὶ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου· ὁ δὲ μακάριος τὸν μακαρισμὸν· οὐ πρὸς αὐτὸν δηλονότι τὸν ἐν τοῖς θεῖς ἀγαθοῖς· ὅτι ἀνόητοι οἱ τοιοῦτοι τῷ πνεύματι· ὁ δὲ τί ἂν αὐτοῖς ἐν ἄλλοις ἐννοήσαιμι λειότερον τοῦ οὐρανοῦ; ἐπὶ δὲ τῶν ἑξακοσίων ἴσον ἀπορεῖ ἀφῆσιν· ἐλαυνόμενος γὰρ ὑπὸ τῶν παρανόμων τῶν καὶ αὐχούντων σωθῆναι μὴ κατὰ τὴν παρ' ἐλπίδα συντελεσθεῖσαν αὐτοῖς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ζωῆς μεταβολὴν ἐκ τοῦ ποιοῦντος τὸν μεγάλα οἰκτιρμῶν·

ουο

διδασκειν ἀφ' ἑαυτῶν ἀλλ' ἐκ θεοπνεύστου παραδόσεως τὴν ἀλήθειαν μανθάνειν. καὶ ἐν τούτοις μὲν ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ἐποιήσατο τὸν λόγον. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς τὸν τῶν ἀποστολικῶν διαδόχων ἀριθμὸν ἐπεξέρχεται. ἐν τῇ τετάρτῃ γράφων γενεᾷ μετὰ τοὺς ἀποστόλους τοὺς ἐκ περιτομῆς πεπιστευκότας. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ πάλιν τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δεκάτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑνδεκάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δωδεκάτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξηκοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξηκοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξηκοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξηκοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξηκοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξηκοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξηκοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξηκοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξηκοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξηκοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνενηκοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνενηκοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνενηκοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνενηκοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνενηκοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνενηκοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνενηκοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνενηκοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνενηκοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνενηκοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑκατοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑκατοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑκατοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑκατοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑκατοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑκατοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑκατοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑκατοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑκατοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑκατοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ διακοσιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ διακοσιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ διακοσιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ διακοσιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ διακοσιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ διακοσιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ διακοσιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ διακοσιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ διακοσιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ διακοσιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τριακοσιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τριακοσιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τριακοσιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τριακοσιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τριακοσιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τριακοσιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τριακοσιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τριακοσιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τριακοσιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τριακοσιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακοσιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακοσιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακοσιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακοσιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακοσιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακοσιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακοσιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακοσιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακοσιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακοσιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξακοσιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξακοσιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξακοσιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξακοσιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξακοσιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξακοσιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξακοσιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξακοσιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξακοσιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξακοσιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑπτακοσιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακοσιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑπτακοσιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακοσιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑπτακοσιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακοσιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑπτακοσιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακοσιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑπτακοσιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακοσιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀκτακοσιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀκτακοσιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀκτακοσιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀκτακοσιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀκτακοσιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀκτακοσιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀκτακοσιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀκτακοσιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀκτακοσιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀκτακοσιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνακοσιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνακοσιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνακοσιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνακοσιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνακοσιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνακοσιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνακοσιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνακοσιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνακοσιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνακοσιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δισχιλιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ δισχιλιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δισχιλιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ δισχιλιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δισχιλιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ δισχιλιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δισχιλιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ δισχιλιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δισχιλιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ δισχιλιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τρισχιλιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισχιλιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τρισχιλιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισχιλιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τρισχιλιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισχιλιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τρισχιλιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισχιλιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τρισχιλιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισχιλιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακισχιλιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακισχιλιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακισχιλιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακισχιλιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακισχιλιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακισχιλιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακισχιλιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακισχιλιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακισχιλιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακισχιλιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακισχιλιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακισχιλιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακισχιλιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακισχιλιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακισχιλιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακισχιλιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακισχιλιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακισχιλιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακισχιλιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακισχιλιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξακισχιλιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξακισχιλιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξακισχιλιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξακισχιλιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξακισχιλιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξακισχιλιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξακισχιλιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξακισχιλιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑξακισχιλιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑξακισχιλιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑπτακισχιλιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακισχιλιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑπτακισχιλιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακισχιλιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑπτακισχιλιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακισχιλιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑπτακισχιλιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακισχιλιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἑπτακισχιλιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἑπτακισχιλιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀκτακισχιλιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀκτακισχιλιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀκτακισχιλιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀκτακισχιλιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀκτακισχιλιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀκτακισχιλιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀκτακισχιλιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀκτακισχιλιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ὀκτακισχιλιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ὀκτακισχιλιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνακισχιλιοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνακισχιλιοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνακισχιλιοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνακισχιλιοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνακισχιλιοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνακισχιλιοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνακισχιλιοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνακισχιλιοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνακισχιλιοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ ἐνακισχιλιοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δισμυριοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ δισμυριοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δισμυριοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ δισμυριοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δισμυριοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ δισμυριοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δισμυριοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ δισμυριοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ δισμυριοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ δισμυριοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τρισμυριοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισμυριοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τρισμυριοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισμυριοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τρισμυριοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισμυριοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τρισμυριοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισμυριοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τρισμυριοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τρισμυριοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακισμυριοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακισμυριοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακισμυριοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακισμυριοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακισμυριοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακισμυριοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακισμυριοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακισμυριοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ τετρακισμυριοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ τετρακισμυριοστῇ ἐννάτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακισμυριοστῇ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακισμυριοστῇ πρώτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακισμυριοστῇ δευτέρᾳ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακισμυριοστῇ τρίτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακισμυριοστῇ τετάρτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακισμυριοστῇ πέμπτῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακισμυριοστῇ ἕκτῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακισμυριοστῇ ἑβδόμῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ἐν δὲ τῇ πεντακισμυριοστῇ ὀγδόῃ τοὺς ἐκ περιτομῆς. ἐν δὲ τῇ πεντακισμυριοστῇ ἐ

Ὁδὸν θν τοῦ λαοῦ σου ὅδραμον ὅτ᾽ ἂν
ἐξολεθρεύσω αὐτὴν καρδίαν μου·

Ν ομοθέτησόν μοι κύριε τὴν ὁδὸν τῶν
δικαιωμάτων σου· καὶ ἐκζητήσω
σε ἐν παντὶ καιρῷ·

Σ υνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω
τὸν νόμον σου· καὶ φυλάξω αὐ
τὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·

Ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ ἐντολῶν σου ὅτι ταύτην
ἠθέλησα·

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρ
τύριά σου· καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Διόδραμον φησὶ τὴν ἀρχὴν χρόνου· οἷμαι δὲ τὸν λαὸν· ἀλλὰ πάσῃ τῇ τῶν ἐν τῷ λαῷ σου τὴν ὁδὸν βραχεῖαν 10
πεποίηκε· καὶ αὐτὰς πράξεις τὰς ἐκ τοῦ λαοῦ σου· διὰ μακρᾶς μετίασι· ὁ θεὸς τοῦτο φησὶν· τὸν δρόμον τετέλεικα· τὴν πίστιν τετήρηκα·

ΔΙΔΥΜΟΥ

Ὁ δὲ μὴ σκληρὸς καὶ τραχὺς· ἀλλὰ πλατὺς καὶ εὐρύχωρος· ἐκ τοῦ λόγου εὐρωμένη· διὰ ἁλίσεως θεῖον ὀφομένη· καὶ τοῖς ἁλοῦσι δρόμον προσφέρουσα· τῆς ὁδοῦ τῶν ἐν τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· οὕτω μὲν καὶ ἡ πλατεῖα· καὶ εὐρύχωρος ὁδός· ἀπαράβατος τὴν ἀπόλειαν· διὸ καὶ ἀσκανδάλιστος καὶ μὴ χωροῦσα· ὅτι θανατοῦν μέλλουσιν· πρὸς καὶ ὧν· χωρίζει ἀπὸ θεοῦ· διαπλεῖν ἀδύνατον χωρίαν· τοῖς τοιούτοις πλὴν θανατοῦ καὶ αἰσίας· πορίσασθαι οὐκ ὀφείλεται·

ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕ

καὶ πάσῃ ἰσχύϊ καρδίᾳ πλανᾶται· ταύτας γὰρ τὰς ἐνθυμήσεις αἰσχύνην λογισμοῖς· διστομεῖ· καὶ τὴν καρδίαν εὐρυτέραν· διαλῦσαι τοῖς θελήμασι νομίζουσι· τοῦ θεοῦ· ὁδηγεῖται· ἐν θελήματι γὰρ φησὶν ἐξολεθρεύσαντες αὐτῶν ἄσμοι· τότε τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ· διαιωνίως μένουσι τοῖς πρὸς αἵρεσιν· διὰ τῆς ἀσεβείας τῶν ἐξολεθρευσάντων· ἀπὸ μονῆς γενόμενοι·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ὅτ᾽ ἂν ἐξολεθρεύσω τὴν καρδίαν μου·

Ν ομοθέτησόν μοι κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου· καὶ ἐκζητήσω σε αὐτὴν διὰ παντός·

Σ υνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου· καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·

Ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ ἐντολῶν σου ὅτι ταύτην ἠθέλησα·

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου· καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Τὸ μὲν γὰρ παρὰ τοῦ θεοῦ αἰτεῖ· τοῦδε ἐξαγγέλεται ἐξ ἑαυτοῦ σωτῆρος φέρειν· συμβαίνει γὰρ φησὶν οὕτως νομοθέτησόν μοι θεὸν τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου· ὁρῶ δὲ τὸν τῆς ζωῆς μου ἀπάντων χρόνον· ἐπιδεῖσθαι τοῦ ἁγίου ζητήσεως· ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ

Ἐκζητήσω δὲ· ἐφ᾽ οὐκ ἀρχὴν εὑρεῖν ἢ εὕρεσιν τῆς ὁδοῦ τῶν δικαιωμάτων· οὐκ ἐστὶν ἐν ὀλίγῳ περιλαβεῖν· διὸ καὶ· μόλις γὰρ ἂν εἰμὶ ὁ χρόνος τῆς ζωῆς· καὶ οὐδ᾽ ἂν περ ἔστιν ὁ βίος ἱκανὸς τῶν δικαιωμάτων· οὕτως καὶ ὁδὸς μαρτυρίων· ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐφ᾽ ἧς θέλων οὐκ ἐπὶ πλοῦτον· ὅτι καὶ ὁ βίος ἐπὶ τοσοῦτον· ὁδὸν ἐπὶ τοσοῦτον ὅδραμον· ὅταν ἐξολεθρεύσω τὴν καρδίαν μου· αὗται δύο αἱ ὁδοί· πλάτος καὶ ἀρχὴν ἔχουσι μίαν ὁδὸν τὴν λάρυγγα· ἐφ᾽ ἑκάτερα ὁδός· ὁδοῦ σαφοῦς δὲ ἀπάσῃ τούτων τῶν ὁδῶν· γίνεται θάτερον οὐ τῶν τοιούτων χῶ·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

βούλεται ἐξερευνῆσαι τὸν νόμον τοῦ θεοῦ ὁ προφήτης ἐπιφαίνεσθαι· ὁπότε οὐκ ἐστὶ σαφῆς· καὶ δύσκαταφρόνητος σωτῆρος μαθητὰς ἐπιζητῆσαι αὐτοῖς· μάλιστα πρὸ πολέμου ἐρῶ θύμου· καὶ ἐπὶ τὰ σίας· ὡς ἐξ αὐτοῦ λαμβάνειν τῶν πράξεων· καὶ θεωρεῖν τῶν τὴν χρῆσιν· καὶ καταλλήλην ἐμὴν ῥύσιν γὰρ δίκην ἐσομαι φυλάξαι αὐτὸν· ἐπὶ ὅλῃ καρδίᾳ· αἰτῶν διδάσκαλον αὐτὸν πρὸς ἐρχόμενος· ἵνα δύνηται· ἵνα μόνον· ἐρεῖν τοῦ νόμου· τί ποτε δέξηται σωτῆρος ἐσθῶτος· ἀπὸ θεοῦ διδομένης· ἵνα εὑρίσκηται τέλος· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

λέγων διὸ τὰ δὴ αὐτοῦ κεκρυμμένα· οὐκέτι διαφόρως τοῦ αὐτὸν φυλάξω· ἀλλὰ κατὰ διάνοιαν· καὶ ἐπὶ ὅλῃ καρδίᾳ· ὡς ὃν ἐρεῖ παρακατάθηκην ἐν αἰχμαλωσίᾳ φυλάττων· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ἵνα δὴ τὸν νόμον ἐν τοῖς τῶν τριῶν· ἐρεῖν θεὸν τοῦ τριῶν· τριῶν δὲ λέγεται ἐν τῇ τριμερεῖ ἡ ὁδός· ἣν πολλοὶ προλιμοῖν· ἐπορεύθησαν τὸν δικαίων· ἐφ᾽ ἃ δὲ τὸ μὴ ὁδηγῶ· χρήσεται τῷ δικαίῳ· οὐδὲν ἀπὸ ὁ ἐξῆλθεν αὐτοῦ· ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕ

ὁ ταῦ τῶν ὁδῶν· τῶν ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ θελήσωμεν· τοῦτ᾽ ἐστὶν ὁ ταῦ τῶν πράξεων τῶν ἀγαθῶν προσθώμεθα· τότε καὶ τὸν θεὸν ἐξομεν ὁδηγόν· ὃ ἡμεῖς πλανᾶσθαι· ὁ ἑαυτὸς· μὴ δὲ σφάλλεσθαι· καλὸς δὲ αὐτῶν· τριῶν δὲ καλεῖσθαι· ἵνα μὴ ὡς σὺ οὐκ ἐτήρησε· οὐδὲ ἐξέπλη· πολλοὶ δὲ αὐτῶν ὁδεύσαντες· ἀλλὰ διὰ τῶν δικαίων τηρήσαι· καὶ διὰ λῆ τοῖς μαθηταῖς σου λο μένοις καθάπερ ἐκεῖνοι· ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ταῦ τὰν ἐστὶν θεῷ αἰῶνι βροτοῖσιν· οἱ ἅγιοι διδάσκουσιν τὸν ἡμᾶς ὅτι χωρισθῆναι οὐδενὶ δίκαιοι ἐσμεν· ἐὰν γὰρ μὴ ἐν ἡμῖν φησὶν μένητε· οὐ δύνασθε ποιεῖν· ἀλλ᾽ ἰσχὺς τὸ ἐρεῖ δι᾽ παντὸς ταῦτα ἀφέρεται ἐστὶ τὸν θεῖον· πρὸ τοῦ ἐσθμοὶ ἐν δὲ ἐν ἡμῖν παντὸς χρόνου· ἐσθλεῖς τοῖς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐφ᾽ ἡμῖν· τὸ μονοθέτησόν μοι κύριε· τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου· τὸ δὲ ἐφ᾽ ἡμῖν· καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντὸς ἀπὸ θεοῦ αἰτῶ πάλιν σωτήρ· τήσον με· καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου· τὸ δὲ ἐσθμοὶ· καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ τρίτον ἀπὸ θεοῦ αἰτῶ λάρυγγα· ὁδήγησόν με· ἐν τριῶν τῶν ἐν τοῖς σου· τί τὸ ἐσθμοὶ· ὅπ αὐτοῖς ἐν θέλησαν· ἀλλ᾽ οὐδὲ ὅπ τὸν ἀνωτέρω· ἐρεῖ μένον δόμον· ὃ ἀφ᾽ αἰτῶ μένα ἀπὸ θεοῦ προσγενόμενα ἐν ἡμῖν· ἐσθαι ἡμᾶς· γελόμενοι· καὶ τὰ ἐφ᾽ ἡμῖν· καὶ μὴ ἡδυόμενοι· ἵνα μὴ τὰς προσθῇ· αὐθαιρέτους σωθῆναι·

Α πόαρι ἐφον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα. ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Ϛ τῆσον τοῦ δούλου σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. περιέλε τὸν ὀνειδισμόν μου οὗ ἐπόησα· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Κ αἰδὲ ἔλθοι ἐπί με τὸ ἔλεός σου κύ· τὸ σῴριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Ϊ ὸν ἀποκρι θήσομαι τοῖς ὀνειδί ζουσί με λόγον. ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγιοσου:

ματαιότητος ἆρον ἀπ' ἐμοῦ· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ματαίας δόξης· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῶν ἀλλοτρίων κτημάτων· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ἀπωλείας τῶν ἐχθρῶν μου· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ἀπωλείας τῶν ἁμαρτωλῶν· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ἀπωλείας τῶν ἀδίκων· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ἀπωλείας τῶν ἀνόμων· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ἀπωλείας τῶν ἀμαρτωλῶν· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ἀπωλείας τῶν ἀδίκων· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ἀπωλείας τῶν ἀνόμων· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω τῆς ἀπωλείας τῶν ἁ

Οὐτω γαρ ἰσαιδη απαρτιος φυλαξαι σου τον νομον· ἐμβλεψαι· τηρουμενον οὐ ἰσεν τουτω μονον τω αἰωνι· αλλα ἰσαι μελ- 183
λοντι αἰωνι· τω ἐν λογω νιῳ· ουπαρερχομενω αον· φυλαττομενη γαρ ὡν τον τοῦ θῦ νομον· ἰσ ατα τὴν θειαν ἐντολην τοῦ
θειου αἰωνατου αἰωνος· : : ΔΙΑΛΥΜΟΥ : ὅτι αι τας οπτηρους ὀφθαλμους παρουσας απορίας περι προνοιας· οι
ουτε αὐτου ἀγαθοτητι· αἰροιζαν πεμοι το στομα· τοσαυτα λογου δοξαν ἐρημων ευπιτον της ἀληθειας· ἰνα μη πανταχοθεν
περι αἰρεσιν του λογου της ἀληθειας ἐξ ἑτου στοματος μου γενηται· ἀλλα δεωλη θεν περι τον διασταλτικον τομον
παι καθαιδιοις ἀσ· ἰσαι προνοιαν δι ὃ τον ἐν ἀρ θρω πων· ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕΣΒ Λογον ἀληθειας· τοις ἐρημοις
της δυσεβειας ποιησασθαι λογον· ὁ περ ἐστιν· ὁπερ προς μικρον σφαλματος· δι ὃ ἰσ ατενοσ ὡσ αἰν θρω πους σεμνοτερος· σφο
δρα τοις διδιεσαιοις ἰσαι το χαρισμα προς ὑπαχυ το δι αυτους της προφητειας ἰσχυειν· αλλ ὅμως ὁ λιγος ὡν
τα περιματα του θῦ τοις ἡμαρτηκοσι· διαμεταποιας προς δοξαν αὐτους· ουτε τι βραδυτερον ἀφορᾳ τουτοις· ουτε τοις
παρτελος· ἐπομενοις της διορασεως την αἱρεσιν· αἰρ αλαμβανοις δε ὁ ταν ἐλθοντος· δι ὁ ταυτοις ἰσαι
ονα νη παρτος· ΕΥΣΕΒΙΟΥ
φυλαξθησομαι τον νομον σου· οὐ ποτε ἐμβησομαι παρεθων
ποτε δι ὁυ· αλλα ἰσαι θεντι παρουσης ζωης φησιν· ἰσαι θεντι
μελλοισης του νομου ἰσ απορθωσεως· ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ
πορβυθαι δη πλατυσμου· ἰσαι ἐθλιψε παιολαβων· θεν θλιβομενοι
ὑπο των ασεβων· ἰσαι παλιν δη παρτιθλιψομενοι αλλου
τινος χορουμενοι· ἰσαι τοιουτος ὀχλος δια την απο του λογου
γινομενην αυτοις δυρυχωριαν· αλλοτριαν του αμαρτανοντος· ΗΣΥΧΙΟΥ
Ηπορευθην ἀγαπη· ταις ψυχαις ταις ἡμεραις του δυρυχω-
ριαν βραγαζεται· ἡ ἀγαπη γαρ φησιν οι θενος χορβιται· ἡ ἀγα-
πη δε ἡ προς τον θν· ἡ τοιαυτη δη τολογου αυτου ζητησις· ἰσαι
ἰσ ατορθωσις· φησιν γαρ ὁ ἰσ· ἐαν μη παυσωνται ἐμε· ταις δη το-
λασμου τηρησατε· οὐ τε δη ἐμαι ὁσ· ὁταν δη ἐντολαις του θῦ
ζητωσιν δη πλατυσμω· πορβυεται· του τε ἁμαρτανειν δη δυρυχορι-
αν· πολιτευεται· ἐαν δη ἐν ἀγαπη ωσιν ἐν ἡμιν· παντα μη
ταλειπομενα δι ἰσ αι ου δεν ἐμε αν δι ἰσ ατος· οθνος χωρι αν ἐρημ-
ται· ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ τω μεγαλοτηχος ἀπογενεσθαι του
σιος ἐξ ἐσος· ἐπαν ταμεταχειριζομενος· ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
τοιουτος γαρ ὢν δι ὁ παυλος· ποιου τος ὁ ωτηρος· ποιουτος ποιον
αποτολον ὁ χορος· ἰσαι τουτων μαρτυρων· ΣΕΥΗΡΟΥ
χρη τον ταυθῦ λογον αδη ασματος προφητρον ταν μαρτυ-
ριον ἐχειν τον νομον· ἰσαι προ τουτου παφησι μαρτυ-
ρια γαρ ὁ προφητης· δι ἀπου τοτοις θεσις λογος ὀνο-
μασθη· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ
Ὅτι ος ὁτι ἰσαι ὁ παυλος λογον· ου γαρ ἐσαι ἐχωμαι το δυαγγ-
λιον· ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ
χαριν των ἁρμοσαι δη τουτο το δυνηθημονας· ἰσαι ασιλεις
ἁρμενιων δι ἐις δη του ὀνοματος χυ μαρτυρι· ἰσ ΑΠΕΛΙΑ
λις χωρις μεν γαρ ἀξιας λογι· ὁμιλαμιαν ἐρημαζηται
θυ ἀγγελιζεσθαι ἀπο θυ· δω αμη πολλη· ου ἰσ ἐχωμεν δε
ἀλλα δοξης ἀξιαν λογιαν ὁ της δη αθανασιου προφητου
λογον· τοις ἀβλαλοιν δη τοις μαρτυριοις του· δι ἁρμο-
νιας ασιλεων· ἰσαι ου ἰσ ἐχωμεν· ΗΣΥΧΙΟΥ
Επει δη μη ζωντα παρτος ασιλεως· μαλλον δε δυασιλεως ἁρ-
σιλειων· ὁ λαλων δη ἡμιν ἀπ ὁ ταν ταυ θῦ λαλουμενου· ου
ἰσ ἐχων μεν αν ἁρμαιος ασ ἀπ ὁ ταν μονον ἀπ ὁ ταν ἀξιου του λο-
γου ὡν τος ἐν ἡμιν ὀμεν· ὃ ης δη μη μονον απο τον λογον· αλλα
γαρ ἰσαι ἀπο τον ἐργων· προς δη ἡμιν λαλουντα· χωριζε-
σθαι· ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ῥηδος της μελετης των δη το-
λων του θῦ· ἀπ ἡ ἰσ ατα τας δη ἐντολας δη ἐργαι ας ἰσαι πρα-
ξις· διο ἰσαι ἰσαλως προαφαχθαι φαινεται· το ἐμβλεπων δη ταις δη το λαις σου· αις ἡγα πησας· μεγα ἁρ τι των ἐμβλεπων
ταυτου μη δι ἰσ ελυπτησε λαξαμαρτιας· το ἐργον ἀπο δυδοναι των δη το λων· ΗΣΥΧΙΟΥ
Μβλεπτη των δη ἐντολων του θῦ· ου μονον δι ἁμαρτιας· ἀλλα ἁρ ἰσ ατορθωσεις· διο ὑπερ ἰσαι δη ἡγα πη-
των ἡγα πησας φοδρα· ὁ δε ἁγαπων τι τιαυτος αυτο ἰσαι τελειος· δι δε ἰσ ατο φοδρα ἀγαπαι· ουδε δη ὁ ἰσ ἐμβλεπων ἁπλως· ἐπ ἁρ του μη
ναι ὁσ ἐχυρ ὁ πορ ἀγαπα· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙ· ἁραι χειρας προς δη ἐντολας· το πρ ἀξαι παν των προς δη ἐντο
λας· ου ἰσ ἐχων δη ἰσ ατο ρθουν μεν ὁ φθαλμοδος ἑαυτο μαρτυρι· ὁ μου δε δ ἰσ αι ἡμας πομοθηναι ταις δη ἐντολαις του θῦ τε
ρᾳδιαν την ἰσ ατορ θωσιν· παρ ὀχυμδη δι αι την δη πολυ μελετην· ἰσαι θεωριαν· ουτως γαρ αυτοις δι ἰσ ατορθουν· ἀ περι
νοητερον· ἰσαι τοις ἀλλοις δη ἀδιαν δι ὁ ἰσ ατορθωσιν· ἐχομεν· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Οἱ ον δι ἡδο λεχρων δη ἐντολων
χειρας δη ταις θεωτας προαιρησεις δη ἐρ γειας· δι ἡν αι φησιν· ΗΣΥΧΙΟΥ
ὁμιλουν τα τη ρι των ἐν Δικαιωματοσου· ἐν

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

οοο

καὶ ποῖος ὁ λόγος οὐ μὴ λυθῆναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ θείου αἵματος καὶ τῆς ἐκ τούτου ἁγιότητος; ὡς ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΝΟΥ ὁ λόγος ἐκφράσας ἐναργέστερον ἐν ὀλίγοις τὸ πρᾶγμα· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ μὲν ἐστὶ θεῖον, τὸ δὲ ἀνθρώπινον, τὸ μὲν ἀθάνατον, τὸ δὲ θνητόν, τὸ μὲν ἀγαθόν, τὸ δὲ ἐναντίον τούτου, τὸ μὲν ἀκήρατον, τὸ δὲ ἐπιδεκτικὸν φθορᾶς, ἐν τούτοις ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις·

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

παρτιμὴν γὰρ ἐκαιρῶ. χρήζομεν τῆς μιμήσεως τοῦ λογίου τοῦ θῦ· μᾶλλον δὲ ὀπτέον τὸ τοῦ κυρίου. καὶ οἱ τυχοῦσαι ἀνταρσίαι· ὁ πρῶτος ἀνταίρεσθαι λαὸς ἀθαρτος ἐστι θεμένου· καὶ παρασκευὴ τοῦ μὴ μιμήσασθαι τοῦ λογίου τοῦ θῦ· ἵνα φυλάξωμεν τοὺς νόμους τοῦ θῦ· τὸν τῆς σοφροσύνης.

ΗΣΥΧΙΟΥ πρ.

χοῦσι τῆς ψυχῆς. διὸ σθένειν ἐστὶ τὸ σθένειν· καὶ οἱ μὴ αὐτοὶ πορνεῖαι. οἱ δὲ ἐκ λοπῶν οἱ δὲ ἀλλοτρίου τοιούτου· ὡς εἶ αὐτοῦ ἐκαιρεῖσθαι μέλλοντος πρὸς τὸ βρῦξαι· διὰ τὰ τοιαῦτα ῥήματα ἐκ τοῦ ἀλλοτρίου

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

τῶν γραφῶν λάβοι καὶ ἐν ὧν τὴν σθένειν τὴν ἐν ὑμῖν· αὐτὴν γὰρ τὸ δηλοῖ τὰ ὡς οὐ λάβοι μόνον· ἀλλὰ καὶ ῥήνειν· ὃ ἐστὶ πρὸς ἀπόθεσιν· τῶν ἐκ τοῦ σθένειν· ὁ σθένει αὐτοῦ· καὶ διεζητεῖν τὰ δηλοῖ καὶ ὁμαλίζειν· ὡς μὴ ἀναρθρα ἀντὶ μέλλοντα· τοιγαροῦν οἱ λοιποὶ τοῦ ἐρμηνεύειν· ἀφ' ἑτέρου ἐξεζήτησαν· διεστήρισαν γράφουσιν.

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

αὐτὴν ἐμμιμήμενον ἐμμίσθην ἐνεννύκτι τοῦ ὀνόματος σου· οὐκ ἐκ γὰρ ὀφθοῦ ἐξεζήτουν σου· τὰ δηλοῖ καὶ ὁμαλίζειν· τὰ δηλοῖ καὶ ὁμαλίζειν ἐνεννύκτι τοῦ ὀνόματος σου· ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν μνήμῃ μου· καὶ μὴ ἁμαρτάνοιεν ἐν ἐμοί· ἐνεννύκτι καὶ ῥαδίζειν τὰ δηλοῖ καὶ ὁμαλίζειν τὰ τοῦ θῦ· ἵνα μὴ ἀποστατοῦντα τοιοῦτον τὸν ἐνεννύκτι τὸν ἐν τῇ ἀληθείᾳ δίκαιον καὶ σωτήρι

Δέξαι μου λόμενος ὁ προφήτης, ὅτι οὐ δέω τὰ μέλει γυιστήρια τῶν προσευχῶν, ἀλλὰ παρ' αὐτὸ τὸ λεγόμενον· γλυκύ τοι τὸ κέντρον διαφεύγεται· τοῦτο φησὶν οὐ ῥητόν, καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ὁμοίοις ποιοῦσι τὰς ἐντολὰς πράττειν· καὶ γὰρ τὸ μεσονύκτιον, ὁ παῦλος καὶ ὁ σίλας, προσευχόμενοι ὑμνουν τὸν θεόν, ἔστι καὶ προσεῖπτο δαυτοῖς καὶ οἱ δεσμοὶ καὶ παρὰ τὸ μεσονύκτιον· καὶ αἱ αὐτίκα εἰσέμενα δεσμωτηρίου ἀμφὶς ἐδράγησαν· καὶ μεσονύκτιον ἐξεγείρομαι μὲν τῶν ὕμνων, τοῦ ὁμολογεῖσθαι, ἔστι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου· καὶ λόγῳ ὅτι τὸ ἀπροσκόπτως ὁμοίως καὶ ῥᾳδίως· ἡμεῖς μὲν γὰρ ὁ δίκαιος ὁμοίως τῶν πειρασμῶν, ἡμᾶς ἀεὶ μαζονόμενοι τῶν πειρασμῶν, οὐκ ἐμῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦ λόγου σου ἡμῶν, καὶ διηγεῖρομεν τὰς ψυχὰς τοῦ ὁμολογήσασθαί σοι, τοῦ ὁμολογήσασθαι σου τὸ ὄνομα· διὰ τὰ ἁμαρτήματα· ἢ τοι τῶν ἐχαρισάμην ἢ καθαίρομαι ἢ θλίβομαι· ἐπεὶ καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς ἁμαρτίας μᾶλλον ἢ τῶν καθαίρεσιν ἢ πράξεων ἄλλων ἀφορῶσι τὸ ὁμολογεῖν· ὁμολογοῦμεν δὲ τοῖς τῶν δικαίων κρίματα τὰς δικαιοσύνης σου· αἰτιατικὸν ἡμαρτήκαμεν φοβοῦμαι, τὸν μεταμελούμενον σφόδρα, πεμφθέντα τὸν ῥαθυμήσαντα·

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Ὁμονοητέον σχῶ μὲν ἡμῖν ὁ χορὸς καὶ πατὸ διρημένον· μέτοχον γὰρ τοῦ χῶ γλῶσσαν· ὁ δὲ παρὼν ὁμνος τῶν φοινομένων τοῦ κῦ· μέτοχον ἑαυτὸν εἶναι λέγει· οὐκ ἁπλῶς δὲ τῶν φοινομένων· ἀλλὰ τῶν διὰ τὸ φονεύσασθαι· φυλάσσειν τῶν πατὰ τὸν θῦ· δηλονότι μαθοῦσα φόνου, ἵνα τῶν μὴ τολμῶν φυλάττηται·

ΔΙΔΥΜΟΥ

μέτοχον ποιήσομεν τὸν φίλον καὶ ποιητῶν· ὁ φησὶν ὁ δίκαιος κλησιαστής· εἰ μὴ τί σοι ὁ δεσπότης μέτοχον αὐτόν· μήτοι τοίνυν τοῦτο μοῦ λεγέτω λέγειν· ὅτι φίλος τις καὶ ποιητῶν ἐστιν· ἵνα μὴ πάντων τῶν φονευόντων τοῦ κῦ· καὶ τῶν φυλάσσοντων τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· θεοδωρήτου

Ἐὰν μὴ σὺ θάνατος, καὶ δίκαιος, συμπαθὴς πρὸς πάντα ἀδελφόν, τῶν πεπλανημένων· οὐ τοσοῦτον μισθοῦται ἀν τοῖς δεσπόταις, ὅσον ὀνίδους ἀπαλλάττεται τιμωρίας· ὡρισμένους

Ἐὰν μὴ καταμολήσῃς τὸ πολίτευμα τῶν ἁμαρτωλῶν· τῶν ἀσεβῶν, τῶν ἀδίκων καὶ ἀνοσίων, οἵτινες ἀφίστανται τοῦ θῦ· ἀθανασίου

προφῆται καὶ τὰ ὁσιώματα ἀφίησιν· οὐ σώζεται πᾶσα πόλις· πολιορκουμένων τῶν φόνου μεθέξει τῶν κῦ· καὶ οὐ κόλασιν ὑπομένει μόνον· ἀλλὰ καὶ ἀπόλλυται· οὐ γὰρ ἔστι τοῦτο χρηματίσαι σωθῆναι· ἢ δικαίου σοῦ ἐλέου· καὶ αὐτὸς γὰρ τοῦτο θέλει πᾶσι δοῦναι· ἀλλ' ἐπειδὴ θέλει τοῖς ἀνθρώποις δικαιοσύνην ἀλογίστως·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ἀνάπτου χρηστότητα βοήσαντες, οὐ βρᾳδήσαντες τοῦ δούλου σου ὄζειδος ἦν ὁ συμμαχος· διὰ δὲ τοῦτο ἐπαιδεύθη ὁ πάντα θέλων πᾶσι δῆμον ἅγιον, μὴ ἀμαθίαν πάσαν ὀχθηρὰν δίκαιον γὰρ ἡμῶν ἐπὶ τῇ τοῦ βδελύγματος ἐρημώσει· ἀνάπτου χρηστότητα τοῦ θῦ· φθαρούσης δι' ἑαυτὸν· καὶ τῆς τοῦ παιδὸς λύσεως χρηματίσαι θῦ· κατὰ λόγον αὐτοῦ γενόμενος·

ΔΙΔΥΜΟΥ

Οἶσθα πέρι τὸν θῦ χρηστότητος, καὶ ἀπὸ τομίας καὶ κατὰ τὸν ἀπόστολον, ἡμᾶς χρηστότητα γνῶναι ἔστι τοὺς ἄγαν κόπτοντας τὴν σάρκα, ἵνα δὲ ἀπὸ τομίας, ἄγαν ἔστι τοὺς ἀφιστῶντας αὐτήν· ἔστι φῶν ὁ ἅγιος ἐνδυναμοῦσθαι τὸ δικαίωμα τοῦ θῦ· χρηστότητα τοῦ δοῦλου σου· ὁ δὲ ἔφη παρακαλῶ σε μὴ ὀλόμενος, μὴ κατακαίπου κλήρωσιν γινομένων, μέγα τι τῶν χρηστότητα τοῦ θῦ· ἀλλὰ μέτρου δουλεύοντος αὐτῷ· ὁ ἐστὶ ποιεῖν ἢ οὕτως, τὸ δίκαιον κατὰ τὸν λόγον σου πρόσεισι δίμβιον, δηλοῖ σωλόγους καὶ αἰτίαν λογισθήσεσθαι μέγα τινος, τὴν τοῦ κῦ χρηστότητα· ΔΙΔΥΜΟΥ τῶν διὰ τῶν μεθ' ἡμῶν· γνῶσιν δεῖται τῶν διανοητικῶν, ἀρετῶν ζηλωτῶν·

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Προσφορθοῦσι καὶ φρονήμασι παρασοῦ δικαίου· προσθεῖναι σαυταῖς, ὁρῶ χοίμιον σοφίαν· διδάξασθε χρηστότητα καὶ παιδείαν γνῶσιν· σωφρόνων οὖσιν, τὸ σωθέμενον σοφίαν· δικαστήριον δικαίου· καὶ ἐσόμενον χορηγηθῆναι αὐτῶν·—

Μακρυμύνετον ἐξ ἀγνοημάτων τοῦ ὀξομολογεῖσθαί σοι· ἔστι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου·

Μετὰ χορτάσματος ἀπὸ δίκης τὴν φονευόντων τὴν φονευόντας σε· καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου·

Οὐδαμοῦ σοι ἐσθ' ὅπου φύγω τὴν ὀργήν σου· καὶ ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· καὶ ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἅδην, πάρει· καὶ ἐὰν λάβω πτέρυγας τῆς ἕω, καὶ κατασκηνώσω ἐπ' ἐσχάτου θαλάσσης, καὶ ἐκεῖ γὰρ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ κατέξει με ἡ δεξιά σου·

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσίν με δίδαξον· ὅτι τοῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα·

ἐν γὰρ ταῖς τοῦ νοῦ πρὸς παθήματα καὶ ἡ λύπη σε διέπει ἀπορ θυρόσειν, ταῖς διαφορημάτων φησὶ

Ὁ ὑραμὸρ μβὴ ιαὶ ϧλὼ | ιαὶ πᾶρ πα τὰ τὸ ἐν αὐτοῖς. λόγος δὴ μιουργήσας ιαὶ πρόσταγμα τι ὁ τὸ δὴ ἦθν. ἐπὶ τοῦ αὐ
θρωπος ἐπὶ πεν. ποιήσωμεν γὰρ αὐθρωπον ιατ᾽ εἰκόνα ἡμε τέραν. ιαὶ ϧαθ᾽ ὁμοίωσιν. πῖρ ἰδιβάλλω λέξη. ποιήσω
μὲν αὐθρωπον. ἡ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ λόγου ιαὶ τοῦ πνεύματος οἷς ιαὶ χεῖρας μὲν ἀπὸ ιαλεῖ. ιαὶ ὀφθαλμοὺς
ϧλέμματα. αἰ χεῖρ ἀσου. ἐπὶ οίησαν μβὴ ιαὶ ἐπλασαν μὲ. μετὰ ταῦτα μαλὸν μβδὲ μιουσ ὁλοτελῆ. ἐπᾶν αἰσα
μίζωσι τὸν ϧεὸν ἡμῶν φασὶν μου. οὐκοῦν αἰ χεῖρες τοῦ ϧῦ. ιαὶ ἐπὶ οίησαν. ιαὶ ἐπλασαν. ιαὶ ὁρι γενῆσ μὲν. ιαὶ ὄρος
πῖρός. τὸ ἐπὶ οίησαν ἐπὶ τῆς ἐμψυχῆς διῤῥῆσθαι φασὶν. τὸ δὲ ἐπλασαν μὲ. ἐπὶ τοῦ σώματος. — ἄλλοι δὲ μὴν
ποιήσωμεν ἐπὶ τῆς πρώτης δημιουργίας φασὶν διῤῥῆσθαι. τὸ δὲ ἐπλασαν ἐπὶ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενε
σίας. ιαὶ αὖ ἀπλάσθωσαν. ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ Χικὸ λουθοῦ δὲ ὡς πρὸς δημιουργὸν τὸ αἴτημα· ὅλον τοῦ
σοῦ φρονήματος ποιήματος. ιαὶ τελείωσον τὴν ποίησιν τὸ ζῷον τὸ ποιητικόν. ιαὶ ὁ πρόσωπος ἐπὶ ωσιν τὴν σὴν πα
ρασκευασάσης. τοῦτο διαπαντὸς γενόσθωσ. ποίημα τοῦ λήματος. οἰκεῖόσασ· ἐφ᾽ ᾗ καὶ ὀχήματος ὁ αὐ
θρωπος ἐδόθη θεῖον ποίημα ποιήματος. αὐτοῖς αὖ ἐπὶ δόθη. ιαὶ θ᾽ ἁπλότητος. ιαὶ διὰ σφαλείας διῴκησον
πλείοσιν ἔδεται ποίημα τῶν μήζονα ἀπλήρωτον ποιεῖν
ἔδεται:

ΗΣΥΧΙΟΥ

ὦ παραθοῦ πλάσθης. παρὰ τοῦ μαθητοῦ θεῶν αὐτὸν
σωθῆναι. ιαὶ σωτῆρα λαμβάνειν τὸν τοῦ ϧῦ ιτίσμα τὸν
ιαὶ λίτρον:

ΔΙΔΥΜΟΥ

Οἱ θεῦ φοβούμενοι τὸ μὴ δῶρ αὐτοὺς ἀφορίζειν ἀπὸ τῶν ἁγίων
οὗτοι δίκαιοί εἰσιν οἱ ἀγαθοὶ πυγχάνουσιν. ιαταπορεύονται φόβ
ωσιν. διὸ ιαὶ πάντας ποιεῖται προτρέπων. ιαὶ ὁ φό
βος ἀγαθὸν ἔχειν. ιαὶ ϧεῦ φραίνονται ἐπὶ τοῖς ϧεῦ ἀρέσασιν ϧεῷ

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

Οὐ παρὰ τὸ σοφὸν εἶναι τὸν ϧεὸν ἀγαθοὺς φραίνονται·
ωαρὰ γὰρ τοῦτο ἀγαθοὶ ιαὶ ὑπερμεγέθεις. ὅτι ἀρ ὅμοιος
τοῖς ἄλλοις ὁ τοιοῦτος ἑαυτοῦ· ιαὶ ὀφθαλμοὶ αἱ τρίχες αὐτοῦ
ιαὶ ἡ ἀπ᾽ οὐ τὸ. ὁ ιυρίλλος φησὶν αὐτοὺς ὁρᾶσιν. οὐ ωαρὰ δὲ τοῦτο
ωαρὰ τὸ ἀγαθὸν εἶναι· οὕτως δὲ φρονῶν ἡ ἁγία τοῖς
δὲ σεβασὶ τὸ δὲ μὴ αἰσθητὰς ποιεῖται ιαὶ ιατα
τὸ ὁρώμενον. πρόσωπον· ἡγούμενος ιαὶ ἀπαθῆ
τυχὸν. ἵνα ᾖ τὸν λόγον αὐτοῦ τὴν οἰμαι ταὶ αὐτοῦ
τὴν σωφρίαν ἡμῶν ἔχει· ζητήσωμεν οὖν. οὕτως ὡς τὸν ἰδεῖν
ιαὶ δὲ φραίνεσθαι ποιεῖται: ΔΙΔΥΜΟΥ

ωαρὰ τὰ ἱμάτια τοῦ ϧῦ γίνεσθαι. ιαὶ ὅτι δίκαιοσύνη ἐστὶ
τὰ ἱμάτια τοῦτο· ὅτι ποτὲ ωεπάθυσι. ἀλλ᾽ οὐ ιαθ᾽ ἡμᾶς
δίμηλα μοι λόγοι γιάσθωσ. ὁ δὲ αὐτὸς οὐδὲν ἐστὶ
τὴν προσοιαν ἀλλὰ δικαιοσύνη τὴν προσοιαν· πῖρὶ τούτων
ἀθυμεῖν. ἀλλὰ δικαιοσύνη προσοιαν· πῖρὶ τούτων
τοῦτο ἱματίων. ὁμοίως ωεπάθυσι. ὁ δὲ αὐτὸς ἀθυ
ὁδὲ δύναται ἀθυμεῖσθαι· οὐ ωεπάθυσι ἀθυμοῦσιν. ἀλλὰ ιαὶ δίκαιος τὴν
ὁδὲ δύναται ἀθυμεῖν· οὐ ωεπάθυσι ἀθυμοῦσιν, ἀλλὰ ιαὶ δίκαιος τὴν
λίθην τοῦτο ποιεῖ ιρίσις. τοῦ ϧῦ· ιαὶ ιαταπατᾶσιν αἰτίαν
ταῦτα τοῖς αὐθρώποις. ταύτην ὧν τὴν γιάσιν αἰ εἰλήφθη
ὁ προφήτης: ΑΚΙΜΕΤΟΛΙΤΑ πολλαῖσι δὲ ἐλί
ρησαν. ὁ πῖρὶ βαπτίσματος σάρμ. λόγος πολλαχοῦ· ιαὶ μά
λιστα δὴ τοῖς ψαλμοῖς. αὐτοῦ πῖρὶ ἐμπασμοῖς. πῖρὶ ἐμὲ
λάσμ. χωρὶς γὰρ τῆς θείας πολλοῖς ὁδῶν ἡρωϊς. γεμφὰ
σίας. ιαὶ τῆς ωαραλαμβάνειν ὁδῶν. ϧῦ ποιηθέντας
οὐ ιαθαρεύσασ αὐθρώπους δὲ ἐστὶ παλιγγενεσία:

ΕΦΡΑΙΜ

Ἔλθωσ τοῦ πρὸς οἷς. ὅσ ιαὶ παρεῖσ ἀλόγως ἡμῶν τὰς
ιαρδίας· πυρ ἀπὸ μβὴ ἀσ ἐπὶ τοῦ σαταῦ. λίθ ιαὶ οὐ
τοσ ἐνόμισε ιατ᾽ ἐπίσειν λόγοις ὁμοίως δὲ οὐ
πῖρ ἀπλάσθη ιαὶ ωαρ᾽ αὐτοῦ ἀπὸ ὅλου ὅσου γεγε
σθαι ωολλοὶ γὰρ ωαρᾶσ ἐλήσθωσ πυχοὶ πάσ ἀπαντοῦ
ταῦ· ὅσ ὀφειλίας φροντήσθωσ ιαὶ λογισμοῦ. τοῦτ᾽ ὀφλισθῆσαι· ὁ πῖρὶ
σοῦ λαοῦ τὸ ὅλον ὅσου· ιατ᾽ ἐπὶ λόγοι σου γενέσθω: ΕΥΣΕΒΙΟΥ ὅτι ἐλήθοι ἐπὶ μὲ ὅλου ὅσου. ιαὶ φθασάσ θν
ὁμοίως οἱ οἰιτιρμοί σου· οὐ ιαταπο θήσομαι ἐπὶ τῆς ταπεινώσεως. ἀλλὰ ἐν ἀρχῇ ὑπὲρ μὲ
νῆς. ὑπ᾽ οἶδα ὁ πῖρὶ ζήσομαι· πυχῇ δὲ τοῦ ὅλου ὅσου. ιαὶ τοῖς οἰιτιρμοῖσ σου αἰῶσι ὁ· ἐπὶ φθασάσ θν
μαυτοῦ πᾶν ταπλήρωσιν· οὐ διαλιμπάνοισ ἀεὶ ἐν τῇ ταπεινώσει τὸν ποιήσομαι μνείαν:

ΔΙΔΥΜΟΥ Ὁ πρὸ φήτησ ὢν γενόμενοσ αὐθλητήσ. ιαὶ μὲ μαθητὰσ φθέγγεται ταῦτα μὲν ἀπὸ τῶν ἐν
δύχεται οὐ ιαταπο θῆναι τὰ λόγοι τοῦτο. ἀλλὰ ὁ πο θῶν αὐτοῦ ἐν τοῖ ιαρδίαι τοῖσ
ρονῆσαι παρᾶσ ελήσθωσ. τοῖς ὅλων αἰμύνειν αὐτὸ χαρίζεσθαι· μβράπασ ἦν ὑπὲρ μὲ ἀσ ιαὶ ἀπαρ αἰτήσασ. φθέγγεται
νόμενοσ. ὅτι τοῦτο γὰρ μόφῆσιν ὅλου ὅσου· ἵνα βλέπωσι παρᾶσ ελήσοισ. ιαὶ παρ αὐτοῦ:

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Ὁχολάσω μὲν
ταῦτ᾽ ἰδρᾶσθ γραφαῖσ ἐπὶ ζήσομαι ὑπὲρ ἐμὲ ἐστὶ ταῦτα θαυμάσιον. ἀλλὰ ιαὶ ὅτι ἄλλοισ πολλοῖσ. οἱ οἰιτιρμοὶ τοῦ ϧῦ λόγοι ταῦ
ἐπὶ φθασάν. μὴ ποτὲ δόμοιος γενῶ ἐπὶ τοῦ ἄλλοι πῖρᾶν· οἱ ζωὴν παρεῖσι ιαὶ οἱ οἰιτιρμοὶ ϧῦ φῶν· ιαὶ ταλῆ βίβλ
ταῦ ιατατῶν τοῦ ἀποστόλου φιλοσοφίαν. ποιοὶ ιε πιρμοῖσ:

Ἀ χεῖρ ἀσου ἐποίησάν μὲ ιαὶ ἔπλα
σάν μὲ· σωσόν μοι ιαὶ μαθή
σομαι τὰσ ἐντολάσου:

Οἱ φοβούμενοί σὲ ὄψονταί μὲ ιαὶ
φραινθήσονται· ὅτι εἰσ τοὺσ λό
γουσ σου ἐπήλπισα:

Ἔγνων ιύ ὅτι δίιαιοσύνη τὰ ιρί
ματά σου ιαὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάσ μὲ:

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεόσου. τοῦ παρα
ιαλέσαι μὲ. ιατὰ τὸ λόγιόν
σου τῷ δούλου σου·

ἐλθάτωσάν μοι οἱ οἰιτιρμοί σου ιαὶ
ζήσομαι. ὅτι ὁ νόμοσου μελέτη
μού ἐστιν:

Ἐιτύχοι μὲ φλοιὸν τῆς παρασοῦ ποληθέας. τότε δοι ποιμὴν ὁ δικαιοδιδάσκαλος. καὶ αὖθρα ποιῆσαι τῆς ἀληθέας ὀχθρὸν
αἰχμωθῆσαι παρ᾽ ἐμοῦ δεδεμένον αἰχμοφόνον οὐκ ἔθαρρήσομαι. ἀλλ᾽ ὑπαὶ σὸν τὸ λαίασου ἀδολεσχῆσαι. 38C

ΕΥΣΕΒΙΟΥ βύβλοι ὁ πρὸ φλήτης οὐκ ἀπαστοῦ αὐτοῖς ἀδικήσουσιν ἀφορμὴν αὐτοῖς ἐπιφέρειν. ἀλλ᾽ ἀπαιτοῦσιν
ὑπὲρ αὐτῶν φλοιὸν ὁ ἁμαρτάνων ὅσον μὴν αὖ ἀσθενῆσι τοῦ ἁμαρτήσεται οὐκ ἐθρυθρίᾳ. ὅταν δὲ δέῃ σῶναι αἰσθη-
σηθέντοι τοῦ ἰδίου ἁμαρτήματος. τότε δοῖναι λίτρα τοσαῦτα φλοιὸν: ὃν τὸ αἰχμὰ ὀφθαι καὶ μαρθὰ
κεῖνος ἁρπάδικος ὁ σιλινόμισαν θεὸς ἐμὲ θεμοῦ δεδοῦ δοῦναι ἄλλο τοιοῦτος. ἢ ἄδολεσχοῦντος. δοῖναι σθένος
λαίασου. ΔΙΔΥΜΟΥ συμβούλεται ὁ παῦλος τοῖς φοβουμένοις τὸν θεὸν ὅτι οὐ φθαρτὰ αὐτοῖς καὶ
οὐκ ἐν ἵνα αὐτοὶ ἐν τῇ ἀναστάσει τοῦ θεοῦ αὐτοῖς ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ τῆς παρ᾽ αὐτοῖς σοῖς οἱ
κεῖνοι δικαιοσύνης ἀλλ᾽ ἀσεβῶν τυγχάνει. ὅταν δὲ τοῖς ἀσεβέσιν ἐν τῇ φθορᾷ διδῶσιν ἀφορμὴν. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Οὐκ ἀμφιβάλλεται ὅτι ἀρ᾽ ἁμαρτίας μόνον δέδωκε θάνατον. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ
καὶ ἡ θλῖψις ἀρ᾽ ἁμαρτίας ἐστὶν. τοῦτο παρ᾽ αὐτῆς λέγεσθαι
καὶ ἀρ᾽ ἁμαρτίαν καθαρὰν μὴ τηρῆσαι τὴν ἐμοὶ θῦ: ΕΥΣΕΒΙΟΥ
παρ᾽ ταῦτα ἁμαρτήματα. αἰχμωλωσίαν αἰτίαν. διὸ σωμὴ
γὰρ αἰτία λιτὸ τυγχάνει. πολλὰ φρονῆσι καὶ ἀμοιβαῖ·
μὴ πλὴν ἀρ᾽ αἰσχρὰ καὶ ἀσθενῶν καὶ χειρῶν ἑαυτὸν γένηται
ὁ τὸν δέξασθαι σῶμα φθαρτὸν πλάσαντος. διὸ ἐξεναρίζεται ὁ θὸς. καὶ
ταῦτα ὄζων γένηται παῦτος φόβου. οὐκ ἐπαμφιβάλλου
σαν. μὴ ποτὲ ἀρ᾽ αἰσχρὰ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Διδάσκει ἡμᾶς ὁ προφήτης ἐκ τῆς μερίμνου τοῦ λόγου. καὶ ὁρ-
τίζεσθαι ὄζειν. προσφορτήριον τοῦ θῦ ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Φόβηθρα αἰσχρὰ οὐθεσι βρέμειν βύσσει. ἐπὶ ποτὲ δαίτυσι ὁρίοις·
ἐπὶ λόβρι ὄζειν. διὰ τοῦ λόγου σου θρέψατε. σημαίνων
ὁπὶ τὸ ὁρίον ὁ ἐστὶ τοῦ θῦ δεῖν: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ
Θ πῶς ὑπὲρ ὅσου λόγος διελήλυθεν ἡμῖν τὸ σωτήριον σου. καὶ
τίνας ἀπόκειται μοι διὰ τὸ ὁρίσασθαι. ὄζειν λιτοῖς ἐσθίειν
μοῖν. καὶ ὄζειν λυόμενον ἀπὸ τῆς ὁρίζεσθαι. ὁ λόγος γὰρ
μόνος ἐστὶ τοῦ τοῦ ἐσθίειν τοῦ. τὸ ὁρίον τοῦ θῦ
ὁ ἐστὶν ἡμῶν δεῖν χῦ ἰῦ. ὁ ἐσθίων μου τὸ ὁρίον ἡμῶν
αὐτὸς γὰρ δεῖν ὑὸν ὁρίων. ὑ ἀληθέας. ὑ δικαιοσύνη. καὶ
ὅσα ἀλλ᾽ ἀπὸ λλάσσει παρ᾽ ἑαυτοῦ λόγος. ἐστὶν αὐτοῖς
ἐν τοῦ θῦ. ΗΣΥΧΙΟΥ
Ἐμφαίνει ταῦτα τοῖς φθάσασιν. τοσοῦτον γὰρ τὴν
παρ᾽ αἰσλησιν. τοῦτο τὴν διαστῶν θέσεων λόγοις ἐσθίειν
γλυκυμένων. προσεδέχετο. ὁ τὰ δικαιώσοις τοῖς ὀφθαλμοῖς
τὸν διαφοίασ. δικαιοῦσθαι. δικαιοῦσθαι τὴν θεωρίαν ἀπαρχε-
λίσαντας. καὶ αὐτὴν αἰρ᾽ αἰολλύειν. οὐκ ἀρ᾽ δικαιοῦσθαι ὑπὸ μὴ
ναρτας. οὐ δλόγα γὰρ δίχοι παρ᾽ τοσοῦτον ἐδέ αἰρ. παρ᾽ αἰσλησοῦ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Νόθι αἰρ᾽ πὶ τοῦ τὴν ἐπαγγελίαν. λέγει δὲ λόγον. καὶ ἡ θε-
όπαιδευμένος γὰρ αἰσλείσθαι τοῖς ἐμὲ νοῖ μονοῖς τὴν
ὑπὸ οχθσιν τὴν θέαν αἰρ᾽ αἰμβάσεσι. καὶ τὴν λύσιν τοῦ θ
πικειμένου καὶ καὶ σοῖς: πρὸς δλοχόμενος. ἀλλὰ καὶ ὁ τοῖς
θέοις δὲ τυγχάνει λογίοις. καὶ τὴν τοῦ ποιθεσίαν
καταμαθεῖν αἰρεμοῦσ ὄφι βύβλους. καὶ παρ᾽ αἰσλη
σιν καὶ τυχαρογίαν ὑπὸ λαμβάνει τὴν βύρσιν:
τοῦ ΑΥΤΟΥ
διαρμίσῃ ἡμῶν ἡ ψυχὴ φησὶν. τοῦ ΑΥΤΟΥ
Ὅταν γὰρ δοῖ δι᾽ μοὶ λόγος. τότε δαρ αἰσαλοῦμαι·
ΙΣ ΜΕΤΟΛΙΤΑ τοῖς ἡ ψυχῇ ἡμῶν φησὶν αὐτὸν γὰρ ὄχομεν
παρ᾽ αἰσλησιν προφοῖς τρὶ καταὶ τὴν τοῦ ἀπὸ τόλου
φωτεινὸν. καὶ αὐτὸς ἰλασμὸς ζῇ. πυθρισοῖς ἁμαρτιῶν
ἡμῶν:
τοῦ ΑΥΤΟΥ
τι θυρεοὶ μᾶλλον οἱ ζῶν τὸς. ὑπὸ τοῖς αἰσθάνεσθαι γένονται· οἱ δικαίωσοι· ὡσασεῖσθε δοῦσεῖν αἰμᾶλλον. ἢ ἀνθρώ
ποις ἀπὸ ξυλόμενοι. καὶ αὐθαίρετος παῖχνη πυθρισπηγνυμένη. τὸ θῶρμοῖν καὶ πρασεπτικοῖν παρ᾽ αἰρούμενοι·
τοῦ ΑΥΤΟΥ λάσιος ἐστὶ παῖχνη γίνεται· ὁ τὴν ὅαν τοῦ ὄρεσι καταστήσας. καὶ μὴ δῶν δι᾽ αὐτὸς τοῦ ῥῶ
δο. καὶ ἡ ὅσι θυμὴ πῖσοῖ δοῖ. ἀλλὰ πὸ τυχὰς ὡ σωτὴρ αὐτῶν· ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ δύρ ἡόθισ πολλαχοῦ τὸ
γραφῖον. προπολογούμενον τοσοῦμαι δισ ἀσεβῶν· ὁοῖν λόγοι δικαιοσ ποιοῦ ποιεῖσθαι. δικεκρασάμου ταμέ
νη ὅσι τὸ ὑγρὸν τὴν θῶρμότητα τοῦ σώματος. ὅτυχατὸ θέσεως λόγου οὐκ ἐπὶ δίμι θῶρμοῦ πρὸς ὁρόζειν τοῖς πά
τοῖν ἰσοῖλίαν. ἢ προστάσσωμαι πῖσαὶ μὲ κρασὸν. καὶ ὅτυχα τὰ μβάλη ταδοῖ τὸ ὑγρὸν: ΔΙΔΥΜΟΥ
Ὁ τοῦ θῦ λόγος. πῖπῖσκοῖν παῖχνη. ὅσ᾽ ἰσκαὶ ἁρσοῦ καὶ ὑδροῦ πολλαχοῦ λόγοις. καὶ τὰ τύχοι μου τὰ μὲ ἀπὸ παυθοῦ
ἀπὸ λαστοι φλόγμοῦ. καὶ ἀσθενῆ μουτὴν σαρκὶ καὶ οἱ δι᾽ ὡ τὴν ἡ δικρασοιμῦ· φθόβιν δὲ ἐστὶ αὐτῆ: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ
ταμὲ δὴ καὶ ἁ ματαίμου δὲ σαρκὶ ζᾷ σῆ· καὶ δὲ πῶ ἰσκατάσαρκα παρ᾽ αὐτὸν ἡμῶν ἰσοῦ χόραν οὐκ ἀχθι·

Αἰ χωνθήτοσαν ἐπορφήφαν οἱ ὅτι
ἀδικίσοσι ἡνόμησαν δισθμὸς· ὁ δὲ δοὺ
δολοχήσοσι δὲ ταῖς δὲ πολαίσου·
Θ παρ᾽ δίαπορσαμύμοιοι φουμένοι
σθι καὶ οἱ γιπασσικοὶ τὸν παῖμαρ·
τύριαῦσου·
Γ δὲ ἡθήτοσ ἡὶ καρ δι᾽ αἵμου ἄιμο
μοσ δὲ τοῖς δικαιοσόμασί σου ὁ
πρὸς σὰ μὲ αἰχωνθοῦ·
Θ κλείπῃ δίαορίσου ἡὶ ἐτυχήμου
δὲ τὸν λόγον σου ἐωλήλαισαν·
Θ ξθλβι τῶν οἱ ὀφθαλμοί μου δὲ τὸ
λόγιον σου. λόγον τὸς τοῦτο παρ᾽ λ
καλέσθισομεν·
Ὁ τιὸ γὸν ἡθέλων ὀσθίασι σὸν δὲ τοῦ
χνὴ ταδὲ καὶ ὁματαῦσου. οὐκ ἐκ
ωθλανθόμεν:

γν΄ Πάσαι αἱ ἡμέραι ὁ λιγαιθρίῳ. ἐκ γοῦν ὁ λίγον χρόνον ζῶ. ἐπίγνῶ σοῦ λομαι δὴ δὴ τοὺς καὶ
ταδικοῦντας μὴ συμπαθοῦντας παραιτεῖσθαι μὴ ἐπὶ τῷ θεῷ. πῶς δὲ δίκαιον οἰκτεῖρον τὴν ἐμὴν
ἐν αὐτοῖς κρῖναι· οἷς καταδικοῦντας ἡμᾶς. ὁ σατανᾶς ἀεὶ κατὰ παρῶν τῆς πονηρίας, ὅταν δέλιμᾶς καὶ
αἰῶνα ποιῶ, ἵνα μὴ καταδικοῦμαι· παῦ πρόσωπον καταδικοῦν· οὐκ αἰῶνα ποιῶ· ἀλλὰ παράσχῃ δαι
τὸν τόπον δικεῖνος αἰῶνα ποιῶ· τῶν δύο τὸν οὗτοι ποιήσῃ δὲ τοῦτο σωτῆρίωμεν τὸν θεὸν αἰῶνα
τοὺς πόδας μου· δὴ ταχύ· καὶ ταῦ αἰῶνα δικαίως ἀσοιδεν αἰῶνα· ἐπὶ τὰ σοῦ κατὰ τὴν ψυχήμου· καὶ τοιῶν αἰτᾶς
κατὰ παῦδίσθαι· ἐπὶ τοῦ σοῦ λόγου· γινομένου· δὴ τὴν πρὸ αἰρεθείμου· δύδεκάτον
ἤτοὺς γραφαῖς μύθους· τοὺς ἰοῦ δαίως φησίν· ταῦ διδασκαλίας· λίκαὶ πάθη τὰ λματα τῶν αἰῶνα·
καὶ ταῦ φλυαρίας· τοὺς σοφοὺς τοῦ αἰῶνος τούτου· δι δύμον πολλοὶ γὰρ ὁρμῶν δὺ δίν ἐπιχειροῦ
σι ταῦ θῆκας γραφαῖς· καὶ τῶν τὴν δικκλησίας· καὶ τῶν ὄχω ταύτης αἱρετικῶν· τῶν καὶ ἰουδαίων λίκαισα
μαρίτων· ἀλλοῦ παρ' πάσ λόγους καλοῦς· παρίσος γὰρ ὁ

ἔχων ἀπὸ τοῦ θῦ δίσ
τοῦτο χαρίν· πολλῶν
μὲν ἐπαγλόμενοι
λόγων· οὐκ ἀλοῦς δὲ
κὶ καὶ παράνομος
μοῦ τοῦ· δίπου ὧν
λόγους καὶ φλυαρίαν· οὐ γὰρ
δύναται λόγος· ὑγιὴς
νοσῶν καὶ ῥέων μύθους·
καὶ σρῖος δίναι δίναι
τυχήμου παραμύθ· τῶν

Οὕτως· οὐδὲ ἐμὲ ὁμολογεῖ δίκαιον ἀλλὰ σοῦ ἀδίκως κατὰ
δίωξαν μὲν ὑπολαίσου ἀλλὰ σοῦ ἀδίκως· κατὰ

ὁ δηι προισο πολήγμόμενος. καὶ ὑπὲρ ἁπάντων λογμάτων· τοὺτ' ἐστὶ δέ ἐστὶν λόγου τοῦ ἀρῶ· μνημονεύων θεόν· καὶ μόνον οὐχὶ τὸ ὅτι ἀρχὴ πάντων ὁ λόγος· λέγων· καὶ τῆς διαιρεσομήσθαι τοῦ παντὸς. ἐφ' οἷς δὲ δοῦλον αὐτοῦ· τὴν τάξιν πρὸ αὐτῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἀνιόντος τοῦ ἱεροῦ. οὗτος ἐν θυσιαστήριον ἐποίησεν πρὸ τοῦ ἱεροῦ· ἐν ᾧ ἐθυσίαζον τὰ ἱερεῖα· ἐν ᾧ καὶ ἐσφαγιάζετο τὰ ἱερεῖα· ἐν ᾧ καὶ ἐπετίθεσαν τὰς χεῖρας· ἐν ᾧ καὶ ἐπεύχοντο· ἐν ᾧ καὶ ἐπέσπενδον· ἐν ᾧ καὶ ἐπέθυον· ἐν ᾧ καὶ ἐπροσεύχοντο· ἐν ᾧ καὶ ἐπροσκύνουν· ἐν ᾧ καὶ ἐπροσεκύνουν· ἐν ᾧ καὶ ἐπροσεκύνουν· ἐν ᾧ καὶ ἐπροσε

σπο

λλαμβμμλισομαιτοῦμαυθλιμαίτοσνισου. οὐγθμαυθομ θγτοῦωίω· διθιεἰζμαιαρ αἰτογλισ θισοὺραμομμβλθμθομ. οἱ
ικοὶμβαγγβλίοσν· οὐαυθρ γαρὸ θιεμμάλλισ πόσου. διαιτιναοσνἰ αἰτριτοῦμ υολιγθλιμαίτοομ· πταλαμιται ιμαιμαίαμ. αὐ
μαλαιοσνιγβαμ· διαυτοὺτοὺιγβιαίνθιμ. ικαὶ θὺ θιεπθίμ· οὐιεβαιλαμθαν̓ε πταντοσνἰ αἰτριτοσνθιεθίνιαομ. οἷσ
ἡ ικολοὺθλισε τὸοὕτωσσ αὐτοσν. μβθυδζίασ ιγβαίνθιμ· οὕτωσσ ὁἅλοσ οὕτωσ ιλαὸσ θῦζωοπαοσνλιγθβ.θνιοισδχθ
παρ αυτοὺδικαιόμασιμ. λβι. πταρὸ λοντοσνἀιὼνασμὲν θαιλαμθαμδύθαιαὐτοῦμ· ἀποδιδοὺσ τὴνἁμ̓τίαμ,
τὸθναυτοῖσ τοσνθῦ αὐτοσνὸζ λιεἶναι: ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ΩΝ τοῖσ σοῖσ νιόμοισ ὁτομαιβλησιν δχοσγαρ θν
αὐτοῖσ τὴνὐζωλὴν· ικαθαλλίμοισ ικαὶ θιῤῥλικασ· ὁπτιὸπτοιλήσασ αὐτὰαὐ̓θρωποσ· ζλήσβαι θνὶ αὐτοῖσ ζωμοῶ
μόνοσὸλίκαιοσ· ικαμ̓τθθμλικεἶναιδοῖσθν· νθιερὸιδδοῖτἄδλικοισ ικαὶὐζλὴν φαίνοντα· σ̓ιμβνιγαρφ αἰμοντα
τὴνπλὸσ ζωλὴσ σύ̓ασιμ· θνὐαυτοῖσ ὄχοντα· τὴν δικαιοσνὴν. οἱδβαὐτὴν ὄχοντασ· τοῖσοὐπαῤ ἐαυτοσνἀλλ̓ἐ
ζωσθνικαιρουμβνοισ· ἀτύχοισ δοῦικασιμ: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΟΥ̓Κ πτροσ̓ ἔχαμικοὺ ἔχαμ τὸσοσ θνικμὲδοὺλοσ· οὐδὲ θνὶ
μὴικαταχαρὴμ· ἐἰοσ θνμὲσοσ· πθρ ἀπτωσνὴ· ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ πτιασ ὁδὴ ἀπτοῖσ πρ αὐ̓ξ θωμ τοῦικα ταυθῦ λθρ
μβνίωσνπτασοσνὴ· ικαὶ διἀπτοσνὴλόγοσνπτοσνὴικαπαυθῦ λθρομβνίωσν. ικαὶδιἀπτοσνθνιοισ ὁ̓ν πτασοσνὴ· πτοσνὴ κατα
θῦ ὁισοσνὴ ὁδδύσασ, διᾀρισ· ὁπτιπολὺδιαμὸ λοιμβν. οὐ διαμοῦσ ὰλ̓ μόνουδδοὺ θῦ. ικαλοῦσ αὐ̓λθρίτησ· σοσ θνιμὶ
ὅλωσσοσ σοιμβ· ὁπτιπαδὶ ικαιὼ ματάσου ὄξεζλήτησαν: ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡ̓Ε θνιπολὺθῦ· πυγχάνεισ πάτουθῦ
πῤὰτῆθ· αὐτὸμόνοσαῤαὐθύου· θνιζλητθνὶ πατ̓αὐτοῦ
δικαιώμαπαν· μὴδθὲ θσνιζλητθνὶ ικαὶωσπτικοὲ· μὴδλαλήτω τὸ
λαὸσπορθύεται· οὐδλθισ γαρ δλοισικυρίοισ δουλθύθν· θῶ ικαὶμαμωνὰλ̓ι
γβαι· οὐδλθισ φιλίαμ μβτ̓αὐτοῦ· ικαὶμασιλέωσ δχθ
μόνουτοίνωνγβνησόμβθα τοῦ θῦ· τὴνσ τοῦικοσμουφὶ
λίασ· ὁχθραγαῤὰτὲ θισθῦ ἀπὸ αχόμβνοι· ικαὶ τόπαροσ
αὐτοσνὲ μπαῤῥησίαμ θροίμβνισσὸσ σοιμβ· ὁδὸσ θισοὺλα
λοῦντοσ· θρθῆ δοὺπαῤ θιμι: ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ
Ρ τὸνἀναθέμ̓ηναμ ὁσ̓ὐμμαχοσ· ικαὶθεοδοτίωμ· πρὸσ τὶδόικησαν
δζέδωικαμ· θιεἰ̓ρουμβνοῦνὧνηλ̓πτσαν μᾶσαρ αὐτὸσ θιμ θαυ
μἀτοσ· ἀγὸδὲδμροισοσ̓ῖσ· πρὸσδχομαι μυητ̓ηρίοισ· τὴνὧν θῦ τοῦ
θεοῦ θισαρ πτωσαμ̓ὲνζωλὴν: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ
τὸ ἀπολέσαι θαμ̓ ικυρίωσ ὀ̓ξεπαίζησ· τὸ θισπεσθῆμ̓ ὅτι τοῦ
θῦ· αἰδὼσ αὐμὸσ· αἰαὶμ̓ πικεἰμβναι· οὐδλθισζητοῦσιμ· ἡὁ̓
πτροσ ἀπολλόμβθα· ἀλλ̓ὁμοσ θισθῆναι ὑπ̓ὸ μβνιοισσῶ
ζαὸ θμὲ· ἀπολέσαι σωτῆσασοσ τὰμαρ τύριὰσ· ικαὶγὸ
Ν ἡσασ αὐτὰ· οὐικ ὀ̓ξέταιμ αὐτοσν ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Cωτῆλείαμ τὴνὧν ἐωιωσν λὴνὧν φησιμ τὴνὧν παρ αποῖδαγ
μόνωμ· ταύτησ· δὶδοιμὶ πτὸ πῤῥασ θικυαιμ· θισοὺδλθμ· ὁπθ
ικαὶ πλαίγθι ἄμοιγὰῤὲνθμ· ἡ θιπολὶ πορθυόμβνοισ· θι
καὶ τὴνὰφμὴνὸδὸν θικαὶ τθλιμμβνὴνὧνὁδοσν· ἐφ̓ὅπερ
λ̓ἀβι θιπθλίτθι ἐφ̓ λαπωνασμοὶ· θιπτοῦ πλαίγθι ταῦν θι
τολαοσν πορθύεται· οὐδὰ̓ γαρ θιεμ πολὶ θῦ· πῦρι παμ
ταοὶ ἀθνοχορθῖται· μβγαλό̓τυχοσ· ικαὶμβγαλόνοισ· γνιό
μβνοσ· θιπτοῦ πῦρι ἐφ̓θμ αἰτιῶν· ΣΙΓΗΡ ΕΙΣΤΗΣ ΑΜΜΩΝΙΗΣ ΠΕΤΡΩΝΙ
Ο φιλοσοφόταποσ· παροφθίτησδαδ· ταοῖσ θιμὲσοσ παρ αμὰ ΜΕΤΟ
ταοσν· τὸ αθνιεμ̓ ικαὶ αὐθλιμβρνιομ̓ ελέ̓πομ· ικαὶ τοπο
λὺ πλάτοσ· τὴνσ θῦ θεοῦ ζωλήσ· πῦρο αὐσωνὶ θιὰ
παίτου· ΔΙΛΕΓΜΟΥ
Θ ικαὶ τὴνσ ἀῤῥτὴνσ θιὰ τθλοσ· τοῦ ἐωὶ πάσηνπῦρο ικοπτὴ
δγμνόμβνομ· ἀλλοὰ̓ῦγθικαὶ θικάστησ πῦρο ικοπτὴνσ ἀπὶ
τὴνπῦροσσόχαθρασ· ὁὰ̓ῦνδιὰ πάσησ πῦρο ικοπτὴνσ· ἀφ θιγ
μβνοσ θιὰ τοῦ τθλοσ· τὴνσ ἀῤῥτὴνσ θῤῥθῖ· πάσησ σωτθλείασ
θῖ̓δοιμὶ πῦρασ· πού ἐωὶ τὸ τθλείομ αγαθοῦ δικαιώ̓ικοσ· πολλασ· ἀῤῥχασ ικαὶ τθλὴ· ικαὶ ταμαλλομβνίου· λὶγαῤ
τὴνπῦροσ τθλασ· ὑλὴ πούσθοσσ· πῦρι γραφὴ· ἀῤῥχὴνσ τὴνσ ὀχομβνὴ ἀπ̓ὰ· ικαὶ τὸ θιεθῆ̓ῆσ· τθλοσ· ἀοιχθίομ τὴνσ
ἐωομβνὴ ἡσ· ὁ̓τθαμθῖ̓ῆται τὸ ὁ̓τθσωμ τθλόσαι αὐ̓τθρ ωποσ· πότθαῤ̓χθαι· ΗΣΥΧΙΟΥ
Σωτθλείαμ τθλῆ̓ῆ τοῦ θιὰ ταὐθαμίου· τὴνὶ ικαταπροφθὴν· πῦρασ· ἀξιωμάτησ· ταμ̓ῆαταμ τὴνὧν θικόπασ· πάρο
θρχόμβνα: πτάσησ· τοίγωνσωτθλάσασ· θίδοιμὶ πῦρασ· πῦρασ ἀπὶ τὸ̓ἰδθῖ· πᾶσ αἰμαρ τοῦοισ σωτθλοῦ̓ται·
πᾶσσωτθλοῦ̓ται· ἀῤῥικαιοσ· ποῖοισ πῦρασ· ἢ τοῦοισ πλουσίοισ ικαὶ τὰ πῤὸ φὴ· ποίαἰ τοῦσ ταμοχὴμ ὀχθι· ἰδθῖ̓ὸ δθ
ποῦ θῦ ταῖσθθίασ· ἰ ἀορίασ· θικεῖ γαῤ ἐθθοροῖμβν τοῦ λαζάρου· ικαὶ τοῦ πλουσίου τὸ τέλοσ· τὸ τοῦ· ἰ ασὶ ἡφ
ικαὶ τὴνσ αἰγυπτίασ· ἰ αἰσαὰμ ου τοῦ αἰμ αἰῤε θθῖ̓ποσ μαχαίρασ· ικαὶ ἡ ῥὰ δλουτοῦ αἰμ θλοῖ̓ποσ· ἰ αἰσαμ ου· πλατθῖ̓ά
γαρ οὖσαν̓ὶ θιπτολὶ τοῦ θῦ· πολλὰ τοιαῦτα πῤῥοσ ὰ φθλ̓ θίαμ πταῤε θθῖ̓ικεμ· ΙΚΤΡΙΛΛΟΝ Ἰ ΑΛ̓Ε
λ̓ασ· δλοχθαι γαρ ὁ θῦ· τὴνὧν ταμ̓ῆ ιὶ ικὴν θαυμ̓ῆριαμ· τὴνὧν δ̓ῆμ̓ερἀ θῖ̓αμ· τὴνὧν ἐωομβνὴν· ικαὶ πῤῥοφοῦσοισ ἐωῖ̓ταῖσ
ἀῤῥθαῖσ· ΣΙΓΗΡΟΝ ΑΠΟΛΟΥΟΝ Ρ Γ Ο παμ̓τὸ δἰ αὐτοῦ ταοῖ θιμ̓ πάσθῖ̓ασ· θμ̓τολαῖσ· πτλαπώ̓ῆται τὴν̓ ἐγλὶ
λωῖ̓αται θἰ πιθμ̓ τοῦτο: ΤΟΥ̓ ΔΥ̓ ΤΟΥ̓ θὶ ικαὶ ηθμλὶ δοιεθῖ· δἰ αὐτὸ πραχμ̓ τοσν ταόμοσ· τὴνσ ἀῤῥθλὴν· ικαὶ αὐ̓τὸ
τοισ ταολλοῖσ·

ευϛ ΗΣΥΧΙΟΥ

χ ποδλοι χιμ τηὸ ἀράποσ τοῦ νόμου τὴν μβλίτην αὐτοῦ τὴν παρημέριον ἔχ ζθ. αἱερι αλὸσ γὰρ οὗτοσ ἀράποσ καὶ αἰμάφι λοσ ἑλόγχοσ· τὰ παίσαμ ἡμέρ αμ τὰ ἀ ἀπο μβνίσ αχο λάζ θιμ· καὶ πρὸσ ιε αυθ ὁζ θαι· οὐ ηθ· πρὸσ μὴ δβμ ἐ τερομ ὁρ αἰμ· ν θιερομ δβθῆ ναι παῖσιμ· καὶ ν θιερ ἀι ληβισθαι παμ ὗταν· ἵ να τὰ ἀ ἀπο μβνίσ δμ ὧν ε ιδὴ τὸσ· τὴν αἰ πὸ λαυσιμ ιε τησ ηται· ὁ ἀβοὶ παρ βρ γοσ· μβλε τὰ ν τὸσ· ταμ ὁ μμ αι· οὐ ιε ὸξ ἀ ρατ αι σ· αὐτ ἀ τοῦ νό μου· μβλε τὰ σιμ· ἀλ λὰ δμ ξ ασθαι τοῖσ· ἀμ φρ ὰ πο ισ· ιω υ λό μβνιοι: ὡριτένουσ μβλε τὰ ταμ ὁ μμ αι· οὐ ιε μ λόξ αι σι ξ καὶ φ ωμ ἀμ ὸ νον, ἀλλ ἀ ιε καὶ βι· πρ αὐ ξ δσιμ· ὁ τ βγ ἀρ ἀμ ἀ μ ιαὸ σι ε ιλ τὸσ· ν ο ὰ ν ταλλ ὰ ρ μβνι αν, ιε αἱ παρ ἀ γ ο μ αὐ ται· μὴ παρ ἀ λειπ ο μ ν τοιν τοῦ τ ῦ νό μου. βι· θάδε μβνιῶν λόγ ται ὁ λιν τὴν ἡμέρ αμ μβλε τ ἡ μ ου ἄ τιμ· βρ δ ε ιὸ παρ ὸ τ ο φαλ μὸ· οὐ μόνον τὴν ἡμέρ αμ, ἀλλ ἀ ιε αἰ τὴν μύ ιε ταφ ὴ σιμ· τοὶ ν ὸσ ὁ μβνιον μ αι ε αρ ιον δβὶ μβλε τα ν τ ο μ νό μου· τ ὴ δλι ν ο ν ηδοῶν. βι· ται· θα παρ ἐ λει π ῦ τ ὴν νύ ιε ται· ιε καὶ δι ἀ αβρ ὲ βι τοῦ το δι ε δί ου. ἢ δι ε ἰ νο τ ούτ ου. βι ῥ ηται ὡ σμ ε ἰ ε τοσ· ἐ τ αι ῦ βι ται ῦ θαι· τ ο ὶ ταὶ ῦ θαι· τ ο ὶ ἀ ῦ θ ρ ὰ πω ν ὁ μ ί ο σ· δ μα τοῦ το ἰ καὶ ἡμέρ αμ βι ται ῦ θαι ὀ χ ὲ μβνι ἰ καὶ νύ ιε ται· ὅ ταμ δβοὶ ἀ ῥ οι γ ὸ νό μ ῦ θαι καὶ μ αι σ αρ τ οι· νυ ξ ἡμ ἀ σ· οὐδ ἀ αδ ὲ ξ ε ται· ἀλλ ὲ γ μό νη ἀ δ ὼ μ ῦ θαι τ ἡ ἡμέρ αμ· ὅ ρ α ὼν μὴ τ ο τ ὲ ιε καὶ ὁ τ ο λίτ ῦ ὁ μβνιοσ, ἢ τ οι ὼ σ τ ρ ο ι ε ὸ τ α τ ο μ· οὐδ ἐ π ὼ σ ι ε αὐθ ῥ α ὼ σ τ ο λι τ ῦ ε ται· ἀλλ ὁ τ ὲ μβνι ἡμέρ α δ ἐ τ ὶ· ὁ τ ὲ δ ὲ βι νυ ιε τ ὶ· βι ἡ μ ὲ ρ α μβνι· ὁ τ ὲ ι ε α τ α τ ὸ ν γ ὸ μ ον· κ α θ ἡ ι κ ο ν τ α π ο ι ῦ τ ὶ· βι ἰ μ υ ιε τ ὶ δὲ· ὁ τ ὲ ῦ δ ὲ ὼ ὁ λ ἡ ι ε α ρ χ ἡ σ α ι· ἢ ι ε αἰ μ β λ ε τ α τ ὸ ν ν ό μ ο ν ἡ ποι βῖ τ ὸ ν ἡ ν ό μ ο ν, ἢ ι ε καὶ ὁ τ ὲ ὼ ε α ρ α τ α ι ε α θ ἡ ι κ ο ν τ α τ ὸ ν π ρ α ῦ τ ὶ· ὁ μ β ν ι ὸ ν ὧν ἀ ρ χ ό μ β ν ι ο σ, ἢ ι ε καὶ π ρ ο ι ε ὸ τ α τ ο ν μ β λ ε τ α τ ὸ ν ν ό μ ο ν· ἡ μ έ ρ α σ ι ε καὶ ν ύ ι ε τ ο σ· ὁ δ ι ῆ θ λ ι ὼ μ β ν ι ὸ σ· οὐ ι ε π ὶ δ α τ ὶ βι ν ὶ ν ι ε τ ὶ· ἀλλ ὰ ῆ βι ἡ μ ὲ ρ α ὶ ὴ γ ρ ο σ θ ν· ὼ σ θ ν ἡ μ έ ρ α β ι ὸ χ λ ὴ μ ὸ ν ι ο σ· π β ρ ὶ π α τ ἡ σ ὼ μ β ν ι· ι ε αἰ π α λ ι ν ὰ ἀ ρ α ὼ ὧν οὐ ι ε τ ὶ τ ὶ ὼ μ β ν ὶ ν ύ ι ε τ ο σ· οὐ δ β ὼ ι ε ὸ τ ο υ σ· ἀλλ· ὼ μ β ν ὶ τ ὶ ε ὶ α φ ω τ ὸ σ ι ε καὶ ἡ μ έ ρ α σ· καὶ μ ε τ ο λ ί τ η

ὧ ν α μ θ α ι π ο β ὴ ν τ ὸ ὁ λ ὼ ν τ ὴ ν ἡ μ έ ρ α ν. μ β λ ε τ ἡ μ ο ῦ ἔ τ ι ν· ἀλλ ὲ π ὶ ὁ λ ὼ ν τ ὸ ὑ π ὸ τ ὴ ν σ χ ο λ ὴ ν μ ο ῦ χ ρ ό ν ι ὼ ν· π ο λ λ α χ ο ῦ γ ὰ ρ ὁ π α σ χ ρ ό ν ι ο σ· τ ὴ ν σ χ ο λ ὴ ν τ ο ὶ ν α ὐ θ ῥ ὼ π ω ν ἡ μ έ ρ α ι κ α λ β ῖ τ α ι· ὼ σ θ ν π ὸ ὶ κ α ὶ ὼ σ θ ὶ ν ὼ μ β ν ἡ μ α ὶ ὁ λ ὼ ν τ ὴ ν ἡ μ έ ρ α ν· κ α ὶ τ ὸ β ῖ ε ι κ α σ ο ῦ· θ α μ α τ ο ῦ μ ὼ θ α ὁ λ ὼ ν τ ὴ ν ἡ μ έ ρ α ν: ὡριτένουσ

ὀ χ θ ρ ο ὶ σ μ ῶ φ λ η σ ι ν ἐ α υ τ ὶ ἀ ι ε α ζ ο μ β ν ι ο ι σ· τ α ὶ ν β ῖ τ ὸ λ α ὸ ῦ ἐ κ αἱ μ ι σ ο ῦ ν τ α σ ἡ μ α ὰ σ· ὁ ῖ σ ι μ ὰ σ· ο ὐ ι ε ὀ χ θ ρ α ὶ τ ι ο μ β ν ι· τ ο ὶ σ β ῖ ε π ρ ὶ τ ο μ ὶ σ ἰ ο υ δ α ἰ ο ι σ· ἐ ν α β ρ τ ο ύ τ ο ὶ σ· γ α ρ· ὁ χ ρ ὴ σ α ι α μ ὸ σ ἀ π ὸ φ ὶ σ θ ὴ· τ ὴ ν β ῖ τ ὸ λ ὼ ν τ ο ῦ θ ῦ· π ῦ ῖ κ ὸ σ τ ο ὶ ν ὁ μ ὸ ν π ο ὶ ὼ· ι ε καὶ φ υ λ ὰ ξ ῃ ι· δ ι ὰ τ ο ῦ τ ο δ ὴ ὼ α μ α ὶ ν ο ὶ ἡ μ α ὶ· κ α θ ὼ ῦ ῥ ο ὶ τ ὸ β ῖ ῥ ὴ μ β ν ι ο ν· ἐ π ὸ τ ο ῦ ἰ ε ῦ· ἀ ρ α π ὰ τ θ τ ο ὶ σ ὀ χ θ ρ ο ὶ σ ἡ μ ὼ ν· ὀ χ θ ρ ο ὶ γ ὰ ρ ἡ μ ὼ ν β ῖ σ ῖ ν· β ῖ ε β ῖ τ ι ο ι· ο ἱ ὀ χ ὴ σ τ ὸ σ τ ῆ λ ο γ θ ῦ· ἀ λ λ ὸ ῦ ι ε α τ ὶ σ τ ὴ σ α σ ῖ ν· Δι ὰ νόμου

Οἱ β ῶ ι ε ι μ β ν ο ὶ ὀ χ θ ρ ο ὶ ἀ ὸ ρ α τ ο ι· π ῦ ῥ α ὼ ὴ τ α ὐ τ ὰ ἀ α σ τ ὸ σ ὼ σ ο υ ἀ λ ὸ σ· β ῖ α σ ὸ π ρ ο π τ μ α ῖ· ἰ δ ὸ ι ὴ ὼ ἀ α β ῖ ῖ μ ὲ ἀ λ ὸ σ ἡ λ ὸ ν ἡ σ· σ ῆ μ α ἰ ὴ β ῖ π ρ ὸ σ π α ῖ ῆ τ α ν τ ὸ π ὸ ῥ ν· ὁ ῖ δ ι α χ α ῖ ῥ ὼ σ ὀ χ β ῖ ῥ ν· ὁ ῖ σ ῖ ε α ὶ τ ὴ ν ὼ θ ᾷ ἀ ῥ β ῖ τ ὸ λ ὴ ὼ σ ὼ ι δ ῥ ὼ τ ἰ κ α τ ο ῥ θ ὼ ν μ β ν ἡ ὴ ν· π α ῥ α ὶ τ β ῖ σ θ α ὶ· ἰ ε ῥ β ῖ ῥ ο ὴ δ ῥ ἰ ν ε τ α ὶ τ ὴ σ β ῖ τ ὸ λ ὴ σ· ἰ ε α ὶ τ ο ὶ ῖ π ῥ ὸ σ τ ὺ β υ ὸ ν ῖ τ ο ῥ α ὐ τ ὴ ὼ ὀ χ θ ῥ ὸ ῖ ῖ· ὁ τ ὴ ὼ θ ῦ β ῖ τ ὸ λ ὴ ὼ σ ὸ φ ῖ ζ ὸ μ β ν ὸ σ ἑ α ὐ τ ο ῦ· ὁ ᾷ θ β ῖ σ α ῖ ὁ ῖ α ὶ α ὐ τ ὴ ὼ ὄ χ θ ῥ ὸ ῖ· ὁ μ ο λ ὸ γ ὴ σ α σ· τ ο ῖ σ π ῥ ὸ σ ὸ λ ῖ γ ο ν ο ῖ ὸ σ ὶ· ἰ ε α ῖ π ῥ ὸ σ ῖ ε α ῖ ῥ ο υ ὴ δ ὸ ν ῖ τ ὸ σ· δ ῖ ὸ τ α ῦ θ ῦ β ῖ χ α ῥ ῖ σ τ ῖ ε α ῖ σ ῖ ἡ μ ῖ α ῖ ῖ· β ῥ β ῖ ὰ σ τ ὸ φ ῖ σ α σ μ ο ῖ τ ὴ ὼ β ῖ τ ὸ λ ὴ ὼ σ ο υ· ὄ ῖ ο υ ε α ῖ ἰ ε ῦ ῥ ο ῖ σ ὀ χ θ ῥ ὸ ῖ μ ο υ· γ β γ β ῖ ν ῖ ε ὴ μ α ῖ· θεολωρήτου Θ ῥ μ ὸ σ τ ο ῖ ν θ ᾷ ο ῖ α γ α π α ῖ ῦ ὁ π ῥ ο φ ὴ τ ῆ σ· ὁ μ ο λ ο γ ὴ σ α σ· μ ὸ ν ο ν· τ ὴ ν θ ᾷ ἀ χ ᾶ ῥ ῖ τ ῖ τ ὸ π α ῖ ῦ ἀ ῖ α τ ῖ ν θ ῆ σ ῖ ῦ· π α ῥ α σ ὸ ῦ γ ὰ ῥ φ ῆ σ ῖ ῦ· σ ο φ ῖ α ῦ ῖ ε α ῖ γ ῖ ε ῖ α ῖ· σ ῖ ν δ ᾶ ξ α μ ῖ ν ὸ σ· τ ο ῖ σ ο ῖ ῖ ὸ ᾶ θ ῥ ὸ ῖ α γ α π α ῖ ῦ· μ ὸ ὸ ν ὸ ῖ ὰ ῖ ῖ ὸ ῖ ὸ ῖ· ὁ ῖ μ β ν ῖ τ ὸ ῖ ὸ ῖ ὰ ῖ ῖ ὸ ῖ ὸ ῖ· ὁ ῖ ὰ ῖ ῖ ὸ ῖ ὸ ῖ ὰ ῖ ῖ ὸ ῖ ὸ ῖ ὰ ῖ ῖ ὸ ῖ ὸ

ανὸ

λιγραφὰι δὶς δὶρ ωρ λὶ σαν παρὸ ταὶ· ἑαὶ ηθύ θησαν τὰ λόγια τοῦ θῦ· δὶς εἰρ οἰδιδάσ ιςαλοι ἑαν βλόν ταν γλο ν θ̈ ραὶ· ἀ τεθαρσῶ τοὶ πιπαρ αλαμοὶ πὰ ρόμονις ἀὶ πιρο φὶ ται σαν· λὶμᾶ σοῦν οἱ ἀπὸ τοῦ θρῶ ν λόγο μὸν· ἐπεθρ ταὶ μᾶ ρ ταὶ σιν τοὶς διδασίσορ ταισμέσων λὶς αν· Δι ατὸδ ὅ τι ταὶ μαρ τύρι ασου μβλεύ τὴ μου ζᾶ ρ· μῶ ις αι μ ἀθῦ ρίσ ις ωμαρ τύριαν· παρ α τὰ πολ λάις ισ· δὶρ λημβὴ αμαρ τύρι αν· λὶ γὰρ μαρ τυρί α ὁ ἠθέλησαν ρ ο ται μβλεύ τὴ μου ζᾶ ρ· ταὶ μαρ τύριαν ἰῦχῦ· παρ θδὸξ ᾶμὶ ων γὰρ ἀν τὶ ὁῦ ταμαρ τύριαν· ις ἀὶ δι ατοῦ το ζῳὸ ὑπὲρ παν τασ τοὺς διδασίσορ τασ ὁμε σων λὶς αν· δὶ τὲρ μ ἀὐ τοὺς σ ἐχθρ ουὸς· ὁ δὶς ις ἐλθσι απὶς ὸς· δὶ τὲρ μ ἀὐ τοὺς διδάσ ἐκορ τασ· μ ῶ λ ὸγι ἀὐ τοὺς· ις αι παρ ὸ ωνὶ τὲρ ουσ·

ΕΥCΕΒΙΟΥ

δὶ δὸ λόγι τοῦ ὸ σὶρ· ὁῦ ις ἀπ ι μαθ η τὴς ἐ ωθρ ὶ τὸν διδάσ ις αλορ ἑαν ὶ τὴς· ις αὶ πὰ ὸξ ὶς· λεις τὸν ὁ πὶ ταὐ τὰ δὶρ λη ται σῖ· προσ δι ααθὶ λαμέ νω· ις αὶ φαὶ πὶ· μὴ ις αλέσ ὴ ται διδάσ ις αλορ ἑαν ὶ τὴς· ὁ μὸς θὶ σαγὰρ ζᾶ ρ ἰμὰ σ ὸ διδάσ ις αλος· ὁ θὲν τοὶς σ ὐρ αν οῖς· ὰ πασ ὸς δὶς εἰ σορ ὁῦ ν τὸν διδάσ ις αλορ· ὁῦ κ ἐ ἀπ μαθ η τὴς ὶς ρεῖ τορ· οἱ δὲ θὲν ταὐ θαδὴ λοῦ μὲ νοι· πολ λοὶ διδάσ ις αλοι δὶ δροὶ τυγ χά νουσ ιν· ὧν πιπολ λάις ισ ὸ μαθ η τὴς ἱερ ὸ τέρ γορ· γί νε ται δὲ ωλ βιόν ος· ις αὶ σωνέ χοὺς τὴς πὶ ρὶ τοὺς θ ἑοὺς λόγους ἀσ τεὶ ὅ θ ος·

ὡριτένους

Ὁ λη σαν· παρ ὸ ωνὶ τὲρ ον· ἑαὶ ηθύ θη σαν τὰ λόγια τοῦ θῦ· δὶς εἰρ οἰδιδάσ ις αλοι ἑαν βλόν ται γλο ν θ̈ ραὶ· ἀ τεθαρσῶ τοὶ πιπαρ αλαμοὶ πὰ ρόμονις ἀὶ πιρο φὶ ται σαν· λὶμᾶ σοῦν οἱ ἀπὸ τοῦ θῦ ρῶ ν λόγο μὸν· ἐ ωθρ ταὶ μᾶ ρ ταὶ σιν τοὶς διδάσ ἐκορ τασ μεσων λὶς αν· Δι ατὸδ ὅ τι ταὶ μαρ τύρι ασου μβλεύ τὴ μου ζᾶ ρ· μῶ ις αι μ ἀθῦ ρίσ ις ωμαρ τύριαν· παρ α τὰ πολ λάις ισ· δὶρ λημβὴ αμαρ τύρι αν· λὶ γὰρ μαρ τυρί α ὁ ἠθέλησαν ρ ο ται μβλεύ τὴ μου ζᾶ ρ· ταὶ μαρ τύριαν ἰῦχῦ· παρ θδὸξ ᾶμὶ ων γὰρ ἀν τὶ ὁῦ ταμαρ τύριαν· ις ἀὶ δι ατοῦ το ζῳὸ ὑπὲρ παν τασ τοὺς διδάσ ἐκορ τασ μῶ λ ὸγι ἀὐ τοὺς· ις αὶ πὰ ὸξ ὶς· λεις τὸν ὁ πὶ ταὐ τὰ δὶρ λη ται σῖ· προσ δι ααθὶ λαμέ νω· ις αὶ φαὶ πὶ· μὴ ις αλέσ ὴ ται διδάσ ις αλορ ἑαν τὴς· ὁ μὸς θὶ σαγὰρ ζᾶ ρ ἰμὰ σ ὸ διδάσ ις αλος· ὁ θὲν τοὶς σ ὐρ αν οῖς· ὰ πασ ὸς δὶς εἰ σορ ὁῦ ν τὸν διδάσ ις αλορ· ὁῦ κ ἐ ἀπ μαθ η τὴς ὶς ρεῖ τορ· οἱ δὲ θὲν ταὐ θαδὴ λοῦ μὲ νοι· πολ λοὶ διδάσ ις αλοι δὶ δροὶ τυγ χά νουσ ιν· ὧν πιπολ λάις ισ ὸ μαθ η τὴς ὶς ρ

διαγράφθιτὴν τοῦ ἀγόυ διαύθσιμ. γλυκύτητος· ἀϊτὶ λαμπαινομθνίου. θρίτοῦ πιροσιθὶ αὐτοῦ λόγου τοῦ θῦ καὶ θῦ
φραινομθνίου ἐν αὐτοῦ· οὐ γὰρ τὸ ὑγρὸν αἰσθητήριον· ἀϊτὶ λαμπαίνομαι τὴν τοῦ μθλίτος. γλυκύτητος
ὀδθὶς ὁσῶμ καὶ πυρίτου· τὸ τικραίζιται μᾶλλον ἐαὐτοῦ· τὸμ αὐτὸμ τρόπον. ἐαὶ ὑγρὰ αἴμισυ τὸ θῶμ. τὴν γθὸς
χοῦται· ἐαὶ δθνισθὶ οὐκ ἀποδέχηται αὐτὸμ· ἄφρονος· μὴ δθὺ λάβῃ· μὴ δθοῦ τερμικτήριση. τοὺς ἐμπιτοὶ σου λόγους·
καὶ μετολίτα. γλυκεῖα διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς λογικὴν· τρόφιμ· οὐχὶ πλοῦσ δθγλυκεῖα ἐστίν. ἀλλὶ ἐπιθρμθλίτου παρ' αὐ
θρώποις παρ' τοσμὴ δθοῦσι διὰ αὐτοῦ δηλουμθνίων· ἡσυχίου πρ ε μθλίτην παιδιὰ μόνομα
χειτὴν ὀξῦ θθμ. διὰ τογλυκὺ τοὺς λόξεσ· ἐαὶ προσηνοῦς. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἐκολασθίαν· λίτος ἐστὶ ταὐτὸ δὲ δηλοῖ ταῦτα·
παρορμᾶ ἐαὶ προτρέπθι· ἐπιθρ ταῦ τὰ τὰ γλυκίαπὸ λόγια τοῦ θῦ· πῦ τόμα τοῦ δικαίου. ἐαὶ τὸ λαρυγγι· τοῦ τόμα
πτμθνὶ· διὰ τὴν μάθησιν. δηλαδὴ τὴν μελίτην. τοῦ λαρυγγι. διὰ τὴν ἐκατάθεσιν. τοῦτ' ἐστὶ τὴν θρῆσι ἀν· δικαίθ
ῶν. ῥαγὰρ ὁ τοῦ νόμου μίμοσ θρῆσ τὴσ ἀρθσιται. ἐαὶ τοῖς σάζουσιν οὐχὶ τοῖς τρόποις ἰδίαις· τοῦ ἀντοῦ
Ὁ μόγος μοι χάρ φόνος λίκλοστὴν. ἁμαι καὶ πᾶσ ἀρόδον ἀδικείας· αἰτοῦ θῦ θρόλαι ἀπαρθύουσι. φθόγον. τὸ φόν
δόλον ἐστὶ θμία ρισκὴν· παρ' τὰ δὴ ὁ φησὶ γὸ πᾶν λοσ
θρῖχι σθαι τὴν ὀργὴν τοῦ θῦ· ἐστὶ τοῖς ἐμοῖς τὴσ ἀπαθείας·

ὡριτένους

6 Εἰ τοῦ θρόπαισ θρόμαι σου γλρονίναι· ἐαὶ σωτὸσ θύρεσθαι
διὰ τὴν τήρισιμ τοῦ τὴν θρόμαι σου. δι αιρουσαὶ τὰ πρα
ισταῦ· ἐαὶ μὴ θμίσησα πᾶσ ἀρόδον ἀδικείας· ὁμόνομα αὐ
πάσιμ ἀλλ αἰ καὶ θμίσησαν· ἀθανασίου

Ὁ γὰρ τοῦ φωτὸς τοῦ θῦ ὀφθαλμὸς μόνος πρὸς πάντα τὸν. ὀρθὴν ἐαὶ ἀ
πρόσιτον. τὴν τῶν ὀρθίαν τῶν δικαίων τοῦ υἱοῦ· ὡριτένδς
ὅτι τις ἀγάπα τὸν λόγον τοῦ θῦ. καὶ χρὴ ταμ τὸ λόγο δὲ πᾶσ ἡ πρὸ
χειν· ὀσάκις δὲ πιθὴ· ἐαὶ ἐαν θθὶς ἀτομ μὴ μαν. ἀπαίρομ πρὸς
τὸ πρὸ παφθὴν τοῦ πόδα· οὕτως οὐ δὲ ὠώσεται πρὸς ἐσόμαι
ἀγάπη γὰρ τοῦ λύχνου· ἐαὶ χρὴ ταμ αὐτὸ δὲ δὲ· παρεδόξατο μὲν
τοῦ λύχνου· ἐαὶ πᾶσ θὺ μὲν αὐτὸ δοῖς δὲ, οὐ πᾶσ ἀλλ ἁμαρτὴ
σὲ αὐτοῖ. θὺ πᾶσ ἡ παράξει· ἐαὶ δὲ πᾶσ ἡ τὴν τῆσ ἁμαρτήματι αὐ
τοῦ. οὐ σκοπεῖ μέγα τοῦ λόγου· πῖοῦ θὴ τοῦ πόδα, τοῦ πο
δαλιδρόσ τὴσ ἐυχῆσ. οὕτως ἁμαρτάνδι τὴν ἀμαρτίαμ·
ὅτι ἀγάπα τοῦ λόγου· ἐαὶ οὐχρὴ ταμ αὐτὸ πᾶμ πᾶσχειν· οἱ ομ δὲ
γὰρ τοῖς ὑτογβγρίμηται· δὲ ἀθμὸσ τοῦ λόγου ἀπὸ τοῦ οἰ
ραμοῦ· δὲ ἁπασ τοῦ τοῦ ἀθανασίου μὴ μέμιμθνου διὰ μου
αὐτὴν ἀπθεῖ μου θρ ἑαυτὸ· τοῦ λύχνου ἐαὶ τὸ φῶσ· ἐαὶ οὐ
τως ἀφθὲς φωτὸσ· πολλοὶ γάρ εἰσι λύχνοι· ἐαὶ δὲ ἁπασ
τοῖς ἀχοῦσι τοῦ τὸ φθρὸν τὰ λύχνιον· λόγοσ θῦ λάβι· δὲ δὲ οἱ
μὴ ὠζωῆσ τοῦ δὲ μοὶ λαλοῦντος· θὺ πᾶσ τὶ οὖν ἐαὶ
ρὸσ ἁπασ παρ αλαμοῖ τὸσ τοῖς λόγοι· τοῦ θῦ· μεγάλοις τοῖς
μὲν τᾶμ ἡματα, δὲ τὲν λόγο· δὲ τὲ δὲ ἔργο· δὲ τὲ δὲ διδα
γμοῖ· χρὴ σόμεθα τοῦ λύχνου· θμῖν προσθὲν λίμεν· οὐδὲ γὰρ
λύχνον ἅψας· ἐαὶ λύχνον αὐτὸ σκεύη· ἐαὶ μετολίτα.

Λύχνοσ ἐστὶν ὁ λόγοσ τοῦ θῦ· οὗ παρθδὸξ ἀποτὶ· διὰ τοῦ παθ
τὶ ἀθυκεῖ πᾶσ θῶ. οὕτως οἷον ἄξιοσ ἐαὶ μόνοσ· ἐαὶ μὴ δὲ ὠώ τὸ
συνέκπεσθαι· φωσὶ δὲ ἐαὶ οἷς διὰ παμ τὸσ, φωσὶ δὲ ἀπὸσ ὑποκπεσθνήναι· ἐαὶ δὲ τὴν ἐσ τὴν ἐμαρτυρίου. λύχνοσ ἁπτῆται·
ἵνα οἱ λατρθύοντὸσ τῶ θῶ· ὑλέπωσι τὸν λύχνον· ἐαὶ τὰσ λατρίασ ἐαὐτῶν ὁδοῦσιν· φωτὶζόμθνοι· παντοῦ οὐ
τως ἐμ τὴν ἐσ τὴν ἐμαρτυρίου· τὴν δὲ κλησίαν λύχνοσ ἁπτῆται· ὁ λύχνοσ τοῦ σόματοσ ἐστὶμ ὁ ὀφθαλμὸσ· ὁ δὲ ὁρᾶ
τικὸσ ἐστὶμ ἀὴρ· ἐαὶ ὁ χωρητὸμ λόγον· οὗτοσ ὁ ὀφθαλμὸσ μὲν λάβῃ τὴν χῆρι τὰ πράξει· ἐαὶ ἡ χεὶρ μὲν λάβῃ τὸ ὁ
φθαλμὸ· χρεία μου οὐκ ἔχω· ἐαὶ ὁ οὖς λάβῃ τὴν χεῖρ· ὁ πολιτεύεται· ἐαὶ μετολίτα. Λύσον τὸν πρα μάτου
δέομαι· λύχνου μὲν τὸ πρὸ ποδῶν· φωτὸσ δὲ μὴ μέζωνοσ· οὐ πρὸσ ὅλασ τὰσ ἡμέρασ· ὅταμ γὰρ τρίσι τὸ δὲ τὸ
χρείαμ ἔχω παρὰ τοῖς πᾶσι· λύχνου. μεγάλου τὸ πόρρω ἐαὶ φωτὸσ πολλοῦ. διὰ τοῦ μου
Λύχνοσ ὁ νόμοσ ἐστὶ· τοῖς πρὸ τὴσ αἰχμαλωσίασ τοῦ λαοῦ· τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐν τοῖς· τοῦ ἀληθινοῦ φω
τὸσ, οὐ λύχνου οἵτινοσ· ἀλλὰ λίου φωσπέζοντοσ διὰ βίου· οἱ απρὸ διὸ ἐφθὴν λῆξ· ἀγγασάλησ τὴν λιμέρασ, ἐαὶ θὼ
λιμέραμ διαλιμόνωσ· ἀδρι παθμ ἀχρι· ἡσυχίου πρ ε λίτωσαν λύχνωσι χρῆσις. ὑμνιστὶ παραλαμπαίνεσθαι δι ὠθῦ· ἐαὶ
τὸσ ἐσόντασ τὴν διὰ τὴν σωχυσιμ· ἐαὶ τὸσ ἐσόντασ τὴσ ἁμαρτίασ, λίπαρούσας
πολιτείασ παρ δόξις θῦ· λύχνοσ λίμπὸ ὁ νόμοσ παραπθῦ δὲ δοῦ ῥῆται· πρὸσ κόπαθίμου ὑγρὸ φῶ· τοῖς πρὸσ αὐτὸμ
ὁδεύοντασ· οὕτως ἐαὶ φωσὶ ταῖς λιμέραις τρίσι γένηται· ταῖς πορβίαις δὲ λαδὴ ἐαὶ ταῖς πράξεσι· οὐκέ
τι λύχνου· ἀλλ οὐδὲ αἰμὶ δρομ· οἷον εἰ δὲ παρέσθι τὴσ δικαιοσύνησ, λίου πρὸσ δέχεσθαι:

(ϕ) μοσαι καὶ ἀπὸ τοῦ φυλάξασθαι
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου:
(ψ) ταπεινώθην ἕως σφόδρα ζῆσόν με
κατὰ τὸν λόγον σου:
(ω) ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον
δή κύριε· καὶ τὰ κρίματά σου
διδάξον με:
(ψα) ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσίν σου διὰ παντός
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην
(ψβ) παγίδα ἔθεντο οἱ ἁμαρτωλοί μοι
καὶ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην
(ψγ) κληρονομίαν ἐκτησάμην τὰ μαρτύριά σου
εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μού ἐστιν
(ψδ) ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου
εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τέλους:

(ϕ) μοσαι καὶ ἀπὸ τοῦ φυλάξασθαι
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου:
(ψ) ταπεινώθην ἕως σφόδρα ζῆσόν με
κατὰ τὸν λόγον σου:
(ω) ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον
δή κύριε· καὶ τὰ κρίματά σου
διδάξον με:
(ψα) ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσίν σου διὰ παντός
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην
(ψβ) παγίδα ἔθεντο οἱ ἁμαρτωλοί μοι
καὶ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην
(ψγ) κληρονομίαν ἐκτησάμην τὰ μαρτύριά σου
εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μού ἐστιν
(ψδ) ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου
εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τέλους:

πταράδασον ἁμαρτωλοὶ πολλὰς τοῖς δικαίοις· καὶ διαφόροις ῥάπτουσιν· οἷον τοὺς σοφοὺς αἱρετικοὺς γραπτὰς· καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ διωκτοῦ· οἱ παρ' αὐτὸ διαβιώσαντος· ἀλλοὺς δὲ πλανηθῆσαι· τοὺς δὲ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο τοὺς παράδοσον· ἁμαρτωλοὶ γένοιντο: ἀπολιναρίου ὡς αὐτοὶ θλιβόντας τοὺς ἁγίους χρόνους· ἵνα αὐτοὺς ταλαιπωρήσῃ· οὕτως ὁ διάβολος· καὶ οἱ τούτου ἄγγελοι τοὺς παράδοσον πταῦτα· πανηλιάσεται· καὶ ὁ λοιδορίας μόνος· μόνος δὲ τὴν παράδοσον· διὸ θλιβόμενοι πταρ' αὐτῶν· ὑπὸ πάντων ἐλεηθῶσιν· ἵνα μὴ ὑπὸ πάντων αὐτοὺς πλανηθῶσιν: τὸ δὲ ἐν τῷ

λογῷ· καὶ μαρτυρήσωσι διὰ λιθοβολίας· καὶ μὴ ἔχωσι χώραν ὑπομονῆς· τὸ ὄνομα τοῦ χῦ· ἐν οἷς τοῦ αὐθροάπου· ἀλλὰ μὴ χρι θανάτου· ἀφοπιζόμενος ἐν τῷ μαρτυρῆσαι πλιθολιθοβολίας· λίθοις αὐτὰ ῥιμβαρίζεται· ὅταν δὲ χριστιανὸς ληρονομῇ τὰ μαρτύρια τὰ ἀποδεδεγμένα· πολλαῖς ἐφόδοις οἱ λόγοι βίβλων τοῦ θῦ ἐν ὁ λόγος τοῦ αἰῶνος κληρονομεῖ· ἡσυχίου

Ὁσοι χαίροντες ταῖς τοῦ θῦ· καὶ τὴν διαίτασιν πταρ' αὐτῶν ἀναπαύονται· οὗτοι διαπαντὸς κληρονομοῦσιν αὐ τοῦ τὰ μαρτύρια· κληρονομοῦσι· καὶ μεριδαὰφ πταῦτα· τοῦ ἁγίου τοῦ θῦ· καὶ ὁ παῦρος αὐ πταῦθοσιν· ἐν αὐτοῖς δὲ φραιόμενοι· ·-·-·-

Α μὴ τὰ σὰ οὖν μου κατὰ τὸ λόγιον τὸν
καὶ ζήσομαι· καὶ μὴ κατα-
μὲν ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου·

Β ὁλόθησόν μοι· καὶ σωθήσομαι· καὶ
μελετήσω διὰ παντὸς
σου τὰ δικαιώματά σου·

Γ ξουδενώσασας πάντας τοὺς ἀπο-
στατοῦντας ἀπὸ τῶν προσταγμάτων σου ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα
αὐτῶν·

Π αρανομοῦντας ὅλον τὸν χαμαὶ παν-
τας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ
τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου·

Κ αθηλώσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κρι-
μάτων σου ἐφοβήθην·

πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλιγώθησαν ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐτα-
ραχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ
ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι· ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ δειλία
θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ· φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκάλυψέ με
σκότος· καὶ εἶπα τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡς περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ
καταπαύσω; ἰδοὺ ἐμακρύνθην φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ· προσεδεχό-
μην τὸν σωσάντα με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος· καὶ ἐβουλήθην
καταποντίσαι αὐτοὺς καὶ διαμερίσαι τὰς γλώσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀδικίαν καὶ
ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει· ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσουσιν αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη
αὐτῆς· καὶ ἀνομία ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἐνέδρα καὶ δόλος οὐκ ἐξέλιπεν ἀπὸ τῆς
πλατείας αὐτῆς· ὅτι εἰ ὄνειδος ἐποίησεν μοι ὁ ἐχθρός ἐμακρύνθη ἂν ἀπ' ἐμοῦ·
καὶ εἰ ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ· σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσό-
ψυχε ἡγεμών μου καὶ γνωστός μου· ὃς ἅμα ἐμοὶ ἐγλύκανας βρώματα· ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ θεοῦ περιεπατήσαμεν ἐν ὁμονοίᾳ· θάνατος ἐπελθέτω ἐπ' αὐτούς· καὶ κατα-
βήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
ἐγκάτοις αὐτῶν· ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ θεὸς ἐσώσεν με· ἑσπέρας
καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας ἀδολεσχήσω καὶ ἀδολεσχῶν ἐρῶ· καὶ εἰσακούσεται
τῆς φωνῆς μου· λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι·
καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· ὅτι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς
διαδοχαί· καὶ οὐ φοβοῦνται τὸν θεόν· ἐξέτεινεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνό-
σια αὐτοῦ· ἐμίανε τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεσκεδάσθησαν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ
προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐγγίσει αὐτοῖς ὡς
ὕδωρ κύκλῳ· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδολιοῦσαν τὰς ψυχάς μου· ἐπλήθυναν ἐπ' ἐμὲ
ἀσθενείας καὶ ἐπὶ τὰ τραύματά μου προσέθεντο· ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ προσώ-
που αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐγγίσει αὐτοῖς ὡς ὕδωρ κύ-
κλῳ· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδολιοῦσαν τὰς ψυχάς μου· ἐπλήθυναν ἐπ' ἐμὲ ἀσθε-
νείας καὶ ἐπὶ τὰ τραύματά μου προσέθεντο· ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ προσώπου
αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐγγίσει αὐτοῖς ὡς ὕδωρ κύκλῳ·
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδολιοῦσαν τὰς ψυχάς μου· ἐπλήθυναν ἐπ' ἐμὲ ἀσθενείας
καὶ ἐπὶ τὰ τραύματά μου προσέθεντο· ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ
καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐγγίσει αὐτοῖς ὡς ὕδωρ κύκλῳ· ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐδολιοῦσαν τὰς ψυχάς μου· ἐπλήθυναν ἐπ' ἐμὲ ἀσθενείας καὶ ἐπὶ
τὰ τραύματά μου προσέθεντο· ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ
τοῦ θυμοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐγγίσει αὐτοῖς ὡς ὕδωρ κύκλῳ· ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ἐδολιοῦσαν τὰς ψυχάς μου· ἐπλήθυναν ἐπ' ἐμὲ ἀσθενείας καὶ ἐπὶ τὰ τραύ-
ματά μου προσέθεντο· ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ
τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐγγίσει αὐτοῖς ὡς ὕδωρ κύκλῳ· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδολιοῦ-
σαν τὰς ψυχάς μου· ἐπλήθυναν ἐπ' ἐμὲ ἀσθενείας καὶ ἐπὶ τὰ τραύματά μου
προσέθεντο· ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ· ἐγγίσει αὐτοῖς ὡς ὕδωρ κύκλῳ· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδολιοῦσαν τὰς
ψυχάς μου· ἐπλήθυναν ἐπ' ἐμὲ ἀσθενείας καὶ ἐπὶ τὰ τραύματά μου προσέθε-
ντο· ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς καρδίας
αὐτοῦ· ἐγγίσει αὐτοῖς ὡς ὕδωρ κύκλῳ· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδολιοῦσαν τὰς ψυ-
χάς μου· ἐπλήθυναν ἐπ' ἐμὲ ἀσθενείας καὶ ἐπὶ τὰ τραύματά μου προσέθεντο·
ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ·
ἐγγίσει αὐτοῖς ὡς ὕδωρ κύκλῳ· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδολιοῦσαν τὰς ψυχάς μου·
ἐπλήθυναν ἐπ' ἐμὲ ἀσθενείας καὶ ἐπὶ τὰ τραύματά μου προσέθεντο· ἀπὸ τῆς
ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐγγίσει
αὐτοῖς ὡς ὕδωρ κύκλῳ· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδολιοῦσαν τὰς ψυχάς μου· ἐπλήθυ-
ναν ἐπ' ἐμὲ ἀσθενείας καὶ ἐπὶ τὰ τραύματά μου προσέθεντο· ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐγγίσει αὐτοῖς
ὡς ὕδωρ κύκλῳ· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδολιοῦσαν τὰς ψυχάς μου· ἐπλήθυναν ἐπ'
ἐμὲ ἀσθενείας καὶ ἐπὶ τὰ τραύματά μου προσέθεντο· ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ προ-
σώπου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐγγίσει αὐτοῖς ὡς ὕδωρ
κύκ

κθ΄

Ἔτι ποίησατε ἱερεῖα καὶ δικαιοσύνην καὶ ἐλπίζετε ἐπὶ κύριον.

Τίς ἐστιν ὁ λαὸς ὁ ἐκλεκτὸς καὶ ἡ κληρονομία ἣν ἐξελέξατο ὁ θεός; ἆρα μὴ τὸ Ἰσραὴλ τὸ κατὰ σάρκα; ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο τὸ ἀπειθὲς καὶ ἀντιλέγον καὶ τὸν θεὸν παροξύνον; ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως δικαιούμενον καὶ τὴν ἐπαγγελίαν κληρονομῆσον. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνο τὸ γένος ἐπὶ τῇ τῶν ἔργων ἐλπίδι ἐφρόνει καὶ τὸν νόμον ἐκτήσατο, τὸν δὲ νόμον ἐκτήσατο, ἵνα τὴν ἁμαρτίαν ἐπιδείξῃ, διὰ τοῦτο ἐκεῖνο μὲν ἀπεδοκιμάσθη, τὸ δὲ ἐκ πίστεως δικαιούμενον ἐκλεκτὸν ἐγένετο καὶ κληρονομίαν ἔλαβε τὴν ἐπαγγελίαν

Ὁ ραὶ ὁ τιμόμοι τταρ ατοῦ θῦ τοὺμό μον διδασίϲομ ται· ὁϲοι ϲθρ αὐ τοῦ δουλ θύ θιν αἱ ρο ὠν ται· ταὶϲ ἀλλ αϲ δὴ λαδὴ δου λθίαϲ ἀπὸ ταῖϲ αἰῶϲι οι· τούτοιϲ ἰϲαὶ ϲω ϲε πὶ ζθι· ἰϲαὶ γνω ϲόϲ ομ αι τῶ ν ἐαυτοῦ μαρ τυ ρί ων θῦ πίϲθι ϲιν· ὁ ϲθμὶ μόϲ ιον αἰ ρ αμ μ ο ϲίϲ θιν λί μαϲ ι· ἀλλ αϲ ἰϲαὶ γνω ϲόϲ ιϲ θιν· ταμόμι μαι· μὴ διδ ῶ ϲ ἡ γλω ϲ ῆ ϲ μ ου λε τὰ ϲόϲ ου, ἵ ἐκ αρ χ ὴν τὴν δι αἰ ρ οι αν· τοῦ το γαρ ἰϲαὶ μ ωνοι παὶ δϲ τ ω ὴ ϳ ου δαί ων παρ ὸ ϲ ι· ΔΙΑΤΟΥΤΟ ΟΥ ΔΙΔΟΣΤΟΥΣ ΤΗΣ ΑΜ αρ τί αϲ· δου λοϲ ἀπ ὸ τοῦ θῦ· ὁ γαρ δουλ θύ ων θὴ πάϲ ῃ πρ αξ ι ἰϲαὶ δι αι ρ ο ὴ ϲθι· ποιϲ ῶ ν πα ν τα· ϲ α τα τὸ ν λόγ ον αὐ τοῦ· οὗτοϲ λ ὀγ ί ϲ ῳ δου λ ό ϲ ου ὄ μ ὲ ὀγ ὸ· τοι οὗτοϲ οὐ κ ὸ προ φ ὴ τ ὴ ϲ· ἀπ ὸ τοι μ ι ϲθ ὸν λ αμ β ά ν ῃ· τὴ ϲ δουλ θί αϲ· τὸ ϲω θ ῆ ναι τι ϲο κ μ ὸ· ἄ τι γαρ ϲω ϲ ὸ ϲ ι ϲ· δι δο μ ὲ ν ὴ ἡ ἀ π ὸ· θῦ· ἡ ἀ π ὸ ἰϲ θ ι ται παρ ἀ τοῦ θ ῦ· ὰ ϲ θ ὲ ν ὴ ϲ αν ρο φ υ λ α τ ί ω· παῦ γαρ φ θ ι ϲο φ ί αϲ· ἰϲαὶ ϲω ϲ ὸ ϲ θ αϲ· ἰϲαὶ τὰ ὸ ζ ὴ ϲ· ποῦ ἀ γ αθ ὸ ν τὰ ἰχαρ ί ϲ μ α τα ν· ΤΟΝ ΔΕ ΤΟΝ ΛΙΝ τι τοῦ ἰϲαι ρ ὸ ϲ τ ο ύ τ ο ν οἱ ἡ ἐαυτοῦ ἰϲῶ· ποιϲ ῶ ν ἀπ ὸ τ α ὴ ν ἐθμ ῶ ν· Δι ὰ δϲ ι ί δ α ϲθ ν γαρ τὸ ν μ ό μ ο ν ὁ ἵ ἢ λ θ ι δι ὸ ϳ ο ϲ· οὐ τ ο ϲ γαρ ἦ ν ἰϲαι ρ ὸ ϲ ἀ υ τοῦ τ ὴ ϲ ἐϲ ι δ ὴ μ ί α ϲ· ὁ ϲ ο ν δι ϲ θ ί μ ο ι οὐ ἰϲ ὴ ϲ α ν Δι α ϲ ι ε δ α ϲ α ν τὸ ϲ τὸ ν μ ό μ ο ν· τοῦ θῦ· ὁ ϲ α ν ρο φ ὴ τ ὴ ϲ ο ὖ ν τ ι ν ῖ ἀ δ ω ν· φ ϲ ι ὸ ν π ὸ ρ ὶ τ ο ύ τ ο υ τ ο ῦ ἰϲαι ρ ο ῦ· ἰϲαὶ ἡ ϲ α ν ί α ϲ τ ι ϲ ο ϲ ὁ ἀ π ὸ τ ο λ ο ϲ δ ι η γ ῆ ϲ ι τ α ι· ἡ ϲ α ν ί α ϲ μ ὲ ν ἡ ϲ ὐ χ ά ϲ ῃ· ἰϲαι ρ ὸ ν δ ὲ ἐ ϲ τ ὸ ν ἰϲῶ· ἐ ϲ ὼ ἰϲ ο ι ϲ α ϲ ο ῦ· ἰϲαὶ δ ὴ ἡ ἱ μ ε ρ ά ϲ ῃ τ ὶ α ϲ ἐ μ ο ὴ θ ῆ ϲ α ν· ἰϲαὶ ὁ ἀ π ὸ τ ο λ ο ϲ δ ι η γ ῆ ϲ ι τ α ι· ἡ ϲ α ν ί α ϲ μ ὲ ν ἡ ϲ ὐ χ ά ϲ ῃ· ἰϲαι ρ ὸ ν δ ὲ ἐ ϲ τ ὸ ν ἰϲῶ· ἐ ϲ ὼ ἰϲ ο ι ϲ α ϲ ο ῦ· ἰϲαὶ δ ὴ ἡ ἱ μ ε ρ ά ϲ ῃ τ ὶ α ϲ ἐ μ ο ὴ θ ῆ ϲ α ν· ὁ τ ὲ ν ὴ ἐ θ μ ῶ ν· ἰϲαὶ ὁ ἀ π ὸ τ ο λ ο ϲ δ ι ὸ ν ῆ τ ο ν· δ ι ὸ ϲ θ ὲ μ ὲ ν ὸ ϲ ἐ ϲ τ ὶ φ έ ρ ῃ τ ι· ἰ δ ο ὺ μ ὼ ἰϲαὶ ρ ὸ ϲ δ ὲ τ ὸ ν προ ϲ δ ὲ χ θ ὴ ν α ι· ἰ δ ο ὺ μ ὼ ν ἡ μ ι ϲ ὺ ἰϲῶ· ὁ τ ὲ ν ἰϲαι ρ ὸ ϲ γ ὰ ρ μ ὲ τ ὰ τ ο ῦ ποι ἡ ϲ α ι τ ὸ ἰϲῶ· δι α ϲ ι ε δ α ϲ θ ὴ ν α ι τ ὸ ν μ ό μ ο ν ἐ π ὶ τ ο ῦ ἰϲαι ρ ο ῦ τ ο ύ τ ο υ· ἰϲαὶ ὁ ἀ π ὸ τ ο λ ο ϲ δ ι η γ ῆ ϲ ι τ α ι· ΗΣΑΙΑΣ

Δ ι α ϲ ι ε δ α ζ ο ι ϲι τὸ ν μ ό μ ο ν· ὁ ἱ μ ὲ ν γ ὰ ρ τ α ρ α μ ο μ ί α ν τ α ρ α δ ι α φ ό ρ ο ι ϲ· δ ὶ ϲ ἰϲαὶ τ α π ο λ λ ὰ ϲ θ ρ η γ α ζ ό μ ε θ ν ο ι· ἰϲαὶ τ α π α ρ ὰ τ α ὶ ϲ δ ι α π ο λ ε χ ο μ δ ὶ· θ α ν τ ο ὺ ϳ ἰϲ α ϲ ι ε ῖ α ϲ θ ρ ε θ ί ζ ο μ τ ο ϲ· ὁ τ α ν γ ὰ ρ ἀ ρ χ ο ν τ ο ϲ· ὁ ὐ τ ο ι μ α λ ὶ ϲ α τ ὰ τ ὸ ν λ α ὸ ν τ ῶ ν χ α ὶ ρ ο ι ϲ ι ν ὁ ἱ δ ι δ α ϲ κ ε ἰ α λ ο ι· τ ό τ ε τ ο ί ν ω ν χ ρ ὴ δ ι α ι ε ῖ ν ἀ ο ρ α β ῶ ϲ· ἰϲαὶ τ ὸ ν ἑ α υ τ ο ῦ τ ι μ α ι ό ν ρ υ θ μ ί ζ ε ι ν· μ ὴ ἀ π ο υ δ ὶ ὸ ϲ ὅ τ ι ϲ ὺ δ υ ϲ θ ύ μ η τ ο ϲ· ἀ λ ὰ θ α ρ ὸ ϲ θ ῶ ϲ ὁ ἱ ϲ τ ὶ α ρ ὸ ϲ ν τ ὰ λ ὴ μ ε β ρ ὰ ν λ· τ ὴ ν λ ὴ ϲ τ ὶ μ ε ν ὴ ν τ ῶ ν ἐ ρ γ α ϲ τ ῶ ν ἀ ρ· τ ο ῦ τ ο γ ὰ ρ ἰϲαὶ μ ω ν ὸ ι π α ὶ δ ὸ ϲ τ ο ὴ ϳ ο υ δ α ί ω ν π α ρ ὸ ϲ ι· ΔΙΑΤΟΥΤΟ ΟΥ ΔΙΔΟΣΤΟΥΣ ΤΗΣ ἈΜ αρ τί αϲ· δου λοϲ ἀπ ὸ τοῦ θῦ· ὁ γ ὰ ρ δουλ θύ ων θὴ πάϲ ῃ πρ αξ ι ἰϲαὶ δι αι ρ ο ὴ ϲθι· ποιϲ ῶ ν πα ν τα· ϲ α τα τὸ ν λόγ ον αὐ τοῦ· οὗτοϲ λ ὀγ ί ϲ ῳ δου λ ό ϲ ου ὄ μ ὲ ὀγ ὸ· τοι οὗτοϲ οὐ κ ὸ προ φ ὴ τ ὴ ϲ· ἀπ ὸ τοι μ ι ϲθ ὸν λ αμ β ά ν ῃ· τὴ ϲ δουλ θί αϲ· τὸ ϲω θ ῆ ναι τι ϲο κ μ ὸ· ἄ τι γαρ ϲω ϲ ὸ ϲ ι ϲ· δι δο μ ὲ ν ὴ ἡ ἀ π ὸ· θῦ· ἡ ἀ π ὸ ἰϲ θ ι ται παρ ἀ τοῦ θ ῦ· ὰ ϲ θ ὲ ν ὴ ϲ αν ρο φ υ λ α τ ί ω· παῦ γαρ φ θ ι ϲο φ ί αϲ· ἰϲαὶ ϲω ϲ ὸ ϲ θ αϲ· ἰϲαὶ τὰ ὸ ζ ὴ ϲ· ποῦ ἀ γ αθ ὸ ν τὰ ἰχαρ ί ϲ μ α τα ν· ΤΟΝ ΔΕ ΤΟΝ ΛΙΝ τι τοῦ ἰϲαι ρ ὸ ϲ τ ο ύ τ ο ν οἱ ἡ ἐαυτοῦ ἰϲῶ· ποιϲ ῶ ν ἀπ ὸ τ α ὴ ν ἐθμ ῶ ν· Δι ὰ δϲ ι ί δ α ϲθ ν γαρ τὸ ν μ ό μ ο ν ὁ ἵ ἢ λ θ ι δι ὸ ϳ ο ϲ· οὐ τ ο ϲ γαρ ἦ ν ἰϲαι ρ ὸ ϲ ἀ υ τοῦ τ ὴ ϲ ἐϲ ι δ ὴ μ ί α ϲ· ὁ ϲ ο ν δι ϲ θ ί μ ο ι οὐ ἰϲ ὴ ϲ α ν Δι α ϲ ι ε δ α ϲ α ν τὸ ϲ τὸ ν μ ό μ ο ν· τοῦ θῦ· ὁ ϲ α ν ρο φ ὴ τ ὴ ϲ ο ὖ ν τ ι ν ῖ ἀ δ ω ν· φ ϲ ι ὸ ν π ὸ ρ ὶ τ ο ύ τ ο υ τ ο ῦ ἰϲαι ρ ο ῦ· ἰϲαὶ ἡ ϲ α ν ί α ϲ τ ι ϲ ο ϲ

ἡ τα ρα ὁ τὴν γρα φὴ σι σ. καὶ ἡ δι ὰ παρ αχὴ παρ αδηλ ομένη δι δασκ αλί α· τοῦ λόγ ου σου φω τι δι καὶ σω τι πι δί μη πί ους· τὰ δὲ μαρ τύρ ια σου θαυ μαστά· καὶ δι ε πλή χθ ησ αν πλή ρη θι κό τας τὸ δο χεῖ ον τῆς ὁ μιλ ί ας τοῦ ἁγ ί ου πν ὸς· ἀν α πεφ άσ ας· ἵν α καὶ ὁ αὐ θρ ὼ πος τὰ ρ μα τοῦ πν ὸς ἀν οί ξ ας· τὸ παρ ασ ὺν θε ῖον πῦ ρ ἀν α βλύ ζ ον τῶν ἀδ ελ φῶν· πρ ὸς ἀλ λή λ ους ἐκ φ αν τι κῶς ἐν ἀγ ά πῃ ἀν οί γ ον τὸ στό μ α σου καὶ πλ ή ρ ες αὐ τό· καὶ τοὺς ἐκ παρ αγ ω γῆς ἐφ ελ κ ομέ νους δι σὶ αὐ τοῦ τὸ παρ ασ ὺν πῦ λ· ἵν α εἰς αὐ τὰ μαρ τύ ρι α σου τὰ θαυ μαστ ὰ ἀπ ο λι ν α ρ ί ου πι στ ὸν ποι ήσ ωμ αι· καὶ τοῦ λόγ ου σου τοῦ φω τὸς μο νο ι κ τ ή σ ομ αι· δι ὰ τοῦ σοῦ πν ὸς· τὴν τοῦ τ ου δι λή φ θ ησ ι καὶ κ τ ή σ ασ θ αι· δι αὶ

ΤΗΝ ΠΑΡΟΥCΙΑΝ ΕΩΙ ΠΡΟΘΕΙ ΤΟΥ ΙCΥ ΘΕΑCΑCΘΑΙ· ΑΥΤΟC ΓΑΡ ΕCΤΙΝ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ ΠΡΟ ΕΥCΕΒΙΟΝ ΤΗΝ ΔΟΥΤΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟ· ΕΩΙ ΛΑΜΠΤΗΡΙ ΔΟΞΗΙ ΠΟΘΩΝ· ΑΥΞΗΟΙ ΠΤΕΡΥΓΙΑ ΤΗΝ· ΤΟ ΠΡΙ ΦΑCΚΩΝ· ΤΟ ΠΡΟCΩΠΟΝ ΠΟΥ CΟΥ ΙCΘΙ ΕΩΙ ΦΑΙΝΟΥ· Ο ΠΤΕΡΙΔΩΝ ΠΟΤΕ ΙΩΡΑΝ· ΑΥΤΟC ΓΑΡ ΠΤΕΡΙ ΘΕΑΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΝ· Ο ΘΩΡΑΙCΩC ΘΜΙ· ΘΩΡΑΙCΕΙ ΤΟΥ ΠΡΑΥ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΝ ΠΑΧΥ ΤΕΡΟΝ ΛΙΘΙΑΝ ΓΡΑΥ ΦΛΙ· ΠΤΕΡΙ ΤΟΥ ΘΥ ΔΙΑ ΛΑΓΗΝ· ΤΗΙ ΦΥCΕΙ ΤΟΟΙΝ ΑΥ ΘΡΑΠΤΟΜΕΝ ΜΕΤΡΟΥCΑ ΤΟΙCΙ ΛΟΓΟΥC· ΤΟΙ ΓΑΡ ΟΥΝ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΠΡΟCΩΠΟΥ ΤΗΝ ΕΩΦΑΝΕΙΑΝ ΜΕΤΡΟΥCΑ ΤΟΙCΙ ΛΟΓΟΙC· ΗΙCΥΧΙΟΝ ΠΡΕ ΤΗΝ ΠΡΟCΩΠΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟ ΟΙΟΝ· ΕΩΘΕΙ ΔΗΛΟΙ Ο ΘΩΡΑΙCΩC ΤΟΝ ΥΙΟΝ· ΤΟΥ ΠΡΟ ΘΩΡΑΙCΕΝ· ΟΥΤΟC ΗΜΙΝ ΕΩΙ ΦΑΝΗ ΒΙCΙ· ΕΔΙΔΑΞΕ ΤΟΥ ΘΥ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ· Ο ΜΟΝΟΝ ΔΙΚ ΘΕΜΕΝΟC· ΑΛΛΑ ΚΑΙ CΑΥΤΟ ΦΙCΑC· ΠΡΟCΕΤΑΥΤΑΙC ΑΥΤΟΥ ΘΑΥΜΑCΑΙ ΔΥΝΑΜΕΘΑ·

ΔΘΔΝΔCΙΟΝ ΤΗΝ Η ΘΑΝ ΔΙΑ ΘΗΚΗCΙΝ ΦΗCΙΝ· ΔΗΛΟ· ΔΟΘΗΝΑΙ ΟΙC ΘΕΟ· ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ· ΤΟΙC ΕΩΙ ΤΗC ΓΛΩC ΕΝ ΤΟ ΜΑΘΕΙΝ ΑΥΤΟ ΖΩΗΝ· ΤΟ ΘΕΛΕΙΝ ΠΟΙC ΠΕΡΙ ΠΑΤΕΙΝ· ΜΗ ΙC ΑΤΑΞΑΡΙCΑ ΑΛΛΑΙC ΑΤΑΠΗΝΑ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΝ ΟΙ ΗΜΕΤΕΡΟΙ ΟΦΘΑΛ ΜΟΙ· ΔΗΛΕΞΟΔΟΙC ΙΔΙΑΙCΙΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΑCΘΗ· ΤΑΡ ΘΥΡΑΙ· ΚΑΙ ΑΥΛΑΙ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΑ· ΩΝ ΑΝ ΤΑΧΑΤΗΚΟΤΑ· ΤΟΙΜΒΛΕΠΟΝΤΟC ΑΥΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΙC· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΝ ΟΙCΥΙCΤΟ ΦΑΝΤΟΩΝ ΤΑΓΜΟΙ ΑΥ ΘΡΩΠΟΙ ΤΟΙC ΕΙΔΩΘΡΙ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΟΦΘΑΛ ΜΟΙC ΕΝ ΤΟΙC ΕΤΕΡΟΙC ΤΟΥ ΘΥ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ· ΟΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΝ ΕΦΥΛΑΞΑΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΟΥ ΟΡΘΙ· ΜΟΝΟΝ ΤΟΙC ΗΜΕΤΕΡΟΙC Ο ΦΘΑΛΜΟΙC ΕΘΗΚΑCΙ ΠΡΟC ΑΛΛΗΝ ΤΟΙC ΙΔΙΟΙC ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑC· ΑΛΛΟΥΤΕΡΟΝ ΟΜΟΝΟΟΥΤΟΥ ΤΟΝ ΠΑΡΑΝΟΜΟΝ ΤΑΟ· ΠΕΡΙ ΑΥ ΘΡΩΠΟΥC ΠΕΙΝΑC· ΠΑΙΔΕΥCΕΩC· ΟΥ ΧΑΙΡΕΙ ΜΕΝΑΙC· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΔΙΚΑΙΟCΥΝΑΙ· ΚΑΤΑ ΠΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ· ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗΝ ΕΙCΗΓΟΥΜΕΝΟC· ΑΧΡΙ ΜΕ ΡΗΟΜΟΥ ΤΗΧΙΟC ΚΑΙ ΠΥΛΑΙΟC· ΑΡΜΟΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΜΥΘΟΛΟΓΟΝ· ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΙCΤΟΝ ΝΟΜΙΖΕCΘΑΙ· ΤΟΥΤΟΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟC ΟΠΩC ΠΕΡΙ ΜΗΔΕΝΟC ΑΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΥ· ΚΑΙ ΗΜΑC ΑΓΑΠΗCΟΜΕΝ· ΜΗΔΕ ΔΟΞΩΜΕΝ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥC ΤΟΥC ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΑC· ΜΗΔΕ ΔΟΚΟΥΝΤΑC ΤΟΥC ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΥ ΤΟΥ ΠΥΡΟC ΧΟΝΙΑC ΘΟΛΟΥC ΑΜΒΛΥΝΕΙΝ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙ ΜΕΝΟC ΟΠΩC ΠΕΡΙ

ἀπολιναρίου

δικαιοσύνη· ἵνα γὰρ δίκαιος εἶ μὴ πολλαπλασιασθῇς, εἷς δίκαιος εἶ.

Ἡ δικαιοσύνη σου οὐκ ἐστὶν ὁμοία τῇ παρ' ἀνθρώποις· οὐδὲ γὰρ ἡ δικαιοσύνη αὐτῶν ἐστιν ὁμοία ἀλλήλοις· ἄλλος γὰρ ἄλλου δικαιότερος, καὶ οὐδεὶς ἀναμάρτητος· ἡ δὲ σὴ δικαιοσύνη ἐστὶν ἀλήθεια· ἀλήθεια δὲ ἐστὶν ἡ μὴ ἐναντία τῷ ὄντι λεγομένη· ἐναντία δὲ τῷ ὄντι ἐστὶν ἡ ψευδής· ψευδὴς δὲ πᾶς ἄνθρωπος· ἀλήθεια δὲ μόνος ὁ θεός· ἡ ἄρα δικαιοσύνη σου ἀλήθεια ἐστίν.

ὡριγένους

Ἡ δικαιοσύνη σου οὐκ ἐστὶν ὁμοία ταῖς παρ' ἀνθρώποις δικαιοσύναις· ἡ μὲν γὰρ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη ἐστὶν ἡ τοῖς ἐριζομένοις πρὸς τὰ ἡμίσεα πλειόνων οὐ δίδοσθαι τὸ δίκαιον· ἡ δὲ σὴ

ιζ καὶ τὸ ῥητὸν ἡμᾶς οἰκοδομῆσαι τὸ· καὶ ἡ αὐλὴ ἀφ' ἑαυτῆς τὸ μυρίπνουν. τοῦτον δέχου τὸν μύρον οὐ πρὸ ἐμοῦ τὴν ὥραν ἐλθόντα· ἵνα δι' ὑστέρου σοι προσέλθω. ἀλλ' ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, προλαμβάνω τὰ ἡμέρας· ἵνα μὴ ὀψὲ δυσχεράνῃς ὅσοι δοῖ τυχεῖν· τῆς τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς δι' ἐμὲ τυχεῖν μου αὐτὸ λέγοντος· καὶ πρὸ τοῦ δεῖπνον ζητεῖν πάλιν ἐπιθήλασαν· πρὸ τοῦ τὰ ἀναπαύσεως· ἐν δὲ τῇ ἀναπαύσει πανταχοῦ πεζεύειν· οὐ θέμις μᾶλλον δὲ αὐτὸν πρέπει τὸν ἀναπαυόμενον καὶ μὴ κινούμενον· ἐν τοῖς σωματικοῖς νοεῖν ὁρᾶσθαι· ἑαυτὸν ἐκδιδόναι σημαίνει· τῆς δόξης σβεσθῆναι· θέαν μαστοὺς δὲ αὐτοῦ καταπίπτειν· τὰ τῆς μητρὸς τέκνα λέγειν· καὶ προφθάνειν δὲ αὐτὸν πρέπει μᾶλλον τοῦτο· ὅτι πῦς ἐστὶν ἐκεῖνος ἐκεῖ ἦσθ· τὸ προφθάσαι δὲ ἀναβαίνοντα ὑπὲρ τὸν ὄρθρον τῷ φρονήματι· τὸ γὰρ δι' ἐμοῦ πρᾶξαι τοῦτο· ἵνα μὴ ἐπὶ τοῦ ὄρθρου καὶ ἐκεῖ ἐκεῖ ἦσθ· ἡ δὲ ὥρα τῆς μυρεψικῆς ἐχθροτέρα· πρὸς πάσας τὰς ἐπιθυμίας ἐκείνης ἔχουσα· μᾶλλον δὲ πάσας τὰς πράξεις αὐτῆς· καιρὸν παραλαμβάνει ἀπρόσκοπον· ἀλλ' ὁ προφήτης φησὶν προφθάσαι· τοῦ τάξιν προλαβεῖν καὶ ποιῆσαι· ἵνα μὴ ἐκεῖνος προλαβὼν ἐκείνην ἀπολέσῃ· οὐ προσεδέξατο· ἵνα μὴ ἐκείνην ἀπολέσῃ· ἐλπίσασι ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῦ θεοῦ τοῦ λόγου τοῦτο· ὅτι ἐνθυμοῦμαι αὐτοῦ· ἵνα μὴ ἐπιλάθωμαι αὐτοῦ· ὅτι πάσσοφον αὐτὸν ὁ πιστὸς ὁμολογεῖ·

τὸν ἄρτον ✝ Ὀδὴ ὡριγένους εἰς τὸν ἄρτον

τοῦ θεοῦ ἐστὶ καὶ οἰκουμένου
ἐλευθέρου ἐστὶ τὸ μύρον
ῥιπὴ ἐστὶ σοῦ λόγου· καὶ ἡ
τοῦ ὀρθροῦ αὐτοῦ· τοῦ δὲ
ἀγίου πνεύματος ἀπόλλυται
φωτὸς προφθάνοντος
τοῖς ὀφθαλμοῖς δίλλα
δὲ προαιτᾶν τοῖς τοῦ
κέκτηται· καὶ μέλῃ
τοῦ θεοῦ σωμπαρρησιάζεται
λόγων· διεδύμησαν μᾶλλον τοῦ κόσμου χαίρει τυχεῖν· ἵνα τί σὺ
τοσῶν οἴδην· ἐὰν τὴν τῶν καταφθάσωσιν· ὡριγένους
ἐχθροὶ μεθόδους πολλὰς· πρὸς ζωοποιήσεις καὶ τοῖς ἀφ'
ἑαυτοῖς τῆς ζωῆς· καταπρίσασθαι ζωοποιήσει με·
τοῦ δὲ τοῦ ✝ οὐγὰρ θαρρῶ καταξιῶν ἡμῶν πρᾶξιν θ
παιδοισθῆσόσθαι· τοῦ δὲ τοῦ ✝ τοῦ τάξιν ὠσθαι συγ
κρίνειν περὶ τοῦ ζῆσαι με· ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ
✝ οὐδὲ γὰρ τὸ δικαίου· μὴ ἀμείψασθαι θάνατον
λόμενος· ὡριγένους Διδασκόμεθα ἀπὸ
τοῦ λόγου μένου θεὸν εἶναι
τὸ πάσχειν καταδικάσαι
τοῦ δικαίου· ὅσον δὲ
ζῆν· διὰ τοῦτο δικαίου τοῦ
δικαίου· τοσοῦτον μᾶλ
κρατεῖται τοῦ νόμου
τοῦ θεοῦ· ὅσον δὲ ἀπὸ τοῦ
νόμου· μαστρωύεται· καὶ
ἀπὸ τῆς ζωῆς· ὅτι αὐτὴ
ἐστὶ ζωὴ ἡμῶν· ΗΣΥΧΙΟΥ
ἐχθροὶ ἡμῶν τὰ ἀληθινῶν
καὶ διώκοντας· τοὺς
δαίμονας· ἢ καὶ τοὺς
παρθενεύοντας ἔργου
μένους· ἐχόμεθα· οὐ τοι

Πρὸ ἐκφθάσαι ἐν ἀσρίᾳ σε καὶ ἐκ ἐκ ἐρλ
ξαθίαις τοῦ λόγου σου ἐωλήλπικα·

Πρὸ ἐκφθάσαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς
ὄρθρον τοῦ μελέτᾳν τὰ λόγιά σου·

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ κρίμα
σου ζῆσόν με·

Προσέγγισον οἱ καταδιώκοντά
με ἀνόμως ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου
σου ἐμακρύνθησαν·

Ἐγγὺς εἶ σύ κε· καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί
σου ἀλήθεια·

προσεύχεσθαι ἐστὶν ἐν τῷ ἀναπαύεσθαι· ἐν τῷ ἀναπαύεσθαι ἐστὶν ἐν τῷ μὴ κινεῖσθαι· ἐν τῷ μὴ κινεῖσθαι ἐστὶν ἐν τῷ μὴ ἁμαρτάνειν· ἐν τῷ μὴ ἁμαρτάνειν ἐστὶν ἐν τῷ ἀγαπᾶν τὸν θεόν· ἐν τῷ ἀγαπᾶν τὸν θεόν ἐστὶν ἐν τῷ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον· ἐν τῷ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ἐστὶν ἐν τῷ ἀγαπᾶν τὸν ἐχθρόν· ἐν τῷ ἀγαπᾶν τὸν ἐχθρόν ἐστὶν ἐν τῷ ἀγαπᾶν τὸν ἐχθρὸν ἐν τῷ ἀγαπᾶν τὸν ἐχθρόν·

ἡγγάσισμου ἀρχὴ θεμ ἀρχαμενίου· τοῦ θεοσεβοῦς. ἐλλήνου θεμ. ἀπὸ τοῦ σοι μαρτυρίου· σωβρονοῦμεν γὰρ ἀπὸ τοῦ
μεγαλικεῖα τὰ μαρτύρια· καὶ τοῖς μάρτυρας· καὶ τὰ παραδιδόμενα· οὕτως ἐφ᾽ οἷς τιχόμεν καὶ λιτομεν τιχόμεν·
ἐαν τὴν γνῶσιν· καὶ δηλοῖ ὅτι τὰ μαρτύρια· διὰ τοῦ αἱ σὰρκα βλημένοι εἰσας· διὰ δὲ θεμ λιόσθαι τὰ μαρτύρι
αν· οὐδὲ ἀπὸ τὸ βλήθη διὰ τὸ θεμελιοῦσθαι· ἀλλ᾽ ἀπὸ τὸ θεμελιοῦ μόνον· καὶ ἐαν τι κοδομούμενον· τὸ δὲ ἐαν τι κοδομῆ
προτάγματα· διὰ τὸ λαὸν δικαιώματα καὶ κρίματα· σοφίαν γνῶσιν· καὶ οὕτως ἀπὸ τὰ τῶν οἰκοδομῶν· διὰ
πάσης ἀγαθοῖς θρόνοις, λόγοις σοφίας, ἐαν τι μὴ γνῶσιν· ἀπὸ μιᾶς ἀβαὶ μεταστὴν θεμελίωσιν τὸ θῆ· ὅλη τὸ ἑαυτοῦ
οἰκοδόμημα τὸ βλίον· ἀπὸ τοῦ θεοικῆσαι θὲ αὐτῷ· τοῦ θῦ· καὶ θρόνῳ θρονιάσαι: διὰ τὸ μοι
ἐθεμελίωθη τὰ μαρτύρια τοῦ θῦ· ὡς μὴ δεῖ ἀδικῶν ἀσθαι ζῆσαι· τί ἀν ἀπρόφαται αὐτὰ· ὁ γὰρ σοῦ λόγος σοφία
καὶ γνῶσιν τυγχάνων· θεμέλιος αὐτοῖς ἐναρχον· διὸ καὶ παρεστᾶς· τὸ ἀεὶ ἀταμάχητον· καὶ ἀεὶ ἀθαίρετον
αὐτοῖς ὄφλη· οἱ λόγοι μου οἰμὴ παρελεύσονται· καὶ ὁ οὐράνιος· καὶ ἡ γῆ παρέρχονται· ἀπόλιναρίου
προφοῖς ἀδικοῦντας αὐτοὺς ἀμύνασθαι ἀπὸ τῶν ἀθῦ ἀζίων· καὶ τῶν διωκόντων· διὰ μὴ ποιήσασθαι· τοῦτο δὲ ἐοικεν·
τοῖς αἱρετικοῖς· τοῖς θεομισοῦσι· προσοῖς ἐναντίοις ἀπὸ τοῦ
παοικάτω· αὐτοὺς οὓς ἡ διαφθορὰ μεθ᾽ ἁμαρτιῶν ἀπὸ ἀδικίας ἀμέμπτους
ἀπὸ τοῦ λύτρωσαι μὲ· ἀπὸ λας· ἀρχὴ τοῦ σοῦ μεθ᾽ ἡσυχίαν· πρὸ
τάξις σωμάτων· τὴν πρὸς ἀνθρώπους οἰκειότητα· διὰ τοῦ
καὶ λύτρωσαι· ἵνα φθορᾶς· καὶ τὸ ταπεινοῦν
λιμὸν ἐλεοῦσι θεοῦ· ὡριγένους

καλβίου προφήτης τοῦ θῦ· οὓς ἐν τῷ πυρασμοῖς γενομένους· καὶ μιμικῆσαι· καὶ πρὸς καλβίνα αὐτοῦ τοῦ ὁ
φθαλμοῖς θεωροῦσι· ἐαν τοῦ πνεύματος ἐκβῆναι· καλοῦς καὶ μιμικῆσαι· ἀκριβῶς θρονιδίου ἡσθαι· πυρὰ πρόσωπον πῦρ
ραζόμενος· λέγει τοῦ θῦ· ἵνα δικαίων ταπεινώσωσιν μου· τοῦ
τον τὸν τρόπον· οὓς ἐν τῷ μαρτυρίου τὸ γενέσθαι· καὶ
ταπεινῶσθαι διὰ ἀφόρους ἀκίνητος· καὶ μαχίζομενος· παρ᾽ αὐτὸν· χλευαζόμενος· καὶ καταδικαζόμενος· ἐν βίῳ γὰρ λαβόντες καθ
ὑπερβολὴ μαρτύρου τοῦ θῦ· ἐν μαρτυρῆ· ἐν ἐπομένῃ· ἵνα δικαίων
ταπεινώσωσιν μου καὶ ὀξέλοιμαι· ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ
πτλαθόμην: ἡσυχίου πρξ

Μακάριον ἐν ὁδῷ τοῦ θῦ· ταπεινοῦσθαι φησὶν γὰρ ἀκο
ωσ· ταπεινόθητε ἐν ὁδῷ τοῦ κῦ· καὶ ὑπὸ ἐν τῷ μάς· ὅταν
τοίνυν οὕτως ταπεινῶσθε μεν· καὶ ὑπὸ δαιμόνων ἐαν
ωσιν θλίβεσθε μεν· καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων μισούντων τας ἀρι
τας πολεμεῖσθε μεν· ἐχόμενοι τοῦ θῦ ἐν καιροῦ μόνον· μὴ
γονῇ ἵνα τοῦ νόμου αὐτοῦ μὴ ἐαν λαθώμεθα· μὴ ἐν δὲ ἀπο
καὶ μῶμεν· ἐν ταῖς θλίψεσιν· τοῦ ἐν τοῦ

ριθμῶν αἱ προφοῖς ἐχθροῖς ἀνθρώποις· τοῖς ἀφ᾽ ὧν οὐ δίμφα
νῶς πολεμοῦνται· καὶ λυτρωθῶμεν· μόνος γὰρ ἐν τῷ
θῦ· ὁ ἐν ἀπρόσωπλυτρούμενος· καὶ οὐθαμᾶτον μόνον ἡ
μᾶς· ἀπαλλάσσων· οὐ ἀπὸ λοῖς· καὶ ἐν ἐργοῖς ἰδιαι
μονίας· ἀλλὰ καὶ ζωὴν παρέχων· διὰ τοῦτο αὐτοῖς λόγοις·
ἀπολιναρίου
διὰ τὸ διαθήκην γράψαι γὰρ ἰδιοῦ οἰμαι ἐρωῶντος· ἐαν
τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· οὐ γὰρ ἡ σὰρξ ἀφ᾽ ἑαυτῆς ἡμᾶς·
ἀλλ᾽ ἡμῖς· φθειρόμενοι τὴν σωτηρίαν· ἡ λυθρωτὸς τοῦ ἀν
θρώπου· ἡ σωτηρία· πρὸ ἡ αἰτία· ζωὴ ἡ καὶ σώσαι τὸ
ἀπολωλός· μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλοῖς ἡ σωτηρία· πρὸ
καὶ τίαν· ὁ πτᾶλη καὶ ὁματαῦ σου ὄξεζήτησαν· διὸ τί σοῦν τὰ δικαιώματα τοῦ θῦ· οὐκ ἐκζητεῖ τοῦτου μακρὰν θ᾽
αἰρὴ σία· ἀθανασίου ἡσυχίου ἐπλοπεῖκτησαν ἡμᾶς οἱ ἄρχοντες τοῦ· τοῦ αἰῶνος τοῦτου·
ἡσυχίου Οὐκ ἀρ᾽ ἀπαὶ τῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ πόρρω τῆς τοῦ θῦ σωτηρίας· πωχαίνουσιν· ἀλλὰ σοι οὐκ ἐκζητοῦ
σιν· τοῦ θῦ τὰ δικαιώματα· ὄξωκεῖται τοῖς· φάρμακα λίαιεῖν· διὰ σωτηρίαν· ἀφορμᾶς· διὰ συμβάσεις· ἀπὸ τροπῆν
ποιῆτραυμάτων· καὶ ἀπαλλάξιν δυνάμεται: τοῦ ἐν τοῦ σου τὸ πλῆθος τοῖς οἰκτιρμοῖς
τοῦ θῦ· τὸ ἀριθμεῖν· ἵ δι᾽ αμοῦ δίσθαι δυνάσται· ὅτι τοῖς κακοῖς ἐκεῖνοις ἡμῶν ἀμαρτάνοντας· αὐτοὶ κα
θεῖς αἰῶνα παρ᾽ αἰκαλεῖ· τοῖς ὑλασφημοῦντας· οὐ σιόδ᾽ πουθεῖ· τοῖς ἑαυτοῖς ἀπόγνωσιν τάσ· αὐτοὶ σοῦ
καὶ ἀπογνῶσιν ἀπολινάριον ἐλθοσ᾽ ἀνθρώπου· ἐαν τοῖς πλησίον αὐτοῦ· θλίψοσ᾽ δίκευ
ρίου· ἐαν πᾶσαν θρίκα· καὶ πᾶν υδῆ καὶ ὁ τα τος δι᾽ ἃ καὶ οἱ κλιῆ σηγκερίσθαι ἀνθρώπων· οὐ ταρὸ ἡμῶν ἀκριβῆ κρί
σιν τοῦ θῦ· θλίου δὲ ἑαυτὰ αὐτὸ τὸ δῆ καιον· αὐτοῦ δὲ οἱ σὶν ἑαυτοῖς γενέσθαι· ἐλεοῦ θῦ γίνεται· τί γὰρ τὸ σοῦ ἀξιον πεποίηκεν
αἰῶνίου μακαριότητος· καὶ μᾶσ᾽ λείας οὐρανῶν καὶ μετολίτα· οὐδὲν ἀκριτος ποιεῖ θῦ· ἀλλὰ κατὰ τὰ
κρίματα αὐτοῦ ζῶον ποιεῖ· οἱ οἱ κτιρμοὶ δὲ σοῦ λοι· πολλοῦ οἱ ὄντος ποιεῖσοῦ γίνονται:

σϑ

τὸ πλῆϑος ἀχθροὶς ὁρατοῖς. καὶ ἀοράτοις αἱρίτηται. οἱ μὲν οἰδιάφοροι. καὶ αἱ ϑλίψεις διάφοροι. οἱ μὲν γὰρ φιλίαν ὑ
ποκρινόμενοι. τὰ σὰ λόγια ἐσϑίουσιν. οἱ δὲ ϑλιβόμενοι ἀχθηδόνας ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. οἱ δὲ ϑλίβοντες ἐπὶ φθόνου
σιν. ἀλλ' ἡμεῖς ἐπὶ τοῖς μαρτυρίοις τοῦ ϑῦ. μὴ διακλίνωμεν. ἵν' οἱ μὲν ἡμῖν διάφοροι ϑλίψεσιν.
δεδίδιμοι ὦσιν ϑλίβοντες δὲ ἡμᾶς καὶ πλείονα δίδωσιν τοῦ ϑῦ: ἀπολιναρίου χρήσιμος ἀπὸ παραπτώ
τοις ἀπολαύσωσι. ἵν' ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ ϑῦ ἡμῶν χαίρωσιν. καὶ ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς
ἀγάλλωνται. ἵνα δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀπαγϑόμενοι. πάντα τὸν οἰκεῖον τὸν ϑῦ
σεβώμεϑα. ἵν' ἀχθόμενοι διωχθήσονται. καὶ διωχθήσονται ἵνα στεφανωθῶσιν. ἐπὶ τοῖς
προσόδοις αὐτοῦτο. καὶ ἐσϑίουσι τὰ σὰ λόγια. ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς. ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις
πρότερον πεσώμεϑα. μὴ οὐκ ἔσϑουσιν. ἀλλὰ διωγμοὶ ἀεὶ τοῖς διὰ καιοσύνην. ὀχλοι ϑλίψεις μάχαι. ἔσχατοι ϑάνα
τοι. αἱ δὲ ἄμεσοι αἱ ἀπὸ τῆς διαβολῆς. διὰ σίκους δὲ διὰ σοὶ κίδιον. διὰ γῆς. μάχης. ἔσχατος ϑάνατος
λοιδορίας ἀπάτης. ἡ μὲν ἁμαρτία σφόδρα μέγα. διὰ ξύρων πολλῶν. διὰ αὐτοῦ τοῦ ἁμαρτήματος. ἐὰν γὰρ μὴ ἀφορισϑῶμεν
ἵνα ὁμολογήσωμεν τῷ ϑῷ. διὰ τῆς σωφροσύνης καὶ τοῦ λοιποῦ πόνου ἀρίστου. ἀρ' οὐ λοιπὸν ϑεὸς γίνομαι. ὡς ὥσπερ γὰρ
ἐγὼ μαρτυρῶ, οὕτως λέγω. ὡς σὺ ϑεὸς εἶ
ϑελήσεις ἀφορμὰς δῶ. οὕτως ἔσῃ τοσαῦτα ταλαι
πού ϑῦ. ὁ ϑάλασσα διώκεται ἀπὸ δένδρων ἀμύσσω
νται. ἀπὸ τῆς ϑέσεως. καὶ οὐ μὴ λειανϑῇ. οὐδὲ μὴ ἐγερϑῇ πρὸς ἀπομά
χους. οὐδὲ μὴ ἀπολέσῃ. ὁ ϑεὸς διώκεται. οὐ λαβὴν ὁ ϑεὸς ἁμαρ
τυρίαν. ἐσϑίουσι δὲ ἀοράτους δένδρων ἀμύσσωνται. ἐσϑίουσι τὰ σὰ λόγια. ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
τοῦ ϑῦ. ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις

ἐχθιμεν ἰσαὶ τοῖ ἰδιον τοῦ λαοῦ ὁ λόγος· ὁ πιμαθὼν ἰσαὶ ἰσαταφθόγον. ἐσὸ τοῦ σαοῦ λιοισόμενος· φόμαο τοῦ προσῆ· ὁ
πιδέχετο· ἀμὼν ασθαι· δι λίς θι δὸ· ἰσαὶ δι αρ οἰσ οιγον· ὁ τι τοῦ γὰρ χον πι σοὴ πτολ δμι ον· οὐ ἰσ ἐμι ἐ πτέρ ασσ· ἀμ λ αυ δὶσ
απαλ άγ δσθαι· μὴ οὐχὶ φόμαο θῦ φρουρουμ δνοισ· ἰσαὶ μ ε πολί τα Οὐ φόμαο δ δμόνον τὴν ἐ σαα ισο λὼν τὴν
τὴ δδι σαὶ μ ε ιαα οτ ρ αν· λὶ τοοὶ λόγ ων τὴ ρ ησ ιν· λὶ δ' χαρ αμ ομ ὲ ν ὴ: ὡ ρι γ έ νο υ ς
ἐν τοῦ προ φθρομ ὲ νοο ν· δι λιμμ α τ ον ἀ τὶ τὴ γραφ ὴ· ἰσαὶ τὸ δι ρ ιμ ὲ νὸν δν ταὺ θαρ λ ηπ ὺ· παρ ὰ τοοὶ μὴ ἐ σ ται σα
μ ὲ νοο ν· μὴ τε ποὶ α προ φ ά σθι· μὴ τ δοοὶ α δ ων αμ ὲ δι λ ελ άλ η ται· ταὐ α ὶ α λόγ α τοῦ γ γραφ οὶ ν· ὁ ρ αὶ σ γὰρ φ ὶ σ ιν τοῦ
προ φ ὴ τ ην ἀ ισ ο λουθ οὼ ν τα τὸ πάθ ο σ· ποὶ α ἰ σ ι σ α ον δν α γ θρ ό ποισ· δ δι λί α γ ἀμ φ ι λ η φ θ έ ι α ἀ πὸ τοοὶ λόγ ου
οῦ φ ὶ σ ιν δ ί μ α τοῦ θῦ· πῶ σ οὼ ἀ πο λο γ ησ ό μ εθα λ ιμ δ ὶ σ· πτρ ὶ τ ὴ σ δν α γ θρ ὼ π ι ν ο υ
α σ· α ἰ σ ουσ τ δ ρ οὶ δ γ ι α λ οὼ ν τ ὰ σ· τ ούτ οισ· δ λλ ην δ σ δ ὶ σ ιν· ἰ ἢ· αὐ τοὶ σ· πτ δ ὶ σ ο μ εν·
μ ό τ ητ ο σ· τ οοὶ λόγ οο ν α ὐ τ οὸ ν πτ αρ αὐ τ οὶ σ· τ οὶ γ αρ οὼ ν θυ ρ οο μ ὲ ν πτ αρ ά δ λ ο ξ ον λόγ ον· ἀ σ ι σ ὶ ητ δ ό ν τ ὸ λ οι δ ορ ον· ἀ λλ
τ οοὶ πτ δλ α σ λ οι δ ορ ο ῦ μ ὲ ν· ἀ λλ ὶ δ φ οὶ σ ἁ μ αρ τ α μ ὲ ν· α ὐ τ οὶ δ α ὐ τ οὶ σ λ οι δ ορ ο ῦ μ ὲ ν· ὁ ῤ α τ οο σ τ οὸ λόγ οο· τ οὸ φ δι σ τ ὰ·
φ δι σ τ ὸ ν γ αρ ὶ λ οι δ ο ρ ί α ν· δ ῦ ρ ε χ ρ ὶ σ α σθ αι δι σ· δ δ ὸ ν ὁ δ λ λ ην· ἰ σ αὶ π α λ ὶ ν τ ὸ ν θ μ ὸ ν ἰ σ αὶ τ ὴ ν π τ ι σ ρ ί α ν· α ὐ α ι σ ι
μ ὴ τ έ ὸ ν· ἀ λ λ α ι σ α τ ὰ τ ὴ σ δ ῦ ρ ε μ ὶ ν ὴ δ ω π α φ θ ί α σ· χ ρ ὴ σ α μ ὲ ν ο σ· τ οὶ σ τ οι ο ύ τ οισ· π α ρ α δ δ ί γ μ α σ ι ν· π ρ ὸ σ δι ς δί ν οισ
δ ί π οι μ α ὶ ν· ἄ ῤ α σ δ ὶ μ μ ο γ α λ ὴ ἁ ρ ι τ ὴ δ ά ὶ τ ο ῦ λ δ γ ο ν τ ο σ, ἄ ρ χ ο ν τ ο σ ἰ σ α τ φ δ λ ί ω ξ α ὶ μ ὲ δ ω ρ α ι α ὶ ν· ἰ σ α ὶ ἀ π ὸ τ οοὶ λόγ ο
σ ου ἐ δ δι λ ί α σ ι ν ὴ ἰ ω α ρ δ ί α μ ο υ· ἰ σ α ὶ μ α λ ι σ α τ ο ῦ π ο λ ο γ δ σ θ ω ἰ σ α ὶ ἀ ν φ ρ ό π ο υ· δ ι σ μ α ρ τ ύ ρ ι ο ν ἰ ι ε ἰ σ λ ι μ δ ν ί ο υ· δ ι ω χ θ ὴ ν
τ ο σ ἰ σ α ὸ τ οοὶ ν α ρ χ ὸ ν τ ο ν τ ο ῦ α ἰ ὼ ν ο σ τ ο ύ τ ο υ· ἰ σ α ὶ τ οοὶ ν δ ξ ο υ σ ι ο ὸ ν τ οοὶ ν δ ι ε ι χ ε ι ρ ι σ μ δ ν ο ν τ ὴ ν τ ι δ ρ ί χ ο ο ι ὸ ν ἰ σ α ὶ θ α μ λ
τ ο υ α ὐ ὼ ν ἰ ε ρ ί σ ι ν· δ ι δ δ μ ο ι τ ὸ ν μ α ρ τ υ ρ ο ὼ ν τ α ν· υ λ ί π ο ρ ν η λ
τ ὰ π ο ι ι ε ί λ α τ ο ὸ ν ι α σ α ρ ι α θ ι ρ ί ὼ ν ο ῤ γ α ν α· ἰ σ α ὶ μ ι δ δ ι λ ι ὼ ν
τ α δ ὼ ι τ ο ύ τ ο ι σ· ἀ λ λ α μ δ μ ι μ ι λ μ δ ν ο ν τ ο ῦ ι ε ρ ι τ ι ρ ί ο υ τ ο ύ θ ῦ·
ἰ σ α ὶ δ δ ι λ ε ι ὼ ν ι τ α δ ι ε ἰ ν ο· ἰ σ α ὶ ὁ λ ο ν γ ι μ ό μ ε ν ο ν τ ὴ σ α ὐ α ζ ω
γ ρ α φ ὴ σ θ ω σ α ὐ τ ο ῦ· ἰ σ α ὶ τ οοὶ ν ἀ π ο ι ι ε ι μ δ ν ὼ ν δ ι ς δ ι σ τ ι ω
λ α σ θ ω ν· τ ὸ ἀ ῤ μ ὴ σ ι θ θ ὼ· δ ι α τ ο ῦ τ ο φ ὶ σ ι ν· ἀ ῤ χ ὸ ν τ ο σ
ἰ σ α τ φ δ λ ί ω ξ α ὐ μ ὲ δ ω ρ α ὐ· ο ὐ χ ὼ σ λ ι τ ὴ ν ο ὐ χ ὼ σ φ ὶ σ ι ν λ ι
τ ὴ ν· ο ὐ χ ω σ φ ο ν ι ε ί α ν· ο ὐ δ δ ὼ σ α λ λ ὸ τ ι τ οοὶ α τ ὸ τ οοὶ ν τ δ ῦ τ ο ι σ
ἰ σ ὸ τ α ν· ἀ λ λ ὶ δ υ δ ι δ λ ὶ σ· σ φ σ δ ύ ω σ τ οοὶ ν θ ῦ τ οοὶ ὁ λ ο ν· δ λ ν μ ι ο υ ρ γ ὸ ν
ἐ π δ ὶ π δ α ί σ θ υ ἰ σ α ν· δ ι ὰ τ ὸ ὁ μ ο ν α· τ ο ῦ μ ο ν ο γ δ ν ι ο ὺ σ ο ν· δ ι α τ ο ύ τ ο
δ λ ι ώ ἰ σ ο μ α ι· ἰ σ α ὶ δ ι ω ι σ ό μ ε ν ο σ δ δ ι λ ι ὼ· ο ὐ λ ι α π α υ τ οοὶ ν ο ὐ δ ὲ α ν
τ ὸ τ οοὶ ν π τ ρ ο σ φ θ ρ ο μ δ ν ὼ ν· ἰ σ α α ω τ οοὶ ν· ἀ λ λ α δ ι α τ ὴ ν π τ ρ ο
τ ο υ σ ο ὺ σ λ ό γ ο υ σ· δ δ ι λ ί α ν· ἀ σ ἰ σ ὶ ητ δ ό ν τ ο ὼ ῦ τ ὴ ν δ δ ι λ ί α ν
τ ὴ ν ἀ π ὸ τ οοὶ ν λ ό γ ο ν τ οὸ θ ῦ· ἰ ῤ α π ο σ φ ο μ ὲ ν α ἀ π ὸ τ οοὶ ν ἀ
μ α ρ τ ὴ μ α τ ο ῤ ν· ἰ σ α ὶ μ ά λ ι σ α τ ὴ σ φ ο υ μ ὲ ρ α σ ἁ μ α ρ τ ί α σ· τ ο ῦ
ἀ ῤ ῤ ὴ σ α σθ αι τ οοὶ ν ἰ σ α β ῤ ὶ μ οοὶ ν ἀ π ὸ θ α μ ο ὶ τ α ν· ο ὗ τ ο σ ὁ τ α ὺ
τ α δ ὶ π τ οοὶ ν· ἀ λ λ ὶ ἀ δ οὶ σ τ οὶ σ λ ό γ ο ι σ τ ο ῦ θ ῦ· δ ι δ ά ν μ ο ν

Ἀ ρ χ ο μ τ ά σ ἰ σ α τ φ δ λ ί ω ξ α ὐ μ ὲ δ ω ρ θ
α ὐ· ἰ σ α ὶ ἀ π ὸ τ οοὶ ν λ ό γ ο ο μ ο υ σ ο ῦ θ
δ δ ι λ ί α σ θ ῦ λ ὶ κ α ῤ δ ί α μ ο υ:
Ἀ γ α λ λ ι ά σ ο μ α ι ὁ γ ὼ ἐ ω ὶ τ α λ ό γ ι α ύ
σ ου· ὼ σ ὸ θ ῦ ῤ ί σ ἰ σ ω ν σ ἰ σ ῦ λ α π τ ο λ λ ά·
Ἀ δ ι κ ί α ῤ θ μ ί σ η σ α ν ἰ σ α ὶ θ ω δ θ λ υ
ξ α μ ὲ ν ω ν· τ οὸ ν δ δ ν ὸ μ ο ν σ ο ῦ· λ ὶ
γ α τ τ ὴ σ α ν:

ιι Ἀ ρ χ ο μ τ ά σ ἰ σ α τ φ δ λ ί ω ξ α ὐ μ ὲ δ ω ρ θ α ὐ· ἰ σ α ὶ ἀ π ὸ τ οοὶ ν λ ό γ ο ο μ ο υ σ ο ῦ θ δ δ ι λ ί α σ θ ῦ λ ὶ κ α ῤ δ ί α μ ο υ: Ἀ γ α λ λ ι ά σ ο μ α ι ὁ γ ὼ ἐ ω ὶ τ α λ ό γ ι α ύ σ ο ῦ· ὼ σ ὸ θ ῦ ῤ ί σ ἰ σ ω ν σ ἰ σ ῦ λ α π τ ο λ λ ά· Ἀ δ ι κ ί α ῤ θ μ ί σ η σ α ν ἰ σ α ὶ θ ω δ θ λ υ ξ α μ ὲ ν ω ν. τ οὸ ν δ δ ν ὸ μ ο ν σ ο ῦ. λ ὶ γ α τ τ ὴ σ α ν:

ὁ σ α σ ω ν λ ὶ γ α θ ῦ λ ά φ υ ρ α ν· ο ὐ κ α ὶ ῳ ὐ τ ο σ ὶ λ ὺ φ ρ α ῳ θ ὴ ν· ὼ σ τ ο ἰ α σ ο ὶ σ· ἐ ω α γ ά λ λ ο μ α ι ῳ ὸ μ ο ι σ· ἡ ε ν χ ί ο ν
ἐ ἰ σ ὸ τ α σ ο ἐ π τ δ ὶ δ λ ὶ ἐ ῳ ὶ τ ο ὶ σ λ ό γ ο ι σ τ ο ῦ θ ῦ, τ ο ὶ σ ὁ χ θ ρ ο ὶ σ· τ ο ὶ σ λ ὶ μ ῆ θ ρ ο ι σ σ ι σ υ λ ι ύ ο μ ε ῤ· κ α ὶ μ α ῤ θ α ύ ο μ ε ν. π τ ο ὸ σ δ λ θ ὶ α ῤ ῤ
γ ὶ ζ θ ι ῤ τ ο ῤ δ ι α ὶ ο λ ο ῤ· ὼ σ α ὐ τ ῤ λ ὶ π ο ῤ ν η λ ὸ η τ ὶ σ· ὁ τ ι λ ο ύ ῤ ι σ ο σ· τ ὴ ν α ἰ μ α ῤ π ί α ν· δ ι α μ ῆ α ῤ ο ί α σ ἐ α ῤ ῤ ύ ῆ σ α ν ἐ ω ὶ τ α λ ὸ ὰ· τ α ὶ τ ο ῦ γ ό μ ο υ φ α ῤ λ ί σ θ α ι· δ ι δ α ί ζ ε ι δ δ ι κ α ὶ λ ὶ τ ο ῦ σ ῤ σ ὰ π ὸ φ α σ ι σ· ο ὐ δ δ ι ὸ δ ὼ
ῤ α τ α ι δ ε ω σ ὶ κ υ ῤ ί ο ι σ· δ λ ο υ λ ε ύ δ ι ῤ· κ α ὶ π α ὸ ζ λ ὸ· ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ ὅ π τ α ῤ ὸ λ ο ῤ τ ο ὺ ῳ ὶ ο ῤ α ὐ τ ο ῦ· ὁ δ λ ί κ α ὶ ὸ σ φ ὼ
τ ι ζ ὸ μ ε ν ο σ· θ ῤ λ ὶ μ ῤ ῤ ὰ ὸ ζ τ α ι π ε λ ε ί α ν· ο ἰ μ α ὸ σ λ α ῳ ο υ μ ε ν ὶ λ ὶ ἐ ω ὸ ῤ υ ἰ σ τ ὸ σ· κ α ὶ ἀ ἰ ῤ ῤ ε ὶ τ ο ῤ θ ῦ ὲ α ὰ ὶ σ ι σ· ὺ ω ῤ ῤ ι κ ὸ σ ῤ ὸ μ ο σ σ ῤ γ ῤ
γ ο ῤ ω σ ὸ· τ ο ῦ ἀ ῤ ῳ ο ἰ κ ὸ χ ῤ ῤ λ ὶ σ ε ἰ ῤ α ι· τ ο ῦ θ ῤ ὲ ξ λ ὶ μ ῤ ῤ ὰ ὶ σ· γ ῤ ῤ ο μ ε ν ὶ τ ο υ ἰ κ ὸ σ μ ο ν· ὁ ν τ θ ὶ κ α ὶ θ ῤ τ ὸ π α ῤ α λ θ ὶ σ ῳ ο τ ο ῦ θ ῦ· γ ῤ γ ο ῤ λ ὶ
μ ε ν τ ὸ σ· π ο ι ὶ τ ὴ σ δ λ ὶ μ ι ο ῤ γ ὶ α σ· κ α ὶ π ῤ ο ῤ ο ὶ α σ· τ ὸ ν λ ό γ ο ῤ· θ ῤ ῳ ῤ λ ὶ σ α σ ὸ χ ο μ ο λ ο γ ὶ τ α ι· ἐ ω ὶ τ α ὶ ῤ ὶ μ α τ α· τ ὴ σ δ ὶ κ α ι
ο σ ὼ ν ὶ σ ο· τ ο ῦ θ ῤ· ι ε α φ α ὶ ῤ ὶ μ α τ α· θ ὶ ῤ α ὐ τ ο ῤ π ο ι ι ῤ ὶ λ ὼ ν· δ λ ὶ μ ι ο ῤ γ ὶ α ῤ κ α ὶ π ῤ ό ῤ ο ι α ῤ δ χ θ ῤ·

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ιι

Δι η λ ί α τ ῤ ὶ λ ὶ δ δ ι λ ί α ῤ· λ ὶ μ ὲ ῤ ὰ λ ό γ ο σ π τ ῤ ὶ τ ὸ θ ῤ μ ι κ ὸ ῤ· μ ῤ ό σ τ ὴ σ ῤ υ χ ὴ σ· κ α τ α β ῤ ο μ ε ν ὴ λ ὶ δ δ λ ο γ ι σ τ ὶ κ ὴ π τ ῤ ὶ τ ὼ ν ἰ σ α ῤ δ ί α ῤ
σ ω ι τ α μ β ῤ ὶ κ ὴ· κ α ὶ τ ὴ ὼ ν π ό ῤ ι σ ῤ ο ὐ ἰ σ α ῤ ὺ λ ό τ ο ῤ· ἰ σ α ὶ τ α χ α ῤ
λ ὶ α ὶ τ ὴ τ οοὶ θ ῤ ὶ σ α φ ό ῤ ι σ ο τ ῤ υ χ α ῤ ὺ θ ι λ ὶ δ ὼ σ α τ α ι: ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ἐ π τ δ ὶ δ λ ὶ π ο λ δ μ ί σ η ῤ μ ῤ ῤ ι μ ό ῤ υ σ σ θ δ ι α π ε ο ὲ τ ο ν· δ ι ῤ ε σ ὸ π τ ο ν·
ἰ σ α ὶ τ α ῤ σ ι ύ λ α ο ν τ ὴ ὼ ν μ ῤ ὶ μ ῆ μ ὼ ν π α ῤ ὴ γ α θ ῤ· λ δ γ ι δ θ ῤ ὁ τ ι
π α ύ τ α σ δ ὶ α ῤ δ ὶ λ ε ῤ ὲ ι ε ὶ ῤ ο ι σ· ἰ σ α ὶ σ ι ε ύ λ υ σ α σ π λ δ ὶ τ ῤ λ
ὁ σ α σ ω ν λ ὶ γ α θ ῤ λ ά φ υ ῤ α ν· ο ὐ ἰ σ α ῤ ο ὶ τ α σ ὶ λ ὺ φ ῤ α ῤ θ ὴ ν· ὼ σ τ ο ἰ α σ ο ὶ σ· ἐ ω α γ ά λ λ ο μ α ι ῳ ὸ μ ο ι σ· ἡ ε ν χ ί ο ν
ἐ ἰ σ ὸ τ α σ ο ἐ π τ δ ὶ δ λ ὶ ἐ ῳ ὶ τ ο ὶ σ λ ό γ ο ι σ τ ο ῦ θ ῦ, τ ο ὶ σ ὁ χ θ ρ ο ὶ σ· τ ο ὶ σ λ ὶ μ ῆ θ ρ ο ι σ σ ι σ υ λ ι ύ ο μ ε ῤ· ἰ σ α ὶ μ α ῤ θ α ύ ο μ ε ν. π τ ο ὸ σ δ λ θ ὶ α ῤ ῤ
γ ὶ ζ θ ι ῤ τ ο ῤ δ ι α ὶ ο λ ο ῤ· ὼ σ α ὐ τ ῤ λ ὶ π ο ῤ ν η λ ὸ η τ ὶ σ· ὁ τ ι λ ο ύ ῤ ι σ ο σ· τ ὴ ν α ἰ μ α ῤ π ί α ν· δ ι α μ ῆ α ῤ ο ί α σ ἐ α ῤ ῤ ύ ῆ σ α ν ἐ ω ὶ τ α λ ὸ ὰ· τ α ὶ τ ο ῦ γ ό μ ο υ φ α ῤ λ ί σ θ α ι· δ ι δ α ί ζ ε ι δ δ ι κ α ὶ λ ὶ τ ο ῦ σ ῤ σ ὰ π ὸ φ α σ ι σ· ο ὐ δ δ ι ὸ δ ὼ
ῤ α τ α ι δ ε ω σ ὶ κ υ ῤ ί ο ι σ· δ λ ο υ λ ε ύ δ ι ῤ· κ α ὶ π α ὸ ζ λ ὸ· ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ ὅ π τ α ῤ ὸ λ ο ῤ τ ο ὺ ῳ ὶ ο ῤ α ὐ τ ο ῦ· ὁ δ λ ί κ α ὶ ὸ σ φ ὼ
τ ι ζ ὸ μ ε ν ο σ· θ ῤ λ ὶ μ ῤ ῤ ὰ ὸ ζ τ α ι π ε λ ε ί α ν· ο ἰ μ α ὸ σ λ α ῳ ο υ μ ε ν ὶ λ ὶ ἐ ω ὸ ῤ υ ἰ σ τ ὸ σ· κ α ὶ ἀ ἰ ῤ ῤ ε ὶ τ ο ῤ θ ῦ ὲ α ὰ ὶ σ ι σ· ὺ ω ῤ ῤ ι κ ὸ σ ῤ ὸ μ ο σ σ ῤ γ ῤ
γ ο ῤ ω σ ὸ· τ ο ῦ ἀ ῤ ῳ ο ἰ κ ὸ χ ῤ ῤ λ ὶ σ ε ἰ ῤ α ι· τ ο ῦ θ ῤ ὲ ξ λ ὶ μ ῤ ῤ ὰ ὶ σ· γ ῤ ῤ ο μ ε ν ὶ τ ο υ ἰ κ ὸ σ μ ο ν· ὁ ν τ θ ὶ κ α ὶ θ ῤ τ ὸ π α ῤ α λ θ ὶ σ ῳ ο τ ο ῦ θ ῦ· γ ῤ γ ο ῤ λ ὶ
μ ε ν τ ὸ σ· π ο ι ὶ τ ὴ σ δ λ ὶ μ ι ο ῤ γ ὶ α σ· κ α ὶ π ῤ ο ῤ ο ὶ α σ· τ ὸ ν λ ό γ ο ῤ· θ ῤ ῳ ῤ λ ὶ σ α σ ὸ χ ο μ ο λ ο γ ὶ τ α ι· ἐ ω ὶ τ α ὶ ῤ ὶ μ α τ α· τ ὴ σ δ ὶ κ α ι
ο σ ὼ ν ὶ σ ο· τ ο ῦ θ ῤ· ι ε α φ α ὶ ῤ ὶ μ α τ α· θ ὶ ῤ α ὐ τ ο ῤ π ο ι ι ῤ ὶ λ ὼ ν· δ λ ὶ μ ι ο ῤ γ ὶ α ῤ κ α ὶ π ῤ ό ῤ ο ι α ῤ δ χ θ ῤ·

ΗΣΥΧΙΟΥ

Χ λ η θ ὼ σ τ δ ὶ α ῤ τ ὴ τ ο ῦ ῳ ό μ ο υ· τ ὸ μ ὶ σ ο σ τ δ ὸ ἀ δ ι κ ί α σ σ ω τ ὲ ζ ε υ ι κ τ α ι· ὼ σ ῤ χ ῤ ὶ τ ο ὺ θ δ λ ὸ ν τ α ῳ ὸ μ ο ν· ἀ ῤ α π α ῤ· ἀ δ ι κ ε ῖ
α ῤ υ δ δ ν ύ ῤ σ θ α ι· ο ὶ τ ὼ σ γ α ῤ δ ὶ μ ῆ ι κ α λ ὰ· τ α ὶ τ ο ῦ ῳ ό μ ο υ φ α ῤ λ ί σ θ α ι· δ ι δ α ί ζ ε ι δ δ ι κ α ὶ λ ὶ τ ο ῦ σ ῤ σ ὰ π ὸ φ α σ ι σ· ο ὐ δ δ ι ὸ δ ὼ
μ α τ α ι δ ε ω σ ὶ κ υ ῤ ί ο ι σ· δ λ ο υ λ ε ύ δ ι ῤ· κ α ὶ π α ὸ ζ λ ὸ· ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ ὅ π τ α ῤ ὸ λ ο ῤ τ ο ὺ ῳ ὶ ο ῤ α ὐ τ ο ῦ· ὁ δ λ ί κ α ὶ ὸ σ φ ὼ
τ ι ζ ὸ μ ε ν ο σ· θ ῤ λ ὶ μ ῤ ῤ ὰ ὸ ζ τ α ι π ε λ ε ί α ν· ο ἰ μ α ὸ σ λ α ῳ ο υ μ ε ν ὶ λ ὶ ἐ ω ὸ ῤ υ ἰ σ τ ὸ σ· κ α ὶ ἀ ἰ ῤ ῤ ε ὶ τ ο ῤ θ ῦ ὲ α ὰ ὶ σ ι σ· ὺ ω ῤ ῤ ι κ ὸ σ ῤ ὸ μ ο σ σ ῤ γ ῤ
γ ο ῤ ω σ ὸ· τ ο ῦ ἀ ῤ ῳ ο ἰ κ ὸ χ ῤ ῤ λ ὶ σ ε ἰ ῤ α ι· τ ο ῦ θ ῤ ὲ ξ λ ὶ μ ῤ ῤ ὰ ὶ σ· γ ῤ ῤ ο μ ε ν ὶ τ ο υ ἰ κ ὸ σ μ ο ν· ὁ ν τ θ ὶ κ α ὶ θ ῤ τ ὸ π α ῤ α λ θ ὶ σ ῳ ο τ ο ῦ θ ῦ· γ ῤ γ ο ῤ λ ὶ
μ ε ν τ ὸ σ· π ο ι ὶ τ ὴ σ δ λ ὶ μ ι ο ῤ γ ὶ α σ· κ α ὶ π ῤ ο ῤ ο ὶ α σ· τ ὸ ν λ ό γ ο ῤ· θ ῤ ῳ ῤ λ ὶ σ α σ ὸ χ ο μ ο λ ο γ ὶ τ α ι· ἐ ω ὶ τ α ὶ ῤ ὶ μ α τ α· τ ὴ σ δ ὶ κ α ι
ο σ ὼ ν ὶ σ ο· τ ο ῦ θ ῤ· ι ε α φ α ὶ ῤ ὶ μ α τ α· θ ὶ ῤ α ὐ τ ο ῤ π ο ι ι ῤ ὶ λ ὼ ν· δ λ ὶ μ ι ο ῤ γ ὶ α ῤ κ α ὶ π ῤ ό ῤ ο ι α ῤ δ χ θ ῤ·

Θ ταῖς τῆς ἡμέρας ὧν ὅσας οἱ
πτ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου·
Θι ρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν
νόμον σου. καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
σκάνδαλον·
Πρ οσδόκιμόν με ποίησον τὸ σωτήριόν σου κύ· καὶ
τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα ἐγώ·
Θ φύλαξ ἐν ἐμοὶ ψυχή μου τὰ μαρτύρια
σου· καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ
σφόδρα·

ποιήσεις καὶ οὕτως ἔσται ἡ ἡσυχία σου· ὡς πρὸς ἡλίου δύναμιν ἀγάμενος τὴν ἰσότητα· καταπολέμησον ὄρθριζε πρὸς τὸν κύριόν μου πρόσεχε θεῷ· καὶ ὁ θεός μου πρόσεχε ὄρθριζε· τὸν πρωὶ τοῦ αὐγάσματος ἡμέρου· ἵνα τί ἔσται ἀσύνετος ἡμέρας· καταὶ τὴν πρώτην ὥραν· ὡς ἀνθρώπου φιλοψυχίων θυσίαν· πρόσεχε τῷ θεῷ τοῦ δικαίου ἔργου· καὶ καταλείπων τρίτην ὡς σαίπους τοῦ τρίτου· καὶ πάλιν καταλείπων ἕκτην τῶν τοιούτων καταλείπων ἐνάτην ὥραν τοῦ πέμπτου· καταλείπων δωδεκάτην τὴν τοῦ δικαίου· ἵνα τί ἔσται ἀσύνετος ἡμέρας ἀπωθεῖσθαι· ἵνα τί ἔσται ἀσύνετος ἡμέρας ἀπωθεῖσθαι· καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἡ ἡμέρα ὡς ὅσας· σεγήρογιεντ ἡ καισαρειαν τὸ τριλιγειραμμι·
τηριορι ἡ ἰσως οὐ προσλίκειν ὀθνεῖον· ὡς σωματικὸς μόνον λιμοῖ ὁ φθόλογος τοῦ αἰῶνος τοῦ θῦ· καὶ οὐκ ἔστιν πᾶσι τῆς ἡμέρας ὥρας καταπολλῶν αὐτόν· τὸ γὰρ σωματικὸς αἰῶνος τοῦ πολλαχῶς· παραμυθίοις· σὺν ἡθάς λέγεσθαι· καὶ φάσιν καὶ ἡμῶν ὅτι ὡς θαμὸν λέγειν· χιλιαχῶς καὶ μυριαχῶς ἐπαλήσαι· τὸν χιλιαχῶς· αἰῶνος τοῦ καταντικρὺ ἡμῶν οἱ καὶ οὐ δικαίως ἡ τοῦ ἀριθμοῦ· ἀμβλεῖ προφήτης ὡς· ἵ αἰῶνα φησίν· ἡμῖν τοῦ θεμελίου ἡλ· ὅτι ἀρχὴ τοῦ ἡμᾶς λεῖ τοῦ πρίτου τὸν ὀξέος θυμὸν· ὅτι λησιάσας· καὶ τῆς τοῦ ἰδίου σωματικοῦ ὅτι ἐθνικὸν ἔσται· καὶ ἵ τοῦ πολλῆ ὑπερίτου τοῖς ἡσθενήσοις ἰσθενήσω· καὶ οὐ μοῦ μὲν ὡς σωματικὸν ἐπτίσεν· ἵ ὅτι ἐκλησιάστου ἀριθμοῦ· πολλαδημαλλον καὶ οὐπειρα· καὶ μετολίτα· καὶ αὐτὸς δωδεκάδ· δικαίοις φαμβροῦς· ὡς σοῦ καθαίσιος τῆς ἡμέρας ἀλλαπολλαίσιος καὶ ἐκαταπαύταλαι ρον· αἰῶνα δὲ δικαίου τοῦ τοῖς ὁ λοσκήσου τῷ· λάβι γὰρ· δύλογήσου τοῦ κῷ δῦ παντὶς καιρῷ· διαπαντὸς ἵ αἰῶνος αὐτοῦ δῦ τὰ ἀπὸ μαστίμου·

τοῖς τὸ θῦ ὀνόματος θοῦσιν· διρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου· καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον· ἐν τῇ δυνάμει σου ἔσται εἰρήνη ἐν τοῖς πύργοις σου· καὶ ἀσφαλία ἐν τοῖς ὀχυρώμασί σου· ἕνεκεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου· ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ· διὰ τὸν οἶκον κῦ τοῦ θῦ ἡμῶν· ἐζήτησα τὰ ἀγαθά σοι· κύριε ἐν τῇ ἰσχύι σου· καὶ εὐφροσύνη ἐν τοῖς βασιλείοις σου· διὰ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ τοὺς πλησίον μου· ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ· διὰ τὸν οἶκον κῦ τοῦ θῦ ἡμῶν· ἐζήτησα τὰ ἀγαθά σοι·

ΗΕΥΧΙΟΥ ΠΡΕ

καὶ γὰρ διὰ τοῦ παραινόμου τοῦ μὲν οἰκείου πρὸ λεμον· ἀλλὰ λόμου διρήνην ἔχουσι πρὸς τὸν θῦ· οὐδὲν δὲ· τῆς διρήνης ἐις διρήνης· διαπλεύσαι ἔρημον· ὁ θεμοῦ δὲ σιωπαλογοῦσι ἔσται πρὸς ἀλλήλους φασίν· οἱ ἔχοντες ἀπὸ θῦ καὶ πρὸς· καὶ ἰσοῦ ἰῦχῦ ἰσεις τῆμερῶν γονῶν· αὐτῶν διὰ τοῦ ὀνόματος θῦ· ἐπαθρωπολλοὶ τοῦ τὸ τέλειοι· σις αὐδαλομοῦις ἔχουσιν διρήνην αὐτοῖς· μισρομὴ γὰρ ἀλλὰ ὁμιδαλάσσην τὸ ἔχειν τοῦτο· ὡς φησὶν ὁ σωτήρ· ὁρᾶτε μὴ ἰσαν δαλισθῆναι ἕν αὐτῶν μισρῶν τούτων· διὰ δὲ διὰ ἡ διρῶν ἡ πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον· καὶ ὡς ἐστὲ ἀπὸ τὸν ἀγαπῶ· τὸν νόμον τοῦ θῦ· διρῶν ἢν ἔχει πολλῶν· πολλῶν οὐχ ἁπλῶς τῆς τυχῆς αὐτοῦ· οὐδὲν γὰρ τῶν αἰμαρτημάτων δίκαιοι διὰ τὴν τυχὴν αὐτοῦ· καὶ αὐτὸ δὲ διρῶν ἔχων τοιοῦτος γλυθρῆται· ἢν ἐστὸ μὴ δίκαιος ἐστὶ σαν δαλιστὴ λόγων· τισὶ ἡμαῖς· χωρὶς θεν ἀπὸ τῆς ἁγάπης τοῦχῦ· θλιῖτις ἵ αὐτὸ ἐχωρίαν· καὶ πάλιν·

ΗΕΥΧΙΟΥ ΠΡΕ

καὶ γὰρ διὰ τοῦ παραινόμου τοῦ μὲν οἰκείου πρὸ λεμον· ἀλλὰ λόμου διρήνην ἔχουσι πρὸς τὸν θῦ· οὐδὲν δὲ· τῆς διρήνης ἐις διρήνης· διαπλεύσαι ἔρημον· ὁ θεμοῦ δὲ σιωπαλογοῦσι ἔσται πρὸς ἀλλήλους φασίν· οἱ ἔχοντες ἀπὸ θῦ καὶ πρὸς· καὶ ἰσοῦ ἰῦχῦ ἰσεις τῆμερῶν γονῶν· αὐτῶν διὰ τοῦ ὀνόματος θῦ· ἐπαθρωπολλοὶ τοῦ τὸ τέλειοι· σις αὐδαλομοῦις ἔχουσιν διρήνην αὐτοῖς· μισρομὴ γὰρ ἀλλὰ ὁμιδαλάσσην τὸ ἔχειν τοῦτο· ὡς φησὶν ὁ σωτήρ· ὁρᾶτε μὴ ἰσαν δαλισθῆναι ἕν αὐτῶν μισρῶν τούτων· διὰ δὲ διὰ ἡ διρῶν ἡ πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον· καὶ ὡς ἐστὲ ἀπὸ τὸν ἀγαπῶ· τὸν νόμον τοῦ θῦ· διρῶν ἢν ἔχει πολλῶν· πολλῶν οὐχ ἁπλῶς τῆς τυχῆς αὐτοῦ· οὐδὲν γὰρ τῶν αἰμαρτημάτων δίκαιοι διὰ τὴν τυχὴν αὐτοῦ· καὶ αὐτὸ δὲ διρῶν ἔχων τοιοῦτος γλυθρῆται· ἢν ἐστὸ μὴ δίκαιος ἐστὶ σαν δαλιστὴ λόγων· τισὶ ἡμαῖς· χωρὶς θεν ἀπὸ τῆς ἁγάπης τοῦχῦ· θλιῖτις ἵ αὐτὸ ἐχωρίαν· καὶ πάλιν·

ΤΟΥ ΔΥ ΤΟΥ

Μακάριος ὁ προσδεχόμενος τοῦ θῦ τὸ σωτήριόν· ἀμὴν τοῦ δεῦ τοῦ· καὶ τὰς ὁ λοκαύτωσις οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ἐντεῦθεν λεῖον· ἐστὶν αἰσχύνων προσκεκαθημένος ἀριθμητὸς· ἵ πὸ αὐτοῖς τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν πεπληρωμένος· προσοίσει δῶρα· ζάτω σαν αἰσσφύδ ὑμῶν· περιδεδεμένοι καὶ οἱ λυχνοὶ καὶ ὁ μὲν οἱ καὶ ἡμῶν ὁ μοιοι αὐθρώποις· προσδεχομένοις τὸν κύριον αὐτῶν·

προσδοκῶσι τὴν ἀπὸ σοῦ σῳ ἀν· τὴν ἀληθινῶν· οὐμὲ μονὸς ἐλήρησαν· ἀλλὰ καὶ ἠγάπησάσου τὰς δῦ τολάς· τῆς γὰρ μὴ ἀγαπῆσάσας τοῦ δῦ τολόν· καὶ ἀτορθομένης ἐμβρηθίασεν ἀπαρχάσις· δῦ θῦς ἀκολουθήσει τὸ προσδοκῶμενον σωτήριόν· οὐχ ἁβρομόν· ἀλλὰ τῆς ποιησοζομένου σωτηρίας· διὰ δὲ καὶ τοῖς ὁρᾶν προσδοκᾶν· πτερυοῦ διρῆται· πᾶσαι σαρξ ὄψεται τὸ σῳ ἀν τοῦ θῦ· ἀκολούθως ἀρα πᾶσαις δῦ τολαῖς τοῦ θῦ· οὐκ ἀκὶ τὸ σῳ ἀν προσεδόκησεν· ἵνα ἀκὶ τῶν ἀπροσδοκήτων ἀριθμῶν· καὶ θεωρήσωσι· καρδίας διοικοῦ ἀβὶ καὶ θεωρῶν· δῶλυθότα τοῦ θῦ λόγου· ζητήσαι· καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός·

ΤΟΥ ΔΥ ΤΟΥ

Ὁ μὲν μοῦ πᾶς δῦ τολάσου· ἠγάπησα· ἀλλὰ καὶ τὰ μαρτύρι ασου· σφόδρα ἠγάπησεν ἡ ἐμοὶ ψυχή μου· καὶ τὰ φύλαξ δῦ αὐτά· πρόσ τέρον μὲν· καὶ τὰ δῦ ἠγάπησα μὲ καὶ ἠγάπησαν· πρόσ τοῦ τὰς δῦ τολάσου· δεύτερον ἐ φύλαξ δῦ ἡ ἐμοὶ ψυχή μου τὰ μαρτύρια σου· καὶ τὰ δὲ τὸ τρίτου· σωματικὸν καὶ μφότερα δεῖσθαι φησὶν ἐ φύλαξα ὡς τὰς ἐν τολάσου· καὶ τὰ μαρτύρια σου·

Ὅταν ὁλοὺς τοὺς ἁρμοὺς τοῦ θυμοῦ τρίχωμεν· ὃ ἀθέσπαστον ἐστὶ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ῥήματος αὐτοῦ· διὰ τὸ καλὸν οὐ
γὰρ διὰ ἐμπορίαν τὴν αὐλίδα ἐκίνησεν· οὗτος ὅταν θυμὸν ἐκ τοῦ θεοῦ φύλαξε μὴ ἐξέλθῃ σωλῆνας· πρὸς φέρουσι καὶ χωρὶς ἐκείνης· ἐκ τῆς μητρὸς ἀφαιρωμένους· οὐσίαν θρασυνόμενος· ἀλλ' ἀπὸ ὅσων
καὶ ὅπως· τοῦ μόνου τοῦ θεοῦ διαστήματος· ἐντεῦθεν ὁ ἁμαρτωλὸς οὐκ εὑρεῖν πάσας αἱ ὁδοὶ μου
θυμοῦ· αἱ γὰρ ὁδοὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ οὐκ ἐναντίον τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ μόνον αἱ τοῦ δικαίου· ἵνα οὖν
καὶ αἱ ἡμέραι αἱ γνῶσονται· πάσαι αἱ ὁδοὶ θυμοῦ τοῦ θεοῦ· ὁμοίως οἱ προφῆται· ἐκ ἐκείνης τελείαν· ἀλήθειαν καὶ
πρὸς τοὺς ὅλους· ὡς γενέσεως· καὶ κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς ἐκ ὁδοῦ· μέχρι πέλους ὁδεύοντας φθάσαι· πρὸ τοῦ θεοῦ καὶ
ἄγγελος αὐτοῦ· ὁ τοῦ ἐκείνης ἐκ μέλους τοῦ λόγου· τοῦ προς διμερῆ καὶ καταστὰς πρόσωπον αὐτοῖς ἐκείνης ἀπὸ ὁδοῦ θυμοῦ· πρὸ τοῦ θεοῦ καὶ οὐδὲν ἐκείνων
τοῦχαι ἐν αὐλῇ ἐκείνης αὐτοῦ· ἄγγελος τοῦ θεοῦ· καὶ φθάσει πρὸς αὐτοὺς· περιδέξου ἄγγελος θυμοῦ τοῦ θεοῦ· χρὴ δίδου αὐτὸ τὰ διαφορὰ ἐκ τοῦ
θεοῦ· ἐκείνης ἐκ τοῦ θεοῦ· ὁδὸς ἐκ ὁδοῦ ἕτερος· καὶ ἄγγελος τούτου· αὐτὸς μὲν οὐκ ἄγγελος τοῦ
θεοῦ· ἐκείνης δίδοχθαι· ἄγγελοι αὐτοῦ· ὅταν θυμὸν τοῦ θεοῦ ὁδὸς ἐκ ὁδοῦ ἕτερος· καὶ ἄγγελος τοῦ
τοῖς οὐκ ἄγγελοι· ἐκ τοῦ ἑνὸς τούτου ἐκείνης ἐκ μόνον πρὸς τοῦ θεοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ
αὐξήσομεν διὰ θεωρίαν·
ὁ θεὸς οὐκ εἶ τὸ πᾶσα γῆ·
οὐδὲ γὰρ σοὶ μάτην ἀλ
λὰ νῦν αἷμα σὰς γῆ ἄρρη
τος· καὶ ἀφθέγκτος·
καὶ ἀόρατος· διὰ ζῶν
εἶ τὸ πᾶσα θεοῦ·
ἄγγελοι δὲ ἄσπιλοι τὸ
τοῦ θεοῦ· διὰ λοιπὸ ὅτι τοῦ
θυμοῦ ἀόρατος· ἄγγε
λοι αὐτοῦ· τὰ δεξιὰ μοῦ ἀόρατος· διὰ ὅτι ῥυτὸς τὴν καρ
δίαν αὐθρωπος· οὐ ὁμοίως ἐν γραφῇ πᾶς αὐθρωπος·
τοῦτο ἅγιον ἄγγελος τοῦ θεοῦ· ἅγιος δὲ ἄγγελος διαυγῶς· καὶ μὲ
λιτα βαθὺ μυοῦ ἐν σοφίᾳ τοῦ χῦ· ὅτι ἁγία δικαιοσύνη· ὅτι ἁγία
ἀλήθεια καὶ σοφία· καὶ αὐ ἀσαπεῖς καὶ φῶς ἀληθινόν
ἀμφιεννύμενος γὰρ τούτων οὐκ ἁγίων ἄγγελος θεοῦ· ἀλλοῦ δὲ χορὸς δι
ρωῶν· τῆς φρουροῦσιν τὴν καρδίαν καὶ ταμοῦσιν
ται· ἵνα ἁγία ὁ χῦ· ἄγγελος τοῦ θεοῦ· ὁ σοῦ δεῖ σὲ ἀπὸ λοιπὸ
ται τοῦ διὰ καὶ σωτῆρος· καὶ σοφίας· τοῦ σοῦτος

ἱερὰν ἁγίου τοῦ θεοῦ·

ἐν τοῦ ὡσοῦτος κόσμου
καὶ ἁγίων ἀγγέλων·
τοῦ τοῦ νῦν τοῦ πρὸ αὐτοῦ
τοῦ τὰς μοῦ ζομέ
νους ἐκ τοῦ χῦ· ὃν ἁγί
σας καὶ ἀρχὴν· οὗτος
ἅγιος καὶ ἁγία· ἀγγέ
λου· ἁγίου μαρτύρων·
ὃν ἐν ἀπὸ τόλου· χῦ ἰῦ
καὶ σώζων τοῦ χαρα
κτῆρα τοῦ ἀπο τό

θ φύλαξατε σὺν τολαίσου καὶ τὰν
μαρτύριάσου· ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ
μου· διὰ αὐτόν σου κῦ·

θ γγισατε λιθλήσισμου διὰ ὅπου
σου κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου·
σωτίπισόν με·

θ σβάθοι τὸ αὐξίωμά μου διὰ ὅπ
ου σου κῦ· κατὰ τὸ λόγιόν σου
ῥῦσαί με·

χεν

λου· αὐξιώματα δόξης καὶ τὰ διακλήσεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἐντάγματα· τὸ δῦναι ἐκείσε τὸν τυχεῖν· ἵνα πρὸς αὐτὸν θρόνον· ἵνα ἀλλότριον
ὄχλον· αὐξιώματα δόξης· καὶ τὸ ὄχθην τὰς ἁρπάς· διὰ μὴ αὐτὴν αἰδῆ αὐτοῦ· ἐὰν οὖν ὄχει τὸ πρὸς τοιοῦτον αὐξίωμα·
εὑρεῖν καὶ ἀληθοῦς ἁγὴν αὐξίωμα· δύχεται τοῦ θεοῦ λόγου· διὰ στέλθοι τὸ αὐξίωμά μου· ἐν ὃν τὸν σου· καὶ τὰ τοῦ λόγιόν
σου ῥῦσαί με· ΔΙΔΥΜΟΥ τὸν παραιτεῖται τοιαύτην διὰ τὴν αὐξίωσιν· δοῦλον εἶ μου· καὶ υἱὸν εἶ μου
καὶ ἀκατάληπτον μου· ὃ ἂν διὰ σταλθῇ· ἐν ὃν πομεῦ· γνῶσόμαι δὲ· ὅτι διὰ σταλθοῖ ἐν ὃν τὸν σου τὸ αὐξίωμά μου· διὰ ῥυ
σθῇ ἐν τοῦ σοῦ· καὶ τὰ τοῦ λόγου· καὶ τὸ αὐξίωμά μου· καὶ τὴν σοφίαν σου· ὁ γὰρ ἂν ῥυσθῇ τὸν πάντων· τὸν πάντων· καὶ
καὶ τοῖς ἀπὸ ἀλογίας ἐν ἐργομένοις καὶ κακοῖς· χορὶ σαι ῥερῖσθαι τοῦ θεοῦ· καὶ τὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ· αὐτὴ δὲ
τοῦτο αὐξίωμά μου· ὁ μὲν ἀκεύ λασ δόλησισμου· ὁ δὲ σύμμαχος· ἱκετάμου· διὰ ῥῆσαι· δύο δὲ οὖν αἱ τὰ διὰ τὴν σωῦ
σιν· τοῖς ἔβρου λογίου· καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν καὶ ἐλευθερίαν· τοῦ ἐν τοῖς αἰσιν· ὁ δὲ καὶ ἐμὲ ἐν ἀλλοίου
ἐξιώματος ἐμὲ οἱ ἐν ἀρχὴν υἱός· πλὴν ἀλλ' ἐν ταῦθα· τὴν δόλησιν λόγοι· οὗτος γὰρ οἱ λοιποὶ τοῖς ἐν
μὴν ἐν τοῦ μὴ· διεδόλοῦσιν· ὃ ἂν ὁμῶν εἶχος· τοῦ προλαμοῦ τος ὄχθαι· ἐὰν γὰρ πρὸς ἀμαθὴν μεταμέλειαν
ἴδωμεν· καὶ λιθλήσισ ἐμοῖν προφθῆ ἐν διεξέρχεται· καὶ τὴν ἁμαρτίας ἐμῶν· ἐλευθέροι τὴν προτέρων
καίρεσθαι κατὰ τὸ λόγιόν· διὰ τοῖς πρὸς αὐτοὺς· ἐὰν ἀρέσουσιν· ἐπεξηγήσεται χρηστότητα·

ΗΒΡΙΚΗ. ὁ σοὶ παρηγήσαι τοῖς ἱκέταις μου. πλήρωθητί τοῦ λαοῦ μου τῶν προφητῶν τῆς φιλοῦ. ὧν θέλει φάμεν· οἱ δὲ ἐρουσιν ὁ θεῖος λόγος. πρὸ τῶν προφητῶν. αὐτὸς γοῦν ὁ λόγος φησὶν. ἄρτος ἔσομαι· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν. ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς. ὁ φαγὼν τοῦτον τὸν ἄρτον. ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ φησὶν ὁ λόγος· ὄχθοι σαρκίσας. ἐν τοῦ ὁ προφήτης μου τὴν σάρκα· ὄχθοι ζωῆς ἐν ἐμοί. ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστὶ βρῶσις. καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστὶ πόσις· καὶ φησὶν ὁ λόγος· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα· ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ. ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστὶ βρῶσις. καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστὶ πόσις· τοιαῦτα βρήνων. φθέγγεται ὁ σωτὴρ ἡμῶν. ἵνα μὴ διαχθῶμεν ταῖς καὶ ὁμοπάθοις ἐννοίαις. ἀλλὰ τοῦ καταφυγεῖν δυνώμεθα. καὶ τὴν ἀγαθότητα. καὶ τὴν ἀγάπην. καὶ τὴν ἀφθαρσίαν. καὶ τὴν ἀθανασίαν

ΟΙ πολλοὶ τοῦ αἵματος. ἐπὶ πονηρίᾳ· ἀλλ' οὐ τὸ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὸ σαρκικὸν σῶμα· τὸ ἐμὸν σῶμα· ἐμὸν γὰρ σωτήριον τοῦ θεοῦ· τοῦτο ἐστιν· ἡ αἰώνιος ζωὴ καὶ πάλιν ἐὰν θέλῃς, ἐὰν αὐτῶν αἱ τοῦ λόγου τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ὀχριῶσ ἐστιν· ἴσως γὰρ ἐμὲ μὴν δύνηται· θεοῦ σωτηρίαν· οὕτω σιμὴ ἐσθμφή· καὶ πάλιν ὁλοὶς· τοῦ ἐπὶ πονηροῦ τοσ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· τοῦτον μόνον δύνασθαι μελέτην τοῦ ἐπὶ πονηροῦ τι· πρὸ αἰῶνος ἀφθονίαν δεῦρο αὐτοῦ· ἀφήκειν· μόνον δεδωκὼν ταῦθαι ἀεί· πᾶσαν τὴν παλαιὰν· καὶ θείαν γραφήν· ἀπολινάριος

ΟΝ τοσ ἀρ' αὐτῶν αἰώνιον σῆραν· ἀρ' τιμὴν δὲ δόξαν οσδοκᾶν· γνῶσθαι πονηρὸν· καὶ τὸν τοῦ νόμου μελέτην τοσ παντὸν τοιοῦτον πονηρὸν· ἂν ἀκήκοασθαι γὰρ δεῖ· καὶ αἴρεσιν θεοῦ λόγοι· τοῖσ παρασόφοισ αὐτοῦ ἱερέμασιν· διαφθορὰν ἐπιθεῖναι· ὁδ' ὅτι χρὴ ἂν τὰν πονηρὸν· διαφορὰν ἀν πονηροῖσ θαύματον· καταιμάσσων· καὶ τοῦ παθεῖν· δόξα μοιμβνοσ· τοῖσ δὲ παθοῦσιν· καὶ τοῖσ ἀπὸ θνητὸν τασ δι' αὐτοῦ θαυμάτου· λυτρούμβνοσ· ὃ καὶ ἀκολουθασ· θ πάθῃ· τὸ ζητῆσαι δὲ τὴν ἐμόν· καὶ τὰ ὀζητὸ· ἐΥCΕΒΙΟΥ ΟΝΝ διαφορὰν μᾶλλον τὰν χρόνον· ἐν δὲ εἰδέναι τὴν ζωὴν· τὴν ἐμὴν· ἡ γὰρ ζωὴ ἐστιν· τὸ τὴν ἐμὴν ἡσθῆναι κυρίου τὸν θεόν· τὸ τὴν δὲ τοῦ

Θ πεποιηθέναι· τοῦ ἱερομβνοσ τὰ ἱερίματα τοῦ θεοῦ γέγραται· ἀλλ' ἀλλὴ παρρησίαν ποιηθέναι ἱερμάτων· πρὸσ τὸν δίκαιον· ἡ χωρὶσ· ἁγιασμῶν καὶ πόνων· ἀλλὴ ὁδὸσ ποιηθέναι· ἱερμάτων· πρὸ τοῦ δι' ἀπόνων· καὶ ἁγιασμῶν ἀχθησόμβνον· ἀπολινάριος

Θυοῖδαν· ὅτι τὰσ ἱερίματα· ἐν ἑρόισον ταφοῦσθαι· ὁμοίωσ ποιηθῆσθαι· ἀπὸ δωσθῆναι γὰρ ἐκ ἄστο· καὶ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ·

ΑΠ ΛΥ ΜΟΥ

Θ πεὶ πῦρ τοῦ ἱερμάτων μνήμων θύσων· καὶ ὀξεχόμβνοσ· καὶ νιπτὸσ τοῦ ἐσθμβνον· τὴν ἁμαρτίαν θαρτίαν· οὐδὲ ἄλλοσ ἁμαρτάνων· ἀλλ' ὑπὲρ γῶν· ἐκείνασ ἀκολουθῆσαι τὸ ζητῆσθαι τὴν ψυχήν· καὶ ἀμὴν δόσει σθύχαριστοῦσαν· ἔφη παραίχθω αὐτῇ· αθανάσιον ΜΕ τὸ δὲ πεῖν αὐτοῦ· ἐρῶ γὰρ ἀκτορθωτικόσ· πάλιν πρόωπον ἔσω τὸν πεπλανημβνον δεῖναι λόγον· τὰ πονηροφρονούντων ἐπὶ τὴν δεύτων· ὠριγένουσ

Θ ἵνα καὶ ἐσθλαμῆθεν· οὐκ ἐσθλασθόμβν τοῦ δὲ πολοῦ σου· ἡσθλήσαμεν σῶσαι τὰσ· ζήτησον μεθοῦρεμθ· ἀμὰ λαμβάνθ· ἔσω ἐλθθ· ὄχου· ἀπολινάριος

Ὡ σὺ ἀπολαοσ πρόωπον· τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ἐν δίκαιον· ἐφ' ὃ ἐσθλήλυθεν ζητῆσαι αὐτὸ μου λόμβνοσ ὅσῳ κατὰ λόγον τοῦ ἐμὸν ἐστιν· ἐσθλαμῆθεν· ἐστὶ δὲ μβνοσ τῇ παραιτήσει τοῦ ἁδαμ· τὸ γὰρ ἀπολαοσ ἀπὸ τοῦ δικαίου πρόωπον· τὸ τῶν ἀνθρώπων γένοσ· παλαιμὸσ φαλεὶ ἐν τῷ λογισμῷ· ἀνίκα μὲν ταμβροσ τῆσ· ἐπίσθωσ ὄχει· ἐπὶ τὸ ὄρη ἀπεμένθ· τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀρέτου καὶ λογισμῶν τῆσ· θείασ λήσεωσ· μόνου τοῦ ἀνθρώπου· διὸ πλανῶν ἐλήλυθότοσ· ἐφ' ἑαυτοῦ ὧν πλανήσωσ τὸ πρόωπον· μᾶλλον δὲ μβρόσ αὐτοῦ οὖν πεπλανῆμαι· ζήτησον ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου· ἦλθον γὰρ ζητῆσαι· καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλόσ· ζήτησον δέμβν· ἐπὶ πρόβατόν· ἑτοιμον· οὗτα πρόαὐτο ἐπεποίθησα τὰσ· ἐν τοῦ λαοῦ

θεοδωρήτου

ταύτην ὁ προφήτησ πρὸσ ἐρημίαν ὀχθῶν· τὴν ἐκκλησίαν δὲ ἁπαντῶν ἀνθρώπων· ἡ φύσισ· τῆσ σωτηρίασ· ὅλη μὲν γὰρ οἰκουμένη τοῖσ ἀπολωλόσι πεποίμανται· ἐπὶ πρόβατον· καὶ πῦρ ἐλθεῖν τὰ ὄρη καὶ τοῖσ ὤμοισ· παρ' αὐτὰ γὰρ· ἐσθλαμάτο λατρεύων· τοῖσ δαίμοσιν· ὕρει· καὶ ἐπὶ τῶν ὄμων λαῶν· ἐσθαμῆλοσ· καὶ ἡ ὀφρὺσ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ μᾶλλον· ἡ ἐπὶ τοῖσ ὑπὲρ ἡμῶν ἐσθλαμῆθεν· τοῖσ μὴ πεπλανημένοισ· ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕ

Θ πεὶ δὲ τέλοσ μόνου ὀχῶ διὸ δικαιοσύνην· διὸ τοσ σφραίδα τῆ παροίσῃ ἁλμωδίαν· τὸν νῦν ἐπὶ χρόνον προφήτησ ἐπέθηκεν· οὐ διὰ κοινοὺ τὸν ἀνθρωπον φθονῆσαι· πανταχόθεν γὰρ ὠσπρόσωπον ἐσθλαμῆθεμεν· ἀνθρωποσ τῆ ὁδῷ αὐτοῦ ἐφ' ὧσ· ὁ ἴσα γάσ ὀξέπεθε· οἰμόνον δὲ ἐσθλαμῆθεμεν· ἀλλὰ καὶ ἀπολωλόσ λαμβ· ἀπὸ λωσεν γὰρ ἡμᾶσ ὁ ὀχθροὸσ τῆσ· πλάνησ· τῆσ ἡμετέρασ δρασ ἀμένοσ· ἀπάτῃ ἀπάτῃ προσθεὶσ· καὶ πίαν ἐκ αἰσχύνησ· ἀπὸ λωσεν ἀφ' ὧν ἔστασ· καθ' ὑπέρον τὸ ἐπάνθρον· τῆσ ἁμαρτίασ· ὀργασάμενοσ· ἡμῖν ἀλλ' ὁ ποιμὴν ἡμᾶσ ὁ ἀληθινὸσ οὗ

ΔΘΟΥΤΟΣ ἀπόγνωσιν

ἦλθε γὰρ ὁ ἐσ τοῦ ἀνθρώπου· ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλόσ· αὐτοσ ὁ ἐσ τοῦ ἀμήν·

Ἕτερος δὲ λίθος παρ' αὐτὰ ἐβλάστησε· πορεύεσθε καὶ εἴπατε τῷ Ἰωσαφάτ· τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ πατρός σου Δαυίδ· ἀνθ' ὧν ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς Ἀσά τοῦ πατρός σου καὶ οὐκ ἐξέκλινας ἐξ αὐτῶν ποιῶν τὸ εὐθὲς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἀφεῖλεν, ἔτι δὲ καὶ ὁ λαὸς ἔθυεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκόν σου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου πληγὴν μεγάλην· καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου καὶ πάντα τὰ κτήνη σου ἐν πληγῇ μεγάλῃ πατάξει κύριος ὁ θεός σου· καὶ σὺ ἐν νόσοις ἐν ἀῤῥωστίᾳ κοιλίας ἡμέρας ἐξ ἡμέρας ἕως ἐξελθεῖν τὰ ἔντερά σου ἀπὸ τῆς ἀῤῥωστίας τῆς κοιλίας σου. καὶ ἐξήγειρε κύριος ἐπὶ Ἰωσαφάτ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν Ἀράβων τῶν ἐχόντων πλησίον τῶν Αἰθιόπων· καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰωσαφάτ καὶ ἐπὶ Ἰερουσαλήμ· καὶ ἐσκύλευσαν πᾶσαν τὴν ὑπαρξιν τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ υἱὸς ἐκτὸς Ἰωάχαζ τοῦ νεωτέρου τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ μετὰ πάντα ταῦτα ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ νόσῳ ἀνιάτῳ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ χρόνῳ ἐν τῷ χρόνῳ καὶ ὡς ἐκπλήρωσις δύο ἐτῶν ἡμερῶν ἐξῆλθεν τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀῤῥωστίας αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν ἐν ἀῤῥωστίαις κακαῖς· καὶ οὐκ ἐποίησεν αὐτῷ ὁ λαὸς καῦσιν κατὰ τὴν καῦσιν τῶν πατέρων αὐτοῦ. υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν Ἰωσαφὰτ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβά θυγάτηρ Σελά· καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν ἐξ αὐτῶν ποιῶν τὸ εὐθὲς ἐναντίον κυρίου· πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἀφεῖλεν, ἔτι γὰρ ὁ λαὸς ἔθυεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. καὶ ἐκραταίωσεν Ἰωσαφὰτ μετὰ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ· καὶ ἐποίησεν ἔργα πολλὰ σφόδρα· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ πλοῖα θαλάσσης τοῦ πορευθῆναι εἰς Ὀφείρ καὶ τὸ χρυσίον· καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνετρίβησαν τὰ πλοῖα ἐν Γασιωνγάβερ· τότε εἶπεν Ὀχοζίας ὁ τοῦ Ἀχαάβ τῷ Ἰωσαφάτ· ἀποστελέτωσαν οἱ παῖδές μου μετὰ τῶν παίδων σου ἐν τοῖς πλοίοις· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἰωσαφάτ. καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ τῷ Ἰωσαφὰτ ἦσαν ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἰωσαβὰδ καὶ Ἰαήλ καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μιχαὴλ καὶ Σαφατίας· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλὰ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ λίθους τιμίους καὶ πόλεις ὀχυρὰς ἐν Ἰούδᾳ· καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν τῷ Ἰωρὰμ ὅτι πρωτότοκος ἦν· καὶ ἐκραταιώθη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐνίσχυσεν· καὶ ἀπέκτεινεν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰσραήλ· τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν Ἰωρὰμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραὴλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ· ὅτι θυγάτηρ Ἀχαὰβ ἦν αὐτῷ γυνή· καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου· καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ὁ θεὸς διαφθεῖραι τὸν οἶκον Δαυίδ διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυίδ καθὼς εἶπεν δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀπέστη Ἰδουμαία ἀπὸ χειρὸς Ἰούδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτούς· καὶ διέβη Ἰωρὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ ἅρμα μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ἀναστὰς νύκτωρ καὶ ἐπάταξεν τὴν Ἰδουμαίαν τὴν κυκλώσασαν ἐπ' αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁρμάτων· καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν· καὶ ἀπέστη Ἰδουμαία ἀπὸ χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ἀπέστη Λοβενὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ ὅτι ἐγκατέλιπεν τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἔτι προσέθηκεν ποιῆσαι ὑψηλὰ ἐν ὄρεσιν Ἰούδα καὶ ἐξαπατᾶν τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐξῆγεν τὸν Ἰούδαν· καὶ ἐγένετο γράμματα ἀπὸ Ἠλιοὺ τοῦ προφήτου πρὸς Ἰωρὰμ λέγων· τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς Ἰωσαφὰτ τοῦ πατρός σου καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα· ἀλλ' ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ ἐξεπόρνευσας τὴν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ ἐκπορνεύειν κατὰ τὴν ἐκπόρνευσιν οἴκου Ἀχαάβ· καὶ τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς ἀπὸ οἴκου τοῦ πατρός σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας· ἰδοὺ ἐγὼ πατάσσω πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν ταῖς γυναιξίν σου καὶ ἐν πάσῃ τῇ ὑπάρξει σου· καὶ σὺ ἐν νόσοις πολλαῖς ἐν ἀῤῥωστίᾳ κοιλίας σου ἕως ἂν ἐξέλθῃ τὰ ἔντερά σου ἀπὸ τῆς ἀῤῥωστίας ἡμέρας ἐξ ἡμέρας. καὶ ἐξήγειρεν κύριος ἐπὶ Ἰωρὰμ τὸ πνεῦμα τῶν Ἀλλοφύλων καὶ τῶν Ἀράβων τῶν ἐχόντων πλησίον τῶν Αἰθιόπων· καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ διέβησαν εἰς αὐτὴν καὶ ἐσκύλευσαν πᾶσαν τὴν ὑπαρξιν τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ υἱὸς ἐκτὸς Ἰωάχαζ τοῦ νεωτέρου τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ μετὰ πάντα ταῦτα ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ νόσῳ ἀνιάτῳ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ χρόνῳ καὶ ὡς ἐκπλήρωσις δύο ἐτῶν ἡμερῶν ἐξῆλθεν τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀῤῥωστίας αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν ἐν ἀῤῥωστίαις κακαῖς· καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ οὐκ ἐποίησεν αὐτῷ καῦσιν κατὰ τὴν καῦσιν τῶν πατέρων αὐτοῦ. υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἀπῆλθεν ἀνεπιθύμητος καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυίδ· πλὴν οὐκ ἐν τοῖς τάφοις τῶν βασιλέων. καὶ Ὀχοζίας υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρί· καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς οἴκου Ἀχαάβ· ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν αὐτῷ ἡ συμβουλεύουσα ἀσεβῆσαι· καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ· ὅτι αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ σύμβουλοι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς ἀπώλειαν αὐτῷ καὶ εἰς πτῶμα τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀζαὴλ βασιλέα Συρίας εἰς Ῥαμὼθ Γαλαάδ· καὶ ἔτρωσαν οἱ Σύριοι τὸν Ἰωράμ· καὶ ἐπέστρεψεν τοῦ θεραπεύσασθαι ἐν Ἰεζραέλ· ἕνεκεν τῶν τραυμάτων ὧν ἐτρώθη ἐν Ῥαμὼθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ βασιλέως Ἰούδα κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν Ἀχαὰβ ἐν Ἰεζραέλ ὅτι ἐκακώθη· καὶ ἐγένετο παρὰ κύριον τὸν Ἰωρὰμ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν πρὸς Ἰωσαφὰτ ἐξῆλθεν ἐπὶ Ἰηοὺ υἱὸν Ναμεσσὶ ὃν ἔχρισεν κύριος ἐξολεθρεῦσαι τὸν οἶκον Ἀχαάβ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ποιεῖν κύριον τὴν ἐκδίκησιν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἀχαὰβ καὶ εὗρεν τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα καὶ υἱοὺς τῶν ἀδελφῶν Ὀχοζίου τοὺς λειτουργοῦντας τῷ Ὀχοζίᾳ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς· καὶ ἐζήτησεν τὸν Ὀχοζίαν καὶ συνέλαβεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς Ἰηοὺ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ ἔθαψαν αὐτόν· ὅτι εἶπαν υἱὸς Ἰωσαφὰτ ὃς ἐξεζήτησεν τὸν κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ Ὀχοζίου δύναμις τοῦ ἐπικρατῆσαι τῆς βασιλείας· καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς καὶ ἀνέστη καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας τοῦ οἴκου Ἰούδα· καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ βασιλέως Ἰωρὰμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου τὸν Ἰωὰς υἱὸν Ὀχοζίου καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων καὶ ἔδωκεν αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν κλινῶν· καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ βασιλέως Ἰωρὰμ γυνὴ Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς· ὅτι ἀδελφὴ Ὀχοζίου ἦν αὐτῷ καὶ ἀπὸ προσώπου Γοθολίας οὐκ ἀπεκτάνθη· καὶ ἦν μετ' αὐτῶν ἐν οἴκῳ κυρίου κρυπτόμενος ἓξ ἔτη· καὶ Γοθολία ἐβασίλευεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει ἀπέστειλεν καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους τοὺς τῆς Χορρὶ καὶ τοὺς ἑκατοντάρχους τοὺς τῶν δορυφόρων καὶ τοὺς ἑκατοντάρχους τοὺς τῶν τρεχόντων καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον κυρίου καὶ διέθετο πρὸς αὐτοὺς διαθήκην καὶ ὥρκισεν αὐτοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ποιήσετε· τὸ τρίτον ὑμῶν εἰσπορευόμενον τὸ σάββατον καὶ φυλάσσων τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ Σουρ καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ ὀπίσω τῶν τρεχόντων καὶ φυλάξετε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ καταστῆσαι· καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως κυκλόθεν ἕκαστος μετὰ τῶν ὅπλων αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰ ἔσω θανατούσθω· καὶ ἔσεσθε μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτόν· καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατοντάρχαι κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς· καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον καὶ τοὺς ἐκπορευομένους τὸ σάββατον καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα· καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τὰ δόρατα καὶ τὰς ἀσπίδας καὶ τὰς θυρεοὺς τὰς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τὰς ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ ἔστησεν πάντα τὸν λαὸν ἕκαστον τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ δεξιοῦ τοῦ οἴκου ἕως τοῦ μέρους τοῦ εὐωνύμου τοῦ οἴκου κατὰ τὸ θυσιαστήριον καὶ κατὰ τὸν οἶκον κυκλόθεν τοῦ βασιλέως· καὶ ἐξήγαγεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὸν στέφανον καὶ τὸ μαρτύριον καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτὸν καὶ ἐπάταξαν τὰς χεῖρας καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεύς· καὶ ἤκουσεν Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων καὶ τοῦ λαοῦ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον κυρίου· καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἑστὼς ἐπὶ τὴν στάσιν κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγξιν καὶ ᾠδοὶ ἐν ὀργάνοις ᾠδῆς καὶ ἐδήλωσεν αἴρειν· καὶ διέῤῥηξεν Γοθολία τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ ἐβόησεν· συστροφή συστροφή· καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐπὶ τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἐξαγάγετε αὐτὴν ἔξω τῶν παρατάξεων καὶ ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς θανατούσθω ῥομφαίᾳ· ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς μὴ θανατούσθω ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας καὶ εἰσῆλθεν ὁδὸν εἰσόδου ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὴν ἐκεῖ· καὶ διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως τοῦ εἶναι αὐτοὺς εἰς λαὸν κυρίου· καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ κατέσκαψαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν καὶ τὸν Ματθὰν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων· καὶ ἔστησεν ὁ ἱερεὺς ἐπισκοπὰς ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπὶ χεῖρα τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν οὓς διεῖλεν Δαυὶδ ἐπὶ τὸν οἶκον κυρίου τοῦ ἀναβῆναι ὁλοκαυτώματα κυρίου ὡς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ μετ' εὐφροσύνης καὶ ᾠδῆς κατὰ τὴν διαταγὴν Δαυίδ· καὶ ἔστησεν τοὺς πυλωροὺς ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου κυρίου καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ ἀκάθαρτος ἐν παντὶ πράγματι· καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς ἐπισήμους καὶ τοὺς ἐπικρατοῦντας ἐν τῷ λαῷ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου κυρίου καὶ ἦλθον διὰ μέσου πύλης τῶν τρεχόντων οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν θρόνον τῶν βασιλέων· καὶ εὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἡσύχασεν· καὶ Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως· υἱὸς ἑπτὰ ἐτῶν Ἰωὰς ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν· καὶ ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἰηοὺ ἐβασίλευσεν Ἰωὰς καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σεβιὰ ἐξ Ἀβισαὲ ἐκ Βηρσαβεέ· καὶ ἐποίησεν Ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐναντίον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐδίδαξεν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς· πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἀφεῖλεν, ἔτι γὰρ ὁ λαὸς ἔθυεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· καὶ εἶπεν Ἰωὰς πρὸς τοὺς ἱερεῖς· πάντα τὰ ἀργύρια τῶν ἁγιασμάτων ἃ εἰσενεχθήσεται εἰς οἶκον κυρίου ἀργύρια ἐπιβολῆς ἀργύρια ἀνδρὸς ψυχῆς αὐτοῦ ἀργύρια ἃ ἐὰν ἐπιβάλῃ ἀνὴρ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου· λαβέτωσαν αὐτὰ οἱ ἱερεῖς ἕκαστος παρὰ τοῦ γνωστοῦ αὐτοῦ καὶ αὐτοὶ κατισχύσουσιν τὰ κατεαγότα τοῦ οἴκου ἐν παντὶ οὗ ἐὰν εὑρεθῇ ἐκεῖ κατάγματα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωὰς οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὰ κατεαγότα τοῦ οἴκου· καὶ ἐκάλεσεν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· διὰ τί οὐ κατισχύετε τὰ κατεαγότα τοῦ οἴκου καὶ νῦν μὴ λαμβάνετε ἀργύρια ἀπὸ τῶν γνωστῶν ὑμῶν ἀλλ' ἢ εἰς τὰ κατεαγότα τοῦ οἴκου δότε αὐτά· καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐποίησαν σκρίνιον ἕν καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τὸν στῦλον ἐκ δεξιῶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ἄνδρα εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἔδωκαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὴν θύραν πάντα τὰ ἐνεχθέντα εἰς οἶκον κυρίου· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῷ σκρινίῳ καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἱερέων καὶ ἐσήμαναν καὶ ἐξεχύθη τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ σταθμισθὲν ἐν χειρὶ ποιητῶν τῶν ἔργων τῶν ἐπισκοπούντων ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐξεδαπάνησαν τοῖς τέκτοσιν καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ἐργαζομένοις ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς λαξεύταις καὶ τοῦ ἀγοράσαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοὺς τοῦ κατισχῦσαι τὰ κατεαγότα τοῦ οἴκου κυρίου καὶ εἰς πᾶσαν ἔξοδον τοῦ οἴκου τοῦ κατισχῦσαι· πλὴν οὐκ ἐποιήθησαν ἐν οἴκῳ κυρίου φιάλαι ἀργυραῖ μυστρίδες σφαγεῖα σάλπιγγες πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος εἰς οἶκον κυρίου· ὅτι τοῖς ποιηταῖς τῶν ἔργων ἔδωκαν αὐτό καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὰ κατεαγότα τοῦ οἴκου κυρίου· καὶ τοῖς ἀνδράσιν οἷς ἐδόθη ἐπὶ χεῖρα οὐκ ἐλογίσθη τὸ ἀργύριον τὸ δοθὲν ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ἐποίουν· ἀργύριον περὶ πλημμελείας καὶ ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας οὐκ εἰσηνέχθη εἰς οἶκον κυρίου τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται· τότε ἀνέβη Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γεθ καὶ προσελάβετο αὐτήν· καὶ ἔστησεν Ἀζαὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἰερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν Ἰωὰς πάντα τὰ ἅγια τὰ ἀνατεθειμένα Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰωρὰμ καὶ Ὀχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ τὰ ἀνατεθειμένα αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ Ἀζαὴλ βασιλεῖ Συρίας καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῶν ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ οἱ λοιποὶ τῶν λόγων Ἰωὰς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα· καὶ ἀνέστησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ συνεστράφησαν συστροφὴν καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωὰς ἐν οἴκῳ Μαλλὼ ἐν τῷ καταβαίνειν Σελά· καὶ Ἰωζαχὰρ υἱὸς Σεμαὰθ καὶ Ἰωζαβὰδ υἱὸς Σωμὴρ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ· καὶ Ἀμασίας υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ εἰκοσιεννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωεδδὶν ἐξ Ἰερουσαλήμ· καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐναντίον κυρίου πλὴν οὐκ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωὰς ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὕτως ἐποίησεν· πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἀφεῖλεν, ἔτι γὰρ ὁ λαὸς ἔθυεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· καὶ ἐγένετο ὡς ἐκραταιώθη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας τὸν βασιλέα τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀναιρούντων οὐκ ἐθανάτωσεν ὅτι οὕτως γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμου Μωυσῆ ὃν ἐνετείλατο κύριος λέγων· οὐ θανατωθήσονται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν καὶ υἱοὶ οὐ θανατωθήσονται ὑπὲρ πατέρων ἀλλ' ἢ ἕκαστος ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ θανατωθήσεται· καὶ Ἀμασίας συνήγαγεν τὸν Ἰούδαν καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς κατὰ οἴκους πατριῶν τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις κατὰ πᾶσαν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοντακισχιλίους πάντας ἐκλεκτοὺς ἐξερχομένους ἐν δυνάμει πολέμου κρατοῦντας δόρατος καὶ θυρεοῦ· καὶ ἐμισθώσατο ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατοὺς ἰσχύι ἐν ἀργυρίῳ τάλαντα ἑκατόν· καὶ ἦλθεν ἀνὴρ τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτὸν λέγων· βασιλεῦ μὴ ἐξελθέτω μετὰ σοῦ ἡ δύναμις τοῦ Ἰσραήλ· οὐ γὰρ ἔστιν κύριος μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ πάντων τῶν υἱῶν Ἐφραίμ· καὶ εἰ ἐν τῷ ἐλθεῖν σε ἐν τῇ δυνάμει ἐν τῷ πολέμῳ ἐν τῷ ἐλθεῖν σε ἐν τῇ δυνάμει ἐν τῷ πολέμῳ καταβαλεῖ σε ὁ θεὸς ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ· ὅτι ἐν τῷ θεῷ ἐστιν τοῦ βοηθεῖν καὶ τοῦ καταβαλεῖν ἐν τῷ ἐχθρῷ· καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ ἀνδρὶ τοῦ θεοῦ· καὶ τί ποιήσω τοῖς ἑκατὸν χιλιάσιν οἷς ἔδωκα τῇ δυνάμει τοῦ Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν ἀνὴρ τοῦ θεοῦ τῷ Ἀμασίᾳ· ἔστιν κύριος τοῦ δοῦναι σοι πολὺ τοῦτο ἀπὸ τούτου· καὶ Ἀμασίας ἀπέστειλεν τοὺς ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοὺς ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ ὀργὴ πολλὴ ἐν Ἰούδᾳ σφόδρα· καὶ ἐν ὀργῇ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· καὶ Ἀμασίας ἐκραταιώθη καὶ ἤγαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς φάραγγα τῶν ἁλῶν καὶ ἐπάταξεν τοὺς υἱοὺς Σηείρ δέκα χιλιάδας· καὶ δέκα χιλιάδας ἔζησαν οἱ υ

Ἕτερος ὦμοι. ὅτι παροικεῶν, παρθήλικισμαι· ἄλλος. προσηλυτεύσαι, θῦμα σεφισμοῦ. ταῦτα οὗτοι θρηνοῦσιν. ὡσεὶ γὰρ ἀ
τὴν αἰχμαλωσίαν τὴν θυγατρὸς λοιπόν, ὁ δίκαιος λωτ. ὡσεὶ τὴν θυγατέρα θανάσιμον λάβρον. καὶ γὰρ οἱ οἰκήτορες θυ τὸ
σικῶν θη. ἐθνη ἀρχόμενοι παροῦμενοι. καὶ οἱ μὲν ὁμοίως δὲ. ἀλλα καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πῦρ ὄχοντος. καὶ αὐτοὶ δὲ
αὐτοῖς ἐθνη ἀρχόμεν. καὶ γὰρ παροικία ἀσ παρῳκία ος, καὶ παροικία ας δὲ τέλειον. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ τοῦτο ἐμε
λόγουν. ὅτι παρ οἰκοι δί σιν. καὶ δι ἀτοῦτο καὶ ὁ πάππος λοιπὸν φησίν. διὰ ταῦτην τὴν αἰτίαν. οὐκέτι παροχὴν ἔσαι αὐτοῖς ὁ θεός.
θῶ αὐτοῦ. καὶ λοίσθαι τοί αν αἰτίαν. ὁ τι ὁμολόγησαν ἐν θοικίαις παρ ἐαυτοῖς μοι. δῦναι. τοῦτο γὰρ ἀπαίσιον ἀρίστην ἐν ἀ
ὁ γὰρ τοιοῦτος θυτὰν θάνατος θάνοσ. πολεμίαν ὁδὸν ἐλθεῖν. διὰ ἀτοῦτο τοῦ καὶ θυτὰς ἐν ἀ
σι λοίασον. ἵνα ἀποκτάνθωμεν. καὶ τὴν ἐαυτῶν ἁμαρτίαν. τὴν λιμὸν ἀσ δι' ὃν λιμοῦ τρέφονται δὲ. καὶ πρὸ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν ὃ-
62. χοντος, μηδὲ ἴδωμεν ταῦλιπόμενα:

Ἕτερος. θάνοὐτῶν. θυ ἄλλο τρίαδι ἀτριακῶν. θρῶν οὐσιν μόνον· ἀλλα καὶ τῶν μεγάλων ἀπαρχὴν ἀπαρχῶν ὁ
λοι καὶ οἱ προφῆται θρῶν οων. ὡσεὶ τοῦ παρόντος υἱοῦ λόγου. οἵμμοι ὅτι ἀπὸ λωλυθυῦ λαοῦ ἀπὸ τοῦ
καὶ οἱ κατορθωῦ. θυ αὐθροά ποισοῦσι ν· οὐ γὰρ ταυτὸ
μόνον ἐστὶ ποιος ὁ υἱὸς οὗτος· πολλῶν ὄχλων ματαιότητα.
καὶ αἱ καίρους φρονητίδας. ἀλλὰ ὅτι καὶ πολλὴ ποιεῖ πορη
ραῳ ἰφορᾳ. καὶ ἀποστολῶν ος σαμβάτων στελῶν ος μεταποιεῖ
λαρ. ἀπαρ ἀραῳ τοῦτο γένος. ἐστὶν· θηριοδέφρον δια ἰδι
μένον· στελῶν αἰσ. καὶ καλύμμασι. κεχρημένον· ἀλλα τοῦ
τον. πολλοῦ χαλα ποῦ τροι. οἱ ἀρ παῖδες. οἱ πλουτεῖς ται. οἱ
θυ ασθενείας ἐσχοῦ τος, πολλα παροικισθυ ἡ ἐνεμένου ς
μὴν οὐ πολλαί. διὸ δομεῖ κοι ται δὲ γὰρ μέτοικοι ὧν. ἀλλοῦ
τοῦ πολῖθοι αὐταί. πολλαι καλοί. ἀλλα τὴν δι ἀσποτείαν καὶ χα
λα ποῦ τὴν τοῦ πράγματος·

ἴδε ποσ δεῖ ἐμοι. τὸ φορτικὸν τὴν δι' ἐδιαφυλίαν. οὐ γὰρ
δεῖ πεν. μέτα τοῦ οὐκ ἐχοῦ τος θείλων· ἀλλα μέτα τοῦ με
σοῦ τος τῶν τὴν θείλων ἐμῶν. θείλων ἐστὸς. ἴδε τὴν θυμίαν
ασ τοῖς θρόσος. ἴδε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ ἐαρ τοῦ. πό
δων ἰόντα τοῦτο δὲ πεῖν. ἀγαπᾷ γὰρ μέτα τοῦ θείλων.
θείλων ἐστὸν δεῖ ναι· οὗτος δὲ. καὶ μέτα τοῦ μεσοῦ τος τῶν
θείλων ἐστὸς·

Ἕτερος. καὶ ὁ τὸν ἐλάλουν αὐτοῖς· δι' ἀπόλεμον. δι' τοῦτο τοί
μων θίρηται, μέτα τοῦ μεσοῦ τος τῶν τὴν θείλων ἐμῶν
θείλων ἐστὸς· ὁ τὸ δὲ λάλουν αὐτοῖς· δὲ ὁ τὸν δὲ λάλουν αὐτοῖς, αὐ
τοὶ δὲ ἀπολείμουν μὲν· ὁ δὲ λαδή, τοῦτο δέστιν· δῦναι τοῦ καὶ αἰρε
τὴν δι' ἀλήθειαν, ὁ τὸν μαλὶ τὰ τὴν ἀάτην δι' ἐδιεύθυ ειμένων.
τὸ τὸν ἐγρήγορα πὸ τὸν δὲ λοισ ἔρρα πον. καὶ οὐδὲ δι' αὐτοῦ δὲ
ται πάθει· ἀλλὸ μοσ. ἀφ' τὴν οἰκείαν. ἐπιθυμίαν ἀφ' ἡδο
Ἕτερος αἵρου ὁ φθαλμοῦ σμου δι' ἀαόρη. πόθεν ἐγὼ δίδυ
μον· ὁρᾶν τυχὼν ἀποροῦμεν ὧν. καὶ ἀμηχανοῦ μεν ἐπὶ
δίκαιοι οἷς οὔσαν. καὶ μου λομένων. ἐστὶ τυχεῖν παραμυ
θίας· τοῦτο πάλιν τοῖς πειρασμοῖς τὸ τέρας. τὸ πρ
ρωῦ αὐτὴν. καὶ δι' ἀδεῖρ δεται. καὶ τὴν αἰῶνα θεοῦ ἐν
ζητεῖν ῥο τὴν· καὶ τὸν ὡσαύτως ποιεῖ. ἀπὸ τὸν μὲν δεῖ ἀπαρ
τον· ἐστὶ δὲ γὰρ δεμάτοις λίσαν. ἀπὸ δὲ λεῖ μμένοι· τοῖς πολι
μίοις, οὐ πόλισ αὐ τοῖς οὐ πάρχοσ. οὐδὲ χοσ. οὐκ ἀλλοτοῦ
τοιοῦτος οὐδὲ δεῖ· ἀλλ' αἰχμάλωτοι καὶ δοῦλοι. μέτα τοῦ
πολεμίοις αὖ τρέφεται· ποιεῖ δὲ ται ποιεῖ ὁμοῦ καὶ πο
λεμίων· τοῦ μεγάθους ποιεῖ ἐμφορεῖται πόλεμοι. παροικῶν
ἀμαχεῖ καταφθύρεται χεῖρα· καὶ τοῦ αἰῶνα ποιεῖ θ
ρῆμα θεοῦ τὸν· ἀπὸ τὴν ὀρῆμίας ταῦ τὴν. φιλοσοφθεῖν
λῆχοι τολόγητος· λῖραποις ὁ φθαλμοῖσ μου δι' ἀαόρη.
ὁ θεὸς λέγει ἀλλὸ μοσ· ἀφ' τὴν οἰκείαν ἐπιθυμίαν· ἐστὶ δὲ ἡδο
ται πάθει·

Ὄρα πόσων αἰτεῖται τὴν παρηγορίαν ἀσυνδήλων ὁ λόγος. ἐὰν γὰρ μὴ ἐμπλησθῆσαν καὶ τῶν αἱρετικῶν καὶ τῶν
λοίπων παραμυθίας αἰσχρᾶς εὐθὺς ἀπολαῦσαι καὶ ταύτης ἀποπαρασθαι τοῦ διὰ βάθους μὴ δοκεῖν
ἴσα θεῖα ἄλλοις τοῖς πόδας μὴ παρατρέπειν· μὴ σιγᾶν δαλίσθης· καὶ τὸ τῆς ἐξεισκόπτειν θυμὸν ὁρᾶν καὶ σῴζεσθαι
ῥημάτων αἱ ἀρχαὶ· καὶ ὁ πάθημα ἡμᾶς πρὸς ἐπιτυχαῖον. δηλοῖ καὶ ἡμᾶς τὰ παρίαυτοις. διὸ φθόρον μετρᾶν
οὖν ταῦτα καὶ βυθὸν δηλοῖ δὲ ὁ μόσος διὸ φέρειν· οὐ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν οὐλεται· οὐκ ἀργοὺς· οὐδὲ ἐπαρωμένους· καὶ ῥᾳθύμους· οὐδὲ
αὖ ἀσθενοῦντας· ἀλλ' ἐμπρηγοὺς οὖν τας· καὶ πασυδιάκονητας· διὰ τοσόνδε· διὸ φησιν· μὴ δοῦλος· διὸ στάλον τὸν τοῦ πόδας
καὶ οὐμὴ ἀπὸ φυλάσσοντος· πολλοὺς ἐμπρηγοὺς διὸ βάλωμεν τὸν πόδα· ὁ πρᾶγμα σιν ἐοικέναι μόνοις ὁλοθηροῖς· καὶ οὐκ ἐθ
χουσιν· ἰχνος αὖ· ὡσὶν· οἷος ἄκαιρον· ὁποῖον χρημάτων ἔρωσι· οἷος ὁ ποῦ μισοπικοῖς τὸ πόθος· διὰ τοῦτο σωφρονοῦσι· περιτρέ
πουται καὶ καταπίπτουσιν· καὶ τὸν περὶ τοῦ ἀκάτου
ἑαυτοῖς· ἐοικε πρεμμώσιν ὕδωρ· οἶναρ ἄκαιρον ποτὲ θεὶς ἐμπλ
άσταλθυτα· ἀλλὰ δι' μέγα ἀλλεται· καὶ τὰ μὴ μου· πάσης·
σιν· αἴσθην ἀτέραν· καὶ δηλαρρεῖ·
λήνουτος διαστείμβησος λῖσ φησιν· οὐ μυταύξ θι οὐδὲ ἐπαρμοῦ
σθι· τοῦ τόπου οὐκ ἀφίσταλήθη· οὐ προΐσθαι· οὐκ ἀφίσθι
γμοῦ· καὶ ἔρημον· καὶ οὐκ ἀπολοῦσθε ἐμὸ φυλάσσοντος
που· ἰλλ· ἀλλὰ τοῦτο ἔργον αὐτοῦ διὰ νεκρόν· τὸ ἀμῶν θεν
καὶ θι τοῦ προγόμενοι τοῖς σωθῆναι· ἐπὶ ἀσφαλεῖσθαι· καὶ θη
μαῦ· οὕτοι μὲν τὸ ἔργον προΐσθαι· τὸ αὐτοῦ· ἐὰν μὴ σὺν δια
λος· θι στάλον τοῦ πόδας· καὶ οὐμόνον οὐκ ἀφίσταλή
θι· ἀλλὰ καὶ προσήκθαι· μᾶλλον τῆς ἀσφαλείας
λὸς γὰρ αὐτῆς τῆς ἐμπλησθείσης· λιχορηγίας·
Ὁ γὰρ μὴ δέσμενος ἀπὸ ταλυπήσαι σιν ἐγχορῶν· πολλοὶ μὲν
λον ἀφέστρων· ἀχθίρος τοῖς οὖσι ἀπαν τῆς·
Ἕτερος φησιν· παρὰ τὴν χεῖραν τὴν δόξαν σου· παρὰ τὴ
σπαίσοι· ἐμμαχόσ ἐμπηδός· ὄρασ τοῦ καὶ ἐρῶ τὰν θαν
μοῦ λεται· ἐρῶ ἔργον εἶναι τὸ ἔργον· ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς
ποῦ δὲ παρὰ τὰς διάστασιν· παρὰ τὴν χεῖρα σου τῆ
στα τὴν δόξαν· ὃ σθαι χείρασιν· ὃ σθε ἐρῶ αι· ὃ σθε ἐρῶ
ὃ σθρόπαιον ἢ ταῦ· ὁ σθυμίσιν αἴρασθαι· ἐὰν δὲ μὴ μαῦ
λα τὴ ἀπ· ἐμὸν ἐπὶ τὸν ἐρῶ μου· οὐκ ἐοικὼς
δὲ παρὰ τὴ ἐμόμενος· ἀλλ' ἀπὸ σιν ἐστῆ·
Καὶ ποῦ τοῦ τὸ γὰρ τὸν· λὶν ἰσάξ αι γύ ταν ἐὰν μὲ ἔσαν· ἐς
θι τὴ ἐρημόδης τρίτον· ἐρῶ ταῦ θα δὲ τὴν πολλὴν ἄδικαν
λάβι· δὶ ἐσόδ δι καὶ τόπ τὸν ἐὰν μὲν ἔσαν· ποιαῦτα ἐς τρόπαν
πολαῦ ἐμ παράδοξ ποιήσας· ἐβδόμ τι μὲ τρόπ τον· δὶς τὸν
οἰσίας τοῖς ἐμῶν αὐτοῦ· τὴν πρόνοιαν δὲ ἐχ αι μου λόμενος·
ὁ πὸ ἐμόμενον ποῶ δὲ ἐμ ποιῶν ἀπαλάσῃ· ἀλλ' ἀοῦ δ ἐμ ποῦ
αὖ θρόπ ποιν ἀφι λοιῶ σθαι θῆν· τοῦτο ἐὰν μὲ ἔγαν· δι αὐτὴ
λὸς γὰρ αὐτὸς τῆς ἐποιηθείσης· λιχορηγίας·
Ὁ γὰρ μὴ δέσμενος ἀπὸ ταλυπῆσαι σιν ἐγχορῶν· πολλοὶ μὲν
λον ἀφέστρων· ἀχθίρος τοῖς οὖσι ἀπαν τῆς·
Ἕτερος τὴν πρὸ θέλευσιν· ἤδ δι ἐμ ποιῶν ἐστὶ καὶ οὐκ ἐμ δὲ
σημιαχί αν· πλημμυρῶ πλάτυνον· ὀχυρώτατον· ὀχυρώτατον· ἐν ταῦ
θαμβήτοις τοῖς ἐμὸν ἅπαν τας· αἱ ῥῖ φθαι· ἐν τούτοις γὰρ
ὁ μόσ ἅπαντας· ἐν δι σόδοις· καὶ ὀχόδοις· κ αὶ τοῦτο σαφέ
στερον δὲ λέγον· ἀπὸ τοῦ μῶν καὶ ἐᾶσαι οὐ μόσ
Ὁ υπρὸς μέαν λιμέραν φησιν· οὐδὲ ποροσ δεύοις καὶ πρὸς καὶ
δῆσαι καὶ ἐπίκοσι· ἀλλὰ δι ἐμ ποῦσ·
Λλαμῶν πολλοῖς καὶ διαχαιρούσιν· ἐοικ τοῖς ἐὺ κτήρ
οσ οἵκοις κ αλουμένοις· ἀλλ' οὐχὶ Ἰουδαίοις οὕτως· οὔτε ἀμ
γδόλοις ποχαλεπόστερον· ὁ πάθημα δὲ ἐπ ἐμόσαι· φαίμοσ ἐστὶ
ῥαθυμοστερ οἱ χριστιανοί· πόσθημ δοῦ τοῖς οὖσι· ἐν ἁλίμ
λάβ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας· ἀξίοσ ἐστὶ πολυτελοῖς· καὶ
οἱ πρὸ τούτου μαυτιοῖς τοῦ· καὶ τοῖς μὲν γὰρ ἀφι δὲ
τοῦ· καὶ τὴν ἀστρο ἄσιν ποῖς ἐφόμ λογί ομ· ὁ ρᾶσ δ δ καὶ μ ἅπασι· καὶ ἐοικόσι ἑαυτοῖς δι ἀδοκήτου· καὶ πολλὴ
πλάσθενείαν· τὴν ἐαυ θυμίαν ἐδήλωσαν τῆς λατρείας δι εἰμήνης· καὶ πρὸ αἰῶν ἐσαγε· γέναν αὐτῶν· δι ασθρμαίνομ
ται· καὶ ὁρθοῦνται καὶ ἵστανται· καὶ γαμμῶνται τὴν δι αμοίαν· ἐὰν δὲ μὲν γὰρ ἐμ μὲ κατάλη θαν καὶ δι ἐθι οὐλι
μὸς ἄρτου καὶ δι ἡ ὕδατος· ἀλλὰ τοῦ ἀκοῦ θαι λόγου κοῦ· κολασθῆ τοῦ· τὴν τιμωρίαν· τὴν μετὰ τὴν βιοῦσιν τῆς
ἐαυ θυμίας ταύτης· ἐαυ ζητοῦσιν· οὐκ ἐπαῶν· ὀχέ πόσον· καὶ τὸ θέαμα σὺν αὐτὸ περὶ πλεῖον πολάρ ποσ· ὁ τὸν
λοῖς ἐστὶ σαν οἱ δοῦ λοῖσου· τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἱ ἐπὶ ρῆσουσιν· καὶ πάλιν πό τῆς λίθος καὶ οἰφθή
σόμεθα οἱ δοῦ λοῖσου· τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἱ ἐπὶ ρῆσουσιν· καὶ πάλιν πό τῆς λίθος καὶ οἰφθή
σόμεθα τοῦ ποσσα ποστοῦ τοῦ· καὶ πάλιν μεμνησθήσομαι· διὰ γλῆς ἰορδάνου· καὶ ὄρεμνι θιμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ· καὶ
πάλιν ταῦ ταῦ μὴ σθην· καὶ ὀχέ χαῦσθε μὲ τὴν ψυχήν μου· τί θεμνησθῆσ δι πτέρνοι· ὁ τι θὰ θύ σομαι θῦ τό ποσσκη
μῆς θαυμαστῆς· τοῦτ ἐστὶν ὁ τὴν ἱερ χόμενην ἀσχορίαν· τὰς παρηγόρ θισ· τὴν λατρείαν δι ἐμ ποῦ·

Μ ηδοόησ δι ασάλομ τὸν τοῦ δασου· μὴ
δὲ μυταύξ αι ὸ φυλάσσοντ·
Ἴ δὸ οὐ μυταύξ θι οὐδὲ ἐπαμοῦσι
ὸ φυλάσσομ τὸν ἴ ἡλ·
Κ σφυλαύξ θισθ ἰσ σι ἐὰν σου ἐὰν
χεῖρα δοξιᾶ μοῦ·
Η μέρασ ὁ ἥλιοσ οὐ θλγι καύσει σε·
οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα·
Κ σφυλάξ θισε ἀπὸ παντὸσ ἰ καὶ κοῦ
φυλάξ θι τὴν ψυχήν σου ὁ ἰσ·
Κ σφυλάξ θι τὴν εἴσοδόν σου καὶ
τὴν ἔξοδόν σου ἰ καὶ τὴν ἔξοδον σου
ἀπὸ τοῦ νῦν ἰ καὶ ἕωσ τοῦ αἰῶνοσ·

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ

Ω φράμθην ἐπὶ τοῖσ εἰρηνικόσιμοι εἰσ
ὅ ἴκομ ἰ εἰσ πορευσόμεθα·

Ϛ΄ θροσ δδφ ησιν ὁρμενευτ ησ· δυ ὑφ ραν φ ην δι πορ τορ μει θι τορ οἰκορ τ ῦ νῦ λ θομ ὴν· ἄ τη θρ οι πολ δ· τ ημ ω ὴν ὁρ τ αι σ· τ ν λ αι σσ ν
ἰλ ῆμ ῶ· ἰ δ δ· ν δ ομ ησ· ἐ απ θρ ω λ ην· ὡ ατ ορ ν· πρ αγ μ ατ ορ ν· ἀ απ δ λ αύ ορ ν τ δ· α ὐ τ ορ ν· τ αὶ πρ ὸ τ αρ ή μ α τ αὶ αὐ τ ὰ δ χ αι ρ ορ ν· πολ λ ὰ δ τ ὸ π ό φ α
μ ὰ μ δ θ α ν· δι τ ι α λ λ ι αὐ τ ὰ τ ὸ ψ χ θ ρ ὸ ν τ ὸ ν λ ὶ μ ε π θ ρ ὸ ν· ἰ ν α δ ὸ π θ ρ ὸ ν ἰ σ ε π ο ί ή σ θ ν λ ὶ ἀ π δ λ α υ σ ι σ· τ ὸ ῦ τ ο π ο ι ή σ θ ν λ ὶ ὁ ρ ή σ ι σ· ὁ 399
π ρ ῖ δ α ν ἀ π δ λ α υ ν:
μ ω ν τ ὸ ῦ τ ο φ ησ ὶ ν τ ὸ ὁ ι κ ο δ ο μ ε ὶ θ ή σ ε τ α ὶ δ ὼ π δ λ ι σ· λ ί τ σ ἀ π ὰ τ ὸ ν δ ι ό τ ι ὁ ρ μ ε ν ε ύ α υ μ ε ύ ρ ε ι ν τ ὴ ν ἴ θ ρ ο ν θ λ ῆ μ ῶ ν τ ὴ ν ὁ ι κ ο
δ ο μ ο υ μ ε ύ ρ ε ι ν· ὡ π δ λ ι ν· θ ὰ α ν θ λ θ ο ί τ δ τ· γ ὰ ρ· τ α ὶ ἰ δ ο ί τ ε τ ὴ ν θ ρ ή μ ι α ν· α ἰ τ ι α ε ἀ λ θ ι τ α ὶ τ ὴ ν π α λ α ι ὰ ν θ ι ε ί ρ η ν· τ α ὶ τ α ὰ δ
κ ώ μ ι α α ὐ τ ῆ σ· δ ι λ ι ῳ ρ ὼ ν τ α ι π λ ή ρ ο ι τ δ τ· ὁ τ ι π λ ί ν α μ π ρ ὰ ὶ τ α ὶ θ ρ ι φ α ρ ὰ σ· τ α ὶ π ο λ λ ὴ ν σ υ μ ε λ ί τ ν ν δ χ ο ῦ θ ν· τ α ὶ ν α π λ ά σ ι μ α ὶ
θ ρ ο ύ ο υ σ ἰ θ ρ α ῖ τ ι κ ο ῖ σ· τ α ὶ π ο λ λ ὰ ὁ κ ο μ ὼ θ α τ ὰ π ὸ τ ὸ σ ό μ ο ν· τ ὸ δ ι α χ ω ρ ί σ ε ι τ ο ῦ τ ο χ ή μ α ν π ρ ὸ ι ν ὑ β ρ ι σ τ ὰ ι μ ῶ ν ὅ τ ι γ ὰ ρ τ ο ῦ τ ο ἀ ρ ῆ μ ῶ· α ἴ σ ι ν
σ ο ν τ ο ῦ δ ῆ λ ῶ ν α μ δ ρ ο μ δ ί σ ο ν· ἰ λ ῆ μ ῳ ο ἰ κ ο δ ο μ ο υ μ δ ν ῆ ἀ π δ λ ι σ· λ ῖ σ ἡ μ δ θ ο χ λ ὶ α ὐ τ ὴ σ· ἐ α ὶ τ ὸ α ὐ τ ό· τ ὸ ἐ ρ γ α σ ι π ρ ο τ ὴ μ δ ν ὸ ν ἀ υ τ ὴ σ· τ ὸ τ ι π ν ι σ μ ω μ δ ν ὸ ν· σ ω ν ὸ λ ι σ· π ρ ὸ σ ὺ ξ θ ω σ ι· ἐ α ὶ δ ὲ ὼ ν ἡ μ μ δ ν ὴ ὁ ὐ τ ω σ· π ρ ο τ ὴ σ· α ἰ χ μ α λ ω σ ί α σ·
τ ο ῦ τ ο γ ὰ ρ μ α λ ί σ τ α ν· δ ι σ ω μ δ ν τ ο ὶ π ό λ ι σ· ὁ ὐ χ ὑ τ ω σ· τ ὸ μ δ γ θ ο σ δ τ ι τ α ὶ σ ι α ὐ λ α ῖ σ ι ν· ὡ σ τ ε π α ύ τ α σ δ ι ε ι σ υ λ λ ή β δ σ θ α ι δ ι τ ῦ ν υ λ λ ή
π ρ ο ι σ ε ι μ δ ν ὴ· α ἰ δ ῶ ο ὐ λ α ι σ ω ν ε ἰ λ ή σ ι σ τ ο· δ ι τ ι φ ὼ ρ ι τ ν ω σ ι σ ε ἰ σ ῆ σ ι ν

ΩΔΗΤΩΝΑΝΑΒΑΘΜΩΝ

ΡΚΒ

ροσὶ ἱρατοὺσ ὀφθαλμοὺσ μου τοὺσ κατοικοῦν
τασ ἐν τοῦ οὐρανοῦ: ἰδοὺ ὡσὶ ὀφθαλμοὶ δούλων
δι χειρὸσ κυρίων αὐτῶν· ὡσὶ ὀφθαλ
μοὶ παιδίσκησ· διχειρὸσ κυρίασ αὐτῆσ·
οὕτωσ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸσ κύριον τὸν θν ἡ
μῶν ἕωσ οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶσ:
ἐλέησον ἡμᾶσ κε ἐλέησον ἡμᾶσ· ὅτι ἐπὶ πολὺ
πλεῖστον ἐνεπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνει
δοσ τοῖσ εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ὕβρισ τοῖσ
ὑπερηφάνοισ:

Ὅρασ παν ταχοῦ τῆσ αἰχμαλωσίασ· πρὸ τερ δοσ δια λαμπων· πωσ παν των ἑαυτοὺσ ἀπορρίψαντασ· ἕωσ τῶν ἀμαρτιῶν
φεύγουσι μοι θθιαν· καὶ τῆσ γῆσ ἀπαλλαβέντασ· καὶ τοῦ πληρωθῆναι· ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ λοιπὸν καλοῦσι τὸν θν· οἱ
κεῖ μὲν δοῦραμὸλῆσαι· οὐχ ὡσ τότε πληρικλειόμενοσ ἀπαν· παν ταχαρ αἰτοῖσ πλὴρ οἱ ἀλλὰ ὡσ αἰσθησισ ἐκεῖ δων ἀμόσιν ἑαυτῶν
παν ὁμβριοσ· μᾶλλον ἑωσὶ καὶ θνιαν· θρώτοισ οἰκεῖν λᾶσ· ἐν οἰκήσω γὰρ βίᾳ μὲν· καὶ ὑμῶν ἡμῶν· καὶ ἐν ὑμῖν ἡμῶν· ἐκεῖ δὲ λιγὰρ ἐμβλεῖν
τῆσ καὶ μῆσ πολιτείασ· ἰδιωτείασ· ἀμιόχθιν· ἀρχεται τὰ μέλλοντα πρὸ αἰῶνοσ ἐρεύσθαι· ὁ προφήτησ· τῶν τοιούτων ἑαυτῶν
παραίτησιν· πρὸ ἐκύνωσι μερέμαν· καὶ δίκαι μιγμάτων:

Ἐπὶ παισὶ εὐλαμβίασ
εἰ ταῦθα παλιν· οὐ
πρὸσ ὑραχὺ μόνον
ὀλπίζουσιν· ἀλλα
δὲ καὶ πρὸσ
λαμβάνουσι σχὴν ὁ
θσ· διαδὲ τοῦτο καὶ
τὸ παράδειγμα τοῦ
τοεἰσ μάσοι λίγαρι·
τοῦτο τι αὐτὸ καὶ ἐ
τέροι αἰτιῆρε μὸ
νοι· ὁ τοῦ δαμόνθθη
αὐτοῖσ ἐλπισ ωθῆναι· οὐδὲ θνμαχήσαι· οὐδὲ
προσοὐδὲ νὶ τρομυλέποισιν· ἕωσ εἰκαὶ ἡ παιδί
σκη καὶ οἱ οἰκέται τῆσ· μία ἀπ ταύτην ἀφορμὴν ἐ
χθρὶ καὶ διατροφὴσ καὶ ἐνδύματοσ· καὶ τῆσ αὐ
λῆσ διαρρῆξαι· τὸ πρόσωποισ κυρίοισ μὲν ἐπιθυ
καὶ οὐκ ἀφίστασθαι ἐὰν ἀὐλαία ἢ καὶ μὴ λαία ἢ
παραμένει· καὶ ἀὐλαία χαριοῦσθαι· καὶ διὰ τῶν θ
ἐὰν σῶσ· τοῦτο βρόγμα αὐτοῖσ: Οὐκ εἰ ωθρίσασ
ἀὐ ἀποδῶ τὸ μισθοῦ· οὐδὲ δὲν σὺ ἀὐ ἀποδῶ τῶν
ἀμοιβῶν· ἀμέσασ ἀὐ
ἐλεήσει· καὶ οὗτοι
ρωνται θ· παράμενε
διὰ τῶν ἐὰν σῶσ· αὐτῆσ
ὡσ· καὶ μὴ ἀποφῆσ
καὶ μὴ λαία σ· παὐ
τασ γὰρ λίθθιά πιερ
αἰτιοῖσ ἐμφερόμενοσ:
Θιδὲ ἑωσ τετριμμέ
νων διαμοιαν, ἀπὸ
δὲ λείασ θῶν αἰὰ
χιοῖ· καὶ σοὶ δὲ ἀπὸ
ἐλείοισ κατὰ τῶν ἀ
χίαν· ἀλλὸ τι πολ
λῶν ἐδομβιδίεσιν· καὶ θα

Ἐπὶ τῶν ἀδικούντων ἡμᾶσ

ΡΚΓ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΗΜΑΣ ΚΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΗΜΑΣ

ΡΚΔ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΡΚΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΚΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΚΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΚΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΚΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΛ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΛΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΛΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΛΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΛΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΛΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΛΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΛΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΛΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΛΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΜ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΜΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΜΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΜΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΜΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΜΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΜΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΜΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΜΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΜΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΝΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΝΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΝΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΝΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΝΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΝΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΝΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΝΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΞ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΞΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΞΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΞΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΞΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΞΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΞΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΞΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΞΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΞΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΟ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΟΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΟΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΟΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΟΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΟΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΟΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΟΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΟΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΠ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΠΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΠΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΠΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΠΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΠΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΠΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΠΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΠΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΠΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΡ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΡΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΡΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΡΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΡΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΡΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΡΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΡΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΡΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΡΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΣΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΣΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΣΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΣΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΣΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΣΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΣΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΣΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΣΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΤ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΤΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΤΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΤΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΤΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΤΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΤΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΤΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΤΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΤΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΥΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΥΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΥΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΥΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΥΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΥΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΥΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΥΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΥΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΦ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΦΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΦΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΦΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΦΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΦΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΦΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΦΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΦΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΦΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΧ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΧΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΧΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΧΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΧΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΧΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΧΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΧΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΧΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΧΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΨ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΨΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΨΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΨΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΨΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΨΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΨΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΨΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΨΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΨΘ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΩ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΩΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΩΒ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΩΓ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΩΔ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΩΕ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΩΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΩΖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΩΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΡΩΘ

ΩΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ

Ι μιλιόπικον ὧν ὑμῖν· δι πάσαι δηλονότι ἡ δι μιλιόπικον ὧν ὑμῖν:

Θ γνα τὸ ἅπαν αἷμα αἵ ὧν οἱ ἐφλιμαὶ· ἄραζον τὰς ἀγκαστίους μιλιάδας· δι ντὸ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφλιμαὶ· ἄρα τὸ ὕδωρ αὐτῶν πεπόντισθι λιμαὶ·

Χ εἰμαρρον διηλήλυθεν λιτυχὶ ἡμῶν· ἄρα διηλήλυθεν λιτυχὶ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀναπαυόμενον:

Θ υλογητὸς κύ· ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς δι σθῆραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν·

Η τυχὶ ἡμῶν ὁ ἀρουθμὸν ἐβρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τοῦ θηρευόντων· λίτρας ὡς ἐπτὰ καὶ λίτρας ἡμισυ ἐρρύσθημεν· πυὸ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀρουθμὸν ἐβρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τοῦ θηρευόντων:

ἀλλὰ σὺ παρίδιον τὸ φλιμαρὸν δόσ· τοῦ ἐσομένου· καὶ γὰρ δι σὺν αὐθρώποις φλιμαροὶ ἐσόμεθα· καὶ δι εἰρήνην χαλιπὸν ρον τοῖς ὁμοφύλοις· ἀχρήμενον:

χθὶ μαρρον δι ταῦθα καὶ δωρεῶν ἀφαιρούμενον τὰν πολεμίων μόνον· ὕδωρ γὰρ ὅταν ἀπαιτῆσαι φθρόμενον· καὶ μιᾶς ἀπολλῆς τὰς ῥίμας· καὶ τὰς ὠδὰς παρασύρασα τὸ πρὸς τὸ γλυκὺ· οὐ τὴν φορὰν δὲ φλισὶν δὲ ταῖς θαλαττίαις· ἀλλὰ τῶν παρόδων μὴ τοίνυν καὶ ἀπαιτήσωμεν τὰν ἐπιλοιπόντων· χθὶ μαρρον δὲ τὰν οἰκείαν δίκην· πέφυκε δὲ τὴν παρατρέχουσαν πηγὴν δι πηγὰς δι πικρὸν λυπηρὸν ὄχθος· ἡ πηγὰ δὲ πικρὸν διηνεκὲς πρὸς πηγὰς ἅπαντας· διὰ γὰρ μίλητος δι ὑπὸ τὰν ἐκ τοῦ ἐπιλοιπόντων καὶ ἀπαλλαγὴν ἀφθονίαν ἐπιλιφθεῖσα· ἡδυσμάτων ἐστὶν οἰκείων ἀπαλλαγὴ· ῥαθυμοτέροις ποιεῖν· καὶ δὲ αὐτὴν τὴν δόσιν τὰ ὕδατα ἀγαθῶν· ἀφίησιν αὐτοὺς θωμάζειν πηγὰς ἀρχόντων· ἵν' ἀδιαφόρως δύνωνται δι γμμάσασθαι περὶ σοφίας· τοῖς πλείοσι· δι ἀπὸ τοῦ πόνου τὴν θυμφορὰν ἀφίησι τοῖς ἀνθρώποις· ἵν' ἀμελέστερον καθεύδωσιν· οὐ τοίνυν ἀγνοεῖ τὰ ὕδατα πηγὰς ἀρχόντων· ἀλλ' ἀτιμάζει τὰς ἀπὸ τῶν σωτηρίων αὐτῶν:

λάσσονος παρίστησι τὸ φλιμαρὸν δόσ· τοῦ ἐσομένου· καὶ γὰρ δι σὺν ἀνθρώποις τοιούτοις φλιμαροὶ ἐσόμεθα· καὶ δι εἰρήνην χαλιπὸν ρον τοῖς ὁμοφύλοις· ἀχρήμενον:

χθὶ μαρρον δι ταῦθα καὶ δωρεῶν ἀφαιρούμενον τὰν πολεμίων μόνον· ὕδωρ γὰρ ὅταν ἀπαιτῆσαι φθρόμενον· καὶ μιᾶς ἀπολλῆς τὰς ῥίμας· καὶ τὰς ὠδὰς παρασύρασα τὸ πρὸς τὸ γλυκὺ· οὐ τὴν φορὰν δὲ φλισὶν δὲ ταῖς θαλαττίαις· ἀλλὰ τῶν παρόδων· μὴ τοίνυν καὶ ἀπαιτήσωμεν τὰν ἐπιλοιπόντων· χθὶ μαρρον δὲ τὰν οἰκείαν δίκην· πέφυκε δὲ τὴν παρατρέχουσαν πηγὴν δι πηγὰς δι πικρὸν λυπηρὸν ὄχθος· ἡ πηγὰ δὲ πικρὸν διηνεκὲς πρὸς πηγὰς ἅπαντας· διὰ γὰρ μίλητος δι ὑπὸ τὰν ἐκ τοῦ ἐπιλοιπόντων καὶ ἀπαλλαγὴν ἀφθονίαν ἐπιλιφθεῖσα· ἡδυσμάτων ἐστὶν οἰκείων ἀπαλλαγὴ· ῥαθυμοτέροις ποιεῖν· καὶ δὲ αὐτὴν τὴν δόσιν τὰ ὕδατα ἀγαθῶν· ἀφίησιν αὐτοὺς θωμάζειν πηγὰς ἀρχόντων· ἀλλ' ἀτιμάζει τὰς ἀπὸ τῶν σωτηρίων αὐτῶν:

χθὶ μαρρον δι ταῦθα καὶ δωρεῶν ἀφαιρούμενον τὰν πολεμίων μόνον· ὕδωρ γὰρ ὅταν ἀπαιτῆσαι φθρόμενον· καὶ μιᾶς ἀπολλῆς τὰς ῥίμας· καὶ τὰς ὠδὰς παρασύρασα τὸ πρὸς τὸ γλυκὺ· οὐ τὴν φορὰν δὲ φλισὶν δὲ ταῖς θαλαττίαις· ἀλλὰ τῶν παρόδων· μὴ τοίνυν καὶ ἀπαιτήσωμεν τὰν ἐπιλοιπόντων· χθὶ μαρρον δὲ τὰν οἰκείαν δίκην· πέφυκε δὲ τὴν παρατρέχουσαν πηγὴν δι πηγὰς δι πικρὸν λυπηρὸν ὄχθος· ἡ πηγὰ δὲ πικρὸν διηνεκὲς πρὸς πηγὰς ἅπαντας· διὰ γὰρ μίλητος δι ὑπὸ τὰν ἐκ τοῦ ἐπιλοιπόντων καὶ ἀπαλλαγὴν ἀφθονίαν ἐπιλιφθεῖσα· ἡδυσμάτων ἐστὶν οἰκείων ἀπαλλαγὴ· ῥαθυμοτέροις ποιεῖν· καὶ δὲ αὐτὴν τὴν δόσιν τὰ ὕδατα ἀγαθῶν· ἀφίησιν αὐτοὺς θωμάζειν πηγὰς ἀρχόντων· ἀλλ' ἀτιμάζει τὰς ἀπὸ τῶν σωτηρίων αὐτῶν:

χθὶ μαρρον σφοδρότερον· καὶ παντὸς ἀφορήτου· πρὸς ἄλλοις τὸ δεινὸν οὐδὲν αὐτοῖς παρείληφεν· τὸ δὲ δι ἀπορίαν ὑπὸ τοῦ ὑμῖν ἐσομένου· καὶ μεταβολὴν ἀπαλλαγῶν τοιούτων καὶ αὐτὸς δι ἐπαλλαγῶν παρόδων· καὶ μεταβολὴν ἐφλιμαὶ· δι ὅτι

ΩΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ

ΡΚΑ

Ι πεδοι θόντες ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Γολιὰθ
παιδίσκοις αὐτοῦ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ
Ὅρμησαν ἄνδρες αὐτῆς καὶ οἱ ἐκ τῆς κλοιτοῦ
αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ μωὺ καὶ βόορ οὗ αἰόνιος·
Ὅπως ἂν μὴ ἐκκενώσωσιν οἱ δικαιοι τὸν
λαὸν αὐτοῦ καὶ τὸν κλῆρον τοῦ κυρίου·
Ὅπως ἂν μὴ ἐκτενώσωσιν οἱ δικαιοι τὰς
χεῖρας αὐτῶν·
Ἀγάθωσον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς· καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ
καρδίᾳ τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς τραχείας
ἀπάξεις μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀ
νομίαν εἰρήνη ἐπὶ τοῦ Ἰσραήλ·

τ ἡμῶν ἐν τοῖς τῶν ἐπιθέσεων· διὰ τί γὰρ ἀπλόος ὁ ὅρος παιδὸς ὃν ἐμὲ νικᾶν δύνασθαι· ὃν παῖς ὢν ἐμφορεῖς ἀλλ' ἀπὸ τῆς βιοθῦ ὃ ἐπὶ
δος ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ ὅρος· παύτα δὲ ἐν μιᾷ γενήσεται ἀλόος· ἐὰν εἰς αὐτὸ ὅρος τοῦτο γενόμενοι ἓν ἥμων· γνῶμεν ἑαυτῶν πρόσωπον πάλιν
ἐὰν μὴ ἐν ἡμῖν ἁμαρτίαν· τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν οὐ πράξαν· τὴν τοῦ οἰκείου ἐὰν ὁδὸν· παῖς ποιεῖ θαυμάσιος οὐ βιάζεται οὐ
καὶ ὁ γενναῖος ἀνὴρ· ἐὰν μυριάπαξ ὁδηγεῖ· οὐ πεδρεπραπήσεται· μὴ γὰρ ἀεὶ ἐν δυνομένου· ἀλλ' ἀπὸ μὴ πάρα
συρόμενον· οὐ γὰρ ὁπερ ἐμοῦ μεθύει καθήμενοι· καὶ πλάγιοι ἐλεύσονται· τὴν τόχην ἐὰν δύεσθαι· διαφέρου τὸ θεῖον
παροιμιάζηται· οὐχὶ ἀφῆσω υἱόν· οὐχὶ ἀφῆσω τὴν ῥάμδον τοῦ ἁμαρτοῦ
φλέου λόγιπος· οὐ πεδοιθότες ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Γολιὰθ· τὸ ἀπεριτρέπτομον τὴν διαθήκην· τὸ πεπλησμένον τὸ ἀχειρόποιον·
τὸ ἄμαχον· οὐ σπουργαρίαν μυριάπαξ πρὸς ἀγάπην
χαρίσματα· ὄρος οὐ πάμπαν ἐστί· οὔτε ἐμὸν ἐστί·
σὸν ἄπας· οὗτος ὁ πρὸς ἁμαρτοῦ τοῖς τὴν ἐλπίδα
ἑαυτοῦ θύχοντι· κύριε ἐν σοὶ ἐλπίδα· τὸ ἀπεριτρέπτομον τὴν διαθήκην· τὸ πεπλησμένον τὸ ἀχειρόποιον·
ῥομφαίαν

ρκε

ΩΔΗ ΤΩΝ ΝΑΝΑΒΑΘΜΩΝ

ε

Ἑπτὰ ὅσα τὰ ἑταιρέται τῶν αἰχμαλωσιάν σλοιν. ὁ δὲ μὴ θυμὸν ὀσδὶ παρακεκλημένοι:

ϛ

Ὅτε ἐὰν λύσθη χαρὰ στόμα μὴ εἰς ὸν καὶ λίγλωσσα λὴ μὸν ἀγγλιασθοσ· τόν δὲ ῥοῦν ἐν τοῖς θηδσιν ὁμφάλωσι τοῦ τοιλῖ ἁμὲ τὰ ὐτοῦ ὁμφάλωσι τοῦ τοιλῖ ἁμεθθημοὶ νόδ ὁ μὴ θὺ φραινόμενοι:

ζ

Παρεῖτο μὲ τὴν αἰχμαλωσιάν λὴ μὸν ὸ ὀχθοι μάρρον ἐν τοῦ νότου:

η

Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θερι ζόμενοι πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον ἅλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν:

θ

Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν:

391 a

Ὁ μικρὰ πρὸς τὸν ὑλικὸν μεταποιλιτὰ βίρηται μένα τὸ χεῖρ ἐν ἐστὶ τὰ παμμεγέθη τῆς αἰχμαλωσίας· καὶ τί σὸ οὐχὶ σθὲ διὰ ῥῆσιν ἐπὶ τοῦτο· οἱ πατέρες οἱ ἡμῶν· ὁ τὰ μὲν ἀλλ' ἀγαθὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς αἰχμαλωσίας· καὶ χαρὰ ἐπὶ ἀναμφισσωΐλου· ἐν αὐτῷ τρὶς ἀγρόμμυζον τοῦτο ἀπὸ ἐδὲ ἀχαρίστου ἀλύοντος διαπέλλειν· ἀλλ' οὐχὶ μὲν φῆσιν· ἀλλὰ χαίρομεν καὶ λέγομεν καὶ τῶν αἰτιάμενοι τῶν ἡδονῶν· οὐδὲ ἀπλῶν ἀπαμβλυνόμενοι φῆσιν· ἀλλ' ὅτι πάντας ἴσον ἐστὶ τοῦ θεοῦ τὴν προαίρεσιν· τὴν περὶ ἡμᾶς· τὸ γὰρ φῆσιν ἐρῶντι δὲ τοῖς ἐθνῶσιν ὁμφάλωσιν τοῦ τοιοῦτον ἁμαρτωλοῦ ὁμφάλωσιν τοῦ τοιοῦτον ἁμεθθημοῦ· οὐχ ἁπλῶς· ὁ δὲ τὸ πλάσμα τὸ πρόσκειται· ἀλλ' ἀπὸ δὲ λίγης πότε δρόσου φησὶν· ὅτι ὁμφάλωσι καὶ γὰρ ἐμφάλωσι· τὸ μὲν γὰρ τοῦ θεοῦ σοῦ ἐστὶ ῥῆμα· τὸ δὲ αὐτοῦ πάλιν· καὶ οὐκ εἶ σθε ὅσα σὺ ῥῆμα· οὐδὲ ἀπὸ ἄλλας ῥῆμα· ἀλλ' ὁμφάλωσι τὸ παράδοξον· τὸ φαύμαστος γὰρ μόν· διὰ τὴν προσωρίαν· τοῦ ὁμφάλωσι τὰ ῥιζῶν· ὁρᾶς ὁ πόπερ σωτὴρ ἐλάγρ· διὰ τοῦ ἑνὸς τούτου ἔθνους τοὺς ἄλλους τοὺς μὲν ἐν πίστει καὶ μερίδι· καὶ ἀπαρχὴν μὲν ὁρᾶς αὐτῶν καὶ πανάρμοσαν αὐτῶν

σσο

Ὅταν οὖν ἀναίρεσίν τινος πραγμάτων ποιῶμεθα ἐκ πολέμου δικαίαν ἢ ἀμύνοντες ἢ καὶ ἐπιφέροντες βίαν τοῖς ἀδίκως ἡμῖν πολεμοῦσιν, ἐπὶ μὲν τὰ ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐπιβαίνομεν ἐπὶ τὸ μάχεσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ἀναιροῦμεν, ἐπὶ δὲ τὰ ἐντὸς τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ μὴ μάχεσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ἀναιροῦμεν. Φθονοῦντος γὰρ τοῦ τῶν Ἰουδαίων θεοῦ τῇ τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίᾳ καὶ διὰ τοῦτο τὴν τῶν πρωτοπλάστων ἐκβαλόντος τοῦ παραδείσου καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἐργάζεσθαι τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὸ ἐκτρέφεσθαι ἀπὸ τῶν ἱδρώτων αὐτῶν ἐπιστρέψαντος, ἐπὶ τοσοῦτον ἐξέκλινε τὸ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀγαθὸν ὥστε καὶ τὸν ἀδελφοκτονήσαντα Κάϊν ἐπὶ τὸ οἰκοδομεῖν πόλιν ἐκτρέψαι καὶ τὸν ἀπὸ τούτου Λάμεχ καὶ δύο γυναῖκας ἐπὶ τὸ γαμεῖν ἐξωθῆσαι καὶ τὸν Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐπὶ τὸ γεωργεῖν καὶ φυτεύειν καὶ τὸν Νεβρὼδ ἐπὶ τὸ κτίζειν πόλεις καὶ τὸν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ κτᾶσθαι καὶ τὸν Ἰσαὰκ ἐπὶ τὸ γεωργεῖν καὶ τὸν Ἰακὼβ ἐπὶ τὸ ποιμαίνειν καὶ τὸν Ἰωσὴφ ἐπὶ τὸ ἐμπορεύεσθαι καὶ τὸν Μωσῆν ἐπὶ τὸ ποιμαίνειν καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐπὶ τὸ πολεμεῖν καὶ τὸν Δαυὶδ ἐπὶ τὸ βασιλεύειν καὶ τὸν Σολομῶντα ἐπὶ τὸ οἰκοδομεῖν καὶ τὸν Ἰώσιαν ἐπὶ τὸ ἀνανεοῦν τὰ ἱερὰ καὶ τὸν Ἰεχονίαν ἐπὶ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι καὶ τὸν Ἰουδαῖον ἐπὶ τὸ ἀλᾶσθαι καὶ τὸν Ἰωσεδὲκ ἐπὶ τὸ ἱερατεύειν καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐπὶ τὸ ἀνοικοδομεῖν τὸν ναὸν καὶ τὸν Ἔσδραν ἐπὶ τὸ γραμματεύειν καὶ τὸν Ἰούδαν ἐπὶ τὸ ἀναιρεῖν τὸν Ἀμὰν καὶ τὸν Ἰωακεὶμ ἐπὶ τὸ ἀρχιερατεύειν καὶ τὸν Ἰωάννην ἐπὶ τὸ βαπτίζειν καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐπὶ τὸ διδάσκειν καὶ τὸν Παῦλον ἐπὶ τὸ κηρύττειν καὶ τὸν Πέτρον ἐπὶ τὸ ἁλιεύειν καὶ τὸν Ἰωσὴφ ἐπὶ τὸ ἐνταφιάζειν καὶ τὸν Ἰωάννην ἐπὶ τὸ ἐξορίζεσθαι καὶ τὸν Στέφανον ἐπὶ τὸ λιθοβολεῖσθαι καὶ τὸν Ἰάκωβον ἐπὶ τὸ ἀναιρεῖσθαι καὶ τὸν Ἰωάννην ἐπὶ τὸ ἐν ἀγρῷ διαιτᾶσθαι καὶ τὸν Ἰάκωβον ἐπὶ τὸ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν Ἰωάννην ἐπὶ τὸ ἐν Πάτμῳ ἐξορίζεσθαι καὶ τὸν Ἰωάννην ἐπὶ τὸ ἐν Ἐφέσῳ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν Ἰγνάτιον ἐπὶ τὸ θηριομαχεῖν καὶ τὸν Πολύκαρπον ἐπὶ τὸ πυρὶ παραδίδοσθαι καὶ τὸν Ἰουστῖνον ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν καὶ τὸν Ἰρηναῖον ἐπὶ τὸ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν Κλήμεντα ἐπὶ τὸ ἐν Χερσῶνι ἐξορίζεσθαι καὶ τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ τὸ ἐν ἐρημίαις διαιτᾶσθαι καὶ τὸν Βασίλειον ἐπὶ τὸ ἐν Καισαρείᾳ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν Γρηγόριον ἐπὶ τὸ ἐν Ναζιανζῷ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν Ἰωάννην ἐπὶ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν Ἀμβρόσιον ἐπὶ τὸ ἐν Μεδιολάνοις ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν Αὐγουστῖνον ἐπὶ τὸ ἐν Ἱππῶνι ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν Θεοδόσιον ἐπὶ τὸ τὴν τυραννίδα καταλύειν καὶ τὸν Μαρκιανὸν ἐπὶ τὸ τὴν σύνοδον τὴν ἐν Χαλκηδόνι συγκροτεῖν καὶ τὸν Ἰουστινιανὸν ἐπὶ τὸ τὴν ἁγίαν Σοφίαν οἰκοδομεῖν καὶ τὸν Ἡράκλειον ἐπὶ τὸ τὸν σταυρὸν ἀνακομίζειν καὶ τὸν Λέοντα ἐπὶ τὸ τὰς εἰκόνας ἀναιρεῖν καὶ τὸν Θεόφιλον ἐπὶ τὸ τὰς εἰκόνας ἀναιρεῖν καὶ τὸν Μιχαὴλ ἐπὶ τὸ τὰς εἰκόνας ἀνακομίζειν καὶ τὸν Βασίλειον ἐπὶ τὸ τὸν Φώτιον ἐξορίζειν καὶ τὸν Λέοντα ἐπὶ τὸ τὸν Φώτιον ἀνακομίζειν καὶ τὸν Ἀλέξιον ἐπὶ τὸ τὸν Ἰωάννην ἐξορίζειν καὶ τὸν Μανουὴλ ἐπὶ τὸ τὸν Ἰωάννην ἀνακομίζειν καὶ τὸν Ἀνδρόνικον ἐπὶ τὸ τὸν Ἰωάννην ἐξορίζειν καὶ τὸν Ἰσαάκιον ἐπὶ τὸ τὸν Ἰωάννην ἀνακομίζειν καὶ τὸν Ἀλέξιον ἐπὶ τὸ τὸν Ἰωάννην ἐξορίζειν καὶ τὸν Ἀνδρόνικον ἐπὶ τὸ τὸν Ἰωάννην ἀνακομίζειν καὶ τὸν Ἰσαάκιον ἐπὶ τὸ τὸν Ἰωάννην ἐξορίζειν καὶ τὸν Ἀλέξιον

ρκζ

ΩΔΗ Τ Ω Ν ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ:

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ:

Ὃς ὄψει πόνους τῶν χειρῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται:

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου: οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου:

Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον· εὐλογήσει σε κύριος ὁ

Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ:

θεν τοῦ φάραγγος καὶ ἤρξαντο λιθάζειν· ὁ γὰρ Δαβὶδ ἐκεῖ διὰ τοῦτο αὐτοὺς ἐμακάρισεν· ὅτι οὐκ ἀπεχώρησαν· τοῦτον οὖν ὁ λόγος αἰνίττεται· καὶ βέλτιον αὐτῶν· εἰ γὰρ καὶ φεύγοντες ἐμακάρισεν αὐτούς· πολλῷ μᾶλλον οἱ φοβούμενοι τὸν θεὸν· καὶ πάλιν καθόλου πάντας ἐμακάρισε τοὺς φοβουμένους τὸν θεόν· καὶ τὰ μέρη καθόλου ἐστὶ τοῦ ὅλου· καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν· καὶ οὐκ ἀλλοῦ βέλτιον τὸν μακαρισμὸν τοῦ τοιούτου δηλοῖ· ὁδὸν παραδιδοὺς προφητικὸν μακαρισμόν· ὃ δὲ ἀλλήλοις καὶ οὐ τοῦτο οὐκ ἀλλοῦ βέλτιον τὸν μακαρισμὸν τοῦ τοιούτου δηλοῖ· ὁδὸν παραδιδοὺς προφητικὸν μακαρισμόν· ὃ δὲ ἀλλήλοις καὶ οὐ φοβούμενος· ποίου ἄλλα τοῦ κατορθοῦντος καὶ μακαρίου τοῦ τοιούτου ἀπολαμβάνοντος· ὃ γὰλλήλοις καὶ οὐ μακαριστήσεται· μυριάσι δὲ ὑμφορεῖς καὶ τριακοσίαις καὶ τριακοσίαις ὀκτὼ καὶ χιλίοις πεντακοσίοις ἑβδομήκοντα· ἀλλοιοτρόπως ἐφ' ἑαυτοῦ φοβούμενος· ποιοῦ ἄλλα τοῦ κατορθοῦντος καὶ μακαρίου τοῦ τοιούτου ἀπολαμβάνοντος· ὃ γὰλλήλοις καὶ οὐ μακαριστήσεται· καὶ λιμένι πλοῖα ὁρμίζεται· μυριάσι δὲ ὑμφορεῖς καὶ τριακοσίαις καὶ τριακοσίαις ὀκτὼ καὶ χιλίοις πεντακοσίοις ἑβδομήκοντα· ἀλλοιοτρόπως ἐφ' ἑαυτοῦ φοβούμενος· ποιοῦ ἄλλα τοῦ κατορθοῦντος καὶ μακαρίου τοῦ τοιούτου ἀπολαμβάνοντος· ὃ γὰλλήλοις καὶ οὐ μακαριστήσεται· καὶ λιμένι πλοῖα ὁρμίζεται· καὶ τὰ μέρη καθόλου ἐστὶ τοῦ ὅλου· καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν· καὶ οὐκ ἀλλοῦ βέλτιον τὸν μακαρισμὸν τοῦ τοιούτου δηλοῖ· ὁδὸν παραδιδοὺς προφητικὸν μακαρισμόν· ὃ δὲ ἀλλήλοις καὶ οὐ

ΩΔΗ ΤΩΝ ΝΑΒΑΘΜΩΝ

Α΄ Λεομάχιος ἐπολεμήθημεν δι' ἐμπειρίαν τοῦ ἰδίου τόπου καὶ τοῦ δι' ἀνάγκης πολεμεῖν· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν τὸν τόπον καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

Β΄ τὸν ὑγρὸν τὸν ἐπιτήδειον ἐπιτηδείως ἔχοντα πρὸς τὸ ἐμβαλεῖν ἐν αὐτῷ τὰ ἐμβάλλοντα· καὶ ἁμαρτάνοντες τοῦ ἐπιτηδείου·

Γ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

Δ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

Ε΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

Ϛ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

Ζ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Η΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Θ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

Ι΄ ἐπολεμήθημεν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΙΑ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΙΒ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΙΓ΄ θεμηθήτω ἐν ὀσονοῦν χορτοσδοσμάτου. ὃς πρὸ τοῦ διὰ τοσαυτηνὶ ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΙΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΙΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΙϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΙΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΙΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΙΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Κ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΚΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΚΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΚΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΚΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΚΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΚϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΚΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΚΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΚΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Λ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΛΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΛΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΛΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΛΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΛΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΛϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΛΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΛΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΛΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Μ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΜΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΜΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΜΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΜΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΜΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΜϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΜΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΜΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΜΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Ν΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΝΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΝΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΝΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΝΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΝΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΝϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΝΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΝΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΝΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Ξ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΞΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΞΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΞΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΞΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΞΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΞϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΞΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΞΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΞΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Ο΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΟΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΟΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΟΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΟΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΟΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΟϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΟΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΟΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΟΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Π΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΠΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΠΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΠΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΠΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΠΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΠϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΠΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΠΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΠΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Ρ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΡΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΡΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΡΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΡΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΡΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΡϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΡΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΡΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΡΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Σ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΣΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΣΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΣΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΣΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΣΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΣϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΣΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΣΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΣΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Τ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΤΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΤΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΤΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΤΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΤΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΤϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΤΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΤΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΤΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Υ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΥΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΥΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΥΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΥΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΥΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΥϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΥΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΥΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΥΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Φ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΦΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΦΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΦΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΦΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΦΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΦϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΦΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΦΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΦΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Χ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΧΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΧΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΧΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΧΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΧΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΧϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ἐμπροσθίων τοσούτων·

ΧΖ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ὀπισθίου·

ΧΗ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΧΘ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

Ψ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΨΑ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ ἀπὸ τραφήτω ἐν διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ἐν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τῶν ὀπισθίων τοσούτων·

ΨΒ΄ θεμηθήτω ἐν ὑποχωρήσει ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου·

ΨΓ΄ ἐπολεμήθημεν μὲν ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἰδίου τόπου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθημεν·

ΨΔ΄ ἐπὶ τοῦ μόνου ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΨΕ΄ ἰσῶς δίκαιος ἐν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἰσοψηφίαν ἁμαρτάνοντες τοῦ ἰδίου τόπου·

ΨϚ΄ ἔχων θήτω ἐν καὶ

ρκθ

ΩΔΗ Τ(Ω)Ν ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.

Ε ικαι αθ ὁσω μεν εἰς ἐκραζάσεις ιβ· ιβ· δι ὃ λέγουσιν τὴν φωμῆσμου· γνήθι σεαυτόν τασου προσεύχου ταῖς τῶν φωμῶν τὴν δεδισόσμου·

Α μαρτίαν ὁμολογίας παρατηρήσεις ιβ· ιε· πρὸς τὸ ποιῆσαι ὁ ἐστὶν παρασοὶ ὁ ἰλασμὸς ἁμῶν·

Ε μεις δὲ τοῦ ὁμολογεῖν ὅσον τὸ βουλόμεθα ἁμαρτάνειν ιβ· τὸ βουλόμεθα ἁμαρτάνειν ἡμῶν τὸ ἴδιον λογισμοῦ· ἢ λιπόσβυλι τυχήμου ἐστὶν τοῦ ιε·

Π ροφυλακὴς πρὸς ἁγίασμὸν μέχρι δυσμῶν· ἀποφυλακὴς πρὸς ἁγίασμὸν ἕλκυσταί ἐστὶν τοῦ ιε·

Ο τι παρακαλῶ ἐστὸ ἕλεος καὶ πολλὴ παράκλησις λύτρωσις· καὶ αὐτὸς μὲν τρώσῃ ταὶ τοῦ ἰδίου ἁμαρτήματος·

ειδόκησαν· Ε τερος ἐγείρει μου λίφουσι δέμενα σθε· Ἄλλος παλιν φησὶν· πρὸς ἐδόκησαν λίτυχήμου τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ἄλλος ἐνσπένδει τυλίτυχήμου· καὶ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ δι ἃ ρα δόκησαν· τοῦτ ἔστιν ἀπὸ τῶν ἐσαγγελιῶν· καὶ τῶν ἐπὶ σχόντων τῶν περὶ φιλαν θρωπίας· καὶ χρηστότητος· ἀρέσκει μοι δίχορίβαν· καὶ οὐκ ἀπὸ ῥήθη ταῖς καρδίαις μου· καὶ λίμβραν παλαιάν· οὐδὲν γὰρ τοῦτο λίβαν τοῦ δι ἀπαν τοῦ ὁρᾶν· καὶ τὴν ἐμοὶ δοκοῦν δι ἐκρέμασται· ἐκεῖ μὲν· καὶ μυριάσων ωι ται· δι ὃ ἀπόγνωσι μυθμαλομαι· τί ὅτι μὲν ὅτι παρατῶν κῶ τὸ θέλω· πλὴν καὶ θη σαυρὸν δι ἐκ φιλαν θρωπίας· πλὴν ἐζῶ δι ἐμὲ τῶν κῶ· ὅπου δὲ ἔλεος καὶ λύτρωσις· καὶ οὐχ ἁπλῶς λύτρωσις· ἀλλὰ καὶ πολλὴ λύτρωσις· καὶ φιλαν θρωπίας· πολλαχοῦ πυρὸν· καὶ μὴ τῶν ἀφ ἡμαρτημάτων τοῖς μὴ μνημονεύουσιν ἀφ ἡμαρτημάτων· ἀλ ἐρωτῶ δὲ ὑπὲρ τούτων τὴν σὴν φησὶν· ὅτι ἐὰν ἀφ ὁμοίας παρατηρήσῃς ιε· ιε· καὶ ὁ δι ἀπὸ ἀφ ἑαυτοῦ ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ παραμφουμένοις διὰ ἀπόγνωσιν ἐμπίπτουσιν· τί γὰρ φησὶν· καὶ χλόσῃ ται ἀριθμὸν χῆν τῶν καρδίαν· ἢ τὸ παρῥησιάσῃ ται· καὶ φαρσοβίναι ἀπὸ ἁμαρτίας· διὸ δὲ ἐὰν ὁμολογίας παρατηρήσῃς ιε· ιε· καὶ ὁ δι ἀπὸ ἀφ ἑαυτοῦ ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ θαυμαχοῦντος· καὶ βιωλητομβίου· τοῦ πολιῶν τῆς φιλαν θρωπίας ὄγκου· καὶ τῶν μεγαλοσωλίων αὐτοῦ τῶν ἀπὸ ῥαμ τοῦ· τί ἐποίησεν ται· καὶ οὐκ ἐστὶν τίς διαφεύξ ηται· ἀλλα τί ἐποίησεν ται· οὐδεμίαν αἰδωλίσ ται· τοῦ φησὶν· τί ἀγὼ ὅτι παρασοὶ ὁ ἰλασμὸς ἀστὶν· οὐκ ἐμοὶ τοῖς ὁμῶ ροις φησὶν· καὶ τορ θώ σασιν· ἀλλ ὑπὲρ τῆς ἀφ ὁσίωσίν τῆς σὴ τοῦ τάξιν τοῦ διαφυλάξ ῃ τὴν ἰσότασιν· ὑπὲρ τῆς φιλαν θρωπίας· καὶ μὴ ταύτης ἀποστανόμενοι ται λιμένος ἀφ ἡμῶν τὴν μεγάλην σου καὶ ἔνδοξον ἐπιφάνειαν· ἀφ ἣν ἐκλήθημεν ἅγιοι· καὶ ἀμάρτημα τοῦ ἐστὶν ἀποστανόμενοι τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἁμαρτάνωμεν· ἐπὶ

σσυ

λλοσ ἐμμεγαλωσυνώαισ. ἐμμεγαλειότησιν· οὐδὲ ἐνθρυαλλουσιν ἐνθρέμψ τιτοῦτοσ παῦλοσ καὶ αἰνάρκησ οἴσησ τὸ θαυμὸν δῶκεμι
αἴζειν· αἴφροσυνῶν ὧν φησὶν· διόϊσαι ἐσ ἡμᾶσ λόγον· γόργυα ἄφρονι καυχόμενοσ· ἡμῖσ μοῦνον ἀγιάσαι τοῦ πρὸσ οὓσ τοῦτο λήγει
ησιν· ὁ πρόφητησ, καὶ κ αυχᾶται λόγοσ ταπεινόσ εἰμὶ καὶ μόχθοσ· καὶ ταπεινόσ ἐστὶν πυρὸσ λιῶν· καὶ ἀπόλουσ· τοῦτο γὰρ
φησὶν· ὁ τὸ ἀπογόγγυσμὸν ἐποιούμενον ἐσ τὴν μοῖραν αὐτοῦ· τύφοσ ἐγείρει τοῦ τοιοῦτοι· ὁ πυρὸσ παραχοῦ τὸ πρᾶγμα· καὶ κεκώλυ
ται· ἀμβάτου πόσου καὶ αἰνάρκαιον ἀπὸν· ἀπὸ πουοὖν καυχόμενοι ἄφρονεσ γενώμεθα· διὸ λόγοι καὶ ὁ ἄρκαυχόμενοσ· ὑψοῦσθαι
καὶ καυᾶσθαι· καὶ γὰρ ἐσ τὸ ἄκαυρον καυχόμενοσ· πανύπωνον ἀπὸν ἄφρονι ἔπαινοσ· καὶ παραμυθούμενοσ ἑαυτὸν· καὶ
καυχώμενοσ· πανύπωνον ἀπὸν ἀθλιώτερον· ἀπὸ πουοὖν· καὶ τοῦτο καὶ καυχᾶσθαι· καὶ γὰρ ὁ φαρισαῖοσ· ἐκαυχᾶτο διὰ τοῦ ὠφλεν
παῦλοσ· γόργυα ἄφρονι καυχᾶται· ἡμᾶσ μοῦνον ἁγιάσαι· ὅτι καὶ πορ θοῦμαι αὐτοῦ διὰ νηδύο· παῖδα τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ λιὴ
ασ· ἀπὸ πρὸ οὐδὲ ὑπρόσφορεν αἰνάρκιον οὐκοῦσησ·
αμαχοῦ διάφλεσιν· ἐαὶ θέλησοσιν αὐχᾶσθαι οὐκ ἐάτο
μαι ἄφρονι· ἀλλὰ θέλω μὲν γὰρ ὑπὸ· ὅτι ὁ παῦλοσ φλὸ
λόγον οὐκ ἀπὸν ἄφρονι· τοῦκαιροῦ καὶ λοῶν τοσ·
οὐκοῶν οὐδὲ ὁ πρόφητησ· ἄφρονι καυχόμενοσ·
ἀλλὰ θέλω μὲν γὰρ ὅλόγον· ἁμαρτίασ· διὰ τὴν δὲ
τοῦτο ἰκαὶ τὴν γαβὼν τοῦ λογοῦ· ὅτι παιδοῦ θεῖσ τοῖσ·
αἱρεσεσιν· μὴ μᾶσ τὴν ἀπαγγελὼν ταῖσ καὶ σοῖσ·
θεῖσ ἀπόμοι αν θρωπεσθαι· καὶ αἱ πὸσ τερεῖ θαι παῦ
λοσ· καὶ θεῖσ ἀμαρτίαν θρωπεσθαι· ἐπὶ ρασ αἴχμα
λωσίασ· διαδὲ τοῦτο ὑπὸ τὸ ταῖσ ἐκείνασ δεῖ
σθαι· διορθοῖ τὸν αἱρεσεσιν· καὶ οὐ λόγοσ ὅτι οὐκ
θεν μοῦ· καταχόσθε τοῦ παθόσ· ἁμαρτί οὐδὲ εἶ
ταπο τὸσ ἐχθρὸσ· ἐκ ἁμοιρίαν· ἁμαλημὼν αἰσοίμαν
τοσ δὲ διαμοῖραν· οὐδὲ χομεν ἐκ τοῦ μα τοσ· τοῦ
ποσὲ μα τοσ· τοῦτο γὰρ ἐστὶν τὸ νόσημα· παρ
πωνὲ αἴτιοσ· ποῖσ καὶ σοῖσ· καὶ ρίζα παραμο μέ
ασ· πολλὲσ· διὸ φησὶν· ἵνα οὐκ ὑπὸ θλιβῶ καρδίαν
μου· οὐδὲ ἐμβοριάσθω ἁγιοσ ὁ φθαλμοί μου· τοῦτ
ἐστιν οὐκ ἀπέ ναλω παῖσ ὁ φρὸσ· οὐδὲ ἀπὲ τειν λ
ποῖσ αἰχμᾶσ· ἀπὸ γὰρ τῆσ ἐπιδο θείσησ· πολ λῆσ·
τοῦ παθόσ· ἐνθρωπίνου τὸ νόσημα· καὶ τὸ
σὸ μα χημα τίζει· προσῆν θεῖ δὲ ὀφθαλμοῖσ
πολλῶν· πάντων ἐμβλέπουσι τοῖσ· ἐνθρώποισ· αὖ
θρασιν· τοῖσ πλουτοῦσιν τοῖσ ἁμαζόσιν τοῖσ
ἐνθρηθεῖσιν· ἤδη δ᾽ αἰτιάσαν τα τὸν ἐν ὑφρο
σωνῆσ· ὁ μόγραφοσ· δίκαιοσ ὢν τοῦ νοσήματοσ
ἁμαρτίαι καὶ τοσοῦτο φλόγμαι νοντασ· ἐφυγε·
καὶ τοῶν τοιοῦτον ἁπὸ πτήσαι συμφόρων· διὰ
τοπολὺ πρὸσ ἐκῶν ἁμαζονίαν μίσοσ· καὶ ὧν ἐβ
μηδὲ θεῖσ εἰ φύγοι τινὰ δόξασθαι μᾶλλον·

ἄλλοσ φησὶν οὕτωσ· αἰ τα πὸ δοθῆ ἡ ἐμοῦ· καὶ σὺ
πτρωματοι τὸ βιρμένον· δι μὴ ἐ τα πὸ δοθῆ ἡ ἐμοῦ· ὁ δὲ μὴ ἐ τοιοῦτον ἀπὸ τὴν οἰμόγνωμον τῆσ καὶ σίασ· καὶ σα
ροσ λέγει· τῆσ ἁμαζονείασ λέγω· οὐδὲ μόγνωμον τοῖσ ἀρχῶσι αἰ τὴν ἀλλότριοσ ἁμᾶσ καὶ τὴν ἀρετῶν· τὴν δὲ ἐμαυ τοῦ ἁμ
τα πὸ μᾶλλον ἐδεξάμην· τῆσ ἀπὸ τὴν τοῦ φροσωνῆσ· τὸ μὲν γὰρ ἐστὶν τὸ ζῶν τε τρίφθαι· τοῦ τοῖσ μαθηταῖσ ἐκ ἐμβυσι μᾶσ· ἐαὶ
μὴ ἁρα φλὴ τοῦ· τὰ παιδία· οὐ μὴ βιοῦ ἐλθῆτε εἰσ τὴν βασι λείαν τοῖ οὐ ρανῶν· τοῖ αὐτὴν τὴν καρδίφ λέγει· διεσθῆμεν τα πὸ
φροσωνῶν· ὡσ οἱ σὸ μαζόντεσ παιδίου· δέχεται τὸ μᾶσ· πᾶσα πὸ βίωσ τα ἁμαζονίασ ἁπάσησ· εἰμὴ γὰρ καθαρὸν οὕτωσ καρδίαν
προσοῖ θῆ· δέχομενοσ αἰ τοῦ δίκαιοσ ὢν οὐχ ἁπλοῦσ δὲ τοῦ ἁπὸ γόγγυσμοῦ ἐμμόσθων· ἀλλὰ τὴν ὀφθίαν φθόνον
παραλαμβὼν· τὴν ὁ δικῶν τὸ μόσθοσ· τὸν καὶ σον· καθαπὸ βρὸ τὸ παιδίον· ἀρ τι μασθοῦ ἁπὸ ἀναισθη τοσ· οὐδὲ οὕτωσ ἀρι
θμητα τὸ μᾶσ· ἀλλὰ δυρόμενοσ· θρῆνον ἐλαυθμυριζόμενον· ὁμοῖοσ δέχεται· τὴν πτωσίσιν· οὕτωσ πτωσοῦσησ· καὶ ὁ θεὸσ φησὶν
δέχεται ἀζόμενοσ· ἐμπολλαῖσ· ἐμφοραῖσ· εἰ χόμεν τοῦ θεῖ δὲ μὴ οὕτωσ λιμὸν· αἰ τα πὸ δοθῆ ἡ θεοῦ· ἐαὶ τὴν ἐμὴν τυχὴν μου· δεῖν
δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ ἁγίου· ἐαὶ τὴν ἐμὴν τυχὴν μου· ἐαὶ σὺ πτρωματοι τὸ βιρμένον· ἐαὶ σὺ πτρωματοι τὸ βιρμένον· ἐαὶ σὺ πτρωματοι τὸ βιρμένον·

ΡΛ

ΩΔΗΤΩΝΑΝΑΒΑΘΜΩΝ

Κ Θοὐκ ὑπόθλιψισ καρδίαμου. οὐδὲ ἐμβοορί
σθησαν οἱ οφθαλμοί μου: οὐδὲ ἐπορεύθην
ἐνμεγάλοισ· οὐδὲ ἐν θαυμασίοισ· ὑπὲρ ἐμέ·
Ει μὴ ἐταπείνωφρόνουν ἀλλὰ ἐτόσ ἐαυτὴν
ψυχήν μου:
Σ τὸ ἀπογόγγυσμα ποιούμενον ἐπὶ τὴν μερί
δα αὐτοῦ· ὡσαὶ τα πὸ δοσισ ἐπὶ τὴν ψυ
χήν μου:
Ντι ἐαυτοῖσ ἐπὶ τοῦ ἰσῦ ἀπὸ τοῦ γωνῶν αἱ
δρασιν· τοῖσ πλουτοῦσιν τοῖσ ἁμαζόσιν τοῖσ
ὑπερηφάνοισ· ἤδη δὲ αἰτιάσαντα τὸν ἐν ὑφρο
σωνῆσ· ὁ μόγραφοσ· δίκαιοσ ὢν τοῦ νοσήματοσ
ἁμαρτίαι καὶ τοσοῦτο φλόγμαι νοντασ· ἐφυγε·
καὶ τοῶν τοιοῦτον ἁπὸ πτήσαι συμφόρων· διὰ
τοπολὺ πρὸσ ἐκῶν ἁμαζονίαν μίσοσ· καὶ ὧν ἐβ
μηδὲ θεῖσ εἰ φύγοι τινὰ δόξασθαι μᾶλλον·

Ὁρᾶσ ὁ πυρὲ φλῶν· ὅπυ ἐμμένει τοῖσ πυρὶ πάθοσσ· καὶ λογμάτων καὶ αἰτίασ· οὐκ οἴσησ ου
κ ἀρόσ δέχεται καυχᾶσθαι· καὶ ὁ μὴ ἐκαυχώμενοσ· ἀπὸ λοιπὸν ἐπὶ δὴ οἷσ ἐστὶν φθέγμασιν· τοῦ υἱοῦ τοῦ καὶ ροῦ καὶ λοιπὸν· οὐδὲ οὗτο
παραπεῖσθαι δὲ τοῖσ καυχᾶσθαι· ποῖοσ δέ καιροσ· ποῖα δὲ καὶ ἀφορμαὶ· οὐ μὲν δὲ ὁ δὲ τοῦ παιδὸσ θεοῦ ἐστὶν ἀπὸ τῶν αἱρεσεων· ὁ δὲ ἐκ αὐτοῦ ὁ
λόβρον· καὶ δ᾽ ἐκ μερέσ· ὁ πὶ δὴ ἀπὸ τοῦ τοῦ δὲ μὴ αὐτοῦ τὰ ἐστὶν φθόγματα· ἵνα ἀπὸ τῶν αἱρεσεων ἐσ ἀσθῆναι· πρὸ φορὰ πὸ τοῦ χῆλογ· ὁ
πὶ ἡ γαβ· λόβρον· ὅλπὶ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ δὴ αὐτοῦ τοῦ τοῦ πὶ ἐν·

ἁμαρτήματα ἀπὸ τῆς μιᾶς μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔτους βασιλεύσαντος αὐτοῦ καὶ τὰ τῆς ἀδικίας καὶ κατορθώματα λέγουσιν· καὶ τὸ παράπαν τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῶν μὴ μέτρων τοῦ προγόνου ἀξιοῦσι σοφίζεσθαι· διὰ ταῦτα δικαίως κατορθώματα λέγουσιν· καὶ τὸ παράπαν τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῶν μὴ μέτρων τοῦ προγόνου ἀξιοῦσι σοφίζεσθαι· διὰ ταῦτα δικαίως

ΩΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ

Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ εὐξάμενος τῷ θεῷ Ἰακώβ·

Εἰ σὴν σκηνὴν οἰκήσω ἐν τῷ οἴκῳ μου εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου· εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου·

Ὅς ὤμοσε τῷ θεῷ Ἰακώβ· ἱλοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ·

Εἰσελεύσομαι εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ οἴκου μου· προσκυνήσω πρὸς τὸ ὑποπόδιον οὗ ἐστήκασιν οἱ πόδες αὐτοῦ· ὡρὸς δὲ κύριε εἰς ἀνάπαυσίν σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου·

ἀμαρτωλοὺς μὲν ἀπὸ τῆς μιᾶς μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔτους βασιλεύσαντος αὐτοῦ καὶ τὰ τῆς ἀδικίας καὶ κατορθώματα λέγουσιν· καὶ τὸ παράπαν τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῶν μὴ μέτρων τοῦ προγόνου ἀξιοῦσι σοφίζεσθαι· διὰ ταῦτα δικαίως κατορθώματα λέγουσιν· καὶ τὸ παράπαν τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῶν μὴ μέτρων τοῦ προγόνου ἀξιοῦσι σοφίζεσθαι· διὰ ταῦτα δικαίως

397

κατορθώματα λέγουσιν· καὶ τὸ παράπαν τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῶν μὴ μέτρων τοῦ προγόνου ἀξιοῦσι σοφίζεσθαι· διὰ ταῦτα δικαίως

Ὁι ἱερεῖς οὐ θέλουσι ταῖς δικαιοσύναις· καὶ οἱ ὅσιοι
σου ἀγαλλιάσονται· ὅτι ἐκ οἴκου δαὶδ τοῦ δούλου σου μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου·
(ϟ) μνήσθητι κύριε τοῦ δαὶδ καὶ πάσης τῆς ταπεινώσεως αὐ-
τοῦ· ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ· εὐξάμενος τῷ θεῷ ἰακώβ·
εἰ εἰσελεύσομαι ἐν σκηνῇ τοῦ οἴκου μου· εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ
τὴν στρωμνὴν τῆς κοίτης μου· εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς
μου· καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς
κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ· σκήνωμα τῷ θεῷ
ἰακώβ· ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν εὐφρασίᾳ· εὕρομεν αὐτὴν ἐν
πεδίοις τοῦ δρυμοῦ· εἰσπορευσόμεθα εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ·
προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ·
ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν κατάπαυσίν σου· σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ
ἁγιάσματός σου· οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην· καὶ οἱ
ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται· ἕνεκεν δαὶδ τοῦ δούλου σου· μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου·
(ϠΑ) ὤμοσε κύριος τῷ δαὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐ-
τήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ
τοῦ θρόνου σου· ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν
διαθήκην μου· καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα·
ἃ διδάξω αὐτοῖς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως αἰῶνος
ὅσιοι· καθήσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου·
(ϠΒ) ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν σιὼν ἱρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτῷ· αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου ἕως
αἰῶνος αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω ὅτι ἱρετισάμην
αὐτήν· τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω·
(ϠΓ) οὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτου· τοὺς ἱερεῖς
αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλ-
λιάσονται ἀγαλλιάσει· ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ
δαὶδ ἡτοίμασα λαμπτῆρα τῷ χριστῷ μου· τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπ᾽ αὐτῷ δὲ ἁγιασμὸς μου·

Ἐν τῷ προσεύξασθαι με ἀμφιάσθητί με ἅγιε· ὅτι ἐν μεγαλειότητί σου ἐπόθησα τὴν ἀφθαρσίαν· εὐχομένου γάρ μου οἶκος προφητεύοντος· αἰτιῶν τῶν τῆς ἀ-
ρετῆς ἱκετῶν· δικαιοσυνῶν δὲ ἐνταῦθα φησὶν· τὴν ἀγαθότητα· τὴν ἱεροσυνῶν· τὴν λατρείαν· τὰ σωτήρια· τὰς προσφοράς· τὴν ἀ-
γιωσύνην· ἐπιθυμίαν μεγαλειότητος· ταύτην αἰτεῖσθαι χρή· στο τοῦτο γὰρ ὁμοιοῦται ὁρᾶσθαι τοῦ θεοῦ· οὐ τὸ
ὡσεὶ χεὶρ ὡσεὶ ποδῶν ἀπόκοπον· οὐδ᾽ ἄλλο τι τῶν ἀτιμοτέρων μελῶν· τὴν αἴσθησιν· τὴν ἀλλαγὴν τοῦ παλαιοῦ δὲ πρέπειαν· τὴν τῆς
ἰσότητος τοῦ ἀποκαταστάσιν· τὸ τοὺς ἱερεῖς πλήρωσαι· τὴν ἁγιότητα· τὴν λατρείαν· τὴν ἱεροσυνῶν· δι᾽ ἃ πάντα ἐπὶ ταλαιπωρίαν ἦλθεν·
αὐτοῖς δὲ τοῦτο φησὶν ἁμαρτήμασιν ἰδίοις ἐπὶ τοσοῦτον
ἐπὶ τοῦ προγόνου καταφεύγηται πάλιν δοῦ-
ναι δὲ τοῖς δούλοις οὐδὲ ἀτιμίαν ἀρετῶν
δι᾽ ἑτέρους μόνον φησίν· ἀλλ᾽ ὅτι καὶ ἑαυτοῖς
τοῦ πρὸς αὐτοὺς· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον
χοῦ σου· τίνος φησὶν οὐ τοῦ χριθέντος· καὶ
λημμάτων τος καὶ προάγωγος τοῦ λαοῦ·
Ἐπὶ δὲ ἐμνήσθη τοῦ δαὶδ καὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ
ἀνδρός· καὶ τῆς ταπεινώσεως· τῆς πρὸ τροπαίων·
καὶ τὰ παλαιὰ ἀλγήματα δίδωσι· καὶ ἰχνίσσειν
ἐαυτῆς τὴν προτέρας αὐτοῖς φαυλίαν πολιτεί-
ας· ὑπερμεγέθους ἐχθρᾶς φάλαγγος· τοῦτο πρὸ ἁπά-
λετας· τὰς σωθείσας ἁμαρτιώσεων τοῦ θῦ·
τοῖς δὲ δοῦναι βίᾳ, δικαίαρ τοῦ τῆς ἱκοιλίας
σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου· ἄμου χάριτος
ἰσότιμον θήκας· ἀμαμὲ διορισμοῦ τοιούτου· ἐὰν
φυλάξονται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου φή-
σιν· ταύτας τὰς ἐνθήκας ἐμνημόνευσε δὲ αὐτοῖς
ἐνδιέρισεν τὸ χειρόγραφον· καὶ εἰς τοῖς παλαι-
ὰ δρα· πάντα δὲ ἐνεῖπεν ποιήσομεν· καὶ ἀκού-
σομεθα· δι᾽ ἃ ἐπεῖδε διόρατο· διημέρος παραυθυ-
τος τὰς ἐνθήκας· ἐπὶ τοῦτο τὸ ποιεῖν ἀδιάλο-
γον παντὸς φόβου εἰς τὸ ποιεῖν τοῦ λόγου· παραλείπει
τοῦς· καὶ τὰ ἐλάττονα· ὁπόσα ἐξελέξατο τῆς σιὼν
ἱρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ· οὐ γὰρ
ἄνθρωπος τοῦτο ποιεῖ ἐξελέξατο· ἀλλὰ θεὸν
καταπαύσεως αὐτῶν τῆς ἀσθενείας· τοῦτο οὖν
λαβεῖν φησιν· οὐδὲ ἐξελέξου· οὐδὲ ἐλοιδορίαν ἐπὶ
ἐπιτίθεσαν· δι᾽ ἃ μὴ ἀφεῖσι· διαρρυῆναι· ταύτα
γὰρ εἶλε ὁπόταν τοιεῖσθαι ἀλλὰ ταῦ
τα δέχεται· μᾶλλον δὲ ἐνθήκας· δικαίωσιν τοῦ
προδιορισμοῦ δηλονότι· τοῦ προβιβηθέντος φυλαττομένου· οἷον ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου·

τίκτειν θῆραν· ἐπὶ φησὶν ἐὰν οἱ υἱοὶ τοῦ μηρίου· τοῦ ὀρι-
ζομένου ἀπὸ τῆς ἀφθονίας τῶν θυμηρίων· ὅτι πᾶν τοῦτο
ποιοῦσι ἀπὸ πλησμονῆς ἐπιρρεῖν· τοιοῦτον φησὶ δὲ ἐὰν
θαι· ὅτι ἐὰν σχοῦσι τὴν θῆραν αὐτῆς εὐλογήσει·
τὴν τοῖς αἱμαλωσίαν ἀφθονίαν παρέξειν· με-
τὰ πολλῆς τῆς ἀσφαλείας·
Ὁρατέον τὸ ἐὰν φυλάξωνται συμπεριφορᾶς ἀ-
πὸ τοῦ μὴ δεῖσθαι τοῖς ἁμαλωσίαν δεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ τοῖς
ἱερεῖσι δεῖσθαι ἀσφαλείας εἶναι· ἀπὸ τοῦ τοῖς ὁσίοις δεῖσθαι
φροσύνης· ἀπὸ τοῦ τοῖς πᾶσι λείαν ἐχθρὴν λύπην
γὰρ εἰ ταῦθα τοῖς πᾶσι λείαν φησίν· ἢ αἰ πλήθους
σρίαν ἢ φασὶ· μεγαλοῦ τοῦ τομέως τοῦ τῆς θυ ἡ
μέρας· εἶδος· τοῖς τοιούτοις ἐχθροῖς ἀγαλλιάσθαι· καὶ
μὴ δεῖσθαι αὐτῶν τοῖς λυπηρὸν ὑπάρχοντος
τοῖς· καὶ οὐκ εἰ τοῦτο ἀπὸ λύπης ἀπτῶσις· ἀλλ᾽ αἰωνίαν ἔχοντας δικαιοσύνην· καὶ μαρτυρίαν ἔχοντας τῶν ἔργων· καὶ τῶν θυμη-
ρίων τοῦ θῦ τοῦτο· στο τοῦτο ἐστὶν ἐὰν φυλάξωνται τὸ ἁγίασμα· ἐβεροσφησὶν τὸ κῖρας· ἄμος τὸ ἀφορισμὸν αὐτοῦ· ἀφορισμὸν αὐτοῦ· τί ποτε οὖν ζητεῖ τὸ βιβρηκέναι· ἐμοὶ δοκεῖ τῶν θυσιῶν τὴν· τῶν καθ᾽ ἡμέραν· ἀφ᾽ ὧν ἐκ ἐπαύσαντο· ἀλλὰ ταῦτα δόντα τοῦ
προβιβηκέναι· τοῦ προβιβηκέναι φυλαττομένου· οἷον ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου·

ρλβ

ΩΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ

Ἰδοὺ δὴ πάντα εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου:
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν:
ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον:
εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν:

τοῦ αὐτοῦ:

ρλγ

ΩΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου:
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν:
ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον:
εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν:

ρλδ

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου· αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον· Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν·

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν·

Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος· Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτοῦ·

Ὅτι ἐγὼ ἔγνων ὅτι μέγας ὁ κύριος· καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις·

Ἀνάγων νεφέλας ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς· ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων πνεύματα ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ·

Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπ' ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε, ἐπὶ Φαραὼ καὶ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ·

Ὃς ἐπάταξε ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς ἰσχυρούς·

Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων καὶ Ὼγ βασιλεῖ τῆς Βασὰν καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν·

Καὶ δέδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ·

Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· κύριε, τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·

Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται·

Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσι· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται·

Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται· οὐδὲ γὰρ πνεῦμα ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς·

Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον· οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν κύριον·

Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον·

Εὐλογητὸς κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ·

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μόνῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τῷ ποιήσαντι φωστῆρας μεγάλους· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον μετὰ τῶν πρωτοτόκων αὐτῆς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τῷ διαιρέσαντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέματα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τῷ διαβιβάσαντι τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐρήμου· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς ἰσχυρούς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Καὶ Ὼγ βασιλεῖ τῆς Βασὰν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Καὶ λυτρώσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ἐπὶ ποταμοὺς Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τὴν Σιών·

Ἐπὶ ἰτέας ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν·

Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῆς· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών·

Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου, Ἰερουσαλήμ, ἐπιλαθέσθω ἡ δεξιά μου·

Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ μνησθῶ σου·

Ἐὰν μὴ προκαταβάλωμαι τὴν Ἰερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου·

Μνήσθητι, κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδὼμ ἐν ἡμέρᾳ Ἰερουσαλήμ·

Τῶν λεγόντων· Κατασκάπτετε κατασκάπτετε ἕως τοῦ θεμελίου αὐτῆς·

Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος· μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸν ἀνταπόδομα ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·

Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν·

Ἐξομολογήσομαί σοι, κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ὅτι ἤκουσας τῶν λόγων τοῦ στόματός μου·

Ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου·

Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πάντα τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον·

Ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην σε, ἐπήκουσάς μου· ἐπλήθυνας ἐν τῇ ψυχῇ μου δύναμιν·

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ λόγια τοῦ στόματός σου·

Καὶ ᾄσωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου· ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου·

Ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ· καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει·

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζωώσεις με· καὶ ἐπὶ θυμὸν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου· καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου·

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ· κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τοὺς αἰῶνας· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς·

Κύριε, ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με· σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου·

Συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν· τρίβον μου καὶ κλῆρόν μου ἐξιχνίασας·

Καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες· ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἐν τῇ γλώσσῃ μου·

Ἰδοὺ, κύριε, σὺ ἔγνως τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·

Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραταιώθη, καὶ οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν·

Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ποῦ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου φύγω;

Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἅδην, πάρει·

Ἐὰν λάβω πτέρυγας τὸ πρωΐ, καὶ κατασκηνώσω ἐπ' ἐσχάτου θαλάσσης·

Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ κατασχήσει με ἡ δεξιά σου·

Καὶ εἶπα· Ἄρα σκότος καταπατήσει με· καὶ νὺξ φωτισμὸς τρυφῆς μου ἐν οἷς·

Ὅτι τὸ σκότος οὐ σκοτίσει ἀπὸ σοῦ, καὶ ἡ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς·

Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου· ὑπελάβου με ἐκ κοιλίας μητρός μου·

Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθην· θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα·

Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησα ἐν κρυπτῷ· καὶ ὑπογαίοις τῆς γῆς·

Τὸ ἄκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου· καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·

Ἡμέραι διαπλασθήσονται, καὶ οὐδεὶς ἐν αὐταῖς·

Τοῖς δὲ φίλοις σου, ὁ θεός, ἐτιμήθη τὰ βουλήματα αὐτῶν σφόδρα·

Κραταιωθήσονται οἱ ἀριθμοὶ αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον· ἐξηγειρόμην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ·

Εἰ ἀποκτενεῖς, ὁ θεός, ἁμαρτωλούς· ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ·

Ὅτι λέγετε ἐν διανοίᾳ· Λήμψονται εἰς μάτην τὰς πόλεις σου·

Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, κύριε, ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐτηκόμην;

Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς· ἐχθροὶ ἐγένοντό μοι·

Δοκίμασόν με, ὁ θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἐλάλησόν με καὶ γνῶθι τὰ μερίμνας μου·

Καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί· καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι·

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·

ἄλλος ἀμαυρώσεως. ἕτερος ἀμαυρὰ τὰ ἄστρα· ἄλλος ἐκτροπῆς. καὶ ὁ σολοικοκοπιδήκουτος αὐτὸ φήσει· οὗτος δὲ οὐτοῦτο φήσει.
ἀλλ' ἕτερον θαυμαστὸν ποιον δὴ τοῦτο, ὅτι παρὰ τὴν ἀνωφέρειαν φορὰν καὶ διαπαταζεται καὶ ἀνισοπουαρυ-
τῶν ἐνιαυτιαίαν ἐρχόμενον ὁδόν· ἐνίοτε καὶ ἄλλοσε φήσει· θαυμαστὸν δέχεσθαι χάσκοντες· οὐ γὰρ δὴ μόνον ποιαν ἀίασιν ἀλλ' οὐδὲ ἐνίοτε
ἀφανισθῆναι. καὶ τὸν ἥλιον ἀφανισθῆναι· ἀλλὰ πολλαπολλαπλασίως παραδραμόντα χωρίον καὶ ἐβδόμη· ἀλλὰ χρὴ τὸν ἥλιον ἐνεργεῖν.
οὕτω γὰρ τοῦτο μόνον θαυμαστὸν ὅτι καὶ ἀφανισθῆναι μόνον. ἀλλὰ τί καὶ μᾶλλον, καθάπερ ἐνίοτε ἐπὶ δυσμαῖς, οὐχὶ καὶ φθορὰ ἐστὶν ὕδατος;
οὐδὲ ὕδατος ἧττον ψυχρότερον· ἀλλὰ μᾶλλον ἀμαυρότερον καὶ αὐτὸν καὶ οὐδὲ θερμαίνων ταῖς αὐγαῖς· καὶ οὐ θερμαίνεται οὐδὲ ἐπιρρώννυται· καὶ οὔτε τοῦτο δικαίως ἐνέγκοι
ραστώνην· οὐδὲ εἰκὸς τοῦτο καὶ τὸν ὕδωρ.

Οὐκ ἐπὶ πάλιν ἐκεῖ ἀφορίσομεν ἡμεῖς ἀμαυρὸν καὶ ἀνεπιτήδειον πρὸς ἀφανισμὸν ἐκεῖνο· ἐπεὶ καὶ ἐνταῦθα ἐστὶ τὸ μὲν γὰρ σῶμα τὸ ἐκεῖ μυριακόν· καὶ ἀταλαίπωρον καὶ ἀπαθὲς καὶ ἀνάλωτον· καὶ τοῦτο ἀεὶ ἀφανισθῆναι, ἵνα δὴ μὴ ἀεὶ ἀφανίζηται· καὶ οὐδὲ ὁ ἥλιος ποιεῖ καὶ μυριάκις ἄλλου
ἀλλὰ μόνον παρόντα παρὰ δρόμον ποιεῖται φανισμόν, καὶ ἐν καταλήψει τοῦ ἀφανισθῆναι αὐτὸν μόνον τὴν δύσιν ἀλλὰ
τὴν δημιουργίαν παράστησον· τὸ γὰρ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκεῖνο ἀφανισθῆναι πολλαπλασίως ἐστὶν ἢ ἐνταῦθα· καὶ τὸ μὲν ἐνταῦθα
ἀμαυρὸν καὶ ἀνεπιτήδειον ἐκεῖ ἐστὶ τὸ ἐπιτήδειον· καὶ τὸ ἐνταῦθα ἀνεπιτήδειον ἐκεῖ ἐστὶ τὸ ἐπιτήδειον· καὶ τὸ ἐνταῦθα
ἀδιάπαυστον, ἐκεῖ διαπαυόμενον· καὶ ὁ τὸν οὐρανὸν λέπων· οὕτως καὶ τοῦτον τὸν ἥλιον ὁ δημιουργὸς ἐκεῖσε ἐποίησεν· καὶ τὴν φύσιν παρέδωκεν
ἕνα ποιῇ τὰ κατὰ μόλον· καὶ δείξας αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν· τῶν περὶ τὴν ὑπεροψίαν ἀπαλλαγὴν· ἐπὶ τὸ μέρος κομίζεται· τὸ περὶ
τοὺς ἰουδαίους μέρος· ὅτι μὲν γὰρ ἡλίκα καὶ οἷα ὅσα καὶ τὰ ὁρώμενα πάντα τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας ἀπόλαυσιν ἔδωκε χιλιαπλασίαν
ποιεῖ μέρος ἡμᾶς ἡμῶν· ἵνα δὲ ὑγιὲς ὁμολογῇ τὸ μέρος ἰουδαίους ἐργάσηται· καὶ ταμεῖ καὶ λύεται βδελυκτὸν ὅτι καθόλου ὁ θεὸς πάντων προνοούμενος
καὶ πάσας αὐτοῖς εὐεργεσίας ἐπιδειξάμενος· ἐχαρίσατο· καὶ τοῦτο καὶ τὰ ὅσα εἰς ἔργον ἐγνόμενα· καθόλου πάσης ἀπολαύειν
ὧν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀμφοτέρους αὐτοὺς ὀφείλεσθαι παρὰ χιλίων τοῦτο μέρος ἐστὶν ἡμῶν ἕν· καὶ τοῦτο ἐκεῖνο ἐστὶ τὸ ἐπιτήδειον καὶ πάλιν ἐκεῖνο ἐστὶ τὸ
ταῦτα σαυτοῦ γενόμενα πάντα· ἐπιτρέψον· καὶ ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐκεῖνο ἐστὶ τὸ ἐπιτήδειον· καὶ ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου
κεῖνα αὐτοῖς· ἀίσιον ποιεῖ γὰρ τὴν φύσιν καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς· ὁ πάσας διδάσκομαι δίκαιος τὴν ἀμύμητον· καὶ ὁ
πάσας ἀγαθὸς τὸ ὄνομα μου δίκαιος τὴν ἰδιότητα· ἀγαθὸν καὶ τοῦτο ἐκεῖνο ἐστὶ τὸ θαυμαστὸν ποιοῦν, καὶ τὴν
ῥημάτων θελήματος ἀλλήλων δίκαιον καὶ πάντα ταχὺ τοῦ θεοῦ· καὶ αἰωνίου ῥητὴν δίκαιον
μητρὸς θεοῦ· ἀλλὰ πρὸ δικαίου τὸ δίκαιος ἐστὶν ὁ μόνος ἀπαθὴς· καὶ ἐν τοῖς ἐκεῖνος ἐστὶ πάντων προνοούμενος ἀπαθὴς
ὅλως· καὶ ἐν τοῖς ἐκεῖνος ἐστὶ πάντων προνοούμενος ἀπαθὴς· καὶ ἐν τοῖς ἐκεῖνος ἐστὶ πάντων προνοούμενος ἀπαθὴς
καὶ πάντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐν αὐτ

ζ απὸ φιλεσημβια καὶ ὑπὲρ ἁταν ἐμμόσσου
αἴγυπτ͞β· ὃν φαραὼ καὶ ὑπὸ πᾶσι τοῖς δού
λοις αὐτοῦ· ὅσοι πάταξιν θθμὴ πολλαὶ· καὶ
ἀπέκτειναν βασιλεῖς κραταιούς·
θ ὀνσιὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων· καὶ τὸν
ὼγ βασιλέα τῆς βασανίτιδος· καὶ πάλαγας τὰς
βασιλείας χαναάν· καὶ ἔδοσαν τὴν γῆν
αὐτῶν κληρονομίαν· κληρονομίαν ἰηλ λαῷ
ὃ αὐτοῦ· ͞ιϛ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν γενεάν·

ι καὶ τοῦ τοῦ φιλάνθρωπον θαῦμα· τὸ μὴ μόνον εἰς ἅγια
καὶ θεῶν ἠθῶν αἰκὴ
ταῦτα τὸν ἀνθρώπων βίον· καὶ πόλεις μείμασθαι ὅσαι καὶ πολλῶν αὐτοῖς παραδέχεται τὸν ἡδονῶν· καὶ τοῦτο τῆς τοῦ θεοῦ λόγου
ἄλλος λίαν μὴ μόσσου· εἰς ταῦθα τὴν δολοχολογίαν τὸν ὄχλον διασώσαι· ὅτι περ τοῖς ἀλόσι ἔθος ἀεὶ ἐπιθάμ ἀρχαίοις πολλοῖς τοῦ
τοῦ θῦ θαυμάτων πυρὸς θεῖσιν· οὐ πρότερον· εἰς τὸν βλοσ ἔρχονται· εἰς ὃ ἂν ὑπερτὸν ἐπὶ βίρ μένοσιν· δοχάσωσιν τοῖς θῦ
εὐφημήσωσιν· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλήσωσιν· τῶν ἑαυτῶν· ἐπὶ τοῖς γὰρ προφήτης· ἐπὶ ταῦθα ἐπὶ μένος· τὴν προ
τοιαύτην τῶν καθόλου· τὴν ἐπὶ αἰῶνος προσδοκίαν· πᾶς ἐπὶ τὸν ἔρημον· ἀφεὶ μένος· ἐπὶ τοῖς· πᾶς ποιεῖσθαι· πᾶς ἐπὶ αὖ
φόροις· πᾶς ἐπὶ ἰουδαίοις· πᾶς ὑπὲρ ἐκείνων· καὶ πᾶς τῶν πολεμίων πλήσας· καὶ πυρὸς φθὸς· ἀπὸ τῆς ἀφάτου αὐτοῦ φι
λανθρωπίας· δοχολογήσαι δικαίως· ἰσθ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν γενεάν·
τοῦ τάχιν ἡδονῆς ἀσου δεῖν ἐκόσ· οὐ σὺν αὐτῶν λειπόμενοι· ἢ δι᾽ ἁμάτων· ἀλλὰ σὺ θῦ βασιλεῦ· καὶ ἐλεήμων ὁ θῦ ἡμῶν καὶ
μνήμνησον ἡμῶν· ἀπὸ ἐνεύτηνος· πύρας· οὐκ ἐχόμεθα·

ταχὺν τῶν ὠλῶν· καὶ πόλεις μείμασθαι ὅσαι καὶ πολλῶν αὐτοῖς παραδέχεται τὸν ἡδονῶν· καὶ τοῦτο τῆς τοῦ θῦ λόγου

διὰ παύσης τῆς ὁδοῦ βαίνειν τὸν βασιλέως τῶν
μβωσθηδοῖς ποιεῖσθαι καὶ βαίνειν τὸ δεδασμεῖναι
τοῖς διὰ τῶν πραμάτων πραττῆσιν·

Οὐκ ἐθέσιν τὰς πόλεις οὐδὲ βασιλεῖς
τὴν παράταξιν· ἀλλὰ πάλιν μεδαλοψύχου
παραπρόβη μυρίας πραμάτων ἀφαλοῦ
μυρίας φαύματα· καὶ τοῖς βοίμβοις ὁ πλησμένοις·
καὶ τὴν βοίμβοις πολλοῖς οἰκουμένης·
καὶ τυρραμίδος χρονίας μόλις ἀπαμβαίνειν
ἀλλὰ πάντων ἡ ἐμῶν ἀποίησεν· διὰ τὴν
αὐτοῦ χρείαν· βίᾳ ἐνδέδεικται τὸ
δικαιονόπολεμος· οὐ γὰρ αὐτοὶ ἔβιάσαν·
ἀλλ᾽ ἐκείνων τὰς αἰτίας παρόχοντων· ἀπὸ
τῆς ἰσχύοντων αὐτοῖς· τὴν ὁδόν· ὁπερέχαι
τῆς ἀπαν θρωπάσιν·

ἢ δὲ τὴν οἰκουμένην ἀπαλγεῖν τὸν δύσπαιαν
δυομένην· καὶ φαπὲρ πυρ αἰ καὶ φαος· οὔ
τοσ ἔθος ἔβιάσαν ἅπασιν· καὶ οὐδὲ αὐτοῖς· φθ
ρεῖν δὲ ἀπὸ αἰῶνος τὴν φύσιν οὐ λαβεῖν
οὔτε ἀπὸ τῶν προφήτων· οὔτε ἀπὸ μυσθοῦ σ
μαθεῖν· ἀλλὰ ἀπὸ τῶν πραμάτων τὸ θθνος σ
τοῦτο ἄτιν φύσιν· τὸ δὲ λείχον τὴν γῆν· δι
δὲ τὴν μεταφοράν· κυρίως εἰρημένην· δι
πᾶν γὰρ τὸ δὲ λείχον τὸ ἀπορίσιον τῆς γῆ
ς· παρασπίζουν λόμενος· καὶ τὴν ὀξὶ
πλρομένης ἁπάσιν· καὶ τὰ τρόπαια· οὐ γὰρ
δὲ νόμος πολέμου καὶ παράταξος ἐστὶν
των· ἵνα μὴ τὶς αὐτοῖς λογίσηται· πάλ πόμῶ
ναι· ἀλλὰ τὰ τοιχεῖα τῆς οἰκουμένης πολλαὶ
ἰσὶ καὶ αὐτοῖς δὲ εἶναι· διὸ καὶ πρότερα ἀλλὰ
αὐτοῖς τὰς διαφοράς· καὶ χαλαζαμβὴ καὶ βρο
χθείᾳ· πολλοῖς ἀπόλωσεν· καὶ λίμος δὴ· καὶ
πολλὰ παράδοξα τοιαῦτα ῥόμβη· καὶ λιχνίᾳ
πῦγος πυρὸς σφοδρότερον· τοῖς τειχίοις πρὸς
βίαλλεν· ἀπὸ βρεμμοὰς λίαν βοὴ θοῖ· καὶ μέρι
άζβιν θδὲ δασεῖν· σεμνοῖς πολίαν· ὁπότοιοῦτον βίχοντα πράτηρον τοῖς θῦ· μέρι άζβιν δὲ· ὁπότοις βίλοις αὐτοῖς· οὐ βοὶ οἱ θεῖοι
φυσάσθαι καὶ ἀπορθώσασιν·

ταχὺν τῶν ὠλῶν· καὶ πόλεις μείμασθαι ὅσαι καὶ πολλῶν αὐτοῖς παραδέχεται τὸν ἡδονῶν· καὶ τοῦτο τῆς τοῦ θῦ λόγου
ἄλλος λίαν μὴ μόσσου· εἰς ταῦθα τὴν δολοχολογίαν ὁ τὸν ὄχλον διασώσαι· ὅτι περ τοῖς ἀλόσι ἔθος ἀεὶ ἐπιθάμ ἀρχαίοις πολλοῖς τοῦ
τοῦ θῦ θαυμάτων πυρὸς θεῖσιν· οὐ πρότερον· εἰς τὸν βλοσ ἔρχονται· εἰς ὃ ἂν ὑπερτὸν ἐπὶ βίρ μένοσιν· δοχάσωσιν τοῖς θῦ
εὐφημήσωσιν· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλήσωσιν· τῶν ἑαυτῶν· ἐπὶ τοῖς γὰρ προφήτης· ἐπὶ ταῦθα ἐπὶ μένος· τὴν προ
τοιαύτην τῶν καθόλου· τὴν ἐπὶ αἰῶνος προσδοκίαν· πᾶς ἐπὶ τὸν ἔρημον· ἀφεὶ μένος· ἐπὶ τοῖς· πᾶς ποιεῖσθαι· πᾶς ἐπὶ αὖ
φόροις· πᾶς ἐπὶ ἰουδαίοις· πᾶς ὑπὲρ ἐκείνων· καὶ πᾶς τῶν πολεμίων πλήσας· καὶ πυρὸς φθὸς· ἀπὸ τῆς ἀφάτου αὐτοῦ φι
λανθρωπίας· δοχολογήσαι δικαίως· ἰσθ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν γενεάν·
τοῦ τάχιν ἡδονῆς ἀσου δεῖν ἐκόσ· οὐ σὺν αὐτῶν λειπόμενοι· ἢ δι᾽ ἁμάτων· ἀλλὰ σὺ θῦ βασιλεῦ· καὶ ἐλεήμων ὁ θῦ ἡμῶν καὶ
μνήμνησον ἡμῶν· ἀπὸ ἐνεύτηνος· πύρας· οὐκ ἐχόμεθα·

ουο

Ηιτούτοφλιπν· ότιδιεζωνται ιτεαιμιαιται ωνται ιτωπαν ότιται ιτεαιαίμα ιτεπιότιται αύτοις ϊνα μη ύπο ήτραν δηλητήριον ότι ιδιαιτίαν· ιτεαιπαρα ιτελη θήσεται· τούτο γαρ αίτιαν ιτίθησι διεζωνται οις ιτολεμίοις· ζωντα υτοις· δι ήταν δε βδελύττωνται ιτρος φόνον· ιτοις δε ιτεαι ομα σιν ιτούτοις ιτεχρηνται· τα ο ύνομα τινύ μαίου ιτεαι το ό νομα ιτου δούλου· δι ήτοι ικε παρα ιτελη θήσεται· δια ιτεμο ιτιλιν του θεο φιλαν θρωπιαν ιτεπιωνιτεαταγ μαίων· ουτ ιλιν δι ιτεσιν ιτωνιτα ύχιαν· ο ήτου γαρ παρα ύτε λεσιν ουδεν χρεία ιτεαταρ θωμα ύτων· αλλα περ ιλαν θρωπιαν ιτεαιρου· ουτε λ αμβ ά νουσι ιτεαι ού ιτο ήσουσι· ουδ ε ιτεαι ού ιτο ήσουσι· ουδ ε ιτεαι ού ιτε ιτο ιτε θ ήσουσι· ουδ ε γαρ ά ιτιπτ ύ

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ:

ϛ ξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐν συμβουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

ϛ μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου· ἐκζητητὰ κατὰ πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

ϛ ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ϛ μνημόσυνον ἐποίησε τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος.

ϛ βρῶσιν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

ϛ ἰσχὺν τῶν ἔργων αὐτοῦ ἀπήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

ϛ ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις· πιστὰ πάντα τὰ ἐντάλματα αὐτοῦ.

ϛ στερεωθέντα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ποιηθέντα ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

ϛ ἀπολύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ.

ϛ ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου.

ϛ συνεσις ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ στήκει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ϛ ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὅτι ἐπήκουσάς μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν

ϛ

Κ αἰδιαφορήτιτονἸῆ διαμόσουαὐτῆς ὅτιεἰσ
Κ αἰεἰκπιμάζαμτιφαραὼ καὶτὴνδυνάμιν
αὐτοῦ βισθάλασσαμἐρυθράν· ὅτιεἰμὶὁ κύ
ϒ ὁδιαφορήτιτονλαὸναὐτοῦεἰντῇὁρτῇμου ϙ̅·
τ ὅτιπατάζαμτιωασιλεῖσμεγάλουσ· ὅτιεἰμὶ
Κ αἰαὐτοὶκτείναμτιωασιλεῖσἰσχυραταίουσ ὅτιεἰμὶ
τ ὁκυρὶοσὁωασιλεὺστοῦἈμορραίων· ὅτιεἰσ
Κ αὐτὸνὁὸγωασιλεὺστῆσ Βασαμ· ὅτιδίδομαὶ
Κ αἰδοῦνατὴνγῆναὐτῶνκληρονομίαμ ὅτιεἰμὶ
Κ κληρονομίαμῙῆ λαοῦμουαὐτοῦ· ὅτιεἰμὶτοῦ
Ὅ τιεἰντὰτιβιναὐσθενῆμῶνἐμμήσῳθλίμμῶὁἰκέσ
Κ αἰἐλυτρώσατομᾶτοὺἐχθροὺἡμῶνἡ
δὲδοὺστροφὴνπάσῃσαρκὶ· ὅτιδίδομαὶὁ
ϛ ζομολογεῖσθε τῷθεῷτοῦοὐρανοῦ· ὅτιεἰσ τὸναἰ

Ὁρατὲοὖνδικαίωσισαὐθάδειαμπολλὴνεἰσφέρειαὐτοῦ πανταχοῦ· τὴνδιὰνεκῆκαὶἀμοιρίαν
ἐργῳ· δίχαρὶκαὶτὴνμόνιανπλέοσεἶχον, ἀλλὰμὴμαὐτὰιστοῖσμὴτὰαὐτὰπεπονθόσιν·
καὶἐκεῖνοσὲκαὶτὴνδιαφορὰνπεποίηκεν· ἀναμάσουαὐτῆσ ὁπλίσασθαιὰπὸτοῦἑαυτοῦ· ὥσπερκαὶτοῦτοτῆσοὐδὲ
δενἀμέλειασ οὐγὰρἦκεῖνο· τὸτὴνθάλατταν ἐκκόψαι· καὶρᾴδίαμὲνἦναὐτοῖσ ἐκμαθεῖνὁδόν·
μάλιστα· ἀὐτοῖσ ἐξέπλησεν· καὶεἰσφυγὴνἐτρέψατο· τὸπαράδοξονπολλῶνβιβλίαν ἐμποιῶν· ἀμαρτὴσ τοῦθεῖδωνἀμ
σασ· ἀφανὲσ τοῖσκαὶμνήμησιν· τῆσθαλάσσησ θαῤῥοῦσαὐτοῖσ ἐβάδισαν· καὶμεθ᾽ ἡμέραν· ἀναιμωνίαν· τὴνκαὶνῦν
κεῖμένωνκαὶχεῖλοσὸ δοὺσ· καὶγὰρἐκαθέρωθενκορυφούμενοσὑπὸτοῦὑδατοσ· ὑπῆλθεπρὸσ· καὶἐφυλάξατο
πρὸσ· ὃτεμὲνδὴτῆσκαὶμνήμησιν· ἀπεῖχεν· ὅτεδὲπαρῆνκαὶτὸ

ϛ

Κ ληρονομίαμαὐτῶν· ὅτιεἰμὶὁ κύριοσ
ὁθεὸσὑμῶν· ὁἐξαγαγὼνὑμᾶσ
ἐξΑἰγύπτου· ἀνοίξωτὸ
στόμαμούκαὶπλατυνθήσεται
καὶπλησθήσεται· καὶγὰρἐκαθέρωθενκορυφούμενοσὑπὸτοῦὑδατοσ· ὑπῆλθεπρὸσ· καὶἐφυλάξατο
πρὸσ· ὃτεμὲνδὴτῆσκαὶμνήμησιν· ἀπεῖχεν· ὅτεδὲπαρῆν

τὴνἰσχὺνκαὶτὴνἐπιτροπὴνἐκείνου· ἐκκόψαι· καὶτὸπᾶν
τὸπρὸσ· ὃτεμὲνδὴτῆσκαὶμνήμησιν· ἀπεῖχεν· ὅτεδὲπαρῆν
ὁπλίσασθαιὰπὸτοῦἑαυτοῦ· ὥσπερκαὶτοῦτοτῆσοὐδὲ
δενἀμέλειασ οὐγὰρἦκεῖνο· τὸτὴνθάλατταν ἐκκόψαι· καὶρᾴδίαμὲνἦναὐτοῖσ ἐκμαθεῖνὁδόν·
μάλιστα· ἀὐτοῖσ ἐξέπλησεν· καὶεἰσφυγὴνἐτρέψατο· τὸπαράδοξονπολλῶνβιβλίαν ἐμποιῶν· ἀμαρτὴσ τοῦθεῖδωνἀμ
σασ· ἀφανὲσ τοῖσκαὶμνήμησιν· τῆσθαλάσσησ θαῤῥοῦσαὐτοῖσ ἐβάδισαν· καὶμεθ᾽ ἡμέραν· ἀναιμωνίαν· τὴνκαὶνῦν
κεῖμένωνκαὶχεῖλοσὸ δοὺσ· καὶγὰρἐκαθέρωθενκορυφούμενοσὑπὸτοῦὑδατοσ· ὑπῆλθεπρὸσ· καὶἐφυλάξατο
πρὸσ· ὃτεμὲνδὴτῆσκαὶμνήμησιν· ἀπεῖχεν· ὅτεδὲπαρῆν

ϛ

Κ ληρονομίαμαὐτῶν· ὅτιεἰμὶὁ κύριοσ
ὁθεὸσὑμῶν· ὁἐξαγαγὼνὑμᾶσ
ἐξΑἰγύπτου· ἀνοίξωτὸ
στόμαμούκαὶπλατυνθήσεται
καὶπλησθήσεται· καὶγὰρἐκαθέρωθενκορυφούμενοσὑπὸτοῦὑδατοσ· ὑπῆλθεπρὸσ· καὶἐφυλάξατο
πρὸσ· ὃτεμὲνδὴτῆσκαὶμνήμησιν· ἀπεῖχεν· ὅτεδὲπαρῆν

τὴνἰσχὺνκαὶτὴνἐπιτροπὴνἐκείνου· ἐκκόψαι· καὶτὸπᾶν

τοῦ ἁγ τοῦ

PAS

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ

Ψ. τὴ τοῦ ποταμοῦ μαν/λοόμος. δίκει δίκαι
θήσαμεν καὶ δικ/αύ σαμεν δὴ τοῦ μὴ λη
σθῆναι ἡμᾶς τὴν σιοσύ:
Θ. πτηναῖς ἱπτάις ἐπήμόσοσαύτὴς. δίερθμαί
σαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν:
Ο. τίκεδὲ σωληροότησαν ἡμᾶς. οἱ αἰχμαλοσταῦ
σαν τοσὴμᾶς λόγους ὠδοσῶν. καὶ οἱ ἀπαγαγόν
τος ἡμᾶς ὕμνον:
Α. σατεθήμεν εἰς τοσὴν ὠδοσὴν πῶς ἀσόμεν
τὴν ὠδὴν κυ. ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας:

τὴν λιόν ὁπόθος τοῖς αἰθρᾶσιν τῆς πόλεως. τίμος δὲ δίκαιος εἰ παρ αὐτοῖς τοὺς ποταμοὺς. ἐκ ἀθῶν τὸ αἰτεῖ αἰχμαλωτοποιούντος. καὶ

πολεμίας εἰ λιμενδίοι χώρας. ὃς ὅσπι χαὴν καὶ πόλεσι ἡν μίζοντο. Θ πτροσφλωσίκι θαρασημάν

λος λύρας. καὶ τίμος ἴμιτιν τὰ ὄργανα. ἐπὶ γοντο. διὸ αἰ χμαλωσίαι αἰτοῦντος αὐτοῖς χρῆσθαι. ὡς ἐκ ὠ

μὴ τοῖς αὐτοῦ το. ὡς θῆσαι ἐπὶ τῆς ἀλλοτρίας. ὀχθίν τοσμὴ μᾶς αν. τῆς πολιτείας τῆς προτέρας. καὶ μάλιστα αὐτοῖς δα

κρύσθαι. ὁρῶντας τὰ ὁμόλαν τῆς φθορᾶς εἰ ασ δίς θύρης: Ο ἡμέρα δὲ τοῦ θῦ ἐκέρδαμον. δὴ τοῦ τοῖς παρ αὐτοῦ δοῦλοι

σθαι. καὶ τοῦ ἐκ ασ μὲ τοσὲ ἐπὶ θεμένη. ἀκοῦ δὴ τοῦ παρ αὐτῶν. ὁρ αδὲ καὶ τὸ ὕθη τοσῶν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐλάμ βα το

τὴν λιόν ὁπόθος τοῖς αἰθρᾶσιν τῆς πόλεως. τίμος δὲ δίκαιος εἰ παρ αὐτοῖς τοὺς ποταμοὺς. ἐκ ἀθῶν τὸ αἰτεῖ αἰχμαλωτοποιούντος. καὶ

πολεμίας εἰ λιμενδίοι χώρας. ὃς ὅσπι χαὴν καὶ πόλεσι ἡν μίζοντο. Θ πτροσφλωσίκι θαρασημάν

λος λύρας. καὶ τίμος ἴμιτιν τὰ ὄργανα. ἐπὶ γοντο. διὸ αἰ χμαλωσίαι αἰτοῦντος αὐτοῖς χρῆσθαι. ὡς ἐκ ὠ

μὴ τοῖς αὐτοῦ το. ὡς θῆσαι ἐπὶ τῆς ἀλλοτρίας. δὴ αἰχμάλωτοι

Ὁρᾶτε καὶ θρῆνον τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν ὀλίγων· καὶ γὰρ καὶ σφόδρα ἀπὸ μικρῶν ἐλαττούμεθα· ὁπόταν τὸν τῶν ἁμαρτημάτων ἐπισωρεύσωμεν ὄγκον· καὶ οὐδὲν φροντίζοντες τῶν ἐπιτιμίων καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς ἐσμεν· εἰ καὶ μὴ πάθοιμεν τοιοῦτον· τοῦτο δὲ οὐκ ἐκ τοῦ μεγέθους τῶν κακῶν ἀλλ' ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐστὶ μαλακίας· ἐπὶ τοσούτοις γὰρ ἐκείνοις ἐκολάσθημεν ἂν ἐπιτιμίοις· εἰ καὶ μὴ τοσαῦτα ἔπαθον· ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τοσούτοις

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ

ΡΛΖ

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· καὶ διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαί σοι· ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

Ἐν τῷ ἐπιστρέφειν τοὺς ἐχθρούς μου τὰ ὀπίσω· ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

Ὅτι ἐποίησας τὸ κρίμα μου καὶ τὴν δίκην μου· ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

Ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Οἱ ἐχθροὶ ἐξέλιπον ῥομφαῖαι εἰς τέλος· καὶ αἱ πόλεις ἃς ἐξερίζωσας ἀπώλετο μετὰ κρότου πᾶν τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καθέδραν αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἐν κρίσει· καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ· κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Καὶ ἔστω κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι· βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει.

Καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου· ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε.

Ψάλατε κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Ὅτι ἐκζητῶν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἐμνήσθη· οὐκ ἐπελάθετο κραυγὴν πενήτων.

Ἐλέησόν με κύριε· ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.

Ὁ ὑψῶν με ἐκ πυλῶν θανάτου· ἵνα ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ἠγαλλιάσομαι ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ποιήσαντι· ἐν τῷ παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν συνελήμφθη ὁ πούς αὐτῶν.

Γνωστὸς ἐγνώσθη κύριος κρίματα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ἁμαρτωλός.

Ἐπιστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ.

Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησμονὴ ἔσται τοῦ πένητος· ὑπομονὴ πτωχῶν οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.

Ἀνάστα κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος· κριθήτωσαν τὰ ἔθνη ἐνώπιόν σου.

Κύριε κατάστησον νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν τὰ ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.

Ἵνα τί κύριε ἀπέστης μακρόθεν· προσέχεις εἰς καιροὺς ἐν θλίψει;

Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός· συλλαμβάνεται ἐν τοῖς λογισμοῖς οὓς ἐλογίσατο ὁ ἁμαρτωλός.

Ὅτι ἐπῃνέθη ὁ ἁμαρτωλὸς ἐπὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ὁ πλεονέκτης εὐλόγησε παρωξύνθη κύριον.

Κατὰ πρόσωπον τοῦ ὑψώματος αὐτοῦ ὁ ἁμαρτωλὸς οὐ μὴ ἐκζητήσῃ· οὐκ ἔστι θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ· ἐμολύνθησαν αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐξῆρται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κρατεῖ.

Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀνεπιτήδευτον.

Οὗ ἡ ἀρὰ γέμει καὶ τῆς πικρίας· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

Ἐκάθισεν ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἐν κρυπτῷ· τοῦ ἀναιρεῖν τὸν ἀθῷον.

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πτωχὸν βλέπουσιν· ἐνεδρεύει ἐν κρυπτῷ ὡς λέων ἐν τῷ συσκίῳ αὐτοῦ.

Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχὸν· τοῦ ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτὸν ἐν τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ.

Ἐταπεινώθη καὶ συνετρίβη ὁ πτωχός· ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ πεσοῦνται πτωχοί.

Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐπιλέλησται ὁ θεός· ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ ἰδεῖν εἰς τέλος.

Ἀνάστα κύριε ὁ θεός ὑψωθήτω ἡ χείρ σου· μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πτωχῶν σου τέλος.

Διὰ τί παρώξυνεν ἀσεβὴς τὸν θεόν· εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐ μὴ ἐκζητήσῃ;

Ἰδὲ σὺ κόπον καὶ πόνον κατανόησον· ἵνα παραδῷς ἐν χερσί σου· σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός· ὀρφανῷ σὺ ἔσῃ βοηθός.

Σύντριψον βραχίονα ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ· ἐκζητήσεις τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ καὶ οὐχ εὑρεθήσεται.

Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔτι καὶ ἐξολοθρεύθησαν ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πτωχῶν εἰσήκουσεν ὁ κύριος· εἰσήκουσεν ἡ καρδία σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν.

Τοῦ κρῖναι ὀρφανὸν καὶ ταπεινόν· ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι μεγαλύνεσθαι ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξολοθρεύσει κύριος τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς γῆς· καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἀσεβοῦς ἐκ μέσου τῆς γῆς.

Ἐπιθυμίαν πτωχῶν ἤκουσας κύριε· ἑτοιμάσεις τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ προσέξει τὸ οὖς σου.

Τοῦ κρῖναι ὀρφανὸν καὶ ταπεινόν· ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλύνεσθαι ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐν κυρίῳ αἰνέσομαι τὸν λόγον· ἐν θεῷ αἰνέσομαι τὸ ῥῆμα· ἐν κυρίῳ ἤλπισα οὐ μὴ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Ἐπ' ἐμὲ ὄντα σοι τὰ ἀποδόματα ὁ θεός· ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου· τοὺς πόδας μου ἐκ σφάλματος· τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα· ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι· ποτήριον σωτηρίου λήμψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· τίμιος ἐνώπιον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Ὦ κύριε ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου· ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ἰερουσαλήμ.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη· ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐκ θλίψεως ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

Κύριος ἐμοὶ βοηθός· οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον ἢ πεποιθέναι ἐπὶ ἄνθρωπον.

Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον ἢ ἐλπίζειν ἐπὶ ἄρχοντας.

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με· καὶ τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ἐκύκλωσάν με ὡς μέλισσαι κηρίον· καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις· καὶ τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ἐμοὶ ἔθνη πάντα ἐκύκλωσάν με· καὶ τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ἐκύκλωσάν με ὡς μέλισσαι κηρίον· καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις· καὶ τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ἐθλάσθην ἵνα πέσω· καὶ κύριος ἀντελάβετό μου.

Ἰσχυρὸς καὶ κραταιὸς κύριος· καὶ κύριος ἐκραταίωσε με.

Οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι· καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου.

Παιδεύων ἐπαίδευσέ με κύριος· καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ.

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι εἰσήκουσάς μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησε κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ὦ κύριε σῶσον δή· ὦ κύριε εὐόδωσον δή.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· εὐλογήσαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου.

Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσι μέχρι τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Θεός μου εἶ σύ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· θεός μου εἶ σύ καὶ ὑψώσω σε.

Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι εἰσήκουσάς μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησε κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ὦ κύριε σῶσον δή· ὦ κύριε εὐόδωσον δή.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· εὐλογήσαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου.

Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσι μέχρι τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Θεός μου εἶ σύ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· θεός μου εἶ σύ καὶ ὑψώσω σε.

Ἐξομολογήσασθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξομολογήσασθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξομολογήσασθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ ποιήσαντι φωστῆρας μεγάλους· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον μετὰ τῶν πρωτοτόκων αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐξ αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ διελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐρήμου· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς ἰσχυρούς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ Ὠγ βασιλεῖ τῆς Βασάν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξομολογήσασθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξομολογήσασθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξομολογήσασθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ ποιήσαντι φωστῆρας μεγάλους· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον μετὰ τῶν πρωτοτόκων αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐξ αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ διελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐρήμου· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς ἰσχυρούς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ Ὠγ βασιλεῖ τῆς Βασάν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν· ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

Ἐπὶ τῶν ἰτέων ἐν μέσῳ αὐτῆς· ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῆς· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.

Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἰερουσαλήμ· ἐπιλαθέσθω ἡ δεξιά μου.

Κολληθήτω ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου· ἐὰν μὴ μνησθῶ σου.

Ἐὰν μὴ προκαταστήσω τὴν Ἰερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδώμ· τὴν ἡμέραν Ἰερουσαλήμ.

Τῶν λεγόντων· ἐνδυναστεύετε ἐνδυναστεύετε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος· μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸν ἀνταπόδομα ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ λόγια τοῦ στόματός μου.

Ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου.

Καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου· ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πάντα τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιόν σου· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην σε ἐπήκουσάς μου.

Ἐπληθύνας ἐν τῇ ψυχῇ μου δύναμιν· ἐν ἐμοὶ ἰσχύσει πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς.

Ὅτι ἤκουσαν τὰ λόγια τοῦ στόματός σου· καὶ ᾄσωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου.

Ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου· ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ.

Καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν περιπατήσω ἐν μέσῳ θλίψεως ζωώσεις με· ἐπὶ θυμὸν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου.

Καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου· κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ.

Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἐκλίπῃς.

Ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν· ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

Ἐπὶ τῶν ἰτέων ἐν μέσῳ αὐτῆς· ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῆς· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.

Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἰερουσαλήμ· ἐπιλαθέσθω ἡ δεξιά μου.

Κολληθήτω ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου· ἐὰν μὴ μνησθῶ σου.

Ἐὰν μὴ προκαταστήσω τὴν Ἰερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδώμ· τὴν ἡμέραν Ἰερουσαλήμ.

Τῶν λεγόντων· ἐνδυναστεύετε ἐνδυναστεύετε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος· μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸν ἀνταπόδομα ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ λόγια τοῦ στόματός μου.

Ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου.

Καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου· ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πάντα τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιόν σου· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην σε ἐπήκουσάς μου.

Ἐπληθύνας ἐν τῇ ψυχῇ μου δύναμιν· ἐν ἐμοὶ ἰσχύσει πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς.

Ὅτι ἤκουσαν τὰ λόγια τοῦ στόματός σου· καὶ ᾄσωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου.

Ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου· ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ.

Καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν περιπατήσω ἐν μέσῳ θλίψεως ζωώσεις με· ἐπὶ θυμὸν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου.

Καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου· κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ.

Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἐκλίπῃς.

Ὁ ῥυόμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἐπισύναξον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ἁγίῳ ὀνόματί σου· τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ δοξολογίᾳ σου.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· γένοιτο γένοιτο.

Ὁ ῥυόμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἐπισύναξον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ἁγίῳ ὀνόματί σου· τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ δοξολογίᾳ σου.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· γένοιτο γένοιτο.

Ὁ ῥαβδίζων τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐκκλησίαν· οὐ γὰρ ἀφίσταται τοῦ μέσου εὐχαριστίαν· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἱεράτευμα πᾶσαν φθορὰν

εὐχαριστήσω:-

θυγάριον αὐλητρίδος γάλα καὶ τράγου σπλὴν καὶ ἧπαρ καὶ τὰ ἔντερα αὐτοῦ καὶ τὰ ὄρχεις τράγου τὰ μὲν ἔσω τοῦ μέσου προκείμενα τοῖς νοσοῦσιν μὴ ἔχειν καὶ ἀποβάλλειν αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ὄφελος αὐτοῖς ἀπὸ τούτων ἐστὶν ἀποβάλλειν αὐτούς· ἔντερον καὶ ἀσπάραγος ἀδόμασον τὰ ἔντερα ὀδόντας ἐχέτω· τὰ μὲν ἔξω τὰ ὀδόντας ἔχοντα τοῖς ὁμοίοις τοῦ τράγου τοῖς δὲ ἔσω τοῖς ὁμοίοις· ἀμύγδαλα ὀδόντας ἐχέτω· τὰ μὲν ἔξω τὰ ὀδόντας ἔχοντα τοῖς ὁμοίοις τοῦ τράγου τοῖς δὲ ἔσω τοῖς ὁμοίοις· καὶ τὰ ἔξω καὶ τὰ ἔσω ὀδόντας ἐχέτω· τὰ μὲν ἔξω τὰ ὀδόντας ἔχοντα τοῖς ὁμοίοις τοῦ τράγου τοῖς δὲ ἔσω τοῖς ὁμοίοις· ὑπὲρ τὰ

ΘΙCΤΟΤΕΛΟCΤΔΔΔΨΛΜ

Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με· σὺ ἔγνως
τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἀνάστασίν μου·
σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν·
τὴν τρίβόν μου καὶ τὴν σχοινίν μου
ἐξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδούς
μου προεῖδες· ὅτι οὐκ ἔστι λόγος
ἐν γλώσσῃ μου·
ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ
ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκάς ἐπ'
ἐμὲ τὴν χείρά σου· θαυμαστὸν ἐγνώσθη
ἐκ γνώσεώς σου·
ὑπερεπάρθη καὶ οὐκ ἰσχύω πρὸς αὐτήν·
ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω·
ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν κατα
βῶ εἰς τὸν ᾅδην πάρει· ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου
ὠρθρινάς καὶ κατασκηνώσω ἐπ' ἐσχάτων θαλάσσης·
καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με καὶ κατασχύσει
με ἡ δεξιά σου· καὶ εἶπα μή τι σκότος καταπατήσει με
καὶ νὺξ φωτισμὸς περὶ ἐμέ· ὅτι οὐ σκοτεινιεῖ σκότος
ἀπὸ σοῦ καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος
αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς· ὅτι σὺ ἔκτισας τοὺς νε
φρούς μου καὶ συνεστήσω με ἐκ κοιλίας μητρός μου·
ἐξομολογήσομαί σοι ἐπὶ τῷ ὅτι φοβερῶς ἐθαυμα
στώθην· ἐθαυμαστώθησαν τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή μου
γινώσκουσα γινώσκει σφόδρα· οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν
μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυπτῷ καὶ ὑποστατόν μου
ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· ἐν τῷ ἀκατεργάστῳ μου
εἶδόν σου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται
ἡμέραι καὶ οὐδεὶς ἐν αὐταῖς·
ἐμοὶ δὲ σφόδρα ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός· σφόδρα
ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν· ἐξαριθμήσω αὐτοὺς
καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ
μετὰ σοῦ·
εἰ ἀποκτενεῖς ἁμαρτωλούς ὁ θεός ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε
ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι εἰρήκασίν σε εἰς ἐννοίαν καὶ λήψονται
εἰς μάτην τὰς πόλεις σου·
οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς
σου ἐτηκόμην; τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς ἐχθροὺς
ἐγενόμην μοι·
δοκίμασόν με ὁ θεὸς καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἐτάσόν με
καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί
καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ·
δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι·
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν·

Κ αι γαρ δικει λιχθιρσου ο δλιγλισιμβ και ικαν
θζειμβλιδζιασου:
Κ αι δι ποα αρασικοτοσ ικαταπαχτλισομβ και
μιχ φοσπισμοσ εν τλιτρυφλιμου:
Ο πισικοτοσ ου σικοπισθλισι ται απ οσου· και μιχ
οσλιμβρ αφοσπισθλισι ται:
Ω ο σικοτοσ αυτλισ ουτοσ ικαι το φοσ αυτλισ
ο πισ ου δικτλισοσ τοισ νεφρουσμου αιμτθλα
ιουμου δικγαστροσ μλιτροσμου:

ομλοσ δι δικει λιχθιρσου πυ αν ικαι πρόσ πα τον· αυτου τοι νθυ φλσιν· του τό δλιγ που παρ δυ νθα απ οσου πραγ ματ ολλ ηροισ· πασι γραι
ρει· ουτι ατα μβροσ· αλλ ομου πασι ρόλοσ· ικαι ουκ ει πυρ ό που αν απ ελθοι· απ ολουθ λισ δι σμοι· αλλ ο που αν απ ελθ· δικει δι
δικει σθυ ρισικα φλσιν· παρ ολαμ βαν ομεν ταμβ· αμβλι δι δαι αυτλιν φλσιν αι ρι μοσ πρ οσ δι δαι ο τι πθαυ μαστλι· ο τι ικαθ ρ ικαλλει του λογισμου· ο τι μι κατλιν δλ αν οι αν· εαν τι κατλιν λι γ ικαι σλιν απ ιν αι· ουδλν αμβθαν
αφοσι κατα μαθ ειν· και δλ α τουτο μαλ λ ον θαυμ αζομ εν· δι ποθ ουν τοι γαρ ουν ταυ τα· ικαι αν αι σχρυ ζασ αν του το παρ ομοιο τικου
πολιτικου· πολι κρατλιτικου· πολ αι κατ αλλ ηλ ου· πολ αι κομ βρ ελιν τυ που· πλησ παυ σαχ ου σι ασ· παλ ιν επ ραν αι του δι
λη δι ται δ ων αμ ν· ποι αν δλι ται ων· ικαι αυ τλιν των αλλ ησ απ ορι ασ· γνω μου εαν· δι λογισ μοισ χ λη τεο· τι σουν δ ην αυτ λ
δλ ω α τον φλσιν· εν πο σοι τα σ αν αν θρω πο ισ· ει ται δ ειν αι· μλι αφ ειν αι αλ ου αι τοισ δλ ιμοισ· εν αυτοισ ο ι ται σ δλ ιμοισ· που
στο που εν βρ ε λιν εν δυ σι κ ε ω λ ην εν· ικαι δι ποθ αρ ασικ οτοσ ικαταπαχ τλισ ομβ· ικαι μιχ φοσπισμοσ εν τλιτρυφλιμου· ται
ε ιπ ωμ εν ο τι οι μοι οι ται ρ δ ην· παμ παχ υ· αλλ ο τι ικαι πο δλ ηγ δι ικαι αφ αλιζ εται· ικαι τι χ ιζ ει ε παφ δι λοι πον· ικαι δι τουτο το λ
ρ αδ ο χ ον· ο ι μοι ον ο τι τι χ ιζ θι κ αι αφ αλιζ εται· αλλ ο τι κ αι ν υ χ θ ωρ αυτ ων τ ων πραγ ματ ων τλιν φλσιν· δι τι πο ν γαρ ο τι κ αθ
ζ ει μβ λι δζ ι α σου· ικαι ο τι πο δλ ηγ λι σομ εν εν τλιν γαν· ικαι
δι ποα αρ ασικ οτοσ ικαι ταπ αχ τλισ ομβ· αλλ οσ δ εν δλ ιμοι· ι σα σ
σικ οτοσ εσ τιν· σικ οτοσ δ ην ταυ θα· τλιν φλ ιμ υ δλ ον· ο
δλ υ δλ ον του το εσ τιν· περ ι σ τοι χλ ιθ ων· ε χ ουσ ι τον δλ ιμ ον
ικαι δι ποθ δ ην εμ αυ τον· απ ο δλ ιμ ου τα δλ ιμ α του
τ εσ σ ικ οτοσ ικαταπαχ τλισ ομβ· ο τ ε ρ οσ φλσιν· πε
ρι εμβ· ο δλ υ δλ ον του το εσ τιν· δ ρ ομ ον ταυ τα δ ειν αι του απο
τλισ τα ων παρ αμ ε τ ρ ων φ υ σ ε ω σ· αι ρ αλογ ιζ ομ ενοσ· α
φ ρ α ομ δ ε τα δλ ιμ α· δι ο τ ι α φ αμ ε θ α μ ε θ υ μ λι θ λι· αμ αμ ε θ υ
τ ο ν τ ων δλ ιμ ων· δ ρ ο πολ λισ απ ολ λ αυ σ θ αι τ ησ χ ρ ε ια
τ λι τ ο σ· ου γαρ δι τ ι περ ο π ι ν υ χ λι φ α ι ρ ε θ λι· αλλ αμ ε θ υ σ α
μ υ χ λ ι ν υ χ του τ ο ν τ ο ν τα δλ ιμ α· ου τ ε ι χ ον εμ μ ε ν ε ι απ α
τ α τλι· αλλ ο δ ε ν ε ι τ ο δ ε υ τ λι τ ο υ τ λι ν υ σ ι φ α ω σ· του τ ο ν τ ο ν αι
π λ λ λ η σ ι· περ ι εμ β· τ α γαρ θ υ αμ π ι α δ ε ι τ ο ι σ δ ι α μ π ι ο ι σ
ικαι γ ι ν ε τ α ι ικαι φ α ι ν ε τ α ι· ο τ α μ ο φ σ· ου μ λι τ α ι λι ου
κ ι δ α σ ικαι αμ υ γ ο υ· αι ρ α π ο μ ε ν ι λ ω ν· ικαι δ ρ ο σ υ δ ι α σ υ
ρ ι ζ ο υ εμ· ικαι ο υ τ δ ε ι σ ι ρ λ ω σ ε υ δ ε ι σ ι μ ε ν ι λ ω ν· ο υ τ ε κ α υ
τ λι ν χ λ ρ α ι ν ο μ ε ν ι λ ω ν· π ο φ θ ν ο υ ν γ δ ρ ο ν ε υ δ ι α σ ι ν ι ο ι·
π ο σ δ ε δ δ ε ν ι τ ο υ ο υ λ ο μ α ι μ α σ θ ι ν· μ α λ λ ο ν δ ε ο υ δ ε μ λ
θ ι ν μ ο υ ο υ λ ο μ α ι· τ ο ι ν τ ρ ο π ο ν ο ι γ α ρ δ λ ω α τ ο ν· α λ λ α π α ι
α υ τ ο ο τ ο σ τ ο γ δ ε ν λ ι μ ε ν ι α ο· ικαι π ρ ο σ ι κ ω σ τ ο ι ε π ο ι λ θ ε ν
τ α ν· τ α γ α ρ π λ ι ο ν α τ ο ι ν ε ρ γ ο ι ν α υ τ ο υ· ε ν α π ο ι ε ρ υ
φ ο ι σ· ικαι π α ν τ α χ ο υ τ λι σ τ ο ι ν α ρ α μ α π ο ι φ υ σ ε ω σ
ικ ο π ο ι λ θ σ· ο υ χ ο ο τ α σ α ρ α α ρ ι θ ο υ ι σ ο ν ε τ α ν· α λ λ ο α θ μ ε
τ α ι α μ β ι ν· ο υ χ ο ο α θ μ ι κ α ι α μ β ι ν μ ο ν ο ν· α λ λ ο α θ μ ι ο ν
τ α υ τ λι φ λσ ι· ε ν ε ρ α π α ρ α σ ι ν ε υ α ζ ε ι ν ε π ι λ λ ι μ μ α σ ι
~ Ο τ ι σ ι κ ο τ ο σ ο υ σ ι κ ο π ι σ θ λι σ ε τ α ι α π ο σ ο υ· ε ν ε ρ ο σ π α ρ α σ ο ι
+ ικαι μ υ χ οσ λι μ ε ν ε ρ α υ· ε ν ε ρ ο σ α λ λ α ι ικαι μ υ χ · οσ τ ο σ τ ι κ α υ
~ Ε ν ε ρ ο σ ο μ ο ι ο ν τ ο σ ι κ ο τ ο σ αυ τλισ· ικαι τ ο φ οσ αυ τλισ· ικαι
λ οσ δι τι τ ο ν α π ο σ ο υ τ ο υ τ λι ν τ α ρ α σ ο ι· ε ν α μ ο υ λ λι
φ λσ ι ν ο σ ι κ ο τ ο σ ο υ ι σ α τ ι ν σ ι κ ο τ ο σ· α λ λ α τ α φ ο σ ο σ ε ν ι δ ι
ζ ε τ α ι· δι ο ε ν ω λ ι γ α ε ν· ικαι μ υ χ οσ λι μ ε ν ε ρ α υ π ι κ ο π ι σ θ λι σ ε τ α ι· ε ν φ ε ρ ε σ τ ε ρ ο ν τ ο π α ρ ο τ ε ρ ο ν δ λ ι φ α ο ν· ο τ ι τ α λ ι μ ε ρ α σ ε ν ι δ ι ζ ε τ α ι μ υ χ ικαι ο υ
τ ο σ σ τ α σ α σ α ο τ α χ ε ι α ν· ο τ α ν γ α ρ ο φ ε ω λ ι θ λι· ο υ τ ο σ α ι ρ ι θ μ ο σ μ ε θ ι σ τ α τ α ι· τ ο ε ι ν α ι ρ ο ι ν χ ι ο ν ε ι λ ι θ ε ρ ι α ν· τ ο π ρ ο τ α σ ι ν α υ τ ι α ν
α ο π ρ ο τ α σ ι κ ι α ν· α ο σ α μ β ι ν ικαι π α ρ α τ λι ν α ρ χ λι ν· α υ τ ο ι σ ε ν γ ι κ ε λ ι ρ ο σ τ ο· τ α υ τ α δ ε ε ι ρ λι τ α ι μ ε ν· ε ν ι τ ο ι ε ι ρ ι χ ι ο ν ε ι λ ι θ ε ρ ι α ν· μ ε τ α φ ο ρ ι
ικ ω σ δ λ ο ν ικαι ε ν ι τ ο ι ε ν π ρ α γ μ α σ τ ο υ· ο τ ι δ λ ω ν α τ α ι ο φ ε ν ε υ τ α ι σ φ λι φ ο σ ι ν· τ ο ε α υ τ λι ν α υ δ ε ι ν π ο ι λ θ ι· τ ο ι σ ε μ π ε ι ρ ο τ α τ ο ι σ ι ν· ο σ λι ν α υ τ ο ι σ·
θ υ α υ δ ε σ τ ο ι σ ι ν· π α ρ ο ν ο σ ω ν π λ ι σ ε φ λι φ θ ω σ· ο ο α υ θ ρ ι κ α ι ε ν ι τ ο υ ι σ ο σ λι γ α ρ τ λι σ φ λι φ θ ω σ ικαι τ λι σ π ρ α σ ω σ· ικαι τ λι σ α τ τ ι μ
α σ· ε π ο ο φ δ ο σ ι σ α υ τ λι ν ου λλι φ θ ε ν τ ο σ· π τ μ λι σ α υ τ ο ο ικαι ν α σ ι λ ε ι α σ· α φ ο ρ μ λι γ δ ρ ι θ μ· π λ δ ε δ α ν ω ο ι σ τ ο σ ι κ ο τ ο σ α υ τ λι σ ο υ τ ω σ
ικαι το φ οσ α υ τ λι σ· ο π τ ρ ι φ λ μ ε ν· ο τ ι ο ο α υ θ ρ ι κ ε θ ι ν ο· ο υ τ ω σ ικαι τ ο υ τ ο α υ τ λι σ δ ε α ι ο υ φ α ν τ α σ ι α· α λ λ α σ ο υ τ ο υ ι ε υ τ ω ν π ο ι ν φ υ σ ε ω ν·
τ α υ τ α μ β α π τ φ θ ε ν τ ο σ· ο π τ ν ε υ ε ι τ λι σ ο ο τ λι ν π ε ι θ· ικαι π ο ι α σ α υ τ λι α ι σ ο λ ο υ θ λι σ ω· π τ ο ε ι ρ λι μ ε ν α ι α ν· π α ρ ο λ λ λι μ ε ν α ι ο ω ν· ικαι ο υ
μ λι μ ε ν α ι· ε ω ζ δ λ ι γ α ρ δι τ ι π ο ν π τ ρ ι ν τ λι σ δ ε ω ν π τ ρ ι ν τ λι σ α ν ω ν α μ β ο σ· α υ τ ο υ τ λι σ τ ο σ α υ τ λι σ· δ λ δ ι ε ν υ σ ι μ· ο τ ι τ λι δ ε ω ν α μ β ι τ α υ τ λι· δ ι α τ ο ι σ α ι θ ρ ο
π ι ο χ ρ λι σ ι μ ο ν ι ε ι σ τ λι τ α ι· ι σ α ν γ α ρ μ λι π ο λ δ ι τ ο ι λ ι ο λ ι τ ο ν· ικαι π τ α υ τ α π ρ ο σ δ μ ε· ε ω ζ δ λ ι· ο τ α ν ε ι σ τ λι σ ω σ τ α ι ε π ι ν ε φ ρ ο ι σ μ ο υ·
α π ο μ ε ρ ο υ σ π α ν τ α λ δ ρ ο ν α υ φ ρ ο σ τ ο ν· ο μ ι κ ρ ο ν δ λ δ ε ι τ ο· δ ι ο δ ρ ι σ ο μ ι ο υ μ ε ρ ο σ· ικαι π ρ ο ν ο ι α σ τ ο ε ι σ τ λι τ α ι τ ο υ θ υ· ο γ α ρ ι σ τ ο
μ β ν ο σ· ικαι ι σ χ δ ζ α ι ικαι π ρ ο ν ο ε ι· δ ι ο ε ω λ ι γ α ε ν· α υ τ λι σ τ ο μ ο υ μ ε ρ ο σ· ικαι τ α υ τ α δ ι α π ο ι ε ι ν ε ρ γ ο ν α υ τ ο υ· ε ω α ι δ υ σ α σ α π ε ρ δ ι ν ο υ·

ξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερὸς ἐθαυμα-
σάσθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή
μου γινώσκει σφόδρα·

οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας
ἐν κρυφῇ· καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς
κατωτάτοις τῆς γῆς·

ὸ τὰ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου
καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·

μέρας ἐμορφάσθησαν καὶ οὐθὲς ἐν αὐτοῖς·

ἐμοὶ δὲ ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός· σφόδρα
ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν· ἐξαριθμήσω
αὐτούς· καὶ ὑπὲρ τὴν ἄμμον πληθυνθήσονται·
ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ·

εἰ ἀποκτενεῖς, ὁ θεός, ἁμαρτωλόν· ἄνδρες αἱμάτων
ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ·

ὅτι εἴπατε ἐν διανοίᾳ· λήμψονται εἰς μάτην τὰς πόλεις
σου·

οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, κύριε, ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐχθροῖς σου ἐτηκόμην;

τέλειον μῖσος ἐμίσησα αὐτούς· ἐχθροὶ ἐγένοντό μοι·

δοκίμασόν με, ὁ θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου·
ἐτάσθητί με καὶ γνῶθι τὰς τρικυμίας μου·

καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί ἐστιν, καὶ ὁδήγησόν με
ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ·

μοὶ δὲ καὶ ἂν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θς· οἱ μὲν γὰρ καὶ τοῦτο ἀρετή· τοῦτο οὖν θῦ φίλοις ἄριστα διαπορθμεῖ τιμὴ
προερωτᾷ σε μου φησὶν παρὰ λαβοιμι· καὶ ἀφ' ἑαυτῶν διδαξαμένων ἀμοιβῶν· τοὺς φίλους σου τιμᾶν· ἕτερος φησὶν· καὶ ἡμοὶ τί
ἐτιμήθησαν· οἱ ἑτέροισου· ἄλλος τιμοὶ ἀρνοῦ το· οἱ ἑτέροισου· Νὶ ἂν ἐκρατήθη ἄλλος αἰτεῖ φαλαίαν εἰ τοὺ ἐχθρούς μου
τοὺς ἐκρατήθη σαν· ἄλλος φησὶν παραπλησίως μοὶ δοκεῖ σαν· ὁ πρὸ καὶ ἀληθέστερος ἑκάστου· ἐξαριθμοῦμαι αὐτοὺς τιμῶ
ὡς θησαν· τοῦτο δ' ἐστὶν καὶ διαβολῶν λόγους τῶν ἀμβρίαν· τὴν τῶν θεῶν λίθος· καὶ τὴν τοῦ ἔχειν ἐπίδοσιν· ἐξηγοῦ ἑκάστου·
ἄλλος δ' ὑπερμῶσαι καὶ θεὸς ἀνιδόμαι τὰ φασοὶ· ὁμοίως δὲ τοῦτο ἐστὶν· τὸ δὲ δυσμερίαν· μὴ ἐν μιᾷ τὴν ἀρ' ἑαυτὴν διαπλη
ρωῦται· πολλοὶ γὰρ ὧν ἀ
πολαῦ σαν τοῦ τοῦ ἀρᾶσθαι
ἐκωλύθησαν· ἄλλοὐ τιδὲ
φησὶν· ἀλλ' ἀντὶ καὶ ἀμαρτίας
τοῦ τοῦ τὰ ἀπαλλάττων
δίκαιον· ἀξιοῦ σθαι
οὗτοῦ τοφησὶν· ὅτι δεῖ ἀ
πονοεῖσθαι τὸ τὸ δό
μαι· ἀλλ' ἐπιμένομεν ἀ
χαρίσ τοῦτου ἐκωλύθη
ται· αἰτεῖ δὲ τοῦτο γε
νέσθαι· οὐχὶ ἀάφαι
σὶ τὴν ὧν οἰσίαν· τὴν τοῦ
ἀμ φρᾶσθαι· ἀλλ' ἐμὲ
ταλλάττοντος· ὅτι τῆς ἁμαρτίας ἐκδίκεως ὠλε
σὰ γὰρ ὅτι ἐκ δίκως ἀπὸ ἐκτίνης ἀμ φρᾶσθαι· ἀλλὰ μαρ
τωλοῦ· ἕτερος φησὶν παρ' αὐτὴν καὶ ἀσεβεῖ τὸ
ρίτου τοῦ λημένου λόγου τοῦ· διδασκαλικῶς ἐπεσκευασ
μένου· αἱμάτων ἀμ φρασε· τοὺς σφαγεῖς χαίρον
τας φησὶν· οὐμικρᾶ δίκαιος αὐτὴ ἀρ' ἑαυτῆς ὁδός· φθόγ
γους τοιούτους· ὅτι δεῖ ἑκάστου εἰσδιαλογισμοὺς·
ἄλλος οἷ πυρὸς ἀφ' ἑαυτῆς ἀληθῶς εἰσδιαλογισμοὺς· ἄλλος
ὅτι παρ' ἑαυτοῦ ἐκρατήσθη· ὑπερμαχοῦσιν λίαν ὁρμῶσιν
ἑαυτοῦ ζηλοῦσθαι· ἀν
λαβοῦσιν τὴν ἐκ τοῦ θῦ
ὑπερ· ἀπὸ τοῦ δοκοῦν
τας· καὶ φεύγοντας τὴν
πρὸς ἐκείνους ὁμοίωσιν·
ἄλλος ἐκλιπὼν ἐθέλουσιν
ται ὡς ἀντιζήλοις σου·
ἄλλος οἱ ἐχθροί σου· διὰ τοῦ
τοῦ ἀρᾶσθαι καὶ ἀποκτεί
δαι· ὅτι ἐκλιπὼν ἐθέλουσι
ται τὰ τῆς τοῦ θῦ δόξης·
οὐχὶ τοὺς μισοῦντας θς·
ἐκ δικεῖν ἐθέλουσι καὶ ὀζεῖ
λα τὸ ἐχθραίνειν τοῖς
ἐχθροῖς· καὶ ἀντιτίθεσθαι
τοῖς ἀντικειμένοις·
αὐτοῖς· ταῦτα γὰρ δίκαια
τὴν μίρια· καὶ αὐτὸς

τοίνων ἀμφοτέρως τὸν θῦ διακατέχοντα· ἀμφοτέρως μὲν γὰρ φησὶν· ὅτι λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θς· ὅτι καὶ τοῦτο δὲ τοῖς μὲ
σοῦσιν ἀρέσκεται· τὸν θῦ διακατέχοντα· Δοκιμάσον με ὁ θς· καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἐξέτασόν με·
καὶ γνῶθι τὰς ὁδούς μου· καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί· καὶ ὁδήγησόν με ὁδῷ αἰωνίᾳ· ὁρᾶς ὅτι παρ' ἑκάστου
μα σοχρήται λέξεσιν· οὐχὶ μὴν ἀπὸ διπλῆς αἰτίας παραμένομεν· ἀλλ' ἐν ἁπλῇ καὶ μόνῃ σωμα ρτίᾳ· τὴν ἐθέλουσαν ἀμαρτάνειν· τοιᾶδε δέ τινι φαντασίᾳ νομίζει μολύνεσθαι· τοιᾶδε δέ τινι ἀσεβείᾳ· ἵνα πανθύμα τὴν ἐκείνου πρὸς ἑαυτὸν οὐρανοῦ ἀφαρ ὑσθῇ· ἵνα θεὸς
οὐκέτι πᾶσι δῷ ἁπλῶς ὁδηγηθῆναι· πρὸς διεῖργων τὴν παρ' αὐτοῦ θύραν ἀπολαύειν· καὶ τὰ παρ' ἑαυτοῦ ζωὴν ἀφθαρσίαν·

ρρθ

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ΤΞΑ

Ἐξελοῦμαί σε κύριε ὅτι παρηνόμησάν σε καὶ μάτην λήψονται αἱ πόλεις σου.

Ὅτι εἶπας ἐν τῇ καρδίᾳ σου προσλήμψομαι τὴν κληρονομίαν μου καὶ τὸ κατασκήνωμά μου καὶ τὸ κειμήλιόν μου καὶ τὰ ἐνδύματά μου καὶ πάντα τὰ σκεύη μου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά μου ἐκρυψάμην ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ σκέπῃ μου καὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ ἐν τῇ ἀποθήκῃ μου καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μου καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς μου καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς καρδίας

ΜΑ

Ἐι πασῶν τοῦ κόσμου δισύλλαβόν τι ἐστὶν τὸ τῶν φωνηέντων τῆς διὰ πάσων συμφωνίας: κδ. κδ. δύναμις τῆς τοσαυτηριάσμου: ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ἀστέρων ἑπτὰ καὶ εἴκοσι μυριάδων ἀπολείπει: μὴ πασῶν ἀλλὰ τῆς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι μυριάδος ἀπολείπει:

Μὴ πασῶν ἀλλὰ τῆς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι μυριάδος ἁμαρτωλοῦ:

Διελογίζοντο καὶ τιμοῦμαι μὴ δίκαια παλαίουσι μὴ πασῶν πιστεύσουσι φωνῆς: μὴ καὶ φαλῆ τοῦ κυκλοῦ ματος αὐτῶν ὁ μικρὸς τῶν μηχανημάτων αὐτῶν καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς:

Πεσοῦνται ἐν αὐτοῖς αἱ θρακες ἐν πυρὶ καταναλώσεις αὐτοὺς ἐν τάλαντῳ σορίας καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν: ἀμὴν γὰρ λέγω σοι ὅλος οὗτος ἀνὴρ ἐν τῷ ἁγίῳ:

ἐν τῷ ἁγίῳ τοῦ κόσμου δισύλλαβόν τι ἐστὶν τὸ τῶν φωνηέντων τῆς διὰ πάσων συμφωνίας: κδ. κδ. δύναμις τῆς τοσαυτηριάσμου: ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ἀστέρων ἑπτὰ καὶ εἴκοσι μυριάδων ἀπολείπει: μὴ πασῶν ἀλλὰ τῆς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι μυριάδος ἁμαρτωλοῦ: διελογίζοντο καὶ τιμοῦμαι μὴ δίκαια παλαίουσι μὴ πασῶν πιστεύσουσι φωνῆς: μὴ καὶ φαλῆ τοῦ κυκλοῦ ματος αὐτῶν ὁ μικρὸς τῶν μηχανημάτων αὐτῶν καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς: πεσοῦνται ἐν αὐτοῖς αἱ θρακες ἐν πυρὶ καταναλώσεις αὐτοὺς ἐν τάλαντῳ σορίας καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν: ἀμὴν γὰρ λέγω σοι ὅλος οὗτος ἀνὴρ ἐν τῷ ἁγίῳ:

ἐν τῷ ἁγίῳ τοῦ κόσμου δισύλλαβόν τι ἐστὶν τὸ τῶν φωνηέντων τῆς διὰ πάσων συμφωνίας: κδ. κδ. δύναμις τῆς τοσαυτηριάσμου: ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ἀστέρων ἑπτὰ καὶ εἴκοσι μυριάδων ἀπολείπει: μὴ πασῶν ἀλλὰ τῆς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι μυριάδος ἁμαρτωλοῦ: διελογίζοντο καὶ τιμοῦμαι μὴ δίκαια παλαίουσι μὴ πασῶν πιστεύσουσι φωνῆς: μὴ καὶ φαλῆ τοῦ κυκλοῦ ματος αὐτῶν ὁ μικρὸς τῶν μηχανημάτων αὐτῶν καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς: πεσοῦνται ἐν αὐτοῖς αἱ θρακες ἐν πυρὶ καταναλώσεις αὐτοὺς ἐν τάλαντῳ σορίας καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν: ἀμὴν γὰρ λέγω σοι ὅλος οὗτος ἀνὴρ ἐν τῷ ἁγίῳ:

σσσ

Ὅρα πάλιν τὴν αἰσίαν αἵρεσιν. διὸ διαφθορὰν τοῦ ὄρους· ἀλλ' ἀτίμωσον ἐμὲ ἐν τῷ τοιούτῳ θλίψασθαι θλιβόμενον· ἵνα τὸ ἄλφυ
κτον ἴδω· ἵνα λαβὼν μὴ παραυτίκα ἀδικῶν· μὴ θαρρήσω τοιαύτην γὰρ ἡδονὴν οὐκ ἂν ἐπιτύχω μὴ οὐδὲν βοῦν βόσας.
ἀμοιβὴν δίκαιον μηδὲν ἐάσω· ὀπτὰ δὲ δίκαια παραιτοῦμαι· γράφουσί τινες· ὅτι εἰ μὴ παύσονται τὸ παράπαν· πάντως ἀφώσεται πόλις ὅλην δίκαια
διαφθοράν· ὅτι πολλοὶ θηρεύονται· διὸ σωτηρίαν· ὅσοι παρ' αὐτὸν ἀπὸ τοῦ λαοῦ· ὅσοι παρὰ τοὺς ἀρίστους ἀνδρῶν· ἀμοιγὲ
πορικοί· ὅταν τοίνυν δίκαια σθηρεύονται· ἐπὶ ἀπωλείᾳ θηρεύονται καὶ φθοράν·
ἄλλος φησὶν παρὰ τὸ πρόσωπον· αὐτὴ δὲ τοὺς καθοικήσουσιν· διαμενοῦσιν· ἐπὶ τρόπον δὲ καθ' ὁμοίωσιν· τοῦ δράκοντος ἀλ
λοῖος φησὶν οἴδα· ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐν τῷ ὅτι θηρεύσει· καὶ ὅτι ἀπολοῦνται· καὶ οὐκ εὐθὺς δίκην ἔρχεται· τὴν τιμωρίαν ἐπάγει
μὴν φησὶν· ἵνα μὴ δοκῇ διὰ τοῦτο τοὺς πονηροὺς· ῥᾳθυμότερος γίνεται· ἐπὶ γὰρ λόγου· ὅτι πάντως ὅμως τοῦτο· οὐ
γὰρ μόνον τὰ πονηρὰ δικαιοῦμενοι· ἀμείνους· διὰ τοῦτο φησὶν· οἱ δὲ ὅτι τοῦ τόπου· πάντως· παρέχουσι δὲ ὑπὲρ αὐ
χαπλῶς τοὺς πονηροὺς καλεῖ· ἁμαρτωλοὺς τὰ πονηρὰ· τοὺς ζῶντας ἐνεργοῦντας· τοὺς δὲ λόγοι· καὶ τοὺς ἀδικουμένους πα
ραμυθούμενος· καὶ τοὺς ἀδικοῦντας φρονίζων· τοὺς πονηροὺς· ἐπιεικεῖς· τοὺς τόπου ὅτι παρ' αὐτὸν γενήσεται φησιν· ἐπὶ εἰρηνικοὺς· καὶ
τοὺς τὰ πονηρὰ ἴδιον· ἐκφεύγοντας· καὶ τοὺς ἀδικοῦντας πονηροὺς· ἐκπεσοῦσιν δὲ φθορᾷ· τῶν γεγονότων·
τοῦτο γὰρ δικαιοσύνην ἀπὸ· τοὺς πονηροὺς· καὶ δὴ πάσης ἐν ἐπιεικείᾳ· τὸν δὲ πρόσωπον οὐ δέχεται· ἀφθαρσίαν· οὐδὲ
τοῦτο τὰ πονηρὰ ποιήσας ἀποκαλύπτοντος τὴν παρασκευὴν· τῶν δὲ γεγονότων τὸν παρασκευὴν· ἁμαρτωλοῦ ὄντος· οὐδὲ
ἀποκαλύπτεται· ὁ παρ' αὐτὸν γένηται· οὐδὲ ἐκφεύγει
ραιοῖσιν· οὐδὲ ἐπιμένοντας· τοῖς γινομένοις·

Τοῦ πονηροῦ τὸν ὀφθαλμὸν παμπήρωμα· ἀπαλλαγὴν· οὐ
εἰ καὶ ἴδοιεν· καὶ δικαιοσύνης· διαφθοράν· ἀλλὰ τὸν ὀφθαλμὸν
ἀπολοῦνται· ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν· ἐπὶ τὸν παρασκευὴν· ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν· ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν
ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν· ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν· ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸ

τι λόγιο. ἐπὶ δὲ διεπράξασθαι αἰσουσθῆναι αὐτοῖς· ὁ δὲ τοῦτο φησὶν· ἀμφοτέρων γὰρ τῶν θρηνῶν μεστὸς ἦν ὁ βίος· τῶν μὲν διὰ τὴν ἁμαρτίαν· τῶν δὲ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν· ὧν οὐδὲν ἄνευ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἀποφεύγειν ἔστιν· τῶν οὖν ἀρίστων ἐν τοῖς θρήνοις τὴν δι' ἁμαρτίαν ἐπιλεξάμενος· ἐπὶ ταύτην τὴν ἱκετηρίαν ἔρχεται· ἐπὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων ἀσθενειῶν οὐδὲν ἐπιμελόμενος· ἀλλὰ καὶ τὸ προσεύχεσθαι διὰ μόνην τὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπαλλαγὴν ἐπιζητεῖ· ἐπεὶ καὶ τὸ ὄρος τῶν ἁμαρτιῶν ἐκάλεσεν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρωπίνων οὐδὲν τοιοῦτον εἴρηκεν· ἀλλὰ καὶ τὸ προσεύχεσθαι ἐπὶ τούτοις οὐκ ἀξιοῖ μεγαλαυχεῖν· ἐπεὶ καὶ ἁμαρτωλοῖς ἔδωκεν εὔχεσθαι· ἀλλ' οὐ περὶ τούτων ἡ εὐχή· ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν ἁμαρτιῶν ἀφέσεως· ὁρᾶτε πῶς ἀπὸ βυθοῦ κλαυμάτων ἀναβοᾷ· μόγις τοιαύτην φησὶν ἱκετηρίαν εἰσακουσθῆναι αἰτοῖς· ἀπαθεῖς γὰρ εἶναι τοῦ ἁμαρτάνειν οὐ δύνανται· ἀλλὰ τοῦτο αὐτῶν παραιτεῖται· ἐπὶ δὲ τοῖς ἀνθρωπίνοις οὐδὲν ἐπιμελόμενος· ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου Δαβὶδ ἐπὶ πολλοῖς ἐκεῖνος ἐδεήθη· καὶ ἐπὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ πάθει· ἐπὶ δὲ τῆς ἁμαρτίας οὐδέν· ἐπὶ δὲ τοῦ Μανασσῆ ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰωσίου οὐδὲν τοιοῦτον· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ πάθει· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰωνᾶ ἐπὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ πάθει· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰεζεκίου ἐπὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ πάθει· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ πάθει· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου

τιπαρ αι καλέ ζαο τοῦ δλαπότ ὧν άι κοι σθὴν αι αὐτοῦ τὴν θυχὴν. ὁ ρα πο ί αν πρὸς ά θι πρά ὸτ ὧν αἰ τή σιν. οὐ γὰρ δι ά δρόμοι χρή ματα· ἢ ἀμ ὸ τὴ τοῦ τοι οὗ τον· ἀ λλ' α πα μ ταά φ θισ ἐσ τὶ τὴσ ἐ γκλή σε ως ἐρ γά ζε ται· ἀ ὸ πο ρῶν καὶ τὰ ἀ γα θά· ἢ ασ φά λει αν. οὕτο σὸ ὑτοι γὰρ φ ησὶν ἔ σ αι σον ἀ πὸ ρι α ι καὶ ἀ λ ὐ κο λί α τῆσ ἐ γκλή σε ως ἐρ γά ζε ται· ὁ πο ρῶν. καὶ τὰ ἀ γα θά. ἢ ασ φά λει αν. οὐ τοσ ὑτοι γὰρ φ ησὶν ἔ σ αι σον ἀ πὸ μα χαί ρασ. ὅσοι ἀ πὸ ἐ γκλή σε ως καὶ πά λιν ὀ χ ῶ· οὐ τὰ δι σθρ χό μενα ι κοι νοὶ τοῦ ἀ μ θρ ώ που· ἀ λ' α τὰ δι σπο ρ ευ ό με να ἀ πὸ τοῦ ἑ τ ό μα τοσ· καὶ πά λιν ἐ τ ρο σ· πο ῖ ὸσ ὸν τοῦ τό μα τί σου θύ ρα ν, καὶ μο χλὸν· οὗ τοσ δὲ ἔ σῳ δὴ σῴ δρα· δι σκο λο μο ί δη τοῦ πρ α γμα· καὶ θύ χασ πρ οα ί ρε σιν· καὶ τοῦ θῦ· δι α λὼν συ μμα χί αν τ αὐ τῶν καὶ δι ά δη λ ὸν γὰρ καὶ τῶν πα ρ α θῦ· ἐ μ μα χί αν καὶ λεῖν· ἵ να καὶ δὴ μ ῆ μ βρ α πού δη· δι σ τέ ρ γο νη γό τη ται· θοὺ ἐ ς φυ λα κὴ τοῦ καὶ τί σ ὰν ἠ γ θυ οι τοῦ φυ λα κή· λο γι σμὸσ φ ουθ ρὸσ ἔ σῳ χεί ρασ ὀ χ ὴ τοῦ πῦ ρ· τὸ μ βλ λο ν καὶ τα κα ί σι θυ ν. ποι σὶ ἀ π λοῦ σ τοῦ τό μα τι σ χρ ημέ νοι σι· τοῦ τον σὴ σο ν νυ λο ρο ν καὶ φυ λα κὴ ν ἀ πὸ ι λοι ὼ τὶ πο σ ὼν ει δό τι· καὶ ου δὲ ὼ σο ῆ θαι οἱ χ ῆ τὴ ὼ· θε ρ ά ν ταύ τῶν ἀ καί ρωσ· ἀ μ βί σι καὶ ρὸν ἔ σῳ κε ρ δῆ σαι· καὶ μυ ρί οι σι θῆ ναι· μ ῆ τα τού του καὶ ἕ τε ρο ν αὐ τὸ πα ρ ά σῃ σο ν λε γό με να· ὅ τι πα ν τὸσ ῥ ή μα τοσ ἀ ργοῦ· λό γο ν ἀ πο δώ σου σι ἐν ἡ μέ ρᾳ σι κρί σε ωσ· ἐ μμ ό νο σον ὁ τι καὶ θα ύ α τοσ· ἐ γ τεῦ θεν δι σὶ κὴ θεν· ἢ γὰ ρ μι δι ὰ λό χθι λη μο νή· πα ρο σο ρὸ φ ην· δι σ εἰ μὶ ἀ πὸ δώ σου σι ἐν τοῦ ἀ μ δρί· οὐ καὶ ρ ὲ φ αβ ν ὶ κεῖ νοσ· καὶ τὰ ὑ πα λ θῶ σι ἐ

ἄλλος φησὶν καὶ κατὰ τὸ μὴ δίκαιος καὶ ὁσιος καὶ τοῦτο μικρὸν ἀρετὴν δίδοσι μετὰ τοῦ προτέρου τὸ μὴ ἐξ ἑνὸς ἑκάτερον ἕλκειν· μὴ δόξαι τιμὴν τὰς παραπλησίας γενομένας· ὁ δὲ τοιοῦτον ὅτι τοῦ μὲν πρὸς χάριν ἐξ ἑνὸς ἑλκομένου· ἐπὶ ψευδεῖ μὴ δόξαι τὸ μεγαλοπρεπὲς μηδὲ τοῦ συμφόρου· τοῖς δὲ ἐπὶ ψύχους τὰς καὶ δορυφορουμένους· τοῦτο γὰρ ἐλεουμένας καὶ φιλανθρώπους· τοῦ τὰ παυμάτων ἅπτεσθαι· ἐλαιομὲν ἐξ ἑνὸς μαρτυρίου· μὴ λιπαρὰ πρὸς τὴν τῶν φαρμάκων· ἴδιον ἐχόντων συγκεκριμένων· θύραι τοῦ μὲν δικαίου καὶ τὰς ἐπὶ τιμὴν· μὴ δόξαι· μὲν δὲ φρένι· τοῦ δὲ σαρκὸς μου· καὶ τὰ πρὸς ἑκάτερα ἐπὶ τὸ ἐκείνοις μὲν καὶ λεωντος πολλάκις σάπρα λέγειν· οὗτοι δὲ καὶ ἐπὶ τιμὴν τὸν διορθοῦν· τοιοῦτος γὰρ ὁ ἔλεγχος τοῦ ἀγροῦ· οὗτος καὶ οἱ ἀγροὶ τοιοῦσιν· οὐτὶ μὴ οἱ σιτοὶ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δόξαν ἐξ ἑνὸς· ἐπὶ ἀγροὶ τοιοῦσιν· οὐτὶ μὴ οἱ σιτοὶ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δόξαν ἐξ ἑνὸς· οὐκ ἀφιᾶσιν· ἵνα προσιμίσωσι μὴ μόσιν ἐσθῆτι· ἐπὶ τιμὴν λόγου· ἐπὶ δὲ ἐλεουμένου· μεγαλείου μόνου καὶ αὐτοῦ· οὗτος καὶ ὁ παῦλος ἐπὶ δι· μὲ ταῦτ' οὖν ἔλεγχον ἐπὶ δόξαν ἐνδιάθετον· καὶ μὲν λόγου· ὃ ἀμόλητοι γαλαν ταῖ· μὲν δὲ δικαιοσύνην μουσῖσ· πάλιν ὁ παῦλος· πολλαχοῦ ἐλέγχου τὰ ἐπὶ δόξαν ἐνδιάθετον· καὶ τοῦτο φαρμακεῖον· καὶ πλείονος ὁ ἔλεγχος δίκαιος σωζόντος· ἢ ὁ σῶμα τεθνηκός· ἐπὶ μὲν γὰρ ἐπρομὲ τὸ ἡμιόμενον· καὶ ἐτέρομε πόμενον· ὃ ταῦτα δὲ αὐτῇ καὶ ἡ τεθνηκυῖα· καὶ ἡ φθορουσα τὴν ἀληθόνιαν· ἐλαιομὲν ἁμαρτολοῦμεν ἐν ἁμαρτοστὴν ἐπὶ φαλμῶν· ἐπὶ ἐπρομένων· οὗτος χρῆσι μοι ἡ ἡδὺ τοῦ αἰσχύνομαι· ἀλλὰ τὸ ἑαυτοῦ· ἵνα ἡδὲ φαίνηται μα πρὸς φιλίαν· οὗτος δὲ πρὸ τὴν παρεσκεύου χάριτος τὸ ἐμφέρομαι σοι· ἐπὶ δ' ἐλεουμένου· ἀπὸ τρέφεσθαι δι τοῖς πομηροῖς· πὸ δολὴ προσφέρεσθαι· ἡ δὲ λόγοι ὁ σοι δ' αὐτοῖ·

Παυλοῦ σιμεν δίκαιος ἐπὶ ἐλεγχον καὶ ὁ ἔλεγχε μεν· ἐλαιομὲν ἁμαρτολοῦμεν ἐν ἁμαρτοστὴν ἐπὶ φαλμῶν·

Ὅτι ἐπὶ καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτοῦ· καὶ τὸ πρόσωπον ἐμὸν ἀπὸ τρασοὶ κριταὶ αὐτοῦ·

Ἀκούσομαι τὰ ῥήματά μου ὅτι ἐδυνάσθη ἐμοί·

ἄλλος δὲ ἐπὶ λόγον ἐλέγχου· καὶ ἐπὶ τὸ ἐλεγχόμενον· ἐπὶ δὲ τὸ ἐλεγχόμενον· ἐπὶ δὲ τὸ ἐλεγχόμενον· ἐπὶ δὲ

Ἕτερος φησὶν ἀόριστος ὁπαὶ ῥῆσθι τὴν γλῶν οὕτως ἐστὶ σορατός θη τὸ ὀφθαλμοῦ διαφορὰ ἄλλων ἄμφω ὁμοίως θι ἀπὸ
ιλωρῆ τι καὶ διαφέρ ζουτι τὴν γλῶν ἐστὶ σορατός θη ὁ ὀφθαλμοῦ διαφορὰ ἄλλων ἄμφω ὁμοίως θι ἀπὸ ἀλλήλων καὶ σι ἀπαμφοῖν θρύπτηλι
διόστι σορατός θη παρὰ τὸ ὀφθαλμοῦ παρὰ τὸν ἄλλων εἰ πω ὁ ὅτι πολλῶν αὐτοῦ παρ ἡμάτων ὀχύτητῶν ἡδονῶν λι
γότι καὶ πάσ παλαιάς συμφορὰς ὅτι καὶ ποιπάσχοντα ἐπαφόμεθ καὶ ὁ αὐτὸς θρύλλι διαφράττ ἡρόστριαμβύλη ἡ διάστιλ
πομβύλη οὕτως ἀμφὸς διάπαρ ἡμῶν ἀπολλόμεθα καὶ πρὸς αὐτὰς τοῦ θαυμάτου τὰς πύλας ἡ λθομῶν ἀλλόμεσο
καὶ οὕτως διαπείμβυλοι μᾶλλον ἁλοίμεθα τῶν ἀπὸ τοῦ διὶ καίων πρὸς θύσιν καὶ διορθώσιν ἡ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρ
τωλοῦ βλέπ ον καὶ γὰρ ὁπὺρ ἀμ γένοιτο τῆς προσθ ελ κύδος εἰς ἐρεμαίμεθα καὶ οὐκαὶ ποτὲ θὶς πόσοι μῶν τοῦ προσθ
ό

ὁρᾷ μὲν ὁ ἐπὶ γαῤῥ
ἰκαὶ μυριάς φησὶν ὃ
πελθὼν διὸ
καὶ πᾶν λαιάδου
τοῦ προσθ ἐλπὶ
δος δόμεθα τὴν
τοῦ θέρτῆν ἀπαλ
λαγὴν προσδοκῶν
τας, ἀπὸ τῆς τῆς
ρο πῆς, ἄμφοσαὶ
τιμὴ αὐτὰ μέλη
μὴ εἰς ἐμὲ σόλο φησὶν. μὴ ἀπραικτοίημὲ ἀφὶς ἀ
πέλθῃν. Οὐχ ἁπλῶς ἐν ταὐθαυμάσου μας λί
γοι. ἀμφὶ τὰς λαπραίους τὰς εἰς ἐρυμβύλους, αἱ
πὲρ εἰσὶ δὲ φύλαι εἰσὶ καὶ διαφόραὶ τοι αἱ μαλιὰ
καὶ τῆς αὐ ὰ θέρ δὲ ὁ τὶ ταὶ ρο πῆς. δι ἀδὲ τοῦτο ἐν
τοῦθα· διὸ εὐχὴν τρα πὼς. κατακλείει τὸν λόγ
ὸν τοῦθ ὃν τὸ προοἰμιαζόμενος, καὶ ὃν τοῦθ ὃν τὸ
λευτῶν· πτερυγί

Ἕτερος φησὶν ἁμα
δρὸ βιμί. ἄμφοσ ἐστὶ τὸ
ἀπὸ τοῦ τάμυσυρ
μβύλος· συγκεκρο
τημβύλος· οὐδὲ τ
ασμβύλος· ἢ ἵνα
ταῖς ὑμὶ ὁμὶ
κοινὰ· ἀπὸ ἡμιαμβ
νος μβύλος
ἀπὸ τοῦ τομῆρος
καὶ οἱ μὲν ἀρχαὶ δύο καὶ
τρεῖς λίμβρας· ἀμφὶ ἁμαρτα
τὸν μὲν, τοῦτο ἀσφάλβιας οὐ

Ὅσον ἐστὶν ἀάχος γλῶς ἐρρά ἡ ἐστὶ τῆς γλῶς· διὰ δύο κορ
ωνίσθη τὰ ὀφθαλμοῦ παρ ατὸν ἄλλων·
Ὅτι προσθ ἐστὶ κεῖ ἐστὶ οἱ ὁ φθαλμοί μου· ἐστὶ σοὶ ἡ λί
ωι ἐν μὲν αὐτὰ μέλη τῶν τυχῶν μου·
Φύλαξ ομ μὲν ἀπὸ πα ρίδος τὸς ἐπ ειπήσαν
τό μοι· καὶ ἀπὸ σκαν δαλί ων τοῦ ἡ βρ γα
ζομβύλου τὴν ἀμομί αν·
Πεσοῦν ται ἐν ἀμφιμελί προσαὐτοῦ οἱ ἁμαρ
τωλοὶ· καταμόνας εἰμὶ δὲ ὁ δὸς δύσοὺπαν
ρεῖλφ ω·

τοτὲ βίχος· τοῦτο ἐστὶ δοσις ἀρετῆς· οὐκ ἐρῶ μαι δίκαιος εἶ μόνη τοῦ μόνου εἶναι· ἀλλὰ μᾶλλον γνώμη φιλόσοφος, οὕτως καὶ
πόλειμος ἀσ οἱ σοῦ τὸς· καὶ φορμίοις καὶ ἀρᾶς· ὧν αὐ ται εἶναι κατὰ μόνας αὖ φρα σται· ὅταν τοῖς δι εφθαρμένοις
φεύγοσι συλλόγοις, καὶ τοῖς τῶν δικαίων σωτ ηρίοις· ἑαυτοῖς εἰς δήλωσιν, αἰτῆ ἀς φαλῆς ὁ δὸς, ὁ μὲν γὰρ ἀρίσκων καὶ
ἑτέροις διορθοῦ ται μιγνύσθαι τοῖς συμβύλοις ἁρμόζεσθαι τὴν ἐφ ἁπτ ἡν· καὶ τοῖς δι ἐτῶν εἰ λικρινῶς, ὁ δὲ ἀπορῶν τὸν μὴ ὡς ἐταιμῆ ἀν
γέων τοῖς ἀστ ηρικοῖς, ὁ ἀφεμὶ τὴν παρεκτ ήν ἁρμόζεσθαι λημμάτων· καὶ οὕτως καὶ τοῖς πανταχοῦ· τοῦτ ἐστὶν ἀλλ ὁ σον ταῖς χειρο
σφαλβίαις, καὶ τοῦ μέλλοντος ἐστὶν εὐ τυχ ῆται ἀ ἁφοῦ· πτ ύοσθ ὑπ ἀμφ ιμελί ἁρ ἁ τοῦ θῦ· τοῦτ ἐστὶν ἀλλ ὁ σον ταῖς χειρο
θ λίσ ῦται· τὰ μὲν γὰρ τῶν δικαίων μοχ ρὶ δίορθ φώ σεως· καὶ τοῦ διὰ σῴζ ῆται αὐ τὰ ὁ τῶν φιλοσοφί ἁ· τὰ δὲ ὑπὲρ ἁμαρτω
λοῦ· ἀμ ί ατ ἁμαρ σοῦν τὰ μοχ ρὶ τοῦ κολάσθω σ·· καὶ τὴν μοῖρ ἁς·

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ ΕΝ ΤΩ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΩ ΣΠΗΛΑΙΩ

ΡΜΑ

Κυριε εισακουσον της προσευχης μου εν τη αληθεια σου εισακουσον μου εν τη δικαιοσυνη σου.

Και μη εισελθης εις κριμα μετα του δουλου σου οτι ουκ εδικαιωθησεται ενωπιον σου πας ζων.

Κατεδιωξεν ο εχθρος την ψυχην μου εταπεινωσεν εις γην την ζωην μου εκαθισεν με εν σκοτεινοις ως νεκρους αιωνος.

Και ηκηδιασεν επ εμε το πνευμα μου εν εμοι εταραχθη η καρδια μου.

Εμνησθην ημερων αρχαιων εμελετησα εν πασι τοις εργοις σου εν ποιημασι των χειρων σου εμελετων.

Διεπετασα τας χειρας μου προς σε η ψυχη μου ως γη ανυδρος σοι.

Ταχυνον εισακουσον μου κυριε εξελιπεν το πνευμα μου.

Μη αποστρεψης το προσωπον σου απ εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον.

Ακουστον ποιησον μοι το πρωι το ελεος σου οτι επι σοι ηλπισα.

Γνωρισον μοι οδον εν η πορευσομαι οτι προς σε ηρα την ψυχην μου.

Εξελου με εξ εχθρων μου κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος μου.

Το πνευμα σου το αγαθον οδηγησει με εν γη ευθεια ενεκεν του ονοματος σου κυριε ζησεις με εν τη δικαιοσυνη σου.

Εξαξεις εκ θλιψεως την ψυχην μου και εν τω ελεει σου εξολεθρευσεις τους εχθρους μου.

Και απολεις παντας τους θλιβοντας την ψυχην μου οτι εγω δουλος σος ειμι.

Κυριε εισακουσον της προσευχης μου εν τη αληθεια σου εισακουσον μου εν τη δικαιοσυνη σου.

Και μη εισελθης εις κριμα μετα του δουλου σου οτι ουκ εδικαιωθησεται ενωπιον σου πας ζων.

Κατεδιωξεν ο εχθρος την ψυχην μου εταπεινωσεν εις γην την ζωην μου εκαθισεν με εν σκοτεινοις ως νεκρους αιωνος.

Και ηκηδιασεν επ εμε το πνευμα μου εν εμοι εταραχθη η καρδια μου.

Εμνησθην ημερων αρχαιων εμελετησα εν πασι τοις εργοις σου εν ποιημασι των χειρων σου εμελετων.

Διεπετασα τας χειρας μου προς σε η ψυχη μου ως γη ανυδρος σοι.

Ταχυνον εισακουσον μου κυριε εξελιπεν το πνευμα μου.

Μη αποστρεψης το προσωπον σου απ εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον.

Ακουστον ποιησον μοι το πρωι το ελεος σου οτι επι σοι ηλπισα.

Γνωρισον μοι οδον εν η πορευσομαι οτι προς σε ηρα την ψυχην μου.

Εξελου με εξ εχθρων μου κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος μου.

Το πνευμα σου το αγαθον οδηγησει με εν γη ευθεια ενεκεν του ονοματος σου κυριε ζησεις με εν τη δικαιοσυνη σου.

Εξαξεις εκ θλιψεως την ψυχην μου και εν τω ελεει σου εξολεθρευσεις τους εχθρους μου.

Και απολεις παντας τους θλιβοντας την ψυχην μου οτι εγω δουλος σος ειμι.

Κυριε εισακουσον της προσευχης μου εν τη αληθεια σου εισακουσον μου εν τη δικαιοσυνη σου.

Και μη εισελθης εις κριμα μετα του δουλου σου οτι ουκ εδικαιωθησεται ενωπιον σου πας ζων.

Κατεδιωξεν ο εχθρος την ψυχην μου εταπεινωσεν εις γην την ζωην μου εκαθισεν με εν σκοτεινοις ως νεκρους αιωνος.

Και ηκηδιασεν επ εμε το πνευμα μου εν εμοι εταραχθη η καρδια μου.

Εμνησθην ημερων αρχαιων εμελετησα εν πασι τοις εργοις σου εν ποιημασι των χειρων σου εμελετων.

Διεπετασα τας χειρας μου προς σε η ψυχη μου ως γη ανυδρος σοι.

Ταχυνον εισακουσον μου κυριε εξελιπεν το πνευμα μου.

Μη αποστρεψης το προσωπον σου απ εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον.

Ακουστον ποιησον μοι το πρωι το ελεος σου οτι επι σοι ηλπισα.

Γνωρισον μοι οδον εν η πορευσομαι οτι προς σε ηρα την ψυχην μου.

Εξελου με εξ εχθρων μου κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος μου.

Το πνευμα σου το αγαθον οδηγησει με εν γη ευθεια ενεκεν του ονοματος σου κυριε ζησεις με εν τη δικαιοσυνη σου.

Εξαξεις εκ θλιψεως την ψυχην μου και εν τω ελεει σου εξολεθρευσεις τους εχθρους μου.

Και απολεις παντας τους θλιβοντας την ψυχην μου οτι εγω δουλος σος ειμι.

Ὅρα δὲ μὴ ἡ τύχη ποτὲ οὐκ εἶναι αἰτία τοῦ πλουτεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ περὶ ταῦτα
καὶ τῶν παραιρεθέντων ἡμῖν. ὅτι τοσοῦτον τὰ ἀνθρώπινα πράγματα ἀλλήλοις
ἐστὶ συνεχῆ, καὶ οὐδὲν οὕτω διῃρημένον ἀπ' ἄλλου ὡς μὴ καὶ πρὸς ἐκεῖνο
κοινωνίαν τινὰ ἔχειν. ἀλλὰ ὅμως εἰκὸς καὶ παρὰ ταῦτα ἄλλα τινὰ εἶναι
τοῦ ἐπιρρεῖν ἡμῖν τὸν πλοῦτον ἀφορμάς, οἷον τὸ ἀνδρείους εἶναι καὶ
τὸν ἐπιρρέοντα ἡμῖν πλοῦτον ἀσφαλῶς διοικεῖν καὶ τὸ ἐπιεικεῖς καὶ
φιλανθρώπους καὶ μὴ ἐπαχθεῖς τοῖς ὑφ' ἑαυτοὺς ἔχειν. ἐκεῖνο δὲ διαπρεπὲς
τὸ τὸν πλοῦτον ἐπιρρεῖν μερισμοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου φύσιν. καὶ οἱ μὲν
ἐπιεικῶς καὶ πολλὴν ἔχοντες τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ ῥοπὴν ἐν τῷ μερισμῷ
τοῦ πλούτου δικαίως ἂν ἔχειν δόξειαν· οἱ δὲ ἀδίκως καὶ πονηρῶς
ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκκλίνοντες. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι
καὶ ἐπὶ τοῖς φαύλοις ὁ πλοῦτος ἐπιρρεῖ, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τοὺς
ἀγαθοὺς καὶ τοὺς φαύλους πλουτεῖν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ τὸν
πλοῦτον ἐπιρρεῖν ἀδιακρίτως καὶ ἐπὶ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς
φαύλους· ἐκεῖνο δὲ ἐκ τοῦ καὶ τοὺς ἀγαθοὺς πολλάκις πένεσθαι
καὶ τοὺς φαύλους. ἐπεὶ τοίνυν ἐπιρρεῖ μὲν ὁ πλοῦτος ἐπὶ τοὺς
ἀγαθοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς φαύλους, οὐ μὴν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι
καὶ ἐπὶ τοῖς φαύλοις ὁμοίως ἐπιρρεῖ, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς
ἀνδράσι μετὰ δικαιοσύνης καὶ μερισμοῦ δικαίου, τοῖς δὲ φαύλοις
μετὰ ἀδικίας καὶ μερισμοῦ ἀδίκου, ἐπιρρεῖ ὁ πλοῦτος, ἐπὶ τοῦτο
ἐλθεῖν ἀνάγκη τὸν λόγον, ὅπως ἂν ἐπιρρεῖ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι
καὶ ἐπὶ τοῖς φαύλοις ὁ πλοῦτος. ἐπεὶ τοίνυν ἐπιρρεῖ μὲν ὁ πλοῦτος
ἐπὶ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς φαύλους, οὐ μὴν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
ἀνδράσι καὶ ἐπὶ τοῖς φαύλοις ὁμοίως ἐπιρρεῖ, ἀλλὰ τοῖς μὲν
ἀγαθοῖς ἀνδράσι μετὰ δικαιοσύνης καὶ μερισμοῦ δικαίου, τοῖς δὲ
φαύλοις μετὰ ἀδικίας καὶ μερισμοῦ ἀδίκου, ἐπιρρεῖ ὁ πλοῦτος,
ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀνάγκη τὸν λόγον, ὅπως ἂν ἐπιρρεῖ τοῖς ἀγαθοῖς
ἀνδράσι καὶ ἐπὶ τοῖς φαύλοις ὁ πλοῦτος.

Πρόχθες προεθήκαμεν ὅτι ἐστὶ τὰ μὲν εἰς ἀφόρθωσιν τῆς ἐμῆς
ψυχῆς, τὰ δὲ εἰς ἀπολαυστικὸν τοῦ σώματος· τὰ δὲ εἰς ἀφόρθωσιν
τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τὰ μὲν εἰς ἀπόκτησιν ἀρετῆς, τὰ δὲ εἰς ἀπόκτησιν
ἐπιστήμης· τὰ δὲ εἰς ἀπόκτησιν ἀρετῆς, τὰ μὲν εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ πρακτικῷ μέρει τῆς ψυχῆς, τὰ δὲ εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ θεωρητικῷ μέρει τῆς ψυχῆς· τὰ δὲ εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ πρακτικῷ μέρει τῆς ψυχῆς, τὰ μὲν εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ ἀλογιστικῷ μέρει τῆς ψυχῆς, τὰ δὲ εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ λογιστικῷ μέρει τῆς ψυχῆς· τὰ δὲ εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ λογιστικῷ μέρει τῆς ψυχῆς, τὰ μὲν εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ πρὸς ἑαυτὸν μέρει τῆς ψυχῆς, τὰ δὲ εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ πρὸς ἕτερον μέρει τῆς ψυχῆς· τὰ δὲ εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ πρὸς ἕτερον μέρει τῆς ψυχῆς, τὰ μὲν εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ μέρει τῆς ψυχῆς, τὰ δὲ εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ θυμικῷ μέρει τῆς ψυχῆς· τὰ δὲ εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ θυμικῷ μέρει τῆς ψυχῆς, τὰ μὲν εἰς ἀπόκτησιν
ἀρετῆς ἐν τῷ ἐπιθυμητ

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΔΑΔΟΤΘΕΚΑ ΤΕΔΙΩΚΕΝΑΥΤΟΝΑΒΘ ΣΑΛΩΜΟΥΙΟΣΑΥΤΟΥ:

ΡΜΒ

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου:

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου: ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν: ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου:

τα παθήματα τῶν ἁμαρτημάτων· εἰ γὰρ καὶ ἀρχὴ τῶν παθημάτων καὶ ἁμαρτημάτων ἡ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀνθρώπου παράβασις, ἀλλ' οὐ πάντα τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτημάτων ἐστὶν ἀποτίμησις· ἔστι γὰρ ἃ καὶ ἀφορμὴ τοῦ μείζονος ἀγῶνος γίνεται τοῖς ἀνθρώποις· ἔστι δὲ ἃ καὶ ἀπὸ ἁμαρτημάτων ἐπὶ τὰ βελτίω τοὺς ἀνθρώπους μεταβιβάζει· ἔστι δὲ ἃ καὶ ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἁμαρτάνειν ἐκκαλεῖται· ἔστι δὲ ἃ καὶ ἐπὶ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν ἐπιστρέφει· ἵνα ἀπὸ τῆς ἀπολήψεως τῶν ἀγαθῶν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐπιγνῶ τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην καὶ θεόν· ἔστι δὲ ἃ καὶ ἐπὶ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν ἐπιστρέφει· ἵνα ἀπὸ τῆς ἀπολήψεως τῶν ἀγαθῶν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐπιγνῶ τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην καὶ θεόν· ἔστι δὲ ἃ καὶ ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἁμαρτάνειν ἐκκαλεῖται

ϛγ

Ἕτεροσ φησὶν ὁ ῥόρθρου· τοῦ τὸ τὴν ταχίστην· ἵλεως θεμενομένων τυχὸν· καὶ θορυβουμένων· πρὸ γὰρ τῆς τῶν ἱερέων αἰσθήσεως ἐκεῖνα μάλιστα τὰ τοιαῦτα θορυβεῖται· ὅθεν καὶ τὸ ταῦτα ὀλίγα ἐστὶν ὁρᾶν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων· καὶ τὴν τῶν προσδοκιῶν· ἀφ' ἁπάντων τοίνυν μοι φησὶν· ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας· ὅτι καὶ τῶν διαιτῶν λογίαν· τοῦ τυχεῖν προσηγορίαν λάβῃ· ὅτι ἐκ τοῦ ἱλάσκεσθαι ἵλεως· οὐδὲν γὰρ ὁ θεὸς οὕτως ἐπιζητεῖ· ὡσὰν ἵλεως

ϛδ γένηται τῆς φύσεως· ὁμοίως τοίνυν μοι τοῦ ἀρχιερέως· ἵνα ποιήσεται ἐξιλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ· καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ· ἵνα ἐξιλάσηται περὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν τοῦ λαοῦ· ἢ τοῦ φησιν· ὅτι ἐκ τῆς τῶν αἰσιάσεων· καὶ τῆς ἀποφάσεως· ἐξιλασμὸν ποιήσεται· καὶ γὰρ ὁ παῦλος φησιν· τὸ γάρ τι προσεύξομεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν· μὴ ὅτι λέγει εἰσὶ θεμένων· τῶν γνώσεων· τί θεωρεῖται· εἰ οὕτως ταῦτα λέγει· ὁρᾶτε ταῦτα μὴ ἀπορρίψητε· ἀλλὰ τὴν ὁδὸν τὴν προσπορεύσασθε· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας· ὅτι καὶ τῶν διαιτῶν λογίαν· τοῦ τυχεῖν προσηγορίαν λάβῃ· ὅτι ἐκ τοῦ ἱλάσκεσθαι ἵλεως· οὐδὲν γὰρ ὁ θεὸς οὕτως ἐπιζητεῖ· ὡσὰν ἵλεως

ϛε γένηται τῆς φύσεως· ὁμοίως τοίνυν μοι φησὶν· ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας· ὅτι καὶ τῶν διαιτῶν λογίαν· τοῦ τυχεῖν προσηγορίαν λάβῃ· ὅτι ἐκ τοῦ ἱλάσκεσθαι ἵλεως· οὐδὲν γὰρ ὁ θεὸς οὕτως ἐπιζητεῖ· ὡσὰν ἵλεως

ϛγ γένηται τῆς φύσεως· ὁμοίως τοίνυν μοι φησὶν· ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας· ὅτι καὶ τῶν διαιτῶν λογίαν· τοῦ τυχεῖν προσηγορίαν λάβῃ· ὅτι ἐκ τοῦ ἱλάσκεσθαι ἵλεως· οὐδὲν γὰρ ὁ θεὸς οὕτως ἐπιζητεῖ· ὡσὰν ἵλεως

ϛδ γένηται τῆς φύσεως· ὁμοίως τοίνυν μοι φησὶν·

ΤΩΙ ΑΓΙΩ ΠΡΟΚΟΠΙΩ ΤΟΝ ΓΟΛΙΑΔ:

ρμγ

Υλογητὸς ὁ θς μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖρας μου εἰς παράταξιν: τοὺς δακτύλους εἰς πόλεμον:

θ ε λεός μου καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου καὶ ὑπερασπιστής μου καὶ ἐν ᾧ ἤλπισα τὸ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ: κθ τίς ἐστιν ὁ γνώσεται αὐτό. ἢ ὅσα ἀνθρώπου ὅτι λογίζει αὐτόν:

ἄλλοσ φησὶν ἀπιμὸ· τὸ ἄπιγμα ταῦτὸ τὴν τῶ μοιοῦσθαι· ἐπεὶ ἰσχυροσ πρὸσ ἰσχυροσ· ὑγιὴσ· ὑγιαίνοσ πρὸσ τὸ σῶμα τοσ· γλυκὺ ζυλόγον· τὸ δὲ ἄπιγμα ταῦτὸ τὴν τῶ μοιοῦσθαι τῶ μὴ δὲν· ἐπεὶ δὲ λίνα τῶν ἀφθρων πίνων οὐ δὲν ἐστὶν ἄτομον· οὐδὲ δυνατὸν· ἀλλὰ πάν
τα πεπαρρεῖ· καὶ παρέρχεται·

τὸ δὲ πῖν ὁ σερίσει ἀν· οὐδὲ θλιψίσει ἀ πάρεισιν· ἰσχνὸ πῖν ἀν ἔχουσιν· ἀλλὰ ταχέωσ ἀφίπτα
ται· τὰ γὰρ θρύπτα ὑφαπτα· παισὶ δοίησεν παίζουσιν· ὁ σὶ μιθρομηδησ ἀζομάζει· ἀεὶ ἀὐριον δεισαζόμενοσ· καὶ ὁσονοῦν πάροσ ἐν τῶ ἀρ
χῆν· ἐπὶ τὸ δὲ λιμμόν πολλὰ εἰσι σ ἀπαγόμενοσ· καὶ ὁ πλούσιοσ ἐν εὐτυχία· καὶ ὁ ἀμέλητοσ· καὶ ἀμαθὴσ πολλαχῆσ· τῶν ὅλω
ν πρακτῶν· καὶ πανυργίαι αἱ μέγισται· καὶ ἀμαθίαι αἱ μέγισται σύσιν·

Ὕπνοσ· ἰσχὺν ἀμυδρὸν σεσυρμένοισ· καὶ ἰσα
ταμάτοσ· καὶ ἀπαμβλύνοισον τὸ ὁρᾶν· ἐξισῶσαι· καὶ ποιᾶσαι τὴν ἐπιμέλειαν ἀνενόλευτον· πολλὴν μὲν οὖν καὶ σοφὸν ἀφομοι
μητὴν προτέρων· ἐπειδὴ γὰρ πᾶσι τοῖσ ἐν τῆδε ἀσ τοῖσ ἀν ἔρωσ πᾶσιν· διαμάχεται· καὶ ἐν ταῦθα φανερὰ μὲν ἀπαντᾶ· τοῦ φλέγ
ματοσ τοῦ τῶν ἀπόποιοι αν· ὅσα μὲν ἐν λόγῳ· ἔδωκεν δὲ αὐτοῖσ οὕτω σοφρονεῖν· τὴν φύσιν ὡσ τὸ ἔργον· καὶ μὴ μεγαλοφρονεῖν·

ἐπειδὴ δὲ δεῖ ἐπὶ τοῦ λόγου ταῦ λέγειν διὰ τοῦτου τοῦ ἔργου
τοῦτα πεπιόητοσ εἰσὶν ἀποίσι σμένοι· καὶ κεῖσθαι
οὐρανοῦσου· καὶ ἰσα τάληπτοσ· οὐδὲ πειδὴ δὲ ἐστὶ καὶ ἀνυ
γεῖ· πῶσ γὰρ πᾶν ταχοῦ πᾶν τοῦ· ἀλλὰ διὰ τοῦτου
θρῶ πίνου τοῦ τῶν λόγου· τοῖσ πλαγκτῆροισ· εἰσ
πορήσεται τοῦ αἰρόν τοῦ· ἀφ θρῶ πίνου τὸ πόρον πίπρι αὐτὸ
διαλέγεται· ἐπεὶ καὶ τοῖσ ἀφλοῖσ εἰσὶ καὶ οἱ σεισμοὶ γί
γνε σθαι· ἀλλὰ πολὺ τῆσ τοῦ φλοιοῦ σχίσεωσ καὶ ταδεεστέρου· οὐ
γὰρ ἀφλοῖσ ὁ φλοὸσ χρεία οὐδὲ ἰσχὺσ ἰσχυρᾶσ ἐπιδέεται μᾶλλον
δὲ οὐδενὸσ πνεύματοσ· ἀλλὰ μόνον ὑγροῦ· εἶτα ὑγροῦ πίνου
πόρου πίπρι αὐτὸ

ιδ

ιδ ὁσθλιὼν καὶ μιλιὼν ἀσομαί σοι εἰς ταλτηρίοο
δεις αχόρδοο ταλοῦσοι· τοῦ δι δούτι τὴν σρίαν
τοισ ωασι λεῦσι· τοῦ λυτρουμβίοο δι ἄδι τοῦ δού
λου αὐτοῦ εἰς ρομφαίας ωομ ηραῖσ·

ρ ὑ ζαίμβι καὶ ὀξελοῦμβ εἰς χβιρὸσ ιαοῦ ἀλλοτριῶ
οὐ τὸ τὸ ωομαβ λαλήσιμα ταιότητα καὶ ιδ δι
ξι αὐ αὐτοῖσι δοξι αὐ ἀδικίασ·

ῶ μιοὶ αὐτοῦ οὐ σμεόφυται· ἰδρι μβίαβι τὴν ιεότη
τι αὐτοῦ· αἰθ ἔγα τβρὸσ αὐτοῦ μι κει καλλοο ωσμε
μαι ωερι κεικοσμι μβίαι οὐ σὸ μοίοσ μαι αὐοῦ·

τ ὰ ταμιεῖα αὐτοῦ ιπλήρι δζιρ βυγόμβιαι εἰς
τούτου εἰαοῦτο· τὰ ωρόμαστα αὐτοῦ ιαὶ ωολυτό
ιαι ωληθῶν ομ ται ἐν ταῖσ ὀζόδοισ αὐτοῦ οἱ
μοὶ ἐσται αὐτοῦ ωαχβισ·

ὁ υκέτι καταάωσ μαφραγμοῦ· οὐδ δι ὀζοδοσ
οὐδβι κραυγλί· ἐν ταισ ωλατιάισ αὐτοῦ·

μ αι καρι ζωτὸν λαοῦ· οὓ ταῦ ταδαιμ· μαι καρ
ριοσ ὁ λαὸσ· οὗ ιῶσ ὁ θσ αὐτοῦ·

ωοῖα αὕτη παλιγ αἰ σολουθία· ωολλὴ μβ ὑοῶ ι καὶ ἐν ταύθα· ἐαν ἰδὴ γὰρ βί· ωσμ· δ ζα ωὸ αἰ λοῦ τὴν χβιρ ασου· ι καὶ ὀξ ελοῦ
μαι· ι καὶ σι σορ ωισομ γβι σ ἐν μοισ· ἐαν αρχμέ ται σε αἰ αμβι ωλάσθαι τὴσ ζ μμαχι ασ αὐτοῦ αἰμοι ωλῶν· τισ δ βαίτη ὁ θσ ὁ δλῶν
ι καὶ μῶν ἀσομαί σοι· δι δ βμι σερο ν τοῦ το· πρὸ ωομάζ βθοσ τὴσ ἐν εργάσι ασ· ἀλλὰ ωνρ ἄχβ· ἐαν τι σε αἰ λίμβισ ωαρ αστῶσι
ωτ ν λίσαν· ι καὶ οὐ δβὲ ι σε σ τιμβή σοι σε· οὐ δεὲ ἑτβρομ ἐαν ζ ητοίμ ν ἀλλ ἢ ἐμὲ δ·
μβν· ἵ να λαμ ωρό τβροι ν γμῶ μβθαν· θσ δβοῦ ι σε ωοιδὶ δβι ται· ἀλλ ἢ ἀ ωαν τοισ τοὶσ ἀδ ομ ται σ· λαμ ωρο ωτβρ οισ βρ γα
σι ται· ι καὶ ἐν τοῦ το ωαλιν εὑ ερ γε τ ἡ σοι· βι ταλ τη ρίοο δβι σ αχόρ δοο ταλ οῦ σοι:

μβι ορ γαν αὐ λῶν· δι ὸ ται σ οὐ δλαὶ σ αὐ τὲ φ βρομ· μυ νί
δβαὶ ωορ γαῖ σαν· ι σχ ρὸσ θαι ἀπ ὸ τοῦ ζ ωμ ατ ὸσ
γὰρ ι καὶ δι ὸ φ θαλ μοῦ σι ἀδ βιν· οὐ δι ἀ γλα ὸσ τὸ σ μό νο·
ι καὶ δι ἀ χβιρ ὸσ· ι καὶ δι ἀ σ οδ ὰν ι καὶ δι ἀ σ κο λι ὸν· ὁ τ ὰν
ωισ ι καθ δι σ ακ ομ τὸ σ ον· ταῦ τα ωρ ὰ ττ ει· αὐ τὸ
φῶ φ βρ ει δὸ ξ αν ι καὶ ἀ ίμ ου· ι καὶ γ ί νε ται ταλ τη ρί
ου ι καὶ ι σ θαρ α τοῦ ζ ωμ ατ ὸσ ταμ β λὴ· ι καὶ ἀ δβι ι καὶ
μ ιῶ οδ ιῶν· οὐ τι νῶν δι ἀ ρι θμ ὰ σ τι μό νου· ἀλ λ α ι σ καὶ
τὴν δι ἀ σ τῶ ν ωρ ὰ ζμ ατ ὸσ· τὸ δι δ ού τι τὴν σ ρί αν
τοισ ι ωασι λεῦ σι ν:

Ὁ ι γὰρ τρα ωὸ πέδ αν ι καὶ τὸ ωλὴ θ ος τρα ωέ σ τοοῦ· οὐ
δι ἐ σωμ ατ οφ ύ λα ι σεσ· ἀλλ ἐ τοῦ ·θῦ ρο ν ωλ ἠ σοζ ειν
βί ω ·θβ· τὸ λυτρουμ βί οο τοῦ δ λοῦ λου αὐτοῦ βι ς
Θ ι σ τοῦ ν τοῖσ οι νοῦ· λ δ βι ι σ αἰ τὸ ι σ αφ θαν τοῦ ν· ι καὶ οὐ
κ εἰ ·πβ ν τὸ λυ τρο ζαμ βί οο· ἀλλ α τὸ λυτρουμ β
νοο· δι ὰ λω ν ι σ κ ἰ δβι ι σ ρὶσ αὐ τοῦ τ ὼν ωρ ό ττ οι αν· βί
ται ωάλ ιν αἰ τ βί· ἀ ωθρ ὸμ ωροσ θ ν· λ ἰ τ ἡ σ θ ν σ ων σ χόσ
ωροσ ·ωί ·ωαν ι καὶ ωαρ α ι σ αλ εῦ ν· ὁ σ τ ὲ ἀ ωαλ λ αλ ὼν αι
ωορ υ λ ἡ ρ οο ν αὐ ·πβ ρ θ ρό ·ωοο ν· ὁ υτ ὸσ σ λ δρ ό ττ ι·:

τ ὰσ ἐ ὺ ωρ α ίασ ἐ μ ὶ ται σ θ ν· δι αγ ρ ά φ ει ται σ ι κοσ μι ασ
ι καὶ ωλ οῦ τ ον· ι καὶ τ ἰ θ ησ ι ν ὁ ·πβ ρ ὰ τ ὴ ν· ωρ οὸ τ ον τὸ
ωαῖ δ ιασ ὄ χβι ν· σ φ ρι γοῦ ν τ ασ· ι καὶ αἰ κ μ αζ ο ν τ ασ·
ι καὶ ὀξ ει κ α τ ρ ασ τὴσ ·φ ι σ τ οοσ· ἐ ωὶ γ ὰ β ν γ ρ ῶ ν· αἱ
θ υγ α τ ρ ὲσ αὐ τοῦ· ι καὶ σ κ μ οο ται σ μ ὺ αἱ· ·πβ ρ ι
κ ει κ οσ μι μ βί αι ὁ μ οί οσ μ αμ αο ῦ· ὃ ν τ αὐ τ ὸ φ α μ ὶ μ β
τ α τ ὴσ ·πι ὸ τ ητ οσ· ι καὶ τ ὸ λοῦ τ ον β τι δ βι ι κ υ ται·
ι καὶ τ α ι σ ρὶ δ β μ α αὐ τοῦ· ι καὶ τ ὸν γ ωα ι σ τ ὴν
·πο γ ρ ά ῥ ει κ ό σ μ ον· ὁ ·πβ ρ εἰ σ ωολ λ ὼν β ὑ μ β ρί
ασ γ ί νε ται· ἐ ωὶ τ ι κ α δ βύ τ β ρ ον β τ ι ται δ οι σ β τ αι
χ αδ βι ὼν ·πρ ὸ τ ον· τ οὺ σ β ὺ τ α ι σ ωολ λ οῦ τ ον ὑ
ωο γ ρ ά ῥ ει δ ρ ό σ ι· τ α τ αμ β ί α ω αὐ τ ῶ β ρ β υ ό μ β
ν α· ἐ σ τ οὺ τ ου ἐ ι α ὑ τ ου·

τ ὶ ἀ ν β ρ ευ σ ύ μ β ν α ω β ν ο χ ρ ο ύ μ β ν α· ἀ χ όρ ι ν τ ο σ σ
ἀ τ ὴ ν· τ ο ὶ σ τ α μ β ί ο ι σ ὁ ·πλ ο ύ τ ι ο σ· τ α ·πί ρ α ι α τ αὐ
ι καὶ αὕ τ η δ β ὺ μ ι κ ρ ὰ ν β ὑ ·πρ α ία ν β δ ὸ ι κ ι ν β ί ν α· ·πα ρὰ
γ ὰ ρ τ ο ῖσ ·πα λ α ι ο ῖσ· β ι τ ο ύ τ ο ι σ ὁ ·πλ ο ύ τ ο σ ὸ λ ί ω ν· β ὴ
ν ου σ ι κο λ ί ο ι σ· ι καὶ τ ο ι μ ῆ ρ ι ο ι σ· ι καὶ ω ο β ρ μ α σ ι ν·
ω ρ ι τ ι ν ὶ τ ὼ ν ω α σ τ ῶ ν ω α σ ι ν ἀ ρ ι ε ὑ ρ ε θ ῆ ω αι ·πλ ὼ ν ψ ω ν· ὑ
ι κ ά σ τ ι σ α τ α ·πο ω ω α φ ρ ά γ μ ο υ σ τ α ὸ ζ ι σ·:

τ ο ὺ τ ὸ ἐ ·πι ·πολ λ ὸσ α ·πο λ α ὸ ν β ι· ι καὶ τ α β ο ρ γ α τ ὴ σ ὸ φ υ
λ α σ ι σ ῶ· ω α ὸ λ λ ὼ σ τ ὴ σ· ἐ α ι μ β λ ί α σ· ι σ ο μ ὸσ ὴ
ω ο ι ν τ ο ῖ σ ὴ φ ρ α γ μ ο ῦ· τ ὴ σ ὰ μ ω ·πι ν ο υ ·πι φ υ τ ε ψ ὼ
μ ι σ· ω α μ ῶ τ ο φ θ ν ι καὶ ·πι β ρ ι τ β ι χ ι σ ο μ β ν ί σ:

ἀ λ λ ὸ ὺ μ ὶ μ β ρ ί α σ ε ἰ δ α ὼ σ· ὁ ·πι β ρ ο ύ τ α χ ὸ ἐ γ ε ι θ ι σ λ ὴ
ρ ω τ α ι τ ὼ ·πλ ο ύ τ ω· τ ο ῦ τ ὸ α ι μ ·πι ν ὼ δ ι ρ ὼ ν ὴ ι καὶ α σ θ ὴ
ν ι καὶ α σ φ α λ θ ὴ ν· ὐ δ β ι σ ὸ ὁ ἐ α ι μ ου λ β ύ σ α ν· ἀ λ
λ ου δ β θ ό ρ υ ι σ ο ν· ὐ δ β κ α ρ α χ λ ὶ ν· ὑ μ α ι σ α ρ ι ζ ω ν τ ὸ ν λ α ὸ ν· ὃ ν τ α ὺ τ α ζ α ὶ ν· μ α ι σ α ρ ι σ ο ν ὁ λ α ὸσ· ὐ ι σ ὸσ ὁ θ σ α ὐ τ ο ῦ ι·
ἴ δ ω· α ρ ε τ ὶ ν ὰ ν δ ρ ὰσ· θ β ι σ ·πα ρ ὰ τ α ὸ ν ·πλ ο ύ τ ο ν· ι καὶ ἐ ω β λ θ ὸν α ὐ τ ὸν ·πο λ ό γ ω ι καὶ τ ὴ ν τ ἰ φ ο ν τ ο ν ω ο λ λ ὸ ν ·πρ ο σ θ ὶ σ
τ ὴ ν ω ὸ ρ ι α ὐ τ ο ύ· ὐ δ β ὶ ι ε ὶ τ ο ύ τ ο ι σ ὰ ν θ ρ ω ·πί ν ο ι σ ·πα χ β ι· ὐ δ β λ ὴ λ α ι σ ι σ ἰ γ α ι σ μ ό ζ ε ι· ἀ λ λ α ·πα ρ ὰ τ α ῦ τ α ·πα ρ α δ ρ α
μ ο ὶ· ἐ α ὶ τ ὸν ἀ λ η θ ι ν ὸ ν θ ε ὸν ζ ω ν τ ὸ ν μ α ι σ α ρ ι σ μ ὸν β ι σ ι δ ί ν ε ι· ὁ ι μ β ὶ γ ὰ ρ ἄ λ λ ο ι φ ὶ σ ὶ ν β μ α ι σ α ρ ι ζ ω ν· τ ὸ ν τ α ὐ τ ὰ δ χ ό μ ε ν ο ι σ·
δ ὲ δ β μ α ι σ α ρ ί ζ ω τ ὸ ν λ α ὸ ν· ὐ ι σ ὸσ ὁ θ σ α ὐ τ ο ῦ· β ὲ ν τ ο ύ τ ω ·πα ῦ σ α ν α ὐ τ ὸ ν τ ὴ ν β ὺ θ η
μ ι α ν τ ὼ ν α ὐ θ ρ ὼ ν· β ὲ λ β ι ζ α μ β ί β ι ο σ· τ ὴ ν β ὺ θ η
λ ο υ δ β θ ό ρ υ ι σ ο ν· ὐ δ β κ α ρ α χ λ ὶ ν· ὑ μ α ι σ α ρ ι ζ ω ν τ ὸ ν λ α ὸ ν· ὃ ν τ α ὺ τ α ζ α ὶ ν· μ α ι σ α ρ ι σ ο ν ὁ λ α ὸσ· ὐ ι σ ὸσ ὁ θ σ α ὐ τ ο ῦ ι·
ἴ δ ω· α ρ ε τ ὶ ν ὰ ν δ ρ ὰσ· θ β ι σ ·πα ρ ὰ τ α ὸ ν ·πλ ο ύ τ ο ν· ι καὶ ἐ ω β λ θ ὸν α ὐ τ ὸν ·πο λ ό γ ω ι καὶ τ ὴ ν τ ἰ φ ο ν τ ο ν ω ο λ λ ὸ ν ·πρ ο σ θ ὶ σ
τ ὴ ν ω ὸ ρ ι α ὐ τ ο ύ· ὐ δ β ὶ ι ε ὶ τ ο ύ τ ο ι σ ὰ ν θ ρ ω ·πί ν ο ι σ ·πα χ β ι· ὐ δ β λ ὴ λ α ι σ ι σ ἰ γ α ι σ μ ό ζ ε ι· ἀ λ λ α ·πα ρ ὰ τ α ῦ τ α ·πα ρ α δ ρ α
μ ο ὶ· ἐ α ὶ τ ὸν ἀ λ η θ ι ν ὸ ν θ ε ὸν ζ ω ν τ ὸ ν μ α ι σ α ρ ι σ μ ὸν β ι σ ι δ ί ν ε ι· ὁ ι μ β ὶ γ ὰ ρ ἄ λ λ ο ι φ ὶ σ ὶ ν β μ α ι σ α ρ ι ζ ω ν· τ ὸ ν τ α ὐ τ ὰ δ χ ό μ ε ν ο ι σ·
δ ὲ δ β μ α ι σ α ρ ί ζ ω τ ὸ ν λ α ὸ ν· ὐ ι σ ὸσ ὁ θ σ α ὐ τ ο ῦ· β ὲ ν τ ο ύ τ ω ·πα ῦ σ α ν α ὐ τ ὸ ν τ ὴ ν β ὺ θ η
μ ι α ν τ ὼ ν α ὐ θ ρ ὼ ν· β ὲ λ β ι ζ α μ β ί β ι ο σ· τ ὴ ν β ὺ θ η

ΑΙΝΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΩΝ

ΡΜΑ

Υ ΨΑΛΩ ΣΑΣΕ Ο Θ̄Σ̄ ΜΟΥ Ο ΥΙΟΣ ΜΟΥ ΕΙ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Κ ΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΣΕ ΚΑΙ ΑΙΝΕΣΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Μ ΕΓΑΣ Κ̄Σ̄ ΚΑΙ ΑΙΝΕΤΟΣ ΣΦΟΔΡΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΩΣΥΝΗΣ ΑΥΤΟΥ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΠΕΡΑΣ

Γ ΓΕΝΕΑ ΚΑΙ ΓΕΝΕΑ ΕΠΑΙΝΟΣΕΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΣΟΥ ΑΠΑΓΓΕΛΟΥΣΙΝ

ΤΟΣΑΥΤΑΚΙΣ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΣΕ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΤΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Κ ΑΘΕΙΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΣΕ ΚΑΙ ΑΙΝΕΣΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Μ ΕΓΑΣ Κ̄Σ̄ ΚΑΙ ΑΙΝΕΤΟΣ ΣΦΟΔΡΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΩΣΥΝΗΣ ΑΥΤΟΥ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΠΕΡΑΣ

Γ ΓΕΝΕΑ ΚΑΙ ΓΕΝΕΑ ΕΠΑΙΝΟΣΕΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΣΟΥ ΑΠΑΓΓΕΛΟΥΣΙΝ

ΨΑΛΩΣΑΣΕ Ο Θ̄Σ̄ ΜΟΥ Ο ΥΙΟΣ ΜΟΥ ΕΙ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Κ

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΑΓΑΛΙΑΣΟΥΣΙ. ΚΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ
ΣΟΥ ΔΙΗΓΗΣΟΜΤΑΙ:

ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΟΥ ΦΟΥΒΕΡΟΥ ΣΟΥ ΒΡΟΥΣΙ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΣΥΝΗΝ ΣΟΥ ΔΙΗΓΗΣΟΜΤΑΙ:

ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΟΣ
ΣΟΥ ΕΚΧΕΥΣΟΜΤΑΙ. ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΟΥ
ΑΓΑΛΛΙΑΣΟΜΤΑΙ:

ΟΙΚΤΙΡΜΟΝ ΚΑΙ ΕΛΕΗΜΩΝ ΚΣ. ΜΑΚΡΟΘΥ
ΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ:

Ἐνθροσθήσομ τῶν μεγαλοπρεπειῶν τῆς δόξης τοῦ ἐπαίνου σου· καὶ τοῖς λόγοις σου παραδώσομεν διήγησιν· ὑπὲρ ἑνὸς γὰρ ἑκάστου τῶν μεθ' ἑαυτοῦ ὁλοκλήρων ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν στοιχείων τοῦ σώματος· οὐδὲν ἀτυχὲς ἡμῖν γέγονεν· ἀλλὰ πάντα θαύματα ποιεῖ· καὶ παράδοξα πάντων φαίνεται ἐνεργοῦντα· ἐπὶ τῶν φύσιν βραχομένων· ἢ ὅσα καὶ θαύματα τοῦ καὶ δόξης πολλῆς ῥητὰ βραβεύεται δημιουργῶν τὰ τοιαῦτα· ἐν τοῖς τοῦ αἵματος ἀγῶσι· τὰ τοῖς τοῦ ἀέρος ἀναπνέουσι· τοῖς ὕδασι τὰ τοῖς τοῦ πυρὸς μεταποιοῦσι· τὰ τῆς βροτείου μεταποιήσεως· τὰ τοῖς τοῦ παντὸς ἐπιτάγμασι· τὰ τοῖς τοῦ ἐπαίνου σου πλάσμασι· τὰ τοῖς τοῦ σοῦ ὀνόματος ἐπιφωνήμασι· τὰ τοῖς τοῦ σοῦ ἐπιτάγμασι· τὰ τοῖς τοῦ σοῦ ἐπιφωνή

Χρηστὸς ἰσῶ τοῖς ἁμάρτασιν καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐ
τοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ:

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου
καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσαν σε: δόξαν τῆς βα
σιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λα
λήσουσι: τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τοῖς ἀνθρώ
που τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν
τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου:

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων σου
καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ:

Πιστὸς ἰσῶ ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ: ἐπαντιλαμβάνε
ται κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ
κατορθοῖ πάντας τοὺς κατημμένους καὶ
θοι πάντας τοὺς καταβραμβίους.

τὰ ἄτιμα τοῖς ἁμάρτασιν καὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἰσαὶ τοῖς δικαίοις καὶ τοῖς ἁγίοις ἰσῶ τοῖς ἐν ἁμαρτίαις ἐν τῷ μὴ ἐπιτυγχάνειν τῆς ἀφθαρσίας καὶ τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ζωῆς καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἀναπαύσεως καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἀναστροφ

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων ἐλπίζουσι καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ·
Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶσαν ζωὴν εὐδοκίας·
Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ· ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτόν· πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν
ἀληθείᾳ· θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν
ποιήσει· καὶ τὴν δέησιν αὐτῶν εἰσακούσεται
σεται καὶ σώσει αὐτούς·
Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν· καὶ πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει·
Αἴνεσιν κύριος λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω
πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·

ἄλλως πρὸς ἐδοκίμασεν χεῖρί μου πάσῃ· καὶ οἱ κτίσμοί αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἀπόδοσιν τοῖς εὐαγγελίοις λόγοις·
ὅτι ἀνταποδώσει κύριος· ἐστὶ προφήτοις καὶ ἀγαθοῖς· καὶ μακροθυμεῖ· ἐστὶ δίκαιος καὶ οἰκτίρμων καὶ ἀληθινός· ὁ ποιῶν
ὀργὴν καὶ ἔλεος καὶ ἅλας· ἅμα πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ἐστὶ κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν· τῇ ψυχῇ ἐκζητήσουσιν αὐτόν·
καὶ ἐξομολογήσεται τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὅτι χρηστὸς ὁ θεὸς καὶ ἐλεήμων· μακροθυμία καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός·
καὶ ἐξομολογήσεται πάσῃ πνοῇ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἡμεῖς εὐλογήσομεν
τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα· ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μόνῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
τῷ ποιήσαντι φωστῆρας μεγάλους· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ πατάξαντι τὴν Αἴγυπτον μετὰ τῶν
πρωτοτόκων αὐτῆς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ διελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐρήμου· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς ἰσχυρούς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ Ὼγ βασιλεῖ τῆς Βασὰν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· κληρονομίαν Ἰσραὴλ τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ὅτι ἐν ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ λυτρώσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

ἀνοίγεις σου τὴν χεῖρα καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶσαν ζωὴν εὐδοκίας· δικαίωσις κυρίου ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ· ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτόν· πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν
ἀληθείᾳ· θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν
ποιήσει· καὶ τὴν δέησιν αὐτῶν εἰσακούσεται
σεται καὶ σώσει αὐτούς·
φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν· καὶ πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει·
αἴνεσιν κύριος λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω
πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ
ΑΓΓΑΙΟΥ ΚΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΡΜΘ

Αλληλούϊα. Ἀνθομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐν συμβουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

Μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου· ἐκζητητὰ κατὰ πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μνείαν ἐποίησε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων κύριος· βρῶσιν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐν ἐπιστήμῃ ἀναστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ· καὶ ἐν ἀρετῇ ἐναντίον αὐτοῦ.

Ἐν ἐπιστήμῃ ἀναστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ· καὶ ἐν ἀρετῇ ἐναντίον αὐτοῦ.

Μὴ ἀνθομολογείσθωσαν τῷ ὀνόματί σου ἐν ἀρχαῖς· ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη.

Ἐξομολογήσεται τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐν ἀρετῇ ἐναντίον αὐτοῦ.

Μνείαν τῆς ἡμέρας ἀναπολῶν ταῖς ἐμαυτοῦ διαλογισμοῖς αὐτοῦ

Μ αι καρίοσ οὗὸ φσ̄ ϊα κοσὶ ὡολιθοσ αὐτοῦ: ὧὸ ἓλ
πὶ σὰὐτοῦ. ἐσ̄ὶ κ̄ῷ τὸν ἡμ̄ αὐτοῦ: τὸν ποιὴ ἓσ̄μ
τα τοῦ οὐρα ὠοῦ ι καὶ τὴν γὴν. τὴν θαλασσαν
ι καὶ πᾱντα τὰ ἐν αὐτοῖσ.

Νη ὸν φυλάσσοντα τὰ ἀλήθια μὴ ἐπὶ τὸν αἰῶνα ποι
οῦν τα κρίματοῖσ ἀδικουμένοισ. διδόντα
τροφὴν τοῖσ πεινῶσιν:

Ξ σλύτουσ πεπεδιλιμένουσ ι σ̄ σοφοὶ τυφλοὺσ ι σ̄
ὀρθοὺσ καὶ πεπηρωμένουσ ι σ̄ ἀγαπῶντασ δικαίουσ.

Ὁ ρφανοὺσ καὶ χήρασ ἀναλήψεται. καὶ ὁδοὺσ ἁμαρ
τωλῶν ἀφανιεῖ. ι καὶ βασιλεύσει ι σ̄ εἰσ τὸν αἰῶνα.
ὁ θ̄ σου σιὼν εἰσ̄ γενεὰν καὶ γενεάν:

ϊ λάσ πωσ θ̄ ἁ παμπου
δὴσ ἐρυσιν αὐτοῦ τῶν
πρόσοιαμπεταμένων
καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν
ἀφανιεῖ

τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσορρήμονος

Ἀμφότερα μὲν φησὶν αἰνεῖτε ὅτι αὐτὸς ὁ θεὸς αἶνετὸς σφόδρα· διὰ ταῦτα φησὶν αἰνεῖτε· ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ αἶνειν τε καὶ ὑμνεῖν καὶ μεριάσαι ἀρετῶν ἄπειρον ἁπλῶς ἐστιν αὐτὸς ὑπὲρ πάντα λόγον· ὑπὲρ τὴν τῶν ἀγγέλων φύσιν· καὶ μυρίοις ἀγγέλοις παρεστὼς καὶ μυριάρχοις δυνάμεσι· διὸ καὶ πανταχοῦ ἐλθεῖν· ἁδρομερῶς τε καὶ ἁπλῶς ἐστιν· ἐν τῇ καρδίᾳ μόνοις τοῖς θεοῖς λογισμοῖς δηλωθῆναι δύναται· τὸν ἅγιον· Ἕτερος δυνάμεως αἶνετός· ἄλλος φησὶν ἀληλουϊαδολιχώτερος θεοῦ τε καὶ ὑμνῳδὸς αἰνετὸς· οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ ἅπαξ αἰνεῖν· πρὸς πολλῶν ὑμνῳδιῶν αἰτεῖ τὸ θεῖον· τὴν αἴνεσιν· ἀλλὰ δεῖ καὶ τοῦ μίσους τε καὶ αἰτεῖν τὸν ἀπορίας τοῦ ἀληλουϊάτου· λοιδορεῖ δὲ μισοπόνηρος οὗτος ὁ ψαλμός εἶναι· τὴν ἐπαγόμενον λύπην καὶ ἐπάγει λόγον· οὐκ ὀδομισοπονήρου θελημάτων ἐστὶ παύσασθαι ἀπορίας· τοῖς ὀξυσμενέσιν ἄλλος φησὶν· οὐ γὰρ ἀφροσύνην αἰρετὴν θεμιτὸν παρεῖναι· ἀλλὰ μὴ κατὰ τὴν ὑγροδοσίαν τὴν ἀπορίαν· οὐκ ὀδομισοπονήρου θελήματος ἐστὶ παύσασθαι ἀπορίας· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀληλουϊάτου· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶν ἀληλουϊάτου· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐν ἁμαρτίαις ὑμνῳδία· ἀλλ' οὐ τοῖς ἐν ἁμαρτίαις

γαρ μὴ λόγοσιν· τὴν δοτὸν τοῖν αἰρεθέντοιν· τὴν τῖρος ἡμᾶς· ὅπιν τὰχεῖδεν μὴ ἀλλ' ἐριν θείαν· λόγοι καὶ τῶν ἔπαν θρώπων εἰδέναι
μοῖραν· οὕτως ἐγνωσμένων· καὶ οὐκ εἰς τὴν θεοῖς πάσην οἰκεῖον· ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον· ἀν ἀγαπᾶσθαι· ὡς ἀνθρῖτῖρος φιλοτιμό
τατοι διωκόμενοι· ἀν αἰσχυνόμενοι· φθόνον δὲ ἀναιτάτατον· ἴδιόν τὴν ἐν ἀμῖν αὐτοῦ θφίκατο ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων·
ἐπὶ τοῦ αἰρεθέντοις· τὰ ἐπιθυμοῦσιν· καὶ τὰ ἐπιθυμοῦντας· ἀπορεῖτο λημένοις· καὶ μὴ ἀπολλύειν· ἵνα ἀνθρωπολλύειν· ἵνα ἡμῖν·
ἐξαρχὰς ἀπὸ τοῦ κῶν ὑμολογῆσαι· ὅτι πᾶν τοῖν ὧν αὐτοῦ τὰ καταρθώματα· πάλιν ἐπὶ τὸν ἐμὸν αὐτοῖς καθικόμου·
ἐξαρχὰς ἀπὸ τοῦ κῶν ὑμολογῆσαι· τοῦ τὸ ἀεὶ ὅτι εὐχαριστίαν· μᾶλλον πολλῶν τῶν ἀπουδῶν ἐπροσθφῶν κατάγαι ἀχάς
ἢ ἀλλὰ τὸ θῶν ἡμῶν ὑπὲρ θαρσίαν· ἀλλὰ διαλύρας· τοῦ πέρι μᾶλλον τὸ τοῦ ὑρανοῦ ὑπὲρ φίλαις· τοῦ ἐρημάζομεν τῶν φῶν·

ἵνα μὴ πῖς ποῖ αὐ
γαῖ σθῆ τοῖς ὅτι εἰς ὑμῶν
πόλη· καὶ πάντροσθ
μῦ· τὰ οὐ ραὶ ἀ ἐσῶν
χρεῖαν τῶν ἀν θρω
πίνων· διὰ ἁρτοῦ
τὸ πέρι ὰ ἄλλοις τοῖς
οὐ ρανοῖς ὑπὲρ φθό
νου· διὰ σθ ἶτίαν
σοὶ πάρασκευ αζθαι
ὑμῖν τοῦ· καὶ ὑμεῖς
διὰ σθ ἶτίαν
ὰ ἀλλ' ὑπὲρ θίς
ὰ ἄλλοις χόρτου· καὶ ὄρασο φίαν πόλλοις καὶ ἀ φθόλι
καὶ ἀ ἀφθῶ· ἀ πάσαις γί δοσκειν· ἐπὶ τοῦ ὁμῖζοσι αὐτοῖς
ὑπὲρ θίς πέρι οὐσίασ· ὅτι γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀ πάσι ἡμῶν τοσαῦ
τῆς ὀχρήσεως τῆς ἰδαφῆς λίαν· ὥστε καὶ νέφη σῶν ἄλλων
καὶ ὑετοῦ ἐκ τῶν ὑδάτων· καὶ γῆν διὰ δόσιν τοῦ· πολλῷ
μᾶλλον ἡμῖν· ὅσ αὐτοῦ πάσασ πέρι οὐσίασ ὀχρή
μάτισθν· τοῦ δὲ ἀν ἀ θρώπου ὑπὲρ θάρσει χορτου
καὶ χλόης τῆς δοῦ πόλλοις ἀ φθόνως τοῖς
πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς
σι τροφῆς αὐτοῦ· καὶ
τοῖς ὑδατοῖς τοῖς
ἐκ τῆς ἀ ναβάσεως
ὄρασ πάλιν τῶν πέρι
οὐσίαν τῆς τροπῆς
ἀ πὸ τοῦ ἡλίου
ὑπὲρ θάρσει μὲν
τοῦ· διὸ καὶ ἐκ βαλὼν
λεδομένοις ἐκ τῆς
πέρι φῆς αὐτοῦ ἐ

Ἀ γαλλιάσθω πρὸς αὐτοὺς ἡ ἔρημος καὶ ἡ ἄνυδρος· καὶ
ἀγαλλιάσεται ἡ διψῶσα καὶ ἄνθος· ὡς ὁ κρόκος βλαστήσει·
Τ ὸ πέρι ὰ ἄλλομενον τὸ ὑπὸ οὐρανὸν ὑπὲρ φέλαιος
τὸ δὲ ἐπὶ μᾶζον ὑπὲρ τὴν ὑπὲρ φέλαιος· τὸ δὲ ἔξαρμα τὸ θεοῦ ἡμῶν ὑπὲρ θάρσει
λείας τοῦ ἀν θρώπου·
Δ ιὸ μόνον τοῖς ἐκ τῆς ὄσι τροφῆς αὐτοῦ· καὶ
τοῖς ἐκ νεοσσοῖς τοῦ κόρακος τοῖς ἐπὶ καλοῦ
μένοις αὐτοῦ·
Ὁ υκ ἐν τῇ δύναμις τοῦ ἵππου θελήσει οὐδὲ
ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀν δρὸς εὐδοκήσει·
Θ υδοκεῖ κύ ριος ἐπὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἐπὶ
τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

ἐπὶ τοῖς ὑπομένουσιν τὸν θεὸν ἡμῶν· ὅτι πάλιν τὰ λείψανα τῆς ἀφελείας· ὅταν μὴ μόνοι τοῖς κακοῖς
μοις κτήνεσιν ὄσι τοῖς ἀν θρώποις τοῖς παρ ὀχὴ τροφῆς· ἀλλ' αὐτὰ ἐκβόροις ἀλόγοις· καὶ τοῖς πετεινοῖς γὰρ φήσιν τοῖς κόρα
καὶ· ἐκβάλλουσιν ἀλόγοις· καὶ ἀλόγοις ἀρίοις· καὶ οὐδὲ παρ ὀχὴν ἀν θρώπου διακονίαν· τοσαῦτη πρόνοια· πολλῷ
μᾶλλον ὑπὲρ ἀν θρώποις· καὶ ἀν θρώποις ἡμῖν οὖσιν· οἷς καὶ λαὸς πέρι σεποίημαι· καὶ μέρις δὲ καὶ τοῦ ὑπὲρ ἀλόγου· ὑπὲρ ἀφθό
ασθῆναι ἀλλὰ καὶ ὁ πλοποιῆσαι· ἵνα μὴ λόγοι ὑπὲρ θορυβοῦσιν αὐτοῖς· ὁρᾶσθε καὶ τὰ τῶν αὐτοῖς διαφορᾶς τὰ τῶν ἀσ
θενῶν ἀλόγων· Θ υδοκεῖ δὲ ἐν τοῖς ἀν δράσιν τὸ ὅλεος αὐτοῦ· ἀν τὰ τοῦ ὄχλου δὲ ἐν τοῖς φόβου· καὶ τὴν
ἐλπίδα ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἐλεήμοσιν· ἐὰν μὲν ἀσεβῶν τοῦ τῶν ὑπὲρ ἀν· ἐὰν δὲ ἀσεβῶν οἱ δὲ ἵνα μὴ ἀπὸ τάξεως·
καὶ πάντων ὄσι καὶ ἀ νάπαυσις· καὶ καθὼς ὑπὲρ ὑπὲρ ὅλου αὐτοῦ· οὐ γὰρ ὑπὲρ χόντων ἀπὸ τῶν ὑπὲρ ἀν·
ἀγαθοσύνην· καὶ ἀ εὶ ποιῆσαι τὸν ὑπὲρ γον ὑπὲρ παρόδου μένοις δὲ καὶ ἐπὶ ζητοῦσιν δὲ ἐπὶ τοῦ ὅλου αὐτοῦ· ὑπὲρ χόθησ· προτοίασεν
ὑπὲρ αὐτοῦ·

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ
ΑΓΓΑΙΟΥ ΚΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΡΜΖ

Αἰνεῖτε παῖδες τὸν κύριον αἰνεῖτε τὸν θεὸν ὑμῶν ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου· ἐυλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί·

Ὁ τιθεὶς τὰ ὅρια σου εἰρήνην καὶ ἄρτου πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·

Ὁ ἀποστέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῇ γῇ· ἕως σφόδρα τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·

Ὁ διδοὺς χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον· ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πασάσει·

Οὐ προφὼν τὴν πόλιν· ἀλλ' ἀπροφοὶς ἐμοὶ τοῦτον ἀποτίθημι τὸν λόγον· ὃ δὴ καὶ πρὸ τοῦ μυρίου· παραιρεῖται καὶ ἐμὲ ταύτης σωμοῦλεύειν· σωφρόνως γὰρ τοῖς ἐν ἐμοὶ δυσφημοῦσι δυσχεραίνειν· ἀναφέρειν τὸ φῶς· καὶ μὴ ἐθοῖ τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ τὰς φαυλίας· πέρυσι λοιπὸν· ἀλλὰ νῦν αὐτοῦ προτοίαν· θαρρεῖν· ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ τοῦ· φῶς κατασκευάζειν διηνεκῶς· ἐμὶ ἔχουσιν τοῖς μοχλοῖς· τῶν πυλῶν σου· ἐυλόγησεν τοὺς υἱούς σου ἐν σοί· τίνας μὲν τοὺς μοχλοὺς ἐν σοὶ ἐμὶ ἔχουσιν· ἐμὰς φαλδίας κατέχοντες· χεῖρας τοῦ ἐμοὶ ἔσεσθαι· δι' ἃς ἐν σοὶ τοὺς τοίχους· ἐυλόγησεν τοὺς υἱούς σου ἐν σοί· τοὺς τοίχους λέγω τοὺς τῆς πολιτείας ἐμοὶ ποιήσεν· καὶ τὸ ἐν σοὶ ἐνδρᾶν ἐυλογίαν· οὐ γὰρ ἐν ἀναρμοστίοις· οὐδὲ πάλαι μυθίοις· ἀλλὰ σωφρόνως ἐμὶ ἔχειν· καὶ ἐν σοὶ οὐ πάσης ἐπιδοῶναι ἐμοὶ ἔσεσθαι· δι' ἃς καὶ ἀλλ' ἢ πρόνοιαν· ὅτι τῆς τοῦ ὑριασοῦ διρλίνων· ἀγὶ γὰρ καὶ ἐν ἐμὰς φαλδίας εἶναι· καὶ πολλοῖς εἶναι· καὶ πολεμεῖσθαι· ἀλλ' ἐμὶ πάνθ' ἁπλῶς ἀπολλαγὲν ἐμοὶ τοῦ ἐμοὶ ἔσεσθαι· οἰκητόν πω λιμένων ἀπαλλάξας τῶν ἐμοὶ ἔσεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πάσας δεκάδας· δίδος· πύσας ἐνδρᾶσιν ἀπαριθμεῖ· πρᾶτον μὲν· τὸν θεὸν· ὅτι ποιήσει ἐμοὶ ἔσεσθαι· ἔπειτα· ὅτι πληρώσει ἐμοὶ ἔσεσθαι· τρίτον· ὅτι ἐν σοὶ ἐμὶ ἔχουσιν· ἐμὰς φαλδίας κατέχοντες· τέταρτον· ὅτι ἐν σοὶ τοὺς τοίχους· ἐμοὶ ἔσεσθαι· πέμπτον· ὅτι ἐν σοὶ τοὺς τῆς πολιτείας ἐμοὶ ποιήσεν· ἕκτον· ὅτι ἐν σοὶ τὸ ἐνδρᾶν ἐυλογίαν· ἕβδομον· ὅτι οὐκ ἐν ἀναρμοστίοις· οὐδὲ πάλαι μυθίοις· ἀλλὰ σωφρόνως ἐμὶ ἔχειν· ὄγδοον· ὅτι καὶ ἐν σοὶ οὐ πάσης ἐπιδοῶναι ἐμοὶ ἔσεσθαι· ἔνατον· ὅτι τῆς τοῦ ὑριασοῦ διρλίνων· δέκατον· ὅτι καὶ πολεμεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ πολεμεῖν· ἑνδέκατον· ὅτι ἀπολλαγὲν πάσης παραχῆς· καὶ πολέμου· δωδέκατον· ὅτι καὶ ἐν ἁρμονίᾳ μεθιεμένης λόγοις εὐεργεσίαν· εὐεπιρίαν· καὶ εὐθυμίαν τοῦ ἀποχῆσαι παῦσιν· διὸ καὶ ἐυλογεῖν καὶ ἀνδρᾶν πυροῦ ἐμπιπλᾶν σε ἔσεσθαι· καὶ οὐκέτι πυροῦ· ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πυροῦ· πολλῶν δυνάμενος πλείω ἀπαλλάξας τῶν ἐμοὶ ἔσεσθαι· οἰκητόν πω λιμένων ἀπαλλάξας τῶν ἐμοὶ ἔσεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πάσας δεκάδας· δίδος· πύσας εὐεργεσίας ἀπαριθμεῖ· πρᾶτον μὲν· τὸν θεὸν· ὅτι ποιήσει ἐμοὶ ἔσεσθαι· ἔπειτα· ὅτι πληρώσει ἐμοὶ ἔσεσθαι· τρίτον· ὅτι ἐν σοὶ ἐμὶ ἔχουσιν· ἐμὰς φαλδίας κατέχοντες· τέταρτον· ὅτι ἐν σοὶ τοὺς τοίχους· ἐμοὶ ἔσεσθαι· πέμπτον· ὅτι ἐν σοὶ τοὺς τῆς πολιτείας ἐμοὶ ποιήσεν· ἕκτον· ὅτι ἐν σοὶ τὸ ἐνδρᾶν εὐ

σπο

Ἕτερος τις σοφὸς φησίν· καὶ παρόσσα πορ καὶ μαστος αὐτου· τις κεν φράσαιτο· ἀπὸ αἰλείτον λόγον αὐτοῦ καὶ τὴν ζιαῦ
Ἐμπαῦθα περὶ ἁμαχον αὐτοῦ· καὶ ἀσφαρὰ αὐτοις τὸν ἄμβροσον· παρὰ ἐθησιν ὁπτὶ καὶ οὐκ οὖσαν· παρὰβιασον οἱσιασ· καὶ μὲ
ναπιθησιν γενομένας· καὶ τιρος ὁμοῦ λεται· μεταρυθμίζει· ὁτιπερ ἕτερος προφήτης διὰ λοιπ θέλγει· ὁ ποιοῖς παῦλ·
καὶ μιάσις εὐαζομαι αὐτας· θι γαρ καὶ φύσσοσ αἰσι μήτοις ὄροις· παντὸς διὰ ται· ἀμφὶ ταῦ αὐτὸ δοις θι· λύομαι οὗτοι οἱ ὄροι αὐ
τὸ γαρ παῦ ταλίσθι· καὶ παραχωρθι· καὶ πορευθμὸν αὐτας· μεταμάμβι ναὶ οἱσιασ· ποιουθμὸν οὐσας· θισὲ τὸν ἀμμὸν
πίθησιν θεν ὄργιαν· καὶ τὴν μὲν οἰκεῖαν αὐτὸ καὶ ἐκ μελῶν· ἀφ' ἑαυτὴν ἰσυχάζειν· εἰ δὲ ἀμ δῆλον δὲ ἁμαρτίαν δ
πιδεῖξαι· ὁ πιδὲ ἐπὶ τὴν καμήλου· ὁ πιδὲ ἐπὶ τὴν θρυθρὰν θαλάσσην· ὁ πιδὲ ἐπὶ τὴν γῆν· γῆ γαρ ἐστὶν καὶ ὑγρὸν· καὶ
πιβάρος ἀχαρ δ· ποδαπὸν καὶ ἀνθρωπον γόνον θι· ὁ πιδὲ μυρίαν ἄλλον ὁτιν ἰδεῖν· ἐπὶ τὴν χεῖρα σὸν δακτύλου τοῦ ἀριστεροῦ· ὃ
πὶ τοῦ μάκιστον τοῦ πλεόν τον· πλεόν τον· γαρ ἐστὶν· καὶ πρωτάπορ ὑμβρόπτυτα· ἐπὶ τὸν· ὑπὲρ φύσσοσ αὐτὸν ἀ
φαιρεθίσιν· ἀμμὰ τὴν ἐνεργίαν μεταμελεθήσιν· ἀπὸ αἰλείτον λόγον αὐτοῦ καὶ τὴν ζιαῦ ται· τοῦτο τάχιρ πὸ ποτὲ
ται μα αὐτοῦ παῦ ται ποιθι· ὑγιαρ τὸν ἀγέμονι δὶ
φίσις· τοῦτο πρόλογον μὲν ἐσσ θργάζεται· ἀμμὸ
τοις ἀμέμοις· ποιήσασ· φῶ· ὀξὺγαβυλῶ· ἐπὶ τὰμὸν
χθὶ α τὸν λόγον· καὶ τὰσ θὴ τοις τοιχθίοις· μεταμο
λὰσ τιβίθων τοῦ ἰουδαίων· τοῦ πιαχὼν καὶ ἀναί
σθητον· ἀπὸ τοῦ καθθὶς ἄρον θὴν αὐτὸν γνόμεν
μον· τοῦ θῦ τὴν ἰχὼν· καὶ ὁπτὶ τα ἰς ἀ ταυτοις· ῥᾳ
δίομαι αὐτὸ δι αθθίναι παῦ ταν· ὁ σαὴ θέλη· καὶ αὐ
τὸ ποιῆσθι αμπίσον· διὰ τὰθν αμπί αμβαιάμβιν· ὅσ
πιπερ γαρ ἱερμοῦ γινομένου· καὶ παρ ὑμῶν τοῖς φου
ράδην αὐτὸ γαλλῶν ἰων δύρασθαι· καὶ πατῦ τα δη
αὖθαι· οὕτωσ δὴ καὶ αὐτοις· δῦαι χμαλωσίαν θπο
μένουσ· δύ κολομαὐτὸ πρόσ θιρῶν ἰων ἐσαγαθιῦ·
καὶ πρὸ τῶν πρὸ τὸν ἀμβυλημβρίαν χθρα σοῦ λίαι·
οὗτοι τοδὲ μόνον δῆλοι· ἀμμὰ καὶ ἕτερον δηλοῖ κρυμμέ
νον δῆλοι· ὁπὶ πὸν ἱερὰ πὸν ἱ καὶ ταῦ ταν· λεπτοῦ τὰ
πολλαὶ σις· χρησίμωσ τὸν καὶ ὠφελήμωσ γίνεται·
οὕτωσ καὶ ἱερὰ ταν τοις· ἐμφερόμενοσ γόνον· καὶ
θργαθμὸν ἀπὸ λῶν τῶν ὀφθαλμῶν· ἵνα μὴ ἔσται
πλείον λυπῆσθι· παλιν εἰσ μεταμο λῶν μὲν ἐπὶ τῶν
ευθυνον ὑμῶν· τὸ δὲ ἀὐτὸ οὐ λεται· καὶ τὰ παρὰ αὐ
δίκημα τα· οὐ γαρ δὶ πίθημ τοῦ δὲ δόμενοσ χόν ἀμόνον·
ἀλλὰ καὶ γαρ καὶ ὠσοδοῦ· οὐδὲ ἐπὶ ὀμὶ χλῶν πάσσον
τοσ· ἀλλὰ καὶ γαρ καὶ ὠσοδοῦ· οὐδὲ ἐπὶ ὑ ἀλλο ντοσ ἱερὰ
ταλλον· ἀλλὰ καὶ γαρ καὶ ὠσὶ ἑαυτὸν· οὐδὲ ἐπὶ ὁμοίοις· ἐμοὶ δοις δὶ ἀν
τὸν θὸν· τῶν δὲ ἱ κολί ἀν τοῦ θργαζομένου δὲ ι
λοῶν· καὶ τῶν δὲ πορί ἀν· ὁ ἀπαγγέλλον τὸ λόγον ἐπὶ τὸν
Ἕτερος φησὶν αἱρι ὑασμοις· ἄλλοσ προσάγμα τα·
Δικαιώμα τα καὶ αἱρίματα αὐτοῦ τοῖ ἡλ· οὐκ ἐσοί
ἄλλοσ οὐκ ἐσοί ησθν ὁμοίαν· καὶ τα αἱρί μᾶ αὐτοῦ οὐ
Ὁρα παλιρά πὸ τοῖν καθολικῶσι· ἐσὶ τὰμβρι καὶ μὲ
ταβὶ τὸν λόγον· καὶ τοῦ ἰουδαίων τὰ ὃ αἱρε ται· ὃ ὃ λόμενοσ· ἐσὶ ὃ ἀσθαι αὐτοις· πρὸσ πλείονα τῶν ὃ ὃ υδῶν· καὶ ἀρχόμενοσ
μὲν τοῦ ψαλμοῦ· πὸ ρὶ τοῦν αἰσθητοῦν δὴ ελθχθη· καὶ ἐφ ὁμαν ὀφελοῦν τοις ἀσφαλιζάσ· δὺ ε τὴ ρίασ· ὃ ὶρῶν ἰσ ἐν ταῦθα μὲν
τοι ἐσὶ ταῦ τὴν λόγον ἐστὶν ἀμὴν ἀβὶ τοῦ νόμον· πὸ ρὶ τὸν· νομοθὲ σίασ αὐ ἀ ὃ ὃ ὃ οῦ· ὁ πὸν μόγιον βίβλοσ· δύ ε ρμὸ σίασ ζῶν· ἀ ὃ ὃ ἀβιγνὰ
ται ασ· χθιρα σοῦ λῶν πρὸσ ἀρε τῶν· φοντίζειν τὴν δι αὐοιαν· ἀμμὰ σσ ἐ ἴποι τὸ σὰ ὐ· καὶ μὴ δὴ λῶ σθαι τοις λοιποις· αὐ θρω
ποις· ποσ αὐτοις ἰκολάζει· καὶ τοις πρὸ τὸν μου· καὶ τοὺς παῦ τα χοῦ τὸν ὁ λὸν· ἀμαρ ταῦ οντασ· δὶ μὲν γαρ οὐκ ἰδόσαν· ποσ ὃ λάβι·
ἰκὸν· οὐδὲ ἰκολάζει μὲ δὲ· δὶ δὲ ἰ καὶ οὗτοι ἰ δόσαν· ποσ ὃ λάβι· ὁ πὸν οὐκ ἐσοί ησθν οὕτωσ παῦ τὸν θὸν· καὶ τα αἱρίματα ταῦ τοῦ οὐκ
δὴ λῶ σθαι αὐ τοις· τὸ ὧν ἀπὸ μὲν τὸ δὲ μὲ μὸν· καὶ πὸ ποτὲ ἀπὸ ὁ φὲ σὶν· ὁ πὸν γρα πορ μόμον· οὐδὲ μὲ τοῦ ἄλλον δὲ ἰ κεῖν· τοῦ μὲν
γαρ φύσει κοῦ ἀ παῦ τὸν δὲ ἰχομὲν δὲ ὀφθὲ μὲν θρῶν ἐχόμενοι· τὰ μὲν ἰ καλοῦ τὰ δὲ ὃ ὃ οῦ τοιοῦ τον· ὁ μοῦ γαρ τοῦ λάγχανει τοῦ αἰῶν θρω ποσ ὁ
φῶ· καὶ τοῦ τὸ αὐτὸ δὲ ἐ θὴ κεν· δι ἰ καθ ἡ ρίον ἀδὲ βίασ τον· τὴν τοῦ σωτῆρ ὸ ντοσ ἡ μῶν· τοις ἰουδαίοις ὁ ἀ ἱ ρε τον τοῦ τὸ δὲ δο
κεῖν· τὸ δὲ ἀ γραμμα τον ὑμῶν δὴ λῶ σθαι τὸν· ὁ μοῖ ὁ ἰ ὃ ὃ ὃ

Ἐν ταὐθα ὁ χρυσόστομος κατὰ λάμαρχον διαφορὰ
εἰς τὴν ψαλμόν.

Ἐιδέναι σε χρὴ θυμέ ἀρχοὶ καὶ κατάρα ἀγορὴν δικλαυβὶρ τὸν ψαλμὸν, οὐ παραιτησόμεθα καὶ ταύτην ὁδεύειν τὴν ὁδὸν· οὐ λοιμὸς μέγροι τῶν ἱερέων ἀμελήσει τοῦτο· ἀλλὰ μὴ γένοιτο· ἀλλὰ μὴ σὺν ἐπιμελείᾳ καὶ ταύτην περάσωμεν τὴν ὁδὸν· οὐ θαυμάζεις ὅτι τοῦ ψαλμοῦ τὴν ἀρχὴν οὐκ ἀπὸ τοῦ μακαρισμοῦ ἐποιήσατο· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐξομολογήσεως· ἐξομολογήσεται σοι ὁ λαός σου ὁ θεός· ἐξομολογήσεται σοι πᾶσα ἡ γῆ· ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὑψιστε· ἐξομολογήσεται σοι οὐρανὸς τὰ θαυμάσια σου κύριε· καὶ γὰρ ἐξομολογήσεως ἄξιον τὸ πρᾶγμα· ἐξομολογήσεται σοι ὁ λαός σου ὁ θεός· ἐξομολογήσεται σοι πᾶσα ἡ γῆ· ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὑψιστε· ἐξομολογήσεται σοι οὐρανὸς τὰ θαυμάσια σου κύριε· καὶ γὰρ ἐξομολογήσεως ἄξιον τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ πάρεμβαλε τὴν ἀρχὴν καὶ τέλος αὐθεντικὸν ἐποίησε τῷ ψαλμῷ· ἡμέρας δέκα μόνον ἐκράτησε τὸ πρᾶγμα· πολλοὶ νόμοι φύσεως· τοῦ πλήθους αὐξομένου· διὸ καὶ σχολαίτερον τὰ πράγματα προβαίνει· μὴ ἀδικήσωμεν οὖν τὴν φύσιν· ἀλλὰ χάριτι τοῦ πλήθους ἐπιδίδου· διὸ πρεύθεσσον· ἐνιαυτοὺς ἡμέρας· τρισχιλίους· ἔνιαυτοὺς· ἐννεακισχιλίους· ἔνιαυτοὺς· ἑπτακισμυρίους· ἔνιαυτοὺς· ἑκατὸν ἐβδομήκοντα· ἵνα οἱ λοιμοὶ μὴ τοίνυν αἰτιάσηται· διὰ τοῦτο καὶ λύθησαν τοσοῦτοι· τοσοῦτοι ἐκράτησαν· ἵνα μὴ τοίνυν αἰτιάσηται· διὰ τοῦτο καὶ λύθησαν τοσοῦτοι· τοσοῦτοι ἐκράτησαν· ὅπως φύσεως ἀνθρωπίνης προφῆναι· καὶ ἵνα μὴ ἀπογνῶμεν τὰ πράγματα

ρμη

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ
ΑΓΓΑΙΟΥ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

Αἰ Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἀπὸ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις·

Αἰ Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ·

Αἰ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς·

Αἰ Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν· καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπάνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου·

Ὅτι αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν· ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·

Πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται·

ἄμμος ἀνθρώπου. πῶϋ καὶ παιγνίδιον. ἄμμος ἄμετρος. τὰ τοιοῦτα τοῦ λόγου καὶ τοιαῦτα.

χειρίζειν τὸν λόγον. ὑπερβατὸν τοῦ θεοῦ. διήκειν τὰς προφοράς. διὰ γὰρ τὰ δοκοῦντα ἀσχημονεῖν καὶ πολεμίαν τοῖς ἀνθρώποις οὕτως ἐκεῖνα, οὕτως ἀχρήστως· οὐσιαὶ αὐταὶ ἀμοιραὶ αὐθετεῖν τοῦ θεοῦ· καὶ διὸ ξυλογίαν διὰ τὸν οἰκίας δημιουργίαν· ὑγρὸν ὑσσωπίαν τὰ ἄμμα. διὰ τοῦτο τὰ δένδρα, τὰ κινήσεις φησίν· οὐσίαι ὑπερπόλλοι· διὰ τοῦτο οἱ θαλασσαν ὑπαίζειν αὐτό· καὶ πῶς τοῦτο αἴνιττον τοῦ τοιοῦτον φησίν· πῶς οὐκ αἰνεῖ· ὅταν γὰρ ἥλιος, τὸ μέγεθος, τὴν συμμετρίαν τοῦ σχήματος· ἢν δὲ τοῦτο ἀναιρεῖται· μεγαλοπρεπὲς τὸ ἀφθονίας· πῶς οὐ θαυμάσεται τὸν δημιουργήσαντα· τοιοῦτον ἄμμον παρέχαμεν· οὐδὲ ἀτόμου μέγεθος ἄμμου· ἄμμος καὶ χορίου καὶ τοῦ τῆς θαλάσσης· ἀπώλετο τὸν ἀποβεβιμμένον μέρος· καὶ ἄξιον θαυμάζειν· πῶς οὐχὶ πᾶσι πρὸς τοὺς οἰκείους ὅρους· ἀριθμοῖς θεωρεῖσθαι· ἀλογίαις· ἀμβίσσοντες τὸν οἰκείαν ὑπὲρ διάστασιν χώρας· τί δὲ τῆς ἀμόσου τὸ μέγεθος· ὅσον τὸ πάθος· καὶ μυρίαι ἄμμαι τοιαῦται τοιοῦτων καὶ τὰ τοιαῦτα ἀμμαγοντζόμενος· ἀνωλίσθη καὶ ὑπὲρ τοῦ θαυμάζειν ἀμύμονα τοῦ φαίνεσθαι τοῦ θεοῦ· διὸ καὶ ἕτερος λόγος ἀπορρήτος τοιοῦτος οἷος ὁποιοῦν ἐστὶν ὅδε· διὸ καὶ τὸ ἔλαβεν· μὴ δι' ἀσθένειαν ἀλλὰ τοῦτο· ἢ αὐτοῦ τοῦτο· παρὰ τὰ μὴ δι' σχρείαν αὐτοῦ ἔλαβεν· πῦρ χάλαζαν χιόνα κρύσταλλος· πῦῶϊ καὶ παιγνίδιος ταῦ· καὶ ταῦτα διὰ τί ὁποῖος φησὶν ταῦ ἐχθρὸν καὶ ἀμαλλοῖ· καὶ τοιαῦτα ὁποῖα ταῦ· καὶ τὸ πρόσωπον γένεσιν αὐτοῦ δι' σθρέπτου διὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ φύσιν· διὰ τὸ πρόσωπον ὑπὲρ ὅλαις· διὰ τὸ ὑπὲρ ὅλαις· τὸ αὐτὸ ἐστὶν τὰ μαλθακοῖσθαι· καὶ λάζεσθαι πῦρ ἁμαρτίαν· τοιοῦτον φλοιὸν διχαριτθίας· ἄξιον· καὶ ὅλα λοιμβρόων· τοὶ γὰρ θύομοι ὑπὲρ ἀμβὶν χρὴ καὶ καὶ λάζεσθαι καὶ αἰμβὶν ὑπὲρ τὸ λάσθαι· ἀμφότερα ἀριστῆσαι μοῖραν· ἀμφότερα ἀληθότητος· ἀνθρώποι γὰρ τὸ μὲν ἀληθότητος ποιοῦσιν· τὸ δὲ ὑσσωπίαν καὶ θυμόν· ὁ θεὸς δὲ ἀμφότερα· φιλανθρωπίαν· ὁμοίως δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀμύμονα δεῖ· καὶ ὁ τιθθὶς ὑπὲρ παραδείσου τοῦ Ἀδάμ· καὶ ὅτι ἐζεύαμεν· καὶ χάριν εἰδέναι· οὐχὶ πρὸς τὴν ἀσθένειαν ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὸ ἀμύμονα· ἄμμα καὶ ὑπὲρ τὸ ἐβραϊστὶ καὶ ἑλληνιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ· ὁ θεὸς ἀσθενεῖ ἀπαλλάξαι· οὐ πρὸς ἀνθρώπους ἀτρόπου τρέφονται· ἄμμα καὶ ἀχόνιτα μὴ· οὐκ εἰσάρραν ὀξάρνιται· ἄμμα καὶ ὑπὲρ οἷς πρὸς καὶ ἀλείου ται· οὐ καὶ βίφονται ἄμμα καὶ καίονται καὶ τιμωνται· θαυμάζομεν· οὕτως καὶ τοῖς θεοῖς· πολλῷ μᾶλλον ὑπὲρ ἁπάντων ἀμβὶν χρὴ· οὐ τιμωρεῖται δὲ μόνον· χάζασθαι καὶ πῦρ· ἄμμα καὶ τιμωρίας ἀπολήγαζεν· ἡ οὐκ οἴσθα ὑπὲρ αἱ γύαι σου· ὁ θαυμαστοῦ ταῦτα ἐθαυμάτοιργήθη τοῖς ἀοιχθίοις· καὶ ὑπὲρ τοῦ οὐλαίου· καὶ ὑπὲρ τῆς γονέας τῆς ἡμέρας· καὶ τοσαύτη ἡ τοῦ τελεύοντος λωΐμης· ὅτι ἀπορθιαγβίοις ὑπὲρ τοῦ γοβρόων διεπέμψαν· καὶ μαλάσσων δὲ ὑπὲρ ἀμβὶν ταῦτα πολλαῖς· καὶ διὰ τοῦτο ἀοιχθίοις· τοιοῦτος ἐποίησεν· καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα ποιεῖ· ἵνα δὲ τὰν ἄμβλος· ταῦτα δὲ γαίζηται· μὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ πέρα ὑπὲρ διεπιμαλογίζηται· ἄμμα τὸ ὑπὲρ ταῦτα χαμαί· τὰ ὄρη καὶ πὰν οἰωνοὶ καὶ τὰ ἄζηλα· ☞ Θρασὺς δὲ οἷς τοῖς ἀχρήστοις τόποις· μᾶλλον ὑπὲρ φιλοχορηγὸν ὁρᾶν· καὶ μασᾶσθαι καὶ οἰωνοῖς· θηρίοις ὀρεσίοις· ξύλοις αἰκαρπίοις· οὐ πρὸς δὲ λέω μεθαμοῖσθαι τοῖς ἡμέροις καὶ καρποῖς καὶ ὑπὲρ τοῦ φόσθαι· οὕτως λέω μεθαμοῖσθαι· καὶ τὰ πρόφασιν· καὶ τοῖς αἰκάρποις ξύλοις· καὶ λίθοις· ὑπὲρ ὁποίας οἰκοδομῆσθαι· καὶ μυρίαι ὑπὲρ ἀβύσσου κατασκευάζειν· καὶ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντα δυνάμεις καὶ ταῦτα· ἄμμος φλοιὸν παρὰ τὰ φύλλα·

ΚΑΙ μὴ ὑπὲρ τὸν ἐμὸν θεὸν τῆς γῆς· ἀρά κου τὰς καὶ πᾶσαι αἱ νῆσοι· πῦρ χάλαζα χιὼν κρύσταλλος· πῦῶϊ καὶ παιγνίδιος· τὰ τοιοῦτα τοῦ λόγου αὐτοῦ·

ΠΑ ὄρη καὶ πάντα βουνοὶ ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·

ΠΓ θηρία καὶ πάντα κτήνη· ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτὰ·

ΒΑ σιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί· ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·

καὶ τιμωρίας ἀπολήγαζεν· ἡ οὐκ οἴσθα ὑπὲρ αἱ γύαι σου· ὁ θαυμαστοῦ ταῦτα ἐθαυμάτοιργήθη τοῖς ἀοιχθίοις· καὶ ὑπὲρ τοῦ οὐλαίου· καὶ ὑπὲρ τῆς γονέας τῆς ἡμέρας· καὶ τοσαύτη ἡ τοῦ τελεύοντος λωΐμης· ὅτι ἀπορθιαγβίοις ὑπὲρ τοῦ γοβρόων διεπέμψαν· καὶ μαλάσσων δὲ ὑπὲρ ἀμβὶν ταῦτα πολλαῖς· καὶ διὰ τοῦτο ἀοιχθίοις· τοιοῦτος ἐποίησεν· καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα ποιεῖ· ἵνα δὲ τὰν ἄμβλος· ταῦτα δὲ γαίζηται· μὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ πέρα ὑπὲρ διεπιμαλογίζηται· ἄμμα τὸ ὑπὲρ ταῦτα χαμαί· τὰ ὄρη καὶ πὰν οἰωνοὶ καὶ τὰ ἄζηλα· ☞ Θρασὺς δὲ οἷς τοῖς ἀχρήστοις τόποις· μᾶλλον ὑπὲρ φιλοχορηγὸν ὁρᾶν· καὶ μασᾶσθαι καὶ οἰωνοῖς· θηρίοις ὀρεσίοις· ξύλοις αἰκαρπίοις· οὐ πρὸς δὲ λέω μεθαμοῖσθαι τοῖς ἡμέροις καὶ καρποῖς καὶ ὑπὲρ τοῦ φόσθαι· οὕτως λέω μεθαμοῖσθαι· καὶ τὰ πρόφασιν· καὶ τοῖς αἰκάρποις ξύλοις· καὶ λίθοις· ὑπὲρ ὁποίας οἰκοδομῆσθαι· καὶ μυρίαι ὑπὲρ ἀβύσσου κατασκευάζειν· καὶ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντα δυνάμεις καὶ ταῦτα· ἄμμος φλοιὸν παρὰ τὰ φύλλα·

Ν θαρίσιοι καὶ παρθένοι παρόσω πρόοιμα ἐπαμείρεται πρόμοι ἀοιδοῦ· τὸ παῦ ἄρχονται καὶ ἀρχομένοις· πολλὸ πανδιάτακται· σὺ γὰρ φησὶν διαίσομος ἀμὶν βίτὸ ἀγαθόν. ἀμὶν γὰρ τοῦτο ἀμὶ λιος· τὸ παῦ οἰχῆαι· βι γὰρ μὶν ὤν πάντα καὶ ἄρχομεν· καὶ πολλῶν δὲ αὐτοῖς διεφθαρμένων· τοσαύτη τοῦ παραυτίκα ἀμὶν ἐλὶ χρεία· ὃν τὸ ὅσον μὲν καὶ καλῶς μεταχειρίζομεν· οἱ πάσας ἀρχὰς μεταχειρίζόμενοι· πόσης αὖ τὸ γένος ἀπωλλανθρυ βυλιμβρίας· αἷμα τόμβι πνεῶ βαι πάσ βυλιμβρίας καὶ πάσας ἀρχὰς τοῦ θῦ γένεσθ βρέγον· τοδέωμ ἡρωσι ἑαυτοῦ τοῦ γόσθαι· καὶ μὶ δὶς δὲ δὸ καὶ αὖ ταῖς ἰσχρῆσθαι· τῆς παῦ ἀφερόπωμ πομῆρίας· λόβι τοίνυν ὅπως καὶ πατρὸς τοῦ μασιλεύ αβίναι· καὶ πατρὸς τοῦ δικαίας δὶ ναι· δβὶ μόγαγας αἰνᾶσθ βρβιν βιχαριᾶβίας τὰ θεῶ ἰς ἀν ἄρχωνται οἰν λὶς βιχαρίᾶβι πὸ φιλανθρωπῶ πὸ θεῶ· ὅπι ἐλαυδὸ ἀφορμὶν πόσαύτην πὰρ ἀπὸ θεῶ τὸ βαύτης ἑαὶ μεβίας· καὶ ἄρχόμβι οσῖς· παλιν βιχαρίτῆ τοῦ θεῶ· ὅπι σῷσ ται ἑαὶ μεβούμβι ομ· καὶ ἀν βὶς γλίρας βλῆθις· καὶ ἀν γί οσῖς· τοῦ τοῦ γὰρ ἕνεκα πάντων· ὁ ἅγαμὸς οὗτος καθαίρει αζει· ὅπι δὶ βὶ πατρὸς ἀπανθ πάντων καὶ πάντας ἀν γί ους· καὶ τὸ μόμα αὐτοῦ μόνου· ἀλλοσ ὅπι πατρόχου· καὶ λὶ ὁμολόγησις αὐτοῦ ἑαὶ γλῆς καὶ οἰκουμένης· ἄλλος ἔμπορος αὐτοῦ· ὁ λόγος τοῦ τὸ ἄστρον· δὶ δὶ ξαμβν καὶ ἀπὸ στόμ ὀρόμβνων πάντων αὐτοῦ τῶν κληδαιμονίαν· τῶν δόξαν τῶν μεγαλοσῶν. Δεῖ δὲ αὐτὸν αἰνεῖν· οὐδὶ ἀπαύταμόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦτων χορῆς· καὶ γὰρ καὶ πατρὸς τοῦτων καὶ τούτων αὖ βυ· δὶ ἀπαύταμόνον· ἐγκεκλήροω ται αὐτὸ τὸ ἔθος· καὶ δὶ δόξαν καὶ δὶ πατρὸς ἀπάν των δυχαριᾶβίαν· καὶ καλοῦς εἶπαν βυ αὐτοῦ μόνου· πρὸς ἀν τὶ δι ἀπολλῶν τῶν οὐκ ὄντων θεῶν· βὶ τὰ ἑαὶ μὶ ζονα ἀν ἀφορμὸν τοῦ αἱρεσιν· παλιν λὶ πὸ τῆς γλῆς· ἑαὶ τομοῦρανὸν αὐτοῦ· μᾶ πιθῆσῖ ὁ πανδρὸς γὰρ ἀρχόμβνος ἀπὸ τοῦ ὠῶοῦ· πρὸς ἀλλων γλῶν καὶ πᾶν θνη· οὕτως περιαγαγὸν αὐτὸν ἑαὶ τῆς γλῆς· καὶ τῆς θαλάσσης· καὶ τῶν ὀρόμβνων ἀν πάντων· ἀν ἀβὶ πάλιν αὖ τὸν ἐπανδρὸς τοῦ οὐρανὸν λθόντα· ὁμολόγησις αὐτοῦ ἑαὶ γλῆς καὶ ὠῶοῦ· καὶ γὰρ αἱ ἀῶοδλων ἀμβῆς φησὶν αἱ ἀόρατοι καὶ δλων ἀπὸ· ὁ ὑπὲρ οὐρανὸν ταῦ χαριστοῦ βαι· καὶ ἀν μὲν βύφημοῦ βαι· ἀλλόμοσ ὅπι λίκοῦτος καὶ πατρὸς οὗτος· βῆ· καπηχίσθβν λαοῦ αὐτοῦ ἐμᾶς ὁμολόγησαι· καὶ οὐκ ὁμολογῆσαι μόνον· ἀλλὰ καὶ βαπτίζαι καὶ ἐπὶ θαι· διὸ φῆ· καπηχίσθβν λαοὺ αὐτοῦ ἐμᾶς ὁμολόγησαι· καὶ οὐκ ὁμολογῆσαι μόνον· ἀλλὰ καὶ βαπτίζαι καὶ ἐπὶ θαι· διὸ καὶ ἐπὶ σθβν καὶ ἐπὶ σθησαν λαοὺ αὐτοῦ· παῦ τὴ παύλιν αὐτοῖς ἑαὶ ἀπὸ μβνος· πρὸς μβν ζονα ἀφορμὴν τοῦ αἱρεσιν· καὶ δὶ δὶ πουτὸν πὰρ αὐτῶν δὲ ὁ μβνος βαπτίσθβ

ρμθ

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ
ΑΓΓΑΙΟΥ ΚΖΑΧΑΡΙΟΥ

Ασατε τῷ κῷ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων·

Εὐφρανθήτω Ἰηλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθω ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν·

Αἰνεσάτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτω αὐτῷ·

Ὅτι εὐδοκεῖ κὸς ὁ θεὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ δοξάσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ· ἀγαλλιάσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ· ἐν τοῖς κοιτῶσιν αὐτῶν·

Ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς·

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις· καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα γεγραμμένον· δόξα αὕτη πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ·

Ἀλληλουϊά·

Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου

Ἄσατε τῷ κῷ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων·

Εὐφρανθήτω Ἰηλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐν τῷ βασιλεῖ αὐτῶν·

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ· ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ·

Ὅτι εὐδοκεῖ κὸς ὁ θεὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ δοξάσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ· ἀγαλλιάσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ· ἐν τοῖς κοιτῶσιν αὐτῶν·

Ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς·

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις· καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα γεγραμμένον· δόξα αὕτη πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ·

Ἀλληλουϊά·

Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·

Ἐκλιπέτωσαν ὡς καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός·

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήσονται·

Ἀγαλλιάσονται ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· καὶ τέρψονται ἐν εὐφροσύνῃ·

Ἄσατε τῷ θεῷ ψαλμὸν ὀνομάσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμὰς ἐν τῷ κυρίῳ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

Ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ πατέρες τῶν ὀρφανῶν καὶ αἱ κρῖται τῶν χηρῶν·

Ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ θεὸς ὁ κατοικίζων μονοτρόπους ἐν οἴκῳ·

Ὁ ἐξάγων τοὺς δεδεμένους ἐν ἰσχύϊ· τοὺς παροργίζοντας τὸν παροικίσαντα·

Ὁ θεὸς ἐξῆλθες ἐν τῷ προάγειν σε τὸν λαόν σου· ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ·

Σεισμὸς ἐσαλεύθη· καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἐστάλαξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ· τοῦ Σινᾶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ·

Βροχὴν ἑκουσίαν ἀφώρισας ὁ θεός· τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ ἠσθένησεν· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν·

Τὰ ζῶα σου κατῴκησαν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ θεός·

Ὁ κὸς δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ·

Βασιλεῖς δυνάμεων ἠγαπήθησαν ἠγαπήθησαν· καὶ τὸ κάλλος τοῦ οἴκου διαμερίσασθαι σκῦλα·

Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων πτέρυγες περιστερᾶς μετηργυρωμέναι ἐν τοῖς νώτοις αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου·

Ἐν τῷ διασκορπίζειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα ἐπ' αὐτῇ χιονωθήσεται ἐν τῷ Σελμών·

Ὄρος θεοῦ ὄρος πίον ὄρος κεχρυσωμένον·

Ὄρος πίον ὄρος κεχρυσωμένον· ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρος πίον ὄρος κεχρυσωμένον·

Ὄρος εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ κὸς κατασκηνώσει εἰς τέλος·

Ἅρμα θεοῦ μυριοπλασίων ἀναστρεφομένων· χιλιάδες εὐφραινομένων· κὸς ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ·

Ἀνέβης εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις·

Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι κὸν ὁ θεός·

Εὐλογητὸς κὸς ἡμέραν καθ' ἡμέραν· εὐοδώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν·

Ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν ὁ θεός· καὶ κὸς τοῦ ἐξαγαγεῖν ἔξοδα θανάτου·

Πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ· κορυφὴν τριχώματος πορευομένων ἐν τοῖς πλημμελήμασιν αὐτῶν·

Εἶπεν κὸς ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω· ἐπιστρέψω ἐν βυθῷ θαλάσσης·

Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι ἐχθρῶν σου· ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ αὐτοῦ·

Εἶδον αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός· αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως μου τοῦ ὄντος ἐν τῷ ἁγίῳ·

Προέφθασαν ἄρχοντες συνημμένοι ψαλτῳδῶν· ἐν μέσῳ νεανίδων κροτούντων τυμπάνοις·

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσατε τὸν θεόν· κὸν ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ·

Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει αὐτῶν· ἄρχοντες Ἰούδα ἡγούμενοι αὐτῶν·

Ἄρχοντες Ζαβουλὼν ἄρχοντες Νεφθαλείμ· ἐνετείλατο ὁ θεός σου κράτυνον ὁ θεός·

Τοῦτο ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου τοῦ ἁγίου σου τοῦ ὄντος ἐν Ἱερουσαλήμ·

Σοὶ οἴσουσιν βασιλεῖς δῶρα· ἐπετίμησε τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου·

Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν· τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν·

Ἐξαποστελοῦσιν πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου· Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρας αὐτῆς τῷ θεῷ·

Βασίλεια τῆς γῆς ᾄσατε τῷ θεῷ· ψάλατε δὴ τῷ κῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς·

Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως· ἀπόδοτε τῷ θεῷ τὴν δύναμιν ὑμῶν·

Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ· καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις·

Φοβερὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωμα τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ θεός·

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·

Ἀλληλουϊά·

Ο τιδυδοιειιιϲϭ. ϭν τοῦλαοῦ αὐτοῦ ιαὶ υἱοῦ
στι ωραβίϭ ϭν σρϊαυ· ιαυχλίσονται οἱ ὅσιοι ἐν δό
ξῃ ιαὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τοῖϲ ιοίτοις αὐτῶν
Αι υἱοῦϲτιϲ τοῦ θῦ ϭν τοῦ λάρυγγι αὐτοῦ· ιαὶ
ρομφαῖαι δισ́τόμοι ϭν ταῖϲ χερϲὶν αὐτῶν·
Τ οὐϲασιλῆϲαι ἐθνῶν ἐν τοῖϲ ἔθνεϲιν· ϭ
λαγμοὶ ἐν τοῖϲ λαοῖϲ·
Τι οὐ δλῆϲαι αὐτοὺϲ ἐν χάρι αὐτῶν ϭν ἔθλαϲ
ιαὶ αὐτοὺϲ ϭν δόξοις αὐτῶν· ϭν χειροπέδαις
σιδήραις·
Τι οὗτοι λῆϲαι ϭν τιμὴ αὐτοῖϲ ιρῖμα γεγραμμένον·
δόξα αὕτη ἔϭται πᾶϲι τοῖϲ ὁσίοις αὐτοῦ·

Ϭ πὶ ἡγαθρηνῶν ὅτι ϭδοιειιιϲϭ. ϭν τοῦλαοῦ αὐτοῦ τιτὰ τὴϲ ἰϭσηγθρίαϲ τὸ ϭδὲ μιϭρίαϲ· ὁ τιὰ ὁ θῦ ἰλϭοϲὶ ἐϲ ὑφοϲιν ὁρ
ϭ ιαὶ τὰ τοῦ θῦ διϭάβιλόγοι· ὁ τι ϭδοιειιιϲϭ. ϭν τοῦλαοῦ αὐτοῦ· τοῦτοιϲ αἰϭν τὰ ὑθα ἐϭαγγίϭαι παρὰ τοῦ θῦ ιαὶ ἀ παρὰ
τοῦ θῦ ἀπολαμϭάνειν· πρόληψιϲ ἐϲτὶ ιαὶ ὅρα τὸ λαμπρὸν· τὸ μέγθοϲ· οὐ γὰρ ἐϭί πιϭτιϲ ὡϲ ἐπὶ ϭϲ· ἀλλ' ὡϲ ἐν ϭϲὶ τὰ ὑπὲρ
τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὑποϭεεϲτέρου ὁμοίου· ἀλλ' αἱ πϭρὶ ιμέτοιϲ ποιήϭει, ιαὶ πϭρὶ ϕαύλοιϲ· μᾶλλον πϭρὶ
ιαὶ τῶν λόγων αὐτοῖϲ παρόντων· τοῦτο γοῦν ἐϭ τὸ ϭζῆν τὰ ἐν ἡγαθοῖϲ λόγοιϲ· ιαὶ αὐχλίϭονται ἐπὶ τοῖϲ ὑθμόϭιν ἐν
(1) πϭρβάϭει πράϭϭειν ἐπιζητεῖ· οὕτωϭ ϭν τοῦταπαλιτὰ ὁσίοιϲ· πᾶϲι γὰρ ὁ θῦ μεγαθυμαίνεται ϭν αὐτοῦ· παρὰ
ἐϭὶ δὲ ἰϭιάζοντα· οὕτωϭ αὐτοῖϲ ἀπολλύϭιν ἐγγράϕου·
οὕτωϭ ἐϭὶ ϭν τοῖϲ ἀπολλυμένοιϲ· οὐ ζητεῖται ϭν αἰῶϲι·
δϭιμοίαι ἀπολλύϭιν· ἀλλ' αἱ ϭν τοῖϲ ϕαύλοιϲ·
γινομένοιϲ ἀπὸ πάντων· ϭν τοῖϲ ἀδϭιμοῦϭιν τὴν ἀ
γάπην πολλῶν· τὴν ϭύϕροϭύνην· πολλῶν τὴν
ἡδονῶν· ταῦτα δὲ λέγει· ὁ τι ἀφϭίδοται αὐτοῖϲ
ὅτι οὐ ιοινωνοῦϭιν ὁσίοιϲ· ὁ ἀπολοῖϲ· οὐδὲ οἰϭειάδων ἀμϭι·
ἀλλὰ τοῦ θῦ ϕοβοῦνται· τὸ παράγον ἐϭί· ὅτι ἀπ'
τῶν τοιούτων ἀπέϭεϭθαι δεῖ· διὰ τὰ πϭιθανὸν ἐν ϕροϭύνῃ,
ιαὶ ὠραῖον τὸ ϭῶμα· αἱ υἱοῦ ϭϭὶ τοῦ θῦ ϭν τῷ λαῷ
γ αὐτῶν· ιαὶ ῥομϕαῖαι δισ́τόμοι ϭν ταῖϲ χ
Ε πὶ ταῦθα τὸν μέγαν χορδίαϲ· πτόλεμον ἐλεῖ· ὁ
τι ἄδοντεϲ ιαὶ ἱμνοῦντεϲ· οὕτωϭ πϭρὶ ϭϭὶ τῶν
υἱοῦϭϭὶ τοῦ θῦ· ϭν τοῦταπαλιτὰ ὑθα πᾶϲι μολογίαϲ·
τᾶϲ ϕαλμῳδίαϲ τᾶϲ ϭν χαριϭμάϲ· διὸ ιαὶ
ἐξομολογήϭεωϲ τοῦ ποιῆϭαι ϭν δϭιμοῖϲ ϭν τοῖϲ λαοῖϲ·
Ζ ἡτῆϭαι αὐτοῖϲ ὁ
ϭν τοῖϲ λαοῖϲ· ϭν δόξῃ αὐτοῖϲ ὁ
πτοῖϲ ἀπᾶϭι τὰχρόνοιϲ· αὐτοῖϲ ϭὲ μεῖζον·
Δεῖξαι δὲ τὰ ϭν ἐβραίοιϲ· ὁ τι ουχὶ τοῦ θῦ
ἀϭθένειαν· ἀλλ' αὐτοῖϲ αἱ ἁμαρτίαι· ἐϭλοιϲ ϭν δϭιμοῖϲ
ιαὶ τοῖϲ ϭν ἀϭεβείαιϲ· ϭν ὀργῇ λέγει· ὁ τι ἐν ὀργῇ αὐτοῖϲ ὁ
πτοῖϲ ἀπᾶϭι τὰχρόνοιϲ· αὐτοῖϲ ϭὲ μεῖζον·
Δεῖξαι δὲ τὰ ϭν ἐβραίοιϲ· ὁ τι ουχὶ τοῦ θῦ
ἀϭθένειαν· ἀλλ' αὐτοῖϲ αἱ ἁμαρτίαι· ἐϭλοιϲ ϭν δϭιμοῖϲ
ιαὶ τοῖϲ ϭν ἀϭεβείαιϲ· ϭν ὀργῇ λέγει· ὁ τι ἐν ὀργῇ αὐτοῖϲ ὁ
θϭ ἐπῆγαγεν· ὀργὴν θυμοῦ ιαὶ ϭλῖψιν· ἀγγέλουϲ πονηρούϲ·
ἐν τῷ ϭϭὶ τὸν ἀγγέλουϲ τῶν ἐθνῶν· ἐν τῷ ϭϭὶ τὸν ἀγγέλουϲ τῶν ἐθνῶν· ἐν τῷ ϭϭὶ τὸν ἀγγέλουϲ τῶν ἐθνῶν·
ϭν τοῖϲ ἔθνεϲιν·

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ

Αι΄ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ·

Αι΄ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·

Αι΄ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰ
νεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ·

Αι΄ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐηχέσιν· αἰνεῖ
τε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· πᾶ
σα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον·

ἄλλος φησὶ διὰ τῶν λόγων αὐτοῦ· ὁ δὲ θεὸς αἰνεῖται
ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· διὰ τὴν ἁγιότητα αὐτοῦ· διὰ τὰ θαύ
ματα αὐτοῦ· διὰ τὴν ἰσχύν· διὰ τὴν δύναμιν

ΟΥΤΟCΟΨΑΛΜΙΔΙΟΓΡΑΦΟC
ΤΩΔΑΔ·ΚΑΙΕΞΩΘΕΝΤΟΥΑ
ΡΙΘΜΟΥ·ΟΤΕΘΕΜΟΝΟΜΑΧΗ
CΕΠΡΟCΤΟΝΓΟΛΙΑΔ

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ
μειράκιον ἐν τοῖς θύραις τοῦ πατρός μου· ἔβοσκον
μαι μου τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου· ἐποίη
σάν μου οἱ ποδες μου· καὶ οἱ δακτυ
λοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον· καὶ τίς ἀπ
αγγελεῖ τῷ κῷ·

Αὐτὸς κς αὐτὸς διακούει· αὐτὸς ἔξαπ
έστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ· καὶ ἔλαβέ με ἐκ
τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου· καὶ ἔχρι
σέν με ἐν τῷ ἐλαίῳ τοῦ χρίσαντος αὐτόν·

Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι καὶ οὐκ εὐ
δόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ κς· ἐξῆλθον εἰς συ
ναντήσιν τῷ ἀλλοφύλῳ καὶ ἐκατήρασέ
τό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ· ἀγὼ δὲ σπασά
μενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν ἀπεκεφάλι
σα αὐτὸν· καὶ ἦρα ὀνειδος ἐξ υἱῶν ισ·

ΗΥΣ
ΦΑΡΑΩ
ΜΩΥ
CHC
ΙCΡΑΗΛΙ
ΤΑΙ
ΒΥΘΟC
ΕΡΥ
ΘΡΑ
ΘΑΛΑ
CH

Ὦ δικάζειν· ὁ καθ' ὑποθέσεις καὶ ἀφ' ὁλοκλήρου καὶ αἰθόλογίας· ὁ δὲ δικάζειν φασὶ τὴν ἔμμηνον ἀποδιδομένην δίκην ἁρμοσμένως· χωρὶς δὲ τυχὸν ὀργάνου· ταύτην γὰρ ὑποδίκην καὶ ἀμφίδικον καὶ ἀντίδικον δίκην. οἱ δὲ οἰκοδικὰ· ἀπὸ προχείρου ἀποδιδομένην δρυφρακτὸν δικαστήριον· θαλασσαν· καὶ αὐτοῖς ἁρμοσταῖς καὶ ἐπάρχοις· τοῖς ἡγεμονικοῖς καὶ στρατηγικοῖς· καὶ ἀνωμοτὶ ἐρωτῶσι· ἡδονὴν καὶ παλλακείαν· περιτομὴ τὸ ἀποκοπτόμενον τῶν παρατηρουμένων· καὶ τὴν ἀκροβυστίαν· ἀσεβέσι καὶ ἀμυήτοις βιβλίοις· πρὸς τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιότητα· καὶ πρὸς οἰκειωτάς· τοῖς τοιούτοις· ἁμαρτίαν ἁμαρτεῖν τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἀφορίζομένων καὶ ἀνωμοτὶ ἐρωτῶσι· ἀσεβέσι· ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ ὀφείλεται δὲ ὁμοίως καὶ ἡ ἀφ' ὁμοίων χορός· λίγδην τὸ μεταξὺ τοῦ μεσιδίου καὶ τῆς ἀγκυρατίας· ζωὸν γὰρ ἐνδέρματος τοῦτο μεταξὺ· πρὸ αὐτοῦ δὲ ἡμῶν· ἀμφότεροι ἄδουσιν οἱ χοροὶ· αὐτὸ δὲ τὸ μεσιδίου ἀρμοστόν· ἀρμόττον· καὶ ἐφιμερωνιτόν· ἀσαμβικὸν οἱ δὲ τύμπανον· ἐκ τοῦ τύπτεσθαι· ἐν δὲ τῷ ἑξῆς· ἐπὶ τῷ ἀκούειν· ἐπὶ τῷ ἀκούειν· λιγυσμοῖς ὀρθοῖς φθόγγοις· λιγὺς ὁ ὀξὺς καὶ τρανός· ἐν δὲ τῷ ἑξῆς· ἐπὶ τῷ ἀκούειν· ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ

Ἡ οὐρανοῦ αἰσθητῶν· καὶ μετεωροπορεῖν ἀνωμάλως καὶ ἀβρόχαν· ὁπλῶν ἐπὶ πᾶν ἀρθρικὸν ἄκρον· καὶ τοῖς αὐτοῦ μεγίστοις καὶ τροπικοῖς μεταξὺ καὶ τοῖς ἀμφιδρόμοις· καὶ λαβὶν ἐπὶ ἀνωμάλων· οἱ δὲ ἐπὶ πάντας ὁρμή· ἀλλὰ καὶ παραδρομὴν μιᾶς χορδῆς· τὸν διὰ μιᾶς χορδῆς ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἐπὶ τὴν παρυπάτην· ἢ ἀπὸ τῆς παρυπάτης ἐπὶ τὴν λιχανὸν· ἢ ἀπὸ τῆς λιχανοῦ ἐπὶ τὴν μέσην· ἢ ἀπὸ τῆς μέσης ἐπὶ τὴν παραμέσην· ἢ ἀπὸ τῆς παραμέσης ἐπὶ τὴν τρίτην· ἢ ἀπὸ τῆς τρίτης ἐπὶ τὴν παρανήτην· ἢ ἀπὸ τῆς παρανήτης ἐπὶ τὴν νήτην· ἢ ἀπὸ τῆς νήτης ἐπὶ τὴν προσλαμβανομένην· ἢ ἀπὸ τῆς προσλαμβανομένης ἐπὶ τὴν ὑπερβολαίαν· ἢ ἀπὸ τῆς ὑπερβολαίας ἐπὶ τὴν ἐξ ὑπερβολαίων· ἢ ἀπὸ τῆς ἐξ ὑπερβολαίων ἐπὶ τὴν τετράχορδον· ἢ ἀπὸ τῆς τετραχόρδου ἐπὶ τὴν ἔμμελειαν· ἢ ἀπὸ τῆς ἐμμελείας ἐπὶ τὴν ἁρμονίαν· ἢ ἀπὸ τῆς ἁρμονίας ἐπὶ τὴν ἐναρμόνιον· ἢ ἀπὸ τῆς ἐναρμονίου ἐπὶ τὴν χρωματικὴν· ἢ ἀπὸ τῆς χρωματικῆς ἐπὶ τὴν διατονικὴν· ἢ ἀπὸ τῆς διατονικῆς ἐπὶ τὴν συνημμένων· ἢ ἀπὸ τῆς συνημμένων ἐπὶ τὴν διεζευγμένων· ἢ ἀπὸ τῆς διεζευγμένων ἐπὶ τὴν μετάβασιν· ἢ ἀπὸ τῆς μεταβάσεως ἐπὶ τὴν μεταβολήν· ἢ ἀπὸ τῆς μεταβολῆς ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς· ἢ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τὴν ἀπὸ τοῦ μέσου· ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου ἐπὶ τὴν ἀπὸ τοῦ τέλους· ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους

ΚΣΩΤΡΙΦΩΝΤΟΠΟΛΕΜΟΥΣ ΚΩΣ ΟΜΟΙΑ ΑΥΤΟΣ
ΑΡΜΑΤΑ ΦΑΡΑΩ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΑΥΤΟΥ
ΕΡΡΙΨΕΝ ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ:

ΠΥΛΑΙΚΤΟΥΣ ΑΙΜΑΤΑΣ ΤΡΙΧΑΣ ΚΑΤΕΠΟΝΤΙΣΕΝ
ΒΥΘΩΙ ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΠΟΙΗΤΟΝ ΟΙΚΑΜΥΤΗΝ
ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΤΕΔΥΣΙΜΕΙΣ ΩΣ ΘΟΛΟΝ ΛΙΘΟΣ:

ΔΟΞΗ ΑΣΟΥ ΚΑΙ ΔΟΞΗ ΣΟΥ ΧΕΙΡΙ ΚΑΙ ΕΘΡΑΥΣΕΝ ΟΔΟΝΤΑΣ ΕΧΘΡΟΥΣ. ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΛΙΝΤΡΙΒΕΣ ΔΟΞΗ ΣΟΥ ΣΥΝΕΤΡΙΨΑΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΥΣ ΣΟΥ:

ΔΟΞΗ ΣΟΥ ΣΥΝΕΤΡΙΨΑΣ ΤΟΥΣ ΥΠΕΝΑΝΤΙΟΥΣ ΣΟΥ
ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΣ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ ΣΟΥ ΚΑΤΕΦΑΓΕΝ ΑΥΤΟΥΣ
ΩΣ ΚΑΛΑΜΗΝ. ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΝΟΗΣ ΤΟΥ ΘΥΜΟΥ ΣΟΥ
ΔΙΕΣΤΗΣΑΝ ΤΑ ΥΔΩΡ:

ΠΑΓΙΟΙ ΕΣΤΗΣΑΝ ΩΣ ΤΕΙΧΟΣ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΣΟΥ
ΕΠΗΓΑΓΟΝ ΔΙΑΒΥΣΣΟΙ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΟ ΣΟΝ ΟΝ ΕΚΤΗΣΑΣΟ:

ΕΙΣΑΓΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΦΥΤΕΥΣΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΕΝ ΟΡΕΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΣΟΥ ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΣ ΚΑΤΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ
ΣΟΥ ΟΝ ΕΠΟΙΗΣΑΣ ΚΥΡΙΕ ΑΓΙΑΣΜΑ ΚΥΡΙΕ ΟΝ ΗΤΟΙΜΑΣΑΝ
ΧΕΙΡΕΣ ΣΟΥ:

ΚΥΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΙ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ:

ΕΙΣΗΛΘΕΝ ΓΑΡ ΙΠΠΟΣ ΦΑΡΑΩ ΜΕΤΑ ΑΡΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ
ΚΥΡΙΟΣ ΕΠ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΝ ΥΔΩΡ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΙΟΙ ΙΣΡΑΗΛ
ΕΠΟΡΕΥΘΗΣΑΝ ΕΝ ΤΗ ΞΗΡΑΣΙΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ:

ΕΔΙΩΞΕΝ ΟΠΙΣΘΕΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗ ΟΠΙΣΘΕΝ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΒΥΘΟΝ ΩΣ ΛΙΘΟΣ:

ΤΙΣ ΟΜΟΙΟΣ ΣΟΙ ΕΝ ΘΕΟΙΣ ΚΥΡΙΕ ΤΙΣ ΟΜΟΙΟΣ ΣΟΙ ΔΟΞΑΣΤΟΣ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ
ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΕΝ ΕΝΔΟΞΟΙΣ ΠΟΙΩΝ ΤΕΡΑΤΑ:

ΕΞΕΤΕΙΝΑΣ ΤΗΝ ΔΕΞΙΑΝ ΣΟΥ ΚΑΤΕΠΟΝΤΙΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΓΗ:

ΩΔΗΓΗΣΑΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΣΟΥ ΟΝ ΕΛΥΤΡΩΣΑΣ ΚΑΤΑΠΑΥΣΕΙΣ ΑΥΤΟΝ
ΕΝ ΤΗ ΙΣΧΥΙ ΣΟΥ ΕΠΙ ΤΗΝ ΚΑΤΟΙΚΗΣΙΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣΜΑΤΟΣ ΣΟΥ:

ΕΙΣΗΚΟΥΣΑΝ ΛΑΟΙ ΟΡΓΗΝ ΩΔΙΝΕΣ ΕΚΑΤΑΣΧΟΝ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΑΣ ΑΛΛΟΦΥΛΟΥΣ
ΦΙΛΙΣΤΙΜ ΤΟΤΕ ΕΝΕΦΡΙΜΗΣΑΝ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΕΔΩΜ ΚΑΙ ΚΡΑΤΑΙΟΙ ΜΩΑΒ
ΕΠΕΛΑΒΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΤΡΟΜΟΣ ΕΤΗΚΟΣΑΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΧΑΝΑΑΝ:

ΕΠΕΣΕΝ ΕΠ ΑΥΤΟΥΣ ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ ΔΕΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΜΕΓΕΘΕΙ ΤΟΥ ΒΡΑΧΙΟΝΟΣ ΣΟΥ
ΑΠΟΣΤΗΤΟΙ ΓΕΝΟΙΝΤΟ ΩΣ ΛΙΘΟΣ ΕΩΣ ΑΝ ΔΙΕΛΘΗ ΛΑΟΣ ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ
ΕΩΣ ΑΝ ΔΙΕΛΘΗ ΛΑΟΣ ΣΟΥ

ϛ καὶ μὴ σῶσαι τοὺς φθείροντας· καὶ λιὰ τοῦτο λέγων· τοὺς μισοῦντάς σε ἐμίσησα· καὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐτηκόμην· ὅσον δὲ βοηθεῖ ζόμενος· ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγάπης τὸ μὴ συναπόλλυσθαι τοῖς ἁμαρτάνουσιν· ἐπὶ τῆς γαστρὸς φησὶν· τὴν φάλαγγα σαν βιαμεμορφωμένον· καὶ μετὰ τοῦτο· ἐν τῇ μήτρᾳ μου ἐπλάσατο· καὶ ἐπισκιάζει μου ὁ δημιουργός· τίς ὁμοιόσει σοι θεὸς ἐν θεοῖς· καὶ τίς ὁμοιόσει σοι δόξῃ ἁγίῳ· θαυμαστὸς ἐν ἁγίοις· φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ σου· οὐ γὰρ ἐν ἀδίκοις χείλεσιν ἐμνήσθη τὸ ὄνομά σου· οὐδὲ ἐν ἀκαθάρτοις καρδίαις ἐδοξάσθη· οὐδὲ ἐν ἀκαθάρτοις στόμασιν ἐμεγαλύνθη· οὐδὲ ἐν ἀκαθάρτοις χείλεσιν ἐφωνήθη· οὐδὲ ἐν ἀκαθάρτοις καρδίαις ἐδοξάσθη· οὐδὲ ἐν ἀκαθάρτοις ἔργοις ἐτιμήθη· οὐδὲ ἐν ἀκαθάρτοις ἐνθυμήμασιν ἐμεγαλύν

ϛ΄ ὅτε ἔσωσεν αὐτοὺς ἐξ αἰγύπτου καὶ ἐξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τόπῳ οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ πιεῖν τῷ λαῷ

ΙΧΘΥ
CHC
ΟΡΟC
CINA
ΙΧΘΥ
CHC

προσχοῦῶ· καὶ λαλήσω καὶ ἀκουσάτω ἡ γῆ τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· ὡς ἡ καλὴ ἐπιμαθήσεται ὁ παρ' ἐμοῦ ὡς ὁ ὑετός μου· καὶ καταβήσεται ὡς ἡ δρόσος μου· ὡς ὄμβρος ἐπὶ χόρτον καὶ ὡς ὑετὸς ἐπὶ ποίαν· ὅτι ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι· δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν· ὁ θεός ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· καὶ πάσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις· θεὸς πιστὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄδικος· δίκαιος καὶ ὅσιος κύριος· ἡμάρτοσαν αὐτῷ οὐκ αὐτοῖς τὰ τέκνα τὰ μώμου· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη· ταῦτα τῷ κυρίῳ ἀνταποδίδοτε· λαὸς μωρὸς καὶ οὐκ ἐπιστήμων· οὐκ αὐτὸς οὗτος πατήρ σου κέκτηταί σε· καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε·

ΜΩΥΣΕΩΣ ΕΝΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

Προσεχέτω ἡ καὶ ἡ ἀκουέτω ἡ ῥήματα τοῦ στόματός μου·

Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὰ ἀπόφθεγμά μου καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου· ὡσεὶ ὄμβρος ἐπὶ ἄγρωστιν καὶ ὡς στιμὶ φὲ ἐπὶ χόρτον· ὅτι ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι· δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν·

Ὁ θεός ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις· θεὸς πιστὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄδικος· δίκαιος καὶ ὅσιος κύριος·

Ἡμάρτοσαν αὐτῷ οὐκ αὐτοῖς τὰ τέκνα τὰ μώμου· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη· ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε· λαὸς μωρὸς καὶ οὐκ ἐπιστήμων·

Οὗτος οὐκ αὐτὸς πατήρ σου κτησάμενός σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε·

προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὰ ἀποφθέγματά μου· καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου· ὡσεὶ ὄμβρος ἐπὶ ἄγρωστιν καὶ ὡς στιμὶ φὲ ἐπὶ χόρτον· ὅτι ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι· δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν· ὁ θεός ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις· θεὸς πιστὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄδικος· δίκαιος καὶ ὅσιος κύριος· ἡμάρτοσαν αὐτῷ οὐκ αὐτοῖς τὰ τέκνα τὰ μώμου· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη· ταῦτα τῷ κυρίῳ ἀνταποδίδοτε· λαὸς μωρὸς καὶ οὐκ ἐπιστήμων· οὐκ αὐτὸς οὗτος πατήρ σου κτησάμενός σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε·

μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος συνιᾶτε ἔτη γενεῶν γενεῶν· ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι· ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ· ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ· καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ· εὗρεν αὐτὸν ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἐν τόπῳ ἀφόβῳ καὶ ἐν ἀοικήτῳ ἐρημίᾳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ ἐφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ· ὡς ἀετὸς σκεπάσει νοσσιὰν αὐτοῦ ἐπὶ νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπιπτερυγιεῖ καὶ ἐπιδέξεται αὐτοὺς καὶ ἐπαναλήψεται αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μετεώρων αὐτοῦ· κύριος μόνος ἡγήσατο αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν μετ' αὐτοῦ θεὸς ἀλλότριος· παρεστήσατο αὐτὸν ἐπὶ ὑψηλὰ γῆς καὶ ἔφαγεν γενήματα ἀγρῶν ἐθήλασεν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν υἱῶν Βασὰν καὶ τράγων μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιες οἶνον καθαρόν· καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη καὶ ἐλιπάνθη ἠγαπημένος καὶ ἐκλοτόπησεν· ἐλιπάνθης παχύνθης ἐπλατύνθης καὶ ἐγκατέλιπεν θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ· παρώργισάν με ἐν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ ἐν τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν παρώξυναν με· ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν καινοὶ καὶ ἀρτίως ἥκοντες οὓς οὐκ ἐφοβήθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν· τὴν πέτραν τὴν γεννήσασάν σε ἐγκατέλιπες καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε· καὶ εἶδεν κύριος καὶ ὠργίσθη ὅτι παρώξυναν αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ· καὶ εἶπεν· ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ ὄψομαι τὰ ἔσχατα αὐτῶν· ὅτι γενεὰ ἐκδιεστραμμένη ἐστίν· υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστιν πίστις ἐν αὐτοῖς· αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐκ ἔστιν θεῷ καὶ παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔστιν ἔθνει καὶ ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ καύσει ἕως ἄδου κατωτάτω καὶ καταφάγεται γῆν καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ φλέξει θεμέλια ὀρέων· συνάξω ἐπ' αὐτοὺς κακά καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω ἐπ' αὐτούς· τηκόμενοι λιμῷ καὶ κατεσθίοντες ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς μετὰ θυμοῦ ἑρπετῶν ὑπερασπιστῶν· ἔξωθεν ἀτεκνώσει μάχαιρα καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκον σὺν παρθένῳ θηλάζοντα σὺν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ· εἶπα· ποῦ εἰσιν; καὶ παύσω ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν· εἰ μὴ διὰ τὸν παροργισμὸν τοῦ ἐχθροῦ ἐπισπεύσω· μήποτε ἐπιμιγῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ ἐπιλάβωνται τῇ χειρὶ αὐτῶν καὶ εἴπωσιν· ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψώθη καὶ οὐ κύριος ἐποίησεν ταῦτα πάντα· ἔθνος ἀπολωλὸς βουλῇ ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς σύνεσις· εἰ ἐσοφίσαντο συνῆκαν ἂν τοῦτο καὶ ἐνόησαν ἐπ' ἐσχάτων τὰ ἐπ' αὐτοῖς· πῶς διώξεται εἷς χιλίους καὶ δύο ἐκκλάσουσιν μυρίους ἐὰν μὴ ὁ θεὸς αὐτῶν πωλήσῃ αὐτοὺς καὶ κύριος παραδῷ αὐτούς· ἀπὸ γὰρ τῆς ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν Γομόρρων· μέλι δράκοντος ὁ οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος· οὐκ ἰδοὺ ταῦτα ἐν θησαυροῖς μου σεσημείωμαι ἐν ἀποθήκαις μου; ἐμοὶ ἐκδίκησις καὶ ἀνταπόδοσις ἐν καιρῷ οὗ ἂν σφαλῇ ὁ πούς αὐτῶν· ἐγγὺς ἡμέρα ὀλέθρου καὶ ἕτοιμα τὰ μέλλοντα αὐτοῖς· ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται· ἰδὼν ὅτι ἀπέβη ἰσχὺς καὶ ἐκλέλοιπεν συγκλεισμὸς καὶ ἀνεξέτασται· καὶ εἶπεν· ποῦ εἰσιν θεοὶ αὐτῶν ἐν οἷς ἐπεποίθεσαν ἐπ' αὐτοῖς· ἐν οἷς τὰ στέατα τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἔπινον τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν καὶ γενηθήτωσαν ἐπὶ σκέπης ὑμῶν· ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι μόνος καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζωοποιήσω· πατάξω καὶ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ τῶν χειρῶν μου· ὅτι ἐγὼ ὑψῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα· ἐὰν ὀξύνω ὡς ἀστραπὴν τὸ κρίμα μου καὶ ἐπιλάβηται κρίσεως ἡ χείρ μου ἀποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς μου καὶ τοῖς μισοῦσίν με ἀνταποδώσω· μεθυσθήσονται τὰ βέλη μου ἀπὸ αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλώτων· ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν· εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκδικᾶται καὶ ἐκδίκησιν ἀποδώσει τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ καὶ ἱλάσεται τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐπεύξασθ

σσο

λλ ραδραμβτιφησιν τὴμμιλήμιλ· ἐαὶ τιας ὀχ αιὼνοσ· λιμὸρασ· σιτοπτὴ ἐαηθιεαθθαω τοὶσ λαιοῦτὸσ θισθύρσιαν· πάδασ τασ γθνιασ· αἰφοὺ ηγόμασιγοὶ αὺ θρωποι· ἐιηγόγιν οὶτωσ παρτιέθγει· ιαὶ τιμὴσ λιχιόθλη τοι αὺτησ· ιαὶ ιῶ θῦ ὀχρίμα τι σθν· ιαὶ λαὸσ αὺτοῦ· ιαὶ προέιαταρωμὴσ αὺτοῦ·

νν ἐιρὲὶδτε· ὀχθιχοὶτθὶ ιαὶ προῖχοὶαἡιωθὶν· ιαὶ τὸ τιλαὰγθαι· ἐαὶθρόὰτὴσομτὸν πρᾶὺσου· ιαὶ αὶραγβλθίσοι· τοὶσ πρὸσ ὡν τθρόιοσου· ιαὶ θροὶσὶσοι· πὴῷ λθυμὸῶν· ὁ ζόμεσ ιοὴσ· ὡσαὰρ ὀχωμρομὶ ζόμεαι· ὁλωὰ αμαιμὴν· τὰν ὰλὴ θὴὰ παγβ· ὰλειν· προ φὴτθὶάσασ λιχιόθλων· μὸσὴτὴσ· ιμὸῶν ηγὸ

νν μαιὶαὶ θῦ· ἐιπτὸν πτοὸσ ὁ ἀρχὴσ· σωὸζὴ τὸ ὁλῷὸ παῦ· ιαὶ ὁὶ τὴν ηγὸμε φθάσασ ὁλὴγὴ ἐαμῶν·

Ἡ ἀρχὴ τοῦ μθρισ· μοῦ· τοῦ θθμοῦ· ἐαὶ τὴ ὁλαασσορᾶὺ· τοῦ ὶδσὶ ὰὁλαμ γθνομθνὴ· ιαὶ ἀρὶθμὸῶν ἀγβλοῶν· θῦ προ φασὶν ὁ αρχὴὶεῦ αὶδοὶσὶ· τὴὼν ἐαὶ τὴὶ τοῦ πυρ ηγουὶ ὶσοδομὶ· τοῦ ὁὴ αλίὶστοσν σωχυσὶν· ὁ τὶ ὶς αὶ οὺ μαὶσραῦ· οὶ ὶς ἀὰλογοσ· αὶ ὰφ γραπται· τοῦ ὶδσὶ ιαὶ ὁγόνσοντοῦ νοῦ θ· πὶβρὶ ὀχωμ τοὶσ λόγουσ τῶν θθμῶν· οὶ τοῦ τοὺ ἀρὶθμὸῶν διὸδομὶὶσοντα· ἀγγα ιαὶ ὶοὶ ἰαὶσ σοὺὶ· ιαὶ οὶ ὶοὶ ὶοῦ· οὶ σωὰφόνται· διὸῶν διὸδομὶὶσονται· ἀρὶθμοῦ· οὶ ὶς ταμαὺτὸν εἰσ ἀἰγυπτον· ιαὶ θαῦ διὸυτερομομὶσο γθγραπται· θῦ διὸδομὶὶσονται·

τυχαὶσ ιαὶ τὶὼν ἐαμοὶ πρὸσ ἡμῶῦ διὸ ἀίγυπτον· οὺ τοῦ διὸ ιαὶ οὶ λαοὶ διὸδοῦ ιαὶ ασιν θρμὶὼν ἐσται ιαὶ ὰὰρὶθμῶῦ ὑμῶῦ ὶ ἦλ· ϲεϐήρον

τὸ ὁὸ ὁὸ ὁὶ ε μβρὶζ θρὸ ὑὶ ὰσος ἐ θμὴ· ὸ σὸὴ δ ἀωθὶρ θμὶὸὶσ ὰὸλαμ· ἀὴ σθρὸ ρὶα θθμῶῦ· ιαὶ ὰὰρὶθμὸῦ ὰγ γθλαῦ θῦ· ταύτὼν δχὴ τὼν θύ ρὶαῦ· ὸ ὰωασὶ· τοὶσ ἰ θμβοὶ· δὶ αμβρὶσθθὶσὶν· θὶ σαρὶθμοὶσ ἀγγ λοὶσ ἐπὶὰὴσθῦ· θὶ ὰὰσο πρὸσ φυλαὶσὶὼν· ὰπὸ ιλὴρὸ ἀασ ἐ ὰπὶ ῦ· ιαὶ γαὰρ θὶ ῦ αὶ αὐτοὶσ· πὶ ευ ματα λὶ τουργὶ ιαὶ· διὸ δὶ αὶσοὶ ὶ ἀῦ ὰ πὸ ἀγγλο μθῦ αὶ· δὶ ατοὶσ μθλλο ν τασ· ιλὴρο νο μὶῦ σοσ τὴ ρὶαῦ· παλὶ ν παρ ατοὴ θθ ο πτὶὶ ὰσο ν γρ ἀφὸ ἄὶσοῦ ομθῦ· ἐαὶ ὶ ιαὶ θὶ ὰὰσο ὁὶδὸ ὸθαὶ· πρὸσ φυ λαὶσὶὼν· ἀγβλο ν· ὴ τοὴν θῦ ἀγβλὶὸ ν· πὶ ὰοῦ ταὶ φω μὴ· τοῦὶ ευρὶ ου πὶβρὶ τοὴν παὶδὶ ὸν· λ ὁόρ τοσ· μὴὶ ὰ ταῤῥο μὴὸὴ ταὶ θμὸσ τοὴν μὶ ερὸ ν τούτοὴν· λ ὁόο γὰρ ὶμὴῦ· ὁ τὶοὶ ἀγβλοὶ αὺ τοὴν· δὶ ὰ παν τοσ πλὶ ὶοὶσὶ τὸ πρὸ σο πτοὶ ν τοῦ πρ μου θμὸῦρ αοὶσ· πρὸ σο πτοὶ ν δβθὴὶ ταῦ θαὶ· τὴὼν ὰῦ ἰεραῦ ἐαὶ ὶσὶ ο ταλὼν· ιαὶ τὴὼν ὶ ὶ ηδαμο ὶὴ αὶ ὶ ὰ λεὶ· ιαὶ οὺ δλὴ πασ σο μαὶ τὶ ὸῦ χαρα ὶ ὶ τὴρα· ὶ ὰὶ τύπον· ιαὶ θαῦ ιαὶ ὸ ταλλοὴν πρὸ φὴ τὴσ φὼσὶν· ἐαὶ φ αμὸῦ τὸ πρὸ σο πτοὶ ν σου ἐαὶ τοὶν δλοῦ λοῦ ὸ· διδθοὶσ ὶ ε α θὲὶ ὰ ταῦ ἀγβλο μ· οὸ σὲ φ αμθὶ· ἐαὶ ὰ ηθρὸ ὸ θ· πρὸ σ ουχὶ μὰὶ λον ιαὶ θθρὸ ὰὶν ὶ ε ὰὶ λὶ μοὶσ· ὶ ε ὰὶ πὸ λὸὶν· ὸ τοὶ ῦ ω φὼσὶν ὸ μοὶ σὶὼν τοῦτο ὸὰὶν· ὸ τὶ δὶ αμβρὶ ζ σ μβὶὼ ὸ ὶ ὴ τοσ τὰ ὸ θὴὶ ὶ ε ὰὶ ὸ ρὶ α πὶ ὶ ζ ἀμβὶὼ ο σ· δὶ ὲ ἀῦ τοῦ τοὼν ὸ ρὶ ὰ

οὐ τοῦ τοφλωσῖν· ὁ τοι μὲν ἰουδαῖοι αὐτοῦ· οἱ δὲ βάρβαροι αὖ τῆρ ὁ τι τοῦτ' ἐστὶν· ἀλλὰ ῥῆμα τοῦ τὸ προσεύξασθαι δίκην αὐτοῦ τε καὶ τοῦ
διημαρτήκασι· ἀπεκρίθησαν· ἀμαὶ τοιγαροῦν ἀπαυτῶν ὅδε· τε δεχρῆν παιδὸς· τὸ λόγον τοῦτο· διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ πόθου· τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ· ἐπιθυμίαν ὅπως σωθῶ· τοῦ τε ἀμφοτέρους δόξαν ὧν δίκαια ἀμφίβολος·
ουο Εἶχεν ὡς γὰρ ἔοικεν ὁ λαὸς διαμφισβήτησιν αὐτοῦ τῆς γλώσσης· οὔτε διημβρήσθη· τε καὶ διημβρίσθη λιγυρὸν τοῖς ἰδιώταις ἦχος· ἀπὸ τῆς ὡσῶν
σωτηρίας· διὸ ῥητέον ὡς τὸ ἐχρῆν ἡμᾶς·
θῦ· οὐ δεῖν πλησίον τῆς χαλκῆς· οὐ δεχόμενον τὸν τρυφῆν· ὁ θεν δὴ καὶ ἡδέως· συγκαλοῦμεν ἡ τοῦ τοῦδε αὐδᾶν·
Ἐλευσίμασθα γὰρ τοῖς πρᾶσι ἡμῶν· τε καὶ διὰ πυρὸς· τε καὶ διὰ πολλῶν· εὑρόσθ' ἑλίττομεν· πρὸ τοῦ μὲν τοῖς πρᾶσι αὐτοῦ· ἀπὸ τῆς ἀσυρίας· εἰ ἀλλ' ὡς χαλκᾶν· μεταχθέσ· καὶ
πάλιν διὸ τὴν αἴγυπτον· τε καὶ δι' ἀναύδων παλιμβλῆτι
χαλκᾶν· τε καὶ μυρίοισ· πυρίασμοῖσ· πυρὶ τε καὶ
παιδὸν θεὶ αὐτοῖσ· ὡς υλόμενος· τοῦ δ' ἰάσασθαι
δόμενος πρὸ τοῦ μὲν ἀσθενῆ· τε καὶ δουλόμενον πυρὶ
χρῆσθαι πρὸσ τὴν αἴγυπτον· ἐπὶ τοῦ δὲ ἰσχυρὸν· καὶ
μὴ βουλόμενον· ἀλλὰ καὶ ἀναγκάζοντα· διὸ τοῦτο σοῦ· μοι σὺν ὁ χρὴ θεὸν τὴν τοῦ ἀδοῦ παρ' αὐ
τοῦ λαβεῖν· διὸ τὰ σῶν τοῦ φῦ· ὡς σαφῶς τοῦ δ' ἀσθενοῦσι καὶ
τὴν δόξαν τοῦ τε καὶ τὴν
Ὡς δὲ λάβομεν τοῦ ἰάσασθαι· πλήμβρο ἄγγελος· ὁ ρυόμενος
μὲ· εἰς πᾶν τοῦτον τοῦ ἰασοῦ μου· πλὴν θαῦ· διμὴ
ὁ φῶν τοῦ πρῶ μου αὐρᾶσαι· λῶμοι καὶ ὁ φόνος· ἰᾶ
σαι· μῶν αὖ μὲν σὺ μοῦ δ' ἀπιόντι· ὃ σαφῶς σοι
παῖδα μοσι αὖ τοῦ· τε καὶ ἐπὶ τοῖς τὸν θοασὶν αὐτοῦ
ἐᾶν τὸ θῆσθαι· διὸ διὰ τᾶμ ῥυγας· αὐτοῦ δὲ δ' ἀπο
m αὐτοῖσ· καὶ τᾶδ':
Δ διὰ ῥυσιν δὲ διὰ τοῦ τοῦ τῶν πολλῶν πυρὶ αὐτοῖσ·
γδρομένων ἰσ δαιμονίαν· καὶ ὁ σαῦ αμβὴν αὐ
τοῖσ· διὸ ὕτοσ ἐμοῦ λήθη πῶσ ἰσ τὸν φθορίασ· καὶ
πρὸσ αὐτὸ τὸ ἀκρότατον τοῦ ἀρχαίου· φησὶ γὰρ
τοῖσ ἀλλοῖσ· πολλῶν ὄβιν πυρὶ ταὐτὸ ἀπόντα
φιλοτιμίαν· τε καὶ ἀναλαμβάνειν αὖ τὰ ταῦ
ταμύξι· τε καὶ τὰ πάντα ἀρχῆ· διὸ ὕτοσ αὖ ἀμβὴν· δι
τοῦτο σοῦ· μοι σὺν ὁ χρὴ ἕκαστον τὴν τοῦ ἀδοῦ παρ αὐ
λῆ· διὰ τοῦ τοῦ τῶν δ' ἀσθενοῦσι καὶ τὰ·
Καθαρὰ φησὶν ὁ θλασσόσσα παῖλος· ποῖα σοι γυ
ναῖα φασι πρὸσ σὲ τοῦτο· λῆ πὸ δ μῆ φόνησον· χῦ
πρὸσ υβρίαν· ἀναλῆσαι γὰρ αὐτοῖσ· ἐᾶν τῶν ἰχθύ
τῆσ γλῶσ·
τοῦτο δὲ ἀναύδητον λαὸν τρόσ· τὸν ἀγνίσαν πυρὶ σοι
ησιν· ὡσ γὰρ ἀσεύλασσ φησὶν· ἐᾶν τὸ ὕδωρ μαχῆσ·
γλῶσ αὐτοῖσ· ἀναλῆσαι· μὴ δὲν τὰ σὺν ὑγρὸν δὲ
χαναίζηλον· αὐτοῖσ δὲ θυμβίσθαι ὡσ υλόμενον·
στοο δι' ὁ μῶν αὐτοῖσ· τὰ δ'
τοῦ μὲν θυμαστὶ καὶ τοῦ ποιεῖν δυσδίασ· τὸ πᾶν πλήρωμεν·
μων· καὶ δὲ υλογλῶσσον· τὸν ἰσυρίου· καὶ τὸ
γολὶ τοῦ μαῦμαν· γδορ γονῶν τῶν· λῖκαὶ φθορῦ τῶν· δθλίλαβ μὲν δὶ σπάσασ:
τοῦτο δὲ ἀδόδιδοσ· τὴν φιλοσόφου· καὶ ἀπὸ βρήγου· καὶ τοῦ αὖ ἀγιασάωμεν ῥυμένησ ζωῆσ· ἰδιάσταν μὲν ὀβιτόωμεν·
τὴν δρημίαν· καὶ ταὐτὴν ἐκ τὸ πλείωμεν δημβιλοχορεῖ· σῶμα δίζιν δὲ αν ταχὺ τοῖσ υλομένοισ· δι' ὑπὲρ δὲ πρό
μασ καὶ μὴ δι' ὑτόωμεν· τὸ φιλοσοφεῖν· ὁ ὑπὲρ οὐδὲν αὖ τοῖσ παῦ τασι τὸ θυμοχορῆσαι δὲν· ἄλλως
Θ ῥυμένη τὴν δρήμασ· τὸ λδη σοι αὐτοῖσ· δι' ἐκ τὸν πέτρασ· ὀζὴν γαρτὶ δωρ· ὁ δὲ ἐφασὶν αὐτοῖσ, μᾶλλον τοσ ἐτόμισθη· μεμνῆσ
θαι γλυκύτητα· ἐᾶν εἰ δὲ πολλοὶ ἦσαν· καὶ ἐπὶ ῥασμένοι καμάτῳ· καὶ τὴν ὁδοιπορίαν· καὶ σφοδρᾶ καταχέμενοι
τὴν δίψαν· ἰσχροὶ σὺν τοῖσ μαίμασιν· πρὸσ ἐᾶν τὸν· τὴν μὲν οὖν ἡδονὴν τοῦ ῥεύματοσ δι' ἐῶσαν· παραυτίκα υλόμε
νοσ· μᾶλλον τοῦ ὕδωρ δι' ἐᾶσθαι· οὐχ ὡς τὴν φύσιν ὅτι μᾶλλον ὑγιεινόν· ἀλλ' ὡσ τὴν ἡδονὴν τοῦ ῥεύματοσ αἱμαλωμένοσ·
δι' ἐῶν τὴν ἐγκυτίαν· ἐμβλαβῆ τὴν ἐᾶν ἀγθέασ· τοῖσ ἀπὸ τῆσ γλῶσ ἀφ βούσασ, ἐδωρεῖσθαι σὺν τοῖσ· ἀπὸ γὰρ τοιούτοισ· τὸ
παῦ παρεδύλασσθαι·
m Φασὶ δὲ τοὺσ μὲν ἰχθὺσ· δ' λοὺ μὲν οἱ τὸ δωρ ἐᾶν· τὴν αὐτοῦ χάριν· καὶ
τὴν δαδοιχάτου τιμῶ· λαμπρότεροι γιγνόμενοι· καὶ ἐᾶν δλοχοι· καὶ ὁ δὲ ἡγούμενοι πρὸσ ἐὺσέβειαν· καὶ τὸ ἐμὲ ῥῆ
μον τοῦ ἡλαρῶν αι πρόσωπον ἐὰν δ' ἐμοῦ·

Β ου τυρομυσοῦμι καὶ γάλα προμάτοων μέλα
θα τος ἀρνοῦμι καὶ κριοῦμ ἰοῦμ ταύρων
καὶ τράγων· μελαντίατος γιφρὸν τυροῦ
καὶ αἵματα φυλῆς· ἐοικυῖα μοίνου·

Κ αἰεί φαγοιμι καὶ ἐθέλοιμι πλήσθη· καὶ αὐ
τε λάκτισεν ὁ λιγαπλήμονος·

Λ λιπαρήθη ἐωαχνώθη ἐωλαπώθη· καὶ ὀγ
κατέλιπε θεὸν ποιήσαντα αὐτόν· καὶ
ἀπέβλη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ·

Π αροξύνανε μὲ ἐωἀλλοτρίοις· ἐθυμώθην
μασιν αὐτοῦ· ὀξέι πικραν ε μὲ·

Ε θυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῶ· θεοῖς οἷσ οὐκ ἤ
δεισαν· οἱ καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἦκασιν· οἷς
οὐκ ἐφόβησαν οἱ πατέρες αὐτῶν·

Θ ν τὸν γεννήσαντά σε λιπόντος· καὶ ἐ
πελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε·

Ν ηπίοις πρέπουσιν· καὶ αὐτὴ τροφὴ· κατὰ γὰρ φησὶν ὁ ἀπόστολος· οὐ σῦ ηπίοις ἐβύχων· γάλα ὑμᾶς ἐπότισα· οὐ δὲ φησὶ
πέρισσὸν ὁ αὐτὸς παῦλος· μείζονος γὰρ ἐστὶ τοῦ θεοῦ· ἢ διδάσκαλος· πρόσκαιρος δὲ τούτοις ὁ μοίωσις καλεῖται
ἐν ἀγγείοις λόγων· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ σήμερον ὑμᾶς ἀποκόπτω ἐμαυτοῦ λύκων· τούτων εἶδε λαζάρου τὸ γάλα· οἱ μοὶ τῆς·
ἰσῆς· μοῖς ἀλλοῶν· καὶ ἀρότριον τὰς ψυχάς· τοῦ μισῶν τῆν· αἷρ σὺν τὸ καὶ ἐλε αζαρ· καὶ φιμιὸς· καὶ ἰησοῖς ὁ τοῦ ψαι· δ
τοῖν πρὸς ἐμὲ τρόπον οἱ δυὸ μελίσσων ταν· καὶ πρόσκαιρον δὲ λῶν μοισῆς πραὶς ἐπαρ χων· παρ ἀπαρ τὰς ἀν θρώ ποις·
τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς·

σοσμῶν θυσίας· ἁμαρτῆσαι αὐτῷ τοῖς εἰδώλοις· τοῦ μόμου διαρρεύοντος· θῆ τὸ λειπτικὸν· μὴ δῶν· δοθῆναι γὰρ ἀλλὰ
λίμμ οἱ τοῦ ῥητὸν παρὰ μαίμνοι· προδηλοῦν ὅτι
τῆς τοῦ ἀγίου ἐνέσεις· δὲ ἐπλήσθη ἐμ· ἀπὸ
λαύσαντος πῦ εἰσῆλθον· τῆς αὐτοῦ δὲ θεότητος
καλίας· οἱ γὰρ αὐτοὶ ἦσαν· καὶ ἀρνός· διαπτῶν,
θῆ χοῦ μὴ πιότητα· καὶ κριοὶ καὶ τράγοι τῆς· ποι
μῆς· λεγούμενοι· καὶ οἱ οἱ ταύρων· ἀμαλθείας
οἱ τος· καὶ θεῶ ἐπόχοντες τοῦ αὐχένα· μέγαν θ
ατος μιφρῶν ταυρῶν· καὶ ταῦς·

Ο μόμου φησὶν τὴν τοῦ χῦ ἀπὸ λαυσιν· καὶ τοῦ τ
κῆς πέτρας· καὶ τοῦ ὁδηγοῦντος αὐτοῦ δι
δασκάλων· ἀλλα· καὶ τῆς μυσταικῆς· λέξεως ἐλέχθη
ἐμ βύλομαι· ὡς δὲ τύπος μεγαλαμπρόν τος·
ἀμνοῦ γὰρ μιφρῶν ταυρῶν· ἀρνὸς ἄρτι γόνου πρόβατος
ὁ αἱρίζων καρδίαν ἀνθρώπου· καὶ αἱ μαστα
φυλῆς· οἶνος· ὁ εὐφροσύνης ποιητικὸς· ὁ θεὶ

ν τῆς ἀληθείας ἀμπέλου γενόμενος·

Ε ἰρηται τῶ σολομῶντι· ψυχὴ ἐμοὶ πλαμβάνει
κηρίοις ἐμπαίζειν· καὶ πάλιν παρ ἄγγελοι· μέλι
εὖρον· φάγε τὸ κηρίον μή ποτε πλησθεὶς· ὀξέως
μόστης· οὐδὲ γὰρ λίκου ἐστὶν· ὃ τὰ θικαταχθῆν· καὶ πό
ταινα τὰ εἰρημένα· ἵνα αἱ καὶ καρποφορῆσαι δυ
νηθῶσιν· ἀλλ ἐωαχνώθη αὐτοῦ λιπαρδίαν· καὶ
ἐλιπαύθη· θύει στεώτος τοῦ σώματος· καὶ πολυ
σαρκίαν αἴρωμένου· καὶ ἀπὸ λαίσπ ἐστὶν ὁ χοῖροι
τοῖς καθοῖς καὶ τὰ πατητὸν ἐστὶν τὸ· μαργαρίτας·
καὶ ὡς ἴππους τὸν χαλινὸν ἀπορρίπτων τὸ·
τοῖς ἐμπεχθῆμενουλομένοις· ἀπὸ αἱρέσεων τὸ
τοῖς πάσιν· καὶ ἀπὸ λαίσπ τοσοῦτο λίγα πλημμύρος
θῆ ἐλιπαύθη καὶ τὸ·

Ε μπεπυφλίωσε γὰρ τοῖς αὐτοῦ θεοῦ ἀγαθοῖς· ἀπὸ πλή
θυσι τῆς προσθῆ ἀγάπης· καὶ ἀθικατέλιπε θεὸν τὸν
ποιήσαντα αὐτόν· καὶ ἀπέβλη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος
αὐτοῦ καὶ πάλιν·

Μακρὰν αὐτὸς γὰρ ἑαυτοῖς ἀπὸ αὐτοῦ παρ θάλο
θῆ ἐστὶν ἀπολεῖαι· μὴ τοῦ ἀσοι ἡ τῶν ἐωαγγε
τὸς· μὴ τοῦ ὁσ ῥαι καὶ λυπροὶ τῶν αἱδάσθη
τὸς· παροξύνανε μὲ ἐωἀλλοτρίοις· θυμῶ δὴ
λυγμασιν αὐτοῦ· καὶ πάλιν·

πταίσματα καθάποιήματα· δοῦλαι καὶ οἱ κτίσματα θεοῦ·
κατὰ δῶν χειρίαν προαίρεσιν· καὶ πορηρί
αν ἐωὶ τῆ δύμεα τος· ἀλλοτριοῦν ταιφθοῦ· οἱ ὡς ἰκτίσματα ἐπ᾽ οἰκοῖς ὑμένοι· οὗτος ὁ διαβολος· καὶ τοῦ δαιμόνιον· τὸ
ἀκαθαρτοποιτίφος· ἢ λλοτριοῦ θῆ θεῦ· καὶ αἰθρωποιδῆ· οἱ τοιοῦτοι ἐωόμενοι· δῆ κατάλιπον τὸν ποιμένα τῶν πλησίον·
τῆς ζωῆς· καὶ τοῦ τοῦ παντὸς ποιητῆν· καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ χορηγοῦ· καὶ προσῆ θεῦ τὸν· τοῖς ἑαυτοῖς· ἀπαλλο
τριοῦσιν· ἀπὸ θεῦ· παροξύνων αὐτοῦ διὰ δὴ καὶ αἱ ὀργῶν· ἢν οὐκ ἔστιν οὗ τοῦ ὁ πατὴρ τοῦ· ἀπαθὲς γὰρ τὸ φῶς·
ἀλλ ἐστὶ κατοικονομίαν· αἰθρωποπάθειαν λόγῳ μενῶν· πρὸς τὴν μετρίαν αὐτοῦ ἀμαρτήματον· ἐλθὼν μασι τὰ τοῦ
τὰ τοῦ θιδολάτρου σθυασματα· καὶ διδασκάλων τῶν θεῶν ἀλλότριοι· ἐωὰ δῆ· θῦον δαιμονίοις· καὶ οὐ θεῶ· ἀγνῶτου ποιῆ
τοῦτοις καὶ πτίσμασι προσκυνοῦν τὰς· ἀγ τὶ τοῦ παντὸς κτίσματος τὸν ἀγαθοῦ δοτῆρος· τοῖς προφήταις· καὶ τοῖς ἀπο
γόνοις λεμβανάκ· καὶ φθορεῖς τοῖς ἡδυδοκιμοῦσιν· καὶ τοῦτο θεῦ σίασ· εἰς αὐτοῖς· μεγαλῦνας· τοῖς χθὲς· καὶ
προ ὧν ὀχθὲς ἀσθενήσας· θεοῖς τοῖς πατράσιν αὐτοῦ· δῆ ἀγαθὸς γὰρ ὄνομα κυ καὶ θῦ· τὸν ὑψηλον· ὃς εἰς τὸν
ὄρη ἀρ καὶ τὴν γῆν· θῦ τοῦ γενομένη ἐστὶν·

Ελόγε τῆς ὁ λόγος· δῆ προσάπου μα σθάσ· λόμενος· ὁμιλῆ ζωῆ αὐτοῖς τὴν ἀπόστασιαν· καὶ ὁ ποῦ τοσ
ποιητὴν ἐπιμελῶν· οὐ τὰ σθυσιαστηρίων καὶ τροφὴ αἱμιβήναν το· οὐμόνον γὰρ σθ· διὸ τὸ θῆναι παρήγαγεν· ἀλλὰ
διὰ σθυθῆναι· αὐτὸ ὅσοι δίδασιν· πὰσ· τῆς ζωῆς ἀφορμὰς· πὰς ζωαρκῆ χορηγοῦ·

καὶ γὰρ φθόνῳ λόγῳ ζήλου· οὐχὶ μία πάθος· τοῦτο αὐθύσηπος· καὶ γὰρ ἀπαφθὸς τὸ φθόνῳ· ἀγγαπόφροδρον· ἵνα δηλαδὴ ἀφθονίτης ἀγάπωσ· ζηλοῖ δὲ φθόνῳ· οὐχὶ μία αὐτοῦ πικρὸν ἀμμίματος· ζήλου τοῦ πονηροῦ· διάσοσης· κυρίλλου

ζήλου τῆς θῷ· δι᾽ ἃ λόγοι τὸ γράμματος ἴβρου· σκαμδαλίζεσθαι μὴ δύνασ· οὐ γὰρ τοῖς καθήμασ· ἡδέσθαι· καὶ ἀπόρρητος φύσισ· αἱ μὲν οὖν σκανδαλίζουσι τοῦ λόγου· καὶ ἐφαιρεῖται μόνητος· οὐσι καὶ ἀσυγχρίτοσ εἶναι παὶ διαφοράς· αἱ μὲν γὰρ ἐφ᾽ ἁμαρτίαμ· λαῷ· ἐμβλῶ παμπόνηρον ἡμῶν θῷ· οἰμαίνομ παι παὶ ἀδθ· φοραῖσ καὶ λόγοις· τοῖς καθήμασ· ποσῶν παι γμένων· οὐχὶ πασ πὸ θεν· ἀπαφθὸς γὰρ τὸ φθόνῳ· ζήλου δὲ λόγῳ· διάπο θελημοῦ δεῖαν· τοῦ ἀπαιδάγνωσ τὸν· τὴν δὲ ἐξ αὐτοῦ παῖσ· ἢ παὶ ἀχθῶ· καὶ παθεῖν ἀρετῶσ·

θασαμένοσ· οὐσωματικοῖσ ὀφθαλμοῖσ· ἀσώματον γὰρ τὸ φθόνῳ· καὶ ἀσχήματον· καὶ δίδωσι παὶ παμ παρὶ γμάτων· παὶ πρᾶγόμενα· παραιτῶν ἐζήλωσεν· καὶ διαμίαν πρόσιμορίαν· τῶν ἐξ αὐτοῦ παὶ θυγατέρων· ὀργὴν γὰρ τὴν δι᾽ ἁμορίαν ἐκ φύσιν ποιητέον· ὁ αὐθρωῶν καὶ τὸ παρὸ ξυνθὲν τὴν δι᾽ αὐτοῦ ὁρμῶν·

Κ αὶ δι᾽ ὃν μὲν ἐστὶ καὶ ὁ ζήλωσε καὶ παροξυνθὴ διοργὴν ἐφ᾽ ἁμαῦτοῖμ καὶ θυγατέρων·

Κ αὶ δι᾽ ὃν μὲν ἀπὸ αἱρέθεν τὸ πρόσωπον ἁμοῦ αὐ τὸν καὶ δι᾽ ὃ ἐζοπίσαι αὐτοῖσ ἐπὸ χα τῶν

Ο τιγδη εἰδὲ ἐξεραμμένη ὰμῖν· νἱοὶ· οἷσ οὐκέ τι πίστισ δι᾽ αὐτοῖσ·

Α υτοὶ παρόζήλωσαμέμ ἐαὐτοῦ θεῶ· παροργισθέμεν τοῖσ εἰδωλόλοισ αὐτοῦ·

Κ αὸ παραζήλωσόσω αὐτοὺσ· ἐαὐτοῦ κέθυ ει ἐαὶ ἐθυ ει ασωτέτω παροργισὸ αὐτοῦ·

Ο τι πωῦρέκκε κέ καὶ ταὶ δικτοῦ θυμοῦμου· καὶ καὶ θή σε ταὶ δῶσ ἀδουλα πο τα τοῦ·

Κ αὶ ἀφάξαι γλῶ· καὶ ταὶ δυνλίμα ταὐτηὸ φλόξει φθμελιαὐρέων·

Ϛ ωὰὐξω δισαὐτοὺσ καὶ καὶ καὶ ταὶ μβλίμου ϛωντελῶσω δισ᾽ αὐτοῦ·

ἐαὶ γὰρ ἐν ὀργῇ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν μου· ἐγὼ δὲ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν χαρᾷ καρδίας ποιήσω τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν· ἐὰν μὴ ἐν ὀργῇ καὶ ἐν θυμῷ ἐλεύσεται ἡ ὀργὴ

λιμὸν ἐπάσχομεν· αἰσθητὸν πολιορκούμενοι· καὶ προλιπεῖν ἡμᾶς τὴν πόλιν ἠναγκάσθημεν, ἐπὶ τῇ σφετέρᾳ
καὶ ἐπὶ τῇ τῶν πατέρων πολιορκίᾳ· ὧν ἕνεκα μεγάλην τὴν σπουδὴν ἐποιήσαμεν· καὶ θεῖον χρῆμα παρεμπέσον
ἀμφοτέροις τοῦτο τὸ λιμὸν παρεδόθημεν· οὐδὲν γὰρ παράπαν τοιοῦτον λόγος θεῶν τοῖς προφήταις αὐτοῖς λόγων· παθολογίας
ἐπὶ τοσοῦτον ἐξικνεῖται· ὅμοια γὰρ τοῖς τοιούτοις ἐπιτάσσει ἀρρεύτοις ὁρμητοῖς· μόλις ἐπαμύξαι καὶ σύντομον
τροφαῖς·

Ὅλως τοσοῦτον· καὶ οὐδὲν παραμύθιον τὸ ξένον ἀπεργαζόμενος, ἐπιδείκνυται καὶ παθητὸν τυχὸν· τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ
ἀποστροφὴν ἐπιφερόμενος· μηδεμίαν ἐπὶ σοὶ τοῖς ἀποφαίνονται· σρίγας ἐλπίδα· λιμοκτονεῖν γὰρ τοιοῦτον καὶ θεομισοῦς
καὶ ἀθέμιτα παρὰ αὐτοῖς λόγοσθεῖν· προσπεσόντες μέσοις τοῖς κοινοῖς λόγοις· καὶ αἱματηρὰν ἐπὶ σοὶ τοῖς ἀφράκτοις
ἐπιδεικνύμενοι· καὶ ἀργαῖς δίαις λυομένοις· οὐ παύονται γὰρ ἐπὶ τούτοις μεληπαθοῦντες ματαίοις, ὡς φησιν ὁ δίαδελ·
ἐμβλέπτην ἁμαρτίαι· διαφυτῶν ὅσον χαρῶν πρὸς ἀμέραν ἑτέραν·

τὸ ἀπὸ σταλῶ· αὐτὴν τοῦ ἀπειράβιλαν· ἰωνί
καὶ δῶσιν αὐτοῖς ἀπειράβιλι θαν αὐτῶν
τασ ἐμπιθρήμω· θλιρίαν τοῖς πολεμίοις
μοητέον· διὰ τῶν θλιρίων αὐτοῖς· καὶ ταῖς
θίοις πασ· καὶ μονομαχοῦσι τοῖς ὁλοῦσι καὶ
ταν αλίσκονται· πορθηροῖς τοῦ παν·
καὶ μὴ δοῦναι θῖναι αὐτοῖς· ἡ μέρον ἐστὶ δικαίων
μένοις· οἱ τῶν τοῦ θῦ παρίστησιν δίκαν
ταλείπειν· τοῖς ἑαυτοῖς παραδιδόμενοι
πάθεσιν· ἀπὸ τοῦ θλιρίων τοῖς ἱκετῶν
καὶ πλοθρίων·

τὰ δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ θρηναίομεν τὰ· καὶ τὰ
μέρος εἰς τραφῆναι· ἄνθρωπος καὶ δι' αὐτοῦ ἐ-
ρεμίου· καὶ τοῦ ἔξω κύκλῳ· ὁ θάνατος δι' ἐλιμῷ
τολόγος· οἱ μὲν γὰρ δόξαν θεὸν ἀπὸ τῆς πολε
μίοις καμόμενοι· οἱ δὲ τοῦ λιμοῦ· καὶ φόνῳ
καὶ ἰῷ σῷ· καὶ λιμοῦ· διεφθείρουτο· θεῦ δὲ
μάχαιραν τὰς τῆς πορήρας· τῆς αἵξεις· τῆς μορου
μένης φόνῳ· συστέλλει καὶ τοῖς πίστευσι
αὐτοῖς λογισμοῖς· ὡς θεμιτὸν εἶναι τοῖς αὐτα δι-
κεῖν· τὸ μωτερος γὰρ ὁ τοῦ θῦ λόγος, καὶ ἱκε-
τικὸς ἐνθυμήσθω·

λρδίων αὐτοῖς δίγε τὸ λιαπόλειαν· ἐπὶ τῇ δὲ ἁβρ
καὶ ὁμοθυμαδὸν τὴν ἁμαρτίαν βίρεαζον
το· λιοὐχόρας φησὶν ὁ πανόλοος θῦ πατὴρ
φλίτη ἑβρεμίαν· τίνες εἰσὶν οἱ τοῖς πό
λεσιν ἰουδαικαὶ θῦ ταῖς αὐλαῖς ἑβρου ἀλλὰ
καὶ ψυχικὰς δίας διαφόροις· λιλιπάσμε
νόσομεν·

Διαπαρεκτὸς γὰρ ἀπαίρου τοῦ οὐρανοῦ
καὶ βόσας αἴρου αὐτοῦ· ἐκκαμόντων ζωντων
ὄλεθρίφθημεν· μὴ κεπλαοσ θῦ χρῆμα
τίζομεν τοσ, οὐκ ἀπολόμεθα· ταν τελοσ
δια τοῖς δεθυσὶν· ἐμβλέπομεν γὰρ τὴν δυσθυ
σίαν τὴν θεοπίνων ἀπολίαν· τοῖς ἑαυτῶν
θοῖς ἐπιγράφομεν· οὐταὶ σ τοῦ ἀπολλο
λότων ἁμαρτίαις·

Μεταμου λιὸς δὲ παρτα πουσιν· λιγαρων
λιθφάτις δὲ ὧν αμισ ἐπουράνιος ἀρὴν· θ
κρατῆθεσ γὰρ τῆσ χθρόσ· τῆσ δίξιασ
μου· καὶ βίτῆ ἰουλίσου ὁδὸν ἡμᾶσμεν· φησὶν ὁ προφήτησ·
οὐδὲ σωλικαρ τὰ βρημέναι· ταισ ὄχαταισ ἡμέραισ γνώσομαι αὐτά· λιωλίκατῆσ θεῖ βρίκου παρουσίασ, τοῦ
μονογενοῦσ, θλεύσεται ὁ κύριος· καὶ τοῦ θῦ ἡμῶν ἐπὶ κλίσιν γενήσεται αὐτοῦ λιὰ πομόνουλη θῆναι αὐ
τοῖς· δίξασθαι τοῦ πρῶτ τὴν ἰουλην· μὴ δὲ σωνθέαι τὴν ἐπιπαρήμων αὐτοῦ· παῖδιὼ χεται βισ χιλίουσ· καὶ τὰς
τοιοῦτοι ὁ ἀγὼν ἐστὶ καὶ θῦ ἐκ τοῦ ἀγῶνος τοῖς ὀχθροῖς· καὶ ἀπὸ τοῦ τυχόντος ἐσ ἐσόμεθα
μοι· ὡσεὶ ἀπὸ τῶν πολεμίων διακοσιν χιλίουσ· καὶ δυὸ αἱ ἀριθμοὶ πλίθοσ, ἐν μὴ βίᾳ οὐ ταν τίον αὐτοῖς ἀρ ἀφῆται
πραγματα· καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ παλαιὸν ἡ ἀπαρακόπτο· ῥαδίωσ ἐκ καταμερίζομένοις τοῖς ὀχθροῖς· τοῦ θῦ· ἐν μὴ βίᾳ ἐκ τῆσ ἡμέ
ροι ταῦτα οὐκ ἀν ἐσθμένον· ἐν μὴ γὰρ μοὶ τῆσ αὐτοῦ· ἐσ ἰκουρίασ· ἐπιγχάνον· πρὸ αὐθρώτοσ ταῖσ ἁμαρτίαισ·

Ἐπὶ δὲ τῇ πρὸ φλίτησ· οὐκ ὀφείλομεν
οὐδὲ σωλικαρ τὰ βρημέναι· ταισ ὄχαταισ ἡμέραισ γνώσομαι αὐτά· λιωλίκατῆσ θεῖ βρίκου παρουσίασ, τοῦ
μονογενοῦσ, θλεύσεται ὁ κύριος· καὶ τοῦ θῦ ἡμῶν ἐπὶ κλίσιν γενήσεται αὐτοῦ λιὰ πομόνουλη θῆναι αὐ
τοῖς· δίξασθαι τοῦ πρῶτ τὴν ἰουλην· μὴ δὲ σωνθέαι τὴν ἐπιπαρήμων αὐτοῦ· παῖδιὼ χεται βισ χιλίουσ· καὶ τὰς
τοιοῦτοι ὁ ἀγὼν ἐστὶ καὶ θῦ ἐκ τοῦ ἀγῶνος τοῖς ὀχθροῖς· καὶ ἀπὸ τοῦ τυχόντος ἐσ ἐσόμεθα
μοι· ὡσεὶ ἀπὸ τῶν πολεμίων διακοσιν χιλίουσ· καὶ δυὸ αἱ ἀριθμοὶ πλίθοσ, ἐν μὴ βίᾳ οὐ ταν τίον αὐτοῖς ἀρ ἀφῆται
πραγματα· καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ παλαιὸν ἡ ἀπαρακόπτο· ῥαδίωσ ἐκ καταμερίζομένοις τοῖς ὀχθροῖς· τοῦ θῦ· ἐν μὴ βίᾳ ἐκ τῆσ ἡμέ
ροι ταῦτα οὐκ ἀν ἐσθμένον· ἐν μὴ γὰρ μοὶ τῆσ αὐτοῦ· ἐσ ἰκουρίασ· ἐπιγχάνον· πρὸ αὐθρώτοσ ταῖσ ἁμαρτίαισ·

Ἐπὶ δὲ τῇ πρὸ φλίτησ· οὐκ ὀφείλομεν

Ἡ λικόμεθα λιμοῦ καὶ ῥαδίωσ ἐκ καταμερίζομένοις τοῖς ὀχθροῖς· τοῦ θῦ· ἐν μὴ βίᾳ ἐκ τῆσ ἡμέ
τοσσαῦτα· ὁλοὶ ἐτάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐλοῦ·
εἰσαὐτοὺς· μὴ ἀθυμοῦσι ῥοὶ τοῦ θῦ ἰῆσ·
Ἐ χοσθῦ ἀπὸ κῶσι αὐτοὺς μάχαιραν· καὶ δίκτιῶ
ταμεῖον φόνῳ· νεανίσκοσ ὧν παρ' νοσθῆ
λαζόμενοσ καὶ ἀθάλικόσ προσώπου·
Ἐ πομόνη ὑπὸ αὐτοὺς· πανσοδὲ ξαμὲν
τὸμμὴ μόσωσ ὑμᾶσ αὐτοὺς
Ἐ μὴ δὲ ὀργὴν ὀχθροὶ νῖ ἁμὲ καὶ προχρόμισσοσ·
καὶ ἵνα μὴ σωσε ταί θοσ ὑμᾶσ, οἱ ἐπειραμπίοι·
Μ ἡεῖ τοι ἐμὴ χεῖρ ἡμῶν· ἡ ὕθηλὴ καὶ οὐχὶ κῶσ ἐπὶ ἡ
σι ταῦτα πάντα· ὅτι ἐθυσα τὸ λοὸ λε καὶ σωσ ὑμᾶσ
λὴν ἀτὶ καὶ οὐ σὲ ἁμὶ βὶ αὐτοῖσ ἐ ταὶ ἡμῆ·
Ὁ υκε φρόμεθα σωσὲ ἁμὲν ταῦτα πάντα· καὶ τὰ
δὲ ξασθοσαμὲν ἡμῶν ἐ ταὶ ἡμῆ χρόμου·
Π οσὸ δὲ ὁσ ἐ ταὶ βὶσ χιλίουσ· καὶ δυόμεθα κὶ ἡ
σουσιμυριάδασ· βὶ μὴ ὁθῦ ἀπ' ἐ λοτοῦ ὑπὸ
καὶ ὁὶσ ὃ παρ' ἐ λοοκεν αὐτοὺσ·
Ὁ υγὰρ βίσὶν οἱ θοὶ αὐτὸν ὁσὸ θῦ ἡμῶν· οἱ δὲ
ὀχθροὶ ἡμῶν· αἰ ὅλοι·

Ἐ πὶ δὲ ὑπὲρ φλοὶν· οὐκ ὀφείλομεν
οὐδὲ σωλικαρ τὰ βρημέναι· ταισ ὄχαταισ ἡμέραισ γνώσομαι αὐτά· λιωλίκατῆσ θεῖ βρίκου παρουσίασ, τοῦ
μονογενοῦσ, θλεύσεται ὁ κύριος· καὶ τοῦ θῦ ἡμῶν ἐπὶ κλίσιν γενήσεται αὐτοῦ λιὰ πομόνουλη θῆναι αὐ
τοῖς· δίξασθαι τοῦ πρῶτ τὴν ἰουλην· μὴ δὲ σωνθέαι τὴν ἐπιπαρήμων αὐτοῦ· παῖδιὼ χεται βισ χιλίουσ· καὶ τὰς
τοιοῦτοι ὁ ἀγὼν ἐστὶ καὶ θῦ ἐκ τοῦ ἀγῶνος τοῖς ὀχθροῖς· καὶ ἀπὸ τοῦ τυχόντος ἐσ ἐσόμεθα
μοι· ὡσεὶ ἀπὸ τῶν πολεμίων διακοσιν χιλίουσ· καὶ δυὸ αἱ ἀριθμοὶ πλίθοσ, ἐν μὴ βίᾳ οὐ ταν τίον αὐτοῖς ἀρ ἀφῆται
πραγματα· καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ παλαιὸν ἡ ἀπαρακόπτο· ῥαδίωσ ἐκ καταμερίζομένοις τοῖς ὀχθροῖς· τοῦ θῦ· ἐν μὴ βίᾳ ἐκ τῆσ ἡμέ
ροι ταῦτα οὐκ ἀν ἐσθμένον· ἐν μὴ γὰρ μοὶ τῆσ αὐτοῦ· ἐσ ἰκουρίασ· ἐπιγχάνον· πρὸ αὐθρώτοσ ταῖσ ἁμαρτίαισ·

ρεη

ἐφ' ἡμῖν· καὶ ὁμαίμαρτοσίβριμίας, πρὸ αἰῶνος τοῖς Ἰουδαίοις σωτηρίαν· ὃς δὲ πρόσωπον τοῦ τοῦ φῦ. ἀφ' ὧν φύντες ἀμ-
πέλου καρπὸν φόρου· πάσσειρ ἀφ' ἧς πικρίαν· ἡ αἰμάτιλος· ἡ ἀμφοτρίαν· ζηλώσαντος· γὰρ σὸ Δομίτιος τὰς δύ-
γας· καὶ τὰς νίκης δίκαια· ποιήσομεν μέρας· πολίτου ἀσυναβάντος τὸν βίον ὃς ἂν ἐκ τῶν ἀφ' ἡμῶν ἐκ-
εῖ οἱ τὰς δύγας ζηλώσωσι τὸν τοῦ ἀμφιαλῆ· καὶ μβαλήσεται τὸν· οἱ τοῦ ἀμφιαλῆ· οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀσεβοῦς ἀμαρτήσονται·
οὕτως καὶ οἱ τὰς δολομῆτας ἐπὶ τὴν δύναμιν· φιλοτιμούμενοι παύσονται· ἀπὸ γόνου τοῦ ἀσεβοῦς ἀθέου· λυθήσονται

στε διαμόλου: Μαξίμου
τὴν ζίσιν τοῦ βαρισκοφυλάκων· οἱ
μονόφαλμοι τὴν φλόγα· καὶ τὸν πα-
ραλίαν· τὴν τυραμμικὴν καὶ τὰ δρίφα
μον καταβρόμησιν καλὸς ἀνὴρ οἶνον ἀ-
πίδων· τοῦτο γὰρ σφάσιν τὸ χωρίον·
παρ' ἃ πάντα τὰ θηρία τὸν γλῶβον
φράσσι τὰ δύο τὰ πρὸς ἑκάσματα·
περὶ φαμίας· τυραμμοῖς τοῖς ἐκά-
λουν·

ω ὁ μμα ρος ἀφ' ἱερομβρμὴν δύαμ· ὄχε-
λος εἰμ· μὴ οὐχὶ τοῦτο ἀποίκει τὰ πάρι
μοι· τοῦτο γὰρ τὸ θηρίον λάσ αὐτοῦ· καὶ
μαιφόνον· καὶ ἀμέλλουσιν ὀγχηρὸν
λυγρὸν τὸν· κατὰ τοῦ σῶ αὐτοῖς· ἀλλὰ
μοσφήσιν ἀμαμάζομαι· καὶ δυλάσμι
χόρα μ τὸ αὐτὸ ζουσίαν· ἀμαιβὶ ἀμ τὴν
πράζιν·

τότε γὰρ αὐτοῖς· φήσιν βιὸς πράζομαι δίκην·
καὶ πλείασσ αὐτοῖς ἐπὶ σὸν τὸν ὄλεθρον·
ὅταν μὴ ὀρθῶς μὴ φθέλλωσιν· καὶ μὴν· ἀλλὰ
τῆς ἰδ φάσ· παρατραπάσιν ὁδόν· βίου
σίασ σκολιθυόμενοι· καὶ δίκης γνώμε-
μοι τοῦ βίου καὶ θαίμασ·

τὰ προφήτου πίστιν πολλοῖς ἐκθρὸν
δοκόμβιν αχρόνοις· ὃ παραμένται καὶ ἀγ-
ζόμενα φθορὰ βίου· δίκης λάβομ τῆς ἀπω
λείασ αὐτῶν τὴν ἡμέραν· καὶ τῶν κλή
σιμ τῶν θρώπων ἐξ οἰμοτάτων χρῆσθ
σθαι·

καταπίφθιται γὰρ φήσιν τοῦ δίου λα
οῦ· καὶ κατασίριμ ἐπ' αὐτοῖς· καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐ
ζεθυμοῦν πίπτ' ἐν οἷς ἐν· παρασιλήθησι
ται· δούλοις· γὰρ αὐτοῦ βίου μοι σφήσι κ'
καὶ τοῖς ἰσραηλίταις· ἐλπιδοβίου καὶ οὐκέ
τι λοσ· ἀπασάσι τῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

ε παρομοιάζειν τῆς ἰνδικῆς θυσάσοις καιρο-
κατάφησιν· δηλοῦσ τοῖς προφήταις·
τί τοι ἡσθησ· βὶ ἡμέρα ἐπάγομ δὲ·
ἀδάπτοις ἐμῶν αὐτοῖς· καὶ πτὶ ἐμοῦ καὶ
ροῦ· δίκας· αὐτοῖς· βιάσρ ἀγομβίους·
παρηλελυμβίοις· καὶ μὴ δόμι ἀρ ἐχο
τας ἐχῶ· οὐ γὰρ λάβομ τὴν δώρων ἀμ· τὸν παρ
ταὶ ἰσχύω· βὶ τὸ βιδῶν ἀμοῦ τιμοχῶ·
καὶ βὶ τὰ θῶ μου τοῖς ἴσομαι· δῶν ἀμ·
ἐπὶ τοῦ λοῦθησ ἐδ· πὶ τὴν· ἰχὶν παρ αἱ
σι· τὴν δῶν ἀμβασ· πιέρασιν·

ταῦτα καὶ οἱ λοιποὶ προφῆται· καὶ μα
λιστα ἰβρεμίας· βὶ σὶ λόγχ πτὸ αὐτοῖς

ασιμιάσ· ὁμιλήζομ προσίφιρθ· ἐφ' ἡμᾶς δι' αὐτοῦ τὸ τάδε λόβιτε· ἰδοὺ δώσω ἐν τῷ στόματί σου λόγους μου εἰς πῦρ· καὶ ὁ λαὸς οὗτος ξύλα· καὶ κατα-
ναλώσει αὐτούς· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπάγω ἐπὶ σὲ ἔθνος ἐξ ἀπ' αἰῶνος οἶκος Ἰσραήλ· λέγει κύριος· ἔθνος ἰσχυρόν ἐστιν· ἔθνος ἀπ' αἰῶνος ἐστίν· ἔθνος οὗ οὐκ οἶδας τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ· οὐδὲ συνήσεις τί λαλήσει· τὸ τόξον αὐτῶν φαρέτρα ἀνεῳγμένη· πάντες δυνατοί· καὶ οὐ μὴ καθίσωσι μετὰ τοῦ λαοῦ σου· καὶ οὐ μὴ φάγωσι τὸν σῖτόν σου· καὶ οὐ μὴ φάγωσι τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου· καὶ οὐ μὴ φάγωσι τὰ πρόβατά σου καὶ τοὺς βόας σου· καὶ οὐ μὴ φάγωσι τὴν ἄμπελόν σου καὶ τὴν συκῆν σου· καὶ τὰς ἐλαίας σου τὰς ἐκλεκτάς· καὶ κατακόψουσι τὰς πόλεις σου τὰς ὀχυρὰς ἐν αἷς σὺ πέποιθας ἐν αὐταῖς· καὶ ἐὰν μὴ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ φησὶ κύριος· οὐ ποιήσω μετὰ σοῦ συντέλειαν· καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς ἐμέ· διὰ τί ἐποίησεν ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάντα ταῦτα· καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· καθὼς ἐγκατελίπετέ με καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν· οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ ὑμῖν· καὶ ἀπαγγελεῖτε τὸν οἶκον Ἰακὼβ τοῦτο· καὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ λέγοντες· τάδε λέγει κύριος· ἐν τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ ἀκούσατε ταῦτα· καὶ ἀναγγείλατε ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ λέγοντες· ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ οὐκ ἔχων καρδίαν· οἳ ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐ βλέπουσι· καὶ ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούουσι· τοῦτο ἀκούσατε λαὸς ἄφρων

πταῖπαγὰρ φησὶν βιοσοσιλιρίαμι μοὶν πραγματεύομαι· καὶ διὰ τοῦτο βίσ πραγματεύομαι δίκασ· βν παῦθα τοὶσ ἄμαρ ταμόν ταν· ἵνα διὰ τὸ μεθ᾽ ἡδονῆσ αὐτοῖσ· χαρίσομαι τὴν ζωὴν· ἢ πισάτιν τὸν θυσιῶν ἱλασμόν· CEBHPOV

τοὶσ θανατουμένοισ τὴν ἀσεβίαν τὸ μὴ κεῖσθαι καὶ σὺν τοὶσ αὐτοῖσ λόγοισ ζῶον ποιεῖσθαι· διὰ τὸν ὀρθὸν σὺν θ ωσ· καὶ τὴν ἀληθοβρηβίαν·

τοιοῦτοσ γὰρ ὁ ἀληθὴσ φῶσ· ἀποκτείνων μὲν ἵνα ζῶον ποιῇ·

καὶ ναπαύσωμεν ἵνα ἰασῆται· ἄλλωσ αὐτὸσ γὰρ ἀληθινοῖσ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν· ταῦτα μὲν χθὲσ ἐσάμερον

θουμένουσ ὁμφορᾶσ· καὶ τὴσ τύχησ ταῖσ νόσοισ ἰσόμενοσ· μὴ δύνασθαι δυναμένου· τοὶσ ἐν ἀθυμοῦσι

μοριᾶσ τὸ πραγμένουσ·

παραπεπαυκότα· καὶ ὅσα ἀπαγαθὸν· κυρίλλου χθὲσ καὶ ἰσχύσθη μὲν αἰσχύνθησαν οὖν τοῦ αὐτοῦ· τοῦ αὐτοῦ χθὲσ καὶ δόξα τοῦ πρῶτου· ὅτι ὁ θάνατοσ ἐσόμενον· ὅτι καὶ ἐν

μβλίου θατῶν ἡλῶν· δόξα· καὶ χθὲσ τοῦ πρῶτου· ὅσ φησιν καὶ ὁ ἁ· λ· δόξα αἰῶν ἐκποίησθη δὲ ὡσ ἀμὴν· καὶ πάλιν ἐμοῦ δὲ αὖ τὸ

λαμε τὸ δόξα σου· τὸ δὲ βάρουσ ὅτι ἀφ᾽ οὗ ὁ ὦν· τῶν χθὲσ ἀμου· ὁμοίωσ δέ τι τοῦ λόγου μα καρίου δαδ· ὑψοῦ θήτω ὁ θσ

ζιασου· δόθη γὰρ καὶ τὸ ἀφ᾽ οὗ ὁ ὦν· τοῦ ἰδίου τοῦ αὐτοῦ ὑψοῦ θῆναι· δόξα ἀφ᾽ οὗ τοῦ πρῶ· δὲ κύριον δὲ αὖ τὸ καὶ τὸ

λῶν δόξα· θῦ ἰσθῦ μόν καὶ ὁμοούσιον καὶ

μιασ· λων ἀμὲν σ· καὶ ἐξουσίασ καὶ κυριό

τητοσ· τὸ γὰρ ὁμοῦ μα τῆ δόξα μου τοῦ

τοθμφαίνει· ἐαν εἰ γὰρ οὐκ εἰχε καταμβί

ζων οσ ὁμοῦσαι· ἢ φησὶν ὁ ἀπόστολοσ· ὁ

μοσι καθέαυ τοῦ· χαρακτὴρ ὑπὸσ τοῦ

πρῶ· ὑπὸ ἀσθων· καὶ ὅσ καὶ δύ καὶ ἀν

παράλλαικτοσ· ὁ λομέν θαν τὸ· δθι κυρὶοσ

τὸν πρᾶν· ἀποδθίκνυσι δθαῦ τὸν καὶ σων

αἰώνιον· καὶ ζωὴν ταδὶ τὸν αἰῶνα· μθ

θὸσ ὑψοῖ δόξασ· ταῦτα δὲ δόξη ἡσόμεθα φη

σὶν· ὁ πάν ἡμᾶσ τιμωρήσομαι· τὴν θ

μὴν προπύλαι σίαν τασ δόξαν· ἵν αν

γνῶσ τε ὁ σθησόμενοσ ὅσ ου λήσει μή· ἔαν

πθῆι πωσθμέαν τὴν· δι λιμᾶσ τοὶσ ἀπο

ταραφθέντασ· καὶ μὴ δόξαμθησόμενοσ αὐτὴν·

ὁ πταπαροξωνῶν ὅσα σαπρα πολὼν τὴν μά

χαιραν μου καὶ ταῖσ· καὶ αὐτὰ πα ὅσα δοῦσα

δι᾽ ἐλων τοὶσ ὀχθροῖσ σ ταῖσ·

Μάχαιραν φησὶν· τὴν τιμωρητικὴν δύ

ναμιν· πολεμητικὴ γὰρ· καὶ βίδιδυσκη

πτικὴ σκευοσ ἐστὶν· ἡ μάχαιρα· ἐσὶ τοὶσ ὀχθροῖσ· ἡ δὲ ῥομφαία· ἐσὶ καὶ πρὸσ

ἀπόστασιν· ἡ δὲ μάχαιρα· ἐσὶ καὶ πρὸσ πόλεμον· φησὶν γὰρ ὁ ἀπόστολοσ· ὁ

μοσι καθέαυ τοῦ χαρακτὴρ ὑπὸσ τοῦ πρῶ· ὑπὸ ἀσθων· καὶ ὅσ καὶ δύ καὶ ἀν

παράλλαικτοσ· ὁ λομέν θαν τὸ· δθι κυρὶοσ τὸν πρᾶν· ἀποδθίκνυσι δθαῦ τὸν καὶ σων

αἰώνιον· καὶ ζωὴν ταδὶ τὸν αἰῶνα· μθ

θὸσ ὑψοῖ δόξασ· ταῦτα δὲ δόξη ἡσόμεθα φη

σὶν· ὁ πάν ἡμᾶσ τιμωρήσομαι· τὴν θ

μὴν προπύλαι σίαν τασ δόξαν· ἵν αν

γνῶσ τε ὁ σθησόμενοσ ὅσ ου λήσει μή· ἔαν

πθῆι πωσθμέαν τὴν· δι λιμᾶσ τοὶσ ἀπο

ταραφθέντασ· καὶ μὴ δόξαμθησόμενοσ αὐτὴν·

ὁ πταπαροξωνῶν ὅσα σαπρα πολὼν τὴν μά

χαιραν μου καὶ ταῖσ· καὶ αὐτὰ πα ὅσα δοῦσα

δι᾽ ἐλων τοὶσ ὀχθροῖσ σ ταῖσ·

Μάχαιραν φησὶν· τὴν τιμωρητικὴν δύ

ναμιν· πολεμητικὴ γὰρ· καὶ βίδιδυσκη

πτικὴ σκευοσ ἐστὶν· ἡ μάχαιρα· ἐσὶ τοὶσ ὀχθροῖσ· ἡ δὲ ῥομφαία· ἐσὶ καὶ πρὸσ

ἀπόστασιν· ἡ δὲ μάχαιρα· ἐσὶ καὶ πρὸσ πόλεμον· φησὶν γὰρ ὁ ἀπόστολοσ· ὁ

λόγοσ τοῦ θῦ ζῶν καὶ ἐνεργὴσ καὶ τομώτερον ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον·

καὶ διϊκνούμενοσ ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆσ τε καὶ πνεύματοσ· ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν·

καὶ κριτικὸσ ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίασ· καὶ οὐκ ἔσὶν κτίσισ ἀφανὴσ ἐνώπιον

αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖσ ὀφθαλμοῖσ αὐτοῦ· πρὸσ ὃν ἡμῖν ὁ

λόγοσ· ὁ τοιοῦτοσ γὰρ ὁ ἀληθὴσ φῶσ· ἀποκτείνων μὲν ἵνα ζῶον ποιῇ·

καὶ ναπαύσωμεν ἵνα ἰασῆται· ἄλλωσ αὐτὸσ γὰρ ἀληθινοῖσ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν· ταῦτα δὲ χθὲσ ἐσάμερον

θουμένουσ ὁμφορᾶσ· καὶ τὴσ τύχησ ταῖσ νόσοισ ἰσόμενοσ· μὴ δύνασθαι δυναμένου· τοὶσ ἐν ἀθυμοῦσι

μοριᾶσ τὸ πραγμένουσ·

παραπεπαυκότα· καὶ ὅσα ἀπαγαθὸν· κυρίλλου χθὲσ καὶ ἰσχύσθη μὲν αἰσχύνθησαν οὖν τοῦ αὐτοῦ· τοῦ αὐτοῦ χθὲσ καὶ δόξα τοῦ πρῶτου· ὅτι ὁ θάνατοσ ἐσόμενον· ὅτι καὶ ἐν

μβλίου θατῶν ἡλῶν· δόξα· καὶ χθὲσ τοῦ πρῶτου· ὅσ φησιν καὶ ὁ ἁ· λ· δόξα αἰῶν ἐκποίησθη δὲ ὡσ ἀμὴν· καὶ πάλιν ἐμοῦ δὲ αὖ τὸ

λαμε τὸ δόξα σου· τὸ δὲ βάρουσ ὅτι ἀφ᾽ οὗ ὁ ὦν· τοῦ ἰδίου τοῦ αὐτοῦ ὑψοῦ θῆναι· δόξα ἀφ᾽ οὗ τοῦ πρῶ· δὲ κύριον δὲ αὖ τὸ καὶ τὸ

λῶν δόξα· θῦ ἰσθῦ μόν καὶ ὁμοούσιον καὶ

μιασ· λων ἀμὲν σ· καὶ ἐξουσίασ καὶ κυριό

τητοσ· τὸ γὰρ ὁμοῦ μα τῆ δόξα μου τοῦ

τοθμφαίνει· ἐαν εἰ γὰρ οὐκ εἰχε καταμβί

ζων οσ ὁμοῦσαι· ἢ φησὶν ὁ ἀπόστολοσ· ὁ

μοσι καθέαυ τοῦ· χαρακτὴρ ὑπὸσ τοῦ

πρῶ· ὑπὸ ἀσθων· καὶ ὅσ καὶ δύ καὶ ἀν

παράλλαικτοσ· ὁ λομέν θαν τὸ· δθι κυρὶοσ

μή γμυσι τῶν τόμοι τῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν μαχαιραν· τὴν μὲν θάσκοντα πλησθῆναι ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν πεσόντων
ὑπὸ τοῦ λέμου· καὶ παραδοθῆται αἰχμαλωσίαν· τὴν δὲ τόμοι τῶν θηρίων ἡμιμόρθυσθαι· ἀπὸ τοῦ κεφαλὴ ἀρχόντων τοῦ θηρίου·
κεφαλὴ δὲ ἀρχόντων θηρίων ὁ διάβολος· ἀρχόντες δὲ θηρίων· αἱ τὰ αὐτὰ ποιοῦσα πρακτικαὶ δυνάμεις· διὰ τοῦτο
φασὶ κεῖσθαι· ὑπὲρ ἴσχατιὰν τὴν μάχαιραν τὴν αἵματι τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ὑπὸ τὸν θρόνον
κόπτα τὸν ὄφιν λιὸ παράγομος ὁ τοῦ διὰ ζόμενος· τομώτερος ὢν ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον τὰς ἁρπάς
τους καὶ τὸν πολέμιον αὐτῶν· ὑπὸ τῶν ποδῶν τῶν καθημένων χειρόγραφον προσηλώσας· καὶ καθόλου πᾶσαν ἀρχὴν
ἐξουσίαν· καὶ θριαμεύσας ὑπ' αὐτὸν παρρησίαν· καὶ λαμπαδαίχμαλωτεύσας τοὺς ἁμαρτωλούς· ὅλως καὶ ὁλόκληρα τὰ μέρη τοῦ
διαφροσύνης γὰρ ἀληθῶς τὸ σῶμα καὶ τὸ θυμηδίας καὶ θυμηδίας πάσης· τὸ δὲ κοσμικὸν γενέσθαι τὰ σαρκικὰ καὶ σωματικὰ·
καὶ τὸν μισοκάλογα καταργηθῆναι διάβολον· καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλευθέρους γενέσθαι· τῆς πολλαπλασίονος τοῦ σώματος. καὶ
ταυτὸν τυραννίδος· καὶ ὁδοὺ γένεσθαι καθαρὰν πᾶσιν ἁμαρτίας ἀφιεμένοις τοῖς προσιοῦσι γαῖ τοῦ καὶ ἐπὶ τούτοις
χαίρουσι γάγγελοι· καὶ πᾶσι τὸν οὐρανὸν ἀνοῖξαι γάμμα μαμεισ· ὁρᾶσαι τῆς πολλαπλασίονος ἀγάπης
λυθῆναι γμ· καὶ εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς ἀρεσκομένοις εὐθῆναι γμ· καὶ τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνθρώπους
οὐρανοὺς γενομένους· καὶ τὴν γῆν ἁγιασθῆναι τὸ σῶμα αὐτῶν· καὶ προσκυνοῦσι γάπαντες·
τὴν ἀλήθειαν γνόντα γδικαίως γμ· ὅσοι κατελογήθη
σαν τοῦ θρόνου· καὶ μετὰ λίτα γὰρ
κατὰ τὴν τοῦ σοφοῦ λόγον χαλκὸν ὑπὸ χαλκοῦ ἀκονᾶται,
ἐπὶ θρὶ ἁμαρτωλοὺς μεταμορφοῦται· πόσῳ μᾶλλον
ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς ἐπὶ τὸ ἁγιάζειν
γτοῖς ἀπὸ καὶ σρίαν·

Ἀφ αἵματος τραυματοῦ γ καὶ αἰχμαλωσίας·
ἀπὸ ποικιφαλὶς ἀρχόντων θηρίων·

Ὑφραίνθητι οὐρανὸς καὶ ἁγιάσθητι αὐτός· καὶ προσκυνησάτωσαν πάντες ἄγγελοι θῦ·

Ὑφραίνθητι θρὶ μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ δύνισχυσάτωσαν πάντες υἱοὶ θῦ·

Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται· καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν τοῖς ὑπεναντίοις· καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει·

Καὶ ἐκκαθαριεῖ κῦ τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

λαόσωμ τοὺς ἀμφοτέρους δύο δύνασθαι πρὸς τὸν πρᾶον· αἰκύλασθαι ἀντὶ τοῦ εὐφραίνθητι φησίν· ὅμως ποιήσει θύλη
λαὸς αὐτοῦ·

Ὅ ρίλυται τοῦ προσδιαιρούντος γράμματος· τοῦθ' ὑπὸ σίου παύλου· οὐχὶ πᾶσι σὶ λειτουργικὰ πρόσθη προσδοκία μενα ἀποφθέγματα· διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σρίαν· ὅθρηδιε καὶ ὁθεὸς διὰ πάσης ἀλεὶ ἀγγέλ(ου) κῦ· κύκλα τοῦ φουσυμένων αὐτῶν· καὶ ῥύαμα αὐτοῖν· ὁ μισχύ(σατ)ο τοίνων τοὺς προσιόντας τὸ αὐτὸν ποιῆ· καὶ ὁ σὸς μου λοῦ λουν τιμήσατο· χάρμπτις· καὶ ἐπὶ ὁ ἡμαρτωλὸς μετανοοῦντι· μὴ τι γθλιβῆ ἐπὶ τοσοῦτοις ἁγίοις καὶ τοιούτοις· καὶ ἐξ θρα δράμαβδὸν ὁ χι· ὁ μισχύσατο (σ)μα αὐτοῦ πᾶσι σὶ τοῖς θῦ· τοὺς ἁγίους μου λίσει σὰ ποκαλύπτων· καὶ τοὺς μεθ' ἡσυχίας εἰρήνου· τὴν δικαίαν κλῆσιν ἁγιασθέντας καλοῦν· ὅτι τιμᾶς παραμελεῖ ὁ ῥυόμενος καὶ μισχύει τοὺς λαοὺς ταῖς παραμυθίαις καὶ ταῖς ἀληθείαις γραφῆς θρμηνείας·

Ὑφρήνθητι ἄγγελοι οἱ κῦ τοῖς ἰουδαίοις διαλαλούμενος· καὶ ἡμεῖς πληρώσατε τὸ μέρος τῶν προφητῶν· ὁ φεισγράμματα ταῦ χι μῶν· πᾶσφρήνθητε ἀπὸ τῆς ἱερᾶς σωστῆς γθσ μῦ· διὰ τοῦ τοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ σελῶ εἰς ἡμᾶς προφήτης·
καὶ σοφὸν καὶ γραμματεῖς· καὶ ὃ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε· καὶ ὃ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσατε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἡμῶν· καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἐλθῇ ἐφ' ἡμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ αἵματος αἷματος δικαίου· ἕως αἵματος ζαχαρίου τοῦ παραχίου οὗ ἐφονεύσατε· μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου· αἷμα ἐν αἵματι λάβοι μεν· ἵνα ἐπὶ ταῦτα πάντα ἔλθῃ τὴν γθν ἐκείνην τοίνων τὸ αἷμα· καὶ αὐτὴ μεθ' ἡμῶν προσπολισαίπω ἀναίσατος γόργθν· καθήρηται δὲ καὶ ὄρασι καὶ αὐτοῖς αἰχμαλώτοις· καὶ ἀλήτην γόνασι· καὶ ἀποδόμενοι ἐν αὐτοῖς· τὸ αὐτὸ ἀποδόμεν αὐτῶν· εἰσπραξάμενον αὐτοῦν δλίσας· οὐκ ἐπολιμβλισαν·

+ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΗΣΑΪΑΝΑ
ΕΜΜΗΡ ΣΑΜΟΥΗΛ
ΑΠΟΦΗΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ
ΤΟΥΚΩ ΚΑΙΛΕΓΟΥΣΑ+
III

δικαιοσύνη· ἵνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου δικαιωθῶ ἐγὼ καὶ οἱ ἐκ τοῦ σπέρματός μου ἐνώπιόν σου· ὅτι ἐκ σοῦ πᾶσα δικαίωσις καὶ ἐν σοὶ πᾶσα ἁγιότης καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου πᾶσα ἁγιασμοῦ τάξις· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιάζων καὶ ἁγιαζόμενος ἐν ἁγίοις· σὺ γὰρ εἶ ὁ δικαιῶν καὶ δικαιούμενος ἐν δικαίοις· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλεῶν καὶ ἐλεούμενος ἐν ἐλεήμοσιν· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιδιδοὺς καὶ ἐπιδιδόμενος ἐν ἐπιδόσεσιν· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιστρέφων καὶ ἐπιστρεφόμενος ἐν ἐπιστροφαῖς· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκοπούμενος ἐν ἐπισκοπαῖς· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιτιμῶν καὶ ἐπιτιμώμενος ἐν ἐπιτιμήσεσιν· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιτρέπων καὶ ἐπιτρεπόμενος ἐν ἐπιτροπαῖς· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιτυγχάνων καὶ ἐπιτυγχανόμενος ἐν ἐπιτεύγμασι· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιφέρων καὶ ἐπιφερόμενος ἐν ἐπιφοραῖς· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιφωνῶν καὶ ἐπιφωνούμενος ἐν ἐπιφωνήσεσιν· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιχαρίζων καὶ ἐπιχαριζόμενος ἐν ἐπιχαρίσμασι· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιχειρῶν καὶ ἐπιχειρούμενος ἐν ἐπιχειρήσεσιν· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιχορηγῶν καὶ ἐπιχορηγούμενος ἐν ἐπιχορηγίαις· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιχρίων καὶ ἐπιχριόμενος ἐν ἐπιχρίσμασι· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιχωρῶν καὶ ἐπιχωρούμενος ἐν ἐπιχωρήσεσιν· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιψαύων καὶ ἐπιψαυόμενος ἐν ἐπιψαύσεσιν· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιψηφίζων καὶ ἐπιψηφιζόμενος ἐν ἐπιψηφίσμασι· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιῴδων καὶ ἐπιῳδόμενος ἐν ἐπιῳδαῖς· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιῶν καὶ ἐπιούμενος ἐν ἐπιόντι· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιωνυμῶν καὶ ἐπιωνυμούμενος ἐν ἐπιωνυμίαις· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιωρῶν καὶ ἐπιωρούμενος ἐν ἐπιωρήσεσιν· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐπιωτίζων καὶ ἐπιωτιζόμενος ἐν ἐπιωτισμο

ιγ αὐτα ταῦτα τὰ αὐτόθεν εἰς τὴν ὀξυθυμότητα καὶ εἰς τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀγωγὴν ἐπροφητεύθη· αὐτὰ ἅπερ
φησὶν ὁ Παῦλος καταπαύσασθαι καὶ τὴν ὀθνείαν μεταποιήσασθαι δοῦναι δὲ τοῖς ἀπειθοῦσιν Ἰουδαίοις· ἵνα μὴ
φόβον εἰς τὰ ὀθνεῖα μαθητεύσῃ· ὅτι ἀπείρανδρον ἐστὶν ἐμὰ καὶ ἀπόλιτον ἐστὶν ὀθνείοις ἀσθενήσειν.

κεφάλαιον

ιδ τὰ ἐμὰ τίθησιν ἀντὶ πολλῶν· καὶ ὁ ἀπτυχὴν.
ἀφελείαν ἀριθμὸν· καταλογισθείσαν ἀντὶ
τούτων ἀμαυρείαν εἰρημένον· ὅσον ἐστὶ τὸ
ὀκταμάδος· ἀρχαῖόν γὰρ ἀπὸ πραότητος
ἀρεῖσι μὲν ὀξαρχὴ ἴσον ἐστὶ τῶν ὀκταμάδων· εἶτα
κλῆσαι τὴν ἀφελῆ ὅτι εἰς τὸν τῶν μικρῶν ἀριθμὸν.
ἐμαρτύρησε πᾶσιν ἐστὶ τῶν πραότητων:

τοῦ αὐτοῦ

τουτέστιν πολλαὶ· διαφοραὶ γὰρ αἱρέσεις· καὶ
οὐμία μᾶλλον ἀγάπαι πολλαὶ· ἅπερ εἰσὶ μὴ τοιαύτας
αἱ φιλόθεοι τυχαί:

ιε ὅρος

Οὕτως γὰρ εἰς τὰ μὴ ὀξυθυμῶν ὀκτάδας τὸ
κεφάλαιον· ἴσον θήσει δὲ εἰς πολλὰ πράων· ἵνα μὴ τὸ
κύριος ἐμαρτύρησε· καὶ γάρ μετὰ πολλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐρήμου μᾶλλον· ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα:

θεωρητόν

τῶν τῆς εἰκλησίας πρὸς κλῆρον πολυγαμίαν· ὁ γὰρ ἐμὰ ἀριθμὸς τοῦ πολλαπλασιασμοῦ
κοσ· ὀκτὰς γὰρ ἡμέρας· ἅπαξ ὁ χρόνος ἅμα
κυκλοῦται· καὶ τῆς ὀκτάδος εἰκλησίας οἱ πρωϊδιος·
τῶν οἰκουμένων ἐπλήρωσαν· ἵνα δὲ πολλαπλασιασμὸν
τὸν ἀριθμὸν· πολύπαις γὰρ οὖσα ἡ Ἰουδαία· καὶ πολλοὺς προφήτας καὶ διδασκάλους γράμματος ἀγάπης μόσι· ἄλλως ἀμφὶ τοῦ πολλά· τοῦτο δὲ προφητίας ἐστὶν ἀμφὶ τὰ κρύπτα· γράμμα γὰρ ἄμμα μὴ πολλῶν παίδων: καὶ πάλιν τουτέστιν πολὺ ἐστὶ τὸ ὄχλος ὄχλων εἶναι πρόσαυτα ρίσιαμ: ΔΙΔΥΜΟΝ Ὅσον ἀπὸ τῆς ἀορίστου ἕνα καὶ ὁμαρτὰ ἐκ ὄχλου πολλοὶ ἐσόμεθα· τὴν διαμοίαν εἴδαμεν· ποτὲ μὲν ἀπὸ τῶν θυγατρὸς εἰκλησίαν· πολλὰ ἐστὶ πείρασι ἔχειν· ὀλιγοστὰ δὲ μὴ ἔχουσαν· καὶ αὔθις ὅσον ἐστὶ τὸ κόσμου· οὔτε μόλυσμα ἀληθὲς· οὔτε λόγημα ἀθέσμιστον τίκτουσαν· ὁ τε μὴ ἐκ μέρους ἀπὸ τοῦ λευκαύρου καὶ ἐκ τοῦ κόσμου ἐκτὸς ἀπολιτομένου ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἔθνους ἐστὶν· τέλειαν ὁλόκληρον καὶ πρᾶξιν ἀρχὴν κοσμηθεῖσαν:

Πρόσχημα τῶν ἱστορίων. καὶ οἱ ἀσθενοῦντες ἐν ἀσθενείαις ἐνεκρώθησαν τὴν δύναμιν:

Πλήρισμα τῶν ἱλαστηρίων καὶ οἱ ἐν γαθῆσαν καὶ οἱ ἐν γαθῆσαν:

Ὅτι ἀπείρανδρον ἐστὶν ἐμὰ καὶ ἀπόλιτον ἐστὶν ἀσθενήσειν:

ὁ μόνον δὲ τούτοις τὴν κοινὴν προαιροῦμεν αἵρεσιν. ἀλλ' ὅτι καὶ δύο χλαμύδας ἔχω· οὐ μόνον τὴν ψυχὴν τοῦ λαζάρου καὶ τὴν σὴν γαστρὸς τοῦ ἀρχισωμαγόγου αἰμαγμὸν. ἀμφὼ καὶ πάθος αἰμαχθῆν ταὐτὸν καὶ ἴσον καὶ ἡ χάσδ ἓν δὲ ὅτι καὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐδυσφόρησεν. καὶ τὰ ὁμοίως τὸν προσκαιρὸν ἔσοι ἰσοτιμᾶσθαι· μεταξὺ δὲ ἐκ πολὺ διαφορᾶς. καὶ ὀφθῆναι τοῖς ὁμιλητικοῖς μεταξὺ ὄντα ἀμφοῖν ὅτι ἀνθρώπου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὄντος τοῦ ἁγίου σωτηρίου τὴν ψυχήν. καὶ ζοβόρον μεθυλισαι τὸν ὁμοίως παραδείσου. ἢ ὁμοίως μεταξὺ ἀγκάλας. κ̄σ̄ ταῦτα χίζειν καὶ πλουτίζειν καὶ τὰ ἑξῆς· τὰ ἴσα μὲν ἅπαξ πολλάκις τὰ δὲ εἰμοῦ τὰ μὲν γὰρ ὑπὸ θεὶς ὁ θεοῦ λ. ὑπὸ τὰ δὲ ὁδὸν ἀπὸ τὸ προαίτιον εἰς ἔστι τὰ σία μὲν ἀφ' ὧν τοῦ θῦ κλη θεὶς· ταῦτ' ἐστὶν ὁδὸν ἰσοτιμίας καὶ τὴν προρρήσεως ὀχεῖ καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ καθίσαι ἀπὸ τὸν μεταδωναπὸ λαοῦ ἐξ θρόνου καὶ τὰ ἑξῆς· ἔχουσι μὲν ἐκ δίκαι θρόνου οἱ μαθηταὶ δύο ἔχουσι καθιθῆ μαι· κατακρίνομεν τὸν ἰουδαίους· πολλῶν καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἁγίων μεθ' ἡμῶν λαμπρὸν καὶ δύναμιν πάντων εἶναι ὁ πρόνος· δηλοῖ τοῦ ἐν χομένου καὶ τὰ ἑξῆς·

ΚΣ θαυμαστὸν καὶ ζοοποιεῖ κατάπειρ εἰς ἅδου καὶ ἀνάγει· ἴσ̄ τὰ ποχίζει καὶ πλουτίζει τα πεινῶν καὶ ἀμύητοι ἀμίαν αὐτὰ πογλισσοδύνη καὶ ἀπόικος πρίας δέειρε πάοχόν·

Τοὺς καθίσαι αὐτὸν μεταδῶναι ἀπὸ λαοῦ καὶ θρόνους δόξης κατακληρονομῶν αὐτῶν·

Δίδοὺς τὸν ἐν χομένων τοῦ ἐν χομένου καὶ εὐλογήσαι δικαίου·

Ὅτι οὐκ ἐμισχύειδωνα τὸ ἀμὶρ ὁ τὶ ἰσχύειαι τοῦ ἴσ̄ α τοῦ ἀσθενῆ ποιῆσαι τὸν ἀμτίδικόν αὐτοῦ ἴσ̄ ἄγιος·

ἀμτὶ τοῦ εἰσπράσσειν μισθὸν δικαιῶναι τὸ ἀσθαρίφων τὸν ἀμῶν ἐσχίσιος· ὅτι οὐκ ἐμισχύειδω νατος καὶ τὰ ἑξῆς·

Θι ἀπειμοφροσώνων λόγος θλικεν· καὶ ἵναμὶ ἀμὲν φίαις οἷς πεισοιθότις· ἴσ̄ ἀσθενῆ ποιῆσαι τὸν ἀμτίδικον αὐτοῦ· ἴσ̄ ἅγιος· μὶ ἰκαὶ χασθαι ὅσοφὸς ὁμτὶ σοφίαν αὐτοῦ καὶ μὶ ἰκαὶ χασθαι ἐξ τὰ ἑξῆς·

θιοδωρητ προδιλοὶ τῶν τοῦ λαοῦ κατάλυσιν· ἀλλὶ ὁμτοῦτο καὶ χασθαι ὁ ἰκαὶ χόμενος· ἀμμὶ ὁμτὸ σωτείρι καὶ γραῦσι μὶ κὶ καὶ τὰ ἑξῆς·

ὅσοι χιλιάκις μύριαι τοῦ λόγματος· οὕτως ὀφείλεσθ μιλιάμναι· οὐ γὰρ ἔστ ὅμοιον τοῖς καὶ χαὶ
σθαι ὅμτα δικαιοπραγεῖν καὶ γυμάσιον εἶμτο ἰσχύειν· ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἀσκεῖν ἐνδέχεται καὶ θεμελίου τῶν
πολιτῶν τεθεικέναι ἑαυτῶν τὰς ἀρετάς· ὅσοι δὲ ἰσχὺν ἔχουσι καὶ οὕτως ἐπιτάττειν τῶν ἀρετῶν καὶ μέλειον
οἷόν τε καὶ τοῖς ὄχλοις·

θεοδωρήτου

τῶν τοῦ σῶτος λιμὸν μάλιστα
προθεσπίζει· καὶ τῶν τοῦ πα
γαίου πῶς ἐσθίουσι μν.
καὶ τὸν μὲ ἀποστολικὸν λόγον
των τὸ μεγαλόφωνον· ἄλλῳ
τοι τέ φησι τὸν ὑβρίζοντα μὲ
θύοντα καὶ τὸν πλήσιον τύπτον
τα ἐμοὶ μὲν δίκαια πρὸς θέσιν μὲ
νουσι λόγῳ καὶ πρὸς θέσιν μὲ
νουσι παρὰ μικρὸν ἔστο· καὶ φησὶ
δηλαδὴ μικρὸν τοῦτο παρέσχο
φοι μοι πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς
τὰ εἰρημένα· οἷον μέθυσι καὶ
τὸ ὄχλῳ· ἀντὶ τοῦ σικρίνει ἀκρα
γλῶσσι δίκαιος σοῦ·
τὴν δευτέραν ἐνταῦθα φέρει αν
τοῦ δὲ ἐπὶ τοῦ προαγορεύει
χυ· καὶ δίδωσι ἰσχὺν τοῖς σ
ωσι ἐξ ὧν ὄχλῳ·
προλάβειαν τοῦ· καὶ τοὺς ἐκ
τὰ ἐφ ἑαυτοῦ ἐγκεκλεισμένους
προγόμους· οἱ ἀποδιδασμὸς ἐφ ἑτέρῳ τὸ αἰχμαλωσίας δικίρκειν· οὕτω γὰρ ἔσαμεν ἐκεῖ τότε·
ἐνταῦθα σημαντέον δὲ· ὅτι ἀρχομένων ἐκεῖ λέγειν· ἐκεῖνος δὲ ἀρχομένων κόλασιν
μομάζεται·

Μιλικαὶ χαίσθω ὅσο φὸς ὅμτι λίσοφίαν αὐτοῦ
καὶ μιλικαὶ χαίσθω δλωσὶ τὸς ὅμτι δλωσὶ
μεῖς αὐτοῦ καὶ μιλικαὶ χαίσθω πλούσιος
ὅμτα τοῦ πλούτου αὐτοῦ·
Ἀλλὶ ὅμτα τοῦτο καὶ χαίσθω ὁ καὶ χάμενος
ὅμτα τῶν σωτείμ καὶ γυμάσκειμ τοὶς ἰσχύμ· καὶ
ποιεῖμ κρίμαν καὶ δίκαιο σύνλω ὅμτι
σοῦ τῶν ὄχλῳ·
Κσαὶ βούλεισ οὖν καὶ ὑμεῖς τῶν αὐτῶν
κρίμειν ἄκρα λῶν δίκαιο σοῦ· καὶ δίδοσι ἰσχὺν
τοῖς σωσὶ λεῦσι μὴ μάνιζυ τάσσικ ράσχυαῖς·

401
301

ζ ηλαδόσωμεν τοῦ προφήτου τὴν ἀρξὴν καὶ γρηγορήσωμεν καὶ ταῖς εὐχαῖς ἀδιαλείπτως προσκαρτερήσωμεν·
εἰ μὴ γὰρ διὰ παντὸς θερμὸν προσηνέχθη· καὶ τοῦτο μέλλειν ἔσεσθαι· οὐκ ἂν τοῦ θεῖου τὴν χαρὰν τοῦ κλήρου
κεκλεισμένου ἴσχετε· ἐκτησώμεθα οὖν καὶ ἡμεῖς τὴν ἔκπυστον ἀρξὴν ταύτην μέλλειν· ἵν' ὁ ταμεῖος τῶν
βασιλικῶν τιμιοδώρων τοῖς κλίτεσιν καταπέσωμεν· ὃ γένοιτο διὰ τῶν προσευχῶν

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΡΕΣΒ

Ὁ ῥοῦς ὕδατος ἀναφαίνει τὸν ποταμὸν τὸν ἐκ τοῦ παραδείσου
τὸν διὰ μέσου τοῦ παραδείσου τὸν νοητὸν τὸν ὀλόγυον
τοῦ κλήτους· τὸν διαμερισμόν· τὸν ἐν τῷ
φάραγγι σωτηρίου· καὶ ὡσεὶ τόπος ἐστὶν
εὐρύχωρος παράδοξος λέγω· εἰ χαρίεντί
τῷ σοφικότι καὶ τῶν ἐν αὐτοῦ λελεσθωμένοις
ἀκούσαντι· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν αὐτοῦ
τοιοῦτόν τι σὺ φιλεῖ μὴ εὑρεῖν ὃ οὐ λογίζεται
μὴ τοῦ θεοῦ τοῦ προφήτου ἀποστραφέντος
τοῖς αὐτοῦ κατακαμφθέντος ἴκετσι
τῶν προφητικῶν καὶ ἐκ βάθους ἀναβοήσαντος
τοῦ τὰς ἰχὰς θεθεωρῆσθαι· καὶ τὸ σοφὸν
λόγον τὸν ὑμνογλεῖκον· τὸ μέγεθος
τῶν κυκλωθέντων αὐτοῦ δικαιωμάτων
καὶ σὸν· τὴν ἰσχὰν τὴν ἄνωθεν τὸν
ἰχνηλατηθέντων ὀρειῶν κυρτουμένων· ἐκ
ποταμηδὸν καὶ ταῦτα φερομένων· τὸ
ὄμβρου τοῖς ἄστρασι γνώσιν καὶ τοῦ ἀγγελικῆς
ἀφθορίας· ζημίαν οὐ φορητῶν· ἵνα κοῦ
σαν φάραγγι σωτηρίου ἐκτησώμεθα καὶ
καρδίας ἐκ τοῦ θεοῦ·

ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Θ ραυστοῖς τοῖς ἐν θαλάσσης μεσίτοις γλυ
κύνθαι φησὶν· καὶ βύσσου γλυκύσει τὸν λόγον
λυπούντων θείων ὁμιλιῶν τὸν ἐκκομίζεται τὴν ἀποστροφῶν·

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὁ ἰδὼν μὲν ὅτι δυνάμει θυτέρων· βύθια ἀγνοεῖν· εἰ καὶ θεοδοθήσεται θεῖσι τοῖς λιασθοῦσι τῆς κλήσεως
τριστόθυτον μέλλοντες εἶναι· τὸ καὶ εἰς αὐτὸν εἰσάλασαι τὸν θεῖον μυστήριον· καὶ τῆς τοιαύτης δόξης χάριτος εὔχεται τυχεῖν
τὸ φαύτα δὲ ὧν ἀσθαι καὶ τὸ ρθοῦν· ἐστὶ μαρτυρῶν τοῦ θεοῦ·

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Θεὸν ἡμῶν ἐν θλίψει μου προσεκάλεσα τὸν θεὸν
μου καὶ εἰσήκουσέν μου·

Ἐκκοιλίασα ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας
φωνῆς μου· ἀπόρριψάς με βυθὸν εἰς καρδίας θαλάσσης καὶ ποταμοὶ ἐκύ
κλωσάν με·

Πάντες οἱ μεταρσιομοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον· καγὼ εἶπα πρὸς ἀπωσμένος ἀπὸ
ὀφθαλμῶν σου· ἀλλ' ἐπὶ προσθήσω τοῦ βλέπειν ναὸν τὸν ἅγιόν σου·

νικολάου πρεσβ

Ἔτι τῶν συμβαινόντων αὐτοῖς ὑδάτων τὸ μέγεθος. ὁ προφήτης διδάσκει καὶ τὸ παράδοξον τῆς ἀρχῆς ὅτι
πολίτης μὲν ὑδάτων πηχῶν χιλίων ἐξακοσίων ἑβδομήκοντα ὀκτὼ ὑδάτων πηχῶν χιλίων ὁμοίως τοῖς
πρώτοις: ἱερεύς

Ὅτι τὸ θαλάσσης μέγεθος καὶ ὕψος αἰσθητὸν καταλυόμενον κατὰ τὸ εἰκὸς τοῦ κλύστου· ὑπὲρ θέαμα
καὶ τοῖς ὑπὲρ θαλάσσης πλέουσιν οὐ
κίνημα δίκην ὁ προφήτης: ἱερεύς
τοσοῦτον μέγεθος ἀπείπατο μὴ ὑπερβῆναι ἀρχὴν τοῦ κλύστου· ἰδιώτης
λογᾶται γὰρ ὡς οἱ μὲν ζῶα τοιαῦτα φέρουσι πρὸ
αὐτῶν κλύστην· σχῆμα ὀρθὸν φέρουσι πρὸς
άρευθύνεται. διὰ τὸ λεῖα τομίσθαι
ὑπὲρ θέαν· σχῆμα δὲ ὀρθὸν φλί
σαιμάχους· καὶ τὸ δι' ἀρραγῶν
τῶν φαλάγγων καὶ τῶν σωμάτων
τῶν πομφῶν· καὶ τὸν ὠκεανὸν
καὶ ἀμείλικτον δι' ὧν ἀμέσων· αἱ
ταῦτα πρὸ ἀπορθόγγων ἀρχὴν καὶ τὴ
χρυτὸν ἀσθος γὰρ ὄρη τῶν θείαν
γραφῶν· καὶ τὰς ἀγγέλους καὶ τὰς
τὰς ὑμαρτίας δι' ὧν ἀμείσατο καὶ
λεῖν: ἱερεύς
τοῦτο τὸ μὲν ἄδικον· οὐχ ὅτι γάρ ὑπὲρ
δίκης εἶσι· ἀλλ' ὅτι τοῦ κτίσαντος ἐστὶν ὑπὲρ
θος· οὐδὲν ἀποδεῖ τοῦ καὶ τὸν θρόνον
κὸν αἰδοῖος εἶν: τοῦ ἀρχιερέως
ὅτι τὰς οὐ λεύσαντο μὲν ἄδικον καὶ τοῖς
δίκαιοι ἐδίωξαν ψευδομένοις·
καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ ἁμαρ
τίας· ἁμωμότατον ἄλλην· ἁμαυδότητος
δίκαιοι ἀποῦ: ἱερεύς

Πόρισχύθημοι ὕδωρ ὅσον ἡμίσους χιλίων μυριάδων
σοσεικύκλωσάμεν ἔχατη: ὄφιν λίκαθαλήμ
εἰσοχίμας ὄρθον καὶ τὸν ὠκεανὸν εἰσγλῶσ. λίσοι
μοχλοὶ αἱ πλῆσι καὶ τοχοιαὶ ὅμοιοι:

Καὶ ἁμαυλότητος δίκαιοι ἀποῦ ἱερεύς
κεὸθεσμου: ὅμπᾶσι κλείστιμόξεμοῦ τὴν ἡ
χλώμου τοῦ κυδμῆσθαι. καὶ ὅλοι προσὶ
λιπροσευχῆμου προσμασὶ μὲν τὸ ἅλμου:

Φυλασσόμενοι μαται αι καὶ ψευδολέοντας
τὸν ἁγκαὶ τὸν λίπον: ὁ γὰρ δεμεταφορίας
αἰμέας σοσὶ καὶ ὁξομολογῆσθαι σθύσασσοι.
ὁ ἁλλὰ ξαμίλιωσ ἀποδοῦσασσοι εἶσ τριαμμὲ
τοῖς κῶ:

ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ δαμᾶσὶ καταλίπωμεν ἐσγλῶσ. λίσοι μοχλοὶ αἱ πλῆσι καὶ τοχοιαὶ ὅμοιοι τοῖ ὠμαὶ ἁρμόσει
καὶ μαλαικὸν τὸ σχῶ· τὸ ταὶ σχαλικὰ σ' τύλασ ὡς τριάμπι· καὶ τοὺς σιδηροῦς μοχλοὺς κατὰ ταξαμπι·
τυλωρὸν γὰρ ἁδου· ἰδοὺ τε σὰ ὑπὸ μὴ ξαμ· ἐξ ἐπὶ τῶν βῆ τοῖς σὺ δὲ σὶ τοῖς σὺ τῶν σὶ κότειαμα·
καλύφθητε: τοῦ ἁγίου τοῦ:
τῶν λιγῶν ἁρμοσθοῦ χῶν βριοῦ γράψαι· ὅτι τοῦ κάλυπτε λίφθη λὶ τὴ χλιαὶ πὸ ἐὰ τὸ ἁδου· οὔτε
λὶ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν:

Ἐφ' ροι φῆσὶν· ἀφ' ὧν ὅλων λιγρολικότες λεῖσι πότην· δι' ταῖς λῖσμασι ταὶ ὅτι πος ὄμει λημμένοι μὲ χοῖς·
καὶ τοῖς ψευδομένοις θεοῖς σαὶ ματι θέντες τὸ σὸν εἶναι· οὐκ ὀξαι τοῦσι ἁφασοῦ τὸν ὅλαιον· οὕτε μὴ ὧν
ὄφεσι ὅλοσ εἰσοῦ γλόμασι τῆς ἁοιαὶ σὸν λε· ἁλλὰ οὐκατὸ κεῖμον· αἰ ἁνθῆσοῦ γάρσοι ταὶ σ χαριτῆριον ἁδε:

ΩΔΗΝΑΜΒΑΚΟΥΜ ΤΟΥΠΡΟΦΗΤΟΥ

Κύριε εἰσακήκοα τῆς ἀκοῆς σου καὶ ἐφοβήθην
κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην:
ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ
ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀνα
δειχθήσῃ· ἐν τῷ παραχθῆναι αὐτὴν τὴν ψυχήν
μου ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ:
Ὁ θεὸς ἀπὸ θεμὰν ἥξει· καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους σκια
σμοῦ δασέος:
καλύψει οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ· καὶ τῆς αἰνέσεως
αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ:
καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν
χερσὶν αὐτοῦ· καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κράτους
αὐτοῦ:

κυρίλλου

τοῦ ἁγίου

Κύριε εἰσακήκοα τῆς ἀκοῆς σου καὶ ἐφοβήθην· κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην· ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ παραχθῆναι αὐτὴν τὴν ψυχήν μου ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ:

Ὁ θεὸς ἀπὸ θεμὰν ἥξει· καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους σκιασμοῦ δασέος:

καλύψει οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ· καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ:

καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ· καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κράτους αὐτοῦ:

Μετὰ τοῦτο ἐπεὶ τὸ θαυμαστὸν τῆς χάριτος μυστήριον διὰ τῆς ἐκκλησίας ἐβεβαιώθη· τὴν ἀκοὴν ἀκοὴν αὐτοῦ τοῦτο εἶπε καὶ ἐφοβήθην· τὴν ἀκοὴν ἀκοὴν καὶ ποίαν ἀκοήν· ἣ ὅτι βεβήμορφῆ· καὶ ἰσότιμα τὰ ἀρχαῖα τοῦ πρὸ οὐχὶ παμμεγέθη ἦν τὰ τοῦ νέου θεσπίσματα· ἀλλ' αὐτομύστης ἐστὶν ὁ σὺν μορφῇ δούλου λαμβάνων· τὸν ἀόρατον καὶ ποίαν ὁρᾶται· οἵαν ἐν τῇ ἐκ βάτου φωνῇ ἀκηκόαμεν ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ὤν· καὶ ἐν τῷ ἐκ νεφέλης ἐπιφαίνεσθαι τοῖς ἐν ὄρει τῷ Σινᾶ· καὶ ἐν τῷ ἐν πυρὶ καταβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος· καὶ ἐν τῷ ἐν σκηνῇ μαρτυρίου καὶ ἐν τῷ ἐν ναῷ ἁγίῳ· καὶ ἐν τῷ ἐν ἁγίοις ἁγίοις· καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων· καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ ἱλαστηρίῳ· τίνα ποσὸν οὖν μεστὸν ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων· τὸν ἀόρατον ἐν χερουβὶμ ἐπιβεβηκότα· ἢ ἐν τῷ ἱλαστηρίῳ· τίνα ποσὸν οὖν τὸν ἐν σαρκὶ ἐπιδημήσαντα· ἢ ἐν τῷ ἐν ἁγίοις ἁγίοις· καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων· καὶ ἐν τῷ

κυρίλλου

τοῦ τάπη φλημιόται καὶ θρούλος πολὺς ὑμῶν ὀσθῆναι αὐτοῦ· αἰῶ γὰρ καὶ καπνὸς τὸ σφριαὐτοῦ οἱ αἰοὶ προφῆται μυστήρων πρε
σβυτήρων· διὸ καὶ διὰ τοῦτο παίσαν τὴν γῆν· ὀξηλάθην περὶ αὐτοῦ λογος φησίν· νικολάου πρξ
Ἐσαὶ δὲ φησίν· ἡ παροιμία αὐτοῦ χῦ διαιρῶν· μαρονία ἀπὸ αἰ αστολῆς· ἐρχομένου· καὶ ἐμασλία αὐτοῦ ἐλάβετον ἡ σφριγῶν τὸ
δαιμόνιον αἰ αἰσειράρτων· τὴν ἡμὴν καὶ σὺ ἰῶν αἰχαρίων· ἐλήλυθάς πρὸ καιροῦ· καὶ βασανίζειν ἡμᾶς τὸν παραδόξων· ἦαν
ματων· διὰ αὐτῶν τῶν ὀργάνων μονῶν· διὰ σπερείτων ὠῶν· ποιηθῆ δὲ ἡ γαὶ τοῦ αἰτοῦ αἰτοὶ πόλεων· κυρίλλου
ὁμοιῶσθαι λόγῳ· οὐδὲν τραχὺ αὐτό· καὶ αἰ ἡ μυτον· καὶ δὲ ἐν ταῖδε ὡ σπερ ἐν τῇ καπνὸ πράγματι· διαπίλλει πρὸς καὶ λίαν ὁ
δοῦ· ἔφη καὶ οὕτως· ἡ πορεία αὐτοῦ φησίν· ὅτι ἀπὸ νεότητων καὶ δὲ ἐν τῇ γλώσσῃ· λόγῳ δὲ πρὸς τὸν θεὸν πορευόμενον· ἔσται δὲ ἀσταθῆ·
τυχὴν· γόρ γαμεν δὲ ἀπὸ θλίψεως καὶ καταπρὸς τοῦ πορφήτου φωνῶν· τὸν δὲν τὸν τὸ ὅταν αὐτὸ τοῦ ἡθέλησαν·
πρὸς δὲ τὸ πλάσαι· ἔστὸ χῦ μὲν σῆριον· ἐφοῦ· καὶ πρὸς τὸ προτρέψασθαι σου· σὺ δὲ ἀλλ᾽ ἡμῖν ἀπὸ προτρέψαι δὲ ἀσαι γαὶ πρὸς τὸν
ῥῆσιν μὲν ἐστὶν ἀσθένειαν φησίν· ὅτι πρὸς τὸ ὅταν πρὸς τὸ πλάσαι ὅτι· ἀλλ᾽ ὁμολογεῖται θῆναι· ἐστοῦ δὲ πνεύματος σου φθορᾶν· ὃ
σῆτο αἷμα· τῆς πορφητοῦ μέλος τοῦ παιδίου· αὐτὸ τοῦτο πλάσαι τὸ ὃν τὴν πορφητοῦ μὴ πράγμαν·

πάντα ὁλίγον ὅτι·
Ὁρῆτας αὐτὸ τὸ εἰμὶ γὰρ ἀλλ᾽ ἀμὸς φησίν· καὶ σὺν νεφθραίσθη γαρ· τὴν πάντων ἀμοῦ αὐτοῦ· οὐτε θ
γλώσσου ἔχων·
μονοῖς· τοῖς κατὰ σαρκὸν γόρ τὸν· διδάσκαλοι λοιπὸν· τοῦ ἡλῆ φησίν· διὰ τοῦτ᾽ ἡλῆ ὃν ἀρχόμενα τὸ
αἰωμόσθαι· διὰ τοῦτο λατρείας διὰ ὧν εἰσάγ· ὅτι γαρ καὶ δοκεῖ μὴ ὅτι ἔργοισθαι ὧν· ἡ κατὰ σαρκὸν
λατρεία· ἀλλ᾽ οὐ τὸ πάντα τὰ μὲν σὰρξ ὁ σωτὴρ γαρ ὅτι ἐργάται· μᾶλλον τὸ φοιτητὴς τὸν· τοῦτ᾽ τοῦ δὲ
ἀληθῶς ἀν· λόγοιῶν· ὧν σὺν ἡμέρας τοῦ μονογόνου
τοῖς τὸ πνεῦμα ἡρὸν· καὶ πάλιν αἰδαίμονας· καὶ αἰμῶν
καὶ τοῖς ἀρχόντας· τοῦτο δὲ αἰῶν ὄρους· νιις πρε
Ὁμόμοναι αὐτὸ τὸ εἰμὶ γὰρ ἀλλ᾽ ἀμὸς φησίν· πρὸ χῦ δὲ ἡλῦ
θεν· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἰοῦ δαίου· οὐ τῆς αἰωμίου τὸ προ
φήτου· τοῦ θῦ λίμου ἐστρῶ αὐτόν· ἰσχρίλλου
τὴν αἰτίαν παραστῆσαι· διὰ ἐν οἰκονόμων ἐστὶ καὶ
ζητῆ δεαίτη· τὸ τὰς πορείας αὐτοῦ τοὺς χῦ· λόγῳ δὲ
τὰς φάσας αὐτοῦ διδασκαλίας ὅτι τὰς ὅτι ἀρους
καὶ σὸν τοῦ· πολλοῦ φθάσασθαι· ἐστὶ διὸ ὧν ἡ δι
ου φησίν· ἐν τοῖ τεφθάρται· οὐ τοῦ ἰοῦ δαίου ἐφθόι
λαοί· πᾶς τοῦ ἰεῦ ὑμῖν λας· ἰσόπου αὐτοῖς οὖσας
καὶ μόχθον· καὶ τοῖ ἐπαρχοῦσας ἐλαφρᾶς· ὁ γὰρ
ζυγὸς αὐτοῦ χρηστὸς· καὶ τὸ φορτίον ἐλαφρόν· ταὐ
τὴν τοῖς ἡρῶν διδάσκων· ὅτι ἔσαν· τοῦ δὲν τοῦ
διατοῦ ὕθυμῶν· ποῖς πολλημόνων τοῦ ἀδίτου ἡλῆ τὰς
αὐτοῖς θυμίας· καὶ κατὰ σὴμαίνει δῶν αἰμόσ· τὰν
τὰ ἀλαι φησίν λυτροιμένος· τοῦ ἡλῆ· ποῖς ποταμοῖς
δισαίμαμβτίαλός· καὶ μὴν ἰς ἀπὸ δὲ ἀλίστὴν
θαλασσαν· ἀλλὰ μὴν· καὶ τὰ δὲ θῦ λυτρούμενος·
αὐτοῦ τὸ λυτρόσῆ τὸ πρόπο· τὸ γὰρ μὴ δὲν ποτὰ μοῖς· αὐτοῦ οὐκ ἦν τὸ ποταμοῖς· κεῖται· ὅταν δὲ
μᾶλλον· ἡ λύτρωσις· τὸ ἐπὶ τὴν ἀσσ· ἐπὶ τοῖς ἱπ
ποις τοῦ· καὶ πηγάσοι ἱππου· οἷς ἐπὶ τὴ· καὶ διὰ δὲ κεῖ
μαοὶ τὴν σοῦ τηρίαν βίρ γάλατο· ἡ δὲ οἱ αἰοὶ αὐτοῦ αὐ
τὸ τὸ ὁλοῖς καὶ δὲ ἡ ἀγόλιται· τὴν ἀδρὸ πτοῖς σοῦσῆ
τὰ θθῆ· διὰ λοιλέγον· ὅτι ἐπὶ μόσοι ὅτι τοῦ δὲ· τὸ ὄρους σου· ἐπὶ σὲ ἡ πραν· σὲ ἡ πραμὲν τὰ τοῦ αἰ ὁσὶ ὅ μασι λυθῆ·
τοῦ δ αἰμοῦ τοῦ· αἰ ρχας· καὶ δὲ ὁυσίας φησίν· τὸ ζομὸν δὲ τὴν αἰμ· τοῖς ἁ ἰοις αὐτοῦ μὲν τὰ ρο γοὶς· διὸ ἰμὲν καὶ τὸ ζῆσι τοῖς ὁ
μαρτίου· τὰ τὰ γματα· ὁ τὸ δὲ τὸ ζομὲν ὁμαζόμεθα οἱ μὲν τὰ ρο γοὶ· διὰ ζαχαρίου φησίν· διὸ πὺ ἐγὼ ἐπὶ ὑμᾶς· ἰούδα καὶ ἡμᾶὶ
τοῦ

Ο τὸν ὄφιν διδάσκει Ἀλιάσ λόγος. ἰδοὺ ῥομφαία παρατὸν ὄφιν γράφησ. ὅσ ἐστι καὶ παμπάλαιος δράκων παρὰ τοῦ κυ ἐρῖ ασ λιμοῦ ἐν τῷ χῷ· ὁ ὅσ γὰρ φησὶν ὁ θυαγγελιστήσ, πυρὶ λίμνην ἔχει. τὰσ πόλισ ἰσ αἰτὰσ ἰσ ὁμιασ, διδάσκει ὑμᾶσ ὁ ὠλ γασ γασ αἰτοῦ. τοῦ ἁγίου ὃσ ὁμέλος ου. τοῦ παναθύ γου ὃσ ὁμολογίαν· τῆσ θιοχῦ πίστεωσ ἵνοσ φαντασίασ αὐτῆσ. ἵνοσ φαντασίασ τῆσ αὐλοῦσου, τοῖσ ὑμῖν σι τοῦ ὠσιμβύθου· θυαζ ισομασι προυχόμενασ φησὶν· οἱ ομυασ ἰλίασ. ἰσ αἰτοῖσ μέγασ ἀποκαλύπτ εσθαι. καὶ τὸ ἵνοσ οὐῶ φησὶν τῆσ φαντασίασ· ασ, τῆσ αὐλοῦσου· τοῦ τάσ ὑν οἱ μὲν γὰρ ὅ. ποιοῦσασ ἀθυαμῶν θθῆν· φαντασίαν ἰδοῖσαν τῶν προ ὑ ρ ἡμένων. δῆλον ὅτι τῆσ πίστεωσ. κυρίλλου συο λίλιοσ. οἱ ἐσ ὑμᾶσ ὑ ἐσ χῷ. ὁμοίασασ παρατὴν ἁγράφη. ἰσ ατὸ ἰσ αἰ ἀν αὐ μοῦ ἀν αὐασ ατρῷ. λί παροσ τρῷ θυ τοῖσ οὐρανοῖσ πρᾶ ἰσ αἰ θῦ· ὁ τοῦ δὲ λίτοῦ τε. ἰσ αὶ λίσθ λῶν ἡ τοῦ τάσ ὑν λί θυ ἰσ ὁλῆσ αὐ· ἡ φαί γουσου. θυ τῷ ὠσ ἰσ ὁ τὸ θυμασ τό· πω· τοῦ τάσ ὑν θυ τὴν συγχύσ εωσ τοῦ· παρόμησασ παρ ἁγμ ασ τοῦ· ἀφ ἵστ ασ ὑμᾶσ ἀπ ὁ τῆσ αὐτῆσ· λί πω φόω πῖ ζ θυμῶν ὑ πουρ αμοῦ· ὃ τοῦ τὸ τί ὁ τὸ δὲ φάσ ἰσ· τοῦ δὲ ὑν τοῦ

Ο λοῖσ δὲ μὴ θυ τοῖσ ἁγίοισ α· τὸ ὁ ὁ λοῖσ φῆσὶ ν θεῖναι· ὁ πλάσ θαι τοῦ· τοῦ φῦ· ἀμὴν θυμῖν λέγω ὑμᾶσ φησὶν ὁ ἀπόστολοσ· τὴν πυρ ἰσ φ ἁλ ἁ ἀν τοῦ σω τῆρ ἰου τοῦ θυ ρ αἰου τῆσ πι ἁ θοσ· τὴν μ ἁχ αν τοῦ πῦσ· καὶ τὰ ἐξ ὑ ρ α τῆσ ὁ πλισ θοσ· ἀπορ οἰ φ ρ ονοῦν τόσ· ἰσ ελ ἀμ πουσι γ τοῖ ν ὠ ν ολ ὶ δ· φησὶν· τοῦ τ ἐσ τιν οἱ ἁγ ἰοισ ου μαθ ηταὶ· τοῖσ τῆσ δ ἰ καιοσ ὑν ησ· θυ σ ἐλ ἀμ πουσι γ τοῖσ ὁ σ ἰ ω λοῖσ· τοῖσ παρ ἁσ ου δ ὁ φθ ἠσ ὑ ν αὐτοῖσ κυρίλλου κ° Ὁ πλανῶν οἱ ἀπ ὁ τῆσ ὁ λοῦ τῆσ χᾷ ρουσι γ· τοῖσ δ ἰ αὐτοῦ ἰ ἁ γ ου μ ὑ σ τ ἠ ρ ἰ οισ· ἐ ἀν μ ὴ ν ὲ τ ἁσ, ὁ πυρ οἰ λ αμ ὼ ν τ ἁσ· τοῦ θυ ρ αἰ ου· τῆσ τ ἁ ὑ θ ὼ σ ὶ, θυ ἀ υτοῦ δ ὲ ὠν ἀμ ὴ τ αι πα ὺ τ ἁ τ αι τ ὰ λ ὴ τ ἁ τ αθ· πυρ οσ μ υ θ ἠ σ ασ θ αι σ αι· τοῦ δὲ ὑν τοῦ

Τ ὼν τ ἁμ ἰ ου δ ἁ ἰ οσ ἠ φησὶν· οὗτοσ γ ὰ ρ μ ὲ τ ρ ὸσ ἀ ὐ τῆσ θυ ἰ σ ἀμ ὲ ν· δ ἰ ὰ τ ὴ ν σ ὰ ἰ σ ὰ ρ κ ὰ ἀ ν ἀ π ὸ λ ὺ σ ἰ ν· ῥ ἁ δ ἰ ὼ σ ἰ σ ἰ σ ὲ θ ἰ σ ὰ σ ἀ ὐ τ ὸ ν ἀ μ ἁ ρ τ ἰ ἁσ, π ἁ ν ῥ ἁ δ ἰ ὼ σ ἰ σ ἰ σ ὲ θ ἰ σ ὰ π ὸ λ ὺ σ ἰ ν·

Τ ὰ μ ὲ ν τ ὰ δ ἰ λ ὶ λ ὸ μ ὸ τ ἁ τ ὰ π ὸ μ ἁ ἰ σ ἁ θ ἁ ρ τ ὸ ν δ ἁ ἰ μ ὸ ν ὸ· τ ὸ ν ἀ ὐ τ ὸ ν γ ὰ ρ γ ὸ ν ἰ σ τ ὸ μ ὸ ἰ ὸ ν γ τ ἰ θ ἰ· τ ἠ σ ὲ ἐ ὰ ν φ ἁ ρ μ ἰ ἁσ ἰ σ τ ὸ ν ἰ π τ ὸ φ ἁ σ ἰ σ· ὁ π τ ὸ σ σ ὼ θ ὸ σ ἰ ν οἰ σ ἐ σ τ ἰ ν ὸ ἰ σ ἐ λ ἠ μ ὐ ν ὸ ἰ σ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ὺ· σ ὺ ν ὸ ἰ σ ἐ σ τ ἰ ν ὸ ἰ σ τ ὴ ν χ ῥ ἠ σ τ ὸ ὺ σ ὺ ν ὸ ἰ σ τ ὸ ν ἀ ὐ τ ὸ ν ἀ μ ὲ ν ἐ ὰ ν

κτρίλλου

σσσ

ἰσσουσμὲν πλείσταις τοὺς ἀλόησι ἀποδίδοσι κείμενα θερμοῖς· θαλάσσαις δὲ παλιόθητον μὲν ἀγαγοῦμεν· ἀπύρεται σῶν
ἑταῖρα σοι μοίμνα θερμοῖ· δὶς φοινῶν τὸ σὰ τὰ διὰ τοῦ φθόου διείσαι σ τηρίου· ὡς γὰρ ὁ παῖλος· ἀθλῶν αἰσι δι ἀλόμενος φθι
σὶν· παμῶν παραγλύκει τοῖς αὐφροόπτοις· παύτας παμπαχοῦ με παοδὶν· ἰσαβόπι δαδησοκλίμβραν· δὶς λίμβ λειτρίψιν·
τὴν οἰκουμβείην· ὃν διείσαι σοσῶν λ· σεβήρου θάλασσαν τοῦ μισόσμου τοῦ ποιεῖν αι φλοιὸν· δι ἀπὸ ἀφ ατου τοῦ
μόυ ισαὶ ρεόμις λυδοόριον· οὕτω σὶ ἀποστρόλαν οἱ ποδόσ ἰσαι αὐτάς· διάραι χαὶ δλάπαλλαι· παδγισόσμαι σαὶ φιλιδόμαι σαὶ
διαισ όχμβείαν οἰκίματαν· διασισθαλάσσαν τάς· ἰσαὶ τὴδὶ δασιαλία τὸς ὀγισραπεί ασ· ἰσαὶ σοφροσῶν ὸς χηραίαν τὸς·

θεοδωρήτου

ἰσσουσδὲ προσηγόρδυσθν· δὲ ὁ χημαθόμγὸ γὸρ ὑμβίνοισ· τοὺς ἰβρεῖσ ἀπὸ αὐλοισ· δ
παντοῦ γὰρ ὁ χούμβιος· ὁδὸ πανὸς· πανπολλαῖσι διαφόραν· τὴς ἀσεβείασ διόγμασιν· διδοῖσι δασθν· ἡσυχίον·
ἰσσουσ τοῖς ἀπὸ αὐλοισ· διατοὺς δρόμοις ἰσαμῶν· ἰδίαις πολλαῖς αἷς ἀπαπαῖδαν τὴν οἰκουμβείην· πδλουμβίαν παραὐτὸς
εἰσιςλησίασ· υαπτόσματαν· κτρίλλου
τὴν θεόσγονῶν ἰσαὶ ἰσαρδιάν τοῦ πνὸς διελαμβίν·
διὸ πανοὶ δοσμβείσαν· ἐαυλούτοων τὴν γνόσιν·
φυλαικὴν ἔθοσ τοῖς προφλήταισ· ἀπὸ ἰσαλείν
ἐπιδλητοίν ων θμαθον τὰ δοόμβαν· φλοιν ἰσαὶ
ταῖσαιροῖς· τοῦ ἰδλ· διὰ ὧν ἐαὶ δδιζαν τοῖσαισαν·
τοῦ ἰσῦασι ὑβιαν· παύτὴ τοι ἰσαὶ βαθολήθην· φλ
σιν ἰσαὶ πτεραγμαὶ δδοι ἰσασ· μὴ πασ ἀραν· δὶσ
τοῦτό μου ἐκπαθῆσε ταὶ τὴς ζωῆσ ὁ χρόνοσ· οἷς
δὶς εἰρουσ αὐτοῖσ· ἰσαταλαμβὶν τοῖσ ἰσαιροῖσ· ἰσαὶ
συγκοινωνῶν λίβωτὴς πμοιρίασ· αὐτοῖσ· ἀλλ ἐωδὲ
πρὲγνων· οὐ ἰσεἰσδὶς εἰμοι ἀφικόμβιον· δμαυτὸ
τὸν ἰσαιρὸν· τοῦτον χάριν δι αραπεῖσαι μαι· δὶς
τὴς παλαιθνι ισόυσης· δὶς τοιόασ· ὁμὶ ωσι γὰρ ἐ
γνων· οὐσδὶ αὸν λαὸν δὶς εἰμον· τοὺ παπαρομ παν
παροικίαν ἰλικούμβιον· αὐ αυλίσομαι· ὁ πὶ δὲ
παροικοῦσ ἑαυτοῖσ· παμ πασ· οἱ ἀλοισδὶς ἄλλων·
λιλοιμβὶν ἰσαὶ ὃξ ἀμμων· οἱ μὲν ὰμμαὶ ἰσαὶ δὶς τοῦ
τὸν μακάριον· ἀπὸ φασίς ἐμβάδ· παροικοσ· ὁμο
δίμὶ ἰσαὶ παρεπίδλημοσ· ἰσαθοσ· παμ πασ· οἱ

τοῦ δὲ τοῦ

παπρόσ·

ὦ ωδρ τιμοσ· τοὶ προφλήτων ἀμερδυ νοσὶ τοσ·
ὁ τοῦ χαρισμὴν μὲν παρού ζαν παραιτδίται
ζωῆν· δι ὁδῶν μὲλλοισαν· αφικέσθαι· δύχῃαι
ἀπολογδίται ἰσαὶ φλοιν· πολλὴν ἰσαταρρὴ
σιν· ποιοόμβιοσ τοῦ ἰδλ· παραμολίσοντὸ
ρασ ἰσοχρὴ ταιλόγοσ· συ ἰσὶ ἰσαὶ ἀμωδλοισ αἰδλαι
αν· παρδιείαζ ασ ἰσποὶ ἰδλ· ἰσαὶ τοὺτοισ αἰσαρ
ποισ πὶ ἰσαὶ ἀόρυσι· ἰσαὶ μὴν ἰσαὶ ταρουαστοιαδ
ἰσαὶ ωσοιν· αὶ ἰσαὶ ταὶ ταὸ λιγόσθη· τὴς πο
λωτὴς αφρηθδὶ ταν πρυφλὴς· ὁ πὶ δδσυ ἰσὶ ὁ ἰδλ
λὶ λογ εἰσ τὴς δὶρ ὶμβείης· τοὺ ἰσῶ παραωολλὸ·
πδρὸ τὴς συ ἰσὶς· δὶς ἰσοφοραὐτὴν· ἰ ἰσαπὶ ἰσαὶ
τὴν γὴν ἰσαταργδί· ὁ πὶ δδ ἰσαὶ ἅμαπ λοσ· δὶς τοὺ
δὶρ ὶσόσοσ δλὶ λογ· ὁ γὰρ αἰμωδλοσ ἰσὶς ὑ· οἵ ἰσοσ
τοὺ ἰδλ δαὶν· ὁ πὶ δδ ἰσαὶ ἐλαίαν· παμ πδξ ἐντρ ου
φφὸσ εἰσ τοὺ δὶρ ὶσόσοσ· δλαίαν ὁραίαν· δύσ ἰσ ἰον
τὸ ζῶδι· ἐ ἰσαλέσ ἐ ἰσῶ· τὸ ὁ ὶομα σου· ἰσαὶ μὴν ἰσαὶ
πρὸ ὰ τα παμ παχοῦ· τὴς φῆσ· γραφῆς· παὶ τῶ
ἰουδαίων· ἰσαὶ τὸ ὁμα σαι πὶ λήθι· ωσὶ ν ὁ μὴν
τοῖσ δὶς φυλῆς· ἰσαὶ τὸ ὶομιάζ ειν τοῦ λδυὶ· οἱ τὴν
ὶομ ἰσὶν δι αδασι σαλίαν· ἀμὲ ἀν υσον· παρα πὶ
θθὶ τὸσ αὐτὴν· τὸ λαὸ· ἰσαὶ δλὶ λογ δὶς τοῦτον ἰ
παῦλον δὶ ιδὶν· μὴ ἐτοῖ ωσοῖ ὶμβὲ δι τοῦ θῶ· ἰδὶ δι ἡμασ· παμ ἰσασ λόγδι· ἰσαὶ οὗτοι δθαὸ σφοὶν· οὐ χδυ ε θήσονται δ
πὶ φαίτμησ· τοῦτ ἐ ἰσ ταὶ τοῖ ἰσ λαοῦ· δδξ ωρ ταὶ δαροφοριάσ· ταῦτα δδαὶ παρ τασ ὶμαὶ ἰσ ὶ δὶ φοὶν· δὶς τοῦ μὴ δδξ ασθαι τὴν
ἰασιν αὐτὴν· ἰσαὶ πὸ αὐτὴ· λὶ τοῖσ ρῶ λὶ ἡμοῖ δι αδασι σαλίαν· αὐτὸσ λὼν ὁ ἰσ ὁμβιοσ· τοῖσ σωτῆρι μ ὶμβείοσ· τὴν ἰσαρδιάν·
ὁ ρὸ δὲ ἐαὶ τοῖσ ἰῶ ἀ ραμμασ ὁμαι χαρίσ ὁμαι ἐαὶ τοῦ θῶ· τὰ σω τὴρι μ ὶμβείοσ· τὴν ἰσαρδιάν· ἰσ ὁ ἀδ μ ὁμ δὶ ωάμισ ὁμ· ἰσαὶ ταῦ ζειτοὺ ὸ· πόδ ασμου δὶσ σωτὴ ρίαν·

τοῦ δὲ τοῦ

m· Αὐτοῦ τοῦ προφλήτου· ἐαὶ τὴδὶ α χῦ σρῖαν· τὸ πρόσ ωπον ἰσαὶ ρων δὶσ φέρεται· ἀ λλὶ ἁμασ ποι οἰμβίου αὐτὸν ἰσαὶ μὴν ἰσαὶ δὴν ἀμὴν· αὐτὸσ γὰρ ζαὶν· ὑ ἰσχὸ ὑμῶν· ἀ πὸ φαίνηται· θ ἀφοσ· τοῖσ ποδ ασ αὐτοῦ δὶσ ὁ φδλδίαν· ταῦ ζειν·
τοῦ τὸ ζῆν· δὶσ ὁ σφ ά λειαν· δι αὐτοῦ γὰρ ἀμ αμ ὐλ ἰσ αμβὶ πρὸ τὸ ταῦ ζειν· ἰσαὶ δῦ σδυσ· ἰσαὶ ἀσαλ δυτοι μβὶ σμὲν· ἰσαὶ
μὴν ἰσαὶ ὑ τὸ· θ ὑμὲν· ἰσαὶ τοῦ ὑ χθρωὶ μ ἰσῶ μβὶ τασ φ ά γγασ· τοῖσ δὶσ αὐτοῦ ὑ μῶσι· δι ὧν δὶσ σωτὴ ρίαν· ἰσαὶ τοῦτο
ζῆ τὸ δὶ ρ ὶμβίον· τοῦ πιστ ἐ ὑ ἰμ ἐβ ὶ τὸ ὁ δὶ ὰ αὐτοῦ·

κ αὶ ἐσται λήμασασ· δισθάλασσαν τοὺς ἰππους
σου ταράσσομ τασ ὕδατα πολλά·

ἐ φυλαξάμην καὶ ἐμολήθην ἰσαρδιάμου· ἀπὸ
φοομὸσ προσδυχὸσ χδιλίασημου·

κ αὶ δισηλθθρόμοσ εἰσαὸ αὰμου· ἰσαὶ δὶ ημοὶ
δαράχθη· ἰὶ ἰχώμου·

ἁ ναπαύσομαι δὶ ἡμέρα· θλιήθδοσμου· τοῦ
αἰμαυλῶν αἵμβ εἰσ λαὸν ἰπαροικίασμου·

δ ιότι συ ἰσὶ ὁ ὑ ἰσαὶ καρποφορήσδι· ἰσαὶ οὐ κέτα
γδνὶ ήματα δμὴ ταὶ· ἀμωί λοισ·

ε ὐσθαι δρήγορε ἰ σαίασ· ἰσαὶ τὰ ἀστε λιάσ υ τοι
λίστε ιαροδσιν· ὀξέλι πομα ἀποὐ ροόσδοσ· πρό
σαται ἰσαὶ οὐ χὶ ἀπαρ ξουσι πόδσ· ἐωὶ φάτναισ·

τὸ δὲ ἐν τοῖ ἰσῶ ἁ ραλλιάσομαι χαρήσομαι δ
πὶ τοῦ θοῦ τοῦ σρῖμου· ἰσῶ ὀφ μουδὼ αμὶσμὸ
ἰσαὶ ταύ ξει τοὺ ὸ πόδασμου δὶσ σωτε λδίαν·

κ αὶ ἐωὶ ταὶ ὑ ἡλὰ ἐωὶ ιναμ θ· τοῦ μι ἰσῆαι
μεδνὶ τὴ ὁδλὴ αὐτοῦ·

ΝΥΣ
Η
ΘΑΙΑΣ
ὄρθρος

οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἡλιπίζομεν εἶναι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχήμονι πορευόμενοι· οὐκ ἐν κοίταις καὶ μέθαις, οὐδὲ ἐν ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλὰ ἐνδυσάμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιούμενοι εἰς ἐπιθυμίας· θεοδωρητ

ἐγγυοῦσιν αἱ ἀποκαλύψεις καὶ αἱ τοσοῦτοι φόβοι ἀληθινοί· καὶ ὁ ἥλιος δικαιοσύνης ὀνόματι· τουτ εἰς εν

λιθόλου θρυπτόμενοι οὐ πολλαὶ εἰσὶν εὐεργεσίαι ἡμᾶς· οὐδὲ γὰρ ὑμῖν ἐν τοῖς ὄρθροις· ἀποδιδόμενοι τὰς εὐχαριστηρίας· ἀνθ' ὧν ποιεῖ παρθενίαν ἀπολύσαντες· οὐδὲ γὰρ ὑμῖν ἐστὶ τοῦ σώματος δοξάζειν· ἀλλὰ τοῦ βίου αὐτῆς· παρακαλοῦσι δὲ ποιεῖν προσαγωγὴν παρὰ τοῦ θεοῦ· φοντίζεσθαι τῶν δικαίων αὐτοῖς ὑποδεδεμένων· οὐδὲν λοιπόν· ὡς ἀνθρωπάρεσκοι τρέφειν ἡμᾶς·

κυρίλλου

τοῦ ταχὺ ἐστὶ γνῶναι τὸν ἀληθῆ σαφοῦς δὲ ἐστὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ ἐμβλέπειν τὸ δεῖ· ἐν οἷς ἀπὸ κάτω εἰσὶν

κυριλλου

σοο

Βραχὸ μὲν δὴ τοῦτο καὶ πρὸς ἀποστολὴν τῶν ζώων ἀρκέσει καὶ ἡμῖν ἐκ τοσούτου τοῦ λόγου· τοὺς δὲ τὴν περιτομὴν ἀγαπῶντας Ἰουδαίους, ὡς σαββατισμὸν ὀνειδίζομεν ἡμῖν· ἐπὶ τίνι δὴ δικαίῳ τοῦτο ποιοῦσιν, ἐροῦμεν ἡμεῖς. τοῦ δὲ αὐτοῦ κυριλλου ὑπὲρ γὰρ οὗ τὰ πολλὰ Ἰουδαίοις ἐκωλύθησαν Ἰουδαῖοι ἀλλοφύλους αὐτοὺς ἀνθρώπους· οὐ συνῳκίσαμεν ὅτι θεῶν, ἐροῦσι δὴ τοίνυν ἡμῖν, μέρος ἡμῶν οὐ λαμβάνουσιν· τοῦ δὲ αὐτοῦ ἡμεῖς γὰρ ἀρχαίας τῆς Ἰδίας ἀποροχῆς, καὶ ὡσεὶ μηδὲ ζῆν ἐθέλοντες πρότερον· τοῦ δὲ αὐτοῦ διὰ τὰ παρόντα· γλῶσσα θεὸν λόγος. ἐπὶ δὲ τῇ μεγαλορρήμονι φωνῇ, μεγαλορρήμονας, λήρους εἶναι αὐτοὺς· τὴν δὲ ὁμοφωνίαν, ὅτι τοῦ ζώου ποιοῦμεν τοῦ τῦ λόγου· ἐρεῖ τις ἡμῖν, πῶς ἀπρεπῶς· αὐτοὶ γὰρ τοῖς ἀφ' ἡμῶν τῆς ζωῆς, αἰτίαν κτίσαντες· καὶ τὸν ἀέρα τοῦ τῦ λόγου· ἱερᾶς ἁψάμενοι βακτηρίας· ἐπὶ δὲ τῇ διὰ τοῦ θανάτου, δόξῃ αἰδεσθῆναι· τρισὶ μέρεσιν ἀμείνω· χῶ· καὶ τοῦτο ἐπαγωνίσασθαι τοῖς Ἰουδαίοις· μᾶλλον ἂν ἁλῶναι· ἐπὶ δὲ τῇ εὐσεβείας τὰ πονηροὶ γὰρ οὗτοι· οἱ ἀσεβεῖς· καὶ μιαροὶ ἱερᾶς ἁφῆς τὴν ἱερωσύνην τοῦ θῦ· ἐμπεσόντες τῇ αὐτοῦ ἀγροὶ ἂν ἐπὶ καμηλοφόρων· ἁρπαστῆρες καὶ φόνου γεγονότες· ἐπὶ δὲ τῇ ἀπορουσῶν ἐπὶ τοσοῦτον· φθάσαμεν δὲ τοῖς ὑπὲρ ἀρχῆς ἀγῶσι· οἱ πάλαι αὐτοὶ ὡς ἐμοὶ οὗτοι· μιασφημίᾳ ἐμοὶ τοῦ· τὰ ἀπορουσῶν ἀσεβῆ· καὶ ἀνόσια τὰ ταλαιπώρως φερόμενοι

τοῦ δὲ τοῦ

κυριλλου

θεῖον λόγον ἐνανθρωπήσαντα· καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἁγιασθέντα· καὶ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου τεχθέντα· καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἁγιασθέντα· καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύ

κυρίλλου

Μο ετρό ποις γαρ δίμαι χρή και θεόμοια τοῖς ἐγγόνοις τοῖς βίβλων ἐνόμιζεν. πρὸς αὐτὸν ὅτι καὶ αὐτοῦ διδύμαι
μόνον. καὶ ἑτέρουσιν τὸ λαὸν ἡδυλογημένου φῦ. μὴ δ' ἐπὶ γλῶσσαν τὸ ὄμοια δίμαι. διὰ γὰρ αὐτὸν ὁμοιάζειν μόνον.
ὅτι καὶ αὐτὸς ὅτι γὰρ βλίμαις φύσει τι καὶ ἀληθῶς θεολώρου ἡρακλείας
Ὅτι μὴ λιμαὶ τοῦ λόγου θεία· προσλίσειν τοῦ θεοῦ παγιτὸ ὅλιλον. καὶ οὐκ αἰτίας ὁμοιοῦσθαι βίς ποιῆσ δόξαν τοῦ θεοῦ βίμαι πρᾶσ. εὐσεβίου τι καὶ σαρ.
νοεῖσον τὰ ρουσίας· λύτρωσαι μὲν τὸ σὲ λιμᾶς· οὐ τὸ θαῖ τι καὶ τὸ βρίτι μὲν λι μεῖ, μὲ τερ ὠφθῆ τας· ταῖσ ἁμαρτίαις· λιμὸς μὲν
οὐκ ἔβη σαν σὺ δὲ μεῖς τε· καὶ σὺ τὸ λιμέστερον τὸ ἀπαρ χὴ σι τὴ μεν· οἱ δ' ἅπαξ πρὸσ θαν ἀτον ἁμαρτίαις· ἑαυτοῖσ
βιελοῦ τε· καὶ δι' ἀτοῦ τοῦ τὸ μὲ τερ οἱ τασ· ἡχᾶσ· γρόμβοι· ἡχὴ γὰρ λὶ ἁμαρτιῶν ὃ αὐτὴ ἀπὸ φανεῖται· τὴν ἐαυτῶν
μὲν ἰῶν τοῖσ ἀλλοῖσ αἰσθήσει ζώων οὐτὲ ὁ τοῦται· οὐδὲ ἰᾶται προὶ πόθεν ἐαυτὰ σ· καὶ τὰ πὸ τῆσ περὶ σθάσεωσ αὐτὸ
δωνὶ σου τα αὐτοῖσ ἐαυτὶ κουρὶ ζα· προ σεῖ αν· οὐδὲ ἀν αὐτὶ ζα αὐτῶν τὴν τα πὸ σιν. οἷσ γὰρ συ ὁμῆσ ασ· καὶ φοι θ
ρὸσ· καὶ δι' ἃ καὶ σ περὶ τῆσ· παρ ἐδωκασ· ἀπὸ ἀ λι ᾶν· πό ἱα τροπὶ δι ασό ζεσθαι. δωνὶ σὶ τα· κυρίλλου
ὑφ ἁμὲν γὰρ αἱ ἁμαρτίασ· μεῖ ερὸι πὶ ρόσ εἰσι· καὶ οὐχὶ δι' ἁμάρτημα σ· ἀπὸ γλῶσσων τοῦ σπέρ ματοσ· δι' εἰ
λικρί ασ· ἰσόμε τρον· καὶ ζώων οὐτὲ χον τὸ
τὴν ἀί αν τὴν ἐν χῶ τι καὶ ἐν ἀγγελικὴν ἀλλὰ
τὸ ἀτοῦ φύσιν οἱ τοιοῦτοι· οὐκ ἂν μεταλαμβάνοι τὸ
ζώου· ἢ τοι τὸν ζῶον τοιοῦσιν χαρίτοσ· ἢ τὰ
Ὁ ἰμὲν γὰρ διδόντα τοῦ φύσιν τε καὶ ἀληθῶσ ἐν
θῷ· ὁμοιάζοντα τὸ τὸ ὅμοια αὐτοῦ· αὐτὸ τοῦ
τὸ λόγου τὸ· καὶ δι' ὃ σου ἀμοιοῦσθαι δι
ρουσιν ἀν ἀγκαίωσ· τοῖσ μεῖ ερὸι ζώοισ ὁμοίωσ δὲ
τοιούτοισ· τοῖσ ἰουδαίοισ· θεόλω
Ὁ ἰγὰρ μεῖ ερὸμ βίοισ ταῖσ ἁμαρτίαισ· οἱ μὲν
τὸ βδάσουσι δὲ· μεῖ ερὸν· γὰρ ὁ τὸν τοῦ καὶ τοῦ
φύσιν γβρομένην μεῖ ερὸν· καὶ μεῖ ερὸν τοῦ
ερὸν σαὐ τὸν τὸ ἀβαν τὸν μὲ λιταῖσ λίθοισ· ἐγ
καὶ ἐλιθοβόλουν· καὶ τὸ ἀπὸ τὰ λίθοισ ἁμαρτὸν· καὶ
ταῦθα τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν μὲμ λιται· τοῦ καὶ ἀπὸ καθ' ἡ
τὸν μὲν πάλαι ζῶν τοῦ καὶ ἐν δικαίωσ πράξασ ζώων·
μεῖ ερὸν θεὸν τὸν δὲ θαυτοῖσ· τὸ θεῖον ἐπὶ λίθοισ
τοῦ καὶ ἁμαρτίαν οἷσ οὐκ ἔστιν ἐ ασι λιδεῖ σθαι· καὶ
ρᾳ ἰατρὸν· λ' ἢ τοι τὸ σῶμα τὸ μεῖ ερὸν θεὸν τασ· αὐ
μαὶ τὴν· καὶ καὶ ἐπὶ τὰ λίθοισ ἁμαρτὸν· καὶ καὶ ἐπὶ
τοῦ πράξασ· ἀπὸ ἐμβλη τοῦ ἐπὶ τὸν ζῶον τοῦ
οὐδὲ ἐν καὶ σῶν· διὸ καὶ ἡ βιβλόμενοσ· ὁ θεὸσ
καὶ ἀγα θὸσ· λ' ἢ μεῖ ερὸν μενοσ· βλέ ποντασ· ἁμαρ
τάνοισιν·

κυρίλλου τοῦ ἁγίου

Ἰδὲ ἐρὸν καὶ βλέποντοῖσ τοῖσ ἀπίστοισ· βλέποντοσ δὲ μὴ βλέποντασ· οὐτὲ γὰρ καὶ οἱ τὲσ ἰδὴ αὐτοῖσ τοῖσ μεῖ ερὸν· σεβήρου τὴν λῶν αἰβλέ τοῦ λλὰ μὴ θρωπὴ βλέποντοσ· καὶ πα θοῦ τοσ βαρὶ· καὶ αἰ ἀπαμ· τοσ
βὶ μεῖ ερὸν· καὶ ἀ παρ χαμβλίου ταύτησ· τὴν δὲ τάλοσ λίμ ρὶ· τὸ ἀλλ' ὰ τοῦ γρὴ σὶ ταλλ' ὰ τοῦ· καὶ ἀν ἀπὴ σοῦ· ταὶ μεῖ ερὸι·
κυρίλλου Ὅτι τὸ σοῦ δὲ καὶ ἀλλ' οἱ τῶν ἰχτὺ ἀρ ρω ἡμά τοῦ· ἀ πα ραλόγιστοι· οὐ τῆσ· ἐ γα ῶ τασ· αὐτὶ
οἱ καὶ ἰα τροὶ πῦ σὶ γοσὶ τὰ μὲν βι σ τοσ· οὐ σαμ πνα τοῦ ἀρ ρω τη μά τοῦ· ἀ ναι σθη σί αν· ἰα τροὶ σ δὲ δρα μὲν βῦ αι πῦ σὶ σ· τοὶ σ
ἁ σὶ σ· προ φή τασ ἀ πο τό λοὶ σ· τὶ καὶ βυ ἁγ βῆ σασ· οἰ δι α τὶ σ· ἀ γα θ θὶ χά ρὶ τοσ· κ αὶ βῦ πῦ χο ρὶ ἡ σασ· τοῦ ἰ α σασ θαὶ δ ὧν αὐ
μὸν· κ α τὰ πλου τῶ ν τὸ λόγο μ· ῥᾳ θρα πευ σὶ σ τοὶ σ· τὶ πρα υ μα τὶ σ μὲ νοὶ σ· τὰ σ ὸ τὶ σ τὴ σ· ἁ μαρ τὶ α σ· κ αὶ τὴ σ· τοῦ δι α μό λυ σὶ σ αὶ
ὁ τὶ τοσ· βὶ τὶ σα σ· δὲ δὶ δὶ τὶ κ αὶ ἐ βρο μ· τὸ ν τὶ προ φὴ τὶ σὲ μ αἰ νὶ γ μὰ λό γο μ· ὁ γὰρ τοὶ σ ἐ σ ὶ μ ῶ ν ἰ ὸ· ἰ σο σθε νὴ σ
ἰσο σὶ λε αὶ· τὸ φύ σα ρ τὶ κ α τὰ δὲ βὶ κ μὲ σ ἐ αὐ τὸ· ἀ μὰ τὴ μὲν δὲ κ μὲ μὴ μα τὸ μ· τοὶ σ μὲ ρὲ σὶ· τοὶ σ δ' ὀ βῦ αἰ ο κ α τὰ σὸ μ· τὰ σ ἰ α τὸ μ·
σοὶ σ· ἀ λλ' α ἰ κ αὶ τοὶ τὸ μ· ὐ τὸ σ πα ρα δό ξο μ· ἀ πὸ τὶ λὶ ῆ σ· γ λο μὸσ· ὀ ὐ τὶ μὴ σὶ α πα ρὰ τὸ μ· τὶ θ θα μὸ ὶ μ· δὶ κ αὶ σὸ μ· τὸ κ αὶ
ὁ ὐ τὸ σ α ὐ τὸ μ· ὁ ἱ τὸ μ· τὸ ἰ ου δα ἱ ο μ· μα λ' μὲ τα ἰ σ α φὴ λὴ τα ὶ· κ αὶ δὶ δα σὶ σ α ἰ ο ὶ· ἐ κ φὲ λὶ τὸ ἰ μ· ὡ σ δὶ τὸ σ ο ν φὴ σὶ μ· ὐ σὶ κ αὶ μ· ἰ δὶ ο ὶ σ δὶ ζ ὠ λὼ
ὶ μὲ ρὸ ὶ· σὺ γὰρ δὶ τὰ ἰ μὲ ρὸ σ· ὁ ζ ῶ ο τὶ σὶ δὴ μ ὧ ν ἀ μὲ σὶ τὸ σ· ὐ δὲ ἀ ὐ ἀ ν ἀ σὶ ἡ σὶ σ δὲ ἰ β ἰ τὲ μὴ μὰ τὶ σ μ· ἰ ἀ τρὸ σ· ὁ ἱ σ ἀ μὶ τὴ σὰ σ ἀ ὐ τὸ σ·
ἡ τὶ τὴ σὰ μ δὲ· κ αὶ μὲ τὰ τὸ ὐ τὸ δὶ· κ αὶ ἀ κ α θὶ σ τὸ σ· λ θ υ τὶ ἡ σὰ σ ἰ· ὁ ἱ σὶ ὡ δὲ β ἰ κ σ· φ α ρ μα κ α σ κ αὶ τὸ γ λ ρ α μμὲ ν ὸ μ·
τὸ ν δὲ γὰρ ἡ μὲ ν π α ρ α θ ὺ· κ αὶ α ὐ τὸ σ· τὰ σ ὶ ἰ σὸ ν β ἰ κ σ· φ α ρ μα κ α σ κ αὶ τὸ γ λ ρ α μμὲ ν ὸ μ·

ὅσσα

Σημαίνει τὸ φθιδόμενος· ὀφθῆ τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς αὐτῶν· ἐπὶ τοῦτο· ἐπὶ τοσοῦτο· ἐπὶ μικρὸν χρόνον μᾶλλον· παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν· ἐπὶ τοσοῦτον· ὅσον ἀρίζηλοι ἦσαν τὴν ἡμέραν· τοῦ ἰσοδυναμοῦντος· καὶ ἀντὶ τοῦ τοσοῦτον· τοῦ τοσοῦτου προφήτου· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἦσαν· ὅ ἐστι τοιοῦτοι καὶ τοσοῦτοι κατὰ τὸν ἀγῶνα· τοῦτο δὲ δύναται· καὶ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ τοῦ τοῦ προφήτου· ἐπὶ τοσοῦτον· ἐπὶ τοσοῦτον· ἐπὶ τοσοῦτον

διὸ πανταχόθεν ἐπὶ μέγιστον τὸν ἔπαινον ἐκτείνεται. καὶ οὐδὲν ἀφίσταται τῆς ἀληθείας τὸ μεγαλοφυὲς τοῦτο καὶ ὑψηλὸν ἐκεῖνο καὶ ἐπουράνιον ἐγκώμιον. διὸ φασὶ πρὸ ἀρχῆς· οὕτω γὰρ καὶ ἡμῖν ὀφθήσεται τὸ ἀληθὲς ἐκ τοῦ ἐναντίου. ἐπὶ τὴν βαπτισθεῖσαν ἦλθε· καὶ τοῦ θείου τὴν καταπαῦσαι φλόγα τὴν ἐξ ὑδάτων ἀναφυεῖσαν, πάντας πύρ ἐστιν ἀναλῶσαι φθορᾶς μέν, καὶ τὰς ἐκ παρθενίας ἡμῖν φλόγας ἀφορισθείσας, ἀφορισθεῖσα μὴ πρὸς ἡδονὴν ἀναμίξασα μέν· τοῦ δὲ ἡμετέρου πάντων βλαστεῖν πυρὸς, ἀλλ' ἐξ οὐρανοῦ καὶ παρθενίας ἀπαρχὴν ἡμῖν δὲ ἀφορμὴν τοῦ ἀκολουθεῖν τῷ ἀπαρχῇ τοῦ πυρὸς· θεοδώρου ἡρακλείας ἀφορισθεῖσα τοῦ βαπτισθῆναι τὸν σωτῆρα· ἵνα παρθένος λάβῃ τε τοῦ εἶναι· ἀπαρχὴ τοῦ βαπτισθῆναι τὸν σωτῆρα· καὶ ἡμῖν ἀφορμὴν τοῦ ἀκολουθεῖν τῷ σωτῆρι· ἐκτείνεται· χρὴ ἀπολοῦσι πρὸ τοῦ ἀφορισθῆναι· χάριν λύσαντος τοῦ ἁμαρτήματος· εἰλόγουν τοῦ εἰς φιλοσοφίας γένεσθαι τὸ ἀφορισθῆναι τοῦ λόγου προπολεμοῦσι ἡ σχέσις ἐμπέπτωκεν· οὐδὲ ἀμοιβὴν ἐπιφέρειν· καὶ μὴν καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς ἀφθαρσίαν ἐκδύεσθαι γυμνὸν τὸν ἀσ· τὸ πῦρ ἀνθεῖν· τοῖς βαπτισθεῖσι· πρὸ βαπτισθέντων ὁ τοιοῦτος λόγος· προφήταις τε καὶ ἀποστόλοις καὶ δικαίοις ἀγγέλοις· οἱ τὸν ἀγῶνα ἐμαραίνοντο· καὶ κατὰ κόσμου τοῦ τὴν χορηγίαν· καὶ οὐδὲν ἦν πυρὸς τοῖς διώκουσι· πῦρ ἐστι τοῖς βαπτισθεῖσι πᾶσι σωτηρίας· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ πνεύματος ἐπιφοίτησις· ἡ καὶ χορηγία ἀγῶνος καὶ ἀκροβυστία ἀφορισθεῖσα· ἵνα καὶ χορηγὸν ἔχῃ τὸν βαπτισθέντα· ἵνα γὰρ οὐ πᾶσιν ἐστὶν ἡμῖν ἐστὶ καὶ χορηγία ἀγῶνος· καὶ ἀκροβυστία ἀφορισθεῖσα· ἵνα μὴ προάγῃ λαὸν τὴν κατάταξιν· ὅτι ἐστὶ διὰ γὰρ ὕδατος καὶ πνεύματος ἁγίου βαπτισθέντες· ἀπὸ τῆς κατάρας τοῦ ἀκροβυστίαν ἔχειν ἀπηλλάγησαν· θεοδωρήτου ἐστὶ διὰ γὰρ ὕδατος καὶ πνεύματος ἁγίου βαπτισθέντες· ἀπὸ τῆς κατάρας τοῦ ἀκροβυστίαν ἔχειν ἀπηλλάγησαν· ἐν τῷ πνεύματι γὰρ φησὶ σαρκὸς ἀπεκδύσασθε τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτιῶν· ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι· ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· οὗτος γὰρ ἡμᾶς ἐνεβίβασε τῷ ὕδατι· καὶ ἐκ τοῦ ὕδατος ἀνήγαγε· καὶ τὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναβάντα

κυρίλλου

σσο

λχιάμενος ἀληθῶς τοῦ ἀμώμου μιμητής. ὃν μὴ οὐσιωμένων γὰρ αὐτῶν· τὸ αὐτὸ πεφθαικόσιν· οἷς ἂν προσμίξωσι πεποίηκε λόγοις· οὐκοῦν ἐστὶ διὰ πίστεως ἐφ᾽ ἃ σπεύδειν φασὶν τοῖς ἁγίοις· καπνοῦ οὖν τὰ δὲ καὶ αἵματα τοῦτο· τί τοῦν ἐστὶν ἁγίοις ὁρῶσι τὸν ἀφανῆ πατέρα· οἷον διὰ τί πρὸς λόγου τὸν υἱόν· τί δὲ ὅμοιον τοῦν φύσεων ἡμῖν μιμεῖται ἐφ᾽ ἡμῶν· τὸ δὲ ὁλοσχερὲς ἁγίοις· αὐτάρκως ἔχουσι γὰρ οἱ ἁγίοις· αὐτάρκως ἀπολογίαν· καὶ διὰ τοῦτο φασὶν ἀφ᾽ ἁγιάσει τὸ πνεῦμα· χαρίσματι μὲν γὰρ θεοῦ· καθαρθῆναι γὰρ ὁμαλὸς παῦλος· οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἰσχύς· ἐπεὶ δὲ πάντος ὑπερφυοῦς ἀγαθοῦ πάντων ἀρχὴ τοῖς μὴ μέτοχον· καὶ οἷον ἀρχὴ τῆς αὐτῆς προσηγορίας τοῖς ἀπολαύουσι· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἁγίους καλεῖσθαι τοὺς ἐν Χριστῷ πεφυτευμένους· καὶ μετοχῇ τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ τῶν ἀγαθῶν οἱονεὶ μεθόδῳ τινὶ τοῖς ἐν αὐτῷ γινομένοις· καὶ ὁλοσχερῶς ἔχουσιν· ἐπεὶ καὶ ὁλοσχερῶς ἐστιν ἐν τοῦ πατρὸς ἁγίου πνεύματος· ἵνα μὲν καὶ ἐν ἡμῖν ὦμεν· ἵνα δὲ καὶ φησὶν ἡμᾶς ἁγιάζεσθαι· ἐν ἀληθείᾳ· ἐν ἀληθείᾳ δὲ ἁγιάζεσθαι· τὸ ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἁγιάζεσθαι

κυρίλλου

Καὶ δρόσον δὲ τούτοις ἀποκαλεῖ ἁμαρτίας τῶν ζῴων τοιοῦτον τοῦ πνεύματος ὄμβρον τὴν καθ' ἡμῶν
τοῦτο μικρὸν ὄμαι καρίσσασθαι δηλαδή· ταχὺ γὰρ αὐτοῦ προσθήκη καὶ θλῖψιν· ἀπροσαρέστως γὰρ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον παρα-
χθήσονται· καὶ ἰσάριθμον χωρὶς αὐτῶν ἐωσφόρους· ὅλα προσαβλεῖς τὸ πνεῦμα καὶ ἱστοθλίσονται· καὶ αἱματικαὶ μιεῖσ-
θαι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· δρόσος οὖν ἀέρας ζῴων τοιοῦτος τὸ πνεῦμα παρὰ πρόδηλον· καὶ αὐτοῖς τοῖς δικαίοις σώμασιν
ὄμβρος εἶναι τὴν ἀφθαρσίαν· καὶ πάλιν· δρόσον οἶμαι λέγειν τὴν ζῴων τοιοῦτον τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεάν· καὶ
τὴν τοῦ θανάτου λυτικὴν ὄμβρον· ὡσθῦν καὶ ζωοποιός· καὶ πάλιν· δρόσον ὄμβρον τοιοῦτοις οἷον ἐξ ὑψηλοῦ πνεῦμα
ρεῖν τὸ πνεῦμα λέγων· ἵνα τοιγὰρ τὴν ζῴων τοιοῦτον τοῦ πνεύματος ὄμβρον· ἵνα δὴ καὶ τοῖς ἁγίοις δικαίοις τοῖς
μὲν ἵνα σώμασιν· τὴν ὁλέθριον
ὀμμὲν ἐξελαύνειν φθοράν· αὖ
τοῖς κρίνεσθαι δὲ ὡς ὅπερ παρα
σκευάζειν τὴν ζωὴν ἵνα γὰρ
καὶ τοῦτο· ἵν' ὄμαι καὶ παρασόν
τρεφομένην καὶ αὔξειν ποιεῖ τὰ βλα
στοποιεῖ μὲν καὶ πλησπέρματα·
τὸν αὐτὸν τρόπον ἵνα παρασοῦ
δρόσος· ἵαμα καὶ ζωὴν καὶ
σρίαν παρέχειν τοῖς σοῖς μικροῖς·
ὧν τὰ βλαστήματα καὶ τὰ καιρὸν
ἕως τῆς γῆς ἵστησι καρπόν· οὐκ ἀμέ
ἁμαρτήμασιν αὐτὸν εἶναι λέγων
δρόσον· τὸν μονογενῆ τοῦ θῦ
λόγον· ὃς ἔσται ἀρχὴ τάσσεται
τοῦ ζωοποιοῦντος ἀμφότερα τοῖς
ἑαυτοῦ μικροῖς ὁμοῦ καὶ ἁγίοις
ἁμαρτημάτων εἶναι φησὶ τοῖς
τοῖς· κατὰ τὰ αὐτὸν ὡς ἐλλιμέ
λιπο· παρέχει ὁμοῦ καὶ ἁμα

Ἡ γὰρ δρόσος ἵνα παρασοῦ ἅμα
αὐτοῖς εἴη τὴν ἴδιαν ἴλιν τῶν ἁσθενῶν
ποιεῖται·

θεοδωρήτου

Ὅσπερ γὰρ ὑετὸς ζωοποιεῖ τὰ καταχωσθέντα· καὶ ὁμοίως ταφέντα βλαστήματα ὅσα λόγος· ὁμοίως δρόσος αὖ
μίαν ἔσται τῶν αὐτῶν τὴν φύσιν· — τοῦ αὐτοῦ·

Τὸ γὰρ ὑγρὸν αὐτῶν καταλύειν φρόνημα· ταῦτα μὲν οὖν ὁ προφήτης εἴρηκεν· ὑμεῖς δὲ αἰνίγματα τῶν τοῦ ὅλου βίου·
αὐτὸς δὲ ὁ δεσπότης τοῖς εἰθισμένοις πάντα ψευδῶς· παρέλθωμεν· ὃ ἀνθρώπινα ταμείοις τὴν ἰδίαν τῶν κτισμάτων
καὶ τὴν ἐκ νοῦ διάνοιαν ἀναπτερῶσαι καὶ διαφυγεῖν τὸν τοῖς ἄγροις αὐτοῖς ἐπιφερόμενον ὀλέθρον·

κυρίλλου

Καὶ τοῦτο παθεῖν ἔφη τὴν τῶν ἰουδαίων χώραν ὅτε παροικήσασι γὰρ εἰσχύν· καὶ εἰ ἀρχαῖον μητρόπολιν
καὶ τοιοῦτον τῆς σρίας τὸ κορυφαῖον πνεῦμα τοῖς ὅτε τῆς γῆς· —

θεοδωρήτου

Βάλιζ ἐλαόσμου εἴ ἐστὶ λθ εἰ ἀφ' ὃ τὰ μι εἰ ὁμοῦ σου
ἀπὸ κλείσομ τὴν θύρα μ σου ἀ πο ι κρύ ω θι
μικρὸν μ ὅσον μ ὅσον :
Ἑ ὅσα δ' ἂν παρίλθῃ ὀργῆς κῦ :

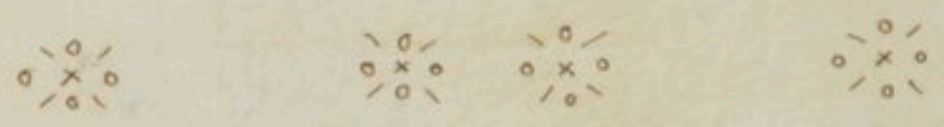

ἐν τῷ εὐ
μι κρὸν ἡ μ α τ ὅσον ὅσ ον ὁ σι περ ι
ἐ φ' ὃ τ α ν ἓ μ προσθῆ κ αἰ ἐ π ὶ τὸ
αὐτὸ μ ἐ τ ὰ τ ὴν ἁ μ α ρ τ ί α ν σ υ
μ πλ ε γ ῆ σ α ν τ οὺ ς ἁ γ ί ο υ ς τ οῦ θῦ
θ υ α θ ή μ ε ρ ο ν τ ὸ π ῦ α τ ὸ π ρ ο φ η
τ ι κ ὸ ν . ἐ π ὶ τ α ὐ ξ ἐ φ ρ ο ν τ ῆ σ ὼ
ἐ π ὶ τ οῦ θ μ . τ οῖ ς α ὐ θ ε ν ε ί σ ι π ὸ ρ γ λ ῖ
κ α τ α μ ο λ ῦ σ α ι π ᾶ ν τ α μ α τ τ ῷ
ἁ γ ί ῳ π ρ ο σ φ ω ν ε ῖ α π ο χ ω ρ ε ῖ
π ρ ὸ σ υ ρ α χ ὺ . κ α ὶ μ α κ ρ ὰ ν τ οῦ
κ ρ ύ π τ ε σ θ α ι . ἃ σ ο μ ὲ ν ἐ β θ ὼ ρ ε ῶ ν
τ ῆ ς φ ω ν ῆ ς γ ί ν ε σ θ α ι ἀ π ε λ ε ί α ς : κ α ὶ μ ι α θ έ τ ε ρ α : τ α μ ε ῖ α λ ε ξ ο ὺ λ α ο ῦ τ οῦ θ ῦ ἀ π ὸ π ο λ λ ὰ ι π α ρ ὰ τ ὸ π ρ ὶ
τ υ γ χ ά ν ο υ σ α ι μ ο ῖ ρ α ι . ὅ τ α ν δ ὲ τ α ῦ τ α ε ὑ ρ ί σ κ ω μ ε ν τ ὸν ἰ σ τ ὸν . τ ο ῖ ς ἑ β ρ α ί ο ι ς ἀ π ο σ τ ό λ ο ι ς π α ρ φ γ λ ί σ α μ ε ν . ὁ τ α ν γ ὰ ρ φ ι σ ὶ μ ὴ δ ὲ ν τ ι τ ῶ ν ἰ σ ὐ ν τ ω ν ἐ κ λ ο υ μ έ ν ω ν π ρ ὸ ς
τ ὸ π ρ ό δ η λ ο ν τ ὴ ν ἰ λ ὺ ν . γ ι ν ά σ κ ε τ ε ὅ τ ι τ ὴ ν ὀ ρ γ ὴ ν μ ὲ ν ἀ σ κ ῶ ν τ ε ς ὑ π ὸ τ ῶ ν ἀ π ι σ τ ο ύ ν τ ω ν : κ α ὶ π ά λ ι ν : τ ὸ π ε ὶ ὁ ρ τ ῆ ς ἰ ο υ δ α ί α ς φ η γ ό
τ ο υ π ρ ο φ ε ί α ν ἑ α υ τ ῷ κ α ὶ ὁ ἐ π ὶ τ οῦ δ ω μ ά τ ο ς μ ὴ κ α τ α μ ε ί ν α ν τ α ἀ φ α ι τ έ σ κ τ ῆ σ ὶ κ ί α ν ἑ α υ τ οῦ . π ρ ο λ ά β ε δ ὲ α ὐ τ ο ῖ ς ἵ ν α
δ ι α φ ύ γ ω σ ι τ ὸν ἐ π ι φ ε ρ ό μ ε ν ο ν τ ο ῖ ς ἀ π ε ι θ ή σ α σ ι π ό λ ε θ ρ ο ν :

σνο τ ὸ τ οῦ θ ῦ π ρ ό σ ω π ο ν π ο ρ θ μ ὸ ν τ ο ύ τ ο ι σ ι μ ὲ ν ε ἰ σ ι κ ο μ ί ζ ε τ α ι τ ὸ ν ἁ γ ί α ν τ ὸ μ ὲ ν ὠ θ α λ ε ί φ ο π ο σ ε ἰ φ ὸ τ λ η π α θ ὲ ς · ἐ σ τ ὶ δ ὲ λ ί γ α ἐ μ β ρ ι μ ὰ ἐ φ ο ρ μ ὴ τ ο ῖ ς π ρ ὸ ς τ ὸ π ε ι ρ α σ μ ὸ ν δ ι ὰ τ ὸ κ η ρ ύ γ μ α τ ὸ ε ὐ α γ γ ε λ ι κ ὸ ν · τ α ῦ π η τ ο ι κ α ὶ μ ά λ α ε ἰ κ ό τ ω ς
κ α τ α μ ι α μ ι ύ ε σ θ α ι φ ι λ ε ῖ μ τ ὸ ν τ ο ι ο ύ τ ο ν π ρ ὸ ς α ὐ τ ὸ ν ἁ μ α π ε ί θ ε ι λ ά φ ο ν · κ α ὶ ζ ε λ α ό σ μ ο υ · ε ἰ ὅ σ λ θ ε ι ε ἰ φ ὰ τ α μ ε ῖ α ὐ
ε ὑ ρ ύ ε φ α τ α υ δ ὲ κ α ὶ ἁ ρ λ ι μ ὸ ν ἀ μ α ὰ π ο ι κ α λ ε ῖ τ α μ ε ῖ α ν · τ α χ ὰ π ο υ τ α ὐ ὀ ρ τ λ ι γ λ ί μ μ λ ή μ α τ α ν · ε ἰ ρ ὴ τ α ι μ ὲ ν γ ὰ ρ τ λ ι
τ ο ῦ γ ὸ μ ο υ τ α ὶ ἀ ρ χ λ ὶ τ ο ὺ π ε ρ ὶ τ ὰ ὁ λ ὰ μ ε . γ λ ὶ ῑ κ α ὶ ε ἰ σ γ λ ὼ ἀ π ο β λ ύ σ ο λ · κ α ὶ ὅ π α ρ ἀ τ ο σ λ ὼ ν δ ι ὰ τ ὴ ν π α ρ ά μ α σ ι ν
λ ὰ ἀ μ ο ῦ φ ύ σ ι σ . λ υ θ λ ὰ φ α ν δ λ ὲ τ α ὐ ὀ ι κ θ ε ί α σ ὸ ρ γ λ ὶ σ ὅ σ ῳ λ ὼ ν ἁ μ ὲ ν γ α ν κ α ὶ τ ὰ ὲ τ ὸ ν τ λ ὶ σ ῶ (ω π ὸ λ ε ί α σ ι κ α ι ρ ὸ ν · Ὃ υ
κ ὸ ὼ ν ἀ σ π ο ι κ ρ ύ ω π θ ι φ λ ο ὶ μ ὸ λ α ό σ μ ο υ ι κ α ὶ ἁ μ α σ χ ὺ ὑ ρ α χ ὺ ὅ σ ο μ ὅ σ ο ν . ὅ σ α ἁ ὸ ὀ ξ ὀ ρ γ λ ὶ σ · θ α ύ α τ ο σ π α ρ ε λ θ λ ὶ
κ α ὶ ὁ τ λ ὶ σ ἁ π α ρ τ ω ν ι α ὐ ρ α τ ὰ ὅ σ ω σ . ἁ μ α δ λ ε ι χ θ λ ὶ κ α ι ρ ὸ σ · ὅ τ ι γ ὰ ρ ι κ α ὶ π α ύ λ ο ι σ φ λ ο ι ὶ π τ ὸ τ θ υ α ὐ α ι τ ι χ ὸ μ · κ α ὶ
τ ο ὺ τ ο τ ο ῖ σ α ἁ γ ί ο ι σ μ ω α φ ο γ ο ι σ α ἄ λ λ ο ὑ ὼ ὁ π α ῦ τ ω ν ‖ π α ὸ τ λ ι σ ε ω ο ῖ σ ι τ λ ὶ ω ν ι κ ὸ λ α σ ι γ · τ ο ῖ σ α ὖ μ λ ρ λ ι κ ό σ ι τ ο ὺ ὼ
ἁ γ ί ο υ ν · ἐ α ὰ γ ε ι γ α ὰ ρ ἁ π ὸ τ ο ὺ ἁ γ ί ο υ ι σ ὸ ν τ λ ὶ ω ν ὀ ρ γ λ ὶ ω ν ἐ α ὶ τ ὸ ὶ κ α τ ο ι κ ο ὼ ν τ α φ λ ὶ ω ν γ λ ὶ ω ν · ὅ μ ο ι ο ν τ ο ύ τ ο ὸ ἐ μ ὶ ρ ὸ ι κ ε ῖ
γ ω ο · ι κ α ὶ ὁ μ φ ὸ ξ ε ι ι σ ὸ ν π α ρ α ι κ ῦ ἐ α ι
σ ὸ λ ο μ α ι π ῦ ρ ι κ α ὶ θ ε ί ο μ · ο ὕ τ ι σ ὸ ὼ
ὸ ν ῦ τ ἁ π ὸ τ ο ὺ ἁ γ ί ο υ π ῦ ρ σ . ἐ α ὶ σ ι π
τ λ ὶ ω ν ὀ ρ γ λ ὶ ω ν ἐ α ὶ τ ο ὺ ι σ κ α τ ο ι κ ὸ
τ α σ ἐ α ὶ τ λ ὶ σ γ λ ὶ σ · ὁ σ ὸ ν γ α ὰ ρ ἀ υ τ ὸ σ ὸ ν
π ο ὺ φ ι σ ὶ μ · ὁ π α ῦ ῑ κ ρ ὶ μ ε ι ὁ ύ λ θ ὸ
μ α υ . ἁ μ α τ λ ὶ ω ν ι κ ρ ὶ σ ι μ π α ῦ (θ μ λ ὸ
λ α ι κ ὸ μ τ α ῦ ι ὰ ὸ · ἵ μ α π α ρ ῖ τ ε σ τ λ
μ ὰ σ ι μ τ ὸ μ ῦ ῳ . κ α υ θ ὰ σ τ λ μ ὰ σ ὶ
τ ὸ μ π ρ α υ :

ε ὐ σ ε β ί ο υ

μ ε τ ὰ τ λ ὶ ω ν λ λ ὰ σ ι κ α λ ί α μ · τ λ ὶ ἀ
μ ι κ ρ ὰ ὑ μ ὰ μ α τ ὰ ό σ θ α σ ὸ ὰ σ π ι ὸ ρ ι
ἰ α ὰ τ α ν ἓ μ π ρ ο σ θ ῆ κ α ὶ ἐ π ὶ τ ὸ
α ὐ τ ὸ μ ἐ τ ὰ τ λ ὶ ω ν ἁ μ α ρ τ ι ῶ ν σ υ
μ π λ ε γ ῆ σ α ν τ ο ὺ ς ἁ γ ί ο υ ς τ ο ῦ θ ῦ
θ υ α θ ή μ ε ρ ο ν τ ὸ π ῦ α τ ὸ π ρ ο φ λ
τ ι κ ὸ ν . ἐ α ὶ τ α ὐ ξ ἐ φ ρ ο ν τ λ ὶ ω ν
ἐ α ὶ τ ο ῦ θ μ . τ ο ῖ σ α ὐ θ ε ν ε ί σ ι π ὸ ρ γ λ ῖ
κ α τ α μ ο λ ῦ σ α ι π ᾶ ν τ α μ α τ τ ῷ
ἁ γ ί ῳ π ρ ο σ φ ω ν ε ῖ α π ο χ ω ρ ε ῖ
π ρ ὸ σ υ ρ α χ ὺ . κ α ὶ μ α κ ρ ὰ ν τ ο ῦ
κ ρ ύ π τ ε σ θ α ι . ἃ σ ο μ ὲ ν ἐ β θ ὼ ρ ε ῶ ν
τ λ ὶ ῳ ν α ὐ σ ι ῶ μ ὴ γ ί ν ε σ θ α ι ἀ π ε λ ε ί α ς : κ α ὶ μ ι α θ έ τ ε ρ α : τ α μ ε ῖ α λ ε ξ ο ὺ λ α ο ῦ τ ο ῦ θ ῦ ἀ π ὸ π ο λ λ ὰ ι π α ρ ὰ τ ὸ π ρ ὶ
τ υ γ χ ά ν ο υ σ α ι μ ο ῖ ρ α ι . ὅ τ α ν δ ὲ τ α ῦ τ α ε ὑ ρ ί σ κ ω μ ε ν τ ὸν ἰ σ τ ὸν . τ ο ῖ ς ἑ β ρ α ί ο ι ς ἀ π ο σ τ ό λ ο ι ς π α ρ φ γ λ ί σ α μ ε ν . ὁ τ α ν γ ὰ ρ φ ι σ ὶ μ ὴ δ ὲ ν τ ι τ ῶ ν ἰ σ ὐ ν τ ω ν ἐ κ λ ο υ μ έ ν ω ν π ρ ὸ ς
τ ὸ π ρ ό δ η λ ο ν τ ὴ ν ἰ λ ὺ ν . γ ι ν ά σ κ ε τ ε ὅ τ ι τ ὴ ν ὀ ρ γ ὴ ν μ ὲ ν ἀ σ κ ῶ ν τ ε ς ὑ π ὸ τ ῶ ν ἀ π ι σ τ ο ύ ν τ ω ν : κ α ὶ π ά λ ι ν : τ ὸ π ε ὶ ὁ ρ τ ῆ ς ἰ ο υ δ α ί α ς φ η γ ό
τ ο υ π ρ ο φ ε ί α ν ἑ α υ τ ῷ κ α ὶ ὁ ἐ π ὶ τ οῦ δ ω μ ά τ ο ς μ ὴ κ α τ α μ ε ί ν α ν τ α ἀ φ α ι τ έ σ κ τ ῆ σ ὶ κ ί α ν ἑ α υ τ οῦ . π ρ ο λ ά β ε δ ὲ α ὐ τ ο ῖ ς ἵ ν α
δ ι α φ ύ γ ω σ ι τ ὸν ἐ π ι φ ε ρ ό μ ε ν ο ν τ ο ῖ ς ἀ π ε ι θ ή σ α σ ι π ό λ ε θ ρ ο ν :

ΠΡΟΣΕΥΤΩΝΑΓΙΩΝ
ΤΡΙΩΝΠΑΙΔΩΝ

Ευλογητός εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας:
Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν. καὶ πάντα
τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου:
Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς καὶ κρίματα ἀληθῆ
ἃ ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν
Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα
διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν:
Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστήσαντες ἀπὸ σοῦ
καὶ ἐξημαρτόμεν ἐν πᾶσι καὶ τοῖς ἐντάλμασί σου
οὐκ ἐσκοπήσαμεν οὐδὲ ἐφυλάξαμεν καθὼς ἐνετείλω
ἡμῖν ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες
ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀληθείᾳ ἐποίησας κρίνας ἡμᾶς:
Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων
καὶ μισητῶν καὶ παραλόγων καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ
καὶ πονηροτάτῳ ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν:
Καὶ νῦν οὐκ ἀνοίγομεν τὸ στόμα ἡμῶν
αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς δούλοις σου
καὶ τοῖς σεβομένοις σε:
Μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου
καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡμῶν
διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον σου
καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου
καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου:
Οἷς ἐλάλησας αὐτοῖς ἐπαγγειλάμενος πληθῦναι
τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης:
Ὅτι ἐσμικρύνθημεν δέσποτα παρὰ πάντα ἔθνη
καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον
διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν:
Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης
καὶ ἡγούμενος καὶ ὁλοκαύτωμα καὶ θυσία καὶ προσφορὰ
καὶ θυμίαμα καὶ τόπος τοῦ προσενέγκαι ἐνώπιόν σου
καὶ εὑρεῖν ἔλεος
ἀλλὰ ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως
προσδεχθείημεν
καθὼς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων
καὶ ὡς ἐν μυριάσι προβάτων πιόνων
οὕτως γενηθείη ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον
καὶ ἐκτελέσαι ὀπίσω σου ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη
τοῖς πεποιθόσι σοι
καὶ νῦν ἐξολοθρεύομεν ὀπίσω σου
καὶ ἐκζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου
μὴ διασχῇς ἡμᾶς
ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου
καὶ ἐξάγαγε τὰ θαυμάσια σου
καὶ δόξασον τὸ ὄνομά σου κύριε
καὶ αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ δοῦλοί σου
οἱ κακοποιοῦντες τὰ ἀγαθά σου
καὶ καταισχυνθήτωσαν ἐν πάσῃ δυνάμει σου
καὶ συντριβήτω ἡ ἰσχὺς αὐτῶν
καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς μόνος
καὶ ἔνδοξος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν:

Τοὺς εἰσιόντας ἐν τῷ οἴκῳ σου αἰνέσωσι τὸν κύριον
ὕμνον καὶ ᾠδὴν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν:
Ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπισκοπὴ ἔσται πάντων
τῶν ἔργων ὧν ἐποίησεν ἀπ' ἀρχῆς
ἐν τῷ ἀναστῆναι τοὺς δούλους σου
καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ἐν τῇ γῇ
καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι τοὺς ὁσί

ὁ Ὁυδὲ ὅσων θηρῶσαμεν οὐδὲ ἐφ' ὅσοις ἱδρῶσαμεν καθάπερ ὁ
μηδεὶς φίλος ἡμῖν ἵνα εὐημῖν γένηται:
ν Καὶ πάντα ὅσα ἐφ' οἷς ἱδρῶσαμεν καὶ πάντα ὅσα ἐφ'
οἷς ἡγάπησεν ἡμῖν μέγα καὶ θαυμαστὸν κρίσει ἐφ' οἷς ἡδέσθη:
νι Καὶ πάρεδρος καὶ σὰ ἡμᾶς εἰσχείρας ἐχθρὸν ἀνόμοιον
ἐχθίστων ἀνάπλεως τοῦ μὴ καὶ νᾶσι λείαν δήκας καὶ πομπῷ
νιι Καὶ μὴ νῦν οὐκέτι μὴν ἡμῖν αἰσχρὸν τὸ σὸν μάρναται αἰσχύνη καὶ
ὄνειδος σὸν γένηται τοῖς δούλοις σου εἰς τὸ ἐφ' ὁμοίᾳ σου καὶ
νιιι Μὴ δὲ παραδῷς ἡμᾶς εἰς βλοσυρὸν διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ
μὴ διασκεδάσῃς τὰς διαθήκας σου καὶ μὴ ἀποστήσῃς
ιι Διὰ σὲ γὰρ ἐπονήμεθα τὸ μὴ γενέσθαι τὸ ὅσον οὐκ ἐφ' ἡμᾶς
αἰκτὸν δοῦλον σου καὶ ἵλεως τὸ ἄλογόν σου
ιιι Ὅσον δὲ ἀφ' ἡμῶν τὸ πρᾶγμα αὐτὸν νοῆσαι
ἄφραστον οὖνουκ ἀλόγως τὰς παρὰ τὸ ζῆν
τὸ θαλάσσης.

ἀκριβῶς φιλοπόνως θαυμαστὸς τὰ παρειμένα γεγυμνάσθαι· τὰ μὲν ἐπαχθῆναι· ἀγαθὸν ἡ ἄμοσθον· τοῦ ὄρους τὸ ἱσχίφου·
ἀδικουμένοις δικαίοις ὀφθῆναι τοῦ θυμὸν τοσαύτα τιμῶν· τοῦ λιποτάκτου δὲ· ὅσιον μόνον τὸ πρόσωπον μερίδος·
κατὰ τὸν οὐδὲν ἐπαινοῦντα τῶν θρύπτων·

τοῦτο τὸ μὴ οὐδὲν ἀμφθαι τοῦ ῥᾳ
σιάσασθαι ἐπὶ τοῖς ἰδίοις γε
γυμνασμένοις θαύμασιν·
λιγαίνουμφορὰν αἱρεῖται τὸ
ἐπὶ τοῖς γεγυμνασμένοις πα
ρισίαν· διὸ καὶ ὀνειδιζόμε
νοι· ἀφώνοις διαμένομεν·

ΑΛΛΩΣ

ἀλλείσω πραχαμένος ἡμᾶς
φιλοπόνως καὶ σωφρόνως
λεον·

ΙΩΑΝΝΟΥ

Οὐκέτι δὲ διδάσκαλον ὁδοῦ
μενικῶν· ἀλλὰ διὰ τὸ
ὁμοίως ὁρᾶν ὅτι τοῦτο
φείδονται πρὸς τὸ οἰκεῖον
ὁρίας· οἱ γὰρ εἰσθαύματος
αὐτοὶ τὸ εἰκὸς ἐρῶσι· ἀλλ' ὡς οἱ
ζῴοις ταῦτα λέγοντες·
μηδὲ σθένει φίλοις τὸ πρὸ τοῦ
πρὸς ἐπαγγελίας·
ζῆν γὰρ καὶ αὐτοῖς οὐκ ἄξιοι
τυχεῖν τὸ παρὰ σοῦ κλέος
μενίας· ἀλλ' ὧν διὰ τὴν
πρὸ τοῦ πρὸς ἐπαγγελίᾳ
μεταμελῶν παράσχου τὸν
κατόρθωσιν λειμῶν· ἀκρι
ωσὸς γὰρ ἐπὶ θαύμασος τὰ
μετὰ ταῦτα ἰσαρίθμων
τοῖς αἴτιοις· καὶ τὴν παρα
λίαν ἀμφὶ σοῦ τὸν δικείμφορα σὸν γόμων· τοῦ ἔχου ποιῶν·

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

μὴ σοφιῶ δῶν φίλοις τὴν ἐπαγγελίαν ἰκιγδῶν εὐούσαν·

ἄλλος μὲν φησὶν εἰσόλιγος οὗτος τοῦ ἑξῆς μέν·
πρὸ μὲν γὰρ τοῦ ἁμαρτεῖν οὐδὲν εἰρηκὼς διαφέρεται. αὐτὸς δὲ καλεῖ τὰς αὐτοῦ μὲν τὰς συμφορὰς·
τὸ δὲ ἁμαρτάνειν φησὶν. εἰ καὶ δι' ἁμαρτίαν μεταβουλῆται· καὶ οὕτως κατὰ τὴν ἐπὶ σοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν ἐχόμενα τοῦ ἀσεβεῖν οὐ τὸ
πρακτοφόρος· παρῆκε γὰρ τὸ ἐβλαβλάβον· οὐ τῶν κοινῶν δὲ πραγμάτων τὴν διοίκησιν ἐχόν· οὐχ ὁρίζειν τοῖς ὅλοις καὶ
τοῖς μέσοις· χωρίζων τὴν λειτουργίαν· οὐχ ὑποβραίνων ἁμαρτήματα τοῖς προσφέρουσι θυσίας· οὐ γὰρ ἐβραίρων ἐξέβροις τισὶ
δώροις· οὐ τὴν εὐσέβειαν τῶν
ὀφειλομένων ἀφαιρούμενος
τιμῶν:

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Ὃ τι δὲ ἐστὶ τὰ εἰς μικρὸν θλιβόμενα παραπλήσια ταῦτα τὰ δύο
καὶ ἰσομοίρως τοῖς ἀμφὶ τὴν λιβανωτὸν καὶ τὴν ἡμέραν ἐορτὴν
ἁμαρτάνασιν ἡμῶν:

Καὶ οὐκ εἰς τιμὴν τοῦ καιροῦ τούτου ἀρχὴν καὶ προφήτης
καὶ λῃστὴς οὐδὲ ὁλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία
οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα οὐτόσος τοῦ καρ-
σαι δῶρόν σου καὶ εὐρεῖν ὄλεθρος:

Ἀλλ' ὁμοίως χιλίοις ὀρτυγομήτραις καὶ μυρίαις ἀμνάσι
προσδεχθείημεν ἂν σὺν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ
ταύρων καὶ ὅσων μυριάσιν ἀμνῶν θυμιάσου:

Ὅυτος γενέσθω λιθυσία ἡμῶν νῦν θυμίσου
μερον καὶ νῦν τελέσαι ὥσιν ὀρνίσου ὅτι οὐκ εἰς τιμ
αἰσχύνη τοῖς πλησίοις ἐσόμεθα:

ΙΩΑΝΝΟΥ

Ὁ υμόγωνος λιγύμβροφίοις.
ἀγγελικαὶ τῶν ὅλων διὸ ἂν
μαίθων τὴν ἱερατείαν τιχεῖν
αἵρησιμάθεν ἀμφότερον

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὃ πρὸς καὶ ὁ μαρτυρῶν φησὶν πρὸς
ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς δὲ τυχὸν αἰσθάνεσθε
κεῖσθαι πρὸς σε· αὐτὸ τὸ μέγεθος
τῶν συμφορῶν· αἵτινες ἐφήρμοσαν
προσαλλόμεθα· οὕτως δὲ
χθείημεν· οὕτως αἰκολουθεί
μεν: ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ:

Ἀλλ' αἵτινες τῶν ἱερῶν φησὶν εὐταξίας· δόξαν τῶν λιμεδράνων τὰ πειρόντι τιμὴν ἀμφίρροπον τῶν ὅλων
λόγοις καρπώσασθαι· θέμενος τοὺς λιμεδράνους σωμάτων τῶν ὅλων αὐτοῖς· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
τί ἐστὶν τοῦτο τοῦ εἶναι μεταστόργιον θῶν· μεταστῶν παρελθεῖν ἡμᾶς μεταστάσεως αἰρῶν ἡμᾶς τοῦτο ὃ τι
ὃ τι σθύσου: ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ: δὸς δὲ φησὶν καὶ διαμοῦ τοῖς σοῖς καὶ τοῖς κόσμου γενέσθαι:
διόπερ ἡμεῖς παραπλήσιον τοῖς πολλοῖς πάσι δῶν αἰμείβοι κότατον τὸ μεγαλεῖον· τῶν παρὰ σοῦ ἀφα-
μένων μερίδα: —

ἐν τῷ ἁγίῳ φιλοσόφου

Κ αἰμνῶ ὅλῃ σου θεοῦ μου ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ὅλῃ ψυχῇ
μου θαύματα καὶ ζητοῦμου τὸ πρόσωπον σου μὴ κατα
σχύνῃς με:
Ἀ λλὰ ποίησον μεθ ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειαν σου κ
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου ἐξάλειψον ἡμᾶς καὶ
τὰ θαυμάσιά σου καὶ διὸ ὅλῃ ἐξ ὅλου τὸ ὁμόπιστόν σε
Κ αὶ ἐπράπειναν πάντες οἱ ἐμὲ μισοῦντες
δοῦλοι σου καὶ καὶ κατασχύνθειεν ἀφ ἡμᾶς πᾶ
σι δυνάμεις καὶ ἰσχὺν αὐτῶν σωτήριον ἡμῶν
Κ αὶ γράτω ἀμὸν τὸν εἰκόνα θεοῦ μόρφωσιν καὶ ἐμὸν
ὁμοίωσιν ἡμῶν τὴν οἰκουμένην
Κ αὶ οὐδὲν ἐλίπομεν οἰκουμένην ἀκόμπτον αὐτὸν τὸν ἐρῆς
τοῦ μὰ σιλέως καὶ ὁμπτερὴν καὶ μέγομ γαίφανις
πτόσαν καὶ φυτίομεν κλήματίδιον
Κ αὶ διήρχετο λίφλὸξ ἐν ἀμφοτέροις καμένου ἐν ὑψι
πτόσαν ἀράκομπτον ἐμβάλ καὶ διὰ ὁδεύσει καὶ ἐμ ἐν
ρισεν οὐσεύρεν ὀφρὶ τὴν καμένον τὸν χαλδαίων:
Ὁ διὰ ἀγγέλοσι κυ ἐγκατέλιμα τοῖσ ὀφρὶ τὸν ἀζα
ρίαν εἰ τὴν καμένον καὶ ἐξετίναξε ἡμᾶς φλόγα
τοῦ πυρὸς ἐκτὸς καμένου ἐν οἰκοῦμεν τὸ μέσον:
Κ αὶ οἰκ ἐλίτασε τὸ αἷμα τὸν καθ ὅλου τὸ πῦρ οὐδὲ ὅλως
οὐδὲ ἐν ἀρθμὸς χλησθ ναὶ τοῦ τὸ εἰ τρεῖς ἀσὰ δεῖ
τὸ μὰ ὑμνοῦσι καὶ εὐλογοῦσι ἐν δὸξάζ τὸν θν
καμένου λόμπτος:—

1 ὅσοι κ μικρὸν ζῶμεν τες. ἁμαρτωλοθήτης. ὅσ πυρίαν ἁγιοθήτης. ὡσ ἀπορριτὰ μὴ μοι καὶ ἐν ὑπομονῇ μὴ μοι καὶ παύ
μολυσμὸν εἰδωλολατρείας:
Ἐπὶ σὲ γὰρ κατακολουθεῖ
πᾶσα εἰσὸ πος καὶ μὴ ὑπο
σὸ πους μεβήμενται· ὁ γὰρ ἐμὲ
κατακολουθῶν καὶ προ
σὸ πους αἴρεται:
ὁ γὰρ θὸσ ὁ γὰρ ἐν θάδε τοῦ σοῦ προ
σὸ που· εὐφραίνει τὰ πρόσω
πα τῶν ὑμῶν θεατῶν· ἀλλ ὁ
κατὰ σχύνει:
Τ ουτέστιν μὴ διαμαρτοιμεν ἐν τῷ
ἁγίῳ θεῷ· ἀλλὰ σωθῶμεν
τῶν ἐν τοῦ φιλαρίας τὸν μὴ
δὲ ὑμῶν δὲ ἁμαρτίας τὸν ἐν
τὸ χόμπτον ἐν θέμεν:
Ὁ τὰ ἁμαρτάσ εἰσὶ εὐφημίαν χο
ρῶσαν· ὁσοὺ καὶ ἐν ἡμῖν τοῦ
νοῖς τοὺς ἐωσοὺς ἐωσοὶ θοτὰς:
Δικλίξῳ ὀρθῶν ἁμαρτίαν τοὺς ἐωσ
τρὶ μορτὰς ἡμῖν· τὰς ὁμφο
ρὰς δὲ ἁμαρτεῖν· τὴν ὀφρὸ
παρρησίας· ποίησον καὶ μὲ
τὰ ταῦτ ἐν τὴν ἀφ ὑμῶν δω
ρεὰν ἐν φθεῖν: ἐν τῷ ἁγίῳ
ἐωσὶ δὲ ὑπὲρ ἐκ ταύτης ἐωσ ἡ
φθεν ὑμῶν προσθόμεν χίαν· καὶ
τὰ σχῶ θεῖν ἡμᾶς ἐκ τὴν δω
ρεᾶς ἵνα πανσώμεθα τὰ τὴν
θόμεν χίας:
Ὁ ν γὰρ ἀδὲ μὴ δὲ ὀντα φθίσ μεν
ἰσόμεν· ἀλλὰ καὶ καταφθορὰν
ἰσόμεν:
Ὁ ὃ τε ἁμαρτάσ δεξαυτῶν τὸν
πραγμάτων παιδευθῶμεν·
ὅσα μὲν οὖν ὑπὸ μὲν τὸν εἰδω
λο νθρησκείαν· σὺν λείποντο
ὁ λομερῶς· ἁμαρτάνει κατὰ τὸ
λυσιτελοῦν διὰ σπαστόμε
μος· καὶ κρείττονων· τῶν μὴ
δὲ ὑμῶν δὲ ἐωσὲ ἐωσθό
τας τὸν ποιῶμεν:—

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας:

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον τὸ ὑπερυμνητὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας:

ὁ ὑμνῳδὸς ἄξιος ὁμολογῆσαι ῥαστώνης τοῖς πατράσιν εὐαγγελίαν· ἀλλ' εἰκείμοι φθέγξασθαι καὶ ἀνυμνῆσαι τὴν αὐτοῦ παράσπονδον κουρίαν:

διδασκείλιῶν φρίττειν εἶχον γραμμῶν· καὶ ὁπόταν διόμοχθον τὴν φύσιν· καὶ πρὸς τὸ εὐεργετεῖν ἑτοίμως τυγχάνομεν· ὑμνῳδεῖν ἄξιος:

ΙΩΑΝΝΟΥ

δόξης γὰρ ὁμολογεῖν τὸ θεῖον ὀφείλομεν· ὃς σπέρμα γαῖαν σιλεὶν δόξης ὁμολογεῖν ἐφιμεν καὶ ὁ ἀριστῶν καὶ ὁ σαυτοῖς ὢν· πολλῷ μᾶλλον τοῦ θεοῦ· εἰ θνητὸς ὢν γὰρ δι' ἁμαρτίαν τοῦ πλάσαντος εἰ θνητὸς τὸν δημιουργὸν ὑμνεῖν· εἰ δὲ τὸ ὁμολογεῖν δόξης· πόσῳ μᾶλλον λιουσίαν· ἰσόν γάρ καὶ σαυτοῖς κρατοῦσι καὶ φιλανθρώποις καὶ ἀμαυτὰ τοῖς αὐτὰ ὁμολογεῖν· δόξης ὁμολογεῖν ταύτῃ τῇ ὑπερυμνητῷ καὶ ὑπερυψουμένῳ εἰς τοὺς αἰῶνας· οὐκ ἐφ' ἁμαρτίαις· οὐκ ἐφ' ἁμαρτίαις· οὐκ ἐπὶ δόξαν φησίν· ἀξία τοῦ ὀνόματος σου· οὐ γὰρ οὐδεὶς δόξης ἀσαφὴς μνήσθη:—

Εὐλογημένος εἶ ὁ θεὸς ὁ ἁγιάσας ὅλους
σοὺς καὶ ἐν τοῖς ῥύμμασι τοῖς σοῖς καὶ ὑ εἰς ὃν οἱ ἁγιασμοί.
Εὐλογημένος εἶ ὁ ὑψώσας ἐν ἁγιασμοῖς καθήμε
νος ἐπὶ χερουβὶμ ὁ ὑ ὑμνητὸς καὶ ὑ
Εὐλογημένος εἶ ὁ θρόνους ὅλους ἁγιάσας
σου· καὶ ἐν τοῖς ῥύμμασι τοῖς σοῖς καὶ ὑ
Εὐλογημένος εἶ ὁ ὑπὲρ τὰ σεραφὶμ καὶ τὸν ὦμον
καὶ ἐν τοῖς ῥύμμασι τοῖς σοῖς καὶ ἐν τοῖς ῥύτοῦ μόνῳ εἰ φοβερός.

Διὸ πᾶσαι φλόγες ἐκ πυρὸς κομι
σοῦ τὸ μέγα εἶος μὴ κατα
χρόσῃ καὶ ἐπὶ τῷ
χρόσου λύμου μὴ μὴ κατατά
μου δὲ τοῦ σεραφὶμ ἁγιασθεὶ
καὶ τοῦ θρόνου ἁγίου σου ὅλους
ὁπισθόξησε· ἐπὶ γὰρ ὄφεσι
τοὺς πιθήκους ἁγιάσας ὅλους εἶδε
λίσσετο καὶ μᾶλλον προσέπτυ
χρόνιον μέλαφος μᾶσι τοῖς
σιδᾶσι μᾶσι τελείας· οὐκ οἴσει σεραφὶ
πολὺ θρῆναι τὸν ὄντα·
ἀλλ' οὐ πῦρ τοσοῦτον σεβάσι μεί μέ
νος τῷ μᾶλλον φλόγα εἶμον παφορᾶς
τὴν ὑμετέραν εὐπόλειαν· ἀλλὰ
τὴν κατάπαυσιν ποιεῖ σεραφὶ
φασίαν· τὸ δὲ καθήμενος
ἐπὶ χερουβὶμ ἀπὸ τοῦ δεσπό
ζειν· καὶ τὸν ἄορατον ὁρᾶται
μενον· καὶ πανταπάσι τὸ
ὄχλον ὑμνεῖν καὶ δοξολογεῖ μέ
νας· ἁρμοῦ δὲ κεῖθεν μα
τὰ εἶμα ταῦτα· ἀλλ' οὐδὲν
μᾶλλον ἀπὸ τοῦ θεῖ τὸ λαμπόμενον·
θρόνος ἁγιάσεως μὴν τὸ ὄνομα
λάβει· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ σεραφὶ
φὶ τὸν εἰρημένον· ὁ ὢν ὁ ὤν ὁ μοι
θρόνος ἁγιάζει· τὰ δὲ τοῦ θρόνου
τὸν ὄντα·
ἀλλὰ μοῦργος γὰρ εἶ τῶν ἁπάν
των καὶ τοῦτο μὲν τὸν φαινόμε
νον ὅλον ὡς ὄντα·

ΙΩΑΝΝΟΥ

ο Ὅτι καρισιὶ φησὶν τὸ ἐμοὶ γὰρ μαι· ὅτι καθ᾽ ὁτοῖν ὠ ὀργὴ αἰ αὐ ὀργὴ σθ᾽ ὁ ξαι αὐτὸ :

τοῦ ἁγίου

ν λάμπτα τὸ ἀγθλι καὶ δυναμεισ· ὅτι παντὸ ἁμαίσθυται καὶ ἀτυχα· τοὶ ν οἱ ὠ οἱ ν ἰς τὸ ὑδωρ :

τοῦ ἁγίου

Ταῦτα γὰρ οἰ χὶ τὶ ὧν δυνάμεν ὸν
δεῖ κνυται μόνον. ἀμεὰ ι καὶ
τὶ ὧν φι λα ρι αν· ι καὶ τὶ ὧν ι κὴ
δαι μο νί αν· παῦτα γὰρ ὁμοί
ως τοῦ ρὐτοῦ ὠ αὐτοῦ μ χρὴ· οὕτ
ε φι λο καλ ὰ· ὅτι καὶ ἀμ ε ἰ μι καὶ οὐ
χ ἁπλῶσ· ἀμ ο μ ν ὡ σθ᾽ αὐτοῦ γὰ
μα σθ᾽ ὁ μ ι σθαι χρή :

τοῦ ἁγίου

ο καὶ τὶ ὄχι χρήσιμον ταῦτα.
δια γὰρ τοῦτο μόνον. τὰ αὐ
τὸ θ᾽ ὑρ δλῖλαι
καὶ γρόρι μα
πρὸς ἐὐ ὀργι σί
αρ λῖμ ῦ γθρὸ μ ὲν αλ
λὰ ι καὶ τὰ ὐλοι ὠ ὠ τα
εἶναι ὠ ὀρι τγὰ ι καὶ ὐμα
υ ὀφὰ ὐ ὠ ὀρι
λαμ μαί ι τὸ
λόγ ω ι καὶ φὶ
σὶ μ· ι καὶ πα α
ρι κεῖ μ ω ρ αἰ
μορ δι αἰ μα
ὠ ὁ μ ι σθαι τὸ θ᾽ ᾧ.
μόνον ὐχὶ λάμ ο μ· ὁ·
τὶ καὶ κεῖ μ α υ τοσ αὐ τὸ σ
ἐ τὶ κὶ δαι μο νί α σ τὸ κ μὴ
ρι α ὐ ὸ τι καὶ ὑ μ ῖ ν ἰ μ τὸ θ᾽ ὑ. τὸ ὐ ὀφ ὰ ὐ τὸ μ χρὴ· οὐ ι κ ἐ τι μ α
υ ὀφὰ ι καὶ ὑ μ ῖ ν ἰ μ· ὁ τὶ ὁ μ ο ί ω σ τοῖ σ χ ρ ὴ σ ι μ ο ι σ :

ΑΙΝΟΣΤΩΝΑΓΙΩΝ
ΤΡΙΩΝΠΑΙΔΩΝ

Ε υλογεῖτε πα ὰ ντα τὰ ὐ ργα κύ τοῦ κ ύ ν ὐ μν εῖ τα ι
καὶ ὑ πε ρὑ ψοῦ τα ι αὐ τὸ μ εἰ σ αἰ ὼ να ι ὰ ῶ μα σ :

Ε υλογεῖτε ἄγ γε λοι κύ οὐ ρα νοι κύ τοῦ κ ύ ν ὐ μν εῖ τα ι ς :

Ε υλογεῖτε ὕ δα τα πα ὰ ντα τὰ ὑ πε ρά ν ω τοῦ ρ ὐ ρα ν ῶ σ τοῦ ρ ὀ ν ῶ σ
πᾶ σ αι δυ να μεισ κύ τοῦ κ ύ ν ὐ μν εῖ τα ι καὶ ὑ :

Ε υλογεῖτε ὑ λι ὸσ καὶ σ ε λή ν η ἄ στρα τοῦ ρ ὀ ν ῶ σ τοῦ κ ύ ν :

Ε υλογεῖτε πα σ ό μβροσ καὶ δ ρόσοσ· πα ν τα τὰ πν ε ύ μα τα :

Ε υλογεῖτε πῦ ρ καὶ καῦ μα μ ύ κ τα ι καὶ λ ι μ ό ς τὸ :

Ε υλογεῖτε φ ῶ σ καὶ σ κό τοσ τ ύ χ ο σ καὶ καῦ σ ω ν τ ι κὸ ν

Ε υλογεῖτε πα ά χν αι καὶ χ ι ό ν ε σ ἄ στρα πα ὶ καὶ ν ὐ φ ὸ ὐ ς :

τοῦ ἁγιωτάτου
ἐπισκόπου
ῥώμης:

θαυμάσαμι δίκαια πρὸς ἀλλήλους οἱ τὰ αὐτὰ τοῦ τριάδι πάλαι καὶ μίαν θεότητα καὶ μίαν ἀρχὴν καὶ μίαν οὐσίαν ὁμολογήσαντες· πῶς οὐδὲν παρέλιπον τῶν διεστηκότων· ἵνα μὴ διὰ σὲ ἐλεύθερον αὐτοξούσιον μόνον σθένει· ἀλλὰ καὶ πάντα σημαίνοντα λαμπρὸν καὶ ὁμολογούμενον τὰ θεῖα ὠνόμασε καὶ τὰ θεότητα.
καὶ τὰ κατὰ χθόνια· πάντα δὲ οὐκ ἔξω εἶναι τοῦ θεοῦ· τοῦ πάντα διὰ τοῦ λόγου κτίσαντος· ἵνα μὴ πίστις καὶ χεῖρας ἔχῃ· ὃ σαφῶς τοῦ ἀρχομένου τῶν κτισμάτων:

ἰωάννου

προσδέκεται τοίνυν ὁ πάντας καὶ κατὰ ταὐτὸν ἐνοῦσθαι· εἰ χαρίεν ἐστὶν αὐτῷ ἅπερ ἡμῖν ὁμοίως λογιζόμενος καὶ ὅσοις οὐδὲ εἰς χρόνος μοῖραν αὐτοῦ τὴν ἴσην ἀφώρισε:

τοῦ ἁγίου

Εἰ σθένει δὲ καὶ λίαν τοῦ πολίτου· τῷ γόνῳ οἱ τρεῖς παιδεύσει δὲ χρήσεται τοῖς λόγοις· προσδέκεται γὰρ ἡμᾶς. ἔστι δὲ ὑπὲρ ἅπαντα νικᾶν τὸ μὴ τὸ γεγονὸς μὴ γενόμενον· ἀπὸ τῶν ἀμβλυτέρων ἐχόντων δὲ τὸ πολὺ μᾶλλον· ὃ χεῖρον δὲ τῶν ὑποστάσεων λογιζομένων πρὸ τῶν ὑπερφυῶν δεσποτῶν τὴν ἀξίαν· καὶ ὅσα ἅπαντα νικᾶν καὶ φθάνειν· εἰ καὶ πίστις παρὰ τοῖς ἄλλοις τρίοις εἰσὶ μυούμενοι θεοί:

τοῦ ἁγίου φιλοσόφου

ἵ μανικὰ ἅπαντα καὶ κατὰ κούσασθε μου· ὅσοι θεοὶ ἀριθμοὶ τριὸς θεοῦ· καὶ οἱ τρεῖς κατὰ κούσασθε μου· ὅσοι λίτανοι καὶ πολυθεΐα τοῦ θεοῦ ἰσχύς:

ἰωάννου

καὶ τὰ δὶς λιτήρια φάρμακα ὑμῖν:

τοῦ ἁγίου

ὃ δὴ καὶ τοῦτο τὸ πῦρ ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ μου ἔρωτος ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀγάπης ἐκκαίω· ἵνα μὴ ἀπολέσθαι ὑμᾶς ἀξίους ἔχω· ἀλλὰ σωθῆναι μᾶλλον τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ δεσπότου τὴν ἀξίαν· καὶ ὅσα ἅπαντα νικᾶν καὶ φθάνειν· εἰ καὶ πίστις παρὰ τοῖς ἄλλοις τρίοις εἰσὶ μυούμενοι θεοί:

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ οἶκοι τοῦ Ἰσραήλ· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:
Εὐλογεῖτε τὸν κύριον οἱ ἱερεῖς τοῦ θεοῦ· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:
Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:
Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:
Εὐλογεῖτε ἅγιοι καὶ δίκαιοι τὸν κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:
Εὐλογεῖτε ἀνανία ἀζαρία καὶ μισαὴλ τὸν κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:
Εὐλογεῖτε οἱ προφῆται καὶ μάρτυρες τοῦ κυρίου τὸν κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:
Εὐλογοῦμεν τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:

σπο ὡριγένους

ὁ σπερμίῳ ξαπολιάμαρτίαι ἀπὸ τὴν γωναικὸς ικαὶ μεκ ταύτου δ ῥ θασθμ ἐσὶ τὸ μὲν ἄρ ἁρ αὐτοῦ πα ικαὶ τὰ ἀμφὶ αὶ ἀπὸ τοῦ γωναικὸς λίῳ ξαπο· ἵνα προτραπῶσιν αἱ γωναῖκες τὴν ἀσθ ἡμιαν· ικαὶ τὰ γωναικεῖα ἀπο σβόμενοι ζηλώσωσι τοῦ ωὸ μα καρίαν τοῦτον· ἴδομεν δ ἡλοι πὸν παρθ ν ικὴν προθυμίαν· μεγαλωσιλίῃ χίμου τοῦ ικῷ· πῶς ἐσὶ ἡ χλίμεγαλωσι τοῦ ικῷ ικαταρ ὀ ντόν· ὃν ἀξίως πολιτευόμενοι καπ ικόρανοῦ ικτί ῶμεν τοσοῦτο· ικαὶ ὁ μοιωθ ῶμεν τῷ πρωτοτύπῳ· ικατὰ τὸ λωα τὸν μεγαλωσομεν τοῦ ικῷ· λόγοισ δ ῥ γοισ μολύ μασιν· σμικρωσιδὲ αἰρ ἀλόγως· ικατὰ τὴν ικαὶ σίαν τὴν δ ῦναπάρ χου θ ραίτὸ· τὴν σὶν ὧν μαρίαν λίῃ χλί ἐμεγαλωσι τοῦ ικῷ· τὸ δὲ ἕως τοῦ ἀὐτὴν σὶ ν γαλλιάζ ῃ τοῦ ωὶ τὸ θῷ τοῦ σῷ τοῦ· πρῶτον μεγαλωσ λίῃ χλίαὐτὴν σὶ· εἶτα ἡ γαλλιάζ ῃ τὸ τῷ ωῖ αὐτὴν σὶ·

ἐξαντιγράφου

ὃ γὰρ τὸ μὲν σώματι θαυμαστὸν ὀ θῶς ἐπαγγελόμενος δ ῥ γεῖ σθαι· ἀλλ ἀ ῥ μοῦ δ λίῃ χλιοὐσίας αἰσ ἀρ ωσε πρὸς τὸ ῥ ικῷ· ὃ γὰρ τοῦ ζ ῷ ματοσι καρ ωσὶ οὐσὶν ὁ μοίᾳ προαιρέσεσι κατορ θῶμεν· ἀλλὰ τοῦ θῦ· τοῦ θαυ μαστουργοῦντος ὁ μοῖ τὰ ἐπὶ φύσιν· χρὴ δὲ μὴ ικαὶ πρὸς αἱρέσεσι καρπὸν πρὸς ὁ μῆ ικαι· ὅσον γὰρ ἐπ ἐμοὶ ῥ γὸν μὴ μεγάλῳ θαύματι ικαὶ μεγάλῳ τροθαύματι· τοσοῦτον ἀφείλεσθαι προ ζῆλον πρότιτοῖς ὁ μοί ὁ ῥ γοῦσι· τοῦ ἁγ τοῦ

ὅλῃ γὰρ μου ἰᾷ τὸ ὑὸ θῦ· σῴ ζε μοῦ τὸ ικόσμε χαριζόμενος· πᾶν δὲ ἰᾷ ἡ χλὶν τὸ αὐτὸ φιλοῖ·

τοῦ ἁγ τοῦ

τί σὺ γὰρ εἶ μὲ γάλ ο πρὸ ἃ τοσοῦτον ῥ γὸν αὐτὸ σ ἐπ ἐμὲ ἐργάσω· οὐκ ἀρ ωσὶ πᾶσι πασι γὰρ ἴῃ ἀ ῥ μοῦ τὸ ικῷ· καὶ μὴ ἀπορ ῥ γῆσαι τῆς σωτ ἡ ριας· καὶ εἰσ ὧμεν μεγαλαίνω· ικαὶ εἰσ ἀρ ῥ τον οἱ ικονομίᾳ βλίκομαι·

τοῦ ἁγ τοῦ

λλὰ λογὸν τὰ ὑτὸν ποιᾷ τὸν μῶν· οὐ σὺ δ ὑμῶν ἐλισάμε· τοσοῦτον γὰρ οὐμεγαλεῖον· ὅτι παρθένος σὺ σα συλλαμβάνει· ἐν σώματι σαρκὸς ἡμετέρας ἐν ἡμῖν ἐνοικήσασα· οὐχὶ πολλῷ σὶ ν μείζων ἡμῶν· ἀλλ ικαὶ τοῦ μονογ ῥ νοῦν τὸς ῥ· λλ εἰ δὲ ὅλως ἐσὶ ν ἀγ ῥ ν τὸν· ἵν ἀ ῥ τίᾳ λίῳ δ ῥ γὸν ἡμῶν προ ῥ ικῷ ὄντι ῥ γὸν ἁμαρτὴ σωσι λλ ἡ ῥ σον· ἕνα ῥ παρθένος σῷ ζουσ λλ ἄνοι· ἐπ ἐσὶ ν ὅλως ἀγ ῥ ν τὸν· ἵν ἀ τίᾳ λίῳ δ ῥ γὸν ἡμῶν ἐκ τοῦ γ ἀ τοῦ γ ἀνεπιτρ ἀφ·

τὸ ικατόρθωμα·

Ὁ γὰρ ἐσὶ μὲ λλ ὄν ἔχ ῃ μορογ ῥ νοῖσι ἐσ γωναῖκα τὴν λλ ἡ ῥ μοῦ ἁγ ῥ ν γὰρ τὸ ὄν μα αὐτοῦ· ικαὶ οὐκ ἐπ ἔχ ῃ ἁμαρτάνειν· ὁσυλλαμβάνων ἐν ἑαυτῷ· ὁ ῥ γὸν εἰ λλ ἐπ ἔχ ῃ ἁμαρτίαν· ἀλλ ἁγ ῥ ν τοῖ λίῳ ὁ μοίως σῶμα· διὰ τοῦτο ικαὶ τὸν μὴ ἔχ ῃ ἁμαρτίαν· ἵνα ικαὶ ἁγ ῥ μοῦ ἐν ἁγ ῥ ν παρασκευάσῃ ικαὶ τὸν ικόσμον γ ῥ ῆσαι· ἐκ τοῦ γ ἀ τοῦ γ ἀνεπιτρ ἀφ·

Ἐσ τι γὰρ τὸ ὅλ ὅλης ικαὶ τὸ σ ῥ μα τὸ μ ῥ ν σ ῥ ματος· ικαὶ ὁ συλλαμβάνων· ικαὶ αὐτὸς ῥ μοῦται σώματι δ ῥ χόμενος· ἁγ ῥ ν λογικὸν ἐνοῦ ικαὶ νοῦν ικαθυπόστασιν· ικαὶ εἰσ ικόσμον ῥ ῆχθαι· ικαὶ μεταὐτῶν ἁμαρτ ῆσαι· ικαὶ ικατὰ πολιτεύ ῃ· ικαὶ πάντα οἰκονομεῖ· τὴν ἰᾶμεγ ῥ αν πραγματευόμενος διαμόνων ἡ λαριαν·

Μεγαλώσιλίῃ χίμου τοῦ ικῷ καὶ λ ῃ γαλλίασισ τὸ πν ἁμου ἐν τῷ θ ῷ τῷ σ ῥ ἱμου:

Ὅτι ἐπ ἐβλέψ ἐν τὴν ταπείνωσιν τῆς δ ῦλου λησ αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γ ῥ ναῖκες·

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς ικαὶ ἅγιον τὸ ὄν μα αὐτοῦ· ικαὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ δ ἰσ γ ῥ νε αἰῶ ικαὶ αἰ ῶνα τοῖς φοβουμ ῥ νοισ αὐτόν:

ἐξαντιγράφου

ὃ γὰρ τὸ μὲν σώματι θαυμαστὸν ὀ θῶς ἐπαγγελόμενος δ ῥ γεῖ σθαι· ἀλλ ἀ ῥ μοῦ δ λίῃ χλιοὐσίας αἰσ ἀρ ωσε πρὸς τὸ ῥ ικῷ· ὃ γὰρ τοῦ ζ ῷ ματοσι καρ ωσὶ οὐσὶν ὁ μοίᾳ προαιρέσεσι κατορ θῶμεν· ἀλλὰ τοῦ θῦ· τοῦ θαυ μαστουργοῦντος ὁ μοῖ τὰ ἐπὶ φύσιν· χρὴ δὲ μὴ ικαὶ πρὸς αἱρέσεσι καρπὸν πρὸς ὁ μῆ ικαι· ὅσον γὰρ ἐπ ἐμοὶ ῥ γὸν μὴ μεγάλῳ θαύματι ικαὶ μεγάλῳ τροθαύματι· τοσοῦτον ἀφείλεσθαι προ ζῆλον πρότιτοῖς ὁ μοί ὁ ῥ γοῦσι· τοῦ ἁγ τοῦ

ὅλῃ γὰρ μου ἰᾷ τὸ ὑὸ θῦ· σῴ ζε μοῦ τὸ ικόσμε χαριζόμενος· πᾶν δὲ ἰᾷ ἡ χλὶν τὸ αὐτὸ φιλοῖ·

τοῦ ἁγ τοῦ

τί σὺ γὰρ εἶ μὲ γάλ ο πρὸ ἃ τοσοῦτον ῥ γὸν αὐτὸ σ ἐπ ἐμὲ ἐργάσω· οὐκ ἀρ ωσὶ πᾶσι πασι γὰρ ἴῃ ἀ ῥ μοῦ τὸ ικῷ· καὶ μὴ ἀπορ ῥ γῆσαι τῆς σωτ ἡ ριας· καὶ εἰσ ὧμεν μεγαλαίνω· ικαὶ εἰσ ἀρ ῥ τον οἱ ικονομίᾳ βλίκομαι·

τοῦ ἁγ τοῦ

λλὰ λογὸν τὰ ὑτὸν ποιᾷ τὸν μῶν· οὐ σὺ δ ὑμῶν ἐλισάμε· τοσοῦτον γὰρ οὐμεγαλεῖον· ὅτι παρθένος σὺ σα συλλαμβάνει· ἐν σώματι σαρκὸς ἡμετέρας ἐν ἡμῖν ἐνοικήσασα· οὐχὶ πολλῷ σὶ ν μείζων ἡμῶν· ἀλλ ικαὶ τοῦ μονογ ῥ νοῦν τὸς ῥ· λλ εἰ δὲ ὅλως ἐσὶ ν ἀγ ῥ ν τὸν· ἵν ἀ τίᾳ λίῳ δ ῥ γὸν ἡμῶν προ ῥ ικῷ ὄντι ῥ γὸν ἁμαρτὴ σωσι λλ ἡ ῥ σον· ἕνα ῥ παρθένος σῷ ζουσ λλ ἄνοι· ἐπ ἐσὶ ν ὅλως ἀγ ῥ ν τὸν· ἵν ἀ τίᾳ λίῳ δ ῥ γὸν ἡμῶν ἐκ τοῦ γ ἀ τοῦ γ ἀνεπιτρ ἀφ·

τὸ ικατόρθωμα·

Ὁ γὰρ ἐσὶ μὲ λλ ὄν ἔχ ῃ μορογ ῥ νοῖσι ἐσ γωναῖκα τὴν λλ ἡ ῥ μοῦ ἁγ ῥ ν γὰρ τὸ ὄν μα αὐτοῦ· ικαὶ οὐκ ἐπ ἔχ ῃ ἁμαρτάνειν· ὁσυλλαμβάνων ἐν ἑαυτῷ· ὁ ῥ γὸν εἰ λλ ἐπ ἔχ ῃ ἁμαρτίαν· ἀλλ ἁγ ῥ ν τοῖ λίῳ ὁ μοίως σῶμα· διὰ τοῦτο ικαὶ τὸν μὴ ἔχ ῃ ἁμαρτίαν· ἵνα ικαὶ ἁγ ῥ μοῦ ἐν ἁγ ῥ ν παρασκευάσῃ ικαὶ τὸν ικόσμον γ ῥ ῆσαι· βίκτορος

Ἐσ τι γὰρ τὸ ὅλ ὅλης ικαὶ τὸ σ ῥ μα τὸ μ ῥ ν σ ῥ ματος· ικαὶ ὁ συλλαμβάνων· ικαὶ αὐτὸς ῥ μοῦται σώματι δ ῥ χόμενος ἁγ ῥ ν λογικὸν ἐνοῦ ικαὶ νοῦν ικαθυπόστασιν· ικαὶ εἰσ ικόσμον ῥ ῆχθαι· ικαὶ μεταὐτῶν ἁμαρτ ῆσαι· ικαὶ ικατὰ πολιτεύ ῃ· ικαὶ πάντα οἰκονομεῖ· τὴν ἰᾶμεγ ῥ αν πραγματευόμενος διαμόνων ἡ λαριαν·

ἀνεπίτραφος

ὁ γὰρ οἱ πάντα ἄριστοι βλέπουται. ἀλλ οἱ διαμεταμοίασ προσφόμενοι μεταπροσόμενοι· αὐτοὶ γὰρ ἰδίᾳ χειρούι ἑαυτοῦ τὸ ἔργ·
τοὺς πονηροὺς καὶ ἀκαθαρτους τοῦ διαίμονας· τοῦ τοῦτον ἄρχοντα τοῦ διαβόλου· πεσόντα διὰ τοῦτο ἀφ ὑψηλοῦ τοῦ τοῦτον
ἐμμένων σοφοὺς τῶν Ἰουδαίων τοῦ τοῦ κηρύγματος μορίαν μὴ προσδεξαμένους· τοῦ τοὺς Ἰουδαίους διὰ μονοπατεῖ
σαι μὴ ἀνυλήθησαν· παῦται γὰρ πάντα. ἰδίᾳ κολούθησι τῶν προφητείαν·
μεγάλα γὰρ ἔβρόνωσι οἱ σκορπισθέντες διαμένετε καὶ διαπόλος· ἐκλῶν τοὺς σοφοὺς καὶ φαρισαίοι· καὶ γραμ
ματεῖς ἀλλὰ τούτων καθεὶ
λεν· καὶ ὑπόσεμ τοὺς πατεῖ μῶ
σαντας ἑαυτοὺς· ἀπὸ τῶν ἱερὰ
ταῖς αὐτοῦ χίρας·

ἐβρέους·

ἐλίμα τὸ γὰρ τὸ γένος τοῦ τῶν
ἀμῶν πολλῶν Ἰουδαίων·
οἱ γὰρ οἱ ὄμβροι πλουτεῖν ἰου
δαίων· τοῦ πλοῦτον τοῦ μῦθο
πνεύματων γραφῶν· κόρ οἱ τὸ
πων καταίχθη· καὶ τὰ δῶρα
τὰ πεμῶντα καὶ λιμὸν τοῦ
τα λιμοὺ λόγων θῦ· καθὰ
φῆ ὁ προφήτης αἱμὸς δύ ἐκλί
σθησαν·

ἀνεπίτραφον

ἰ ουδαίων δὲ λαβλίπτε πλουτη
σόντας τῶν ὁμοθεσίαν· καὶ τὴ
δίδασι καλίαν τοῦ μάλιστα προ
φητῶν τοῦ σε ἐκ ἀγγελίας· οἱ
τινες τῶν δόξαν ἐζήλωσαν τὸ
τε· διὰ τὸ μὴ τα πεμῶσ προ
σελθεῖν τοῦ δύναμ θρόνω πλού
τι· ὄξα πεταλήσαν κόμοι
μὴ δὲ δύνε ἐφερόμενοι μὴ ὑπὸ
πίαν· μὴ πεὶ λαπίδαν ἀγαθὸν·
ἀμβίκ πεπαιδεύκασι καὶ τῶν ἐκ ἐγείου ἱδρυσαλλῆν· καὶ τῶν μεγάλου σιον ζωῶν·

τοῦ δὲ τοῦ

τὸ μὲν ἀληθὲς μὲν φησὶν ἰῆν· οὐ τοὺς ὁμόμα τὸ σῶν μυομένους· ἀλλὰ τοὺς τῶν πίαν τῆς ἐλικόταν· τῶν προσκυ
νορίαν·

τοῦ δὲ τοῦ

τέλειοι τῶν προφητείαν· οὐ μόνον τῶν ἰδίαν· ἀλλὰ καὶ τὸν προτέρων προφητῶν καὶ τὰ τῶν ἐκ ἀγγελίαν
τοῦ θῦ· μέλλοντος ὄξαν τῶν γενέσθαι· τοῦ τοὺς οἱ μοὺς ρξ̄ ϛ̄ :—

Ἐ πὶ οἷς τὸ κράτος σῶν μυραχίαν μὲ αὐτοῦ δὲ τὸ σκορπισ
σὺν τῶν ἐρημένων διαμοίαν καρδίας αὐτῶν·
Καθεῖλε δὲ τὰ σὰ τῶν θρόνων καὶ ὑψωσε ταπει
νούς· πεινῶντας ἐκ ἐνέπλησε ἀγαθῶν· καὶ
πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς·
Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι
ἐλέους καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πρὸς
λιμῶν· τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος·

ἐστησεν κερας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ: καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ ὅρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν καὶ σὺ δέ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης

ΠΡΟΣΕΥΧΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ:

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ:

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς:

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ:

Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας:

Λατρεύειν αὐτῷ ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν:

ὡριγένους

Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ περὶ σὲ ἡμῶν ἅγιοι Ἰωακεὶμ καὶ Ἴσαακ καὶ Ἰακὼβ καὶ ὁ λοιπὸς χορὸς τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν καὶ δικαίων ἀπολέλαυσαν τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. εἰ γὰρ εἰρήνευσε ποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς: καὶ τὸ ἱερεῖον παρὰ δόξαν ὅτι καὶ προφήτων ἦν: ἦν δὲ τοιοῦτον ἐν γράμμασιν καὶ τοῦτο εἰ μὴ ἁρμόζει ἀλλ᾽ ἀπὸ ἀφωνίας ἐστὶ γράμματα:

τοῦ ἁγίου

Πολλοὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε ὑμεῖς καὶ οὐκ εἶδαν καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. ἐπεθύμησε γὰρ Ἰωάννης ἰδεῖν τὸν ἐχθρὸν μεταφρόνους δὲ γενόμενος ἐπέστειλε λέγων σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; ἐπεθύμησε γὰρ ἀκοῦσαι τὸν ἐχθρὸν ἀναστῆναι. ἀλλ᾽ οὐκ ἐπέτρεψεν ἡ ἀκρίβεια τοῦ πατρὸς ἀλλ᾽ ἐκώλυσεν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντα ἀκοῦσαι τὸν ἐχθρὸν ἀναστῆναι. ἀλλὰ σπουδαίως μετὰ δακρύων καὶ στεναγμῶν τῷ θεῷ προσεύχεσθαι ὅτι καὶ προφήτων πρᾶος: ἦν δὲ τοιοῦτον ἐν γράμμασιν καὶ τοῦτο εἰ μὴ ἁρμόζει ἀλλ᾽ ἀπὸ ἀφωνίας ἐστὶ γράμματα:

τοῦ ἁγίου

Πολλοὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε ὑμεῖς καὶ οὐκ εἶδαν καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. ἐπεθύμησε γὰρ Ἰωάννης ἰδεῖν τὸν ἐχθρὸν μεταφρόνους δὲ γενόμενος ἐπέστειλε λέγων σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; ἐπεθύμησε γὰρ ἀκοῦσαι τὸν ἐχθρὸν ἀναστῆναι. ἀλλ᾽ οὐκ ἐπέτρεψεν ἡ ἀκρίβεια τοῦ πατρὸς ἀλλ᾽ ἐκώλυσεν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντα ἀκοῦσαι τὸν ἐχθρὸν ἀναστῆναι. ἀλλὰ σπουδαίως μετὰ δακρύων καὶ στεναγμῶν τῷ θεῷ προσεύχεσθαι ὅτι καὶ προφήτων πρᾶος

γγθρισοὐείᾳτὸλέγειν τὸμὴἀκούοντι· τιδὴν ωστοῦτωὡς ωρὸς ἀκούοντα ταῦτα βλ· μὴν ωστοῦτων ωαραδεξομένοις
αἱμαιμὰ ὁὸ ἰωαμῆς. ἀπ' ἀρχῆς γὰρ ὁλουκλήρου ξαντοῦ αὐτοῦ τῶν γθρίστων· καὶ ἀπὸ τῆς μερίδος μεταδόσεως εἰς ἕκαστα
μα τοῦ κῦ· ωαρούσης τῆς ὁλότητος ἐκείνης· καὶ αὐτὸ ἓν δίδυμον γθρομένου ωαραδεξομένου· ἓν δὲ τῶν ωαρακολουθούντων
ὄχειν· ὃ ωσ ωροῦσι καὶ εἰσὶ κλῆσις ὅσα μεταδόσεως ἐστὶ τῆς τοῦ ἁγίου ωνεύματος· τοῦτο δὲ τοῦ
διὰ τοῦτο ταχὺ αὐτὸ ωαρόντι ωροβλῆτέον· ἓν δὲ γὰρ ὀπίσω λέγομεν· οὐ μέλλει ὄχειν τὸν υἱὸν ωαρ' ἑαυτοῦ
τρέφομενον ὁ ωῆρ· τὸ γὰρ ωαιδίον ὑπὸ τοῦ σῴζεσθαι ὑπὸ τῶν. ὅσα δὲ μεμάρασται ἀφανιζόμενα αὐτὸ ωρὸς τὸν ἰδ. διστοῦ ωῆρ
δίδυμον ὂν τοῖς ωεπιστευκόσιν εἰς αὐτὸν ἰουδαίοις τε καὶ ἕλλησιν· καὶ μεθ' αὐτοῦ χρίματίζουσιν· τοῦτοις γὰρ τὸ
σῴζεσθαι ωαρέχθη λέγουσι·
ἐωσηγνῶναι φθάλμους·
ὃ ὑδὲ ἁμαρτία τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐστι
ὅσα μεδὲ μεῖς· ἵνα τοῦ αὐτὸ ἓν
φιλοτιμίᾳ θῶμεν ὡραῖα· ἀγγελ
δια τὸ ἄφατον αὐτοῦ ὄλβου·

σεβήρου

ὃ υκὸξ αἰκραφείας καὶ δαὶ καὶ
ωρότερον ἐστι τοῦ σῴζεσθαι
μὲ τῶν ὅλων μοφθούσας·
καὶ ωρόσοψις ὅτι εἰ φα(α·
καὶ ωαραδιλοῦ(α καὶ ὑ
ωοφαίνουσα θεία σὸ ἔλεος
φαντασίαν· καὶ ταύτην ωρό
φασιν καλυπομένων· ἀλ
λὸ ζήτουν τοῦ αἵματος τοῖς
ουσ ὁραμὶ δὲ ἐφ' ὑμῖν εἰμ·
ἁμαρτολῶν πλατεῖα καὶ ωφι
φαμι φαύλη· τὸ μὲν ὅλιον ὄχου
(α τῶν δικαίων ὡς· ωρὸς
τοὺς ὑμοκότι τὸ ωόμενον·
καὶ οἱ κ καὶ θαμάτου κ καθὶ
μένους αἰπομολίζαμτα·
καὶ ὁλως αἰκτίσμα αἵματος με-
ρομτα· καὶ ὁλον ἐστὶ γλὸ
ωαρόμτα· καὶ ὁλον τοῖς τὸ
ἀλουμένοις χοῖς ἐστὶ λαμβάμτ·
καὶ μὲ δὲ λαμοὶ τὸ ωλῆρες
αἱρόμτα· μὲ τὸ μὲν ὧν τὴν ωρῶ
τίμια ὁ ἐστὶ δι' ἡμίαν· μεβρισμὸ
ὧν ωφ' ἡμῶν ωαρομείναμτα· τὸ δὲ ἐστὶ οὐδὲν ὁρατὸν ὃ ἀοφθαλμὸς καὶ ἡμῶν ἑτέρων οὐδὲ ὁ λόγος φράζειν
δυνατόν ἐστι· ωᾶσα γὰρ κτίσις ἀφ' ὑδὸς ἕως ὑφ' ὑδὸς ἀναίρεις κατ' ὀλίγον·

ὃ χαριστὶ τὸ δὲ ἐστὶ δῶρεα τοῦ σῴ· ἀνεπιτράφον
ὅλον ὀλόμτων ἐστὶ καὶ ἐστὶ σκότι· καὶ αἷμα τοῦ λῶν φαντῶν γθρομένων· ἵνα οἱ μὴ σκότι τὴν ἁμοίαν
φαντι σθῶσι μ· οἱ ἐνδεχούσιαν θαμάτου κ εἰμένοι· ἐνδεχούσιαν γὰρ ἔχομτα ζωὴν ωολεμαρολῶν τὸ κατεχόμενον
τῶν ὁλότητα τῶν ἐστὶ ωρῶν ἐν ὑρέσει μ· αὐτὸ γὰρ ἐστὶ μὴ ἐν ωρῶν τῶν ἡμῶν· ὅλον μὲν ἐστὶ τὸ φαντισαι τὸ
ἓν· οὐ γὰρ ἦν θεμιτὸν ωρὸ ἁπάντων ὅλον ἓν· ωρὸ ἡγουμένου δὲ διὰ τῶν ωρόσωπον ωᾶσαν αὐτὸν
ἐναγγελίαν· οὐ δεχαμένου δὲ ἐκεῖνον ἐστὶ φανερὰν ωολύτιμον τοῦ φωτὸς ἐστὶ λαμψιν ἐστὶ ωαρ
τῶν τοῦ θεοῦ· :—

Καὶ σὺ ωαιδίον ωροφήτης ὑψίστου κλη θήσῃ
ωρο ωορεύσῃ γὰρ ωρὸ ωροσώπου κῦ ἑτοιμάσαι
(αι ὁδοὺς αὐτοῦ·

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐν ἀφέ
σει ἁμαρτιῶν ἐλεῶν θεοῦ ἡμῶν ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους·
ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου κα
θημένοις·

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς ωόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰ
ρήνης· :—

ΕΖΕ
ΚΙΑC
ΠΡΟΦΗ
ΕΖΕ
ΚΙ
ΑC

κυρίλλου

ὅμως γὰρ τὸ δίκαιον μᾶλλον ἐστὶν ὑποσαίρεσθαι τὰ αἰχμάλωτα· καὶ οὐθαμοῦ πύλας πόλεως ἀζώστους ἀπαγορεύει· καὶ ἀπολλωνίου θεοδώρου ἡράκλεως.

εὐσεβίου καισαρείας

ὑποσημαίνει· τῶν ἀγρομένων τὴν διάνοιαν αὐτοῦ ὑπαινίττεται· ἵνα μὴ ἐμβλοπὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ἐμβλοπὴν ποιήσωμεν· ταῦτα δὲ λέγουσιν· ὅτι οὐ γὰρ δεῖ γίνεσθαι τοιοῦτον ὅριον τοῦ θυσιαστηρίου καθάπερ λαμούσιμος καὶ κολοβούλιος· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἡ ζωὴ ἀφορισθήσεται ἵνα ἀπωλείαι καὶ αἱρέσεις μου κατὰ ἁμαρτίαν καὶ κατὰ τὸν τῶν ἐξ ἐθνῶν συνέλευσιν· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ τὸν ἀκύλαν τὸν ἐξ ἐθνῶν· τὸν γὰρ ζῶντα εἶναι οὕτως αἱρεῖται· ὡς δὲ ἐμβλοπὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ποιήσωμεν· ὅθεν οὐ ταύτοις ἐσόμεθα τοῖς ἐμβλοπὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ποιήσασι· τὸν γὰρ ἐμβλοπὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ποιήσαντα οὐ ταὐτὸν ὄρος ἐστὶν ἐκτὸς εἶναι τοῦ ὁρίου τοῦ θυσιαστηρίου· ἀλλὰ καὶ ἐντὸς

κγ ρίλλου.

ὁ ὀνικὸς φησὶν ὁ τομαικὸς τὸν θεὸν μόριον τὰς ἑαυτοῦ ψυχὰς τὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ θεῖον γεγονέναι θαυματουργίας· εἶτα τούτοις πρὸς ἑαυτὸν διαλεγόμενος τοῖς ἐσχάτοις διὰ μάστιγος μεταπίπτει πρὸς ὁμιλεῖν τοῖς ἀρρωστίαις καταπλημμύροις· καὶ οὐμαικρὰν ὁρᾷ τὸν θάνατον· εὐσεβίου καίσαρ

ταὐτὰ δὲ εἰς αἰρουικὸς ἰούμιλις ἴδια ψυχὰς τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ· εἰκότως ἐμφορούμενος καταφανὴς τὸν μεγαλῶν ἀπάντων τοῦ μίου τὸν ὁμοιμερὴς εἰς μὲν ἑαυτοῦ θεοσεβείας τὸν θεόν· διὰ δὲ ξοὺς κλαυθμοὺς μὲν δέησιν τὴν χάραν τὸν ζῴντος καταλωτὴν ἡ·

καὶ μετὰ λίτα

ἔτι δὲ καὶ τοῦτο πρὸς αἰσιρηκὸς μέρους· ὅλυπιτὸν δεξιᾶν· τὸ μὲν δεξιὰ διαδοχομένης ῥήματος τὸν παρ᾽ χειρ᾽ αὐτοῦ· μὴ πως παιδὸς αὐτοῦ γόμου μέρου· καθ᾽ ὃν χρόνον ταὐτὰ ὅλαβον· ἐπὶ δὲ λιποίμων ἄπαις ἐλλιπὲς τελευταῖ· μὲν δεξιὰ καταλιπὼν δι᾽ ἀδοχομ· δεξιοῦ τὸν ὁρίομ τοῦ θεοῦ γόμου αἰσθανόμενοι πρὸς ἔθλοις κατο· εἰκότως αὐτὸν τοῦ θεοῦ γόμου δὲ ὁσίας τὸν ῥήματος τοῦ δαδελφοῦ μέρος ἄπαις κλαυθμός·

ἄλλο τρίος ὁ γόμος τῶν ζῴντων· ξένος τοῦ συγγενοῦς·

τοῦ ἁγίου

οἰκιῶν καὶ λείπεται σῶμα· ὅ γονεῖς δεξιῶν τυχὸν υἱὸς ἀναχωρούσης· δοικεῖ τὸ σῶμα καταλυομένης οἰκιῶν ζῆται καὶ ξένος ἐμφανεῖς ἀγειν ραιολῶν·

εὐσεβίου καίσαρ

οἰκιῶν μὲν λέγων τὸ σῶμα· ὅπερ καὶ ὁ θεσπέσιος ἀπόστολος δικεῖν αὐτὸ ὀνόμαζεν· τοῦ ἁγίου·

ἁγία καὶ ἀόσπερ ἱερὰ τοῦ θεοῦ ὑφασμα λοιπὸν ἀποτεθνηκυῖα· οὕτω καὶ τὰ τὸ θνητὸς ζῷον καὶ τοῦ ψυχὴ ὑφασμα ποτὲ τοῦ θεοῦ γεγονὸς τὸ ἀποτεθνηκέναι λέγει καὶ κόσμον τὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ θεῖον τυχὴν· διὰ τὸν ἐν αὐτοῦ πρᾶξον· θ

ὁ φησὶν οὐ μόνον οἰκιῶν ἁγία καὶ φασματοῦ μὲν ὄντι· οὐκ ἔστι μακρὰν διεφθαρμένα·

Θεωρῶν οὐκ ἔστιν ὅλη τὸ σῆμα τοῦ θεοῦ ὡς ἡλίου ζῴοντος· οὐκ ἔστιν ὅλη ἀπόνεκρα καὶ ποικοῦντων·

Θεξέλιπον ἀπὸ τὴς ἐγγενείασμου· κατὸ λιπον τὸ λοιπὸν ἀπὸ τὴς ζωῆς μου·

Θεξηλθεν καὶ ἀπὸ λθεν ἀπὸ δόμου ὅσπερ οἰκεῖα λυθὲν οἰκιῶν ἐλευθερίας·

Τὸ ὠῷ αμου ἀπὸ δόμοι ἀγγεῖον ὀστᾶ ὀστέου ἄρτι ζούσης ὀκτὼ μείω·

εὐσεβίου

γ

Θγ τῇ ἡμέρᾳ δὲ τῇ παρεδόθην δῶ σοι·
οὐ σὲ ὁπ τοῦτο σῶ ἐπὶ τρισὶ δὲ παύτα τὸ αἷμά
μου· τὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἴσον τῆς γυναικὸς παρεδοθή·
Ωχθη δὲ οὕτως φανερὸν καὶ ὁ σωτὴρ οὐ
ραιοῦτος μέλει τῆσω·
Θσχεῖν τοι γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ ἀπὸ τοῦ ὑλε
τὸν μβεῖν ἀπὸ τοῦτο τοῦ οἴνου τοῦ πρὸ τοῦ κῦ·
Οσὸς εἴλετόμβη καὶ ἀφείλετόμου τὴν ὁδύ
ρην τῆς τυχῆς ἵνα πρὸ αὐτῆς γὰρ ἀμ ἡγγελεῖσοι·
Καὶ ἐξήγειράς μου τὴν ψυχήν. καὶ παρα
κεκλῆσθαί με·
Θιλοῦ γάρ μου τὴν τυχὴν. ἵνα μὴ ἀπόλητα·
καὶ ἀναβρήξατε ὁ φιλόσοφος· πᾶσας ταὶς ἀν
μαρτίασμου·

θεοδω

ἐγκεβ

Ὀυχ ὅτι τοῦτο καὶ ἄξιος ἡμῖν ὁρᾶ. πολλῶν ἡ γὰρ μᾶς τοῦ ἁμαρτιῶν αὐτὸς ἐστὶν ἱερεύς· ἀλλὰ καὶ σοὶ θέλει ὁ καὶ τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ταῦτα παραδέξῃ· ἵνα ἴσα καὶ ὑσθῇς τῶν οἴκτιρμῶν· ἐὰν δὲ ἴχνος τοῦ θῦ καὶ τῆς σῆς ἀσπαζόμενος τὴν τοῦ θῦ φιλανθρωπίαν ἵνα μὴ ὑφ' ἑαυτοῦ θανάτου διαταύτης ἀπαλλαγῆς· ἀναβρήξατε μὲν γὰρ φύσιν ταῖς ἁμαρτίαις· καὶ ἴσοις ἄσμοι πάλιν προφάσιν· διὸ καὶ τῆς μὲν δικαιοσύνης· τοῖς γὰρ ζῶσιν· τοῦτο προσήκειν· οἱ γὰρ τεθνηκότες ὀφείλουσι τῆς ἐμπορίας ἀφῆκθαι· τοῦ δὲ τοῦ ὀφθῆναι τὸν σωτῆρα μετὰ τῆς ἁγίας ἀγγέλων δόξης· καὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐκ τῆς γῆς ὄντος λαλεῖν· τοῦ δὲ τοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχομένου ὑπὲρ πάντας εἶναι· τοῦ δὲ τοῦ τὰς χαριστηρίους ἀφιέναι δόσεις καὶ τοῦ λαὸν κατευθύνειν καὶ ἐκκαθαίρειν τοῦτον ὃν ἐκτήσατο τῷ ἰδίῳ αἵματι· τοῦ δὲ τοῦ τὰς ἐκκλησίας

κυρίλλου

Ὁ ὑγὰρ οἰδηνὶ ἀδου αἰνέσουσι σε οὐδὲ θοὶ ἀπο
θανόντες ὑμνήσουσί σε οὐδὲ ἐλπίσουσι
οἱ δηνὶ ἀδου τὴν ἐλεημοσύνην σου:

Ὁ ζῶν ζῶν εὐλογήσουσί σοι καθὼς
ἐγὼ σήμερον ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας
ἀμαρτάνουσι τὴν διὰ παντὸς εὐλογίαν σου ἐν
τῷ ἐξερεθισμῷ μου.

Κ αὶ οὐ παύσομαι εὐλογοῦν σε μεγαλυνθή
σου πάλαι σὺ ἡμῶν τῆς ζωῆς μου
καὶ τὴν ἐξομολόγησίν μου σου ἔσται
τῷ ὀνόματί σου:

BIBLIOTHECA REGIA

psalterium cū glosa.
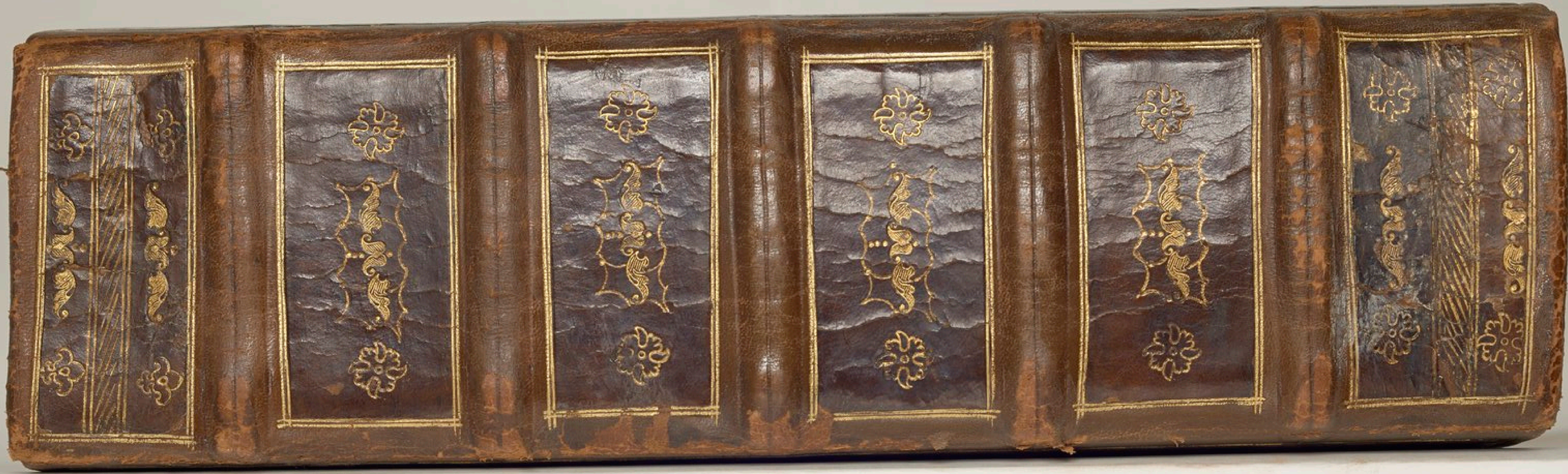
450